ПЕРЕПЛЕТНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ
И. ТЕНЕНБАУМА
РАДОМЪ
ZAKŁAD INTROLIGATORSKI
I. TENENBAUMA
RADOM

ОТДѢЛЪ XII
№ ИНВЕНТАРЯ 22
ОПИСН. КАТАЛОГА 4

БИБЛІОТЕКА-МУЗЕЙ
№ 22
ПРИ КАНЦЕЛЯРІИ
Рязанской учебной дирекціи

БИБЛІОТЕКА-МУЗЕЙ
№ 22
ПРИ КАНЦЕЛЯРІИ
Радомской учебной дирекціи

SŁOWNIK

POLSKIEGO I ROSSYJSKIEGO JĘZYKA

OPRACOWANY PODŁUG NAJNOWSZYCH I NAJLEPSZYCH ŹRÓDEŁ

PRZEZ

Fr. A. Potockiego.

CZĘŚĆ DRUGA: ROSSYJSKO-POLSKA.

WYDANIE DRUGIE.

LEIPZIG.
OTTO HOLTZES NACHFOLGER.
1900.

СЛОВАРЬ

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ ПО НАИНОВѢЙШИМЪ И

ЛУЧШИМЪ ИСТОЧНИКАМЪ

Фр. А. Потоцкимъ.

БИБЛІОТЕКА-МУЗЕЙ
№ 22
ПРИ КАНЦЕЛЯРІИ
Радомской учебной дирекціи

ЧАСТЬ ВТОРАЯ: РУССКО-ПОЛЬСКАЯ.

ВТОРОЕ ИЗДАНІЕ.

LEIPZIG.
OTTO HOLTZES NACHFOLGER.
1900.

STX

Biblioteka Pedagogiczna
Filia Biblioteka Główna
w Kielcach
197872 L
Sk - dH

Druck von Oscar Brandstetter in Leipzig.

А, **а**, I) *Gramm.* (азъ), **А**, **а**; II) *conj.* а; lecz; ale; i; сего́дня здѣсь, а завтра тамъ, dziś [dzisiaj] tu, a jutro tam; а ты что? a ty co? а я такъ..., a ja tak...; а не, а nie; III) *interj.* a! ah! ach! o! oj! – а! какая бѣда! ach! (o!) co za bieda! – а! тепе́рь я понима́ю! a! teraz pojmuję! rozumiem!

А! а! аа! *interj.* aa! aha!

Аангичъ, (**А́ангичъ?**), –а, *m. H. n.* (*anas glacialis, a. hiemalis*), kaczka zimowa, zimówka.

Аа́ронова борода́, Aро́нова борода́, *f. Bot.* Aaronowa broda, ziele; v. **Образо́к**.

Аарóнъ, –а, *m. npr.* (первосвященникъ), Aaron, (wielki kapłan).

Аба́, **Габа́**, **–и́**, *f.* 1. (толстое бѣлое сукно), haba, chaba, grube sukno białe; 2. (родъ плаща или епанчи, сшитой изъ абы), płaszcz, opończa, bura z haby, z grubego sukna białego, opończa habiana; v. **Аби́нный**.

Аба́зъ, v. **Абасъ**.

Аба́ка, **–и**, *f. T.* 1. *Archit.* (верхняя часть капители у колонны), wieko, najwyższa część kapiteli u kolumny, słupów śniceskich nagłówek, nagłowie; v. **мако́вица**; 2. (Пивагорова таблица), tablica Pitagores[ow]a; liczmannica.

Аба́съ, **Абба́съ**, **Абазъ**, –а, *m.*, **Аба́сы**, **Абба́сы**, –овъ, *pl. Numis.* (Персидская серебреная монета = 25 коп.), Perska moneta srebrna, mająca wartości groszy 50.

Аббати́сса, –ы, *f.* ksieni, opacicha, przeorysza; v. **Игу́менья**; **Аббато́въ**, –а, –о, *adj. poss.* (принадлежащій аббату), opacki, opatski, od opata, do opata należący; **Аббатскій**, –ая, –ое, *adj.* (относящійся къ аббатамъ), opacki, opatski, do opatów należący; **Аббатство**, –а, *n.* opatstwo, opactwo; godność opata; **Аббатъ**, –а, *m.* opat, (przeor, ksiądz, przełożony w kościołach katolickich), labe, labuś; v. **Игу́менъ**.

Абдика́ція, –и, *f.* abdykacya, dobrowolne złożenie urzędu, zrzeczenie się urzędu.

Абевéга, –и, *f.* abece, abecadło; *początki, elementa (*pl.*); v. **А'-бука**.

Абель-мо́схъ, **–мо́шусъ**, **–мо́шъ**, –а, *m. Bot.* (*hibiscus abelmoschus*), piżmowiec, ziele piżmowe.

Аберра́ція, –и, *f. T. Astron.* & *Phys.* aberracya; zboczenie gwiazd; odwrócenie promieni światła; [v. **Обла́канie** wzroku].

Аби́нный, **Габи́нный**, –ая, –ое, *adj.* habiany, z grubego sukna białego; аби́нная епанча, opończa habiana; v. **Аба́**.

А'бie, *adv. Eccl. sl.* natychmiast, zaraz, wnet.

Аблега́тъ, –а, *m.* ablegat, wicelegat, poseł papiezki.

Або-неме́нтъ, **–нимéнтъ**, –а, *m.* abonament, prenumerata, przedpłata, płacenie z góry (na co); **–не́нтъ**, –а, *m.* abonent, abonujący, prenumerant, prenumerator, płacący z góry (na co); **–нированіе**, –я, *n.* abonowanie, prenumerowanie, płacenie z góry (na co); **–нированный**, –ая, –ое, & –нъ, –а, –о, *part. p.* prenumerowany, zapłacony z góry; **–нировать**, *v. a.* abonować; prenumerować; najmować, nająć w teatrze loże albo krzesło na czas oznaczony; płacić, zapłacić z góry (na co); **–нирóвка**, –и, *f.* abonament; v. **Абонирова́ніе**.

Абордáжъ, –а, *m. Mar.* zaczepienie, zahaczenie, przyczepienie się do okrętu, zarzucenie haków na okręt nieprzyjacielski.

Абордирова́ть, *v. a. Mar.* zahaczać, –czyć okręt nieprzyjacielski, chwycić osęką, (osękami) okręt nieprzyjacielski, zarzuconym hakiem zatrzymać, zetknąć się z nim.

Аборигéны, –овъ, *pl.* pierwsi [najstarsi] mieszkańcy w jakim kraju.

Абортивный, v. **Плодогóнный**.

Абóртъ, –а, *m. Med.*, v. **Выкидыва́ніе** & **Недонóсъ**.

Абри-кóсный, **Апри-кóсный**, –ая, –ое, *adj.* aprykozowy; z aprykoz; **–кóсовый**, –ая, –ое, *adj.* aprykozowy; morelowy; абрикосовое дéрево, *Bot.* (*Prunus Armeniaca*), drzewo aprykozowe, morelowe; **–кóсъ**, –а, *m. Bot.* & *Pomol.* (*Armeniaca vulgaris*), aprykoza, morela; drzewo aprykozowe, morelowe.

А́брисъ, –а, *m. T.* abrys, grunt-rys, odrys, zarys, plan, rysunek; сдѣлать а́брисъ, (означить фигуру чертами безъ тѣней), abrysować, odrysować, rysując określić, plan w myśli ułożony na papierze liniami odznaczyć.

Абсúды, **Апсúды**, –овъ, *m. pl. T. Astron.* (*absides*), odstępy, punkta największéj (najdalszéj) i najmniejszéj (najbliższéj) odległości planet od słońca; ли́нія абсúдовъ, linia odstępów.

Абсолю́тный, –ая, –ое, *adj.* absolutny; bezwzględny; samowładny.

Абстра́ктный, –ая, –ое, *adj.* abstraktny; abstrakcyjny; nadzmysłowy; oderwany; oddzielny, odłączny, rozłączny, rozłączysty; v. **Отвлеченный** & **Отдѣ́льный**.

Абсци́сса, –ы, *f. T. Mathem.* odcinek; v. *sub.* **Ордина́та** (2).

Абýза, **Обýза**, –ы, *f.* (бремя), brzemię, ciężar.

А'бшидъ, **А'бшитъ**, –а, *m. T.* abszyt; odprawa z służby; uwolnienie od służby, od obowiązków; dymissya.

†Абы́, *conj.* 1. aby, żeby, ażeby, iżby; 2. (= еслибы, когдабы), gdy, gdyby, jeżeli, jeżeliby, jeżliby.

Аван-гáрдный, –ая, –ое, *adj. Milit.* tyczący się awangardy, przedniéj straży; należący do przedniéj straży; przedni; v. **Передово́й**; **–гáрдъ**, –а, *m.*, **–гáрдія**, –и, *f. Milit.* awangarda, awangwardya; przednia straż; pierwsza filata; pierwsza linia w bitwie; **–зала**, –ы, *f.* przedpokój; **–пóстъ**, –а, *m. Milit.* placówka; [przednia] czata; wedeta; posterunek; v. **Форпóстъ**; **–сцéна**, –ы, *f. T. Theat.* przedscenie, przód sceny w teatrze, [miejsce między zasłoną a orkiestrą]; **–тáжно**, *adv.* korzystnie; **–тáжный**, –ая, –ое, *adj.* korzystny; **–тáжъ**, –а, *m.* korzyść, zysk; **–турúнъ**, –а, *m. Mineral.* awanturyn, (kamień z gatunku kwarcu); *cfr.* & v. Łyszczak, Iskrzyk; **–тюри́стъ**, –а, *m.* awanturzysta, awanturnik, narażający się lub szukający osobliwych przypadków.

Аварійный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się hawaryi; hawaryjny; аварійныя дѣньги, v. Аварія (2).

Аварія, -и, *f. Mar.* & *Com.* 1. hawarya, uszkodzenie statku (okrętu) *lub* ładunku jego na morzu; 2. portowe, (kotwiczne), zapłata od stania w porcie; straty poniesione w ładunku okrętowym; wynagrodzenie, zapłacenie za uszkodzenie statku (okrętu) *lub* ładunku jego na morzu.

Аввa, -ы, *m. Theol. Eccl.* 1. abba, ojciec [niebieski]; 2. opat, labe, labuś; v. Аббатъ.

Авгуръ, -а, *m.* augur, ptaszowieszczek, wieszczbiarz z lotu ptaków.

Авгу-стинецъ, -нца, *Eccl.* Augustyan, Augustyanin, zakonnik reguły św. Augustyna; **-стинскій**, -ая, -ое, *adj.* Augustyański.

Августскій, -ая, -ое, *adj.* sierpniowy.

Августъ, -а, *m.* sierpień, [ósmy miesiąc w roku].

Августѣйшій, -ая, -ое, *adj.* najjaśniejszy, najdostojniejszy, najwspanialszy, przesławny, prześwietny.

Авдотка, Авдотька, -и, *f. H. n.* (*oedicnemus crepitans*), pardwa, bekas mniejszy; v. Łyska.

Авось, авось-либо, *adv.* awo, awoż, albo, albowż, abo, aboś, przecięż, może, może być, podobno; zobaczemy.

Авраамово дрѣво *ado* **дѣрево**, *Bot.*, v. Агнецъ (непорочный, *Bot. vitex, agnus castus*).

Аврàлъ, -а, *m. T. Mar.* zwołanie całéj załogi okrętu na pokład; **Аврàльный**, *adj. np.* аврàльная работа, praca, do któréj cała załoga okrętu użyta.

Авранъ, -а, *m. Bot.* (*gratiola*), konitrud, [ziele]; авранъ дикій, антѣчный, (*gratiola officinalis*), konitrud lekarski, k. apteczny, k. dziki.

Аврикула, -ы, *f. Bot.* (*primula auricula*), łyszczak, ziele; [*cfr.* Pierwiosnka].

Аврипигмéнтъ, -а, *m. Chem.* (мышьякъ жёлтый, *auripigmentum*), aurypigment, złotokost, złotołusk; arszennik żółty.

Аврóра, -ы, *f.* Aurora; zorza ranna.

Австрàльный, -ая, -ое, *adj.* południowy; v. Южный.

Австръ, -а, *m.* wiatr południowy. [grafia.

Автобіографія, -и, *f.* autobio-

Автобіографъ, -а, *m.* autobiograf.

Автографія, -и, *f.* autografia.

Автографъ, -а, *m.* autograf, autentyk, pismo własnéj ręki.

Автодафé, v. Аутодафé.

Авто-кратíческій, -ая, -ое, *adj.* samowładny; **-кратія**, -и, *f.* samowładztwo; **-кратъ**, -а, *m.* samowładzca.

Автоматíческій, -ая, -ое, *adj.* automatyczny, samoruszny.

Автомàтъ, -а, *m.* automat, samoruch, samobrot.

Авторитетъ, -а, *m.* powaga; władza; znaczenie; wiarogodność.

Áвторъ, -а, -о, *adj. poss.* autorów; **Áторскій**, -ая, -ое, *adj.* autorski; pisarski; **Áвторство**, -а, *n.* autorstwo, pisarstwo, księgopisarstwo, zatrudnienie pisaniem dzieł; **Áторъ**, -а, *m.* autor, pisarz, księgopisarz.

Агà! *interj.* aha!

Áга, -и, *m.* aga, dowódzca, generalny janczarskiéj piechoty komendant.

Агáва, -ы, *f. Bot.* (*agave*), aloe; агáва Американская, v. Самбýкъ (Американскій).

Агáрь, *m.*, v. Бекасъ (болотный).

Агáтный, Агáтовый, -ая, -ое, *adj.* agatowy, z agatu.

Агáтъ, -а, *m. Miner.* agat, achat, (kamień).

Áгелъ, -а, *m. Eccl. sl.* zły duch, diabeł.

Агéнтство, -а, *n.* agientstwo, ajentstwo; urząd ajenta; ajencya.

Агéнтъ, -а, *m.* agient, ajent.

Аґіасма, -ы, *f. Eccl. sl.* woda święcona.

Áгнецъ, *gen.* ágнца, *m. Eccl. sl.* 1. ahnec, jagnię, baranek; 2. hostya; ágнецъ Божій, baranek Boży; ágнецъ пасхáльный, baranek wielkonocny; 3. ágнецъ непорóчный, чúстый, *Bot.* (Авраáмово дрéво, *vitex, agnus castus*), krzew zwany: niewinny baranek, czysty baranek, Włoska wierzba.

Áгнечный, -ая, -ое, *adj.* barankowy; ágнечная просфорá, *Eccl.* chléb święcony [do mszy św.].

Áгница, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. owieszka młoda, jarliczka; 2. czysta, nieskażona panna.

Áгновы вѣтви, *f. pl. Eccl. sl.* (*Salix Babylonica*), gałęzie wierzby Palestyńskiéj; *it.* v. Ивá (Iepycалúмская).

Áгничекъ, -а, *m. dim. Eccl. sl.* baraneczek, jagniątko.

Áгничій, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* barankowy, jagnięcy.

Áгня, *gen.* агнятú, *n. Eccl. sl.* jagnię; v. Ягнёнокъ.

Аграфúты, -овъ, *m. pl.* plecionki (forboty) około sukni białogłowskiéj albo na brzegach firanek.

Аграфъ, -а, *m.* haftka, klamerka, śpinka, szpinka, sponka, sprzączka.

Агро-номíческій, -ая, -ое, *adj.* agronomiczny, ziemiański, rolniczy; **-нóмія**, -и, *f.* agronomia; nauka o rolnictwie; oracza nauka; teorya rolnictwa; ziemiańskie gospodarstwo; **-нóмъ**, -а, *m.* agronom; znawca rolnictwa, znający się dobrze na rolnictwie, na gospodarstwie; rolnik, ziemianin.

Адáжіо, *s. n. indecl. Mus.* adażyo.

Адамáнтовый, Адамáнтскій, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. Miner.* dyjamentowy, adamantynowy; v. Алмáзный; **Адамáнтъ**, -а, *m.* adamantyn, dyament, dyjament; v. Алмазъ.

Адамáшка, -и, *f. Com.* adamaszek, (gatunek jedwabnéj materyi wzorowanéj); v. Камка; **Адамáшковый**, -ая, -ое, *adj.* adamaszkowy; v. Камчáтный.

Адáмова головá, *f. Bot.* 1. (*mandragora*), mandragora, pokrzyk; v. Мандрагóра; 2. v. Шапоглáвъ = Jeżowiec (2).

Адáмова снóква, *f. Bot.* (*Musa paradisiaca*, v. Банáнъ), Muza rajska, figa Indyjska.

Адáмово я́блоко, *n.* 1. *Med.* (кадúкъ, *pomum Adami*), jabłko Adama, pagórek przy gardle, grdycze, grdyca, grdyka, ogryzek, krztoń; 2. *Bot.* адáмово яблоко, (pactenie, *citrus decumanum*), pomarańcza wielka, cytryna rajska.

Адансóнія, *f. Bot.*, v. Баобáбъ.

Адвúзный, -ая, -ое, *adj.* awizowy, uwiadomiający, donoszący; адвизное письмó, *Com.* list awizowy, list donoszący, z doniesieniem, list uwiadomiający, list obwieszczający.

Адвúзъ, -а, *m. Com.* awizo, awizacya, uwiadomienie, zawiadomienie, doniesienie, oznajmienie, opowiedz, obwieszczenie.

Адво-кáтовъ, -а, -о, *adj. poss.* adwokatów, rzeczników, **-кowy**; **-кáтскій**, -ая, -ое, *adj.* adwokacki; rzecznicki; **-кáтство**, -а, *n.* adwokactwo; powołanie adwokata; urząd adwokacki; patronostwo; rzecznictwo; adwokatura; **-кáтствовать, -кáтничать**, *v. a.* adwokatem być, stawać w sądzie (w sądach, u sądu w sprawach), bronić kogo, być patronem w sądach, patronować; **-кáтъ**, -а, *m.* adwokat, obrońca, patron; rzecznik; prokurator.

Адено-грáфія, -и, *f. Anat.* adenografia, opisanie gruczołów; **-лóгія**, -и, *f. Anat.* (наýка о желёзахъ, желёзослóвіе), adenologia, nauka o gruczołach; **-тóмія**, -и, *f. Anat.* adenotomia, nauka o rozcinaniu gruczołów.

Адéптъ, -а, *m.* adept, złotowtórca, alchemik, alchimik, alchimista.

Адиποцúръ, v. Мыложúръ.

Администра-тúвный, -ая, -ое, *adj.* administracyjny, zarządny; **-тóръ**, -а, -о, *adj. poss.* administratorów, -rowy; **-тóрскій**, -ая, -ое, *adj.* administratorski; **-тóръ**, -а, *m.* administrator, rządzca, rządca, zarządca, zarządziciel, zawiadowca; **-трáція**, -и, *f.* administracyjny, zarządny; v.

Исполни́тельный; **Администра́ція**, -и, *f.* administracya, zarząd, zarządzanie (czego), zawiadywanie (czém).

Адми-ра́ловъ, -а, -о, *adj. poss.* admirałów (*np.* dom); admiralski; **-ралте́йск**ій, -ая, -ое, *adj.* admiralicyjny; admiralski; **адмиралте́йскій фла́гъ**, bandera admiralska; **-ралте́йство**, -а, *n.* admiralicya; **адмиралте́йств-совѣ́т**ъ, Rada admiralicyjna; **-ра́лъ**, -а, *m.* 1. *Mar.* admirał, amirał, naczelny wódz floty, hetman, rządzca wojska morskiego; 2. *H. n.* (kegla, rakowina, *conus ammiralis*), admirał, gatunek muszli; **-ра́льскій**, -ая, -ое, *adj.* admiralski; **адмира́льскій кора́бль**, okręt admiralski; **адмира́лъскій фла́гъ**, bandera admiralska; **адмира́льскій чинъ**, **адмира́льское зва́ніе** = **Адмира́льство**, -а, *n.* admiralstwo, urząd, stopień admiralski; **-ра́льша**, -и, *f.* admirałowa, żona admirała.

А́довъ, -а, -о, *adj.* piekielny.

Адозда́нный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zbudowany, stworzony w piekle. [ница.

Адо́кса, *Bot.*, v. **Мушкат-**

Адони́съ, -а, *m. Bot.* (*adonis*), adonis, ziele; v. **Стародýбка.**

А́дресный, -ая, -ое, *adj.* adres(s)owy; adresowa kontóra, bióra & biuro adres(s)owe; v. **А́дресъ-контóра**; **Адресова́ніе**, -ія, *n.* adresowanie, adressowanie, zaadresowanie; **Адресо́ванный**, -ая, -ое, *part. p.* zaadres(s)owany, nadpisany, podpisany do kogo; **Адресова́ть**, *v. a.* 1. adresować, adressować, zaadres(s)ować, napisać adres, list pod-, nad-pisać do kogo; 2. *adressować kogo do drugiego, [odkazując] polecać, wskazać; **-ся**, *v. r.* adresować się, udawać się, (udać się, *v. perf.*) do kogo; **А́дресъ**, -а, *m.* adres, napis, podpis listowy; wskaz; kontóra adresowъ, v. **А́дресъ-контóра**; **А́дресъ-календа́рь**, -я, *m.* rocznik rządowy, kalendarz rządowy, zawierający w sobie urzędy, rangi, nazwiska i miejsca urzędników cywilnych i wojskowych; kalendarz polityczny; **А́дресъ-контóра**, -ы, *f.* kantor (kontor) adresów, bióro & biuro adres(s)owe, b. stręczeń, b. zleceń, b. informacyjne.

А́дски, *adv.* (*propr.* & *) piekielnie; nie do zniesienia, nieznośnie, przykro.

А́дскій, -ая, -ое, *adj.* piekielny; *przykry, nieznośny, nie do zniesienia, męczący; ádskaя яростъ, злóба, gniéw, złość, wściekłość, zajadłość piekielna; **адскія си́лы**, siły piekielne; **а́дская рабóта**, piekielna robota; **а́дская ма́шина**, machina piekielna, [beczka napełniona prochem i kartaczami]; **а́дскій ка́мень**, *Chem.* (*lapis infernalis*, selitrokwaśne serebro), kamień piekielny, [saletran srebra].

А́дъ, -а, *m.* (*z Greck.* ᾅδης, reéna, tartaryusz, prenispódnaя, *qu. v.*), piekło, †ad; otchłań.

Адъюнктовъ, -а, -о, *adj. poss.* adjunktów, -owy; **Адъюнктскій**, -ая, -ое, *adj.* do adjunkta należący, pomocniczy; **Адъюнктъ**, -а, *m.* adjunkt, pomocnik.

Адъютантовъ, -а, -о, *adj. poss.* adjutantów, -owy; **Адъютантскій**, -ая, -ое, *adj.* adjutancki, -ński; adjutantska dólżność, powinność adjutancka; **Адъютантъ**, -а, *m.* adjutant; oficer przyboczny.

А́еръ, -а, *m.* (воздухъ), powietrze [wolne, świeże].

†**А́же**, *conj.*, v. **Что, Даже** & **Е́сли же.**

А́жіо, *s. n. indecl. Com.* (lażъ, *agio*), ażyo, laża, naddatek pieniężny.

Ажіотáжъ, -а, *m. Com.* weksla rstwo, spekulowanie pieniędzmi, akcyami, obligacyami lub innymi papierami publicznymi.

Азáртничать, *v. n.* azardować & hazardować, na hazard, na los puszczać, ryzykować, ważyć się na co; **Азáрный**, -ая, -ое, *adj.* azardowny & hazardowny; na los puszczający, śmiały; azártnыя ígры, gry hazardowne; *it.* азартный, *zapalczywy, popędliwy, prędki, drażliwy; **Азáртъ**, -а, *m.* 1. azard & hazard, przypadek, ślepy traf, los, ryzyko, odważenie się; 2. *zapalczywość, popędliwość, prędkość, drażliwość.

Азбéстъ, *etc.*, v. **Асбéстъ.**

А́збука, -и, *f.* abecadło, alfabet; (буквварь), abecadlnik, elementarz; uczítel azbúki, nauczyciel początkowy, elementarny; uczíться азбукѣ, uczyć się abecadła; §. ѣто для негó Китáйская áзбука, to są dla niego rzeczy nieznane; on o tém słucha jak o żelaznym wilku; *cfr.* siedzi jak na Niemieckiém kazaniu; **áзбука нóтная**, *Mus.* gamma muzyczna; **Азбучóвый**, -ая, -ое, *adj.* abecadłowy; **А́збучка**, -и, *f. dim.* elementarzyk; **А́збучникъ**, -а, *m.* abecadlarz, uczący się abecadła, żak, żaczek, †abecedaryusz; **А́збучница**, -ы, *f.* abecadlarka, ucząca się abecadła; **А́збучный**, -ая, -ое, *adj.* abecadłowy, abecedalny, alfabetowy, alfabetyczny; no áзбучному порядку, porządkiem abecadła, podług alfabetu.

Азимýтный, v. **Вертикáльный.**

Азимýтъ, -а, *m. Astron.* poziomo-łuk, łuk na poziomie.

Азíйская рóжа, *f. Bot.* (*Hibiscus Syriacus*), pastenie.

Азóтистый, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie azot, saletroród.

Азóтовый & Азóтный, -ая, -ое, *adj.* saletrorodowy, azotowy; gaśnikowy.

Азóтъ, -а, *m. Chem.* (*azote, nitrogenium*), azot, saletroród, saletroczyn; gaśnik; gaz nieoddychalny czyli duszący.

I. **А́зъ**, *pron. Eccl. sl.* (= я), ja; Азъ есмь Господь Богъ твой, Jam jest Pan Bóg twój.

II. **А́зъ**, -а, *m.* nazwanie pierwszéj głoski Russkiego alfabetu = A; §. онъ А́за въ глазá не знáетъ, (т. е. онъ ничего не разумѣетъ), on nie umie ani *A*, ani *B*; ani *be*, ani *me*; on ani trzech nie zliczy; nie dopytasz się na nim ani słowa; nie umie ani gęby rozdziewić; gamuła.

Азя́нъ, -а, *m.*, **Азя́нецъ**, -нца & **Азя́нчикъ**, -а, *m. dim.* siermięga, *dim.* siermiężka, suknia tatarska letnia.

I. **А́й**, *interj.* aj! oj! ach! och!

II. **А́й**, *gen.* áя, *s. m. H. n.* (*bradypus*), leniwiec, cichochod [*qu. v.*, zwierzę].

А́йва, -ы, *f. Bot.* pigwa; = v. **Пигва, Квитъ, Гýны.**

А́иръ, -а, *m. Bot.* (*acorus calamus*, Linn., иръ, kasatnik, Tatarskiй sabelьnikъ, *qu. v.*), agier, [*gen.* agru], tatarak, tatarskie ziele.

А́йстникъ, -а, *m. Bot.* (*pelargonium*), muszkatel, czapli nosek.

А́йстовый, А́йстовъ, *adj. H. n.* bociani; áistowo gnézdo, bocianie gniazdo.

А́йстъ, -а, *m. H. n.* (*ciconia*), bocian; áistъ bélый, (*ciconia alba*), bocian biały; áistъ чёрный, (*ciconia nigra*), bocian czarny; bag.

Ака-дéмикъ, -а, *m.* akademik, członek akademii; **-демúстъ**, -а, *m.* akademista, uczeń akademii, uczeń rycerskiéj szkoły; **-демúческій**, -ая, -ое, *adj.*, **-ски**, *adv.* akademicki, akademiczny; **-дéмія**, -и, *f.* 1. akademia, szkoła główna; 2. akademia, zgromadzenie, towarzystwo uczonych ludzi, [*aby* powszechną pracą wzmagali postępek nauk, kunsztów]; 3. figura wyobrażająca nagiego człowieka dla rysowania *etc.*

Акáнтъ, -а, *m. Bot.* (*acanthus*), ostrokrzew.

Акáція, -и, *f. Bot.* (*acacia; robinia caragana*, głóg, groszkowe drzewo, *qu. v.*), akacya; groch Sybirski, [drzewo].

Акáфистникъ, -а, *m.* akafistnik, księga zawierająca w sobie modlitwy do akafistu; **Акáфистъ**, -а, *m.* akafist, officyum, składające się z pieśni pochwalnych i modlitw do Zbawiciela [*Jezusa Chrystusa*], Najśw. Panny [*Bogarodzicy*] i kilku Świętych.

Аквама-ри́новый, -ая, -ое, *adj. Miner.* berylowy, tyczący się berylu, akwamarynu; **-ри́новый,**

-ая, -ое, *adj.* berylowy, akwamarynowy, zrobiony z berylu, z akwamarynu; **Аквамари́нъ**, -а, *m. Miner.* (*aquamarina*), akwamaryn, beryl, (klejnot).

Акваре́ль, -и, *f.* akwarella.

Акваре́льный, -ая, -ое, *adj.* akwarellowy.

****Аквило́нъ**, -а, *m.* akwilon, boreasz, północny wiatr.

А́ки, *conj. Eccl. sl.* jak, jako, jakoby; **А́кибы**, *conj. Eccl. sl.* jakoby; v. **Бу́дтобы**, **Я́кобы**.

Акиле́й, v. **Аклей**.

Аккорда́ть, -а, *m. Mus.* akord, zgoda trzech tonów, [fundamentalnego z trzecim i piątym], miłodźwięk.

Акку́ла, -ы, *f. H. n.* (*squalus*), haj (*m.*), haja (*f.*), wilk morski, ludojad, [ryba morska]; v. **Людое́дъ**.

Акку-ра́тно, *adv.* akuratnie, akurat, ściśle, prawie tak, punktualnie, szczelnie; **-ра́тность**, -и, *f.* akuratność, ścisłość, punktualność, szczelność; **-ра́тный**, -ая, -ое, *adj.* akuratny, ściśle tak, prawie tak, ścisły, punktualny, szczelny.

Аклей, -я, *m.* 1. *H. n.* kaczka Syberyjska; 2. *Bot.* (*aquilegia*, pacienie), orliki; v. **О́рлики** (*Bot.*).

Акклиматизи́ровать, *v. a.* aklimatyzować (*np.* rośliny).

† **А́ко**, 1. *adv.* v. **Когда́**; 2. *conj.* v. **Что́бы**.

Аколи́тъ, -а, *m.* (*z Greck. ἀκόλουθος*), akolit, pomocnik, zastępca poddiakona lub diakona.

Акомпа-неме́нтъ, -а, *m.*, **-нирова́ніе**, -я, *n. Mus.* akompaniament, akompaniowanie, towarzyszenie, wtórowanie, przygrywanie; **-нирова́ть**, *v. a. Mus.* akompaniować, towarzyszyć (komu w śpiewie lub w graniu), wtórować, przygrywać.

Аккреди-това́ніе, -я, *n. Diplom.* akredytowanie; upełnomocnienie; zawierzenie, poufanie; **-то́ванный**, -ая, -ое, *part. p. Diplom.* akredytowany, upełnomocniony; poważny; poufny; wierzytelny; **-то́вать**, *v. a. Diplom. & Com.* akredytować; upełnomocnić; zawierzyć, poufać. [ча́), szarańcza.

Акри́да, -ы, *f. Eccl. sl.* (Саран-

Акроба́тъ, -а, *m.* akrobat, mieteluk, powrozobiegun, skoczek po linie, kordyzant.

Акростихъ, -а, *m. Poes.* akrostychon, wiersze, których początkowe głoski złożone, imię lub myśl jakową wyrażają.

† **Аксами́тный**, -ая, -ое, *adj.* aksamitny, aksamitowy; v. **Ба́рхатный**.

† **Аксами́тъ**, -а, *m. Com.* aksamit, axamit; v. **Ба́рхатъ**.

Аксельба́нтъ, -а, *m. T. Milit.* akselbant, naramnik, naramienik, wstęga naramienna.

Аксіо́ма, -ы, *f.* & **Аксіо́мъ**, -а, *m. Log. & Mathem.* aksyoma, axyoma, pewnik, zasada; = v. **Самоя́стина**.

А́ксіосъ, *Eccl. sl.* (= достоенъ), dostojen, dostojny, godzien, godny.

Акте́рскій, -ая, -ое, **Акте́ровъ**, -а, -о, *adj. Theat.* aktorski, komedyantcki; **Акте́рство**, -а, *n. Theat.* aktorstwo, stan, życie komedyanckie; **Акте́рствовать**, *v. n.* aktorować (?), być aktorem, grać rolę teatralną; prowadzić życie aktora; **Акте́ръ**, -а, *m.* aktor (teatralny), artysta dramatyczny, udawacz, gracz roli teatralnéj, komedyant; **Актри́са**, -ы, *f.* aktorka (teatralna), artystka dramatyczna, komedyantka; **Актри́синя**, -а, -о, *adj.* do aktorki (teatralnéj) należący.

А́кторъ, -а, *m. Jur.* aktor, powód, powódca; pozywacz, oskarżyciel, żałownik.

Актуа́рій, **Актуа́ріусъ**, -а, *m.* aktuaryusz, pisarz sądowy.

Актъ, -а, *m.* 1. *Jur.* (документъ), akt, dokument; 2. *Theat.* (дѣйствіе), akt, główna część sztuki teatralnéj; 3. актъ въ учи́лище, *etc.*, akt szkólny.

А́кты, -овъ, *m. pl.* akta, transakcye, papiery sądowe, i t. p.

Акула, v. **Аккула**.

Акура́тно, *etc.*, v. **Аккура́тно**, *etc.* [ka o głosie.

Аку́стика, -и, *f.* akustyka, nauka

Аку́стическій, -ая, -ое, *adj.* akustyczny.

Акуше́рскій, -ая, -ое, *adj.* akuszerski, do akuszera lub akuszerki należący, położniczy; -ское иску́сство = **Акуше́рство**, -а, *n.* 1. akuszerstwo, położowanie, sztuka akuszerska, sztuka babienia, или położowa; 2. (родовспомогательная наука), akuszerstwo, nauka położna, nauka babienia; **Акуше́ръ**, -а, *m.* akuszer, położnik.

Акце́нтъ, -а, *m. Gramm.* akcent; v. **Ударе́ніе** & **Произноше́ніе**.

Акцепти́ровать, -това́ть, -а, *m. Com.* akceptant, akceptujący, przyjmujący obowiązek zapłacić weksel; **-та́ція**, -и, *f.*, **-това́ніе**, -ія, *n.* akceptacya, akceptowanie, przyjęcie, przyznanie wekslu или wexlu; **-то́ванный**, -ая, -ое, *part. p.* akceptowany, przyjęty, przyznany; **-то́вать**, *v. a. Com.* akceptować, przyjmować, (przyjąć, *v. perf.*), zobowiązywać się; - ве́ксель, akceptować wexel; v. **Принима́ть** (ве́ксель).

Акциде́нціи, -ій, *f. pl.* akcydencye, akcydensa, wziątki, poboczne dochody; v. **Доходы** (посторо́нніе).

Акці́йный, -ая, -ое, *adj.* do akcyzy należący, akcyzowy.

Акці́зъ, -а, *m.* akcyza; podlegáющій акці́зу, akcyzie podległy; акцизны; не подлежа́щій акці́зу, wolny od akcyzy, nieuległy opłacie; **освобожде́ніе** отъ акциза, wolność od akcyzy.

Акціоне́рное общество, *n.* towarzystwo akcyonerów; **Акціоне́ръ**, -а, *m.* akcyonaryusz; uczestnik spółki handlującéj akcyami, spólnik; **Акці́онный**, -ая, -ое, *adj.* tyczący się akcyi.

А́кція, -и, *f. Com.* akcya; akcyi желѣзной доро́ги, akcye kolei (drogi) żelaznéj. [ный.

Алавастровый, v. **Алебастро-**

Алаба́стръ, -а, *m.* 1. v. **Алеба́стръ**; 2. *Eccl. sl.* puszka alabastrowa; alabastrowy słojek.

Алáдья, -и, *f.*, v. **Олáдья**.

Албатро́съ, -а, *m. H. n.* (*diomeda exulans*), albatros (ptak); *cfr.* Petrel.

Алби́носъ, v. **Альби́носъ**.

А́лгебра, -ы, *f.* algebra, algiebra. [ista, algiebrzysta.

Алгебра́йстъ, -а, *m.* algebra-

Алгебра́йческій, -ая, -ое, *adj.* algebraiczny.

Алгебри́стъ, v. **Алгебра́йстъ**.

Алгеби́ческій, v. **Алгебра́ическій**.

Алеба́рда, -ы, *f.* halabarda, halabarta, berdysz.

Алеба́рдщикъ, -а, *m.* halabardnik, halabartnik.

Алебастренникъ, -а, *m. Bot.* (*gypsophila*), łyszczec, łyszczyca, [ziele].

Алебастри́тъ, -а, *m. Miner.* alabaster, alabastr, [kamień].

Алеба́стровый, -ая, -ое, *adj.* alabastrowy, z alabastru zrobiony; алеба́стровый бюстъ, alabastrowy, biust, popiersnik; алеба́стровая ло́мка, łomy alabastrowe, kopalnia alabastru.

Алеба́стръ, -а, *m. Miner.* alabaster, alabastr, [kamień].

Александри́йская бумага, *f.* papier regałowy.

Александри́йскій кустъ, *m. Bot.* (*cassia senna*), senes, sena.

Александри́йскій листъ, *m.* (*folia sennae alexandrinae*), senes, liście senesowe.

Александри́йскіе стручки, *m. pl.* (*cassia lanceolata, acutifolia et obovata*), strączce, strączki senesowe. [(пѣтухъ), kogut, kur.

Алекторъ, -а, *m. Eccl. sl.*

Алектроглаше́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* pienie koguta.

Але́мбикъ, -а, *m. Chem.* alembik, naczynie chemiczne do destyllacyi, kukurbita, hełm, helm; *cfr.* Kolba, Czapka.

А́ленькій, -ая, -ое, *adj.* rumianiany, czerwonawy, różany.

Але́нько, *adv.* rumianiano, czerwonawo.

Алёхонекъ, **Алёшенекъ**, **-нька**, **-нько**, *adj.* rumianiuchny, rumieniuchny, rumieniuśki, czerwoniuchny, czerwieniuchny, czerwoniuczki, -niuśki, -niutki, -niuteńki, -niusieńki; **Алёхонько**.

Алёшенько, *adv.* rumianiuchno, rumieniusko, czerwoniuchno, czerwoniuczko, *etc.*

Алидада, –ы, *f. T. Geod.* prawidło, celownik.

Алифа, Алифить, v. **Олифа, Олифить**, *etc.* [v. **Щёлочь**.

Алкали, *indecl. Chem.* alkali; **Алкализация**, –и, *f. Chem.* alkalizacya, alkalizowanie, ługowanie soli, zamienienie na sól ługową.

Алкалиметръ, –а, *m.* alkalimetr. [*Chem.* alkaliczny.

Алкалическій, –ая, –ое, *adj.*

Алкалоидъ, –а, *m. Chem.* alkaloid.

Алканіе, –я, *n. Eccl. sl.* – чего, (*propr.* & °), łaknienie, głód, pożądanie. [chciwiec.

Алкатель, –я, *m.* pożądliwiec,

Алкать, *v. n. impf.*, wzalkać, *v. perf.* (*propr.* & °) łaknąć, być głodnym, pragnąć, żądać czego; – славы, богатства, pragnąć sławy, bogactwa.

Алкидъ, Алкіонъ, –а, *m. H. n.*, v. **Зимородокъ**.

Алкоголическій, –ая, –ое, *adj.* alkoholiczny, wyskokowy.

Алкоголометръ, –а, *m.* alkoholometr, wódkomierz.

Алкоголь, –я, *m. Chem.* alkohol, spiritus *czyli* wyskok winny (najtęższy); v. **Виноспиртъ**.

Алкоранъ, –а, *m.* alkoran, koran, księga (praw i) wiary Mahometańskiéj; v. **Коранъ**.

Алкота, –й, *f. Eccl. sl.* wstrzemięźliwość od pokarmu, poszczenie.

Аллегористъ, –а, *m.* allegorysta, mówiący pod allegoryą, lubiący mówić przenośnie, figurarz.

Аллегорически, *adv.* allegorycznie, przenośnie, niewłaściwie, figuryczniе.

Аллегорическій, –ая, –ое, *adj.* allegoryczny, przenośny, podobieństwem oznaczony, figuryczny.

Аллегорія, –и, *f.* allegorya, przenośnia (w myślach); v. **Иносказаніе**.

Аллегрётто, *n. indecl. Mus.* allegretto. [gro.

Аллегро, *n. indecl. Mus.* allegro.

Алле́йный, –ая, –ое, *adj.* alejowy, do alei należący; **алле́йныя** деревья, drzewa alejowe.

Аллея, –и, *f.* alea, (allea), ulica drzewna, ulica, droga drzewami wysadzona.

Аллигаторъ, v. **Кайманъ**.

Аллилуйа, –и, *f. Eccl.* [Hebr. הַלְלוּיָהּ, собственно значитъ: **хвалите Господа**], alleluja, halleluja, chwalcie Boga.

Аллодіальный, –ая, –ое, *adj.* allodyalny, dziedziczny; **аллодіальныя имѣнія**, allodyalne dobra; dobra dziedziczne.

Аллодъ, –а, *m.* allodyalne dobro; dziedzina własna.

Аллопатическій, –ая, –ое, *adj. Med.* allopatyczny.

Аллопатія, –и, *f.* allopatya, zwyczajna medycyna, nauka przeciw homeopatyi.

Аллопатъ, –а, *m.* allopat.

Алмазецъ, –зца, **Алмазикъ**, –а, *m. dim.* dyamencik, brylancik, bryliancik.

Алмазникъ, –а, *m.* jubiler, kamieniami drogiemi handlujący.

Алмазный, –ая, –ое, *adj.* dyamentowy, brylantowy.

Алмазчикъ, –а, *m.* jubiler, kamienie drogie szlifujący, oprawujący.

Алмазъ, –а, *m.* dyament, brylant, bryliant. [wonawo.

Аловато, *adv.* rumianiawo, czer-

Аловатость, –и, *f.* rumianiawość, czerwonawość.

Аловатый, –ая, –ое, *adj.* rumianiawy, czerwonawy.

Алоэ, *n.*, **Алой**, –я, *m. Bot.* (*aloë*, Linn.), aloe, aloes.

Алойный, –ая, –ое, *adj.* aloesowy, z aloesu zrobiony.

А́лость, –и, *f.* czerwoność.

Алтабасникъ, –а, *m. Bot.* granatek, ziele; v. **Бековина**.

Алтабасный, –ая, –ое, *adj. Com.* altembasowy, złotolity; **Алтабасъ**, –а, *m. Com.* altembas, materya jedwabna grubo tkana ze złotem. [tarzny, ołtarzowy.

Алтарный, –ая, –ое, *adj.* ołtarzny, ołtarzowy.

Алтарь, –я, *m.* 1. ołtarz; 2 v. **Жёртвенникъ**.

Алтынникъ, –а, *m.* 1. *Antiqu. Numis.* dawny pieniądz, [wartości trzech kopijek czyli 6 groszy pols.]; 2. *fig. pop.* sknéra, skąpiec, liczygrosz, liczygrzywna, liczykrupa, liczykrupka, wędzigrosz, smażywiecheć, łapigrosz, chciwiec, lubiący wziątki.

Алтынничать, *v. n. pop.* 1. brać wziątki, datki; 2. kutwić, skąpić, zbijać grosz do grosza.

Алтынъ, –а, *m.* pieniądz idealny, wartości trzech kopijek; *it.* v. **Алтынникъ** (1).

Алудель, *m.*, v. **Горшокъ** (возгонный). [вйкъ.

Алуминитъ, *m.*, v. **Квасцо-**

А́лфа, –ы, *f.* [названіе первой Греческой буквы (А), означающей въ иносказательномъ смыслѣ начало], alpha, alfa, pierwsza litera w Greckim alfabecie, przenośnie oznacza początek]; **азъ есмь а́лфа и оме́га, или азъ есмь А и Ω**, (Apokalip. I. 8., т. е. начало и конецъ), jam jest alpha i omega, *t. j.* początek i koniec.

Алфавитный, –ая, –ое, *adj.* alfabetyczny, alfabetowy.

Алфавитъ, –а, *m.* alfabet, abecadło; по алфавиту, po alfabetu, porządkiem abecadła, podług alfabetu.

Алхимикъ, –а, *m.* alchimista, alchimik & alchemik; v. **Адептъ**.

Алхимическій, –ая, –ое, *adj.* alchimiczny. [alchemia.

Алхимія, –и, *f.* alchimia,

† Алчба, v. **Алчба** (1).

Алчба, –ы, *f.* 1. łaknienie, głód, czucie głodu, wilcza choroba; 2. v. **А́лчность**.

А́лчничать, *v. n.*, – чего, łaknąć, nienasyconym być, ustawicznie pragnąć czego.

А́лчность, –и, *f.*, – къ чему, ° głód, wielka chciwość, pragnienie *lub* łaknienie czego, łakomstwo.

А́лчный, –ая, –ое, *adj.* 1. łaknący, zgłodniały, głodny; 2. nienasycony; 3. *fig.* а́лчный къ чему́, chciwy czego, niepohamowanie czego pragnący, żądający, pożądający, żądny, żądliwy, żądościwy; а́лченъ къ деньгамъ, chciwy pieniędzy.

Алчущій, –ая, –ое, *part. a.* łaknący, pragnący.

А́лый, –ая, –ое, *adj.* rumiany, czerwony, różowy.

Алырить, *v. n.* 1. (†), v. **Фокусничать, Фи́гляритъ**; 2. oszukiwać, oszukać, podejść kogo; v. **Мошéнничать, Обма́нывать**.

Алырникъ. v. **Алырщикъ**.

Алырство, –а, *n.* 1. (†), v. **Фокусничество, Фи́гляpство**; 2. v. **Мошéнничество, Обма́нъ**.

Алырщикъ, –а, *m.* 1. (†), v. **Фокусникъ, Фигляръ**; 2. v. **Мошéнникъ, Обма́нщикъ**.

А́ль, *pop.*, v. **Или**.

Альбиносъ, –а, *m.* Albinos, Kakerlak.

Альбомъ & А́льбумъ, –а, *m.* album, imiennik, księga zapisów; zbiór rysunków.

Альковъ, –а, *m.* alkowa, oddział w izbie na łóżko.

Альманахъ, –а, *m.* almanach, kalendarz, rocznik.

Альтистъ, –а, *m.* altysta, alcista, altnista, śpiewak do altu, altem śpiewający, górnotony, wysokotony.

Альтъ, –а, *m. Mus.* 1. alt, głos górny, wysoki, górnogłos; 2. (viola), altówka.

Альфре́ско, *s. indecl.* (*al fresco*), alfresko, na świeżo, na świeżém wapnie [malowany].

Алѣть, *v. n.* rumienić się, czerwienieć.

Алѣно-вато, *adv.* niezgrabnie, niekształtnie, niestarannie, partacko; **алѣновато сдѣланный**, partacko zrobiony; **–ватость**, –и, *f.* niezgrabność, niekształtność [w robocie]; **–ватый**, –ая, –ое, *adj.* niezgrabny, niekształtny, niestarannie, partacko zrobiony (*np.* frak).

Амазо́нка, –и, *f.* 1. amazonka; царство **амазо́нокъ**, królestwo amazońskie.

Амальгама, –ы, *f. Chem.* amalgama, mieszanina, zjednoczenie, połączenie ciał w jednę massę.

połączenie jednego *lub* kilku metalów z żywém srebrem.

Амальгамація, –я, *f. Chem.* amalgamacya, pomieszanie kruszcu jakiego z żywém srebrem takie, że się w płynnym stanie utrzymuje; v. Сортýванiе.

Амальгамированіе, –я, *n.*, v. **Амальгамація**.

Амальгамировать, *v. a. Chem.* amalgamować, mieszać, jednoczyć, łączyć metale z żywém srebrem; v. Сортýчивать.

Аманáтъ, –а, *m.* zakładnik, zastawnik, zaręcznik, człowiek dany w zakładzie, w zastawie.

Аманрáнтовый, –ая, –ое, *adj.* amarantowy; амарантовый цвѣтъ, amarantowy kolor, kolor podobny do purpurowego; амарáнтоваго цвѣта, amarantowego koloru, podobnego do purpurowego.

Аманрáнтъ, –а, *m. Bot.* (*amaranthus*), amarant, szarłat, szkarłat.

А'мба, –ы, *f.* amba, wyjście dwóch pewnych numerów w loteryi.

Амбарго, *s. indecl. embargo*, ambargo, areszt włożony [w portach i przystaniach] na obce okręty lub towary okrętowe.

Амбарецъ, –рца, *m. dim.*, v. **Амбаръ**.

Амбáрное, –аго, *s. n.* magazynowe, składowe, płata magazynowa, składowa, opłata za najem magazynów, składów.

Амбáрный, –ая, –ое, *adj.* magazynowy, składowy, spichrzowy; амбáрная пóшлина, v. **Амбáрное**. [бáръ.

Амбáрчикъ, –а, *m. dim.*, v. **Амбáрщикъ**, –а, *m.* właściciel magazynu, składu, spichrza; magazynier; magaźny (*s. m.*), przełożony *czyli* dozórca magazynowy, dozórca magazynu, składu, śpichrza, śpichlernik. [бáрное.

†**Амбáрщина**, –ы, *f.*, v. **Амбáрщикъ**, –а, *m.* magazyn, skład [na schowanie zboża i różnych rzeczy, towarów], spichrz, śpichlerz, śpiklerz, szpichlerz; хлѣбный амбáръ, spichrz, magazyn zbożowy; соляной амбáръ, solny magazyn; склáдывать товáры въ амбáръ, składać towary w magazynie; *it.* v. *sub*: Тянýться (§).

Амбиціóнный, –ая, –ое, *adj.* (честолюбивый), ambitny, wyniosły, dumny, sławolubny, za sławą się ubiegający, czci chciwie pragnący.

Амбиція, –и, *f.* (честолюбіе, высокомѣріе), ambicya, ambitność, [uczucie swoich zaszczytów, bądź rzeczywistych, bądź przywidzianych], czciliubość, żądza czci, sławy, sławolubność, sławolubstwo, górnochciwość.

А'мбра, –ы, *f.* ambra; жúдкая áмбра, (*liquidambar*), ambra druga, sok zsiadły; зáпахъ áмбры, zapach ambry, zapach ambrowy.

Амбразýра, –ы, *f.* 1. *Fortf.* ambrazura, okno w basztach, [otwór w przedpiersieniach, w murach *etc.* na działo do strzału], strzelnica; 2. *Archit.* ambrazura, załom, załomek. [browy.

Амбрейнъ, –а, *m.* tłuszcz ambrowy; **А'мбровый**, –ая, –ое, *adj.* ambrowy; áмбровый зáпахъ, zapach ambrowy.

Амбройческій, –ая, –ое, *adj.* ambrozyowy, wonny.

Амброзія, –и, *f.* 1. (z Greck. *ἀμβροσία*, пища боговъ), ambrozya, [nieśmiertelny] pokarm bogów, pokarm nieśmiertelnych; 2. *Bot.* (*ambrosia*), bożybyt, nieśmiertelnik, [ziele]. [ryum.

Амбулатóрія, –и, *f.* ambulato-

Амбушюръ, –а, *m. Mus.* przytknięcie ust do jakiego instrumentu dętego, zadęcie.

Амвонъ, –а, *m.* ambona, kazalnica.

А'мвра, –ы, *f. Eccl. sl.* bursztyn.

Амвросія, v. **Амброзія**.

Аметистовый, –ая, –ое, *adj.* ametystowy, z ametystu.

Аметистъ, **Аметистъ**, –а, *m. Miner.* (*Silex Amethistus*), ametyst, kamień przezroczysty, różnego, fioletowego koloru.

Амигдалúтъ, –а, *m.* amigdalit, migdałowy kamień.

Амигдáловый, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* migdałowy; v. **Миндáльный**.

Амигдалъ, –а, *m. Eccl. sl.* migdał; v. **Миндалъ**.

Аминь, *adv.* [Hebr. אָמֵן, истинно, подлинно, вѣрно, да будетъ такъ], amen; wprawdzie; wiernie; tak, niech się stanie; амúнь глаголю вамъ (Matt. X. 15.) wprawdzie, powiadam wam; §. всемý дéлу амúнь, już amen, już po wszystkiemu, już się stało; już po harapie.

Аміантовый, –ая, –ое, *adj.* amiantowy, z amiantu.

Аміáнтъ, –а, *m. Miner.* (*Talcum Amianthus*), amiant, len górny, len ziemny, [kamień włóknisty].

Аммiáкъ, **Аммiáкъ**, –а, *m. Chem.* amoniak, salmiak.

Амóмъ, –а, *m. Bot. Com.* (*amomum*), amomek, ormusz.

Аммонúтъ, –а, *m. Miner.* ammonit, [gatunek skamieniałości].

Аммоніáкъ, v. **Аммiáкъ**.

Аммóновъ рогъ, v. **Аммонúтъ**.

Аммúстія, –и, *f.* amnestya, [całkowite] przebaczenie, ułaskawienie.

А'мо, **А'може**, *adv. Eccl. sl.* (куда), dokąd; áможе áще, *adv. Eccl. sl.* (кудабъ ни), dokądkolwiek, do jakiego bądź miejsca, niech będzie dokąd chce.

Аморúкъ, –а, *m. Bot.* (*arbutus*), mącznica, chrościna jagodna; *cfr.* niedźwiedzie grono; v. **Толокнянка**.

Ампутáція, –и, *f. Chir.* amputacya, odrzynanie, odjęcie członka jakiego. [lisman.

Амулéтъ, –а, *m.* amulet; ta-

Амунúція, –и, *f. Milit.* amunicya, wszelkie potrzeby wojenne, zapasy wojenne.

Амунúчникъ, v. **Цейхгáузъ**, **Кладовáя**. [amunicyjny.

Амунúчный, –ая, –ое, *adj.*

Аму́риться, *v. r.* gamracić się, fryje stroić, umizgać się, kochać się, miłostkować.

Аму́ръ, –а, *m.* Amor, (*dim.* Amorek), Kupido, bożek miłości; miłostek.

Амфибіóлитъ, –а, *m.* amfibiolit, skamieniałość amfibii.

Амфибіологія, –и, *f.* amfibiologia, historya naturalna o płazach.

Амфúбія, –и, *f. amfibia*, amfibium, ziemnowód, ziemnowodne или wodoziemne zwierzę, płaz.

Амфибрахúческій, –ая, –ое, *adj. Poes.* amfibrachiczny; **Амфибрáхій**, –я, *m. Poes.* [стопа, состоящая изъ трехъ слоговъ, двухъ краткихъ и средняго долгаго (⏑–⏑), на пр. дóлúна], miara wiérsza, składająca się z trzech zgłosek, dwóch krótkich i średniéj długiej, np. dólina.

Амфитеатрáльный, –ая, –ое, *adj.* amfiteatralny.

Амфитéатръ, –а, *m.* (Амфитéатръ?), amfiteatr.

Анаграм-ма, –ы, *f.* anagramma, anagram, przekładnia, przestawienie głosek lub zgłosek wyrazu tworząca inny wyraz; *np.* миръ, Римъ; ѣсть, сѣсть; пакт, птак; коло, окол; papla, plapa; łaska, skała, *etc.*; **–матúстъ**, –а, *m.* układacz anagrammów.

Анабаптúстъ, –а, *m.* anabaptista, nowochrzcieniec.

Анакреонтúческій, –ая, –ое, *adj. Poes.* anakreontyczny.

Анализúровать, *v. a.* analizować, rozbierać, roztrząsać, rozkładać na części, wyszczególniać.

Анализúсъ, **Анализъ**, –а, *m.* analiza, rozbiór, rozkładanie, rozwiązywanie, rozkład.

Аналúстъ, **Аналúтикъ**, –а, *m.* analityk, rozbiórca, roztrząsacz.

Аналúтика, –и, *f. Mathem. Log.* analiza, rozbiór, rozkład.

Аналúтическій, –ая, –ое, *adj.* analityczny, rozbiorowy.

Аналогúзмъ, –а, *m.* analogizm.

Аналогúчески, *adv.* analogicznie, zgodnie, stosownie.

Аналогúческій, –ая, –ое, *adj.* analogiczny, podobny, odpowiadający, zgodny, stosowny.

Аналогій, *Eccl. sl.*, v. **Налóй**.

Аналогія, –и, *f.* analogia, podobność, podobieństwo, stosowność.

Ананáсный, **Ананáсовый**, –ая, –ое, *adj.* ananasowy, z ananasu

zrobiony; **ананáсовый** запáхъ, zapach ananasowy.

Ананáсъ, -а, *m. Bot.* (*bromelia ananas*), ananas.

Анаѳéстъ, -а, *m. Poes.* (стопа, состоящая изъ двухъ первыхъ слоговъ короткихъ и послѣдняго долгаго, напр. дáрмоѣдъ, (чудéса, крáсота), miara wiérsza, składająca się z dwóch krótkich zgłosek i z jednéj długiéj, (∪ ∪ –); *np.* дáрмоѣдъ, dármojad.

Анархúстъ, -а, *m.* anarchista.

Анархúческій, -ая, -ое, *adj.* anarchiczny, bezrządny, bez ładu, niesworny.

Анáрхія, -и, *f.* anarchia, bezrząd, bezrządstwo, nierząd, nieład, nieswór.

Анатóмикъ, -а, *m.* anatom, anatomik, rozsiekacz, rozbieracz sztuczny ciał zwierzęcych.

Анатомúть, Анатомúровать, *v. a.* anatomizować, ciała czyli trupa zwierzęcego na części rozbierać, rozczłonkować.

Анатомúческій, -ая, -ое, *adj.* anatomiczny, do anatomii należący, rozsieczny; **анатомúческія** орýдія, narzędzia do rozczłonkowania trupa; **-ски**, *adv.* anatomicznie.

Анатóмія, -и, *f.* anatomia, kunsztowne rozbieranie ciał zwierzęcych, osobliwie ludzkich, rozczłonkowanie.

Анатóмленіе, Анатомúрованіе, -я, *n.* anatomizowanie, rozbieranie, rozczłonkowanie.

Анатóмъ, *v.* **Анатóмикъ.**

Анахорéтъ, -а, *m.* anachoreta, pustelnik.

Анахронúзмъ, -а, *m.* anachronizm, omyłka chronologiczna.

Анáѳема, -ы, *f.* anatema, klątwa kościelna; **анáѳемъ** предать, klątwę rzucić, wykląć, anatemazować.

Анбáръ, *v.* **Амбáръ.** [tyzować.

Ангажúровать, *v. a.* angażować, zamówić, wezwać do czego.

Ангéлика, -и, *f. Bot.* (*angelica sylvestris*), dzięgiel; *v.* **Корóвникъ.**

Ангелозрáчный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* jak anioł, do anioła podobny.

Ангелоначáльникъ, *v.* **Архáнгелъ.** [łeczek, aniołek.

Ангелóчекъ, -чка, *m. dim.* anioł-

А́нгелъ, -а, *m.* anioł, posłaniec nieba, duch niebieski; patron; **áнгелъ** хранúтель, anioł stróż; **áнгелъ** свѣта, dobry duch; **áнгелъ** тьмы, (злый духъ), zły anioł, czarny anioł = czart, wróg, szatan, diabeł, bies; **áнгелъ** великаго совѣта, Syn Boży Jezus Chrystus; день áнгела, dzień imienin; imieniny; зáмокъ Святаго А́нгела, *Geogr.* zamek świętego Piotra (w Rzymie); тúхій áнгелъ пролетѣлъ, *Poet.* głębokie milczenie nastało.

А́нгельски, *adv.* anielsko.

А́нгельскій, -ая, -ое, *adj.* anielski; áнгельскій óбразъ, postać anielska; *it.* áнгельскій óбразъ, лúкъ, *Eccl.*, *v.* **Монáшество**; вели́кій áнгельскій óбразъ, *Eccl.*, *v.* **Схúма**; áнгельскій соборъ, áнгельскія сúлы, chór aniołów; áнгельская невúнность, niewinność anielska; áнгельская слáдость (*Bot.*), *v.* **Папорóтникъ** (сладкóвый). [logia.

Ангіологія, -и, *f. Med.* angio-

Ангіотомія, -и, *f. Med.* angiotomia. [Angielski.

Англéзъ, -а, *m.* anglez, taniec

Англизи-рованіе, -іе, *n.* anglizowanie, ucinanie ogona koniom; **-рованный**, -ая, -ое, & -нъ, -а, -о, *part. p.* anglizowany, z uciętym ogonem (o koniach); **-ровáть**, *v. a.* anglizować [konia], ucinać ogon koniowi.

Англúйскій, -ая, -ое, *adj.* anglikański, wyznania anglikańskiego.

Англоманія, -и, *f.* anglomania, zbyteczne, przesadne, szalone naśladownictwo angielszczyzny.

Англоманъ, -а, *m.* angloman, naśladowca anglików. [dante.

Андáнте, *s. n. indecl. Mus.* an-

Андрéева трава, Андрéевская вероúника, **Андрéевъ** крестъ, *v.* **Вероúника** (Андрéевская).

Андромéда, -ы, *f. Bot.*, *v.* **Безплóдница.**

Аневризма, -ы, *f.*, **Аневризмъ**, -а, *m. Med.* aneuryzma, rozdęcie się żyły pulsującéj.

Анекдóтецъ, -тца, *m. dim.* anekdotka.

Анекдóтъ, -а, *m.* anekdota, powiastka zabawna; собráніе анекдóтовъ, zbiór powiastek zabawnych.

Анемомéтръ, -а, *m.* (вѣтромѣръ), anemometr, wiatromiar.

Анемóнъ, -а, *m. Bot.* anemon; zawilec; *v.* **Вѣтреница.**

Анѣры, *pl. m.*, *v.* **Козыри** (стáршіе).

А́нзацъ, *m.*, *v.* **Амбушюръ.**

Анзеатúческій, -ая, -ое, *adj.* anzeatycki, hanzeatycki, anzeatyczny; **анзеатúческій** гóродъ, miasto anzeatyckie.

Анúсный, -ая, -ое, *adj.* anyżowy, anyżkowy, z anyżu zrobiony; **анúсный** запáхъ, zapach anyżowy.

Анúсовка, -и, *f.* anyżówka, anyżek, anyżkowa wódka.

Анúсовый, -ая, -ое, *adj.* anyżowy, anyżkowy; **анúсовая вóдка**, *v.* **Анúсовка.**

Анúсъ, -а, *m. Bot.* (*pimpinella anisum*), anyż, ziele.

Анúтный, Анúтовый, *v.* **Укропúтный.**

Анúтъ, *v.* **Укропъ.**

А́нкерокъ, -рка, **А́нкерочекъ**, -чка, *m. dim.* ankier, ankierek (wina); *v.* **Бочóнокъ.**

А́нкерочный, -ая, -ое, *adj.* ankierowy, ankierkowy.

А́нкеръ, -а, *m.* ankier (wina).

Аномалúстическій, -ая, -ое, *adj.* nieforemny, nieregularny, anomalistyczny.

Аноналія, -и, *f.* wyboczenie, odstąpienie od prawidła; nieforemność, nieregularność.

Анóнимъ, -а, *m.* anonim, bezimiennik, bezimienny, nienazwany, niemianowany.

А́нта, -ы, *f.*, *v.* **Тапúръ.**

Антаблемéнтъ, -а, *m. Archit.* gzems, górnokryw, belkowanie.

Антагонúстъ, -а, *m.* antagonista, przeciwnik.

А́нталъ, -а, *m.* (боченокъ *etc.*), antał, antałek, beczułka (*np.* wina). [tałowy.

А́нтальный, -ая, -ое, *adj.* an-

Антарктúческій, -ая, -ое, *adj.* antarktyczny, południowy; **ант. полю́съ**, biegun południowy.

Антидóръ, -а, *m.* chléb poświęcony przy końcu nabożeństwa łamany i rozdawany w cerkwi ludowi.

Антидóтъ, -а, *m.* (противоядіе), antydot, lekarstwo przeciw branéj truciznie.

Антúка, -ы, *f. Typogr.* pismo rzymskie.

Антикварíй, -я, *m.* antykwaryusz, antykwarz, starożytnik.

Антúкъ, -а, *m.* antyk, przedmiot starożytności, starożytność jaka. [*v.* **Сáйга.**

Антилóпа, -ы, *f. H.n.* antylopa;

Антимúнсъ, -а, *m.* 1. antymis, chusta, z wizerunkiem złożenia Zbawiciela do grobu, na któréj mszę odprawiają; 2. korporał, chusta, obrusek pod kielich i hostyą, liton.

Антимóній, -я, *f.* antymonium, spisglas; *v.* **Сурьмá.**

Антимоніáльный, *v.* **Сурьмúный.**

Антипáсха, -и, *f. Eccl. sl.* antypascha, niedziela po Wielkiéj nocy.

Антипатúческій, -ая, -ое, *adj.* antypatyczny, odraźny, wstrętny.

Антипáтія, -и, *f.* antypatya, odraza [wrodzona ku rzeczy, lub osobie jakiéj], wstręt.

Антúподы, -овъ, *pl. m. Geogr.* antypody, przeciwnożni, przeciwstopni mieszkańcy ziemi, mieszkańcy przeciwnéj strony kuli ziemskiéj.

Антитéза, -ы, *f.*, **Антитéзисъ, Антитéзъ**, -а, *m. Rhetor.* antyteza, przeciwstawienie, przeciwpołożenie.

Антифóнъ, -а, *m. Eccl. sl.* antyfona, pieśń kościelna; **книга антифóновъ**, księga antyfon; antyfonarz.

Антúхристъ, -а, *m.* antychryst, przeciwnik Chrystusowy или Chrystusa.

Антúчный, -ая, -ое, *adj.* starożytny; **антúчная** галерéя, galerya antyków, starożytności.

Антологи́ческій, -ая, -ое, *adj.* antologiczny, wyborowy.

Антоло́гія, -и, *f.* antologia, kwiatozbiór, wybór celnych miejsc z autorów. [грѣна.

Анто́новъ огонь, *Med.*, v. **Гангрѣна**.

Антра́ктъ, -а, *m. Theat.* (*entr'acte*), antrakt, międzyakt [w dramatycznych przedstawieniach].

Антресо́ли, -е́й, *pl. f.* & **Антресоль**, -и, *f. Archit.* międzypiętrze.

Антропологія, -и, *f.* antropologia, nauka o człowieku.

Антропото́мія, -и, *f. Med.* antropotomia, rozrzynanie, rozcinanie, rozczłonkowanie trupów (ludzkich). [antrsza.

А́нтруша, *s. indecl.* (*entrechat*), **Анфила́да**, -ы, *f. Archit.* (*enfilade*), długi rząd pokojów.

Анчо́усъ, -а, *m. H. n.* (*clupea s. engraulis encrasicolus*), serdel, [rybka morska].

А́нчишугъ, -а, *m.*, v. **Рычи́гъ**.

Анъ, *conj. pop.* a; lecz; ale; v. **А**, **Напро́тивъ**.

Анютины глазки, *pl.*, v. **Фіа́лка** (трехцвѣтная).

Анераксъ, -а, *m.*, v. **Бирюза**.

Анеропологія, **Анеропото́мія**, v. **Антропологія**, **Антропото́мія**.

Аорта, -ы, *f.*, v. **Арте́рія** (нача́льная).

Апелля́нтъ, -а, *m.* apellant, apellujący, skarżący się, udawający się do wyższego sądu.

Апелля́торъ, -а, *m.* apellator; v. **Апелля́нтъ**.

Апелляціо́нный, -ая, -ое, *adj. Jur.* apellacyjny, appellacyjny, tyczący się apellacyi; **апелляціо́нный отвѣ́тчикъ**, v. **Апелля́торъ**.

Апелля́ція, -и, *f. Jur.* apellacya, appeliacya, odwołanie się do wyższego sądu; prawo na apelacyę; wziąć apelacyę, założyć apellacyę, odwołać się do wyższego sądu, apellować.

Апельси́нный, **Апельси́новый**, -ая, -ое, *adj.* pomarańczowy; апельси́нное де́рево, drzewo pomarańczowe. [mała pomarańcza.

Апельси́нчикъ, -а, *m. dim.*

Апельси́нъ, -а, *m.* (*citrus aurantium*), pomarańcza; §. зна́етъ толкъ, какъ свинья́ [вкусъ] въ апельси́нахъ или свинья́ не зна́етъ вку́су въ апельси́нахъ, zna się na rzeczach, by świnia na pieprzu *abo* jak koza na pieprzu, jak wilk na gwiazdach.

Апети́тный, -ая, -ое, *adj.* apetytny, (apetyczny), apetytowi dogodny, apetyt wzbudzający, smaczny; апети́тныя ка́пли, krople apetyczne, apetyt wzbudzające.

Апети́тно, *adv.* apetytnie, z apetytem.

Апети́тъ, -а, *m.* apetyt, chęć do jedzenia, do jadła, pożądliwość jadła.

Аплика́тура, -ы, *f. Mus.* applikatura, sposób użycia palców na muzycznych narzędziach.

Аплодирова́ніе, -я, *n.* poklaskiwanie, przyklaskiwanie, pochwalanie.

Аплодирова́ть, *v. n.* poklaskiwać, przyklaskiwać, oklaskiwać, pochwalać, dawać brawo.

Аплодисме́нтъ, -а, *m.* aplauz, poklask, oklask, okrzyk.

Апогей, -я, *m. Astr.* (*apogaeum*), punkt odziemny [biegu planet].

Апокали́псисъ, -а, *m.* apokalipsys, objawienie św. Jana.

Апокалипси́ческій, -ая, -ое, *adj.* apokaliptyczny.

Апокрифи́ческій, -ая, -ое, *adj.* apokryficzny, nieautentyczny; апокрифи́ческія кни́ги, księgi apokryficzne, nieautentyczne, apokryfy.

Апокри́фъ, -а, *m.* apokryf, nieautentyk, podrobek, pismo podrzucone, dokument sfałszowany.

Аполло́нъ-ба́бочка, v. **Парна́сса**. [chwalca.

Апологи́стъ, -а, *m.* obrońca,

Апологи́ческій, -ая, -ое, *adj.* apologiczny, obronny, usprawiedliwiający.

Апологія, -ія, *f.* apologia, obrona, usprawiedliwienie na piśmie, pismo usprawiedliwiające.

Апологъ, -а, *m.* apolog, bajka, powieść krótka.

Апоплексія, -ія, *f. Med.* apoplexya, paraliż, szlak.

Апоплекти́къ, -а, *m.* apoplektyk, paralityk.

Апоплекти́ческій, -ая, -ое, *adj. Med.* apoplektyczny, paralityczny, paraliżowy.

Апоста́сія, -ія, *f.* apostazya, odstanie, odstąpienie od religii, odszczepieństwo.

Апоста́тъ, -а, *m.* apostata, odstępnik, odstępca od wiary, odszczepieniec. [wrzedzienica.

Апоста́ѳа, -ы, *m. Med.* wrzód,

Апо́столъ, -а, *m.* 1. apostoł, posłaniec, wysłaniec, uczeń Chrystusa i nauczyciel jego nauki; 2. księga kościelna, zawierająca dzieje i listy apostolskie. [sku.

Апо́стольски, *adv.* po apostolsku.

Апо́стольникъ, -а, *m.* zasłona, którą zakonnice okrywają szyje i pierś.

Апо́стольскій, -ая, -ое, *adj.* apostolski; апо́стольскій намѣ́стникъ, namiestnik Chrystusowy; апо́стольская церковь, kościoł apostolski; апо́стольскія посла́нія, listy apostolskie.

Апо́стольство, -а, *n.* apostolstwo, urząd, godność apostolska.

Апо́строфъ, -а, *m. Gramm.* apostrof, odcinek, odrzutnik, (znak pisarski). [stwienie.

Апотео́за, -ы, *f.* apoteoza, ubó-

Апофѣ́гма, -ы, *f. Rhet.* apoftegma, zdanie moralnie w krótkości wysłowione, powieść znamienita.

Аппара́тъ, -а, *m.* ap(p)arat, przyrządzenie; v. **Прибо́ръ**, **Снаря́дъ**.

Аппелл... v. **Апелл...**

Апподжіату́ра, -ы, *f.*, v. **Предудареніе**. [-ко́съ, v. **Абр...**

Априкосовый, **Апри-ко́сный**,

Апроба́ція, -ія, *f.* aprobacya, aprobata, uznanie za dobre, pochwalenie, pozwolenie, umocnienie, potwierdzenie.

Апро́ши, -е́й, *pl. f. Milit.* (*approche*, приконы), aprosze, przykopy.

Апрѣ́ль, -я, *m.* kwiecień, [czwarty miesiąc w roku].

Апрѣ́льскій, -ая, -ое, *adj.* kwietniowy; Апрѣ́льская пого́да, pogoda kwietniowa.

Апсиды, -овъ, *pl. Astron.* (*absides*), odstępy, [punkta największéj (или najdalszéj) i najmniejszéj (или najbliższéj) odległości planet od słońca]; ли́нія апсидо́въ, linia odstępów.

Апте́ка, -и, *f.* apteka.

Апте́карскій, -ая, -ое, *adj.* aptekarski; apteczny; апте́карская до́лжность, powinność, urząd aptekarski; апте́карская ба́нка, puszka aptekarska; aptekarski słoj, słojek; апте́карскій счётъ, (*propr.* & *), rachunek aptekarski; rejestr aptekarski, [przesadny, gdzie wszystko za drogo].

Апте́карша, -и, *f.* aptekarka, aptekarzowa, żona aptekarza.

Апте́карь, -я, *m.* aptekarz.

Апте́чка, -и, *f. dim.* apteczka.

Апте́чный, -ая, -ое, *adj.* apteczny, do apteki należący.

Арабе́скъ, -а, *m.* arabesk, fioresy, ozdoby malowane lub snycerskie *etc.* na sufitach i ścianach.

Ара́бская горчи́ца, v. **Постёнка**. [Arabskie.

Ара́бскія ци́фры, *pl.* cyfry

Ара́ва, -ы *f. pop.* mnóstwo, tłum; ара́ва де́тей, mnóstwo dzieci.

Ара́вникъ, -а, *m. Bot.* (*anticho-rus*, растеніе), rzechława.

Ара́ковый, -ая, -ое, *adj.* arakowy, z araku. [z ryżu.

Ара́къ, -а, *m.* arak, wódka

Ара́нцы, -овъ, *pl. m.* skaliste góry [w Syberyi].

Ара́пка, -и, *f.* murzynka.

Ара́пникъ, -а, *m.* harapnik, herapnik, bicz myśliwych (z krótkim biczyskiem a długim bardzo sznurem).

Ара́пъ, -а, *m.* murzyn.

Арба́, -ы, *f.* dwukole, wóz Tatarski na wysokich kołach.

Арбу́зецъ, -зца, *m. dim.* mały arbuz. [arbuz.

Арбу́зище, -а, *m. augm.* wielki

Арбу́зный, -ая, -ое, *adj.* arbuzowy, z arbuza; арбу́зный сокъ, sok arbuzowy.

Арбу́зъ, -а, *m. Bot.* (*cucurbita citrullus*, Linn.), arbuz, harbuz, cytrul.

А́ргали, *s. indecl. H. n.* (*Ovis Argali*), owca stepowa, baran stepowy; v. **Баранъ** (**степно́й**), **Туръ**. [powy; biegun.

Аргама́къ, -а, *m.* koń dziki, step-

Аре́нда, -ы, *f.* 1. arenda, dzierżawa; отда́ть на аре́нду, puścić w arędę, w dzierżawę, zaarendować, zadzierżawić, nająć komu; взять на аре́нду, wziąć w arendę, w dzierżawę, arendować od kogo.

Аренда́торскій, -ая, -ое, *adj.* arendarski, dzierżawczy.

Аренда́торъ, -а, *m.* arendarz, dzierżawca, najemnik dóbr.

Аре́ндный, -ая, -ое, *adj.* arendowny, dzierżawny; аре́ндный до́ходъ, dochód z arendy; взять на аре́ндное содержа́ніе, (za)arendować od kogo, wziąć w arendę, w dzierżawę; отда́ть на аре́ндное содержа́ніе, zaarendować, zadzierżawić, puścić w arendę, w dzierżawę.

Арендованіе, -я, *n.* arendowanie. [zadzierżawiać.

Арендова́ть, *v. a.* arendować,

Ареометръ, -а, *m.* areometr, cieczomierz, płynomiar.

Ареопа́гъ, -а, *m.* areopag, sąd najwyższy w Atenach.

Аресто́нтская, -ой, *s. f.* izba aresztancka, więzienna, areszt.

Аресто́нтскій, -ая, -ое, *adj.* aresztancki, więzienny. [więzień.

Аресто́нтъ, -а, *m.* aresztant,

Арестованіе, *n.* 1. aresztowanie, (u)więzienie, przytrzymanie; 2. aresztowanie, zaaresztowanie, zatrzymanie urzędowne rzeczy.

Арестова́ть, *v. a.* 1. aresztować, brać do aresztu, przytrzymać kogo, więzić, uwięzić; 2. aresztować, rzeczy zapowiedzią za-, przytrzymywać, zapowiadać.

Аре́стъ, -а, *m.* 1. areszt, przytrzymywanie, więzienie; areszt, miejsce aresztu, więzienie, koza; находи́ться, сиде́ть подъ аре́стомъ, być, siedzieć w areszcie, w kozie; содержа́ть подъ аре́стомъ, trzymać w areszcie; посади́ть подъ аре́стъ, v. Арестова́ть (1); вы́пустить изъ-подъ аре́ста, wypuścić z aresztu; взя́тіе подъ аре́стъ, v. Арестованіе; содержа́ніе подъ аре́стомъ, v. Аре́стъ; содержа́щійся подъ аре́стомъ, aresztant; плата за содержа́ніе подъ аре́стомъ, płata za trzymanie w areszcie; 2. areszt, zatrzymanie urzędowe rzeczy, sekwestr; *it.* v. **Налага́ть**, **Снима́ть** (аре́стъ).

Аржа́нецъ & Аржёнецъ, -нца, *m.* chabrek, brzanka; v. **Ржанецъ**.

Ариcто-кратически, *adv.* po arystokracku; **-кратическій**, -ая, -ое, *adj.* arystokracki, arystokratyczny, możnowładny; **-кра́тія**, -іи, *f.* arystokracya; możnowładctwo; **-кра́тъ**, -а, *m.* arystokrat, arystokratu, magnat, możnowładca; **-кра́тка**, -и, *f.* arystokratka.

Ариѳме́тика, -и, *f.* arytmetyka.

Ариѳме́тикъ, -а, *m.* arytmetyk.

Ариѳметическій, -ая, -ое, *adj.* arytmetyczny. [гарды.

Аріергардія, -іи, *f.*, v. **Аріергардный**, -ая, -ое, *adj.* aryergardny, tyczący się tylnéj straży.

Аріергардъ, -а, *m.* aryergarda, aryergwardya, tylna straż; odwod.

А́рія, -іи, *f.* arya.

А́рка, -и, *f. Archit.* łuk, półokrągłe zgęcie w formie łuka; галлерея изъ а́рокъ, v. **Аркада**.

Аркада, -ы, *f. Archit.* arkada, frambuda, obłączyste sklepienie, podsklepienie, łuk sklepienny.

Арка́нить, *v. a.* łapać konie dzikie arkanem czyli postronkiem.

Арка́нъ, -а, *m.* arkan, postronek, [którym konie dzikie nieujeżdżone łapią].

Арктическій, -ая, -ое, *adj.* arktyczny, północny; арктическій полюсъ, biegun północny.

Арлекинада, -ы, *f.* arlekinada, figle arlekińskie.

Арлекинскій, -ая, -ое, *adj.* arlekiński, błazeński.

Арлекинство, -а, *n.* figle błazeńskie; błazeństwo; v. **Арлекинада**.

Арлекинъ, -а, *m.* arlekin, śmieszek, błazen teatralny w sukni szachowanéj.

Армада, -ы, *f.* flota wojenna.

Армадиллъ, -а, *m.*, v. **Броненосецъ** (2).

Арма́торъ, -а, *m.* armator, ten co własnym kosztem uzbraja okręt.

Армату́ра, -ы, *f.* 1. *Milit.* uzbrojenie, zbroja; 2. *Herald.* armatura, zbroja około herbu.

Арме́ецъ, -мейца, *m.* służący w armii, wojskowy.

Армейскій, -ая, -ое, *adj.* armijny, wojskowy. [skowość.

Арме́йщина, -ы, *f. pop.* wojÁрмія, -іи, *f.* armia, zbiór wojska, siła zbrojna.

Арну́дъ, -а, *m. Bot.*, v. **Квитъ & А́йва** (pigwa).

Арна́жный, -ая, -ое, *adj.* armiakowy, sierściowy, kamlotowy.

Арна́къ, -а, *m.* armiak, odzież z sierści; *cfr.* giermak.

Арна́тскій камень, *m.* Ormiański kamień; v. **Лазуритъ**.

Арна́чина, -ы, *f.* gatunek kamlotu.

Арнау́тка, -и, *f.* arnautka, gatunek pszenicy.

Аро-малитъ, -а, *m.* aromalit, kamień; **-матитъ**, -а, *m.* aromatyt, kamień korzenny; mirnik; **-ма́тить**, *v. a.* perfumować, wonić, oblewać, nacierać wonnościami; **-матическій**, -ая, -ое, *adj.* aromatyczny, korzenny, wonny; **Аро-ма́тникъ**, -а, *m.* korzennik, kupiec, handlujący korzeniami drogiemi i wonnościami; **-ма́тница**, -ы, *m.* korzennica, puszka na korzenie wonne; **-ма́тный**, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący, aromatyczny; **-ма́тчикъ**, v. Аро**ма́тникъ**; **-ма́ть**, -а, *m.* aroma, woń, wonność, zapach (roślin); ароматы, *pl.* korzenie, zioła wonne, wonie, perfumy; натира́ть арома́тами, v. **Арома́тить**.

Аро́нія, -и, *f.* niespłuka; niezpłuka; v. **Кизиль**.

Аронова борода, v. **Аронникъ**.

Аронникъ, **Аронъ**, -а, *m. Bot.* (*arum*), Aaronowa broda, (ziele); obrazki; ap. wodná, v. **Клещина́чъ**.

Аргигме́нтъ, -а, *m.*, v. **Аврипигме́нтъ**, **Мышья́къ** (жёлтый).

Арсена́лъ, -а, *m.* arsenał, zbrojownia, orężny skład, cekauz, v. **Цейхга́узъ**.

Арсена́льный, -ая, -ое, *adj.* arsenałowy, cekauzowy.

Арта́читься, v. **Рта́читься**.

Арте́ль, -и, *f.* kompania robotników, spółka, zgromadzenie ludzi, którzy pracują i jedzą razem; **Арте́льщикъ**, -а, *m.* spólnik kompanii robotników.

Артерія́льный, **Арте́рійный**, -ая, -ое, *adj.* do arteryi należący.

Арте́рія, -и, *f. Anat.* arteryа, żyła bijąca, pulsowa, tętna; нача́льная арте́рія, arteryа wielka, główna.

Артикулъ, -а, *m.* artykuł, punkt, paragraf, ustawa.

Артику́лъ, -а, *m. Milit.* -воéнный, artykuł wojenny, wojskowy, rozrządzenie, urządzenie wojskowe, regulament.

Артиллери́стъ, -а, *m.* 1. artylerzysta, żołnierz przy artyleryi będący; 2. posiadający naukę artyleryi; oficer artyleryi.

Артиллери́йскій, -ая, -ое, *adj.* artyleryczny, artyleryjny, do artylleryi należący lub jéj się tyczący.

Артилле́рія, -и, *f.* artylerya, artyllerya; *collect.* artylerzyści; - тяжёлая, oсáдная, artylerya ciężka, oblężnicza; - лёгкая, artylerya lekka *czyli* liniowa; - полева́я, artylerya polowa; - конная, konna artyllerya; - пѣшая, art. piesza; - морска́я, art. morska; учи́ться артилле́ріи, uczyć się artyleryi.

Артистическій, -ая, -ое, *adj.* artystyczny; v. **Худо́жественный**.

Арти́стка, -и, *f.* artystka.

Арти́стъ, -а, *m.* artysta; v. **Худо́жникъ**, **Худо́жница**.

Артишо́ковый, -ая, -ое, *adj.* karczochowy.

Артишо́къ, -а, *m. Bot.* (*cynara scolymus*), karczoch; артишо́къ дикій, v. **Молодило** (кровельное).

А́ртосъ, -а, *m.* chleb kwaśny,

poświęcony w pierwszy dzień Zmartwychwstania Pańskiego.

Артышъ, -а, *m.*, v. **Можжевёльникъ** (казацкій).

Ару́, *s. indecl. H. n.* (*colymbus s. uria troile*), nurek, [ptak wodny].

А́румъ, -а, *m.*, v. **Аро́нникъ**.

Арунъ, -а, *m.*, v. **Ару́**.

А́рфа, -ы, *f. Mus.* arfa, harfa; звукъ а́рфы, dźwięk harfy; Давидова а́рфа, harfa Dawida; игра́ть на а́рфѣ, grać na harfie.

Арфи́стка, -и, *f.* arfistka, harfistka, grająca na harfie.

Арфи́стъ, -а, *m.* arfista, harfista, grający na harfie.

Архá, -и, *f.*, v. **Можжевёльникъ** (казацкій). [kuia domowa.

Архалу́гъ, -а, *m.* krótka, su-

Архáнгелъ, -а, *m.* archanioł.

Архáнгельскій, -ая, -ое, *adj.* archanielski; архáнгельскій ликъ, chór archaniołów.

Архео-графи́ческій, -ая, -ое, *adj.* archeograficzny; **-графі́я**, -и, *f.* archeografia, opisanie starożytności; **-гра́фъ**, -а, *m.* archeograf, pisarz starożytności; **-логи́ческій**, -ая, -ое, *adj.* archeologiczny; **-ло́гія**, -и, *f.* archeologia; nauka starożytności; znajomość starożytności; **-ло́гъ**, -а, *m.* archeolog; badacz starożytności; starożytnik.

Архи́ва, -ы, *f.*, v. **Архивъ**.

Архива́рій, -я, **Архива́ріусъ**, -а, *m.* archiwaryusz, archiwista, dozórca akt.

Архи́въ, -а, *m.* archiw, archiwum, skład, zbiór papierów, pism publicznych.

Архи-дія́конъ, -а, *m.* archidyakon; **-мандри́тство**, -а, *n.* archimandrycтwo, opactwo; przełożeństwo nad klasztorem; **-мандри́тскій**, -ая, -ое, *adj.* archimandrycki; **-мандри́тъ**, -а, *m.* archimandryta, przełożony klasztoru Greckiego; **-мандрія**, -и, *f.* archimandrya; v. Архимандри́тство; **-мандри́чій**, -ья, -ье, *adj.* archimandrycki; **-пастырскій**, -ая, -ое, *adj.* arcypasterski; **-пастырство**, -а, *n.* arcypasterstwo; **-па́стырь**, -я, *m.* arcypasterz; **-пела́гъ**, -а, *m.* archipelag, wielowysp; **-синагогъ**, -а, *m.* przełożony, starszy nad synagogą; **-стратигъ**, -а, *m.* arcywódz, wódz naczelny; **-тектóника**, -и, *f.* architektonika; teorya architektury; teorya budownictwa; **-тектóнскій**, -ая, -ое, *adj.* architektoniczny, architektoński; **-тектóнъ**, -а, *m. Eccl. sl.*, v. Архите́кторъ; **-те́кторскій**, -ая, -ое, *adj.* architektorski, budowniczy; **-те́кторъ**, -а, *m.* architekt, budowniczy; **-те́ктура**, -ы, *f.* architektura, budownictwo; корабе́льная архитекту́ра, budownictwo okrętowe; теóрія архитекту́ры, teorya architektury; teorya budownictwa; architektonika; **-тектýрный**, -ая, -ое, *adj.* architektoniczny; **-тра́нъ**, -а, *m. Archit.* architrab, spodobelk, nadsłupie, podstawa nagłowia u kolumn; **-трикли́нъ**, -а, *m. Eccl.* architryklin, przełożony domowego gospodarstwa, przełożony wesela, prz. nad ucztą.

Архі-а́теръ, -а, *m.* pierwszy, naczelny lekarz; **-епи́скопскій**, -ая, -ое, *adj.* arcybiskupi; **-епи́скопство**, -а, *n.* arcybiskupstwo, archidyecezya; **-епи́скопъ**, -а, *m.* arcybiskup; **-ере́й**, -я, *m.* archierej, arcybiskup (w Greckim kościele), arcykapłan; **-ере́йскій**, -ая, -ое, *adj.* archierejski, arcybiskupi; **-ере́йство**, -а, *n.* archierejstwo, arcybiskupstwo; **-ере́йствовать**, *v. n.* sprawować urząd archiereja, arcybiskupa.

Арца, -ы, *f.*, v. **Можжевёльникъ** (казацкій). [siodła.

Арчáкъ, -а, *m.* kabłąk, łęk u

Арши́нникъ, -а, *m.* kramarz przedający materye łokciami, łokciarz.

Арши́нный, -ая, -ое, *adj.* arszynowy; арши́нная мѣ́ра, miara arszynowa; арши́нная ткань, tkań na arszyn szeroka.

Арши́нъ, -а, *m.* arszyn, [pięć ćwierci łokcia]; продава́ть това́ръ по арши́намъ, przedawać towar arszynami, na arszyny; §. мѣ́рить свои́мъ арши́номъ, na swoje zwijać motowidło, na swoje koła, na swój młyn wodę ciągnąć.

Аскоро́нъ, -а, *m.*, v. **Ко́пстень**. [**бе́стъ**.

Асбе́стовикъ, -а, *m.*, v. **Асбе́стовый**, -ая, -ое, *adj.* asbestowy, z asbestu zrobiony; асбе́стовое полотно́, płótno asbestowe.

Асбе́стъ, -а, *m.* asbest, [kamień podobny co do swoich własności amiantowi], len górny.

Аси́да, -ы, *f. Eccl. sl.* czapla; v. **Цапля**.

Аскалóнія, -и, *f. Eccl. sl.* łuczek stepowy.

Аскари́да, -ы, *f.*, v. **Глистá** (мéлкая и большая).

Аски́тникъ, -а, *m. Eccl. sl.* ascetyk, mnich najostrzejszéj reguły; pustelnik.

Аски́тство, -а, *n. Eccl. sl.* ascetyzm, v. **Аски́тникъ**. [tyzm.

А́скимъ, -іева, *pl. m.*, v. **Безтѣ́нные** (*Geogr.*).

Аспарагúнъ, v. **Спарже́нникъ**.

Аспарагóлитъ, -а, *m.*, v. **Спа́рженый** (камень).

Аспара́гъ, -а, *m.* szparag; v. **Спа́ржа**.

Аспе́ктъ, -а, *m. Astron.* aspekt, konstellacya; aspekty (księżycowe); четверно́й аспе́ктъ въ девяно́сто гра́дусовъ, (*aspect quadrat*), aspekt czwarty, kwadra, (gdy się księżyc przez czwartą część nieba oddala); осмича́стный аспе́ктъ, (*aspect octil*), aspekt ósmy, ósmny, (gdy przez ósmą część), *etc.*

Аспи́дій, **Аси́дникъ**, *m.*, v. **Папоро́тникъ** (мужескій).

А́спидный, -ая, -ое, *adj.* łupkowy; z kamienia łupkowego; а́спидная доска́, tablica łupkowa.

А́спидскій, -ая, -ое, *adj.* żmijowy; а́спидное исча́діе, wyrodek żmijowy; rodzaj jaszczurczy.

А́спидъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*aspis*), parek, wąż, (łbieniec?), gatunek jadowitéj żmiji; 2. *Miner.* łupek, kamień łupkowy; 3. (†) jaspid, jaspis; v. Я́шма.

Аспира́нтъ, -а, *m.* aspirant, starający się o co (*np.* o urząd).

Аспле́ній, *m.*, v. **Селезёночникъ**.

А́сса вонючая, v. **Вонючка**.

Ассе́ссорскій, -ая, -ое, *adj.* assessorski. [stwo.

Ассе́ссорство, -а, *n.* assessor-

Ассе́ссоръ, -а, *m.* assessor.

Ассигнаціо́нный, -ая, -ое, *adj.* assygnacyjny.

Ассигна́ція, -и, *f.* assygnacya; bilet kassowy, bankowy; pieniądz papierowy; банковая ассигна́ція, assygnacya bankowa.

Ассигнова́ніе, -я, *n.* assygnowanie, wskazanie, przekazanie, zalecenie wydania czego.

Ассигнова́ть, *v. a.* assygnować, wskazać, przekazać, zlecić do odebrania, kazać wydać.

Ассигно́вка, -и, *f.* assygnacya, bilet za którym okaziciel otrzymuje pieniądze, *etc* ; przekaz.

Ассистéнтъ, -а, *m.* assystent, pomocnik. [**никъ** (*Bot.*).

Астéриксъ, *m.*, v. **Звѣ́здочникъ**.

Астери́скъ, -а, *m.* (*astericus*), gwiazdka, gwiazdeczka, [znaczek przypisowy, odsyłacz, który się robi w książkach].

Астеромéтръ, -а, *m. Astron.* astronometr, gwiazdomiar.

А́стра, -ы, *f. Bot.* (*aster*), aster, gwiazdeczki, jaskierki, ziele.

Астрага́лъ, -а, *m. Bot.* (*astragalus*), astragal; астрага́лъ безстебе́льный, безстре́лочный, v. **Горо́хъ** (безстебельный); 2. *Artill.* zapałowa obrączka, wylotowa obrączka armatna. [**Пе́рецъ**.

Астраха́нскій пе́рецъ, v. *sub*: **Астро-гнóзія**, -и, *f.* astrognozya; v. **Звѣ́здознаніе**; **-логи́ческій**, -ая, -ое, *adj.* astrologiczny; gwiazdarski; **-логи́чески**, *adv.* astrologicznie; **-ло́гія**, -и, *f.* astrologia, gwiazdarstwo, gwiazdowieszczba, wróżba, wróżenie z gwiazd; **-ло́гъ**, -а, *m.* astrolog, gwiazdomistrz, gwiazdowieszczek, gwiaździarz, tłumacz gwiazd; **-ля́бія**, -и, *f. Geod.* astrolabium, astrolab, kątomiar; **-номи́ческій**, -ая, -ое, *adj.* astronomiczny; gwiazdopisarski; astronomiczkia nabłudénia, obserwacye astronomiczne; **Астро-номи́чески**, *adv.*

astronomicznie; **Астро-но́мія**, -и, astronomia, nauka o ciałach niebieskich, nauka gwiazdarska, gwiazdopisarstwo, gwiazdarstwo; **-но́мъ**, -а, *m.* astronom, trudniący się astronomią, gwiaździarz.

Асфа́льтовый, -ая, -ое, *adj.* asfaltyczny, asfaltowy.

Асфа́льтъ, -а, *m.* asfalt, żydowska smoła.

Асфоди́лъ, -а, *m.*, **Асфоди́ль**, -и, *f. Bot.* (*asphodelus*), złotogłów, złote główki, (ziele).

А'сціи, v. **А'скіи.**

Ась, *interj. pop.* co? ha!

Ата́йка, -и, *f.*, v. **Каргаль.**

Ата́ка, -и, *f. Milit.* (*attaque*), atak, attak, natarcie, naparcie, napad, uderzenie, szturm.

Атакова́ть, *v. a. Milit.* at(t)akować, napadać, uderzać, nacierać [na nieprzyjaciela], szturmować; *it.* v. **Напада́ть** (на непрія́теля).

Аталанта, -ы, *f. H. n.* (*atalanta*), gatunek motyla.

Атама́нскій, -ая, -ое, *adj.* atamański, hetmański.

Атама́нство, -а, *n.* atamaństwo, atamańska władza.

Атама́нъ, -а, *m.* 1. ataman, hetman, naczelnik, dowódzca kozacki; 2. ataman, herszt; **атама́нъ разбо́йниковъ**, ataman, herszt rozbójników.

Атеи́змъ, -а, *m.* ateizm, ateuszostwo, zaprzeczanie jestestwa Boga, bezbożność.

Атеи́стъ, -а, *m.* ateista, ateusz, zaprzeczający bytność Boga, bezbożnik.

Атла́нтъ, -а, *m. Anat.* (pierwszy pozwonok szyi, *atlas*), atlas, tragarz, pacierz unoszący, pierwszy pacierz szyi, na którym głowa spoiega.

Атла́сить, *v. a.* atłasować, podobnym do atłasu czynić; **-ся**, *v. r.* (*o aksamicie*:) wycierać się, stanowić się gładkim jak atłas.

Атла́сный, -ая, -ое, *adj.* atłasowy, (atłaśny), z atłasu.

Атла́съ, -а, *m. Com.* atłas, (materya jedwabna).

А'тласъ, -а, *m.* atlas, (zbiór kart geograficznych).

Атмосфе́ра, -ы, *f.* atmosfera, powietrzokrąg; parokrąg.

Атмосфери́ческій, **Атмосфе́рный**, -ая, -ое, *adj.* atmosferyczny, powietrzokrężny.

Атомисти́ка, -и, *f.* atomistyka; nauka o atomach.

Атоми́ческій, -ая, -ое, *adj.* atomiczny; атомическая теорія, системa, atomiczna teorya, systema.

А'томъ, -а, *m.* atom, pyłek, proszek jak może być najdrobniejszy, nierozdzielna już więcej cząsteczka; ученіе объ атомахъ, nauka o atomach, atomistyka.

Аттеста́тъ, -а, *m.* attestat, atest, zaświadczenie, świadectwo.

Аттеста́ція, -и, *f.* at(t)estacya, zaświadczenie, poświadczenie.

Аттестова́ніе, -я, *n.* at(t)estowanie, zaświadczanie.

Аттестова́ть, *v. a.* at(t)estować, zaświadczać.

Ату́, **ату́!** *interj.* (przy szczwaniu psami:) huża! huża! huże! hużeno! huzia!

Ау́, *interj.* 1. hu! hu! hop hop! [głos dający znać o sobie w lesie]; 2. ay, (меж. удивленія), oho! aj!

Ауди-торіа́тскій, -ая, -ое, *adj.* audytoryacki; **-торіа́тъ**, -а, *m.* audytoryat, sąd wojenny; **-то́рія**, -и, *f.* audytoryum, słuchalnia [w uniwersytecie]; **-то́рская**, -ой, *s. f.* izba, w której audytorowie odbywają swoje czynności; **-то́рскій**, -ая, -ое, *adj.* audytorski; аудито́рская до́лжность, powinność, urząd audytorski; **-то́ръ**, -а, *m. Milit.* audytor, sądowy urzędnik wojskowy.

Ауді́енція, -и, *f.* audyencya, posłuchanie, przyjęcie, przystęp, przypuszczenie do rozmowy, [do osoby wyższego stanu].

Ауді́енцъ-за́ла, *f.* sala audyencyonalna, sala posłuchalna.

Ауй, -я, *m.*, v. **Харадріонъ.**

Аука́нье, -я, *n.* hukanie, krzyczenie, odzywanie się.

Ау́кать, *v. n.* hukać, huczeć, krzyczeć; **-ся**, *v. r.* hukać, wołać wzajemnie na siebie, wołać się, odzywać się; §. каково ау́кнется, таково и откли́кнется, jakie pytanie, taka odpowiedź.

Аукціона́торъ, -а, *m.* aukcyonator; licytator; woźny przy licytacyach.

Аукціоне́ръ, -а, *m.* licytant, licytujący. [наторъ.

Аукціони́стъ, *m.*, v. **Аукціо-**

Аукціо́нный, -ая, -ое, *adj.* licytacyjny.

Аукціо́нъ, -а, *m.* aukcya, licytacya, przedaż publiczna (więcej dającemu); продавать съ аукціона, przedawać co przez aukcyą, przez licytacyą; *it.* v. **Прода́жа** (съ аукціо́на).

Ауланъ, -а, *m.*, v. **Жуланъ** (*H. n.*). [Савка.

Аулякъ, **Аулахъ**, -а, *m.*, v.

Аулъ, -а, *m.* wieś, osada [u ludu Kaukazkiego].

Аутодафе́, *indecl.* (*auto-da-fé*), autodafe, żywopalenie na stosie, akt wiary.

Аурипигме́нтъ, v. **Мышья́къ** (жёлтый) & **Аврипигме́нтъ.**

Аускультанть, -а, *m.* słuchacz.

Афе́лій, -я, *m. Astron.* (*aphelium*), odsłonecznik, punkt odsłoneczny [biegu planet].

Аферіи́стъ, -а, *m.* intrygant.

Афиша, -и, *f.* afisz, oznajmienie, doniesienie, ogłoszenie rozniesione i rozwieszone po ulicach.

Афи́шка, -и, *f. dim.* mały afisz, afiszek.

Афоризмъ, -а, *m.* aforyzm, krótkie zdanie myśl ważną wyrażające.

Афористи́ческій, -ая, -ое, *adj.* aforystyczny. [(морская).

Афродита, -ы, *f.*, v. **Гусеница**

Ахань, -а, *m.* gatunek niewodu, sieci na ryby; v. **Погоня́й.**

А'ханье, -я, *n.* achanie, wołanie *ach*, wzdychanie, biadanie, jęczenie.

А'хать, *v. n. ach* wołać, wzdychać, jęczeć, stękać, biadać.

Ахине́я, -и, *f.* brednia, niedorzeczność, głupstwo, bzdurne gadanie, bzdurstwo; нести ахине́ю, pleść brednie, bredzić, nie do rzeczy gadać, bzdurzyć.

А'хнуть, *v. n. semelf.* zawołać *ach*; v. **А'хать.**

А'хра, -ы, *f.*, v. **Артышъ.**

Ахроматизмъ, -а, *m. Opt.* achromatyzm.

Ахроматическій, -ая, -ое, *adj. Opt.* achromatyczny, bezkolorowy, niekolorujący.

А'хтерь-штевень, -а, *m. Mar.* (подводная задняя часть корабля), sztuka drzewa u spodu okrętu na tyle. [stety!

Ахти, *interj.* ach! biada! nie-

Ахъ, *interj.* ach!

А'ще, *conj. Eccl. sl.* gdy, jeżeli.

Аэро-графія, -и, *f.* aerografia, opisanie powietrza; **-динамика**, -и, *f.* aerodynamika; **-литъ**, -а, *m.* aerolit, meteorolit, kamień napowietrzny; **-логическій**, -ая, -ое, *adj.* aerologiczny; **-логія**, -и, *f.* aerologia, nauka o powietrzu; **-мантія**, -и, *f.* aeromantya, wróżenie, wróżba z powietrza; **-метрическій**, -ая, -ое, *adj.* aerometryczny, powietrzomierny; **-метрія**, -и, *f.* aerometrya, nauka o mierzeniu powietrza; **-метръ**, -а, *m.* aerometr, powietrzomiar; **-навтика**, -и, *f.* aeronautyka; v. **Воздухоплава́ніе**; **-навтъ**, -а, *m.* aeronaut, żeglarz napowietrzny; v. **Воздухоплава́тель**; **-статика**, -и, *f.* aerostatyka; **-статическій**, -ая, -ое, *adj.* aerostatyczny; **-статъ**, -а, *m.* aerostat, balon, statek powietrzny.

Аэрома́, -ы, *f. Med.* (*atheroma*), guz mączany, mączny, [nabrzmiałość, mająca w sobie materyą do mąki lub do papki podobną]. [Ateński, (od Ateu).

Аэпнскій, -ая, -ое, *adj. Geogr.*

Б.

Ба! *interj.* ba! co! jakto!

†**Ба́альникъ**, †**Ба́альница**, v. **Ворожей.**

†**Ба́альство**, -а, *n.*, v. **Ворожба́.** [жить.

†**Ба́альствовать**, v. **Ворожи́ть.**

Ба́ба, -ы, *f.* 1. baba, kobieta stara ба́ба, stara baba, babsko;

2. baba położnic pilnująca, dzieci odbierająca, babka, akuszerka; 3. babka, matka ojca lub matki; 4. *fig.* (tryoć), baba, tchórz, letkowierny, babiarz, plotkarz; 5. **бáба** (сваебúтная), baba u kafaru, kloc dębowy do wbijania palów; ручнáя бáба, baba ręczna; 6. *H. n.* **бáба** птúца, (*pelicanus*), baba, ptak; v. **Пеликáнъ** (3).

Бабáкъ, *m.*, v. **Байбáкъ**, (3. *H. n.*).

Бабáшка, –и, *f.* spławik, spławek, pływka, płytko przy wędzie.

Бабёнка, –и, *f. dim.* babsko.

Бáбень, –я, **Бабúкъ**, –а, *m.* babiarz, kobieciarz, gnuśnik, gamrat, strojniś, elegant.

Бáбинъ, –а, –о, *adj.* babi.

Бáбить, *v. n. Eccl. sl.* babić, połogów pilnować, dzieci odbierać; v. **Повивáть**.

Бáбище, –а, *m.* babisko, babsko, stara baba.

Бáбій, –бья, –бье, *adj.* babi, babski, babom właściwy, do nich należący; **бáбье лéто**, babie lato; **бáбьи зýбы**, **зýбья**, v. **Зубáтка**; **бáбьи румя́ны**, v. **Румя́нка**; **бáбья соль**, v. **Укропъ** (морскóй); *it.* v. **Кóжа** (**бáбья**, 4).

Бáбка, –и, *f.* 1. babka, matka ojca lub matki; повивальная **бáбка**, babka, akuszerka; 2. kut, kość nadkopytna; игрá въ **бáбки**, gra w kuty, w kostki; 3. (u cieśli:) słup, słupek; podstawka; v. **Столбúкъ** (1); **бáбки**, *pl.* słupy, słupki; podstawki; kozły; 4. kowadełko, małe kowadło, babka; 5. (связка льна, конопли), snopek lnu lub konopi; 6. *Bot.* (*plantago*), v. **Пазýтникъ**, **Подорóжникъ**; *it.* v. **Бáбки вóлчьи**.

Бáбки вóлчьи, *pl. f. Bot.* (*sparganium erectum*), wilczy bób prosty.

Бáбочка, –и, *f.* 1. *H. n.* (*papilio*), motyl; **бáбочка** дневнáя, (*papilionina*), motyl dzienny; **бáбочка** сýмеречная, вечéрняя, (*crepuscularia*; *sphinx*), motyl wieczorny; lśniak; **бáбочка** косáтка, (*papilio machaon*), v. **Косáтка**; **шёлковая бáбочка**, v. **Шелкопрядъ** (2. *H. n.*); 2. babka, młoda baba.

Бáбочникъ, –а, *m.* lubiący grać w kuty, w kostki.

Бáбровый, –ая, –ое, *adj.* panterowy; lampartowy; rysi, rysiowy; **бáбровая нóлость**, koc, deka rysia.

Бáбръ, –а, *m. H. n.* (*felis uncia*), mała pantera; lampart; ryś.

Бабýкъ, –а, *m. H. n.* (*dipus jaculus*, zwierzok, zemlяный zajączek), skoczek; zając ziemny; v. **Тушканчúкъ**.

Бабýра, –ы, *f.*, v. **Строчóкъ**.

Бабýчникъ, –а, *m.*, v. **Арáпа**, **Столéтникъ**.

Бабýшка, –и, *f.* 1. babka, babusia, babunia, babula, babuleńka, matka ojca lub matki; 2. akuszerka; 3. babka, babuchna, babinka; stara kobieta.

Бабýшкинъ, а, –о, *adj. poss.* babczyn, babczy, babczyny.

Бáбы, *pl. f. Astron.* (*Plejades*), Baby; v. **Плеяды**.

Бабьё, –я, *n. collect. pop.* baby, babska, kobiety, niewiasty.

Бáбьи зýбья, *Bot.* (*dentaria*), v. **Зубянка**.

Бáбьи румя́ны, *Bot.* (*echium*, *onosma*), v. **Румя́нка**.

Бáбья кóжа, (*pasta liquiritiae*), v. *sub*: **Кóжа**.

Бáбья соль, (*crithmum maritimum*), v. **Укропъ** (морскóй).

Бáвиться, *v. r.* bawić się, zatrzymywać się, zabawić gdzie długo; v. **Мёшкать**.

Бáвольникъ, v. **Хлопчáтникъ** (*bombax*).

Багáжный, –ая, –ое, *adj.* bagażowy; obłogowy; sprzętowy.

Багáжъ, –а, *m.* **багаж**, *pl.* bagaże, obłogi; hurt sprzętów wojskowych.

Багóвникъ, v. **Багýнъ**.

Багóрный, –ая, –ое, *adj.* bosakowy, ościowy, oszczny.

Багóръ, –грá, *m.* bosak, ość, oścień, osęka, hak do łowienia ryb.

Багóръ, –гра, *m.* purpura, kolor szarłatny, szarłat, szkarłat, karmazyn.

Багрéніе, **Багрéнье**, –я, *n.* połów, łowienie, branie ryb bosakiem, ością, osęką.

Багрецóвый, –ая, –ое, *adj.* purpurowy, szarłatny.

Багрéцъ, –а, *m.* purpura, szarłat, szkarłat, kolor ciemnoczerwony; v. **Чéрвленъ**; **багрéцъ** минерáльный, v. **Пýрпуръ** (złotówy).

Багрúльщикъ, –а, *m.* ościołowiec, rybołów, bosacznik co ryby ością bierze.

Багрить, *v. a.* farbować szarłatem, czerwienić; **–ся**, *v. r.* czerwienieć, sinieć.

Багрить, *v. a.* łowić, brać ryby bosakiem, ością.

Багровúна, –ы, *f.* siniak, siniec, plama sina (na ciele).

Багровúще, –а, *n.* drzewce od bosaka, ościsko.

Багровóсть, –и, *f.* purpurowość, szkarłatność.

Багрóвый, –ая, –ое, *adj.* 1. purpurowy, szarłatny, szkarłatny; 2. siny; **багрóвое пятнó**, sina plama. [się sinym.

Багронéть, *v. n.* sinieć, stać

Багръ, –а, *m.* 1. v. **Багрянúца** (2); 2. v. **Багóръ**.

Багрýть, *v. n. impf.*, **побагрéть**, *v. perf.* czerwienieć, poczerwienieć.

Багрянúть, *v. a.* purpurzyć, szkarłacić, purpurowy kolor nadawać; czerwienić; **–ся**, *v. r.* czerwienić się.

Багрянúца, –ы, *f.* 1. purpurowa przędza; 2. (порфира), purpurowy płaszcz; purpura.

Багрянка, –и, *f.* (*murex*) purpura, muszla szkarłatorodna; **багрянка вётвистая**, иглúстая, (*m ramosus*), purpura kolczysta.

Багрянникъ, –а, *m. Bot.* (*cercis*), judaszowe drzewo; v. **Жúдовникъ**.

Багрянородный, *adj.* purpurorodny; v. **Порфирородный**.

Багрянóсть, –и, *f.* szarłatność, szkarłatność.

Багряный, –ая, –ое, *adj.* (багрянаго цвéта), purpurowy, szarłatny, szkarłatny, purpurowego koloru.

Багýльникъ, –а, *m. Bot.* (*ledum*), świnie bagno, ziele; rozmaryn dziki; szmer; v. **Борщъ**; **бáгульникъ** болóтный, v. **Клопóвникъ**.

Багýнъ, –а, *m.*, v. **Багýльникъ**.

Баданъ, –а, *m. Bot.* (*saxifraga crassifolia*), łomikamień Syberyjski; (herbata z suszonych listów łomikamienia; v. Чаёрскій чай); *it.* (*geum*), v. **Гравилáтъ**.

Бадéйка, –и, *f. dim.* kubełek, węborek, wiaderko.

Бадéйный, –ая, –ое, *adj.* kubłowy, węborkowy, wiadrowy.

Бадиджáнъ, –а, *m.*, v. **Дынянка**, v. Gruszka.

Бадрянка, –и, *f. Bot.* (*citri species*), pewny gatunek cytryn Perskich.

Бадья, –й, *f.* 1. kubeł, wębor, wiadro; 2. wanienka do noszenia ryb; 3. *Bot.* (*typha*), pałki, rogoże, ziele.

Бадьянъ, –а, *m. Bot.* (*anisum stellatum*, *illicium anisatum*), badyan, anyż gwiaździsty [Indyjski]; **бадьянъ** дúкій, Сибúрскій, бѣлый, (*dictamnus albus*, *Linn.*), dyptan biały, d. pospolity, naski, jesionka, kozilec, [ziele].

Бадяга, –и, *f. Bot.* (*spongia fluviatilis*), rzeczna gąbka; *fig.* **корчить бадяги**, v. **Бадяжничать**.

Бадяжничать, *v. n.* giestykulować, pokazywać na migi; podrzeźniać.

Бажáнтъ, –а, *m. H. n.* (птица, *phasianus colchicus*, **фазáнъ**, *qu. v.*), bażant, fazyan, ptak.

Баженúна, v. **Буженúна**.

Бáза, –ы, *f. Archit.* baza, podstawa, podstupie, noga *np.* u kolumny, zasada; cukuł.

Базальтовúдный, –ая, –ое, *adj.* podobny bazaltu.

Базальтовый, –ая, –ое, *adj.* bazaltowy.

Базальтороговáя обмáнка, *f.* blenda bazaltowa. [(kamień).

Базáльтъ, –а, *m. Miner.* bazalt,

Базáнить, *v. a. impf.*, забазáнить, *v. perf.* nadawać ruch łodzi sterem z tyłu, lawirować.

Базáрить, *v. a.* marnotrawić; v. **Расточáть** (дéньги).

Базáрный, -ая, -ое, *adj.* bazarowy, targowy; базарный день, dzień targowy.

Базáръ, -а, *m.* bazar, targ, targowisko, rynek.

Базили́ка, -и, *f. Bot.* (*clinopodium*), storzyszek, ziele.

Базили́къ, -а, *m. Bot.* (*ocymum basilicum*), bazylia, bazylika, balsam Polski, ziele; базилíкъ дикій, (*thymus acinos*), bazylia dzika; tymianek górny (?).

Базили́скъ, v. **Василискъ**.

Ба́зисъ, -а, *m.*, v. **Основáніе**.

Байба́къ, -а, *m.* 1. *pop.* (лѣнивецъ, безпечный), leniwiec, leniuch, leń, gnuśnik, piecuch); 2. (одинокій, неженатый), samotnik, samotny, nieżonaty, bezżeniec; 3. *H. n.* (*mus arctomys, Linn.*; *arctomys bobac*, звѣрокъ), bobak, świszcz.

Ба́йбачій, -ья, -ье, *adj.* bobakowy, ze skóry bobaka zrobiony. [ka, (statek rzéczny).

Байда́къ, -а, *m.* bajdak, bar-

Ба́йдара, -ы, *f.* bajdara, łódź morska, obita skórami psów morskich, [w Kamczatce używana].

Ба́йдарка, -и, *f. dim.* 1. bajdarka; v. **Ба́йдара**; 2. (*chiton*), gatunek muszli.

Ба́йдарщикъ, -а, *m.* łódkarz, co bajdary robi.

Ба́йка, -и, *f. Com.* baja, (materya wełniana), kuczbaj.

Ба́йковый, -ая, -ое, *adj.* bajowy, od bai materyi.

Байра́мъ, -а, *m.* bajram, bajran, (święto Tureckie).

Ба́ять, *v. n. pop.* bajać, bajki gadać. [**Ба́йковый**.

Ба́йчетый, -ая, -ое, *adj.*, v. **Бакале́я**, -и, *f.* suche płody.

Бака́нный, **Бакáновый**, -ая, -ое, *adj.* ciemnoczerwony, brunatnoczerwony.

Бака́нъ, -а, *m.* laka Florencka.

Бакаўтный, **Бакаўтовый**, -ая, -ое, *adj.* gwajakowy, od gwajaku; бакаўтная смóла, żywica gwajakowa; бакаўтное дéрево, v. **Бакаўтъ**.

Бакаўтъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*guajacum officinale, Linn.*), gwajak lekarski; 2. gatunek barki.

Ба́кбортъ, -а, *m. Mar.* bakort, lewy bok okrętu. [ryty, pejsy.

Бакенба́рды, -ъ, *pl. m.* fawo-

Ба́кенъ, -а, *m. Mar.* baka, znak dla żeglujących, wskazujący im zapuszczoną kotwicę, albo gdzie mielizna.

Бакка-ла́врскій, -ая, -ое, *adj.* bakalarski, bakalarza się tyczący; **-ла́врство**, -а, *n.* bakalarstwo, bakalaurya, [stopień akademicki]; **-ла́връ**, -а, *m.* bakalarz.

Бакла́га, -и, *f.*, **Бакла́жка**, -и, *f. dim.* łagiew', łagiewka, drewniane naczynie o podwójném dnie na wodę i z wązkim otworem; *cfr.* Bukład, Bukładek, Bukłaszek.

Бакла́жный, -ая, -ое, *adj.* łagwiowy.

Бакла́ша, -и, *f.* 1. gatunek muzykalnego metalnego instrumentu na kształt talerza; 2. koło z żelaza lanego w machinach hidraulicznych, koło młyńskie, koło rurmusowe; 3. *fig.* бакла́ши, *pl.* bzdurstwo, fraszki, baraszki, głupstwa; бить бакла́ши, v. **Бакла́шничать**.

Бакла́шникъ, -а, *m.* legart, legawiec, leniwy, leniwiec, leżuch.

Бакла́шница, -ы, *f.* leniwica, leniwka.

Бакла́шничать, *v. n.* bąki zbijać, strzelać; *cfr.* legartować.

Бакша́, -и, *f.*, v. **Бахча́** (2).

Балабáнъ, -а, *m. H. n.* (*falco lanarius*), kobuz; sokół pływacz; v. rarog.

Балаболка, -и, *f.* ozdoba z dzwonków na sukniach u Tatarek.

Балабóнщикъ, v. **Болтýнъ**.

Балабóнщица, v. **Болтýнья**.

Балабóнить, *v. n.*, v. **Болтáть** (3), **Пустослóвить**.

Балагáнъ, -а, *m.* 1. letnie mieszkanie Kamczadałów; 2. szałas, buda jarmarczna.

Балагýрить, *v. n.* baraszkować, żartować, błaznować, bredzić.

Балагýрка, -и, *f.* żartownisia, gaduła, świegotka.

Балагýрство, -а, *n.* żart, błaźeństwo, gadanina.

Балагýръ, -а, *m.* figlarz, żartowniś, błazen, gawęda, gaduła, świegot.

Балáканье, -я, *n. pop.* żartowanie, bzdurzenie, gawędzenie, gawędka, brednia, bałakanie, świegotanie.

Балáкать, *v. n. pop.* żartować, śmieszyć, błaznować, baraszkować, gawędzić, bałakać, paplać, bajać, pleść, świegotać, gadać nie wiedzieć co.

Балáкирь, -я, *m.* 1. [*w łopniach siarczanych*:] kołpak gliniany do zbierania kwiatu siarczanego; 2. dzban duży gliniany.

Балалáечка, -и, *f. dim.*, v. **Балалáйка**. [durzysta.

Балалáечникъ, -а, *m.* ban-

Балалáйка, -и, *f. Mus.* bałałajka, bandura, bandurka.

Балалáйщикъ, -а, *m.*, v. **Балалáечникъ**.

Баламýтить, *v. a.* – кого, bałamucić, baraszkować, głupim gadaniem, postępowaniem zawód czynić, zamącić, zawikłać.

Баламýтка, -и, *f.* bałamutka, gaduła, plecąca nie wiedzieć co, świegotka.

Баламýтня, -и, *f.* bałamutnia, bałamuctwo, ni to ni owo, nie wiedzieć co, bajtałaszki, baraszki, fraszki, bzdury, mowa bez sensu bez kadensu.

Баламýтъ, -а, *m.* bałamut, człowiek zawodny, którego słowa wiatr, gaduła, plecący nie wiedzieć co świegot.

Балáнецъ, -нца, *m.*, v. **Маятникъ**.

Балан-сёрка, -и, *f.* tancerka na linie, kordyzantka; **-сёрный**, -ая, -ое, *adj.* skoczkowy; балансёрный шестъ, drąg do balansowania, drąg ekwilibryczny; **-сёръ**, -а, *m.* akrobat, powrozobiegun, tancerz, skoczek na linie, kordyzant; **-сированіе**, -я, *n.* balansowanie; искýство балансированія, sztuka balansowania; **-сировáть**, *v. n.* balansować.

Балáнсъ, -а, *m.* 1. balans, równowaga; 2. *Com.* bilans.

Балáстить, *v. a.* ładować okręt balastem, najpospoliciéj piaskiem, [dla przydania mu potrzebnego ciężaru]. [balastowy.

Балáстовый, -ая, -ое, *adj.*

Балáсть, -а, *m.* balast, ciężar, najpospoliciéj piasek, który się kładzie na spodzie okrętów, dla przydania im potrzebnego ciężaru.

Балáсъ, -а, *m. Miner.* balas, ballas, [gatunek rubinów bladych albo cielistych].

Бала-хóнъ, -а, *m.*, **-хóнецъ**, -нца, **-хóнчикъ**, -а, *m. dim.* kitel, chałat, letnik z płótna.

Балахрыстка, -и, *f.*, **Балахрыстъ**, -а, *m. pop.*, v. **Непосёдка**, **-сёдъ**.

Балбéсъ, -а, *m. pop.*, głupiec, głuptaś, maciek, cielę, kiep.

Балбúрка, v. **Бабáшка**.

Балда́, -ы, *f.* 1. grubszy koniec pałki; gałka buławy; 2. młot wielki kowalski.

Балдахúнный, -ая, -ое, *adj.* baldachinowy, baldaszkowy.

Балдахúнъ, -а, *m.* baldachin, baldakin.

Балдрúянъ, **Балдырьянъ**, v. **Нуздырьянъ**. [mistrz.

Балетмéйстеръ, -а, *m.* balet-

Балéтный, -ая, -ое, *adj.* baletny, do baletu należący; балéтный танцóръ, tancerz baletny; baletnik.

Балéтчикъ, -а, *m.* baletnik.

Балéтчица, -ы, *f.* baletniczka.

Балéтъ, -а, *m.* balet.

†Балúй, -я, *m.* kuglarz, wróżek. [żka.

†Балúя, -и, *f.* kuglarka, wró-

Бáлка, -и, *f.* 1. belka, tram; 2. wąwóz; 3. dolina, debrza.

Балкóнный, -ая, -ое, *adj.* balkonowy.

Балкóнъ, -а, *m.* balkon; występ; ganek. [poezyi).

Балла́да, -ы, *f.* ballada, (rodzaj

Балла́дникъ, -а, *m.* pisarz ballad.

Балла́съ, v. **Балáсъ**.

Бáлочный, v. **Бáлочный**.

Балобóнъ, -а, *m. pop.*, v. **Болтýнъ** (1) & **Пустомéля**.

Балобóнить, *v. n. pop.* gawędzić, wiele mówić, paplać, pleść kipki opałki, bzdurzyć.

Балованье, -я, *n.* pieszczenie,

rozpieszczanie, zbyteczne pobłażanie.

Баловáть, 1. *v. n.* swawolić, swawolować; 2. *v. a.* cackać, pieścić, rozpieszczać; **-ся**, *v. r.* psuć się od pieszczot, rozpieścić się.

Бáловень, **-вня**, *m.* pieszczoch, pieszczoszek, zepsute dziecko.

Баловнúк, **-а**, *m.* pieszczący innych, swawolnik.

Баловнúца, **-ы**, *m.* pieszcząca innych, swawolnica. [swawola.

Балóвство, **-á**, *n.* pieszczota,

Балов-щúк, *m.*, **-щúца**, *f.*, v. **Балов-нúкъ**, **-нúца**.

Баловýтить, *etc.*, v. **Балаýтить**, *etc.*

Балотирóваніе, **-ія**, *n.* balotowanie, losowanie lub głosowanie przez gałki.

Балотировáть, *v. a.* balotować, gałkować, losować lub głosować przez gałki.

Балотировóчка, **-и**, *f.* balotowanie, gałkowanie, losowanie lub głosowanie przez gałki.

Валъ, **-а**, *m.* 1. gałka do losowania; 2. bal, [zabawa z tańcami]; 3. *fig.* бáлы, *pl.* bajtałaszki, bzdury, fraszki, ni to ni owo; точúть бáлы, v. **Балясничáть**.

Балыкóвина, **-ы**, *f.* wędlina z jesiotra.

Балúкъ, **-á**, *m.* wędzony grzbiet jesiotra, bieługi.

Бальзáминный, **-ая**, **-ое**, *adj.* balsaminowy.

Бальзáминъ, **-а**, *m. Bot.* (*ipatiens balsamina, Linn.*), balsamina, gatunek niecierpka; **бальзáминъ жёлтый**, (*ip. noli me tangere, Linn.*), nietykałek, [ziele], niecierpek.

Бальзамированіе, **-я**, *n.* balsamowanie, namaszczanie.

Бальзамировáть, *v. a.* balsamować, namaszczać.

Бальзамúровка, **-и**, *f.* balsamowanie, namaszczanie.

Бальзамúровщикъ, **-а**, *m.* ten który balsamuje ciała.

Бальзамúческій, **-ая**, **-ое**, *adj.* balsamiczny, pełen balsamu, wonny; balsamowy.

Бальзáмка, **-и**, *f. Bot.* (*momordica, Linn.*), balsamka; żydowskie jagody.

Бальзáминникъ, **-а**, *m. Bot.* (*myroxylum, tolifera*). [balsamowy.

Бальзáмный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Бальзáмъ, **-а**, *m.* balsam, (sok wonny lekarski z balsamowego drzewa), żywica pachnąca.

Бáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* balowy; бáльное плáтье, suknia balowa, ubiór balowy.

Бáльство, **Бáльствовать**, v. **Бáльство**, **Бáльствовать**.

Балюстрáда, **-ы**, *f.* balustrada, balustrata, szereg słupów, poręcze, balasy.

Балáсина, **-ы**, *f.* balas, słupek.

Балáсничъ, **-а**, *m.* 1. tokarz balasów; 2. *fig.* żartowniś, figlarz.

Балáсница, **-ы**, *f. pop.* figlarka.

Балáсничать, *v. n. pop.* żarciki stroić, powiadać, żartować.

Балáсы, **-ъ**, *pl. f.* 1. balasy, słupki, poręcze około balkonu, *etc.*, v. **Балюстрáда**; 2. *fig.* żarciki, żarty, figle.

Бамбýковый, **-ая**, **-ое**, *adj.* bambusowy, z bambusu zrobiony; бамбýковый тростникъ, v. **Бамбýкъ**.

Бамбýкъ, **-а**, *m. Bot.* (*bambusa arundinacea*), bambus, trzcina bambusowa.

Банáновый, **-ая**, **-ое**, *adj.* muzowy; bananowe dérево, v. **Банáнъ**.

Банáнъ, **-а**, *m. Bot.* (*musa paradisiaca*), muza, rajska figa.

Бандáжникъ, **-а**, *m.* rozbijący bandaże. [bandażowy.

Бандáжный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Бандáжъ, **-а**, *m.* bandaż, obwiązka; грúжный бандáжъ, bandaż (pas) ruptorowy, kiłowy.

Бандерóль, **-я**, *m.* wstążka papierowa na paczkach.

Бандýра, **-ы**, *f. Mus.* pandura, bandura, bandurka. [sta.

Бандурúстъ, **-а**, *m.* bandurzy-

Банить, *v. a.* płókać, kąpać, moczyć; wycierać (wytrzeć) działo.

Бáнка, **-и**, *f.* 1. bańka, słój, słojek, naczynie gliniane, szklanne, *etc.*; Лéйденская бáнка, Lejdejska butelka; кровопускáтельная бáнка, bańka barwierska, naczyńko do naciągania krwi; 2. burta, burtnica, ława,ławka w okręcie, [na której fisy siedzą]; 3. *Mar.* podwodna bánka, mielizna, hak w wodzie. [grze.

Банкéръ, **-а**, *m.* bankier [we

Банкéтъ, **-а**, *m.* 1. *Fortf.* bankiet, ławka, podnożek, schodek [w przedpiersieniu]; bank wałowy; 2. bankiet, uczta, uroczysta biesiada. [bankierski.

Банкúрскій, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Банкúрство, **-а**, *n.* bankierstwo. [kierz.

Банкúръ, **-а**, *m.* bankier, ban-

Банковый, **-ая**, **-ое**, *adj.* bankowy, do banku należący; бáнковый билéтъ, bilet bankowy; бáнковая ассигнáція, assygnacya bankowa. [grze).

Банковéтъ, **-а**, *m.* bankier (we

Банкрýтиться, *v. r.* bankrutować, bankrut robić, upadać w handlu, ubożeć. [bankrucki.

Банкрýтскій, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Банкрýтство, **-а**, *n.* bankructwo, bankrut, upadek kupca, upadłość.

Банкрýтъ, **-а**, *m.* bankrut, zbankrutowany, na majątku upadły.

Банкъ, **-а**, *m.* 1. bank, zakład prywatny lub publiczny, gdzie biorą i pożyczają pieniądze na procent; заёмный банкъ, bank pożyczkowy, pożyczalny; 2. bank [we grze faraona]; игрáть въ банкъ, grać w faraona; игрá въ банкъ, gra w faraona; держáть банкъ, trzymać bank.

Бáнникъ, **-а**, *m.* 1. *Artill.* wycior; 2. *pop.* (вéникъ, *qu. v.*), wienik, chwostak w łaźni, miotełka łaziebna, miotełka w łaźni do chędożenia ciała.

Бáнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* łaziebny, łazienny, od łaźni; бáнный день, dzień sobotni, w którym zwykle chodzą do łaźni; бáнное, **-аго**, *s. n.*, бáнныя дéньги, łazienne, płata od łaźni.

Бáночка, **-и**, *f. dim.* banieczka.

Бáночный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. bańkowy, słojowy, od słoja; 2. bańkowy, od baniek barwierskich, cyrulickich; бáночная кровь, krew' bańkami ciągnięta; *it.* v. **Пускáть** (бáночную кровь).

Бантъ, **-а**, *m.*, **Бáнтикъ**, **-а**, *m. dim.* kokarda, kokardka, węzeł, fontaż. [łaziebnik.

Бáнщикъ, **-а**, *m.* łaziennik;

Бáнщица, **-ы**, *f.* łaziennica; służąca przy łaźni.

Бáнька, **-и**, *f. dim.* łazienka.

Бáня, **-и**, *f.* łaźnia; потовая бáня, łaźnia sucha, pocąca; бáня паровáя, łaźnia parowa.

Баобáбъ, **-а**, *m. Bot.* (*adansonia digitata*), baobab, adansonia.

Бара-бáненъ, **-нца**, *m. dim.* bębenek; **-бáнить**, *v. n.* bębnić; *trąbić, rozgłaszać, mówić co przeciw komu; **-бáнный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bębenny, od bębna; барабáнный бой, bębnienie; барабáнный стáроста, dobosz starszy; *it.* v. **Мýзыка**, **Пáлка**; **-бáнчикъ**, **-а**, *m. dim.* bębenek, bębeneczek; **-бáнщикъ**, **-а**, *m.* dobosz, bębennica, bębenista, bijący w bęben; **-бáнщица**, **-ы**, *f.* żona dobosza; **-бáнщичій**, **-ья**, **-ье**, *adj.* doboszowy, do dobosza należący; **-бáнъ**, **-а**, *m.* 1. bęben; бить въ барабáнъ, bić w bęben, bębnić; 2. bębenek w zegarku; 3. *Anat.* слуховóй барабáнъ, bęben, bębenek w uchu; **-бóшить**, *v. a. pop.* przerzucać, przekładać, przywodzić w nieporządek; zgiełk robić, hałasować; **-кáнъ**, **-а**, *m. Com.* barakan, (gatunek kamlotu); **-нéцъ**, **-нца**, *m. Bot.* (*lycopodium clavato*), wroniec, włóczęga, gatunek mchu. [skopowina.

Барáнина, **-ы**, *f.* baranina,

Барáній, **-ья**, **-ье**, *adj.* barani; барáній тулýпъ, futro baranie, kożuch, baran; барáній рогъ, barani róg; *Bot.* барáнья трава, v. **Барáнникъ**, *it.* v. **Подорóжникъ** водянóй; барáній горóхъ, ciecierzyca, v. **Горóхъ** (барáній); *it.* v. **Языкъ** (барáній).

Барáнка, **-и**, *f.* 1. skórka barania; барáнки, *pl.* baranki, skórki baranie; 2. obwarzanek; барáнки, *pl.* obwarzanki; 3. (*Bot.*) v. **Барáнникъ**.

Бара́нникъ, -а, *m. Bot.* (*arnica*), angielski trank; kupalnik; podchmurnik. [wielki.

Бара́нокъ, -нка, *m.* hebel

Бара́нчикъ, -а, *m.* 1. *dim.* baranek; 2. *Bot.* (*primula veris*), pierwiosnek; v. **Буквица** (бѣлая).

Бара́нъ, -а, *m.* 1. skop, baran; бара́нъ ди́кій, степно́й, (*ovis argali*), baran dziki, stepowy; ка́менный бара́нъ, (*capra ammon*), koziorożec, wielkoróg; 2. myjnica gliniana; 3. (u cieśli:) hebel wielki; 4. (таранъ), baran murołomny, taran.

Бара́хтанье, -я, *n.* mocowanie, opieranie się, bronienie się rękami i nogami.

Бара́хтаться, *v. r.* opierać się, bronić się rękami i nogami; – съ кѣмъ, mocować się, w zapasy chodzić z kim.

Бара́шекъ, -шка, *m.* 1. skopek, baranek, jagnię; 2. *H. n.* (*scolopax gallinago*, птица), koziełek, ptak, baranek bekas; v. **Бекасинъ**; 3. *fig.* бара́шекъ въ бумажкѣ, wziątek, kuban; ему́ принесли́ бара́шка въ бума́жкѣ, dał się podkupić; 4. бара́шки, *pl.* kędziory, kędziorki, włosy kędziorzawę; *Bot.* baranki [na niektórych roślinach], owieczki, bagniątka, kotki, pączki kosmate; *it.* pieniąca się fala na wodzie; на мо́рѣ бара́шки (*abo* ба́ранчики) подыма́ются (*abo* пока́зываются) morze naczyna się pienić; на нёбѣ бара́шки, owieczki na niebie.

Барба-рисникъ, -а, *m.* 1. berberysowe krzewiny; v. **Барбарисъ**; 2. berberysowa wódka; **-рисный**, -ая, -ое, *adj.* berberysowy; барбари́сный сокъ, sok berberysowy; барбари́сный кустъ, berberysowa krzewina; **-рисовый**, -ая, -ое, *adj.* berberysowy; барбари́совыя я́годы, berberysowe jagody; **-рисъ**, -а, *m. Bot.* (*berberis*), berberys, [krzewina]; v. Włoska kalina.

Барбу́нъ, -а, *m.*, v. **Барвена́**.

Барвена́, -ы́, *f. H. n.* (*mullus barbatus*), barwena, czerwona, parma, [ryba].

Барвено́къ, -нка́, **Барвя́нокъ**, -нка, *m. Bot.* (*vinca minor*), barwik, barwinek zwyczajny.

Баргамо́тный, **Баргамо́тъ**, v. Перг....

Барда, -ы, *f.* braha, drożdże gorzałczane, wywar gorzałczany; **Бардени́къ**, -а, *m.* bydlę brahą karmione; **Бардяный**, -ая, -ое, *adj.* (кормленный бардою), brahą karmiony.

Бардъ, -а, *m.* bard, śpiewak, poeta, wierszopis.

Барельефный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się wypukłorzeźby; барельефная рабо́та, v. **Барельефъ**.

Барельефъ, -а, *m.* wypukłorzeźba, wypukła rzeźba; płaskorzeźba. [wodnego z wiosłami.

Ба́ржа, -и, *f.* rodzaj statku

Ба́ринъ, -а, *m.* pan; ба́ра, -ъ, *pl.*, panowie; państwo; v. **Бояринъ, Господи́нъ**; жить ба́риномъ, żyć po pańsku, z pańska, jak wielcy panowie; §. по ба́рину и слу́ги, jaki pan, taki sługa; jaki pan, taki kram; всякій ба́ринъ свою́ ми́лость хва́лить, а на́ши услу́ги ни во что ста́вить, każdy swoje chwali, każdy żyd (kupiec) swój towar chwali; бу́детъ тяну́ться (*abo* потя́нешься) за ба́рами, *i t. d.*, v. *sub*: **Тянуться** (§.).

Баритонъ, -а, *m. Mus.* baryton, nizki ton. [kiego pana.

Ба́риться, *v. n.* udawać wielkiego pana.

Ба́ричъ, -а, *m.* panicz, paniczek, panię, paniątko.

Ба́рка, -и, *f.* barka, galar, statek wodny.

Баркаво́нъ, v. **Баракаво́нъ**.

Ба́ркасъ, -а, *m.* barka wielka.

Барко́тина, -ы, *f.* deska okrętowa, [do obicia okrętu].

Барко́тъ, **Барко́утъ**, -а, *m. Mar.* blank okrętu, wierzchnie bramowanie okrętowe, listwa okrętowa. [*adj.* barometryczny.

Барометри́ческій, -ая, -ое, **Баро́метръ**, -а, *m.* barometr; wilgociomiar.

Баро́несса, -ы, *f.* baronessa, baronowa, żona barona & baronówna, córka barona.

Баро́нетъ, -а, *m.* baronet, tytuł honorowy w Anglii używany.

Баро́нія, -іи, *f.* baronia, baroństwo, baronowstwo, dobra barońskie или baronowskie.

Баро́нски, *adv.* po barońsku, jak baronowie.

Баро́нскій, -ая, -ое, *adj.* baroński, baronowski.

Баро́нство, -а, *n.* 1. baronowstwo, baroństwo, godność baronowska; 2. baronia, baronowstwo, baroństwo, dobra baronowskie или barońskie.

Баро́нъ, -а, *m.* baron; изъ бара́новъ, z rodu baronów; §. у ка́ждаго бара́на своя́ фантазія, każdy baron ma swoje kaprysy; §. каждый дудек ма свою́ czubek; każda głowa ma swoję czapkę; każdy błazen swoim strojem.

Баро́нша, -и, *f.* baronowa, żona barona. [mała barka.

Ба́рочка, -и, *f. dim.* bareczka,

Ба́рочникъ, -а, *m.* 1. barkarz, właściciel barki; 2. barkarz, przewoźnik barką; robotnik na barce.

Ба́рочный, -ая, -ое, *adj.* barkowy, barczany, od barki.

Баррика́да, -ы, *f.* barykada, zawał.

Ба́рски, **По-ба́рски**, *adv.* po pańsku, z pańska, jak panowie.

Ба́рскій, -ая, -ое, *adj.* pański; ба́рскій дворъ, pański dwór; *Bot.* ба́рская спесь (растение, *lychnis chalcedonica*), płomieńczyk, smołka; v. **Горицвѣтъ**.

Ба́рсовина, -ы, *f.* plama na skórze lamperta.

Ба́рсовый, -ая, -ое, *adj.* lampertowy, rysiowy, rysi, (panterowy). [pański.

Ба́рство, -а, *n.* państwo, stan

Барсуко́вый, -ая, -ое, *adj.* borsukowy, borsuczy, jaźwcowy.

Барсу́къ, -а́, *m. H. n.* (*meles vulgaris s. taxus*), borsuk, jaźwiec, (zwierzę).

Барсучёкъ, -чка́, *m. dim.* borsuczek, mały jaźwiec.

Барсу́чій, -ья, -ье, *adj.* borsuczy, borsukowy, jaźwcowy; барсу́чья соба́ка, taks, jamnik, pies na jaźwce.

Барсъ, -а, *m. H. n.* (*felis pardus*), lampart, pard, pantera, ryś.

Бархатецъ, -тца, *m.* 1. aksamitka & axamitka, wstążeczka z aksamitu, opaska aksamitna; 2. (*Bot.*) v. **Бархатка** (1).

Бархатка, -и, *f. Bot.* 1. (*tagetes patula*, *flos Africanus*), aksamitki, szarańcza; 2. v. **Маргари́тка**.

Бархатникъ, -а, *m. Bot.* (*amaranthus*), amarant, szarłat; v. **Пѣтушій гребешокъ**.

Бархатный, -ая, -ое, *adj.* aksamitny, aksamitowy; бархатное пла́тье, suknia aksamitowa; бархатный цвѣтъ, цвѣто́къ, v. **Маргари́тка**.

Бархатъ, -а, *m.* aksamit, axamit. [тецъ (1).

Бархотка, -и, *f.*, v. **Бархатецъ** (1).

Барченокъ, -нка, *m.* panicz, paniczek, syn pana, bojarczyk.

Барщина, -ы, *f.* 1. dobra należące do bojara, do pana; 2. pańszczyzna; daremszczyzna; pańszczyzna; рабо́та на ба́рщинѣ, robota za daremszczyznę; рабо́тать на ба́рщинѣ, za daremszczyzną robić.

Барщинникъ, -а, *m.* chłop pracujący za daremszczyznę.

Барыня, -и, *f.* pani; właścicielka, gospodyni.

Барышёкъ, -шка, *m.* mały profit, zysk.

Барышникъ, -а, *m.* lichwiarz, zyskownik, przekupień, handlarz; лошади́ный барышникъ, koniarz, rostrucharz. [handlarka.

Барышница, -ы, *f.* lichwiarka;

Барышничанье, -я, *n.* szukanie zysków, faktorowanie, lichwybranie, lichwienie, lichwiarstwo, faktorstwo.

Барышничать, *v. n.* lichwić, lichwę brać, przekupować, faktorować, skupować i odprzedawać dla zysku.

Барышническій, -ая, -ое, *adj.* lichwiarski, faktorski.

Барышничество, -а, *n.*, v **Барышничанье**.

Барышничій, -ья, -ье, v **Барышническій**.

Барышный, -ая, -ое, *adj.* zyskany, zarobiony. [nienka.

Барышня, -и, *f.* panna, pa-

Барышъ, -а, *m.* (*pl.* барыши, -ей), barysz, profit, zysk, korzyść; *it.* v. Остаться (съ барышемъ).

Барьеръ, -а, *m. Fortf.* baryera, wrota między wałami.

†**Басалыкъ**, -а, *m.* basałyk; v. **Кистень**. [bajeczka.

Басенка, -и, *f. dim.* baśnka,

Басенникъ, -а, *m.* baśniarz, bajkarz, opowiadający bajki.

Басенный, -ая, -ое, *adj.* baśniowy, bajeczny, bajowy, bajkowy.

Басистъ, -а, *m.* basista, basem śpiewający. [głos, bas.

Басистый голосъ, *m.* basowy

Басить, *v. n.* śpiewać basem.

Басище, -а, *n. augm.* gruby bas, (głos); basisko.

Баскакъ, -а, *m.* (*u tartarów:*) baskak, pobórca podatków, celnik.

Басненный, -ая, -ое, *adj.* bajczany, bajeczny, zmyślony, baśliwy, nieprawdziwy.

Басно-писецъ, -сца, *m.* baśniopis, bajkopis, pisarz bajek; -**словецъ**, -вца, v. **Баснословъ**; -**словить**, *v. n.* zmyślać po poetycku; pisać, opowiadać bajki, powieści, bajać; -**слóвie**, -я, *n.* bajeczność, bajeczna или baśniowa nauka, bajopismo, baśniopismo, mytologia; v. **Миѳолóгія**; -**слóвный**, -ая, -ое, *adj.* mytologiczny, bajeczny; bajkopisarski; повѣствованіе баснословныхъ временъ, historya bajecznych czasów; -**слóвно**, *adv.* mytologicznie, bajecznie; -**словъ**, -а, *m.* mytolog, trudniący się mytologią, bajkopis; -**чрéвный**, *Eccl. sl.*, v. **Чревовѣщательный**.

Басня, -и, *f.* baśń, bajka, powieść; wieść fałszywa, wymysł; §. соловьи баснями не кормятъ, głodnego żołądka bajką nie nakarmisz; głodny woli jeść, niż muzyki słuchać; głodny brzuch uszu nie ma; brzuch nie słyszy, nie słowami się nakarmi; słowa nie tuczą.

Басовой, -áя, -óе, *adj.* basowy; basowa struna, struna basowa. [струна), struna basowa.

Басóкъ, -скá, *m.* (basowa

Басóнный, -ая, -ое, *adj.* galonowy; basónny мастеръ, pasamannik, szmuklerz.

Басóнщикъ, -а, *m.* pasamonnik, szmuklerz.

Басонъ, -а, *m.* galon, burt, pasaman, pasamon, taśma, strefa do bramowania.

Бассéйнъ, -а, *m.* bassyn, wodozbiór; v. **Водоёмъ**.

Бассéтъ. -а, *m.* basset, klarneta basowa.

Бассéтъ-горнъ, -а, *m. Mus.* basotorn, róg, na którym się basem gra.

Бáста, 1. *s. indecl.* (krestowoj tuz), basta w lombrze; żołędny as; 2. *interj.* basta! dosyć już tego! [**Ублюдокъ**.

Бастáрдъ, v. **Выблюдокъ**,

Бастíонный, -ая, -ое, *adj.* bastyonowy; narożnikowy.

Бастíонъ, -а, *m. Fortf.* bastyon, narożnik; baszta; v. **Равелíнъ**.

Басъ, -а, *m.* 1. bas, najgrubszy głos; пѣть басомъ, п. баса, śpiewać basem; 2. bas, basetla, (skrzypice basowe); играть на басу, grać na basie, na basetli.

Баталéръ, -а, *m.* szafarz okrętowy, rozdawca żywności.

Баталíческій, -ая, -ое, *adj.* tyczący się batalii, bitwy.

Баталíонный, -ая, -ое, *adj.* batalionowy; баталíонный командиръ, komandant batalionu.

Баталíонъ, -а, *m. Milit.* batalion.

Баталíонъ-карé, *s. indecl. Milit.* batalion czworograniasty, czworogran wojenny. [akcya.

Баталія, -и, *f.* batalia, bitwa,

Баталúкъ, v. **Бутурлúкъ**.

Бáтальный, -ая, -ое, *adj.* bataliowy. [tardo, zastawa.

Батáрдо, *s. indecl. Fortf.* ba-

Батарéйный, -ая, -ое, *adj.* bateryjny; батарéйныя орудія, działa bateryjne.

Батарéя, -и, *f.* baterya, działobitnia; электрическая батарéя, *Phys.* elektryczna baterya.

Бáтатъ, -а, *m. Bot.* (*convolvulus batatus*), powój, batata.

Бáтенька, -и, *m. dim.* tatulko.

Бáтéръ, -а, *m.* margarytka; kozibród łąkowy; ilmiczki, parzydło; v. **Тáволга** (илéмная).

Батúстовый, -ая, -ое, *adj.* batystowy.

Батúстъ, -а, *m. Com.* batyst, cienka tkanina lniana.

Батлажáны, -нъ, *pl. f. Bot.* (*solanum esculentum*), słodkogorz.

Батлачёкъ, -чка, v. **Лисохвостъ**.

Батманъ, -а, *m.* waga różnéj wielkości, [*w Kazaniu i Orenburgu:* 10 funtów; *w Kaukazie, etc.* 26 pudów]. [kij, pałka.

Батогъ, -а, *m.* batóg, bat;

Батожёкъ, -жка, *m.* 1. batożek, bacik, mały bat; 2. *Mal.*, v. **Муштáбель**.

Батожьё, -я, *n. collect.* pręty, rózgi używane dla karania.

Батомéтръ, -а, *m.* batometr.

Батрáкъ, -а, *m.* robotnik, najemnik, parobek. [jak parobek.

Батрачить, *v. n.* pracować

Батрачúха, -и, *f.* żona parobka; robotnica, najemnica.

Батрачій, -ья, -ье, *adj.* parobkowy.

Батрачка, v. **Батрачúха**.

Батырщикъ, -а, *m. Typogr.* nadawacz w drukarni.

Бáтька, -и, *m.* ojciec; §. каковъ бáтька, таковы и дѣтки, (*aqua aquae similis*), jaki szczep, takie i jabłko; jaka matka, taka córka; jaka mać, taka nać; nie daleko jabłko od jabłoni pada.

Бáтюшка, -и, *m.* ojciec, [wyraz używany przez uszanowanie do duchownych osób]; не забýдьте, бáтюшка, моей прóсьбы, proszę, księże dobrodzieju, nie zapomnić o mojéj prośbie; онъ весь въ бáтюшку, v. *sub* **Сынóкъ**.

Баўлецъ, -льца, *m. dim.* kuferek, skrzynka. [nia.

Баўлъ, -а, *m.* kufer, skrzy-

Баўльникъ, -а, *m.* co kuferki robi, skrzyniarz.

Баўльчикъ, -а, *m.* 1. *dim.* kuferek, skrzynka; 2. (*Bot.*) v. **Кёрпель** (дикій).

Бáхарь, -я, *m. pop.* plotka, bajarz, świegot; v. **Разскáщикъ**.

Бахвáлить, *pop.*, v. **Хвастать**.

Бахвáлка, **Бахвáлъ**, v. **Хвастýнья**, -нъ.

Бахвáльство, v. **Хвастовство**.

Бахúла, -ы, *f.* kurpie, (gatunek obuwia chłopskiego).

Бахрама, **Бахромá**, -ы, *f.* frezelka, frędzelka, frędzla.

Бахрóнистый, -ая, -ое, *adj.* frędzlowany, bramowany, bramowaty, brzeżysty.

Бахрóнить, *v. a.* frędzlować, bramować, obszywać frędzlami.

Бахрóшка, **Бахрóмочка**, -и, *f. dim.* frędzelka.

Бахрóнчатый, -ая, -ое, *adj.* frędzlowany. [robiący frędzle.

Бахрóщикъ, -а, *m.* frędzlarz,

Бахрóщица, -ы, *f.* frędzlarka, robiąca frędzle.

Бахчá, -и, *f.* pudełko mające w sobie funt herbaty.

Бáцать, **Бáцнуть**, *v. a. pop.* pacnąć, uderzyć, palnąć, plasnąć, brzdęknąć. [cap!

Бацъ! *interj.* pac! brzdęk! łap

†**Бачúть**, -а, *m.* buchta, załom, kobiecistość, wzbrzeże, wybrzeże; zatoka.

Бáшенница, -ы, *f. Bot.* (*turritis*), wieżyczki, rodzaj rośliny.

Бáшенка, -и, *f. dim.* wieżyczka.

Бáшенный, -ая, -ое, *adj.* wieżowy; бáшенная трава, v. **Бáшенница**.

Башка, -и, *f.* 1. łeb wielkiéj jakiéj ryby, głowa każdéj wielkiéj ryby; 2. głowa (koniec) miecha kowalskiego; 3. *pop.* *barania głowa, głupia, pałka, bez mózgu, głupiec.

Башлыкъ, -а, *m.* kaptur od deszczu, baszlik.

Башмакъ, -а, *m.* trzewik; §. онъ у жены подъ бáшмакомъ, w czepcu chodzi, spodnicę nosi, niewieściuch, dający się żonie rządzić.

Башмáнка, –и, *f. Bot.* (*cypripedium*), obuwik, trzewik (ziele), trzewiczek.

Башмачёкъ, –чка, *m.* 1. *dim.* trzewiczek; 2. *Bot.* (*cypripedium*), trzewik, obuwik (ziele), trzewiczek.

Башмáшникъ, –а, *m.* szewc, trzewikarz.

Башмáшница, –ы, *f.* szewczka; trzewikarka; szewcowa.

Башмáшничанье, –я, *n.* szewstwo, trzewikarstwo.

Башмáшничать, *v. n.* trzewiki robić, trudnić się szewstwem.

Башмáшный, –ая, –ое, *adj.* trzewikowy, szewski; башмáшная колóдка, kopyto; башмáшный рядъ, szewskie, trzewikarskie kramy, jatki.

Бáшня, –и, *f.* wieża.

Бáю, бáюшки, бáю, *aa, lulu*, [śpiew dla uśpienia dziecka].

Баюкáнье, –я, *n.* lulanie, powtarzanie *lu lu*, [ukołysywanie dziecka]; v. Убаюкáнie.

Баюкáть, *v. a.* lulać, powtarzać, śpiewać *lu lu*, [ukołysywać dziecko]; v. Убаюкивáть.

Баять, *v. a.* bajać, gadać, gawędzić, bzdurzyć, prawić.

Вделлометръ, –а, *m. Chir.* bdellometr.

Вдúтель, –я, *m.* czuwacz, stróż, który czuwa, strzeże, troskliwiec.

Вдúтельница, –ы, *f.* czuwaczka, która czuwa, strzeże, pilnuje.

Вдúтельно, *adv.* czujnie, pilnie.

Вдúтельность, –и, *f.* czujność, pilność, baczność, troskliwość.

Вдúтельный, –ая, –ое, *adj.* czujny, pilny, baczny, troskliwy.

бдéнie, –я, *n.* czucie, czuwanie; troskliwość; ночнóе бдéнie, czucie nocne; сóнное бдéнie, v. Сомнамбýлизмъ; всенóщное бдéнie, *Eccl.*, v. Всенóщная.

Вдѣть, *v. n.* czuć, czuwać, nie spać; troszczyć się o co; strzedz; pilnować.

Бегемóтовый, –ая, –ое, *adj.* behemotny, tyczący się konia rzecznego.

Бегемóтъ, –а, *m. H. n.* (*hippopotamus amphibius*), behemot, koń rzeczny, koń morski, koń Nilowy.

Бéгенъ бéлый, v. **Пузырникъ** (гладкій). [**кóрень** (лимóнный).

Бéгенъ крáсный, v. **ЖелтóБедéрный**, –ая, –ое, *adj.* biodrowy, biedrzny; бедéрная кость, kość biodrowa; kulsze; kość kulBедрá, –ы́, *f.* biodro. [szowa.

Бедренéцъ, –нца, *m. Bot.* (*pimpinella saxifraga*), biedrzeniec; rospikamień.

Бéдренникъ, v. **Набéдренникъ**.

Бéдренный, –ая, –ое, *adj.* biodrowy, biedrzny; бéдренная кость, kość biodrowa; kulsze; kość kulszowa.

Бедренцелúстная рóза, *f. Bot.* (*rosa pimpinellifolia*), biedrzeńcowa róża. [drzeńcowy korzeń.

Бедренцóвый кóрень, *m.* biedrzeńcowy korzeń.

Бедренéцъ, –а, *m. H. n.* (*faculus*), mysz-skoczek.

Бедренéцъ, v. **Бедренéцъ**.

Бедрúстый, –ая, –ое, *adj.* biodrzysty, szerokobiodry.

Бéдро, –а, *n.*, v. **Бедрó**.

Без-алáберность, –и, *f. pop.* niedorzeczność; niesktadność; **-алáберный**, –ая, –ое, *adj. pop.* niedorzeczny, nierozsądny, nieładny, bez ładu, niesktadny, niezgodny; głupi.

Безань, v. **Бизань**.

Без-бéрéжно, *adv.* niebacznie, niedbale, nieostrożnie; **-бéрéжность**, –сти, *f.* niebaczność, niedbałość, nieostrożność; **-бéрéжный**, –ая, –ое, *adj.* niebaczny, niedbały, nieostrożny; **-благодáтный**, –ая, –ое, *adj.* bezwdzięczny, niewdzięczny; **-бóжie**, –я, *n.* bezbożność, bezbożeństwo, niebożność, ateuszostwo, ateizm, złoczyństwo; **-бóжникъ**, *s. m.* **-бóжница**, *s. f.*, bezbożnik, w Bogu nie wierzący, ateusz (*m.*), bezbożnica, w Bogu niewierząca; **-бóжничанье**, –я, *n.* życie bezbożne, występne, bezbożność; **-бóжничать**, *v. n.* bezbożnym być; żyć bezbożnie; **-бóжническій**, –ая, –ое, *adj.* bezbożny; **-бóжничество**, –а, *n.* bezbożność; **-бóжничествовать**, v. Безбóжничать; **-бóжный**, –ая, –ое, *adj.* bezbożny; niebożny; **-бóжство**, v. Безбóжie; **-болíе**, –я, *n.* niecierpienie bólu, niebolenie, bezbolność; zdrowie; **-болѣзненность**, –сти, *f.* bezbolność, bezboleśność, niecierpiętliwość, nieczucie bólu, zdrowie; **-болѣзненный**, –ая, –ое, *adj.* bezbolny, bezbolesny, bólowi lub boleści niepodległy, nie bolejący, bezchorobny, zdrowy; **-бóрóдый**, –ая, –ое, *adj.* bezbrody, bezbrodny, nie mający brody, gołobrody, gołowąs; **-боязненность**, –сти, *f.* bezbojaźliwość, nielękliwość, niebojaźliwość, nieustraszoność, śmiałość; **-боязненный**, **-боязливый**, –ая, –ое, *adj.* bezbojaźliwy, bezbojaźny, nielękliwy, niebojaźliwy, nieustraszony, śmiały; **-брáдый**, v. Безбóрóдый; **-брáчie**, –я, *n.* bezżeństwo, życie bezżenne; **-брáчность**, –и, *f.* bezżenność; **-брáчный**, –ая, –ое, *adj.* bezżenny, bezżeński, niezonaty; *Bot.* skrytopłciowy; **-брóвый**, –ая, –ое, *adj.* nie mający brwi; **-брюхій**, –ая, –ое, *adj.* bezbrzuchy, brzucha nie mający; **-бѣдный**, –ая, –ое, *adj.* bezbiedny, niebiedny, dostatni, zamożny, niecierpiący niedostatku; bezpieczny; **-бéдie**, –я, *n.*, v. Ненáстье, Нéпогодь; **-вещéственность**, **-вещéственный**, v. Безнлóтность, **-ный**; **-винно**, *adv.* bezwinnie, niewinnie; **-вúнность**, –и, *f.* bezwinność, niewinność; **-вúнный**, –ая, –ое, *adj.* bezwinny, niewinny; **Без-виновáтость**, –сти, *f.* samobytność; **-виновáтый**, –ая, –ое, *adj.* bezprzyczynny, samobytny; (*originaire*) pierwiastkowy; **-вкýсица**, –ы, *f.*, **Безвкýсie**, –я, *n.*, **-вкýсность**, –сти, *f.* bezsmak, niesmak, brak smaku, bezsmaczność, nie dobrego smaku, ckliwość; **-вкýсно**, *adv.* niesmakownie, bez smaku, bez gustu; **-вкýсный**, –ая, –ое, *adj.* bezsmaczny, smaku nie mający, niesmaczny, niesmakowny; **-влáжность**, –и, *f.* bezwilgoć; brak wilgoci; suchość; **-влáжно**, *adv.* bez wilgoci; niewilgotnie; sucho; **-влáжный**, –ая, –ое, *adj.* bezwilgi; wolny od wilgoci; niewilgotny; suchy; **-влácie**, –я, *n.* bezwłosie, golizna; **-влáсый**, –ая, –ое, *adj.* bezwłosy, włosów niemający; **-влáстie**, –я, *n.* bezrząd, bezrządztwo, bezrządność; **-влáстный**, –ая, –ое, *adj.* bezrządny, bezrzędny, anarchiczny; **-водúца**, –ы, *f.* bezwodzie, susza, posucha; **-водíе**, –я, *n.*, **Безводность**, –и, *f.* bezwodzie, bezwodność, brak wody; miejsce bezwodne; **-вóдный**, –ая, –ое, *adj.* bezwodny, wody nie mający; suchy; **-возврáтно**, *adv.* bezbronnie, niezbrojnie, bez oręża; **-возврáтность**, –сти, *f.* bezbronność; v. Безпрепятственность; **-возврáтный**, –ая, –ое, *adj.* bezbronny, niezbrojny, bez oręża; v. Безпрепятственный; **-возвратный**, –ая, –ое, *adj.* niepowrotny, niepowetowany; **-воздýшный**, –ая, –ое, *adj.* bezpowietrzny, bez powietrza, próżny powietrza; **-возмéздно**, *adv.* bezpłatnie; darmo; nienagrodnie, beznagrodnie; **-возмéздность**, –и, *f.* bezpłatność; **-возмéздный**, –ая, –ое, *adj.* beznagrodny, bezpłatny, nienagrodny, nie zapłatny; **-вóзрастный**, –ая, –ое, *adj. Eccl. st.* niepełnoletni; **-волóсица**, –ы, *f.* bezwłosie, golizna; **-волóсый**, –ая, –ое, *adj.* bezwłosy, łysy, goły, włosów niemający; **-врéдie**, –я, *n.* bezszkodność, nieponiesienie szkody; całość; **-врéдность**, –и, *f.* bezszkodność; nieponiesienie szkody; nieszkodliwość; **-врéдный**, –ая –ое, *adj.* bezszkodny, szkody nieponoszący; nieszkodliwy; **-врéменица**, –ы, *f.*, **Безврéменье**, –я, *n.* przygoda, nieszczęście, przeciwność; niepogoda; v. Ненáстье, Непогода; **-врéменно & -врéмéнно**, *adv.* niewczas, bezwcześnie, przedwcześnie; **-врéменность & -врéмéнность**, –и, *f.* niewczas, niepora, bezwczesność, brak trafienia w czas; **-врéменный & -врéмéнный**, –ая, –ое, *adj.* bezwczesny, nie wczas zdarzony, niewczesny, przedwczesny; **безврéменный цвѣтъ** (*Bot.*), v. Óсенникъ; **Без-врéменье**, –я, *n.*,

v. Безвременица; **Без-выводно**, *adv.* bez wywodu; darmo; **-выгодный**, v. Безприбыльный, Невыгодный; **-выходно**, *adv.* niewychodząc, ciągle; **-ведомо**, *adv.* bezwiadomie, niewiadomie; (безвѣстно) bez wiedzy, tajemnie, tajnie; онъ безвѣдомо пропалъ, przepadł, zginął nie wiedzieć gdzie; **-вѣрie**, -я, *n.*, **-вѣрство**, -а, *n.* bezwierność; niewiara; bezbożność; **-вѣрствовать**, *v. n.* przestawać w niewierze; **-вѣстіе**, -я, *n.* niewiadomość; **-вѣстно**, v. Безвѣдомо; **-вѣстность**, **-вѣстный**, Неизвѣстность, -ный; **-вѣтренникъ**, -а, *m. Bot.* (*comocladia*), komokladya; **-вѣтренность**, -и, *f.* cisza; **-вѣтренный**, -ая, -ое, *adj.* cichy od wiatru; **-вѣтрie**, -я, *n.* bezwietrze, bezburze, cisza od wiatru; brak wiatru; **-главый**, -ая, -ое, *adj.* bezgłowy, bezgłowny, głowy niemający; v. Безголовый (1); **-главіе**, -я, *n. Eccl. sl.* bezmowność; **-главльный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bezmowny, niemówiący; **-главый**, -ая, -ое, *adj.* bezoczy, bezoki, ślepy; **-глaсie**, -я, *n. Eccl. sl.* bezgłos, bezgłośność, brak głosu; niemota; **-гласно**, *adv.* niemo; milcząc; bez głosu; cicho, spokojnie; niewiadomo, nieznajomo; **-гласность**, -и, *f.* niewiadomość, nieznajomość; **-гласный**, -ая, -ое, *adj.* bezgłosy, głosu niemający; niemy; milczący; cichy, spokojny; **-года**, **-годица**, -ы, *f.*, **-годіе**, **-годье**, -я, *n. Eccl. sl.*, v. Невзгода; **-голóвый**, -ая, -ое, *adj.* 1. bezgłowny, bezgłowy, głowy niemający; 2. bezgłowny, bez przełożonego, bez wodza; 3. * bezgłowy, -wny, głupi, bezmózgi, bez oleju, słomiana głowa, flaki w głowie mający; **-голóсный**, -ая, -ое, *adj.* bezgłosy; słabogłosy; (w myśliwst.) bezgłosa suka; **-голóсная** собáка, v. Молчанъ; **-грáмотность**, -и, *f.* bezpiśmienność, nieuczoność, nieumiejętność; **-грáмотный**, -ая, -ое, *adj.* bezpiśmienny, pisma nie znający, bezuki, bez nauk, nieuczony, nieumiejętny, nieumiejący czytać i pisać; **-грáмотство**, -а, *n.*, v. Безграмотность; **-граничность**, -и, *f.* bezgraniczność, nieograniczoność; **-граничный**, -ая, -ое, *adj.* bezgraniczny, bez granic, nieograniczony; **-грúвый**, -ая, -ое, *adj.* bezgrzywy, grzywy niemający (*np.* koń); **-грѣшie**, -я, *n.* bezgrzeszność, niepodległość grzechom, niewinność, czystość; **-грѣшно**, *adv.* bezgrzesznie, bez grzechu; **-грѣшность**, -и, *f.*, v. Безгрѣшie; **-грѣшный**, -ая, -ое, *adj.* bezgrzeszny, grzechom niepodległy, niegrzeszący, niewinny, czysty; **-губый**, -ая, -ое, *adj.* bezwargi, wargów niemający; **Без-дáрность**, -и, *f.* nieudolność, brak talentu; **-дáрный**, -ая, -ое, *adj.* nieudolny, nieudolny, nieutalentowany, bez talentu; **-дéнежно**, *adv.* bezpłatnie, darmo; **-дéнежность**, -сти, *f.* brak pieniędzy; **-дéнежный**, -ая, -ое, *adj.* bezpieniężny, bezgroszny, niepieniężny, nie mający pieniędzy; **-дéнежье**, -я, *n.* brak pieniędzy.

Бéздна, -ы, *f.* 1. bezdenność, (bez dna) przepaść; 2. piekło; 3. * mnóstwo; y него бéздна денегъ, on jest bardzo bogaty.

Без-дóждіе, -я, *n.* bezdeszcze, brak deszczu, susza; **-дóждный**, -ая, -ое, *adj.* bezdeszczny, bezdżdżowy, deszczu niemający, suchy; **бездóждное лѣто**, bezdeszczne, suche lato; **бездóждное врéмя**, susza; **бездóждная тýча**, bezdeszczna chmura; **-дóйночный**, -ая, -ое, *adj.*, **-но**, *adv.* bez zaległości, bez niedoboru; **-доказáтельно**, *adv.* bezdowodnie, bez dowodu, bez zasady, bez przyczyny; **-доказáтельность**, -и, *f.* bezdowodność, brak dowodu; **-доказáтельный**, -ая, -ое, *adj.* bezdowodny, bez dowodu, bezzasadny, bezprzyczynny; **-должностной**, (-нй), -ая, -óе, *adj.* bez urzędu, urzędu niemający; **-дóлжный**, -ая, -ое, *adj.* bezdłużny, długów nie mający, nieodłużony, długami nie obciążony; **-дóльный**, (*Bot.*), v. Безсѣменодóльный; **-дóмникъ**, -а, *m.*, **-дóмница**, -ы, *f.*, bezdomu, nieposiadły, -dła; bez przytułku, bez mieszkania będący, -ca; włóczęga, gołota; **-дóмный**, **-домовный**, -ая, -ое, *adj.* bezdomy, domu niemający, nieposiadły, bez mieszkania będący, bez przytułku, gołota, włóczęga; **-дóмокъ**, **-мка**, *Eccl. sl.*, v. Бездóмникъ; **-дóнный**, -ая, -ое, *adj.* bezdenny, bezedny, bezdny, dna niemający, przepaścisty; **бездóнная бóчка**, beczka bez dna; *it.* **бездóнная бóчка**, **кáдка**, *fig.* marnotrawca; pijak; **-дорóжица**, -ы, *f.*, **-дорóжье**, -я, *n.* bezdroże, droga odwilżą i deszczem zepsuta lub śniegiem zawiana; v. Распýтица; **-дýшie**, -я, *n.* bezduszność, martwość; * bezsumienność, niesumienność; bezbożność, nielitościwość; **-дýшникъ**, -а, *m.* bezsumiennik, człowiek bez sumienia, zły, bezbożnik, nielitościwiec; **-дýшница**, -ы, *f.* bezsumiennica, kobieta bez sumienia, zła, bezbożnica, nielitościwa; **-дýшничать**, *v. n.* bezsumiennie postępować, być bezsumiennym, bezbożnym; **-дýшничество**, -а, *n.* bezsumienność, bezsumienne postępowanie, bezbożność; **-дýшность**, -и, *f.* bezduszność, bezsumienność, niesumienność, bezbożność, nielitościwość; **-дýшно**, *adv.* bezduszne, bezsumiennie, niesumiennie, nielitościwie, bez litości; bezbożnie; **Без-дýшный**, -ая, -ое, *adj.* 1. bezduszny, bezduchy, duszy niemający, martwy, nieżywy; 2. nielitościwy; 3. bezsumienny, niesumienny, zły, bezbożny; **-дыхáнный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bez tchu, bezetchu, bezduchy, bez ducha, nieżywy, umarły; **-дѣйственность**, -и, *f.* bezczynność, nieczynność, próżnowanie; bezskuteczność; **-дѣйственный**, -ая, -ое, *adj.* bezczynny, nieczynny, próżnujący; bezskuteczny; **-дѣйствіе**, -я, *n.* bezczynność, nieczynność, próżnowanie, próżniactwo; bezskuteczność; **-дѣлица**, -ы, *f.* fraszka, bagatela, bagatelka, drobnostka; áto ne бездѣлица, to nie fraszka; поссóриться изъ бездѣлицы, pokłócić się, poswarzyć się o bagatelę; zajmować się drobnostkami, fraszkami, rzeczami małéj wagi; купúть что за бездѣлицу, kupić co za małą cenę, za bezcen; **-дѣлie**, -я, *n.* 1. v. Бездѣлье; 2. (†) łotrostwo; niegodziwość; błazeństwo; **-дѣлка**, -и, *f.*, **-дѣлушка**, -и, *f. dim.* fraszeczka, bagatelka, drobnostka; v. Бездѣлица; **-дѣлье**, -я, *n.* bezczynność, nieczynność, próżnowanie; czas wolny; prowadzić врéмя въ бездѣльи, czas trwonić, próżnować; **-дѣльникъ**, -а, *m.* nikczemnik, ladaco, niegodziwiec, złodziej, szelma, łotr, hultaj, szalbierz; **-дѣльница**, -ы, *f.* nikczemnica, ladaco, niegodziwa, złodziejka, szelma, hultajka, szalbierka; **-дѣльничанье**, -я, *n.* niegodziwe postępowanie, szalbierstwo, szelmostwo, podłość, niegodziwość; **-дѣльническій**, -ая, -ое, **-дѣльничій**, -чьи, -чье, *adj.* nikczemny, nieuczciwy, niegodziwy, podły, hultajski; **-дѣльничество**, -а, *n.* szalbierstwo, szelmostwo, niegodziwość, podłość; **-дѣльно**, *adv.* bez zajęcia, bez zatrudnienia; próżno; **-дѣльный**, -ая, -ое, *adj.* bezczynny, bezdzielny, bezpracowity, niezajęty, niezatrudniony, próżnujący; drobny, nie znaczący; ladaco; **-дѣльствовать**, *v. n. Eccl. sl.* próżnować; **-дѣтно**, *adv.* bezdzietnie, bez dzieci, bez dziatek; **-дѣтность**, -и, *f.* bezdzietność; **-дѣтный**, -ая, -ое, *adj.* bezdzietny, bez dzieci, bez dziatek, dzieci niemający; **-дѣтство**, -а, *n.* bezdzietność; **-дѣтствовать**, *v. n.* nie mieć dzieci; być bez dzieci; **-жалованный**, -ая, -ое, *adj.* bezżołdny, bezpłatny, bez żołdu służący; **-жалостно**, *adv.* bezmiłosiernie, niemiłosiernie, nielitościwie; **-жалостность**, -и, *f.* bezmiłosierność, niemiłosierność, nielitościwość; **Без-жалостный**, -ая, -ое, *adj.* bezmiłosierny, niemiło-

sierny, nielitościwy; **Без-жáльный**, -ая, -ое, *adj.* bezżądły, żądła nie mający; **-жёлчие**, -я, *m. Med.* brak żółci; **-жёлчный**, -ая, -ое, *adj.* bezżółci, żółci nie mający; **-жённый**, -ая, -ое, *adj.* bezżonny, żony nie mający, bez żony żyjący, bezżeński; **-жéнство**, -а, *n.* bezżeństwo, stan bezżenny, życie bezżenne; **-жéнствовать**, *v. n.* być bezżennym, w bezżeństwie żyć, bezżeński żywot prowadzić; **-жизненность**, -и, *f.* bezżywotność, martwość; **-жизненный**, -ая, -ое, *adj.* bezżywy, bezżywotny, nieżywy, nieżywotny, życia niemający, życia pozbawiony, martwy; **-заботливо**, *adv.* beztroskliwie, nietroskliwie, bezpiecznie, niestarannie, niedbale; opieszale; **-заботливость**, -и, *f.* beztroskliwość, nietroskliwość, bezpieczeństwo, bezstaranność, niestaranność, niedbałość; opieszałość; **-заботливый**, -ая, -ое, *adj.* beztroskliwy, nietroskliwy, bezpieczny, bezstaranny, niestaranny, niedbały; opieszały; **-заботно**, *adv.* bez troski; bez kłopotu; **-заботность**, -и, *f.* swoboda, wolność od trosków; niefrasobliwość; **-заботный**, -ая, -ое, *adj.* beztroski, beztroskliwy; swobodny, wolny od trosków, od kłopotu; niefrasobliwy; **-завистно**, *adv.* bez zawiści, bez zawistnie, niezawistnie; **-завистность**, -сти, *f.* bezzawistność, niezawistność; **-завистный**, -ая, -ое, *adj.* bezzawistny, niezawistny; **-зазóрно**, *adv.* bez nagany, beznagannie, nienagannie; **-зазóрность**, -и, *f.* beznaganność, nienaganność; **-зазóрный**, -ая, -ое, *adj.* beznaganny, nienaganny; **-закóние**, -я, *n.* bezprawie; nieprawość, bezzakonność, bezbożność; **-законникъ**, -а, *m.* przestępca praw, bezprawnik, gwałciciel praw; bezzakonnik, nieprawy człowiek, niecnota; bezbożnik, grzesznik; **-законница**, -ы, *f.* przestępnica praw; bezzakonnica, nieprawa, bezbożna; **-законничать**, *v. n.* gwałcić prawa, bezprawnie działać, bezzakonnie żyć; **-закóнно**, *adv.* bezprawnie, w brew prawom, przeciw prawom, nie podług prawa, występnie; **-законновать**, *v. n. Eccl. sl.* bezprawnie działać, wykraczać, grzeszyć; **-законность**, -и, *f.* bezprawie; bezzakonność; **-законный**, -ая, -ое, *adj.* bezprawny, nie podług prawa, wbrew prawom; nieprawy; bezzakonny, bezbożny, grzeszny; **-законство**, -а, *n.* bezprawne postępowanie; nieprawość; **-законствовать**, *v. n.* popełniać nieprawości, bezprawnie działać, bezzakonnie żyć, wykraczać, grzeszyć; **-застýпность**, -сти, *f.* bezobronność; **-застýпный**, -ая, -ое, *adj.* bezobronny, nie mający obrony, bezzastępny, bez opiecki zostający; **Без-зачётный**, -ая, -ое, *adj.* (отдаваемый въ военную службу безъ зачета), nie zaliczony; **-защитность**, -и, *f.* bezzaszczytność, brak zaszczyty, bezobronność; **-защитный**, -ая, -ое, *adj.* bezzaszczytny, niezaszczycony, bez obrony, nieobwarowany; **-звýчие**, -я, *n.*, **-звýчность**, -и, *f.* brak dźwięku; **-звýчный**, -ая, -ое, *adj.* bezdźwięczny, bez dźwięku, niewydający dźwięku, głuchy; **-звёздный**, -ая, -ое, *adj.* bezgwiazdy, gwiazd niemający; **-земéлье**, -я, *n.* brak ziemi, gruntu ornego; **-земéльный**, -ая, -ое, *adj.* bezgruntowy, bez gruntu będący; **-злóбный**, v. **Незлóбивый**; dobroć, łagodność charakteru, bezzłośność; **-злóбно**, *adv.* bez złości, bezzłośnie, łagodnie; **-злóбный**, -ая, -ое, *adj.* bezzłośny, bezzłośliwy, nie mający złości, łagodny; **-зрáчие**, -я, *n. Eccl. sl.* 1. v. **Слéпота**; 2. v. **Безобрáзие**; **-зрáчность**, -и, *f.*, v. **Безрáчие**; **-зрáчный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* 1. ślepy; 2. v. **Безобрáзный**; **-зýбый**, -ая, -ое, *adj.* bezzęby, bezzębny, zębów niemający; **беззýбая старýха**, **беззýбая бáбушка**, staruszka bez zębów, bezzęba babusia; **-кабáльный**, -ая, -ое, *adj.*, **-но**, *adv.* (†) 1. bez zapewnienia na piśmie, bez rewersu, bez skryptu; 2. bezniewolniczy, bezniewolny, niepodległy niewoli, niepoddany, wolny; **-квáсие**, -я, *n.* bezkwas, bezkwaśność, brak kwasu, niekwaśności, przaśność; **-квáсность**, -и, *f.*, v. **Безквáсие**; **-квáсный**, -ая, -ое, *adj.* bezkwaśny, niekwaśny, kwasu w sobie nie mający, przaśny; **безквáсный хлéбъ**, chleb bezkwaśny; chleb przaśny; **-книжный**, -ая, -ое, *adj.* bezpiśmienny, nieuki, nieuk; v. **Неграмóтный**, **Неучёный**; **-ковáрно**, *adv.* bezobłudnie, bez obłudy, szczérze, otwarcie; **-ковáрность**, -и, *f.* bezobłudność, bezchytrość, szczérość, otwartość; **-ковáрный**, -ая, -ое, *adj.* bezobłudny, bezchytry, szczéry, otwarty; **-ковáрство**, -а, *n.* **-ковáрствие**, -ія, *n.* bezobłudność, bezchytrość, szczérość, otwartość; **-колённый**, **-колéночный**, -ая, -ое, *adj. Bot.* bezkolankowy, członków *albo* kolanek nie mający (*np.* trzcina); **-конéчно**, *adv.* bez końca; nieskończenie; **-конéчность**, -и, *f.* nieskończoność; **-конéчный**, -ая, -ое, *adj.* nieskończony, końca nie mający, bez końca, nieograniczony; **безконéчный винтъ**, szruba bez końca; **безконéчныя величины**, *Mathem.* ilości nieskończone; **-кóнный**, -ая, -ое, *adj.* bezkonny, nie mający konia (koni); **Без-кóрница**, -ы, *f.* brak karmi, brak paszy, głód; **-кóрный**, -ая, -ое, *adj.* bezkarmny, bezpaszy, nie mający karmi, paszy lub furażu; **безкóрмныя мéста**, okolice nie mające paszy, okolice bezłąkowe; **-корыстие**, -я, *n.* bezinteressowność, nieinteressowność, bezzyskowność; **-корыстно**, *adv.* bezinteressownie, nieinteressownie, bezzyskownie; **-корыстность**, -и, *f.* bezinteressowność, nieinteressowność, bezzyskowność; **-корыстный**, -ая, -ое, *adj.* bezinteressowny, nieinteressowny, bezzyskowny, zysku nie patrzący; **-костный**, -ая, -ое, *adj.* bezkości, bezkostny, bezkosty, kości nie mający; **-крóвный**, -ая, -ое, *adj.* nieburzliwy, cichy, spokojny; **-кровельный**, -ая, -ое, *adj.* bezdaszy, bez dachu, dachu nie mający; nie zakryty; **-крóвие**, -ія, *n. Med.* (*anaemia*), bezkrewność, bezkrwawość, brak krwi; **-кровность**, -и, *f.* bezkrewność, bezkrwawość; **-крóвный**, -ая, -ое, *adj.* 1. bezkrewny, bezkrwawy, krwi nie mający, *lub* bez krwi rozlania; **безкрóвная жéртва**, ofiara bezkrewna lub bezkrwawa; 2. bezrodny, bez krewnych, niemający krewnych; *it.* bez przytułku, bez chronienia będący; **-крылый**, **-крылный**, -ая, -ое, *adj.* bezskrzydły, bez skrzydeł, nie mający skrzydeł; **безкрылое насѣкóмое**, (*aptera*), owad bezskrzydły; **-лáдица**, -ы, *f.* nieład; v. **Разладъ**, **Несогласие**; **-лáпый**, -ая, -ое, *adj.* bezłapy; **-лéстный**, -ая, -ое, *adj.* bezobłudny, szczéry, otwarty; **-лиственный**, -ая, -ое, *adj.* bezlistny, bezliściowy, bez liści, nie mający liści; **-лúстникъ**, v. **Безлистоцвѣтъ** & **Нагостéбельникъ**; **-листоцвѣтъ**, -а, *m. Bot.* (*aphyllanthes*), gniazdo, ziele; **-лúчный**, -ая, -ое, *adj.* bezosobisty, nieosobisty; *Gramm.* bezlíczny glagoł, słowo nieosobiste; **-лýние**, -я, *n.* († bezksiężyce, bezmiesięcze), czas, w którym księżyc nie świeci; **-лýнный**, -ая, -ое, *adj.* bezksiężyczny, bezmiesięczny, bez światła księżycowego; **безлýнная ночь**, bezksiężyczna (= ciemna) noc; **-лéсие**, -я, *n.* bezlesie, bezleśność, brak lasu, drzewa; miejsce bez lasu; **-лéсный**, -ая, -ое, *adj.* bezleśny, bez lasu, bez lasów, bez drzewa będący; **безлéсныя мéста**, miejsca bezleśne; **-людить**, *v. a.* wyludniać; pustoszyć; **-людие**, -я, *n.* bezludność, nieludność, niezaludnienie, brak ludzi, brak ludności; pustynia; *it.* v. **Безлюдье**; **-людность**, -и, *f.* bezludność; **-людный**, -ая, -ое, *adj.* bezludny, nieludny, niezaludniony, pusty; **Без-людство**, -а, *n.*, v. **Без-**

людіе; **Без-людье**, **-я**, *n.* bezludność, brak ludzi, ludności, niezaludnienie, wyludnienie, pustynia; §. na bezludьи и Ѳома дворянинъ, na pustyni [gdzie nie ma ludzi] każdy jest szlachcicem (qu. v.); *it.* v. **Безлю́дье** (§); **-людѣть**, *v. n. impf.*, **обезлюдѣть**, *v. perf.* wyludniać się, -nić się; pustoszeć, opustoszeć; **-ма́точный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o roju*:) bez matki, bez królowy; **-на́діе**, **-я**, *n.* beznagrodność, bezpłatność, daremszczyzna; **-на́дникъ**, **-а**, *m.* daremnik, nie żądający zapłaty; **-на́дно**, *adv.* beznagrodnie, bezpłatnie, darmo; **-на́дный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* beznagrodny, bezpłatny, daremny, nie wymagający wynagrody, zapłaty; **-мѣнъ**, **-а**, *m.*, **-мѣ́нчикъ**, **-а**, *m. dim.* bezmian, przemian, [gatunek wagi bez szal, pręt albo drąg rozdzielony na rozmiary, z gwichtem posuwającym się z drugiego końca]; **-милостивый**, **-милостивый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezmiłosierny, niemiłosierny, nielitościwy, nieludzki; **-мо́згій**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bez śpiku, bez mózgu; **-мо́зглость**, **-и**, *f.* *głupowatość, nierozum; **-мо́зглый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* *bezmózgi, bez mózgu; nie mający oleju w głowie, flaki w głowie mający, bezrozumny, głupi; **-мо́лвіе**, **-я**, *n.* bezmowność, milczenie, cichość, cisza, samotność; **-мо́лвникъ**, v. **Молча́льникъ**; **-мо́лвно**, *adv.* bezmownie, w milczeniu, cicho; bezsłownie; **мо́лвный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezmowny, milczący, cichy, samotny; bezsłowny; **-мо́лствованіе**, **-я**, *n.* milczenie; **-мо́лствовать**, *v. n.* milczeć, zachować milczenie, pustelniczyć, żyć samotnie; **-мрачность**, **-и**, *f.* niezamroczoność, jasność; **-мра́чный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezmroczny, niezamroczony, niezachmurzony, jasny, pogodny; **-му́жіе**, **-я**, *n.* bezzamężcie; **-мужній**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezmężny, niezamężny; **безмужня**, *s. f.* niezamężna, bezmężna; **-мѣріе**, **-я**, *n.* bezmiar, bezmierze, niezmierność, niezmierzoność, nieograniczoność; it. nieumiarkowanie, zbyteczność; **-мѣрно**, *adv.* bez miary; bezmiernie; niezmiernie; zbytecznie; **-мѣрность**, **-и**, *f.*, v. **Безмѣріе**; **-мѣрный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezmierny, niezmierny, miary nie mający, niewymierzony, nieograniczony; nieumiarkowany, zbyteczny, bezmierny; **-мѣстный**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* 1. bez miejsca, bez posady, bez urzędu zostający, bez służby; 2. v. **Неумѣстный**, **Непри́лично**; **-мятѣжіе**, **-я**, *n.*, **-мятѣ́жность**, **-и**, *f.* nieburzliwość, spokojność; **-мятѣжный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieburzliwy, spokojny, cichy; **-навѣтіе**, **-я**, *n.*, **Без-навѣтность**, **-и**, *f.* bezpieczność, bezpieczeństwo, wolność od potwarzy; **-навѣтный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezpieczny, wolny od potwarzy; **-надёжно**, *adv.* bez nadziei; **онъ безнадежно боленъ**, (on) chory bez nadziei; **-надёжность**, **-и**, *f.* beznadziejność, brak nadziei, zwątpienie, rozpacz; **безнадёжность должника**, v. **Неоплатность**; **-надёжный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* beznadziejny, bez nadziei, niepewny; **безнадёжный должникъ**, v. **Неоплатный (должникъ)**; **-наказанно**, *adv.* bezkarnie; **-наказанность**, **-сти**, *f.* bezkarność; **-наказанный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezkarny, niekarany, niekarcony; **-нарядіе**, **-я**, *n.* niestrojność; **-нарядно**, *adv.* niestrojnie; **-нарядный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* niestrojny; **-наслѣдіе**, **-я**, *n.* bezdziedziczność, bezpotomność; **-наслѣдный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezdziedziczny, bezpotomny, bezdzietny; **-началіе**, **-я**, *n.* anarchia, bezrząd, bezrządztwo, nierząd; **-начально**, *adv.* bez początku, od wieków, odwiecznie; **-начальность**, **-и**, *f.* bezpoczątkowość, odwieczność, brak początku; **-начальный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezpoczątkowy, bez początku, początku nie mający, odwieczny, od wieków; **-начальственный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* anarchiczny, bezrządny; **-начальство**, **-а**, *n.* anarchia, bezrząd; **-невѣстная**, *adj. Eccl. sl.* niezamężna, bezmężna, dziewica, panna; **безневѣстная чистая Богородице дѣво**, Najświętsza Panna Marya; **-ногій**, **-ая**, **-ое**, *adj.* beznogi, beznożny, nóg nie mający; **-носый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* beznosy, nosa nie mający; **-нравственно**, *adv.* nieobyczajnie, niemoralnie; **-нравственность**, **-и**, *f.* nieobyczajność, niemoralność; **-нравственный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieobyczajny, niemoralny.

Безо, v. **Безъ**. [

Безоаровый, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezoarowy; **безоаровый камень**, v. **Безоаръ**.

Безоа́ръ, **-а**, *m.* bezoar, kamyk jajkowaty we wnętrznościach zwierząt rodzaju koziego znajdujący się.

Без-обі́дно, *adv.* bez obrazy, bez urazy, bez krzywdy; **-обі́дный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieobrażający; niekrzywdzący; sprawiedliwy; **-о́блачность**, **-и**, *f.* niezachmurzoność, jasność; **-о́блачный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezobłoczny, bezchmurny, niezachmurzony, niepochmurny, jasny; **-обра́за**, **-ы**, *f. Bot.* (*amorpha*), amfora, indyght, (rośl.); **-обра́зить**, *v. a. imperf.*, **обезобра́зить**, *v. perf.* szpecić, oszpecić, zeszpeczyć, szkaradzić, o-, po-szkaradzić, bezecnić, szpetnym, szkaradnym czynić; **-обра́зіе**, **-я**, *n.*, **-обра́зность**, **-сти**, *f.* (*propr.* & *) bezkształt, bezkształtność, niekształtność, nieforemność; szpetność, szkaradność, sprostność; nieporządek, nieporządność; nieprzyzwoitość; **Безобра́зный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezkształtny, niekształtny, nieforemny, nieukształcony, kształtu niemający, niezgrabny, brzydki, szpetny, szkaradny, bezecny, sprosny; nieporządny; nieprzyzwoity; **-оброчный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* wolny od czynszu, nieczynszowy, czynszu nie płacący; **-обру́чный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezobręczy, obręczy nie mający; **-о́кій**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl.sl.* bezoki, bezoczy, oszu nie mający, niewidomy; **-опа́сливый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* nielękliwy, nieostrożny, nieprzezorny, nieopatrzny; **-опа́сность**, **-сти**, *f.* bezpieczeństwo, bezpieczność; **-опа́сный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezpieczny; pewny; **-опа́стно**, **-а**, *n. Eccl. sl.* bezpieczeństwo; **-ору́жный**, **-ая**, **-ое**, *adj. H. n.* nieorganiczny; **безору́дныя тѣла**, (какъ на прископа́емыя), ciała nieorganiczne, [jak *np.* wszystkie rzeczy kopalne, kruszce]; v. **Неорга́ническій**; **-оружность**, **-сти**, *f.* bezzbrojność, stan niezbrojny, brak zbroi; **-оружный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezzbrojny, nie uzbrojony, bezoręży, bezbronny, niezbrojny, bez zbroi, bez oręża, bez broni; **-остано́вочно**, *adv.* bezustannie, ciągle, bezprzestannie, ustawicznie, nie przestając, bez przerwy, bezprzerwanie; **-остано́вочность**, **-сти**, *f.* bezustanność, bezprzestanność, bezprzerwanność, nieprzestanie, nieustający, ustawiczność; **-остано́вочный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bezustanny, bezprzestanny, nieprzestający, nieustajny, nieustanny, nieustający, niestanowny, ciągły, ustawiczny, bez przerwy trwający, nieprzerwany, bezprzerwany; **-отбо́йно**, *adv.* bezwłócznie, bezodwłócznie; nie do zbycia, niezbędnie, niepozbędnie, natrętnie, natrętno, nieodstępnie, przykro, hardzo, usilnie; **-отбо́йность**, **-и**, *f.* niezbędność, niepozbędność, niezbytność, uprzykrzenie się nacieraniem, natrętność, natrętstwo, naleganie; **-отбо́йный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* niezbity, niezbyty, niezbędny, niepozbędny, nieodbity, którego się zbyć nie można, niepozbyty, nieodczepny, nalegający, natrętny, naprzykrzony, przykry, nieodstępny; **-отвѣтіе**, **-я**, *n.*, **-отвѣтность**, **-и**, *f.* nieodmrukliwość, cierpliwość; **-отвѣтно**, *adv.* nieodmrukliwie, cierpliwie; **-отвѣтный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* cierpliwy, nieodmrukliwy, nie odpowiadający; **-отвѣтственно**, *adv.* nieodpowiedzialnie; **-отвѣтственность**, **-и**, *f.* nieodpowiedzialność; **-отвѣтственный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieodpowiedzialny; **Без-отвязный**,

Без-отвѣ́тчивый, *adj.* неотвѣ́тливый, **-отвѣ́тчиво**, *adv.* **-отвѣ́тчивость**, *f.* **-отвѣ́тливый**, *adj.* **-отвѣ́тливость**, *f.* **-отвѣ́тный**, *adj.* **-отвѣ́тность**, *f.* **-отвѣ́тственный**, *adj.* **-отвѣ́тственность**, *f.* **-отвѣ́тственно**, *adv.* **-отвѣ́тственно-сть

wany; **Без-погрѣшно**, *adj.* безбѣдно, безмылно, без омылки; **неомылие, неопохыбние; -погрѣшность**, -сти, *f.* безбѣдность, безмылность, неомылность, непохыбность; **-погрѣшный**, -ая, -ое, *adj.* безбѣдны, бѣдом непободлегъ, безмылны, без омылки, неомылны, непохыбны; **-подражáтельный**, -ая, -ое, *adj.* безнасѣдовны, ненасѣдовны, не до насѣдования; **-покóение**, -я, *n.* безпокойение, уницспокаjание, прерванис (позбавianie) покоjу, непокоjенис, ниеспокоjенис, утрудзанис, прзескадзанис; **-покóй**, -я, *m. Bot.* (*cactus*, кактусъ), каktus, niepokalanek; **-покóйно**, *adv.* niespokojnie, trwożnie; burzliwie; **-покóйность**, -сти, *f.* brak spokojności, niespokojność; burzliwość; **-кóйный**, -ая, -ое, *adj.* nie mający pokoju, spokojności, niespokojny, trapiący się, trwożny; niewygodny, przykry; burzliwy, nawalny; **-покóйствие**, -я, *n.* & **-покóйство**, -а, *n.* brak pokoju, spokojności, niespokój, niespokojność; przykrość; niewygoda; kłopot, troska, frasunek; nawałność; niepokój, niespokojność, burzliwość, zamieszka, zamieszanie, rozruch; **утишúть безпокóйство въ народѣ**, uspokoić zamieszanie [или rozruch] w narodzie; **-покóить**, *v. a. impf.*, (**обезпокóить**, *v. perf.*), - кого, bezpokoić, (ubezpokoić, *v. perf.*), uniespokajać, (uniespokoić), pokoju pozbawiać (pozbawić), niepokoić, niespokoić, niepokoju nabawiać, niepokój czynić, niespokojnym czynić; martwić, kłopotać, frasować; trwożyć; przykrość sprawiać; naprzykrzać się (komu); przeszkadzać komu; **безпокóить** кого прóсьбами, naprzykrzać się komu prośbami; **-покóиться**, *v. r. impf.* (**обезпокóиться**, *v. r. perf.*), - о чѣмъ, trwożyć się, kłopotać się, troszczyć się, frasować się, martwić się; turbować się; fatygować się; **объ этомъ не безпокóйся**, nie frasuj się, nie gryź się, nie kłopocz się o to, niech cię głowa o to nie boli, śpij na to spokojnie, nie turbuj się o to; **не безпокóйтесь напрáсно**, nie fatyguj się Pan nadaremnie; **не безпокóйтесь!** proszę się nie fatygować; **-покрóвно**, *adv.* bez przytułku; **-покрóвный**, -ая, -ое, *adj.* bez przytułku będący, zostający; **-полéзно**, *adv.* bezpożytecznie, niepożytecznie, nieużytecznie, bezzyskownie, bezkorzystnie, bez pożytku, bez korzyści, nadaremnie; **-полéзность**, -сти, *f.* bezpożyteczność, bezużyteczność, niepożyteczność, niepożytek, nieużyteczność, bezzyskowność, nadaremność; **-полéзный**, -ая, -ое, *adj.* bezpożyteczny, bezużyteczny, niepożyteczny, nieużyteczny, bezkorzystny, niekorzystny, bezzyskowny, pożytku [или korzyści, zysku] nieprzynoszący, bezowocny, płonny, daremny, nadaremny; **Без-половúчатый**, v. **Безсѣменодóльный**; **-пóлый**, -ая, -ое, *adj.* bezpłciowy, bezpłetny, rodzaju własnego niemający; **-помóщный**, -ая, -ое, *adj.* bezpomocny, niemający или niedoznawający pomocy, opuszczony; **безпомóщное положéние**, состоянie, położenie, stan bezpomocny; opuszczoność; **-пóмѣстный**, -ая, -ое, *adj.* niemający, posiadłości gruntowéj [или majątku gruntowego] niemający; bezdomy, domu niemający; **-попóвщина**, -ы, *f.* bezpopstwo, sekta nieuznająca kapłaństwa, kacerstwo popów znoszące, kacerze bez księży; **-порóчно**, *adv.* bez nagany, beznagannie, nienagannie; bez skazy, nieskażenie; niewinnie; **-порóчность**, -и, *f.* beznaganność, nienaganność; nieskazitelność, nieskażoność; niewinność; bezbłędność; **-порóчный**, -ая, -ое, *adj.* beznaganny, nienaganny, niepodpadający [или niepodległy] naganie; nieskazitelny, nieskażony; bezbłędny; prawy, niewinny, cnotliwy; **-порядúца**, -ы, *f.* nieład, nieporządek, plątanina, bezrządność; **-порядóкъ**, -дка, *m.* nieład, nieporządek, bezporządność, bezrządność; niegodziwość; **-порядóчный**, -ая, -ое, *adj.* bezporządny, bez ładu, niekuratny, nieporządny; bezrządny; niegodziwy, nieprzyzwoity; **безпорядóчное поведéние**, złe prowadzenie się; **-посрéдственно**, *adv.* bezpośrednie, bezpośredniczo, nieposrednie; **-посрéдственность**, -и, *f.* bezpośredność; **-посрéдственный**, -ая, -ое, *adj.* bezpośredni, bezśredny, bezpośredniczy, niepośredni; **-потóмный**, -ая, -ое, *adj.* bezpotomny, potomstwa niemający; **-пошлúнно**, *adv.* bez cła, myta, cła niepłacąc, wolno od cła; **-пошлúнный**, -ая, -ое, *adj.* bezcelny, bezmytny, cła niepłacący, cła niemający, wolny od cła, nieoclony; **-пощáдно**, *adv.* nielitościwie; bezwzględnie; **-пощáдность**, -и, *f.* nielitościwość; bezwzględność; **-пощáдный**, -ая, -ое, *adj.* nielitościwy; bezwzględny; **-предéлие**, -я, *n.*, v. **Безпредéльность**; **-предéльно**, *adv.* bez granic, bez końca, nieograniczenie, nieskończenie; **-предéльность**, -и, *f.* nieograniczoność, nieskończoność; **-предéльный**, -ая, -ое, *adj.* bez granic, nieograniczony, nieskończony; **-прекослóвие**, -я, *n.* bezsprzeczność, bezsporność, niesprzeczność, jednomyślność, zgodność; **-прекослóвно**, *adv.* bezsprzecznie, bez sporu, bez sprzeczki, niesprzecznie, jednomyślnie, zgodnie; **Без-прекослóвность**, -и, *f.*, v. **Безпрекослóвие**; **-прекослóвный**, -ая, -ое, *adj.* bezsprzeczny, bezsporny, niesprzeczny, bez sprzeczki, bez sporu; niezaprzeczony; jednomyślny, zgodny; **-премѣнно**, *adv.* 1. bezprzemiennie, niеodmiennie, stale; 2. *pop.*, v. **Непремѣнно**; **-премѣнность**, -и, *f.* bezprzemienność, wolność od przemian, nieodmienność, stałość; **-премѣнный**, -ая, -ое, *adj.* bezprzemienny, niepodległy przemianie, nieodmienny; niewzruszony; stały; **-препя́тственно**, *adv.* bezprzeszkodnie, bez żadnej przeszkody, swobodnie; **-препя́тственный**, -ая, -ое, *adj.* bezprzeszkodny, niemający przeszkody, wolny od przeszkody, swobodny; **-прерывно**, *adv.* bezprzerwanie, bez przerwy, ciągle, bezustannie, ustawicznie; *it.* v. **Безпрестáнно**; **-прерывность**, -и, *f.* bezprzerwaność, wolność od przerywania, bezustanność, nieustanność, ustawiczność, ciągłość; **-прерывный**, -ая, -ое, *adj.* bezprzerwany, niepodległy przerwom, nieprzerwany, bezustanny, nieustanny, nieustający, ustawiczny, ciągły; **безпрерывные дождú**, deszcze ciągłe; **-престáнно**, *adv.* bezprzestannie, nieprzestając, bezustannie, ustawicznie, ciągle; **-престáнный**, -ая, -ое, *adj.* bezprzestanny, nieprzestający, nieustający, nieustanny, bezustanny, ustawiczny, ciągły; **-прúбыльно**, *adv.* bezkorzystnie, niekorzystnie, bezzyskownie, bez pożytku; **-прúбыльный**, -ая, -ое, *adj.* bezkorzystny, niekorzystny, bez pożytku, niepożyteczny, nieużyteczny, bez zyskowny, niezyskowny, korzyści [или pożytku, zysku] nieprzynoszący; **-прúбыточный**, -ая, -ое, *adj.* bez przybytku, bezzyskowny, bezkorzystny, niezyskowny, niekorzystny, bez pożytku; **-прúкладный**, -ая, -ое, *adj.* bezprzykładny, sobie podobnego niemający, bezporównany, nieporównany; v. **Несравнéнный**; **-примѣрно**, *adv.* bezprzykładnie, bezporównanie, nieporównanie; **-примѣрность**, -и, *f.* bezprzykładność; **-примѣрный**, -ая, -ое, *adj.* bezprzykładny, sobie podobnego niemający, wzorowy, bezporównany, nieporównany; **-прúмѣсный**, -ая, -ое, *adj.* niezmieszany, czysty; **-пристрáстие**, -я, *n.*, **-пристрáстность**, -сти, *f.* bezstronność, beznamiętność, bezparcyalność, nieparcyalność, nieprzywiązanie do żadnéj strony lub partyi; *it.* v. **Равнодýшие**; **Безпристрáстно**, *adv.* bezstronnie, bezparcyalnie, nieparcyalnie; beznamiętnie; *it.* v. **Равнодýшно**;

Без-пристрастный, -ая, -ое, *adj.* bezstronny, bezparcyalny, nieparcyalny, bez wiązania się z żadną stroną lub partyą, neutralny, beznamiętny, obojętny; *it.* v. Равнодушный; **-притворно**, *adv.* bezobłudnie, nieudawanie, bez udawania, szczérze; **-притворность**, -и, *f.* nieudawanie, bezobłudność, szczérość; **-притворный**, -ая, -ое, *adj.* nieudawany, bezobłudny, szczéry; **-причинно**, *adv.* bezprzyczynnie, bez przyczyny; **-причинный**, -ая, -ое, *adj.* bezprzyczynny, przyczyny nie mający; **-пріютно**, *adv.* bez przytułku; **-пріютность**, -сти, *f.* brak przytułku или gospody, bezschronność; **-пріютный**, -ая, -ое, *adj.* bez przytułku [или bez gospody] będący, bez przytułku zostający, bezschronny, bezdomy; **-пробýдный**, v. Непробýдный; **-прокій**, -ая, -ое, *adj.* bezwczesny, nie wczas zdarzony; bezużyteczny; niezdatny, niesposobny; **-промысленный**, -ая, -ое, *adj.* bez przemysłu [или bez rzemiosła, professyi] będący; **-просыпно**, *adv.* bez obudzenia się, bez przebudzenia się; **-просыпный**, -ая, -ое, *adj.* nie przebudzający się, nie ocucający się; **-прочность**, v. Непрóчность; **-прочный**, v. Непрóчный; **-пупóчный**, -ая, -ое, *adj.* bez pępka, niemający pępka, bez pępowiny czyli sznurka pępkowego urodzony; **-пýтица**, -ы, *f.* bezdroże; zła droga; *życie nieporządne, rozwiązłe, rozpusta; v. Распýтица; **-пýтіе**, -я, *n.* bezdroże, *rozpusta; v. Безпýтица & Распýтица; **-пýтникъ**, -а, *m.* zdrożnik, rozpustnik, nic dobrego, łajdak, ladaco, hultaj, niegodziwiec; **-пýтница**, -ы, *f.* rozpustnica, łajdaczka, hultajka, nierządnica, kobieta nic dobrego, złych obyczajów; **-пýтность**, -я, *f.*, v. Безпýтство; **-пýтный**, -ая, -ое, *adj.* zdrożny, rozpustny, swywolny, rozkiełznany, rozpasany; безпýтный мальчúшка, niepoń, niewart, niegodziwiec; **-пýтство**, -а, *n.* zdrożność, rozpusta, rozpustność, wybryki, swawola, rospasanie, rozwiązłość, rozkiełznanie; **-пýтствовать**, v. Распýтствовать & Развратничать; **-разбóрчивость**, v. Неразбóрчивость (1); **-разбóрчивый**, v. Неразбóрчивый (1); **-раздѣльность**, v. Нераздѣльность; **-различіе**, -я, *n.*, **-различность**, -сти, *f.* brak odznaczenia się, bezrozliczność; **-различный**, -ая, -ое, *adj.* bezrozliczny; **-разсýдно**, *adv.* bezrozsądnie, nierozsądnie, nierozważnie, nierozmyślnie, niebacznie; **-разсýдность**, -и, *f.* bezrozsądność, nierozsądność, nierozważność, nierozmyślność, nierozsądek, nierozum; **Без-разсýдный**, -ая, -ое, *adj.* bezrozsądny, nierozsądny, nierozmyślny, nierozważny, nieuważny, płochy; **-разсýдство**, -а, *n.*, v. Безразсýдность; **-разсчётно**, *adv.* nieobrachowanie, nierachownie, nierozważnie; = v. Безразсýдно; **-разсчётность**, -сти, *f.* wydatkowanie nad możność, nad przychód; nieobrachowanność, nierachowność; nierozwaga, błędne postępowanie; = v. Безразсýдность; **-разсчётный**, -ая, -ое, *adj.* wydatkujący nad możność, nad przychód; nieobrachowanny, nierachowny; nierozważny; = v. Безразсýдный; **-разýміе**, -я, *n.* bezrozum, bezrozumność, nierozumność, głupstwo; **-разýмно**, *adv.* bezrozumnie, nierozumnie, głupie; **-разýмный**, -ая, -ое, *adj.* bezrozumny, nierozumny, głupi; v. Неразýмный; **-рóдный**, -ая, -ое, *adj.* bezrodny, bezplemienny, rodu nie mający, bez krewnych będący; **-рóлій**, -ая, -ое, *adj.* bezrogi, rogów nie mający; **-рóпотно**, *adv.* bez szemrania, nie szemrząc, cierpliwie; **-рóпотность**, -и, *f.* nieszemranie, poddanie się losowi, cierpliwość [w znoszeniu nieszczęścia]; **-рóпотный**, -ая, -ое, *adj.* nieszemrzący [na nic], poddający się losowi, spokojny, cierpliwy [w znoszeniu nieszczęścia]; **-рукáвный**, -ая, -ое, *adj.* bezrękawy, rękawów nie mający; **-рýкій**, -ая, -ое, *adj.* bezręki, bezręczny; **-рыбный**, -ая, -ое, *adj.* bezrybny, ryb niemający; **-рыбье**, -я, *n.* brak ryby или ryb; §. na безрыбьи и ракъ рыба, a na безлюдьи и Ѳома дворянинъ [*abo* и баба человѣкъ], w braku ryb i rak jest rybą, na pustyni [gdzie nie ma ludzi] każdy jest szlachcicem; między ślepemi jednooki [или zezowaty, или rozoki] królem; **-рѣсничный**, -ая, -ое, *adj.* bezrzęsny, rzęs nie mający; **-семéйный**, -ая, -ое, *adj.* bez familii będący, bezrodny, sierotny; v. Безрóдный; **-сéрдіе**, -я, *n.* nieczułość; *it.* v. Жестóкость; **-сéрдый**, -ая, -ое, *adj.* bez serca; nieczuły; **-сúліе**, -я, *n.* bezsilność, bezmoc, niemoc, bezmocność, niepotęga, brak siły, brak mocy, słabość, wątłość, bezwładność, nieudolność; мужеское безсúлие, *Med.* męska niepotężność, aspermatizm; придти въ безсúлие отъ болѣзни, osłabieć od choroby; **-сúльный**, -ая, -ое, *adj.* bezsilny, bezmocny, niemocny, siły, mocy pozbawiony, siły niemający, słaby, wątły, bezwładny, nieudolny; **-слáвить**, -влю, -вишь, *v. a. impf.*, **обезслáвить**, *v. perf.* osławiać, osławić, potwarzać, potwarzyć, znieważać, znieważyć, hańbić, zhańbić, sromocić, lżyć; **Без-слáвіе**, -я, *n.* niecześć, bezcześć, hańba; **-слáвно**, *adv.* niecnie, haniebnie; **-слáвный**, -ая, -ое, *adj.* niecny, haniebny, potwarny; **-словéсіе**, -я, **-словéсность**, -сти, *f.* niemota, bezmowność, niewymowa, głupość; **-словéсный**, -ая, -ое, *adj.* niemy, bezmowny, milczący, nierozumny, głupi; **-смéртить**, *v. a.* bezśmiertelnym, nieśmiertelnym czynić, unieśmiertelniać; **-смéртіе**, -я, *n.*, **-смéртность**, -сти, *f.* bezśmiertelność, bezśmiertność, nieśmiertelność; **-смéртный**, -ая, -ое, *adj.* bezśmiertelny, bezśmiertny, nieśmiertelny; *Bot.* безсмéртная трава, v. Козúль; **-смысленно**, *adv.* bezsensnie, bez sensu, bez myśli, niedorzecznie; **-смысленность**, -и, *f.*, **-смысліе**, -я, *n.* bezsens, brak sensu, myśli, niezrozumiałość, niedorzeczność, brednia; **-смысленный**, -ая, -ое, *adj.* bezsensny, niemający sensu, myśli, znaczenia, niezrozumiały, niedorzeczny; **-смыслица**, -ы, *f.*, **-смысліе**, -я, *n.* brednia, niedorzeczność; **-смѣнно**, *adv.* niezmiennie, bezzmiennie; **-смѣнность**, -сти, *f.* bezzmienność, niezmienność; **-смѣнный**, -ая, -ое, *adj.* bezzmienny, niezmienny, ciągły; **-смѣтный**, -ая, -ое, *adj.* bezliczny, niezliczony; v. Несмѣтный & Безчúсленный; **-снѣжный**, -ая, -ое, *adj.* bezśnieżny, bez śniegu będący; **-сóвѣстіе**, -я, *n.*, **-сóвѣстность**, -сти, *f.* bezsumienność, bezduszność, niesumienność; **-совѣстно**, *adv.* bezsumiennie, niesumiennie; **-сóвѣстный**, -ая, -ое, *adj.* bezsumienny, bezduszny, niesumienny; **-совѣтіе**, -я, *n. Eccl. sl.* bezobaczność, nieroztropność, nierozwaga, nieuwaga, nierozsądek; niezgoda; **-совѣтный**, -ая, -ое, *adj.* bezradny; bezobaczny, nieroztropny, nierozważny, nieuważny, nierozsądny; **-солнечный**, -ая, -ое, *adj.* bezsłoneczny; **-сомнительный**, -сомнѣнный, -ая, -ое, *adj.* bezwątpliwy, niewątpliwy; **-сóніе**, -я, *n.*, **-сóнница**, -ы, *f.* bezsen, bezsenność; **-сóнный**, -ая, -ое, *adj.* bezsenny, snu niemający, bez snu; **-сóчность**, -сти, *f.* bezsoczność, niesoczystość, brak soku; **-сóчный**, -ая, -ое, *adj.* bezsoczny, niesoczysty; безсóчная трава, v. Дивúла; **-спóрно**, *adv.* bezspornie, bezsprzecznie; **-спóрность**, -сти, *f.* bezsporność, bezsprzeczność, niesporliwość; **-спóрный**, -ая, -ое, *adj.* bezsporny, bezsprzeczny, niesporliwy; **-срáміе**, -я, *n.*, **-срáмность**, -сти, *f. Eccl. sl.* bezsrom, bezsromność, bezwstyd, bezwstydliwość; **Без-срáмный**, -ая, -ое, *adj.* bezsromy, bez sromu, bez-

wstydny; **Без-срéбренникъ**,-а,*m.*, **-срéбренница**,-ы,*f.* bezinteressowny, -sowna; **-срóчно**, *adv.* bezrocznie, bez roków, bez terminu; Безсрóчно-отпускной, (o żołnierzach:) na nieoznaczony czas odpuszczony; **-срóчность**, -и, *f.* bezroczność, czas nieoznaczony, bezterminowy; **-срóчный**, -ая, -ое, *adj.* bezroczny, bez roków, bez terminu, bezterminowy, nieoznaczony; **-ссóрный**, -ая, -ое, *adj.* bezsporny; **-ствóльникъ**, -а, *m. Bot.* (*aphyteia*), gomołówka; **-ствóльный**, -ая, -ое, *adj. Bot.* bez łodygi, bezogonkowaty; **-стéбельный**, -ая, -ое, *adj. Bot.* bezszypułkowy; **-стрáстіе**, -я, *n.* (*apathia*), wolność od namiętności, beznamiętność, obojętność, nieczułość, bezczułość, apatya, niecierpiętliwość; **-стрáстный**, -ая, -ое, *adj.* beznamiętny, nienamiętny, obojętny, nieczuły, bezczuły, apatyczny; **-стрáшіе**, -я, *n.* bezstrachliwość, bezbojaźliwość, nielękliwość, nieustraszoność, odwaga; **-стрáшный**, -ая, -ое, *adj.* bezstrachliwy, bezbojaźliwy, nielękliwy, niestrachający się, nieustraszony, odważny; **-струнный**, -ая, -ое, *adj.* bezstrunny, bez strun, niemający strun; **-студіе**, -я, *n. Eccl. sl.*, v. Безстýдство; **-стýдный**, *Eccl. sl.*, v. Безсты́дный; **-стýдствовать**, *v. n.* bezczelnym, bezwstydnym być, żyć bezwstydnie; **-стыдникъ**, -а, *m.* bezwstydnik, bezsromnik, bezczelnik, niewstydnik, natrętnik; **-стыдница**, -ы, *f.* bezwstydnica, niewstydnica, bezsromnica, bezczelnica, natrętnica; **-стыдничать**, *v. n.* bezwstydnym, bezczelnym być, bezwstydnie żyć; **-сты́дность**, -сти, *f.*, **-стыдство**, -а, *n.* bezwstyd, bezwstydność, bezwstydliwość, bezsrom, bezsromność, bezczelność; **-стыдно**, *adv.* bezwstydnie, bezczelnie; **-сты́дный**, -ая, -ое, *adj.* bezwstydny, bezwstydliwy, bezsromny, bezczelny; **-стыдствовать**, *v. n.* bezwstydnym, bezczelnym być, żyć bezwstydnie; **-стычный**, -ая, -ое, *adj.* (*o balkach, deskach:*), niezłożony, niezetknięty; **-супружный**, *Eccl. sl.*, v. Безбрáчный; **-счáстіе**, -ія, *n.* bezszczęście, brak szczęścia, nieszczęście; **-счáстно**, *adv.* bezszczęśnie, nieszczęśnie, nieszczęśliwie; **-счáстный**, -ая, -ое, *adj.* bezszczęsny, niemający szczęścia, nieszczęsny, nieszczęśliwy; **-счётность**, -и, *f.* niezliczoność; **-счётный**, -ая, -ое, *adj.* niezliczony; v. Вычисленный; *безсчётный дурáкъ, ani trzech nie zliczy; nie dopytasz się na nim ani słowa; nie umie ani gęby rozdziewić; gamuła; głupiec; **-сы́менность**, -и, *f.* beznasienność, bezsiemienność, aspermatizm; **Без-сы́менный**, -ая, -ое, *adj.* beznasienny, bezsiemienny, niewydający nasienia; безсѣменный хлѣбъ [т. е. мáнна], manna, (pokarm niebieski, żydom na puszczy użyczony); безсѣменное зачáтіе, niepokalane poczęcie; **-талáнный**, -ая, -ое, *adj.* (*pop.*) ten któremu się nic nie udaje; nieszczęśliwy; *it.* v. Голóвушка; **-талáнтный**, -ая, -ое, *adj.* bez talentu, talentami [przyrodzonemi] nieobdarzony, niezdatny; **-толкóвица**, v. Безтолкóвщина; **-толкóво**, *adv.* bez sensu, bezsensnie, niezrozumiale; **-толкóвость**, -и, *f.* 1. niepojętność, tępość; 2. bezsens, bezrozumność, niedorzeczność, głupstwo, brednia; **-толкóвщина**, -ы, *f.* rzecz bez sensu, bez myśli, gadanina bez sensu, brednie, bałamuctwa, banialuka, galimacya; **-толкóвый**, -ая, -ое, *adj.* 1. niepojętny, niepojętliwy, tępy, niedowcipny, nieczuły; 2. niepojętny, niepojęty, ciemny, niezrozumiały, bezrozumny, bezsensny, głupi, niedorzeczny; **-толочь**, -и, *f.*, v. Безтолкóвщина; **-торгóвица**, -ы, *f.* beztargowność, nieodbyt, niepokupność, niepokup, brak targu, odbytu, pokupu; **-тóржица**, -ы, *f.*, v. Останóвка (въ торговлѣ) & Безторгóвица; **-трéпетно**, *adv.* bez drżenia, bez strachu, bezbojaźliwie, nielękliwie, nie strachając się, nieustraszenie; **-трéпетность**, -и, *f.* bezbojaźliwość, nielękliwość, nieustraszoność; **-трéпетный**, -ая, -ое, *adj.* nie drżący, nie strachający się, nieustraszony, nielękliwy, bezbojaźliwy; **-тлѣ́нность**, -сти, *f.* bezcielesność, bezcielność; **-тлѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* bezcielesny, bezcielny, niecielesny; **-тлѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* bezcienny, cienia niemający, nieocieniony; **-тя́гль**, -тя́гольный, -ая, -ое, *adj.* nie odbywający państwowej czynszu nie płacący; **-убы́точность**, -и, *f.* bezszkodność, nieponiesienie szkody; **-убы́точный**, -ая, -ое, *adj.* bezszkodny, szkody nie ponoszący, bezstratny, nieszkodujący; **-угомóнный**, -ая, -ое, *adj.* bezspokojny, nie mający pokoju, spokojności, ustawiczny, bezustanny, ciągły; v. Неугомóнный.

Безýй, -я, *m.*, v. **Безоáрь**.

Без-укоризненно, *adv.* bez nagany, beznagannie; **-укоризненный**, -ая, -ое, *adj.* beznaganny, nienaganny, niepodpadający naganie; v. Неукоризненный; **-умецъ**, -мца, *m.* waryat, szaleniec; głupiec; bezrozumny; **-умить**, *v. a. impf.*, **обезýмить**, *v. perf.* durzyć, pozbawiać, -wić rozumu, szalić, oszalić kogo; **-ýміе**, -я, *n.* głupstwo, niedorozum, bezrozum, szał, szaleństwo; **Без-ýмно**, *adv.* głupie, bezrozumnie, nierozumnie; **-ýмный**, -ая, -ое, *adj.* głupi, bezrozumny, nierozumny, z rozumu obrany, szalony; **-умóлкно**, *adv.* bez zamilczenia, niemilcząc; bez przerwy; ciągle; **-умóлкный**, -ая, -ое, *adj.* nie milczący, nie lubiący milczeć, gadatliwy; безумóлкный говорýнъ, papla, gaduła mający język jak paprzycę; безумóлкная пальбá, ciągłe, ustawiczne strzelanie z dział; **-ýмолку**, *adv.*, v. Безумóлкно; **-ýмство**, -а, *n.*, v. Безýміе; **-ýмствованіе**, -я, *n.* szalenie, waryowanie, szaleństwo, waryacya, pomieszanie zmysłów; **-ýмствовать**, *v. n.* szaleć, waryować, głupieć, nie mieć rozumu; **-ýмѣть**, *v. n. impf.*, **обезýмѣть**, *v. perf.* szaleć, oszaleć, zwaryować, stracić rozum; **-упрéчный**, -ая, -ое, *adj.* niezarzutny, nienaganny, beznaganny; **-урóнный**, -ая, -ое, *adj.* bezutraty, bezszkodny, nieuronny; **-урядица**, -ы, *f.* nieład, nieporządek, plątanina; **-условно**, *adv.* bezwarunkowo; сдáться безусловно, [на вóлю побѣдителя], poddać się pod dyskrecyą nieprzyjacielowi; **-условность**, -и, *f.* bezwarunkowość; **-условный**, -ая, -ое, *adj.* bezwarunkowy; bezwzględny; absolutny; безусловная сдача гóрода, poddanie miasta pod dyskrecyą nieprzyjacielowi; **-успѣ́шно**, *adv.* bezskutecznie, nieskutecznie, bez skutku, †bezśpiesznie; **-успѣ́шность**, -и, *f.* bezskuteczność, †bezśpieszność; **-успѣ́шный**, -ая, -ое, *adj.* bezskuteczny, nieskuteczny, †bezśpieszny; **-ýстали**, **-ýстально**, *adv.* nieustale, niezmordowanie, nieznużenie; *cfr.* & v. Bezustannie; **-ýстальность**, -сти, *f.* nieustałość, niezmordowaność, nieznużenie; *cfr.* & v. Bezustanność; **-ýстальный**, -ая, -ое, *adj.* nieustały, niezmordowany, nieznużony; *cfr.* & v. Bezustanny; **-ýсый**, -ая, -ое, *adj.* bezwąsy, niewąsaty, gołowąs; **-утѣшно**, *adv.* bezucieszśnie, bezpocieszalnie, niepocieszenie; **-утѣшность**, -и, *f.* bezucieszność, bezpocieszalność, niepocieszoność; **-утѣшный**, -ая, -ое, *adj.* bezucieszny, bezpocieszalny, niepocieszony; **-ухáнный**, -ая, -ое, *adj.* bezwonny, bez woni, bez zapachu będący, woni, zapachu nie mający; **-ухíй**, -ая, -ое, *adj.* bezuchy, bezuszy, bezuszny, uszu nie mający, nieuszaty; **-ущéрбный**, -ая, -ое, *adj.* bezszkodny, nieuszkodzony, bez straty, bez utraty; **-ýхадный**, -ая, -ое, *adj.* bezpowiatowy, niepowiatowy; **-харáктерность**, -и, *f.* bez charakteru, brak charakteru, bezczelność; **Безхарáктерный**, -ая, -ое, *adj.*

bez charakteru, bezczelny; **Безхвóстный, -хвостый**, -ая, -ое, *adj.* bezogonny, bezogonowy; **-хитростно, -ото**, *adv.* bezchytro, szczérze, otwarcie; **-хитрóстный**, -ая, -ое, *adj.* bezchytry, szczéry, otwarty; **-хлопóтный**, -ая, -ое, *adj.* swobodny, wolny od trosków; **-хлéбица**, -ы, *f.* brak chleba, bezchlebność, nieurodzaj; **-хлéбный**, -ая, -ое, *adj.* bez chleba, bezchlebny, niechlebny, nieurodzajny; **-цвéтникъ**, -а, *m.*, v. Кáссія (Каролинская); **-цвéтность**, -и, *f.* brak koloru; achromatyzm; **-цвéтный**, -ая, -ое, *adj.* bezkwietny, bezkwiatowy; bezbarwny; bez koloru; *Opt.* achromatyczny; **-цéнность**, -и, *f.* nieocenność, nieoszacowanie; **-цéнный**, -ая, -ое, *adj.* nieoceniony, nieocenny, nieoszacowany; **-цéнокъ**, -нка, *m.* bezcen, bezcenek; продавать товаръ за безцéнокъ, przedawać towar za bezcen, za bezcenek; **-чáдіе**, -я, *n. Eccl. sl.* bezdzietność; **-чáдный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bezdzietny, dzieci nie mający; **-чáдствовать**, *v. n. Eccl. sl.* bezdzietnym być; v. Бездéтствовать; **-чíшечный**, -ая, -ое, *adj. Bot.* bez kielicha; bez obwijki; **-человéчіе**, -я, *n.* nieludzkość, bezludzkość; **-человéчно**, *adv.* nieludzko, bezludzko; **-человéчный**, -ая, -ое, *adj.* nieludzki, bezludzki; **-чéстить**, *v. a. impf.*, обезчéстить, *v. perf.* bezcześcić, zbezcześcić, czci pozbawiać, nieczci nabawiać, bezeczcić, bezecnić, hańbić, sromocić, znieważać; **-ся**, *v. r.* hańbić się; **-чéстіе**, -я, *n.* bezcześć, niecześć, hańba, obelga, sromota, zniewaga; nanéść na kogó-libo безчéстіе, v. Безчéстить; искъ о нанесéніи безчéстія, skarga za obelgę; **-чéстно**, *adv.* haniebnie, nikczemnie, podle, podło, niegodziwie, sromotnie; **-чéстность**, -и, *f.* brak honoru; haniebność, nikczemność, niegodziwość, podłość; **-чéстный**, -ая, -ое, *adj.* bezczesny, bezecny, niecny, haniebny, nikczemny, niegodziwy, sromotny, podły; **-чешуйный**, -ая, -ое, *adj.* bezłuskny, bez łuski, bezszczeżujny; **-чéщеніе**, -я, *n.* hańbienie, bezecnienie, znieważanie, obelga; **-чíніе**, -я, *n.* nieład, nieporządek; **-чíнникъ**, -а, *m.* nieporządny, rozpustny, łajdak, oszust, grubianin; **-чíнничать**, *v. n.* być nieuczciwym, nieprzyzwoitym, nieporządnym, grubiańskim; próżnować; **-чíнность**, -и, *f.* nieuczciwość, nieprzyzwoitość, nieporządność, grubiaństwo; **-чíнный**, -ая, -ое, *adj.* nieuczciwy, nieprzyzwoity, nieporządny, grubiański; **-чиновность**, -и, *f.* brak urzędu, stopnia; **-чиновный**, -ая, -ое, *adj.* niemający urzędu, stopnia; **-чíнство**, а, *n.*, v. Безчíніе; **-чíнствовать**, v. Безчíнничать; **-чíсленно**, *adv.* bez liku, niezliczenie, niezmiernie wiele; **-чíсленность**, -и, *f.* niezliczoność, niezmierność; **-чíсленный**, -ая, -ое, *adj.* niezliczony, niezmierny; **-члéнный**, -ая, -ое, *adj.* członków nie mający, bezczłoneczny; **-чýвственность**, -и, *f.* nieczułość; bezczułość; brak czucia; **-чýвственный**, -ая, -ое, *adj.* bezczuły, nieczuły, czucia pozbawiony; nieprzytomny; **-чýвствіе**, -я, *n.*, **-чýвство**, -а, *n.* bezczułość, nieczułość, brak czucia; nieprzytomność; omdlenie; **-шлéмный**, -ая, -ое, *adj.* bezhełmny; **-штáнный**, -ая, -ое, *adj.* gołodupski, bez portek; **-шýточно**, *adv.* bezżartownie, bez żartu; **-шýточный**, -ая, -ое, *adj.* bezżartowny, nieżartowny, nielubiący żartów.

Без-щáдно, -щáдный, v. **Безпощáдно, -пощáдный.**

Безъ, (безо), *praep.* (*c. Gen.*) bez; безъ шýтокъ, bez żartów; безъ дéнегъ, bez pieniędzy.

Безъ-извéстность, -извéстный, v. Неизвéстность, -ный; **-изъятно**, *adv.* bez wyjątku; **-изъятный**, -ая, -ое, *adj.* bezwyjątkowy, niewyłączny; **-икрáный**, -ая, -ое, *adj.* bezikrny, bezikrzny, ikry w sobie niemający; **-имéнный**, v. Безъимянный; **-имéнный**, -ая, -ое, *adj.* bez majątku będący, nie mający (nie posiadający) majątku; **-имянка**, -и, *f.* (*anomia*), anonim, muszla; **-имянно**, *adv.* bezimiennie; **-имянность**, -и, *f.* bezimienność; **-имянный**, -ая, -ое, *adj.* bezimienny; anonim; безъимянное письмо, list bezimienny, bez podpisu; безъимянная недѣля, trzeci tydzień postu wielkiego; безъимянный пáлецъ, palec czwarty, pierścieniowy *albo* serdeczny; безъимянная артéрія, *Anat.* bezimienna arterya; безъимянныя кости, *Anat.* (*ossa innominata*), kości bezimienne; безъимянная оболóчка глáза, *Anat.* (*tunica innominata oculi*), błona, błonka biała, łącząca źrenicę z powiekami; v. Оболóчка (соединúтельная); **-искýственный**, -ая, -ое, *adj.* bezkunsztny, niesztuczny; **-исходный**, -ая, -ое, *adj.* nieskończony, ciągły, bez końca; **-явочно**, *adv.* bez deklaracyi, bez podania; **-явочный**, -ая, -ое, *adj.* niedeklarowany, bez deklaracyi, bez podania utajony; **-язычный**, -ая, -ое, *adj.* bezjęzyczny; nieposiadający obcych języków.

Бейдевиндъ, *s. indecl. Mar.* (używa się tylko z въ, *np.*:) идтй въ бейдевиндъ, okręt podług wiatru kierować.

Бекасúный, -ая, -ое, *adj.* **Бекасúнъ**, -а, *m. H. n.* (*scolopax gallinago*), bekas.

Бекáсъ, -а, *m. H. n.* (*scolopax*), bekas; бекасъ лѣсной, (*sc. rusticola*), słomka; pardwa; бекасъ настоящій, v. Бекасúнъ; бекасъ морскóй, v. Бекасъ-рыба.

Бекасъ-рыба, -я, *s. f. H. n.* (*centriscus*), bekas morski, ryba.

Бекéтъ, -а, *m. Milit.* pikieta.

Бекóвина, -ы, *f. Bot.* (*salvia horminum*), granatek, ziele; szarłat.

Бекрéнь, *s. m.* bakier; на бекрéнь, na bakier; nosić szapkę na bakier.

Белемнúть, -а, *m. Foss.* belemnit, strzałka piorunowa, piorunek, boży prątek.

Белена, v. Бéленá.

Белладóнна, -ы, *f. Bot.* (*atropa belladonna*) pokrzyk, wilczejagody.

Белóна, -ы, *f. H. n.* (*esox belone*; *orphia*), iglica ryba.

†**Белчýгъ**, -а, *m.* kółko, obrączka, pierścień.

Бельведéръ, -а, *m. Archit.* bel-

Бельмéсъ, -а, *m.* (*pop.*) głupstwo; онъ ни бельмéса не смыслитъ, on nic nie umie.

Бель-этáжъ, -а, *m. Archit.* pierwsze piętro.

Бемóль, -я, *f. Mus.* bé-mol, krzyżyk jako zniżający o pół tonu nutę.

Бенедúктъ, -а, *m.*, v. Волчéцъ

Бенефúсный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się benefisu; benefisowy spektakl, benefisowe przedstawienie, v. Бенефúсъ.

Бенефúсъ, -а, *m. Theat.* benefis.

Бензóй, -я, *m.* benzoin; v. Лáдонъ (росной).

Бензóйная кислотá, *f.* kwas benzoinowy.

Бензóйнъ, -а, *m. Chem.* ben-

Берберúсъ, v. Барбарúсъ.

Берга-мóтный, -мóтовый, -ая, -ое, *adj.* bergamotowy; bergamótowe дéрево, *Bot.* (*citrus aurantium*), drzewo bergamotowe.

Бергамóтъ, -а, *m.* bergamota, bergamuta, pergamota, (gatunek gruszek).

Бергамтъ, -а, *m.* urząd górniczy;

Берггауеръ, -а, *m.* górnik, robotnik górniczy.

Берггауптманъ, -а, *m.* intendant górniczy; berghauptman.

Бергколлéгія, -и, *f.*, Бергáмтъ.

Бергмéйстеръ, -а, *m.* przełożony nad górnikami; bergmajster.

Бергпробúреръ, -а, *m.* probierz

Бергрáтъ, -а, *m.* radzca górniczy, olbornik.

Бéрдо, -а, *n.*, **Бéрдце, Бéрдышко**, -а, *n. dim.* berdo, płocha tkacka; przybijaczka.

Бéрдочникъ, -а, *m.* rzemieślnik od bard, robiący płochy.

†**Бе́рдышникъ**, -а, *m.* halabartnik.

†**Бе́рдышъ**, -а, *m.* bardysz, berdysz, kij z toporem na kształt halebarty. [brzęg.

Берегови́ще, -а, *n.* pobrzeże,

Береговой, (-ы́й), -ая, -о́е, *adj.* brzegowy, brzeżny, pobrzeżny, nadbrzeżny; береговая ло́шадь, koń holujący statki; береговое пра́во, prawo brzegowe; береговая слу́жба, służba nadbrzeżna; береговая стра́жа, straża brzegowa, nadmorska; береговой ве́тер, wiatr lądowy, odmorski.

Бе́регъ, -а, *m.* [*pl.* берега́, -го́въ; *Dat. sing.* бе́регу; *cfr.* берегу́, 1. *p. s. a* бере́чь, *qu. v.*], brzeg; ląd; отвали́ть отъ бе́рега, odepchnąć, odbić od brzegu, odbić od lądu; пристать къ бе́регу, przystać, przyprzeć do brzegu, przybić do lądu; wylądować; цвѣ́тущіе берега, ** brzegi kwitnące, kwiatkami zarosłe.

Бережа́тый, dozorca, nadzórca; *it.* v. Конво́йный.

Бережна́я, -ей, *adj.* – [кобы́ла, klacz] źrebna. [nowanie.

Береже́ніе, -я, *n.* dozór, pil-

Бережёный, -ая, -ое, *adj.* strzeżony; oszczędzony; *it.* ostrożny, przezorny; §. бережёная копе́йка *etc.*, v. Копе́йка (§).

Береже́нье, v. **Береже́ніе**.

Бережли́во, *adv.* oszczędnie; przezornie, ostrożnie.

Бережли́вость, -и, *f.* oszczędność; ochrona; ostrożność, przezorność.

Бережли́вый, -ая, -ое, *adj.* oszczędny; umiarkowany; przezorny, ostrożny.

Бережникъ, -а, *m.* niewód, sieć wielka, [do połowu ryb na rzece Obi].

Бе́режно, *adv.* ostrożnie, przezornie. [ostrożność.

Бе́режность, -и, *f.* przezorność,

Бе́режный, -ая, -ое, *adj.* ostrożny, przezorny.

Бе́режь, -и, *f.* oszczędność; ochrona; v. Бережли́вость.

Берёза, -ы, *f. Bot.* (*betula*), brzoza; берёза приземная, берёза-е́рникъ, v. Е́рникъ (берёзовый).

Берёзина, -ы, *f.* brzezina, drzewo brzozowe; brzezina ścięta.

Берёзка, -и, *f.* 1. *dim.* brzózka; 2. *Bot.*, v. Го́рецъ (обвили́чный); степная берёзка, v. Та́волга (зазу́бренная); *it.* v. Завива́ть (берёзку).

Берёзникъ, -а, *m.* gaj, lasek brzozowy, brzezina.

Березня́къ, -а, *m.* gaj, lasek brzozowy; świeże, ścięte gałęzie brzozowe; młode brzózki.

Берёзовикъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*boletus scaber*), hubka brzozowa; podbrzeźniak, borowik; 2. *H. n.*, v. Кулёкъ (лѣсной).

Берёзовица, -ы, *f.* brzozownik, brzozowy sok, oskoła; wódka brzozowa. [brzozowy sok.

Берёзовка, -и, *f.* brzozownik,

Берёзовый, -ал, -ое, *adj.* brzozowy; берёзовая гу́бка, (*polyporus ignarius*), brzozowa gąbka, hubka. [(miesiąc).

†**Берёзозолъ**, -а, *m.* kwiecień

Берейторъ, -а, *m.* berejter, koniuszy, ujeżdżacz koni.

Бере́менная, -ой, *adj.* brzemienna, ciężarna (niewiasta).

Бере́менность, -и, *f.* brzemienność, ciężarność.

Бере́менѣть, *v. n.* zachodzić w ciążę, pojąć.

Бре́мя, -мени, *n. pop.* brzemię, ciężar; бре́мя дровъ, brzemię drew. [v. Бересклёдъ.

Бересбре́къ, **Бересдре́нъ**, *m.*,

Бересклёдъ, -а, *m. Bot.* (*evonymus*), montwa, trzmielina.

Бере́ссъ, v. **Бересклёдъ**.

Бере́ста, -ы, *f.* kora brzozowa.

Бере́стенникъ, -а, *m.* 1. naczynie korą brzozową powleczone; 2. kurpie z łyka brzozowego, (z kory brzozowej).

Бе́рестень, -стня, *m.* kurpie (z kory brzozowej) z łyka brzozowego. [jać korą brzozową.

Бере́стить, *v. a.* oplatać, obwi-

Бере́стка, -и, *f.*, **Бересто**, -а, *n.*, v. Бере́ста.

Бере́стовый, -ая, -ое, *adj.* z kory brzozowéj (zrobiony).

Бе́рестъ, v. **И́лекъ & Brzost.**

Бере́стяный, -ая, -ое, *adj.* z kory brzozowéj (zrobiony).

Бере́чь, *v. a.* strzedz, chować, chronić, zachowywać, oszczędzać, ochraniać; бере́чь какъ глазъ (какъ зѣ́ницу о́ка), pilnować czego jak oka w głowie; бере́чь копе́йку на чёрный день, chować grosz [или pieniądze] na nieszczęśliwy dzień, na zły czas, na złą godzinę, na wielki przypadek, na przyszłe opatrzenie, na zapas; §. бере́ги де́нежку (копе́йку) на чёрный день, chowaj grosz [или pieniądze] na zły czas [или na zapas, *etc.*]; -ся, *v. r.* – чего, strzedz się, chronić się.

Берилловый, -ая, -ое, *adj.* berylowy; берилловая земля́, v. Глицина. [(kamień drogi).

Бериллъ, -а, *m. Miner.* beryl,

Беркутъ, -а, *m. H. n.* (*falco imperialis*), birkut, orzeł największego rodzaju w Kaukazkich skałach.

Берлинка, -и, *f.* 1. błękit Berliński, błękit Pruski; 2. berlinka, (statek wodny); 3. †берли́нка, *Numis.* gatunek monety.

Берлинская лазу́рь, **берли́нская синь**, *f.* błękit Berliński, błękit Pruski.

Берло́га, -и, *f.* legowisko niedźwiedzie; §. два медве́дя въ одно́й берло́гѣ не уживу́тся, dwa niedźwiedzie w jedném legowisku niezgodzą się.

Бе́рма, -ы, *f. Fortf.* berma, odsada, ustęp, brzég wału.

Бе́рцо, -а, *n.* goleń.

Бе́рцовый, -ая, -ое, *adj.* goleniowy; бе́рцовая кость бо́льшая, *Anat.* (*tibia*), kość goleniowa większa, piszczel, giczel; бе́рцовая кость ме́ньшая, (*fibula*), kość goleniowa mniejsza.

Бессъ (*Bot.*), v. **Зубоска́нъ**.

Бе́стія, -и, *f.* bestya, zwierzę.

Бесѣда, -ы, *f.* 1. rozmowa: 2. kompania; towarzystwo; zgromadzenie; 3. dyalekt; 4. kazanie; nauka duchowna; homilia; бесѣды Васи́лія (Вели́каго) объ шести́ дняхъ творе́нія, v. Шестидне́въ.

Бесѣдка, -и, *f.* 1. altanka, chłodnik; 2. deska na linach do siedzenia na okrętach.

Бесѣдникъ, -а, *m.* homileta, wykładacz textu pisma świętego, kaznodzieja, dający nauki duchowne.

Бесѣдный, -ая, -ое, *adj.* należący do rozmowy, do towarzystwa.

Бесѣдованіе, -я, *n.* 1. rozmowa, zabawa; 2. *Eccl.* prawienie kazania.

Бесѣдовать, *v. n.* 1. rozmawiać, bawić się; 2. *Eccl.* nauczać, kazanie mieć, napominać.

Бесѣдочка, -и, *f. dim.* altanka, chłodnik, chłodniczek.

Бетони́ка, v. **Бу́квица**.

Бѣтъ, -а, *m.* (*w grze w karty*:) piątka; поста́вить бѣтъ, stawić piątkę.

Бечева́, -ы́, *f.* lina do holowania [или do trelowania, do ciągnienia] statku po wodzie; тяну́ть на бечеву́, holować, trelować. [trelowanie.

Бечева́ніе, -я, *n.* holowanie,

Бечева́ть, *v. a.* holować, trelować. [v. Бечева́.

Бечёвка, -и, *f. dim.* linka:

Бечёвникъ, -а, *m.* trel, ścieżka flisowska.

Бечевой, -ая, -ое, *adj.* do holowania, do trelowania należący; бечева́я ло́шадь, koń do holowania, holujący; бечевой путь по ра́кѣ, *abo* бечева́я, -ой, *s. f.*, v. Бечёвникъ. [flis holujący.

Бечевщи́къ, -а, *m.* trelownik,

Бечевы́й, v. **Бечевой**.

Бешме́тъ, -а, *m.* wołoszka, (gatunek sukni Tatarskiéj).

Бещури́ка сѣ́верная, v. **Бѣлу́га** (морская).

Библе́йный, **Библе́йскій**, -ая, -ое, *adj.* biblijny; библе́йское о́бщество, towarzystwo biblijne.

Библіо-графи́ческій, -ая, -ое, *adj.* bibliograficzny; **-графія**, -и, *f.* bibliografija; **-гра́фъ**, -а, *m.* bibliograf; **-ма́нія**, -и, *f.* bibliomania, namiętne kochanie się w książkach; **-ма́нъ**, -а, *m.* biblioman, miłośnik książek; **-те́ка**, -и, *f.* biblioteka, księgozbiór,

książnika; **Библіо-тéкарскій**, -ая, -ое, *adj.* bibliotekarski; **-тéкарь**, **-я**, *m.* bibliotekarz, książnik; **-тéчка**, **-и**, *f. dim.* biblioteczka; **-тéчный**, -ая, -ое, *adj.* biblioteczny. [święte.

Библія, **-и**, *f.* biblia, pismo

Бивáкъ, **-а**, *m. Milit.* biwak, stanowisko wojska w otwartém polu bez namiotów; стоять на бивакахъ, stać (leżeć) w polu bez namiotów, biwakować.

Бивáчный, -ая, -ое, *adj.* biwakowy. [tylnym maszcie.

Бизáнь, **-и**, *f. Mar.* żagiel na

Бизáнь-мáчта, **-ы**, *f. Mar.* tylny mały maszt.

Биквадрáтный, -ая, -ое, *adj. Mathem.* dwuczworograunny, czwartostopniowy.

Биквадрáтъ, **-а**, *m. Mathem.* dwuczworograu, czwarty stopień.

Билéнъ, **-а**, *m.* kij krótszy u cep; cep.

Билéтецъ, **-тца**, **Билéтикъ**, **-а**, *m. dim.* bilecik. [towy.

Билéтный, -ая, -ое, *adj.* bile-

Билéтчикъ, **-а**, *m.* bileciarz, rozdający lub przyjmujący bilety.

Билéтъ, **-а**, *m.* bilet; karta; бáнковый билéтъ, bilet bankowy; визúтный, лотерéйный билéтъ, bilet wizytowy, loteryjny; билéтъ для входá, bilet dla wejścia; билéтъ (*abo* видъ) на жúтельство, karta, kartka pobytu.

Билiáрдный, **-ая**, -ое, *adj.* biliardowy, biliarowy; биліáрдный шаръ, bila, kula biliardowa; **биліáрдная**, **-ой**, *s. f.* pokój biliardowy.

Билiáрдъ, **-а**, *m.* bilard, bilar; игрáть на биліáрдѣ, grać w bilar; игра на биліáрдѣ, gra w bilar.

Бúлія, **-и**, *f.* bila, kula biliardowa. [billionowy, bilionowy.

Биллióнный, **-ая**, -ое, *adj.*

Биллióнъ, **-а**, *m.* billion, bilion.

Билль, **-я**, *m.* bil, projekt do prawa w parlamencie Angielskim.

Бúло, **-а**, *n.* 1. szlaga; 2. metaliczna lub drewniana deska, w którą uderzają dla zwoływania ludzi na obiad, *etc.*, lub dla oznaczenia godziny; 3. prasa olejna.

Бúль, **-я**, *m.*, v. **Бúлія**.

Бильярдный, **Бильярдъ**, v. **Биліáрдный**, **Биліáрдъ**.

Билáрь, **-а**, *m. Bot.* (*psychotria*), psychotria. [kładem okrętowym.

Бúмсъ, **-а**, *m.* balka pod po-

Бинóмія, **-и**, *f.*, **Бинóмъ**, **-а**, *m. Mathem.* ilość dwusłowna, z dwóch wyrazów złożona; funkcya dwuwyrazowa do potęgi wyniesiona.

Бинтъ, **-а**, *m.*, **Бúнтикъ**, **-а**, *m. dim. Chir.* binda, bindka (barwierska do zawiązania rany, *etc.*), bandaż, opaska, obwiązka, taśma z płótna, *etc.* [цвѣтъ.

Бинъóвія, **-и**, *f.*, v. Трубо-

Бúржа, **-и**, *f* 1. giełda, bursa kupiecka; 2. извóщичья бúржа, miejsce na którém stoją dorożki lub fiakry do najęcia; бúржа поденщúчья, miejsce, gdzie zbierają się robotnicy.

Бúржевóй, (**-ы́й**), -ая, **-óе**, *adj.* giełdowy, do giełdy, do bursy należący; бúржевóй день, giełdowy dzień.

†**Бúричъ**, **-а**, *m.* ogłosiciel, okrzyknik, wywoływacz, oznajmiciel, herold. [bowa, biera.

Бúрка, **-и**, *f.* karb, laska kar-

Бúрчій, **-аго**, *s. m.* 1. (†) v. **Бúричъ**; 2. woźny; 3. *Eccl. sl.* badacz, dowiadywacz, dochodziciel.

Бирюзá, **-ы́**, *f. Miner.* turkus.

Бирюзный, -ая, -ое, *adj.* turkusowy.

Бирюзóвый, ая, -ое, *adj.* 1. turkusowy, z turkusu; 2. niebieskawo-zielony, blado-zielony.

Бирюкъ, **-а**, *m.* (волкъ), wilk; *fig.* бирюкъ, бирюкóмъ, ponury, posępny; смотрѣть, глядѣть бирюкóмъ, patrzeć, poglądać ponuro.

Бирюлька, **-и**, *f.* słomka; играть въ бирюльки, gra w słomki; играть въ бирюльки, grać w słomki; *baraszki stroić, baraszkować, bajtałaszkami się bawić, czas ni na tem, ni na owém trawić.

Бирючина, **-ы**, *f. Bot.* (*ligustrum vulgare*), ligustr, ptasza zób'.

Бирючъ, v. **Бúричъ**.

Бисерина, **-ы**, *f.*, **Бúсеринка**, **-и**, *f. dim.* szklanna perła, dętka.

Бúсеринкъ, **-а**, *m.* ten, co dętki, szklanne perły robi lub nimi targuje.

Бисерница, **-ы**, *f.* pudełko z perłami lub do pereł szklannych.

Бúсерный, -ая, -ое, *adj.* z pereł szklannych, perłowy; dętkami, perłami szklannemi osadzony.

Бúсерщикъ, **-а**, *m.* ten, co dętki, szklanne perły robi.

Бúсеръ, **-а**, *m.* 1. szklanna perła, dętka; paciorki; 2. perła.

Бисквúтный, -ая, -ое, *adj.* biszkoktowy, sucharkowy.

Бисквúтъ, **-а**, *m.* 1. biszkokt; sucharek; 2. syrowa porcelana, po pierwszém wypaleniu nie mająca jeszcze połysku.

Бúсмутъ, v. **Вúсмутъ**.

Биссóнъ, **Биссъ**, v. **Виссóнъ**.

Бистурéй, **Бистурíй**, **-я**, *m. Chir.* bistor, bistur, (nóż cyrulicki do operacyi).

Бúтва, **-ы**, *f.* bitwa, batalia.

Бúтечникъ, **-а**, *m.* ten, co blaszkowe złoto czyli listki złote i srebrne bije.

Бúтіе, **-я**, *n.*, v. **Бúтьё**.

Бúтка, **-и**, *f.* 1. kość do gry w babki; 2. *fig. pop.* człowiek śmiały, przedsiębierczy.

Бúтокъ, **-тка**, *m.* 1. v. **Бúтка**; 2. v. **Колотýшка**; **биткóмъ**, (*adv.*) nabity, napchany, natłoczony; **биткóмъ набúто**, tak pełno, tak mocno, tęgo natłoczony, iż więcéj zmieścić nie może.

Бúтый, -ая, -ое, *part. p.* bity; pobity; obity; rozbity; stłuczony; бúтая скотúна, bite bydło; бúтая посýда, naczynia rozbite, stłuczone; бúтое зóлото, złoto bite, blaszkowe, w listkach, płatkowe; бúтое мя́со, bite mięso; бúтая (*abo* толчёная) бумáга, [*papier mâché*], tektura; бúтая дорóга, droga bita, utorowana, gościniec.

Бúтышъ, **-а**, *m.* szkło potłuczone, naczynia potłuczone; skorupy.

I. **Бить**, *v. a. impf.* [*Praes.* бью́, бьёшь, бьётъ; *Praet.* билъ, *pl.* би́ли; *Imperat.* бей, бúйте], **Бивáть**, *v. frequ.* (*v. perf.* прибúть), bić, bijać, chłostać, uderzać kogo; бить кого́ палкою, bić, okładać, walić kogo kijem, laską; бить по щекáмъ, bić w gębę, policzkować; бить по пáльцамъ, bić po palcach; (*v. perf.* убúть), bić, zabijać [kury, kaczki, *etc.*]; бить скотúну, bić bydło, bić rzeź; бить вола́, zabijać wołu; (*v. perf.* разбúть), rozbijać, tłuc [na kawałki, *etc.*]; бить, вбúвать, (*v. perf.* вбúть), bić, wbijać [pale, słupy, gwoździe]; бить, (*v. perf.* пробúть), bić; бить въ барабáнъ, въ литáвры, bębnić, bić w bęben, w kotły; бить въ колоколъ, bić w dzwon, zadzwonić; бить тревóгу, bębnić (bić) alarm, trwogę; [о часáхъ:] бить, bić, wybijać; было пять, двѣнадцать часóвъ, piąta, dwunasta godzina biła nin wybiła; бить такту, bić (wybijać) takt; бить ключёмъ, (o źródle:) bić, wytryskać, dobywać się; бьётъ вода, woda wytryska; его́ бьётъ лихорáдка, febra go trzęsie, (on) ma febrę; бить (*v. perf.* сбúть) мáсло, *α*) bić, wybijać, wytłaczać olej; *β*) robić masło; бить (*v. perf.* выбúть) монéту, bić monetę, bić pieniądze; бить въ ладóши, bić dłoń o dłoń, bić w dłonie, klaskać w dłonie, poklaskiwać; бить челóмъ, bić czołem, kolanem, kłaniać się do ziemi, do nóg (u)padać, słać się pod stopy; oddawać komu ukłon; (†) podawać prośbę, prosić o co; челóмъ бить барáномъ, przynosić podarunek; бить баклýши, *bąki strzelać, gwiazdy na niebie, szyby w oknie rachować, próżnować.

II. **Бить**, **-и**, *f.* – золотая или серебрáная, lama, blaszka złota lub srebrna.

Битьё, **-я**, *n.* bicie, uderzenie; битьё свáй, bicie, wbijanie pali, słupów; битьё объ заклáдъ, zakład, zakładanie się o co.

Бúться, *v. r.* bić się, bić siebie

samego; uderzać się; tłuc się o co; bić się, walczyć, pasować się, silić się; ruszać się; pulsować, serdce bьётся, puls, serce bije; биться съ кѣмъ на шпагахъ, bić się z kim na szpady; биться съ кѣмъ на пистолетахъ, bić się z kim na pistolety, strzelać się z kim; биться на поединкѣ, na duэle, bić się pojedynkiem, bić się z kim sam na sam, pojedynkować się z kim; биться на кулачкахъ, bić się na kułaki; биться объ закладъ съ кѣмъ, zakładać się z kim (o co), iść z kim o zakład; лошадь бьётся, koń bije, wierzga; у него сердце бьётся отъ радости, serce mu od radości bije; *биться изъ чего, (усильно домогаться, стараться), usiłować się, starać się o co; скажи мнѣ, изъ чего онъ бьётся? powiedz mi, coż on w istocie chce?

Бифстексъ, Бифштексъ, -а, *m.* bifsztek, wołowina smażona w patelni lub na roszcie.

Биченіе, -я, *n.* biczowanie, chłostanie biczem, smaganie.

Биченъ, *v. a.* biczować, biczem chłostać, smagać; **-ся**, *v. r.* biczować się.

Биченикъ, -а, *m. Bot.* (*plectronia*), gatunek szakłaku.

Бичецвѣтъ, -а, *m. Bot.* (*plectranthus*), kogucia ostroga, (rośl.).

Бичикъ, -а, *m. dim.* biczyk; v. Бичъ.

Бичникъ, -а, *m.* biczownik.

Бичный, -ая, -ое, *adj.* biczowy.

Бичъ, -а, *m.* bicz, bat, batóg, kańczug, bicz furmański; *bicz, kara, plaga, klęska; *it.* okrutnik, tyran; бичъ Божій, bicz Boży; plaga Boska; Атилла былъ бичъ рода человѣческаго, Atylla był biczem rodu ludzkiego, (był biczem Bożym *etc.*).

Бишь, *part.* też; какъ бишь это было? jakże też to było? какъ бишь его зовутъ? jakże go też zowią?

Біеніе, -я, *n.* bicie, kołatanie, stukanie, pukanie; біеніе жилъ, pulsu, bicie żył, pulsu; біеніе сердца, bicie serca.

Бійца, -ы, *s. c. Eccl. sl.* bijak, rębacz, zwadzca, zawadyak, kłótnik.

Біографическій, -ая, -ое, *adj.* biograficzny, życiopisny.

Біографія, -и, *f.* biografia, życiopismo, żywotopismo.

Біографъ, -а, *m.* biograf, życiopis, żywotopis. [biologiczny.

Біологическій, -ая, -ое, *adj.*

Біологія, -и, *f.* biologia, nauka o żywocie (o życiu) i o żywotnej sile.

Біющая жила, *f.* (artepія), żyła bijąca *czyli* pulsowa, arterya; v. Жила.

Благія, -ихъ, *subst. pl. Eccl. sl.* dobra, skarby (*pl.*), majątek.

Благій, -ая, -óе, *adj. Eccl. sl.* dobry, dobrotliwy, błogi, łaskawy, litościwy, miłosierny, błogie поспѣшеніе, pomyślność.

I. **Благо**, -а, *s. n. Eccl. sl.* 1. błogość, szczęście, dobre powodzenie, pomyślność; dobro; общее [народное] благо, dobro pospolite; высочайшее благо, najwyższe dobro; 2. dobry czyn.

II. **Благо**, *adv. Eccl. sl.* dobrze, błogo, miło, przyjemnie, pięknie; за благо разсудить, принять, za dobre uznać, poczytać; благому благо, §. dobremu dobrze.

Благо-болѣзненный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bogobojny; pobożny; **-болѣзньство**, -а, *n. Eccl. sl.* bogobojność; **-бóчный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* mocnoboki, tęgoboki; **-бытіе**, -я, *n.*, **-бытство**, -а, *n. Eccl. sl.* błogobytność, szczęsny byt, szczęśliwe życie; v. Благосостояніе; **-видно**, *adv.* pięknie, pozornie; **-вúдность**, -и, *f.* piękność; pozorność; **-вúдный**, -ая, -ое, *adj.* 1. piękny, pięknolicy; благовидная дѣвушка, dziewica pięknolica; 2. pozorny; podobny do prawdy; благовидная причина, powód pozorny; **-возвѣщати, -возвѣстити**, *v. a. Eccl. sl.* błogowieścić; *cfr.* Obwieścić; **-воздаяніе**, -я, *n.* nagroda za dobre czyny; **-воздýшіе**, -я, *n.* dobre, czyste, świeże powietrze; **-волѣніе**, -я, *n.* życzliwość, przychylność, dobroć, łaskawość; 2. zadowolenie; zezwolenie **-волитель**, -я, *m.* łaskawca, dobrodziej; **-волительница**, -ы, *f.* łaskawczyni, dobrodziejka; **-волительный**, -ая, -ое, *adj.* przychylny, życzliwy, łaskawy; **-но**, *adv.* łaskawie; **-волúть**, *v. n.* 1. upodobać sobie; przyjąć łaskawie; raczyć; 2. – къ кому, sprzyjać, życzliwym być; **-вольный**, -ая, -ое, *adj.* dobrowolny; v. Добровольный, Непринуждённый; **-вольнѣ**, *adv. Eccl. sl.* dobrowolnie; v. Добровольно, Непринуждённо; **-вóніе**, -я, *n. Eccl. sl.* zapach, wonność, woń; **-вóнниковыя растѣнія**, *n. pl. Bot.* (*diosmeae*), wonne krzewy; **-вóнникъ**, -а, *m. Bot.* (*diosma*), wonny krzew, (rośl.); **-вóнность**, -сти, *f.* woń, wonność, zapach; **-вóнный**, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący, dobrowonny; aromatyczny; благовонная трава, v. Душица (2); благовонный камень, v. Ароматитъ; **-воспитанный**, -ая, -ое, *adj.* dobrze wychowany; **-врéменіе**, -я, *n. Eccl. sl.*, **-врéменность**, -и, *f.* pora stosowna; czas dogodny, przyzwoity; **-врéменно**, **-врéменнѣ**, *adv.* w czas, w porę; **-врéменность**, -сти, *f.*, v. Благовремéніе; **-врéменный**, -ая, -ое, *adj.* wczesny, dogodny, przyzwoity; **-вѣрie**, -я, *n.* prawowierność; **-вѣрно**, *adv.* prawowiernie, prawosławnie; **Благо-вѣрный**, -ая, -ое, *adj.* prawowierny, prawosławny; **-вѣрство**, -а, *n.*, v. Благовѣріе; **-вѣствованіе**, -я, *n.* 1. oznajmienie czego dobrego, zwiastowanie; 2. opowiadanie słowa Bożego; **-вѣствовати, -вѣстити**, *v. a. Eccl. sl.* 1. oznajmiać, ogłaszać czego dobrego; zwiastować; 2. opowiadać słowo Boże; ewangelią przepowiadać; †błogowieścić; **-вѣститель**, -я, *m.* zwiastun; głosiciel, opowiadacz słowa Bożego; ewangelista.

Благовѣстить, *v. n.* dzwonić na mszę.

Благовѣстіе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. pomyślna wieść, dobra nowina; 2. opowiadanie słowa Bożego; ewangelia

Благовѣстникъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. błogosłów; zwiastownik; posłaniec pomyślny; 2. opowiadacz słowa Bożego; kaznodzieja; 3. †–, dzwon, którym na mszę dzwonią.

Благовѣстница, -ы, *f. Eccl. sl.* posłannica pomyślna.

Благовѣстный колоколъ, *m.* dzwon zwołujący na mszę lub na nieszpory.

Благовѣстъ, а, *m.* dzwonienie na mszę lub na nieszpory.

Благовѣщать, v. **Благовѣствовати.**

Благо-вѣщеніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. zwiastowanie komu dobrej nowiny; 2. Zwiastowanie Panny Maryi, (święto); **-вѣщенскій**, -ая, -ое, *adj.* do święta Zwiastowania Panny Maryi należący; *np.* Благовѣщенская церковь, kościoł do Zwiastowania P. Maryi; Благовѣщенская служба, nabożeństwo w dzień Zwiastowania P. Maryi; **-глаголаніе**, -я, *n. Eccl. sl.* krasomowstwo; **-глаголивый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* krasomowny, błogousty, wymowny; **-глácie**, -я, *n. Eccl. sl.* piękny, miły głos, miłogłos; miłodźwięk; **-глáсникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* głosiciel, opowiadacz, kaznodziej; **-глáсно**, *adv.* miłodźwięcznie, przyjemnie dla ucha; **-глáсный**, -ая, -ое, *adj.* 1. pięknogłosy, mający głos piękny, przyjemny; 2. miłodźwięczny; gładkobrzmiący; **-говѣйникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* pobożny, bogobojny; **-говѣйно**, *adv.* pobożnie, (bogobojnie); czołobitnie, z pokorą, pokornie; **-говѣйный**, -ая, -ое, *adj.* pobożny, (bogobojny); pokorny; przejęty pokorą, uszanowaniem; czołobitny; **Благо-говѣніе**, -я, *n.*, **-говѣйство**, -а, *n.* uszanowanie, poszanowanie, cześć, hołd; pobożność, nabożność, korzenie się; молиться съ благоговѣніемъ, modlić się z pokorą, nabożnie, z wzniesieniem serca do Boga; съ чувствомъ благоговѣнія, z uprzejmém sercem; z wzniesieniem serca do Boga;

Благо-говѣть, -говѣ́нствовати, *v. n.* быть побожным, покорным, корзчё сіе; глѣбокą чесѣ оддавать; сцеіс, сзанованс, поважать; **-да́вецъ**, -вца, *m. Eccl. sl.* добродавса; **-да́реніе**, -я, *n.* дзіекчзыненіе; іірпносіть благодареніе, дзіекі складать, дзіекчзывать; **-да́рственный**, -ая, -ое, *adj.* дзіекчзынны; благодарітельное письмо, list podziękowalny; list z podziękowaniem; **-дарі́ть**, *v. a.* – кого, dziękować komu; zawdzięczać; wdzięcznym być; такъ-то ты благодарішь за это? takaż to twoja wdzięczność za to? благодаря Бога! dzięki Bogu! **-да́рно**, *adv.* wdzięcznie: **-да́рность**, -и, *f.* wdzięczność; podziękowanie; dziękczynienie; возпратіть съ благодарностію, oddać z podziękowaniem; **-да́рный**, -ая, -ое, *adj.* wdzięczny, dziękczynny, zawdzięczający; **-да́рственный**, -ая, -ое, *adj.* dziękczynny; благодарственный молебенъ, hymn dziękczynny, *Te Deum*; благодарственная, *subst. Eccl.* dziękczynienie; *it.* v. Воспѣ́вать; **-да́рствіе**, **-да́рство**, -а, *n. Eccl. sl.*, v. Благода́рность; **-да́рствовать**, v. Благодари́ть; **-да́тель**, -я, *m. Eccl. sl.* dobrodziej, dobroczyńca, dobrodawca; **-да́тельный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dobroczynny, błogodajny; **-да́тельство**, -а, *n. Eccl. sl.* dobroczynność; **-да́тный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* 1. dobroczynny, błogoczynny; 2. błogosławny; szczęśliwy; błogosławiony; pełen łaski; радуйся, благодатная, Господь съ тобою, благословенна ты въ женахъ, [Лук. I. 58.], bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami; v. *sub*: Благослове́нный; **-да́ть**, -и, *f. Eccl. sl.* 1. dobrodziejstwo; dobroczynność; czyn dobry; 2. życzliwość; 3. obfitość; pomyślność; szczęście; błogosławieństwo; 4. błogosławieństwo, łaska Boża, dar Boży; благодать Божія, błogosławieństwo Boże; łaska Boża; здѣсь во всѣмъ благодать Божія, tu we wszystkiém błogosławieństwo Boże, tu we wszystkiém obfitość; 5. (*Bot.*) v. Авра́нъ (дикій); **-де́нственно**, *adv.* zbawiennie, szczęśliwie, pomyślnie, podług życzenia; **-де́нственный**, -ая, -ое, *adj.* błogosławiony, ubłogosławiony od Boga, zdarzony, uszczęśliwiony, szczęśliwy, pomyślny; **-де́нство**, -а, *n.*, **-де́нствіе**, -я, *n.* błogosławioność, stan błogi, szczęśliwość, pomyślność, dobre powodzenie; жить въ благоде́нствіи, żyć błogo, szczęśliwie, obfitować, opływać, żyć w pomyślności; **-де́нствовать**, *v. n.* żyć błogo, szczęśliwie, obfitować, opływać, żyć w pomyślności; **Благо-душествовать**, *v. n. Eccl. sl.* otuchy, serca nabrać; serce powziąć; **-ду́шіе**, -я, *n. Eccl. sl.* 1. dobra myśl; zacność; uczciwość; poczciwość; 2. odwaga, serce, męstwo, dzielność; **-ду́шно**, *adv.* poczciwie; odważnie; **-ду́шный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* 1. dobrej myśli, błogoduszny, poczciwy; 2. odważny, waleczny; **-де́йствіе**, -я, **-де́йство**, -а, *n.* dobrodziejstwo, dobry czyn, dobry uczynek; v. Благотвореніе; **-де́йствовать**, *v. a. Eccl. sl.* dobrze czynić; być dobroczynnym; **-де́тель**, -я, *m.* dobroczyńca, dobrodziej; **-де́тельница**, -ы, *f.* dobroczynnica, dobrodziejka; **-де́тельно**, *adv.* dobroczynnie; **-де́тельность**, -и, *f.* dobroczynność; **-де́тельный**, -ая, -ое, *adj.* dobroczynny; **-де́тельствовать**, *v. n.* dobrze czynić; być dobroczynnym; świadczyć dobrodziejstwa, łaski; **-де́ніе**, -я, *n.* dobroczynność; **-де́ять**, *Eccl. sl.*, v. Благодѣ́тельствовать.

Благоже, **благоже**, *adv. Eccl. sl.* bardzo dobrze, wyśmienicie.

Благо-желатель, -я, *n.* dobrożyczliwy, sprzyjający dobrze, łaskawy; **-желательница**, -ы, *f.* dobrożyczliwa, sprzyjająca dobrze, łaskawa; **-желательство**, -а, *n.* życzliwość, sprzyjanie, łaska; **-желательствовать**, *v. n.* życzliwym, łaskawym być, sprzyjać; **-законіе**, -я, *n.* dobre prawodawstwo; **-законный**, -ая, -ое, *adj.* na dobrém prawodawstwie osnowany; **-зву́чіе**, -я, *n.*, **-зву́чность**, -и, *f.* miłodźwięk, piękne brzmienie, harmonija; **-зву́чно**, *adv.* harmonijnie; przyjemnie; **-зву́чность**, -и, *f.* miłodźwięk, piękne brzmienie, harmonija; **-зву́чный**, -ая, -ое, *adj.* miłodźwięczny, pięknie brzmiący, harmonijny, przyjemny; **-здра́віе**, -я, *n. Eccl. sl.* zupełne zdrowie; **-знаменитый**, -ая, -ое, *adj.* arcyznamienity, bardzo słynny, sławny; **-зра́чіе**, -я, *n.* dorodność, urodziwość, kształtność (co do osoby), przystojność, piękność; **-зра́чно**, *adv.* dorodnie, kształtnie, przystojnie, pięknie, przyjemnie, miłe; **-зра́чность**, -сти, *f.*, v. Благозра́чіе; **-зра́чный**, -ая, -ое, *adj.* dorodny, kształtny, przystojny, piękny, przyjemny.

Благо́й, -ая, -óе, *adj. pop.* uporny, uporczywy, uparty, zacięty, krnąbrny.

Благо-изба́нно, *adv.* z dobrego wyboru; **-изба́нный**, -ая, -ое, *adj.* godnie wybrany, wyborny; **-изволе́ніе**, -я, *n.* upodobanie; v. Благоволе́ніе; **-изво́лити**, v. Благоизволя́ти; **-изво́льный**, v. Благово́льный; **-изволя́ти**, *v. n. Eccl. sl.* uznać, poczytać co za dobre, upodobać sobie co, mieć w czém upodobanie; **Благо-имени́тый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.*, v. Знамени́тый, Почётный; **-имѣ́тися**, *v. r. Eccl. sl.* dobrze się mieć; być w pomyślności; **-иску́сный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo doskonały, biegły; v. Иску́сный; **-кла́сный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* piękne, dobre kłosy rodzący, wydający, bogaty w kłosy, plenny, błogokłosy; **-ле́піе**, -я, *n. Eccl. sl.* piękność, wytworność, wspaniałość, świetność, ozdoba; na благоле́піе церкви, na przyozdobienie kościoła; благоле́піе церко́вное, wspaniałość świątyni, (kościoła); **-ле́пно**, **-ле́пнѣ**, *adv.* pysznie, wytwornie, okazale, wspaniale, świetnie; **-ле́пный**, -ая, -ое, *adj.* piękny, pyszny, wytworny, okazały, wspaniały, świetny; **-ле́пота**, -ы́, *f. Eccl. sl.* 1. v. Благоле́піе; 2. v. Знаменитость; **-любе́цъ**, -бца, *m. Eccl. sl.* dobrolubiec, lubiący dobre, to co dobrym; błogolubnik; **-любѝвый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* lubiący to, co dobrym; dobrotliwy; **-любіе**, -я, *n. Eccl. sl.* miłość, skłonność ku dobremu; **-мило́стивый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo miłosierny, litościwy; **-мо́щіе**, -я, *n. Eccl. sl.* moc; siła; **-мо́щный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* mocny; silny; potężny; **-мы́сленно**, *adv.* dobromyślnie, błogomyślnie, uczciwie, zacnie; **-мы́сленный**, -ая, -ое, *adj.* dobromyślny, błogomyślny, dobrze myślący, uczciwy, zacny; v. Благонаме́ренный; **-мы́слie**, -я, *n.* dobromyślność, błogomyślność, uczciwość, zacność; v. Благонаме́реніе; **-мы́слящій**, -ая, -ее, *part. a.* dobrze myślący, mający dobre i uczciwe myśli, zamiary; **-наде́жно**, *adv.* z zaufaniem; z pewnością; **-наде́жность**, -и, *f.* ufność, zaufanie; pewność; **-наде́жный**, -ая, -ое, *adj.* ufny, zaufny, dowierny, godzien zaufania, na którego można się spuścić; pewny; **-наме́реніе**, -я, *n.* 1. zamiar dobry, przedsięwzięcie chwalebne; 2. dobromyślność; v. Благомы́слie; **-наме́ренно**, *adv.* z dobrym zamiarem, dobrochętnie; chwalebnie; dobromyślnie; **-наме́ренность**, -и, *f.*, v. Благонаме́реніе; **-наме́ренный**, -ая, -ое, *adj.* mający dobry zamiar, mający przedsięwzięcie chwalebne; dobrochętny; dobromyślny; dobrze myślący; chwalebny; **-нра́вie**, -я, *n.* obyczajność, grzeczność, skromność, moralność; v. Нравственность; **-нра́вно**, *adv.* obyczajnie, grzecznie, skromnie, moralnie; **Благо-нра́вный**, -ая, -ое, *adj.* obyczajny,

грзеччны, моральны, скромны; **Благо-обра́зіе**, -я, *n. Eccl. sl.* 1. дородность, кстатьность, пьекность; уродa, надоба, подобность; 2. оздоба, прзоздобенье; 3 прзстойность, прзумвостуь; **-обра́зно**, *adv.* пьекне, прзстойне, прзумвоцье; **-обра́зный**, -ая, -ое, *adj.* 1. дородны, кстатьны, пьекны, ладны, ужуващы, пьекнолцы; 2. прзстойны, прзумвоты; 3. сзанонны; **-обраще́нье**, -я, *n. Eccl. sl.* добре постьпованье, добре прованье зе, добре зрановане зе; **-пло́дье**, -я, *n. Eccl. sl.* плоднось, урожзанось, зыгность; **-пло́дый**, **-плодови́тый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* плодны, урожзайны, зыгны; **-поведе́нье**, -я, *n.* добре зрановане зе, добре прованье зе; **-повинове́нье**, -я, *n.* послъшенство; **-подя́нье**, -я, *n. Eccl. sl.* блогы дар; **-пода́тель**, -я, *m. Eccl. sl.* ножны, зсзодробльвы, лагодны; **-пода́тельница**, -ы, *f.* ножна, зсзодробльва, лагодна; **-пода́тливый**, -ая, -ое, *adj.* ножны, зсзодробльвы, лагодны; **-покорёный**, **-покорли́вый**, **-поко́рный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* покорны, унїзоны, послъшны; **-поле́ный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* бардзо пожытецны; v. **Поле́зный**; **-полу́чье**, -я, *n.* блогость, щесце, щесльвость, помысльность, добре повождзенье; **-полу́чно**, *adv.* блого, щесльва, помыслне; **-полу́чный**, -ая, -ое, *adj.* блогы, щесльвы, помысльны; **-послу́шливый**, **-послу́шный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* послъшны; **-поспе́шати**, v. **Благопоспе́шествовати**; **-поспе́шенье**, -я, *n.*, **-поспе́шество**, -а, *n.*, **-поспе́шествованье**, -я, *n.* помоц, вспарцье, помаганье, допомаганье, вспераньe; **-поспе́шествовати**, *v. a. Eccl. sl.* помагаць, допомагаць, вспераць; **-поспе́шитель**, -я, *m.* помоцнык, допомагаюцы, всперацель; **-поспе́шительница**, -ы, *f.* помоцніца, допомагаюца, всперающа; **-поспе́шный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* пожытецны, ужытецны, помоцны; v. **Благоуспе́шный**; **-потре́бный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* догодны, ужытецны, прздатны; **-похва́льный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* хвалебны, хвальны, хвалы годны; **-почита́нье**, -я, *n. Eccl. sl.* зсзанованье, позсзанованье, повзажанье, зсзацунек, **-почита́ти**, *v. a. Eccl. sl.* зсзанованць, повзажаць; **-почте́нно**, *adv.* з зсзанованьем, з зсзацункьем; **-приве́тливость**, -и, *f.* уприємность, грзецность, жычлівость, ласкавость, прзхылность; **-приве́тливый**, -ая, -ое, *adj.* уприємны, грзецны, жычлівы, ласкавы, прзхылны; **-приве́тствіе**, -я, *n.* уприємность, ласкавость; **Благо-приве́тствовать**, *v. a.* обеходзіць сі (з кім) уприємне, быць уприємным; **-прили́чіе**, -я, *n.* прзстойность, прзумвоцість; **-прили́чно**, *adv.* прзстойне, прзумвоцне, прзумвоце; **-прили́чность**, -и, *f.* прзстойность, прзумвоцість; **-прили́чный**, -ая, -ое, *adj.* прзстойны, прзумвоты; **-присто́йность**, -сти, *f.* прзстойность, прзумвоцість; **-присто́йный**, -ая, -ое, *adj.* прзстойны, прзумвоты; **-пріобрѣсть**, *v. perf.*, v. **Благопріобрѣта́ть**; **-пріобрѣта́ть**, **-пріобрѣсть**, *v. a.* уччівым, добрым способем набыць; **-пріобрѣте́ніе**, -я, *n.* уччівы набытек; набыце чэго уччівым, добрым способем; **-пріобрѣте́нный**, -ая, -ое, *part. p.* уччівые набыты, добрзе набыты; **благопріобрѣте́нное**, *subst. n.* = **благопріобрѣте́нное и́мѣніе**, маёнтек доробкавы, набыты [*t. j.* не спадзы прзез sukcessyą]; **-прія́нный**, -ая, -ое, *adj.* прзыязны, прзхылны, уприємны, лагодны; **-прія́нь**, -и, *f.* добра прзыязь, прзхылность; **-прія́тель**, -я, *m.* добры прзыяцель, жычліве, прзхылца; **-прія́тельница**, -ы, *f.* добра прзыяцёлка, жычліва, прзхылна; **-прія́тіе**, -я, *n. Eccl. sl.* уприємность, лагодность, ласкавость, людзкость; **-прія́тность**, -сти, *f.* 1. прзыемность; 2. уприємность, лагодность, ласкавость, людзкость; **-прія́тный**, -ая, -ое, *adj.* 1. прзыемны; 2. уприємны, лагодны, ласкавы, людзкі; спрзыяюцы, прзхылны; **-прія́тство**, -а, *n. Eccl. sl.* ласка, жычлівость; спрзыяньe, прзхылность; **-прія́тствовать**, *v. a.* спрзыяць, быць комў прзхылным, жычліным; **-разсмотре́ніе**, -я, *n.* роztропность, прзезорность, зарадность, розвага, розпознанье, досьвядчанье; **-разсудѝтельно**, **-разсу́дно**, *adv.* розважне, розсадне, роztропне; **-разсудѝтельность**, -и, *f.* розсадность, розсадек, роztропность, розважность; **-разсудѝтельный**, -ая, -ое, *adj.* вырозумёлы, розумны; розсадны, роztропны, розважны; **-разсудѝть**, *v. perf.*, v. **Благоразсужда́ть**; **-разсу́дный**, v. **Благоразсудѝтельный**; **-разсужда́ть**, *v. n. impf.*, **-разсуди́ть**, *v. perf.* розважаць, розважыць со груntownie; v. **Разсужда́ть**; **-разсужде́нье**, -я, *n.* розсадность, розсадек; здзанье; **-разу́мie**, -я, *n.* розвага, розсадек, роztропность; **-разу́мно**, *adv.* розсадне, розважне, роztропне; **-разу́мный**, -ая, -ое, *adj.* розсадны, розважны, роztропны; **-расположе́нie**, -я, *n.* жычліwość, прзхылность, upodobanie (w kim); **-расположённый**, -ая, -ое, *adj.* жычліwy, прзхылны, ласкавы; **-растворе́нie**, -я, *n.*, **Благо-растворе́нность**, -сти, *f.* свежість, здровость (powietrza); **-растворе́нный**, -ая, -ое, *adj.* вольны, умиаркованы, свежы, здровы (о powietrzu); **благорастворе́нный во́здухъ**, вольне, умиарковане, свежe, здровe повeтрзе; **-ро́дить**, *v. a.* зслахціць, зслахцёнціць, зслахцёнць, зслахцёнціць, зслахцёнцтво надаваць, зслахцёнцем чынiць; **-ро́дie**, -я, *n.* зслахцёнцтво, добре, зслахцёнцие урoдзенie; стан зслахцёнцки; вielмożność; Ваше Благоро́дie, Wielmożny Panie; **-ро́дникъ**, v. **Конопе́льникъ**; **-ро́дно**, *adv.* зслахцёнцие, зацнie; **-ро́дный**, -ая, -ое, *adj.* зе стану зслахцёнцкiego, зслахцёнцки, мающы тытуł wielmożnego; зслахцёнцны; зацны; достойны; cnotliwy; благородное сэ́рдце, зслахцёнцне серцe; благородные мета́ллы, зслахцёнцне крушзце; **-ро́дство**, -а, *n.*, **-ро́дствіе**, -я, *n.* зслахцёнцство, зслахцёнцкie урoдзенie, стан зслахцёнцки; зслахцёнцность, зацность, достойность; благоро́дство ду́шы, зслахцёнцность душы; благоро́дство мы́слей, зслахцёнцность мысьлi; **-рожде́нный**, -ая, -ое, *adj.* з зслахцёнцкiego стану, родu, зслахцёнцки; **-рѣчивый**, -ая, -ое, *adj.* красомовны, вымовны; **-сэ́рдie**, -я, *n.* серцeчность, добрoć, добротливość; v. **Добродѹ́шie**; **-сэ́рдый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* добротливы, серцeчны, мающы добре серцe, мiłосiерны; v. **Милосэ́рдый**; **-скло́нно**, *adv.* прзхылне, ласкавe, жычліве; **-скло́нность**, -и, *f.* прзхылность, ласка, жычліwość; **-скло́нный**, -ая, -ое, *adj.* прзхылны, ласкавы, жычліwы; быць къ комў-либо благосклóнным, = **-скло́нствовать**, *v. n.* быць прзхылным, ласкавym, жычліwym, окazywać komu прзхылność; **-сло́вiе**, -я, *n.* błogosławieństwo; pobłogosławienie; poświęcenie; błogosławienie; zezwolenie; dać komў-либо błogosławieństwo, błogosławić kogo; błogosławieństwo Bożie, błogosławieństwo Boże; rodzicielskie błogosławieństwo, błogosławieństwo rodzicielskie; błogosławieństwo chlebów, poświęcenie chlebów; **-сло́вно**, *adv.* z błogosławieniem, z błogosławieniem; **-сло́вный**, -ая, -ое, *adj.* błogosławiony, Алексáндръ Благословéнный, Błogosławiony Aleksander; błogosławiona gramota, piśmienne pozwolenie (biskupa); błogosławiona ty w kobietach, [Łuk. I. 28], błogosławionaś ty między niewiastami; v. *sub*: **Благода́тный**; †**Благо-слови́тельный**, -ая, -ое, *adj.* błogosławiący, dający błogosławieństwo; błogosławiona gramota, piśmien-

ne pozwolenie (biskupa); **Благо-словить, -ся**, v. Благословля́ть, -ся; **-словля́ть, -словить**, *v. a.* – kogo, błogosławić; błogosławić, pobłogosławić; życzyć komu szczęścia, pomyślności; błogosławić, dziękować z wysławieniem, wielbić, uwielbiać, wysławiać, błogim zwać; *błogosławić, zezwolić; **да благословитъ тебя Господь!** niech cię Pan Bóg błogosławi! **-словля́ться, -словиться**, *v. r.* żegnać się, przeżegnać się; **-снисходи́тельно**, *adv.* grzecznie, łagodnie, łaskawie, względnie; **-снисходи́тельность, -и**, *f.* grzeczność, ludzkość, łagodność, łaskawość, względność; **-снисходи́тельный, -ая, -ое**, *adj.* przystępny, ludzki, grzeczny, łagodny, łaskawy, względny, uczynny, pobłażający; **-снисхожде́ние, -я**, *n.* łagodność, łaskawość, względność, pobłażanie; **-сове́тие, -я**, *n.* dobra, pożyteczna, zdrowa rada; **-состоя́ние, -я**, *n.* błogość, szczęście, dobre powodzenie, dobry byt, pomyślność; komitét'ъ naprodnago blagosostoyániya, wydział ocalenia publicznego; **-сты́нно**, *adv.* miłościwie, litościwie, miłosiernie; **-сты́нный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* dobroczynny, miłosierny, litościwy; **-сты́ня, -и**, *f. Eccl. sl.* 1. dobrodziejstwo, dobroczynność, dobry uczynek, cnota; 2. *pop.* nagroda.

Благость, -и, *f.* łaska, łaskawość, dobroć, miłosierdzie.

Благо-счáстие, *-я, n.*, v. Благоде́нствие; **-творе́ние, -я**, *n.* dobroczynność, dobrodziejstwo; **-твóрець, -рца**, *Eccl. sl.*, **-твори́тель, -я**, *m.* dobroczyńca, dobrodziej; **-творительница, -ы**, *f.* dobroczynnica, dobrodziejka; **-творительно**, *adv.* dobroczynnie; **-творительность, -и**, *f.* dobroczynność, dobrodziejstwo; **-творительный, -ая, -ое**, *adj.* dobroczynny, dobrodziejski; **-творить**, *v. a.* dobroczynnym, litościwym być, dobrze czynić; **-твóрный, -ая, -ое**, *adj.* dobroczynny; **-терпели́вый, -ая, -ое**, *adj.* cierpliwy, znośny, potulny; **-терпе́ние, -я, n.** cierpliwość; **-угóдно**, *adv.* chętnie, miło, z upodobaniem; **éсли Вамъ бýдетъ благоугóдно**, jeśli Panu się podoba; **-украше́ние, -я**, *n. Eccl. sl.* pyszne, wspaniałe ozdobienie, ozdoba; **-украше́нный, -ая, -ое**, *adj.* pysznie (wspaniale) ozdobiony; **-ýмие, -я**, *n.* zdrowy rozsądek, rozum; v. Благоразýмие; **-ýмный, -ая, -ое**, *adj.* rozumny, rozsądny; v. Благоразýмный; **-усмотре́ние, -я**, *n.* łaskawy wzgląd; **-успѣва́ть**, *v. n. impf.* **-успѣ́ть**, *v. perf. Eccl. sl.* mieć dobre powodzenie; poszczęszczać się, poszczęścić się; udawać się, udać się; czynić postępy; okazywać skutek pomyślny; **Благоуспе́шество, -а**, *n.*, v. Благоуспѣ́шность; **-успе́шествовать**, *Eccl. sl.*, v. Благоуспѣва́ть; **-успе́шность, -и**, *f.* pomyślność, dobre powodzenie, skutek pomyślny; **-успе́шный, -ая, -ое**, *adj.* pomyślny, mający dobre powodzenie, mający skutek pomyślny; **-устроéние, -я**, *n.* dobry porządek, dobre uporządkowanie, dobre oporządzenie; **-устроéнный, -ая, -ое**, *adj. part.* dobrze urządzony, porządny, dobrze oporządzony; dobrze organizowany; **-устрóивать**, *v. a.* dobrze urządzać, porządkować, dobrze oporządzić (co ob.); **-устрóйство, -а**, *n.* dobre oporządzenie, dobry porządek; **-устрóить**, *v. perf.*, v. Благоустрóивать; **-утрóбие, -я**, *n. Eccl. sl.* miłosierdzie, litość, zmiłowanie; **-утрóбный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* miłosierny, litościwy; **-ухáние, -я**, *n.* woń, wonność, zapach; **-ухáнный, -ая, -ое**, *adj.* wonny, pachnący; **-ухáть**, *v. n. Eccl. sl.* wonieć, pachnieć; **-учреди́ть**, *v. perf.*, v. Благоучрежда́ть; **-учрежда́ть, -учреди́ть**, *v. a. Eccl. sl.* dobrze urządzać, urządzić, ustanawiać, ustanowić, zaprowadzać, -dzić porządek; **-ся**, *v. r.* urządzać się; **-учрежде́ние, -я**, *n.* dobre urządzenie, ustanowienie, postanowienie, organizacya; **-учреждённый, -ая, -ое**, *part. p.* dobrze urządzony, ustanowiony, postanowiony, organizowany; **-чéствовать**, *v. a. Eccl. sl.* być bogobojnym, postępować z bojaźnią Boską; być prawowiernym; **-чести́вый, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* bogobojny, pobożny; prawowierny; **-чести́вѣйшій, -ая, -ое**, *adj.* Najprawowierniejszy, [*tytuł Rossyjskich Monarchów*]; **-чéстie, -я**, *n.* bogobojność, pobożność; prawowierność; prawa wiara; **-чéстный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* bogobojny, pobożny; **-чи́ние, -я**, *n.* dobry porządek; pokora; uszanowanie; Управа Благочи́нія, zarząd policyjny; **-чи́нно**, *adv.* porządnie, przystojnie, pokornie; **-чи́нный, -ая, -ое**, *adj.* 1. *adj.* porządny, przystojny, przyzwoity; 2. **-чи́нный, -аго**, *s. m.* kapłan mający dozór nad pewną liczbą kościołów; *cfr.* Dziekan; v. Зáкащикъ; **-язы́чie, -я**, *n. Eccl. sl.* (краснорѣчие, *qu. v.*), krasomowstwo; **-язы́чный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* krasomowny, wymowny; v. Краснорѣчивый.

Блажéнно, *adv.* szczęśliwie, szczęśnie, błogosławienie.

Блажéнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* szczęśliwy, szczęsny, błogosławiony; błażennoй pamięti, świętéj pamięci.

Блажéнны, *pl.* śpiewy kościelne, którymi ogłaszają szczęśliwość zrządzoną przez opowiadanie Ewangelii.

Блажéнство, -а, *n.* szczęśliwość, szczęsność, błogość, zbawienie; wѣчное блаженство, szczęśliwość wieczna, zbawienie.

Блажéнствовать, *v. n.* być szczęśliwym; być zbawionym; płużyć.

Блажи́ть, *v. n. Eccl. sl.* chwalić, wychwalać, sławić, wysławiać, wielbić.

Блажи́ть, *v. n.* swywolić, błaznować, szalić.

Блажли́вость, -и, *f.* swawolność, niespokojność, krnąbrność.

Блажли́вый, -ая, -ое, *adj.* swywolny, niespokojny, krnąbrny.

Блажéние, -я, *n.* zgorszenie.

Блажно́й, -áя, -óе, *adj.* niespokojny, krnąbrny, uparty.

Блажь, -и, *f.* 1. upartość, krnąbrność; *it.* dziecię zepsute, niespokojne, krnąbrne; 2. głupstwo, brednie, niedorzeczność.

Блáзень, -зня, *m.* błazen, śmieszek, żartowniś, trefniś.

Блазнéние, v. **Блажéние**.

Блазни́тель, -ный, v. **Соблазни́тель, -ный**.

Блазни́ть, *Eccl. sl.*, v. **Соблазни́ть**.

Блазнь, -а, *m.*, **Блазнь, -и**, *f.* pogorszenie, zgorszenie, obrażenie; v. **Соблáзнъ**.

Блáнженый, -ая, -ое, *adj.* cielistego koloru; v. **Плáншевый**.

Блáнкетный, -ая, -ое, *adj.* blankietowy; блáнкетный листъ, v. **Блáнкетъ**.

Блáнкетъ, -а, *m.* (*carte blanche*), blankiet.

Блáнковый, -ая, -ое, *adj.* czysty, niezapisany; блáнковый кредитъ, v. Трасúровать (на блáнковый кредитъ), *it.* v. **Надпúсь (блáнковая)**.

Блáнкъ, -а, *m.* blanko; v. **Надпúсь (блáнковая)**.

Блáтный, v. **Болóтный**.

Блáто, *Eccl. sl.*, v. **Болóто**.

Блевáние, -я, *n.* womitowanie, wymioty. [womituje.

Блевáтель, -я, *m.* ten, który

Блевáть, *v. n.* womitować; pluć.

Блéвка, -и, *f.* nęta, nętka, przynęta, przyłuda (*np.* mucha, robak); nasadzić блéвку na ýду, nałożyć przynętę na wędę.

Блевóта, -ы, *f.* womitowanie, wymioty.

Блевóтина, -ы, *f.* womit, rzygowiny, blwociny.

Блéклость, -и, *f.* zblakowanie, zwiędłość.

Блéклый, -ая, -ое, *adj.* wyblakły, blady, zwiędły; блéклая рýда, bladokrusz.

Блёкнуть, *v. n.* więdnieć.

Блекота́, **-ы́**, *f.*, *Bot.* (*hyoscyamus*), blekot, bielun, lulek, szalej; v. **Бе́лена**.

Блеко́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* blekotowy, bielunowy, lulkowy; *it.* v. **Коро́вка** (**блеко́тная**).

Блёнда, **-ы**, *f.* 1. *Archit.* v. **Ни́ша**; **бле́нды**, *pl.*, v. **Бле́ндунгъ**; 2. latarnia ślepa; 3. *Miner.*, v. **Обма́нка**.

Бле́ндунгъ, **-а**, *m. Fortf.* blindy, cień, zasłona robotników od strzelby nieprzyjacielskiéj.

Блескъ, **-а**, *m.* blask, połysk, świetność; *fig.* pustój, mišurný blеск, błyktry, bliktry, błyskotki, fimfa, finfa, tumany, dymy.

Блесна́, **-ы́**, *f.* blaszka cynowa przy wędzie.

Блесну́ть, *v. n.* błysnąć; **мо́лнія блесну́ла**, błysnęło.

Блестя́цъ, **-стцá**, *m. Bot.* (*phalaris*), myszy ber; **блестя́цъ канарее́чный**, v. **Канарее́чникъ**.

Блёстка, **-и**, *f.*, **Блёсточка**, **-и**, *f. dim.* blaszka, blaszeczka okrągła złota, srebrna, miedziana lub stalowa, cienko rozpłaszczona, z dziurku w środku; błyskawka, błyskotek, błyskotka, błyszczadło, trzęsidło lśniste.

Блестя́никъ, **-а**, *m. Miner.* błyskawka, mika. [стка.

Блёсточка, **-и**, *f. dim.*, v. **Блёстка**.

Блёсточникъ, **-а**, *m.* błyskotnik, co błyskotki, trzęsidła robi.

Блёсточный, **-ая**, **-ое**, *adj.* błyskotkowy, do błyskawek, do błyskotek należący.

Блёстунъ, **-а**, *m. H. n.* (*vomer*), płaszczek, ryba morska; *it.* v. **Зла́тникъ**.

Блестѣ́ть, *v. n.* błyszczeć, błyskać, blask wydawać, lśnić się przeraźliwie, błyskotać, połyskiwać.

Блестя́нкъ, **-а**, *m.* 1. *Miner.* błyskawka, mika; 2. *H. n.* (*nacікомое*, *chrysis*), złota osa.

Блестя́нка, **-и**, *f.*, v. **Блестя́нкъ** (2).

Блея́ніе, **-я**, *n.* bleczenie.

Блея́ть, *v. n.* bleczeć.

Ближа́йшій, **-ая**, **-ее**, *superl.* najbliższy.

Ближе, *compar. adv.* bliżéj; **ближе всего́**, najbliżéj; §. v. **Рубя́шка**.

†**Ближникъ**, **-а**, *m.*, v. **Свойственникъ**, **Родственникъ**.

Ближній, **-яя**, **-ее**, *adj.* 1. blizki, sąsiedzki; **ближній сосѣдъ**, blizki sąsiad; 2. **ближній**, **-яго**, *s. m.* bliźni; **любя́ть ближняго**, kochać bliźniego.

Близёнько, *adv.* bliziuchno; dosyć blisko; niedaleko.

Близёхонькій, **-ая**, **-ое**, **-ёхонекъ**, **-нька**, **-нько**, *adj.* bliziuchny, bliziutki, bliziuteńki, bliziuczki.

Близёхонько, *adv.* bliziuchno, bliziuczko, bliziutko, bliziuteńko.

Близи́ть, *v. a.* zbliżać, przybliżać; **-ся**, *v. r.* zbliżać się, przybliżać się.

Близки́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* blizki, niedaleki; *it.* ***близкій человѣкъ**, blizki krewny.

Близко, *adv.* blizko, niedaleko.

Близкость, **-и**, *f.*, v. **Близость**.

Близлежа́щій, **-ая**, **-ее**, *adj.* 1. blizkoległy, nie odległy, niedaleko leżący; 2. sąsiedzki, ościenny, graniczący, ograniczny.

Близкомѣ́ръ, **-а**, *m. T.* blizkomiar.

Близна́, **-ы́**, *f.* 1. skaza (w płótnie, *etc.*); 2. *Eccl. sl.* blizna.

Близне́цъ, **-а**, *m.* bliźniak, bliźnię; **близнецы́**, *pl.* (dwojńi), bliźnięta, bliźniacy dwaj, dwojacy, para bliźniąt; *Astron.* bliźnięta na niebie, (znak niebieski).

Близня́та, **-тъ**, *n. pl.* bliźnięta, bliźniacy dwaj, dwojacy, para bliźniąt.

†**Близо́къ**, **-а**, *m.*, v. **Свойственникъ**, (rodzia po żenѣ).

Близору́кій, **-ая**, **-ое**, & **-ъ**, **-а**, **-о**, *adj.* krótkiego wzroku, blizkowid, blizkowidz, krótkowidz. [wzroku.

Близору́кость, **-и**, *f.* krótkość

Бли́зость, **-и**, *f.* blizkość, pobliskość.

Близъ, *praep.* (*c. Gen.*), blizko; podle; niedaleko; **близъ города**, blizko miasta; v. **По́длѣ**, **Во́злѣ**. [zkość, sąsiedność.

Бли́зь, **-и**, *f.* blizkość, pobli-

Бликова́ніе, **-я**, *n. Chem.* & *Mal.* świantełko w tyglu po stopieniu złota lub srebra; błyszczenie; miganie; piękne jasne smugi; *cfr.* & v. **Бликовать** & **Бликъ**.

Бликова́ть, *v. a. Mal.* (*w malar.*) oświetlić mocno figury lub ozdoby; *it.* światło sprawiać.

Бли́ковый, **-ая**, **-ое**, *adj.* blikowy; **бли́ковое серебро́**, blikzylber, czyste błyszczące srebro.

Бликъ, **-а**, *m.* błyśnienie, połysk światła; (*w malar.*) blik, wystawność [w malowaniu], część przedmiotu najwięcéj oświecona.

Бли́нды, **-ъ**, *f. pl. Fortf.* blindy, cień, (zasłona robotników od strzelby nieprzyjacielskiéj).

Блинецъ, **-а**, *m.* naleśnik, blinek.

Блинникъ, v. **Блинопёкъ**.

Бли́ничать, *v. n.* piec, smażyć i przedawać bliny *czyli* naleśniki. [wy, naleśnikowy.

Бли́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* blino-

Бли́ння, **-и**, *f.* izba (piekarnia), gdzie pieką (smażą) i przedają bliny *czyli* naleśniki.

Блинокъ, **-нка**, *m. dim.* blinek, naleśniczek.

Блинопёкъ, **-а**, *m.* ten, co bliny *czyli* naleśniki piecze (smaży), piekarz. [**Блинопёкъ**.

Блиночекъ, **-чка**, *m. dim.*, v. **Блинъ**, **-а**, *m.* blin, naleśnik.

†**Блистáвица**, **-ы**, *f.* błyskawica.

Блистáлка, **-и**, *f. Bot.* (*stilbe*), stylba.

Блистáніе, **-я**, *f.* błyskanie, błyszczenie, połyskiwanie, błysk, blask.

Блистáтельно, *adv.* błyskawo; *świetnie, wspaniale.

Блистáтельность, **-сти**, *f.* błyskawość; *świetność; wspaniałość.

Блистáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* błyskawy, błyskliwy; *świetny; wspaniały; **блистáтельная побѣда**, świetne zwycięztwo; **Блистáтельная Пóрта**, *Dipl.* Brama *czyli* Porta Ottomańska.

Блистáть, *v. n.* błyskać, błyszczeć, błyskotać, połyskiwać, blask wydawać, świecić, lśnić się przeraźliwie, iskrzyć się; **мо́лнія блистáетъ**, błyska się, łyska się; **звѣ́зды блистáютъ**, gwiazdy błyszczą, iskrzą się.

Блока́да, **-ы**, *f.* blokada, obsaczenie, opasanie, ostęp, dobywanie miejsca oblężonego, oblężenie fortecy или twierdzy.

Блока́рня, **-и**, *f.* warsztat, w którym się wyrabiają bloki, kluby.

Блока́рь, **-я**, *m.* blokarz, ten co robi bloki, kluby. [**Блока́да**.

Блокированіе, **-я**, *n.*, v.

Блокирова́ть, *v. a.* blokować, opasać, obsaczać, oblegać; **блокирова́ть кре́пость**, blokować, opasać, oblegać twierdzę или fortecę.

Блоковый, v. **Блочный**.

Блóкъ, **-а**, *m.* blok, krążek, kluba; **блокъ хрящевый**, nadgłáзный, *Anat.* (*trochlea cartilaginea*), krążek chrząstkowy; **блокъ подвижимóй**, **неподвижимóй**, krążek ruchomy, nieruchomy.

Блóкъ-шинъ, **-а**, *m.* okręt bateryjny.

Блóна, **-ы**, *f.* błona, w któréj się dziecię rodzi, łożysko, czepiec, czepek; v. **Послѣ́дъ**, (2. *Anat.*).

Блóнда, **-ы**, *f.*, v. **Блóнды**.

Блóндовый, **-ая**, **-ое**, *adj.* blondynowy, koronkowy.

Блóндочница, **-ы**, *f.* blondyniarka, niewiasta blondyny, koronki robiąca.

Блóнды, **-ъ**, *pl. f.* blondyny, gatunek koronek.

Блохá, **-и**, *f. H. n.* (*pulex irritans*), pchła; **водяна́я блохá**, v. **Вертя́чка**.

Блохогóнка, **-и**, *f.*, **Блохоло́въ**, **-а**, *m. Bot.* (*mentha pulegium*), miętka polej; *cfr.* Szlachtawa, Elatynek.

Блóчекъ, **-чка**, *m. dim.* bloczek; v. **Блокъ**.

Блóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* blokowy, krążkowy, klubowy.

Блошúстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pchlisty, pełen pcheł, opchlony, napchlony.

Блóшка, **-и**, *f.* 1. *dim.* pchełka; 2. (*Bot.*), v. **Портула́къ**.

Блошливый, -ая, -ое, *adj.* pchlisty, pełen pcheł, napchlony.
Блошиться, *v. r.* szukać pcheł.
Блошникъ, -а, *m.*, v. **Папоротникъ** (мужескій); *it.* v. **Комарникъ** (1). [*ron*), płesznik.
Блошница, -ы, *f. Bot.* (*erige-*
Блошный, -ая, -ое, *adj.* pchli; pchławy; блошное сѣмя, pchle siemię; блошная трава, v. **Комарникъ** (1).
Блошникъ, -а, *m. Bot.* (*scolymus*), ziele.
Блощичникъ, -а, *m. Bot.* (*flagellaria*), biczownica.
Блу́день, -дня, *m.*, v. **Шалу́нъ.**
Блудилище, -а, *n.* bórdel, burdel, zamtuz, dom nierządny.
Блудить, *v. n.* 1. błąkać się, tułać się; 2. swawolić, wszetecznie żyć; = v. **Любодѣйствовать.**
Блудливо, *adv.* swawolnie, nierządnie.
Блудливость, -и, *f.* swawola, porubstwo, wszeteczeństwo, nierząd; v. **Шаллйвость.**
Блудливый, -ая, -ое, *adj.* swawolny, kurwiarski, wszeteczny, lubieżny; v. **Шаловливый.**
Блу́дни, -ей, *f. pl.* swawola, rozpusta, lubieżność.
Блудникъ, -а, *m.* wszetecznik, nierządny, rozpustnik, lubieżnik, cudzołożnik, kurewnik.
Блудница, -ы, *f.* wszeteczna, nierządnica, rozpustnica, lubieżnica, cudzołożnica, kurwa.
Блудный, -ая, -ое, *adj.* marnotrawny, rozrzutny, rozpustny, hultajski; блу́дный сынъ, (*bibl.*), syn marnotrawny; недѣля блу́дного сына, n. o блудномъ сынѣ, *Eccl. sl.* septuagesima.
Блудодѣй, -я, *m.*, v. **Блудникъ.**
Блудодѣйство, -а, *n.*, v. **Блудодѣяніе.**
Блудодѣйствовать, *v. n. Eccl. sl.* żyć wszetecznie, wszeteczyć, lubieżyć, cudzołożyć, kurwić się.
Блудодѣйца, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Блудница.**
Блудодѣяніе, -я, *n. Eccl. sl.* wszeteczeństwo, lubieżność, cudzołoztwo.
Блудо-любивый, **-любный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wszeteczny, lubieżny, swawolny; **-рóдный**, *Eccl. sl.*, v. **Незаконнорожденный.** [**додѣйствовать.**
Блудствовать, *Eccl. sl.*, v. **Блу-**
Блудъ, -а, *m.* rozpusta, nierząd, wszeteczność, wszeteczeństwo, lubieżność, samogwałt.
Блудяга, v. **Бродяга.**
Блудя́щій, -ая, -ее, *part. a.* błąkający się, tułający się, błądzący; блудящія звѣзды, gwiazdy błąkające się, błądzące, błędne, błądne, planety; *it.* v. **Огонь, Огонёкъ** (блудящій).
Блуждать, *v. n.* błądzić; błąkać się. [błąkanie się.
Блужде́ніе, -я, *n.* błądzenie;
Блу́за, -ы, *f.* 1. bluza, kolorowa koszula za wierzchnią odzież używana; 2. łuza [bilar(d)owa].
Блу́зникъ, -а, *m.* noszący na sobie bluzę.
Блыкаться, *v. n.* tłuc się, tułać się, błąkać się, wałęsać się, bujać.
Блѣдне́ніе, -я, *n.* blednienie, tracenie koloru, rumieńca.
Блѣдненькій, -ая, -ое, *adj.* bladawy, nieco blady.
Блѣднёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* bledziuchny, bledziutki.
Блѣдно, *adv.* blado.
Блѣдно-ва́то, *adv.* bladawo; **-ва́тость**, -и, *f.* bladawość; **-ва́тый**, -ая, -ое, *adj.* bladawy; **-голубо́й**, -ая, -óе, *adj.* bladoniebieski; **-желтова́тый**, -ая, -ое, *adj.* bladożółtawy; **-жёлтый**, -ая, -ое, *adj.* bladożółty; **-зелёный**, -ая, -ое, *adj.* bladozielony; **-лицый**, -ая, -ое, *adj.* bladolicy, bladotwarzy, bladego lica, bladéj twarzy, bladéj cery, blady.
Блѣдность, -и, *f.* bladość, blada cera lub farba; блѣдность лица, bladość lica, twarzy; дѣвичья блѣдность, *Med.* (*chlorosis*), białaczka, blada choroba.
Блѣдный, -ая, -ое, *adj.* blady.
Блѣдне́ть, *v. n.* blednieć, bladnąć. [strzeżenie.
Блюде́ніе, -я, *n.* uważanie,
Блюдечко, -а, *n.* 1. *dim.* półmiseczek; чайное блюдечко, spodek od filiżanki; 2. *Bot.* (*scutella*), miseczeczka; 3. *H. n.* (*patella*), rodzaj muszli.
Блюдище, -а, *n. augm.* wielki półmisek. [miskowy.
Блюдный, -ая, -ое, *adj.* pół-
Блюдо, -а, *n.*, **Блю́дце**, -а, *n. dim.* 1. półmisek; 2. *potrawa na półmisku będąca.
Блюдова́тый, -ая, -ое, *adj.* półmiskowaty, wklęsły.
Блюдолизница, -ы, *f.* pochlebnica, pasorzytka.
Блюдолизничанье, -я, *n.* pochlebianie, przylizywanie się, lizanie się.
Блюдолизничать, *v. n.* lizać talerze; lizać się, przylizywać się, pochlebiać; pasorzycić, pasorzytem być.
Блюдолизничество, -а, *n.* lizanie się, przylizywanie się, pochlebstwo, pasorzyctwo.
Блюдолизъ, -а, *m.* misolizacz, lizus, pochlebca, pasorzyt.
Блю́дце, -а, *n.* 1. *dim.* półmiseczek; 2. (*Bot.*), v. **Блюдечко** (2).
Блюсти́, *v. a.* zachowywać, postrzegać, strzedz, dozierać, pilnować; **-ся**, *v. r. Eccl. sl.* strzedz się, chronić się.
Блюститель, -я, *m.* stróż, dozieracz, dozórca, postrzegacz; блюститель правды, sprawiedliwy, lubiący prawdę.
Блюстительница, -ы, *f.* dozórczyni, postrzegaczka.
Блюстительность, -и, *f.* pilność, staranność, czuwanie.
Блюстительный, -ая, -ое, *adj.* pilny, staranny, czuwający, uważny, strzegący. [szczowy.
Блющевый, -ая, -ое, *adj.* bluszczowy.
Блющъ, -а, *m. Eccl. sl. Bot.* (*haedera helix*), bluszcz drzewny; v. **Плющъ.**
Бля́гиль, **Бля́гирь**, -я, *m.* blajgiel, blejgielb. [listewka.
Бля́ха, -и, *f.* blacha; *Artill.*
Бля́харь, -я, *m.* blacharz.
Бля́шечка, -и, *f. dim.* blaszeczka.
Бля́шечный, -ая, -ое, *adj.* blaszany, z blachy zrobiony.
Бля́шка, -и, *f. dim.* blaszka; замо́чная бля́шка, blaszka u samku.
Бо, *conj. Eccl. sl.* bowiem, albowiem, ponieważ. [browa.
Бобёръ, -бра, *m.* skórka bo-
Бобки, -бъ, *m. pl.* bobki dawrowe, bobki, jagody wawrzynowe; бобки волчьи, v. **Ежеголо́вка.**
Бобко́вый, -ая, -ое, *adj.* bobkowy, wawrzynowy; бобко́вое ма́сло, oliwa z jagód wawrzynowych; бобко́вый кустъ, v. **Бобо́вникъ.** [bowa.
Бобовникъ, -а, *m.* łodyga bo-
Бобо́вина, -ы, *f.* łodyga bobu, wydająca boby; (*vicia*), wyka; бобо́вина кормовая, v. **Горохъ** (сѣяльный, мышій).
Бобо́вникъ, -а, *m. Bot.* (*amygdalus nana*), migdał karłowy; *it.* v. **Ракитникъ.**
Бобо́вый, -ая, -ое, *adj.* bobowy.
Бобо́къ, -бка, *m.* bób; бобо́къ пахучій, bób pachnący.
Бобо́чекъ, -чка, *m. dim.* bobek.
Бобрикъ, -а, *m. dim.* mały bóbr.
Бобро́вникъ, -а, *m. Bot.* (*spartium*), żarnowiec (rośl.).
Бобро́вина, -ы *f.* bobrowina, bobrowe mięso.
Бобро́вица, -ы, *f.* bobrek; v. **Трилистникъ** (водяной).
Бобро́вникъ, -а, *m.* 1. (†) bobrownik, łowiec bobrów; 2. *Bot.* (*magnolia*), *it.* v. **Трилистникъ** (водяной).
Бобро́вый, -ая, -ое, *adj.* bobrowy, bobrzy; бобро́вый мѣхъ, futro bobrowe; бобро́вая шля́па, bobrowy kapelusz, kastorowy kapelusz; бобро́вая струя, (*castoreum*), bobrowy strój; бобро́вая трава, v. **Зелёнка.**
Бобролю́въ, -а, *m.* bobrownik, łowiec bobrów.
Бобръ, -а, *m. H. n.* (*castor biber*), bóbr, (zwierzę ziemnowodne); морской, Камча́тскій бобръ, wydra morska; v. **Выдра**; уби́лъ бобра, §. bąka zrobił, poszkapił się, podrwił głową.

Бобъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*vicia faba*), bób; wyka; Турéцкій бобъ, (*phaseolus*), fasola, groch szablasty; Францýзскій, сáхарный, рвотный бобъ, (*phaseolus nanus*), pieczota; бобъ Китáйскій, бобъ святаго Игнатія, (*strychnos Ignatii*), bób św. Ignacego; лавровый бобъ, bobek; вóлчій бобъ, (*lupinus*), łubin pstry; Индéйскій бобъ, v. Вошь (слоновая); 2. bób, plama na zębach końskich.

Бобыль, -я, *m.* włościanin nieposiadający żadnego gruntu, komornik na wsi, kątnik; бобылькомъ, §. golec, bez domu i familii.

Богадѣленка, -и, *f.* 1. *dim.* mały szpital; 2. szpitalnica, uboga w szpitalu utrzymywana.

Богадѣленный, -ая, -ое, *adj.* szpitalny, należący do domu ubogich.

Богадѣльникъ, -а, *m.* szpitalnik, ubogi w szpitalu będący.

Богадѣльница, v. Богадѣленка (2).

Богадѣльный, v. Богадѣленный.

Богадѣльня, -и, *f.* szpital, [dom ubogich.

Богатéй, -я, *m. pop.* bogacz; *it.* v. Богачъ.

Богатѣнка, -и, *f. Bot.* (*coniza*), łantawa, szlachtawa; v. Комáрникъ (1).

Богатѣть, *v. a.* bogacić, zbogacać; v. Обогащáть; -ся, *v. r.* bogacieć, zbogacać się.

Богатѣйца, -ы, *f. Bot.*, v. Комáрникъ (1). [zamożność.

Богáтство, -а, *n.* bogactwo,

Богáтый, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) bogaty; zamożny. [heroini.

Богатырка, -и, *f.* bohaterka,

Богатырскій, -ая, -ое, *adj.* bohaterski; śmiały, nieustraszony.

Богатырство, -а, *n.* bohaterstwo. [rzyć, rycerzyć.

Богатырствовать, *v. n.* bohaterstwo.

Богатырь, -я, *m.* bohatyr, bohatér, rycerz.

Богатѣніе, -я, *n.* bogacenie się, rozbogacanie się.

Богатѣть, *v. n.* bogacieć, zbogacać się, stawać się bogatym.

Богáче, *compar. adv.* bogaciéj; богáче всегó, najbogaciéj.

Богáчка, -и, *f.* bogaczka.

Богáчъ, -а, *m.* (*pl.* богачи, -éй), bogacz; v. Скупóй (§).

Богащéніе, v. Обогащéніе.

Богíня, -и, *f.* bogini; *piękność, piękna niewiasta; богíня счастія, bogini szczęścia; fortuna.

Бого-благодáтный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* błogosławiony od Boga, miły Bogu; -блажéнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* w Bogu uwielbiony; -бóрецъ, -рца, -бóрникъ, -а, *m. Eccl. sl.* bezbożnik; -бóрница, -ы, *f. Eccl. sl.* bezbożnica; -бóрство, -а, *n. Eccl. sl.* bezbożność; -бóрствовать, *v. n. Eccl. sl.* być bezbożnym, bluźnić; **Бого-боя́зливо**, *adv.* bogobojnie, pobożnie; -боя́зливость, -сти, *f.* bogobojność, pobożność; -боя́зливый, -ая, -ое, *adj.* bogobojny, pobożny; -боя́зненно, *adv.* z bojaźnią Bożą, bogobojnie; -боя́зненность, -сти, *f.* bojaźń Boga, bogobojność; -боя́зненный, -боя́зниный, -ая, -ое, *adj.* bogobojny, bojący się Boga; -вдохновéніе, -я, *n.* natchnienie od Boga; -вдохновéнный, -ая, -ое, *adj.* od Boga natchniony; -вúдецъ, -дца, *m.* ten, kto Boga oglądał; -вѣнчанный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* od Boga *lub* z Bożéj łaski uwieńczony; -вѣщáнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* objawiony przez Boga; -вѣщáтель, -я, *m. Eccl. sl.* prorok; -глагóленіе, -я, *n. Eccl. sl.* prorokowanie, ogłaszanie słowa Bożego; -глагóливый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* prorokujący, głoszący słowo Boże; -данный, -дарованный, -ая, -ое, *adj.* od Boga dany; -держáніе, -я, *n.*, v. Θеократія; -духновéнный, -духновéнный, v. Боговдохновéнный; -знáніе, -я, *n. Eccl. sl.* znajomość Boga; -избрáнный, -ая, -ое, *adj.* od Boga wybrany; -исповѣдáніе, -я, *n.* deizm, zbożnictwo, wierzenie w bytność Boga samego, odrzucając wszelkie objawienie; -исповѣдникъ, -а, *m.* deista, zbożnik, bożnik; -лѣпіе, -я, *n. Eccl. sl.* wielkość Boga; -лѣпный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* Bogu właściwy; -любецъ, -бца, *m.* miłujący, kochający Boga; -любúвый, -ая, -ое, *adj.* miłujący, kochający Boga; -любіе, -я, *n. Eccl. sl.* miłowanie, kochanie Boga; -любный, v. Боголюбúвый; -мáтерь, -и, *f.* bogarodzica; -мéракій, -ая, -ое, *adj.* bezbożny, niemiły Bogu; -молéніе, -я, *n.* modlenie się do Boga; -мóлецъ, -лца, *m.* 1. bigot, nabożnik, modlący się za kogo; 2. pielgrzym; 3. *H. n.*, v. Богомóлъ (2); -мóлица, -ы, *f.* 1. bigotka, nabożnisia, modląca się za kogo; 2. pielgrzymka; -мóліе, -я, *n.* 1. bogomódlstwo; 2. pielgrzymstwo; chodzenie na bogomólie, pielgrzymować; -мóлка, v. Богомóлица; -мóлъ, -а, *m.* 1. v. Богомóлецъ; 2. *H. n.* (*mantis religiosa*), poczwara, liściec, gatunek owadu; -мóльникъ, -мóльница, v. Богомóлецъ, -мóлица; -мóльничать, *v. n.* nabożniczyć, przesadzać w pobożności; pielgrzymować; -мóльный, -ая, -ое, *adj.* nabożny, pobożny; -мóльство, v. Богомóліе; -мóльствовать, *v. n.*, v. Богомóльничать; -мóльщикъ, -мóльщица, v. Богомóлецъ, -мóлица; **Бого-мýдренный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* obdarzony światłem niebieskim; **Бого-мýдріе**, -я, *n.* mądrość z nieba pochodząca; -мýдрый, v. Богомýдренный; -нача́ліе, -я, *n. Eccl. sl.* bogorządztwo, teokracya; -нача́льный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* teokratyczny; -пѣ́нецъ, -пѣ́нца, -ы, *f. Eccl. sl.* oblubienica Boga; -невѣ́стная, -ой, *adj. Eccl.* do oblubienicy Boga należąca; -ненави́стникъ, -а, *m. Eccl. sl.* nienawidzący Boga; -ненави́стница, -ы, *f. Eccl. sl.* nienawidząca Boga; -нóсецъ, -сца, *m. Eccl. sl.* illuminarz, mający Boga w sercu; -нóсный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* od Boga nawiedzony; -откровéнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* od Boga objawiony; -отроковúца, -ы, *f. Eccl. sl.* dziewica Boska N. P. Marya; -отступлéніе, v. Богоотступничество; -отступникъ, -а, *m.* odstępca Boga, niedowiarek; ateusz; -отступница, -ы, *f.* odstępnica Boga; niedowiarka; -отступнúческій, -ая, -ое, *adj.* bezbożny, ateuszowski; -отступничество, -а, *n.* odstąpienie od Boga; -отступный, -ая, -ое, *adj.* bezbożny; ateuszowski; -подóбный, -ая, -ое, *adj.* bogopodobny, podobny Bogu, miłosierny; -познáніе, -я, *n.* poznanie Boga, jego przykazań; -почитáніе, -я, *n.* cześć Bogu, służba Boża, obrządek; -почитáтель, -я, *m.* czciciel Boga, służący Bogu; -правлéніе, -я, *n.*, v. Θеократія; -предáнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* ufający w Boga; -пріѣ́нный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zaszczycony przyjęciem Boga; -пріи́мецъ, -мца, *m. Eccl. sl.* tytuł św. Symeona, który przyjął Pana Jezusa na ręce w świątyni Jerozolimskiéj; -проповѣдатель, -проповѣдникъ, -а, *m. Eccl. sl.* kaznodzieja, głosiciel słowa Bożego; -проповѣдничество, -а, *n.* obowiązek kaznodziejski, kaznodziejstwo; -прослáвленный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* od Boga wsławiony; -противный, -ая, -ое, *adj.* bezbożny, niemiły Bogu; -рóдица, -ы, *f.* Bogarodzica; -рóдична ручка, v. Чистоýстъ (мѣсячный); -рóдичень, -чна, *m. Eccl. sl.* hymn do Bogarodzicy; -рóдична трава, v. Чистоýстъ (цáрскій); -рóдская трава, v. Чайбýръ; -рождéніе, -я, *n.* Boże narodzenie; -рóжникъ, v. Боярышникъ (кленолистный); -слóвіе, -я, *n.* bogosłowstwo, teologia; -слóвникъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. Богослóвъ; -слóвскій, -ая, -ое, *adj.* bogosławski, teologiczny; -слóвствованіе, -я, *n.* zajmowanie się teologią; -слóвствовать, *v. n.* zajmować się teologią; **Бого-слóвъ**, -а, *m.* bogosłów, bogomówca, teolog;

Богослужёбный, -ая, -ое, *adj.* religijny, do służby Bożéj należący; **-служе́ніе**, -я, *n.* 1. nabożeństwo; 2. służba Boża; **-сне́дникъ**, -а, *m. Bot.* (*theobroma cacao*), kakao, (rośl.); **-сотворе́нный**, -ая, -ое, *adj.* od Boga stworzony; **-спасаемый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* od Boga strzeżony, zbawiony; **-творе́ніе**, -я, *n.* ubóstwianie; **-творйть**, *v. a.* ubóstwiać; **-убійца**, -ы, *m. Eccl. sl.* bogobójca; **-убійство**, -а, *n. Eccl. sl.* bogobójstwo; **-уго́дникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* stosujący się do praw Boskich, sprawiedliwy, święty; **-уго́дница**, -ы, *f. Eccl. sl.* stosująca się do praw Boskich, sprawiedliwa, święta; **-уго́дный**, -ая, -ое, *adj.* miły Bogu; **-уго́дныя заведе́нія**, zakłady dobroczynne; **-угожда́ть**, **-угоди́ть**, *v. n.* podobać się Bogu; **-угожде́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.* gorliwość w podobaniu się Bogu; **-хвале́ніе**, -я, *n.* bogochwalenie, chwalenie Boga; **-храни́мый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* strzeżony od Boga; **-хуле́ніе**, -я, *n.* bluźnierstwo przeciwko Bogu; **-ху́льникъ**, -а, *m.* bluźnierca; **-хульница**, -ы, *f.* bluźnierka; **-хульничать**, *v. n.* bluźnić Bogu; **-ху́льничество**, -а, *n.* bluźnierstwo przeciwko Bogu; **-ху́льный**, -ая, -ое, *adj.* bluźnierczy; **-хульство**, -а, *n.* bluźnierstwo przeciwko Bogu; **-ху́льствовать**, *v.* **Богоху́льничать**; **-человёкъ**, -а, *m.* Bóg i człowiek, (Pan Jezus łączący w sobie bóstwo z człowieczeństwem); **-честный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bogobojny; **-че́стіе**, -я, *n.* bogobojność; **-явле́ніе**, -я, *n.* święto trzech królów, zjawienie Pańskie; **-явле́нный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* przez Boga objawiony; **-явле́нскій**, -ая, -ое, *adj.* trzech-królski, zjawienia Pańskiego.

Богу́нъ, v. **Багу́льникъ**, **Клоповникъ**.

Богъ, -а, *m.* Bóg; бóги, *pl.* bogi, bogowie, bodzy; **язы́ческіе бóги**, bożki, bożkowie pogańskie; **Богъ въ по́мощь!** daj Boże szczęście! szczęść Boże! pomoż Boże! daj Boże! daj Бóже! daj Panie Boże! Бóже спаси́! Bóg cię ochroń! nie daj Boże! broń Boże! Boże broń! zachowaj Boże! niech Bóg broni! ради Бóга! dla Boga! na miłość Boga! ей Бóгу! dali Bóg! kляну́сь Бóгомъ, przysięgam na Boga! слава Бóгу! chwała Bogu! Bogu dzięki.

Бода́ніе, -я, *n.* bodzenie, kłócie rogami.

Бода́ть, *v. a.* bość, bodnąć, ubość; **-ся**, *v. r.* bość się.

Буде́цъ, -дца́, *m.* ostroga, bodziec; ostroga u koguta.

Бодило, -а, *n.* bodziec.

Бодлякъ, v. **Тёрнъ**.

Бодли́вость, -и, *f.* bodliwość, chęć bodzenia.

Бодли́вый, -ая, -ое, *adj.* bodliwy, bodący.

Бодмере́йникъ, -а, *m.* udzielający pożyczkę, ryzykowanie na okręt.

Бодмере́йный, -ая, -ое, *adj.* pożyczający na ryzyko. [никъ.

Бодмере́йщикъ, v. **Бодмере́йникъ**.

Бодмере́я, -и, *f.* pożyczka ryzykowana na okręt.

Бодну́ть, *v. n.* bodnąć.

Бодри́ть, *v. a.* ośmielać, dodawać serca, krzepić odwagą; **-ся**, *v. r.* ośmielać się, odważać się na co, krzepić się; *it.* v. **Храбри́ться**. [дрый.

Бо́дростный, *Eccl. sl.*, v. **Бо́**

Бо́дрость, -и, *f.* męztwo, dzielność, waleczność, odwaga, śmiałość. [**Бо́дрый**.

Бо́дрственный, *Eccl. sl.*, v. **Бо́дрствованіе**, -я, *n.* czuwanie, czujność; **- во снѣ**, v. **Лунати́змъ**.

Бо́дрствовать, *v. n.* czuwać.

Бо́дрый, -ая, -ое, *adj.* silny, krzepki, dzielny, mężny, waleczny; rzeźwy, czujny.

Боду́нъ, -а, *m.* bydle bodliwe.

Боду́нья, -и, *f.* krowa bodliwa.

Бода́га, -и, *f. Bot.* (*spongia fluviatilis*), gąbka wodna.

Бода́жный, -ая, -ое, *adj.* gąbkowy, z gąbki wodnéj.

Боево́й, -а́я, -о́е, *adj.* bojowy, do boju, do bitwy należący; **боево́е ме́сто**, bojowisko, pobojowisko, plac bitwy; **боева́я поду́шка**, *Artill.* szpona czołna; **боево́й заря́дъ**, **патро́нъ**, *Artill.* nabój, ładunek ostry; **боево́й поря́докъ**, *Milit.* szyk bojowy; **боевы́е часы́**, zegar bijący, repetyer; ob. ciężiel.

Бое́цъ, *gen.* **бойца́**, *m.* bojownik, bojec, szermierz, junak.

Божба́, -и́, *f.* przysięga, zaklinanie się.

Божедо́мка, -и, *f.*, **Божедо́мъ**, -а, *m.* (†), v. **Кладби́ще**.

Боже́къ, -жка́, *m. dim.* bożek pogański.

Боже́ніе, -нье, -я, *n.*, v. **Божба́**.

Бо́жескій, -ая, -ое, *adj.* Boski, Boży.

Бо́жественность, -и, *f.* natura Boska, Boskość, przymiot Bóstwa.

Бо́жественный, -ая, -ое, *adj.* Boży, Boski; **Бо́жія во́ля**, wola Boska; **Бо́жіе провиде́ніе**, Boska Opatrzność.

Бо́жество, -а, *n.* bóstwo.

Бо́жій, -ая, -ое, *adj.* uwielbiany, ubóstwiany.

Божи́ть, *v. n. Eccl. sl.* czcić, ubóstwiać, wielbić, uwielbiać.

Божи́ться, *v. n.* bożyć się, wzywać imienia Pana Boga, świadczyć się Bogiem, przysięgać się, zaklinać się.

Бо́жій, -ія, -іе, *adj.* Boży, Boski; **Бо́жія во́ля**, wola Boża, Boska; **Бо́жіе провиде́ніе**, opatrzność Boska; **Бо́жіе милосе́рдіе**, miłosierdzie Boskie, łaska Boża; **Бо́жія ми́лость**, *a)* łaska Boża; *β) Bot.* v. **Аврану́ дикій**; **Бо́жіею ми́лостію**, z łaski Bożéj; **Бо́жій бытъ**, (*Bot.*), v. **Кудра́вецъ**.

Бо́жница, -ы, *f.* 1. ołtarzyk lub szafka do wstawienia obrazów; 2. kapliczka; 3. bożnica, bałwochwalnia.

Божо́къ, -жка́, *m. dim.* bożek pogański bałwan.

Бо́жье де́рево, *n. Bot.* (*artemisia abrotanum*), Boże drzewko; **дѣ́кое Бо́жье де́рево**, v. **Ко́зья́лъ**.

Бо́жья коро́вка, **Бо́жья коза́вка**, v. *sub*: **Коро́вка**, **Коза́вка**.

Бо́жья трава́, v. **Гре́ческое сѣно**.

Бозня́къ, -а, *m.* lasek bzowy.

Бо́зовый, v. **Буя́нный**.

Бозъ, -а, *m. Bot.* (*sambucus*), bez pospolity.

Бой, -я, *m.* bój, bitwa; **бой кровавый**, bitwa krwawa; **пѣ́шій бой**, kurza wojna; *it.* v. **Кула́чный**, **Рукопа́шный** (**бой**); **бой въ часа́хъ**, bicie zegarowe; **часы́ съ бо́емъ**, zegar bijący; **бараба́нный бой**, bicie w bęben; **обнаро́довать**, (**объяви́ть**) o czém съ барабанным бо́емъ (przy bębnie); ogłosić przy biciu w bęben; *it.* v. *sub*; **Му́зыка**; **взять бо́емъ**, **взять съ бо́ю**; zdobyć, wziąć szturmem; *fig.* **бой ма́льчикъ**, zręczny, obrotny chłopiec; **бой ба́ба**, tęga baba, baba do wszystkiego. [(palów).

Бойка, -и, *f.* bicie, wbijanie

Бойкій, -ая, -ое, *adj.* bitny, odważny, śmiały, żwawy, rzeźwy, prędki, roztropny; **бо́йкая доро́га**, droga wyboista.

Бойко, *adv.* śmiało, odważnie, żwawo. [odważność.

Бойкость, -и, *f.* śmiałość,

Бойни́ца, -ы, *f.* strzelnica, okno w basztach.

Бо́йня, -и, *f.* bydłobojnia, rzeźnica, rzezarnia, szlachtuz.

Бока́лъ, -а, *m.* puhar, kielich.

Бокальцевидный, -ая, -ое, *adj. Bot.* kielichowaty. [puhar.

Бока́льчикъ, -а, *m. dim.* mały

Боковой́, -а́я, -о́е, *adj.* bokowy, boczny, z boku.

Бокъ, -а, *m.* (*pl.* **бока́**, **-овъ**), bok; **бокъ о бокъ**, bok o bok; *it.* v. **Нагрѣ́ть**, **Отвали́ть** (**кому́-либо бока́**).

Болва́нить, *v. a.* obrabiać rzecz jaką (z drzewa lub kamienia) grubo.

Болва́нъ, -а, *m.* 1. bałwan, bożyszcze pogańskie; posąg; głowa drewniana perukarska; forma w ludwisiarni; **болва́нъ пу́шечный**, forma armaty; *fig.* bałwan, pień, głupiec, olszowy Marcin.

Болва́нчикъ, -а, *m. dim.*, v. **Болва́нъ**.

Болва́шекъ, -шка, *m.* (*u krawca:*) prasuleć.

Бóлверкъ, -а, *m.* narożnik u wału; tama; v. **Раскáтъ** (2).

Болгáрское пшенó, v. **Пшено́**.

Болдырья́нъ, v. **Булдырья́нъ**.

Болéсть, -и, *f. pop.* ból; liха́я болéсть, wielka choroba, padaczka, choroba św. Walentego.

Болéтъ, v. **Трутникъ**.

Болеутолúтельный, -ая, -ое, *adj.* ból uspokający.

Болиголóвъ, v. **Омéгъ**.

Болонá, -ú, *f.* narośl (na drzewie).

Болóнка, -и, *f.*, **Болóнская** собáчка, piesek Boloński.

Болóнщикъ, v. **Коробéдъ**.

Болóнь, -и, *f. Bot.* (*alburnum*), biel drzewna; *cfr.* miazga; *it.* powłoka na kłach u konia morskiego.

Болóтина, -ы, *f.* bagnisko.

Болóтúстый, -ая, -ое, *adj.* błocisty, bagnisty.

Болóтникъ, *Bot.*, v. **Безплóдница, Водоавéдочка**.

Болóтный, -ая, -ое, *adj.* błotny; na błotach rosnący; **болóтная** вода, woda błotna; **болóтная** былúна, v. **Безплóдница**; **болóтный** чай, v. **Полýшечникъ**.

Болóтечко, -а, *n. dim.*, **Болóтце**, -а, *n. dim.* błotko.

Болóто, -а, *n.* błoto, bagno.

Болтáніе, -я, *n.* bełtanie; mącenie; *fig.* bełkotanie, paplanie, gadulstwo; §. v. *sub* **Молчáніе**.

Болтáть, *v. n.* bełtać, mącić; kłócić, zakłócić; *paplać, bełkotać; onъ всегдá пустóе болтáетъ, on zawsze głupstwo plecie; -ся, *v. r.* bełtać się, tłuc się, bujać, wałęsać się.

Бóлтень, -тня, *m.* kielnia.

Бóлтикъ, -а, *m. dim.* gwóźdź żelazny, sworzeń, kołek; v. **Болтъ**.

Болтúвость, -и, *f.* gadatliwość, gadulstwo, paplanie.

Болтúвый, -ая, -ое, *adj.* gadatliwy, bełkotliwy.

Болтовня́, -ú, *f.*, **Болтовствó**, -á, *n.* gaduła, bełkot, papla.

Болтýнъ, -а, *m.* gaduła, bełkot, gawęda, papla; *it.* zaparstek, jaje zalęgłe; *omylność, niepomyślny skutek w jakiém przedsięwzięciu.

Болтýнья, -и, *f.* bełkotka, papla, językownica.

Болтýшка, -и, *f.* 1. mątew', mątewka; 2. *fig.* (*s. c.*) gawęda, gaduła, papla, bełkot, bełkotka.

Болтъ, -а, *m.*, **Болтикъ**, -а, *m. dim.* sierdzień, sierdzienik, sworzeń, kołek.

Боль, -и, *f.* ból, boleść; головна́я боль, ból głowy; зубна́я боль, ból zębów; боль въ ушáхъ, ból w uszach; боль въ пóчкахъ, ból w nerkach.

Больни́ца, -ы, *f.* szpital, lazaret.

Больни́чникъ, -а, *m.* dogladający chorych w szpitalu, infirmarz.

Бóльно, *adv.* boleśno, boleśnie, dotkliwie, bardzo; э́то бóльно, to boli; егó бóльно высѣкли, mocno go ociwicili; **бóльно** онъ не бóльно умѣ́нъ, on nie bardzo rozumny.

Бóльной, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* chory, słaby, cierpiący, boleśny.

Бóльшакъ, -а, *m. pop.* starszy w domu; starosta we wsi; starszy syn. [бóльше всегó, najwięcéj.

Бóльше, *compar. adv.* więcéj; **Бóльшинство**, -á, *n.* starszość; większość; wielkość; **бóльшинство** голосóвъ, większość głosów.

Бóльшинствовáть, *v. n.* mieć wyższość, prym, starszeństwo, być starszym.

Бóльшій, -ая, -ое, *compar.* większy; starszy; no бóльшей части, po większéj części. [wielki.

Бóльшой, -áя, -óе, *adj.* duży,

Бóлѣе, v. **Бóльше**.

Болѣзненность, -и, *f.* chorowitość, stan niezdrowia, ubolewanie.

Болѣзненный, -ая, -ое, *adj.* chorowity, chorobliwy, słabowity, słabego zdrowia.

Болѣзнивый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* chorowity.

Болѣзнованіе, v. **Болѣ́ніе**.

Болѣзновать, *v. n. Eccl. sl.* chorować; *ubolewać, troszczyć się, być troskliwym, pieczołowitym.

Болѣзнь, -и, *f.* choroba, słabość; boleść, ubolewanie, smutek, żal; повáльная болѣзнь, choroba epidemiczna, położna; цынготная болѣзнь, v. **Скорбýтъ**; сóнная болѣзнь, v. **Спячка**; мáточная болѣзнь, v. **Истéрика**; *it.* водянáя, падýчая, венерúческая болѣзнь *etc.*, v. *sub*: **Водянóй, Падýчій**, *etc.*

Болѣ́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* cierpienie bolu; stan chorobliwy.

Болѣ́сть, -и, *f. pop.*, v. **Болѣзнь**.

Болѣ́ть, *v. n.* chorować; boleć; у менá головá болúтъ, głowa mnie boli; *болѣ́ть, trapić się, ubolewać, troszczyć się.

Бóлюсъ, -а, *m.* bolus.

Боля́ринъ, v. **Бояринъ**.

Боля́чка, -и, *f.* pryszcz, wyrzut, krosta.

Бóмба, -ы, *f.* bomba, (kula).

Бомбардúрный, -ая, -ое, *adj.* bombardowy.

Бомбардированіе, -я, *n.* bombardowanie. [bardować.

Бомбардировáть, *v. a.* bom-

Бомбардúръ, -а, *m.* bombardyer.

Бомбúческая пýшка, *f.* armata dla bombardowania.

Бóмбовый, -ая, -ое, *adj.* bombowy; бóмбовый ящúкъ, wóz pod bomby; бóмбовая дырá, oko bomby; бóмбовая трýбка, zapalnik bomby; бóмбовые ýши, uszy bomby.

Бомбомётъ, -а, *m.* narzędzie do mierzenia grubości ścian bomby albo granatu.

Бонъ, v. **Вонъ**.

Бондáрня, -и, *f.* bedniarnia, gdzie robią się beczki, warsztat bednarski.

Бондáрь, v. **Бочáрь**.

Бонтъ, -а, *m.* pale z przeciągnionemi łańcuchami dla zamknięcia portu.

Борáчъ, v. **Огурéчникъ**.

Бордéль, -и, *f.* bórdel, burdel, zamtus.

Бордюръ, -а, *m.* szlak.

Борéніе, -я, *n.* walczenie, walka. [2. (*Bot.*), v. **Лютикъ**.

Борéцъ, -рца, *m.* 1. zapaśnik;

Бóрецъ, -рца, *m.*, v. **Прегрáдъ**. [borzasa sobáka, chart.

Борзóй, -áя, -óе, *adj. np.*

Бóрзый, -ая, -ое, *adj.* szybki, prędki, chyży, bystry, raźny, rączy; бóрзой конь, bystry, rączy koń.

Борзя́тникъ, -а, *m.* psiarek.

Бóристый, -ая, -ое, *adj.* falbisty; marszczony.

Борúсова трава́, **Борúсъ**, *m.*, v. **Алебáстренникъ**.

Бормотá, -ы́, *s. c. pop.*, v. **Бормотýнъ, Бормотýнья**.

Бормотáнье, -я, *n.* gruchotanie gołębi; *niewyraźne mówienie, mamrotanie, mruczenie.

Бормотáть, *v. n.* gruchotać (o gołąbkach); *mamrotać, mamrzeć, mruczeć, nie wyraźnie mówić.

Бормотли́вый, -ая, -ое, *adj.* mamrzący, mruczący.

Бормотýнъ, -а, *m.* 1. *H. n.* gruchacz, gołąb' gruchający; 2. *mamrot, mruk.

Бормотýнья, -и, *f.* mamrotka.

Боровúкъ, -а, *m. Bot.* (*boletus edulis*), borowik, hubka grzyb.

Бóровникъ, v. **Боръ** (подгрóносный).

Боровóкъ, -вкá, *m. dim.* kiernozek, młody kiernoz.

Боровъ, -а, *m.* 1. kiernoz; 2. rura pozioma kominowa.

Боро-дá, -ú, *f.* broda, podbródek; broda, włosy rosnące na brodzie; **-дáвистый**, -ая, -ое, *adj.* brodawczaty, brodawkowaty, brodawkami pokryty; **-дáвка**, -и, *f.* brodawka; **бородáвка** висячая, brodawka wisząca; **-дáвникъ**, -а, *m.* (*Bot.*), v. **Ломонóсъ** & **Бородáвчица**; **-дáвочка**, -и, *f. dim.* brodaweczka; **-дáвочная трава́**, v. **Бородáвчица**; **-дáвочные вóлосы**, *m. pl.* 1. włosy na brodawce; 2. (*Bot.*), v. **Ломонóсъ** (прямой); **-дáвчатый**, -ая, -ое, *adj.* brodawkowaty, pełen brodawek; **Боро-дáвчица**, -ы, *f. Bot.* (*lapsana*), łoczyga, mlécz, (rośl.);

Боро-дáстикъ, -а, *m.* (*tamatia*), ptak brodaty; **-дáстый**, **-дáтый**, -ая, -ое, *adj.* brodą zarosły, brodaty; **бородáстая обезьяна**, małpa brodata; **бородáстая трава́**, v. **Бородáчь** (3); **-дáтѣть**, *v. n.* brody dostawać, brodacieć; **-дáчь**, -а, *m.* 1. brodacz, mający wielką brodę; 2. brodacz, z brodą chodzący; 3. *Bot.* (*andropogon*), palczatka.

Бородка, -и, *f.* 1. *dim.* bródka; 2. bródka czyli pióro u klucza lub u narzędzia jakiego do zaczepienia czego; 3. *Bot.* (*barba*), bródka; 4. *Bot.*, v. **Варáничкъ**.

Боро-добри́тье, -я, *n.* golenie brody; **-добри́тный**, -ая, -ое, *adj.* balwierski, golarski; **-добрѣ́й**, -я, *m.* balwierz, golibroda, golarz, cyrulik; **-дóкъ**, **-дка́**, *m.* narzędzie kowalskie do przebijania dziur w żelazie.

Бородочка, **Бородушка**, -и, *f. dim.* bródka, bródeczka.

Бородчáтый, -ая, -ое, *adj.* (*Bot.*), v. **Остúстый**.

Бороздá, -ы́, *f.* 1. brózda, bruzda; 2. ścieszka w ogrodzie; 3. zagon; **бороздá капýсты**, zagon kapusty.

Бороздúло, -а, *n.* 1. narzędzie do karbowania kopyt końskich; 2 sierp ogrodowy.

Бороздúть, *v. a.* bróżdzić, bruździć, bruzdy robić; rytować, rznąć; zawadzać. [ścieszka.

Борóздка, -и, *f. dim.* bruzda,

Бороздникъ, -а, *m.* 1. sierp ogrodowy; 2. narzędzie do karbowania kopyt końskich.

Борóздовáтый, -ая, -ое, *adj.* bróżdowaty, bruzdowaty.

Борóздочка, v. **Борóздка**.

Борóздчатый, -ая, -ое, *adj.* bróżdzisty, bruździsty, pełen bruzd; *w dróżki, w paski robiony. [wanie, robienie bruzd.

Бороздѣ́ніе, -я, *n.* bruzdowanie.

Борóна, -ы́, *f.* brona.

Боронéніе, -я, *n.* bronowanie.

Боронúльный, -ая, -ое, *adj.* do bronowania służący; do brony należący. [nownik, bronujący.

Боронúльщикъ, -а, *m.* bro-

Боронúть, *v. a.* bronować; **-ся**, *α*) *v. r.* (*pop.*) bronić się, obroniać się; *β*) *v. p.* być bronowanym.

Боронка, -и, *f. dim.* małe brony. [broną ściągany.

Борóнникъ, -а, *m.* chwast

Бороновáльщикъ, v. **Боронúльщикъ**. [nie.

Бороновáніе, -я, *n.* bronowa-

Бороновáть, *v. a.* bronować, włóczyć; **-ся**, *v. p.* być bronowanym. [nowłok, bronownik.

Бороновóлокъ, -а, *m.* bro-

Боронья́, -ы́, *f.* bronowanie; czas bronowania.

Бороться, *v. r.* pasować się, mocować się, walczyć, chodzić w zapasy.

Бортевóй, -áя, -óе, *adj.* barciowy; **бортевáя мёдъ**, miód z barci; **бортевы́я пчёлы**, pszczoły dzikie.

Бóртникъ, -а, *m.* bartnik, bartny, mający dozór za barciami.

Бóртный, -ая, -ое, *adj.* barciowy. [*adj.* burtowy.

Бортовóй, **Бóртовый**, -ая, -ое, **Бортъ**, -а, *m.* burta, bok okrętu; (v. Bakort); **прáвый бортъ**, v. **Стáрбордъ**; **лѣ́вый бортъ**, v. **Бáкбордъ**; **бортъ съ бóртомъ**, burta przy burcie.

Бортъ, -и, *f.* barć, ul w drzewie wyrobiony.

Бортяно́й, (-ы́й), v. **Бортевóй**.

Борщевúкъ, -а, *m. Bot.* (*acanthus*), barszcz, akant.

Борщёвникъ, -а, *m.* (*Bot.*), v. **Лютикъ**.

Борщевóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* barszczowy, burakowy; **борщевы́я щи**, v. **Борщъ** (1).

Борщъ, -а, *m.* 1. zupa burakowa; 2. *Bot.* (*heracleum spondylium*), szczaw, barszcz; barszczownik.

Боръ, -а, *m.* 1. bór, las; 2. (†) danina, podatek; **чёрный боръ**, podatek ściągany od prostego ludu; 3. (*Bot.*), v. **Пшенó**; **дúкій боръ**, v. **Прóсо** (дúкое).

Боры, -óвъ, *pl. m.* fałdy, marszczki. [szermierskie.

Борьбá, -ы́, *f.* walka, zapasy

Борбúще, -а, *n.* miejsce zapasów, szermowisko, szranki.

Босикóмъ, *adv.* boso, boskiem.

Босúна́на, -ы, *f.*, **Босúна́нъ**, -а, *m. Eccl. sl.* żywność na drogę.

Босовúкъ, -а, *m.* trzewik bez tyłka, pantofel.

Босóй, v. **Босоно́гій**; na bósy nóry, na bosą nogę.

Босонóга, -и, *s. c.* chodzący, -ca boso.

Босоно́гій, -ая, -ое, *adj.* bosonogi, nie mający obuwia; **босоно́гіе монáхи**, zakonnicy bosi (jako Karmelici, Augustyanie bosi, t. j. chodzące w trepkach).

Босотá, -ы́, *f.* bosość, nagość nóg. [rogami.

Бости́, *v. a.* bość, godzić, bić

Босто́нный, -ая, -ое, *adj.* bostonowy; **босто́нный столъ**, stół do bostona. [w karty).

Босто́нъ, -а, *m.* boston, (gra

Босы́й, v. **Босóй**.

Ботанизúровать, *v. n.* zbierać rośliny, zioła.

Ботáника, -и, *f.* botanika, nauka o roślinach.

Ботáникъ, -а, *m.* botanik, lubiący zajmować się roślinami.

Ботани́ческій, -ая, -ое, *adj.* botaniczny.

Ботанографі́я, -я, *f.* botanografia. [graf.

Ботанографъ, -а, *m.* botano-

Бóтанье, -я, *n.* uderzanie, straszenie ryb żerdzią rybacką.

Ботáть, *v. n.* uderzać, straszyć, płoszyć ryby żerdzią napędzając je do sieci.

Ботвá, -ы́, *f.* liść ćwikłowy; nać burakowa.

Ботвúнье, -я, *n.*, **Ботвúнья**, -и, *f.* boćwina, potrawa chłodnik robiona na kwasie z rybą.

Бóтникъ, -а, *m.* 1. *dim.* bacik, mały statek wodny; 2. v. **Корáблникъ**; 3. **бóтникъ корабéльный**, (*argonauta*), rodzaj mięczaka.

Ботúнка, -и, *f.*, **Ботúнки**, -нокъ, *pl.* bóciki damskie, półbóciki, ciżmy.

Ботýнъ, -а, *m. Bot.* (*allium altaicum*), gatunek czosnku.

Ботфóртъ, -а, *m.*, **ботфóрты**, *pl.* bóty z palonéj skóry z cholewami sięgającemi za kolana; boty do wierzchowéj jazdy.

Боть, -а, *m.* 1. bat, statek wodny o jednym maszcie; 2. drążek rybacki do napędzania ryb w sieci; 3. v. **Ботвá**.

Бóты, -овъ, *pl. m.* gatunek obuwia skórzanego prostych ludzi.

Ботéлость, -и, *f.* otyłość.

Ботéлый, -ая, -ое, *adj.* otyły.

Ботéть, v. **Тучнѣть**.

Боцáнъ, -а, *m.*, v. **Цáпля**.

Бочáрничанье, -я, *n.* bednarstwo. [stwem się trudnić.

Бочáрничать, *v. n.* bednar-

Бочáрный, -ая, -ое, *adj.* bednarski; **бочáрная рабóта**, robota bednarska. [bednarski.

Бочáрня, -и, *f.* izba, warsztat

Бочáръ, -а, *m.* bednarz.

Бочéненіе, -я, *n.* przechylanie się na bok.

Бочéниться, *v. r.* przechylać się na bok; *nadymać się', pyszнić się.

Бочéнокъ, -нка, *m.*, **Бочéночекъ**, -чка, *m. dim.* beczułka, beczułeczka, baryłka, baryłeczka.

Бочéночный, -ая, -ое, *adj.* beczułkowy, baryłkowy. [ryłka.

Бóчечка, -и, *f.* beczułka, ba-

Бóчечный, -ая, -ое, *adj.* beczkowy; **бóчечное пúво**, piwo beczkowe.

Бочúться, v. **Бочéниться**.

Бóчка, -и, *f.* beczka; **винная бóчка**, beczka do (od) wina; **бóчка пороховáя**, *Artill.* baryłka prochowa; **бóчка спасúтельная**, beczka ratunkowa, (rzucana z okrętu na ratunek tonącemu).

Бочкú, -óвъ, *pl. m.* kieszonki niewieście.

Бочкóмъ, *adv.* boczkiem, bokiem, stroną, [wość, bojaźń.

Боязли́вость, -сти, *f.* bojaźli-

Боязли́вый, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy.

Боязненно, *adv.* bojaźliwie.

Боязненный, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy.

Бóязнь, -и, *f.* bojaźń, strach.

Бóяринъ, -а, *m.* (*pl.* **бóяра** & **бóяре**, -ъ), bojar, magnat, możny pan, dziedzic.

Бóяриться, *v. r.* pana udawać, naśladować magnata; *it.* v. **Чвáниться**.

Бояричъ, -а, *m.* bojarzyc, syn bojara, panicz.

Бояроватый, -ая, -ое, *adj.* bojarski, pański, dumny, hardy; онъ чéрезъ чуръ бояроватъ, (on) jędyczy się, pyszni się.

Боярская спесь, (*Bot.*), v. **Володушка.** [рицвѣтъ.

Боярская спесь, (*Bot.*), v. **Боярскій**, -ая, -ое, *adj.* bojarski, magnacki, pański; *it.* v. **Барскій**; бóярскіе дѣти, бóярскіе сыны, (†), bojarskie, magnackie synowie, służący w służbie wojennéj.

Боярски, по-боярски, *adv.* po pańsku, jak panowie.

†**Бóярство**, -а, *n.* bojarstwo.

Бóярствовать, *v. n.* pana udawać, naśladować magnata; *it.* v. **Чваниться.**

Бóярщина, Бáрщина, -ы, *f.* dobra należące do bojara, do pana, włość, posiadłość pańska, pańszczyzna.

Бóярыня, Бáрыня, -и, *f.* bojarka, żona wielkiego pana; pani, właścicielka dóbr jakich.

Бояться, *v. r.* чего-либо, bać się, lękać się; бóятся водú, bać się wody; онъ ничегó не бóится, on się niczego nie boi; я этого не бóюсь, ja się tego nie boję.

Брáга, -и, *f.* 1. zator mąki z wodą dla pędzenia wódki; *it.* wywar, braha; 2. gatunek piwa prostego; 3. gruba lina do wyciągania statku na brzég.

Брадá, -ú, *f. Eccl. sl.*, v. **Борода.** [тый.

Брадáвистый, v. **Бородáчатый.**

Брадáвка, v. **Бородáвка.**

Брадáтикъ, -а, *m. Bot.* (*zizyphora*), zyzyfra, (roś.).

Брадáтый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* brodaty, wielką brodę mający.

Брадо-брúтіе, -брѣй, v. **Бородо-брúтіе**, -брѣй, *etc.*

Брáжникъ, -а, *m.* 1. hulaka, hultaj, rozpustnik; 2. piwowar; 3. *H. n.*, v. **Сúмеречница.**

Брáжничанье, -я, *n.* hulanie, rozpusta. [biesiadować.

Брáжничать, *v. n.* hulać, pić,

Брáжничество, -а, *n.* hultajstwo, pijaństwo, rozpusta.

Брáжный, -ая, -ое, *adj.* zatorowy, wywarowy, brahowy, od wywaru *braha.*

Брадá, -ú, *f.* 1. v. **Боровдá**; 2. sugiel; принять брáзды Правлéнія, przyjąć cugle rządu, zacząć rządzić, władać.

Браздúть, v. **Бороздúть.**

†**Брáзднá**, -ы, *f.* rola, pole uprawne.

Бразильникъ, -а, *m. Bot.* (*xylopia*), xylopia, (roś.).

Бракъ, -овъ, *pl. m. Eccl. sl.* wesele, gody weselne, zaślubiny.

Браковáніе, -я, *n.* brakowanie, wybrakowanie; браковáніе товáровъ, brakowanie towarów.

Браковáть, *v. a.* brakować, wybierać, wybrakować, wybrać.

Браковúна, -ы, *f.* brakowanie, brak, lichy towar. [wybierca.

Браковщикъ, -а, *m.* brakarz,

Браковóй, (-ый), -áя, -óе, *adj.* brakowy; браковáя дéньги, brakowe pieniądze.

Бракокрáдца, -ы, *m. Eccl. sl.* gwałiciciel panieństwa.

Бракосочетáніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Бракосочетáніе.**

Бракорасподúный, v. **Разводный** (2).

Бракосочетáніе, -я, *n.* łączenie węzłem małżeńskim, zawieranie małżeństwa, dawanie ślubu.

Брáкъ, -а, *m.* 1. małżeństwo; 2. brak, wybrakowany towar, odrzutek; 3. v. **Браковúна.**

Брáмсель, -я, *m. Mar.* maszt lub rej na bocianiem gniaździe, w około masztu głównego.

Брамстéнга, -и, *f. Mar.* maszt lub rej na bocianiém gnieździe.

Брандвáхта, -ы, *f.* brantwacht, czatownia, strażnica ogniowa, łodź strażnicza w porcie, strażnica portowa.

Брандвáхтенный, -ая, -ое, *adj.* brantwachtowy, do strażnicy ogniowéj (w porcie) należący, strażniczy; брандвáхтенное сýдно, v. **Брандвáхта.**

Брáндеръ, -а, *m.* brander, statek palny.

Брандмúйстеръ, -а, *m.* brantmejster. [major.

Брандмáіоръ, -а, *m.* brant-

Брандмáуеръ, -а, *m.* mur ogniowy, mur połowiczny, ściana spólna z sąsiadami (dla ochrony od ognia).

Брандскýгель, -я, *m. Artill.* brantkula, kula paląca, karkas.

Брандспóнтъ, -а, *m. Mar.* sikawka ogniowa (na okręcie).

Бранúна, -ы, *f.* gatunek płótna w kraty.

Брани́ть, *v. a.* bronić, zabraniać, niedopuszczać; burzyć, gromić, łajać; -ся, *v. r.* łajać się, łżyć się, kłócić się, wadzić się.

Брáніе, -я, *n.* branie, wzięcie.

Бранко, -á, & -ú, *m.* kłótniarz, zwadnik, sprzecznik, swarliwiec.

Бранли́во, *adv.* kłótliwie, swarliwie, zwadliwie, sprzecznie.

Бранли́вость, -сти, *f.* kłótliwość, sprzeczność, swarliwość, zwadliwość.

Бранли́вый, -ая, -ое, *adj.* łótliwy, sprzeczny, swarliwy, zwakdliwy; fukliwy; łżywy. [jownik.

Бранникъ, -а, *m. Eccl. sl.* wo-

Бранолю́біе, -я, *n.* chciwość bitwy, bitność, waleczność, natarczywość.

Бранолю́бивый, -ая, -ое, *adj.* chciwy bitwy, bitny, waleczny, natarczywy.

Бранный, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl. sl.* wojenny; бранное пóлѣ, pole bitwy; bojewisko, pobojewisko; 2. obelżywy, zelżywy.

Брановóсный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* waleczny, mężny, dzielny.

Бранчúвость, -ый, v. **Бранли́вость**, -ый.

Брань, -и, *f.* 1. spór, swar, zwada, kłótnia, wrzawa; obelga, lżenie; gańba; 2. bój, wojna; 3. *Bot.* брань сáная, v. **Булдырьянъ** (Грéческій).

Бранько, -á, *m. pop.* kłótnik, zwadnik, sprzecznik, swarliwiec.

Брасле́тный, -ая, -ое, *adj.* branseletowy.

Брасле́тъ, -а, *m.* braselet, breselet, braseletka, bransoletka.

Брасопúть, *v. a. Mar.* linami rejowemi poruszać drąg żaglu dla odmienienia kierunku wiatru.

Брасóпка, -и, *f.* głębokość wody morskiéj w pewnym punkcie. [rejowa.

Брасъ, -а, *m. Marin.* lina

Брáсывать, -ся, v. **Бросáть, -ся.** [tanek, synowiec.

Братáничъ, -а, *m. Eccl. sl.* bra-

Брата́ться, *v. r.* bratem się nazywać; bratać się z kim, pobratać się.

Брáтецъ, -тца, *m.* braciszek, (braciszku! panie bracie!).

Братúшка, -и, *m.* brat.

Брáтія, -и, *f. coll. Eccl. sl.* bracia, bractwo; братія, zakonnicy po jałmużnie chodzące, z kwesty żyjące. [braterski.

Брáтній, -яя, -ее, *adj.* bratni,

Брáтовщина & Брáтовщина, -ы, *f. pop.* bractwo; konfraternia; bratowizna, spadek [или sukcessya] po bracie; bratnie, bratowe; *it.* v. **Складчúна, Общúна.**

Брато-любецъ, -бца, *m.* bratolubiec, bratolubca, brata kochający, miłujący; **-любúвый**, -ая, -ое, *adj.* bratolubny, brata miłujący, kochający; **-любіе**, -я, *n.* miłość braterska, bratolubstwo; **-любно**, *adv.* bratolubnie, po bratersku; **-любúвый**, v. **Братолюбúвый**; **-ненавúдѣніе**, -я, *n.* bratonienawiść, nienawiść brata, nienawiść pomiędzy braćmi; **-ненавúстникъ**, -а, *m.* nienawistnik brata, nienawidzący swego brata, bliźniego; **-ненавúстница**, -ы, *f.* nienawidząca swego brata, bliźniego; **-ненавúстный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nienawidzący brata, bliźniego; **-убíйственный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bratobójczy, bratobójski; popełniający bratobójstwo; **-убíйство**, -а, *n.* bratobójstwo; zamordowanie brata; **-убíйца**, -ы, *s. c.*

bratobójca, bratoubijca, zabójca, morderca brata.

Брáтски, по-брáтски, *adv.* bratersko, po bratersku.

Брáтскій, -ая, -ое, *adj.* bracki; braterski; согла́сіе бра́тское, jedność, zgoda braterska; бра́тская любо́вь, miłość braterska.

Брáтственный, -ая, -ое, *adj.* bracki, do bractwa (do konfraternii) należący.

Брáтство, -а, *n.* bractwo; braterstwo; *it.* v. Чáша (брáтства).

Брáтствовать, *v. n.* bratać się; żyć po bratersku; należeć do jednego bractwa.

Брать, -а, *m.* (*pl.* **брáтья**, -ьевъ) 1. brat, (*pl.* bracia); rodnóй брать, brat rodzony; *it.* v. Сведéный, Свóдный, Двоюродный, Молóчный (братъ); нашъ братъ, (*pop.*), nasz brat; скажи́, братъ! powiedz, mój bracie! послу́шай, братъ! posłuchaj, mój bracie! 2. *Eccl. sl.* (всякій ближній), brat, bliźni.

Брать, *v. a. impf.*, **взáть**, *v. perf.* brać, wziąć; odbierać; przyjmować; dosięgać; брать участіе въ чёмъ-либо, v. Заботиться (о чёмъ нибудь); брать въ долгъ, brać na borg, na kredyt, borgować, zapożyczać się; брать у купца́ на счётъ, brać u kupca na rachunek; брать что на себя́, brać co na się, podejmować się czego; брать взя́тки (*abo* подарки), brać wziątki, podarki, przekupować się, dawać się przekupić; брать жалованье, brać żołd, lenung odbierać; брать чьи-либо сто́рону, (v. вступаться за кого-либо), ujmować się za kim, bronić kogo; э́то ружьё берётъ далёко, ta broń (fuzya) niesie или sięga daleko; брать верхъ, brać górę, wyższość nad kim; брать на со́вѣсть, brać na sumienie; брать го́родъ, brać, dobywać miasto; брать мѣры, v. Принима́ть (мѣры); брать силу, v. Усиливаться; его́ берётъ ску́ка, nudy go biorą; его́ берётъ стра́хъ, strach go bierze; брать съ кого-либо приме́ръ, образе́цъ, brać przykład, wzór z kogo, brać sobie na przykład, na wzór kogo; онъ въ ротъ ничего́ не берётъ, on niczego w usta nie bierze; §. брать, такъ брать ужъ всё, kiedy brać, to brać już wszystko; взя́лъ пieniądze, weź i worek.

Брáться, *v. r.* – за что, brać się do czego, chwytać się czego, rozpoczynać co, przedsiębrać; brać się; онъ за всё берётся, no ничего́ не дѣлаетъ, on bierze się do wszystkiego, ale nic nie robi; отку́да всё э́то берётся? zkąd się też to wszystko bierze?

Брахиграфія, -и, *f.* brachygrafia, sztuka pisania z pomocą skroceń, pisanie tytlami.

Брахиграфъ, -а, *m.* brachygraf, tytlami piszący; skoropiszec.

Брáчество, -а, *n. Eccl. sl.* (брачное состояніе), małżeństwo, stan małżeński.

Брáчиться, *v. r. Eccl. sl.* (сочетаться бракомъ), łączyć się węzłem małżeńskim, wstępować w stan małżeński, żenić się.

Брáчный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* ślubny; weselny; małżeński; брачный сою́зъ, брачныя у́зы, związek małżeński; węzły małżeńskie; брачное одѣя́ніе, брачная оде́жда, strój ślubny, suknia ślubna; брачный догово́ръ, umowa, ugoda (przed-)ślubna, intercyza.

Брáчникъ, -а, *m.*, **Брáчница**, -ы, *f.*, v. Желѣзкотычникъ.

Брáшно, -а, *n. Eccl. sl.* pokarm, żywność, jedzenie.

Брáшный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* pokarmowy. [blok.

Брáшпиль, -я, *m. Mar.* winda,

Бревéнный, -ая, -ое, *adj.* belkowy, balkowy; бревéнный лѣсъ, (т. е. годный на бревна), drzewo budowne, drzewo budowalne, na budowlę zdatne.

Бревенчáкъ, -á, *m.* budulec, drzewo na budowlę, do budowli.

Бревéнчатый, -ая, -ое, *adj.* balkowy, belkowy, balczany, z belek; бревéнчатый мостъ, most z belek.

Бревно́, -á, *n.* (*pl.* бре́вна, *gen.* бре́венъ), **Бревенцо́** & **Брéвéшко**, *n. dim.*, **Бревни́ще**, -а, *n. augm.* balka, belka, beleczka.

Бревново́зъ, -а, *m.* woziciel belek, który belki wozi.

Брегови́тый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* mający brzegi spadziste.

Бре́гъ, -а, *m. Eccl. sl.* (бе́регъ, *qu. v.*), brzég.

Бре́день, -дня, *m.* brodnia, gatunek sieci rybiéj; *cfr.* Cierzeniec.

Бре́дина, v. Ина-ко́бья.

Бре́дить, *v. n.* bredzić, nie do rzeczy gadać, bzdurzyć, pleść; бре́дить во снѣ, przez sen gadać, marzyć; бре́дить въ горя́чкѣ, w gorączce bredzić, majaczyć, w malignie gadać.

Бре́дни, -ей, *pl. f.* brednie, bzdury, niedorzeczności, głupstwa; бре́дни воображе́нія, urojenia dzikie.

Бре́дникъ, -а, *m.*, v. Бре́день.

Бре́дъ, -а, *m.* majaczenie, urojenie, fantazya, maligna, waryacya w pałających gorączkach.

Брежа́тый, -аго, *s. m.* stróż.

Брега́, -и, *s. c.*, v. Брегу́нъ, **Брегу́нья**.

Брегта́ть, *v. n.* – чѣмъ, brzydzić się czém, cknąć sobie, przykrzyć sobie, mierzić sobie co, brzydzić się czém, być obrzydliwym, niesmakować w czém, przebierać, przebarszczać w jedzeniu i napojach; онъ ничѣмъ не бре́гаетъ, on się niczém nie brzydzi; on w niczém nie przebiera; on wszystko je.

Брегли́вецъ, Брегли́вица, v. **Брегу́нъ, Брегу́нья**.

Брегли́во, *adv.* brzydliwie, obrzydliwie, hydliwie.

Брегли́вость, -и, *f.* brzydliwość, obrzydliwość, hydliwość, omierzłość, ckliwość.

Брегли́вый, -ая, -ое, *adj.* brzydliwy, brzydzący się co lada czém, obrzydliwy, hydliwy, przebierny, wymyślny w jedniu i napojach.

Брега́ованіе, -я, *n.* brzydzenie się, obrzydzenie, hydzenie, mierzienie.

Брега́овать, v. Брезгать.

Брегу́нка, -и, *f. pop.*, v. **Брегу́нья**.

Брегу́нъ, -а, *m.* brzydzący się czém, ckujący sobie, obrzydliwiec, wybrzydnik, wybrzydzający, przebieracz, przekwintarz, przebierający, przebarszczający w czém, wymyślny (w jedzeniu i napojach).

Брегу́нья, -и, *f.* brzydząca się czém, cknąca sobie, wybrzydnica, wybrzydzająca, przebierająca, przebarszczająca w czém, wymyślna (w jedzeniu i napojach).

Брезе́ндукъ, -а, *m.* grube płótno żaglowe.

Брезе́нтъ, -а, *m.* nasmolone płótno żaglowe.

Брожа́ться, *v. impers.* brzeszczyć się, świtać, dnieć; бре́зжится, brzeszczy się, brzask się pokazuje, świta, dnieje; чуть бре́зжилось, ledwo co brzask się pokazał, ledwo co zaświtało.

Брейдъ-вымпе́лъ, -а, *m. Mar.* chorągiewka okrętowa, oznaczająca dowódzcę oddziału statków wojennych.

Бре́кчія, -и, *f. Miner.* kamień uformowany z różnych ułomków, cementem połączonych.

Бременáтая, *Eccl. sl.*, v. Берéменная.

Бременѣть, v. Обременѣть.

Бременный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* brzemienny, ciężarem obładowany, obciążony, ciężki.

Бременоно́сецъ, -сца, *m. Eccl. sl.* tragarz, noszarz, drążnik, drągarz, † brzemiononosz.

Бре́мя, -ени, *n.* brzemię, ciężar; = v. Берéмя & Гризъ.

Брéніе, -я, *n. Eccl. sl.* glina; błoto, muł, kał.

Брéнность, -и, *f.* znikomość, marność, nietrwałość, niestałość.

Брéнный, -ая, -ое, *adj.* 1. znikomy, znikający, przemijający, marny, nietrwały; 2. v. Скудéльный.

Бренча́ніе, -я, *n.* brzęczenie, brzękanie, szczękanie.

Бренча́ть, *v. n.* szczękać, brzę-

кать, брзкать, брздкать, брзчать, брздчать [*пр.* на сутрзе, і т. р.; з пенiндзми w кieszeni].

Брести́ & Бре́сть, *v. n.* wlec się, iść powoli, włóczyć się.

Брехáніе, -я, *n.* (*propr.* & *) brzechanie, brechanie, szczekanie, potwarzanie.

Брехáтель, -я, *m. fig.* brechajło, brzechajło, szczekacz, szczekajło, bełkotacz, obmawiacz, potwarca, łgarz, kłamca.

Брехáтельница, -ы, *f. fig.* szczekaczka, kobieta, która czczeka, krzyczy, obmawia, potwarza, obmównica, potwarnica, potwarzycielka, kłamczyna, łgarka.

Брехáть, *v. n. contin. impf.*, **Брехнýть**, *v. semelf.* (*propr.* & *) brzechać, brechać, brzechotać, brzechtać, brechtać, brzechnąć, szczekać, szczeknąć, potwarzać, kłamać, łgać; собáка бре́шетъ, pies szczeka.

Бре́шъ, -а, *m.* bresza, wyłom.

Бре́шъ-батарéя, -и, *f. Fortf.* baterya urządzona dla zrobienia (kulami armatnemi) wyłomu w murze.

Бригáда, -ы, *f. Milit.* brygada, (część wojska, składająca się z dwóch albo trzech pułków).

Бригадúрскій, -ая, -ое, *adj.* brygadyerski.

Бригадúрша, -и, *f.* brygadyerowa, żona brygadyera.

Бригадúръ, -а, *m.* brygadyer, komendant brygady.

Бригáдный, -ая, -ое, *adj.* brygadny, do brygady należący; бригáдный генера́лъ, jenerał brygady; бригáдный командúръ, komendant brygady; бригáдный адъютáнтъ, adjutant brygady.

Бригантúна, -ы, *f. Mar.* brygantyna, (statek szybko żeglujący).

Бригъ, **Брúкъ**, -а, *m. Mar.* brig, statek wojenny lub kupiecki o dwóch masztach.

Брилiáнтикъ, -а, *m. dim.* brylancik, bryliancik.

Брилiáнтовикъ, v. **Долгоно́сикъ** (брилiáнтовый).

Брилiáнтовый, -ая, -ое, *adj.* brylantowy, bryliantowy, dyamentowy.

Брилiáнтщикъ, -а, *m.* jubiler, (kamienie drogie oprawujący i niemi handlujący).

Брилiáнтъ, -а, *m.* brylant, bryliant, dyament.

Брúльный, -ая, -ое, *adj.* gogarski, balwierski, barwierski; брúльное блю́до, miedniczka golarska, barwierska, od golenia.

Брúльня, -и, *f.* golarnia, strzylalnia, barwiernia, izba golarska.

Брильщикъ, -а, *m.* golarz, golibroda, brodogól, barwierz, balwierz, barbierz, cyrulik, feldszer.

Брúтва, -ы, *f.* brzytwa.

Брúтва-рыба, v. **Желéзница**.

Брúтвенница, -ы, *f.* barwierski pokrowiec, sztuciec, barwierska szkatuła do brzytew, brzytewnia, puzdro na brzytwy.

Брúтвенный, -ая, -ое, *adj.* brzytwowy, brzytwiany; брúтвенный ремéнь, pasek do ostrzenia brzytew.

Брúтле, -я, *n.* golenie.

Брúтовникъ, -а, *m.* futeralik na brzytwy, sztuciec z brzytwami, *etc.*, v. **Брúтвенница**.

Брúтовный, -ая, -ое, *adj.* brzytwowy, brzytwiany; брúтовный ремéнь, pasek do ostrzenia brzytew. [mieślnik od brzytew.

Брúтовщикъ, -а, *m.* rzeźnik.

Брúтокъ, -тка, & **Брúтъ**, -а, *m.* wierzchnia część [kłosy] snopów zbożowych.

Брúтый, -ая, -ое, *part. p.* golony, ogolony.

Брúть, *v. a. impf.*, **вы́брить**, *v. perf.* golić, ogolić; брить бóроду, golić brodę; **-ся**, *v. r.* golić się, ogolić się.

Брúтьё, v. **Брúтіе**.

Брúчка, -и, *f.* bryczka, (rodzaj powozu).

Бровúстый, -ая, -ое, *adj.* brwisty, wielkich brwi.

Бровúща, -и, *f. augm.* brwisko.

Бро́вникъ, -а, *m.*, v. **Младéнчица**.

Бро́вный, -ая, -ое, *adj.* brewny, brwiowy, do brwi należący.

Бро́вь, -и, *f.* brew, (brwi); не въ бровь, а прямо въ глазъ (*albo* а въ самый глазъ), *w brew, wprost, wzręcz, bez ogrodki mówić, powiedzieć, wyciąć komu prawdę.

Бродéцъ, -дца, *m.*, v. **Бредéнь**.

Бродúльный, -ая, -ое, *adj.* do fermentowania, kisania (kiśnienia) służący; бродúльный чанъ, kadź do fermentacyi czyli kisania służąca.

Бродúльщикъ, -а, *m.* (*w Kamszatce*:) drogę przez śnieg torujący łowiącym sobole.

Бродúстый, -ая, -ое, *adj.* brodzisty, brodów pełen (pełny).

Бродúть, [*Praes.* брожу́, бро́дишь], 1. *v. n.* *α*) [ходить туда и сюда безъ цѣли; ходить съ трудомъ послѣ болѣзни], tułać się, tłuc się, poniewierać się, wałęsać się, włóczyć się, łazić, chodzić po woli, noga za nogą; скотъ по полямъ бро́дитъ, bydło łazi, włóczy się po polu; *β*) [начинать киснуть], fermentować; wzburzać się; kisać; robić; пи́во въ бо́чкѣ бро́дитъ, piwo robi w beczce; 2. *v. a.* [ловить рыбу бреднемъ], niewodem ryby łowić.

Бродникъ, -а, *m.*, v. **Бредéнь**.

Бродни, -и, *f.* tułactwo, łazękanie, włóczęga, włóczenie się, wałęsanie się. [дильщикъ.

Бродовщикъ, -а, *m.*, v. **Бро-**

Бродъ, -а, *m.* bród, mielizna poprzek rzéki do przebycia bez przewozu.

Бродя́га, -и, *s. c.* włóczęga, tułacz, biegun, powsinoga, wszędybył, poniewierca, hultaj.

Бродя́жничать, *v. n.* tułać się, tłuc się, poniewierać się, wałęsać się, włóczyć się.

Бродя́жничество, -а, *n.* hultajstwo, życie hultajskie, tułackie, tułactwo.

Бродя́чій, -ая, -ее, *adj.* wałęsający się, błąkający się, tułający się; koczujący; (v. **Кочево́й**); бродя́чіе народы, ludzie błąkający się, nie mający ani domów, ani osiadłości stałych, lecz z jednego miejsca na drugie przenoszący się; naród koczujący.

Брожéніе, -я, *n.* 1. *Chem.* fermentowanie, fermentacya, kisanie, kiszenie; 2. *łazękanie, tułanie się, wałęsanie się, włóczenie się; v. **Бродя́ня**.

Брозда, -ы́, *f.* (удило, *qu. v.*), wędzidło, munsztuk.

Броздникъ, -а, *m. Bot.* (*acorum*), goryczka, gorzkolist.

Бронебо́рецъ, -рца, *m. Eccl. sl.* pancernik, pancerznik, walczący w zbroi, w pancerzu, w pancerz ubrany; v. **Бро́нникъ**.

Бронебо́рствовать, *v. n. Eccl. sl.* walczyć w zbroi, w pancerzu walczyć.

Бронено́сецъ, -сца, *m.* 1. pancernik, pancerznik, w pancerz ubrany, w pancerzu walczący; 2. *H. n.* (*dasypus*, *ostracion*), pancernik, żółwiec.

Бро́нза, -ы, *f.* (смѣсь мѣди, олова и цинка), bronc, brons, bronz, spiża, spiż.

Бронзúрованіе, -я, *n.* bronsowanie, bronzowanie.

Бронзúровать, *v. a.* (наводить цвѣтъ подъ бронзу), bronsować, bronzować.

Бронзúровка, -и, *f.* bronsowanie, bronzowanie.

Бронзованіе, **Бронзовáть**, v. **Бронзúрованіе**, **Бронзúровать**, *etc.* [jący, bronzujący.

Бронзовщикъ, -а, *m.* bronsu-

Бро́нзовый, -ая, -ое, *adj.* broncowy, bronsowy, bronzowy; bronzowany.

Бро́нникъ, -а, *m.* 1. pancernik, pancerznik, człowiek uzbrojony; w pancerz ubrany, rycerz w pełném uzbrojeniu; v. **Бронебо́рецъ**; 2. pancernik, pancerniarz, co pancerze robi.

Бро́нный, -ая, -ое, *adj.* zbrojowy, do zbroi należący, pancerny, w pancerz ubrany.

Бронпрéссъ, v. **Брунпрéссъ**.

Бро́ня, -и, *f.* zbroja, pancerz.

Броса́льница, -ы. *f.* rafia, dzierglica (do lnu).

Броса́льный, -ая, -ое, *adj.* pociskny, pociskowy; броса́льное копьё, dziryt, pocisk cienki i krótki; *cfr.* rohatyna.

Бросáніе, -я, *n.* rzucanie, ciskanie.

Бросáтель, -я, *m.* ten który rzuca, ciska, wypuszcza pociski.

Бросáтельный, v. **Бросáльный**.

Бросáть, *v. a. contin.*, **Бро́сить**, *v. a. semelf. perf.*, **Брасывáть**, *v. a. frequ.* 1. (метать, кидать), rzucać, rzucić, ciskać, cisnąć, miecić, miotnąć, miotać; бросáть въ кого-либо камнемъ, rzucać na kogo kamieniem; бро́сить на земь (на землю), rzucić na ziemię, o ziemię; *it.* upuścić na ziemię; бросáть жрéбій, los rzucać, miotać, losować; бросáть что-либо въ воду, rzucać, wrzucać co w wodę; бросáть якорь въ пристани, rzucać, zarzucać, wyrzucać kotwicę w porcie; бросáть лень (= обивать со льна головки), główki ze lnu otłukać, główki ze lnu dziergać, len rafiować; бросáть кровь кому-либо, krew' komu puszczać; меня въ дрожь бросáетъ, v. Дрожь; это хоть брось, §. to do niczego; to nic nie warto; to na nic się nie zda; 2. *(оставлять безъ призрѣнія, безъ вниманія, *etc.*), rzucać kogo, porzucać, porzucić kogo, opuścić; porzucać co, przestawać co czynić, poniechać, zaniechać, zaniechywać (*v. frequ.*), zarzucić co; онъ бро́силъ свою жéну, (on) opuścił swoję żonę; бро́сить своё ремéсло, porzucić, zaniechać swoje rzemiesło (rzemiosło); бро́сить дѣло, zaniechać, porzucić interes; бро́сить свою дерéвню, opuścić swoję włość; бро́сить свѣтъ, opuścić świat.

Бросáться, **Бро́ситься**, *v. r. perf.*, **Брасывáться**, *v. r. frequ.* 1. (метаться, кидаться), rzucać się, rzucić się, ciskać się, cisnąć się, miotać się; padać, paść; бро́ситься въ воду, rzucić się w wodę, do wody; бро́ситься на колѣни, rzucić się na kolana, rzucić się do nóg, paść na kolana, uklęknąć; бро́ситься кому-либо въ нóги, paść komu do nóg, upaść do stóp, czołem bić ziemię; — бро́ситься кому-либо на шéю, ściskać [*v. perf.* uścisknąć] kogo za szyję; бро́ситься въ глаза, wpaść w oczy, uderzyć oczy, oczy razić; 2. бро́ситься на кого-либо, (нападать), rzucić się na kogo, miotać się na kogo, porywać się, porwać się na kogo, napadać, napaść na kogo; бро́ситься на непріятеля, rzucić się, napaść na nieprzyjaciela; бро́ситься за кѣмъ въ погóню, ścigać za kim (by go ułapać), puścić się w pogoń (w pogonią) za kim; *it.* v. О'прометью; кровь бро́силась въ рóлову, krew' mi biła do głowy, wystąpiła na twarz.

Бро́ситъ, -ся, (*v. perf.*), v. **Бросáть**, -ся.

Брóсквина, -ы, *f.* brzoskwinia; v. **Пéрсикъ**.

Брóскви́нный, -ая, -ое, *adj.* brzoskwiniowy; v. **Пéрсиковый**.

Брóскій, -ая, -ое, *adj.* daleko rzucający, rzucalny, rzutny; *rzutki, zwinny, zwrotny, rzeski, szybki, skory, prędki. [szybko.

Брóско, *adv.* skoro, prędko.

Брóсокъ, -ска, *m.*, v. **Кидóкъ**, **Швы́рокъ**.

Брóсково, *adv.* rzutem; pociskiem; sposobem rzucanym; rzucając; броскóмъ бро́ситься, porwać się szybko, pędem, na łeb na szyję.

Бро́снуть, *v. a.* (очищать лень), czyścić len. [ница.

Бросновáльница, v. **Бросáльница**.

Брóсовый, -ая, -ое, *adj. pop.* małoważny, małoznaczny.

Броткáмера, -ы, *f.* komora, skład na chléb na okręcie.

Бро́шенный, -ая, -ое, *part. p.* rzucony; *zarzucony, zaniechany, opuszczony, odbiegły.

Брошю́ра, -ы, *f.* broszura, zeszyt, poszyt.

Брунéцъ, -нцá, v. **Черноголóвка (2)**, -нникъ.

Брýнка, -и, *f.* kocianki, kotki, owieczki (*np.* u wierzby).

Брýнколь, -я, *m.*, v. **Капýста** (Брауншвейгская).

Брýнкрессъ, -а, *m. Bot.* (*nasturtium officinale*). rzeżucha wodna; [*cfr.* Potocznik].

Брýсклéцъ, **Брýсклéтъ**, v. **Берéсклéдъ**.

Брýсковый, -ая, -ое, *adj.* 1. służący do przybijania belek, *etc. np.* брýсковый гвоздь, gwóźdź deskowy, gwóźdź łatny, bretnal; 2. na kształt beleczki; drążkowy; *it.* брýсковый кáмень, brus, osła, osełka; брýсковая краска, indycht, indyg, farba gruntowa do błękitnego farbowania.

Брýсъ, -а, *m.*, v. **Марéна** (красильная).

Брýсленика, -и, **Брýслина**, -ы, *f.*, v. **Берéсклéдъ**.

Брýсника, -и, *f.* bruszuica, borówka czerwona.

Брýсниковка, -и, *f.* wódka z bruszuic, z borówek (czerwonych).

Брýсница, -ы, *f.*, v. **Брýсника**.

Брýсничникъ, -а, *m. Bot.* (*vaccinium vitis idaea*, Linn.), borówka czerwona, bruszuica [krzaczek].

Брýсничный, -ая, -ое, *adj.* borówkowy, bruszniczny.

Брýсничевка, v. **Брýсниковка**.

Брýсовка, -и, *f.* raszpla, gatunek pilników czterokańczastych.

Брýсовой, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* na kształt belki o(b)ciosany; брýсовый кáмень, ciosowy kamień, cios; [*cfr.* Fliza].

Брýсокъ, -ска, *m.*, **Брýсочекъ**, -чка, *m. dim.* 1. beleczka; 2. osełka, osełeczka, kamień do wecowania, do ostrzenia.

Брýстверъ, -а, *m. Fortf.* przedpiersień, przedpiersiek, przywałek, parapet.

Брýсчáтый, -ая, -ое, *adj.* z belek zrobiony; брýсчáтый мостъ, most z belek.

Брýсъ, -а, *m.* (*pl.* брýсья, -ьевъ) 1. belka, bałka; 2. brus, osła, osełka, kamień do wecowania, do ostrzenia narzędzi żelaznych; v. **Брýсокъ**.

Брýсье, -я, *n. coll.* belki, bałki.

Брýсянка, -и, *f.* barka, bat, (statek wodny).

Брýсяной, (-ы́й), v. **Брýсчáтый**.

Брыжéйка, -и, *f. Anat.* (*mesenterium*), krézy, kryzy, kryzki, kryski, krézki, kréski, kruszki, błona kiszkowa.

Брыжéйный, -ая, -ое, *adj.* krézkowy, kryszkowy; брыжéйныя желéзы, krézkowe gruczołki, (co ob.).

Брыжи, -ей, *pl. f.*, **Брыжики**, -овъ, *f. pl. dim.* krézy, trepele, gors u koszuli, mankietki.

Брыгáлка, -и, *f.*, **Брыгáло**, -а, *n.* sikawka, spryca.

Брыгáльце, -а, *n.*, v. **Ды́хало**, **Дыхáльце**.

Брыганіе, -я, *n.* bryzganie, pryskanie, sikanie.

Бры́гать, *v. n. et a. impf.*, **Бры́нуть**, *v. perf. semelf.* 1. bryzgać, bryznąć, pryskać, prysnąć, sikać, siknąć; 2. *бры́знуть, prysnąć, pierzchnąć, uskoczyć, uciec, drapnąć, drapaka dać.

Бры́ги, -овъ, *pl. m.* pryski.

Брыгу́нъ, -á, *m.* bryzgacz, pryskacz, pyskal.

Брыгýнья, -и, *f.* bryzgaczka, pryskaczka, pryskałka.

Бры́згъ, -а, *m.* pokropienie przed tynkowaniem; nakrapianie; marmurowanie; nakropić брызгомъ подъ мрáморъ, marmurować, tynkować marmurem, czyli marmurowym tynkiem.

Брызнуть, v. *sub*: **Бры́згать**.

Брыканіе, -я, *n.* brykanie, wierzganie, kopanie, (*o koniach*).

Брыкáть, *v. a.* [*Praes.* брыкáю, брыкáешь], *v. a. impf.*, **Брыкнýть**, *v. semelf.* (бить ногами, лягать, *qu. v.*), brykać, wierzgać, kopać (*o koniach*); -ся, *v. r.* wierzgać; v. **Лягáться**.

Брыкли́вость, -и, *f.* bryklіwość, wierzgliwość, nałóg wierzgania.

Брыкли́вый, -ая, -ое, *adj.* bryklіwy, wierzgliwy, brykający, wierzgający.

Брыкнýть, *v. a. semelf.* bryknąć, wierzgnąć, kopnąć (*o koniach*).

Брыкýнъ, -а, *m.* brykacz, wierzgacz; brykliwy, wierzgliwy.

Брыкýнья, -и, *f.* brykaczka, wierzgaczka, brykliwa, wierzgliwa.

Брыська, -и, *f.* (*fam. pop.*) maciek, matuś, [miano kocie], kot.

Брѣдóвка, **Брѣдóвня**, -и, *f.* brukiew'; v. **Колрáби**.

†**Брѣяніе**, v. **Бритіе**.

Брюгá, -и́, 1. *s. c.*, v. **Брюгýнъ**, **Брюгýнья**; 2. *s. f.* mruczenie; gdyranie, gdéranie.

Брюгли́вость, -и, *f.* mrukliwość, mrukliwość, markotliwość, gdyrliwość, zrzędność, skłonność do mruczenia.

Брюгли́вый, -ая, -ое, *adj.* mrukliwy, mrukliwy, mrukowaty, markotliwy, skłonny do mruczenia, mruczący, gdyrliwy, zrzędny.

Брю́глость, -и, *f.* nabrzmiałość, opuchłość, nabrzękłość.

Брю́глый, -ая, -ое, *adj.* nabrzmiały, opuchły, ociekły, nabrzękły.

Брюгнуть, *v. n. impf.*, **обрюгнуть**, *v. perf.* nabrzmiewać, nabrzmieć, nadymać się, nabiegać, ociekać, puchnąć.

Брюгнýнъ, -а, *m.* mruk, człowiek mrukliwy, markotliwy, mruczydło, gdérak, gdyracz, zrzęda.

Брюгнýнья, -и, *f.* zrzęda, kobieta zrzędna, mrukliwa, gdyrliwa.

Брюжáніе, -я, *n.* mruczenie, markotanie, gdéranie, gdyranie, zrzędzenie, warczenie.

Брюжáть, *v. n.* szemrzeć, markotać, mamrzeć, warczyć, mruczeć, gdérać, gdyrać, zrzędzić, łajać.

Брю́канецъ, -нца, *m. Mar.* płótno smołą nasmarowane przy maszcie.

Брю́ква, -ы, *f. Bot.* (*brassica oleracea napobrassica*), brukiew'.

Брю́квенный, -ая, -ое, *adj.* brukwiany, brukwiowy, z brukwi.

Брю́ки, -овъ, *pl. m.* pludry, czechczery, majtki; v. pantalony.

Брю́къ, -а, *m.* gruby, smołą nasmarowany powróz dla przymocnenia armat do burty okrętu.

Брюнéтка, -и, *f.* brunetka.

Брюнéтъ, -а, *m.* brunet.

Брюскле́дъ, v. **Бересклéдъ**.

Брю́хачъ, -а, *m.* brzuchacz, brzuchal, otylec, opasny, otyły, bachmat.

Брю́хачья, -и, *f.* brzuchaczka, kobieta z dużym brzuchem, otyła, opasna, brzuchata.

Брю́хастый, -ая, -ое, *adj.* brzuchaty, z brzuchem wystawnym, otyły, opasny.

Брю́хатая, -ой, *adj.* - **жéнщина**, kobieta ciężarna, brzemienna, w ciąży, ciężka.

Брюхáтить, *v. a. impf.*, v. **обрюхáтить**, *v. perf.* ciężarną robić, zrobić, spłatać, brzemieniem którą obciążać, obciążyć.

Брюхáтѣть, *v. n. impf.*, **обрюхáтѣть**, *v. n. perf.* brzuchacieć; brzemienną lub ciężarną zostawać, zostać, poczynać, począć, zastąpić brzemieniem, wstąpić w brzemię, zachodzić, zajść płodem.

Брюхáчъ, v. **Брюхáнъ**.

Брюхмéля, -и, *f.*, v. **Бересклéдъ**.

Брю́хо, -а, *n.* brzuch; *it. pop.* brzemienność, ciężarność, ciąża, zajście płodem; §. на брю́хѣ щёлкъ, хоть въ брю́хѣ щёлкъ, kolczyk w uchu, a pustki w brzuchu; buczno, buczno, a w pięty zimno; §. голóдное брю́хо ушéй не имѣетъ, głodny brzuch uszu nie ma; głodnego żołądka bajką nie zabawisz; (głodny woli jeść, niż muzyki słuchać); §. сытое брю́хо къ ученью глухо, brzuch tłusty, ma łeb pusty.

Брюхови́на, -ы, *f.* żołądek przeżuwających; *it.* v. **Рубéцъ** (3).

Брюхоно́гіе моллю́ски, v. **Чревоходы**; *it.* v. **Слизень**.

Брюшина, -ы, *f. Anat.* (*peritonaeum*), błona trzewo pokrywająca, skóra brzuchowa, odziecka, [kałdun].

Брю́шище, -а, *n. augm.* brzuszysko, brzuch wielki.

Брю́шки, -о́въ, *pl. n.* szlamy, szlamowe futro, futro z brzuszków zwierzęcych.

Брю́шко, -а, *n. dim.* brzuszek.

Брю́шной, (-ы́й), -ая, -ое, *adj.* brzuszny, brzuchowy; брюшная по́лость, jama brzuchowa.

Брющáтый, -ая, -ое, *adj.* szlamowy; брющатый мѣхъ, v. **Брю́шки**.

Брю́щатка, v. **Пузы́рчатка**.

Бря́ги, -овъ, *pl. m.* brednie, głupstwa, (gadulstwo); v. **Дрязги** (*). [brdąkanie, trzaskanie.

Бря́каніе, -я, *n.* brzękanie, brzdąkanie.

Бря́кать, *v. n.* & *a. impf.*, **Бря́кнуть**, *v. semelf.* 1. *v. n.* brdąkać, brząkać, brzękać; 2. бря́кнуть, *v. a.* *uderzyć, grzmotnąć, trzasnąć, chlasnąć; *it.* бря́кнулъ словцо́, głupość, powiedział niedorzeczność; §. wyrwał się, jak Filip z konopi; бря́кнуться объ полъ, upaść ze stukiem na podłogę. [grzechotka.

Бря́кушка, -и, *f.* brzękadło, brzdąkadło, klepadło; *it.* dzwonek.

Бряцáніе, -я, *n.* brzękanie, brzdąkanie, grzechotanie.

Бряцáти, *v. a. Eccl. sl.* brzękać, brząkać, brzdąkać, grzechotać, dzwonić.

Брячáніе, -я, *n.* brzękanie, brzdąkanie, szczękanie.

Брячáть, *v. a.* brzękać, brzdąkać, szczękać.

Бубéнить, *v. n.* - о чёмъ, *pop.*, rozgłaszać, trąbić, ogłaszać, rozpowiadać.

Бубéнный, -ая, -ое, *adj.* bębenny, bębnowy, od bębna.

Бубéнчикъ, -а, *m.* 1. *dim.* bębenek; brzękadełko dziecinne; *it.* dzwonek; 2. *Bot.* (*iris sibirica*), kosaciec łąkowy. [dobosz.

Бубéнщикъ, -а, *m.* bębenista,

Бубéнъ, -бна, *m.* 1. bęben wielki (do muzyki janczarskiéj używany); 2. bęben czarodziejski; 3. *pop.* *(человѣкъ убогій, ничего не имѣющій), człowiek ubogi, goły, nie ma jedno duszę, chudak, chudy pachołek, gołota, gołotka, gołysz; §. бубéнъ бубно́мъ *abo* голъ какъ бубéнъ, gołysz gołyszem, bokami świeci, goły jak Turecki święty, goły jak derwisz, goły jak bicz, jak palec, jak bizun; §. славны бубны за горáми, głośne bębny za górami, [bęben w lesie coś wielkiego, choć jak cebrzyk wielkość jego; *i. e.* opodal większe się rzeczy wydają; *cfr.* = z wielkiéj chmury mały deszcz].

Бубно́вый, -ая, -ое, *adj.* (*w kartach*:) bunkowy, dzwonkowy; бубно́бый тузъ, tuz dzwonkowy, tuz bunkowy; бубно́вый хлапъ, niżnik dzwonkowy или bunkowy.

Бу́бны, -бенъ, *pl. f.* (*w kartach*:) dzwonki, bunki; играть на бу́бнахъ, grać w dzwonki.

Бубо́нъ, -а, *m.* bombon, gruczołek, wrzód pachwinowy, dymienica francowata.

Бубре́гъ, -а, *m.* (почка у животныхъ), nerka, nyrka (u zwierząt).

Бубре́жникъ, -а, *m.* (болѣзнь въ почкахъ), nerczana или nyreczna choroba, boleść; choroba, boleść w nerkach.

Бугель, -я, *m. Mar.* żelazny obręcz masztowy.

Бугорковáтость, -сти, *f.* pagórkowatość. [pagórkowaty.

Бугорковáтый, -ая, -ое, *adj.*

Бугóрный, -ая, -ое, *adj.* pagórkowy.

Бугорóкъ, -рка, **Бугорóчекъ**, -чка, *m. dim.* pagórek, pagóreczek; *Anat.* (*tuberculum*), wyrostek, narostek (u kości).

Бугóрчатый, -ая, -ое, *adj.* pagórczysty, pagórkowaty.

Бугóръ, -гра, *m.* pagórek.

Бугри́стый, -ая, -ое, *adj.* pagórczysty.

Бугри́ть, *v. a.* robić, wznosić pagórki, wzgrzebać; burzyć; вѣтеръ бугри́тъ мóре, wiatr burzy morze; -ся, *v. r.* burzyć się, wzburzać się.

Бугри́ще, -а, *n. augm.* pagórzysko, wielki pagórek.

Бугровáтый, -ая, -ое, *adj.* pagórkowaty, nierówny.

Бугрóвый, -ая, -ое, *adj.* pagórkowy. [**Букс**....

Бугсирова́ть, **Бугси́ръ**, *etc.*, v. **Буксирова́ть**, **Буксúръ**, *etc.*

Бугшприть, -а, *m. Mar.* bukszpryt, maszt mały na przodzie okrętu. [statku wodnego.

Будáра, -ы, *f.* nawa, gatunek

Бударажи́ть, *v. a.* zamieszać, zastraszyć, narobić trwogi.

Бýде, *conj.* gdy, jeśli, jeżeli.

Бýденъ, -дня, *m.* dzień powszedni, robotny; въ бýдни, w dni powszednie.

Буджéтъ, -а, *m.* (roczna smêta государственныхъ доходовъ и расходовъ), budżet, stan i wykaz corocznych dochodów i wydatków.

Будúло, -а, *n.* budzidło, na-

рздзіе до будзенія śпiących, excytarz; *it.* v. Перепéлка (Явская).

Будíльникъ, –а, *m.* 1. *Eccl. sl.* (будящій отъ сна), budziciel, budzący drugich; 2. budzidło, excytarz, zegar budzący.

Будíльный, –ая, –ое, *adj.* budzący, do budzenia służący; бу-дíльный колокóльчикъ, dzwonek budzący.

Будильщикъ, –а, *m.* budziciel, budzący drugich.

Будúть, *v. a. impf.*, **про-разбудúть**, *v. perf.* budzić, przebudzać, przebudzić, obudzać, obudzić.

Будка, –и, *f.* buda, budka, [strażnica, szylerhauz.

Будни, –ей, *pl. m.*, v. v. Бýдень.

Бýдничный, –ая, –ее, *adj.* powszedni; бýдничный день, dzień powszedni; бýдничное плáтье, suknia powszednia.

Бýдочка, –и, *f. dim.* budeczka; v. Бýдка.

Бýдочникъ, –а, *m.* budnik, stróż policyjny uliczny.

Будрá, –ú, *f. Bot.* (*glechoma hederacea*; *hedera terrestris*), – ползýчая, brzestan, kurdwan, kunrad, konrad ziele, bluszcz posiomy, bluszczyk.

Бýдто, бýдто бы, *conj.* jak gdyby, jakby, jakoby, niby; jakby to, jakoby to, niby to.

Будуáръ, –а, *m.* buduar, pokoik, gabinecik damski.

Бýдучи, *part.* (*a* Быть) będąc.

Бýдущее, –аго, *s. n.* przyszłość.

Бýдущій, –ая, –ее, *part. a.* (*a* Быть) będący; przyszły, następujący, mający nastąpić; бýдущее врéмя, *Gramm.* (*futurum*), czas przyszły; *it.* съ бýдущимъ, (mający jednego ze sobą), z przystawą, (z towarzyszem).

Бýдущность, –и, *f.* przyszłość.

Буевáріе, –я, *n. Eccl. sl.* fanatyzm. [tyk.

Буевáръ, –а, *m. Eccl. sl.* fana-

Буерáкъ, –а, *m.*, **Буерáчекъ**, –чка, *m. dim.* rozpadlina (w ziemi), wądół, wądołek, parów, wąwóz; *cfr.* Падол.

Буерáчистый, –ая, –ое, *adj.* parowisty, wądolisty, wąwozisty; *cfr.* Падолисты.

Буерáчникъ, –а, *m. Bot.* (*cornucopiae*), rozplenica.

Буерáчный, –ая, –ое, *adj.* wądołowy, wąwozowy.

Бýеръ, –а, *m.* 1. półpokładowy statek wodny z jednym masztem; 2. rodzaj sani z żaglami dla jeżdżenia po lodzie.

Буесловéцъ, –вца, *m. Eccl. sl.* próżnomówca, gaduła, gawęda, papla, bzdura.

Буесловúть, *v. n. Eccl. sl.* bredzić, niedorzecznie gadać, gawędzić, paplać, bzdurzyć.

Буесловíе, –я, *n. Eccl. sl.* niedorzeczność, mowa niedorzeczna, gadulstwo, bzdurstwo.

Буесло́вный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* próżnomowny, niedorzeczny. [вецъ.

Буесло́въ, –а, *m.*, v. Буеслóвецъ.

Бýесть, –и, *f.* 1. odwaga, odważność, nieustraszoność, zapalczywość; 2. głupstwo.

Бýждéніе, –я, *n.* budzenie, obudzanie, przebudzanie.

Буженúна, –ы, *f.* wieprzowina z cybulu lub z czosnkiem gotowana i zastudzona.

Бýжи, *s. indecl. Chir.*, v. Свéчá (врачебная). [napoju.

Бýза, –ы́, *f.* buza, gatunek

Бýзанъ, v. Бýсель.

Бузúна, –ы́, *f.* – чёрная, *Bot.* (*sambucus nigra*), bez (*gen.* bzu) pospolity czarny; бузина дúкая, малорóслая, (*s. ebulus*), chebd, hebd ziele, (chabzina); бузинá кистúстая, (*s. racemosa*), bez leśny gronisty, górny.

Бузúнникъ, –а, *m.* sok bzowy.

Бузúнный, –ая, –ое, *adj.* bzowy; *it.* chebdowy; бузúнный цвéтъ, bzowy kwiat; бузúнный чай, herbata bzowa; бузúнный грúбъ, бузúнная гýбка, *Bot.* (*fungus sambuci*), Judaszowe ucho; v. Бизúнный.

Бузúновый, –ая, –ое, *adj.* bzowy, z bzu; бузúновый компóтъ, сырóпъ (сирóпъ), bzowe powidła, bzowy syrop; v. Бузúнный.

Бузúникъ, **Бузóвникъ**, –а, *m.* 1. v. Бузúна (дúкая); 2. robiący i przedający buzę; (v. Бузá).

Бузóкъ, –зкá, *m.* lilak, (krzew); v. Сирéнь.

Бузýнъ, –á, *m.* sól jeziorna; gradówka, sól gradowa, krupiasta.

Бýзъ, –а, *m.*, v. Бузúна (кистúстая).

Бýй, –я, *m.* 1. *Mar.* blok, beczka, znak nad kotwicą zarzuconą pływający; 2. głupiec, błazen, dureń. [samica bawola.

Бýйволица, –ы, *f.* bawolica,

Бýйволовый, –ая, –ое, *adj.* bawoli, bawołowy; бýйволовая кóжа, скóра bawola, bawołowa.

Бýйволъ, –а, *m. H. n.* (*bos bubalus*), bawół.

Бýйность, –сти, *f.* popędliwość, porywczość; v. Бýйство.

Бýйный, –ая, –ое, *adj.* popędliwy, porywczy, gwałtowny; szalony, głupi; бýйный вéтеръ, wiatr gwałtowny.

Бýйрепъ, –а, *m.* lina idąca od kotwicy do bloka lub beczki pływającéj na wodzie.

Бýйственный, –ая, –ое, *adj.* 1. v. Бýйный; 2. *Eccl. sl.* nierozsądny, głupi; *it.* v. Постýпокъ (бýйственный).

Бýйство, –а, *n.* 1. gwałtowność; zapęd, szaleństwo; ciemnota, głupota.

Бýйствовать, *v. n.* błazna udawać, głupstwa wyrabiać.

Бýка, –и, *f.* bobo, straszydło, straszydełko, straszek.

Букашечка, **Букáшка**, –и, *f. dim.* chrząszczyk, chrabąszczyk.

Букáшникъ, –а, *m. Bot.* (*jasione*), jasionek, (rodzaj rośliny).

Бýква, –ы, *f.* czcionka, litera, głoska; бýква глáсная, samogłoska; бýква согласная, spółgłoska; бýква двоегласная, dwugłoska; бýквы прописныя, litery wielkie, początkowe, wersałowe litery, wersały, wersaliki; бýквы строчныя, litery zwyczajne małe.

Буквáльно, *adv.* dosłownie, literalnie, słowo w słowo; переводúть буквáльно, tłumaczyć dosłownie, literalnie tłumaczyć.

Буквáльность, –сти, *f.* literalność.

Буквáльный, –ая, –ое, *adj.* literalny, dosłowny; буквáльный перевóдъ, dosłowne tłumaczenie.

Буквáрный, –ая, –ое, *adj.* abecadłowy, elementarzowy.

Буквáрь, –я, *m.* abecadlnik, elementarz.

Бýквенный, –ая, –ое, *adj.* abecadłowy, abecadlny, alfabetyczny.

Бýквица, –ы, *f.* 1. *Bot.* (*betonica*), bukwica; бýквица чёрная, антéчная, (*betonica vulgaris*), bukwica czarna, apteczna, zwyczajna; бýквица бéлая, весéнняя, (*primula veris*), bukwica biała; pierwiosnka; paraliżowe ziele; 2. alfabet głagolitański.

Бýквичный, –ая, –ое, *adj.* bukwiczany; pierwiosnkowy.

Букéтецъ, –тца, *m. dim.* bukiecik; v. Букéтъ. [kietowy.

Букéтный, –ая, –ое, *adj.* bu-

Букéтъ, –а, *m.* bukiet, wianek, wiązka, pęk kwiatów.

Буки, *pl. f.* druga głoska Rossyjskiego abecadła; это ещё бýки, to ma dopiero nastąpić (ale nie pewno).

Букинúстъ, –а, *m.* antykwarz, handlujący staremi książkami. [ческій).

Букштъ, v. Булдырянъ (Грé-

Бýкля, v. Пýкля.

Бýковица, v. Бýквица (1).

Бýковникъ, –а, *m.* (буковый лéсъ), buczyna, bukowina, las bukowy.

Бýковый, –ая, –ое, *adj.* bukowy; бýковое дéрево, drzewo bukowe; бýковый лéсъ, las bukowy; бýковое мáсло, oléj bukowy, buczynowy.

Буколúческій, –ая, –ое, *adj.* bukoliczny, pasterski; буколическая поэзія, poezya pasterska.

Буксированіе, –я, *n. Mar.* ciągnienie statku jednego drugim statkiem, buksyrowanie.

Буксировáть, *v. a. Mar.* ciągnąć statek drugim statkiem,

buksyrować; *cfr.* Trelować, Buchtować.

Буксиро́вка, -и, *f. Mar.* ciągnienie statku jednego drugim statkiem, buksyrowanie; *cfr.* Buchtowanie.

Буксиръ, -а, *m. Mar.* lina, którą drugi statek jest ciągniony.

Буксовый, -ая, -ое, *adj.* bukszpanowy, z bukszpanu, z drzewa bukszpanowego.

Буксъ, -а, *m. Bot.* (*buxus vulgaris*), bukszpan, (drzewo).

Букъ, -а, *m.* 1. (щолокъ, въ которомъ парятъ бѣлье), ług; 2. (посудина, въ которой парится бѣлье), kadź do ługu; 3. *Bot.* букъ, (дерево, *fagus*), buk, drzewo bukowe; buczyna, bukowina; бѣлый букъ, v. Грабъ.

Булава́, -ы́, *f.* 1. buława, pałka, maczuga; булава́ Геркуле́сова, (buława), maczuga Herkulesa; 2. buława, znak władzy hetmańskiéj; 3. drąg żelazny, dźwignia.

Булавастикъ, -а, *m. Bot.* (*clavaria*), goździeniec, grzyb gładki, podłużny; булавастикъ суч̀коватый, (*clavaria coralloides*), goździeniec miętki, mięsisty, mający gałązki krótkie na wierzch niby ząbkowane, kozia bródka; булавастикъ кудря́вый, (*clavaria crispa*), goździeniec kędzierzawy, gałęzisty.

Була́вка, -и, *f.* śpilka; §. у него́ була́вка въ головѣ́, (*pop.*), ma w czubku, jest podchmielonym, napitym.

Була́вникъ, v. **Булавастикъ.**

Булавови́дный, -ая, -ое, *adj.* na kształt buławy, pałki, maczugi.

Була́вочка, -и, *f. dim.* śpileczka.

Була́вочникъ, -а, *m.* 1. śpilkarz; 2. pudełko na śpilki.

Була́вочный, -ая, -ое, *adj.* śpilkowy; була́вочная голо́вка, główka śpilkowa. [śpilkowaty.

Була́вчатый, -ая, -ое, *adj.*

Була́нный, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach*:) bułany, maści płowéj; була́нная ло́шадь, koń bułany.

Була́тный, -ая, -ое, *adj.* bułatny, z bułatu, z stali, stalny, stalowy; була́тная сабля, bułatowa szabla.

Була́тъ, -а, *m.* bułat, stal.

Булды́рь, -я, *m.* dom mały, osobno stojący.

Булды́рьянъ, -а, *m. Bot.* (*valeriana*), kozłek, baldryan; булды́рьянъ апте́чный, лекарственный, (*valeriana officinalis*), baldryan (kozłek) apteczny, lekarski; булды́рьянъ Грѣческій, (брань синяя, *polemonium coeruleum*), koziołek, rodzaj rośliny.

Булеваръ, v. **Бульваръ.**

Булка, -и, *f.* bułka.

Булла, -ы, *f.* bulla, list papiezki.

Булочка, -и, *f. dim.* bułeczka.

Булочникъ, -а, *m.* bułecznik, piekarz bułek, co biały chléb piecze.

Булочница, -ы, *f.* żona bułecznika; bułeczniczka; przedająca bułki.

Булочный, -ая, -ое, *adj.* bułkowy, bułeczny; z bułki zrobiony.

Булты́хнуться, *v. r. perf.* wpaść, zabrnąć.

Булты́хъ, *conj.*, v. **Бухъ.**

Була́гъ, -и, *f.* głaz, orcel.

Булы́жникъ, -а, *m.*, głaz, kamień pospolity, brukowy, polowy, krzemień, orcel; v. **Выстилать** (**булы́жникомъ**).

Булы́жный, -ая, -ое, *adj.* krzemieniowy, krzemienny, głazowy.

Бу́ль бу́ль! *interj.* bul bul! glu glu! odgłos tęgiego łykania, *albo* wyrażający bełkot, gdy się co leje z naczynia, wązką szyję mającego.

Бульва́рный, -ая, -ое, *adj.* bulwarowy, wałowy. [okop.

Бульва́ръ, -а, *m.* bulwar, wał,

Бульдо́гъ, -а, *m.* brytan, buldog, (pies Angielski).

Бульо́нный, Бульо́нный, -ая, -ое, *adj.* bullionowy, rosołowy, z bullionu.

Бульо́нъ, Бульо́нъ, -а, *m.* bullion, rosół.

Бу́лканье, -я, *n.* bulkanie, bulkotanie, bułkotanie, głukanie, chlupotanie.

Булкать, *v. n. impf.*, **Бу́лкнуть**, *v. semelf.* bulkać, bulknąć, bulkotać, bułkotać, bełkotać, bełgotać, głukać, chlupotać.

Бума́га, -и, *f.* 1. papier; бума́га пи́щая, papier klejowy, pisarski, papier do pisania; бума́га почто́вая, papier pocztowy; алекса́ндрійская бума́га, papier regałowy; гербо́вая бума́га, papier stęplowy; печа́тная, książkowy, typograficzny papier, papier drukarski, wodny; цѣди́льная, przepuszczalna bibuła, papier przebijający, zalewający; защи́тительная бума́га, pismo obrończe; na papierze, na piśmie, piśmiennie, czarne na białym; *Jur.* подать на кого́-либо бума́гу, podać na kogo prośbę, skargę; 2. (хлопчатая) бума́га, bawełna.

Бумагодѣла́ние, -я, *n.* fabrykacya papieru.

Бумагопроданёцъ, -вца, *m.* papiernik, co papier przedaje.

Бумагопряди́льная, -ой, *s. f.* przędzalnia bawełny; fabryka bawełny.

Бумагопряди́льный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się przędzenia bawełny.

Бумагопряди́льня, -и, *f.* przędzalnia bawełny; fabryka bawełny.

Бума́жечка, -и, *f. dim.* papierek; papilot. [puilares.

Бума́жникъ, -а, *m.* pugilares,

Бумажнопряди́льный, v. **Бумагопряди́льный.**

Бума́жный, -ая, -ое, *adj.* 1. papierowy, papierzany, papierny; бумажная мѣльница, фабрика, papiernia, młyn od papieru, fabryka papieru; 2. bawełniany, bawełniczy; бумажная матéрія, materya bawełniana, bawełnicza; бумажная пря́дь, bawełnica.

Бумажо́нка, -и, *f. dim.*, v. **Бума́га (1. 2).**

Бумазе́йный, -ая, -ое, *adj.* barchanowy. [lnianobawełniana.

Бумазе́я, -и, *f.* barchan, tkanka

Бунтова́ніе, -я, *n.* buntowanie, poburzanie. [poburzać.

Бунтова́ть, *v. a.* buntować,

Бунтова́ться, *v. r.* buntować się, burzyć się przeciwko komu, bunt podnosić przeciwko komu, powstawać przeciw władzy prawnéj, wszczynać rozruch.

Бунтовско́й, -а́я, -о́е, *adj.* buntowniczy.

Бунтовщи́къ, -а́, *m.* buntownik, powstaniec, insurgient, rokoszanin.

Бунтовщи́ца, -ы, *f.* buntownica, insurgientka, rokoszanka.

Бу́нтъ, -а, *m.* bunt, porwanie, się przeciwko władzy prawnéj, rokosz, powstanie.

Бунчу́жный, -ая, -ое, *adj.* buńczuczny; z buńczukiem.

Бунчу́къ, -а́, *m.* buńczuk, [ogon koński na lasce zawieszony, zamiast chorągwi służący].

Бура́, -ы́, *f.* (*borax tincal*), boraks, borax, boras. [лушка.

Бурáвецъ, -вца, *m.*, v. **Сверлушка.**

Бурáвить, *v. a. impf.*, **пробурáвить**, *v. perf.* świdrować, wiercić, przewiercać, przewiercić.

Бурáвленіе, -я, *n.* swidrowanie, wiercenie. [derek.

Бурáвокъ, -вка, *m. dim.* świ-

Бурáвочный, -ая, -ое, *adj.* świdrowy.

Бурáвчатый, -ая, -ое, *adj.* świdrowaty, na kształt świdra kręcony.

Бурáвчикъ, -а, *m. dim.* świderek; (u ślósarza:) durszlak.

Бурáвъ, -а, *m.* świder; чéрепный бурáвъ, v. **Трепанъ.**

Бураки́, -о́въ, *pl. m.* barszcz burakowy, ćwikła.

Бураковый, -ая, -ое, *adj.* burakowy, ćwikłowy.

Бурáкъ, -а, *m.* burak; puszka podługowata z kóry brzozowéj.

Бурáнъ, -а, *m.* burza, zawierucha, wiatr gwałtowny ze śniegiem. [рáкъ.

Бурачёкъ, -чка́, *m. dim.*, v. **Бу-**

Бурáчникъ, -а, *m. Bot.* (*borrago*), bórak, burak, wołowy język. [rakowy.

Бурáчный, -ая, -ое, *adj.* bu-

Бургоми́стерскій, -ая, -ое, *adj.* burmistrzowski.

Бургоми́стерство, -а, *n.* burmistrzowstwo, urząd burmistrza.

Бургомистръ, -а, *m.* burmistrz.
Бурда, -ы, *f.* potrawa z gęstéj mięszaniny; napój mętny i gęsty.
Бурдюкъ, -а, *m.* bukłak, naczynie z koziéj skóry do wina.
Буревѣстникъ, -а, *m. H. n.* (*procellaria*), petrel, (ptak).
Буреломникъ, **Буреломъ**, -а, *m.* łom, wiatrołom, drzewołom.
Буреніе, -я, *n.* świdrowanie, wiercenie, przewiercenie.
Бурильщикъ, -а, *m.* wierciciel, wiercący, świdrujący.
Бурить, *v. a.* świdrować, wiercić, przewiercać.
Бурка, -и, *f.* burka, oponcza od deszczu wełniana, pilśniana.
Буркало, -а, *n.*, **Буркальцо**, -а, *n. dim.* rzucadło, rzucadełko, gatunek procy. [stre oczy.
Буркалы, -овъ, *pl. m. pop.* by-
Буркальщикъ, -а, *m.* procownik.
Буркáнъ, -а, *m.* dzika hreczka, gryka, bukwita; v. **Грéча.**
Буркунная трава, *f.*, **Буркýнъ**, *m.*, v. **Дýникъ** (trójlistny).
Бурлáкъ, -а, *m.* flis, majtek rzeczny, szkutnik; *grundal, chłop nieokrzesany, gbur, grubianin, prostak, lejba.
Бурлáцкій, -ая, -ое, *adj.* grubiański, prostacki, chłopski.
Бурлáченье, -я, *n.* grubiaństwo, prostactwo, chłopstwo.
Бурлáчество, -а, *n.* grubiaństwo, prostactwo, chłopstwo.
Бурлáчить, *v. n.* prostacić; źle się prowadzić; hultać.
Бурлéніе, -я, *n.* hałas, burczenie (w żołądku).
Бурли́вость, -сти, *f.* burzliwość, niespokojność, porywczość, popędliwość.
Бурли́вый, -ая, -ое, *adj.* burzliwy, niespokojny, porywczy, popędliwy; v. **Бýрный.**
Бурлúло, -а, *s. c.* burzliwa głowa; burzliwiec.
Бурлúть, *v. n.* hałasować, szumieć, burczeć.
Бурмéть, -и, *f.*, **Бурмéть**, -а, *m.* bawełniana tkanka Perska.
Бурмúстръ, v. **Бургомúстръ.**
Бурмúтскія зёрна, *n.* uryańka, perła oryentalna, perła uryańska.
Бурнáстый, -ая, -ое, *adj.* lisawy, rusy.
Бýрный, -ая, -ое, *adj.* burzliwy, nawalny; бýрная пти́ца, v. **Буревѣ́стникъ.** [nie.
Бýрно, *adv.* burzliwie, nawal-
Бýрность, -и, *f.* burzliwość, nawalność. [ciekać.
Буровúть, *v. n.* tryskać, prze-
Буро́вый, -ая, -ое, *adj.* boraksowy, borasowy, do boraksu należący; буро́вая кислота́, kwas boraksowy.
Буроки́слый, -ая, -ое, *adj. np.* буроки́слыя со́ли, sole z kwasem boraksowym potworzone.
Бýрса, -ы, *f.* bursa, konwikt.
Бурсáкъ, -а, *m.* bursak, współmieszkaniec, współtowarzysz.
Бурундýковый, -ая, -ое, *adj.* pręgowcowy.
Бурундýкъ, -а, *m. H. n.* (*sciurus striatus*), pręgowiec Syberyjski, gatunek wiewiórki.
Бýрунъ, -а, *m.* 1. v. **Бýранъ**; 2. wzdymanie się morza, bieg morza z szelestem do brzegów, łamanie się wzbranych bałwanów morskich, fala, bałwan morski odbity od skały.
Бурчáніе, -я, *n.* burzenie się, fermentowanie; burczenie w żołądku; *it.* v. **Урчáніе.**
Бурчáть, *v. n.* burzyć się, fermentować; бурчáть въ брю́хѣ, burczy w brzuchu; *it.* v. **Урчáть.**
Бýрщикъ, v. **Буриль́щикъ.**
Буръ, -а, *m.* świder.
Бурый, -ая, -ое, *adj.* bury, rudy, szary; бýрый у́голъ, węgiel drzewny ziemny.
Бурьянъ, -а, *m.* burzan, zielsko wysokie stepowe w południowéj Rossyi. [rzany.
Бурьяный, -ая, -ое, *adj.* bu-
Бурѣть, *v. n.* stać się burym, rudawieć, szarzeć.
Буря, -и, *f.* burza, nawalność.
Бурякъ, -а, *m.*, v. **Скопа.**
Бýселъ, -сла, *m.*, **Бýсель**, -и, *f. H. n.* (*ciconia alba*), bocian biały. [szklanna.
Бýсина, -ы, *f.* dętka, perła
Бýсинка, -и, *f. dim.* perełka.
Бусурмáнка, -и, *f.* bisurmanka.
Бусурмáнскій, -ая, -ое, *adj.* bisurmański, bessermański.
Бусурмáнство, -а, *n.* bisurmaństwo; religia bisurmańska, *czyli* mahometańska.
Бусурмáнъ, -а, *m.* bisurman, bisurmanin, bisurmaniec.
Бýсъ, -а, *m.* deszcz miałki.
Бýсы, *gen.* бусъ, *pl. f.* dętki, perły fałszywe.
Бýтень, -я, *m. Bot.* (*chaerophyllum*), czechrzyca, blekotek, trzebula. [bebłek, rozsiad.
Бутерлáкъ, -а, *m. Bot.* (*peplis*),
Бутúть, *v. a.* zakładać fundament z gruzu, z kamieni tłuczonych; podsypywać gruz pod
Бýтка, v. **Бýдка.** [podłogę.
Бýтовый, -ая, -ое, *adj.* rumowy, gruzowy, z kamienia tłuczonego do fundamentów.
Бýторъ, -а, *m. pop.* majątek, folwarek; dobytek.
Бýтошникъ, **Бýточка**, v. **Бýдочникъ**, **Бýдочка.**
Бутýнъ, -а, *m. Bot.* (*allium altaicum*), czosnek górny.
†**Бутурлúкъ**, -а, *m.* nabiodrnik żelazny, zbroja na uda, nagawica, pancerz.
Бýтъ, -а, *m.* pokład pod fundament z rumu, gruzu i kamieni tłuczonych.
Бутылúща, -и, *f. augm.* butelka. [teleczka, flaszka.
Бутылка, -и, *f.* butelka, bu-
Бутылочка, -и, *f. dim.* buteleczka.
Бутылочникъ, -а, *m.* podczaszy, doglądający butelek.
Бутылочный, -ая, -ое, *adj.* butelkowy; бутылочное пи́во, piwo butelkowe.
Бутúль, -и, *f.* butel, gąsior.
Бутúльный, -ая, -ое, *adj.* butelkowy. [densowy, bufetowy.
Буфéтный, -ая, -ое, *adj.* kre-
Буфéтчикъ, -а, *m.* kredencerz.
Буфéтъ, -а, *m.* bufet, kredens, jadalnia, napojnia.
Бухáрникъ, v. **Прося́никъ.**
Бýхать, **Бýхнуть**, *v. a.* buchać, buchnąć, uderzyć.
Бухгалтéрія, -и, *f.* buchalteryа, utrzymanie ksiąg rachunkowych, rachmistrzowstwo.
Бухгалтéрскій, -ая, -ое, *adj.* buchalterski, rachmistrzowski.
Бухгалтéръ, -а, *m.* buchalter, rachmistr.
I. Бýхнуть, *v. n.* buchnąć, upaść z łoskotem. [хать.
II. Бýхнуть, -ся, *semelf.*, v. **Бу-**
Бýхта, -ы, *f.* odnoga morska; zatoka.
Бухтарúй, -я́, *f.* strona skóry odmięsna; сдирáть бухтармý подхо́дкою, v. **Меадрúть.**
Бухъ, *interj.* buch; сказáлъ и въ во́ду бухъ, rzekł i buch do wody. [czenie (much, pszczół).
Бучáніе, -я, *n.* bączenie, brzę-
Бучáть, v. **Бýсель.**
Бучáть, *v. n.* bączyć (jak muchy, pszczoły).
Бученіе, -я, *n.* zasypanie fundamentu lub próżnego miejsca
Бучень, v. **Шиль.** [gruzem.
Бученье, -я, *n.* ługowanie.
Бучúть, *v. a.* ługować.
Бушевáть, *v. n.* huczeć, szumieć.
Бушпри́тъ, -а, *m.* (*Mar.*) bugsprit. [jać, junaczyć.
Буя́нить, *v. n.* warcholić, bu-
Буя́нка, -и, *f.* bujanka.
Буя́нливый, -ая, -ое, *adj.* junacki, zawadyacki, bujacki.
Буя́нный, -ая, -ое, *adj.* bujanny; буя́нная при́стань, v. **Буя́нъ** (2).
Буя́нство, -а, *n.* junactwo, zawadactwo, bujactwo. [drążnik.
Буя́ницкъ, -а, *m.* robotnik,
Буя́нъ, -а, *m.* 1. junak, bujak, zawadyak; 2. miejsce, gdzie przybijają do lądu.
Бы, Бъ, *partic.* by; я былъ бы бога́тъ, е́слибъ я не сто́лько промота́лъ, былъбы богаты, gdybym tyle nie roztrwonił.
Бывáлый, -ая, -ое, *adj.* bywały, przejrzały w świecie, biegły, doświadczony. [zdarzenie.
Бывáльщина, -ы, *f.* wypadek,
Бывáть, *v. n.* bywać, być, zdarzyć się; uczęszczać; ѣто иногда́ быва́етъ, to czasem bywa, zdarza się; въ той земли́ бываю́тъ жары́ жесто́кіе, w tej

krainie bywają upały nadzwyczajne; onъ часто у насъ бываетъ, on często u nas bywa, często nas odwiedza. [(черный).

Быкóвникъ, v. **Вербúшникъ**

Быкъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*bos taurus*), wół, byk; дикій быкъ, v. **Зубръ**; быкъ Индѣйскій одногорбый, двугóрбый, v. **Зѣбу**; *it.* v. **Быкъ-рыба**; 2. *Archit.* v. **Контрфóрсъ**; słup do podpierania; 3.* uparty, uporny człowiek; izbica; быкъ у мóста, izbica chroniąca most od naporu kry; *it.* podpora, opornik; быкóмъ глядѣть, zezem patrzeć.

Быкъ-рыба, *f. H. n.* (*cottus gobio*), głowacz pospolity (ryba).

Былúна, -ы, *f.*, **Былúнка, Былúночка**, -и, *f. dim.* ziółko, trawka, zdziebełko.

Былúца, v. **Быль.**

Былíе, -я, *m.* chwast.

Былóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* były, przeszły.

Быль, -и, *f.* byłość, wypadek, zdarzenie, to co było; мѣтать быль съ небылúцею, mieszać co było z tém czego nie było.

Быльникъ, -а, *m.*, v. **Сухорéбрица.**

Бырсь, -и, *f.*, v. **Гiéна.**

Быстренькíй, -ая, -ое, *adj.* bystrzuchny, bardzo bystry.

Быстрúна, -ы́, *f.* bystroprąd, pęd, nurt; быстрúна рѣки, prąd, nurt rzéki.

Быстроглáзый, -ая, -ое, *adj.* bystrooki. [lekki, szybkonogi.

Быстроногíй, -ая, -ое, *adj.*

Быстро-тá, -ы́, *f.* bystrość, szybkość, rączość; * bystrość dowcipu, przenikliwość; **-тéчный**, -ая, -ое, *adj.* bystropłynny, bystrociekający; **-ýмie**, -я, *n.* bystromyślność, dowcip, przenikliwość; **-ýмный**, -ая, -ое, *adj.* dowcipny, przenikliwy, pojętny.

Быстрый, -ая, -ое, *adj.* bystry, szybki, rączy; быстрая рѣка, bystra rzéka; бы́стрый полѣтъ, lot szybki, bystrolotność; бы́стрый взоръ, wzrok przenikliwy.

Быстрякъ, -а, *m. pop.* bystrek, dowcipnik, z bystrém pojęciem.

Бытéйскій, -ая, -ое, *adj.* z ksiąg rodzaju, z dziejów stworzenia.

Бытíé, -я, *n.* bytność, istność; книга бытія, księga pierwsza Mojżeszowa; бытíе Бóжie, bytność Boga.

Бытность, -и, *f.* bytność, obecność, przytomność, pobyt; въ бытность мою въ...., w czasie bytności mojéj w.....

Бытъ, -а, *m.* byt, stan; домашній бытъ, domowe gospodarstwo, pożycie.

Быть, *v. n.* być; istnieć; stać; mieszkać; znajdować się; быть за кого, trzymać czyjéj strony; быть въ силахъ, czuć się na siłach; мieć władzę; быть такъ, niech tak będzie; у меня бýдутъ дéньги, będę miał pieniądze; быть по сему, ma być podług tego; быть нужнымъ, полéзнымъ, być potrzebnym, użytecznym; быть охотникомъ до чего, mieć słabość do czego, gustować w czém, być lubownikiem czego; быть самолюбúвымъ, być samolubem, mieć dużo miłości własnéj o sobie; быть винóвнымъ, być winnym; быть влюблéннымъ, обмáнутымъ, być zakochanym, oszukanym; быть на весéлѣ, mieć trochę w głowie, być nieco napiłym; быть óстрымъ, być ostrym; быть въ безпокóйствѣ, frasować się; быть въ недоумѣнiи, być w niepewności; быть въ слáвѣ, być wychwalanym; быть въ мúлости у кого, być w łasce u kogo; быть въ походѣ, być w marszu; быть на мóрѣ, być na morzu; быть воспрiéмникомъ, trzymać do chrztu; быть на ногáхъ, być na nogach, stać.

Бытьé, -я, *n.* bycie; stan; dobro, majątek.

Бычáчiй, -ья, -ье, *adj.* byczy, bykowy, wołowy; бычачiй языкъ, *α*) byczy, wołowy język; *β*) *Bot.*, v. **Воловúкъ, Велрúнецъ**; бычáчiй глазъ, bycze, wole oko; *Bot.* бычачье óко, v. **Золотоцвѣтъ.**

Бычóкъ, -чкá, *m.* 1. *dim.* byczek; 2. taniec narodowy w Rossyi; 3. *H. n.*, v. **Быкъ-рыба.**

Бычúться, *v. r. fig.* upierać się.

Бычúще, -а, *n. augm.* byczysko.

Бычíй, v. **Бычáчiй.**

Бѣганье, -я, *n.* bieganie.

Бѣгать, *v. n.* biegać, uciekać, zbiegać; бѣгать въ зáпуски, biegać na wyścigi; изъ этого полку мнóго бѣгаетъ солдáтъ, w tym pułku wielkie jest zbiegstwo (dezercya); **-ся**, *v. r.* biegać w zawody, ścigać się z kim; *it.* ciekać się; сýка бѣгается, suka cieka się, grzeje się.

Бѣглéцъ, -а, *m.* zbieg; dezertor.

Бѣгло, *adv.* biegle.

Бѣглость, -и, *f.* biegłość, dowcip, bystrość dowcipu.

Бѣглый, -ая, -ое, *adj.* biegły; zbiegły; бѣглый солдáтъ, zbieg, dezertor; * biegły, bystrego dowcipu.

Бѣглянка, -и, *f.* zbiegła.

Бѣговóй, (-вóй), -áя, -óе, *adj.* biegowy, rajtszulowy; бѣговая лóшадь, v. **Бѣгунъ.**

Бѣгомъ, *adv.* czwałem.

Бѣгомѣръ, -а, *m.* 1. v. **Путемѣръ**; 2. *Mar.*, v. **Лагъ.**

Бѣготня́, -и́, *f.* bieganina.

Бѣгство, -а, *n.* ucieczka; *it.* v. **Обращáть, -ся** (въ бѣгство).

Бѣгунéцъ, -нца, *n.* ołowianka u ćwierciokręgu; kłusak, (koń).

Бѣгýнка, -и, *f.* biegunka, choroba żołądkowa.

Бѣгýнъ, -а, *n.* 1. biegacz; biegun; wierzchowiec; 2. kamień do rozcierania farb; 3. kamień młyński, kamień szlifierski, toczydło; biegun; *cfr.* paprzyca.

Бѣгýчiй, -ая, -ее, *adj.*, v. **Текýчiй**; (*o farbach:*) v. **Линючiй.**

Бѣгъ, -а, *m.* 1. bieg, pęd; 2. ucieczka; 3. plac wyścigów konno lub sankami; бѣгъ корабля, ślad okrętu na wodzie.

Бѣдá, -ы́, *f.* bieda, nędza, nieszczęście, niebezpieczeństwo; емý случúлась бѣда, jego spotkało nieszczęście; онъ избавúлъ егó отъ вели́кой бѣды́, on wyprowadził go z wielkiej biedy; нечáянная бѣда, niespodziewane nieszczęście; попáсть въ бѣду́, popaść w nieszczęście; §. бѣда бѣду́ родúтъ, bieda biedę rodzi; §. бѣда глýпости сосѣдъ, bieda głupiego sąsiad; §. въ бѣдѣ Богъ недалéкъ, kiedy bieda, to do Boga; въ бѣдѣ не унывáй *etc.*, v. **Унывáть**; грѣхъ да бѣда *etc.*, v. **Грѣхъ**; семь бѣдъ, одúнъ отвѣтъ, wszystko na jeden rachunek.

Бѣдненький, -ая, -ое, *adj.* biedniuteńki, godzien politowania.

Бѣдненько, *adv.* biedniuteńko.

Бѣдникъ, -а, *m. Eccl. sl.* kaleka.

Бѣдно, *adv.* biednie, ubogo.

Бѣдность, -и, *f.* ubóstwo, nędza, niedostatek; §. лýчше бѣдность да чéстность, чѣмъ прибыль да стыдъ, choć ubogi, byle chędogi.

Бѣдный, -ая, -ое, *adj.* biedny, ubogi, nędzny, nieszczęśliwy; *it.* v. *sub*: **Конéйка, Мiръ.**

Бѣднѣть, *v. n.* biednieć, ubożeć, zubożeć, nędznieć.

Бѣдня́га, -и, *s. c.* biedak, nędzarz, gołysz. [daczek.

Бѣдня́жечка, -и, *s. c. dim.* biedня́жка, -и, *s. c.*, v. **Бѣдня́чка**, v. **Бѣдня́га.** [ня́га.

Бѣдовый, -ая, -ое, *adj.* nieszczęśliwy, nieszczęsny, nieprzyjazny. [nieszczęście.

Бѣдокýрить, *v. a.* sprowadzać

Бѣдокýрка, -и, *f.* nieszczęśnica.

Бѣдокýръ, -а, *m.* nieszczęśnik.

Бѣдственный, -ая, -ое, *adj.* nędzny, nieszczęśliwy.

Бѣдствie, -я, *n.* niedola, nieszczęście, klęska; narodowe бѣдствie, niedola, klęska powszechna.

Бѣдство, v. **Бѣдствie.**

Бѣдствованie, -и, *n.* biedowanie, znajdowanie się w niebezpieczeństwie.

Бѣдствовать, *v. n.* biedować, być w niebezpieczeństwie.

Бѣжанie, -я, *n.* bieganie, bieg.

Бѣжáть, *v. n.* biegać; uciekać; zbiegać, dezertować.

Бѣлевóй, (-вóй), -áя, -óе, *adj.* z lnianych, białych nici.

Бѣленá, -ы́, *f. Bot.* (*hyoscyamus*), lulek pospolity; *it.* v. **Обѣдáться.** [chowanie.

Бѣленie, -я, *n.* bielenie, bie-

Бѣленькíй, -ая, -ое, *adj.* białawy, dosyć biały.

Бѣлесова́тый, -ая, -ое, *adj.* białawy. [*f.*, v. Язь.
Бѣлесть, -а, *m.*, **Бѣлесть**, -и, **Бѣлёсоневъ**, -нька, -нько, *adj.* bieluchny, biały jak śnieg.
Бѣле́цъ, -льца́, *m.* laik, braciszek.
Бѣлизна́, -ы́, *f.* białość; дѣвичья бѣлизна́, v. **Блѣдность** (дѣвичья).
Бѣлильникъ, -а, *m.* bielarz, blejwaśnik; bielacz, blacharz.
Бѣлильница, -а, *m.* puszka na bieliдło.
Бѣли́льный, -ая, -ое, *adj.* blejwasowy, bieliдłowy.
Бѣли́льня, -и, *f.* bielnik, bielarnia, blech. [blecharz.
Бѣли́льщикъ, -а, *m.* bielarz,
Бѣли́льщица, -ы, *f.* bielarka.
Бѣли́ть, *v. a.* bielić; blechować. [ślubowna.
Бѣли́ца, -ы, *f.* mniszka nieБѣли́чій, **Бѣли́**, -ья, -ье, *adj.* wiewiórczany, popielczany.
Бѣлка, -и, *f. H. n.* (*sciurus vulgaris*), wiewiórka pospolita; бѣлка Швейца́рская, v. Бурунду́къ; бѣлка пёстрая, v. Кокалайнъ; бѣлка Варвари́йская, (*sc. getulus*), wiewiórka Afrykańska; бѣлка лета́ющая, (*sc. volans*), wiewiórka lecąca.
Бѣлковина, -ы, *f. Bot.* (*albumen*), białobród. [ковина.
Бѣлковое вещество́, v. Бѣл-
Бѣло-бородо́къ, -дка, *m. Bot.* (*geropogon*), białobródka; **-боро́дый**, -ая, -ое, *adj.* białobrody; **-бровый**, -ая, -ое, *adj.* białobrwi; **-бро́вый**, -ая, -ое, *adj.* mający włosy, brwi i rzęsy, brwi białe; białorzęsy; **-брюхій**, -ая, -ое, *adj.* białobrzuchy; **-ва́тый**, -ая, -ое, *adj.* białawy; **-волосый**, -ая, -ое, *adj.* białowłosy; **-головецъ**, -вца, *m.*, v. Таволга (илемная); **-голо́вникъ**, -а, *m. Bot.* (*spiraea palmata*), parzydło; **-голо́вый**, -ая, -ое, *adj.* białogłowy; **-гри́вый**, -ая, -ое, *adj.* białogrzywy; **-душка**, v. Куни́ца (каменная); **-зёрка**, -и, *f.* statek wodny używany na Białém jeziorze; **-зёръ**, бѣлозо́ръ, -а, *m. Bot.* (*parnassia*), parnaska; **-зу́бый**, -ая, -ое, *adj.* białozęby; **-ка́менный**, -ая, -ое, *adj.* białościenny, z białego muru; **-конытникъ**, v. Подбѣлъ (*Bot.*); **-косъ**, -а, *m.* materya jedwabna w różne kolory; **-крыльникъ**, -а, *m.*, v. Калужница; **-крылый**, -ая, -ое, *adj.* białoskrzydły (ptak), o skrzydłach białych; **-кудренникъ**, -а, *m. Bot.* (*ballota alba*), bezząb, mierznica; **-ку́рый**, -ая, -ое, *adj.* żółtowłosy, blondyn.
Бѣло́къ, -лка́, *m.* 1. mak, maczek biały; 2. *Med.* bielmok.
Бѣло-листве́нникъ души́стый, бѣлолистъ души́стый, *m. Bot.* (*centaurea moschata*), bławat wonny; piżmowiec, piżmowe ziele
muszkatołowe; **-лѝйный**, -ая, -ое, *adj.* białolicy; **-мо́йка**, -и, *f.* praczka do cienkiéj bielizny; **-мо́рдый**, -ая, -ое, *adj.* zwierzę z mordą białą; **-мѣстецъ**, **-мѣстный**, v. Бѣлопомѣстецъ, **-помѣстный**; **-пашецъ**, -шца, *m.* włościanin wolny od podatku; **-помѣстецъ**, -стца, v. Бѣлопа́шецъ; **-помѣстный**, -ая, -ое, *adj.* wolny od podatku; **-ря́сецъ**, -зца, *m.* duchowny mogący mieć żonę, ksiądz świecki; **-ру́кій**, -ая, -ое, *adj.* mający białe ręce, białoręki; **-ру́чка**, -и, *f.* pieszczoszek, pieszczoszka, osoba unikająca pracy; **-сире́нь**, v. Сире́нь (бѣлая); **-снѣжный**, -ая, -ое, *adj.* biały jak śnieg.
Бѣлость, -и, *f.* białość.
Бѣло-ту́рка, v. Арнаўтка; **-усъ**, -а, *m.*, v. Щетинница; **-хво́стикъ**, -а, *m. H. n.* (*falco albicilla*), białogonek; **-хво́стый**, -ая, -ое, *adj.* białogonny; **-цвѣтникъ**, -а, *m. Bot.* (*leucoium*), białogonka.
Бѣлочный, -ая, -ое, *adj.* z białka od jaja, białkowaty; бѣлочная перепо́нка, v. Оболо́чка (бѣлочная).
Бѣло-шне́йка, **-шне́я**, -и, *f.* szwaczka pięknéj bielizny.
Бѣлошейка, -и, *f. H. n.* (*saxicola oenanthe*), białoszyjka.
Бѣлу́га, -и, *f. H. n.* (*accipenser huso*), wyz; *it.* gatunek delfina.
Бѣлу́жина, -и, *f.* wyzina.
Бѣлу́жій, -ья, -ье, *adj.* wyБѣлу́ха, v. Бѣлу́га. [zowy.
Бѣлый, -ая, -ое, *adj.* biały; бѣлое ору́жіе, v. Рундъ, Стихъ (бѣлый), Горя́чка, Ры́бка (бѣлая), Духове́нство (бѣлое) *etc.*; бѣлъ какъ снѣгъ, бѣлъ какъ лунь, v. Лунь.
Бѣль, -и, *f.* 1. *Eccl. sl.*, v. Бѣлизна; 2. biel; *Med.* upławy białe.
Бѣлье́, -я́, *n.* bielizna.
Бѣльмо́, -а, *m.* bielmo na oku, katarakta, czarna błona na oku.
Бѣльмокъ, -а, *m.* bieluga, gatunek żywicy.
Бѣльмоо́чный, -ая, -ое, *adj.* bielmooki, mający bielmo na oku.
Бѣльморо́тъ, -а, *m.* okulista, co kataraktę z oczu zdejmuje.
Бѣльцы, *pl. m.* 1. pierwiosnki; 2. *Bot.*, v. Маргари́тка.
Бѣльчу́га, -и, *f.*, **Бѣльчу́гъ**, -а, *m.*, **Бѣльчу́ть**, -и, *f.*, v. Рыбка (бѣлая). [bielić się.
Бѣлѣть, *v. n.* bielić; **-ся**, *v. r.*
Бѣля́къ, -а, *m.* 1. bielak, zając biały; 2. przechód ryb gromadami; 3. podatek w skórach zwierzęcych w Syberyi; 4. baran bardzo białéj sierści.
Бѣля́на, -ы, *f.* statek wodny.
Бѣля́нка, -и, *f.* 1. *Bot.* (*leucoium*), v. Бѣлоцвѣтникъ; (*agaricus subdulcis*), gatunek bedłki; 2. blondynka.
Бѣсёнокъ, -нка, **Бѣсёнышъ**, -а, *m. dim.* djabełek.
Бѣсикъ, -а, *m. dim.* djabełek; Картезіены бѣсики, djabełeki kartezyańskie.
Бѣсить, *v. a.* rozgniewać kogo, rozzłościć. [młotowiec.
Бѣсникъ, -а, *m. Bot.* (*cestrum*),
Бѣсно-ва́ніе, -я, *n.* opętanie; **-ва́тый**, -ая, -ое, *adj.* opętany; **-ва́ться**, *v. r. Eccl. sl.* być opętanym; robić głupstwa, zbytecznie postępować; **-ова́тство**, -а, *n. Eccl. sl.* fanatyzm; **-ова́ть**, -а, *m. Eccl. sl.* fanatyk.
Бѣсну́еный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* opętany od czarta.
Бѣсово молоко́, v. Молочай (ослиный). [djabelsku.
Бѣсо́вски, *adv.* djabelnie, po
Бѣсо́вскій, -ая, -ое, *adj.* djabelski, czartowski, szatański.
†**Бѣсо́нство**, -а, *n.*, v. Бѣсовщи́на.
Бѣсовщи́на, -ы, *f.* djabelstwo, rozpusta, zbytnia pustota.
Бѣсъ, -а, *m.* bies, czart, djabeł; *it.* v. Разсыпа́ться (мелкимъ бѣсомъ).
Бѣшеница, -ы, *f. Bot.*, v. Омёгъ.
Бѣшенка, -и, *f.* gatunek śledzia. [wściekłość; zajadłość.
Бѣшенство, -а, *n.* szaleństwo,
Бѣшеный, -ая, -ое, *adj.* szalony, wściekły; бѣшеная рыба, v. Желѣзня́ца; бѣшеная вишня, бѣшеная ягода, v. Белладо́нна; бѣшеное зе́лье, v. Дурма́нъ.
Бѣшь, бишь, *part.* (*pop.*) też.
Бюджетъ, -а, *m.* budżet.
Бюро́, *s. n. indecl.* biuro, bióro.
Бюстъ, -а, *m.* biust, popiersie.

В.

Вабельщикъ, -а, *m.* wabnik, co łowi ptaki na przynętę.
Ва́бикъ, -а, *m.* 1. wabik, piszczałka do wabienia ptaków; 2. młody ogier.
Ва́било, -а, *n.* przyłuda, przynęta.
Ва́бильщикъ, v. **Ва́бельщикъ**.
Ва́битель, -я, *m.* zwabiacz.
Ва́бить, *v. a.* wabić, nęcić.
†**Ва́бій**, -я, *m.*, v. **Зять**.
Ва́бка, -и, *f.*, **Ва́бленіе**, -я, *n.* wabienie.
Вавака́нье, -я, *n.* szczebiotanie przepiórki; wabienie głosem przepiórek. [przepiórki.
Вавака́ть, *v. n.* wydawać głos
Вавило́ны, -овъ, *pl. m.* nieład, zamieszanie; kratki, paski przeplatane, służące do osłony, v. Вичуры; выводи́ть вавило́ны, *aba* ходи́ть вавило́нами, *gęsi nawracać, kaczki zaganiać, krzywo chodzić, taczać się.
Вага́, -и, *f.* 1. waga; 2. waga u woza; 3. lada, gatunek windy.

Вагемéйстеръ, -а, *m.*, v. **-Вѣсовщикъ**.

Вагенбýръ, -а, *m.* обóз przy wojsku, zebranie powozów należących do wojska.

Вагенмéйстеръ, -а, *m.* wagmajster, obożny, obozowy.

Вагóнъ, -а, *m.* wagon.

Вагрáнка, -и, *f.* (*w górnictwie*:) piec do topienia żelaza, piec ludwisarski.

Вагрáночный, -ая, -ое, *adj.* вагрáночная печь, v. **Вагрáнка**.

Вáдить, *v. a.* osławiać, oczerniać.

Вáжденіе, -я, *n.* osławianie.

Вáженка, -и, *f.* damula.

Вáжникъ, -а, *m.* ważnik.

Вáжничанье, -я, *n.* ważenie, udawanie znakomitéj osoby.

Вáжничать, *v. n.* ważyć; udawać poważnego.

Вáжность, -и, *f.* powaga, poważność, ważność.

Вáжный, -ая, -ое, *adj.* uważany; poważny; znamienity; ważny.

Вáжня, -и, *f.* waga. [żny.

Вáза, -ы, *f.* waza.

Вáзочка, -и, *f. dim.* wazka.

Вáйда, в. **красúльная**, *f. Bot.* (*isatis tinctoria*), urzęt; siniło.

Вáія, **Вáія**, -и, *f. Eccl. sl.* palma, rószczka palmowa.

Ваіеносный, -ая, -ое, *adj.* palmoniedzielny.

Вакáнтный, -ая, -ое, *adj.* wolny, niezajęty, wakujący.

Вакáнція, -и, *f.* wakans.

Вакаціóнный, -ая, -ое, *adj.* wakacyjny. [czynek.

Вакáція, -и, *f.* wakacya, odpo-

Вáкса, -ы, *f.* szuwaks, czernidło, (smarowidło do obuwia).

Вáксить, *v. a.* szuwaksem nacierać. [waksowy.

Вáксовый, -ая, -ое, *adj.* szu-

Вакханáлія, -и, *f.* bachanalia, uroczystości na cześć Bachusa.

Вакшеніе, -я, *n.* szuwaksowanie.

Валáхъ, -а, *m.*, v. **Калýжница**.

Валгáнгъ, -а, *m. Fortf.* płaszczyzna na wyniosłem miejscu, taras.

Валдшнéпъ, v. **Бекáсъ** (лѣсной).

Валéжникъ, -а, *m.* obłam leśny, drzewo od wiatru obalone.

Валéжный, -ая, -ое, *adj.* od wiatru obalony; валéжный лѣсъ, v. **Валéжникъ**.

Валёкъ, -лька, *m.* 1. wałek, poduszka okrągła; 2. magłownik; 3. pralnik; 4. kijanka; 5. orczyk.

Вáленецъ, -нца, *m.* 1. chléb pszenny; 2. v. **Вáленокъ**.

Вáленокъ, -нка, *m.*, (*pl.* валенки), papuć pilśniany.

Валерiáндова трава, v. **Сѣверница**.

Валерiáна, -ы, *f.*, v. **Булдырьянъ**. [walet, niżnik.

Валетъ, -а, *m.* (*w kartach*:)

Вáликъ, -а, *m. dim.* 1. walek; 2. *Archit.* walek, walczyk.

Валúть, 1. *v. a.* obalić, walić, zrzucać, nawalić; *it.* v. **Кренговать**; 2. *v. n.* zgromadzać hurmem; (o śniegu:) padać; снѣгъ валитъ, śnieg pada; народъ валомъ вáлитъ на площадь, naród wali się na płoszczad; **-ся**, *v. r.* 1. walić się, obalać się; валúться подъ вѣтеръ, v. **Дрейфовать**; валúть съ чего-либо, padać z czego; у него все изъ рукъ валится, z rąk mu wszystko wypada; 2. * padać, zdychać, umierać.

Вáлка, -и, *f.* 1. v. **Рýбка**; 2. pochylenie okrętu dla naprawy; 3. (†), —, bitwa, walka.

Вáлкій, -ая, -ое, *adj.* chwiejący się, kołyśliwy, chybki.

Вáлко, *adv.* chybko, kołyśliwo, chwiejąc się; §. ни шáтко, ни вáлко, ни нá сторону, miernie, skromnie, bez niedostatku i bez zbytku; жить ни шáтко, ни вáлко, żyć skromnie, miernie, bez niedostatku i bez zbytku.

Вáлкость, -и, *f.* kołysanie się, chobotanie; chybkość okrętu.

Валовóй, (-вóй), -ая, -óе, *adj.* hurtowy, ryczałtowy; валовая продáжа, (*en gros*), przedaż hurtowa. [(konia).

Валóшенье, -я, *n.* wałaszenie

Валóшить, *v. a.* wałaszyć, wyrzynać (konia).

Валторнá, -ы, *f.* waltornia.

Валторнúстъ, -а, *m.* waltornista, grający na waltorni.

Валýй, -я, *m. Bot.* (*agaricus integer*), bełdłka chartopłoch.

Валýпъ, -а, *m.* głaz, kamień.

Валýхъ, -а, *m.* wyrznięty baran.

Валъ, -а, *m.* 1. wał, okop; 2. *Mech.* wał, walec; 3. *Fortf.* podwale; 4. wał, bałwan morski.

Вáльдшнепъ, v. **Бекáсъ** (лѣсной).

Вальсировáть, *v. n.* walcować.

Вáльсъ, -а, *m.* walec (taniec).

Вáльтрапъ, -а, *m.* deka sukienna (na konia).

Вáльщикъ, -а, *m.* kładzący papier na pilś.

Валю́та, -ы, *f.* waluta, wartość, którą wystawiający weksel odebrał w pieniądzach lub towarach.

Валя́льный, -ая, -ое, *adj.* foluszowy, do foluszu należący.

Валя́лыня, -и, *f.* folusz, miejsce i młyn do folowania.

Валя́льщикъ, -а, *m.* folusznik.

Валя́ніе, -я, *n.* walanie, tarzanie; folowanie; zaczynianie ciasta; валя́ніе сýконъ, folowanie sukien.

Валя́ный, -ая, -ое, *adj.* zwalany, sfolowany.

Валя́ть, *v. a.* walać, tarzać, folować; валять тѣсто, zaczyniać ciasto; валять въ снѣгу, walać w śniegu; валяй его, okładaj go! катай — валяй! dali! wprzód! **-ся**, *v. r.* walać się; долго валять въ постéлѣ, walać się w łóżku; валять въ ногахъ у кого-либо, leżeć komu wciąż na karku; его вéщи валя́ются по всей комнатѣ, rzeczy jego poniewierają się, leżą [po całéj izbie] wszędzie porozrzucane.

Вампúръ, -а, *m. H. n.* (*vampyrus*), wampir, gatunek nietoperza; upiór, czyli trup, który, według mniemania, wysysa krew z osób wpadających w suchoty.

Ванадіево- (*abo* **ванадово-**) **-кúслый**, -ая, -ое, *adj. Chem.* wanadokwaśny. [*tall.* wanadium.

Ванáдій, **Ванáдъ**, -а, *m. Me-*

Вáнги, *pl. f. Mar.*, v. **Шкáли**.

Вáнда, -ы, *f.* gatunek wiersz, więcierzy do łowienia ryb, gołomacz.

Вандовщикъ, -а, *m.* rybak wierszą, gołomaczem łowiący, więcierznik.

Вандрýтный, -ая, -ое, *adj.* belek w kopalniach się tyczący.

Вандрýтъ, -а, *m.* w kopalniach belki zabezpieczające od zapadnienia ziemię.

Вáндышъ, v. **Снятóкъ**.

Ваниль, -и, *f.* wanila; *it.* v. **Ванúльникъ**.

Ванильникъ, -а, *m. Bot.* (*vanilla*), wanilia (rośl.).

Ванúльный, -ая, -ое, *adj.* wanilowy; ванильный шоколáдъ, czokolada waniłowa.

Вáнна, -ы, *f.* wanna.

Вáнты, -овъ, *pl. m.* wanty, liny idące w drabinkę z węzłów od wierzchu masztu, obceje.

Вáнька — встáнька, v. **Прыгýньчикъ**; *it.* wańka.

Вапъ, -а, *m.* (*rubrica fabrilis*), rubryka, lubryka. [**Синемёйка**.

Варакýша, **Варакýшка**, v.

Варвáрка, -и, *f.* 1. barbarzynka, dzika, okrutna; 2. *Bot.* (*barbarea*), barbarka.

Варвáрски, *adv.* po barbarzyńsku, dziko, okrutnie.

Варвáрскій, -ая, -ое, *adj.* barbarzyński, dziki, okrutny; nieludzki, srogi; gruby, niewykształcony.

Варвáрство, -а, *n.* barbarzyństwo, nieludzkość, dzikość.

Варвáрствовать, *v. n.* po barbarzyńsku, dziko, okrutnie postępować.

Вáрваръ, -а, *m.* barbarzyniec, dziki, okrutnik; nieokrzesany.

Варвóрка, -и, *f.* tasiemka, wstążeczka z frężelką lub kutasikiem, służąca na zakładkę w książce.

Варгáнить, *v. n.* grać na drumli, wargomlić, brzdąkać; * kipieć, wrzeć. [gomlik, organki.

Варгáнъ, -а, *m.* drumla, war-

Вардéнкъ, -а, *m.* urzędnik mennicny przestrzegający, aby wszelka moneta miała należytą wartość wewnętrzną czyli stopę mennicną.

Вардованіе, -я, *n.* probowanie metallów, dochodzenie próby w metallach.

Вардовáть, *v. a.* probować metalle, dochodzić próby w metalach.

Варéга, *v.* **Вáранка.** [lach.

Варенéцъ, –нцá, *m.* słodkie mléko warzone i ukwaszone.

Варéникъ, –а, *m.* pierogi z sérem.

Варéніе, –я, *n.* warzenie, gotowanie; варéніе желýдка, warzenie, trawienie w żołądku.

Варенýха, –и, *f.* napój ciepły z korzeniami, krupnik.

Варéнчикъ, –а, *m. dim.*, v. **Варéникъ.**

Варéнье, –я, *n.* gotowanie; warzenie; v. **Варéніе.**

Вáриво, –а, *n. pop.* wszelkie warzywo.

Варúть, *v. a.* warzyć, gotować; trawić; вáрить пúво, warzyć, robić piwo; вáрить желýдокъ, żołądek trawi; –ся, *v. p.* być warzonym, gotowanym.

Варіúровать, *v. a. Mus.* waryować, robić waryacye.

Варіолúды, *pl. f. Med.* ospice nieprawdziwe; petocie.

Варіáнта, –ы, *f.* waryanta; różny tekst do czytania.

Варіаціóнное исчислéніе, *n. Mathem.* rachunek waryacyi.

Варіáція, –и, *f.* waryacya, rozmaicanie, zmianowanie.

Вáрка, –и, *f.* warzenie, gotowanie.

Варнáкъ, –а, *m.* zbrodzień wysłany na Syberyą. [charz.

Вáрникъ, –а, *m. Eccl. sl.* ku-

Вáрница, –ы, **Вáрня**, –и, *f.* miejsce gdzie się warzy, warzelnia.

Варовúкъ, –а, *m.* rękawiczka szewska. [sznur nasmolony.

Варовúна, –ы, *f.* dratew gruba,

Варовщáная мазь, *f.* maść królewska. [(антéчный).

Варýха, –и, *f.*, v. **Ложéчникъ**

Варъ, –а, *m.* 1. ukrop, war; обдавáть, обварúть вáромъ, obwarzyć; 2. smoła szewska; 3. v. **Узá**; 4. *Eccl. sl.* gorąco, ukrop.

Вáря, –и, *f.* war; вáря пúва, war piwa.

Василёкъ, –лькá, *m. Bot.* (*centaurea cyanus*), chaber, bławatek; василёкъ перúстый, v. **Лоскýтница** (сверобóйнолúстная).

Василéчекъ, –чка, *m. dim.* bławatek.

Василúскъ, –а, *m.* 1. *H. n.* (*lacerta basiliscus*), bazyliszek, szczur bajeczny; 2. *Eccl. sl.*, v. **Дракóнъ.**

Василúсникъ, Василúстникъ, –а, *m.*, v. **Рýта** (лугóвая).

Васильковúый, –ая, –ое, *adj.* bławatkowy, chaberkowy, modry, błękitny; васильковúый цвѣтъ, васильковúый чертополóхъ, v. **Василёкъ.** [hołdownik.

Вассáлъ, –а, *m.* wazal, lennik,

Вассáльство, –а, *n.* wazalstwo, lenność, hołdownictwo.

Вата, –ы, *f.* wata; сертýкъ на вáтѣ, watowany surdut.

Ватáга, –и, *f.* 1. rodnia, plemię; 2. gromada osady rybaków nad morzem Kaspijskiém i nad Wolgą; 3. skład narzędzi rybackich; 4. miejsce do łowu ryb; *cfr.* Артéль; идтú на ватагу, iść do miejsca, gdzie ryby łowią, iść na ryby.

Ватáжиться, *v. r.* gromadzić się, zbierać się, towarzyszyć się z rybakami.

Ватáжникъ, –а, *m.* członek gromady osady rybackiéj, rybołowiec. [dnie, licznie.

Ватáжно, *adv.* gromadnie, lu-

Ватáжный, –ая, –ое, *adj.* 1. obarczony liczną rodziną; 2. należący do gromady rybaków, gromadny.

Ватерлúнія, –и, *f.* linia wody, pod którą okręt może się zanurzać w wodzie.

Ватерпáсно, *adv.* w równi z poziomem wody, poziomo.

Ватерпáсный, –ая, –ое, *adj.* horyzontalny, poziomy, równy z poziomem wody.

Ватерпáсъ, –а, *m.* równowaga wodna, poziom wody. [сúлёкъ.

Ватлóчекъ, –чка, *m.*, v. **Ва-**

Вáточный, –ая, –ое, *adj.* watowy, z waty; вáточная фáбрика, fabryka wat.

Ватрýха, –и, *f.*, **Ватрýшечка**, –и, *f. dim.* ciasteczko z sérem.

Ватъ, –а, *m. H. n.* (*raia batis*), płaszczka gładka.

Вафельникъ, –а, *m.* 1. waflarz, co robi lub przedaje wafle; 2. forma na wafle. [wafle.

Вафельница, –ы, *f.* forma na

Вафельный, –ая, –ое, *adj.* waflowy; вáфельное тѣсто, ciasto waflowe; вафельная доскá, tabliczka waflowa; forma na wafle.

Вáфля, –и, *f.* wafla, ciastko wytłaczane i pieczone w formie, gofry.

Вахлáкъ, –а, *m. pop.* 1. nabrzmiałość, guz; narość na ciele; 2. *fig.* lejba, pień, bałwan.

Вахлáчка, –и, *f.* 1. *pop.* niewiasta lejbowata, głupia; 2. *Bot.*, v. **Серпýха** (полевáя).

Вахлáніе, –я, *n.* partactwo.

Вахлáть, *v. a.* partolić.

Вáхмистрскій, –ая, –ое, *adj.* wachmistrzowski.

Вáхмистръ, –а, *m.* wachmistrz, starszy podoficer w kawaleryi.

Вахня, –и, *f. H. n.* (*gadus aeglesinus*), łupacz, gołogłów; stokfisz.

Вáхта, –ы, *f.* 1. straż okrętowa; расписáніе по вáхтамъ, wachrolla; 2. *Bot.* (*menyanthes*), trzylistnik; вáхта трилúстная, v. **Трилúстникъ** (водяной); вáхта жёлтая, v. **Стрéлолистъ.**

Вáхтенный, –ая, –ое, *adj.* do straży okrętowéj należący; вáхтенный офицéръ, oficer mający straż na okręcie.

Вáхтеръ, –а *m.* podoficer dozorujący przy magazynie prowiantskim. [wachparada.

Вахтпарáдъ, –а, *m. Milit.*

Вахтóвникъ, –а, *m.*, v. **Кýбышечки** (бѣлыя).

Вашгердъ, –а, *m.* waszherd.

Вашезéмецъ, –а, *m.* ziomek, spółziomek.

Вашлóчекъ, v. **Васлéчекъ.**

Вашъ, –а, –е, *pron.* wasz; по вáшему, po waszemu; что не по вáшему, to nie po waszemu; не будетъ по вáшему, nie będzie po waszemu; Вашъ брáтецъ, Wasz pan brat, pański brat.

Ваáло, –а, *n.* dłuto, rylec.

Ваяльный, –ая, –ое, *adj.* ваяльный искýсство, sztuka snycerska, rzeźbiarska.

Ваáніе, –я, *n.* 1. rycie, rytowanie; rznięcie z drzewa, kucie z kamienia; 2. rycina, rzeźba, statua, posąg, płaskorzeźba, wypukloryt.

Ваятель, –я, *m.* rytownik, rzeźbiarz, snycerz; sztukator; obraźnik.

Ваять, *v. a.* ryć, rytować, wyrzynać z drzewa, kuć z kamienia.

Вбиваніе, –я, *n.* wbijanie.

Вбивáть, Вбúть, *v. a.* wbijać, wbić, wsadzać, wpychać, wrażać w pamięć; вбивáть свáи въ землю, wbijać pale w ziemię; *fig.* вбивáть кому́ что́-либо въ гóлову, въ толк, *wbijać, wbić komu co w głowę; –ся, *v. r. & p.* wbijać się, być wbitym; *wciskać się, wkradać się; *fig.* вбивáться къ кому́-либо въ мúлость, wkradać się do łaski czyjéj.

Вбúвка, –и, *f.* wbijanie; wpędzanie. [wciąganie w siebie.

Вбирáніе, –я, *n.* wsiąkanie,

Вбирать, Вобрать, *v. a.* wsiąkać, wciągać w siebie.

Вбúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вбивáть**, –ся.

Вблизú, *adv.* w blizkości, w pobliżu. [wciśniony.

Вбúтый, –ая, –ое, *part. p.* wbity,

Вбрáсываніе, –я, *n.* wrzucanie.

Вбрáсывать, Вбросúть, *v. a.* wrzucać, wrzucić, wciskać, wcisnąć; –ся, *v. r.* rzucić się w co.

Вбрóсить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вбрáсывать**, –ся.

Вбрызгúваніе, –я, *n.* wtryskiwanie, wstrzykiwanie, szprycowanie.

Вбрызгúвать, Вбрызнýть, *v. a.* wtryskiwać, wstrzykiwać, szprycować; –ся, *v. p.* wtryskiwać się, wstrzykiwać się, szprycować się.

Вбрызнýть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вбрызгúвать**, –ся.

Вбѣгáніе, –я, *n.* wbieganie.

Вбѣгáть, Вбѣжáть, *v. n.* wbiegać, wbiedz; онъ вбѣжáлъ какъ бѣшеный, wpadł jak szalony.

Вбѣгъ, –а, *m.*, **Вбѣжáніе**, –я, *n.*, v. **Вбѣгáніе.** [гать.

Вбѣжáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вбѣ-**

Вва́леніе, Вва́ливаніе, -я, *n.* wrzucanie, wwalenie.

Вва́ливать, Вва́лить, *v. a.* wrzucać, nawalać; *fig.* **вва́лить кому́-либо** въ спину, kazać dać komu parę wypalić; **-ся**, *v. r. & p.* wpadać, wpaść, nawalać się.

Введе́ніе, -я, *n.* 1. wprowadzenie, wstęp; intromissya; **введе́ніе во владѣ́ніе** имѣ́ществомъ, intromissya, wejście w posiadanie majętności; 2. (*Eccl.*) **введе́ніе во храмъ Пресвя́тыя** Богородицы, święto oczyszczenia N. P. Maryi, gromnice. [gromiczny, oczystny.

Введе́нскій, -ая, -ое, *adj.*

Ввезе́ніе, -я, *n.* wwiezienie, wprowadzenie, przywóz.

Ввезти *abo* **Ввезть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вво́зить.**

Ввергра́ніе, -я, *n.* wrzucanie, wtrącanie, wpychanie.

Ввергра́ть, Ввѣ́ргнуть, *v. a.* wrzucać, wrzucić, wtrącać, wtrącić, spychać, zepchnąć; **-ся**, *v. r.* wrzucać się, wpadać, wpaść; *fig.* **ввѣ́ргнуть** въ погибель, wpaść w nieszczęście.

Ввѣ́ргнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ввергра́ть, -ся.**

Ввержéніе, -я, *n.*, v. **Ввергра́ніе.** [**Ввѣ́ртывать, -ся.**

Ввернýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ввёртка**, -и, *f.*, **Ввёртываніе**, -я, *n.* wwiercenie, wwiercanie, wkręcenie, wkręcanie.

Ввёртывать, Ввертѣ́ть & Ввернýть, *v. a.* wwiercać, wwiercić, wkręcać, wkręcić; *fig.* **ввернýть кому́-либо** крючекъ, zaplątać kogo w skargi; **-ся**, *v. r.* wkręcać się, wkręcić się; **винтъ тру́дно ввёртывается**, szruba tępa i trudno się wkręca, wszrubowywa; *it.* **ввернýться**, nadejść, wpaść, pokazać się i zniknąć.

Ввертѣ́ніе, -я, *n.*, v. **Ввёртка.**

Ввертѣ́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Ввёртывать, -ся.**

Вверху́, *adv.* na górze; żyć **ввер**ху́, mieszkać na wyższém piętrze.

Вверхъ, *adv.* w górę; **смотрѣ́ть ввер**хъ, patrzeć w górę; **ввер**хъ по рѣкѣ́, pod wodę; **ввер**хъ дномъ, do góry nogami.

Ввертѣ́ніе, Ввёрчиваніе, -я, *n.*, v. **Ввёртка.** [**ватъ, -ся.**

Ввёрчивать, -ся, v. **Ввёртывать.**

Ввести *abo* **Ввесть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вводи́ть, -ся.**

Ввива́ніе, -я, *n.* wtrącenie się, mieszanie się w nieswoje.

Ввива́ть, Вви́ть, *v. a.* wplatać, wpleść, wkręcać, wkręcić; **-ся**, *v. r.* wplatać się, wkręcać się.

Вви́вка, -и, *f.* wplecenie, wkręcenie; wplot, uwitek.

Ввивокъ, -вка, *m.* rzecz wkręcona, wwinięta, zapleciona.

Ввинти́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Ввинчивать, -ся.**

Ввинчиваніе, -я, *n.* wszrubowywanie, wkręcanie.

Ввинчивать, Ввинти́ть, *v. a.* wszrubowywać, wszrubować, wkręcać, wkręcić.

Вви́снуть, Вви́снуть, *v. n.* wklęsać, wklęsnąć, na dół opaść, obwisnąć.

Вви́сный, -ая, -ое, *adj.* wklęśnięty, opadły, obwisły.

Вви́снуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вви́сать.**

Вви́тіе, -я, *n.*, v. **Ввивка.**

Вви́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ввива́ть, -ся.**

Вводи́тель, -я, *m.* wprowadzający kogo gdzie, wprowadzca, zaprowadziciel; **- но́востей**, nowator. [wadząca kogo gdzie.

Вводи́тельница, -ы, *f.* wpro-

Вводи́ть, Ввести́ & Ввесть, *v. a.* wprowadzać, zaprowadzać, wstawiać, wprawiać co; **вводи́ть но́выя фо́рмы**, zaprowadzać nowe formy; **вводи́ть въ до́лжность**, wprowadzić kogo w urząd; **вводи́ть кого́-либо въ долги́**, wprowadzać kogo w długi; **вводи́ть въ грѣ́хъ**, wprowadzić kogo w grzéch; **вводи́ть въ заблужде́ніе**, wprowadzać w błąd; **вводи́ть въ собла́знъ**, gorszyć kogo; **вводи́ть въ кра́ску**, въ стыдъ, zawstydzić kogo.

Вво́дный, -ая, -ое, *adj.* włożony, wkładany; przytoczony; **вво́дная ба́лка**, belka włożona w ścianę po wyjęciu spruchniałego; **вво́дныя слова́**, przytoczone słowa.

Вводъ, -а, *m.* wprawianie, wstawianie, wprowadzanie.

Вво́дчикъ, -а, *m.* sternik.

Ввозить, Ввезти *abo* **Ввезть**, *v. a.* wwozić, wwieźć, dowozić, przywozić, przywieźć.

Ввóзка, -и, *f.* wwożenie, wprowadzenie, przywożenie.

Вво́зный, -ая, -ое, *adj.* dowożny; sprowadzony; **вво́зная по́шлина** *abo* **вво́зное**, *s. n.* cło wchodowe, cło od wprowadzanych towarów lub płodów; **вво́зные това́ры**, towar przywożny, sprowadzany.

Ввозъ, -а, *m.*, v. **Ввóзка.**

Вволакиваніе, -я, *n.* wciąganie, wciągnienie.

Вволакивать, Вволочь, *v. a.* wciągać, wciągnąć, wewlec; **-ся**, *v. p.* być wciąganym, wciągniętym, wciągać się w co.

Вволочéніе, -я, *n.* wewleczenie. [**Вволакивать, -ся.**

Вволочь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вворачиваніе**, -я, *n.* wtaczanie.

Вворáчивать, Вворотить, *v. a.* wtaczać, wtoczyć; **-ся**, *v. p.* być wtaczanym, wtoczonym, wtaczać się.

Ввыкать, Ввы́кнуть, v. **Пріучáться, Пріучи́ться.**

Ввѣ́реніе, -я, *n.* powierzenie, zaufanie, polecenie.

Ввѣ́ритель, -я, *m.* ten co powierza, powierca, pryncypał.

Ввѣ́рить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ввѣря́ть, -ся.**

Ввѣря́ть, Ввѣ́рить, *v. a.* dowierzać, powierzyć, zaufać; oddawać co komu; **-ся**, *v. r.* powierzać się, oddawać się komu.

Вдава́ніе, -я, *n.*, v. **Вдáвка.**

Вдава́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдáвливать, -ся.**

Вдáвка, -и, *f.*, **Вдавле́ніе, Вдавли́ваніе**, -я, *n.* wtłaczanie, wtłoczenie, wgniatanie, wgniecienie, wciskanie.

Вдавли́вать, Вдави́ть, *v. a.* wtłaczać, wtłoczyć, wgniatać, wgnieść, wciskać, wcisnąć; **-ся**, *v. r.* wgnieść się, wklęsnąć.

Вдáвнѣ, *adv.* przedtém, dawno.

Вдáлбливаніе, -я, *n.* wydrążanie, wycięcie dłótem.

Вдáлбливать, Вдолби́ть, *v. a.* wycinać dłótem, wydrążać; *fig.* **вдолби́ть кому́-либо что** въ го́лову,

wrażać, wbijać komu co w głowę, w pamięć.

Вдалекѣ, *adv.* odlegle, dawno, przedtém. [zdaleka.

Вдали, *adv.* w dali, opodal.

Вдаль, *adv.* w dal.

Вдать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдавать**, **-ся**. [wsuwanie.

Вдвиганіе, **-я**, *n.* wsunięcie, wsuwanie.

Вдвигáть, **Вдвúгать**, **Вдвинуть**, *v. a.* wsuwać, wciągać, wtaczać; **-ся**, *v. r.* wtaczać się, wsuwać się; ящикъ худо вдвигáется, szuflada nie wsuwa się do stołu.

Вдвигиваніе, **-я**, *n.* wsuwanie, wciąganie. [**-ся**.

Вдвúгивать, **-ся**, v. **Вдвигáть**, **Вдвижнóй**, (**-жúй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* mogący być wciągnionym, wsuniętym; вдвижнóй ящикъ, szuflada.

Вдвúнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдвигáть**, **-ся**.

Вдвóе, *adv.* we dwoje; взять вдвóе, wziąć we dwoje.

Вдвоéмъ, *adv.* we dwóch, samowtór.

Вдвойнѣ, *adv.* podwójnie.

Вдёргать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдёргивать**, **-ся**.

Вдёргиваніе, **-я**, *n.* wciąganie, zawlekanie.

Вдёргивать, **Вдёргать**, **Вдёрнуть**, *v. a.* nawlekać, wciągać, nawlec, wciągnąć; **-ся**, *v. p.* być wciąganym, *etc.*

Вдёрнуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вдёргивать**, **-ся**.

Вдесятеро, *adv.* wdziesięcioro.

Вдираться, **Водраться**, *v. r.* wdzierać się, przeciskać się.

Вдовá, **-ú**, *f.* wdowa.

Вдовéцъ, **-вца**, *m.* wdowiec.

Вдовúца, *Eccl. sl.*, v. **Вдовá**.

Вдовúчій, *Eccl. sl.*, v. **Вдовій**.

Вдóвій, **-ья**, **-ье**, *adj.* wdowi; do wdowy należący; вдóвій домъ, wdowi dom; вдóвье, *s. n.* alimenta dawane po śmierci męża.

Вдóволь, *adv.* podostatkiem.

Вдóвственный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wdowi; вдóвственное состоянie, v. **Вдóвство**.

Вдóвство, **-а**, *n.* wdowstwo; prawo wdówства, prawo wdowstwa.

Вдóвствованіе, **-я**, *n.* stan wdowi. [wcem lub wdową.

Вдóвствовать, *v. n.* być wdo-

Вдóвушка, **-и**, *f.* wdówka, młoda wdowa.

Вдóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* wdowy, wdowi; owdowiały.

Вдовѣть, v. **Вдóвствовать**.

Вдогáдъ, *adv. c.* не; не вдогадъ мнѣ бúло, wcale mi to na myśl nie wpadło.

Вдодъ, v. **Удóдъ**.

Вдолбúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдалбливать**, **-ся**.

Вдолблéніе, **-я**, *n.* wydrążenie, wycięcie dłótem.

Вдоль, *adv.* wdłuż, na dół; вдоль бéрега, *albo* вдоль по бéрегу, wzdłuż brzegu.

Вдонѣкъ, v. **Вдогадъ**.

Вдóсталь, *adv. ścisłkiem*, w całości.

Вдохновéніе, **-я**, *n.* natchnienie; zapał; вдохновéніе свúше, wyższe natchnienie; вдохновéніе Бóжіе, Boskie natchnienie.

Вдохновéнно, *adv.* z natchnienia, sposobem natchnionym.

Вдохновéнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* natchniony. [**Вдыхáть**, **-ся**.

Вдохнýть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдругорядь**, *adv.* (*pop.*) powtórnie, po raz drugi.

Вдругъ, *adv.* 1. razem, od razu; 2. natychmiast, wnet, nagle.

Вдувáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do dmuchania służący, do nadymania.

Вдувáніе, **-я**, *n.* wdmuchiwanie, wdmuchnienie, nadymanie.

Вдувáть, **Вдуть**, **Вдýнуть**, *v. a.* wdmuchiwać, wdmuchnąć; nadymać, nadąć; **-ся**, *v. p.* być wdmuchiwanym, wdmuchniętym.

Вдýнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдувать**, **-ся**. [**вать**, **-ся**.

Вдуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдувать**, **-ся**.

Вдушевлéніе, **-вля́ть**, v. **Одушевленіе**.

Вдыхáльникъ, **-а**, *m.* & **Вдыхáльница**, **-ы**, *f.* narzędzie do wdychania powietrza.

Вдыхáніе, **-я**, *n.* wciąganie w siebie, wziewanie powietrza.

Вдыхáть, **Вдохнýть**, *v. a.* wdychać, wciągać, wziewać w siebie; *natchnąć; Богъ вдохнýлъ въ пéрваго человѣка духъ жúзни, Bóg natchnął pierwszego człowiego duchem żywota.

Вдѣваніе, **-я**, *n.* wdziewanie, wkładanie.

Вдѣвáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wdziewalny; вдѣвальная игла, igła do nawlekania.

Вдѣвáть, **Вдѣть**, *v. a.* wdziewać, wdziać, wkładać, włożyć, wsuwać, nawlekać; **-ся**, *v. p.* wkładać się w co, wsuwać się w co, nawlec się, wohodzić. [wlekania.

Вдѣжка, **-и**, *f.* igła do na-

Вдѣланіе, **-я**, *n.* osadzenie, wprawienie. [**Вдѣлывать**, **-ся**.

Вдѣлать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдѣлка**, **-и**, *f.* osada, osadzenie, wprawienie; rzecz wprawiona, wstawka.

Вдѣлываніе, v. **Вдѣланіе**.

Вдѣлывать, **Вдѣлать**, *v. a.* osadzać, osadzić, wprawiać, wprawić; wstawiać, wstawić.

Вдѣть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдѣвать**, **-ся**. [(zwierzę).

†**Вéверица**, **-ы**, *f.* gronostaj,

Веденіе, **-я**, *n.* prowadzenie, przewodniczenie, postępek.

Ведёрко, **-а**, *n. dim.* wiaderko, stągiew' mała.

Ведёрникъ, **-а**, *m.* wiadernik, bednarz robiący i przedający wiadra.

Ведёрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wiadrowy, wiaderny; ведёрная обрýчъ, obręcz wiadrowa; ведёрная продáжа винá, przedawanie wódki po wiadrze! [**дёрко**.

Ведёрочко, **Ведёрцо**, v. **Ведёрко**.

Ведéтъ, **-а**, *m.* wedeta, szyldwach konny, straż najbliższa nieprzyjaciela.

Вéдренность, **-и**, *f.* pogoda; niebo pogodne, jasne.

Вéдренный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pogodny, wypogodzony, jasny.

Ведрúще, **-а**, *n. augm.* wiadrzysko.

Вéдро, **-а**, *n.* wiadro, ceber, kubeł; продавáть винó вéдрами, pogoda, czas piękny, pogodny; лúтъ ведрóмъ, v. *sub*: **Лить**.

Вёрдо, **-а**, *n.* pogoda, czas piękny, pogodny; v. *sub*: **Гроза**, **Дождь** (§.). [**Вёдрен....**

Вéдрянность, **Вéдряный**, v. **Веельзевýлъ**, **-а**, *m.* belzebub, djabeł, szatan, zły duch; обезьяна веельзевýлъ, (*simia beelzebul*), belzebub małpa. [dzwonica.

†**Вежа**, **-и**, *f.* wieża, baszna,

Вездѣ, *adv.* wszędzie, wszędy.

Вездесýщіе, **-я**, *n.* wszędybytność, obecność na każdém miejscu.

Вездесýщій, **-ая**, **-ое**, *adj.* wszędziebytny, wszędzie istnący, wszędzie przytomny.

Вездесýщность, **-и**, *f.* wszędybytność, obecność na każdém miejscu.

Вездесýщный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wszędzie przytomny; v. **Вездесýщій**. [żenie.

Везéніе, **-я**, *n.* wiezienie, wo-

Везтú, *v. a.* wozić, wieźć, zwozić, zwieźć; **-ся**, *v. p.* być wiezionym, jechać.

Векселе-вáться, *v. r.* wydawać wexel między sobą; **-дáвецъ**, **-вца**, *m.* wexlodawca, oddający wexel; **-дáвица**, **-ы**, *f.* wexlodawczyni, oddająca wexel; **-дáтель**, **-дательница**, v. **Векселедáвецъ**, **-дáвица**, **-принимáтель**, v. **Акцептáторъ**.

Вéксель, **-я**, *m.* wexel, oblig.

Вéксельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wexlowy, wekslowy; вéксельныя дѣла, sprawy wekslowe.

Вéлка, **-и**, *f.* 1. blok, krążek, na którym się co winduje; 2. *H. n.* (*sciurus*), wiewiórka.

Велблýдъ, **Велблюдъ**, *Eccl. sl.*, v. **Верблюдъ**.

Велвóтъ, **-а**, *m. Bot.* (*elatine*), elatynek, nadwornik.

Велегла-гóланіе, **-гóливый**, v. **Велерѣчіе**, **Велерѣчивый**.

Веле-глáсіе, **-я**, *n. Eccl. sl.* głośne mówienie; wielki głos; **-глáсный**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* bardzo głośny, krzykliwy w śpiewaniu lub w mowie; *it.* v. **Громоглáсный**; **-лѣпіе**, **-я**, *n. Eccl. sl.* wytworność, gustowność; **-лѣпка**, **-и**, *f. Bot.* (*gloriosa*), lilia wytworna; **-лѣпный**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* okazały, wspaniały, ozdobny, przepyszny;

Веле-лѣпота, -ы, *f.*, v. **Велелѣпіе**; **-лѣпъ пышный**, v. **Велелѣпка**; **-мудренный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielce mądry, bardzo mądry; **-мудріе**, -я, *n. Eccl. sl.* wysoka mądrość, filozofia; **-мудрствовать**, *v. n.* zajmować się, zagłębiać się w filozofii; **-мудрый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielce mądry, bardzo mądry; **-пенная бумага**, *f.* papier welinowy, bez prążek; **-рѣчивость**, -и, *f.* wielomowność, gadatliwość; **-рѣчивый**, -ая, -ое, *adj.* wielomowny, gadatliwy; **-рѣчіе**, -я, *n. Eccl. sl.* wielomowstwo, gadanina, wielomowność; **-уміе**, -я, *n. Eccl. sl.* mądrość; **-умный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo mądry.

Вели-кáнскій, -ая, -ое, *adj.* olbrzymi; **-кáнша**, -и, *f.* olbrzymka; **-кáнъ**, -а, *m.* olbrzym, człowiek nadzwyczajnego wzrostu; **-кáнъ-змѣя** (змѣй), v. **Удавъ** (обыкновéнный).

Великій, -ая, -ое, *adj.* wielki; **Великій Князь**, Wielki Książę; **Великая Княгиня**, Wielka księżna; **Петръ Великій**, Piotr Wielki; **Великій Магúстръ**, Mistrz Wielki.

Вели-кобáтый, -ая, -ое, *adj.* przywielki, nieco wielki; **-кодержáвный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wszechwładny; **-кодýшествовать**, *v. n.* być wspaniałomyślnym; **-кодýшіе**, -я, *n.* wspaniałomyślność; **-кодýшный**, -ая, -ое, *adj.* wspaniałomyślny; **-конéнитый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielkiego, sławnego imienia; **-кокнáжескій**, -ая, -ое, *adj.* Wielkoksiążęcy; **-колѣпіе**, -я, *n.* wspaniałość, okazałość, przepyszność; **-колѣпный**, -ая, -ое, *adj.* wspaniały, okazały, przepyszny; **-конóчный**, -ая, -ое, *adj.* najpotężniejszy; **-комóщный**, v. **Великомóчный**; **-комýченикъ**, -а, *m.* męczennik, który sroższe od innych znosił męczarnie; **-комýченица**, -ы, *f.* męczenniczka, która sroższe od innych znosiła męczarnie; **-комýченическій**, -ая, -ое, *adj.* wielko-męczeński; **-конéкъ**, -нька, -нько, *adj.* dosyć wielki, wysoki, podrosły; **-конóгъ**, -а, *m. Bot.* (*selago*), gatunek mchu.

Великопостúтный, -ая, -ое, *adj.* wielkopostny.

Великопóстный, -ая, -ое, *adj.* wielkopostny, do wielkiego postu należący.

Великороднúтый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* znakomitego rodu.

Великорóслый, -ая, -ое, *adj.* wielkorosły, wzrostu wielkiego.

Великосéрдый, -ая, -ое, *adj.* wielkosercy. [ległość.

Великóсть, -и, *f.* wielkość, roz-

Величáвость, -и, *f.* duma; pycha; nadętość.

Величáвый, -ая, -ое, *adj.* dumny, wyniosły; pyszny, wspaniały.

Величáніе, -я, *n.* 1. sławienie, chwalenie, uwielbianie kogo; 2. duma, wyniosłość, wspaniałość.

Величáтельный, -ая, -ое, *adj.* sławny, wielbiący, pochlebiający; **величáтельный стихъ**, v. **Величáніе** (3).

Величáть, *v. a.* wielbić, wysławiać, przenosić nad innych; **-ся**, *v. r.* chełpić się, chlubić się, wynosić się; być wielbionym.

Величественность, -и, *f.* wspaniałość, okazałość, przepych.

Величественный, -ая, -ое, *adj.* wspaniały, okazały, przepyszny.

Величество, -а, *n.* wielkość, wspaniałość, okazałość, świetność, wieliczeństwo; **Его Императорское Величество**, Najjaśniejszy Panie!

Величина́, -ы́, *f.* wielkość, ilość.

Велúчить, *v. a.* kogó, wielbić, wychwalać, wznosić; **-ся**, *v. r.* wynosić się; być sławionym.

Величіе, -я, *n.* wielkość, wspaniałość, majestat.

Вéлій, -ія, -іе, *adj. Eccl. sl.* wielki. [tu.

Вель, -я, *m. Mar.* spód okrę-

Вельми, *adv. Eccl. sl.* bardzo, nazbyt.

Вель-мóжа, -а, *m.* wielki pan, magnat; znakomity urzędnik; **-можевлáстіе**, -я, *n.*, v. **Аристократія**; **-можевлáстный**, v. **Аристократическій**; **-можедержáвіе**, -я, *n.*, v. **Аристократія**; **-можедержáвный**, v. **Аристократическій**; **-мóжескій**, -ая, -ое, *adj.* magnacki, pański, ludziom znakomitym właściwy; **-мóжность**, -и, *f.* wielkomożność; **-мóжство**, -а, *n.* wielkomożność, pańskość.

Велѣніе, -я, *n.* rozkaz, przykaz.

Велѣть, *v. a.* kazać, rozkazać; ******pop.* pozwolić; **вели емý войтú**, poproś go wejść.

Вéна, -ы, *f. Anat.*, v. **Жила** (krwionośna).

Венгéрка, -и, *f.* węgierka, (rodzaj surdutu).

Венéра, -ы, *f.* 1. *Myth.* Wenera, bogini miłości i piękności w Greckiéj mitologii; 2. *Astron.* Wenera, gwiazda wieczorna; 3. (*Venus*), gatunek muszli.

Венéрина рáковина, v. **Венéра** (3).

Венéринъ башмачéкъ, v. *sub*: **Башмачéкъ**. [бень.

Венéринъ грéбень, v. *sub*: **Грé-**

Венéринъ пóясъ, *Bot.* (*cestrum veneris*), gatunek wodokrzewu.

Венéринъ пупъ, v. **Пупóчникъ** (**Венéринъ**).

Венерúческій, -ая, -ое, *adj.* weneryczny, syfilityczny.

Венéрка, v. **Венéра** (3).

Венелóвый, -ая, -ое, *adj.* wenzelowy, przez cyfrę wyrażony; **вензелóвая печáть**, pieczątka z cyfrą.

Вéнзель, -я, *m.* cyfra; **печáть съ вéнзелемъ**, pieczątka z cyfrą.

Венцелóвый, v. **Венелóвый**.

Венúсъ, -и, *f. Miner.* granat; **Богéмская красная венúсъ**, v. **Карбýнкулъ**; **благорóдная венúсъ**, granat oryentalny; v. **Гранáтъ**.

Венúсовый, -ая, -ое, *adj.* granatowy. [ярь, v. *sub*: **Ярь**.

Венúцiанская, **Венúцéйская**

Вентиля́торъ, -а, *m.* wentylator, wiatraczek w izbie do wpuszczania powietrza.

Вéпревый, -ая, -ое, *adj.* wieprzowy, świni, kabani.

Вепрёнокъ, -нка, *m.* młody wieprzyk.

Вéприкъ, -а, *m. dim.* wieprzyk.

Вепрúна, -ы, *f.* wieprzowina, świnina.

Вепрúнецъ, -нца, *m. Bot.* (*buglossum*), wieprzyniec.

Вепрúный, -ая, -ое, *adj.* wieprzowy, świni, kabani.

Вéприца, -ы, *f.* maciora świnia.

Вепрúчищъ, v. **Вепрёнокъ**.

Вéпрій, v. **Вéпревый**.

Вепрь, -я, *m.*, v. **Кабáнъ** (1. *H. n.*).

Вéрба, -ы, *f.* wierzba, iwa; 2. (*salix*), v. **И'ва**; **вéрба лóзная**, **Іерусалúмская**, v. **И'ва** (**лóзная** *etc.*); **вéрба Италiáнская**, v. **Агнéцъ** (**непорóчный**, *Bot.*).

Вербéйникъ обыкновéнный, *m. Bot.* (*lysimachia vulgaris*), tojeść, bozanowiec; **вербéйникъ полúстый**, **кругполúстый**, v. **Полúстичникъ**.

Вербúшникъ бѣлый, *m. Bot.* (*verbascum thapsus*), wierzblenicc; **в. чёрный**, wierzbiniec czarny.

Верблю́дикъ, -а, *m. dim.* wielbłądek.

Верблю́дина, v. **Верблю́дка**.

Верблю́дица, -ы, *f.* wielbłądzica.

Верблю́дка, v. **Канелúна**; **верблю́дка сѣ́льная**, v. **Рѣзýха**.

Верблю́дникъ, -а, *m.* 1. pogoniacz wielbłądów; 2. **верблю́дникъ Персúдскій**, *Bot.* (*hedysarum alhagi*), Turecka kogucia głowa.

Верблю́дъ, -а, *m. H. n.* (*camelus*), wielbłąd; **верблю́дъ однорóбый**, (*camelus dromedarius*), wielbłąd jednogarby, dromedar; **верблю́дъ двугрóбый**, (*camelus bactrianus*), wielbłąd dwugarby; **Перувiáнскій верблю́дъ**, v. **Вигóнь**.

Верблюжёнокъ, -нка, *m.* wielbłądek. [błądzie.

Верблю́жина, -ы, *f.* mięso wiel-

Верблю́жій, -ья, -ье, *adj.* wielbłądzi, wielbłądowy; **верблю́жья шерсть**, włosy wielbłądzie; **верблю́жья трава**, *Bot.* (*schoenus*), powrozowiec; **верблю́жье сѣ́но**, v. **Солянка** (**кали**). [niedziela.

† **Вéрбница**, -ы, *f.* kwietna

Вéрбный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się kwietniéj niedzieli; **вéрбное Воскресéнье**, kwietna niedziela.

Вербованіе, -я, *n.* werbowanie, zaciąganie do wojska.

Вербовать, *v. a.* werbować, zaciągać do wojska.

Вербовка, -и, *f.* werbowanie, werbunek.

Вербовникъ, v. **Плакунъ**.

Вербовщикъ, -а, *m.* werbujący.

Вербовый, -ая, -ое, *adj.* wierzbowy, wierzbny; вербовая губка, v. **Губка** (пахучая); вербовая верша, koszyk wierzbowy.

Верболозъ, -а, *m.*, v. **Ива** (лозняя).

Верба, -ы, *f.* dratwa (szewska).

Вервица, -ы, *f.* 1. węzełki z rzemienia jakby różaniec, po których zakonnicy liczą swoje pokłony; 2. sznur, szpagat, powrózek, powróz, postronek.

Вервие, -я, *n. Eccl. sl.* powróz, powrózek; szpagat.

Верви, -и, *f. Eccl. sl.* powróz, postronek, szpagat.

Верганіе, -я, *n.* wierzganie, rzucanie; верганіе камней, rzucanie kamieni.

Вергать, *v. a. Eccl. sl.* wierzgać, rzucać; -ся, *v. r.* wierzgać się, rzucać się.

Верёвка, -и, *f.* powróz, postronek. [powrózek.

Верёвочка, -и, *f. dim.* szpagat,

Верёвочникъ, -а, *m.* 1. powroźnik; 2. *Bot.* (*restio*), rześć.

Верёвочный, -ая, -ое, *adj.* powrozowy, postronkowy, szpagatowy; верёвочный завóдъ, fabryka powrozów; верёвочная лéстница, drabina powrozowa.

Верёвчатый, -ая, -ое, *adj.* powrozowaty, kręcony na kształt powrozu.

†**Вередить**, *v. a.* sprawiać ból dotykając się do wrzodu lub rany; jątrzyć.

Вередливый, -ая, -ое, *adj.* wrzodliwy, wrzodowaty.

Вередовецъ, -вца, *m.*, v. **Рута** (лугóвая).

Вередъ, -а, *m.* wrzód, wrzedzienica; óгненный вередъ, v. **Карбункулъ** (*Med.*); вористый вéредъ, v. **Фистула** (*Med.*).

Верезгá, -и, *f.* krzykała, krzykacz, dziecko płaczliwe.

Верезгливый, -ая, -ое, *adj.* płaczliwy, krzyczący, wrzeszczący; верезгливый ребёнокъ, dziecię krzykliwe.

Верезжáніе, -я, *n.* wrzask płaczliwy. [wrzask płaczliwy.

Верезжáть, *v. n.* wydawać

Верёйный, -ая, -ое, *adj.* odźwierny; верёйный крюкъ, czop zawiasowy w słupie.

Верéница, -ы, *f.* rząd, szereg, ciąg, pasmo; нарóдъ мёлъ верéницею, lud szedł rzędem, szeregami.

Верескледъ, v. **Верескледъ**.

Вересковый, -ая, -ое, *adj.* krzakowy, krzewowy.

Вересъ, -а, *m. Bot.* (*erica*), wrzos pospolity; вересъ вѣничный, (*erica scoparia*), wrzos miotłowy; вересъ ягодный, v. **Водянúца**. [gleda.

Вересовникъ, -а, *m. Bot.* (*coris*),

Вересовый, -ая, -ое, *adj.* jałowcowy, z jałowcu.

Вéресъ, v. **Можжевéльникъ** (казáцкій).

Веретенúца, -ы, *f. H. n.* (*fusus*), jaszczurka; *it.* v. **Я'щерица**.

Веретенó, -а, *n.* 1. wrzeciono do przędzenia; 2. wrzecionko czyli oś w szalkach w wadze; 3. wrzeciono w żarnach; *it.* paprzyca; 4. walec w windach; 5. *Artill.* wrzeciono przy armacie.

Веретенообрáзный, -ая, -ое, *adj.* wrzecionopodobny.

Веретéнце, -а, *n. dim.* wrzecionko.

Веретéнщикъ, -а, *m.* wrzecionarz, co robi wrzeciona.

Веретёшко, v. **Веретено** (3).

†**Верётище**, -а, *n.*, v. **Врётище**.

Веретно, v. **Веретено**.

Верётье, v. **Верётище**.

Верещáга, v. **Яичница** (сковорóдная).

Верещáть, v. **Вереззáть**.

Верея, -и, *f.* odźwierek, słup odźwierny, do którego przybijają czopy zawiasowe od bramy.

Вержéніе, -я, *n.* rzucenie, rzut. [rzucający, wyrzucający.

Вéржущій, -ая, -ее, *part. a.*

Верилище, **Верило**, -а, *n.* człowiek wysokiego wzrostu.

Верига, -и, *f., pl.* верíги, łańcuch, pęto, okowy, kajdany; *it.* v. *sub*: **Поклонéніе** (верíгъ).

Веригоносецъ, -сца, *m.* noszący z pobożności łańcuch na ciele.

Верижный, -ая, -ое, *adj.* łańcuchowy, kajdanowy, do pęta należący.

Верклéй, -я, *m.* srebro pozłacane. [ки, *Fort.* forteca.

Вéрки, *pl. m.*, krępostníя вéр-

Вермичéльный, -ая, -ое, *adj.* makaronowy. [Włoski.

Вермишéль, -и, *f.* makaron

Вермишéльникъ, -а, *m.* trudniący się robieniem makaronu.

Вернýть, -ся, v. *sub*: **Вертéть**, -ся.

Вероника, -и, *f. Bot.* (*veronica*), weronika, przetacznik; вероника антéчная, (*veronica officinalis*), przetacznik zwyczajny; bobownik; вероника нивяная, полéвая, дúкая, (*veronica arvensis*), przetacznik dziki; вероника широколúстная, (*veronica teucrium s. latifolium*), przetacznik szerokolistny; вероника трилúстная, (*veronica triphyllos*), przetacznik trzylistny; вероника дубрáвная, вероника дубрóвка, (*veronica chamaedrys*), przetacznik leśny; вероника ручéйная, v. **Ибунка**.

Верповáніе, -я, *n. Mar.* ciągnienie statku z jednego miejsca na drugie za pomocą kotwic.

Верповать, *v. a. Mar.* ciągnąć statek za pomocą liny kotwicznéj.

Верпъ, -а, *m.* kotwica mała do ciągnienia statku.

Верста, -ú, *f.* 1. wiersta, wiorsta, długość zawierający, 500 sążni; 2. słup wiorstowy; 3. (*u mularzów*:) zewnętrzna strona kamienia lub cegły; подливать кирпúчъ верстóю, układać cegły warstwami tak, iż jedne wzdłuż, drugie w poprzek idą.

Верстáкъ, -а, *m.* warsztat stolarski. [porównywanie.

Верстáніе, -я, *n.* równanie;

Верстáть, -и, *f. Typogr.* winkielak.

Верстáть, *v. a.* 1. – кого съ кéмъ, porownywać kogo z kim; 2. *Milit.* równać żołnierzy; 3. (*w drukarstwie*:) łamać na równe kolumny, równać kolumny pod miarę; -ся, *v. r.* równać się z kim; obrachowywać się. [warsztacik.

Верстачёкъ, -чка, *m. dim.*

Верстовóй, (-ый), -ая, -ое, *adj.* wierstowy, wiorstowy; верстовóй столóбъ, słup wiorstowy.

Вертёжъ, -а, *m.* wiercenie, kręcenie; zawrót. [pieczystego.

Вéртелъ, -а, *m.* rożen do

Вéртельщикъ, -а, *m.* ten co obraca rożen w kuchni.

Вертéпистый, -ая, -ое, *adj.* jamisty, mający wiele jaskiń, wąwozów.

Вертéпникъ, -а, *m.* mieszkający w jaskini, w lochu.

Вертéпница, -ы, *f.* mieszkająca w jaskini, w lochu.

Вертéпный, -ая, -ое, *adj.* jaskinny, lochowy.

Вертéпъ, -а, *m.* jama, jaskinia, loch; вертéпъ разбóйниковъ, jaskinia łotrów, rozbójników.

Вертиголóвка, -и, *f. H. n.* (*jynx torquilla*), wiercigłówka, drozd.

Вертикáлъ, -а, *m.* prostopadła linia. [stopadłość.

Вертикáльность, -и, *f.* pro-

Вертикáльный, -ая, -ое, *adj.* prostopadły; v. **Отвéсный**; вертикáльная линія, v. **Вертикáлъ**; вертикáльный úголъ, *Geom.* kąt prostopadły.

Вертило, -а, *n.* świder.

Вертилéйка, v. **Вертиголóвка**.

Вёрткій, -ая, -ое, *adj.* 1. wywrotny, wywracający się, chybający się; 2. v. **Валкій**.

Вертлó, -á, *n.* świder.

Вертлюгъ, -а, *m.* 1. *Artill.* czop armatni, na który działo zawiesza się w lawecie; 2. *Anat.* miejsce, gdzie kość biodrowa łączy się z inną.

Вертлюжный, -ая, -ое, *adj.* 1. *Artill.* czopowy; 2. *Anat.* biodrowy; вертлюжная впáдина, ямка, v. **Вертлюгъ** (2).

Вертля́вость, -и, *f.* ruch, ruchawość, prędkość, szybkość.

Вертля́вый, -ая, -ое, *adj.* pochyły, nachylony, chwiejący się; zwinny, szybki, żwawy, zręczny.

Вертогра́дарь, -я, *m. Eccl. sl.* ogrodnik, stróż ogrodowy.

Вертогра́дъ, -а, *m. Eccl. sl.* ogrodowy; вертогра́дъ сладости, *v.* Эдемъ.

Вертопра́хъ, -а, *m.* wietrznik, trzpiot, lekkomyślny.

Вертопра́вство, -а, *n.* wietrznictwo, trzpiotalstwo, lekkomyślność.

Вертопра́шить, *v. n.* trzpiotać się, być wietrznym, lekkomyślnym.

Вертопра́шка, -и, *f.* wietrznica, kobieta lekkomyślna, trzpiotliwa, płocha. [пра́шить.

Вертопра́шничать, *v.* Вертопра́шный, -ая, -ое, *adj.* wietrzny, trzpiotliwy, trzpiotny, lekkomyślny, płochy. [лóпка.

Вертошéйка, *v.* Вертиго-

Вертунъ, *v.* Вертéпъ.

Вертýнъ, -а, *m.* pewny gatunek gołębi.

Вертýшка, -и, *f.* 1. wentylator, wiatropęd, wiatraczek w oknie do wpuszczania powietrza; 2. wiatraczek, młynek dziecinny do igrania; *it.* ruletka; 3. kołowrot, kołowrotek; 4. wartałka, furtawka, kràglica, cyga, fryga, fruczka, bąk; 5. вертýшка, -и, *s. c. fig.* wartogłów, wartogłowiec, wartołeb, wietrznik, wietrznica, trzpiot, wichrowata głowa, niestały, lekkomyślny człowiek, roztrzepaniec, pędziwatr, niestała, lekkomyślna kobieta; 6. *H. n.* (*pulex aquaticus*; *gyrinus natator*), pchła wodna; skoczogon; 7. *Bot.* (*cylista*), cylista. [Вертограда́рь.

Вéртъ, -а, *m.* sad, ogród; *v.* Вертéніе, -я, *n.* wiercenie, obracanie, obrót; *v.* wirowanie; вертéніе въ головé, zawrót głowy.

Вертéть, *v. a. impf.*, Вертýть, *v. semelf.*, **Вéртывать**, *v. frequ.* wiercić, wywiercać, świdrować, kręcić, obracać; *rządzić kim według upodobania i woli swojéj; *it.* вертéть хвостóмъ, *v.* Вилять.

Вертéться, *v. r. impf.*, Вернýться, *v. semelf. perf.*, **Вéртываться**, *v. frequ.* wiercić się, kręcić się, wykręcać się, wywijać się, obracać się; wiercić się, uwijać się, kręcić się, krzątać się; вертéться тудá и сюдá, wiercić się i kręcić, latać tam i sam, z kąta do kąta; онъ такъ и вéртится (*abo* его егозúтъ), *v.* Егозúть; на языкé вéртится, wije mi się [или miele mi się, wikle mi się, kręci mi się] na języku.

Вертя́чка, -и, *f. H. n.* (*pulex aquaticus*), pchła wodna; ckoczogon.

Вéрфный, -ая, -ое, *adj.* do warsztatu okrętowego należący.

Верфь, -и, *f.* warsztat okrętowy.

Верхнякъ, -а, *m. T.* biegacz, wyższy kamień w młynie.

Вéрхній, -яя, -ее, *adj.* wierzchni, wyższy; вéрхнее плáтье, wierzchnia odzież, suknia.

Вер-хóвина, -ы, *f.* 1. (†), wyżyna, wyższyna, miejsce wyżéj leżące, wzgórek, pagórek, wzgórze; 2. wierzchnia część stogu, wierzchołek stogu; 3. wierzchnia część bóta, skorzni; *v.* Cholewa; -хóвица, -ы, *f.* wierzchołek или grzbiet góry; -хóвникъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* naczelnik, prezez, prezydent, prezydujący; 2. (*Bot.*), *v.* Вересóвникъ; -хóвный, -ая, -ое, *adj.* najwyższy; верхóвная власть, najwyższa władza; władza naczelna; (*cfr.* Самовлáстіе); вер-хóвная счётная палáта, najwyższa izba obrachunkowa; верхóвное слáго, najwyższe dobro; *v.* Совершéнный (*); -хонóзка, *v.* Укля́я; -ховóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* 1. wierzchowy, do wierzchu należący, na wierzchu się znajdujący, górny; верховы́е городá, miasta górne; верховóй вéтеръ, wiatr lądowy; *it.* верховáя дéвушка, pokojówka, panna służąca; 2. wierzchowy, do wierzchu, pod wierzch, konny; верховáя лóшадь, wierzchowy koń, do wierzchu, pod wierzch koń, wierzchowiec, koń do jazdy; верховáя ездá, jeżdżenie konno; 3. верховóй, -аго, *s. m.* konny, posłaniec konny, goniec; послáть письмó съ верховы́мъ, posłać konnego z listem; -хóвье, -я, *n.* 1. - рѣки, początek, wszczątek (źródło) rzéki; 2. wierzch czego bądź; wierzchowie; -хоглáдка, -и, *f.* 1. bela, gapa; 2. *H. n.*, *v.* Звездоглядъ; -хоглáдничанье, -я, *n.* gapiostwo, gawroństwo; -хоглáдничать, *v. n.* gawronić, gapić się; -хоглáдъ, -а, *m.* gap', gawron, bela, gamoń, gamuła; *v.* Звездоглáдъ.

Верхомъ, *adv.* wierzchem, konno, na koniu; ѣхать верхомъ, jechać wierzchem, konno, na koniu.

Вéрхомъ, *adv.* 1. wierzchem, górą, nie dołem; 2. z wierzchem, z czubem, z przydatkiem.

Верху́, *praep.* na wierzchu; nad; wyżéj.

Верху́шка, -и, *f.*, **Верху́шечка**, -и, *f. dim.* wierzch; wierzchołek; szczyt; grzbiet.

Вéрхъ, -а, *m.* 1. wierzch, wierzchnia *czyli* górna część czego; 2. wierzch na futro, *etc.*; 3. oblader; *v.* przyszew; 4. góra, poddasze; 5. góra, wyższe piętro; онъ живётъ на верху́, mieszka na górze, na wyższém piętrze; сходи́ къ нéмý на верхъ, idź do niego na górę; 6. верхъ надъ кровáтью, niebo nad łóżkiem, kotara; *it.* верхъ каре́ты, buda, budka na pojeździe, na bryczce, półkrytek; 7. верхъ кры́ши, *v.* Конёкъ (*Archit.*); 8. верхъ рѣки, początek, w szczątek (źródło) rzéki; 9. (темя), ciemię, wierzch głowy; *v.* Гумéнцо; 10. wierzch, wierzchołek, szczyt, grzbiet [*np.* góry]; 11. верхъ счáстья, слáвы, *szczyt (najwyższy stopień) szczęścia, sławy; одержáть верхъ надъ кѣмъ, *отрzymać wierzch, górę, prym nad kim; имѣть верхъ, *górę mieć, przewagę mieć, górować, przeważać. [świdrowanie.

Верчéніе, -я, *n.* wiercenie,

Вéрченный, *part. p.* wiercony, świdrowany; *it. fig.*, *v.* Вéтреный (2) & Рéзвый.

Вéрша, -и, *f.* wiersza, więcierz, więciorek na ryby, gołomacz.

Вершéніе, *v.* Довершéніе, Окончáніе.

Вершéный, *part. p.* dokonany, uskuteczniony. [на (1).

Вéршень, -я, *m.*, *v.* Вершíна-

Вершéчекъ, -чка, *m. dim.* wierzchołeczek.

Вершúна, -ы, *f.* 1. wierzch, wierzchołek, szczyt; вершúна горы́, дéрева, wierzch, wierzchołek, szczyt góry, drzewa; 2. (начало, истокъ рѣки), początek, wszczątek, źródło rzéki; *it. Mathem.* вершúна треугóльника, wierzchołek trójkąta.

Вершúнникъ, -а, *m.* wierzch, wierzchołek, wierzchnie gałęzie drzewa.

Вершúтель, -я, *m.* dokonawca, wykonawca, dokonywacz, wykonywacz, wykonacz.

Вершúть, (*Praes.* вершý, вершúшь), *v. a. impf.*, повершúть, свершúть, *v. perf.* dokonywać, dokonać, wykonywać, wykonać, kończyć, skończyć; rozstrzygać, rozstrzygnąć; zawyrokować; -ся, *v. p.* być ukończonym.

Вершкóвый, -ая, -ое, *adj.* werszkowy. [tarczyk.

Вéршникъ, -а, *m.* foryś, fory-

Вершóкъ, -шка, *m.* 1. werszok, szesnasta część arszyna; 2. wierzch, wierzchołek; - шапки, wierzch u czapki; *it.* v. Верхýшка; вершки хвата́ть, *(= sądzić o wecach powierzchownie), sądzić o czém powierzchownie.

Вершóнки, -ковъ, *m. pl. vul.* procenty od robotników pobierane przez przedsiębiercę (antreprenera) za wynalezienie roboty.

†**Вéршь**, -и, *f.*, v. Хлѣбъ, Жúто.

Весéлёнекъ, -нька, -нько, *adj.* dosyć wesoły, nieco wesoły.

Веселёхонекъ, **Веселёшенекъ**, -нька, -нько, *adj.* wesoluchny, weseluchny, weselutki, wesolutki, wesoluteńki, bardzo wesoły.

Веселёхонько, *adv.* wesoluchno, wesolutko, wesoluteńko, bardzo wesoło.

Весели́ть, *v. a.* weselić, zaba-

віать; –ся, *v. r.* веселіć się, radować się, cieszyć, zabawiać się; §. коль можешь веселѣся, а всѣ на бѣдныхъ оглянѣся, jedz i pij, nigdy biednych nie zapomnij.

Весе́лie, –я, *n.* wesołość, radość, ukontentowanie, delicya.

Весе́лка, v. **Мѣша́лка.**

Весе́ло, *adv.* wesoło; radośnie; жить вѣсело, żyć wesoło.

Весело-зра́чный, –ая, –ое, *adj.* wesoły, wesołość pokazujący, wesołego spojrzenia, wesołéj twarzy; –нра́вie, –я, *n.* charakter wesoły; –нра́вный, –ая, –ое, *adj.* wesołego charaktru.

Весе́лость, –и, *f.* wesołość, uciecha, zabawa.

† **Весе́лщикъ**, v. **Весе́льникъ.**

Весе́лые гла́зки, *pl. Bot.* (*viola tricolor*, pactenie), fijołek brat z siostrą; v. **Гла́зки.**

Весе́лый, –ая, –ое, *adj.* 1. wesoły, pełen ukontentowania, radości; весе́лое лицо́, twarz wesoła; весе́лый нравъ, charakter wesoły; 2. wesoły, radosny, uweselający, luby, przyjemny, zabawny; весе́лый человѣкъ, wesoły, zabawny człowiek; *it.* весе́лая рыба, *H. n.*, v. **Желѣзница & Ры́ба** (весе́лая); весе́лые глазки, *Bot.* (*viola tricolor*, pact.), fijołek brat z siostrą; v. **Гла́зки.**

Весе́лье, –я, *n.* wesołość, ukontentowanie, radość; delicya; zabawa; wesołe spędzenie czasu.

Весе́льникъ, –а, *m.* wioślarz, wiosłowy, pławca, wiosłem robiący, rudelnik, powoźnik; flis; łodziarz; v. **Гребе́цъ.**

Весе́льный, –ая, –ое, *adj.* wiosłowy, od wiosła; весе́льная ло́пасть, łopata wiosłowa; весе́льный шумъ, szum od wiosła.

Весе́льцо, –а, *n. dim.* wioseł-ko, małe wiosło.

Весельча́къ, –а, *m.* wesołek, wesoły człowiek, uweselający drugich; lubiący zabawy; hulacz.

Весе́нній, –яя, –ее, *adj.* wiosienny, wiesienny, wiosnowy, wiośniany; весе́нній во́здухъ, powietrze wiosienne; весе́ннею поро́ю, wiesienną porą.

Весло́, –а́, *n.* 1. wiosło; су́дно на вёслахъ, statek wiosłowy, z wiosłami; идти на вёслахъ, wiosłami robić; 2. v. **Мѣша́лка.**

Восля́рня, –и, *f.* miejsce, gdzie robią wiosła. [robiący wiosła.

† **Весля́ръ**, –а, *m.* wiosłownik,

Весна́, –ы́, *f.* wiosna, (pora roku); весно́ю, wiosną.

Веснина, –ы, v. **Весну́шка.**

Весни́нка, –и, *f. dim.*, v. **Весну́шка.**

Весновальщикъ, –а, *m.* łowiec psów morskich. [psów morskich.

Весновань́е, –я, *n.* łowienie

Весноватый, –ая, –ое, *adj.* piegaty, piegowaty, piegowy, pełen pieg.

Весновать, *v. n.* wiosnować, spędzać gdzie czas wiosienny, wiosnę przepędzać gdzie.

Веснусчатый, v. **Весновато́й.**

Весну́ха, –и, *f. pop.* 1. febra wiosienna; 2. v. **Весну́шка** (1).

Весну́шка, –и, *f.* 1. *dim.* (*a* весну́ха, 2), piega, żółtawa plamka na twarzy lub rękach z upału słonecznego; у него всѣ лицо́ въ весну́шкахъ, twarz jego pełna pieǵów; 2. v. **Клю́кна** (подснѣжная).

Весня́къ, –а, *m.* wieśniak, sielanin, włościanin.

Весня́нка, –и, *f.* wieśniaczka, kobieta wiejska, ze wsi; 2. *H. n.* (*phryganea*), mucha wiosienna; 3. *Bot.* (*draba*), głodek, [ziółko].

Вести *abo* **Весть**, [*Praes.* веду, ведёшь, ведётъ; *Praet.* велъ, –а, –о, *pl.* вёли; *Imperat.* ведй, ведѝте], *v. a.* 1. wieść, wodzić, prowadzić; ciągnąć; (предводительствовать), przewodniczyć; вести дѣло, v. **Производи́ть** [дѣло]; вести полкъ на приступъ, prowadzić pułk do szturmu; вести больна́го, слѣпа́го, prowadzić chorego, ślepego; вести быка́ на верёвкѣ, медвѣдя на цѣпи, prowadzić wołu na postronku, niedźwiedzia na łańcuchu; вести торгъ, prowadzić handel, bawić się, trudnić się handlem, kupczyć; вести счётъ, prowadzić rachunek; вести переписку съ кѣмъ, v. **Переписы́ваться** (съ кѣмъ); вести́ перегово́ры, v. *sub*: **Перегово́ръ**; вести знако́мство съ кѣмъ, wieść przyjaźń (towarzystwo) z kim; вести себя́ благопристо́йно, хорошо́, przyzwoicie, dobrze się sprawować; онъ и ухомъ не ведётъ, v. *sub*: **У́хо**; 2. *v. impers.* (= корчить, коробить), kurczyć, paczyć się; су́дорога ведётъ мнѣ но́гу, kurcz mi nogę skręca, mam kurcz w nodze; жаромъ ведётъ до́ски, od upału deski się paczą.

Вести́ся, [*Praes.* ведётся, веду́тся], *v. p.* być prowadzonym; ° wieść się, wodzić się, powodzić się; zdarzać się, zdarzyć się, udawać się, udać się.

Вестовый, –ая, –ое, *adj. Mar.* zachodni; вестовый вѣтеръ, wiatr zachodni.

Вестъ, –а, *m.* 1. zachód, strona zachodnia; 2. *Mar.* (западный вѣтеръ), wiatr zachodni.

Весть, v. **Вести́.**

Вѣсца, –ы, *f. dim.* wioska.

Вѣсь, –и, *f. Eccl. sl.* wieś; v. **Дереви́я, Селе́ніе.**

Весь, вся, всѣ, *adj.* [*gen.* всего́, всей, всего́, *pl.* всѣ, *gen.* всѣхъ], cały; wszystek; весь мiръ, cały świat; всѣ его́ дѣти, wszystkie jego dzieci; всѣ собра́лись, wszyscy się zgromadzili; *it.* всего́ лу́чше, najlepiéj; всего́ дорóже, najdroższéj; *it.* v. **Всѣ** (*adv.*).

Вѣсьго́нъ, *adv. Milit.* prawą w tył!

Весьма́, *adv.* bardzo; весьма́ бога́тъ, bardzo bogaty; весьма́ хорошо́, bardzo dobrze; весьма́ жа́рко, bardzo gorąco.

Ветера́нъ, –а, *m.* weteran.

Ветерина́рія, –и, *f.* weteryna-rya, nauka u leczeniu bydląt, bydlęca, lekarska nauka, sztuka i nauka konowalska, konowalstwo.

Ветерина́рный, –ая, –ое, *adj.* weterynarny, weterynarski; do leczenia bydląt zdatny, konowalski; ветеринарное училище, szkoła weterynarska, szkoła konowalska; ветеринарный лѣкарь, врачъ (= ветеринаръ), lekarz bydła, konował; ветеринарное искусство, v. **Ветерина́рія.**

Ветеринаръ, –а, *m.* lekarz bydła, konował.

Вѣтка, –и, *f.* (berestяna łodka u Tungusów i Jakutów), łódka z kory brzozowéj.

Ветла́, –ы́, *f. Bot.* (*salix pentandra*, дерево, ива лавролистная), łozina, [wierzba]; *cfr.* łoza.

Ветло́вый, –ая, –ое, *adj.* z łozi-ny, łozinowy, [wierzbowy]; *cfr.* łozowy; ветло́вая кора́, kora łozinowa, [wierzbowa]; ветло́вый чёлнъ, czołno, łódka z łoziny, łódka łozinowa, [wierzbowa]; ветло́вый ло́токъ, koryto z łoziny.

Ветошéнie, –я, *n.* podszywanie, naszywanie czego starém płótnem.

Ветоши́ть, *v. a. impf.*, **подветоши́ть**, *v. perf.* naszywać, podszywać starzyzną, starém płótnem; ветоши́ть мѣхъ, podszywać futro płótnem starém (dla lepszego trzymania).

Ветошка, –и, *f.*, **Ветошечка**, –и, *f. dim.* płat, płatek, łata, łatka, gałgan, gałganek, szmat, szmata, szmatek, kawał (kawałek) urwany płótna starego, tkaniny już używanéj.

Ветошникъ, –а, *m.* gałganiarz, tandeciarz gałganów, wendetarz, targujący starzyzną, staremi szatami.

Ветошница, –ы, *f.* gałganiarka, tandeciarka, wendetarka, targująca starzyzną, staremi szatami.

Ветошничанie, –я, *n.* tandeciarstwo, handel starzyzną, staremi szatami, gałganami.

Ветошничать, *v. n.* kupczyć (handlować) gałganami, starzyzną, łachami, łachmanami, tandetą się bawić.

Ветошный, –ая, –ое, *adj.* szmatny, gałganowy, gałganiasty; ветошный рядъ, kramy gałganiarskie, kramy tandeciarskie [или wendetarskie], tandetnia, tandet.

Вѣтошь, –и, *f.* łach, łachmana, gałgan, sukmana (suknia), stara, noszona, zła, oszarpana, łatana; *it.* v. **Ветошье.**

Ветошье, –я, *n. collect.* łachy, łachmany, gałgany; v. **Вѣтошь.**

Вéтхій, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl. sl.* stary, dawny; **Вéтхій Завѣтъ,** stary testament, zakon; **книги Вéтхаго Завѣта,** księgi starego testamentu, zakonu; 2. *(дряхлый), stary, podeszły w leciech, zgrzybiały, słaby, podupadły na siłach; 3. stary; wiotchy; wątły; вéтхій домъ, stary dom; вéтхая книга, stara książka; вéтхое плáтье, stara suknia, wiotcha suknia; 4. **Вéтхій дéньми,** Bóg przedwieczny i bez początku.

Вéтхо-завѣтный, -ая, -ое, *adj.* starozakonny; вéтхозавѣтныя книги, księgi starozakonne, starego zakonu; **-законіе, -я,** *n.* stary testament; **-закóнный, -ая, -ое,** *adj.* starozakonny.

Вéтхость, -и, *f.* dawność, starożytność; starość, zgrzybiałość, słabość; starość, wiotchość, wątłość; *cfr.* & v. *adj.* **Вéтхій.**

Ветчинá, -ы, *f.* słonina, (poleć słoniny); szynka; wędlina.

Ветчúнка, -и, *f. dim.*, v. **Ветчинá.**

Ветчúнный, -ая, -ое, *adj.* słoninowy; z szynki, od szynki; z wędliny.

Ветшáніе, -я, *n.* starzenie się; zachodzenie w lata; wiotszenie, wątlenie z starości.

Ветшáть, *v. n. impf.*, **обветшáть,** *v. perf.* (*propr. & **) wiotszeć, wietszeć, wiotchym [starym] się stawać, wątleć z starości, starzeć, przychodzić w starość, w zgrzybiałość, słabieć.

Вéтше, *compar. adv.* starzéj, wiotszéj; v. **Вéтхій.**

Ветютень, -тня, v. **Вятютень.**

Вехá, v. **Вѣхá.**

†**Вéхоть,** v. **Горсть.**

†**Вéче, -а,** *n.* 1. wiec, *pl.* wiece & wieca (*w Nowogrodzie za czasu dawnéj rzeczy pospolitéj*) sejm, zgromadzenie, narada, roki wielkie; 2. wiece, miejsce, na którém się lud zgromadzał dla narady o sprawach publicznych; 3. znak w dzwon zwołujący wiece, (sejm, zgromadzenie); *it.* v. **Звонúть (вéче).**

†**Вечевóй, -ая, -ое,** *adj.* wiecowy, tyczący się wieców (*w Nowogrodzie*]; *cfr.* **Вéче; вечевóй колоколъ,** (*w Nowogrodzie*:) dzwon zwołujący wiece; *it.* v. **Звонúть (въ вечевóй колоколъ).**

Вечёйка, -и, *f. dim.*, v. **Вечéй.**

†**Вечеревáти,** *v. a.* wieczerzać; v. **У'жинать.**

Вечерúнка, -и, *f.* schadzka, zabawa wieczorna. [никъ (1).

Вечерúны, *pl. f.*, v. **Дѣвичъ-Вечерúны.**

Вечеркомъ, *adv.* wieczorem, w wieczór, pod wieczór.

Вечéрница, -ы, *f.* 1. (†), [вечерняя звѣзда], wieczernica, gwiazda wieczorna или zwierzęca, zwierzynka; 2. *Bot.* (*hesperis*), wieczernik, fiołek nocny, *pl.* fiołki nocne.

Вечéрній, -яя, -ее, *adj.* 1. wieczorny, do wieczora należący; вечéрній колоколъ, dzwon wieczorny; вечéрняя молúтва, modlitwa wieczorna; вечéрнее богослуженіе, v. **Повечéріе, Вечéрня;** 2. (лежащій къ западу; zachodni, *qu. v.*), zachodni, zachodny, na zachodzie leżący; *it.* вечéрняя жúла, żyła kruszczowa, rozciągająca się od wschodu do zachodu; вечéрняя бáбочка, v. **Брáжникъ.**

Вечéрня, -и, *f.* nieszpor, † wieczernia; Сицилíйская вечéрня, nieszpor Sycylijski (1282 r.).

†**Вечеровúй, -ая, -óе,** *adj.* wieczorowy, wieczorny; v. **Вечéрній.**

Вечерóчекъ, -чка, *m. dim. sec.* wieczoreczek; v. **Вечерóкъ.**

Вечерóкъ, -рка, *m. dim.* wieczorek.

Вечерóмъ, *adv.* wieczorem, w wieczór, pod wieczór.

Вечéрошный, -ая, -ое, *adj.* wczorajszym wieczorem, wczorajszego wieczoru, w wczorajszy wieczór.

Вечерýшка, v. **Вечерúнка.**

Вéчеръ, -а, *m.* (*pl.* **вечерá & вéчеры, -овъ**) 1. wieczór, pora wieczorna, czas wieczorny; **подъ вéчеръ,** pod wieczór, w wieczór; 2. *Eccl. sl.*, v. **Западъ.**

Вечерѣть, *v. n. impers.* zmierzchać się; вечерѣетъ, zmierzcha się, wieczór nadchodzi, ku wieczoru się ma.

Вéчеря, -и, *f. Eccl. sl.* wieczerza, kolacya; тайная вéчеря, вéчеря Господня, wieczerza Pańska. [czerzanie.

Вечеря́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* wie-

Вечеря́ть, *v. n. Eccl. sl.* wieczerzać, wieczerzę czyli kolacyę jeść; v. **У'жинать.**

Вечéй, -я́, *f.*, **Вечéйка, -и,** *f. dim.* dziura w młyńskim kamieniu.

†**Вéчникъ, -а,** *m.* powołany na wiece (na sejm, na zgromadzenie), deputat; *cfr.* **Вéче.**

Вечóръ, *adv. pop.* (вчера вечеромъ), wczoraj wieczorem, wczoraj w wieczór.

†**Вечь, -и,** *f.* wieża; v. **Бáшня, Колоко́льня;** [*w Nowogrodzie*:] dzwon zwołujący wiece; v. **Вéче.**

†**Вéчье, -я,** *n.* wiece; v. **Вéче.**

Вéшній, -яя, -ее, *adj.* wiosienny, wiesienny; вéшняя водá, woda wiosienna.

Вешнякъ, -á, *m.* 1. śluza, upust [w groblach i tamach]; 2. droga boczna podczas wiosny dopóki gościniec zalany jest wodą; 3. młyn wodny, (chodzący tylko wiosną); 4. (пенька, высушенная весною на солнцѣ), konopie, wiosną na słońcu wysuszone.

Вешнячный, -ая, -ое, *adj.* śluzowy, upustowy.

Вещелюбúвый, -ая, -ое, *adj.* chciwy cudzego dobra; v. **Любостяжáтельный.**

Вещелю́біе, -я, *n.* chciwość; v. **Любостяжáтельность.**

Вещéственно, *adv.* materyalnie.

Вещéственность, -и, *f.* materyalność. [materyalny.

Вещéственный, -ая, -ое, *adj.*

Вещество́, -á, *n.* istota, jestestwo, istność, substancya, materya, materyał.

Веществослóвіе врачéбное, (*materia medica*), v. **Фармакологія.**

Вещúца, -ы, *f. dim.*, **Вещúчка, -и,** *f. dim. sec.* rzecz mało znacząca, małoważna, drobnostka.

Вéщный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* rzeczowny; *it.* v. **Вещéственный.**

Вещь, -и, *f.* rzecz; вéщи, *pl.*, v. **Пожúтки, Имýщество;** *it.* v. **Взглядъ (на вéщи).**

Вжáтіе, -я, *n.* wtłoczenie, wciśnienie, wgniecienie.

Вжáтый, -ая, -ое, *part. p.* wtłoczony, wciśniony, wgnieciony.

Вжáть, -ся, v. **Втúскать, -ся.**

Вжиманіе, -а, *n.* wtłaczanie, wciskanie, wgniatanie.

Вжимáть, *v. a. impf.*, **вжать,** *v. perf.* wtłaczać, wtłoczyć, wciskać, wcisnąć, wgniatać, wgnieść; v. **Втúскивать, Вгнетáть.**

Вжимáться, *v. r. impf.*, **вжáться,** *v. r. perf.* wtłaczać się, wtłoczyć się, wciskać się, wcisnąć się, wgniatać się, wgnieść się.

Вжúмка, -и, *f.* (**вжáтіе**), wtłaczanie, wtłoczenie; wciskanie, wciśnienie; wgniatanie, wgniecienie. [w tyle.

Взадú, *adv.* na tylnéj stronie;

Взадъ, *adv.* w tył; nazad; v. nawstecz; ходúть взадъ и впередъ, przechodzić się, chodzić i tam i sam.

Взаéмъ, *adv.* na bórg; na kredyt; dать на взаéмъ, dać na bórg, na kredyt, borgować co komu.

Взаúмно, *adv.* wzajemnie, nawzajem. [v. Odwet.

Взаúмность, -и, *f.* wzajemność;

Взаúмный, -ая, -ое, *adj.* wzajemny; *Gramm.* взаúмный глаголъ, słowo zaimkowe.

Взаúны, v. **Взаéмъ.**

Взалка́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* łaknienie, cierpienie głodu.

Взалка́ть, *v. n. perf.* łaknąć, głodnym być, głód cierpieć; v. **Алка́ть, -ся,** *v. r.* wygłodzić się, czuć apetyt; v. **Алка́ть.**

Взапертú, *adv.* w zamknięciu; держать взапертú, trzymać w zamknięciu; сидѣть взапертú, siedzieć (być) w zamknięciu.

Взáпуски, -ая, *adv.* na wyścigi; бѣгаться взáпуски, biegać na wyścigi.

Взбáлмошный, -ая, -ое, *adj.* 1. nierozsądny, nierozmyślny, bezrozumny, głupi, niezrozumiały;

плохы; **взбáлмошно**, *adv.* неразсáдне, неизрозумiале, без сенсу, głupio, płocho; 2. **Взбáлмошный**, -аго, *s. m.* *głupiec, głupi, bezrozumny, pusty, płochy człowiek; dziwak, człowiek dziwaczny.

Взбáлмошь, -и, *f.* 1. bezrozum, nierozum, nierozsądek, płochość; rozpusta; dziwactwo; 2. v. **Взбáлмошный (2)**.

Взбалокýтить, *v. a. perf.* zmącić, mętnym uczynić; zamącić, zawikłać; zbałamucić kogo; v. **Балокýтить**.

Взбалтывáніе, -я, *n.* bołbotanie, chełbanie, mącenie, zmącenie, zmieszanie (płynu jakiego), kłócenie, skłócenie.

Взбалтывáть, *v. a. impf.*, **Взболтáть**, *v. a. perf.* mieszać, zmieszać, chełbać, bołbotać, bełtać, zbełtać, mącić, zmącić, ruszać, wzruszać, wzruszyć, wstrzęsać, wstrząść, kłócić, skłócić; -**ся**, *v. r. & p.* chełbać się, bełtać się, zbełtać się, mącić się, zmącić się, kłócić się, skłócić się.

Взбарабóшеніе, -я, *n.* hałasowanie; v. **Барабóшеніе**.

Взбарабóшить, *v. a. perf.* hałasować, zgiełk robić; pogmatwać; przywieść w nieporządek; v. **Барабóшить**.

Взбеленúть, *v. a. perf.* naruszyć, oborzyć, rozdrażnić, rozgniewać, rozjątrzyć, rozjuszyć, rozsierdzić; -**ся**, *v. r.* oburzyć się, rozdrażnić się, rozgniewać się, rozjątrzyć się, rozjuszyć się, rozsierdzić się.

Взбивáніе, -я, *n.* wzbijanie, wzbicie, wzruszanie, wzruszenie, wstrząsanie, wstrząśnienie [*np.* pościeli], kłócenie [*np.* śmietany].

Взбивáть, *v. a. impf.*, **Взбить**, *v. perf.* wzbijać, wzbić, wzruszać, wzruszyć, wstrzęsać, wstrząść; kłócić, skłócić; **взбить постéль**, wzbić, wzruszyć, wstrząść pościel; **взбить сливки**, skłócić śmietanę; -**ся**, **a**) *v. r.* wdrapywać się, wdrapać się, wgramolić się, włazić, wleźć [na co wysokiego]; **β**) [**всклочиваться**], plątać się, splątać się, najeżać się, najeżyć się; **γ**) *v. p.* [**быть взбиваему на пр. сливки**], kłócić się, wzruszać się, wstrzęsywać się.

Взбирáться, *v. r. impf.*, **Взобрáться**, *v. r. perf.* drapać się, wdrapywać się, wdrapać się, włazić, wleźć na co wysokiego.

Взбить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взбивать**, -ся.

Взболтáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взбалтывать**, -ся.

Взборáниваніе, -я, *n.* bronowanie, zabronowanie [pola]; v. **Ъороновáніе**.

Взборáнивать, *v. a. contin. impf.*, **Взборонúть**, *v. a. perf.* bronować, zabronować [pole]; v. **Ъоронова́ть**; -**ся**, *v. p.* bronować się, być bronowanym.

Взборóздить, *v. a. perf.*, v. **Взорóздить**. [wanie.

Взборонéніе, -я, *n.* zabrono-

Взборонúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взборонивать**, -ся.

Взборонóвать, v. **Взборонúть**, **Боронóвать**.

Взбрáсываніе, -я, *n.* wrzucanie, rzucanie do góry.

Взбрáсывать, *v. a. contin. impf.*, **Взбросúть**, **Взбросáть**, *v. perf.* wrzucać, wrzucić, rzucać, rzucić do góry, w górę, na górę; **Взбрáсываться**, **Взбрóситься**, **Взброса́ться**, *a*) *v. r.* rzucać się, rzucić się, wskakiwać, wskoczyć na co; **β**) rzucać się, rzucić się na kogo, przyskakiwać, przyskoczyć, miotać się na kogo, targać się, napadać, napaść na kogo; **γ**) *v. p.* rzucacać się, wrzucać się, być rzucanym, wrzucanym.

Взбросúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взбрáсывать**, -ся.

Взброшéнный, -ая, -ое, *part. p.* rzucony, wrzucony, rzucony do góry, w górę, na górę; v. **Взбрóсить** *sub*: **Взбрáсывать**.

Взбрызгáть, v. **Взбрызгивать**.

Взбрызгáться, v. **Взбрызгиваться**. [nie, popryskiwanie.

Взбрызгúваніе, -я, *n.* pryskanie.

Взбрызгúвать, *v. contin. impf.*, **Взбрызгáть**, *v. perf.*, **Взбрызнуть**, *v. semelf.* pryskać, popryskiwać, popryskać, poprysnąć; -**ся**, *v. p.* pryskać się, popryskiwać się, popryskać się, poprysnąć się, być pryskanym, popryskanym.

Взбугрúться, *v. r. perf.* (*o wodach*:) wznieść się wzgórę, wzdąć się, wzburzyć się.

Взбударáжить, *v. perf.*, v. **Бударáжить**.

Взбудúть, v. **Разбудúть**.

Взбунтовáть, *v. a. perf.* zbuntować, pobuntować, wzburzyć, podburzyć; v. **Бунтовáть**; -**ся**, *v. r. perf.* zbuntować się, wzburzyć się, powstać przeciwko władzy; v. **Бунтовáться**.

Взбѣ́гиваніе, **Взбѣ́жаніе**, -я, *n.* wbieganie, wbiegnienie do góry или na górę.

Взбѣгáть & Взбѣгивать, *v. n. impf. contin.*, **Взбѣ́жать**, *v. perf.* wbiegać, wbiegiwać, wiegnąć, wbiedz do góry или na górę.

Взбѣ́жаніе, v. **Взбѣ́гиваніе**.

Взбѣ́жать, v. **Взбѣгáть**.

Взбѣ́жка, -и, *f* wbieganie, wbiegnienie do góry или na górę.

Взбѣ́сить, *v. a. perf.* zbiesić, zbestwić, rozgniewać kogo; v. **Бѣ́сить**; -**ся**, *v. r.* rozgniewać się, zbiesić się, zbiesić; v. **Бѣ́ситься**.

Взбѣ́шéніе, -я, *n.* zbieszenie, zbestwienie, rozgniewanie.

Взбѣ́шéнный, -ая, -ое, *part. p.* rozgniewany, zbestwiony, zbieszony, szalony, oszalały.

Взважéваніе, -я, *n.* uzdanie, lejcowanie konі; v. **Возжáніе**.

Взважéвать, *v. a. impf.*, **Взвожáть**, *v. perf.* uzdać, kiełznać, zakładać uzdy, lejce, lejcować konie, zauzdać, zakiełznać, zalejcować konie; v. **Возжáть**.

Взваléніе, -я, *n.* wzwalenie, nałożenie czego, wzniesienie czego na co.

Взваленный, -ая, -ое, *part. p.* wzwalony, nałożony, wzniesiony.

Взваливáніе, -я, *n.* wzwalanie, nakładanie czego, wznoszenie czego na co.

Взваливáть, *v. a. impf.*, **Взвалúть**, *v. perf.* 1. wzwalać, wzwalić, zwalać, zwalić na co, podniosłszy wkładać, włożyć na co; 2. *obciążać, obciążyć, kogo czém, (w)zwalać, zwalić na kogo co; **взвалúть на кого-либо тру́дное дѣ́ло**, zwalić na kogo ciężką pracę; *t.* **взвалúть на кого-либо вину́**, złożyć, zwalić na kogo winę; -**ся**, *v. r. & p.* rzucać się, rzucić się, powalać się; powalić się; **взвалúться на посте́ль**, powalić się, rzucić się na pościel, [na łóżko].

Взвалúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взваливать**, -ся.

Взварéніе, -я. *n.* wzwarzenie, zagotowanie.

Взвáрецъ, -рца, *m.* piwo grzane, napój z piwa, wina i miodu z przyprawą korzenną.

Взвáриваніе, -я, *n.* wzwarzanie, zagotowanie.

Взвáривать, *v. a. impf.*, 1. *v. perf.* **взварúть**, wzwarzać, wzwarzyć, zagotować; 2. *v. perf.* **взварúть**, *pop.* *mocno bić, uderzać, uderzyć; -**ся**, *v. p.* wzwarzać się, wzwarzyć się.

Взвáрка, -и, *f.* wzwarzanie, wzwarzenie, zagotowanie.

Взваръ, -а, *m.* dekokt, wywar, wywarzyny, wygotowanie, nawara.

Взведéніе, -я, *n.* wprowadzenie na górę; *it.* wywyższenie, wyniesienie [*np.* na jaki stopień]; podźwignienie, wzniesienie; wzwodzenie, wzwiedzenie.

Взведéнный, -ая, -ое, *part. p.* wprowadzony (na górę); wywyższony, wyniesiony [*np.* na jaki stopień]; podźwigniony, wzniesiony; wzwiedziony; odwiedziony; взведéнный курóкъ у ружья, odwiedziony kurek u strzelby.

Взведéніе, -я, *n.* wwiezienie, wywiezienie na górę.

Взведéнный, -ая, -ое, *part. p.* wwieziony, wywieziony na górę.

Взвести & Взвесть, *v. perf.*, v. *sub*: **Взводить**.

Взвиваться, *v. r. impf.*, **Взвиться**, *v. r. perf.* wzbijać się, wzbić się, wznosić się, wznieść się, podnieść się wysoko, wzlatywać, wzlecieć; орлú высоко [*або* вы-

сокó] взвиваются, орлы взбијају́ се высоко; взвиться на вóздухъ, взбић се, узлећећ на повиетрзе; дымъ клубами [*abo* столбóмъ] взвивается, дым се вздија кљубами.

Взвидѣть, v. **Увидѣть**.

Взвизгиваніе, -я, *n.* јечење, јекнење, зајечење.

Взвизгивать, *v. n. impf.*, **Взвизгать**, *v. perf.*, **Взвизнуть**, *v. perf. semelf.* јечеће, јекнућ, зајечеће.

Взвизгъ, -а, *m.*, v. **Взвизгиваніе**.

Взвизгáть, *v. perf.*, **Взвизгивать**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Взвизгивать**. [ваться.

Взвиться, *v. perf.*, v. *sub*: **Взвиваться**.

Взводить, *v. a. impf.*, **Взвести́ & Взвесть**, *v. perf.* 1. wprowadzać, wprowadzić kogo na górę; 2. wyprowadzać, wznosić [*np.* domy, mury, *etc.*]; 3. взводить, взвести́ курокъ у ружья, odwodzić, odwieść kurek u strzelby; 4. *fig.* взводи́ть что на кого́-либо, oskarżać, oskarżyć kogo fałszywie, zmyślać, zmyślić co na kogo; *it.* v. **Клеве́тать** (на кого́-либо, l.).

Взводка, -и, *f.* 1. wprowadzanie, wprowadzenie na górę; 2. wyprowadzanie, wyprowadzenie, wznieśienie (*np.* domu, muru); 3. odwodzenie, odwód kurka (u strzelby); *cfr. verb.* **Взводи́ть**.

Взводный, -ая, -ое, *adj.* 1. *Milit.* plutonowy, plotonowy, pelotonowy; 2. idący wzwodę, pod wodę, przeciw wodzie.

Взводъ, -а, *m.* 1. *Milit.* pluton, ploton, peloton, cug; kapralstwo; взводами, plutonami, cugami; 2. spust u strzelby; курóкъ на пéрвомъ взводѣ, kurek na pierwszym spuście, na miejscu; курóкъ на второ́мъ взводѣ, kurek na drugim spuście, odwiedziony; 3. *it.* v. **Взводка**.

Взвожáть, **Взвозжáть**, *v. perf.*, v. **Взваживать & Возжать**.

Взвозить, *v. a. impf.*, **Взвезти́ & Взвесть**, *v. perf.* zawozić, zawieźć co na górę.

Взвозъ, -а, *m.* 1. zawożenie, zawiezienie czego na górę; 2. wjazd (z dołu) na górę.

Взволáкиваніе, -я, *n.* wzwlekanie, wciąganie do góry, na górę.

Взволáкивать, *v. a. impf.*, **Взволочь**, *v. perf.* wzwlekać, wezwlec, do góry (na górę) wciągać, wciągnąć; -ся, *v. r. & p.* - się.

Взволнованіе, -я, *n.* wzburzenie, poburzenie, rozjątrzenie, rozdrażnienie.

Взволнованный, -ая, -ое, *part. p.* wzburzony, poburzony, rozjątrzony, rozdrażniony.

Взволновáть, *v. a. perf.* (*propr. & **) wzburzyć, poburzyć, rozjątrzyć, rozdrażnić; v. **Волновáть**; -ся, *v. r. perf.* (*propr. & **) wzburzyć się, poburzyć się, rozjątrzyć się, rozdrażnić się; zbuntować się (przeciwko komu); wzburzyć się, wznosić bałwany (o morzu); v. **Волноваться**.

Взволочь, -ся, *v. perf.*, v. **Волокáть**, -ся.

Взвопи́ть, *v. n. semelf. perf.* zajęczeć, zaszlochać, zabiadać, wydać krzyk, zacząć jęczeć, lamentować, biadać; v. **Вопи́ть**.

Взвыть, *v. n. semelf. perf.* zawyć. [podwiewanie.

Взвѣва́ніе, -я, *n.* powiewanie,

Взвѣва́ть, **Взвѣ́ять**, 1. *v. n.* powiewać, powiać, podwiewać, podwiać, podmuchnąć; взвѣваетъ флагъ, flaga powiewa; 2. *v. a.* rozpuścić, rozwinąć [flagę].

Взвѣси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взвѣшивать**, -ся.

Взвѣсь, -а, *m.*, **Взвѣше́ніе**, **Взвѣ́шиваніе**, -я, *n.* zważenie, ważenie, odważenie, poważenie, przeważenie, przeważanie.

Взвѣшенный, -ая, -ое, *part. p.* zważony, odważony, poważony, przeważony.

Взвѣшивать, *v. a. impf.*, **Взвѣсить**, *v. perf.* ważyć, zważać, zważyć, odważać, odważyć, poważać, poważyć, przeważać, przeważyć; взвѣшивать слова́, *na wagę klaść, słowa na wadze rozważać, [każde słowo bacznie i z rozwagą rozbierać]; -ся, *a*) *v. r.* ważyć się, zważyć się; *β*) *v. p.* być ważonym, zważonym.

Взвѣ́ять, -я, *n.* powianie, podwianie. [вать.

Взвѣ́ять, *v. perf.* v. *sub*: **Взвѣ-**

Взгада́ть, *v. a. perf.* (вообразить, *qu. v.*), wyobrazić, wystawić sobie [co w myśli]; §. ни взду́мать, ни взгада́ть, ни перо́мъ написать, ani pomyślić, ani wystawić, ani słowami wyrazić podobna.

Взгáркивать, **Взгáркнуть**, *v. n.* wykrzykiwać, wykrzyknąć, krzyknąć, zakrzyknąć.

Взглáдный, -ая, -ое, *adj.* przyjemnéj twarzy, miły.

Взглядѣ́ть, -а, *m.* spojrzenie, spojźrzenie, wejźrzenie, wzgląd, rzut oka, wzrok; widok; na взглядѣ, na wzrok, na oko, na pozór, z pozoru; хорóшъ на взглядѣ, to dobrze się wydaje, to czyni piękny widok; у каждаго свой взглядъ на вéщи, każdy ma swe widzimisię; имѣть вѣрный взглядъ на вéщи, uważać rzecz z prawego stanowiska; sądzić o rzeczy podług słuszności.

Взглáдываніе, -я, *n.* spoglądanie, spoj(ź)rzenie, wej(ź)rzenie.

Взглáдывать, **Взглянуть**, *v. n.* - na что, spoglądać, spoj(ź)rzeć, wej(ź)rzeć, rzucić okiem; взглянýть лýчше на самаго себя, *patrz samego siebie; *fam.* patrz lepiéj swego nosa, ciągnij się za swój nos; **Взглянýться**, *v. impers.* podobać się; взглянýлось, podobało się; v. **Приглянýться**.

†**Взголóвье**, -я, *n.*, v. **Изголóвье, Подушка**.

Взгóнка, -и, *f.*, v. **Взгонъ & Возгонка**.

Взгонъ, -а, *m.* (взгнаніе), wpędzenie na górę (do góry).

Взгонять, **Взогнать**, *v. a.* wpędzać, wpędzić na górę (do góry); *it.* v. **Возгонять**.

Взгóрокъ, -рка, *m.*, **Взгорóчекъ**, -чка, *m. dim.* wzgórze, wzgórek, wzgóreczek, pagórek, pagóreczek.

Взгромаждéніе, -я, *n.* nagromadzanie, składanie na kupę, gromadzenie, piętrzenie.

Взгромождáть, **Взгромоздить**, *v. a.* skupiać, gromadzić, nagromadzać, nagromadzić, składać, złożyć na kupę, wystosować, wspiętrzać, wspiętrzyć; какой домúще взгромоздилъ! co za ogromny dom wystawił! -ся, *v. r.* wiązić, wleźć na rusztowanie; взгромождáться нодъ самую кровлю, wlazł aż do samego dachu, pod sam dach.

Взгромождéніе, -я, *n.* nagromadzenie; v. *verb.* **Взгромоздить**.

Взгромоздить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взгромождáть**, -ся.

Вздва́иваніе, -я, *n.* dwojenie, rozdwajanie, rozdwojenie, rozdzielanie (rozdzielenie) na dwie części.

Вздва́ивать, *v. a. impf.*, **Вздвоить**, *v. perf.* dwoić, rozdwajać, rozdwoić, rozdzielać, rozdzielić na dwie części; *it.* вздваивать наръ, (= вспахивать во второй разъ), radlić, przeorywać, orać po raz drugi; -ся, *v. p.* dwoić się, rozdwajać się, rozdwoić się.

Вздвиженскій, v. **Воздвиженскій**.

Вздви́женье, -я, *n.* (праздникъ Воздвиженія креста), święto podniesienia św. Krzyża.

Вздвоить, -ся, v. *sub*: **Вздва́ивать**, -ся.

Вздёргиваніе, -я, *n.* zadzieranie, podnoszenie do góry.

Вздёргивать, *v. a. impf.*, **Вздёрнуть**, *v. perf.* zadzierać, zadrzeć, wezdrzeć, podnosić, podnieść do góry, szarpnąwszy do góry wściągnąć; *вздёрнуть носъ, zadrzeć nosa [nos], pysznić się; -ся, *v. p.* zadzierać się, podnosić się, wściągać się do góry.

Вздёрнутый, -ая, -ое, *part. p.* podniesiony, podciągniony, wściągniony do góry, zadarty (do góry); вздёрнутый носъ, nos zadarty, nos końcem w górę idący.

Вздёрнуть, -ся, v. **Вздёргивать**, -ся.

Вздешевѣ́ть, *v. n. perf.* stanieć, tańszym się stać, spaść z ceny (w cenie).

Вздира́ть, *v. a. impf.*, **Взо-**

дрáть, *v. perf.* 1. врывать, зервать, ждзierать, zedrzeć; 2. *v. impers.* (= пухнуть), nabiegać, nabrzmiewać, nabrzmieć, puchnąć, napuchnąć; **-ся**, *v. r.* wdzierać się, wdrapywać się, wdrapać się na górę; насйлу вздрáлся на хóры, ledwo się wdarł na chór.

Вздóрить, *v. n. impf.*, **повздóрить**, *v. perf.* wszczynać (*v. perf.* wszcząć) kłótnie, zwady, swary; (между собою), kłócić się, wadzić się, swarzyć się, koty или lisy drzeć.

Вздóрливость, **-и**, *f.* kłótliwość, zwadliwość, skłonność do zwady, swarliwość.

Вздóрливый, **-ая**, **-ое**, *adj.* kłótliwy, zwadliwy skłonny do zwady, swarliwy.

Вздóрничать, v. **Вздóрить**.

Вздóрно, *adv.* nikczemnie, głupie, płocho, niedorzecznie.

Вздóрность, **-и**, *f.*, v. **Вздóрливость**.

Вздóрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. v. **Вздóрливый**; 2. *(нелѣпый, безмысленный, *qu. v.*), pusty, nikczemny, płochy, głupi, niedorzeczny.

Вздорожáлый, **-ая**, **-ое**, *adj. part.* podrożały, zdrożały; v. *verb.* **Вздорожáть**.

Вздорожáніе, **-я**, *n.* zdrożałość, podrożałość, poskoczenie ceny w górę, większa drogość.

Вздорожáть, *v. n. perf.* zdrożeć, podrożeć, w górę pójść co do ceny, stać się droższym; хлѣбъ вздорожáлъ, zboże podrożało.

Вздорожúть, *v. a. perf.* zdrożyć, podrożyć, droższym uczynić, cenę podwyższyć.

Вздоръ, **-а**, *m.* 1. (ссора), kłótnia, zwada, spór, swar, swarka; 2. *(нелѣпица, безсмыслица), dziwaczność, dziwactwo, bzdurstwo, bzdury, głupstwo, głupie gadanie, bzdurne gadanie, bzdurzenie, bajtałaszki, niedorzeczność, bezsens; говорúть, нести вздоръ, *gadać głupstwa, bzdurzyć, pleść troje niewidy, pleść koszałki opałki.

Вздохнýть, 1. *v. n. perf.* (отдохнуть), odetchnąć, oddyszeć, odpocząć, wytchnąć, wysapać się; дать вздохнýть лошадямъ, wytchnąć koniom, dać koniom wytchnąć, (или odetchnąć, wypocząć, odpocząć); 2. вздохнýть, *v. n. semelf.* westchnąć.

Вздохъ, **-а**, *m.* westchnienie, (wzdychanie); тяжкій вздохъ, ciężkie westchnienie; послѣдній вздохъ, ostatnie westchnienie; *it.* v. **Испустúть** (вздохъ, послѣдній вздохъ).

Вздрáгиваніе, **-я**, *n.* zdryganie się, wzdryganie się, wzdrygi, mory, mrowie, mrowisko, skóry na człowieku wstrząsienie, wstrząsanie się.

Вздрáгивать, **Вздрóгнуть**, *v. n.* wzdrygać się, wzdrygnąć się, wezdrgnąć się, wstrzęsać się, zadrżeć.

Вздремáть, *v. n. perf.* wzdrzémać się, wzdrzymać się, zadrzymać.

Вздремнýть, *v. n. perf. semelf.* zdrzémać się, zdrzymać się; вздремнуть послѣ обѣда, przespać się po obiedzie.

Вздрóгнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вздрáгивать**.

Вздувáніе, **-я**, *n.* rozdymanie, rozdmuchanie, rozdmuchnienie, wzdęcie; (вспухание), puchnienie, spuchnienie, nabrzmiewanie, nabrzmienie.

Вздувáть, **Вздуть**, 1. *v. a.* rozdymać, rozdąć, rozdmuchać; вздуть огóнь, rozdmuchać ogień; 2. *v. impers. a)* puchnąć, spuchnąć, nabrzmiewać, nabrzmieć; рýку, ногу вздýло, ręka, noga spuchła, nabiegła, nabrzmiała; *β)* v. **Колóбить**; 3. *pop.* вздуть кому-либо спúну, (= больно высѣчь), wyłatać komu grzbiet [или skórę], wygarbować, wytrzepać, wysiec kogo; **-ся**, *v. r.* nabrzmiewać, nabrzmieć, puchnąć, spuchnąć, wzdąć się.

Вздýмать, *v. a. perf.* myśleć, pomyślić, przedsięwziąć; przypomnieć sobie; **-ся**, *v. impers.* przypadać na myśl, urość sobie co, domyślić się; что тебѣ вздýмалось? cóż się tobie uroiło?

Вздурúть, 1. *v. a. perf. a)* odurzyć kogo, z rozumu zbić kogo; *β)* rozgniewać, rozjątrzyć, rozjuszyć kogo; 2. *v. n. perf.* głupstwo popełnić, głupie postąpić, podrwić głową; odurzeć; **-ся**, *v. r. perf.* 1. odurzeć, zgłupieć, zwaryować, oszaleć; *it.* v. **Одурѣть**; вздурúться, z głupstwa; w szaleństwie. [szenie, nabrzmienie.

Вздýтіе, **-я**, *n.* nadęcie, napu-

Вздуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вздувáть**, **-ся**.

Вздымáніе, **-я**, *n.* 1. nabrzmiewanie, puchnięcie; 2. (поднимание), podejmowanie do góry.

Вздымáть, *v. a.* 1. v. **Вздувáть**, **Надымáть**; 2. v. **Поднимáть**.

Вздымáться, *v. r.* 1. v. **Вздымáться**, **Надымáться**; 2. wzlatywać, wznosić się do góry, w powietrze; вздымáться на горы, włazić na górę.

Вздыхáніе, **-я**, *n.* wzdychanie.

Вздыхáтель, **-я**, *m.* wzdychacz; *zakochany, romansowy.

Вздыхáтельница, **-ы**, *f.* wzdychaczka, która wzdycha.

Вздыхáть, *v. n. impf.*, **Вздохнýть**, *v. semelf.* wzdychać, westchnąć. [дѣх....

Вздѣвáніе, **Вздѣ́ть**, v. **Надѣвáніе**, **Надѣ́ть**.

Взимáніе, **-я**, *n.* branie, pobieranie, pobór (*np.* podatków).

Взимáть, *v. a.* brać, pobierać; взимать пошлину, pobierać cło.

Взирáніе, **-я**, *n.* poglądanie, wglądanie.

Взирáть, *v. n. impf.*, **Возрѣ́ть**, *v. perf.* poglądać, wglądać, pojrzeć, spojrzeć; не взирáя на..., nie zważając na...; bez względu; pomimo; не взирáя на опáсности, pomimo niebezpieczeństwa; **-ся**, *v. r.* przypatrywać się; zapatrywać się; v. **Всмáтриваться**, **Взглáдываться**.

Взлагáть, **Взложúть**, v. **Возлагáть**, **Возложúть**. [со).

Взлáженіе, **-я**, *n.* włażenie (na

Взлазúть, *v. n. impf.*, **Взлѣ́ть**, *v. perf.* włazić, wleźć na co.

Взламывáніе, **-я**, *n.* wziamywanie, złamywanie, przełamywanie, łamanie, wyłamanie.

Взламывáть, *v. a. impf.*, **Взломáть**, **Взломúть**, *v. perf.* wziamywać, wziamać, rozłamywać, rozłamać, wyłamywać, wyłamać, złamywać, złamać, przełamywać, przełamać; **-ся**, *v. r.* wziamywać się, wziamać się.

Взлелѣ́яніе, v. **Возлелѣ́яніе**.

Взлелѣ́ять, v. **Возлелѣ́ять**.

Взлетáніе, **-я**, *n.* wzlatanie, wznoszenie się do góry.

Взлетáть, *v. n. impf.*, **Взлетѣ́ть**, *v. perf.* wzlatać, wzlecieć.

Взлётъ, **-а**, *m.* dolot, polot, wzlecenie, lot.

Взлетѣ́ніе, **-я**, *n.* wzlecenie, wzniesienie, wzbicie się [w powietrze].

Взлетѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Взлетáть**. [**-ся**, nalać.

Взливáть, **-ся**, v. **Возливáть**, **Взлúвать**, **-ся**, v. **Возливáть**, **Взлúза**, **Взлúзина**, **-ы**, *f.* łysina na bokach czoła. [**Взлизина**.

Взлизúнка, **-и**, *f. dim.*, v. **Взлúзистый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* łysy, łysawy.

Взлúтіе, **-я**, *n.* nalewanie, wlewanie, nalanie, wlanie do czego.

Взлúть, **-ся**, v. **Возлúть**, **-ся**.

Взложúть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Взлагáть**, **-ся**.

Взломáніе, **-я**, *n.* wziamanie, rozłamanie, włamanie się.

Взломáнный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* wziamany, rozłamany, włamany, wyłamany.

Взломáть, **Взломúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Взламывáть**, **-ся**.

Взломка, **-и**, *f.* wziamanie, złamanie, rozłamanie, przełamanie, wyłamanie, łamanie.

Взломъ, **-а**, *m.* wziamanie, złamanie, rozłamanie, przełamanie, wyłamanie; włom, wybicie, wyparcie; włamanie się; воровство [*abc* крáжа] со взломомъ, *Jur.* kradzież z dobijaniem się.

Взлúсина, v. **Взлúза**. [со).

Взлѣ́зніе, **-я**, *n.* włażenie (na

Взлѣ́зать, **Взлѣ́ть**, *v. n.* — не что, chrapać się, włazić, wleźć na co.

Взлѣзть, *v. perf.*, v. *sub*: Взлѣзать. [кого.

Взлюбить, *v. a. perf.* полюбить

Взлягиваніе, -*я*, *n.* wierzganie, brykanie, bicie tylnemi nogami.

Взлягивать, **Взлягнуть**, *v. n.* wierzgać, wierzgnąć, brykać, bić tylnemi nogami.

Взмáнивать, *v. a. impf.*, **Взманить**, *v. perf.* łudzić, złudzić, mamić, zmamić, zachęcać, zachęcić, powabiać, powabić; -ся, *v. r.* łudzić się, złudzić się.

Взмáнчивость, -*и*, *f.* złudzenie, zmamienie, omamienie.

Взмáнчивый, -*ая*, -*ое*, *adj.* łudzący, mamiący, zwodniczy, wabiący, powabiający.

Взмáхиваніе, -*я*, *n.* machanie, wzmachiwanie, wachlowanie; robienie skrzydłami.

Взмахáть, v. **Взмáхивать**.

Взмáхивать, *v. a. impf.*, **Взмахáть**, *v. perf.*, **Взмахнýть**, *v. semelf. perf.* machać, machnąć, wachlować; взмáхивать крылья́ми, machać, robić skrzydłami.

Взмахнýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Взмáхивать**.

Взмахъ, -*а*, *m.* machanie; взмахъ крыльями, machanie, robienie skrzydłami, wzlot machając skrzydłami. [Снáчивать.

Взмáчивать, **Взмочúть**, v. **Взмáшка**, -*и*, *f.*, v. **Взмахъ**.

Взмащиваніе, -*я*, *n.* stawianie rusztowania.

Взмащивать, **Взмостúть**, *v. a.* rusztowanie dawać, ruszt. robić, ruszt. stawiać; -ся, *v. r.* – на что, wchodzić, wstąpić na rusztowanie. [Взмётывать, -ся.

Взметáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взмётная**, -*ой*, *s. f.*, **Взмётная грáмота**, *f.* kontrakt, negocyacya o przymierze, konwencya, która odbiera stwierdzenie przez ratyfikacyą.

Взметнýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Взмётывать**, -ся.

Взмётчивость, -*и*, *f.* porywczość, popędliwość.

Взмётчивый, -*ая*, -*ое*, *adj.* porywczy, popędliwy.

†**Взмётчикъ**, -*а*, *m.* mirołomca, gwałciciel, burzyciel spokojności, buntownik, wichrzyciel.

Взмётываніе, -*я*, *n.* rzucanie do góry.

Взмётывать, **Взметáть**, **Взметнýть**, *v. a.* rzucać do góry; rozrzucać; -ся, *v. r.* & *p.* rzucać się; być rzucanym do góry.

Взмóрникъ, -*а*, *m. Bot.* (*zostera*), wełło.

Взмóрье, -*я*, *n.* rozlew rzéki przy ujściu; buchta; odnoga morska. [Взмащивать, -ся.

Взмостúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Взмочúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Взмáчивать**. [-ся.

Взмутúть, -ся, v. **Возмутúть**, **Взмущáть**, -ся, v. **Возмущáть**, -ся.

Взнáшиваніе, -*я*, *n.* wznoszenie, podnoszanie.

Взнáшивать, *v. a.* wznosić, podnosić, wynosić do góry; -ся, *v. p.* być wznoszonym, podnoszonym w górę; wznosić się.

Взнесéніе, -*я*, *n.* wzniesienie, podniesienie się.

Взнести́ & Взнесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взноси́ть**, -ся.

Взничь, v. **Навзничь**.

Взноси́ть, **Взнести́ & Взнесть**, *v. a.* wznosić, wznieść, ponosić, ponieść, podnosić, podnieść na górę; *fig.* взноси́ть (*abo* взводи́ть) на кого́-либо небы́лицу, zmyślać co na kogo; v. **Взводи́ть** (небы́лицу, 4); -ся, *v. r.* & *p.* wznosić się, podnosić się na górę; być wznoszonym, podnoszonym na górę.

Взноска, -*и*, *f.* wniesienie; zapłata; *it.* obmowa, potwarz.

Взно́сный, -*ая*, -*ое*, *adj.* 1. płatny; 2. zmyślony, potwarczy, obmowny, fałszywy.

Взносъ, -*а*, *m.*, v. **Взноска**.

Взношéніе, -*я*, *n.* wznoszenie, podnoszenie w górę.

Взнуздáніе, -*я*, *n.* okiełznanie, zauzdanie, omusztuczenie.

Взнýзданный, -*ая*, -*ое*, *part. p.* obuzdany, zauzdany, okiełznany.

Взнуздáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взнýздывать**, -ся.

Взнýздываніе, -*я*, *n.* kiełznanie, okiełznanie, uzdanie.

Взнýздывать, **Взнуздáть**, *v. a.* kiełznać, okełznąć, ogłówkę, włożyć, uzdać, munsztuczyć; -ся, *v. p.* być okiełznanym, obuzdanym.

Взобра́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Забира́ться**.

Взогна́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вгоня́ть**. [дить.

Взойти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Всходи́ть**.

Взопрéлый, -*ая*, -*ое*, *adj.* zagrzany, spocony.

Взопрéть, *v. n.* spotnieć.

Взораніе, -*я*, *n.* zaoranie, pooranie.

Взóранный & Взóбранный, -*ая*, -*ое*, *part. p.* zaorany, poorany.

Взорáть, *v. a. perf.* zaorać, poorać. [wsadzenie w powietrze.

Взорáніе, -*я*, *n.* rozerwanie,

Взóрванный, -*ая*, -*ое*, *part. p.* rozerwany, wysadzony w powietrze.

Взорвáть, *v. a. perf.* 1. v. **Взрывáть** (II); 2. *fig.* (привести кого въ раздраженіе), *oburzyć, rozdrażnić, rozgniewać kogo.

Взорва́ться, v. **Взрыва́ться**.

Взóръ, -*а*, *m.* wzrok, spojrzenie, rzut oka; v. **Взгля́дъ**.

Взрастáніе, **Взрастáть**, **Взрастúть**, v. **Возр....** [pozorność.

Взрáчность, -*и*, *f.* okazałość,

Взрáйный, -*ая*, -*ое*, *adj.* okazały, pozorny, w oczy wpadający.

Взращáть, -ся, v. **Возр....**

Взревéть, *v. n. perf.* zaryczeć, zacząć ryczeć.

Взрóслость, -*и*, *f.* dorosłość, dojrzałość.

Взрóслый, -*ая*, -*ое*, *adj.* dorosły, dojrzały. [**Возр....**

Взрости́, **Взрости́ть**, v. †**Врубъ**, -*а*, *m.*, v. **Срубъ**.

Взрыва́ніе, -*я*, *n.* 1. (вскапываніе), skopywanie, rycie ziemi; 2. rozrywanie, wysadzanie w powietrze; *cfr. verb.* **Взрыва́ть** (I & II).

I. **Взрыва́ть**, *v. a. impf.*, **Взорва́ть**, *v. perf.* (вскапывать), skopywać, skopać, rozkopywać, rozkopać, ryć, zryć ziemię; *it.* odkopywać, odkopać, odgrzebywać, odgrzebać; -ся, *v. r.* być skopanym, rozkopanym, zrytym, odkopanym.

II. **Взрыва́ть**, *v. a. impf.*, **Взорва́ть**, *v. perf.* wysadzać, wysadzić w powietrze, rozrywać, rozerwać mur; pod kop.

Взрывно́й, (-*ни́й*), -*ая*, -*ое*, *adj.* на пр. взрывна́я бо́чка (съ по́рохомъ), baryła, beczka piorunująca, (ognista).

Взры́въ, -*а*, *m.* 1. v. **Взрыва́ніе**; 2. wysadzenie w górę; wybuch procha; explozya.

Взрыда́ть, *v. n. perf.* zacząć szlochać, płakać.

Взры́домъ, **Взрыдъ**, *adv.* głośno płakając i łkając, szlochając; płakать взры́домъ, na wzrydъ, głośno, gorzko płakać i łkać, szlochać.

Взрытіе, -*я*, *n.* odgrzebanie, odkopanie, skopanie, zrycie ziemi.

Взры́тый, -*ая*, -*ое*, *part. p.* odgrzebany, odkopany, skopany, zryty. [**Взрыва́ть**, -ся, (I).

Взрыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взры́хленіе**, -*я*, *n.* rozpulchnienie, upylchnienie, wzruszenie. [*sub*: **Взрыхля́ть**, -ся.

Взрыхли́ть, -ся, *v. perf.*, v. **Взрыхля́ть**, **Взрыхли́ть**, *v. a.* rozpulchniać, rozpulchnić, upulchnić, robić, zrobić pulchnym, wzruszyć.

Взрѣ́заніе, -*я*, *n.* rozerznięcie, narznięcie, rozcięcie, nacięcie.

Взрѣ́занный, -*ая*, -*ое*, *part. p.* rozerznięty, narznięty, rozcięty, nacięty. [**Взрѣ́зывать**, -ся.

Взрѣ́зать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Взрѣ́зка**, -*и*, *f.*, **Взрѣ́зъ**, -*а*, *m.*, v. **Взрѣ́заніе**, **Взрѣ́зываніе**.

Взрѣ́зываніе, -*я*, *n.* rozrzynanie, narzynanie, rozcinananie, nacinanie, otwieranie przez rozcięcie; v. *verb.* **Взрѣ́зывать**.

Взрѣ́зывать, **Взрѣ́зать**, *v. a.* rozrzynać, rozerznąć, narzynać, narznąć, rozcinać, rozciąć, nacinać, naciąć, otwierać przez rozcięcie; взрѣ́зывать, взрѣзать трупъ, otwierac, otworzyć trupa, (ciało zmartego); exenterować; -ся, *v. p.* być rozerzniętym, narzniętym, rozciętym, naciętym.

Взрѣзъ, *adv. pop.* równo z brzegiem; pełniuteńko; налить

стакáнъ взрѣзь, налаг szklankę równo z brzegiem, pełniuteńko.

Взсѣдáть, Взсѣсть, *v. n.* wsiadać, wsieść; взсѣсть на коня, wsieść na koń.

Взъерóшеніе, Взъерóшиваніе, *-я, n.* wzjeżyć, wzjeżać, najeżenie, najeżanie, zwieruszenie, zwieruszanie, rozczochranie, nastorzenie.

Взъерóшивать, Взъерóшить, *v. a.* wzjeżać, wzjeżyć, najeżać, najeżyć, zwieruszać, zwieruszyć, rozczochrać, nastorzać, nastorzyć; *-ся, a) v. r.* najeżać się, najeżyć się, nastorzyć się, *etc.*; *β) v. p.* być wzjeżonym, najeżonym, rozczochranym, nastorzonym; v. Всклочивать.

Взъѣдáться, Взъѣсться, *v. n. pop.* – на кого-либо, dojadać, dogryzać, dojmować komu słowami (z gniewu).

Взѣздъ, *-а, m.* 1. wjechanie, wjechanie wjeżdżanie na górę; 2. wzjazd, wjazd, jazda, wzgórę.

Взъѣзжáніе, *-я, n.* wjeżdżanie, wjeżdżanie, jechanie wzgórę, na górę.

Взъѣзжáть, *v. n. impf.*, **Взъѣхать,** *v. perf.* wjeżdżać, wzjechać, wjeżdżać, wjechać, jechać wzgórę, na górę.

Взываніе, *-я, n.* wzywanie, wołanie, przywoływanie.

Взывáть, Воззвáть, *v. a. Eccl. sl.* wzywać, wołać, przywoływać; взывать къ Бóгу, wzywać Boga.

Выграть, *v. n. perf.*, **Выграться,** *v. r. perf.* rozweselić się, rozradować się, skakać od radości.

Взыскáнецъ, -нца, *m.* ulubieniec, polubieniec, faworyt.

Взыскáніе, *-я, n.* 1. *Eccl. sl.* poszukiwanie, śledzenie, rozsądzanie; 2. взыскание долговъ, ściąganie długów.

Взыскáтель, *-я, m.* zawiadowca; poborca, ściągający długi, exekutor.

Взыскáтельность, *-и, f.* wymaganie wielkie; ostrość w dozorowaniu.

Взыскáтельный, *-ая, -ое, adj.* wymagalny, wymagający wiele, niepobłażający, ostry.

Взыскáть, *-ся, v. perf.*, v. *sub*: Взыскивать, *-ся.*

Взыскивáніе, *-я, n.* 1. ściąganie, pobieranie długów; 2. poszukiwanie na kim; wymaganie; odpowiedzialność; v. *verb.* Взыскивать.

Взыскивáть, Взыскáть, *v. a.* 1. pobierać, ściągać, ściągnąć, [*np.* dług]; 2. poszukiwać; wymagać; niepobłażać, nieprzepuszczać; *it.* czynić odpowiedzialnym; взыскать кого-либо милостію, sprzyjać, faworyzować komu, mieć kogo w łasce, protegować kogo; §. чѣмъ кого взыщешь, впередъ и себѣ то же сыщешь, jaka praca, taka płaca; jak robią, tak płacą.

Взыскной, *-ая, -ое, adj.* wykonawczy, exekucyjny; взыскное судопроизводство, procedura, postępowanie wykonawcze.

Взыскъ, *-а, m.* exekucya, ściąganie [wymuszone] długu, exakcya.

Взыщикъ, *-а, m.* poborca, exaktor, exekutor, wykonywacz.

Взятіе, *-я, n.* wzięcie; przyjęcie; pociągnienie do czego; взятие города, wzięcie, zdobycie miasta.

Взятка, *-и, f.* 1. (*w kartach*:) zabicie, dobitka, bitka; 2. взятка, *pl.* взятки, [*gen.* взятокъ], wziątek, wziątki (*pl.*), posuł, posuły (*pl.*), podarunek (na przekupowanie sędziego, *etc.*), obrywka, kubana; брать взятки, brać wziątki, posuły, obrywki, kubany, podarunki.

Взятый, *-ая, -ое, part. p.* wzięty; przyjęty; ujęty; zabrany.

Взяточникъ, *-а, m.* biorący podarunki, posuły, wziątki, kubany.

Взять, *v. a. perf.* [v. Взимать & Брать, *v. impf.*], wziąć; przyjąć; ująć; zabrać; взять городъ, wziąć, zabrać, zdobyć, opanować miasto; взять терпѣніе, (= потерпѣть, подождать), pocierpieć, poczekać; взять мѣры, v. *sub*: Мѣра; взять силу, nabrać siły, wzmocnić się; взять подъ стражу, v. *sub*: Стража; *it.* Задержать; взять что на себя, wziąć co na się, podjąć się czego; взять кого-либо за волосы, chwycić kogo za włosy; взять кого за руку, wziąć kogo za rękę; взять что на свою голову, wziąć co na swoję odpowiedzialność; взять себѣ что въ голову, v. *sub*: Голова; взять верхъ надъ кѣмъ-либо, wziąć wierzch, górę nad kim, górować nad kim, przewyższyć kogo, mieć pierwszeństwo, wyższość; откуда онъ это взялъ? skądże on to wziął? co on wziął? cóż masz (teraz) z tego? ничего этимъ не возмѣть, z tém niczego nie osiągniesz; его взяла скука, zaczął się nudzić; его взялъ страхъ, strach go ogarnął или przejął; ни дать, ни взять, v. Дать; *-ся, a) v. r.* wziąć się, ująć się; взяться за руки, wziąć się za ręce; взяться за умъ, v. Образумиться; взяться за что-либо, podjąć się, zobowiązać się czego; *β) v. p* być wziętym, zabranym. [Штурмъ.

†**Взятьѣ,** *-я, n.*, v. Приступъ.

Виверра, *-ы, f. H. n.* (*viverra*), tchórz, (zwierzę); виверра цибетовая, (*viverra zibetha*), łasica zybeta [или cybeta].

Вигонь, *-и, f.* 1. *H. n.* (*auchenia vicunna*), wigoń zwierzę; 2. (ткань изъ шерсти вигони), wigoń, tkanka z sierści wygonia.

Видáлый, *-ая, -ое, adj.* (много видѣвшій), przejrzały w świecie, doświadczony, bywały, biegły, nie pierwszy raz gdzie, otarty między ludźmi.

Видáльщина, *-ы, f.* pospolita rzecz, rzecz praktykowana, znana, zwyczajna, oklepana, praktyka.

Видáть, *v. a.* widać, widywać; его давно не видать, dawno go nie widać.

Видáться, *v. r.* (имѣть свиданіе), widywać się, często się widzieć; я часто съ нимъ видаюсь, ja się z nim często widuję.

Видецъ, *-дца, m.* widz, oczny [или naoczny] świadek. [(6).

Видикъ, *-а, m. dim.*, v. Видъ.

Видимо, *adv.* widomie, widocznie; видимо не видимо, §. bardzo wiele; тамъ народу было видимо не видимо, tam było mnóstwo ludu (ludzi).

Видимость, *-и, f.* widomość, widzialność, oczywistość, wyraźność.

Видимый, *-ая, -ое, adj.* widomy, widzialny, widoczny, oczywisty, widny, jawny, jasny, wyraźny; видимый горизонтъ, *Astron.* horyzont [или widokres] widzialny; видимое разстояніе, odległość na rzut oka, rzut oka; на видимомъ разстояніи, na rzut oka; по видимому, jak widać; podług widzenia; jak się zdaje.

Видкій, *-ая, -ое, adj. pop.* 1. (бросающійся въ глаза), w oczy wpadający, oczywisty, widoczny, na widoku leżący, bijący w oczy, wydatny; 2. взрачный, рослый, казистый, *qu. v.*), okazały, wspaniały, pozorny, przystojny.

Видкость, *-и, f.* 1. bicie, wpadanie w oczy; 2. okazałość, wspaniałość, pozor; postać przyjemna; *cfr. adj.* Видкій.

Виднѣхонько, *adv.* widniuchno, zupełnie widno.

Видно, *adv.* 1. widać, widocznie, oczywiście; видно, онъ не придѣть, jak widać [или jak się zdaje] to on nie przyjdzie; тотчасъ видно, zaraz można widzieć, poznać; 2. ясно, свѣтло), widno, jasno; становится довольно видно, staje się dosyć widno.

Видный, *-ая, -ое* & *-денъ, -дна, -дно, adj.* 1. (явный, ощутительный, примѣтный, *qu. v.*), widny, jasny, widoczny, oczywisty, znaczny; 2. (взрачный, казистый), okazały, wspaniały, wystawny, barwiany; pozorny.

Виднѣться, *v. impers.* pokazywać się z daleka.

Видовой, *(-óй), -ая, -ое, adj.* widokowy; gatunkowy; видовое имя, imię (wyraz) gatunkowe.

Видоизмѣнéніе, *-я, n.* zmiana widoku; *H. n.* (*varietas*), odmiana.

Видоизмѣнённая оспа, v. Варіолиды.

†**Видо́къ**, -дка́, *m.* świadek oczywisty, oczny, naoczny.

Видоначерта́ніе, -я, *n.* wyobrażenie (jakiego) przedmiotu; plan położenia.

Ви́допись, -и, *f.* landszaft, lanczaft, krajobraz.

Видопредставлéніе, v. **Видоначерта́ніе.**

Видъ, -а, *m.* 1. powierzchność, pozór; kształt, postać, powaga; [oblicze]; widok, obraz; pozór, podobieństwo; дать чему-либо другóй, dać czemu inną postać, inny kształt; v. **Снима́ть** (**ви́ды**); прелéстный видъ, prześliczny [или zachwycający] widok; съ ви́ду, z widzenia; z pozoru; быть въ ви́ду, być przed oczyma; być widzialnym; корáбль былъ дóлго въ ви́ду, okręt można było długi czas widzieć; потерять что изъ ви́ду, stracić co z oczu, z uwagi; propaść изъ ви́ду, zginąć z oczu; не терять, не выпускáть изъ ви́ду, nie spuszczać z oczu, z uwagi; имéть хорóшій видъ, wyglądać pięknie, wydawać się pięknie, czynić piękny widok, odbijać pięknie, w oczy wpadać; принять важный видъ, przyjąć winę poważną, przybrać powagę; принять, показáть видъ, бýдто бы..., przyjąć, pokazać minę, jak gdyby...; быть въ нетрéзвомъ ви́дѣ, być pijanym, upitym; éто ви́домъ не ви́дано, tego [сéй podobnego] nigdy nie widziano; 2. (предположеніе), zamiar, zamysł; widzimisię, mniemanie, zdanie; имéть что въ виду́, mieć co na oku, mieć za cel, zmierzać do czego, zakrawać na co; mieć co na widoku; spodziewać się czego osiągnąć; имéется въ виду́, jest widok, nadzieja; имéя въ виду́, *a*) z uwagi na to; zważywszy, że...; *β*) mając na widoku; въ ви́дахъ учёной пóльзы, względem naukowego użytku; въ ви́дѣ исправлéнія дóлжности, zastępnie, w wykonaniu [dopełnianiu] obowiązku; być y kogó-lubo na виду́, być pod czyją obroną, być protegowanym; поступáть по собственнымъ ви́дамъ, postąpić podług swego widzimisię; 3. pozór, udanie, płaszczyk; подъ ви́домъ, pod pozorem, pod płaszczykiem, pod larwą; для ви́да, na pozór, na oko; ни подъ какúмъ ви́домъ, pod żadnym warunkiem; 4. *H. n.* gatunek; рáзные ви́ды мрамора, gatunki marmuru, jaspisu; 5. *Gramm.* видъ (глаго́ла), tryb; 6. karta drożna, paszport, świadectwo; видъ на жúтельство, на прожúваніе, karta pobytu.

Видѣ́ніе, -я, *n.* 1. widzenie, wzrok; 2. mina, twarz; 3. widzenie [we śnie], widziadło, widowisko, widok, zjawienie, sen.

Ви́дѣть, *v. a. impf.*, **увúдѣть**, *v. perf.* wiedzieć, uwidzieć; онъ ви́дѣлъ во снѣ ..., (on) widział w śnie ..., śniło mu się ...; §. чего не ви́дишь, o tomъ не бре́дишь, czego oko nie widzi, tego serce nie pragnie; czego oczy nie widzą, tego sercu nie żal.

Ви́дѣться, *v. a.* *s*) – съ кѣ́мъ-либо, widzieć się z kim, widzieć kogo, obaczyć kogo, zobaczyć się z kim, ujrzeć; мы часто съ нимъ ви́димся, my często się z nim widzimy; 2. snić się, marzyć się, przez sen się pokazywać, widzieć we śnie; мнѣ ви́дѣлось во снѣ ..., widziałem we śnie ...; śniło się mi ..., marzyło się mi ...; 3. *Eccl. sl.* v. **Каза́ться.**

Виза, -ы, *f.* wiza, poświadczenie.

Визгли́вость, -и, *f.* piskliwość, płakanie, narzekanie, kwiczenie, skowyczenie.

Визгли́вый, -ая, -ое, *adj.* jękliwy, płaczliwy, piskliwy, wrzaskliwy, kwiczący, skowyczący.

Визгну́ть, v. **Визжа́ть.**

Визготня́, -и, *f.* jęk, płacz, pisk, [wizg], głos płaczliwy, kwik, skowytanie.

Визгу́нъ, -á, *m.* piszczący, kwiczący, krzyczący skowyczący głosem przeraźliwym, płaksa, płaczek, krzykliwiec, skwierczek.

Визгу́нья, -и, *f.* płaksa, płaczka, piszcząca, kwicząca, krzycząca głosem przeraźliwym.

Визгъ, -а, *m.* [wizg], pisk, jęk, płacz, kwik, wycie, skowytanie.

Визжа́ніе, -я, *n.* piszczenie, jęczenie, kwiczenie, skowytanie; v. **Визгъ.**

Визжа́ть, **Визгну́ть**, *v. n.* narzekać, kwiczeć.

Визи́рь, -а, *m.* wezyr.

Визита́торъ, -а, *m.* wizytator, odwiedziciel, zwiedzający szkoły.

Визита́ція, -и, *f.* wizytacya, oglądanie, rewizya.

Визи́тный, -ая, -ое, *adj.* wizytowy, odwiedzinny; визи́тный биле́тъ, визи́тная ка́рточка, bilet wizytowy, kartka wizytowa.

Визи́ть, -а, *m.* wizyta, odwiedziny.

Викáрій, -я, *m.* wikary, pomocnik, zastępca; oficyał.

Викáрный, -ая, -ое, *adj.* do wikarego należący; викáрный свящéнникъ, kapłan zastępczo służbę odprawiający, wikary; викáрный епúскопъ, sufragan, namiestnik biskupi; oficyał.

Викáрство, -а, *n.* wikaryat, (wikaryuszostwo), namiestnictwo, zastępstwo w duchownych obowiązkach.

Викторіáльный день, *m.* dzień zwycięstwa, zwycięski fest.

Вúлица, -ы, *f.* 1. (†), widelec; 2. (*Bot.*), v. **Плющъ.**

Вúлка, -и, *f.* widelec, grabka.

Вилко́вая капу́ста, *f.* kapusta głowiasta; *cfr.* Fastek.

Вúлла, -ы, *f.* willa, dom (wspaniały) wiejski.

Вилова́тый, -ая, -ое, *adj.* widłowaty, widlasty.

Вило́къ, -лка́, *m.* główka (kapustna, *i t. p.*); вúться вилкáми, wiązać się w główki.

Вилообра́зный, -ая, -ое, *adj.* na kształt widłów, widlasty, widłowaty, rozsochaty, rozsochowaty, gałęzisty; вилообра́зные рогú, gałęziste [jelenie] rogi.

Вило́чекъ, -чка, *m. dim.* główeczka [kapustna]; v. **Вило́къ.**

Вúлочка, -и, *f. dim.* widełki, grabki; 2. *Anat.* wklęsłość kości piersiowéj.

Вúлочный, -ая, -ое, *adj.* widełcowy; вúлочная кость, v. **Ключúца.**

Вилча́тый, -ая, -ое, *adj.* widlasty, widłowaty, na kształt wideł, gałęzisty, dwudzielny; *it.* v. **Двураздѣ́льный** (*Bot.*).

Вилчýра, v. **Вильчýра.**

Вилъ, -а, *m.* (*Bot.*), v. **Живокость.**

Вúлы, *gen.* вилъ, *pl. f.* widły; сѣ́нные вúлы, widły do siana; навóзныя вúлы, widły do gnoju.

Вильнýть, *v. semelf.*, v. **Вилять.**

Вильчýра, -ы, *f.* wilczura, wilcze futro.

Вилáльщикъ, -а, *m.* wykrętacz, kręciciel, matacz, chytrzec, chytry, przebiegły.

Вилáніе, -я, *n.* bieganie tu i owdzie, w tę lub ową stronę; (*o psach:*) machanie, kiwanie, mardanie ogonem; *kręcenie, wykręcanie, wykrętarstwo.

Вилять, *v. n. impf.*, **Вильнýть**, **Увильнýть**, *v. perf.* 1. biegać tu i owdzie, w tę lub ową stronę; вильнýть въ сторóну, zboczyć, skręcić w bok; вилять хвóстомъ, (*o psach:*) machać, kiwać, mardać ogonem; 2. *fig.* вилять, obwijać słowa w bawełnę [или w jedwáb'], kręcić, wykręcać, wykręty robić; вилять душóю, *pop.*, v. **Крúвить** (душóю).

Вина, -ы́, *f.* początek; przyczyna, powód, pobudka; wina, przewinienie; *it.* (†), v. **Штрафъ, Вúра.**

Винáрь, -я, *m.* winiarz, winogrodnik. [u działa.

Виногра́дъ, -а, *m.* grono, gałka

Винúтельный падéжъ, *m. Gramm.* (*accusativus*), przypadek oskarzający, czwarty przypadek, biernik.

Винúть, *v. a. impf.*, **Обвинúть**, *v. perf.* winić, winować kogo, obwiniać, obwinić, winę zadawać, za winnego uznawać, oskarzać, oskarzyć; -**ся**, *v. r.* – въ чёмъ, obwiniać się, obwinić się, przyznawać się, przyznać się w czém do winy.

Ви́нкель, **-я**, *m.* (*u stolarzów:*) węgielnica, węgielmus stolarski, [winkielmas].

Ви́нникъ, **-а**, *m. Bot.* (*borassus*), winna palma.

Ви́нница, **-ы**, *f.* 1. gorzelnia; 2. *Eccl. sl.* winica, winiarnia, piwnica na wino.

Ви́нничина, **-ы**, *f. Eccl. sl.* (виноградная ягода), winogrono.

Ви́нничница, **-ы**, *f. Eccl. sl.* prasa winna, tłokarnia winna, miejsce gdzie wino wytłaczają.

Ви́новка, **-и**, *f.* karta winna, pikowa.

Ви́нно́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*w kartach:*) winny; ви́нно́вый тузъ, tuz winny, pikowy; ви́нно́вая шестёрка, szóstka winna, pancerola.

Виннока́менный, **-ая**, **-ое**, *adj.* winnikowy, wajsztynowy, wejnsztenowy, tyczący się kamienia winnego, winokamienny; виннока́менная кислота, kwas winniku, kwas wajsztynowy или winokamienny; виннока́менная соль, (*sol tartari*), sól winnikowa; sól winokamienna; *cfr.* Podwinian.

Ви́нноя́годникъ, **-а**, *m. H. n.* (*sylvia locustella*), figojadka, [ptak].

Ви́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* winny, od wina, do wina należący, z wina uczyniony; ви́нный ка́мень, (*tartarus*), winny kamień, winnik, wajnsztyn, wajsztyn, wejnsztejn; ви́нный спиртъ, spirytus, wyskok winny; ви́нный за́пахъ, zapach (kwiat) winna; ви́нная бо́чка, beczka od wina; ви́нная ягода, figa; ви́нная па́лма, v. Ви́нникъ.

Вино́, **-а**, *n.* [*pl.* **ви́на**], wino; 1. Ре́йнское вино́, *abo* Ре́нское, wino Reńskie; 2. хлѣ́бное вино, wódka, gorzałka.

Винобра́ніе, **-я**, *n.* (собираніе винограда), winobranie, zbieranie wina, winozbiór.

Виновато́й, **-ая**, **-ое**, & **Винова́тъ**, **-а**, **-о**, *adj.* winny, winien, winowaty, († winowat), winę mający, kary godny; ты самъ винова́тъ, tyś sam sobie winien; самъ винова́тъ (когда́ не слу́шаешься другихъ), §. kto nie chce słuchać ojca i matki, musi psiéj skóry słuchać.

Вино́вникъ, **-а**, *m.* przyczyna, powód do czego, powódzca, sprawca, twórca, dawca.

Вино́вница, **-ы**, *f.* przyczyna, powód do czego, sprawczyni, twórczyni, dawczyni.

Вино́вность, **-и**, *f.* zawinienie, przewinienie, wina, winność, winowatość.

Вино́вный, **-ая**, **-ое**, & **Вино́вен**, **-вна**, **-вно**, *adj.* winny, winien, winowaty, winę mający, kary godny.

Вино-го́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do palenia gorzałki używany; виногóнный кубъ, alembik; **-гра́дарь**, **-я**, *m. Eccl. sl.* winiarz, winogrodnik; **-гра́дина**, **-ы**, *f.* (виноградная ягода), jagoda z winogrona; виногра́дина Индѣ́йская, v. Обло́йникъ (Грѣческій); **-гра́дникъ**, **-а**, *m.* 1. winogrod, [† winograd], winnica, sad [или ogród] winny; 2. *H. n.*, v. Долгоно́сикъ (виногра́дный); **-градный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* winogronowy, winogronny; виногра́дная кисть, winogron, winogran, winogrono, grono winne; виногра́дный садъ, sad [или ogród] winny, winnica, winogrod; виногра́дные тиски, prasa winna; виногра́дный ножъ, nóż winiarski, winogrodniczy; виногра́дная ягода, jagodna, jagoda z winogrona; виноградный долгоно́сикъ, v. *sub*: Долгоно́сикъ; **-градодѣ́лаліе**, **-я**, *n. Ecc. sl.*, v. Виноде́лаліе (2); **-градособира́ніе**, **-я**, *n. Eccl. sl.* winobranie, zbieranie wina; **-градособира́тель**, **-я**, *m. Eccl. sl.* winobraniec, zbieraz wina, winozbiórca; **-гра́дъ**, **-а**, *m.* 1. *Bot.* (*vitis vinifera*), wino, macica winna, winorość; дикій виногра́дъ, v. Стопя́къ; медвѣ́жій виногра́дъ, v. Толокня́нка (медвѣ́жья); wino, jagody, grona, winogrona; собира́ніе винограда, zbieranie wina, winobranie; **-гра́дье**, **-я**, *n.* winogrod, [† winograd], winnica, sad [или ogród] winny; **-дѣ́лаліе**, v. Виноде́лаліе (1); **-дѣ́латель**, **-я**, *m.* wybijacz wina, † winobójca; **-дѣ́ліе**, **-я**, *n.* 1. robienie wina; *it.* nauka o robieniu wina; 2. uprawa winnic, uprawa winnicza, winogrodnictwo, winiarstwo; nauka około wina; **-куре́ніе**, **-я**, *n.* palenie gorzałki; pędzenie gorzałki; gorzelnictwo; **-куре́нный**, **-ку́рный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* gorzelniany, gorzelny, gorzelniczy; винокуре́нный [*abo* винокýрный] заво́дъ, gorzelnia, gorzalnia; винокýрный каза́нъ, kocioł gorzelniany; **-ку́рня**, **-и**, *f.* gorzelnia, gorzalnia; **-кýръ**, **-а**, *m.* gorzelnik, gorzalnik; **-мѣ́ръ**, **-а**, *m.* winomiar, winomierz, wódmierz, alkoholometr; *it.* v. Алкоголоме́тръ; **-лій**, *Eccl. sl.*, v. Виноче́рпій; **-пійца**, **-ы**, *s. c.* winopijca, winopój, winopijas, pijący rad i wiele wina; **-продавецъ**, **-вца**, *m.* winoprzedawca, winiarz, przedający wino, handlujący czyli kupczący winem; *it.* v. Виноторго́вецъ; **-продажный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* tyczący się kupczenia winem; винопродажный домъ, szynkownia [szynk] wina, wódki; винопродажная ла́вка, winiarnia; **-селитренный спиртъ**, *m.* winosaletrzany wyskok; **-сло́віе**, **-я**, *n.* powód, dowód, przyczyna; **-сло́вность**, **-и**, *f.* przyczyna, powodność, przyczynowość; **-сло́вный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* powodowy, powodny, przyczynowy; *Gramm.* виносло́вный союзъ, spójnik powodny *czyli* przyczynowy; **-сóльный спиртъ**, *m.* winosolny wyskok; **-торговецъ**, **-вца**, *m.* winiarz, winarz, handlujący winem; **-торго́вля**, **-и**, *f.* handel winny, winiarstwo; **-цвѣ́тъ**, **-а**, *m.* (*oenanthe*), gałucha, ziele; **-чéрпецъ**, **-пца**, **-чéрпій**, **-я**, *m. Eccl. sl.* winolej, nalewacz wina, cześnik, podczaszy.

Винтáрня, **-и**, *f.*, **Винтéбель**, **-я**, *m.* gwintownica, [gwindownica], narzędzie do wyrzynania gwintów, szrubnica.

Ви́нтикъ, **-а**, *m. dim.* gwincik, szrubka.

Винти́ть, *v. a. impf.*, **Винти́ть**, *v. perf.* szrubować, wszrubować; gwintować.

Винтова́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* gwintowy, gwintowany; винтова́льный буръ, gwintownica; винтова́льное ружьё, v. Винто́вка.

Винтова́льня, v. **Винтáрня**.

Винтова́ніе, **-я**, *n.* robienie gwintów; gwintowanie; szrubowanie.

Винтова́ть, *v. a.* 1. gwintować, gwinty wyrzynać, gwinty robić; 2. gwintami, szrubami przymacniać, szrubować; 3. – (на ло́шади), kręcić się, wuijać się.

Винто́вка, **-и**, *f.* gwintówka [strzelba].

Винто́вый, **-áя**, **-óе**, *adj.* gwintowy, szrubowy, spiralny, ślimakowaty; gwintowany; *it.* v. Винтообра́зный; винто́вая нарѣ́зка, wytoczyny, paski u szruby; v. Нарѣ́зка (3); винто́вая шля́пка, główka szrubowa; винто́вая ли́нія, *Geom.* linia ślimakowa; *it.* винто́вая ма́тка (= га́йка), muterka, macica szrubna, macica gwintowana; винто́вое де́рево, v. Щуру́пникъ.

Винто́вочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do gwintówki należący.

Винтообра́зный, **-ая**, **-ое**, *adj.* na kształt szruby, spiralny; винтообра́зная ле́стница, schody dane w ślimaka czyli szrubę, schody okrągłe, kręcone. [ный.

Винторѣ́зный, v. **Винтова́льный**.

Винтъ, **-а**, *m.* szruba, gwint.

Винцо́, **-á**, *n.* wino, winko; gorzałka, wódka. [wkręcanie.

Винче́ніе, **-я**, *n.* szrubowanie,

Винчýра, v. **Вильчýра**.

Ви́нщикъ, v. **Винопродáвецъ**.

Ви́ны, **-ъ**, *pl. f.* wino [*kolor w kartach*]; v. Пи́ка.

Виньéтка, **-и**, *f.*, **Виньéтъ**, **-а**, *m.*, **Виньéтникъ**, **-а**, *m. dim.* winieta, prauszka, [w drukarni, ozdóbka, która się kładzie na początku lub przy końcu pisma].

† **Ви́ра**, **-и**, *f.* kara pieniężna za zabójstwo, głowczyzna, głowszczyzna, grzywny, pena.

Вирилліи́, **Вирилліи́**, v. **Верилліи́**.

† **Ви́рникъ**, **-а**, *m.* poborca

головчзыны, кары пieнiężнéй за забójство. [biegła w muzyce.
Виртуо́зка, –и, *f.* wirtuozka, biegła muzyk.
Виртуо́зъ, –а, *m.* wirtuoz, biegły muzyk.
Вирша, –и, *f.* wiersz, rym.
Вирь, –а, *m.* wir na wodzie; odmęt; v. **Водоворо́ть, О'мутъ**.
Вислокры́лка, –и, *f. H. n.* (*raphidia ophiopsis*), wielbłądomucha (?).
Вислоу́хій, –ая, –ое, *adj.* 1. klapouchy, zwisłouchy; 2. *wisłoúchy, *s. m. pop.* drzymała; gamuła, głuptas.
Вислоцвѣ́тъ, –а, *m. Bot.* (*carpesium*), kozłkowy ślad, (ziele).
Вислый, –ая, –ое, *adj.* obwisły, zwisły, wiszący.
Висмутовый, –ая, –ое, *adj.* bizmutowy, wizmutowy, wismutowy.
Висму́тъ, –а, *m. Miner.* (*bismuthum*), bizmut, wizmut, wismut.
Вúснуть, *v. n. impf.*, **повúснуть**, *v. perf.* wieszać się, uwieszać się, uwiesić się, czepiać się, nieodstawać, uwisnąć.
Високо́сный годъ, Високо́съ, –а, *m.* rok przestępny, przybyszowy, (*bissextus*).
Висо́къ, –ска́, *m.* skroń, *pl.* виски, –ско́въ, skronie.
Висо́чный, –ая, –ое, *adj.* skroniowy; висóчная кость, kość skroniowa; висóчныя артéріи, pieski, arterye na skroniach (skroniowe).
Виссо́нный, –ая, –ое, *adj.* bisinowy, bisiorowy, z bisonu, z bisioru.
Виссо́нъ, Виссъ, –а, *m.* bison, bisior, (gatunek materyi, płótno co najcieńsze).
Вистова́ть, *v. n.* wistować, pomagać grając w bostona; grać w wista.
Вистъ, –а, *m.* 1. wist, [gra w karty]; игрá въ вистъ, gra, granie w wista; 2. pomaganie grając w bostona.
Вису́лька, v. **Висю́лька**.
Висѣ́лица, –ы, *f.* szubienica; приговорúть къ висѣлицѣ, osądzić do powroza, (na szubienicę); ступай на висѣлицу! idź do kata!
Висѣ́личный, –ая, –ое, *adj.* szubieniczny.
Висѣ́лка, –и, *m.* drążek do **wieszania sukień**, wieszadło, wisiadło.
Висѣ́льникъ, –а, *m.* 1. wisiec, wisielec, szubienicznik, obieszony, co wisi na szubienicy; 2. *wisiec, wisielec, wisus, wisiuga, szubienica, szubienicznik, wart szubienicy, powróz, wart wisieć, obieść, obwieść, łotr, hultaj.
Висѣ́льница, –ы, *f.* 1. obieszona, co wisi na szubienicy, szubienicznica; 2. *szubienica, szubienicznica, kobieta warta szubienicy, warta wisieć, hultajka; *cfr.* **Висѣ́льникъ**.
Висѣ́ть, *v. n.* wisieć; висѣть на ни́точкѣ, на волоскѣ, *wisieć na bardzo cienkiéj nici, na włosku; o deskę [или o palec, o włos] tylko od zguby być.
Висю́лька, –и, *f.* 1. zawieszona rzecz, przypinka, berloki, breloki; 2. (ледяная сосулька), sopel z lodu, oścież.
Висячій, –ая, –ее, *adj.* wiszący; висячій мостъ, most wiszący; висячій замо́къ, kłódka.
Вита́лище, –а, *n. Eccl. sl.* miejsce pobytu; mieszkanie; gospoda; przytułek, schronienie; *it.* legowisko, leżysko; jama.
Вита́льница, –ы, *f.*, **Вита́льня**, –и, *f. Eccl. sl.* (жилая комната), pokój mieszkalny, izba mieszkalna; *it.* gospoda.
Витáніе, –я, *n. Eccl. sl.* bawienie, przemieszkiwanie, przebywanie gdzie.
Вита́ть, *v. n. Eccl. sl.* zatrzymać się, pomieszkać, pobyć gdzie; wstąpić, zawitać do kogo; zostać u kogo noclegiem, założyć u kogo nocleg, noclegować; (*o ptakach*:) na gałęzi siedzieć.
Ви́тина, –ы, *f.* gałązka, pręcik, witka.
Ви́тейка, –и, *f.* sznurek drótem przeplatany. [batog, knut.
Ви́тень, –тня, *m.* długi bicz,
Витильни́къ, –а, *m.* węgielnica [stolarska].
†**Ви́тина**, –ы, *f.* (корзина, сплетенная изъ ивы), kosz z wici upleciony.
Ви́тіе, –я, *n.* wicie, plecienie.
Ви́тіеватость, –и, *f.* wymowa, krasomowstwo.
Ви́тіеватый, –ая, –ое, *adj.* wymowny, krasomowny.
Ви́тійскій, –ая, –ое, *adj.* krasomowski.
Ви́тійственный, –ая, –ое, *adj.* wymowny, krasomowny.
Ви́тійство, –а, *n.* wymowa, krasomowstwo.
Ви́тійствовать, *v. n.* wymownie (krasomownie) mówić. [wca.
Ви́тія, –и, *c.* mówca, krasomó-
Ви́той, –áя, –óе, *part. p.* wity, uwity, pleciony; kręcony; **витáя лѣ́стница**, schody kręcone.
Ви́токъ, –тка́, *m.*, v. **Ви́тейка & Ви́тушка (1)**.
Ви́тушка, –и, *f.*, **Ви́тушечка**, –и, *f. dim.* 1. rzecz skęcona, splecíona, zwita; trąbka; 2. pierożek skręcony na kształt szznura; *cfr.* obarzanek.
Витый, v. **Витóй**.
Вить, [*Praes.* вію & вью, вiешь & вьёшь], *v. a. impf.*, (v. **свúть**, *v. perf.*) wić, pleść, splatać, kręcić, zwijać; вить вéревки, kręcić powrozy; вить мёлкъ, przęzy, wić, zwijać jedwab', przędze (nici); вить вёнки, wić, pleść, splatać wianki; вить гнѣзда, gniazdo czynić, stać, gnieździć.
Витьё, –я, *n.*, v. **Ви́тіе**.
Ви́ться, [*Praes.* вiюсь & вьюсь, вiешься & вьёшься], *v. r. impf.*, (v. **свúться**, *v. perf.*), wić się, zwijać się, kręcić się, snuć się; piąć się, pnie się (jako bluszcz); krążyć, bujać; нúтки вьются, nici się kręcą, snują; верёвки вьются, powróz się kręci; хмель (хмѣль) вьётся о́коло тычи́нъ, chmiel wije się [или pnie się] około tyczek; змѣй вьётся по пескý, wąż wije się po piasku; со́колъ вьётся подъ облáками, sokół krąży [или buja] w obłokach; капýста вьётся вилкáми, kapusta wiąże się w główki, kapusta składa się, staje się głowiastą; вúться о́коло кого́, *przymilać się, przylizywać się; (*o psach*:) łasić się; собáка вьётся о́коло хозя́ина, pies łasi się do (swego) pana.
Вúтязь, –я, *m.* rycerz, bohater.
Вихáть, *v. a.* chwiać, ruszać.
Вихля́й, –я, *m. pop.* lejba, nahuła, gnuśnik, gamoń, olszowy Marcin. [powoli.
Вихля́ть, *v. n.* iść, chodzić
Вихóрь, –хря, *m.* czub, czupryna; взять за вихóрь, wziąć za czuprynę. [**Вихрь**.
Вúхорь, –хря, *m. pop.*, v. **Вихрь**.
Вихрепóвый, –ая, –ое, *adj.* do kości ogonowéj należący; вихрепóвая кость, v. **Вихрéцъ**.
Вихрéцъ, –á, *m. Anat.* kość ogonowa, kuprowa; *cfr.* Kuper.
Вихрь, –а, *m. Eccl. sl.*, v. **Вихрь**.
Вихрь, –я, *m.* wicher, wiatr wielki burzący; вúхремъ, съ быстротóю вúхря, prędko, jak wiatr, lotnym pędem.
Вúце-адмира́лъ, –а, *m.* wice-admirał; **–губернáторъ**, –а, *m.* wice-gubernator; **–кáнцлеръ**, –а, *m.* wice-kanclerz, podkanclerzy; **–ко́нсулъ**, –а, *m.* wice-konsul; **–коро́ль**, –я, *m.* wice-król; **–прези́дентъ**, –а, *m.* wice-prezydent; **–рой**, v. **Вúце-коро́ль**.
Вичýра, –ы, *f.* pociąg piórem na znak że się widziało.
Вúшенка, –и, *f. dim.* wiszenka, wiśnka, wisienka.
Вúшенникъ, –а, *m.* wisiennik, wisienny ogród или sad.
Вúшенный, –ая, –ое, *adj.* wisienny, wiśniowy, od wiśni; вúшенное дéрево, v. **Вúшня** (*Bot.*).
Вúшенье, –я, *n. coll.* 1. wiśnie, drzewa wiśniowe; 2. wiśnie, (owoc).
Вишнёвка, –и, *f.* wiśniowka, wiśniak, likier, wódka wiśniowa.
Вишнёвый, –ая, –ое, *adj.* 1. (вишнёваго цвѣта), wiśniowy, koloru wiśniowego, brunatnoczerwony; вишнёвое сукнó, sukno wiśniowe; вишнёвый цвѣтъ, wiśniowy kolor, wiśniowość; 2. wiśniowy, wisienny, od wiśni.

Ви́шня, –и, *f.* 1. *Bot.* (*prunus cerasus*), wiśnia, drzewo wiśniowe; **ди́кая птичья ви́шня**, ptasza wiśnia, śklanna wiśnia; v. **Черёмуха**; **лавровая, лавролистная ви́шня**, v. **Лавро́вишня**; **жидо́вская ви́шня**, v. **Можжу́ха**; **корнёплёвая ви́шня**, v. **Дёренъ** (**жёлтый**); **бѣшеная ви́шня**, v. **Белладо́нна**; 2. wiśnia, (owoc).

Вишнякъ, –а, *m.* wisiennik, wisienny ogród или sad.

Віо́ла, –ы, *f.* wiola, (instrument muzyczny).

Віолетникъ, –а, *m. Bot.* (*aster amellus*), gawęda.

Віолинистъ, –а, *m.* wiolinista, skrzypek, grający na skrzypcach.

Віолистъ, –а, *m.* wiolista, grający na wioli.

Віолончелистъ, –а, *m.* wiolonczelista, grający na wiolonczeli.

Віолончёль, –и, *f.* wiolonczela.

Вія́лица, –ы, *f.* zamieć, szaruga; v. **Вьюга**.

Вкапываніе, –я, *n.* wkopywanie.

Вкапывать, **Вкопа́ть**, *v. a.* wkopywać, wkopać, zagrzebywać, zagrzebać; **стоя́ть какъ вко́панный**, stoi jak wryty; stoi jak pień; –**ся**, *v. p.* wkopywać się, wkopać się, być wkopywanym, wkopanym, zagrzebanym.

Вкатаніе, –я, *n.* wtaczanie, włoczenie, spuszczenie.

Вкати́ть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вка́тывать**, –**ся**.

Вкати́ть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вка́чивать**, –**ся**.

Вка́тка, –и, *f.*, **Вка́тываніе**, –я, *n.*, v. **Вкатаніе**.

Вка́тывать, **Вкати́ть**, *v. a.* wtaczać, wtoczyć, spuszczać, spuścić [*np.* beczki do piwnicy]; –**ся**, *v. p.* być wtaczanym, wtoczynym, spuszczanym, spuszczonym.

Вкаче́ніе, **Вка́чиваніе**, v. **Вка́тываніе**. [**Вка́тывать**, –**ся**.

Вка́чивать, **Вкати́ть**, –**ся**, v. **Вки́дываніе**, –я, *n.* wrzucanie, wrzucenie.

Вки́дывать, **Вки́нуть**, *v. a.* wrzucać, wrzucić, wtrącać, wtrącić; –**ся**, *v. r.* & *p.* wrzucać się, wrzucić się; być wrzucanym, wrzuconym, wtrąconym.

Вки́нутіе, –я, *n.* wrzucenie, wtrącenie. [**Вки́дывать**, –**ся**.

Вки́нуть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вкла́дка**, –и, *f.* wkładka, włożenie, stawka.

Вкла́дной, (–**ны́й**), –ая, –ое, *adj.* wkładkowy, stawkowy; **вкладна́я**, (*s. f.*), v. **За́пись** (дарственная).

Вкла́дчикъ, –а, *m.* ten który przeznaczył jaki fundusz na kościoł lub na cel dobroczynny, darownik, nadawca, donator, fundator.

Вкладчина, –ы, *f.* część daru na skład jaki dobroczynny, składkowa ofiara.

Вкла́дчица, –ы, *f.* ta która przeznaczyła jaki fundusz na kościoł lub na cel dobroczynny, darownica, nadawczyni, donatorka, fundatorka.

Вкладъ, –а, *m.* 1. składka, wsparcie pieniężne, nadanie, fundusz, donacya; 2. pokład, skład, depozyt. [wstawianie.

Вкла́дываніе, –я, *n.* wkładanie,

Вкла́дывать, **Вкласть**, **Вложи́ть**, *v. a.* wkładać, włożyć, wstawiać, wstawić; –**ся**, *v. p.* wkładać się, mieścić się, być wkładanym, włożonym.

Вкласть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вкла́дывать**, –**ся**.

Вклеёніе, **Вклёиваніе**, –я, *n.* wklejenie, wklejanie.

Вклёивать, **Вклеить**, *v. a.* wklejać, wkleić.

Вклёйка, –и, *f.* wklejenie; rzecz wklejona.

Вклеить, *v. perf.*, v. **Вклёивать**.

Вклепа́ться, *v. perf.*, v. **Вклёпываться**.

Вклёпываться, **Вклепа́ться**, *v. r.* wpierać co w kogo, przyznawać się do jakiéj rzeczy jak do swojéj, przypisywać sobie co, przywłaszczać sobie co.

Вкликаніе, **Вкликаніе**, –я, *n.* wwołanie, wwoływanie, zawołanie dokąd.

Вликать, v. **Вклика́ть**.

Вклика́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вкликивать**.

Вкликаніе, –я, *n.* wwoływanie, zawołanie dokąd.

Вкликивать, **Вкликать**, **Вклика́ть**, *v. a.* wwoływać, wwołać, zawołać dokąd. [**Вклика́ть**.

Вклика́ть, *v. perf. semelf.*, v. **Включа́емость**, –и, *f.* włączność, wtrącenie, dodatnia.

Включа́ть, **Включи́ть**, *v. a.* wkładać, włożyć, włączać, włączyć, załączać, załączyć, wtrącać, wtrącić, domieszczać, domieszczać, dodawać, dodać, wpisywać, wpisać; **включа́я**, włącznie, załącznie, w załączeniu.

Включе́ніе, –я, *n.* włączenie, załączenie, wtrącenie, domieszczenie, dodanie, wpisanie.

Включи́тельно, *adv.* włącznie.

Включи́тельный, –ая, –ое, *adj.* włączny.

Включи́ть, *v. perf.*, v. **Включа́ть**. [cie.

Вковáніе, –я, *n.* wkucie, wbi-

Вковáть, *v. perf.*, v. **Вко́вывать**.

Вковёрканіе, –я, *n.* nieporządne zapakowanie, wepchnięcie.

Вковёркать, *v. perf.*, v. **Вковёркивать**. [вёрканіе.

Вковёркиваніе, –я, *n.*, v. **Вковёркивать**, **Вковёркать**, *v. a.* nieporządnie [ladajako, źle] kłaść, wpychać, wepchnąć, zapakować; –**ся**, *v. p.* być nieporządnie [ladajako, źle] włożonym, wepchniętym, zapakowanym.

Вко́вка, –и, *f.* wkucie, zakucie, wbicie.

Вко́вываніе, –я, *n.* wkowanie, zakowanie, wbijanie.

Вко́вывать, **Вковать**, *v. a.* wkować, wkuć, zakować, zakuć, wbijać, wbić.

Вколáчиваніе, –я, *n.* wbijanie.

Вколáчивать, **Вколоти́ть**, *v. a.* wbijać, wbić; –**ся**, *v. p.* wbijać się, być wbijanym, wbitym.

Вколо́ченіе, –я, *n.* wbicie.

Вко́мканіе, –я, *n.* wciśnienie, wepchnienie.

Вко́мкать, *v. perf.*, v. **Вко́мкивать**. [wpychanie.

Вко́мкиваніе, –я, *n.* wciskanie,

Вко́мкивать, **Вкомка́ть**, *v. a.* wciskać, wcisnąć, wpychać, wepchnąć.

Вконе́цъ, *adv.* do reszty, do szczętu, wcale, zupełnie.

Вкопаніе, –я, *n.* wkopanie.

Вкопа́ть, –**ся**, *v. perf.*, v. **Вка́пывать**, –**ся**.

Вко́пка, –и, *f.* wkopanie.

Вкорененіе, –я, *n.* wkorzenienie, wpojenie.

Вкоренять, **Вкоренить**, *v. a.* wkorzeniać, wkorzenić, wpajać, wpoić, wdrażać, wdrożyć; –**ся**, *v. r.* wkorzeniać się, wkorzenić się; v. **Впечатлѣвать**, –**ся**, & **Впирать**, –**ся**.

Вкось, *adv.* na ukos; *it.* смотрѣть вкось, zezem patrzeć.

Вкрадчивость, –и, *f.* wkradanie się w zaufanie, przypochlebianie się.

Вкрадчивый, –ая, –ое, *adj.* wkradny, przymilający się.

Вкрадываться, **Вкра́сться**, *v. r.* 1. wkradać się, wkraść się; wmykać się, wemknąć się; wsunąć się; wciskać się, wcisnąć się; wślizgać się; wszrubować się; 2. *fig.* **вкра́дываться къ кому́-либо въ ми́лость**, wkradać się do kogo w łaskę, przypochlebiać się, przymilać się komu; **вкра́сться къ кому́ въ ми́лость**, właśić się, łaszeniem się wkraść do kogo w łaskę.

Вкра́иваніе, –я, *n.* przykrajanie, przykrawanie, wkrawanie, wkrajanie.

Вкра́ивать, **Вкрои́ть**, *v. a.* wkrawać, wkrajać, wkroić, krając wcinać, przykrawać, przykrajać, przykroić.

Вкра́сться, *v. perf.*, v. **Вкра́дываться**. [krótko, pokrótce.

Вкра́тцѣ, *adv.* w krótkości,

Вкривь, *adv.* krzywo.

Вкро́йка, –и, *f.* przykrojenie, wkrojenie. [wać.

Вкрои́ть, *v. perf.*, v. **Вкра́и-**

Вкругъ, *adv.* wkoło, wokoło, wokrąg. [**Вкрѣпля́ть**.

Вкрѣпи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вкрѣпле́ніе**, –я, *n.* umocnienie, przymocnienie, przytwierdzenie.

Вкрѣплять, Вкрѣпить, *v. a.* umocniać, umocować, przymocować, przytwierdzać, przytwierdzić.

Вкупаться, Вкупиться, *v. a.* wkupować się, wkupić się.

Вкупной, (-ой), -ая, -óе, *adj.* wkupny; **вкупныя дѣньги**, v. **Вкупъ**.

Вкупъ, -а, *m.* wkupno, wkupne, [to za co się wkupiono], pokład.

Вкупѣ, *adv.* w kupie; razem.

Вкусúть, *v. perf.*, v. **Вкушать**.

Вкýсно, *adv.* gustownie, smakownie, smacznо, ze zmakiem.

Вкýсность, -и, *f.* gustowność, smakowitość, smaczność.

Вкýсный, -ая, -ое, & **Вкýсенъ, -сна, -сно**, *adj.* gustowny, smakowity, smaczny, przyjemny; **это вкуснѣе, то смаczniejsze, to lepiéj smakuje.**

Вкусъ, -а, *m.* smak, gust; **на вкусъ всѣхъ не угодишь**, v. *sub*: **Угождать**.

Вкушáть, Вкусúть, *v. a.* smakować, kosztować, doświadczać, używać; **вкушáть рáдость**, czuć radość. [kosztowanie.

Вкушéніе, -я, *n.* smakowanie,

Влáга, -и, *f.* wilgoć, wilgotność; *Med.* humor.

Влагáлище, -а, *n. Eccl. sl.* futerał, pochwa, sztuciec, pudełko; *Med.* máточное влагалище, pochwa macicy, pokrowiec maciczny; *Bot. (volva)*, gatka.

Влагáніе, -я, *m.* wkładanie.

Влагáть, Вложúть, *v. a.* 1. wkładać, włożyć, wsadzać, wsadzić; 2. *fig.*, v. **Внушáть**; **-ся**, *v. p.* być wkładanym, włożonym.

Влагомѣръ, v. Гигрометръ.

Владáть, *pop.*, v, **Владѣть**.

Владúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Влáживать**.

Вла-дыка, -и, *m.* 1. władzca, panujący, monarcha; 2. władyka, tytuł dawany arcybiskupom i biskupom; **-дычествіе, -я**, *n.* & **-дычество, -а**, *n.* 1. władztwo, państwo, panowanie; 2. (†) dostojeństwo, godność arcybiskupa; v. władyctwo; **-дычествованіе, -я**, *n.* władanie, panowanie; **-дычествовать**, *v. n. Eccl. sl.* władać, rządzić, panować; **-дычица, -ы**, *f.* 1. monarchini; 2. (**Божія Матерь**), Matka Boska; **-дѣлецъ, -льца**, *m.* pan posiadłości, dziedzic, obywatel; **-дѣлица, -ы**, *f.* pani posiadłości, obywatelka; **-дѣльческій, -ая, -ое**, *adj.* państwowy, obywatelski; **-дѣніе, -а**, *n.* posiadłość; kraina; państwo; panowanie, rządzenie, rząd; **обширныя владѣнія**, rozległe posiadłości; wstępujący во владѣніе czegoś, biorący w posiadłość; **-дѣнная, -ой**, *s. f.*, **-дѣнная выпись**, *f. Jur.* świadectwo sądowe o posiadaniu jakiéj nieruchomości; **-дѣнное, -аго**, *s. n.* płata za posiadłość (za prawo posiadłości); **-дѣтель, -я**, *m.* władzca, udzielny książę, pan; posiadacz, właściciel; **владѣтель наслѣдственной земли**, pan dziedziczny; **-дѣтельница, -ы**, *f.* władczyni, udzielna księżna, pani; właścicielka; **-дѣтельный, -ая, -ое**, *adj.* panujący, udzielny; **-дѣтельствовать**, *v. a.*, v. **Владѣть (1)**; **-дѣть**, *v. n.* – **чѣмъ**, 1. władać, rządzić, zarządzać, panować, posiadać; **владѣть перóмъ**, władać piórem; **владѣть рукóю, ногóю**, władać ręką, nogą; §. **смѣлымъ Богъ владѣетъ**, śmiałym szczęście sprzyja; śmiałemu szczęście (Bog) dopomaga; kto hazarduje, ten ma.

Влáженіе, Влáживаніе, -я, *n.* wstawienie, wstawianie, wprawienie, wpawianie, wfugowanie.

Влáживать, Владúть, *v. a.* wstawiać, wstawić, wprawiać, wprawić, wfugować.

Влáжить, *v. a.* wilżyć, wilgocić, wilgotnym czynić.

Влáжность, -и, *f.* wilgotność, wilgoć; *it.* v. **Влага**.

Влáжный, -ая, -ое, *adj.* wilgotny. [wleźć.

Влáзать, Влѣзать, *v. n.* włazić,

Влазное, -аго, *s. n.* zapłata dozórcy więzienia.

Влáмываться, Вломúться, *v. r.* włamywać się, włamać się, dobijać się, wdzierać się, wedrzeć się, wkradać się, wkraść się.

Власáтый, v. **Волосáтый**.

Влáсно, *adv.* właśnie.

†Влáсный, -ая, -ое, *adj.* własny; podpisać рукóю влáсною, podpisać się własną ręką.

Власо-видный, -ая, -ое, *adj.* włoskowaty, włosiasty; **-вѣтвенникъ**, v. **Безвѣтвенникъ**; **-нóхъ**, v. **Кокýшкинъ ленъ**; **-нóска, -и**, *f.*, **-нóсъ, -а**, *m. Bot.* (*trichophorum*), włosonos; **-цвѣтъ, -а**, *m. Bot.* (*trichosantes*), gardlina. [nie, władanie.

Властвованіе, -я, *n.* panowa-

Властвовать, *v. n.* władać, panować, rządzić.

Властелúнъ, -а, *m.* władzca, panujący, rządzca.

Власть, -éй, *pl. f.* mocarstwa, *etc.*, v. *sub*: **Власть**.

Властúтель, -я, *m.* władzca, rządzca, rejent państwa.

Властúтельница, -ы, *f.* władzicielka, władczyni, rejentka państwa. [chicznie.

Властúтельски, *adv.* monar-

Властúтельскій, -ая, -ое, *adj.* do państwa, do rządu należący, rejentowski; **властúтельскій санъ**, godność rejenta (w czasie nieletności panującego).

Властúтельство, -а, *n.* panowanie, władztwo, rządztwo.

Властúтельствовать, v. **Властвовать**.

Влáстный, -ая, -ое, *adj.* samowładny, pan swojéj woli.

Власто-дéрженъ, -жца, *m.* (†), monarcha; **-любецъ, -бца**, *m.* chciwy władania, panowania, rządzenia; **-любúвый, -ая, -ое**, *adj.* chciwy władania, panowania, rządzenia; **-любица, -ы**, *f.* chciwa władania, panowania, rządzenia; **-любіе, -я**, *n.* chciwość władania, panowania, rządzenia; **-любствовать**, *v. n.* mieć żądzę do panowania, do rządzenia.

Власть, -и, *f.* władza, władność, władnienie, moc; wola; zwierzchność; sądébная власть, władza sądowa, sądownicza; sądownictwo, jurysdykcya; верхóвная власть, najwyższa władza; zwierzchność; zwierzchnictwo; władza naczelna; **влáсти, -éй**, *pl.* aniołowie szóstego rzędu [podług św. Dyonizyusza]; mocarstwa; przełożeni; państwo; **твоя власть, твоя воля, jak chcesz.**

Власъ, -а, *m. Eccl. sl.* włos; v. **Волосъ**.

Власяни́ца, -ы, *f. Eccl. sl.* włosiennica, koszula włosiana.

Власяно́й, (-я́й), v. **Волосяно́й**. [ciągnienie.

Влаченіе, -я, *n.* włóczenie,

Влачúть, *v. a.* wlec, ciągnąć; **влачúть жизнь**, *nędzne prowadzić życie, ciągnąć biedne życie, biedę klepać; **-ся**, *v. r.* & *p.* wlec się, ciągnąć się; być wleczonym, ciągnionym.

Влáніе, -я, *n. Eccl. sl.* burzenie się morza, burza na morzu.

Влáять, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Волновать, -ся**.

Влетáніе, -я, *n.* wlatanie, wlecenie. [wlecieć.

Влетáть, Влетѣть, *v. n.* wlatać,

Влётъ, -а, *m.*, **Влетѣніе, -я**, *n.* wlecenie.

Влетѣть, *v. n. perf.* wlecieć.

Влечéніе, -я, *n.* wleczenie, włóczenie, ciągnienie; *pociąg, skłonność.

Влечь, *v. a.* [*Praes.* влеку́, влечёшь], *v. a.* wlec, ciągnąć; *ujmować, pociągać; влечь за собóю, *za sobą ciągnąć, za sobą pociągać [skutek jaki, zdarzenie jakie]; **-ся**, *v. r.* wlec się, ciągnąć się; *dążyć, zamierzać, piąć się do czego.

Влещій, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Влечь, -ся**. [wlanie.

Вливáніе, -я, *n.* wlewanie,

Вливáть, Влить, *v. a.* lać, nalać, wlewać, wlać; **-ся**, *a) v. r.* wlewać się, wlać się; wpływać, wpłynąć; wpadać; v. **Впадать**; рѣка вливáется въ мóре, rzéka wpada do morza; *β) v. p.* wlewać się, być wlewanym, wlanym, nalanym. [wlanie, nalanie.

Вли́вка, -и, *f.*, **Влúтіе, -я**, *n.*

Влúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вливать, -ся**.

Влія́ніе, -я, *n.* uście, ujście [rzéki]; *wpływ; *имѣть влія́ніе, *mieć wpływ.

Вложéніе, -я, *n.* włożenie; co włożéniemъ, załączono, przyłączono; umieszczono we środku.

Вложи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вкла́дывать & Влага́ть.**

Вложи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Вла́мываться.**

Вло́мка, -и, *f.*, **Вломъ**, -а, *m.* włom, włamanie.

Вле́во, *adv.* na lewo.

Вле́вѣ, *adv.* po lewéj stronie; na lewo.

Влеза́ніе, -я, *n.* włażenie.

Влеза́ть, Влѣзать, *v. n.* włazić, wleźć w co, na co.

Влепи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Влепля́ть**, -ся.

Влепле́ніе, Влепливаніе, -я, *n.* wlepienie, przylepienie, wklejenie, *etc.*, v. *verb.* **Влепи́ть** *sub*: **Влепля́ть.** [-ся.

Влепливать, -ся, v. **Влепля́ть, Влепи́ть**, *v. a.* wlepiać, wlepić, przylepiać, przylepić, wklejać, wkleić; *pop.* **влепи́ть** комý-либо пощёчину, *uderzyć kogo w policzek, dać komu w pysk, dmuchnąć kogo w pysk; **влепи́ть** въ спи́ну, *dać (kazać) komu wlepić [или przylepić, naliczyć, wyliczyć] na plecy; -ся, *v. r.* wlepiać się, wlepić się, być wlepianymym, wlepionym.

Влёпокъ, -пка, *m.* wlepek, rzecz wlepiona. [**Влюбля́ться.**

Влюби́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Влюбле́ніе**, -я, *n.* zakochanie się, rozkochanie się, rozmiłowanie się.

Влюбливáться, v. **Влюбля́ться.**

Влюбля́ться, *v. r.* – въ кого-либо, kochać się często, romansować, zalotować; **влюби́ться**, *v. r. perf.* zakochać się, rozkochać się, rozmiłować się.

Влюбчивость, -и, *f.* łatwość, skłonność do zakochania się, miłosność, zalotliwość, romansowość.

Влюбчивый, -ая, -ое, *adj.* łatwy, skłonny do zakochania się, miłośny, zalotny, romansowy.

Вмазáніе, -я, *n.* zasmarowanie, smarowanie, zamazanie, wcieranie, zakitowanie (okien).

Вмазáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вмазывать.** [nie & **Вмазаніе.**

Вмáзка, -и, *f.*, v. **Вмáзываніе.**

Вмáзываніе, -я, *n.* zasmarowanie, zamazywanie, wcieranie, zalepianie, zaklejanie, kitowanie (okien).

Вмáзывать, Вмазáть, *v. a.* zasmarywać, zasmarować, zamazywać, zamazać, wcierać, wetrzeć, wklejać, wkleić, wlepiać, wlepić, kitować, zakitować (okno), wprawiać, wstawiać, wprawić, wstawić (szybę, *i t. p.*).

Вмáлѣ, *adv. Eccl. sl.* w krótkości; wkrótce; wnet; niezadługo.

Вмáненіе, -я, *n.* włudzenie, wciągnienie, omamienie, zwabienie.

Вмáниваніе, -я, *n.* włudzanie, wciąganie, namawianie (do czego), omamianie, zwabianie.

Вмáнивать, Вмани́ть, *v. a.* łudzić, włudzać, włudzić, łudząc wciągać, wciągnąć, namawiać, namówić do czego, omamiać, omamić, powabiać, powabić, zwabiać, zwabić [& **Вмáненіе.**

Вмáнка, -я, *f.*, v. **Вмáниваніе**

Вмáтываніе, -я, *n.* wmatywanie, wplatanie, dodawanie jednego koloru nitek do drugiego przy motaniu.

Вмáтывать, Вмота́ть, *v. a.* wmatywać, wmatać, wmotać, motając dodawać jednego koloru nitek do drugiego, wsnuć, wpleść, wkręcić. [*sub*: **Вмета́ть (II).**

Вмести́ & Вместь, *v. perf.*, v. **Вмета́ніе**, -я, *n.* 1. wmiatanie; 2. wrzucanie (w co).

I. Вмета́ть, Вмести́ть, *v. a.* wrzucać, wrzucić; -ся, *v. r.* wrzucać się, wrzucić się.

II. Вмета́ть, Вмести́ & Вместь, *v. a.* wmiatać, wmieść (miotłą), zamiatając wrzucić.

Вмете́ніе, -я, *n.* wmiatanie, wmiecienie. [v. **Вмета́ть (I).**

Вмести́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, **Вмётываніе**, v. **Вмета́ніе.**

Вмётывать, -ся, v. **Вмета́ть**, -ся, **(I).**

Вмигъ, *adv.* (въ мигъ), w mgnieniu oka, w momencie.

Вминáніе, -я, *n.* wdeptywanie.

Вмина́ть, Вмять, *v. a.* wdeptywać, wdeptać. [тывать.

Вмота́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вма́неніе**, -я, *n. Jur.* przypisywanie, przypisanie, przyznanie komu czego. [**Вмени́ть**, -ся.

Вмени́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вменя́ть, Вмени́ть**, *v. a.* poczytywać, poczytać, przypisywać, przypisać, przyznawać, przyznać komu co; **вменя́ть** комý-либо что въ винý, przypisywać komu w czém winę; -ся, *v. p.* być poczytanym, przypisanym, przyznanym. [**Вменя́ть (II).**

Вмѣсти́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вмѣсти́лище**, -а, *n.* 1. pomieszczalnia, schowalnia, mieścidło; **вмѣсти́лище** водъ, v. **Водое́мъ, Резервуа́ръ**; 2. *Bot.* (*receptaculum*), dno; v. **Плодовмѣ́стие**; 3. *Anat.* **вмѣсти́лище** чувствъ, v. **Чувстви́лище**; **вмѣсти́лище** питательнаго сóка, (*receptaculum chyli*), ściek mléczny; v. **Сумочка** (пит. сóка).

Вмѣсти́мость, -я, *f.* rozłóg, obszar, obszerność, objętność, przestronność.

Вмѣсти́тельность, -и, *f.* objętność, obszerność, przestronność.

Вмѣсти́тельный, -ая, -ое, *adj.* przestworny, przestronny, obszerny, rozległy, objętny, mieszczący, obejmujący (wiele) w sobie, co wiele w sobie objąć, zmieścić może; **вмѣсти́тельный знакъ** *abo* **вмѣсти́тельная** (*s. f.*), nawias, parenteza. [**Вмѣща́ть**, -ся.

Вмѣсти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вмѣсто**, *adv.* zamiast.

Вмѣстопрестóльникъ, v. **Антимѝсъ.**

Вмѣ́стѣ, *adv.* razem, pospołu, spólnie, łącznie; всѣ **вмѣ́стѣ**, wszyscy razem.

Вмѣша́ніе, -я, *n.* przymieszanie, zmieszanie czego z czém.

Вмѣша́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вмѣ́шивать**, -ся **(I).**

Вмѣше́ніе, Вмѣшиваніе, -я, *n.* umieszanie, zarabianie, rozczynianie, ugniatanie ciasta.

I. Вмѣ́шивать, Вмѣша́ть, *v. a.* 1. przymieszywać, przymieszać, wmieszywać, wmieszać, zmieszywać, zmieszać, dodawać, dodać co do czego; 2. *fig.* **вмѣша́ть** кого-либо во что, wplątać kogo w co; -ся, *v. r. a*) wmieszać się, wtrącać się; **вмѣ́шиваться** въ чужóй разговóръ, wtrącać się, mieszać się do mówiących, przerywać ich mowę swoją mową; *β*) *v. p.* być przymieszanym, zmieszanym, umieszanym, wplątanym.

II. Вмѣ́шивать, Вмѣси́ть, *v. a.* mieść, zarabiać, rozczyniać, rozczynić ciasto.

Вмѣща́ть, Вмѣсти́ть, *v. a.* mieścić, wmieszczać, wmieścić, umieścić, mieszcząc wkładać, włożyć, wpakować; v. **Помѣща́ть**; – въ себѣ, zawierać, obejmować w sobie; -ся, *a*) *v. r.* mieścić się, wmieszczać się, wmieścić się, umieszczać się, umieścić się, zmieszczać się, zmieścić się; *β*) *v. p.* być wmieszczonym; być zawartym.

Вмѣще́ніе, -я, *n.* wmieszczenie, zmieszczenie, umieszczenie, włożenie, wpakowanie, zawarcie.

Вмять, *v. perf.*, v. *sub*: **Вминáть.**

Вначáлѣ, *adv.* z początku; z razu. [nie.

Вноша́ніе, -я, *n.* wnoszenie.

Вноси́ть, -ся, v. **Вноси́ть**, -ся.

Внегдá, *adv. Eccl. sl.*, v. **Когдá.**

Внеза́пно, *adv.* nagle, znagła, niespodzianie. [niespodzianość.

Внеза́пность, -и, *f.* nagłość,

Внеза́пный, -ая, -ое, *adj.* nagły, niespodziewany, niespodziany; внеза́пная смерть, nagła śmierć.

Внесе́ніе, -я, *n.* wniesienie, wciągnienie, wpisanie; внесе́ніе въ протоко́лъ, wniesienie, wpisywanie, wpisanie do protokołu; внесе́ніе въ матри́кулъ, zapisanie, wpisanie do matrykuły; внесе́ніе въ кни́гу, wpisanie, wciągnienie do księgi (do ksiąg handlowych); внесе́ніе податéй, wniesienie, oddanie podatków.

Внести́ & Внесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вноси́ть**, -ся.

Внизу́, *adv.* nadole.

Внизъ, *adv.* на дол; спускáться внизъ, спрыскáть сѣ на дóл.

Вникáніе, -я, *n.* wnikanie, dochodzenie, badanie, zgłębianie; baczność, uważanie.

Вникáтельный, -ая, -ое, *adj.* wnikający, dochodzący, badatliwy, zgłębiający; baczny, uważny.

Вникáть, **Вникнуть**, *v. n.* - во что, wnikać, dochodzić, badać, zgłębiać, zgłębić, wchodzić w rzecz.

Вниманіе, -я, *n.* uwaga, baczność; слýшать со вниманіемъ, słuchać z uwagą, pilnie; *it.* v. Обращáть (вниманіе), Принимáть (во вниманіе).

Внимáтельно, *adv.* uważnie, baczne. [baczność.

Внимáтельность, -и, *f.* uwaga,

Внимáтельный, -ая, -ое, *adj.* uważny, baczny, pilny.

Вникáть, **Внять**, *v. a.* - чемý, uważać, baczyć, słuchać z uwagą.

Внйти, *Eccl. sl.*, v. **Войти**.

Вновь, *adv.* znowu, na nowo.

Внóвѣ *adv.* nowo, niedawno.

Вносúть, **Внести** & **Внесть**, *v. a.* wnosić, wnieść; wciągać, wciągnąć, zaciągać, zaciągnąć, wpisywać, wpisać; внести оружіе въ непріятельскія зéмли, wtargnąć z orężem do kraju nieprzyjacielskiego, rozpocząć wojnę; внесть въ книгу, wnieść, wpisać, wciągnąć do księgi; вносúть въ книгу закладныхъ áктовъ, вносúть въ крѣпостную книгу, zahypotekować, intabulować, ingrossować; [*cfr.* Oblatować]; внести въ списокъ, wciągnąć w rejestr, zapisać, wpisać w rejestr; внести въ матрúкулъ, zapisać, wpisać do matrykuły; immatrykulować; внести въ протоколъ, wnieść, wciągnąć, wpisać do protokołu; wnosić, oddawać, oddać, płacić, zapłacić [*np.* podatek, *i t. p.*); вносúть дéньги впередъ за что-либо, prenumerować, z góry płacić na co; -ся, *v. p.* być wniesionym, wciągniętym, wpisanym, zaciąganym.

Вносúка, -и, *f.* wnoszenie, wpisanie, wpis (do rejestru); dodanie, dodatek; cudzysłów; [nawias, parenteza].

Вносúный, -ая, -ое, *adj.* wnoszony; nawiasowy; вносúныя слова, cudzosłów. [**Взносъ**.

Вносъ, -а, *m.*, v. **Вносúка** & **Вношéніе**, -я, *n.* wniesienie, wnoszenie, przyniesienie.

Внýка, -и, *f.* wnuczka.

Внукъ, -а, *m.* wnuk, wnuczek, [syn syna *lub* córki]; *pl.* внýки, -овъ & внучáта, -тъ, wnuczęta, wnuczki, wnukowie.

Внутренная, -ой, *s. m.*, v. **Утробá**, **Чрéво**.

Внýтренній, -яя, -ее, *adj.* wnętrzny, wewnętrzny; skryty; внýтренняя стрáжа, straż wewnętrzna; внýтренняя стрипá, kraj odległy od morza; odmorze; обитáтели внýтреннихъ странъ, mieszkańcy odmorskie, śródziemne. [skrycie.

Внýтренно, *adv.* wewnętrznie;

Внýтренность, -и, *f.* wewnętrzność, pownętrzność; внýтренности, -ей, *pl.*, brzuszne wnętrzności, wnętrzności, wnętrze; воспалéніе внýтренней, zapalenie kiszek; (*u koni:*) v. Западъ (2).

Внутре-плóдіе, -я, *n.*, **-плóдникъ**, -а, *m. Bot.* (*endocarpium*), mięso, mięsiwość.

Внутрй, *adv.* wewnątrz, wewnętrznie. [do wewnątrz.

Внутрь, *adv.* wnątrz, wewnątrz,

Внучáта, -ъ, *pl.*, v. *sub*: **Внукъ**.

Внучáтный, -ая, -ое, *adj.* wnukowy, których stare (†) rodzice byli rodzeństwem; внучáтныя брáтья, внучáтныя сёстры, wnuczęta, rodzonych braci i siostrzeńców. [czek.

Внýчекъ, -чка, *m. dim.* wnuczek.

Внýчка, -и, *f.* wnuczka.

Внушáть, **Внушúть**, *v. a.* wmawiać, wmówić, wpawać, wpoić, natchnąć (kogo odwagą, miłością, nadzieją), wznieciś w kim co.

Внушéніе, -я, *n.* namowa, wpojenie, natchnienie; pociąg.

Внушúтель, -я, *m.* wpajacz, wpoiciel.

Внушúтельница, -ы, *f.* wpajaczka, wpoicielka. [шать.

Внушúть, *v. perf.*, v. **Внушáть**, *adv.* za, zewnątrz; poza-; внѣ себя, bezprzytomny.

Внѣдреніе, v. **Вкорененіе**.

Внѣдрáть, **Внѣдрúть**, -ся, v. **Вкоренáть**, **Вкоренúть**, -ся.

Внѣсудéбный, -ая, -ое, *adj.* pozasądowy; zasądowy; mimosądowny.

Внѣшній, -яя, -ее, *adj.* zewnętrzny, powierzchny, powierzchowny; внѣшняя сторонá, powierzchność, powierzchnia.

Внѣшность, -и, *f.* powierzchowność, powierzchnia.

Внятіе, -я, *n.* uwaga, pojęcie.

Внятность, -и, *f.* zrozumiałość, wyraźność, jasność, pojętność.

Внятный, -ая, -ое, *adj.* zrozumiały, wyraźny, jasny, pojętny.

Внять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Внимáть**, -ся.

Во & **Въ**, *praep.* (*c. Acc.* & *Praepos.*), w, we; na; do; онъ пóѣхалъ въ гóродъ, (on) pojechał do miasta; въ цáрствованіе Петрá Пéрваго, pod czas panowania Piotra I., za czasu Piotra I. (Wielkiego); въ Нóвый годъ, w nowy rok; въ пятницу, w piątek; въ óну пóру, o tym czasie; игрáть въ мячъ, въ карты, grać w piłkę, w karty; дазáть дéньги въ задатокъ, dać zadatek, na rękę; пустúться въ дорóгу, puścić się w drogę; онъ весь въ отца, въ мать, podobniuteńki ojcu, matce; jakby ojcu, matce z oka wypadł или wykapał; онъ тенéрь въ гóродѣ, on teraz jest w mieście; въ прошéдшемъ годý, w przeszłym roku; онъ стоялъ въ двухъ шагáхъ, on stał dwa kroki ode mnie; онъ былъ во фракѣ, въ перчáткахъ, był we fraku, w rękawiczkach; онъ былъ въ шляпѣ, въ очкáхъ, (on) miał kapelusz, okulary; вопéрвыхъ, po pierwsze; во-вторúхъ, po wtóre.

Вóжи, -ей, *pl. f.* (*prov.*), nogi pługowe, kozica.

Вóлій, -я, *m.*, v. **Зять**.

Вóбранный, -ая, -ое, *part. p.* napojony, nasiąkły.

Вобрáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вбирáть**, -ся.

Вовлеченіе, -я, *n.* wewleczenie, wciąganie, wciągnienie; *zwiedzenie, zawód.

Вовлекáть, **Вовлечь**, *v. a.* wwlekać, (wwłóczyć), wewlec, wciągać, wciągnąć; *pobudzić, powód dać; вовлечь кого въ несчáстіе, wciągnąć, wprowadzić kogo w nieszczęście; -ся, *v. p.* być wciąganym, wewlekanym, wciągnionym, wewleczonym.

Вовлеченіе, v. **Вовлеченіе**.

Вовлечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вовлекáть**, -ся.

Вóвремя, *adv.* w czas, w porę, dogodnie; не вóвремя, nie wczas, mimo pory, niedogodnie; §. не вóвремя гость *etc.*, v. Гость (§.).

Вóвсе, *adv.* wcale, całkiem, zupełnie; вóвсе не бойсь его, ja się go wcale nie boję; я вóвсе не дýмалъ о томъ, jam wcale o tém nie myślał.

Вовнýкъ, *adv.* wiecznie.

Вогнáніе, -я, *n.* wegnanie, wpędzenie.

Вогнáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вгáнивать** & **Вгонáть**.

Вогнýтіе, -я, *n.* wgęcie.

Вогнýтовыпуклый, -ая, -ое, *adj.* wklęsłowypukły.

Вогнýтость, -и, *f.* wgięcie, wygięcie, wklęsłość, okrągłość wydrążona, obłączystość.

Вогнýтый, -ая, -ое, *part. p.* wgięty, wygięty; wklęsły, obłączysty.

Вогнýть, *v. a. perf.* wgiąć, zakrzywić; v. *sub*: **Вгибáть**, -ся.

Вогнѣздúться, *v. r. perf.* (*propr.* & *) zagnieździć się, zasiedlić się. †**Вогрóвница**, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Кладбúще**, **Могúла**.

Вода, -ы́, *f.* woda; дождевáя водá, woda dżdżowa; рѣчная, ключевáя, свинцовая вода, v. *sub*: Рѣчнóй, Ключевóй *etc.*; тёмная водá, *Med.* (*gutta serena*), ciemnota, [niemoc oka wewnętrzna], bielmo na oku; святáя водá, woda święcona; Кёльнская водá, woda Kolońska; ячная водá, v. Взваръ (ячмéнный); алмазъ лýчшей воды, dyament wody czystéj, wesołéj; parangon;

посадúть на хлѣбъ и на́ воду, skazać kogo na karę o chlebie i o wodzie; сидѣть на хлѣбѣ и на водѣ, siedzieć o chlebie i o wodzie; горькая минера́льная вода́, gorzka [mineralna] woda; горячія во́ды, wody gorące; кúслыя минера́льныя во́ды, kwaśnice, kisielice; ѣхать на́ воды, jechać do wód; водо́ю, wodą (płynąć, *etc.*); лече́ніе водо́ю, *v.* Водолече́ніе; *it.* *v.* Лечúть, -ся (водо́ю); Вúвесть (на чúстую, na świeżą wódę); *fig.* какъ двѣ капли водú, *v. sub*: Капля; §. носúть во́ду въ мо́ре, *abo* рѣшетóмъ во́ду мѣрять, w studnią wodę wozić, [drwa do lasa]; *it.* §. тúхая вода́ берега́ подмывáетъ, ciche wody brzegi rwą; §. попасть изъ дождя́ (*abo* изъ воротъ) въ во́ду, z deszczu pod rynę [pod rynnę]; uciekając przed orłem, wpaść na sępy.

Водворéніе, -я, *n.* umieszczenie, osadzenie kogo (w swoim domu); osiedlenie, osadowość.

Водворúть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Водворя́ть, -ся.

Водворя́ть, Водворúть, *v. a.* umieszczać, umieścić, osadzać, osadzić kogo, osiedlić, osadowić, usadowić; **-ся**, *v. r.* osiedlić się, osadować się, usadowić się, zamieszkać, obmieszkać się.

Водевúль, -я, *m. Theat.* (*vaudeville*), krotochwila.

Водецъ, -дца, *m. Eccl. sl.*, *v.* Водúтель.

Водильщикъ, -а, *m.* prowadnik, prowadziciel; водúльщикъ медвѣдей, niedźwiednik, niedźwiedziarz, skomoroch; smorgończyk, co sprowadza niedźwiedzie tańcujące.

Водúтель, -я, *m.* prowadziciel, przewodnik, przewódzca, wódz, dowódzca.

Водúтельница, -ы, *f.* prowadziecielka, przewodnica.

Водúтельство, -а, *n.* wództwo, dowództwo, przywództo.

Водúтельствовать, *v. a. Eccl. sl.*, *v.* Руководúтельствовать.

Водúть, [*Praes.* вожý, вóдишь], *v. a.* wodzić, prowadzić; przewodniczyć, przywodzić, kierować, rządzić; (содержать, размножать), hodować, utrzymywać, rozmnażać; водúть [кого́ напрасно], zwodzić, łudzić; odwlóczyć (ode dnia do dnia); чúсто водúть дѣтéй, utrzymywać czysto dzieci; водúть за рýки, prowadzić za ręce; слегка́ водúть рукóю по чёмъ, lekko się dotykając głaskać po czém, ręką łagodnie muskać; водúть перóмъ, kierować piórem; водúть кúстью, prowadzić pędzlem, malować; водúть кого́-либо за́ носъ, *wodzić kogó za nos, robić z kim co się podoba; **-ся**, *v. r.* wodzić się, wieść się; rozmnażać się (o zwierzętach); водúться съ кѣмъ-либо, zadawać się, przestawać z kim; *β*) *v. impers.* вóдится, bywa, dzieje się; *it.* jest zwyczajem; здѣсь такъ вóдится, tu taki zwyczaj; такъ вóдится въ свѣтѣ, tak bywa na świecie.

Водица, -ы, *f. dim.* woda.

Вóдка, -и, *f.*, **Вóдочка**, -и, *f. dim.* wódka, wódeczka, gorzałka; Францýзская вóдка, wódka Francuzka; Да́нцигская вóдка, goldwaser [*или* golt-, gult-waser], Gdańska wódka; дéньги на вóдку, na piwo, na wódkę; вотъ тебѣ на вóдку, tu masz na wódkę, na piwo; вóдка изъ-подъ лóдки, §. [wódka z pod łódki], gęsie wino, gęsi trunek, woda; вóдка золоторазвóдная, или Цáрская, (*aqua regia*), woda królewska, kwas saletrorodny; крéпкая вóдка, kwas saletrorodny; крéпкая вóдка, (*aqua fortis*), serwasser, szedwaser.

Вóдкій, -ая, -ое, *adj.* (*o ptáctwie domowém*:) możny, płodny, mnożący się bardzo, rozmnażający się; индéйки не такъ вóдки, какъ кýры, indyczki nie tak się wiodą [*или* nie tak łatwę do chowu] jak kury.

Водникъ, *v.* Водоёмъ.

Водни́стый, -ая, -ое, *adj.* wodnisty, obfitujący w wodę.

Водница, *v.* Лысýха.

Водни́чій, -яго, *m.* prowadnik.

Вóдный, -ая, -ое, *adj.* wodny; вóдный конь, *v.* Бегемóтъ; вóдныя пти́цы, ptastwo wodne; вóдный отокъ, *Eccl. sl.* wodnica, puchlina wodna.

Водобóй, -я, *m.* (водомётъ), wodotrysk, wodorzut, fontana.

Водо-бóязнь, -и, *f.* wodowstręt, wstręt od wody, wściekliznа, szaleństwo; **-вáжда**, -ы, *f. Eccl. sl.* rura wodna, trąba; **-вéртъ**, *v.* Водоворóтъ; **-вúкъ**, -а, *m.* 1. rodzaj czołna, barka; 2. sanie wielkie rybackie; **-вúстилище**, -а, *n.*, *v.* Водоёмъ, Резервуáръ; **-вóдный**, -ая, -ое, *adj.* wodowodny; **-нóдство**, -а, *n.* wodowodstwo, sztuka prowadzenia [*или* wodzenia] wody wodociągami, rurami; hydraulika; **-нóдъ**, -а, *m.* wodociąg, kanał; **-вóзничать**, *v. n.* być woziwodą, utrzymywać się z woźenia wody; **-вóзный**, -ая, -ое, *adj.* do woźenia wody używany; водовóзная бóчка, beczka do woźenia wody; водовóзные рóзпуски, sanie, na których się woda wozi; **-вóзъ**, -а, *m.* woziwoda, wodowóz; **-воротъ**, -а, *m.* wir; **-вощикъ**, *v.* Водовозъ; **-гóнъ**, водогóнъ дѣвій, *m. Bot.* (*tamus*), dzielżan; **-дéйствуемый** & **-дéйствующій**, -ая, -ое, *adj.* działający wodą [*или* siłą wody], poruszany wodą; вододéйствующая машúна, hydrauliczna machina; вододéйствующая мéльница, młyn wodny; **-ёмный**, -ая, -ое, *adj.* cysternowy, krynicowy; **-ёмъ**, -а, *m.* 1. cysterna, krynica; wodozbiór, bassyn; 2. *Bot.* (*hydrocotyle*), v. Пупóкъ (водяно́й); **Водо-жúла**, -ы, *f. Bot.* (*hydrastis*), wodostrzał, rośl.; **-жúлъ**, -а, *m. H. n.* (*hydrophyllus*), wodnik, [rodzaj chrząszczów]; **-запáсъ**, -а, *m.* zapas wody; **-зáздочка**, -и, *f. Bot.* (*calli-triche*), gwazdki wodne; **-зéмный** -ая, -ое, *adj.* wodoziemny, wodnoziemny, ziemiowodny, ziemnowodny; *v.* Земновóдный; **-измѣщéніе**, -я, *n. Mar.* miejsce, które okręt jaki lub statek w wodzie zajmuje; **-качáльный**, -ая, -ое, *adj.* do pompowania wody urządzony (przysposobiony), służący; **-качáльщикъ**, -а, *m.* pompiarz, ten który wodę pom puje; **-крáсъ**, -а, *m. Bot.* (*hypochoeris*), świnie ziele; *cfr.* prosienník; **-кроплéніе**, -я, *n.* kropienie wodą święconą. [prowadziciel.

Водокъ, -дка, *m.* przewodnik,

Водо-лáзничать, *v. n.* nurkować, nurzać się w wodzie, chodzić pod wodę; **-лáзничество**, -а, *n.* nurkowanie; **-лáзный**, -ая, -ое, *adj.* nurkowy, do nurka należący; водолáзный колокóлъ, (*campana urinatoria*), dzwon nurkowy; **-лазъ**, -а, *m.* nurek; **-лéй**, -я, *m.* 1. wodolej, nalewacz, wylewacz wody; 2. *Astron.* (wodolej), wodnik na niebie, [znak niebieski zimowy]; 3. (*Bot.*), v. Подлéсникъ; **-лéнь** сухóй, v. Подлéсникъ; **-лечéбный**, -ая, -ое, *adj. Med.* hydropaticzny; **-лечéніе**, -я, *n.* hydropatya, leczenie wodą; **-лúвный**, -ая, -ое, *adj.* wodolejny, służący do lania, do czerpania wody; водолúвная бáдья, czerpadło, czerpak, wiadro [u studni]; **-лúвъ**, *v.* Водолéй (1); **-лúстъ**, -а, *m. Bot.* (*hydrophyllum*), wodolist, rośl.; *it.* *v.* Осторолúстникъ; **-лѣчéбный**, -лѣчéніе, *v.* Водолеч....; **-любъ**, -а, *m.* 1. *H. n.*, *v.* Водожúлъ; 2. (*Bot.*), v. Пупóкъ (водяно́й); **-нётный**, -ая, -ое, *adj.* wodotryskowy, wodoskokowy, wodociskowy; водомётная трýбка, rurka wodoskokowa, wodotryskowa; **-нётъ**, -а, *m.* wodotrysk, wodoskok, wodocisk, fontana; **-нóина**, -ы, *f.* miejsce wodą wymyte; **-нóръ**, *v.* Гидромéтръ; **-мѣритель**, -я, *m.* wodomierz; **-мѣрительный**, -ая, -ое, *adj.* wodomiarowy; **-нóсецъ**, -сца, *m.* wodonosiciel, wodonosz, wodonoszca, noszący wodę, wodnik, woziwoda; **-нóсица**, -ы, *f.*, **-нóска**, -и, *f.* wodonosicielka, wodonoszka, kobieta wodę nosząca; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* wodonośny, do noszenia wody służący; водоноснóе ведрó, wiadro, węborek (do noszenia wody); водоноснóе коромúсло, nosidła, sądy lub szady, szundy do noszenia wody; **Водо-нóсъ**,

-а, *m.* 1. (сосудъ для ношенія воды), naczynie do noszenia wody; dzban, konew', wiadro, wę-borek; 2. (хлудъ; коромысло), powerek, drążek do noszenia cebrów, wieder; nosidła, sądy, szady, szundy do noszenia wody; 3. (человѣкъ, носящій другимъ воду), wodonosiciel, wodonosz, noszący drugim wodę, woziwoda; **Водо-ноше́ніе**, -я, *n.* noszenie wody; **-обра́зный**, -ая, -ое, *adj.* wodopodobny, wodnowzorzysty, wzór wody mający; **-описа́ніе**, -я, *n.*, v. Гидрогра́фія; **-описа́тельный**, v. Гидрографи́ческій; **-освяще́ніе**, -я, *n.* wodoosvięcenie, poświęcenie wody; **-отво́дный**, -ая, -ое, *adj.* odwracający, sprowadzający wodę; wodootwodna trybá, rura sprowadzająca wodę; **-отво́дъ**, -а, *m.* odwracanie, sprowadzanie wody; **-отли́вный**, -ая, -ое, *adj.* wodoczerpny; służący do odlewania, do wylewania, do czerpania wody; wodootlivnyj nacósc, pompa; wodootlivnaja machina, machina wodoczerpna; *it.* v. Чётки (3); **-на́дъ**, -а, *m.* wodopad, wodospad, spad nagły wody, kaskada; (въ рѣкѣ), próg, *pl.* progi, [*u Rusinów*: prohy], katarakta, spadek rzéki bystréj.

Во́допадъ, -и, *f.* opadanie, zniżanie się wody.

Водо-пе́рица, -ы, *f. Bot.* (*myriophyllum*), piórnik, orle pióro, ziele; водопе́рица колосистая, (*myriophyllum spicatum*), piórnik kłosowy; **-пи́тіе**, -я, *n.* picie wody; **-пи́йца**, -ы, *s. c.* wodopij, wodopoj, pijący, pijąca wodę; **-подъёмный**, -ая, -ое, *adj.* hydrauliczny; **-поёмный**, -ая, -ое, *adj.* zalany wodą; **-по́й**, -я, *m.* miejsce, gdzie bydło poją, pojisko, napawalne miejsce; **-по́йка**, -и, *f.* korytko, śklanka do wody dla ptaków; **-по́йло**, -а, *n.* miejsce, gdzie bydło poją, pojisko; **-по́йное**, -аго, *s. n.* opojne, opłata od pojenia bydła; **-по́йный**, -ая, -ое, *adj.* służący do pojenia bydła; **-по́йня**, -и, *f.*, v. Водопо́й.

Во́допольѣ, -и, *f.*, **Водополье**, -я, *n.* wylanie, rozlew wody, wezbranie wód wielkie, powódź; v. Potop.

Водо-по́льный, -ая, -ое, *adj.* wylewny, rozlewny, do wylewu należący; **-по́лье**, -я, *n.* wylewanie, rozlewanie się wody; **-по́ливъ**, -а, *m.* wylewanie, rozlew wody, wezbranie wód wielkie, powódź; v. Potop.

Водо-по́льный, -ая, -ое, *adj.* wylewny, rozlewny, do wylewu należący; **-по́ловья**, -ая, -ое, *adj.* wylewny, rozlewny, do wylewu należący; wodopólnaja lówla rybы, połów ryb w czasie wylewu rzéki; **-приво́дный**, -ая, -ое, *adj.* przywodzący, prowadzący wodę; **-приво́дъ**, -а, *m.* kanał, rów, rura wodę prowadząca, wodotok, wodociąg; **-прія́телище**, -а, *n.* cysterna, krynica, wodozbiór, zbiornik wody; **-прія́тность лягу́шечная**, v. Лягу́шникъ; **-прово́децъ**, -дца, *m.* pompiarz, studniarz, rurmistrz; **Водо-прово́дный**, -ая, -ое, *adj.* prowadzący, sprowadzający wodę, wodoprowodnaja trybá, rura prowadząca (sprowadzająca) wodę; **-прово́дство**, -а, *n.* wodowodztwo, sztuka wodzenia [или prowadzenia] wody rurami, wodociągami; prowadzenie wody; **-прово́дъ**, -я, *m.* kanał, rów, rura wodę prowadząca, wodotok, wodociąg; **-протокъ**, -а, *m.* rów wodny, prowadzący wodę; **-прото́чный**, -ая, -ое, *adj.* do stoku wody służący; wodoprotóčnaja trybá, rura prowadząca [sprowadzająca] wodę; **-разли́тіе**, -я, *n.* wylanie, rozlew rzéki; **-рась**, -и, *f. Bot.* (*fucus*), porost morski; **-раствори́тельный**, -ая, -ое, *adj.* rozmącony, rozwiedzony wodą; **-ро́дный газъ**, *n.* Водоро́дъ; **-ро́дъ**, -а, *m. Chem.* (*gas hydrogenicum s. hydrogenium*, wodorodny gaz), wodoród, wodoczyn, gaz wodorodny; **-рой**, -я, *m.*, **Водоро́ина**, -ы, *f.* dziura wodą [od deszczu] podryta, rówek [od deszczu] wodą podryty; **-ро́сль**, v. Водора́сль; **-сбро́дъ**, -а, *m. Bot.* (*aquilegia*), orliki; wodosbródz obiknovénnyj, v. O'рлики; **-свинка**, -и, *f. H. n.* (*hydrochoerus*), świnka rzeczna; **-свѣтъ**, v. Гидрофа́нъ; **-свя-тіе**, -я, *n.* święcenie, poświęcanie wody; **-свя́тный**, -ая, -ое, *adj.* należący do obrzędu święcenia wody; wodosvátnaja čáma, naczynie, w którém się poświęca woda; **-свяще́ніе**, -я, *n.* święcenie, poświęcanie wody; **-ска́тъ**, -а, *m.* wodopad, wodospad, wodostok; **-ско́пъ**, -а, *m.* wodozbiór; **-со́нъ**, -а, *m.* zdrój, źrzódło & źródło, źródlisko; **-спу́скъ**, -а, *m.* spusk wody; **-стли́вный**, -ая, -ое, & **-стли́венъ**, -нна, -нно, *adj. Eccl. sl.* zatopiony, zalany wodą; **-стой**, -я, *m.* miejsce, gdzie stoi woda, ściek, kałuża; **-сто́къ**, -а, *m.* ściek wody; **-сто́чный**, -ая, -ое, *adj.* ściekowy; wodostóčnaja trybá, rura ściekowa; wodostóčnyj rowz, rów do sprowadzenia zkąd wody; **-твёрдый**, -твёрдъ, v. Водоро́дный, Водоро́дъ; **-тёча**, -и, *f.*, **-тёчина**, -ы, *f. Eccl. sl.* potok, struga, strumyk; **-тёчный**, -ая, -ое, *adj.* bieżący, płynący; **-тёчъ**, -и, *f.*, v. Водотёча; **-то́чный**, -ая, -ое, *adj.* toczący wodę; **-тру́діе**, -я, *n. Eccl. sl.* wodnica, puchlina wodna, wodnocielność; **-трудова́тый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wodnocielny, wodnicę *czyli* wodną puchlinę mający; **-хо́децъ**, -дца, *m.* żeglarz, fis, majtek; **-хо́дный**, -ая, -ое, *adj.* wodochodny, żeglowny, żeglużny, żeglarski, spławny; wodoxódnoe súdno, statek wodny, okręt; wodoxódnoe učílišče, szkoła żeglugi; **-хо́дство**, -а, *n.* żegluga; **-хо́дъ**, -а, *m.* żeglarz, fis, majtek; v. Суд овщи́къ; **Водо-храни́лище**, -а, *n.* wodozbiór, rezerwoar; v. Водоёмъ; **-че́рпаніе**, -я, *n.* czerpanie wody; **-черпа́тельный**, -ая, -ое, *adj.* czerpający wodę, czerpalny; wodoczerpátelnaja mašina, machina czerpalna, czerpalnia; **-чистѝтельный**, -ая, -ое, *adj.* cedzący, oczyszczający, filtrujący wodę; wodoczistítelnaja máшina, naczynie do czyszczenia wody, filtr.

Во́дочный, -ая, -ое, *adj.* gorzałczany, wodczany; wódočnyj zápaxъ, zapach gorzałczany; wódočnyj zavódъ, gorzelnia, gorzalnia.

Водощи́тка, -и, *f.*, **Водощи́тъ**, -а, *m. Bot.* (*hydropeltis*), tarczyca wodna, hełmik wodny.

Водра́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Вдира́ться**.

Водружа́лый крестъ, *m.* fundacyjny krzyż zatknięty w miejscu, gdzie ma być wielki ołtarz.

Водружа́ть, **Водруди́ть**, *v. a.* wtykać, wetknąć, zatykać, zatknąć, utkwić [w ziemie *np.* chorągiew'], postawić; **-ся**, *v. p.* — się, być wtykanym, wetkniętym, *etc.*

Водруже́ніе, -я, *n.* wetknięcie, zatknięcie, utkwienie, postawienie; **водруже́ніе кýщей**, v. Потчéніе (кýщей).

Водружи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Водружа́ть**, -ся.

Во́дчикъ, v. **Водильщикъ**.

Водъ, -а, *m.* chów, mnożenie ptastwa domowego.

Водырь, v. **Волдырь**.

Водяга, v. **Водяга**.

Водяни́къ, -а, *m. pop.* duch wodny. [wodnisty.

Водяни́стый, -ая, -ое, *adj.*

Водяни́ца, -ы, *f. Bot.* (*empetrum nigrum*), bagniówka, gatunek malpiéj jagody.

Водя́нка, -и, *f. pop.* wodnica, puchlina wodna, † wodnocielność.

Водя́ность, -и, *f.* wodnistość, wodność, istota wodna.

Водяно́й, (-ны́й), -ая, -бе, *adj.* wodny, od wody; wodny, w wodzie, na wodzie *lub* nad wodą mieszkający, znajdujący się, rosnący; wodnisty; wodnaja ptica, ptak wodny; wodnyja rastenia, rośliny wodne; wodnyj orěxъ, orzech wodny; kotewka; v. Чилимъ; **водяно́й пе́рецъ**, v. Горе́цъ (водопе́речный); **водяна́я соба́чка**, (*hyppuris*), v. Конехвостъ; **водяно́й напу́тникъ**, (*nymphea alba*), grzybień biały; v. Кубышечки (бѣлыя); **водяная мѣльница**, młyn wodny, (wodą obracany); **водяныя птицы**, nawodne (= przebywające na wodzie) ptastwo; **водяная болѣзнь**, (*hydrops*), wodna puchlina, wodnica, wodnocielność.

Водяный, v. **Водяно́й**.

Водянѣть, *v. n.* wodnieć, wodnistym się stawać.

Воева́ніе, *-я, n.* wojowanie, bojowanie, prowadzenie wojny.

Воева́ть, [*Praes.* воюю, воюешь], *v. a.* wojować, bojować, prowadzić wojnę.

Воево́да, *-ы, m.* wojewoda, dowódzca, wódz wojska; большо́й, главный воево́да, główny, naczelny wódz, naczelnik.

Воево́дичъ, *-а, m.* (сынъ воеводы) wojewodzic, syn wojewody.

Воево́дскій, *-ая, -ое, adj.* wojewodzki, wojewodziński, wojewodzy.

Воево́дство, *-а, n.* województwo.

Воево́дствовать, *v. n.* (исправлять должность воеводы), sprawować urząd wojewody, dowodzić wojskiem.

Воедино, *adj. Eccl. sl.* razem, wespół, zajedno.

Воёже, *adv. Eccl. sl.* (съ тѣмъ чтобы), z tém aby.

Военача́лие, *-я, n.* naczelnictwo nad wojskiem, dowództwo wojska.

Военача́льникъ, *-а, m.* dowódzca, wódz naczelny wojska.

Военача́льническій, v. **Военача́льничій**.

Военача́льничій, *-ья, -ье, adj.* wodzowy, do wódzcy, do dowódzcy należący.

Военача́льство, *-а, n.*, 1. v. **Военача́лие**; 2. godność dowódzcy.

Военно-нача́льствовать, *v. n.* dowodzić wojskiem, komenderować; **-аре́стантская ро́та**, *f.* kompania arestantska wojenna; **-воспита́тельное заведе́ніе**, *n.* zakład edukacyjny wojenny, szkoła wojskowa; **-медици́нскій**, *-ая, -ое, adj.* wojskowo-medyczny, wojenno-medyczny; **-окружно́й нача́льникъ**, *m.* wojskowo-powiatowy naczelnik; **-плѣнникъ**, *-а, m.* jeniec, braniec wojenny; **-плѣнный**, *-ая, -ое, adj.* wzięty, pojmany w niewolę; (*s. m.*) jeniec, braniec wojenny; **-похо́дный**, *-ая, -ое, adj.* należący do wojska w czasie marszu; **-рабо́чій**, *-ая, -ее, adj. Milit.* wojenno-robocza, kompania wojskowa robocza; **-сиро́тскій**, *-ая, -ое, adj.* do zakładu sierot wojskowych należący; военносиро́тскій домъ, korpus sierot wojskowych; **-служа́щій**, *-ая, -ее, adj.* w wojsku służący; военнослужа́щіе, *s. m. pl.* wojskowi; **-слѣ́дственный**, **-су́дный**, *-ая, -ое, adj.* do sądu wojskowego lub wojennego należący; **-сухопу́тный**, *-ая, -ое, adj.* do wojska lądowego należący.

Вое́нный, *-ая, -ое, adj.* wojenny, wojskowy; военный (*s. m.*), военный человѣкъ, wojskowy (*s. m.*); вое́нные, *pl.*, *abo* вое́нные лю́ди, wojskowi; военная служба, służba wojskowa; пойти, опредѣли́ться въ вое́нную слу́жбу, wstąpić do wojska; служи́ть въ вое́нной слу́жбѣ, służyć w wojsku; военная часть, wydział wojskowy; военный корабль, вое́нное су́дно, окре́т, statek wojenny; военный судъ, sąd wojenny, sąd wojskowy; вое́нное министе́рство, ministerstwo wojenne; военная школа, szkoła wojskowa; военный уставъ, prawo wojenne.

Вожа́къ, *-а, m.*, **Вожа́той**, *-аго, s. m.* (проводникъ), przewodnik, prowadziciel, wodziciel, powodnik.

Вожделѣ́ть, *v. a. Eccl. sl.* pragnąć, życzyć sobie, pożądać.

Вожделѣ́ніе, *-я, n.* pragnienie, życzenie, pożądanie, żądanie, żądza, pożądliwość, chuć.

Вожделѣ́нно, *adv.* z wielkim pożądaniem.

Вожделѣ́нный, *-ая, -ое, adj.* pragniony, żądany, pożądany, oczekiwany.

Вожде́ніе, *-я, n.* prowadzenie, **Вождонача́льникъ**, *-а, m. Eccl. sl.*, v. **Военача́льникъ**.

Вождь, *-я, m. Eccl. sl.* dowódzca, wódz; naczelnik; przewodnik, nawodziciel. [zka.

Вожде́ніе, *-я, n.* wożenie, zwóz.

Во́женый, *-ая, -ое, adj. pop.* swawolny, rozpustny.

Во́женье, *-я, n. pop.* swawola, rozpusta. [v. **Возж....**

Во́жжа, Вожжа́ніе, Вожжа́ть, †Вожъ, *-а, m.*, v. **Вождь**; корабе́льный вожъ, v. **Ло́цманъ**.

Возатай, *-я, m. Eccl. sl.* (кучеръ), woźnica, kuczer.

Воз-благодаре́ніе, *-я, n.* podziękowanie, zawdzięczenie, oddwdzięczenie; **-благодари́ть**, *v. n. perf.* odwdzięczyć, zawdzięczyć, dziękować, podziękować; **-блиста́ніе**, *-я, n.* zabłyśnienie, zajaśnienie; **-блиста́ть**, *v. n. perf.* zabłysnąć, zajaśnieć; **-бране́ніе**, *-я, n.* wzbronienie, zakaz, przeszkoda; **-бранитель** *-я, m.* zabroniciel; **-бранительница**, *-ы, f.* zabronicielka; **-бранительный**, *-ая, -ое, adj.* wzbronny, zabraniający; **-бра́нить**, *-ся, v. perf.*, v. *sub*: **Возбраня́ть**, *-ся*; **-бра́нять**, **-бранить**, *v. a.* wzbraniać, wzbronić, zakazywać, zakazać; **-будитель**, *-я, m.* pobudziciel, pobudzający do czego, podżegacz, sprawca; **-будительность**, *-и, f.* pobudzalność, drażliwość; **-будительный**, *-ая, -ое, adj.* wzbudzający, pobudzający, pobudzalny, zachęcający, drażniący, **-будить**, *-ся, v. perf.*, v. *sub*: **Возбужда́ть**, *-ся*; **-буждатель, v. Возбудитель**; **-буждать, -будить**, *v. a.* obudzać, ocucać, czerstwić; *podniecać, pobudzać, ochocić, zachęcać do czego, chęcić; **-буждаться, -будиться**, *v. r.* obudzać się, ocucać się; *v. p.* być pobudzonym do czego; **Воз-буждéніе**, *-я, n.* obudzenie; wzbudzenie, pobudzenie, zachęcenie; **-буждённый**, *-ая, -ое, part. p.* pobudzony, zachęcony, podniecony; **-бѣ́дствовать**, *v. a. Eccl. sl.*, v. **Бѣ́дствію** (подвергаться); **-веде́ніе**, *-я, n.* wzniesienie, zbudowanie; v. **Введе́ніе**; **-веде́нный**, *-ая, -ое, part. p.* wzniesiony; wyniesiony, podniesiony; **-вели́ченіе**, *-я, n.* wyniesienie, wywyższenie, zwiększenie; podwyższenie, wsławienie; **-вели́чивать, -вели́чить**, *v. a.* wywyższać, wywyższyć, wynosić kogo; powiększać, powiększyć, zwiększać, zwiększyć; **-ся**, *v. r.* wywyższać się, zwiększać się, wsławiać się, chwalić się, chełpić się; **-верга́ть, -верну́ть**, *v. a. Eccl. sl.* kłaść, położyć, zwalać, zwalić, rzucać, rzucić na co; возверга́ть упова́ніе, nadéżdy na kogo-lubo, pokładać na kogo ufność, nadzieję; **-ве́ргнуть**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Возверга́ть**; **-верже́ніе**, *-я, n. Eccl. sl.* wkładanie, włożenie, zwalanie, zwalenie, rzucanie, rzucenie (czego na kogo); **-весели́ть**, *-ся, v. perf.*, v. *sub*: **Возвеселя́ть**, *-ся*; **-весели́ть**, *v. a.* radować, rozweselać, rozweselić, cieszyć; *it.* v. *sub*: **Опочива́ть**; *-ся, v. r.* rozweselać się, -lić się, radować się, cieszyć się; **-вести́ &** *-ве́сть, v. perf.*, v. *sub*: **Возводи́ть**; **-води́ть**, *v. a. impf.*, **-вести́ &** *-ве́сть, v. perf.* wynosić, wynieść, wywyższać, wywyższyć; *it.* v. **Взводи́ть**; **-врати́ность**, *-и, f.* zwrót, zwrócenie; odwet; **-врати́мый**, *-ая, -ое, adj.* odwetowny, powetowalny; **-врати́ть**, *-ся, v. perf.* v. *sub*: **Возвраща́ть**, *-ся*; **-вра́тно**, v. **Обра́тно**; **-вра́тный**, *-ая, -ое, adj.* odwrotny, powrotny, powrócony, wsteczny; v. **Обра́тный**; возвратный глаго́лъ, *Gramm.* (*verbum reciprocum*), słowo zaimkowe; возвратная то́чка, *Geom.* punkt powrotny; *it.* v. **Движе́ніе** (возвратное); **-вра́ть**, *-а, m.* powrót, powrócenie, zwrót, zwrócenie; возвра́ть боле́зни, powrót choroby, recydywa; возвра́ть со́лнца, przesilenie dnia z nocą; **-вращаемость**, *-и, f.* powrót, zwracanie własności do pierwotnego dziedzica; **-враща́ть, -врати́ть**, *v. a.* powracać, powrócić, odsyłać, odesłać nazad; zwracać, zwrócić, oddawać, oddać; odwetować; возврати́ть кому-либо здоро́вье, przywrócić, odzyskać komu zdrowie; **-ся**, *v. r.* powracać się, powrócić się; **-вращéніе**, *-я, n.* powrócenie, powrót; wynagrodzenie, nagroda, zwrócenie, oddanie, odwetowanie; возвращéніе здоро́вья, odzyskanie zdrowia; **Воз-вы́сить, -ся**, *v. perf.*

v. *sub*: Возвышáть, -ся; Возвышáть, -высить, *v. a.* возвýшать, возвýшу, возвышáю, возвышý, возвýсить,

видъ, -а, *m. Bot.* (*aerides*), podszewnica; **Воздухо-волхво́ваніе, -гада́ніе, -я**, *n.*, v. **Аэрома́нтія**; **-дувна́ машина**, *f.* machina powietrzna; **-изм'ря́тельный**, v. **Воздухоме́рный**; **-мѣ́рје, -я**, *n.*, v. **Аэроме́трія**; **-мѣ́рный, -ая, -ое**, *adj.* powietrzomierny, aerometryczny; **-мѣ́ръ, -а**, *m.* powietrzomiar, aerometr; v. **Аэроме́тръ**; **-нагрѣва́тельный, -ая, -ое**, *adj.* powietrzoogrzewalny; **-но́сный, -ая, -ое**, *adj.* powietrzonośny; **-обра́зный, -ая, -ое**, *adj.* powietrzopodobny; **-описа́ніе, -я**, *n.*, v. **Аэрогра́фія**; **-очисти́тельный, -ая, -ое**, *adj.* czyszczący powietrze, służący do czyszczenia powietrza; **-плава́ніе, -я**, *n.* powietrzne pływanie, żeglowanie balonem, podróż powietrzna; **-пла́ватель, -я**, *m.* powietrznik, powietrzny pływacz, żeglarz powietrzny; **-пла́вательница, -ы**, *f.* powietrzna pływaczka, żeglarka powietrzna; **-пла́вательный, -ая, -ое**, *adj.* aerostatyczny; **-проводны́й, -ая, -ое**, *adj.* do prowadzenia powietrza służący; **воздухопроводна́я трубá**, rura prowadząca powietrze; **-проводъ, -а**, *m.* (*w górn.*) powietrzociąg; **-сгусти́тельный, -ая, -ое**, *adj.* zgęszczający powietrze; **воздухосгусти́тельный котёлъ**, kondensator; **-слóніе, -я**, *n.*, v. **Аэрологія**; **-чистительный, -ая, -ое**, *adj.* czyszczący powietrze, służący do czyszczenia powietrza.

Воздухъ, -а *m.* powietrze; на вóльномъ вóздухѣ, na wolném powietrzu, pod gołym niebem; вóздухъ церковной чаши, (*Eccl.*) pala.

Воз-душникъ, v. **Воздухови́дъ**; **-ду́шный, -ая, -ое**, *adj.* powietrzny, napowietrzny; **воздýшное явлéніе**, zjawienie powietrzne или napowietrzne, [meteor]; **воздýшный шаръ**, balon, statek powietrzny; v. **Аэростáтъ**; **-дымáтельный, -ая, -ое**, *adj.* wzdymający, podnośny, służący do wzniesienia w powietrze; **воздымáтельный горшóкъ**, v. *sub*: **Горшóкъ**; **-дымáть, v. a.** wzdymać, wznosić, podnosić (w powietrze); **-дымáться, v. r.** wzdymać się, wznosić się, podnosić się; вóлны воздымáются, bałwany [morskie] wznoszą się, wzdymają się; **-дымúться, v. r. perf.** zacząć kopcić, dymić się; **-дыха́ніе, -дыха́ть**, v. **Вздыхъ**....; **-дѣ́ваніе, -я**, *n.* wznoszenie, podnoszenie; **-дѣ́вать, -дѣ́ть, v. a.** wznosić, wznieść, podnosić, podnieść; **-дѣланіе, -я**, *n.* uprawienie, doprawienie (roli); v. **Воздѣ́лка**; **-дѣлать, -ся, v. perf.**, v. *sub*: **Воздѣ́лывать, -ся**; **-дѣ́лка, -и**, *f.*, **-дѣ́лываніе, -я**, *n.* uprawa, uprawianie, przyrządzenie, przyrządzanie roli, przygotowanie roli do zasiewu, [oranie, gnojenie, zasiewanie]; **Воз-дѣлыватель, -я**, *m.* uprawiacz, uprawca, uprawiający (rolę), rólnik; **-дѣлывать, -дѣлать, v. a.** uprawiać, uprawić, doprawić (rolę), rolę do zasiewu przygotowywać, przygotować; **-дѣть, v. perf.**, v. *sub*: **Воздѣва́ть**; **-дѣ́ваніе, -я**, *n. Eccl. sl.* wznoszenie, wzniesienie, podnoszenie, podniesienie; **-жá, Вожжá, -и**, *f.*, *pl.* **вóжжи, вóжжы, -ей**, lejc, lejce, wodze, cugiel, cugle; **-жáніе. Вожжáніе, -я**, *n.* wiązanie lejc do wędzidła, lejcowanie; **-жáть, Вожжáть, v. a.** wiązać lejce do wędzidła, lejcować; **-желáніе, -я**, *n.* żądanie, zażądanie, życzenie, pragnienie, chęć, żądza, pożądliwość; **-желáть, v. n.** żądać, pożądać, zażądać, życzyć, pragnąć; **-жéніе, -я**, *n.* zapalenie, podniecenie; **-жéчь, -ся, v. perf.**, v. *sub*: **Возжигáть, -ся**; **-жигáніе, -я**, *n.* zapalanie, podniecanie, podżeganie; **-жигатель, -я**, *m.* zapalacz, podpalacz, podżegacz; *podżegacz, pobudzca, pobudziciel, podusczyciel, sprawca; **-жигательница, -ы**, *f.* podpalaczka, zapalaczka; *podżegaczka; **-жигáть, -жéчь, v. a.** zapalać, zapalić, rozpalać, rozpalić, podniecać, podniecić, wzniecać, wzniecić, podżegać, podżegnąć; *podżegać, pobudzać, zachęcać (kogo do czego); **-звáніе, -я**, *n.* wezwanie, wołanie, powołanie; **-звáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Воззывáть**; **-зрѣ́ніе, -я**, *n.* – na что, spojrzenie, wejrzenie na co; *wzgląd, uwaga; *it.* v. **Повернýть** (на возрѣ́ніе); **-зрѣ́ть, v. perf.**, v. *sub*: **Взирáть**; **-зы́ваніе, -я**, *n.* wołanie, wzywanie, powoływanie, przywoływanie, zwoływanie; **-зывáть, -звáть, v. a. Eccl. sl.** wołać, wzywać, wezwać, powoływać, powołać, przywoływać, przywołać, zwoływać, zwołać; v. **Возглашáть**. [wózeczek, furka.

Вóзикъ, -а, *m. dim.* wózek, †**Возíло, -а**, *n.* wóz, kara.

Возíльный, -ая, -ое, *adj.* do wożenia służący, woźeniu służący, woziebny.

Возíльщикъ, -а, *m.* woźca, woźba, woźnia, woziciel, furman.

Возúть, *v. a.* wozić, wieźć.

Возúться, *v. r.* *swawolić, swawolać; szamotać się z kim.

Возúще, -а, *n. augm.* wozisko, wielka fura. [wożenie.

Возка, -и, *f.* wózka, woźba,

Воз-лагáніе, -я, *n.* kładzenie, nakładanie; *poruczenie, polecenie, zaufanie czego komu; **-лагáть, -ложúть, v. a.** – что на кого-либо, на что-либо, kłaść, nakładać, nakłaść, nałożyć, wkładać, włożyć co na kogo, na co; *zlecać, zlecić, polecać, polecić, poruczać, poruczyć co komu; возложúть на кого-либо поручéніе, *dać komu poruczeństwo; возложúть на кого-либо дѣло, zlecić komu sprawę; возложúть вѣнéцъ на главу, włożyć koronę na głowę; возлагáть надéжду [*abo* упованіе] на Бóга, pokładać w Bogu nadzieję [или ufność]; **Воз-лагáться, -ложúться, v. p.** być nałożonym, włożonym, poruczonym, polecanym; zleconym; **-легáть, -лечь, v. n.** – на чѣмъ, leżeć na czém; położyć się na co; **-лежáніе, -я**, *n.* leżenie; **-лежáть, v. n. Eccl. sl.** – на чѣмъ, leżeć na czém; (w piśmie świętym:) jeść razem, przyjmować wspólnie pokarm; **-лелѣ́ять, v. a.** wypiastować, wypieścić, wycackać, wychować, wykarmić, wyhodować; **-летáніе, -я**, *n.* wzlatywanie, podnoszenie się do góry (w powietrze; **-летáть**, v. **Взлетáть**; **-летéть**, v. **Взлетéть**; **-лечь, -лечь, v. perf.**, v. *sub*: **Возлегáть**; **-ливáльникъ, -а**, *m.*, **-ливáльница, -ы**, *f.* nalewka; konewka; dzban, dzbanek; **-ливáніе, -я**, *n.* wlewanie, nalewanie, wylewanie, oblewanie; **-ливáть, -лúть, v. a.** lać, wlewać, wlać, nalewać, nalać, wylewać, wylać, oblewać, oblać; **-лúтіе, -я**, *n.* wlanie, nalanie, oblanie; **-лúльникъ, -а**, *m.*, **-лúльница, -ы**, *f.*, v. **Возливáльникъ**; **-лúніе**, v. **Возливáніе**; **-лúти**, (*Eccl. sl.*), v. **Возливáть**; **-ложéніе, -а**, *n.* włożenie, nałożenie, położenie; poruczenie, polecenie, zlecenie (czego komu); **-ложúть, -ся, v. perf.**, v. *sub*: **Возлагáть, -ся**.

Возлѣ, *praep.* podle, wpodle, obok; v. **Подлѣ**.

Воз-лѣ́ваніе, -лѣ́ять, v. **Взлѣ́ять**....; **-любúть, v. a. perf.** kochać uprzejmie, pokochać, polubić; **-любленіе, -я**, *n.* pokochanie, polubienie; **-любленникъ, -а**, *m.* kochanek; **-любленница, -ы**, *f.* kochanka; **-любленный, -ая, -ое**, *part. p.* ukochany, ulubiony; **возлюбленный** (*s. m.*), ukochany, ulubiony, kochana; **возлюбленная**, (*s. f.*), ukochana, ulubiona, kochanka; **-мездúтель, -мездúтельница**, v. **Возмéздникъ, Возмéздница**; **-мéздіе, -я**, *n.* nagroda; odwet; прáво возмéздія, (*jus talionis*), prawo odwetu; **-мéздникъ, -а**, *m.* nagrodziciel; **-мéздница, -ы**, *f.* nagrodzicielka; **-мечтáніе, -я**, *n.* zbytnie o sobie rozumienie, rojenie, urojenie; **-мечтáть**, *v. n. perf.* wielkie mieć o sobie rozumienie, urość sobie co, nadać się; **-могáть**, *v. n.* módz; **Воз-мóжно**, *v. impers.* można, może, podobna; éсли тóлько бýдетъ возмóжно, jeżeli tylko będzie można; óто не возмóжно, to być nie

мóже; возмóжно ли? czy podobna? Бóгу всё возмóжно, Bóg wszystko może, Bóg jest wszechmocnym, Bogu nic nie jest trudnego; **Воз-мóжность**, -и, *f.* możność, podobieństwo; по возмóжности, podług możności; **-мóжный**, -ая, -ое, *adj.* możny, być mogący, podobny; **-мóчь**, *v. n.* módz, być w stanie; **-мужáлость**, -и, *f.* męzkość; zmężniałość; zmężnienie; **-мужáлый**, -ая, -ое, *adj.* zmężniały, mężny, męzki; **-мужáніе**, -я, *n.* zmężnienie; **-мужáть**, *v. n. perf.* zmężnieć; **-мути́тель**, -я, *m.* burzyciel, zburzyciel, burzliwiec, buntownik, sprawca buntu, to buntu podżegający, wichrzyciel, podżegacz; **-мути́тельница**, -ы, *f.* burzycielka, buntownica, podżegaczka; **-мути́тельно**, *adv.* rewolucyjnie, po buntowniczemu; **-мути́тельный**, -ая, -ое, *adj.* rewolucyjny, buntowniczy, buntowny; **-мути́ть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Возмущáть, -ся; **-мущáть**, **-мути́ть**, *v. a.* mącić, zmącić, pomącić, wzruszać, wzruszyć; *do buntu, poduszczać, poduszczyć, buntować, zbuntować, pobuntować, burzyć, podburzać, niepokój wzniecać, wichrzyć, podżegać, podżegnąć; *niepokoić, bezpokoić, ubezpokoić, kłócić, zakłócić, rozdrażniać, rozdrażnić, oburzać, oburzyć kogo, oburzenie w kim wzbudzać, wzbudzić; nabawiać, nabawić kogo niespokojnością; zatrważać, zatrwożyć, przerażać, przerazić; **-мущáться**, **-мути́ться**, *a) v. p.* być zmąconym, wzruszonym; *β) v. r.* *buntować się, zbuntować się, burzyć się przeciwko komu, powstawać, powstać przeciw komu; *przychodzić w niespokojność, niespokoić się, być niespokojnym, trwożyć się, zatrważać się, zatrwożyć się, troszczyć się; **-мущéніе**, -я, *n.* zmącenie, wzruszenie; *bunt, powstanie, rokosz; **-награди́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Вознаграждáть, -ся; **-награждáть**, **-награди́ть**, *v. a.* nagradzać, nagrodzić, wynagradzać, wynagrodzić,odwetować, powracać,powrócić, indemnizować; **-награждáться**, **-награди́ться**, *v. p.* być wynagrodzonym; **-награждéніе**, -я, *n.* nagrodzenie, nagroda, wynagrodzenie, powrócenie, odwetowanie, indemnizacya; **-награждённый**, -ая, -ое, *part. p.* nagrodzony, wynagrodzony, powrócony, odwetowany, indemnizowany; **-наки́риваться**, *v. r. impf.*, **-наки́риться**, *v. perf.* namyślać się, namyślić się, determinować się, zdeterminować się, [zdecydować się na co], rezolwować się, postanawiać, postanowić u siebie, przedsiębrać, przedsięwziąć, zmierzać do czego, zamierzać sobie; **Воз--негодованіе**, -я, *n.* rozgniewanie się, rozzłoszczenie się, uniesienie się; **-негодовáть**, *v. n.* rozgniewać się, rozzłościć się, unieść się gniewem na kogo, na co; **-ненави́дѣніе**, -я, *n.* znienawidzenie, nienawiść, zawiść; **-ненави́дѣть**, *v. n. perf.* znienawidzieć; **-несéніе**, -я, *n.* podniesienie, wzniesienie, wyniesienie; Вознесéніе Господне, Wniebowstąpienie Pańskie; *it.* święto Wniebowstąpienia Pańskiego; **-несённый**, -ая, -ое, *part. p.* wzniesiony, podniesiony, wyniesiony; **-несéнскій**, -ая, -ое, *adj.* tyczący się kościoła Wniebowstąpienia, należący do kościoła Wniebowstąpienia; вознесéнскій свящéнникъ, kapłan z kościoła Wniebowstąpienia; **-нести**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Возносúть, -ся; **-никáніе**, -я, *n.* wynikanie, powstanie, zjawienie się; rośnienie, wyrastanie, wschodzenie; **-никáть**, **-никнуть**, *v. n.* wynikać, wynikać, powstawać, powstać, zjawiać się, zjawić się; rosnąć, wyrastać, wyrosnąć, wschodzić, wzejść, ukazać się; **-ни́клый**, -ая, -ое, *adj.* wynikły, powstały; wyrosły; ukazały; **-никнуть**, *v. perf.*, v. *sub*: Возникáть; **-ни́къ**, -а, *m.* 1. woźnik, koń pod wóz, wozowy, ciągowy koń; 2. (новозка съ кладью), fura naładowana; 3. (†) woźnica, furman; **-ниматься**, *v. r. impf.*, **-няться**, *v. perf.* wstępować, wstąpić, wschodzić, wejść, iść na górę; **-ниспосылáть**, **-ниспослáть**, *v. a. Eccl. sl.* z góry zsyłać, zesłać; **-ница**, -ы, *m.* woźnica, furman, stangret, kuczer; **-ничéй**, -яго, *m.* 1. v. Возница; 2. *Astron.* woźnica, furman; **-ничíй**, -ая, -ее, *adj.* woźniczy, należący do woźnicy, furmański; **-носúть**, **-нести** *abo* **-нéсть**, *v. a.* wznosić, wznieść, podnosić, podnieść; wywyższać, wywyższyć; chwalić, wysławiać; возносить кого-либо до небéсъ, wysławiać kogo pod niebiosa, pod obłoki, uwielbiać; **-носúться**, **-нестúся** & **-нéсться**, *v. r.* wznosić się, wynosić się; wywyższać się; nadymać się, pysznić się, dumieć; **-нóсливо**, *adv.* pysznie, dumnie, nadęto; **-нóсливость**, -и, *f.* pycha, duma, nadętość, wyniosłość; **-нóсливый**, -ая, -ое, *adj.* pyszny, dumny, nadęty, wyniosły; **-нóшéніе**, -я, *n.* podnoszenie; *sławienie, wychwalabie, sława, chwała; *it.* pycha, duma, wyniosłość. [sta; kłopotanie się, mozol.

Возня́, -и́, *f.* swawola, rozpusta.

Возобладáть, *v. n. perf. Eccl. sl.*, v. Овладéть (чѣмъ).

Возобновúтель, -я, *m.* odnowiciel, restaurator. [dnowicielka.

Возобновúтельница, -ы, *f.* Возобновúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Возобновлáть, **-ся**.

Возобновлéніе, -я, *n.* odnowienie, wznowienie.

Возобновлённый, -ая, -ое, *part. p.* odnowiony, wznowiony.

Возобновлáть, **Возобновúть**, *v. a.* odnawiać, odnowić, wznawiać, wznowić; **-ся**, *v. r.* & *p.* odnawiać się; być odnawianym, odnowionym.

Возовúкъ, -á, *m.* woźnik, koń pod wóz, wozowy, (po-)ciągowy koń.

Возовóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* wozowy; возовая лошадь, koń wozowy, pociągowy, koń pod wóz, woźnik.

Возокъ, -зка, *m.* nizkie pudło kareciane na sannicach,

Возопúть, **Возопúять**, *v. perf.*, v. *sub*: Вопúять.

Возóчекъ, -чка, *m. dim.* wózeczek, furieczka.

Воз-рáдованіе, -я, *n.* uradowanie się, ucieszenie się, radość; **-радовáть**, *v. a. perf. Eccl. sl.*, v. Обрадовáть; **-рáдоваться**, *v. r. perf. Eccl. sl.*, v. Обрáдоваться; **-ражáть**, **-разúть**, *v. a.* przeczyć czemu, odpierać, zbijać zdanie jakie; v. Противорѣчить, Прекослóвить; **-ражáемость**, -и, *f.* odrodzenie się; **-ражáемый**, -ая, -ое, *adj.* odrodzony; **-ражáть**, **-родúть**, *v. a.* odradzać, odrodzić, odrastać, wydawać, wydać na nowo; odnawiać, odnowić; v. Возобновлáть; **-ражáться**, **-родúться**, *v. r.* & *p.* odradzać się, odrodzić się; być odrodzonym; **-ражéніе**, -я, *n.* zarzut, odpór, odpowiedź, odmowa; возражéніе на отвѣтъ, replika, odpór słowny, zbicie mowy czyjéj; **-разúтель**, -я, *m.* zbijacz, zbijający zdanie, zarzut czyniący komu; **-разúтельница**, -ы, *f.* zbijająca zdanie, zarzut czyniąca komu; **-разúтельно**, *adv.* odpornie, z zarzutem; **-разúтельный**, -ая, -ое, *adj.* odporny, odpieralny; **-разúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Возражáть, -ся; **-растáніе**, -я, *n.* wzrastanie, wzrośnienie; **-растáть**, **-расти** & **-ростú**, *v. n.* rosnąć, wzrastać, wzrosnąć; **-растáющій**, -ая, -ее, *adj.* wzrastający, rosnący, postępowy; **-растéніе**, -я, *n.* wzrośnienie; pełnoletność; **-расти**, *v. perf.*, v. *sub*: Возрастáть; **-растúть**, *v. perf.*, v. *sub*: Возращáть.

Возрастны́й, -ая, -ое, *adj.* wzrostowy, wzrastający.

Возрастъ, -а, *m.* 1. wzrost; wiek; пéрвый возрастъ, pierwszy wiek [niemowlęstwo]; *it.* v. Младéнческій, Дѣтскій, Отрóческій, *etc.* (возрастъ); 2. oddział [szkolny, do którego uczeń należy].

Воз-ращáть, **-растúть** & **-ростúть**, *v. a.* rosnąć, wzrastać, wzrosnąć; wychowywać, wypielę-

гнова́ть, ходова́ть, выходова́ть; **–ся**, *v. p.* быть выхованным, ходованым; **Воз-ращéніе**, *-я, n.* хóвъ, выхованіе, ходованіе; **–ращéнный**, *-ая, -ое, part. p.* выхованный, выпѣстованный, выходованный; **–ревновáніе**, *-я, n.* емуляція, зависть, ревность, ревность, завистничество, ревность, ревнованіе; **–ревновáть**, *v. n.* завидовать, ревновать, ревновать, ревновать, ревновать; **–ропта́ть**, *v. n. perf.* заропта́ть, заропта́ть, заропта́ть, заропта́ть, заропта́ть; **–ропта́ніе**, *-я, n.* ропотъ, ропотъ, ропотъ, ропотъ, ропотъ; **–рыда́ть**, *v. n. perf.* заплака́ть, заплака́ть, заплака́ть, заплака́ть, заплака́ть; **–свирпѣ́ніе**, *-я, n.* свирѣпѣніе, свирѣпѣніе, свирѣпѣніе, свирѣпѣніе, свирѣпѣніе; **–свирпѣ́ть**, *v. n. perf.* свирѣпѣть, свирѣпѣть, свирѣпѣть, свирѣпѣть, свирѣпѣть; **–свистáніе**, *-я, n.* свистъ, свистъ, свистъ, свистъ, свистъ; **–свистáть**, *v. n. Eccl. sl.* свистать, свистать, свистать, свистать, свистать; **–сія́ть**, *v. n.* сіять, сіять, сіять, сіять, сіять; **–сія́ніе**, *-я, n.* сіяніе, сіяніе, сіяніе, сіяніе, сіяніе; **–скорбѣ́ть**, *v. n. perf.* скорбѣть, скорбѣть, скорбѣть, скорбѣть, скорбѣть; **–скочи́ть**, *v. n. Eccl. sl.* скочить, скочить, скочить, скочить, скочить; **–скрежета́ть**, *v. n. perf.* скрежетать, скрежетать, скрежетать, скрежетать, скрежетать; **–словосло́вить**, *v. a. perf.* сословить, сословить, сословить, сословить, сословить; **–сла́ніе**, *-я, n.* посланіе, посланіе, посланіе, посланіе, посланіе; **–сла́ть**, *v. perf.*, *v. sub*: Воспосла́ть; **–слѣ́дованіе**, **–слѣ́довать**, *v.* Послѣ́д...; **–соединéніе**, *-я, n.* соединеніе, соединеніе, соединеніе, соединеніе, соединеніе; **–соединúть**, *v. perf.*, *v. sub*: Воссоединя́ть; **–соединя́ть**, **–соедини́ть**, *v. a.* соединять, соединить, соединять, соединить, соединять; **–созда́ніе**, *-я, n.* созданіе, созданіе, созданіе, созданіе, созданіе; **–созда́ть**, *v. perf.*, *v. sub*: Воссоздава́ть; **–созида́ть**, **–созда́ть**, *v. a.* созидать, созидать, созидать, созидать, созидать; **–сопротивлéніе**, *etc.*, *v.* Сопротивл....; **–ставáніе**, *-я, n.* ставаніе, ставаніе, ставаніе, ставаніе, ставаніе; **–ставáть**, **–стáть**, *v. a.* ставать, ставать, ставать, ставать, ставать; **–стáвленіе**, *-я, n.* ставленіе, ставленіе, ставленіе, ставленіе, ставленіе; **–стенáть**, **–стонáть**, *v. n.* стенать, стенать, стенать, стенать, стенать; **–сцѣлéніе**, *-я, n. Eccl. sl.* исцѣленіе, исцѣленіе, исцѣленіе, исцѣленіе, исцѣленіе; **–сцѣлúть**, *v. perf.*, *v. sub*: Воссцѣля́ть; **–сцѣля́ть**, *v. a. perf.* исцѣлять, исцѣлять, исцѣлять, исцѣлять, исцѣлять; **–сцѣля́ющій**, *-ая, -ее, adj.* исцѣляющій, исцѣляющій, исцѣляющій, исцѣляющій, исцѣляющій

Волканическій, -ая, -ое, *adj.* wulkaniczny.

Волканъ, -а, *m.* wulkan, wółkan, góra ogień wybuchająca.

Волко-бой, v. **Лютикъ** (голубой, жёлтый); **-видъ**, -а, *m. Bot.* (*lycopsis*), krzywoszyj; **-вий**, -ій, *f.* wilczy dół, dół na wilki, jama wilcza; **-губъ**, -а, *m. Bot.* (*aconitum anthora*), wilczy korzeń leczący; **-давъ**, -а, *m.* brytan, buldog; **-ногъ**, -а, *m. Bot.* (*lycopus*, pastenie), wilcza stopa; v. **Шандра** (водяная); **-ножіе**, -я, *n.* (*Bot.*), в. **булавчатое**, v. **Плавунъ** (булавчатый); в. **ельчатое**, v. **Баранецъ**.

Волкъ, -а, *m. H. n.* (*canis lupus*), wilk; морской волкъ, (*anarrchichas lupus*), pies morski, [ryba]; онъ волкомъ воетъ, wyje jak wilk, ryczy, płacze głośno; всѣ его знаютъ, какъ сѣраго волка, (§), wszyscy go tu znają, jak szarego wilka; znajomy tu, jak zły szeląg; чтобъ тебя волки съѣли, (§), bodaj cię wilcy zjedli! bodaj cię djabli porwali! §. съ волками жить, по-волчьи выть *abo* съ волками вой по-волчьи *abo* попалъ къ волкамъ, съ волками вой, и вмѣстѣ волчьи пѣсни пой, kiedy przyjdziesz między wrony, musisz krakać jak i ony; włazłszy między wrony, krakaj jak i ony; (zgadzaj się z ludźmi); *it.* лёгокъ *abo* блявокъ волкъ на поминѣ, *abo* онъ какъ волкъ на поминѣ, (*lupus in fabula*), o wilku mowa, a wilk tuż; o wilku mówią, a wilk przede drzwiami; *it.* бѣжать отъ волка, и попасть на медвѣдя, uchodząc przed wilkiem, trafił na niedźwiedzia; uciekając przed orłem, wpaść na sępy; z deszczu pod rynę или rynnę; poprawić sobie z pieca na łeb; §. сколько волка ни корми, а онъ всѣ въ лѣсъ глядитъ *abo* волкъ и всякой годъ линяетъ, а нрава не перемѣняетъ, natura ciągnie wilka do lasa (do lasu); §. волка бояться, въ лѣсъ не ходить, bojąc się wilka, do lasa nie iść; голодный волкъ и завѣртки рвётъ, v. *sub*: **Голодный**; отольются волку овечьи слёзы, v. *sub*: **Отливаться**.

Волна, -й, *f.* bałwan, wełn, wał na wodzie, fala; morskія волны, bałwany morskie.

Волна, -ы, *f.* wełna; *cfr.* Runo.

Волненіе, -я, *n.* burza morska, fala; burzenie krwi; wzburzenie, burzliwość; powstanie bunt.

Волнистый, -ая, -ое, *adj.* wodnisty, wodnowzorzysty.

Волно-ваніе, -я, *n.* burzenie się; **-ватель**, -я, *m.* burzyciel, wichrzyciel; **-вать**, *v. a. impf.*, **Взволновать**, *v. perf.* bałwanić, burzyć, zburzyć, wzburzać, wzburzyć, (*np.* morze); *burzyć, wzburzać, wzburzyć (*np.* krew'); *burzyć, podburzać, wichrzyć; **-ся**, *v. r. & p.* (*propr. & **) burzyć się, wzburzać się, wzburzyć się; być wzburzonym.

Волнуха, **Волнушка**, -и, *f. Bot.* (*agaricus torminosus*, *ag. cinnamomeus*), gołąbek, hołubek, gatunek bedłki. [*sl.* wełniany.

Волнянный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* oścień, bodziec do popędzania bydła (wołów).

Воловикъ, -а, *m. Bot.* (*anchusa officinalis*), wołowy język pospolity; воловикъ красный, krasilny, (*anchusa tinctoria*), wołowy język czerwony, czerwieniec; воловикъ жёлтый, v. **Ословёникъ**.

Воловина, -ы, *f.* skóra wołowa.

Воловій, -ья, -ье, *adj.* wołowy, woli; воловій рогъ, róg wołowy; воловій языкъ (*Bot.*), v. **Воловикъ**; воловій хвостъ, v. **Асфодиль**; воловья трава, (*ononis arvensis*, Linn.), v. **Стальникъ** (полевой).

Воловня, -и, *f.* wołownia, wolarnia, wołowy chlew, stajnia dla wołów.

Воло-глазъ, v. **Золотоцвётъ**; **-глодка**, -и, *f.*, v. **Воловикъ**; **-гонъ**, -а, *m.* wolarz, wołopas, koło wołów chodzący, wołownik, poganiacz.

Володка, v. **Дубровка** (пирамидальная).

Володушка, -и, *f. Bot.* (*bupleurum*), zajęcze uszko.

Воложскій орѣхъ, v. *sub*: **Орѣхъ**.

Воло-кита, -ы, 1. *s. f.* (проволочка дѣла), zwłoka, odwłoka, przewłoka; 2. *s. m.* *włóczęga, kobieciarz, umizgant, mizgus, zalotnik, gamrat, gach; **-китный**, -ая, -ое, *adj.* tułacki, tułaczy, włóczny, włóczący się; zalotny, miłośny, gamratliwy, kobiety lubiący, umizgający się; **-китство**, -а, *n.* tułactwo, włóczęga, wykita, włóczenie się; gachostwo, gamractwo, zaloty, miłostki, umizgi; **-китствовать**, *v. n.* gamracić się, fryje stroić, umizgać się, gamratować; **-кнстый**, -ая, -ое, *adj.* włókniasty; волокнистый аметистъ, ametyst włókniasty; **-кно**, -а, *n.* włókno; **-конёй**, -ая, -ое, *adj.* suwalny, do suwania urządzony; волоконое окно, okno do suwania, do zasuwania, okno zasuwalne [w domach włościańskich].

Волокомъ, *adv.* (= волоча, таща), wlokąc, wlekąc, włócząc, ciągnąc po ziemi.

Волокуша, -и, *f.* niewod, drugubica, rodzaj sieci.

Волокъ, -а, *m.* 1. międzyrzecze, miejsce między dwiema rzekami spławnemi; 2. *Artill.* okara; 3. (†), kara, [wóz o dwóch nizkich kołach].

Волонтёрный, -ая, -ое, *adj.* woluntarski; волонтёрный отрядъ, oddział woluntaryuszów [или ochotników].

Волонтёръ, -а, *m.* woluntaryusz, ochotnik, w wojsku dobrowolny żołnierz.

Воло-пасъ, -а, *m.* wołopas, wolarz, wołowiec; **-сатникъ**, -а, *m.* 1. *H. n.* (*gordius aquaticus argillaceus*), włośnik; 2. *Bot.* (*cometes*), świtława; 3. *Miner.* włosopad, kamień przezroczysty; **-сатка**, -и, *f.* (*sepia*), v. **Каракатица**; *it.* v. **Волосатикъ** (2. *Bot.*); **-сатый**, -ая, -ое, *adj.* włosaty, włosisty; волосата звѣзда, v. **Волосатикъ** (2. *Bot.*); **-систый**, -ая, -ое, *adj.* 1. włosisty, włosaty; 2. włosiasty, włosom podobny; волосистая рудá, ruda włosiasta; волосистый мирикъ, v. **Безоаръ**; **-снйкъ**, -а, *m.* czepek nocny; **-сной**, (-ймй), -ая, -ое, *adj.* włosny, włosowy, włoskowaty; волосные сосуды, (*vasa capillaria*), naczynia włosne, [włosowe]; **-сонйдный**, -ая, -ое, *adj.* włosiasty, włosom podobny, włoskowaty, włosienkowaty; **-сокъ**, -ска, *m. dim.* włosek; włos w zegarku; на волосокъ, *на włosek; **-сообранный**, -ая, -ое, *adj.* włosiasty, włosom podobny, włoskowaty, włosienkowaty; **-сплётина**, -ы, *f.*, **-сплётка**, -и, *f.* wstążka do włosów wplatana; **-сочекъ**, -чка, *m. dim.* włoseczek; **-сочесатель**, -я, & **-сочёсъ**, -а, *m.* fryzyer, perukarz, włosownik. [starości.

+**Волостель**, -я, *m.* wójt, pod-

Волостной, (-ймй), -ая, -ое, *adj.* powiatowy; włościowy; волостый старостa, wójt włości.

Волость, -и, *f.* powiat, ziemica; włość; чёрная волость, (†), v. **Слободá** (чёрная).

Волосъ, -а, *m.*, (*pl.* **волоса** & **волосы**, *gen.* **волосъ**), włos; подвивать, завивать, класть волосы въ бумажки, zawijać, nawijać papiloty; жéнскій волосъ, (*Bot.*), v. **Необмока**; жéнскій волосъ золотой, v. **Кокушкинъ лёнъ**; жéнскій волосъ бѣлый, v. **Рута** (стѣнная); бородавочные волосы, v. **Ломоносъ** (прямой); ни на волосъ не уступлю, ani na włos nie ustąpię; §. у жéнщины волосъ дологъ, а умъ коротокъ, u niewiasty długie włosy, ale krótki rozum; białe głowy [= niewiasty] dla tego włosy długie mają, że u nich krótki rozum.

Воло-сяникъ, -а, *m.*, **волосники**, -овъ, *pl.* papucie z włosów końskich; **-сяница**, -ы, *f.* włosienica, włosiennica, koszula włosiana pokutna *lub* żałobna; v. **Власяница**; волосяница чужеядная, (*Bot.*), v. **Вьюнка**; **-сячный**, -ая, -ое, *adj.* włosienniczny; **Воло-сянка**, -и, *f.* 1. *pop.*, v. **Власяница**; 2. zabawa

дѣтей хлопскихъ, въ которéй śпiевáю́ть нieустáннie прiеслiдáю́щее слóва, тен кто прiéрвазы устáje, бывá за влóзы таргáны; зтáд *дáть кóмý волосáнку [*abo* порáдочную волосáнку], мóцно кóго за влóзы [или за ѣб] вытаргáć; -сяно́й, (-ны́й), -áя, -óе, *adj.* влóсяны; з влóсов; влóсiем [*collect.* = влóсами] вупчáны, вуслáны; волосяно́е сíто, сíто влóсяне; волосяны́й тюфя́къ, матéрац влóсяны; волосяны́й клубо́къ, v. Безоа́ръ.

Во́лоть, -и, *f.* (нить въ составѣ тѣла животныхъ и растенiй; волóкно, мóчка, *fibra*), влóкно, влóкенко, жýлка, жýлеczка.

Воло-чáга, -и, 1. *s. c.* влóczега, влóка, влóкита, повзинога (*s. c.*), тулácz, влóczукiй, тлук (*s. m.*), тулáczка, тлúczка (*s. f.*); 2. *s. m.*, v. Волоки́та (2); **-чáйка**, -и, *f.* 1. влóczега, влóкита, тлúczка, тулáczка; 2. гамрáтка, залóтница; **-чéнie**, -я, *n.* 1. влéczенie; 2. ciągнiенie (*np.* дрóтy); **-чёный**, -ая, -оe, *part. p.* влóczony; ciągнiony, ciągнięty; волочёное злóто, серебрó, злóто, srebro ciągnione, [или ciągnięte, *i. e.* на дрóт przerobione]; 2. (†), v. Покры́тый, Обтя́нутый; **-чи́льный**, -ая, -оe, *adj.* ciągalny, do ciągnienia; волочи́льныя оруды́я, нарzędzia do ciągnienia; волочи́льный кругъ, v. Волочи́льня; **-чи́льня**, -и, *f.* дрóтарнia, дрóтownia; **-чи́льщикъ**, -а, *m.* дрóтownik.

Волочи́ть, *v. a.* влóczyć, влec; ciągнąć, wyciągać; *(дѣлать проволóчку, мéдлить окончáніемъ дѣла), влóczyć, влec, przeciągać, trzymać długo, odkładać, odwlekać, odwlóczyć, zwlóczyć; волочи́ть злóто, серебрó, ciągnąć złoto, srebro; волочи́ть плáтье, szarszać suknie; волочи́ть нóги, влóczyć nogi, ledwo iść, noga za nogą; -ся, *a*) *v. r.* влec się, ciągnąć się (*np.* o sukni); *gamrać się, fryje stroić, umizgać się (do kogo); *it.* волочи́ться (= ходить за дѣлами), chodzić za sprawą; *it.* [(†) = таскаться, не имѣя пристанища], *влóczyć się, walęsać się, tłuc się;) *v. p.* być влóczonym, ciągnionym, odwlóczonym влec się.

Волочи́й, *adv. pop.* влócząc, влекąc, ciągnąc po ziemi.

Волочь, *v. a.* (= влечь), влec, ciągnąć; **-ся**, *v. r.* влec się, ciągnąc się po ziemi; *(идти съ трудомъ), влec się, влóczyć nogi, ledwo iść, noga za nogą.

Волошская рѣпа, v. Грýша (земляна́я).

Волтижёръ, -а, *m.* woltyżer, sztuczny jeździec.

Волтижи́рованie, -я, *n.* woltyżerowanie, jeżdżenie sztuczne na koniu.

Волтижи́ровать, *v. n.* woltyżerować, lekko skakać, jeździć sztucznie na koniu.

Волу́екъ, -ýлка, **Волу́й**, -я, *m. Bot.* (*agaricus emeticus, ag. integer*), czartopłoch, gatunek bedłki.

Волхвова́ніе, -я, *n.* wieszczenie, wróżenie, przepowiadanie, wieszczba, wróżba, wieszczbiarstwo, czarnoksięstwo.

Волхвова́тель, -я, *m.* wieszczek, wróżek, czarnoksiężnik, czarownik.

Волхвова́тельница, -ы, *f.* wieszczka, wiedma, wróżka, czarnoksiężnica.

Волхвова́тельный, -ая, -оe, *adj.* wieszczbiarski, wieszczy, czarnoksięski, czarodziejski.

Волхвова́ть, *v. n.* (ворожить, колдовать, *qu. v.*), wieszczyć, wróżyć, czarować.

Волхвъ, -á, *m. Eccl. sl.* 1. mędrzec Perski; 2. v. **Волхова́тель**.

Волча́нъ, -а, *m. Bot.* (*lupinus*), wilczan. [wilczątka.

Волча́та, -ъ, *m. pl.* wilczęta,

Волчёнокъ, -нка, *m.* wilczę, wilczątko, wilczek.

Волчёкъ, -чка, *m.* 1. wartałka, wartaczka, furtawka, bąk, cyga; 2. *dim.* (*a* Волкъ =) wilczek.

Волчецо́вый, -ая, -оe, *adj.* ostowy.

Волчéцъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*carduus*), ост; волчéцъ кудрявый, вóлоскiй, (*cardurus benedictus*), ост Włoski, Turecki czubek, czarnobyl, tojad, mordowik, bernardynek ziele, ost polarski.

Волчи́ться, *v. n.* (*o wilczycy*:) oszczenić się.

Волчи́ца, -ы, *f.* wilczyca.

Волчи́ще, -а, *m. augm.* wilczysko.

Волчій, -ья, -ье, *adj.* wilczy; волчья шýба, wilczura; волчья я́ма, wilcza jama, wilczy dół, dół na wilki; вóлчiй кóрень, (*Bot.*), v. Кóрень; *it.* v. Лáврикъ, Бобъ, Пéрецъ (вóлчiй); *it.* v. Я́года, Трава́, Гýбка (вóлчья) & Молокó, Лы́ко, Янцó (вóлчье), *etc.*

Вóлчникъ, -а, *m. Bot.* (*daphne*), bobkowe drzewo.

Волчýра, v. Вильчýра.

Волшóй, -я́, *f. Eccl. sl.*, v. **Волхвова́ніе**. [**Волхова́ніе**.

Волшéніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v.

Волшéбная крапúва, *f. Bot.* (*lamium purpureum*), pokrzywa głucha purpurowa; [*cfr.* Czarnokwit].

Вол-шéбникъ, -а, *m.* wieszczek, czarnoksiężnik, czarodziéj, czarownik; **-шéбница**, -ы, *f.* wieszczka, wieszczyca, czarodziejka, czarownica; **-шéбничать**, *v. n.* wieszczyć, wróżyć, przyszłość przepowiadać, czarować; **-шéбничій**, -ая, -оe, *adj.* czarowniczy, czarnoksięski, czarodziejski, wieszczbiarski; **-шéбный**, -ая, -оe, *adj.* czarowny, czarowniczy, czarnoksięski, czarodziejski, wieszczy, wieszczbiarski; волшéбная лозá, różga wieszczbiarska; волшéбный замóкъ, zamek zaczarowany; *it.* (*Bot.*), v. Трава́, Крапúва (волшéбная); **-шéбство**, -а, *n.* wieszczba, wróżba, wieszczbiarstwo, czarnoksięstwo, czarodziejstwo, czarostwo; **-шéбствованie**, -я, *n.* wieszczenie, wróżenie, przepowiadanie, czarowanie; **-шéбствовать**, v. **Волшéбничать**.

Волъ, -á, *m.* wół, byk.

Волы́нка, -и, *f.* wołynka, piszczałka ze trzciny, duda, *pl.* dudy, gajda, *pl.* gajdy, gajdki, multanka.

Волы́ночникъ, -а, *m.* 1. rzemieślnik, co wołynki, dudy, gajdy, multanki robi; 2. duda, dudarz, gaida, co gra na gajdach, na dudach, na multankach.

Волы́начатка, v. **Пузы́рчатка**.

Волы́нщикъ, v. **Волы́ночникъ**.

Во́лька, -и, *f. dim.* wolność; v. Во́ля. [ный.

Во́льная, (*s. f.*), v. *sub*: **Во́льВо́льница**, -ы, *s. f. collect.* ochotnicy, woluntaryusze, w wojsku dobrowo ni żołnierze; 2. robotnicy dzienni; 3. *s. c.* swawolnik, rozpustnik (*s. m.*), swawolnica, rozpustnica (*s. f.*).

Во́льничанье, -я, *n.* swawola, rozpusta, wyuzdanność.

Во́льничать, *v. n.* swawolić, rozpustnie, samowolnie postępować.

Во́льно, *adv.* wolno, swobodnie, nieprzymuszenie, bez przeszkody, odkrycie, śmiało.

Вольно-дýмецъ, -мца, *m.* liberalist, liberalista, libertyn, wolnomyśleс, wolnomyślny, wolnomyślący; **-дýмка**, -и, *f.* liberalistka, libertynka, wolnomyślna, wolnomyśląca; **-дýмный**, -ая, -оe, *adj.* liberalny, wolnomyślny; **-дýмство**, -а, *n.* liberalność, wolnomyślność, libertynstwo; **-дýмствовать**, *v. n.* wolno myśleć; **-наёмный**, -ая, -оe, *adj.* dobrowolnie najmowany; вольнонаёмный рабóтникъ, najemny robotnik za umówioną pracę; **-опредѣля́ющійся**, -аяся, -еeся, *adj.* dobrowolnie w służbę wstępujący; ochotnik; **-опýщенный**, -ая, -оe, *adj.* wyzwolony, uwolniony od poddaństwa; **-практику́ющій**, -ая, -ее, *adj.* wolno praktykujący, wolną praktykę w lekarstwie mający; **-приходя́щій**, -ая, -ее, *adj.* wolnoprzychodzący, nie mieszkający w szkołę, lecz tylko przychodzący do uczenia, na lekcye (*o uczniach*).

Во́льность, -и, *f.* wolność; стихотвóрческая вóльность, (*licentia poetica*), wolność poetycka.

Во́льный, -ая, -оe & **Во́ленъ**, -льна, -льно, *adj.* wolny; swobodny; swawolny; вóльный, -ага, (*s. m.*), вóльный человѣ́къ, nie-

poddany; вольная, -ой, (*s. f.*), *a*) niepoddana; *β*) wolny list; вольный Ганзеатическій городъ, wolne miasto Anzeatyckie; вольные стихи, wolne, nierymowne wiersze; вольный слогъ, styl wolny, niewymuszony, płynny; *it.* v. Казакъ (вольный); вольному воля *etc.*, v. *sub*: Воля (§.); всякъ волент въ своемъ домѣ, każdy w swym domu pan; онъ волент дѣлать что ему угодно, on może czynić podług własnéj woli, jak mu się podoba; *it.* вольный воздухъ, wolne powietrze, otkryte, nie zamknięte; *it.* v. Жаръ, Паръ (вольный).

Вольтовъ столбъ, *m. Phys.* słup Wolta. [wolfram.

Вольфрамъ, -а, *m. Miner.*

Волюта, -ы, *f. Archit.* głąb, łodyga, *pl.* głąby, łodygi.

Волюшка, -и, *f. dim.* wola, wolna wola; wolność.

Воля, -и, *f.* wola; wolność; swawola; wola, chcenie, żądanie; свободная воля, wolna wola; отпустить на волю, puścić na wolność; волею, dobrowolnie; po (dobréj) woli; z chęci; bez musu; волею неволею, z wolą, czy bez woli; czy chcesz, czy nie chcesz; chcąc niechcąc, (*nolens volens*); онъ волею пошелъ въ военную службу, dobrowolnie zaciągnął się do wojska; воля Твоя, twoja wola, jak ci się podoba; podług twojéj woli, podług twego widzimisię; воля Ваша, pańska wola, jak się Panu podoba; не давай ему слишкомъ много воли, nie dawaj mu za nadto woli; §. добрая воля сильнѣе разсудка, dobra wola silniejsza rozsądku.

Вонзать, *v. a. perf.* prędko (skoro) wciągnąć, wnieść *lub* wewieść co dokąd; -ся, *v. r. perf.* prędko (szybko) wemknąć się, wsunąć się, wpaść, wejść, wjechać dokąd.

Вонзать, Вонзить, *v. a.* wpychać, wepchnąć, wtykać, wetknąć, otykać, utkać, utknąć (*np.* nóż, włócznią w co, i t. p.); вонзить кинжалъ въ грудь, wepchnąć *lub* utopić sztylet w piersi.

Вонзеніе, -я, *n.* wepchnienie, wetknienie, utknienie, utopienie (*np.* noża, sztyletu, włóczni w co).

Вонзить, *v. perf.*, v. *sub*: Вонзать.

Вонъ, 1. *adv.* won, precz; изъ головы *abo* изъ памяти вонъ, v. *sub*: Память; вонъ! поміръ вонъ! won! idź sobie! 2. *interj.*

Вонь, -и, *f.* smród. [oto!

Вонькій, v. Вонючій.

Вонючій, -ая, -ее, *adj.* śmierdzący, smrodliwy, cuchny; вонючій камень, kamień śmierdzący; вонючая трава, v. Клопогонная трава; вонючая петрушка, v. Омегъ (водяной); вонючее дерево, v. Вонючка; 2. вонючая камедь, v. Вонючка (1).

Вонючка, -и, *f.* 1. (*assa foetida*), *pop.* czartowe łajno, djabelskie gówno; 2. *Bot.* (*anagyris foetida*), śmierdzące drzewo.

Вонь, -и, *f. Eccl. sl.* wonia, wonność, zapach; v. Запахъ.

Вонялый, v. Вонючій.

Вонять, *v. n.* śmierdzieć, cuchnąć.

Воображать, Вообразить, *v. a.* – себѣ что, wyobrażać, wyobrazić, wystawiać, wystawić sobie co, imaginować sobie co, myślić; -ся, *v. r.* brać, wziąć postać jaką na się, kształcić się, formować się, obrazować się; przeobrazować się; *it.* zdawać się; это тебѣ такъ воображается, to się ci tylko tak zdaje.

Воображеніе, -я, *n.* wyobrażenie, wystawienie sobie czego, wyobraźnia, idea, imaginacya, zmyślna fantazya. [ność.

Воображаемость, -и, *f.* wyobraźliwość, wyobrażalność, imaginacya.

Воображаемый, -ая, -ое, *adj.* wyobraźliwy, wyobrażny, imaginacyjny; воображаемая сила, wyobraźnia.

Воображать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Воображать, -ся.

Вообще, *adv.* ogólnie, w ogólności, powszechnie, w powszechności.

Воодушевленіе, Воодушевлять, v. Одушевл...

Воополчать, Воополчить, -ся, v. Ополчать, -ся.

Вооружать, Вооружить, *v. a.* uzbrajać, uzbroić; *gniewać, jątrzyć, rozzłościć; -ся, *v. r.* zbroić się, uzbrajać się, uzbroić się, gotować się na wojnę, przywdziewać (przywdziać) oręż; вооружиться противъ кого-либо, *targnąć się na kogo или przeciw komu, powstać przeciw komu.

Вооруженіе, -я, *n.* uzbrojenie.

Вооруженный, -ая, -ое, *part. p.* uzbrojony; вооруженною рукою, (= съ оружіемъ въ рукахъ), z bronią w ręku.

Вооружитель, -я, *m.* - судна, uzbroiciel okrętu, armator.

Вооружить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вооружать, -ся.

Во-первыхъ, *adv.* po pierwsze; najprzód, przedewszystkiém.

Вопить, Взопить, *v. n.* szlochać, zaszlochać, biadać, lamentować, jęczeć, narzekać, utyskiwać.

Вопленіе, -я, *n. Eccl. sl.* szlochanie, biadowanie, biadanie, lamentowanie, jęczenie, narzekanie, utyskiwanie.

Вопіющій, -ая, -ое, *part. a.* szlochający, łkający, jęczący, krzyczący, wołający, narzekający, biadający, lamentujący; вопіющая несправедливость, krzycząca niesprawiedliwość.

Вопіяніе, -я, *n.* biadanie, biadowanie, lamentowanie, narzekanie, utyskiwanie, szlochanie, łkanie, jęczenie, krzyczenie, narzekanie.

Вопіять, Возопіять & Возопить, *v. a.* szlochać, zaszlochać, jęczeć, łkać boleśnie, [żałośnie, płaczliwie], beczeć, krzyczeć, narzekać, utyskiwać, biadać.

Воплѣніе, -я, *n. Eccl. sl.* jęczenie, łkanie, beczenie, krzyczenie, narzekanie, utyskiwanie, biadanie.

Воплявый, -ая, -ое, *adj.* jęczący, łkający, narzekający, biadający, utyskliwy, płaczliwy.

Воплотить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Воплощать, -ся.

Воплощать, Воплотить, *v. a. Eccl. sl. Theol.* wcielać, wcielić, ciałem oblec, oczłowieczyć; -ся, *v. r.* wcielać się, wcielić się, oblekać się (oblec się) ciałem, przybierać (przybrać) ciało, oczłowieczyć się; воплотившійся Сынъ Божій, człowiekobóg, człekobóg, bogoczłowiek Chrystus.

Воплощеніе, -я, *n. Theol.* (*incarnatio*), wcielenie, oczłowieczenie.

Воплощенный, -ая, -ое, *part. p.* wcielony, oczłowieczony.

Вопль, -я, *m.* jęk, płacz, łkanie, narzekanie, biadowanie, biadanie, lament, utysk.

Вопльствовать, *v. n. Eccl. sl.* jęczeć, płakać, łkać żałośnie, płaczliwie, narzekać, biadać, utyskiwać.

Вопреки, *adv.* przeciwnie, przeciw, naprzeciw, naprzekor.

Вопроситель, -я, *m.* pytacz, zapytywacz, dopytywacz, indagator.

Вопросительная, -ой, *s. f. Gramm.* [знакъ вопросительный = (?)], znak pytania, znak zapytania.

Вопросительница, -ы, *f.* pytająca, zapytująca.

Вопросительный, -ая, -ое, *adj.* pytający; вопросительное мѣстоименіе, *Gramm.* (*pronomen interrogativum*), zaimek pytający; знакъ вопросительный, [= вопросительная (?)], znak pytania.

Вопросить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вопрошать, -ся.

Вопросный, -ая, -ое, *adj.* do pytania należący, pytalny, badalny; вопросные пункты, punkta badalne.

Вопросчикъ, -а, *m.*, v. Вопроситель. [ница.

Вопросчица, v. Вопроситель-

Вопросъ, -а, *m.* pytanie, zapytanie; отвѣчать на вопросъ, odpowiadać na pytanie.

Вопроша́тель, **-я**, *m.* pytacz, zapytywacz, pytający.

Вопроша́ть, **Вопроси́ть**, *v. a.* pytać, spytać, pytać się, spytać się; **-ся**, *v. p.* być pytanym, badanym. [pytanie.

Вопроше́ніе, **-я**, *n.* pytanie, za-

Во́рванный, **-ая**, **-ое**, *adj.* tranowy, tronowy, z tranu, z tłuszczi rybiéj; во́рванное са́ло, tran, tron, trun, tłuszcz rybia; во́рванный за́пахъ, zapach tranowy; во́рванная бо́чка, beczka od tranu; во́рванный това́ръ, (*i. e.* смягченный посредствомъ ворванн), towar tranem zmiękczony.

Во́рвань, **-и**, *f.* tran, tron, trun, tłuszcz rybia; печёночная ворвань, wątrobny tran.

Ворва́ться, *v. perf.*, v. *sub*: Врываться (II).

Ворга́нъ, v. **Варга́нъ**.

Воришка, **-и**, *m. dim.* złodziejek, złodziejczyk; что сходитъ съ рукъ ворамъ, за то воришекъ бьютъ (Крыло́въ), małe złodziejki wieszają, a wielkie puszczają; małe złodziejki wieszają, wielkim się nizko kłaniają; złodziejki wieszają, złodzieje są wolni; [bąk się przebije, a mucha uwiáźnie].

Ворливость, **-и**, *f.* mruklіwość, warkliwość, gdyrliwość, zrzędność.

Ворли́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* mruklіwy, mruczliwy, warkliwy, zrzędny; (o gołębiach:) gruchający, gruchotliwy.

Ворко́ваніе, **-я**, *n.* gruchanie (o gołębiach).

Ворко́вать, *v. n.* gruchać (o gołębiach); го́лубь ворку́етъ, gołąb' grucha.

Воркотня́, **-и́**, *f.* 1. warczenie, burczenie, kruczenie; 2. gruchot, gruchanie (gołębi).

Воркотуны́, **Воркотунья**, v. **Воркуны́**, **Воркунья**.

Воркуны́, **-а́**, *m.* 1. mruk, mruczydło, mrukliwiec, markot, gdyracz, zrzęda, zrzędzioch; 2. gruchot, gruchacz (gołąb').

Воркунья, **-и**, *f.* mruczydło, gdyraczka, zrzęda.

Воркуша, **-и**, *f.* rodzaj kaczki.

Воро́ба, **-ы**, *f.* gatunek cyrkla ciesielskiego.

Воробе́й, **-бья**, *m. H. n.* (*passer, fringilla domestica*), wróbel; го́рный воробе́й (*fringilla montana*), wróbel leśny, mazurek; водяно́й воробе́й, (*sturnus cinclus*), pluszcz; болотный воробе́й, v. Очеретя́нка; камышенный воробе́й, v. Камы́шенникъ; §. старого воробья на мякинѣ не поймáешь, starego lisa trudno ułapić.

Воробе́йникъ, **-а**, *m. Bot.* (*lithospermum*, воробьиное сѣмя), wróble proso; nawrót.

Воробѝнка, **-и**, *f. Bot.* (*paserina*), wróblowka.

Воробѝть, *v. a.* zakreślać okrąg koła cyrklem ciesielskim; (*cfr.* Воро́ба). [ca wróbla.

Воробка, **-и**, *f.* wróblica, samі-

Воробле́ніе, **-я**, *n.* zakreślenie okręgu koła cyrklem ciesielskim; (*cfr.* Воро́ба).

Воробы, **-ъ**, *pl.*, motа́льные воробы, motowidło.

Воробы́шекъ, **-шка**, *m. dim.* wróbelek, wróblik.

Воробьёвый, v. **Воробьиный**.

Воробьёнокъ, **-нка**, *m.* wróblę, wróblątko.

Воробьи́ный, **-ая** **-ое**, *adj.* wróbli, wróblowy; воробьиное гнѣздо́, wróble gniazdo; воробьиное сѣмя, v. Воробе́йникъ; *it.* v. Горо́хъ (воробьи́ный).

Воровáть, *v. a.* kraść, skradać, złodziejstwem się trudnić.

Воро́вка, **-и**, *f.* złodziejka; *it.* v. Пчела́-воро́вка, Сорока́-воро́вка.

Воровочникъ, **-а**, *m. Bot.* (*angelica sylvestris*), dzięgiel.

Воровски, *adv.* złodziejsko, po złodziejsku.

Воровско́й, (**-о́й**), **-ая**, **-о́е**, *adj.* 1. złodziejski; воровскóй ключъ, v. Отмы́чка; 2. kradziony; kradzieżny; воровскíе лю́ди, złodziejski ród, złodziejska chałastra; воровскія вéщи, rzeczy kradzione; *it.* v. *sub*: Гнѣздо́.

Воровство́, **-á**, *n.* złodziejstwo, kradzież; воровство́ со взло́момъ, kradzież z dobijaniem się; учёное воровство́, kradzież literacka.

†**Воро́гуша**, **-и**, *f.* 1. v. Воро́жея; *it.* 2. (лихорадка), febra.

Воро́гъ, **-а**, *m. pop.* wróg, nieprzyjaciel. [жей.

Ворожáйка, **-и**, *s. c.*, v. **Воро-**

Ворожба́, **-ы́**, *f.* wróżba, wróżenie, przepowiadanie przyszłości, czarownictwo.

Ворожéніе, **-я**, *n.* wróżenie, przepowiadanie przyszłości, czarowanie; §. v. *sub*: Бережéнье.

Ворожея́, **-и́**, *s. c.* wróżek, czarodziej, wróżba, wróżka, czarodziejka.

Ворожи́ть, *v. a.* wróżyć, przepowiadać przyszłość, wieszczyć, czarować.

Ворона, **-ы**, *f. H. n.* (*corvus cornix*), wrona pospolita, [w Prusiech zach. = gapa]; сѝвая воро́на, v. Сивоворо́нка; *fig.* gawron, gap', gamoń, bela, gapa; §. пу́ганая ворона и кустá (*abo* и хвостá своего́) бойтся, §. kto się na gorącym sparzy i na zimno [*albo* i na zimną wodę] dmucha; мѣтилъ въ воро́ну, а попáлъ въ коро́ву, v. *sub*: Мѣтить.

Воронéніе, **-я**, *n.* demeszkowanie, modrawienie stali.

Воронёнокъ, **-нка**, *m.* kruczę, kruczek.

Воронёный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* demeszkowany, modrawiony (*o stali*).

Воронёцъ, **-нца**, *m. Bot.* (*actaea spicata*), czarny korzeń kłosowy.

Воронúло, **-а**, *n.* stal, narzędzie do modrawienia, do demeszkowania.

Воронильщикъ, **-а**, *m.* ten co demeszkuje, modrawi stal, modrawiec.

Воронúть, *v. a.* modrawić, modrzyć, demeszkować, stal ciemnoniebieską czynić.

Воронúй, **-ья**, **-ье**, *adj.* wroni, do wrony należący; воронúй глазъ, wronie oko, (*Bot.*) v. Одноя́годникъ (четверолúстный); воронúи я́годы, v. Дéренъ (крáсный); воронья трава, v. Воро́нникъ.

Воро́нка, **-и**, *f.* 1. lejek; цѣди́льная воро́нка, v. Цѣди́лка (2); отдѣли́тельная воро́нка, (*Chem.*) *separatorium*.

Воронковúдъ, **-а**, *m.*, v. **Шумя́чатка**. [*adj.* lejkowaty.

Воронкообрáзный, **-ая**, **-ое**, **Воро́нникъ**, **-а**, *m. Bot.* (*coronopus*), wronia noga, wronia stopa. [нёна.

Воро́новы глаза́, (*Bot.*), v. **Ку-**

Воро́ной, **-ая**, **-óе**, *adj.* wrony, kary, czarny; воронáя (*s. f.*) *abo* воронáя ло́шадь, kary koń, wrony koń. [miód pity, do picia.

Воронóкъ, **-нка́**, *m.* pasieka,

Воронопёгій, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o koniach*:) pstrokaty, czarnogłowy.

Вороно́чалый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o koniach*:) czarnosiwy, myszasty, mrozowaty. [lejeczek.

Воро́ночка, **-и**, *f. dim.* lejek,

Воронъ, **-а**, *m. H. n.* (*corvus*), kruk pospolity; морскóй воронъ, v. Бакла́нъ; ночно́й воронъ, v. Козодóй; §. воронъ ворону глаза не вы́клюнетъ, kruk krukowi oczu nie wykluje.

Воронь, **-и**, *f.* kolor ciemnoniebieski na stali dany, demeszkowanie, modrawość.

Воротá & Ворóта, **-ъ**, *pl. n.* wrota, brama.

Воротúло, **-а**, *n.* dyszel u wiatraka do obracania go ku wiatrowi.

Воротúть, *v. a.* obracać, przewracać, toczyć; *it.* v. Сворáчивать; воротúть кому́-либо что, v. Возвратúть (*sub*: Возвращáть, (1.). [kołnierzowy.

Воротникóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

†**Воро́тникъ**, v. **Вратникъ**.

Воротникъ, **-а**, *m.* kołnierz; Шпáнскій воротникъ, (*Med.*) zalupek, krasny kołpak; v. Неотлýпа. [kołnierzyk.

Воротничёкъ, **-чка́**, *m. dim.*

Воро́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wrotny, wrotowy, bramny.

Воротóкъ, **-тка́**, *m. dim.* kołnierzyk.

Вóротъ, **-а**, *m.* 1. winda, żóraw'; 2. kołnierz; схвати́ть кого́-либо за воротъ, *schwycić kogo za kołnierz.

Вóротъ, **-и**, *f.* nice, lewa strona sukna lub materyi jakiéj, wywrót. [**Ворошúть**, **-ся**.

Воротнýть, **-ся**, *v. perf.* v. *sub*: **Вóрохъ**, **-а**, *m.* kupa, gromada.

Вороча́ніе, **-я**, *n.* przewracanie, obracanie, nicowanie sukni.

Вороча́ть, *v. a.* przewracać, obracać, nicować; zawrócić; *it.* v. **Свора́чивать**; **-ся**, *v. r.* obracać się, wracać się, powracać; *guzdrać się.

Ворошéніе, **-я**, *n.* ruszanie, poruszanie, przewracanie.

Ворошúть, **Ворохнýть**, *v. a.* ruszać, ruszyć, poruszać, poruszyć, przewracać, przewrócić, przetrząsać, przetrząsnąć; **-ся**, *v. r.* ruszać się, ruczyć się, poruszać się, poruszyć się.

Вóрса, **-ы**, *f.* kutner, barwa, kosm na suknie; наводи́ть вóрсу, v. **Вóрсить**. [szczeci.

Ворсúльна, **-ы**, *f.* grępla ze

Ворсúльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* gręplowy; ворсúльный трéбень, ворсúльная дрáчка, щётка, v. **Ворсúльна**; ворсúльныя шúшки, oset folarski, sukienniczy, Włoski.

Ворсúльщикъ, **-а**, *m.* gręplarz, gręplownik.

Ворсúстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* barwisty, wełnisty, włosisty.

Вóрсить, *v. a.* kutnerować, gręplować, gręplą wełnę czesać, czechrać, barwić. [**ный**.

Ворсовáльный, v. **Ворсúльный**.

Ворсовáльня, **-и**, *f.* gręplownia, izba do gręplowania, do kutnerowania, do barwienia sukna.

Ворсованіе, **-я**, *n.* gręplowanie, kutnerowanie, barwienie sukna, gręplowania warsztat.

Ворсовáть, v. **Вóрсить**.

Ворсострига́тельныя но́жницы, *f. pl.* nożyce gręplarskie.

Вóрсочникъ, v. **Ворсúльщикъ**.

Ворсúнка, **-и**, *f.* 1. v. **Ворсúльна**; 2. *Bot.* (*dipsacus*), szczeć, drapacz. [**сúльна**.

Ворсúнникъ, **-а**, *m.*, v. **Ворсúльщикъ**.

Ворчалúвость, **-и**, *f.* mruklіwość, gdyrliwość; v. **Брюзгли́вость**.

Ворчалúвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* mrukliwy, warkliwy, gdyrliwy; v. **Брюзгли́вый**.

Ворчáніе, **-я**, *n.* mruczenie, warczenie; łajanie, fukanie.

Ворчáть, *v. n.* mruczeć; warczeć; markotać; łajać, fukać; *v. impers.* ворчи́тъ въ живóтѣ, w brzuchu burczy.

Вóршеніе, **-я**, *n.* gręplowanie, kutnerowanie, barwienie sukna.

Воръ, **-а**, *m.* złodziej; oszust; онъ ужáсный воръ, on jak kruk kradnie; §. гдѣ собóры, тамъ и воры, okazya czyni złodzieja; §. воръ вóра не вúдастъ, złodziej złodzieja nie wyda, [или nie rad sądzi; kruk krukowi oczu nie wykłuje]; §. воръ бѣдý избýдетъ, и опя́ть на воровствѣ бýдетъ *abo* кóшка мышéй ловúть не устáнетъ, а воръ воровáть не переста́нетъ, kto raz ukradnie złodziejem zostanie; §. не тотъ воръ, кто крáдетъ, а тотъ кто принима́етъ, nie ten złodziej, kto kradnie, lecz ten kto przyjmuje; §. вóру потакáть, то же, что самомý воровáть *abo* утáйщикъ тотъ же воръ, złodziej a przechowywacz dwaj bracia; *it.* v. **Воришка**.

Восемнáдцатый, **-ая**, **-ое**, *num. ord.* ośmnasty. [naście.

Восемнáдцать, *num. card.* ośm-

Вóсемь, *num. card.* ośm.

Восемьдеся́тый, **-ая**, **-ое**, *num. ord.* ośmdziesiąty.

Восемьдесятъ, *num. card.* ośmdziesiąt. [kroć.

Восемью́, *adv.* ośm razy, ośm-

Воскипáть, **Воскипѣть**, v. **Вскипáть**....

Воскичúться, v. **Возгордúться**.

Воскликновéніе, v. **Восклицáніе**. [**Восклицáть**.

Воскли́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Восклицáніе**, **-я**, *n.* okrzyk, wykrzyk, wykrzyknienie; znak восклицáнія, *Gramm.* znak wykrzyknienia; wykrzyknik; восклицáніе нравоучúтельное, (*Rhet.*), v. **Возглашéніе (2)**.

Восклицáтель, **-я**, *m.* okrzykacz, okrzyknik, wykrzykujący, ogłoszіciel, obwoływacz.

Восклицáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wykrzykujący, okrzykujący, obwoławy; восклицáтельная (*s. f.*) & восклицáтелный знакъ, *Gramm.* wykrzyknik, znak wykrzyknienia.

Восклицáть, **Воскли́кнуть**, *v. n.* wykrzykiwać, krzyknąć, wykrzyknąć, okrzykiwać, okrzyknąć, obwoływać, obwołać. [**Одръ**.

Восклонéніе, **-я**, *n.*, v. **Ложе**, **Воско-бúтіе**, **-я**, *n.* lanie wosku; **-бóй**, **-я**, *m.* woskolej, woskownik; **-бóйный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* woskobojny, woskolejny; **-бóйня**, **-и**, *f.* woskobojnia, woskolejnia, woskownia; **-бѣлéніе**, **-я**, *n.* wybielanie wosku; **-бѣли́льщикъ**, **-а**, *m.* blecharz, wywielacz wosku, woskownik; **-вáтый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* woskowaty, woszczysty; **-вáть**, *v. a.* woskować; **-ви́къ**, **-а**, *m.* cerot, plastr z wosku; **-вúна**, **-ы**, *f.* błona na ptasich dziobach; **-вúкъ**, **-а**, *m.*, v. **Мúрика** (восконóсная); **-вóй**, (**-ы́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* woskowy; восковáя свѣчá, świeca woskowa; восковóе дéрево, v. **Мúрика** (восконóсная); **-лебáніе**, **-я**, *n.* wstrząśnienie, wzruszenie, zachwianie, rozkołysanie; **-лебáть**, *v. a. perf.* wstrząść, wzruszyć, poruszyć, zachwiać, rozkołysać; **-ся**, *v. r.* wahać się, rozkołysać się, zachwiać się; **Воско-лéй**, **-я**, *m.* woskolej, woskownik; **-лúтіе**, **-я**, *n.* lanie, wylewanie wosku, woskownictwo; **-лúтель**, **-я**, *m.* woskolej, wylewający różne przedmioty z wosku; **-мáстика**, **-и**, *f.* massa z wosku i mastyksu.

Воскорúтель, **-я**, *m.* karmiciel, żywiciel, chlebodawca.

Воскорúтельница, **-ы**, *f.* karmicielka, żywicielka.

Воскорúть, v. **Вскорúть**.

Воскорúленіе, **Воскорúленникъ**, v. **Вскорúл..** [**вать**.

Воскорúлять, v. **Вскáрмливать**.

Воскрамóльствовать, *v. n. Eccl. sl.* rokosz, bunt wzniecić, zbuntować.

Воскресáть, **Воскрéснуть**, *v. n.* zmartwychwstać; Христóсъ воскрéсе, Христóсъ воскрéсъ изъ мёртвыхъ, Chrystus zmartwychwstał.

Воскресéніе, **-я**, *n.* 1. zmartwychwstanie; 2. v. **Воскрéсенье**.

Воскресéнскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* do kościoła zmartwychwstania należący; воскресéнскій священникъ, kapłan kościoła zmartwychwstania.

Воскрéсень, **-сна**, *m.* śpiew o zmartwychwstaniu Chrystusa.

Воскресéнье, **-я**, *n.* niedziela; *it.* v. **Соборное**, **Православное** (**Воскресéнье**).

Воскреси́тель, **-я**, *m.* wskrzesiciel, ożywiciel; *wybawiciel, zbawca.

Воскреси́тельница, **-ы**, *f.* wskrzesicielka, ożywicielka; *wybawicielka. [**Воскрешáть**.

Воскреси́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Воскресúха**, **-и**, *f. Bot.* (*anastatica hierochuntica*), zmartwychwstanka.

Воскрéснуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Воскресáть**.

Воскрéсный, **-ая**, **-ое**, *adj.* niedzielny; воскрéсная бýква, v. **Вруцели́тіе**; воскрéсная трава, v. **Лýшникъ**.

Воскрешáть, **Воскреси́ть**, *v. a.* wskrzeszać, wskrzesić; do życia przywracać, przywrócić; ożywiać, ożywić; *ratować (kogo).

Воскрешéніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* wskrzeszenie, ożywienie.

Воскри́кнуть, v. **Вскри́кнуть**.

Воскрилéніе, **-я**, *n.* wzniesienie; zachwycenie.

Воскрилúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Воскрилáть**, **-ся**.

Воскрúлie, **-я**, *n.* łono u szaty, podołek, brzég sukni.

Воскрилáть, **Воскрилúть**, *v. a. Eccl. sl.* wznosić, wznieść, unosić, unieść; zachwycać; **-ся**, *v. r.* wznosić się, wznieść się, unosić się, unieść się, wzlatywać, wzlecieć, bujać. [**задумienie**.

Воскурéніе, **-я**, *n.* zakadzenie.

Воскурúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Воскурáть**, **-ся**.

Воскуря́ть, Воскурить, *v. n.* kadzić, zakadzić, dymić, zadymić; **–ся**, *v. r.* kurzyć się, zadymić się.

Воскъ, –а, *m.* wosk; го́рный воскъ, gagas, gagatek; *it.* v. Яровóй, Я'рый, Привúвной (воскъ); кругъ вóску, krąg wosku; жёлтый какъ воскъ, żółty jak wosk; отпечáтокъ на вóскѣ, wycisk we wosku.

Восмерúкъ, v. **Осмерúкъ**.

Восмери́чный, –ая, –ое, *adj.* ośmiokrotny.

Восмёрка, –и, *f.* 1. ósmka, (liczba ośm w kartach); 2. cztery pary czego, (*np.* cztery pary koni).

Восмерно́й, v. **Восмери́чный**.

Вóсмеро, –ыхъ, *num.* ośmioro; пасъ бы́ло вóсмеро, nas było ośmioro. [czach).

Вóсмеры, *num.* ośm (o rze-

Восмидне́вный, –ая, –ое, *adj.* ośmiodzienny, ośmiodniowy.

Восмилѣ́тній, –яя, –ее, *adj.* ośmioletni, ośmletni, lat ośm mający.

Восно́й, v. **Восьно́й**.

Вóспа, v. **О'спа**.

Воспале́ніе, –я, *n.* rozpalenie, rozognienie; zapalenie; воспале́ніе въ печёнкѣ, zapalenie wątroby; воспале́ніе лёгкихъ, zapalenie płuc.

Воспале́нный, –ая, –ое, *part. p.* rozpalony, rozogniony; zapalony; *cfr.* **Воспаля́ть**.

Воспали́тельный, –ая, –ое, *adj.* pałki, palny, zapalisty, zapalny.

Воспали́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспаля́ть, –ся.**

Воспаля́ть, Воспали́ть, *v. a.* rozpalać, rozpalić, rozogniać, rozognić; zapalać, zapalić; *wzniecać, wzniecić, wzbudzać, wzbudzić. [**Воспаря́ть.**

Воспарить, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспаря́ть, Воспари́ть**, *v. n.* wzlatywać, wzlecieć do góry, wzbijać się, wzbić się, wznosić się, wznieść się.

Вóспина, Воспинка, v. **О'спина, О'спинка.** [**Воспúсывать.**

Восписа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспúсывать, Восписа́ть**, *v. a. Eccl. sl.* pisać, napisać, odpisywać, odpisać, przepisywać, przepisać; piśmiennie donieść co komu, uwiadomić, zawiadomić kogo o czém.

Воспита́лище, –а, *n.* dom wychowania, pensya dla młodzieży, instytut, szkoła. [nie, edukacya.

Воспита́ніе, –я, *n.* wychowa-

Воспи́танникъ, –а, *m.* chowaniec, wychowaniec, uczeń, student.

Воспи́танница, –ы, *f.* chowanica, wychowanka, uczenica.

Воспита́тель, –я, *m.* wychowca, nauczyciel, guwerner, ochmistrz.

Воспита́тельница, –ы, *f.* wychowaczka, nauczycielka, guwernantka, ochmistrzyni.

Воспита́тельный, –ая, –ое, *adj.* wychowawczy, wychowujący, edukacyjny; воспитательный домъ, dom podrzutków.

Воспи́тать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспи́тывать, –ся.**

Воспи́тываніе, –я, *n.* odchowanie, odchowywanie, wychowywanie, edukowanie, edukacya.

Воспи́тывать, Воспита́ть, *v. a.* hodować, wyhodować, odchowywać, odchować, wychowywać, wychować, edukować, wyedukować, ćwiczyć, wyćwicić, uczyć, wyuczyć; **–ся**, *v. p.* być wychowanym; wychowywać się; brać wychowanie.

Воспламене́ніе, –я, *n.* rozżarzenie, zapalenie, zaognienie, inflamacya.

Воспламени́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспламеня́ть, –ся.**

Воспламеня́емость, –и, *f.* zapalność, zajętność od płomienia.

Воспламеня́ть, Воспламени́ть, *v. a.* rozpłomieniać, rozpłomienić, zapalać, zapalić, rozżarzać, rozżarzyć; *zapalać, zapalić, rozpalać, rozpalić kogo; **–ся**, *v. p. & r.* być rozgorzałym, rozżarzonym, rozpłomienionym; zapalać się, zapalić się, zająć się; *zapalać się, zapalić sie do kogo.

Восплескáніе, –я, *n. Eccl. sl.* zaklaskanie, (uderzenie w ręce, w dłonie).

Восплескáть, *v. n. perf. Eccl. sl.* zaklaskać. [tańcowanie.

Воспляса́ніе, –я, *n. Eccl. sl.* za-

Воспляса́ть, *v. n. perf. Eccl. sl.* zatańcować.

Воспо́лнить, Дополни́ть, –ся, v. **Пополня́ть, Дополня́ть.**

Воспо́льзоваться, *v. r. perf.* – чѣмъ, skorzystać z czego.

Воспо-минáніе, –я, *n.* wspominanie, wspomnienie, przypominanie, przypomnienie; въ воспоминáніе, na pamiątkę; **–минáтель**, –я, *m.* wspominacz, przypominacz, napominacz; **–минáтельница**, –ы, *f.* wspominająca, przypominająca, napominająca; **–минáтельный**, –ая, –ое, *adj.* wspominaniu służący, wspominalny, odbywający się na pamiątkę czego, pamiątkowy; **–минáть, –мянýть**, *v. a.* wspominać, wspomnąć, przypominać, przypomnąć sobie co, przywodzić sobie na pamięć; **–минове́ніе**, v. **Воспоминáніе**; **–мянýть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспоминáть.**

Воспослѣ́довать, –я, *n.* nastąpienie; по воспослѣ́дованіи Высочáйшаго сообволе́нія на то, po nastąpieniu Najwyższego zezwolenia na to.

Воспослѣ́довать, *v. n. perf.* nastąpić; wyniknąć.

Воспрепя́тствованіе, –я, *n.* przeszkodzenie, przeszkoda.

Воспрепя́тствовать, *v. n. perf.* – кому́, чему́, przeszkodzić komu, czemu.

Воспретúтель, –я, *m.* zabroniciel, zabraniacz, zabrońca, zabraniający, który zabrania, zakazuje.

Воспретúтельный, –ая, –ое, *adj.* zabraniający, zakazujący, † zabronny.

Воспретúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспреща́ть, –ся.**

Воспреща́ть, Воспретúть, *v. a.* zabraniać, zabronić, zakazywać, zakazać, niedopuszczać, niedopuścić; **–ся**, *v. p.* być zabronionym, zakazanym, niedopuszczonym.

Воспреще́ніе, –я, *n.* zabronienie, zakazanie, niedopuszczenie.

Воспринима́ть, –ся, v. **Воспріима́ть, –ся.**

Воспри́нятіе, v. **Воспрія́тіе.**

Воспріе́мникъ, –а, *m.* 1. ojciec chrzestny; быть воспріе́мникомъ при крещéніи младéнца, trzymać dziecię do chrztu; 2. następca, dziedzic; = v. **Преéмникъ.**

Воспріе́мница, –ы, *f.* matka chrzestna; быть воспріе́мницею при крещéніи младéнца, trzymać dziecię do chrztu.

Воспріе́мный, –ая, –ое, *adj.* 1. do chrztu trzymający, chrzestny; воспріе́мный отéцъ, v. **Воспріе́мникъ**; воспріе́мная мать, v. **Воспріе́мница**; 2. chrzestny, którego do chrztu trzymano; воспріе́мный сынъ, v. **Крéстникъ**; воспріе́мная дочь, v. **Крéстница.**

Воспріима́ть, Воспря́ть, *v. a.* przyjmać, przyjąć, otrzymać, brać, wziąć; воспря́ть святое крещéніе, przyjąć chrzest (św.), być chrzconym; воспріима́ть отъ куне́ли, trzymać [dziecię] do chrztu.

Воспріи́мчивость, –и, *f.* zdolność do przyjęcia (czego).

Воспріи́мчивый, –ая, –ое, *adj.* zdolny do przyjęcia (czego).

Воспря́тіе, –я, *n.* przyjęcie; способность къ воспря́тію, zdolność do przyjęcia.

Воспря́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспріима́ть.**

Воспро-изведéніе, –я, *n.* reprodukcya; **–извести, –изведть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспроизводи́ть; –изводи́тель**, –я, *m.* reproducent; **–изводи́тельный**, –ая, –ое, *adj.* reprodukcyjny, płodzący; **–изводи́ть, –извести** & **Воспроизвéсть**, *v. a.* wydawać, wydać, płodzić, tworzyć; **–стирáть, –стерéть**, *v. a. Eccl. sl.* wznosić, wznieść, podnosić, podnieść do góry [ręce]; **–тúвиться**, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспротивля́ться; –тивлéніе**, –я, *n.* opór, opieranie się, sprzeciwienie się; **–тивля́ться, –тúвиться**, *v. r.* opierać się, oprzeć się, sprzeciwiać się.

Воспря́дать, Воспря́нуть, *v. n. Eccl. sl.* skoczyć, porywać się, porwać się nagle, przebudzać się, przebudzić się.

Воспря́дывать, v. **Воспря́дать.**

Воспря́нуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Воспрядать.**

Воспыла́ніе, **-я**, *n.* zapalenie się, zajęcie się płomieniem, zaognienie się.

Воспыла́ть, *v. n.* zapalić się, rozpłomienić się, wspłonąć, nagle w płomień wybuchnąć; воспылать любо́вію, zapalić się miłością; воспылать гнѣво́мъ, wspłonąć gniewem.

Воспѣва́ніе, **-я**, *n.* zaśpiewanie; śpiewanie (czego), opiewanie, opiew.

Воспѣва́тель, **-я**, *m.* opiewający. [wająca.

Воспѣва́тельница, **-ы**, *f.* opie-

Воспѣ́вать, Воспѣ́ть, *v. a. Eccl. sl.* śpiewać, zaśpiewać; **opiewać, sławić; **-ся**, *v. p.* być opiewanym. [**opiew, opiewanie.

Воспѣ́ніе, **-я**, *n.* zaśpiewanie,

Воспѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Воспѣ́вать, -ся.**

Востека́ть, Восте́чь, *v. n. Eccl. sl.* wbiegać, wbiedz na co, wpadać, wpaść.

Востеченіе, **-я**, *n. Eccl. sl.* wbiegnienie (na co), wzejście, wpadnienie. [кать.

Восте́чь, *v. perf.*, v. *sub*: **Восте-**

Восто́къ, **-а**, *m.* 1. wschód; [wschód słońca]; 2. wschód, oryent, wschodowe (wschodnie) kraje.

Восто́ргъ, **-а**, *m.* zachwycenie, uniesienie, zapał, entuzyazm; быть въ восто́ргѣ отъ чего́, zachwyconym być, być w uniesieniu; придти въ восто́ргъ, wpaść w zachwycenie; стихотво́рческій восто́ргъ, zapał poetycki.

Восто́рженникъ, **-а**, *m.* zachwycony, w zachwyceniu będący.

Восто́рженница, **-ы**, *f.* zachwycona, w zachwyceniu będąca.

Восто́рженность, **-и**, *f.* zachwycenie, uniesienie, exaltacya.

Восто́рженный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* wyrwany, wydarty; 3. zachwycony, w zachwyceniu będący; восто́рженный побѣ́дою, zwycięztwem zachwycony.

Восто́ржествовать, *v. n. perf.* tryumfować. [Восто́къ.

Восто́чіе, **-я**, *n. Eccl. sl.*, v.

Восто́чникъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* wschodni mieszkaniec.

Восто́чный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wschodni, wschodowy; oryentalny; восто́чныя страны́, восто́чная страна́, wschodnie [или wschodowe] kraje, wschód, oryent; обита́тели (жи́тели) восто́чныхъ странъ, wschodni mieszkańce; Восто́чная И́ндія, Wschodnia Indya; восто́чный вѣ́теръ, wiatr wschodni. [v. Потр....

Востре́бованіе, Востре́бовать, Востре́ę, v. Остре́ę.

Вострепе́нькій, **-ая**, **-ое**, *adj.* ostrzeńki, ostrzuchny; *it.* v. *sub*: **Пти́чка** (§).

Востре́петать, *v. n. perf.* zatrząść się; zadrżeć.

Востри́ть, v. **Остри́ть.**

Востро́, v. **Остро́.**

Востроу́бцы, **-овъ**, *pl. m.* (u ślósarza:) obcęgi.

Востро-пѣ́стро, v. **Остропѣ́стро.**

Востроховость, v. **Шилохвостъ.**

Вострубить, *v. a. perf. Eccl. sl.* zatrąbić; 2. *fig.* otrąbić, rozgłosić; v. **Разглашать.**

Вострубле́ніе, **-я**, *n.* zatrąbienie; ogłoszenie.

Востру́ха, **-и**, *f.* dowcipnica, dowcipna, chytra, uszczypliwa kobieta, trzpiotka. [**Востру́ха.**

Востру́шка, **-и**, *f. dim.*, v.

Вострый, v. **О́стрый.**

Востря́къ, **-а́**, *m.* dowcipnik, dowcipny, uszczypliwy, ostrzak, chwat; v. **Остря́къ.**

Востряса́ти, Востря́сти, *v. a. Eccl. sl.* wstrząsać, wstrząść, zatrząsać, zatrząść.

Вострясе́ніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* wstrząśnienie. [**Востряса́ти.**

Востря́сти, *v. perf.*, v. *sub*:

Восхвале́ніе, **-я**, *n.* wychwalanie, pochwała.

Восхвале́нный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* wychwalony, wyniesiony przez pochwały.

Восхвали́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Восхваля́ть, -ся.**

Восхваля́ть, Восхвали́ть, *v. a.* wychwalać, wychwalić, wynosić, wynieść nad innych; **-ся**, *v. p.* być chwalonym, wychwalanym; wychwalać się, wynosić się.

Восхити́тель, **-я**, *m.* ten co zachwyca, czaruje, ujmujący; zachwyciciel; *it.* v. **Похити́тель.**

Восхити́тельница, **-ы**, *f.* ta co zachwyca, czaruje, ujmująca; zachwycicielka; *it.* v. **Похити́тельница.** [chwycenie.

Восхити́тельность, **-и**, *f.* za-

Восхити́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* zachwycający, czarujący, cudny. [**Восхища́ть, -ся.**

Восхити́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Восхища́ть, Восхити́ть, *v. a.* 1. porywać, porwać, wynosić, wynieść, podnosić, podnieść; 2. *zachwycać, czarować; **-ся**, *v. r.* zachwycać się, unosić się nad czém, być zachwyconym, być w uniesieniu.

Восхище́ніе, **-я**, *n.* porwanie; zachwycenie; zapał; быть въ восхище́ніи, być w zachwyceniu.

Восходи́ть, *v. n. impf.*, **Взойти́**, *v. perf.* wstępować, wstąpić na górę, iść w górę, do góry; wschodzić, wzejść (*np.* o roślinach), kielki puszczać; (o słońcu, księżycu:) wschodzić, wzejść; со́лнце восходи́тъ, słońce wschodzi; восходи́ть на гору, wstępować na górę; восходи́ть къ небеса́мъ, къ облакамъ, wznosić się pod niebiosa, pod obłoki; взойти́ на престо́лъ, wstąpić na tron.

†**Восходи́ница**, v. **Всходи́ца.**

Восхо́дный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wschodny, wstępny, wschodzący, wstępujący do góry, na górę.

Восходъ, **-а**, *m.* 1. wchodzenie, wstępowanie na górę; wschód, wschodzenie; 2. wschód (słońca, księżyca); 3. *Eccl. sl.* v. **Ступень.**

Восходя́щій, **-ая**, **-ее**, *adj. part.* wstępujący, w górę idący; wstępny; восходя́щій у́зелъ, *Astron.* węzeł wstępny; восходя́щая ли́нія *abo* черта́ (родства́), *Herald.* linia wstępna, [idąca od potomków do przodków]; родство́ во восходя́щей ли́ніи, ascendencya; ро́дственникъ по восходя́щей ли́ніи, ascendent.

Восхожде́ніе, **-я**, *n.* 1. wchodzenie, wstępowanie do góry, podnoszenie się w górę; 2. *Astron.* wschód, wschodzenie; 3. *Rhet.*, v. **Климаксъ.** [żądanie.

Восхоте́ніе, **-я**, *n.* zachcenie,

Восхоте́ть, *v. n. perf.* zachcieć, żądać [czego, czego].

Воскуле́ніе, **-я**, *n.* zganienie, obmówienie, oczernienie.

Воскули́ть, *v. a. perf. Eccl. sl.* zganić, obmówić, oczernić.

Воспа́, **-ы́**, *f.* liszaj, świerzbicnie. [cie, czułość, sentyment.

Восчу́вствованіе, **-я**, *n.* uczu-

Восчу́вствовать, *v. a. perf.* uczuć, sentymentować.

Восше́ствіе, **-я**, *n.* wstąpienie; восше́ствіе на престо́лъ, wstąpienie na tron.

Восьмо́й, (**-ы́й**), **-я́я**, **-о́е**, *num. ord.* ósmy; восьмо́й часъ, ósma godzina.

Воткне́ніе, **-я**, *n.* wetkanie.

Воткну́ть, *v. a. perf.* wetkać w co. [zatknięcie.

Воткну́тіе, **-я**, *n.* wetknięcie,

Воткну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втыка́ть, -ся.**

†**Вото́ла**, **-ы**, *f.* 1. tkanina gruba, płótno grube; 2. koszula dziecinna. [miedziane.

Во́тра, **-ы**, *f.* opiłki żelazne i

Во́тчинъ, **-а**, *m.* ojczym.

Во́тчина, **-ы**, *f.* ojcowizna, dziedzictwo, wieś dziedziczna, dobra ziemskie pozostałe po śmierci ojca.

Во́тчинникъ, **-а**, *m.* dziedzic dobra dziedzicznego ziemskiego.

Во́тчинница, **-ы**, *f.* dziedziczka dobra dziedzicznego ziemskiego.

Во́тчинный, **-ая**, **-ое**, *adj.* dziedziczny. [remnie.

Вотще́, *adv.* napróżno, nadaremnie.

Вотъ, *adv.* oto, ot, otoż.

Воутріе, *adv. Eccl. sl.* na drugi dzień, rano. [kolczyk.

†**Воушёсца**, **-ы**, *f.* zausznica,

Во́хра, **-ы**, *f.* okra, ochra; во́хра желѣ́зная, okra (ochra) żelazna. [(ochry) pełen.

Во́христый, **-ая**, **-ое**, *adj.* okry

Во́хряный, **-ая**, **-ое**, *adj.* z okry (z ochry); v. **Охряный.**

Воцаре́ніе, **-я**, *n.* wstąpienie na tron (carski), zaczęcie królowanie.

Воцари́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Воцаря́ть, –ся.**

Воцаря́ть, Воцари́ть, *v. a.* osadzać, osadzić na tronie; **–ся,** *v. r.* królem się zrobić, wstąpić na tron, zacząć królować.

Воцерковйть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Воцерковля́ть, –ся.**

Воцерковле́ніе, –я, *n. Eccl. sl.* przyłączenie do kościoła, wcielenie kościołowi.

Воцерковля́ть, Воцерковйть, *v. a.* przyłączać, przyłączyć do kościoła, wcielać, wcielić kościołowi; **–ся,** *v. r. & p.* przyłączać się, przyłączyć się do kościoła; być przyłączonym do kościoła, być wcielonym kościołowi.

Вочеловѣ́чиваться, Вочеловѣ́читься, *v. r. Theol.* oczłowieczać się.

Вошка, –и, *f. dim.* weszka.

Вошкарица, –ы, *f.* gnida; v. **Гни́да.**

Вошь, *gen.* **вши,** *f. H. n.* (*pediculus*), wesz; вошь ли́ственная, травяная, (*aphis*), mszyca, muszyca; слоно́вая вошь Инде́йская, *Bot.* (*anacardium*), słoniowa wesz.

†**Вощани́ца, –ы,** *f.* naczynie z wosku zrobione.

Вощанка, –и, *f.* 1. cerata, woszczanka, płótno woskowane; 2. *Bot.* (*cerinthe*), gładysz.

Вощано́й, (–ны́й), –а́я, –о́е, *adj.* woskowy. [woszczenie.

Вощёніе, –я, *n.* woskowanie,

Вощи́къ, –а, *m.* woźnica, furman.

Вощи́на, –ы, *f.* woszczyzny.

Вощи́ть, *v. a.* woskować; **–ся,** *v. p.* być woskowanym, nacieranym woskiem.

Вочпостасный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* uosobiony.

Впада́ть, Впасть, *v. n.* (*propr. & **) wpadać, wpaść; глаза́ у него́ глубо́ко впа́ли, oczy mu wpadły głęboko; впада́ть въ рѣку́, wpadać w rzékę; рѣка́ впада́етъ въ мо́ре, rzéka wpada do morza; впасть въ несча́стіе, wpaść, popaść w nieszczęście; впасть въ нищету́, zubożeć; pójść z torbą; впасть въ грѣхъ, wpaść w grzéch; zgrzészyć; впасть въ болѣ́знь, zachorować.

Впаде́ніе, –я, *n.* 1. wpadnienie, wpadnięcie, wpadanie; 2. ujście, ujście (rzéki).

Впа́дина, –ы, *f.* dółkowatość; wpuklina; obłączystość; wklęsłość w murze; глазна́я впа́дина, dołek oczny; v. Окотwor.

Впа́динка, –и, *f. dim.* dółeczek; wklęsłość.

Впа́дистый, –ая, –ое, *adj.* dółkowaty, wklęsły, wpadzisty, obłączysty.

Впадывать, v. **Впада́ть.**

Впа́иваніе, –я, *n.* lutowanie, spajanie.

Впа́ивать, Впаи́ть, *v. a.* lutować, zlutować, spajać, spoić co; **–ся,** *v. p.* być lutowanym, spajanym.

Впа́йка, –и, *f.* zlutowanie, spojenie; rzecz zlutowana, spojona.

Впа́лзываніе, –я, *n.* wpełzanie, włażenie. [wpełzać.

Впа́лзывать, *v. n.* włazić, włeźć,

Впа́лость, –и, *f.* zapadłość (oczu); wklęsłość, wpadłość.

Впа́лый, –ая, –ое, *adj.* wpadły; впа́лые глаза́, oczy wpadłe.

Впасть, *v. perf.*, v. *sub*: **Впада́ть.**

Впа́яніе, –я, *n.* zlutowanie, spojenie. [**Впа́ивать, –ся.**

Впаять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Впаивать, –ся.**

Вперве́ле, *adv.* po raz pierwszy.

Впереди́, *adv.* wprzód; naprzodzie.

Впере́дъ, *adv.* 1. naprzód; 2. napotém, na przyszłość; nadal.

Впереніе, –я, *n.* 1. zamierzanie, dążenie, dążność; 2. wrażenie, wpojenie.

Впере́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Впира́ть, –ся.** [**Впира́ть, –ся.**

Впери́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Впира́ть, Впери́ть,** *v. a.* zmierzać, dążyć; wrażać, wpajać co, natchnąć, wzbudzać, wzbudzić co w kim; **–ся,** *v. p.* być wrażanym, wpajanym.

Впечатлѣ́вать, Впечатлѣ́ть, *v. a.* wrażać, wpajać, wpoić; **–ся,** *v. r. & p.* wpajać się, wrażać się, utkwić w pamięci; być wrażanym, wpajanym, wpojonym.

Впечатлѣ́ніе, –я, *n.* wpojenie; wrażenie.

Впечатлѣ́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Впечатлѣ́вать, –ся.**

Впива́ніе, –я, *n.* wpijanie się, wpicie się.

Впива́ть, *v. a.* wpijać.

Впива́ться, *v. r. impf.*, **Впи́ться,** *v. r. perf.* wpijać się, wpić się.

Впира́ніе, –я, *n.* wpychanie, wepchnienie, wsuwanie, wciskanie, wciśnienie; wmawianie (czego).

Впира́ть, Впере́ть, *v. a.* wpychać, wepchnąć, wsuwać, wsunąć, wciskać, wcisnąć, wpierać, weprzeć; wmawiać, wmówić; **–ся,** *v. p* być wpychanym, wepchniętym, wsuwanym, wsuniętym, wciskanym, wciśniętym.

Вписа́ніе, –я, *n.* wpisanie, zapisanie, wciągnienie do księgi.

Вписа́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вписывать, –ся.** [zapisne.

Вписны́я де́ньги, *f.* wpisowe,

Вписываніе, –я, *n.* wpisywanie, zapisywanie, wciąganie do księgi.

Вписывать, Вписа́ть, *v. a.* wpisywać, wpisać, zapisywać, zapisać, wnosić, wnieść, wciągać, wciągnąć do księgi; **–ся,** *v. r. & p.* wpisywać się, wpisać się, zapisywać się, zapisać się; być wpisywanym, wpisanym, zapisywanym, zapisanym, wniesionym, wciągniętym do księgi.

Впи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Впива́ться.** [хиватъ.

Впихáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Впи́хивать, Впихáть, Впихну́ть,** *v. a.* wpychać, wepchnąć.

Впи́хиваніе, –я, *n.* wpychanie.

Впи́хивать, Впихáть, Впихну́ть, *v. a.* wpychać, wepchnąć.

Вплавь, *adv.* wpław, w pław; переправи́ться че́резъ рѣку́ вплавь, przeprawić się wpław przez rzékę.

Вплёскиваніе, –я, *n.* wspryсowanie, wstrzykanie, wstrzykiwanie.

Вплёскивать, Вплеснýть, *v. a.* wspryсować, wstrzykiwać, wstrzykać.

Вплетáніе, –я, *n.* wplatanie.

Вплетáть, Вплести́ & Вплесть, *v. a.* wplatać, wpleść; *wplątać kogo w co; **–ся,** *a) v. r.* *wplątać się, wmieszać się w co; *β) v. p.* być wplątanym, wplecionym.

Вплетéніе, –я, *n.* wplecienie.

Вплотнýю, *adv.* szczelnie, dychtownie, bardzo mocno.

Вплоть, *adv.* szczelnie, dychtownie; tęgo; gruntownie.

Вплываніе, –я, *n.* wpływanie, wpłynienie, przypłynienie.

Вплывáть, Вплыть, *v. a.* wpływać, wpłynąć, przypływać.

Вплытіе, –я, *n.* wpłynięcie, przypłynięcie. [вать.

Вплыть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вплывáть.**

Вползáніе, –я, *n.* wpełznienie.

Вползáть, Вползти́, *v. n.* wpełzać, wpełznąć. [kowicie, spełna.

Вполнѣ́, *adv.* zupełnie, cał-

Вполоткрытый, –ая, –ое, *adj.* wpół odkryty.

Вполпья́на, *adv.* półpijany.

Вполы́, *adv.* w pół, na pół.

Впопáдъ, *adv.* trafnie, do rzeczy. [próżno.

Впорожнѝ, *adv.* próżnie, na

Впóру, *adv.* w sam czas; w miarę; *it.* v. **Кстáти.**

Впослѣ́дніе, *adv.* (*pop.*) nakoniec, nareszcie, ostatecznie.

Впослѣ́докъ, *adv.* nakoniec; następnie; po.

Впотьмáхъ, *adv.* pociemku.

Впрáвду, *adv.* wprawdzie, prawdziwie, autentycznie.

Впрáвить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вправля́ть, –ся.**

Впрáвка, –и, *f.*, **Впра́вленіе, –я,** *n.* wprawianie, wprawienie, wprawka, wstawianie, wstawienie.

Впра́вленіе, Впра́вливаніе, –я, *n.* wprawienie, wprawianie, wstawienie, wstawianie.

Впра́вленный, –ая, –ое, *part. p.* wprawiony, wstawiony.

Впра́вливать, –ся, v. **Вправля́ть, –ся.**

Вправля́ть, Впрáвить, *v. a.* wprawiać, wprawić [*np.* członek wywichnięty], wstawiać, wstawić.

Впрáво, *adv.* na prawo, wprawo, na prawej ręce. [wo.

Впрáвѣ, *adv.* w prawo, na pra-

Впредки, v. **Впредь.**

Впредь, *adv.* на potém, nadal, na przyszłość; продолженіе впредь, dalszy ciąg nastąpi.

Впробѣль, *adv.* białawo, na biało. [żółto.

Впрóжелть, *adv.* żółtawo, na

Впрозелень, *adv.* zielonawo, na zielono.

Впрокъ, *adv.* na przyszłość; v. въ прокъ *sub*: Прокъ.

Впросакъ, *adv.* (*abo* въ просáкъ), v. Просáкъ.

Впросинь, *adv.* niebieskawo, na niebiesko.

Впросинахъ, **Впросúньи**, *adv.*, v. **Просúньи**, **Просúнье**.

Впрочемъ, *adv.* w resztce, w końcu, naostatek, nakoniec, nawet.

Впрочернь, *adv.* czarnawo, na czarno. [wanie, wskoczenie.

Впрыгиваніе, **-я**, *n.* wskaki-

Впрыгивать, **Впрыгнуть**, *v. n.* wskakiwać, wskoczyć.

Впрыскáніе, **-я**, *n.* wtryskanie, wstrzykiwanie, wstrzykanie, wpryskanie, injekcya; впрыскáніе въ глазъ, wstrzykiwanie w oko, injekcya oka.

Впрыскать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Впрыскивать**, **-ся**. [nie.

Впрыскиваніе, v. **Впрыска-**

Впрыскивать, **Впрыскать**, **Впрыснуть**, *v. a.* wtryskiwać, wtrysnąć, wstrzykiwać, wstrzyknąć; **-ся**, *v. p.* być wstrzykiwanym, wstrzyknionym.

Впрыскъ, **-а**, *m.* wtryskanie, wstrzyknienie.

Впрúснуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Впрыскивать**, **-ся**.

Впрыть, *adv.* pędem, prędko, szybko. [zaprzęganie.

Впряганіе, **-я**, *n.* wprzęganie,

Впрягáть, **Впрячь**, *v. a.* wprzęgać, wprzęgnąć, wprządz, zaprzęgać, zaprządz; **-ся**, *v. p.* być wprzęgnionym, zaprzęgnionym; zaprzęgać się, zaprządz się.

Впряданіе, **-я**, *n.* 1. wprzędywanie, wprzędzanie; 2. v. **Впрыгиваніе**. [вать, **-ся**, (I).

Впрядáть, **-ся**, v. **Впрясть**.

Впряденіе, **-я**, *n.* wprzędzenie.

I. Впрáдывать, **Впрясть**, *v. a.* wprzędywać, wprzędzać, wprząść; **-ся**, *v. p.* być wprzędzanym, wprzędzonym; wprzędzać się.

II. Впрядывать, **Впрянуть**, v. **Впрыгивать**, **Впрыгнуть**.

Впряжéніе, **-я**, *n.* wprzężenie, zaprzężenie, wprzęganie, zaprzęganie.

Впряжка, **-и**, *f.* zaprząć, zaprzęga, zaprzęg, zaprząg, zaprzężenie, wprzężenie.

Впрямь, *adv.* wprost, prosto, naprost; istotnie, wprawdzie.

Впрянуть, *v. perf. semelf.*, v. **Впрыгнуть**.

Впрясть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Впрядывать**, **-ся**, (I).

Впрятáніе, **-я**, *n.* uprzątnienie, schowanie.

Впрятать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Впрятывать**, **-ся**.

Впрятываніе, **-я**, *n.* uprzątanie, ukrywanie, chowanie.

Впрятывать, **Впрятать**, *v. a.* uprzątać, uprzątnąć, sprzątać, sprzątnąć, ukrywać, ukryć, chować, schować; **-ся**, *v. p.* być uprzątniętym, sprzątniętym, ukrytym, schowanym.

Впрячь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Впрягáть**, **-ся**.

Впускáніе, **-я**, *n.* wpuszczenie; впускáніе жúдкости въ сосýды, wstrzykiwanie anatomiczne, injekcya anatomiczna.

Впускáть, **Впустúть**, *v. a.* wpuszczać, wpuścić; впускáть шприцомъ жúдкость въ сосýды, (*Chir.*) wstrzykiwać, strzykaniem wpuszczać płynność w naczynia; **-ся**, *v. p.* być wpuszczonym.

Впускъ, **-а**, *m.* wpust; wpuszczenie.

Впустúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Впускáть**, **-ся**.

Впýтанье, **-я**, *n.* uwikłanie, wplątanie, wmieszanie.

Впýтывать, **Впýтать**, *v. a.* (*propr.* & *) wikłać, uwikłać; wplątywać, wplątać, zaplątywać, zaplątać, mieszać kogo (do jakiéj sprawy); **-ся**, *v. r.* wikłać się, uwikłać się; wmieszać się, wtrącać się (w cudze sprawy). [-ся.

Впущáть, **-ся**, v. **Впускáть**, **-ся**.

Впущéніе, **-я**, *n.* wpuszczenie.

Впырнýть, *v. a. perf. semelf.* wetknąć, wepchnąć, weprzeć.

Впяленіе, **-я**, *n.* napinanie, napięcie, naciąganie na krosna.

Впяливаніе, **-я**, *n.* napinanie, rozpinanie, naciąganie na krosna.

Впяливать, **Впялить**, *v. a.* napinać, napiąć, rozpinać, rozpiąć, naciągać, na ciągnąć na krosna; *it.* naciągać, wciągać, wciągnąć, wkładać, włożyć (*np.* suknie, i t. p.). [kroć; pięć razy.

Впятеро, *adv.* w pięcioro; pięć-

Впятерóть, *adv.* (w) pięcioro.

Впятить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Впячивать**, **-ся**.

Впячéніе, **Впячúваніе**, **-я**, *n.* wsunięcie, wsuwanie, wepchnięcie, wepchnienie, wpychanie, wciśnienie, wciskanie, *etc. cfr. verb*: **Впячивать**, **Впятить**.

Впячивать, **Впятить**, *v. a.* wsuwać, waunąć, wpychać, wepchnąć, wciskać, wcisnąć, wciągać, wciągnąć, wtaczać, wtoczyć [*np.* karetę do wozowni]; **-ся**, *v. p.* być wsuwanym, wsuniętym, wpychanym, wepchniętym, *etc.*

Врáбій, **-я**, *m. Eccl. sl.* wróbel; v. **Воробéй**.

Врáвнѣ, *adv.* równo; w równéj części. [& Огневúца.

† **Врагýша**, **-и**, *f.*, v. **Лихорáдка**

Врагъ, **-а**, *m.* 1. wróg, nieprzyjaciel; 2. (†), v. **Овráгъ**.

Вражбá, *Eccl. sl.*, v. **Ворожбá**.

Враж-да, **-ы**, *f.* nienawiść, nieprzyjaźń, niezgoda, spór; питáть враждý къ кому-либо, nienawiść, gniéw tajemny przeciw komu chować; *it.* v. **Враждовáть** (кому); **-дéбникъ**, **-а**, *m. Eccl. sl.* wróg, nieprzyjaciel, nieżyczliwiec; **-дéбница**, **-ы**, *f.* nieprzyjaciółka, nieżyczliwa; **-дéбничать**, v. **Враждовáть**; **-дéбность**, **-и**, *f.* nieprzyjaźń, nieprzyjazność, nieżyczliwość; **-дéбный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieprzyjacielski, nieprzyjazny, nieżyczliwy; **-дéбство**, **-а**, *n.* nieprzyjacielstwo, nieprzyjazność, nieprzyjaźń, nieżyczliwość; **-дéйствованіе**, **-я**, *n.* postąpienie po nieprzyjacielsku; szkodzenie komu; nienawidzenie; **-дéйствовать**, v. **Враждовáть**; **-довáніе**, **-я**, *n.* nienawidzenie, rzucanie nienawiści na kogo, szkodzenie komu, prześladowanie; **-довáть**, *v. n.* – кому, противъ кого, nienawidzieć, nienajrzeć kogo, nienawiść, gniéw tajemny przeciw komu chować, rzucać nienawiść na kogo, być wrogiem komu, po nieprzyjacielsku postępować, szkodzić komu, prześladować koго; **-долюбецъ**, **-бца**, *m.* skłonny ku nieprzyjaźni, nienawiści, lubiący zwady, kłótnie; **-долюбица**, **-ы**, *f.* skłonna ku nienawiści, nieprzyjaźni, lubiąca zwady, kłótnie.

Врáжескій, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieprzyjacielski.

Врáжить, *Eccl. sl.*, v. **Ворожить**.

Врáжій, **-ая**, **-ее**, *adj. Eccl. sl.* nieprzyjacielski.

Вразмáхъ, *adv.* z rozmachu; ударить кого вразмáхъ, uderzyć koго.

Вра-зумúтель, **-я**, *m.* nauczyciel, przedstawiający komu rzecz jaką zrozumiale; **-зумúтельность**, **-и**, *f.* zrozumiałość, wyraźność, pojętność, jasność; **-зумúтельный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* zrozumiały, wyraźny, pojętny, jasny; **-зумúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вразумлáть**; **-зумлéніе**, **-я**, *n.* nauczenie jasne, nauka, oświecenie, wytłumaczenie komu czego; **-зумлять**, **-зумúть**, *v. a.* – koго, nauczać, nauczyć jaśnie, zrozumiale, oświecać, oświecić, wytłómaczać, wytłómaczyć; **-ся**, *α*) *v. p.* być nauczonym, oświeconym; *β*) *v. r.* rozumieć, zrozumieć, pojąć.

Врáканье, **-я**, *n.* paplanie, brednia, baja, niedorzeczność, bzdurstwo, głupstwo, bałamuctwo.

Врáкать, *v. a.* bzdurzyć, bredzić, pleść, paplać, zmyślać, kłamać, łgać.

Врáки, **-ъ**, *pl. f.* baraszki, brednie, bzdurstwo, bajanie, plotki, kłamstwo; śto врáки, to kłamstwo. [macz, łgarz, matacz.

Вракýнъ, **-а**, *m.* kłamca, kła-

Вракýнья **-и**, *f.* & **Вралúха**, **-и**, *f.* kłamczyna, łgarka, kobieta kłamliwa, mataczka.

Враль, -я, *m.* kłamca, kłamacz, łgarz, matacz. [(gapa).

Врáна, -ы, *f. Eccl. sl.* wrona.

Врáній, *Eccl. sl.*, v. **Воро́ній**.

Вранъ, -а, *m. Eccl. sl.* kruk; ношный вранъ, v. **Сова** (ночна́я).

Врáный, *Eccl. sl.*, v. **Вороно́й**.

Врáньё, -я, *n.* baje, brednie, plotki; kłamstwo.

Врасплóхъ, *adv.* (*abo* въ расплóхъ), v. **Расплóхъ**. [**Врост...**

Врастáніе, **Врастáть**, v. **Врáта**, -ъ, *pl. n. Eccl. sl.* wrota, brama; царскія, святыя врата, (Цáрскія двéри), *Eccl.* Carskie drzwi, [średnie drzwi ołtarzowe, któremi wnoszą Najśw. Sakrament, a tak Cara *czyli* Króla sławy wprowadzają]; tryumfalna brama; врата áдова, brama piekielna.

Врáтарь, -я, *m. Eccl. sl.*, v. **Привратникъ**. [wał krosienny.

Врáтило, -а, *n. Eccl. sl.* nawoj;

Врáтникъ, v. **Привратникъ**.

Врать, *v. n.* bredzić, bzdurzyć, pleść, paplać, zmyślać, łgać, kłamać. [**чéніе**.

Врáчба, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Ле-**

Врачéбница, -ы, *f.* 1. szpital, lazaret; 2. (*Bot.*), v. **Орёшникъ** (проносный, чёрный).

Врачебновéдѣніе, -я, *n.* sztuka или nauka lekarska.

Врачéбный, -ая, -ое, *adj.* lekarski, medyczny, doktorski; врачéбная наýка, nauka lekarska, medycyna; врачéбное веществословíе, v. **фармакологія**; врачéбная управа, urząd lekarski.

Врачéбство, -á, *n.*, v. **Медицина**.

Врачева́ніе, -я, *n.*, v. **Леченіе**; врачева́ніе душ, душéвное врачева́ніе религіи, (leczenie duszy), pocieszenie duszy.

Врачева́тель, -я, *m.* lekarz, medyk. [-ся.

Врачева́ть, -ся, v. **Лечить**.

Врачество, v. **Врачéбство**.

†**Врачилище**, -а, *n.*, v. **Врачéбница**. [doktor.

Врачъ, -а, *m.* lekarz, medyk,

Вращáтельный, -ая, -ое, *adj.* obrotny; wirowy; вращáтельное движéніе, bieg wirowy. [-ся.

Вращáть, -ся, v. **Обращáть**,

Вращéніе, v. **Обращéніе**; obracanie, kręcenie; сýдорожное вращéніе глазъ, obracanie oczyma.

Вредúтель, -я, *m.* szkodnik, uszkodziciel, szkodzący komu, krzywdę *lub* stratę komu robiący.

Вредúтельница, -ы, *f.* szkodnica, uszkodziciela, szkodząca komu, krzywdę *lub* szkodę komu robiąca. [wość.

Вредúтельность, -и, *f.* szkodli-

Вредúтельный, -ая, -ое, *adj.* szkodliwy, szkodny, skłonny do szkodzenia.

Вредúть, [*Praes.* вреж́у, вреди́шь], *v. a.* – чему́, кому́, szkodzić czemu, komu.

Вре́дность, -и, *f.* szkodliwość.

Вре́дный, -ая, -ое, *adj.* szkodliwy, szkodny.

Вредо-но́сный, -ая, -ое, *adj.* szkodliwy, szkodzący; вредоно́сный вóздухъ, szkodliwe, niezdrowe powietrze; **-слóвецъ**, *Eccl. sl.*, v. **Вредослóвъ**; **-слóвить**, *v. n. Eccl. sl.* obmawiać, potwarzać, złorzeczyć; **-слóвіе**, -я, *n. Eccl. sl.* obmowa, oszczerstwo, złorzeczenie; **-слóвный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* obmowny; **-слóвъ**, -а, *m. Eccl. sl.* obmówca, potwarca, oszczerca; **-твóрный**, v. **Вредоно́сный**. [dzenie.

Вредъ, -а, *m.* szkoda, uszko-

Вреждéніе, -я, *n.* szkodzenie.

Врéменемъ, *adv.* czasem, niekiedy; v. *sub*: **Врéмя**.

Временúть, *v. n.* wyglądać, oczekiwać dogodnéj pory.

Временникъ, -а, *m.* kronika, latopis, dzieje.

Временно, *adv.* czasem; docześnie; v. **Врéменемъ**.

Врéменность, -и, *f.* czasowość, doczesność, czesność.

Врéменный, -ая, -ое, *adj.* czesny, czasowy, doczesny, tymczasowy.

Временщúкъ, -á, *m.* polubieniec, faworyt [znakomitéj osoby].

Временщúца, -ы, *f.* polubienica, faworytka [znakomitéj osoby]. [ka.

Врéмечко, -а, *n.* czasik, chwil-

Врéмя, -ени, *n.* czas, pora; врéмя гóда, czas, pora roku; годъ состоúтъ изъ четырёхъ временъ, rok składa się z czterech pór; убивáть, губúть врéмя, czas trwonić; врéмя лечéнія, czas leczenia; врéмя пóльзованія вóдами, pora kąpielna, (w któréj się do wód jedzie); *Gramm.* v. *sub*: **Настоя́щій**, **Прошéдшій**, **Бýдущій**; во врéмя, w czasie, podczas; во время, ne bo врéмя, v. **Вóвремя**; на врéмя, na czas niejaki; *it.* v. **Временно**; со временъ Петрá Пéрваго, z czasów Piotra Pierwszego; по временамъ, czasami, niekiedy; въ своё врéмя, na swój czas; въ то врéмя, wtenczas; въ коро́ткое врéмя, w krótkim czasie, wkrótce.

Времяизмѣ́ритель, -я, *m.* zegar.

Времяисчисле́ніе, -я, *n.* chronologia. [wrzesień.

†**Врéсень**, -я, *m.* (сентябрь),

Вретено, *Eccl. sl.*, v. **Веретено́**.

Вретúще, -а, *n. Eccl. sl.* 1. włosienica, włosiennica; [v. Bolocenicja]; 2. sakwa, worek parciany. [noszący włosiennicę.

Вретúщникъ, -а, *m. Eccl. sl.*

Вринове́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* wrzucenie, wciśnienie.

Врúнуть, *v. a. perf semelf.* wrzucić; -ся, *v. r.* wrzucić się, wpaść.

Вро́вень, *adv.* w równi; *it.* v. *sub*: **Уро́вень** (2. въ у́ровень).

Врождáть, **Вродúть**, *v. a.* wpajać, wpoić, natchnąć, wzbudzać, wzbudzić.

Врождённый, -ая, -ое, *part. p.* wrodzony; врождённая нéнависть, nienawiść wrodzona.

Врозь, *adv.* oddzielnie, odłącznie, osobno, nierazem, pojedyńczo.

Врозсы́пную, **Врозсы́пь**, *adv.* w rozsypkę, pierzchając się na wszystkie trony, każdy dla siebie.

Врозь, v. **Врозь**.

Востаніе, -я, *n.* wrastanie, wrośnienie, przyrośnięcie.

Востáть, **Врости́**, *v. n.* wrastać, wrosnąć, przyrastać, przyrosnąć. [**стáть**.

Вростúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вро-**

Вростóкъ, -стка́, *m.* wrostek.

Вросхвáль, *adv.*, v. **Навеселѣ**.

Вротúчъ, -а, *m.* (*Bot.*), v. **Пижма**.

Врубáть, **Врубúть**, *v. a.* wrębywać, wrąbać, (wstawiać jedno drzewo w drugie); -ся, *v. r.* wrębywać się, wrąbać się, wsiekać się (*np.* między nieprzyjaciół).

Врубúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Врубáть**, -ся.

Врýбка, -и, *f.*, **Врублéніе**, -я, *n.* wrąbanie, nacięcie czego, zakarbowanie; wrąb, karb.

Врунъ, -á, *n.* łgarz, kłamca; v. **Враль**.

Врýнья, -и, *f.* łgarka, kłamczyna. [v. **Свѣтлорýсый**.

†**Врусéбёлый**, -ая, -ое, *adj.*

Врухъ, -а, *m. H. n.* (*bruchus*; *larva grilli migratorii*), gatunek szarańczy.

Вруцѣлѣ́тіе, **Вруцѣлѣ́то**, *s. n.* (w kalendarzach kościelnych:) litera niedzielna.

Вручáть, **Вручúть**, *v. a.* wręczać, wręczyć, doręczać, doręczyć, oddawać, oddać, podawać, podać; -ся, *a*) *v. r.* oddawać się, oddać się komu; *β*) *v. p.* być wręczonym, doręczonym, oddanym, podanym.

Вручéніе, -я, *n.* wręczenie, doręczenie, oddanie, podanie.

Вручúтель, -я, *m.* wręczyciel, doręczyciel, oddawca.

Вручúтельница, -ы, *f.* wręczycielka, doręczycielka, oddawczyna. [**Вручáть**, -ся.

Вручúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Врыва́ніе**, -я, *n.* wkopywanie [czego w ziemię].

Врывáть, **Врыть**, *v. a.* wkopywać, wkopać.

I. Врывáться, **Врыться**, *a*) *v. r.* wkopywać się, wkopać się; *β*) *v. p.* być wkopywanym, wkopanym.

II. Врывáться, **Ворвáться**, *v. r.* wpadać, wpaść, wkraczać, wkroczyć, wtargnąć.

Врытіе, -я, *n.* wkopanie.

Врыть, **Врыться**, *v. perf.*, v. *sub*: **Врывáть & Врывáться (I)**.

Врѣзаніе, -я, *n.* wrzynanie, werznięcie, wcięcie, wyrycie.

Врѣзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Врѣзывать**, -ся.

Врѣзка, -и, *f.* werznięcie, wcięcie, wstawienie, wyrycie.

Врѣзной, (-лй), -ая, -óе, *adj.* do wyrznięcia, do wyrycia, do wcięcia. [wcinanie.

Врѣзываніе, -я, *n.* wrzynanie,

Врѣзывать, **Врѣзать**, *v. a.* wrzynać, werznąć, wyryć, wcinać, wciąć, wpuścić w co; -**ся**, *a*) *v. p.* być werzniętym, wpuszczonym; *β*) *v. r.* werznąć się, wcinać się gdzie; wyryć się (*np.* w pamięci).

Врядъ-ли, *adv.* wątpię.

Всадить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Всáживать**, -ся.

Всáдка, -и, *f.* wsadzenie.

Всадникъ, -а, *m.* jeździec.

Всáдница, -ы, *f.* ta co jeździ na koniu.

Всáживаніе, -я, *n.* wsadzanie, wprawianie, osadzanie kogo (*np.* w więzieniu).

Всáживать, **Всадúть**, *v. a.* wsadzać, wsadzić; *it.* osadzać, osadzić co, oprawiać, oprawić; osadzać (w więzieniu), okować, okuć (w kajdany); wbijać, wbić, wsadzać, wsadzić, wpychać, wepchnąć; всадить кому-либо пулю въ лобъ, wypalić komu kulą w łeb; zastrzelić kogo; -**ся**, *v. p.* być wsadzanym, wsadzonym.

Всасываніе, -я, *n.* wsysanie, wbieranie, wciąganie w siebie.

Всасывательный, -ая, -ое, *adj.* służący do wysania, do wbierania, do wciągania w siebie.

Всасывать, **Всосáть**, *v. a.* wysać, wpijać, wciągać w siebie; -**ся**, *v. r.* wysać się, wpijać się; przywykać, przyzwyczajać się do ssania (o dziecięciu).

Всасывающій, -ая, -ое, *part. a.* ssący, wysający.

Всѣ, *adv.* wszystko; v. **Весь**; всѣ на все, всегó на все, tyle wszystkiego; всё равнó, wszystko jedno.

Все-августѣйшій, -ая, -ое, *adj.* Najjaśniejszy, Najwspanialszy; -**блáгій**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* najłaskawszy; -**благочестивѣйшій**, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* najbogobojniejszy (?); -**вúдецъ**, -дца, *m.* wszystkowidz; Bóg; -**вúдящій**, -ая, -ее, *adj.* wszystkowidzący; *it.* v. **Всевúдецъ**; -**виновный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* początek wszystkiego; -**влáстець**, -стца, *m.*, v. **Вседержúтель**, **Самодéржецъ**; -**влáстіе**, -я, *n.* wszechwładność; -**влáстный**, -ая, -ое, *adj.* wszechwładny; -**вождéленный**, -ая, -ое, *adj.* najpożądańszy; -**возмóжно**, *adv.* jak tylko można; -**возмóжный**, -ая, -ое, *adj.* ile tylko mogący, najstaranniejszy; -**вооружéнный**, -ая, -ое, *adj.* całkiem uzbrojony, od stóp do głowy; -**высочáйше**, *adv.* najwyżéj; **Всевысочáйшій**, -ая, -ое, *adj.* największy, najwyższy; -**вышúй**, -яя, -ее, *adj.* Najwyższy; Bóg; -**вѣдецъ**, -дца, *m.* Wszystkowiedz; Bóg; -**вѣдущій**, -ая, -ее, *adj.* wszystkowiedzący; -**вѣдѣніе**, -я, *n.* wszechwiedztwo; -**гдá**, *adv.* zawsze; -**гдáживъ**, -а, *m.* rojnik; = v. **Молодúло** (кровéльное); -**гдасýщный**, -ая, -ое, *adj.* wieczny; **Всегдасýщный** (*s. m.*), Wieczny, Bóg; -**гдáшній**, -яя, -ее, *adj.* ciągły, nieustanny, ustawiczny; zwyczajny, jednostajny; -**губúтель**, -я, *m.* wszechgubca, diabeł; -**губúтельный**, -ая, -ое, *adj.* wszystko gubiący; zgubny; -**губúтельство**, -а, *n.* zupełne zniszczenie, zguba, zgubność; -**дéнный**, v. **Вседнéвный**; -**держáвный**, v. **Всевластный**; -**держащій**, -ая, -ее, *adj.* wszechwładny; -**держúтель**, -я, *m.* wszechwładca, wszechmocny; Bóg; -**дúвно**, *adv.* całodziennie; codziennie; -**дúевный**, -ая, -ое, *adj.* całodzienny; codzienny; -**жúдитель**, -я, *m.* Wszechmocny, Stwórca; -**злóбный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* najzłośliwszy; -**знáйка**, -и, *s. c.* wiele znający, wiele znająca; -**зрящій**, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* wszystkowidzący; -**извѣстный**, -ая, -ое, *adj.* wiadomy wszystkim; -**истребляющій**, -ая, -ее, *adj.* wszystkoniszczący; -**конéчный**, -ая, -ое, *adj.* istotny; zupełny, ostateczny; -**лéніе**, v. **Водворéніе**; -**лéнная**, -ыя, cały świat, wszechświat, świat podsłoneczny; -**лéнскій**, -ая, -ое, *adj.* powszechny; ekumeniczki; *it.* v. *sub*: **Соборъ**; -**лúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вселúть**, -ся.

Всéльникъ, -а, *m. Eccl. sl.* osadnik, kolonista.

Все-любéзный, -ая, -ое, *adj.* bardzo miły, ulubiony; -**лúть**, -лúть, -ся, v. **Водворúть**, **Внушáть**, -ся.

Всемéро, *adv.* w siedm razy.

Все-милосéрдый, -ая, -ое, *adj.* najmiłosierniejszy; -**милостивѣйше**, *adv.* najłaskawiéj, najmiłościwiéj; -**милостивѣйшій**, -ая, -ее, *adj.* najłaskawszy, najmiłościwszy; -**минýтно**, -минýтный, v. **Ежеминýтно**, **Ежеминýтный**; -**мúрный**, -ая, -ое, *adj.* powszechny; всемúрная исторíя, historya powszechna; всемúрный потóпъ, potop świata; potop powszechny; всемúрная выстáвка, wystawa powszechna; -**могýщественный**, -ая, -ое, *adj.* wszechmocny; -**могýщество**, -а, *n.* wszechmocność; -**могýщій**, -ая, -ее, *adj.* wszechmogący, wszechmocny; -**нóщіе**, -я, *n.*, -**мощность**, -и, *f.* wszechmocność; -**нóщный**, -ая, -ое, *adj.* wszechmocny; **Все-мýдрый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wszechmądry; -**мѣстный**, v. **Повсемѣстный**; -**мúлая желѣза**, v. **Поджелудóчная желѣза**; -**нарóдный**, -ая, -ое, *adj.* powszechny, pospolity, publiczny; всенарóдная болѣзнь, epidemia; -**непорóчность**, -и, *f.* bezgrzeszność, niepokalaność; -**непорóчный**, -ая, -ое, *adj.* bezgrzeszny, niepokalany, najczystszy; -**нижáйше**, *adv.* najuniżeniéj; -**нижáйшій**, -ая, -ее, *adj.* najuniżeńszy, najniższy, czołobitny; -**нóщная**, -ой, -**нóщница**, -ы, *f.* nabożeństwo całonocne; -**нóщный**, -ая, -ое, *adj.* całonocny; всенóщная слýжба, v. **Всенóщная**; -**óбщій**, -ая, -ее, *adj.* ogólny, pospolity, powszechny; -**óбщность**, -и, *f.* ogólność, ogół, wspólność, powszechność; -**объéмлющій**, -ая, -ее, *adj.* wszystko obejmujący; -**плóдіе**, -я, *n. Eccl. sl.* wszelki urodzaj; ofiara z wszelkiego zboża i owoców; -**плóдный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wszystkoplodny; -**пóдданнѣйше**, *adv.* najpoddańniéj, najpokorniéj; -**пóдданнѣйшій**, -ая, -ее, *adj.* najpoddańszy, najpokorniejszy; -**покóрный**, -ая, -ое, *adj.* najpokorniejszy; -**прáздничіе**, -я, *n. Eccl. sl.* uroczystość powszechna; -**премýдрый**, -ая, -ое, *adj.* najmędrszy, najdoskonalszy; -**пресвѣтлѣйшій**, -ая, -ее, *adj.* Najjaśniejszy; **пріемница**, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Гостúница**; -**прощéніе**, -я, *n.* całkowite przebaczenie, ułaskawienie, amnestya; -**рáдостный**, -ая, -ое, *adj.* arcywesoły, powszechną radość sprawujący; -**рóдный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* do całego rodu ludzkiego należący; -**свѣтлый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wszystko oświecający; -**свѣтный**, -ая, -ое, *adj.* powszechny; -**святый**, -ая, -ое, *adj.* najświętszy; -**сúле**, -я, *n.* wszechmocność; -**сúльный**, -ая, -ое, *adj.* wszechmocny; -**слáвный**, -ая, -ое, *adj.* najsławniejszy; -**соборный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* powszechny; -**совершéнный**, -ая, -ое, *adj.* arcydoskonały, najdoskonalszy; -**сожигáемая**, v. **Всесожигáемая**; -**сожжéніе**, -я, *n.* całopalenie; całopalna ofiara; -**сожигáемая**, -ыхъ, *pl. n.* całopalna ofiara; całopalenie; -**сокрушающій**, -ая, -ее, *adj.* wszystkoniszczący; -**усéрдный**, -ая, -ое, *adj.* najgorliwszy, najchętniejszy; -**хвальный**, -ая, -ое, *adj.* arcychwalebny; -**царúца**, -ы, *f. Eccl. sl.* Królowa świata, Królowa królów, Najśw. Panna; -**царь**, -я, *m.* Król królów; Bóg; -**цвѣтный**, -ая, -ое, *adj.* mający na sobie wszelkie kolory; -**цѣлебный**, -ая, -ое, *adj.* wszystko leczący; -**цѣлость**, -и, *f.* całość, zupełność, doskonałość; **Все-цѣлый**,

-ая, -ое, *adj.* cały, zupełny, doskonały; **Все-чáсно**, *adv.* codzinnie, co chwila; **-чáсный**, -ая, -ое, *adj.* codzinny, każdogodzinny; **-честный**, -áя, -óе, *adj. Eccl. sl.* przewielebny; **-честнéйшій**, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* najprzewielebniejszy; **-чúстый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niepokalany; **-щéдрый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* najdobrotliwszy; **-ядный**, -ая, -ое, *adj.* wszystkojedzący; **всеядная недѣля**, siedmica, tydzień mięsopustny; **-ядецъ**, -дца, *m. Eccl. sl.* jedzący wszystko bez wyboru, niewybrydny; **-ядный**, v. Всеядный; **всеядныя насѣкóмыя**, v. Разноядныя (насѣкомыя).

Вскáкиваніе, -я, *n.* wskakiwanie, wskoczenie, podskoczenie.

Вскáкивать, Вскочúть, *v. n.* wskakiwać, wskoczyć, podskakiwać, podskoczyć.

Вскáпываніе, -я, *n.* wskopywanie, wskopanie, rozkopywanie, rozkopanie.

Вскáпывать, Вскопáть, *v. a.* wskopywać, wskopać, rozkopywać, rozkopać.

Вскарáбкаться, *v. perf.*, v. *sub*: Вскарáбкиваться.

Вскарáбкиваться, Вскарáбкаться, *v. r.* drapać się, wzdrapywać się, wzdrapać się, wgramolić się, wleźć.

Вскáрмливаніе, -я, *n.* wykarmienie, wychowanie.

Вскáрмливать, Вскормúть, *v. a.* wyhodować, wykarmić, wychowywać, wychować.

Вскáтка, -и, *f.* wtaczanie, wtoczenie. [łość.

Вскáть, -а, *m.* stok, pochy-

Вскáтываніе, -я, *n.* wtaczanie.

Вскáтывать, Вскатúть, *v. a.* wtaczać, wtoczyć.

Вскачь, *adv.* w skok, w cźwał, galopem. [rzucenie do góry.

Вскидáніе, -я, *n.* podrzucenie,

Вскидáть, *v. perf.*, v. Вскидывать.

Вскúдка, -и, *f.* podrzucenie.

Вскúдываніе, -я, *n.* podrzucanie.

Вскúдывать, Вскидáть, Вскúнуть, *v. a.* rzucać, rzucić do góry, podrzucać, podrzucić; **-ся**, *v. r.* rzucać się, rzucić się na co.

Вскúнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Вскúдывать, -ся.

Вскипáніе, -я, *n.* zakipienie, zawrzenie.

Вскипáть, Вскипéть, *v. n.* zaczynać kipieć; zakipieć, zawrzeć, zagotować się.

Вскúпъ, -а, *m.*, **Вскипéніе**, -я, *n.* wzwar; zawrzenie, zakipienie. [пать.

Вскипéть, *v. perf.* v. *sub*: Вскипятúть, *v. a. perf.* zakipieć, zawrzeć, zagotować się.

Вскипячéніе, -я, *n.* zawrzenie.

Вскисáніе, -я, *n.* kwaśnienie; zakwaśnienie.

Вскисáть, Вскúснуть, *v. n.* kwaśnieć, kisnąć, zakwaszać się.

Вскúснуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Вскисáть.

Вскладка, -и, *f.* wkładka.

Вкладная грáмота, v. Вклáдная грáмота.

Вкладывáніе, -я, *n.* wkładanie.

Вкладывать, Вскласть, *v. a.* wkładać, włożyć, naładować; **-ся**, *v. p.* być nałożonym.

Вклеéніе, -я, *n.* obwinienie, zmyślenie. [Вклёпывать.

Вклепáть, *v. perf.*, v. *sub*:

Вклёпный, -ая, -ое, *adj.* potwarczy, obwiniający kogo, czernący; **вклёпный оговóръ**, obwinienie.

Вклёпъ, -а, *m.*, **Вклёпываніе**, -я, *n.*, v. Вклеéніе.

Вклёпывать, Вклепáть, *v. a.* – на кого-либо что, zmyślać co na kogo, obwiniać, obwinić nie słusznie, potwarzać, potwarzyć; **вклёпывать небылúцу**, v. Взводúть (небылúцу на кого-либо).

Включéніе, Включúваніе, -я, *n.*, v. Вклеéніе.

Включúвать, Включúть, *v. a.* targać, rozczochrać, splątać; nastoperczać, nastoperczyć; *it.* v. Вклеéніе; **-ся**, *v. r.* plątać się, najeżać się, najeżyć się. [*sub*: Вскáкивать.

Вскокнýть, *v. perf. semelf.*, v.

Вскокъ, -а, *m.* wskok, wskoczenie, podskok.

Вскокъ, *adv.* skokiem, w galop.

Всколебáніе, -я, *n.* wstrząśnienie, wzruszenie, zachwianie.

Всколебáть, *v. a. perf.* wstrząść, wzruszyć, zachwiać, poruszyć, wzburzyć; •zbuntować, poburzyć (lud); **всколебáть мóре**, wzburzyć morze; **-ся**, *v. r.* poruszyć się, zachwiać się; •wzburzyć się, stać się niespokojnym.

Вскольхáть, *v. a. perf.* wzburzyć (morze); **-ся**, *v. r.* wzburzyć się. [polekku.

Вскользь, *adv.* lekko, zlekka,

Вскопáніе, -я, *n.* wskopanie.

Вскопáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вскáпывать, -ся.

Вскормúтель, Вскормúтельница, v. Воскрои....

Вскормúть, *v. perf.*, v. *sub*: Вскáрмливать.

Вскормлéніе, -я, *n.* wyhodowanie, wykarmienie, wychowanie.

Вскормленникъ, -а, *m.* chowaniec, wychowaniec; *it.* (†), v. Застóльникъ, Нахлéбникъ.

Вскормленница, -ы, *f.* chowanica, wychowanica.

Вскормлáть, v. Вскáрмливать.

Вскормъ, -а, *m.* wychowanie; tuczenie, wypas.

Вскоробúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вскоробливать, -ся.

Вскоробливать, Вскоробúть, *v. a.* skrzywiać, skrzywić, paczyć, spaczyć; **-ся**, *v. r.* paczyć się, spaczyć się, skrzywić się.

Вскорé, *adv.* niebawem.

Вскочéніе, -я, *n.* wskakiwanie; *cfr.* Вскáкиваніе. [Вскáкивать.

Вскочúть, *v. perf.*, v. *sub*:

Вскрамóлить, *v. n. perf.*, v. Воскрамóльствовать; **-ся**, *v. r.* powstać przeciw komu, zbuntować się. [knienie, zakrzyczenie.

Вскрúкиваніе, -я, *n.* krzyk-

Вскрúкивать, Вскричáть, Вскрúкнуть, *v. n.* krzyczeć, krzyknąć, zakrzyczeć.

Вскрикъ, -а, *m.* krzyk, krzyknienie, zakrzyczenie.

Вскричáть, *v. perf.*, v. *sub*: Вскрúкивать.

Вскрúлие, v. Воскрúлие.

†Вскрой, -я, *m.*, v. Вскрытіе; **ледянóй вскрой**, puszczanie lodu. [wrócenie (głowy).

Вскружéніе, -я, *n.* zwrót, za-

Вскружúть, *v. a.* komu-либо гóлову, zawracać, zawrócić komu głowę. [exenterowanie.

Вскрывáніе, -я, *n.* odkrywanie,

Вскрывáть, Вскрыть, *v. a.* odkrywać, odkryć, otwierać, otworzyć (trupa); zbierać, wyświęcać, wyświęcić (grając w karty); **-ся**, *v. r. & p.* odkrywać się, odkryć się; być odkrywanym, odkrytym; рѣка вскрывáется, rzéka oczyszcza się z lodu.

Вскрывочный, -ая, -ое, *adj.* odkryty, wyświęcony; **вскрывочная кáрта**, odkryta, wyświęcona karta.

Вскрытіе, -я, *n.* odkrycie, otworzenie; **вскрытіе рѣки**, puszczenie rzéki; **вскрытіе трýпа**, otworzenie trupa, obdukacya.

Вскрыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вскрывáть, -ся.

Вскрыша, -и, *f.* karta we grze otkryta. [ваніе & Вскрыша.

Вскрышка, -и, *f.*, v. Вскры-

Вскрышный, v. Вскрывочный.

Вслухъ, *adv.* głośno.

Вслýшаться, *v. perf.*, v. *sub*: Вслýшиваться.

Вслýшиваніе, -я, *n.* przysłuchiwanie; *it.* v. Прислýшиваніе.

Вслýшиваться, Вслýшаться, *v. r.* – во что, przysłuchiwać się, przysłuchać się.

Вслѣдствовать, *v. n. Eccl. sl.*, v. Послѣдовать.

Вслѣдъ, *adv.* w ślad; *it.* v. *sub*: Слѣдъ (= въ слѣдъ). [wanie się.

Всматриваніе, -я, *n.* wpatry-

Всматриваться, Всмотрѣться, *v. r.* – во что, 1. wpatrywać się, wpatrzyć się; 2. przyzwyczaić się do patrzenia (*np.* przez okulary).

Всовáніе, -я, *n.* wsunięcie.

Всовáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Всóвывать, -ся.

Всóвываніе, -я, *n.* wsuwanie.

Всóвывать, Всовáть, Всýнуть, *v. a.* wsuwać, wsunąć, wścibiać, wścibić; **-ся**, *v. r.* wsuwać się,

wsunąć się, wciskać się, wcisnąć się. [ganie w siebie.

Всосáние, -я, *n.* wsysanie, wciąganie; **Всосáть**, -сáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Всáсывать**, -ся.

Впадáть, Впасть, *v. a.* wpadać, wpaść; емý вспало на умъ, wpadło mu na myśl, przyszło mu do głowy.

Вспáивание, -я, *n.* wykarmianie, wychowywanie (mlékiem).

Вспáивать, Вспóить, *v. a.* wykarmiać, -mić, wychowywać, wychować (mlékiem).

Вспáлзывание, -я, *n.* właženie, wpełzanie.

Вспáлзывать, Всползти, *v. n.* włazić, wleźć, wpełzać, wczołgać się.

Вспáмятование, Вспáмятовать, v. **Вспоминáние, Вспоминáть**.

Вспáривание, -я, *n.* parzenie, naparzanie, nagrzewanie.

Вспáривать, Вспáрить, *v. a.* parzyć, naparzać, naparzyć, fomentować; *fig.* вспáривать кого-либо, zbić, wybić kogo; вспаривать кому-либо спйну, *wygarbować komu skórę. [fomentacya.

Вспáрка, -и, *f.* naparzanie,

Вспáрхивание, -я, *n.* wzlatywanie, zrywanie się.

Вспáрхивать, Вспорхнýть, *v. n.* wzlatywać, zrywać się, porwać się.

Вспáрывание, -я, *n.* prucie, rozparanie, rozrzynanie, rozpłatanie.

Вспáрывать, Вспороть, *v. a.* pruć, rozparać, rozpróć, rozrzynać, rozerznąć, rozpłatać.

Вспасть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспадáть**. [v. Pokład (8).

Вспахáние, -я, *n.* zoranie roli; **Вспахáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспáхивать**.

Вспáхивание, -я, *n.* oranie roli, przygotowanie gruntu do zasiewu.

Вспáхивать, Вспахáть, *v. a.* odwracać rolę, przeorywać, orać, uprawiać, uprawić rolę pod zasiew. [cona rola, orka.

Вспáшка, -и, *f.* odwrót, odwrócenie.

Всплёскивание, -я, *n.* klaskanie; plaskanie, pluskanie.

Всплёскивать, Всплеснýть, *v. a.* klaskać; plaskać, pluskać.

Всплёскъ, -а, *m.*, v. **Всплёскивание**; plusnięcie; poklask.

Всплеснýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Всплёскивать**. [dychtownie.

Всплошнýю, Всплоть, *adv.*

Всплывáние, -я, *n.* wypływanie, spływanie na wierzch; *it.* v. **Выхождéние** (2. *Astron.*).

Всплывáть, Всплыть, *v. n.* wypływać, wypłynąć, pokazać się z wody.

Всплытие, *cfr.* **Всплывáние.**

Всплыть, *v. perf.*, v. *sub*: **Всплывáть.**

Вспоéние, -я, *n.* wykarmienie mlékiem. [**Вспóивать.**

Вспóить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспóивать.**

Вспокóй, -я, *m.*, *Eccl. sl.*, v. **Успокóение.**

Вспокóять, Вспокóить, *Eccl. sl.*, v. **Успокóивать.**

Всполáшивать, Всполошúть, *v. a.* zatrwożyć, zaalarmować; -ся, *v. r.* zatrwożyć się.

Всполáзание, -я, *n.* wlezienie, właženie, wpełzanie.

Всполáзать, Всползти, *v. n.* włazić, wleźć, wpełzać, wpełznąć.

Всполéние, -я, *n.* wlezienie, wpełzanie.

Всползти, *v. perf.*, v. *sub*: **Всползáть.** [ruch; zamieszanie.

Всполóхъ, -а, *m.* trwoga; roz-

Всполоснýть, *v. a. perf. semelf.* wypłókać. [**Всполáшивать.**

Всполóшить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспóлье**, -я, *n.* początek pól.

Вспо-минáние, -я, *n.* wspomnienie, przypomnienie; **-минáтель**, -я, *m.* wspominacz, przypominacz; **-минáтельница**, -ы, *f.* wspominająca, przypominająca; **-минáть, Вспомнить**, *v. a.* – что, о чёмъ, wspominać, wspomnąć, przypominać, przypomnąć sobie co; онъ часто вспоминаетъ о тебé, on często o tobie wspomina; §. чего не знáю, о томъ не вспоминáю, czego nie znam, o tém nie wspominam; **-миновéние**, -я, *n.*, **-минъ**, -а, *m.* wspomnienie, przypomnienie. [**Вспоминáть.**

Вспомнить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспо-могáние**, -я, *n.* wspomaganie, dopomaganie; **-могатель**, -я, *m.* wspomożyciel, dopomagacz, wspieracz; **-могательница**, -ы, *f.* wspomożycielka, dopomagaczka; **-могательный**, -ая, -ое, *adj.* pomocny, pomocniczy, posiłkowy; вспомогательное войско, wojsko posiłkowe; вспомогáтельныя дéньги, v. **Вспоможенéние** (дéнежное); глаголъ вспомогательный, *Gramm.* słowo posiłkowe; **-могáть, -мóчь**, *v. a.* wspomagać, wspomódz, dopomagać, dopomódz, posiłkować, wspierać; **-моженéние**, -я, *n.* wspomożenie, pomoc; дéнежное вспоможéние, wsparcie pieniężne; **-мóчь**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспомогáть**; **-мощéствование**, -я, *n.* pomaganie, wspomaganie; v. **Вспомогáние**; **-моществовáтель, -моществовáтельница**, v. **Вспомогатель, Вспомогáтельница**; **-моществовáтельный**, v. **Вспомогáтельный**; **-моществовáть**, *v. a.* pomagać, zaopatrywać; v. **Вспомогáть**; **-мóщникъ, -мóщница**, v. **Вспомогатель, Вспомогáтельница**; **-мянýть**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вспоминáть**; **-рóть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспáрывать.**

Вспорхнýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вспáрхивать.**

Вспотéлый, -ая, -ое, *adj.* spotniały, potem okryty.

Вспотéть, *v. n. perf.* spotnieć, okryć się potem.

Вспрыгивание, -я, *n.* wskakiwanie (na co).

Вспрыгивать, Вспрыгнуть, *v. n.* wskakiwać, wskoczyć, wskoknąć (na co); podskakiwać, podskoczyć; wyskakiwać, wyskoczyć. [(na co).

Вспрыжка, -и, *f.* wskoczenie

Вспрыскивание, -я, *n.* wsikanie, wsprycowywanie, opryskiwanie, skrapianie.

Вспрыскивать, Вспрыснуть, *v. a.* wsikać, wsiknąć, wsprycowywać, wsprycować, pryskać, prysnąć, opryskiwać, opryskać, skrapiać, skropić, pokropić; вспр. кого-либо, *pić zdrowie, za zdrowie czyje; *it.* вспр. кого-либо, *siec, wysiec kogo rózgami.

Вспрыскъ, -а, *m.* wsikanie, wsprycowanie, opryskanie, skropienie, pokropienie.

Вспрыснуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вспрыскивать.**

Вспрядывать, Вспрянуть, *v. n.* wskakiwać, wskoczyć, wskoknąć, podskakiwać, podskoczyć, podskoknąć, skoczyć, porywać się, porwać się, zrywać się, zerwać się [z miejsca]; *Eccl. sl.* zrywać się, zerwać się, porywać się, porwać się ze snu.

Вспрянуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вспрядывать.**

Вспугáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспугивать.**

Вспугивание, -я, *n.* postraszanie, (w)spłaszanie, wypłaszanie.

Вспугивать, Вспугáть, Вспугнýть, *v. a.* postraszać, postraszyć, (w)spłaszać, (w)spłoszyć, wypłaszać, wypłoszyć, płoszące wygoniać, wygnać, płoszące wypędzać, wypędzić. [*sub*: **Вспугивать.**

Вспугнýть, *v. perf. semelf.*, v.

Вспухáние, -я, *n.* nabrzmiewanie, puchnienie.

Вспухáть, Вспухнуть, *v. a.* puchnąć, wspuchnąć, napuchnąć, nabrzmiewać, nabrzmieć.

Вспýхлина, -ы, *f.* wspuchłe [или spuchłe, opuchłe] miejsce na ciele, puchlina, nabrzmiałość, nabrzękłość.

Вспýхлый, -ая, -ое, *adj.* wspuchły, spuchły, nabrzmiały, nabrzękły.

Вспýхнутие, -я, *n.* wspuchnienie, spuchnienie, nabrzmienie.

Вспýхнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вспухáть.**

Вспýчение, -я, *n.* wzdętość, nadętość, odętość, nabrzmiałość.

Вспýчивание, Вспýчение.

Вспýчивать, Вспýчить, *v. a.* wzdymać, wzdąć, nadymać, nadąć, rozdymać, rozdąć, odymać, odąć; *it.* podnosić, podnieść łód; **-ся**, *α) v. r.* wzdymać się, wzdąć się, *etc.*; podnosić się, podnieść się; *β) v. p.* być wzdętym; być podniesionym; *it.* v. **Надувáться.**

Вспу́чить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вспу́чивать, –ся.**

Вспы́лать, v. **Воспы́лать.**

Вспы́лить, *v. n. perf.* *ofuknąć się na kogo; unieść się; zapalić się gniewem; rozgniewać się; oburzyć się na kogo.

Вспы́льчивость, –и, *f.* oburzliwość, popędliwość, porywczość, zapalczywość.

Вспы́льчивый, –ая, –ое, *adj.* oburzliwy, zapalczywy, ognisty, porywczy, popędliwy, gniewliwy, prędki; **Вспы́льчиво,** *adv.* oburzliwie, porywczo, popędliwie, z zapalczywością, z gniewem.

Вспы́хиваніе, –я, *n.* (*propr.* & *) wspłonienie, nagłe zajęcie się płomieniem, unicsienie się.

Вспы́хивать, Вспы́хнуть, *v. n.* (*propr.* & *) wspłonąć, nagle w płomień wybuchnąć, wybuchać, zapalać się, zapalić się płomieniem; praskać, praskнąć; *unosić się, unieść się, zapalać się, zapalić się gniewem; порохъ на полкѣ вспыхнулъ, proch na panewce spalił się, wybuchnął; вспыхнуть гнѣвомъ, wybuchnąć, zapalić się gniewem.

Вспы́хнутіе, –я, *n.* wybuch, wybuchnienie, nagłe zajęcie się (zapalenie się) płomieniem.

Вспы́хнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вспы́хивать.**

Вспы́шка, –и, *f.* (*propr.* & *) wspłonienie, wybuch, nagłe zajęcie się płomieniem, zapalenie się, spalenie się, uniesienie się, praskanie; ружьё дало вспышку, fuzya na panewce spaliła, nie wystrzeliła.

Вспѣ́ниваніе, –я, *n.* wspienianie, spienianie, robienie piany, musowanie.

Вспѣ́нивать, Вспѣ́нить, *v. a.* pienić, wspieniać, wspienić, spieniać, spienić, zapieniać, zapienić, w pianę obracać, obrócić; **–ся,** *v. r.* & *p.* pienić się, wspieniać się, wspienić się, spieniać się, spienić się, zapieniać się, zapienić się; być wspienianym, wspienionym.

†**Вспя́тить,** *v. n. perf.* wsteczyć, wstecz iść, wsteczyć się, cofać się, cofnąć się; v. **Возвраща́ться.**

Вспя́тный, –ая, –ое, *adj.* wsteczny, odwrotny; вспятное движе́ніе, bieg wsteczny; вспятное дѣ́йствіе, skutek wsteczny; wsteczność.

Вспять, *adv. Eccl. sl.* wstecz, na wstecz, wzad, nazad, w tył, na odwrót. [wstawanie.

Встава́ніе, –я, *n.* wstawanie, po-

Встава́ть, Встать, *v. n.* wstawać, wstać, powstawać, powstać; wstawáć изъ-за стола, wstawać od stołu; встава́ть съ постѣли, wstawać, wychodzić z łóżka; онъ ещё не всталъ съ постѣли, on jeszcze nie wstał z łóżka.

Вста́вить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вставля́ть, –ся.**

Вста́вка, –и, *f.* wstawienie; wprawienie; osadzenie [czego w co]; *it.* nadstawa, łata; cwykiel; dodatnia.

Вста́вленіе, Вста́вливаніе, –я, *n.* wstawienie; wprawienie; osadzenie [czego w co]; łatanie.

Вста́вливать, –ся, v. **Вставля́ть, –ся.**

Вставля́ть, Вста́вить, *v. a.* wstawiać, wstawić, wkładać, wprawiać, wprawić, oprawiać, oprawić; *it.* dodawać, dodać; **–ся,** *v. p.* być wstawianym, wstawionym, wprawianym, wprawionym, oprawianym, oprawionym.

Вста́вной, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* wstawiony, wstawiany, wprawiony, wprawiany, oprawiony, oprawny; вставно́й зубъ, wpawiony ząb; вставна́я око́нница, ramy od okien wstawiane. [**Вста́вка.**

Вста́вочка, –и, *f. dim.*, v.

Вста́вочный, –ая, –ое, *adj.* wstawiony, wsunięty; вста́вочныя слова, słowa wtrącone.

Встарь, *adv.* za dawnych czasów; dawniéj; niegdyś.

Встаскиваніе, –я, *n.* wciąganie, pociąganie do góry.

Встаскивать, Вста́щить, *v. a.* wciągać, wciągnąć, pociągać, pociągnąć do góry; **–ся,** *v. p.* & *r.* być wciąganym, wciągnionym; *z trudnością wchodzić, wejść.

Встать, *v. perf.*, v. *sub*: **Встава́ть.**

Вста́щеніе, –я, *n.* wciągnienie, pociągnienie do góry.

Вста́щить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Встаскивать, –ся.**

Встормоши́ть, *v. a. perf.* wstarmosić, wytargać, wyszarpać.

Встревоже́ніе, –я, *n.* zatrwożenie, przerażenie, przestraszenie, niespokojność.

Встревоживать, Встревожить, *v. a.* zatrważać, zatrwożyć, nabawiać, nabawić kogo niespokojnością, przerażać, przerazić, przestraszać, przestraszyć; **–ся,** *v. r.* trwożyć się, zatrwożyć się, lękać się, przerażać się, przerazić się, przestraszyć się.

Встревожить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Встревоживать, –ся.**

Встрёпанный & Встрёпаный, –ая, –ое, *part. p.* (*a* Встрепать), rozczochrany, rozkudłany; §. онъ всталъ какъ встрёпаный, (*i. e.* всталъ бодръ), wstał dziarsko.

Встрепа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Встрёпывать.**

Встрепену́ться, *v. r. perf.* wzdrygnąć się, wezdrgnąć się, wezdrżeć, zadrżeć; (o птицахъ:) strząść się, wstrząść się, zatrzepiotać, zatrzepotać.

Встрепета́ть, v. **Востреметать.**

Встрёпываніе, –я, *n.* rozczochranie, rozkudłanie.

Встрёпывать, Встрепа́ть, *v. a.* czochrać, rozczochrać, rozkudłać.

Встрѣ́теніе, –я, *n.* spotkanie, przywitanie; v. **Встрѣ́ча** (2).

Встрѣ́тить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Встрѣ́чать, –ся.**

Встрѣ́ча, –и, *f.* 1. spotkanie; 2. witanie, przywitanie; идти кому́-либо на встрѣ́чу, iść naprzeciw komu, iść na spotkanie czyje, witać, przywitać kogo.

Встрѣ́чаніе, –я, *n.* spotykanie, witanie, przywitanie.

Встрѣ́чать, Встрѣ́тить, *v. a.* – кого-либо, spotykać, spotkać kogo; iść, wyjść naprzeciw komu [или na spotkanie czyje]; witać, przywitać kogo; v. **Препя́тствія (встрѣ́тить);** §. по платью встрѣ́чаютъ, a по умý провожаютъ, jakie odzienie, takie uczczenie; jak cię widzą, tak cię piszą; **–ся,** *v. r.* spotykać się, spotkać się (съ кѣмъ, z kim); *it.* zdarzać się, zdarzyć się; встрѣ́чаются иногда́ обстоя́тельства, что..., zdarzają się czasem okoliczności, że...; подо́бнаго мнѣ ещё не встрѣ́чалось, cóż podobnego mi się jeszcze nie zdarzyło; встрѣ́титься въ мы́слях съ кѣмъ-либо, mieć z kim te same myśli; встрѣ́титься глаза́ми, rzucić wzajemnie na siebie wzrokiem.

†**Встрѣ́чникъ,** –а, *m.* spotykający, wychodzący na spotkanie, na przywitanie.

Встрѣ́чный, –ая, –ое, *adj.* naprzeciw wychodzący *abo* wyjeżdżający; idący *abo* jadący na spotkanie, na przywitanie; встрѣ́чный вѣтеръ, wiatr przeciwny.

Встряска, –и, *f.*, **Встря́хиваніе,** –я, *n.* wstrząsanie, wstrząśnienie, otrząsanie, otrząśnienie.

Встря́хивать, Встряхну́ть, 1. *v. a.* wstrząsać, wstrząść; otrząsać, otrząść; 2. *v. n. pop.* *spieszyć się; экъ онъ встряхиваетъ, hej ten się spieszy; jak on się spieszy; **–ся,** *v. r.* wstrząsać się, wstrząść się, otrząsać się, otrząść się.

Встряхну́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Встря́хивать, –ся.**

Всту-пле́ніе, –я, *n.* wstępowanie, wstąpienie, wkraczanie, wkroczenie; **–пать, –пить,** *v. n.* wstępować, wstąpić, wchodzić, wejść, wkraczać, wkroczyć; вступи́ть во владѣ́ніе имѣ́ніемъ, objąć posiadłość, dobra; wstąpić w dobra; вступи́ть въ бракъ, wstąpić, wejść w stan małżeński, w małżeństwo; ożenić się; вступи́ть въ монашество, v. **Постри́чься;** вступи́ть въ разгово́ръ съ кѣмъ-либо, zapuścić się z kim w rozmowę; zacząć rozmawiać się z kim; вступи́ть въ споръ, rozpocząć z kim spór; вступи́ть на престо́лъ, wstąpić na tron, objąć berło; **–пáться, –пи́ться,** *v. r.* – за кого-либо, ujmować się, ująć się; **Всту-пи́тель-**

ный, -ая, -ое, *adj.* wstępny; вступительная рѣчь, wstępna mowa.

Вступить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вступать, -ся.

Вступле́ніе, -я, *n.* 1. wstąpienie; вступленіе на престолъ, wstąpienie na tron, objęcie berła; вступленіе во владѣніе, objęcie posiadłości, wstąpienie w dobra; вступленіе въ наслѣдство, objęcie dziedzictwa; 2. wstęp, przedmowa; introdukcya.

Встáгиваніе, -я, *n.* wciąganie, ciągnienie czego do góry.

Встáгивать, Встянýть, *v. a.* wciągać, wciągnąć, ciągnąć do góry, (na górę).

Встянýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Встáгивать**, -ся.

Всу́е, *adv.* darmo, daremnie, nadaremnie, napróżno.

Всу́нуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Всовывать**, -ся.

Всучáть, Всучúть, *v. a.* wkręcać, wkręcić; -ся, *v. p.* być wkręcanym, wkręconym.

Всучéніе, Всучúваніе, -я, *n.* wkręcenie, wkręcanie. [-ся.

Всучúвать, -ся, v. **Всучáть, Всучúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Всучáть**, -ся.

Всýчка, -и, *f.* wkręcanie, wkręcenie. [(czasem).

Всхáживать, *v. n.* wschodzić

Всхлóпнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Всхлúпывать**.

Всхлúпъ, -а, *m.*, **Всхлúпываніе**, -я, *n.* łkanie, chlipanie.

Всхлúпывать, Всхлúпнуть, *v. n.* łkać, łknąć, chlipać.

Всходúть, *v. n. impf.*, **Взойти́**, *v. perf.* - на что, wschodzić & wzchodzić, wzejść, wznijść na co, wzgorę iść; iść, podnosić się do góry; ukazywać się; сóлнце всходúтъ, słońce wschodzi; рожь уже взошла, żyto już wzeszło.

Всходúница, v. **Восходúница**.

Всхóдный, -ая, -ое, *adj.* dobrze wschodzący [o roślinach].

Всходъ, -а, *m.* 1. v. **Восхóдъ**; 2. wschodzenie, wzejście; 3. podejmowanie się do góry; 4. (o roślinach:) wschodzenie, wzejście, puszczanie rostków, kiełkowanie. [(4.) & **Восхóдъ**.

Всхожде́ніе, -я, *n.*, v. **Всходъ**

Всхóжій, v. **Всходный**.

Всхолúть, *v. a.* porobić wyniosłości, pagórki, wspiętrzyć; -ся, *v. r.* w wyniosłości, w pagórki się zamienić, porobić się wyniosłym, wspiętrzyć się.

Всхрапну́ть, *v. n. perf. semelf.* 1. [chrapiąc] przespać się nieco, przedrzymać się; 2. v. *sub*: **Всхрáпывать**. [nie.

Всхрапывáніе, -я, *n.* chrapa-

Всхрáпывать, Всхрапéть, **Всхрапну́ть**, *v. n.* chrapać, chrapić, chrapnąć, chrapieć.

Всыновлéніе, **Всыновлять**, *Eccl. sl.*, v. **Усыновл....**

Всыпáніе, Всыпáніе, -я, *n.* wsypywanie, nasypywanie, wsypanie, nasypanie.

Всыпáть, *v. a. impf.*, **Всы́пать**, *v. perf.* wsypywać, wsypać, nasypywać, nasypać; -ся, *v. p.* być wsypywanym, wsypanym.

Всы́пка, -и, *f.* wsypka, wsypanie, wsypywanie.

Всѣ, *pl.*, v. **Весь**. [wsianie.

Всѣ́ваніе, -я, *n.* wsiewanie, **Всѣ́ватель**, -я, *m.* wsiewacz, wysiewacz, siewacz, siewiarz, siewnik, siewca.

Всѣ́вательница, -ы, *f.* wsiewaczka, wysiewaczka, wsiewająca.

Всѣ́вать, Всѣ́ять, *v. a.* wsiewać, wsiać, posiać, siać, wysiewać, zasiewać, zasiać; * natchnąć, wpoić; v. Внимáть, Вперя́ть, Впечатлѣ́вать; -ся, *v. p.* być wsiewanym, wsianym, zasianym, posianym; * być natchnionym, wpojonym.

Всѣ́ваніе, -я, *n.* wsiewanie, zasiewanie. [-ся.

Всѣ́вать, -ся, v. **Всѣ́вать, Всѣ́яніе**, -я, *n.* wsianie, zasianie, posianie.

Всѣ́ятель, Всѣ́ятельница, v. **Всѣ́ватель, Всѣ́вательница**.

Всѣ́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Всѣ́вать**, -ся.

Всю́ду, *adv.* wszędzie, na wszystkich miejscach.

Всяки́й, -ая, -ое, *adj.* każdy; wszelki; ktokolwiek; всякій день, co dzień; всякая всячина, mieszanina; v. **Всячина**.

Вся́ко, *adv Eccl. sl.* 1. koniecznie; w każdym razie; 2. v. **Всячески**.

Вся́чески, *adv.* różnie, rozmaicie; онъ всячески старáется; stara się ile możności.

Вся́ческій, -ая, -ое, *adj.* wszelaki, wszelki, rozmaity, różny.

Вся́чина, -ы, *f.* wszelakie, wszelkie, rozmaite rzeczy; to i owo; всякая всячина, mieszanina wszystkiego; болтáть всякую всячину, plesć, gadać co ślina przyniesie, co do ust padnie, bzdurzyć.

Вся́чинка, -и, *f. dim. pop.*, v. **Всячина**; бываетъ со всячинкою, bywa dobrze i źle; nie zawsze równo bywa.

Втáй, Втáйнѣ, *adv.* tajnie, potajemnie, pod sekretem.

Втáлкиваніе, -я, *n.* wtłaczanie, wpychanie, wtrącanie.

Втáлкивать, Втолкáть, Втолкнýть, *v. a.* wtłaczać, wtłoczyć, wpychać, wepchnąć, wtrącać, wtrącić; -ся, *v. r. & p.* wtłaczać się, wtłoczyć się, wpychać się, wtrącać się; być wtłaczanym, wtłoczonym, wpychanym, wepchniętym, wtrąconym.

Втáпоры, *pop.*, v. **Втýпоры**.

Втáптываніе, -я, *n.* wdeptywanie.

Втáптывать, Втоптáть, *v. a.* wdeptywać, wdeptać; втоптать кого-либо въ грязь, * wdeptać kogo w błoto, poniżyć, znieważyć, zhańbić kogo; -ся, *v. p.* być wdeptywanym, wdeptanym; wdeptywać się. [wewleczenie.

Втаска́ніе, -я, *n.* wciąganie,

Втаска́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втаскивать**, -ся.

Втаскиваніе, -я, *n.* wciąganie, wewłóczenie.

Втáскивать, Втаска́ть & Втащúть, *v. a.* wciągać, wciągnąć, wewłóczyć, wewlec; -ся, *a*) *v. r.* wlec się, zawlec się; *β*) *v. p.* być wciąganym, wciągnionym, wewleczonym.

Втасовáніе, -я, *n.* wtasowanie, wmieszanie innych kart. [przysztukowanie.

Втачáніе, -я, *n.* wsztukowanie,

Втачáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втáчивать**, -ся.

Втáчиваніе, v. **Втачáніе**.

Втáчивать, Втачáть, *v. a.* wsztukować, przysztukować.

Втáчка, -и, *f.*, v. **Втачáніе**.

Втащéніе, v. **Втáскиваніе**.

Втащúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втáскивать**, -ся.

Втеканіе, -я, *n.* wciekanie, wpływanie; v. **Втеченіе**.

Втекáть, Втечь, *v. n.* wciekać, wciec, naciekać, nacieć (w co); wpływać, wpłynąć; рѣка впадаетъ въ море, rzéka wpada [albo wpływa] do morza; v. **Впадáть** (2).

Втерéть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втирáть**, -ся. [zanie.

Втéртіе, -я, *n.* wtarcie; wma-

Втеченіе, -я, *n.* wcieczenie, nacieczenie, wpłynienie; втеченіе рѣки въ море, wpadanie [wpływanie] rzeki do morza; v. Ujście, Ujście (rzéki).

Втéчка, -и, *f.* pad, wypad, szlak, ślad, trop zwierza.

Втечь, *v. perf.*, v. *sub*: **Втекáть**. [wtarcie, wmazanie.

Втира́ніе, -я, *n.* wcieranie,

Втирáть, Втерéть, *v. a.* wcierać, wetrzeć; втирáть мазь въ тѣло, wcierać maść w ciało, wmazać; втерéть кому-либо что въ рукú, * [gwałtem] wsunąć komu co w ręce; -ся, *a*) *v. r.* wciskać się, wcisnąć się, wpychać się, wepchnąć się, wsuwać się, wsunąć się (dokąd, *etc.*); втерéться въ тозпу народа, wcisnąć się w tłum narodu; втерéться къ кому-либо, * wcisnąć się, wsunąć się, walizniąć się [przez podstępy, fortele, przez pochlebstwo wejść w czyją łaskę], wkraść się (do kogo); *β*) *v. p.* wcierać się, być wcieranym, wtartym, wmazanym. [cie.

Втúрка, -и, *f.* wcieranie, wtar-

Втúсканіе, -я, *n.* wciśnienie, wepchnienie, wtłoczenie.

Втúскать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втúскивать, –ся.**

Втúскиваніе, –я, *n.* wciskanie, wpychanie, wtłaczanie.

Втúскивать, Втúскать, Втúснуть, *v. a.* wciskać, wcisnąć, wpychać, wepchnąć, wtłaczać, wtłoczyć; **–ся,** *a) v. p.* być wciskanym, wciśnionym, wpychanym, wepchniętym, wtłoczonym; *β) v. r.* wisnąć się, wsunąć się, wtłoczyć się dokąd; v. **Втирáться** *sub*: **Втирáть.**

Втúснутіе, –я, *n.* wciśnięcie, wepchnięcie, wtłoczenie.

Втúснуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втúскивать, –ся.**

Вткать, *v. a.* wtykać, wetkać, tkaniem wplatać, wpleść.

·Втóкъ, –а, *m.*, v. **Втеченіе.**

Втолкáніе, –я, *n.* wtłoczenie, wetknięcie. [**Втáлкивать, –ся.**

Втолкáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втолкнýть, –ся,** *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Втáлкивать, –ся.**

Втолковáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втолковывать, –ся.**

Втолковывать, Втолковáть, *v. a.* wbijać, wbić komu co w głowę, w pamięć, wpajać, wpoić co w pamięć [или w kogo], wykładać, wyłożyć, wytłumaczyć komu co; **–ся,** *v. p.* być wykładanym, wyłożonym, wytłumaczonym, wpajanym, wpojonym (w pamięć).

Втолпúться, *v. r. perf.* przepchnąć się, przecisnąć, wcisnąć się w tłum.

Втоптáніе, –я, *n.* wdeptanie; v. **Втáптываніе.**

Втоптáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втáптывать, –ся.**

Втóра, –ы, *f. Mus.* skrzypce drugie (wtorujące); *pop.* *bieda, niedola, napaść, przyczyna, powód, pobudka. [wpychanie.

Вторгáніе, –я, *n.* wkraczanie;

Вторгáть, Втóргнуть, *v. a.* wpychać, wepchnąć gwałtem.

Вторгáться, Втóргнуться, *v. r.* wpadać, wpaść, wtargnąć, wkraczać, wkroczyć.

Втóргнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вторгáть, –ся.**

Вторéніе, –я, *n. Mus.* wtórowanie, towarzyszenie [w graniu]; powtarzanie czego.

Вторжéніе, –я, *n.* wpadnienie, wtargnienie, wkroczenie.

Вторитель, –я, *m.* wtórzyciel, powtarzacz.

Вторúть, *v. a.* 1. powtarzać co; 2. *Mus.* wtórować, towarzyszyć [w graniu].

Вторúцею, *adv. Eccl. sl.* powtórnie; co wtórnicę, dubeltowo, podwójnie. [wtóre.

Вторúчно, *adv.* powtórnie; po-

Вторúчный, –ая, –ое, *adj.* powtórny, dwurazny; wtórna górna obłasť, górzystość warstwiania.

Втóрникъ, –а, *m.* wtorek, [drugi dzień po niedzieli].

Вторúчный, –ая, –ое, *adj.* wtorkowy.

Второбрáчіе, –я, *n.* drugożeństwo, ożenienie się powtórne.

Второбрáчность, –и, *f.* małżeństwo powtórne, powtórzone, drugożeństwo.

Второбрáчный, –ая, –ое, *adj.* drugożeński; z drugożeństwa [или z powtórnego małżeństwa] pochodzący; *it.* powtórnie zaślubiony; wtorobráčnye dětи, dzieci z powtórnego małżeństwa.

Второ́е, *adv.* powtóre.

Второзакóніе, –я, *n.* piąte księgi Mojżeszowe, deuteronomium.

Второ́й, (–óй), –áя, –óе, *adj.* wtóry, drugi; второ́й часъ, druga [*sc.* godzina]; въ исхóдѣ второ́го (часá), krótko przed drugą; чéтверть второ́го, kwadrans na drugą; сегóдня второ́е числó, dziś (mamy) drugiego [miesiąca]; второ́го Máя, drugiego Maja; во-второ́мъ, powtóre.

Второклáсный, –ая, –ое, *adj.* do klassy drugiéj należący; drugiego rzędu.

Второпéрвый, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* (первый послѣ второ́го), pierwszy po drugim, zaraz po drugim następujący; второпéрвый соборъ, бывшій въ Константинóполѣ, koncylium powszechne w Konstantynopolu.

Второпя́хъ, *adv.* spiesząc się.

Второстепéнный, –ая, –ое, *adj.* do drugiego rzędu należący, drugiego rzędu, podrzędny.

Второ́ство, –а, *n. Eccl. sl.* (вторая степень), drugi stopień.

Втóрствовать, *v. n. Eccl. sl.* drugim być w rzędzie, być drugim, mieć, zajmować drugie miejsce.

Второ́й, v. **Второ́й.** [ace.

Второ́йнадесять, *num. Eccl. sl.* dwunasty.

Втрúдорога, *adv.* trzy razy (tyle) drożéj; bardzo drogo.

Втрóе, *adv.* trzy razy, trzykroć, potrójnie.

Втроéнъ, *adv.* w troe.

Втройнúй, *adv.*, v. **Втрóе.**

Втрусúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втрýшивать, –ся.**

Втрýшиваніе, –я, *n.* wtrzęsanie, wpraszanie, wproszenie, wsypanie.

Втрýшивать, Втрусúть, *v. a.* wtrzęsać, wtrząść, trzęsąc wpuścić, wsypać, wprószyć; **–ся,** *v. p.* być wtrzęsanym, wtrząśniętym, wsypanym, wprószonym.

Втýлка, –и, *f.* 1. szpunt; бóчечная втýлка, szpunt do beczki; заткнýть бóчку втýлкою, zatkać beczkę szpuntem, zaszpuntować beczkę; 2. buks [do koła wozowego]; 3. *Artill.* zatykadło działowe.

Втýне, *adv. Eccl. sl.* nadaremnie, napróżno. [w on czas.

Втýпоры, *adv. pop.* w ten czas,

Втыкáніе, –я, *n.* wtykanie.

Втыкáть, Воткнýть, *v. a.* wtykać, wetknąć; **–ся,** *v. r.* utkwić; *v. p.* być wtykanym, wetkniętym.

Вты́чка, –и, *f.* wtykanie.

Втѣснéніе, –я, *n.* wciśnienie, wtłoczenie.

Втѣснённый, –ая, –ое, *part. p.* wciśniony, wtłoczony.

Втѣснúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втѣснáть, –ся.**

Втѣснять, Втѣснúть, *v. a.* wciskać, wcisnąć, wtłaczać, wtłoczyć, wpychać, wepchnąć; **–ся,** *v. r.* wiskać się, wcisnąć się, wtłaczać się, wtłoczyć się.

Втюрúвать, Втюрúть, *v. a. pop.* wtrącać, wtrącić, wmieszać, zaplątać, wprowadzić kogo w biedę, w kłopot; **–ся,** *v. r. pop.* wpaść w co [*np.* w biedę, w kłopot]; *it.* v. **Влюбля́ться.**

Втюрúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втюрúвать, –ся.**

Втя́гиваніе, –я, *n.* wciąganie.

Втя́гивать, Втянýть, *v. a.* wciągać, wciągnąć; wysysać, wssać, wbierać w siebie; втя́гивать въ себя́ вóздухъ, wciągać *w siebie powietrze; *it.* v. **Вовлекáть** (*); **–ся,** *a) v. r. fig.* втя́гиваться во что, wciągać się, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się, przywykać, przywyknąć do czego; *β) v. p.* być wciąganym, wciągniętym.

Втя́жка, –и, *f.*, **Втя́нутіе, –я,** *n.* wciąganie, wciągnięcie.

Втянýть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Втя́гивать, –ся.**

Вуаль, –я, *m.* welon, kwef, zasłona, podwika.

†Вуй, –я, *m.*, v. **Ýй.**

Вулканúческій, Вулканъ, v. **Волк....**

Вульгáта, –ы, *f.* wulgata, łacińskie tłumaczenie biblii.

Вуцъ, –а, *m.* stal najlepsza [w wschodniéj Indyi].

Входúть, *v. n. impf.*, **Войтú,** *v. perf.* wchodzić, wejść, wnijść; wmieszczać się, wmieścić się; *(вникать, рассматривать, разбирать, *qu. v.*), wchodzić w co, wdawać się w co [czynne], rozpoznawać, rozbierać, roztrząsać; *it.* wchodzić do czego, w co, być używanym, użytym; всѣ вéщи не войдýтъ въ этотъ я̀щикъ, wszystkie rzeczy nie wmieszczą się w téj skrzyni; въ ýту бóчку вошлó дéсять вёдеръ, w tę beczkę weszło dziesięć wiader; входúть въ себя́, *wchodzić w siebie, upamiętywać się, zastanawiać się nad sobą; войтú въ себя́, *wejść w [samego] siebie, upamiętać się, zastanowić się nad sobą; войтú въ долгú, wejść, zabrnąć w długi, zadłużyć się; войтú въ слáву, sławy nabyć, wsławić się, sławnym się stać, słynąć; войтú въ честь, przyjść do honoru; войтú въ мúлость у кого-

либо, wpaść w łaskę u kogo; войти въ чьё-либо положе́ніе, wejść w czyje położenie; входи́ть, войти́ съ проше́ніемъ о чёмъ-либо, podawać, podać prośbę o co; входи́ть въ чужія дѣла, mieszać się, wtrącać się w cudzę rzeczy, [w cudze interesa]; входи́ть въ подро́бности дѣла, wchodzić w szczegóły rzeczy, (rozbierać, *etc.*); *it.* v. Вни́кнуть (въ дѣло); входи́ть въ дружескія связи, входи́ть въ перегово́ры, wchodzić, wejść w układy, rozpocząć układy; войти́ въ сноше́нія, wejść w stosunki; входи́ть въ посре́дничество, v. Посре́дствовать (1); войти́ въ обыкнове́ніе, wejść w zwyczaj; войти́ въ употребле́ніе, wejść w używanie, w użycie; войти́ въ пословицу, wejść w przysłowie; stać się przysłowiem; войти́ въ лѣта, dojść do lat, do wieku dojrzałego; что тебѣ вошло́ въ го́лову, въ умъ, въ мысль? cóż ci to weszło w głowę? cóż ci się uroiło? э́то ему́ не вхо́дитъ въ го́лову, on tego pojąć nie może.

Вхо́дная, **-ыя**, *s. f.* 1. wiersz śpiewany przy wnijściu biskupa (arcybiskupa) do kościoła; 2. modlitwa, którą kapłan odmawia przystępując do ołtarza.

Входъ, **-а**, *m.* wchód, wejście, wnijście; przystęp; miejce którędy się wchodzi; свобо́дный входъ куда́-либо, wolny przystęp do czego; плата за входъ, płata za wchód, za wstęp; wstępne; биле́тъ для входа, bilet do wnijścia, na wejście; сколько плати́тся за входъ, ile płaci się za wnijście.

Входя́щій, **-ая**, **-ее**, *adj.* wchodzący, wchodowy; входя́щія бума́ги, papiery [expedycye] przychodzące; входя́щая кни́га, v. Журна́лъ (входя́щій); входя́щій у́голъ, *Mathem.* kąt wskakujący.

Вхожде́ніе, **-я**, *n.* wchodzenie, wnijście.

Вхо́жій, **-ая**, **-ее** & **Вхожъ**, **-а**, **-е**, *adj.* wchodny; mający wstęp do jakiego domu; онъ вхожъ къ нему́ въ домъ, on ma wstęp do jego domu.

Вцара́паніе, **-я**, *n.* wdrapanie, wydrapanie (w czém).

Вцара́пать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вцара́пывать**, **-ся**.

Вцара́пывать, **Вцара́пать**, *v. a.* wdrapywać, wdrapać, wydrapać (w czém); **-ся**, *v. p.* być wdrapanym, wydrapanym (w czém).

Вцерковля́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Воцерковля́ть**.

Вцѣ́дить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вцѣ́живать**, **-ся**.

Вцѣ́живаніе, **Вцѣ́живаніе**, **-я**, *n.* wcedzenie, wcedzanie, przelanie, przelewanie.

Вцѣ́живать, **Вцѣ́дить**, *v. a.* wcedzać, wcedzić, przelewać, przelać; **-ся**, *v. p.* być wcedzanym, wcedzonym, przelewanym, przelanym.

†**Вцѣ́лѣ**, *adv.* w całości; *it.* v. Сполна. [**Вдѣ́пляться**.

Вцѣ́питься, *v. perf.*, v. *sub*: **Вцѣ́пливе́ніе**, **-я**, *n.* uczepienie się.

Вцѣ́плиться, **Вцѣ́питься**, *v. r.* (во что), uczepiać się, uczepić się [w co, *np.* pazurami]; *przyczepiać się do czego, przywiązać się, wziąć się do czego szczérze.

Вчера́, **Вчера́съ**, *adv.* wczoraj.

Вчерашній, **-яя**, **-ее**, *adj.* wczorajszy; вчерашняго дня, wczorajszego dnia; wczoraj.

Вчернѣ, *adv.* w brulijonie.

Вчетверо, *adv.* we czworo; cztery razy tyle.

Вчетверомъ, *adv.* czworo.

Вчинать, *Eccl. sl.*, v. **Начинать**.

Вчинить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вчинать**, **-ся**.

Вчинять, **Вчинить**, *v. a. Eccl. sl.* urządzać, urządzić; oznaczać, oznaczyć; umieszczać, umieścić; *it.* v. Включа́ть; **-ся**, *v. p.* być umieszczanym, umieszczonym.

Вчисле́ніе, **-я**, *n.* zaliczenie, policzenie (do czego).

Вчи́слить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вчисля́ть**, **-ся**.

Вчислять, **Вчи́слить**, *v. a.* zaliczać, zaliczyć, policzać, policzyć; **-ся**, *a*) *v. r.* zaliczać się, zaliczyć się, policzać się, policzyć się, przyłączać się, przyłączyć się (do czego); *β*) *v. p.* być zaliczanym, zaliczonym, policzonym, przyłączonym (do czego).

Вчита́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Вчи́тываться**.

Вчи́тываться, **Вчита́ться**, *v. r.* wczytywać się, wczytać się, czytaniem się oznajmiać, oznajmić.

Вшемо́рный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wszy gubiący; вшемо́рная трава́, v. Вшивица (*Bot.*); вшемо́рное сѣ́мя, v. Сабади́лла.

Вшествіе, **-я**, *n.* wejście, wnijście, wchód. [sześć razy.

Вшестеро, *adv.* w sześcioro; **Вшестеро́мъ**, *adv.* sześcioro.

Вшиваніе, **-я**, *n.* wszywanie.

Вшивать, **Вшить**, *v. a.* wszywać, wszyć; **-ся**, *v. p.* być wszywanym, wszytym.

Вшивецъ, **-вца**, **Вшивикъ**, **-а**, *m.* wszarz, człowiek wszywy, wszami okryty; *łajdak.

Вшивица, **-ы**, *f.* 1. wszarka, kobieta wszywa, wszami pokryta; 2. *Bot.* (*pedicularis*, вшивая трава́, Linn.) gnidosz, sokoła gryka.

Вшивка, **-и**, *f.* wszycie; łatka wszyta (w suknią, *etc.*).

Вшивно́й, (**-во́й**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* wszyty. [**вица** (*Bot.*).

Вшивого́нъ, **-а**, *m.*, v. **Вшивникъ**, **-а**, *m.* wszarz, człowiek wszywy, wszami okryty; *łajdak.

Вшивица, **-ы**, *f.* 1. wszarka, kobieta wszywa, wszami pokryta; 2. *Bot.* (*pedicularis*, вшивая трава́, Linn.) gnidosz, sokoła gryka.

Вшивка, **-и**, *f.* wszycie; łatka wszyta (w suknią, *etc.*).

Вшивно́й, (**-во́й**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* wszywy, wszywy; вшивый порошо́къ, proszek od wszów; вшивая боле́знь, wszawa choroba *abo* niemoc, wszawość; вшивая трава́, v. Вшивица (*Bot.*).

Вшивѣть, *v. n.* wszów dostawać; wszawieć.

Вшивѣ́нка, v. **Вшивица** (*Bot.*).

Вшитіе, **-я**, *n.* wszycie.

Вшитый, **-ая**, **-ое**, *part. p.* wszyty.

Вшить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вшивать**, **-ся**. [**Ущемл....**

Вщемле́ніе, **Вщемля́ть**, v. **Въ**, v. **Во**.

Въ-руцѣ́ лѣто, v. **Вруцѣ́лѣтіе**.

Въѣ́здиться, **Въѣ́стись**, *v. r.* 1. wjadać się, wjeść się, przyzwyczaić się do karmu jakiego; 2. wpić się, wsiąknąć.

Въѣ́здный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do wjazdu, do wjeżdżania służący; въѣ́здныя воро́та, v. **Въѣ́здъ** (2).

Въѣ́здъ, **-а**, *m.* 1. wjazd, wjeżdżanie; 2. wjazd, miejsce wjeżdżania, brama.

Въѣзжа́ніе, **-я**, *n.* wjazd, wjeżdżanie, zajeżdżanie.

Въѣзжа́ть, **Въѣ́хать**, *v. n.* wjeżdżać, wjechać, zajeżdżać, zajechać.

Въ́ѣстись, *v. perf.*, v. *sub*: **Въѣ́здиться**. [**Въѣзжа́ть**.

Въѣ́хать, *v. perf.*, v. *sub*: **Въявь**, **Въ́явѣ**, *adv.* w jaw', jawnie, widocznie; na widoku.

Выбалтываніе, **-я**, *n.* 1. mącenie; 2. wybełtanie, wypaplanie.

I. Выбалтывать, **Выболтать**, *v. a.* mącić, zmącić co; rozlewać, rozlać, wylewać, wylać; **-ся**, *v. r.* wylewać się, wylać się, rozlewać się, rozlać się.

II. Выбалтывать, **Выболтать**, **Выболтнуть**, *v. a.* wypaplać, wybełtać; **-ся**, *v. r.* wypaplać się, wybełtać się, wydawać się, wydać się z czém.

Выбарышничивать, **Выбарышничать**, *v. a.* odszachrować, wytargować, (zmniejszyć cenę w kupowaniu).

Выбива́льникъ, **-а**, *m.* narzędzie do ciosania kamieni używane.

Выбива́ніе, **-я**, *n.* wybijanie; wytłuczanie; wyłamywanie; wytrzepanie; wytłaczanie.

Выбива́ть, **Вы́бить**, *v. a.* wybijać, wybić (*np.* drzwi, okna); wytrzepać (co *np.* z kurzu); wyrzucać, wyrzucić; [*o drodze:*] wyboje robić; *it.* pomordować, wymęczyć; [*o metalach:*] wybić, wykuć, wyklepać; *it.* wytratować; [*o płótnie i t. p.*] nabijać, drukować; вы́бить что-либо изъ голово́й, wybić sobie z głowy, z myśli; вы́бить си́лою, wypędzić.

Выбивка, v. **Выбиваніе**.

Выбивно́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* wybity, wypukły; выбивна́я рабо́та, wypukła robota.

Выбира́ніе, -я, *n.* wybieranie.
Выбира́тель, -я, *m.* wybieracz, wybierca. [bieraczka.
Выбира́тельница, -ы, *f.* wy-
Выбира́ть, Вы́брать, *v. a.* wybierać, wybrać; obierać, obrać; dobierać, dobrać; przebierać, przebrać; oczyszczać, oczyścić; *it.* zbierać; wyszukiwać, wyszukować; wyszukiwać, wyszukać; oddzielać, oddzielić; **-ся**, *v. r.* wybierać się, wybrać się, zabierać się, zabrać się dokąd, wyrażać, wyruszyć zkąd; oświadczać się, oświadczyć się; *it.* wyprowadzać się, wyprowadzić się, przenosić się, przenieść się na inne mieszkanie.
Вы́битіе, v. **Вы́бива́ніе.**
Вы́бить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бивать, -ся.**
Вы́блеваніе, -я, *n.* wywonitowanie. [**Вы́блёвывать.**
Вы́блевать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́блёвываніе**, -я, *n.* wonitowanie.
Вы́блёвывать, Вы́блевать, *v. a.* wonitować, wywonitować, wyrzucać, wyrzucić z siebie.
Вы́бленки, -овъ, *pl. m.* drabinki powrozowe między linami okrętowemi.
Вы́блядокъ, -дка, **Вы́блядышъ**, -а, *m.* bękart, dziecko nieprawego łoża.
Вы́бой, -я, *m.*, v. **Ухабъ.**
Вы́бойка, -и, *f.* 1. druk, płótno drukowane, kartuna; 2. mąka przednia.
Вы́боина, v. **Ухабина.**
Вы́боистый, v. **Ухабистый.**
Вы́бойчатый, -аа, -ое, *adj.* drukowy, z płótna drukowego, kartunowy. [płótna drukuje.
Вы́бойщикъ, -а, *m.* ten który
Выболѣ́ва́ивать, Выболѣ́ва́ть, v. **Оболь....**
Вы́болтать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́балтывать, -ся (I. & II.).**
Вы́болтнуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вы́балтывать, -ся (II.).** [бróżdzenie.
Вы́бора́живаніе, -я, *n.* prze-
Вы́бора́живать, Вы́бороздить, *v. a.* przebróżdować, przebróżdzić. [*v. a.* wybronować.
Вы́боронивать, Вы́бороните, **Вы́борка**, -и, *f.* wybór; wыborka въ дѣлѣ, wyciąg z aktów.
Вы́борный, -ая, -ое, *adj.* wybrany; deputowany; deputat; *it.* pomocnik sołtysa; v. ławniczy, ławnik; вы́борная голова́, rządzca. [**Вы́бора́живать.**
Вы́бороздить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́боронѣніе**, -я, *n.* wybronowanie.
Вы́боронить, *v. a. perf.* wybronować. [wybieracz.
Вы́борщикъ, -а, *m.* wyborca, **Вы́борщица**, -ы, *f.* wyborczyni, wybieraczka.
Вы́боръ, -а, *m.* wybór, dobór, obieranie kogo, przebieranie, brakowanie; пра́во вы́бора, prawo wyboru.
Вы́бра́живаніе, -я, *n.* wyfermentowanie, wykisanie, dokisanie, odkisanie.
Вы́бра́живать, Вы́бродить, 1. *v. n.* robić, fermentować, wyrobić się, wykisać, dokisać, odkisać; 2. przebiegać, włóczyć się.
Вы́бракованіе, -я, *n.* wybrakowanie. [brakować.
Вы́браковать, *v. a. perf.* wy-
Вы́бранить, *v. a.* wyłajać kogo, dać komu łacinę, zbuzować kogo, wyburczeć.
Вы́браніе, -я, *n.* wybranie, obranie. [canie.
Вы́брасываніе, -я, *n.* wyrzu-
Вы́брасывать, Вы́бросать, Вы́бросить, *v. a.* wyrzucać, wyrzucić; -ся, *v. p.* być wyrzucanym, wyrzuconym; wyrzucać się, wyrzucić się.
Вы́брать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бирать, -ся.** [**бродить.**
Вы́брести, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бриваніе**, -я, *n.* wygolenie, ogolenie.
Вы́бривать, Вы́брить, *v. a.* 1. golić, ogolić, wygolić; 2. zarabiać, zarobić goleniem.
Вы́бритіе, -я, *n.* wygolenie, ogolenie. [**Вы́бривать, -ся.**
Вы́брить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́брасывать, -ся (I).**
Вы́бродить, Вы́бресть, *v. n.* wychodzić, wyjść, wyłazić, wyleźć. [**Вы́бра́живать.**
Вы́бродить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бронзованіе**, -я, *n.* bronsowanie, bronzowanie.
Вы́бронзовать, *v. a.* bronsować, bronzować, wybronzować.
Вы́бросать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́брасывать, -ся (I).**
Вы́бросить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́брасывать, -ся. (I. & II.).**
Вы́броска, -и, *f.* wyrzucenie; вы́броски, *pl.* śmiecie, niepotrzebne rzeczy, bagatele.
Вы́брошеніе, -я, *n.* wyrzucenie.
Вы́брызгать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́брызгиваніе**, -я, *n.* wypryskanie.
Вы́брызгивать, Вы́брызгать, *v. a.* wypryskać, wyprysnąć, rozpryskać, rozprysnąć; obryzgać, obryznąć, opryskać, oprysnąć.
Вы́бываніе, -я, *n.* oddalenie się, opuszczenie, porzucenie posady, funkcyi swojéj, mejsca; wystąpienie [z towarzystwa].
Вы́бывать, Вы́быть, *v. n.* porzucać, porzucić funkcyę swoję; oddalać się, oddalić się, opuszczać, opuścić posadę, wyjść [ze służby, z obowiązku]; wystąpić [z towarzystwa].
Вы́былой, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* który porzucił funkcyę swoję, miejsce, posadę swoję, wybyły; *cfr. verb.* **Вы́бывать, Вы́быть.**
Вы́бытіе, -я, *n.* opuszczenie, porzucenie *np.* miejca, posady, swojéj, funkcyi swojéj; wyjście, występ, wystąpienie [z towarzystwa, ze służby, z obowiązku].
Вы́быть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бывать.**
Вы́бѣ́ганіе, -я, *n.* wybieganie [z jakiego miejsca]; wyprzedzanie; prędkie wyrastanie.
Вы́бѣ́гать, *v. n. impf.*, **Вы́бѣ́жать**, *v. perf.* wybiegać (*v. impf.*). wybiedz, wybiegnąć, spieszyć dokąd, wypaść; wybiegać, wybiedz zkąd; 2. (o pacteniяхъ:) prędko wyrastać, wyrosnąć, wybujać; 3. wybiegać, wybiedz, wyprzedzać, wyprzedzić, wyścigać, wyścignąć; v. **Обгонять, Опере́живать.**
Вы́бѣ́гать, *v. a. perf.* 1. wybiedz, bieganiem ujść, zbiedz, przebiedz, obejść, schodzić [wiele miejsc, jaką część]; 2. *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бѣгивать.** [**Вы́бѣгиваться.**
Вы́бѣгаться, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бѣгиваніе**, -я, *n.* wybiegiwanie, wybieganie czego, uzyskanie [или otrzymanie czego] bieganiem.
Вы́бѣгивать, Вы́бѣгать, *v. a.* wybiegiwać, wybiegać, bieganiem uzyskać, bieganiem, konno otrzymać co.
Вы́бѣгиваться, Вы́бѣгаться, *v. r.* 1. wybiegiwać się, wybiegać się, terać, stracić siły, niezdatnym być do biegu; 2. [*o psach, wilkach, i t. p.* wybiegać się?], stracić pobudzenie do biegania się, gonienia się (z suką, *etc.*), do łączenia się.
Вы́бѣгъ, -а, *m.* 1. wybieg, wybieżenie, wybieganie; *it.* wyprzedzenie w biegu; 2. (o pacteniяхъ:) prędkę wyrośnienie, wybujanie, prędka wybujałość.
Вы́бѣжаніе, -я, *n.* wybieganie, wybieżenie; *it.* wyprzedzenie w biegu. [**бѣгать.**
Вы́бѣжать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бѣжка**, -и, *f.*, v. **Вы́бѣгъ (2).**
Вы́бѣленіе, Вы́бѣливаніе, -я, *n.* wybielenie, wybielanie; wyblechowanie, blechowanie.
Вы́бѣливать, Вы́бѣлить, *v. a.* bielić, wybielać, wybielić; pobielić, pobielać; blechować, wyblechować; **-ся**, *a*) *v. r.* bielić się, bielеć, wybieleć, zupełnie białym się stać; *cfr.* wyblednieć; *β*) *v. p.* być bielonym, wybielanym, wybielonym. [**Вы́бѣливать, -ся.**
Вы́бѣлить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́бѣлка**, -и, *f.* wybielanie, wybielenie; blechowanie, wyblechowanie.
Вы́бѣситься, *v. r. perf.* wyszaleć.
Вываживаніе, -я, *n.* 1. wywodzenie, wywożenie, wyprowadzanie, oprowadzanie; 2. (w myśliwstwie:) przyzwyczajanie, przyuczanie psów do sfory, do smyczа; *cfr. verb.* **Вывáживать (I & II).**
I. Вываживать, Выводить, *v. a.* 1. wywodzić, wyprowadzać, oprowadzać, oprowadzić; 2. (w

мýслiвствiе:) приучáть, приучáть, привыкáть, привыкáть, приучáть псóв до свóры (до сфóры), до смычка.

II. Вывáживать, Вывóзить, *v. a.* 1. вывожúть, вывезтú что [*np.* снúпа з обóры]; 2. вожúть, проводúть кого [*np.* хорóго] нéкiедy, рзáдко.

Вывáживать, Вывóзать, *v. a.* – (лóшадь), развязывáть, развязáть, отвязывáть, отвязáть вóдзе, cугле од вéздзiдла, разпрéгаць, разпрагáць, разпрáздзь [конiа].

Вывáживанiе, Вывóзанiе, –я, *n.* развязывáнiе, развязáнiе, отвязывáнiе, отвязáнiе вóдзóў, cуглi од вéздзiдла, разпрéганiе, разпрéжэнiе (конiа].

Вывáленiе, Вывáливанiе, –я, *n.* вывáленiе, повáленiе, вывáлiванiе.

Вывáливать, Вывáлить, *v. a.* вывáлiвать, вывáлить, повáлiвать, повáлить, вывóзiць, вывезтú, выпрáвiць, выпрáвiць; –ся, *v. r.* & *p.* вывáлiвацца, вывáлiцца, вывáлiвацца, вывáлiцца, вывáлiвацца, вывáлiцца; быць вывáлiванym, вывáлiтым.

Вывáлить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывáливать, –ся.

Вывáлка, –и, *f.* вывáленiе, вывóзiць, выпрáвiць; вывóзiць, вывезтú, выпрáвiць, выпрáвiць.

Вывáлокъ, –лка, *m.* jáйко вывéдзенае зéрнутае, jáйцы знéсцi, запáртак, запáрстак.

Вывáлять, *v. a. perf.* вывалóваць, вывáлкаваць [*np.* вóйлок]; *it.* вывáлiваць, вытáрзаць [в блóцiе, *etc.*]; –ся, *v. r.* вывáлiвацца, вывáлiцца; вытáрзаць сéбе [в блóцiе, *etc.*].

Вывáренiе, Вывáриванiе, –я, *n.* вывáрванне, вывáрваннe, вывáрванне.

Вывáривать, Вывáрить, *v. a.* вывáрваць, вывáрыць, вывáрваць, вывáрыць; –ся, *v. p.* вывáрвацца, вывáрыцца, вывáрвацца, вывáрыцца; быць вывáрванym, вывáрванym, вывáрванym.

Вывáриться, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывáриваться, –ся.

Вывáрка, –и, *f.* вывáр, вывáрванне, вывáрванне.

Вывáрки, –рокъ, *f.* вывáрзыны, со вывáрзонае, то со пазóстałае пó вывáрзэнiю; стэклáнныя, стэклаплáвiльныя вывáркi, glazgal, matérya na roztopionym szkle, jak olejek czyli woda pływająca.

Вывáрочный, –ая, –ое, *adj.* вывáрзоны; вывáрочная сóль, сóль вывáрзонае; сóль кухéнная.

Вывáръ, –а, *m.* вывáр, вывáрванне, вывáрванне, со вывáрзонае, *lub* з чэгó вывáрзонае.

Вывáстриванiе, –я, *n.* вóстрзанне, вóстрзанне.

Вывáстривать, Вывострить, *v. a.* вóстрзаць, вóстрыць, вóстрзаць, вóстрыць, вóстрзаць, вóстрыць; –ся, *v. p.* быць вóстрзанym, вóстрыцца.

Вывáщиванiе, –я, *n.* вóскаванне, нацíранне вóскiем.

Вывáщивать, Вывощить, *v. a.* вóскаваць, нацíраць, пóвлець, пóтрзець вóскiем, вывóскоўваць, вывóсцiць; –ся, *v. p.* быць вывóскаванym, вывóсцонym.

Вывéденецъ, –нца, *m.* асáднік, калóнiста.

Вывéденiе, –я, *n.* вывéдзенне, вывéдзенне, вывéдзенне, вывéдзенне; прасáджэнне, прасáдзенне; вывéдзенак; вывéдзенне пáтэнт, вывáбленне плам.

Вывéденышъ, –а, *f.* курчáцтко дóпéрка со вывéдзенае, вылéглае, пíсклэ. [дзенне сiэ.

Вывéдриванiе, –я, *n.* вывóгадзенне, вывóгадзенне.

Вывéдриваться, Вывéдриться, *v. r.* вывóгадзацца сiэ, вывóгадзiць сiэ.

Вывéзенiе, –я, *n.* вывóзiнне, вывóзiнне, вывóзiнне, вывóзiнне.

Вывéзти & Вывéзть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывóзить, –ся.

Вывéрнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывёртывать, –ся.

Вывéрстанiе, –я, *n.* зрóўнаванне, зрóўнанне, вырóўнанне, вырóўнанне; вынагрóджэнне сiэбе чым.

Вывéрстать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывёрстывать, –ся.

Вывéрстка, –и, *f.*, **Вывёрстываніе,** –я, *n.*, v. **Вывéрстанiе.**

Вывёрстывать, Вывéрстать, *v. a.* зрóўнаваць, зрóўнаць, вырóўнаваць, вырóўнаць, выгладзáць, выгладзíць; *адплáцiць, вынагрóдзiць сiэбе чым; –ся, *v. p.* быць вырóўнанym, зрóўнанym, выгладзóнym.

Вывéртка, –и, *f.* вывíг, *pl.* вывíгi; вывéрт, *pl.* вывéрты; v. **Увёртка.**

Вывёртываніе, –я, *n.* вывéртванне; вывéртваннe; вывéртванне; вывéртванне.

Вывёртывать, Вывéрнуть, *v. a.* вывéртваць, вывéрцiць; вывéртваць, вывéрнуць; вывéртваць, вывéрнуць; –ся, *v. r.* вывéртвацца сiэ, вывéрцiцца сiэ; вывéртваць сiэ, вывéрнуць сiэ, вывéрнуць сiэ; вывéртваць сiэ, вывéрнуць сiэ; вывéртванym, вывéрнутым.

Вывёртышъ, –а, *m.* вывéртак, вывéрнак, вывéрнак, вывéрнак.

Вывéрчиванiе, –я, *n.* вывéрчванне, вывéрчванне, вывéрчванне, вывéрчванне.

Вывéрчивать, Вывертéть, *v. a.* вывéрчваць, вывéрцiць, вывéрчваць, вывéрцiць, вывéрчваць, вывéрцiць.

Вывéрченiе, Вывéрчиванiе, –я, *n.* вывéрчванне, вывéрчванне, вывéрчванне, вывéрчванне.

Вывéрчивать, Вывертéть, *v. a.* вывéрчваць, вывéрцiць, вывéрчваць, вывéрцiць, вывéрчваць, вывéрцiць.

Вывéсить & Вывéшать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывéшивать, –ся.

Вывéска, –и, *f.* вывíска, вывíска, вывíска, вывíска.

Вывéтренiе, –я, *n.* вывéтрванне, вывéтрванне, вывéтрванне, вывéтрванне.

Вывéтривать, Вывéтрить, *v. a.* вывéтрваць, вывéтрыць, вывéтрваць, вывéтрыць, вывéтрваць, вывéтрыць; –ся, *v. p.* вывéтрвацца, вывéтрыцца, вывéтрвацца, вывéтрыцца, вывéтрвацца, вывéтрыцца; быць вывéтрванym, вывéтрванym, вывéтрванym.

Вывéшанiе, –я, *n.* вывíсванне, вывíсванне, вывíсванне, вывíсванне.

Вывéшивать, Вывéсить, *v. a.* вывíсваць, вывíсiць, вывíсваць, вывíсiць, вывíсваць, вывíсiць; –ся, *v. p.* вывíсвацца, вывíсiцца, вывíсвацца, вывíсiцца, вывíсвацца, вывíсiцца; быць вывíсванym, вывíсванym, вывíсванym.

Вывíнтить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывíнчивать, –ся.

Вывíнченiе, Вывíнчиванiе, –я, *n.* вывíнчванне, вывíнчванне, вывíнчванне, вывíнчванне, адкрýчванне, адкрýчванне, адсцрýбванне, адсцрýбванне, высцрýбванне, высцрýбванне.

Вывíнчивать, Вывинтить, *v. a.* высцрýбваць, высцрýбаваць, адсцрýбваць, адсцрýбаваць, вывíнчваць, вывíнцiць, адкрýчваць, адкрýцiць [адкрýчваць, адкрýцiць] сцрýбу.

Вывíхненiе, –я, *n.* вывíхненне, звíхненне, вывíнненне, вывíнцiце, вывíсценне зе стáву члóнка якóга, надéрванне.

Вывíхать, Вывíхнуть, *v. a.* вывíхнаць, звíхнаць, вывíкцiць, вывíнаць, вывíсцiць зе стáву члóнек якí; надéрваць; вывíхнуць сабé рýку, нóгу, вывíхнаць, вывíнаць сабé рýку, нóгу; –ся, *v. r.* & *p.* вывíхнацца сiэ, вывíнацца сiэ; быць вывíхненым, вывíненым.

Вывíхиванiе, –я, *n.*, v. **Вывíханiе.** [хать, –ся.

Вывíхивать, –ся, v. **Вывíхать,** –ся.

Вывíхнутiе, –я, *n.* вывíхненне, звíхненне, вывíнненне, вывíнцiце, вывíсценне зе стáву члóнка якóга, надéрванне.

Вывíхнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вывíхать, –ся.

Вывíхъ, –а, *m.* вывíхненне, звíхненне, вывíнненне, вывíнцiце, вывíсценне.

Вывíшникъ, –а, *m. Bot.* 1. (*Illecebrum*), гóздзеніец, [рóслiна]; 2. v. **Гравилáтъ** (болóтный). [**Извлек....**

Вывлекáніе, Вывлекáть, v. **Вывлечь,** v. **Извлéчь.**

Вывóдить, Вывести & Вывесть, *v. a.* 1. вывóдзiць, вывéсiць [кóгo зкáд], вióдаць прóводзiць, вýпровадзаць, вýпровадзiць; вывóдзiць вóйскó, вывóдзiць вóйскó; 2. вывóдзiць, вывéсцi свóды, вывóдзiць, вывéсiць [или вывóдаваць] склéпенне; склéпiць, вýсклепiць, вýсклепiць; склéпiенiем отвóрзiць; засклéпiць, засклéпiць; 3. (переселять), прасáдзаць, прасáдзiць, прасéдлiць, прасéдлiць; 4. – пáтна, вывáбiць, вывáбiць плáмы, плáмы глáдзiць; 5. вýгладзiць, вытрáцiць, вýпедзiць, вýгубiць [*np.* szczury, myszy, pluskwy, *etc.*]; v. **Злоупотребле́нiя** (вывóдзiць); 6. – цыплáтъ, (птéнцóў, и прóч.), вывéсiць курчáцтка, вýпровадзiць курчáцтка вýсiедзiаўшы je, вýлягаць; 7. – (свóй рóдъ отъ кóгó-либо колѣна), вывóдзiць, вывéсiць, вýцiягаць, вýцiягнáць jáкó з рóду, вýпровадзiць пáсмем; вывóдзiць

заключе́ніе, wyprowadzać wnioski, wnosyć, wnioskować; wywiklać; v. *sub*: Заключе́ніе; *it.* v. Слѣ́дствіе (выводи́ть, вывесть); вывести что-либо наружу, *abo* на чистую воду, na świeżą wodę, wykryć, odkryć, wyjawić, wydać co na jaw; v. Обнару́жить, Вы́сказать; вывесть кого́-либо изъ бѣ́дъ, wyprowadzić kogo z biedy, z nędzy; doprowadzić komu; вывести изъ заблужденія, wyprowadzić kogo z błędu, z obłąkania; *otworzyć komu oczy; – изъ терпѣнія, cierpliwości pozbawić, niecierpliwić; – кого-либо въ люди, wykierować kogo na człowieka; *it.* выводи́ть го́лосомъ, wyciągać głos, wywodzić głos; *it.* v. *sub*: Вавило́ны; –ся, *v. p.* wyniszczać się, występiać się; wychodzić ze zwyczaju, z używania; wylęgać się; być wyprowadzanym, wyprowadzonym. [Вынаживать (I).

Выводить, *v. perf.*, v. *sub*:

Выводно́й, –ая, –ое, *adj.* wywodny, przesadzony, przesiedlony; **выводна́я** (*s. f.*), *abo* **вы́водная** па́мять, [†], pismo dziedzica pozwalające jednéj ze swoich poddanek, zaślubić osobę ze stanu swobodnego, albo też z poddanych innego dziedzica; **выводна́я** дѣ́вка, dziewka otrzymująca pozwolenie na wyjście za mąż do drugiéj wioski; **вы́водное**, (*s. n.*), *abo* выводны́я де́ньги, pieniądze płacone dziedzicu od dziewczyny lub wdowy za otrzymane pozwolenie na wyjście za mąż do drugiéj wsi; pieniądze opłacone za narzeczoną.

Вы́водъ, –а, *m.* 1. przesiedlenie, przesadzenie [*np.* poddanego, chłopa]; 2. wniosek, konkluzya; *Log.* sylogizm, (syllogizm); *Jur.* wywód, dedukcya; 3. wywabienie plam.

Вывожде́ніе, –я, *n.* wywodzenie, wywód, wnioskowanie, wniosek. [v. **Вывáживание.**

Вывожáніе & Вывозáніе, Вывожáть & Вывожáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывáживать.**

Вывозúть, Вывеати & Вывéать, *v. a.* wywozić, wywieźć, wyprowadzać, wyprowadzić, wytransportować; вывозить товары изъ-за границы, wywozić towary z zagranicy, wprowadzać, sprowadzać towary z zagranicy, importować; вывозить товары за границу, wywozić towary za granicę, wyprowadzać, exportować; вывозить руду на повѣрхность земли, v. Доставля́ть (руду́, *etc.*); –ся, *a*) *v. r.* wyprowadzać się, wyprowadzić się; *β*) *v. p.* być wywiezionym, wyprowadzonym. [вáживать (II).

Вывозúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывóзка**, –и, *f.* wywożenie, wywózka; v. **Вывозъ.**

Вывозны́й, –ая, –ое, *adj.* przywożny, sprowadzony z zagranicy, zagraniczny (*np.* towar); **вывозные** товары, towary sprowadzone z zagranicy.

Вывозчи́къ, –а, *m.* wywoziciel, który wywozi co; ten który wywozi, sprowadza towary z zagranicy.

Вывозчица, –ы, *f.* wywoziciel-ka, która co wywozi; ta która wywozi, sprowadza towary z zagranicy.

Вывозъ, –а, *m.* wywóz *lub* sprowadzanie [towarów z zagranicy], exportacya; *it.* przesiedlenie, przesadzenie [chłopów, włościan].

Выволáкиваніе, v. **Вытáскиваніе.**

Выволáкивать, Выволочúть, Выволочь, *v. a.* wywlekać, wywłóczyć, wywlec, wyciągać, wyciągnąć, dobywać, wydobywać, wydobyć; –ся, *v. p.* być wywłóczonym, wyciąganym; *it.* v. Вытáскивать, –ся.

Выволóкная соль, *f.* sól morska.

Выволóченіе, –я, *n.*, **Выволóчка**, –и, *f.* wywleczenie, wywłóczenie, wyciągnienie, wyciąganie, wydobycie, wydobywanie, dobywanie.

Выволóчная соль, v. **Выволóкная соль.** [кивать.

Выволочь, *v. perf.*, v. **Выволáкивать.**

Выворáживаніе, –я, *n.* zarabianie, zarobienie, zarobek za wróżenie.

Выворáживать, Выворожúть, *v. a.* wróżeniem zarabiać, zarobić; zyskać za wróżenie.

Выворáчиваніе, –я, *n.* obrócenie, przewrócenie; nicowanie, przenicowanie; przewracanie oczu.

Выворáчивать, Вывороти́ть, *v. a.* wydobywać, wydobyć, wydostawać, wydostać; wykręcać, wykręcić; *it.* wywracać, przewracać, przewrócić; nicować, przenicować; v. *sub*: Изнáнка; вывороти́ть кáмень изъ земли́, wydobyć kamień z ziemi; вывороти́ть глаза́, przewrócić oczy; –ся, *v. r. & p.* wychodzić, wyjść; wystawać, wystać; przewracać się, przewrócić się; wywracać się, wywrócić się; być przewróconym.

Вывороже́ніе, v. **Выворáживаніе.** [**Выворáживать.**

Выворожúть, *v. perf.*, v. *sub*:

Вывороти́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выворáчивать**, –ся.

Вы́воротный, –ая, –ое, *adj.* wywrótny, na wywrót zrobiony; przenicowany.

Вы́воротъ, –а, *m.* przewrócenie; przenicowanie; nica; wywrót, wywrócenie; дѣлать всё на вы́воротъ, robić wszystko opacznie, na wspak, czynić wszystko opacznie; читать на вы́воротъ, czytać na odwrót; говори́ть на вы́воротъ, mówić przewrotnie, opacznie.

Вывороче́ніе, –я, *n.* wywrócenie, przenicowanie; *it.* v. Вы́воротъ. [nie.

Вывостре́віе, –я, *n.* wyostrze-

Вывостри́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывастри́вать**, –ся.

Вывощéніе, v. **Вывáщиваніе.**

Вывощúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывáщивать**, –ся.

Вывѣ́ваніе, –я, *n.* wianie, wywiewanie, przewiewanie, oczyszczanie od plew.

Вывѣ́вать, Вывѣ́ять, *v. a.* wiać, wywiewać, wywiać, przewiewać, przewiać, oczyszczać, oczyszczyć od plew; –ся, *v. p.* być wywiewanym, wywianym, przewiewanym, przewianym, oczyszczonym od plew.

Вывѣ́вки, –вокъ, *pl. f.* wywiewki, plewy (od zboża po przewianiu).

Вывѣ́данie, –я, *n.* wywiedzenie się, wybadanie, dośledzenie, wyśledzenie.

Вывѣ́дать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывѣ́дывать**, –ся.

Вывѣ́дывальщи́къ, –а, *m.*, v. **Вывѣ́дыватель.**

Вывѣ́дывальщица, –ы, *f.*, v. **Вывѣ́дывательница.**

Вывѣ́дываніе, –я, *n.* wywiadywanie się, wywiady, wywiadki, wybadywanie, dochodzenie, staranie by się wywiedzieć, by odkryć, wyśledzić, śledzenie, śledztwo.

Вывѣ́дыватель, –я, *m.* wywiadownik, wywiadowca, wyszperownik, który się wywiaduje, śledziciel, szlakownik, szpieg; badacz.

Вывѣ́дывательница, –ы, *f.* wywiadownica, która się wywiaduje, śledzicielka, szpiegownica, wywiadywająca się, badaczka.

Вывѣ́дывать, Вывѣ́дать, *v. a.* badać, wybadać, wywiadywać się, wywiedzieć się, staranie łożyć by się dowiedzieć [gruntownie], dochodzić, dojść, śledzić, wyśledzić, dośledzić, szperać, wyszperać, szpiegować, wyszpiegować; starać się by odkryć, wyśledzić.

Вывѣ́йка, –и, *f.* wywiewanie, wywianie, wywiew.

Вывѣ́сить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывѣ́шивать**, –ся.

Вывѣ́ска, –и, *f.* 1. wywieszenie (czego), wystawienie; 2. wywieska, szyld [*np.* krawiecki, *etc.*], znak wywieszony przed domem na widok; 3. ciężarek jakikolwiek położony na szali dla zrównoważenia; 4. czysty funt czego bez papieru (odważony).

Вывѣ́съ, –а, *m.* rzecz odważona,

Вывѣ́треніе, Вывѣ́триваніе, –я, *n.* wywietrzenie, wywietrzanie, przewietrzenie, przewietrzanie.

Вывѣ́тривать, Вывѣ́трить, *v.*

a. wywietrzać, wywietrzyć, przewietrzać, przewietrzyć; **–ся**, *v. r. & p.* wywietrzać się, wywietrzyć się, wywietrzeć, wytchnąć, tracić, stracić moc *lub* zapach.

Вывѣтрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывѣтривать, –ся.**

Вывѣтрѣлость, –*и*, *f.* wywietrzałość, zwietrzałość, wywietrzenie, zwietrzenie.

Вывѣтрѣлый, –*ая*, –*ое*, *adj.* wywietrzały, zwietrzały, wytchły.

Вывѣтрѣть, *v. n. perf.* wywietrzeć, zwietrzeć, wytchnąć, stracić moc *lub* zapach.

Вывѣшеніе, Вывѣшиваніе, –*я*, *n.* 1. wywieszenie, wywieszanie; 2. odważenie, wyważenie, przeważenie.

Вывѣшивать, Вывѣсить, *v. a.* 1. wywieszać, wywiesić, powieszać, powiesić; 2. wyważać, wyważyć, odważać, odważyć, przeważać, przeważyć; równać, wyrównywać, wyrównać szale od wagi, kiedy przeważają; 3. *wyrównywać, wyrównać; **–ся**, *v. p.* być wywieszanym, wywieszonym; być wyważonym, przeważonym. [**Вывѣвать, –ся.**

Вывѣять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывѣваніе**, –*я*, *n.* odwiązanie, wywiązanie; dzianie, wiązanie [pończoch], robienie na drótach.

Вывязать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывязывать, –ся (I).**

Вывязка, –*и*, *f.* robienie na drótach, dzianie, wiązanie [pończoch].

Вывязти, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывязывать, –ся (II).**

Вывязываніе, –*я*, *n.* 1. wiązanie, dzianie, robienie na drótach; 2. wywięzywanie, odwięzywanie.

I. Вывязывать, Вывязать, *v. a.* wywięzywać, wywiązać, związane rozwiązywszy wyjąć, odwięzywać, odwiązać; **–ся**, *v. p.* być wywięzywanym, wywiązanym, odwiązanym.

II. Вывязывать, Вывязти, *v. a.* 1. wiązać, dziać, robić, wyrabiać, wyrobić na drótach pończochy; 2. zarabiać, zarobić dzianiem, [*или* wiązaniem, robieniem pończoch na drótach]; **–ся**, *v. p.* być dzianym, wiązanym.

Вывязь, –*и*, *f.* rzecz dziana, wiązana, robiona na drótach.

Вывяленіе, Вывяливаніе, –*я*, *n.* wysuszenie, wysuszanie, przesuszenie, przesuszanie.

Вывяливать, Вывялить, *v. a.* suszyć, wysuszać, wysuszyć [*np.* ryby]; **–ся**, *v. r. & p.* suszyć się, wysuszać się, wysuszyć się; być suszonym, wysuszanym, wysuszonym. [**Вывяливать, –ся.**

Вывялить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывяленіе**, –*я*, *n.* 1. wymyślenie; 2. upatrzenie czasu, pory, trafienie na czas; 3. zarobienie wróżeniem; 4. wysztukowanie z ostatków, z wykrawków, z obrzynków. [**Вывядывать, –ся.**

Вывядать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывядить, –ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывяживать, –ся.**

Вывядка, –*и*, *f.*, **Вывядываніе**, –*я*, *n.*, v. **Вывяданіе.**

Вывядывать, Вывядать, *v. a.* 1. wymyślać, wymyślić, wynaleźć co; 2. sztukować, wysztukowywać, wysztukować z ostatków, z wykrawków, z obrzynków; 3. upatrzyć sobie czas, porę, trafić, natrafić na czas; 4. zarabiać, zarobić wróżeniem, nabyć przez wróżbę, zyskać za wróżenie.

Вывяживаніе, –*я*, *n.* brudzenie, zbrudzenie, walanie, zwalanie, błocenie, hydzenie.

Вывяживать, Вывядить, *v. a.* brudzić, zbrudzić, walać, zwalać, powalać, błocić, zbłocić, hydzić, zhydzić; **–ся**, *v. r. & p.* brudzić się, zbrudzić się, walać się, zwalać się, powalać się; być zbrudzonym, zwalanym, powalanym, zbłoconym.

Вывяраніе, –*я*, *n.* wypalenie.

Вывярать, v. Выворать.

Вывярка, –*и*, *f.* wypalenie, wygorzałość.

Вывярки, –*овъ*, *pl. m.* reszta pozostała po wypaleniu wódki.

Вывярь, –*а*, *m.* 1. v. **Вывярка**; 2. v. **Вывярки**; вино съ большимъ вывяромъ, (= крѣпкое вино), krzepka wódka; вино съ малымъ вывяромъ, (= слабое вино), słaba wódka; 3. grzęzy kruszczów, obstrychy, skwary kruszczów, żużle. †**Вывярь**, –*и*, *f.* miejsce na uprawę obrócone, na którém las wypalono; nowina, niwa.

Вывяраніе, –*я*, *n.* wyginanie, naginanie, zginanie.

I. Вывябать, Вывягнуть, *v. a.* wyginać, wygiąć, naginać, nagiąć, zginać, zgiąć; **–ся**, *a) v. r.* wyginać się, zginać się, dać się giąć; *β) v. p.* być wyginanym, wygiętym; być naginanym, nagiętym; być zginanym, zgiętym.

II. Вывягбать, Вывягбнуть, *v. n.* znikać, zniknąć, ginąć, wyginąć, zupełnie do szczętu zaginąć, zniweczyć się.

Вывягбка, –*и*, *f.* wyginanie, wygięcie, zginanie, zgięcie, naginanie, nagięcie. [**Вывягбать (II).**

Вывягбнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывягбной**, (–*нѣй*), –*ая*, –*ое*, *adj.* wygięty, zagięty, wypukły, kobielisty.

Вывягбъ, –*а*, *m.* wygięcie, zagięcie, wypukłość, kobielistość, załom, załomek, załamek, zakręt, zatoka.

Вывядить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывяживать, –ся.**

Вывядка, –*и*, *f.* wygładzanie, wygładzenie.

Вывядываніе, –*я*, *n.* wygryzanie, wyjadanie zębami, wygłodanie.

Вывядывать, Вывядать, *v. a.* wygryzać, wygryźć, wyjadać, wyjeść zębami [jak *np.* myszy chleb, *i t. p.*], wygłodać; **–ся**, *v. p.* być wygryzanym, wygryzionym zębami.

Вывяженіе, Вывяживаніе, –*я*, *n.* wyprasowanie, odprasowanie, prasowanie, wygładzenie, wyrównanie, wyrównywanie.

Вывяживать, Вывядить, *v. a.* prasować, odprasować, wyprasować żelazkiem (*np.* chusty); wygładzać, wygładzić; wyrównywać, wyrównać; **–ся**, *v. p.* być prasowanym, odprasowanym, wyprasowam; być wygładzanym, wygładzonym.

Вывядываніе, –*я*, *n.* wygłodanie, wygryzienie, wyjedzenie zębami. [**Вывядывать, –ся.**

Вывядывать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывядки**, –*овъ*, *pl. m.* ogryzki, krochy pozostałe od wygłodania, od wygryzienia.

Вывядываніе, –*я*, *n.* wyglądywanie, wypatrywanie.

I. Вывядывать, Вывянуть, *v. n.* wyglądać, wyględywać, wyglądnąć, wyzierać, wyjźrzeć или wyjrzeć; вывянуть изъ окна, wyjrzeć oknem.

II. Вывядывать, Вывядѣть, *v. a.* wypatrywać, wypatrzyć; podstrzegać. [**Вывядывать (II).**

Вывядѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывянуть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывядывать (I).**

Вывнаиваніе, –*я*, *n.* wygnojenie; wyropienie, wyjątrzenie.

Вывнаивать, Вывноить, *v. a.* gnoić, wygnajać, wygnoić; wyropić, wyjątrzyć, jątrząc wyczyścić, dać wyropieć; **–ся**, *v. r.* (гнить болѣе и болѣе), gnić, wygniwać więcéj a więcéj [*np.* jak drzewo]; *it.* ropieć, wyropieć; wyropić się, wyjątrzyć się.

Вывнаніе, –*я*, *n.* wygnanie, wypędzenie; *cfr.* **Вывнонка.**

Вывнать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывнать.** [**Вывнетать.**

Вывнести, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывнетаніе**, v. **Вывниманіе, Вывдавливаніе.**

Вывнетать, Вывнести, v. **Вывнимать, Вывдавливать.**

Вывнетеніе, v. **Вывжатіе, Вывдавленіе.**

Вывниваніе, –*я*, *n.* wygniwanie, gnicie; gnojenie.

Вывнивать, Вывнить, *v. n.* wygniwać, wygnić, gnić, psuć się, (o drzewie); próchnieć, spróchnieć.

Вывнилый, –*ая*, –*ое*, *adj.* wygniły, zgniły. [**вать.**

Вывнить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывнивать, –ся.**

Вывноеніе, –*я*, *n.* wygnojenie, wyropienie, wyjątrzenie.

Вывноить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вывнаивать, –ся.**

Вы́гнутіе, -я, *n.* wygięcie; zgięcie, nagięcie.

Вы́гнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выгиба́ть, -ся (I).**

Выгова́риваніе, -я, *n.* wymawianie, wymowa; wymówka; zastrzeżenie, nagana.

Выгова́ривать, Выговори́ть, *v. a.* 1. wymawiać, wymówić, wyrzec, wyrazić, wysłowić; 2. wymówić sobie co, excypować, warować, zawarować sobie co, zastrzegać, zastrzedz; *it.* v. **Вы́говоре́нный**; 3. – кому́, *wymawiać komu co, wyrzucać, wyrzuty komu czynić; wycierać, wytrzeć komu kapitułę; dawać, dać komu łacinę; nacierać, natrzeć komu uszy; *it.* v. **Упрека́ть**; **-ся**, *a*) *v. r.* wymawiać się, wymówić się; *β*) *v. p.* wymawiać się, być wymawianym, wymówionym.

Вы́говореніе, -я, *n.* wymówienie, zastrzeżenie, warunek.

Вы́говоренный, -ая, -ое, *part. p.* wymówiony, zastrzeżony.

Выговори́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выгова́ривать, -ся.**

Вы́говоръ, -а, *m.* 1. wymowa, wymawianie (dobre, złe słów); 2. wymówienie, zastrzeżenie, warunek; э́того не́ было въ вы́говоръ, to nie było zastrzeżonem; 3. *nagana, łajanka, łacina.

Вы́года, -ы, *f.* korzyść, pożytek, użytek, zysk.

Вы́годишка, -и, *f.* pożyteczek, użyteczek, mała korzyść.

Вы́годность, -и, *f.* dogodność, użyteczność, pożyteczność.

Вы́годный, -ая, -ое, *adj.* dogodny, użyteczny, pożyteczny, korzystny.

Выголи́ть, *v. a. perf. pop.* wygolić, ogolić; **-ся**, *v. r.* ogolić się; wygolić się.

Вы́голодить, *v. a. perf.*, **Выголо́живать**, *v. impf.* wygłodzić, wygładzać, głodem wymorzyć.

Вы́гонка, -и, *f. Chem.* pędzenie, destyl(l)acya, dystyl(l)acya wódki; пе́рвая вы́гонка, v. **Ра́ка.**

Вы́гонный, -ая, -ое, *adj.* wygonowy, pastewny; вы́гонная земля́, plac goły dla pastwy bydła zostawiony, błonie, wygon, pastwisko, pastewnik.

Вы́гонщикъ, -а, *m.* naganiacz, wypędzający zwierzynę z lasu (lasa).

Вы́гонъ, -а, *m.* 1. wyganianie, wygnanie bydła; 2. wygon, pastwisko, pastewnik, błonie; 3. *Chem.* v. **Вы́гонка.**

Выгоня́ть, Вы́гнать, *v. a.* 1. wyganiać, wygnać; wypędzać, wypędzić; выгоня́ть ди́чь, wpędzać zwierzynę; вы́гнать звѣ́ря изъ ло́говища, wypłoszyć [или wystrzazyć] zwierza z legowiska; выгоня́ть мла́денца, v. **Вытравля́ть** (3); 2. wypędzić [*np.* pluskwy, *etc.*], wytępić, wytracić, wygubić; 3. *Chem.* pędzić (wódkę), destyl(l)ować.

Выгора́живаніе, -я, *n.* odgradzanie; *uniewinnianie kogo.

Выгора́живать, Выгороди́ть, *v. a.* odgradzać, odgrodzić, odłączać (odłączyć, *v. perf.*) ogrodzeniem; *fig.* выгора́живать кого́-либо, wymawiać, ochraniać, uniewinniać kogo; wyłączać; не выгора́живай никого́, nie wyłączaj nikogo; mów o wszystkich bez ogródki.

Выгора́ніе, -я, *n.* wypalenie; wyschnienie od upieku, upału wielkiego, od słońca.

Выгора́ть, Вы́горѣть, *v. n.* 1. wygorywać, wygorzeć, ze szczętem zgorzeć, wypalić się; весь ро́дъ вы́горѣлъ, całe miasto wygorzało, wypaliło się do szczętu; 2. wygorzeć od słońca [или od upieku, od upału], wyschnąć, płowieć, wypłowieć, blakować, wyblakować. [горáживать.

Вы́городить, *v. perf.*, v. **Вы́гороженіе**, -я, *n.* odgrodzenie; *uniewinnienie, ochronienie, wyłączenie.

Вы́горѣлый, -ая, -ое, *adj.* wygorzały, zgorzały, wypalony; wygorzały od słońca, *etc.*, spłowiały, wyblakły.

Вы́горѣніе, -я, *n.*, v. **Выгора́ніе.** [горáть.

Вы́горѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́грабить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выгра́бливать, -ся.**

Вы́грабленіе, Вы́граблиніе, -я, *n.* 1. rabowanie, zrabowanie, wyrabowanie, wypląderowanie; 2. zgrabianie, zgrabienie, wygrabienie.

Выгра́бливать, Вы́грабить, *v. a.* 1. rabować, plądrować, zrabować, wyrabować, wypląderować; 2. zgrabiać, zgrabić, wygrabić; **-ся**, *v. p.* 1. być wypląderowanym, zrabowanym; 2. być zgrabionym, wygrabionym.

Вы́гравированіе, -я, *n.* wygrawirowanie, wyrznięcie, wyrycie, wyrytowanie na miedzi lub stali.

Вы́гравировать, *v. a. perf.* wygrawirować, wyrznąć, wyryć, wyrytować na miedzi lub stali; **-ся**, *v. p. perf.* być wyrytym, wyrytowanym na miedzi lub stali.

Вы́гранение, Вы́гранываніе, -я, *n.* wyszlifowanie, szlifowanie, wyrzynanie, wyrznięcie w kanty.

Вы́гранивать, Вы́гранить, *v. a.* szlifować, wyszlifować, rznąć, wyrzynać, wyrznąć w kanty [kamień, szkło].

Вы́гребаніе, -я, *n.* 1. wygrzebanie; wygarnienie; 2. wypływanie za pomocą wioseł.

Вы́гребать, Вы́гресть, *v. a.* 1. wygrzebać, wygrześć, wykopywać, wykopać; wygarniać, wygarnąć; 2. robić wiosłami; wypływać, wypłynąć za pomocą wioseł.

Вы́гребки, -овъ, *pl. m.* wygrzebki.

Вы́гресть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́гребать.**

Вы́грузи́ть, Вы́грузить, *v. a.* wypakować, wyładowywać, wyładować; wyjmować, wyjąć ładunek ze statku, wynosić towary z okrętu lub statku; lichtować.

Вы́грузка, -и, *f.*, v. **Вы́груженіе.** [wyładowywa.

Вы́грузчикъ, -а, *m.* ten który

Вы́грызаніе, -я, *n.* wygryzanie, wygryzienie, ogryzanie.

Вы́грызать, Вы́грызть, *v. a.* wygryzać, wygryźć, przegryzać, przegryźć, ogryzać, ogryźć.

Вы́грызть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́грызать.** [нить, -ся.

Вы́грязнить, -ся, v. **Загря́знить, Вы́гуливаться, Вы́гуляться**, *v. r.* po chorobie przechadzając się na świeżém powietrzu przychodzić, przyjść do sił; po chorobie poprawiać, poprawić zdrowie przechadzką na świeżém powietrzu; (o bydlętach:) poprawić się [na trawie]. [**Вы́гуливаться.**

Вы́гуляться, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдава́ніе**, -я, *n.* wydawanie; wypłacanie; – дочере́й за́-мужъ, wydawanie córek za mąż; – жалованья, wypłacanie żołdu; *cfr. verb.* **Выдава́ть.**

Выдава́ть, Вы́дать, *v. a.* wydawać, wydać; wypłacać, wypłacić; изъ рукъ не выдава́ть что́-либо, nie wydawać czego z rąk; – дочере́й за́-мужъ, wydawać, wydać córki za mąż, żenić, ożenić ich; выдава́ть жалованье, wypłacać żołd; вы́дать подря́дчику де́ньги, wypłacić antrepreneurowi [или dostawcy] pieniądze; вы́дать кому́-либо слѣ́дующую ему́ до́лю въ насле́дствѣ, wydzielić, wypłacić komu przypadającą [или należącą, należną] mu część spadku [или dziedzictwa; выдава́ть, вы́дать кого́-либо, wydawać, wydać kogo [zdradzieckim sposobem], zdradzić kogo; выдава́ть себя́ за другаго, wydawać się za kogo innego, przyswajać sobie cudze imię; выдавать себя за купца́, wydawać się za kupca, udawać kupca; вы́дать кни́гу, wydać książkę; **-ся**, *v. r.* wydawać się, wydać się, wychodzić, wystawać, występować, wybiegać, wysuwać się, wysunąć się, wyskakiwać; *v. p.* być wydanym; być zapłaconym; *it. v. impers.* выдаётся, wydaje się.

Вы́давить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдавливать, -ся.**

Вы́давка, -и, *f.*, **Выдавленіе**,

-я, *n.* wyciśnienie, wygniecienie, wytłoczenie, wywichnienie.

Выдáвливаніе, **-я**, *n.* wyciskanie, wygniatanie, wytłaczanie, wypychanie.

Выдáвливать, **Выдáвить**, *v. a.* wyciskać, wycisnąć, wygniatać, wygnieść, wytłaczać, wytłoczyć, wypychać, wypchnąć; – винограда́ъ, wyciskać winogrona, prasować wino; **-ся**, *v. p.* być wyciskanym, wyciśniętym, wygniatanym, wygniecionym, być wytłaczanym, wytłoczonym.

Выдаётся, **Выдáлось**, **Выдаётся**, *v. impers.* wydaje się; zdarza się, wydarza się, trafia się.

Выдáваніе, **-я**, *n.* wydajanie.

Выдáвать, **Выдоить**, *v. a.* wydajać, wydoić; **-ся**, *v. p.* być wydojonym.

Выдáлбливаніе, **-я**, *n.* wydłubanie, wydrążanie.

Выдáлбливать, **Выдолбить**, *v. a.* wydłubywać, wydłubać, wydrążać, wydrążyć; *wpajać, wbijać sobie co w głowę, usilnie starać się nauczyć (*np.* lekcyi); **-ся**, *v. p.* być wydłubywanym, wydłubanym, być wydrążanym, wydrążonym.

Выдáніе, **-я**, *n.* wydanie.

Выдáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдавáть**, **-ся**.

Выдáча, **-и**, *f.* wydawanie, wydanie; wypłata.

Выдáваніе, **-я**, *n.*, v. **Перегóнка** (3. *Chem.*).

Выдáвать, **Выдвоить**, **-ся**, v. **Перегонáть**, (4. *Chem.*).

Выдвиráніе, **-я**, *n.* wyciąganie, wysuwanie, wydobywanie.

Выдвигáть, **Выдвинуть**, *v. a.* wyciągać, wyciągnąć, wysuwać, wysunąć, wydobywać, wydobyć; **-ся**, *a) v. r.* wyciągać się, wysuwać się; ящикъ хóдо выдвигáется, szuflada źle się wysuwa; *β) v. p.* być wysuwanym, wysuniętym; być wyciąganym, wyciągniętym.

Выдвигивать, **-ся**, v. **Выдвигáть**, **-ся**.

Выдвижка, **-и**, *f.* wyciąganie, wyciąganie, wysuwanie, wysunięcie.

Выдвижнóй, (**-нóй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* wysuwający się, do wysuwania, do wyciągania; выдвижнóй ящикъ, wysuwająca się szuflada, szuflada do wysuwania; выдвижнóй столъ, stół składany, do wysuwania. [wyciąganie.

Выдвинутіе, **-я**, *n.* wysunięcie,

Выдвинуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдвигáть**, **-ся**.

Выдвоéніе, **-я**, *n.*, **Выдвóйка**, **-и**, *f.*, v. **Перегóнка** (3. *Chem.*).

Выдвоить, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдвáивать**, **-ся**.

Выдéрга, **-и**, *f.* narzędzie żelazne do wyrywania gwoździ.

Выдéрганіе, **-я**, *n.* wyrwanie, wydarcie.

Выдéргать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдёргивать**, **-ся**.

Выдёргиваніе, **-я**, *n.* wyrywanie, wydzieranie, wyciąganie.

Выдёргивать, **Выдéргать**, **Выдернуть**, *v. a.* wyrywać, wyrwać, wydzierać, wydrzeć, wyciągać, wyciągnąć; выдернуть зубъ, wyrwać ząb; **-ся**, *a) v. r.* wyrywać się, wyrwać się, wydzierać się, wydrzeć się; *β) v. p.* być wyrywanym, wyrwanym, być wydzieranym, wydartym, być wyciąganym, wyciągniętym.

Выдéржаніе, **-я**, *n.* wytrzymanie; wycierpienie; zniesienie; dokładne odbycie (examinu), zdanie, złożenie (examinu).

Выдéржать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдéрживать**, **-ся**.

Выдéрживаніе, v. **Выдéржаніе**.

Выдéрживать, **Выдéржать**, *v. a.* (*propr.* & *) wytrzymywać, wytrzymać; cierpieć, wycierpieć; znosić, znieść cierpliwie; *it.* – (собáку, сóкола), przyzwyczajać, przyzwyczaić, uczyć, wyuczać, wyuczyć do polowania [psa, sokoła]; *it.* wypotrzebować; v. **Издéрживать**, **Тратить**; выдéржать лóшадь, [= не dawać skoro rozgorączkowanej końia nic dawać mu pić ani jeść; выдéржать испытáніе, экзáменъ, odbyć dokładnie examen, zdać [или złożyć] examen; выдéржать нападéніе, nieprzyjacielskie napadenie, wytrzymać napad nieprzyjacielski; выдéржать операцію, wytrzymać operacyę; **-ся**, *v. p.* być wytrzymanym; być wycierpianym; być zniesionym; *etc.*; być wypotrzebowanym; *it.* v. **Издéрживаться**.

Выдéржка, **-и**, *f.* 1. wytrzymanie; 2. wyciąg; kompendyum, krótki rys; выдéржка изъ дѣлъ, wyciąg z aktów, extrakt; 3. *na wydержку [= na udawy], na traf, na szczęście, jak się uda.

Выдéрнутіе, **-я**, *n.* wyrwanie, wydarcie, wyciągnięcie.

Выдéрнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдёргивать**, **-ся**.

Выдирáніе, **-я**, *n.* wydzieranie, wyrywanie.

Выдирáть, **Выдрать**, *v. a.* 1. wydzierać, wydrzeć, wyrywać, wyrwać; 2. *fig.* выдрать когó-либо, v. **Отодрáть**; **-ся**, *a) v. r.* wyrywać się, wyrwać się, wydzierać się, wydrzeć się, wydobywać się, wydobyć się, wydostać się; *β) v. p.* być wydzieranym, wydartym, wyrywanym, wyrwanym.

Выдирка, **-и**, *f.* wydarcie, wyrwanie. [**-и**, *f.* wydojenie.

Выдоéніе, **-я**, *n.*, **Выдóйка**, **Выдоить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдáивать**, **-ся**.

Выдолбить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдáлбливать**, **-ся**.

Выдолбка, **-и**, *f.* 1. (**выдолбленіе**), wydrążenie, wydłubanie; 2. wydrążenie, żłobkowatość, miejsce wydrążone, żłobowacina, żłobowina.

Выдолбленіе, **-я**, *n.*, v. **Выдолбка** (1). [**бливать**, **-ся**.

Выдолблáть, **-ся**, v. **Выдáлбливать**, **-ся**.

Выдохлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* wywietrzały, wytchły.

Выдохновéніе, v. **Выдыхáніе**.

Выдохнуться, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдыхáться**.

Выдра, **-ы**, *f. H. n.* (*mustela lutra*), wydra rzeczna.

Выдраніе, **-я**, *n.* wydarcie, wyrwanie. [**Выдирáть**, **-ся**.

Выдрать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдирáть**, **-ся**.

Выдренóкъ, **-нка**, *m.* (*pl.* **выдрáта**, **-ъ**), wydrzątko, szczenię wydry.

Выдровый, **-ая**, **-ое**, *adj.* wydrowy; выдровый мѣхъ, futro wydrowe. [drowy.

Выдриный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wy-

Выдти, *v. perf.*, v. *sub*: **Выходúть**. [**Выдублáть**, **-ся**.

Выдубить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдýбка**, **-и**, *f.*, **Выдубленіе**, **-я**, *n.* wygarbowanie.

Выдублáть, **Выдубить**, *v. a.* garbować, wygarbywać, wygarbować (skórę); **-ся**, *v. p.* być wygarbowanym.

Выдувáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do wydmuchiwania służący; выдувáльный прутъ, выдувáльная трýбка, dmuchawka, rura, trąbka do przedmuchiwania [w hucie szlannéj].

Выдувáльщикъ, **-а**, *m.* – стеклá, szklarz [w hucie szklannéj].

Выдуваніе, **-я**, *n.* wydmuchiwanie, wydmuchnienie.

Выдувáть, **Выдýть**, *v. a.* wydmuchiwać, wydmuchać, wydmuchnąć; dąć, wydymać, wydąć; **-ся**, *v. p.* być wydmuchiwanym, wydmuchanym, wydmuchniętym; być wydymanym, wydętym.

Выдувка, **-и**, *f.* wydmuchnienie, wydmuchanie; dęcie, wydymanie, wydęcie.

Выдувнóй, (**-нóй**), **-ая**, **-óе**, *adj.* wydmuchany, wydęty.

Выдуваніе, **-я**, *n.* wymyślenie, wymysł, wynalezienie, wynalazek, odkrycie; fikcya, wymysł, zmyślenie. [**Выдумывать**, **-ся**.

Выдумать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдýмка**, **-и**, *f.* wymysł, wynalazek, odkrycie.

Выдумчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* wymyślny, wynalazczy.

Выдумщикъ, **-а**, *m.* wymyślacz; wynalazca, wynalezca, wynalezciel; wyszperacz.

Выдумщица, **-ы**, *f.* wymyślaczka; wynalezczyna, wynalazczyna, wynalezicielka; wyszperaczka.

Выдумываніе, **-я**, *n.* wymyślanie, wynajdowanie; zmyślanie.

Выдумывать, **Выдумать**, *v. a.* wymyślać, wymyślić, wynajdywać, wynaleźć; zmyślać, zmyślić; **-ся**, *v. p.* być wymyślonym, wynalezionym; być zmyślonym.

Выдуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдувáть, -ся.**

Выдыхáніе, -я, *n.* wywietrzanie, wytychanie.

Выдыхáться, Выдохнуться, *v. r.* wywietrzać, wywietrzyć, wytychać, zwietrzeć.

Выдѣлáніе, -я, *n.* wyrobienie, wyprawienie (*np.* skóry, futra).

Выдѣлать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдѣлывать, -ся.**

Выдѣленіе, -я, *n.* wydzielenie, uposażenie.

Выдѣливать, -ся, v. **Выдѣлáть, -ся.** [**Выдѣлáть, ся.**

Выдѣлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выдѣлка, -и**, *f.* wyrobienie, wyrób, wyprawienie, wyprawa; **выдѣлка кожи**, wyprawienie, wyprawa skóry.

Выдѣлъ, -а, *m.* wydzielenie; uposażenie; podział; v. wydział.

Выдѣлываніе, -я, *n.* wyrabianie; wyprawianie.

Выдѣлывать, Выдѣлать, *v. a.* wyrabiać, wyrobić; wyprawiać, wyprawić; *it.* v. Вырабóтывать; **выдѣлывать кóжи**, wyprawiać skóry, garbować.

Выдѣльный, -ая, -ое, *adj.* wydzielony; podziałowy, od podziału.

Выдѣлять, Выдѣлить, *v. a.* wydzielać, wydzielić, wyznaczać, wyznaczyć, przeznaczać, przeznaczyć co komu; **-ся**, *v. p.* być wydzielonym, być wyznaczonym, przeznaczonym.

Выемка, -и, *f.* żłobkowanie, laskowanie; wyjmowanie, wyciąganie, branie, zabieranie; *it.* zabieranie, zabranie (*np.* towarów zakazanych); **выемка для рукавóвъ**, wykrój, wycięcie na rękawy; [*u bednarza:*] v. Утóръ; *Anat.* wycinek, wyrznięcie, incyzya.

Выемочный, -ая, -ое, *adj.* zajęty, zabrany, skonfiskowany; laskowany, wycinany.

Выемчатый, -ая, -ое, *adj.* żłobkowany, laskowany, wycinany.

Выемщикъ, -а, *m.* strażnik celny *lub* dozórca policyjny wysłany dla schwytania *lub* zabrania czego; łapacz; *cfr.* oprawca, butel.

Выемъ, -а, *m.*, v. **Выемка.**

Выжатіе, -я, *n.* wyciśnienie, wytłoczenie.

Выжать, *v. perf.*, v. *sub*: **Выжимáть & Выжимáть.**

Выжданіе, -я, *n.* czekanie, doczekanie się. [**жидáть.**

Выждать, ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы-**

Вылжелобить, *v. a. perf.* wyżłobkować, wylaskować.

Вылжелобка, -и, *f.*, **Вылжелобленіе, -я**, *n.* wyżłobkowanie, wylaskowanie.

Вылжелтить, *v. a. perf.* wyżółcić, pożółcić, wy-, po-malować żółto.

Вылжелченіе, -я, *n.* wyżółcenie.

Вылжечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылжигáть, -ся.**

Вылженіе, -я, *n.* wypalenie; *it.* spalenie, zniszczenie ogniem.

Вылживáніе, -я, *n.* wymieszkiwanie; v. *verb.* Вылживáть.

Вылживáть, Вылжить, *v. a.* wymieszkiwać, wymieszkać; wysłużyć co, dosłużyć się czego; zostawać, zostać, przybywać, przebyć; nabyć się; *it.* wypędzać, wypędzić, wygnać, wyrugować, wykurzyć, pozbyć się (kogo); [o owadach:] wytępiać, wytępić, wygubiać, wygubić; **вылжить изъ лѣтъ**, postarzeć, zestarzeć się, zgrzybieć.

Вылжинка, -и, *f.* dosłużenie, wysłużenie; zostanie, przebycie, wytrzymanie.

Вылжига, -и, *f.* brant, wypał, wypałka, wypalone złoto lub srebro.

Вылжиráніе, -я, *n.* wypalanie; **вылжиráніе дёгтя**, wypalanie dziegciu.

Вылжигáть, Вылжечь, *v. a.* 1. palić, wypalać, wypalić, spalić [co ogniem]; 2. wypalać, wypalić (piętno, znak); 3. brantować; 4. palić, wypalać (dziegieć); **-ся**, *v. p.* być wypalanym, wypalonym.

Вылжиданіе, -я, *n.* wyczekanie, doczekanie.

Вылжидáть, Вылждать, *v. a.* wyczekiwać, wyczekać, oczekiwać, doczekać się.

Вылжигникъ, -а, *m.* wyżegacz, wypalacz, brantownik, co wypala złota i srebro lub tém handluje; *v. Перебóйщикъ.

Вылжигница, -ы, *f.* wyżegaczka, wypalaczka, brantownica, co wypala złoto i srebro lub tém handluje; *v. Перебóйщица.

Вылжиливаніе, -я, *n.* uzyskiwanie, zyskiwanie przez podstęp lub przez natrętność, wychytrzanie, wyłudzanie.

Вылжиливать, Вылжилить, *v. a.* – у кого что, zyskiwać, zyskać, uzyskiwać, uzyskać przez podstęp, lub przez natrętność, wychytrzać, wychytrzyć, wyłudzać, wyłudzić.

Вылжилить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылжиливать.**

Вылжимáніе, -я, *n.* wyżymanie, wyciskanie.

Вылжимáть, Вылжать, *v. a.* wyżymać, wyżąć, wyciskać, wycisnąć, wytłaczać, wytłoczyć, wykręcać, wykręcić; **вылжимáть мóкрое бѣльё**, wyżymać mokrą bieliznę; **вылжимáть сокъ изъ винограда**, wyciskać sok z winogron; *fig.* **вылжимать изъ кого-либо дéньги**, wyciskać z kogo pieniądze; **вылжать всю подноготнýю**, v. Подноготная; **-ся**, *v. p.* być wyżymanym, wyżętym, wyciskanym, wyciśniętym, wytłaczanym, wytłoczonym.

Вылжимка, -и, *f.* wyżęcie, wyciśnienie, wytłoczenie; * przesada; говорáть съ вылжимкою, gadać, mówić z przesadą.

Вылжимки, -мокъ, *pl. f.* wytłoczyny; **виноградныя вылжимки**, wytłoczyny winogronowe.

Вылжинъ, -а, *m.* to co wytłoczone, wyciśnięto.

Вылжинать, Вылжать, *v. a.* wyżynać, wyżąć, kosząc wiciąć, wykosić.

Вылжирáть, Вылжрать, *v. a.* wyżerać, wyżreć, żrąc wyjadać, wyjeść.

Вылжитый, -ая, -ое, *part. p.* wysłużony, dosłużony; *it.* wysłużony, zasłużony; **вылжитый срокъ**, termin ukończony. [**живáть.**

Вылжить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы-**

Вылжлёнокъ, -нка, *m.* (*pl.* **вылжля́та, -тъ**) wyżlątko, wyżlę.

Вылжлецъ, -а *m.* wyżeł.

Вылжликъ, -а, *m.* 1. wyżełek; v. **Вылжлецъ**; 2. **вылжликъ**, *Bot.* (*antirhinum linaria*, dikiй lёnъ), lnica, lniczniк, leniec, lendziki, ożota; v. Жабрéй.

Вылжлица, -ы, *f.* & **Вылжловка, -и**, *f.* wyżlica, [wyżliczka, *dim.*].

Вылжлáта, -тъ, *pl.* wyżlęta, wyżlątka.

Вылжлáтникъ, -а, *m.* pisarz, mianowicze od wyżłów, dozórca nad wyżłami. [**жирáть.**

Вылжрать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы-**

Вызвáнивать, Вызвонить, *v. n.* wydzwaniać, wydzwonić.

Вызваніе, -я, *n.* wyzwanie, wywołanie; sprowadzenie.

Вызвать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вызывáть, -ся.**

Вызвонить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вызвáнивать.**

I. Вызвѣзживать, Вызвѣздить, *v. n. impers.* ugwiażdżać, ugwiaździć, zasiewać niebo gwiazdami.

II. Вызвѣзживать, Вызвѣздить, *v. a. pop.* – komу-либо всё, wyrznąć komu prawdę, wyburczeć, złajać kogo, dać komu łacinę; wymawiać komu.

Выздоравливаніе, -я, *n.* wyzdrowienie, ozdrowienie, przychodzenie do zdrowia.

Выздоравливать, Выздоровѣть, *v. n.* przychodzić, przyjść do zdrowia, wyzdrowieć, ozdrowieć; **выздоровѣвшій**, wyzdrowiały, ozdrowiały, przyszedłszy do zdrowia; **вызздоравливающій**, przychodzący do zdrowia, rekonwalescent.

Вызздоровленіе, -я, *n.* wyzdrowienie, ozdrowienie, wrócenie do zdrowia.

Вызздоровѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вызздоравливать.** [nić.

Вызеленить, *v. a. perf.* nazielenić.

Вызнаваніе, -я, *n.* wywiadywanie się, dochodzenie, dociekanie.

Вызнавáть, Вызнать, *v. a.* wywiadywać się, dowiadywać się, dowiedzieć się, dochodzić, dociekać, badać.

Вы́знаніе, -я, *n.* wybadanie, dociekanie, dowiedzenie się, wypytanie się, poznanie.

Вы́знать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вызна́вать**.

Вы́зовъ, -а, *m.* 1. wywołanie, wyzwanie; 2. wyzew, wyzywanie, wyzwanie; 3. wzywanie, wezwanie, przywołanie; cytacya; odezwa. [canie, pozłacanie.

Вызола́чиваніе, -я, *n.* wyzła-

Вызола́чивать, Вызолоти́ть, *v. a.* wyzłacać, wyzłocić, pozłacać, pozłocić; -ся, *v. p.* być wyzłacanym, wyzłoconym, być pozłacanym, pozłoconym.

Вы́золотить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вызола́чивать**, -ся.

Вы́золоченіе, -я, *n.* wyzłocenie, pozłocenie.

Вы́зольникъ, -а, *m.* (*Bot.*), v. **Шпо́рникъ**; **вы́зольникъ гнѣдный**, v. **Гнѣдникъ**.

Вы́зрѣваніе, -я, *n.* dojrzewanie, dozrzewanie, dośpiewanie.

Вы́зрѣвать, Вы́зрѣть, *v. n.* dojrzewać, dojrzeć albo dozrzewać, dozrzeć, dośpiewać, dośpieć, wyśpiać.

Вы́зрѣлый, -ая, -ое, *adj.* dojrzały, dozrzały, dośpiały, wyśpiały.

Вы́зрѣніе, -я, *n.* dojrzenie, dozrzenie, dojrzałość, dozrzałość.

Вы́зрѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́зрѣвать**.

Вызыва́ніе, -я, *n.* wzywanie, wołanie; cytowanie; wyzywanie; wywoływanie.

Вызыва́тель, -я, *m.* wyzywacz.

Вызыва́тельный, v. **Вызывно́й**.

Вызыва́ть, Вы́звать, *v. a.* wyzywać, wyzwać; wzywać, wezwać; wywoływać, wywołać; pozwać, zapozwać; cytować, zacytować; **вы́звать на дуэ́ль**, wyzwać na pojedynek.

Вызывно́й, (-ы́й), -а́я, -о́е, *adj.* wyzywalny, wyzywający, wywołujący, pobudzający; **вызывна́я гра́мота**, v. **Вы́зовъ** (письменный).

Вы́зывъ, v. **Вы́зовъ**.

Выязва́ніе, -я, *n.* wyziębianie, wymarzanie.

Выязва́ть, Вы́язвнуть, *v. n.* wymarzać, wymarznąć, ziębnąć, wyziębnąć.

Вы́язвлый, -ая, -ое, *adj.* wyziębły, wymarzły. [я́зба́ть.

Вы́язвнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́-**

Вы́играніе, -я, *n.* wygranie, zyskanie, skorzystanie.

Вы́играть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́игрывать**, -ся.

Вы́игрываніе, -я, *n.* wygrywanie, zyskiwanie, korzystanie.

Вы́игрывать, Вы́играть, *v. a.* wygrywać, wygrać; zyskiwać, zyskać, uzyskać; korzystać, skorzystać; *it.* grać, wygrywać, wygrać [*np.* pieśń jaką na instrumencie jakim]; **вы́играть тя́жбу**, wygrać proces, skargę; **вы́играть вре́мя, по́ру**, zyskać na czasie, na porze; skorzystać z czasu; -ся, *v. r.* ograć się. [wygrany; zyskowny.

Вы́игрышный, -ая, -ое, *adj.*

Вы́игрышъ, -а, *m.* wygrana; zysk, korzyść.

Вы́йный, *Eccl. sl.*, v. **Ше́йный**.

Вы́искиваніе, -я, *n.* wyszukanie, wyśledzenie, wyszperanie.

Вы́искиванный, -ая, -ое, *part. p.* wyszukany, wyśledzony, wyszperany.

Вы́искать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́искивать**, -ся.

Вы́искиваніе, -я, *n.* wyszukiwanie, wyśledzanie, śledzenie, wyszperanie.

Вы́искиватель, -я, *m.* wyszukiwacz, śledziciel, wyszperacz.

Вы́искивательница, -ы, *f.* wyszukująca, śledzicielka, wyszperaczka.

Вы́искивать, Вы́искать, *v. a.* wyszukiwać, wyszukać; śledzić, wyśledzać, wyśledzić [*np.* złodzieja, *etc.*]; *it.* **вы́искивать удо́бное вре́мя**, upatrywać sposobną porę; -ся, *a) v. r.* wynaleźć się, znaleźć się; *β) v. p.* być wyszukanym, wyśledzonym, wyszperanym.

Вы́искъ, -а, *m.* szukanie, śledzenie, szperanie. [дить.

Вы́йти, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхо-**

Вы́ка, -и, *f. Bot.* (*vicia*), wyka; **вы́ка ко́ничья**, (*polygala vulgaris*), konicza wyka; (v. **Истóдъ**); **вы́ка гу́сья**, (= **журавли́ный горо́хъ**, *ervum ervilia*), gęsia wyka, groch wilczy.

Вы́казаніе, -я, *n.* okazanie, pokazanie, wystawienie.

Вы́казать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́казывать**, -ся.

Вы́казъ, -а, *m.* okazanie, pokazanie, wystawienie.

Вы́казываніе, -я, *n.* okazywanie, pokazywanie, wystawienie.

Вы́казывать, Вы́казать, *v. a.* okazywać, okazać; pokazywać, pokazać; wystawiać, wystawić; -ся, *a) v. r.* okazywać się, okazać się; pokazywać się, pokazać się; wystawiać się, wystawić się; chełpić się; *β) v. p.* być pokazywanym, pokazanym, *etc.* [вать, -ся.

Вы́каливаніе, -я, v. **Прока́ли-**

Вы́калываніе, -я, *n.* wykałanie (*np.* oczu); wyrębowanie (*np.* lodu).

Вы́калывать, Вы́колоть, *v. a.* wykałać, wykłóć (*np.* oczy); wyrębować, wyrąbać (*np.* lód); -ся, *v. p.* być wykaływanym, wykłótym.

Вы́канюченіе, -я, *n.* wynudzenie, wyżebranie, wyprosienie, otrzymanie czego przez natręctwo.

Вы́канючивать, Вы́канючить, *v. a.* wynudzać, wynudzić, wyżebrać, wypraszać, wyprosić, otrzymać co przez natręctwo.

Вы́капчиваніе, -я, *n.* wykurzanie, kopcenie, okurzanie dymem, wędzenie.

Вы́капчивать, Вы́коптить, *v. a.* wykurzać, wykurzyć; kopcić, wykopcić; okurzać, okurzyć dymem; wędzić, uwędzić.

Вы́капываніе, -я, *n.* wykopywanie, odgrzebywanie.

Вы́капывать, Вы́копать, *v. a.* wykopywać, wykopać, odkopywać, odkopać, odgrzebywać, odgrzebać, wygrzebywać, wygrzebać; -ся, *a) v. r.* wygrzebywać się, wygrzebać się; v. **Отка́пываться**; *β) v. p.* być wykopywanym, wykopanym, odgrzebywanym, odgrzebanym.

Вы́карабкаться, *v. r. perf.* wygramolić się, wydobyć się; wyswobodzić się od czego.

Вы́карливаніе, -я, *n.* wykarmianie, tuczenie.

Вы́карливать, -ся, v. **Отка́рливать**, -ся.

Вы́катаніе, -я, *n.* wytoczenie, wyciągnienie, wywindowanie; wywałkowanie, wymaglowanie, domaglowanie (*np.* bielizny).

Вы́катать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́катывать**, -ся (I).

Вы́катить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́катывать**, -ся (II).

Вы́катка, -и, *f.*, v. **Вы́катаніе**.

Вы́кать, -а, *m.* wytaczanie, wytoczenie, wyciąganie, wyciągnienie; v. **Вы́катка**; *fig.* у него́ глаза́ на вы́кать, oczy mu na wierzch wystąpiły.

Вы́катываніе, v. **Вы́катаніе**.

I. Вы́катывать, Вы́катать, *v. a.* wałkować, wywałkować, maglować, wymaglować, domaglować; **вы́катать кого-либо** порядочно, *wywalić, wytrzepać, wybić kogo porządnie; -ся, *v. r.* być wywałkowanym, wymaglowanym.

II. Вы́катывать, Вы́катить, *v. a.* wytaczać, wytoczyć, wyciągać, wyciągnąć, windować, wywindować; (воду изъ колодца), pompować, wypompować, (*np.* wodę ze studni); - **рудý**, v. **Вывози́ть (рудý)**; -ся, *v. r.* wytarzać się; *it.* najeździć się [*np.* sankami].

Вы́качать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́качивать**, -ся (I).

Вы́каченіе, Вы́качиваніе, -я, *n.* wypompowanie.

I. Вы́качивать, Вы́качать, *v. a.* wypompowywać, wypompować.

II. Вы́качивать, Вы́катить, -ся, v. **Вы́катывать (II)**.

Вы́качка, -и, *f.* wypompowanie.

Вы́кашиваніе, -я, *n.* koszenie, wykoszanie, skoszanie.

Вы́кашивать, Вы́косить, *v. a.* wykoszać, wykosić; zarabiać, zarobić koszeniem. [szlanie.

Вы́кашливаніе, -я, *n.* wyka-

Вы́кашливать, Вы́кашлять, Вы́кашлянуть, *v. a.* wykaszlać, wykaszlić. [nie.

Вы́кашлываніе, v. **Вы́кашлива-**

Вы́кашлянуть, Вы́кашлять, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́кашливать**.

Вы́квасить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́квашивать**, -ся.

Вы́кваска, -и, *f.*, **Вы́кваше-**

нie, –я, *n.* wykwaszenie, ukwaszenie, kwaszenie.

Выквáшиваніе, –я, *n.* wykwaszanie, ukwaszanie, kwaszenie.

Выквáшивать, **Выквáсить**, *v. a.* kwasić, wykwaszać, wykwasić, ukwaszać, ukwasić.

Выкидáніе, **Выкиданіе**, –я, *n.* wyrzucenie, wyrzucanie, odrzucenie, odrzucanie. [–ся (I. & II.).

Выкидáть, v. **Выкидывать**, **Выкидать**, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкидывать**, –ся (I).

Выкидка, –и, *f.* 1. v. **Выкидываніе**; 2. obrachunek.

Выкидки, –докъ, *pl. f.* wyrzutki, wyrzuty, łuzy, żużle.

Выкиднякъ, –а, *m.* drzewo na brzég wodą wyrzucone. [дышъ.

Выкидокъ, –дка, v. **Выкидышъ**.

Выкидываніе, –я, *n.* wyrzucanie; ronienie; wykidywanie młодéнца, *Med.* poronienie.

I. Выкидывать, **Выкидать**, **Выкинуть**, *v. a.* wyrzucać, wyrzucić; poroniać, poronić.

II. Выкидывать, **Выкинуть**, *v. a.* wyrzucać, wyrzucić; odpędzać, odpędzić; вúкинуть изъ слýжбы, odpędzić kogo ze służby; вúкинуть что изъ головы́, wybić sobie co z głowy; выкидывать ружьём, robić, wywijać bronią, ćwiczyć się w nauce bronią; –(младéнца, недоно́ска), ronić, poronić; *it. v. impers.* плáмя выкидываетъ (вúкинуло) изъ трубы́, zapaliła się sadza w kominie; –ся, *a) v. r.* wyrzucać się, wyrzucić się; *β) v. p.* być wyrzuconym.

Выкидышъ, –а, *m.* poroniątko, porończę, porzutek, pomiotek, niedonosek.

Выкинутіе, *cfr.* **Выкидываніе**.

Выкинуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкидывать**, –ся.

Выкипáніе, –я, *n.* wykipienie, wyparowanie.

Выкипáть, **Выкипѣть**, *v. n.* wykipieć, wyparować.

Выкипѣлый, –ая, –ое, *adj.* wykipiały; wywrzały; ubyły przez kipienie, wrzanie.

Выкипѣніе, –я, *n.* wykipienie, wyparowanie. [кипáть.

Выкипѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкисáніе**, –я, *n.* kiśnienie, kwaśnienie, ukwaszenie się.

Выкисáть, **Выкиснуть**, *v. n.* kwaśnieć, kisnąć, kwasić się.

Выкислый, –ая, –ое, *adj.* wykisły, ukwaszony, kwaśny.

Выкиснуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкисáть**.

Выкладка, –и, *f.* wyładowanie, wyłożenie; wymuszenie, wyłóg; rachunek; *it.* v. **Обкладка**.

Вúкладокъ, –дка, *m.* zgniłe jajo.

Выкладчикъ, –а, *m.* rachmistrz, kalkulator; ten który co oblicza.

Выкладываніе, –я, *n.* v. **Вúкладка**.

Выкладывать, **Выложить** & **Выкласть**, *v. a.* wyładowywać, wyładować; wykładać, wyłożyć; *it.* wykładać, wyłożyć co czém; *it.* dawać, dać wykładkę, wyłogi; obszywać, obszyć czém; выкладывать (на щётахъ, по алгебрѣ), rachować. [кладывать.

Выкласть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкле́ваніе**, –я, *n.* wykluwanie, wyklucie, wydziobanie.

Выкле́вать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выклёвывать**, –ся.

Выклёвываніе, –я, *n.* wykluwanie, wydziobywanie; *cfr.* **Выкле́ваніе**.

Выклёвывать, **Выклевать**, **Вúклюнуть**, *v. a.* wykluwać, wykluć; wydziobywać, wydziobać; –ся, *v. r.* wykluwać się, wykluć się, wylęgnąć się.

Выкле́еніе, **Выкле́иваніе**, –я, *n.* wyklejenie, wyklejanie.

Выкле́ивать, **Выкле́ить**, *v. a.* wyklejać, wykleić.

Выкле́йка, –и, *f.* wyklejenie, oklejenie, sklejenie.

Выкле́ить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкле́ивать**, –ся.

Выкликáніе, **Выкликаніе**, –я, *n.* wywoływanie, wywołanie, zawołanie.

Выкликáть, **Выкликать**, **Вúкликнуть**, *v. a.* wywoływać, wywołać, zawoływać, zawołać.

Выкликать, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкликáть**.

Выкликáиваніе, –я, *n.* wywoływanie, zawoływanie.

Выкликáивать, v. **Выкликáть**.

Выкликнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкликать**.

Выкликъ, –а, *m.* wywołanie.

Выклинáиваніе, –я, *n.* wybijanie klina.

Выклинáивать, **Выклинить**, *v. a.* wybijać, wybić klin.

Вúличка, –и, *f.* obwoływanie, wywoływanie po osobno.

Вúлюнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выклёвывать**.

Выключáть, **Вúключить**, *v. a.* wyłączać, wyłączyć; wyjmować, wyjąć; odcinać, odciąć; wytrącać, wytrącić; wykreślać, wykreślić; –ся, *v. p.* być wyłączonym, wykreślonym, wyjętym, odciętym.

Выключéніе, –я, *n.* wyłączenie, wykreślenie; oddalenie.

Вúключить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выключáть**, –ся.

Вúключка, –и, *f.* wyłączenie, wyjątek; oddalenie ze służby.

Вúкнуть, v. **Привыкáть**.

Вúкованіе, –я, *n.* wykowanie, wykucie. [**Вúковывать**, –ся.

Вúковать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вúковка**, –и *f.* wykucie, okucie, oków.

Вúковываніе, –я, *n.* kucie, kowanie, wykowanie, wykucie.

Вúковывать, **Вúковать**, *v. a.* wykować, wykuć; –ся, *v. p.* być wykowanym, wykutym.

Выковырéваніе, –я, *n.* wydłubywanie, wyskrobywanie.

Вúковыривать, **Вúковырять**, **Вúковырнуть**, *v. a.* wydłubywać, wydłubać, wyskrobywać, wyskrobać.

Вúковырнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вúковыривать**, –ся.

Вúковырять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вúковыривать**, –ся.

Выкозыриваніе, –я, *n.* wybijanie, wytrzepywanie.

Вúкозыривать, **Вúкозырять**, **Вúкозырнуть**, *v. a.* wykozerować, grając w karty kozery pościągać.

Выкозырянье, –я, *n.* wykozerowanie. [**Вúкозыривать**.

Вúкозырять, *v. perf.*, v. *sub*: **Выколáчиваніе**, –я, *n.* wybijanie, wytrzepywanie.

Выколáчивать, **Вúколотить**, *v. a.* wybijać, wybić, wytrzepywać, wytrzepać; –ся, *v. p.* być wybitym, wytrzepanym.

Выколáшиваться, **Вúколоситься**, *v. r.* kłosić się, wykłosić się, kłosy puszczać, zawiązać się w kłosy.

Выколка, –и, *f.* wyłamanie, wyrąbanie (*np.* lodu).

Вúколоситься, *v. perf.*, v. *sub*: **Выколáшиваться**.

Вúколотить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выколáчивать**, –ся.

Вúколотье, –я, *n.* wykłócie, wyłupienie.

Выколотка, –и, *f.* wybitka, wybicie, wytrzepanie.

Вúколоть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкалывать**, –ся.

Вúколоченіе, –я, *n.* wybicie, wytrzepanie.

Вúколупать, **Вúколупить**, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выколýпывать**, –ся.

Вúколупленіе, **Выколýпливаніе**, –я, *n.* wyłupanie, wyłuskanie, wyłuszczenie, wydłubanie (palcami). [колýпывать, –ся.

Выколýпливать, –ся, v. **Выколýплять**, –ся, v. **Выколýпывать**, –ся.

Вúколупнуть, –ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Выколýпывать**, –ся.

Выколýпывать, **Вúколупать**, **Вúколупнуть**, *v. a.* wyłupywać, wyłupać, wyłuskiwać, wyłuskać, wyłuszczać, wyłuszczyć, wydłubywać, wydłubać, wyskrobywać, wyskrobać; –ся, *v. r.* wyłupiać się, wyłupić się, wyłuszczać się, wyłuskiwać się, wyłuszczyć się.

Вúконопатить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выконопáчивать**, –ся.

Выконопатка, –я, *f.*, **Выконопаченіе**, –я, *n.* konopaczenie, wykonopaczenie, zatykanie, pozatykanie konopiami, kłakami konopnemi (*np.* skadłubiny w okrętach).

Выконопáчиваніе, –я, *n.* obtykanie pakułami konopnemi; v. **Выконопатка**.

Выконопáчивать, **Выконопа-**

тить, *v. a.* konopaczyć, wykonopaczyć, konopiami, kłakami, pakułami konopnemi obtykać, pozatykać (*np.* skadłubiny w okrętach). [wygrzebanie.

Выкопаніе, -я, *n.* wykopanie

Выкопать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкáпывать**, -ся.

Выкопка, -и, *f.* wykopanie, wygrzebanie; miejsce wykopane.

Выкоптить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкáптивать**, -ся.

Выкончéніе, -я, *n.* wykopcenie, okopcenie, uwędzenie.

Выкорнить, -ся, v. **Откорнить**, -ся.

Выкормка, -и, *f.*, **Выкормленіе**, -я, *n.* tuczenie, utuczenie.

Выкормúть, -а, *m.*, v. **Выкормка**.

Выкосить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкáшивать**, -ся.

Выкоска, -и, *f.*, **Выкошеніе**, -я, *n.* wykoszenie, skoszenie.

Выкрáденіе, -я, *n.*, **Выкрáдка**, -и, *f.* wykradzenie, wykradka.

Выкрáдываніе, -я, *n.* wykradanie.

Выкрáдывать, Выкрасть, *v. a.* (*propr.* & *) wykradać, wykraść; -ся, *v. r.* & *p.* wykradać się, wykraść się; być wykradzonym.

Выкрáиваніе, -я, *n.* wykrawanie, wycinanie.

Выкрáивать, Выкроить, *v. a.* wykrawać, wykroić, wycinać, wyciąć. [**Выкрáшивать**, -ся.

Выкрасить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкрáска**, -и, *f.* pomalowanie, wymalowanie, ufarbowanie.

Выкрасть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкрáдывать**, -ся.

Выкрахмáленіе, -я, *n.* ukrochmalenie. [krochmalanie.

Выкрахмáливаніе, -я, *n.* u-

Выкрахмáливать, *v. a. impf.*, **Выкрахмáлить**, *v. a. perf.* ukrochmalać, ukrochmalić; -ся, *v. p.* być ukrochmalonym.

Выкрашéніе, -я, *n.* pomalowanie, wymalowanie, ufarbowanie.

Выкрáшиваніе, v. **Выкрашеніе**.

Выкрáшивать, Выкрасить, *v. a.* farbować, ufarbować, malować, wymalować, pomalować; -ся, *a*) *v. r.* malować się, wy-, po-malować się; *β*) *v. p.* być malowanym, wy-, po-malowanym, być farbowanym, ufarbowanym.

Выкрестъ, -а, *m.* wykrzta, wychrzta, przechrzta.

Выкрестáть, Выкресить, *v. a.* krzesać, wykrzesywać, wykrzesać ogień.

Выкривлáть, v. **Искривлять**.

Выкроеніе, v. **Выкраиваніе**.

Выкроечка, -и, *f. dim.*, v. **Выкройка**.

Выкройка, -и, *f.*, 1. v. **Выкраиваніе**; 2. wykrój, wzór, model wykrojony, krój, blajer.

Выкроить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкраивать**, -ся.

Выкрошеніе, Выкрошиваніе, -я, *n.* wykruszenie, pokruszenie, nakruszenie, podrobienie.

Выкрóшивать, *v. a. impf.*, **Выкрошить**, *v. perf.* wykruszać, wykruszyć, po-, na-kruszać, -kruszyć, rozpruszać, rozpruszyć, rozdrabiać, rozdrobić, rozsypywać, rozsypać; -ся, *v. r.* rozpruszać się, rozpruszyć się, rozsypywać się, rozsypać się, kruszyć się, wykruszać się, wykruszyć się.

Выкрошка, -и, *f.*, v. **Выкрошеніе**.

Выкругленіе, -я, *n.* zaokrąglenie, nadanie okrągłości.

Выкрýгливаніе, -я, *n.* zaokrąglanie.

Выкрýгливать, *v. a. impf.*, **Выкругли́ть**, *v. perf.* zaokrąglać, zaokrąglić, robić co krągiem.

Выкругля́ть, -ся, v. **Выкрýгливать**, -ся.

Выкружáть, Выкружить, *v. a.* robić krąg, koło, zrobić krąg, koło; oznaczać, oznaczyć krąg, koło; zaokrąglać, zaokrąglić.

Выкруженіе, Выкрýживаніе, -я, *n.* robienie koła, okręgu, zaokrąglenie, zaokrąglanie.

Выкрýживать, -ся, v. **Выкружáть**, -ся.

Выкружить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкружáть**, -ся.

Выкружка, -и, *f.* zaokrąglenie; rzecz zaokrąglona.

Выкружни, -ей *pl. m. Archit.* listewki, listwy.

Выкрутить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкрýчивать**, -ся.

Выкручéніе, Выкрýчиваніе, -я, *n.* wykręcenie, wykręcanie.

Выкручивать, Выкрутить, *v. a.* wykręcać, wykręcić, skręcać, skręcić; *uniewinnać, uniewinnić, usprawiedliwiać, usprawiedliwić; -ся, *a*) *v. p.* być wykręconym, skręconym; *β*) *v. r.* *wykręcać się, wykręcić się, wywijać się, wywinąć się. [skąpanie.

Выкупаніе, -я, *n.* wykąpanie,

Выкупáніе, -я, *n.* wykupianie, wykupienie, wykup, odkupianie, odkupienie, odkup.

Выкупáтель, -я, *m.* wykupiciel, wykupujący, odkupiciel.

Выкупáтельница, -ы, *f.* wykupicielka, wykupująca, odkupicielka.

Выкупáть, Выкупить, *v. a.* wykupować, wykupić; odkupować, odkupić; rozkupować, rozkupić.

Выкупать, *v. a. perf.* wykąpać; -ся, *v. r. perf.* wykąpać się.

Выкупить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкупáть**, -ся.

Выкупка, -и, *f.* wykup, wykupienie, odkup, odkupienie.

Выкупленіе, -я, *n.* wykupienie, odkupienie.

Выкупной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* wykupny, odkupny, odkupczy, okupny; **выкупныя дéньги**, okup, wykupno, odkupiny; **выкупно́е** право, prawo odkupu или wykupu.

Выкупщикъ, Выкупщица, v. **Выкупáтель, Выкупáтельница**.

Выкупъ, -а, *m.* wykupienie; wykup, odkup, okup; wykupiny, odkupiny; право выкупа, prawo wykupu или odkupu.

Выкуреніе, Выкýриваніе, -я, *n.* wykurzenie, wykurzanie, wypalenie, wypalanie.

Выкýривать, Выкурить, *v. a.* wykurzać, wykurzyć; wypalać, wypalić; выкурить трýбку табакý, wypalić fajkę tytuniu; выкýривать пчедъ изъ ýлья, wykurzać pszczoły z ula; -ся, *v. p.* być wykurzanym, wykurzonym; być wypalanym, wypalonym.

Выкурить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкýривать**, -ся.

Выкурка, -и, *f.*, v. **Выкуреніе**.

Выкусить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выкýсывать**, -ся.

Выкýсываніе, -я, *n.* wygryzanie, odgryzanie, wykąsanie.

Выкусывать, Выкусить, *v. a.* wykęsywać, wykąsać, wykąsić, wygryzywać, wygryzać, wygryźć.

Выкушать, *v. a. perf.* wypić; выкушать рюмку винá, wypić kieliszek wina.

Выкушéніе, -я, *n.* wygryzienie.

Вылавлиáніе, -я, *n.* wyławianie.

Вылавливать, Выловить, *v. a.* wyławiać, wyłowić; -ся, *v. p.* być wyławianym, wyłowionym.

Вылазить, *v. a. perf.* przełazić po wszystkich kątach.

Вылазка, -и, *f.* wycieczka.

Вылазный, -ая, -ое, *adj.* wycieczkowy, od wycieczki; **вылазная калúтка**, v. **Вылазъ**; **вылазная шахта**, v. **Фáршахта**.

Вылазъ, -а, *m.* przelaz, dziura w murze do przełażenia.

Вылáмываніе, -я, *n.* wyłamywanie.

Вылáмывать, Вылóмать & **Вылóмить**, *v. a.* wyłamywać, wyłamać, wybijać, wybić; -ся, *v. p.* być wyłamywanym, wyłamanym.

Вылащиваніе, -я, *n.* gładzenie, wygładzanie.

Вылащивать, Вылощить, *v. a.* gładzić, wygładzać, wygładzić, glansować, wyglansować.

Выгланіе, -я, *n.* wyłganie, otrzymanie przez łganie или przez kłamstwo. [**лыгáть**.

Выгать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылежалый**, -ая, -ое, *adj.* wyleżały; odleżały; zleżały.

Вылежать, *v. a. perf.* wyleżeć, przez długi czas chorować.

Вылежаться, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылéживаться**.

Вылéживаться, Вылежаться, *v. r.* wyleżeć się, odpocząć; zleżeć się, odleżeć się.

Вылетáніе, -я, *n.* wylecenie, wylatanie.

Вылетáть, Вылетéть, *v. n.*

вылатáть, **вылецíть**, **вывбíть**, **вывбíгать**, **вывбíдь** бардзо прэдко.

Вы́летъ, -а, *m.* wylot, wylecenie; v. **Вылетáніе**; пуля прошлá на **вы́летъ**, kula [*karabinowa*, *armatna*] przeszła na wylot; на **вы́летъ**, na wylot, na wskroś.

Вы́летѣніе, -я, *n.* wylecenie, wylot. [**летáть**.

Вы́летѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылетáть**.

Вы́леченіе, -я, *n.* wyleczenie, wykurowanie.

Вылéчиваніе, -я, *n.* wyleczanie, przyprowadzanie do zdrowia.

Вылéчивать, **Вылéчить**, *v. a.* wyleczać, wyleczyć, kurować, wykurować, przywodzić, przywieść do zdrowia; **-ся**, *v. r.* wyleczać się, wyleczyć się, wykurować się, powrócić do zdrowia.

Вы́лечка, -и, *f.* wyleczenie, przyjście do zdrowia.

Вы́ливáніе, -я, *n.* wylewanie, wylanie, odlanie [z kruszczu].

Вы́ливать, **Вы́лить**, *v. a.* wylewać, wylać; odlewać, odlać [co z kruszczu]; **вы́ливать** водy насóсомъ, pompować wodę; **-ся**, *v. r. & p.* wylewać się; wylać się; wyciekać, wyciec, wypływać, wypłyć; być wylewanym, wylanym, być odlewanym, odlanym.

Вы́ливка, -и, *f.* wylanie, odlanie, wylewanie, odlewanie.

Вы́лизаніе, -я, *n.* wylizanie, zlizanie.

Вы́лизать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылúзывать**, **-ся**.

Вылúзываніе, -я, *n.* wylizywanie, zlizywanie.

Вылúзывать, **Вылизáть**, *v. a.* wylizywać, wylizać, zlizywać, zlizać.

Вылúнѣваніе, -я, *n.* linienie, wylinienie, postradanie włosów, *etc.*

Вылúнѣвать, **Вылúнѣть**, *v. n.* linieć, wyliniеć, wylenieć, postradać włosy (*etc.*).

Вылúнѣлый, -ая, -ое, *adj.* wyliniały, wypełzły. [**Вылúнѣвать**.

Вылúнять, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылúтіе**, -я, *n.* wylanie, odlanie; v. **Вылúваніе**.

Вылúтый, -ая, -ое, *part. p.* wylany; odlany; *bardzo podobny do kogo, wykapany (z oka); podobniuteńki; *fig.* онъ **вы́литый** въ отцá, jakoby ojcu z oka wypadł; podobniuteńki ojcu.

Вылúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылúвать**, **-ся**.

Вылóвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылáвливать**, **-ся**.

Вылóжить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылóживать** (I & II).

Вылóкать, *v. a. perf.* wylizać.

Вылóманіе, -я, *n.* wyłamanie, wyłom, przełom.

Вылóмать, **Вылóмить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылáмывать**, **-ся**.

Вылóмка, -и, *f.*, **Вылóмленіе**, -я, *n.*, v. **Вылóманіе**.

Вылóнъ, -а, *m.*, v. **Вылóманіе**.

Вылощéніе, -я, *n.* wygładzenie, wypolerowanie.

Вылощúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылáщивать**, **-ся**.

Вылудúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылýживать**, **-ся**.

Вылýдка, -и, *f.*, **Вылýженіе**, -я, *n.* pobielenie, pobiała, pokrycie cyną.

Вылýживаніе, -я, *n.* bielenie, pobielanie, wybielanie (cyną).

Вылýживать, **Вылудúть**, *v. a.* bielić, wybielać, wybielić, pobielać, pobielić cyną.

Вылукáвить, *v. a. perf.* podstępnie co wyłudzić, dostać, osiągnąć.

Вылупáніе, -я, *n.* wyłupanie, wyłuszczanie.

Вылупáть, **Вылупúть**, *v. a.* wyłupywać, wyłupać, wyłuszczać, wyłuszczyć; **вы́лупить глазá**, v. **Вы́пучить (глазá)**; **-ся**, *v. r.* wyłupiać się, wyłupić się, wyłuszczać się, wyłuszczyć się; wykluwać się, wykluć się.

Вылупúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылупáть**, **-ся**.

Вылуплéніе, -я, *n.* wyłupanie, wyłupienie, wyłuszczenie.

Вылупливáніе, -я, *n.* wyłupywanie, wyłuszczywanie.

Вылупливать, **Вылупля́ть**, **-ся**, v. **Вылупáть**, **-ся**.

Вылущáть, **-ся**, v. **Вылущивать**, **-ся**.

Вылущéніе, -я, *n.* wyłuszczenie, wyłuskanie; v. **Вылýщиваніе**.

Вылýщиваніе, -я, *n.* wyłuszczywanie, wyłuskiwanie.

Вылýщивать, **Вылущúть**, *v. a.* wyłuszczać, wyłuszczyć; **-ся**, *a)* *v. p.* być wyłuszczanym, wyłuszczonym; *β)* *v. r.* wyłuszczać się.

Вылыгáть, **Вылгáть**, *v. a.* łgać, wyłgać, wykłamywać, otrzymać przez kłamstwo.

Выль, -и, *f.* narośl, guz na ciele lub na drzewie.

Вылѣзáніе, -я, *n.* (*propr.* & *) wyłażenie. [łazić, wyleźć.

Вылѣзáть, **Вылѣзть**, *v. a.* wy-

Вылѣзлый, v. **Вылинялый**.

Вылѣзть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылѣзáть**.

Вылѣпить, **-ся**, v. *perf.*, v. *sub*: **Вылéпливать**, **-ся**.

Вылѣпка, -и, *f.*, **Вылѣпленіе**, -я, *n.* wymodelowanie, wzorowanie, wylepienie (*np.* w wosku), wyformowanie.

Вылѣпливаніе, -я, *n.* modelowanie, wzorowanie, wylepienie (*np.* w wosku), wyformowanie.

Вылѣпливать, **Вылѣпить**, *v. a.* modelować, wymodelować, formować, wylepiać, wylepić, robić wzory z gliny, z wosku.

Вылѣпля́ть, v. **Вылéпливать**.

Вылѣпокъ, -пка, *m.* wycisk, odcisk. [v. **Вылéч...**

Вылѣчивать, **Вылѣчить**, **-ся**, **Вымазаніе**, -я, *n.*, v. **Вымазка**.

Вымазать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымазывать**, **-ся**.

Вымазка, -и, *f.* wysmarowanie, wymazanie. [мазка.

Вымазываніе, -я, *n.*, v. **Вымáзываніе**, **Вымазáть**, *v. a.* mazać, wymazywać, wymazać; wysmarowywać, wysmarować; malować, wymalować; *it.* malowaniem или na malowanie wypotrzebować; **-ся**, *v. r.* wysmarowywać się, wysmarować się; wymazywać się, wymazać się.

Вымáкивать, **Вымакáть**, *v. a.* ciągnąć świece.

Вымáливаніе, -я, *n.* wypraszanie, wyżebranie.

Вымáливать, **Вымóлить**, *v. a.* upraszać, wypraszać, uprosić, wyprosić, wyżebrać; **-ся**, *v. p.* być wymodlonym, wyproszonym, wyżebranym.

Вымáлываніе, -я, *n.* wymielenie, wynagrodzenie za mlewo.

Вымáлывать, **Вымолóть**, *v. a.* wymlewać, wymleć mąkę *lub* zarabiać, zarobić mełciem zboża pieniądze; **-ся**, *v. p.* być wymielonym, wymełtym, zmełtym, zmielonym.

Вымáненіе, **Вымáниваніе**, -я, *n.* wyłudzenie; wymanienie; wywołanie przez podstęp.

Вымáнивать, **Вымáнить**, *v. a.* wyłudzać, wyłudzić; wymaniać, wymanić; wywabiać, wywabić; wyciągać, wyciągnąć kogo zkąd.

Вымáнить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымáнивать**, **-ся**.

Вымáнка, -и, *f.* wyłudzenie, wymanienie.

Вымáраніе, -я, *n.* zbrudzenie, pobrudzenie, wykreślenie.

Вымарáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымáрывать**, **-ся**.

Вымáриваніе, -я, *n.* wygładzanie, wymarzanie.

Вымáривать, **Вымóрить**, *v. a.* wymarzać, wymorzyć, morzyć, zamarzać, zamorzyć głodem.

Вымáрка, -и, *f.* przekreślenie; miejsce wymazane.

Вымáрываніе, -я, *n.* brudzenie, walanie; zbrudzenie, zwalanie; zwalanie; wymazanie, wykreślanie.

Вымáрывать, **Вымарáть**, *v. a.* brudzić, zbrudzić, walać, zwalać, murzyć; wykreślać, wykreślić; **-ся**, *a)* *v. p.* być wykreślanym, wykreślonym; *β)* *v. r.* walać się, powalać się, pobrudzić się.

Вымúсленіе, **Вымúсливаніе**, -я, *n.*, v. **Замúсленіе**, **Замúсливаніе**.

Вымúсливать, **Вымúслить**, **-ся**, v. **Замúсливать**, **-ся**.

Вымúтерѣлый, -ая, -ое, *adj.* zupełnie dojrzały.

Вымутерѣть, *v. n. perf.* zupełnie dojrzeć, dojrzeć.

Вымáчиваніе, -я, *n.* wymaczanie, moczenie, wymoczenie.

Вымáчивать, **Вымóчить**, *v. a.*

вымаскать, вымочить, змаскать, змочить. [нie.

Вымащиваніе, -я, *n.* brukowa-

Вымащивать, Вымостить, *v. a.* brukować, wybrukować.

Вымба, v. Густера.

Вымбовка, -и, *f.* winda pionowa, walec pionowy [z drągami poprzecznemi do podnoszenia ciężarów].

Вымежёвывать, Вымежевать, -ся, v. Отмеж.... [мирать.

Вымереть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымираніе,** -я, *n.* wymarzanie.

Вымерзать, Вымерзнуть, *v. n.* wymarzać, wymarznąć, zamarzać, zamarznąć, przemarzać, przemarznąć.

Вымерзлый, -ая -ое, *adj.* wymarzły, przemarzły, zamarzły.

Вымерлый, -ая, -ое, *adj.* wymarły. [Вымётать, -ся.

Вымести, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымостить,** -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымещать,** -ся.

Вымётаніе, -я, *n.* wymiatanie, wymiecenie.

I. Вымётать, Вымести, *v. a.* wymiatać, wymieść, zamiatać, zamieść; -ся, *v. p.* być wymiatanym, wymieciony.

II. Вымётать, Вымётать, *v. impers.* wyrzucać, wyrzucić; obrąbić.

Вымётать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымётать II & Вымётывать (I & II).** [zamiecenie.

Вымётеніе, -я, *n.* wymiecenie, **Вымётка,** -и, *f.* dzierzganie, obrąbianie, obrąbienie, falbaka; *it.* obrachunek.

Вымётки, -овъ, *pl. m.* wymiotki.

Вымётнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вымётывать (I).** [ny.

Вымѣтъ, -а, *m.* pazdzierz lnia-

Вымётываніе, -я, *n.* wymiatanie, wyrzucanie; obrąbianie.

I. Вымётывать, Вымётать, Вымётнуть, *v. a.* wyrzucać, wyrzucić; -ся, *v. p.* być wyrzuconym.

II. Вымётывать, Вымётать, *v. a.* dzierzgać, obrąbiać, obrąbić, obszywać, obszyć; -ся, *v. p.* być dzierzganym.

Вымещать, Выместить, *v. a.* - что на комъ-либо, мścić się, pomstować, pomścić się, napastwić się. [zemszczenie się.

Вымещеніе, -я, *n.* zemsta, **Вымиваніе,** -я, *n.* wygniatanie, wygniecenie.

Вымивать, Вымять, *v. a.* wygniatać, wygnieść, wymiąć, wydeptać; -ся, *v. p.* być wygniatanym, wygniecionym.

Выминка, -и, *f.* wymięcie, wygniecenie; wydeptanie.

Вымираніе, -я, *n.* wymieranie, wymrzenie. [wymierać, wymrzeć.

Вымирать, Вымереть, *v. n.* **Вымистая,** -ой, *adj.* wymiasta, z wielkiemi wymionami, (*np.* krowa). [wymię, wymisko.

Вымище, -а, *n. augm.* wielkie

Вымкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымыкать (II).** [dół, rów.

Вымокна, -ы, *f.* deszczowy

Вымоканіе, -я, *n.* wymakanie, moknięcie, wymoknięcie.

Вымокать, Вымокнуть, *v. n.* moknąć, wymakać, wymoknąć; stawać się, stać się miękkim od moknięcia; rozmakać, rozmoknąć.

Вымоклый, -ая, -ое, *adj.* zmoczony, zmokły, wymoczony, wymokły. [Вымокать.

Вымокнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымолачиваніе,** -я, *n.* wymłacanie.

Вымолачивать, Вымолотить, *v. a.* wymłacać, wymłócić; -ся, *v. p.* wymłacać się, wymłócić się; być wymłacanym, wymłóconym.

Вымолвить, *v. a. perf.* wymówić, przemówić.

Вымоленіе, -я, *n.*, **Вымолка,** -и, *f.* wymówienie, wymodlenie, wyproszenie, wyżebranie.

Вымолить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымаливать,** -ся.

Вымолотить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымолачивать,** -ся.

Вымолотіе, -я, *n.*, **Вымолотка,** -и, *f.* zmełcie, zmielenie, wymielenie.

Вымолотки, -токъ, *pl. f.* wymłotki. [tie.

Вымолоть, -а, *m.*, v. **Вымолотить,** -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымалывать,** -ся. [nie.

Вымолоченіе, -я, *n.* wymłócenie.

Вымолъ, -а, *m.* wymeł, ilość mąki otrzymywanéj ze zboża.

Вымолять, -ся, v. **Вымаливать,** -ся.

Вымораживаніе, -я, *n.* wymrożanie, zamrożanie.

Вымораживать, Вымаразить, *v. a.* wymrażać, wymrozić, zamrażać, zamrozić.

Вымореніе, -я, *n.* wymorzenie.

Выморить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымаривать,** -ся.

Вымороженіе, -я, *n.* wymrożenie, zamrożenie.

Вымораживать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымораживать,** -ся.

Вымороски, -овъ, *pl. m.* wymrozki, reszta mocnego napoju po wymarznięciu pozostała.

Вымороченый, -ая, -ое, *adj.* odumarły, pozostały po śmierci czyjéj bez właściciela i dziedziców, bezdziedziczny; вымороченое имѣніе, odumarłe dobro, odumarłe dobra. [marcie, pomór.

Выморъ, -а, *m.* wymór, wy-

Вымостить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымащивать,** -ся.

Вымостка, -и, *f.* wymoszczenie.

Вымощеніе, -я, *n.* wymoczenie, zmoczenie.

Вымочить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымачивать,** -ся.

Вымочка, -и, *f.* wymoczenie, zmoczenie. [nie.

Вымощеніе, -я, *n.* wybrukowa-

Вымпелъ, -а, *m.* bandera, chorągiewka. [*a.* wymądrzyć.

Вымудрять, Вымудрить, *v.*

Вымученіе, Вымучиваніе, -я, *n.* wymęczenie, wymożenie, wymuszenie.

Вымучивать, Вымучить, *v. a.* wymęczać, wymęczyć, wymożdżać, wymusić. [Вымучивать, -ся.

Вымучить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымуштровать,** *v. a. perf.* wymusztrować, wydoskonalić, wyćwiczyć kogo w czém.

Вымываніе, -я, *n.* wymycie, wymywanie, zmywanie.

Вымывать, Вымыть, *v. a.* wymywać, wymyć, zmywać, zmyć, wyprać; -ся, *v. r. & p.* obmywać się; być mytym, pranym.

Вымыканіе, -я, *n.* czesanie, oczyszczanie (*np.* lnu).

I. Вымыкать, Вымыкать, *v. a.* wyczesywać, wyczesać (len).

II. Вымыкать, Вымкнуть, *v. a.* wyjmować, wyjąć.

Вымыкать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымыкать,** -ся.

Вымышленіе, Вымышливаніе, v. **Намыл....** [v. **Намыл....**

Вымышливать, Вымылить, -ся, **Вымыселъ,** -сла, *m.* wymysł, wynalazek; zmyślenie; kłamstwo; fałsz. [Вымышлять, -ся.

Вымыслить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымыслъ,** v. **Вымыселъ.**

Вымытіе, -я, *n.* wymycie.

Вымыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымывать,** -ся.

Вымышленіе, -я, *n.* wynalezienie, wymyślenie, wynalazek.

Вымышленникъ, -а, *m.* wynalaźca. [laźczyni.

Вымышленница, -ы, *f.* wyna-

Вымышлять, Вымыслить, *v. a.* wymyślać, wymyślić.

Вымѣлить, *v. a.* okredzić.

Вымѣненіе, Вымѣниваніе, -я, *n.* wymienienie, wymienianie.

Вымѣнивать, Вымѣнить, *v. a.* wymieniać, wymienić; -ся, *v. p.* być wymienionym.

Вымѣнъ, -а, *m.* zamian, zamiana. [**Вымѣнивать,** -ся.

Вымѣнять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымѣреніе, Вымѣриваніе,** -я, *n.* wymierzenie, wymierzanie.

Вымѣривать, Вымѣрять, Вымѣрить, *v. a.* wymierzać, wymierzyć; -ся, *v. p.* być wymierzanym, wymierzonym.

Вымѣрокъ, -рка, *m.* reszta.

Вымѣрять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымѣривать,** -ся.

Вымѣрять, -ся, v. **Вымѣривать,** -ся. [**Вымѣшивать,** -ся.

Вымѣсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымѣска,** -и, *f.*, **Вымѣсъ,** -а, *m.* wygniecienie.

Вымѣшаніе, -я, *n.* wygniecenie. [**Вымѣшивать,** -ся.

Вымѣшать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымѣшиваніе,** -я, *n.* wygniatanie.

Вымѣшивать, Вымѣшать, Вы-

мѣсить, *v. a.* wygniatać, wygnieść; **–ся**, *v. p.* być wygniecionym.

Вы́мя, **–мени**, *n.* wymię.

Вымягче́ніе, **–я**, *n.* wymiękczenie.

Вымя́гчить, *v. a. perf.* wymiękczyć, zmiękczyć. [zmiękczenie.

Вы́мятіе, **–я**, *n.* wygniecienie;

Вы́мять, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вынима́ть**, **–ся**.

Вы́мячко, **–а**, *n. dim.* wymiątko.

†**Вынаши́вальщикъ**, **–а**, *m.* wynoszczyk.

Вынаши́ваніе, **–я**, *n.* wynaszanie, wynoszenie; znaszanie, wycieranie; układanie ptaka drapieżnego do łowów.

I. Вынаши́вать, *v. a.* wynaszać, wynosić, wynieść.

II. Вынаши́вать, **Вы́носить**, *v. a.* znaszać, znosić, wycierać, wytrzeć (odzież); wyuczać, wyuczyć, układać ptaka drapieżnego do łowu [*np.* sokoła].

Вы́несеніе, **–я**, *n.* wyniesienie.

Вы́нести (*abo* **Вы́несть**), **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выноси́ть**, **–ся**.

Вы́низаніе, **–я**, *n.* wyłożenie perłami. [**Вы́низывать**, **–ся**.

Вы́низать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́низка**, **–и**, *f.*, **Вы́низываніе**, **–я**, *n.* wykładanie, wyłożenie perłami.

Вы́низывать, **Вы́низать**, *v. a.* wykładać, wyłożyć perłami.

Вы́нима́ніе, **–я**, *n.* wyjmowanie, wyjęcie, dobywanie, dobycie, wybieranie, wybranie.

Вы́нима́тель, **–я**, *m.* wybieracz, dobywca. [raczka.

Вы́нима́тельница, **–ы**, *f.* wybie-

Вы́нима́ть, **Вы́нуть**, *v. a.* wyjmować, wyjąć; dobywać, dobyć; pojmać, pojąć; **–ся**, *v. p.* być wyjmowanym, wyjętym, dobywanym, dobytym.

Выноси́ть, *v. a. impf.*, **Вы́нести** & **Вы́несть**, *v. perf.* wynosić, wynieść; znosić, znieść.

Вы́носить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вынаши́вать (II).**

Вы́носка, **–и**, *f.* odsyłacz, przypisek; gloza; v. Nota.

Вы́носный, **–ая**, **–ое**, *adj.* wyjawiony, rozgłoszony (*np.* sekret jaki); przypiskowy, od przypisku.

Вы́носокъ, **–ска**, *m.* stara, znoszona suknia.

Вы́носъ, **–а**, *m.* wyniesienie; pogrzeb; kondukt; być на вы́носѣ, znajdować się na pogrzebie.

Вынощеніе, **–я**, *n.* wynoszenie, wyniesienie. [wytarcie (*np.* sukni).

Вы́ношеніе, **–я**, *n.* znoszenie,

Вы́нудить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вынужда́ть.**

Вынужда́ть, **Вы́нудить**, *v. a.* wymagać, wymódz, wymuszać, wymusić. [nie, przymus.

Вынужде́ніе, **–я**, *n.* wymuszenie.

Вынужде́ніе, **–я**, *n.* wymuszenie, wymus. [*p.* wymuszony.

Вы́нужденный, **–ая**, **–ое**, *part.*

Вы́нутіе, **–я**, *n.* wyjęcie, wyciągnienie, wydobycie.

Вы́нуть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вынима́ть**, **–ся.**

Вынира́ніе, **–я**, *n.* wynurzanie się, wypływanie z pod wody.

Вы́нирывать, **Вы́нырнуть**, *v. n.* wypływać, wypłynąć, wynurzać się, wynurzyć się (z wody).

Вы́нырнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́нирывать.**

Выныра́ніе, **–я**, *n.* wynurzenie się, wypłynienie z pod wody; v. Выхожде́ніе (2. *Astron.*).

Вы́нырять, v. **Вы́нирывать.**

Вы́нюханіе, **–я**, *n.* wyżycie tabaki; wyniuchanie.

Вы́нюхать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́нюхивать**, **–ся.**

Вы́нюхиваніе, **–я**, *n.* wyżywanie (tabaki), wyniuchiwanie.

Вы́нюхивать, **Вы́нюхать**, *v. a.* wyżywać, wyżyć, wyniuchiwać, wyniuchać tabakę.

Вы́няньченіе, **–я**, *n.* wypielęgnowanie, wypiastowanie.

Вы́няньчить, *v. a. perf.* wypielęgnować, wypiastować.

Вы́нятіе, **Вы́нять**, v. **Вы́нутіе**, **Вы́нуть.** [стрить, **–ся.**

Вы́острить, **–ся**, v. **Вы́во-**

Выпада́ніе, **–я**, *n.* wypadanie.

I. Выпада́ть, **Выпа́дать** & **Вы́пасть**, *v. n.* wypadać, wypaść, upadać, upaść; вы́пасть изъ рукъ, wypaść z rąk.

II. Выпада́ть, **Вы́пасть**, *v. n.* 1. wypadać, wypaść, upadać, upaść, spadać, spaść; вы́пало мно́го сне́гу, wiele śniegu spadło; 2. padać, wypadać, zdychać, zdechnąć (o bydle).

Вы́падать, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпада́ть (I).**

Выпаде́ніе, **–я**, *n.* wypadnienie, upadnienie; выпаде́ніе ма́тки, *Med.* opadnienie maciczne.

Вы́падокъ, **–дка**, *m. Veter.* wywichnienie nogi końskiéj, [choroba końska w kopycie].

Вы́падочная трава́, *f. Bot.* (*aster amellus*), jaster gawęda; v. Віолетникъ.

Вы́падъ, **–а**, *m.*, **Выпа́дываніе**, **–я**, *n.*, **Выпа́дка**, **–и**, *f.* wypad, wypadnienie, wypadnięcie.

Выпа́дывать, v. **Выпада́ть.**

Выпа́женіе, **Выпа́живаніе**, **–я**, *n.* wyfugowanie, wylaskowanie, narąbanie, nacięcie.

Выпа́живать, *v. a. impf.*, **Выпа́зить**, *v. perf.* fugować, wyfugować, laskować, wylaskować, narębywać, narąbać, nacinać, naciąć, żłobkować, żłobić, wyżłobkować.

Выпа́зка, **–и**, *f.* fugowanie, żłobkowanie, fuga, żłobek.

Выпа́иваніе, **–я**, *n.* 1. wylutowanie; 2. wypajanie, wypotrzebowanie pojeniem; 3. wykarmianie, odchowywanie (*np.* cielęcia mlékiem).

Выпа́ивать, **Вы́поить**, *v. a.* 1. wylutowywać, wylutować; 2. wypajać, wypoić, wypotrzebować pojeniem; 3. wykarmiać, wykarmić, odchować (*np.* cielę mlékiem).

Выпале́ніе, **–я**, *n.* 1. wypalenie, wystrzelenie; 2. wypalenie, spalenie, popalenie.

Выпа́ливаніе, **–я**, *n.* wypełzanie, wyłażenie.

Выпа́лзывать, v. **Выполза́ть.**

Выпа́ливаніе, **–я**, *n.* 1. wypalanie, wyniszczanie ogniem; 2. wypalanie, wystrzelanie; v. **Вы́паленіе.**

Выпа́ливать, *v. a. impf.*, **Вы́палить**, *v. perf.* 1. wypalać, wypalić, wyniszczać, wyniszczyć ogniem, spalić, popalić; 2. dawać, dać ognia, wypalić, wypalnąć, wystrzelać, wystrzelić; v. Выстрѣ́ливать.

Выпалъ, **–а**, *m.* (**вы́стрѣлъ**), wypał, wystrzał.

Выпа́лываніе, **–я**, *n.* wypielanie.

Выпа́лывать, **Вы́полоть**, *v. a.* wypielać, wypleć; **–ся**, *v. p.* być wypielanym, wypełtym.

Вы́палый, **–ая**, **–ое**, *adj.* wypadły, spadły.

Вы́пареніе, **Вы́париваніе**, **–я**, *n.* wyparzanie, naparzanie; wyparowanie; wywaporowanie; ewaporacya; exhalacya.

Вы́парительный, **–ая**, **–ое**, *adj.* do wyparzania *abo* do wyparowania używany; вы́парительная ма́шина, machina do wyparowia, exhalator.

Вы́паривать, **Вы́парить**, *v. a.* 1. wyparzać, wyparzyć, naparzać, naparzyć; 2. wyparować; wywaporować; **–ся**, *v. p.* być wyparzanym, wyparzonym; być wyparowanym.

Вы́парка, **–и**, *f.* 1. wyparzanie, wyparzenie; 2. *Chem.* wyparowanie; v. **Вы́пареніе.**

Вы́парный, **–ая**, **–ое**, *adj.* do wyparzania (do wyparzenia) *abo* do wyparowania używany.

Выпархиваніе, **–я**, *n.* wylatanie, wylatywanie.

Выпа́рхивать, **Вы́порхнуть**, *v. a.* wylatywać, wylatać, wylecieć, ulecieć.

Выпа́рываніе, **–я**, *n.* wyparanie, wyprócie; – черевá, wypatroszanie, wypatroszenie, wywnętrzanie, wywnętrzenie; *wyłojenie, ołojenie, wychłostanie, wytrzepanie (kogo) rózgami.

Выпа́рывать, **Вы́пороть**, *v. a.* 1. wyparać, wyprócie; – черевá, wypatroszać, wypatroszyć, wypotroszyć, wywnętrzać, wywnętrzyć, wnętrzności wyciągnąć; v. Потроши́ть; 2. вы́пороть (*v. perf.*) кого́-либо, *orznąć, obić, ołoić, wychłostać, wytrzepać kogo rózgami, batem; **–ся**, *a) v. r.* wyparać się, wypruwać się, wyprócie się; *β) v. p.* *być orzniętym,

wychłostanym, wytrzepanym rózgami.

Выпасáть, Выпáсывать, Выпасти, *v. a.* wypasać, wypasywać, wypaść; zarabiać, zarobić, zarobkować pasąc trzodę.

Выпасть, *v. perf.* wypaść (z czego, zkąd), wylecić; v. **Выпадáть.**

Выпáсываніе, -я, *n.* wypasywanie, wypasanie; zarabianie, zarobkowanie paszeniem trzody.

Выпáсывать, v. **Выпасáть.**

Выпáханіе, -я, *n.* wyoranie; zarobienie oraniem.

Выпахать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпáхивать, -ся.**

Выпáхиваніе, -я, *n.* wyorywanie; zarabianie, zarobkowanie oraniem, uprawą roli.

Выпáхивать, Выпахать, *v. a.* wyorywać, wyorać; zarobkować, zarabiać, zarobić, oraniem, uprawą roli; *it.* wypłaniać, wypłonić (ziemię), wycieńczać, wycieńczyć; **-ся**, *v. r.* wypłonieć.

Выпачканіе, -я, *n.* poplamienie, powalanie, zawalanie, zesmolenie, posmolenie, zamazanie.

Выпачкать, *v. a. perf.* poplamić, powalać, zawalać, ze-, posmolić, zamazać.

Выпашка, -и, *f.* wyoranie; v. **Вы́паханіе.**

Вы́пашь, -и, *f.* zaorane pole; wypłonione pole. [wypiek.

Выпеканіе, -я, *n.* wypiekanie,

Выпекáть, Выпечь, *v. a.* wypiekać, wypiec, upiec; **-ся**, *v. r.* & *p.* wypiekać się, wypiec się; być wypieczonym. [strzębia.

Вы́пелица, -ы, *f.* rodzaj ja-

Выпередить, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпереживать.**

Выпереженіе, Выпережáніе, v. **Опереж....**

Выпережáть, Выпередить, v. **Опереж....**

Выпереть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпирáть, -ся.**

Выпестреніе, -я, *n.* upstrzenie.

Выпестрить, *v. a. perf.* upstrzyć. [wanie.

Вы́печатаніе, -я, *n.* wydruko-

Вы́печатать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́печáтывать, -ся.**

Вы́печатка, -и, *f.* druk, wybicie, wytłoczenie; v. **Вы́печатаніе.** [kowanie.

Вы́печáтываніе, -я, *n.* wydru-

Вы́печáтывать, Вы́печатать, *v. a.* drukować, wydrukować, wytłaczać, wytłoczyć, wybijać, wybić; **-ся**, *v. p.* być wydrukowanym, wytłoczonym, wybitym; (o czcionkach:) być zbitym, startym. [-и, *f.* wypieczenie.

Вы́печеніе, -я, *n.*, **Вы́печка, Вы́печь, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́пекать, -ся.** [wypicie.

Вы́пиваніе, -я, *n.* wypijanie,

Вы́пивать, Вы́пить, *v. a.* wypijać, wypić; вы́пить рюмку, стака́нъ вина́, wypić kieliszek, szklankę wina; вы́пить стака́нчикъ (*abo* рю́мочку), wypić kieliszek wina; вы́пить лишнюю (рюмку), *podpić sobie; вы́пить ядъ, wypić truciznę; otruć się; **-ся**, *v. p.* być wypijanym, wypitym; wypić się; вы́пиваться изъ ума, od pijaństwa rozum tracić.

Вы́пиленіе, Вы́пиливаніе, -я, *n.* wypiłowanie, wypiłowywanie.

Вы́пиливать, Вы́пилить, *v. a.* wypiłowywać, wypiłować (piłnikiem); zarabiać, zarobić piłą; **-ся**, *v. r.* & *p.* wypilić się; być wypiłowywanym, wypiłowanym.

Вы́пилить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́пиливать, -ся.**

Вы́пилка, -и, *f.* wypiłowanie.

Выпиráніе, -я, *n.* wypychanie, wypchanie, wypchnięcie, wypieranie, wyparcie.

Выпирáть, Вы́переть, *v. a.* wypychać, wypchnąć, wypierać, wyprzeć, parciem wycisnąć.

Выписáніе, -я, *n.* wypisanie; wykreślenie, wyrzucenie; *it.* zapisanie, sprowadzenie (*np.* towarów). [**Выпи́сывать, -ся.**

Выписать, ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Вы́писка, -и, *f.* 1. v. **Вы́писаніе**; 2. wypis, wyciąg, extrakt, treść.

Вы́писно́й, (-но́й), **-а́я, -о́е**, *adj.* zapisany, sprowadzony (zkąd), zagraniczny.

Вы́писчикъ, -а, *m.* wypisnik, wypisacz, robiący wypisy, wyciągi, extrakty.

Вы́писываніе, -я, *n.* 1. wypisywanie, wyciąganie, robienie wypisów, wyciągów, extraktów; 2. wykreślanie, wyrzucanie; 3. zapisywanie, sprowadzanie (zkąd towarów).

Вы́писыватель, -я, *m.* wypisacz, wypisnik, który wypisuje, wyciąga, robiący wypisy, wyciągi, extrakty.

Вы́писывать, Вы́писать, *v. a.* 1. wypisywać, wypisać, wyciągać, wyciągnąć; 2. wykreślać, wykreślić, wyłączyć kogo (*np.* z towarzystwa jakiego, *etc.*); 3. zapisywać, zapisać, sprowadzać, sprowadzić (zkąd towary); **-ся**, *a) v. r.* wypisywać się, wypisać się z czego; przestawać, przestać być czém; *β) v. p.* być wypisywanym, wypisanym; być wykreślanym, wykreślonym.

Вы́пись, -и, *f.*, v. **Вы́писка (2).** [**Выпивáть, -ся.**

Вы́пить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Вы́пихать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Вы́пихивать, -ся. [nie.

Вы́пихиваніе, -я, *n.* wypychanie.

Вы́пихивать, Вы́пихать, Вы́пихнуть, *v. a.* wypychać, wypchnąć; вы́пихнуть изъ комнаты, wypchnąć kogo za drzwi; **-ся**, *v. p.* być wypychanym, wypchniętym.

Вы́пихнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́пихивать, -ся.**

Вы́плавить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́плавливать, -ся.**

Вы́плавка, -и, *f.*, **Вы́плавленіе**, -я, *n.* topienie, wytopienie (*np.* kruszczu).

Вы́плавливаніе, -я, *n.* topienie, wytapianie.

Вы́плавливать, Вы́плавить, *v. a.* wytapiać, wytopić (*np.* kruszec z rudy); **-ся**, *v. p.* być wytapianym, wytopionym; topić się.

Вы́плавлять, -ся, v. **Вы́плавливать, -ся.**

Вы́плавно́й, (-но́й), **-а́я, -о́е**, *adj.* przez topienie otrzymany; wytopiony.

Вы́плавокъ, -вка, *m.* 1. *Chem.* (*regulus*), królik, wytopek, [istota kruszczowa]; 2. wyrostek (drzew, ziół), odrostek; *it.* v. **Вы́плывокъ.**

Вы́плакать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́плáкивать, -ся.**

Вы́плáкиваніе, Вы́плаканіе, -я, *n.* wypłakiwanie, wypłakanie, wyżebranie czego.

Вы́плáкивать, Вы́плакать, *v. a.* wypłakiwać, wypłakać co, wyżebrać, otrzymać co za pomocą płaczu, wyżebrać co płaczem; *it.* wypłakać głaź, wypłakać oczy; **-ся**, *v. p.* być wypłakanym.

Выплата, -ы, *f.* wypłata, wypłacenie, wynagrodzenie.

Вы́платить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́плáчивать, -ся.**

Вы́плаченіе, -я, *n.* wypłacenie, wypłata, odpłacenie, zapłacenie.

Вы́плáчиваніе, -я, *n.* wypłacanie, zapłacanie, odpłacanie.

Вы́плáчивать, Вы́платить, *v. a.* wypłacać, wypłacić, zapłacać, zapłacić, spłacać, spłacić, odpłacać, odpłacić; вы́платить (долгъ) по счёту, zapłacić rachunek; **-ся**, *a) v. r.* wypłacać się, wypłacić się; *β)* być wypłacanym, wypłaconym.

Вы́плащиваніе, Вы́плащивать, v. **Вы́площ.....**

Вы́плевать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́плёвывать, -ся.**

Вы́плевокъ, -вка, *m.* plwocina, *pl.* plwociny, to co wyplunono, wypluto. [wanie.

Вы́плёвываніе, -я, *n.* wyplu-

Вы́плёвывать, Вы́плевать, *v. a.* wypluwać, wypluć, wyplunąć; **-ся**, *v. p.* być wypluwanym, wypłutym, wyplunionym.

Вы́плескиваніе, -я, *n.* wypluśnięcie, wypluskanie, rozlanie.

Вы́плескать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́плёскивать, -ся.**

Вы́плески, -овъ, *pl. m.* wylanie, to co wypluskano, rozlano.

Вы́плёскиваніе, *cfr.* **Вы́плескáніе.**

Вы́плёскивать, Вы́плескать, Вы́плеснуть, *v. a.* wypluskiwać, wypluskać, wyplusnąć, wy-, rozlewać, -lać; **-ся**, *α) v. r.* wypluskać się, wyplusnąć się; *β) v. p.* być wypluskanym, wylanym, rozlanym.

Вы́плеснутіе, v. **Выплескáніе.** [*sub*: **Выплёскивать, -ся.**

Вы́плеснуть, -ся, *v. perf.*, v. **Вы́плести & Вы́плесть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вылетáть, -ся.**

Вы́плетáніе, -*я*, *n.* wyplatanie; uplatanie; rozplatanie; wplatanie; uplatanie [czego w czém].

Вы́плетáть, Вы́плести & Вы́плесть, *v. a.* wyplatać, wypleść; uplatać, upleść; rozplatać, rozpleść; upleść, wyrobić [co w czém]; (выработывать плетеніемъ), wyplatać, wypleść, zarabiać, zarobić pleceniem; **-ся**, *a*) *v. r.* wyplatać się, wypleść się, rozplatać się, rozpleść się; *wyplatać się, wypleść się, wyplątywać się, wyplątać się, wywikłać się, wyskrobać się, wykołatać się, wybrnąć z czego; *β*) *v. p.* być wyplatanym, wyplecionym; być uplatanym, uplecionym.

Вы́плетеніе, -*я*, *n.* wyplecenie, uplecenie, splecenie, wyplot, *cfr.* **Вы́плетáніе.**

Вы́площеніе, Вы́площиваніе, -*я*, *n.* wypłaszczenie, wypłaszczanie, spłaszczenie, spłaszczanie.

Вы́площивать, Вы́площить, *v. a.* wypłaszczać, wypłaszczyć, spłaszczać, spłaszczyć; **-ся**, *v. p.* wypłaszczać się, spłaszczać się; być wypłaszczanym, wypłaszczonym, być spłaszczanym, spłaszczonym.

Вы́площить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́площивать, -ся.**

Вы́плываніе, -*я*, *n.* wypływanie; v. **Всплывáніе.**

Вы́плывать, *v. n. impf.*, wypływać; v. **Всплывáть.**

Вы́плывокъ, -вка, *m.* narośl, wyrostek drzewny; v. **Капъ.**

Вы́плытіе, -*я*, *n.* wypłynienie; v. **Всплываніе.**

Вы́плыть, *v. n. perf.* wypłynąć; v. **Всплыть.**

Вы́плюнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выплёвывать, -ся.**

Вы́плясаніе, -*я*, *n.* wypląsanie, wyplęsanie, wytańcowanie, zarobienie przez tańcowanie.

Вы́плясать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́плясывать, -ся.**

Вы́пляска, -*я*, *f.*, **Вы́плясываніе**, -*я*, *n.* wyplązywanie, tańcowanie, skakanie, skoki, tańce.

Вы́плясывать, Вы́плясать, *v. a.* wyplązywać, wyplązać, tańcować, wytańcowywać, wytańcować, plązając wyskakiwać, wyskoczyć; (пріобрѣтать, пріобрѣсть пляскою), wytańcowywać, wytańcować, zarabiać, zarobić, otrzymać co przez tańcowanie.

Вы́поеніе, -*я*, *n.* wypojenie; v. **Вы́пáиваніе.**

Вы́поить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́пáивать, -ся.**

Вы́полáскиваніе, -*я*, *n.* wypłókiwanie, wypłókanie.

Вы́полáскивать, Вы́полоскать, *v. a.* wypłókiwać, wypłókać & wypłukać; **-ся**, *v. p.* być wypłókiwanym, wypłókanym.

Вы́полáзаніе, -*я*, *n.* wypełzanie, wyłażenie.

Вы́полáзать, Вы́полати & Вы́ползть, *v. n.* wypełzać, wypełznąć, wyłazić, wyleźć; выползти изъ-подъ стола, wyleźć z pod stołu. [lerowanie.

Вы́полированіе, -*я*, *n.* wypo-

Вы́полировать, *v. a. perf.* wypolerować; **-ся**, *v. p.* być wypolerowanym. [rowanie; politura.

Вы́полировка, -*я*, *f.* wypole-

Вы́полненіе, -*я*, *n.* wypełnienie, uskutecznienie.

Вы́полнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выполнáть, -ся.**

Вы́полнять, Вы́полнить, *v. a.* wypełniać, wypełnić, uskuteczniać, uskutecznić; **-ся**, *v. p.* być wypełnianym, wypełnionym, być uskutecznionym.

Вы́полосканіе, -*я*, *n.* wypłókanie, wypłukanie.

Вы́полоскать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́полáскивать, -ся.**

Вы́полотіе, -*я*, *n.* wypielenie, wyplenie.

Вы́полоть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́пáливать, -ся.**

Вы́пользованіе, v. Вы́леченіе.

Вы́пользовать, -ся, v. **Вы́лечить, -ся.** [próżnianie.

Вы́поражниваніе, -*я*, *n.* wy-

Вы́поражнивать, Вы́порожнить & Вы́пороснить, *v. a.* wypróżniać, wypróżnić; **-ся**, *v. p.* być wypróżnianym, wypróżnionym. [żnienie.

Вы́порожненіе, -*я*, *n.* wypró-

Вы́порожнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́поражнивать, -ся.**

Вы́порознить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́поражнивать, -ся.**

Вы́поротіе, -*я*, *n.* wyprócie.

Вы́поротокъ, -тка, *m.* (животное, выпоротое изъ брюха самки), wyprótek, wyporek, wyrzezek, wyrzezanieo, zwierzątko wypróte z wnętrzności matki.

Вы́пороть, *v. a. perf.* wypróć; *(больно высѣчь), wychłostać, ocwiczyć, wyprać kogo porządnie; **-ся**, *v. r. & p.* wypróć się; v. *sub*: **Вы́парывать, -ся.**

Вы́порхиваніе, Вы́порхивать, v. **Вы́пáрх....** [**Вы́пáрхивать.**

Вы́порхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́порхивать.**

Вы́порь, -*а*, *m.* zwrót, zgięcie, przegięcie, wygięcie; v. **Изги́бина, Горби́на.**

Вы́потрошеніе, -*я*, *n.* wypatroszenie, wypotroszenie, wywnętrzenie.

Вы́потрошить, *v. a. perf.* wypatroszyć, wypotroszyć, wywnętrzyć; *cfr.* **Оправи́ть**; **-ся**, *v. p.* być wypatroszonym, wywnętrzonym.

Вы́потѣлый, -*ая*, -*ое*, *adj.* wypotniały, wypocony.

Вы́потѣть, *v. n. perf.* wypocić się, wypotnieć.

Вы́править, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выправлáть, -ся.**

Вы́правка, -*и*, *f.* 1. naprawa, poprawa, poprawka, na-, po-prawianie na lepsze; – опибóкъ, poprawa, poprawienie błędów drukarskich, korekta, korrekta; 2. v. **Спрáвка**; 3. войнская вы́правка, postawa wojskowa; wykształcenie wojskowe.

Вы́правленіе, Вы́правливаніе, -*я*, *n.* poprawienie, poprawianie; wyprostowanie, sprostowanie, *etc.*, v. *verb.* **Выправлáть, Вы́править.** [**правлáть, -ся.**

Вы́правливать, -ся, v. **Вы́правлáть, Вы́править**, *v. a.* poprawiać, poprawić; wyprasczać, wyprostywać, wyprostować, wyprościć, sprostować; wyrównywać, wyrównać; wygładzać, wygładzić; kształcić, wykształcać, wykształcić, wyuczyć, wytresować, wprawić (do czego), wyćwiczyć (kogo w czém); *pop.* wyprasczać, wyprosić co (u zwierzchności); выправлять ошибки, пéрвый корректóрный листъ, poprawiać błędy drukarskie, pierwszą korektę; вы́править рéкрута, wykształcić rekruta [na żołnierza]; **-ся**, *a*) *v. r.* poprawiać się, poprawić się, polepszać się, polepszyć się; przychodzić, przyjść do siebie, do sił; дéрево выправлáется, drzewo przychodzi do siebie; – о чёмъ, v. **Освѣдомля́ться, Справля́ться**; *β*) *v. p.* być poprawianym, poprawionym.

Вы́правочный, -ая, -ое, *adj.* kor(r)ekturny; вы́правочный листъ, arkusz drukowany do poprawki; arkusz z poprawkami.

Вы́прáстывать, -ся, v. **Вы́поражнивать, -ся.** [szanie.

Вы́прáшиваніе, -*я*, *n.* wypra-

Вы́прáшивать, Вы́просить, *v. a.* wyprasać, wyprosić; upraszać, uprosić; **-ся**, *a*) *v. r.* wyprasać się, wyprosić się, uprosić, wyjednać sobie co; *β*) *v. p.* być wyproszonym, uproszonym.

Вы́проваживаніе, -*я*, *n.* wyprowadzenie; wysyłanie (z miasta pod strażą).

Вы́проваживать, Вы́проводить, *v. a.* wyprowadzać, wyprowadzić; – кого-либо изъ гóрода, wyprowadzać, wyprowadzić, wysyłać, wysłać kogo z miasta pod strażą; **-ся**, *v. p.* być wyprowadzanym, wyprowadzonym.

Вы́проводить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́проваживать, -ся.**

Вы́проводка, -*и*, *f.*, **Вы́проводъ**, -*а*, *m.* wyprowadzenie.

Вы́провожденіе, -*я*, *n.* wyprowadzenie; wysłanie (z miasta pod strażą). [dać.

Вы́продать, *v. a. perf.* wyprze-

Вы́прокúдываніе, -*я*, *n.* wyrzucanie; wywracanie.

Вы́прокúдывать, Вы́прокнуть, *v. a.* wyrzucać, wyrzucić; wywra-

сать, wywrócić; **-ся**, *α) v. r.* wyrzucać się, wyrzucić się; wypadać, wypaść; *β) v. p.* być wyrzucanym, wyrzuconym; być wywróconym.

Выпрокинуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Выпрокидывать, -ся.** [**Выпра́шивать, -ся.**

Выпросить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпростать, -ся**, v. **Выпоро́жнить, -ся.**

Выпрошеніе, *-я, n.* wyproszenie. [**Выпра́шивать (II).**

Выпрыгать, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпры́гиваніе**, *-я, n.* wyskakiwanie, tańcowanie.

I. Выпры́гивать, Выпры́гнуть, *v. n.* wyskakiwać, wyskoczyć, podskakiwać, podskoczyć, tańcować.

II. Выпры́гивать, Выпры́гать, *v. a.* wyskakiwać, wyskoczyć; odzyskać co przez wyskakiwanie.

Выпры́гнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпры́гивать (I).**

Выпы́сканіе, *-я, n.* wypryskanie, opryskanie.

Выпы́скать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпы́скивать, -ся.** [**каніе.**

Выпы́скиваніе, *cfr.* **Выпы́скиваніе.**

Выпы́скивать, Выпы́скать, Выпы́снуть, *v. a.* wypryskiwać, wypryskać, wyprysnąć; rozpryskiwać, rozpryskać, rozprysnąć; opryskiwać, opryskać, oprysnąć; **-ся**, *α) v. r.* popryskiwać się, popryskać się, polać się; *β) v. p.* być popryskanym, opryskanym, okropionym, polanym; być wy-, rozpryskanym.

Выпы́снуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Выпы́скивать, -ся.**

Выпрѣ́ваніе, *-я, n.* wygotowanie; wyprzanie; wyprzałość.

Выпрѣ́вать, Выпрѣ́ть, *v. n.* wygotowywać się, wygotować się; wyparować; wyprzewać, wyprzeć; pocić się, wypocić się.

Выпрѣ́лый, -ая, -ое, *adj. part.* wygotowany; wyprzały.

Выпрѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпрѣ́вать.** [nie.

Выпряга́ніе, *-я, n.* wyprzęganie.

Выпряга́ть, Выпря́чь, *v. a.* wyprzęgać, wyprządz; **-ся**, *α) v. r.* wyprzęgać się, wyprządz się, rozprzęgać się, rozprządz się; *β) v. p.* być wyprzęganym, wyprzężonym.

Выпряда́ніе, *-я, n.* wyprzędzanie; *it.* v. **Выпря́гиваніе.**

Выпряда́ть, -ся, v. **Выпря́дывать, -ся (I & II).**

Выпряде́ніе, Выпря́дываніе, *cfr.* **Выпряда́ніе.**

I. Выпря́дывать, Выпрясть, *v. n.* wyskakiwać, wyskoczyć.

II. Выпря́дывать, Выпрясть, *v. a.* 1. wyprzędać, wyprządać, wyprząść, przędząc wyciągać [*np.* nici ze lnu]; 2. zarabiać, zarobić przędzeniem; 3. **-ся**, *v. p.* być wyprzędanym, wyprzędzonym.

Выпряде́ніе, *-я, n.* wyprzędzenie, wyprzędanie; zarabianie, zarobienie przędzeniem.

Выпряже́ніе, *-я, n., Выпряжка, -и f.* wyprzężenie, wyprzęganie.

Выпрями́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпрямля́ть, -ся.**

Выпрямле́ніе, Выпрямля́ніе, *-я, n.* wyprostowanie, prostowanie, odkrzywienie, odkrzywianie. [**пряма́ть, -ся.**

Выпрямля́ть, -ся, v. **Выпряма́ть, Выпря́мить**, *v. a.* wypaszczać, wyprostywać, wyprostować, wyprościć, odkrzywiać, odkrzywić; **-ся**, *α) v. r.* wypraszczać się, wyprostować się, wyprościć się, prostować się; *it.* v. **Вытя́гиваться** (**пе́редъ кѣ́мъ-либо**); *β) v. p.* być wyprostowanym. [**пра́дывать (I).**

Выпрясть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпря́дывать, -ся (II).**

Выпря́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпряга́ть, -ся.**

Выпу́гиваніе, *-я, n.* wystraszanie, wystraszenie, wypłaszanie, wypłoszenie.

Выпу́гивать, Выпугнуть, *v. a.* wystraszać, wystraszyć, wypłaszać, wypłoszyć; **-ся**, *v. p.* być wystraszanym, wystraszonym; być wypłaszanym, wypłoszonym.

Выпугнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпу́гивать, -ся.**

Выпука, *-и, f. pop.*, v. **Выпу́клость**; *it.* v. **Вы́ступъ**; глаза съ выпукою, oczy wypukłe.

Выпуклина, -ы, f. wypuklina; miejsce wypukłe; wypukłość.

Выпукловогнутый, -ая, -ое, *adj.* wypukło-wklęsły, (mający jedną stronę wypukłą, a drugą wklęsłą).

Выпу́клость, -и, *f.* (*convexitas*), okrągłość powierzchowna, wypukła; wypukłość; wypuklina; tętość; obłączystość.

Выпу́клый, -ая, -ое, *adj.* brzuchaty, wypukły, obłączysty; вы́пуклая работа, wypukła robota, rzeźba; wypukłorzeźba.

Выпускáніе, *-я, n.* wypuszczanie, wypuszczenie.

Выпуска́ть, Выпустить, *v. a.* puszczać, wypuszczać, wypuścić; opuszczać, opuścić (*np.* miejsce jakie w książce, *etc.*); wypuszczać, wypuścić, uwolniać, uwolnić (*np.* ze służby żołnierza, *etc.*), odprawiać, odprawić; *it.* wypuszczać, wypuścić, wydawać, wydać (*np.* dzieło jakie na świat); [**высовывать, выставлять наружу: когти, жало**], wysuwać, wysunąć [**пазуху, ядло**]; **выпустить кого изъ тюрьмы**, wypuścić kogo z więzienia; **выпустить изъ рукъ**, wypuścić z rąk; **-ся**, *v. p.* być wypuszczonym, uwolnionym.

Выпускни́къ, -а, *m.* przewód wychodowy; droga wychodowa; moczociąg, kateter; *Chir.* v. **Катéтеръ.**

Выпускно́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* wypuszczalny, do wypuszczania przeznaczony; **выпускно́й ученикъ**, uczeń odchodzący do uniwersytetu; *it.* v. **Я́йчница, Кѣ́ла (выпускна́я).**

Выпускъ, -а, *m.* wypuszczanie, wypuszczenie; wypust, wydatność, występ, wyskok (*Archit.*); wywóz (*np.* towarów); opuszczenie (czego, *np.* w przepisywaniu); wypuszczenie, uwolnienie, odprawa [ze służby wojskowéj lub cywilnéj]; broszcz, wypustka [u sukni]; *wystrzał. [*sub*: **Выпуска́ть, -ся.**

Выпустить, -ся, v. *perf.*, v. **Выпутáніе**, *-я, n.* (*propr.* & *) rozplątanie; wywikłanie, rozwikłanie, wywinienie.

Выпутать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпу́тывать, -ся.**

Выпу́тываніе, *-я, n.* rozplątanie; rozwikłanie, wywikłanie, wywinienie.

Выпу́тывать, Выпутать, *v. a.* (*propr.* & *) rozplątywać, rozplątać; rozwikłać, wywikłać, wywinąć; **-ся**, *v. r.* wywikłać się, wywinąć się.

Выпученіе, *-я, n.* wydęcie, wypaczenie, wytrzeszczenie.

Выпу́чиваніе, *-я, n.* wypaczanie, wytrzeszczanie.

Выпу́чивать, Выпучить, *v. a.* wydymać, wydąć; wypaczać, wypaczyć; wytrzeszczać, wytrzeszczyć; wypukłym czynić; вы-пу́чивать глаза, wytrzeszczać oczy; *it.* v. **Выпя́ливать**; дно у бочки выпучило, dno beczki rozeschło się; **-ся**, *v. r.* wypaczać się, wypaczyć się; stać się wypukłym.

Выпучить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпу́чивать, -ся.**

Выпушка, -и, *f.* wypustek, wypustka [u sukni]; broszcz.

Выпущáть, -ся, v. **Выпуска́ть, -ся.**

Выпущеніе, *-я, n.* wypuszczenie; opuszczenie; uwolnienie, odprawa; v. **Выпускъ.**

Выпь, *-а, m. H. n.* (*ardea stellaris*), bąk, (ptak). [chanie.

Выпы́риваніе, *-я, n.* wypy-

Выпы́ривать, Выпырнуть, *v. a.* wypychać, wypchać, wypchnąć; **-ся**, *v. p.* być wypychanym, wypchanym, wypchniętym.

Выпырнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Выпы́ривать, -ся.**

Выпытáніе, *-я, n.* wypytanie, wybadanie, wyśledzenie.

Выпытать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выпы́тывать, -ся.**

Выпы́тка, -и, f., v. **Выпытáніе.**

Выпы́тываніе, *-я, n.* wypytywanie, dochodzenie, wybadywanie, wyśledzenie.

Выпы́тывать, Выпытать, *v. a.* wypytywać, wypytać, dochodzić, wybadywać, wybadać, wyśledzać, wyśledzić; **-ся**, *v. p.* być wypytanym, wybadanym, wyśledzonym.

Выпь, -и, *f.*, v. **Выпъ.**

Выпѣва́ніе, –я, *n.* wyśpiewanie.

Выпѣва́ть, Выпѣ́ть, *v. a.* 1. wyśpiewywać, wyśpiewać; 2. śpiewaniem zapracować, zarabiać, zarobić. [вать.

Выпѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Выпѣ-

Выпя́леніе, Выпя́ливаніе, –я, *n.* 1. wyprócie, wyparanie, odpięcie, odpinanie (z krosienek); 2. wytrzeszczenie, wytrzeszczanie.

Выпя́ливать, Выпя́лить, *v. a.* wyparać, wyprócić, odpinać, odpiąć (z krosienek); выпя́лить глаза, oczy wytrzeszczyć, wyszczerzyć, wywalić; *it.* v. Вытаращить; –ся, *v. p.* być wyprótym, odpiętym (z krosienek).

Выпя́лить, –ся, *v. perf.*, *v. sub*: Выпя́ливать, –ся.

Выпя́тить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Выпя́чивать, –ся.

Выпя́ченіе, Выпя́чиваніе, –я, *n.* wypuczenie, wypuczanie, wystawienie, wystawianie, podawanie, podanie naprzód, cofanie.

Выпя́чивать, Выпя́тить, *v. a.* wypuczać, wypuczyć, wystawiać, wystawić, podawać, podać naprzód; –ся, *a*) *v. r.* wydawać się, wydać się, wysuwać się, wysunąć się, występować, wystawać, podać się naprzód; *β*) *v. p.* być wypuszczonym, wystawionym.

Вы́работаніе, –я, *n.* wypracowanie czego, wyrobienie, wykończenie; zapracowanie, zarobienie.

Вы́работать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вы́работывать, –ся.

Вы́работка, –и, *f.* 1. wypracowanie, wykończenie, wyrobienie; 2. robota (wykończona); 3. zapracowanie, zarobienie, zarobek; *it.* v. Заклáдывать (вы́работку).

Вы́работываніе, v. **Вы́работаніе.**

Вы́работывать, Вы́работать, *v. a.* 1. wyrabiać, wyrobić, wypracować; wykończyć robotę jaką; 2. zarabiać, zarobić, zapracować; –ся, *v. p.* być wypracowanym, wyrobionym, wykończonym; być zapracowanym, zarobionym.

Вы́равненіе, Вы́равниваніе, –я, *n.* wyrównienie, wyrównywanie; – ватерпáсомъ, подъ ватерпáсъ, wyrównanie z poziomem wody.

Вы́равнивать, Вы́равнять *abo* **Вы́ровнять**, *v. a.* wyrównywać, wyrównać; – ватерпáсомъ, – подъ ватерпасъ, wyrównać z poziomem wody; – по отвѣсу, pod pion wyrównać; –ся, *a*) *v. r.* wyrównywać się, wyrównać się; stać się równym, gładkim; *Milit.* wyrównać się, stanąć w prostéj linii; * wyrosnąć, wyładnieć; *β*) *v. p.* być wyrównywanym, wyrównanym. [*sub*: Вы́равнивать, –ся.

Вы́равнять, –ся, *v. perf.*, v. **Вы́равнивать, –ся.**

Вы́ражать, Вы́разить, *v. a.* wyrażać, wyrazić, wydawać, wydać w słowach, wykładać, wyłożyć, wyjaśniać, wyjaśnić; *it.* wymawiać, wymówić; (*w malar.* etc.) wydawać, wydać, wystawiać, wystawić; (*w muzyce*:) udawać co, oddać co; –ся, *a*) *v. r.* wyrażać się, wyrazić się; *β*) *v. p.* być wyrażanym, wyrażonym; być wymawianym, wymówionym, *etc.*

Выражда́ться, Вы́родиться, *v. n.* wyradzać się, wyrodzić się.

Выраже́ніе, –я, *n.* wyrażenie, wyłożenie; wyraz twarzy; (*w malar.*) wydanie, wystawienie, żywe wyobrażenie namiętności; (*w muzyce*:) wyraz, oddanie.

Выразительность, –и, *f.* wyraźność, wyrazistość, dobitność, moc, energia (w mówieniu).

Выразительный, –ая, –ое, *adj.* wyraźny, wyrazisty, dobitny, energiczny.

Вы́разить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выража́ть, –ся.** [(умóчь).

Вы́разумѣніе, v. **Постиже́ніе**

Вы́разумѣть, v. **Постигнуть, Поня́ть.** [nie z rąk.

Вы́рáниваніе, –я, *n.* upuszczanie.

Вы́рáнивать, Вы́ронить, *v. a.* upuszczać, upuścić (z rąk), dać wypaść, wyraniać, wyroniać, wyronić, wyrzucić; –ся, *a*) *v. r.* wypadać, wypaść; *β*) *v. p.* ginąć, zginąć. [wyrośnienie.

Вы́растáніе, –я, *n.* wyrastanie.

Вы́растать, Вы́расти, *v. n.* wyrastać, wyrosnąć, wyrość.

Вы́растить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Вы́ращать, –ся. [щать, –ся.

Вы́ращать, –ся, v. **Вы́ро-**

Вы́ращиваніе, –я, *n.* wychowywanie; v. **Вы́ращеніе.**

Вы́ращивать, –ся, v. **Вы́ращать, –ся**

Вы́рваніе, –я, *n.* wyrwanie.

Вы́рвать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вырывать, –ся (I).**

Вы́рдѣлый, –ая, –ое, *adj.* (*o wrzodach*:) dostały, dojrzały.

Вы́рдѣніе, –я, *n.* (*o wrzodach*:) dostałość, dojrzałość.

Вы́рдѣть, *v. n. perf.* (*o wrzodach*: wystać się, dojrzeć.

Выреаýбъ, –а, *m. H. n.* (*cyprinus dentex*), wyroząb, wiroząb, karpiołosoś, [ryba; *cfr.* Zębak]; v. **Спарь** (зубáстый).

Вы́ровненіе, –я, *n.* wyrównanie.

Вы́ровнять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́равнивать, –ся.**

Вы́родиться, *v. perf.*, v. *sub*: **Выражда́ться.**

Вы́родокъ, –дка, *m.* wyrodek, odrodek. [wyrodny.

Вы́родочный, –ая, –ое, *adj.*

Вырожáться, v. **Выражда́ться.**

Вырожде́ніе, –я, *n.* wyrodzenie, odrodzenie się.

Вы́роиться, *v. r. perf.* wyroić się, rojem wylecieć (o pszczołach). [wyronienie.

Вы́роненіе, –я, *n.* upuszczenie,

Вы́ронить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́рáнивать, –ся.**

Вы́ронять, *v. a. perf.* upuścić, dać wypaść, wyronić, wyrzucić, zgubić.

Вы́ровнять, –ся, v. **Вы́равнивать, –ся.** [rosły, wybujały.

Вы́рослый, –ая, –ое, *adj.* wy-

Вы́ростáніе, –я, *n.* wyrastanie, wyrośnienie.

Вы́ростать, v. **Вы́растать.**

Вы́рости, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́растать.** [*sub*: **Вы́ращать, –ся.**

Вы́ростить, –ся, *v. perf.*, v. **Вы́ростковый**, –ая, –ое, *adj.* z wygarbowanéj skóry wołowéj.

Вы́ростокъ, –тка, *m.* 1. wyrostek, wyrośle; 2. (выдѣлана кожа бычка, или телки), wygarbowana skóra wołowa.

Вы́ращать, Вы́ростить, *v. a.* wychowywać, wychować, pielęgnować, wypielęgnować, hodować, wyhodować; –ся, *v. p.* być wychowywanym, wychowanym, być pielęgnowanym, wypielęgnowanym, być hodowanym, wyhodowanym; wypielęgnować się, wyhodować się.

Вы́ращеніе, –я, *n.* wychowanie, wypielęgnowanie, wyhodowanie.

Вырубáніе, –я, *n.* 1. wyrąbanie, wyrębowanie, wycinanie; 2. wykrzesywanie (ognia).

Вырубáть, *v. a. impf.*, **Вы́рубить**, *v. perf.* wyrębywać, wyrąbać, wycinać, wyciąć; 2. – огóнь, krzesać, wykrzesywać, wykrzesać ogień; §. писанное перóмъ не вырубишь топорóмъ, co piórem napisano, tego siekierą nie wyrąbiesz; –ся, *v. p.* być wyrębywanym, wyrąbanym, być wycinanym, wyciętym; wyrębywać się, wycinać się.

Вы́рубка, –и, *f.* 1. wyrębywanie, wycinanie; wyrąbanie, wycięcie; wyrąb, wyręb; 2. v. Зарýбка. [wycięcie.

Вы́рубленіе, –я, *n.* wyrąbanie,

Вы́рубъ, –а, *m.*, v. **Зарýбка.**

Вы́рýганіе, –я, *n.* wyłajanie, wyfukanie.

Вы́ругать, *v. a. perf.* wyłajać, wyfukać. [нить, –ся.

Вы́руганить, –ся, v. **Наругá-**

Вы́ручáніе, –я, *n.* wyręczanie, wybawianie, uwalnianie.

Вы́ручáть, Вы́ручить, *v. a.* (*propr.* & *) wyręczać, wyręczyć, wybawiać, wybawić, uwalniać, uwolnić, oswobadzać, oswobodzić; *it.* odzyskać, dostać, otrzymać, odebrać; §. я дрýга вы́ручилъ, а онъ меня́ вы́ручилъ, węża w zanadrzu wychowałem; –ся, *v. p.* być wyręczonym, wybawionym; wyręczyć się, wybawić się.

Вы́ручение, –я, *n.* wyręczenie, wybawienie, uwolnienie, (wykupienie); odzyskanie, dostanie, otrzymanie [*np.* wydanych pieniędzy za towar].

Вы́ручить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́ручáть, –ся.**

Вы́ручка, –и, *f.* wyręczenie,

wybawienie, uwolnienie (kogo od или z czego); wykup.

Вырыва́ние, -я, *n.* wyrywanie, wykopywanie.

I. Вырыва́ть, Вы́рвать, *v. a.* wyrywać, wyrwać; вы́рвать у кого́-либо изъ рукъ, wyrwać, gwałtem wziąć, porwać, wydrzeć komu co z rąk; вы́рвать кого-либо изъ бѣды, wyrwać kogo z biedy; вы́рвать на себѣ́ во́лосы, wyrwać sobie włosy; бо́льнаго вы́рвало, chory wymiotował; - кому́-либо ему (*fig.*), v. *sub*: Я́ма; -ся, *α*) *v. r.* wyrywać się, wyrwać się; оderwać się, oddalić się, uciec od kogo lub zkąd; вы́рваться у кого́ изъ рукъ, a) wyrwać się z rąk od kogo; b) wymknąć się z rąk, wypaść z rąk; нечаянно вы́рвалось ну его́ сло́во, niespodzianie wymknęło [или wypsnęło] mu się słowo, wyleciało mu słówko; *β*) *v. p.* być wyrywanym, wyrwanym.

II. Вырыва́ть, Вы́рыть, *v. a.* wykopywać, wykopać, odkopywać, odkopać; -ся, *v. p.* być wykopywanym, wykopanym, odkopywanym, odkopanym.

Вы́рытье, -я, *n.* wyrycie, wykopanie. [**Вырыва́ть, -ся (II).**

Вы́рыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вырь**, -я, *m.* wir, wodokręt, toń.

Вы́рѣзаніе, -я, *n.* wyrznięcie, wyrzynanie; wykrojenie; wycięcie; wyrycie; *it.* v. **Вы́рѣзываніе.** [**Вырѣзывать, -ся.**

Вы́рѣзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́рѣзка**, -и, *f.* wyrznięcie; wykrojenie, wykrój, wykrawek; wycięcie; wycinek; продавать товаръ на вы́рѣзку, sprzedawać towar na łokcie; продажа на вы́рѣзку, sprzedawanie na łokcie; handel łokciowy; *it.* v. **Вы́кройка.**

Вырѣзно́й, (-нн), -а́я, -о́е, *adj.* wykrojny, wycinkowy; rznięty; wykrojony, wycięty.

Вы́рѣзокъ, -зка, *m. Geom.* wycinek, klin cyrkułu.

Вырѣзу́бъ, v. **Спаръ** (зубча́стый).

Вы́рѣзчикъ, -а, *m.* wyrzynacz, wyrzezacz, wyrzynający co; rzeźbiarz, sztycharz.

Вырѣзываніе, -я, *n.* 1. wyrzynanie, wykrawanie, wycinanie; *it.* v. **Выдуще́ніе** (*Chir.*); **вы́рѣзываніе яицъ**, v. **Холоще́ніе**; 2. wyrzynanie (na kamieniu lub drzewie), blachorycie, grawirowanie.

Вырѣзывать, Вырѣзать, *v. a.* 1. wyrzynać, wyrznąć, wykrawać, wykroić, wycinać, wyciąć; 2. - на чёмъ-либо, wyrzynać na czém (*np.* na kamieniu, na drzewie, *etc.*); -ся, *v. r.* & *p.* wyrzynać się, wykrawać się; być wyrzynanym, wyrznięty, być wykrawanym, wykrojonym.

Вырядить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выряжать, -ся.**

Вряже́ніе, -я, *n.* strojenie.

Выряжа́ть, Вряди́ть, *v. a.* wystrajać, wystroić, przystrajać, przystroić, ubierać, ubrać; -ся, *α*) *v. r.* wystrajać się, wystroić się; *β*) *v. p.* być wystrajanym, wystrojonym.

Вы́ряженіе, -я, *n.* wystrojenie.

Выряжа́ніе, -я, *n.* wystrajanie. [**жать, -ся.**

Выряжа́ть, -ся, v. **Выряди́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Высаживать, -ся.**

Высадка, -и, *f.* przesadzanie, przesadzenie; wysadzanie, wysadzenie, wylądowanie.

Высадный, -ая, -ое, *adj.* do przesadzenia, przesadzony (jak *np.* drzewko, roślina); *it.* do wysadzenia, wylądowania przeznaczony; высадная деревца, latorośl do sadzenia w ziemi; высадное во́йско, wojsko do wylądowania przeznaczone.

Высадокъ, -дка, *m.* latorośl, odnoga; *cfr.* odmłodek.

Высаженіе, -я, *n.*, v. **Высадка.**

Высаживаніе, -я, *n.* wysadzanie, przesadzanie; *it.* v. **Высадка.**

Высаживать, Высадить, *v. a.* 1. wysadzać, wysadzić, przesadzać, przesadzić (*np.* rośliny); 2. wysadzać, wysadzić; wylądować; высадить кого́ изъ каре́ты, wysadzić kogo z karety; 3. *fig.* высадить кому́-либо зубъ, wybić komu ząb; -ся, *v. p.* być przesadzanym, przesadzonym.

Высаленіе, Высаливаніе, -я, *n.* złojenie, łojem wysmarowanie.

Высаливать, Высалить, *v. a.* łoić, połoić, wyłoić, łojem wysmarować; -ся, *v. r.* połoić się, łojem się powalać, posmarować. [**Высаливать, -ся.**

Высалить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высасываніе**, -я, *n.* wysysanie, wyssanie.

Высасывать, Высосать, *v. a.* wysysać, wyssać; -ся, *v. p.* być wysysanym, wyssanym.

Высватаніе, -я, *n.* wyswatanie.

Высватать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высва́тывать, -ся.**

Высва́тываніе, -я, *n.* swatanie, wyswatywanie.

Высва́тывать, Высватать, *v. a.* wyswatywać, wyswatać, swataniem ożenić lub wydać za mąż; -ся, *v. p.* być wyswatanym.

Высверленіе, Высве́рливаніе, -я, *n.* wywiercenie, wywiercanie, wyświdrowanie.

Высве́рливать, Высверлить, *v. a.* wywiercać, wywiercić, wyświdrować; -ся, *v. p.* być wywiercanym, wywierconym, wyświdrowanym, wydrążać się.

Высверлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высверливать, -ся.**

Высверлки, *pl. m.*, v. **Вотра** (2).

Высвистать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высвистывать, -ся.**

Высви́стываніе, -я, *n.* wyświszczenie, wyświstanie, wygwizdanie.

Высви́стываніе, -я, *n.* wygwizdywanie, wyświstywanie.

Высви́стывать, Высвистать, *v. a.* wyświstywać, wyświstać, wygwizdywać, wygwizdać; -ся, *v. p.* być wygwizdywanym, wygwizdanym, wyświstanym.

Высвободить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высвобождать, -ся.**

Высвобожда́ть, Высвободить, *v. a.* wyswobodzać, wyswobodzić, oswobodzać, oswobodzić, wyzwalać, wyzwolić, wybawiać, wybawić, uwalniać, uwolnić; -ся, *α*) *v. r.* wyswobodzać się, wyswobodzić się, oswobodzać się, oswobodzić się, wyzwalać się, wyzwolić się, uwolniać się, uwolnić się; *β*) *v. p.* być wyswobodzonym, wyzwolonym, uwolnionym, dostawać, dostać wolność.

Высвобожде́ніе, -я, *n.* wyswobodzenie, oswobodzenie, wyzwolenie, wybawienie, uwolnienie.

Высворе́ніе, Высво́риваніе, -я, *n.* wysworowanie, wysworowywanie [& wysf...], spuszczenie psów ze swory; *it.* przyzwyczajenie psów do swory.

Высво́ривать, Высворить, *v. a.* (*w myśl.*) wysworowywać, wysworować [& wysf...], spuszczać, spuścić psy ze swory; *it.* przyuczać, przyuczyć, przyzwyczajać, przyzwyczaić psy do swory; -ся, *α*) *v. r.* przyzwyczajać się, przyzwyczaić się do swory; *β*) *v. p.* być przyzwyczajonym, przyuczonym do swory.

Высворить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высво́ривать, -ся.**

Высво́рка, -и, *f.*, v. **Высворе́ніе.** [kolonija.

Высело́къ, -зка, *m.* osada,

Высеребре́ніе, -я, *n.* wysrebrzenie, posrebrzenie.

Высеребри́ть, *v. a. perf.* wysrebrzyć, posrebrzyć.

Высидка, -и, *f.* 1. wydystyllowanie, przepalanie wódki; 2. przepalanka, alembikowa wódka, okowita.

Высидѣніе, v. **Высиженіе.**

Высидѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высиживать, -ся.**

Высиженіе, Высиживаніе, -я, *n.* 1. wysiedzenie, wytrwanie w siedzeniu, *etc.*; 2. wysiedzenie jaj; wylęgnienie; 3. wypalenie, przepalanie, dystyllowanie, wydystyllowanie wódki; dystyllacya.

Высиживать, Высидѣть, *v. a.* 1. wysiadać, wysiedzieć, wytrwać w siedzeniu *etc.*; odsiadać, odsiedzieć; 2. wysiadać, wysiedzieć (*np.* kurczęta), wylęgnąć; 3. wypalać, wypalić, przepalać, przepalić wódkę, destyllować, wydestyllować; -ся, *α*) *v. r.* (*o ptastwie:*) nędznieć, chudnieć, schudnieć od długiego siedzenia na jajach; *β*)

v. p. быть wysiedzianym; wylęgnąć się. [wymodrzenie.

Высиненіе, -я, *n.* wysinienie, wymodrzenie.

Высиненный, -ая, -ое, *part. p.* wysiniony, wymodrzony.

Высинивать, Высинить, *v. a.* sinić, wysinić, wymodrzyć; -ся, *α*) *v. r.* wymodrzyć się, wysinieć; *β*) *v. p.* być modrzonym, wymodrzonym, wysinionym.

Высинить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высинивать**, -ся.

Высить, *v. a.* 1. wywyższać, wywyższyć, podwyższać kogo; 2. (†), v. Хвалить, Превозносить; -ся, *v. r.* wywyższać się, nadymać się, pysznić się; *(брать надъ кѣмъ-либо верхъ), górować, górę brać, wierzch brać, prym mieć, przechodzić; v. Превосходить.

Выскабливаніе, Выскобленіе, -я, *n.* wyskrobywanie, wyskrobanie; wyheblowanie.

Выскабливать, Выскоблить, *v. a.* wyskrobywać, wyskrobać; wyheblować; -ся, *v. p.* być wyskrobywanym, wyskrobanym; wyskrobać się; być wyheblowanym; wyheblować się.

Высказаніе, -я, *n.* powiadanie, wypowiadanie, wypowiedzenie, opowiedzenie.

Высказать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высказывать**, -ся.

Высказываніе, -я, *n.* wypowiadanie, opowiadanie.

Высказывать, Высказать, *v. a.* wypowiadać, wypowiedzieć, powiedzieć, opowiadać, opowiedzieć, odkryć, przyznać się; *it.* v. Переказывать; -ся, *α*) *v. r.* wynurzyć się; *β*) *v. p.* być wypowiedzianym, opowiedzianym, odkrytym. [kiwanie.

Выскакиваніе, -я, *n.* wyska-

Выскакивать, Выскочить, Выскокнуть, *v. n.* wyskakiwać, wyskakać, wyskoczyć, wyskoknąć; wyskoknuть изъ окна, wyskoknąć (wyskoczyć) przez okno; wyskakiwать напередъ, *wysuwać się na przód.

Выскальзывать, Выскользнуть, *v. n.* wyślizgiwać się, wyślizgnąć się. [banie; wyheblowanie.

Выскобленіе, -я, *n.* wyskro-

Выскоблить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выскабливать**, -ся.

Выскокнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выскакивать**.

Выскользнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выскальзывать**.

Выскоченіе, -я, *n.* wyskoczenie.

Выскочить, *v. perf.*, v. *sub*: **Выскакивать**.

Выскочка, -я, *s. c.* wyskakiwanie, wysuwanie się na przód; wścibski, wścibska; *ten co z nizkiego stanu przyszedł do znaczenia; *cfr.* pan z chłopa.

Выскребáніе, -я, *n.* wyskrobywanie.

Выскребать, Выскресть, *v. a.* wyskrobywać, wyskrobać, skrobaniem, wyczyścіać, wyczyścić.

Выскребéніе, -я, *n.* wyskrobanie. [*sub*: **Выскребáть**, -ся.

Выскресть, -ся, *v. perf.*, v.

Выславить, *v. perf.*, v. *sub*: **Выславливать**.

Выславленіе, Выславливаніе, -я, *n.* 1. wysławianie (Boga); 2. zbieranie kolendy, kolendowanie.

Выславливать, Выславить, *v. a.* wysławać (Boga), zbierać kolendę (śpiewając pobożne pieśni), kolendować.

Выславля́ть, *v. a.* 1. - кого-либо, wysławiać kogo; 2. v. **Выслáвливать**.

Высланіе, -я, *n.* wysłanie, posłanie, wygnanie.

Выслать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высылать**, -ся.

Выслуга, -и, *f.* zasługa; wysługa; за выслугу лѣтъ, za wysłużone lata.

Выслуженіе, Выслу́живаніе, -я, *n.* wysłużenie, wysługiwanie.

Выслуживать, Выслужить, *v. a.* wysługiwać, wysłużyć; zasługiwać, zasłużyć; -ся, *v. r.* dosługiwać się, dosłużyć się; zasługiwać się, zasłużyć się.

Выслужить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выслу́живать**, -ся.

Выслушаніе, -я, *n.* wysłuchanie, cierpliwe słuchanie czego; выслушаніе кýрса наýкъ, wysłuchanie [ukończenie] kursu nauk.

Выслушать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выслу́шивать**, -ся.

Выслушиваніе, -я, *n.* wysłuchiwanie, cierpliwe słuchanie; *cfr.* Выслушаніе.

Выслу́шивать, Выслушать, *v. a.* wysłuchiwać, wysłuchać; przesłuchiwać, przesłuchać.

Выслюнивать, Выслюнить, -ся, v. **Заслюнивать**, -ся.

Высмáливаніе, -я, *n.* smolenie, wysmalanie, posmalanie, wysmarywanie smołą, wymazanie smołą.

Высмáливать, Высмолить, *v. a.* wysmalać, wysmolić, posmalać, posmolić, wysmarować smołą, wymazać smołą; -ся, *α*) *v. r.* smolić się, posmolić się, osmolić się, brudzić się, walać się smołą *etc.*; *β*) *v. p.* być wysmalanym, wysmolonym, posmolonym, smołą wymazanym.

Высмáркиваніе, -я, *n.* smarkanie, wysmarkiwanie.

Высмáркивать, Высморкать, Высморкнуть, *v. a.* - носъ, wysmarkiwać, wysmarkać, ucierać, utrzeć nos; -ся, *v. r.* wysmarkiwać się, wysmarkać się.

Высматриваніе, -я, *n.* wypatrywanie, upatrywanie.

Высматриватель, -я, *m.* wypatrzyciel.

Высматривать, Высмотрѣть, *v. a.* wypatrywać, wypatrzeć; upatrywać, upatrzeć.

Высоленіе, -я, *n.* wysmolenie, posmolenie, wymazanie smołą, wysmarowanie.

Высолить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высáливать**, -ся.

Высолка, -и, *f.* wymazanie smołą, wysmarowanie smołą.

Высморканіе, -я, *n.* wysmarkanie.

Высморкать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высмáркивать**, -ся.

Высморкнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Высмáркивать**, -ся.

Высмотрѣніе, -я, *n.* wypatrzenie; upatrzenie; *cfr.* Высматриваніе. [**Высмáтривать**.

Высмотрѣть, *v. perf.*, v. *sub*:

Высмѣять, v. **Осмѣять**.

Высовка, -и, *f.*, **Высовъ**, -а, *m.* wysuwanie się, wysunięcie, występ; *it.* высовка, wysuwanie, wytykanie; высовъ скалы́ въ мóре, występ (wysunięcie) skały w morze.

Высовываніе, -я, *n.* wysuwanie, wytykanie.

Высовывать, Высунуть, *v. a.* wysuwać, wysunąć, wytykać, wytknąć, wyściubiać, wyściubić, wychylać, wychylić; wypychać, wypchnąć; высóвывать кого-либо впередъ, wypychać kogo na przód; -ся, *v. r.* wysuwać się, wysunąć się, pokazywać się, pokazać się.

Высокій, -ая, -ое, *adj.* wysoki, wyniosły, wzniosły, szczytny, wielki; высóкій домъ, dom wysoki; высóкія облака́, wysokie obłoki; человѣкъ высóкаго рóста, człowiek wysokiego wzrostu; высóкія мы́сли, myśli wysokie [или górne, wyniosłe, wzniosłe]; высóкой цѣны, ceny wysokiéj; kosztowny; камень высóкой цѣны, kamień kosztowny.

Высоко & Высоко, *adv.* (*propr.* & *) wysoko, górnie.

Высокоблагородіе, -я, *n.* wielmożność; Вáше Высокоблагорóдіе, Wielmożny Pan, (*tytuł*).

Высоко-благородный, -ая, -ое, *adj.* wielmożny; -бóртный, -ая, -ое, *adj.* (*o okrętach*:) wysokie dno mający; -вáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco wysoki; -вéрхій, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* z wysokim wierzchołkiem; -вы́йный, *Eccl. sl.*, v. Высокомéрный; -глагóлание, -я, *n. Eccl. sl.* chełpliwość; chwalba; -глагóлати, *v. n. Eccl. sl.* chełpić się, chlubić się, chwalić się; -глагóливо, *adv. Eccl. sl.* chełpliwie, chlubnie; -глагóливый, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* chełpliwy, samochwalny, chlubny; -дéржавный, -ая, -ое, *adj.* wielce potężny, † wysokodzierżawny; -глядáти, *v. n. Eccl. sl.* (смотрѣть горделиво), przerzucać kogo nosem, przerzucać, przenieść kogo okiem; -гласный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* (велегласный), wysokogłosy; -дéрзость, -и, *f. Eccl. sl.* duma; bezczelność; v. Нáглость; Высоко-достóйный,

ая, -ое, *adj.* wielce zasłużony, †wysokodostojny; **Высоко-дýшие, -я**, *n.* wspaniałość; **-дýшный, -ая, -ое**, *adj.* wspaniały; **-имéнитый, -ая, -ое**, *adj.* arcyznamienity; **-монáршій, -ая, -ее**, *adj.* wysokomonarszy; **-мóчіе, -я**, *n.* wielka siła, władza; arcypotęga; **-мóщіе, -мóщный**, v. Высокомóчіе, Высокомóчный; **-мýдренный**, v. Высокомýдрый; **-мýдріе, -я**, *n.* duma, pycha; **-мýдро, -мýдренно**, *adv.* dumnie, pysznie; **-мýдрствованіе, -я**, *n.* mądrowanie, mędrkowanie, chełpienie się; **-мýдрствовать**, *v. n.* mądrować, mędrkować, chełpić się, wydawać siebie za uczonego, rozumkować; **-мýдрый, -ая, -ое**, *adj.* dumny, pyszny; **-мысленно**, *adv.* wysokomyślnie, wielkomyślnie; **-мысленный, -ая, -ое**, *adj.* wysokomyślny, górnomyślny, wielkomyślny, dumny, pyszny; **-мы́сліе, -я**, *n.* wysokomyślność, górnomyślność, wielkomyślność, zbytnie rozumienie o sobie, duma, pycha; **-мы́сліе, -я**, *n.* duma, pycha; **-мы́рничать**, *v. n.* być wysokomyślnym, górnomyślnym, dumnym, pysznym; **-мы́рность, -и**, *f.* duma, pycha; **-мы́рный, -ая, -ое**, *adj.* wyniosły, dumny, pyszny; **-мы́рствовать**, v. Высокомы́рничать.

Высоконькъ, -нька, -нько, *adj.* nieco wysoki.

Высоко-нáрно, *adv.* górnie, wyniośle, nadęcie; **-нáрность, -и**, *f.* nadętość, wyniosłość, górność; **-нáрный, -ая, -ое**, *adj.* 1. górolotny, górnolotny, wysokolotny; 2. *fig.* (o słogu:) górny, wyniosły, nadęty; **-повелúтельный, -ая, -ое**, *adj.* wielowładny; **-почитáніе, -почтéніе, -а**, *n.* wielkie uszanowanie, poważanie; **-почтéнный, -ая, -ое**, *adj.* wielce poważany, szanowany; **-превосходúтельный, -ая, -ое**, *adj.* mający tytuł Jaśnie Wielmożnego; **-превосходúтельство, -а**, *n.* tytuł Jaśnie Wielmożnego; Вáше Высокопревосходúтельство, Jaśnie Wielmożny Panie; **-преосвящéнный, -преосвящéннѣйшій, -ая, -ее**, *adj.* przewielebny, najprzewielebniejszy; **-преосвящéнство, -а**, *n.* przewielebność; eminencya; Вáше Высокопреосвящéнство, Wasza przewielebność; Wasza Eminencya; **-преподóбіе, -я**, *n.* wielebność; Вáше Высокопреподóбіе, Wasza Wielebność; **-преподóбный, -ая, -ое**, *adj.* wielebny; **-рáсленный, -рáстный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* wysokorosły, wysoko rosnący; **-рóдіе, -я**, *n.* (*tytuł:*) Вáше Высокорóдіе, Wielmożny Panie; **-рóдный, -ая, -ое**, *adj.* wielce urodzony; wielmożny; **-рóслый, -ая, -ое**, *adj.* wysokorosły, wielkorosły, wysokiego или wielkiego wzrostu; **Высоко-рѣчúво**, *adv.* wysokomownie, górnie; v. Высокопáрно; **-рѣчúвость, -и**, *f.* wysokomówność, górność mowy, nadętość w mowie, chełpliwość; v. Высокопáрность; **-рѣчúвый, -ая, -ое**, *adj.* wysokomówny, górno mówiący, chełpliwy; v. Высокопáрный; **-рѣчіе, -я**, *n.* nadętość w mowie, chełpa; **-сéрдіе, -я**, *n. Eccl. sl.* wyniosłość, duma, pycha; **-сéрдый, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* wyniosły, dumny, pyszny; **-слáвный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* arcysławny; **-ствóльный, -ая, -ое**, *adj.* wysokopienny; **-степéнный, -ая, -ое**, *adj.* wysokodostojny; **-степéнство, -а**, *n.* wysoka dostojność, [*tytuł*].

Высокость, -и, *f.* (*propr.* & *) wysokość; wyniosłość; wielkość.

Высоко-ýміе, -я, *n.* wysokie или zbytnie o sobie rozumienie, zarozumiałość, przemądrzałość, wyniosłość, nadętość; **-ýмно**, *adv.* przemądrze, wyniośle, dumnie; **-ýмный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* zarozumiały, przemądrzały, wyniosły, nadęty; *it.* v. Высокомы́рный; **-ýмство**. v. Высокоýміе; **-ýмствованіе, -я**, *n.* przesąd własny, wysokie или zbytnie o sobie rozumienie; **-ýмствовать**, *v. n.* rozumieć o sobie wiele, zbytnie; **-цáрствовать**, *v. n. Eccl. sl.* królować, panować.

Высоленіе, -я, *n.* nasolenie, osolenie, posolenie.

Высóливать, Высолить, *v. a.* nasalać, nasolić, posolić; **-ся**, *v. p.* być nasolonym, osolonym, posolonym.

Высолить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Высóливать, -ся.

Высóлка, -и, *f.* nasolenie.

Высосáніе, -я, *n.* wyssanie.

Высосать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Высáсывать, -ся.

Высотá, -ы́, *f.* wysokość; wielkość; wyniosłość; wysota сéрдца, *Eccl. sl.* duma; wysotá полюса, (*elevatio poli*), wysokość, wyniosłość bieguna, elewacya; v. Парадéльный.

Высохлый, -ая, -ое, *adj.* wyschły. [Высыхáть.

Высохнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Высóхъ**, *adv. Eccl. sl.* (высóко), wysoko, [+wysoce], wyniośle.

Высочáйше, *adv.* najwyżéj.

Высочáйшій, -ая, -ее, *superl.* najwyższy; высочáйшая гóра въ свѣтѣ, najwyższa góra w (na) świecie; Высочáйше повелѣніе, najwyższy rozkaz.

Высочество, -а, *n.* wysoczenie.

Высóчество, -а, *n.* wysokość; Вáше Императóрское, Королéвское Высóчество, Wasza Cesarska, Królewska Wysokość.

Высочúваніе, *cfr.* **Высóченіе.**

Высочúвать, Высочúть, *v. a.* soczyć, wysoczyć, sok wyciągnąć; **-ся**, *v. p.* być wysoczonym.

Высочúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Высóчивать, -ся.

Выспáть, -ся, *v. a. perf.* (употребляемый только въ слѣдующемъ выраженіи:) спалъ да выспалъ [т. е. чего не ождалъ, то случилось], przyszło to, czego się nie spodziewał. [się.

Выспáться, *v. r. perf.* wyspać

Выспорúть, *v. a. perf.* otrzymać co przez kłótnię.

Выспрáшиваніе, -я, *n.* wypytywanie.

Выспрáшивать, Выспросúть, *v. a.* wypytywać się, wypytać się; **-ся**, *v. p.* być wypytywanym, wypytanym.

Выспренній, -ая, -ее, *adj.* wysoki, wyniosły, górny.

Выспренность, -и, *f.* wysokość, wyniosłość.

Выспросить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Выспрáшивать, -ся.

Выспрошéніе, -я, *n.* wypytanie, wybadanie. [wyniośle.

Выспрь, *adv. Eccl. sl.* wysoko,

Выспѣваніе, -я, *n.* dośpiewanie, dośrzewanie & dojźrzewanie.

Выспѣвать, Выспѣть, *v. n.* dośpiewać, dośpiać, wyśpiać, dośrzewać, dośrzeć & dojźrzewać, dojźrzeć.

Выспѣлый, -ая, -ое, *adj.* wyśpiały, dośpiały, dośrzały & dojźrzały. [спѣвать.

Выспѣть, *v. perf.*, v. *sub*: Выспѣвать.

Выставить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Выстанлять, -ся.

Выстáвка, -и, *f.* wystawa, wystawienie na widok, expozycya; wykładanie, wyłożenie (towarów); dostawa, dostarczenie; *it.* (*w grze bilardowéj:*) wystawka; выстáвка художественныхъ произведéній, expozycya sztuk; — произведéній промышленности, expozycya или wystawa przemysłu krajowego.

Выставленіе, Выставлúваніе, -я, *n.* wystawienie, wystawianie; wyłożenie, wykładanie; dostawa, dostarczenie, dostarczanie.

Выставлúвать, -ся, v. Выставлять, -ся.

Выставлять, Выставить, *v. a.* wystawiać, wystawić; wykładać, wyłożyć; wyjmować, wyjąć (*np.* okna); rozkładać, rozłożyć, pokazywać, pokazać; dostawiać, dostarczać, dostarczyć; выставить на воздухъ, wystawić na powietrze; выставить шаръ [на бильярдѣ], wystawić bilę; выставлять себя, wystawiać się, wykazywać się; вездѣ выставлять себя, wszędzie się wykazywać; wszędzie stawiać się za przykład; **-ся**, *a*) *v. r.* предъ всѣми, wystawiać się, wykazywać się przed wszystkiemi; *β*) *v. p.* być wystawianym, wystawionym, być rozkładanym, rozłożonym.

Выставнóй, (-мй), -ая, -óе,

adj. wystawny, wystawiany; выставны́я окóнницы, okiennice wystawne. [(2).

Выставщи́къ, v. Экспонéнтъ

Выстáиваніе, –*я*, *n.* wytrzymywanie; v. *verb.* Выстáивать.

Выстáивать, Вы́стоять, *v. a.* wystawać, wystać; wytrzymywać, wytrzymać; выстоять нападéніе непріятельское, wytrzymać napad nieprzyjacielski; *it.* вы́стоять лóшадь, dać wytchnąć koniowi; –**ся**, *v. r.* (*o cieczach:*) wywietrzać, wywietrzeć; (*o kolorach:*) wypłowieć, wyblaknąć, kolor utracić, spełznieć; (*o budowlach:*) wysychać, wyschnąć; вы́стоялся домъ, dom wysechł; (*o koniach:*) wytchnąć, oddechnąć, wysapać; вы́стоялась лóшадь, koń wytchnął, oddechnął, wypoczął.

Выстанáвливаніе, v. **Выставленіе**. [ставля́ть, –ся.

Выставля́ливать, –**ся**, v. **Выставля́ть**, –ся.

Выстановúть, –**ся**, v. **Выста́вить**, –ся. [вienie.

Выстановлéніе, –*я*, *n.* wystawianie, wystawienie.

Выставля́ть, –**ся**, v. **Выставля́ть**, –ся.

Вы́стеганіе, –*я*, *n.* wypikowanie, występowanie.

Вы́стегать, –**ся**, *v. perf.*, v. **Вы́стёгивать**, –ся (I).

Вы́стёгиваніе, –*я*, *n.* pikowanie, stębnowanie.

I. Вы́стёгивать, Вы́стегать, *v. a.* pikować, wypikować, stębnować, występować, ściegi robić, przeszywać; выстегать кого́-либо, *wychłostać, wysmagać kogo; –**ся**, *v. p.* być pikowanym, wypikowanym, być stębnowanym, występowanym.

II. Вы́стёгивать, Вы́стегнуть, *v. a.* 1. wycinać, wyciąć, wychlastać, wychlasnąć, wybić; вы́стегнуть кому́-либо плéтью глазъ, wyciąć komu oko biczem; 2. odpinać, odpiąć; вы́стегнуть зáпонку, odpiąć spinkę; 3. wyprzęgać, wyprządz; выстегнуть лóшадь, wyprządz konia; –**ся**, *a*) *v. r.* odpinać się, odpiąć się; *β*) *v. p.* być wyciętym, wychlastanym; być odpinanym, odpiętym, *etc.*

Вы́стегнутіе, –*я*, *n.* odpięcie, rozpięcie, wyjęcie z pętelki.

Вы́стегнуть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́стёгивать**, –ся (II).

Вы́стежка, –*и*, *f.* wyprzężenie (konia), odpięcie.

Выстиráніе, –*я*, *n.* wyściganie, wyścignienie, wyprzedzanie, wyprzedzenie.

Выстигáть, Вы́стичь, *v. a.* – кого́, wyścigać, wyścignąć, wyprzedzać, wyprzedzić.

Вы́стиженіе, –*я*, *n.* wyścignienie, wyprzedzenie.

Выстилáніе, –*я*, *n.* dylowanie, wykładanie dylami.

Выстилáть, Выстлать, *v. a.* dylować, wydylować, wykładać, wyłożyć dylami, pokrywać, pokryć dylami; выстилáть полъ доскáми, wykładać podłogę dylami, dylować podłogę; выстилáть у́лицу кáмнемъ, булы́жникомъ, brukować ulicę; –**ся**, *v. p.* być wykładanym, wyłożonym; wykładać się.

Вы́стилка, –*и*, *f.* wykładanie, wyłożenie; – пóла, wykładanie, wyłożenie, pokrywanie, pokrycie podłogi dylami, dylowanie podłogi; – у́лицы кáмнемъ, brukowanie, wybrukowanie ulicy; (въ карточной игрѣ: всѣ карты одной масти; *we grze:*) wszystkie karty jednéj maści.

Вы́стираніе, –*я*, *n.* wypranie.

Вы́стирать, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́стирывать**, –ся.

Вы́стирка, –*и*, *f.*, **Вы́стиpывáніе**, –*я*, *n.* wypieranie; v. **Вы́стираніе**.

Вы́стирывать, Вы́стирать, *v. a.* wypierać, wyprać, odprać; –**ся**, *v. p.* być wypieranym, wypranym.

Вы́стичь, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́стигáть**. [ка.

Вы́стланіе, –*я*, *n.*, v. **Вы́стилáть, Вы́стлать**, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́стилáть**, –ся.

Вы́стой, –*я*, *m.* wywietrzałość, zwietrzałość (*np.* piwa, *etc.*).

Вы́стойка, –*и*, *f.* wystanie, wytrzymanie; мы рѣши́лись на вы́стойку, не отступя́я ни на шагъ, my zdecydowaliśmy się, ani na krok nie odstąpić.

Вы́стоялый, –ая, –ое, *adj.* wywietrzały, zwietrzały.

Вы́стояніе, –*я*, *n.* wystanie, wytrzymanie.

Вы́стоять, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Выстáивать**, –ся.

Выстрáгиваніе, –*я*, *n.* strugaпie, wystrugiwanie, heblowanie, gładzenie heblem.

Выстрáгивать, Выстрогать, *v. a.* strugać, wystrugiwać, wystrugać, heblować, wyheblować, gładzić, wygładzić heblem.

Выстраиваніе, –*я*, *n.* budowanie, wybudowywanie.

Выстрáивать, Вы́строить, *v. a.* budować, wybudowywać, wybudować; (= ставить въ строй), formować; ustawiać, ustawić [żołnierzy] w szereg; –**ся**, *a*) *v. r.* budować się; *β*) *v. p.* być budowanym, wybudowanym.

Выстрáчиваніе, –*я*, *n.* stębnowanie.

Выстрáчивать, Вы́строчить, *v. a.* stębnować, wystębnować; –ся, *v. p.* być stębnowanym, wystębnowanym.

Выстриганіе, –*я*, *n.* wystrzyganie, wystrzyżenie.

Выстригáть, Вы́стричь, *v. a.* wystrzygać, wystrzydz, ostrzygać, ostrzydz; –**ся**, *a*) *v. r.* strzydz się, wstrzygać się, wstrzydz się; *β*) *v. p.* być strzyżonym, wystrzyganym, wystrzyżonym.

Вы́стриженіе, –*я*, *n.*, **Вы́стрижка**, –*и*, *f.* wystrzyżenie, ostrzyżenie.

Вы́стричь, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́стригáть**, –ся.

Вы́строганіе, –*я*, *n.* wystruganie, wyheblowanie, wygładzenie heblem.

Вы́строгать, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́страгивать**, –ся.

Вы́строеніе, –*я*, *n.* wybudowanie. [wanie, wybudowanie.

Вы́стройваніе, –*я*, *n.* budowanie.

Вы́стройвать, –**ся**, v. **Вы́страивать**, –ся. [wybudowanie.

Вы́стройка, –*и*, *f.* budowanie, **Вы́строить**, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́страивать**, –ся.

Вы́строченіе, –*я*, *n.* występowanie.

Вы́строчить, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́страчивать**, –ся.

Вы́строчка, –*и*, *f.* stębnowanie, występowanie.

Выструганіе, –*я*, *n.* wystruganie, wyheblowanie, wygładzenie heblem. [гать, –ся.

Выстругать, –**ся**, v. **Вы́строгать**.

Выстругиваніе, –*я*, *n.* strugaпie, wystrugiwanie, heblowanie, wyheblowanie, gładzenie heblem.

Выстру́гивать, –**ся**, v. **Выстрáгивать**, –ся.

Выструженіе, **Выстру́живаніе**, v. **Вы́строганіе**.

Выстру́живать, –**ся**, v. **Выстрáгивать**, –ся.

Выстружить, –**ся**, v. **Вы́строгать**, –ся.

Выстружка, –*и*, *f.* wystruganie, wyheblowanie, wygładzenie.

Выстручиться, *v. r. perf.* strąkowacieć, strącze puszczać, okryć się strączami.

Вы́стрѣленіе, Вы́стрѣливаніе, –*я*, *n.* wystrzelenie, wystrzelanie, wystrzeliwanie.

I. Вы́стрѣливать, Вы́стрѣлить, *v. a.* wystrzeliwać, wystrzelić; вы́стрѣлить изъ ружья́, изъ пу́шки, wystrzelić z fuzyi [или ze strzelby], z armaty; выстрѣлить въ кого́-либо, wystrzelić w kogo; ружьё вы́стрѣлило, wystrzeliła broń, puściła.

II. Вы́стрѣливать, Вы́стрѣлять, *v. a.* 1. wystrzelać, wystrzelić, strzelaniem wypotrzebować [*np.* proch]; 2. (истреблять, истребить стрѣльбою), powystrzelać, ogołocić las z zwierzyny; 3. –**ся**, *v. p.* być wstrzelonym; być wstrzelanym, strzelaniem wypotrzebowanym.

Вы́стрѣлъ, –*а*, *m.* wystrzał, strzał; холостóй вы́стрѣлъ, ślepy wystrzał, wystrzał na wiatr bez kuli; навѣ́сный, дýжный, дугообразный вы́стрѣлъ, obłąkowaty wystrzał; рикошéтный вы́стрѣлъ, v. **Рикошéтъ**; пýшечный, ружéйный вы́стрѣлъ, armatni, karabinowy wystrzał; на ружéйный, на пýшечный вы́стрѣлъ, na wystrzał karabinowy, armatni.

Выстрѣлять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выстрѣливать, -ся (II).**

Выстряпáніе, -я, *n.* 1. zarobienie wygotowaniem; 2. zarobienie patronizacyą, (przez staranie adwokackie).

Выстряпáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выстряпывать, -ся.**

Выстряпывáніе, *cfr.* **Выстряпáніе.**

Выстряпывáть, Выстряпáть, *v. a.* 1. zarabiać, zarobić wygotowaniem [potrawy]; 2. zarobić co patronizacyą, wypatronizować, wystarać się, wyrobić co komu.

Выстудúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выстужáть, -ся.**

Выстужáть, Выстудúть, *v. a.* wystudzać, wystudzić, ostudzać, ostudzić, ochładzać, ochłodzić, ziębić, oziębić; **-ся**, *v. r. & p.* wystudzać się, wystudzić się, oziębiać się, oziębić się; stygnąć, ostygnąć; być wystudzanym, wystudzonym, ochładzanym, ochłodzonym.

Выстуженіе, Выстýживаніе, -я, *n.* wystudzenie, wystudzanie.

Выстýживать, -ся, v. **Выстужáть, -ся.**

Выступáніе, -я, *n.* występowanie; wyruszanie, wymaszerowanie; *it.* v. **Выступленіе.**

Выступáть, Выступúть, *v. n.* 1. (*w budow.*) występować, wystąpić, wysuwać się, wysunąć się, wydawać się, wydać się, wysadzać się; 2. występować, wystąpić, postępować, iść, wychodzić, wyjść; (*o wojsku:*) wyruszać, wyruszyć, wymaszerować, wyjść, wychodzić; важно, гóрдо выступáть, ważno, hardo stąpać; вóйско выступило изъ гóрода въ лáгерь, wojsko wyszło [или wyruszyło, wymaszerowało] z miasta do obozu; 2. występować, wystąpić (na wierzch, na widok, *etc.*); выступáть изъ берегóвъ, (*o wodzie:*) z brzegów wylewać; выступáть изъ предѣловъ, z granic występować; – изъ предѣловъ благопристóйнія, v. **Выходúть** (изъ пр. бл.); крáска выступúла у негó на лицѣ, rumieniec wystąpił mu na twarzy; сыпь выступáетъ по тѣлу, krosty występują na ciele; выступúлъ потъ, wystąpił pot.

Выступúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выступáть.**

Выступка, -и, *f.* chód; krok; §. сама хоть не красúва, да выступка спéсúва, sama chociaż nie piękna, ale chód hardy.

Выступленіе, -я, *n.* wystąpienie, wyjście, wymaszerowanie; выступленіе изъ лáгеря, wyjście [или wyruszenie, wymaszerowanie] z obozu.

Выступъ, -а, *m. Archit.* występ, wypust, wypustek, wyskok.

Выступь, -и, *f.*, v. **Выступка.**

Выстывáніе, -я, *n.* studzenie się, stygnięcie.

Выстывáть, Выстыть, Выстынуть, *v. n.* stygnąć, studzić się, ziębić się.

Выстылый, -ая, -ое, *adj.* wystudzony, ostygły.

Выстынуть, Выстыть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выстывáть.**

Высунуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высовывать, -ся.**

Высурьмúть, *v. a. perf.* zczernić, uczernić, poczernić, czernidłem pofarbować (*np.* brwi); v. **Сурьмúть; -ся**, *v. r.* czernidłem brwi sobie pofarbować; v. **Сурьмúться.**

Высурьмленіе, -я, *n.* zczernienie, uczernienie, poczernienie, pofarbowanie czernidłem.

Высушеніе, Высýшиваніе, -я, *n.* wysuszenie, wysuszanie, przesuszenie, przesuszanie.

Высýшивать, Высушúть, *v. a.* wysuszać, wysuszyć, przesuszać, przesuszyć; **-ся**, *v. r. & p.* wysuszać się, wysuszyć się, przesuszać się, przesuszyć się; być wysuszanym, wysuszonym, przesuszanym, przesuszonym.

Высушúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высýшивать, -ся.**

Высýшка, -и, *f.* wysuszenie, wysuszanie, przesuszenie, przesuszanie.

Высóкій, -ая, -ее, *superl.* [а Высóкій], wyższy, wyniośleszy; высшая стéпень, najwyższy stopień; высшее начáльство, wyższa zwierzchność. [wysłanie.

Высылáніе, -я, *n.* wysyłanie,

Высылáть, Выслать, *v. a.* wysyłać, wysłać, odsyłać, odesłać; высылать кого-либо изъ государства, изъ отéчества, wysłać, wygnać kogo z kraju, wyojczyźnić; высылать за границу, wysłać za granicę; **-ся**, *v. p.* być wysyłanym, wysłanym, odesłanym, wygnanym.

Высылка, -и, *f.* wysyłka, wysyłanie, wysłanie; высылка изъ отéчества, высылка за границу, wysłanie, wygnanie z kraju, za granicę, wyojczyźnienie, banicya, wygnaństwo.

Высыпáніе, -я, *n.* wysypywanie, rozsypywanie, usypywanie.

Высыпáнье, -я, *n.* wysypanie, rozsypanie, usypanie.

Высыпáть, *v. a. impf.*, **Высыпать**, *v. perf.* wysypywać, wysypać, rozsypywać, rozsypać, usypywać, usypać, posypywać, posypać; *it.* wyjść na wierzch; у негó высыпало на лицѣ, krosty osypały mu twarz; ma wysypkę; **-ся**, *α*) *v. r.* wysypywać się, wysypać się, rozsypywać się, rozsypać się; *β*) *v. p.* być wysypywanym, wysypanym, być rozsypywanym, rozsypanym.

Высыпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высыпáть, -ся.**

Высыпка, -и, *f.* wysypanie, rozsypanie, usypanie.

Высыхáніе, -я, *n.* wysychanie, wyschnienie.

Высыхáть, Высóхнуть, *v. n.* wysychać, wyschnąć, schnąć, osychać, oschnąć; *schudnąć, ochudnąć, mizernieć.

Высь, -и, *f.* wyżyna, wysokość; (высокое мѣсто), miejsce wysokie, wyniosłe. [przesiewanie.

Высѣвáніе, -я, *n.* wysiewanie;

Высѣвáть, Высѣять, *v. a.* siać, wysiewać, wysiać; przesiewać, przesiać; **-ся**, *v. p.* wysiewać się, być wysiewanym, wysianym; przesiewać się, być przesiewanym, przesianym.

Высѣвка, -и, *f.* wysiewanie, wysiew, wysiewek, wysianie, siejba; przesiewanie, przesianie.

Высѣвки, -вокъ, *pl. f.* wysiewki, obsiewiny, obsiewki, przesiewki, opełki, poślad.

Высѣвъ, -а, *m.* wysiew, wysiewek, wysianie; v. **Высѣянка.**

Высѣивать, -ся, v. **Высѣвáть, -ся.**

Высѣкáніе, -я, *n.* wysiekanie, wycinanie, wycięcie; wyrzynanie, wyrznięcie; *it.* krzesanie; высѣкáніе огня, krzesanie, wykrzesywanie ognia.

Высѣкáть, Высѣчь, *v. a.* 1. wysiekać, wysiec, wyrąbywać, wyrąbać, siekać, wycinać, wyciąć, wyrzynać, wyrznąć; высѣчь лѣсъ, wyrąbać las; 2. (†), wysiekać, wysiec [ludzi], wyciąć w pień, wyścinać, wyrzynać, wyrznąć; 3. wyrzynać, wyrznąć, ryć, rytować, wyryć; 4. высѣкáть, высѣчь огóнь, krzesać, wykrzesywać, wykrzesać ogień; 5. высѣчь рóзгами, wysiec kogo rózgami, wysmagać, osiec rózgami, obić rózgami; **-ся**, *v. p.* wyrąbywać się, wycinać się, wykrzesywać się, wykrzesać się, być wyrąbanym, być wyciętym, być wykrzesanym.

Высѣченіе, -я, *n.* wysiarczenie, wysiarkowanie.

Высѣрить, *v. a. perf.* wysiarczyć, wysiarkować.

Высѣченіе, -я, *n.* wysieczenie, wyrąbanie, wycięcie; wyrznięcie; wyrycie; – рóзгами, wysieczenie, osieczenie rózgami; – огня, wykrzesanie ognia; v. **Высѣкáніе.**

Высѣчка, -и, *f.*, v. **Высѣкáніе & Высѣченіе.**

Высѣчь, *v. a. perf.* 1. высѣчь кого-либо, высѣчь рóзгами, wysiec, osiec kogo rózgami; 2. v. *sub*: **Высѣкáть.** [**Высѣкáть.**

Высѣчься, *v. perf.*, v. *sub*:

Высѣянье, -я, *n.* wysianie.

Высѣять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Высѣвáть, -ся.**

Вытáиваніе, -я, *n.* tajanie, odtajanie, roztajanie, topienie się; odwilż.

Вытáивать, Вытáять, 1. *v. n.* tajać, odtajać, roztajać; 2. *v. a.* wytapiać, wytopić. [nie.

Вытáлкиваніе, -я, *n.* wypycha-

Вытáлкивать, Вытолкать, Вытолкнуть, *v. a.* wypychać, wypchnąć; вытолкнуть кого-либо изъ комнаты, *albo* за двéри, wypchnąć kogo za drzwi; **-ся**, *v. p.* być wypychanym, wypchniętym.

Вытáпливание, **-я**, *n.* 1. ogrzewanie, ocieplanie, opalanie (izby); 2. wytapianie (*np.* łoju).

Вытáплливать, Вытопить, *v. a.* 1. ogrzewać, ogrzać, ocieplać, ocieplić, opalać, opalić (izbę); 2. wytapiać, wytopić (*np.* łój); **-ся**, *v. p.* 1. być ogrzanym, opalonym; 2. wytapiać się, być wytopionym.

Вытáптывание, **-я**, *n.* wydeptywanie.

Вытáптывать, Вытоптать, *v. a.* 1. wydeptywać, wydeptać, tratować, wytratować; 2. deptaniem, brudzić, zbrudzić; выстáптывать полъ, brudzić nogami posadzkę [или podłogę].

Вытарáщенie, **-я**, *n.* wytrzeszczenie, wytrzyszczenie [oczu].

Вытарáщить, *v. a.* wytrzeszczyć, wytrzyszczyć; вытарáщить глазá, oczy wytrzeszczyć, wyszczerzyć, wywalić, szeroko otworzywszy wlepić. [mywanie.

Вытáриванie, **-я**, *n.* wytrzy-

Вытáривать, Вытóрить, *v. a.* wytrzymywać, wytrzymać; вытáривать кого́ на хлѣбѣ и на водѣ, wytrzymywać kogo o chlebie i o wodzie; **-ся**, *v. r.* zatrzymywać się, zatrzymać się; pozostawać, pozostać. [nie, wyciągnięcie.

Вытасканie, **-я**, *n.* wywleczenie.

Вытаскать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытáскивать**, **-ся**.

Вытáскиванie, **-я**, *n.* wyciąganie, wywłóczenie.

Вытáскивать, Вытаскать, Вытащить, *v. a.* wyciągać, wyciągnąć, wywłóczyć, wywlec; вытáщить кого-либо зá волосы, wyciągnąć, wywlec kogo za włosy (*np.* z wody); вытаскать зá волосы, wyczubić, wykudłać, wytargać kogo za włosy; **-ся**, *a*) *v. p.* być wyciąganym, wyciągniętym, wywleczonym; *β*) вытащиться, *v. r. perf.* wyciągnąć się, wywlec się, wyleźć, [po chorobie] wyjść z trudnością od słabości sił.

Вытáчиванie, **-я**, *n.* 1. wytaczanie, toczenie [na tokarni]; 2. toczenie, odtaczanie, ostrzenie [*np.* siekiery, noża]; 3. (*o robakach*:) wytaczanie, toczenie, wygryzanie, wyjadanie.

Вытáчивать, Вытóчить, *v. a.* 1. toczyć, wytaczać, wytoczyć [na tokarni], wyrobić po tokarsku; 2. toczyć, wytoczyć, odtoczyć, ostrzyć, wyostrzyć [*np.* siekierę, nóż]; 3. (*o robakach*:) toczyć, wytaczać, wytoczyć, wygryzywać, wygryzać, wygryźć, wyjadać, wyjeść; **-ся**, *v. p.* być wytaczanym, wytoczonym [na tokarni]; być toczonym, wytoczonym, ostrzonym, wyostrzonym; być toczocznym, wytaczanym, wytoczonym, wygryzionym.

Вытащенie, **-я**, *n.* wyciągnięcie, wywleczenie.

Вытащить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытáскивать**, **-ся**.

Вытáяние, **-я**, *n.* stopnienie, roztopnienie.

Вытаять, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытáивать**. [**Вытвéрживать**.

Вытвердить, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытвéрживать**, **Вытвéрдить**, *v. a.* uczyć się na pamięć, nauczyć się [или wyuczyć się] na pamięć.

Вытвéрженie, Вытвéрживание, **-я**, *n.* nauczenie się na pamięć. [nie się na pamięć.

Вытвéрживание, **-я**, *n.* uczenie

Вытвéрживать, Вытвéрдить, *v. a.* uczyć się na pamięć, nauczyć się [или wyuczyć się] na pamięć.

Вытеканie, **-я**, *n.* wyciekanie, wysączanie się.

Вытекать, Вытечь, *v. n.* wyciekać, wyciec, sączyć się, wysączać się, wysączyć się, wysiąknąć; *it.* wypływać; рѣка вытекáетъ изъ óзера, rzéka wypływa z jeziora. [ciekły.

Вытéклый, **-ая**, **-ое**, *adj.* wy-

Вытéребить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытерéблivать**, **-ся**.

Вытеребленie, Вытерéбливание, **-я**, *n.* wytrzebienie, trzebienie, wyrwanie, wyrywanie, wyciągnięcie, wyciąganie.

Вытерéбливать, Вытеребить, *v. a.* trzebić, wytrzebić, wyrywać, wyrwać, wyciągać, wyciągnąć; **-ся**, *v. p.* być trzebionym, być wytrzebionym, być wyrywanym, wyrwanym, być wyciąganym, wyciągniętym. [**Вытирáть**, **-ся**.

Вытереть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытирáливание**, **-я**, *n.* cierpienie, wytrzymywanie.

Вытéрпливать, Вытерпéть, *v. a.* znosić, przenosić, cierpieć, wycierpieć, odcierpieć, wytrzymywać, wytrzymać; онъ здѣсь не вытерпитъ, on tu nie wytrzyma.

Вытерпéнie, **-я**, *n.* wycierpienie, odcierpienie, wytrzymanie, przeniesienie; *cfr.* **Вытéрпливание**.

Вытерпéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытéрпливать**. [ociosanie.

Вытесанie, **-я**, *n.* wyciosanie,

Вытесать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытёсывать**, **-ся**.

Вытеска, **-и**, *f.*, **Вытёсываниe**, **-я**, *n.* wyciosywanie, ociosywanie, wygładzanie; wyciosanie, ociosanie.

Вытёсывать, Вытесать, *v. a.* wyciosywać, wyciosać, ociosywać, ociosać, wygładzać, wygładzić, okrzosywać, okrzesać; **-ся**, *v. p.* być wyciosywanym, wyciosanym, być ociosywanym, ociosanym, być wygładzonym, okrzesanym.

Вытеченie, **-я**, *n.* wycieknienie, wysączenie się.

Вытечка, **-и**, *f.* 1. wycieknienie, wysączenie się; ciecz; *it.* ścieczki wina, ukapki; 2. (*w myśliwstwie*:) wycieczka, uchodzenie zwierza z legowiska swego.

Вытечь, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытекáть**. [wytarcie.

Вытирáние, **-я**, *n.* wycieranie,

Вытирáть, Вытереть, *v. a.* 1. wycierać, wytrzeć; ścierać, zetrzeć; czyścić, wyczyścić; oczyszczać, oczyścić, wyczyszczać; 2. – (на пр. worcy на сукнѣ), wycierać, wytrzeć, znaszać, znosić, schodzić, wychodzić (*np.* suknię); v. **Истаскать**; 3. *fig.* wyprzeć [kogo *np.* ze służby]; **-ся**, *a*) *v. r.* ocierać się, obetrzeć się (*np.* ręcznikiem); *it.* wycierać się, wytrzeć się (*np.* o szatach); *fig.* кóе-какъ вытереться въ люди, *wygramolić się, wygrzebać się; *β*) *v. p.* być wycieranym, wytartym, ocieranym, otartym, ścieranym, startym. [wytarcie.

Вытирка, **-и**, *f.* wycieranie,

Вытискание, **-я**, *n.* wyciskanie, wyżymanie, wyciśnienie, wytłaczanie, wytłoczenie.

Вытискать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытúскивать**, **-ся**.

Вытúскиванie, **-я**, *n.* wyciskanie, wytłaczanie, wyżymanie.

Вытúскивать, Вытискать, *v. a.* wyciskawać, wyciskać, wycisnąć, wytłaczać, wytłoczyć, wyżymać, wyżąć; вытúскивать виноградъ, prasować, wytłaczać, wyciskać wino (co ob.); **-ся**, *v. p.* być wyciskanym, wyciśnionym, wytłaczanym, wytłoczonym.

Вытискъ, **-а**, *n.* wycisk, wyciśnienie, i to co wyciśnięto, odcisk, wydrukowanie, wytłoczenie, wybicie (na medalach, na pieniądzach).

Вытисненie, **-я**, *n.* wyciśnienie, wybicie, odbicie.

Вытиснить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытúснять**, **-ся**.

Вытúснять, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вытиснúть**, **-ся**.

Вытúснять, Вытиснить, Вытúснуть, *v. a.* wyciskać, wycisnąć, wytłaczać, wytłoczyć, wybijać, wybić, odbijać, odbić (*np.* medal, monetę, *etc.*); **-ся**, *v. p.* być wyciskanym, wyciśniętym, wybijanym, wybitym, odbijanym, odbitym.

†**Вытка**, **-и**, *f.*, v. **Выть**, (*s. f.*).

Вытканie, **-я**, *n.* tkanie, wytykanie. [**Вытыкáть**, **-ся** (I).

Выткать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытыкáть**, **-ся**.

Вытнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытыкáть** (II).

Вытный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. *pop.* (годный, полезный), użyteczny, sposobny, przydatny, korzystny; †(доставшійся по жеребью), losem dostany, losem otrzymany.

Вытолканie, **-я**, *n.* wypchnięcie. [**Вытáлкивать**.

Вытолкать, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытолкнуть**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вытáлкивать**.

Вытопить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытáпливать**, -ся.

Вытопка, -и, *f.* ogrzanie, wypalenie pieca; wytopienie.

Вытопки, -пок, *pl. f.* skrzeczki, skwarki.

Вытопление, -я, *n.* ogrzanie, wypalenie pieca; wytopienie.

Вытоплять, -ся, v. **Вытáпливать**, -ся.

Вытоптание, -я, *n.* wydeptanie, podeptanie.

Вытоптать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытáптывать**, -ся.

Выторгование, -я, *n.* odtargowanie, wytargowanie.

Выторговать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выторго́вывать**, -ся.

Выторго́вывание, v. **Выторгование.**

Выторго́вывать, Выторговать, *v. a.* odtargować, utargować, odszachrować, na handlu zarobić; wytargować.

Выторение, -я, *n.* wytrzymanie (kogo, *etc.*); *cfr. verb.* **Выторить, Вытáривать.**

Выторжка, -и, *f.* wytargowanie, odtargowanie, utargowanie.

Выторить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытáривать**, -ся.

Вытормошить, *v. a. perf.* (*pop.*) 1. – у кого-либо что, *wymęczyć, wydrzeć co komu; 2. – кого-либо (за волосы), wytargać kogo (za włosy).

Вытóчение, *cfr.* **Вытáчивание.**

Вытóчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытáчивать**, -ся.

Вытóчка, -и, *f.* 1. v. **Вытáчивание**; 2. czerwotocz, toczenie czerwów, robaczywość.

Вытравить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытрáвливать**, -ся.

Вытравка, -и, *f.*, **Вытравление**, -я, *n.* 1. wypasienie, spasienie; 2. wybejcowanie; wypalenie (cieczą gryzącą); 3. v. **Вытрáвливание** (2).

Вытравливание, -я, *n.* 1. wypasanie, spasanie; v. **Вытравка**; 2. *Med.* spędzenie płodu, strucie płodu w żywocie; umyślenne вытравливание плода, *Jur.* (*abortus procuratio*), umyślne porzucenie, poronienie płodu.

Вытравлять, Вытравить, *v. a.* 1. wypasać, wypaść, spasać, spaść (*np.* łąki); 2. wygryzać, wyjadać, wypalać, wybejcować; 3. spędzać, spędzić płód, poronienie sprawić, płód w żywocie truć, strucić; – младéнца, – утробный плодъ, truć, strucić płód, tracić płód, kazić płód, poronienie czynić; -ся, *v. p.* być wypasanym, wypasionym, spasanym, spasionym. [ливать, -ся.

Вытравля́ть, -ся, v. **Вытрáвливать**, -ся.

Вытравно́й, (-ны́й), -áя, -óе, *adj.* gryzący, wygryzający, przegryzający, niszczący; вытравно́е срéдство, środek gryzący, wygryzający, kaustyczny.

Вытребование, -я, *n.* zażądanie; rekwizycya; v. Истребование.

Вытребовать, *v. a. perf.* zażądać, rekwirować, urzędownie żądać, wymagać; вытребовать обрáтно, zażądać nazad.

Вытреавля́ться, Вытреáвиться, v. **Протреавл.....**

Вытрепание, -я, *n.* wytrzepanie, trzepanie (*np.* lnu).

Вытрепать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытрепливать**, -ся.

Вытрéпливание, -я, *n.* trzepanie (lnu).

Вытрéпливать, Вытрепать, *v. a.* trzepać, wytrzepać (len); -ся, *v. p.* trzepać się, być wytrzepanym.

Вытрéпывание, Вытрёпывать, v. **Вытрéплив....**

Вытроить, *v. a. perf.* 1. rolę trzeci raz przeorać; 2. wódkę trzeci raz przedystyllować, przepalić, przez alembik puścić.

Вытрусить, *v. a. perf.*, v. **Трусúть**; *cfr.* **Трýсить.**

Вытруска, -и, *f.* wytrzęsienie, wysypanie.

Вытрясáние, -я, *n.* wytrząsanie.

Вытрясáть, Вытрясти, *v. a.* wytrząsać, wytrząść, otrząsać, otrząść; *fig.* вытрясти карманъ, wytrząść, wyprózdnić kieszeń; -ся, *v. p.* być wytrząsanym, wytrząśnionym.

Вытрясение, -я, *n.* wytrząśnienie. [nie.

Вытрáска, -и, *f.* wytrząśnie-

Вытрясти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытрясáть**, -ся.

Вытрясывание, -я, *n.* wytrząsanie. [трясáть, -ся.

Вытрáсывать, -ся, v. **Вытрясáть**, -ся.

Вытряхивание, -я, *n.* wytrząsanie, wypadanie od trzęsienia.

Вытряхивать, Вытряхнуть, *v. a.* wytrząsać, wytrząść; tracić, stracić przez trzęsienie; -ся, *v. r. & p.* wytrząsać się; wypadać, wypaść; być wytrząsanym.

Вытряхнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытряхивать**, -ся.

Вытупить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытуплять**, -ся.

Вытупление, Вытуплéние, -я, *n.* stępienie, otępienie.

Вытуплять, Вытупить, *v. a.* tępić, wytępiać, wytępić, stępić, tępym robić; -ся, *v. r. & p.* tępieć, stępieć; być tępionym, stępionym.

Вытурение, Вытýривание, -я, *n.* wypędzenie, wypędzanie, wyganianie, wyforowanie.

Вытýривать, Вытурить, Вытурнуть, *v. a.* wyganiać, wygnać, wypędzać, wypędzić, wyforować kogo; -ся, *v. p.* być wyganianym, wypędzanym, być wygnanym, wypędzonym, wyforowanym.

Вытурить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытýривать**, -ся.

Вытурнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вытýривать.** [wanie.

Вытушевание, -я, *n.* wytuszo-

Вытушевать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытушёвывать**, -ся.

Вытушёвывание, -я, *n.* tuszowanie.

Вытушёвывать, Вытушевать, *v. a.* tuszować, wytuszować; -ся, *v. p.* być tuszowanym, wytuszowanym.

†**Вытчикъ**, -а, *m.* uczestnik, mający część, udział w czém.

Вытыкáние, -я, *n.* wytykanie.

I. Вытыкáть, Выткать, *v. a.* 1. tkać, wytkać, utkać; tkaniem, tkactwem wyrobić, urobić; 2. wytykać, wytkać, tkaniem wypotrzebować; 3. tkać, wytkać, tkaniem zarabiać, zarobić co; -ся, *v. p.* być wytkanym, utkanym.

II. Вытыкáть, Выткнуть, *v. a.* wytykać, wytknąć, wypychać, wypchnąć; wykłóć, wyłupić (*np.* oczy komu); -ся, *v. p.* być wytykanym, wypychanym, wypchniętym. [*qu. v.*) część, cząstka.

†**Выть**, -и, *f.* (участокъ, доля,

Выть, *v. n.* wyć (jak psy, wilki); *ryczeć, beczeć, płakać głośno.

Вытьё, -я, *n.* wycie; *ryczenie, beczenie, płacz.

Вытéснение, -я, *n.* wytłoczenie, wyciśnienie, wypchnienie, wyrugowanie.

Вытéснить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытéснять**, -ся.

Вытéснять, Вытéснить, *v. a.* wytłaczać, wytłoczyć, wycisnąć, wypychać, wypchnąć, wyrugować; -ся, *v. p.* być wyciśniętym, wypchniętym, wyrugowanym.

Вытягать, *v. a. perf.* wyprocessować.

Вытягáть, -ся, v. **Вытя́гивать**, -ся. [nie, prostowanie.

Вытя́гивание, -я, *n.* wyciąga-

Вытя́гивать, Вытянуть, *v. a.* wyciągać, wyciągnąć, rozciągać, rozciągnąć; wydobywać, wydobyć; вытя́гивать желобúнки, v. **Желобúть**; вытя́гивать водý насóсомъ, pompować, wypompowywać, wypompować wodę, pompą wyciągać, wyciągnąć, wyczerpać wodę; вытя́гивать кóжу, wyciągać skórę; -ся, *v. r.* wyciągać się, rozciągać się, wyciągnąć się, rozciągnąć się, prostować się, wyprostować się; вытя́гивать въ стрóй, во фронтъ, v. **Развёртывается**, *Milit.* вытянуться передъ кéмъ-либо въ струнку, stać przed kim prosto.

Вытя́жка, -и, *f.* 1. wyciągnięcie, wyprostowanie; *it.* v. **Вытя́гивание**; 2. *Med.* extrakt, treść; *it.* рýдная вытя́жка, szlich kruszcowy; [*cfr.* Wypławek]; 3. *Milit.* prosta postawa; стоя́ть на вытя́жку, stać przed kim prosto (jak żołnierz).

Вытяжно́й, (-ны́й), -áя, -óе, *adj.* ciągnący się; ciągławy; wyciągalny; wyciągany; do wyciągania; wyciągający się; extraktywny.

Вытянуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытя́гивать**, -ся.

Выудить, *v. a. perf.* wyłowić wędą rybę. [ryb wędą.

Выуженіе, -я, *n.* wyłowienie

Вытюженіе, Вытюживаніе, -я, *n.* odprasowanie, wyprasowanie, wygładzenie żelazkiem, prasowanie, wygładzanie żelazkiem.

Вытюживать, Вытюжить, *v. a.* prasować, odprasować, wyprasować, wygładzać, wygładzić żelazkiem.

Вытюжить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вытю́живать**, -ся.

Выучать, -ся, v. **Выу́чивать**, -ся. [uczanie.

Выу́чиваніе, -я, *n.* uczenie, wy-

Выу́чивать, Выучить, *v. a.* 1. – кого́ чему́, uczyć, nauczać, nauczyć; uczyć się na pamięć, wyuczać się, wyuczyć się, nauczyć się; -ся, *v. r.* nauczać się, nauczyć się, wyuczać się, wyuczyć się. [wyuczenie.

Выученіе, -я, *n.* nauczenie, **Выучить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выу́чивать**, -ся.

Выучка, -и, *f.* nauka, nauczenie, wyuczenie, biegłość w jakiém rzemiośle; отда́ть сы́на портны́му на вы́учку, oddać syna do krawca na naukę, do terminu.

Выха́живаніе, -я, *n.* wychodzenie; obchodzenie; zwiedzenie.

I. Выха́живать, *v. n.* wychadzać, wychodzić, (wyjść), obchodzić, zwiedzać, zwiedzić.

II. Выха́живать, Выходить, *v. a.* 1. przechodzić, przejść; 2. wychodzić co, chodzeniem wyrobić, otrzymać, uprosić sobie co, chodzeniem zyskać, zarobić sobie co.

Выха́ркиваніе, -я, *n.* wychrząkanie, wycharkanie, wyplwanie flegmy.

Выха́ркать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выха́ркивать**, -ся.

Выха́ркиваніе, -я, *n.* wychrząkiwanie, wycharkiwanie.

Выха́ркивать, Выха́ркать, Выха́ркнуть, *v. a.* wychrząkiwać, wycharkiwać, wypluwać flegmę, wychrząknąć, wycharknąć, wypluć flegmę; -ся, *v. p.* wychrząkiwać się, wycharkiwać się.

Выха́ркнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Выха́ркивать**, -ся.

Выхваленіе, Выхваливаніе, -я, *n.* wychwalenie, wychwalanie.

Выхваливать, -ся, v. **Выхвали́ть**, -ся.

Выхвалить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхваля́ть**, -ся.

Выхваля́ть, Выхвалить, *v. a.* – кого́-либо, chwalić, wychwalać, wychwalić, zachwalić, wysławiać, wysławić kogo; -ся, *a*) *v. r.* wychwalać się, przechwalać się; *β*) *v. p.* być wychwalanym.

Выхватаніе, -я, *n.* wyrwanie, porwanie. [**Выхва́тывать**, -ся.

Выхватать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхва́тывать**.

Выхватить, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхва́тывать**.

Выхва́тываніе, -я, *n.* wyrywanie. [porwanie.

Выхва́тка, -и, *f.* wyrwanie, **Выхва́тывать, Выхватать, Выхватить**, *v. a.* wyrywać, wyrwać, porywać, porwać co komu; *wywabiać, wywabić kogo; -ся, *a*) *v. r.* być wyrywanym, porywanym, wyrwanym, porwanym.

Выхваченіе, -я, *n.* wyrwanie, porwanie.

Выхворать, *v. n.* wychorować się, wyjść z choroby długiéj.

Выхитриваніе, -я, *n.* wyłudzenie; *cfr. verb.* **Выхи́тривать**.

Выхитривать, Выхитрить, *v. a.* podstępnie co wyłudzić, dostać, osiągnąć. [**Выхи́тривать**.

Выхитрить, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхлебаніе**, -я, *n.* wychlipanie, wychlipnienie, wyłknienie, wysarkanie, wypicie, wyjedzenie co rzadkiego.

Выхлёбать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхлёбывать**, -ся.

Выхлёбывать, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Выхлёбывать**, -ся.

Выхлёбываніе, -я, *n.* wychlepanie, wychlipanie, wyłykanie, wysarkiwanie, wypijanie co rzadkiego.

Выхлёбывать, Выхлебать, *v. a.* wychlępać, wychlepnąć, wychlipnąć, wyłknąć, wysarknąć, wypijać, wypić, wyjadać, wyjeść co rzadkiego.

Выхлестнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Выхлёстывать**, -ся.

Выхлестать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхлёстывать** -ся.

Выхлёстывать, Выхлестать, Выхлеснуть, *v. a.* wychlustać, wychlusnąć; wyćwiczyć, ościobać; выхлеснуть кому́ глазъ, wychlusnąć, wybić komu oko [*np.* biczem]. [tanie.

Выхлопотаніе, -я, *n.* wykłopo-

Выхлопотать, *v. a. perf.* wykłopotać, wystarać się, zabiegami otrzymać co, z trudnością wyrobić, wymęczyć.

Выходить, *v. n. impf.*, **Выйти & Вы́дти**, *v. perf.* 1. wychodzić, wyjść; – встрѣчу, iść, wyjść, pojść naprzeciw komu (na spotkanie się z kim); **вы́йти** изъ дому, wyjść z domu; 2. pokazywać się, pokazać się; 3. (o kurczętach:) wylęgać się, wylęgnąć się; 4. (o książkach:) wydawać, wydać; выходи́ть на сце́ну, wychodzić na scenę; 5. wychodzić, wyjść, wystąpić (z jakiego towarzystwa); – изъ слу́жбы, wychodzić, wyjść ze służby; – въ отста́вку, v. **Отста́вка**; 6. (o rzéce:) wypływać; рѣка́ выхо́дитъ изъ о́зера, rzéka wypływa z jeziora; 7. (o roślinach:) pokazywać się, wypuszczać kiełki, wyrastać; 8. (o czasie:) upływać, upłynąć, minąć; выхо́дитъ срокъ, termin upływa; *il.* termin zbliża się; 9. у него́ ка́ждый день выходитъ на столъ пять рубле́й, u niego co dzień wychodzi na stół pięć rubli; 10. вы́дти въ лю́ди, dojść do znaczenia; вы́дти за́-мужъ (za kogo-lubo), pójść za mąż; вы́дти изъ себя́, stracić rozsądek, zapomnieć się; выходи́ть изъ хлопотъ, wychodzić z kłopotów; вы́дти изъ малоле́тства, wyjść z małoletności; вы́дти изъ грани́цъ, изъ преде́ловъ, wyjść z granic, przestąpić granice; вы́дти (у кого́-либо) изъ ми́лости, wypaść z łaski, stracić łaskę; вы́дти изъ чьей-либо дове́ренности, stracić czyje zaufanie; выходи́ть изъ употребле́нія, изъ обыкнове́нія, wychodzić z użycia, ze zwyczaju; вы́дти нару́жу, wyjść na jaw; совсѣмъ вы́шло у меня́ изъ па́мяти (*abo* изъ головы́, изъ ума́), zewszystkiém (zupełnie) wyszło mi z pamięci, z głowy.

Выходить, *v. perf.*, v. *sub*: **Выха́живать (II).**

Выходиться, *v. r.* [*o koniach i bydlętach*:] poprawić się; (*o piwie*:) wyrobić się, wyfermentować.

Выходка, -и, *f.* odezwanie się; uniesienie się gniewem; *Mus.* solo.

Выходный, -ая, -ое, *adj.* dla wychodu służący; emigracyjny; выходно́й па́спортъ, widz, paszport emigracyjny.

Выходъ, -а, *m.* wychód, wyjście; piwnica; пе́рвый выходъ на сце́ну, v. *sub*: **Сце́на**; большо́й выходъ, wynoszenie chleba i wina, przygotowanych na ofiarę ciała i krwi. [nie.

Выхожде́ніе, -я, *n.* wychodze-

Выхоженіе, -я, *n.* wychodzenie, obejście, zwiedzenie wszystkich miejsc.

Выхола́живаніе, -я, *n.* wychładzanie, oziębianie.

Выхола́живать, Выхолодить, *v. a.* wychładzać, wychłodzić, oziębiać, wystudzać.

Выхола́щиваніе, v. **Холощéніе.** [Скопить.

Выхола́щивать, v. **Холости́ть, Выхолодить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выхола́живать**, -ся.

Выхоложеніе, -я, *n.* wychłodzenie. [лостить, Скопить.

Выхолостить, *v. perf.*, v. **Хо-Выхолощеніе**, v. **Холощéніе.**

Выхули́вать, Выхулить, v. **Расхул....**

Выхухо́ль, -я, *f. H. n.* (*mygale moschata*), chochuł, bobroszczur; v. **Piżmowiec & Desman.**

Выхухо́льный, v. **Выхухо́ль.**

Выцарапаніе, -я, *n.* wydrapanie.

Выцарапать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выцара́пывать**, -ся.

Выщарáпываніе, -я, *n.* wydrapanie, podrapanie.

Выщарáпывать, Выщарапать, *v. a.* wydrapywać, wydrapać.

Выцвѣлый, -ая, -ое, *adj.* okwitły; (*o futrze:*) wypłowiały.

Выцвѣсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Выцвѣтать.** [przekwitanie.

Выцвѣтаніе, -я, *n.* okwitanie.

Выцвѣтать, Выцвѣсть, *v. n.* okwitać, okwitnąć, przekwitać; (*o futrze:*) płowieć, wypłowieć, blakować, wyblakować.

Выцвѣтѣніе, -я, *n.* okwitnięcie; *cfr.* Выцвѣтаніе.

Выцѣдить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выцѣживать**, -ся.

Выцѣдка, -и, *f.*, **Выцѣженіе**, -я, *n.* wycedzenie.

Выцѣженіе, -я, *n.* wycedzenie.

Выцѣживаніе, -я, *n.* wycedzanie.

Выцѣживать, Выцѣдить, *v. a.* wycedzać, wycedzić (co z beczki).

Выцѣпить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Выцѣплять**, -ся.

Выцѣпка, -и, *n.*, **Выцѣпленіе**, -я, *n.* wyhaczenie.

Выцѣплять, Выцѣпить, *v. a.* wyhaczać, wyhaczyć.

Вычеканеніе, Вычеканиваніе, -я, *n.* wybicie (*np.* monety).

Вычеканивать, Вычеканить, *v. a.* wybijać, wybić (*np.* monetę, medal); -ся, *v. p.* być wybijanym, wybitym.

Вычеканить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычеканивать**, -ся.

Вычеканка, -и, *f.* wybicie (*np.* monety). [nie.

Вычёркиваніе, -я, *n.* wykreślanie.

Вычёркивать, Вычеркнуть, *v. a.* wykreślać, wykreślić; -ся, *v. p.* być wykreślanym, wykreślonym.

Вычеркнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычёркивать**, -ся.

Вычерненіе, Вычерниваніе, -я, *n.* 1. wyczernienie, poczernienie; 2. wymazanie, przemazanie, wykreślenie.

Вычёрнивать, Вычернить, *v. a.* wy-, po-czerniać, -czernić; brudzić, pobrudzić, walać, powalać; wymazywać, wymazać, wykreślać, wykreślić; -ся, *v. r. & p.* poczernić się, posmolić się; być poczernionym, wyczernionym, wykreślonym. [nie, wylanie.

Вычерпаніе, -я, *n.* wyczerpanie.

Вычерпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычёрпывать**, -ся.

Вычерпка, -и, *f.* wylanie, wyczerpanie.

Вычерпнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычёрпывать**, -ся.

Вычёрпываніе, -я, *n.* wylanie, wylewanie, wyczerpywanie.

Вычёрпывать, Вычерпать, Вычерпнуть, *v. a.* czerpać, wyczerpywać, wyczerpać, wylewać, wylać przez czerpanie.

Вычесаніе, -я, *n.* wyczesanie.

Вычесать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычёсывать**, -ся.

Выческа, -и, *f.*, v. **Вычесаніе.**

Вычески, -сокъ, *pl. f.* wyczoski, pakuły; paździerze.

Вычесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычитать**, -ся.

Вычёсываніе, *cfr.* **Вычесаніе.**

Вычёсывать, Вычесать, *v. a.* czesać, wyczesywać, wyczesać [włosy, len, konopie]; -ся, *v. r. & p.* czesać się, wyczesać się; być czesanym, wyczesanym.

Вычетный, -ая, -ое, *adj.* wytrącony, odtrącony, odciągnięty.

Вычесть, -я, *m.* odtrącenie, potrącenie, defalka.

Вычиненіе, Вычи́нивать, Вычи́нить, v. Почи́нить....

Вычисле́ніе, -я, *n.* wyrachowanie.

Вычисли́тель, -я, *m.* kalkulator. [kulatorka.

Вычисли́тельница, -ы, *f.* kal-

Вычисля́емый, -ая, -ое, *adj.* dający się wyrachować, obrachować; **вычисля́емое**, *s. n.* (*subtrahendus*) odejmujący, [liczba mniejsza, którą wyjmujemy z większej].

Вычислить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычисля́ть**, -ся.

Вычисля́ть, Вычислить, *v. a.* wyrachowywać, wyrachować.

Вычистить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычища́ть**, -ся.

Вычи́стка, -и, *f.* wyczyszczenie.

Вычитаніе, -я, *n.* odtrącanie; defalka; odciąganie, odejmowanie; dedukowanie.

Вычитать, Вычесть, *v. a.* odciągać, odciągnąć, odejmować; odtrącać, odtrącić, wytrącać, wytrącić; defalkować; wyrzucać, wyrzuty czynić komu, wytykać komu co; -ся, *v. p.* być odciąganym, odciągniętym, od-, wytrącanym, -trąconym.

Вычихать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вычи́хивать**, -ся. [wanie.

Вычи́хиваніе, -я, *n.* wykichi-

Вычи́хивать, Вычихать, Вычихнуть, *v. a.* wykichiwać, wykichać, wykichnąć. [nie.

Вычихнутіе, -я, *n.* wykichnie-

Вычихнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Вычи́хивать**, -ся.

Вычища́ть, Вычи́стить, *v. a.* czyścić, wyczyścić, oczyszczyć, chędożyć, wychędożyć; -ся, *a) v. r.* oczyścić się; *β) v. p.* być wy-, o-czyszczonym.

Вычищеніе, Вычище́ніе, -я, *n.* wyczyszczenie, oczyszczenie, ochędożenie.

Вычи́щиваніе, -я, *n.* wyczyszczanie. [щать, -ся.

Вычи́щивать, -ся, v. **Вычи́-**

Вы́чтеніе, -я, *n.* wytrącenie, odciągnienie.

Вы́чуры, -ръ, *pl. f.* różne wzory (w tkaninach).

Вы́шалиться, *v. r. perf.* wyszaleć, przestać się burzyć, przestać srożyć, wyhałasować, wyszumieć się.

Вы́шареніе, Вы́шариваніе, -я, *n.* szperanie, wyszperanie.

Вы́шаривать, Вы́шарить, *v. a.* szperać, wyszperać, wyszukiwać, wyszukać; -ся, *v. p.* być wyszperanym, wyszukanym.

Вы́шарить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́шаривать**, -ся.

†**Вышгра́дъ**, v. **Вышегра́дъ.**

Вы́ше, *compar. adv.* wyżéj, powyżéj; więcéj, drożéj; §. что вы́ше насъ, то не до насъ, do czegoć nie, temu daj pokój; nie wtrącaj się w cudze rzeczy. [teca.

†**Вышегра́дъ**, -а, *m.* mała for-

Вышеименова́нный, -ая, -ое, *adj.* wyżéj nadmieniony, wskazany.

Вы́шелушеніе, Вы́шелу́шиваніе, -я, *n.* wyłupienie, wyłupywanie.

Вы́шелу́шивать, Вы́шелушить, *v. a.* wyłupywać, wyłupać.

Выше-означе́нный, -писа́нный, -помя́нутый, -сказа́нный, -упомя́нутый, -ая, -ое, *adj.* wyżéj wskazany, powołany, wyrażony.

Вы́шибаніе, *cfr.* **Вы́шибеніе.**

Вы́шибать, Вы́шибить, *v. a.* wybijać, wybić, tłuc, wytrącić co, wysadzić.

Вы́шибеніе, -я, *n.* wybicie, wytłuczenie, wysadzenie.

Вы́шибить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́шибать**, -ся.

Вы́шибка, -и, *f.*, v. **Вы́шибеніе.**

Вы́шибъ, -а, *m.* 1. v. **Вы́шибеніе**; 2. miejsce, gdzie co wybito, wytrącono.

Вы́шиваніе, -я, *n.* wyszywanie, wyhaftowanie.

Вы́шивать, Вы́шить, *v. a.* wyszywać, wyszyć, haftować, wyhaftować; zarabiać, zarobić wyszywaniem, haftowaniem; -ся, *v. p.* być wyszywanym, wyszytym, być haftowanym, wyhaftowanym.

Вы́шивка, -и, *f.* wyszycie, wyhaftowanie.

Вы́шина, -и́, *f.* wysokość.

Вы́шитіе, -я, *n.* wyszycie.

Вы́шить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́шивать**, -ся.

Вы́шиться, *Eccl. sl.*, v. **Горди́ться.**

Вы́шка, -и, *f.* dymnik, okno w dachu; strażnica.

Вы́школеніе, -я, *n.* wykształcenie, wyuczenie, wyćwiczenie, okrzesanie.

Вы́школить, *v. a. perf.* wyuczyć, wyćwiczyć, okrzesać.

Вы́шлифованіе, -я, *n.* wyszlifowanie.

Вы́шлифовать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́шлифовывать**, -ся.

Вы́шлифовывать, Вы́шлифовать, *v. a.* kształcić, szlifować, wyszlifować; -ся, *v. p.* być szlifowanym, wyszlifowanym.

Вы́шній, -яя, -ее, *adj.* wyższy; (*o Bogu:*) Najwyższy; вы́шняя

власть, wyższa władza; вы́шнее Правительство, zwierzchność.

Вы́штукатуреніе, Выштукату́риваніе, -я, *n.* wytynkowanie, wytynchowanie.

Выштукату́ривать, Вы́штукатурить, *v. a.* wytynkować, wytynchować. [kowanie.

Вы́штукатурка, -и, *f.* wytynkowanie.

Вы́шній, v. **Вы́сшій**.

Вышелачиваніе, -я, *n.* ługowanie.

Вышелачивать, Вышелочить, *v. a.* ługować, wyługować; -ся, *v. p.* być ługowanym, wyługowanym. [wanie.

Вышелоченіе, -я, *n.* wyługo-

Вышелочить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вышелачивать**, -ся.

Вышипа́ніе, Вышипа́ніе, -я, *n.* wyszczypywanie, wyszczypanie, wyrywanie, wyrwanie.

Вышипа́ть, -ся, v. **Вышипывать**, -ся.

Вышипать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вышипывать**, -ся.

Вы́шипка, -и, *f.* wyszczypanie, wyrwanie.

Вы́шипнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вышипывать**, -ся.

Вышипываніе, -я, *n.* wyszczypywanie, wyrywanie.

Вышипывать, Вышипа́ть, Вышипнуть, *v. a.* wyszczypywać, wyszczypać, wyrywać, wyrwać; -ся, *v. p.* być wyszczypywanym, wyszczypanym, być wyrywanym, wyrwanym. [namacanie.

Вышупаніе, -я, *n.* wymacanie,

Вышупать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вышупывать**, -ся.

Вышупываніе, -я, *n.* macanie, ob-, po-macanie.

Вышупывать, Вышупать, *v. a.* macać, po-, ob-, wy-macać; -ся, *v. p.* być ob-, wy-, po-macanym.

Вы́ѣданіе, -я, *n.* wyjadanie, wyjedzenie, zjedzenie.

Вы́ѣдать, Вы́ѣсть, *v. a.* wyjadać, wyjeść, wygryzać, wygryźć; -ся, *v. p.* być wyjedzonym, wygryzionym.

Вы́ѣденіе, *cfr.* **Вы́ѣданіе**.

Вы́ѣдка, -докъ, *pl. f.* ogryzki.

Вы́ѣздить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́ѣзживать**, -ся.

Вы́ѣздка, -и, *f.* ujeżdżanie, ujeżdżenie (konia).

Вы́ѣздъ, -а, *m.* wyjazd, wyjeżdżanie; miejsce wyjeżdżania.

Вы́ѣзжаніе, -я, *n.* wyjeżdżanie, wyjechanie.

I. Вы́ѣзжать, Вы́ѣхать, *v. n.* wyjeżdżać, wyjechać; wyprowadzać się, wyprowadzić się.

II. Вы́ѣзжать, Вы́ѣздить, *v. a.*, v. **Вы́ѣзживать**.

Вы́ѣзженіе, Вы́ѣзживаніе, -я, *n.* objeżdżanie (koni).

Вы́ѣзживать. Вы́ѣздить, *v. a.* objeżdżać konie; wyjeżdżać, zarabiać jeżdżeniem; -ся, *v. p.* być wyjeżdżanym, ujeżdżonym.

Вы́ѣсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́ѣдать**, -ся.

Вы́ѣханіе, -я, *n.* wyjechanie.

Вы́ѣхать, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Вы́ѣзжать (I)**.

Вы́я, -и, *f. Eccl. sl.* szyja.

Вы́ясненіе, Вы́сненіе, Вы́сниваніе, -я, *n.* wyjaśnianie, wyjaśnienie, wypogadzanie.

Вы́сниватъ, Вы́яснить, *v. n. impers.* wyjaśniać, wyjaśnić, wypogadzać, wypogodzić.

Вы́яснить, v. **Вы́сниватъ**.

Вы́яснѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Вы́сниватъ**, -ся.

Вы́яснять, Вы́яснить, *v. a.* wyjaśniać, wyjaśnić, objaśniać, objaśnić.

Вы́юга, -и, *f.* kurzawa, nawał, chera, szaruga, zawierucha.

Вьюжистый, Вьюжливый, Вьюжный, -ая, -ое, *adj.* burzliwy, nawalny, wichrzasty.

Вьюкъ, -а, *m.* bela, pęk czego, juk.

Вьюно́къ, -нка, *m.* 1. piskorz; *cfr.* **Вьюнъ**; 2. *Bot.* (*convolvulus*), powój; v. **Соцznica**; **вьюнокъ Американскій**, v. **Бататъ**, *it.* **Лѣйникъ**; 3. *H. n.*, v. **Минога** (рѣчная). [**нога** (рѣчная).

Вьюно́чекъ, -чка, *m.*, v. **Ми-**

Вьюнъ, -а, *m. H. n.* (*petromyzon fluviatilis*), piskorz; minog rzeczny.

Вьюро́къ, -рка, *m.* 1. motowidło, wyjadło, szpulka; 2. *H. n.* (*fringilla montifringilla*), bukowka, zięba górna; **вьюро́къ зелёный**, v. **Зелену́шка**.

Вьютóкъ, -тка, *m.*, v. **Улитка** (трубчатая). [kowanie.

Вьюченіе, -я, *n.* juczenie, pa-

Вьючить, *v. a.* juczyć, ojuczyć, pakować, włożyć na kogo juki.

Вьючка, -и, *f. Bot.* (*cassytha*), parazytka.

Вьючный, -ая, -ое, *adj.* juczny; **вьючная лóшадь**, juczny koń.

Вьющечный, -ая, -ое, *adj.* (*cfr.* **Вьюшка**, 3.); **вьющечная тарéлка**, v. **Вьюшка** (3).

Вьюшка, -и, *f.* 1. motowidło, szpulka; 2. wiuszka, zatułka, pokrywa żelazna do zatykania rury piecowéj; 3. *H. n.* płaszcz, płaszczek (ryba); v. **Кáмбала** (морская).

Вьялица, -ы́, *f.*, v. **Метёль**, -и, *f.*

Вѣверица, v. **Вѣверица**.

Вѣдатель, -я, *m.* mądry, rozumny człowiek.

Вѣдать, *v. a.* wiedzieć; -ся, *v. r.* mieć z kim do czynienia, znosić się w czém wzajemnie.

Вѣдецъ, -дца, *m. Eccl. sl.* znawca.

Вѣдомо, *adv.* wiadomo; tak jest w istocie; v. **Извѣстно**.

Вѣдомости, -ей, *pl. f.* gazety.

Вѣдомостной, (-ны́й), v. **Газетный**.

Вѣдомость, -и, *f.* 1. wiadomość, wieść, nowina; wykaz, stan; 2. (†), v. **Вѣдомство**.

Вѣдомство, -а, *n.* rząd, zarządztwo, zarządzanie, zwierzchność, zwierzchnictwo, dyrekcya.

Вѣдомый, -ая, -ое, *adj.* 1. wiadomy, znany; 2. v. **Подвѣдомственный**.

† **Вѣдýнъ**, *m.* czarownik, czarnoksiężnik. [księżnictwo.

† **Вѣдýнство**, -а, *n.* czarno-

† **Вѣдýнья**, -и, *f.* czarownica.

Вѣдь, *conj.* wszak.

Вѣдьма, -ы, *f.* czarownica; stára вѣдьма, pałuba, stara złośliwa kobieta; jędza.

Вѣдѣніе, -я, *n.* nauka, nauczanie, światłość; informacya, zawiadomienie; zwierzchnictwo, władza.

Вѣдѣти, *v. a.* wiedzieć, znać.

Вѣерный, -ая, -ое, *adj.* do wachlarza należący.

Вѣеро-видный, -образный, -ая, -ое, *adj.* na kształt wachlarza.

Вѣеръ, -а, *m.* wachlarz.

† **Вѣжа**, -и, *f.* wieża; namiot.

Вѣжда, -ы, *f. Eccl. sl.* (*pl.* **вѣжди**, -ей), powieki.

Вѣжливость, -и, *f.* grzeczność, obyczajność.

Вѣжливый, -ая, -ое, *adj.* grzeczny, obyczajny.

Вѣко, -а, *n.* 1. powieka; 2. koszyczek.

Вѣкованіе, -я, *n.* wiekowanie.

Вѣковать, *v. a.* wiekować.

Вѣковóй, (-ны́й), -áя, -óе, *adj.* wiekowy, stoletni.

Вѣковѣчность, -и, *f.* wieczność.

Вѣковѣчный, -ая, -ое, *adj.* wieczny.

Вѣкъ, -а, *m.* wiek, sto lat, stolecie; wiek, lata człowiek, życie; wieczność, wiek.

Вѣнéцъ, -нца, *m.* wieniec; korona; miesiączek, promienie około głów świętych na obrazach; zaślubienie; ozdoba; *Archit.* gzymsik, kornes.

Вѣнéчникъ, -а, *m.* męczennik.

Вѣнéчный, -ая, -ое, *adj.* wieńcowy, wieniczny; od miesiączka; v. **Пáмять (вѣнéчная)**.

Вѣникъ, -а, *m.* miotła, miotełka, wienik.

Вѣничекъ, -чка, *m.* 1. miotełka; 2. v. **Метёлка**, 2 (*Bot.*).

Вѣпучникъ, -а, *m.* miotlarz.

Вѣничный, -ая, -ое, *adj.* miotłowy; wienikowy.

Вѣно, -а, *n. Eccl. sl.* 1, v. **Вúводное**; 2, v. **Придáное**.

Вѣнóкъ, -нка, *m.* wianek.

Вѣночекъ, -чка, *s. m. dim.* wianeczek.

Вѣночница, -ы, *f.* wieńczarka, kobieta co wieńce wije lub przedaje.

Вѣнцевѝдный, -ая, -ое, *adj.* na kształt wianka, wieńca, korony.

Вѣнценосецъ, -сца, *m.* ukoronowany, monarcha; *Eccl.* święty.
Вѣнценосица, -ы, *f.* ukoronowana, monarchini; *Eccl.* święta.
Вѣнценосный, -ая, -ое, *adj.* ukoronowany. [ный.
Вѣнцеобразный, v. **Вѣнцевид-**
Вѣнцо́вый, -ая, -ое, *adj.* na kształt wieńca.
Вѣнча́льный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się ślubu.
Вѣнча́ніе, -я, *n.* ślub; koronowanie, wieńczenie.
Вѣнча́нный, Вѣнчанный, -ая, -ое, *part. p.* koronowany; poślubiony, wieńczalny. [weselny.
Вѣнча́тельный, -ая, -ое, *adj.*
Вѣнча́ть, *v. a.* koronować; ślub dawać, dać; wieńczyć, uwieńczać; §. коне́цъ дѣло вѣнча́етъ, koniec uwieńcza pracę; **-ся**, *a) v. r.* ślub brać; вѣнча́ться на ца́рствѣ, koronować się; *b) v. p.* być uwieńczonym; być poślubionym; być koronowanym.
Вѣнчико-видный, -обра́зный, -ая, -ое, *adj. Bot.* kiściasty, na kształt kiści.
Вѣнчикъ, -а, *m. dim.* 1. mała korona, wieniec, miesiączek, promienie nad głową świętych na obrazach, nimbus; 2. *Eccl. sl.* wstęga altasowa lub papierowa z wyobrażeniem Zbawiciela, Matki Boskiéj i św. Jana Bogosłowa, którą przy pogrzebie na czoło umarłego kładą; 3. (ободокъ, обручикъ на верхнемъ краю сосуда), obwódka, obrączka na brzegu jakiego naczynia; kraniec; obrączka [wylotowa, armatna]; 4. *Bot.* (*corolla*), korona kwiatu; 5. *Anat.* зубной вѣнчикъ, (*corona dentis*), korona zęba; *it.* вѣнчикъ у дѣторо́днаго у́да, (*corona glandis*), korona członka męzkiego; рѣсни́чный вѣнчикъ, (*corona ciliaris*), korona rzęsna.
Вѣра, -ы, *f.* 1. wiara, wierzenie w co; 2. wiara, religia; 3. *Eccl. sl.* wiara, ufność, zaufanie; 4. *Eccl. sl.* (присяга), przysięga; исповѣданіе вѣры, wyznanie wiary; подвизаться, умере́ть за вѣру, walczyć, umrzeć za wiarę; имѣть къ кому́-либо вѣру, mieć wiarę, zaufanie; wierzyć komu, ufać komu; вы́дти изъ вѣры, wiarę utracić, stracić zaufanie, kredyt; отда́ть что на вѣру, oddać na wiarę, na sumienie; вда́ти вѣру, *Eccl. sl.* (= присягнуть), przysiądz, przysięgnąć.
Вѣрность, -и, *f.* wiarogodność, godność wiary, zasłużenie na wiarę.
Вѣритель, -я, *m.* który komu wierzy lub poleca co komu, zawierzający, polecający co komu; wierzyciel.
Вѣрительница, -ы, *f.* która komu wierzy lub poleca co komu, zawierzająca, polecająca co komu; wierzycielka.
Вѣрительный, v. **Вѣрующій.**
Вѣрить, *v. n.* wierzyć, wiarę mieć; вѣрить чему́, кому́-либо, wierzyć czemu, komu = wiarę dawać czemu, komu; вѣрить снамъ, snom wierzyć; его́ словамъ не всегда́ можно вѣрить, nie zawsze można słowom jego wierzyć; не вѣрьте ему́, nie wierzcie mu; вѣрить, (имѣть къ кому́-либо дове́ренность), wierzyć komu, ufać komu, mieć zaufanie; **-ся**, *v. r. impers.* мнѣ не вѣрится; что́-то не вѣрится, (= я не могу повѣрить), nie mogę wierzyć.
Вѣрникъ, -а, *m.* (†), 1. (присяжникъ), przysięgły, przysiężny, przysiężnik, który przysiągł; 2. (засвидѣтельствованный списокъ), rejestr, spis zaświadczony, wiarogodny.
Вѣрно, *adv.* wiernie, istotnie, prawdziwie, sprawiedliwie; należycie; dokładnie, akuratnie; zgodnie; съ по́длиннымъ вѣрно, (*in fidem copiae*), *Jur.* zgodno z oryginałem.
Вѣрноподданическій, -ая, -ое, *adj.* do wiernopoddanego należący. [wiernopoddany.
Вѣрноподданный, -аго, *s. m.*
Вѣрноподданство, -а, *n.* wiernopoddaństwo.
Вѣрность, -и, *f.* 1. wierność; sprawiedliwość; stałość; 2. *Eccl. sl.* (дове́ренность), ufność, zaufanie; 3. (точность, исправность), pewność, dokładność.
Вѣрный, -ая, -ое, *adj.* 1. wierny, szczéry, prawdziwy; sprawiedliwy; istotny; akuratny, dokładny, pewny; (*s. m.*) wyznający wiarę chrześciańską.
Вѣрованіе, -я, *n.* wierzenie.
Вѣрователь, -я, *m.* wierzący w co.
Вѣровать, *v. n.* – во что, въ кого́, wierzyć w co, w kogo; – кому́, чему́, wierzyć komu, czemu; вѣрую во еди́наго Бо́га Отца́ Вседержи́теля, wierzę w jednego Boga Ojca Wszechmocnego.
Вѣро-имѣніе, -я, *n.* łatwowierność, wiarliwość, lekkowierność, lekkomyślność; **-имѣць**, -мца, *m.* łatwowierny, wiarliwy, lekkowierny; **-и́мно**, *adv.* (легковѣрно), łatwowiernie, lekkowiernie, wiarliwie; **-и́мный**, -ая, -ое, *adj.* łatwowierny, lekkowierny, wiarliwy; **-и́мчивость**, -и, *f.* łatwowierność, lekkowierność, wiarliwość, lekkomyślność; **-и́мчивый**, -ая, -ое, *adj.* łatwowierny, lekkowierny, wiarliwy, lekkomyślny; **-исповѣданіе**, -я, *n.* wyznanie wiary; wiara; свобо́да вѣроисповѣда́нія, wolność wyznania wiary; **-исповѣ́дникъ**, -а, *m.* wyznawacz, wyznawca wiary; **-исповѣ́дница**, -ы, *f.* wyznawaczka wiary; **-ло́мецъ**, -мца, *m.* wiarołomca, przeniewierca, przeniewiernik, niewierny; **Вѣролóмка**, -и, *f.* przeniewierczyna, wiarołomna, niewierna; **-ло́мно**, *adv.* wiarołomnie, przeniewiernie, niewiernie; **-ло́мность**, -и, *f.* wiarołomność, wiarołomstwo, przeniewierstwo, przeniewierka, niewierność, zdradliwość; **-ло́мный**, -ая, -ое, *adj.* wiarołomny, przeniewierny, niewierny, zdradny, zdradliwy, zdradziecki; **-ло́мственный**, -ая, -ое, *adj.* wiarołomny, przeniewierny, zdradny, zdradliwy, zdradziecki; **-ло́мство**, -а, *n.* wiarołomstwo, przeniewierstwo, zdradliwość; **-ло́мствовать**, *v. n.* przeniewierzać się, przeniewierzyć się, wiarę łamać, wiarołomnie postępować; **-ло́мъ**, -а, *m.*, v. **Вѣролóмецъ**; **-отмётникъ**, -а, *m.* wiaroodstępnik, -odstępca, odstępnik od wiary, odszczepieniec od wiary, wiarozmienny, renegat; **-отмётница**, -ы, *f.* wiaroodstępnica, opszczepieńca, odszczepiennica od wiary, wiarozmienna; **-отмётный**, -ая, -ое, *adj.* wiaroodstępny, odszczepieńczy; **-отмётство**, -а, *n.* odszczepieństwo, odstąpienie, odpadnienie od wiary, apostazya; **-отступникъ**, -а, *m.* odszczepieniec, odstępnik, odstępca od wiary, apostata, renegat; **-отступническій**, -ая, -ое, *adj.* odszczepieński; **-отступница**, -ы, *f.* odszczepiennica, renegatka; **-отступничество**, -а, *n.* odszczepieństwo, odstąpienie, odpadnienie od wiary, apostazya; **-отступный**, -ая, -ое, *adj.* wiaroodstępny, przemieniający wiarę, religię; **-подобіе**, **-подобный**, v. **Правдоподо....**; **-проповѣданіе**, -я, *n.* opowiadanie wiary chrześciańskiéj; **-проповѣдникъ**, -а, *m.* missyonarz, nauczyciel wiary chrześciańskiéj; **-проповѣдничество**, -а, *n.*, v. **Вѣропроповѣданіе**; **-терпи́мость**, -и, *f.* wolność wyznawania wiary, tolerancya; **-я́тіе**, -я, *n.* prawdopodobieństwo, podobieństwo do wiary, do prawdy, wiaropodobność; заслу́живающій вѣро́ятіе, wiarogodny, zasługujący na wiarę; заслу́живать вѣро́ятіе, zasługiwać na wiarę; **-я́тно**, *adv.* wiaropodobno, podobno do wiary, podobno do wiary, uwierzliwo, zapewne, być może; **-я́тность**, -и, *f.* wiaropodobność, podobieństwo do wiary, do prawdy, prawdopodobieństwo; **-числе́ніе** вѣро́ятностей, *Mathem.* rachunek chybi-trafi, rachunek losów; **-я́тный**, -ая, -ое, *adj.* wiaropodobny, prawdopodobny, podobny do wiary, do prawdy, uwierzliwy.
Вѣрующій, -ая, -ее, *part. p.* wierzący, wyznający.
Вѣрующій, -ая, -ее, *adj.* (вѣрительный), wierzący, wierzytelny, wiarodajny, kredencyalny,

plenipotencyjny; zawierzający; вѣрющее письмó, list wierzący, wierzytelny, wiarodajny, plenipotencya; *it.* вѣрющая грáмота, kredenc & kredens, list kredencyalny, świadectwo na piśmie, list otwarty z zaleceniem jakiej osoby.

Вѣсецъ, –сца, *m.*, v. **Вѣсчій.**

Вѣсило, –а, *n. Eccl. sl.*, v. **Вѣсы.** [żko ważący.

Вѣсúстый, –ая, –ое, *adj.* cię-

Вѣсить, 1. *v. a. impf.*, **Свѣсить**, *v. perf.* ważyć, zważyć (co wagą); 2. *v. n.* ważyć, mieć, trzymać wagę, ciężkim być; –ся, *α) v. r.* ważyć się, dać się ważyć; *β) v. p.* być ważonym.

Вѣскій, –ая, –ое, *adj.* ważny, ważący, wagę *czyli* ważność mający, ciężki.

Вѣсный, –ая, –ое, *adj.* ważny, co się waży *lub* na wagę sprzedawa.

Вѣсовóй, –áя, –óе, *adj.* ważny, wagowy, do wagi należący; вѣсовóе коромúсло, belka u wagi; вѣсовая чáша, szala wagowa; v. Gruntwaga; вѣсовыя дéньги = вѣсовóе, –аго, *s. n.* opłata, zapłata od listów, porto; *it.* płata od wagi, wagowe, ważne; *it.* вѣсовóй, ważny, na wagę przedawany; вѣсовóй товáръ, towar ważny, na wagę przedawany.

Вѣсовщúкъ, –á, *m.* ważnik, który co waży, od waża.

Вѣсовый, v. **Вѣсовóй.**

Вѣсóкъ, –ска, *m.* 1. pion, ołowianka; 2. v. **Ареомéтръ.**

Вѣсомъ, *adv.* podług wagi, na wagę, mający, obejmujący wagi.... [ważka, mała waga.

Вѣсóчки, –овъ, *pl. m. dim.*

Вѣстúмо, *adv. pop.* istotnie, prawdziwie.

Вѣстúмый, –ая, –ое, *adj. pop.* wiadomy, znany.

Вѣстникъ, –а, *m.* posłaniec, posłannik, goniec, biegacz, kursor. [słannica.

Вѣстница, –ы, *f.* posłanka, po-

Вѣстный, *Eccl. sl.*, v. **Вѣдомый, Извѣстный.**

Вѣстовóй, –áя, –óе, *adj.* zwiastowny, znak dający, znakowy, sygnałowy, hasłowy; вѣстовáя пúшка, armata hasłowa, do dawania znaków, sygnałów; вѣстовóй, –áго, *s. m. Milit.* żołnierz używany na posyłkę, ordynans pieszy, żołnierz ordynansowy.

Вѣстовщúкъ, –á, *m.* 1. dający znak, hasło; obwieściciel; wysłaniec; szpieg; donosiciel, nowiniarz; 2. *H. n.*, v. **Спúдистъ.**

Вѣстовщúца, –ы, *f.* donosicielka, nowiniarka.

Вѣстовый, v. **Вѣстовóй.**

Вѣсточка, –и, *f. dim.* nowinka, wiadomostka.

Вѣсть, –и, *f.* wiadomość, wieść, doniesienie, nowina; (молва, слухъ), wieść, pogłoska; быть на вѣстúхъ, *Milit.* być na ordynansie.

Вѣсчій, –аго, *m.* (вѣсецъ), dozórca wagi.

Вѣсъ, –а, *m.* waga; ciężar; waga do ważenia; *waga, ważność, znaczenie, cena, powaga, poważenie, wpływ; *Phys.* уравнúтельный, сравнúтельный, относúтельный вѣсъ, (*gravitas specifica*), ciężkość gatunkowa.

Вѣсы, –óвъ, *pl. m.* waga [do ważenia], szale, ważka; *Astron.* waga, [znak niebieski].

Вѣтвенный, –ая, –ое, *adj.* gałęzisty.

Вѣтвúна, –ы, *f.* 1. gałąź (drzewna); 2. *Bot.*, v. **Княжéкъ** (różny). [łęzisty.

Вѣтвúстый, –ая, –ое, *adj.* ga-

Вѣтвье, –я, *n. Eccl. sl.* gałęzie.

Вѣтвь, –и, *f.* gałąź, gałązka; winogradnaя вѣтвь, gałązka winna, latorośl winna.

Вѣтвяный, –ая, –ое, *adj.* gałęziowy, z gałęzi.

Вѣтерóкъ, –рка, **Вѣтерóчекъ**, –чка, *m. dim.* wietrzyk, wiaterek, wiatreczek; **zefir; *it.* v. *sub*: **Вѣять, Повѣять.**

Вѣтеръ, –тра, *m.* 1. wiatr; попýтный вѣтеръ, wiatr pomyślny; сквознóй вѣтеръ, ciąg, cug [wiatru], wiatr wiejący na przestrzał, przedmuch; вѣтеръ сúльно дýетъ, wiatr silno wieje; подýлъ вѣтеръ, v. *sub*: **Подýть**; 2. *wietrznik, trzpiot, poświstak; §. кто вѣтромъ слýжитъ, тому дымомъ плáтитъ, jak ty mnie, tak ja tobie; wet za wet, a darmo nic.

Вѣтка, **Вѣточка**, –и, *f. dim.* gałązka, gałązeczka.

Вѣтрельникъ, –а, *m.* wietrznik, chorągiewka pokazująca kierunek wiatru.

Вѣтрельный, –ая, –ое, *adj.* wietrznikowy, do chorągiewki wietrznéj należący.

Вѣтренéнекъ, –нька, –нько, *adj.* lekkomyślny, wietrzny.

Вѣтренéнько, *adv.* nieco wietrznie.

Вѣтренúкъ, –а, *m.* pędziwiatr, wietrznik, trzpiot, poświstak, roztrzepaniec.

Вѣтреница, –ы, *f.* 1. *wietrznica, kobieta lekkomyślna, fiu fiu w głowie; 2. wiatraczek [w zegarku]; 3. *Bot.* (*anemone*), zawilec, zawiłek, ziele; вѣтреница лѣсная, дубрáвная, (*anemone nemorosa*), nastrętek, (gat. zawilca); вѣтреница печёночная, трилúстная, (*anemone hepatica*), trojanek [ziele], trójczak, wilcza stopa, wątrobnik, trojanek, [z trzech listeczków sobie złożony]; вѣтреница прострéльная, (*anemone pulsatilla*), czarne ziele; вѣтреница Африкáнская, v. **Золотоголóвка.**

Вѣтреничать, *v. n.* trzepiotać się, trzpiota lekkomyślnego z siebie czynić, niestatecznością i wietrznością narabiać, być wietrznikiem, lekkomyślnie postępować.

Вѣтренúца, –ы, *f.* wietrznik, chorągiewka wietrzna.

Вѣтреность, –и, *f.* wietrzność; wietrznikostwo; trzpiotostwo, trzpiotalstwo, trzpiotowactwo, trzpiotowatość; lekkomyślność; płochość.

Вѣтреный, –ая, –ое, *adj.* 1. wietrzny, wiatrowy; вѣтреная погóда, wietrzna pogoda; вѣтреная мéльница, młyn wietrzny, wiatrak; вѣтреный; 2. wietrzny, wiatry pędzący, lekki, lekkomyślny, roztrzepany, trzpiotowaty, trzpiotliwy, płochy; вѣтреный человéкъ, вѣтреная голова, wietrzny, trzpiotowaty, lekkomyślny człowiek; *it.* v. **Вѣтренúкъ.**

Вѣтренѣть, *v. n. impers.* (*o wietrze:*) powstawać, wiać; вѣтренéетъ, wiatr powstaje, wiatr wieje.

Вѣтрецъ, –а, *m. dim.* wietrzyk, nie wielki wiatr.

Вѣтрило, –а, *n. Eccl. sl.* żagiel.

Вѣтрильникъ, –а, *m.* lodź (2); v. **Бóтикъ** (корабéльный).

Вѣтрильце, –а, *n. Eccl. sl. dim.* mały żagiel. [trowy.

Вѣтрóвый, –ая, –ое, *adj.* wia-

Вѣтро-гонúтельный, v. **Вѣтрогóнный**; **–гóнка**, v. **Вѣтреница** (1); **–гóнный**, –ая, –ое, *adj. Med.* pędzący wiatry [w żołądku]; вѣтрогóнное лекáрство, lekarstwo wiatry pędzące; **–гóнъ**, –а, *m.* 1. (вѣтренúкъ) pędziwiatr, wietrznik, trzpiot, poświstak, roztrzepaniec; 2. v. **Вѣтроиспускáтель**; **–испускáтель**, –я, *m. Phys.* (*aeolipyle*), bania parowa; **–лóмный**, –ая, –ое, *adj.* obalony od wiatru; połamany wiatrem; вѣтролóмный лѣсъ, v. **Валéжникъ**; **–лóмъ**, –а, *m.* drzewołom, drzewo od wiatru obalone; v. **Валéжникъ**; **–мѣръ**, –а, *m.* wiatromierz, wiatromiar, anemometr, narzędzie do mierzenia siły wiatru; **–нóсецъ**, –сца, *m. Eccl. sl.*, v. **Вѣтренúкъ**; **–нóсный**, v. **Вѣтреный**, **–тлѣніе**, –я, *n. Eccl. sl.* wiatr szkodliwy, zaraźliwy; **–указáтель**, –я, *m.* wiatroskaz, anemoskop.

Вѣтръ, –а, *m.* wiatr.

Вѣтры, *pl. m. Med.* wiatry (w żołądku). [na powietrzu].

Вѣтрѣть, *v. n.* schnąć, wysychać

Вѣтрякъ, –а *m. prov.* wiatrak, młyn wietrzny.

Вѣтряный, v. **Вѣтреный.**

Вѣха, –и, *f.* wiecha, żerdź, tyka, znak dla przestrogi zatknięty; *człowiek rosły lecz chudy i niezgrabny, drągal, drabina.

Вѣховáть, *v. a. impf.*, **Развѣховáть**, *v. perf.* wytykać, wytknąć linię przez wiechy, żerdzie.

Вѣче, v. **Вѣче.** [ki; zawsze.
Вѣчно, *adv.* wiecznie; na wie-
Вѣчновáть, *v. n. Eccl. sl.* wiekować, wiecznie trwać.
Вѣчнопáмятный, -ая, -ое, *adj.* wiecznie pamiętny, wiecznéj pamięci, wiekopomny.
Вѣчность, -и, *f.* wieczność; *it.* v. **Переседѣться**, **Отóйти** (въ вѣчность).
Вѣчноувольни́тельный, -ая, -ое, *adj.* вѣчноувольни́тельное свидѣ́тельство, zaświadczenie o uwolnieniu wiecznie na wolność.
Вѣчный, -ая, -ое, *adj.* wieczny, nieskończony.
Вѣшалка, -и, *f.* 1. wieszadło, wieszadełko, drążek do wieszania szat (sukień); polednia, poleń; 2. *Typogr.* krzyż do wieszania arkuszy drukowanych.
Вѣшалы, -ъ, *pl. n.* podstawy do suszenia sieci.
Вѣшáние, -я, *n. Eccl. sl.* głoszenie, opowiadanie.
Вѣщáнный, -ая, -ое, *part. p.* głoszony, opowiadany.
Вѣщáтель, -я, *m.* głosiciel, opowiadacz.
Вѣщáть, *v. n. Eccl. sl.* głosić, rozgłaszać, opowiadać (co komu).
Вѣщецъ, -щца, *Eccl. sl.*, v. **Вѣщýнъ**.
Вѣщій, -ая, -ее, *adj.* mądry, roztropny, przezorny; wieszczy, przepowiedni.
Вѣщýнъ, -а, *m.* wieszczek, wróżek. [wróżka.
Вѣщýнья, -и, *f.* wieszczka,
Вѣялица, v. **Метёлъ**.
Вѣялка, -и, *f.*, v. **Вѣяльница**.
Вѣяло, -а, *n.* 1. wiejadło, wiewidło, szufla (do wiania, wiejatka zboża); opałka; 2. wachlarz.
Вѣяльница, -ы, *f.* arfa, harfa, narzędzie do czyszczenia zboża; wiejadło; opałka.
Вѣяльный, -ая, -ое, *adj.* wiejalny, wiejadlny, do wiania, do wywiewania służący; вѣяльная машина, v. **Вѣяльница**. [ница.
Вѣяльня, -и, *f.*, v. **Вѣяльница**.
Вѣяльщикъ, **Вѣяльщица**, v. **Вѣятель**, **Вѣятельница**.
Вѣяние, -я, *n.* 1. wianie wiatrów; 2. wianie zboża.
Вѣятель, -я, *m.* ten co wieje, wywiewa, czyści zboże, wiejacz.
Вѣятельница, -ы, *f.* ta co wieje, czyści zboże, wiejaczka.
Вѣять, 1. *v. n.* wiać, dąć (o wiatrze); *Eccl. sl.* вѣять сеóй всѣ́кимъ вѣ́тромъ, *wierzyć wszystkiemu; być lekkowiernym, latwowiernym; 2. wiać, wywiewać zboże, czyścić zboże; -ся, *v. p.* być wianym, wywiewanym, wywianym.
Вяжичка, -и, *f.*, v. **Вя́шеница**.
Вя́жущій, -ая, -ее, *adj.* ściągający, wiążący, robiący co na drótach.
Вязáльный, -ая, -ое, *adj.* służący do dziania, do robienia na drótach; вязáльныя и́глы, dróty [do dziania, robienia pończoch].
Вязáльщикъ, -а, *m.* wiązacz, ten, który co zwięzuje, wiąże; вязáльщикъ снопóвъ, wiązacz snopów.
Вязáльщица, -ы, *f.* kobieta, która co wiąże, zwięzuje, pończochy robi.
Вязáница, -ы, *f.* wiązka, wiązanka, wiązaneczka.
Вязáние, -я, *n.* 1. – (na pr. снопóвъ), wiązanie (*np.* snopów); 2. – (na pr. чулковъ), dzianie, robienie (*np.* pończoch).
Вязáнка, -и, *f.* wiązeczka; **Вязáночка**, -и, *f. dim.* (связка), wiązanka, wiązka, *dim.* wiązaneczka.
Вязáнка, -и, *f.* (вapera), *pl.* вязáнки, rękawiczki wełniane.
Вязáночка, v. *sub*: **Вязáнка**.
Вя́зань, -и, *f.* wiązań, wiązanka, wiązka; v. **Вязáнка**.
Вя́занье, -я, *n.* wiązanina, wiązanego co, każda rzecz wiązaniem lub dzianiem zrobiona.
Вязáть, *v. a.* 1. [**связáть & завязáть**, *v. perf.*], wiązać, zawięzywać, zawiązać; вязáть у́зелъ, wiązać, zawięzywać węzeł; 2. [*v. perf.* **связáть**], wiązać, związać; вязáть снóпы, wiązać snopy; связать вора, związać złodzieja; 3. spajać; клей вя́жетъ до́ски, klej spaja deski; э́та и́звесть ху́до вя́жетъ, wapno to nie dobrze wiąże; 4. *wiązać, obowięzywać; 5. *Eccl.* *(не разрѣшать грѣховъ; nie прощать), wiązać, związać komu grzéchy, nie odpuszczać, nie odpuścić grzéchów, nie dawać, nie dać rozgrzeszenia; 6. вязáть чулки́, dziać [или robić] pończochy; -ся, *a) v. p.* być wiązanym, związanym; być dzianym; *β) v. r.* *wiązać się, przywięzywać się, lgnąć do czego, ubiegać się za czém; wieść się, wodzić się, powodzić się, zdarzać się, zdarzyć się, udawać się, udać się; у него всѣ́ дѣла́ются и вя́жется, jemu wszystko dobrze się udaje, wiedzie, jemu wszystko idzie pomyślnie.
Вя́зелецъ, -льца, *m. Bot.* (*coronilla securidaca*), wytrych, klucz, otwieracz, podkownik, miesiączek, koniakowka.
Вязель, -я, *m. Bot.* (*coronilla varia*), ciecioreczka pospolita, mała, upstrzona; вязель стручкови́ый, v. **Вя́зелецъ**.
Вя́зеница, -ы, *f.*, **Вя́занка**.
Вязéние, -я, *n.* dzienie, robienie na drótach, dzianie pończoch.
Вязéнный & Вязéный, -ая, -ое, *part. p.* (*a* **Вязáть**, *qu. v.*), dziany, robiony na drótach.
†**Вя́зень**, -зня, *m.* więzień; v. **Узникъ**, **Колóдникъ**.
Вязея, -и, *f.* robiąca na drótach.
Вя́йга, -и, *f.* sucha żyła z grzbietu jesiotra lub wyza w pęczki związana, [bywa używana do potraw].
Вя́зка, -и, *f.* wiązanie; związanie; вя́зка бáлокъ, wiązanie belek; стропи́льная вя́зка, wiązanie dachowe.
Вя́зкій, -ая, -ое, *adj.* ciaścisty, kleisty, lepisty, lipki; klejowaty, spoisty; grzęski, grząski, grzęzki, lgniący, błotny, topny, bagnisty.
Вя́зкость, -и, *f.* ciaścistość, kleistość, klejowatość, lipkość; spoistość; grząskość, błotnistość, bagnistość. [gaik.
Вя́зникъ, -а, *m.* wiązowy las,
Вя́знуть, *v. n.* lgnąć, więznąć, uwięznąć; v. **Увя́знуть**, **Завя́знуть**. [(дикая).
Вязóвникъ, -а, *m.*, v. **Вязинá**
Вязóвый, -ая, -ое, *adj.* wiązowy, więzowy.
Вязожéлудь, -и, *f. Bot.* (*ilex aquifolium*), ostokrzew, ostokrzew.
Вязóкъ, -зка, *m. dim.* mały wiąz.
Вязáть, *v. a.* [*Praes.* вяжý, вяжéшь; = вязать на пр. чулки; **Связáть**, *v. perf.*], dziać, robić na drótach, dziać pończochy.
Вя́ичикъ, -а, *m.* ten, który wiąże len lub konopie w pęki.
Вязъ, -а, *m. Bot.* (*ulmus effusa*), wiąz, (drzewo); v. brzost, ilma.
Вязь, -и, *f.* 1. (вя́зка), wiązanie; 2. *pop.* (вязкое, болотистое мѣ́сто; топь), trzęsawisko, bagnisko, bagno, topielisko, topiel; 3. (†), cyfra, *pl.* cyfry, sposób tajemnego pisania.
Вя́каньe, -я, *n. pop.* 1. bajanie, paplanie, klektanie; 2. wolne czytanie; jąkanie się w czytaniu.
Вя́кать, *v. n. impf.*, **Вя́кнуть**, *v. semelf.* (*pop.*) 1. bajać, paplać, klektać, bredzić; 2. wolno czytać; jąkać się w czytaniu.
Вя́ленie, -я, *n.* suszenie (*np.* ryb) na słońcu lub [na] wietrze.
Вя́леный, -ая, -ое, *part. p.* suszony na słońcu lub wietrze; вя́леная ры́ба, ryba suszona.
Вя́лить, *v. a.* suszyć na słońcu lub wietrze; вя́лить ры́бу, suszyć ryby; -ся, *v. r.* & *p.* suszyć się; być suszonym.
Вя́лость, -и, *f.* 1. zwiędłość; 2. *powolność, opieszałość, gnuśność.
Вя́лый, -ая, -ое, & **Вялъ**, -а, -о, *adj.* 1. zwiędły; 2. *po-

wolny, opieszały, gnuśny, leniwy.

Вя́нуть, *v. n. impf.*, **Завя́нуть**, **Увя́нуть**, *v. perf.* 1. (*o roślinach*:) więdnąć, zwiędnąć, schnąć, uschnąć; 2. *więdnąć, schnąć, słabieć, tracić siły, żywość, zdrowie; он примѣтно вя́нетъ, (on) widocznie schnie, jak cień niknie.

Вятю́тень, -я, **Вятю́тинъ**, -а, *m. H. n.* (*columba palumbus*), grzywacz, [dziki, leśny gołąb'].

Вя́ха, -и, *f.* 1. *pop.* (ударъ), raz, cios, uderzenie mocne; дать кому вяху, uderzyć kogo mocno; 2. *Bot.*, v. **Олѣгъ & Болиголо́въ**.

Вя́хирь, -я, *m.* 1. plecionka, sieć do siana (u furmanów); 2. *H. n.* (**вятю́тинъ**, *columba palumbus*), grywacz, [dziki, leśny gołąb'].

Вя́щше, *adv. compar. Eccl. sl.* (= больше), więcéj, lepiéj; staranniéj.

Вя́щшій, -ая, -ее, *adj. compar. Eccl. sl.* większy, wyższy, lepszy, przedniejszy, staranniejszy.

Вяссо́вый, -ая, -ое, *adj.* bisonowy, bisiorowy, z bisioru, z cienkiego płótna.

Вяссо́въ & Вяссъ, -а, *m.* (**вяссо́въ**, *qu. v.*), bison, bisior, płótno co najcieńsze, [tkanina kosztowna].

Г.

Га! *interj.* ha! a! o! ach!

Габа, -ы́, *f.*, v. **Аба́**.

Габи́нный, v. **Абинный**.

Габіо́нъ, Габю́нъ, -а, *m. Fortf.* kosz szańcowy. [towy.

Га́банный, -ая, -ое, *adj.* por-

Га́вань, -и, *f.* port, przystań, stanowisko okrętowe.

Гавардя́. Гавардя́нный, v. **Аварія, Аварійный**.

Га́вка, v. **Га́гка**.

Га́вканье, -я, *n.* szczekanie.

Га́вкать, *v. n. impf.*, **Га́вкнуть**, *v. semelf.* szczekać, szczeknąć; соба́ки га́вкаютъ, psy szczekają.

Гавоть, -а, *m.* (особый родъ та́нца), gawot, rodzaj tańca.

Га́вранъ, -а, *m. Eccl. sl.* gawron; v. **Воронъ**.

Гавъ, -а, *m.* (лай), chap, hap, haw, szczek, szczekanie psów.

Гага, v. **Га́гка**.

Гага́кать, *v. n. impf.*, **Гага́кнуть**, *v. semelf.* gęgać, gągać, gęgotać, gęgnąć, gągnąć, krzyczeć jak gęsi; гуси гага́каютъ, gęsi gęgają, gęgocą.

Га́ганъ, -а, *m.*, v. **Гага́ра** (черноло́бая).

Гага́ра, -ы, *f.* 1. *H. n.* (*colymbus*), nurek, ptak; гага́ра боло́тная, (*colymbus auritus*, = гага́рка), nurek błotny, czubaty; гага́ра хохла́тая, (*colymbus cristatus*), nurek czubaty; гага́ра черноло́бая, (*colymbus arcticus*), nurek czarnoszyi, północny; гага́ра краснозо́бая, (*colymbus septentrionalis*), nurek szerwonoszyi, północny; 2. *człowiek brunatnéj cery.

Гага́рій, -ья, -ье, *adj.* nurkowy, do nurka ptaka należący.

Гага́рка, -и, *f.*, v. **Гага́ра** (боло́тная).

Гага́товый, -ая, -ое, *adj.* gagatowy, gagatkowy; *cfr.* & v. **Га́гатъ**.

Га́гатъ, -а, *m.* (*bitumen gagas*), gagas, gagat, gagatek, [czarna stwardniała ziemna żywica], czarny bursztyn.

Гага́чъ, -а, *m. H. n.* (*mergus albellus*), nurokaczka; v. **Нырко́къ, Чернь**.

Га́гачій, -ья, -ье, *adj.* do gęsi puchowéj czyli Islandzkiéj należący; га́гачій пухъ, puch z gęsi Islandzkiéj.

Га́гка, -и, *f. H. n.* (*anas mollissima*, га́вка, га́ра), gęś puchowa czyli Islandzka.

Га́гкинъ, -а, *m.* samiec gęsi puchowéj czyli Islandzkiéj, gąsior [gęsior] Islandzki, puchowy.

Га́дальщикъ, -а, *m.* wróżek, wieszczek, wieszczbiarz.

Га́дальщица, -ы, *f.* wróżka, wieszczka, wieszczbiarka, wiedma.

Га́даніе, -я, *n.* 1. wieszczba, wieszczenie, wróżenie, przepowiadanie; 2. gadka, zagadka, trudne, zawiłe, ciemne pytanie.

Га́датель, Га́дательница, v. **Га́дальщикъ, Га́дальщица**.

Га́дательно, *adv.* domyślnie.

Га́дательный, -ая, -ое, *adj.* 1. wieszczbiarski; га́дательная кни́жка, książka wieszczbiarska; га́дательный прутъ, rózga wieszczbiarska; 2. zagadkowy.

Га́дательство, -а, *n.* wieszczbiarstwo, wieszczba, wieszczenie, wróżba.

Га́дательствовать, *v. n.* 1. trudnić się wieszczbą, wieszczeniem, wróżbą, wróżeniem; 2. mówić zagadkami.

Га́дать, *v. n.* 1. wieszczyć, wróżyć; *it.* zgadywać; гадать по ка́ртамъ, на ка́ртахъ, wróżyć z kart; гада́ть по черта́мъ рукъ, wróżyć z rąk; 2. myśleć, pomyśleć; ни ду́мано ни га́дано, zupełnie niespodzianie; чего ни ду́малъ ни гада́лъ, o czém anim pomyślał, anim zamarzył; tegom się nigdy nie spodziewał; tegom wcale nie oczekiwał.

Га́дина, -ы, *f.* 1. owad; gadzina; robactwo; 2. *fig.* gadzina, hałastra, chałastra, gawiedź.

Га́дить, *v. a. impf.* 1. **Загади́ть**, *v. perf.* brudzić, walać [co czém]; 2. (**Изга́дить**, *v. perf.*) psuć, robić z dobrego złe; 3. *v. impers.* (**Сга́дить**, *v. perf.*, = nosić się na wymioty, zbierać się na womity, mdłości sprawiać, mdlić; **-ся**, *a*) *v. r. impf.* **Загади́ться**, *v. r. perf.* brudzić się, walać się; *β*) *v. impers.*, **Сга́дится**, *v. perf.* (= тошниться), okłać, okwić się, cklić się, czuć mdłości; brzydzić się; *γ*) *v. p.* być brudzonym, walanym.

Га́дкій, -ая, -ое, *adj.* nudny, nudności sprawujący; natrętny, obmierzliwy; *obmierzły, nieznośny; brzydki, szkaradny, bezecny.

Га́дко, *adv.* nudno, mdło; *brzydko, szkaradnie, bezecnie.

Га́дкость, -и, *f.* obrzydłość, brzydkość, szkaradność, bezeczność.

Гадли́вость, Гадли́вый, v. **Брезгли́вость, Брезгли́вый**.

Га́дость, -и, *f.* obrzydliwość, brzydkość, plugawość, paskudstwo.

Гадоѣ́здъ, -а, *m.* gatunek dzięcioła czerwonego [nad Senegalem].

Гадъ, -а, *m.*, **га́ды**, *pl.* gad, *pl.* gady; płaz, *pl.* płazy; *fig. pop.* gad, gadzina, gawiedź, hałastra, chałastra, motłoch; ядакой гадъ! szkaradny, obmierzły, niechluj.

Гадю́ка, -и, *f.* (змѣя), gaduchа, wąż.

Гадю́чій, v. **Змѣ́иный**; гадю́чія ягоды, *Bot.* (*solanum dulcamara*, pacznie), słodkogorz, [gatunek psinki]; v. **Послѣнъ** (сладкогорькій).

Гаѣ́вникъ, -а, *m. H. n.* gatunek jastrzębia.

Гаерскій, v. **Арлекинскій**.

Гаерство, **Гаерствовать**, v. **Арлекинство, Арлекинствовать**.

Гаеръ, v. **Арлекинъ**.

Гаечка, -и, *f. dim.* maciczka od szruby, mała muterka.

Гаечный, -ая, -ое, *adj.* muterkowy, do muterki, macicy szrubnéj należący.

Гаже, *compar. adv.* (v. **Га́дкій, Га́дко**), brzydziéj, szkaradniéj, szpetniéj. [lanie.

Гаженіе, -я, *n.* brudzenie, wa-

Гаѣ́ль, -и, *f. H. n.* (*antilope dorcas*), gazella, koza dzika Egipska.

Газе́та, -ы, *f.* gazeta, pismo peryodyczne, zawierające zbiór wiadomości publicznych czasowych, czyli list powszechny, obwieszczający to, co się u nas i w inszych krajach dzieje; *cfr.* Дзіенникъ.

Газе́тный, -ая, -ое, *adj.* gazetny, gazetowy, gazeciarski; газе́тная экспедиція, expedycya gazet.

Газе́тчикъ, -а, *m.* 1. gazeciarz, wydający lub piszący gazety; 2. *gazeciarz, nowiniarz, nowinkonoś, nowinki rozsiewający, za niemi się ubiegający.

Га́зовый, -ая, -ое, *adj.* 1. (состоящій изъ газа, т. е. рѣдкой шелковой ткани), gazowy, z gazy;

2. *Chem.* (принадлежащій къ газу, т. е. воздухообразной жидкости), газовый, rozparowy, do gazu czyli gasu, rozparu należący.

Газомéтръ, –а, *m.* gazometr.

Газообрáзный, –ая, –ое, *adj.* gazopodobny. [cenie gazem.

Газоосвѣщéніе, –я, *n.* oświe-

Газопроводный, –ая, –ое, *adj.* służący do prowadzenia gazu.

Газопроводъ, –а, *m.* rura gazowa.

Газъ, –а, *m.* 1. *Com.* gaza, gatunek krepy gładkiéj; 2. *Chem.* gaz, gas, rozpar; [*cfr.* Гасъ].

Гай, –я, *m.* 1. *Eccl. sl.* gaj, gaik, lasek; 2. kwak, kwakanie, krakanie (*o kawkach*); галки подняли гай, kawki zaczęły kwakać.

Гáйноронъ, –а, *m. Eccl. sl.*, v. **Гáврань**.

Гайдамáкъ, –а, *m.* 1. (†), hajdamak, hajdamaka, [właściwie *Kozak Zaborozki*, łotrostwem żyjący], piechotnik letko zbrojny, hajduk, drab; 2. *prov. vul.* (разбóйникъ), rozbójnik, łotr, rabuś.

Гайдамáцкій, –ая, –ое, *adj.* (гайдамачій), hajdamacki, od hajdamaków, rozbójniczy.

Гайдамáчить, *v. n. prov. vul.* hajdamaczyć, po hajdamacku postępować, łotrować; v. **Разбóйничать**.

Гайдýкъ, –а, *m.* 1. v. **Гайдамáкъ (1)**; 2. sługa [służący] wysokiego wzrostu po Węgiersku ubrany; 3. *człowiek wysokiego wzrostu a niezgrabny, długosz.

Гайдучúха, –и, *f.* hajduczka, żona hajduka.

Гáйка, –и, *f.* 1. macica od szruby или macica szrubna, muterka; 2. skówka.

Гáйно, –а, *n.* gniazdo świnie.

Гайтáнчикъ, –а, *m. dim.* sznureczek.

Гайтáнъ, –а, *m. vul.* (снурокъ), sznurek; шёлковый гайтáнъ, sznurek jedwabny. [sznureczek.

Гайтáшекъ, –шка, *m. dim.*

Гáкабортъ, –а, *m. Mar.* wierzchołek tyłu okrętu.

Гаклýнъ, v. **Барбарúсъ**.

†**Гаконúца**, –ы, *f.* hakownica, rodzaj strzelby długiéj, dawniéj po fortecach używanéj.

Гакъ, –а, *m.* 1. hak, bosak; 2. hak ziemi, (pewna miara ziemi).

Гакъ-блокъ, –а, *m. Mar.* hakblok, blok (krążek) z hakiem.

Галантерéйный, –ая, –ое, *adj.* galanteryjny; галантерéйныя вéщи, galanterye, ozdoby, rzeczy gustowne, modne.

Галбáнъ, –а, *m.* galbanum, sok galbanowy, gumma.

Галбúндъ, v. **Гáлфвиндъ**.

Галенокъ, –нка, *m.* 1. galon, (miara do trunków); 2. (w ruskich oberżach:) porcya [herbaty].

Галéра, –ы, *f.* galera, galar, (rodzaj okrętu); ссылка на галéры, posłanie na galery, oddanie za niewolnika do robienia wiosłami na galerze; сослать на галеры, posłać, wysłać na galery, oddać za niewolnika do robienia wiosłami na galerze.

Галерéйный, –ая, –ое, *adj.* galeryowy, do galeryi należący.

Галерéя, –и, *f.* galerya, ganek kryty, pokój długi; картúнная галерéя, galerya obrazów.

Галéрный, –ая, –ое, *adj.* galerowy, od galery.

Гáлечка, v. **Гáлька**.

Гáлечникъ, **Гáлешникъ**, –а, *m.* zlepieniec.

Галимáтья, –и, *f.* galimacya, gadanina bez sensu.

Галúонъ, –а, *m.* 1. galion, statek wodny Hiszpański; 2. *H. n.* (*cyprinus rivularis*), łyska, rybka niewielka; v. dubiel.

Гáлица, –ы, *f.* 1. *H. n.*, v. **Орéхотвóрка**; 2. (†), v. **Гáлка**.

Гáличій, v. **Гáлочій**.

Галúота, –ы, *f.*, **Галúотъ**, –а, *m.* galiota, mała galera, [statek mały o wiosłach i żaglach].

Гáлка, –и, *f.* 1. *H. n.* (*corvus monedula*), **Гáлечка**, –и, *f. dim.* kawka; 2. bańka szklanna dla zabawki dzieci; 3. główna.

Галлерéя, v. **Галерéя**.

Галлицúзмъ, –а, *m.* gallicyzm, sposób mówienia francuzki.

Галлопáдъ, –а, *m.* gallopada, (rodzaj tańca).

Галмéй, –я, *m.* (*zincum sterile*), galmej, galmaj, galman, galemon, galmaja, węglan zynku.

Галóидный, –ая, –ое, *adj. Chem.* galoidne weществó, v. **Галóидъ**.

Галóидъ, –а, *m. Chem.*, v. **Солерóдъ**. [wanie, czwalanie.

Галопированіе, –я, *n.* galopo-

Галопировáть, *v. n.* galopować, czwalać.

Галóпъ, –а, *m.* galop, czwał; галóпомъ, galopem, czwałem.

Гáлочій, –ья, –ье, *adj. H. n.* kawczy, od kawki; галочій крикъ, kawcze kwakanie, kawki kwakanie; гáлочье гнѣздó, kawcze gniazdo.

Гáлочка, –и, *f. dim. H. n.* kaweczka, mała kawka.

Галóша, **Калóша**, –и, *f.* galosz, kalosz; галóши, *pl.* galosze, kalosze.

Галóшный, v. **Калóшный**.

Гáлстукъ, –а, *m.*, **Гáлстучекъ**, –чка, *m. dim.* (шейный платокъ), halsztuk, halsztuczek (*dim.*), halsztuch, alsztuk, chustka na szyję.

Гáлстучникъ, –а, *m.* 1. halsztuchy robiący; 2. *H. n.* (*charadrius hiaticula*, птица, родъ кулика съ ожерельемъ), gatunek bekasa z naszyjkiem.

Гáлстучный, –ая, –ое, *adj.* halsztukowy, halsztuchowy, alsztukowy.

Галсъ, –а, *m. Mar.* 1. lina do naciągania żaglów; 2. zwrócenie, skręcenie okrętu; поворотúть на правый галсъ, zwrócić, skręcić okręt na prawą stronę. [nowy.

Галýнный, –ая, –ое, *adj.* galo-

Галýнчикъ, –а, *m. dim.* galonik, burcik, bramka, brameczka kosztowna.

Галýнщикъ, –а, *m.* robiący galony, burty, bramy kosztowne, *cfr.* szmuklerz.

Галýнъ, –а, *m.* galon, burt, brama kosztowna, burdalon.

Галýшка, –и, *f.* gałuszka z mąki, kluska & klóska, kluseczka, klóseczka, klósek, kloseczek.

Гáлфвиндъ, –а, *m.* garuga, wiatr z boku; задýлъ гáлфвиндъ, wiatr garuje, bokiem w żagle dmie.

Галчёнокъ, –нка, *m. dim. H. n.* (галочій дѣтеныш; v. Гáлка), pisklę kawki; *cfr.* kaweczka.

Гальвани́змъ, –а, *m.* galwanizm.

Гальвани́ческій, –ая, –ое, *adj.* galwaniczny; гальвани́ческіе опыты, experymenta galwaniczne; гальвани́ческое трáвленіе, galwanokaustyka.

Гальваномагни́тный, –ая, –ое, *adj.* galwanomagnetyczny.

Гальванометри́ческій, –ая, –ое, *adj.* galwanometryczny.

Гальванóметръ, –а, *m.* galwanometr. [wanoplastyka.

Гальванопла́стика, –и, *f.* gal-

Гальванопласти́ческій, –ая, –ое, *adj.* galwanoplastyczny.

Гáлька, –и, *f.* mały okrągły głaz, głazik. [okrętowy.

Гальóнъ, –а, *m. Mar.* nos

Гáмканье, –я, *n.* szczekanie.

Гáмкать, *v. n. impf.*, **Гáмкнуть**, *v. semelf.* szczekać, szczeknąć; собáка гáмкаетъ, гáмкнула, pies szczeka, szczeknął.

Гáмма, –ы, *f. Mus.* gamma, szereg siedmiu głównych tonów w muzyce; v. **Скáла**.

Гамъ, –а, *m.* 1. głuchy psi szczek; 2. gwar, hałas, szmer, zgiełk [z gadania wielu razem]; что за гамъ? cóż to za hałas, gwar? *it.* v. **Шумъ** (и гамъ).

Ганашúть, *v. a.* robić co od ręki, jako tako, śpieszyć się.

Гангрéна, –ы, *f. Med.* (Антоновъ огонь), gangrena, piekielny ogień.

Ганза, –ы, *f.* anza, hanza, związek najznaczniejszych miast w Niemczech dla ubezpieczenia handlu swego.

Ганзеати́ческій, **Ганзе́йскій**, –ая, –ое, *adj.* anzeatycki, hanzeatycki, anzeatyczny, hanzeatyczny; ганзе́йскій гóродъ, miasto anzeatyckie [или hanzeatyckie].

Гáнивать, *v. frequ.*, v. **Гонúть**.

Гáншпагъ, **Гáншпигъ**, **Гáншпугъ**, –а, *m.* lewar, drąg do podnoszenia ciężarów; v. **А́ншпугъ**.

Гардéли, –ей, *pl. n. Mar.*

lina do spuszczania i podnoszenia reji. [ryn.

Гардемари́нъ, -а, *m.* gardemarin.

Гардеробме́йстеръ, -а, *m.* szatny, szatniczy, szatnik, zawiadujący królewską garderobą.

Гардеро́бный, -ая, -ое, *adj.* garderobny, garderobowy; **гардеро́бная комната** *albo* **Гардеро́бная**, -ой, *s. f.* garderoba, szatnica, szatnia, szatownia, szatarnia, pokój na schowanie szat lub sukień.

Гардеро́бщикъ, -а, *m.* garderobny (*s. m.*), szatny, szatniczy, szatnik, mający dozór nad garderobą.

Гардеро́бщица, -ы, *f.* garderobianka, garderobna, szatnicza, szatna, mająca dozór nad garderobą.

Гардеро́бъ, -а, *m.* garderoba, szatnica, szatnia, szatownia, szatarnia, pokój na schowanie szat lub sukień.

Гарди́на, -ы, *f.* firanka, gardyna, zasłona wisząca u okien.

Гаре́мъ, -а, *m.* harem, pokoje w których są zamknięte kobiety u mahometanów.

Гаре́мный, -ая, -ое, *adj.* haremowy, do haremu należący.

Гаркань, -я, *n.* krzyczenie.

Гаркать, *v. n. impf.*, **Гаркнуть**, *v. semelf.* krzyczeć, krzyknąć; [*w myśliw.*] na psy ze swory spuszczone wołać: *ha! ha! ha!* abo *ha la la! hu la la! ulala!*

Гармо́ника, -и, *f.* harmonika, (instrument muzyczny).

Гармони́ровать, *v. n. Mus.* zgadzać się (z sobą).

Гармони́чески, *adv.* harmonicznie, harmonijnie, zgodliwie, miłodźwięcznie.

Гармони́ческій, -ая, -ое, *adj.* harmoniczny, harmonijny, zgodliwy, [† zgłośny], miłodźwięczny.

Гармо́нія, -и, *f. Mus.* harmonia, zgoda dobranych przyzwoicie różnych od siebie głosów sprawująca przyjemne brzmienie, [† zgłośność], miłodźwięk; nauka o harmonii. [(miara).

Га́рнецъ, -нца, *m.* garniec,

Гарнизо́нщина, -ы, *f. pop.* służące w garnizonie.

Гарнизо́нъ, -а, *m.* garnizon, część wojska obrócona na bronienie, i straż miasta; być, находиться въ гарнизо́нѣ, garnizonem stać.

Гарнитýрецъ, -рца, *m. dim.* garniturka; v. **Гарнитýръ**.

Гарнитýровый, -ая, -ое, *adj.* garniturowy; z grodeturu.

Гарнитýръ, -а, *m.* 1. garnitur, sztuki stroju, mebłów *etc.* dobrane; 2. grodetur, materyał jedwabna.

Гарпіусъ, -а, *m.* żywica biała.

Гарпу́нъ, -а, *m.* harpuna, grot na wieloryby.

Га́рпія, -и, *f. Myth.* Harpia, Harpyja, drapieżnica.

Гартко́утъ, -а, *m.* uzbrojony statek rzeczny do ochrony karawan na Woldze.

Гартъ, -а, *m.* massa, złożona z ołowiu, antymonu, żelaznych opiłek i miedzi, z której się czcionki czyli litery drukarskie leją. [nитка], nitka kamelarowa.

Га́русина, -ы, *f.* (гарусная **Га́русный**, -ая, -ое, *adj.* kamelarowy, kamelorowy, włóczkowy.

Га́русъ, -а, *m.* (harus, arus), kamelar, kamelor, włóczka.

Гарцова́ніе, -я, *n.* harcowanie.

Гарцова́ть, *v. n.* harcować; *it.* v. **Наѣзднича́ть**.

Гарцовни́къ, -а, *m.* 1. harcownik, co harcuje na konie; 2. harcownik; v. **Наѣзднико́ъ** (1).

Гарь, -и, *f.* 1. spalenizna, swąd; zapach od spalenizny; *it.* v. **Па́хнуть, Отзыва́ться** (га́рью); 2. (†), miejsce wlesie wypalone.

Гаси́ло, -а, *n.*, **Гаси́льникъ**, -а, *m.* gasidło, kapturek do gaszenia świec.

Гаси́льщикъ, -а, *m.* gasiciel, ten co gasi, gasiświeczka.

Гаси́тель, -я, *m.* *gasiciel.

Гаси́тельница, -ы, *f.* *gasicielka.

Гаси́ть, *v. a. impf.*, **по-, загаси́ть**, *v. perf.* gasić co się pali, tłumić, stłumić, pogasić, zagasić, zgasić; gaścić iзвесть, gasić wapno; **-ся**, *v. p.* być gaszonym.

†**Га́сло**, -а, *n.* 1. (паро́ль), hasło, godło; 2. znak dawany nocną porą do gaszenia ognia (pożaru).

Га́сникъ, -а, *m.*, v. **Бу́квица**.

Га́снуть, *v. n. impf.*, **по-, загасну́ть**, *v. perf.* (*propr.* & *) gasnąć, zagasnąć, zgasnąć, ugasnąć, pogasnąć; stygnąć, ustawać; upadać; niknąć, zniknąć; (o życiu:) zbliżać się do końca, kończyć się; (o wzroku:) tępieć, słabieć, słabnąć; свѣтъ очей́ гаснетъ, światło oczu gaśnie, tępieje, słabieje; жизнь га́снетъ, życie gaśnie, zbliża się do końca, kończy się; страсти га́снутъ, namiętności gasną, ustają, zaczynają stygnąć. [kołowrot [górniczy].

Га́спель, -я, *m.* (воротокъ),

Гастро-но́мическій, -ая, -ое, *adj.* gastronomiczny; **-но́мія**, -и, *f.* gastronomia, znanie się na kuchni; **-но́мъ**, -а, *m.* gastronom, znawca i lubownik wykwintnych potraw; *cfr.* Brzuchopas.

Гасъ, -а, *m.* (золотая или серебряная тесьма съ узорами), galon, burt, taśma złota lub srebrna z wzorami; [*cfr.* **Газъ**].

Гати́ть, *v. a. impf.*, **загати́ть**, *v. perf.* gacić, gacią pomościć, ścielić z faszynów (z chróstu) lub z gałęzi drogę przez bagno *etc.*; **-ся**, *v. p.* gacić się, być gaconym.

Гать, -и, *f.* gać, pomost z faszynów (z chróstu) lub z gałęzi w pęki wiązanych na bagnie *etc.*

Гаубица, -ы, *f.* haubica, granatnik, [rodzaj działa].

Га́убичный, -ая, -ое, *adj.* haubicowy, granatnikowy.

Гауптва́хта, -ы, *f.* hauptwach, odwach.

Гаче́ніе, -я, *n.* gacenie, pomoszczenie gacią, ścielenie drogi z faszynów *etc.* przez bagno *etc.*

Га́чи, -ей, *pl. f.* 1. pióra długie u nóg drapieżnych ptaków; 2. v. **Ля́жки**; 3. *vul.* końce gatek.

Га́чникъ, -а, *m.* sznur do zwięzywania gatek.

Гаше́ніе, -я, *n.* gaszenie; — iзвести, gaszenie wapna.

Га́шникъ, v. **Га́чникъ**.

Га́щи, -ей, *pl. f. Eccl. sl.* gacie, gatki, spodnie.

Гбе́ніе, *Eccl. sl.*, v. **Гнѣтіе**.

Гвардее́цъ, -де́йца, *m.* gardysta, gwardysta, gwardyak, żołnierz z gwardyi.

Гвардейскій, -ая, -ое, *adj.* gwardyjski; **гварде́йскій офице́ръ**, oficer gwardyi.

Гвардейщина, -ы, *f. pop.* służące w gwardyi; gwardziści.

Гвардіо́нъ, -а, *m.* straż kwarantanna. [dya.

Гва́рдія, -и, *f.* garda, gwar-

Гвоздарь, -я, *m.* gwoździarz.

Гвоздика, -и, *f.* 1. goździk korzenny; *Bot.* (*dianthus*, Linn.), goździk; 2. drzewo goździkowe.

Гво́здикъ, -а, *m. dim.* gwoździk, ćwiek; podбивать гвоздиками, ćwiekami pobijać, ćwiekować.

Гвоз-дильня, -и, *f.* gwoździenica, kowalnia z dziurkami (na gwoździe); **-дить**, *v. a.* gwoździć, przybijać gwoździami; *fig.* гвоздить кому-либо что въ го́лову, *wbijać co komu w głowę; **-дичка**, -и, *f. dim.* gwoździk korzenny; **-дичникъ**, -а, *m.* 1. miejsce goździkami zasadzone; 2. *Bot.* (*geum*), v. **Гравила́тъ**; *it.* v. **Гвоздика** (2. *caryophyllus*); **-дичный**, -ая, -ое, *adj.* goździkowy, od goździków; *it.* goździkowy, koloru goździków; гвоздичный цвѣтъ, kolor goździkowy, kolor goździków; гвоздичнаго цвѣта, koloru goździkowego, koloru goździków; гвоздичный запахъ, zapach goździkowy, гвоздичное масло, olejek goździkowy; гвоздичное дерево, v. **Гвоздика** (2); гвоздичный ка́мень, v. **Кариофили́тъ**; гвоздичный коренъ, v. **Гравила́тъ**; гвоздичная трава, v. **Рогови́къ**; **-дище**, -а, *n. augm.* goździsko, gwoździsko. [gwoździe.

Гвоздіе, -а, *n. coll. Eccl. sl.*

Гвоз-донто́вый, -ая, -ое, *adj.* goździowaty, gwoździowaty, goździaty, gwoździaty, mający kształt gwoździa; **Гвоз-до́къ**, -дка,

Гвоз-до́чекъ, –чка, *m. dim. secund.* goździczek; v. **Гво́здикъ**; **–до́чникъ**, –а, *m.* gwoździarz, goździarz, rzemieślnik od gwoździ.

Гвоздо́чный, –ая, –ое, *adj.* goździowy, gwoździowy, od gwoździ; гвоздо́чный заво́дъ, fabryka gwoździ; *cfr.* gwoździarnia.

Гвоздь, –я, *m.* 1. goździ, gwoździ & góźdź, gwóźdź, [*gen.* goździa, – żelazny lub drewniany]; гвоздь подко́вный, gwóźdź podkowny = hufnal; гвоздь гонтовый, gontowy gwóźdź = gontal, gontarz; 2. gwóźdź, czop u beczki, szpunt.

Гвоздянйкъ, –а, *m.* skrzynka, pudło z przegrodkami do gwoździ.

Гвоздяно́й, (–ни́й), –ая, –óе, *adj.* gwoździowy, goździowy; гвоздяна́я шля́пка, główka, czapka u gwoździa.

Гдѣ, *adv.* gdzie; na którém miejscu; kędy; гдѣ онъ живётъ? не зна́ю, гдѣ, gdzież on mieszka? nie wiem, gdzie; гдѣ-гдѣ, koegdzie, и́зрѣдка гдѣ, gdzie niegdzie; гдѣ-либо, гдѣ-нибу́дь, гдѣ-ни-е́сть, гдѣ-то, gdziekolwiek, byle gdzie.

Гевано́вый, –ая, –ое, *adj.* bukszpanowy.

Гева́нъ, –а, *m. Bot.* (**Самши́тъ зеленѣ́ющій**, *buxus sempervirens*), bukszpan zawsze zielony.

Гее́нна, –ы, *f.* piekło.

Гее́нскій, –ая, –ое, *adj.* piekielny.

Геэ́ль, –я, *m.* gieszel, czeladnik, pomocnik aptekarza.

Гей, *interj.* hej! ej!

Гекза́метръ, (**Гексаметръ**), –а, *m. Poes.* [шестисто́пный стихъ], sześciomiarowy wiersz, hexametr.

Гелико́нъ, –а, *m.* Helikon, [góra w Beocyi, niedaleko od Parnasu, Apollinowi i Muzom poświęcona]; v. **Парна́съ**.

Гелїо-ме́тръ, –а, *m. Astron.* heliometr, narzędzie do mierzenia słońca *etc.* **–ско́пъ**, –а, *m. Astron.* helioskop, teleskop do obserwacyi słońca; **–ста́тъ**, –а, *m. Phys.* heliostat; **–тро́пъ**, –а, *m.* 1. *Bot.* (*heliotropium*, растеніе), słonecznik ziele, nawrot, podróżnik brodawczany, brodawnik wielki, oblubienica słoneczna; 2. *Miner.* (минералъ, *heliotropium gemma*), kamień słonecznik, heliotrop, [jaspis zielony czerwono nakrapiany]. [*Miner.*).

Гемати́тъ, v. **Кровавйкъ** (1.

Гени-сфе́ра, –ы, *m.* (полушарie), hemisfera, [półkula], półkuli, półkręże, półgałki; **–сферическій**, –ая, –ое, *adj.* hemisferyczny, półkrężny.

Гено-ро́й, –я, *m.*, **–ройды**, *pl. f. Med.* (почечу́й), hemoroidy, [*gen.* hemoroid], krwawnice, krwotok, złota żyła, złote żyłki w stolcu; теку́щій, откры́тый, нару́жный геморо́й, (*haemorrhoides fluentes*), hemoroidy otwarte; закры́тый, глухо́й геморо́й, (*haemorrhoides coecae*), hemoroidy ślepe; **Гемороидали́стъ**, –а, *m.* (страждущій гемороемъ), cierpiący hemoroidy; **–ронда́льный**, –ая, –ое, *adj.* (почечу́йный), hemoroidalny; геморонда́льные припа́дки, hemoroidalne przypadki; **–ро́иды**, *pl. f.*, v. **Геморо́й**.

Генва́рьскій, –ая, –ое, *adj.* styczniowy; Генва́рьскіе моро́зы, styczniowe mrozy; Генва́рская треть, styczniowy tercyał.

Генва́рь, –я, *m.* (*Januarius*), Styczeń, pierwszy miesiąc w roku.

Гене-алоги́ческій, –ая, –ое, *adj.* genealogiczny; v. **Родосло́вный**; **–ало́гія**, –и, *f.* genealogia, rodopismo; v. **Родосло́віе**, **Родосло́вная**; **–ало́гъ**, –а, *m.* genealog, genealogista, rodopis.

Гене-ралйссимусъ, –а, *m.* generalissimus, naczelny, najwyższy wódz w wojsku, starszy nad wszystkich generałów; **–ралите́тъ**, –а, *m. collect.* generalitet, generalność, generalicya, zgromadzenie, zbiór generałów, (pierwszych przełożonych); **–ра́лъ**, –а, *m.* generał & jenerał; Генера́лъ отъ инфанте́ріи, отъ кавале́ріи, отъ артилле́ріи, Generał piechoty, jazdy, artylleryi; **–ралъ-адмира́лъ**, –а, *m.* Wielki Admirał; **–ралъ-адъюта́нтъ**, –а, *m.* Generał-Adjutant; **–ралъ-аншефъ**, –а, *m.* naczelny Generał; hetman polny; **–ралъ-аудито́ръ**, –а, *m.* Generał-Audytor; **–ралба́съ**, –а, *m. Mus.* generalbas; **–ралъ-губерна́торъ**, –а, *m.* Generał-gubernator; **–ралъ-интенда́нтъ**, –а, *m.* Generał-intendent; **–ралъ-квартирме́йстеръ**, –а, *m.* Generał-kwatermistrz; **–ралъ-контроле́ръ**, –а, *m.* Generał-kontroler; **–ралъ-кригсъ-комиссаръ**, –а, *m.* (Generał-krigs-kommisarz), naczelny kommisarz wojenny; **–ралъ-лейтена́нтъ**, –а, *m.* Generał-Lejtnant; **–ралъ-мае́оръ**, –а, *m.* General-Major; **–ралъ-ма́ршъ**, –а, *m.* generał-marsz, generalny marsz; **–ралъ-суперинтенде́нтъ**, –а, *m.* Generał-Superyntendent; **–ралъ-фельдмарша́лъ**, –а, *m.* Generał-Feldmarszałek; **–ралъ-фельдцейхме́йстеръ**, –а, *m.* Naczelny Generał artylleryi; **–ралъ-штабъ-до́кторъ**, –а, *m.* Generał-sztab-doktor; **–ра́льный**, –ая, –ое, *adj.* generalny, powszechny; генера́льная про́ба, generalna próba; **–ра́льскій**, –ая, –ое, *adj.* generalski & jeneralski; генера́льскій чинъ, stopień generalski; **–ра́льство**, –а, *n.* generalstwo & jeneralstwo, władza generalska; дослужи́ться до генера́льства, dosłużyć się generalstwa, stopnia generalskiego; **–ра́льша**, –и, *f.* (жена генерала), generałowa & jenerałowa, żona generała.

Геній, –я, *m.* 1. geniusz, gieniusz, umysł nad pospolite umysły górniejszy, dowcip, co przenika żywo, co wynajduje bez przewodnika, zgłębia śmiało sam przez się; wysoka wrodzona zdolność; 2. gieniusz, [według mytologii, duch, każdego człowieka mający w swojej straży], aniołek stróż.

Геніа́льность, –и, *f*, genialność. [genialny.

Геніа́льный, –ая, –ое, *adj.*

Генóнъ зелёный, v. **Обезья́на** (зелёная). [ревéнская).

Ге́нрикъ до́брый, v. **Марь** (де-

Гео-генйческій, –ая, –ое, *adj.* geogeniczny; **–ге́нія**, –и, *f.* geogenia, nauka o rodzie ziemi; **–гно́зія**, –и, *f.* geognozya, nauka o ziemi, jéj składzie i pokładach; **–гно́зъ**, –а, *m.* geognost; **–гностйческій**, –ая, –ое, *adj.* geognostyczny; **–гно́стъ**, –а, *m.* geognost; **–графйческій**, –ая, –ое, *adj.* geograficzny & jeograficzny, ziemiopiski; reorpaфйческій атла́съ, atlas geograficzny; **–гра́фія**, –и, *f.* geografia & jeografia, ziemiopismo, ziemiopistwo, krajopisarstwo; **–гра́фъ**, –а, *m.* geograf, ziemiopis; **–дези́стъ**, –а, *m.* geodezysta, ziemiomiar, ziemiomiernik, ziemiomierca, geometra, miernik, mierniczy polny; **–дезйческій**, –ая, –ое, *adj.* geodezyczny, ziemiomierski, stósowny do ziemiomiernictwa; **–де́зія**, –и, *f.* geodezya, ziemiomiernictwo, ziemiomierstwo, miernictwo polne; **–де́тъ**, –а, *m.*, v. **Геодези́стъ**; **–логйчески**, *adv.* geologicznie; **–логйческій**, –ая, –ое, *adj.* geologiczny; **–ло́гія**, –и, *f.* geologia, nauka o ziemi, jej kształcie i pokładach; **–ло́гъ**, –а, *m.* geolog; **–метрйчески**, *adv.* geometrycznie & jeometrycznie; **–метрйческій**, –ая, –ое, *adj.* geometryczny & jeometryczny, ziemiomierniczy; **–ме́трія**, –и, *f.* geometrya & jeometrya, [nauka o rozmierzaniu ziemi i wszelkiéj inszéj wielkości], ziemiomiernictwo; **–ме́тръ**, –а, *m.* geometra & jeometra, ziemiomiar, mierniczy (gruntów).

Георгина, –ы, *f. Bot.* (*georgina, dahlia*), georgina.

Геоцентрйческій, –ая, –ое, *adj. Astron.* geocentryczny, widziany z środka ziemi.

Геральди́ка, –и, *f.* heraldyka, nauka o herbach; wiadomość herbów.

Геральди́къ, –а, *m.* heraldyk, świadomy, biegły w herbowéj nauce. [heraldyczny.

Геральди́ческій, –ая, –ое, *adj.*

Гера́ній, –я, *m. Bot.* (*geranium*), geranium, bodziszek, bocianie noski, żórawie noski, wilcze igły.

Гербарій, –я, *m.* zielnik, księga o ziołach, †herbarz; v. **Трави́къ** (2).

Гéрбикъ, -а, *m. dim.* herbik, mały herb.

Гербóвникъ, -а, *m.* herbarz, księga opisująca różne herby, opisanie familij i herbów szlacheckich.

†**Гербовáти**, *v. n.* herbować się, używać herbu jakiego; *it.* herb wyciskać, stęplować.

Гербóвый & Гéрбовый, -ая, -ое, *adj.* herbowy; herbowny, herbowniczy; stęplowany, stęplowy; гéрбовая печáть, pieczęć, pieczątka herbowa; гéрбовая бумáга, stęplowany [или stęplowy] papier; гéрбовый листъ, stęplowany arkusz papieru.

Гербовéдѣніе, -я, *n.* heraldyka, wiadomość herbów.

Гербописецъ, -сца, *m.* rysownik herbów, herbopis.

Герборизáція, -и, *f.* herboryzacya, zbieranie ziół (roślin).

Гербъ, -а, *m.* herb; *it.* stępel na papierze; Россíйскій гербъ, herb Rossyjski; фамúльный гербъ, herb familijny.

Геркулéсова булáва, геркулéсова пáлица, *f.* maczuga Herkulesa.

Геркулéсово дéрево, v. **Желтодрéвникъ**. [kules.

Геркулéсъ, -а, *m. Astron.* Her-

Германúзмъ, -а, *m.* germanizm.

Германфродúзмъ, Германфродитúзмъ, -а, *m.*, v. **Двуполость**.

Германфродúтъ, -а, *m.* hermafrodyt, dwupłciowiec, mieszaniec.

Герме-нéвтика, -и, *f.* hermeneutyka, wykład filologiczny pisma świętego; **-невтúческій**, -ая, -ое, *adj.* hermeneutyczny; **-тúчески**, *adv.* (наглухо, *qu. v.*) hermetycznie, szczelnie.

Геро́й, -я, *m.* heroj, bohatyr & bohatér, rycerz; сказáнія о геро́яхъ, powieści o bohatyrach.

Геронкомúческій, -ая, -ое, *adj.* heroikomiczny; półbohaterski i półśmieszny.

Геро́ня, -и, *f.* heroina, bohatérka & bohatyrka, bohatérzyca, rycerka.

Геро́йски, *adv.* heroicznie, bohatérsko, po bohatérsku, po rycersku.

Геро́йскій, -ая, -ое, *adj.* heroiczny, bohatyrski & bohatérski, rycerski; геро́йскіе по́двиги, bohatyrskie czyny, przewagi bohatyrskie, rycerskie dzieła; геро́йскій духъ, duch bohatyrski.

Геро́йство, -а, *n.* heroizm, bohatyrstwo & bohatérstwo, umysł i postępowanie bohatyrskie, przewagi bohatyrskie, dzielność, wspaniałomyślność.

Геро́йствовать, *v. n.* okazywać się herojem, bohatyrem; bohatérzyć, rzycerzyć, junaczyć, wsławiać się; *it.* v. **Храбри́ться**.

Геро́йски, *adv.* heroicznie; = v. **Геро́йски**.

Геро́йскій, -ая, -ое, *adj.* 1. heroiczny, bohatérski & bohatyrski, rycerski, waleczny; śmiały, odważny; геро́ическій по́двигъ, bohatyrski czyn, przewaga bohatérska, rycerskie dzieło; v. **Геро́йскій**; геро́ическія времена́, bohatyrskie czasy; геро́ическая поэ́зма, bohatérski wiersz, epopeja; 2. *Med.* (*o lekarstwach*:) bardzo mocno skutkujący.

Геро́льдія, -и, *f.* heroldya.

Геро́льдмéйстеръ, -а, *m.* heroldmejster, pierwszy urzędnik w heroldyi.

Геро́льдскій, -ая, -ое, *adj.* heroldski, od herolda, do herolda należący; геро́льдскій жезлъ, heroldska laska.

Геро́льдство, -а, *m.* heroldstwo urząd herolda, posada heroleska [или herolda].

Геро́льдъ, -а, *m.* herold.

Геру́нокъ, -нка́, *m.*, v. **Еру́нокъ**. [xiężna.

Герцогúня, -и, *f.* księżna &

Гéрцогскій, -ая, -ое, *adj.* książęcy & xiążęcy, *contr.* xięcy; гéрцогская корóна, korona książęca.

Гéрцогство, -а, *n.* księstwo & xięstwo.

Гéрцогъ, -а, *m* książę & xiąże, [*gen.* książęcy & xiążęcy, *contr.* xięcy].

Гéтманскій, -ая, -ое, *adj.* hetmański; гéтманская булáва, buława hetmańska; гéтманская влáсть, władza hetmańska.

Гéтманство, -а, *n.* hetmaństwo, dostojność hetmańska.

Гéтманъ, -а, *m.* hetman.

Гжúголка, v. **Трясогýзка.**

Гзымóвый, -ая, -ое, *adj. Archit.* gzymsowy, gzemsowy.

Гзымъ, -а, *m. Archit.* gzyms, gzems; v. **Карнúзъ**.

Гúбель, -и, *f.* zguba; skaza.

Гúбельно, *adv.* zgubnie.

Гúбельный, -ая, -ое, *adj.* zgubny; szkodliwy; niszczący.

Гúбкій, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) gibki, giętki, smagły; zwinny, zręczny, szybki.

Гúбкость, -и, *f.* (*propr.* & *) gibkość, gętkość, smagłość; zwinność, zręczność, szybkość.

Гúбнуть, *v. n.* ginąć, gubić się, przepadać; v. **Пропадáть, Уничтожáться.**

Гигáнтскій, -ая, -ое, *adj.* gigantski, olbrzymi, olbrzymski, stolimański; гигáнтскій ростъ, olbrzymski [или olbrzymi] wzrost.

Гигáнтовъ, -а, -о, *adj.* olbrzymowy.

Гигáнтъ, -а, *m.* gigant, olbrzym, stoliman, stwolin.

Гигіéна, -ы, *f. Med.* hygiena, nauka o zachowaniu zdrowia.

Гигро-метри́ческій, -ая, -ое, *adj.* hygrometryczny; **-мéтрія**, -и, *f.* hygrometrya; **-мéтръ**, -а, *m. Phys.* hygrometr, wilgoćmiar, wilgociomierz; **-скóпъ**, -а, *m. Phys.* hygroskop, wilgocioskaz; v. **Гигромéтръ**.

Гúдра, -ы, *f.* 1. *H. n.* (*hydrus*, ядовитая змѣя), hydra, wąż wodny; 2. (*hydra*, родъ чрезвычайно мелкихъ животныхъ, изъ класса полиповъ), polip chwytający się [przypinający się], pław morski miękki; 3. *Myth.* (баснословный, многоглавый змѣй), hydra, siedmiułbica; Гéркулесъ умертвúлъ Лернéйскую гúдру, Herkules zabił Lernejską hydrę [или siedmiułbicę].

Гидравлúка, -и, *f.* hydraulika, nauka o prowadzeniu i podnoszeniu wody.

Гидравлúческій, -ая -ое, *adj.* hydrauliczny; гидравлúческая мáшина, hydrauliczna machina.

Гидрáтъ, -а, *m. Chem.* hydrat, [istota, zawierająca w chimicznéj mieszaninie swojéj wodę].

Гидро-графúческій, -ая, -ое, *adj.* hydrograficzny; **-графія**, -и, *f.* hydrografia, opisanie saméj wody, rzék, morza *etc.* na ziemi; **-графъ**, -а, *m.* hydrograf; **-динáмика**, -и, *f.* hydrodynamika; **-динамúческій**, -ая, -ое, *adj.* hydrodynamiczny; **-лóгія**, -и, *f.* hydrologia, nauka o wodzie; **-мéтръ**, -а, *m.* hydrometr, wodomiar; **-скóпъ**, -а, *m.* hydroskop; zegar wodny; v. **Гидромéтръ**; **-статúка**, -и, *f.* hydrostatyka, nauka uważająca ciała płynne spoczywające, na wadze się utrzymujące; **-статúческій**, -ая, -ое, *adj.* hydrostatyczny; **-тéхника**, -и, *f.* hydrotechnik; **-техни́ческій**, -ая, -ое, *adj.* hydrotechniczny; **-фáнъ**, -а, *m. Miner.* (*hydrophane, oculus mundi*, oko mira; *lapis mutabilis*), hydrofan, oko świata, [kamień]; wywietrzały opał, [kolor onixowy, lecz wcale nieprzeźroczysty].

Гúканіе, -я, *n.* krzyczenie *hi*, [dla prędkiéj jazdy lub napadnięcia].

Гúкать, *v. n. impf.*, **Гúкнуть**, *v. semelf.* (кричать ги, при стремительномъ нападеніи), krzyczeć, krzyknąć *hi* [dla prędkiéj jazdy lub napadnięcia].

Гúкъ, -а, *m.* 1. smoła okrętowa, pak; 2. krzyk lekkiéj jazdy oznaczający gwałtowne napadnienie; *cfr.* **Гúканіе, Гúкать**.

Гиль, -и, *f.* 1. *H. n.* (*motacilla erithacus*), pliszka czerwonogon; 2. *pop.* głupstwo, niedorzeczność, brednie, bzdurstwo; *cfr.* **Gil**.

Гильдéйскій, -ая, -ое, *adj.* giełdziany, od giełdy, do giełdy należący.

Гúльдія, -и, *f.* giełda.

Гильотúна, -ы, *f.* gilotyna.

Гильза, -ы, *f.* kartacz używany do fajerwerków.

Гимназúстъ, -а, *m.* gimnazysta, uczeń gimnazyalny, uczęszczający do gimnazyum.

Гимназ́ический, -ая, -ое, *adj.* gimnazyalny, gimnazyjny.

Гимна́зія, -и, *f.* gimnazyum, wyższa szkoła [przygotowywająca młodzież do uniwersytetów].

Гимна́стика, -и, *f.* gimnastyka, ćwiczenie ciała, nauka ćwiczenia ciała; учи́тель гимна́стики, nauczyciel gimnastyki.

Гимнасти́ческій, -ая, -ее, *adj.* gimnastyczny, od gimnastyki; гимнастическія упражне́нія, ćwiczenia gimnastyczne.

Гимно́тъ, -а, *m. H. n.* (*gymnotus*), гимнотъ электрическій, v. Угорь (электри́ческій).

Гимнъ, -а, *m.* hymn, himn, pieśń wielebna.

Гинуть, v. **Гибнуть**, **Пропада́ть**.

Гипе́рбола, -ы, *f. Rhetor.* hyperbola, przesada; *Mathem.* hyperbola, pewna linia krzywa.

Гиперболи́ческій, -ая, -ое, *adj.* hyperboliczny, przesadny.

Гиперборе́ецъ, -ре́йца, *m.* mieszkaniec głębokiéj północy.

Гиперборе́йскій, -ая, -ое, *adj.* hyperboreiczny, północny.

Гипо-те́за, -ы, *f.* hypoteza, przypuszczenie, mniemanie; -те́ка, -и, *f.* hypoteka & hipoteka, zastaw dóbr nieruchomych; *it.* v. Закладна́я; -теча́рный, -те́чный, -ая, -ое, *adj.* hypoteczny, v. Закладно́й (2); -тену́за, -ы, *f. Geom.* hypotenuza, przeciwprostokątna; -тетическій, -ая, -ое, *adj.* hypotetyczny & hipotetyczny; -хо́ндрикъ, -а, *m.* hypokondryk, cierpiący hypokondryą lub zamulenie śledziony; -хондри́ческій, -ая, -ое, *adj.* hypokondryczny; -хо́ндрія, -и, *f.* hypokondrya, śledzionowa choroba.

Гиппопота́мъ, -а, *m.* koń wodny; v. Бегемо́тъ.

Гипсовый, -ая, -ое, *adj.* gipsowy; ги́псовая фигу́ра, figura gipsowa.

Гипподро́мъ, v. **Ипподро́мъ**.

Гипсолю́бка, -и, *f.*, **Гипсолю́бъ**, -а, *m. Bot.* (*gypsophyla*), Gipsolubka.

Гипсъ, -а, *m.* gips.

Гира́фъ, v. **Жира́фъ**.

Гирла, v. **Гирло**.

Гирло, -а, *n.* ujście rzéki.

Гирля́нда, -ы, *f.* girlanda, wianek. [landka, mała girlanda.

Гирля́ндочка, -и, *f. dim.* gir-

Ги́рный, -ая, -ое, *adj.* do wagi należący. [olszeniec.

Ги́рча, -и, *f. Bot.* (*selinum*), Gíрька, -и, *f. dim.* waga, gwicht u zegara ściennego.

Ги́ря, -и, *f.* gwicht, ciężar wagi; gwicht, waga u zegara ściennego.

Гита́ра, -ы, *f. Mus.* gitara.

Гитари́стка, -и, *f.* gitarzystka, grająca na gitarze.

Гитари́стъ, -а, *m.* gitarzysta, grający na gitarze.

Гита́рный, -ая, -ое, *adj.* do gitary należący; гитарная струна, struna od (do) gitary.

Гито́въ, -а, *m. Mar.* lina do zwijania żagla.

Гиттенвéйстеръ, -а, *m.* (w hutach) starszy pławiciel, topnik.

Гиттенфервáльтеръ, -а, *m.* inspektor hut. [gowata łódka.

Ги́чка, -и, *f.* ważka i podłu-

Гіали́тъ, -а, *m. Miner.* hyalit; v. Стекловúкъ.

Гіаллу́ргія, -и, *f.* hyallurgia.

Гіацинтовый, -ая, -ое, *adj.* hyacyntowy; гіацинтовый цвѣтъ, kolor hyacyntowy.

Гіаци́нтъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*hyacinthus*), hyacynt, jacynt, [kwiat marcowy]; 2. *Miner.* hyacynt, [klejnot].

Гіе́на, -ы, *f. H. n.* (*canis hyaena*), hyena, zwierzę drapieżne.

Глава́, -ы́, *f.* 1. *Eccl. sl.* głowa; во главѣ войска, na czele wojska; градскоя глава, naczelnik miejski; 2. gałka (na wieży, dzwonicy); 3. rozdział (w książce); 4. не имѣть гдѣ главы преклонить, nie mieć żadnego przytułku, schronienia.

Главна́на, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. głowa, łeb; 2. *początek; 3. rozdział (w książce); главна́на кни́жная, v. **Кни́га** (пе́рвая Монсе́ева); 4. v. Головúзна. [rzchołek.

Главúца, -ы, *f. Eccl. sl.* wie-

Главнокома́ндующій, -аго, *s. m.* główndowodzący, wódz naczelny.

Главноначáльствующій, **Главноуправля́ющій**, -аго, *s. m.* głównozarządzający.

Главны́й, -ая, -óе, *adj. Eccl. sl.* główny, od głowy, do głowy należący, głowy się tyczący.

Гла́вный, -ая, -ое, *adj.* główny; naczelny, pierwszy; starszy, przełożony nad czém; гла́вный надзира́тель, naddozórca; гла́вное управле́ніе, zarząd główny; гла́вный го́родъ, (główne miasto), stolica; miasto stołeczne; главная квартúра, główna kwatera; гла́вное, -аго, *s. n.* = гла́вное де́ло, rzecz główna, podstawa, treść; гла́вный въ до́мѣ, głowa familii; gospodarz domu.

Главня́, -и́, *f. Eccl. sl.* głównia.

Главоболи́е, **Главоболѣ́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.* ból głowy, bolenie głowy.

Главотя́жъ, -а, *m.* chustka, którą żydzi przy modlitwach głowę przykrywają.

Глаго́ланіе, -я, *n. Eccl. sl.* mówienie, mowa.

Глаго́латель, -я, *m. Eccl. sl.* mówca. [gadać.

Глаго́лати, *v. a. Eccl. sl.* mówić,

Глаго́лемый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* mowiony, wymówiony.

Глаго́ливый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* mówiący; wymowny, rozmowny.

Глаголитúческій, **Глаголи́тскій**, v. **Глаго́льскій**.

Глаго́лъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* słowo; 2. *Gramm.* (*verbum*), słowo.

Глаго́ль, -я, *m.* 1. nazwanie głoski **Г**; 2. winda, kierat; 3. szubienica. [mówca, głosiciel.

Глаго́льникъ, -а, *m. Eccl. sl.*

Глаго́льскій, -ая, -ое, *adj.* głagolitański, dalmacki.

Гла́денькій, -ая, -ое, *adj.* gładziuchny.

Гладёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* gładziuchny, gładziusieńki, gładziuteńki, gładziuteneczki.

Гладúлка, -и, *f.* gładyszka, gładzielko drewniane.

Гладúло, -а, *n.* gładziło, narzędzie do gładzenia.

Гладúльный, -ая, -ое, *adj.* do gładzenia; gładzący; гладúльная кость, kość do gładzenia.

Гладúльщикъ, -а, *m.* gładziciel, gładzca.

Гла́дить, *v. a.* gładzić, równać; głaskać; *fig.* гладить кого-либо по головкѣ, głaskać kogo po głowie, po główce; -ся, *v. p.* być gładzonym, równanym; być głaskanym.

Гла́дкій, -ая, -ое, *adj.* gładki, równy; (o włosach:) umuskany; (o człowieku:) piękny, przystojny; (o bydlętach:) wypaszony; (o stylu:) gładki, płynny; гладкие стихú, gładkie wiersze; гладкая рѣчь, gładka, płynna mowa; *it.* *grzeczny, uprzejmy.

Гла́дко, *adv.* gładko.

Гла́дкость, -и, *f.* gładkość, równość; (*o stylu:*) płynność.

Гла́дный, *Eccl. sl.*, v. **Голо́дный**.

Гла́дствовать, *v. n. Eccl. sl.* głodnieć, głód cierpieć. [uprzejmie.

Гладцо́ю, *adv. pop.* grzecznie,

Гладъ, -а, *m. Eccl. sl.* głód.

Гла́дышъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*laserpitium*), lazurek trzyklapkowy; bucień; gładecznik; 2. *gładysz, mężczyzna przystojny.

Гладь, -и, *f.* 1. v. **Гла́дкость**; 2. droga gładka, równa; 3. rodzaj haftowania.

Гла́же, *compar.* gładziéj.

Гла́женіе, -я, *n.* gładzenie.

Глазáстый, -ая, -ое, *adj.* 1. wielkooki; 2. *pop.* mający wzrok bystry.

Глазе́товый, -ая, -ое, *adj.* glansowny, glancowny, glazetowy.

Глазе́тъ, -а, *m.* glazet, materya, w któréj osnowa jedwabna, a wątek złoty lub srebrny.

Глазни́ца, -ы, *f. Bot.* (*euphrasia*), świeczki, świetlik.

Глазно́й, (-ы́й), -ая, -ое, *adj.* oczny; глазны́й врачъ, okulista, lekarz oczny; глазна́я болѣзнь, choroba oczna, choroba oczu.

Глазо́къ, -зка, *m. dim.* oczko, małe oko; *Bot.* pączek; дѣлать кому́-либо гла́зки, *pop.* przymilać się oczami; Анютины глазки, bezéłnя глáзки, (*Bot.*), v. **Фиалка**

(трехцвѣтная); вóроновы глáзки, v. Купѣна. [miaru, podług oka.
Глазомѣрно, *adv.* podług oko-
Глазомѣрный, -ая, -ое, *adj.* okomiarowy.
Глазомѣръ, -а, *m.* okomiar.
Глазóчекъ, -чка, *m. dim.* oczęta.
Глазунъ, -а, *m.* 1. wielkooki; 2. *gap', gawron, gamuła.
Глазунья, -и, *f.* 1. wielkooka; 2. *gap', głupia, gapa, gawron; *it.* v. Яи́чница (глазýнья).
Глазýра, -ы, *f.* glazura, lakier.
Глазýрить, *v. a.* glazurować, lakierować.
Глазýрный, -ая, -ое, *adj.* glazurowy, lakierowy.
Глазýрь, -и, *f.* v. Глазýра.
Глазъ, -а, *m.* (*pl.* Глазá, -ъ), oko, (*pl.* oczy); потерять глаза, stracić wzrok; *it.* v. Выпучивать, Выпяливать, Выта-ращивать, Вы́колоть, Закры́ть, Колóть, Откры́ть, Потупля́ть Протирáть, Смыкáть (глазá); Берéчь (какъ глазъ), Сводúть (не сводúть глазъ съ кого́); говорúть, сказáть кому́-либо что въ глазá, лгать въ глазá, клamać komu w oczy; въ глазá его́ не видáлъ, na moje oczy go nie widziałem; я и въ глазá его́ не знáю, nie znam go wcale; въ глазáхъ книга пропáла, książka w oczach mi przepadła; – говорúть что за глазá, obmawiać kogo za oczami; мóчь о ким zaocznie; э́того за глазá емý стáнетъ, będzie miał dosyć; у него́ всего́ за глаза, ma wszystkiego po uszy; – пропускать мимо глазъ, widząc pomináć, przepuścić; – при мóихъ глазáхъ, w oczach moich; – очúй мнѣ не по глазáмъ, okulary nie do moich oczu; съ глазъ долóй, v. Долóй; *it.* v. Пропáсть, Сбыть, Скры́ться, Спускáть (съ глазъ); – глазъ на глазъ, съ глáзу на глазъ, oko w oko; не показывáйся мнѣ на глазá, nie pokazuj mi się na oczy; §. въ глазáхъ дерéвня сгорѣла, nie widzi co się koło niego dzieje; онъ глазá въ глазá не знáетъ, v. *sub*: Азъ; глазáми пúва (*abo* винá) не вы́пьешь, bez pracy, nie będzie kołaczy; pieczone gołąbki, nie przylecą (same) do gąbki; свой глазъ лýче чужáго, oko pańskie konia tuczy; *it.* v. *sub*: Бровь (§).
Глазѣ́ніе, -я, *n.* gapienie się, zapatrywanie się. [wać się.
Глазѣ́ть, *v. n.* gapieć, zapatry-
Глáсмсъ, -а, *m. Fortf.* glacy, miejsce otwarte pod fortecą.
Гласитель, -я, *m.* głosiciel.
Гласúть, *v. a.* głośno mówić; głosić, ogłaszać; brzmieć, opiewać; указъ такъ гласúтъ, ukaz tak brzmi; какъ гласúтъ предáніе, jakóbmy głosiły, prawa brzmią, opiewają.

Гласность, -и, *f.* głośność.
Глáсный, -ая, -ое, *adj.* głośny, głos mający; *wiadomy; гласное дѣло, głośny czyn; глáсная бýква, *Gramm.* głoska, samogłoska, wokał.
Гласъ, -а, *m. Eccl. sl.* głos; v. Гóлосъ; Господи, внемúй глáсу моле́нія моегó, Panie, wysłuchaj modlitwę mojȩ; гласъ нарóда, гласъ Бóжій, (*vox populi, vox Dei*), głos narodu, głos Boży; глáсъ трýбный, głos trąb; раздáлся трýбный глáсъ, rozdał się głos trąb. [bera.
Глáуберова соль, *f.* sól Glau-
Глашатáй, -я, *m.* publiczny obwoływacz.
Глашáть, *v. a. Eccl. sl.* głos wydawać; głosić; wołać, przyzywać; nazywać.
Глашéніе, -я, *n. Eccl. sl.* wydawanie głosu; głoszenie, ogłaszanie; wołanie, przyzywanie; nazywanie.
Глáшникъ, -а, *m. Bot.* (*batis*), przekrzew; глáшникъ лúсій, лугóвой, v. Лисохвóстъ (лугóвóй).
Глевъ, -а, *m.* klejowatość na rybie. [дмжка, Голевь.
Глéвна, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. Ло-
Глéтный, Глéтовый, -ая, -ое, *adj.* glejtowy; глéтовый уксусъ, ocet ołowiany.
Глетъ, -а, *m.* (*lithargirium*), свинцóвый глетъ, glejta.
Глúдина, -ы, *f. Bot.* (*crataegus oxyacantha*), nieszpilk czerwony.
Глúдъ, -а, *m.*, v. Глúдина.
Глúнеръ, -а, *m.* mika, (kamień pierwiastkowy zmieszany z kwarcem i feldszpatem).
Глúна, -ы, *f.* glina; трýбочная глúна, glina na fajki, piankowa: горшéчная глúна, glina garncarska; суконнáльная глúна, ziemia albo glina suknowalska, folarska; квасцóвая глúна, ałunowa glina; кáменная глúна, v. Аргилолúтъ; вымазать глúною, gliną wymazywać; строéніе изъ бúтой глúны, budynek z gliny, glinianka.
†Глúнникъ, -а, *m.* garncarz.
Глúнница, -ы, *f.* dół glinny; glinki.
Глинобúтный, -ая, -ое, *adj.* do deptania gliny służący; глинобúтное строéніе, budynek z gliny; glinianka.
Глиновáлъ, -а, *m.* deptacz gliny.
Глиновáльня, -и, *f.* dół, w którym się przechowuje glina; gliniarnia.
Глиноэ́мъ, -а, *m. Chem.* glej, gatunek ziemi. [ный.
Глинопúтный, v. Глинобúт-
Глинорéзный, -ая, -ое, *adj.* do krajenia gliny służący.
Глúняный, -ая, -ое, *adj.* gliniany; глúняная посýда, naczynia gliniane; глúняный кирпúчъ, paca, cegła niepalona, na słońcu wysuszona.

Глипáть, *v. n. Eccl. sl.* gapić się, gawronić.
Глистá, -ы́, *f.* glista; мéлкая, дѣтская глистá, (*ascaris*), glista długa; большáя, длúнная, крýглая глистá, (*ascaris lumbricoides*), tasiemiec, soliter; плóская тесьмóчная, лéнточная, кишéчная глистá, (*taenia*), glista tasiemkowa lub serdeczna, [na kilka lub kilkanaście łokci długości mająca]; tasiemiec, soliter; плóская глистá одúночка, ты́квенная глистá, (*taenia solium s. cucurbitium*), glista dyniowa (*pl.* glisty dyniowe), [wyglądają właśnie by pasmo ziarnek dyniowych, jedno w drugie powtykanych, utkane].
Глúстникъ, -а, *m. Bot.* 1. (*silphium*), cyrenajskie ziele; *cfr.* Dzięgielnica & Glistirk; 2. (*artemisia*), bielica, bilica, bylica; v. Глúстника & Цытвáрь, Цытвáрное сѣ́мя; глúстникъ морскóй, (*coralina officinalis, muscus corallinus*), glistnik morski, koralowy [ziół morski] mech, gniazdo koralowe; глúстникъ улúтковый, v. Улúтникъ.
Глúстника, -ы, *f. Bot.* (*chenopodium anthelminthicum*), glistnica, glistnik, glistne ziele.
Глúстный, -ая, -ое, *adj.* robakowy, od robaków.
Глúстникъ, v. Глúстникъ.
Глистогóнный, -ая, -ое, *adj.* pędzący robaki, pomocny na robaki; глистогóнный порошóкъ, proszek na robaki; глистогóнная трава́, v. Глúстника.
Глистогóнъ, -а, *m. Bot.* (*santolina*), świętoziół; cyprys ziele.
Глистообрáзный, -ая, -ое, *adj.* glistowaty, na kształt glisty, tasiemca.
Глицúна, -ы, *f. Chem.* glicyna.
Глицúнный, Глицúновый, -ая, -ое, *adj.* glicynowy.
Глúцій, -я, *m. Chem.* glicyum.
Глóбусный, -ая, -ое, *adj.* globusowy.
Глóбусъ, -а, *m.* globus, glob; земнóй глóбусъ, glob ziemski; небéсный, астрономúческий глóбусъ, glob niebieski, astronomiczny, glob wystawiający obroty ciał niebieskich.
Глогъ, v. Дéревъ (красный).
Глодáніе, -я, *n.* głodanie, gryzienie.
Глодáть, *v. a.* – что, głodać, gryść, ogryzać; -ся, *v. p.* być głodanym, ogryzanym, ogryzionym. [połknąć od razu.
Глонýть, *v. a. semelf.* chłonąć,
Глоссопéтры, -ъ, *m. pl.* (*Icht. glossopetrae*, ıskopaemye zuby akuły), skamieniałe zęby ludojada [ryby morskiéj].
Глотáніе, -я, *n.* połykanie, przełykanie, chłanie.
Глотáтель, -я, *m.* połykacz, połykający.
Глотáть, *v. a. impf.*, Глотнýть,

v. semelf. łykać, połykać, chlać, połknąć, chłonąć, pochłonąć; **-ся**, *v. p.* być łykanym, połykanym, połkniętym.

Глóтка, -и, *f.* gardziel, krtań; *Anat.* (*pharynx*), gardziel; otchłań; *fig.* v. **Налúть**, **Заткнýть**, **Распустúть** (глóтку).

Глоткопёрый, -ая, -ое, *adj.* (*o rybach*:) gardłopłetwisty; **глоткопёрыя рыбы**, (*jugulares*), ryby gardłopłetwiste, [u których płetwy brzuchowe bliższe są gardła, niżeli przyskrzelowe].

Глоткосечéние, -я, *n. Chir.* cięcie gardła.

Глотнýть, v. **Глонýть**.

Глотóкъ, -тка, *m.*, **Глотóчекъ**, -чка, *m. dim.* łyk, łyknienie, tyle ile się od razu połknie, gęba czego, tyle ile na raz w gębę włożyć można, kęs czego; **вы́пить за одúнъ глотóкъ**, [połknąć], wypić duszkiem.

Глóточка, -и, *f. dim.*, v. **Глóтка**.

Глóточный, -ая, -ое, *adj.* gardzielny, gardzielowy, krtaniowy.

Глотъ, -а, *m. pop.* podstępnik, krzywdziciel; bezczelnie przywłaszczający sobie co; **вúнный глотъ**, (= пьяница), łykacz, łykajło, opój, żarłok, pijanica, pijak.

Глоть, *interj.*: что въ ротъ, то и глоть, (mówi się o ludziach, nie czyniących sobie z niczego zapasu), co ugryzie [или ukąsi], to i zje, [ma ile trzeba, aby się najeść].

Глóхнуть, *v. n. impf.*, **Оглóхнуть**, *v. perf.* 1. głuchnąć, głuszec, ogłuchnąć, głuchym się stawać, *abo* być; 2. (o roślinach:) więdnąć, niszczeć w gęstwinie lub mejscu, gdzie światło nie dochodzi.

Глохъ, v. **Дéренъ**.

Глýбже, *compar. adv.* (*a* **Глубóкъ** & **Глубóко**), głębiéj; **глýбже всегó**, najgłębiéj.

Глубúна, -ы, *f.* głębokość, głębina, głębizna, głębia, głęb', głąb'; **глубúна морская**, głębokość morska, głębia morska; **изъ глубúны сéрдца**, z głębi serca; *it.* v. **Проникнуть** (**въ глубúну сéрдца**).

Глубúнкъ, -а, *m.* 1. (у **Бéломорцевъ**: **сéверо-западный вéтръ**), wiatr północno-zachodni; 2. (на **Байкалé**: **юго-западный вéтръ**), wiatr południo-zachodni.

Глубóкій, -ая, -ое, *adj.* głęboki; **глубóкая рéка**, rzéka głęboka; **глубóкій колодезь**, studnia głęboka; *głęboki, trudny do pojęcia; **глубóкія нáуки**, nauki głębokie; (o **дéйствіяхъ ума**: daleko prostirającéj się, mnogoobjemlującéj), głęboki, głęboko przenikający, bystry, przenikliwy; **глубóкое разсуждéніе**, głęboka rozwaga; głęboki rozsądek; **глубóкая мысль**, myśl głęboka; **глубóкій разумъ**, głęboki rozum; **глубóкое знáніе**, głęboka wiadomość; **имéть глубóкія знáнія**, posiadać głębokie wiadomości; (= великій, чрезвычайный), głęboki, wielki, nadzwyczajny; **глубóкое молчáніе**, głębokie milczenie, głuche milczenie; **глубóкая печáль**, żal głęboki, wielki; **глубóкій трáуръ**, głęboka żałoba, żałoba wielka, †gruba; **носúть глубóкій трáуръ**, w głębokiéj żałobie chodzić; **глубóкое почтéніе**, głębokie uszanowanie; **съ глубочáйшимъ почтéніемъ**, z najgłębszém uszanowaniem; *it.* **глубóкая ночь**, głęboka noc; **до глубóкой нóчи**, do głębokiéj nocy; **глубóкая тишинá**, grobowa spokojność; **глубóкій сонъ** (= крéпкій сонъ), sen głęboki; **глубóкая стáрость**, głęboka starość; **достúгнуть глубóкой стáрости**, wielce zestarzeć się, zgrzybieć; **онъ ужé въ глубóкихъ лéтахъ**, w głębokie już zaszedł lata; **онъ скóнчился** [= **умéръ**] **въ глубóкой стáрости**, skończył życie w głębokiéj starości.

Глубóко & **Глубокó**, *adv.* (*propr.* & *) głęboko.

Глубо-кова́тый, -ая, -ое, *adj.* dość głęboki; nieco głęboki; **-ковáный сустáвъ**, v. *sub*: **Сустáвъ**; **-комúсленно**, *adv.* głębokomyślnie; **-комúсленность**, -и, *f.* głębokomyślność; **-комúсленный**, -ая, -ое, *adj.* przenikliwy, głębokomyślny; **-комúслие**, -я, *n.* przenikliwość, bystrość, głęboka rozwaga; **-кóнекъ**, -нька, -нько, *adj.* nieco głęboki. [głębina, głęb', głąb'.

Глубокость, -и, *f.* głębokość, **Глуболúстникъ ароматúческій**, v. **Благовóника**.

Глуботá, v. **Глубúна**.

Глубочáе, *adv. compar. Eccl. sl.* głębiéj.

Глубочáйшій, -ая, -ее, *superl.* najgłębszy. [głębiéj.

Глубóче, *adv. compar. Eccl. sl.*

Глубъ, -и, *f.* głąb', głęb', głębia, głębizna; v. **Глубúна**.

Глузгъ, -а, *m. Anat.* (*canthus, angulus oculi*, łuszgi, kutokż, urołokż w głazy), kącik w oku.

Глуэ́къ, -зка, *m. H. n.* (*emberiza*), trznadel.

Глумéцъ, -мцá, v. **Глумúтель**.

Глумúлище, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Поздрúще**.

Глумúтель, -я, *m. Eccl. sl.* żartowniś, żartownik. [tem.

Глумúтельно, *adv. Eccl. sl.* żartobliwie; żartownie.

Глумúтельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* żartobliwy; swawolny.

Глумúтися, *v. r. Eccl. sl.* – o komż, żartować z kogo.

Глумúть, *v. n.* żartować, drwić, wyśmiewać. [Актрúса, Плáсея.

Глумúца, -ы, *f. Eccl. sl.*, v.

Глумлéніе, -я, *n. Eccl. sl.* żartowanie; żart.

Глумúникъ, v. **Глумúтель**.

Глýмно, *adv. Eccl. sl.* żartem.

Глýмный, -ая, -ое, *adj.* żartobliwy. [*sl.* żartowniś.

Глумослóвецъ, -вца, *m. Eccl.*

Глумъ, -а, *m.* żart; §. **сказáно на глумъ**, a ty **берú себé на умъ**, powiedziano żartem, a ty weź sobie za naukę; **глýмы**, *pl.* szyderstwo, drwinki, śmieszki.

Глупендáй, -я, *m. pop.* głuptas, głupiec, prostak. [pawy.

Глупéнький, -ая, -ое, *adj.* głu-

Глупéнько, *adv.* dosyć głupio.

Глупёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* głupiuchny, głupiusieńki, głupiuteńki, głupiutki, głupisineczki.

Глупéцъ, -пцá, m. głupiec.

Глýпо, *adv.* głupie, nierozumnie.

Глуповáто, *adv.* głupawo, głuptawo, głupowato, dosyć głupie.

Глуповáтый, -ая, -ое, *adj.* głupowaty, głuptowaty, głuptawy, głupawy, przygłupszy.

Глýпость, -и, *f.* głupstwo; no głýпости, z głupstwa, w głupstwie; **сдéлать глýпость**, głupstwo popełnić, podrwić głową.

Глýпый, -ая, -ое, *adj.* głupi, nierozumny; **глýпыя слóва**, głupie słowa; **глýпый отвéтъ**, głupia odpowiedź; **глýпое предпрúятие**, głupie przedsięwzięcie.

Глупышъ, -а, *m. H. n.* (*procellaria glacialis*, птúца), petrel, ptak morski.

Глупéть, *v. n. impf.*, **о-**, **поглупéть**, *v. perf.* głupieć, ogłupieć, zgłupieć.

Глухáрка, -и, *f.*, v. **Сурдúна**.

Глускъ, v. **Глузгъ**.

Глухáрка, v. **Сурдúна**.

Глухáрь, -я, *m. H. n.* (*tetrao urogallus*), głuszec (ptak).

Глухíй, (-óй), -ая, -óе, *adj.* 1. głuchy, niesłyszący; **глухóму служúть обёдню**, głuchemu piętnować obiadu, §. głuchemu gadać, głuchemu piosnkę śpiewać; *it.* v. *sub*: **Пять**; 2. (= негромкій, незвонкій, *qu. v.*), głuchy, niegłośny, stłumiony, niewyraźny; **глухóй гулъ**, głuchy szmer; 3. (= неясный, темный), głuchy, niejasny, niewyrazisty, niewyraźny, ciemny; **глухáя рéчь**, mowa ciemna; **глухóй слухъ нóсится**, **объ этóмъ говорúтъ глухо**, głucha wieść się rozchodzi; 4. (= заглушенный дикими растеніями), głuchy, zagłuszony, zagłuszczony; **глухóй овёсъ**, zagłuszony owies; głuchy owies; 5. **глухóе окнó**, ślepe okno; **глухáя дверь**, ślepe drzwi; **глухáя стéна**, (стéна безъ оконъ и дверей), śiana, mur bez okien i drzwi; przepierzenie; **глухóй переýлокъ**, ulica ślepa, bezwychodna, nieprzechodnia, niecała; **глухóй лёсъ**, głuchy las; **глухáя óсповáдь**, niema spowiedź; **глухáя нóчь**, głucha noc, ciemna noc; **пробúть до глухóй нóчи**, przebyć, pozostać do głuchéj nocy [или do ciemnéj nocy]; **глухóе**

мѣсто, глухіе miejsce, miejsce, gdzie mało ludzi mieszka.

Глу́хо, *adv.* (*propr.* & *) głucho; nie słysząc; niejasno, ciemno, niewyraźnie, niezrozumiale.

Глухо-ва́то, *adv.* głuchowato, nieco głucho; **-ва́тость**, **-и**, *f.* głuchowatość; **-ва́тый**, **-ая**, **-ое** & **-ъ**, **-а**, **-о**, *adj.* głuchowaty, nieco głuchy, nie dosłyszący; (малонаселенный), mało zamieszkany, niezaludniony.

Глухо́й тетеревъ, *m. H. n.* (*tetrao urogallus*, глухарь, птица), głuszec (ptak).

Глухо-нѣмо́та, **-ы**, *f.* głuchoniemość, głochoniemota; **-нѣмо́й**, **(-мъ́й)**, **-ая**, **-ое**, *adj.* głuchoniemy; **заведе́ніе для глухонѣмы́хъ**, instytut głuchoniemych.

Глухо́та, **-ы**, *f.* głuchota, głuchość. [*cfr.* **Глу́хо**.

Глу́ше, *compar. adv.* głuszej; **Глуши́ть**, *v. a. impf.*, **Оглуши́ть** & **Заглуши́ть**, *v. perf.* 1. głuszyć, ogłuszać, ogłuszyć, zagłuszać, zagłuszyć; 2. *(не давать простору и свободы расти), głuszyć [rośliny], tłumić, nie dać [im] rość; **глуши́ть ры́бу**, łowić ryby głuszące ich.

†**Глуши́ца**, **-ы**, *f.* woda stojąca; *it.* v. **Заво́дь**.

Глушня́къ, **-а**, *m.* głuchy las, bardzo gęsty las, bór głuchy gęsty.

Глушь, **-и**, *f.* 1. gąszcz, gęstwina w lesie, gęstwa leśna, zarośle, chrap; 2. odludne miejsce, odstronie, ustronie; онъ **живётъ въ глуши**, mieszka w odległem miejcu.

Глы́ба, **-ы**, *f.* bryła, gruda; **глы́ба земли́**, bryła ziemi; **глы́ба льду**, bryła lub bałwan lodu; **глы́ба сне́га** [**сне́гу**], zaspa śniegu; bryła śniegu; bałwan śniegu; v. **Лавина**.

Глы́бистый, **-ая**, **-ое**, *adj.* bryłowaty, brylasty, bryliśty, brélisty, grudzisty. [grudka; v. **Глы́ба**.

Глы́бка, **-и**, *f. dim.* bryłka,

Глы́бища, **-и**, *f. augm.* wielka bryła, gruda.

Глыбодро́бъ, **-а**, *m.* walec do rozbijania, rozdrobienia roli.

Глѣ́нистый, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* soczysty.

Глѣ́нь, **-и**, *f. Eccl. sl.* sok.

Глядати, *Eccl. sl.*, v. **Глядѣ́ть**, **Смотрѣ́ть**.

Глядь, *interj. pop.* oto! глядь **въ котелёкъ**, онъ **пу́сто**, zajrzałem w worek, a on pusty (próżny); **мы глядь по глядь**, ни тутъ-то было, mi patrzali i patrzali [ани mi czekali i czekali, wyglądali i wyglądali], a na próżno (nadaremnie).

Глядѣ́ніе, **-я**, *n.* patrzenie; §. **съ глядѣ́нья сытъ не бу́дешь**, patrzeniem nie nasycisz się; **глядѣ́ньемъ города не возмёшь**, patrzeniem nie nie uzyskasz.

Глядѣ́ть, *v. n.* [*Praes.* 1. *p. s.* **гляжу́**, 2. *p. s.* **гля́дишь**], patrzeć, poglądać; **глядѣ́ть на что**, patrzeć na co; **глядѣ́ть на не́бо**, patrzeć na niebo; **не гляди́ на него́**, **дѣлай по своёму**, nie patrz na niego, czyń po swojemu; **глядѣ́ть за кѣмъ**, **за чѣмъ**, śoglądać kogo, czego, mieć dozór na kim, dozorować nad czém; **глядѣ́ть кому́-либо въ слѣдъ**, patrzeć za kim; **глядѣ́ть на что сквозь пальцы**, *przez palce [или przez szpary, przez zasłonę] patrzeć, dobrowolnie na co olsnąć, oczy zamrużać; **глядѣ́ть ко́со на кого́-либо**, *krzywo na kogo patrzeć, gniewać się; v. **Коси́ться** (на кого́-либо); **глядѣ́ть въ гробъ**, [быть въ преклонныхъ лѣтахъ, близко къ смерти), *stać jedną nogą w grobie, być w podeszłych latach, blizko śmierci; — того и гляди́, что ударитъ, *strzeż się, aby cię nie uderzył; того и гляжу́, что онъ насъ здѣсь застанетъ, obawiam się (co moment), aby nas tu nie zastał.

Глядѣ́ться, *v. r.* przeglądać się (*np.* w lustrze).

Гля́нецъ, **-нца**, *m.* glans & glanc, połysk; **наводи́ть гля́нецъ**, v. **Глянцова́ть**.

Глянцова́ніе, **-я**, *n.* glancowanie & glansowanie, polerowanie, lakierowanie, błyskogładzenie.

Глянцова́ть, *v. a.* – что, glancować & glansować, polerować, lakierować, błyskogładzić, glanc (или glans) czynić, połysk nadawać.

Глянцова́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* glancowny & glansowny, lśniący się, lśniący się, błyszczący, polerowny.

Глянцо́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* glansowny, glansowany, gładzony, polerowany, lakierowany; **глянцо́вая бума́га**, gładzony papier.

Гна́ніе, **-я**, *n.* pędzenie, ścięganie.

Гнать, [*Praes.* **гоню́**, **го́нишь**], *v. a. impf.* 1. (*v. perf.* **погна́ть**), gnać; pędzić; wyganiać; 2. prędko, wiele jeździć, jechać; 3. spławiać; 4. *przyspieszać, naglić kogo; 5. v. **Утѣсня́ть**, **Обижа́ть**; 6. pędzić, gonić, polować; 7. (*v. perf.* **вы́гнать**, **согна́ть**), v. **Выживать**; 8. *Eccl. sl.*, v. **Наблюда́ть**; **гнать по весь опо́ръ**, cwałać & czwałać, pędzić w czwał, galopować, pędzić koniem jak najrączéj; **гнать кого́-либо со́свѣту**, *mocno uciskać, ciemiężyć, uporczywie [zawzięcie] prześladować kogo; **гнать, гонять борозды**, brózdzić, robić brózdy; **-ся**, *a) *v. r.* – за кѣмъ-либо, pędzić się za kim, ścigać kogo; **гна́ться за чѣмъ**, *gonić, ubiegać się, upędzać się, puścić się za czém; **гна́ться за непріятелемъ**, pędzić się za nieprzyjacielem; *β) *v. p.* być gnanym, popędzanym; *γ) *v. p.* być spławianym.

Гнейсъ, **-а**, *m. Miner.* gneis, skała pierworodna.

Гнести́ & **Гнесть**, *v. a. impf.*, **Нагнести́**, *v. perf.* gnieść, ściskać, uciskać; *ciemiężyć, uciskać, prześladować; **-ся**, *a) *v. r.* cisnąć się, cieśnić się, wtrącać się, przedzierać się; *β) *v. p.* być gniecionym, ściskanym.

Гнете́ніе, **-я**, *n.* gniecienie, ciśnienie, uciskanie; *ciemiężenie, uciskanie, prześladowanie.

Гнету́шка, **-и**, *f. pop.* (лихорадка), febra. [preser.

Гнѣтчикъ, **-а**, *m.* prasownik,

Гнётъ, **-а**, *m.* 1. wielki gwicht do wytłaczania soku; tłok; prasa; 2. powąz, pawężnik, drąg którym (*np.* siano) na wozie się przyciska.

Гнида, **-ы**, *f.*, **Гнидка**, **-и**, *f. dim.* gnida, gnidka.

Гнидникъ, **-а**, *m. Bot.* (*delphinium staphisagria*), gnidosz.

Гнидный, **-ая**, **-ое**, *adj.* gnidowy. [zaczynający gnić.

Гниловатый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Гнилой, **-ая**, **-ое**, *adj.* gniły, zgniły; **гнилое броже́ніе**, *Chem.* (*fermentatio putredinosa*), kiszenie, gnicie. [**кры́ть** (*cacalia*).

Гнилонашка, **-и**, *f.*, v. **Пры́гнилость**, **-и** *f.* gniłość, zgnilość, zgnilizna.

Гнилу́ха, **-и**, *f.* zgniły kawałek drzewa. [(2).

Гнилу́шка, **-и**, *s. c.*, v. **Гнилякъ**

Гнилушка, **-и**, *f.* 1. v. **Гнилу́ха**; 2. *Bot.* (*agaricus sulphuratus*, grzyb), bedłka siarczysta.

Гнилы́й, v. **Гнилой**.

Гниль, **-и**, *f.* zgnilizna.

Гнилякъ, **-а**, *m.* 1. człowiek pełen zgniłych humorów, obsypany wrzodami; 2. *słaby wyschły człowiek; v. **Мозгля́къ**.

Гнитіе, **-я**, *n.* gnicie.

Гнить, *v. n. impf.*, **Сгнить**, *v. perf.* gnić, zgnić, bótwieć, zbótwieć, próchnieć, psuć się.

Гніе́ніе, **-я**, *n.* gnicie, bótwienie, psucie się; **гніе́ніе зубо́въ**, gnicie zębów. [zgnilizna.

Гнію́честь, **-и**, *f.* skazitelność,

Гнію́чій, **-ая**, **-ее**, *adj.* skazitelny, gnicia podległy.

Гноева́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* gnoisty, ropiasty.

Гноева́ндный, **-ая**, **-ое**, *adj.* zropiały, podobny do ropy.

Гноёвица, **-ы**, *f.* wrzodowatość, wrzodliwość, zgniła gorączka. [ropienie.

Гноёніе, **-я**, *n.* gnicie, gnojenie,

Гноетечёніе, **-я**, *n.* ropienie; **гноетечёніе изъ глазъ**, ropienie oczu, płynienie oczu, cieczenie z oczu, kaprawość, oparzystość.

Гноето́чина, **-ы**, *f.*, **Гноето́чникъ**, **-а**, *m.*, v. **Фонтане́ль**.

Гноетёчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* gnójnotoczny, ropiący, ciekący; **гноетёчные глаза́**, oczy płynące.

Гноеточи́вый, v. **Гноетёчный.**
Гной, **-я**, *m.* ropa, otok, gnój (w ranie); *Eccl. sl.* wrzedziennica; *it.* (nawoz), gnój, nawóz.
Гнойли́вость, **-и**, *f.* ropistość, ropienie; **гнойли́вость глазъ**, ropienie oczu, płynienie oczu.
Гнойли́вый, v. **Гноетёчный.**
Гно́йный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. ropiący się, ropisty; **гно́йная рана, рана ропіяца**; 2. wrzodowaty.
Гнойсты́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* ropisty.
Гнои́ть, *v. a.* 1. gnoić, ropić; **гнои́ть ра́ны**, gnoić ranę; 2. **гнои́ть на́шню**, gnoić rolę, nawozić gnojem, sprawiać gnojem; **-ся**, *v. r.* gnoić się, ropic się, ropą ciec; y nerо глаза гноятся, oczy cieką mu ropą.
Гно́йще, **-а**, *n. Eccl. sl.* gnojewisko, gnojowisko.
Гномо́ника, **-и**, *f.* nauka o robieniu zegarów słonecznych.
Гномо́нъ, **-а**, *m. Astron.* laska, grocik na słonieczniku, pręcik żelazny, który ukazuje godziny na słonecznym zegarze.
Гноюче́ть, **-и**, *f.* ropistość, ropa, materya, otok.
Гноючи́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* ropisty; gnojący; **гноючія раны**, rany ropiste; **гноючая мазь**, maść gnojąca.
Гноючка, **-и**, *f.* bolączka.
Гноячка, v. **Фонтане́ль.**
Гнусá, **-и́**, *s. c.*, v. **Гнусáрь, Гнусáрья.**
Гнусáрь, **-я́**, *m.* gęgoś, gęgot, przez nos mówiący.
Гнусáрья, **-и**, *f.* gęgotka, przez nos mówiąca.
Гнуси́ть, *v. n.* gęgać (w mowie), przez nos mówić.
Гнусли́вость, **-и**, *f.* gęganie, mówienie przez nos.
Гнусли́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* gęgliwy, gęgający, przez nos mówiący. [szkaradność, brzydkość.
Гну́сность, **-и**, *f.* szpetność,
Гнусны́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* szpetny, szkaradny, brzydki; niegodziwy; **гнусное де́ло**, czyn, postępek niegodziwy.
Гнусне́ніе, **-я**, *n.* gęganie, mówienie przez nos. [nie.
Гнутіе, **-я**, *n.* gięcie, naginа-
Гнуть, *v. a. impf.*, **Загну́ть, Согну́ть**, *v. perf.* giąć, naginać, nagiąć, zginać, zgiąć, wyginać, wygiąć; гнуть въ дугу́, giąć, naginać, zginać w obłąk, obłączysto, obłąkowato; *fig.* гнуть кого́-либо въ дугу́, въ крюкъ, nacierać, ciemiężyć, uciskać, przyciskać kogo, dosadzać, dokuczać komu; гнуть на свою́ сто́рону, *ciągnąć na swoję stronę; na swój pożytek obracać; ciągnąć wodę na swoje koła; гнуть горбъ, (= работать прилежно), *gorliwie, pilnie pracować; §. fałdów przysiadać nad czém, ustawicznie nad czém pracować; гнуть ко-
ли́шки, *pop.* żarty stroić, żartować, gawędzić; **-ся**, *a*) *v. r.* giąć się, naginać się, nagiąć się, zginać się, zgiąć się; гнуться (*abo* гну́ться въ дугу́) пере́дъ кѣмъ-либо, *płaszczyć się przed kim, kłaniać się, czapkować, nadskakiwać, czołgać się, uniżać się niekoniecznie, podlić się; *β*) *v. p.* być giętym, naginanym, nagiętym.
Гнушáть, *v. a. Eccl. sl.*, **Презира́ть, Уничижáть; -ся**, *v. r.* pogardzać; wstręt mieć, brzydzić się. [zagniewanie.
Гнѣва́ніе, **-я**, *n.* gniewanie,
Гнѣва́ть, v. **Гнѣви́ть.**
Гнѣва́ться, *v. r.* – на кого́-либо, gniewać się na kogo.
Гнѣви́ть, *v. a.* gniewać, rozgniewać, złościć. [śliwie.
Гнѣвли́во, *adv.* gniewliwie, zło-
Гнѣвли́вость, **-и**, *f.* gniewliwość, złośliwość, popędliwość.
Гнѣвли́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* gniewliwy, złośliwy, do gniewu prędki, popędliwy.
Гнѣвно, *adv.* gniewliwie, z gniewem, złośliwie.
Гнѣвный, **-ая**, **-ое**, *adj.* (rozserżeniный), gniewny, [gniewien], rozgniewany, zagniewany; gniewliwy; гнѣвный взглядъ, gniewliwe spojrzenie; gniewliwy wzrok; 2. (groźny), groźny, grożący niebezpieczeństwem; nieszczęsny; гнѣвная судьба́, zły los, nieszczęsny los; въ гнѣвный часъ, w złą godzinę, w zły czas.
Гнѣвъ, **-а**, *m.* gniew, wielka niechęć; не во гнѣвъ Вамъ, niech to Was nie gniewa; излить на кого́ свой гнѣвъ, wywrzeć na kogo swój gniew; *it.* v. **Подда́сть** (подъ гнѣвъ); §. гдѣ гнѣвъ, тутъ и ми́лость, gdzie gniew, tam i łaska; горѣть, пы́шать гнѣвомъ, pałać gniewem; укротить (укрощать) свой гнѣвъ, złagodzić, hamować swój gniew.
Гнѣдко́, **-а́**, *n. pop.* gniadosz, gniady koń. [(o koniach).
Гнѣдо́й, **-а́я**, **-о́е**, *adj.* gniady
Гнѣдосе́рый, **Гнѣдочáлый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* gniadopleśniwy; гнѣдосе́рая ло́шадь, koń gniadopleśniwy, szarosiwy.
Гнѣды́й, v. **Гнѣдо́й.**
Гнѣздáрь, **-я**, *m.* gniazdosz, gniazdowiec, sokoł młody z gniazda wyjęty, wychowany i wyuczony do polowania.
Гнѣздúться, *v. r.* gnieździć się; wić, ściebić, słać, czynić sobie gniazdo; *kręcić się, szukać sobie miejsca.
Гнѣздúца, **-ы**, *f. Bot.* (*nidularia*), gatunek porostu morskiego.
Гнѣздникъ, v. **Гнѣздáрь.**
Гнѣздный, **-ая**, **-ое**, *adj.* gniazdowy; гнѣздная птица, gniazdość.
Гнѣздо́, **-а́**, *n.* 1. gniazdo; para czego; гнѣздо́ го́лубей; птичье гнѣздо́, *a*) ptasze gniazdo; *β*) *Bot.*, v. **Мла́денчица** (гнѣздная); утиное гнѣздо́, *a*) kacze gniazdo; *β*) *Astron.*, v. **Плея́ды**; гнѣздо воровское, разбо́йниковъ, gniazdo, siedlisko złodziejskie, rozbójników; 2. gniazdo czopu.
Гнѣздовúніе, **-я**, *n.* wicie gniazda, słanie, robienie gniazda, gnieżdżenie.
Гнѣздышко, **-а**, *n. dim.* gniazdeczko, gniazdko. [ца.
Гнюсь, **-а**, *m.*, v. **Каракати-**
Гобже́ніе, **-я**, *n.* opływanie, obfitowanie, obfitość.
Гобзи́ть, *v. a. Eccl. sl.* czynić obfitym; **-ся**, *v. r.* stawać się obfitym, przesycać się, obfitować, opływać. [obfitowanie.
Гобзова́ніе, **-я**, *n.* opływanie,
Гобзова́ти, *v. n. Eccl. sl.* obfitować, opływać w czém; v. **Изоби́ловать.** [Dawolьство.
†**Гобúна**, **-ы**, *f.*, v. **Обúлie, Гобо́й**, **-я**, *m.* hoboj, oboj, hoboja, instrument dęty muzyczny.
Гобо́йный, **-ая**, **-ое**, *adj.* hobojowy, obojowy.
Гоболсть, **-а**, *m.* hoboista, oboista, grający na hoboju.
Гонáривать, *v. frequ.*, v. **Говори́ть.**
Говя́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*propr.* & *) gówienny, [od gówna], gnojem powalany, plugawy, brzydki, nikczemny.
Говя́шка, **-и**, *f.* (kусочекъ говна), gówienko, kawałek gówna.
Говнецо́, **-а**, *n. dim.* gówienko.
Говно́, **-а**, *n.* (калъ, помет), gówno, łajno.
Говночúстъ, **-а**, *m.* (чистильщикъ нужныхъ мѣстъ), prywetnik, prewetnik, złotnik od prewetu.
Говнюха, **-и**, *f. pop.* bazgraczka, paskudnica.
Говня́къ, **-а**, *m. pop.* bazgracz, paskuda, paskudnik.
Говня́ть, *v. a. pop.* bazgrać, paskudzić; źle co robić, partolić, partaczyć.
Говоре́ніе, **-я**, *n.* mówienie, gadanie, powiadanie.
Говори́ть, *v. a.* mówić; gadać; powiadać, opowiadać; говори́ть рѣчь, mieć mowę; говори́ть про́повѣдь, kazać, kazanie prawić, rzecz do ludu mieć z ambony; онъ говори́лъ со мно́ю, on mówił, rozmawiał zemną; онъ никому́ не да́стъ говори́ть, on nikomu nie da mówić; говоря́тъ, ихъ тамъ мно́жество, mówią, że ich tam mnóstwo; говоря́тъ, онъ ско́ро возврати́тся, mówią, powiadają, że (skoro ili) w krótce powróci; онъ говори́тъ смѣло, безъ обиня́ковъ, na prямикъ, v. **Прямикъ, Напрямикъ**; онъ всѣ свое говори́тъ *abo* онъ говори́тъ одно́ и то же, что ни говори́, mów co chcesz; §. кто говори́тъ, что хо́четъ, тотъ услы́шитъ, чего́ не хо́четъ, kto mówi, co chce, ten

uслyszy, czego nie chce; я вамъ всегдá говаривалъ, чтобы вы сего остерегались, mawialem, radziłem wam zawsze, żebyście się tego strzegli; говорить за кого-либо, мówić za kim, bronić kogo (słowami); говорить въ носъ, (= гнусить), mówić przez nos, gęgać; говорить сквозь зýбы, про себя, себѣ подъ носъ, *mruczeć pod nosem; говорить на вѣтеръ, (= говорить по пустому), mówić na wiatr, na próżno; говорить наобумъ, v. *sub*: Наобýмъ; -ся, *v. impers.* mówią, powiadają.

Говоркомъ, *adv.* prędko, płynnie, nierozwlekle.

Говорли́вость, -и, *f.* gadatliwość, gadulstwo, wielomowstwo, paplanie.

Говорли́вый, *adj.* gadatliwy, świegotliwy, wielomowny.

Говорно́й, (-нóй), -áя, -óe, *adj.* służący do mówienia; говорная труба, trąba głosowa.

Говорня́, -и́, *f.* gwarliwość, gwarzenie, gadanina, świegotanie.

Говорóкъ, -рká, *m.* 1. v. Краснобáй; 2. *H. n.* (*gracula religiosa*), kawkokos grzebieniasty.

Говорýнъ, -á, *m.* gaduła, gadacz, papla, gawęda, świegot.

Говорýнья, -и, *f.* gaduła, gadaczka, papla, gawęda, świegotka.

Говорýшка, -и, *f.*, v. Говорóкъ (2).

Гóворъ, -а, *m.* 1. gwar mówiących w oddaleniu; гóворъ птицъ, świergotanie ptaków; 2. *H. n.*, v. Говорóкъ (2).

Говѣ́йно, -а, *n.* post, poszczenie; великое говѣ́йно [= великій постъ], wielki post; v. Говѣ́ние.

Говѣ́йничать, *Eccl. sl.*, v. Почитáть, Уважáть.

Говѣ́йный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* poważany, szanowany.

Говѣ́льщикъ, -а, *m.* poszczący i sposobiący się [или готующий сіе] do spowiedzi.

Говѣ́льщица, -ы, *f.* poszcząca i sposobiąca się [или готующая сіе] do spowiedzi.

Говѣ́ние, -я, *n.* 1. *Eccl. sl.* osobliwy szacunek, szanowanie, czczenie, poważanie; 2. poszczenie, post, razem gotowanie się do kommunii; великое говѣ́ние, wielki post.

Говѣ́ть, *v. n.* 1. *Eccl. sl.* czcić, szanować, poważać kogo; 2. pościć; 3. spowiadać się i kommunikować.

Говя́дина, -ы, *f.* wołowina, mięso wołowe; żáреная говядина, pieczeń, pieczenia wołowa.

Говя́до, -а, *n. Eccl. sl.* bydło rogate.

Говя́жій, -ья, -ье, *adj.* wołowy.

Гóголь, -я, *m. H. n.* (*anas clangula*), hoholi, gatunek kaczki na Wołyniu; — *fig.* ходить гóголемъ, chodzić dumnie, nos zadzierać.

Гоготáнье, -я, *n.* gęganie.

Гоготáть, *v. n.* gęgać (o gęsiach). [cąca; 2. *śmieszek.

Гоготýнъ, -а, *m.* 1. gęś krzy-

Гоготýнья, -и, *f.* 1. gęś krzycząca; 2. *pop.* śmieszka.

Гóдикъ, -а, *m. dim.* roczek.

Гóдина, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. pora, czas, los, przeznaczenie, wyrok; чёрная година, nieszczęśliwa chwila; годины, *pl.*, v. Годовщина.

Гóдиться, *v. impers.* 1. ujdzie, dosyć dobrze, przystoi, przyzwoita jest rzecz; не гóдится, to się nie godzi, nie przyzwoito; 2. zdać się, przydać się (na co).

Гóдичный, -ая, -ое, *adj.* roczny, rok cały trwający.

Гóдище, -а, *n. augm.* roczysko.

Гóдно, *adv.* zda się, przystojnie.

Гóдность, -и, *f.* przydatność, użyteczność, sposobność.

Гóдный, -ая, -ое, *adj.* przydatny, użyteczny, sposobny.

Годовáлый, -ая,-ое, *adj.* jednoroczny.

Годовáние, -я, *n.* godowanie, bawienie przez rok na jednem miejscu.

Годовáть, *v. n.* godować, zostawać, bawić gdzie przez rok.

Годовúкъ, -а, *m.* roczniak, (zwierzątko mające rok jeden).

Годовóй, -áя, -óe, *adj.* roczny; годовóй прáздникъ, doroczne święto. [pogrzebu.

Годовщúна, -ы, *f.* rocznica

Годовóй, v. Годовóй.

Годóкъ, -дкá, v. Гóдикъ.

Годъ, -а, *m.* rok; нóвый годъ, nowy rok; чёрный годъ, rok nieszczęśliwy; съ рóда на годъ; изъ-году въ годъ, z roku na rok; годъ-óтъ-году, od roku do roku; каждый годъ, co rok; годъ тому, rok temu.

Гóжій, *pop.*, v. Гóдный.

Гóй, *interj.* hej! oj!

Голавль, -я, *m. H. n.* (*cyprinus dobula*; *mugil*), gatunek karpia.

Голбéцъ, -бцá, *m.* przepierzenie, przegroda, w któréj znajduje się zejście do spiżarni urządzonej pod podłogą.

Голдóвникъ, v. Вассáлъ.

Голдъ, -а, *m.*, v. Вассáльство.

Голенáстый, -ая, -ое, *adj.* mający długie nogi; голенáстыя птúцы, (*grallae*), wodne ptastwo.

Голенúще, -а, *n.* cholewa.

Голéнная кость, v. Гóлень.

Гóлень, -и, *f.* goleń.

Голéнькій, -ая, -ое, *adj.* goluchny, nagi. [*adj.* naguchny.

Голéхонекъ, -нька, -нько,

Голéцъ, -льцá, *m.* 1. *H. n.* (*cobitis*), śliż; (*cobites barbatula*), śliż pospolity; 2. góra lodowata.

Голизнá, -ы, *f.* golizna, gołość, nagość.

Голúкъ, -а, *m.* miotła otarta.

Голúть, *v. a.* golić; zrzynać trawę z darni; -ся, *v. r.* golić się.

Голúца, -ы, *f.*, **Голúчка**, -и, *f. dim.* gatunek powierzchnich rękawiczek.

Гóло, *adv.* gołо, ubogo, biednie; gładko, czysto.

Голобрю́хій, -ая, -ое, *adj.* gołobrzuchy.

Голо-вá, -ы́, *f.* głowa; голова капýсты, głowa kapusty; голова сáхару, głowa cukru; мёртвая голова, *Chem.*, v. *sub*: Мёртвый; градскóй голова, głowa miasta; глýпая голова, *głupia głowa; głupiec, kiep; сорви-голова, v. Сорванéцъ; съ ногъ до головы, od stóp do głowy; съ головы нá голову *abo* сломя гóлову, na łeb, na szyję; szybko; co tchu; co tchu staje; очертя гóлову, v. *sub*: Очéрчивать; жить однóю головóю, być beżżennym; что емý пришлó въ гóлову, cóż mu przyszło do głowy; что тебѣ пришлó въ гóлову? cóż ci przyszło do głowy? это емý въ гóлову не идётъ, to mu do głowy nie idzie; ты видишь, у него въ головѣ, widzisz, że ma w głowie, [że jest podpitym, że ma w czubku]; §. сколько голóвъ, столько умóвъ, co głowa, to rozum; *it.* v. *sub*: Взять (себѣ въ гóлову, na swoją głowę), Выбить, Вы́кинуть (изъ головы́), Ломать (гóлову), Побúть (нá голову), Ручáться (головóю); -вáнъ, -а, *m.* głowacz; -вáнья, -и, *f.* mająca wielką głowę; -вáстикъ, -а, *m.* 1. głowacz; 2. *H. n.* (*gyrinus*), kijanka; -вáстый, -ая, -ое, *adj.* wielkogłowy, mający wielką głowę; -вáчъ, -а, *m.* 1. głowacz, mający wielką głowę; 2. *H. n.* (*cottus gobius*), głowacz pospolity, ryba; *it. H. n.* (*cephalotus*), wyżygłówka; *it.* v. Быкъ-рыба & Губáнъ (большеголовый); 3. (*scarabaeus cephalotus*), chrząszcz zausznik; -вúшки, v. Головя́шки; -вёшка, -и, *f.* główniа; -вúзна, -ы, *f.* wielki łeb rybi; -вúца, -ы, *f.* makówka; rodzaj piwa w małéj Rossyi; -вúща, -и, *f. augm.* łeb wielki, głowa wielka.

Голóвка, -и, *f.* 1. *dim.* główka, mała głowa; гладúть дитя по голóвкѣ, głaskać dziecię po główce; у ребёнка голóвка болúть, dziecię boli główka; булáвочная голóвка, główka szpilki; мáковая голóвка, makówka, główka maku; голóвка дéторóднаго úда, *Anat.* główka korzenia męzkiego; голóвка дыхательнаго гóрла, v. Кадúкъ; 2. pierwsza mocna wódka przy pędzeniu; — голóвки, *pl.*, v. Головы; пётушьи голóвки, v. Крапúвa (глухáя).

Гóловль, v. Голáвль.

†**Головнúкъ**, -а, *m.* zbrodzień.

Головнúстый, -ая, -ое, *adj.* (o zbożu:) mający wiele kąkolu.

†**Головнúца**, -ы, *f.* strój na głowę.

†**Головнúчество**, -а, *n.* gło-

wczyzna, morderstwo, szt'raf za takowe.

Головно́й, (-ны́й), -ая, -ое, *adj.* główny, od głowy, do głowy należący; головная боль, ból głowy.

Головня́, -и́, *f.* głownia; *Bot.* (*lolium*), kąkol.

Голово-кружéніе, -я, *n.* zawrót głowy; **-ло́мный**, -ая, -ое, *adj.* głowolomny, łomiący głowę; **-ло́мщина**, -ы, *f. pop.* rzecz trudna do zrozumienia, wymagająca wielkiego natężenia umysłu; **-ло́мъ**, -а, *m.* 1. łomigłówka; 2. napój bardzo mocny; 3. *Bot.*, v. Омéгъ (водяно́й, пятни́стый); **-рѣзъ**, v. Сорванéцъ.

Головóчка, -и, *f. dim.* główeczka. [ctwo, władza.

†Головóство, -а, *n.* zwierzchni-

Головýшка, -и, *f.* główeczka.

Головчáтый, -ая, -ое, *adj.* (o roślinach:) główiasty, głowisty.

Головщи́къ, -а, *m.* kantor, klasztorny śpiewak.

Головщи́на, -ы, *f.* 1. pogłówne; 2. głowczyzna.

Головщи́ца, -ы, *f.* śpiewaczka klasztorna.

Го́лобы, *pl. f.* 1. głowy (łóżka); 2. przyszycie do bótów.

Голова́шки, -шекъ, *pl. f.* przednia część u sanek.

Голо-голо́вый, -ая, -ое, *adj.* gołogłowy; **-грудный**, -ая, -ое, *adj.* mający obnażone piersi.

Голо-да́ніе, -я, *n.* głód, żądza jedzenia; **-да́ть**, *v. n.* głód cierpieć, głodnieć, łaknąć; **-дить**, *v. a.* głodzić, ogłodzać; trzymać w oblężeniu; **-днёхонекъ**, -нька, -нько, *adj.* głodniuchny, głodniuteńki, zupełnie głodny.

†Голо́дникъ, v. Митéжникъ.

Голо́дный, -ая, -ое, *adj.* głodny; nieurodzajny; голо́дный годъ, głodny rok, nieurodzajny rok; голо́дная страна́, okolica nieurodzajna; голо́дный обѣ́дъ, suchy obiad; okolica nieurodzajna; умере́ть голо́дною сме́ртію, umrzeć z głodu; §. сы́тый голо́дного не понима́етъ (*abo* не разумѣетъ), syty głodnego nie rozumie; *it.* §. у голо́дного то́лько хлѣ́бъ на умѣ́, głodnemu tylko chléb na myśli; *it.* §. голо́дному слова́ми (*abo* бо́сиями) не кормя́тъ, głodnego żołądka bajką nie zabawisz; [*cfr.* głodny woli jeść, niż muzyki słuchać]; §. голо́дное бры́хо ушей не имѣетъ, głodny brzuch uszu nie ma; §. голо́дному и вода́, что въ яйцѣ́, вкусна́, *abo* голо́дный волкъ и завѣ́ртки рвётъ, *abo* голо́дному ѣдо́ту и ры́ба въ охо́ту, głód najlepszy kucharz; głód jest najlepszą przyprawą; §. гдѣ голо́дно, тамъ и хо́лодно, gdzie głodno, tam i chłodno.

Голоду́ха, -и, *f.* czucie głodu; mocny pociąg do jedzenia; съ голоду́хи, czując głód; mając mocny pociąg do jedzenia; z głodu.

Го́лодъ, -а, *m.* głód; *it.* głód (powszechny, wielki); умере́ть отъ го́лоду, umrzeć z głodu; Лече́ніе, Лечи́ть, -ся (го́лодомъ); §. голодъ нау́читъ говори́ть, głód nauczy wszystkiego; §. го́лодъ не тётка, głód nie ciotka; gdzie głodno, tam i chłodno; терпѣ́ть го́лодъ, cierpieć głód; głód mieć; терпѣ́ть большо́й го́лодъ, mrzeć; томи́ть кого́ го́лодомъ, morzyć kogo głodem; §. голодъ въ міръ го́нитъ, głód z domu wypędza; głód wilka z lasa wywoła.

Голоде́ть, *v. n.* głód żywności cierpieć; mieć niedostatek, nieurodzaj; mrzeć głód.

Голо-колѣне́цъ, -нца, *m.* gołodupski, odartus, człowiek goły, odarty, gołobiodry; **-кры́лый**, -ая, -ое, *adj.* gołoskrzydły; голокры́лыя насѣ́комыя, *n. pl. H. n.* (*gymnoptera*), owady gołoskrzydłe; **-ле́дица**, -ы, *f.* gołoledź; **-ле́дичный**, -ая, -ое, *adj.* gołoledziowy.

I. Голо́вя, *gen.* голомя́ни & голо́мени, *n. provinc.* (dalekie rozstanie otъ берега), miejsce od brzegu odległe, daleko od brzegu.

II. Голо́вя, *adv. pop.* (давно), dawno; онъ уже́ голо́вя пріѣ́халъ, on już dawno przyjechał.

III. †Голо́вя, -яни, *n.* odziomek; v. Стволъ, Стержень.

Голомя́нка, -и, *f. H. n.* (*Callianymus Baicalensis*, ryba), poczwaroryb.

Голомя́нный, -ая, -ое, *adj.* 1. (отдаленный отъ берега, находящійся далеко въ морѣ), od brzegu odległy, znajdujący się daleko na (w) morzu; 2. (o wietrze, o вѣтрѣ: дующій съ моря), wiejący od morza; голомя́нный вѣ́теръ, wiatr [wiejący] od morza.

Голо-нѣтникъ, v. Пау́чникъ; **-ногі́й**, -ая, -ое, *adj.* gołonogi, bosy; **-пёрый**, -ая, -ое, *adj.* bezpióry, piór nie mający, nieopierzony; **-пя́тый**, -ая, -ое, *adj.* gołopięty.

Голоси́стый, -ая, -ое, *adj.* głosisty, głośny. [lub śpiewać.

Голоси́ть, *v. n.* głośno mówić

Голоси́шко, -а, *n.* głos nędzny.

Голоси́ще, -а, *n. augm.* głosisko; głos mocny.

Голосло́вный, -ая, -ое, *adj.* gołosłowny, w samych słowach zawarty niczem nie poparty, bezzasadny; Голословно, *adv.* gołosłownie.

Го́лосно, *adv. vul.* głośno.

Голосово́й, (-ны́й), -а́я, -о́е, *adj.* głosowy; wokalny; голосова́я му́зыка, (= нѣ́ніе), muzyka głosowa, muzyka wokalna, śpiew.

Голосо́къ, -ска́, **Голосо́чекъ**, -чка, *m. dim.* głosek, głoseczek.

Го́лосъ, -а, *m.* (*pl.* голоса́, -о́въ); 1. głos; человѣ́ческій го́лосъ, głos człowieczy; высо́кій, ни́зкій го́лосъ, głos wysoki, nizki; krzyczeć co głosu, na wszytek głos, z całego gardła; *it.* v. Пѣть, Запѣ́ть; спасть съ го́лоса, spaść z głosu, stracić głos (o śpiewakach); узна́ть кого́ по го́лосу, poznać kogo po głosie; въ одинъ го́лосъ, jednogłośnie; го́лосъ пѣ́сни, v. Напѣ́въ; *it.* v. Подава́ть (го́лосъ, *a*); 2. го́лосъ, (мнѣ́ніе, *votum*), głos, kreska; prawo głosowania; большинство́ голосо́въ, większość głosów; собира́ть голоса́, zbierać głosy; имѣ́ть го́лосъ, mieć głos, mieć prawo głosowania; *it.* v. Подава́ть (го́лосъ, *β*).

Голосѣ́нный, v. Нагосѣ́нный. [(морска́я).

Голотурі́й, -я, *m.*, v. Кубы́шка

Голоть, -и, *f. Eccl. sl.* gołoledź.

Голохва́стъ, -а, *m.* ubogi, żebrak pyszny.

Голошéйки, *pl. f. H. n.* (*nudicolles*), ptaki gołoszyje.

Голошéйный, -ая, -ое, *adj.* gołoszyi; голошéйныя пти́цы, v. Голошéйки. [gołoszyjca.

Голошёя, -и, *s. c.* gołoszyi, -а,

Голоу́сый, -ая, -ое, *adj.* gołowąsy, bezbrody.

Голькѣ́ль, -я, *m.*, v. Кавéтъ.

Голтѣ́лька, -и, *f.*, **Голты́ль**, -и, *m.* olkel, olkelik, część gzemsu żłobkowata, czyli wklęsła.

Голубѣ́ль, -и, *f.*, v. **Голубѣ́нка.**

Голубёнокъ, -нка, *m.* [*pl.* голубя́та, -ъ] gołąbię & gołębię, gołębiczek, [*pl.* gołębięta, gołębiczki], gołąbiątko & gołębiątko.

Голубенькій, -ая, -ое, & **-некъ**, -нька, -нько, *adj.* błękitniuchny; v. Голубо́й.

Голубе́цъ, -бца́, *m.* 1. błękit, farba błękitna, lazur; 2. krzyż z daszkiem [wystawiony na grobie]; 3. hołubek, taniec Ruski, [taniec pospólstwa, przy którym śpiewają pieśń, gdzie się często „голубецъ" powtarza, Linde]; 4. *Bot.* (*agaricus violaceus*, grzyb), hołubek, gołąbek, gatunek bedłki; 5. *H. n.*, v. Голубя́тникъ (3).

Голубизна́, -ы́, *f.* błękit, lazur; голубизна́ не́ба, lazur nieba.

Голуби́ка, -и, *f. Bot.* (gonobóbel, голубе́ль, голубина, *vaccinium uliginosum*, Linn.), łochinia, gatunek borówki.

Голуби́на, -ы, *f.* (голубица, голубка), gołębica, gołębina, gołąb' samica.

Голуби́ный, -ая, -ое, *adj.* gołębi; gołębinny; голуби́ное яйцо́, gołębie jajko; голуби́ное воркованье, gołębie gruchanie; голуби́ный та́нецъ, v. Голубе́цъ (3).

Голуби́ца, -ы, *f.* 1. *Eccl. sl.* (самка голубя, голубка), gołębica; 2. *Bot.* (голубе́ль), v. Голуби́ка.

Голуби́чищъ, -а, *m. Eccl. sl.* v. Голубёнокъ.

Голуби́чникъ, -а, *m.* krzak łochiniowy, borówkowy.

Голу́бка, –и, *f.* 1. (голубиная самка), гołębica; 2. *(*pieszczenie:*) hołubka, gołąbku! gołąbeczku! serce! rybko! v. Голу́бушка (2).

Голу́бки, *pl. m.*, v. О́рлики.

†**Голубя́тница**, –ы, *f.* (голубя́тня), gołębnik.

Голубо-ва́то, *adv.* błękitnawo, niebieskawo; **-ва́тый**, –ая, –ое, *adj.* błękitnawy, niebieskawy, modrawy; **-гла́зый**, –ая, –ое, *adj.* modrooki, oczu modrawych, błękitnych. [sko; v. Голубо́й.

Голубо́, *adv.* błękitnie, niebieskо.

Голубо́й, –ая, –о́е, *adj.* błękitny, niebieski, lazurowy, modry.

Голубо́къ, –бка́, *m.* 1. *dim.* gołąbek; 2. (*Bot.*), v. О́рлики.

Голубо-о́кій, –ая, –ое, *adj.* modrooki, oczu modrawych, błękitnych; **-се́рый**, –ая, –ое, *adj.* modroszary.

Голубо́чекъ, –чка, *m. dim. secund.* gołąbeczek.

Голу́бушка, –и, *f.* 1. (*pieszczenie:*) gołębina, gołębica, gołębiczka; 2. *hołubka, serce, serduszko; gołębuszka moja! moja hołubko! moje serce! moje serduszko! moja rybko! moja rybeńko! moja lubciu, pupeczko, rybeczko!

Голу́бчикъ, –а, *m.* 1. *dim.* gołąbek, gołąbeczek; 2. *(pieszcząc mężczyznę:) gołąbczik moj! mój hołubońku! mój gołąbku! mój gołąbeczku! moje serce!

Голубы́й, v. Голубо́й.

Го́лубь, –я, *m. H. n.* (*columba*), gołąb'; го́лубь хохла́тый, (*columba cristata*), gołąb' czubaty, czubacz; го́лубь зобатый, зоба́стый, (*columba gutturosa*), gołąb' garłacz; го́лубь козы́рный, (*columba cucullata*), gołąb' czubaty, czubacz; го́лубь чи́стый, го́лубь почтово́й, го́лубь письменоно́сец, го́лубь гоне́ц, (*columba tabellaria s. turcica*), gołąb' pocztowy, pocztowiec; го́лубь ди́кій, сизый, я́чной, (*columba oenas*), gołąb' dziki, gołąb' siniak, gołąb' niebieskawy, modrawy, leśny; го́лубь трубастый, (*columba pavonia*), pawiówka; го́лубь воробьи́ный, v. Воробе́й-го́лубь; го́лубь Грéйландскій, v. Чи́стикъ; го́лубь Еги́петскій, v. Хохту́нъ; го́лубь ворки́вый, v. Ворку́нъ, Бормоту́нъ.

Голубе́ть, *v. n.* stawać się błękitnym, niebieskim.

Голубя́тина, –ы, *f.* (голубиное мясо), gołębina, gołębie mięso.

Голубя́тникъ, –а, *m.* 1. gołębiarz, gołębnik, który gołębie chowa, koło nich chodzi; 2. gołębnik, gołębiniec, gołębieniec. 3. *H. n.* (*falco peregrinus*), gołębnik (jastrząbek), wędrowiec.

Голубя́тница, –ы, *f.* gołębiarka, która gołębie chowa, koło gołębi chodzi.

Голубя́тничать, *v. n.* gołębie chować, handlować gołębiami.

Голубя́тня, –и, *f.* gołębnik, gołębiniec.

Голубя́чій, v. Голубиный.

Голы́дьба, –ы, *s. c.* *(бе́дные люди), golota, hołota, ubóstwo, biedactwo, ubodzy, ubogi lud.

Го́лый, –ая, –ое & Голъ, –а, –о, *adj.* (*propr.* & *), goły; nagi; nieнakryty, niezakryty; *goły, nagi, ubogi, biedny; –, (= bezwłosy, bezpierzy, bezlistny, *qu. v.*), goły, bezwłosy, bez włosów na głowie, łysy; goły, bez pierza [jak ptaszęta]; goły, niemający liści, bezlisciowy; *it.* czysty; го́лая пра́вда, goła szyja; го́лыя ноги, gołe, bose nogi; го́лая голова́, goła głowa; го́лыя пти́чки, gołe [= bez pierza] ptaszęta; го́лый сукъ, goły sęk, goła gałąź; го́лыя слова́, proste, gołe, puste słowa; го́лая и́стина, goła, czysta prawda, sama prawda; го́лый дворяни́нъ, szlachcic ubogi; го́лый пру́тикъ, pręcik goły; го́лое те́ло, gołe ciało; ходи́ть, идти́ съ го́лыми ногами, chodzić, iść gołemi nogami = boso; съ го́лыми рука́ми, *α*) z gołemi rękoma [или rękami], z próżną ręką, bez daru, pei pieniędzy; придти къ кому́ съ го́лыми рука́ми, przyjść do kogo z gołemi rękoma; *β*) съ го́лыми руками, (= безъ оружія), z gołemi rękoma [или rękami], z bezzbrojnemi rękami; съ го́лою шпа́гою, съ го́лою саблею, z gołą szpadą, z gołą szablą; съ го́лымъ мечемъ, z gołym mieczem; спать на голой землѣ, на го́ломъ полу́, spoczywać, spać na gołej ziemi, na gołéj podłodze; §. голъ какъ бу́бенъ, голъ какъ соколъ, goły jak święty Turecki; goły jak bicz; goły jak bizun; bokami świeci.

Голы́нь, –и, *f.* hak morski, piaszczysty; zamięć; odmiał.

Голы́шевый, –ая, –ое, *adj.* glazowaty; голышева́я земля́, (*la cilice*), ziemia glazowata.

Голы́шъ, –а, *m.* 1. głaz, kamień krzemienisty; 2. jajko bez zarodka; *cfr.* zapartek, burchla; 3. *golec, gołysz, chłystek, gołotka, gołoszyjca, chudak.

Голь, –и, *f.* 1. gołość, nagość; 2. *ubóstwo, golizna; въ голяхъ [*abo* na голя́хъ] и то годится, w biedzie i to się przyda; §. голь хитра́ на вы́думки, bieda uczy rozumu; (*cfr.* mus najlepszy bywa nauczyciel); *it.* v. *sub*: Перека́тный; 3. *Com.* Chiński adamaszek. [wyżłobkowanie.

Го́лькель, –я, *m. Archit.* olkel, **Гольтепа́**, (*pop.*), v. Голы́дьба.

Го́льцы, –овъ, *pl. m.* (*w Syberyi:*) góry wysokie z gołymi wierzchołkami.

Гольчи́къ, v. Голе́цъ.

Го́лью, *adv. pop.* 1. golo, prosto, bez wszelkiéj przyprawy, bez jakiego przysmaczku; *ѣсть говя́дину го́лью*, jeść samе mięso wołowe; 2. (въ наличности), w gotowiźnie; сто рубле́й го́лью, sto rubli w gotowiźnie.

Голе́вый, –ая, –ое, *adj.* bardzo duży, ogromny, †golemy.

Голе́ть, *v. n.* (*propr.* & *), golec, gołym się stawać, biednieć.

Голя́къ, –а, *m.* golec, gołysz, gołotka, gołoszyjca, biedak, chudak, chudeusz, chudy pachołek, chłystek; ubogi, żebrak.

Голя́нка, –и, *f.* goła, uboga, chudzina, chudzinka, biedaczka, niebożątko; żebraczka.

Голя́шка, v. Го́лень.

Гомеопати́чески, *adv.* homeopatycznie. [homeopatyczny.

Гомеопати́ческій, –ая, –ое, *adj.*

Гомеопа́тія, –и, *f.* homeopatya.

Гомеопа́тъ, –а, *m.* homeopat.

Гонá, –ы́, *f. pop.* (деньги), pieniądze; *it.* v. Казна.

†**Гонáніе**, –я, *n.* łechtanie.

Гонáть, v. Гонозить.

Гонзу́ля, –и, *f. pop.* 1. gleń chleba, potężny kawał chleba; 2. znaczne mnóstwo pieniędzy, trzos pieniędzy; онъ не такъ бо́генъ, у него́ есть до́брая гонзу́ля, on nie jest tak bieduym, ma on dobry trzos.

Гомилéтика, –и, *f.* homiletyka, wykładanie textu pisma świętego.

Гонозá, –ы́, *s. c.*, v. **Непосéдъ, Непосéдка.**

Гонозить, *v. n.* kręcić się, wiercić się, być niespokojnym; niestatkować; –ся, *v. r. α*) v. Гонозить; *β*) (o насѣкомыхъ: кипѣть, копышиться), roić się [*o robakach*].

Гоноши́ть, *v. a. pop.* uspokajać, uspokoić; –ся, *v. r.* uspokoić się, być spokojnym. [ka, gałka.

Гонóла, –ы, *f.* gomoła, gomołGонóнъ, –а, *m.*, v. Ганъ.

Гоноюнъ, *pop.*, v. Непосéдъ.

Гонфре́на, –ы, *f.*, v. Клинникъ.

Гонáгра, –ы, *f. Med.* (*gonagra*), gonagra, gonyagra, łamanie, darcie w kolanie.

Гондóла, –ы, *f.* gondola, łódka Wenecka. [larz.

Гондóльщикъ, –а, *m.* gondo-

Гонéніе, –я, *n.* gonienie, ściganie, prześladowanie; гоне́ніе за ве́ру, prześladowanie wiary.

Гонéцъ, –нца, *m.* 1. (†), goniec, kuryer, kurjer, kursor; 2. gońca, pies gończy. [ściganie.

Гонúтва, –ы, *f. Eccl. sl.* gonitwa,

Гонúтель, –я, *m.* goniciel, ścigacz, prześladowca, prześladownik.

Гонúтельница, –ы, *f.* goniciel-ka, ścigaczka, prześladowca, prześladowniczka. [Гоненіе.

Гонúтельство, –а, *n. Eccl. sl.*, v.

Гоніометръ, –а, *m.* goniometr; v. Угломѣръ.

Гóнка, –и, *f.* 1. gon, gonienie, ściganie; prześladowanie; 2. spławianie, spław, spławienie [*np.* drzewa]; 3. tratwa; 4. pędzenie,

palenie wódki; 5. v. **Погóнка**, **Нагоня́й**. [ка.

Гонооббель, **-я**, *m.*, v. **Голубй-**

Гонорея, **-и**, *f. Med.* gonorea, rzeżączka, ciekączka, trypa; v. **Сѣменетечéніе.**

Гонтúна, **-ы**, *f.* gont, gonta, gontek, goncik, szkudła, deszczułа.

Гонтовóй, **-áя**, **-óе**, *adj.* gontowy, gonciany, szkudlany; гонтовы́е гвóзди, gontowe gwoździe.

Гонтовщúкъ, **-а**, *m.* gonciarz, co gonty robi, szkudlarz.

Гонтовый, v. **Гонтовóй.**

Гонтъ, **-а**, *m. coll.* gonty, szkudły; домъ покры́тъ гонтомъ, dom pokryty gontami или szkudłami.

Гончáрничать, *v. n.* trudnić się garncarstwem [или zduńskiem].

Гончáрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* garncarski, zduński; гончáрная рабóта, robota garncarska, zduńska; гончáрный кругъ, koło garncarskie, zduńskie.

Гончáрня, **-и**, *f.* garncarnia, garncarski warsztat.

Гончáрство, **-а**, *n.* garncarstwo, zduństwo, rzemiesło garncarskie, zduńskie.

Гончáрскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* garncarski, zduński.

Гончáръ, **-á**, *m.* garncarz, zdun.

Гóнчій, **-ая**, **-ее**, *adj.* gończy; гóнчая собáка, pies gończy, ogar.

Гóны, **-овъ**, *pl. m.* odległość jaką przebiedz można bez spoczynku; въ гóны, [= въ запуски], na wyścigi; бѣ́гаться въ гóны, biegać na wyścigi.

Гоньбá, **-ы́**, *f.* 1. gonitwa, gonienie, pogoń; 2. przejazd; сегóдня бóльшая гоньбá, dziś jest wielki przejazd; 3. (у охотниковъ:) gonienie, ściganie zwierza, polowanie, łowy.

Гонúть, *v. a.* 1. (гнать, *qu. v.*), gonić, gnać; pędzić; ścigać; prześladować; wyganiać; polować; *it.* гонять голубéй, zgoniać gołębie, przymuszać gołębie do latania; 2. гонять (= проводить по водѣ на пр. плоты), spławiać; *fig.* гонять кого-либо за что, łajać kogo o co, burczyć kogo za co, nacierać komu uszy, myć komu głowę wytrzeć komu kapitułę, dać komu łacinę; гонять кубáри, pędzić, popędzać cygę [или krągliсę, bąka, frygę, furtawkę, wartałkę] biczem, [żeby nie ustawała]; **-ся**, *v. r.* 1. – (за кѣмъ-либо), gonić, ścigać, pędzić się (za kim), prześladować (kogo); 2. – [= бѣ́гаться въ запуски], гоня́ться на бѣгу, wyścigać się z kim, wyganiać się z kim, ścigać się, gonić się, biegać, iść z kim na wyścigi, iść w zawód z kim; гоня́ться за дѣ́вками, v. **Волочи́ться** (за кѣмъ-либо); гоня́ться за чѣмъ, gonić się za czém, upędzać się, ubiegać się za czém; гоня́ться за богáтствомъ, ubiegać się za bogactwem; гоня́ться за прúбылью, zysku szukać, być zyskownym; гоня́ться за тѣ́нью, cień chwytać, łapać.

Горá, **-ы́**, *f.* góra; идтú нá гору, (*propr.* & *) iść na górę; zaczynać żyć; идтú въ гóру, (*propr.* & *) iść do góry, iść wzgórę, iść w górę, do znaczenia przychodzić; идтú пóдъ-гору, iść z góry na dół; *zbliżać się do śmierci; онъ идётъ подъ-гору, *ubywa go, na dół idzie, z nim coraz gorzéj; онъ ужъ за горáми, за дoлáми, *już on daleko, Bóg wie gdzie; какъ гора съ плечъ свалúлась, *jakby mi kamień z piersi zdjęto; теперь могу́ вольно [міло] одѣтюхáть; горóю стоя́ть за кого-либо, *zastawiać się za kogo aż do zębów, bronić kogo; пиръ горóю, v. *sub*: **Пиръ**; §. горá съ горóю не сойдýтся, а человѣ́къ съ человѣ́комъ столкнýтся, góra z górą się nie zejdzie, ale człowiek z człowiekiem często, [или zawsze (się spotka)]; §. онъ сулúтъ золоты́я гóры (= онъ обѣщаетъ слúшкомъ мнóго), złote góry obiecuje, a nie ma i ołowiannych; огнеды́шущая гора, góra ognista, ogniomiotna, wulkan; цѣпь горъ, pasmo gór, ciąg gór; ледяны́я, снѣ́жныя гóры, góry lodowe, śnieżne; Исполúнскія гóры, Olbrzymie góry; Карпáтскія гóры, góry Karpackie; рудны́я гóры, góry kruszczowe. [родить.

Горáживать, *v. frequ.*, v. **Го-**

Горáздо, *adv.* daleko; горáздо бóлѣе, daleko więcéj; горáздо лýчше, daleko lepiéj; горáздо хýже, daleko gorzéj; горáздо мéнѣе, daleko mniéj.

Горáздъ, **-а**, **-о**, *adj.* zdolny, zdatny, sposobny; онъ на всѣ горáздъ, on do wszystkiego zdolny.

Гор-бáтенькій, **-ая**, **-ое** & **-нек-ъ**, **-нька**, *adj.* nieco garbaty; **-бáтость**, **-и**, *f.* garbatość; **-бáтый**, **-ая**, **-ое** & **-тъ**, **-а**, **-о**, *adj.* garbaty; **-бáтѣть**, *v. n.* garbacieć, garbatym się stawać; garbić się; **-бáчъ**, **-á**, *m.* 1. korbacz, karbacz, batog, kanczug; 2. gatunek hebla.

Горбúкъ, **-а**, *m. dim.* garbek.

Гор-бúна, **-ы**, *f.*, **-бúнка**, **-и**, *f. dim.* 1. garbek; nosc съ горбúною, nos nieco wzgarbiony; 2. (горбыль), forst, forszt, skrajna deska, dyl krajny z drzewa wytarty; **-бúстый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* garbaty, nierówny, sękaty.

Горбúть, *v. a.* garbić, garbatym czynić, naginać; **-ся**, *v. r.* garbić się.

Гор-бúще, **-а**, *n. augm.* garbisko, garb wielki; **-бовáтый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieco garbaty; **-бовúна**, **-ы**, *f.* (*w górn.*) sklepienie, sklepik; **-бóкъ**, **-бка**, *m. dim.* garbek; **Гор-боно́сый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* garbonosy, nosa wzgarbionego, wypukłego, z garbatym nosem; **-бообрáзный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* na kształt garbu, garbopodobny; **-бóчекъ**, **-чка**, *m. dim. secund.* garbeczek; v. **Горбóкъ**; **-бýнчикъ**, **-а**, *m. dim.* garbusek, człowiek mały garbaty; **-бýтъ**, **-а**, *m.* garbus, człowiek garbaty; **-бýнья**, **-и**, *f.* garbata; **-бýша**, **-и**, *f.* 1. sierp, sierpik; 2. *H. n.* (*salmo gibbosus*), gatunek łososia, [łosoś wysokogrzbiet ?]; **-бýточка**, **-бýшка**, **-и**, *f.* okrawek, okrajek chleba, przylépka.

Горбъ, **-а**, *m.* garb; носъ съ горбóмъ, nos z garbem, nos wzgarbiony, (garb na nosie); верблю́дъ о двухъ горбáхъ, v. **Верблю́дъ** (двугóрбый); *fig.* гнуть горбъ, v. *sub*: **Гнуть**; наколотúть комý-либо горбъ, *wygarbować kogo, wygarbować komu skórę, wydębić, wybić, wyćwiczyć, wychłostać kogo.

Горбыль, **-я**, *m.* 1. v. **Горбúна** (2) & **Заболонка**; 2. prasulec krawiecki; 3. garbek.

†**Горволь**, **-я**, *m.* (водяной пузырь), pęcherz, bąbel wodny.

Горгóнія, **-и**, *f.*, v. **Деревцо** (морское).

Гор-дели́вецъ, **-вца**, *m.* dumny, pyszny, wyniosły, hardosz, pysznicc, dumca; **-дели́вица**, **-ы**, *f.* duma, pyszna, wyniosła; **-дели́во**, *adv.* dumnie, pysznie, wyniośle; **-дели́вость**, **-и**, *f.* duma, pycha, wyniosłość; **-дели́вый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* dumny, pyszny, wyniosły; **-дели́въ**, *adv. Eccl. sl.*, v. **Гордели́во**; **-дéнекъ**, **-нька**, **-нько**, *adj.* nieco dumny, pyszny; **-денёк**, **-нька**, *m. dim.*, v. **Гордéнь**; **-дéнь**, **-я**, *m. Mar.* sznury służące do zwinięcia żagla na maszt; **-дéнько**, *adv.* nieco dumnie, pysznie; **-дéнь**, **-я**, *m.* duma, pyszny, wyniosły, hardy, hardosz, pysznicc, dumca.

Гóрдина, **-ы**, *f.*, v. **Гордъ.**

Гордúться, *v. r.* pysznić się.

Гóрдо, *adv.* hardo, hardzie, pysznie, dumnie.

Гордóвникъ, **-а**, *m.*, **Гордóвина**, **-ы**, *f.*, v. **Гордъ.**

Гордóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* hordowidowy, hordowinowy.

Гордо-мы́сленный, **-ая**, **-ое**, *adj.* hardomyślny, myślący hardo, zarozumiały, mający wielkie pojęcie o swoim rozumie; **-слóвецъ**, **-вца**, *m.* hardo, wyniośle mówiący; **-слóвіе**, **-я**, *n.* wyniosła, dumna mowa.

Гóрдостный, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* pełen dumy, pychy.

Гóрдость, **-и**, *f.* dumność, duma, pycha.

Гордъ, **-а**, *m. Bot.* (*viburnum lantana*), hordowid, hordowina, (rodzaj drzewka bardzo giętnego).

Гóрдый, -ая, -ое, *adj.* hardy, dumny, pyszny, wyniosły.

†**Гордынникъ**, v. **Гóрдецъ.**

Гордыня, -и, *f. Eccl. sl.* zarozumiałość, duma, pyszność; v. **Гóрдость.**

Гордѣть, *v. n.* hardzieć, hardym się stawać, hardości nabierać, dumnieć, pysznieć.

Гордянка, -и, *f. pop.* harda, dumna, pyszna kobieta.

Горе, -я, *n.* bieda, nędza, nieszczęście, żal, żałość, smutek, kłopot, frasunek, utrapienie, przykrość, troska, zgryzota; ты не знаешь моего горя, ty nie znasz mego smutku, mojego kłopotu; у всякаго своё горе, każdy ma swego móla, co go gryzie; każdy ma swoje rupie; горя (*abo* горюшка) мало, v. **Горюшко**; - горе! *interf.* biada! niestety! горе вамъ! biada wam!

Горе-бѣдие, -я, *n.* kłopotanie się; narzekanie, biadanie; -**вать**, *v. n.* – (о комъ, о чёмъ), kłopotać się (o kogo, o co), troszczyć się, [troskać się], smucić się; narzekać, biadać; -**мыка**, -и, *s. c.* biedak, biedaczek, nędznik, nieszczęsny, biedny, człowiek biedę klepiący, biedoklep (*s. m.*), chudzina (*s. c.*), biednica, biedaczka, nieczszęsna, kobieta biedna, nędzna, nędzniczka, nieboga, nieboraczka (*s. f.*); -**мыкать**, *v. n. impf.* biedować, biedę klepać, biedę *или* nędzę cierpieć, w biedzie, w ubóstwie, w nędzy żyć; -**мычный**, -ая, -ое, *adj.* biedny, nędzny, mizerny, troskliwy.

Горенка, -и, *f. dim.* pokoik, izdebka, izdebeczka.

Горестно, *adv.* kłopotliwie, troskliwie, frasobliwie, żałośnie, smutnie, boleśnie.

Горестный, -ая, -ое, *adj.* kłopotny, kłopotliwy, pełen kłopotu, troskliwy, pieczołowity, frasobliwy, pełen frasunku *lub* zgryzoty, żałośny, smutny, opłakany; górestna жизнь, opłakane życie; górestnoe воспоминание, smutne wspomnienie.

Горесть, -и, *f.* 1. v. **Горе, Печаль**; 2. *Eccl. sl.* (горечь), gorycz.

Горецъ, -рца, *m.* góral, mieszkaniec gór; górcy, *pl.* górale; lud goralski.

Горе́цъ, -рца́, *m. Bot.* (*polygonum*), gryka, rdest; горе́цъ пти́чій, (*polygonum aviculare*, ciopyrnk), rdest ptaszy; горе́цъ анте́чный, змѣи́ный, (*polygonum bistorta*), rdest wężownik, gadowe ziele, gajowa miodunka; горе́цъ обви́льчный, (*polygonum convolvulus*), rdest powojowy, rdest hreczka, greczycha, gryka; горе́цъ водопе́речный, (*polygonum hydropiper*), rdest pieprzuy; горе́цъ почечу́йный, (*polygonum persicaria*), rdest, wodny pieprz.

Горечáнка, -и, *f. Bot.* (*gentiana*), goryczka, korzeń goryczany.

Горечь, -и, *f.* gorycz, smak czego gorzkiego. [żeret.

Горжерѣть, -а, *m. Chirurg.* gor-

Гори-зонта́льно, *adv.* horyzontalnie, poziomie; -**зонта́льность**, -и, *f.* horyzontalność, poziomość; -**зонта́льный**, -ая, -ое, *adj.* horyzontalny, poziomy, płaskoprosty; -**зонтъ**, -а, *m.* horyzont, widokres, poziom. [sty.

Гористый, -ая, -ое, *adj.* górzy-

Горихво́стка & Горихвостка, -и, *f. H. n.* (*motacilla phoenicurus*), płyszka czarnogardł, [*cfr.* Gil].

Горицвѣтъ, -а, *m. Bot.* (*lychnis chalcedonica*), firletka; горицвѣтъ смолёвка, горицвѣтъ смолистый, лѝпкій, v. **Дрёма** (смолистая).

Горичникъ, -а, *m. Bot.* (*peucedanum*), gorysz, gorzysz; kmin koński; горичникъ анте́чный, v. **Желтолёнъ.** [ogromna góra.

Горища, -и, *f. augm.* wielka,

Горка, -и, *f.* 1. *dim.* górka; 2. *pop.* gra w karty.

Горкнуть, v. **Горькнуть.**

Горлáненье, -я, *n.* krzyczenie, wrzeszczenie.

Горлáнить, *v. n.* krzyczeć, wrzeszczeć, drzeć gardziel.

Горлáнъ, -а, *m.* krzykacz, krzykała, krzykajło.

Горлáнья, -и, *f.* krzykaczka, krzykliwa kobieta.

Горлáстый, -ая, -ое, *adj.* mocny głos mający; krzyczący, wrzeszczący; swarliwy.

Горлёнокъ, -нка, *m.* piskle sinogarlicy, trukawki. [ный).

Горлецъ, v. **Горе́цъ** (антéч-

Горлúкъ, -а, *m.* sinogarlica samiec, trukawka, turkawka samiec.'

Горлúнка, -и, *f. dim.* sinogarliczka, trukaweczka, turkaweczka.

Горлица, -ы, *f. H. n.* (*columba turtur*), sinogarlica, trukawka, turkawka; горлица Индѣйская, v. **Хохотýнъ.** [**Горлёнокъ.**

Горличищъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v.

Горло, -а, *n.* gardło; gardziel; szyja (u naczynia jakiego); otchłań; ustье гóрла, *Anat.* ujście gardła, krtań; дыха́тельное гóрло, gardziel oddechowa, gardziołka głosowa, krtań, tchawica; пищепрiёмное гóрло, kanał pokarmowy, gardziel; схвати́ть за гóрло, złapać kogo za gardło, za szyję; хохота́ть во всё горло, śmiać się na całe gardło; кричáть во всё гóрло, krzyczeć z gardła, [или со гардла, gardłem, z całego głosu], drzeć gardziel; у него всего по гóрло, ma dostatek wszystkiego; ma być dobry; ma się jak piszczek na stypie; opływa jak pączek w maśle; я сыт по гóрло, najadłem się do syta; гóрлом ничего не возьмёшь, krzyczeniem niczego nie osiągniesz; *it.* v. **Драть, Заткнýть, Налúть, Распустúть** (гóрло), **Наступáть** (на гóрло), **Приступáть** (къ гóрлу).

Горловúна, v. **Жерловúна.**

Горло-вóй, (-лый), -áя, -óе, *adj.* gardłowy, gardzielowy, gardzielny; горловая чахóтка, gardłowe suchoty; -**зýбка**, -и, *f. H. n.* (*myxine glutinosa*), garłoząbek; -**пёрыя рыбы**, *pl. f. H. n.* (*jugulares*), ryby garłopłetwiste, [u których płetwy brzuchowe bliższe są gardła, niżeli przyskrzelowe]; -**пятина**, -ы, *f. pop.* cierpki kwaśny owoc; cierpkie frukta; *it.* jadło bardzo kwaśne lub przesolone; -**сёкъ**, -а, *m.* faryngotom, gatunek lancetu; -**сѣчéніе**, -я, *n. Chirurg.* gardłosieczenie, (roz)cięcie gardła, faryngotomia.

Горлышко, -а, *n. dim.* gardło, gardełko, gardleczko.

Горля́нка, -и, *f.* 1. *Chem.* (колба, реторта), bania, retorta; v. Alembik; 2. *Bot.* (*cucurbita lagenaria*), bania, tykwa, korbas, kurbas; *it.* (*gnaphalium dioicum*, кошачьи лапки), szarota ziele, kocanki, kocenki dzielnopłciowe; v. **Сýшеница** (двудóмная); (*prunella*, Linn.), głowienki, [rodzaj roślin]; v. **Черноголóвка.**

Горнверкъ, -а, *m. Fortf.* rogal, rogala.

Горнее мѣсто, *n. Eccl. sl.* chór kapłański; *it.* v. *sub*: **Горнúй.**

Горнецъ, -нца, *m. Eccl. sl.* 1. garniec, garnek (gliniany); 2. fajerka.

Горнило, -а, *n. Eccl. sl.* piec hutarski; huta; dymarka, ognisko.

Горнúльный, -ая, -ое, *adj.* piecowy, hutowy, huciany.

Горнúстъ, -а, *m.* hornista, grający na trąbie, rogu; *cfr.* Kornetysta, Kornecista.

Горница, -ы, *f.* 1. (покой, комната), pokój, izba, komnata; 2. (†), v. **Кровля.**

Горничная, -ой, *s. f.* pokojowa, pokojówka, izdebna, młodsza, panna służąca.

Горничный, -ая, -ое, *adj.* pokojowy, izdebny; горничная дверь, drzwi pokojowe; горничное окнó, okno pokojowe.

Горнúй, -яя, -ее, *adj. Eccl. sl.* górny, górzysty, wysoki, wywyższony, wzniosły; •niebieski; гóрнее мѣсто, *Eccl.* chór kapłański, miejsce wyniosłe za ołtarzem, na którém siadają biskupy w pewny czas liturgii (= mszy świętéj); **горнúя, -ниих**, *s. n. Eccl. sl.* kraina nagórna; raj; niebo.

Горновый, -ая, -ое, *adj.* piecowy, hutowy, huciany; ogniskowy.

Горно-горóшекъ, -шка, *m. Bot.* (*orobus*), orobek, groch zajęczy, główkowy; -**заводскій**, -ая, -ое, *adj.* hutny, hutniczy, hutnicki.

hutarski; горнозаводскій чино́вникъ, урѣдникъ w hucie; урѣдникъ górniczy; **Горно-ка́менный**, -ая, -ое, *adj.* górny, kamienny, skalny; **-рабо́чій**, -аго, *s. m.* pracujący przy kopaniu gór, górnik, robotnik górniczy; **-служа́щій**, -аго, *s. m.* urzędnik górniczy; **-ста́вный**, -ая, -ое & **-ста́чій**, -ья, -ье, *adj.* gronostajowy, hornostajowy, hornostajkowy; **-ста́й**, -я, *m. H. n.* (*mustela erminea*), gronostaj, hronostaj, hornostaj; **-ста́йка**, -и, *f.*, **-ста́йчикъ**, -а, *m. dim.* gronostaik. [**ностаи**.

†**Горностя́ль**, -я, *m.*, v. **Гор-**

Горну́шка, -и, *f.* na ogniskach [w ruskich piecach] miejsce, gdzie węgle się zgarnywają.

†**Горнча́рь**, -я, *m.*, v. **Гончаръ**.

Горнъ, -а, *m.* ognisko; horno, dymarka, huta, piec; крѣчный горнъ, возстановительный горнъ, fryszerka, kuźnica; раздѣлительный горнъ, trybowy piec, trybik.

Го́рный, -ая, -ое, *adj.* górny; górzysty; górniczy; górny хребе́тъ, grzbiet, szczyt gór; го́рные жи́тели, mieszkańcy gór, góralc, lud górniczy; го́рное правле́ніе, urząd górniczy, olbora; го́рный чино́вникъ, urzędnik górniczy.

Го́рняя, v. *sub*: **Го́рній**.

†**Городе́цъ**, -дца, *m.* forteca mała.

Городи́ть, *v. a.* grodzić, ogradzać, zagradzać; городи́ть дичь, городи́ть околе́сную, *bredzić, bzdurzyć, pleść, gawędzić, nie do rzeczy mówić, paplać; **-ся**, *v. p.* grodzić się, być grodzonym, ogradzanym. [mieścina.

Городи́шко, -а, *n.* miasteczko,

Городи́ще, -а, *n.* 1. *augm.* wielkie miasto; 2. miejsce gdzie było miasto; ruiny miasta; grodzisko, horodiszcze.

Городни́чій, -аго, *s. m.* burmistrz; horodniczy.

†**Городня́**, -и, *f.* palisadowanie, ogrodzenie palisadami.

Городово́й, (-ы́й), -а́я, -о́е, *adj.* miejski; городовой магистра́тъ, rada miejska; magistrat.

Городо́къ, -дка, *m. dim.* miasteczko.

Городско́й, (-о́й), -а́я, -о́е, *adj.* miejski, do miasta należący; городскій жи́тель, mieszkaniec miejski, mieszczanin; городскія воро́та, brama miejska; городскіе обы́чаи, obyczaje miejskie; городская шко́ла, szkoła miejska; городскіе часы́, zegar miejski; **городско́й**, *adv.* po miejsku.

†**Городча́нинъ**, -а, *m.* (городскій жи́тель), mieszczanin, obywatel, mieszkaniec miejski.

Го́родъ, -а, *m.* (*pl.* **города́**, -о́въ), miasto; столи́чный го́родъ, miasto stołeczne, stolica; торго́вый го́родъ, miasto handlowe; уѣ́здный го́родъ, miasto powiatowe; §. что го́родъ, то но́ровъ, что дере́вня, то обы́чай, co kraj, to obyczaj; jaki kraj, taki obyczaj [или zwyczaj]; każdy kraj ma swój obyczaj.

Городьба́, -ы́, *f.* 1. grodzenie, ogrodzenie; 2. (заборъ), płot, zagroda, ogrodzenie; 3. (учугъ для рыбной ловли), jaz do łowienia ryb.

Горожа́нинъ, -а, *m.* mieszczanin, obywatel miasta или miejski, mieszkaniec miejski.

Горожа́нка, -и, *f.* mieszczanka, która w mieście żyje (или mieszka), obywatelka miejska.

Горожде́ніе, -я, *n.* grodzenie, ogradzanie, zagradzanie.

Гороко́пный, -ая, -ое, *adj.* górniczy, †górokopny; горокопныя оруді́я, narzędzia górnicze.

Гороко́пъ, -а, *m.* górnik.

Горо́пить, *v. n.* zgorzkniało smakować (*np.* masło).

Гороскопъ, -а, *m. Astrol.* horoskop.

Гороховидный, -ая, -ое, *adj.* na groch [do grochu] podobny, grochowaty, na kształt grochu.

Горохови́къ, -а, *m.* 1. placek grochowy, z grochowéj mąki; 2. *Bot.* (*caragana arborescens*), groch Syberyjski; grochowe drzewo Syberyjskie; akacya.

Горохови́на, -ы, *f.* grochowiny.

Горохови́чекъ, -чка, v. **Горохови́къ** (2. *Bot.*).

Горохови́ще, -а, *n.* grochowisko, pole grochowe, rżysko grochowe.

Горохо́вникъ, -а, *m. Bot.* (*pisum*), groch, [roślina].

Горохо́вый, -ая, -ое, *adj.* grochowy; горо́ховые стручки́, strączki grochowe; горо́ховая мука́, grochowa mąka; горо́ховый кисе́ль, grochowy kisiel; *cfr.* Grochówka; горо́ховое де́рево, v. **Горо́ховникъ** (2).

Горо́хъ, -а, *m. Bot.* (*pisum*), groch; ове́чій, бара́ній, се́рый, во́лошскій, Италія́нскій горо́хъ, (*cicer arietinum*), groch Włoski, ciecіorka, ciecierzyca; żuravlиный горо́хъ, (*vicia*), wyka.

Горо́чка, -и, *f. dim.* góreczka.

Горо́шекъ, -шка, *m.* 1. *dim.* groszek; 2. *Bot.* (*vicia*), wyka; кормово́й горо́шекъ или воробьи́ный горо́хъ, (*vicia sativa*), wyka pastewna, paszna, polna.

Горо́шина, -ы, *f.* ziarno, ziarnko, ziarko grochowe.

Горо́шинка, -и, *f. dim.* ziarnko [или ziarko] groszku.

Горошить, *v. a. pop.* *rznąć komu czystą prawdę, prawić komu bez ogródki, (prosto w oczy).

Горо́шникъ, v. **Сочевичникъ**.

Го́рскій, -ая, -ое, *adj.* 1. (горный), górnicki, gorniczy, górski.

Го́рстать, *v. a. impf.*, **Сгорстать**, *v. perf.* garnąć, garścią brać, garścią w kupę zsuwać, zbierać.

Го́рстка, -и, *f. dim.* garstka.

Го́рстникъ, -а, *m. Bot.* (*doryc-nium*), strzali jad. [garsteczka.

Го́рсточка, -и, *f. dim. secund.*

Горсть, -и, *f.* (*propr.* & *) garść, garstka; mała ilość; garść (czego); горсть мукй, garść mąki; дать всѣмъ по горсти орѣховъ, dał wszystkim [= każdemu] po garstce orzechów; горстями, garściami, pełnemi rękami; горсть людей, garść ludzi; съ горстью войска пошёлъ противъ многочисленнаго непріятеля, z garstką (z garścią) wojska wyszedł przeciw licznemu nieprzyjacielowi.

Гортанный, -ая, -ое, *adj.* gardzielowy, gardzielny, krtaniowy; gardłowy; гортанная мышца, muszkuł gardzielowy, myszka gardzielowa; гортанная бу́ква, *Gramm.* głoska gardłowa; гортанная трава́, *Bot.* (*prunella*, Linn.), głowienki, [rodzaj roślin]; v. **Черноголовникъ**.

Гортанобо́ліе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Обжо́рство**.

Гортанобо́сникъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Обжо́ра**. [otchłań.

Гортань, -и, *f.* krtań, gardziel,

Гортѣнсія, -и, *f. Bot.* (*hortensia*), hortenzya.

Горушица, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Горчица**. [чйный.

Горушичный, *Eccl. sl.*, v. **Горчичный**, v. **Горечанка**.

Горчакъ, v. **Горецъ** (почечу́йный).

Горчанка, v. **Горсчанка**.

Горчать, *v. n.* gorzknąć, gorzkim się stawać.

Горче, *adv. compar.* gorzcéj, bardzo gorzko. [gorczyc.

Горчить, *v. a.* gorzkim czynić,

Горчица, -ы, *f.* 1. *Bot.* (*sinapis*), gorczyca; горчица полева́я, (*sinapis arvensis*), gorczyca polna; горчица морская, (*bunias*), gorczyca morska; горчица Арабская, v. **Постёнка**; горчица крестья́нская Венге́рская, v. **Лизу́нка**; 2. musztarda; §. пбслѣ у́жина горчица, musztarda po obiedzie; już po harapie; już po czasie.

Горчичникъ, -а, *m.* 1. plastr gorczycowy; 2. v. **Горчичница**; 3. *Bot.* (*brassica eruca*), kapusta rukiew'.

Горчичница, -ы, *f.* musztardnica, musztardniczka, naczynie od musztardy, puszka musztardowa.

Горчичный, -ая, -ое, *adj.* gorczyczny; горчичный пла́стырь, plastr gorczyczny.

Горше, *adv. Eccl. sl.* gorzéj.

Горшёкъ, v. **Горшо́къ**.

Горшёчекъ, -чка, *m. dim.* garnuszek. [zdun.

Горшечникъ, -а, *m.* garncarz,

Горшечничать, *v. n.* być garncarzem, zdunem, trudnić się garncarstwem, zduństwem.

Горше́чный, -ая, -ое, *adj.*

garnkowy; garncarski; горшéчная крышка, pokrywka garnkowa, na garnek; горшéчная глúна, garncarska glina; горшéчный кáмень, garkowiec, lawet.

Горшúще, -а, *n. augm.* wielki garnek. [gorszy.

Горшúй, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.*

Горшóкъ, -шка, *m.* garniec, garnek, garczek; цвѣточный горшóкъ, donica, doniczka do kwiatów; плавúльный горшóкъ, tygiel do topienia; §. горшóкъ котлу попрекáетъ [*abo* горшóкъ надъ котлóмъ смѣётся *abo* издѣвáется], a óба чёрны, kocieł gar(n)kowi przygania, a obadwa smołą.

Горúничъ, -а, *m.*, **Горúня**, -и, *f.* († & *pop.*) w górach żyjący, mieszkaniec gór, góral (*m.*), góralka (*f.*).

Гóрькій, -ая, -ое, *adj.* gorzki, niesłodki, przykry; гóрькая соль, sól gorzka, sól angielska; гóрькая земля, v. **Горькозёмъ**; гóрькій кóрень, v. **Квáссія**; гóрькая минерáльная водá, gorzka woda; *fig.* гóрькая жизнь, gorzkie życie; nędzne życie; opłakane życie; гóрькая учáсть, los przykry, gorzki; *it.* v. **Чáша** (гóрькая), **Пьянúца** (гóрькій).

Гóрьклый, -ая, -ое, *adj.* zgorzkniały, gorzki, cierpki, przykry.

Гóрькнуть, *v. n.* gorzknąć, gorzknieć.

Гóрько, *adv.* gorzko.

Горько-вáто, *adv.* gorzkawo; **-вáтость**, -и, *f.* gorzkliwość, gorzkawość; **-вáтый**, -ая, -ое, *adj.* gorzkliwy, gorzkawy; **-водúный**, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie wodę gorzką; **-зёмистый**, **-землúстый**, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie magnezyę; **-зёмъ**, -а, *m.* magnezya; **-миндáльный**, -ая, -ое, *adj.* z gorzkich migdałów.

Гóрькость, -и, *f.* (*propr.* & *) gorzkość; gorycz; dolegliwość.

Горькохóнекъ, -нька, -нько, *adj.* gorzkuchny. [gorzczejszy.

Горьчáйшій, -ая, -ее, naj-

Горьчáнка, -и, *f. Bot.* (*picris*), gorycz, (rodzaj rośliny).

Гóрьче, *adv. compar.* gorzczéj.

Горѣ, *adv. Eccl. sl.* w górę; do góry; wysoko.

Горѣе, *adv. Eccl. sl.* (горше, хуже), gorzéj. [ka.

Горѣлка, -и, *f.* gorzałka, wód-

Горѣлки, -локъ, *pl. f.* gra, w któréj jedni biegają, aby drugich złapać.

Горѣлый, -ая, -ое, *adj.* nadpalony, opalony; **горѣлое**, *s. n.* spalone, spalenizna; v. **Гарь**; *it.* v. **Пáхнуть**, **Отзывáться** (горѣлымъ).

Горѣніе, -я, *n.* gorzenie.

Горѣть, *v. n.* gor(z)eć, płonąć, płonić się, palić się; горѣть любóвію, palać miłością; palić się do kobiety; горѣть желáніемъ, palać żądzą; горѣть отъ стыдá, płonąć od wstydu, gorzeć ze wstydu, zarumienić się, raki piec; горѣть отъ нетерпѣнія, gorzeć z niecierpliwości; być bardzo niecierpliwym; siedzieć jak na szydłach, [или jak na igłach, jak na śpilkach, jak na brzytwach]; у менá лицо́ горúтъ, twarz mnie pali; у негó рабóта какъ на огнѣ горúтъ, *gore mu wszystko w ręku, jest bardzo pilny, pracowity; на нёмъ плáтье какъ на огнѣ горúть *abo* на нёмъ всё какъ огонь горúтъ, *na nim wszystko gore, pali się; bardzo drze suknie, szaty; всё горúтъ, wszystko gore, pali się, wszystko w ogniu.

Горюнъ, -а, *m.*, **Горю́нья**, -и, *f.*, v. **Горемы́ка**.

Горю́честь, -и, *f.* palność.

Горю́чій, -ая, -ее, *adj.* palny, palki, zapalny, zapalisty; gorejący; горю́чее вещество́, istota palna или palka, materya palna или palka.

Горю́шка, -и, *f.*, v. **Горю́нья**.

Гóрушко, -а, *n. dim. a* **Гóре**, *qu. v.*; емý обо мнѣ и гóрушка нѣтъ, on mało dba o mnie; емý и гóрушка мáло, on mało dba o to; (on) tyle dba o to, jak pies o piątą nogę; jego głowa o to nie boli, on się o to nie frasuje, śpi na to spokojnie.

Горя́нка, -и, *f.*, v. **Каблучёкъ** (3. *Bot.*). [*na*), goryczka.

Горячáвка, -и, *f. Bot.* (*gentia-*

Горячéнько, *adv.* gorącawo.

Горячúть, *v. a.* 1. rozpalać, rozgrzewać, gorącym czynić; 2. *rozpalać, rozniecać, rozjątrzać, gniewać; **-ся**, *v. r.* *rozpalać się, rozjątrzać się, gniewać się, unosić się, wpadać w gniew; не горячúсь! nie unoś się tak bardzo!

Горячій, -ая, -ее, *adj.* (*propr.* & *) gorący, ciepły w najwyższym stopniu; gorący, zapalony, zapalczywy, popędliwy, porywczy, prędki, gniewliwy; *it.* gorący, gorliwy, troskliwy, serdeczny; горячая водá, woda gorąca; горячая печь, piec gorący; горячее желéзо, żelazo gorące, rozpalone, горячая головá, głowa gorąca; горячія рýки, нóги, gorące ręce, nogi; горячій человѣкъ, *gorączka, człowiek gorący, zapalony, gorąco kąpany, popędliwy, porywczy, palowida; горячій нравъ, gorący temperament; горячая лóшадь, koń rączy; горячая любóвь, miłość gorąca; горячее винó, gorzałka, wódka; горячіе напúтки, trunki gorące, rozpalające; горячій слѣдъ, (*w myśliw.*) trop [или ślad] świeży, nowy; по горячúмъ слѣдамъ, za gorąca, na gorącym uczynku; на свѣжемъ uczynku; въ горячáхъ, *a*) w zapale, w gniewie, w uniesieniu; *β*) (сгоряча), za gorąca, w pierwszym momencie.

Горячка, -и, *f.* 1. gorączka; нéрвная горячка, gorączka nerwowa; гнилáя горячка, zgniła gorączka; скарлатúнная горячка, szarłat, szkarlatyna; горячка съ пятнáми, gorączka z petechiami, petecie, petocie; лежать въ горячкѣ, leżeć w gorączce; 2. *gorączość, żwawość, żywość, gorliwość, popędliwość, prędkość; ахáя горячка! *co za gorączka! prawdziwy zapaleniec, zagorzalec!

Горячность, -и, *f.* gorącość, zapał, żywość; gorliwość, troskliwość.

Горячó, *adv.* gorąco; *gorąco, mocno; żywo; porywczo; popędliwie; gniewliwie; gorąco, gorliwie, troskliwie, szczerze, serdecznie.

Горя́щій, -ая, -ее, *part. a.* gorejący, paiający; gorący.

Госпитáль, -я, *m.* szpital; похóдный, военнопохóдный госпитáль, szpital polowy; госпитáль для приходя́щихъ больны́хъ, v. **Амбулатóрія**.

Госпитáльный, -ая, -ое, *adj.* szpitalny, szpitalowy; госпитáльный надзирáтель, dozórca szpitalny. [дя́нъ.

Господá, *pl. m.*, v. *sub*: **Госпо-**

Господáрскій, -ая, -ое, *adj.* hospodarski; pański.

Господáрство, -а, *n.* hospodarstwo, godność hospodara.

Господáрь, -я, *m.* hospodar, (tytuł książąt Wołoskich i Mułtańskich).

Господéнь, -дня, -дне, *adj.* Pański; молúтва Господня, modlitwa Pańska, (= Ojcze nasz); v. *sub*: **Молúтва**.

Господúнъ, -а, *m.* pan; **господá**, *gen.* господ, *pl.* panowie; państwo; господúнъ дóма, pan, gospodarz domu; я самъ себѣ господúнъ, ja sam sobie pan; пожáлуйте, господá, proszę państwa; дóма ли (твои) господá? czy państwo w domu?

†**Господúчъ**, -а, *m.* panicz.

Господúня, -ы, *f. Eccl. sl.* dzień Pański; niedziela.

Господскій, v. **Погосподскій**.

Господскій, -ая, -ое, *adj.* pański, szlachecki; господскій дóмъ, dom pański; господская жизнь, życie pańskie; господскія зéмли, dobra pańskie, szlacheckie.

Господствіе, *Eccl. sl.*, v. **Господство**.

Господство, -а, *n.* państwo.

Господствованіе, -я, *n.* panowanie.

Господствовать, *v. n.* (*propr.* & *) panować, władać; господ-

ствующій, *part. a.* panujący; Господь господствующихъ, Pan nad pany (= Bóg).

Господчикъ, -а, *m.* panek, nie bogaty pan.

Господь, *Gen.* го́спода, *Voc.* го́споди, 1. Pan (najwyższy), Bóg; Го́споди помилуй! Panie, zmiłuj się; Го́споди, Бо́же мой! Panie, Boże mój! *it.* v. *sub*: Гра́дъ, Кре́пость, Побора́ть, Созда́ть; 2. v. **Государь**, **Господинъ**.

Госпожа́, -и́, *f.* pani; госпожа́ до́ма, pani, gospodyni domu.

Госпожи́нки, -нокъ, *pl. f.* dwutygodniowy post przed Wniebowzięciem N. Panny.

†**Гостёбникъ**, -а, *m.* kupiec cudzoziemski, obcy, nieosiadły.

Госте-пріи́мецъ, -мца, *m.* gościnny, przyjaciel gościnny; **-пріи́мный**, -ая, -ое, *adj.* gościnny, uprzejmy; **-пріи́мство**, -а, *n.* gościnność; **-пріи́мствовать**, *v. n.* gościnnym być.

†**Гостёшба**, v. **Гостьба**.

Гости́ная, -ой, *s. f.* gościnny pokój, gościnna izba, bawialny pokój.

Гости́нецъ, -нца, *m.* 1. dar jaki w łakotkach, cukierkach *etc.* przynoszący z gościny; 2. (†) gościniec, droga pospolita torowana.

Гостинникъ, -а, *m. Eccl. sl.* gościnny, gospodarz domu gościnnego, oberżysta, karczmarz.

Гости́ница, -ы, *f.* gościniec, gościnny dom, austerya, karczma, oberża, hotel; gospoda.

Гостинодво́рецъ, -рца, *m.* kupiec rożniczkowy, kramarz.

Гости́нос, v. *sub*: **Гости́ный**.

Гости́нчикъ, -а, *m.* mały podarek w łakotkach *etc.*

Гости́нщикъ, v. **Гостинникъ**.

Гости́ный, -ая, -ое, *adj.* gościnny, dla gości; *it.* kupiecki; гости́ная ко́мната, v. **Гости́ная** (*s. f.*); kupiecki dwór, gdzie się pakują towary; sklepy kupieckie; гости́ный сынъ (†), kupiecki syn; гости́ное, -аго, *s. n.* cło, myto wchodowe.

Гости́тель, -я, *m. Eccl. sl.* gość.

Гости́ть, *v. n.* 1. gościć, gościem stać, w gościnie gdzie być; 2. = **Гости́ти**, *Eccl. sl.*, v. **Угоща́ть**; (†) **-ся**, *v. r.*, v. **Пиршествовать**.

Гость, -я, *m.* 1. gość; (*gen.* госпо́дина, *m.*); *cfr.* **Го́стья**; быть въ гостя́хъ, w gościnie być, gościem stać u kogo, gościć; §. ча́стый гость наску́читъ наконе́цъ, gość częsty (i długi) rychło się sprzykry; gość i ryba, trzeciego dnia cuchnie; §. не во́ время гость хуже Татарина, gość na bankiet nieproszony, nie bardzo bywa uczczony; 2. kupiec z innego miasta lub obcego kraju, obcy, nieosiadły kupiec.

†**Гостьба́**, -и́, *f.* 1. goszczenie; gościna, bawienie gościem; częstowanie, traktowanie; 2. handel hurtowy. [(1).

Гостьбище, -а, *n.*, v. **Гостьба**.

Го́стья, -и, *f.*, **Го́стьюшка**, -и, *f. dim.* gość, (*gen.* гости, *f.*); *cfr.* **Гость**.

Госу-да́ричъ, -а, *m.* (†), syn cesarski, wielki książę; **-да́рственный**, -ая, -ое, *adj.* cesarski, królewski, do państwa, kraju należący; государственный ге́рбъ, herb państwa, cesarski, królewski; государственный сове́тъ, rada państwa, rada stanu; государственная канцеля́рія, kancelarya cesarska, (królewska); **-да́рство**, -а, *n.* cesarstwo, królestwo, państwo, kraj; **-да́рствованіе**, -я, *n.* panowanie, rządzenie państwem; **-да́рствовать**, *v. n.* panować, rządzić państwem; **-да́рыня**, -и, *f.* cesarzowa, królowa, monarchini, pani; Госуда́рыня Императри́ца, Cesarzowa; ми́лостивая государы́ня! J. Wielmożna Pani! szanowna Pani! Wielmożna Mości dobrodziejko! **-да́рь**, -я, *m.* cesarz, król, monarcha, pan; Государь Импера́торъ, Cesarz, Jego Cesarska Mość; ми́лостивый государь! J. Wielmożny Panie! Szanowny Panie! Wielmożny Mości Dobrodzieju!

Гото́вическій, -ая, -ое, *adj.* gotycki. [**това́льня**.

Гото́вальникъ, -а, *m.*, v. **Го-**

Гото́вальня, -и, *f.* puzderko, futeralik, sztuciec.

Гото́вить, *v. a.* 1. gotować, gotować, przygotowywać, przysposabiać, przyrządzać co; 2. gotować (potrawy), warzyć; гото́вить ку́шанье, gotować jedzenie; **-ся**, *a) v. r.* gotować się, przyrządzać się, przysposabiać się; гото́виться въ доро́гу, gotować się w drogę; v. **Собира́ться**, *v. r.* [въ доро́гу, въ похо́дъ]; *β) v. p.* być gotowanym, warzonym; gotować się, warzyć się (*o potrawach*).

Гото́вленіе, -я, *n.* gotowanie, przygotowywanie, przysposabianie, przyrządzanie.

Гото́вность, -и, *f.* gotowość, chęć, ochota; гото́вность къ услу́гамъ, gotowość na usługi, usłużność; имѣть всѣ въ гото́вности, mieć wszystko w gotowości; быть въ гото́вности, być gotowym.

Гото́вый, -ая, -ое & -въ, -а, -о, *adj.* 1. gotowy, gotów, skłonny co robić, decydowany; гото́вый къ услу́гамъ, gotowy na usługi; skory do usług; онъ гото́въ на всѣ опа́сности, on gotów na wszelkie niebezpieczeństwo; гото́вый къ услу́гамъ, gotowy na usługi; 2. gotowy, gotów, przygotowany, przyrządzony, przysposobiony; быть гото́въ къ отъѣзду, być gotowym w podróż.

Гоф-ге́рихтъ, -а, *m.* sąd nadworny; **Гоф-ма́ршалъ**, -а, *m.* marszałek dworu, hofmarszał; **-ме́дикъ**, -а, *m.* lekarz nadworny; **-ме́йстерина**, -ы, *f.* ochmistrzyni dworu; **-ме́йстерскій**, -ая, -ое, *adj.* ochmistrzowski; **-ме́йстеръ**, -а, *m.* ochmistrz dworu; **-хи́рургъ**, -а, *m.* chirurg dworu, na dworu. [intendent.

Гофъ-интендантъ, -а, *m.* hof-

Гошпита́ль, **Гошпита́льный**, v. **Госпита́ль**, **Госпита́льный**.

Гощеніе, -я, *n.* goszczenie, bawienie gościem; v. **Утоще́ніе**.

†**Грабёжникъ**, v. **Грабитель**.

Грабёжный, -ая, -ое, *adj.* grabieżny, zabrany, zajęty, zagrabiony, zrabowany.

Грабёжъ, -а́, *m.* grabież, rabunek, kradzież gwałtowna, drapież; грабёжъ по большо́мъ доро́гамъ, rozbój.

Грабельки, -лекъ, *f. dim.* grabelki, małe grabie, grable.

Грабельный, -ая, -ое, *adj.* grablowy, od grabi.

Грабельщикъ, -а, *m.* 1. grabiarz, grabiciel; 2. (†), v. **Грабитель**.

Грабельщица, -ы, *f.* grabiarka.

Грабина, -ы, *f.*, v. **Грабъ**.

Грабинникъ, -а, *m.* gaik, lasek grabowy.

Грабинный, v. **Грабовый**.

Грабитель, -я, *m.* grabiciel, rabuś, rabownik; *grabiciel, zdzierca, derus, drapieżnik, łupieżca.

Грабительница, -ы, *f.* grabicielka, rabuśnica, drapieżnica.

Грабительски, *adv.* rabownym sposobem, po rabusiowsku, po łupiezku.

Грабительскій, -ая, -ое, rabowniczy, rabusiowski, rozbójniczy, łupiezki.

Грабительство, -а, *n.* grabież, drapieztwo, łupieztwo, zdzierstwo.

Грабительствовать, *v. n.* grabieżyć, drapieżyć, gwałtem cudze zabierać, rabować, łupić, zdzierać.

Грабить, *v. a.* 1. grabić, zagrabiać (*np.* siano); 2. grabieżyć, rabować; 3. *zdzierać, łupić; *it.* v. **Мздоимствовать**.

Грабле́ніе, -я, *n.* 1. grabienie, zagrabianie; 2. rabowanie; v. *verb.* **Грабить**.

Грабли, *pl. f.* (*gen.* граблей & гра́бель), grabie, grable.

Грабовый, -ая, -ое, *adj.* grabowy, od drzewa grabu.

Грабштихъ, -а, *m.* grabsztych, dróżydło.

Грабъ, **Грабынникъ**, -а, *m. Bot.* (*carpinus betulus*), grab, (drzewo). [towniczy, sztycharski.

Гравёрный, -ая, -ое, *adj.* ry-

Гравёръ, -а, *m.* rytownik, sztycharz, dróżyciel.

Гравилятъ, -а, *m. Bot.* (*geum urbanum*), kuklik, benedykt (ziele).

Грави-рова́льный, -ая, -ое,

adj. do rytowania służący; sztycharski; гравировáльное искýство, sztuka rytowania (rycia) na miedzi lub stali; **Грави-ровáльщикъ**, -а, *m.*, v. Гравёръ; **-ровáніе**, -я, *n.* sztychowanie, rytowanie, rycie (na miedzi lub stali); **-рóванный**, -ая, -ое, *part. p.* sztychowany, rytowany, ryty; гравирóванная картúна, v. Гравю́ра; **-ровáть**, *v. a.* sztychować, rytować, ryć (na miedzi lub stali); **-ся**, *v. p.* być sztychowanym, rytowanym, rytym; **-рóвка**, -и, *f.* 1. sztychowanie, rytowanie, rycie; 2. v. Гравю́ра.

Грáвій, -а, *m.* dziarstwo, drzastwo, drząstwo, zwir, gruby a kamienisty piasek.

Гравю́ра, -ы, *f.* kopersztych, rycina. [dnik.

Грáдарь, -я, *m. Eccl. sl.* ogro-

Градéжъ, -а, *m. Eccl. sl.* grodź, płot; v. Заборъ.

Грáдина, -ы, *f.* ziarko или ziarnko gradowe, ziarnko gradu.

Грáди-нка, -и, *f. dim.* ziarneczko gradu, ziarneczko gradowe.

Градúрный, -ая, -ое, *adj.* do wyparowania wody z soli służący; градúрный домъ *abo* градúрная (*s. f.*), v. Градúрня.

Градúрня, -и, *f.* dom do wyparowania wody z soli.

Градирóваніе, -я, *n.* wyparowanie wody z soli.

Градирóвать, *v. a.* wyparować wodę z soli.

Градирóвка, -и, *f.* wyparowanie wody z soli.

Грáдный, -ая, -ое, *adj.* 1. gradowy; 2. *Eccl. sl.* (городской), miejski.

Градобúтіе, -я, *n.* gradobić, gradobicie, bicie lub padanie gwałtowne gradu, uszkodzenie przez grad.

†**Градобúтный**, -ая, -ое, *adj.* do zniszczenia miasta służący.

Градовúдный, -ая, -ое, *adj.* gradowaty, na kształt gradu, do gradu podobny. [dowy.

Градовóй, -я́я, -óе, *adj.* gra-

†**Градожúтель**, -я, *m.*, v. Горожáнинъ.

Градоначáльникъ, -а, *m.* gubernator miasta, miastorządzca.

Градоначáльство, -а, *n.* urząd gubernatora miasta.

Градоначáльствовать, *v. n.* być gubernatorem miasta.

Градоно́сный, -ая, -ое, *adj.* gradonośny, gradowy.

Градоотво́дъ, -а, *m.* gradochron. [**Градоначáльникъ**.

Градоправúтель, -я, *m.*, v.

Грáдскій & Грáдскій, (-ói), v. **Городскóй**.

Грáдусникъ, -а, *m.* termometr, ciepłomierz; v. Термóмéтръ.

Грáдусный, -ая, -ое, *adj.* gradusowy, stopniowy. [pień.

Грáдусъ, -а, *m.* gradus, sto-

Грáдштокъ, -а, *m.* gradsztok, instrument służący do mierzenia wysokości słońca.

Градъ, -а, *m.* grad; бýря съ градомъ, burza z gradem, gradowa nawalność, gradobicie; градъ идётъ, grad pada; лилъ сúльный дождь съ грáдомъ, lał silny deszcz z gradem; стоя́ть подъ грáдомъ пуль, stać w gradzie kul; *it.* v. *sub*: Катúться, Сы́паться, Посы́паться (грáдомъ); 2. градъ, *Eccl. sl.* (= гóродъ), miasto; престóльный градъ, v. Столúца.

Гражданúнъ, -а, *m.* obywatel.

Гражда́нка, -и, *f.* obywatelka.

Гражда́нски, *adv.* po obywatelsku; cywilnie.

Гражда́нскій, -ая, -ое, *adj.* obywatelski, cywilny; гражда́нскій чинóвникъ, urzędnik cywilny; гражда́нское прáво, prawo cywilne; гражда́нское óбщество, towarzystwo obywatelskie; гражда́нская смéрть, śmierć polityczna; гражда́нскій вѣнéцъ, гражда́нская корóна, wieniec obywatelski, korona obywatelska; *it.* v. Цáдата, Печáть (гражда́нская). [wilizacya.

Гражда́нственность, -и, *f.* cy-

Гражда́нственный, -ая, -ое, *adj.* obywatelski, cywilny.

Гражда́нство, -а, *n.* obywatelstwo; *collect.* (граждане), obywatele; прáво гражда́нства, prawo cywilne.

†**Грай**, -я, *m.* kawki kwakanie.

Гракáнье, -я, *n.* krakanie.

Гракáть, *v. n.* krakać.

Грáмата, Грáммата, v. **Грáмота**.

Грам-мáтика, -и, *f.* grammatyka, gramatyka; **-матикáльный**, -ая, -ое, *adj.* grammatyczny, gramatyczny; **-мáтикъ**, -а, *m.* grammatyk, gramatyk; **-матúчески**, *adv.* grammatycznie, gramatycznie; **-матúческій**, -ая, -ое, *adj.* gram(m)atycki, gram(m)atyczny.

Грáмота, -ы, *f.* 1. umienie czytać i pisać, piśmienność; учúться грáмотѣ, uczyć się czytać i pisać; учúть грáмотѣ, uczyć (kogo) czytać i pisać; dawać lekcye w czytaniu i pisaniu; онъ не знáетъ грáмоты, on nie umie ni czytać ni pisać; 2. gramota, hramota, ramota, dokument, skrypt, reskrypt, dyploma, patent, pismo, list; договóрная грáмота, dokument kontraktowy; дворя́нская грáмота, dyploma szlacheckie, list szlachecki; опáсная грáмота, glejt, list glejtowy, obronny, karta bezpieczeństwa; *it.* вѣрющая, отзывна́я, кредитúвная, льго́тная, жалованная, зазывна́я, наказна́я, ста́вленная, разрѣши́тельная грáмота *etc.*, v. *sub*: Вѣрющій, Отзывно́й, Кредитúвный, *etc.* [listek.

Грáмотка, -и, *f. dim. pop.* list,

Грáмотникъ, -а, *m. pop.* umiejący czytać i pisać, piśmiennik, piśmienny człowiek.

Грáмотница, -ы, *f. pop.* umiejąca czytać i pisać, piśmiennica, piśmienna.

Грáмотный, -ая, -ое, *adj. pop.* umiejący czytać i pisać, piśmienny.

Грамотéй, -я, *m.*, **Грамотéя**, -и, *f.*, v. **Грáмотникъ**, **Грáмотница**.

Гранадéрскій, -ая, -ое, *adj.* grenadyerski; гранадéрскій полкъ, półk [*или* pułk] grenadyerski.

Гранадéръ, -а, *m.* grenadyer, granadyer.

Грана́та, -ы, *f.* granata, granat, kula wydrążona.

Грана́тный, -ая, -ое, *adj.* 1. granatny, granatowy, od granaty (wojennéj); zapalnik granaty; 2. (= грана́товый), granatowy; грана́тное я́блоко, jabłko granatowe; грана́тное дéрево, drzewo granatowe.

Грана́товый, -ая, -ое, *adj.* 1. *Bot.* granatowy; грана́товое дéрево, drzewo granatowe; v. Грана́тъ (1); 2. granatowy, granatkowy; грана́товое ожерéлье, pontał, naszyjnik granatkowy, z granatów или z granatków, [klejnotów].

Грана́тъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*punica granatum*), granat, drzewo granatowe; *it* jabłko granatowe; 2. *Miner.* (*silex granatus*), granat, granatek, (klejnot, kamień drogi); Богемскій грана́тъ, v. Карбу́нкулъ (1).

Гранéніе, -я, *n.* szlifowanie kamieni drogich, brylantowanie.

Грани́вать, *v. a. frequ.*, v. **Грани́ть**.

Гранúло, -а, *n.* narzędzie do szlifowania, do brylantowania.

Гранúльный, -ая, -ое, *adj.* do szlifowania [*или* brylantowania] służący; гранúльный станóкъ, warsztat do szlifowania, warsztat szlifierski.

Гранúльня, -и, *f.* szlifiernia, ślifiernia, fabryka szlifierska.

Гранúльщикъ, -я, *f.* szlifierz & ślifierz, szlufierz, ślufierz.

Гранúстый, -ая, -ое, *adj.* o wielu szlifowanych kątach.

Гранúтчикъ, -а, *m.* szlifierz granitu. [granit.

Грани́тъ, -а, *m.* (*saxum granites*),

Грани́ть, *v. a.* szlifować & ślifować kamienie drogie, brylantować; **-ся**, *v. p.* być szlifowanym, brylantowanym.

Грани́ца, -ы, *f.* granica; вы́слать за границу, wysłać za granicę; убѣжа́ть за границу, uciec za granicę, w cudzy kraj, zbiedz; жить за границею, żyć za granicą; пое́хать за границу, wyjechać za granicę.

Грани́ченіе, -я, *n.* graniczenie.

Грани́чить, *v. n.*, - съ чѣмъ, graniczyć, dotykać, dostać.

Грани́чный, -ая, -ое, *adj.* graniczny.

Грановйтый, -ая, -ое, *adj.* szlifowany w kanty, o rogach polerowanych; *ił.* v. **Пала́та** (грановйтая).

Гранъ, -а, *m.* grant, piasek gruby czysty. [aptekarska).

Гранъ, -а, *m.* gran, (waga

Грань, -и, *f.* 1. grań, granica; 2. graniczny kamień; 3. gran, kant, róg, krawędź; 4. rozdział, oddział (w książce).

Графа, -ы́, *f.* rubryka, rejestr.

Графе́йка, v. **Графа́**.

Графи́льный, -ая, -ое, *adj.* służący ku liniowaniu; графильное перо́, пióro rysownicze.

Графи́нный, -ая, -ое, *adj.* karafinowy, karafkowy.

Графи́нчикъ, -а, *m. dim.* karafka, karafinka, karafineczka.

Графи́нъ, -а, *m.* karafina, karafka.

Графи́ня, -и, *f.*, **Графи́нюшка**, -и, *f. dim.* hrabina.

Графи́товый, -ая, -ое, *adj.* ołówkowy. [tunek kruszcu).

Графи́тъ, -а, *m.* ołówek, (ga-

Графи́ть, *v. a.* liniować, linijować, linie (linije) pisać, robić piórem lub ołówkiem; *cfr.* rygować.

Графи́ческій, -ая, -ое, *adj.* tyczący się rysowania; objaśniony figurami, rysunkami; figuralny.

Графле́ніе, -я, *n.* liniowanie, linijowanie.

Графлёный, -ая, -ое, *adj.* liniowany, linijowany.

Графскій, -ая, -ое, *adj.* hrabiowski, hrabski, (grafowski); графскій ти́тулъ, tytuł hrabski, hrabiowski, tytuł hrabiego.

Графство, -а, *n.* 1. hrabstwo, hrabiostwo, godność hrabska; 2. (владѣніе графа), hrabstwo, dobra hrabskie.

Графчикъ, -а, *m. pop.* hrabiątko, młody hrabia.

Графъ, -а, *m.* hrabia, (graf).

Графья, -и́, *f. Typogr.* punktura.

Грачáчій, **Грачéный**, -ая, -ое, *adj.* gawronowy, do gawrona należący, gawroni.

Грачёнокъ, -нка, *m.* gawronię, pisklę gawronie.

Грачи́къ, -а, *m. dim.* gawronek.

Грачíй, v. **Грачáчій**.

Грачъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*corvus frugilegus*), gawron; 2. *bomba wystrzelona.

Грёбёнка, -и, *f.* 1. grzebień; [*dim.* grzebyk, grzebienek, grzebionek, grzebyszczek]; 2. grępla, grempla, grępel; 3. *H. n.* (*pecten*, rakowina), grzebień, pław morski.

Грёбённикъ, -а, *m.* 1. *Bot.*, v. **Гравилáтъ**; 2. *H. n.*, v. **Грёбёнка** (3).

Грёбенной, (-ни́й), -áя, -óе, *adj.* grzebieniowy; грёбенна́я зу́бья, grzebieniowe zęby; грёбенна́я кость, *Anat.* grzebień, kość wstydliwa; грёбенна́я трава́, v. **Грёбникъ & Красота́** (тысячная).

Грёбеновúдный, -ая, -ое, *adj.* grzebienowaty, na kształt grzebienia.

Грёбёночка, -и, *f. dim.* grzebyk, grzebyszczek, grzebienek, grzebionek.

Грёбёночникъ, -а, *m.* grzebieniarz, grzebiennik.

Грёбёночный, -ая, -ое, *adj.* grzebieniowy; грёбёночныя зу́бья, grzebieniowe zęby.

Гребенча́тый, -ая, -ое, *adj.* grzebieniasty, grzebienisty; гребенча́тый копе́ечникъ, v. **Грёбень** (пя́тучій, *Bot.*); гребенча́тая ба́бочка, (*pectinicornus*), *H. n.* motyl grzebieniasty; гребенча́тая саранча, szarańcza grzebieniasta; гребенча́тая раковина, v. **Грёбёнка** (3). [niarz, grzebiennik.

Гребенщúкъ, -á, *m.* grzebie-

Гребéнщикъ, -а, *m. Bot.* 1. (*tamarix*, тамарúксъ), tamaryszek, wrzesznia; 2. v. **Гравилáтъ**.

Гребенщúчій, -ья, -ье, *adj.* grzebieniarski.

Грёбень, -бня, *m.* 1. grzebień, grzebyk (do czesania włosów, *etc.*); grzebień u kur; пя́тучій грёбень, grzebień koguci; Венéринъ гребень, *Bot.* (*scandix pecten Veneris*), grzebień Wenery, iglica, grzebienica, (gatunek trzebuli); 2. wierzchołek, grzbiet, szczyt góry.

Гребéцъ, -бцá, *m.* 1. wioślarz, rudelnik; 2. grabiarz, grabiciel, który grabi (*np.* siano).

Гребешóкъ, -шка, *m.* 1. *dim.* grzebyszek, grzebyszczek; 2. *Bot.* (*celosia*), amarant.

†**Грéблица**, -ы, *f.* (скребница), grzebło, grzebielec, zgrzebło, cudzidło, drapaczka, szropa.

Гребло́, -á, *n.* sztrychulec; *ił.* (= весло), wiosło, rudel.

Грéбля, -и, *f.* 1. robienie wiosłami; идтú на грéблю, идтú грéблею, robić wiosłami, wiosłować; 2. (†), grobla, tama.

Гребля́къ, -а, *m. H. n.* (*notonecta*), zadopływ, gatunek owadu.

Гребневúдный, -ая, -ое, *adj.* grzebienowaty, na kształt grzebienia. [никъ.

Гребневúкъ, -а, *m.*, v. **Грёбён-**

Грёбникъ, -а, *m. Bot.* (*cynosurus*), grzebieniec, grzebienica, rodzaj trawy.

Гребúще, -а, *n. augm.* grzebienisko. [сти.

Гребнýть, *v. semelf.*, v. **Гре-**

Гребнóй, (-ни́й), -áя, -óе, *adj.* wiosłowy; гребно́е су́дно, statek wiosłowy, galera.

Гребóкъ, -бка, *m.* 1. (грéбля), sztrychulec; 2. kielnia; graca wapienna, mularska; grzebło, ożóg (huciany).

Гредúль, -я, *m.* (валъ у плуга), walec u pługa.

Грéженье, -я, *n.* marzenie, rojenie, bredzenie, gadanie przez sen.

Грéза, -ы, *f.* 1. sen; marzenie; mara; urojenie; *brednie, banialuki; v. **Бредъ**, **Мечтá**; 2. grézа, *s. c.* ten *lub* ta co przez sen gada; *papla, bzdura (*s. c.*), brdziciel.

Грéзить, *v. a.* marzyć, przez sen gadać; roić; bredzić, bzdurzyć, pleść troje niewiedy, nie do rzeczy gadać, bajać; **-ся**, *v. r.* marzyć się, śnić się, przyśnić się, roić się; мнѣ грéзилось, śniło mi się, marzyło mi się.

Грéзнъ, -а, *m. Eccl. sl.* grono winne, winogron. [mlécznik.

Грéйникъ, -а, *m. Bot.* (*glaux*),

Грéмучій, -ая, -ее, *adj.* szumiący, brzmiący, grzmiący, huczący, piorunujący; грéмучій кáмень, (*actites*, orlinый kamień), orli kamień; грéмучій воздухъ, *Chem. Phys.* (смѣсь водорóда съ кислорóдомъ, *air inflammable, phlogistique, gaz hydrogène ou inflammable*), powietrze huczące, [złożone z jednéj części gazu kwasorodnego, i dwóch części wodorodnego]; грéмучее зóлото, złoto piorunujące, strzelające *lub* piorunowe; грéмучій стрýчекъ, v. **Грéмячка**; грéмучій ключъ, zdrój szumiący; грéмучая змѣя, (*crotalus horridus*), wąż grzechotnik. [**Грéмýчая**.

Грéмýчникъ, -а, *m.*, v. (змѣя)

Грéмýшечка, -и, *f. dim.* mała grzechotka.

Грéмýшка, -и, *f.* klekotka, brzękadło, grzechotka; v. **Лопанецъ** (1).

Грéмѣніе, -я, *n.* łoskotanie, chrobotanie, klekotanie, grzechotanie, grzmienie, brzmienie, brzęczenie, brzękanie.

Грéмѣть, *v. n.* 1. klekotać, brzęczyć, brzękać, brząkać, brzmieć, chrobotać, grzechotać, łoskotać; huczeć; grzmieć; у негó въ карма́нѣ грéмятъ дéньги, u niego w kieszeni brzęczą pieniądze; громъ грéмитъ, громъ грянýлъ, grzmi, zagrzmiało; 2. *przerażająco, żarliwie przeciwko czemu mówić, prawić; 3. *(славиться), słynąć; его слáва грéмитъ по всей Европѣ, sława jego słynie po całej Europie.

Грéмячій, v. **Грéмýчій**.

Грéмячка, -и, *f. Bot.* (*crotalaria*), klekotnica.

Грена́да, v. **Грана́та**.

Гренадéрскій, **Гренадéръ**, v. **Гранад....**

Грéнка, -и, *f.*, **Грéнокъ**, -нка, *m.* grzanka, grzaneczka.

Грести́ & **Гресть**, *v. a.* wiosłem robić; grabić, zagrabiać, zgrabiać; *zagarniać, przywłaszczać co sobie; **-ся**, *v. r.* chwytać się czego, brać się do czego; v. **Гресть**; §. Бóгу молúсь, а

къ бéрегу гребись, Бога вzywаj, а рęки przykładaj.

Грéцкій орѣхъ, Грéцкій булдырья́нъ, Грéцкая гу́бка, Грецкое мы́ло, сѣно, v. *sub*: **Орѣхъ, Булдырья́нъ,** *etc.*

Грéча, –и, *f. Bot.* (*polygonum fagopyrum*), hreczka, gryka: дикая грéча, gryka dzika Syberyjska; v. **Куры́ѣ**; *it.* v. **Тысячелистникъ.** [**лйстникъ.**

Гречи́на, –ы, *f.*, v. **Тысячелистникъ.**

Гречи́ха, –и, *f.*, v. **Грéча**; **гречи́ха-спорышъ,** v. **Горéцъ** (птичій).

Грéчка, –и, *f.* hreczka.

Грéчневикъ, –а, *m.* gryczak, gryczanik, hreczanik, placek hreczany, gryczany.

Грéчневый, –ая, –ое, *adj.* gryczany, hreczany; грéчневая крупá, krupy gryczane, hreczane.

Гречу́ха, v. **Грéча.**

Грешневикъ, Грешневый, v. **Гречн....**

Грибастый, –ая, –ое, *adj.* 1. (о голубяхъ:) mający narost na dziobie; 2. *pop.* mający wargi odwisłe.

Грибúще, –а, *n. augm.* grzybsko.

Грибница, –ы, *f.* zupa, polewka grzybowa, grzybkowa, z grzybów.

Грибно́й, (–ны́й), –ая, –óе, *adj.* 1. grzybowy, grzybkowy, grzybny, z grzybów; грибны́й запахъ, zapach grzybowy; грибная похлёбка, polewka grzybowa, grzybkowa, z grzybów; грибно́е кушанье, jedzenie grzybowe, z grzybów; 2. pełen grzybów, obfity w grzyby; грибно́е мѣсто, miejsce, na którem dużo grzybów rośnie; *it.* грибны́й дождь, deszcz drobny prószący.

Грибова́тый, Грибови́дный, –ая, –ое, *adj.* grzybowaty, grzybiasty, do grzyba podobny, na kształt grzyba. [шечка.

Грибовни́ца, –ы, *f.*, v. **Кубышечка.**

Грибо́вый, –ая, –ое, *adj.* grzybowy; грибо́вый пенёкъ, korešëkъ, trzon grzybowy; грибо́вая шляпка, główka u grzyba.

Грибо́къ, –бка, **Грибо́чекъ,** –чка, *m. dim.* grzybek, grzybeczek.

Грибъ, –а, *m. Bot.* (*fungus*), grzyb, bedłka; олéній грибъ, jeleni grzyb, jelenia bedłka; осúновый, ольхо́вый грибъ, v. **Осúновикъ & Ольхо́вникъ** (2); берёзовый грибъ, v. **Трутъ** (*polyporus*); лиственничный грибъ, **Тру́тникъ** (листв.); колёсный грибъ, *Veter.* guz na kolanie.

Грива, –ы, *f.* 1. grzywa; конская грива, *α*) grzywa końska, u konia; *β*) *Bot.* (*eupatorium cannabinum*), v. **Конопе́льникъ**; 2. wierzchołek, grzbiet, szczyt góry; 3. wązki hak morski, piaszczysty, zamięć piaskowa pod wodą.

Гривенка, –и, *f.* 1. *dim.* grzywienka, dziesięć kopijek, dziesięciokopijnik; [pieniądz srebrny = wartości 20 groszy]; 2. † –, (фунтъ), funt; 3. † –, (монета), grzywna, pieniądz, pieniożek, moneta; 4. łańcuszek srebrny lub złoty w obrazach; 5. wykrój z tyłu dla kołnierza.

Гривенникъ, –а, *m.* dziesięciokopijnik, (pieniądz srebrny wartości dziesięciu kopijek = 20 groszy). [v. **Гривенникъ.**

Гривенничекъ, –чка, *m. dim.*,

Гривенный, –ая, –ое, *adj.* wartujący dziesięć kopijek [= 20 groszy], dziesięciokopijkowy; гривенный хлѣбъ, chléb za dziesięć kopijek.

Гривистый, –ая, –ое, *adj.* grzywiasty, z wielką *lub* długą grzywą.

Гривица, –и, *f. augm.* grzywisko.

Грúвна, –ы, *f.* 1. grzywna; v. **Гривенникъ**; 2. *Eccl. sl.* pontał, naszyjnik, ozdoba złota na łańcuszku, którą na szyi nosili; 3. † –, (фунтъ), funt.

Гривня́га, Гривня́жка, –и, *f. pop.*, v. **Гривенникъ.**

Гривýнъ, –а, *m.* gołąb' z czarną plamą na piersiach.

Гри́динъ, –а, *m.* gwardzista przyboczny (na dworze Russkiego xięcia); **гри́дни,** –ей, *pl.* gwardya przyboczna.

†**Гри́дница,** –ы, *f.* sala posłuchalna, w której monarcha przyjmował bojarów *albo* trzymał swoich gwardzistów pobocznych.

†**Гри́дня,** v. **Гри́дница.**

†**Гридь,** –и, *f.*, **Гри́дьба,** –ы, *f.* straż, gwardya poboczna.

Грима́са, –ы, *f.* grymasy, dziwaczne twarzy krzywienie, dziwaczne miny, dziwactwo w postępowaniu, w urojeniu; дѣлать гримасы, v. **Грима́сничать.**

Грима́ситься, v. **Грима́сничать.**

Грима́сливость, –и, *f.* grymaśność, dziwaczność; v. **Грима́са.**

Грима́сливый, –ая, –ое, *adj.* grymaśny, wykrzywiający gębę, dziwaczny.

Грима́сникъ, –а, *m.* grymaśnik, dziwak. [ca, dziwaczka.

Грима́сница, –ы, *f.* grymaśnica.

Грима́сничать, *v. n.* grymasować, wykrzywiać gębę, dziwaczyć.

Грифелёкъ, –лька, **Грифелёчекъ,** –чка, *m.* gryfelek, łupniczek; v. **Гри́фель.**

Гри́фель, –я, *m.* gryfel, grafka, łupek, szyfer.

Гри́фельный, –ая, –ое, *adj.* gryflowy, grafkowy, łupkowy, szyfrowy.

Гри́фъ, –а, *m.* 1. *H. n.* (*vultur gryphus*), gryf, (ptak wielki).

Гро́бикъ, –а, *m. dim.* trumienka; v. **Гро́бъ.**

Гро́бище, –а, *n. augm.* trumnisko. [**Кладбище.**

Гро́бищное мѣсто, *Eccl. sl.*, v. **Кладбище.** [kanał.

†**Гро́бля,** –и, *f.* grobla, rów,

Гробни́ца, –ы, *f.* 1. grobowiec, grób, nagrobek; 2. trumna kości świętych; v. **Ра́ка.**

Гробни́чный, –ая, –ое, *adj.* grobowcowy.

Гро́бный, –ая, –ое, *adj.* grobowy; trumienny; гро́бныя пелены́, *Eccl. sl.* całun, kir pogrzebowy; гро́бная я́ма, grób; гро́бный тать, v. **Гробокра́дца**; гро́бная трава́, v. **Барвено́къ.**

Гробово́й, –áя, –óе, *adj.* grobowy; trumienny; grobowy mistrz, v. **Гробовщикъ**; гробова́я тишина, cisza (spokojność) grobowa; гробова́я доска́, grobowa deska; помнить до гробово́й доски́, pamiętać aż do grobowéj deski = aż do zgonu, aż do śmierci.

Гробовщикъ, –а, *m.* rzemieślnik robiący trumny, trumniarz.

Гробовый, v. **Гробовой.**

Грободѣлатель, Грободѣлъ, *Eccl. sl.*, v. **Гробовщикъ.**

Гробокопа́тель, –я, *m.* 1. grobarz, grobokop; 2. † –, v. **Гробокра́дца.**

†**Гробокра́дца,** –ы, *m.* grobokradzca, grobownik, groby okradający, co groby wyłupuje.

Гро́бокъ, –бка, *m. dim.* trumienka.

Гробоно́сецъ, –сца, *m.* noszarz trumny przy pogrzebie, noszarz zmarłego, martwonosz.

Гро́бочекъ, –чка, *m. dim.* trumieneczka.

Гробъ, –а, *m.* 1. *Eccl. sl.* гро́бъ; 2. trumna; гробъ Господень, гро́бъ Pański; быть, стоять на краю́ гро́ба, być, stać jedną nogą w grobie; за гробомъ, za przedźiami гроба, za grobem; жизнь за гробомъ, życie za grobem, życie przyszłe, tamten świat; посѣщать святы́е гробы́, odwiedzać groby; идти за гро́бомъ, iść za trumną, iść do grobu; *it.* v. **Вогна́ть, Свесть, Гляде́ть** (во гробъ, въ гр.), **Дове́сть, Помнить,** (до гро́ба).

Гробъ-трава́, v. **Барвено́къ.**

Гробь, –и, *f. Bot.* (*vinca*), barwinek, v. **Грокъ.** [winek.

Гровозни́къ, v. **Тысячелистникъ.** [*Com.* grodenaplowy.

Гроденапле́вый, –ая, –ое, *adj.*

Гроденапи́ль, –я, *m. Com.* grodenapl, materya jedwabna.

Гродетýровый, –ая, –ое, *adj. Com.* grodeturowy, z grodeturu.

Гродетýръ, –а, *m. Com.* grodetur, grodytur, gatunek materyi jedwabnéj. [żba, pogróżka.

Грожéніе, –я, *n.* grożenie, gro-

Гроза́, –ы, *f.* 1. groza, strach; groźność, groźba, surowość; (o nacisność), niebezpieczeństwo; 2. * człowiek groźny, surowy, ostry; 3. grzmot i błyskawica, burza,

trzaskawica, piorun; grzmoty, pioruny (*pl.*); grosá wojnы, burza wojny; §. гдѣ гроза, тутъ и вёдро, po burzy, nastąpi i pogoda.

Гроздéцъ, -дцá, *m. dim. Eccl. sl.* winne gronko, groneczko.

Гроздіе, -я, *n. coll. Eccl. sl.* (грозды), winogrona.

Гроздникъ, -а, *m. Bot.* (*itea*), itea, roślina.

Гроздный, v. **Виноградный**; грóздная кровь, v. *sub*: Кровь.

Гроздовáтый, -ая, -ое, *adj.* na kształt winnego grona rosnący.

Гроздовúдный, -ая, -ое, *adj.* gronopodobny, do winnego grona podobny, na kształt winnego grona, winogroniasty.

Гроздовый, v. **Гроздный**.

Гроздóкъ, -дкá, Гроздóчекъ, -чка, *m.* 1. gronko, winogran; 2. gronko orzechów laskowych; główka czosnku; *it.* nócił гроздóкъ, (*Bot.*), v. Поспѣнъ.

Грозúтельный, -ая, -ое, *adj.* groźliwy; groźny; grozitelne pismo, list groźny.

Грозúть, *v. n.* – кому́ чѣмъ, grozić komu czém; odgrażać się, pograżać, odkazywać się, straszyć karą *lub* wyrządzeniem czego złego; грозúть кому́-либо погúбелью, grozić komu zgubą; **-ся**, *v. r.*, v. Грозúть.

Грозли́вый, -ая, -ее, *adj.* groźliwy, groźny, grożący, straszący.

Грóзность, -и, *f.* groźliwość, groźność, surowość.

Грóзный, -ая, -ое, *adj.* groźliwy, groźny, grozę sprawujący, grożący, straszący, strawszliwy, straszny, surowy, srogi, ostry; грóзный нача́льникъ, surowy [*или* srogi, ostry] naczelnik; грóзный вúдъ, wzrok groźliwy; грóзное пúсьмо, list groźny, pełen groźb; грóзенъ сонъ *etc.*, v. Сонъ (§).

Грозовóй, (-вóй), -áя, -óе, *adj.* (= громовый), grzmotowy, gromowy; грозовóй дождь, deszcz z grzmotem; грозовáя тýча, obłok burzysty, chmura burzysta.

Грокъ, -а, *m.* grok, napój z rumu (z araku) i wody.

Грома́да, -ы, *f.* 1. gromada, kupa; 2. budowla ogromna, gmach; 3. gromada, gmin.

Грома́дность, -и, *f.* gromadność, zgromadność, zebrana czego liczna gromada, wieloliczna kupa.

Грома́дный, -ая, -ое, *adj.* gromadny, zgromadny, liczny, wieloliczny, tłumny. [дырьянъ.

Громдóла, -ы, *f.*, v. Вул-

Громúтель, -я, *m.* burzyciel, niszczyciel, pustoszyciel.

Громúтельница, -ы, *f.* burzycielka, niszczycielka, pustoszycielka.

Громúть, *v. a. impf.* burzyć, niszczyć, pustoszyć; *it.* bombardować, strzelać na co, bić z dział, z armat.

Грóмкій, -ая, -ое, *adj.* huczny, głośny; *świetny, sławny, znakomity.

Грóмко, *adv.* [*compar.* Грóмче], huczno, głośno; [*compar.* głośniéj].

Грóмкость, -и, *f.* huczność, głośność; *świetność, sławność, znakomitość. [niszczenie.

Громлéніе, -я, *n.* burzenie,

Громо-вéржецъ, -жца, *m.* gromobójca (*np.* Jowisz), gromowładzca, grzmotowładzca, **piorunnik, **piorunowładzca, błyskacz; **-вéржущій, -ая, -ее**, *adj.* piorunujący, piorunem władający, piorunowładny, gromowładny, grzmotowładny; **-вóй, (-вúй), -áя, -óе**, *adj.* gromowy, grzmotowy, piorunowy; громовóй удáръ, piorunowy raz, trzask, uderzenie piorunu, piorun, cios grzmotowy; громовáя тýча, obłok burzysty, chmura burzysta; громовóй отвóдъ, konduktor, przewodnik gromowy, gromowód; громовóй голосъ, grzmotliwy, piorunowy, piorunujący, grzmiący głos; громовáя стрѣла, (*belemnites*), strzałka piorunowa, kamień piorunowy [*или* gromowy], piorunek, boży prątek; v. Белемнúтъ; **-глáсіе, -я**, *n.*, **-глáсность, -и**, *f.* huczność; głos donośny, dźwięk głośny; **-глáсно**, *adv.* huczno; głośno; **-глáсный, -ая, -ое**, *adj.* huczny; głośny; **-звýчный, -ая, -ое**, *adj.* gromny, gromotny, gromki, grzmiący, piorunujący, huczny, łoskotny, łoskotliwy, łoskot wydający, głośno brzmiący, głośliwy.

Громоздúть, *v. a.* 1. (kłaść gruzu na gruzu), gromadzić, zgromadzać, zbierać, kupić, na kupę składać; 2. (podstawiać podmostki, чтобъ подняться къ верху), robić rusztowanie; **-ся**, *v. r.* leźć, włazić, [*v. perf.* wleźć] po rusztowaniu, wdrapywać się.

Громоздкій, -ая, -ое, *adj.* wielki i niewygodny do (u)pakowania.

Грóмоздный, -ая, -ое, *adj.* zgromadzony, zebrany (z różnych gratów, *etc.*); громоздные товáры, rozmaita kramarszczyzna.

Грóмоздъ, -а, *m.* stós gratów; v. Хламъ.

Громозжéніе, -я, *n.* gromadzenie, zgromadzanie, zbieranie, kupienie, składanie na kupę.

Громо-нéсущій, v. Громовéржущій; **-носецъ, -сца**, *m.* piorunonosz, gromonoszy; *it. cfr.* Громовéржецъ; **-нóсный, -ая, -ое**, *adj.* gromonośny, piorunonośny, noszący w sobie grom, piorun, grzmoty, pełen gromu, piorunu; громонóсныя тýчи, obłoki gromonośne, obłoki burzyste, pełne burzy; **-отвóдъ, -а**, *m.* gromowod, konduktor gromowy.

Грóмче, *adv. compar.* głośniéj.

Громъ, -а, *m.* grom, grzmot, trzaskawica, burza; *grom, grzmot, huk, puk, łoskot, bałuch, chrobot, szelest, trzask, chrzęst, szczęk; дождь съ грóмомъ, deszcz z grzmotem; громъ гремúтъ, grzmi; громъ грянýлъ, zagrzmiało; громъ удáрилъ въ бáшню, piorun uderzył [*или* trzasł] w wieżę; громъ побѣды, grom zwycięztwa; громъ пýшекъ, grzmot *или* grom dział [*или* armat]; §. не всѣ то громъ, что гремúтъ, nie wszystko to grzmot, co grzmi; nie zawsze piorun traśnie, kiedy grzmi.

Громúхнуться, *v. r. pop.* obalić się z gromem, z wielkim hałasem.

Гроссмéйстерство, *a. n.* godność wielkiego mistrza.

Гроссмéйстеръ, -а, *m.* wielki mistrz. [(свѣтлозелёная).

Гроссулáръ, -а, *m.*, v. Венúса

Грóтикъ, -а, *m. dim.* 1. †(дротикъ, копьецо), mała włócznia; *cfr.* grocik; 2. mała grota, jaskinia.

Грóтникъ, -а, *m.* mularz wysadzający groty kamieniami *etc.*

Грóтный, -ая, -ое, *adj.* grotowy, grottowy; грóтный мастеръ, v. Грóтникъ.

Гротъ, -а, *m.* 1. † (гротикъ, копьецо, *qu. v.*), włócznia; *cfr.* Grot; 2. grota & grotta, jaskinia.

Грóхнуть, *v. a.* upuścić, rzucić z hałasem; **-ся**, *v. r.* gruchnąć, brzdęknąć, plasnąć, upaść, obalić się z wielkim hałasem.

†Грохóвница, -ы, *f.* gatunek starodawnéj armaty.

Грохотáніе, -я, *n.* 1. gruchotanie, grzmienie, łoskot, szelest, chrzęst; 2. *chychotanie, śmianie się głośno.

Грохотáть, *v. n.* 1. grzmieć, huk wydawać, gruchotać, łoskot wydawać, chrzęszczyć; 2. *chychotać, śmiać się głośno.

Грохотúть, *v. a. impf.*, **прогрохотúть**, *v. perf.* przesiewać, pytlować [mąkę].

Грохотка, -и, *f.* rzeszoto do przeczyszczenia kawioru; *it.* pytel.

Грохотня, -и, *f.* ciągłe grzmienie, wydawanie huku, gruchotanie, chrzęszczenie; *chychoty.

Грохотýнъ, -á, *m.* śmiejący się głośno, chéchot, śmieszek.

Грохотýнья, -и, *f.* śmiejąca się głośno, chéchotka, śmieszka.

Грóхотъ, -а, *m.* 1. grom, łoskot, szelest, chrzęst, szczęk, trzask, huk, bałuch; 2. *(громкій хохотъ), głośny śmiech, chychot; 3. przetak; rzeszoto, arfa do przesiewania kamieni, piasku, wapna *etc.*, łasa: 4. pytel.

Грошевúкъ, -á, *m.* moneta miedziana wartości dwóch kopijek.

Грошевичёкъ, -чка, *m. dim.*, v. Грошевúкъ.

Грошевой, (-ёй), -ая, -ое, *adj.* groszowy; grosiowy; **грошевый хлѣбъ**, chleb groszowy.

Грошикъ, -а, *m. dim.* groszyk.

Грошъ, -а, *m.* grosz; **грошами**, po groszach, groszami; жить всѣми грошами, żyć swoim groszem; онъ безъ гроша, у него ни гроша денегъ нѣтъ, grosza nie ma przy duszy; въ немъ нѣтъ чести ни на грошъ, nie ma cześci i na grosz; §. за свой грошъ вездѣ хорошъ, za swój grosz wszędzieś przyjemny; *cfr.* suknia grunt.

Грубенекъ, -нька, -нько, *adj.* nieco gruby; przygrubszy; grubowaty.

Грубить, *v. n.* - **кому-либо**, grubiańsko postępować, być grubijaninem.

Грубіянить, *v. n.* grubianinem (grubijaniem) być, grubiańsko postępować.

Грубіянка, -и, *f.* grubianka & grubijanka, brutalka, prostaczka.

Грубіянскій, -ая, -ое, *adj.* grubiański, grubijański, brutalny, niokrzesany, niegrzeczny, chłopski.

Грубіянство, -а, *n.* grubiaństwo & grubijaństwo, brutalstwo.

Грубіянствовать, *v. n.* być grubianinem (grubijaninem), być brutalnym, brutalnie, grubijańsko postępować.

Грубіянъ, -а, *m.* grubian & grubijan, brutal, chłopisko, prostak.

Грубо, *adv.* (*propr.* & *) grubo; po prostu, niekształtnie, nieozdobnie; grubo, grubiańsko, po grubijańsku, brutalnie, nieobyczajnie, niegrzecznie, prosto, zuchwale, hardo.

Грубовато, *adv.* grubowato; nieco grubo; po grubijańsku.

Грубоватость, -и, *f.* grubowatość; *cfr.* Грубость.

Грубоватый, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) grubowaty.

Грубость, -и, *f.* (*propr.* & *) gruboś; mięższość; niesubtelność; niegładkość; twardość; *grubość, grubijaństwo, brutalność, niegrzeczność, nieobyczajność.

Грубый, -ая, -ое & -бъ, -а, -ъ, *adj.* (*propr.* & *), gruby, miąższy, niecienki, niegładki, chropowaty, twardy; *gruby, niedelikatny, prosty, grubiański & grubijański, nieokrzesany, niegładki, niegrzeczny, nieobyczajny, prostacki, gburski, brutalny; грубая холстина, grube płótno; грубое сукно, grube sukno; грубое тѣло, ciało grube; грубое платье, gruba suknia, (odzież); грубая пища, potrawa gruba, *pl.* potrawy grube; грубый голосъ, głos gruby, nieczysty; грубое произношеніе, gruba pronuncyacya, wymawianie grube, (nieforemne, niewykształcone, niewyszlifowane), wymowa zła, prosta; грубое воспитаніе, grube, proste wychowanie; грубые нравы, grube, proste obyczaje; грубый вкусъ, smak niedobry, niedelikatny; грубый человѣкъ, gruby, grubijański, brutalny człowiek; грубый отвѣтъ, gruba, prosta, grubijańska, gburska odpowiedź; грубые поступки, grube, proste, grubijańskie, brutalne postępowanie; грубый взглядъ, niemiły, nieprzyjemny wzrok; niemiłe, nieprzyjemne spojrzenie; грубая ошибка, gruba omyłka; грубое невѣжество, gruba [wkorzeniona] niewiadomość.

Грубѣть, *v. n.* grubieć, mięższeć, grubszym się stawać; twardnieć; *stawać się grubijaninem, prostakiem, brutalnym.

Груда, -ы, *f.* 1. gromada, kupa [czego, *np.* kamieni, drzewa]; 2. *(множество чего-либо), gromada, mnóztwo, moc [rzeczy *etc.*].

Грудастый, -ая, -ое, *adj.* szerokopiersi, piersi szerokich, piersisty [o zwierzętach].

Грудашка, -и, *f. pop.* szerokopiersie zwierzę.

Грудашникъ, v. **Проскурнякъ**.

†**Грудень**, -дня, *m.* grudzień, (dwunasty miesiąc w roku).

Груди, -ей, *pl. f.* piersi.

Грудина, -ы, *f.* mostek [u zwierząt], sztuka piersiowa [wołowa, cielęca, *etc.*].

Грудинка, **Грудиночка**, -и, *f. dim.*, v. **Грудина**.

Грудистый, -ая, -ое, *adj.* piersisty, cycasty.

Грудища, -и, *f. augm.* piersiska.

Грудіе, -я, *n. Eccl. sl.* gromada, kupa (na której co rośnie).

Грудка, -и *f. dim.* 1. (*a* грудь, *qu. v.*), pierśki, piersiczki; 2. (*a* грудда), kupka, gromadka.

Грудная придорожная игла, *f. Bot.* (*zizyphus jujuba*, дерево), v. **Грудоягодникъ**.

Грудника, -и, *f. Bot.* (*sida*), gwiazdkowiec.

Грудникъ, -а, *m.* (*u rzeźnika*:) drążek z hakami do wieszania mięsa.

Грудница, -ы, *f.* 1. *Med.* wrzód piersiowy, ból piersiowy u niewiast z zatrzymania się pokarmu w piersiach; 2. *Bot.*, v. **Просвирки**. [**Проскурнякъ**.

Грудничникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Грудной**, (-ёй), -ая, -ое, *adj.* piersiowy; грудная кость, kość piersiowa; mostek; грудной портрѣтъ, popiersie, popiersnik, bust, półposąże; грудной ребёнокъ, dziecię przy piersiach, osesek, osysek; грудная трава, *Bot.* (*scabiosa arvensis*), dryjakiew' polna; v. **Скабіоза**; грудная придорожная игла, v. **Грудоягодникъ**.

Грудобрюшный, -ая, -ое, *adj. Anat.* piersiobrzuchowy, znajdujący (będący) między piersiami i brzuchem; грудобрюшная преграда, v. **Преграда** (*Anat.*).

Грудочка, -и, *f. dim. secund.* 1. (*a* грудь, *qu. v.*), piersiczki; 2. (*a* грудда), kupeczka, gromadeczka; v. **Грудка**.

Грудоягодникъ, -а, *m. Bot.* (*zizyphus jujuba*, дерево), jujuba, jujubowe drzewo; *cfr.* Sabastena, Sebestena.

Грудца, -ы, *f. dim.* pierś; ходить грудцею, [= ходить гордзиво], chodzić dumnie, pysznie, z zadartym nosem, naperzać się, kokoszyć się.

Грудь, -и, *f.* pierś, piersi; высокая, впалая, широкая грудь, wysokie, wpadłe, szerokie piersi; слабъ грудью, słaby na piersi; судороги въ груди, kurcz w piersiach; бантъ на груди, fontaż, fontazik na piersiach; брать крѣпость грудью, dobywać fortecę piersiami *t. j.* walecznie; несть на груди, *(= сносить несчастіе терпѣливо, скрывать свою печаль), znosić nieszczęście cierpliwie [или w cierpliwości], ukrywać swój smutek, żal; *it.* v. Стоять, Кормить (грудью), Отнимать (отъ груди).

Груженіе, -я, *n.* ładowanie.

Грудникъ, -а, **Грудокъ**, -дка, **Грудочекъ**, -чка, *m. dim.*, v. **Грудь**.

Груздь, -я, *m. Bot.* (*agaricus piperatus*), bedłka gorzka, pieprzowa, mléczaj.

Грузило, -а, *n.* 1. ołowianka, kawał ołowiu u liny, którą się mierzy głębokość morza lub rzéki, blejczyk; ołów przy wędce; grążel [*gen.* grążli, *f.*], grędzidło, gręży, grzęży (u niewodu *etc.*); 2. *Eccl. sl.* (крестильница), chrzcielnica, chrzcielnica, chrześlnica; v. **Лотъ** (3).

Грузильцо, -а, *n. dim.*, v. **Грузило**. [ten co ładuje.

Грузильщикъ, -а, *m.* ładownik, **Грузить**, *v. a.* 1. ładować; 2. grążić, grążyć, ugrążać, pogrążać, ponurzać; -ся, *v. p.* być ładowanym; ładować się.

Грузкій, -ая, -ое, *adj.* ciężki.

Грузкость, **Грузность**, -и, *f.* ciężkość, ładowność.

Грузнуть, *v. n.* grążnąć, ugrążać, pogrążnąć, pogrążać się, tonąć, iść na dno; барка погрузла, barka pogrążnęła, utonęła.

Грузный, -ая, -ое, *adj.* ciężki, ładowny, obładowany; *bardzo pijany, upity, opiły; онъ пришелъ домой грузенъ, przyszedł do domu pijany jak bela.

Грузовой, (-ый), -ая, -ое, *adj.* ładunkowy; obładowany; **грузовыя деньги** *abo* **грузовое**, (*s. n.*), podatek od statków ładowanych; *it.* zapłata robotnikom, ładującym statek; **грузовое судно**, statek kupiecki, przewozowy, ładowny.

Грузохозя́инъ, -а, *m.* pan, właściciel ładunku.

Грузъ, -а, *m.* ciężar; brzemię; ładunek okrętowy; klasть балластъ въ суднo для грузу, kłaść balast na spód okrętu dla przydania mu potrzebnego ciężaru.

†**Гру́на**, -ы, *f.*, v. **Грунь, Рысь.**

Грунóвка, v. **Грушúца.**

Грунтова́ніе, -я, *n. Mal.* (*u malarza:*) gruntowanie, zakładanie gruntu przygotowującą farbą, lentrykowanie.

Грунтова́ть, *v. a. Mal.* (*u malarza:*) gruntować, grunt zakładać przygotowującą farbą, lentrykować; -**ся**, *v. p.* być gruntowanym, lentrykowanym.

Грунто́вка, -и, *f. Mal.* gruntowanie, lentrykowanie.

Грунто́вый, (-ны́й), -áя, -óе, *adj.* gruntowy; грунтовы́я де́ньги, czynsz gruntowy; грунтовы́я се́мяна, grunta, własność gruntowa; грунтовы́я расте́нія, rośliny zimowe; грунтова́я кра́ска, *Mal.* farba pierwiastkowa, grunt.

Грунтъ, -а, *m.* 1. grunt, ziemia, rola, dobro leżące, nieruchome; песча́ный грунтъ, piaszczysty grunt, piaski, piaszczyzna; глини́стый грунтъ, gliniasty grunt; *cfr.* glej; 2. grunt; fundament; tło; 3. *Mal.* grunt [malarski], dno, farba, po któréj drugą dają, tło; наводи́ть грунтъ, v. **Грунтова́ть.**

Грунца́, -и́, **Грунь**, -и, *f.* gręda, trocht, trucht, truchcik, ryść, rześcia, bieg konia średni; ѣхать грунью, ѣхать грунцо́ю, ѣхать на грунях, jechać truchtem, truchcikiem, jechać gredą, ryścią. [osób.

Гру́ппа, -ы, *f.* grupa, promada

Группирова́ніе, -я, *n.* grupowanie, tworzenie grupy, zgromadzanie w jedno.

Группирова́ть, *v. a.* grupować, grupę tworzyć, zgromadzać w jedno.

Группирóвка, -и, *f.* grupowanie, tworzenie grupy, zgromadzanie w jedno.

Грустúть, *v. n.* – o чёмъ, smucić się czém, trapić się, tęsknić, frasować się, smęcić się, martwić się.

Грустли́вый, -ая, -ое, *adj.* melankoliczny & melancholiczny, niewesoły, smutny, tęskliwy.

Гру́стно, *adv.* smutnie, żałośnie; гру́стно смотрѣ́ть на что, smutnie na to patrzeć; мнѣ гру́стно, mnie tęskno.

Гру́стный, -ая, -ое, *adj.* melankoliczny & melancholiczny, tęskliwy, tęskny, smutny, posępny, strapiony, zasmucony, skłopotany; гру́стная жизнь, smutne, żałosne życie.

Грусть, -и, *f.* frasunek, troska, troskliwość, posępność, smutek, zgryzota.

Гру́ша, -и, *f. Bot.* (*pyrus*), grusza, gruszka, gruszkowe drzewo; земна́я гру́ша, (*apios*), ziemna gruszka, ziemlak, ziemniak, kartofel, bulwa.

Гру́шанка, v. **Гру́шица.**

Грушевúдка, v. **Огнетёлка.**

Грушевúдный, -ая, -ое, *adj.* gruszkowaty, na kształt gruszki.

Грушевúна, -ы, *f.* drzewo gruszkowe, gruszka.

Грушóвка, -и, *f.* gruszník, gruszecznik, napój z gruszek.

Грушевый, -ая, -ое, *adj.* gruszkowy, gruszczany; грушевое дéрево, drzewo gruszkowe.

Грушеобра́зный, v. **Грушевúдный.** [gruszczyczka.

Гру́шица, -ы, *f. Bot.* (*pyrola*), **Гру́шка**, -и, *f. dim.* gruszka, gruszeczka.

Грушóвка, -и, *f. Bot.* (*pyrola umbellata*), gruszczyczka baldaszkowa.

Гры́жа, -и, *f.* 1. *Med.* wypuklina, przepuklina, kiła, ruptura; dna; wětrena, wzdušna gryża, puchlina wietrzna; lupówna gryża, kiła pępkowa; ruptura pępkowa; 2. *s. c. pop.*, v. **Вóрукъ.**

Гры́жевникъ, v. **Гры́жóвникъ.**

Гры́жевый, (-ны́й), -áя, -óе, *adj.* kiłowy, rupturny; artrytyczny; гры́жевый бандажъ, pas rupturny, bandaż rupturowy, do kiły.

Гры́жесѣ́ченіе, v. **Кило́сѣченіе.**

Гры́жникъ, v. **Гры́жóвникъ.**

Гры́жный, -ая, -ое, *adj.* kiłowy, rupturny, rupturowy; гры́жная повя́зка, pas rupturny; гры́жная трава́, v. **Сы́щенца** (двудо́мная), **Молодúло** (ostrое), **Гры́жóвникъ.**

Гры́жовникъ, -а, *m. Bot.* (*herniaria*), sporysz trzeci, żabie grono.

Гры́зеніе, -я, *n.* gryzienie; гры́зéніе ко́стей, łykawość; гры́зéніе сомнѣ́нія, gryzienie sumnienia, mól, rupie.

Гры́сть, *v. a.* gryść, ogryzać; гры́сть кость, ogryzać kość; гры́сть оре́хи, gryść orzechy; ло́шадь гры́зущая ясли, koń łykawy; сове́сть гры́зетъ его́, sumnienie go gryzie; гры́сть на кого́-либо зу́бы, *ostrzyć na kogo zęby, mieć chrap na kogo; гры́зть у́стнѣ, *(z gniewu) ukąsić się w wargę; -**ся**, *v. r.* gryść się, kąsać się, ranić się zębami; *gryść się (z kim o co), ujadać się, swarzyć się, kłócić się; oni вѣчно гры́вутся, oni zawsze się z sobą gryzą, swarzą; §. чужи́я соба́ки гры́вутся *etc.*, v. **Соба́ка** (§).

Грыза́нъ, -а, *m.* 1. gryzący co; *kłótnik, zwadzca; 2. *H. n.* (*attelabus*), wgryzek (*P.*).

Грыза́нья, -и, *f.* gryząca; *kłótnica.

Грызь, -и, *f. pop.*, v. **Рѣзь (I).**

Грѣлка, -и, *f.* łożogrzej, naczynie do ogrzewania pościeli, (łóżka), szkandela, szkandelan, grzewaczka.

Грѣ́ніе, -я, *n.* grzanie.

Грѣ́ть, *v. a.* grzać, ogrzewać; -**ся**, *a*) *v. r.* grzać się; грѣ́ться о́коло кого́-либо, *bogacić się przy kim; *β*) *v. p.* być grzanym, ogrzewanym.

Грѣхóвность, -и, *f.* grzeszność.

Грѣхóвный, -ая, -ое, *adj.* grzeszny.

Грѣхо-водúникъ, -а, *m. pop.* zwodziciel, kusiciel, zwodzący, pobudzający do grzéchu, grzechozwodziciel; -**водúница**, -ы, *f. pop.* zwodzicielka, kusicielka, zwodząca, pobudzająca do grzéchu, grzechozwodzicielka; -**водúничанье**, -я, *n.* zwodzenie do grzéchu, pobudzanie do grzéchu, kuszenie; -**водúничать**, *v. n.* do grzéchu zwodzić, pobudzać do grzéchu, kusić kogo; -**водúческій**, -ая, -ое, *adj.* grzeszniczy; -**любецъ**, -бца, *m.* grzecholubnik, grzecholubca, skłonny do grzéchu; -**любúвый**, -ая, -ое, *adj.* grzecholubny, skłonny do grzéchu; -**паде́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.* wpadanie w grzéch, grzeszenie; -**па́дати**, *v. n. Eccl. sl.* wpadać w grzéch, grzeszyć; -**паде́ніе**, -я, *n.* zgrzeszenie; upadek, przestępstwo (pierwsze w raju); -**твóрецъ**, -рца, -**твóримкъ**, -а, v. **Грѣ́шникъ**; -**твóрица**, -**твóрница**, v. **Грѣ́шница**; -**твóрничанье**, -я, *n.* grzeszenie; -**твóричать**, v. **Грѣ́шить**; -**твóрный**, -ая, -ое, *adj.* grzeszny; -**твóрство**, -а, *n.* grzeszenie, płodzenie grzéchów; -**творъ**, -а, *m.* grzesznik.

Грѣхъ, -á, *m.* grzéch; *wina; uchybienie, omyłka, błąd; смéртный грѣхъ, grzéch śmiertelny; простúть грѣхи́, odpuścić grzechy; э́то мой грѣхъ, *to jest moja wina; какой грѣхъ съ нимъ случи́лся! coż to go za nieszczęście spotkało; §. на грѣхъ мастера́ нѣтъ, trudno się grzéchu ustrzedz; *it.* грѣхъ да бѣда на кого́ не живётъ, bez grzéchu i nieszczęścia nie masz nikogo na świecie; póki ludzie, póty błędy.

Грѣшéніе, -я, *n.* grzeszenie, popełnianie grzęchu.

Грѣши́ть, *v. n.* grzeszyć, grzéch popełniać; † & * (dać promach, pomińbić się, *qu. v.*), mylić się.

Грѣ́шникъ, -а, *m.* grzesznik.

Грѣ́шница, -ы, *f.* grzesznica.

Грѣ́шничій, -я, -е, *adj.* grzeszniczy, do grzeszníka należący.

Грѣшно, *adv.* grzesznie; przeciwnie zakonu Bożemu; *(niesprawiedliwie, niesprawiedliwie, nie-

ашлыкъ; §. жилъ грѣшно́ *etc.*, v. *sub*: Жить.

Грѣ́шный, -ая, -ое, *adj.* 1. grzeszny; 2. (виноватый), winę mający, winny, kary godny, winowaty; я грѣ́шенъ въ этомъ дѣлѣ, ja w tém winien, w tém moja wina; признаюсь, грѣ́шенъ въ этомъ дѣлѣ, przyznaję, żem w tém zbłądził; мы всѣ люди грѣ́шные, my wszyscy ludzie grzeszni; niemasz, któryby się w czém nie potknął, nikt bez ale, nikt bez wady.

Грѣшо́къ, -шка́, *m. dim.* grzeszek. [wanie.

Грѣ́яніе, -я, *n.* grzanie, ogrze-

Грядá, -и́, *f.* 1. grzęda w ogrodzie, grządka, lecha, leszka, zagon, zagonek; 2. szereg, rząd czego bądź; грядá островóвъ, gromada kilku wysp razem; грядá подво́дныхъ камней, v. Рифъ.

Грáдка, Грáдочка, -и, *f. dim.* 1. grządka w ogrodzie, mała grzęda, leszka, zagonek; 2. (шестъ или перекладина для вѣшанья платья), grzęda, grządka, drążek do zawieszania sukien, szat, polednia, poleń.

Грядýщій, -ая, -ее, *adj.* idący, następujący, przyszły.

Грáзи, -е́й, *pl. f.*, v. Грязь.

Грязне́некъ, -нька, -нько, *adj.* brudnawy, nieco brudny.

Грязнёхоненекъ, -нька, -нько, *adj.* brudniuchny, bardzo brudny, plugawy.

Грáзнить, *v. a.* błocić, walać błotem, brudzić, brukać, plugawić; **-ся,** *v. r.* błocić się, walać się, brudzić się.

Грáзница, -ы, *f. Bot.* (*limosella*), kłosiennica, mulnica.

Грязнова́тый, -ая, -ое, *adj.* brudnawy, nieco brudny, zabłocony, grząskowaty.

Грáзность, -и, *f.* nieczystość, nieochędóstwo, brudność, plugawość.

Грязнотá, -ы́, *f.* zbłocenie, brudność, plugawość, nieczystość od błota, nieochędóstwo, niechlujstwo.

Грáзнуть, *v. n.* grzęznąć, grzęznąć, grążnąć, grężnąć, wiązнąć, tonąć w błocie *etc.*

Грáзный, -ая, -ое, *adj.* grzązki, grzęski, błotny, błocisty, zbłocony, brudny, plugawy, nieczysty.

Грáзнѣть, *v. n.* błotnieć, stawać się błotnym, błocistym, brudnym, nieczystym, brudnieć.

Грязь, -и, *f.* błoto, grąż, kał o ugrążnienie; *cfr.* gówno; грáзи, -е́й, *pl.* błota, kałuże, bagna; забры́згать грязью, obryzgać błotem; — *fig.* mścić grzązь, *brodzić w błocie; (*cfr.* bobrować); §. не удáрь себя лицóмъ въ грязь [= не введи себя въ стыдъ], nie zalewaj się [или nie oblewaj się] wstydem, nie rób sobie wstydu; *it.* v. Затопта́ть (въ грязь); §. грязью игрáть, рýки марáть, kto się puści na błoto, ubłocić się musi; *cfr.* kto się tyka smoły, ubrudzi się; kto się między otręby miesza, świnie go pożrą.

Грóмнуть, *v. n. semelf.* 1. zagrzmieć; громъ грóмнулъ, zagrzmiało; *it.* v. *sub*: Громъ (§); 2. (= грести́ съ усиліемъ), *usilnie robić wiosłem; **-ся,** *v. r.*, v. Грóхнуться.

Грясти́, *v. n. Eccl. sl.* iść, postępować, następować, zbliżać się; грядетъ часъ —, przyjdzie czas, godzina następuje.

Гýба, -ы, *f.* warga; Гýбка (2); вéрхняя гýба, górna warga; нижняя гýба, dolna warga; заячья гýба, zajęcza warga; срáмныя гýбы, *Anat.* wargi wstydliwe; *cfr.* Nimfy (*Anat.*); гýбки, гýбы у ножницъ, połowice od nożyczek, [któremi krają]; §. у него́ ещё молокó на гýбахъ не обсóхло, v. *sub*: Обсыхать; *it.* v. Мазать (по гýбамъ), Надýть, Разнéсить (гýбы).

Гýба, -ы́, *f.* zatoka (morska); buchta, wbrzeże. [*lus*), figlarek.

Губáнчикъ, -а, *m. Bot.* (*mimu-*

Губáнъ, -а, *m.* 1. gębal, gębacz, odmięgba, wargacz, wargaty, który wielkie wargi ma; 2. *H. n.* губанъ радужный, (*labrus julis*, ryba), kniazik, [ryba morska]; długopysk.

Губáнья, -и, *f.* gębaczka, wargaczka, gębata, wargata, mająca wielkie wargi, usta; *cfr.* Губáнъ (1). [małpię drzewo.

Губáрка, -и, *f. Bot.* (*mimusops*),

Губáстикъ, -а, *m.* 1. (*o dzieciach*:) gębal, gębacz, odmięgba, gębaty, wargaty, mający wielkie wargi, usta; 2. (*Bot.*), v. Губáчикъ.

Губáстый, -ая, -ое, *adj.* wargaty, gębaty; губастая рыба, v. Губáнъ (2). [Губáнья.

Губáчъ, Губáнъ, Губáшка, v.

Губёнка, -и, *f. dim.*, **Губёночка, -и,** *f. dim. secund.* małe, maleńkie wargi, gębka, gębeczka, usteczka. [gubernatorski.

Губернáторскій, -ая, -ое, *adj.*

Губернáторство, -а, *n.* gubernatorstwo, godność, urząd gubernatora.

Губернáторша, -и, *f.* gubernatorowa, żona gubernatora.

Губернáторъ, -а, *m.* gubernator.

Губéрнія, -и, *f.* gubernia.

Губéрскій, -ая, -ое, *adj.* gubernialny, gubernski; губéрскій городъ, miasto gubernialne, gubernskie.

Гýбистый, -ая, -ое, *adj.* gębczasty, gębczysty. [szczyciel.

Губи́тель, -я, *m.* zagubca, ni-

Губи́тельница, -ы, *f.* niszczycielka.

Губи́тельный, -ая, -ое, *adj.* zagubny, zgubny, szkodliwy, niszczący. [zniszczenie.

Губи́тельство, -а, *n.* zaguba,

Губи́ть, *v. a.* gubić, niszczyć, psuć, tracić; pozbawiać życia; губи́ть врéмя, tracić czas, trwonić czas; губи́ть кого́-либо, *gubić, niszczyć, wyniszczać kogo; pozbawiać kogo życia. [ga.

Гýбища, -и, *f. augm.* duża war-

Гýбка, -и, *f.* 1. *dim.* mała warga; gąbka, gębka, gębeczka, usteczka; 2. gąbka, gębka; *cfr.* gubka, hubka; древéсная гýбка, *Bot.* (*polyporus igniarius*), hubka ogień chwytająca; грéцкая, грéческая гýбка (*spongia officinalis*), hubka grzyb, gębka (w łaźniach do wycierania ciała używana); морская гýбка (*spongia marina*), gębka morska; пахýчая гýбка, (*boletus suaveolens*), hubka pachnąca; берёзовая гýбка, (*agaricus betulinus*), brzozowa hubka; волчья, земляная гýбка, v. Дождевúкъ (бычáчій).

Губковáтый, -ая, -ое, *adj.* gębkowaty, gąbkowaty, na kształt gębki, do gąbki podobny, gębczasty, gębczysty, dziurkowaty.

Гублéніе, -я, *n. Eccl. sl.* gubienie, niszczenie, psucie, tracenie.

Губно́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* 1. wargowy; губна́я помáда, pomada wargowa; губна́я бýквы, głoski wargowe; 2. kryminalny; губно́й старостá, sędzia kryminalny, sędzia spraw kryminalnych; губная изба, izba sądowa kryminalna; губны́й дьякъ, pisarz w sprawach kryminalnych.

Губоцвéтныя растéнія, *n. pl. Bot.* (*labiatiflorae*), rośliny wargowate.

Гýбочка, -и, *f. dim.* małe wargi.

Губчáтый, v. **Гýбистый** & **Губковáтый**; губчатый кáмень, gębkowy kamień.

Гувернáнтка, -и, *f.* guwernantka, ochmistrzyni.

Гувернёръ, -а, *m.* guwerner, ochmistrz, dozórca i wychowywacz dzieci, nauczyciel domowy.

Гугнáніе, -я, *n.*, **Гугнúвость, -и,** *f. Eccl. sl.* jąkanie, jąkliwość.

Гугнúвый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* jąkliwy, jąkawy, jąkający się.

Гугнúвѣть, *v. n. Eccl. sl.* jąkać się.

Гугнявый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* (говорящій въ носъ), gęgliwy, przez nos mówiący.

Гугу́, *interj.* (*c. нн:*) ни гугу́! ani słowa! ani gęby otworzyć! ani bąknąć! ani pisnąć! milczeć! pysk stulić! [brzęczenie.

Гудéніе, -я, *n.* 1. rzępolenie;

Гудéцъ, -дца, *m. Eccl. sl.* harfista. [(Сибирская).

Гуджи́ръ, -а, *m. prov.*, v. **Соль**

Гудѝть, *v. n.* 1. grać na gudku, na skrzypcach chłopskich o trzech strunach; 2. *trzępolić, mizernie grać na skrzypcach.

Гудо́къ, –дка́, *m.* gudek, skrzypce chłopskie o trzech strunach.

Гудо́чникъ, –а, *m.* grający na gudku, na skrypcach chłopskich o trzech strunach.

Гудъ, –а, *m.*, v. **Гудѣніе.**

Гудьба́, –ы́, *f.* granie na gudku, na skrzypcach chłopskich o trzech strunach.

Гудѣніе, –я, *n.* brzęczenie.

Гудѣть, *v. n.* brzęczeć.

Гужево́й, (–жо́й), –ая, –óе, *adj.* 1. chomątny, chomątowy, od chomąta; гужевы́й ремѣнь, chomątowy rzemień; 2. (привезенный на повозкахъ), na wozach przywieziony, na osi sprowadzony, lądem; гужевой това́ръ, towar na osi [или wozem, lądem] sprowadzony.

Гу́жемъ, *adv.* wozem, lądem, na osi (sprowadzony), wozami, na wozach [przywieziony].

Гужи́ръ, v. **Гуджи́ръ.**

Гужи́ще, –а, *n. augm.* powróz z kilku innych spleciony.

Гужъ, –а, *m.* 1. (толстая веревка), powróz gruby; 2. chomątowy rzemień; §. взявшись за гужъ, не говорй, что́ не дюжъ, kto A powiedział, powinien i B powiedzieć, kto zaczął powinien i skończyć.

Гуза, –ы, 1. *s. f.* †(морщина), zmarszczka; 2. гу́за, –ы, *s. c. pop.* guzdralski (*s. m.*), guzdralska (*s. f.*), ociągający się, powolny, lejbowaty człowiek, nahuła, olszowy Marcin. [się.

Гузанье, –я, *n. pop.* guzdranie

Гу́зать, v. *n. pop.* guzdrać się, gramolić się, burdać się, niesporo się wybierać, mudzić.

Гузе́ный, –ая, –ое, *adj.* guziczny, kuprowy, kuperkowy; гузѣ́ная кишка́, kiszka guziczna, kuperkowa.

Гу́зица, –ы, *f.*, v. **Трясогу́зка.**

Гу́зка, –и, *f.* 1. guzica, gastrzyca, kuper, kuperek (*u ptaków*); 2. przeciwna strona czcionki; 3. otwór (*lufy, strzelby*).

Гу́зно, –а, *n.* (задница), huzno, zadek. [czenie.

Гу́канье, –я, *n.* hukanie, huGу́каръ, –а, *m.* statek dwumasztowy kupiecki.

Гу́кать, Гу́кнуть, *v. n.* hukać, huczeć, huknąć; сова́ гу́каетъ, sowa huka; ни гу́кнуть, ani piknąć, ani pisnąć, ani trunąć, ani bąknąć, gęby nie otworzyć, najmniejszego głosu nie wydać, ani tchnąć, ani słowa nie mówić; сиди́, не гу́кни! siedź cicho, ani słowa nie mów! ani pisknij!

Гукъ, –а, *m.* huk, huczenie, hukanie.

Гулевой́, (–ле́й), –а́я, –óе, *adj.* wolny [od roboty]; oznaczony na przechadzkę; гулево́й день, wolny [od roboty] dzień; гулева́я часа́, godziny wolne.

Гуля́ва, –ы, *s. c. pop.* brukownik, brukowiec, włóczęga brukowy, próżniak.

Гули, –е́й, *pl. f. pop.* 1. (праздность), próżnota, próżnowanie, próżniactwo, włóczęga; 2. (гуляньe), przechadzka, spacer.

Гу́ливать, *v. frequ.*, v. **Гуля́ть.**

Гу́лить, 1. *v. n.* (о дѣтяхъ:) uśmiechać się; gaworzyć; дитя́ начина́етъ гу́лить, dziecię zaczyna uśmiechać się; dziecię zaczyna gaworzyć; 2. *v. a.* (о родителяхъ:) pobudzać do śmiechu, pieścić, bawić [dziecię].

Гу́лкій, –ая, –ое, *adj.* gielkliwy, zgiełkliwy, odgłos mający, głośny.

Гулъ, –а, *m.* 1. giełk, zgiełk, bałuch, huk; 2. (отголосокъ, эхо), odgłos, echo, odzow.

Гульба́, –ы́, *f.* próżnota, próżnowanie, próżnactwo, włóczęga.

Гульба́ще, –а, *n.* miejsce przechadzki, spaceru.

Гульба́щный, –ая, –ое, *adj.* spacerowy; гульба́щное мѣсто, v. **Гульба́ще.**

Гульденъ, –а, *m. Numis.* złoty, złotówka, [moneta srebrna Niemiecka].

Гульли́вый, –ая, –ое, *adj.* lubiący spacerować, próżnować.

Гульникъ, v. **Чили́ть** (водяной́). [**Гуля́щій.**

Гульно́й, (–ны́й), **Гу́льный,** v. **Гульну́ть,** *v. n. pop.* *upić się.

Гу́льфикъ, –а, *m.* fartuszek u spodni.

Гулю́канье, –я, *n.* wołanie, wymawianie we grze zwanéj krycie *lub* chowany słowa: *gulu, gulu.*

Гулю́кать, *v. n.* grać chowanego wymawiając słowa: *gulu, gulu*, grać w krycie.

Гулю́чки, –чекъ, *pl. f.* gra chowanego, gra w krycie; играть въ гулю́чки, v. **Гулю́кать.**

Гуля́вица, –ы, *f.*, v. **Тысячели́стникъ.**

Гуля́вникъ, –а, *m. Bot.* (*sisymbrium*), rukiew', (rodzaj rośliny strączki rodzącéj); гуля́вникъ водяно́й, v. **Брю́нкрессъ.**

†Гуля́й, гуля́й го́родъ, *m.* twierdza z ruchomych drewnianych szańców na saniach uczyniona.

Гуля́ка, –и, *s. c.* brukownik, brukowiec, włóczęga brukowy, próżniak, leniuch; *hulak, hulaka, rozpustnik.

Гуля́льщикъ, –а, *m.* lubiący spacerować, próżnować, się włóczyć, brukownik, brukowiec, hultaj.

Гуля́льщица, –ы, *f.* lubiąca spacerować, próżnować, się włóczyć.

Гуля́нie, –я, *n.* przechadzka, spacer, spacerowanie.

Гуля́нка, –и, *f.* czas wolny od roboty.

Гуля́нье, –я, *n.* przechadzka, spacer; spacerowanie, przechadzanie się; promenada, miejsce przechadzki, spaceru; zabawa, rozrywka.

Гуля́ть, *v. n.* przechadzać się, spacerować; próżnować, nic nie robić, hulać; bawić, zabawiać się.

Гуля́щій, –ая, –ее, *adj.* wolny od roboty; гуля́щій день, wolny od roboty dzień.

Гуля́фный, –ая, –ое, *adj.* głogowy; гуля́фная вода́, woda różana.

Гуля́фъ, v. **Шипо́вникъ.**

Гуме́нникъ, –а, *m.* 1. sąsiek, [*cfr.* klepisko]; 2. v. **Гусь** (дикій). [mienny, klepiskowy.

Гуме́нный, –ая, –ое, *adj.* gu-

Гуме́нце, –а, *n.* 1. *dim.* małe klepisko, gumienko; 2. korona na głowie u duchownych, plesz, tonzura; 3. *Bot.* ноцо́во гуме́нце, v. **Одува́нчикъ.**

Гуме́нщикъ, –а, *m.* gumiennik, gumienny, dozórca gumna.

Гу́мми, *f. indecl.* guma, gumma; v. **Каме́дь.**

Гуммигу́товый, –ая, –ое, *adj.* gumigutowy; гуммигу́товое де́рево, v. **Гуммигу́тъ.**

Гуммигу́тъ, –а, *m.* gumigutа.

Гумно́, –а, *n.* gumno, klepisko; *it.* v. *sub*: **Умъ** (§).

Гу́нный, v. **Кнутовый.**

Гу́ны, *pl. f.*, **Гунь,** –и, *f.*, v. **Квитъ** (*Bot.*). [скій).

Гуньба́, –ы́, *f.*, v. **Тминъ** (Римская, –и, *f. pop.* łachmana, gałgany; ходи́ть въ гу́нѣ, chodzić w łachmanie, w gałganach.

Гуня́вый, –ая, –ое, *adj.* ołysiały.

Гуня́вѣть, *v. n.* łysieć, ołysieć.

Гу́ртикъ, –а, *m. dim.* brzeg, obrączka około pieniądza.

Гуртильный, –ая, –ое, *adj.* służący do karbowania około monety; гуртильный станокъ, warsztat do robienia obrączek około pieniędzy.

Гуртить, *v. a.* obrączkować, robić obrączki około monety.

Гуртово́й, –а́я, –óе, *adj.* hurtowy, tyczałtowy, całowy; гуртово́й торгъ, handel hurtowy [или całowy, tyczałtowy]; гуртовы́е това́ры, towary hurtowe; гуртовы́мъ дѣломъ, spólnym układem, zgadzając się spólnie, podług spólnéj ugody; гуртовы́й погоны́щикъ, stadowy pogoniacz; гуртовая соба́ка, kondel & kundel, pies pastuszy.

Гуртовщи́къ, –а́, *m.* 1. hurtowy kupiec, hurtem kupujący lub przedający; 2. gnający, pędzący hurt [или stado] bydła, handlujący bydłem.

Гуртовы́й, v. **Гуртово́й.**

Гу́ртомъ, *adv.* 1. hurtem, ryczałtem, ogółem, na cał; prodawáть гу́ртомъ, hurtem [или ogółem, na cał, ryczałtem] przedawać; *it.* v. Торговать, Торгъ (гу́ртомъ); 2. zgadzając się spólnie; wszyscy razem.

Гуртъ, -а, *m.* 1. hurt, stado bydła [na przedaż przypędzone], trzoda; гуртъ гусиной, stado gęsi; *it.* v. *sub*: Честйть; 2. brzég, obrączka około pieniądza.

Гурчёный, -ая, -ое, *adj.* obrączkowany (*o monetach*).

Гурьба́, -ы́, *f. pop.* gromada; гурьбо́ю, gromadą, gromadno, tłumem, hurmem.

Гусакъ, -а, *m.* 1. gąsior, gęsior, [samiec gęsi]; 2. (у каменщиковъ:) gąsior, gęsior, [dachówka szeroka wierzchowa, łuby na prostych domach]; 3. (у мясниковъ:) podrob (*m.*), podroba (*f.*), podroby, podrobki, *pl.*, [wnętrza wyjęte z bitych zwierząt: płucka, serce, wątroba *etc.*], osierdzie [u rzeźnika]; телячій гусакъ, podroby cielęce. [pasie.

Гусарь, -я, *m.* gęsiarz, co gęsi

Гусарскій, -ая, -ое, *adj.* huzarski & husarski; гусарскій полкъ, huzarski pułk; гусарскій мундиръ, mundur huzarski.

Гусаръ, -а, *m.* husar & huzar.

Гусёнокъ, -ська, *m.* 1. *dim.* gąska; 2. гусёнокъ *abo* игра́ въ гуськи, gąska, gra; играть въ гуськи, grać w gąskę; 3. *Archit.* olkel, żłobkowanie (gzymsu).

Гу́сельки, -лекъ, *pl. f. dim.* małe gęśle, mała harfa; (*cfr.* Гу́сли).

Гу́сельникъ, -а, *m.* gęślarz, rzemieślnik robiący gęśle, harfy leżące; (*cfr.* Гу́сли).

Гу́сельный, -ая, -ое, *adj.* harfowy.

Гу́семъ, *adv.* rzędem, jeden za drugim jak gęsi, po gęsiemu.

Гусеница, -ы, *f.* 1. *H. n.* (*eruca*), gąsienica; 2. *Bot.*, v. Скорпіо́нникъ.

Гусёнокъ, -нка, *m.* gąsiątko.

Гуси́ный, -ая, -ое, *adj.* gęsi; гусиное перо́, gęsie pióro; гусиное сто́ло, stado gęsi; гусиная нога́, гусиная ла́пка (*Bot.*), v. Марь; гусиная пажить, гусиная трава, v. Лапча́тка (гусиная).

Гусище, -а, *m. augm.* gęsisko.

Гусли, *pl. f.* (*gen.* гу́слей & гу́сель), gęśle, harfa leżąca; игра́ть на гу́сляхъ, grać na gęślach, na harfie leżącéj.

Гусля́ть, -а, **Гусля́ръ**, -а́, *m.* gęślista, harfista, grający na gęślach, na harfie leżącéj.

Гусёнокъ, -нька, -нько, *adj.* gęstawy, nieco gęsty.

Густера́, -ы́, *f. H. n.* (*cyprinus wimba*), certa, [ryba].

Густе́лый, -ая, -ое, *adj.* służący do zgęszczania, zgęszczający.

Густи́ть, *v. a.* gęścić, zgęszczać, gęstym czynić; -ся, *v. r.* gęstnąć, gęstnieć, gęścieć, stawać się gęstym.

Густо-бро́вый, -ая, -ое, *adj.* gęstobrwisty, brwi gęstych; -ва́тый, -ая, -ое, *adj.* gęstawy, nieco gęsty; -воло́сый, -ая, -ое, *adj.* gęstowłosy.

Густо́й, -а́я, -о́е, *adj.* 1. gęsty; zsiadły; twardy; густо́й лѣсъ, las gęsty; густы́е во́лосы, gęste włosy; густо́е пи́во, gęste piwo; густо́е те́сто, twarde ciasto; густо́е яйцо́, jajko twarde; густо́й тонъ, го́лосъ, głęboki [или nizki] ton, głos.

Густомёръ, -а, *m.* gęstomierz.

Густорастýщій, -ая, -ое, *adj.* gęsto rosnący, gęsty (*np.* las).

Гу́стость, -и, *f.* gęstość.

Густота́, -ы́, *f.* gęstość.

Густы́й, v. **Густо́й**.

Густы́ня, -и, *f.* gęstwina, gęstwa, gąszcz (*np.* lasu).

Густѣть, *v. n.* gęścieć, gęstnieć, gęstnąć, gęsnąć, gęstym się stawać.

Гу́сыня, -и, *f.* gęś samica.

Гусь, -я, *m. H. n.* (*anser*), gęś; дикій, кру́пный гусь, gęś-gumiennik, (*anser ferus*), gęś dzika; се́верный гусь, gęś-kazarka, (*anser bernicla s. erytropus*), v. Каза́рка; гусь Китайскій, (*anser cygnoides*), gęś Chińska, łabędziogęś; кра́сный гусь, (*phoenicopterus*), czerwonak, czerwonog.

Гуса́пки, -нокъ, *f. pl. Bot.* (*prenanthe*), przenęt.

Гуса́тина, -ы, *f.*, **Гуса́тунка**, -и, *f. dim.* (гусиное мясо), gęsie mięso, gęsięcina.

Гуса́тникъ, -а, *m.* 1. gęsiarz, gęsi pastuch; 2. (продавецъ гусей), gęsiarz (P), co gęsi przedaje; 3. lubiący gęsi; 4. (*Bot.*), v. Косого́рникъ.

Гуса́тница, -ы, *f.* 1. gęsiarka, gęsia pastuszka; 2. lubiąca gęsi.

Гуса́тня, -и, *f.* gęsiarnia, gęsi chlew, gęsi karmik. [Гусиный.

Гусячій, -чья, -чье, *adj.*, v.

Гутёй, **Гутень**, -я, *m. Bot.* (*cydonia vulgaris*, дерево и плодъ), pigwa; v. Квитъ (*Bot.*).

Гуторить, **Гуторить**, *v. n. pop.* gawędzić, gadać, żartować.

Гуторъ, -а, *m. pop.* gawędka, rozmowa żartobliwa.

Гу́тунковый, v. **Гуммигу́товый**.

Гуща, -и, *f.* gąszcz, ustoiny, drożdże; *cfr.* młoto.

Гущанникъ, -а, *m.* naczynie do drożdży. [szczowy, drożdżowy.

Гущаный, -ая, -ое, *adj.* gą-

Гуще, *adv. compar.* gęściéj; *cfr.* Густо́й.

Гущéніе, -я, *n.* gęszczenie, zgęszczanie. [(дерево).

Гуя́на, -ы, *f. Bot.*, v. Тунъ

Гюйсъ, -а, *m. Marin.* (носовой флагъ), żagiel sztabowy, na przodowym maszcie.

Гюльтина, -ы, *f.* gilotyna.

Д.

Да, 1. *adv.* tak, tak jest; да, это пра́вда, tak, to jest prawda; 2. *conj. a)* a, i; одинъ да два, составля́ютъ три, jeden a dwa czyni trzy; два да два четы́ре, dwa a dwa czyni cztery; *β)* ale, lecz; я бы пришёлъ, да меня́ задержа́ли, przyszedłbym, ale mnie zatrzymali; *γ)* niech; и рече Богъ: да бу́детъ свѣтъ, и бысть свѣтъ, [Быт. I. 3.], i rzekł Bóg: niech będzie światłość, i stała się światłość; да бу́детъ воля Твоя, bądź [или niech będzie] wola Twoja.

Дабы, *conj.* aby, żeby; v. Что́бы.

Давалецъ, -льца, *m. pop.* kupujący zawsze u jednego kupca, lub obstalujący [zamawiający] dla siebie rzeczy u jednego majstra.

Даваніе, -я, *n.* dawanie.

Давáть, *v. a. frequ.*, **дать**, *v. perf.* dawać, dać; дава́ть де́ньги, dawać pieniądze; дать книгу для прочтéнія, dać książkę do przeczytania; -, (соизволять, позволять, допускать, не препятствовать), dozwalać, pozwalać, dopuszczać, nie przeszkadzać; -, (ниспосылать, снабжать, жаловать, доставлять, *qu. v.*), dawać, dać, darować, opatrzyć, polecić, ofiarować co komu, oświadczyć się czém; дава́ть прися́гу, v. Прися́гать.

Давецъ, -вца, *m. Eccl. sl.* dawca.

†**Давило**, -а, *n.* prasa, ścisk, nacisk, tłok, tłoczydło, gwicht; v. Гнётъ, Жомъ, Тиски.

Давильный, -ая, -ое, *adj.* przy wytłaczaniu używany, tłokarski; давильный чанъ, tłokarska kadź.

Давильня, -и, *f.* prasownia, tłokarnia, prassa winna, winniczna.

Давильщикъ, -а, *m.* preser, prasownik, tłokarz, co wino tłoczy.

Давить, *v. a.* gnieść, cisnąć, przygniatać; tłoczyć, wyciskać, wygniatać; dawić, dławiąc dusić; *uciemiężać, gnębić; **давить** виногра́дъ, wyciskać, tłoczyć wino; давить грудь, gniecie w piersiach; -ся, *a)* *v. r.* 1. [*v. perf.* удави́ться & задави́ться], dawić się, zadawiać się, dusić się, zaduszyć się, udusić się; 2. [*v. perf.* подави́ться], dławić się, dławić się, udławić się; 3. (тѣсниться), cisnąć się, przedzierać się; 4. *(чрезмѣрно скупиться), kutwić, skąpić zbytecznie; *β)* *v. p.* być gniecionym, ciśnionym, tłoczonym.

Да́вича, *adv.* dawniéj; krótko przed tém.

Да́вишній, -яя, -ее, *adj.* dawniejszy; bardzo dawny.

Да́вка, -и, *f.* ścisk, nacisk, tłok; ciżba; °cięgi, plagi.

Давленникъ, **Да́вленница**, v. **Удавленникъ**, **Удавленница**.

Да́вленина, -ы, *f.* bydlę udawione *lub* uduszone.

Давле́ніе, -я, *n.* gniecienie, ciśnienie, przygniatanie; tłoczenie, wyciskanie, wygniatanie; dławienie; dawienie, duszenie; **давле́ніе во́здуха**, parcie powietrza; **давле́ніе виногра́да**, tłoczenie [или wyciskanie] wina; **давле́ніе груди**, ciśnienie w piersiach.

Да́вливать, *v. frequ.*, v. **Давить**.

Давне́нько, *adv.* dosyć dawno.

Давне́хонько, *adv.* bardzo dawno; dawniuchno.

Давни́шній, -яя, -ее, *adj.* bardzo dawny; dawno znany, znakomy; **давни́шній прія́тель**, stary przyjaciel.

Да́вній, -яя, -ее, *adj.* dawny, dawnobyły, starożytny; съ да́внихъ вре́менъ, od dawnych czasów, z dawna.

Давно́, *adv.* dawno; **давно́ ли**, każ obъ э́томъ говори́ли? dawnoż temu, jak o tém mówiono? **давно́ ли онъ здѣсь?** jak dawno on tu? **давно́ ли онъ прі́ѣхалъ?** kiedyż on przyjechał?

Да́вность, -и, *f.* 1. dawność, upłynionego czasu długość; dáвность знако́мства, dawna znajomość; 2. *Jur.* dawność (w prawie), przedawnienie, preskrypcya, [czas po którego upłynieniu prawo do rzeczy jednéj stronie przepada, drugiéj przypada], zadawnienie; по да́вности сдѣ́латься недѣ́йствительнымъ, zadawnieć, przepaść przez dawność, dawnością z mocy utracić, preskrypcyi podpaść.

Да́внымъ да́вно, *adv.* z dawien dawna. [**Да́вича**.

Да́вѣ, **Да́вѣча**, *adv. pop.*, v. **Да́вишній**.

Дагеротипный, -ая, -ое, *adj.* dagerotypowy, dagerotypny; **дагеротипное иску́сство**, sztuka dagerotypowa, dagerotypia; **дагеротипный портре́тъ**, v. **Дагеротипъ**. [portret dagerotypowy.

Дагеротипъ, -а, *m.* dagerotyp, **Да́же**, *adv.* nawet; *it.* aż.

Дазіу́ръ, -а, *m.*, v. **Мохнохво́стка**.

Дазиме́тръ, -а, *m.* dazymetr, gęstomierz; v. **Маномéтръ**.

Да́кальщикъ, -а, *m.* potakiwacz, na wszystko zezwalający.

Да́кальщица, -ы, *f.* potakiwaczka, na wszystko zezwalająca.

Да́канье, -я, *n.* potakiwanie.

Да́кано, *adv. Mus.* (*da capo*), da kapo, jeszcze raz, drugi raz, fora!

Да́кать, *v. n.* potakiwać, tak mówić, potwierdzać, na cudze zdanie przystawać, na wszystko zezwalać.

Дактилическій, -ая, -ое, *adj.* daktyliczny, z daktylów złożony.

Дактило-хорейческій, -ая, -ое, *adj.* (wiersz) złożony z daktylów i chorejów.

Дакти́ль, -я, *m.* daktyl, stopa *lub* miara wierszowa, złożona z sylaby długiéj i dwóch krótkich.

Далёкій, -ая, -ое, *adj.* daleki, nie blizki; **далёкія мѣста**, dalekie miejsca; *fig.* онъ о́чень не далёкъ, ograniczonego umysłu, miernych wiadomości.

Далёконекъ, -нька, -нько, *adj.* dosyć oddalony, odległy, daleki.

Далёкость, -и, *f.* dalekość.

Далёкохонекъ, -нька, -нько, *adj.* bardzo daleki.

Далекохонько, *adv.* bardzo daleko.

Далёче, *adv.* daleko. [leko.

Далинь, -и́, *f. pop.*, v. **Даль**.

Далѣть, -ся, v. **Удаля́ть**, -ся.

Далма́тика, -и, *f.* dalmatyka, (ubiór, którego dyakoni i subdyakoni w obrządkach kościelnych używają).

Да́лѣе, *adv. compar.* daléj; и такъ да́лѣе, i tak daléj.

Даль, -и, *f.* dal, dalekość, odległość; въ да́ли, w dali, w głębi.

Да́льній, -яя, -ее, *adj* oddalony, odległy, daleki; **да́льняя доро́га**, droga daleka; **да́льнія мѣста**, miejsca dalekie, odległe; **да́льній ро́дственникъ**, daleki krewny.

Дальновидецъ, -дца, *m.* człowiek wzroku bystrego, przezorny, przenikliwy.

Дальновидность, -и, *f.* przezorność, przenikliwość, bystrość.

Дальновидный, -ая, -ое, *adj.* dalekowidzący, bystrooki, bystry, przezorny, przenikliwy.

Дальнозоркость, -и, *f.* dalekowidność.

Дальноме́ръ, -а, *m.* telemetr.

Да́льность, -и, *f.* dalekość, odległość, oddalenie.

Да́льный, -ая, -ое, v. **Да́льній**.

Да́льше, *adv. compar.* daléj.

Да́ма, -ы, *f.* 1. dama, zaczniejsza białogłowa; **придво́рныя да́мы**, damy dworskie, dworzanki; **кавале́рственная да́ма**, dama orderowa; 2. (= **кра́ля**), dama [w kartach], królowa; 3. (= **дове́дь**), dama [*w grze warcabnéj*].

Дамаскинскій, v. **Дама́сковый**.

Дамаскированный, -ая, -ое, *adj.* demeszkowany; damaskrо́wany **кли́нокъ**, główna demeszkowana, demesz, demeszka.

Дамаскировать, *v. a.* demeszkować, [żelazo na wzór fabryk Damaskich kwiecić]; -ся, *v. p.* być demeszkowanym.

Дама́сковый, -ая, -ое, *adj.* Damaski, Damasceński; **дама́сковая сталь**, stal Damaska.

Дамаскъ, -а, *m.* stal Damaska.

Дама́сскій, v. **Дама́сковый**; **Дама́сская про́за**, v. **Воскресе́нха**.

Да́мба, -ы, *f.* tama, wybrzeże, grobla.

Да́мка, -и, *f. dim.* dama, damka [*w grze warcabnéj*].

Да́мочка, -и, *f. dim.* damka, dameczka, damulka, damuleczka.

Да́мскій, -ая, -ое, *adj.* damski; **да́мское пла́тье**, suknia damska.

Да́ница, -ы, *f.* akt darowizny.

Да́нная, v. *sub*: **Да́нный**.

Да́нникъ, -а, *m.* dannik, hołdownik, lennik, dań czyli daninę płacący.

Да́нническій, -ая, -ое, *adj.* danniczy, hołdowniczy, hołdowny, lenniczy. [czyli daninę płacić.

Да́нничествовать, *v. n.* dań

Да́нный, -ая, -ое, *part. p.* dany; podany; wydany; [v. *verb.* Дать, Давать]; **да́нная**, -ой, *s. f.* dokument, akt posiadłości; *cfr.* donatywa; **да́нное**, -аго, *s. n.*, **да́нныя**, *pl.* data, fakta, materyały, dowody.

Дантистъ, -а, *m.* dentysta, lekoząb, zębolek, zęborwacz.

Дань, -и, *f.* dań, danina, podatek, czynsz; **ложи́ть, дава́ть, плати́ть дань**, nałożyć, dawać, płacić dań *abo* daninę; **освободи́ть** отъ да́ни, uwolnić od dani *abo* od daniny.

†**Данье́**, -я́, *n.*, v. **Жалованье & Вкладъ**.

†**Да́нщикъ**, -а, *m.* dań czyli daninę wybierający, pobórca.

Дарёніе, -я, *n.* darowanie, podarowanie, udarowanie, darowizna.

Дари́вать, *v. frequ.*, v. **Дарить**.

Да́рикъ, -а, *m.* 1. *dim.* darek, mały dar, podarunek; 2. (żetonż), żeton, liczman.

Дари́тель, -я, *m.* darownik, donator; v. **Дарова́тель**.

Дарить, *v. a.* — **кому́-либо что**, дари́ть **кого́-либо чѣ́мъ**, darować komu co, obdarzyć kogo czém, obdarować, udarować; -ся, *a) v. r.* darzyć się nawzajem, brać i dawać podarunki; *β) v. p.* być darowanym, podarowanym.

Дарноѣдъ, -а, *m.* darmojad, darmojed & darmozjad, darmochléb, pasorzyt, próżniak, niewart chleba.

Даро-да́ніе, -я, *n.* dar, *pl.* dary, przymiot, talent, zdolność; †(даръ, подарокъ), dar, podarunek; **-да́тель**, -я, *m.* darownik, darodawca, obdarzyciel, donator; **-да́тельница**, -ы, *f.* darownica, darująca, obdarzycielka, donatorka; **-да́ть**, *v. a.* darować, obdarzać, udarować, dać; **дарова́ть кому́-либо жизнь**, *a)* [= произвесть на свѣ́тъ], życie dać komu, obdarzyć kogo życiem, wydać na świat; *β)* [= помиловать осужденнаго на смерть], darować komu

życie (*np.* złoczyńcy osądzonemu na śmierć); даровать прощение, darować, odpuszczać, wybaczać; **Даро-витость**, -и, *f.* 1. szczodrobliwość, hojność; 2. zdolność; **-витый**, -ая, -ое, *adj.* 1. (щедрый), szczodrobliwy, hojny; 2. zdolny; **-вщина**, -ы, *f.*, **-вщинка**, -и, *f. dim.* darowizna, podarek; **-вой**, (-ы́й), -ая, -óе, *adj.* darowany, podarowany; §. даровóму коню въ зýбы не смотрятъ, darowanemu koniowi nie patrzą w zęby; **-дáтель**, -я, *m. Eccl. sl.* darodawca, dający darem, darujący; **-имецъ**, -мца, *m.* darobierca, biorący dary; **-любецъ**, -бца, *m.* darolubnik, lubiący dary; **-любивый**, -ая, -ое, *adj.* darolubny, lubiący dary.

Дáромъ, *adv.* 1. darmo, darem, za nic, bezpłatnie, bez płaty, darowanym sposobem; §. дáромъ ничего́ не полу́чишь, darmo niczego nie dostaniesz; darmo nic, brząkać tu trzeba; na tym świecie nic bez pieniędzy; śpiewać darmo, boli gardło; 2. (хотя), choć, chociaż; 3. (понапрасну, вотще, безъ пользы), darmo, daremnie, nadaremnie, napróżno, bezskutecznie, bezużytecznie, płonno.

Даро-но́сица, -ы, *f. Eccl.* cyboryum; **-но́сный**, -ая, -ое, *adj.* daronośny, noszący dary; **-приноше́ніе**, -я, *n. Eccl.* przynoszenie (przyniesienie) darów; ofertoryum; modlitwa przy mszy przed ofiarowaniem chleba i wina; пѣснь предъ дароноше́ніемъ, pieśń przed ofiarowaniem chleba i wina; **-хранительница**, -ы, *f.* sakraryum.

Дáрственный, -ая, -ое, *adj.* darowany, darowny; дарственная зáпись, akt darowizny; v. Зáпись (дáрственная).

Дáрствованіе, -я, *n.* darowanie, podarowanie, obdarzenie.

Дáрствовать, v. **Даровать**.

Даръ, -а, *m.* dar, podarek, podarunek; dar, przymiot, talent; даръ слóва, даръ краснорѣ́чія, dar wymowy; даръ природы, dar przyrodzenia; даръ Бóжій, dar Boży; хлѣбъ Святы́е Дары́, Sakramenta święte; Дары́ Духа Святáго, dary Ducha świętego; приносить въ даръ, darem [или w darze, w podarunku] dawać, dać.

Дáтель, -я, *m.* dawca; дáтель вéкселя, v. **Векселедáтель**.

Дáтельница, -ы, *f.* dawczyni.

Дáтельный падежъ, *m. Gramm.* (*Dativus*), dawający spadek, przypadek trzeci, celownik.

Дáточный, -ая, -ое, *adj.* (*o rekrutach*:) dany, zdany.

Дать, *v. a. perf.* dać; кому́-либо мѣсто, dać komu urząd; дать дорóгу, v. *sub*: Дорóга; дать присягу, przysiądz, przysięgnąć; дать обѣ́дъ, dać obiad; дать балъ, dać bal; дать знать, dać znać komu, uwiadomić kogo; дать кому́ себя́ знать, dać się komu we znaki, okazać komu swoję moc, siłę; дать почу́вствовать, dać poczuć; *etc.* v. *sub*: Давáть; ни дать, ни взять, v. *sub*: Взять; **-ся**, *α*) *v. r.* dać się, być przystępnym; *β*) *v. p.* być danym; *it.* v. *sub*: Давáться.

Дáча, -и, *f.* 1. dawanie, danie, płaca, zapłata; 2. dom, mieszkanie wiejskie, folwarek, posiadłość wiejska, sioło, włość; лѣсна́я дáча, pewna określona część lasu, knieja.

Дáчникъ, -а, *m.* włościanin.

Дáяніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. dawanie; 2. dar; darowizna.

Дáятель, -я, *m. Eccl. sl.* dawca, donator.

Дáятельница, -ы, *f. Eccl. sl.* dawczyni, donatorka.

Дáяти, *Eccl. sl.*, v. **Давáть**.

Два, двѣ, два, *num. card.* dwa, dwie, dwa.

Двадевяно́сто, *num. pop.* (сто восемьдесятъ), sto ośmdziesiąt.

Двадеся́тый, -ая, -ое, *num. ord.* dwudziesty. [dzieścia.

Двáдесять, -я, *num. card.* dwa-

Двад-цатигрáнникъ, -а, *m. Geom.* (*icosaëdrum*, икозаэдръ), dwudziestościan, dwadzieściotrygranguł; **-цатикопѣ́ечникъ**, v. **Двугри́венникъ**; **-цатикопѣ́ечный**, v. **Двугри́венный**; **-цатилѣ́тіе**, -я, *n.* przeciąg lat dwudziestu; **-цатилѣ́тній**, -яя, -ее, *adj.* dwudziestoletni; **-цатину́жіе**, -я, *n. Bot.* (*icosandria*), klassa roślin dwudziestopręcikowych; **-цатину́жныя расте́нія**, *n. pl. Bot.* (*icosandria*), rośliny dwudziestopręcikowe; **-цатипятикопѣ́ечникъ**, v. **Четвертакъ**; **-цатипятикопѣ́ечный**, -ая, -ое, *adj.* wartości dwadzieścia pięć kopijek; двадцатипятикопѣ́ечный хлѣбъ, chleb wartości 25 kopijek; двадцатипятикопѣ́ечная моне́та, v. **Четвертáкъ**; **-цатипятирублёвый**, -ая, -ое, *adj.* dwudziestopięciorublowy, wartości 25 rubli; **-цатисторо́нникъ**, **-цатиугóльникъ**, -а, *m. Geom.* dwudziestościan, dwadzieściotrójkąt; *cfr.* **Двадцатигрáнникъ**; **-цáтый**, -ая, -ое, *num. ord.* dwudziesty.

Двáдцать, -и, *num. card.* dwadzieścia.

Двадцатью́, *adv.* dwadzieścia razy, dwadzieściakroć, dwadzieściakrotnie.

Двáжды, *adv.* dwa razy, dwakroć, wdwojnasob; [э́то такъ вѣ́рно], какъ двáжды два четы́ре,..., jak dwa razy dwa cztery.

Два-краты, *adv. Eccl. sl.* dwa razy, dwakroć, dwakrotnie, dwa razy tyle; **-надеся́тый**, v. **Двѣнáдцатый**; **-надесять**, v. **Двѣнáдцать**. [dwakroć.

Двáщи, *adv. Eccl. sl.* dwa razy,

Дверникъ, -а, *m. Eccl. sl.* fortyan, odźwierny, dźwiernik; *it.* v. **Привратникъ**.

Дверница, -ы, *f. Eccl. sl.* fortyanka odźwierna; *it.* v. **Привратница**.

Дверный, -ая, -óе, *adj.* drzwiczny, ode drzwi; дверны́я пѣтли, czop zawiasowy.

Двéрцы, -рецъ, *f. pl. dim.* drzwiczki, (*gen.* drzwiczek), dźwierki.

Дверь, -и, *f.* drzwi, dźwierze: двойная дверь, drzwi podwójne; = & *ω* створчатыя двéри, drzwi dwuskrzydlaste, rozchodzące się; опускная дверь [= спускъ], drzwi leżące, drzwi spuszczane do piwnic, sput; цáрскія двéри, Carskie drzwi, [śrzednie drzwi ołtarzowe, któremi wnoszą Najśw. Sakrament, a tak Cara czyli Króla sławy wprowadzają]; *it.* v. Отвéрзать (двéри); смерть за дверя́ми, (§.) śmierć przed [*abo* u niego przede] jego drzwiami: śmierć jego blizko; *cfr.* jedną nogą w grobie; вотъ Богъ, а вотъ двéри, (§.) idź z Bogiem, tam drzwi!

Движеніе, -я, *n.* dźwiganie, poruszanie, suwanie.

Движительный, -ая, -ое, *adj.* ruchomy, w ruch wprawiający, poruszający; движительная сила, siła ruchu, ruch; движительный мýскулъ, (*Anat.*), siła w ruch wprawiająca.

Двигать, *v. a.* dźwigać, unosić, przesuwać, ruszać [z jednego miejsca na drugie]; *ruszać, wzruszać, poruszać; v. **Двинуть**; **-ся**, *v. r.* ruszać się; v. **Двинуться** *sub*: **Двинуть**.

Двигивать, *v. frequ.*, v. **Двигать**.

Двигнуть, -ся, v. **Двинуть**, -ся.

Движéніе, -я, *n.* ruch, ruszanie, ruszenie, poruszenie; bieg, krążenie, obrót; движéніе войскъ, ruch wojska; движéніе крóви въ человѣ́ческомъ тѣлѣ, krążenie krwi w ciele ludzkim; v. Обращéніе (крóви); движéніе колёсъ, obrót kół; отступа́тельное движéніе, retyrada, odwód [wojska]; *it.* движéніе (= колебáніе, качáніе, шатáніе, *qu. v.*), kołysanie, ruszanie się [*np.* drzew, liści od wiatru]; *(народное волненіе), zaburzenie, zamieszanie, burzenie się, buntowanie się; *it. fig.* внýтреннее, душéвное движéніе, дв. сéрдца, души, дýха, страстей, wzruszenie serca, duszy, umysłu, namiętności; махово́е движéніе, ruch wahadłowy; *Astron.* движéніе планéтъ, bieg planet; обрáтное *abo* возвратное движéніе, (*motus retrogradus*), bieg wsteczny; прямотекýщее движéніе, (*motus directus*), bieg kierunkowy; прогрессúвное движéніе,

(*motus progressivus, m. progressionis*), bieg postępujący; кологрáтное движéніе, (*motus giratorius*), bieg wirowy.

Движимость, -и, *f.* 1. ruchawość, ruchliwość, ruchość, ruchomość, zdolność do ruszania się; движимость ртути, ruchliwość żywego srebra, r. merkuryuszu; 2. majątek ruchomy, ruchomość, *pl.* ruchomości.

Движимый, -ая, -ое, *adj.* 1. ruchawy, ruchliwy, ruchomy; движимое и недвижимое имѣніе, majątek ruchomy i nieruchomy; 2. *wzruszony, ruszony, poruszony, wkroś przejęty, przenikniony, przerażony; движимый усéрдіемъ, gorliwością (wkroś) przejęty; движимый любóвію къ ближнему, poruszony miłością ku bliźniemu.

Движити, -ся, *Eccl. sl.*, v. Двигать, -ся.

Движность, v. **Движимость** (1).

Двинутый, -ая, -ое, *part. p.* ruszony, posunięty.

Двинуть, *v. a. semelf.* ruszyć, poruszyć, posunąć, kołysać, chwiać; *wzruszyć; v. Двигать; -ся, *v. r.* ruszyć się, poruszyć się, posunąć się; kołysać się; chwiać się, zachwiać się; (*o wojsku*:) wyruszyć; *it.* krążyć, mieć obrót; *zbuntować się; *it.* *wzruszyć się, litować się; двинýться съ мѣста, ruszyć się z miejsca.

Двóе, *gen.* двоúхъ, *plur. num.* (para, cheta), dwoje, [*gen.* dwojga], dwie sztuki, para; dwa; насъ бúло двóе, dwoje nas było; пó двое, po dwoje, po dwojgu; dwaj a dwaj; parą; po parze; *it.* v. **Двóи**.

Двое-брáчіе, -я, *n.* 1. drugożeństwo, drugie aus powtórzone małżeństwo [po śmierci pierwszéj żony lub pierwszego męża]; 2. dwójżeństwo, mienie dwóch żon lub dwóch męży; -брáчный, -ая, -ое, *adj.* dwa razy żonaty albo zamężny; drugożeński; *it.* dwójżeński, dwużeński; *cfr.* Двоебрáчіе; -глáвый, v. Двуглáвый; -дúнецъ, -нца, *m.* płacący daninę dwóm monarchom; -дýшный мѣхъ, *m. Mech.* miech skórzany podwójny do poddymania; -дýшіе, -я, *n.* obłuda, chytrość; -дýшникъ, -а, *m.* obłudnik, fałszywy albo obłudny, chytry człowiek, i dmucha i chucha, odmieniający się podług okoliczności, zmiennik, fałszywiec; -дýшница, -ы, *f.* obłudnica, fałszywa albo obłudna kobietna, odmieniająca się podług okoliczności, zmiennica; -дýшничать, *v. n.* odmieniać się podług okoliczności, niestały być, chytrze postępować, być obłudnym; v. Лицемѣрить; -дýшный, -ая, -ое, *adj.* obłudny, chytry, fałszywy, nieszczéry; **Двое-жéнецъ**, -нца, *m.* powtórnie żonaty, drugożeniec; dwójżeniec, dwużeniec, dwie żony razem mający; -жéнство, -а, *n.* drugożeństwo, powtórne ożenienie się, mienie dwóch żon, *etc.* v. Двоебрáчіе (1. 2); -значéніе, -я, *n.*, -значúтельность, -и, *f.* dwuznaczność, dwuwykładność, obojętność; -значúтельный, -ая, -ое, *adj.* dwuznaczny, dwuwykładny, obojętny; -зýбецъ, v. Двузýбецъ, Чéреда; -кóлка, -и, *f.* (†), wóz o dwóch kołach, dwukolny wóz; -крáтно, *adv.* dwakrotnie, dwukrotnie; -крáтный, -ая, -ое, *adj.* dwukrotny, drugokrotny, dwurazny, dwurazowy; -лúстникъ, v. Подóбникъ, (*tussilago farfara*); -лóпная, -ой, *s. f. Mus.* szesnastka, szestnastka, nota w muzyce $^1/_{16}$, dwułomna, dwugonatka; -мóрхій бáрхать, *m.* aksamit mieniony; -мóрхъ, *m.* (†), aksamit mieniony; -нóчіе, -нóчный, v. Двусúліе, Двусúльный; -мýжка, -и, *f. Bot.* (*disandra*), natworzyca; -мысленный, -мысліе, v. Двусмысленный, Двусмысленность; -надесáтица, -ы, *f.* liczba dwanaście składająca, dwunastka, anoctoлов двоенадесятица; dwanaście apostołów.

Двоéніе, -я, *n.* 1. dwojenie, rozdwajanie; 2. kręcenie nici we dwoje; 3. pędzenie, przepalanie wódki, dystyllacya; v. Перегóнка (*Chem.*).

Двоéный, -ая, -ое, *part. p.* 1. dwunitny, dwunitkowy, dwudrótowy; 2. dystyllowany dwa razy.

Двое-рóгъ, v. Двурóгникъ; -ручный, v. Двуручный; -сúліе, -сúльный, v. Двусúліе, Двусúльный; -служка, -и, *f. Bot.* (*dilatres*), dylatrys; -тёсный гвоздь, v. Двоетёсъ; -тёсъ, -а, *m.* gwóźdź, bratnal & bretnal, którym przybijają się dwie deski, jedna na drugą położone; -тóчіе, -я, *n. Gramm.* (:) dwukropek, (znak pisania).

Двóи, *gen.*, двоúхъ, *num.* dwoje, dwie, dwa, para (czego); двóи часóвъ, dwa zegarki; двóи нóжницы, dwie nożyce, nożyczki; двóи сани, para sani; двóи сапогú, двóи башмакú, dwie pary bótów, dwie pary trzewików; *it.* v. Двóе.

Двóйка, -и, *f.* 1. para; ѣхать, ѣздить двóйкою, jechać, jeździć parą koni; 2. dwójka [w kartach]; червóнная двóйка, czerwienna dwójka; *Mar.* szalupa o dwóch wiosłach, dwuwiosłowa szalupa.

Двойльный, -ая, -ое, *adj.* do dystyllowania służący; двойльный кубъ, alembik.

Двойльщикъ, -а, *m.* dystyllator, destylator.

Двóйни, -ей, *s. c.* bliźnięta, dwojacy, bliźniacy dwaj.

Двой-никъ, -а, *m.* 1. nić lub przędza podwójnie kręcona, podwójna nić; 2. druga takaż osoba jak ja; -никóвый, -ая, -ое, *adj.* z nici lub przędzy podwójnie kręcony, dwunitny, dwunitkowy, dwudrótowy; -ничúть, -чекъ, *s. c. pl. dim.* bliźniątka; -ничникъ, -а, *m.* bliźniak, jeden z bliźniąt; -ничный, -ая, -ое, *adj.* bliźnięcy, do bliźniąt należący; -нйшникъ, v. Двойничникъ; -нозýбъ, -а, *m. Bot.* (*didymodon*), dwuząb; -нóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* podwójny, dubeltowy; dwunitny, dwudrótowy; двойнúя двéри, drzwi podwójne.

Двойня, -и, *f.* 1. para z dwóch rzeczy jednorodnych; 2. v. Двойни.

Двóйственно, *adv.* podwójnie.

Двóйственность, -и, *f.* podwójność, dwoistość.

Двóйственный, -ая, -ое, *adj.* podwójny, dwoisty; двóйственное числó, *Gramm.* (*Dualis*), liczba podwójna.

Двойтель, -я, *m.* dystyllator, [destylator.

Двóить, *v. a.* 1. dwoić, rozdwajać, na dwie części dzielić; 2. dwoić, podwajać, drugie tyle pomnożyć; 3. podwójnie nić we dwoje skręcać (*np.* nici lub przędzę, powrozy); *it. impers.* у менá двóитъ въ глазáхъ, dwoi mi się w oczach; 4. po raz drugi orać, radlić, przeorywać; 5. *Chem.* двóить винó, przepalać wódkę, dystyllować, destylować; -ся, *a*) *v. r.* dwoić się, rozdwajać się, rozdzielać się na dwoje, na dwie części się dzielić; dwoić się, podwajać się; у пьянаго двóится въ глазáхъ, pijanemu wszystko w oczach się dwoi; *β*) *v. p.* być dwojonym, rozdwajanym, być dzielonym na dwie części; być skręcanym podwójnie nić we dwoje; być przepalanym, dystyllowanym.

Двóица, -ы, *f. Eccl. sl.* para, dwie sztuki czego.

Двóйчатка, -и, *f.* 1. para czego (*np.* orzechów, śliwek); 2. para (*np.* guzików od koszuli).

Двóйчатый, -ая, -ое, *adj.* składający parę, podwójny.

Дворецкій, -аго, *s. m.* 1. †marszałek dworu, dwornik; дворéцкій съ пýтемъ, (†), marszałek dworu dawnych Carów; 2. ochmistrz.

Дворéцъ, -рцá, *m.* zamek, pałac.

Дворúкъ, -а, *m. dim.* dworek.

Дворúще, -а, *m.* 1. *augm.* dworzysko, wielki dwór; 2. podwórze, dziedziniec.

Дворникъ, -а, *m.* odźwierny, stróż. [odźwiernego.

Дворничиха, -и, *f.* żona stróża,

Дворной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* (*o psach*:) dworowy, dworski, domowy; дворнáя собáка, pies domowy, dworowy, pilnujący dworu, domu, kundel.

Двóрня, –и, *s. c.* dwór, ci co we dworze mieszkają, służący, dworzanie, dworscy, czeladź.

Дворня́га, –и, *f.* pies pilnujący dworu, kundel. [Дворня́га.

Дворя́шка, –и, *f. dim.* v.

Дворóвый, –ая, –ое, *adj.* dwórowy, dworski; domowy; дворóвые лю́ди, ludzie dworscy, czeladź; дворóвыя пти́цы, ptastwo domowe, drób'; дворóвый воево́да, (†), naczelny wódz, najgłówniejszy wódz całego wojska.

Дворскій, –ая, –ое *adj.* dworski, tyczący się dworu królewskiego.

Дворцóвый, –ая, –ое, *adj.* dworski, zamkowy; дворцóвая це́рковь, kościoł zamkowy.

Дворъ, –á, *m.* 1. Dwór, [*collect.* ci co we dworze mieszkają, Pan i co do niego należą, jego familia, słudzy, osobliwie wyżsi, dworzanie, *etc.*]; служи́ть при Дворѣ́, służyć przy dworze; 2. dwór, pałac, zamek; *it.* dom; budynek; 3. dwór, podwórze, dziedziniec; дровяно́й дворъ, podwórze na drzewo; skład drzewa; *it.* v. *sub*: Гости́ный, Постоя́лый, Кана́тный, Скотный, Моне́тный (дворъ) *etc.*; на дворѣ́, na dworze; уже́ день на дворѣ́, już dzień jak wół; онъ вы́шелъ на дворъ, (on) wyszedł na dwór; онъ со двора́ не выхо́дитъ, on z domu nie wychodzi; гнать кого́-либо со двора́, wygnać kogo z domu; ни кола ни двора́, §. v. *sub*: Ко́лъ; нѣтъ ни пя́ди дворъ нѣтъ съ ко́рнемъ вонъ, §. albo co, albo wcale nic.

Дворя́нинъ, –а, *m.* dworzanin, szlachcic; дворя́не, –нъ, *pl.* szlachta, (*collect.*), dworzanie.

Дворя́ниться, *v. r.* udawać szlachcica, pana.

Дворя́нка, –и, *f.* szlachcianka.

Дворя́нски, *adv.* po szlachecku.

Дворя́нскій, –ая, –ое, *adj.* szlachecki; дворя́нское собра́ніе, zgromadzenie szlacheckie; дворя́нское досто́инство, dostojeństwo szlacheckie, godność szlachecka, szlachectwo; дворя́нскій сынъ, syn szlachcica.

Дворя́нство, –а, *n.* szlachectwo, dostojeństwo, godność szlachcica; пожа́ловать дворя́нствомъ, nadać (komu) szlachectwo, uszlachcić, oszlachcić kogo, szlachcicem uczynić.

Дворя́нчикъ, –а, *m.* młody szlachcic.

Двоюро́дный, –ая, –ое, *adj.* stryjeczny, cioteczny; двоюро́дный бра́тъ, kuzyn, (brat nierodzony); brat stryjeczny, brat cioteczny; двоюро́дная сестра́, kuzynka, (siostra nierodzona); siostra stryjeczna, siostra cioteczna; двоюро́дные бра́тья и сёстры, stryjeczni *albo* cioteczni bracia i siostry.

Двоязы́чіе, –я, *n.* dwójjęzyczność, dwujęzyczność, nieszczérość, obłuda, chytrość.

Двоязы́чникъ, –а, *m.* dwujęzyczny, i dmucha i chucha, nieszczéry, fałszywy, chytry człowiek, obłudnik.

Двоязы́чница, –ы, *f.* dwujęzyczna, nieszczéra, fałszywa, chytra kobieta, obłudnica.

Двоязы́чничать, *v. n.* odmieniać się podług okoliczności, niestałym, nieszczérym, fałszywym, obłudnym być.

Двоязы́чность, –и, *f.* dwójjęzyczność, dwujęzyczność; v. Двоязы́чіе.

Двоязы́чный, –ая, –ое, *adj.* dwójjęzyczny, dwujęzyczny, nieszczéry, fałszywy, obłudny, odmieniający się podług okoliczności.

Двоя́кій, –ая, –ое, *adj.* 1. dwojaki; podwójny; v. Сугу́бый; 2. (dwuznaczny, dwuobrazny, *qu. v.*), dwuznaczny, dwuwykładny.

Двоя́ко, *adv.* dwojako; tak i tak.

Двоя́кость, –и, *f.* 1. dwojakość; 2. dwojakość, dwuwykładność, dwuznaczność, obostronność, obojętność.

Дву-бортный, –ая, –ое, *adj.* (*o szatach*:) z dwóma rzędami guzików; –бо́рхій, –ая, –ое, *adj.*, v. Двувершинный; –вершинный, –ая, –ое, *adj.* dwuwierzchołkowy, o dwóch wierzchołkach, dwuszczytny; –весе́льный, –ая, –ое, *adj.* dwuwiosłowy, o dwóch wiosłach; –вя́зная пота, *f. Mus.* dwuogonatka, (†dwułomna), szesnastka, szestnastka, nota w muzyce $^1/_{16}$; –гла́вый, –ая, –ое, *adj.* dwugłowy, dwójgłowy, dwójgłowiasty, o dwóch głowach, z dwiema głowami; dwuzgłowy, dwójgłowiasty, o dwóch głowach, z dwiema głowami; –гла́сный, –ая, –ое, *adj.* dwugłoskowy; двугла́сная, –ой, *s. f. abo* двугла́сная бу́ква, *Gramm.* (*diphtongus*), dwugłoska; –годи́чный, dwa lata trwający; *cfr.* dwuletni, dwuroczny; –годова́лый, –ая, –ое, *adj.* dwa lata mający, dwuletni, dwuroczny; –годово́й, (–ы́й), –а́я, –о́е, *adj.*, v. Двухгодова́лый; –го́рбый, –ая, –ое, *adj.* dwugarbowy, o dwóch garbach, mający dwa garby; *it.* v. *sub*: Верблю́дъ (двугорбый); –гривенникъ, –а, *m.*, –гри́венничекъ, –чка, *dim.*, –гри́венный, –аго, *s. m. Numis.* czterdziesci groszy, czterdziestówka; –гри́венный, –ая, –ое, *adj.* czterdzieści groszy lub dwadzieścia kopijek wartości; двугри́венный хлѣбъ, czterdziesciogroszowy chléb; –ры́бый, –ая, –ое, *Bot.* (*bilabiatus*), dwuwargowy, o dwóch wargach; –дне́вный, –ая, –ое, *adj.* dwudzienny; –дне́вье, –я, *n. Eccl. sl.* dwudnie, dwóch dni przeciąg; **Дву-дне́вный**, –ая, –ое, *adj.* dwudniowy, dwudzienny; –до́нный, –ая, –ое, *adj.* z podwójném dnem, podwójne dno mający; –ду́нный, v. Двоеду́вный; –желѣ́зникъ, –а, *m. Bot.* (*sigadenus*), dwojacznica; –зо́рка, –и, *f. H. n.* (*anableps*), śliz, śliżyk, smerel, (ryba); –зу́бецъ, –бца, *m. Bot.* (*bidens*), dwuząb; двузу́бецъ трилі́стный, трёхраздѣ́льный, (*bidens triparia*), dwuząb trójdzielny; двузу́бецъ кривоцвѣ́тный, (*bidens cernua*), dwuząb zwisły; –зу́бъ, –а, *m. H. n.* (*dido*n), jeżówka, (ryba); –зу́бый, –ая, –ое, *adj.* dwójzęby, dwuzęby, o dwóch zębach; –коне́чный, –ая, –ое, *adj.* dwukońcowy, dwukończaty, o dwóch końcach; –ко́нный, –ая, –ое, *adj.* dwukonny, parokonny; –копы́тный, –ая, –ое, *adj.* dwukopytny, o dwóch kopytach; v. Раздѣльнокопы́тный; –кра́тный, –ая, –ое, *adj.* dwukrotny, dwakrotny; –кры́лый, –ая, –ое, *adj.* dwuskrzydlasty, dwuskrzydły, dwuskrzydelny, o dwóch skrzydłach; двукры́лыя насѣко́мыя, (*pl. H. n.*) dwuskrydlaste owady; –лезве́йный, –ая, –ое, *adj.* obosieczny; –лепестко́вый, –ая, –ое, *adj.* dwulistkowy; –лепе́стникъ, –а, *m. Bot.* (*circaea*), czarnokwit, czarownik (ziele); –лепе́стный, v. Двулепестковый; –ли́стникъ, –а, *m.*, v. Младе́нчица; –ли́стный, –ая, –ое, *adj.* dwójlistny, dwulistny, dwulistkowy, o dwóch listach; –ли́чіе, –я, *n.*, –ли́чность, –и, *f.* obłuda, fałszywość, chytrość, nieszczérość; –ли́чный, –ая, –ое, *adj.* 1. dwuliczny, dwubarwny, dwumastny; 2. *(лицемѣ́рный), dwuliczny, fałszywy, nieszczéry, obłudny; –ли́чный человѣ́къ, obłudnik; –ли́шевый, v. Двулиственный (1); –лопа́стный, *Bot.*, v. Двудо́льный; –лѣ́тіе, –я, *n.* dwulecie, dwuletni przeciąg; –лѣ́тній, –яя, –ее, *adj.* dwuletni, dwa lata mający, dwuroczny; двулѣ́тній ребёнокъ, dwuletnie dziecię; –мо́чіе, –мо́чный, v. Двусо́ліе, Двусо́льный; –мужіе, –я, *n. Bot.* (*diandria*), klassa roślin dwupręcikowych; –мужный, –ая, –ое, *adj. Bot.* dwupręcikowy; двумужныя расте́нія, rośliny dwupręcikowe; –мужство, v. Двумужіе; –мѣстный, –ая, –ое, *adj.* 1. dwumiejscowy, o dwóch miejscach; двумѣ́стная каре́та, kareta o dwóch miejscach, na dwie osoby pojazd; 2. *Bot.*, v. Двугнѣ́здный; –мѣсячный, –ая, –ое, *adj.* dwumiesięczny, dwa miesiące trwający; v. Двухмѣ́сячный; **Дву-но́гій**, –ая, –ое, *adj.* dwunogi, dwunożny, dwójnożny, o dwóch nogach; двуногое живо́тное, dwunożne

зверя; **Дву-но́жный**, -ая, -ое, *adj.* dwunożny, dwójnożny, o dwóch nogach; **двуно́жный** стóликъ, dwunożny stolik, stolik o dwóch nogach; **-но́сый**, -ая, -ое, *adj.* (*o ogarach, o psach legawych*:) dwójnosy, cwejnosy; **-обра́зно**, *adv.* dwojako, dwuznacznie, obojętnie; **-обра́зность**, -и, *f.* dwukształtność; dwuznaczność, dwojakość; **-обра́зный**, -ая, -ое, *adj.* dwukształtny; dwojaki, dwuznaczny, dwuwykładny, obojętny; **-о́сный**, -ая, -ое, *adj.* o dwóch osiach; **-па́лубный**, -ая, -ое, *adj.* dwupokładowy, o dwóch pokładach, z dwóma pokładami; **двупалу́бное су́дно**, statek (z dwoma pokładami itp.) dwupokładowy, okręt dwupokładowy; **-па́лый**, -ая, -ое, *adj.* dwupalczasty, o dwóch palcach; **-плóдный**, -ая, -ое, *adj.* dwupłodny; **-полови́нчатый**, v. **Двудо́льный**; **-полость**, -и, *f.* (dwuznaczność), dwupłciowość, obopłciowość, hermafrodyzm; *Bot.* (*gynandria*), klassa roślin dwupłciowych lub obopłciowych; **-по́лый**, -ая, -ое, *adj.* 1. dwupłciowy, obopłciowy, obojéj płci, mający oboją płeć razem; *it.* **двупо́лый**, -аго, *s. m.* (hermafrodyt, *qu. v.*), dwupłciowiec, hermafrodyt, mieszaniec; 2. *Bot.* (dwuznaczny), dwupłciowy, obopłciowy, mający w kwiecie prąciki i słupki razem; **двупо́лые цвѣты**, kwiaty dwupłciowe lub obopłciowe; **двупо́лыя расте́нія**, (*hermaphroditae*), rośliny dwupłciowe lub obopłciowe; **-полѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* (*o drzewie na opał*:) dwuszczepowy; **-пудови́къ**, -а, *m.* (гиря въ два пуда), gwicht dwa pudy ważący; **-пудовóй**, (-ый), -ая, -óе, *adj.* dwupudowy, dwa pudy ważący; **-раздѣ́льный**, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwudzielny, widlasty, gałęzisty (*qu. v.*); **-ро́дный**, -ая, -ое, *adj.* (*o zwierzętach*:) mieszany, z dwóch różnych ras pochodzący; *it.* **двуро́дный**, -аго, *s. m.* mieszaniec, pomieszaniec; **-ру́кій**, -ая, -ое, *adj.* dwuręki; **-ру́чный**, -ая, -ое, *adj.* dwójrączkowy, o dwóch rączkach; **-сажéнный**, -ая, -ое, *adj.* dwusążny, dwusążniowy; **-свѣ́щие**, -я, *n.* & **-свѣ́щникъ**, -а, *m.* *Eccl. sl.* (дикирій), dwuświecznik, świecznik dwuramienny, którym biskup w greckim obrządku podczas mszy błogosławi; **-сло́жный**, -ая, -ое, *adj.* dwusyllabny, dwuzgłoskowy, o dwóch syllabach *czyli* zgłoskach; **-смы́сленно**, *adv.* dwuznacznie, obostronnie, dwojako, obojętnie; **-смы́сленность**, -и, *f.* dwuznaczność, dwuwykładność, obostronność, obojętność, dwojakość; **-смы́сленный**, -ая, -ое, *adj.* dwuznaczny, dwuwykładny, obostronny, obojętny, dwojaki; **Дву-спа́льность**, -спа́льный, v. **Двуспа́льность**, **Двуспа́льный**; **-со́тенный**, -со́тый, -ая, -ое, *adj.* dwóchsetny, dwieście w sobie mający *lub* zawierający; dwusetenna assygnacya; **-со́тый**, -ая, -ое, *num. ord.* dwusetny, dwóchsetny, po sto dziewięć dziesiąt dziewiątym następujący; **-спа́льный**, -ая, -ое, *adj.* do spania na dwie osoby; **двуспа́льная кровáть**, łóżko na dwie osoby; **-ство́льный**, -ая, -ое, *adj.* dwururny, dwójrurny, dwulufowy; **двуство́льное ружьё**, dubeltówka, dwururna lub dwójrurna fuzya; **-ство́рчатый**, -ая, -ое, *adj.* 1. (*o drzwiach*:) dwuskrzydlasty; **двуство́рчатая** дверь, drzwi dwuskrzydlaste, rozchodzące się; 2. *Bot.* dwułuszczynkowy; 3. *H. n.* dwuczaszkowy; **-стихíйный**, v. **Земново́дный**; **-стишие**, -я, *n.* dwuwiersze; **-сто́пный**, -ая, -ое, *adj.* dwustopny, dwumiarowy (*np.* wiersz); **-сторóнній**, -ая, -ее, *adj.* dwustronny, na dwie strony, obostronny; **-сторóнность**, -и, *f.* dwustronność, obostronność; **-стрóчный**, -ая, -ое, *adj.* dwurzędowy, dwurzędny; **-сѣ́меннолúстный**, v. **Двудо́льный**; **-сѣ́мянный**, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwusiemienny; **-тѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* *Geogr.* dwucienny, z dwóch stron cień rzucający; **-утрóбка**, -и, *f.* *H. n.* (*didelphis marsupialis*), dydelf sakwisty, dziecionos (?), torbonos, torebnik [zwierzę]; **-ушковый**, -ая, -ое, *adj.* dwuuszkowy, dwuuchy, dwójuchy, dwójuszny; **-фунтови́къ**, -á, *m.* gwicht (*или* waga) o dwóch funtach; **-фунтовóй**, (-ый), -ая, -óе, *adj.* dwufuntowy, dwóch funtów wagę mający.

Двух-вéрстный, -ая, -ое, *adj.* dwuwiorstowy; **-годúчный**, v. **Двухгодúчный**; **-голóсный**, -ая, -ое, *adj.* dwugłosowy; **-десятúнный**, -ая, -ое, *adj.* dwudziesięcinny; **-дéчный**, v. **Двупáлубный**; **-дюймовый**, -ая, -ое, *adj.* dwuclowy; **-колéсный**, -ая, -ое, *adj.* dwukolny, o dwóch kołach; **-колéнчатый**, -ая, -ое, *adj.* dwukolankowy; **-копéечный**, -ая, -ое, *adj.* dwukopijkowy, wartości dwóch kopijek; **-мáчтовый**, -ая, -ое, *adj.* dwumasztowy, o dwóch masztach; **двухмáчтовый корáбль**, okręt dwumasztowy; **-мéсячный**, -ая, -ое, *adj.* dwumiesięczny, dwa miesiące trwający; **-недéльный**, -ая,-ое,*adj.* dwuniedzielny, dwutygodniowy, dwa tygodnie trwający.

Двухóхлый, -ая, -ое, *adj.* dwuczuby, o dwóch czubach; **двухóхлый гóлубь**, gołąb' dwuczuby, o dwóch czubach.

Двух-пóлый, -ая, -ое, *adj.* dwupolny, o dwóch polach; **-полéнный**, v. **Двуполéнный**; **-тóчечная коровка**, v. *sub*: **Коро́вка**.

Двухъ-аршúнный, -ая, -ое, *adj.* dwuarszynowy, dwa arszyny wynoszący, na dwa arszyny długi lub szeroki; **-этáжный**, -ая, -ое, *adj.* dwupiętry, o dwóch piętrach; **двухъэтáжный домъ**, dom dwupiętry *или* o dwóch piętrach.

Дву-цвѣ́тность, -и, *f.* dwóbarwistość, dwófarbistość; **-цвѣ́тный**, -ая, -ое, *adj.* dwubarwny, dwóbarwisty, dwófarbisty, dwukolorowy; **-черéшный**, v. **Двуство́рчатый** (3); **-чле́нный**, -ая,-ое,*adj.* dwuczęściowy, (dwudzielny?), dwuwyrazowy; **двучле́нное количество**, v. **Бино́мія**; **-чле́нъ**, v. **Бино́мъ**; **-пéрстный**, -ая, -ое, *adj.* dwojakiéj sierści, mający dwojaką sierść; **-щúтка**, -и, *f.* *Bot.* (*biscutella*), tarczyk, pleszozotka; **-щéльный**, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwuszczelny; **-язы́чникъ**, **-язы́чный**, v. **Двоязы́чникъ**, **Двоязы́чный**.

Двѣ-надцатигрáнникъ, -а, *m.* *Geom.* dwunastościan; **-надцатимýжіе**, -я, *n.* *Bot.* (*dodecandria*), klassa roślin, w której kwiatki mają od 11 do 20 pręcików, klassa roślin dwunastopręcikowych; **-надцатимýжный**, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwunastopręcikowy; **классъ двѣнадцатимýжныхъ расте́ній**, v. **Двѣнадцатимýжіе**; **-надцатисторóннникъ**, -а, *m.* *Geom.* dwunastościan; **-нáдцатый**, -ая, -ое, *num. ord.* dwunasty; **-надцатипéрстная кúшка**, *f.* *Anat.* (*intestinum duodenum*), dwunastopalcowa kiszka, dwunastnica, kiszka dwunastocalówka; **-нáдцать**, -и, *num. card.* dwanaście. [dwieście.

Двѣсти, *num.* (dwie setki),

Дe, *partic. vul.* -ć, -że; on велѣлъ сказать тебѣ, что я де тебя не слушаю, он казал ci tak powiedzieć, że nie słucham cię; a ежели де не придёшь, то..., a jeśli-że nie przyjdziesz, to....

Дебéло, *adv.* tęgo, grubo; (*o literach*:) twardo; буквa ъ произноси́тся дебéло, a ь мягко, litera ъ wymawia się twardo, a (litera) ь miękko. [**Дебéлый**.

Дебелоплóтный, *Eccl. sl.*, v. **Дебéлость**, -и, *f.* tęgość, grubość, cielistość, mięsistość, ciałowistość, otyłość.

Дебéлый, -ая, -ое, *adj.* tęgi, gruby, otyły, cielisty, mięsisty, ciałowity.

Дебéльство, -а, *n.* *Eccl. sl.*, v. 1. **Дебелость**; 2. v. **Множество**.

Дебéлѣть, *v. n.* grubieć, tyć; v. **Толстѣть**.

Дéбристый, -ая, -ое, *adj.* lesisty; padolisty.

Дебрь, -и, *f.* debrza, padół, rozdół, parowa, wąwóz, jar (co ob.). [żebrówka.

Дебрянка, -и, *f.* *Bot.* (*blechnum*),

Дебютáнтка, –и, *f.* aktorka po raz pierwszy na scenę występująca.

Дебютáнтъ, –а, *m.* aktor po raz pierwszy na scenę występujący.

Дебютúровать, *v. a.* występować po raz pierwszy na scenie (*na teatrze*).

Дебютъ, –а, *m.* pierwsze wystąpienie aktora lub aktorki [na scenie, na teatrze].

Дéверь, –я, *m.*, **Деверéкъ**, –рька, *m. dim.* dziewierz, brat męża, szwagier.

Девесúлъ, –а, *m. Bot.* (*inula*), oman; **девесúлъ большóй**, (*inula Helenium*), helena, oman pospolity, dziewiosił, dziewięćsił; **девесúлъ бѣлый**, (*carlina vulgaris*, перховникъ, колючка), lepczyca, oset niski.

Девесúльный, –ая, –ое, *adj.* omanowy; **девесúльный корень**, omanowy korzeń.

Девúзъ, –а, *m.* godło, hasło.

Девтéръ, v. **Дéфтерь**.

Девя-ностó, *num.* dziewięćdziesiąt; **–постолѣтній**, –ая, –ее, *adj.* dziewięćdziesięciotletni, dziewięćdziesiąt lat mający; **–ностый**, –ая, –ое, *num. ord.* dziewięćdziesiąty; **–сúлъ**, v. **Девесúлъ**; **–сúльникъ**, v. **Девесúлъ** (большóй); **–терúкъ**, –а, *m.* miara zawierająca dziewięć czetwieryków; **–терицею**, *adv. Eccl. sl.* dziewięć razy, dziewięćkrotnie; **–терúкъ**, –а, *m. Bot.* (*ophioglossum*), nasięźrzał; v. **Ужевникъ** (*ophioglossum*); **–терный**, –ая, –óе, *adj.* dziewięć razy wzięty, dziewięćkrotny; **–тидесáтый**, –ая, –ое, *num. ord. Eccl. sl.* dziewięćdziesiąty; **–тúльникъ**, –а, *m.*, v. **Пúжма**; **–тинýжіе**, –я, *n. Bot.* (*enneandria*), klassa roślin dziewięciopręcikowych; **–тинýжный**, –ая, –ое, *adj. Bot.* dziewięciopręcikowy; klassy dziewięciopręcikowych; **–тинýжныхъ растéній**, v. **Девятинýжіе**; **–тинýжство**, v. **Девятинýжіе**; **–тúнный**, –ая, –ое, *adj.* dziewiątą częścią będący; **девятúнныя пóминки**, v. **Девятúны**; **–тúны**, –ъ, *pl. f.* dziewięciny, nabożny obchód pamięci zmarłego, dziewiątego dnia po zaszłéj śmierci; **–тисúлъ**, v. **Девесúлъ**; **–тисмéрть**, –и, *f.*, v. **Сорокоýтъ**.

Девя́тка, –и, *f.* dziewiątka (w kartach).

Девя́тый, –ая, –ое, *num. ord.* dziewiąty; въ **девя́томъ часу́**, między ósmą i dziewiątą [*sc.* godziną]; po ósméj [*sc.* godzinie]; **чéтверть девя́таго**, kwadrans na dziewiątę; **сегóдня девя́тое** (число́), dziś mamy dziewiątego; **девя́таго числа́**, dziewiątego; **девя́таго Мáя**, dziewiątego Maja; въ **девя́тыхъ** (въ-9-хъ), po dziewiąte. [Девятьнáдцатый.

Девя́тьнáдесять, *Eccl. sl.*, v. **Дéвять**, –и, *num. card.* dziewięć.

Дéвять-десять, –и, *num. Eccl. sl.* dziewięćdziesiąt; **–нáдесять**, –и, *num. Eccl. sl.* dziewiętnaście; **–нáдцатый**, –ая, –ое, *num. ord.* dziewiętnasty; **–нáдцать**, –и, *num. card.* dziewiętnaście; **–сóтъ**, *num. card.* dziewięćset.

Девятью, *adv.* dziewięć razy.

Дéготь, –тя, *m.* dziegieć.

Дегтя́рникъ, –а, *m.* dziegciarz.

Дегтя́рный, –ая, –ое, *adj.* dziegciowy.

Дегтя́рня, –и, *f.* dziegciarnia, gdzie dziegieć wypalają.

Дедикáція, –и, *f.* dedykacya, przypisanie, poświęcenie.

Дедýкція, –и, *f.* dedukcya.

Дежýрить, *v. n.* dyżurować, dyżur mieć.

Дежýрный, –ая, –ое, *adj.* dyżurny; **дежýрный офицéръ**, oficer dyżurny.

Дежýрство, –а, *n.* dyżurstwo.

Дезертúрованіе, –я, *n.* dezerterowanie, dezercya, zbiegowstwo, ucieczka z wojska.

Дезертúровать, *v. n.* dezerterować, zbiegnąć, umknąć, uciec z wojska.

Дезертúръ, –а, *m.* dezerter, zbieg. [ctwo.

Дейáмъ, –а, *m.* deizm, zbożni-

Дéистъ, –а, *m.* deista, zbożnik.

Дéисусъ, –а, *m.* obraz przedstawiający Zbawiciela pomiędzy Najśw. Panną Maryą i Janem Chrzcicielem. [dniowy.

Декáбрскій, –ая, –ое, *adj.* grudniowy.

Декáбрь, –я, *m.* grudzień, (ostatni miesiąc w roku).

Деканство, –а, *n.* dziekaństwo.

Деканъ, –а, *m.* dziekan.

Дека-тúровать, *v. a.* stąpić, stępować sukno; **–тúровка**, –и, *f.* stępowanie sukna.

Декель, –я, *m. Typogr.* dekiel, ramy w prassie drukarskiéj, w które się kładzie papier do druku.

Декéмврій, –я, *m. Eccl. sl.* grudzień.

Декламáторъ, –а, *m.* deklamator. [cya.

Деклама́ція, –и, *f.* deklama-

Деклами́рованіе, –я, *n.* deklamowanie. [mować.

Деклами́ровать, *v. a.* deklamować.

Декларáція, –и, *f.* deklaracya, zadeklarowanie, oświadczenie.

Деклинáторъ, –а, *m. Phys.* deklinator.

Декóктъ, –а, *m.* dekokt, odwar, nawara; v. **Отвáръ**.

Декорáторъ, –а, *m.* dekorator, robiący dekoracye teatralne.

Декорáціонный, –ая, –ое, *adj.* dekoracyjny.

Декорáція, –и, *f.* dekoracya (teatralna), ozdoba. [okręcie.

Декъ, –а, *m. Mar.* pokład na

Дéлва, –ы, *f. Eccl. sl.* beczka.

Делводéля, –и, *m. Eccl. sl.* bednarz.

Деликáтность, –и, *f.* delikatność. [likatny.

Деликáтный, –ая, –ое, *adj.* de-

Дéльва, **Дéльводéля**, v. **Дéлва**, **Делводéля**.

Дельфúнъ, –а, *m.* 1. *H. n.* (*delphinus*), delfin, świnia morska; **дельфúнъ-косáтка**, плоскоголóвый дельфúнъ, (*delphinus orca*), beczka, ryba morska; *it.* v. **Мангакъ**; 2. *Artill.* **дельфúны**, *pl.* delfiny u armaty, antaby, uszy u armaty.

Демагогúческій, **Демагóгскій**, –ая, –ое, *adj.* demagogiczny, gminowładny.

Демагóгъ, –а, *m.* demagog, herszt ludu, wódz, naczelnik pospólstwa, gminowładzca.

Демаркаціóнный, –ая, –ое, *adj.* demarkacyjny; **демаркаціóнная лúнія**, чертá, linia demarkacyjna.

Демаркáція, –и, *f.* demarkacya, odgraniczenie.

Дéмественникъ, –а, *m. Eccl. sl.* kościelny śpiewak. [ny.

Дéмество, –а, *n.* śpiew kościel-

Демократúческій, –ая, –ое, *adj.* demokratyczny, gminowładny; **–чески**, *adv.* demokratycznie. [cya, gminowładztwo.

Демократія, –и, *f.* demokra-

Демократъ, –а, *m.* demokrat, gminowładzca.

Демоноговѣ́ніе, –я, *n. Eccl. sl.* czczenie demonów, djabłów; bałwochwalstwo; v. **Идолопоклóнство**.

Демономáнія, –и, *f.* demonomania, szalone czczenie demonów, djabłów, szaleństwo djabelskie, bałwanoszaleństwo.

Демоночтéцъ, –ца, *m. Eccl. sl.* czciciel demonów, djabłów, bałwochwalca; v. **Идолопоклóнникъ**.

Дéмонскій, –ая, –ое, *adj.* demoński, djabelski, czartowski, szatański.

Дéмонъ, –а, *m.* demon, djabeł, czart, szatan, bies.

Деньгáнка, –и, *f. Bot.* (*solanum melongena*), słodkogorz.

Дендрúтный, –ая, –ое, *adj. Miner.* dendrytyczny.

Дендрúтъ, –а, *m. Miner.* dendryt, piętno drzew lub ziół i roślin na kamieniach.

Дендролúтъ, –а, *m.* dendrolit, drzewo skamieniałe.

Дéнежка, –и, *f. dim.* pieniążek.

Дéнежки, **–жекъ**, *pl. f. dim.* pieniądze, pieniążki.

Дéнежникъ, –а, *m.* 1. *Bot.* (*lysimachia nummularia*), pieniężnik, pieniążek (ziele), gęsi polej, spiwrzód, uspiwrzód, stowrzód, wężownik; 2. mincarz, myncarz, który pieniądze bije [или kuje]; 3. pieniężnik, wekslarz & wexlarz, bankier, miennik; 4. (сума или карманная книжка съ деньгами), sakiewka, pugilares z pieniędzmi.

Дéнежный, –ая, –ое, *adj.* pieniążkowy; pieniężny; **дéнеж-**

ная плáта, zapiata pieniężna; дéнежная свѣча́, pieniężna [или popieniężna, za jeden pieniądz] świeca; дéнежный мѣшóкъ, kamelek, mieszek, worek pieniężny, na pieniądze; онъ дéженъ, on jest pieniężny, w pieniądze bogaty, ma dużo pieniędzy.

Денёкъ, –нька́, **Денёчекъ**, –чка, *m. dim.* (dzień), dzionek, dzioneczek; v. **День**.

Дéнникъ, –а, *m.*, v. **Парнáсскa** (болóтная).

Денни́ца, –ы, *f.* 1. zorza poranna; 2. jutrzenka.

Денно, *adv.* w dzień.

Денноно́щно, *adv.* (дéнно и нóщно, dniem i nocą, w dzień i w nocy; dniem i nocą.

Деннóй, (–ня́й), –ая, –óе, *adj.* dzienny, we dnie [nie w nocy] się dziejący, dzień jeden trwający; dniowy. [talit.

Денталúтъ, –а, *m. Miner.* den-

День, *gen.* дня, *m.* dzień [*gen.* dnia]; рабóчій день, dzień roboczy; *it.* v. **Бóдничный**, **Прáздничный**, **Цáрскій**, **Пересорóчный**, **Отсорóчный** (день); чёрный день, dzień nieszczęśliwy, zła godzina, zły czas; §. берéчь дéнежку на чёрный день, chować pieniądze na nieszczęśliwy dzień [или na złą godzinę, na zły czas]; *it.* v. *sub*: **Берéчь**, **Другъ** (§.); день рождéнія, dzień narodzenia, urodziny; вели́кій день, (†), niedziela wielkanocna; дни нéба, *Eccl. sl.* wieczność, szczęśliwość wieczna, zbawienie; день ото дня, dzień za dzień, ode dnia do dnia; со дня на день, z dnia na dzień, ode dnia do dnia, dzień za dzień; изъ дня въ день, dzień w dzień, dzień po dzień, dzień na dzień, co dzień, codziennie; до бѣла дня, do białego dnia [*np.* spać]; рóвно ze dniem, równo ze świtem [*np.* w podróż wyjechać]; средѣ бѣла дня, (w)śród białego dnia; дéнь денскóй, caluteńki [или całuczki] dzień, cały Boży dzień; уже́ день на дворѣ́, już dobrze na dzień, już dzień jak wół, już nierano, już słońce wysoko; и дня нéтъ, чтобы онъ не приходи́лъ ко мнѣ, nie masz dnia, żeby do mnie, nie przychodził; он и мнie со дней [или codziennie] bywa. [niążek.

Дéньга, –и, *f.* dzięga, pie-

Дéньги, –негъ, *pl. f.* pieniądze; мéлкія дéньги, drobne pieniądze, moneta zdawkowa; серебрéнныя, золотáя дéньги, pieniądze srebrne, złote; бумáжныя дéньги, pieniądze papierowe; дéньга на вóдку, pieniądze na wódkę [или na piwo]; быть при дéньгахъ, być przy pieniądzach [или być przy groszu], mieć pieniądze.

Деньжóнки, –нокъ, *pl. f.* pieniążki, pieniądze.

День-и-ночь, *Bot.* (*parietaria officinalis*, pacтение), dzień i noc; śklenicznik; pomurne ziele; pościenne ziele.

Деньщи́къ, –а, *m.* hurt, hurty, miejsce w którém zamykają bydło na dzień.

Деньщи́къ, –а, *m.* służący wojskowy, oficerski, ordynans.

Департáментскій, –ая, –ое, *adj.* departamencki. [ment.

Департáментъ, –а, *m.* departa-

Депéша, –и, *f.* depesza, doniesienie, odezwa dyplomatyczna; телегрáфическая депéша, depesza telegraficzna.

Депо́, *s. n. indecl.* depo, skład, dopozyt, miejsce składu, zakład; депо́ картъ, depo map krajowych.

Депозúтка, –и, *f.* kartka, bilet depozytowy.

Депозúтный, –ая, –ое, *adj.* depozytowy; депозúтный бúлетъ, bilet depozytowy.

Депутáтскій, –ая, –ое, *adj.* deputacki; депутáтское собрáніе, zgromadzenie deputowanych.

Депутáтъ, –а, *m.* deputat, deputowany; reprezentant; poseł na sejm.

Депутáція, –и, *f.* deputacya, wysłanie, posłanie kogo; deputacya, osoby wysłane.

Дерба́, –ы́, *f.* nowe pastwisko, grunt po raz pierwszy odrobiony; v. **Новина́** (1).

Дербéнникъ, –а, *m. Bot.* (*lythrum*), krwawnica; v. **Плакýнъ** (*Bot.*). [**Новина́** (1).

Дербúна, –ы́, *f.*, v. **Дерба́** &

Дербúничекъ, –чка́, *m. H. n.* (*falco vespertinus*), kobusek, gatunek sokoła; *cfr.* drzewczyk.

Дербованіе, –я, *n.* skopywanie darń. [darnie.

Дербовáть, *v. a.* skopywać

Дéрвишъ, –а, *m.* derwisz, zakonnik Turecki.

Дéрганіе, –я, *n.* targanie, rwanie, wyrywanie.

Дéргать, *v. a. impf.* ciągnąć, targać, szarpać, rwać, wyrywać; дéргать за колоко́льчикъ, ciągnąć za dzwonek; дéргать зýбы, rwać, wyrywać zęby; *impers.* его́ дéргаетъ, kurczy go, ma kurcz, kurczenie; **-ся**, *v. p.* być targanym, szarpanym, rwanym.

Дергáчъ, –а, *m. H. n.* (*rallus crex*), derkacz, chróściel, chruściel, chruścielec.

Дéргивать, *v. a. frequ.* potargiwać, pociągać, *etc.*, v. **Дéргать**.

Дергóта, –ы, *f. Med.* (*spasmus*), kurcz, spasm & spazm, cięgoty.

Деревéй, –я, *m.*, v. **Тысячелúстникъ**. [*adv.* po wiejsku.

Деревéнски, по деревéнски,

Деревéнскій, –ая, –ое, *adj.* wiejski; деревéнскіе обы́чаи, obyczaje wiejskie; деревéнскій жи́тель, mieszkaniec wiejski, wieśniak.

Деревéнщина, –ы, *s. c.* wieśniak, chłopisko, prostak, nieokrzesaniec, grubian.

Деревéнька, –и, *f. dim.* wioska, wioseczka.

Деревúшка, –и, *f.* wioszczyna, biedna wioska, lichota.

Дерéвня, –и, *f.* wieś, (włość); жить въ дерéвнѣ, żyć na wsi.

Дéрево, –а, *n.* [*pl.* дерева́, –ъ & дерéвья, –ьевъ], drzewo, (*pl.* drzewa); чёрное, эбéновое дéрево, *Bot.* (*dyospyros ebenum*), hebanowe drzewo; золотóе, Родóсское дéрево, v. **Златосóлъ**; дóнное сла́дкое дéрево, v. **Карка́съ**; *it.* v. **Каштáновое**, **Бóжье**, **Святóе** (дéрево), *etc.*; §. отъ дерéвъ лѣса не видать, od (samych) drzew lasu nie widzieć; *дéрево дéревомъ, (= нечувствителенъ, тупъ и непонятливъ), nieczuły, tępy i niepojętny [или niepojętliwy], drwal, pień, grundychwał, grundal, nieokrzesaniec, basałyk, bałwan, olszowy Marcin.

Деревýшка, –и, *f.* wioseczka.

Деревцó, –á, *n. dim.* drzewko; морскóе деревцó, *Bot.* (*gorgonia reseda*), zwierzokrzew.

Деревщи́къ, –а, *m.* wyrzynający co z drzewa, *np.* kopyciarz.

Деревя́га, –и, *f.* dzwonek drewniany, który krowom na szyję przywięzują.

Деревя́нникъ, –а, *m.* czerw' drzewowy, drzewotocz, robak który drzewa toczy. [drewiasty.

Деревя́нистый, –ая, –ое, *adj.*

Деревя́ный, –ая, –ое, *adj.* drzewniany, drzewiany, drewniany; деревя́нный домъ, dom drewniany; деревя́нный мостъ, most drewniany; деревя́нное мáсло, oliwa; *fig.* деревя́нная головá, *tępa głowa, człowiek tępy, głupi, nieokrzesany.

Деревинѣніе, –я, *n.* drętwienie.

Деревинѣть, *v. n.* drętwieć, drzewnieć, w drzewo się obracać; *drętwieć.

Деревя́шка, –и, *f.* 1. noga drewniana; 2. forma drewniana guzikowa.

Дереза́, –ы, *f. Bot.* (*caragana frutescens*), drzewo grochowe; v. **Горóховникъ** (*Bot.*).

Дéреновый, –ая, –ое, *adj.* dereniowy, od derenia.

Дéренъ, –рна, *m. Bot.* (*cornus*), dereń; świdwa.

Держáва, –ы, *f.* państwo, mocarstwo, władza, potencya; Европéйскія держáвы, państwa, mocarstwa Europejskie; царская держáва, jabłko królewskie.

Державновóдренный, –ая,–ое, *adj. Eccl. sl.* mądrze panujący.

Держáвный, –ая, –ое, *adj.* 1. panujący, władnący; 2. *Eccl. sl.* dzierzawny, mocny, potężny, wszechwładny.

Держáвство, –а, *n.*, Держа-

ствованіе, -я, *n.* panowanie, władanie. [panować, władać.

Держáвствовать, *v. n. Eccl. sl.*

Держáлень, -льня, *m.* balustrada, balasy, poręcze, ogrodzenie. [nek, rękojeść.

Держáлка, -и, *f.* dzierżak, trzo-

Держáло, -а, *n.* 1. v. **Держáлка**; 2. jabłko królewskie.

Держáльцы, -лецъ, *pl. f. Typogr.* (*visorium, tenaculum*), trzymadło [w drukarni, w którém manuskrypt]. [dzierżenie.

Держáніе, -я, *n.* trzymanie,

Держáнный & Держáный, -ая, -ое, *part. p.* trzymany; *it.* używany, nie nowy; медвѣдь, держáнный дóлго на цѣпи, сорвáлся, niedźwiedź, trzymany długo na łańcuchu, zerwał się; держáная посýда, naczynia używane; держáное плáтье, suknia używana, noszona. [dzierżyciel.

Держáтель, -я, *m.* trzymacz,

Держáть, *v. a.* dzierżeć, trzymać, mieć w ręku, nie puścić, nie upuszczać; *mieć, trzymać, chować, utrzymywać; dotrzymywać, zatrzymywać, zatrzymać; wstrzymywać, wstrzymać, przetrzymywać, przetrzymać; przechowywać, przechować; wydawać, wydać, tracić; trzymać, przytrzymać; utrzymywać, utrzymać; держáть язы́къ за зубáми, trzymać język za zębami; держáть постъ, zachowywać post; держáть въ осадѣ, trzymać w oblężeniu; держáть подъ замкóмъ, trzymać pod zamkiem, w zamknięciu; держáть кого-либо въ рукáхъ, v. *sub*: Рука; держáть что на умѣ, na myśli, utrzymywać co w tajemnicy; держáть прямо, вправо, влѣво, trzymać się prosto, w prawo, w lewo; держáть чью сторóну, trzymać czyją stronę; **-ся**, *a) v. r.* trzymać się; - за что, - за kogo-lubo, trzymać się czego; pokładać w kim ufność; *it.* stosować się do czego; держáться чего-либо мнѣнія, trzymać się czyjego zdania; держáться чьей-либо сторóны, trzymać się czyjéj strony; держáться дáннаго слóва, trzymać się danego słowa; держáться чарочки, lubić kieliszek, pić; *β) v. p.* być trzymanym; zachowywać się; *it.* wydawać się.

Держúвать, *v. a. frequ.*, v. **Держáть**.

Держúдерево, -а, *n. Bot.* (*paliurus aculeatus*), paliur, gatunek szakłaku.

Держúладья, -ú, *f. H. n.* (*remora*, ryba), trzymonaw, trzymonawek, (ryba).

Держка, -и, *f.* 1. gołębnik, gołębieniec, gołębiniec; 2. (стая голубéй), stado gołębi.

Держáніе, -я, *n.* ośmielanie się, ośmielenie się, odważanie się, odważenie się.

Держáть, Держнýть, *v. n.* ośmielać się, ośmielić się, odważać się, odważyć się.

Держкій, -ая, -ое, *adj.* śmiały, odważny; zuchwały; impertynentny; онъ дéрзокъ нá руку, bijak, rębacz, warchoł, zawadyak, zuchwalec, junak, czerkas, zuch, śmiałek; онъ дéрзокъ на язы́къ, brzechajło, szczekacz, gębacz, fanfaron, junak, zuchwalec; онъ дéрзокъ на слóва, zuchwalec, zuchwały w mowie.

Дерзновéніе, -я, *n.* odwaga, śmiałość, zuchwalstwo; съ дерзновéніемъ, z odwagą, odważnie, śmiało, zuchwale.

Дерзновéнность, -и, *f.*, v. **Дерзновéніе**.

Дерзновéнный, -ая, -ое, *adj.* śmiały, odważny; zuchwały; дерзновéнное предпріятіе, śmiałe przedsięwzięcie.

Дерзнýть, *v. a. semelf.* ośmielić się, odważyć się; v. **Дерзáть**.

Дéрзостникъ, v. **Наглéцъ**.

Дéрзостно, *adv.* zuchwale.

Дéрзостный, v. **Дéркій**.

Дéрзость, -и, *f.* śmiałość, zuchwałość, zuchwalstwo, impertynencya.

Дермó, -á, *n.* łajno, gówno, brud, gnój; чёртово дермó, v. **Волóчка** (1).

Дернопрúтъ, -á, *m.* prywetnik, złotnik; v. **Нуждáрь**.

Дернéніе, -я, *n.* darniowanie.

Дернúна, -ы, *f.* darnina.

Дернúстый, -ая, -ое, *adj.* darnisty. [niną okrywać.

Дернúть, *v. a.* darniować, dar-

Дернóвый, -ая, -ое, *adj.* darniowy, darnowy; дернóвая скамья, ława, ławka darniowa, z darnin.

Дернокладчúкъ, -а, *m.* darniarz, układacz darniny.

Дёрнуть, *v. a. semelf.* pociągnąć, targnąć, szarpnąć; v. **Дёргать**; дёрнуть за колокóльчикъ, pociągnąć za dzwonek.

Дернúна, -а, *m.* darń, darnina.

Дерýнъ, -а, *m. pop.* gorzkie, ostre, gryzące rzeczy [*np.* chrzan, pieprz i t. d.]; ýксусъ дерýнъ, ocet ostry; пéрецъ дерýнъ, pieprz ostry, gryzący; табáкъ дерýнъ, tytuń gryzący, tęgi.

Дерюга, -и, *f.*, **Дерюжина**, -ы, *f.* parć, part, pakłak, gruba tkanina; śto сукнó дерюга дерюгою, to sukno (suknisko) bardzo grube. [ciany, pakłakowy.

Дерюжный, -ая, -ое, *adj.* par-

Дерябa, -ы, *f. H. n.* (*corvus graculus*, ptica), soja, sójka (ptak); v. **Сóя**.

Дерябка, -и, *f. Bot.* (*momordica*), balsamowe jabłko, balsamka, żydowskie jagody; *it.* v. **Подмарéнникъ** (óstry).

Десáнтный, -ая, -ое, *adj.* do wylądowania, do zsadzenia z okrętów przeznaczony; десáнтныя войска, wojsko do wylądowania przeznaczone.

Десáнтъ, -а, *m.* wylądowanie, wysadzenie, zsadzenie (z okrętów).

Десéртный, -ая, -ое, *adj.* desserowy, wetowy.

Десéртъ, -а, *m.* desser, desert, wety.

Десна́, -ы́, *f.*, **Дёсны**, -сенъ, *pl. Anat.* (*gingiva*), dziąsła.

Десница, -ы, *f. Eccl. sl.* (prawa ręka), prawica, ręka prawa.

Десничный, -ая, -ое, *adj.* prawiczny, od prawicy, na prawéj ręce będący, prawy.

Десный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* na prawéj stronie będący, prawy; **десна́я**, -óй, *s. f.* prawa, prawica, prawa ręka.

Деспотúзмъ, -а, *m.* despotyzm, despotyczne panowanie, samodzierstwo.

Деспотúческій, -ая, -ое, *adj.* despotyczny, samodzierczy, samowładny.

Деспóтство, -а, *n.* despotyczność, absolutność, samodzierstwo.

Деспóтствовать, *v. n.* despotycznie rządzić, panować.

Деспóтъ, -а, *m.* despota, despot, samodzierca, samowładzca, jedynowładzca. [wy.

Дестевúй, -ая, -ое, *adj.* libro-

Дéсть, -и, *f.*, **Дéстка, Дéсточка**, -и, *f. dim.* libra, liberka papieru.

Десятерúкъ, -á, *m.* 1. ciężar, gwicht dziesięciofuntowy; 2. wór (*np.* kaszy, owsa, żyta *etc.*) z dziesięciu czetweryków złożony.

Десятерúцею, *adv. Eccl. sl.* w dziesięć razy, dziesięć kroć.

Десятерúчно, *adv.* dziesięciorako, dziesięć razy.

Десятерúчный, -ая, -ое, *adj.* dziesięcioraki, dziesięciory, dziesięciokrotny, dziesięćkrotny, dziesiętny.

Десятернóй, -(ы́й), -áя, -óе, *adj.* dziesiątny, dziesiętny, dziesiątkowy, dziesięć mający.

Дéсятеро, -ыхъ, *num.* dziesięć, dziesięcioro.

Десятидне́вный, -ая, -ое, *adj.* dziesięciodniowy.

Десятúжды, *num. Eccl. sl.* (въ десять разъ), dziesięć razy.

Десятижúльный, -ая, -ое, *adj. Bot.* dziesięciosłupkowy.

Десятилепéстный, -ая, -ое, *adj. Bot.* dziesięciolistny.

†**Десятúльникъ**, v. **Десятúнникъ** (1).

Десятилéтіе, -я, *n.* (*decennium*), dziesięciolecie, przeciąg lat dziesięciu.

Десятилéтній, -яя, -ее, *adj.* dziesięcioletni, dziesięć lat mający albo trwający; десятилéтняя слýжба, dziesięcioletnia służba; десятилéтній сынъ, dziesięcioletni syn.

Десятинýжіе, -я, *n. Bot.* (*de-*

candria), klassa roślin dziesięciopręcikowych.

Десятимужный, -ая, -ое, *adj. Bot.* dziesięciopręcikowy; **десятимужныя растенія**, rośliny dziesięciopręcikowe.

Десятиміесячный, -ая, -ое, *adj.* dziesięciomiesięczny, dziesięciomiesięczne.

Десятина, -ы, *f.* 1. (десятая часть чего-нибо), dziesięcina, dziesiąta część czegokolwiek; 2. **десятина**, sztuka ziemi, mająca sążni kwadratowych 2400 *czyli* wzdłuż 80, a wszerz 30 sążni; 3. dziesięcina, część dziesiąta pożytków ziemi, którą jako opłatę oddają.

Десятинникъ, -а, *m.* 1. † (десятильникъ), dziesięcinnik, który dziesięcinę odbiera; *cfr.* wytycznik; 2. (*Bot.*), v. **Пижма**.

Десятинный, -ая, -ое, *adj.* dziesięcinny; **десятинная церковь**, cerkiew dziesięcinna, wystawiona w Kijowie od ś. Włodzimierza, tak rzeczona od dziesięcin z wszystkiéj (z całéj) Rusi oddawanych.

Десятиугольникъ, -а, *m.* (*decangulus*), dziesięciokąt, figura dziesięciokątna.

Десятицею, *adv. Eccl. sł.* dziesięć razy, dziesięćkrotnie, dziesięciokrotnie.

Десятичный, -ая, -ое, *adj.* dziesiątny, dziesiętny, dziesiątkowy, decymalny; **десятичныя дроби**, ułomki dziesiątne.

Десятка, -и, *f.* 1. (*w kartach:*) dziesiątka, kralka; 2. *Mar.* (шлюпка о десяти веслахъ), szalupa dziesięciowiosłowa lub o dziesięcin wiosłach.

Десятникъ, -а, *m.* dziesiątnik.

Десятной, -аго, *s. m.*, v. **Десятникъ**.

Десятня, -и, *f.* dziesiątek.

Десятованіе, -я, *n. Eccl. sł.* płacenie dziesięciny.

Десятое, -аго, *s. n.* dziesiąta część czego.

Десятокъ, -тка, *m.* dziesiątek.

Десятослóвіе, -я, *n.* dziesięć przykazań Boskich, dziesięcioro przykazania Bożego, dekalog.

Десятострýнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sł.* dziesięciostrunny, o dziesięciu strunach.

Десятскій, -аго, *s. m.* 1. stróż miejski z dziesiątego domu; *cfr.* ceklarz; 2. we wsi pomocnik sołtysa; 3. (†), dozórca, któremu w dozór dziesięć domów oddano.

Десятство, -а, *n.* dawanie dziesiątéj części, dziesięcina.

Десятый, -ая, -ое, *num.* dziesiąty; **въ десятомъ часу**, po dziewiątéj (*sc.* godzinie); między dziewiątą i dziesiątą (*sc.* godziną); **въ началѣ десятаго часа**, krótko po dziewiątéj (*sc.* godzinie); **въ исходѣ десятаго часа**, krótko przed dziesiątą (*sc.* godziną); **десятаго числа**, dziesiątego; **въ десятыхъ (въ-10-хъ)**, po dziesiąte.

Десять, -и, *num. card.* dziesięć.

Десятью, *adv.* dziesięć razy.

Дефéктный, -ая, -ое, *adj.* defektowy, niezupełny, niecały, brakujący; **дефéктные листы**, arkusze defektowe lub brakujące.

Дефéктъ, -а, *m.* defekt, brak, niezupełność; książka w któréj brakuje arkuszy; arkusze defektowe, od druku pozostałe i nie mogące sformować całego exemplarza; *Mar.* stan okrętu przy jego powrocie.

Дефилéя, -и, *f.* wąwóz, wązki przechód, pas, przesmyk, cieśnina; v. **Тѣснина**.

Дефилированіе, -я, *n.* defilowanie. [wać.

Дефилировать, *v. a.* defilo-

†**Дéфтерь**, -я, *m.* dyplom, patent.

Дехтярка, -и, *f.*, v. **Онéгъ** (пятнистый). [taniutki.

Дешёвенькій, -ая, -ое, *adj.*

Дешовёнько, *adv.* taniutko.

Дешевизна, -ы, *f. pop.*, **Дешевизнь**, -и, *f.* taniość.

Дешевúть, *v. a.* dawać tanio, dawać za niską cenę.

Дешéвле, *compar. adv.* taniéj, niżéj od; **дешéвле всего**, najtaniéj.

Дешево, *adv.* tanio.

Дешёвый, -ая, -ое, *adj.* tani, nizki, nie drogi.

Дешевѣть, *v. n.* tanieć.

Деянúкъ, -а, *m. Bot.* (*mesembryanthemum*), wiódknik, południk; **деянúкъ кристалловúдный**, xpycтáльный, (*mesembryanthemum crystallinum*), mrdz.

Джигда, v. **Маслина** (дикая).

Джинъ, -а, *m.* (можжевеловая водка) wódka jałowcowa, borowiczka.

Дивáла, -ы, *f.*, **Дивáло**, -а, *n.* (*scleranthus*), czerwiec (roślina).

Дивáнная, -ой, *s. f.* pokój bawialny. [вáнъ.

Диванчикъ, -а, *m. dim.*, v. **Диванъ**, -а, *m.* 1. sofa, kanapa; 2. dywan, rada państwa Tureckiego.

Дивéрсія, -и, *f.* 1. dywersya; odwrócenie uwagi; oderwanie od jednego punktu; *Milit.* dywersya; 2. (развлеченіе непріятельскихъ силъ), osłabienie sił nieprzyjacielskich, nieprzyjaciół; *it.* rozerwanie, rozrywka.

Дивертиссемéнтъ, -а, *m. Theat.* tańce i śpiew w operze, mały balet.

Дивидéндъ, -а, *m.* dywidenda, część procentu przypadająca na każdego akcyonaryusza.

Дивизіóнный, -ая, -ое, *adj.* dywizyjny; **дивизіóнный генерáлъ**, generał dywizyi lub dywizyjny.

Дивизіóнъ, -а, *m. Milit.* dywizion, dwa eskadrony lub szwadrony [w kawaleryi].

Дивизія, -и, *f. Milit.* dywizya, (część wojska, składająca się z kilka brygad).

Дивúть, *v. a.* dziwić, zadziwiać, zdumiewać; **-ся**, *v. r.* dziwić się, dziwować się, zadziwiać się; podziwiać.

Дúвій, -ія, -ье, *adj. Eccl. sł.* dziki; dziwy; **дúвій шафрáнъ**, v. **Осéнникъ**; *it.* v. **Мéдъ** (дúвій).

Дúвность, -и, *f.* dziw, cud.

Дúвный, -ая, -ое, *adj.* dziwny, cudowny, zadziwiający, osobliwy; **дúвное дéрево**, v. **Клещевúна**.

Дúво, -а, *n.* dziw, cud; **дúво, что онъ пришёлъ**, to mnie dziwi, że on przyszedł; **не дúво (въ этомъ нѣтъ дúва), когдá...**, to nie dziw, kiedy...; **тутъ нѣтъ никакóго дúва**, w tém żadnego niemasz dziwu; **этo дúво, что я Васъ вúжу**, to cud, że ja ciebie widzę; **дивъ дúво, cud nad cudy [или nad cudami]**; **дивúться дúвомъ**, *Eccl. sł.* (= удивляться), zadziwiać się, zdumiewać się.

Дивозрúтель, -я, *m. Eccl. sł.* cudowidz, widzący cuda, człowiek któremu Pan Bóg objawił swoją wolę i zamiary.

Дивонáть *abo* **Дивонáться**, *pop.*, v. **Дивúться**.

†**Дивъ**, -а, *m.* (диво, чудо), 1. dziw, cud; 2. straszydło, strachowisko; 3. (зловѣщая птица), złowieszczy ptak; v. **Удóдъ**; 4. *H. n.*, v. **Филúнъ**, **Сова**, **Удóдъ**.

Дидáктика, -и, *f.* dydaktyka, sztuka nauczania.

Дидактúческій, -ая, -ое, *adj.* (поучительный), dydaktyczny, naukowy, nauczający; **дидактúческая поэма**, dydaktyczne stichotvorenie, poema dydaktyczne, naukowe, zamykające prawidła nauk, sztuk i kunsztów.

Дикáрка, -и, *f.* dzika; *odludka; mizantropka.

Дикáрь, -я, *m.* dziki; *odludek; mizantrop.

Дикастéрія, -и, *f.* dykasterya; konsystorz. [щіе.

Дикорóсій, -я, *m.*, v. **Дикосвúщіе**.

Дúкій, -ая, -ое, *adj.* dziki, nieogładkany, nieoswojony; nieokrzesany, surowy; *odludny, pusty, niezamieszkany; dziwny; дúкая лóшадь, koń dziki, nieogładkany, nieokrócony; дúкое яблоко, jabłko (dzikie), leśne; дúкое мясо, dzikie mięso, dziwe mięso; дúкій камень, granit, skała; дúкіе нрáвы, grube, proste obyczaje; дúкое пóле, dzikie, puste pole; дúкая страна, dzika, niezamieszkana okolica; дúкій голосъ, dziki, (zwierzęcy) głos, dziwny, niezwyczajny głos; дúкій цвѣтъ*, v. **Сѣроватый (цвѣтъ)**; *дúкіе звѣри, dzikie zwierzęta; дúкіе нарóды, dzikie narody*; v. **Дúкій**; *it. v. sub:* **Баранъ**, **Бóровъ**, **Левъ**, **Пéрецъ** (дúкій),

Коза́, Свинья́, Ря́бинка (дѝкая) *etc.*

Дѝко, *adv.* dziko; nieuprzejmo; niezwyczajnie, dziwno; grubo, nieczysto, nieprzyjemnie; мнѣ всѣ здѣсь дѝко кажется, mnie wszystko się tu dziwném wydaje; дѝко поётъ, grubo, nieczysto, nieprzyjemnie śpiewa.

Дикобра́зовый, -ая, -ое, *adj. H. n.* jeżowcowy; dikobrazowa щетина, szczecina jeżowcowa.

Дикобра́зъ, -а, *m. H. n.* (*hystrix*), jeżowiec; дикобра́зъ хохлатый, (*hystrix cristata*), jeżowiec chochołaty, czubaty.

Дикова́тый, -ая, -ое, *adj.* dzikowaty, nieco dziki, odludny, dziwny.

Дико́вина, -ы, *f.*, **Дико́винка,** -и, *f. dim.* 1. dziwadło, cud, dziwo, rzecz jaka dziwna, niezwyczajna, rzadkość, osobliwość; это для него́ дико́вина, *то są dla niego rzeczy niepojęte, nieznane; 2. (дѣво), dziw, cud.

Дико́винный, -ая, -ое, *adj.* rzadki, osobliwy.

Дико́пить, -и, *f.* (*w myśliwstwie:*) ptak stary wzięty z piskлętami.

Дикость, -и, *f.* dzikość, nieoswojoność; *(необходительность), nieuprzejmość, niegrzeczność, nieokrzesaność, surowość; *(нелюдимость), dzikość, odludność.

Диктáнить, v. **Бадьянъ** (дѝкій).

Диктáторскій, -ая, -ое, *adj.* dyktatorski.

Диктáторство, -а, *n.* dyktatura, władza dyktatora, dyktatorstwo.

Диктáторъ, -а, *m.* dyktator.

Диктова́ніе, -я, *n.* dyktowanie, dyktando.

Диктова́ть, *v. a.* dyktować, po-, za-dyktować (piszącemu).

Диктóвка, -и, *f.* dyktowanie; записки, составленныя по диктóвкѣ, skrypta za dyktowaniem pisane; писать по диктóвкѣ, pisać za dyktowaniem.

Дикýша, Дикýшка, -и, *f. Bot.* (*nauclea*), jutrzenka; дикýша (= кирлижъ, *doronicum pardalianches*), omieg, gatunek koziego korzenia.

Дилéмма, -ы, *f. Log.* dylemma, rozumowanie złożone z dwóch założeń, z których wnioski służą do przekonania przeciwnika.

Дилетáнтка, -и, *f.* dyletantka, amatorka jakiéj sztuki (muzyki), trudniąca się nią z zamiłowania, nie dla chleba.

Дилетáнтъ, -а, *m.* dyletant, amator *abo* miłośnik jakiéj sztuki (muzyki), trudniący się nią z zamiłowania, nie dla chleba.

Дилижáнсъ, -а, *m.* dyliżans, kareta pocztowa.

Динáмика, -и, *f.* dynamika, nauka o siłach poruszających i o biegu.

Динамúческій, -ая, -ое, *adj.* dynamiczny, należący do dynamiki, tyczący się dynamiki.

Динáрій, Динáрь, -я, *m. Eccl. sl.* denar, moneta rzymska.

Динамóметръ, -а, *m.* dynamometr. [lia panująca.

Дина́стія, -и, *f.* dynastya, fami-

Дипло-мáтика, -и, *f.* dyplomatyka, dyplomacya, nauka o stosunkach między państwami; osoby działające w interessach państw; *it.* dyplomatyka, nauka o dyplomach, przywilejach i rękopisach dawnych; **-мáтикъ,** -а, *m.* dyplomatyk, trudniący się dyplomacyą *lub* biegły w niéj; **-мати́ческій,** -ая, -ое, *adj.* dyplomatyczny, należący do dyplomatyki lub dyplomacyi; **-мáтія,** -и, *f.* dyplomacya; **-мáтъ,** -а, *m.* dyplomat, trudniący się dyplomacyą *lub* biegły w dyplomacyi.

Дипло́мъ, -а, *m.* dyplom, dyploma, przywilej, patent.

Динтáнъ, v. **Бадьянъ** (дѝкій).

Дира́, -ы, *f.* dziura; весь въ дирáхъ, cały w dziurach, pełen dziur, dziurawy, dziurzysty.

Дира́вый, -ая, -ое, *adj.* dziurawy.

Дирéкторскій, -ая, -ое, *adj.* dyrektorski, do dyrektora należący.

Дирéкторъ, -а, *m.* dyrektor.

Дирéкторша, -и, *f.* dyrektorowa, żona dyrektora.

Дирéкція, -и, *f.* dyrekcya, wydział, zawiadowstwo, kierowanie; kierunek czego, zwrócenie czego ku czemu.

Дирижёръ, -а, *m.* dyrygujący.

Дирижúровать, *v. a.* dyrygować, kierować, przewodniczyć.

Дúрчатый, -ая, -ое, *adj.* dziurzysty, dziurawy, cały w dziurach, pełen dziur, podziurawiony.

Дирúща, -и, *f. augm.* dziurzysko, wielka dziura.

Дúрка, -и, *f.* 1. *dim.* dziurka, dziureczka; 2. darcie.

Дúрочка, -и, *f. dim.* dziureczka.

Дúрчатый, -ая, -ое, *adj.* podziurawiony.

Дирáвый, v. **Дирáвый.**

Дискантúстъ, -а, *m.* dyskancista, dyskantem śpiewający.

Дискáнтный, Дискáнтовый, -ая, -ое, *adj.* dyskantowy; дискáнтный ключъ, klucz dyskantowy. [szkant, soprano.

Дискáнтъ, -а, *m.* dyskant, dy-

Дисконтúровать, *v. a.* odciągać, odliczać (procent), odtrącać, dyskontować w handlu wexlowym.

Дисконтскій, -ая, -ое, *adj.* dyskontowy, od dyskontowania.

Дúсконтъ, -а, *m. Com.* dyskonto, dyskontowanie, odtrącenie z wexlu, odliczenie czyli odciągnienie [kupując wexel itp. przed terminem wypłacalności].

Дискосъ, -а, *m. Eccl.* patyna, misa na której podczas liturgii hostyą wznoszą.

Диспáшеръ, -а, *m. Com.* oceniacz uszkodzeń statku lub ładunku jego na morzu.

Диспáшъ, -а, *m.* ocenienie uszkodzeń statku lub ładunku jego na morzu.

Диспозúція, -и, *f.* dyspozycya, rozkład. [sprzecznik.

Диспутáнтъ, -а, *m.* dysputant,

Диспýтъ, -а, *m.* dysputa, sprzeczka. [rozprawa.

Диссертáція, -и, *f.* dyssertacya,

Диссидéнтскій, -ая, -ое, *adj.* dyssydencki, różnowierczy.

Диссидéнтъ, -а, *m.* dyssydent, różnowierca.

Дистáнція, -и, *f.* dystancya, odległość, przestrzeń, przedział, oddalenie.

Дистилля́торъ, -а, *m. Chem.* dystyllator, destylator, pędzący wódkę.

Дистиллúрный, -ая, -ое, *adj.* służący do dystyllacyi или destylacyi.

Дистилли́рованіе, -я, *n. Chem.* dystyllowanie & destylowanie, przepędzanie wódki.

Дистилли́ровать, *v. a. Chem.* dystyllować & destylować, pędzić, przepędzać wódkę, przez alembik przepuszczać. [karność.

Дисциплúна, -ы, *f.* dyscyplina,

Дитя́, *gen.* дитя́ти, (*pl.* дѣ́ти, -ей), *n.* dziecię, dzieciątko; дитя природы, dziecię przyrodzenia.

Дитя́тко, -а, *n. pop. dim.* dzieciątko; спи, мое́ дитя́тко! śpij, moje dziecię! *it.* v. *sub*: **Ненагля́дный.**

Диф-ферéнтъ, -а, *m.* głębokość do jakiéj statek się zanurza w wodzie; **-ференцúрованіе,** -я, *n. Mathem.* wzięcie w ilości jakiéj wzrostu jéj nieskończenie małego; **-ференцúровать,** *v. a. Mathem.* wziąść w ilości jakiéj wzrost jéj nieskończenie mały; **-ференціа́лъ,** -а, *m. Mathem.* nieskończenie mały wzrost ilości; приводúть въ дифференціа́лъ, v. **Дифференцúровать; -ференціа́льный,** -ая, -ое, *adj.* dyferencyalny, różniczkowy; дифференціа́льное исчисле́ніе, rachunek różniczkowy или dyferencyalny.

Дихройзмъ, -а, *m.*, v. **Двуцвѣ́тность.** [chroit.

Дихройтъ, -а, *m. Miner.* dy-

Дичáкъ, -а, *m. Miner.* (*felsite*), kamień z rodzaju szpatu.

Дичáть, *v. n.* dziczeć, stawać się odludnym, odludkiem.

Дичúна, -ы, *f.* zwierzyna.

Дичúть, *v. n. fig.* śpiewać *lub* grać niezgodnie, bez harmonii, ryczeć; **-ся,** *v. r.* być odludnym, nieśmiałym, stronić, unikać od ludzi, od towarzystwa.

Дичо́къ, **-чка́**, *m.* drzewko nieszczepione.

Дичь, **-и**, *f.* dzicz, dziczyzna, ptastwo dzikie; (*w myśliwstwie:*) wolność; *it.* v. *sub*: **Нести́, Попо́сть (дичь).**

Дишкантистъ, Дишка́нтъ, v. **Дискъ....** [kamień.

Діабазъ, **-а**, *m. Miner.* zielony

Діаволь, Діа́вольскій, v. **Дьяв....**

Діагно́стика, **-и**, *f.* dyagnostyka, część medycyny o rozpoznawaniu chorób.

Діагности́ческій, **-ая**, **-ое**, *adj.* dyagnostyczny.

Діагона́ль, **-и**, *f. Mathem.* przekątna, przecznokątna (*sc.* linia).

Діагона́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przekątny, przecznokątny.

Діади́ма, **-ы**, *f.* diadem, dyadema, przepaska na głowie, opaska głowy, zawój, binda królewska.

Діаконисса, **-ы**, *f.* dyakonka; w pierwiastkowym kościele niewiasta używana do pewnych posług; kanoniczka.

Діако́ница, **-ы**, *f.* żona dyakona. [krystya.

Діако́нникъ, **-а**, *m. Eccl.* za-

Діако́нство, **-а**, *n.* dyakonstwo, dyakonat, drugi stopień święcenia.

Діако́нствовать, *v. n. Eccl. sl.* być dyakonem, pełnić obowiązek dyakona.

Діако́нъ, **-а**, *m.* dyakon.

Діа́къ, Дья́къ, **-а**, *m.* diak, dziak, kleryk Ruski, śpiewak cerkiewny; *it.* pisarz; sekretarz; ду́мной дья́къ, skretarz stanu, †diak dumny.

Діалекти́ка, **-и**, *f.* dyalektyka, rozumowstwo, umiejętność rozumowania, biegłość w rozumowaniu. [wprawny w rozumowanie.

Діалекти́къ, **-а**, *m.* dyalektyk,

Діалекти́ческій, **-ая**, **-ое**, *adj.* dyalektyczny.

Діале́ктъ, **-а**, *m.*, v. **Нарѣ́чіе.**

Діало́гъ, **-а**, *m.* dyalog, rozmowa.

Діаметра́льно, *adv.* na obu końcach średnicy, podług średnicy.

Діаметра́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przerzynający środkiem, średnicowy.

Діаме́тръ, **-а**, *m.* średnica (w kole), linia przerzynająca szerokość płaszczyzny.

Діапазо́нъ, **-а**, *m.* diapazon, cała przestrzeń dźwięków od najniższego do najwyższego [w głosie lub instrumencie]; narzędzie do wzięcia tonu.

Діатони́ческій, **-ая**, **-ое**, *adj. Mus.* dyatoniczny.

Діафра́гма, v. **Прегра́да** (przepona).

Діе́зный, **-ая**, **-ое**, *adj. Mus.* podniesiony o pół tonu; v. **Діе́зъ.**

Діе́зъ, **-а**, *m. Mus.* diezys *czyli* krzyzyk (♯) w muzyce przed notą położony, znaczy, aby zamiast tego tonu przed którym jest położony, wziąć **вы́ше** pół-

Діе́та, **-ы**, *f.* dyeta. [tonem.

Діетети́ка, **-и**, *f.* dyetetyka, nauka o utrzymywaniu zdrowia.

Діететическій, **-ая**, **-ое**, *adj.* dyetetyczny, należący do dyety.

Діе́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* dyetyczny, dyetowy.

Діоптренный, **-ая**, **-ое**, *adj.* dyoptryczny.

Діоптрика, **-и**, *f.* dyoptryka, nauka o łamaniu się promieni.

Діо́птръ, **-а**, *m. Opt.* dyopter; celownik.

Діора́ма, **-ы**, *f.* diorama, obraz przedstawiający optycznie przedmioty oświecone ruchomem światłem.

Діори́тъ, **-а**, *m. Miner.* dyoryt, zielony kamień.

Діо́сна Ка́нская, v. **Благовѣ́щенникъ.**

Длановѣ́дный, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* dłoniasty, płetwowaty, spłaszczony.

Дла́нный, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* dłoniowy; na dłoń szeroki.

Длань, **-и**, *f. Eccl. sl.* dłoń.

Дла́то, *Eccl. sl.*, v. **Долото́.**

Длина́, **-и́**, *f.* długość.

Длинникъ, **-а**, *m.* długość, dłużyzna; **домъ имѣетъ дли́нику шесть са́жень, dom ma długości [или вздлуж] sześć sążni.**

Длинноватый, **-ая**, **-ое**, *adj.* dość długi.

Длинноколѣ́нка, **-и**, *f.*, v. **Паучникъ (земляно́й).**

Длинноно́гій, **-ая**, **-ое**, *adj.* długonogi. [długoszatny.

Длинноно́лый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Длинноты́чковый, **-ая**, **-ое**, *adj. Bot.* długopręcikowy.

Длиннотѣ́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* długocienny, cień długą mający.

Длинноха́востка, v. **Ба́бочка-коса́тка.**

Длинноше́рстный, **-ая**, **-ое**, *adj.* długosierściowy. [gi.

Дли́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* dłu-

Дли́ннѣе, *compar. adv.* dłużéj.

Длительность, **-и**, *f.* powolność.

Длительный, **-ая**, **-ое**, *adj.* powolny, potrzebujucy długiego czasu.

Длить, *v. n.* – **чѣмъ**, dłużyć, ciągnąć co, przeciągać, przedłużać; **-ся**, *v. r.* ciągnąć się, przedłużać się, trwać.

Для, *praep.* dla; **для бѣ́дныхъ**, dla biednych, dla ubogich; **ка́ждый для себя́**, każdy dla siebie; **для того́, что...**, dla tego, że..., ponieważ; **для чего́?** dla czego? dla jakiéj przyczyny? bez przyczyny; **не для чего́ ходи́шь тудá**, tam nic niemasz do szukania.

Дне́ніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* dmuchanie; *puszenie; pycha, nadętość.

Дмить, *v. a. Eccl. sl.* nadymać (co); *napuszać kogo; **-ся**, *v. r.* nadymać się; *dąć, puszyć się, nadymać się.

Дневáльной, -аго, *s. m.* dyżurny, dniowy. [kój.

Дневáльня, **-и**, *f.* dyżurny po-

Дневáнье, **-я**, *n.* dniowanie, odbywanie dyżuru przez jeden dzień (= 24 godzin).

Дневáть, *v. n.* 1. dniować, dzień gdzie przepędzać; 2. być na dyżurze. [czynku, wczasu.

Дне́вка, **-и**, *f. Milit.* dzień odpo-

Дневни́къ, **-а**, *m.* dziennik, żurnal, dyaryusz (podróży *etc.*).

Дневно́й, **(-ни́й)**, **-ая**, **-ое**, *adj.* dzienny, dniowy; **дневно́й свѣ́тъ**, światło dzienne; *it.* v. *sub*: **Повéрхность, Доставля́ть.**

Днёмъ, *adv.* za dnia, w dzień.

Днесь, *adv. Eccl. sl.* dzisiaj, dziś; **по днесь**, do dziś dnia, do tego czasu.

Днище, **-а**, *n.* 1. (исподъ у водоходныхъ плоскодонныхъ судовъ), dno statku wielkiego, *etc.*; 2. †(день ѣ́ды, *etc.*, *iter diei*), dzień jazdy, dzień drogi, droga dnia. [*sl.* dzisiejszy.

Днёшній, **-яя**, **-ее**, *adj. Eccl.*

Дно, **-а**, *n.* dno, denko; §. **пить до дна** *etc.*, v. **Пить.**

До, *praep.* do; **до зимы́**, do zimy; **съ головы́ до ногъ**, od głowy do nóg; **мнѣ тепе́рь не до смѣ́ху, не до ѣды́** *etc.*, v. *sub*: **Смѣ́хъ, Ѣда** *etc.*

Добáвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Добавля́ть, -ся.**

Добáвка, **-и**, *f.* przydanie, dodanie, dodatek.

Добавле́ніе, Добáвливаніе, **-я**, *n.*, v. **Добáвка.**

Добáвленный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* dodany, przydany.

Добáвливать, -ся, v. **Добавля́ть, -ся.**

Добавля́ть, Добáвить, *v. a.* dodawać, dodać, przydawać, przydać. [przydatek.

Добáнокъ, **-вка́**, *m.* dodatek,

Добáночекъ, **-чка**, *m. dim.* mały dodatek, mały przydatek.

Добáночка, **-и**, *f.* mały dodatek, przydatek.

Добáночный, **-ая**, **-ое**, *adj.* dodatkowy, przydatkowy.

Добúваніе, **-я**, *n.* dobijanie (*np.* pala).

Добúвать, *v. a. impf.*, **Добúть**, *v. perf.* dobijać, dobić (*np.* pal); – **послѣ́днюю копѣ́йку**, *wydać ostatni grosz; **-ся**, *v. r.* dobiwáться czeró, dobijać się czego *lub* o co, starać się o osiągnienie czego; **добúться** czeró, dobić się czego, osiągnąć co. [pala).

Добúнка, **-и**, *f.* dobicie (*np.*

Добира́ніе, **-я**, *n.* zbieranie, pozbieranie, pobierki, pokłosie.

Добира́тель, -я, *m.* zbieracz, który co zbiera.

Добира́тельница, -ы, *f.* zbieraczka, która co zbiera.

Добира́ть, *v. a. impf.*, **Добра́ть**, *v. perf.* zbierać, pozbierać, zbieraniem dopełniać, dopełnić; **добира́ть** листъ къ печа́танію, kończyć złożenie arkusza do druku; **добира́ться до чего́**, dochodzić czego, starać się osiągnąć co; **добра́ться до чего́**, dojść czego, osiągnąć co; лишь бы мнѣ то́лько добра́ться до дере́вни, gdybym tylko do wsi mógł zdążyć; я уже́ добере́сь до тебя́, ja cię już raz dostanę. [Добива́ть, -ся.

Добить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Добле-ду́шіе**, -я, *n. Eccl. sl.* moc duszy, męztwo, odwaga; **-ду́шный**, -ая, -ое, *adj.* mężny, odważny. [cznik.

Доблественникъ, -а, *m.* wale-

Доблественно (*Eccl. sl.*), **Доблестно**, *adv.* mężnie, walecznie, odważnie, śmiało.

Доблественный (*Eccl. sl.*), **Доблестный**, -ая, -ое, *adj.* mężny, waleczny, odważny, śmiały.

Доблесть, -и, *f.* mężność, waleczność, odwaga, śmiałość; stałość, stateczność.

Доборо́нивaніе, -я, *n.* dobronowanie, dowłóczenie.

Доборо́нивать, **Доборони́ть**, *v. a.* dobronować, dowłóczyć.

Доборка, -и, *f.* zbieranie, pozbieranie, pobierki, pokłosie.

Доборо́ненie, -я, *n.* dobronowanie, dowłóczenie.

Доборо́ненный, -ая, -ое, *part. p.* dobronowany.

Доборони́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доборо́нивать**, -ся.

Добо́ръ, -а, *m.* dobór, dobiór, rzecz do odebrania; **добо́ръ** пошлины, dobór cła.

Добра́нить *v. a. perf.* doswarzyć; v. **Бра́нить**.

Добра́ніе, -я, *n.* dobranie.

Добранный, -ая, -ое, *part. p.* dobrany, do reszty ściągnięty.

Добра́сываніе, -я, *n.* dorzucanie.

Добра́сывать, **Добро́сать**, **Добро́сить**, *v. a.* dorzucać, dorzucić; -ся, *v. p.* być dorzucanym, dorzuconym.

Добра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Добира́ть**, -ся. [bry.

Добренькій, -ая, -ое, *adj.* do-

Добрести́ & Добре́сть, *v. n. perf.* dojść powoli, dowlec się.

Добрива́ніе, -я, *n.* dogalanie, dogolenie.

Добрива́ть, **Добри́ть**, *v. a.* dogalać, dogolić; -ся, *v. r.* dogalać się, dogolić się.

Добри́тый, -ая, -ое, *part. p.* dogolony. [Добрива́ть, -ся.

Добрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Добрить, *v. a.* (одобрять), chwalić, dobrze o kim mówić; zatwierdzać.

Добро́, -á, *n.* 1. nazwanie litery *D* w sławiańskim alfabecie; 2. dobro; majątek; garderoba, rzeczy; дѣлать кому́-либо добро́, czynić komu dobrze; отъ него́ добра́ не доживёшь, o nim nic dobrego się nie doczekasz; отъ э́того добра́ не бу́детъ, z tego nic dobrego nie będzie; э́то не къ добру́, to nie na dobre; добро́мъ бо́льше возмёшь, z dobrocią więcéj wskórasz; сундýкъ съ добро́мъ, kufer [или skrzynia] z rzeczami; чужо́е добро́, cudze dobro; §. всякъ хлопо́четъ, себѣ́ добра́ хо́четъ; всякъ себѣ́ добра́ желаетъ, а гдѣ́ жёстко подстила́етъ, każdy dla siebie; §. дѣлай добро́ и ничего́ не бо́йся, czyń dobrze i nie bój się nikogo; §. нѣтъ ху́да безъ добра́, gdzie nieszczęście, tam i szczęście; не добро́мъ, такъ си́лою, albo się nagnie, albo się złamie; jeśli się nie da w dobry sposób, to się użyje przemocy.

Добро́, *adv.* dobrze! dobrý, увидишь, что бу́детъ, dobrze, zobaczysz, co się stanie! добро́ пожа́ловать, witam cię!

Добро-вели́чный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wysoki, dobrze ułożony; **-во́льно**, *adv.* dobrowolnie; **-во́льный**, ая, -ое, *adj.* dobrowolny; **-во́ніе**, *Eccl. sl.*, v. **Благоуха́ніе**; **-во́нный**, *Eccl. sl.*, v. **Благово́нный**; **-глаго́ливый**, *Eccl. sl.*, v. **Благоглаго́ливый**; **-гла́сіе**, v. **Благогла́сіе**; **-гла́сно**, v. **Благогла́сно**; **-гла́сный**, -ая, -ое, *adj.* (благогласный, *qu. v.*), miłobrzmiący, miłodźwięczny, harmonijny; **-де́нствіе**, **-де́нство**, v. **Благоде́нствіе**; **-де́нствовати**, v. **Благоде́нствовать**.

Добродѣ́ть, *v. n.* dowlec się, doleźć, dójść powoli.

Добро-ду́шіе, -я, *n.* dobroduszność, dobrotliwość; **-ду́шно**, *adv.* dobroduszno, dobrotliwie; **-ду́шный**, -ая, -ое, *adj.* dobroduszny, dobrtliwy; **-дѣ́ва**, -ы, *f. Eccl. sl.* niewinna dziewica; **-дѣ́й**, -я, *m.* (†), 1. dobrodziej, dobroczyńca; 2. ten co dobrze się prowadzi, postępuje uczciwie, cnotliwie; **-дѣ́тель**, -я, *f.* 1. cnota; 2. *pop.* dobrodziejstwo; **-дѣ́тельно**, *adv.* cnotliwie; **-дѣ́тельный**, -ая, -ое, *adj.* 1. cnotliwy; 2. dobroczynny; **-дѣ́тельство**, -а, *n. Eccl. sl.* dobroczynność; **-дѣ́тельствовать**, *v. n. Eccl. sl.* być dobroczynnym; **-дѣ́яніе**, -я, *n. Eccl. sl.* dobroczynność; v. **Благодѣ́яніе**; **-дѣ́ять**, *v. a. Eccl. sl.* dobrze czynić, świadczyć komu.

Добро́е, -аго, *s. n.* dobro.

Добро-жела́тель, -я, *m.* łaskawca, życzliwy; **-жела́тельница**, -ы, *f.* łaskawczyni, życzliwa; **-жела́тельность**, -и, *f.* łaskawość, życzliwość; **-жела́тельный**, -ая, -ое, *adj.* łaskawy, życzliwy, przychylny; **Добро-жела́тельство**, -а, *n.* łaskawość, życzliwość, przychylność; **-жела́тельствовать**, *v. n.* - кому́, dobrze życzyć, być życzliwym, łaskawym, przychylnym; **-звýчіе**, -я, *n.*, **-звýчность**, -и, *f.* harmonia, miłodźwięk, głos przyjemny; **-звýчный**, -ая, -ое, *adj.* harmonijny, miłodźwięczny, przyjemny; **-зра́чіе**, -я, *n.*, **-зра́чность**, -и, *f. Eccl. sl.* piękność lica, twarzy, przystojność, dorodność; **-зра́чный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* piękny, przystojny, dorodny; **-ка́чественный**, -ая, -ое, *adj.* dobrych przymiotów, mający dobre przymioty; **-ли́чный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* piękny, przystojny; v. **Приго́жій**; **-любе́цъ**, -бца, *m.* dobrolubiec, lubiący czynić dobrze, lubiący to co dobrém; **-любѝвый**, -ая, -ое, *adj.* lubiący czynić dobrze; **-лю́біе**, -я, *n.* skłonność ku dobroczynności; **-мы́сленный**, -ая, -ое, *adj.* (благомыслящій), dobromyślny, myślący dobrze; **-мы́сліе**, v. **Благомы́сліе**; **-нра́віе**, -я, *n.* obycz ajność, moralność, charakter dobry; **-нра́вный**, -ая, -ое, *adj.* obyczajny, grzeczny; **-нло́дный**, -ая, -ое, *adj.* dobropłodny, dobre owoce rodzący; **-поря́дочно**, *adv.* porządnie; **-побѣ́дный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* sławny zwycięztwem; **-поря́дочный**, -ая, -ое, *adj.* porządny; **-рѣ́чивый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dobrorzeczliwy, dobromowny. [Добра́сывать.

Добро́сать, *v. perf.*, v. *sub*: **Добро-серде́чіе**, -я, *n.*, **-серде́чность**, -и, *f.* dobre serce, szczérość; **-серде́чно**, *adv.* z dobrem sercem, szczerze; **-серде́чный**, -ая, -ое, *adj.* dobrosercy, szczéry; **-сёрдіе**, -я, *n.* dobrotliwość, szczérość; **-сёрдствовать**, *v. n.* mieć dobre serce, być dobrym; **-сёрдый**, -ая, -ое, *adj.* dobry, dobroduszny, szczéry.

Добро́сить, *v. a. perf.* dorzucić; v. *sub*: **Добра́сывать**.

Добро-сла́віе, -я, *n. Eccl. sl.* dobra sława, dobre imię; **-сла́вный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dobrze sławny, dobre imię mający; **-сове́стіе**, -я, *n.* dobre sumnienie, sumienność, poczciwość; **-сове́стно**, *adv.* sumiennie, poczciwie; **-сове́стность**, -и, *f.* sumienność, poczciwość; **-сове́стный**, -ая, -ое, *adj.* sumienny, poczciwy; **добросо́вѣстный**, -аго, *s. m.* człowiek sądu polubownego; **-сове́тіе** -я, *n. Eccl. sl.* dobra rada; **-сове́тный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dobroradny, dobrze radzący, dobrą radę dający.

Доброта́, -ы́, *f.* dobroć (serca), łagodność.

Добро́та, -ы, *f.* 1. dobroć (rzeczy jakiéj), cenność; 2. *Eccl. sl.*

(красота, статность, зрачность, *qu. v.*), пикность, пристойность.

Добротворе́ние, Добротвори́ть, *Eccl. sl.*, v. **Благотв....**

Доброто́ность, -я, *f.* трвалость, мосность; v. **Пло́тность, Про́чность.**

Добро́тный, -ая, -ое, *adj.* трвалый, мосный; v. **Про́чный, Пло́тный.**

Добро-тѣлёсный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* мающий поважну и пикну постать; **-учи́тельный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* научающий добрего; **-хва́льный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* chwalebny; v. **Достослáвный**; **-хо́тка, -и**, *f.* życzliwa, sprzyjająca; v. **Доброжелáтельница**; **-хо́тно**, *adv.* życzliwie; **-хо́тный, -ая, -ое**, *adj.* życzliwy; chętny, uczynny, gotowy, chętliwy; **-хо́тство, -а**, *n.* życzliwość; chętkość, gotowość, uczynność; **-хо́тствовать**, *v. n.* 1. v. **Доброжелáтельствовать**; 2. być chętliwym, uczynnym; **-хо́ть, -а**, *m.* 1. łaskawca, życzliwy, sprzyjający; v. **Доброжелáтель**; 2. chętliwy, gotowy, uczynny; **-чáдие, -я**, *n. Eccl. sl.* dobre, czułe dziecię; **-честивый**, *Eccl. sl.*, v. **Благочестúвый.**

Добромѣ́нный, -ая, -ое, *part. p.* dorzucony.

Доброѣ́жий, -ая, -ее, *adj. (o koniach:)* dobrze ujeżdżony, wyjeżdżony. [nie, dokropienie.

Добрызга́ние, -я, *n.* dopryskanie, dopryskiwanie, dokropienie.

Добрызга́ть, *v. perf.*, v. **Добры́згивать.**

Добрызги́вание, -я, *n.* dopryskiwanie, dokropienie.

Добрызги́вать, *v. a. impf.*, **Добры́згать**, *v. perf.* dopryskiwać, dopryskać, dokropić.

Добры́нуть, *v. a. semelf. perf.* dopryснąć, dopryskać, dokropić.

До́брый, -ая, -ое, *adj.* dobry; przystojny; piękny; dobry, dzielny, wyborny, wyśmienity; **до́брый человѣ́къ**, dobry człowiek; что въ томъ до́брого? cóż w tém dobrego? cóż z tego? онъ имѣетъ до́брую ду́шу, on ma dobrą duszę; **до́брая по́ра**, dobra, pomyślna pora, въ до́брый часъ, w dobrą godzinę; *it.* v. *sub*: **Часъ**; **я до́брые два часа́ насъ дожида́лся**, dobre dwie godziny na was czekałem.

Добрѣ́, *adv. Eccl. sl.* 1. dobrze, pięknie, sprawiedliwie; 2. v. **Бо́вое, Совсѣ́мъ.**

Добрѣе, *adv. compar.* lepiéj.

Добрѣ́ть, *v. n.* tyć, tłuścieć, grubieć; pięknieć.

Добря́къ, -а, *m.* dobry człowiek; dobra dusza.

Добуди́ться, *v. r. perf.* – kogo-lubo, z wielką trudnością kogo budzić, dobudzić się; ero не добу́дишься, ty go nie dobudzisz się.

Добужда́ться, *v. r. impf.* z wielką trudnością budzić, dobudzać się.

Добу́ренный, -ая, -ое, *part. p.* doświdrowany. [doświdrować.

Добу́рить, Добури́ть, *v. a.*

Добывáльный, -ая, -ое, *adj.* służący do wydostawania z kopalni.

Добыва́ние, -я, *n.* dobywanie, wydobywanie, wydobycie.

Добыва́ть, Добы́ть, *v. a.* dobywać, wydobywać, wydobyć; dostać, otrzymać; upolować, złowić; **добы́ть что съ трудо́мъ**, dobyć, dostać, otrzymać co z trudem; **добы́ть хи́тростію**, dobyć, dostać, otrzymać z chitrością; **-ся**, *v. p.* być wydobywanym, wydobytym.

Добытіе, v. **Добываніе.**

Добы́токъ, -тка, *m.* nabycie, nabytek. [byty, wydobyty.

Добы́тый, -ая, -ое, *part. p.* do-

Добы́чливый, -ая, -ое, *adj.* nabytny, nabywalny, łatwy do nabycia. [бывáть.

Добы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **До-**

Добы́ча, -и, *f.* zdobycz, łup.

Добычелюби́вый, -ая, -ое, *adj.* chciwy zdobyczy.

Добы́чный, -ая, -ое, *adj.* korzystny, zyskowny.

Добѣ́ганіе, -я, *n.* dobieganie.

Добѣ́гать, Добѣ́жать, *v. n.* dobiegnąć, dobieżeć dokąd; pobiegać, poskoczyć dokąd.

Добѣ́жаніе, -я, *n.* dobieganie, dobiegnienie.

Добѣ́гивать, Добѣ́гать, *v. n.* dobiegać, dobiedz. [**Добѣ́гать.**

Добѣ́жать, *v. perf.*, v. *sub*: **Добѣ́гивать, -я**, *n.* dobielanie.

Добѣ́ливать, Добѣли́ть, *v. a.* dobielać, dobielić; kończyć, skończyć bielenie. [dotaczanie.

Дова́ливаніе, -я, *n.* dociąganie,

Дова́ливать, Дова́лить, *v. a.* dowalić, dorzucać, dorzucić, dotoczyć, dosuwać, dosunąć; **-ся**, *v. r.* potoczyć, zatoczyć się dokąd; dociągnąć, dowlec się.

Дова́лить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дова́ливать, -ся.**

Дова́реніе, Дова́риваніе, -я, *n.* dogotowanie [czegoś jak się należy].

Дова́ривать, Дова́рить, *v. a.* dogotowywać, dogotować; **-ся**, *v. r.* dogotować się.

Дова́рить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дова́ривать, -ся.** [nie.

Доведе́ніе, -я, *n.* doprowadze-

Доведе́нный, -ая, -ое, *part. p.* dowiedziony [dokąd *lub* do czego]; przywiedziony, przyprowadzony; *it.* dowiedziony, dowodami wyjaśniony; do krańności doведе́нный, przywiedziony do ostateczności.

До́ведь, -и, *f.* (*w grze warcabnéj:*) dama. [dowóz.

Довезе́ніе, -я, *n.* dowiezienie,

Довезе́нный, -ая, -ое, *part. p.* dowieziony.

Довезти́ & Довезть, *v. perf.*, v. *sub*: **Довози́ть.**

Довершáть, Довершúть, *v. a.* dokończać, dokończyć, dokonywać, dokonać.

Довершённый, -ая, -ое, *part. p.* dokończony, dokonany.

Довершéніе, -я, *n.* dokończenie, dokonanie.

Довёртывать, Довёртѣть, Довернýть, *v. a.* dokręcać, dokręcić.

Довёрченный, -ая, -ое, *part. p.* dokręcony.

Довершúтель, -я, *m.* dokonywacz, dokonawca, dokończyciel.

Довершúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Довершáть, -ся.**

Довести́ & Довесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доводи́ть, -ся.**

Довива́ніе, -я, *n.* dowijanie, dokręcanie.

Довива́ть, Довúть, *v. a.* dowijać, dowić, dokręcać, dokręcić, wicie dokończać, dokończyć.

Довúвка, -и, *f.* dowijanie, dowicie, dokręcanie, dokręcenie.

Довúнченный, -ая, -ое, *part. p.* doszrubowany, dokręcony.

Довúнтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Довúнчивать, -ся.**

Довúнчивать, Довúнтить, *v. a.* doszrubowywać, doszrubować, dokręcać, dokręcić; **-ся**, *v. p.* być doszrubowanym, dokręcanym, dokręconym.

Довлекáть, -ся, v. **Доволáкивать, -ся.** [-ся.

Довлéчь, -ся, v. **Доволóчь, Довлéть**, *v. impers. Eccl. sl.* wystarcza, dosyć, jest dostateczném.

Доводи́ть, Довести́ & Довесть, *v. a.* do –, doprowadzać, doprowadzić; *przyprowadzić, przywieść; dowodzić, udowadniać.

Доводи́ться, Довести́сь, *v. r.* być doprowadzonym; *v. impers.* należy się.

Дово́дный, -ая, -ое, *adj.* dowodny, niezawodny, oczywisty; дово́дный свидѣ́тель, dowodny, oczywisty świadek.

Дово́дчикъ, Дово́дчица, v. **Донощикъ, Донощица.**

Дово́дъ, -а, *m.* dowód; świadectwo; дово́дъ я́сный, silny, dowód jasny, mocny.

Довози́ть, Довезти́ & Довезть, *v. a.* dowozić, dowieźć.

Довóзка, -и, *f.* dowozienie, dowiezienie, dowóz, dowózka.

Доволáкиваніе, -я, *n.* dowlekanie, dociąganie.

Доволáкивать, Доволочúть & Доволóчь, *v. a.* dowlekać, dowlec, dociągać, dociągnąć; **-ся**, *v. r.* dowlekać się, dowlec się, przywlekać się, przywlec się.

Доволочúть & Доволóчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доволáкивать, Дóволь**, v. **Вдóволь.** [-ся.

Дово́льно, *adv.* dosyć; należycie, bardzo; здѣсь дово́льно хо́лодно, tu dosyć chłodno.

Довóльный, -ая, -ое, *adj.* kontent, zadowolony, dostateczny, wystarczający; я óчень вáми довóленъ, bardzom z was kontent.

Довóльствіе, -я, *n.* dostatek, mnóstwo; wyżywienie, utrzymanie; zdolność; żить въ довóльствіи, żyć w dostatku.

Довóльство, v. **Довóльствіе.**

Довóльствованіе, -я, *n.* zadowolenie, zaspokojenie, zadosyć uczynienie, zaopatrzenie.

Довóльствовать, *v. a.* ukontentować kogo, zadowolić, zaspokoić kogo, zadość uczynić, dogodzić komu; довóльствовать вóйско, v. Продовóльствовать; -ся, *v. r.* kontentować się, przestawać na czém. [wiewać, dowiać.

Довѣвáть, **Довѣять**, *v. a.* do-

Довѣвáніе, -я, *n.* dowiewanie.

Довѣданіе, -я, *n.* dowiedzenie się. [**Довѣдывать**, -ся.

Довѣдать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Довѣдываніе**, -я, *n.* dowiadywanie się.

Довѣдывать, **Довѣдать**, *v. a.*, v. Дознавать; -ся, *v. r.* dowiadywać się, dowiedzieć się.

Довѣнивать, v. **Довѣнать.**

Довѣрѣніе, -я, *n.* zawierzenie, zaufanie.

Довѣренность, -и, *f.* ufność, zaufanie; kredyt; plenipotencya.

Довѣренный, -ая, -ое, *adj.* powierzony, upełnomocniony.

Довѣритель, -я, *m.* dowierzający. [wierzająca.

Довѣрительница, -ы, *f.* do-

Довѣрительный, -ая, -ое, *adj.* pełnomocny, zawierający plenipotencyą; довѣрительное письмó, list pełnomocny, plenipotencya na piśmie, (skrypt zlewający zupełną czyję moc *lub* prawa na drugiego).

Довѣрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Довѣрять**, -ся. [nie; kredyt.

Довѣріе, -я, *n.* ufność, zaufa-

Довѣрчивость, -и, *f.* zaufanie, zaufność, wiarliwość.

Довѣрчивый, -ая, -ое, *adj.* zaufny, wiarliwy.

Довѣрять, **Довѣрить**, *v. a.* – кому-либо въ чёмъ, dowierzać komu w czém, ufać; недовѣрять кому-либо, nie dowierzać komu, nieufać. [вѣшинать (I).

Довѣсить, *v. perf.*, v. *sub*: **Довѣсокъ**, -ска, *m.* doważenie, dokładka do wagi.

Довѣшать, *v. perf.*, v. *sub*: **Довѣшивать (II).**

Довѣшиваніе, -я, *n.* doważanie, doważenie.

I. Довѣшивать, **Довѣсить**, *v. a.* doważać, doważyć, dołożyć do wagi.

II. Довѣшивать, **Довѣшать**, *v. a.* dowieszać, dowieszyć, kończyć wieszanie. [вѣнать.

Довѣять, *v. perf.*, v. *sub*: **Довязаніе**, -я, *n.* 1. dowiązanie; 2. dokończenie [roboty na drótach *np.* dokończenie pończoch]. [dowiązany.

Довязанный, -ая, -ое, *part. p.*

Довязать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Довязывать**, -ся.

Довязываніе, -я, *n.* 1. dowięzywanie, dowiązanie; 2. dokończenie, dorobienie *np.* pończoch.

Довязывать, **Довязáть**, *v. a.* 1. dowięzywać, dowiązać; 2. kończyć, dokończyć, dorobić na drótach *np.* pończochy; -ся, *v. p.* być dowiązanym.

Догадáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Догадывать**, -ся. [mniemanie.

Догáдка, -и, *f.* domysł, do-

Догáдливо, *adv.* domyślnie.

Догáдливость, -и, *f.* domyślność, baczność.

Догадливый, -ая, -ое, *adj.* domyślny, baczny, zgadujący, ostrożny.

Догáдъ, -а, *m.* 1. (= **догáдчикъ**), domyślnik, domyślacz, domyślny, który się łatwo domyśla *lub* zgaduje; 2. въ догáдъ, na myśl, do głowy; въ догадъ мнѣ не пришло, nie przyszło my na myśl или do głowy; не въ догáдъ мнѣ бúло, nie postrzegłem nawet.

Догáдываніе, -я, *n.* domyślanie się, domniemanie, zgadywanie. [умлинать.

Догáдывать, *pop.*, v. **Надо-**

Догáдываться, **Догадáться**, *v. r.* domyślać się, domyślić się, zgadywać, zgodnąć, pojmować, pojąć, dochodzić, dojść pojęciem; mniemać, sądzić; наконéцъ догадáлся, nakoniec domyślił się; я и не догадáлся, какъ..., nie postrzegłem или nie zauważyłem nawet, jak....

Догарáніе, -я, *n.* dogaranie, dogorzenie, dopalanie się.

Догарáть, **Догорѣть**, *v. n.* dogarać, dogorzeć, dopalać się, dopalić się.

Догладить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доглáживать**, -ся.

Доглáживаніе, -я, *n.* dogładzanie. [dogładzać, dogładzić.

Доглáживать, **Доглáдить**, *v. a.*

Доглядѣться, *v. r. perf.* – до того, что..., przypatrzeć się czemu tak długo, aż....

Догóна, -ы, *f.*, v. **Догнать.**

Догнáтика, -и, *f.* dogmatyka.

Догнáтикъ, -а, *m.* dogmatyk.

Догнатически, *adv.* dogmatycznie. [dogmatyczny.

Догнатическій, -ая, -ое, *adj.*

Догнáтствовать, *v. a.* nauczać dogmatów.

Догнатъ, -а, *m.* dogma, dogmat, zasada pewna, niewątpliwa w religii i filozofii; исторія догматовъ, historya dogmatów.

Догнáмываніе, -я, *n.* dognajanie.

Догнáмывать, **Догнóить**, *v. a.* dognajać, dognoić.

Догнáніе, -я, *n.* dognanie, dopędzenie. [гонять.

Догнать, *v. perf.*, v. *sub*: **Догнóеніе**, -я, *n.* dognojenie.

Догнóить, *v. perf.*, v. *sub*: **Догнáивать.** [wianie.

Договáриваніе, -я, *n.* doma-

Договáривать, **Договорúть**, *v. a.* domawiać, domówić, wymawiać, wymówić; не дать кому-либо договорúть, nie dać komu domówić; не договáривать послѣднихъ слóговъ, nie wymawiać ostatnich głosków; -ся, *v. r.* dogadywać się, dogadać się, zwracać, zwrócić mowę do kogo *lub* ku czemu; *it.* sprawić sobie nieprzyjemność przez swoje mowy, gadania; – о чёмъ, umawiać się, umówić się, układać się, ugadzać się, ugodzić się; наконéцъ договорúлись и до него, nakoniec zaczęli o nim mówić; ты договорúшься до чего-нибудь, tak długo będziesz gadał, aż co oberwiesz; договáриваться о цѣнѣ, ugadzać się, umawiać się o cenę; договариваться о сдачѣ гóрода, *Milit.* umawiać się o poddaniu miasta, kapitulować; договáривающійся, umawiający się, kontrahent.

Договóрный, -ая, -ое, *adj.* umowny, umówiony, kontraktowy, konwencyjny; договóрная статья, artykuł umowny, konwencyjny; konwencya.

Договóръ, -а, *m.* umowa, ugoda, układ, konwencya, traktat, kontrakt, warunek; мúрный договóръ, traktat pokoju; договóръ на мúровую, ugoda przez sąd polubowny, kompromis; брáчный договóръ, kontrakt małżeński, [przedślubna ugoda pisemna, o posag, wiano i t. d.], intercyzya; заключáть, заключúть договóръ, zawierać, zawrzeć umowę, kontrakt czynić, kontraktować; сдаться на договóръ, kapitulować, poddać miasta; договóръ о сдачѣ гóрода, ugoda, umowa o poddaniu miasta, kapitulacya, poddanie miasta. [kończyć.

Договѣть, *v. n. perf.* post do-

Догóнка, -и, *f.* pogoń, pogonia, gonienie; kończenie dystyllowania или destyllowania; побѣжать, брóситься за кѣмъ-либо въ догóнку, pójść, puścić się w pogonią za kim; послáть за кѣмъ въ догóнку, posłać za kim w pogonią. [v. **Догóнка.**

Догóнъ, -а, *m.*, **Догóня**, -и, *f.*, **Догонять**, **Догнать**, *v. a.* 1. doganiać, dogonić, dognać, dopędzić, doścignąć, doścignąć; 2. kończyć, dokończać, dokończyć dystyllowanie или destylowanie.

Догорáніе, -я, *n.* dogorzenie, dopalenie się.

Догорáть, **Догорѣть**, *v. n.* dogorzeć, dopalać się, dopalić się.

Догорѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Догорáть.**

Догружáть, **Догрузúть**, *v. a.* doładować, naładować; -ся, *v. p.*

быть доладованым, наладованым. [нie, наладование.

Догружéніе, –я, *n.* доладованіе.

Догруживаніе, –я, *n.*, v. **Догружа́ть**. [жа́ть, –ся.

Догружа́ть, –ся, v. **Догружа́ть**.

Догружа́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Догружа́ть**, –ся.

Догружа́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Догружа́ть**, –ся.

Догружа́ка, –и, *f.* dopakowywanie, dokładanie, doładowanie, naładowanie. [dogryzać, dogryźć.

Догрыва́ть, **Догры́ть**, *v. a.* **Догрева́ть**, **Догре́ть**, *v. a.* dogrzewać, dogrzać.

Доданіе, –я, *n.* dodawanie, dodanie, dopłacenie; *it.* v. **Дода́ча**.

Дода́ть, **Дода́ть**, *v. a.* dodawać, dodać; dopłacać, dopłacić; онъ мнѣ недода́лъ двухъ рублёй, nie dodał mi dwóch rubli.

Доданіе, –я, dodajanie, kończenie dojenia.

Дода́ивать, **Додои́ть**, *v. a.* dodajać, dodoić, kończyć, dokończyć dojenie.

Дода́бливаніе, –я, *n.* dodłubanie, wydrążenie zupełne.

Дода́бливать, **Додолби́ть**, *v. a.* dodłubywać, dodłubać, wydrążać, wydrążyć zupełnie.

Додато́къ, –тка, *m.* dodatek, dopłata; v. **Дода́ча**.

Дода́точный, –ая, –ое, *adj.* dodatkowy. [дава́ть.

Дода́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Дода́ча**, –и, *f.* dodawanie, dopłacanie, wypłacanie; dodanie, dodatek, dopłacenie, dopłata, wypłacenie.

Додекаэдри́ческій, –ая, –ое, *adj.* dwunastostronny.

Додекаэ́дръ, v. **Двѣнадцатигра́нникъ**.

Додёргиваніе, –я, *n.* dociągnięcie, przyciągnięcie, dotargnięcie; dorywanie, dorwanie.

Додёргивать, **Додёргать**, *v. a.* dotargiwać, dotargać, dotargnąć, dociągać, dociągnąć, przyciągać, przyciągnąć; dorywać, dorwać.

Додержа́ніе, –я, *n.* 1. dotrzymanie; 2. wypotrzebowanie, opotrzebowanie (czego).

Додержа́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Додéрживать**, –ся.

Додéрживаніе, *cfr.* **Додержа́ніе**.

Додéрживать, **Додержа́ть**, *v. a.* 1. dotrzymywać, dotrzymać, wytrzymać (do pewnego czasu); 2. wydawać, wydać, wypotrzebować, spotrzebować; –ся, *v. p.* być dotrzymanym; być wydanym, wypotrzebowanym, spotrzebowanym.

Додёрнуть, *v. perf. semelf.*, v. **Додёргивать**. [donaszanie.

Додиранье, –я, *n.* dodzieranie,

Додира́ть, **Додра́ть**, *v. a.* dodzierać, dodrzeć, darcie uskuteczniać; (*o szatach:*) dodzierać, dodrzeć, donosić, noszeniem niszczyć; –ся, *v. r.* dodzierać się, dodrzeć się, dotłoczyć się, docisnąć się, dostać się (do kogo, do czego).

Додне́съ, *adv. Eccl. sl.* dotąd, dotychczas, do dziś dnia.

Додолби́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Додалбли́вать**, –ся.

Додо́ръ, –а, *m. pop.* nacisk, natłok, ciżba; здѣсь додо́ру нѣтъ, tu niemożna się dodrzeć, dotłoczyć. [дира́ть.

Додра́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Додѣла́ніе**, –я, *n.* dorobienie, dokończenie (jakiéj roboty).

Додѣла́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Додѣла́ть**, –ся.

Додѣлка, –и, *f.*, **Додѣлываніе**, –я, *n.*, v. **Додѣла́ніе**.

Додѣлывать, **Додѣлать**, *v. a.* dorabiać, dorobić, dokończać, dokończyć, dokonywać, dokonać; –ся, *a*) *v. p.* być dorobionym, dokończonym, dokonanym; *β*) *v. r.* dokończać się, dokończyć się, dokonywać się, dokonać się.

Доёніе, –я, *n.* dojenie.

Доёный, –ая, –ое, *part. p.* dojony; *adj.* dojny.

Дожа́реніе, **Дожа́риваніе**, –я, *n.* dopieczenie, dopiekanie, dosmażenie, dosmażanie.

Дожа́ривать, *v. a. impf.*, **Дожа́рить**, *v. perf.* dopiekać, dopiec, dosmażać, dosmażyć, kończyć, dokończyć pieczenia; –ся, *a*) *v. r.* dopiekać się, dopiec się; *β*) *v. p.* być dopiekanym, dopieczonym, dosmażonym.

Дожа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Дожима́ть**. [**Дожида́ть**, –ся.

Дожда́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дождевикъ**, –а, *m. Bot.* (*lycoperdon*), purchawka, prochawka, bedłka kulkowa, bździucha.

Дождевой, (–ы́й), –ая, –ое, *adj.* deszczowy, dżdżowy; dżdżewa woda, woda deszczowa, dżewnica, dżownica.

Дожденосный, –ая, –ое, *adj.* deszczonośny, deszczonosy, dżdżonośny, przynoszący deszcze; dżdżenośныя облака, тучи, obłoki, chmury deszczowe.

Дождикъ, –а, *m. dim.* deszczyk; v. **Дождь**.

Дождить, *v. n. Eccl. sl.* dżdżyć, deszczem spuszczać; *cfr.* deszczyć; *v. impers.* дождитъ, (= идётъ дождь), dżdży, deszcz pada.

Дождичекъ, –чка, *m. dim.* deszczyczek, deszczyk; v. **Дождикъ**.

Дождли́вый, –ая, –ое, *adj.* dżdżysty, dżdżawy, pełen dżdżu; дождли́вая погода, dżdżyste powietrze; plusk, słota.

Дождь, –я, *m.* deszcz; мѣлкій дождь, grubой дождь, (deszcz), deszczyk drobny; крупный дождь, deszcz wielki, ulewny; дождь идётъ, deszcz pada, deszcz idzie, dżdży; дождь мелъ, deszcz padał, dżdżyło; скоро пойдётъ дождь, wnet (w krótce) będzie deszcz padał; идётъ мѣлкій дождь, drobny deszczyk pada, mży; дождливыя лѣта, v. *sub*: **Литъ**; какъ бы дождя не было, obawiam się, aby deszcz nie padał; §. послѣ дождя и солнышко свѣтитъ *abo* послѣ дождя и ведро бу́детъ, po deszczu zawsze zwykła być pogoda; *it.* попасть изъ дождя въ воду, z deszczu [или z dżdżu] pod rynę ustąpić, t. j. z małego nieszczęścia w większe upaść, poprawić sobie z pieca na łeb.

Дождянникъ, v. **Дождевикъ**.

Дожечь, –ся, v. **Дожигать**.

Дожженикъ, v. **Дождевикъ**.

Дожженой, v. **Дождевой**.

Дожженіе, –я, *n.* dopalenie.

Дожжикъ, **Дожжичекъ**, v. **Дождикъ**, **Дождичекъ**.

Доживаніе, –я, *n.* dożywanie, dożycie, pozostanie, osiągnienie (*np.* głębokiéj starości).

Доживать, **Дожить**, *v. n.* dożyć, doczekać się za życia, pozostawać, pozostać, dobyć do jakiego czasu; дожить, дожyć [или дойти] do późnéj [или do głębokiéj] starości; онъ не доживётъ у него своего врéмени, on nie dobędzie u niego do swego czasu; дожить свой вѣкъ, dożyć swego wieku, życie zamknąć; §. кто чáрки допиваетъ, тотъ вѣка не доживаетъ, kto czary dopije, ten wieku nie dożyje; kto dużo pije, nie długo żyje.

Дожиганіе, –я, *n.* dopalanie; *cfr.* **Дожже́ніе**.

Дожигать, **Дожечь**, *v. a.* dopalać, dopalić; –ся, *v. p.* być dopalanym, dopalonym; dopalać się, dopalić się.

Дожиданіе, –я, *n.* czekanie, oczekiwanie, doczekiwanie.

Дожидать, **Дождать**, *v. n.* –кого, czekać na kogo, oczekiwać kogo; doczekiwać, doczekać; –ся, *v. r.* czekać, oczekiwać; doczekać się.

Дожинаніе, –я, *n.* dożynanie, dożęcie. [нать, дожать.

Дожинать, **Дожать**, *v. a.* dożynanie. [**Дожинъ**, –а, *m.* dożęcie, dożynanie. [**Дозывать**, –ся.

Дозвать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дозволéніе**, –я, *n.* dozwolenie, pozwolenie, przyzwolenie, koncessya.

Дозволи́тельность, –и, *f.* dozwolenie, zezwolenie, dopuszczenie.

Дозволи́тельный, –ая, –ое, *adj.* dozwolony, dozwalający, mogący być dozwolonym, dopuszczalny; дозволи́тельный видъ, dozwolenie, pozwolenie, świadectwo na piśmie, że kto ma pozwolenie na co. [**Дозволя́ть**, –ся.

Дозволи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дозволя́ть**, **Дозволи́ть**, *v. a.* dozwalać, dozwolić, pozwalać, pozwolić, zezwalać, zezwolić; –ся, *v. p.* być dozwalanym, dozwolonym, pozwolonym, zezwolonym;

дозволяется, дозволяется, dozwala się, wolno.

Доздѣ, *adv. Eccl. sl.* dotąd; do tego miejsca; do tego czasu; v. Досѣлѣ.

Дозѣлный, -ая, -ое, *adj.* do ziemi dochodzący; *cfr.* doziemny.

†**Дозирати, Дозрити**, *v. a.* dozierać, dozrzeć, dojrzeć, doglądać.

Дознаваніе, -я, *n.* doznawanie, doznanie, doświadczenie.

Дознавать, Дознать, *v. a.* doznawać, doznać, doświadczać, doświadczyć; **-ся**, *α*) *v. r.*, v. Довѣдываться; *β*) *v. p.* być doznawanym, doznanym, doświadczonym; dowiedzieć się.

Дознаніе, -я, *n.* doznanie, doświadczenie. [Дознавать, -ся.

Дознать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Дознавать, -ся.

Дозорной, -аго, *s. m.* patrolista, stróż nocny, czatnik.

Дозорный, -ая, -ое, *adj.* patrolowy, rontowy; дозо́рная ба́шня, strażnica; дозо́рное су́дно, statek, okręt straży nocnéj.

Дозорщикъ, -а, *m.* dozierca, dozórca, doglądacz, strażnik.

Дозоръ, -а, *m.* patrol, ront, obchód, objażdżka, objazd; ходи́ть дозо́ромъ, *Milit.* patrolować.

Дозрѣваніе, -я, *n.* dojrzewanie, dozrzewanie, dojrzenie, dojrzenie, dozrzenie.

Дозрѣвать, Дозрѣть, *v. n.* dozrzewać & dojrzewać, dozrzeć & dojrzeć, dojrzeć, dośpiać, do pory przyjść; плоды́ ещѣ не дозрѣли, płody (owoce) jeszcze nie dojrzały.

Дозрѣлый, -ая, -ое, *adj.* dojrzały, dojrzały, dojrzały, dośpiały.

Дозрѣніе, -я, *n.* dozrzenie, dojrzenie, dojrzenie, dośpianie, dośpiałość. [вать.

Дозрѣть, *v. perf.*, v. *sub*: Дозрѣ-

Дозывать, Дозвать, *v. a.* dopraszać, doprosić, dowoływać, dowołać; **-ся**, *v. r.* dopraszać się, doprosić się, dowołać się; его́ зва́ть не дозва́ться, его́ не дозовёшься, jego nie doprosisz się, on da na się długo czekać.

Доиграніе, -я, *n.* dogranie, dokończenie gry.

Доиграть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Доигрывать, -ся.

Доигрываніе, -я, *n.* dogrywanie, kończenie gry *lub* grania; *cfr.* Доиграніе.

Доигрывать, Доиграть, *v. a.* dogrywać, dograć; kończyć, dokończyć granie *lub* grę; **-ся**, *v. r.* dogrywać się, dograć się.

Доигрышъ, -а, *m.* dogranie, dokończenie gry *lub* grania.

Доилица, -ы, *f. Eccl. sl.* mamka.

Доильникъ, -а, *m.* doiciel.

Доильница, -ы, *f.* doicielka.

Доильня, -и, *f.* miejsce gdzie krowy doją; *cfr.* Dojnik.

Доимка, -и, *f.* reszta długu pozostała, dług pozostały, zaległość, niedobór.

Доимочный, -ая, -ое, *adj.* zaległy, pozostały, niedoborny; доимо́чныя де́ньги, pieniądze zaległe, zaległości.

Дойникъ, -а, *m.* dojnica, szkopek, skopiec, statek od dojenia; *cfr.* dojnik.

Дойный, -ая, -ое, *adj.* dojny; dający mléko; дойная коро́ва, krowa dojna, którą doją, dająca mléko.

Дойня, -и, *f.*, v. Доильня.

Доискиваніе, -я, *n.* wyszukanie, wyszukiwanie.

Доискать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Доискивать, -ся.

Доискиваніе, -я, *n.* wyszukiwanie, wynajdowanie.

Доискивать, Доискать, *v. a.* wyszukiwać, wyszukać, wynajdować, wynaleźć; **-ся**, *v. r.* dochodzić, dójść, dociec, wynaleźć, dowiadywać się, dowiedzieć się; доискиваться дальне́йшихъ причи́нъ, dochodzić, dowiadywać się dalszych przyczyn; не могу́ доиска́ться свои́хъ кни́гъ, nie mogę znaleźć moich książek. [дить.

Доить, *v. perf.*, v. *sub*: Дохо-

Доить, 1. *v. a.* doić [*np.* krowę], mléko wyciskać z wymion; 2. *Eccl. sl.* doić, mlékiem karmić, piersiami karmić ssącego; 3. *v. n.* mléko dawać z siebie, doić (?); коро́ва нынѣ ма́ло до́итъ, krowa teraz mało mléka daje.

Дока, -и, *s. c. pop.* znawca, frant, biegły we wszystkiem; §. дока на до́ку нашёлъ, trafił frant na franta.

Дока-заніе, -я, *n.* dowód, okazanie; судебное доказа́ніе, wykaznie, dowód wykazujący, wywód sądowy, dedukcya; **-зательство**, -а, *n.* dowodziciel, świadek; donosiciel, śpieg; **-зательница**, -ы, *f.* dowodziciel-ka, świadek; donosicielka; **-зательно**, *adv.* dowodnie, niezawodnie, pewno; **-зательный**, -ая, -ое, *adj.* dowodny, dowodliwy, niezawodny, pewny; доказа́тельная статья́, punkt, artykuł dowodzący; pismo usprawiedliwiające; kategorya; wywód; **-зательство**, -а, *n.* dowód; способы́ доказа́тельства, sposób dowodzenia; судебное доказа́тельство, v. Доказаніе (судебное); **-зать, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Доказывать, -ся.

Доказчикъ, Доказчица, v. Доказатель, Доказательница.

Дока-зываніе, -я, *n.* przekonywanie, dowodzenie; **-зыватель, -зывательница**, v. Доказатель, Доказательница; **-зывать, -зать**, *v. a.* dowodzić, dowieść; доказывать на кого́, przekonywać kogo; świadczyć przeciw komu; опы́тъ доказываетъ, doświadczenie uczy; **-ся**, *v. p.* być dowodzonym, dowiedzionym.

Докáнчиваніе, -я, *n.* dokończanie, kończenie, dokończenie.

Докáнчивать, Докóнчить *abo* **Докóнчать**, *v. a.* dokończać, dokończyć, skończyć; **-ся**, *v. r.* dokończać się, dokończyć się, skończyć się. [дзание, досыпание.

Докáпчиваніе, -я, *n.* dowę-

Докáпчивать, Докопáть, *v. a.* dowędzać, dowędzić, dosuszyć; **-ся**, *v. p.* być dowędzanym, dowędzonym. [ванie.

Докапываніе, -я, *n.* dokopy-

Докапывать, Докопать, *v. a.* dokopywać, dokopać; **-ся**, *v. r.* dokopywać się, dokopać się czego.

Докарабкаться, *v. r.* dobrnąć, z trudnością dostać się gdzie.

Докáрмливаніе, v. Докормленіе.

Докáрмливать, v. Докормить.

Докатáть, *v. perf.*, v. *sub*: Докáтывать.

Докатить, *v. perf.* 1. *v. n.* bezustannie dojechać; 2. *v. a.*, v. *sub*: Докáтывать.

Докáтываніе, -я, *n.* dowalkowanie, domaglowanie.

Докáтывать, Докатáть, *v. a.* dowalkowywać, dowalkować, domaglować; **-ся**, *v. p.* być dowalkowanym, domaglowanym.

Докачéніе, -я, *n.* dotoczenie, dosunięcie, dociągnienie.

Докáчиваніе, -я, *n.* dotaczanie, dosuwanie, dociąganie.

Докáчивать, Докатúть, *v. a.* dotaczać, dotoczyć, dosuwać, dosunąć, dociągać, dociągnąć; **-ся**, *v. r.* dotaczać się, dotoczyć się.

Докáшиваніе, -я, *n.* dokaszanie. [dokaszać, dokosić.

Докáшивать, Докосúть, *v. a.*

Докáщикъ, v. Доказатель.

Докáсить, *v. perf.*, v. Докáшивать.

Докáска, -и, *f.* dokwaszanie, dokwaszenie. [szenie.

Докáшеніе, -я, *n.* dokwa-

Докáшивать, Докáсить, *v. a.* dokwaszać, dokwasić; **-ся**, *v. p.* być dokwaszanym, dokwaszonym.

Докидáніе, -я, *n.*, **Докидка**, -и, *f.*, **Докидываніе**, -я, *n.* dorzucenie, przyrzucenie; dorzucanie, przyrzucanie; dorzut, dociśnienie.

Докидывать, *v. a. impf.*, **Докидáть**, *v. perf.*, **Докúнуть**, *v. perf. semelf.* dorzucać, dorzucić, dociskać, docisnąć, przyrzucać, przyrzucić; dorzucaniem ukończyć. [*sub*: Докидывать.

Докúнуть, *v. perf. semelf.*, v. **Докисáніе**, -я, *n.* dokisanie.

Докисáть, Докúснуть, *v. n.* dokisać, dokisnąć, dokwaśnieć.

Докúслый, -ая, -ое, *adj.* dokisły, dokwaszony; недокúслый, niedokisły, niedokwaszony.

Докúснуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Докисáть.

Докладка, -и, *f.* 1. koniec układania [*np.* drzewa], koniec

stawiania [*np.* pieca]; докла́дка печи, postawienie pieca; 2. relacya, przekładanie, sprawa.

Докладно́й, (–ён), –ая, –о́е, *adj.* relacyjny, rapportowy; dokładziony, dołożony; *it.* v. Запи́ска (докладна́я), Холо́пъ (докладно́й).

Докла́дчикъ, –а, *m.* referent, referendarz, sprawozdawca, zdający sprawę.

Докла́дъ, –а, *m.* 1. relacya, przekładanie, sprawa, sprawozdanie, rapport, wiadomość ustna *lub* na piśmie podana wyższéj władzy; 2. zameldowanie, meldowanie się, oznajmienie; войти́ безъ докла́да, wejść bez meldowania się.

Докла́дываніе, –я, *n.* 1. dokładanie; przedstawianie; 2. v. Докла́дка.

I. Докла́дывать, Доложи́ть, *v. a.* kończyć, dokończyć układanie [*np.* drzew]; dokładać, dołożyć; kończyć, dokończyć stawianie [*np.* pieca], postawić [*np.* piec].

II. Докла́дывать, Доложи́ть, *v. a.* 1. dokładać, dołożyć, dopełniać, dopełnić; 2. referować, rapportować, donosić, donieść (komu co), uwiadomiać, uwiadomić (kogo o czém), zdawać, zdać sprawę; podawać, podać, przedstawiać, przedstawić; докла́дывающій чино́вникъ, v. Докладчикъ; 3. – кому́ о комъ, meldować, zameldować (kogo u drugiego); ведѣ́ть доложи́ть о себѣ́, meldować się, zameldować się; не докладываясь, nie meldując się, bez meldowania się (*np.* wejść do kogo). [кладывать (I).

Докла́сть, *v. perf.*, v. *sub*: Доложи́ть.

Доклева́ніе, –я, *n.* doklucie, dodziobanie, wydziobanie.

Доклева́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Доклёвывать.

Доклёвываніе, –я, *n.* dokluwanie, dodziobywanie, wydziobywanie.

Доклёвывать, Доклева́ть, *v. a.* dokluwać, dokluć, dodziobywać, dodziobać, wydziobać.

Доклее́ніе, Доклѣ́иваніе, –я, *n.* doklejenie, doklejanie, ukończenie, kończenie klejenia.

Доклѣ́ивать, Доклеи́ть, *v. a.* doklejać, dokleić, kończyć, dokończyć [или ukończyć] klejenie; –ся, *v. p.* być doklejanym, doklejonym.

Доклёйка, –и, *f.* doklejenie, doklejanie; kończenie, ukończenie klejenia.

Доклеить, *v. perf.*, v. *sub*: Доклѣ́ивать. [nie.

Доколачиваніе, –я, *n.* dobijanie.

Доколачивать, Доколоти́ть, *v. a.* dobijać, dobić [*np.* gwoździa]; доколоти́ть кого́ до сме́рти, dobić kogo, domordować, dokonać, na śmierć zabić.

Доколоти́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Доколачивать, –ся.

Доко́ль, Доко́лѣ, *adv.* dopókąd; tak długo, dopóki.

Доконать, *v. a. perf.* – кого́-либо, dobić kogo, zniszczyć, wyniszczyć kogo zupełnie, dogubić, do ostateczności doprowadzić; *it.* dobić kogo, domordować, dokonać, na śmierć zabić.

Докончаніе, –я, *n.* ukończenie; zawarcie (*np.* umowy).

Докончать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Докáнчивать, –ся.

Докончить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Докáнчивать, –ся.

Докопаніе, –я, *n.* dokopanie.

Докопанный, –ая, –ое, *part. p.* dokopany, doryty.

Докопле́ніе, –я, *n.* nagromadzenie. [nagromadzony.

Докопленный, –ая, –ое, *part. p.*

Докопля́ть, Докопи́ть, *v. a.* nagromadzać, nagromadzić, naskupiać, naskupić, nazbierać do pewnéj ilości.

Докопать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Докáпывать, –ся.

Докоптить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Докáпчивать, –ся.

Докоптѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* dowędzony. [dzić się.

Докоптѣ́ть, *v. n. perf.* dowędzić się.

Докончѐніе, –я, *n.* dowędzenie.

Докóпченный, –ая, –ое, *part. p.* dowędzony.

Докормить, *v. a.* dokarmić.

Докосить, *v. a. perf.* dokosić; v. Докашивать.

Докóсъ, –а, *m.*, **Докошéніе**, –я, *n.* dokoszenie.

Докóшенный, –ая, –ое, *part. p.* dokoszony. [Докрáшивать.

Докрáсить, *v. perf.*, v. *sub*: Докрáсна, *adv.* do czerwoności.

Докрáшеніе, Докрáшиваніе, –я, *n.* domalowanie, dofarbowanie.

Докрáшивать, Докрáсить, *v. a.* domalować, dofarbować.

Докрáшенный, –ая, –ое, *part. p.* domalowany, dofarbowany.

Докричáть, *v. n. perf.* до чего́-нибудь, dowołać się, dokrzyczeć się, krzykiem co uzyskać.

Докторскій, –ая, –ое, *adj.* doktorski; до́кторская сте́пень, stopień doktorski; до́кторское свидѣ́тельство, świadectwo doktorskie.

Докторство, –а, *n.* doktorstwo.

Докторша, –и, *f.* doktorowa, żona doktora, lekarza.

Докторъ, –а, *m.* doktor; lekarz; сте́пень до́ктора, stopień doktora.

Доку́да, *adv.* dokąd? jak daleko? dopóki? do jakiego czasu?

Докýка, –и, *f.* natrętność, naprzykrzanie.

Докуме́нтъ, –а, *m.* dokument, akt, pismo.

Докупать, Докупить, *v. a.* dokupać, dokupić; –ся, *v. p.* być dokupanym, dokupionym.

Докуре́ніе, Докýриваніе, –я, *n.* 1. dokurzenie, dopalenie, dopalanie (*np.* fajki); 2. dodystylowanie, dodestylowanie.

Докýривать, Докурить, *v. a.* 1. dokurzać, dokurzyć, dopalać, dopalić (*np.* fajkę); 2. dodystylować & dodestylować. [(2).

Докýрка, –и, *f.*, v. **Докуре́ніе**

Докутчикъ, –а, *m.* natręt, natrętnik; nieznośny, naprzykrzony.

Докýтчица, –ы, *f.* natrętnica; nieznośna, naprzykrzona.

Докучаемый, –ая, –ое, *adj.* dokuczliwy, naprzykrzający się.

Докучáть, *v. n.* – кому́, dokuczać, być natrętnym, naprzykrzać się komu. [przykro, natrętnie.

Докýчливо, *adv.* dokuczliwie,

Докýчливость, –и, *f.* dokuczliwość, natrętność, naprzykrzanie się, uprzykrzanie się.

Докýчливый, –ая, –ое, *adj.* dokuczliwy, naprzykrzony, uprzykrzony, natrętny.

Докýчный, –ая, –ое, *adj.* 1. nudny; 2. v. Докýчливый.

Докýшать, Докушивать, *v. a.* dojeść, dojadać *lub* dopić, dopijać.

Докъ, –а, *m.* miejsce obmurowane w porcie do budowy *lub* naprawy okrętów.

Долбёжъ, –а, *m.* gara, dziura w drzewie wyciosana.

Долбило, v. Долото́.

Долбить, *v. a.* wydrążać, dłubać, dziubać, ryć; *powtarzać, wbijać w pamięć; долби́ть въ го́лову, wbijać w głowę.

Долблёніе, –я, *n.* 1. wydrążanie, dłubanie, dziubanie, rycie; 2. dziobanie; 3. *powtarzanie, wbijanie w pamięć.

Долбня́, Долбýха, –и, *f.*, **Долбýшка**, –и, *f. dim.* tłok, szlaga, tambor brukarski.

Долгій, –ая, –ое, *adj.* długi, niekrótki; długo trwający; до́лгій день, dzień długi; до́лгая жизнь, długie życie; у него́ язы́къ до́лгъ, *ma długi język; v. *sub*: Языкъ; у него́ до́лги ру́ки, *on ma długie ręce.

До́лго, *adv.* długo; dawno.

Долговáто, долговáто, *adv.* zadługo; przydługo. [przydługi.

Долговáтый, –ая, –ое, *adj.*

Долговóй, –ая, –óе, *adj.* długowy; dłużny; долго́вая кни́га, księga długowa; долго́выя де́ньги, pieniądze z długu.

Долго-волосый, –ая, –ое, *adj.* długowłosy; **–вре́менно**, *adv.* długo, przez długi czas; **–вре́менность**, –и, *f.* długość, długotrwałość; **–вре́менный**, –ая, –ое, *adj.* długi, długotrwały.

Долговый, v. Долговóй.

Долго-вѣ́чно, *adv.* długowiecznie; **–вѣ́чность**, –и, *f.* długowieczność; **Долго-вѣ́чный**, –ая,

-ое, *adj.* długowieczny, długo żyjący; **Долго-вя́зый**, -ая, -ое, *adj.* długowięzy, człowiek wysokiego wzrostu, a niezgrabny; ob. długosz; **-гри́вый**, -ая, -ое, *adj.* długogrzywy; **-дре́нственно**, *adv.* długotrwale; **-дре́нственный**, **-дре́нный**, -ая, -ое, *adj.* długotrwały, długoletni; **долгодре́нственное житіе́**, długie życie; **-дре́нство**, -а, *n.* długie życie; **-дре́нствовать**, *v. n.* długo żyć, przepędzić życie długoletnie; **-живо́тіе**, -я, *n.* długie życie; **-живо́тный**, -ая, -ое, *adj.* długoletni; **-жи́зненный**, -ая, -ое, *adj.* długo żyjący; **-лѣ́тіе**, -я, *n.* długoletność; **-лѣ́тный**, -ая, -ое, *adj.* długoletni; **-лѣ́тствовать**, *v. n.* długo żyć. [długawy.

Долгова́тый, -ая, -ое, *adj.*

Долго́нькъ, -нька, -нько, *adj.*

Долго-но́гій, -ая, -ое, *adj.* długonogi; **-но́жка**, -и, *f. H. n.* (*tipula*), dwuskrzydłowy owad komar; **-но́сикъ**, -а, *m. H. n.* (*curculio*), ryjek, wółek (owad); *ob.* długonosy; **-но́сый**, -ая, -ое, *adj.* długonosy; długodzioby.

Долго́нько, *adv.* cokolwiek za długo.

Долго-пёръ, -а, *m.*, **v. Рыба** (летучая); **-полый**, -ая, -ое, *adj.* (*o sukni*:) długopoły, mający długie poły; **-рукій**, -ая, -ое, *adj.* długoręki.

Долгота́, -ы́, *f.* długość, długa; *Astron. & Geogr.* długość; **долгота́ вре́мени**, długość czasu.

Долго-терпѣ́ливость, -и, *f.* długocierpliwość, wytrwałość; **-терпѣ́ливый**, -ая, -ое, *adj.* długocierpliwy, wytrwały; **-терпѣ́ніе**, -я, *n.* długocierpliwość, wytrwałość; §. **долготерпѣ́ніе** приноси́тъ благослове́ніе, długocierpienie przynosi błogosławienie; **-терпѣ́ти**, *v. n. Eccl. sl.* mieć wiele cierpliwości, być wytrwałym, wytrzymałym. [(2).

Долго́тье, -я, *n.*, v. **Двойникъ**

Долго-ухій, -ая, -ое, *adj.* długouchy, obwisłouchy; **-ушка**, -и, *f.* igła z podługowatém uszkiem; **-хвостикъ**, -а, *m. H. n.* (*parus caudatus*), ogonniczek, sikora ogoniasta; **-хвостый**, -ая, -ое, *adj.* długoogonny; **-шѣйка**, v. **Горлянка** (*Bot.*); **-шѣ́йный**, -ая, -ое, *adj.* długoszyi, długiej szyi; **-шѣ́я**, -и, *s. c.* długoszyj, długoszyi, długoszyja; **-язы́чіе**, -я, *n.* długi język, szczebiotliwość; **-язы́чный**, -ая, -ое, *adj.* długojęzyczny, szczebiotliwy.

Долгъ, -а, *m.* obowiązek, powinność; dług, dłużność; kredyt; **долгъ по кни́гѣ**, dług książkowy, dług z księgi handlowéj; **дава́ть въ долгъ**, dawać na kredyt, kredytować; **брать въ долгъ** у кого́-либо, brać na kredyt, na borg, borgować, pożyczać; v. **Вѣрный (своему́ до́лгу)** & **Исполнять (свой долгъ)**; онъ по́ уши въ долгу́ *abo* онъ въ долгу́, kaкъ въ шелку́, utopiony w długach aż po uszy, długów ma jak włosów na głowie; **долгъ запла́тить**, dług zapłacić, z długów się wypłacić, wybrnąć; **отда́ть после́дній долгъ приро́дѣ** [= умереть], dług śmiertelności wypłacić, umrzeć; **отда́ть после́дній долгъ кому́-либо**, uczynić ostatnią przysługę, pochować.

Долежа́ть, *v. n. perf.* doleżeć.

Долери́ть, -а, *m. Miner.* doleryt. [latywać, dolecieć.

Долета́ть, **Долете́ть**, *v. n.* do-

Должа́йшій, -ая, -ое, *adj. superl.* najdłuższy.

Должа́ть, *v. n.* zadłużać się.

Должёкъ, -жка, *m. dim.* mały dług; dłużek, dłużeczek.

Долженствова́ть, *v. n.* musieć; być winnym, powinnym, obowiązanym.

Должея, -и, *f.* rówek, żłobek w tarcicy, *etc.*, v. **Выемка**.

Должики, -ковъ, *pl. m.* dłuższe, rzemienie używanie na sokołów.

Должникъ, -а, *m.* dłużnik, debitor, winowajca.

Должница, -ы, *f.* dłużnica, dłużniczka.

Должно, *v. impers.* należy, trzeba, potrzeba; мнѣ до́лжно, mnie należy, muszę; такъ до́лжно быть, tak być powinno; какъ и до́лжно быть, jak i być powinno, jak też należy.

Должностно́й, (-ы́й), -ая, -о́е, *adj.* urzędniczy, służbowy.

Должность, -и, *f.* obowiązek, powinność; obowiązkowość, obowiązek, urząd, urzędowanie, funkcya.

Должный, -ая, -ое, *adj.* dłużny, winny, powinny; онъ мнѣ до́лженъ пять рубле́й, on mnie winien pięć rubli; онъ до́лженъ э́то сде́лать, on powinien to uczynić.

Должо́къ, -жка, *m. dim.* dłużek, dłużeczek, mały dług.

Долива́ніе, -я, *n.* dolewanie.

Доливать, **Долить**, *v. a.* dolewać, dolać; **-ся**, *v. p.* być dolewanym, dolanym.

Долива́ка, -и, *f.* dolewka, dolanie, dolewanie.

Долива́нъ, -а, *m.* dolman, dołoman, kurtka, spencer huzarski.

Долина, -ы, *f.* dolina, nizina, padoł, międzygórze, wąwóz; obitатели долинъ, mieszkający na

Долинá, v. **Длина**. [dolinie.

Долинистый, -ая, -ое, *adj.* (**доли́стый**), dolisty, pełen dolin.

Долинка, **Долинушка**, -и, *f. dim.* dolinka, mała dolina.

Долинный, -ая, -ое, *adj.* dolinny, dolinowy.

Доли́стый, v. **Долинистый**.

Доли́тіе, -я, *n.* dolanie, przylanie, dolewka.

Долитый, -ая, -ое, *part. p.* dolany, przylany.

Доли́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Доливать**, **-ся**.

Доложить, *v. perf.*, v. *sub*: **Докладывать (II)**.

Долой, *adv.* precz; na dół; снять долой, wziąć precz, wziąć na dół; съ глазъ долой! idź mi precz z oczu! lunь бы съ глазъ долой, aby tylko z oczu precz iść; шáпку долой! czapkę na dół! czapkę z głowy! *it.* v. *sub*: **Дворъ (съ двора долой)**.

Долонáнъ, v. **Долиманъ**.

Долонúтовый, -ая, -ое, *adj. Miner.* dolomitowy.

Долонúтъ, -а, *m. Miner.* dolomit, gatunek szpatu.

Долонúть, **Долáмливать**, *v. a.* dołamać, dołamywać.

†**Долóнный**, -ая, -ое, *adj.* dłoniowy.

Долóнь, -и, *f.* (= длань), dłoń.

Долóтечко, -а, *n. dim.* dłóteczko, dłótko.

Долотúть, *v. a.* dłótować, dłótem wyrzynać, wydłubywać, rytować. [towy.

Долóтный, -ая, -ое, *adj.* dłó-

Долото́, -á, *n.* dłóto; чекáнное долото́, dłóto, rylec, drożydło.

Долотцó, -á, *n. dim.* dłótko.

Долу, *adv. Eccl. sl.* na dole, na ziemi. [Долúна.

Долъ, -а, *m.* dół, jama; v.

Дóлька, -и, *f. dim.* cząstka, mała część; v. **Доля**.

Дóльникъ, -а, *m.* naramiennik, szelki.

Дóльный, -ая, -ое, *adj.* dolny, od dołu, od spodu; дóльный жúтель, mieszkający na dolinie.

Дóльняя, -нихъ, *pl. f. Eccl. sl.* przedmioty ziemskie; *cfr.* ziemskość.

Дóльше, **Дóлѣ**, **Дóлѣе**, *compar. adv.* dłużéj; 2. **дóлѣ**, *adv. Eccl. sl.*, v. **Внизу**.

Долѣзáніе, -я, *n.* dołazienie, dolezienie. [łazić, doleźć.

Долѣзáть, **Долѣ́ть**, *v. n.* do-

Долѣлéжаніе, -я, *n. Eccl. sl.* (спание на голой землѣ), spanie na gołéj ziemi.

Дóля, -и, *f.* część, cząstka, dział, udział; *Arithm.* ułomek; •dola, udział, los; четвёртая дóля, czwarta część; ćwierć; четвёртая дóля листá, v. **Четвёртка**; осьмáя дóля листá, v. **Осьмúшка**; двенáдцатая дóля листá, *Typogr.* dwunastka, format arkusza na dwanaście części złożonego; книга въ двенáдцатую дóлю листá, książka w dwunastce (*in duodecimo*); идтú, принять въ дóлю, v. **Вступáть**, **Принимать** (въ товáрищество).

Дóма, *adv.* w domu, w stancyi swojéj, u siebie; его нѣтъ дóма, nie masz go w domu.

Домáзаніе, -я, *n.* domazanie, dosmarowanie.

Домáзать, Домáзывать, *v. a.* domazać, domazywać, dosmarować, dosmarowywać.

Домáзываніе, -я, *n.* domazywanie, dosmarowywanie.

Домáлываніе, -я, *n.* domielanie. [domielać, domleć.

Домáлывать, Домолóть, *v. a.*

Домарáніе, -я, *n.* dobrudzenie, dowalanie, dosmolenie.

Домарáть, Домáрывать, *v. a.* dobrudzić, dobrudzać, dowalać, dosmolić, dosmalać.

Домáрываніе, -я, *n.* dobrudzanie, dosmalanie.

Домáтываніе, -я, *n.* domotanie.

Домáтывать, Домотáть, *v. a.* domotać, do reszty namotać, *lub* więcéj jeszcze namotać; *przemotać, roztrwonić; **-ся**, *v. p.* być domotanym.

Домахнýть, *v. n.* docisnąć, dorzucić. [czanie.

Домáчиваніе, -я, *n.* domaczanie.

Домáчивать, Домочúть, *v. a.* domaczać, domoczyć; **-ся**, *v. p.* być domaczanym, domoczonym.

Домáшній, -яя, -ее, *adj.* domowy; **домáшній**, -яго, *s. m.* domownik; *pl.* **домáшніе**, domownicy; **домáшній наставникъ**, nauczyciel domowy; **домáшнее плáтье**, suknia domowa; **домáшній хлѣбъ**, chléb domowy, w domu wypiekany.

Домéкъ, -а, *m. np.* не въ домéкъ мнѣ это, nie zauważyłem tego, nie domyśliłem się tego, nie przyszło my to na myśl *abo* do głowy.

Домéнный, -ая, -ое, *adj.* do wielkiego pieca należący.

Домúкъ, -а, *m. dim.* domek, domeczek. [nanta.

Доминáнта, -ы, *f. Mus.* domi-

Домúно, *s. indecl.* 1. domino, (strój do przebrania się); 2. domino, osoba przebrana; 3. domino, (gra).

Домúшко, -а, *n.* domiszczko, domisko, domczysko.

Домúще, -а, *n. augm.* domisko, wielki dom.

Домкрáть, -а, *m.* (домкрáтъ), machina do podnoszenia ciężarów, dźwignia, lewar.

Домна, -ы, *f.* wielki piec w kuźniach.

Домо-блюстúтель, -я, *m. Eccl. sl.* podstoli u króla, marszałek u znakomitego domu; **-нúтость**, -и, *f.* gospodarność, starowność, skrętność; **-нúтый**, -ая, -ое, *adj.* gospodarny, starowny, skrętny; **-нúще**, -а, *n.* 1. *pop.* trumna, trunna; 2. (†), pomieszkanie; v. **Станъ**; **-владúка**, -и, *m. Eccl. sl.* gospodarz, pan domu; **-владѣлецъ**, -льца, *m.* właściciel, gospodarz domu; **-владѣлица**, -ы, *f.* właścicielka, gospodyni domu.

Домóвникъ, -а, *m. Eccl. sl.* domator, zawsze w domu przebywający.

Домовúница, -ы, *f.* domatorka, zawsze w domu przebywająca.

Домо-внúчанье, -я, *n.* domatorstwo, ciągłe przebywanie w domu; **-внúчать**, *v. n.* domować, być zawsze w domu.

Домóвный, -ая, -ое, *adj.* domowy; domowa potréba, potrzeba domowa.

Домо-вóдка, -и, *f.* gospodyni; **-вóдство**, -а, *n.* gospodarstwo, gospodarowanie; **-вóдъ**, -а, *m.* gospodarz, gospodarujący; **-вóй**, **-áго**, *s. m.* nocnica, pokusa, strach nocny, zły duch.

Домовóй, -ая, -ое, *adj.* domowy; domowa cérkowь, domowa kaplica.

Домо-гáтельство, -а, *n.* domaganie się, dopominanie się; **-гáться**, *v. r.* – чего, domagać się czego, starać się usilnie o co, dopominać się czego; §. чего Богъ не далъ, того не домогáйся, czego Bóg nie da, tego się nie domagaj. [domói, iść do domu.

Домóй, *adv.* do domu; идти

Домóкъ, -мкá, *m. dim.* domek.

Домо-лáчиваніе, -я, *n.* domłacanie; **-лáчивать**, *v. a. impf.*, **-лотúть**, *v. perf.* domłacać, domłócić. [domłóty.

Домолóтый, -ая, -ое, *part. p.*

Домолóть, *v. perf.*, v. *sub*: **Домóлывать**.

Домóлъ, -а, *m.* omłot, wymłot, wymłocek [*gen.* wymłocka], wymłocka.

Домолóченный, -ая, -ое, *part. p.* domłócony, wymłócony.

Домо-правúтель, -я, *m.* rządzca domu, burgrabia, marszałek, intendent; **-правúтельница**, -ы, *f.* rządczyni domu; **-правúтельство**, -а, *n.* gospodarstwo, zarząd domu; **-рóдный**, v. **Доморóщенный**; **-рóстокъ**, -стка, *m.* bydło domowego chowu; **-рóщенный**, -ая, -ое, *adj.* domowy, w domu wychowany, w domu wypielęgnowany, domowego chowu; **-строúтель**, -я, *m.* 1. gospodarz, ekonom; 2. budowniczy, architekt; **-строúтельница**, -ы, *f.* gospodyni; **-строúтельный**, -ая, -ое, *adj.* gospodarski; **-строúтельство**, -а, *n.* 1. gospodarstwo; 2. budownictwo, sztuka budownicza; **-сѣдка**, -и, *f.* domatorka, zawsze w domu siedząca; **-сѣдничать**, *v. n.* domować, siedzieć (być) zawsze w domu; **-сѣдный**, -ая, -ое, *adj.* lubiący siedzieć w domu; *cfr.* domator, piecuch; **-сѣдство**, -а, *n.* domatorstwo, ciągłe siedzenie w domu; **-сѣдъ**, -а, *m.* domator, zawsze w domu siedzący, piecuch.

Домотáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Домáтывать**.

Домо-устрóйство, -а, *n.* uporządkowanie domu; **-хозя́инъ**, -а, *m.* pan domu; **Домо-чáдецъ**, -дца, *m.* służący urodzony i wychowany w domu, domorodek; domownik.

Домочься, *v. r. perf.* wystarać się, dobić się czego; *cfr.* **Домогáться**.

Домчáть, *v. a. perf. pop.* dowieźć.

Домъ, -а, *m.* dom; **Имперáторскій Домъ**, Cesarki Dom; **торговый домъ**, dom handlowy; *it.* v. **Зáгородный, Сирóтскій, Воспитáтельный, Рабóчій, Смирúтельный, Бóжій (домъ)**; весь мой домъ, cały mój dom, cała familia; §. лýчше дóма лишúться, чѣмъ съ богатымъ брани́ться, lepsza ołowiana zgoda, jak złote prawo.

Домѣреніе, Домѣриваніе, -я, *n.* domierzenie, domierzanie.

Домѣривать, Домѣрить, *v. a.* domierzać, domierzyć, wymierzać, wymierzyć.

Домѣръ, -а, *m.* domiar.

Домѣряніе, -я, *n.* domierzanie.

Домѣрять, Домѣрять, *v. a.* domierzać, domierzyć.

Донашиваніе, -я, *n.* donaszanie (*np.* sukni, obuwia).

Донáшивать, Доноси́ть, *v. a.* donaszać, kończyć noszenie czego, donosić, dodrzeć (*np.* suknie, obuwie); **-ся**, *v. p.* być donaszanym, donoszonym.

Дóндеже, *adv. Eccl. sl.* (донéлѣже), dopóki, dopókąd.

Донéльзя, *adv. pop.* dopóki można; v. *sub*: **Нельзя**.

Донéлѣже, v. **Дóндеже**.

Донесéніе, -я, *n.* doniesienie; uwiadomienie, wiadomość.

Донести́, *v. perf.*, v. *sub*: **Доноси́ть (I)**.

Донúзаніе, -я, *n.* donizanie, nawleczenie (*np.* pereł, koralów).

Донúзать, *v. perf.*, v. *sub*: **Донúзывать**.

Донúзываніе, -я, *n.* nawlekanie (*np.* pereł, koralów).

Донúзывать, Донúзать, *v. a.* dowlekać, nawlekać, nawlec (*np.* perły, korale).

Донúманіе, -я, *n.* odbieranie, ściąganie (*np.* zaległości).

Донúмать, Донять, *v. a.* odbierać, ściągać, ściągnąć (*np.* zaleg'e pieniądze).

Дóнная трава́, v. **Таволга (нитковúдная)** & **Дóнникъ (трилúстный)**.

Дóнникъ, -а, *m.*, v. **Таволга (дóнниковая, клéмная)**; **дóнникъ трилúстный**, *Bot.* (*trifolium melilotus*), koniczyna nostrzyk.

Дóнное слáдкое дéрево, v. **Каркáсъ**.

Дóнный, -ая, -ое, *adj.* denny, do dna należący; дóнная доскá, dennica, deska denna.

Доноси́тель, Доноси́тельница, v. **Доно́щикъ, Доно́щица**.

Доноси́тельный, v. **Доно́сный**.

I. Доноси́ть, Донести́, *v. a.* 1. donosić, donieść (co do jakiego

miejsca); 2. – о чёмъ, donosić, donieść komu co *lub* o czém, uwiadomiać, uwiadomić; – на кого-либо въ чёмъ, donosić na kogo, oskarżać kogo.

II. **Доноси́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Донашивать**. [lacyjny.

Доно́сный, -ая, -ое, *adj.* de-

Доно́сокъ, -ска, *m.* 1. donoszenie, dodarcie (*np.* sukni); 2. sukna donoszona.

Доно́съ, -а, *m.* doniesienie, denuncyacya, delata, oskarżenie; ложный доно́съ, fałszywe doniesienie, oskarżenie; идти на кого-либо въ доно́съ, сдѣлать доно́съ, v. **Доноси́ть** (на кого-либо).

Доношéніе, -я, *n.* prośba, supplika, doniesienie, raport, uwiadomienie.

Доно́щикъ, -а, *m.* donosiciel, delator, denuncyant, oskarżyciel.

Доно́щица, -ы, *f.* donosicielka, delatorka, denuncyantka, oskarżycielka.

Донско́й можжевéльникъ, v. **Можжевéльникъ** (казацкій).

Донце, v. **Донышко**. [czasu.

Донынѣ, *adv.* dotąd, do tego

Донышко, -а, *n. dim.* deneczko, małe denko. [нимать.

Допя́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **До-**

Дооранíе, -я, *n.* dooranie.

Дооpáть, *v. a. perf.* doorać.

Допа́лываніе, -я, *n.* depełzanie, doczołgiwanie.

Допа́лывать, **Допо́лоть**, *v. n.* dopełzać, dopełznąć, dołazić, doleźć, doczołgać się.

Допа́ливаніе, -я, *n.* dopalanie, dostrzelanie.

Допа́ливать, **Допали́ть**, *v. a.* dopalać, dopalić, dostrzelać, dostrzelić. [nie.

Допо́лываніе, -я, *n.* dopielanie.

Допо́лывать, **Дополо́ть**, *v. a.* dopielać, dopleć; -ся, *v. p.* być dopielanym, dopielonym.

Допáрываніе, -я, *n.* doparanie, (doprócie).

Допáрывать, **Допоро́ть**, *v. a.* doparać, doprócić.

Допаха́ніе, -я, *n.* dooranie.

Допаха́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Допáхивать**.

Допáхиваніе, -я, *n.* doorywanie. [doorywać, doorać.

Допáхивать, **Допахáть**, *v. a.*

Допека́ть, **Допе́чь**, *v. a.* dopiekać, dopiec, upiec; *dokuczać, doskwierać; -ся, *v. r.* dopiekać się, dopiec się.

Допельшне́цъ, v. **Векáсъ** (больш.).

Допеченíе, -я, *n.* dopieczenie, upieczenie. [пекáть.

Допе́чь, *v. perf.*, v. *sub*: **До-**

Допива́ніе, -я, *n.* dopijanie, (dopicie).

Допива́ть, **Допи́ть**, *v. a.* dopijać, dopić; v. *sub*: **Дожива́ть**, **Дожи́ть** (§).

Допи́ленíе, **Допи́ливаніе**, -я, *n.* dopiłowanie.

Допи́ливать, **Допи́лить**, *v. a.* dopiłowywać, dopiłować.

Допи́саніе, -я, *n.*, v. **Допи́ска**.

Допи́сать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Допи́сывать**, -ся.

Допи́ска, -и, *f.*, **Допи́сываніе**, -я, *n.* dopisywanie, dopisanie, dopisek.

Допи́сывать, **Допи́сать**, *v. a.* dopisywać, dopisać; -ся, *v. r.* dopisywać się, dopisać się.

Допи́тіе, -я, *n.* dopicie.

Допи́тый, -ая, -ое, *part. p.* dopity. [**Допи́вать**, -ся.

Допи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доплáта**, -ы, *f.* dopłata, dodatek do płacy; wypłata, niszczenie się.

Доплати́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Доплáчивать**. [**плáта**.

Доплáчиваніе, -я, *n.*, v. **До-**

Доплáчивать, **Доплати́ть**, *v. a.* dopłacać, dopłacić; -ся, *v. p.* być dopłacanym, dopłaconym.

Доплéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доплетáть**, -ся.

Доплетáніе, -я, *n.* doplatanie.

Доплетáть, **Доплесть**, *v. a.* doplatać, dopleść; -ся, *a*) *v. p.* być doplatanym, doplecionym; *β*) *v. r.* *dobrnąć, dowlec się, z trudnością dójść do jakiego miejsca.

Доплетéніе, -я, *n.* doplecenie.

Доплетéнный, -ая, -ое, *part. p.* doplecíony.

Доплы́ваніе, -я, *n.* dopływanie.

Доплы́вать, **Доплы́ть**, *v. n.* dopływać, dopłynąć, przypływać, przypłynąć, dostać się do brzegu.

Доплы́тіе, -я, *n.* dopłynienie, dopływ; *cfr.* **Доплы́ваніе**.

Доплы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Доплы́вать**.

Доплясáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доплясы́вать**, -ся.

Доплясы́ваніе, -я, *n.* dotańcowanie.

Доплясы́вать, **Доплясáть**, *v. n.* dotańcować, dotańczyć; -ся, *v. r.* dotańcować się, dotańczyć się. [dopojony, spojony.

Допо́енный, -ая, -ое, *part. p.*

Допое́ніе, -я, *n.* dopojenie, spojenie.

Допо́нить, **Допи́нать**, *v. a.* dopoić, kończyć, dokończyć pojenie.

Доползáть, v. **Допа́лывать**.

Доползти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Допа́лывать**. [dodatek.

Дополне́ніе, -я, *n.* dopełnienie,

Дополне́нный, -ая, -ое, *part. p.* dopełniony, dodany.

Дополни́тель, -я, *m.* dopełniacz, wypełniciel.

Дополни́тельный, -ая, -ое, *adj.* dopełniający, dodatkowy; дополни́тельная статья, artykuł dodatkowy. [**Дополня́ть**, -ся.

Дополни́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дополня́ть**, **Дополни́ть**, *v. a.* dopełniać, dopełnić, uzupełniać, uzupełnić; -ся, *v. p.* być dopełnianym, dopełnionym, uzupełnionym; uzupełnić się.

Дополо́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Допа́лывать**.

Дополу́денный, -ая, -ое, *adj.* przedpołudniowy; do południa.

Дополусмéрти, *adv.* pół umarły.

Допороть, *v. perf.*, v. *sub*: **Допáрывать**.

Допотóпный, -ая, -ое, *adj.* dopotopowy, przedpotopowy.

Доправа, -ы, *f.* wybieranie или ściąganie długu, dopłaty, zaległości.

Доправить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доправля́ть**, -ся.

Доправка, -и, *f.* dokończenie poprawienia, korrekta. [**пра́вка**.

Доправлéніе, -я, *n.*, v. **До-**

Доправля́ніе, -я, *n.* poprawienie, dokończenie poprawienia, wykorygowanie; należanie o dług, o pieniądze; wybieranie, ściąganie. [**пра́вка** (I).

Доправля́ть, -ся, v. **До-**

Доправля́ть, **Доправи́ть**, *v. a.* dokończać, dokończyć poprawienia, poprawić, wykorygować; *wymagać, ściągać [podatek, dług]; -ся, *v. p.* być poprawianym, poprawionym; *być wybieranym, ściąganym, ściągnionym.

Доправщикъ, -а, *m.* 1. korrektor; 2. wybierający, ściągający [dług, zaległości, *etc.*], eksaktor.

Допра́шиваніе, -я, *n.* wybadywanie, wypytywanie, dopytywanie się. [pytywacz.

Допра́шиватель, -я, *m.* wy-

Допра́шивать, *v. a. impf.*, **Допроси́ть**, *v. perf.* badać, wybadywać, wybadać; dopytywać się; wyindagować; -ся, *v. p.* być badanym, wypytywanym.

Допроси́ться, *v. perf.* 1. v. *sub*: **Допра́шивать**, -ся; 2. *v. r.* – чего́, wyprosić со; doprosić się; dobadać się; насилу допроси́лся у него́ этого, ledwiem to wyprosił od niego.

Допро́сный, -ая, -ое, *adj.* badalny, indagacyjny, inkwizycyjny, wysłuchalny; допро́сный протоко́лъ, protokół wysłuchalny; допро́сная ко́мната, izba wysłuchalna, inkwizycyjna; допро́сные пу́нкты, indagacyjne punkta, zapytania.

Допро́съ, -а, *m.* badanie, wybadanie, przesłuchy, przesłuchanie, indagacya, inkwizycya; допро́съ свидѣте́лей, wybadanie świadków.

Допро́щикъ, -а, *m.* wybadywacz, indagator, inkwizytor.

Допры́гать, -ся, *v. n. perf.* doskoczyć. [kiwanie.

Допры́гиваніе, -я, *n.* doska-

Допры́гивать, **Допры́гнуть**, *v. n.* doskakiwać, doskoczyć, doskoknąć.

Допряде́ніе, -я, *n.* doprzędzenie, skończenie przędzenia.

Допря́дывать, **Допря́сть**, *v. a.*

доprzędzać, doprząść, kończyć prząść. [czyć, doskoknąć.

Допрáнуть, *v. n. perf.* dosko-

Допускáніе, -я, *n.* dopuszczenie, dozwolenie, przypust.

Допускáть, Допустúть, *v. a.* dopuszczać, dopuścić, przypuszczać, przypuścić, dozwalać, dozwolić; **-ся**, *v. p.* być dopuszczanym, dopuszczonym.

Допýскъ, -а, *m.* dopuszczenie, dozwolenie, przypust.

Допустúтельный, -ая, -ое, *adj.* dopuszczalny, dający się przypuścić; prawdopodobny, podobny do prawdy.

Допустúть, -ся, *v. perf.*, v. **Допускáть, -ся.** [-ся.

Допущáть, -ся, v. **Допускáть, Допущéніе, -я, *n.*** dopuszczenie, dozwolenie.

Допытáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Допытывать, -ся.**

Допытка, -и, *f.* badanie, wybadanie, wypytywanie, wypytanie.

Допытливость, -и, *f.* ciekawość badania, wypytywania.

Допытливый, -ая, -ое, *adj.* ciekawy, dopytujący się, wypytujący, badający.

Допытываніе, -я, *n.* dopytywanie się, dowiadywanie się, wypytywanie, badanie.

Допытывать, Допытать, *v. a.* dopytywać się, dopytać się, dowiadywać się, dowiedzieć się; wybadać, wymęczyć, wymusić wyznanie jakie za pomocą tortur.

Допьяна, *adv.* do upicia się; **напúться допьяна**, upić się.

Допѣваніе, -я, *n.* dośpiewanie.

Допѣвать, Допѣть, *v. a.* dośpiewywać, dośpiewać; **-ся**, *v. p.* być dośpiewanym. [вать.

Допѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Допѣ-+Дóра, -ы, *f.*,** v. **Антидóръ.**

Дорабóтаніе, -я, *n.* dopracowanie, dokończenie roboty.

Дорабóтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дорабóтывать.**

Дорабóтка, -и, *f.*, Дорабóтываніе, -я, *n.*, v. **Дорабóтаніе.**

Дорабóтывать, Дорабóтать, *v. a.* dopracowywać, dopracować, kończyć, dokończyć robotę; **-ся**, *a) v. r.* dopracować się (do czego, do czegó); *β) v. p.* być dopracowanym, dokończonym.

Дорастáть, у. Дорости́ть.

Дóрникъ, -а, *m. Eccl.* stępel, którym wyciskają krucyfix na poświęconym chlebie.

Доровня́ть, *v. a. perf.* dorównać.

Дорóга, -и, *f.* droga; proceлочная дорóга, droga boczna; большáя столбóвая дорóга, droga bita, główna droga, gościniec; желѣзная дорóга, kolej, droga żelazna; *it.* v. *sub*: **желѣзный**, *etc.*; санная, зúмняя дорóга, droga sanna, zimowa; дорóгою, w drodze; w podróży; быть въ дорóгѣ, być w drodze, w podróży; взять что на дорóгу, wziąść co na (w) drogę, na (w) podróż; зайтú, заѣхать къ комý-либо по дорóгѣ, wstąpić, zajechać do kogo po drodze; *it.* v. **Собирáться** (въ дорóгу), **Сбивáться, Сворáчивать** (съ дорóги); *fig.* тудá емý и дорóга, *to mu zdrowo; on na to zasłużył; онъ тебѣ покáжетъ дорóгу, *on ci już pokaże **Дорогíй, у. Дорогóй.** [drogę.

Дорóго, *adv.* drogo, nie tanio.

Дороговáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco drogi. [drogość.

Дороговúзна, -ы, *f.* drożyzna,

Дорогóй, -ая, -óе, *adj.* drogi, nie tani; drogi, kosztowny; drogi, szacowny.

Дорогóнькій, -ая, -ое, *adj.* nieco drogi, przydrogi.

Дородлúвый, v. **Дородный.**

Дородничáть, у. Дородúть.

Дородность, -и, *f.* dorodność, mężność, otyłość.

Дородный, -ая, -ое, *adj.* dorodny, mężny, otyły.

Дородúть, *v. n.* dorodnieć, mężnieć, tyć, roztyć się, rozrość się. [ность.

Дородство, -а, *n.*, v. **Дородóрожать**, *v. n.* drożeć, w cenę iść, droższym się stawać.

Дорóже, *compar. adv.* drożéj; дорóже всегó, najdrożéj.

Дороженька, -и, *f.* dróżka, mała droga.

Дорóжить, *v. a.* żłobkować, laskować; v. **Продорóживать.**

Дорóжить, *v. n.* – чѣмъ, drożyć, cenić za wiele; *it.* drożyć się; **-ся**, *v. r.* drożyć się, zawiele wymagać, żądać.

Дорóжка, -и, *f. dim.* 1. dróżka, mała droga; dróżka, pasek; 2. żłobek; вынимáть дорóжки, v. **Продорóживать.**

Дорóжникъ, -а, *m.*, Дорóжничекъ, -чка, *m. dim.* 1. przewodnik dla podróżnych; 2. hebel (stolarski, ciesielski) do laskowania.

Дорóжный, -ая, -ое, *adj.* podróżny; дорóжное плáтье, suknia podróżna. [w paski żłobkowany.

Дорóжчатый, -ая, -ое, *adj.*

Дорóнникъ, v. **Сапгáнъ.**

Дорóслый, -ая, -ое, *adj.* dorosły. [dorastać, dorosnąć.

Дорастáть, Дорости́, *v. n.*

Доршъ, -а, *m.*, v. **Навáга.**

Доръ, -а, *m.*, v. **Новúнй.**

Дорывáніе, -я, *n.* dokopywanie, doryciе.

Дорывáть, Дорыть, *v. a.* dokopywać, dokopać; **-ся**, *v. r.* dokopywać się, dokopać się.

Дорытіе, -я, *n.* dokopanie.

Дорытый, -ая, -ое, *part. p.* dokopany. [Дорывать, -ся.

Дорыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дорунóсецъ, -сца**, *m. Eccl. sl.*, v. **Копіеносецъ.**

Дорунóсный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* otoczony uzbrojonemi w dzidy.

Досáда, -ы, *f.* uszczypliwość, dolegliwość, zgryzota, zmartwienie, przykrość.

Доса-дúтель, -я, *m.* uszczypliwiec, dokuczyciel, martwiciel, sprawca przykrości, urazy; **-дúтельница, -ы**, *f.* uszczypliwa, dokuczliwa, martwicielka, sprawczyni przykrości, urazy; **-дúтельность, -и**, *f.* obrażliwość, dotkliwość, przykrość, markotność; **-дúтельный, -ая, -ое**, *adj.* obraźliwy, dotkliwy, dojmujący, przykry, markotny; **-дúтельство, -а**, *n. Eccl. sl.* przykrość, obrażliwość, uraza, dotkliwość; v. **Угрóзы**; **-дúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Досаждáть & Досáживать.**

Досáдка, -и, *f.* dosadzanie, dosadzenie (*np.* drzewa).

Досáдливый, v. **Досадúтельный.**

Досáдно, *adv.* przykro. [ный.

Досáдный, -ая, -ое, *adj.* dotkliwy, dojmujący, przykry.

Досадованіе, -я, *n.* przykrość, martwienie.

Досáдовать, *v. n.* – на когó-либо, na что, martwić się kim *lub* czém, gniewać się na kogo *lub* na co.

Досáдчикъ, Досáдчица, v. **Досадúтель, Досадúтельница.**

Досажáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Досáживать.**

Досаждáть, Досадúть, *v. n.* – комý-либо, dogryzać, dogryźć komu, przykrość komu sprawiać, sprawić, martwić, gniewać kogo, dokuczać komu; – комý-либо прóсьбами, dokuczać komu prośbami.

Досажденіе, -я, *n.* gniewanie, dokuczanie martwienie, zmartwienie. [*n.*, v. **Досáдка.**

Досажéніе, Досáживаніе, -я,

Досáживать, Досажáть & Досадúть, *v. a.* sadzić, dosadzać, dosadzić, kończyć, dokończyć sadzenie [*np.* drzewek w ogrodzie].

Досѣль, Досѣлѣ, *adv.* dotąd, potąd, póty.

Досидѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Досúживать, -ся.**

Досúженіе, -я, *n.* 1. dosiedzenie; 2. dodystylowanie.

Досúживаніе, -я, *n.* 1. (*o ptastwie:*) dosiadywanie, kończenie wylęgania; 2. dodystylowanie.

Досúживать, Досидѣть, 1. *v. n.* dosiadywać, dosiedzieć; онъ не могъ досидѣть, (on) nie mógł dosiedzieć; 2. *v. a. a)* dodystylować, dodestylować; *β)* wysiadywać, wysiedzieć (na jajach); кýрица досидѣла пúленка, kura wysiedziała kurczątko; **-ся**, *a) v. r.* dosiedzieć się; *β) v. p.* być dodystylowanym, *etc.*

Доскá, -и, *f.* deska, dyl; tablica; áспидная доскá, tablica szyfrowa; гúпсная доскá, szala (płaska) drewniana; набóрная доскá, *Typogr.* deska zecerska, zecbret, deska nabiernicza; спускáльная доскá, *Typogr.* szulla na którą się

z winkelaka przenoszą czcionki; шахма́тная доска́, szachownica; прочита́ть отъ доски́ до доски́, przeczytać od deski do deski; до гробово́й доски́, za grobową deską, v. *sub*: Гробово́й.

Доскáбливаніе, –я, *n.* doheblowanie, dostruganie, doskrobanie.

Доскáбливать, Доскобли́ть, *v. a.* doheblować, dostrugać, doskrobać. [nie, dopowiedzenie.

Доскáзаніе, –я, *n.* domówie-

Доскáзать, *v. perf.*, v. *sub*: **Доска́зывать.**

Доскáзываніе, –я, *n.* domawianie, dopowiadanie.

Доска́зывать, Доказа́ть, *v. a.* domawiać, domówić, dopowiadać, dopowiedzieć, kończyć, dokończyć mówić *lub* opowiadać.

Доскакáніе, –я, *n.* doskakanie, doskoczenie, dobiegnienie.

Доскака́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Доска́кивать.**

Доскáкиваніе, –я, *n.* doskakiwanie; *cfr.* Доскаканіе.

Доскáкивать, Доскакáть & Доскочúть, Доскокну́ть, *v. n.* doskakiwać, doskakać, doskoczyć, dobiegnąć.

Дóскапецъ, –нца, *m. dim.* 1. tabakierka; 2. pudełko, pudełeczko. [tabakierka; 2. pudełko.

Дóскань, –а, *m.* 1. tabakiera,

Доскоблéніе, –я, *n.* doheblowanie, dostruganie, doskrobanie.

Доскоблúть, *v. a. perf.* doheblować, dostrugać, doskrobać.

Доскокну́ть, Доскочúть, *v. n. perf.* doskoknąć, doskoczyć, dobiegnąć; v. Доскáкивать.

Доспáніе, –я, *n.* dosłanie, dosyłanie.

Досло́вный, –ая, –ое, *adj.* (слово въ слово, v. Буквáльный), dosłowny, słowo w słowo, co do słowa.

Дослужéніе, Дослу́живаніе, –я, *n.* dosłużenie, dosługiwanie; *it.* dokończenie mszy.

Дослу́живать, Дослужúть, *v. a.* 1. dosługiwać, dosłużyć; 2. kończyć nabożeństwo kościelne; –ся, *v. r.* – до чего́, dosłużyć się do czego.

Дослужúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дослу́живать**, –ся.

Дослу́-шаніе, –я, *n.* dosłuchanie, wysłuchanie do końca; **–шанный**, –ая, –ое, *part. p.* dosłuchany, wysłuchany do końca; **–шать**, *v. perf.*, v. *sub*: Дослу́шивать; **–шиваніе**, –я, *n.* dosłuchiwanie; **–шивать**, **–шать**, *v. a.* dosłuchiwać, dosłuchać.

Досмáливать, Досмоли́ть, *v. a.* dosmalać, dosmolić, kończyć, dokończyć smolenie czyli namazanie smołą; –ся, *v. p.* być dosmolonym.

Досма́триваніе, –я, *n.* doglądanie, dozorowanie, dostrzeganie.

Досма́тривать, Досмотре́ть, *v. a.* dopatrywać, dopatrzyć, widzieć do końca; – за чѣмъ, dozorować, doglądać; *it.* dojrzeć, dostrzedz; не досмотре́ть, nie dojrzeć, nie dostrzedz [*np.* omyłek drukarskich].

Досмо́трщикъ, –а, *m.* dozórca, rewizor, przeglądacz; таможенный досмо́трщикъ, dozórca celny.

Досмо́трщица, –ы, *f.* dozórczyni. [zya, przegląd.

Досмо́тръ, –а, *m.* dozór, rewi-

Досмотре́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Досма́тривать.**

Досмѣ́ться, *v. r.* – до чего́, *perf.* dośmiać się czego.

Досо́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Досыха́ть.**

Доспа́ть, *v. perf.* 1. dospać; 2. v. *sub*: Доспа́ть (I).

Доспѣ́ваніе, –я, *n.* dośpiewanie, dożrzewanie, dostawanie.

Доспѣ́вать, Доспѣ́ть, *v. n.* dośpiewać, dośpiać, dożrzewać & dojźrzewać, dożrzeć & dojźrzeć, dostawać, dostać, do pory i dożrzałości przychodzić, przyjść; плóды доспѣ́ли, owoce dośpiały, dożrzały.

Доспѣ́лость, –и, *f.* dośpiałość, dożrzałość & dojźrzałość, dojrzałość, dostałość, dojście.

Доспѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* dośpiały, dożrzały & dojźrzały, dojrzały, dostały. [спѣ́вать.

Доспѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **До-**

Доспѣ́хъ, –а, *m.* ry(n)sztunek, zbroja, uzbrojenie.

†**Доспѣ́шникъ**, –а, *m.* zbrojnik, w zbroi będący.

†**Доспѣ́шный**, –ая, –ое, *adj.* 1. uzbrojony, zbroję na sobie mający; 2. ry(n)sztunkowy.

Достава́ніе, –я, *n.* dostawanie, dostanie, osiągnienie, otrzymanie.

Доставáть, Достáть, 1. *v. a.* dostawać, dostać co, dostąpić, otrzymać, osiągnąć, wziąć; откýда ты э́то доста́лъ? skądżeś ty to dostał? за де́ньги всё доста́нешь, za pieniądze wszystko dostaniesz; *β*) dostać, dosiądz, dosięgnąć (ręką), uchwycić, dobyć; достать кни́гу съ по́лки, dostać książkę z półki; достать кни́гу изъ шка́фу, dostać książkę z szafy; 2. *v. n.* dosiądz, sięgać aż do...; ружьё достаётъ далéко, fuzya [strzelba] niesie daleko; 3. *v. impers.* dostawa, dostaje, wystarcza, nie brak; достаётъ! dosyć! wystarcza! не достаётъ, niedostaje, niedostawa, brakuje; не достаётъ пяти́ рубле́й, pięć rubli brakuje; у него́ терпѣ́нія не достаётъ, cierpliwości mu nie staje; –ся, *v. r.* dostać się, otrzymać; dostaje się; trafia się; сего́дня доста́лось ему́ мно́го рабо́тать, jemu się dostało dziś dużo pracować [dużo roboty], on dziś musiał dużo pracować.

Доста́вить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доставля́ть, –ся.**

Доста́вка, –и, *f.* dostawka, dostawa, dostarczanie, zaopatrzenie, liwerunek. [ставка.

Доставлéніе, –я, *n.*, v. **До-**

Доставля́ть, Доста́вить, *v. a.* dostawiać, dostawić; *dostarczać, dostarczyć (co komu); zaopatrzać, zaopatrzyć (kogo); podawać, podać komu sposób (do czego); – кому́ хлѣ́бъ, способъ пропита́нія, podawać, podać komu sposób do utrzymania się; э́то доставля́етъ ему́ удово́льствіе, to go bawi, zabawia; доставля́ть руду́ на пове́рхность земли́ (*abo* на земну́ю п., на дневну́ю п.), wydobywać rudę na powierzchność ziemi; –ся, *v. p.* być dostarczanym, dostarczonym; być zaopatrzonym.

Доста́ивать, Достоя́ть, *v. a.* dostawać, dostać, stać aż do..., (póki trzeba).

Дóсталь, –я, *f.* reszta, resztka, pozostałość, wybierki.

Достально́й, (–ны́й), –ая, –óе, *adj.* wybiorkowy, pozostały, resztujący.

Дости́-токъ, –тка, *m.* 1. dostatek, obfitość; 2. majątek; **–точекъ**, –чка, *m. dim.* dostateczek, dostateczek; v. Достáтокъ; **–точество**, –а, *n.* dostatek, obfitość; **–точествовать**, *v. n.* obfitować, opływać, mieć dostatek w czém; być dostatecznym; dostarczyć, wystarczyć (*v. n.*); **–точно**, *adv.* dostatecznie; **–точность**, –и, *f.* dostateczność, dostarczność, wystarczenie, stan dostateczny, dobre mnienie; **–точный**, –ая, –ое, *adj.* 1. dostateczny, dostarczający, wystarczający; 2. dostateczny, dostatni, mający dostatek, zamożny, dosyć bogaty, majętny; быть доста́точнымъ, być dostatecznym; dostarczyć, wystarczyć (*v. n.*).

Достáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Доставáть, –ся.**

Достиráніе, –я, *n.* dościganie; osiągnienie; v. Достиженіе.

Достига́ть, Достúгнуть, Достúчь, 1. *v. a.* dościgać, doścignąć, dogonić, dojść, dostąpić; v. Догоня́ть; 2. *v. n.* – чего́, osiągnąć, dopiąć, dójść; *it.* dójść, doczekać; – чего́ съ тру́домъ, osiągnąć, dopiąć czego z trudem; – высшей сте́пени совершéнства, dójść do wyższego stopnia doskonałości; достúчь до глубо́кой ста́рости, dójść do głębokiéj (późnéj) starości; –ся, *v. p.* być dostąpionym, osiągnionym, osiągniętym; dostępować, dostąpić, otrzymać się.

Достúгнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Достига́ть, –ся.**

Достиженіе, –я, *n.* doścignienie; dostąpienie, dójście; osiągnienie. [стигáть.

Достúчь, *v. perf.*, v. *sub*: **До-**

Досто-блажéнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* uszczęśliwiony; arcypoważny; **-вéрно**, *adv.* wiarogodnie, pewno, autentycznie; **-вéрность**, -и, *f.* wiarogodność, pewność, autentyczność; **-вéрный**, -ая, -ое, *adj.* wiarogodny, pewny, autentyczny, niezawodny; **-дóлжно**, *adv.* należycie; **-дóлжный**, -ая, -ое, *adj.* należyty, powinny.

Достóйно, *adv.* dostojnie, godnie, należycie, przyzwoicie.

Достóинство, -а, *n.* dostojeństwo, dostojność, godność; wartość; zaleta; zasługa; po достóинству, podług zasług, wedle zasług.

Достóйный, -ая, -ое, *adj.* dostojny & dostojen, godny & godzien, wart, warty, zasłużony; достóйный похвалы́, chwalebny, chwały godny; достóйный любви́, kochania godny, przyjemny; достóйный наказа́нія, kary godny, karalny, winny.

Достóить, *v. impers. Eccl. sl.* należy, przynależy, przystoi.

Досто-пáмятно, *adv.* pamiętnie; **-пáмятность**, -и, *f.* rzecz pamięci godna, pamiątka; **-пáмятный**, -ая, -ое, *adj.* godzien pamięci, pamięci godny, pamiętny, znamienity, znakomity; **-почтéніе**, -я, *n.* czcigodność, szacunek, uszanowanie, poważanie; **-почтéнно**, *adv.* czcigodno, z należytym szacunkiem, z uszanowaniem; **-почтéнный**, -ая, -ое, *adj.* czcigodny, godny szacunku, poważania, szanowny, sławetny; **-примѣ́чательность**, -и, *f.* osobliwszość, pamiętność, znakomitość, znamienitość; **-примѣ́чательный**, -ая, -ое, *adj.* osobliwszy, godzien uwagi, pamiętny, znakomity, znamienity; **-слáвно**, *adv.* sławnie, chwalebnie; **-слáвный**, -ая, -ое, *adj.* sławogodny, godzien sławy, sławy godny, sławny, chwalebny, wielebny, świetny; достослáвное цáрствованіе, sławogodne panowanie; **-хвáльно**, *adv.* chwalebnie; **-хвáльный**, -ая, -ое, *adj.* godzien chwały, chwały godny, chwalebny, chlubny; **-чéстно**, *adv.* zaszczytnie, pocześnie, czcigodno, chwalebnie; **-чéстный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zaszczytny, godzien (godny) zaszczytu, poczesny, czcigodny, chwalebny; **-чýдный**, -ая, -ое, *adj.* podziwienia godny, zadziwiający.

Достóяніе, -я, *n.* 1. spadek, dziedzictwo; 2. majątek, własność.

Достоя́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Доставáть.

Дострáгиваніе, -я, *n.* dostrugiwanie, kończenie (dokończenie) heblowania, strugania.

Дострáгивать, Дострогáть, *v. a.* dostrugiwać, dostrugać, doheblować; **-ся**, *v. p.* być dostrugiwanym, dostruganym, doheblowanym.

Дострáиваніе, -я, *n.* dobudowywanie, przybudowywanie, kończenie budowania.

Дострáивать, Дострóить, *v. a.* dobudowywać, dobudować, przybudowywać, przybudować, kończyć, dokończać, dokończyć budowania.

Дострóганіе, -я, *n.* doheblowanie, dostruganie, dokończenie heblowania, strugania.

Дострогáть, -ся, *v. perf.* v. *sub*: Дострáгивать, -ся.

Дострóеніе, Дострóиваніе, v. Дострáиваніе.

Дострóивать, -ся, v. Дострáивать, -ся.

Дострóйка, -и, *f.* dobudowa.

Дострóить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Дострáивать, -ся.

Достругáніе, v. Дострóганіе.

Достругивать, Достругáть, -ся, v. Дострáгивать.

Достружéваніе, v. Дострáгиваніе.

Достружéвать, Достружи́ть, -ся, v. Дострáгивать.

Доступáніе, -я, *n.* dostąpienie, dostępowanie, dójście dokąd.

Доступáть, Доступи́ть, *v. a.* dostępować, dostąpić, dójść dokąd; mieć wstęp, przystęp (do kogo).

Доступи́ться, *v. r. perf.* — къ чемý, mieć przystęp do czego; do него не доступи́шься, do niego przystęp trudny.

Доступлéніе, -я, *n.* przystęp.

Доступность, -и, *f.* dostęp, przystępność, wejście, wnijście.

Доступный, -ая, -ое, *adj.* dostępny, przystępny, mający przystęp, wstęp do kogo.

Доступъ, -а, *m.* przystęp, dostęp, wstęp; къ немý нѣтъ доступа, do niego przystęp trudny.

Досýгъ, -а, *m.* czas, wolny czas; на досýгѣ, na досýгахъ, w wolnym czasie.

Досýжій, -ая, -ое, *adj.* zwinny, obrotny, zręczny, sposobny.

Досýжный, -ая, -ое, *adj.* swobodny. wolny, dogodny, sposobny.

Досýха, *adv.* do sucha; вытереть мóкрый полъ досýха, wytrzeć mokrą podłogę do sucha.

Досушéніе, Досýшиваніе, -я, *n.* dosuszenie, całkowite wysuszenie, dosuszanie.

Досýшивать, Досушúть, *v. a.* dosuszać, dosuszyć; **-ся**, *v. p.* być dosuszanym, dosuszonym.

Досчúтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Досчúтывать, -ся.

Досчúтываніе, -я, *n.* doliczanie.

Досчúтывать, Досчúтать, *v. a.* doliczać, doliczyć, dokończyć liczenie; **-ся**, *a*) *v. p.* być doliczanym, doliczonym; *β*) *v. r.* doliczać się, doliczyć się, odkryć błąd w rachubie.

Досылáніе, -я, *n.*, v. Досы́лка.

Досылáть, Дослáть, *v. a.* dosyłać, dosłać, odsyłać, odesłać.

Досы́лка, -и, *f.* dosyłanie, dosłanie, posłanie [*np.* reszty].

Досыпáніе, Досы́паніе, -я, *n.* dosypanie, dosypka.

I. Досыпáть, Досы́пать, *v. n.* dosypiać, dospać.

II. Досыпáть, Досы́пать, *v. a.* dosypywać, dosypać, dopełniać, dopełnić.

Досы́пать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Досы́пать, -ся. [sypanie.

Досы́пка, -и, *f.* dosypka, do-

Досыта, *adv.* do syta, do sytości; наѣ́сться до-сыта, najeść się do sytości, do syta.

Досю́да, *adv.* dotąd, dopóty.

Досяга́ніе, -я, *n.* dosięganie, dostanie.

Досяга́ть, Досягну́ть, *v. n.* dosięgać, dosięgnąć, dosiądz, dostać; нячьé понятіе до сего не досягáетъ, żaden rozum tego nie dosięga = nie pojmuje.

Досягну́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Досяга́ть.

Дотаска́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Дотáскивать, -ся (I).

Дотáскиваніе, -я, *n.* dociąganie; donoszenie.

I. Дотáскивать, Дотаска́ть, *v. a.* (*o szatach*:) donaszać, donosić; **-ся**, *v. p.* być donoszonym.

II. Дотáскивать, Дотащи́ть, *v. a.* dociągać, dociągnąć; **-ся**, *α*) *v. p.* być dociąganym, dociągnionym; *β*) *v. r.* dociągnąć się, dowlec się. [nie, dowleczenie.

Дотащéніе, -я, *n.* dociągnie-

Дотащи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Дотáскивать (II).

Дотащи́ться, *v. perf.* dociągnąć się, dowlec się.

Дотека́ніе, -я, *n.* dociekanie, wyciekanie.

Дотека́ть, Дотéчь, *v. n.* dociekać, dociec, wyciekać, wyciec zupełnie. [**Дотирáть**, -ся.

Дотерéть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Дотесáніе, -я, *n.* dociosanie.

Дотесáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Дотёсывать, -ся. [wanie.

Дотёсываніе, -я, *n.* dociosy-

Дотёсывать, Дотесáть, *v. a.* dociosywać, dociosać.

Дотéчь, *v. perf.*, v. *sub*: Дотекáть. [dotarcie.

Дотира́ніе, -я, *n.* docieranie,

Дотира́ть, Дотерéть, *v. n.* docierać, dotrzeć, utrzeć.

Дотúрка, -и, *f.* docieranie, dotarcie.

Дотúскиваться, Дотúскаться, *v. r.* dociskać się, docisnąć się.

Дотóлкать, *v. perf.*, v. Дотыкáть.

Дотолóчь, *v. a. perf.* dotłuc.

Дотóлѣ, *adv.* dopóty; tak długo. [się, macanie, ruszanie.

Дотрóгиваніе, -я, *n.* dotykanie

Дотрóгиваться, Дотронýться,

v. r. – до чего́, dotykać się, dotknąć się do czego, poruszyć.

Дотýда, *adv.* dotąd, dopóty.

Дотушева́ніе, –я, *n.* dotuszowanie.

Дотушева́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дотушёвывать**, –ся.

Дотушёвка, –и, *f.*, **Дотушёваніе**, –я, *n.*, v. **Дотушева́ніе**.

Дотушёвывать, **Дотушева́ть**, *v. a.* dotuszować, kończyć, dokończyć tuszem rysować.

Дотыка́ть, **Дотка́ть**, *v. a.* dotkać, dokończyć tkania.

Дотяга́ться, *v. r. perf.* doprocessować się. [(dociągnienie).

Дотя́гиваніе, –я, *n.* dociąganie,

Дотя́гивать, **Дотяну́ть**, *v. a.* dociągać, dociągnąć; –ся, *v. p.* być dociąganym, dociągniętym.

Дотя́нутіе, –я, *n.* dociągnięcie.

Дотяну́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дотя́гивать**, –ся.

Доуча́ть, **Доучи́ть**, *v. a.* douczać, douczyć, nauczać, nauczyć; –ся, *v. r.* douczać się, douczyć się, nauczać się, nauczyć się; wyuczyć się.

Доуче́ніе, **Доучива́ніе**, –я, *n.* douczenie, douczanie, nauczenie, nauczanie.

Доучи́нать, v. **Доуча́ть**.

Доучи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Доуча́ть**. [dożłopanie.

Дохлебáніе, –я, *n.* dochlipanie,

Дохлебáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Дохлёбывать**. [nie.

Дохлёбываніе, *cfr.* **Дохлебáніе**.

Дохлёбывать, **Дохлебáть**, *v. a.* dochłapywać, dochlipać, dożłopać, dojeść chlipaniem, dochłypnąć.

Дохлéцъ, –а, *m.* zaparstek.

Дохлый, –ая, –ое, *adj.* zdechły; (*o rybach*:) śnięty; zaśnięty, zasnęły, posnęły, zdrętwiały, zdechły.

Дохновéніе, –я, *n. Eccl. sl.* 1. dech, tchnienie, wionienie, powiew; 2. natchnienie; v. **Вдохновéніе** (2).

Дóхнуть, *v. n.* konać, zdychać, zdechnąć. [odetchnąć.

Дохну́ть, *v. n. semelf.* tchnąć,

Дохóдецъ, –дца, *m. dim.* niewielki dochód.

Доходи́ть, **Дойти́**, *v. n.* dochodzić, dojść; osiągnąć; dosięgnąć; *it.* ubywać, ubyć, wychodzić; tyczeć się; obejmować, pojmować; puścić się (na co); dopuścić się (czego); если э́то дойдётъ до него́ (*abo* до его́ ýшей), jeżeli to do niego [do jego uszu] dojdzie, jeżeli on się o tém dowie; наконе́цъ дошло́ до того́, что..., nakoniec doszło tak daleko, iż...; онъ дошёлъ до э́того самъ собóю, on sam sobie w tém winien.

Доходный, –ая, –ое, *adj.* dochodny, dochód czyniący, intratny, korzystny.

Доходъ, –а, *m.* dochód, przychód; доходы, *pl.* dochody случáйные, dosporóżnie dochódy, dochody przypadkowe; *Jur.* akcydensa, wziątki, obrywki; въ дохóдъ, ku końcowi.

Доцвѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* dokwitły. [dokwitać, dokwitnąć.

Доцвѣ́тать, **Доцвѣ́сть**, *v. n.*

Доцимáція, –и, *f. Chem.* decymazya. [*sub*: **Доцѣ́живать**, –ся.

Доцѣ́дить, –ся, *v. perf.*, v.

Доцѣ́живаніе, **Доцѣ́живаніе**, –я, *n.* docedzenie, docedzanie, dopełnienie, dopełnianie, napełnianie przez cedzenie.

Доцѣ́живать, **Доцѣ́дить**, *v. a.* docedzać, docedzić, dopełniać, dopełnić, napełniać, napełnić przez cedzenie.

Дочерь, v. **Дочь**.

Дóчиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. **Обирать** (дочиста).

Дочита́ніе, –я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Дочита́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дочи́тывать**, –ся.

Дочи́тываніе, –я, *n.* doczytywanie, kończenie czytania.

Дочи́тывать, **Дочита́ть**, *v. a.* doczytywać, doczytać, kończyć, skończyć czytanie.

Дóчка, –и, *f.* córeczka.

Дочь, *gen.* дóчери, (*pl.* дóчери, –рéй), [сóра], córka, (*pl.* córki, *gen.* córek).

Дошвыриваніе, –я, *n.* dorzucanie, dociskanie.

Дошвы́ривать, **Дошвырáть**, **Дошвырну́ть**, *v. a.* dorzucać, dorzucić, dociskać, docisnąć.

Дошвырну́ть, **Дошвырáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Дошвыривать**.

Дошíваніе, –я, *n.* doszywanie, doszycie.

Дошивáть, **Дошúть**, *v. a.* doszywać, doszyć; –ся, *v. p.* być doszywanym, doszytym.

Дошúвка, –и, *f.*, **Дошúтіе**, –я, *n.* doszywanie, doszycie, doszywka.

Дóшлый, –ая, –ое, *adj. pop.* doszły, dorosły.

Дощани́къ, –а, *m.* 1. skrzynia z desek; 2. hebel deskowy, do desek; 3. (†), gatunek barki, galar.

Дощáнъ, –а, *m.* stągiew', kadź; v. **Дщанъ**, **Чанъ**.

Дощано́й, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* deskowy, deszczkowy, z desek.

Дощáтый, v. **Дощано́й**.

Дощéчка, –и, *f. dim.* deszczka, deszczułka; бóчечная дощéчка, klepka.

Дóщникъ, –а, *m.* stągiew'.

Доѣ́даніе, –я, *n.* dojadanie, dojedzenie; *dokuczanie, naprzykrzanie się.

Доѣ́дать, **Доѣ́сть**, *v. a.* dojadać, dojeść; *dokuczać; naprzykrzać się; docinać.

Доѣ́деніе, –я, *n.* dojedzenie; v. **Доѣ́даніе**.

Доѣзжáть, **Доѣхать**, *v. n.* dojeżdżać, dojechać, przybyć do miejsca zamierzonego.

Доѣзжáчій, –аго, *s. m.* dojeżdżacz, szczuwacz, szczwacz.

Доѣзжéніе, –я, *n.* dojechanie.

Доѣ́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Доѣ́дать**. [**Доѣзжáть**.

Дохáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Драгíй**, *Eccl. sl.*, v. **Дорогóй**.

Драгоманъ, –а, *m.* dragoman, tłómacz.

Драгоце́нность, –и, *f.* kosztowność, drogocenność.

Драгоце́нный, –ая, –ое, *adj.* drogocenny, kosztowny; *wyborny, przewyborny.

Драгýнскій, –ая, –ое, *adj.* dragoński; драгýнскій полкъ, pułk dragoński. [nierz).

Драгýнъ, –а, *m.* dragon. (żoł-

Драгýнъ-трава́, v. **Эстрагóнъ**.

Дражáйшій, –ая, –ое, *superl.* najdroższy.

Дразне́ніе, –я, *n.* drażnienie.

Дразни́ло, –а, *m.* drażniciel.

Дразни́ть, *v. a.* drażnić, rozjątrzać; –ся, *v. r.* drażnić się.

Драка, –и, *f.* bitwa, bójka, darcie się; kłótnia; rabusiostwo.

Драко́нка, –и, *f. Bot.* (*dracaena*), smokowe drzewo, smocze drzewo. [konoglàw.

Драконова голова́, v. **Дра-**

Драко́нова кровь, (*sanguis draconis*), smocza krew', sok żywiczny czerwony z drzewa krwawosok zwanego.

Драконоглàвъ, **Драконоголóвникъ**, –а, *m. Bot.* (*dracocephalum*), pszczelnik.

Драко́нъ, –а, *m.* smok; czart, djabeł; летýчій драко́нъ, krylaty драко́нъ, (*draco volans*), jaszczurka latająca; драко́нъ áдскій, djabeł piekielny. [teatralna.

Дра́ма, –ы, *m.* drama, sztuka

Драмати́ческій, –ая, –ое, *adj.* dramatyczny; драмати́ческій писáтель, драмати́ческій сочини́тель, piszący dramy, pisarz dramatyczny. [*adj.* dramaturgiczny.

Драматурги́ческій, –ая, –ое,

Драмату́ргія, –и, *f.* dramaturgia, nauka o sztuce dramatycznéj.

Драмату́ргъ, –а, *m.* dramaturg, piszący dramy.

Дранúца, –ы, *f.* dranica, dran, deszczułka cienka do pokrycia dachów.

Дранúчный, –ая, –ое, *adj.* dranicowy, z dranic zrobiony.

Дра́ніе, –я, *n.* darcie, rozdzieranie, rwanie, targanie; дра́ніе зá волосы, targanie za włosy.

Дрань, –и, *f. coll.* 1. dranice; 2. podarty papier.

Драпирова́ніе, –я, *n.* drapowanie, fałdowanie.

Драпирова́ть, *v. a.* drapować, materyę w fałdy układać, fałdować; –ся, *v. p.* być drapowanym.

Драпиро́вка, –и, *f.* drapowanie, fałdowanie.

Дра́тва, –ы, *f.* dratwa.

Драть, *v. a.* drzeć, rwać, szarpać, targać; (*o sukni i obuwiu*:)

дрzeć, niszczyć; (*o kupcach i t. d.*) zdzierać; *it.* *uciemiężać, gnębić kogo; драть за́ волосы, за уши, дрzeć, targać za włosy, za uszy; онъ деретъ со всѣкаго, on zdziera z każdego; онъ деретъ съ него ко́жу, on zdziera z niego ostatnie; драть лы́ко, drzeć łyko; драть дёрнъ, drzeć, kopać darninę; драть го́рло, *drzeć gardło, wrzeszczeć, krzyczeć; ты напрасно деретъ горло, napróżno drzesz gardło, krzyczysz, wrzeszczysz; пе́рецъ деретъ, pieprz gryzie, drapie; это́ уши деретъ, *uszy od tego bolą, nie można tego słyszeć; *it.* — *v. n.* деретъ по ко́жѣ, dreszcz mnie po ciele przechodzi; до́ски деретъ, deski pękają, trzaskają; **-ся**, *v. r.* drzeć się, rwać się; *bić się; kłócić się; cisnąć się, tłoczyć się.

Драхва́, **-ы́**, *f. H. n.* (*otis tarda*), drop' pospolity.

Драхма, **-ы**, *f.* drachma, dragma.

Дра́чье, **-я**, *n. Eccl. sl.* cień, cierń.

Дра́чка, **-и**, *f.* worsińska drapka, v. Ворсѣльна.

Драчли́вость, **-и**, *f.* kłótliwość, zwadliwość; nałóg karania niewinnie.

Драчли́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* kłótliwy, zwadliwy; przywykły karać niewinnie *lub* za małą winę.

Драчу́нъ, **-а**, *m.* kłótnik, zawadyak, bijak, rębacz.

Драчъ, **-а**, *m.* 1. obręgi do wyciągania gwoździ i klamer na statkach wodnych; 2. rubanek, hebel ciesielski; v. Стругъ (двупру́чный).

Дребеде́нь, **-и**, *f. pop.* 1. styl niegładki; 2. dźwięk niezgodny w głosie.

(Дребезгъ), **-а**, *m.*, **Дре́безги**, **-овъ**, *pl.* drobiazg, drobne kawałki; разбить въ дре́безги, rozbić na drobne kawałki.

Дребезжа́ніе, **-я**, *n.* szczękanie, brzęczenie, gruchotanie.

Дребезжа́ть, *v. n.* szczękać, brzęczeć, gruchotać, dzwonić.

Древеса, **-ъ**, *pl. n. Eccl. sl.* drzewa, drzewiny.

Древе́сный, **-ая**, **-ое**, *adj.* drzewowy, drzewny; древесный листъ, list drzewny; древесные плоды, owoc drzewny; древе́сный не́лъ, popiół drzewny; древесный у́голь, węgiel drzewny.

Дре́віе, **-я**, *n. Eccl. sl. coll.* drzewie, drzewo.

Дре́вко, **-а**, *n.* drzewce; rękojeść; drążek stojący od namiotu.

Дре́вле, *adv. Eccl. sl.* dawniéj, w starożytności, od dawniejszych czasów.

Дре́вній, **-яя**, **-ее**, *adj.* dawny, starożytny, stary; дре́вняя ру́кописи, stare rękopisy; дре́вніе наро́ды, starożytne narody; дре́вняя исто́рія, historya starożytna.

Дре́вность, **-и**, *f.* dawność, starożytność, starość; дре́вности, **-ей**, *pl.* starożytności, zabytki dawne; о́бщество дре́вностей, towarzystwo starożytności.

Древнѣ́ть, *v. n.* starzeć się.

Дре́во, **-а**, *n.* (*Eccl. sl.* — *pl.* дрена́ & древеса́, **-съ**), drzewo, drzewina; drzewo do budowy; дре́во жи́зни, *Bot.* (*thuja*), tuja zachodnia, drzewo żywotne; че́стное дре́во, кре́стное дре́во, drzewo че́стнаго креста́, drzewo krzyżowe.

Древови́дный, **-ая**, **-ое**, *adj.* drzewopodobny, w kształcie drzewa. [*Chem.* drzewokwaśny.

Древокислый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Древоко́рникъ, v. Древоко́ръ.

Древокость, **-и**, *f. Bot.* (*xylosteum*), drzewokość.

Древола́зъ, **-а**, *m. H. n.* (*dendrocolaptes*), drzewolaz.

Древолистникъ, **Древолистъ**, **-а**, *m. Bot.* (*xylophylla*), rosplina.

Древомѣръ, **-а**, *m.* drzewomierz, dendrometr.

Древонасажде́ніе, **-я**, *n.* sadzenie drzewa.

Древообразный, v. Древовидный. [пикъ.

Древопаху́чникъ, v. Бальза́мъ-

Древосло́віе, **-я**, *n.* dendrologia.

Древосѣкъ, **-а**, *m.* 1. rębacz drzew; 2. v. Усачъ (*H. n.*).

Древото́чецъ, **-чца**, *m. H. n.* (*teredo*), drzewotocz, czerw' drzewowy; древото́чецъ корабе́льный, v. Шашень. [toczenie.

Древото́чина, **-ы**, *f.* drzewo-

Древоѣдъ, **а**, *m. H. n.* (*xylophagus*), drzewojad (?).

Древоя́дный, **-ая**, **-ое**, *adj.* drzewojadny.

Дре́вцо, **-а**, *n. dim. Eccl. sl.* drzewko, drzewinka.

†**Древя́нница**, **-ы**, *f.* szczudło, noga drewniana kaleków.

Древя́ный, *Eccl. sl.*, v. Деревя́нный. [o kilku ramionach.

Дрегъ, **-а**, *m. Marin.* kotwica

Дрейфова́ть, *v. n. Marin.* iść z pędem wody, oddalać się od brzegu, zbaczać, iść ukośnie, odchodzić, odpływać.

Дрейфъ, **-а**, *m.* zbaczanie okrętu, płynienie ukośne, kąt tegoż zboczenia. [drąg, kół.

Дрекóлье, **-я**, *n. Eccl. sl.* żerdź,

Дрель, **-я**, *m.* pal śpiczasty zewnątrz fortyfikacyi, palisada.

Дрема, **-ы**, *f.* I. v. Дремота; 2. *Bot.* (*lychnis*), grzybek; дрема смоли́стая, ли́пкая, (*lychnis visicaria*), firletka smołka.

Дремáніе, **-я**, *n.* drzymanie.

Дремáть, *v. n.* drzymać; *być niedbałym; смотри́ не дремли́! nie drzymaj! uważaj!

Дремли́вость, **-и**, *f.* drzymliwość, senliwość, ospałość, skłonność do spania.

Дремли́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* drzymliwy, senliwy, ospały, skłonny do spania.

Дремли́къ, **Дремни́къ**, **-а**, *m. Bot.* (*serapias*), wstawacz.

Дремота, **-ы**, *f.* drzymanie.

Дремýчесть, **-и**, *f.* gęstość lasu.

Дремýчій, **-ая**, **-ее**, *adj.* (*o lesie:*) gęsty.

Дремýчка, **-и**, *f.* śpiączka, rodzaj choroby, w któréj się ciągle drzymie.

Дресвá, **-ы́**, *f.* kawałki kamienia polnego przez spalenie lub z natury pokruszonego; желѣзистая дресвá, błyskawka, (gatunek rudy).

Дресвя́къ, **Дресвя́никъ**, **-а**, *m.* kamień polny łatwo się kruszący.

Дресвя́ный, **-ая**, **-ое**, *adj.* złożony z kamieni pokruszonych.

Дрзня́, **-и**, *f. vul.* dryzdaczka, trztaczka, biegunka, dyarya, dyarrya.

Дристáть, **Дрúснуть**, *v. a. vul.* dryzdać, dryzdnąć, trztać, trznąć.

Дристóвка, **-и**, *f.* kawon sprawujący biegunkę.

Дристýнъ, **-а**, *m.* mający dryzdaczkę, biegunkę.

Дристýнья, **-и**, *f.* mająca dryzdaczkę, biegunkę.

Дроби, **-бей**, *f. pl.* ułomki (liczebne); десятичныя дро́би, ułomki dziesiętne.

Дробúльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do ziarnkowania służący.

Дробúна, **-ы**, *f.* słodziny; młoto.

Дробúнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* słodzinny, do słodzin służący.

Дробúть, *v. a.* drobić, kruszyć; ziarnkować; **-ся**, *a) v. r.* kruszyć się; *β) v. p.* być kruszonym; być ziarnkowanym.

Дробле́ніе, **-я**, *n.* drobienie, kruszenie; ziarnkowanie.

Дробни́ца, **-ы**, *f.* szrótnica, worek szrótowy. [kruszenia się.

Дро́бность, **-и**, *f.* własność

Дро́бный, **-ая**, **-ое**, *adj.* drobny, rozdrobniony; дро́бные това́ры, drobne towary; дро́бное число́, ułomek (liczebny).

Дробовúкъ, **-а**, *m.* szrótówka, gatunek strzelby.

Дробовóй, **(-я́й)**, **-ая**, **-óе**, *adj.* szrótowy; дробовы́й за́рядъ, nabój szrótowy.

Дробь, **-и**, *f.* kawałki drobne; szrót, (ziarnka ołowiane do strzelania); *Arith.* ułomek; *Artill.* kulki żelazne; *Milit.* werbel; кру́пная, мéлкая дробь, szrót gruby, drobny; сложéніе, дѣлéніе дробей, dodawanie, dzielenie ułomków; дробь пусти́ть на бараба́нѣ, bić werbel.

Дробязникъ, **-а**, *m.* drobny towar, towar cząstkowy.

Дрова́, **-ъ**, *n. pl.* drwa, drzewo opałowe, na opał.

Дровéшки, **-ъ**, *f. pl. dim.* sanki od wożenia drzewa.

Дро́вни, **-ей**, *pl. f.* sanie od wożenia drzewa.

Дрово-возный, **-ая**, **-ое**, *adj*

do drzewa opałowego (do drzew) wożenia służący; **Дрово-вóзъ**, -а, *m.* wożący drwa (drzewo); **-дѣлъ**, -а, *m.* (†), stolarz, kołodziej; **-носецъ**, -сца, *m.* drzewonos, noszący drzewo; **-рубъ**. -а, *m.* (†), v. Дровосѣкъ (1. 2); **-сѣкъ**, -а, *m.* 1. rębacz, łupacz drzewa, drwal; 2. poręb w lesie, natonie; 3. v. Усáчъ (*H. n.*); **-сѣчный**, -ая, -ое, *adj.* do rąbania drew służący; дровосѣчный топоръ, (siekiera), topor do rąbania drew.

Дровяникъ, -а, *m.* drzewem handlujący, drwal, drwalnik.

Дровяной, (-úй), -áя, -óе, *adj.* drzewny, drewny, na drwa służący; дровяной сарáй, drwalnia.

Дрогá, -и, *f.* rozwora, drąg (wozowy) przednie koła z tylnemi spajający.

Дрóги, -ъ, *f. pl.* 1. wóz (*np.* piwowarski); 2. karawan.

Дроглúвый, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy.

Дрóгнуть, *v. n.* drżyć, drgać, trząść się; *бać się, być w strachu.

Дрожáлка, -и, *f. Bot.* (*tremella nostoc*; *nostoc commune*), trzęsidło, gnojnica, kisielec.

Дрожáніе, -я, *n.* drżenie, drganie, trzęsienie.

Дрожáть, *v. n.* drżeć, trząść się; полъ дрожúтъ, podłoga się trzęsie; у него рýки дрожáть, какъ осúновый листъ, ręce mu drżą, jak osika; дрожáть отъ стрáха, drżeć od strachu; *it.* – предъ кѣмъ, *drżeć, bać się. [drżący.

Дрожáщій, -ая, -ее, *part. p.*

Дрóжди, -éй, *n. pl.* drożdże.

Дрóждіе, -я, *n. Eccl. sl.* drożdże.

Дрождянúкъ, -а, *m.* naczynie do drożdży.

Дрождяной, (-úй), -áя, -óе, *adj.* drożdżowy, od drożdży, z drożdży.

Дрóжечный, -ая, -ое, *adj.* dorożkowy, od dorożki.

Дрожжаный, **Дрожденóй**, (-ый), v. Дрождяной.

Дрóжжи, v. Дрождн.

Дрóжка, -и, *f. pop.* drżączka, ograszka, dreszcz, mrowie; дрожúть дрóжкою, (on) drży jak osika. [żka.

Дрóжки, -жекъ, *pl. f.* dorożka.

Дрожь, -и, *f.* dreszcz, mrowie, drżączka; меня въ дрожь брóсаетъ (кидáетъ), меня дрожь берётъ (пронимáетъ), dreszcz mnie po ciele przechodzi.

Дрождёнокъ, -нка, *m.* młody drozd. [zdek.

Дрóздникъ, -а, *m. dim.* drozdek.

Дроздóвый, -ая, -ое, *adj.* drozdowy; дроздóвое гнѣздó, gniazdo drozdowe.

Дроздъ, -а, *m. H. n.* (*turdus*), drozd; нéстрый, нестрогрýдый, каменный дроздъ, (*turdus saxatilis*), drozd patry *czyli* kamienny, kamieniczek; дроздъ жёлтобрóвый, орѣховый, v. Орѣховникъ; дроздъ желтоносый, дроздъ-рябинникъ, (*turdus viscivorus*), drozd większy, jemiołucha; дроздъ чёрный, (*turdus merula*), kos; дроздъ хохлáтый, (*turdus cristatus*), drozd czubaty; дроздъ пѣвчій, (*turdus musicus*), drozd śpiewak. [zdowy.

Дроздúный, -ая, -ое, *adj.* dro-

Дрокъ, -а, *m. Bot.* (*genista*), janowiec (ziele), kręczynka, krzęcinka; дрокъ краси́льный, (*genista tinctoria*), janowiec farbierski.

Дромедáръ, v. Верблюдъ (одногóрбый).

Дрóтикъ, -а, *m. dim.* lanca, pika kozacka. [pika.

Дротъ, -а, *m.* dzirył, włócznia,

Дрофá, v. Дрохвá.

Дрочёна, -ы, *f.* 1. ciasto z jaj, mléka i mąki zrobione; 2. jadło z pośledniego kawiaru przez pospólstwo używane.

Дрóчень, -чня, *m. pop.* pucek, dziecię tłuściutkie. [жить, -ся.

Дрочúть, -ся, (*pop.*), v. Нѣ-

Дрóчникъ, v. Дрокъ.

Другáкъ, -а, *m.* druga woda na zatarcie słodu.

Другúня, -и, *f. Eccl. sl.* przyjaciołka, towarzyszka.

Другóй & Другóй, -ая, -ое, *adj.* drugi, wtóry, inny.

Другóвъ, -а, -о, *adj.* przyjacielski, do przyjaciela należący.

Друголю́біе, -я, *n. Eccl. sl.* przyjacielskość, przyjazność; v. Дружелю́біе. [Дружелюбный.

Друголю́бный, *Eccl. sl.*, v.

Другъ, -а, *m.* (*pl.* друзья, -зéй), przyjaciel; *bliźni, bliźny; другъ-женúховъ, v. Дружка; самъ другъ, samowtór; другъ за другóмъ, jeden za drugim, jeden po drugim; §. стáрый другъ лýчше нóвыхъ двухъ, (jeden) stary przyjaciel, lepszy niż dwa nowe; [*cfr.* dla przyjaciela nowego, nie opuszczaj starego]; *it.* §. всѣ други, всѣ пріятели, до чёрнаго лишь дня, póki komu szczęście płuży, przyjaciół mu wiele służy; [*cfr.* szczęście ustało, przyjaciół mało; gdzie złe przypadki, tam przyjaciel rzadki].

Дружба, -ы, *f.* przyjaźn, przyjacielstwo. [ciel.

Дружёкъ, -жка, *m. dim.* przyja-

Дружелю́бный, -ая, -ое, *adj.* przyjaźliwy, przyjazny.

Дружелю́біе, -я, *n.* przyjacielskość, przyjazność.

Дружелю́бный, -ая, -ое, *adj.* przyjacielski, przychylny, życzliwy.

Дружéнка, -и, *s. c.*, v. Дружёкъ. [jacielski.

Дружéскій, -ая, -ое, *adj.* przy-

Дружéственно, *adv.* pryjacielsko, po przyjacielsku.

Дружéственный, -ая, -ое, *adj.* przyjacielski. [stwo, przyjaźń.

Дружéство, -а, *n.* przyjaciel-

Дружúчекъ, -чка, v. Дружёкъ.

Дружúна, -ы, *f.* 1. pospolite ruszenie; 2. *Eccl. sl.* małżonka, żona; 3. *Eccl. sl.* towarzystwo.

Дружúть, 1. *v. a.* przyjaźnić; 2. *v. n.* starać się podobać komu w czém; v. Угождáть; **-ся**, *v. r.* przyjaźnić się (z kim).

Дружка, -и, *m.* drużba, przyjaciel pana młodego; para, jedno z téj pary. [jacielski.

Дружúй, -яя, -ее, *adj.* przy-

Дружно, *adv.* przyjaźnie, zgodnie.

Дружный, -ая, -ое, *adj.* przyjacielski, przyjaźny, zgodny; jednostajny.

Друзя, -ы, v. Щётка (2).

Друзякъ, -а, *m.* suche gałązki, chróst.

†**Друкáрня**, v. Типогрáфія.

†**Друкáрь**, v. Типографщикъ.

Дрыль, v. Дрель.

Дрúхнуть, *v. n. pop.* spać, gnić; онъ дрúхнетъ цѣлый день, on cały dzień śpi, gnije.

Дряблова́тый, -ая, -ое, *adj.* nieco zwiędły, nadwiędły, zwątlony.

Дря́блость, -и, *f.* zwiędłość.

Дря́блый, -ая, -ое, *adj.* zwiędły, wątły, podupadły, zeschły, wyschły. [dnieć.

Дря́бнуть, *v. n.* więdnąć, więDря́бѣть, *v. n.* (o dzwonach stłuczonych:) szczękać, brzęczeć, wydawać głos nieczysty.

Дрягáніе, -я, *n.* drganie, drygnienie.

Дрягáть, Дрягнýть, *v. n.* drgać, drygać, drgnąć, drygnąć; **-ся**, *v. r.* drygać, wierzgać, bić nogami (i rękami); opierać się.

Дрягúль, -я, *m.* drążnik, tragarz. [ráть, -ся.

Дрягнýть, -ся, v. *sub*: Дря-

Дрягота, -ы, *f.* drganie, konwulsye.

Дрязгъ, -а, *m.* śmiecie, plugastwo; *plotki, brednie, głupstwa.

Дрянной, (-ый & дрянный), -ая, -óе, *adj.* lichy, zły, nikczemny, ladajaki, nędzny, mizerny; дрянная рабóта, nędzna, licha robota.

Дрянь, -и, *f.* śmiecie; wybierki, brak; złe, nie warte rzeczy; *plotki, brednie, bajki, błazeństwa, głupstwa.

Дряхлéцъ, -а, *m.* niedołęga, człowiek wyniszczony.

Дряхлость, -и, *f.* słabość, starość, wątłość, bezsilność, niedołężność.

Дряхлый, -ая, -ое, *adj.* słaby, stary, wątły, niedołężny, upadły na siłach, bezsilny.

Дряхлѣть, *v. n.* słabieć, starzeć, wątleć, niedołężnieć.

Дряхнуть, v. Дряхлѣть.

Дска, -и, *f. Eccl. sl.* 1. (доска), deska; 2. stół [sklepowy] na którym rozkładają towary.

Дубáсить, *v. a. pop.* grzmocić, bić kogo kijem.

Дубáсъ, -а, *m.* 1. gatunek sukni kobiecéj, moczonéj w liściach dębowych; 2. koryto dębowe; 3. gatunek barki na Bugu.

Дубень, -бня, *m.* garbnik, rzecz służąca do dębowania skór.

Дубецъ, -бца, *m. pop.* rózga; pręcik. [mały dąb.

Дубикъ, -а, *m. dim.* dębek,

Дубильный, -ая, -ое, *adj.* do garbowania skóry służący; дубúльное вещество, garbnik, pierwiastek garbujący skórę.

Дубúна, -ы, *f.* pałka, palica, dębczak; *głupiec, pień.

Дубúнища, -и, *f. augm.* wielka palica, pałka. [pieniek, słupek.

Дубúнка, -и, *f. dim.* pałeczka,

Дубúникъ, -а, *m.* 1. dębianka, galas; 2. *Bot.*, v. Булавáстникъ.

Дубúноватый, -ая, -ое, *adj. fig.* niezgrabny, niezręczny, głupowaty. [v. Дубúнка.

Дубúночка, -и, *f. dim.* pałeczka;

Дубúть, *v. a.* dębić skóry.

Дýбка, -и, *f.* 1. dębienie skór; 2. rodzaj wielkiego czołna na Dnieprze i Berezynie.

Дублéніе, -я, *n.* dębienie skór.

Дублéтъ, -а, *m.* 1. dublet, drugi exemplarz (*np.* książki, tyciny, numizmata *etc.*); 2. dubla [na bilarze]; дéлать дублéтъ, dublować.

†**Дубúникъ**, **Дубнякъ**, -а, *m.* dąbrowa, las dębowy.

Дубóвка, v. **Вероúника** (дубрóвная).

Дубóвый, -ая, -ое, *adj.* dębowy; дубóвый листъ, list dębowy; дубóвые лапти, v. **Мохъ** (Исландский). [dębczyna.

Дубóкъ, -бка, *m. dim.* dębek,

Дубонóска, -и, *f. H. n.* (*loxia chloris*), dzwoniec (ptak).

Дубóчекъ, -чка, *m. dim.* dębek, mały dąb.

Дубрáва, -ы, *f.* dąbrowa, gęsty las dębowy.

Дубрáвистый, -ая, -ое, *adj.* lesisty, lasem pokryty.

Дубрáвка, v. **Дубрóвка**.

Дубрáвный, -ая, -ое, *adj.* leśny, w lesie rosnący *lub* żyjący.

Дубрóва, v. **Дубрáва**.

Дýбчикъ, -а, *m. dim.* dębek.

Дубъ, -а, *m. Bot.* (*quercus*), dąb; кáменный дубъ, (*quercus robus*), dąb zwyczajny; чернúльный, Бургýндскій дубъ, (*quercus cerris*), dąb galasowy; морскóй дубъ, (*fucus vesiculosus*), porost morski pęcherzykowy.

Дубúнка, -и, *f.*, **Дубúнникъ**, -а, *m.*, v. **Дубúнникъ**.

Дувáненье, -я, *n. pop.* dzielenie, podzielenie, rozdzielenie.

Дувáнить, *v. a. pop.* dzielić (między sobą *np.* zdobycz jaką), podzielać, rozdzielać.

Дувáнъ, -а, *m.* 1. *pop.* dział, podział; 2. kanał pod piecem.

Дугá, -и, *f.* duga; łuk; tęcza, łęk, obłąk, kabłąk; *it.* v. **Гнуть**, **Согнýть** (въ дугý).

Дугообрáзный, -ая, -ое, *adj.* kształt dugi mający, łękowaty.

Дугóю, *adv.* obłącznie, łękowato.

Дудá, -ы́, *f.*, v. **Дýдка**.

Дудáкъ, -а, *m.*, v. **Дрáхва**.

Дудúть, *v. n.* grać na fujarce.

Дýдка, -и, *f.* duda, dudka, fujara, fujarka, piszczałka; прúманная дýдка, wabik, świstawka.

Дýдочка, -и, *f. dim.* piszczałeczka, fujarka.

Дýдочникъ, -а, *m.* 1. łodygi wielu roślin wewnątrz puste, z których robią fujarki; 2. *Bot.*, v. **Зоря** (*Bot.*); 3. miłośnik grania, dudarz, gracz na fujarce.

Дýдочный, -ая, -ое, *adj.* fujarkowy, dudkowy, piszczałkowy; дýдочная трава, v. **Зоря** (*Bot.*).

Дудчáтка, v. **Трубчáтка** (2).

Дудчáтый, -ая, -ое, *adj.* rurkowaty, rurkowy; дудчáтая улúтка, v. **Трубчáтка** (2).

†**Дужúй**, v. **Дюжúй**.

Дужка, -и, *f.* 1. *dim.* obłączek, kabłąk, pałąk; 2. *Anat.*, v. **Ключúца**.

Дýжный, -ая, -ое, *adj.* obłączysty, obłąkowaty, łuczny.

Дулéвка, -и, *f.* wódka z gruszek pędzona. [strzelby.

Дýло, -а, *n.* wylot, otwór działa,

Дулолиéтникъ, -а, *m. Bot.* (*siphonanthus*), sysawa.

Дýльный, -ая, -ое, *adj.* do wylotu strzelbowego należący; дýльная часть, *Artill.* wylotowa sztuka.

Дýльце, -а, *n. dim.* 1. stroik do dętych instrumentów muzycznych; 2. tulejka; 3. rurka kluczowa; 4. woreczek do pudru.

Дýля, -и, *f. Bot.* (*pyrus communis*), dula, gatunek gruszek.

Дýма, -ы, *f.* 1. rada, zgromadzenie urzędników; municypalność w miastach, ratusz; gradzka Дýма, magistrat; rada miejska; 2. duma; 3. myśl; *it.* v. **Дýмать** (дýму).

Дýманіе, -я, *n.* dumanie, myślenie, rozmyślanie.

Дýмать, *v. a.* dumać, myśleć, rozmyślać; zamyślać, zamierzać; sądzić, mniemać, myślić; myślić o kim *lub* o czém, dbać o kogo *lub* o co.

Дýмный, -ая, -ое, *adj.* dumny, do rady należący; дýмный дьякъ, sekretarz rady.

Дуновéніе, -я, *n.* tchnienie, dmuchanie, powiew; дуновéніе вéтра, powiew wiatru.

Дýнуть, *v. n. semelf.* dmuchnąć.

Дупельшнепъ, v. **Бекáсъ** (большóй).

Дупленáстый, v. **Дуплúстый**.

Дупликáтъ, -а, *m.* duplikat, drugi exemplarz.

Дуплúна, -ы, *f.* dziupło, wydrążenie w drzewie.

Дуплúстый, -ая, -ое, *adj.* dziuplasty, pełny dziupłów, wypróchniały, wydrążony.

Дуплúть, *v. a.* wydrążać, robić wydrążenie w drzewie.

Дупло́, -á, *n.* dziupło, dziura, wydrążenie w drzewie.

Дупловáтый, -ая, -ое, *adj.* (*o drzewie:*) nieco wydrążony, wypróchniały. [chnieć, gnić.

Дуплúть, *v. n.* (*o drzewie:*) próchnieć, gnić.

Дуплянка, v. **Свинýха** (2. *Bot.*).

Дуплúстый, v. **Дуплúстый**.

Дура, -ы, *f.* durnica, głupia.

Дураковáтый, -ая, -ое, *adj.* durnowaty, głupowaty.

Дурáкъ, -а, *m.* durak, dureń, kiep, głupiec, waryat, człowiek pomięszanych zmysłów; błazen, śmieszek; дурáкъ дуракóмъ, głupiec zawsze głupcem; дурак дуракóмъ и останется, онъ былъ и будетъ дурáкъ дуракóмъ, on był i zostanie głupcem.

Дуралéй, -я, *m.* dureń, głupiec, kiep, błazen; v. **Дурáкъ**.

Дурáцки, *adv.* głupio.

Дурáцкій, -ая, -ое, *adj.* głupi, błazeński; дурáцкая шáпка, czapka błazeńska. [tasek.

Дурачёкъ, -чка, *m. dim.* głup-

Дурáченье, -я, *n.* durzenie, nadużywanie łatwowierności.

Дурáческій, v. **Дурáцкій**.

Дурáчество, -а, *n.* dureństwo, głupstwo.

Дурáчина, -ы, *m.* głuptas, kiep.

Дурáчить, *v. a.* – кого-либо, durnym, głupim kogo robić; -ся, *v. r.* durnieć, głupieć, błaznować.

Дурáчище, v. **Дурáчина**.

Дýрень, -рня, *m.* dureń, głupiec, kiep.

Дурúть, *v. n.* swawolić, głupstwa robić, pleść. [nica.

Дýрища, -и, *f.* durnisko; dur-

Дурмáнный, -ая, -ое, *adj.* bielunowy. [*stramonium*), bielun.

Дурмáнъ, -а, *m. Bot.* (*datura*

Дурнúшникъ, -а, *m. Bot.* (*xanthium strumarium*), czepiec rzepikowy.

Дýрно, *adv.* źle, brzydko; niegodziwie, niekładnie; *mdło; мнѣ дýрно, mnie mdło; мнѣ вдругъ сдѣлалось дýрно, raptem mnie zemdliło. [szpetnie.

Дурновáто, *adv.* dosyć brzydko

Дурновáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco brzydki, szpetny.

Дурнóй, -ая, -ое, *adj.* brzydki, szpetny, szkaradny, nikczemny, lichy; дурнóй духъ, zły odór; v. **Вонючка**.

Дурнонахýчникъ, -а, *m. Bot.* (*ferula assa foetida*), cyrenajskie ziele; djable łajno.

Дурнотá, -ы́, *f.* brzydkość, szpetność; zawrót głowy; чýвствовать дурнотý въ головѣ, czuć zawrót głowy, mdłość, ckliwość.

Дурнóй, v. **Дурнóй**.

Дурнѣть, *v. n.* brzydnieć, szpetnieć, szkaradnieć.

Дýрочка, –и, *f.* głupia kobiata.

Дурь, –и, *f.* swawola, rozpusta, krnąbrność, upor; narów; вы́бить дурь изъ кого́, wypędzić komu krnąbrność.

Дурѣ́ть, *v. n.* durzeć, durnym, głupim się stawać.

Дýтикъ, –а, *m.* dętka, każda rzecz wydęta; *pucołowaty; dąsal; odęty, nadęty, pyszny; пýговицы дýтики, guziki dęte.

Дýтый, –ая, –ое, *part. p.* dęty, wydęty, wzdęty; дýтыя пýговицы, guziki dęte.

Дýтышъ, –а, *m.* pucołowaty, odęty; v. Дýтикъ (*).

Дуть, *v. n.* dąć, dymać, dmuchać, wiać; холóдный вѣ́теръ дýетъ, zimny wiatr wieje; дуть на горя́чее кýшанье, dmuchać na gorące jedzenie; дуть на кого́, *ochraniać kogo, ostróżnie z kim obchodzić się; дуть кому́-либо въ ýши, nabechtać komu uszy; дýнуть кого́ въ щекý, *dmuchnąć, uderzyć, palnąć kogo w twarz; §. обожжёшься на молокó, стáнешь дуть и на вóду, kto się na gorącym sparzy, ten i na zimno dmucha; –ся, *v. r.* nadymać się, nadęciem stawać się grubszym; *dąsać się, gniewać się.

Духи́, –óвъ, *pl. m.* pachnidła, wonności, perfumy; *it.* v. Напры́скивать, Опры́скивать, –ся (духáми).

Духо-бóрецъ, –рца, *m.* kacerz zaprzeczający bóstwa Duchowi świętemu; **–бóрникъ**, v. Духобóрецъ; **–бóрство**, –а, *n.* odszczepieństwo od Ducha świętego; **–бóрствовать**, *v. n.* zaprzeczać bóstwo Duchowi świętemu; **–вéнство**, –а, *n.* zakon, stan duchowny; duchowieństwo, osoby duchowne, księża; бѣ́лое духовéнство, duchowieństwo świeckie; чёрное духовéнство, duchowieństwo zakonne. [хóвный.

Духóвная, (*s. f.*), v. *sub*: Духовни́къ, –а, *m.* 1. spowiednik; 2. pokutnik.

Духóвный, –ая, –ое, *adj.* duchowny, umysłowy, niematerialny; duchowny; kościelny; duchóвное лицó, osoba duchowna; духóвный отéцъ, ojciec duchowny; spowiednik; духóвный сынъ, pokutnik; духóвная дочь, pokutnica; духóвное прáво, prawo kanoniczne; духóвное завѣща́ніе *abo* духóвная, –ой (*s. f.*), testament.

Духовóй, –áя, –óе, *adj.* dechowy, oddechowy; (*w myśliwstwie:*) mający węch; духóвные кана́лы, kanały oddechowe; духóвные инструмéнты, instrumenta muzyczne, dęte; духóвая мýзыка, muzyka na dętych instrumentach; *it.* духóвое ружьё, wiatrówka [strzelba]; духóвая рыба, ryba marynowana. [sność, wyziew.

Духотá, –ы́, *f.* zaduch, du-

Духъ, –а, *m.* duch, [istota niemateryalna mająca rozum i wolę]; duch, widmo, mara; dar; duch; duch, dusza; dech, oddech; myśl, umysł; zapach, wonia; zaduch; *it.* wonia, wyziew, para; treść, wybór; *męztwo, odwaga, waleczność; дýхи, *pl.* pachnidła, perfumy; Богъ есть духъ, Bóg jest duchem; благíй духъ, dobry duch; духъ нечúстъ, złoй, démoński, zły duch, czart, djabeł; дýхъ бýрный, *Eccl. sl.* wiatr; v. Захвáтывать (дýхъ); Свя́той Дýхъ, duch święty; стихотвóрческій дýхъ, poetyczki duch, zapał, wena poetycka; дýхъ врéмени, duch wieku, czasu; крѣ́пкій дýхомъ, stały; присýтствіе дýха, przytomność umysłu; *it.* v. Расположéніе (дýха); у него́ дýху пѣ́тъ, у него́ не хвата́етъ (не достаётъ) дýху на то, on nie ma żadnéj odwagi; *it.* v. Переводи́ть, Испуска́ть, Предава́ть (дýхъ); Собра́ться (съ дýхомъ); Придава́ть (дýху); Уна́дать (дýхомъ, въ дýхъ): быть на дýху́, być na spowiedzi; spowiadać się; идтú на дýхъ, iść do spowiedzi; что есть дýху, co tchu, w lot, pędem.

Душá, –и́, *f.* dusza; duch; sumnienie; dusza, człowiek, głowa; въ домѣ́ ни одной душú нé было, nie było ani jednej duszy, ani jednego człowieka w domu; душа́ моя́! moja duszo! благоро́дство душú, szlachetność duszy; кривáя душá, człowiek bezsumnienny, fałszywy; отъ душú, od duszy, z duszy, chętnie; любúть кого́ всéю душóю, kochać kogo z całéj duszy; kochać kogo serdecznie; онъ прéданъ емý всéю душóю, on przywiązany do niego duszą i ciałem; у нúхъ одна́ душá, oni żyją z sobą zgodnie, w przyjaźni; онъ безъ душú отъ нéя, on nią bardzo zachwycony; бѣ́жать безъ душú, biedz co tchu, bez odpoczynku; чуть дéржится въ нёмъ душá, on ledwie co żyje; э́то емý по душѣ́, to mu bardzo przyjemnie, mile; брать на свою́ дýшу, brać co na swoje sumnienie, brać co na siebie, odpowiadać za co; тя́жело лежúть на душú, cięży na sumnieniu, dręczy sumnienie; сколько душ твоéй угóдно, tyle co chcesz; отдáть всё, что за душóю, oddać, dać wszystko do ostatniego; *it.* v. Кривúть (душóю), Отвéсть (дýшу), Отдать (на́ душу, отд. Бóгу дýшу), Опустúть (дýшу на покая́ніе), Положúть (дýшу за кого́-либо), Продать (дýшу), Мутúть, Тянýть (*v. impers.*), Замира́ть.

Душáточка, –и, *f. pop.* duszko moja! serdeczko moje!

Душéвно, *adv.* serdecznie; lubić kogó душéвно, kochać kogo serdecznie, z całéj duszy.

Душéвный, –ая, –ое, *adj.* duszny, duszewny; душéвный другъ, przyjaciel serdeczny; душéвное спасéніе, zbawienie duszy; душéвныя кáчества, przymioty duszy; душéвное желáніе, życzenie serdeczne; съ душéвнымъ прискорбíемъ, z żałością, z ubolewaniem.

Душе-врéдіе, v. Душевредúтство; **–врéдникъ**, –а, *m.* wiarołomca, niegodziwiec; **–врéдница**, –ы, *f.* kobieta wiarołomna, niegodziwa; **–врéдничанье**, –я, *n.* wiarołomne, niegodziwe postępowanie; **–врéдничать**, *v. n.* wiarołomnie, niegodziwie postępować; **–врéдный**, –ая, –ое, *adj.* wiarołomny, niegodziwy, bezsumnienny; **–врéдство**, –а, *n.* (†), wiarołomstwo, bezsumnienność; **–врéдствовать**, v. Душевреднúчать; **–грѣ́чка**, **–грѣ́йка**, –и, *f. dim.*, **–грѣ́я**, –и, *f.* kaftan, kaftanik, gatunek sukni prostéj kobiecéj bez rękawów; **–губецъ**, –бца, *m.* zabójca, morderca; **–губúтельный**, –ая, –ое, *adj.* duszezgubny, duszostratny, zgubny dla duszy; **–губица**, –ы, *f.* zabójczyna; **–губúнкъ**, **–губúца**, v. Душегýбецъ, Душегýбца; **–губный**, –ая, –ое, *adj.* duszezgubny, duszostratny, zgubny dla duszy; **–губство**, –а, *n.* zabójstwo, morderstwo; **–губствовать**, *v. n.* zabijać, mordować.

Душéкъ, –шка, *m.* cuch, cuchnienie, zaśmiardłość.

Душе-любецъ, *Eccl. sl.*, v. Человѣколю́бецъ; **–любúвый**, *Eccl. sl.*, v. Человѣколюбúвый.

Душéніе, –я, *n.* duszenie, zaduszenie; pieczenie; marynowanie (ryb).

Душёный, –ая, –ое, *adj.* marynowany; duszony; душёное мя́со, sztufada, sztufata.

Душéнька, –и, *f.* duszka; moja duszko! moje serce! moje życie!

Душе-пагýбный, –ая, –ое, *adj.* duszezgubny, duszostratny, zgubny dla duszy; **–питáтельный**, v. Душеполéзный; **–полéзный**, –ая, –ое, *adj.* zbawienny dla duszy; **–прикáщикъ**, –а, *m.* wykonawca testamentu; **–прикáщица**, –ы, *f.* wykonawczyni testamentu; **–растли́тель**, –я, *m. Eccl. sl.* zdradziciel, zwodziciel, bałamutnik; **–слóвіе**, –я, *n.*, v. Психолóгія; **–спасéніе**, –я, *n.* zbawienie duszy; **–спаси́тель**, –я, *m.* zbawiciel, zbawca duszy; **–спаси́тельный**, –ая, –ое, *adj.* zbawczy; **–тли́тель**, –я, *m. Eccl. sl.* zdradziciel, zwodziciel, bałamutnik; **–тли́тельный**, **–тлѣ́нный**, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* zgubny dla duszy; zdradliwy, zwodniczy; Душеубíйственный, –ая, –ое, *adj.*

szkodliwy dla duszy; **Душе-цѣлёбный, -цѣлительный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zbawczy, zbawienny.

Душечка, v. **Душенька.**

Душúстый, -ая, -ое, *adj.* woniejący, pachnący.

Душúть, *v. a.* dusić, [*v. perf.* za-, u-dusić]; perfumować; **-ся**, *v. r.* perfumować się.

Душúца, -ы, *f. Bot.* 1. (*origanum*), lebiotka; 2. (*anthoxanthum odoratum*), macierzyca.

Душка, -и, *f.* 1. *dim.* duszka, serdeczko (moje!); 2. dołek serdeczny; 3. *Bot.* mátkina dúszka, v. **Фiáлка**; 4. *pl.* **душки, -шекъ**, lisy, futro z szyi lisa.

Душникъ, -а, *m.* 1. otwór (w fontanie); 2. wiatraczek w oknie; wentylator; luft, przedech piecowy, (ołowiany *lub* gliniany) w prewetach; 3. przewiew okienny.

Душúца, -ы, *f.*, **Душничёкъ, -чка**, *m.* fiaszeczka, puszka na pachnidła.

Дýшно, *adv.* duszno, parno.

Дýшный, -ая, -ое, *adj.* duszny, duszący, parny.

Душóкъ, v. **Душечкъ.**

Дуэлúстъ, v. **Поединщикъ.**

Дуэ́ль, -и, *f.*, v. **Поединокъ.**

Дуэ́тъ, -а, *m. Mus.* duo, [część muzyki wykonywana przez dwie osoby].

†**Дцанъ**, -а, *m.* stągiew'; kocioł.

Дщерь, -и, *f. Eccl. sl.* córka.

Дщица, -ы, *f. Eccl. sl.* deszczulka.

Дыба, -ы, *f.* szubienica, katusza, ciągi, tortury; стать на дыбы, (на дыбки), wspinać się, stupić się, dęba dać (*o koniach*); puszczać się na nogi (*o dzieciach*).

Дыбúться, *v. r.* wspinać się, jeżyć się, wstawać.

Дыбки, -а, *m. pl.* стать на дыбки, v. *sub*: **Дыба.**

Дыбóмъ, *adv.* wspinając się w górę; вóлосы дыбóмъ стоятъ, włosy do góry stoją; v. **Дыбúться.**

Дыбы, v. *sub*: **Дыба.**

Дывóлокъ, -а, *m.* otwór nad piecem w chatach włościańskich z kominem drewnianym dla wypuszczania dymu. [misty.

Дымúстый, -ая, -ое, *adj.* dy-

Дымúть, *v. a.* dymić; **Надымáть**; **-ся**, *v. r.* dymić się.

Дымка, -и, *f.* krepa.

Дымлéніе, -я, *n.* dymienie.

Дымникъ, -я, *m.* dziura w chałupach bez kominów, którą dym z izby wychodzi; *it.* v. **Дымянка.**

Дымница, -ы, *f.* 1. v. **Дымволокъ**; 2. *Bot.*, v. **Дымянка.**

Дымно, *adv.* dymno.

Дымный, -ая, -ое, *adj.* dymny.

Дымовúкъ, -а, *m.* komin, kanał dymowy.

Дымовóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* dymowy, od dymu; **дымовóе**, -аго, *s. n.* dymowe, podymne.

Дымóкъ, **-мкá**, **Дымóчекъ, -чка**, *m. dim.* dymek. [mowaty.

Дымчáтый, -ая, -ое, *adj.* dy-

Дымъ, -а, *m.* dym; земляно́й дымъ, v. **Дымянка.**

Дымя́нка, -и, *f. Bot.* (*fumaria*), kokorycz, dymnica.

Дынникъ, -а, *m.* grunt zasiany melonami.

Дынный, -ая, -ое, *adj.* melonowy; v. dynia.

Дынька, -и, *f. dim.* mały melon.

Дыня, -и, *f. Bot.* (*cucumis melo*), melon, ogórek, (*ob.*) dynia.

Дыра, v. **Дирá.** [rawy.

Дырúстый, -ая, -ое, *adj.* dziu-

Дырúть, *v. a.* dziurawić.

Дúрка, Дырóчка, -и, *f. dim.* dziurka, dziureczka.

†**Дыхавица**, v. **Одышка.**

Дыхáло, -а, *f. Anat.* 1. (*arteria aspera*), tchawica, krtań, kanał oddychania; 2. (*spiraculum*), dychawka, otwór u ryb na głowie do oddychania. [хало.

Дыхáльцо, -а, *n. dim.*, v. **Ды-**

Дыхáніе, -я, *n.* dychanie, dyszenie, oddech, tchnienie; *it.* v. **Одúшка**; бýрное дыхáніе, *Eccl. sl.*, wiatr gwałtowny; тяжёлое дыхáніе, ciężkość na piersiach; *it.* v. **Испускáть, Спирáть, Переводúть** (дыхáніе).

Дыхáтельный, -ая, -ое, *adj.* oddechowy, oddychalny; дыхáтельное гóрло, krtań.

Дыхáть, *v. n.* dychać, oddychać, dychnąć, tchnąć; (*o wietrze*) wiać, wionąć, dąć.

Дыхлёцъ, -а, *m.* dychawiczny.

Дыхнýть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Дышать.**

Дышáніе, -я, *n.* dyszenie.

Дышáть, Дыхнýть, *v. n.* dychać, oddychać, dyszeć; wiać, dąć. [dyszlowy.

Дышельный, -ая, -ое, *adj.*

Дышло, -а, *n.* dyszel.

Дьяволёнокъ, -нка, *m. dim.* djabłątko.

Дья́волъ, -а, *m.* djabeł, czart, bies. [djabelski.

Дья́вольскій, -ая, -ое, *adj.*

Дья́вольщина, -ы, *f.* djabelstwo.

Дьяконица, Дьяконъ, v. **Діак....**

†**Дьякъ**, -а, *m.* dziak, starszy śpiewak kościelny, kantor; дýмный дьякъ, sekretarz rady stanu.

Дьячёкъ, -чка, *m.* śpiewak kościelny ruski. [wnego śpiewaka.

Дьячúха, -и, *f.* żona cerkie-

Дѣвá, -ы, *f.* dziewica, panna.

Дѣвáть, Дѣть, *v. a.* podzieć, podziać, zostawić co gdzie; oddać, umieścić; *it.* v. **Запрятывать**; куда онъ дѣвáлъ мою книгу, gdzież on podział moją książkę; куда онъ дѣвáлъ всѣ свои дéньги? gdzież on podział wszystkie swoje pieniądze? oná не знаетъ, куда д. своихъ дѣтéй, ona nie wie, gdzie ma swoich dzieci umieścić; **-ся**, *v. r.* podziać się, chować się, ukryć się; zaginąć, chronić się; не знáю, куда дѣвáться, nie wiem gdzie się mam podziać, schronić.

Дѣвúца, -ы, *f.* dziewica; panna.

Дѣвúческій, -ая, -ое, *adj.* dziewiczy, panieński.

Дѣвúчество, -а, *n.* panieństwo, dziewictwo.

Дѣвúчій, Дѣвúчій, -ья, -ье, *adj.* dziewiczy, panieński; дѣвúчья крáсота, piękność panieńska; дѣвúчья, -ей, (*s. f.*) *abo* дѣвúчья кóмната, izba dla pokojówek, dla dziewcząt służących; дѣвúчья бли́зна, niemowę, v. **Блéдность** (дѣвúчья); *it.* v. **Кóжа** (дѣвúчья), **Кóрень** (дѣвúчій).

Дѣвúчникъ, -а, *m.* 1. wilia przedweselna; 2. v. **Дѣвникъ.**

Дѣвúй, v. **Дѣвúчій**; **дѣвúй кóрень**, v. **Водогóнъ.**

Дѣвка, -и, *f.* panna, dziewica, dziewczyna, dziewka, służąca; *it.* v. **Засúживаться** (въ дѣвкахъ).

Дѣвникъ, -а, *m. Bot.* (*parthenium*), parcin. [Matka Boska.

Дѣвомáтерь, -и, *f. Eccl. sl.*

Дѣвочка, -и, *f. dim.* dziewczynka. [cy dziewczyny.

Дѣвочникъ, -а, *m. pop.* lubią-

Дѣственникъ, -а, *m.* prawiczek, młodzieniec nieskażony.

Дѣственница, -ы, *f.* prawiczka, panienka czysta, nieskażona.

Дѣственность, -и, *f.* czystość panieńska; v. **Дѣство.**

Дѣственный, -ая, -ое, *adj.* zachowujący czystość, panieństwo, panieński, dziewiczy.

Дѣство, -а, *n.* 1. panieństwo, dziewictwo, czystość [или нескверноность] panieńska; 2. v. **Дѣвúчество.**

Дѣствованіе, -я, *n.* zostawanie w panieństwie, w dziewictwie.

Дѣствовать, *v. n.* żyć, zostawać w panieństwie, w dziewictwie.

Дѣвушка, -и, *f.* panienka, dziewczynka.

Дѣвчúна, -ы, **Дѣвчúца**, -и, *f. augm.* dziewczyna, dziewczysko.

Дѣвчóнка, -и, *f.* dziewka (z pogardą).

Дѣдинька, -и, *m.* dziadek.

Дѣдовскій, -ая, -ое, *adj.* dziadkowy, dziadowski; дѣдовское помéстье, dziedzina. [dziadka.

Дѣдовство, -а, *n.* dziedzina

Дѣдовщина, -ы, *f.* dziadowizna, spadek, dziedzictwo po dziadku.

Дѣдушка, -и, *m.* dziadek, staruszek; *fig.* дѣдушка домовóй, mara, strach nocny.

Дѣдъ, -а, *m.* dziad, dziadek, ojciec ojca *lub* matki; **дѣды, -овъ**, *pl.* dziady, przodkowie; дѣды нáши жúли инáче, przodkowie nasi żyli inaczéj; §. какóвъ дѣдъ, такóвъ и обѣдъ, jaki dziad, taki i obiad. [dzieje, historya.

Дѣписáніе, -я, *n.* dziejopismo,

Дѣписáтель, -я, *m.* dziejopis, historyk.

Дѣписáтельный, -ая, -ое, *adj.* dziejopiski, dziejopisarski, historyczny.

Дѣпричáстіе, -я, *n. Gramm.* imiesłów osobliwy, bezwzględny.

†**Дѣ́ржа, -и,** *f.* dzieża.

Дѣ́йственный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dzielny, skuteczny.

Дѣ́й-ствúтельно, *adv.* istotnie, w istocie, w saméj rzeczy, prawdziwie; **-ствúтельность, -и,** *f.* dzielność, skuteczność, prawdziwość, istota, rzetelność, pewność; **-ствúтельный, -ая, -ое,** *adj.* istotny, pewny, rzetelny, prawdziwy; czynny, aktualny, rzeczywisty; **Дѣ́йствúтельный Статскій Совѣ́тникъ,** rzeczywisty radzca stanu; **дѣ́йствúтельный глаго́лъ,** *Gramm.* (*verbum activum*), słowo czynne.

Дѣ́й-ствіе, -я, *n.* działanie, czynność; *dzielność, moc, skuteczność; *Milit.* potrzeba, bitwa, batalia; akcya; akt część tragedyi, komedyi; *it.* **v. Дѣ́ло; -ство, -а,** *n.* działanie, czyn; **-ствованіе, -я,** *n.* działanie, ruch; (*o aktorach:*) udawanie osoby, granie roli; **-ствователь, -я,** *m.* działacz; aktor; **-ствовать,** *v. n.* działać, być w ruchu, skutkować; *Milit.* wojować, bić się, potykać się; udawać (jak *np.* aktor na scenie); obrátno dѣйствовать, oddziaływać; **-ствующій, -ая, -ее,** *part. a.* działający, skutkujący; **v. Дѣ́йствовать; дѣ́йствующія лúца,** *Theat.* osoby grające (na teatrze).

Дѣ́лanie, -я, *n.* działanie, czynienie, pracowanie. [cownik.

Дѣ́латель, -я, *m.* robotnik, pra-

Дѣ́лать, *v. a.* działać, robić, czynić; pracować, trudnić się; *it.* robić, czynić, uczynić, sprawić; **дѣ́лать честь,** czynić zaszczyt; это дѣ́лаетъ тебѣ́ честь, to ci zaszczyt czyni; мнѣ тутъ нѣчего дѣ́лать, nie mam tu czego robić; прошу́ этого не дѣ́лать, proszę tego nie czynić; отъ нечего-дѣ́лать, od nudów; **дѣ́лать конéцъ,** kończyć, do końca przywodzić; **-ся,** *a*) *v. p.* robić się, być robionym; wynikać, dziać się; *β*) *v. r.* stawać się; **дѣ́латься** скупы́мъ, robić się, stawać się skąpym; что съ нимъ сдѣ́лалось? coś mu się stało? дѣ́латься съ кѣ́мъ, znosić się z kim, mieć z kim co do czynienia.

Дѣлéжный, -ая, -ое, *adj.* działowy, podziałowy. [lenie.

Дѣлéжъ, -а, *m.* podział, rozdzie-

Дѣлéніе, -я, *n.* dzielenie, dział, podział; *Arithm.* dzielenie; **дѣлéніе дробéй,** dzielenie ułomków.

Дѣлéный, -ая, -ое, *part. p.* dzielony, rozdzielony, podzielony.

Дѣлéцъ, -льцá, *m.* dobry adwokat; zdolny; sprawca, winowajca.

Дѣли́мость, -и, *f.* podzielność.

Дѣли́мый, -ая, -ое, *adj.* dzielny, podzielny; **дѣли́мое числó** *abo* **дѣли́мое, -аго,** *s. n. Arithm.* liczba dzielna.

Дѣли́тель, -я, *m.* dzielca, dzielczy; ten co dzieli, podzicla; *Arithm.* dzielnik.

Дѣли́тельный, -ая, -ое, *adj.* dzielny, podzielny, podziałowy.

Дѣли́ть, *v. a.* dzielić, rozdzielać, podzielać; *Arithm.* dzielić; *it.* rozdawać, udzielać; **дѣли́ть съ кѣ́мъ-либо** время, czas z kim przepędzać; **-ся,** *a*) *v. r.* съ кѣ́мъ-либо, дѣли́ть мéжду собóю, въ чѣ́мъ, dzielić się z kim, rozdzielać; *β*) *v. p.* być dzielonym.

Дѣли́шко, -а, *n., pl.* **дѣли́шки, -шекъ,** nie wielkie interessa, interessiki.

Дѣ́ло, -а, *n.* praca, robota, zatrudnienie; uczynek; postępek; sprawa sądowa, proces; potrzeba, interes; онъ безъ дѣ́ла, on bez pracy, bez zatrudnienia; у него́ мно́го дѣ́лъ, on ma dużo do pracowania; у меня́ въ го́родѣ мно́го дѣ́лъ, mam w mieście dużo interessów; я имѣ́ю съ нимъ дѣ́ло, mam z nim interes; я имѣ́ю то́лько съ нимъ дѣ́ло, ja mam z nim tylko do czynienia; я не имѣ́ю съ нимъ никако́го дѣ́ла, nie mam z nim nic do czynienia; дѣ́ло то́лько въ томъ, rzecz tylko o to idzie; nie o tomъ дѣ́ло, nie o to rzecz idzie, nie o tém tu mowa; э́то совсѣ́мъ друго́е дѣ́ло, to wcale co innego; э́то друго́е дѣ́ло, to co innego; како́е тебѣ́ дѣ́ло? что тебѣ́ за дѣ́ло? a coż to tobie do tego? э́то не мое́ дѣ́ло, mnie nic do tego, to mnie wcale nie obchodzi; емý вездѣ́ дѣ́ло, on wszędzie nos swój wtyka; дѣ́лый день только и дѣ́ла, что ѣ́стъ, on cały dzień ciągle [или zawsze] tylko je; говори́ть дѣ́ло, mówić co ważnego, prawdę; *it.* **v. Знать (дѣ́ло, своё дѣ́ло), Сидѣ́ть (за дѣ́ломъ), Принима́ться (за дѣ́ло), Ходи́ть (за дѣ́ломъ, по дѣла́мъ);** наше дѣ́ло богáтое, а наше дѣ́ло бѣ́дное, wyście są bogaci, a my ubodzy; въ са́момъ дѣлѣ́, w saméj rzeczy; istotnie; гла́вное дѣ́ло, rzecz główna; **за дѣ́ло, по дѣ́ломъ,** słusznie, sprawiedliwie, nienadaremnie; то и дѣ́ло, zawsze, ciągle, nieustannie, ustawicznie; **за дѣ́ло!** do pracy! э́то дѣ́ло! bardzo dobrze! §. дѣ́ло мастера́ бои́тся, dzieło chwali autora; показа́ть на дѣлѣ́, dowieść na uczynku; по дѣ́лу ви́дно, uczynek pokaże; дѣла́ на́ши ча́сто доказываютъ..., uczynki nasze często dokazują...; §. по дѣ́ломъ во́ру и му́ка, jaka praca, taka płaca; э́тотъ полкъ не былъ ещѣ́ въ дѣлѣ́, ten pułk nie był jeszcze w akcyi (w bitwie).

Дѣло-вóй, (-вóй), -áя, -óе, *adj* znający dobrze prawnictwo; **дѣловые лю́ди,** prawniczy; robotnicy, najemnicy; **-производи́тель, -я,** *m.* załatwiający interessa; **-производи́тельный, -ая, -ое,** *adj.* admistracyjny; **-производ́ство, -а,** *n.* bieg sprawy sądowéj; odrabianie, załatwianie interessów biurowych.

Дѣ́льно, *adv.* słusznie, sprawiedliwie, gruntownie.

Дѣ́льность, -и, *f.* dzielność, zdatność, sposobność.

Дѣ́льный, -ая, -ое, *adj.* dzielny, zdatny, sposobny; zdatny, przydatny; gruntowny, fundamentalny; roboczy; дѣ́льные дни, dni robocze.

Дѣ́льцо, -а, *n. dim.*, v. **Дѣ́ло.**

Дѣ́лька, -и, *f.* część lasu na wręby podzielonego.

Дѣтёнышекъ, -шка, v. **Дѣтёнышъ.**

Дѣтёнышъ, -а, *m.* dziecię prostego rodu; pisklę.

Дѣ́ти, -ей, *pl.*, v. **Дитя́.**

Дѣ́тина, -ы, *m.* dzieciuch, młodzik, młodzieniec.

†**Дѣтинецъ, -нца,** *m.* kasztel, wewnętrzna forteca.

Дѣ́тище, (*pl.* **дѣ́тища, -ей**), *n.* dziecię, dzieciuch, młodzieniec.

Дѣ́тищъ, -а, *m. Eccl. sl.* młodzik; młodzieniec.

Дѣ́тки, v. **Дѣ́токъ.** *n. pl. dim.* dzieci.

Дѣто-любúвый, -любіе, v. **Чадолюбúвый, Чадолю́біе; -растúтель, -растúніе,** v. **Мужелóжецъ, Мужелóжіе; -ро́дный, -ая, -ое,** *adj.* dzieciorodny; **дѣторо́дный удъ, дѣторо́дный чле́нъ,** członek męzki, płodnik; **-рожде́ніе, -я,** *n.* płodzenie; **-убíйство, -а,** *n.* dzieciobójstwo; **-убíйца, -ы,** *s. c.* dzieciobójca, dzieciobójczyni.

Дѣ́точки, -чекъ, *n. pl. dim.* dziatki, dziateczki, dzieciaki.

Дѣ́тски, v. **Подѣ́тски.**

Дѣ́тскій, -ая, -ое, *adj.* dziecinny, dziecięcy; **дѣ́тская любóвь,** miłość dziecinna; **дѣ́тскіе поступки, дѣ́тскіе поступки,** dziecinne postępowanie; **дѣ́тскій возрáстъ,** wzrost dziecięcy; **дѣ́тскіе лѣ́та,** lata dziecięce; **дѣ́тскія кни́ги,** książki dla dzieci; **дѣ́тская, -ой,** *s. f.* izba, pokój dziecinny; **дѣ́тская трава́** (*Bot.*), v. **Младе́нчица** (gnézdna); **дѣ́тское мѣ́сто,** v. **Послѣ́дъ,** (2. *Anat.*).

Дѣ́тство, -а, *n.* dzieciństwo; podróż dzieciństwa, przyjaciołka młodych lat.

Дѣ́тствовать, *v. n.* w dzieciństwie zostawać.

Дѣ́тушки, -шекъ, *n. pl.* dziatki, dziecięta, dzieciaki.

Дѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Дѣва́ть, -ся.**

Дѣ́яніе, -я, *n.* działanie, dzieje, dzieło, czyn, uczynek; **дѣя́нія Апо́столовъ,** dzieje apostolskie.

Дѣятель, -я, *m.* działacz, który działa; *it.* v. *sub*: Дѣло (§.).

Дѣятельность, -и, *f.* dzielność, czynność.

Дѣятельный, -ая, -ое, *adj.* czynny, pracowity; praktyczny; **дѣятельная химія**, chemia praktyczna (eksperymentalna).

Дѣяти, *v. a. Eccl. sl.* działać, czynić, robić; **-ся**, *v. r.* dziać się.

Дюжесть, -и, *f.* tęgość, siła, moc ciała, duszy.

Дюжина, -ы, *f.* tuzin; продавать дюжинами, продавать по дюжинамъ, przedawać tuzinami, na tuziny.

Дюжинный, -ая, -ое, *adj.* tuzinowy; tuzinami kupiony *lub* przedawany.

Дюжій, -ая, -ее, *adj.* tęgi, silny, mocny, barczysty; *it.* v. *sub*: Гужъ (§).

Дюжѣть, *v. n.* stawać się tęgim, silnym, mocnym, mężnym, mężnieć.

Дюймовка, -и, *f.* calówka, deska calowa, na cal gruba.

Дюймовый, -ая, -ое, *adj.* calowy; **дюймовая доска**, v. Дюймовка.

Дюймъ, -а, *m.* cal (miara).

Дягель, Дягиль, -я, *m.* (*Bot.*), v. **Дягильникъ**; **д. дикій, лѣсной**, (*angelica sylvestris*), dzięgiel leśny.

Дягильникъ, -а, *m. Bot.* (*angelica archangelica*), dzięgiel; дягильникъ собачій, v. Омегъ (водяной).

Дягильный, -ая, -ое, *adj.* dzięglowy; дягильный корень, korzeń dzięglowy.

Дяглица, v. **Спить.**

Дяденька, -и, *m. dim.* stryjaszek, wujaszek.

Дядька, -и, *m.* guwerner, dozorca dzieci. [szek, wujaszek.

Дядюшка, -и, *m. dim.* stryja-

Дядя, -и, *m.* stryj, wuj.

Дятелъ, -а, *m. H. n.* (*picus*), dzięcioł; дятелъ зелёный, (*picus viridis*), dzięcioł zielony; дятелъ пёстрый, (*picus major*), dzięcioł pstry większy; дятелъ чёрный, (*picus martius*), dzięcioł czarny, dzięcioł wielki; дятелъ тростяной, v. Камышникъ (*H. n.*).

Дятельникъ, v. **Трилистникъ** (полэучій).

Дятлина, -ы, *f.*, v. **Трилистникъ** (луговой); дятлина сладкая, v. Эспарцетъ.

Дятловина, v. **Дятлина.**

Дятловникъ, v. **Трилистникъ** (полэучій).

Е.

Евангелистъ, -а, *m.* ewangielista. [ewangieliczny.

Евангелическій, -ая, -ое, *adj.*

Евнухъ, -а, *m.* eunuch, rzezaniec, trzebieniec; *it.* v. Скопецъ.

Еврашка, -и, *f. H. n.* (*lepus dauricus*), zając daurycki.

Енха-ристическій, -ая, -ое, *adj.* eucharystyczny, do ciała i krwi Pańskiéj należący; **-ристія**, -и, *f.* eucharystya, przenajświętszy sakrament; **-ристика**, -и, *f.* eucharystyka.

Ега-баба, -ы, *f. pop.* jędza, jędzona baba, czarownica.

Егдѣ, *adv.* kiedy, gdy.

Егей, -я, *m.*, v. Осёлка.

Егермейстеръ, -а, *m.* łowczy.

Егерскій, -ая, -ое, *adj.* strzelecki; **ёгерскій полкъ**, pułk strzelecki; **Егерь**, -я, *m.* strzelec. [ców.

Егида, v. **Эгида.**

Егова, v. **Іегова.**

Егозá, -и́, *s. c.* swawolnik.

Егозить, *v. n.* swawolić, igrać; *fam.* siedzieć jak na igłach.

Едвá, *adv.* ledwie; едва ли (*conj.*) zaledwie.

Едемскій, Едемъ, v. **Эдемскій, Эдемъ.** [кій.

Единаякій, *Eccl. sl.*, v. **Одинъ-**

Единáче, *Eccl. sl.*, v. **Также, Равномѣрно.**

Единéчество, *Eccl. sl.*, v. **Одиночество.** [zgoda.

Единéніе, -я, *n. Eccl. sl.* jedność,

Единительный, -ая, -ое, *adj.* łączący, jednoczący; *Gramm.* **единительный знакъ**, v. **Единительная.** [łącznik.

Единитная, -ой, *s. f. Gramm.*

Единить, *v. a. Eccl. sl.* łączyć, jednoczyć; **-ся**, *v. r.* jednoczyć, łączyć się. [ный.

Единитный, v. **Единительный.**

Единица, -ы, *f.* jedna rzecz pojedyńcza; jednostka, jedność liczebna.

Единúцею, *adv.* jeden raz.

Едино-бóжіе, -я, *n.* znajomość jednego Boga; **-брецъ**, -рца, v. Поединщикъ; **-бóрство**, -а, *n. Eccl. sl.* pojedynek; **-бóрствовать**, *v. n. Eccl. sl.* pojedynkować się; **-брáчіе**, -я, *n.* jednożeństwo, przepędzenie życia z jedną żoną *lub* żony z jednym mężem; **-владствовать**, *v. n.* samowładać, samemu krajem rządzić; **-владецъ**, -тца, *m.*, **-властитель**, -я, *m.* jednowładzca, samowładzca; **-властіе**, -я, *n.* jednowładztwo, samowładztwo; **-властникъ**, -а, *m.* jednowładzca, samowładzca; **-властный**, -ая, -ое, *adj.* jedynowładny; **-временникъ**, **-временный**, v. Современникъ, Современный; **-временный**, -ая, -ое, *adj.* spółczesny, jednorazowy; **-вѣрецъ**, -рца, *m.* jednowierca, spółwyznawca; **-вѣріе**, -я, *n.* jednowierstwo, wyznanie jednéj wiary; **-вѣрка**, -и, *f.* wyznająca jedną wiarę; **-вѣрный**, -ая, -ое, *adj.* jednowierny; **-вѣрческій**, -ая, -ое, *adj.* starowierny; **Едино-вѣрчество**, -а, *n.* starowierstwo; **-вѣръ**, v. **Единовѣрецъ**; **-гласіе**, -я, *n.* harmonia, zgodność w głosie i dźwięku; monotonia, jednogłosność; *jedność, zgoda; **-гласный**, -ая, -ое, *adj.* jednogłośny; harmonijny; *jednomyślny; **-держáвіе**, -я, *n.* jednorządztwo, samowładztwo; **-держáвный**, -ая, -ое, *adj.* jednowładny, samowładny; **-держáвство**, v. **Единодержáвіе**; **-держáвствовать**, *v. n.* samowładać, panować samowładnie, jednowładnąć; **-дéржецъ**, -жца, *m.* samowładzca; **-дéржица**, -ы, *f.* samowładczyni; **-дýшіе**, -я, *n.* jednomyślność, jednozgodność; zgoda, jedność; **-дýшный**, -ая, -ое, *adj.* jednomyślny, jednozgodny. [ды.

Единожды, *Eccl. sl.*, v. **Одинж-**

Едино-женецъ, -нца, *m.* ten co po śmierci pierwszéj żony żyje bezżennie; **-жéнство**, -а, *n.* jednożeństwo; **-зачýіе**, v. Созачýіе; **-звýчный**, -ая, -ое, *adj.* jednobrzmiący, dźwięku jednostajnego (o głosach); **-зéмецъ**, -мца, *m.* ziomek, spółziomek; **-зéмка**, -и, *f.* ziomka, spółziomka; **-зéмство**, -а, *n.* ziomkostwo; **-имéнный**, v. **Одноименный**; **-крóвіе**, -я, *n.* krewność; **-кровникъ**, -а, *m.* krewny; **-кровный**, v. **Однокровный**; **-мýдренникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* jednomyślny; **-мýдренный**, v. **Единомýдрый**; **-мýдріе**, -я, *n. Eccl. sl.* jednomyślność, jednozgodność, zgoda; **-мýдрый**, -ая, -ое, *adj.* jednomyślny, jednozgodny, zgodny; **-мысленникъ**, -а, *m.* jednakowo z kim myślący, jednomyślący; **-мысленный**, -ая, -ое, *adj.* jednomyślny, zgodny; **-мы́сліе**, -я, *n.* jednomyślność, zgoda; **-мышлéніе**, *Eccl. sl.*, v. **Единомы́сліе**; **-мышленникъ**, **-мышленница**, v. **Соумышленникъ, Соумышленница**; **-начáліе**, -я, *n.* samowładztwo, jednowładztwo, rząd monarchiczny; **-начáльникъ**, -а, *m.* samowładzca, jednowładzca, monarcha; **-начáльствовать**, v. **Единовластвовать**; **-óбразіе**, **-óбразный**, v. **Однообр...**; **-племéнникъ**, -а, *m.* jednoplemiennik; **-племéнница**, -ы, *f.* jednoplemiennica; **-племéнный**, -ая, -ое, *adj.* jednoplemienny; **-рóгъ**, -а, *m.* 1. jednorożec, (zwierz bajeczny); 2. *Eccl. sl.*, v. **Носорóгъ**; **морскóй единорóгъ**, v. **Нарвáлъ**; **-рóдный**, -ая, -ое, *adj.* jednorodny, jedynak; **-совѣтіе**, **-совѣтный**, *Eccl. sl.*, v. **Единомы́сліе, Единомы́сленный**; **-сущéственный**, *Eccl. sl.*, v. **Единосýщный**; **-сýщіе**, -я, *n. Theol.* jednobytność, społeczność; **Едино-сущность** -и, *f.* jedno-

bytność; **Едино-сущный**, -ая, -ое, *adj.* jednobytny, spólistny; **-трапезникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* razem stołujący się, jedzący przy jednym stole; **-ѵміе**, *Eccl. sl.*, v. **Единомы́слие**; **-утробный**, -ая, -ое, *adj.* z jednéj matki pochodzący, dzieci jednéj matki.

Един-ственно, *adv.* jedynie, szczególnie; **-ственный**, -ая, -ое, *adj.* jedyny; *Gramm.* pojdyńczy; *jedyny, szczególny; **единственное число́**, *Gramm.* liczba pojedyncza, (*singularis*), v. **Чи́сло** (3); **-ство**, -а, *n.* jedność, zgoda.

Еди́ный, -ая, -ое, *adj.* 1. jeden (o Bogu); **еди́нъ есть Богъ, и нѣсть инъ ра́звѣ его́**, (*Matth.* XII. 32), jeden jest Bóg i niemasz prócz niego innego; 2. *Eccl. sl.* jedyny; **еди́нъ по еди́ному**, po jednemu, jeden za drugim.

Едкомлѣ́чникъ, v. **Ѣдкомлѣ́чникъ**. [(*dactylus*).

Е́жа, -и, *f.*, v. **Пало́чникъ**

Е́же, во е́же, *adv. Eccl. sl.* aby, żeby, iżby; **е́же есть**, to jest. [чивый, **Своенра́вный**.

Еженра́тый, *pop.*, v. **Неустýп-**

Ежевѝка, -и, *f. Bot.* (*rubus fruticosus*), jeżyna, gatunek maliny. [никъ, **Ежо́вина**.

Ежёвникъ, Ежёвница, v. **Ежóвникъ, Ежовѣ́менный**, -ая, -ое, *adj.* każdoczasowy, zdarzający się zawsze, w każdym czasie.

Ежёвый, v. **Ежóвый**.

Еже-го́дный, -ая, -ое, *adj.* coroczny; **-голо́вка**, -и, *f.*, **-голо́вникъ**, -а, *m. Bot.* (*sparangium*), jeżoglówka; wilczy bób; **-дéнный**, v. **Ежедне́вный**, **-дéнно**, *adv.* codzień, codziennie; **-дне́вный**, -ая, -ое, *adj.* codzienny.

Е́жели, *conj.* jeżeli, jeśli.

Еже-минýтно, *adv.* co minuta, co chwila; **-минýтный**, -ая, -ое, *adj.* co chwilowy; **-мѣ́сячно**, *adv.* miesięcznie, co miesiąc; **-мѣ́сячный**, -ая, -ое, *adj.* każdomiesięczny; **-мясная желѣ́за**, v. **Поджелу́дочная желѣ́за**; **-недѣ́льникъ**, -а, *m.* tygodnik, tygodniowe wydanie; **-недѣ́льно**, *adv.* co tydzień, tygodniowie; **-недѣ́льный**, -ая, -ое, *adj.* każdotygodniowy; **-рыбъ**, -а, *m. H. n.* (*didon*), jeżoryb; **-часно**, *adv.* co godzina, często; **-ча́сный**, -ая, -ое, *adj.* każdogodzinny, częsty.

Ёжикъ, -а, *m. dim.* jeżyk.

Ёжить, *v. a. pop.* kurczyć, zwijać, najeżać; **-ся**, *v. r.* kurczyć się, zwijać się (*np.* jak jeż), najeżać się.

Ежо́вникъ, -а, *m. Bot.* (*echinophora*), inokwiat; (*hydnum*), bedłka kolcowa.

Ежо́вина, -и, *f.* skóra jeżowa.

Ежо́вка, v. **Толокня́нка**.

Ежо́вникъ, v. **Ежóвникъ**.

Ежо́въ глазъ, v. **Ирýтка** (nasz.).

Ежо́вый, -ая, -ое, *adj.* jeżowy, do jeża należący; **ежо́вая голо́вка**, v. **Ежеголо́вка**; **ежо́вая трава́**, v. **Румя́нка**.

Ежъ, -а, *m. H. n.* (*crinaceus*), jeż pospolity; **морско́й ежъ**, (*echinus*), jeż morski.

Е́зеро, *Eccl. sl.*, v. **О́зеро**.

Езуи́тскій, -ая, -ое, *adj.* jezuicki.

Езуи́тъ, -а, *m.* jezuita, zakonnik; *podstępny, chytry.

Ей, *adv.* tak, tak jest, doprawdy; **ей, ей**, istotnie tak; prawdziwie tak.

Екклесіа́стъ, -а, *m. Eccl.* eklezyastyk, kaznodzieja Salomonowy, (jedna z ksiąg pisma świętego).

Еклисіа́рхъ, -а, *m.* zarządzający garderobą cerkiewną.

Екса́рхъ, -а, *m.* exarcha.

Екте́нія, -и, *f.* ektenia, litania, [modlitwa odmawiana przez dyakona *lub* kapłana, na którą chór odpowiada: **Го́споди поми́луй!** Panie zmiłuj się nad nami!].

Ельбо́тъ, -а, *m.* statek o dwóch lub czterech wioślach do przewożenia na rzekach.

Е́ле, *adv.* ledwie, zaledwie.

Еле́йный, v. **Еле́йный**.

Еле́й, -я, *m. Eccl. sl.* oliwa; **еле́й святы́й, еле́й свяще́нный, еле́й помáзания**, olej święty.

Еле́йный, -ая, -ое, *adj.* oliwiany; **еле́йный сосу́дъ**, naczynie oliwiane, na oliwę.

Еле́нецъ, v. **Оле́нь** (летучий).

Еле́ница, -ы, *f. Eccl. sl.* łania.

Еле́ній, Еле́нскій, *Eccl. sl.*, v. **Оле́ній**.

Еле́нь, *Eccl. sl.*, v. **Оле́нь**.

Елео-помáзаніе, -я, *n.* namaszczenie olejem świętym; **-помáзать, -помáзывать**, *v. a. Eccl. sl.* namaścić, namaszczać, namazać olejem świętym; **-помáзаться, -помáзываться**, *v. p.* być namaszczanym olejem świętym; **-свящáть**, *v. a. Eccl. sl.* dać ostatnie olejem świętym namaszczenie, ostatnie pomazanie; **-свящáться**, *v. p.* odebrać ostatnie olejem świętym namaszczenie, być namaszczonym; **-священіе**, -я, *n.* ostatnie namaszczenie olejem świętym, ostatnie pomazanie.

Елéцъ, -а, *m. H. n.* (*cyprinus leuciscus*), karp' jelec.

Елíкій, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* który, jaki.

Елíко, *adv. Eccl. sl.* ile.

Ёлка, -и, *f.* jedlina, gałąź jedlinowa; drzewo stawiane dla dzieci na Boże narodzenie.

Елóвый, -ая, -ое, *adj.* jodłowy, jedlinowy; **елóвая шишка**, szyszka jodłowa.

Ёлочка, -и, *f. dim.* jedlinka.

Ель, -и, *f. Bot.* (*pinus abies*), jodła, jedlina.

Е́льникъ, -а, *m.* las jodłowy, jedlina.

Е́льничекъ, -чка, *dim.*, v. **Е́льникъ**. [никъ.

Емéцъ, -мцá, *pop.*, v. **Вятóчникъ**, -кóвъ, *m. pl.* cęgi do ognia.

Ёмкій, -ая, -ое, *adj.* obejmujący, mieszczący w sobie wiele.

Ёмкость, -и, *f.* zdatność mieszczenia, obejmowania w sobie wiele, objętność.

†Ёнство, -а, *n.*, v. **Порýка, Ручáтельство.**

†Ёнствовать, v. **Ручáться.**

Енчúга, v. **Селитра.**

Ёнь, -и, *f.* pazur.

Ендóва, -и, *f.* dzban, dzbanek.

Ендóвочка, -и, *f. dim.* v. **Ендóва.** [betowy, zybetowy.

Енóтовый, -ая, -ое, *adj.* cy-

Енóть, -а, *m. H. n.* (*viverra genetta*; *procyon*), gatunek cybeta, zybeta, (zwierzątko).

Епáкта, -ы, *f.* epakta, liczba dni jedenastu, któremi rok słoneczny przewyższa rok księżyca.

Епанéчка, -и, *f.* kontusik kobiecy.

Епанчá, -и, *f.* opończa, płaszcz.

Епанчеобрáзный, -ая, -ое, *adj.* na kształt opończy, płaszcza.

Епархіáльный, -ая, -ое, *adj.* dyecezyalny, dyecezalny.

Епáрхія, -и, *f.* eparchia, dyecezya. [cez(y)alny.

Епáрхъ, -а, *m.* rządzca dye-

Епáршескій, Епáршій, -ая, -ее, *adj.* do rządzcy dyecez(y)alnego należący.

Епископíя, -и, *f* biskupstwo.

Епúскопскій, -ая, -ое, *adj.* biskupi.

Епúскопство, -а, *n.* biskupstwo.

Епúскопствовать, *v. n. Eccl. sl.* być biskupem.

Епúскопъ, -а, *m.* biskup.

Епитúмія, -и, *f.* pokuta publiczna. [bliczne pokutowanie.

Епитúмствованіе, -я, *n.* pu-

Епитрахúль, -я, *m.* stuła, stoła, pas zwieszony z obu ramion kapłana w obrzędzie greckim.

Епитрахúльный, -ая, -ое, *adj.* stułowy; **епитрахúльная грáмота**, świadectwo niegdyś wydawane przez arcybiskupa greckiego owodowiałemu kapłanowi, iż on pozostać może przy swojéj cerkwi i pełnić właściwie obrządki do czasu oznaczonego. [никъ (2).

Епонúда, -ы, *f.*, v. **Нарáн-**

Ерала́жничать, *v. n. pop.* paplać, bzdurzyć, głupstwa pleść.

Ерала́жъ, Ерала́шъ, -а, *m. pop.* głupstwo. [бýкъ.

Ербóвъ, -а, *m. H. n.*, v. **Бá-**

†Ерéсникъ, v. **Еретúкъ.**

Ерéсь, -и, *f.* herezya, kacerstwo; *it.* v. **Раскóлъ.**

Ере-тúкъ, -а, *m.* heretyk, ka-

cerz; **Ере-тица**, -ы, *f.* (†), heretyczka, kacerka; **-тическій**, -ая, -ое, *adj.* heretycki, kacerski; **-тичество**, -а, *n.* kacerstwo; **-тичествовать**, *v. n.* utrzymywać zdania kacerskie; **-тичка**, -и, *f.* heretyczka, kacerka.

Ёрзаніе, -я, *n.* łazienie, czołganie się.

Ёрзать, *v. n.* łazić, czołgać się.

Ёрикъ, -а, *m.* strumyk.

Ерихóниться, *v. r.* jędyczyć się.

Ерихóнская рóза, v. **Воскресúха.**

Ерлы́къ, -а, *m.* świadectwo, zaświadczenie. [**Ерлы́къ.**

Ерлы́чёкъ, -чка, *m. dim.*, v. **Ерлы́къ.**

Ермóлка, -и, *f.* jarmułka, rodzaj czapeczki. [łeczka.

Ермóлочка, -и, *f. dim.* jarmu-

Ёрникъ, -а, *m.* (*erica*), wrzos; **ёрникъ чёрный**, **ягодный**, v. **Водя́нúка.** [**Цáпля.**

Ерóдія, **Ерóдій**, *Eccl. sl.*, v. **Ерóстись**, *v. a.* rozczochrać, rozkudłać (*np.* włosy); *it.* v. **Взъерóшивать**; **-ся**, *v. r.*, v. **Взъерóшиваться**; *fig.* łobadź, koń narowi się.

Ерóшка, -и, *s. c. fam.* rozczochraniec, kędzierzawy.

Ерофéичъ, -а, *m. pop.* wódka z jakiemś zielem (nazwana imieniem swego wynalazcy).

†**Ертаулъ**, v. **Авангáрдъ.**

Ерунóкъ, -нка, *m.* węgielnica.

Ерусалúмъ, -а, *m.*, v. **Дарохранúтельница.** [zgarzowy.

Ершóвый, -ая, -ое, *adj.* ja-

Ершъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*perca cernua*), okuń jazgarz; 2. gatunek gwoździ używanych do budowy statków wodnych; *swawolnik, rozpustnik.

Ерь, -а, *m.* nazwisko Rossyjskiéj głoski wyrażającéj się w postaci: **ъ.**

Ерь, *gen.* **еробъ**, *m. pl.* nazwisko głoski Rossyjskiéj wyrażającéj się w postaci: **ы**, a mającéj brzmienie Polskiego: **y.**

Ерыга, -и, *f.* 1. pijak, hultaj; 2. niewód, gatunek wielkiéj sieci.

Ерыжникъ, v. **Ерыга.**

Ерыжница, -ы, *f.* pijaczka, hultajka. [hultaić się.

Ерыжничать, *v. n.* upijać się,

Ерь, -я, *m.* nazwisko głoski Rossyjskiéj wyrażającéj się w postaci: **ь.**

Есаýлъ, -а, *m.* jesawuł, ssawuł, namiestnik, porucznik kozacki.

Е'сень, *Eccl. sl.*, v. **О'сень.**

Е'сли, *conj.* jeżeli.

Есúнникъ, v. **Я'сенникъ.**

Естéственность, -и, *f.* naturalność.

Естéственный, -ая, -ое, *adj.* naturalny, przyrodzony; estéstwenna historya, historya naturalna, przyrodzona; estéstwennaя stať, v. **Укладъ.**

Есте-ствó, -á, *n.* przyrodzenie, natura; **-ствовéдѣніе**, **-ствознáніе**, -я, *n.* nauka przyrodzona; **-ствоиспытáніе**, -я, *n.* badanie natury; **-ствоиспытáтель**, -я, *m.* badacz natury; **-ствослóвецъ**, -вца, v. **Естествослóвъ**; **-ствослóвіе**, -я, *n.* nauka o rzeczach przyrodzonych, fizyka; **-ствослóвъ**, -а, *m.* badacz natury, fizyk.

Ефéсный, -ая, -ое, *adj.* rękojeściowy, gifesowy.

Ефéсъ, -а, *m.* gifes, rękojeść u pałasza, szpady.

Ефúмокъ, -мка, *m.* talar holenderski, talar bity.

Ефрéйторъ, -а, *m. Milit.* giefrejter, żołnierz zastępujący kaprala.

Ехúд-на, -ы, *f. H. n.* (*vipera*), żmija Europejska; łbieniec; **-ничать**, *v. n. fig.* być złośliwym, złościć się; **-ный**, -ая, -ое, *adj. fig.* złośliwy, szkodliwy; **-ство**, -а, *n. fig.* złość, złośliwość; **-ствовать**, v. **Ехúдничать.**

Ещё, *adv.* jeszcze.

Еэúны, -овъ, *m. pl.*, v. **Меэúны.** [**ный, Ээйръ.**

Еэйрный, **Еэйръ**, v. **Ээйр-**

Ж.

Жáба, -ы, *f.* 1. ślinogorz, wrzód w gardle; 2. *H. n.* (*rana bufo*), żaba ropucha.

Жáберный, -ая, -ое, *adj.* skrzelowy, oskrzelowy. [mień.

Жáбикъ, -á, *m.* żabieniec ka-

Жабúнецъ, -нца, *m. Bot.* (*ranunculus bulbosus*), jaskier głowkowy.

Жáбій, -ья, -ье, *adj.* żabi; **жáбій кусъ**, (*Bot.*), v. **Лягýшечникъ.**

Жáбникъ, -а, *m. Bot.* (*ranunculus*), żabiniec; **жáбникъ чистотѣ́льный**, v. **Чистотѣ́лъ** (mniéjszy); **жáбникъ óгненный**, v. **Прещинéцъ**; **жáбникъ узлокóренный**, v. **Жабúнецъ.**

Жáбный, -ая, -ое, *adj.* 1. ślinogórzowy; 2. służący do leczenia choroby ślinogorzu; **жáбная трáвá**, v. **Сýшеница** (Нѣмéцкая).

Жабóнникъ, v. **Пятилúстникъ** (полýнúй). [wyżlin.

Жабрéй, -я, *m. Bot.* (*linaria*), żebrzyca, koprownik.

Жáбры, -беръ, *f. pl.* skrzele, oskrzele u ryb; wętrowy **жáбры**, v. **Лисохвóстъ.**

Жáворонникъ, -а, *m. H. n.* (*falco subbuteo*), kobur (ptak).

Жáворонокъ, -а, *m. H. n.* (*alauda*), skowronek; **жаворонокъ земляной**, **хохлатый**, (*alauda cristata*), dzierlatka, śmieciuch.

Жаворонокъ, -нка, *m.* młody skowronek. [v. **Жаворóнокъ.**

Жаворóночекъ, -чка, *m. dim.*, **Жаворóночный**, -ая, -ое, *adj.* skowronkowy. [ронокъ.

Жавронкъ, -нка, v. **Жáво-**

Жáгра, -ы, *f.* 1. hupka, gębka, żagiew; 2. rodzaj broni starożytnéj.

Жáдать, v. **Жáждать.**

Жáдничанье, -я, *n.* żądliwość, żądza, chciwość. [dac.

Жáдничать, *v. n.* chciwie żą-

Жáдность, -и, *f.* chciwość, łakomstwo; żądza; łapczywość.

Жáдный, -ая, -ое, *adj.* chciwy, łakomy, żarłoczny; łapczywy.

Жадъ, v. **Нефри́тъ.**

Жáжда, -ы, *f.* pragnienie, żądza, chuć, chciwość.

Жáждать, *v. n.* mieć pragnienie; żądać, pragnąć czego.

Жáленіе, -я, *n.* kłócie żądłem.

Жáлистый, -ая, -ое, *adj.* żądlisty, mający duże żądło.

Жáлить, *v. a.* żądłem kłóć, kąsać; *dokuczyć komu, ugryźć, zmartwić kogo; **-ся**, *v. r.* gryźć, kąsać.

Жáлище, -а, *n. augm.*, v. **Жáло.**

Жáлкій, -ая, -ое, *adj.* żałosny, godny pożałowania, opłakania; opłakany.

Жáлко, *adv.* żałośnie; żałko смотрѣ́ть на него, żal patrzeć na niego; жáлко что сіе безъ меня слýчилось, szkoda iż to się bezemnie stało.

Жáло, -а, *n.* żądło, (żądełko, *dim*). [nie.

Жáлоба, -ы, *f.* skarga, zaskarże-

Жáлобливый, -ая, -ое, *adj.* miłosierny, litościwy.

†**Жáлобникъ**, -а, *m.* powód, skarżyciel. [łośny.

Жáлобный, -ая, -ое, *adj.* żа-

Жáлобщикъ, -а, *m.* skarżący, skarżyciel. [ка.

Жáлобщица, -ы, *f.* skarżycie-

Жалованіе, -я, *n.* nagroda, nagradzanie, obdarzenie, łaska.

Жáлованный, -ая, -ое, *adj.* żołd pobierający, płatny, żołdowy; w nagrodę dany, podarowany; **жáлованныя дерéвни**, wsie, dobra darowane; **жáлованная грáмота**, dyplomat, dyploma, patent darowny, na darowane dobra *lub* na co innego.

Жáлованье, -я, *n.* żołd; pensya, gaża, płaca, zapłata.

Жáловать, *v. a.* **жáловать кого́-либо**, nagradzać, obdarzać czém; nadać co komu; lubić, uczęszczać, bywać, odwiedzać; **-ся**, *v. r.* żalić się, użalać się, utyskiwać; skarzyć się, uskarzać się, narzekać.

Жалонéръ, -а, *m. Milit.* stawiający wiechy, żerdzie dla oznaczenia linii.

Жалóнъ, -а, *m.* wiecha, żerdź wbita w ziemię dla wyciągania linii.

Жáлостливый, -ая, -ое, *ad.* żałośliwy, litościwy, litośny.

Жáлостный, -ая, -ое, *adj.* żałośny, smutny; opłakany; żałosny, żałość wydający.

Жáлость, -и, *f.* żal, politowanie, litość, miłosierdzie; smutek, żałość. [léj, żałośniéj.

Жáлче & Жалчéе, *compar.* żaléj, żałośniéj.

Жаль, -и, *f.*, v. **Жáлость**; на всѣхъ напáла жаль, litość wszystkich ogarnęła, zdjęła.

Жаль, *v. impers.* żal; мнѣ егó óчень жаль, жаль мнѣ егó I żal mi go bardzo.

Жалѣніе, -я, *n.* żałowanie.

Жалѣть, *v. n.* żałować, ubolewać nad kim *lub* nad czém, smucić się; *it.* żałować, oszczędzać, oszczędzić, skąpić.

Жандармéрія, -и, *f.* żandarmerya. [darma należący.

Жандáрскій, -ая, -ое, do żan-

Жандáръ, -а, *m.* żandarm.

Жáра, -ы, *f.* upał, gorąco, parność.

Жарáтокъ, -тка, *m.* otwór w piecu gdzie się popiół składa.

Жáреніе, -я, *n.* pieczenie.

Жáреный, -ая, -ое, *part.* pieczony, smażony; **жáреное**, -аго, *s. n.* pieczeń, pieczenia, mięso pieczone.

Жáрить, *v. a.* piec; smażyć (*np.* w maśle); piec, palić, dopiekać; -ся, *a*) *v. r.* piec sie; *β*) *v. p.* być pieczonym.

Жáркій, -ая, -ое, *adj.* gorący; жáркій день, gorący dzień; жáркое сраженіе, bitwa zacięta; жáркій цвѣтъ, kolor rudy; *it.* v. **Рыба**, **Икрá** (жáркая). [nieco gorący.

Жáрковáтый, -ая, -ое, *adj.*

Жáркое, -аго, *s. n.* pieczyste.

Жарóвенька, -и, *f. dim.* fajereczka.

Жарóвникъ, -а, *m.* ognisko.

Жарóвня, -и, *f.* fajerka.

Жáръ, -а, *m.* 1. upał, gorąco; silny żar, wielki upał; żar rozkalёnnago żelёza, gorąco od żelaza rozpalonego; 2. żar, węgle żarzące, zarzewie; gorąco, par, parność; *zapał, zapalczywość; §. чужúми рукáми жáръ загребáть, v. **Загребáть**.

Жáръ-птúца, -ы, *f. H. n.* (*struthio casuarius*), struś kazuar.

Жáсникъ, v. **Ясникъ**.

Жáтва, -ы, *f.* żniwo, żęcie.

Жáтвенный, -ая, -ое, *adj.* żniwiarski.

Жáтвосберегáтель, -я, *m. Eccl. sl.* chroniciel (stróż) żniwa, żniwiarski.

Жáтель, -я, *m.* żniwiarz.

Жáтельница, -ы, *f.* żniwiarka.

Жáтіе, -я, *n.* 1. tłoczenie, gniecenie; 2. żęcie, żniwo.

Жáтый, -ая, -ое, *part. p.* 1. gnieciony, tłoczony; 2. (*o złożu*) żęty.

Жать, *v. a.* 1. [*Praes.* жму, жмёшь; *v. perf.* пожáть], gnieść, ściskać; *prześladować; 2. жать, [*Praes.* жну, жнёшь; *v. perf.* сжáть], żąć, zżąć; §. что посѣялъ, то и жни *etc.*, v. *sub*: **Посѣять** (§); -ся, *v. r.* kurczyć się; *cisnąć się, tłoczyć; ściskać się; skąpić.

Жбúнецъ, -нца, *m.* dzbanek.

Жбáнчикъ, -а, *m. dim.* dzbaneczek; konewieczka.

Жбанъ, -а, *m* dzban; konewka.

Жвáка, v. **Жвáчка**.

Жвáчка, -и, *f.* 1. żuwka, żujka; 2. *Bot.*, v. **Дивúла**.

Жвáчный, -ая, -ое, *adj.* żuty, odżuwki, żujki. [wый).

Жгунъ, v. **Пéрецъ** (стручкóвый).

Жгутúкъ, -а, *m. dim.*, v. **Жгутъ**. [pytkować.

Жгутúть, *v. a. pop.* pytką bić,

Жгутъ, -а, *m.* pyta, pytka.

Жгучій, -ая, -ее, *adj.* ostry, gryzący, wygryzający, palący; жгучій камень, kamień lekarski z potażu. [kanie, oczekiwanie.

Ждáніе, -я, **Жданьé**, -я, *n.* czeкáть, *v. n.* кого, чего, czekać, oczekiwać, spodziewać się.

Же, *conj.* ale, lecz, równie.

Жевáка, -и, *f.* żwacz.

Жевáніе, -я, *n.* żucie, żwanie, żuchanie.

Жевáтельный, -ая, -ое, *adj.* do żucia służący. [żuć.

Жевáть, *v. a.* żuwać, żuć, po-

Жегáвица, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Горячка**. [Прожигáльникъ.

Жегáло, **Жегло**, -а, *n.*, v. **Жегъ**, -а, *m. Eccl. sl.* gorąco. [Ликторъ.

Жéзленикъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Жезлогранóе**, -я, *n.* wróżenie.

Жезлонóсецъ, -сца, *m.* noszący krzyż podwójny przed arcybiskupem, berłonośca, buławnik.

Жезлъ, -а, *m.* laska, kij, pręt znacznéj grubości, palica; gadательный жезлъ, laska czarodziejska; *berło monarsze, buława, pastorał. [danie, życzenie.

Желáніе, -я, *n.* żądza, chęć, żą-

Желáтельно, *v. impers.* jest żądaniem, życzeniem.

Желáтельный, -ая, -ое, *adj.* pożądany, żądny, pożądający; желáтельное наклоненіе, *Gramm.* tryb życzący.

Желáть, *v. a.* żądać, zapragnąć; życzyć; желáть кому здоровія, błagonolyvія, życzyć komu zdrowia, szczęścia, pomyślności.

Желвáкъ, -а, *m.* gruczoł, guz, guzik. [zowaty, gruczołowaty.

Желвáстый, -ая, -ое, *adj.* gu-

Желвачёкъ, -чкá, *m. dim.* gruczołek, guzik. [ki guz.

Желвачúще, -а, *m. augm.* wiel-

Желвь, -и, *f. Eccl. sl.* żółw'.

Желдóба, -ы, *f.*, v. **Безвѣтренникъ**.

Желдь, -и, *f. Bot.* (*ilex aquifolium*), ostrokrzew, mysza wiecha, iglica Włoska, ruszczyk.

Желе, *s. n. indecl.* galareta.

Желевá, v. **Желёза**.

Желкнуть, *v. n.* żółknąć.

Желна, -ы, *f.*, *H. n.* (*picus martius*), żołna czarna pospolita; *it.* v. **Дятель** (чёрный).

Желобúна, -ы, *f.* 1. próżność w żłobie; 2. koryto rzéki.

Желобúнка, -и, *f. dim.* żłobek.

Желобúстый, -ая, -ое, *adj.* żłobkowany, żłobisty.

Желобúть, *v. a.* żłobkować, żłobić. [żłobkowanie.

Желоблéніе, -я, *n.* żłobienie,

Желóбный, -ая, -ое, *adj.* żłobkowy.

Желобовáтый, -ая, -ое, *adj.* żłobkowaty, żłobczasty, wydrążony na kształt żłobu.

Желобовúна, v. **Желобúна**.

Желобóкъ, -бкá, *m. dim.* żłobek.

Желобчáтый, v. **Желобúстый**.

Жёлобъ, -а, *m.* żłób, żłobek; кáменный желобъ, kamienna stągiew', w którą spada woda z pompy lub fontany. [tawy.

Жёлтенькій, -ая, -ое, *adj.* żół-

Желтёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* żółciuteńki, żółciuchny.

Желтúзна, -ú, *f.* żółtość; съ желтúзною, żółtawy.

Желтúнникъ, v. **Жёлтникъ**.

Желтúть, *v. a.* żółcić.

Жёлтникъ, -а, *m. Bot.* (*rhus*), sumak, rodzaj drzewa francuzkiego.

Желтúца, v. **Желтяница**.

Желто-брюхій, -ая, -ое, *adj.* żółtobrzuchy; -брюхъ, -а, *m. H. n.* (*coluber*), żmija z żółtym brzuchem; -брюшка, -и, *f. H. n.* (*motacilla flava*), żółtobrzuszka, gatunek pliszki; -вáтость, -и, *f.* żółtawość; -вáтый, -ая, -ое, *adj.* żółtawy; -глáвъ, -а, *m. Bot.* (*caltha*), v. **Калýжница**; желтоглавъ Европéйскій, (*trollius*), v. **Купáльница** (Европéйская); -голóвникъ, -а, *m.*, v. **Калýжница**; -грýдый, -ая, -ое, *adj.* żółtopiersi; -дрéвникъ, -а, *m. Bot.* (*xanthoxylum*), żębolica; -колóсникъ, -а, *m. Bot.* (*apluda*), bagienka, wiszar, wisz; -кóрень, -рня, *m. Bot.* (*statice*), zawciąg, zawściąg, ziele.

Желтóкъ, -тká, *m.* żółtek w jaju.

Желто-лёнъ, -льна, *m. Bot.* (*peucedanum officinale*), wieprzyniec zwyczajny; -пýзикъ, -пузъ, v. **Желтобрюхъ**; -слúвникъ, -слúвъ, v. **Абрикóсъ**; -сúбка, -и, *f. Bot.* (*xanthorrhoea*), żółtosmolka; -стебельникъ, -цвѣтникъ, v. **Колосóкъ** (2); -цвѣтъ, -а, *m.*, v. **Стародýбка**.

Желтýха, -и, *f.* żółtaczka (choroba). [*thorriza*), żółtokorzeń.

Желтýшникъ, -а, *m. Bot.* (*xan-*

Желтýшный, -ая, -ое, *adj.* żółtaczkę mający.

Жёлтый, -ая, -ое, *adj.* żółty; жёлтый какъ воскъ, żółty jak wosk; жёлтая болёзнь, żółtaczka, żółta choroba; жёлтый корень, жёлтый инбирь, v. **Желтúкъ**; жёлтая трава́, v. **Цéрва**.

Желть, -и, *f.* 1. farba żółta; 2. v. Гýсеница.

Желтѣть, *v. n.* żółknieć; **-ся**, *v. r.* żółtym się robić, żółknąć.

Желтíкъ, -а, *m. Bot.* (*curcuma*), ostryż, kurkuma.

Желтúница, -ы, *f.* 1. *Eccl. sl.* żółtaczka, żółta choroba; 2. *Bot.* (*carthamus tinctorius*), krokosz.

Желýдникъ, v. Каштáнъ (дикій).

Желýдокъ, **-дка**, *m.* żołądek; [u zwierząt odżuwających:] pérвый желýдокъ, v. Рукавъ (5); второй желýдокъ, v. Рубецъ (3); трéтій желýдокъ, v. Литонья; четвéртый желýдокъ, v. Сычýгъ.

Желýдокъ, **-дка**, *m.* żołądź, (owoc z dębiny). [ądeczek.

Желýдочекъ, **-чка**, *m. dim.* żo-

Желýдочный, -ая, -ое, *adj.* żołądkowy; желýдочныя кáпли, krople żołądkowe; желýдочный кáмень, kamień żołądkowy, gastrolit.

Жёлудь, -и, *f.* żołądź; морскóй жёлудь, *Bot.* (*balanus*), żołądź morska.

Желченéдь, v. **Пикромéль.**

Желчéніе, -я, *n.* żółcenie.

Желчúна, v. **Желтизнá.**

Жёлчный, -ая, -ое, *adj.* żółciowy; жёлчный пузырь, pęcherz żółciowy; жёлчное нача́ло, v. Пикромéль.

Желчь, -и, *f.* żółć. [czołki

Желвá, -ы́, *f.* gruczoł, gru-

Желвáк, -ъ, *n. pl.* kajdany.

Желвúна, -ы, *f.* żużel, zędra.

Желвúстникъ, v. **Желвакопы́льникъ.**

Желвúстый, -ая, -ое, *adj.* żelazisty. [gruczołowaty.

Желвúстый, -ая, -ое, *adj.* **Желвáко**, -а, *n.* 1. grot, żelezce do piki; 2. *T.* żelazko do hebla.

Желвакопы́льникъ, -а, *m. Bot.* (*adenanthera*), gruczołkowiec.

Желвáникъ, v. **Горóховицъ** (*Bot.*).

Желвáница, -ы, *f. H. n.* (*clupea alosa*), śledź aloza, śledź rzeczny, koza (ryba).

Желвáный, -ая, -ое, *adj.* żelazny; желвáная печь, piec żelazny; желвáная дорóга, kolej, droga żelazna; акцíи желвáной дорóги, akcye kolei żelaznéj; ѣздá по желвáной дорóгѣ, jazda na żelaznéj kolei lub drodze; пóѣздъ по желвáной дорóгѣ, pociąg; путевóй дворъ желвáной дорóги, dworzec, przystań żelaznej kolei; сторóжъ на желвáной дорóгѣ, strażnik, stróż, wartownik żelaznéj kolei; желвáный кóренъ, (*Bot.*), v. Лоскýтница (свербежнолúстная); *it.* v. Завóдъ, Рýдникъ (желвáный), Рудá (желвáная), Опúлки (желвáныя) *etc.*

Желвáникъ, -а, *m.* 1. cegła twardo palona; 2. kamień mieszczący w sobie część rudy żelaznéj niezdatnéj do przetopienia; 3. *Bot.* (*verbena*), koszysko; желвáникъ кóнскій, v. Подкóвникъ (2. *Bot.*).

Желвáо, -а, *n.* żelazo; полосно́е желвáо, żelazo w sztabach; *it.* v. Ковáть (§.).

Желвáо-копáтельный, -ая, -ое, *adj.* do fabryki żelaza należący; желвáоковáтельный завóдъ, fabryka kutego żelaza; **-плавúльный**, -ая, -ое, *adj.* czugunowy; желвáоплавúльный завóдъ, fabryka czugunu; желвáоплавúльный горнúтъ, желвáоплавúльная печь, piec czugunowy.

Желвáще, -а, *n.* kawałek żelaza.

Жемáненье, -я, *n.* krygowanie się, wykwintność, przesada.

Жемáнистый, -ая, -ое, *adj.* przesadny, wymuszony.

Жемáниться, *v. r.* krygować się, przesadzać; być wykwintnym, wymuszonym.

Жемáница, -и, *f.* przesadna kobieta, mizdrząca się.

Жемáнный, -ая, -ое, *adj.* przesadny, przesadzający, wymuszony, wykwintny. [wykwintność.

Жемáнство, -а, *n.* przesada,

Жемáнь, -а, *m.* wykwintnik.

Жемчýгъ & Жёмчугъ, -а, *m.* perły.

Жемчýжина, -ы, *f.* jedna perła.

Жемчýжника, -и, *f. dim.* perełka.

Жемчýжникъ, -а, *m.* perelnik, przedający perły. [terka.

Жемчýжница, -ы, *f.* perlmu-

Жемчýжный, -ая, -ое, *adj.* perłowy, z pereł; жемчýжная нúтка, nitka perłowa; жемчýжная páковина, perłowa macica.

Жёмъ, -а, *m.* prasa, tłocznia.

Жена́, -ы́, *f.* kobieta, żona.

Женáтый, -ая, -ое, *adj.* żonaty.

Женúтва, *Eccl. sl.*, v. **Женúтьба.** [косочетáніе, Свáдьба.

Женúтство, *Eccl. sl.*, v. **Брáкъ.**

Женúть, *v. a.* кого-либо на (*Praep.*), żenić, ożenić kogo; **-ся**, *v. r.* - на комъ, żenić się, ożenić się; женúлся на богáтой дéвицѣ, ożenił się z bogatą panną.

Женúтьба, -ы, *f.* zamężcie, ożenienie się.

Женúхъ, -а, *m.* oblubieniec, narzeczony, pan młody, kawaler, młodzian zaręczony; §. мнóго женúховъ, да суженаго нѣтъ, v. *sub*: **Суженый.**

Жёнка, -и, *f.* żonka.

Женолюби́вый, -ая, -ое, *adj.* kobiety lubiący. [stwo.

Женолю́біе, -я, *n.* kobieciar-

Женомýжіе, v. **Женомýжство.**

Женомýжній, v. **Двупóлый.**

Женонéйстовство, -а, *n. Eccl. sl.* wszeteczeństwo, rozpusta, rozwiązłość.

Женонéйстовый, -ая, -ое, *adj.* wszeteczny, rozpustry, rozwiązły.

Женообрáзный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* kobiecéj twarzy, postaci.

Женоподóбный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* do kobiet podobny.

Жёночка, -и, *f. dim.* żoneczka.

Жéнскій, -ая, -ое, *adj.* żeński, kobiecy, białogłowski; жéнскій родъ, *Gramm.* rodzaj żeński; жéнскій полъ, płeć żeńska; niewiasty, kobiety; жéнское плáтье, suknia białogłowska.

Жéнство, -а, *n. Eccl. sl.* 1. kobieca natura; 2. v. Очищéніе (мѣсячное). [żonka.

Жёнушка, -и, *f.* żoneczka,

† **Женчюгъ, Женчюжный**, v. **Жемчýгъ, Жемчýжный.** [wiasta.

Жéнщина, -ы, *f.* kobieta, nie-

Жеравéнецъ, Жеравéль, v. Жур....

Жердúна, -ы, **Жердúнка** & **Жёрдка**, -и, *f.* żerdź, tyczka, drążek.

Жёрдочка, -и, *f. dim.* żerdka, drążek; grządka, drążek do wieszania sukień.

Жердь, -и, *f.* żerdź, tyka, drążek, laska długa nieostrugana.

Жербя́й, -ой, *adj.* zrzebna.

Жеребéй, -ья, *m.* los; udział; тя́глый жеребéй, podatek płacony przez nieszlachtę; кидáть, метáть жеребéй, rzucać losy, losować.

Жере-бёнокъ, -нка, *m.* zrzebię, zrzebiątko; **-бёночекъ**, -чка, *dim.*, v. Жеребёнокъ; **-бéцъ**, **-бцá**, *m.* ogier; **-бúться**, *v. r.* zrzebić się.

Жерéбчикъ, -а, *m. dim.* ogierek. [Жеребёнокъ.

Жеребя́, **-бя́ти**, *n. Eccl. sl.*, v. **Жеревúка**, v. **Клюква.**

Жерéхъ, -а, *m.*, v. **Конь-рыба.**

Жерло́, -á, *n.* 1. otwór wewnętrzny czego; жерло́ у пýшки, wylot; 2. krater, otwór wulkanicznéj góry. [ki.

Жерловúна, -ы, *f.* otwór wiel-

Жерновúй, **-новъ**, *m. pl.* páковые жерновúй, (*lapides cancrorum*), kamyki w rakach, oczy raze, rakowe.

Жерновный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* od kamienia młyńskiego.

Жерновóй, -ая, -óе, *adj.* żarnowy; жерновóй кáмень, kamień młyński. [młyński.

Жерновóкъ, **-вка**, *m.* kamyk

Жёрновъ, -а, *m.* kamień młyńскій, -ая, -óе, *adj.* żarnowy; жерновóй кáмень, kamień młyński. [młyński.

Жерносёкъ, -а, *m.* ten co kamienie młynskie robi.

Жерóвина, v. **Клюква.**

Жéртва, -ы, *f.* ofiara; жéртва ѣдоламъ, ofiara bałwanom; жéртва очищéнія, жéртва умилостивленія, ofiara błagalna; жéртва благодарéнія, ofiara dziękczynna; *it.* v. Предáть, Принéсть (въ жéртву).

Жéртвенникъ, -а, *m.* ołtarz, t. j. ognisko do ofiary, miejsce gdzie ofiary składano.

Жéртвенный, -ая, -ое, *adj.* ofiarny, ofiarniczy; жертвенная, -ой, *s. f. Eccl. sl.* ofiara.

Жéртвище, v. **Трéбище.**

Жéртво-ваніе, -я, *n.* ofiarowanie, przynoszenie na ofiarę; **-ватель**, -я, *m.* ofiorujący, przynoszący na ofiarę; **-вательница**, -ы, *f.* ofiarująca, przynosząca na ofiarę; **-вать**, *v. a.* ofiarować, poświęcać; жéртвовать чѣмъ, ofiarować co komu, dla kogo; **-приношéніе**, -я, *n.* ofiarowanie, ofiara; день жертвоприношéнія, dzień ofiarowania.

Жéртовникъ, *Eccl. sl.*, v. **Жéртвенникъ**.

Жерýха, -и, *f.*, v. **Крессъ**.

Жестеръ, -а, *m. Bot.* (*rhamnus catharticus*), hakowiec, szakłak; v. **Крушúна** (колючая).

Жёсткій, -ая, -ое, *adj.* twardy; szorstki. [stężeć.

Жесткнуть, *v. n.* twardnieć,

Жестко-вáтый, -ая, -ое, *adj.* twardawy, nieco twardy, szorstkawy; **-врúлый**, -ая, -ое, *adj.* twardoskrzydły; **-лúственный**, -ая, -ое, *adj.* twardolisty.

Жестóкій, -ая, -ое, *adj.* nieludzki, srogi, okrutny, surowy, nielitościwy, ostry; жестóкая стýжа, ostre zimno.

Жестоко-сéрдіе, -я, *n.* zatwardziałość, nieludzkość; **-сéрдый**, -ая, -ое, *adj.* zatwardziały, nieludzki, okrutny, twardosercy.

Жестóкость, -и, *f.* okrutność, surowość, srogość, nielitościwość, nieludzkość; impet, gwałtowność.

Жестосéрдіе, **Жестосéрдый**, v. **Жестокосéрдіе**, **Жестокосéрдый**.

Жесточúе, v. **Жесточе**. [dый.

Жесточáйшій, -ая, -ее, *superl.* najokrutniejszy; *cfr.* **Жестóкій**.

Жесточе, *compar. adv.* okrutniéj; *cfr.* **Жестóкій**.

Жесточúть, *v. a. Eccl. sl.* twardzić, twardym, szorstkim robić.

Жестръ, -а, *m.*, v. **Крушúна** (колючая) & **Жéстеръ**.

Жéстъ, -а, *m.* 1. giest, ruch, poruszenie rąk i ciała; 2. *Bot.*, v. **Крушúна** (колючая).

Жёстче, *compar.* twardziéj.

Жесть, -и, *f.* blacha.

Жестéть, *v. n.* twardzieć, stawać się twardym, szorstkim.

Жестянúкъ, -а, *m.* blacharz, robiący różne rzeczy z blachy.

Жестянка, -и, *f.* blaszanka, puszka blaszana.

Жестяно́й, -ая, -óе, *adj.* blaszany; **жестяны́хъ дѣлъ мáстеръ**, v. **Жестянúкъ**. [**Жестянка**.

Жестя́ночка, -и, *f. dim.*, v. **Жестяно́й**, v. **Жестяно́й**.

Жетóнчикъ, -а, *m. dim.*, v. **Жетóнъ**. [lik.

Жетóнъ, -а, *m.* liczman, meda-

Жечь, *v. a.* palić, ogniem niszczyć; ogniem wysuszać, opalać; - уголье, palić węgle; - кирпичи, palić cegły; - свѣчи сальныя, palić świece łojowe; (o pieprzu, *etc.*) piec, palić, parzyć; пéрецъ жжетъ, pieprz piecze, pali; сéрдце жжётъ, (*pop.*), zgaga piecze; **-ся**, *v. r.* palić się, piec się, parzyć się; parzyć; крапива жжётся, pokrzywa parzy.

Жжéніе, -я, *n.* palenie.

Жжёнка, -и, *f.* gorzałka, wódka grzana z miodem i korzeniami, krupnik. [gwiazdosz.

Жúвика, -и, *f. Bot.* (*sideritis*),

Жúвитель, -я, *m.* ten co utrzymuje, zachowuje kogo przy życiu.

Жúвительный, -ая, -ое, *adj.* ożywny, ożywczy; ożywiający; gojący; живúтельная смóла, v. **Бáльмóнъ**; живúтельная трава́, v. **Рýта** (лугóвая).

Жúвить, *v. a.* obdarzać kogo życiem, ożywiać; utrzymywać, żywić.

Жúвица, -ы, *f.* żywica. [wić.

Жúвый, v. *sub*: **Жить**.

Жúвность, -и, *f.* dróbʼ, ptastwo domowe.

Жúво, *adv.* naturalnie, wiernie; żywo, jawnie, oczywiście, żywcem, jak najdokładniéj; *żywo, prędko, szybko.

Жúво-давецъ, -вца, **-дáтель**, -я, *m. Eccl. sl.* życiodawca; **-дáтельный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* życiodajny; **-дéрня**, -и, *f.* plac hyclowski, ścierwisko; **-дёръ**, -а, *m.* hycel; *kat, tyran.

Жúвой, -áя, -óе, *adj.* żywy, żwawy, rzéski; живóй заборъ, живáя изгорода, płot żywy; живóе серебрó, żywe srebro; живáя водá, woda krynicznа; на живýю нúтку, przyfastrzygowany, lekko zszyty; *it.* v. **Шúть** (на живýю нúтку), **Задѣ́ть**, **Задирáть** (за живóе).

Жúвокость, **Жúвокость**, -и, *f. Bot.* (*delphinium consolida*), ostróżka polna.

Жúво-начáліе, -я, *n. Eccl. sl.* początek życia; **-начáльный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dający życie; **-нóсецъ**, -сца, *m. Eccl. sl.* dający życie; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* ożywiający; **-писáніе**, -я, *n. Eccl. sl.* malowanie, obrazowanie; **-писáти**, *v. a. Eccl. sl.* malować, obrazować, wyobrażać; **-писецъ**, -сца, *m.* malarz, obrazownik; **-писца**, -ы, *f.* malarka, obrazownica; **-писный**, -ая, -ое, *adj.* malowany, malarski, malowny, malowniczy, ozdobiony malowaniami; живописное худóжество, sztuka malarska.

Жúвопись, -и, *f.* malarstwo, malowanie, malowidło.

Жúво-рóдный, -ая, -ое, *adj.* ożywiający; **-родúтій**, -ая, -ое, *adj.* żyworodzący.

Жúвость, -и, *f.* żywość, żwawość, bystrość, rzeźwość.

Жúво-творéніе, -я, *n.* ożywienie; **-творецъ**, -рца, **-творúтель**, -я, *m.* życiodawca; **-творúтельный**, -ая, -ое, *adj.* ożywiający; **-творúть**, *v. a.* obdarzać życiem; ożywiać; **-твóрный**, -ая, -ое, *adj.* ożywiający.

Жúвотикъ, -а, *m. dim.* brzuszek; *it.* v. **Надрывáть** (живóтики).

Жúвотина, -ы, *f.* bydło, bydełko. [вóтный (3).

Жúвотное, -аго, *s. n.*, v. **Жúвотность**, -и, *f.* zwierzęcość.

Жúвотный, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl. sl.* orzeźwiający; ożywiający; живóтная вода, woda bieżąca; *woda życia; книга живóтныхъ, księga żywotów; 2. brzuszny, żołądkowy; живóтная болѣ́знь, choroba żołądkowa; живóтный камень, v. **Безоáръ**; 3. zwierzęcy; живóтный магнетúзмъ, magnetyzm zwierzęcy; живóтное, -аго, *s. n.* zwierzę; *голубúное царство, ц. живóтныхъ, *H. n.* królestwo zwierząt; opisanie żywótnych, opisanie zwierząt, zoografia.

Жúво-тодáвецъ, -вца, **-тодáтель**, -я, *m.*, v. **Жúзнедавецъ**; **-толю́біе**, -я, *n. Eccl. sl.* zamiłowanie życia; **-тоцвѣ́тъ**, (*Bot.*), v. **Сúтовецъ**; **-тóчный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dający życie; **-трепéщущій**, -ая, -ее, *adj.* pełen życia.

Жúвотъ, -а, *m.* żywot, życie; żywot; brzuch; у меня живóтъ болúтъ, brzuch mnie boli; у меня рѣ́зь въ животѣ́, mam rznięcie w brzuchu; *it.* v. **Надорвать**, **Надсадúть** (живóтъ); живóтъ вѣ́чный, żywot wieczny; życie wieczne; живóты, *pl.* dobytek, majątek, majętność, mienie.

Жúвучесть, -и, *f.* żywotność, zdolność do życia.

Жúвучій, -ая, -ее, *adj.* żywotny, żyjący długo; живýчій пластырь, plaster gojący; живýчая трава́, v. **Живýчка**.

Живýчка, -и, *f. Bot.* (*ajuga*), gądziel; dąbrówka; живýчка кровéвая, v. **Молодúлъ** (кровéвый). [długo.

Живýщъ, -щá, -щé, *adj.* żyjący

Живчúкъ, -а, *m.* żwawy, roztropny, żywy; живчúкъ въ глазáхъ, mruganie oczyma.

Живы́й, v. **Живóй**.

Живьёмъ, *adv.* za żywota, przy życiu, żywcem.

Живѣ́те, *indecl.* nazwanie litery **ж**. [mucha gryząca, ślepʼ.

Жига́лка, -и, *f. H. n.* (*conops*),

Жига́ло, -а, *n.*, v. **Прожигáльникъ**.

Жигалóкъ, v. **Верескледъ**.

Жига́льница, -ы, *f.* piecyk do palenia kawy.

Жигнуть, *v. a.* palić.

Жигунéцъ, -нцá, *m.* (*Bot.*), v. **Ломоно́съ** (прямóй); жигунецъ зубнóй, v. **Слиногóнъ**.

Жигýчій, v. **Жгýчій**.

Жигýчка, -и, *f.*, v. **Ломоно́съ** (прямóй) & **Крапúва** (жгýчая).

Жúденькій, -ая, -ое, *adj.* nieco rzadki, rzadziutki; v. **Жúдкій**. [dzać, rozcieńczać.

Жидúть, *v. a.* rzedzić, rozrza-

Жи́дкій, -ая, -ое, *adj.* płynny; rzadki, niegęsty; * giętki, cienki; **жи́дкіе во́лосы**, rzadkie włosy; **жи́дкій прутъ**, giętki pręcik.

Жидкова́тый, -ая, -ое, *adj.* rzadkawy, płynny, rozcieńczony.

Жидкоме́ръ, -а, *m.* płynomiar, cieczomierz, areometr; v. **Ареоме́тръ**. [rzadkość, niegęstość.

Жи́дкость, -и, *f.* płynność,

Жидо́вникъ, -а, *m. Bot.* (*caragana pygmaea s. robinia p.*), judaszowe drzewo; *it.* v. **Обво́йникъ**.

Жидо́вская смола́, v. **Асфа́льтъ**. [**ха** (**жидовская**).

Жидо́вскія вишни, v. **Можжу́**.

Жидо́вское де́рево, v. **Жидо́вникъ**.

Жидо́вка, -и, *f.* [kobieta skąpa.

Жидомо́рка, -и, *f.* lichwiarka;

Жидомо́ръ, -а, *m.* lichwiarz; sknera, skąpiec, kutwa.

Жи́дѣть, *v. n.* rzadnieć, rzadzieć, płynnym się stawać.

Жи́жа, -и, *f.* 1. ciecz, płyn, sok; 2. **навóзная жи́жа**, gnojówka, gnojnica, jucha gnojna. [tak gęsto.

Жи́же, *compar. adv.* rzadziéj; nie

Жи́жица, -ы, *f. dim.*, v. **Жи́жа**.

Жизнедѣ́тельный, -ая, -ое, *adj.* ożywiający.

Жи́зненный, -ая, -ое, *adj.* żywotny; **жи́зненная си́ла**, siła żywotna.

Жизне-описа́ніе, -я, *n.* życiopismo, biografia; **-описа́тельный**, -ая, -ое, *adj.* biograficzny; **-да́вецъ**, **-вца**, **-да́тель**, -я, *m.* życiodawca; **-да́тельный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dający życie; **-по́датель**, **-подательный**, v. **Жизнедѣ́тель**, **Жизнедѣ́тельный**.

Жи́знь, -и, *f.* życie, bytność, istnienie; stan; powołanie; życie, sposób życia; **отня́ть -**, odjąć życie; потерять -, stracić życie; **оставить -**, umrzeć.

Жи́ла, -ы, *f.* 1. *Anat.* żyła (w ciele ludzkiém *lub* zwierzęcém); **кровоносвра́тная жи́ла**, żyła krwawa, krwista; **бію́чая жи́ла**, v. **Арте́рія**; **систе́ма бію́чихъ жи́лъ**, systema żył bijących *czyli* pulsowych; **чувствѣ́тельная жи́ла**, cewka żylna; nerw; **сухáя жи́ла**, sucha żyła, cięciwa; 2. *Geogr. etc.* żyła; **рудна́я жи́ла**, rudna żyła; **золота́я жи́ла**, żyła złota.

Жи́ленье, -я, *n.* silenie się; **жи́ленье при испражне́ніи**, silenie się na stolec.

Жилéтецъ, -тца, **Жилéтикъ**, -а, *m. dim.* kamizeleczka.

Жилéтный, -ая, -ое, *adj.* kamizelkowy.

Жилéтъ, -а, *m.* kamizelka.

Жи́лецъ, -льца, *m.* komornik, lokator, mieszkaniec; * obywatel; держать [*abo* **почита́ть къ себѣ́**] **жильцóвъ**, mieć komorników.

Жи́лига, v. **Жи́лга**. [żylasty.

Жи́листый, -ая, -ое, *adj.* żylisty,

Жи́лить, *v. n.* kłócić się, sprzeczać się w grze jakiéj.

Жи́литься, *v. r.* usiłować się, usilnie się starać o co.

Жили́ца, -ы, *f.* komornica, lokatorka. [mieszkanie, dom.

Жили́ще, -а, *n.* pomieszkanie.

Жи́лка, -и, *f. dim.* żyłka, żyłeczka.

Жи́лковатый, -ая, -ое, *adj.* żyłkowaty; żylisty, żylasty.

Жи́ло, -а, *n.* mieszkanie, dom mieszkalny; *it.* piętro.

Жи́лой, -ая, -óе, *adj.* mieszkalny; **жи́лóе строéніе**, budynek mieszkalny.

Жи́лочка, -и, *f. dim.* żyłeczka.

Жи́лочница, -ы, *f. Bot.* (*byssus*), bisior.

Жи́лочный, v. **Жи́льный**.

Жи́лый, v. **Жи́лой**.

Жи́лье, -я, *n.*, v. **Жи́ло**.

Жи́льный, -ая, -ое, *adj.* żyły, żyłowy, do żyły należący.

Жимолостникъ, -а, *m.* krzak wiciokrzewny. [wiciokrzewny.

Жи́молостный, -ая, -ое, *adj.*

Жи́молость, -и, *f. Bot.* (*lonicera*), wiciokrzew; suchodrzewka.

Жира́ффа, -ы, *f.*, **Жира́фъ**, -а, *m. H. n.* (*giraffa cameleopardalis*), żyrafa, żyrafa, wielbłądoryś.

Жирне́нькій, -ая, -ое, *adj.* nieco otyły, pulchny.

Жирнолúстка, -и, *f. Bot.* (*pinguicula*), tłustosz; miąsznik. [łość.

Жи́рность, -и, *f.* tłuczność, oty-

Жи́рный, -ая, -ое, *adj.* tłuczny, tłusty, otyły; żyrna ziemia; żyrna trawa, v. **Жирнолúстка**.

Жировáть, *v. n.* (*o rybie:*) igrać; *it.* (*o zwierzu:*) żerować; po żarciu spoczywać; leżeć na jedném miejscu. [słonińcowy.

Жировóй, (-óй), -áя, -óе, *adj.* tłuszczowy; **жирово́е яи́цо**, jajko, bez koguta zniesione, burchla.

Жировóскъ, v. **Мыложи́ръ**.

Жиротóпня, -и, *f.* topnia tłuszczu. [szczu.

Жиротóпъ, -а, *m.* topiciel tłu-

Жи́ръ, -а, *m.* tłuszcz, tłustość, sadło; **говя́жій жиръ**, tłustość wołowa; **рыбій жиръ**, tran rybi.

Жи́ры, -óвъ, *m. pl.* doły zalane wodą po wezbraniu rzéki, w których pływają ryby.

Жи́рѣть, *v. n.* tłuścieć, tyć.

Жира́къ, -а, *m.* tłuścioch.

Житáрь, -я, *m.* 1. *Eccl. sl.* dozórca zbożowego magazynu; 2. *prov.*

Жи́тва, v. **Жи́нка**. [jęczmień.

Жи́тейскій, -ая, -ое, *adj.* światowy, marny, próżny.

Жи́тель, -я, *m.* mieszkaniec, obywatel; **городскóй жи́тель**, mieszkaniec miejski, mieszczanin; **сéльскій, деревéнскій жи́тель**, mieszkaniec wiejski, włościanin, wieśniak.

Жи́тельница, -ы, *f.* obywatelka.

Жи́тельство, -а, *n.* mieszkanie; rezydencya; *Eccl. sl.* życie; **имѣ́ть жи́тельство**, v. **Жи́тельствовать**, **Жить**.

Жи́тельствовать, *v. n.* mieszkać; żyć, przepędzać życie; postępować, sprawować się podług pewnych przepisów.

Житіе́, -я, *n.* życie; sposób życia; żywot, życie; wesołe życie; **житіе́ строго́е**, prowadzić ostre życie; **житіе́ святы́хъ**, **книга житій святы́хъ Отцевъ**, v. **Патери́къ**.

Жи́тникъ, -а, *m.* 1. mnich mający dozór nad zbożem w spichrzach złożoném; 2. chléb jęczmienny; 3. *H. n.* mysz polna; v. **Мышь** (**полевáя**). [śpichlerz na zboże.

Жи́тница, -ы, *f.* żytnica, skład,

Жи́тный, -ая, -ое, *adj.* zbożowy; jęczmienny; **жи́тный дворъ**, (†), skład na zboże; **жи́тный хлѣ́бъ**, chléb jęczmienny.

Жи́то, -а, *n.* zboże; jęczmień.

Жито-продавéцъ, -вца, *m. Eccl. sl.* kupiec zbożowy; **-храни́лище**, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Жи́тница**; **-храни́тель**, -я, *m. Eccl. sl.* dozórca zboża w spichrzach złożonego.

Жить, *v. n.* żyć, być przy życiu; istnąć; zostawać; przepędzać czas życia w jakim stanie; mieszkać; * żyć, utrzymywać się; *it.* * żyć, sprawować się; **жить какъ бы день къ вéчеру, жить byle żyć**, nie troszczyć się o siebie; **не умѣ́ть жить въ свѣ́тѣ**, nie umieć żyć w świecie; **всякъ живёть своймъ умóмъ**, każdy żyje po swojemu; §. **какъ живёшь, такъ и слывёшь** *abo* **какъ ста́нешь жить, такъ бýдешь и слыть**, jak kto żyje, tak mu się powodzi; **онъ живёть, тóлько нéбо коптúть**, v. *sub*: **Коптúть**; **вѣкъ живи́, вѣкъ учúсь**, v. *sub*: **Учúться**; **не такъ живи́, какъ хóчется, а такъ, какъ Богъ велúтъ**, niemożna zawsze tak żyć, jak się (komu) podoba; **жилъ грѣ́шно, да умéръ смѣ́шно**, żył grzesznie, i umarł śmiesznie.

Житьё, v. **Житіе́**.

Жлуди, **Жлудóвка**, *pop.*, v. **Трефы**, **Трефóнка**. [źminda.

Жмúнда, -ы, *f. Bot.* (*blitum*),

Жмýра, -ы, *s. c.* mrużek, mrugający oczyma (*m.*), mrużka, mrugająca oczyma (*f.*).

Жмурúть, *v. a.* mrużyć, zmrużyć oczy; **жмурúть глаза** *abo* **жмурúться** (*v. r.*) mrużyć oczyma.

Жмýрки, -рокъ, *f. pl.* ślepa babka, ciuciubabka; **игра́ть въ -**, gra w ślepą babkę; **играть въ жмýрки**, grać w ślepą babkę.

Жмычóкъ, -чкá, *m.* śnieżka, kłębek śniegu.

Жнецъ, -а, *m.* żeńca, żniwiarz.

Жнéя, v. **Жнúца**.

Жнúво, -а, *n.* ściern, ściernie; rżysko, ściernisko. [zboże.

Жнитвó, -а, *n.* żniwo, żęcie;

Жнúца, -ы, *f.* żniwiarka.

Жогáрка, v. **Дубонóска**.

Жолна́, **Жо́лобъ**, **Жо́лудь**, v. **Жел....**

Жомъ, –а, *m.* tłokarnia, stępa.

Жраньё, –я, *n.* żarcie; obżarstwo.

Жрать, *v. a.* żreć, pożerać, zżerać. [nie.

Жре́бій, –я, *m.* los, przeznaczenie.

Жребодая́ніе, –я, *n. Eccl. sl.* dział przez los. [**Жеребёнокъ**.

Жребя́, –бя́ти, *n. Eccl. sl.*, v. **Жре́ніе**, –я, *n. Eccl. sl.* ofiarowanie, poświęcenie.

Жре́ти, *v. a. Eccl. sl.* ofiarować, poświęcać (co Bogu).

Жрецъ, –а, *m.* ofiarnik, kapłan bałwochwalski. [*sl.* kapłański.

Жре́ческій, –ая, –ое, *adj Eccl.*

Жре́чество, –а, *n. Eccl. sl.* kapłaństwo, ofiarnictwo.

Жре́чествовати, *v. n. Eccl. sl.* być ofiarnikiem.

Жри́ца, –ы, *f.* ofiarnica, ofiarownica, kapłanka.

Жрунъ, –а, *m. pop.* żarłok.

Жрунья, –и, *f. pop.* żarłoczka.

Жужелица, –ы, *f.* 1. piana kruszczowa; 2. *H. n.* (*carabus*), poziomek, rodzaj chrząszczów; **жужелица металли́ческая**, v. **Краcóтѣлъ** (nazwisk).

Жужелка, –и, *f. dim.*, **Жужель**, –я, *f.*, v. **Жужелица** (2. *H. n.*). [szmer.

Жужжа́ніе, –я, *n.* bączenie,

Жужжа́ть, *v. n.* bączyć, bęczyć, brzęczyć; szmer robić.

Жу́кнуть, *v. n. semelf.* bąknąć, bąkać; siedź, ne **жу́кни**! siedź, ani mi bąknij!

Жуковатый, –ая, –ое, *adj.* morszywy, morszasty (o drzewie).

†**Жуковина**, –ы, *f.*, v. **Пе́рстень**.

Жукъ, –а, *m.* 1. v. **Жу́чина**; 2. *H. n.* (*scarabaeus*), chrząszcz, żuk; **золото́й жукъ**, (*chrysis*), złotawiec; **бриліянтовый жукъ**, v. **Долгоно́сикъ** (бр.); **жукъ-геркуле́съ**, v. **Геркуле́съ** (2); **навозный жукъ**, (*aphodius*), żuk, krówka, gównował.

Жупа́нъ, –а, *m.* **żupan**, **zwierzchnia suknia zimowa**.

Жупе́лъ, –а, *m. Eccl. sl.* siarka.

Жупе́льный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* siarkowy.

Журавёнцъ, –нца, v. **Журавъ**.

Журави́ка, v. **Клюква**.

Журави́ть, *v. a.* podnosić za pomocą drąga.

Журавлёнокъ, –нка, *m.* pisklę żórawie, żórawiątko. [żóraw'.

Журавли́къ, –а, *m. dim.* mały

Журавли́на, v. **Клюква**.

Журавли́нникъ, v. **Геранiй**.

Журавли́ный, –ая, –ое, *adj.* żórawi; **журавли́ное гнѣздо́**, gniazdo żórawie; **журавли́ный носъ**, v. **Геранiй**; **журавли́ный горо́хъ**, v. **Горо́шекъ** (кормовой).

Журавль, –я, *m. H. n.* (*grus*), żóraw'; §. **не сули́ журавля́ въ не́бѣ** *etc.*, v. **Сули́ть**.

Журавъ, –а, *m.* żóraw' przy studni. [(илёмная).

Журавъ, –а, *m.*, v. **Таволга**

Жури́нъ, v. **Дони́никъ** (Камчатскій). [jać, napominać kogo.

Жури́ть, *v. a.* кого–либо, łajać, **Журнали́стика**, –и, *f.* dziennikarstwo, gazeciarstwo.

Журнали́стъ, –а, *m.* dziennikarz, gazeciarz. [nik; protokół.

Журна́лъ, –а, *m.* żurnal, dziennik, **Журна́льный**, –ая, –ое, *adj.* dziennikowy; gazeciarski, do pisma czasowego należący.

Журча́ло, –а, *n. H. n.* (*bombylius*), szerszeń.

Журча́ніе, –я, *n.* szumienie, szum, szmer; brzęczenie.

Журча́ть, *v. n.* szumieć, szmer robić; brzęczyć. [nie, bura.

Журьба́, –и́, *f.* łajanie, burczeniе.

Жу́тко, *adv.* bardzo czule.

Жучёкъ, –чка́, *m. dim.* chrząszczyk. [wość (w drzewie).

Жу́чина, –ы, *f.* morsz, morszy-

Жучка, –и, *f.* pies czarny.

Жу́чки, –чекъ, *f. pl.* ości, osteczki powierzchnie u ryb; [*w druku i пи́смѣ:*] litery zalane.

Жующій, –ая, –ее, *part. a.* żujący, przeżuwający.

З.

За, *praep.* za; zamiast; z powodu, dla; po; przy; бро́сить за пе́чку, rzucić za piec; сѣсть за столъ, siąść za stół; вы́йти за воро́та, wyjść za wrota; вы́слать за границу, wysłać za granicę; уѣхать за гуанпиу, wyjechać za granicę; за недѣлю предъ тѣмъ, przed tygodniem; купить за бездѣлицу, kupić za bezcen; *it.* v. **Держа́ться**, **Бра́ться**, **Взя́ться**, **Принима́ться**, **Отвѣча́ть**, **Хвата́ться**, **Ухвати́ться** (за что, за кого) *etc.*; заплати́ть за пять локте́й, zapłacić za pięć łokci; онъ живётъ за пять верстъ отсюда, on mieszka pięć wiorst odtąd; кошка сидитъ за пе́чкою, kot siedzi za piecem; онъ сидитъ за столомъ, siedzą za stołem; его́ домъ за рѣкою, dom jego za rzeką; жить за границею, żyć za granicą; онъ шёлъ за мною, on szedł za mną; сходи въ апте́ку за лекарствомъ, idź do apteki po lekarstwo; *it.* v. **Ходи́ть**, **Слѣ́дить**, **Сиде́ть**, **Посыла́ть**, **Смотрѣ́ть**, **Присма́тривать** (за кѣмъ, за чѣмъ) *etc.*; имѣ́ніе записано за женою, majątek zapisany na imię żony; она́ уже́ замужемъ, ona poszła już za mąż; онъ уволенъ за болѣзнію, on odpuszczony dla choroby; за крикомъ ничего́ не слы́шно, od krzyku nie można nic słyszeć; за неимѣ́ніемъ де́негъ, dla braku pieniędzy; за кѣмъ дѣло ста́ло? na kimże zależy to? что это за лю́ди? co to za ludzie?

Заамво́нный, –ая, –ое, *adj.* wykonany *lub* znajdujący się za amboną; **заамво́нная моли́тва**, modlitwa, którą kapłan po nabożeństwie za amboną czyta.

Заарендова́ніе, –я, *n.* zadzierżawienie; wydzierżawienie, oddanie w dzierżawę.

Заарендова́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заарендо́вывать**.

Заарендо́вывать, **Заарендова́ть**, *v. a.* zadzierżawić; wydzierżawić, oddać w dzierżawę.

Заарестова́ніе, **Заарестова́ть**, v. **Аре́ст**.....

Заа́хать, *v. n.* zaochać.

Заба́ва, –ы, *f.* zabawa, zajęcie się czém przyjemném.

Заба́вить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Забавля́ть**, –ся.

Забавле́ніе, –я, *n.* zabawienie.

Забавля́ть, **Заба́вить**, *v. a.* – кого–либо, bawić, zabawiać kogo, rozweselać kogo; *Eccl. sl.* bawić, wytrzymywać kogo; –ся, *v. r.* bawić się, zabawiać się; *Eccl. sl.* guzdrać się.

Заба́вникъ, –а, *m.* zabawniś, figlarz. [figlarka.

Заба́вница, –ы, *f.* zabawnisia,

Заба́вничать, *v. n.* figle stroić.

Заба́вный, –ая, –ое, *adj.* zabawny, pocieszny; **забавная вещь**, zabawna rzecz; **забавный человѣ́къ**, zabawny człowiek.

Забалагу́рить, *v. n. perf.* zacząć bajać, pleść, paplać.

Забалка́каться, *v. r. perf. pop.* – съ кѣмъ, zagadać się, zapaplać się. [bębnić, zacząć bębnić.

Забараба́нить, *v. n. perf.* za-

Забве́ніе, –я, *n.* zapomnienie.

Забере́жный, –ая, –ое, *adj.* zabrzeżny, za rzeką będący.

Забе́режье, –я, *n.* zabrzeże, miejsce za rzéką. [mienieć.

Забере́мене́ть, *v. n. perf.* zabrze-

Забива́ніе, –я, *n.* zabijanie; wbijanie, wbicie; **забива́ніе гвоздя́ми**, zagwożdżanie, zabijanie gwoździami.

Забива́ть, **Забить**, *v. a.* zabijać, zabić, wbijać, wbić; – гвоздя́ми, zabijać, zabić gwoździami, zagwożdżać, zagwoździć; *it.* **забить** кого, bijąc kogo zahukać, przytępić, głupawym uczynić; – что–либо го́лову, па́мять, obciążać głowę, pamięć; *it.* **забить вóлка дубьёмъ**, zabić wilka pałką; –ся, *a) v. r.* ukryć się, schować się; *β) v. p.* być wbijanym, wbitym; *it.* v. *sub*: **Забить** (*v. perf.*).

Забивка, –и, *f.*, v. **Забива́ніе**.

Забира́ніе, –я, *n.* zabieranie, zabranie, wzięcie; **забира́ніе въ долгъ**, borgowanie.

Забира́ть, **Забра́ть**, *v. a.* zabierać, zabrać, wziąć (co ze wszystkiem); zakupować; brać naprzód; zagrodzić, przegrodzić;

chwytać; *it.* działać; – въ свой ру́ки, v. Прибира́ть; – въ долгъ, borgować; – себѣ что-либо въ го́лову, wbijać sobie co w głowę; –ся, *α*) *v. r.* zabierać się, pozbierać; zajmować się czém, brać co na siebie do wykonania; holować; wzbić się, wznieść się; *β*) *v. p.* być zabieranym, porywanym, chwytanym.

Забúрка, –и, *f.*, v. **Забира́ніе**.

Забúть, *v. a. perf.* zabić; v. Забива́ть; **–ся**, *v. r.* zacząć bić się; сéрдце забúлось отъ рáдости, serce zaczęło bić od radości; v. Забива́ться.

Забія́ка, –ы, *s. c.* zawadyak, warchoł, kłótnik.

Забія́чество, –а, *n.* bijatyka, bójka, kłótnia, zwada, warcholstwo. [kłócić się, warcholić.

Забія́чить, *v. n.* wadzić się, **Забія́чливый**, –ая, –ое, *adj.* zwadliwy, kłótliwy.

Заблаго-врéменно, *adv.* zawczasu; **–временный**, –ая, –ое, *adj.* wczesny.

Заблаговѣ́стить, *v. n. perf.* zadzwonić, zacząć dzwonić.

Заблажи́ть, *v. n. perf.* zaswywolić, zabłaznować.

Заблевáніе, –я, *n.* obwomitowanie. [obwomitować.

Заблёвывать, Заблева́ть, *v. a.*

Заблéклость, –и, *f.* zwiędniałość. [dniały.

Заблéклый, –ая, –ое, *adj.* zwięzłый.

Заблéкнуть, *v. n. perf.* zwiędnieć. [szczeć.

Заблестéть, *v. n. perf.* zabłyszczeć; у него глаза заблистáли отъ рáдости, oczy błyszczały mu od radości.

Заблудúться, *v. r.* zabłąkać się.

Заблужда́ть, *v. n.*, **–ся**, *v. r.* zabłądzić; *błądzić, mylić się, pomylić się, obłąkać się.

Заблужде́ніе, –я, *n.* zabłądzenie, zabłąkanie; *obłąkanie, błąd.

Забобóны, –овъ, *m. pl. pop.* zabobony, powiara.

Забогатéть, *v. n.* zbogacić się.

Забóдать, *v. a.* zabość.

Забóй, –я, *m.*, v. **Забíваніе**.

Забóйка, –и, *f.* zaklinowanie; ogrodzenie pewne w odnodze rzéki dla łowienia ryb.

Забóйникъ, –а, *m.*, v. **Прибóйникъ**. [Мезга.

Заболонь, v. **Болóнь** (*Bot.*) &

Заболтáться, *v. r.* w bajaniu zapomnieć się.

Заболéвать, Заболéть, *v. n.* zachorować. [nie.

Заболéніе, –я, *n.* zachorowa-

Заболéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заболéвать**. [wywanie.

Забóраниваніе, –я, *n.* zabronowanie.

Забóранивать, Заборони́ть, *v. a.* zabronowywać, zabronować.

Заббрецъ, –рца, **Забóрникъ**, *m. dim.* płotek, parkanik.

Забóрникъ, –а, *n.* mizerny płot.

Забóрище, –а, *n. augm.* wielki płot, parkan. [groda, płot.

Забóрка, –и, *f.* ogrodzenie, za-

Забормота́ть, *v. n.* zamruczeć.

Забóрникъ, –а, *m.* beleczki cienkie do parkanu.

Забóрный, –ая, –ое, *adj.* 1. płotowy, parkanowy; 2. do zapisania długów służący; **забóрная книга**, księga długów.

Забороне́ніе, –я, *n.* zabronowanie. [**Заборáниваніе**.

Заборони́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Забóраниваніе, –ся**.

Забóрчикъ, –а, *m. dim.* płotek, parkanik. [dług.

Забóрщикъ, –а, *m.* biorący na

Забóръ, –а, *m.* 1. branie pieniędzy *lub* rzeczy naprzód *lub* na dług do porachunku dalszego; 2. zagroda, płot, parkan.

Забóта, –ы, *f.* troska, kłopot, frasunek, niespokojność; жить безъ забóтъ, żyć bez kłopotu.

Забóтить, *v. a.* kłopotać kogo, nabawiać kłopotu, frasować; –ся, *v. r.* kłopotać się, troszczyć się, frasować się; онъ не забóтится объ э́томъ, on się o to nie kłopoce.

Забóтливость, –и, *f.* staroświność, skrzętność, okrzętność.

Забóтливый, –ая, –ое, *adj.* starowny, skrzętny, okrzętny.

Забóтникъ, –а, *m. pop.* starający się, opiekujący się czém.

Забóтница, –ы, *f. pop.* starająca się, opiekująca się czém.

Забóтный, –ая, –ое, *adj.* kłopotliwy, frasobliwy.

Забра-конáніе, –я, *n.* wybrakowanie, brak; **–конáнный**, –ая, –ое, *part. p.*, v. **Забраковывать**; **забракóванный товáръ**, towar wybrakowany; **–конáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Забраковывать**; **–ковка**, –и, *f.*, **–конáніе**, –я, *n.*, v. **Забракова́ніе**; **–конывать, –конáть**, *v. a.* brakować, wybrakować. [brak.

Забрáкъ, –а, *m.* wybrakowanie,

Забрáло, –а, *n. Eccl. sl.* 1. misiorka, blacha ruchoma u hełmu; 2. mur, parkan, sztachety; *obrona, obrońca.

Забрáниться, *v. r. perf.* pokłócić się, powadzić się.

Забра́ніе, v. **Забира́ніе**.

Забра́сываніе, v. **Закида́ніе**.

I. Забра́сывать, Забросáть, *v. a.*, v. **Закидывать, Закидáть (I)**.

II. Забра́сывать, Забросúть, *v. a.* – за что, куда, – сѣть, v. **Закидывать, Закинуть (II)**.

Забрáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Забира́ть, –ся**.

Забреди́ть, *v. n. perf.* zacząć bredzić, paplać.

Забрéзживаться, Забрéзжиться, *v. r.* zacząć zmierzchać się.

Забренчáть, *v. n. perf.* zabrzękać, zabrzęczeć.

Забрести́ & Забрéсть, *v. n.* zabrnąć, zajść daleko, zabłądzić.

Забрехáть, *v. n. perf.* zaszczekać.

Забрúвать, Забри́ть, *v. a.* zagolić, zarabiać goleniem, zacząć golić. [бри́вать.

Забри́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Забродúть**, *v. n.* zajść, zaleźć.

Забросáніе, –я, *n.* zarzucenie, zawalenie, zasypanie.

Забросáть, *v. perf.*, v. **Забра́сывать (I)**. [сывать (II).

Забросúть, *v. perf.*, v. **Забра́-Забро́шеніе**, –я, *n.* zarzucenie, zaniedbanie, opuszczenie.

Забры́-ганіе, –я, *n.* zabryzganie; **–гать, –гаться**, *v. perf.*, v. *sub*: **Забры́згивать, –ся**; **–гиваніе**, –я, *n.* zabryzgiwanie; **–гивать, –гать, –нуть**, *v. a.* zabryzgiwać, zabryzgać, zabryzgnąć; **–ся**, *α*) *v. r.* zabryzgać się; *β*) *v. p.* być zabryzganym.

Забры́знуть, **–ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Забры́згивать, –ся**.

Забры́кать, *v. n. perf.* zawierzgać; zabrykać.

Забрюзжа́ть, *v. n. perf.* zacząć łajać, burczeć. [brzuchacieć.

Забрюхáтѣть, *v. n. perf.* za-

Забубéнить, *v. n. perf. pop.* wybębnić.

Забубéнный, *pop.*, v. **Разгульной**. [dnie, głupstwa.

Забубéнщина, –ы, *f. pop.* bre-

Забулды́га, –и, *s. c. pop.* rozpustnik.

Забулды́жный, –ая, –ое, *adj. pop.* rozpustny, swywolny, wyuzdany.

Забунтовáть, *v. n. perf.* wzbuntować. [tki.

Забýрникъ, –а, *m.* świder krę-

Забутúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Забýчивать**.

Забучéніе, Забýчиваніе, –я, *n.* napełnienie kamieniem do murowania.

Забýчивать, Забутúть, *v. a.* napełnić kamieniem do murowania. [mieć, zaryczeć.

Забушевáть, *v. n. perf.* zaszu-

Забуя́нить, *v. n. perf.* zahałasować, zacząć zwadę, kłótnię.

Забывáніе, –я, *n.* zapominanie.

Забывáть, Забы́ть, *v. a.* zapominać, zapomnieć; –ся, *v. r.* zapominać się.

Забы́вчивость, –и, *f.* zapamiętliwość, zapomniałość, zapominanie się.

Забы́вчивый, –ая, –ое, *adj.* zapamiętliwy, łatwo [или prędko] zapominający, zapominalny, zapominający się.

Забытіе, –я, *n.* zapomnienie.

Забытливый, *Eccl. sl.*, v. **Забы́вчивый**.

Забы́ть, –и, *f.* zdrzymanie się, sen lekki. [Забыва́ть, –ся.

Забыть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Забытьё**, –я, *n.*, v. **Забыть**.

Забѣга́ніе, –я, *n.* zabieganie,

pobiegnienie dokąd, zapobieganie czemu.

Забѣга́ть, Забѣжа́ть, *v. n.* zabiegać, zabiedz dokąd, pobiegnąć; zajść, wstąpić do kogo; *uprzedzić kogo; – кому́-либо въ глаза́, nadskakiwać komu.

Забѣ́гльй, Забѣжа́лый, –ая, –ое, *adj.* przybiegły, zkądinąd przybyły (*np.* pies, koń).

Забѣжа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Забѣга́ть.**

Забѣле́ніе, Забѣли́ваніе, –я, *n.* zabielenie, pobielenie.

Забѣли́вать, Забѣли́ть, *v. a.* zabielać, zabielić, pobielać, pobielić; **–ся**, *v. p.* być zabielanym, pobielanym.

Забѣли́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Забѣли́вать, –ся.**

Забѣлка, –и, *f.*, v. **Забѣле́ніе.**

Завáжничать, *v. n. perf.*, v. **Вáжничать.** [wanie, obuzdanie.

Завáзживаніе, –я, *n.* zacuglowanie, zaprzęganie.

Завáзживать, Завозжáть, *v. a.* ло́мадь, zacuglować, zalejcować konia, założyć cugle koniowi.

Завáкситъ, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завáкшивать, –ся.**

Завáкшиваніе, –я, *n.* zaszuwaksowanie.

Завáкшивать, Завáксить, *v. a.* zaszuwaksować, zawoszczyć.

Завалéніе, –я, *n.* zarzucenie, zawalenie.

Завáленъ, –льня, *m. pop.* leżuch, leniuch, leniwiec.

Завáлецъ, –льца, *m. Bot.* (*scrophularia nodosa*), trędownik.

Завáливаніе, –я, *n.* zarzucanie, zawalanie.

Завáливать, Завали́ть, *v. a.* zawalać, zawalić, zarzucać, zarzucić, zasypywać, zasypać; napychać, napchać, nakładać, nałożyć wiele; – кого́ дѣла́ми, zarzucać kogo interesami; **–ся**, *a*) *v. r.* zarzucić się, podziać się; *β*) *v. p.* być zawalonym, zasypanym.

Завáлина, –ы, *f.* nasyp, nasypanie. [**Завáливать, –ся.**

Завали́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завáливать, –ся.**

Завáль, –а, *m. Med.* zatkanie; завáлъ въ кровь, stagnacya krwi.

Завáль, –и, *f.* zleżały towar.

Завáльный, –ая, –ое, *adj.* zleżały, zepsuty.

Завáльщина, –ы, *f.*, v. **Завáль.**

Завали́ть, *v. a. perf.* zawalać, zasmolić; **–ся**, *v. r.* zleżeć się, nie mieć pokupu; zawalać się, zabrudzić się. [*n.* zagotowanie.

Завáреніе, Завáриваніе, –я, **Завáривать, Завари́ть**, *v. a.* zacząć warzyć; gotować, zagotować; – бѣлье́, zaparzać bieliznę; **–ся**, *v. p.* być zagotowanym.

Завари́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завáривать, –ся.**

Завáрка, –и, *f.* zagotowanie; sparzone co ukropem *np.* otręby.

Завáрной, (–ны́й), –ая, –óе, *adj.* sparzony.

Завáръ, –а, *m.*, v. **Завáрка.**

Завастриваніе, –я, *n.* ostrzenie, zaostrzenie.

Завастривать, Завостри́ть, *v. a.* ostrzyć, zaostrzać, zaostrzyć; **–ся**, *v. p.* być zaostrzonym.

Заведéніе, –я, *n.* zaprowadzenie, ustanowienie, instytut, zakład; nakręcenie zegarka.

Завезти́ & Завезть, *v. perf.*, v. *sub*: **Завози́ть.** [wanie.

Завербовáніе, –я, *n.* zawerbowanie.

Завербовáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завербо́вывать, –ся.**

Завербо́вываніе, –я, *n.* werbowanie.

Завербо́вывать, Завербовáть, *v. a.* werbować, zawerbować, wciągać, wciągnąć (*np.* do wojska).

Завернуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завёртывать, –ся.**

Завертѣ́ніе, –я, *n.* zastąpienie, wynagrodzenie.

Завертѣ́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завёртывать. –ся.**

Завёртка, –и, *f.* zastąpienie jednéj rzeczy drugą, nagrodzenie.

Завёртываніе, –я, *n.* wynagradzanie sobie czém, zastępowanie.

Завёртывать, Заверта́ть, *v. a.* nagradzać, wynagradzać, zastępować, zastąpić jedną rzecz drugę; **–ся**, *v. p.* być wynagrodzonym.

Завёртка, –и, *f.* 1. zawinienie, zawinięcie; obwinięcie; 2. szrubokręt; szruba do zamykania okienic; 3. pętlica z postronka dla przymocowania hołobli do sani.

Завёрточка, –и, *f. dim.*, v. **Завёртка.** [obwijanie.

Завёртываніе, –я, *n.* zawijanie, **Завёртывать, Завернуть**, *v. a.* zawijać, zawinąć, obwijać, obwinąć; zaszrubować, zakręcić; **–ся**, *v. r.* zawinąć się, owinąć się; zajść, wstąpić do kogo; ukryć się. [rucha.

Завертъ, –и, *f.* wicher; zawie-

Завертѣ́ть, *v. a. perf.* 1. zacząć kręcić; 2. v. *sub*: **Завёртывать; –ся**, *v. r. perf.* zakręcić się.

Заверчéніе, Завёрчиваніе, –я, *n.* zakręcenie, zakręcanie, (za)szrubowanie.

Завёрчивать, Завертѣ́ть, *v. a.* zakręcać, zakręcić, szrubować, zaszrubować.

Завершáть, Завершúть, *v. a.* zaostrzać, zaostrzyć, zaokrąglać, zaokrąglić; *kończyć, zakończać, zakończyć (*np.* robotę).

Завершéніе, –я, *n.* 1. zaostrzenie, zaokrąglenie; 2. kończenie, zakończenie, skończenie.

Завершúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завершáть, –ся.**

Завесновáть, *v. n. perf.* zawiosnować, pozostać gdzie na wiosnę.

Завести́ & Завéсть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заводи́ть, –ся.**

Завѣтны́лый, –ая, –ое, *adj.* zleżały, stary.

Завздóрить, *v. n. perf.* zacząć kłócić się, wadzić się.

Завивáльный, –ая, –ое, *adj.* do zwijania służący.

Завивáніе, –я, *n.* zawijanie, fryzowanie.

Завивáть, Завúть, *v. a.* splatać, spleść (*np.* wieniec); zawijać, zawinąć (*np.* włosy); obwijać, obwinąć; **–ся**, *v. r.* skręcić się, splątać się; zwijać się; kędzierzyć się, kręcić się; капу́ста завива́ется въ ко́чны, kapusta zwija się w główki; **–ся**, *v. p.* być zawiniętym, splecionym.

Завивка, –и, *f.* zawijanie, zawinięcie (*np.* włosów).

Завúвной, (–ны́й), –ая, –óе, *adj.* do zawijania, do zawinięcia służący; завúвныя бума́жки, papierek do zawijania włosów do przypalania, papilot, papilotek.

Завúда, –ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Завúсть.**

Завúдливость, Завúдливый, v. **Завúстливость, Завúстливый.**

Завúдно, *adv.* zawistnie; v. **Досáдно, Огорчúтельно;** емý завúдно, on o to zawistny, to go gniewa.

Завúдный, –ая, –ое, *adj.* zawistny, zazdrosny, godzien (godny) zazdrości.

Завúдовать, *v. n.* zazdrościć.

Завúдѣть, *v. a. perf.* z daleka postrzedz co, ujrzeć, dojrzeć.

Завúзжать, *v. n. perf.* zapiszczeć, zaskowyczeć, zakwiczeć.

Завúлецъ, –льца, *m. Bot.*, v. **Чистотѣлъ** (больмóй); завúлецъ подзéмный, земляно́й, v. **Орѣхорóдка.**

Завúнтить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завúнчивать, –ся.**

Завúнчéніе, Завúнчиваніе, –я, *n.* zaszrubowanie, zaszrubowywanie, przyszrubowanie, przyszrubowywanie.

Завúнчивать, Завúнтить, *v. a.* zaszrubowywać, zaszrubować, przyszrubowywać, przyszrubować; **–ся**, *v. p.* być zaszrubowanym.

Завúральный, –ая, –ое, *adj.* niedorzeczny, głupi, jałowy, niełądny, niesładny.

Завúрать, Завра́ть, *v. n.* bredzić, bzdurzyć, głupstwa bajać, łgać, kłamać; **–ся**, *v. r.* dużo łgać, kłamać, pleść, załgać się.

Завúрóха, –и, *s. c.* łgarz, łgarka, kłamca, gadula, papla.

Завирýшка, v. **Ольшáнка.**

Завúсимость, –и, *f.* zawisłość, zależność, podległość, podwładność.

Завúсимый, –ая, –ое, *adj.* zawisły, zależący, podległy, podwładny. [**вúдовать.**

Завúствовать, *Eccl. sl.*, v. **За-**

Завúстливость, –и, *f.* zawiść.

Завúстливый, –ая, –ое, *adj.* zawistny; zazdrośny.

Завúстникъ, –а, *m.* zawistnik; zazdrośnik.

Завíстница, –ы, *f.* zawistnica; zazdrośnica.

Завíстничать, *v.* **Завидовать.**

Завíстно, *adv. Eccl. sl.* zawistnie, z zawiści; zazdrośnie.

Завистообразникъ, –а, *m. Eccl. sl.* godzien (godny) zawiści, zazdrości.

Зáвисть, –и, *f.* zawiść, zazdrość.

Зависѣть, *v. n.* zawisnąć, zależeć (od kogo, od czego); być w podległości; зависитъ отъ того, какъ..., zależy od tego, jak...; это отъ тебя одного зависитъ, to od ciebie tylko zależy.

Завитие, –я, *n.*, v. **Завивка.**

Завитки, –овъ, *m. pl.*, v. **Шечёночникъ.** [zawity, zawinięty.

Завитой, (–ый), –ая, –óе, *adj.*

Завитокъ, –тка, *m.* 1. mostek, sztuka mięsa *np.* wołowiny; 2. zawitek, zawijka, lok; 3. *Anat.* (*helix*), zawinięta część ucha; 4. *Archit.* zawój, woluta, figiel szniceŕski; 5. szrubowy tok.

Завитый, v. **Завитой.**

Завить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завивать**, –ся.

Завладѣние, –я, *n.* owładnienie, opanowanie, zabranie w swoją posiadłość.

Завладѣть, *v. n. perf.* owładnąć, opanować, zabrać w swoją posiadłość. [zwabienie.

Завлекáние, –я, *n.* zwabianie,

Завлекáть, **Завлечь**, *v. a.* zwabiać, zwabić, zwieść; –ся, *v. p.* być zwabionym, zwiedzionym.

Завлечéние, –я, *n.* zwabienie.

Завлечь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завлекáть**, –ся. [лечь, –ся.

Завлещи, –ся, *Eccl. sl.*, v. **Завлечь.**

Завóдецъ, –дца, *m. dim.* fabryczka, maleńka fabryka.

Заводи́тель, –я, *m.* zaprowadziciel, założyciel, fundator.

Заводи́ть, **Завести́ & Завѣсть**, *v. a.* 1. zaprowadzać, zaprowadzić, oprowadzać, oprowadzić; 2. zakładać, założyć, zaprowadzać, zaprowadzić, ustanawiać, ustanowić; 3. – часы, nakręcać, nakręcić zegar, zegarek; – рѣчь о чёмъ, zaczynać, zacząć o czém mowę; – торговлю, założyć handel, zacząć handlować; 4. trzymać konie; 5. – кого въ долгъ, wciągnąć kogo w długi.

Заводный, –ая, –ое, *adj.* zapaśny, majętny; *it.* заводная лошадь, koń powodowy.

Заводовладѣлецъ, –льца, *m.* założyciel, pan fabryki. [fabryki.

Заводохозя́инъ, –а, *m.* pan

Заводскій, –ая, –ое, *adj.* 1. fabryczny, zakładowy; 2. dla stadnin służący; заво́дскій быкъ, byk, stadnik; заво́дскій жеребецъ, stadnik (ogier).

Заводчикъ, –а, *m.* 1. v. **Заводовладѣлецъ, Заводохозя́инъ**; 2. *fig.* v. **Зачи́нщикъ.**

Заво́дъ, –а, *m.* 1. zakład, fabryka; стекольный заводъ, huta szklanna; кожевенный заводъ, garbarnia; мыловаре́нный заводъ, mydlarnia; свѣчной заводъ, fabryka świec; кирпичный, черепи́чный заводъ, cegielnia, fabryka dachówek; винокуре́нный заво́дъ, gorzelnia; свеклови́чный заво́дъ, fabryka cukru burakowego; конскій заво́дъ, stadny zakład; 2. *Typogr.* nakład dzieła.

Заводь, –и, *f.* zatoka, bucht a rzeki.

Завоева́ние, –я, *n.* zawojowanie.

Завоева́тель, –я, *m.* zdobywca, podbijacz. [bywczyni.

Завоева́тельница, –ы, *f.* zdo-

Завоёвывать, **Завоева́ть**, *v. a.* 1. zawojowywać, zawojować, podbić, zdobywać, zdobyć; 2. завоева́ть, *v. n.* zacząć wojować; –ся, *v. p.* być zawojowanym, podbitym, zdobytym.

Завóекъ, –йка, *m.* kark, grzbiet.

Завозить, **Завезти́ & Завезть**, *v. a.* zawozić, zawieźć; –ся, *a) v. r.* zawozić się, zawieźć się; *β) v. p.* być zawożonym, zawiezionym.

Завозный, –ая, –ое, *adj.* 1. przywożny, przywieziony; 2. do przyciągnienia, do przewozu służący; завозный я́корь, kotwica z liną przewozową; завозная ло́дка, łódka z liną przewozową.

Завозня, –и, *f.* statek wodny używany do przewożenia, prom wielki.

Завозъ, –а, *m.* 1. (завезе́ние), zawiezienie; 2. lina długa z kotwicą w przewozach używana; тянуть завозомъ, buksyrować, holować, trelować.

Заволакивание, –я, *n.* 1. zawłóczenie, zawlekanie; 2. zagojenie (rany).

Заволакивать, **Заволочь**, *v. a.* zawłóczyć, zawlekać, zawlec, zaciągać, zaciągnąć; zaciągać, zagoić (ranę). [włoka.

Заволока, –и, *f. Chirurg.* za-

Заволочный, –ая, –ое, *adj.* zawłóczny; заволочная игла, igła do zawłoki.

Заволочь, *v. perf.*, v. *sub*: **Заволакивать.** [śmierdzieć.

Заволо́ть, *v. n. perf.* zacząć

Заволо́нить, *v. n. perf.* zapłakać, zacząć płakać, lamentować.

Заворáживание, –я, *n.* zaczarowanie, oczarowanie.

Заворáживать, **Заворожить**, *v. a.* zaczarować, oczarować; –ся, *v. p.* być zaczarowanym, oczarowanym.

Заворáчивание, –я, *n.* zaginanie, zawijanie; zawracanie, zawrócenie, obrócenie; заворáчивание матки, v. **Вы́воротъ** (ма́тки).

Заворáчивать, **Заворотить**, *v. a.* 1. zawracać, zawrócić, obracać, obrócić; 2. zaginać, zagiąć, zawijać, zawinąć [*np.* rękawy]; 3. заворотить къ кому́-либо, wstąpić do kogo; 4. *pop.* zimno się robić; на дворѣ заворотило, na dworze zimno się zrobiło; –ся, *a) v. r.* obracać się, obrócić się, skręcić; zaginać się, zagiąć się, zawijać się, zawinąć się; *β) v. p.* być zawróconym, obróconym,

Заворковать, *v. n. perf.* zagruchać.

Завóрница, –ы, *f.* długi pal.

Заворова́ться, *v. r. perf.* przywyknąć do złodziejstwa.

Завороже́ние, –я, *n.* zaczarowanie, oczarowanie.

Заворожить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заворáживать**, –ся.

Заворотень, –тня, *m.* drąg, żerdź do poddźwignienia; powąz, pawężnik; knebel, krępulec; v. **Рычáгъ.**

Заворотить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заворáчивать**, –ся.

Заворо́тъ, –а, *m.* 1. zawracanie, zawrót; v. **Заворáчивание**; 2. wyłogi, wyłóżki, łapki u szaty; 3. sztylpy (u bótów).

Заворчáть, *v. n. perf.* zamruczeć.

Заворъ, –а, *m.* przejście między palami.

Завостре́ние, –я, *n.* zaostrzenie.

Завостри́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завáстривать**, –ся.

Завра́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завира́ть**, –ся.

Завсе, *adv. pop.* zawsze.

Завсегда́, *adv. pop.* zawsze.

Завтра, *adv.* jutro; не знаешь, что бу́детъ за́втра, nie wiesz (kto wie, nikt nie wie), co jutro będzie. [śniadania.

Завтраканье, –я, *n.* jedzenie

Завтракать, *v. n.* śniadać, jeść śniadanie.

Завтракъ, –а, *m.* śniadanie; *it.* v. **Кормить** (завтраками).

Завтрешній, –яя, –ее, *adj.* jutrzejszy. [wiec.

Завшивѣть, *v. n. perf.* zawszy-

Завывáние, –я, *n.* zawycie.

Завывать, *v. n.* zaczynać wyć (o wietrze). [część szyi.

Завы́екъ, –йка, *m.* kark, tylna

Завыть, *v. n. perf.* zawyć, zacząć wyć. [wiany.

Завы́лый, –ая, –ое, *adj.* za-

Завѣвать, **Завѣять**, *v. a.* zawiewać, zawiać; снѣгомъ завѣяло дорóгу, droga śniegiem zawiana.

Завѣдать, *v. a.* przeczuwać, poczuwać.

Завѣдомо, *adv.* wiedząc.

Завѣдываніе, –я, *n.* zawiadywanie, dozorowanie, administrowanie.

Завѣдывать, *v. a.* – чѣмъ, zawiadywać czém, dozorować, mieć dozór, administrować.

Завѣ́рение, –я, *n.* zapewnienie.

Завѣрить, **Завѣрить**, *v. a.* zapewniać, zapewnić.

Завѣса, –ы, *f.* zasłona, firanka.

Завѣсить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Завѣшивать**, –ся.

Завѣска, –и, *f.* zawieszanie, zasłanianie, zawieszenie, zasłonienie.

Завѣсочка, –и, *f. dim.*, v. **Завѣса.**

Завѣтный, –ая, –ое, *adj.* 1. tyczący się zakonu, przymierza, testamentu; **завѣтная кровь, krew** przymierza; 2. nieodzowny, niedotknięty.

Завѣтренчать, *v. n. perf.* zacząć swawolić, stać się lekkomyślnym, trzpiotliwym.

Завѣтренѣлый, –ая, –ое, *adj.* zwiędły, zeschły, zepsuty od powietrza.

Завѣтрепѣть, *v. n. perf.* zwiędnąć, zeschnąć, zepsuć się od powietrza.

Завѣтрѣлый, v. **Завѣтренѣлый.**

Завѣтъ, –а, *m.* zakon, przymierze, testament; przymierze, związek; **вѣтхій завѣтъ**, stary testament, zakon; **новый завѣтъ**, nowy testament; *it.* v. **Ковчéгъ** (**завѣта**). [*n.*, v. **Завѣска.**

Завѣшеніе, Завѣшиваніе, –я, **Завѣшивать, Завѣсить**, *v. a.* zawieszać, zawiesić, zasłaniać, zasłonić, zakrywać, zakryć; **–ся**, *a*) *v. r.* zasłaniać się, zasłonić się, zakrywać się, zakryć się; *β*) *v. p.* być zasłanianym, zasłanionym, zakrytym, zawieszonym.

Завѣщавать, Завѣщать, *v. a.* 1. *Eccl. st.* przykazywać, przykazać, nakazywać, nakazać; 2. zapisywać, zapisać w testamencie; **–ся**, *v. p.* być przykazanym, nakazanym; być zastrzeżonym w testamencie.

Завѣщáніе, –я, *n.* 1. przykaz, przykazanie, nakazanie, nakaz; 2. testament, ostatnia wola umierającego.

Завѣщáтель, –я, *m.* testator, testamentarz, testamentnik, co zrobił testament.

Завѣщáтельница, –ы, *f.* testatorka, testamentarka, testamentnica, która zrobiła testament.

Завѣщáтельный, –ая, –ое, *adj.* testamentowy, testamentny, podług testamentu.

Завѣщáть, –ся, *v. perf.*, v. **Завѣщавать, –ся.**

Завѣять, *perf.* 1. *v. n.* zacząć wiać; 2. *v. a.*, v. *sub*: **Завѣвáть.**

Завѣянный, –ая, –ое, *part. p.* zawiany, przez wiatr zasypany.

Завядáніе, –я, *n.* zwiędnienie, powiędnienie.

Завядáть, Завáянуть, *v. n.* zwiędnąć, powiędnąć.

Завязáніе, –я, *n.* zawiązanie, zawinięcie.

Завязáть, –ся, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Завязывать, –ся.**

Завязáть, Завáянуть, *v. n.* zawięznąć, uwięznąć; zagrzęznąć; utkwić, utknąć.

Завáязка, –и, *f.* zawiązka, wstążka, wstążeczka, tasiemka; **zawikłanie; **дѣло идётъ въ завязку**, sprawa idzie w długą.

Завáязникъ, –а, *m. Bot.* (*tormentilla*), pępawa, siedmlist, kurze ziele stojące.

Завязнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Завязáть** (*v. n.*).

Завáязный, –ая, –ое, *adj.* zawięzny, służący do zawięzywania; **завáязный корень**, (*Bot.*), v. **Завáязникъ.**

Завáязочка, –и, *f. dim.* zawiązeczka, wstążeczka, tasiemeczka, tasiemka. [ność, zawiłość.

Завáязчивость, –и, *f.* zawikła-

Завáязчивый, –ая, –ое, *adj.* zawikłany, zawiły.

Завязываніе, –я, *n.* zawięzywanie, zawiązanie, zawijanie, zawinięcie.

Завязывать, Завязáть, *v. a.* 1. zawięzywać, zawiązać, zawijać, zawinąć; **завязáть что въ платóкъ**, zawiązać co w chustkę; 2. **zawikłać, powikłać; **–ся**, *a*) *v. r.* zawięzywać się, zawiązać się; wszczynać się, wszcząć się; *β*) *v. p.* być zawięzywanym, zawiązanym.

Завáязь, –и, *f. Bot.* 1. zawiązek, gałuszka, owoc na drzewie dopiero zawiązany po odpadnieniu kwiatu; 2. (**завáязка**), zawikłanie, powikłanie. [dły, uschły.

Завáялый, –ая, –ое, *adj.* zwię-

Завáяль, –и, *f.* zwiędłość, zwiędłe liście, *etc.*

Завáянуть, *v. n. perf.* zwiędnieć; v. *sub*: **Завядáть.** [лять.

Загавливáться, v. **Загова-**

Загадáніе, v. **Загáдываніе.**

Загадáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загáдывать.**

Загáдить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Загáживать, –ся.**

Загáдка, –и, *f.* zagadka; говорúть загáдками, mówić zagadkami, przenośnie.

Загáдочка, –и, *f. dim.* mała zagadka. [zawile.

Загáдочно, *adv.* zagadkowo,

Загáдочный, –ая, –ое, *adj.* zagadkowy, trudny do odgadnienia, zawiły.

Загáдчикъ, –а, *m.* umiejący wiele zagadek, zadawający zagadki.

Загáдываніе, –я, *n.* 1. wróżenie, przepowiadanie przyszłości; 2. dawanie, zadawanie zagadek.

Загáдывать, Загадáть, *v. a.* 1. zagadywać, zagadnąć, zadawać, zadać komu gadaniem (mową) trudność do rozwiązania, zadawać, zadać zagadkę [или zagadki, *pl.*]; 2. wróżyć, przepowiadać przyszłość; 3. przed czasem o czém wnioskować, dorozumiewać się.

Загáженіе, Загáживаніе, –я, *n.* zabrudzenie, zawalanie, splamienie.

Загáживать, Загáдить, *v. a.* brudzić, zabrudzać, zabrudzić, walać, zawalać, plamić, splamić; **–ся**, *a*) *v. r.* zabrudzać się, zabrudzić się, splamić się; *β*) *v. p.* być zabrudzanym, zabrudzonym, zawalanym, splamionym.

Загáниваніе, –я, *n.* 1. spędzanie, znużenie, zmordowanie (konia); 2. *zbuzowanie, złajanie (kogo).

Загáнивать, Загонáть, *v. a.* 1. zaganiać, zagnać, spędzać, spędzić, znużać, znużyć, zmordować (konia); 2. – кого-либо, *zbuzować, złajać kogo. [lenie.

Загáръ, –а, *m.* ogorzenie, opa-

Загасáніе, –я, *n.* gaśnięcie, zgaśnięcie, zagaśnięcie.

Загасáть, Загáснуть, *v. n.* 1. (*propr.* & *) gasnąć, zagasnąć, zgasnąć; 2. *fig. pop.* zniknąć, zuiknąć, przepadać, przepaść.

Загасúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загашáть.**

Загáслый, –ая, –ое, *adj.* zgasły, zagasły. [**Загасáть.**

Загáснуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загатúть**, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Загáчивать, –ся.**

Загачéніе, Загáчиваніе, –я, *n.* zagacenie, zagacanie, pokrywanie, pokrycie faszynami или gaciami.

Загáчивать, Загатúть, *v. a.* zagacać, zagacić, pokrywać, pokryć gaciami или faszynami; **–ся**, *v. p.* być zagacanym, zagaconym, pokrytym gaciami или faszynami.

Загашáть, Загасúть, *v. a.* zagaszać, zagasić, zgaszać, zgasić.

Загашéніе, Загáшиваніе, –я, *n.* zagaszenie, zgaszenie, zagaszanie, zgaszanie.

Загáшивать, –ся, v. **Загашáть, –ся.** [ździanie.

Загвáживаніе, –я, *n.* zagwo-

Загвáживать, Загвоздúть, *v. a.* zagwoździać, zagwoździć, zabijać, zabić gwoździem; **загвоздúть пýшку, zagwoździć armatę**; **–ся**, *v. p.* być zagwoździanym, zagwożdżonym.

Загвоздúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Загвáживать, –ся.**

Загвóздка, –и, *f.* 1. zagwożdżenie, zagwożdżanie; 2. gwóźdź do zabicia (do zagwożdżenia) służący; 3. *przeszkoda. [nie.

Загвоздéніе, –я, *n.* zagwożdże-

Загúбаніе, –я, *n.* zaginanie, zagięcie, zawijanie, zawinięcie (*np.* rękawów).

Загúбать, Загнуть, *v. a.* zaginać, zagiąć, zawijać, zawinąć (*np.* rękawy); **–ся**, *a*) *v. r.* zaginać się, zagiąć się, zawijać się, zawinąć się; *it.* zginać się, zgiąć się; *β*) *v. p.* być zaginanym, zagiętym, zawijanym, zawiniętym.

Загúбина, –ы, *f.* zagięcie, krzywizna.

Загúбка, –и, *f.* 1. zaginanie, zagięcie; zginanie, zgięcie; 2. zagúбка въ книгѣ, ucho w książce, zagięta karta.

Загúбной, (–ы́й), –áя, –óе, *adj.* do zaginania urządzony, służący.

Загúбъ, –а, *m.*, v. **Загúбка.**

Заглáвіе, -я, *n.* tytuł, napis książki.

Заглáвный, -ая, -ое, *adj.* tytułowy; początkowy; заглáвный листъ, karta tytułowa; заглáвная бýква, początkowa, wersalna litera. [**Заглáвливать**, -ся.

Заглáдить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заглáженіе, Заглáживаніе**, -я, *n.* zagładzenie, zagładzanie, zgładzenie, zgładzanie, robienie gładkim.

Заглáживать, Заглáдить, *v. a.* zagładzać, zagładzić, równać, zrównać, robić gładkim, zgładzać, zgładzić; *zagładzać, zagładzić, zgładzać, zgładzić; -ся, *a*) *v. r.* zagładzać się, zagładzić się, równać się; *β*) *v. p.* być zagładzanym, zagładzonym.

Заглазѣться, *v. n. perf. pop.* – na кого, na что, zagapić się, zapatrzeć się na kogo, na co.

Заглóхлый, -ая, -ое, *adj.* (*o roślinach:*) zagłuchły.

Заглóхнуть, *v. n. perf.* (*o roślinach:*) zagłuchnąć.

Заглушáть, Заглушúть, *v. a.* (*propr. & **) zagłuszać, zagłuszyć, stłumiać, stłumić; заглушúть совѣсть, *sumnienie zagłuszyć; -ся, *v. p.* być zagłuszanym, zagłuszonym, stłumionym.

Заглушéніе, -я, *n.* zagłuszenie, stłumienie. [**Заглушáть**, -ся.

Заглушúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заглушье**, -я, *n.* puste, odludne miejsce; *cfr.* puszcza. [nie.

Заглядáваніе, -я, *n.* zaglądanie.

Заглядывать, Заглянýть, *v. n.* zaglądać, zajrzeć.

Заглядываться, Заглядѣться, *v. r.* – на кого-либо, на что-нибудь, zapatrywać się, zapatrzyć się na kogo, na co; zagapić się.

Заглядѣніе, Заглядѣнье, -я, *n.* długie i uważne patrzenie na co, wpatrywanie się; *it.* przedmiot przyglądania się.

Заглядѣться, *v. perf.*, v. *sub*: **Заглядываться.**

Заглянýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Заглядывать.**

Загнáиваніе, Загнáивать, v. **Нагн....** [pędzenie.

Загнáніе, -я, *n.* zagnanie, zaganianie, spędzanie, spędzenie; v. **Загнáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Загонять.** [czynaz, zacząć gnić.

Загнивáть, Загнить, *v. n.* za-

Загнúлый, -ая, -ое, *adj.* który zaczął gnić.

Загнúль, -я, *f.* nadgnite miejsce. [**вáть.**

Загнить, *v. perf.*, v. *sub*: **Загниваніе, Загноéніе, Загнóить**, v. **Нагн....** [**Загибáніе.**

Загнýтіе, -я, *n.* zagięcie; v. **Загнутый & Загнутый**, -ая, -ое, *part. p.* zagięty.

Загнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Загибáть**, -ся.

Загонáриваніе, -я, *n.* zamawianie, zaklinanie, czarowanie.

Загонáривать, Заговорúть, *v. n.* 1. zamawiać, zamówić, zaczynać, zacząć mówić; teпéрь онъ самъ объ этомъ загонáриваетъ, teraz on sam o tém zaczyna mówić; 2. zamawiać, zamówić, zarzec, oczarować mówieniem; -ся, *v. r.* zamawiać się, zamówić się, zapędzić się w mówienie, rozgadać się, zapominać się w mówieniu.

Заговлáться, Заговѣться, *v. n.* kończyć, zakończyć dzień mięsny przed postem jakim.

Заговорéніе, -я, *n.* zamówienie, zarzecenie, zaczarowanie, oczarowanie.

Заговорúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заговáриваніе**, -ся.

Заговóрщикъ, -а, *m.* 1. spiskowy, sprzysięgły; 2. czarownik.

Заговóрщица, -ы, *f.* 1. spiskowa, sprzysięgła; 2. czarownica.

Заговóръ, -а, *m.* 1. spisek, spiknienie, komplot; *it.* v. **Составлять** (заговóръ); 2. zamówienie, zarzecenie, zaczarowanie, oczarowanie.

Заговѣнный, -ая, -ое, *adj.* zapustny, mięsopustny; заговѣнное воскресéнье, niedziela zapustna.

Заговѣнье, -я, *n.* ostatni dzień mięsny przed postem jakim.

Заговѣться, *v. perf.*, v. *sub*: **Заговлáться.**

Заголúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заголúть**, -ся.

Заголóвки, -ковъ, *m. pl.* 1. (*u introligatora:*) kapitałka, [obszycie niciami *lub* jedwabiem nad brzegiem grzbietu książek]; 2. tytuły rubryk w rejestrach, etykiety; v. **Заголóвокъ.**

Заголóвокъ, -вка, *m.*, **заголóвки**, *pl.* tytuł rubryk w rejestrach, etykieta, cedułka z napisem.

Заголóвокъ, -вка, *m.* 1. zagłówek; 2. przodek sanek; 3. głowy (*pl.*), łóżkowa deska u głowy, *abo* strona, miejsce w łóżku u głowy.

Заголúть, Заголúть, *v. a.* obnażać, obnażyć (ciało), odginać, odgiąć, odsłonić (*np.* suknię); -ся, *v. r.* obnażać się, obnażyć się, odginać się, odgiąć się, nagość pokazywać, pokazać.

Загомозúть, *v. n.*, -ся, *v. r.* zacząć kręcić się, wiercić się; (zacząć być), stać się niespokojnym.

Загóнка, -и, *f.* zaganianie, zagnanie, spędzanie, spędzenie.

Загóнщикъ, -а, *m.* 1. zaganiacz bydła *lub* innéj zdobyczy w czasie wojny, marudarz; 2. (*w myśliwstwie:*) zaganiacz zwierza *etc.* w miejsce wygodne dla złowienia, osocznik, ossocznik; 3. posłaniec zamawiający konie dla podróżnych.

Загóнъ, -а, *m.* 1. zaganianie, zagnanie; zapęd; 2. wyprawa dla zajęcia bydła lub innéj zdobyczy w czasie wojny; spędzenie, zmordowanie [konia]; 4. zawód, tyle ile w jednym zawodzie ubiedz może, oddzielna rola; zagon, zagonek (*dim.*); 5. загóнъ, *pl.* загóны, (-овъ), hurt, hurty; овéчій загóнъ, овéчіе загóны, hurt, hurty dla owiec; 6. *(угнетеніе), ucisk, uciemiężenie; жить въ загонѣ, żyć w ucisku.

Загонúть, Загнáть, *v. a.* zaganiać, zagnać, zapędzać, zapędzić; *zmusić, przypędzić; нужда загнáла меня къ тебѣ, potrzeba (bieda) przypędziła mnie do ciebie. [**гáниватъ.**

Загонúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загораживаніе**, -я, *n.* 1. zagradzanie, zagrodzenie; 2. zawalenie, zatamowanie (*np.* drogi); 3. zasłanianie, zasłonienie.

Загораживать, Загородúть, *v. a.* что-либо, 1. zagradzać, zagrodzić; 2. (*o drodze:*) zawalić, zatamować, zabarykadować; 3. zasłaniać, zasłonić; – свѣтъ, v. **Заслонять** (свѣтъ); -ся, *a*) *v. r.* – чѣмъ, zagradzać się, zagrodzić się; *β*) *v. p.* być zagradzanym, zagrodzonym.

Загорáніе, -я, *n.* 1. zapalenie się; 2. ogorzenie, opalenie się.

Загорáть, Загорѣть, *v. n.* ogorzeć, opalić się.

Загорáться, Загорѣться, *v. r.* zaczynać się palić, zapalać się; zacząć się palić, zapalić się; *zapalać się, zapalić się, zająć się ogniem; wszczynać się, wszcząć

Загóрбокъ, -бка, *m.* kark. [się.

Загордúться, v. **Возгордúться.**

Загоревáть, *v. n. perf.* zasmucić się.

Загорлáнить, *v. n. perf.* zakrzyczeć, zakrzyknąć, zawrzasnąć co gardła. [górny, za górą będący.

Загóрный, -ая, -ое, *adj.* za-

Загорóда & Загорóда, -ы, *f.* zagroda, zagrodzenie, ogrodzenie: miejsce za-, o-grodzone.

Загородка, -и, *f.* przegroda, przepierzenie, ściana przegradzająca.

Загородный, -ая, -ое, *adj.* zamiejski, za miastem będący; загородный домъ, dom za miastem stojący. [**Загородка.**

Загородóчка, -и, *f. dim.*, v.

Загородье, -я, *n.* zamieście; plac za miastem; przedmieście; жить въ загородьи, żyć za miastem, (na przedmieściu).

Загорожéніе, -я, *n.* zagrodzenie; v. **Загорáживаніе.**

Загóрокъ, -рка, *m.* miejsce za górą będące. [za górami.

Загóрье, -я, *n.* zagórze, miejsce

Загорѣлый, -ая, -ое, *adj.* ogorzały, opalony.

Загорѣніе, v. **Загорáніе.**

Загорѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Загорáть**, -ся.

Загости́ться, *v. r. perf.* długo gdzie gościć. [nie.

Заготáвливаніе, v. **Заготовлé-**

Заготáвливать, -ся, v. **Заготовлять, -ся.**

Заготóвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заготовлять, -ся.**

Заготóвка, -и, *f.* przygotowanie, przysposobienie.

Заготовлéние, Заготáвливание, -я, *n.* przygotowanie, przysposobienie.

Заготовлять, Заготóвить, *v. a.* przygotowywać, przygotować, przysposabiać, przysposobić; **-ся**, *a) v. r.* zaopatrzać się, zaopatrzyć się w co, przysposabiać, przysposobić sobie co; *β) v. p.* być przygotowanym, przysposobionym.

Загрáбить, *v. perf.*, v. *sub*: **Загрáбливать.**

Загрáбление, -я, *n.* 1. zagrabianie (grabiami); 2. *zagrabianie, grabież, zabranie, przywłaszczenie (sobie czego).

Загрáбливать, Загрáбить, *v. a.* 1. zagrabiać, zagrabić grabiami; 2. *zagrabiać, zagrabić, zabierać, zabrać (co komu), przywłaszczać, przywłaszczyć co sobie.

Загради́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Загражда́ть, -ся.**

Загражда́ть, Загради́ть, *v. a.* zagradzać, zagrodzić, ogradzać, ogrodzić, zatamować; *zagradzić komú-либо путь къ счáстію, zagrodzić komu drogę do szczęścia.

Загражде́ние, -а, *n.* zagrodzenie, ogrodzenie, zatamowanie.

Заграни́чный, -ая, -ое, *adj.* zagraniczny, obcy.

Загребáние, -я, *n.* zagrabianie, zakopywanie, zakopanie, zagrzebanie, zgarnięcie w kupę.

Загребáть, Загрести́ & Загрéсть, *v. a.* 1. zaczynać, zacząć grabić, zgrabiać, zgrabić; 2. zakopywać, zakopać, zagrzebywać, zagrzebać; *it.* zgarniać w kupę (*np.* węgle zarzące); §. cudzymi rękami żar zagrzebać, dobrze cudzemi rękami żar zagrzebać; kiedy z cudzego tedy nu nu! a kiedy ze swego, tedy nie nie; na cudzéj strawie hojno sobie poczywać, a z cudzéj skóry szerzéj rzemień krajać; z cudzego się szeroko kraje rzemień, ze swego szczupło.

Загребéние, -я, *n.*, v. **Загребáние.** [pierwszy wiosłowy.

Загребно́й, (-ну́й), -áго, *s. m.*

Загрéбать, *v. n.* zacząć marzyć, zacząć mówić we śnie; *zacząć łgać, kłamać.

Загреме́ть, *v. n. perf.* zagrzmieć.

Загрести́ & Загрéсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загребáть.**

Загривóкъ, -вка, *m.* 1. kark, tylna część szyi; 2. grzywy dolna część, część grzywy przy kłębie.

Загрози́ть, *v. n. perf.* zagrozić, pogrozić, zacząć grozić.

Загромождáние, -я, *n.* nagromadzanie, zgromadzanie, zawalenie.

Загромождáть, Загромозди́ть, *v. a.* zgromadzać, zgromadzić, nagromadzać, nagromadzić; zawalić, zatarasować; zaczynać, zacząć stawiać rusztowanie.

Загромождéние, v. **Загромождáние.** [**Загромождáть.**

Загромозди́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загрохота́ть**, *v. n. perf.* rozśmiać się głośno.

Загрубúть, *v. n. perf.* obrazić, urazić kogo, sprawić komu nieprzyjemność.

Загрубля́нить, *v. n. perf.* stać się grubianinem, gburem, prostakiem, być grubianinem.

Загрýбый, v. **Загрубéлый.**

Загрубнуть, *v. n. perf.* stwardnieć, stać się twardym.

Загрубéлость, -и, *f.* zatwardziałość.

Загрубéлый, -ая, -ое, *adj.* zatwardziały; stwardziały; zgrubiały. [nie.

Загрубéние, -я, *n.* zatwardzenie.

Загрубúть, *v. n. perf.* zatwardzieć, stać się zatwardziałym.

Загружáть, Загрузúть, *v. a.* przeładowywać, przeładować; pogrążać, pogrążyć, utopić, zawalić, zapełnić, zarzucić.

Загружúвать, v. **Загружáть.**

Загрузúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загружáть.** [pogrążenie.

Загрýзка, -и, *f.* przeładowanie,

Загрунтовáние, -я, *n. Mal.* lentrykowanie, napuszczanie drzewa pod grunt samym klejem letkim. [вать.

Загрунтовáть, v. **Загрунтóвывать.**

Загрунтóвка, -и, *f. Mal.* lentrykowanie (u malarza).

Загрунтовывáние, -я, *n. Mal.* lentrykowanie.

Загрунтовывáть, Загрунтовáть, *v. a.* (*u malarza:*) lentrykować, samym klejem letkim napuszczać drzewo pod grunt. [się.

Загрустúть, *v. n. perf.* zasmucić

Загрызáние, -я, *n.* zagryzanie.

Загрызáть, Загрызть, *v. a.* zagryzać, zagryźć; *it.* zaczynać, zacząć gryźć.

Загрызéние, -я, *n.* zagryzienie.

Загрызть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загрызáть.** [zbłocenie.

Загрязнéние, -я, *n.* zabłocenie,

Загрязнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Загрязня́ть, -ся.** [się.

Загрязнéть, *v. n. perf.* zabłocić

Загрязня́ть, Загрязнúть, *v. a.* błocić, zabłocić, zbłocić; **-ся**, *a) v. r.* zabłocić się, zbłocić się; *β) v. p.* być zabłoconym, zbłoconym.

Загудúть, *v. n. perf.* zagrać na gudku, [na skrzypcach chłopskich o trzech strunach]; zarzępolić.

Загýдѣть, *v. n. perf.* wydać głos dzwonów.

Загýливать, Загуля́ть, *v. n.* zaczynać, zacząć przechadzać się; *zapijać się; **-ся**, *v. r.* długo przechadzać się.

Загýлъ. -а, *m.* 1. zbytnia przechadzka; 2. zapicie się.

Загýльный, -ая, -ое, *adj.* skłonny do próżnowania *lub* do pijaństwa.

Загуля́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Загýливать, -ся.** [mienny.

Загуменье, -я, *n.* plac zagu-

Загустéвать, Загустéть, *v. n.* gęstnieć, zagęstnieć, zagęstnąć, zgęstnąć. [zgęstły, zagęściały.

Загустéлый, -ая, -ое, *adj.*

Загустéние, -я, *n.* zagęstnienie, zgęstnienie. [густéвать.

Загустéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Загущáть.**

Задабривáние, -я, *n.* przekupienie, jednanie sobie kogo przez datek.

Задабривать, Задобрить, *v. a.* ujmować, ująć kogo sobie, zniewolić, zjednać, zobowiązać kogo sobie, przekupić. [dawanie.

Задавáние, -я, *n.* zadatek, za-

Задавáтель, -я, *m.* zadawacz.

Задавáть, Задáть, *v. a.* zadawać, zadać; dawać, dać naprzód; zaliczać, zaliczyć; naznaczać, naznaczyć; zadáть komý урóкъ, zadać, naznaczyć komu lekcyę; zadáть задáчу, dać zagadnienie; zadáть переводъ, dać komu do tłumaczenia.

Задавáться, Задáться, 1. *v. r.* dawać, dać komu nad sobą prawo, oddać się komu; *Arithm.* wziąć liczbę większą lub mniejszą w dzieleniu na iloraz; четы́ре въ двадцати́ задаётся пятью́, cztery w dwudziestu ma się pięć razy; 2. *v. impers.* zdarzać się; udać się; szczęścić się, poszczęścić się; задаётся, zdarza się; szczęści się; задастся, я бýду имѣть свой домъ, gdy (mi) się poszczęści, będę miał własny dom; вчерá емý не задалóсь, wczoraj mu zdrowie niesłużyło. [**Задáвливать, -ся.**

Задавúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задáвленина**, v. **Удáвленина.**

Задавлéние, Задáвливание, -я, *n.* zaduszenie, uduszenie.

Задáвливать, Задавúть, *v. a.* zaduszać, zadusić, udusić, zabijać, pozabijać; tratować, potratować, zatratować, rozbijać, porozbijać.

Задáблúвать, Задолóбить, *v. a.* zaczynać, zacząć ryć.

Задáние, v. **Задавáние.**

Задарéние, Задáриваніе, -я, *n.* nadarowanie; przekupienie.

Задáривать, Задарúть, *v. a.* nadarować; podarkiem ująć, przekupić.

Задáромъ, *pop.*, v. **Дáромъ.**

Задáтокъ, -тка, *m.* zadatek, rękojmia; dać задáтокъ, dać zadatek. [datek.

Задáточныя дéньги, *f. pl.* za-

Задáтчикъ, -а, *m.* zadatnik; zadający co. [**Задавáть, -ся.**

Задáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задáча, -и**, *f.* zadanie; zagadnienie, zagadka; што для меня задáча, to jest dla mnie zagadką.

Задвéрный, -ая, -ое, *adj.* za drzwiami znajdujący się.

Задвиганіе, -я, *n.* zasuwanie, zasunięcie.

Задвигáть, Задвинуть, *v. a.* zasuwać, zasunąć; **-ся,** *α) v. r.* zasuwać się; *β) v. p.* być zasuwanym, zasuniętym.

Задвúгивать, -ся, v. **Задвигáть, -ся.**

Задвúжечка, -и, *f. dim.* zasuwka, zasuweczka, rygielek.

Задвúжечный, -ая, -ое, *adj.* zasuwkowy, ryglowy.

Задвúжка, -и, *f.* zasuwa, zasuwka, rygiel. [*adj.* zasuwny.

Задвúжной, (-ный), -áя, -óе,

Задвúнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задвигáть, -ся.**

Задвóрка, -и, *f.*, v. **Задворóкъ.**

Задвóрный, -ая, -ое, *adj.* za dworem znajdujący się; zadworny; zadwórne ludzi, zagrodnicy.

Задворóкъ, -рка, *m.*, **Задвóрье, -я,** *n.* zadworze, miejsce za dworem.

Задёргать, *v. n. perf.* zacząć targać; pociągnięciem wstrzymać (konia); *cfr.* **Задёргивать.**

Задёргиваніе, -я, *n.* zaciąganie, zaciągnięcie, zasłanianie.

Задёргивать, Задёрнуть, *v. a.* zaciągać, zaciągnąć, zasłaniać, zasłonić; zadérnуть окно занавѣсомъ, zasłonić okno firanką; *v. impers.* задёрнуло нéбо облакáми, niebo zachmurzyło się; **-** лóшадь, szarpaniem, pociągnięciem wstrzymywać, wstrzymać bieg konia; **-ся,** *v. r.* **-** чѣмъ, zasłaniać się czém (*np.* firanką).

Задеревенѣлый, -ая, -ое, *adj.* zdrewniały, skościały, stwardniały.

Задеревенѣть, *v. n. perf.* zdrewnieć, skościenieć, stwardnieć.

Задержáніе, -я, *n.* zatrzymanie; aresztowanie; zadержáніе имýщества, zatrzymanie, zajęcie sądowe, zabór urzędowy (= sekwestracya) majętności.

Задержáникъ, v. **Арестáнтъ.**

Задержáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задéрживать, -ся.**

Задéрживать, Задержáть, *v. a.* zatrzymywać, zatrzymać; aresztować, przytrzymać kogo; **-** кого въ тюрьмѣ, zatrzymać kogo we więzieniu; задержáть имýщество должника, sekwestr, areszt położyć na majętność dłużnika; **-ся,** *v. p.* być zatrzymywanym, zatrzymanym.

Задéржка, -и, *f.* zatrzymywanie, zatrzymanie, wstrzymywanie, wstrzymanie; безъ задéржки, bez zatrzymania, bez zwłoki; *it.* v. **Занавѣска.**

Задерновѣть, v. **Задернѣть.**

Задёрнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задёргивать, -ся.**

Задернѣлый, -ая, -ое, *adj.* darniem obłożony, okryty.

Задернѣть, *v. n.* darniem porosły. [dziwić się czemu.

Задивúться, *v. r.* **-** чему, za-

Задúвокаться, *pop.*, v. **Задúться.**

Задúраніе, -я, *n.* 1. zadzieranie; 2. zaczepianie (kogo), zaczepka, zatargi.

Задирáть, Задрáть, *v. a.* zaczynać, zacząć co drzeć, zadzierać, zadry robić; *zaczepiać, zaczepić kogo; dawać, dać komu powód do kłótni; задирáть носъ, *zadzierać nos, nadymać się, pysznić się; задирáть, задрать za живóе, dojmować, dojąć do żywego; **-** горло, zacząć krzyczeć co gardła; **-ся,** *v. r.* zadzierać się, zadrzeć się; *zaczynać, zacząć się z kim kłócić.

Задúрка, -и, *f.*, v. **Задúраніе (2).** [pność.

Задúрчивость, -и, *f.* zaczepno-

Задúрчивый, -ая, -ое, *adj.* zaczepny.

Задúрщикъ, -а, *m.* zaczepnik, kłótnik. [kłótnica.

Задúрщица, -ы, *f.* zaczepnica,

Задичáть, *v. n. perf.* zadziczeć, zdziczeć, stać się dzikim.

Задичúться, *v. r. perf.* stać się dzikim, zadziczeć, zdziczeć.

Задки, -óвъ, *m. pl.*, v. **Зады.**

Задлúть, *v. a.* zwlekać, odwlóczyć; **-ся,** *v. r.* iść w długą.

Задникъ, -а, *m.* tylna część powozu, krzesła, *etc.*; *it.* v. **Сосýлька (слабительная).**

Задница, -ы, *f.* zadek, zatyłek, pośladek.

Задній, -яя, -ее, *adj.* zadni, tylny; *it.* v. *sub*: **Прохóдъ (задній), Числó (заднее).**

Задняя, -ихъ, *s. f. pl. Eccl. sl.* plecy, tył; dawne dzieje.

Задобрéніе, -я, *n.* ujęcie sobie kogo datkiem.

Задóбривать, v. **Задóбрить.**

Задóбрить, *v. perf.*, v. *sub*: **Задóбривать.**

Задобрáть, v. **Задóбривать.**

Задóкъ, -дка, *m.* zadek, pośladek.

Задолжáлый, -ая, -ое, *adj.* zadłużony. [się.

Задолжáть, *v. n. perf.* zadłużyć

Задóмъ, *adv.* zadem, tyłem.

Задóрéніе, -я, *n.* rozdrażnienie, poduszczenie, rozjątrzenie.

Задóрина, -ы, *f.* zadra na desce.

Задóринка, -и, *f. dim.* szramka.

Задóрить, *v. a.* rozdrażnić, poduszczyć, rozjątrzyć; **-ся,** *v. r.* zapalać się, unosić się gniewem, rozjątrzyć się.

Задóрливость, -и, *f.* zapalczywość, zwadliwość.

Задóрливый, -ая, -ое, *adj.* zapalczywy, kłótliwy, zwadliwy.

Задóрный, -ая, -ое, *adj.* zwadliwy, zapalczywy, popędliwy; §. задóрныхъ всегдá бьютъ, zwadliwych wszędzie biją.

Задорожúться, *v. r. perf.* drogo przedawać.

Задóръ, -а, *m.* poduszczenie, podburzenie, zaczepka; zapalczywość; *pop.* zawiść, zazdrość; приходúть въ задóръ, v. **Задорúться.**

Задóхлый, -ая, -ое, *adj.* zaduszony, stęchły, zbutwiały.

Задóхнуться, *v. r. perf.* zadychać się, zadusić się. [źnianie.

Задразнúваніе, -я, *n.* rozdra-

Задразнúвать, *v. a.* zacząć drażnić, rozdrażniać kogo.

Задрáть, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Задирáть.**

Задребезжáть, *v. n. perf.* zabrzękać. [mać.

Задремáть, *v. n. perf.* zadrzy-

Задрожáть, *v. n. perf.* zadrzeć.

Задувáніе, -я, *n.* zadymanie, zadęcie, zadmuchanie, zagaszenie.

Задувáть, Задýть, *v. a.* 1. zadymać, zadąć, zadmuchiwać, zadmuchać, zagaszać, zagasić; **-** свѣчý, zagasić świecę; 2. *v. n.* zaczynać, zacząć wiać (o wietrze).

Задудúть, *v. n. perf.* zagrać na fujarce. [rozpamiętywanie.

Задýманіе, -я, *n.* rozmyślanie,

Задýнать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задýмывать, -ся.**

Задýмчиво, *adv.* w zamyśleniu, melankolicznie, smętnie.

Задýмчивость, -и, *f.* zamyślenie, melankolia, smętność.

Задýмчивый, -ая, -ое, *adj.* zamyślony, melankoliczny, smętny.

Задýмываніе, -я, *n.* rozmyślanie, pomyślenie, zamyślanie.

Задýмывать, Задýнать, *v. a.* zamyślać, zamyślić, pomyśleć; zamierzać sobie co; **-ся,** *v. r.* zamyślać się, cierpieć melankolią.

Задурáчиться, *v. r. perf.* ogłupieć; zacząć robić głupstwa.

Задýривать, Задурúть, *v. n.* zaczynać, zacząć zawsolić, robić głupstwa, zaswawolić.

Задушáть, Задушúть, *v. a.* zaduszać, zadusić, uduszać, udusić; **-ся,** *α)* v. r. zaduszać się, zadusić się, udusić się; *β) v. p.* być za-, u-duszonym.

Задушéвный, -ая, -ое, *adj.* serdeczny, miły. [uduszenie.

Задушéніе, -я, *n.* zaduszenie,

Задушúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задушáть, -ся.**

Задхлость, -и, *f.* stęchłość, stęchlizna. [zatęchły.

Задхлый, -ая, -ое, *adj.* stęchły,

Задхнуться, *v. r.* stęchnieć.

Задъ, -а, *m.* zad, tył, tylna część, pośladek.

Зады, -óвъ, *m. pl.* napiętek u bótów; zatyłek; tylna część wozu; półwozie tylne.

Задымúть, 1. *v. n. perf.* zacząć dymić; 2. *v. a.*, v. *sub*: **Задымлять.** [**Задымлáться.**

Задымúться, *v. perf.*, v. *sub*:

Задымлéніе, -я, *n.* zadymienie, nadymienie, okopcenie.

Задымлять, Задымúть, *v. a.*

zadymiać, zadymić, nadymiać, nadymić, zakopcić, okopcić; –ся, *v. r.* zadymiać się, zadymić się, zakopcić się; okopcić się; *it.* v. Зака́нчивать, –ся.

Задыха́ться, Задохну́ться, *v. r.* zadyszeć się, zatchnąć się.

Задыша́ть, *v. n. perf.* zacząć dyszeć, oddychać.

Зедѣ́вание, –я, *n.* zahaczanie, zawadzanie, zaczepianie.

Задѣва́ть, Задѣ́ть, *v. a.* zahaczać, zahaczyć, zawadzać, zawadzić, zaczepiać, zaczepić; *zaczepiać, zaczepić kogo; задѣ́ть кого́-либо за живо́е, дojąć kogo do żywego.

Задѣ́ланіе, –я, *n.* zagrodzenie, zagroda, zaparcie, zatarasowanie, zaparcie dziury w ścianie.

Задѣ́лать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Задѣ́лывать,** –ся. [нie.

Задѣ́лка, –и, *f.*, v. Задѣ́ланіе.

Задѣ́лываніе, –я, *n.* zarabianie, zarobienie; zagradzanie, zagrodzenie; zatarasowanie.

Задѣ́лывать, Задѣ́лать, *v. a.* zaczynać, zacząć robić; zagradzać, zagrodzić; zatarasować; *it.* zarabiać, zarobić, zapracowywać, zapracować; –ся, *v. p.* być zagradzanym, zagrodzonym, zabitym, zatarasowanym; być zarabianym, zarobionym.

Задѣ́льный, –ая, –ое, *adj.* zarobny, zarobiony, zapracowany; задѣ́льныя де́ньги, pieniądze zapracowane, zarobne.

Задѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Задѣ́вать.** [zmownie.

Заедино, *adv.* jednomyślnie,

Заёмный, –ая, –ое, *adj.* pożyczany; заёмныя де́ньги, pieniądze pożyczane; заёмный банкъ, bank pożyczkowy, pożyczalny.

Заёмщикъ, –а, *m.* pożyczalnik, pożycznik. [pożycznica.

Заёмщица, –ы, *f.* pożyczalnica,

Заёмъ, *gen.* Займа́, *m.* pożyczka, pożyczanie; брать въ заёмъ, pożyczać; brać na bórg; безде́нежный заёмъ, v. Со́уда (безде́нежная).

Заеро́шиться, *v. r. perf.* zacząć się narowić; zacząć się jeżyć.

Заёцъ, Заёчникъ, v. Заяцъ, Заячникъ. [*n.* upieczenie.

Зажа́реніе, Зажа́риваніе, –я,

Зажа́ривать, Зажа́рить, *v. a.* upiekać, upiec.

Зажа́тіе, –я, *n.* ściśnięcie.

Зажа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Зажима́ть & Зажима́ть.**

Зажелтѣ́ть, *v. a. perf.* zażółcić, pożółcić. [zażółki, zżółkły.

Зажелтѣ́лый, –ая, –ое, *adj.*

Зажелтѣ́ть, *v. n. perf.* zażółknąć, pożółknąć, zżółknąć.

Зажима́ться, *v. r. perf.* zacząć pieścić, grymasić się, krygować się, zacząć być wykwintnym, wymuszonym.

Зажи́чь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Зажига́ть,** –ся.

Зажже́ніе, –я, *n.* zapalenie.

Зажива́ніе, –я, *n.* zagajanie, zagojenie.

Зажива́ть, Зажи́ть, *v. n.* zagajać, zagoić; odrabiać, odrobić, wysługiwać, wysłużyć; odmieszkiwać, odmieszkać; –ся, *v. r.* długo mieszkać w jednem miejscu.

Зажи́вить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Зажи́вить,** –ся.

Зажи́вленіе, –я, *n.* zagojenie.

Зажи́вля́ть, Зажи́вить, *v. a.* zagajać, zagoić; –ся, *v. p.* być zagojonym; zagoić się.

Зажи́во, *adv.* żywcem, za życia.

Зажи́га, –и, *s. c. pop.* poduszczyciel, poduszczycielka, podżegacz, podżegaczka, sprawca czego złego.

Зажи́-га́льникъ, –а, *m.* (†), lont do zapalenia działa; **–га́льщикъ, –га́льщица,** v. Зажига́тель, Зажига́тельница; **–га́ніе,** –я, *n.* zapalanie, podpalanie; **–га́тель,** –я, *m.* podpalacz, zapalacz; **–га́тельница,** –ы, *f.* podpalaczka, zapalaczka; **–га́тельный,** –ая, –ое, *adj.* zapalny, palny, palący; зажига́тельная спи́чка, zapałka; зажига́тельное зе́ркало, zwierciadło palące; зажига́тельное су́дно, statek palny; **–га́тельство,** –а, *n.* podpalenie; podżoga; **–га́ть, Заже́чь,** *v. a.* zapalać, zapalić; podpalać, podpalić; *podżegać, podpuszczać.

Зажи́леніе, Зажи́ливаніе, –я, *n.* zaszalbierzenie, przyswojenie, pożyczenie i nieoddanie.

Зажи́ливать, Зажи́лить, *v. a.* zaszalbierzać, zaszalbierzyć, pożyczić i nieoddać. [ściśnienie.

Зажима́ніе, –я, *n.* ściskanie,

Зажима́ть, Зажа́ть, *v. a.* ściskać, ścisnąć, objąć co ściśnieniem; zażać rotъ, *zamknąć gębę, zamilknąć; zażać komу́-либо ротъ, *zamknąć komu gębę, przymusić kogo do milczenia.

Зажина́ть, Зажа́ть, *v. a.* zażynać, zażąć; zaczynać, zacząć żąć.

Зажи́нъ, –а, *m.* zażynek, zażęcie. [tyły.

Зажи́рѣлый, –ая, –ое, *adj.* za-

Зажи́рѣть, *v. n. perf.* zatyć.

Зажи́той, –ая, –óе, *adj.* zasłużony; wysłużony; odmieszkany; зажи́тóе, –аго, *s. n.* pieniądze wysłużone; zasługi.

Зажи́токъ, –тка, *m.* mienie, majątek. [zamożność.

Зажи́точность, –и, *f.* majętność,

Зажи́точный, –ая, –ое, *adj.* majętny, zamożny.

Зажи́тый, v. Зажи́той.

Зажи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Зажива́ть,** –ся.

Зажи́уреніе, Зажи́риваніе, –я, *n.* zamrużenie, zamrużanie.

Зажи́ривать, Зажи́рить, *v. a.* zamrużać, zamrużyć; –ся, *v. r.* oczy zamrużać, zamrużyć.

Зажо́га, –и, *f.*, v. Запалъ (2); *fig.* v. Зажига.

Зажо́ра, Зажо́рина, –ы, *f.* zbiór wody pod śniegiem.

Зажужа́ть, *v. n. perf.* zabrzęczeć, zabrząknąć.

Зазирѣ́ть, *v. a. perf.* – кого́-либо, naganić, postrofować kogo.

Зазиурчать, *v. n. perf.* zaszemrać (o strumyku). [nienie.

Зазна́ніеніе, –я, *n.* zadzwo-

Зазна́ивать, Зазвони́ть, *v. a.* dzwonić, zadzwonić.

Зазва́ніе, –я, *n.* zaproszenie (mimo przechodzącego).

Зазна́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Зазна́ть.**

Зазвенѣ́ть, *v. n. perf.* zadzwonić.

Зазвони́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Зазва́ивать.**

Зазво́нный колоколъ, *m.* dzwon mniejszy, w który dzwonić zaczynają. [колоколъ.

Зазво́нчикъ, v. Зазво́нный

Зазво́нщикъ, –а, *m.* dzwoniarz, dzwonnik.

Зазво́нъ, –а, *m.* zadzwonienie (w mniejsze dzwony).

Зазвучѣ́ть, *v. n. perf.* zacząć dźwięk wydawać.

Заздра́вный, –ая, –ое, *adj.* należący do obrzędu picia za zdrowie; *it.* v. Предлага́ть (заздравный тостъ); *it.* v. Моле́бенъ, Ку́бокъ (заздра́вный), Ча́ша (заздра́вная). [nieć.

Зазеленѣ́ть, *v. n. perf.* zazie-

Зазимова́ніе, –я, *n.* zazimowanie. [wać.

Зазимова́ть, *v. n. perf.* zazimo-

Зазя́мье, –я, *n.* pierwsze mrozy.

Зазира́ть, Зазрѣ́ть, *v. a. Eccl. sl.* naganiać, naganić, zarzucać, zarzucić co komu; –ся, *v. r.* wstydzić się.

Зазнава́ться, Зазна́ться, *v. r.* wiele o sobie rozumieć, wynosić się nad stan swój.

Зазно́ба, –ы, *f.* 1. v. Озно́ба; 2. *pop.* żar miłości.

Зазно́бить, *v. perf.*, v. *sub*: **Зазно́блять.**

Зазно́бле́ніе, –я, *n.* odmrożenie, odziębienie.

Зазно́бля́ть, Зазно́бить, *v. a.* pomrażać, pomrozić, odmrozić, odziębić, zaziębić, poziębić; *zająć kogo miłością. [dzić się.

Зазо́риться, *v. r. Eccl. sl.* wstydzić się.

Зазо́рный, –ая, –ое, *adj.* naganny, obraźliwy, haniebny, podejrzany; зазо́рные де́ти, dzieci naturalne, z nieprawego łoża.

Зазо́ръ, –а, *m.* 1. hańba, niecześć, sromota; 2. grubość muru; 3. przestwor. [–ся.

Зазыва́ть, –ся, v. Зазира́ть,

Зазры́ніе, –я, *n.* 1. zarzut, wyrzut; 2. wstyd; безъ зазры́нія со́вѣсти, bez wyrzutu ani bez zgryzoty sumnienia; bezwstydnie.

Зазрѣ́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Зазира́ть, –ся.**

Зазу́бреніе, Зазу́бриваніе, –я, *n.* wyszczerbienie, wyszczerbianie.

Зазу́бривать, Зазу́брить, *v. a.*

wyszczerbiać, wyszczerbić; -ся, *v. r.* wyszczerbiać się, wyszczerbić się.

Зазу́брина, -ы, *f.* szczerb, szczerba. [bka.

Зазу́бринка, -и, *f. dim.* szczerbka.

Зазу́бристый, -ая, -ое, *adj.* szczerbaty, zębaty.

Зазу́брить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зазу́бривать, -ся.

Зазу́дѣть, *v. n. perf.* zacząć świerzbić, swędzić.

Зазы́ваніе, -я, *n.* wzywanie, wezwanie, zapraszanie, zaproszenie (przechodzącego mimo).

Зазы́вать, Зазва́ть, *v. a.* zawoływać, zawołać, wzywać, wezwać, zapraszać, zaprosić (przechodzącego mimo).

Зазы́вный, -ая, -ое, *adj.* zapraszający. [prosiny.

Зазы́въ, -а, *m.* zaproszenie, za-

Зазѣва́ть, *v. n. perf.* zaziewać, zaziewnąć; **-ся, *v. r.*** zapatrzyć się, zagawronić się.

Зазя́бать, Зазя́бнуть, *v. n.* zziębnąć, zmrozić się.

Зазя́блина, -ы, *f.* przemarzlina.

Зазя́блый, -ая, -ое, *adj.* przemarzły. [зябать.

Зазя́бнуть, *v. perf.*, v. *sub*: Зазя́бать.

Заигра́ніе, -я, *n.* zagranie.

Заигра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Заи́грывать, -ся. [nie.

Заигрываніе, -я, *n.* zagrywa-

Заигрывать, Заигра́ть, *v. a.* zagrywać, zagrać; lepiéj grać drugiego; **-ся, *v. r.*** zagrywać się, zagrać się.

Заи́ка, -и, *s. c.* jąkała, zająkała, zająkliwy, zająkliwa.

Заи́ка, -и, *m. pop. dim.* zając samica.

Заи́каніе, -я, *n.* jąkanie się.

Заи́кать, *v. n. perf.* zacząć jąkać.

Заи́каться, Заикну́ться, *v. r.* zająkać się, zająknąć się; *zacząć mówić, przebąknąć.

Заи́кливость, -и, *f.* zająkliwość.

Заи́кливый, -ая, -ое, *adj.* zająkliwy. [Заи́каться.

Заикну́ться, *v. perf.*, v. *sub*: Заи́кливый.

Заи́коватый, -ая, -ое, *adj.* zająkliwy.

Заи́нка, -и, *f.* zajęcie czego, wejście w posiadanie; pewna przestrzeń ziemi dla obrobienia przeznaczona.

Заи́нный, v. Заёжный.

Заи́нованіе, Заи́новать, *Eccl. sl.*, v. Заёкъ, Заи́кать.

Заимода́вецъ, -вца, *m.* wierzyciel, kredytor.

Заимода́вица, -ы, *f.* wierzycielka, kredytorka.

Заимодавствовати, *v. a. Eccl. sl.* borgować, dawać na bórg, pożyczać.

Заимода́тель, Заимода́тельница, v. Заимода́вецъ, Заимода́вица.

Заимода́тельство, -а, *n.* pożyczanie komu, pożyczka.

Заимода́ти, Заимода́ять, v. Заимодавствовати.

Заимообра́зно, *adv.* pożyczanym, pożyczkowym sposobem; брать, взять заимообразно, v. Занима́ть, Заня́ть; дать заимообразно, pożyczyć, dać na bórg, na kredyt.

Заимообра́зный, -ая, -ое, *adj.* pożyczony; заимообразная сýда, заимообразная вы́дача, forszus, zapomożka. [поне́я.

Заимослóвіе, -я, *n.*, v. Прозо-

Заи́мственный, -ая, -ое, *adj.* wzięty, pożyczany. [pożyczanie.

Заи́мствованіе, -я, *n.* branie;

Заи́мствовать, *v. a.* brać, pożyczać; wziąć zinąd.

Заи́мщикъ, Заи́мщица, v. Заёмщикъ, Заёмщица.

Заиндивѣлый, -ая, -ое, *adj.* oszedziały, szronem pokryty.

Заиндивѣніе, -я, *n.* pokrycie się szronem.

Заиндивѣть, *v. n.* oszedzieć, pokryć się szronem.

Заинтересовать, *v. a. perf.* - кого-либо чѣмъ, zainteressować kogo czém.

Заи́нька, -и, *m. dim.* zajączek.

Заискриться, *v. r. perf.* zaiskrzyć się.

Зайти́, (*perf.*), 1. v. *sub*: Заходи́ть; 2. *Eccl. sl.* зайти́ кого-либо, zajść, wstąpić do kogo.

Зайти́ся, *v. perf.*, v. *sub*: Заходи́ться.

Зайтіе, -я, *n. Eccl. sl.* zajście; зайтіе солнца, zajście słońca.

Зайченокъ, -нка, *m.* zającz, zajączek.

Зайчикъ, -а, *m. dim.* 1. zajączek; 2. promień słońca przebijający się przez szparę do jakiego ciemnego miejsca; *it.* зайчики, *pl.*, v. Бара́шки (2). [zając.

Зайчина, -ы, *m. augm.* wielki

Зайчина, Заячина, -ы, *f.* 1. zajęczyna, mięso zajęcze; 2. futro zajęcze. [zająców.

Зайчистый, -ая, -ое, *adj.* pełen

Зайчиха, -и, *f.* samica zając.

Зайчище, -а, *m. augm.* wielki zając. [kogo niewolnikiem.

Закабаленіе, -я, *n.* zrobienie

Закабаливать, Закабали́ть, *v. a.* zrobić kogo niewolnikiem, podbić kogo sobie; **-ся, *v. r.*** *zaplątać się, przyjąć na siebie różne zobowiązania się.

Закабалучье, -я, *n.* zapiętek.

Закадычный, *pop.*, v. Задушéвный.

Заказа́ніе, -я, *n.* 1. zamówienie (czego), obstalowanie; 2. zakazanie, zabronienie.

Заказа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зака́зывать, -ся.

Зака́зной, (-ы́й), -я́я, -о́е, *adj.* zamówiony, obstalowany; заказна́я работа, robota zamówiona, obstalowana.

†**Зака́занный, -ая, -ое, *adj.*** zakazany, zabroniony.

Зака́зчикъ, -а, *m.* 1. który zakazuje, zabrania co; 2. który zamawia co.

Зака́зъ, -а, *m.* 1. zamówienie, obstalowanie (czego); 2. zakaz, zakazanie, zabronienie.

Зака́зываніе, -я, *n.* zamawianie, zamówienie, obstalowanie; 2. zakazywanie, zakazanie, zabranianie, zabronienie.

Зака́зывать, Зака́зать, *v. a.* 1. zamawiać, zamówić, obstalować; 2. zakazywać, zakazać, zabraniać, zabronić; **-ся, *v. p.*** 1. być zamawianym, zamówionym, obstalowanym; 2. być zakazanym, zabronionym.

Зака́иваніе, -я, *n.* wyrzeczenie się, zarzekanie się.

Зака́иваться, Зака́яться, *v. r.* wyrzekać się, wyrzec się, zarzekać się, zarzec się; зака́яться игра́ть въ ка́рты, zarzec się grać w karty.

Зака́ла, -ы, *f.* najtwardsze miejsce w podeszwie.

Закала́ніе, -я, *n.* zakłócie, zabicie, przebicie.

Закала́тель, -я, *m.* zabójca.

Закала́тельный, -ая, -ое, *adj.* do zakłócia, do przebicia [или do zabicia] służący.

Закала́ть, Закла́ть, *v. a.* zakałać, zakłócić, przebijać, przebić, zabijać, zabić; **-ся, *α) v. r.*** przebijać się, przebić się; *β) v. p.* być przebitym, zabitym, zakłótym.

Закале́ніе, Закали́ваніе, -я, *n.* zahartowanie.

Закали́вать, Закали́ть, *v. a.* 1. hartować, zahartować (żelazo); 2. nie dobrze wypiec chléb, zakalić, zakalistym zrobić; **-ся, *α) v. p.*** być hartowanym, zahartowanym (o żelazie), hartować się, zahartować się; *β) v. r.* (*o chlebie:*) robić się zakalistym. [chlebie).

Закали́на, -ы, *f.* zakalec (w

Закали́стый, -ая, -ое, *adj.* zakalisty, mający zakalec, niewypieczony.

Закали́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Закали́вать, -ся. [wanie.

Закáлка, -я, *f.* hart, zahartо-

Закáлъ, -а, *m.*, v. Закáлина & Закáлка.

Закáлывать, Заколо́ть, *v. a.* zakałać, zakłócić, przebijać, przebić, zabijać, zabić; **-ся, *α) v. r.*** przebijać się, przebić się, zabijać się, zabić się; *β) v. p.* być zakłótym, przebijanym, przebitym, zabitym.

Закалякать, *v. n. perf. pop.* zacząć paplać, bajać, gadać; **-ся, *v. r. pop.*** zapaplać się, zabajać się, zagadać się.

Закаменѣлость, Закаменѣлый, v. Окам....

Зака́нчивать, Зако́нчить, *v. a.* kończyć, zakończyć.

Зака́паніе, -я, *n.* zakapanie.

Зака́пать, *perf.* 1. *v. a.*, v. Зака́пывать (I); 2. *v. n.* zacząć kapać.

Закáпаться, *v. perf.*, v. *sub*: **Закáпывать (I).**

Закáпчиваніе, –я, *n.* kopcenie, zakopcenie, okopcenie.

Закáпчивать, Закóптить, *v. a.* kopcić, zakopcać, zakopcić, okopcić; **–ся**, *a) v. r.* zakopcić się, okopcić się; *β) v. p.* być zakopconym, okopconym.

Закáпывальщикъ, –а, *m.* zakopywacz, kopacz, zagrzebacz; pionier. [nie, zagrzebywanie.

Закáпываніе, –я, *n.* zakopywa-

I. Закáпывать, Закопáть, *v. a.* zakapać, zabryzgać kroplami; **–ся**, *a) v. r.* zakapać się; *β) v. p.* być zakapanym, zabryzganym.

II. Закáпывать, Закопáть, *v. a.* zakopywać, zakopać; *it.* zaczynać, zacząć kopać, grzebać; **–ся**, *a) v. r.* zagrzebywać się, zagrzebać się, zakopać się; *β) v. p.* być zagrzebanym, zakopanym.

Закáркать, *v. a. perf.* zacharkać, zakrakać.

Закáрмливаніе, **–я**, *n.* zakarmienie, okarmienie.

Закáрмливать, Закорми́ть, *v. a.* zakarmić, okarmić, utuczyć.

Закатáніе, **–я**, *n.*, v. **Закáтка.**

Закатáть, *v. a. perf.* 1. *wywalić, wygarbować komu skórę, wybić kogo; 2. v. **Закáтывать (I).**

Закатáться, *v. r. perf.* (na pr. na koнькáхъ, *etc.*) zbyt długo przejeżdżać się, zbyt długo odbywać przejażdżkę, *etc.*

Закатúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Закáчивать, –ся (I) & Закáтывать, –ся (II).**

Закáтка, –и, *f.* wyrównanie wałkowaniem nierówności.

Закатникъ, –а, *m.* maglownik.

Закáтъ, –а, *m.* 1. zachód (słońca); сóлнце на закáтѣ, słońce na zachodzie; 2. *fig.*, v. **Гуля́нка.**

Закáтываніе, –я, *n.* 1. wałkowanie; 2. v. **Закáтка.**

I. Закáтывать, Закатáть, *v. a.* 1. wałkowaniem wyrównywać nierówności; 2. wałkowaniem, kulaniem zawijać co w środek; **–ся**, *v. p.* być wyrównanym, wywałkowanym, zwiniętym.

II. Закáтывать, Закатúть, *v. a.* zataczać, zatoczyć (*np.* beczkę); **–ся**, *v. r.* (*o słońcu lub innych ciałach niebieskich*:) zachodzić, zajść. [**Закáчивать, –ся (II).**

Закачáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Закáчиваніе**, –я, *n.* zataczanie.

I. Закáчивать, Закатúть, *v. a.* zataczać, zatoczyć, wtaczać, wtoczyć; – къ кому́-либо, *zajść do kogo na długo; **–ся**, *a) v. r.* zataczać się, zatoczyć się; (*o świ ałach niebieskich*:) zachodzić, zajść; *β) v. p.* być zatoczonym.

II. Закáчивать, Закачáть, *v. a.* zaczynać, zacząć hustać, kołysać; zbyt długo hustać, aby od kołysania dostać zawrotu głowy; *fig. pop.*, v. **Загу́ливать; –ся**, *v. r.* zahustać się, zacząć się hustać, kołysać; zbyt długo się hustać.

Закáшиваніе, –я, *n.* zakoszanie.

Закáшивать, Закосúть, *v. n.* zakoszać, zakosić, zaczynać, zacząć kosić.

Закáшливать, Закáшлять, *v. n.* zakaszlać; **–ся**, *v. r.* zakaszlać się.

Закáщикъ, v. **Закáзчикъ.**

Закáянваться, v. **Закáиваться.**

Закáяться, *v. perf.*, v. *sub*: **Закáиваться.** [kać.

Заквáкать, *v. n. perf.* zakwa-

Заквáска, v. **Закváска (2. 3).**

Заквáсить –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заквáшивать, –ся.** [ciast.

Заквáска, –и, *f.* zakwas, na-

Заквáшеніе, Заквáшиваніе, –я, *n.* zakwaszenie, zakwaszanie.

Заквáшивать, Заквáсить, *v. a.* zakwaszać, zakwasić, zarobić drożdżami; **–ся**, *v. p.* być zakwaszanym, zakwaszonym.

Закúвать, *v. n.* zakiwnąć, zakiwać. [zawalenie.

Закидáніе, –а, *n.* zarzucenie,

Закидáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Закúдывать, –ся (I).**

Закúдной, (–ны́й), –ая, –óе, *adj* mogący być zarzuconym; закидны́е рукава́, wyloty. [nie.

Закúдываніе, –я, *n.* zarzuca-

I. Закúдывать, Закидáть, *v. a.* zarzucać, zarzucić, zasypywać, zasypać, zawalić; – словáми, *zagadać kogo, nie dać komu mówić; **–ся**, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym.

II. Закúдывать, Закúнуть, *v. a.* zarzucać, zarzucić, daleko rzucić; – сѣть, zarzucić sieć (do łowienia ryb), zapuścić sieć; **–ся**, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym.

Закúнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Закúдывать, –ся (II).**

Закипáніе, –я, *n.* zakipienie, zagotowywanie się.

Закипáть, Закипѣ́ть, *v. n.* zagotowywać się, zagotować się, zawrzeć, zakipieć, zaczynać, zacząć się gotować; *zapalić się (*np.* gniewem).

Закúпь кровáвая, v. **Печенѣ́.**

Закисáніе, –я, *n.* kwaśnienie, zakwaśnienie, skwaśnienie.

Закисáть, Закúснуть, *v. n.* kwaśnieć, zakwaśnieć, skwaśnieć.

Закúселъ, –сла, v. **Закúсь.**

Закислéніе, Закисля́ть, v. **Окисл....**

Закúслый, –ая, –ое, *adj.* zakwaśniały, skwaśniały.

Закúснуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Закисáть.** [kwas, kwasian.

Закúсь, –и, *f.* niedokwas, podo-

Закладка, –и, *f.* zakładanie, założenie (*np.* fundamentu); zakładanie, założenie (czém *np.* jakiego otworu); zakładanie, założenie (*np.* koni), zaprzęganie, zaprzężenie, zaprząg; zakładka w książce; *it.* v. **Пробѣ́лъ** (v nieczytnikov).

Закладна́я, –óй, *s. f.* dokument zabezpieczający dług na dobrach, hypoteka, list zastawny; дóлгъ по закладно́й, dług zastawny.

Закладно́й, (–ны́й), –ая, –óе, *adj.* 1. fundamentalny; закладно́й камень, kamień fundamentalny; 2. zastawny; hypoteczny; закладно́й актъ, v. **Закладна́я**; закладна́я книга, księga hypoteczna. [nie się.

Заклáдываніе, –я, *n.* zakłada-

Заклáдываться, *v. r.* zakładać się, iść o zakład.

Заклáдочка, –и, *f. dim.* 1. zakładka w książce; 2. *Typogr.* kwadracik, mały kwadrat (do zapełnienia miejsca).

Заклáдчикъ, –а, *m.* 1. zastawnik; 2. ten co się zakłada, co o zakład idzie.

Заклáдчица, –ы, *f.* 1. zastawnica; 2. ta co się zakłada, co o zakład idzie.

Заклáдъ, –а, *m.* zastaw, zakład; дава́ть, дать что въ закла́дъ, v. **Закла́дывать (II)**; проигра́ть закла́дъ, przegrać zakład; би́ться объ закла́дъ, iść o zakład, zakładać się.

Заклáдываніе, –я, *n.* zakładanie, założenie (*np.* fundamentu); zakładanie, oddawanie w zastaw; v. **Закладка.**

I. Заклáдывать, Заклáсть, *v. a.* zakładać, założyć, zamykać, zamknąć (czém *np.* jaki otwór); **–ся**, *v. p.* być zakładanym, założonym, zamkniętym.

II. Заклáдывать, Заложи́ть, *v. a.* zakładać, założyć (*np.* fundament jakiéj budowy); założyć, zarzucić (*np.* książkę); zakładać, założyć (*np.* konie), zaprzęgać, zaprzęgnąć; – лошадéй въ карéту, zaprzęgnąć konie do karety; – въ кни́гѣ бумáжкою, лéнточкою, zaznaczać, naznaczyć zakładką (papierkiem, wstążeczką) miejsce w książce; – что, zastawiać, zastawić co, w zastaw dawać, dać; **–ся**, *v. p.* być zakładanym, założonym; być zaprzęganym, zaprzężonym; być zastawianym, zastawionym.

Заклáніе, –я, *n.* zakłócie, przebicie, zabicie.

Заклáсть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заклáдывать, –ся (I).**

Заклáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Закалáть.**

Заклевáніе, –я, *n.* zadziobanie, podziobanie. **Заклёвывать.**

Заклевáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заклёвываніе**, –я, *n.* zadziobywanie.

Заклёвывать, Заклевáть, *v. a.* zadziobywać, zadziobać, podziobywać, podziobać; zaczynać, zacząć dziobać.

Заклéеніе, Заклéиваніе, –я, *n.* zaklejenie, zaklejanie, sklejenie, sklejanie, sklejanka.

Заклéивать, Заклéить, *v. a.*

заклеjáть, заклеить, склеjáть, склеить; –ся, *v. p.* быть заклеjанным, заклеjонным.

Заклéйка, –и, *f.* 1. v. **Заклеéние**; 2. miejsce zaklejone, sklejone. [nie.

Заклеéние, –я, *n.* ostęplowa-

Заклéймить, *v. a. perf.* ostęplować, przyłożyć stępel; napiętnować, nacechować.

Заклéить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заклéивать, –ся.**

Заклéйщикъ, –а, *m.* zakleiciel, skleiciel.

Заклёпа, –ы, *f.* nit, zakrzywienie hufnala w kopycie.

Заклепáльный, –ая, –ое, *adj.* służący do nitowania [ния do zanitowania, zaklepania]; **заклепáльный гвоздь**, v. **Заклёпа.**

Заклепáние, –я, *n.* zanitowanie, zaklepanie.

Заклепáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заклёпывать, –ся.**

Заклёпка, –и, *f.* 1. zanitowanie, znitowanie; 2. v. **Заклепа.**

Заклёпникъ, –а, *m.* młotek do nitowania.

Заклёпъ, –а, *m.*, v. **Заклёпка.**

Заклёпываніе, –я, *n.* nitowanie.

Заклёпывать, Заклепáть, *v. a.* nitować, zanitować; **заклепáть пýшку,** zagwoździć armatę; – въ **кандалы́,** okuć w kajdany; **–ся,** *v. p.* być nitowanym, zanitowanym.

Закликáніе, Закликáнiе, –я, *n.* zawołanie, zawoływanie.

Закликáть, *v. a. perf.* zawołać, zacząć wołać.

Закликáть, Заклúкнуть, *v. a.* zawoływać, zawołać.

Закликивать, v. **Закликáть.**

Заклúкнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Закликáть.**

Заклинáніе, –я, *n.* zaklinanie, wypędzanie złych duchów, exorcyzm.

Заклинáтель, –я, *m.* zaklinacz, exorcysta, wypędzający złych duchów.

Заклинáтельница, –ы, *f.* zaklinająca, wypędzająca złych duchów. [zaklinalny.

Заклинáтельный, –ая, –ое, *adj.*

Заклинáть, Заклáсть, *v. a.* zaklinać, zakląć; wypędzać, wypędzić złego ducha, exorcyzmować; **–ся,** *α) v. r.*, v. **Заклинáться**; *β) v. p.* być zaklinanym, zaklętym.

Заклинéние, Заклúнивание, –я, *n.* zaklinowanie, zaklinowywanie.

Заклúнивать, Заклúнить, *v. a.* zaklinować, zaklinić, zabijać, zabić klinem; **–ся,** *v. p.* być zaklinowanym.

Заклúнить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заклúнивать, –ся.**

Заклúнка, –и, *f.* zaklinowanie.

Заклокотáть, *v. n. perf.* zawrzeć, zakipieć, zagotować się.

Заклóхтать, *v. n. perf.* (*o koszy*:) zagdakać.

Заклубúться, *v. n. perf.* (*o dymie*:) wznieść się kłębami.

Заключáть, Заключúть, *v. a.* zamykać, zamknąć; osadzić, wsadzić (*np.* kogo do więzienia); v. **Посадúть**; * zawierać, zawrzeć; wnioskować, wnosić, wnieść; zakończać, zakończyć; *it.* zawierać, mieścić w sobie; **–ся,** *v. r.* zamykać się, zamknąć się; zawierać się; mieścić się.

Заключéніе, –я, *n.* zamykanie, zamknięcie, osadzenie (*np.* we więzieniu); zakończenie; wnioskowanie, wniosek; zawarcie; **находúться въ заключéніи**, być, siedzieć we więzieniu; **заключéніе мúра**, zawarcie pokoju; **выведéнное изъ предидýщаго заключéніе**, (*Log.*) wniosek z rozmowy, ciąg rozumowania; *it.* v. **Постановúть (заключéніе).**

Заключéнникъ, v. **У'аникъ, Затворникъ.**

Заключúтельный, –ая, –ое, *adj.* stanowczy, finalny, ostatecznie zawarty.

Заключúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заключáть, –ся.**

Заклáсть, –сь, *v. perf.*, v. *sub*: **Заклинáть, –ся.** [**Заклинáніе.**

Заклáтіе, –я, *n.* zaklęcie; v. **Заклáтый,** –ая, –ое, *part. p.* zaklęty; **заклáтый врагъ**, wróg zacięty, nieprzebłagany nieprzyjaciel. [cie.

Заковáніе, –я, *n.* zakucie, oku-

Заковáть, *v. a. perf.* zakuć, okuć; v. **Закóвывать.**

Заковúка, –и, *f.* zakucie, zanitowanie, zagwożdżenie (konia).

Закóвываніе, –я, *n.* zakuwanie, zakucie, nitowanie, zanitowanie, zagwożdżenie (konia); okucie (*np.* w kajdany).

Закóвывать, Заковáть, *v. a.* zakuwać, zakuć, okuwać, okuć, nitować, zanitować, zagwożdżać, zagwoździć (konia); **заковáть кого́ въ кандалы́**, okuć kogo w kajdany.

Закóжный, –ая, –ое, *adj.* zakórny, podskórny; v. **Подкóжный.** [kozyrować.

Закозырáть, *v. n. perf.* zacząć

Закокéтничать, *v. n. perf.* zakokietować, zacząć kokietować, umizgać się, stroić zaloty.

Заколáчиваніе, –я, *n.* zabijanie, ubijanie, przybijanie.

Заколáчивать, Заколотúть, *v. a.* zakołatywać, zakołatać; zabijać, zabić, wbijać, wbić co w co; **–ся,** *v. p.* być wbijanym, wbitym.

Заколáшиваться, Заколотúться, *v. n.* (*o zbożu*:) zakłosić się.

Заколдовáніе, –я, *n.* zaczarowanie, zamówienie, zaklęcie.

Заколдовáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заколдóвывать.**

Заколдóвываніе, –я, *n.* czarowanie, zaklinanie, zamawianie.

Заколдóвывать, Заколдовáть, *v. a.* zaczarowywać, zaczarować, zaklinać, zakląć, zamawiać, zamówić.

Заколебáть, *v. a. perf.* zakołysać, zakołychać, zachwiać.

Заколоси́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Заколáшиваться.**

Заколотúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заколáчивать, –ся.**

Заколотíе, –я, *n.* zakłócie, przebicie, zabicie.

Заколóть, *perf.* zakłóć, przebić, zabić; *v. impers.* **заколóло въ бокý**, zakłóło w boku; *it.* v. **Закáлывать.** [wbicie.

Заколочéніе, –я, *n.* zabicie,

Заколóть, –а, *m.*, v. **Забóйка.**

Заколыхáть, *v. a. perf.* zakołychać, zakołysać; **–ся,** *v. r.* zakołychać się, zakołysać się, zachwiać się.

Закóльный, –ая, –ое, *adj.* do jazów należący. [zgrabieć.

Заколéть, *v. n. perf.* zziębnąć,

Закомплéктный, v. **Сверхкомплéктный.** [rysta.

Законникъ, –а, *m.* prawnik, ju-

Закóнно, *adv.* prawnie.

Законнорождённый, –ая, –ое, *adj.* prawy, z prawego łoża.

Закóнность, –и, *f.* prawność, prawość, legalność.

Законный, –ая, –ое, *adj.* prawny, prawy, legalny; **закóнныя дéти**, dzieci z prawego łoża.

Закóнно, *adv. Eccl. sl.*, v. **Закóнно.**

Законо-блюститель, –я, *m.* stróż prawa; czuwający nad wykonywaniem praw; **–блюстительство,** –а, *n.* czuwanie nad wykonywaniem praw; **–вéдецъ,** –дца, *m.* prawnik, prawoznawca, biegły w prawie; **–вéдственный,** –ая, –ое, *adj.* prawniczy, prawoznawczy; **–вéдство,** v. **Законовéдéніе**; **–вéдъ**, v. **Законовéдецъ**; **–вéдéніе,** –я, *n.* prawoznawstwo, znajomość prawa, jurysprudencya; v. **Правовéдéніе**; **–дáвецъ,** –вца, **–дáвица,** v. **Законодáтель, Законодáтельница**; **–дáтель,** –я, *m.* prawodawca; **–дáтельница,** –ы, *f.* prawodawczyni; **–дáтельный,** –ая, –ое, *adj.* prawodawczy; **–дáтельство,** –а, *n.* prawodawstwo; **–дáтельствовать,** *v. n.* mieć władzę prawodawczą; **–изъя́сненіе,** –я, *n.* objaśnienie, wykładanie praw; **–изъя́снитель,** –я, *m.* objaśniacz, wykładacz praw; **–искýсникъ,** –а, *m.* prawnik, jurysta; **–искýство,** v. **Законовéдéніе**; **–исполнéніе,** –я, *n.* prawnictwo, jurysprudencya; **–исполнúтель,** –я, *m.* wykonawca prawa; **–пáтить, –ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Законопáчивать, –ся**; **–пáченіе, –пáчиваніе,** –я, *n.* utykanie konopiami, pakułami; **Законо-пáчивать, –пáтить,** *v. a.* zatykać, utykać

konopiami, pakułami; **Законопáчиваться, -пáтиться**, *v. p.* być zatykanym, pozatykanym; **-писáтель, -я, -писецъ, -сца**, *m.* prawopis, pisarz praw; **-полагáти, -положúть**, *v. a. Eccl. sl.*, v. Узаконять; **-положéніе, -я**, *n.* ustawa, prawo; **-положúтель, -положúтельница**, *Eccl. sl.*, v. Законодáтель, Законодáтельница; **-положúтельный**, v. Законоположúный; **-положникъ, -положница**, *Eccl. sl.*, v. Законодáтель, Законодáтельница; **-положúный**, -ая, -ое, *adj.* prawodawczy; **-правильникъ**, *Eccl. sl.*, v. Номоканóнъ; **-правúтель**, *Eccl. sl.*, v. Законоблюстúтель; **-преступáти, -преступúти**, *v. n. Eccl. sl.* działać przeciw prawu, wykraczać z prawa; **-преступлéніе, -я**, *n.* przestąpienie prawa, wykroczenie; **-преступникъ, -а**, *m.* przestępca prawa, zbrodniarz, winowajca; **-преступница, -ы**, *f.* przestępnica prawa, winowajczyna, zbrodniarka; **-преступническій, -ая, -ое**, *adj.* prawoprzestępny; **-преступный, -ая, -ое**, *adj.* naruszający prawo, występny; **-преступство**, v. Законопреступлéніе; **-толкователь, -я**, *m.* tłumacz praw; **-устáвникъ, -а**, *m. Eccl. sl.* 1. prawodawca; 2. v. Номоканóнъ; **-учéніе, -я**, *n.* nauka prawna, nauka religijna; **-учéбный, -ая, -ое**, *adj.* tyczący się nauki prawnéj, religijnéj; religijny; **-учúтель, -я**, *m.* nauczyciel prawa, religii, katechista; **-хранúтель, -хранúтельница**, v. Законоблюстúтель, Законоблюстúтельница; **-хранúтельный, -ая, -ое**, *adj.* zachowujący, przestrzegający prawa.

Закончúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Заканчúвать, -ся.

Закóнъ, -а, *m.* prawo; закóнъ природы, естéственный закóнъ, prawo przyrodzone, natury; закóнъ Бóжій, prawo Boskie; христiáнскій закóнъ, religia, wiara chrześciańska; Моисéевъ закóнъ, religia Mojżeszowa; закóнъ рáзума, prawo rozumu; по закóну, podług prawa; обучáть закóну Бóжію, nauczać w religii; учúтель закóна Бóжія, nauczyciel religii, katechista; *it.* v. *sub*: Дурáкъ (§).

Закопáніе, -я, *n.* zakopanie, za-

Закопáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Закáпывать, -ся.

Закóпка, -и, *f.* zakopanie, zakopywanie, zagrzebanie.

Закоптúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Закáптивать, -ся. [zakopciały.

Закоптúлый, -ая, -ое, *adj.*

Закоптúніе, -я, *n.* zakopcenie. [pcieć.

Закоптéть, *v. n. perf.* zakoZакопчéніе, v. Закоптúніе.

Закóпъ, -а, *m. Milit.* zakop, okop, szaniec.

Закоренéлость, -я, *f.* zakorzeniałość, wkorzenienie.

Закоренéлый, -ая, -ое, *adj.* zakorzeniały, wkorzeniony.

Закоренéніе, -я, *n.* zakorzenienie, wkorzenienie.

Закорнéть, *v. n. perf.* zarość korzeniami; *zakorzenić się, zastarzeć.

Закоржáвѣлый, -ая, -ое, *adj.* stwardniały. [dnieć.

Закоржáвѣть, *v. n. perf.* stwar-

Закорúть, *v. perf.*, v. *sub*: Закáривать.

Закормлéніе, -я, *n.* zakarmienie, utuczenie, wypaszenie.

Закóртышки, -овъ, *m. pl. pop.* bary, barki.

Закорю́ка, v. Закорю́чка.

Закорю́чиваніе, -я, *n.* zakręcanie, zakrzywianie.

Закорю́чивать, Закорю́чить, *v. a.* zakręcać, zakręcić, zakrzywiać, zakrzywić; **-ся**, *v. r.* zakręcać się, zakręcić się, zakrzywiać się, zakrzywić się, krzywić się, zginać się. [zagięt ość.

Закорю́чина, -ы, *f.* krętość,

Закорю́чистый, -ая, -ое, *adj.* kręty; *wykrętny.

Закорю́чить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Закорю́чивать, -ся.

Закорю́чка, -и, *f.* hak, zakrzywienie, zagięcie; *wykręt, *pl.* wykręty, wybieg, *pl.* wybiegi; *it.* przeszkoda.

Закоснéвать, Закоснéть, *v. n.* mieszkać, zamieszkać, zatrzymać się gdzie; *zagnuśnieć.

Закоснéлость, -я, *f.* zakorzenialość, zatwardziałość, upartość.

Закоснéлый, -ая, -ое, *adj.* zakorzeniały, zatwardziały, uparty.

Закоснéніе, -я, *n.* zakorzenienie. [koснéвать.

Закоснéть, *v. perf.*, v. *sub*: Закоснéвать, Закостенéлость, Закостенéлый, Закостенéть, v. Окост....

Закóсъ, -ъ, v. Покóсъ.

Закоу́локъ, -лка, *m.* zakół, zakręt, zaułek, ulica wązka, kręta; *fig.* zakoułki, *pl.*, v. Обиняки.

Закочевáть, *v. n. perf.* zakoczować, pozostać gdzie przez czas długi. [zgrabiały, zziębły.

Закоченéлый, -ая, -ое, *adj.*

Закоченéть, *v. n. perf.* zgrabieć, zziębnąć.

Закрадывáться, Закрáсться, *v. r.* zakradać się, zakraść się.

Закрáиваніе, -я, *n.* zakraiwanie, zakrajanie (*np.* odzieży).

Закрáивать, Закроúть, *v. a.* zakrawać, zakrajać, zakroić.

Закрáина, -ы, *f.* 1. brzég; 2. lód cienki u brzegu przy pierwszem marznięciu rzéki.

Закрáкать, *v. n. perf.* zakrakać.

Закрáпаніе, -я, *n.* opryskanie, popryskanie; zakropienie.

Закрáпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Закрáпывать, -ся.

Закрáпываніе, -я, *n.* zakrapianie, okrapianie, pokrapianie, nakrapianie; zakrapianie; opryskiwanie.

Закрáпывать, Закрáпать, *v. a.* 1. nakrapiać, nakropić; opryskiwać, opryskać, popryskiwać, popryskać; zakrapiać, zakropić, zaczynać, zacząć kropić; *it.* v. Накрáпывать; **-ся**, *a*) *v. r.* opryskiwać się, opryskać się; nakrapiać się; *β*) *v. p.* być nakrapianym, nakropionym, *etc.*

Закрáса, -ы, *f.* piękrzydło.

Закрáсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Закрáшивать, -ся.

Закрáска, -и, *f.* zafarbowanie.

Закрасне́ть, v. n., -ся, *v. r.* (*perf.*) poczerwienieć; zaczerwienić się. [Закрáдываться.

Закрáсться, *v. perf.*, v. *sub*: Закрáденіе, Закрáшиваніе, -я, *n.*, v. Закрáска.

Закрáшивать, Закрáсить, *v. a.* zacząć farbować, zafarbować, pofarbować; **-ся**, *a*) *v. r.* zafarbować się; *β*) *v. p.* być zafarbowanym, pofarbowanym.

Закрести́ть, *v. a. perf.* krzyżem oznaczyć. [zagięt ość.

Закрúвина, -ы, *f.* krętość,

Закрúвить, *v. perf.*, v. *sub*: Закривлять.

Закрúться, *v. perf.*, v. *sub*: Закривлáться. [wienie.

Закривлéніе, -я, *n.* zakrzy-

Закривлять, Закрúвить, *v. a.* zakrzywiać, zakrzywić, skrzywiać, skrzywić; **-ся**, *a*) *v. r.* zakrzywiać się, zakrzywić się, skrzywiać się, skrzywić się; *β*) *v. p.* być zakrzywianym, zakrzywionym, skrzywionym.

Закритиковáть, v. Раскритиковáть. [czeć, zakrzykнąć.

Закричáть, *v. n. perf.* zakrzy-

Закровéніе, -я, *n. Eccl. sl.* zasadzka. [krycie, zasłona.

Закровъ, -а, *m. Eccl. sl.* za-

Закрóй, -я, *m.* wyrznięcie w deskach; *it.* v. Закрóйка.

Закрóйка, -и, *f.* zakrojenie.

Закрóйная доскá, v. Кройльница.

Закрóйня, -и, *f.* izba krawiecka, w której krają umundurowanie.

Закрóить, *v. perf.*, v. *sub*: Закрáивать. [przykrawacz.

Закрóйщикъ, -а, *m.* zakrawacz,

Закрóйщица, -ы, *f.* zakrawaczka, przykrawaczka.

Закромъ, -а, *m.* wielka skrzynia na mąkę, na owies, *etc.*; *it.* v. Засѣкъ.

Закропáть, *v. a. perf.* załatać, łatę dać (*np.* na sukni). [nie.

Закругá, -и, *f.*, v. ЗакружéЗакруглéніе, -я, *n.* zaokrąglenie. [*sub*: Закруглять, -ся.

Закруглúть, -ся, *v. perf.*, v. Закруглять, Закруглúть, *v. a.*

заокруглáть, заокруглúть; **-ся**, *v. p.* быть заокруглáнным, заокруглённым.

Закружéніе, **-я**, *n.* zawrót głowy.

Закружúть, *v. a. perf.* 1. zacząć w około kręcić; 2. w głowie zawrócić, zawrót głowy sprawić; вакружúло въ головѣ, zakręciło mi się w głowie; **-ся**, *v. r.* zacząć się kręcić; sprawić sobie kręceniem zawrót głowy.

Закрутень, **-тня**, *m.* 1. deszczułki między które wkłada się piła; 2. v. Крýтень.

Закрутина, **-ы**, *f.* źle, nierówno skręcone miejsce w nitkach lub sznurku.

Закрутúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Закручúвать**, **-ся**.

Закрутъ, **-а**, *m.* rznięcie, parcie w żołądku, kolki; v. Колúка.

Закручéніе, **Закручúваніе**, **-я**, *n.* 1. zakręcenie, zakręcanie, skręcenie, skręcanie, okręcenie, okręcanie; 2. podgięcie, podginanie, założenie (rękawów).

Закрýчивать, **Закрутúть**, *v. a.* 1. zakręcać, zakręcić, skręcać, skręcić, okręcać, okręcić; 2. podginać, podgiąć, zawinąć, założyć, wysmuknąć (rękawy); 3. *v. n.* zerwać się, powstać nagle; закрутúла вьюга, (т. е. поднялась метель), nagle powstała [или zerwała się] zawierucha.

Закручúна, v. **Закрýта**.

Закручúниться, *v. r.* zasmucić się. [zasłanianie.

Закрывáніе, **-я**, *n.* zakrywanie,

Закрывáть, **Закры́ть**, *v. a.* zakrywać, zakryć, zasłaniać, zasłonić, okrywać, okryć, przykrywać, przykryć; zamykać, zamknąć (*np.* skrzynie, kuferek, książkę); — лицо́ покрывáломъ, вуáлемъ, zakwefić, zakirzyć, zasłonić twarz; — чьй-либо недостатки, *pokrywać czyje ułomności; **закры́ть глáза**, zamknąć oczy, umrzeć; **-ся**, *a*) *v. r.* zakrywać się, zakryć się, zasłaniać się, zasłonić się; **когдá закро́ются мои́ глáза**, kiedy oczy moje się zamkną, kiedy umrę; *β*) *v. p.* być zakrywanym, zakrytym, zasłanianym, zasłoniony.

Закры́тіе, **-я**, *n.* zakrycie, zasłonienie; *cfr. verb.* Закры́ть, Закрывáть & v. Закрывáніе.

Закры́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Закрывáть**, **-ся**.

Закрышечка, **-и**, *f. dim.* zakryweczka, pokryweczka.

Закры́шка, **-и**, *f.* pokrywka, zakrywka, zakrycie; *fig.* bez zakры́шки, otwarcie, bez ogródki.

Закрѣпа, **-ы**, *f.* zamocowanie, zmocnienie, umocnienie, potwierdzenie, przytwierdzenie; wszystko to co służy do przymocowania czego.

Закрѣпúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Закрѣплáть**, **-ся**. [**крѣпа**.

Закрѣпка, **-и**, *f. dim.*, v. **Закрѣпа**.

Закрѣплéніе, **-я**, *n.* umocnienie, zmocnienie; *Jur.* poświadczenie podpisu; v. Укрѣплéніе (3).

Закрѣплáть, **Закрѣпúть**, *v. a.* 1. umacniać, umocnić, zmocniać, zmocnić, zamocować, przy-, potwierdzać, potwierdzić; 2. *Jur.* zahypotekować; *it.* potwierdzać, potwierdzić, poświadczyć podpis; **-ся**, *v. p.* być umocowanym, zmocowanym, zamocowanym, przy-, po-twierdzonym.

Закрючéніе, **Закрючúваніе**, **-я**, *n.* zakrzywienie, zakrzywianie, zakręcenie, zakręcanie.

Закрючúвать, **Закрючúть**, *v. a.* zakrzywiać, zakrzywić, zakręcać, zakręcić; **-ся**, *a*) *v. r.* zakrzywiać się, zakrzywić się, zakręcać się, zakręcić się; *β*) *v. p.* być zakrzywianym, zakrzywionym, zakręcanym, zakręconym.

Закрючúна, **-ы**, *f.* zakręt, krzywizna, krzywość.

Закрючúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Закрючúвать**, **-ся**.

Закрякáть, *v. n. perf.* (*o kaczkach*:) zakwakać.

Закудáхтать, *v. n. perf.* (*o kurach*:) zagdakać.

Закулúсный, **-ая**, **-ое**, *adj.* zakulisny, zakulisowy.

Закупáніе, **-я**, *n.* zakupienie, zakupywanie.

Закупáть, **Закупúть**, *v. a.* zakupywać, zakupować, zakupić; *przekupować, przekupić; **-ся**, *v. p.* być zakupywanym, zakupionym.

Закупúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Закупáть**, **-ся**. [puo.

Закýпка, **-и**, *f.* zakupienie, ku-

Закуплéніе, **-я**, *n.* zakupienie, zakupywanie.

Закупно́й, (**-нóй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* zakupny, zakupiony.

Закýпореніе, **Закýпориваніе**, **-я**, *n.* zatkanie, zatykanie; zaszpuntowanie, szpuntowanie.

Закýпоривать, **Закýпорить**, *v. a.* zatykać, zatkać, zatknąć; szpuntować, zaszpuntować; **-ся**, *v. p.* być zatykanym, zatkanym; być szpuntowanym, zaszpuntowanym.

Закýпорка, **-и**, *f.*, v. **Закýпореніе**. [zakupień.

Закупщúкъ, **-а**, *m.* zakupnik,

Закупщúца, **-ы**, *f.* zakupnica.

Закýпъ, **-а**, *m.* 1. kupno, zakupienie; 2. (†), v. Наёмникъ.

† **Закупь**, **-я**, *f.* przedanie czego na dług.

Закурéніе, **Закýриваніе**, **-я**, *n.* zakurzenie, zakopcenie, zadymienie, zapalenie.

Закýривать, **Закурúть**, *v. a.* zakurzać, zakurzyć, kopcić, zakopcić, zadymiać, zadymić; v. Задымлять; *it.* zacząć kurzyć, palić (*np.* tytuń); *zapijać, zacząć pić (wódkę); **-ся**, *a*) *v. r.* zaczynać, zacząć się dymić, kurzyć; *β*) *v. p.* być zakurzonym zakopconym, zadymionym.

Закурúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Закýривать**, **-ся**.

Закуролéсить, *v. n. perf.* zacząć figle płatać, niedorzeczności robić.

Закусáть, *v. a. perf.* zagryźć, zakąsać na śmierć. [кýсывать.

Закусúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Закýска**, **-и**, *f.* 1. zakąska, przekąska, przekąszenie, zjedzenie czego (*np.* po wódce); 2. wety.

Закýсываніе, **-я**, *n.* zakąszenie, przekąszenie; v. Закýска; *it.* - удáлъ, (*o koniach*:) wzięcie na kieł.

Закýсывать, **Закусúть**, *v. a.* zaczynać, zacząć jeść, gryźć; zakąsić; przekąsić (*np.* po wódce); закусúть удáла, (*o koniach*:) wziąść na kieł; закусúть языкъ, *ugryźć się w język, wstrzymać się z wypowiedzeniem czego.

Закýта, **-ы**, *f.* psia buda; kąt ciemny. [okrycie, otulenie.

Закýтаніе, **-я**, *n.* zasłonienie,

Закутáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Закутывать**, **-ся**.

Закутúть, *v. n. perf.* zacząć swawolić, łajdaczyć, hulać, pić.

Закýтъ, **-а**, *m.* zakąt, zakącie; obora, chlew dla bydła.

Закутывáніе, **-я**, *n.* zasłanianie, okrywanie, otulanie.

Закутывать, **Закутáть**, *v. a.* zasłaniać, zasłonić, okrywać, okryć, otulać, otulić; **-ся**, *a*) *v. r.* zasłaniać się, zasłonić się, okrywać się, okryć się, otulać się, otulić się; *β*) *v. p.* być zasłanianym, zasłonionym, okrywanym, okrytym, otulanym, otulonym.

Закýшиваніе, **-я**, *n.* zakąszywanie, przekąszenie.

Закýшивать, **Закýшать**, *v. a.* zakąsić, przekąsić (po jedzeniu lub piciu).

Зáла, **-ы**, *f.* sala, salon; бúржевая зáла, sala giełdowa; фехтовáльная зáла, fechtownia, szermiernia.

Залавúровать, *v. n. perf.* zacząć lawirować; v. Лавúровáть. [skrzynia długa.

Залáвокъ, **-вка**, *m.* szlaban,

Залагáть, v. **Закладывать**.

Залакúрованіе, **-я**, *n.* zalakierowanie, polakierowanie, pokrycie lakierem.

Залакúровать, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Залакúровывать**.

Залакúровываніе, **-я**, *n.*, v. **Залакúрованіе**.

Залакúровывать, **Залакúровать**, *v. a.* pokrywać, pokryć lakierem, zalakierować, polakierować. [nie.

Залáмываніе, **-я**, *n.* załamywa-

I. Залáмывать, **Залóмать**, *v. a.* załamywać, załamać, zaczynać, zacząć łamać.

II. Залáмывать, **Залóмить**, *v. a.* 1. załamywać, załamać; ходúть

заломя голову, *chodzić zadarłszy nos do góry; 2. *v. n.* & *impers.* poczuć łamanie w kościach.

Залащиваніе, -я, *n.* zagładzanie, równanie.

Залащинать, Залощить, *v. a.* zagładzać, zagładzić, równać, zarównać; **-ся,** *v. p.* być zagładzanym, zagładzonym, zarównanym.

Залáять, *v. n. perf.* zaszczekać.

Залгáть, *v. n. perf.* zacząć łgać, kłamać; *it.* v. Залыгáться.

Залеганіе, -я, *n.* zawalenie, zatkanie (nosa); zaflegmienie, zamulenie (piersi).

Залегáть, Залéчь, *v. n.* położyć się za kim *lub* za czem; chować się, ukrywać się, ukryć się; (*o częściach ciała:*) zawalić, zatkać; у меня носъ залегъ, nos mi zatkało [или zawaliło]; *it.* położyć się; залéчь спать, położyć się spać. [Іоны, zatkany, zapieczony.

Залéглый, -ая, -ое, *adj.* zawa-

Залежáлый, -ая, -ое, *adj.* zleżały, zepsuty.

Залежáніе, -я, *n.* zleżenie (*o towarach*). [Залéживаться.

Залежáться, *v. perf.*, v. *sub*: Залéживаться, Залежáться, *v. r.* 1. zależeć się; chorować długo; 2. (*o towarach:*) zleżeć, zepsuć się.

Залéжка, -и, *f.* stado foków lub innych zwierząt leżących na bryle lodu. [залеżała.

Зáлежь, -и, *f.* zależałka, rzecz

Залепетáть, *v. n. perf.* zacząć szczebiotać, *etc.*, v. Лепетáть.

Залетáніе, -я, *n.* zalatanie.

Залетáть, Залетéть, *v. n.* zalatać, zalecieć; wlatać, wlecieć; ulatać, ulecieć.

Залётный, -ая, -ое, *adj.* przylotny, zkąd inąd przyleciały; zaleciały; *porywozy, popędliwy; залётныя птицы, ptastwo przylotne, wędrowne; залётный папрень, *popędliwiec.

Залётъ, -а, *m.* przylot ptaków; *popędliwiec; v. Хватъ, Удалéцъ.

Залетѣлый, v. Залётный.

Залетѣніе, -я, *n.*, v. Залётъ.

Залетѣть, *v. perf.*, v. *sub*: Залетáть.

Залечéніе, Залéчиваніе, -я, *n.* uleczenie, zaleczenie, uleczanie.

Залéчивать, Залечить, *v. a.* zaleczać, zaleczyć, uleczyć, goić, zagoić, zgoić; *przez leki o śmierć przyprawić, leczyć długo i nie wyleczyć. [гать.

Залéчь, *v. perf.*, v. *sub*: Залеáливáльный, v. Заливной.

Заливáніе, -я, *n.* zalewanie, gaszenie ognia (wodą), oblewanie, oblanie.

Заливáть, Залить, *v. a.* oblewać, oblać; zalewać, zalać (wylewem rzéki); zalewać, zalać, gasić, zagasić (ogień); zalewać, zalać, zaprawiać, zaprawić czém co; **-ся,** *v. r.* oblewać się, oblać się; zalewać się, zalać się; zalиваться слезáми, zalewać się łzami, rzewnie płakać. [lanie.

Заливка, -и, *f.* zalewanie, za-

Заливной, (-ый), -ая, -óе, *adj.* zalewalny, do zalewania służący; заливная трубá, sikawka zalewalna, do zalewania, gaszenia ognia.

Заливъ, -а, *m.* odnoga, wybrzeże, zatoka, odlewisko; morскóй заливъ, odnoga, zatoka morska, odlewisko, wylewek morski. [zagojenie przez lizanie.

Зализáніе, -я, *n.* zalizanie,

Зализáть, *v. perf.*, v. *sub*: Залúзывать. [wanie.

Зализывáніе, -я, *n.* zalizy-

Залúзывать, Зализáть, *v. a.* zalizywać, zalizać, zagoić przez lizanie. [radować się, weselić się.

Заликовáть, *v. n. perf.* zacząć

Залúтіе, v. Заливáніе.

Залúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Заливáть, -ся. [przewyżka.

Залúшекъ, -шка, *m.* nadmiar,

Залúшній, -яя, -ее, *adj.* nadmiarowy, przewyżkowy.

Залóга, -и, *f.* zawada jaka niedopuszczająca palowi iść daléj; załoga. [kaucyę; poręczyciel.

Залогодáтель, -я, *m.* dający

Залóгъ, -а, *m.* zakład, zastaw, kaucya; zabezpieczenie; отдáть въ залóгъ, (od)dać co w zastaw.

Заложéніе, -я, *n.* założenie (fundamentu); zastawienie; v. Закладка (1. 2).

Заложúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Закладывать, -ся.

Заложникъ, -а, *m.* założnik, zakładnik. [zalane.

Залóй, -я, *m.* zalew, miejsce

Заломáть, *v. perf.*, v. *sub*: Заламывать (I). [ламывать (II).

Заломúть, *v. perf.*, v. *sub*: Заломлéніе, -я, *n.* załamanie.

Заломлáть, v. Заламывать.

Залощéніе, -я, *n.* zagładzenie, zapolerowanie. [лащивать.

Залощúть, *v. perf.*, v. *sub*: Залпъ, -а, *m.* salwa, wystrzały z broni *lub* armat razem uskutecznione. [Залуживать, -ся.

Залудúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub* Залужéніе, Залуживаніе, -я, *n.* pobielenie, pobielanie.

Залуживать, Залудить, *v. a.* pobielać, pobielić; **-ся,** *v. p.* być pobielanym, pobielonym.

Залýпа, -ы, *f. Anat.* (*praeputium*), okrajek, okrawek, obrzezek.

Залупáніе, -я, *n.* załupienie, załupanie, zadzieranie.

Залупáть, Залупúть, *v. a.* załupać, załupić, zadzierać, zadrzeć (*np.* skórę); **-ся,** *v. r.* załupać się, zadzierać się, zadrzeć się.

Залупúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Залупáть, -ся.

Залýпка, -и, *f.*, v. Залýпа & Залупáніе. [Залупáніе.

Залуплéніе, Залупливаніе, v. Залупливать, Залуплять, -ся, v. Залупáть, -ся.

Залучáть, Залучúть, v. Заманивать, Заманúть.

Залъ, -а, *m.*, v. Зáла.

Залыгáло, -а, *m. pop.* łgarz, kłamca.

Залыгáться, Залгáться, *v. r.* zaczynać łgać, kłamać; nakłamać, nałgać.

Зальнúть, *v. n. perf.* zatkać się.

Залѣзáніе, -я, *n.* załazienie, zalezienie.

Залѣзáть, Залѣзть, *v. n.* załazić, zaleźć. [лѣзать.

Залѣзть, *v. perf.*, v. *sub*: Залѣнúться, *v. n. perf.* zalenić się, zaleniwieć.

Залѣнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Залѣплáть, -ся.

Залѣпка, -и, *f.* zalepianie, zalepienie; zalepka; miejsce zalepione.

Залѣпленіе, Залѣпливаніе, -я, *n.* zalepienie, zalepianie.

Залѣпливать, v. Залѣплáть.

Залѣплáть, Залѣпúть, *v. a.* zalepiać, zalepić; **-ся,** *v. p.* być zalepianym, zalepionym.

Залѣчéніе, Залѣчиваніе, Залѣчúть, v. Залеч...

Залюбезничать, *v. n. perf.* — съ кѣмъ, zacząć mizdrzyć się, grzeczności wyprawiać.

Залюбúть, *v. n. perf.* polubić kogo, zacząć lubić kogo.

Залюлюкать, *v. n. perf.* ululać (dziecię).

Залягáть, *v. n.* zabrykać.

Замáзаніе, -я, *n.* zamazanie, zasmarowanie.

Замáзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Замáзывать, -ся.

Замáзка, -и, *f.* zamazanie, zasmarowanie, mastyk, kit.

Замáзываніе, -я, *n.* zamazywanie, zasmarowywanie.

Замáзывать, Замáзать, *v. a.* zamazywać, zamazać, zasmarowywać, zasmarować, zalepiać, zalepić; **-ся,** *a) v. r.* zamazać się, zasmarować się; *β) v. p.* być zamazywanym, zamazanym, zasmarowanym, zalepionym.

Замалёвывать, Замалевáть, v. Закрáшивать, Закрáсить.

Заманéніе, Замáниваніе, -я, *n.* zawabienie, zawabianie, zwabienie, przyłudzenie, przynęcenie, wciągnięcie do czego.

Замáнивать, Заманúть, *v. a.* wabić, zwabiać, zwabić, znęcić, złudzić. [Замáнивать, -ся.

Заманúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Заманúха, v. Селитрянка.

Замáнка, -и, *f.* 1. zwabianie, zwabienie; 2. zanęt, ponęta, przyłuda. [nęcenie, łudzenie.

Замáнчивость, -и, *f.* wabienie,

Замáнчивый, -ая, -ое, *adj.* łudzący. [zbrudzenie.

Замарáніе, -я, *n.* powalanie,

Замарáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Замáрывать, -ся.

Замарáха, -и, *s. c. pop.* kopciuch, niechluj.

Замарáшка, -и, *s. c. dim.*, v. **Замарáха.** [заморзение.

Замáриваніе, -я, *n.* морзение, **Замáривать, Замори́ть**, *v. a.* морзуć, замарзуć; v. **Мори́ть.**

Замáрка, -и, *f.* плама.

Замáрываніе, -я, *n.* 1. брукание, оцзернианиє; 2. wykreślenie.

Замáрывать, Замарáть, *v. a.* валаć, повалаć, брудзić, збродзić, змазаć, вымазаć; *оцзернić, обгадаć; -ся, *α*) *v. r.* (*propr.* & *) zawalać się, powalać się, zabrudzić się; *β*) *v. p.* być zawalanym, powalanym, zabrudzonym.

Замаскированіе, -я, *n.* замаскованиє, włożenie na twarz maski.

Замаскировáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Замаскировывать**, -ся.

Замаскировываніе, -я, *n.* замаскованиє.

Замаскировывать, Замаскировáть, *v. a.* замаскованć, закрыć twarz маską.

Замáсленіе, Замасливаніе, -я, *n.* стłушczениє, zwalanie tłustością.

Замáсливать, Замáслить, *v. a.* стłушćić, potłuścić, zamaślić, zasmarować tłustością; -ся, *v. r.* стłушćić się, tłustością się zbrukać. [**Замáсливать**, -ся.

Замáслить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запатерéлый**, -ая, -ое, *adj.* zadawniały, zastarzały, zakorzeniały.

Запатерéть, *v. n.* zadawnieć, zastarzeć się, zakorzenić się.

Запáтываніе, -я, *n.* звијанie, звинięcie.

Запáтывать, Замотáть, *v. a.* звијać, звинаć (*np.* nici); zaczynać, zacząć звијać; замотáть головóю, zakiwać, zatrząść głową; -ся, *α*) *v. r.* zaczynać, zacząć się звијać; *β*) *v. p*, być звијанym.

Запахáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Замáхивать.** [wanie.

Запáхиваніе, -я, *n.* zamachi-

Запáхивать, Запахáть, *v. n.* zamachiwać, zamachać, zamachnąć.

Запáхиваться, Запахнýться, *v. r.* zamachiwać się, zamachnąć się.

Запахнýть, *v. a. perf. semelf.* zamachnąć, zamachać; -ся, *v. r.* zamachnąć się, zamach zrobić do uderzenia.

Замáхъ, -а, *m.* zamach, zamachnienie. [nie.

Запáчиваніе, -я, *n.* zmacza-

Запáчивать, Замочи́ть, *v. a.* moczyć, zamoczyć, zwilżać, zwilżyć; - *α*) *v. r.* zamoczyć się, zmazać się; *β*) *v. p.* być zmoczonym, zamoczonym.

Запáшистый, -ая, -ое, *adj.* dumny, pyszny, nadęty; v. **Запóсчивый.**

Замáшка, -и, *f.* podstęp, zamiar, wykręt, obłuda, cherchel, chryrchel.

Запащиваніе, -я, *n.* zabrukowanie.

Запащивать, Запостúть, *v. a.* brukować, zabrukować; -ся, *v. p.* być zabrukowanym.

Запéдленіе, Запéдливаніе, -я, *n.* opóźnienie się, spóźnienie się, odciąganie się z wykonaniem czego.

Запéдливать, Запéдлить, *v. n.* bawić, zamieszkać, opóźniać, opóźnić się, odkładać do czasu, zwłóczyć, przewlekać, przewlec; -ся, *v. r.* bawić się, zatrzymywać się, zamieszkać, zostawać gdzie przez czas długi.

Запéдлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запéдливать**, -ся.

Запедля́ть, -ся, v. **Запéдливать**, -ся. [migać się.

Замелькáть, *v. n. perf.* zacząć ćmić się (w oczach).

Замерещúться, *v. n. perf.* zacząć ćmić się (w oczach).

Замерзáніе, -я, *n.* zamarzanie, zamarznięcie.

Замерзáть, Замéрзнуть, *v. n.* zamarzać, zamarznąć; zziębnąć.

Замёрзлый, -ая, -ое, *adj.* zamarzły; zziębły.

Замертво, *adv.* bez czucia, jako martwy, na pół umarły.

Замертвéлость, -и, *f.* zupełna nieczułość, zdrętwiałość.

Замертвéлый, -ая, -ое, *adj.* zupełnie nieczuły, zdrętwiały, zmartwiały.

Замертвéніе, -я, *n.* zmartwienie, zdrętwienie. [zdrętwieć.

Замертвéть, *v. n.* zmartwieć, **Замести́ & Замéсть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заметáть**, -ся.

Заметáніе, -я, *n.* 1. zamiatanie, wymiatanie; 2. zarzucanie, zawalanie.

I. Заметáть, Замести́ & Замéсть, *v. a.* zamiatać, zamieść, wymiatać, wymieść; (*o zawierusze*:) zawiewać, zawiać; -ся, *v. p.* być zamiatanym, zamiecionym; być zawiewanym, zawianym.

II. Заметáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Замётывать (I & II).**

Заметáться, 1. *v. r. perf.* zacząć rzucać się na wszystkie strony, biegać tam i sam; 2. *v. sub*: **Заметáть & Замётываться.**

Заметéніе, -я, *n.* zamiecenie, wymiecenie; v. **Заметáніе.**

Заметнýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Замётывать (II).**

Замётный, -ая, -ое, *adj.* do zarzucania służący.

Замётъ, -а, *m.* zarzucanie (*np.* sieci, niewodu); wrzeciądz żelazny; niewod w poprzek rzéki zarzucony; zaspa śniegu; (†), płot.

Замётываніе, -я, *n.* 1. zarzucanie (sieci, niewodu); 2. v. **Заметáніе.**

I. Замётывать, Заметáть, *v. a.* zarzucać, zarzucić, zasypywać, zasypać, zawalić; *fig.* заметáть кого́-либо словами, zagadać kogo, zadurzyć gadaniem, nie dać komu gadać, mówić; -ся, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym, zasypanym, zawalonym.

II. Замётывать, Замета́ть, *v. a.* 1. zarzucać, zarzucić (*np.* sieć, niewod); 2. zaszywać, zaszyć; -ся, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym; być zaszywanym, zaszytym. [śniegu.

Замéть, -и, *f.* zamieć, zaspa

Замечтáть, *v. n. perf.* zamarzyć, zacząć marzyć.

Замигáть, *v. n. perf.* zamigać, zamrugać, zacząć mrugać (oczyma).

Замина́ніе, -я, *n.* deptanie (*np.* gliny); tratowanie, gniecenie; opieszałość.

Замина́ть, Замя́ть, *v. a.* zacząć deptać (*np.* glinę); zagniatać, zagnieść; tratować, zatratować, stratować; (рѣчь) zagadywać, zagadać, obracać, obrócić mowę inaczéj; -ся, *v. r.* zająkiwać się, zająkać się, zacinać się, zaciąć się w mowie; (*o koniach*:) zacinać się, upierać się; v. **Ртáчиться.**

Замúнка, -и, *f.* 1. v. **Замина́ніе**; 2. v. **Ртáчка.**

Замира́ніе, -я, *n.* obumieranie, mdlenie, drętwienie; zamieranie сéрдца, ściśnienie serca, duszność.

Замира́ть, Замере́ть, *v. n.* martwieć, omartwieć, zmartwieć, zdrętwieć, zamrzeć; у меня́ сéрдце замира́етъ, ciasno mi jest koło serca.

Замире́ніе, -я, *n.* przywrócenie pokoju, pokój po wojnie.

Замири́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Замиря́ть**, -ся.

Замиря́ть, Замири́ть, *v. a.* jednać, godzić, pogodzić, załagodzić, uspokajać, uspokoić; -ся, *v. r.* zawierać, zawrzeć pokój.

Замкнýтіе, -я, *n.* zamknięcie.

Замкнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Замыкáть**, -ся.

Зáмковый, -ая, -ое, *adj.* zamkowy, pałacowy.

Замкóвый, -ая, -ое, *adj.* zamkowy, zameczny.

Замогúльный, -ая, -ое, *adj.* pogrobowcowy, pośmiertny; замогúльное сочинéніе, (*opus posthumum*), dzieło pośmiertne или pogrobowcowe.

Замóдничать, *v. n. perf.* zacząć zachowywać modę, pilnować mody.

Замоканіе, -я, *n.* zamoknienie.

Замокáть, Замóкнуть, *v. n.* moknąć, zamoknąć, zmoknąć.

Замóклый, -ая, -ое, *adj.* zamokły, zmokły. [**Замокáть.**

Замóкнуть, *v. perf.*, v. *sub*:

Зáмокъ, -мка, *m.* zamek, pałac; воздýшные зáмки, *zamki napowietrzne, zamki Hiszpańskie, urojone projekta.

Замóкъ, -мка, *m.* 1. zamek (do zamykania drzwi, skrzyń, *etc.*); *it.* v. **Висячій, Врéзной, Ко-**

ро́бчатый (**замо́къ**); **держа́ть** подъ (за) **замко́мъ**, **трzymać** co pod zamkiem; **запира́ть дверь замко́мъ**, zamknąć drzwi na zamek (na klucz); 2. (*w mularstwie:*) **замо́къ сво́да** *abo* **сво́дный замо́къ**, zwornik, kliniec, sklepnik, sklepieniec; **сплачивать, рубить въ замо́къ**, (*w ciesielstwie:*) w zamki spajać.

Замола́живать, Замоло́дить, 1. *v. a.* przywodzić w burzenie, zaczynać fermentować, burzyć się; 2. *v. impers. pop.* powlekać się chmurami; na **не́бѣ замола́живаетъ**, niebo powleka się chmurami; **—ся**, *v. r.* zaczynać robić, burzyć się (jak *np.* piwo).

Замола́чиваніе, **—я**, *n.* początek młócenia; zamłócenie.

Замола́чивать, Замоло́тить, *v. a.* zaczynać, zacząć młócić; zamłacać, zamłócić.

Замо́лвить, *v. a. perf.* — **за кого-либо**, przemówić za kim, prosić za kim, wstawić się, przyczynić się.

Замолоди́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замола́живать**, **—ся**.

Замолка́ть, Замо́лкнуть, *v. n.* umilknąć, zamilknąć.

Замо́лкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Замолка́ть**. [**Замола́чивать**.

Замоло́тить, *v. perf.*, v. *sub*: **Замоло́ть**, **—а**, *m.* wymłocek (?).

Замоло́ть, *v. a. perf.* zamleć, zacząć mleć.

Замо́лоть, **—и**, *f.* początek mełcia. [zamilknienie.

Замолча́ніе, **—я**, *n.* zamilczenie,

Замолча́ть, *v. n. perf.* zamilczeć, zamilknąć.

Замо́ра, **—ы**, *f. pop.* zamorzenie.

Замора́живаніе, **—я**, *n.* mrożenie, zamrożanie, zamrażanie.

Замора́живать, Заморо́зить, *v. a.* zamrażać, zamrozić.

Заморга́ть, *v. n. perf.* zamrugać, zamigać, zamrużyć.

Заморе́ніе, **—я**, *n.* zamorzenie.

Заморёнышъ, **—а**, *m.* zamorzony, wycieńczony głodem.

Заморі́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Замо́ривать**.

Замороже́ніе, **—я**, *n.* zamrożenie. [**Замора́живать**.

Заморо́зить, *v. perf.*, v. *sub*: **Замо́розки, Замо́розы**, **—овъ**, *m. pl.* przymrozki, pierwsze mrozy jesienne *lub* zimowe.

Замороси́ть, *v. n. perf.* zacząć mżyć; на дворѣ **замороси́ло**, na dworze zaczyna (zaczęło) mżyć.

Замо́рскій, **—ая**, **—ое**, *adj.* zamorski; *pop.* zagraniczny.

Замо́рщиться, *v. r. perf.* zacząć się marszczyć, marszczki dostawać.

Замо́рышъ, **—а**, *m.*, v. **Заморёнышъ**. [zamorski.

Замо́рье, **—я**, *n.* zamorze, kraj

Замости́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замащивать**, **—ся**.

Замота́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замо́тывать**, **—ся**.

Замо́тыга, **—и**, *m.* roztrwoniciel.

Замо́чекъ, **—чка**, *m. dim.* zameczek, kłódeczka.

Замоче́ніе, **—я**, *n.* zamoczenie, zmoczenie. [**Замо́чивать**, **—ся**.

Замочи́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замо́чникъ**, **—а**, *m.* ślusarz.

Замо́чный, **—ая**, **—ое**, *adj.* zameczny, zamkowy.

Замошенничать, *v. n.* zacząć szalbierować, oszukiwać. [nie.

Замощеніе, **—я**, *n.* zabrukowa-

Замудри́ть, *v. n. perf.* zacząć mądrego udawać, mądrować.

Замужество, v. **Замужство**.

Замужняя, **—ей**, *s. f.* zamężna, mężatka.

Замужство, **—а**, *n.* zamężście, stan małżeński; **быть въ замужствѣ**, być zamężnym.

Замужье, *pop.*, v. **Замужство**.

Замура́вить, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замура́вливать**, **—ся**.

Замура́вленіе, Замура́вливаніе, **—я**, *n.* zaglazurowanie, polewanie.

Замура́вливать, Замура́вить, *v. a.* glazurować, zaglazurować, polewać, powlekać, powlec glazurą.

Замурли́кать, Замурли́кать, *v. n.* zaczynać, zacząć mruczeć, zamruczeć (jak kot).

Замуро́виться, *v. r. perf. pop.* zamurować się, = zostawać ciągle w domu. [mruczeć.

Замурча́ть, *v. n. perf.* zacząć

Замусле́ніе, Замусли́ваніе, **—я**, *n.* zaślinienie, zaślinianie.

Замусли́вать, Замусли́ть, *v. a.* zaśliniać, zaślinić, ośliniać, oślinić. [**Замусли́вать**, **—ся**.

Замусли́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замути́ть**, *v. a. perf.* zamącić.

Замутне́ть, *v. n. perf.* zamęcieć.

Замученіе, Замуче́ваніе, **—я**, *n.* zamęczenie, zmęczenie, znużenie, zamęczanie, zmęczanie, znużanie, nużenie, zapędzanie.

Замуча́вать, Замуча́ть, *v. a.* zamęczać, zamęczyć, zadręczać, zadręczyć; **—ся**, *v. r.* zamęczyć się, zadręczyć się.

Замуча́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замуча́вать**, **—ся**.

Замча́ть, *v. a. perf.* zawlec, zaciągnąć, daleko zaprowadzić.

Замчи́ще, **—а**, *n. augm.* zamczysko, wielki zamek.

Замша, **—и**, *f.* zamsz, skóra zamszowa; v. lesz. [zamsznik.

Замшенникъ, **—а**, *m.* zamszownik,

Замшенный, **—ая**, **—ое**, *adj.* zamszowy; v. leszowy.

Замыва́ніе, **—я**, *n.* zamywanie, zapieranie.

Замывать, Замыть, *v. a.* zamywać, zamyć, zapierać, zaprać.

Замы́вка, **—и**, *f.* zamycie, odmycie, odmywanie, wypranie.

Замыка́ніе, **—я**, *n.* zamykanie, zamknięcie.

Замыка́ть, Замкну́ть, *v. a.* 1. zamykać, zamknąć; 2. zmacniać sklepienie; 3. *zawierać w sobie, mieścić, zamykać; **—ся**, *α*) *v. r.* zamykać się; *β*) *v. p.* być zamykanym, zamkniętym.

Замы́леніе, Замы́ливаніе, **—я**, *n.* zamydlenie, namydlenie.

Замы́ливать, Замы́лить, *v. a.* zamydlać, zamydlić, namydlać, namydlić; ***замы́лить кому́ глаза́**, zamydlić komu oczy; **—ся**, *v. p.* być zamydlanym, zamydlonym.

Замы́лить, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замы́ливать**, **—ся**.

За́мыселъ, **—сла**, *m.* zamysł, zamiar, dowcip.

Замыслить, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замышля́ть**, **—ся**.

Замысловатость, **—и**, *f.* przenikliwość, dowcipność, dowcip.

Замысловатый, **—ая**, **—ое**, *adj.* dowcipny; wynalazczy.

За́мыслъ, **—а**, **За́мыселъ**.

Замы́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замыва́ть**, **—ся**.

Замы́чать, *v. n. perf.* zaryczeć.

Замы́чка, **—и**, *f.* 1. v. **Замыка́ніе**; 2. klamka; 3. (*w pompach:*) klapa.

Замышле́ніе, **—я**, *n.* zamyślanie, zamyślenie, zamierzanie, pomyślenie.

Замышля́ть, За́мыслить, *v. a.* zamyślać, zamyślić, zamierzać, zamierzyć, pomyślać, pomyślić.

Замѣна, **—ы**, *f.* zamiana.

Замѣне́ніе, **—я**, *n.* zamienienie.

Замѣни́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замѣня́ть**, **—ся**.

Замѣнъ, **—а**, *m.* zamiana, †zamian; **въ замѣнъ**, na zamian, w zamian.

Замѣня́ть, Замѣни́ть, *v. a.* zamieniać, zamienić, zamianę zrobić; **—ся**, *v. p.* być zamienianym, zamienionym.

Замѣси́ть, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замѣ́шивать**, **—ся** (I).

Замѣ́ска, **—и**, *f.* zagniatanie, zagniecenie ciasta.

Замѣ́стить, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замѣща́ть**, **—ся**.

Замѣсто, *adv. pop.*, v. **Вмѣсто**.

Замѣ́съ, **—а**, *m.* 1. zamieś, zarobienie ciasta; 2. strawa psia z mąki owsianéj i żytnéj ukropem sparzonéj.

Замѣта, **—ы**, *f.* znak.

Замѣтить, **—ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Замѣча́ть**, **—ся**. [znak.

Замѣтка, **—и**, *f. dim.* znaczek,

Замѣтливость, **—и**, *f.* uważność, baczność, zdolność do robienia uwag.

Замѣтливый, **—ая**, **—ое**, *adj.* uważny, baczny, zdatny do naznaczenia. [docznie.

Замѣтно, *adv.* znacznie, wi-

Замѣтный, **—ая**, **—ое**, *adj.* znaczny, znamienny, widoczny, do poznania łatwy, odznaczający się.

Замѣточка, **—и**, *f. dim.* znaczek.

Замѣча́ніе, **—я**, *n.* 1. uważanie, uwaga; 2. upomnienie, nagana.

Замѣча́тель, -я, *m.* ten co uważa, baczność daje; postrzegacz; notator; notujący; (na)znaczyciel.

Замѣча́тельность, -и, *f.* uwaga, baczność; bystrość w uważaniu.

Замѣча́тельный, -ая, -ое, *adj.* 1. uważny, uważający, baczny; 2. godny (godzien) uwagi.

Замѣча́ть, Замѣ́тить, *v. a.* uważać, dawać baczność; zauważyć; postrzegać, postrzedz; miarkować, pomiarkować; zaznaczać, zaznaczyć, naznaczyć, zamiarkować; notować, zanotować, zapisywać, zapisać; zamѣ́тить komу-либо что, dać komu naganę.

Замѣша́ніе, -и, *n.* zamieszanie, pomieszanie.

Замѣша́тельство, -а, *n.* zamieszanie, pomieszanie, zamota, zawikłanie, konfuzya, ambaras, tarapaty; привести кого въ замѣша́тельство, wprowadzić kogo w ambaras, sprawić komu ambaras, ambarasu nabawić, zamotać, pomieszać, zakłopotać.

Замѣша́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Замѣ́шивать, -ся (II).**

Замѣша́ніе, -я, *n.* zagniatanie, zagniecenie, zaczynianie, zarobienie (*np.* ciasta); zmieszanie, zamieszanie; *cfr.* **Замѣша́ніе.**

I. Замѣ́шивать, Замѣ́сить, *v. a.* zaczyniać, zaczynić, zagniatać, zagnieść, zarobić (*np.* ciasto); §. замѣси́ть гу́сто, въ амба́рѣ бу́детъ пу́сто, niech się gęba zgadza z mieszkiem; każdy powinien się mierzyć swoją piędzią; tak krawiec kraje, jak mu materyi staje; *cfr.* podług stawu grobla; **-ся**, *v. p.* być zaczynionym.

II. Замѣ́шивать, Замѣша́ть, *v. a.* mieszać, zamieszać, w nielad wprowadzić, w ambaras wprowadzić, sprawić komu ambaras, ambarasu nabawić, zamotać, pomieszać; **-ся**, *a) v. r.* zawikłać się; mieszać się (*np.* w cudze interesa); *zmieszać się, pomieszać się; *β) v. p.* być zmieszanym, pomieszanym, zawikłanym.

Замѣ́шканіе, -я, *n.* zamieszkanie, zabawienie się długo, opóźnienie się.

Замѣ́шкать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Замѣ́шкивать, -ся.**

Замѣ́шкиваніе, -я, *n.* zamieszkiwanie, opóźnianie się, bawienie się długo.

Замѣ́шкивать, Замѣ́шкать, *v. n.* mieszkać, zamieszkiwać, zamieszkać, opóźniać się, opóźnić się, bawić się, zabawić się gdzie długo; **-ся**, *v. r.* opóźniać się, opóźnić się, bawić się, zabawić się gdzie długo.

Замѣща́ть, Замѣсти́ть, *v. a.* zamieszczać, zamieścić, pomieszczać, pomieścić; podstawić kogo na czyje miejsce, wyznaczyć na zastępstwo; podkładać, podłożyć co na miejsce czego; **-ся**, *v. p.* być zamieszczanym, zamieszczonym, pomieszczonym.

Замѣще́ніе, -я, *n.* zamieszczenie, pomieszczenie, podłożenie, podstawienie.

Замя́тіе, v. **Замина́ніе.**

Замя́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Замина́ть, -ся.**

Занавѣси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Занавѣ́шивать, -ся.**

Занавѣ́ска, -и, *f.*, v. **За́навѣсъ.** [firankowy.

Занавѣ́сный, -ая, -ое, *adj.*

Занавѣ́сочка, -и, *f. dim.*, v. **За́навѣсъ.**

За́навѣсъ, -а, *m.* firanka, gardyna, zasłona; kortyna (w teatrze).

Занавѣ́шеніе, Занавѣ́шиваніе, -я, *n.* zasłonicnie, zasłonianie firankami.

Занавѣ́шивать, Занавѣ́сить, *v. a.* zasłaniać, zasłonić firanką [*pl.* firankami]; **-ся**, *a) v. r.* zasłaniać się, zasłonić się firanką; *β) v. p.* być zasłanianym, zasłonionym firanką.

Занапра́сно, *pop.*, v. **Напра́сно.** [**Иза́нашъ....**

Занашиваніе, Занашивать, v. **Заноше́ніе.**

Занѣ́, *conj. Eccl. sl.* ponieważ, bo, gdyż.

Занепо́лю, *adv. pop.* pomimo woli; niechętnie; przymuszono.

Занегодова́ть, *v. n. perf.* – на кого́, на что, zacząć narzekać na kogo, na co, zacząć niechęć okazywać. [gdyż.

Занѣ́же, *conj. Eccl. sl.* albowiem,

Занемога́ть, *v. n. perf.* zaniemódz, osłabnąć, zachorować.

Занесе́ніе, -я, *n.* odniesienie, zaniesienie, uniesienie, porwanie (*np.* burzą, wiatrem), zawianie; zanesе́ніе сне́гомъ, zawianie śniegiem.

Занести́ & Занесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заноси́ть, -ся.**

Заними́ніе, -я, *n.* pożyczanie, zapożyczanie.

Занима́ть, Заня́ть, *v. a.* zajmować, zająć, obejmować, objąć; – (должность), być, znajdować się na jakiej posadzie; *it.* zajmować, zająć kogo czém, zatrudniać, zatrudnić; zwracać, zwrócić czyją uwagę, interessować; – (у кого́-либо что), pożyczać, pożyczyć, zapożyczać, zapożyczyć, brać, wziąć na dług, borgować; v. **Занима́ствовать**; **-ся**, *a) v. r.* – чѣ́мъ, zajmować się, zatrudniać się czém; *β) v. p.* być zajmowanym, zajętym, *etc.*

За́ново, *adv.* na nowo.

Заноги́ца, v. **Ногто́да.**

Заноже́ніе, -я, *n.* (ногѣ) wbicie drzazgi (w nogę).

За́ноза, -ы, *f.* drzazga (trzaska) zaszła (*np.* w nogę); *ból na sercu.

Заноза́истый, -ая, -ое, *adj.* 1. pełen drzazg; 2. *Miner.* łomny, kruchy.

Занозя́ть, *v. a. perf.* – но́гу, wbić (zapędzić) sobie drzazgę w nogę.

Зано́зка, -и, *f.* 1. *dim.* drzaszczka; v. **Зано́за**; 2. *Bot.*, v. **Ма́нникъ.** [сѣ́ть.

Заносить, v. *a. perf.*, v. **Изно-**

Заноси́ть, Занести́ & Занесть, *v. a.* zanosić, zanieść; unosić, unieść, zapędzać, zapędzić (jak *np.* burza okręt); zawiewać, zawiać, zasypywać, zasypać (jak *np.* śnieg drogę); занести́ ру́ку на кого́-либо, *podnieść rękę na kogo; дорогу занесло́ сне́гомъ, metélью занесло́ дорóгу, droga zawiana śniegiem; **-ся**, *a) v. r.* wynosić się, nadymać się, pysznić się, nos zadzierać do góry; *β) v. p.* być zawianym, zasypanym.

Зано́сный, -ая, -ое, *adj.* wyniesiony, sprowadzony.

Зано́счивость, -и, *f.* wyniosłość, duma, pycha.

Зано́счивый, -ая, -ое, *adj.* wyniosły, dumny, pyszny.

Зано́съ, -а, *m.* 1. *Anat.* zaśniad, niedonoszony płód, niedoszły płód; 2. *pop.* zawianie, zasypanie (drogi śniegiem, *etc.*); v. **Мете́ль.** [wać.

Заночева́ть, *v. n. perf.* zanoco-

Заношеніе, -я, *n.* zawianie, zasypanie (od wiatru, śniegiem); zawalanie, zasmolenie; *it.* v. **Изно́шеніе.**

Занывать, Заны́ть, *v. n.* ubolewać, bolu doznawać, tęsknić, trapić się. [ныва́ть.

Заны́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **За-**

Занятіе, -я, *n.* zajęcie, zatrudnienie; wyjęcie, wzięcie, wyciągnienie (*np.* myśli z jakiego autora); у него́ мно́го заня́тій, on ma dużo do czynienia.

Занять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Занима́ть, -ся.**

Заоблачный, -ая, -ое, *adj.* zaobłokowy, nadobłokowy.

Заодно́, *adv.* za jedno, spólnie, zgodnie.

Заозёрный, -ая, -ое, *adj.* zajeziorny, za jeziorem będący.

Заозёрье, -я, *n.* zajezierze, miejsce za jeziorem.

Заора́ть, *v. perf.* 1. *v. a.* zaorać, zacząć orać; 2. *v. n.* zawrzeszczeć. [**Зава́ствриваніе.**

Заостре́ніе, Заостриваніе, v.

Заостри́вать, -ся, v. **Зава́стривать, -ся.**

Заостри́ть, -ся, v. **Завостри́ть, -ся.** [niec zaostrzony.

Заостро́къ, -а, *m.* zaostrze; ko-

Заостря́ть, -ся, v. **Зава́стривать -ся.**

Заохать, *v. n. perf.* zajękać, zacząć jękać, stękać.

Заохо́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заохо́чивать, -ся.**

Заохо́чиваніе, -я, *n.* zachęcanie, pobudzanie, podniecanie.

Заохо́чивать, Заохо́тить, *v. a.* – кого́-либо къ чему́, zachęcać,

зачегоить кого до чего, побуждать, побудить, подниекать, подниecить; **–ся**, *v. r.* – къ чему, зачегоить себя, зачегоить себя, повзіать охотѣ до чего.

Заóчно, *adv.* заоcznie; w nieobecności. [nieobecność.

Заóчность, **–и**, *f.* zaoczność,

Заóчный, **–ая**, **–ое**, *adj.* zaoczny, nieobecny, nieprzytomny.

Западáть, **Запáсть**, *v. n.* wpadać, wpaść za co; być zawalonym, zasypanym; дорóга запала снѣгомъ, droga zawalona [или zasypana] śniegiem; гдѣ онъ запáлъ? gdzież on przepadł? прошёлъ слухъ, да и запалъ, rozeszła się wieść, i zaś ustała; *Milit.* zasadzkę czynić, zasadzać się; (*o słońcu i księżycu*:) zachodzić, zajść.

Западéніе, **–я**, *n.* wpadnienie (za co); zasadzanie się.

Западнóй, (**–нúй**), **–ая**, **–óе**, *adj.* 1. (засѣвшій, скрытый въ засадѣ), zasadzkowy, na zasadzce będący; западнóй отрядъ, oddział wojska na zasadzce; 2. v. **Опускнóй**.

Западный, **–ая**, **–ое**, *adj.* zachodni & zachodny, zachodowy; западныя государства, zachodnie państwa (kraje); западная странá, kraj zachodni; обычаи западныхъ странъ, obyczaje zachodniokrajowe; обитатели (жúтели) западныхъ странъ, mieszkańcy zachodnich krajów, zachodniokrajowcy; Западная Индія, Indya zachodnia или Indye zachodnie; западный вѣтеръ, wiatr zachodni, † zachodnik.

Западня, **–й**, *f.* łapka, łapaczka, pastka; западня на мышéй, łapka (łapica) na myszy, pastka; западня на крысъ, łapka na szczury; западня на птицъ, potrzask, klatka do łowienia ptaków.

Западъ, **–а**, *m.* 1. zachód [*np.* słońca, gwiazd], zachodzenie, zajście, zapad; 2. zachód, [miejsce świata, gdzie słońce zachodzi albo zapada]; на западѣ, na zachód; вѣтеръ повѣялъ съ запада, wiatr wiał od (z) zachodu.

Запáздываніе, **Запáздываніе**, v. **Опазд....**

Запáзушный, **–ая**, **–ое**, *adj. pop.* zapazuchowy, zapiersiowy.

Запáиваніе, **–я**, *n.* lutowanie, spajanie.

I. Запáивать, **Запаять**, *v. a.* lutować, zalutować, spajać, spoić [metalem roztopionym]; **–ся**, *v. p.* być lutowanym, zalutowanym, spajanym, spojonym.

II. Запáивать, **Запóить**, *v. a.* poić, zapoić, upoić.

Запáйка, **–и**, *f.* spajanie, lutowanie, zalutowanie, lit.

Запáкостить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Запáкощивать**, **–ся**.

Запáкощеніе, **Запáкощиваніе**, **–я**, *n.* zapaskudzenie, zapaskudzanie, zawalanie.

Запáкощивать, **Запáкостить**, *v. a.* zapaskudzać, zapaskudzić, zawalać; **–ся**, *α*) *v. r.* zapaskudzić się, zawalać się; *β*) *v. p.* być zapaskudzonym, zawalanym.

Запалéніе, **–я**, *n.* zapalenie.

Запáливаніе, **–я**, *n.* zapężanie, zapężnienie, zalezienie.

Запáливать, **Запалúть**, *v. n.* zapężać, zapężnąć, zalazić, zaleźć.

Запáливаніе, **–я**, *n.* zapalanie.

Запáливать, **Запалúть**, *v. a.* zapalać, zapalić; zaczynać, zacząć palić, strzelać; – лошадь, ochwacić konia; nabawić konia dychawicy; **–ся**, *v. p.* być zapalanym, zapalonym.

Запалúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Запáливать**, **–ся**.

Запáлъ, **–а**, *m.* 1. zapał u armaty; 2. dychawica końska; ochwat.

Запáлый, **–ая**, **–ое**, *adj.* zapadły, zapadnięty, wpadły (za co).

Запáльный, **–ая**, **–ое**, *adj.* zapalny, zapalisty, do zapalenia służący.

Запáльчивость, **–и**, *f.* zapalczywość, popędliwość, porywczość; *it.* v. **Вспúльчивость**.

Запáльчивый, **–ая**, **–ое**, *adj.* zapalczywy, popędliwy, porywczy; *it.* v. **Вспúльчивый**.

Запáмятованіе, **–я**, *n.* zapominanie, zapomnienie, zapamiętanie.

Запáмятовать, *v. perf.*, v. *sub*: **Запáмятывать**. [ваніе.

Запáмятываніе, v. **Запáмятованіе**.

Запáмятывать, **Запáмятовать**, *v. a.* zapamiętywać, zapamiętać, zapominać, zapomnieć, wypuścić z pamięci.

Запанъ, v. **Запонъ**.

Запáреніе, **Запáриваніе**, **–я**, *n.* zaparzenie, zaparzanie.

Запáривать, **Запáрить**, *v. a.* zaparzać, zaparzyć [*np.* statek rozeschnęty, *etc.*]; *it.* osłabiać, osłabić, zmęczyć; **–ся**, *v. p.* być zaparzanym, zaparzonym.

Запáрить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Запáривать**, **–ся**.

Запáрка, **–и**, *f.* zaparzenie.

Запáрывать, **Запорóть**, *v. a.* zaczynać, zacząć prócz, zaparać, zaprócz; *fig.* zaporoty (pórami) кого, [*v. perf.*] *tęgo wysmagać, wychłostać, wybiczować kogo, rózgami osiec, przez suchy las kogo puścić, wywalić, wyłatać kogo, skórę komu wytrzepać, wygarbować.

Запасáніе, **–я**, *n.* zaopatrywanie, opatrzenie kogo w zapasy, przysposabianie.

Запасáть, **Запастú**, *v. a.* zaopatrywać, zaopatrzyć kogo w co, opatrzyć kogo w zapasy, przysposabiać, przysposobić w zapasy; **–ся**, *α*) *v. r.* zaopatrywać się, zaopatrzyć się w co; запастúсь дéньгами, zaopatrzyć się w pieniądze; *β*) *v. p.* być zaopatrywanym, zaopatrzonym.

Запасéніе, **–я**, *n.* zaopatrzenie, opatrzenie w zapasy.

Запáсецъ, **–сца**, *m. dim.* zapasik, mały zapas.

Запáсливый, **–ая**, **–ое**, *adj.* zapaśny, starający się o przysposobienie zapasu.

Запаснáя, v. *sub*: **Запасной**.

Запасной & Запáсный, **–ая**, **–ое**, *adj.* zapaśny, zapasowy; резервовый; запасное войско, wojsko rezerwowe, odwodowe; – дровяной дворъ, podworze na drzewo; запасныя дрова, drzewo zapasowe; **запасная**, **–óй**, *s. f.* magazyn, skład.

Запастú, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Запасáть**, **–ся**.

Запасть, *v. perf.*, v. *sub*: **Западáть**. [werant.

Запáсчикъ, **–а**, *m.* dostawca, li-

Запáсъ, **–а**, *m.* 1. zapas, zaopatrzenie, przysposobienie, zasób; овладѣвъ крѣпостью, нашли въ ней множество (много) запасовъ, zdobywszy twierdzę, znaleźli w niéj mnóstwo (wiele) zapasów; счастные запáсы, zapasy żywności; запáсъ дровъ, zapas drew; запáсъ товáровъ, zapas towarów; въ запасъ, про запасъ, w zapas, na zapas; отложить дéньги въ запасъ, zachować pieniądze na zapas; oszczędzić grosz na zapas; 2. zapas, zakładka u sukni; оставить запáсъ у плáтья, zostawić zakładkę u sukni.

Запахáніе & Запáхиваніе, **–я**, *n.* zaoranie, zaorywanie.

Запахáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Запáхивать**, **–ся (I)**.

Запáхиваніе, v. **Запахáніе**.

I. Запáхивать, **Запахáть**, *v. a.* zaorywać, zaorać; **–ся**, *v. a.* być zaorywanym, zaoranym.

II. Запáхивать, **Запахнýть**, *v. a.* jedną połę sukni na drugą zakładać, odzieniem przykrywać (przykryć, *v. perf.*) część lub całe ciało; **–ся**, *v. r.* zakrywać się, zakryć się, otulać się, otulić się suknią, odzieniem.

Запахнуть, *v. n. perf.* zapachnąć, zacząć pachnąć.

Запахнýть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Запахивать**, **–ся (II)**.

Запахъ, **–а**, *m.* zapach, wonia.

Запáчканіе, **–я**, *n.* zabrudzenie, zbrudzenie, zawalanie, zbłocenie. [**Запáчкивать**, **–ся**.

Запáчкать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Запáчкиваніе**, **–я**, *n.* zabrudzanie, zbrudzanie, zwalanie, zawalanie, zbłocenie.

Запáчкивать, **Запáчкать**, *v. a.* zabrudzać, zabrudzić, zbrudzić, zawalać, zwalać, zbłocić; **–ся**, *v. r.* zabrudzić się, zbrudzić się, zawalać się, zwalać się, zbłocić się.

Запáшка, **–и**, *f.* zaoranie.

Запáшникъ, **–а**, *m.* brona.

Запáяніе, **–я**, *n.* zalutowanie, spojenie. [**Запáивать**, **–ся**.

Запаять, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*:

Запеканіе, -я, *n.* zapiekanie.
Запеканка, -и, *f.* wódka słodyczami zaprawiona.
Запекальная печь, v. **Обжигальная печь.**
Запеканіе, -а, *n.* zapiekanie.
Запеканка, -и, *f.* wódka słodyczami zaprawiona.
Запекать, Запечь, *v. a.* zapiekać, zapiec, włożywszy co w ciasto upiec; -ся, *α) v. r.* zapiekać się, zapiec się; krowь запеклась, krew' się zapiekła; *β) v. p.* być zapiekanym, zapieczonym.
Запёклый, -ая, -ое, *adj.* zapiekły, spiekły (*o krwi*).
Запереть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запирать**, -ся.
Запестрить, *v. a. perf.* zapstrzyć.
Запестрѣть, *v. n. perf.* zapstrzyć się.
Запечалиться, *v. n. perf.* zasmucić się. [towanie.
Запечатленіе, -я, *n.* zapieczę-
Запечатать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запечатывать**, -ся.
Запечатлѣвать, Запечатлѣть, *v. a. Eccl. sl.* zapieczętować; *wrażać, wrazić, wrażenie uczynić; -ся, *α) v. r.* zostać się, utwierdzić się w pamięci; *β) v. p.* być zapieczętowanym.
Запечатлѣніе, -я, *n.* 1. *Eccl. sl.*, v. **Запечатаніе**; 2. *Eccl. sl.* pieczęć; 3. *wrażenie (w pamięć).
Запечатлѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запечатлѣвать**, -ся.
Запечатываніе, -я, *n.* zapieczętowanie.
Запечатывать, Запечатать, *v. a.* pieczętować, zapieczętować; -ся, *v. p.* być pieczętowanym, zapieczętowanym.
Запечекъ, -чка, *m.* zapiecek.
Запеченіе, -я, *n.* zapieczenie.
Запечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запекать**, -ся.
Запиваніе, -я, *n.* popijanie; zapijanie, zapicie; pijaństwo.
Запивать, Запить, *v. a.* popijać, popić; zapijać, zapić; -ся, *v. r.* upijać się, upić się. [opój.
Запивоха, -и, *s. c. pop.* pijak,
Запиліваніе, Запиливаніе, -я, *n.* zapiłowanie, nadpiłowanie.
Запиливать, Запилить, *v. a.* zapiłowywać, zapiłować; nadpiłowywać, nadpiłować; zaczynać, zacząć piłować; naznaczać, naznaczyć piłą; -ся, *v. p.* być zapiłowanym, nadpiłowanym.
Запилка, -и, *f.* początek piłowania; zapiłowanie; nadpiłowanie.
Запиханіе, -я, *n.* wyrugowanie, wysadzenie kogo; zająkanie się (w mowie); zawada, przeszkoda, przeszkadzanie.
Запинательный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* przeszkodny.
Запинать, Запять, Запнуть, *v. a.* - кого-либо, podstawiać, podstawić или podbić nogę komu, żeby się przewrócił; *przeszkadzać, przeszkodzić komu, być komu na zawadzie w czém; *it.* wyrugować, wysadzić kogo; -ся, *v. r.* - за что, potknąć się o co; utykać; *it. pop.* zająkiwać się, zająkać się (w mowie).
Запинка, -и, *f.*, v. **Запиханіе.**
Запираніе, -я, *n.* zamykanie, zamknięcie. [ство.
†**Запираньe**, v. **ЗапирательЗапирательство**, -а, *n.* zapieranie się, zaparcie się.
Запирать, Запереть, *v. a.* zapierać, zaprzeć, zamykać, zamknąć; - замкомъ, v. **Замыкать**; - задвижкою, zaryglować; *it.* opasać; zatarasować, zagrodzić; -ся, *α) v. r.* zamykać się, zamknąć się; *zapierać się, zaprzeć się, nieprzyznawać się, nieprzyznać się; *β) v. p.* być zamykanym, zamkniętym, zamykać się.
Запирка, -и, *f.* rygiel, zasuwka, zaporka.
Запировать, *v. n. perf.* zahulać, zacząć hulać, biesiadować.
Записаніе, -я, *n.* zapisanie, wpisanie; *cfr.* **Записываніе.**
Записать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Записывать**, -ся.
Записка, -и, *f.* zapiska, notatka, wyjaśnienie przedmiotu na piśmie; v. **Записываніе**; **записки**, -сокъ, *pl.* dziennik, pamiętnik(i), annały.
Записной, (-ный), -ая, -ое, *adj.* 1. do zapisywania służący; **записная книжка**, pugilares, książeczka (kieszonkowa) do zapisywania; 2. *zawołany, powszechnie znany.
Записочка, -и, *f. dim.* notatka, bilecik, karteczka, cedułka.
Записчикъ, -а, *m.* zapisywacz, który zapisuje, notaryusz.
Записываніе, -я, *n.* zapisywanie, notowanie, zanotowanie.
Записыватель, v. **Записчикъ.**
Записывать, Записать, *v. a.* zapisywać, zapisać, zapisać co gdzie, pisząc notować, zanotować, wciągnąć pismem; sapisywać, zapisać kogo, wciągnąć kogo w spis, (w listę), wpisywać, wpisać kogo; - въ книгу, въ протоколъ, въ матрикулъ, въ списокъ, v. **Вносить** (въ книгу *etc.*); **записать въ числ̀о студе́нтовъ**, zapisać kogo w liczbie studentów, immatrykulować; -ся, *α) v. r.* zapisywać się, zapisać się, wpisywać się, wpisać się [na służbę lub do jakiegobądź stanu]; **записа́ться въ полкъ**, zapisać się do pułku [do wojska]; *it.* (= долго писать), zapisać się, zatopić się, zapuścić się w pisanie, długo zajmować się pisaniem; *β) v. p.* być zapisywanym, zapisanym, wpisywanym, wpisanym.
Запись, -и, *f.* zapis (sądowy); akt; oblig; rewers; долговая [*Eccl. sl.* = заёмная] запись, zapis na dług, cyrograf, oblig; дарственная запись, akt darowizny.
Запить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запивать**, -ся.
Запихиваніе, -я, *n.* zapychanie, zapchanie, zapchnienie, zasunięcie. [**Запихивать**, -ся.
Запихать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запихиваніе**, -я, *n.* zapychanie, wsuwanie.
Запихивать, Запихать, Запихнуть, *v. a.* zapychać, zapchać, zapchnąć, zasuwać, zasunąć; -ся, *v. p.* być zapychanym, zapchanym, zapchniętym.
Запихнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запихивать**, -ся.
Запищать, *v. n. perf.* zapiszczeć.
Заплавить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заплавлять**, -ся.
Заплавка, -и, *f.* zalewanie, zalanie (cyną).
Заплавлять, Заплавить, *v. a.* zalewać, zalać (cyną).
Заплавь, -и, *f.* tratwa z dwóch *lub* kilku belek zrobiona i w poprzek rzéki wyciągnięta, aby drzewo do spławu wiążące się z wodą nie uchodziło.
Заплакать, *v. n. perf.* zapłakać, zacząć płakać, łzy toczyć; zapłakать глазá, zapłakać oczy.
Заплата, -ы, *f.* 1. (płatеżь долга), zapłata, zapłacenie; 2. (возмездіе), nagroda, wynagrodzenie; 3. (лоскутъ, *etc.*), płat, płatek, łata, łatka; v. **Заплатка.**
Заплатить, *v. a. perf.* 1. zapłacić; 2. v. *sub*: **Заплáчивать**; -ся, *v. p.* być zapłaconym.
Заплатка, -и, *f.* płatek, płatuszek, łata, łatka, łateczka.
Заплатникъ, Заплатница, v. **Обóбранникъ, Обóбранница.**
Заплаточка, -и, *f. dim.* płatuszek, płatek, łateczka, łatka, (łata).
Заплачéніе, Заплачиваніе, -я, *n.* 1. zapłacenie, zapłata; 2. załatanie.
Заплáчивать, Заплатить, *v. a.* - что, łatać, załatać; -ся, *v. p.* być łatanym, załatanym.
Заплéваніе, -я, *n.* zaplucie, zaplwanie, zapluwanie.
Заплевать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заплёвывать**, -ся.
Заплёвываніе, -я, *n.* zapluwanie, zaplwanie, zaplucie.
Заплёвывать, Заплевать, *v. a.* zapluwać, zaplwać, zapluć, popluć, oplуć; -ся, *v. p.* być zapluwanym, zaplutym, poplutym, oplutym.
Заплескáніе, -я, *n.* zapluskanie, zapluśnienie; oblanie; zalanie.
Заплескáть, *perf.* 1. *v. n.* zapluskać, oblać; заплескать рукáми, zakłaskać rękami; 2. *v. a.*, v. *sub*: **Заплёскивать.**
Заплески, -овъ, *m. pl.* zapluski, fale; (*cfr.* bałwany).
Заплёскивать, Заплескáть, Заплеснýть, *v. a.* 1. zapluskiwać, zapluskać, zapluszczyć, zaplusknąć, zaplusnąć; oblewać,

облáть; (*o falach:*) залéвать, залáть [*пр.* статек водны, окрéт]; **-ся**, *v. p.* быć запluskanym; быć залáным.

Заплеснýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Заплёскивать, -ся.**

Заплёсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заплетáть, -ся.** [сплетáнie.

Заплетáнie, -я, *n.* zaplatanie, **Заплетáть, Заплéсть**, *v. a.* zaplatać, zapleść, zaczynać, zacząć pleść; splatać, splesć; **-ся**, *a) v. r.* zaplatać się, zapleść się, kręcić się, wić się; *β) v. p.* być zaplatanym, zaplecionym.

Заплетéнie, -я, *n.* zaplecienie, splecienie.

Заплётка, -и, *f.* zaplecienie, splecienie, zaplotek, splot; wstążka, wstążeczka, sznurek do włosów.

Заплёчный, -ая, -ое, *adj.* zaplecżny, za plecami będący; **заплечный мáстеръ**, † (= палачъ), mistrz, kat. [(сладкогóрькій).

Запли́са, -ы, *f.*, v. **Послѣ́нь**

†**Заплóта, -ы**, *f.* 1. (плотина), tama, grobla; 2. (паромъ), prom, statek przewozowy na rzéce; v. **Плотъ.** [bla.

†**Заплóтина, -ы**, *f.* tama, gro-

†**Заплóтъ, -а**, *m.* zagroda, ogrodzenie, zagrodzenie, plot, parkan; v. **Загорóда, Забóръ.**

Заплутáться, *v. r. perf.* zaplątać się, zabłąkać się.

Заплутовáть, *v. n.*, **-ся**, *v. r. perf.* zacząć oszukiwać; stać się oszustem.

Заплы́нáнie, -я, *n.* zapływanie, zamulanie; **заплывáнie íломъ**, zamulanie iłem; **заплывáнie жúромъ**, stłuścienie.

Заплывáть, Заплы́ть, *v. n.* zapływać, zapłynąć; zamulać się, zamulić się; – **íломъ**, zamulić się iłem; – **жúромъ**, stłuścieć; (*o atramencie:*) zalewać.

Заплы́вчивый, -ая, -ое, *adj.* (*o atramencie:*) zalewający.

Заплы́тie, -я, *n.* zapłynienie.

Заплы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заплывáть.**

Заплѣснѣ́вѣлый, -ая, -ое, *adj.* zapleśniały, spleśniały. [pleśnieć.

Заплѣснѣ́вѣть, *v. n. perf.* za-

Заплѣснѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zapleśniały, spleśniały. [nie.

Заплѣснѣ́ніе, -я, *n.* zapleśnie-

Заплѣснѣ́ть, *v. n. perf.* zapleśnieć. [cząć łysieć, otysieć.

Заплѣшивѣ́ть, *v. n. perf.* za-

Заплю́снье, -я, *n. Anat.* (zadnia część piuśny lub stopy, *tarsus*; v. **пятка**), tylna część podeszwy czyli stopy.

Заплясáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заплясывать, -ся.**

Заплясывать, Заплясáть, *v. n.* zaczynać, zacząć tańcować; zatańcować, zatańczyć; tańczeniem zarobić; **-ся**, *v. r.* zatańcować się, zatańczyć się. [lwiogon.

Запникъ, -а, *m. Bot.* (*phlomis*),

Запнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запинáть, -ся.**

Запов҃ѣда́ніе, -я, *n.* zapowiadanie, nakazanie; zakazanie, zabronienie. [wiedca, nakaziciel.

Запов҃ѣдатель, -я, *m.* zapo-

Запов҃ѣдáтельный, -ая, -ое, *adj.* zapowiadający, nakazujący.

Запов҃ѣдáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запов҃ѣдовáть, -ся.**

Запов҃ѣдно́й, (-йй), -áя, -óе, *adj.* zakazany, zabroniony; **запов҃ѣ́дное имѣ́ніе**, v. **Маіорáтъ** (2).

Запов҃ѣдовáніе, v. **Запов҃ѣда́ніе.**

Запов҃ѣдовáть, Запов҃ѣдáть, *v. a.* zapowiadać, zapowiedzieć, nakazywać, nakazać, przykazywać, przykazać; zakazywać, zakazać, zabraniać, zabronić; *Eccl. sl.* obwieszczać, obwieścić, ogłaszać, ogłosić; **-ся**, *v. p.* być zapowiedzianym, nakazanym, przykazanym. [вать, v. **Запов҃ѣдов...**

Запов҃ѣ́дываніе, Запов҃ѣ́дываніе

Запов҃ѣ́дь, -и, *f.* zapowiedź, przykazanie; przykaz, nakaz, rozkaz; **десять запов҃ѣдéй**, dziesięć przykazań.

Запóдлинно, *adv.*, v. **И́стинно, Справéдливо.** [вать.

Заподозрѣ́вать, v. **Подозрѣ-**

Заподря́дить, -ся, v. **Подря́дить, -ся.**

Заподря́дъ, v. **Подря́дъ.**

Заподряжáть, -ся, v. **Подряжáть, -ся.**

Запóдчивать, *v. a. perf.* zanadto ugościć; *cfr.* **Пóдчивать.**

Запоздáлый, -ая, -ое, *adj.* spóźniony, opóźniający się.

Запоздáніе, Запоздáть, v. **Опозд...**

Запóй, -я, *m.* pijatyka; pić zapóем, być ciągle pijanym.

Запóить, *v. perf.*, v. *sub*: **Запóивать.**

Запóйчивость, -и, *f.* skłonność do pijaństwa; pijaństwo.

Запóйчивый, -ая, -ое, *adj.* skłonny do pijaństwa.

Заползáніе, -я, *n.* zapełzanie, dopełzanie; v. **Запалзывáніе.**

Заползáть, v. **Запалзывáть.**

Заползáть, *v. n. perf.* zacząć pełzać.

Заползтú, *v. n. perf.* zapełznąć; v. **Запалзывáть.** [w niewolę.

Запóлонить, *v. a. perf.* zabrać

Запóлоненіе, -я, *n.* zabranie

Запóлонить, *v. a. perf.* zabrać w niewolę. [za polem.

Запóлье, -я, *n.* zapole, miejsce

Запóльный, -ая, -ое, *adj.* zapolny, za polem będący.

Запóмнить, *v. a.* – что, zapomnieć; wrazić sobie w pamięć, zatrzymać w pamięci; *it.* v. **Запáмятовать.**

Запóна & Запáна, -ы, *f.* 1. v. **Зáпонка & Застéжка**; 2. *Eccl. sl.* zapona, zasłona.

Запóнецъ, -нца, *m. dim.* fartuszek. [do koszuli.

Запóнка, -и, *f.* spinka, guzik

Запóночка, -и, *f. dim.* guzik do koszuli.

Запóнъ, -а, *m.* fartuch skórzany *lub* płócienny [u rzemieślni-

Запóнь, v. **Заплавь.** [ków].

Запорáшиваніе, -я, *n.* zapruszanie, zakurzanie, okurzanie.

Запорáшивать, Запорошúть, *v. a.* zaprószać, zaprószyć, zakurzać, zakurzyć, okurzać, okurzyć; **-ся**, *v. p.* być zaprószanym, zaprószonym, zakurzanym, zakurzonym; zaprószać się, zaprószyć się, zakurzać się, zakurzyć się.

Запороть, *v. perf.*, v. *sub*: **Запáрывать.**

Запóрочка, -и, *f. dim.* rygielek.

Запорошéніе, -я, *n.* zaprószenie, zakurzenie, okurzenie; v. **Запорáшиваніе.**

Запорошúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запорáшивать, -ся.**

Запóртокъ, -тка, *m. Eccl. sl.* 1. skorupa jajeczna; 2. zaparstek, jaje zalęgłe. [zacząć lecieć.

Запорхáть, *v. n. perf.* wzlecieć,

Запóръ, -а, *m.* 1. zapora, zasuwa, rygiel; zamknięcie; dwéрi на запóрѣ, drzwi zamknięte, zaryglowane; держать что зá запоромъ, trzymać co pod zamknięciem; 2. *Med.* zatkanie, zatwardzenie, obstrukcya; страдáть запоромъ, cierpieć zatwardzenie, obstrukcyę.

Запостúться, *v. r. perf.* zapościć się, długo pościć, przez długi post osłabieć, wycieńczyć się.

Запостничáть, *v. n. perf.* zapotnieć, okryć się potem.

Запотѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zapotniały.

Запотѣ́ніе, -я, *n.* zapotnienie.

Запотѣ́ть, *v. n. perf.* zapotnieć, okryć się potem.

Започúвать, Започúть, *v. n.* spoczywać, spocząć, położyć się na spoczynek, zasypiać; **-ся**, *v. r.* spać długo, zaspać się.

Запошúваніе, -я, *n.* podszywanie, podszewkowanie.

Запошúвать, Запошúть, *v. a.* podszywać, podszyć, podszewkować; **-ся**, *v. p.* być podszywanym, podszytym, podszewkowanym. [podszewkowanie.

Запошúвка, -и, *f.* podszywanie,

Запошúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запошúвать, -ся.**

Запрáва, v. **Запрáвка.**

Запрáвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заправля́ть, -ся.**

Запрáвка, -и, *f.* 1. wprawianie, wprawienie; 2. przyprawianie, przyprawienie, przygotowanie.

Заправлéніе, Заправливаніе, -я, *n.*, v. **Запрáвка.**

Заправливать, -ся, v. **Заправля́ть, -ся.**

Заправля́ть, Запрáвить, *v. a.* 1. wprawiać, wprawić; 2. przyprawiać, przyprawić, przygotować, przysposabiać, przysposobić; **-ся**, *v. p.* być wprawianym, wpra-

wionym; być zaprawianym, zaprawionym, przygotowanym.

Запра́здничать, *v. n. perf.* zacząć świątkować, święto obchodzić; *it.* zacząć próżnować; –ся, *v. r.* zahulać się, długo gdzie się zabawić. [nie; zapraszanie.

Запра́шиванie, –я, *n.* zacenie-

Запра́шивать, Запроси́ть, *v. a.* zaceniać, zacenić; (къ себѣ), zapraszać, zaprosić.

Запредпослѣ́дній, –яя, –ее, *adj.* trzeci od końca.

Запресто́льный, –ая, –ое, *adj.* zaołtarzowy, za ołtarzem się znajdujący; запресто́льный образъ, obraz znajdujący się za ołtarzem (w greckim kościele).

Запре́та, –ы, *f.*, v. **Запрещéніе.** [ciel.

Запретитель, –я, *m.* wzbroni-

Запрети́тельница, –ы, *f.* wzbronicielka.

Запрети́тельный, –ая, –ое, *adj.* wzbraniający; zabronny, zakaźny. [*sub*: **Запрещáть**, –ся.

Запрети́ть, –ся, *v. perf.*, v. **Запрещáть**, –ся.

Запрѣ́тный, –ая, –ое, *adj.* zabroniony, zakazany.

Запрѣ́тчикъ, Запрѣ́тчица, *pop.*, v. **Запретитель, Запретительница.**

Запрѣ́чь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запрягáть**, –ся.

Запрещáть, Запрети́ть, *v. a.* zabraniać, zabronić, zakazywać, zakazać; –ся, *v. p.* być zabranianym, zabronionym, zakazywanym, zakazanym.

Запрещéніе, –я, *n.* 1. zabronienie, zakazanie, zakaz; запрещéніе богослуженія, interdykt, zapowiedź, zakaz nabożeństwa; 2. *Jur.* areszt majątkowy; wyrok zabraniający przedaży *lub* majątku nieruchomego; sekwetsr, sekwestracya; *it.* v. **Нала́гать** (запрещéніе), **Наложéніе** (запрещéнія).

Запри́нѣта, –ы, *f. pop.*, v. **Примѣта.** [тить.

Запримѣтить, *pop.*, v. **Замѣ-**

Запричáстная молитва, *f.* modlitwa po kommunii świętéj.

Запродавáть, Запродáть, *v. a.* – что, zaprzedawać, zaprzedać, sprzedawać, sprzedać; umawiać się, uwówić się o cenę, brać, wziąć или wziąć zadatek na towar, ugadzać się, ugodzić się; –ся, *v. p.* być zaprzedanym, sprzedanym.

Запродáжа, –и, *f.* zaprzedanie, sprzedanie, sprzedaż, ugoda, układ o cenę.

Запродáжный, –ая, –ое, *adj.* ugodzony; zaprzedany; sprzedany.

Запродáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запродавáть**, –ся.

Запрокидываніе, –я, *n.* zarzucanie, zarzucenie (w tył), zawracanie, zawrócenie, obracanie, obrócenie.

Запрокидывать, Запрокúнуть, *v. a.* zarzucać, zarzucić (w tył), zawracać, zawrócić, obracać, obrócić; –ся, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym (w tył), zawracanym, zawróconym.

Запрокúнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запрокидывать**, –ся.

Запрометчúвость, Запрометчúвый, v. **Опрометч....**

Запропастúться, *v. r. pop.* zaprzepaść, zaginąć.

Запроси́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Запра́шивать.**

Запро́сный, –ая, –ое, *adj.* zawierający w sobie wezwanie, zapytanie, indagacyjny. [remonii.

Запросто, *adv.* prosto, bez ce-

Запро́счикъ, –а, *m.* badacz, ten co czyni wezwania, zapytania; *cfr.* indagator.

Запро́съ, –а, *m.* 1. zacenienie, zbyteczna cena za co; безъ запро́са, bez zacenienia; 2. *Jur.* wezwanie, zapytanie.

Запротúвиться, *v. r. perf.* zacząć sprzeciwiać się.

Запру́да, –ы, *f.* tamowanie, zatamowanie, tama.

Запрудúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запружáть**, –ся.

Запружáть, Запрудúть, *v. a.* tamować, zatamować (wodę); –ся, *v. p.* być tamowanym, zatamowanym.

Запружéніе, Запружúваніе, –я, *n.* zatamowanie, tamowanie.

Запружúвать, –ся, v. **Запружáть**, –ся. [прыгивать (I).

Запры́гать, *v. perf.*, v. *sub*: **За-**

I. Запры́гивать, Запры́гать, *v. n.* zaskakiwać, zaskakać (aż dokąd), zaczynać, zacząć skakać.

II. Запры́гивать, Запры́гнуть, *v. n.* zaskakiwać, zaskoczyć, poskoczyć (aż za co).

Запры́гнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Запры́гивать (II).**

Запры́скиваніе, –я, *n.* zapryskanie. [*sub*: **Запры́скивать**, –ся.

Запры́скать, –ся, *v. perf.*, v. **Запры́скиваніе**, –я, *n.* zapryskiwanie.

I. Запры́скивать, Запры́скать, *v. a.* zaczynać, zacząć pryskać, bryzgać.

II. Запры́скивать, Запры́скать, Запры́снуть, *v. a.* zapryskiwać, zapryskać, zabryzgać, zapryснąć, zapryskнąć; –ся, *a*) *v. r.* zapryskać się, zabryzgać się; *β*) *v. p.* być zapryskiwanym, zapryskanym, zabryzganym.

Запры́снуть, –ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Запры́скивать**, –ся **(II).** [zapocenie; zaprzanie.

Запрѣ́ваніе, –я, *n.* zapotnienie,

Запрѣ́вать, Запрѣ́ть, *v. n.* zapotnieć, zapocić się; zaprzać, zaprzeć. [potniały; zaprzały.

Запрѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* za-

Запрѣ́нie, v. **Запрѣ́ваніе.**

Запрѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Запрѣ́вать.**

Запряга́ніе, –я, *n.* zaprzęganie.

Запряга́ть, Запря́чь & **Запрéчь**, *v. a.* zaprzęgać, zaprządz; запря́чь лошадéй въ каре́ту, zaprządz konie do karety; –ся, *v. p.* być zaprzęganym, zaprzężonym.

Запры́гать, *v. n. perf.* zacząć skakać.

Запряда́ть, v. **Запря́дывать.**

Запряде́ніе, Запря́дываніе, –я, *n.* zaprzędzenie, zaprzędanie.

Запря́дывать, Запря́сть, *v. a.* zaprzędać, zaprząść, zaczynać, zacząć prząść, przędzeniem zakryć, osnuć; *it.* przędzeniem zarabiać, zarobić; –ся, *v. p.* być zaprzędanym, zaprzędzonym.

Запряже́ніе, –я, *n.* zaprzężenie.

Запряжúть, *v. a. perf.* zacząć smażyć.

Запря́жка, –и, *f.* 1. v. **Запряже́ніе**; 2. v. **У́пряжь.**

Запря́сть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запря́дывать**, –ся.

Запря́тать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запря́тывать**, –ся.

Запря́тываніе, –я, *n.* chowanie, zachowywanie, schowywanie, schowanie, ukrywanie.

Запря́тывать, Запря́тать, *v. a.* schować, zachowywać, zachować, schować, ukrywać, ukryć, skrywać, skryć; куда́ ты э́то запря́талъ? gdzieś ty to podział? –ся, *a*) *v. r.* chować się, schować się; куда́ онъ запря́тался? gdzież on się podział? gdzież on się schował? *β*) *v. p.* być zachowanym, schowanym, ukrytym, skrytym.

Запря́чь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запряга́ть**, –ся.

Запуга́ніе, –я, *n.* przestraszenie, nabawienie strachu.

Запуга́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запу́гивать**, –ся.

Запу́гиваніе, –я, *n.* zastraszanie, przestraszanie, nabawianie strachu.

Запу́гивать, Запуга́ть, *v. a.* zastraszać, zastraszyć, przestraszać, przestraszyć, nabawiać, nabawić strachu; –ся, *v. p.* być przestrasznym, przestraszonym.

Запу́дреніе, Запу́дриваніе, –я, *n.* upudrowanie, opudrowanie, pudrowanie, posypywanie pudrem.

Запу́дривать, Запу́дрить, *v. a.* pudrować, posypywać, posypać pudrem, upudrować, opudrować; –ся, *a*) *v. r.* opudrować się; *β*) *v. p.* być opudrowanym, upudrowanym.

Запу́дрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запу́дривать**, –ся. [–ся.

Запужáть, –ся, v. **Запугáть**, –ся.

Запускáніе, –я, *n.* zapuszczanie, wpuszczanie, wpuszczenie, wbijanie (*np.* klina); opuszczanie, zaniedbywanie; (*w robocie pośpiechu*:) spuszczanie.

Запускáть, Запустúть, *v. a.*

запускать, запустить, впускать, впустить, вбивать, вбить (*np.* klin); вставлять, вставить; запустить пўку въ карманъ, вынуть руку изъ кармана; – (чулокъ), спускать, спустить, убить; (*w browarniach:*) варить, заварить, задавать [*np.* дрожжи въ пивоварню]; *it.* *опускать, опустить, запускать, запустить; *p.* быть впущенным, впущенным, впущенным, вбитым, *etc.*

Запускъ, –а, *m.*, v. **Запускáніе**; *it.* бѣгать въ запускахъ, бѣганье, гоньба, скачка въ запускахъ, состязание, гоньба, скачка; **Запускáть**, –ся.

Запустúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запустѣвáть, Запустѣть**, *v. n.* опустошать, опустошить.

Запустѣлость, –и, *f.* опустошенность, пустынность.

Запустѣлый, –ая, –ое, *adj.* опустошенный, пустынный.

Запустѣніе, –я, *n.* опустошение. [пустѣвать.

Запустѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Запустѣвать.**

Запутáніе, –я, *n.* запутывание, запутанность.

Запутáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Запутывать**, –ся.

Запутникъ, –а, *m.* ловушка, западня, сеть для ловли зверей; *cfr.* **Заго́нщикъ & Осо́чникъ.**

Запутываніе, –я, *n.* запутывание, запутывание, запутывание, обвязывание.

Запутывать, Запутать, *v. a.* запутывать, запутать, спутать; связывать, связать крепко, скрепить; *запутать, замешать; *it.* *вовлекать кого въ что; –ся, *a*) *v. r.* запутываться; увязать; *замешиваться, замешаться; *it.* вовлекаться въ что; *β*) *v. p.* быть запутанным, запутанным, связанным, скрепленным. [–ся.

Запущáть, –ся, v. **Запускáть, Запущéніе**, v. **Запускáніе.**

Запыжéваніе, –я, *n.* забивание пыжей (в ружье).

Запыжевáть, Запыжúть, *v. a.* забивать, забить пыжи (в ружье). [пыжевать.

Запыжúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Запыжевáть.**

Запылáть, *v. n.* запылать, загореться, воспламениться; *запылать (*np.* гневом).

Запыленіе, Запыливаніе, –я, *n.* запыление, покрытие пылью.

Запыливать, Запылúть, *v. a.* покрывать, покрыть пылью, запылить, запорошить, покрыть; –ся, *a*) *v. r.* запылиться, запорошиться, покрыться; *β*) *v. p.* быть запылённым, запорошенным, покрытым.

Запылúть, *v. perf.* 1. v. **Вспылúть**; 2. v. *sub*: **Запыливать.** [**Запыливать**, –ся.

Запылúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Запырять**, *v. a. perf.* начать

бость rogami, ubość rogami; забодать.

Запытáніе, –я, *n.* замучение на терзание. [пытывать.

Запытáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Запытывáніе**, –я, *n.* мучение на терзание.

Запытывать, Запытáть, *v. a.* мучить, замучить на терзание.

Запыхáться, *v. r. perf.* задыхаться.

Запыя трава, v. **Запникъ.**

Запѣвáла, Запѣвáло, –ы, *m.* запевала, запевало, запевщик, запевщица, запевщик, запевщица, запевщик, запевщица

–ся, *v. p.* być upuszczonym, zarzuconym, zawieruszonym.

Зарáнѣе, *adv.* (зарано), zawczasu, wczas.

Зарастáніе, –я, *n.* zarastanie.

Зарастáть, Зарости́, *v. n.* zarastać, zarosnąć.

Зарáщивать, Зарости́ть, *v. a.* dawać, dać czemu (gdzie) zarastać. [nialość.

Зардѣ́лость, –и, *f.* zaczerwienienie.

Зардѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* zaczerwieniały, rumiany.

Зардѣ́ніе, –я, *n.* zaczerwienienie. [nieć.

Зардѣ́ть, *v. n. perf.* zaczerwienić.

Зардѣ́ться, *v. r. perf.* zaczerwienieć się. [się dziecinnym.

Заребячиться, *v. r. perf.* stać

Зарево, –а, *n.* łuna & łona, światło odbite od zorzy północnéj lub od pożaru. [siące).

†**Заревъ**, –а, *m.* sierpień (mie-

Заревѣ́ть, *v. n. perf.* 1. zaryczeć, zacząć ryczeć; 2. zakrzyczeć, zapłakać, zacząć krzyczeć, płakać. [się, wyrzekanie się.

Зарека́ніе, –я, *n.* zarzekanie

Зарека́ться, Зарёчься, v. **Зака́иваться, Зака́яться.**

Заржáвина, –ы, *f.* zardzewiałość. [zardzewiały.

Заржáвѣлый, –ая, –ое, *adj.* zardzewieć.

Заржáвѣть, *v. n. perf.* zardzewieć.

Заржáніе, –я, *n.* zarżenie.

Заржáть, *v. n. perf.* zarżeć.

Зари, –ей, *f. pl. pop.* 1. silne żądanie; 2. gniew.

Зарить, *v. a.* 1. wzbudzić silne żądanie; 2. gniewać (kogo); –ся, *v. r.* 1. – na что, pożądać, chcieć mieć; 2. gniewać się; v. **Задо́риться.**

Зáркій, –ая, –ое, *adj.* 1. pożądliwy, chciwy; 2. zawistny, gniewliwy; v. **Задо́рливый.**

Зарница, –ы, *f.* błyskawica.

Зáрный, –ая, –ое, *adj.* błyskawiczny.

Заровня́ніе, –я, *n.* zarównanie.

Заровня́ть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Заравнивать**, –**ся.**

Зародить, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарождать**, –**ся.**

Зародо́къ, –дка, v. **Зародышъ.**

Зарóдъ, –а, *m.* 1. v. **Зародышъ**; 2. v. **Стогъ.**

Зародышъ, –а, *m.* zaród, zarodek, zapłodek.

Зарожáться, v. **Зарождáться.**

Зарождáть, Зародúть, *v. a.* płodzić; –ся, *v. r.* wziąć zaród, poczynać się, wschodzić.

Зарожде́ніе, –я, *n.* poczęcie, wschód. [wyrzeczenie się.

Зарóкъ, –а, *m.* zarzeczenie się,

Заронѣ́ніе, –я, *n.* upuszczenie, zarzucenie, zawieruszenie.

Заронúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарáнивать.**

Зароптáть, *v. n. perf.* zamruczeć, zamruknąć, zaszemrać.

Зарослúна, –ы, *f.* zarośĺina. zarośl, miejsce zarośle.

Зарóслый, –ая, –ое, *adj.* zarosły. [na, chwast.

Зарóсль, –и, *f.* zarośl, zarośli-

Зарости́ть, v. **Зарастáть.**

Зарости́, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарастáть.**

Зарóтчикъ, –а, *m. pop.* zarzekający się, wyrzekający się.

Зарощáть, v. **Зарáщивать.**

Зартáченіе, Зартáчиваніе, –я, *n.* narowitość konia.

Зартáчиваться, Зартáчиться, *v. r.* narowić się, znarowić się (o koniu). [nacięcie.

Зарубáніе, –я, *n.* zarąbanie,

Зарубáть, Зарубúть, *v. a.* zarębywać, zarąbać, zacząć rąbać *lub* zarąbaniem naznaczać, naznaczyć, zaręb zrobić, nacinać, naciąć; –**ся**, *v. p.* być zarąbanym, nacinanym, naciętym.

Зарубéжный, –ая, –ое, *adj.* zagraniczny.

Зарубéжье, –я, *n.* zagranicze.

Зарубúна, –ы, *f.* wyręb, wręb, miejsce zarąbane, nacięte.

Зарубúть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарубáть**, –**ся.**

Зарýбка, –и, *f.* 1. v. **Зарубáніе**; 2. wręb, karb, narznięcie.

Зарублéніе, Зарýбливаніе, v. **Зарубáніе.** [бáть, –ся.

Зарýбливать, –**ся**, v. **Зарубáть**, –а, *m.* 1. v. **Садóкъ**; 2. (†), v. **Зарýбка.**

Заругáть, *v. a. perf.* zacząć łajać, fukać; złajać, wyłajać, sfukać; –ся, *v. r.* zacząć się wadzić, swarzyć.

Зарукáвье, –я, *n.* bransoletka.

Зарукáвьице, –а, *n. dim.*, v. **Зарукáвье.**

Зарумя́нивать, Зарумя́нить, *v. a.* zarumieniać, zarumienić, pokrywać, pokryć różem, różować, uróżować; –**ся**, *v. r.* rumienić się, zarumieniać się, zarumienić się; (*o chlebie*:) zrumienić się.

Зарумя́нить, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарумя́нивать**, –**ся.**

Заручáть, Заручúть, *v. a.* podpisywać, podpisać własnoręcznie, stwierdzić własnoręcznym podpisem; –**ся**, *v. p.* być własnoręcznie podpisanym.

Заручéніе, –я, *n.* podpisanie własnoręczne, podpis własnoręczny. [czyny.

Заручúны, –ъ, *f. pl. pop.* zaręczyciель, –я, *m.*, **Заручúтельница**, *f.* podpisujący, podpisująca własnoręcznie, stwierdzający, –ca własnoręcznym podpisem. [**Заручáть**, –**ся.**

Заручúть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Заручный**, –ая, –ое, *adj.* 1. własnoręcznie (własną ręką) podpisany, własnoręcznym podpisem stwierdzony; 2. (*we grze*:) zaręczny, za ręką będący.

Зарывáніе, –я, *n.* zakopywanie.

Зарывáть, Зарúть, *v. a.* zakopywać, zakopać; –**ся**, *a*) *v. r.* zakopywać się, zakopać się; *– въ чёмъ, zakopać się w czém; *β*) *v. p.* być zakopywanym, zakopanym.

Зарыдáть, *v. n. perf.* zaszlochać, zapłakać, zacząć szlochać, płakać głośno. [zaryczeć.

Зарыкáть, *v. n. perf.* (*o lwie*:)

Зарытіе, –я, *n.* zakopanie.

Зарúть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарывáть**, –**ся.** [(*o lwie*).

Зарычáть, *v. n. perf.* zaryczeć

Зарѣзáніе, –я, *n.* zarznięcie.

Зарѣзáть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарѣзывать**, –**ся.**

Зарѣзвúться, *v. r. perf.* rozigrać się; rozswawolić się.

Зарѣзка, –и, *f.* zarznięcie, narznięcie.

Зарѣзъ, –а, *m.* zarznięcie.

Зарѣзывáніе, –я, *n.* zarzynanie.

Зарѣзывáть, Зарѣзáть, *v. a.* zarzynać, zarznąć; zaczynać, zacząć rznąć, ciąć; narzynać, narznąć, nacinać, naciąć; –**ся**, *a*) *v. r.* zarzynać się, zarznąć się; *β*) *v. p.* być zarzynanym, zarzniętym.

Зарѣчный, –ая, –ое, *adj.* zaréczny, za rzéką będący.

Зарѣчье, –я, *n.* zarzécze, okolica za rzéką. [zacząć płakać.

Зарюмить, *v. n. perf.* zapłakać,

Заря́, –и́, *f.* 1. zorza; ýtrenna, wечёрняя заря́, zorza zaranna, wieczorna; 2. (*Bot.*), v. **Зóря.**

Зарябúть, *v. n. perf.* zaćmić się, zacząć ćmić się; зарябúло въ глазáхъ, zaćmiło (mi) się w oczach.

Зарядецъ, –дца, *m. dim.*, v. **Заря́дъ.** [**Заряжáть**, –**ся.**

Зарядúть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Зарядный**, –ая, –ое, *adj.* nabojowy. [armatę.

Зарядчикъ, –а, *m.* nabijający

Заря́дъ, –а, *m.* 1. nabijanie, nabicie (armaty, karabinu); 2. nabój; заря́дъ пýлею, nabój kulą, nabój ostry; холостóй заря́дъ, nabój ślepy; заря́дить холостúмъ заря́домъ, nabić (broń) ślepo; выстрéлить холостúмъ заря́домъ, wystrzelić ślepo, ślepym nabojem.

Заряжáніе, –я, *n.* nabijanie, nabicie (broni).

Заряжáть, Зарядúть, *v. a.* nabijać, nabić (armatę, broń); заряди́ть пýлею, nabić kulą; заряди́ть холостúмъ заря́домъ, nabić ślepym nabojem, ślepo; –**ся**, *v. p.* być nabijanym, nabitym, nabijać się. [ni).

Заряжéніе, –я, *n.* nabicie (bro-

Заряженный & Заряжённый, –ая, –ое, *part. p.* nabity; заряжённое ружьё, broń nabita.

Засáда, –ы, *f.* zasadzka; сдѣлать засаду, uczynić zasadzkę.

Засáдка, –и, *f.* zasadzenie, zasadzanie. [**Засáживать**, –**ся.**

Засадúть, –**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Засáдный**, –ая, –ое, *adj.* zasadny, zasadliwy, zasadzkowy; засáдный отрядъ, zasadny, zasadzkowy oddział wojska; zasadzka.

Засáднѣть, *v. n. perf.* zacząć boleć.

Засáдъ, -а, *m. pop.* (завалъ въ тѣлѣ, производящій опухоль), zawalenie w ciele pochodzące z nabrzmiałości.

Засаждéніе, -а, *n.*, v. **Засáдка.**

Засáживаніе, -а, *n.* zasadzanie, wsadzanie.

Засáживать, Засадúть, *v. a.* zasadzać, zasadzić, posadzić, wsadzić; wpuszczać, wpuścić, wbijać, wbić; – кого-либо за что, przyniewalać, przyniewolić, przymuszać, przymusić kogo do czego; – въ тюрьмý, osadzić w więzieniu; **-ся**, *v. p.* być zasadzanym, zasadzonym.

Засáленіе, Засáливаніе, -а, *n.* zasmarowanie, brukanie, zawalanie sadłem.

Засáливать, Засáлить, *v. a.* zasadlać, zasadlić, sadłem, tłustością walać, zawalać, zasmarować; **-ся**, *v. r.* zasmarować się, zawalać się sadłem, tłustością.

Засáлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засáливать, -ся.**

Засамово́льничать, *v. n. perf.* zacząć działać, postępować samowolnie, podług swojéj woli.

Засапѣть, *v. n. perf.* zasapać.

Засáриваніе, -я, *n.* zarzucanie, zasypywanie; zaśmiecenie.

Засáривать, Засорúть, *v. a.* zaśmiecić [*np.* podłogę]; zarzucać, zarzucić, zasypywać, zasypać [*np.* dół]; – бечевою, (*na okrętach*) zarzucać linę; **-ся**, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym, zasypywanym, zasypanym; zaśmiecić się. [zassanie; wysysanie.

Засáсываніе, -я, *n.* zasysanie,

Засáсывать, Засосáть, *v. a.* zasysać, zassać; wycięcić; wysysać, wyssać; **-ся**, *v. r.* zasysać się, zassać się.

Засáхаривать, Засáхарить, *v. a.* zacukrować, cukrem zaprawiać, zaprawić; **-ся**, *a*) *v. r.* (*o konfiturach*:) zacukrować się; *β*) *v. p.* być zacukrowanym, cukrem zaprawionym.

Засвáтывать, Засвáтать, *v. a.* zaczynać, zacząć swatać, zaswatać, v. **Присвáтывать, Присвáтать.**

Засверби́ть, *v. n.* zaświerzbieć; **-ся**, *v. r.* zacząć świerzbieć.

Засверка́ть, *v. n. perf.* zabłysnąć. [-я, *n.* zaświdrowanie.

Засвéрленіе, Засвéрливаніе, Засвéрливать, Засвéрлить, *v. a.* zaświdrować, zaświdrzyć.

Засвидѣтéльствованіе, -я, *n.* zaświadczenie; poświadczenie.

Засвидѣтéльствовать, *v. a. perf.* zaświadczyć, poświadczyć; *it.* oświadczyć; прошу засвидѣтéльствовать моё почтéніе Вашему бáтюшкѣ, proszę Waszemu panu ojcu oświadczyć moje uszanowanie, poważenie.

Засвирѣпствовать & **Засвирѣпѣть**, *v. n.* zaczynać, zacząć burzyć się, srożyć się, wściekać się, szaleć; rozzłościć się, rozjuszyć się.

Засвистáніе, -я, *n.* zaświstanie, zagwizdanie. [zagwizdać.

Засвистáть, *v. n. perf.* zaświstać, zagwizdać.

Засвистѣть, *v. n. perf.* zaświszczeć, zacząć świszczeć, świstać.

Засвоевóльничать, *v. n. perf.* zacząć swawolić, swawolnie się prowadzić, postępować, rozbrykać się. [**Засвѣчáть, -ся.**

Засвѣтло, *adv.* póki widno, za widoku, za dnia.

Засвѣчáніе, v. **Засвѣченіе.**

Засвѣчáть, Засвѣтúть, *v. a.* – свѣчу, zaświecać, zaświecić, zapalać, zapalić świecę; **-ся**, *v. p.* być zapalanym, zapalonym (o świecy).

Засвѣчéніе, Засвѣчиваніе, -я, *n.* zaświecenie, zaświecanie, zapalenie, zapalanie (świecy).

Засвѣчивать, -ся, v. **Засвѣчáть, -ся.** [się w dawaniu kart.

Засдáваніе, -я, *n.* omylenie

Засдавáться, Засдáться, *v. r.* zazdawać się, zazdać się, omylać się, omylić się w dawaniu kart.

Засдáча, -и, *f.* omylenie się w dawaniu kart.

Засдóбить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засдóбливать, -ся.**

Засдóбленіе, Засдóбливаніе, -я, *n.* przyprawienie, przyprawianie jadła (dla lepszego smaku).

Засекéстрованіе, -я, *n.* zasekwestrowanie, zajęcie dóbr na skarb.

Засекéстровывать, Засекéстровать, *v. a. perf.* zasekwestrować, zająć dobra na skarb; *it.* v. **Налагáть** (запрещéніе).

Заселéніе, -я, *n.* zasiedlenie, osiedlenie. [**Заселя́ть, -ся.**

Заселúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заселя́ть, -ся.**

Засёлокъ, -лка, *m.* miejsce puste za wsią.

Заселя́ть, Заселúть, *v. a.* zasiedlać, zasiedlić, osadzać, osadzić miejsce jakie mieszkańcami; **-ся**, *v. p.* być zasiedlonym.

Засидчиво, *adv.* ciągle siedząc.

Засидчивый, -ая, -ое, *adj.* ciągle (gdzie) siedzący, lubiący sasiedzieć się, długo zabawić się gdzie. [**Засиживаться.**

Засидѣться, *v. perf.*, v. *sub*: **Засиживаться, Засидѣться**, *v. r.* zasiedzieć się, długo gdzie się zabawić.

Засинéніе, Засиниваніе, -я, *n.* zasinienie, zasinianie, zafarbowanie błękitnym kolorem.

Засинивать, Засинúть, *v. a.* zasiniać, zasinić, farbować, zafarbować błękitnym kolorem; **-ся**, *v. p.* być zasinionym, zafarbowanym błękitnym kolorem.

Засинúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засинивать, -ся.**

Засинѣться, *v. n. perf.* zasinić się, zdawać się sinym.

Засипнуть, *v. n. perf.* zachrypieć, zachrapieć.

Засiять, *v. n. perf.* zabłyszczeć, zabłysnąć, zajaśnieć, zaświecić się.

Заскaзáть, *v. a. perf.* zagadać, zacząć mówić; przemówić do kogo.

Заскáкивать, Заскакнуть, Заскочúть, *v. n.* zaskakiwać, zaskakać, zaskoknąć, zaskoczyć; *fig.* заскочúть кого-либо, zaskoczyć komu drogę.

Заскакнýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заскáкивать.**

Заскверне́ніе, -я, *n.* zapaskudzenie. [*p.* zapaskudzony.

Заскверне́нный, -ая, -ое, *part.* **Заскверни́ть**, *v. a.* zapaskudzić; **-ся**, *v. r.* zapaskudzić się.

Заскобúть, *v. a. perf.* w nawiasie umieścić (kilka słów *lub* wierszy), zamknąć w nawiasie.

Заскоплѣть, *v. n.* zaskomleć, zaskowyczeć.

Заскорблый, -ая, -ое, *adj.* skurczony; zaschły; stwardniały.

Заскорбнуть, *v. n. perf.* skurczyć się, zaschnąć, stwardnieć.

Заскорбѣть, *v. n. perf.* 1. zacząć martwić się, gryźć się, troszczyć się, zatroszczyć się; 2. (†), zachorować. [**Заскáкивать.**

Заскочúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заскребáть, Заскрести**, *v. a.* zeskrobywać, zeskrobać.

Заскрёбывать, v. **Заскребáть.**

Заскрежетáть, *v. n. perf.* zazgrzytać (zębami).

Заскрести, *v. perf.*, v. *sub*: **Заскребáть.** [pieć.

Заскрипѣть, *v. n. perf.* zaskrzy-

Заскряжничать, *v. n. perf.* zacząć skąpić, być sknerą.

Заскупи́ться, *v. r. perf.* zaskąpić się, zacząć skąpić.

Заслáніваніе, -я, *n.* zasłanianie, zakrywanie. [**нáть, -ся.**

Заслáнивать, -ся, v. **Заслонáть, -ся.**

Заслáстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заслáщивать, -ся.**

Заслáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засылáть, -ся.**

Заслащéніе, Заслащиваніе, -я, *n.* zasłodzenie, zasładzanie, osłodzenie, osładzanie.

Заслáщивать, Заслáстить, *v. a.* zasładzać, zasłodzić, osładzać, osłodzić; **-ся**, *v. p.* być zasładzanym, zasłodzonym.

Заслúненіе, Заслúниваніе, -я, *n.* zaślinienie, zaślinianie, oślinienie, oślinianie.

Заслúнивать, Заслúнить, *v. a.* zaśliniać, zaślinić, ośliniać, oślinić; **-ся**, *v. r.* zaśliniać się, zaślinić się, oślinić się.

Заслúнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заслúнивать, -ся.**

Заслонéніе, -я, *n.* zasłonienie, zakrycie; v. **Заслáниваніе.**

Заслонúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заслонáть, -ся.** [cha do pieca.

Заслóнка, -и, *f.* zasłona, bla-

Заслóночка, -и, *f. dim.* zasłonka; zapadka; v. **Заслóнка.**

Заслóнъ, **-а**, *m.* zasłona, zatuła.

Заслонáть, **Заслонúть**, *v. a.* zasłaniać, zasłonić, zakrywać, zakryć; **-ся**, *α) v. r.* zasłaniać się, zasłonić się; *β) v. p.* być zasłanianym, zasłonionym.

Заслýга, **-и**, *f.* zasługa; по заслýгамъ, podług zasług.

Заслуженіе, **-я**, *n.* zasłużenie.

Заслýженный, **-ая**, **-ое**, *adj.* zasłużony, wysłużony. [wanie.

Заслýживаніе, **-я**, *n.* zasługi-

Заслýживать, **Заслужúть**, *v. a.* zasługiwać, zasłużyć; wysłużyć; **-ся**, *α) v. r.* zasługiwać się, zasłużyć się, wysługiwać się, wysłużyć się; *β) v. p.* być zasługiwanym, zasłużonym.

Заслужúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Заслýживать**, **-ся**.

Заслýшиваться, **Заслýшаться**, *v. r.* zasłuchiwać się, zasłuchać się, słuchać z wielką uwagą i upodobaniem.

Заслýшать, v. **Услы́шать & Ночу́ять**. [Ослѣпле́ніе.

Заслѣпле́ніе, **Заслѣпля́ть**, v.

Заслю́неніе, **Заслю́нивать**, **Заслю́нить**, **-ся**, v. **Заслю́неніе**.

Засмо́ливаніе, **-я**, *n.* zasmolanie.

Засмо́ливать, **Засмоли́ть**, *v. a.* zasmalać, zasmolać, zasmolić, osmalać, osmolić, zamazywać, zamazać smołą; **-ся**, *α)* *v. r.* zasmalać się, zasmolić się, zawalać się smołą; *β) v. p.* być zasmolonym, zamazanym smołą.

Засмо́ркиваніе, **-я**, *n.* zasmarkiwanie.

Засмо́ркивать, **Засморка́ть**, *v. a.* zasmarkiwać, zasmarkać; **-ся**, *α) v. r.* zasmarkiwać się, zasmarkać się; *β) v. p.* być zasmarkiwanym, zasmarkanym.

Засма́триваніе, **-я**, *n.* zaglądanie. [zacząć patrzyć.

Засма́тривать, *v. n.* zaglądać,

Засма́триваться, **Засмотре́ться**, *v. r.* – на что, zapatrywać się, zapatrzeć się.

Засмоле́ніе, **-я**, *n.* zasmolenie, zawalanie smołą.

Засмоли́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Засма́ливать**, **-ся**.

Засморка́ніе, **-я**, *n.* zasmarkanie; *cfr.* **Засма́ркиваніе**.

Засморка́ть, *v. n. perf.* zacząć smarkać; zasmarkać; v. **Засма́ркивать**. [**Засма́ркиваться**.

Засморка́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Засмо́треть**, **-а**, *m.* rewizya, przepatrywanie.

Засмотре́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Засма́триваться**. [(kogo).

Засмѣ́яніе, **-я**, *n.* wyśmianie

Засмѣ́ять, *v. a. perf.* wyśmiać (kogo).

Засмѣ́яться, *v. r. perf.* zaśmiać się; zacząć śmiać się.

Заснурованіе, **-я**, *n.* zasznurowanie.

Заснурова́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Заснуро́вывать**, **-ся**.

Заснуро́вка, **-и**, *f.* zasznurowanie. [sznurowywanie.

Заснуро́ваніе, **-я**, *n.* za-

Заснуро́вывать, **Заснурова́ть**, *v. a.* zasznurowywać, zasznurować; **-ся**, *α) v. r.* zasznurowywać się, zasznurować się; *β) v. p.* być zasznurowywanym, zasznurowanym.

Заснýть, *v. n. perf.* zasnąć, usnąć; v. **Засыпа́ть**.

Заснѣжи́ть, *v. a. perf.* zaśnieżyć, śniegiem zasypać, zawiać.

Засова́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Засо́вывать**.

Засова́ться, *v. r. perf.* zafrasować się, zacząć być niespokojnym, zacząć biegać tam i sam.

Засо́вецъ, **-вца**, *m. dim.* zasuwka, rygielek. [rygiel.

Засо́вка, **-и**, *f.* zasuwa, zasuwka,

Засо́вочка, **-и**, *f. dim.* zasuweczka, zasuwka, rygielek.

Засо́въ, **-а́**, *m.* zasuwa, zasuwka, rygiel.

Засо́вываніе, **-я**, *n.* zasuwanie, wsuwanie, wkładanie, wtykanie, wścibianie, włożenie.

Засо́вывать, **Засова́ть**, *v. a.* 1. zasuwać, zasunąć, wsuwać, wsunąć, wkładać, włożyć, wtykać, wetknąć, wścibiać, wścibić; засу́нуть ру́ку въ карма́нъ, wsunąć rękę do kieszeni; 2. zarzucać, zarzucić, zawieruszać, zawieruszyć; **-ся**, *v. p.* być włożonym, wsuniętym, wetkniętym, zawieruszonym; zawieruszyć się.

Засо́вѣститься, *v. r. perf.* zacząć wstydzić się.

Засоле́ніе, **-я**, *n.* zasolenie; v. **Соле́ніе**. [solić; v. **Солить**.

Засоли́вать, *v. a.* zasalać, za-

Засолоде́ть, *v. n. perf.* stać się słodkawym, nabyć smaku słodkawego. [zasolony.

Засоле́нный, **-ая**, **-ое**, *part. p.*

Засолоне́ть, *v. n. perf.* zasłonieć, stać się słonym, słonością zajść.

Засо́лъ, **-а**, *m.* 1. miara lub ilość soli, używana do osolenia czego; 2. woda solą nasycona; **Разсо́лъ**. [solony.

Засо́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* prze-

Засопе́ть, *v. n. perf.* zasapać, zacząć sapać, chrapieć.

Засопе́ніе, **-я**, *n.* zaśmiecenie, zasypanie, zarzucenie; zatkanie (*np.* kanałów w ciele).

Засо́ривать, **Засори́ть**, **-ся**, v. **Заса́ривать**, **Заса́рить**.

Засоря́ть, **-ся**, v. **Заса́ривать**, **-ся**. [**Засасываніе**.

Засоса́ніе, **-я**, *n.* zassanie; *cfr.*

Засоса́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Засма́ливать**, **-ся**.

Засо́съ, **-а**, *m.* miejsce grząskie; *mlask, mlaśnienie, mlaskanie, smoktanie; въ засо́съ цѣлова́ться, całować się z mlaskiem, z mlaskaniem. [zeschnięcie.

Засо́хлость, **-и**, *f.* zaschłość,

Засо́хлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zaschły, zeschły, zeschnięty, uschły, suchy.

Засо́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Засыха́ть**. [sączyć się.

Засочи́ться, *v. r.* zacząć ciec,

Заспа́ніе, **-я**, *n.* zaspanie.

Заспа́ть, *v. a. perf.* zaspać; заспа́ть младе́нца, zadusić dziecię we śnie; **-ся**, *v. r.* zaspać się.

Заспеси́виться, *v. r.*, **Заспеси́вѣть**, *v. n. perf.* zhardzieć, zdumieć, zacząć się pysznić.

Заспо́ривать, **Заспо́рить**, *v. n.* zaczynać, zacząć się kłócić, z. się wadzić, z. się swarzyć.

Заспѣ́шить, *v. n. perf.* pospieszyć się.

Засро́чный, **-ая**, **-ое**, *adj.* poterminowy, nadterminowy; *it.* v. **Пересро́чный**.

Зассо́риться, *v. r. perf.* zacząć się kłócić, z. się wadzić; pokłócić się, powadzić się, poswarzyć się.

Заста́ва, **-ы**, *f.* rogatka.

Заста́ваніе, **-я**, *n.* zastanie (kogo gdzie *lub* przy czém).

Заста́вать, **Заста́ть**, *v. a.* zastać (kogo gdzie *lub* przy czém); нечаянно заста́ть кого при чёмъ, zdybać kogo, z nienacka napotkać, zastać kogo przy czém.

Заста́вить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Заставля́ть**, **-ся**.

Заста́вица, **-ы**, *f.* wynieta, ozdóbka drukarska.

Заста́нка, **-и**, *f.* 1. zastawka, zasłona, rzecz do zastawienia lub zasłonienia czego; 2. wynieta, wynietka, ozdóbka drukarska.

Заста́вленіе, **Заста́вливаніе**, **-я**, *n.* zastawienie, zastawianie; v. **Заста́ваніе**.

Заста́вливать, **-ся**, v. **Заставля́ть**, **-ся**.

Заставля́ть, **Заста́вить**, *v. a.* 1. – что чѣмъ, zastawiać, zastawić, zasłaniać, zasłonić, zakładać, założyć, zawalać, zawalić, zatarasować, zagradzać, zagrodzić; *zasadzać, zasadzić, zniewalać, zniewolić, przyniewalać, przyniewolić, przymuszać, zmuszać, zmusić kogo do czego; ero заставили работа́ть, zasadzili [или zmusili, zniewolili] go do pracy [или do roboty]; **-ся**, *v. p.* być zastawianym, zastawionym, założonym, zawalonym, zatarasowanym.

Заста́вникъ, v. **Залóжникъ**.

Заста́вный, **-ая**, **-ое**, *adj.* rogatkowy; заста́вный карау́лъ, straż przy rogatkach; заста́вная цѣпь, kordon, osadzenie granic; заста́вныя бу́квы, litery wersalne, początkowe.

Заста́вщикъ, **-а**, *m.* strażnik przy rogatkach miasta.

Заста́въ, **-а**, *m.* zastawka, zasłona; v. **Заста́вка** (1).

Заста́ивать, **Засто́ять**, *v. a.* zatrzymywać, zatrzymać kogo na drodze; **-ся**, *v. r.* zastawać się,

застáть się, długim staniem zwątlеć, słabieć; *it.* dłużéj stać niż potrzeba; (*o koniach:*) zastać się; (*o rybach:*) zatrzymać się; (*o wodzie:*) długim staniem zatęchnąć.

Застана́вливание, -я, *n.* zastawianie, zawalanie, zagradzanie.

Застана́вливать, -ся, v. **Заста́вля́ть**, -ся.

Застанови́ть, -ся, v. *sub*: **Заставля́ть** (I. **Заста́вить**).

Застано́вка, -и, *f.*, **Застано́вле́ние**, -я, *n.* zastawienie, zawalenie, zagrodzenie; *cfr.* **Заста́навливание**. [ля́ть, -ся.

Застановля́ть, -ся, v. **Заставля́ть**, -ся.

Застаре́лость, -и, *f.* zastarzałość, zadawnienie, zakorzenienie, zatwardziałość.

Застаре́лый, -ая, -ое, *adj.* zastarzały, zadawniony, zakorzeniony, zatwardziały.

Застаре́ние, -я, *n.* zastarzenie, zadawnienie, zakorzenienie, zatwardnienie.

Застаре́ть, *v. n.*, -ся, *v. r. perf.* zastarzeć się, zadawnieć, zakorzenić się. [ставать.

Застать, *v. perf.*, v. *sub*: **Заставать**.

Застега́льникъ, -а, *m.* kruczek do zapinania guzików.

Застега́ть, *v. a. perf.* 1. zacząć pikować; 2. – кого, wychłostać, wybić kogo porządnie.

Застёгивание, -я, *n.* zapinanie.

Застёгивать, **Застегну́ть**, *v. a.* zapinać, zapiąć; застегнуть ку́говицу у камзо́ла, zapiąć guzik u kamizelki; -ся, *α*) *v. r.* zapinać się, zapiąć się, zapinać, zapiąć na sobie *np.* kamizelkę, suknię; *β*) *v. p.* być zapinanym, zapiętym.

Застегну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Застёгивать**, -ся.

Застёжка, -и, *f.* haftka, zapinka, spinka, klamerka, klauzura (u ksiąg); *it.* v. **Застега́льник**ъ. [stękać.

Застена́ть, *v. n. perf.* zacząć

Застига́ть, **Застигну́ть**, **Засти́чь**, *v. a.* zaścigać, zaścignąć, naścignąć, zaskoczyć, napaść, zapaść, spotkać (jak *np.* noc, deszcz, burza, *etc.*). [**Застига́ть**.

Застигну́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Застиже́ние**, -я, *n.* zaścignienie, naścignienie, zaskoczenie, napadnienie, zapadnienie, spotkanie. [zakrycie, pokrycie.

Застила́ние, -я, *n.* zasłanie, **Застила́ть**, **Засти́лать**, *v. a.* zaścielać, zasłać, wyścielać, wysłać, zakrywać, zakryć, pokrywać, pokryć [*np.* podłogę deskami], wymościć; *v. impers.* застила́етъ глаза́, ćmi (mi) się w oczach; -ся, *α*) *v. r.* zakrywać się, zakryć się; *β*) *v. p.* być zaścielanym, zasłanym, wyścielanym, wysłanym, zakrytym, pokrytym, wymoszczonym.

Засти́лка, -я, *f.* zasłanie, wysłanie, zakrycie, pokrycie.

Застить, *v. n.* – кому́, zasłaniać, zakrywać komu światło.

Застичь, *v. perf.*, v. *sub*: **Застига́ть**.

Застла́ние, -я, *n.* zasłanie, wysłanie, zakrycie, pokrycie.

Застла́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Застила́ть**, -ся.

Засто́й, -я, *m.* 1. zastanowienie się, przestanek; засто́й въ кровя́, stagnacya, zatamowana krew' w ciele; 2. miejsce gdzie ryby się zastanawiają, zatrzymują; 3. pozostała, niesprzedana żywność.

Засто́йный, -ая, -ое, *adj.* 1. zastojały, zastały, nieciekący; засто́йная вода́, woda stojąca; 2. pozostały, niesprzedany.

Засто́лица, -ы, *f. pop.* spółbiesiadniczy, (ludzie) za jednym stołem siedzący.

Засто́льникъ, -а, *m.* spółbiesiadnik, towarzysz za jednym stołem siedzący.

Засто́льный, -ая, -ое, *adj.* podczas stołu się dziejący, przy stole odbywający się; засто́льная бесѣда, rozmowa podczas stołu; засто́льное, -аго, *s. n.* strawne.

Застона́ть, *v. n. perf.* zastękać, zajęczeć, zacząć stękać, jęczeć.

Заторапливание, **Заторопле́ние**, -я, *n.* zasłanianie, zasłonienie. [*sub*: **Заторопля́ть**, -ся.

Заторопи́ть, -ся, *v. perf.*, v. **Заторопля́ть**, **Заторопи́ть**, *v. a.* zasłaniać, zasłonić; zastawiać, zastawić (czém); -ся, *α*) *v. r.* zasłaniać się, zasłonić się; *β*) *v. p.* być zasłanianym, zasłanionym.

Застоя́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заставля́ть**, -ся.

Застрасти́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Застраща́ть**.

Застра́стка, -и, *f.* zastraszenie, przestraszenie.

Застрахова́ние, -я, *n.* zabezpieczenie, zaassekurowanie.

Застрахова́тель, -я, *m.* assekurat.

Застрахова́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Застрахо́вывать**, -ся.

Застрахо́вывание, v. **Застрахова́ние**.

Застрахо́вывать, **Застрахова́ть**, *v. a.* zabezpieczać, zabezpieczyć, ubezpieczać, ubezpieczyć, assekurować, zaassekurować; -ся, *α*) *v. r.* zabezpieczać się, zabezpieczyć się, zaassekurować się; *β*) być zabezpieczanym, zabezpieczonym, ubezpieczonym, zaassekurowanym.

Застрахо́вка, -и, *f.* zabezpieczenie, ubezpieczenie, assekuracya. [bnowanie.

Застра́чивание, -я, *n.* zastę-

Застра́чивать, **Застрочи́ть**, *v. a.* stębnować, zastębnować; -ся, *v. p.* być stębnowanym, zastębnowanym. [nie, przestraszenie.

Застраща́ние, -я, *n.* zastrasze-

Застраща́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Застра́щивать**.

Застра́щивание, -я, *n.* zastraszanie, przestraszanie.

Застра́щивать, **Застраща́ть**, *v. a.* zastraszać, zastraszyć, przestraszać, przestraszyć. [nie.

Застриганье, -я, *n.* zastrzyżenie.

Застрига́ть, **Застри́чь**, *v. a.* zaczynać, zacząć strzydz, zastrzydz, podstrzydz.

Застриже́ние, -я, *n.*, **Застри́жка**, -и, *f.* zastrzyżenie, podstrzyżenie.

Застри́чь, *v. perf.*, v. *sub*: **Застига́ть**. [zaheblowanie.

Застроганье, -я, *n.* zastruganie, **Застрога́ть**, *v. a. perf.* zastrugać, zaheblować.

Застро́ение, **Застро́ивание**, -я, *n.* zabudowanie; zabudowywanie; zajęcie miejsca jakiego przez budowlę.

Застро́ивать, **Застро́ить**, *v. a.* zaczynać, zacząć budować; zabudowywać, zabudować; zająć miejsce jakie przez budowlę; -ся, *α*) *v. r.* zabudowywać się, zabudować się; *β*) *v. p.* być zabudowywanym, zabudowanym.

Застро́йка, -и, *f.* zabudowanie; budowla.

Застро́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Застро́ивать**, -ся. [wanie.

Застроче́ние, -я, *n.* zastębno-

Застрочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Застра́чивать**, -ся.

Застро́чка, -и, *f.* zastębnowanie.

Заструже́ние, **Заструживание**, -я, *n.* zastruganie, zaheblowanie.

Заструживать, **Застружи́ть**, *v. a.* zaczynać, zacząć heblować, zaheblować, zastrugać.

Заструпе́ние, -я, *n.* zastrupienie, zaskorupienie.

Заструпе́ть, *v. n. perf.* zastrupieć, zaskorupić się.

Застре́ление, **Застре́ливание**, -я, *n.* zastrzelenie, zastrzelanie, zabicie, zabijanie wystrzałem.

Застре́ливать, **Застре́лять**, *v. a.* zastrzelać, zastrzelić, zabijać, zabić wystrzałem [или wystrzeleniem]; -ся, *α*) *v. r.* zastrzelać się, zastrzelić się; *β*) *v. p.* być zastrzelanym, zastrzelonym.

Застре́лить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Застре́ливать**, -ся.

Застре́льщикъ, -а, *m.* żołnierz strzelający przed kolumną wojska, tyralier; *cfr.* harcownik.

Застре́лять, *v. n. perf.* zacząć strzelać.

Застре́ха, -и, *f.*, **Застре́хъ**, -а, *m.* strzecha, poddasze.

Застре́шка, -я, *f. dim.*, v. **Застре́ха**.

Застря́пать, *v. a. perf.* zacząć gotować; zagotować.

Застýда, -и, *f.* zaziębienie.

Застуди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Застужа́ть**, -ся.

Застужа́ть, **Застуди́ть**, *v. a.* zastudzać, zastudzić, ostudzać, ostudzić, ochłodzić; zaziębić;

-ся, *а*) *v. r.* зазябнуть; *β*) *v. p.* быть застудженным, застудзонным, остудзанным, остудзонным.

Застужéніе, Застýживаніе, -я, *n.* застудзенie, застудзанie, остудзенie, остудзанie, охлодзенie; *it.* зазябнiенie.

Застýживать, -ся, v. **Застужáть, -ся**. [закалатáць.

Застýкать, *v. n. perf.* застукáць.

Застýпа, -ы, *f.* оброна.

Заступáніе, -я, *n.* застáпленie, ujмованie сię за kogo.

Заступáть, Заступúть, *v. a.* застępовáць, застáпiць; – kорó, чьéлибо мéсто, застępовáць, застáпiць kogo, застępовáць, застáпiць czyje miejsce, [czyją posadę, czyj urząd]; *bronić kogo, ujмовáć сię za kim; заступúть дорóгу, застáпiць (komu) drogę; **-ся**, *v. r.* ujмовáć сię za kim, bronić kogo.

Заступúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заступáть, -ся**.

Заступлéніе, -я, *n.* obrona.

Заступникъ, -а, *m.* obroniciel, obrońca. [ka.

Заступница, -ы, *f.* obroniciel-

Заступничествo, -а, *n.* obrona, opieka. [szpatel.

Застýпъ, -а, *m.* rydel; szpadel, **Застучáть**, *v. n.*, **Застучáться**, *v. r. perf.* zastukáć, zakołatać.

Застыáніе, -я, *n.* zastyganie.

Застывáть, Застúть, Застúнуть, *v. n.* zastygać, zastygnąć, ostygać, ostygnąć.

Застыдúться, *v. r. perf.* zawstydzić się. [ostygłość.

Застúлость, -и, *f.* zastygłość,

Застúлый, -ая, -ое, *adj.* zastygły, ostygły. [*sub*: **Застывáть.**

Застúнуть, Застúть, *v. perf.*, v. **Застéненіе, Застúниваніе**, -я, *n.* zaciemnienie, zaciemnianie.

Застéнивать, Застéнить, *v. a.* – кому́ свéтъ, zasłaniać, zasłonić, zakryć od świátła, zaciemniać, zaciemnić. [**Застéнивать.**

Застéнить, *v. perf.*, v. *sub*: **Застéніе**, -я, *n.* zaścianek, miejsce za ścianą.

Застéнокъ, -нка, *m.* męczarnia, katownia, katusz, katusza.

Застéночный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się katowni, katusza, męczarni.

Застéнчивость, -и, *f.* bojaźliwość, trwożliwość, nieśmiałość.

Застéнчивый, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy, trwożliwy, nieśmiały.

Застéнять, v. **Застéнивать.**

Засудúть, *v. a. perf.* zacząć sądzić, osądzić.

Засуетúться, *v. n. perf.* zakłopotać się; stać się niespokojnym; biegać tam i sam.

Засýпутіе, -я, *n.* zapchanie, zasunięcie, zarzucenie, zawierusznie. [**Засовывать, -ся.**

Засýпуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засýсленіе, Засýсливаніе**, -я, *n.* zaślinienie, zaślinianie.

Засýсливать, Засýслить, *v. a.* zasliniać, zaślinić; **-ся**, *а*) *v. r.* zaśliniać się, zaślinić się; *β*) *v. p.* być zaślinianym, zaślinionym.

Засýха, -и, *f.* susza, posucha.

Засучáть, Засучúть, *v. a.* 1. zawijać, zawinąć, zakręcać, zakręcić, skręcać, skręcić, zaczynać, zacząć kręcić, zawijać; 2. podginać, podgiąć, podjąć, podkasać, zakasać, zawijać, zawinąć (*np.* rękawy); **-ся**, *v. r.* podginać się, podgiąć się, podjąć się, podkasać się.

Засучéніе, Засýчиваніе, -я, *n.* zakręcenie, zakręcanie, skręcenie; zakasanie, podkasanie, założenie, zawinięcie (*np.* rękawów).

Засýчивать, -ся, v. **Засучáть, -ся**. [**Засучáть, -ся.**

Засучúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засушéніе, Засýшиваніе**, -я, *n.* zasuszenie, zasuszanie.

Засýшивать, Засушúть, *v. a.* zasuszać, zasuszyć, wysuszać, wysuszyć, ususzać, ususzyć; **-ся**, *v. p.* być zasuszanym, zasuszonym, ususzonym.

Засýшина, -ы, *f.* zaschłego, wyschłego co [jak *np.* chléb, sér, *etc.*], suchar.

Засушúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засýшивать, -ся.**

Засýшка, -и, *f.* zasuszenie, zasuszanie, wysuszanie, wysuszenie.

Засыáніе, -я, *n.* zasyłanie, wysyłanie, posyłanie.

Засылáть, Заслáть, *v. a.* zasyłać, zasłać, wysyłać, wysłać, posyłać, posłać; **-ся**, *v. p.* być zasyłanym, zasłanym, wysyłanym, wysłanym, posyłanym, posłanym.

Засылка, -и, *f.* zasłanie, zasyłanie, wysłanie, wysyłanie, posłanie, posyłanie; *it.* v. **Посы́лка.**

Засыпáніе, -я, *n.* 1. zasypywanie; 2. zasypianie.

Засыпáніе, -я, *n.* zasypanie.

I. Засыпáть, Засы́пать, *v. a.* zasypywać, zasypać; **-ся**, *v. p.* być zasypywanym, zasypanym.

II. Засыпáть, Засну́ть, *v. n.* zasypiać, zaspać, zasnąć, usnąć; **-ся**, *v. r.* spać długo.

Засы́пать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засыпáть, -ся (I).**

Засы́пка, -и, *f.*, v. **Засыпáніе.**

Засы́пь, -и, *f.* miejsce zasypane, dół zasypany.

Засыхáніе, -я, *n.* zasychanie, wysychanie, usychanie.

Засыхáть, Засóхнуть, *v. n.* zasychać, zaschnąć, wysychać, wyschnąć, usychać, uschnąć.

Засéваніе, -я, *n.* zasiewanie, zasianie.

Засéвать, Засéять, *v. a.* zaczynać, zacząć siać; zasiewać, zasiać, posiać; **-ся**, *v. p.* być zasiewanym, zasianym.

Засéвъ, -а, *m.* zasiew, siew, siejba; врéмя засéва, czas siejby, siewu.

Засéданіе, -я, *n. Jur.* zasiadanie, posiedzenie, ses(s)ya; имéть прáво засéдáнія, mieć prawo posiedzenia. [ławnik.

Засéдатель, -я, *m.* assessor,

I. Засéдáть, *v. n.* – въ судé, zasiadać w sądzie; być assessorem, ławnikiem.

II. Засéдáть, Засéсть, *v. n.* zasiadać, zasiąść; pozostawać, pozostać, utkwić, uwięznąć.

Засéдка, -и, *f.*, v. **Стóйка.**

Засéка, -и, *f.* zasiek, zasieka, knieja; zapust.

Засéкáніе, -я, *n.* zarębywanie, zarąbanie, nakarbowanie; zasieczenie, wyćwieczenie.

Засéкáть, Засéчь, *v. a.* zarębywać, zarąbać; naznaczać, naznaczyć zarąbaniem; nakarbować; (*o koniach*:) zasiekać się, skaleczyć, zaciąć nogę; *wysiec, wyćwiecić, obić kogo; **-ся**, *а*) *v. r.* (*o koniach*:) zatratować się, zasiekać się, zacinać się; *β*) *v. p.* być zarąbanym, nakarbowanym.

Засéкъ, -а, *m.* sąsiek (*w stodole*); *it.* v. **Закро́мъ.**

Засéлити, *v. a. perf. Eccl. sl.*, v. **Заградúть, Застéнить, Заслонúть.** [сéдать.

Засéсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Засéчéніе**, v. **Засéканіе.**

Засéчка, -и, *f.* zatret, rana na nodze konia od uderzenia drugą nogą. [**Засéкáть, -ся.**

Засéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Засéяніе**, -я, *n.* zasianie, posianie. [**Засéвать, -ся.**

Засéять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затаврúть**, *v. a. perf.* – лóшадь, zapiętnować, wypalić piętno или znak na koniu.

Затаéніе, Затáиваніе, -я, *n.* zatajenie, zatajanie, utajenie, utajanie, ukrycie, ukrywanie, skrycie, skrywanie.

Затáивать, Затаúть, *v. a.* zatajać, zataić, utajać, utaić, ukrywać, ukryć, skrywać, skryć; **-ся**, *v. r.* ukrywać się, ukryć się, skryć się, zaczajać się, zaczaić się.

Затáйка, -и, *f.* utajenie się.

Затаúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затáивать, -ся.**

Затáлкиваніе, -я, *n.* wytłukiwanie, wytłukanie, wysturkiwanie.

Затáлкивать, Затолкáть, *v. a.* wytłukiwać, wytłukać, wytłuc, wysturkiwać, wysturkać, wysturknąć, wyszturchnąć.

Затанцовáть, *v. n. perf.* zatańcować; **-ся**, *v. r.* zatańcować się.

Затáпливаніе, -я, *n.* zapalanie, napalanie, zapalenie, napalenie w piecu.

Затáплливать, Затопúть, *v. a.* zaczynać, zacząć palić w piecu; zapalić, zapalać, napalać, napalić w piecu; **-ся**, *v. p.* być zapalanym, zapalonym, napalanym, napalonym.

Затáптываніе, -я, *n.* zadeptywanie, deptanie, zadeptanie.

Затáптывать, Затоптáть, *v. a.* zadeptywać, zadeptać, deptaniem,

хождением завалать; затоптáть полъ, задептáть подлогу; **-ся**, *v. p.* быть задептáнным, задептáнным.

Затаска́ние, **-я**, *n.* (*o szatach*:) зносженіе, здарcie, вycиранie, вытарcie.

Затаска́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затаскивать**, **-ся (I)**.

Затаскиваніе, **-я**, *n.* 1. вycиранie, вытарcie, зносженіе, здарcie (*np.* сукни); 2. завлеченіе, зацiáгненіе.

I. Затаскивать, Затаскáть, *v. a.* (*o sukniach*:) вycирáть, вытрeть, зносúть, здрeть; **-ся**, *v. p.* быть вытартым, зносженым, подартым.

II. Затáскивать, Затащи́ть, *v. a.* завлекáть, завлeк, зацiáгать, зацiáгнуть; затащúть кого́ къ себѣ́, завлeк, зацiáгнуть или пощiáгнуть, вцiáть кого́ до сiебiе; **-ся**, *a*) *v. p.* быть завлекáным, завлeчóным, зацiáганым, зацiáгнiутым (докáд); *β*) *v. r.* затащúться, завлeк сiе (докáд).

Затачáніе, **-я**, *n.* заострcie, зацерóванiе. [**Тáчивать**, **-ся (I)**.

Затачáть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Затáчивать**.

Затáчиваніе, **-я**, *n.* заострcиванiе, церóванiе, стѣ́бнованiе.

I. Затáчивать, Затачáть, **-ся**, v. **Зашúвать, Запошúвать**, **-ся**.

II. Затáчивать, Заточи́ть, *v. a.* 1. заострcиваć, зацáć точúć; 2. сзлифовáć, вырзлифовáć, острзúć, наострзáć, наострзúć; **-ся**, *v. p.* быć вырзлифовáным, наострзóным.

Затáчка, v. **Зашúвка, Запошúвка**. [зацiáгненiе.

Затащéніе, **-я**, *n.* завлeченiе, **Затащи́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затáскивать**, **-ся (II)**.

Затáять, *v. n. perf.* зацáć таéć.

Затвердúть, *v. a. perf.* 1. затвeрдúть, утвeрдúть, прztвeрдúть; 2. v. *sub*: **Затвéрживать**.

Затвердѣ́вать, Затвердѣ́ть, *v. n.* твaрднéć, ствaрднéć; *затвaрдзéć, застaрзéć сiе.

Затвердѣ́лость, **-я**, *f.* затвaрдзiáłość.

Затвердѣ́лый, **-ая**, **-ое**, *adj.* ствaрднiáły; затвaрдзiáły.

Затвердѣ́ніе, **-я**, *n.* затвaрдзенiе, затвaрдзiáłość.

Затвердѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Затвердѣ́вать**.

Затверже́ніе, Затвéрживаніе, **-я**, *n.* вyучéнiе сiе, учéнiе сiе на пaмiéć.

Затвéрживать, Затвердúть, *v. a.* вбiáć, вбić, врaжáć, врaзić сóбiе w пaмiéć; учúć сiе, вyучúć сiе на пaмiéć; **-ся**, *v. p.* быć на пaмiéć вyучóным.

Затворéніе, **-я**, *n.* замкнiéцiе (дрзвi).

Затворúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затворя́ть**, **-ся**. [suwka.

Затвóрка, **-и**, *f.* zatworek, za-

Затвóрникъ, **-а**, *m.* pustelnik.

Затворническій, **-ая**, **-ое**, *adj.* pustelniczy; затвóрническая жизнь, życie pustelnicze.

Затворничество, **-а**, *n.* pustelnictwo, życie pustelnicze.

Затворничій, **-ья**, **-ье**, *adj.* pustelniczy.

Затво́рный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do zamknięcia służący. [твóрка.

Затворочка, **-и**, *f. dim.*, v. **Затворъ**, **-а**, *m.* zamknięcie czego, zasuwa, zapora, rygiel; stawidło; więzienie; pustelnia; окóнный затвóръ, okiennica.

Затворя́ть, Затворúть, *v. a.* zamykać, zamknąć; **-ся**, *a*) *v. r.* zamykać się, zamknąć się; *β*) *v. p.* być zamykanym, zamkniętym.

Затекáніе, **-я**, *n.* zaciekanie, zacieknięcie (*np.* krwią); nabrzmienie, napuchnięcie.

Затекáть, Затéчь, *v. n.* zaciekać, zacieknąć (*np.* кровью, krwią), nabiegać, nabrzmiewać, nabrzmieć, puchnąć, zapuchnąć, napuchnąć.

Затéкшій, **-ая**, **-ое**, *adj.* nabiegły, nabrzmiały, napuchły (jak *np.* ręce, nogi).

Затéкъ, **-а**, *m.* miejsce nabrzmiałe, napuchłe; opuchlina.

Затемнúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затмѣ́вать**, **-ся**. [nie.

Затемнѣ́ніе, **-я**, *n.* zaciemnie-

Затемнѣ́ть, *v. n. perf.* zaciemnieć; stać się ciemnym.

Затеня́ть, Затенúть, *v. a.* zaciemniać, zaciemnić; **-ся**, *v. p.* być zaciemnianym, zaciemnionym.

Затéпливаніе, **-я**, *n.* zapalanie świecy lub lampki przed obrazami; *cfr.* Затеплúвать.

Затéпливать, Затéплить, *v. a.* zapalać, zapalić świecę lub lampkę przed obrazami świętych; **-ся**, *v. p.* być zapalanym, zapalonym *etc.*

Затéплить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затéпливать**, **-ся**.

Затерéбливать, Затеребúть, *v. a.* 1. zaczynać, zacząć targać, szarpać, rwać, trzebić, zatrzebiać, zatrzebić, wytrzebiać, wytrzebić; 2. v. Защúпывать (2); **-ся**, *v. p.* być targanym, wytarganym, szarpanym. [**Затирáть**, **-ся**.

Затерéть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затéривать, Затерáть**, *v. a.* zawieruszać, zawieruszyć, zaterać, zatracić, zagubić, zgubić; **-ся**, *a*) *v. r.* zawieruszać się, zawieruszyć się, zapodziać się, zaginąć; *β*) *v. p.* być zawieruszonym, zagubionym.

Затеря́ніе, **-я**, *n.* zawieruszenie, zagubienie, zgubienie, zaguba, zatracenie, zatrata.

Затерáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затéривать**, **-ся**. [zarąbanie.

Затесáніе, **-я**, *n.* zaciosanie, **Затесáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затёсывать**, **-ся**.

Затёска, **-и**, *f.* wrąb, miejsce zarąbane, zaciosane; zarąbanie.

Затёсываніе, **-я**, *n.* zaciosywanie, zarębywanie.

Затёсывать, Затесáть, *v. a.* zaczynać, zacząć rąbać; zarębywać, zarąbać, naznaczać, naznaczyć rąbaniem, zaciosywać, zaciosać; **-ся**, *v. p.* być zarębywanym, zarąbanym, zaciosanym.

Затечéніе, **-я**, *n.* zacieczenie; *cfr.* Затекáніе. [**Затекáть**.

Затёчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: †**Затúнный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* bastionowy, wałowy, narożnikowy; затúнный карaýл, straż wałowa; затúнная пищáль, działo wałowe (wielkiego kalibru).

†**Затúнъ**, **-а**, *m.* bastion, narożnik, wał, okop.

Затиpáніе, **-я**, *n.* zacieranie; zabrudzanie wycieraniem.

Затирáть, Затерéть, *v. a.* zacierać, zatrzeć; wycieraniem zabrudzać, zabrudzić, zawalać; zacierać, zatrzeć, zamazywać, zamazać (farbą); *ściskać, ścisnąć; **-ся**, *v. p.* być zacieranym, zatartym; być wycieraniem zabrudzanym, zabrudzonym.

Затúрка, **-и**, *f.* zacieranie, zatarcie; *cfr. verb.* Затирáть.

Затúскиваніе, **-я**, *n.* zacisnienie, zaciskanie, wciskanie, wciśnienie.

Затúскивать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затúскивать**, **-ся**.

Затúскиваніе, **-я**, *n.* zaciskanie, wciskanie.

Затúскивать, Затúскать, Затúснуть, *v. a.* zaciskiwać, zaciskać; wciskiwać, wcisnąć, wtłaczać, wtłoczyć, wgniatać, wgnieść, wkładać, włożyć z trudnością; **-ся**, *a*) *v. r.* wciskać się, wcisnąć się, wtłoczyć się; *β*) *v. p.* być wciskanym, wciśniętym, wciśnionym, wtłaczanym, wtłoczonym, wgniatanym, wgniecionym.

Затúснуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затúскивать**, **-ся**.

Затихáніе, **-я**, *n.* uciszenie, uspokojenie.

Затихáть, Затúхнуть, *v. n.* cichnąć, ucichnąć, zmilknąć, uciszać się, uciszyć się, uspokajać się, uspokoić się. [**Затихáть**.

Затúхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Затúшіе**, **-я**, *n.*, **Затúшь**, **-и**, *f.* zacisze, schronienie, przytułek; przystań, port.

Затканіе, **-я**, *n.* zatkanie.

Затκáть, *v. n. perf.* zacząć tkać; zatkać. [założenie.

Заткнутіе, **-я**, *n.* zatknięcie,

Заткнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затыкáть**, **-ся**.

Затлѣ́ться, *v. r. perf.* zatlić się.

Затлѣ́ть, *v. n. perf.* zacząć gnić; *it.* v. Затлѣ́ться.

Затлѣ́ться, *v. n. perf.* zatleć się, zacząć tleć.

Затúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Затúвать**, **-ся**.

Затúваніе, Затúть, *v. a.* zaciemiać, zaćmić; zaciemniać, zaciemnić, ciemnym uczynić; **-ся**, *v. p.* być zaćmionym; zaciemiać się, zaćmić się.

Затúніе, **-я**, *n.* zaćmienie; затúніе со́лнечное, затúніе со́лнца, zaćmienie słońca; лу́нное

затмѣ́ніе, затмѣ́ніе луны́, zaćmienie księżyca. [toka rzéki.
Затóкъ, –а, *m.* 1. wątek; 2. za-
Затолкáніе, –я, *n.* wytłuczenie, wyszturchanie. [тáлкивать.
Затолкáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Затолкóвать**, *v. n.* zagadać, zacząć rozprawiać; –ся, *v. r.* zagadać się, zanadto paplać.
Затолчь, *v. a. perf.* zacząć tłuc, roztłukać.
Затомáшиться, *pop.* v. **Засуети́ться.** [**Затоплáть**, –ся.
Затомúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затомлéніе**, –я, *n.* znużenie.
Затомлáть, Затомúть, *v. a.* nużyć, znużać, znużyć, –ся, *a*) *v. r.* nużyć się, znużać się, znużyć się; *β*) *v. p.* być znużanym, znużonym.
Затонýть, *v. n. perf.* zatonąć, utonąć. [затупнáть.
Затопáть, *v. n. perf.* zatupać,
Затонáть, Затóпнуть, *v. n.* zatonąć.
Затопúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затáпливать**, –ся & **Затоплáть**, –ся. [piecu).
Затóпка, –и, *f.* zapalenie (w
Затоплéніе, –я, *n.* 1. zapalenie (w piecu); 2. zatopienie.
Затопля́ть, *v. a.* zatapiać, zatopić; zalewać, zalać; *it.* zapalać, zapalić, napalić (w piecu); –ся, *v. p.* być zatopionym; być zalanym; za-, na-palonym.
Затоптáніе, –я, *n.* zadeptanie; v. **Затáптывание.**
Затоптáть, *v. n. perf.* zacząć deptać; *v. a. perf.* zadeptać; v. **Затáптывать.**
Затóпъ, –а, *m.* miejsce zalane.
Заторáчиваніе, –я, *n.* zastębnowywanie.
Заторáчивать, Заторочúть, *v. a.* zastębnowywać, zastębnować; przepikować; –ся, *v. p.* być zastębnowanym, przepikowanym.
Заторговáть, *v. a. & n. perf.* zatargować; zacząć targować; –ся, *v. r.* zatargować się, długo się targować.
Заторжествовáть, *v. n. perf.* zacząć tryumfować.
Затóржка, –и, *f.* zacenienie.
Затормазúть, *v. a. perf.* zahamować koła u wozu, przytrzymać.
Затормошúть, *v. a. perf.* zacząć szarpać kogo.
Затóрникъ, –а, *m.* 1. kadź do zarobienia słodu, do robienia piwa; 2. v. **Глóтка** (*Anat.*).
Затóрный, –ая, –ое, *adj.* do zarobienia słodu służący, należący; **затóрный чанъ**, v. **Затóрникъ** (1).
Заторопúть, *v. a. perf.* pobudzić kogo do pospiechu.
Заторочéніе, –я, *n.* zastębnowanie, przepikowanie.
Заторочúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Заторáчивать**, –ся.
Затóрщикъ, –а, *m.* browarczyk, piwowarczyk.
Затóръ, –а, *m.* 1. zatarcie słodu do piwa, brzeczka; 2. tłok, ciżba, ścisk.
Затосковáть, *v. n. perf.* zatęsknić; –ся, *v. r.* długo się martwić.
Заточáть, Заточúть, *v. a.* wysyłać, wysłać, zapędzać, zapędzić na wygnanie; zamykać, zamknąć, uwięzić, do więzienia wtrącić; *Eccl. sl.* zapędzać, zapędzić (o burzy); –ся, *v. p.* być wysyłanym, wysłanym, uwięzionym, zamkniętym.
Заточéніе, –я, *n.* wysłanie kogo na wygnanie; uwięzienie; *it.* zaostrzenie (narzędzia jakiego).
Заточéнникъ, –а, *m.* 1. wygnaniec; 2. więzień.
Затóчивать, –ся, v. **Затáчивать**, –ся.
Затóчина, –ы, *f.* ostrze.
Заточúть, *v. a. perf.* 1. zacząć ostrzyć; zaostrzyć; 2. (*o robakach*:) zacząć toczyć, v. zatoczyć; 3. v. **Заточáть & Затáчивать** (II).
Затóчникъ, v. **Заточéнникъ.**
Затошúть, *v. a.*, –ся, *v. r. impers.* zemglić.
Затрáва, –ы, *f.* 1. zaszczucie; 2. v. **Затрáвка.**
Затравúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затрáвливать**, –ся.
Затрáвка, –и, *f.* zapał (*Artill.*).
Затравлéніе, Затрáвливаніе, –я, *n.* zaszczucie, zaszczuwanie.
Затрáвливать, Затравúть, *v. a.* 1. zaczynać, zacząć szczuć; 2. zaszczuwać, zaszczuć (*np.* zająca); 3. zapalać, zapalić proch w zapale; –ся, *v. p.* być zaszczuwanym, zaszczutym.
Затравникъ, –а, *m.* przetyczka.
Затрáвный, –ая, –ое, *adj.* zapałowy; **затрáвный пóрохъ**, proch na podsypkę, podsypka, podpał.
Затравочникъ, v. **Затравникъ.**
Затрапéзный, –ая, –ое, *adj.* 1. cwilichowy, drelichowy; 2. v. **Застóльный.**
Затрапéзъ, –а, *m.* cwilich, drelich (tkanka).
Затрáта, –ы, *f.* zatrata, wydatki poczynione dla kogokolwiek.
Затрáтить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затрáчивать**, –ся.
Затрáченіе, Затрáчиваніе, –я, *n.*, v. **Затрáта.**
Затрáчивать, Затратúть, *v. a.* wydawać, wydać, wyexpensować; –ся, *v. p.* być wydanym, wyexpensowanym, straconym.
Затрепетáть, *v. n. perf.* zadrżeć; –ся, *v. r.* zadrgnąć.
Затрещáть, *v. n. perf.* zatrzeszczeć.
Затрéщина, –ы, *f. pop.* trzaśnięcie, trzask; **дать затрéщину**, * trzasnąć kogo.
Затрóганіе, Затрогúваніе, –я, *n.* dotknięcie, dotykanie, zaczepienie, zaczepianie.
Затрóгивать, Затронýть, *v. a.* dotykać, dotknąć, zaczepiać, zaczepić.
Затронýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Затрóгивать.**
Затрубúть, *v. n. perf.* zatrąbić.
Затрудúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затруждáть**, –ся.
Затрудненіе, –я, *n.* trudność; **дѣлать затрудненія**, robić trudności; **находи́ться въ затрудне́нія**, v. **Затрудня́ться.**
Затруднúтельность, –и, *f.* trudność, niełacność, niedogodność, kłopot.
Затруднúтельный, –ая, –ое, *adj.* trudny, niełacny, niedogodny, kłopotliwy; **затруднúтельное положéніе**, trudne położenie.
Затрудня́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затрудня́ть**, –ся.
Затруждáть, Затрудúть, *v. a.* utrudniać, utrudnić, trudność robić, przeszkadzać, przeszkodzić, ambarassować, zaambarassować; –ся, *v. p.* mieć trudność, doznawać trudności.
Затруждáть, Затрудúть, *v. a.* – кого, utrudzać, utrudzić kogo; –ся, *v. r.* utrudzać się, utrudzić się; zapracować się.
Затрýсить, *v. n. perf.* zatchórzyć, zlęknąć się.
Затрýсить, *v. perf.*, v. *sub*: **Затрушивать.**
Затрýска, –и, *f.* potrząśnienie, posypanie lekkie.
Затрушéніе, Затрýшиваніе, –я, *n.*, v. **Затрýска.**
Затрýшивать, Затрýсить, *v. a.* potrząsywać, potrząsnąć, podsypywać, podsypać, posypywać, posypać lekko (*np.* z różka).
Затрясти́ & Затрясть, *v. a. perf.* zatrząść; utrząsnąć; –ся, *v. r.* zatrząść się, zadrżeć.
Затужúть, *v. n. perf.* zatęsknić, zacząć martwić się, trapić się.
Затумáниваніе, –я, *n.* omglenie.
Затумáнивать, Затумáнить, *v. a.* omglić, pokrywać, pokryć mgłą; –ся, *v. r.* mgłą się pokrywać, pokryć; zasępiać się, zasępić się.
Затумáнить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затумáнивать**, –ся.
Затупúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Затуплять**, –ся.
Затуплéніе, –я, *n.* zatępienie.
Затуплять, Затупúть, *v. a.* zatępiać, zatępić; –ся, *v. r.* zatępiać się, zatępić się.
Затупи́ть, *v. n. perf.* zatępieć.
Затýсклый, –ая, –ое, *adj.* nieco przyćmiony, przytarty.
Затухáніе, –я, *n.* gaśnienie, zagaśnienie, zgaśnienie.
Затухáть, Затýхнуть, *v. n.* gasnąć, zagasnąć, zgasnąć.
Затýхлый, –ая, –ое, *adj.* zgasły, zagaśnięty. [тухáть.
Затýхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Затушáть, Затушúть**, *v. a.* zagaszać, zagasić, zgasić; –ся, *v. p.* być zagaszanym, zagaszonym.

Затушевáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Затушёвывать, **–ся**.

Затушéніе, **–я**, *n.* zagaszenie.

Затушúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Затушáть, **–ся**.... [хл....

Затхлость, **Затхлый**, v. Зад-.

Затыкáніе, **–я**, *n.* zatykanie.

Затыкáть, **Заткнýть**, *v. a.* zatykać, zatkać, zatknąć; **–ся**, *v. p.* być zatykanym, zatkanym, zatkniętym, zaszpuntowanym.

Затúлокъ, **–лка**, *m.* zatyłek, kark, krczyca, krzczyca.

Затúлочный, **–ая**, **–ое**, *adj.* karkowy. [mu pokrywająca kark.

Затúльникъ, **–а**, *m.* część hełmu.

Затúльный, v. Затылочный.

Затычка, **–и**, *f.* zatyczka, zatykadło.

Затѣ́ваніе, **–я**, *n.*, v. Затѣя.

Затѣ́вать, **Затѣ́ять**, *v. a.* zaczynać, zacząć, wszczynać, wszcząć, knuć, uknuć, zamierzać, zamierzyć; *posądzać kogo o co.

Затѣ́и, **–ѝ**, *f. pl.* wymysły, knowania, spiski.

Затѣ́йливость, **–и**, *f.* wymyślność, dowcipność, przebiegłość.

Затѣ́йливый, **–ая**, **–ое**, *adj.* wymyślny, dowcipny, przebiegły.

Затѣ́йникъ, **–а**, *m.* żartowniż, figlarz.

Затѣ́йница, **–ы**, *f.* figlarka.

Затѣ́йничать, *v. n.* knować co.

Затѣ́йщикъ, **–а**, *m.* poduszczyciel. [cielka.

Затѣ́йщица, **–ы**, *f.* poduszczy-

Затѣ́мъ, *adv.* zatém, dla tego; затѣ́мъ что, (*conj.*) dla tego iż.

Затѣ́неніе, **Затѣ́ниваніе**, **–я**, *n.* zacienienie, zacienianie.

Затѣ́нивать, **Затѣ́нить**, *v. a.* zacieniać, zacienić; **–ся**, *v. p.* być zacienianym, zacienionym.

Затѣ́нить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Затѣ́нивать, **–ся**.

Затѣ́нка, **–и**, *f.* zacienienie.

Затѣ́нь, **–и**, *f.* cień, miejsce zacienione; сидѣ́ть въ затѣ́ни, siedzić w cieni. [**–ся**.

Затѣ́нять, **–ся**, v. Затѣ́нивать, **Затѣ́сненіе**, **–я**, *n.* ściśnienie.

Затѣ́снить, *v. perf.*, v. *sub*: Затѣ́снять.

Затѣ́снять, **Затѣ́снить**, *v. a.* ściskać, ścieśnąć, ścieśnić.

Затѣя, **–и**, 1. *s. c.*, v. Затѣ́йникъ, Затѣ́йница; 2. **–и**, *f.*, v. *pl.* Затѣи.

Затѣ́яніе, **–я**, *n.* uknowanie, wszczęcie, zamierzenie.

Затѣ́ять, *v. perf.*, v. *sub*: Затѣ́вать. [zaszczeknąć.

Затя́вкать, *v. n.* zabrzechnąć, zatrajtać, *v. a.* wciągnąć kogo w proces; **–ся**, *v. r.* zacząć prawować się.

Затя́гиваніе, **–я**, *n.* zaciąganie, ściąganie, ściskanie; zagrązanie; zaciąganie, zagajanie (rany).

Затя́гивать, **Затя́нуть**, *v. a.* zaciągać, zaciągnąć; zacząć ściągać; zagrązać, zagrązнąć, zagrzęznąć; *zagoić; затя́гиваетъ páну, zaciąga ranę; **–ся**, *a*) *v. r.* zbytecznie ściskać się gorsetem, sznurówką; *it.* paląc fajkę wciągać wiele dymu; *β*) *v. p.* być zaciąganym, zaciągniętym.

Затя́жка, **–и**, *f.* odwłoka, zwłoka, przewłoka; дѣло пошло́ въ затя́жку, sprawa (rzecz) poszła w odwłokę или w dłużą.

Затя́нуть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Затя́гивать, **–ся**.

Зауло́къ, **–лка**, *m.* zaułek.

Зауми́ничать, *v. n. perf.* zamędrować, zamędrkować; **–ся**, *v. r.* za nadto mędrować, mędrkować.

Зауны́вно, *adv.* smutnie, żałośnie, melankolicznie.

Зауны́вность, **–и**, *f.* smutność, żałosność, melankoliczność.

Зауны́вный, **–ая**, **–ое**, *adj.* smutny, żałosny, melankoliczny.

Зауны́ть, *v. n. perf.* zasmucić się.

Заупоко́йный, **–ая**, **–ое**, *adj. Eccl. sl.* wspominkowy, tyczący się wspomnień o umarłych.

Заупря́миться, *v. r. perf.* uprzeć się.

Заурча́ть, *v. n. perf.* zaburczeć; въ живо́тѣ заурча́ло, w brzuchu zaburczało.

Заусе́ница, **–ы**, *f.* zanokcica, zadzierka, zadra, zagniotek.

Заутре́нникъ, **–а**, *m.* wątornik, hebel bednarski do wątorów.

Заутра, *adv. Eccl. sl.* rano, jutro.

Заутренній, **–яя**, **–ее**, *adj.* ranny; заутренняя слу́жба, v. Заутрена; заутренняя мо́литва, modlitwa poranna.

Заутреня, **–и**, *f.* jutrznia.

Заутрія, **–я**, *n. Eccl. sl.* jutro.

Заутюже́ніе, **Заутю́живаніе**, **–я**, *n.* odprasowanie, odprasowywanie.

Заутю́живать, **Заутю́жить**, *v. a.* odprasowywać, odprasować, zaprasowywać, zaprasować; **–ся**, *v. p.* być odprasowywanym, odprasowanym, zaprasowywanym, zaprasowanym. [то́къ (3. *Anat.*).

Зау́шекъ, **–шка**, *m.*, v. Заушникъ.

Зау́шина, **–ы**, *f.* policzek.

Зау́шица, **Зау́шница**, **–ы**, *f.* zauszyca, (gatunek wrzodu); zołzy, myszy, myszki (choroba końska). [uszny.

Зау́шный, **–ая**, **–ое**, *adj.* za-

Зафранти́ть, *v. n. perf.* zacząć elegantować się.

Зафы́ркать, *v. n. perf.* (*o koniach*:) zaparskać.

Захáживать, v. Заходи́ть.

Захапáніе, **–я**, *n.* zacapanie, porwanie, schwytanie.

Захапáть, *v. perf.*, v. *sub*: Захáпывать.

Захáпка, **–и**, *f.* zacapanie, porwanie, schwycenie.

Захáпокъ, **–пка**, & **Захапъ**, **–а**, *m.* uchwyt, brzemię, ciężar.

Захáпываніе, **–я**, *n.* zachapanie, zachwycenie.

Захáпывать, **Захáпать**, *v. a.* zachapać, zachapywać, zachwycać, zachwycić, zacapać, zabrać.

Захáркать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Захáркивать, **–ся**.

Захáркивать, **Захáркать**, *v. n.* zaczynać, zacząć charkać; zacharkiwać, zacharkać, zacharknąć, zawalać charchotami; **–ся**, *v. r.* zacharkać się.

Захвáливать, **Захвалúть**, *v. a.* zachwalać, zachwalić; zbytecznie pochwalić, przechwalić.

Захвáстать, *v. n. perf.* zacząć łgać, chełpić się; **–ся**, *v. r.* za wiele chwalić się, nie oprzestać chwalić się.

Захвати́ть, *v. a. perf.* zacząć chwytać; biorąc, chwytając rękoma zabrudzić, dotykaniem zabrudzić. [Захва́тывать.

Захвати́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Захва́тливый, **–ая**, **–ое**, *adj.* łakomy na cudze mienie; захва́тливый полúпъ, *H. n.* (*hydra*, *hydrina*), pław morski miękki.

Захва́тываніе, **–я**, *n.* chwytanie, chwycenie, branie, wzięcie, porwanie.

Захва́тывать, **Захвати́ть**, *v. a.* 1. chwytać, chwycić, zachwytać, zachwycić, brać, wziąć; zabierać, zabrać, unosić, unieść; schwycić, złapać, porwać, ująć, wziąć ze sobą; захвати́ть горсть де́негъ, zachwycić, wziąć garść pieniędzy; 2. zajmować, zająć; osadzać, osadzić; захвати́ть вы́годное мѣ́сто, zająć wygodne [korzystne] miejsce [или stanowisko]; 3. zabierać, zabrać, zająć, opanować co; 4. łapać, złapać, chwytać, schwycić, przytrzymywać, przytrzymać (*np.* złodziejów); 5. zatrzymywać, zatrzymać, wstrzymywać, wstrzymać, utrzymywać, utrzymać, tamować, hamować; захвати́ть кровь, zatrzymać krew'; захвати́ть пожа́ръ, wstrzymać pożar, ogień; 6. zastawać, zastać, spotykać, spotkać, napadać, napaść, zaskoczyć, złapać; дождь, бу́ря меня́ захвати́ли, deszcz, burza mnie napadli; 7. *zachwycić, porwać, przywłaszczyć sobie co niesprawiedliwie; захва́тить чужо́е имѣ́ніе, nаслѣ́дство, zachwycić cudzy majątek, spadek; 8. *zachwytać, zachwycić, zaczepiać, zaczepić, zahaczać, zahaczyć, zawadzać, zawadzić; **–ся**, *v. p.* być chwytanym, schwyconym, zachwyconym, wziętym, zajętym, zabranym, porwanym, *etc.*

Захвáченіе, **–я**, *n.* chwycenie, zachwycenie, schwycenie, złapanie; porwanie; zabranie, zajęcie; *cfr. verb.* Захвáтать, Захвáтывать. [wać, zacherleć.

Захворáть, *v. n. perf.* zachoro-

Захилéлый, **–ая**, **–ое**, *adj.* wątły, zwątlony, słaby, osłabiony, podupadły na siłach.

Захилéть, *v. n. perf.* zwątleć, osłabieć, podupaść na siłach.

Захирѣть, *v. n. perf.* zacząć cherleć, kwękać, chorować, nędznieć.

Захитри́ть, *v. n. perf.* zachytrzyć, zacząć chytrzyć, chytrze postępować.

Захлебáть, *v. a. perf. pop.* zacząć jeść [co rzadkiego] łyżką, zjeść [co rzadkiego] łyżką.

Захлебну́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Захлёбывать**, **–ся**.

Захлёбываніе, **–я**, *n.* pochlipywanie, pochlipanie, popijanie (po czém).

Захлёбывать, **Захлебну́ть**, *v. a.* pochlipywać, pochlipać, popijać, popić (po czém); zapić [*np.* dla pozbycia się przykrego smaku w ustach]; **–ся**, *v. r.* zachłystać się, zachłysnąć się, zakrztusić się pijąc.

Захлеснуть, **–ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Захлёстывать**, **–ся**.

Захлестáть, *v. a. perf.* zachlustać, zachłostać; *cfr.* **Хлестáть**.

Захлёстка, **–и**, *f.* 1. zaplątanie się; węzeł; 2. klamka; v. **Щеколдá**.

Захлёстывать, **Захлеснуть**, *v. a.* 1. zachlustać, zachlusnąć, zalewać, zalać [wodą]; 2. zachlustać, zachłostać, ściągnąć biczem; 3. zaciągać, zaciągnąć, zachlasnąć, zawiązać na węzeł; **–ся**, *a*) *v. r.* (*o jedwabiu, o niciach*:) plątać się, zaplątywać się, zaplątać się, skręcać się, skręcić się, okręcać się, okręcić się; *β*) *v. p.* być zachlustanym, zachluśniętym, zalewanym, zalanym (wodą, bałwanami morskiemi). [mulona.

Захлúстъ, **–я**, *f.* ziemia na

Захлóпаніе, **–я**, *n.* zatrzaśnięcie (*np.* drzwiami).

Захлóпать, *v. n. perf.* zacząć trzaskać; zatrzasnąć; захлóпать дверьми, zacząć trzaskać drzwiami; zatrzasnąć drzwi; захлóпать въ ладóши, zacząć klaskać или zaklaskać w dłonie.

Захлóпка, **–и**, *f.* klapka [*np.* w pompie], zapadka.

Захлóпнуть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Захлóпывать**, **–ся**.

Захлопотáть, *v. n. perf.* zacząć kłopotać, turbować się; **–ся**, *v. r.* zakłopotać się; *cfr.* **Хлопотáть**, **–ся**.

Захлóпываніе, **–я**, *n.* zatrzaskiwanie, zatrzasnięcie (*np.* drzwi).

Захлóпывать, **Захлóпать**, *v. a.* zatrzaskiwać, zatrzasnąć [*np.* drzwi, okno, *etc.*], zamykać, zamknąć z hukiem; **–ся**, *v. r.* zamykać się, zamknąć się z hukiem, zatrzasnąć się.

Захлюстать, *v. a. perf.* zachlastać, zachlusnąć, zachlustnąć, zachustać, zaplusnąć; **–ся**, *v. r.* zachlastać się. [chać.

Захныкать, *v. n. perf.* zaszlo-

I. Заходи́ть, *v. n. perf.* zacząć chodzić, i tam i sam chodzić.

II. Заходи́ть, **Зайти́**, *v. n.* 1. – къ кому, zachodzić, zajść, wstąpić do kogo; зайди ко мнѣ, когда́ пойдёшь въ городъ, wstąp do mnie, gdy do miasta pójdziesz; зайди́те (ко мнѣ) на минýтку, wstąp (do mnie) na minutę; 2. zachodzić, zajść (*np.* z tyłu, z boku, z przodu); зайти́ въ тылъ непріятелю, zajść nieprzyjacielowi z tyłu; непріятель зашёлъ съ тылу, nieprzyjaciel zaszedł z tyłu; 3. zachodzić, zajść, zapuszczać się, zapuścić się; (*o księżycu, słońcu*:) zachodzić, zajść; сóлнце зашло́ за тýчу, słońce zaszło za chmurę; 4. być wydanym; за него́ зашло́ много мóихъ дéнегъ, na niego wydano wiele moich pieniędzy.

Заходи́ться, **Зайти́ся**, *v. r.* martwieć, zmartwieć, drętwieć, zdrętwieć (od zimna).

Заходи́нкъ, **–а**, *m.* prywetnik & préwetnik; v. **Нуждáрь**.

Заходны́й, **–ая**, **–ое**, *adj.* préwetny, préwetowy & prywetny, prywetowy, wychodowy.

Заходчикъ, **–а**, *m.* préwetnik & prywetnik; v. **Нуждáрь**.

Заходъ, **–а**, *m.* 1. zachód, zachodzenie; по захóдѣ сóлнца, po zachodzie słońca; v. **Захождéніе**; 2. préwet & prywet, wychodek, retyrada; v. **Отходъ** (3).

Захожде́ніе, **–я**, *n.* zachodzenie, zachód; захожде́ніе сóлнца, zachód słońca.

Захóжій, **–ая**, **–ее**, *adj.* zasiedziały mimochodem.

Захозя́йничать, *v. n. perf.* zagospodarować.

Захолáживаніе, **–я**, *n.* chłodzenie, studzenie.

Захолáживать, **Захолóдить**, *v. a.* chłodzić, ochłodzić, studzić, ostudzić, zastudzić; **–ся**, *v. p.* być ochłodzonym, ostudzonym, zastudzonym.

Захолóдить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Захолáживать**, **–ся**.

Захóлодь, **–и**, *f.* chłód, cień, zacienie. [nie, ostudzenie.

Захолóдженіе, **–я**, *n.* ochłodze-

Захолýстье, **–я**, *n.* zakąt, ustronie, miejsce odległe, puste.

Захотѣ́ть, *v. n. perf.*, **–ся**, *v. r. impers.* zachcieć, zażądać, zapragnąć; емý захотѣ́лось ѣсть, zachciało mu się jeść.

Захохота́ть, *v. n. perf.* zachychotać. [pać, zachrapnąć.

†Захрапéть, *v. n. perf.* zachra-

Захребéтникъ, **–а**, *m. pop.* zagrodnik, wyrobnik, parobek.

Захромáть, *v. n. perf.* zachromać, zakuleć, zacząć chromać, kulawieć.

Захрустѣ́ть, *v. n. perf.* zachrupać, zachrupnąć. [knąć.

Захрю́кать, *v. n. perf.* zachrzą-

Захря́слость, **–и**, *f.* 1. zamuł; *it.* v. **Засорéніе** (внýтренностей); 2. zatwardziałość.

Захря́слый, **–ая**, **–ое**, *adj.* 1. zamulony; 2. zatwardziały.

Захря́снуть, *v. n. perf.* 1. zamulić się; 2. zatwardnąć.

Захуле́ніе, **–я**, *n.* ganienie, zaganienie.

Захулить, *v. a. perf.* zaganić; zacząć ganić; bardzo, zbytnie ganić.

Захѣ́ривать, **Захѣ́рить**, *v. a.* – что, przekreślać, przekreślić, wymazywać, wymazać.

Захѣ́рить, *v. perf.*, v. *sub*: **Захѣ́ривать**. [pać.

Зацарáпать, *v. a. perf.* zadra-

Зацвѣсти́ & **Зацвѣ́сть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Зацвѣта́ть**.

Зацвѣта́ніе, **–я**, *n.* 1. zakwitanie; 2. zapleśnienie.

Зацвѣта́ть, **Зацвѣ́сть**, *v. n.* 1. zakwitać, zakwitnąć; zaczynać, zacząć kwitnąć; 2. zakwitać, zakwitnąć, zapleśnieć, zaczynać, zacząć pleśnieć.

Зацеремóниться, *v. n. perf.* zacząć ceremonie, cergiele robić.

Зацыга́нить, *v. a. perf.* zadrwić, zakpić, zażartować.

Зацéловать, *v. a. perf.* zacałować, zbytecznie całować; **–ся**, *v. r.* zacałować się, nieoprzestać się całować.

Зацéпа, **–ы**, *f.* 1. hak, kruk; 2. *s. c.* *zaczepnik, kłótnik, kłótnica; v. **Задирщикъ**, **Задирщица**. [*sub*: **Зацéпля́ть**, **–ся**.

Зацéпить, **–ся**, *v. perf.*, v.

Зацéпка, **–и**, *f.* 1. *dim.* haczyk, kruczek; haftka; 2. (*propr.* & *) zaczepka, zaczepienie, zahaczenie; v. **Придúрка** (*).

Зацéпленіе, **–я**, *n.* zaczepienie, zahaczenie.

Зацéплять, **Зацéпить**, *v. a.* 1. – за что, zaczepiać, zaczepić, zahaczać, zahaczyć, zawadzać, zawadzić; 2. * – кого́, zaczepiać, zaczepić kogo, napastować kogo; v. **Задирать** (кого́, 3); **–ся**, *a*) *v. r.* – за что, zaczepiać się, zaczepić się, zahaczać się, zahaczyć się; *β*) *v. p.* być zaczepianym, zaczepionym, zahaczanym, zahaczonym. [pność, kłótliwość.

Зацéпчивость, **–и**, *f.* zaczepno-

Зацéпчивый, **–ая**, **–ое**, *adj.* zaczepny, kłótliwy.

Зацéпъ, **–а**, *m.* hak, kruk.

Зачáленіе, **Зачáливаніе**, **–я**, *n.* 1. wyciągnięcie, wyciąganie (liny, powrozu w prostéj linii); 2. przywiązanie, uwiązanie, przywięzywanie [*np.* czołna liną przy brzegu]; przybicie czołna do brzegu.

Зачáливать, **Зачáлить**, *v. a.* wyciągać, wyciągnąć linę (powróz) w prostéj linii; liną (powrozem) przywięzywać, przywiązać [*np.* czołno przy brzegu]; przybić do brzegu; **–ся**, *v. p.* być przyciąganym, przyciągniętym, przywięzywanym, przywiązanym do brzegu. [Зачáливать, **–ся**.

Зачáлить, **–ся**, *v. perf*, v. *sub*:

Зача́ло, -а, *n. Eccl. sl.* 1. zaczęcie, początek; 2. rozdział; 3. (†), v. Основаніе, Учрежде́ніе.

Зача́льный, v. Нача́льный.

Зачарованіе, -я, *n.* zaczarowanie.

Зачарова́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Зачаро́вывать. [wanie.

Зачаро́вываніе, -я, *n.* czaro-

Зачаро́вывать, Зачарова́ть, *v. a.* czarować, zaczarowywać, zaczarować.

Зачародѣйствовать, *v. n. perf.* zacząć czarować, zamawiać.

Зачастить, *v. n. perf.* zacząć uczęszczać.

Зачастую, *adv.* często.

Зача́тіе, -я, *n.* zaczęcie, poczęcie, zajście w ciążę.

Зача́токъ, -тка, *m.* 1. początek; 2. v. Завязь (*Bot.*).

Зача́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачина́ть, Зача́ть, -ся.

Зача́хлость, -и, *f.* schudłość; suchoty.

Зача́хлый, -ая, -ое, *adj.* schudły; suchotny, hektyczny.

Зача́хнуть, *v. n. perf.* zacząć schnąć, schudnąć, suchot dostawać.

Зачва́ниться, *v. n. perf.* zacząć pysznieć, nadymać się; spysznieć, nadąć się.

Зачёркиваніе, -я, *n.* wykreślanie, wymazywanie.

Зачёркивать, Зачеркну́ть, *v. a.* wykreślać, wykreślić, przekreślać, przekreślić, wymazywać, wymazać; -ся, *v. p.* być wykreślanym, wykreślonym, przekreślonym, wymazanym.

Зачеркну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачёркивать, -ся.

Зачерне́ніе, Зачёрниваніе, -я, *n.* zaczernienie, zaczernianie; zabrudzenie, zabrudzanie, zawalanie; *it.* v. Зачёркиваніе.

Зачёрнивать, Зачернить, *v. n.* zaczerniać, zaczernić; zabrudzać, zabrudzić, zawalać; przekreślać, przekreślić, przemazywać, przemazać.

Зачернить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачёрнивать, -ся.

Зачернѣть, *v. n. perf.* zaczernieć; -ся, *v. r.* zacząć czernić się (z daleka).

Зачерпну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачёрпывать, -ся.

Зачерпъ, -а, *m.* zaczerpnięcie, zaczerpywanie.

Зачёрпываніе, -я, *n.* czerpanie, zaczerpywanie.

Зачёрпывать, Зачерпну́ть, *v. a.* zaczerpywać, zaczerpać, zaczerpnąć; -ся, *v. p.* być zaczerpywanym, zaczerpanym.

Зачерствѣлость, -я, *f.* zaczerstwiałość (chleba).

Зачерствѣлый, -ая, -ое, *adj.* zaczerstwiały (chleb).

Зачерствѣть, *v. n. perf.* zaczerstwieć (o chlebie).

Зачертить, *v. a. perf.* zakreślić, narysować, naznaczyć linią, *etc.*; -ся, v. Зачёрчивать, -ся.

Зачертъ, -а, *m.* kresa, linia, podług której obciosuje się drzewo.

Зачерче́ніе, Зачёрчиваніе, -я, *n.* zakreślenie, zakreślanie, zarysowanie, narysowanie, naznaczenie linią.

Зачёрчивать, Зачертить, *v. a.* zakreślać, zakreślić, zarysowywać, narysować, zarysować, naznaczać, naznaczyć linią; zaczynać, zacząć kreślić, rysować; -ся, *v. p.* być zakreślanym, zakreślonym, zarysowanym, narysowanym, naznaczonym linią.

Зачесаніе, -я, *n.* zaczesanie.

Зачеса́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачёсывать, -ся.

Зачёска, -и, *f.* zaczesanie, zaczesywanie. [szczyt.

Зачесть, *adv.* za cześć, za za-

Зачесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачитать, -ся (I).

Зачёсъ, -а, *m.* 1. v. Зачёска; 2. czub, czubek z włosów; 3. strępy u pończoch i rękawiczek chłopskich. [wanie.

Зачёсываніе, -я, *n.* zaczesy-

Зачёсывать, Зачеса́ть, *v. a.* zaczesywać, zaczesać; -ся, *α*) *v. r.* zaczesywać się, zaczesać się; *β*) *v. p.* być zaczesywanym, zaczesanym.

Зачётный, -ая, -ое, *adj.* zaliczny, zaliczony, na rachunek dany, udowodniający zaliczenie; зачётная расписка, квитанція, kwit na zaliczone pieniądze.

Зачётъ, -а, *m.* zaliczenie; zamiana; въ зачётъ, na rachunek; въ зачётъ жа́лованья, na rachunek żołdu.

Зачи́кать, *v. n. perf.* zaświergotać, zaświerkotać. [czynanie.

Зачина́ніе, -я, *n.* za-, po-, roz-

Зачина́тель, -я, *m.* zaczynający, wszczynający co.

Зачина́ть, Зача́ть, *v. a.* & *n.* zaczynać, zacząć; *it.* poczynać, począć, zachodzić, zajść w ciążę; *it.* v. Чрева́тѣть; зачина́етъ свѣта́ть, смеркáется, zaczyna świtać, zmierzchać się; -ся, *α*) *v. r.* zaczynać się, zacząć się; *it.* poczynać się; *β*) *v. p.* być zaczynanym, zaczętym.

Зачине́ніе, Зачи́нываніе, -я, *n.* naprawienie, naprawianie, reparowanie.

Зачи́нивать, Зачини́ть, *v. a.* naprawiać, naprawić, reparować; -ся, *v. r.* być naprawianym, naprawionym, reparowanym.

Зачини́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачи́нивать, -ся.

Зачи́нка, -я, *f.* naprawka, naprawienie; v. Зачине́ніе.

Зачи́нщикъ, -а, *m.* powodzca, sprawca, wszczynacz.

Зачи́нщица, -ы, *f.* wszczynaczka, sprawczyni.

Зачи́нъ, -а, *m.* 1. zaczęcie, początek; 2. (*Bot.*), v. Завязь.

Зачи́нять, -ся, v. Зачи́нивать, -ся.

Зачи́ркать, Зачи́ркать, Зачи́рликать, *v. n. perf.* zaćwierkać, zaświergotać. [zarachowanie.

Зачисле́ніе, -я, *n.* zaliczenie,

Зачи́слить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачисля́ть, -ся.

Зачисля́ть, Зачи́слить, *v. a.* zaliczać, zaliczyć, zarachowywać, zarachować, wrachować; -ся, *v. p.* być zaliczanym, zaliczonym, zarachowywanym, zarachowanym, wrachowanym.

Зачи́сто, *adv.* sumiennie.

Зачита́ніе, -я, *n.* zaliczanie.

I. Зачита́ть, Зачесть, *v. a.* zaliczać, zaliczyć; -ся, *v. p.* być zaliczanym, zaliczonym.

II. Зачита́ть, *v. a. perf.* zacząć czytać.

Зачита́ться, *v. r. perf.* zaczytać się; *it.* v. *sub*: Зачи́тываться (I) & Зачита́ть (I).

Зачи́тываніе, -я, *n.* zaliczanie, zarachowywanie. [числять.

Зачи́тывать, v. Зачита́ть, Зачи́слять.

I. Зачи́тываться, Зачита́ться, *v. r.* zaczytywać się, zaczytać się; czytać dłużéj aniżeli zwyczajnie.

II. Зачи́тываться, Зачесться, *v. p.* być zaliczanym, zaliczonym, zarachowanym, wrachowanym.

Зачихáть, *v. n. perf.* zakichać, zakichnąć, zacząć kichać; -ся, *v. r.* zakichać się.

Зачте́ніе, -я, *n.* zaliczenie.

Зачу́вать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зачу́вствовать, -ся.

Зачу́вствованіе, -я, *n.* zapowietrzenie, zarażenie.

Зачу́вствовать, Зачу́вать, *v. a.* zapowietrzać, zapowietrzyć, zarażać, zarazić; -ся, *a*) *v. r.* zapowietrzyć się, zarazić się; *β*) *v. p.* być zapowietrzonym, zarażonym.

Зачу́ять, *v. a. perf.* usłyszeć.

Зашали́вать, Зашали́ть, *v. n.* zaswawolić, zaczynać, zacząć swawolić; -ся, *v. r.* zaswawolić się.

Зашали́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зашали́вать, -ся.

Зашанцова́ть, *v. a. perf.* zaszańcować, oszańcować, okopać; -ся, *v. r.* zaszańcować się, oszańcować się.

Зашáркать, *v. n. perf.* zaszarkać.

Зашата́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зашáтывать, -ся.

Зашáтывать, Зашата́ть, *v. a.* zachwiewać, zachwiać, zakołysać, wstrząsać, wstrząść; -ся, *v. r.* zachwiewać się, zachwiać się, zakołysać się.

Зашвы́ривать, v. Закида́ть.

Зашвырну́ть, v. Закину́ть.

Зашвыря́ть, v. Закида́ть.

Зашевели́ть, *v. a. perf.* poruszyć; -ся, *v. r. perf.* poruszyć się.

Зашёекъ, -шёйка, *m.* kark; уда́рить кого́ по зашёйку, **nde-*

тзуć kogo w kark; dać komu po karku. [oduoga rzéki *lub* morza.

Зашéецъ, -мéйца, *m.* mała

Зáшей & въ зáшей, *adv. pop.* w kark, po karku, z tyłu; wygnać, wytolkać kogó въ зáшей, w kark wypędzić, wypchnąć kogo za drzwi. [uderzenie w kark.

Зашéина, -ы, *f.* kark; *vul.*

Зашелестéть, *v. n.* zaszeleścić.

Зашéлецъ, -льца, *m.* przybysz, wchodźca, przychodzień, cudzoziemiec.

Зашелудúвить, *v. a. perf.* zaparszyć, oparszyć, zarazić parchem.

Зашелудúвéлый, -ая, -ое, *adj.* zaparszywiały. [parszywieć.

Зашелудúвéть, *v. n. perf.* za-†**Зашéльщина**, -ы, *n. c.* przybysz, przybyła; cudzoziemiec, cudzoziemka. [pienić.

Зашепеля́ть, *v. n. perf.* zaszeleścić.

Зашептáніе, -я, *n.* zaszeptanie, zamówienie szeptaniem.

Зашептáть, *perf.* 1. *v. n.* zaszeptać, zacząć szeptać; 2. *v. a.*, v. *sub*: Зашéптывать.

Зашéптываніе, -я, *n.* zaszeptywanie, zamawianie szeptaniem.

Зашéптывать, Зашептáть, *v. a.* zaszeptywać, zaszeptać, szeptaniem zamawiać, zamówić.

Зашершáвéть, *v. n. perf.* zakosmacieć, stać się kosmatym, kudłatym.

Зашибáніе, -я, *n.* zranienie, skaleczenie, uderzenie.

Зашибáть, Зашибúть, *v. a.* zranić, skaleczyć; uderzyć kogo; *pop.* *zarobić, zapracować; dostać co przez staranie; -ся, *v. r.* zranić się, skaleczyć się, uderzyć się.

Зашúбина, -ы, *f.*, v. Зашúбъ.

Зашибúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зашибáть, -ся.

Зашúбъ, -а, *m.* siniec, siniak; miejsce (uderzeniem) zranione.

Зашúваніе, -я, *n.* zaszywanie, zaszycie.

Зашúвать, Зашúть, *v. a.* zaczynać, zacząć szyć; zaszywać, zaszyć, zaprawić; zaszywać, zaszyć, szyciem zarabiać, zarobić, zapracować; -ся, *v. p.* być zaszywanym, zaszytym.

Зашúвка, -и, *f.* zaszywanie, zaszycie; miejsce zaszyte.

Зашúкать, *v. n. perf.* zasykać, zaświstać. [zasyczeć.

Зашúпѣть, *v. n. perf.* zaszypieć, zaszyć.

Зашúтіе, -я, *n.* zaszycie.

Зашúтый, -ая, -ое, *part. p.* zaszyty. [Зашивáть, -ся.

Зашúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зашúвать, -ся.

Зашúлый, -ая, -ое, *adj.* zaszły, przybyły. [v. Зачнур.....

Зашнурóваніе, Зашнурóвать,

Зашпилéніе, Зашпúливаніе, -я, *n.* przypięcie, przypinanie szpilkami.

Зашпúливать, Зашпúлить, *v. a.* przypinać, przypiąć szpilkami; -ся, *v. p.* być przypinanym, przypiętym szpilkami.

Зашпúлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Зашпúливать, -ся.

Заштáтный, -ая, -ое, *adj.* nadetatowy.

Заштилевáть, *v. n. perf.* nieposuwać się dla braku wiatru.

Заштóпаніе, -я, *n.* zacerowanie. [*sub*: Заштóпывать, -ся.

Заштóпать, -ся, *v. perf.*, v.

Заштóпка, -и, *f.* 1. zacerowanie, cerowanie, zacerowywanie; v. Заштóпаніе; 2. miejsce zacerowane.

Заштóпываніе, -я, *n.* cerowanie; v. Заштóпаніе.

Заштóпывать, Заштóпать, *v. a.* cerować, zacerowywać, zacerować; -ся, *v. p.* być cerowanym, zacerowywanym, zacerowanym.

Заштукатýреніе, Заштукатýриваніе, -я, *n.* zatynkowanie, zatynkowywanie, otynkowanie.

Заштукатýривать, Заштукатýрить, *v. a.* zatynkowywać, zatynkować, otynkować; -ся, *v. p.* być zatynkowanym.

Заштукатýрка, -и, *f.* 1. v. Заштукатýреніе; 2. miejsce zatynkowane.

Заштукатýрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Заштукатýривать, -ся.

Зашумéть, *v. n. perf.* zaszumieć, zahałasować.

Зашутúть, *v. n. perf.* zażartować, zacząć żartować.

Зашушýкать, *v. n. perf.* zaszeptać, zacząć szeptać co do ucha.

Защебенéніе, Защебёниваніе, -я, *n.* zagruzowanie, założenie, zarzucenie gruzem z gliną *lub* wapnem.

Защебёнивать, Защебенúть, *v. a.* zagruzować, zapełniać, zapełnić, zawalać, zawalić gruzem z gliną *lub* wapnem; zaprawiać, zaprawić, zakładać, założyć rysy jakie w ścianie; -ся, *v. p.* być zagruzowanym, gruzem zawalonym, *etc.*

Защебенúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Защебёнивать, -ся.

Защебёнка, -и, *f.* 1. v. Защебенéніе; 2. miejsce gruzem zawalone, rys w ścianie gruzem zaprawiony.

Защебетáть, *v. n. perf.* zaszczebiotać, zaświerkać, zaświerkotać, zaświergotać.

Защеголя́ть, *v. n. perf.* zacząć elegantować się, stroić się pięknie, podług mody, pysznić się, zacząć udawać eleganta, strojnisia.

Защекотáть, *perf.* 1. *v. n.* (*o srokach*:) zaszczekotać, zaskrzekotać, zabrzechotać, zarzektać; 2. *v. a.* załechtać kogo.

Защёлка, -и, *f.* klamka, haczyk; zaperéть защёлкою, zamknąć na klamkę, na haczyk, zaryglować. [Защёлкивать (I).

Защелкáть, *v. perf.*, v. *sub*: Защёлкивать, Защелкáть, Защелкнýть, *v. a.* 1. zaczynać, zacząć klaskać palcami; 2. zamykać, zamknąć klamką, na klamkę, na haczyk, spuszczać, spuszczyć klamkę.

Защёлкнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Защёлкивать, -ся (2). [Защеля́ть, -ся.

Защепúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Защеплéніе, Защеплúваніе, -я, *n.* zaskrzynienie, zaskrzynianie.

Защеплúвать, -ся, v. Защеля́ть, -ся.

Защеля́ть, Защепúть, *v. a.* zaskrzyniać, zaskrzynić, przyciskać, przycisnąć, przygniatać, przygnieść sobie co; -ся, *v. p.* być zaskrzynianym, zaskrzynionym. [skrzynienia.

Защёпка, -а, *m.* znak od za-**Защёпина**, -ы, *f.* drzazga; zadra na drzewie.

Защёпистый, -ая, -ое, *adj.* drzazgowaty. [Защеплять, -ся.

Защепúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Защеплéніе, Защеплúваніе, -я, *n.* rozszczepanie, rozszczepywanie. [лять, -ся.

Защéпливать, -ся, v. Защеп-**Защеплять, Защепúть**, *v. a.* rozszczepywać, rozszczepać; zadrę robić na drzewie; -ся, *v. p.* być rozszczepywanym, rozszczepanym.

Защёщъ, -а, *m.* rozszczep, szpara. [nie, skubanie.

Защипáніе, -я, *n.* zaszczypa-**Защипáть**, *v. perf.*, v. *sub*: Защúпывать (I & II).

Защúпка, -и, *f.*, v. Защипáніе & Защипъ.

Защипнýть, *v. perf.*, v. *sub*: Защúпывать (II).

Защипъ, -а, *m.* zagięcie na brzegach ciasta jakiego, krawędź pieroga.

Защúпываніе, -я, *n.* zaszczypywanie, skubanie; *cfr.* Защипáніе.

I. Защúпывать, Защипáть, *v. a.* 1. zaszczypywać, zaszczypać; zaczynać, zacząć szczypać, skubać; naszczypać, poszczypać; 2. zadziobywać, zadziobać; zaczynać, zacząć dziobać.

II. Защúпывать, Защипáть, Защипнýть, *v. a.* zaginać, zagiąć, zawijać, zawinąć na brzegach ciasto jakie, pierógi.

Защúта, -ы, *f.* obrona, twierdza; *obrona, opieka.

Защитúтель, v. Защúтникъ, **Застýпникъ**.

Защитúтельница, v. Защúтница, **Застýпница**.

Защитúтельный, -ая, -ое, *adj.* obronny, do obrony służący.

Защитúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Защищáть, -ся.

Защúтникъ, -а, *m.* obrońca, obroniciel, protektor, opiekun.

Защúтница, -ы, *f.* obroniciel-ka, protektorka.

Защищáть, Защитúть, *v. a.* bronić, obronić; ochraniać, ochro-

ніе; opatrzać, opatrzyć; **-ся**, *α) v. r.* bronić się, obronić się; *β) v. p.* być bronionym, obronionym; być opatrzonym.

Защищéніе, **-я**, *n.* obrona; usprawiedliwienie się.

Защýреніе, Защýриваніе, **-я**, *n.* zamrużenie, zamrużanie, przymrużenie, przymrużanie (oczu).

Защýривать, Защýрить, *v. a.* zamrużać, zamrużyć, przymrużać, przymrużyć (oczy); **-ся**, *v. r.* zamrużać się, zamrużyć się.

Защýрить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Защýривать**, **-ся**.

Заѣдáніе, **-я**, *n.* zagryzanie.

Заѣдáть, Заѣсть, *v. a.* zagryzać, zagryźć; zajadać, zajeść, zakąsić (*np.* po wódce); *przywłaszczać, przywłaszczyć sobie co cudzego; **-ся**, *v. r.* zagryzać się, zagryźć się; *pop.* *kłócić się, wadzić się, swarzyć się.

Заѣдéніе, v. **Заѣданіе**.

Заѣдки, **-докъ**, *f. pl.* wety.

Заѣдýга, v. **Съѣдýга**.

Заѣдчúвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* kłótliwy, zwadliwy.

Заѣды, **-ъ**, *f. pl.* dółki koło ust; zajady.

Заѣзжáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заѣздúть**.

Заѣздúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Заѣзжáть**, **-а**, *m.* zajazd, zajechanie.

Заѣзжáніе, **-я**, *n.* 1. zajeżdżanie; [nie; 2. v. **Заѣздъ**.

Заѣзжáтой, **-аго**, *s. m.* przedni myśliwy, zajeżdżacz, dojeżdżacz.

Заѣзжáть, Заѣхать, *v. n.* 1. zajeżdżać, zajechać; zaѣхать съ боку, zajechać z boku, z tyłu; 2. – къ комý, zajechać, wstąpić jazdą do kogo; 3. zapuścić się w inną drogę, zapędzić się daleko; 4. *fig.* zaѣхать въ чужóй карманъ, *przywłaszczyć sobie co cudzego; zaѣхать по рóжѣ, zaѣхать въ рóжу, (*pop.*) dać komu w gębę (или w pysk, w plapę), wyciąć komu policzek, uderzyć kogo po twarzy.

Заѣзженіе, Заѣзживаніе, **-я**, *n.* zajeżdżenie, zajeżdżanie.

Заѣзживать, Заѣздить, *v. a.* zajeżdżać, zajeździć (konia).

Заѣзжій, **-ая**, **-ее**, *adj.* z drogi przybyły, podróżny.

Заѣсть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Заѣдáть**, **-ся**. [**Заѣжáть**.

Заѣхать, *v. perf.*, v. *sub*: **Заѣзжáть**.

Заэкономúть & Заэкономúничать, *v. n.* zacząć oszczędzać, stać się oszczędnym, ekonomicznym.

Заявúтель, **-я**, *m.* uwiadomiciel; donosiciel; zeznawca.

Заявúтельница, **-ы**, *f.* uwiadomicielka; donosicielka; zeznająca. [**Заявлúвать**, **-ся**.

Заявúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Заáвка**, **-и**, *f.*, **Заявлéніе**, **-я**, *n.* doniesienie, uwiadomienie; zeznanie, zeznawanie; podanie do akt sądowych.

Заявлúваніе, **-я**, *n.*, v. **Заáвка**.

Заявлúвать, Заявúть, *v. a.* zajawiać, zajawić, objawiać, objawić; uwiadomiać, uwiadomić, oznajmiać, oznajmić; donosić, donieść; zeznawać, zeznać; **-ся**, *v. p.* być zajawianym, zajawionym, objawionym, uwiadomionym, doniesionym. [**-ся**.

Заявлять, -ся, v. **Заáвливать**.

Заáловѣлая корóва, *f.* ojałowiała krowa, krowa która przestaje cielić się.

Заáловѣть, *v. n. perf.* (*o krowach:*) ojałowieć, przestać cielić się. [**-ся**, *v. r.* zajaśnieć się.

Заяснúть, *v. n. perf.* zajaśnieć; **Зáяти, Зáятіе**, *Eccl. sl.*, v. **Зáнять, Зáнятіе**.

Заяцъ, *gen.* зáйца, *m. H. n.* (*lepus timidus*), zając; заяцъ земляной, v. **Тушкáничикъ**; морской зáяцъ, v. **Бѣлéкъ** (2); гнáться за двумя зáйцами, za dwóma zającami gonić; §. за двумя зáйцами погóнишься, ни одного не поймаешь, kto dwu zająców goni, żadnego nie uchwyci; *it.* блудлúвъ какъ кóшка, труслúвъ какъ зáяцъ, lubieżny jak kotka, a lękliwy jak zając.

Заячúна, **-ы**, *f.* zajączyna, mięso zające, skórka zająca.

Заячій, **-ья**, **-ье**, *adj.* zający; зáячій мѣхъ, skórka zająca; зáячья гýба, *Med.* (*labium leporinum*), zajęcza warga; *it.* (*Bot.*), v. **Корéнь, Салáтъ, Чеснóкъ, Щавéль (зáячій), Капýста, Кровцá, Лáпка, Нóжка, Трава́ (зáячья), Ýшко (зáячье)**.

Заячникъ, v. **Трутникъ** (чешýйстій).

Збúтень, **-тня**, *m.*, v. **Сбúтень**.

Збúтеньщúкъ, **-а**, *m.*, v. **Сбúтеньщикъ**.

†Збруеположúница, **-ы**, *f.*, **Збруехранúлище**, **-а**, *n.* komora, skład na sprzęty domowe, lamus; *it.* zbrojownia, arsenał.

Збрýя, **-и**, *f.* zbroja; кóнская збрýя, uprząż końska (*jak:* siodło, szory, chomonty, *etc.*); ремéсленная збрýя, narzędzia rzemieślnicze; столáрная збрýя, narzędzia, naczynia stolarskie.

Звонéцъ, **-нцá**, v. **Клопéцъ**.

Звáніе, **-я**, *n.* 1. wołanie; wzywanie; proszenie; wezwanie, zaproszenie; 2. stan, powołanie, stopień; купéческое звáніе, stan kupiecki; духóвное звáніе, stan duchowny; жить по своемý звáнію, żyć podług swego stanu.

Звáнный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* wezwany, zaproszony, powołany; *it.* v. **Избранный**.

Звáный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wezwany, zaproszony.

Звáтай, **-я**, *m. Eccl. sl.* przyzywacz, wołacz, zapraszający, zaprosiciel.

Звáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wołający, wzywający; звáтельный падéжъ, *Gramm.* (*vocativus*), wołacz, przypadek piąty.

Звáтельцо, **-а**, *n.* (⌒) półmiesiączek kładziony nad samogłoskami zaczynającemi wyraz w księgach kościelnych.

Звáтой, v. **Звáтай**.

Звать, *v. a.* 1. wołać, przyzywać kogo; wzywać, zapraszać; zwać, nazywać; звать кого на пóмощь, wołać kogo na pomoc; звать по úмени, wołać kogo po imieniu; егó зовýтъ Пётромъ, zowią go Piotrem; звать въ гóсти, zapraszać gości; звать къ обѣду, (wołać), prosić na obiad, do stołu; звать на свáдьбу, prosić na wesele; **-ся**, *v. p.* być nazywanym, nazywać się.

Звено́, **-á**, *n.* (*pl.* **звенá**, **-ъ & звéнья**, **-ьевъ**) 1. ogniwo; звено́ цѣпи, ogniwo łańcucha; 2. przęsło; забóрное звено́, przęsło parkana; 3. dzwonko rybie.

Звенчáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* z ogniw *lub* przęseł składający się.

Звенѣніе, **-я**, *n.* dzwonienie, dźwięk.

Звенѣть, *v. n.* dzwonić, dźwięczeć, dźwięk wydawać; у меня звенúтъ въ ушáхъ, w uszach mi dzwoni.

Звиздáніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* gwizdanie, sykanie; *szyderstwo, pośmiewisko.

Звиздáти, *v. n. Eccl. sl.* gwizdać, sykać, syczeć; *szydzić, urągać się.

Звиздъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* pogwizd, sykanie, syczenie.

Звонарúха, **-и**, *f.* żona dzwonnika. [dzwonniczy.

Звонáрскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* dzwonarski

Звонáрь, **-я**, *m.* dzwonnik.

Звонéніе, **-я**, *n.* dzwonienie.

Звонецъ, **-нца**, *m.* 1. dzwonek, dzwoneczek; 2. (†), dzwonnik.

Звонúть, *v. a.* dzwonić; *pop.* *głosić, rozgłaszać, rozsiewać.

Звонкій, v. **Колокóльчикъ**.

Звонкій, **-ая**, **-ое**, *adj.* dźwięczny, brzęczący, głośny; **звóнко**, *adv.* dźwięcznie, głośno.

Звонкость, **-и**, *f.* dźwięczność, głośność. [nica.

Звонúца, **-ы**, *f. Eccl. sl.* dzwon-

Звонóкъ, **-нка**, *m.* dzwonek.

Звонóчекъ, **-чка**, *m. dim.* dzwoneczek. [**Звýчный**.

†Звончáтый, v. **Звонкій**.

Звонъ, **-а**, *m.* dźwięk, brzęk; колоколóльный звонъ, звонъ колоколóвъ, dzwonienie; звонъ въ ушáхъ, dzwonienie w uszach.

Звýкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Звучáть**. [стика.

Звукозаконíе, **-я**, *n.*, v. **Акýстика**.

Звукомѣръ, **-а**, **Звукомѣритель**, **-я**, *m.* dźwiękomiar, sonometr, fonometr.

Звукоподражáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* naśladujący dźwięk.

Звукъ, **-а**, *m.* dźwięk; brzęczenie, szczęk; звукъ опýжій, szczęk, chrzęst broni.

Звучáніе, **-я**, *n.* dźwięczenie,

брзеczeнie, chrzęszczenie, szczękanie.

Звучáть, *v. a.* dźwięczyć, dźwięk robić; *v. n.* dźwięk wydawać, dźwięczeć; *głosić, sławić, wysławiać; ogłaszać.

Звýчно, *adv.* dźwięcznie, głośno. [głośność, dźwięk.

Звýчность, -и, *f.* dźwięczność,

Звýчный, -ая, -ое, *adj.* dźwięczny; głośny; dźwięk mający; brzęczny.

Звѣздá, -ы́, *f.* gwiazda; 1. ýтренняя звѣздá, gwiazda zaranna, jutrzenka; вечéрняя звѣздá, gwiazda wieczorna, wieczornica; пáдающая звѣздá, iskra gwiazdowa spadająca; блýдящая [*abo* прелéстная, *Eccl. sl.*] звѣздá, gwiazda błędna; звѣздá хвостáтая (†), [= kometa], kometa; 2. кавалéрская звѣздá, gwiazda orderowa; 3. звѣздá на лбý у лóшади, [= бѣлое на лбу пятно], gwiazdka, strzałka na łbie u konia; 4. звѣздá морскáя, *H. n.* (*asterias*), morska gwiazda.

Звѣздúстый, -ая, -ое, *adj.* gwiaździsty; **-сто,** *adv.* gwiaździście. [gwiazdeczka.

Звѣздка, -и, *f. dim.* gwadzka,

Звѣдникъ, -а, *m. H. n.* (*asterias*, звѣздá морскáя), morska gwiazda.

Звѣздный, -ая, -ое, *adj.* gwiazdowy; gwiaździsty.

Звѣздо-блюстúтель, -я, *m. Eccl. sl.* uważacz gwiazd, astronom; **-вúдный,** -ая, -ое, *adj.* gwiaździsty, gwieździsty, gwiazdowaty, na kształt gwiazdy; **-вникъ,** v. Звѣздочúкъ; **-волхвовáтель,** **-волшéбникъ,** v. Астролóгъ; **-вѣдѣніе,** -я, *n.* astronomia, gwiazdarstwo; **-глáдъ,** -а, *m. H. n.* (*uranoscopus*), gwiazdozor, (ryba morska); **-наблюдáтель,** -я, *m.* obserwujący bieg gwiazd, astronom; **-нóсный,** -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* gwiazdonośny; **-обрáзный,** -ая, -ое, *adj.* gwiazdowaty, gwiaździsty, gwieździsty, na kształt gwiazdy; **-слóвіе,** -я, *n.*, v. Астролóгія, Астрономія; **-слóвный,** v. Астрологúческій, Астрономúческій; **-слóвъ,** v. Астролóгъ, Астрономъ; **-толкованіе,** **-толкователь,** v. Астролóгія, Астролóгъ; **-цвѣтъ,** -а, *m. Bot.* (*aster*) gwiazdeczki; ziele dymieniczne, iskerki, jaskierki, dymionne ziele jastер; **-чéтство,** **-чéтъ,** v. Астролóгія, Астролóгъ.

Звѣздочка, -и, *f. dim.* 1. gwiazdeczka; 2. (*asteriscus*), gwiazdeczka, (znaczek, który się robi w książkach); 3. *Bot.*, wodяная звѣздочка, v. Водозвѣздочка.

Звѣздочникъ, -а, *m.* 1. *Miner.* gwiazdeczka, gwiazdeczkowy kamień; 2. v. Звѣздоцвѣтъ.

Звѣздочница, -ы, *f. Bot.* (*stellaria*), gwiazdownica, gwiazdnica, (roślina).

Звѣздочный, -ая, -ое, *adj.* gwiazdowy, gwiazdny; звѣздочный цвѣтъ, v. Звѣздоцвѣтъ; звѣздочный кáмень, v. Звѣздочникъ (1).

Звѣздчáтка, -и, *f.* 1. gwiazdowiec; 2. v. Звѣздочница.

Звѣздчáтый, -ая, -ое, *adj.* gwiazdowaty.

Звѣрина, -ы, *f.* zwierzyna.

Звѣринецъ, -нца, *m.* zwierzyniec. [rzęcy.

Звѣриный, -ая, -ое, *adj.* zwierzęcy.

Звѣристый, -ая, -ое, *adj.* obfity w zwierzęta.

Звѣро-бóй, -я, **-бóйникъ,** -а, *m. Bot.* (*hypericum perforatum*), świętojańskie ziele pospolite; **звѣробóй сúній,** v. Иссóпъ; **звѣробóй степнóй,** v. Мóльникъ; **звѣробóй каменный,** v. Зéрликъ; **-бóйный,** -ая, -ое, *adj.* tyczący się świętojańskiego ziela; **-брецъ,** -рца, *m.* walczący z zwierzętami; **-вáніе,** -я, *n.* (*w Syberyi:*) łowy, łowienie zwierząt; **-вáть,** *v. n.* (*w Syberyi:*) łowić zwierzęta; **-вúдный,** v. Звѣрообрáзный; **-ницáкъ,** -а, *m.* 1. zwierzyńcowy dozórca; 2. łowiec, myśliwy.

Звѣрóкъ, -рка́, *m. dim.* zwierzątko, (zwierzę).

Звѣро-ловлéніе, v. Звѣроловство; **-лóвный,** -ая, -ое, *adj.* łowiecki; **-лóвство,** -а, *n.* łowiectwo, polowanie, myśliwstwo; **-лóвствовать,** *v. n.* łowy odbywać, polować; **-лóвъ,** -а, *m.* łowiec, myśliwy; **-нрáвіе,** -я, *n.* dzikość, srogość; *it.* v. Звѣрство; **-нрáвный,** -ая, -ое, *adj.* dziki, srogi, okrutny; **-обрáзіе,** -я, *n.* okrucieństwo, dzikość, srogość; **-обрáзный,** -ая, -ое, *adj.* mający postać zwierzęcą; *okrutny, srogi, dziki; **-подóбный,** -ая, -ое, *adj.*, v. Звѣрообразный.

Звѣрóчекъ, -чка, v. Звѣрóкъ.

Звѣро-ядецъ, -дца, *m.* karmiący się mięsem drapieżnych zwierząt; **-ядина,** -ы, *f.* mięso z rozszarpanego, zagryzionego zwierza, szarpanina.

Звѣрскій, -ая, -ое, *adj.* zwierzęcy; *srogi, okrutny, dziki.

Звѣрство, -а, *n.* zwierzęcość; *srogość, okrutność.

Звѣрствовать, *v. n.* po zwierzęcemu, dziko, srogo, okrutnie postępować.

Звѣрь, -я, *m.* 1. zwierz, zwierzę; хíщные звѣри, zwierzęta drapieżne; крáсный звѣрь, zwierzyna polowa (*jako*: jelenie, sarny, lisy); 2. *okrutnik.

Звѣкать, Звѣкнуть, *v. n.* brzękać, brzęknąć; *bzdurzyć, paplać, bredzić.

Звѣки, -ъ, *m. pl. pop.* brednie, bzdurstwo, głupstwo.

Звѣкнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: Звѣкать. [brzęk.

Звѣканіе, -я, *n.* brzęczenie,

Звѣцáти, *Eccl. sl.*, v. Звѣкать.

Зги, *s. indecl.* зги не видать, wcale nic nie widać; онъ зги не вúдитъ, on wcale ani krty nie widzi; онъ зги не знáетъ, on nic nie umie.

Здáніе, -я, *n.* budowla, gmach.

Здáтель, -я, *m. Eccl. sl.* budownik.

Здáти, *Eccl. sl.*, v. Сооружáть, Строúть. [Сд...

Здóба, Здóбить, Здóбный, v.

Здо-ровáться, *v. r.* – съ кѣмъ, witać się; **-ровéнный,** -ая, -ое, *adj. pop.* zdrowiutki, zdrowiuchny; **-ровéхонекъ, -ровéшенекъ,** -нька, -нько, *adj.* zdrowiutki, zdrowiuteńki, zdrowiusieńki; zdrów jak ryba; **-рóво,** *adv.* zdrowo; здорóво ли Вы живéте? czy w dobrém zdrowiu zostajecie? jak się macie? **-рóвость,** -и, *f.* zdrowie; **-рóвъ,** -а, -е, *adj.* zdrów, -owa, -owe; **-рóвый,** -ая, -ое, *adj.* zdrowy, zdrów; zdrowy, mocny, tęgi, krzepki; zdrowy, pożyteczny dla zdrowia; **-рóвье,** -я, *n.* zdrowie; дай Богъ емý здорóвья! daj Boże mu zdrowie! na здорóвье! na (za) zdrowie! пить чьё (*abo* за чьё) здорóвье, pić za czyje zdrowie; **-ровѣть,** *v. n.* zdrowieć, ozdrowieć; **-ровáкъ,** -а, *m.* człowiek zdrowy, mocny, krzepki.

Здрáвіе, -я, *n.* zdrowie; пить за здрáвіе, pić za czyje zdrowie.

Здрáво, *adv.* 1. v. Здорóво; 2. *fig.* zdrowo, rozsądnie.

Здравомúсліе, -я, *n.* zdrowy rozsądek.

Здравомúслящій, -ая, -ое, *adj.* zdrowomyślący.

Здрáвствовать, *v. n.* być zdrowym, zdrowie mieć; желáю здрáвствовать, życzę zdrowia; да здрáвствуетъ! niech żyje! здрáвствуй! здрáвствуйте! (witając się:) na zdrowie! dzień dobry!

Здрáвый, -ая, -ое, *adj.* zdrowy, zdrów; здрáвый разсýдокъ, zdrowy rozsądek.

Здѣ, *adv. Eccl. sl.* tu, tutaj.

Здѣсь, *adv.* tu, tutaj. [szy.

Здѣшній, -яя, -ее, *adj.* tutej-

Зéбра, -ы, *f. H. n.* (*equus zebra*), zebra; osieł przęgowany.

†**Зéгзица,** -ы, *f.* kukułka (ptak).

Зелвúный, -ая, -ое, **Зелвій,** -ья, -ье, v. Черепáшій.

Зелéйникъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* leczący ziołami; czarownik; 2. zielnik, herbarz, księga o ziołach; 3. denna część (armaty); v. Казнá (4).

Зелéйница, -ы, *f.* lecząca ziołami; czarownica.

Зелéйный, -ая, -ое, *adj.* 1. zielny; 2. (†), prochowy.

†**Зелёйщикъ**, -а, *m.* prochmistrz, majster prochowy.

Зеленѣніе, -я, *n.* zielenienie.

Зелёненькій, -ая, -ое, *adj.* zielonawy.

Зеленёхонекъ, **Зеленёшенекъ**, -нька, -нько, *adj.* zieleniuchny, zupełnie zielony.

Зеленúка, v. **Зеленúца**.

Зеленúкъ, -а, *m.*, v. **Бузинá** (дúкая).

Зелени́ть, *v. a.* zielenić, pozielenić; -ся, *v. p.* być zielenionym.

Зеленúца, -ы, *f. Bot.* (*lycopodium complanatum*), włóczęga zrównana.

Зеленúчка, -и, *f. H. n.* (*motacilla flava*), pliszka żółta.

Зеленнóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* zieleninowy. [zielonawy.

Зеленоватый, -ая, -ое, *adj.*

Зеленовúдный, -ая, -ое, *adj.* zielonkowaty, jakby zielony.

Зелёность, -и, *f.* zieloność.

Зеленýшка, -и, *f. H. n.* (*fringilla chloris*), bogumiła, wywielga.

Зеленчýкъ жёлтый, v. **Куря́тникъ** (колючій).

Зеленщúкъ, -а, *m.* zieleniarz.

Зеленщúца, -ы, *f.* zieleniarka.

Зелёный, -ая, -ое, *adj.* 1. zielony; 2. (*o owocach:*) zielony, niedojrzały, niedojrzały.

Зéлень, -и, *f.* zieleń, zieloność, kolor zielony; rórpая зéлень, (*ochra Veneris*), zieleń górna, bergryn, berggryn; мéдная зéлень, v. **Мéдянка**; зáмняя зéлень, v. **Грýшица**.

Зеленéть, *v. n.* zielenieć, pozielenieć, stać się zielonym; -ся, *v. r.* zielenieć, zielenić się.

Зéлие, -я, *n.* 1. ziele, roślina; zioła lekarskie; 2. (†), proch do strzelania; *it.* сóнное зéлие, opium; бéшеное зéлие, v. **Дурмáнъ**.

Зéлье, -я, *n.* 1. trucizna; 2. (†), proch do strzelania; 3. °gorzalec, paliwoda; 4. сóнное зéлье, opium; стручкóвaтое зéлье, v. **Чистотéлъ** (большой).

Земéлька, -и, *f. dim.*, kraik; v. **Земля**.

Земéльный, -ая, -ое, *adj.* ziemny, do ziemi należący.

Земле-вáтость, -и, *f.* ziemistość, własność ziemi; -вáтый, -ая, -ое, *adj.* ziemisty; -вóзный, -ая, -ое, *adj.* do wożenia ziemi służący; землевóзная тáчка, taczka do wożenia ziemi; -вóзчество, -я, *n.* ziemioznawstwo; -дéлецъ, -льца, *m.* ziemianin, rolnik; -дéлie, -я, *n.* uprawa roli, rolnictwo; -дéлъ, -дéльникъ, v. **Земледéлецъ**; -дéльный, -ая, -ое, *adj.* rolniczy, ziemiański, agronomiczny; -дéльство, v. **Земледéлie**; -дéльствовать, *v. n.* trudnić się rolnictwem, uprawą roli; -дéльческій, -ая, -ое, *adj.* rolniczy, agronomiczny; земледéльческія орýдія, narzędzia rolnicze; -кóпный, -ая, -ое, *adj.* grabarski; **Земле-кóпщикъ**, -кóпъ, -а, *m.* kopacz, grabarz; -мéрie, -я, *n.* ziemiomierstwo, miernictwo, geometrya (praktyczna); -мéрный, -ая, -ое, *adj.* mierniczy; землемéрная цѣпь, łańcuch mierniczy; замлемéрное искýсство, sztuka miernicza; -мéрство, v. Землемéрie; -мéръ, -а, *m.* mierniczy, miernik, geometra; -нóсный, -ая, -ое, *adj.* do noszenia ziemi służący; -описáніе, -я, *n.* ziemiopistwo, ziemiopismo, geografia; -описáтель, -я, *m.* ziemiopis, geograf; -описáтельный, -ая, -ое, *adj.* ziemiopisny, geograficzny; -пáшенный, v. **Земледéльческій**; -пáшество, -пáшецъ, v. **Земледéлie**, **Земледéлецъ**; -рóйка, -и, *f. H. n.* (*sorex arenarius*), mysz ostropysk; -трясéніе, -я, *n.* trzęsienie ziemi; -удобрéніе, -я, *n.* ugnojenie roli; -удобрúтельный, -ая, -ое, *adj.* do ugnojenia roli służący, gnojny, gnoisty; -черпáльный, -черпáтельный, -ая, -ое, *adj.* do wylewania ziemi płynnéj służący; землечерпáльная машина, machina do czyszczenia rzék *lub* kanałów.

Земли́стый, -ая, -ое, *adj.* ziemisty, mający w sobie ziemię, z ziemią zmieszany.

Землúца, -ы, *f. dim.* mała ilość ziemi; ziemica, kraik; kawał ziemi, gruntu.

Землúшка, -и, *f.* ziemia, grunt nieurodzajny.

Земля́, -и, *f.* ziemia, świat; ziemia, kraj, kraina; *pl.* зéмли, (*gen.* земель), kraje; -, ziemia, grunt; Богъ сотворúлъ нéбо и землю, Bóg stworzył niebo i ziemię; наслѣдственная земля, grunt dziedziczny, (rola dziedziczna); твёрдая, матерáя земля, ląd, ziemia stała; глúнистая земля, grunt gliniasty; гóрькая земля, v. **Горькоземъ**; печáтная, жúрная земля, v. **Бóлюсъ**; непріятельская земля, kraj nieprzyjacielski; земля обтóванная, ziemia obiecana; *it.* земля, nazwisko, ósmej głoski [3] w alfabecie Słowiańskim. [ziomek, krajowiec.

Земля́къ, -а, *m.* ziomek, spół-

Земля-нúка, -и, *f. Bot.* (*fragaria*), poziomka; -нúковка, -и, *f.* wódka poziomkowa; -нúкъ, v. **Земледóпъ**; -нúстый, v. **Земля́стый**; -нúца, -нúчка, v. **Земля́ника**; -нúчникъ, -а, *m.* 1. krzak poziomkowy; 2. sok poziomkowy; -нúчный, -ая, -ое, *adj.* poziomkowy; земляничный запахъ, zapach poziomkowy; земляничное дéрево, v. **Толокня́нка** (земляничная).

Земля́нка, -и, *f.* 1. chata, lepianka; 2. *pop.*, v. **Земля́чка**.

Земляно́й, (-ни́й), -áя, -óе, *adj.* ziemny; земляно́е я́блоко, ziemniak, kartofel; земляно́й червь, *H. n.* ziemny robak; *it.* v. **Дымъ**, **Лáдонъ**, **Мандáль**, **Орѣхъ**, **Орѣшекъ** (земляно́й).

Земля́чка, -и, *f.* ziomka, spółziomka.

Земново́дный, -ая, -ое, *adj. H. n.* ziemnowodny; **земново́дное**, -аго, *s. n.* & земново́дное живóтное, *n.* płaz, amfibia, zwierzę wodoziemne.

Земно́й, -ая, -óе, *adj.* ziemski, do ziemi należący; земна́я гли́ба, bryła ziemi; земно́й покло́нъ, pokłon aż do ziemi.

Земноро́дный, -ая, -ое, *adj.* ziemnorodny, ziemski.

Земный, v. **Земно́й**.

Зéмскій, -ая, -ое, *adj.* ziemski, ziemiański; krajowy; зéмскій судъ, sąd ziemski; зéмское ополчéніе, v. *sub*: **Ополчéніе**; зéмскій испрáвникъ, sprawnik ziemski, (kommisarz obwodowy); зéмская избá, izba sądowa (dla sądzenia spraw po miastach i powiatach); зéмская голóва, v. **Посáдникъ**. [wiejski.

Зéмской, -аго, *s. m.* pisarz

Зéмство, -а, *n.* (zemskie władze), ziemstwo, delegaci powiatowi, deputowani z powiatu.

Зéмщина, -ы, *f.* obwód, okrąg, powiat, ziemia. [nadgłowek.

Зенúть, -а, *m. Astron.* zenit,

Зéнки, -нок, *pl. vul.* oczy.

Зеолúть, -а, *m. Miner.* zeolit.

†**Зепь**, -и, *f.* kieszeń.

Серéнчатый, -ая, -ое, *adj.* ziarnisty.

Зéркало, -а, *n.* zwierciadło, zwierciadełko. [dlnik.

Зéркальникъ, -а, *m.* zwierciadło-

Зéркальный, -ая, -ое, *adj.* zwierciadlany, zwierciadłowy; зéркальный кáмень, v. **Селенúтъ**.

Зéркальце, **Зéркальцо**, -а, *n. dim.* zwierciadełko. [никъ.

Зéркальщикъ, v. **Зéркальникъ**.

Зéрникъ, -а, *m. Bot.* (*polypodium fragans*), paproć pachnąca.

Зернева́я, -óй, *s. f.* miejsce gdzie w kostki grają.

Зернéніе, -я, *n.* 1. kruszenie metalu w drobne ziarnka; krostki na płucach i t. p., wrzodowacenie płuc.

†**Зернéтка**, -и, *f.* pigułka.

Зёрнецъ, -а, *m.*, v. **Зернóвка**.

Зернúльный, -ая, -ое, *adj.* do kruszenia metalu w drobne ziarnka. [niasty, ziarnisty.

Зернúстый, -ая, -ое, *adj.* ziar-

Зернúть, *v. a.* rozbijać metal na drobne ziarnka.

Зернó, -á, *n.* ziarno, ziarnko, ziarko, ziareczko; жемчýжное зернó, perła, perełka.

Зерно-вáтый, -ая, -ое, *adj.* ziarnowaty; -вúдный, -ая, -ое, *adj.* mający postać ziarna.

Зернóвка, -и, *f. H. n.* (*bruchus granarius*), ziarnojad, (owad).

†**Зерновщи́къ**, v. **Зе́рнщикъ**.
Зерно-вой́, (-ва́й), -а́я, -о́е, *adj.* ziarnowy; **-гры́зъ**, -а, *m.*, v. **Зерно́вка**; **-но́сный**, -ая, -ое, *adj.* ziarnorodny; **-подо́бный**, -ая, -ое, *adj.* mający postać ziarna, ziarnopodobny; **-стру́чникъ**, v. **Я́годникъ** (морско́й).
Зернщи́къ, -а, *m.* gracz w kostki, kostera, kostyra, kosternik.
Зернщи́ца, -ы, *f.* kosternica, grająca w kostki. [czko.
Зе́рнышко, -а, *n. dim.* ziarnecko.
Зе́рнь, -и, *f.* gra w kostki.
Зерца́ло, -а, *n. Eccl. sl.* zwierciadło; trójgran drewniany, na którym są przyklejone ukazy przypominające sędziom ich obowiązki. [zygzaki.
Зигза́ки, -овъ, *m. pl.* zygzaki,
Зижде́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* zakładanie, fundowanie.
Зижди́тель, -я, *m.* stwórca; *zakładacz, założyciel, fundator.
Зижди́тельница, -ы, *f.* założycielka, fundatorka.
Зижди́тельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* stworzycielski, stwórczy.
Зима́, -ы́, *f.* zima; зимо́ю, zimą; во вре́мя зимы́, pod czas zimy; сохране́ніе зимою расте́ній, przezimowanie roślin.
Зи́мній, -яя, -ее, *adj.* zimowy; зи́мнее пла́тье, suknia zimowa; зи́мняя доро́га, зи́мній путь, droga zimowa, sanna. [mność, mróz.
Зи́мность, -и, *f. Eccl. sl.* zi-
Зи́нный, *Eccl. sl.*, v. **Зи́мній**.
Зимова́лый, -ая, -ое, *adj.* zimowany, przez zimę chowany; przez zimę zachowany, trzymany (*np.* siano); odzimny.
Зимова́ніе, -я, *n.* zimowanie, przezimowanie.
Зимова́ть, *v. n.* zimować, przezimować, zimę gdzie przepędzić; §. онъ зна́етъ, гдѣ раки зимую́ть, w ciemię go nie bito; ma on olej w głowie; nie głupi; ma kiełbie we łbie; wronami *abo* szpakami karmiony; to frant.
Зимовни́къ, -а, *m. Bot.* (*colchicum autumnale*), zimowit, zimokwit; v. **Осе́нникъ**.
Зимо́вище, -а, *n.* zimowisko, miejsce zimowania.
Зимо́вка, -я, *f.* zimowanie, przezimowanie.
Зимо́вникъ, -а, *m.* chata zimowa (w lasach, stepach).
Зимо́вье, -я, *n.* zimowla, zimówka, zimowisko, miejsce do zimowania, chata zimowa.
Зимоизмѣ́ръ, -а, *m.* zymozymetr; v. **Квасоме́ръ**.
Зимолёть, -а, *m. H. n.* (*falco buteo*), rarog; kaniuk; myszołów pospolity.
Зимолю́бъ, -а, *m.*, v. **Грушица**.
Зимородо́къ, -дка, *m. H. n.* (*alcedo ispida*), zimorodek pospolity. [тёчный].
Зинаневѣ́й, v. **Проскурня́къ** (an-
Зи́нуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Зіять**.
Зи́нька, -и, *f. H. n.* (*parus minor*), sikora większa. [**Зипу́нъ**.
Зипу́нчикъ, -а, *m. dim.*, v.
Зипу́нъ, -а, *m. pop.* siermięga, sukmana, żupan.
Зія́ніе, -я, *n.* rozdziewianie, rozdzieranie paszczy.
Зія́ть, Зи́нуть, *v. n.* ziać, rozdziewać, rozdziać, rozdzierać, rozedrzeć paszczę, pysk.
Злакъ, -а, *m. Eccl. sl.* ziele, roślina.
Злата́рь, -я, *m. Eccl. sl.* złotnik.
Златени́ца, -ы, *f. Eccl. sl.* śnieć w zbożu; *it.* żołtaczka, (rodzaj choroby).
Зла́тикъ, -а, *m. H. n.* (*zeus*), płaszczek, (ryba morska).
Злати́стый, Златѣ́ть, v. **Золоти́стый, Золоти́ть**.
Злати́ца, -ы, *f. Eccl. sl.* moneta złota. [biedrunka.
Златка, -и, *f. H. n.* (*cetonia*),
Златни́къ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. moneta złota; 2. v. **Золотни́къ**.
Златни́ца, -ы, *f.* 1. *Eccl. sl.*, v. **Злати́ца**; 2. *H. n.* poczwarka; *it.* v. **Хризали́да**.
Зла́то, -а, *n. Eccl. sl.* złoto.
Злато-блёскъ, v. **Аванту-ри́нъ**; **-бро́вь**, -а, *m. H. n.* (*sparus aurata*), leszcz morski, złotnik; **-вѣ́рхій**, v. **Златогла́вый**; **-видный**, -ая, -ое, *adj.* złotopodobny, złotawy; złotowidne kłosy, kłosy złotawe; **-вла́ска**, -и, *f.*, **-власъ**, -а, *m. Bot.* (*chrysocoma*), złota czupryna; złotogłów; **-власый**, -ая, -ое, *adj.* złotowłosy; **-волосникъ, -вѣтвенникъ**, -а, *m.*, v. **Златовла́ска**; **-главъ**, -а, *m.*, v. **Ли́лія** (красная); złotogłáwy prostéj, v. **Златоголо́вка**; **-гла́вый**, -ая, -ое, *adj.* złotogłowy; **-глаголивый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* złotomowny, bardzo krasomowny; **-голо́вка**, -и, *f.*, **-го-ло́вникъ**, -а, *m. Bot.* (*asphodelus*), złotogłów; złotnik; kozie jajka; **-дѣлатель**, -я, *m.* (złatarь), złotnik; **-дѣ́лія**, -я, *n.* złotnictwo; **-жёлть**, -и, *f. Bot.* (*chrysobalanus*), złotośliw; **-зо́рность**, -и, *f.* złotopromienność, złocistość; **-зо́рный**, -ая, -ое, *adj.* złotopromienny, błyszczący złotem, złocisty; złatozárne słońce, słońce złotopromienne, złociste; **-зра́чный**, -ая, -ое, *adj.* błyszczący złotem, złocisty; **-и́скъ**, v. **Авантури́нъ**; **-ка́мень, -мня**, v. **Хризоли́тъ**; **-кова́нный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* ze złota wykuty; **-коле́нникъ**, -а, *m. Bot.* (*chrysogonum*), złotokolan; **-ко́рень**, -рня, *m.* złotogłów; **-кры́лый**, -ая, -ое, *adj.* złotoskrzydły; **-кро́вный**, -ая, -ое, *adj.* złotodaszy; **-лю́бецъ**, -бца, *m.* złotolub, namiętny zbieracz pieniędzy; **-люби́вый**, -ая, -ое, *adj.* złotolubny; **-лю́біе**, -я, *n.* złotolubność, namiętność do złota, do pieniędzy; **Златоно́сный**, -ая, -ое, *adj.* złotonośny, zawierający w sobie złoto; **-обра́ный**, -ая, -ое, *adj.* złotopodobny, do złota podobny, złotawy; **-пе́рсто́стый**, -ая, -ое, *adj.* ze złocistem podgardlem, złotopióry; **-ри́ный**, -ая, -ое, *adj.* złotoszaty, odziany w złotą szatę; **-ро́гій**, -ая, -ое, *adj.* złotorogi; **-ру́нный**, -ая, -ое, *adj.* złotorunny, mający na sobie runo złote; **-селезённикъ**, -а, *m. Bot.* (*chrysosplenium*), śledziennica; **-сло́въ**, v. **Златоу́стъ**; **-стру́нный**, -ая, -ое, *adj.* złotostrunny, o złotych strunach; **-тка́нный**, -ая, -ое, *adj.* złototkany, złotem utkany *lub* przetykany, złotogłowny; **-у́стый**, -ая, -ое, *adj.* złotousty, ust złotych, wymowy złotéj, nieocenionéj; **Іоа́ннъ Златоу́стъ**, Jan Złotousty, Jan Chryzostom; **-цвѣ́тный**, -ая, -ое, *adj.* złotobarwy; **-цвѣ́ть**, -а, *m. Bot.* (*chrysanthemum*), złotokwiat; **-чешу́йный, -чешу́йчатый**, -ая, -ое, *adj.* złotołuszczy, złotołuski, z łuskami złotemi.
Златы́й, -а́я, -о́е, *adj.* złoty; *szczęśliwy; златóе числó, liczba złota; златы́й вѣ́къ, wiek złoty; златы́е дни, dni złote, szczęśliwe; златы́я времена́, złote czasy; златы́е класы, kłosy złote.
Злати́ть, *v. n.* złocieć, stawać się, stać się złocistym.
Зла́чность, -и, *f.* obfitość w trawę; *szczęśliwość.
Зла́чный, -ая, -ое, *adj.* trawisty, obfity w trawę; *szczęśliwy.
Зла́я, злыхъ, *s. n. pl. Eccl. sl.*, v. **Бѣ́дствіе, Злочасти́е**.
Злить, *v. a.* złościć, gniewać; **-ся**, *v. r.* złościć się, gniewać się.
Зло́, -а, *s. n.* złe, (*gen.* złego); nieszczęście, przygoda; ему́ на зло, jemu (mu) na złość; употребля́ть что во зло, źle używać, nadużywać co; отвратить зло, zapobiedz złemu (или нieszczęściu).
Зло, *adv.* (со злостію, съ жестокостію) ze złością, złośliwie, okrutnie.
Зло́ба, -ы, *f.* złośliwość, złość.
Зло́бивый, v. **Зло́бный**.
Зло́бить, *v. a.* złościć, gniewać, srożyć, oburzać; **-ся**, *v. r.* złościć się, gniewać się, srożyć się, oburzeć. [śliwy.
Зло́бный, -ая, -ое, *adj.* zło-
Зло́бствованіе, -я, *n.* gniewanie się, zawziętość, złość.
Зло́бствовать, *v. n.* złościć się.
Зло-во́ніе, -я, *n.* smrodliwość, smród; **-во́нный**, -ая, -ое, *adj.* smrodliwy, śmierdzący; **-вре́діе**, -я, *n.* szkodliwość, szkoda; **-вре́дность**, -и, *f.* szkodliwość; **-вре́дный**, -ая, -ое, *adj.* szkodliwy; **-вре́дство**, -а, *n.* szkodliwość, szkoda; **-вѣ́рецъ**, -рца, *m.* złowiarek, złowiernik, kacerz, heretyk, niedowiarek; **Зло-вѣ́ріе**,

-я, *n.* kacerstwo; **Зло-вѣрка**, -и, *f.* złowiarka, kacerka, heretyczka, niedowiarka; **-вѣрный**, -ая, -ое, *adj.* złowierny, kacerski, heretyczny; **-вѣрство**, -а, *n.* kacerstwo, niedowiarstwo; **-вѣръ**, *v.* **Зловѣрецъ**; **-вѣстіе**, -я, *n.* zła (niedobra) wieść, zła nowina; **-вѣстникъ**, -а, *m.* prorok złowieszczy, złe wieszczący, źle wróżący; **-вѣстница**, -ы, *f.* proroczka złowieszcza, złe wieszcząca, źle wróżąca; **-вѣщій**, -ая, -ее, *adj.* złowieszczy, złe wieszczący, słowrogi, źle wróżący, przepowiadający nieszczęście; **зловѣщая птица**, złowrogi [złowieszczy] ptak; **-глаголивый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* potwarzający, potwarzliwy, obmówliwy, bluźniérczy; **-дѣй**, -я, *m.* złoczyńca, niegodziwiec, zbrodniarz, wróg, nieprzyjaciel; **-дѣйка**, -и, *f.* nieprzyjaciołka, złoczynnica, zbrodniarka; **-дѣйскій**, -ая, -ое, *adj.* niegodziwy, zbrodniczy, złoczyński, złoczyńczy, występny, nieprzyjacielski; **-дѣйственный**, -ая, -ое, *adj.* złoczyńczy, złoczyński, zbrodniarski; *v.* **Злодѣйскій**; **-дѣйство**, -а, *n.* złoczyństwo, zbrodnia; **-дѣйствовать**, *v. n.* broić, złe czynić, złoczyństwa popełniać; **-дѣяніе**, -я, *n.* złoczyństwo, zły uczynek, zbrodnia, występek; **-желаніе**, -я, *n.* nieżyczliwość; **-желатель**, -я, *m.* nieżyczliwy, źle życzący komu, nieprzyjazny; **-желательница**, -ы, *f.* nieżyczliwa, źle życząca komu, nieprzyjazna; **-желательный**, -ая, -ое, *adj.* nieżyczliwy, źle życzący komu, nieprzyjazny; **-желательство**, -а, *n.* nieżyczliwość; **-желательствовать**, *v. n.* źle komu życzyć; niesprzyjać.

Злой, -ая, -óе (& **Золъ**, **Зла**, **Зло**), *adj.* zły, złośliwy, niegodziwy.

Зло-качественность, -и, *f.* złośliwość; **-качественный**, -ая, -ое, *adj.* złośliwy, mający złe przymioty; **злокáчественная лихорáдка**, *Med.* złośliwa febra; **-ключéніе**, -я, *n.* przygoda, nieszczęście; **-ковáрный**, -ая, -ое, *adj.* zdradliwy, podstępny, chytry, szkodliwy; **-ковáрство**, -а, *n.* zdradliwość, podstęp, chytrość, szkodliwość; **-кóзненный**, -ая, -ое, *adj.* zdradliwy, podstępny, szkodliwy, chytry; **-кóзный**, -ая, -ое, *adj.* podstępny; **-мудрéцъ**, -á, *m.* mędrek, mędrela, wymyślacz, chytry; **-мýдрie**, **-мýдрствованіе**, -я, *n.* mędrkowanie, rozumkowanie, chytrość; **-мýдрствовать**, *v. n.* mędrkować, rozumkować; **-мысленникъ**, -а, *m.* złą myśl mający; **-мысленность**, -и, *f.* zła myśl, mienie złéj myśli; **-мысленный**, -ая, -ое, *adj.* źle myślący; **-но**, *adv.* ze złą myślą; **Зло-мы́слить**, *v. n. Eccl. sl.* złą myśl mieć, zły zamiar mieć; życzyć komu źle; **-мы́сліе**, -я, *n.* zła myśl; **-мы́шленный**, *v.* **Зломы́сленный**; **-намѣреніе**, -я, *n.* zły zamiar; **-намѣренно**, *adv.* w złym zamiarze, ze złą myślą, szkodliwie; **-намѣренность**, -и, *f.* zły zamiar, zła myśl, szkodliwość; **-намѣренный**, -ая, -ое, *adj.* zły zamiar mający, źle myślący, szkodliwy; **-начáльникъ**, -а, *m.* początek złego; djabeł; **-нрáвie**, -я, *n.* nieobyczajność, niegrzeczność; złe obyczaje; złośliwość; **-нрáвно**, *adv.* nieobyczajnie, niegrzecznie; **-нрáвный**, -ая, -ое, *adj.* nieobyczajny, niegrzeczny; złośliwy; **-нравствовать**, *v. n. Eccl. sl.* złośliwie postępować, żyć nieobyczajnie; **-нырливость**, -и, *f.* zdradliwość, zdrada, podstęp, chytrość, złośliwość; **-нырливый**, **-ныpный**, -ая, -ое, *adj.* zdradliwy, podstępny, złośliwy, chytry; **-нырство**, -а, *n.* zdrada, podstęp, złość, chytrość; **-пáмятливость**, -и, *f.* zawziętość, mściwość; długie pamiętanie urazy; **-пáмятливый**, **-пáмятный**, -ая, -ое, *adj.* zawzięty, mściwy, długo pamiętający urazę; **-пáмятованіе**, -я, *n.* pamiętanie za złe; mściwość; **-пáмятство**, -а, *n.* mściwość, zawziętość; **-пáмятствовать**, *v. n.* być mściwym; popamiętać za złe; chrapkę mieć; **-плóдный**, -ая, -ое, *adj.* złopłodny; **-получествовать**, *v. n. Eccl. sl.* być nieszczęśliwym; **-получіе**, -я, *n.* nieszczęście, klęska, przygoda; **-получный**, -ая, -ое, *adj.* nieszczęsny, nieszczęśliwy; **-получно**, *adv.* nieszczęśnie, nieszczęśliwie; **-пóмѣненіе**, -я, *n.*, *v.* **Злопáмятованіе**; **-помышленіе**, -я, *n. Eccl. sl.* zła myśl, zły zamiar; **-рáдливый**, **-рáдный**, -ая, -ое, *adj.* złoradliwy, rad czyjéj szkodzie, cieszący się z nieszczęścia czyjego, nieżyczliwy; **-рáдство**, -а, *n.* radość z cudzéj szkody [или krzywdy], cieszenie się z cudzéj szkody, nieżyczliwość; **-рáдствовать**, *v. n.* cieszyć się z nieszczęścia czyjego, cieszyć się z cudzéj szkody, być nieżyczliwym; **-рѣчивость**, -и, *f.* złorzeczliwość, zła mowa, potwarz; **-рѣчивый**, -ая, -ое, *adj.* złorzeczliwy, złomowny, potwarczy; **-рѣчить**, *v. a.* złorzeczyć, potwarzać; **-рѣчіе**, -я, *n.* złorzeczenie, potwarz; **-сéрдіе**, -я, *n.* złe serce; **-сéрдный**, **-сéрдый**, -ая, -ое, *adj.* złego serca, złośliwy; **-слáвить**, *v. a. Eccl. sl.* osławiać, potwarzać; **-слáвіе**, -я, *n.* niesława, zła sława; **-слóвіе**, -я, *n.* obmowa, potwarz; **-слóвить**, *v. a.* obmawiać, złorzeczyć, potwarzać; **-слóвный**, -ая, -ое, *adj.* osławny, potwarczy, złorzeczny; **Зло-слóвъ**, -а, *m.* obmówca, potwarca; **-спáдіе**, **-спáдный**, *v.* **Злопáдіе**, **Злопáдный**; **-сóвѣстіе**, **-сóвѣстный**, *v.* **Безсóвѣстіе**, **Безсóвѣстный**; **-совѣтіе**, -я, *n. Eccl. sl.* 1. zła, szkodliwa rada; 2. zły zamiar; **-совѣтникъ**, -а, *m.* zły poradnik; podstępnik; **-совѣтовать**, *v. a.* źle radzić; mieć zły zamiar. [śny, złośliwy.

Злостный, -ая, -ое, *adj.* zło-

Зло-страданіе, -я, *n. Eccl. sl.* strapienie, utrapienie; **-стрáстіе**, -я, *n. Eccl. sl.* szkodliwa namiętność; **-стрáстный**, -ая, -ое, *adj.* szkodliwą namiętnością opanowany.

Злость, -и, *f.* złość, złośliwość, srogość, okrutność.

Зло-счáстіе, -я, *n.* nieszczęście, przygoda; **-счáстный**, -ая, -ое, *adj.* nieszczęsny, nieszczęśliwy; **-твóрный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* skłonny do złego; szkodliwy; **-твóрство**, -а, *n.* zły czyn; złoczyństwo; robienie na złość, na przekor komu; **-умы́слить**, *v. perf.*, *v. sub:* **Злоумышля́ть**; **-умышлéніе**, -я, *n.* zła myśl, zły zamiar, niegodziwość; **-умышленникъ**, -а, *m.* złą myśl, zły zamiar mający, niegodziwy; **-умышленно**, *adv.* ze złą myślą, w złym zamiarze, niegodziwie; **-умышленность**, -и, *f.*, *v.* **Злоумышлéніе**; **-умышленный**, -ая, -ое, *adj.* złą myśl, zły zamiar mający, niegodziwy; **-умышля́ть**, **-умы́слить**, *v. n.* mieć złe myśli, złe, niegodziwe zamiary, knuć co złego; **-употреби́ть**, **-ся**, *v. perf.*, *v. sub:* **Злоупотреблять**, **-ся**; **-употребленіе**, -я, *n.* nadużycie; **-употреблять**, **-употреби́ть**, *v. a.* nadużywać, nadużyć; **-употребля́ться**, **-употреби́ться**, *v. p.* być nadużywanym, nadużytym; **-ухитри́ться**, *v. perf.*, *v. sub:* **Злоухищря́ться**; **-ухищрéніе**, -я, *n.* podstęp, chytrość; **-ухищрéнный**, -ая, -ое, *adj.* podstępny, chytry; **-ухищря́ться**, **-ухитри́ться**, *v. r.* działać podstępnie, chytrze; **-хи́трый**, -ая, -ое, *adj.* podstępny; chytry; **-хуléніе**, -я, *n.* nagana, przygana; **-хýльникъ**, -а, *m.* naganny, złomówca, potwarca; **-хýльный**, -ая, -ое, *adj.* naganny, przyganny, złomowny, obmówliwy, potwarczy, potwarzliwy; **-частовать**, *v. n. Eccl. sl.* być w niedoli, w biedzie; **-ча́стіе**, -я, *n.* niedola; **-чéствовати**, *v. n. Eccl. sl.* być bezbożnym, niegodziwym, niepoczciwym; **-чéстивый**, -ая, -ое, *adj.* bezbożny, niegodziwy, niepoczciwy; **-чéстіе**, -я, *n.* bezbożność, niegodziwość, niepoczciwość; **Злочéстный**, -ая, -ое, *adj.* bezbożny, niegodziwy, niepoczciwy;

Зло-чи́ніе, -я, *n.* nieporządek, nieład; łajdactwo; **-чи́нный**, -ая, -ое, *adj.* nieporządny; łajdacki; **-чи́нствовать**, *v. n.* postępować nieporządnie, bez ładu, po łajdacku; **-ща́стіе**, **-ща́стный**, *v.* **Злосча́стіе**; **-язы́чіе**, -я, *n.* potwarz, obmowa, uszczypliwość; **-язы́чникъ**, -а, *m.* potwarca, obmówca, człowiek uszczypliwy; **-язы́чница**, -ы, *f.* kobieta potwarcza, obmowna, uszczypliwa; **-язы́чный**, -ая, -ое, *adj.* potwarczy, obmowny, uszczypliwy.

Злы́й, *v.* **Злой**.

Змі́е-ви́дный, -ая, -ое, *adj.* wężykowaty, wężowaty, podobny do węża.

Змі́евикъ, *v.* **Змі́евикъ**.

Змі́евла́сый, -ая, -ое, *adj.* wężowłosy; **змі́евла́сая Меду́за**, wężowłosa Meduza.

Змі́еголо́вникъ Молда́нскій, *m. Bot.* (*draconocephalum Moldavicum*), melissa Turecka.

Змі́ено́сецъ, -сца, *m.* wężownik, konstellacya węża.

Змі́еобра́зный, **Змі́еподо́бный**, *v.* **Змі́евидный**.

Змі́й, -я, *m.*, **Змі́я**, -и, *f. Eccl. sl.* żmija, wąż.

Змі́еболо́тная трава́, *v.* **Бе́локры́льникъ**.

Змі́евикъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*gnaphalium*), *v.* **Сушени́ца**; **змі́евикъ Виргинскій**, *v.* **Кирказо́нъ змі́йный**; **змі́евикъ коре́нь**, *v.* **Горе́цъ**; 2. *Miner.*, *v.* **Серпенти́нъ**. [*taria*), wężownik.

Змі́епи́никъ, -а, *m. Bot.* (*serpen-*

Змі́едре́вникъ, **Змі́едре́въ**, -а, *m. Bot.* (*aphioxylum*), wężowe drzewo.

Змі́езаклина́тель, -я, *m.* wieszczek przyswajający węże i wróżący z nich.

Змі́е́къ, -йка, *m. dim.* wężyk.

Змі́е́нокъ, -нка, *m.* młody wąż.

Змі́й, -я, *m. H. n.* (*serpens*), wąż; **змі́й великанъ**, *v.* **Удавъ**; **крыла́тый змі́й**, *v.* **Драко́нъ** (летучій); **водяно́й змі́й**, *Astron.* wąż; *it.* **бума́жный змі́й**, latawiec.

Змі́йка, -и, *f.* 1. *dim.* żmijka, wężyk; 2. *Bot.* (*briza media*), drżączka średnica; **змі́йка водяна́я**, *v.* **Бе́локры́льникъ**.

Змі́йный, -ая, -ое, *adj.* wężowy; **змі́йная голова́**, muszla porcelanowa; *v.* **Ужо́вка**; **змі́йный язы́къ**, *Bot.*, *v.* **Ужо́вникъ**; **змі́йная трава́**, *v.* **Змі́йка** (*Bot.*); **змі́йное де́рево**, *v.* **Змі́едре́вникъ**.

Змі́я́, -и́, *f. H. n.* (*serpens*), wąż; **змі́я́ гремя́чая**, (*crotalus horridus*), grzechotnik; **змі́я́ очко́вая**, (*coluber naja*), okularnik (wąż); **змі́я́ рога́тая**, *v.* **Кера́стъ**.

Змі́я-ры́ба, -ы, *f. H. n.* (*ophidium barbatum*), wężownik-ryba.

Знава́ть, *v. a. frequ.*, *v.* **Знать**.

Зна́емый, -ая, -ое, *adj.* znajomy, znany.

Зна́комецъ, -мца, *m.* znajomy.

Зна́комить, *v. a.* znajomić, poznajomić. [-я, *f.* znajoma.

Зна́комица, -ы, **Зна́комка**,

Зна́комство, -а, *n.* znajomość; **имѣ́ть съ кѣ́мъ знако́мство**, być w znajomości; przebywać z kim.

Зна́ко́вый, -ая, -ое, *adj.* znajomy; znany; wiadomy.

Знакъ, -а, *m.* (*propr.* & *) znak.

Знамена́ніе, -я, *n.* znamionowanie, znaczenie, położenie znaku.

Знаменатель, -я, *m. Arithm.* mianownik.

Знаменательный, -ая, -ое, *adj.* wyrażony przez godła; wiele znaczący dobitny, wyraźny.

Знамена́ти & Знамена́ть, *v. a. Eccl. sl.* znamionować, znaczyć, oznaczać, oznaczyć; **-ся**, *v. r.* znamenatися krestomъ, znamenati obrazomъ kresta, klasć znak krzyża na siebie; *it.* **-ся**, *v. p.* być znamionowanym, oznaczanym, oznaczonym.

Знаменитость, -и, *f.* znakomitość, znamienitość.

Знаменитый, -ая, -ое, *adj.* znakomity, znamienity, znaczny, sławny.

Зна́мені́е, -я, *n. Eccl. sl.* znamię, znak; zjawisko, cud; známenie krestá, krésтное známenie, znak krzyża; znamenie Presvѣtyя Bogorodицы, zjawienie się Panny Maryi [или Matki Boskiej].

Зна́менный, -ая, -ое, *adj.* chorągiewny.

Зна́менова́ніе, -я, *n.* znaczenie; znamionowanie; *it.* *v.* **Зна́чéніе**.

Зна́менова́ть, *v. a.* znamionować; **-ся**, *v. r.* klasć znak krzyża na siebie; *it. v. p.* być znamionowanym.

Знаменоно́сецъ, -сца, *m.* 1. chorąży; 2. *Eccl. sl.*, *v.* **Схи́мникъ**.

Знаменская це́рковь, *f.* kościół do zjawienia się Matki Boskiéj.

Зна́менщикъ, -а, *m.* chorąży.

Зна́мя, -мени, *n.* chorągiew'; *pieczęć, znak wyciśnięty; krzyżyk (zamiast podpisu).

Зна́ніе, -я, *n.* znanie, wiadomość, nauka; znánie svѣta, znajomość świata; imѣ́ть glubókія znánia, mieć, posiadać głębokie wiadomości.

Зна́тно, *adv.* znakomicie.

Зна́тность, -и, *f.* znakomitość, znamienitość, świetność.

Зна́тный, -ая, -ое, *adj.* znakomity, znamienity, świetny; znaczny, wielki.

Знато́къ, -а, *m.* znawca, znający się (na czém). [komici.

Зна́ть, -и, *f. coll.* ludzie zna-

Знать, *v. a.* znać; wiedzieć; umieć, rozumieć; znać Rossíйскій язы́къ, znać, umieć, posiadać język Rossyjski; znać grámotѣ, umieć czytać i pisać; znать свѣ́тъ, znающій свѣ́тъ, *v. sub:* **Свѣ́тъ**; znать честь, *v.* **Честь**; znать совѣ́сть, znать стыдъ, mieć sumnienie, wstyd; дать знать кому́-либо о чѣ́мъ или о комъ, dać znać komu o czém *lub* o kim; дать себя́ знать, dać się we znaki, dać się poznać; знать его́ не хочу́, nie chcę o nim nic wiedzieć; знай себя́, *pop.* patrz siebie, nie mieszaj się w cudze sprawy; знай себя́ (знай то́лько себя́) и того́ бу́детъ съ тебя́, §. przed swym domem pierwéj umieć; то и знай, ciągle; bez ustanku; ustawicznie; **-ся**, *v. r.* – съ кѣ́мъ, znać się, mieć znajomość z kim. [dać, zapewne.

Знать, *adv.* snać, snadź, wi-

Зна́тье, -я, *n. pop.* znanie; wiedzenie; umienie, rozumienie.

Зна́ться, *v. sub:* **Знать**.

Зна́харка, -и, *f.* mądra, biegła w czém kobieta; wieszczka, czarodziejka.

Зна́харь, **Зна́хорь**, -я, *m.* mądry, biegły w czém; wieszczek, czarodziéj.

Зна́чекъ, -чка, *m.* chorągiewka.

Значекъ, -чка, *m. dim.* znaczek.

Значе́ніе, -я, *n.* znaczenie (*np.* wyrazów); ето не имѣ́етъ никако́го значе́нія, to nie ma żadnego znaczenia; to nic nie znaczy.

Значи́тельность, -и, *f.* znaczność. [znaczny.

Значи́тельный, -ая, -ое, *adj.*

Зна́чить, *v. a.* znaczyć; mieć znaczenie, być w znaczeniu; oznaczać, wystawiać; ето мно́го зна́читъ, to wiele znaczy; ето ничего́ не зна́читъ, to nic nie znaczy.

Зна́ющій, -ая, -ее, *adj. part.* znający, mający wiadomości jakie o czém; зна́ющій зако́ны, права́, znający ustawy, prawa.

Знобить, *v. a.* ziębić, oziębiać; **-ся**, *v. r.* ziębić się.

Зно́бкій, -ая, -ое, *adj.* ziębnący, ziębły, zimny.

Зно́бкость, -и, *f.* ziębłość, zimność, ziębiączka.

Зно́бь, -и, *f.* zimno, ograszka, dreszcz; знобь берётъ, dreszcz, zimno bierze, przejmuje.

Зноелю́бъ, -а, *m. Bot.* (*corchorus*), ślaz żydowski; żydosław.

Зно́й, -я, *m.* znój, upał, parność, gorąco. [gorąco.

Зно́йно, *adv.* znojnie, parno,

Зно́йный, -ая, -ое, *adj.* znojny, parny, gorący.

Зноить, *v. n.* jasno się palić.

Зобáніе, -я, *n.* dziobanie.

Зоба́стый, **Зоба́тый**, -ая, -ое, *adj.* wolaty, mający wole pod gardłem. [bać.

Зобать, *v. a.* dziobać, podzio-

Зо́бикъ, -а, *m.*, *v.* **Зобъ**.

Зо́бный, -ая, -ое, *adj.* strumowaty, wolaty, mający strum, wole; skrofuliczny; зо́бный ко́рень, *Bot.* trędownik; *v.* **Нарѣ́чникъ**.

Зобо́къ, -бка, **Зобо́чекъ**, -чка,

m. dim. gardziołka (u ptaków); wole pod gardłem.

Зобъ, -а, *m.* gardziel (u ptaków); wole pod gardłem.

Зовъ, -а, *m.* wezwanie, zaproszenie; v. **Созва**.

Зодіакальный, -ая, -ое, *adj. Astron.* zodyakowy, od zwierzyńca niebieskiego.

Зодіакъ, -а, *m. Astron.* zodyak, zwierzyniec niebieski.

Зодійчный, v. **Зодіакальный.**

Зодіи, -іевъ, *m. pl.* wyobrażenie dwunastu znaków zodyaka lub ekliptyki.

Зодческій, -ая, -ое, *adj.* budowniczy, architektorski, architektoniczny; **зодческое** искусство, sztuka budownicza.

Зодчество, -а, *n.* budownictwo, architektura.

Зодчій, -аго, *s. m.* budowniczy, architekt.

Зола, -ы́, *f.* popiół, ług.

Золѣніе, -я, *n.* ługowanie.

Золи́стый, -ая, -ое, *adj.* popielisty, wiele popiołu dający.

Золи́ть, *v. a.* ługować.

Зо́лка, -и, *f.*, v. **Золѣніе.**

Золо́вка, -и, *f.* szwagrowa.

Золо́вушка, -и, *f.* (kochana) szwagrowa.

Золотáрникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Жидо́вникъ & Златозо́лъ**; **золотáрникъ обыкнове́нный**, v. **Зо́лотень.**

Золо-тáрный, -ая, -ое, *adj.* złotniczy; **-тáрня**, -и, *f.* złotarnia, warsztat złotniczy; **-тарь**, -я, *m.* 1. złotnik; 2. préwetnik & prywetnik; v. **Нужда́рь.**

Зо́лотень, -тня, *m. Bot.* (*solidago virga aurea*), prosiana włóć, głowienka, złomignat.

Золо-тúльный, -ая, -ое, *adj.* do pozłacania służący; pozłacany; **-тúльщикъ**, -а, *m.* pozłotnik, złociciel; **-тúстка песчáная**, v. **Сýшеница (песóчная); -тúстый**, -ая, -ое, *adj.* złocisty; **-тúть**, *v. a.* złocić, pozłacać; **-тúться**, *v. p.* być pozłacanym.

Золотникова голова, v. **Парнáсска (золóтная).**

Золотникова трава, v. **Золототысячникъ.**

Золотни́къ, -а, *m.* 1. złotnik, trzecia część łuta; 2. klapa (u pompy); 3. *Bot.*, **золотни́къ полево́й**, v. **Золототысячникъ.**

Золотничка, v. **Парнáсска (золóтная).** [cany.

Золотни́нка, -и, *f.* drót pozłaco-

Зóлото, -а, *n.* złoto; **зóлото живописное**, złoto malarskie; **зóлото листово́е**, bite, susalne, v. **Сусáль**; **гремýчее зóлото**, złoto piorunujące; **бéлое зóлото**, v. **Плáтина**; **кóмчье зóлото**, v. **Сплáва (жёлтая)**; **Мáнгеймское зóлото**, v. **Принцмета́лль**; **черво́нное зóлото**, złoto dukatowe; *it.* v. **Купúть (зóлотомъ), Хорони́ть (зóлото).**

Золото-бúтый, -ая, -ое, *adj.* goltślarski; **-бúть**, -а, *m.* goltślar, złotobit, złotoklep, klepiący złoto, robiący blaszki złote; **-волóспикъ**, v. **Златовлáсъ**; **-голóвникъ**, -а, *m.*, v. **Златоголóвка**; **-искáніе**, -я, *n.* szukanie, kopanie złota; **-искáтель**, -я, *m.* szukający złota; **-искáтельный**, -ая, -ое, *adj.* szukający złota.

Золотóй, -ая, -óе, *adj.* 1. złoty; **золотóй пéрстень**, złoty pierścień; **золотóе числó**, *Chronol.* liczba złota; **золотóе прáвило**, *Arithm.* reguła trzech, złota; **золотóй кóрень**, v. **Златокóрень; золотóй цвéтъ**, v. **Златоцвéтъ; золотáя рóзга**, v. **Зóлотень; золотáя трава**, v. **Крестóвникъ; золотáя рыбка**, złota rybka; *it.* v. **Чебáкъ (золотóй); золотúхъ дѣлъ мастéръ**, złotnik; 2. **золотóй**, -аго, *s. m.* dukat.

Золото-лúстникъ, **-лúстъ**, -а, *m. Bot.* (*chrysophyllum*) złotolist; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* złotonośny, złocisty; **-плющúльникъ**, v. **Золотобúтъ**; **-плющúльня**, -и, *f.* izba, gdzie złoto płaszczą; **-промывáльный**, -ая, -ое, *adj.* do przemywania złota służący; **золотопромывáльная фáбрика**, v. **Золотопромывáльня**; **-промывáльня**, -и, *f.* izba do przemywania złota; **-промывáльщикъ**, -а, *m.* przemywający złoto; **-промывáніе**, -я, *n.* przemywanie złota; **-прядúльщикъ**, -а, *m.* złotoprzędca; **-разводная вóдка**, v. **Вóдка**; **-хвóстъ**, v. **Утёсникъ**; **-тысячникъ**, -а, *m. Bot.* (*erythraea centaurium*), jasieniec, goryczka, żółć ciemna; **-цвéтный**, -ая, -ое, *adj.* złotobarwy; **золотоцвéтный камень**, v. **Хризоберúллъ**; **-цвéтъ**, v. **Златоцвéтъ**; **-швéй**, -я, *m.* haftarz złotem; **-швéйка**, **-швéя**, -и, *f.* haftarka złotem; **-швéйный**, -ая, -ое, *adj.* od haftowania złotem, haftarski; **-швéйство**, -а, *n.* haftowanie złotem; **-швéя**, -и, *f.* haftarka złotem.

Золо-тýха, -и, *f.* 1. *Med.* (*scrophula*), skrofuły (choroba); 2. *Bot.* (*thalictrum*), rutka żółta; v. **Рýта (луговáя); -тýшливый**, -ая, -ое, *adj.* skrofuliczny; **-тýшникъ**, v. **Зóлотень; -тýшный**, -ая, -ое, *adj.* skrofuliczny; **-тый**, v. **Золотóй** (1); **-чéніе**, -я, *n.* złocenie, pozłacanie; **-чёный**, **Золочéный**, -ая, -ое, *part. p.* złocony, pozłacany.

Золъ, v. **Злый.**

Зóльникъ, -а, *m.* 1. popielnik (w piecu); 2. beczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonem i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielica, popielnik.

Зóльный, -ая, -ое, *adj.* popielny, popiół w sobie zawierający.

Зóна, -ы, *f. Geogr.* zona, pas nieba; v. **Пóясъ** (3. *Geogr.*).

Зóндикъ, -а, *m. dim. Chir.*, v. **Зондъ.**

Зондъ, -а, *m.* 1. *Chir.* pion cyruliczy, iglica cienka na końcu galeczkę mająca, do pionowania rany; 2. świder do wiercenia skał, ziemi.

Зонтиконóсный, **Зонтикоцвѣтный**, -ая, -ое, *adj. Bot.* okołkorodny, w okołki wyrastający; **зонтиконóсныя** растéнія, okołkorodne rośliny.

Зóнтикъ, -а, *m.* 1. parasol, parasolik, ciennik; deszczochron; 2. *Bot.* (*umbella*), okołek, gronko okrągłe u ziół. [**Зóнтикъ.**

Зóнтичекъ, -чка, *m. dim.*, v.

Зóнтичный, -ая, -ое, *adj.* 1. parasolowy, deszczochronowy; 2. *Bot.* okołkopodobny.

Зончáтка, -и, *f. Bot.* (*phyllis*), bożylist. [(nad schodami, *etc.*).

Зонтъ, -а, *m. Archit.* zasłona

Зоо-графúческій, -ая, -ое, *adj.* zoograficzny, zwierzętopisny, zwierzętopiski; **-графія**, -и, *f.* zoografia, zwierzętopismo; **-графъ**, -а, *m.* zoograf, zwierzętopis; **-лúтъ**, -а, *m. Foss.* zoolit; **-логúческій**, -ая, -ое, *adj.* zoologiczny, zwierzętopisny; **-логія**, -и, *f.* zoologia, historya naturalna zwierząt, zwierzętopismo; **-лóгъ**, -а, *m.* zoolog, zwierzętopis; **-томúческій**, -ая, -ое, *adj.* zootomiczny; **-тóмія**, -и, *f.* zootomia; **-томъ**, -а, *m.* zootom; **-фúтъ**, -а, *m.* zoofit, zwierzęto-krzew; v. **Животно-растéніе.**

Зóркій, -ая, -ое, *adj.* bystrooki, wzroku ostrego.

Зóркость, -и, *f.* bystrość wzroku. [kowy.

Зóрный, -ая, -ое, *adj.* lubczy-

Зорочёкъ, -чка, **Зорочкóвый**, v. **Зрачёкъ, Зрачкóвый.**

Зорѣ, -и, *f.* 1. *Milit.* ýтренняя зорѣ, pobudka; вечéрняя зорѣ, czapstrzyk, czapstrych; 2. *Bot.* (*ligusticum*), lubczyk zwyczajny, lubiśnik. [kształt, wizerunek.

Зракъ, -а, *m.* postać, obraz,

Зрачёкъ, -чка, *m. Anat.* (*pupilla*), źrzenica; **зрачки закáтываются**, v. *sub*: **Закáтываться (II).**

Зрачкóвый, -ая, -ое, *adj. Anat.* źrzenicowy, źrzeniczny; **зрачкóвая** оболóчка (*abo* перепóнка, плевá), źrzeniczna błona.

Зри́тель, -я, *m.* 1. widz, patrzacz, patrzyciel, spektator; **зри́тели**, *pl.* publika, publiczność; 2. świadek (czego).

Зри́тельница, -ы, *f.* 1. patrzycielka, spektatorka; 2. świadek.

Зри́тельный, -ая, -ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; **зри́тель-**

ный нервъ, nerw wzrokowy; зрѣтельная трубá, perspektywa.

Зрѣлище, -а, *n.* widowisko, widok; widowisko teatralne; scena. [le, dojrzale.

Зрѣло, *adv.* dоźrzale, dojźrza-

Зрѣлость, -и, *f.* dоźrzałość, dojźrzałość, dojrzałość; зрѣлость вóзраста, pełnoletność; зрѣлость рáзума, pasсýdka, dojźrzałość, doskonałość rozumu, rozsądku.

Зрѣлый, -ая, -ое, *adj.* dоźrzały, dojźrzały, dojrzały; зрѣлый вóзрастъ, wiek dojźrzały; зрѣлый умъ, rozum dojźrzały, doskonały; по зрѣлому обсуждéнію, сообрáженію, po długiém rozważaniu, rozmyślaniu.

Зрѣніе, -я, *n.* 1. dоźrzewanie, dojźrzewanie, dojrzewanie, dоźrzałość, dojźrzałość, dojrzałość; 2. wzrok; widzenie, patrzenie, spoglądanie; *cfr. verb.* Зрѣть.

Зрѣть, *v. n.* 1. patrzeć, spoglądać; widzieć, postrzegać, wzrokiem ujrzeć; stać, wychodzić, mieć położenie w którą stronę; зрѣти къ смéрти, *Eccl. sl.* (= быть при послѣднемъ издыханіи), konać, życia dokonywać, umierać; 2. dоźrzewać, dojźrzewać, dojrzewać, dojrzeć; *it.* stawać się dojźrzałym (*np.* o wieku); плоды́ зрѣютъ, owoce dojźrzewają; **-ся**, *a*) *v. r.* widzieć się; *β*) *v. p.* być widzianym; widać.

Зрѣніе, -я, *n.* dojźrzenie, dojźrzałość.

Зрѣти, *Eccl. sl.*, v. **Зрѣть (2).**

Зрѣчій, -ая, -ее, *adj.* widomy, widzący; зрѣчая пасхáлія, *Chronol.* paschalia, wyrachowanie wielkonocne. [strzelby.

Зрѣчка, -и, *f.* cel na lufie

Зубáнъ, -а, *m.* zębacz, zębal, człowiek zębaty, wielkozęby.

Зубáнья, -и, *f.* zębaczka, mająca wielkie zęby.

Зубáрь, -я, *m.* 1. zębacz, zębak, gatunek hebla stolarskiego; 2. *Bot.* (*odontites*), żywiec.

Зубáстый, -ая, -ое, *adj.* zębiasty, zębisty, zębaty.

Зубáтка, -и, *f.* zębatka, wilk morski (ryba); v. **Волкъ** (морскóй).

Зубáтый, v. **Зубáстый.**

Зубáчъ, *pop.*, v. **Зубáнъ.**

Зубéцъ, -бцá, *m.* 1. ząb (w jakiém narzędziu); 2. blanki, blankowanie; зубцы́, *pl.* zęby (wyrzynane, *etc.*); *Archit.* ząbkowata ozdoba w budowlach.

Зубíло, -а, *n.* nasiek, narzędzie do nasiekania pilników.

Зубúть, *v. a.* zęby robić (*np.* na grzebieniu). [ząb wielki.

Зубúще, -а, *n. augm.* zębisko,

Зубнóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* zębny, zębowy; зубнáя бóль, ból zębów; зубнóй врачъ, zębolek, lekozą b, dentysta, zębołom, zęborwacz.

Зубовúдный, -ая, -ое, *adj.* zębopodobny, na kształt zębów, zębowaty.

Зубóкъ, -бкá, *m. dim.* ząbek; золотúть, посеребрúть зубóкъ, dać podarunek mamce po okazaniu się u niemowlęcia pierwszego zęba.

Зубо-обрáзный, v. **Зубовúдный**; **-прорѣзывáніе**, -а, *n.* darcie się zębów, zębowanie, zębów dostawanie; **-рвáльный**, -ая, -ое, *adj.* do rwania (do wyrywania) zębów służący; *it.* v. **Ключъ** (зуборвáльный); **-рвáчъ**, -а, *m. pop.* zęborwacz, zębołom, dentysta; **-рывный**, v. **Зуборвáльный**; **-скáлить**, *v. n. pop.* wyszczerzać zęby, szydzić, wyśmiewać się (z kogo); **-скáлка**, -и, *f.* wyszczerzająca zęby, ta co wyszydza kogo, wyśmiewaczka; **-скáлъ**, -а, *m.* wyszczerzający zęby, szyderca, wyśmiewacz; **-скáльство**, -а, *n.* wyszczerzanie zębów, szyderstwo, naśmiewanie się; **-скáнъ**, -а, *m. Bot.* (*erythronium, dens canis*), psi ząb zwyczajny. [czek.

Зубочекъ, -чка, *m. dim.* ząbe-

Зубо-чúстка, -и, *f.* 1. szczoteczka do czyszczenia zębów; 2. zębodłubka, dłuboząb, śpilka lub piórko do zębów, piórko zębne; **-чúстный**, -ая, -ое, *adj.* do czyszczenia zębów służący, przydatny; zęboczyszczący; зубочúстный порошекъ, proszek do czyszczenia zębów.

Зубрéніе, -я, *n.* ząbkowanie narzędzia jakiego; szczerbienie.

Зубрúло, -а, *n.*, v. **Зубúло, Назубокъ.**

Зубрина, -ы, *f.* szczerbina, szczerbka. [zubrowe.

Зубрина, -ы, *f.* zubrzyna, mięso

Зубрúть, *v. a.* – что, 1. ząbkować, nasiekiwać, nacinać ząbki (na jakiém narzędziu); 2. szczerbić, wyszczerbiać, szczerbę (szczerby) robić. [zubr.

Зубрь, -я, *m. H. n.* (*bos urus*),

Зубчáтый, -ая, -ое, *adj.* ząbkowaty, zębaty, ząbkowany; зубчáтое колесó, koło zębate.

Зубчúкъ, -а, *m. dim.* ząbek (w liściach lub wstążkach); зубчúки, *pl.* ząbki (u liści lub wstążek); ząbkowatość.

Зубъ, -а, *m.* ząb; *pl. a)* зýбы, *gen.* зубóвъ, zęby (w ustach); *β)* зýбья, -евъ, zęby (*np.* u piły, u grzebienia, u grabi *etc.*); korenной зубъ, ząb trzonowy; *it.* v. **Молóчный, Передúній** (зубъ) *etc.*; зубъ мýдрости, ząb mądrości; львúный зубъ, *Bot.*, v. **Одувáнчикъ**; пéсій, собáчій зубъ, v. **Зубоскáнъ**; бáбьи зýбы, v. **Зубáнка**; ворчáть сквозь зýбы, mówić przez zęby; *it.* v. **Грызть, Точúть** (зýбы); *it.* v. **Вырéзывать, Соединять** (въ зубъ); положúть зýбы на пóлку, (§.), łapę lizać; chuchać w garść; dmuchać w palce; *it.* §. и то зýбы, что кисéль ѣдáть, v. *sub:* **Кисéль** (§); *it.* §. даровóму коню въ зýбы не смóтрить, darowanemu koniowi w zęby nie patrzą. [zęby babie.

Зубúнка, -и, *f. Bot.* (*dentaria*),

Зудъ, -а, *m.* świerzbiączka, świerzbienie, swędzenie; *cfr.* mrowie. [swędzenie.

Зудѣніе, -я, *n.* świerzbienie,

Зудѣть, *v. n.* świerzbić, swędzić, swędzieć, czmerać.

Зуёкъ, *gen.* зуйкá, *m. H. n.* (*charadrius*), lądowiec.

Зуй, -я, *m. H. n.* (*tringa squatarola*), ptak z rodzaju biegusa.

Зуница, v. **Земляника.**

Зыбáніе, -я, *n.* kołysanie.

Зыбáть, *v. a.* kołysać; **-ся**, *a*) *v. r.* kołysać się; *β*) *v. p.* być ko-

Зыбель, v. **Зыбь.** [łysanym.

Зыбка, -и, *f.* kołyska, kolebka dziecinna.

Зыбкій, -ая, -ое, *adj.* 1. chybki, kołyszący się, kołysny; 2. trzęsawiczny, oparczysty, grzązki, lgnący.

Зыбкость, -и, *f.* chybkość, kołysanie się; trzęsawizna, grzązkość.

Зыблемость, v. **Зы́бкость**; зыблемость счáстія, *niestałość (zmienność) szczęścia.

Зыбýнь, -а, *m.* trzęsawisko, oparzysko.

Зыбýчесть, v. **Зы́бкость.**

Зыбýчій, -ая, -ое, *adj.* kołyszący się, kołysający się, chwiejący się; grzązki; зыбýчій песóкъ, piasek miałki.

Зыбь, -и, *f.* 1. kołysanie się (wałów morskich przed *lub* po nawałności); 2. trzęsawisko, oparzysko; воздýшныя зыби, **powietrzne fale.

Зычáніе, -я, *n.* dźwięczenie, bęczenie. [czyć.

Зычáть, *v. n.* dźwięczeć, bą-

Зычность, -и, *f.* dźwięczność, dźwięk. [czny.

Зычный, -ая, -ое, *adj.* dźwięczny.

Зѣвака, -и, *s. c.* gap', gamoń, gawron, bela, gamuła, głuptas.

Зѣваніе, Зѣванье, -я, *n.* ziewanie, poziewanie; *gapienie.

Зѣвать, *v. n.* ziewać, poziewać; *gapieć. [knebel.

Зѣвникъ, -а, *m.* (*w myśliw.*)

Зѣвнуть, *v. n. semelf.* ziewnąć.

Зѣвный, -ая, -ое, *adj.* paszczęczy, do paszczęki należący.

Зѣвокъ, -вка, *m.* poziew, poziewnienie. [ziewanie.

Зѣвота, -ы, *f.* ziewaczka, po-

Зѣвунъ, -а, *m.* poziewacz.

Зѣвунья, -и, *f.* poziewaczka.

Зѣвъ, -а, *m.* paszczęka, paszcza; *otwór, otchłań piekielna.

Зѣло, -, *n.* nazwisko ósméj głoski słowiańskiéj.

Зѣло, *adv. Eccl. sl.* bardzo, wielce.

Зѣница & Зѣница, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Зрачёкъ**. [**Зрачковый**.
Зѣничный & Зѣничный, v.
Зѣнки, -нокъ, *m. pl. pop.* ślepki, ślepięta, oczy; **налить зѣнки**, **распустить зѣнки**, otworzyć ślepięta; **налить зѣнки**, *pop.* zalać oczy, upić się.
Зѣнь, v. **Зепь**.
Зюзникъ Европейскій, v. **Шандра** (водяная).
Зюзя, -и, *s. c. pop.* pijak, pijaczka, opiły, opiła; **зюзя зюзей**, v. *sub*: **Напиться**.
Зюйдовый, v. **Южный**.
Зюйдъ, -а, *m.* południe; ziemia południowa; wiatr południowy.
Зябкій, -ая, -ое, *adj.* ziębły, niewytrwały na zimno, zimny.
Зябкость, -и, *f.* ziębłość.
Зябликоловъ, -а, *m. H. n.* (*falco palumbarius*), jastrząbek; gołębnik; krogulczyk.
Зябликъ, -а, *m. H. n.* (*fringilla coelebs*), zięba pospolita; leśniczek; bukówka.
Зяблина, v. **Зазяблина**.
Зяблица, -ы, *f.* samica zięba; v. **Зябликъ**. [**Зябликъ**.
Зябличекъ, -чка, *m. dim.*, v.
Зябловка, v. **Зяблица**.
Зябкость, -и, *f.* ziębłość, zimność.
Зябльй, -ая, -ое, *adj.* ziębły, zmarzły, zmarznięty, zimny.
Зябнуть, *v. n.* ziębnąć, zziębnąć; marznąć, przemarzać.
Зятёкъ, -тька, *m.* zięć, ziętaszek.
Зять, -я, *m.* (*pl.* **зятевья**, **-ёвъ & зятья**, **-ёй**), zięć.
Зятюшка, v. **Зятёкъ**.

И.

И, 1. *conj.* i; 2. *interj.* ej!
И'бисъ, -а, *m. H. n.* (*tantalus ibis*), ibis, (ptak z rodzaju kulików).
И'бо, *conj.* bo, bowiem, albowiem, ponieważ, gdyż.
Ибу'нка, -и, *f.* **ибу'нка водяна'я**, *Bot.* (*veronica beccabunga*), przetacznik.
И'ва, -ы, *f. Bot.* (*salix*), wierzba pospolita; **ива лавролистная**, (*salix pentandra*), łozina.
Ивановъ день, *m.* dzień św. Jana. [**цвѣтъ**.
Ивановъ цвѣтъ, v. **Златоцвѣтъ**.
Ивановъ чай, v. **Кипрей**.
Ивановъ, -нка, v. **Зимородокъ**.
Иванъ-да-марья, v. **Марьянникъ** (дубравный).
И'верень, -рня, *m.*, **И'верешекъ**, -шка, **Иверешокъ**, -шка, *m. dim.* odłomek, odłupek z kamienia, roztrzask (od bomby).
И'вина, -ы, *f.* gałąź wierzby.
И'винъ, *Eccl. sl.*, v. **И'бисъ**.
Ивняне'ье, -я, *n. coll.* grzyby na kretowinach rosnące.
И'вка, -и, *f. dim.* wierzbka, wierzbeczka, mała wierzba.
Ивня'къ, -а, *m.* wierzbiniec, las wierzbowy.
И'вовый, -ая, -ое, *adj.* wierzbowy; **ивовое лыко**, łyko wierzbowe.
И'волга, -и, *f. H. n.* (*oriolus galbula*), wilga, wywielga.
И'вушка, -и, *f. dim.* wierzbeczka, mała wierzba.
И'вяный, v. **И'вовый**.
Игла', -ы́, *f.* 1. igła; **швейная игла'**, igła do szycia; **вязальныя, чулочныя иглы**, dróty do robienia pończoch; 2. liść drzew iglastych; 3. kolce u jeża; 4. paździerze; 5. *H. n.* (*syngnathus acus*, ryba), iglica, ryba; 6. *Bot.* **игла' придоро'жная**, v. **Крушина** (колючая); **игла' придоро'жная грудная**, v. **Грудоягодникъ**.
Иглѣный, -ая, -ое, *adj.* igielny, iglany; **игля'ное у'шко**, uszko igielne.
Иглистый, -ая, -ое, *adj.* iglasty.
Иглица, -ы, *f.* iglica, igliczka.
И'глица, -ы, *f. Bot.* (*ruscus aculeatus*), iglica Włoska, mysza wiecha, ruszczek, mirt dziki.
Иглища, -и, *f. augm.* iglisko, wielka igła.
Игло-ва'тый, -ая, -ое, *adj.* iglisty, kolczaty, śpilkowaty; **-обра'зный**, -ая, -ое, *adj.* igłowaty, w kształcie igieł.
Игля'ный, v. **Иглѣный**.
И'го, -а, *n.* jarzmo; ***brzemię**, ciężar, niewola.
Игóлка, -и, *f. dim.* igiełka; igóлка придоро'жная, *Bot.* szaklak zwyczajny; v. **Крушина** (колючая).
Игóлочка, -и, *f. dim.* igiełeczka.
Игóльникъ, -а, *m.* igielnik.
Игóльничекъ, -чка, *m. dim.* igielniczek.
Игóльный, v. **Иглѣный**.
Игóльчатый, -ая, -ое, *adj.* iglasty.
Игóльщикъ, -а, *m.* iglarz.
Игоносе'цъ, -сца, *m. Eccl. sl.* drążnik, ten co ciężary przenosi, jarzmonosiec.
Игоно'сный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* jarzmonośny, jarzmo noszący, jarzmowy. [gra, igraszka.
Игóрка, -и, *f. dim.* gierka, mała
Игóрный, -ая, -ое, *adj.* gierny, do gry należący; **игóрный домъ**, szulernia.
Игорочка, -и, *f. dim.*, v. **Игорка**. [rzyk, mały moździerz.
И'готка, -и, *f. dim.* moździe-
И'готный, -ая, -ое, *adj.* moździerzowy; **и'готный пестъ**, pestnik, tłuk moździerzowy.
И'готъ, -и, *f.* moździerz, moździerzyk.
Игра', -ы́, *f.* gra, granie (w co); igranie, swawola; zabawa; igraszka; igrzysko; granie (na instrumencie); igrá na skрипкѣ, granie na skrzypcach.
Игралище, -а, *n.* igraszka, żart; widownia, miejsce na widowisko
Игра'льный, -ая, -ое, *adj.* gierny, do grania służący; **игра'льныя ка'рты**, karty do grania.
Игра'нье, -я, *n.* granie.
И'граный, -ая, -ое, *adj.* grany; **и'граная колóда картъ**, grana talia kart.
Игра'тель, -я, *m.* gracz; ten co igra; swawolnik.
Игра'тельница, -и, *f.* graczka, grająca; ta co igra; swawolnica.
Игра'ть, *v. n. & a.* igrać; figlować, swawolić; igrá'ть во что *abo* чѣмъ, bawić się, zabawiać się; igrá'ть въ жмýрки, grać w ślepą babkę (w ciuciu babkę); *it.* igrá'ть на скрипкѣ, grać na skrzypcach; вóлны игра'ютъ на мо'рѣ, bałwany (fale) igrają (burzą się) na morzu; сéрдце игра'етъ отъ ра'дости, serce drga od radości; *it.* igrá'ть что, grać co, udawać.
Игрéнній, -ая, -ее, *adj.* (*o koniach*:) kasztanowaty, cisawy.
Игрéцки, *adv.* dziełnie, po szulersku, gracko.
Игрéцкій, -ая, -ое, *adj.* dzielny, gracki, szulerski.
Игри'вость, -и, *f.* swawolność, rzeskość. [wolny, rzeski.
Игривый, -ая, -ое, *adj.* swa-
Игри'шка, -и, *f.* zła gra.
Игри'ща, -и, *f. augm.* wielka gra.
И'грище, -а, *n.* zabawa ludu (nodczas świąt Bożego Narodzenia). [szuler.
Игрóкъ, -а, *m.* muzykus; gracz;
Игрочи'ха, -и, *f.* szulerka.
Игру'нъ, -а, *m.* swawolnik, figlarz. [figlarka.
Игру'нья, -и, *f.* swawolnica,
Игру'шечка, -и, *f. dim.*, v. **Игру'шка**.
Игру'шка, -и, *f.* zabawka, bawidełko, pieścidełko, cacko.
Игуа'на, -ы, *f. H. n.* (*iguana*), rodzaj jaszczurki.
Игу-ме'нья, v. **Настоя'тельница**; **-ме'нскій**, -ая, -ое, *adj.* opacki & opatski; **-ме'нство**, -а, *n.* opactwo & opatstwo; **-ме'нствовать**, *v. n.* być opatem; **-ме'нь**, v. **Настоя'тель**; §. kakóвь игумéнъ, takowó и брáтство, szczurkowie jednéj mąki, osłowie z jednéj łąki; **-ме'нья**, v. **Настоя'тельница**. [myśli.
Идеа'лъ, -а, *m.* ideał, utwór
Идеа'льный, -ая, -ое, *adj.* idealny, pomysłowy, myślą pojęty; urojony.
Идеологі'я, -и, *f.* ideologia, nauka o władzach umysłowych i pojęciach. [brażenie.
Идéя, -и, *f.* idea, pomysł, wyo-
Идиллія, -и, *f.* idylla, sielanka.
Идіоти'змъ, -а, *m.* idyotyzm; właściwy i wyłączny jakiemu językowi sposób mówienia; wyrażenie.

Идоло-бѣсіе, -я, *n. Eccl. sl.* bałwochwalstwo; **-жертвенное, -аго**, *s. n.* ofiara bałwochwalna; **-жрѣцъ**, -а, *n. Eccl. sl.* ofiarnik pogański; **-нейстовство**, -а, *n. Eccl. sl.* bałwochwalstwo; **-нейстовствовать**, *v. n. Eccl. sl.* bałwochwalić; **-поклоненіе**, -я, *n.* bałwochwalstwo; **-поклонникъ**, -а, *m.* bałwochwalca; **-поклонница**, -ы, *f.* bałwochwalczyni; **-поклонничать**, *v. n.* bałwochwalić; **-поклонническій**, -ая, -ое, *adj.* bałwochwalski, bałwochwalczy; **-поклонничество**, -а, *n.* bałwochwalstwo; **-поклонничествовать**, v. Идолопоклонничать; **-поклонство**, -а, *n.* bałwochwalstwo; **-поклонствовать**, v. Идолопоклонничать; **-служёбникъ, -служёбница**, v. Идолопоклонникъ, Идолопоклонница; **-служеніе, -я**, *n.* bałwochwalstwo; **-служитель, -служительница**, v. Идолопоклонникъ, Идолопоклонница; **-чествованіе, -чтеніе, -я**, *n.* bałwochwalstwo.

И'долъ, -а, *m.* bałwan, bożyszcze. [wochwalnia, bożnica.

И'дольница, -ы, *f. Eccl. sl.* bał-

И'дольскій, -ая, -ое, *adj.* bałwański, bałwochwalski.

Идти, *v. n.* 1. iść; kuda ty идёшь? dokąd idziesz? часы вѣрно йдутъ, zegar (zegarek) idzie dobrze; идти день и ночь, iść dzień i noc; идти въ походъ, iść w pochód; идти за-мужъ, iść za mąż; идти своею дорогою, iść swoją drogą; идти прямою дорогою, iść prostą drogą; идти на встрѣчу, iść na przeciwko komu; идти на смерть, na погибель, iść na śmierć, na zgubę; эти товары йдутъ изъ Пёрсіи, te towary przychodzą z Persyi; кровь, снѣгъ, дождь идётъ, v. *sub*: Кровь, Снѣгъ, Дождь; этотъ товаръ идётъ съ рукъ, ten towar idzie, przedaje się; другой мѣсяцъ идётъ, każ on otoczda ужхалъ, drugi miesiąc mija lub upływa, jak ztąd odjechał; это не идётъ, to nie idzie; такъ не идётъ, tak to nie idzie; идти противъ кого-либо, iść przeciw kogo; *it.* v. Возставать (противъ); идти по правдѣ, sprawiedliwie postępować. [koszt.

Иждивеніе, -я, *n.* nakład,

И'же, *Eccl. sl.* 1. *pron.* kto, który, ktokolwiek; 2. *s. n.* nazwysko dawniejsze dziewiątéj głoski [И] Rossyjskiego abecadła.

И'жица, -ы, *f.* nazwisko ostatniéj głoski [Ѵ] Rossyjskiego abecadła.

Ижицеобразный, -ая, -ое, *adj. Anat.* do litery Ѵ podobny.

Изба, -ы, *f.* izba, izdebka.

Изба́ва, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Избавленіе.**

Избавитель & Избавитель, -я, *m.* wybawiciel, wybawca, zbawca.

Избавительница & Избавительница, -ы, *f.* wybawicielka.

Избавительный, -ая, -ое, *adj.* wybawny. [**Избавля́ть, -ся.**

Избавить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Избавленіе, -я, *n.* wybawienie.

Избавля́ть, Избавить, *v. a.* wybawiać, wybawić, wyzwalać, wyzwolić, uwalniać, uwolnić; **-ся**, *a) v. r.* uwalniać się, uwolnić się, wybawiać się, wybawić się, uchronić się; *β) v. p.* być wybawianym, wybawionym, wyzwalanym, wyzwolonym. [szczenie, zepsucie.

Избалованіе, -я, *n.* rozpieszczanie, zepsucie.

Избаловать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Избаловывать, -ся.**

Избаловывать, Избаловать, *v. a.* rozpieszczać, rozpieścić, psuć, zepsuć; **-ся**, *a) v. r.* rozpieszczać się, rozpieszczyć się; *β) v. p.* być rozpieszczonym, zepsutym.

Избездѣльничаться, *v. r. perf.* zhultalć się, zlajdaczyć się.

Избёнка, -и, *f.* izdebka.

Избиваніе, -я, *n.* ubijanie, zbijanie, wybicie.

Избивать, Избить, *v. a.* ubijać, ubić, zabijać, zabić, zamordować; zbić, pokaleczyć; *wychlastać; **-ся**, *a) v. r.* pokaleczyć się, potłuc się; *zepsuć się; podrzeć się, potrzaskać się; *β) v. p.* być zbitym; być potrzaskanym.

Избираніе, -я, *n.* wybór, obieranie (kogo na co); право избиранія, prawo wyboru.

Избиратель, -я, *m.* wybieracz, wyborca. [raczka, wyborczyni.

Избирательница, -ы, *f.* wybie-

Избирательный, -ая, -ое, *adj.* wybieralny, wyborczy.

Избирательство, -а, *n.* wybór, obieranie.

Избирать, Избрать, *v. a.* wybierać, wybrać, obierać, obrać; избирать кого-либо въ члены общества, wybierać kogo na członka towarzystwa; **-ся**, *v. p.* być wybieranym, wybranym, obieranym, obranym.

Избитіе, -я, *n.* zbicie, pobicie, potłuczenie, pokaleczenie.

Избить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Избивать, -ся.**

Избишка, -и, *f.* mizerna chata.

Избіеніе, -я, *n.* pomordowanie, pozabijanie.

Изблевáніе, -я, *n.* wyplucie, wyrzucenie przez wymioty.

Изблевáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изблёвывать.**

Изблёвывать, Изблевáть, *v. a.* wypluwać, wypluć, wyrzucać, wyrzucić przez wymioty; *szkalować, lżyć. [zka.

И'бліяки, Изблiяка, *adv.* zbli-

Избо́й, (-бо́й), -áя, -óе, *adj.* izbowy, izdebny; **избóй**, -óя, -óй, *s. f.* podatek zbierany z każdéj chaty.

Изводáніе, -я, *n.* zabodzenie, zabicie bodnięciem; wybodnięcie.

Изводáть, *v. a. perf.* zabość, zabić bodnięciem; wybość, bodzeniem wykłóć.

Изводéніе, -я, *n.*, v. **Изводáніе**; **изводéніе** очéсъ, wybodnięcie, wykłucie bodnięciem

Изводина, v. **Выводина.** [oczów.

Изводóйна, -ы, *f.* wytłoczyna, *pl.* wytłoczyny.

Изворáживаніе, -я, *n.* wybróżdżanie, robienie brózd.

Изворáживать, Изворóздить, *v. a.* wybróżdżać, wybróżdzić, robić bróżdy, narobić bróżd.

† Изборникъ, -а, *m.*, v. **Христоматія.**

Изборный, v. **Избранный.**

Изворóздить, *v. perf.*, v. *sub*: **Изворáживать.** [**рать.**

† Изборщикъ, -а, *m.*, v. **Избира-**

† Изборъ, v. **Избраніе.**

Изборóченіе, -я, *n.* wybroczenie, wykrzywienie się na bok. [**Изборóчиваться.**

Изборóчиться, *v. perf.*, v. *sub*:

Изборáживать, Изброди́ть, *v. a.* 1. włóczyć się, ochodzić, obejść [*np.* całe miasto]; 2. wydeptywać, wydeptać, wytratować co.

Избráніе, -я, *n.* wybór, wybranie, obranie; *cfr.* **Избирáніе.**

Избранникъ, -а, *m.* obrany, wybrany, wyborca. [wyborczyni.

Избранница, -ы, *f.* wybrana,

Избранный & Избранный, -ая, -ое, *part. p.* wybrany, obrany; wyborowy, wyborny, dzielny.

Избрáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Избирáть, -ся.**

Изброди́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изборáживать.** [zgnity, zepsuty.

† Избутéлый, -ая, -ое, *adj.*

Избýшечка, Избýшка, -и, *f. dim.* izdebeczka, izdebka.

Избывáніе, -я, *n.* pozbywanie (pozbycie) się kogo *lub* czego.

Избывáть, Избыть, *v. n.* & *a.* unikać, uniknąć, chronić się, schronić się; pozbywać, pozbyć co, или pozbyć się kogo; zbywać, zbyć, zostawać, zostać.

Избы́тіе, -я, *n.* pozbycie się czego *lub* kogo.

Избы́токъ, -тка, *m.* zbytek, obfitość, zbytni dostatek, opływanie; у него во всёмъ избы́токъ, on obfituje we wszystkiem; отъ избы́тка сéрдца устá глаголя́тъ, (§), co w sercu, to i na języku; chętnie o tém gadamy, co miłujem z chuci.

Избыточество, Избыточествовать, v. **Изобиліе, Изобиловать.**

Избыточный, -ая, -ое, *adj.* obfity, obfitujący, hojnie dostateczny, opływający, zbyteczny.

Избыть, *v. perf.*, v. *sub*: **Избывáть.** [stronienie.

Избѣгáніе, -я, *n.* unikanie,

Избѣганіе, -я, *n.* pobieganie, przebieganie. [przebiegać.

Избѣгать, *v. a. perf.* pobiegać,

Избѣгать, Избѣгнуть, Избѣжáть & Избѣчь, *v. n.* – чего,

кого́, unikać, uniknąć, stronić, chronić się, uchronić się.

Избѣ́гаться, *v. r. perf.* od biegania zmęczyć się, znużyć się, siły stracić. [*sub*: Избѣга́ть.

Избѣ́гнуть, *v. perf. semelf.*, v. **Избѣ́жать**.

Избѣ́жаніе, -я, *n.* uniknienie, uchronienie się. [га́ть.

Избѣ́жать, *v. perf.*, v. *sub*: Избѣ-

И'збѣла, *adv.* białawo.

Извáдить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Извáживать**, -ся.

Извáдка, -и, *f.* nałóg, przywyknienie, przyzwyczajenie.

Извáживать, **Извáдить**, *v. a.* przyzwyczajać, przyzwyczaić; -ся, *v. r.* przyzwyczajać się, przyzwyczaić się, przywykać, przywyknąć.

Извáра, -ы, *f.* wywar, wywarzyny; naczynie do sparzania, wyparzania czego. [warzyny.

Извáрки, -рокъ, *m. pl.* wy-

Извари́ть, **Извари́ти**, *v. a. Eccl. sl.* wywarzać, wywarzyć.

Извáяніе, -я, *n.* wyrzynanie, wyrznięcie, wyrycie, rzeźba.

Извáять, *v. a. perf.* wyciosać, wyrznąć, wyryć; -ся, *v. p.* być wyciosanym, wyrzniętym, wyrytym.

Изведе́ніе, -я, *n.* 1. wyprowadzenie; 2. wyniszczenie, wygubienie. [*cfr.* **Изверже́ніе**.

Изверга́ніе, -я, *n.* wyrzucanie; **Изверга́ть**, **Изве́ргнуть**, *v. a.* 1. wyrzucać, wyrzucić; 2. *Eccl. sl.* poronić; v. **Выки́дывать** (I); złożyć z urzędu duchownego; -ся, *v. p.* być wyrzucanym, wyrzuconym; pozbyć się stanu, urzędu (*np.* duchownego).

Изве́ргнутіе, v. **Изверже́ніе**.

Изве́ргнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изверга́ть**, -ся.

И'звергъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.*, v. **Выки́дышъ**; 2. *fig.* wyrodek, poczwara, pomiotło, wyrzut; **изве́ргъ ро́да челове́ческаго**, ostatnie pomiotło, wyrzut ludzkości.

Изве́рженецъ, -нца, *m.* pozbawiony urzędu, dostojeństwa; wygnany (zkąd).

Изверже́ніе, -я, *n.* 1. wyrzucenie; 2. złożenie z urzędu (*np.* duchownego); 3. wyrzut (góry ognistéj), wybuch; 4. *Med.* wyrzut; wymiot; **изверже́ніе** [младе́нца], poronienie; v. **Выки́дываніе** (младе́нца).

Изве́рженникъ, v. **Изве́рженецъ**. [na (zkąd).

Изве́рженница, -ы, *f.* wygna-

Изверну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изверты́вать**, -ся.

Извертѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изве́рчивать**.

Изверче́ніе, **Изве́рчиваніе**, -я, *n.* powiercenie, przewiercenie, przewiercanie.

Изве́рчивать, **Извертѣ́ть**, *v. a.* przewiercać, przewiercić, powiercić. [**Изводи́ть**, -ся.

Извѣсти́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Извѣ́стка**, v. **И'звесть**.

Извѣстко́ватый, -ая, -ое, *adj.* wapnisty, wapienny.

Извѣстко́вый, -ая, -ое, *adj.* wapienny, wapnisty; **известко́вый ка́мень**, kamień wapienny, wapiennik, wapień; *it.* v. **Прыскъ**, **Раство́ръ**, **Шпатъ** (**известко́вый**).

Извѣстни́къ, -а́, *m.* 1. handlujący wapnem; 2. (*u mularzy*:) pomocnik mularski.

И'звѣстный, -ая, -ое, *adj.* wapienny; **и́звѣстный ма́стеръ** (†), v. **Штукату́ръ**.

Извѣстня́къ, -а́, *m.* kamień wapienny, wapiennik, wapień.

И'звесть, -и, *f.* wapno; gasić wapno.

Извѣсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изводи́ть**, -ся.

Извѣстно́й, (-нн́й), v. **И'звѣстный**. [zestarzeć się.

Извѣтша́ть, **Извѣтша́ть**, *v. n.*

Извѣтша́лость, -и, *f.* zestarzałość. [zestarzały.

Извѣтша́лый, -ая, -ое, *adj.*

Извѣтша́ніе, -я, *n.* zestarzenie się.

Извѣтша́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Извѣтша́ть**. [wywicie; zwijanie.

Извива́ніе, -я, *n.* wywijanie,

Извива́ть, **Изви́ть**, *v. a.* 1. wywijać, wywić; 2. zwijać, zwinąć, skręcać, skręcić (*np.* przędzę); -ся, *v. r.* zwijać się, zwinąć się; **извива́ться пере́дъ кѣ́мъ**, *czołgać się przed kim.

Извивина, v. **Излу́чина**.

Извивистый, -ая, -ое, *adj.* kręty, krzywy; **извивиста́я доро́га**, droga kręta. [kręty.

Извивно́й, (-вн́й), -а́я, -о́е, *adj.*

Извива́ть, -а, *m.* zwinięcie się.

Извиливаніе, -я, *n.* krzywienie, skrzywianie.

Извили́вать, **Извили́ть**, *v. a.* krzywić, skrzywiać, skrzywić, skręcać, skręcić; -ся, *v. r.* krzywić się, skrzywiać się, skrzywić się, kręcić w koło, obracać się; wić się w wir.

Извили́на, -ы, *f.*, **Извили́нка**, -и, *f. dim.* krętość, krzywość.

Извили́стый, -ая, -ое, *adj.* kręty, krzywy.

Извили́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Извили́вать**, -ся.

Извине́ніе, -я, *n.* wymówka, uniewinnienie; przebaczenie; **проси́ть извине́нія**, prosić o przebaczenie. [baczność.

Извини́тельность, -и, *f.* prze-

Извини́тельный, -ая, -ое, *adj.* przebaczny, godny przebaczenia, mogący być przebaczonym, darowanym. [**Извини́ть**, -ся.

Извини́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Извинти́ть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Извинчивать**, -ся.

Извинчивать, **Извинти́ть**, *v. a.* 1. częstem szrubowaniem uszkodzić, zepsuć szrubę, przytrzeć gwinty szruby; 2. nieco szrubować, poszrubować; -ся, *v. r.* zepsuć się częstem szrubowaniem.

Извинь, v. **Алкого́ль**.

Извини́ть, **Извини́ть**, *v. a.* 1. uniewinniać, uniewinnić, usprawiedliwiać, usprawiedliwić kogo; 2. darować, przebaczać, przebaczyć komu; -ся, *v. r.* uniewinniać się, wymawiać się.

Извитіе, -я, *n.* zwinienie, skręcenie; wywicie; **извитіе словесъ**, *Eccl. sl.* krasomówstwo; allegorya.

Извить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Извивáть**, -ся.

Извлачити, *Eccl. sl.*, v. **Извлека́ть**. [wywlekanie.

Извлеканіе, -я, *n.* wyciąganie,

Извлека́ть, **Извлечь**, *v. a.* 1. wyciągać, wyciągnąć, wywlekać, wywlec; *it.* wyciągnąć, wybawić (kogo); v. **Освобожда́ть**; 2. *Arithm.* wyciągać, wyciągnąć (*np.* pierwiastek kwadratowy); *Chem.* wyciągać, wyciągnąć; -ся, *v. p.* być wyciąganym, wyciągniętym, wywlekanym, wywleczonym.

Извлеченіе, -я, *n.* wyciągnienie, wyciągnięcie, wywleczenie (czego zkąd); wyciąg (*np.* z dzieła jakiego); *Arithm.* wyciągnienie (*np.* pierwiastku kwadratowego); *Chem.* wyciągnienie (czego z jakiej istoty).

Извлечь, **Извлещи́**, *Eccl. sl. v. perf.*, v. *sub*: **Извлека́ть**.

Извнутрь, *adv.* zewnątrz.

Извнѣ, *adv.* zewnątrz.

Изводи́ть, **Извести́** & **Извѣсть**, *v. a.* uwodzić, uwieść, uprowadzić; - кого́, niszczyć, zniszczyć, gubić, zgubić kogo; zużywać, zużyć, wydawać, wydać, wypotrzebować; -ся, *a*) *v. r.* przepadać, przepaść, wyginąć; upadać, ginąć, niszczyć się; osłabieć, spaść z sił; *β*) *v. p.* być wyprowadzanym, wyprowadzonym zkąd.

Изво́дчикъ, -а, *m.* utratnik, roztrwoniciel, marnotrawca.

Изво́дчица, -ы, *f.* utratnica, roztrwonicielka.

Изво́дъ, -а, *m.* wyprowadzenie, wywiedzenie; upadek, wyginięcie; zguba; zniszczenie; zużycie; strata (*np.* pieniędzy).

Изво́зить, *v. n. pop.* furmanką się trudnić, furmanić.

Изво́зникъ, -а, *m.* furman.

Изво́зничанье, -я, *n.* furmaństwo, trudnienie się furmanką, woźnictwo, furmanka.

Изво́зничать, *v. n.* furmanką się trudnić, furmanić.

Изво́зническій, -ая, -ое, **Изво́зничій**, -ья, -ье, *adj.* furmański.

Изво́зный, -ая, -ое, *adj.* pociągowy, podwodny; изво́зная ло́шадь, koń pociągowy.

Изво́зъ, -а, *m.* furmanka; ѣздить въ изво́зъ, wozić kogo lub co furmanką. [lenie.

Изволе́ніе, -я, *n.* wola; zezwo-

Изво́лить, *v. n. perf.* chcieć, żądać, raczyć, zezwolić, pozwolić; чего́ изво́лите? czego żądasz, chcesz? изво́льте вы́йти, proszę wyjść; изво́лите идти, proszę iść; изво́ль! изво́льте! dobrze!

Изволо́къ, -а, *m.* góra spadzista, pochyła.

Изволочи́ть, **-ся**, v. **Износи́ть**, **-ся**, **Истаска́ть**, **-ся**.

† **Изво́лъ**, -а, *m.*, v. **Изволе́ніе**.

Извольничаться, *v. r. perf.* rozpuścić się; do swawoli przyzwyczaić się.

Изворачиваніе, -я, *n.* przerzucanie, przewracanie, wywracanie.

Изворачивать, **Изворотить**, *v. a.* przerzucać, przerzucić, przewracać, przewrócić, wywracać, wywrócić; **-ся**, *α*) *v. r.* zawrócić, obrócić się; *wykręcić się, wybrnąć; *β*) *v. p.* być przewróconym, wywróconym.

Изворова́ться, *v. r. perf.* przywyknąć do złodziejstwa.

Изворотить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Изворачивать**, **-ся**.

Изворотливость, -и, *f.* obrotność, zwinność, zręczność, przebiegłość.

Изворотливый, -ая, -ое, *adj.* obrotny, zwinny, zręczny, przebiegły.

Изворо́тъ, -а, *m.* przewracanie, przewrócenie, wywrót; nica, nice, lewa strona; *wykręt, wybieg; на изворо́тъ, wspak, na wspak.

Изворочать, *v. r. perf.* przywieść w nieporządek, w nieład; v. **Разворо́чать**; *pop.* *wytrzepać, wybić, zbić kogo. [furman.

Изво́щикъ, -а, *m.* woźnica,

Изво́щичанье, **Изво́щичать**, v. **Изво́зничанье**, **Изво́зничать**.

Изво́щичій, -ья, -ье, *adj.* furmański. [*sub*: **Извращáти**, **-ся**.

Извратити, **-ся**, *v. perf.*, v. **Извраче́ваніе**, **Извраче́вать**, v. **Излече́ніе**, **Излечи́ть**.

Извращáти, **Извратити**, *v. a. Eccl. sl.* (*propr.* & *) wywracać, wywrócić, przewracać, przewrócić; **-ся**, *α*) *v. r.* wywrócić się; *β*) *v. p.* być wywróconym, przewróconym.

Извращéніе, -я, *n.* (*propr.* & *) wywrócenie, przewrócenie.

Изведáніе, -я, *n.* badanie, wybadanie, dochodzenie.

Изведдывальщикъ, -а, *m.* badacz. [dochodzenie.

Изведдываніе, -я, *n.* badanie,

Изведдывать, **Изведáть**, *v. a.* badać, wybadać, dochodzić, doświadczyć, dowieść, wyprobować.

Изверіваться, **Извѣриться**, *v. r.* wiarę utracić, stracić zaufanie, kredyt. [**Извѣриваться**.

Извѣриться, *v. perf.*, v. *sub*: **Извѣрка**, -и, *f.* utracenie wiary, stracenie zaufania.

Извѣсить, *v. perf.*, v. *sub*: **Извѣшивать**. [v. **Удостовѣрять**.

Извѣрять, **Извѣрити**, *Eccl. sl.*, **Извѣстно**, -а, *n. Eccl. sl.* znajomość, pewność.

Извѣствованіе, -я, *n. Eccl. sl.* zapewnianie; pewność.

Извѣствовати, **-ся**, *Eccl. sl.*, v. **Удостовѣрять**, **-ся**.

Извѣститель, -я, *m.* obwieściciel, oznajmiciel.

Извѣстительница, -ы, *f.* obwieścicielka, oznajmicielka.

Извѣстительный, -ая, -ое, *adj.* obwieszczający, obwieszczalny, uwiadomiający, donoszący; **извѣсти́тельное письмо́**, list obwieszczający. [*sub*: **Извѣщать**, **-ся**.

Извѣстить, **-ся**, *v. perf.*, v. **Извѣстіе**, -я, *n.* wiadomość, nowina, uwiadomienie, doniesienie, obwieszczenie.

Извѣстно, *adv.* wiadomo; niezawodnie, pewno; всякому извѣстно, każdemu wiadomo.

Извѣстность, -и, *f.* wiadomość; niezawodność, pewność.

Извѣстный, -ая, -ое, *adj.* wiadomy, znany; niezawodny, pewny; oznaczony; stały, niepodlegający zmianie. [**нощикъ**, **Донощица**.

Извѣтникъ, **Извѣтница**, v. **Доно́щикъ**, **Доно́щица**.

Извѣтный, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie denuncyacyę.

Извѣтривать, **Извѣтрить**, **-ся**, v. **Вывѣтр....**

Извѣтриться, *v. r. perf.* stać się swawolnym, rozpustnym.

Извѣтрѣлый, -ая, -ое, *adj.* wywietrzały. [**вѣтриться**.

Извѣтрѣть, *v. n. perf.*, v. **Извѣтчикъ**, **Извѣтчица**, v. **Доно́щикъ**, **Доно́щица**.

Извѣтъ, v. **Доно́съ**.

Извѣтомъ, *adv. Eccl. sl.* pod pretextem, pod pozorem.

Извѣшеніе, **Извѣшиваніе**, -я, *n.* wyważenie, wyważanie.

Извѣшивать, **Извѣсить**, *v. a.* wyważać, wyważyć; **-ся**, *v. p.* być wyważanym, wyważonym.

Извѣщавáтельный, *Eccl. sl.*, v. **Извѣстительный**. [вѣщать.

Извѣщавáти, *Eccl. sl.*, v. **Извѣщáтель**, v. **Извѣститель**.

Извѣщáтельница, v. **Извѣстительница**. [тельный.

Изнѣщáтельный, v. **Извѣсти-**

Извѣщáть, **Извѣстить**, *v. a.* uwiadomiać, uwiadomić, oznajmiać, oznajmić; (†) donosić, oskarżać, oskarzyć kogo; *Eccl. sl.* zapewniać, zapewnić; **-ся**, *α*) *v. r.* dowiadywać się, dowiedzieć się; *β*) *v. p.* być uwiadomionym; v. **Доно́сить (на кого́)**.

Извѣщéніе, -я, *n.* 1. uwiadomienie; 2. *Eccl. sl.* zapewnienie.

Извядáть, **Извя́нуть**, *v. n.* więdnąć, zwiędnąć.

Извя́лый, -ая, -ое, *adj.* więdły, zwiędniały. [вядать.

Извя́нуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изви́га**, -и, *f.* zgaga.

Изгáдить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгáживать**, **-ся**.

Изгáженіе, -я, *n.* powalanie, zbrudzenie; zepsucie, popsucie.

Изгáживать, **Изгадить**, *v. a.* walać, powalać, brudzić, zbrudzić; psuć, zepsuć, popsuć; онъ всѣ дѣло изгадилъ, on całą rzecz (sprawę) popsuł; **-ся**, *α*) *v. r.* walać się, powalać się, zbrudzić się; zepsuć się, popsuć się; *β*) *v. p.* być powalanym, zbrudzonym; być zepsutym, popsutym.

Изгара, -ы, *f.* śnieć w zbożu

Изгарáть, *Eccl. sl.*, v. **Сгарáть**.

Изгарина, -ы, *f.* 1. v. **Окали́на**; 2. cegła przepalona.

И́згарь, -и, *f.* 1. śnieć w zbożu; 2. skóra przepalona, trzaskająca się; 3. naczynia kruszcowe przepalone; 4. v. **Окали́на**.

† **Изгасити**, v. **Погасить**.

Изгвождáти, **Изгвоздити**, *v. a. Eccl. sl.* wyciągać, wyciągnąć gwoździe z .... [nanie.

Изгибáніе, -я, *n.* gięcie, zgi-

Изгибáть, **Изогнýть**, *v. a.* zginać, zgiąć; **-ся**, *α*) *v. r.* zginać się, zgiąć się; krzywić się; *β*) *v. p.* być zginanym, zgiętym.

Изги́бель, -и, *f. Eccl. sl.* (pogibel, śmierć), zguba; śmierć.

Изги́бецъ, -бца, *m. dim.*, v. **Изги́бъ**.

Изги́бина, -ы, *f.*, **Изги́бинка**, -и, *f. dim.* nagięcie, wygięcie, przegub.

Изги́бистый, -ая, -ое, *adj.* przegubny, giętki, kręty; zwinny, zręczny.

Изги́бнуть, *v. n. perf.* zginąć.

Изги́бчивость, -и, *f.* giętkość, gibkość.

Изги́бчивый, -ая, -ое, *adj.* giętki, gibki. [przegub.

Изги́бъ, -а, *m.* krętość, zakręt, **Изглаго́ланіе**, -я, *n. Eccl. sl.* opowiedzenie, wymówienie.

Изглаго́лати, *v. a. perf. Eccl. sl.* opowiedzieć, wymówić.

Изгла́дить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгла́живать**, **-ся**.

Изгла́живать, **Изгла́дить**, *Eccl. sl.*, v. **Изгла́живать**, **Изгла́дить**.

Изгла́живать, **Изгла́дить**, *v. a.* wygładzać, wygładzić, zgładzać, zgładzić; wykreślać, wykreślić, wymazywać, wymazać; изгладить

изъ пáмяти, wygładzić z pamięci; **–ся**, *v. p.* być wymazanym, zgładonym, wygładzonym.

Изглодáть, *v. a. perf.* wygłodać, ogłodać, oszemłać, ogryźć.

Изгнáивать, Изгнóить, *v. a.* dawać, dać wyropić się. [никъ.

Изгнáнецъ, –нца, v. Изгнáн-

Изгнáніе, –я, *n.* wypędzenie, wygnanie; *Eccl. sl.* prześladowanie; изгнáніе изъ отечества, wygnanie z ojczyzny, wygnaństwo, wyojczyznienie, deportacya; изгнáніе изъ университéта, relegacya.

Изгнáнникъ, –а, *m.* wygnaniec.

Изгнáнница, –ы, *f.* wygnanka, wygnana. [wygnańczy.

Изгнáннический, –ая, –ое, *adj.*

Изгнáнничество, –а, *n.* wygnaństwo, wygnanie.

Изгнáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгонáть, –ся.**

Изгнестú, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгнетáть, –ся.**

Изгнетáніе, –я, *n.* wygniatanie, wygniecenie, wyciskanie, wyciśnienie.

Изгнетáть, Изгнестú, *v. a. Eccl. sl.* wygniatać, wygnieść, wyciskać, wycisnąć; **–ся**, *v. p.* być wygniatanym, wygniecionym, wyciśniętym. [wyciśnienie.

Изгнетéніе, –я, *n.* wygniecenie,

Изгниváніе, –я, *n.* gnicie, zgnicie, wygnicie.

Изгнивáть, Изгнúть, *v. n.* gnić, zgnić, wygnić.

И'згниль, –и, *f.* zgnilizna.

Изгнúтіе, –я, *n.* zgnicie, wygnicie.

Изгнúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгнивáть.** [nie (się).

Изгноéніе, –я, *n.* gnicie, ropie-

Изгнóить, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгнúвать.**

Изголóвокъ, –вка, *m.*, **Изголóвье, –я**, *n.* wezgłowie, podgłówek, poduszka.

Изгóнка, –и, *f.* 1. (†), prześladowanie; 2. (*Bot.*), v. Слѣпникъ.

Изгонáть, Изгнáть, *v. a.* wypędzać, wypędzić; wyganiać, wygnać, posłać na wygnanie; *it.* prześladować; изгнáть изъ отéчества, wygnać z ojczyzny, deportować, wywieźć z kraju; **–ся**, *v. p.* być wypędzanym, wypędzonym, wyganianym, wygnanym.

Изгорáживать, Изгородúть, *v. a.* płotem co zagradzać, zagrodzić, rozgrodzić.

Изгорáть, v. Изгарáть.

Изгорбáтить, *v. a. perf.* zgarbić, garbatym uczynić (zrobić).

Изгорбáтый, –ая, –ое, *adj.* zgarbiony, garbaty.

Изгорбáтѣть, *v. n. perf.* zgarbieć, stać się garbatym.

Изгорбúть, *v. a. perf.* zgarbić; **–ся**, *v. r.* zgarbić się.

Изгорóда, –ы, И'згородь, –и, *f.* płot, zagroda. [przepalony.

Изгорѣлый, –ая, –ое, *adj.*

Изгорѣть, v. Сгорѣть.

Изготáвливаніе, –я, *n.* przygotowywanie, przysposabianie, przyrządzanie. [товлять, –ся.

Изготáвливать, –ся, v. Изготóвить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изготовлять, –ся.**

Изготóвка, –и, *f.*, **Изготовлéніе, –я**, *n.* grzygotowanie, przysposobienie, przyrządzenie.

Изготовлять, Изготóвить, *v. a.* przygotowywać, przygotować, przysposabiać, przysposobić, przyrządzać, przyrządzić; **–ся**, *a*) *v. r.* przygotowywać się, przygotować się, przysposabiać się, przysposobić się; *β*) *v. p.* być przygotowanym, przysposobionym, przyrządzonym. [Выгреб...

Изгребáніе, Изгребáть, v. Изгрéби, –ей, *f. pl.*, **Изгрéбіе, –а**, *n. Eccl. sl.* zgrzebie, pakuły.

Изгрéбье, –я, *n.*, v. Náчеси.

Изгрестú, v. Выгрести.

Изгрызáть, Изгрызть, *v. a.* gryźć, pogryźć, pokąsać.

Изгрызéніе, –я, *n.* pogryzienie, pokąsanie. [грызать.

Изгрызть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгрызáть.**

Изгрязнéніе, –я, *n.* zabłocenie, zbłocenie.

Изгрязнúть, *v. a. perf.* zabłocić, zbłocić; **–ся**, *v. r.* zabłocić się, zbłocić się.

Изгубля́ть, Изгубúть, *v. a. Eccl. sl.* gubić, wygubiać, wygubić.

Изгýлъ, –а, *m. pop.* rozpusta.

Изгуля́ться, *v. r. perf.* rozłajdaczyć się, zepsuć się przez próżnowanie.

Издавáніе, –я, *n.* wydawanie, wydanie (*np.* książek); издавáніе звýка, wydawanie dźwięku.

Издавáть, Издáть, *v. a.* wydawać, wydać; rozdawać, rozdać; ogłaszać, ogłosić (*np.* prawo, ukaz); издáть книгу на свóй счётъ, wydać dzieło (książkę) na swój koszt; **–ся**, *v. p.* być wydawanym, wydanym; być ogłaszanym, ogłoszonym.

Издáвна, *adv.* oddawna, zdawna, od dawnego czasu.

Издáбливаніе, –я, *n.* wydłubywanie, wydrążanie; wydziubanie, podziurawienie (dziobem).

Издáблывать, Издолбúть, *v. a.* wydłubywać, wydłubać, wydrążać, wydrążyć; odłubywać, odłubać, podziurawić (*np.* dziobem); **–ся**, *v. p.* być wydłubanym, wydrążonym, podziurawionym.

Издалёка, Издалекá, *adv.* zdaleka, zdala; z dalekiego miejsca; w dalekiéj odległości; издалёка ли Вы прибыли? zkąd Wac Pan przybyłeś?

Издалéча, v. Издалёка.

И'здали, *adv.* zdala.

Изда́ніе, –я, *n.* 1. wydanie (*np.* głosu); wydanie (książki); pierwsze, stare wydanie; 2. ogłoszenie (*np.* prawa, ukazu).

Издáтель, –я, *m.* wydawca (ksiąg), nakładca.

Издáтельный, –ая, –ое, *adj.* służący do wydania ksiąg.

Издáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Издавáть, –ся.**

Издёрганіе, –я, *n.* porozrywanie, poszarpanie.

Издёргать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Издёргивать, –ся.**

Издёргиваніе, –я, *n.* porozrywanie, poszarpanie.

Издёргивать, Издёргать, *v. a.* porozrywać, poszarpać; (*o sukni*:) zedrzeć, podrzeć; **–ся**, *v. p.* być porozrywanym, poszarpanym, podartym; porozrywać się, poszarpać się, podrzeć się.

Издержáніе, –я, *n.* wyłożenie, wyexpensowanie, wydanie (*np.* pieniędzy), wydatek.

Издержáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Издéрживать, –ся.**

Издéрживаніе, –я, *n.* expensowanie, wydawanie, łożenie (na co), wypotrzebowywanie; *cfr.* Издержáніе.

Издéрживать, Издержáть, *v. a.* expensować, wyexpensować, wydawać, wydać, łożyć, wyłożyć (pieniądze na co); wypotrzebowywać, wypotrzebować; **–ся**, *a*) *v. r.* wydać się, wypotrzebować się; всѣ дéньги издержáлись, wszystkie pieniądze wyszły;) *v. p.* być wydanym, wypotrzebowanym.

Издéржка, –и, *f.* wydatek, expens, rozchód; издéржки, *pl.* wydatki, expensa, rozchody, koszta; дéньги на издéржки, pieniądze na wydatki.

Издирáвить, *v. a. perf.* podziurawić, przedziurawić.

Издирáть, Изодрáть, *v. a.* drzeć, podrzeć, porozdzierać; **–ся**, *a*) *v. r.* drzeć się, podrzeć się, porozdzierać się; *β*) *v. p.* być podartym, porozdzieranym.

Издичáлый, –ая, –ое, *adj.* zdziczały.

Издичáть, *v. n. perf.* zdziczeć.

Издолбúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Издáблывать.**

Издолблéніе, v. Издáблываніе. [chły.

Издóхлый, –ая, –ое, *adj.* zde-

Издóхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Издыхáть.**

Издрáніе, –я, *n.* podarcie.

Издрéвле, *adv.* zdawna, oddawna.

Издробúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Издроблять, –ся.**

Издроблéніе, –я, *n.* podrobienie, pokruszenie.

Издроблять, Издробúть, *v. a.* drobić, rozdrabiać, rozdrobić, podrobić, na drobne części podzielić, pokruszyć; **–ся**, *a*) *v. r.* podrobić się, pokruszyć się; *β*) *v. p.* być drobionym, podrobionym, pokruszonym. [pełnie wątły, słaby.

Издряхлый, –ая, –ое, *adj.* zu-

Издря́хнуть, *v. n. perf.* zwątleć, osłabieć.

Издыха́ніе, **-я**, *n.* wydychanie; konanie, kończenie życia, skonanie, zgon; do ostatniego tchnienia, zgonu; находи́ться при послѣднемъ издыха́ніи, znajdować się przy konaniu, przy zgonie, konać, życia dokonywać, umierać.

Издыха́ть, **Издохнуть**, *v. n.* wydychać, wytchnąć; wydychać ducha, duszę, wyziewać, wyzionąć ducha, wypuścić, oddać ducha, konać, skonać, życia dokonywać, dokonać, umierać, umrzeć; (*o zwierzętach*:) zdychać, zdechnąć.

Издѣва́ться, *v. r.* – надъ кѣмъ, urągać się, drwić, szydzić, żartować. [drwiny, żart.

Издѣ́вка, **-и**, *f.* szyderstwo,

Издѣ́вочникъ, **-а**, *m.* szyderca, drwiarz, drwinkarz, żartownis.

Издѣ́вочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* szyderczy, uszczypliwy, żartobliwy.

Издѣ́вчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* lubiący drwić, szydzić, żartować, żartobliwy. [wyrobek.

Изде́лье, **-я**, *n.* robota, wyrob,

Издѣ́тска, *adv. Eccl. sl.* od lat dziecinnych, od dzieciństwa.

Изжа́реніе, **-а**, *n.* wypieczenie, upieczenie.

Изжа́рить, *v. a. perf.* wypiec, upiec; **-ся**, *v. r.* & *p.* wypiec się, upiec się; być wypieczonym, upieczonym. [żucie.

Изжева́ніе, **-я**, *n.* żucie, po-

Изжева́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Изжёвывать**, **-ся**. [pożucie.

Изжёвываніе, **-я**, *n.* żucie,

Изжёвывать, **Изжева́ть**, *v. a.* żuć, żżuć, pożuć; **-ся**, *v. p.* być żutym, żżutym, pożutym.

И'зжелта, *adv.* żółtawo.

Изже́чь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Изжига́ть**, **-ся**.

Изживать, **Изжи́ть**, *v. a.* 1. żyć, przeżyć, życie przepędzić; **изжи́лъ вѣкъ въ бѣ́дности**, przeżył wiek w biedzie [или w nędzy]; 2. *Eccl. sl.* (проживать что-либо, надерживать, тратить), wydawać, wydać, wypotrzebować, przeżyć.

Изжига́ть, **Изже́чь**, *v. a.* palić, spalić, popalić, parzyć, poparzyć; **-ся**, *v. r.* & *p.* palić się, spalić się, popalić się, poparzyć się; być popalonym, poparzonym.

Изживать, **Изжи́ть**, v. **Выж**.....

Изжи́тіе, **-я**, *n.* przeżycie, wypotrzebowanie, wydanie.

Изжи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изживать**.

Изжо́га, **-и**, *f.* zgaga.

И'ззелена, *adv.* zielonawo.

Иззнобить, *v. a. perf.* zziębić, przeziębyć. [przeziębienie.

Иззнобле́ніе, **-я**, *n.* zziębienie,

Иззу́бривать, **Иззу́брить**, *v. a.* wyszczerbiać, wyszczerbić, poszczerbić; **-ся**, *v. p.* być wyszczerbionym, poszczerbionym.

Иззувáти, **Иззу́ти**, *Eccl. sl.*, v. **Разувать**. [v. **Вызывáть**.

Иззывáти, **Иззвáти**, *Eccl. sl.*,

Иззя́баніе, **-я**, *n.* przeziębienie, zziębienie.

Иззя́бать, **Иззя́бнуть**, *v. n.* przeziębnąć, zziębnąć.

Иззя́бльй, **-ая**, **-ое**, *adj.* przeziębły, zziębły.

Иззя́бнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Иззя́бать**. [łapanie.

Изла́вливаніе, **-я**, *n.* łowienie,

Изла́вливать, **Изло́вить**, *v. a.* łapać, nałapać, złapać, łowić, nałowić, złowić; chwytać, schwycić.

Излага́ніе, **-я**, *n.* wykładanie, wyjaśnienie, objaśnianie; *cfr.* **Изложе́ніе**.

Излага́тель, **-я**, *m.* wykładacz, wyjaśniciel, objaśniciel.

Излага́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wykładający, wyjaśniający, objaśniający.

Излага́ть, **Изложи́ть**, *v. a.* 1. wykładać, wyłożyć, wyjaśniać, wyjaśnić, objaśniać, objaśnić; 2. *Eccl. sl.* wykładać, wyłożyć; wyładowywać, wyładować; **-ся**, *v. p.* być wykładanym, wyłożonym, wyjaśnianym, wyjaśnionym, objaśnianym, objaśnionym; być wykładanym, wyłożonym, wyładowanym.

Излазить, *v. a. perf.* poprzechodzić, przeleźć (przez wszystkie kąty).

Излáмливаніе, **-я**, *n.* przełamywanie, rozłamywanie, połamanie.

Излáмливать, **Излóмить**, *v. a.* łamać, złamać, rozłamywać, rozłamać, przełamywać, przełamać, połamać; **-ся**, *α*) *v. r.* łamać się, złamać się, rozłamać się, przełamać się, połamać się; *β*) *v. p.* być złamanym, rozłamanym, przełamanym, połamanym.

Излáмываніе, **-я**, *n.* łamanie, przełamywanie, rozłamywanie.

Излáмывать, **Излóмать**, *v. a.* łamać, przełamać, złamać, połamać, pogruchotać, obalić; **-ся**, *α*) *v. r.* złamać się, połamać się, pogruchotać się, obalić się; *β*) *v. p.* być przełamanym, złamanym, połamanym, pogruchotanym, obalonym.

Излегка́, *adv.* z lekka; po mału; wolno; niemocno.

Излежа́лость, **-и**, *f.* zleżałość.

Излежа́лый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zleżały (*o towarach*).

Излежа́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Излёживаться**.

Излёживаться, **Излежа́ться**, *v. r.* (*o towarach*:) długiém leżeniem psuć się, zepsuć się, zleżeć się.

Излетáніе, **-я**, *n.* wylecenie.

Излетáть, **Излете́ть**, *v. n.* wylatać, wylecieć. [oblecieć.

Излетáть, *v. a. perf.* oblatać,

Излётъ, **-а**, *m.* wylot; doleceпie; пу́ля на излётѣ, kula tracąca siłę.

Излетѣ́ніе, **-я**, *n.* wylecenie.

Излетѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Излета́ть** (*v. n.*). [вать, **-ся**.

Излечáть, **-ся**, v. **Излéчивать**.

Излеченіе, **Излéчиваніе**, **-я**, *n.* wyleczenie, wykurowanie, przywrócenie do zdrowia.

Излéчивать, **Излечи́ть**, *v. a.* wyleczać, wyleczyć, uleczać, uleczyć; **-ся**, *α*) *v. r.* wyleczyć się, uleczyć, wykurować się; *β*) *v. p.* być wyleczonym, uleczonym, wykurowanym.

Излечи́мость, **-и**, *f.* uleczystość.

Излечи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Излéчивать**, **-ся**. [rozlewanie.

Излива́ніе, **-я**, *n.* wylewanie,

Излива́ть, **Излить**, *v. a.* wylewać, wylać, zlewać, rozlewać, rozlać; излива́ть на кого́ ма́лости, błagodẽjnia, zlewać na kogo miłosierdzie, dobrodziejstwa; излива́ть, излить я́рость, гнѣвъ на кого, wylewać, wylać, wywierać, wywrzeć jad [или zajadłość], gniew (swój) na kogo; **-ся**, *α*) *v. r.* wylewać się, wylać się, rozlewać się, rozlać się; *β*) *v. p.* być wylewanym, wylanym, rozlewanym, rozlanym.

Излизáніе, **-я**, *n.* wylizanie; oblizanie. [**Излизывать**, **-ся**.

Излизáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Излизывáніе**, **-я**, *n.* wylizywanie; oblizywanie.

Излизывать, **Излизáть**, *v. a.* wylizywać, wylizać; oblizywać, oblizać; **-ся**, *v. p.* być wylizywanym, wylizanym; być oblizywanym, oblizanym.

Излитіе, **-я**, *n.* wylanie; rozlanie (się). [**Излива́ть**, **-ся**.

Излить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **И'злиха**, *adv. Eccl. sl.* bardzo, silno, tym bardziéj, jeszcze więcéj.

Излишне, *adv. Eccl. sl.* (za) nadto, zbytecznie, nad miarę.

Излишекъ, **-шка**, *m.* zbytek, nadto; излишекъ въ чёмъ, zbytek w czém.

Излишество, **-а**, *n.* zbyteczność, zbytek; излишество въ чёмъ, zbytek w czém; излишество въ пла́тьѣ, zbytek w odzieniu; всякое излишество вре́дно, (§), zbytek kazi pożytek; zbytek zdrowie psuje; czego nadto, to niezdrowo; zbytnie powtarzanie szkodzi.

Излишествовать, *v. n.* mieć zbytek (czego), mieć (za) nadto.

Излишіе, v. **Излишество**.

Излишне, *adv.* zbytecznie, zbytnie, (za) nadto.

Излишній, **-яя**, **-ее**, *adj.* zbyteczny, zbytni, zbywający.

Излишность, **-и**, *f.* zbyteczność, zbytek.

Излія́ніе, **-я**, *n.* wylewanie, wylanie, zlewanie, zlanie, rozlewanie, rozlanie; излія́ніе се́рдца, wylanie, wynurzenie serca; изли-

яніе мілости, zlewanie, wylanie miłosierdzia (na kogo); изліяніе Святáго Дýха, wylanie Ducha świętego.

Изліять, -ся, v. **Излить, -ся.**

Изловúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изловлúвать.**

Изловлéніе, *-я*, *n.* złowienie, złapanie, schwycenie, nałowienie, nałapanie, nachwytanie.

Изло́гъ, *-а*, *m.* głębia, wklęsłość, parow, parowa, wąwóz, dolina, dół.

Изложéніе, *-я*, *n.* wyłożenie, wyjaśnienie; rozkład; изложéніе дѣла, rozkład rzeczy; *Jur.* wyłuszczenie dowodami wspierane, wywód rzeczy, dedukcya.

Изложúть, *-ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Излагáть, -ся.**

Изложúца, v. **Лóжечница.**

Изломáніе, *-я*, *n.* połamanie.

Изломáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изламывать, -ся.**

Изломúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изламúливать, -ся.**

Изломлéніе, *-я*, *n.* połamanie, złamanie, przełamanie.

Изломля́ть, -ся, v. **Изламúливать, -ся.**

Изло́мокъ, *-мка*, *m.* część złamanéj lub połamanéj rzeczy, ułomek, odłomek.

Изло́мъ, *-а*, *m.* przełom, złamanie, miejsce złamania, przełamania.

Изло́паться, *v. r. perf.* popękać się, strzaskać się. [чáть.

Излучáть, Излучúть, v. **Улучáть.**

Излýчина, *-ы*, *f.* krzywość, łękowatość, obłączystość, krętość, zakręt, przegub. [**Излýчина.**

Излýчинка, *-и*, *f. dim.*, v. **Излýчистый**, *-ая*, *-ое*, *adj.* kręty, krzywy, łękowaty, obłączysty.

Излучúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Излучáть.** [zlenieć.

Излѣпúться, *v. r. perf.* zleniwieć, **Излѣчáть, Излѣчéніе, Излѣчúть**, *-ся*, *etc.*, v. **Излеч....**

Измáзаніе, *-я*, *n.* wymazanie, wysmarowanie, wypotrzebowanie maści; wybrudzenie.

Измáзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Измáзывать, -ся.**

Измáзываніе, *-я*, *n.* wymazywanie, wysmarowywanie, wypotrzebywanie maści.

Измáзывать, Измáзать, *v. a.* wymazywać, wymazać, wysmarowywać, wysmarować, wypotrzebować jaką maść; wybrudzać, wybrudzić, pobrudzić; *-ся*, *α*) *v. r.* wybrudzić się, pobrudzić się; *β*) *v. p.* być wymazanym, wysmarowanym, wybrudzonym.

Измáранье, *-я*, *n.* powalanie, zbrudzenie.

Измáрать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Измáрывать, -ся.**

Измáрываніе, *-я*, *n.* walanie, powalanie, zbrudzenie, pomazanie.

Измáрывать, Измарáть, *v. a.* walać, powalać, mazać, pomazać, brudzić, pobrudzić, zbrudzić, kreślić, pokreślić; *-ся*, *α*) *v. r.* powalać się; *β*) *v. p.* być powalanym.

Измáчиваніе, *-я*, *n.* moczenie.

Измáчивать. Измочúть, *v. a.* moczyć, zmoczyć; *-ся*, *v. r. & p.* zmoczyć się; zmoknąć; być zmoczonym.

Измельчúть, *v. a. perf.*, v. **Истирáть** (въ порошокъ).

Измерзáніе, *-я*, *n.* marznienie, zmarznięcie, przemarznięcie.

Измерзáть, Измéрзнуть, *v. n.* marznąć, zmarznąć, przemarznąć, zziębnąć.

Измéрзлый, *-ая*, *-ое*, *adj.* zmarzły, przemarzły, zziębły.

Изметáніе, Изметáть, *Eccl. sl.*, v. **Выбрáсываніе, Выбрáсывать.**

Изметь, *-а*, *m.* wyrzut, wyrzutki.

Изминáніе, *-я*, *n.* mięcie, zmięcie, pomięcie; gniecenie, zgniecenie, wy-, prze-gniecenie.

Изминáть, Измя́ть, *v. a.* miąć, zmiąć, pomiąć; gnieść, zgnieść, po-, wy-, u-, prze-gnieść; udeptać, podeptać; *-ся*, *α*) *v. p.* być zmiętym, pomiętym; być zgniecionym, wy-, prze-gniecionym; *β*) *v. r.* pomiąć się, pognieść się.

Измирáть, Измереть, v. **Вымерéть....**

Измлáда, *adv.*, v. **Смóлоду.**

Измокáніе, *Eccl. sl.*, v. **Вымытіе.**

Измождáть, Измождúть, *v. a. Eccl. sl.* druzgotać, podruzgotać, pogruchotać; *osłabiać, osłabić, wycieńczać, wycieńczyć; *-ся*, *α*) *v. r.* wysilić się, siły stracić, osłabnąć; *β*) *v. p.* być podruzgotanym, pogruchotanym; być wycieńczonym, osłabionym.

Измождéніе, *-я*, *n.* podruzgotanie, pogruchotanie; *wycieńczenie, osłabienie.

Измождúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Измождáть, -ся.**

Измозжúть, *v. a. perf.* podruzgotać, pogruchotać.

Измóкать, Измóкнуть, *v. n.* moknąć, zmoknąć, przemoknąć.

Измóклый, *-ая*, *-ое*, *adj.* zmoczony, zmokły, przemokły.

Измолáчиваніе, *-я*, *n.* wymłacanie, (wymłócenie).

Измолáчивать, Измолотúть, *v. a.* wymłacać, wymłócić.

Измолотúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Измолáчивать.**

Измолóтъ, *-а*, *m.* wymłocek.

Измолóть, *v. a. perf.* zemleć.

Измолочéніе, *-я*, *n.* wymłócenie. [wo, to co zmielone.

Измóлъ, *-а*, *m.* zmielenie; mle-

Изморáживаніе, Изморáживать, v. **Заморáживаніе, -вать.**

Изморúть, *v. a. perf.* wymorzyć, zmorzyć, wycieńczyć, osłabić; *it.* v. **Переморúть.**

Изморóзить, v. **Заморóзить.**

И́зморозь, *-и*, *f.* zamróz; szron.

Изнóчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнáчивать, -ся.**

Изнощéнничаться, *v. r. perf.* przywyknąć do szalbierstwa, stać się szalbierzem.

Изнýсливать, Изнýслить, *v. a.* pośliniać, poślinić; *-ся*, *α*) *v. r.* pośliniać się, poślinić się; *β*) *v. p.* być poślinionym.

Изнýслить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнýсливать, -ся.**

Изнýченіе, *-я*, *n.* zmęczenie, zmordowanie, znużenie.

Изнýчивать, Изнýчить, *v. a.* męczyć, zmęczyć, mordować, zmordować, nużyć, znużyć, trudzić, strudzić; *-ся*, *α*) *v. r.* męczyć się, zmęczyć się, mordować się, zmordować się, nużyć się, znużyć się, trudzić się, strudzić się; *β*) *v. p.* być męczonym, zmęczonym, mordowanym, zmordowanym, znużonym, strudzonym.

Изнýчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнýчивать, -ся.**

Изнывáти, *Eccl. sl.*, v. **Вынывáть.** [**Изнывáть, -ся.**

Изнывáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнывáть, Измыкáть, -ся.**

Изнывáть, Измыкáть, *v. a.* objąć (konopie, len), drapać (len); *pop.* **(o sukni, etc.)* niszczyć, zniszczyć, podrzeć; *-ся*, *α*) *v. r.* stać się rozpustnym; *β*) *v. p.* być zniszczonym, podartym, *etc.*

Изнывлúвать, Изнывлúть, *v. a.* namydlać, namydlić; wymydlać, wymydlić. [**Изнывлúвать, -ся.**

Изнывлúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнывúть**, *-ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Вымыть.**

Изнывтіе, *-я*, *n.* wymycie.

Изнѣлúвать, Изнѣлúть, *v. a.* kredą brudzić, pobrudzić; *-ся*, *v. p.* być pobrudzonym kredą.

Изнѣлúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнѣлúвать, -ся.**

Изнѣна, *-ы*, *f.* 1. *Eccl. sl.* (перемѣна), odmiana, zmiana; 2. *Eccl. sl.* odwet; 3. (нарушеніе вѣрности), zdrada, zdradziectwo, zdradzenie.

Изнѣненіе, *-я*, *n.* zmiana, odmiana; мѣсячныя изнѣненія, księżyczne odmiany, odmiany księżyca, lunacye.

Изнѣнитель, *-я*, *m.* zmieniacz, odmieniacz, przemieniacz.

Изнѣнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнѣнять, -ся.**

Изнѣнникъ, *-а*, *m.* zmiennik, zdrajca przez zmienność, wiarołomca.

Изнѣнница, *-ы*, *f.* zmiennica, zdrajczyni przez zmienność, wiarołomna.

Изнѣнничать, *v. n.* zdradzać, być zdrajcą przez zmienność, być wiarołomnym. [cko, zdradliwie.

Изнѣнническы, *adv.* zdradzie-

Изнѣнническій, *-ая*, *-ое*, *adj.* zdradziecki, zdrajczy, zmienniczy, wiarołomny. [dziectwo.

Изнѣнничество, *-а*, *n.* zdra-

Изнѣнный, *-ая*, *-ое*, *adj.* zmienniczy, zdraliwy, zdradny, wiarołomny; *zmienny, niestały.

Измѣнчивость, -и, *f.* zmienność, niestałość. [zmienny, niestały.
Измѣнчивый, -ая, -ое, *adj.*
Измѣнщикъ, Измѣнщица, *pop.*, v. **Измѣнникъ, Измѣнница.**
Измѣня́емость, -и, *f.* zmienność, odmienność, niestateczność; *Gramm.* spadkowanie, przypadkowanie, deklinacya, odmiana przez przypadki.
Измѣня́емый, -ая, -ое, *adj.* zmienny, odmienny, niestateczny; **измѣня́емыя части рѣчи**, *Gramm.* części mowy odmienne; **измѣня́емая величина**, *Mathem.* ilość odmienna.
Измѣня́ть, Измѣни́ть, *v. a.* zmieniać, zmienić, odmieniać, odmienić; zdradzać, zdradzić; zwodzić, zwieść; *Gramm.* deklinować, odmieniać przez przypadki, spadkować, przypadkować; **измѣни́ть ходъ дѣла**, zmienić chód rzeczy; **измѣни́ть отéчеству**, zdradzić ojczyznę; **измѣни́ть въ дружбѣ, въ любви**, zdradzić (kogo) w przyjaźni, w miłości; **намять начинаетъ мнѣ измѣня́ть**, pamięć zaczyna mnie opuszczać, pamięć zaczyna słabieć, pamięć zaczyna być słabą; **глаза начина́ютъ измѣня́ть**, oczy zaczynają zdradzać, oczy zaczynają słabieć; **счáстье емý измѣни́ло**, *szczęście się odmieniło или uciekło od niego; **измѣни́ть нравъ**, zmienić charakter; **многія крáски измѣня́ютъ цвѣтъ свой**, wiele farb zmieniają swój kolor; **измѣня́емыя величины**, *Mathem.* ilości odmienne; **-ся**, *a) v. r.* zmieniać się, zmienić się, odmieniać się, odmienić się; **измѣня́ется цвѣтъ**, kolor zmienia się; kolor płowieje; **счáстье измѣни́лось**, szczęście się odmieniło; **измѣни́ться въ лицѣ**, zmienić się w twarzy; *β) v. p.* być zmienianym, zmienionym, odmienianym, odmienionym, *etc.*
Измѣ́реніе, Измѣ́реніе, -я, *n.* wymierzenie, wymierzanie, pomiar, pomiarkowanie.
Измѣ́ривать, Измѣ́рить, *v. a.* wymierzać, wymierzyć, rozmierzać, rozmierzyć, zmierzać, zmierzyć; **-ся**, *v. p.* być wymierzanym, wymierzonym.
Измѣ́римость, -и, *f.* wymierność, sposobność być wymierzonym.
Измѣ́ритель, -я, *m.* wymiernik, wymierca, ten co wymierza.
Измѣ́рительный, -ая, -ое, *adj.* wymiarowy, wymierczy, do wymierzania służący.
Измѣ́рить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Измѣ́ривать, -ся.**
Измѣ́ря́ть, -ся, v. **Измѣ́ривать, -ся.** [*cach.*:) zmiękczały.
Измя́клый, -ая, -ое, *adj.* (*o owocach*:) zmiękły, zmiękczały.
Измя́кнуть, *v. n. perf.* (*o owocach*:) zmiękнąć, zmiękczeć, zmięczyć się.
Изна́тіе, -я, *n.* ugniecenie, pogniecenie, udeptanie, podeptanie. [**Изминáть, -ся.**
Изна́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изна́нка**, -и, *f.*ręby, nice, druga strona sukna, lewa strona, wywrót; **надѣть на изна́нку**, wdziać co na nice, naręby, na wywrót; **вывороти́ть на изнанку**, wywrócić co naręby, na nice, na lewą stronę. [v. **Изнасилованіе.**
Изнаси́леніе, Изнаси́лованіе, Изнаси́ливать, Изнасиловáть & Изнасúлить, *v. a.* (*propr. & **) zgwałcać, zgwałcić, gwałt czynić, uczynić. [**Изнасúловать.**
Изнасúлить, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнасúлованіе**, -я, *n.* zgwałcenie. [**Изнасúловать.**
Изнасúловать, *v. perf.*, v. *sub*: **Изна́шиваніе**, -я, *n.* (*o sukniach i obuwiu*:) znaszanie, znoszenie, pochodzenie, wycieranie, wytarcie, podarcie noszeniem.
Изна́шивать, Износúть, *v. a.* (*o sukniach i obuwiu*:) znaszać, znosić, pochodzić, noszeniem spotrzebować, wytrzeć, podrzeć; **-ся**, *a) v. r.* znosić się, wytrzeć się, podrzeć się; *β) v. p.* być znoszonym, pochodzonym, wytartym, podartym.
Изнемогáніе, v. **Изнеможéніе.**
Изнемогáть, Изнемóчь, *v. n.* (*propr. & **) zaniemagać, zaniemódz, tracić, stracić siły, słabnąć, osłabnąć, opuszczać się, tracić, stracić ochotę do czego.
Изнеможéніе, -я, *n.* (*propr. & **) zaniemożenie, stracenie, tracenie sił, niemoc, osłabienie, ostygnienie. [**немогáть.**
Изнемóчь, *perf.*, v. *sub*: **Изнесéніе**, -я, *n.* wyniesienie.
Изнести́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Износúти, -ся.** [**Унизить....**
Изни́зываніе, Изни́зывать, v. **Изни́щать**, *v. n. perf.* zubożeć.
И́знова, *adv.* znowu, na nowo.
Изноравливаніе, -я, *n.* czekanie pory, upatrywanie przyjaznéj chwili, pory, okazyi; celowanie.
Изноравливать, Изнорóвить, *v. a.* upatrywać, upatrzyć przyjazną chwilę, okazyę, porę do czego; pory czekać; wymiarkować; godzić, celować, wycelować.
Изнорóвить, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнорáвливать.**
Изнорóвка, -и, *f.*, **Изнорóвленіе**, -я, *n.* upatrzenie dogodnéj chwili, pory, okazyi, doczekanie pory.
Износúти, Изнести́, *v. a. Eccl. sl.* 1. wynosić, wynieść; 2. (*o ziemi*:) wydawać, wydać; 3. - **слóво**, v. **Произносúть; -ся**, *v. p.* być wynoszonym, wyniesionym.
Износи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изна́шивать, -ся.**
Изно́сокъ, -ска, *m.* suknie *lub* obuwie znoszone, pochodzone, wytarte; starzyzna.
Изно́съ, -а, *n.* znoszenie, zdarcie; **носúть плáтье до изно́су**, nosić suknię do zdarcia.
Изношéніе, -я, *n.* znoszenie, wytarcie, zdarcie, pochodzenie (*np.* sukni, obuwia).
Изнурéніе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieńczenie.
Изнурúтельный, -ая, -ое, *adj.* nużący, męczący, mordujący; **изнурúтельная рабóта**, robota męcząca, mordująca. [**Изнуря́ть, -ся.**
Изнурúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнуря́ть, Изнурúть**, *v. a.* nużyć, znużyć, mordować, zmordować, wycieńczać, wycieńczyć, niszczyć, wyniszczyć; **-ся**, *a) v. r.* nużyć się, znużyć się, męczyć się, męczyć się, mordować się, zmordować się; *β) v. p.* być znużonym, zmęczonym, zmordowanym, wycieńczonym.
Изнутрú, *adv.* zewnątrz.
Изнывáніе, -я, *n.* niknienie, tracenie sił.
Изнывáть, Изнúть, *v. n.* niknąć, zniknąć, niszczeć, zniszczeć, tracić, stracić siły. [**вать.**
Изнúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изнывáніе, Изнéженіе, Изнéживаніе**, -я, *n.* wypieszczenie, rozpieszczenie, rozpieszczanie, pieszczenie.
Изнéживать, Изнéжить, *v. a.* pieścić, wypieścić; rozpieszczać, rozpieścić, pieszczotami roznarowować (kogo); **-ся**, *a) v. r.* rozpieszczać się, rozpieścić się; *β) v. p.* być pieszczonym, wypieszczonym; być rozpieszczanym, rozpieszczonym. [**Изнéживать, -ся.**
Изнéжить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изо**, *praep.*, v. **Изъ.**
Изобúліе, -я, *n.* obfitość, zbytni dostatek, hojność, zbytek, opływanie; **имѣть во всѣмъ изобúліе**, mieć dostatek wszystkiego (we wszystkiem), obfitować, opływać we wszystkiém; **порóгъ изобúлія**, *róg obfitości, żyzności.
Изобúлованіе, -я, *n.* obfitowanie, opływanie (w czém), zażywanie hojnego dostatku.
Изобúловать, *v. n.* obfitować, opływać (w czém), mieć dostatek, zażywać hojnego dostatku.
Изобúльно, *adv.* obficie, obfito, hojnie, opływając, zbytecznie.
Изобúльный, -ая, -ое, *adj.* obfity, hojnie dostateczny, opływający, obfitujący, hojny; **изобúльный рыбою**, obfity (obfitujący) w ryby; **изобúльный хлѣбомъ**, obfity w zboże. [**лie.**
Изобúльство, -а, *n.* v. **Изобúловáніе, Изобличáть, Изобличúть**, *v. a.* - кого въ чёмъ, przekonywać, przekonać kogo dowodami, przeświadczyć, dowieść komu co; **-ся**, *v. p.* być przekonywanym, przekonanym, przeświadczonym.
Изобличéніе, -я, *n.* przekonanie, przeświadczenie.
Изобличúтель, -я, *m.* przekonawca, przeświadczyciel.

Изобличи́тельница, -ы, *f.* przekonawczyni, przeświadczycielka.

Изобличи́тельный, -ая, -ое, *adj.* przekonawczy, przekonywający. [*sub*: **Изоблича́ть**, -ся.

Изобличи́ть, -ся, *v. perf.*, v.

Изобража́тель, -я, *m.* wyobraziciel, wystawiciel, wystawiacz, wystawca.

Изобража́ть, Изобрази́ть, *v. a.* wyobrażać, wyobrazić co [malowidłem, rysunkiem, ryciem, rzeźbą], obrazować, nadawać, nadać postać, malować, wymalować (obraz); *it.* *wyobrażać, wystawić, wystawić, przedstawić, przedstawić; malować, wymalować, wystawiać, wystawić, przedstawić; -ся, *a) v. r.* wyobrażać się, wydawać się, okazywać się; *β) v. p.* być wyobrażonym, *etc.*

Изображе́ніе, -я, *n.* (*propr.* & *) wyobrażenie; wystawienie; przedstawienie; wymalowanie; opisanie; obraz.

Изобража́тель, -я, *m.* wyobraziciel, wystawiciel, wystawca, przedstawca, przedstawiciel, malarz.

Изобрази́тельный, -ая, -ое, *adj.* wyraźny, wyraźliwy, wyrażający, wystawiający, przedstawiający, obrazowy.

Изобрази́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изобража́ть**, -ся.

Изобрѣ́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изобрѣта́ть**, -ся.

Изобрѣта́ніе, -я, *n.* wynalezienie, odkrycie.

Изобрѣта́тель, -я, *m.* wynalazca, wynalezca, wynaleziciel, wynajdziciel.

Изобрѣта́тельница, -ы, *f.* wynalazca, wynalezca, wynalezczyna, wynaleziciel ka, wynajdzicielka.

Изобрѣта́тельность, -и, *f.* wynalazczość, wymyślność, zdolność do wynalazków.

Изобрѣта́тельный, -ая, -ое, *adj.* wynalazczy, wymyślny, zdolny do wynalazków, obfity w wynalazki.

Изобрѣта́ть, Изобрѣ́сть, *v. a.* wynajdywać, wynajdować, wynaleźć, dochodzić, dójść, odkrywać, odkryć, wymyślać, wymyślić; -ся, *v. p.* być wynajdywanym, wynalezionym, wymyślonym.

Изобрѣте́ніе, -я, *n.* wynalezienie, wynalazek, odkrycie, wymyślenie.

Изобрѣ́тникъ, *Eccl. sl.*, v. **Изобрѣта́тель**. [cie.

Изогну́тіе, -я, *n.* zgięcie, zagię-

Изогну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изгиба́ть**, -ся.

†**Изографъ**, -а, *m.* malarz; v. **Живописецъ**.

Изодра́ніе, -я, *n.* rozdarcie; podarcie. [**Издира́ть**, -ся.

Изодра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изойти́**, *v. perf.*, v. *sub*: **Исходи́ть (I)**.

†**Изо́къ**, -а, *m.* 1. Czerwiec, [miesiąc]; 2. v. **Кузне́чикъ**.

Изорва́ніе, -я, *n.* rozerwanie, porozrywanie.

Изорва́ть, *v. a. perf.* rozerwać, porozrywać; -ся, *v. r.* rozerwać się, porozrywać się, podrzeć się.

Изоржа́вѣлый, -ая, -ое, *adj.* zardzewiały. [wieć.

Изоржа́вѣть, *v. n. perf.* zardze-

Изостри́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изощря́ть**, -ся.

Изочте́ніе, v. **Исчисле́ніе**.

Изощре́ніе, -я, *n.* (*propr.* & *) zaostrzenie.

Изощря́ть, Изостри́ть, *v. a.* (*propr.* & *) zaostrzać, zaostrzyć; -ся, *v. p.* być zaostrzanym, zaostrzonym; *zaostrzać się, zaostrzyć się.

Изработа́ться, *v. r. perf.* spracować się, znużyć się, ustać od pracy. [**Выравниваніе**, -вать.

Изравниваніе, Изравнивать, v. **Изражда́ть, Изражде́ніе**, v. **Выражда́ть, Выражде́ніе**. [fel.

Изразе́цъ, -зца́, *m.* kachel, ka-

Изразить, *v. perf.*, v. **Выразить**.

Изразцо́вый, -ая, -ое, *adj.* kachlowy, kachlany.

Изразча́тый, -ая, -ое, *adj.* kachlany, kachlowy, z kachlów; **изразчатая печь**, kachlowy piec.

Изразчикъ, -а, *m. dim.*, v. **Изразе́цъ**.

Израненный, -ая, -ое, *part. p.* zraniony, poraniony. [poranić.

Израни́ть, *v. n. perf.* zranić,

Израста́ніе, -я, *n.* wyrastanie.

Израста́ть, Израсти́, *v. n. Eccl. sl.* wyrastać, wyrosnąć; *wzrastać, brać początek, wzrość.

Израще́ніе, -я, *n.* wyrośnienie, wyrośnięcie.

Израсти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Израста́ть**. [**Израща́ть**.

Израсти́ти, *v. perf.*, v. *sub*: **Израсхо́дованіе**, -я, *n.* wydanie, wyexpensowanie, wydatkowanie.

Израсхо́довать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Израсхо́довать**, -ся.

Израсходываніе, -я, *n.* wydawanie, expensowanie.

Израсходывать, Израсхо́довать, *v. a.* wydawać, wydać, expensować, wyexpensować, wydatkować; -ся, *v. p.* być wydanym, wyexpensowanym.

Израща́ти, Израсти́ти, *v. a. Eccl. sl.* wyrastać, wyrosnąć, puszczać, wypuszczać, rozwijać (*np.* liście); wydawać, przynosić (płody).

Израще́ніе, -я, *n.* wyrastanie, puszczanie, wypuszczanie, rozwijanie (*np.* liści). [ся.

Изребри́ться, v. **Подточе́нить**.

Изрека́ть, Изре́чь, *v. a.* rzec, wyrzec; -ся, *v. p.* być rzeczonym, wyrzeczonym; wyrzec się.

Изрече́ніе, -я, *n.* wyrzeczenie, wyrażenie; zdanie, powieść krótka i dowcipna.

Изре́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изрека́ть**, -ся. [**рицать**.

Изрещи́, *v. perf.*, v. *sub*: **Изри́новеніе**, -я, *n. Eccl. sl.* wypchnięcie, wyrzucenie, wypędzenie, wygnanie. [**Изрѣ́ять**.

Изри́нути, *v. perf.*, v. *sub*: **Изрицати, Изрещи́**, *v. a. Eccl. sl.* rzec, wyrzekać, wyrzec.

Изровня́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изравнивать**.

Изро́къ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Приговоръ, Осужде́ніе**.

†**Изро́нъ**, -а, *m.* uszczerbek, strata; v. **Уро́нъ, Поте́ря**.

Изрубле́ніе, -я, *n.* porąbanie, posiekanie.

Изрубля́ть, Изрубить, *v. a.* rąbać, porąbać, siekać, posiekać; -ся, *v. p.* być porąbanym, posiekanym. [**Изруба́ть**, -ся.

Изрубить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изруба́ть**, -ся.

Изруба́ть, -я, *f.*, **Изрубле́ніе**, -я, *n.* porąbanie, posiekanie.

Изругать, *v. a. perf.* wyłajać.

†**Изручать**, v. **Выручать**.

†**Изруче́ніе**, v. **Выручка**.

Изрывать, Изрыть, *v. a.* 1. wykopywać, wykopać, wyryć; pokopać; 2. *Eccl. sl.*, v. **Вырыва́ть**; -ся, *v. p.* być wykopywanym, wykopanym.

Изрыга́ніе, -я, *n.* wyrzucanie.

Изрыга́тель, -я, *m.* wyrzucający.

Изрыга́ть, Изрыгну́ть, *v. a.* wyrzucać, wyrzucić; **изрыгать богохуле́нія**, v. **Богоху́льничать**; **изрыгать, изрыгнуть злóбу, гнѣвъ на кого́**, wywierać, wyrzucić złość, gniew na kogo.

Изрыскать, *v. perf.*, v. *sub*: **Изрыскивать**.

Изрыскивать, Изрыскать, *v. a.* przebiegać, przebiedz, przelecieć, oblecieć; -ся, *v. r.* & *p.* wybiegać się, nabiegać się; *rozhultać się.

Изры́тіе, -я, *n.* wykopanie, wyrycie, pokopanie, porycie.

Изры́ться, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изрывать**, -ся. [**рѣ́живать**.

Изрѣдѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изрѣ́дка**, *adv.* rzadko; nie często; niekiedy; czasem; czasami.

Изрѣза́ніе, -я, *n.* porznięcie, pokrajanie, pocięcie.

Изрѣза́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изрѣзывать**, -ся.

Изрѣзви́ться, *v. r. perf.* rozswawolić się, stać się rozpustnym.

Изрѣзываніе, -я, *n.* porznięcie, pokrajanie, pocięcie, poprzerzynanie.

Изрѣзывать, Изрѣзать, *v. a.* rznąć, porznąć, pokrajać, pociąć, poprzerzynać; -ся, *v. r.* & *n.* porznąć się, pokrajać się, pozarynać się; być porzniętym, pokrajanym, pociętym, poprzerzynanym.

Изрѣша́ти, Изрѣши́ти, *v. a. Eccl. sl.* wybawiać, wybawić, obroniać, obronić; -ся, *v. r.* wybawić się, obronić się.

Изрѣшети́ть, *v. a. perf.* przedziurawić, podziurawić.
Изрѣши́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изрѣша́ть, -ся.**
Изрѣя́ть, Изри́нуть, *v. a. Eccl. sl.* wyrzucać, wyrzucić, wyrugować, wypychać, wypchnąć, wypędzać, wypędzić. [**нуть, -ся.**
Изряди́ть, -ся, v. **Приготови́ть, -ся.** [wysadzić.
Изсади́ти, *v. a. perf. Eccl. sl.*
Изса́ливание, -я, *n.* zasmarowanie sadłem, potłuszczenie.
Изса́ливать, Изса́лить, *v. a.* wy-, za-smarowywać, wy-, za-smarować sadłem, potłuścić; **-ся**, *v. r.* wy-, za-smarować się sadłem, potłuścić się.
Изса́лить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изса́ливать, -ся.**
Изса́сывать, Изсоса́ть, *v. a.* wysysywać, wysysać, wyssać.
Изсверлѐніе, Изсвѐрливаніе, -я, *n.* poświdrowanie.
Изсвѐрливать, Изсверли́ть, *v. a.* poświdrować; **-ся**, *v. p.* być poświdrowanym.
Изсверлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изсвѐрливать, -ся.**
И́зсиня, *adv.* sinawo.
Изска́кивать, Изскочи́ть, v. **Выска́кивать.**
Изслѣ́дованіе, -я, *n.* wyśledzenie, wyszlakowanie.
Изслѣ́дователь, -я, *m.* śledziciel, badacz.
Изслѣ́довательный, -ая, -ое, *adj.* śledzący, badający.
Изслѣ́довать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изслѣ́дывать, -ся.**
Изслѣ́дываніе, -я, *n.* śledzenie, badanie; dochodzenie; *it.* v. **Изслѣ́дованіе.**
Изслѣ́дывать, Изслѣ́довать, *v. a.* śledzić, wyśledzać, wyśledzić, badać, wybadać, dochodzić, dójść, szlakować, wyszlakować; **-ся**, *v. p.* być śledzonym, wyśledzanym, wyśledzonym, *etc.*
Изслюнивать, Изслюнить, *v. a.* ślinić, oślinić, poślinić, zaślinić; **-ся**, *v. r. & p.* ślinić się, oślinić się, poślinić się, zaślinić się; być o-, po-, za-ślinionym.
Изслюнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изслюнивать, -ся.**
Изсорйть, *v. a. perf.* *roztrwonić, zmarnować, wydać (pieniądze). [wyssanie.
Изсосáніе, -я, *n.* wysysanie, wysysanie.
Изсосáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изса́сывать.** [schły, zeschły.
Изсóхлый, -ая, -ое, *adj.* wy-
Изсóхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изсыха́ть.**
Изстáиваться, Изстоя́ться, *v. r.* wywietrzać się, wywietrzyć się, wywietrzeć, zwietrzeć (o trunkach, *etc.*). [wnych czasów.
И́зстари, *adv.* zdawna, z dawna.
Изстерéть, *v. a. perf.* 1. wytrzaskać, wychłostać, wychlastać; 2. wypikować, wystębnować.
Изстоя́лый, -ая, -ое, *adj.* wywietrzały (o trunkach).
Изстоя́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Изстáиваться.**
Изстрочéніе, -я, *n.* wy-, postębnowanie. [stębnować.
Изстрочи́ть, *v. a. perf.* wy-, po-
Изстрѣ́ливаніе, -я, *n.* 1. poprzestrzelanie; 2. wystrzelanie (prochu).
Изстрѣ́ливать, Изстрѣля́ть, *v. a.* 1. poprzestrzelać; 2. wystrzelać (proch); **-ся**, *v. p.* być poprzestrzelanym; być wystrzelanym. [*sub*: **Изстрѣ́ливать, -ся.**
Изстрѣля́ть, -ся, *v. perf.*, v.
Изступа́ть, Изступи́ть, *v. n.* występować, wystąpić; zwaryować, wściekнąć, oszaleć.
Изступи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изступа́ть.**
Изступлѐніе, -я, *n.* nieprzytomność zmysłów; stracenie przytomności; odejście od zmysłów; zachwycenie, zachwyt; zawziętość, szaleństwo, wściekliznа; приходи́ть въ изступлѐніе, v. **Изступа́ть.**
Изступленникъ, -а, *m.* zachwycony; waryat; fanatyk; szumiłeb, szumimózg.
Изступлённый, -ая, -ое, *adj.* nieprzytomny; odeszły od zmysłów, zachwycony; szalony, wściekły.
Изсучéніе, Изсучивание, -я, *n.* zwicie, zwinięcie, zwijanie, skręcenie, skręcanie.
Изсу́чивать, Изсучи́ть, *v. a.* zwijać, zwinąć, zwić, wywić, skręcać, skręcić.
Изсушáть, Изсуши́ть, *v. a.* wysuszać, wysuszyć; *[sprawiając smutek, zgryzoty] zdrowia pozbawiać, pozbawić; **-ся**, *v. p.* być wysuszanym, wysuszonym.
Изсушéніе, -я, *n.* wysuszenie.
Изсуши́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изсу́шивать, -ся.**
Изсчи́тывать, Изсчита́ть & **Изчéсть**, v. **Высчи́тывать.**
Изсыпа́ть, Изсы́пать, v. **Высыпа́ть.** [schnięcie, wyschnięcie.
Изсыха́ніе, -я, *n.* wysychanie, **Изсыха́ть, Изсо́хнуть**, *v. n.* schnąć, wysychać, wyschnąć, poschnąć; chudnąć; v. **Худе́ть, Тощáть; - отъ печали**, schnąć, wyschnąć ze smutku, z żalu, z zgryzoty.
Изсѣка́ніе, -я, *n.* wycinanie, wycięcie, wyrębywanie, wyrąbanie, rozsiekanie, rozrębywanie, rozrąbanie, porąbanie.
Изсѣка́ть, Изсѣчь, *v. a.* wycinać, wyciąć, wyrębywać, wyrąbać; rozsiekać, rozsiec, rozrębywać, rozrąbać, porąbać; **изсѣчь розгами**, *wychłostać, wyćwiczyć, wysiec, wysmagać (kogo) rózgami; **-ся**, *a) v. r.* (*o włosach*:) siekać się; *β) v. p.* być wycinanym, wyciętym, wyrębywanym, wyrąbanym; być rozsiekanym, rozsieczonym, rozrąbanym, porąbanym.
И́зсѣра, *adv.* szarawo.
Изсѣчéніе, -я, *n.* wycięcie, wyrąbanie; rozsieczenie, rozrąbanie, porąbanie. [**Изсѣка́ть, -ся.**
Изсѣчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изсѣка́ніе, -я**, *n.* wysychanie.
Изсыха́ть, Изсо́хнуть, *v. n.* wysychać, wyschnąć; *ustać, zaprzestać.
Изсóхлый, -ая, -ое, *adj.* wyschły. [**сыха́ть.**
Изсо́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изу́бытченіе, Изу́бытчиваніе, -я**, *n.* ukrzywdzenie, ukrzywdzanie, uszkodzenie, uszkadzanie.
Изу́бытчивать, Изу́бытчить, *v. a.* – кого, ukrzywdzać, ukrzywdzić, uszkadzać, uszkodzić, nabawić kogo szkody, zrobić komu uszczerbek, stratę; **-ся**, *v. r.* szkodować, tracić.
Изу́бытчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изу́бытчивать, -ся.**
Изува́ть, Изу́ть, *Eccl. sl.*, v. **Разува́ть.** [fanatyczka.
Изувѐрка, -я, *f.* zabobonnica;
Изувѐрный, -ая, -ое, *adj.* zabobonny; fanatyczny.
Изувѐрство, -а, *n.* zabobonność; fanatyzm.
Изувѐрствовать, v. **Суевѐрствовать.** [fanatyk.
Изувѐръ, -а, *m.* zabobonnik;
Изувѐченіе, Изувѐчиваніе, -я, *n.* skaleczenie, kaleczenie.
Изувѐчивать, Изувѐчить, *v. a.* kaleczyć, skaleczyć, kaleką uczynić; **-ся**, *a) v. r.* skaleczyć się; *β) v. p.* być skaleczonym, być kaleką.
Изувѐчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изувѐчивать, -ся.**
Изукра́сить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изукра́шивать, -ся.**
Изукра́шиваніе, -я, *n.* zdobienie, ozdabianie, przyozdabianie, strojenie, przystrajanie, dodawanie ozdób.
Изукра́шивать, Изукра́сить, *v. a.* zdobić, ozdabiać, ozdobić, przyozdabiać, przyozdobić, stroić, przystrajać, przystroić, dodawać, dodać ozdób; **-ся**, *a) v. r.* zdobić się, ozdobić się, przyozdobić się, stroić się, przystroić się; *β) v. p.* być zdobionym, ozdabianym, ozdobionym, przyozdabianym, przyozdobionym, strojonym, przystrajanym, przystrojonym.
Изумѝтельно, *adv.* do podziwienia; nadzwyczajnie.
Изумѝтельный, -ая, -ое, *adj.* do podziwienia, godzien (godny) podziwienia; podziwienie sprawujący; nadzwyczajny.

Изумить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изумлять, -ся.**

Изумлéніе, -я, *n.* zadziwienie, zadumienie, zdumienie, zdumiewanie, osłupienie, zmięszanie, zatrwożenie; привести въ изумлéніе, v. **Изумить**; придти въ изумлéніе, v. **Изумúться**.

Изумлять, Изумить, *v. a.* zdumiewać, zdumieć, zadumiewać, zadumieć, zadziwiać, zadziwić, dziwem napełniać, napełnić, zastanawiać, zastanowić; **-ся,** *v.r.* zdumiewać się, zdumieć się, zadziwiać się, zadziwić się, zastanawiać się, zastanowić się.

Изумрýдецъ, -дца, Изумрýдикъ, -а, *m. dim.*, v. **Изумрудъ.**

Изумрýдный, Изумрýдовый, -ая, -ое, *adj.* szmaragdowy.

Изумрýдъ, -а, *m. Miner.* (*smaragdus*, драгоцѣнный камень), szmaragd, kamień drogi.

Изумѣвáть, *v. n. Eccl. sl.* niepojmować, niepojąć, niezrozumieć.

Изумѣніе, *Eccl. sl.*, v. **Изумлéніе.** [nie, zeszpecenie.

Изуродованіе, -я, *n.* oszpecenie.

Изуродовать, *v. a. perf.* oszpecić, zeszpecić, szpetnym uczynić.

Изурóченіе, Изурóчиваніе, -я, *n.* uroczenie, oczarowanie.

Изурóчивать, Изурóчить, *v. a.* uroczyć, oczarować.

Изýстно, *adv.* ustnie.

Изýстный, -ая, -ое, *adj.* ustny, słowny; *it.* v. **Пáмять** (изýстная), **Прéданіе** (изýстное). [ти.

Изýчить, *v. perf.*, v. *sub*: **Изучáть.**

Изучáть, Изучúть, *v. a.* nauczać, nauczyć, wyuczać, wyuczyć; **-ся,** *v. p.* być nauczanym, nauczonym; nauczać się, nauczyć się. [wyuczenie.

Изученіе, -я, *n.* nauczenie,

Изýчивать, -ся, v. **Изучáть, -ся.** [**Изучúть, -ся.**

Изучúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изцарáпаніе, Изцарáпывать,** v. **Исцарапаніе.** [**цѣлéніе,** *etc.*

Изцѣлéніе, Изцѣлять, v. **Исцѣлéніе, Изчáдіе, Изчáхнуть,** v. **Исчáдіе, Исчáхнуть,** *etc.*

Изчéрпывать, Изчéрчивать, Изчислять, v. **Исчéрпывать,** *etc.*

Изъ, *praep.* (*c. Gen.*) z, ze; изъ чúстаго злóта, z czystego złota; изъ-подъ, z pod; изъ-за, z za; вылѣзть изъ-за пéчки, wyleźć z za pieca; встáть изъ-за стола, wstać z za stołu; вытащить изъ-подъ стола, wyciągnąć z pod stołu.

Изъимáть, Изъять, *v. a. Eccl. sl.* wyjmować, wyjąć; *it.* wyłączać, wyłączyć; *wybawiać, wybawić, wyzwalać, wyzwolić (od czego); изъяти очи, *Eccl. sl.* (= выколоть глаза), wyjąć, wydłubać oczy; изъять дýшу, *Eccl. sl.* (= лишить жизни), odebrać życie, pozbawić życia; **-ся,** *v. p.* być wyjmowanym, wyjętym; być wyłączanym, wyłączonym; *być wybawionym, wyzwolonym; изъ сего прáвила изъемлются нѣкоторые слýчаи, z téj reguły wyłączają się niektóre przypadki.

Изъисканіе, Изъисканіе, Изъискивать, v. **Изыскáніе,** *etc.*

Изъйти, v. **Исходúти.**

Изъятіе, -я, *n.* wyjście.

Изъѣдáть, Изъѣсть, *v. a.* pogryźć, pociąć, pokąsać; wygryzać, wygryźć, wyzrzeć; powygryzać; *it.* (†), v. **Объѣдáть** (кого-либо); **-ся,** *v. p.* być pogryzionym, wyjedzonym.

Изъѣздить, *v. a. perf.* objechać (*np.* jaki kraj); *it.* wyjeździć, pojeździć, jeżdżeniem zepsuć, zużyć (*np.* karetę, sanie, *etc.*); **-ся,** *v. r.* zjeździć się, od częstéj jazdy zepsuć się. [**дать.**

Изъѣсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Изъѣдáть.**

Изъявúтельное наклоненіе, -я, *n. Gramm.* (*indicativus*), tryb oznajmujący.

Изъявить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Изъявлять, -ся.**

Изъявлéніе, -я, *n.* wyjawienie, wyrażenie, okazanie, oświadczenie.

Изъявлять, Изъявить, *v. a.* wyjawiać, wyjawić, wyrażać, wyrazić, okazywać, okazać, oświadczać, oświadczyć; **-ся,** *v. p.* być wyjawianym, wyjawionym, wyrażanym, wyrażonym, okazywanym, okazanym, oświadczonym.

Изъядáти, Изъѣсти, *Eccl. sl.*, v. **Изъядáть.**

Изъяденіе, -я, *n.* zjedzenie, pożarcie. [**Изъязвлять.**

Изъязвить, *v. perf.*, v. *sub*: **Изъязвленіе,** -я, *n.* poranienie, zadanie rany, pokaleczenie.

Изъязвлять, Изъязвить, *v. a.* poraniać, poranić, zadawać, zadać wiele ran, pokaleczyć, pokąsać, pogryźć.

Изъúнить, *v. a.* straty, szkody kogo nabawiać, do straty przywodzić, szkodę zrządzać, uszkadzać; **-ся,** *v. r.* narobić sobie kosztu, stratę, szkodę ponosić, szkodować.

Изъúнный, -ая, -ое, *adj.* uszczerbczy, uszczerbek czyniący, ubytkowy, stratny, utratny.

Изъúнъ, -а, *m.* ubytek, uszczerbek, ujma, strata, szkoda; uszkodzenie; причинить изъúнъ, zrządzić szkodę; uszkodzić; вводить, ввести кого въ изъúнъ, przywodzić, przywieść kogo do straty, do szkody; nabawiać, nabawić kogo straty, szkody; zrządzać, zrządzić komu szkodę, stratę, ubytek, uszczerbek.

Изъясненіе, -я, *n.* objaśnienie; wyjaśnienie, wytłumaczenie, odwiklanie; изъясненіе въ любви, v. **Объясненіе.**

Изъяснúмый, -ая, -ое, *adj.* dający się objaśnić, wyjaśnić, wytłumaczyć; łatwy do objaśnienia, do wyjaśnienia, do wytłumaczenia.

Изъяснúтель, -я, *m.* objaśniciel. [*adj.* objaśniający.

Изъяснúтельный, -ая, -ое, **Изъяснить, -ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Изъяснять, -ся.**

Изъяснять, Изъяснить, *v. a.* objaśniać, objaśnić, wyjaśniać, wyjaśnić, wykładać, wyłożyć; -свой мúсли, myśli swoje wykładać, wyłożyć; **-ся,** *v. r.* tłumaczyć się, wytłumaczyć się, wysłowiać się, wysłowić się. [**ъядáти.**

Изъясти, *v. perf.*, v. *sub*: **Изъятіе,** -я, *n.* wyjątek; wyłączenie; нѣтъ прáвила безъ изъятія, (§), nie masz reguły bez wyjątku.

Изъятый, -ая, -ое, *part. p.* wyjęty, wyciągnięty; *wyjęty, wyłączony. [**нять.**

Изъять, *v. perf.*, v. *sub*: **Изъимáть.**

Изымать, v. **Изымáть.**

Изыскáніе, -я, *n.* wyszukanie, wynalezienie; для изысканія средствъ, dla wynalezienia (wyszukania) środków.

Изыскáтель, -я, *m.* wynalazca.

Изыскиваніе, -я, *n.* wyszukiwanie, wynajdowanie, śledzenie, *cfr.* **Изыскáніе.**

Изыскивать, Изыскáть, *v. a.* wyszukiwać, wyszukać, wynajdować, wynaleźć, śledzić, wyśledzić; *obierać, obrać; oczekiwać; **-ся,** *v. p.* być wyszukiwanym, wyszukanym, wynalezionym, znalezionym, wyśledzonym.

Изыти, v. **Исходúти.**

Изытіе, -я, *n.* wyjście.

Изюбрій, -ья, -ье, *adj.* sarni.

Изюбрь, -я, *m. H. n.* (*cervus capreolus*), sarna.

Изюмина, -ы, *f.* rozynka.

Изюминка, -и, *f. dim.* rozyneczka. [zynkowy.

Изюмный, -ая, -ое, *adj.* ro-

Изюмъ, -а, *m. collect.* rozynki.

Изящество, -а, *n.* wybór, wyborność, przewyborność, doskonałość, celność, wytworność, wyśmienitość.

Изяществовать, *v. n.* celować, mieć pierwszeństwo, mieć prym, przechodzić, przewyższać.

Изящность, -и, *f.* piękność, śliczność, wyśmienitość, wyborność.

Изящно, *adv.* pięknie, ślicznie, pysznie, wyśmienicie, wybornie, wytwornie.

Изящный, -ая, -ое, *adj.* piękny, śliczny, pyszny, rozkoszny, wyśmienity, doskonały, celny, wyborny, przewyborny, wytworny; изящныя дарованія, wysokie zdolności; изящныя искýства, sztuki piękne. [nie.

Икáніе, -я, *n.* czkanie, szczka-

Икáть, Икнýть, *v. n.* czkać, czknąć, szczkać, szczknąć; **-ся,** *v. r.* mieć czkawkę lub szczkawkę; мнѣ икается, czka mi szczka mi się; mam czkawkę lub szczkawkę.

Икливый, -ая, -ое, *adj.* szczkli-

wy, skłonny do szczkawki или do szczkania. [–ся.

Икнýть, –ся, v. *sub*: **Икáть**, **Икозаэ́дръ**, –а, *m.* dwadzieściotryangul; v. **Двадцатигрáнникъ**.

Икóна, –ы, *f.* obraz (kościelny); икона Богоматери, obraz Matki Boskiéj [или Najświętszéj Panny]; икóна Спасúтеля, obraz Zbawiciela.

Иконúникъ, –а, *m.* 1. malujący obrazy, malarz obrazów; 2. obrazńik, przedający obrazy; 3. półka do obrazów. [zowy.

Иконный, –ая, –ое, *adj.* obra-

Иконо-бóрецъ, –рца, *m.* obrazobórca, obrazobórzca, obrazobójca, obrazokaźca, obrazoburzca, obrazoburzyciel; **–бóрная éресь**, **–бóрственная éресь**, *f.* kacerstwo [или heretyctwo] obrazobórskie; **–бóрство**, –а, *n.* obrazobórstwo; **–бóрствовать**, *v. n.* być obrazobórcą; **–бóрческій**, –ая, –ое, *adj.* obrazobórczy, obrazobójczy; **–бóрщина**, –ы, *f.* kacerstwo [или heretyctwo] obrazobórskie или obrazobórcze; **–лóгія**, –и, *f.* ikonologia, znanie się na obrazach; **–любецъ**, –бца, *m.* obrazochwalca, czciciel bałwochwalny obrazów; **–любица**, –ы, *f.* obrazochwalczyni, czcicielka bałwochwalna obrazów.

Иконóмъ, **Икономія**, *etc.*, v. **Экономъ**, **Экономія**, *etc.*

Иконо-писáніе, –я, *n.* (писаніе иконъ), malowanie obrazów; **–пúсецъ**, –сца, *m.* malarz obrazów; **–пúсный**, –ая, –ое, *adj.* malarski; obrazowy; malowany; иконописное худóжество, v. **Иконописство**; иконописныя стѣны, ściany malowane; **иконописная**, –ой, *s. f.* malarnia obrazów, warsztat obrazowy; **–пúйство**, –а, *n.* sztuka obrazowa *czyli* malowania obrazów; **–пись**, –и, *f.* obraz świętych, cudowny obraz; **–поклóненіе**, –я, *n.* obrazochwalstwo, bałwochwalskie czczenie obrazów; **–поклóнникъ**, –а, *m.* obrazochwalca, czciciel bałwochwalny obrazów; **–поклóнница**, –ы, *f.* obrazochwalczyni, czcicielka bałwochwalna obrazów; **–стáсъ**, –а, *m.* (*w kościołach greckich*:) przegroda *czyli* zasłona przed ołtarzem, na któréj stawiają obrazy; **–чéствованіе**, **–чтéніе**, –я, *n.* czczenie obrazów, obrazochwalstwo; **–чтúтель**, –я, *m.* czciciel obrazów, obrazochwalca; **–чтúтельница**, –ы, *f.* czcicielka obrazów, obrazochwalczyni.

Икóрникъ, v. **Икряни́къ**.

Икóрный, –ая, –ое, *adj.* ikrzany, kawiorowy.

Икóта, –ы, **Икóтка**, –и, *f.* czkawka, szczkawka. [(гóрная).

Икóтная трава́, v. **Торúца**

Икра́, –и́, *f.* 1. ikra, łytka; е́удорога въ икрахъ, kurcz w ikrach, w łytkach; 2. ikra, jaja rybie; 3. kawiar, kawior; жáркая икра́, solony kawiar [*w Astrachanie*]; пáюсная икра́, prasowany kawiar; зернúстая икра, kawiar świeży, ziarnisty; пузы́рная икра, kawiar pęcherzykowy; 4. kra, szyba lodu (na rzéce pływająca).

Икри́нка, –и, *f. dim.* ziarko ikry.

Икри́стый, –ая, –ое, *adj.* 1. ikrasty, łytczasty, grube łytki mający; 2. ikrasty, ikrny, ikrzny, wiele ikry w sobie mający.

Икри́ться, *v. r.* (*o rybach*:) ikrzyć się, trzeć się, ikrę wypuszczać.

Икряни́къ, –а, *m.* 1. (рыбный промышленникъ, приготовляющій икру), kawiarnik, co kawiar (kawior) robi, zaprawia; 2. (кушанье, приготовляемое изъ икры), potrawa z ikry; 3. *Miner.* (икряной камень, *oolithus*), ikrzyca *czyli* ikrzysty kamień.

Икряно́й, –ая, –óе, *adj.* ikrzany, kawiorowy, na trzymanie (na zachowanie) kawiaru służący; икряно́й камень, v. **Икряни́къ** (3).

Икря́ный, –ая, –ое, *adj.* ikrny, ikrzny, ikrzasty, ikrę w sobie mający; икря́ная ры́ба, ikrna ryba; ikrzak.

Иктúнъ, *Eccl. sl.*, v. **Коршунъ**.

Илéктръ, –а, *m. Eccl. sl.* cienka błaszka miedziana, szych, świecidełko.

Илéмъ, –а, **И́льма**, –ы, *m. Bot.* (*ulmus campestris*), wiąz zwyczajny; илéмъ пробковáтый, v. **Карагачъ**.

Илú & И́ли, *conj.* albo, lub, czyli; или ... или, albo ... albo.

Илúмъ, v. **Илéмъ**.

Иллюминáція, –и, *f.* illuminacya, oświecenie.

Иллюминовáть, *v. a.* 1. illuminować, oświecać, oświecić; 2. illuminować, kolorować, kolorami odznaczać, odznaczyć.

Иллюминóвка, –и, *f. Mal.* illuminowanie, kolorowanie, odznaczenie kolorami. [mułowatość.

Иловáтость, –и, *f.* iłowatość,

Иловáтый, –ая, –ое, *adj.* iłowaty, mułowaty. [mułowata.

Илóвка, –и, *f.* glina iłowata,

Илъ, –а, *m.* ił, muł, szlam.

Иль, v. **Илú**. [wy.

Ильмóвникъ, –а, *m.* las wiązowy.

И́льмовый, –ая, –ое, *adj.* wiązowy; ильмовый столъ, stół wiązowy. [motyla.

Ильмопрáдъ, –а, *m.* gatunek

Ильмъ, v. **Илéмъ**.

И́льный, –ая, –ое, *adj.* iłowy, mułuy.

Имáніе, –я, *n. Eccl. sl.* imanie, chwytanie, łapanie, branie; odbieranie, wybieranie.

Имати, *v. a. Eccl. sl.* 1. (*Praes.* ёмлю, ёмлеши & имаю, имаши), imać, chwytać, łapać, brać; имати пошлину, (†), odbierać, wybierać podatek; (*u myśliw.*) имати собакъ, trąbą zwoływać psów; 2. (*Praes.* имамъ, имаши, = имѣть, *qu. v.*), mieć.

Именéй, v. **Курбарúлъ**.

Именúнникъ, –а, *m.* imieniny obchodzący, solennizant.

Именúнница, –ы, *f.* imieniny obchodząca, solennizantka.

Именúнный, –ая, –ое, *adj.* imieniny, tyczący się imienin.

Именúны, –ъ, *f. pl.* imieniny; быть на именúнахъ, być na imieninach.

Именúтельный падéжъ, *m. Gramm.* (*Nominativus*), mianownik, przypadek pierwszy.

Именúтость, –и, *f.* 1. v. **Знаменúтость**; 2. (званіе знаменитаго гражданина), stan mieszczanina pierwszego rzędu.

Именúтый, –ая, –ое, *adj.* (знаменитый, отличный, *qu. v.*), znamienity, znakomity; гражданúнъ именúтый, mieszczanin pierwszego rzędu (honorowy).

И́менно, *adv.* mianowicie; istotnie; wyraźnie.

Именно́й, (–ны́й), –áя, –óе, *adj.* imienny; именно́й спúсокъ, lista imienna. [nie, nazywanie.

Именовáніе, –я, *n.* mianowa-

Именовáть, *v. a.* mianować, nazywać, nazwać; –ся, *α*) *v. r.* mianować się, nazywać się; *β*) *v. p.* być mianowanym, nazywanym.

Имнъ, v. **Гимнъ**. [nazwanym.

Имовúтый, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* majętny.

Имовéріе, –я, *n.*, **Имовéрность**, –и, *f.* wiaropodobieństwo, wiarogodność.

Имовéрно, *adv.* wiaropodobnie, wiarogodnie.

Имовéрный, –ая, –ое, *adj.* wiaropodobny, wiarogodny.

Императóрскій, –ая, –ое, *adj.* imperatorski, cesarski, rzeski; Ваше Императорское Величество, Wasza Cesarska Mość или Najjaśniejszy Panie; –ски, *adv.* po imperatorsku, po cesarsku.

Императóръ, –а, *m.* Imperator, Cesarz; Императóръ всея Россіи, Cesarz Wszech Rossyi.

Императрúца, –ы, *f.* Imperatorowa, Cesarzowa.

Имперіáлъ, –а, *m. Numis.* imperyał, (złota moneta Rossyjska 10 rubli wartości).

Импéрія, –и, *f.* cesarstwo, imperyum, rzesza.

Импéрскій, –ая, –ое, *adj.* imperyalny. [wizator.

Импровизáторъ, –а, *m.* impro-

Импровизáція, –и, *f.* improwizacya, improwizowanie.

Импровизúровать, *v. a.* improwizować, mówić co bez przygotowania, zrobić co niespodzia-

И́рекъ, v. **Инарéкъ**. [nie.

Имýщество, –а, *n.* majątek, majętność, mienie, dostatki, bo-

gactwa; государственное имущество, dobra rządowe; = v. Имѣніе.

Имýщій, -аго, *s. m. Eccl. sl.* (богатый, зажиточный), bogaty, bogacz, majętny, zamożny.

Имѣніе, -я, *n.* majątek, majętność, mienie, dostatki, bogactwa, fortuna; движимое имѣніе, majątek ruchomy; недвижимое имѣніе, majątek nieruchomy; наслѣдственное имѣніе, majątek dziedziczny; majętność dziedzicznа; dobra dziedziczne; родовое имѣніе, v. Вотчина; отказанное имѣніе, legat, zapis testamentowy; конкурсное имѣніе, masa konkursowa, masa upadłości; оставшееся послѣ чьей-либо смерти имѣніе, spadek majętności po krewnym, puścizna, co kto po śmierci komu zostawuje, wzięcie po kim pozostałości, sukcesya, *cfr.* odumarłe dobra.

Имѣнолюбіе, *Eccl. sl.*, v. Любостяжáніе.

Имѣньице, -а, *n. dim.* majątecek, fortunka; v. Имѣніе.

Имѣть, *v. a.* mieć; posiadać; trzymać; имѣть много дѣнегъ, mieć wiele pieniędzy; имѣть домъ, mieć dom; имѣть подъ собóю, (= начальствовать), być dowódzcą, dowodzić; имѣть сéрдце на кого, mieć złość, gniéw na kogo, gniewać się na kogo; имѣть столъ у кого, stołować się u kogo; имѣть страхъ, mieć strach, bać się; -ся, *v. r.* znajdować się.

И'мя, -ени, *n.* imię, [*gen.* imienia]; nazwisko; imię, sława; *Gramm.* imię, część mowy odmienna; назвáть по имени, nazwać po imieniu; пріобрѣсть имя, zjednać sobie imię (sławę); человѣкъ съ именемъ, człowiek mający znaczenie; храмъ во имя Святáго Іоáнна, kościoł św. Jana, kościoł Święto-Jański; *it.* v. Существительное, Прилагáтельное, Числительное (имя), *etc.* [Имен....

Имянúнникъ, Имянúница, v. **Именúны.**

Имянно, v. **И'менно.**

Имярéкъ, *Eccl. sl.* (назвавъ по имени), imieniem, na imię, pod nazwiskiem, nazwany, *N. N.*; okienko, miejsce zostawione w księgach kościelnych lub pismach sądowych dla wpisania nazwiska; такóй-то (имярéкъ) прóситъ на такого-то (имярéкъ), taki to (*N. N.*) oskarza takiego to (*N. N.*).

Инáкій, -ая, -ое, *adj.* inakszy, inszy, inny; инáкимъ óбразомъ, innym sposobem; inaczéj.

Инáко, И'нако, *adv. pop.* innym sposobem; inaczéj.

Инáковый, И'наковый, (*pop.*), v. **Инáкій.**

Инáче, И'наче, *adv.* inaczéj; innym sposobem.

Инáчествовать, *v. n.* stawać (stać) się inakszym [innym], przeod-, z-mieniać się.

Инбúрный, -ая, -ое, *adj.* imbierowy; инбúрный зáпахъ, вкусъ, zapach, smak imbierowy; инбúрное пúво, piwo imbierowe, zaprawne imbierem.

Инбúрь, -я, *m.* (*amomum zingiber*), imbier.

Инвалúдный, -ая, -ое, *adj.* inwalidny, inwalidowy, do inwalida należący; инвалúдный домъ, кóрпусъ, dom, korpus inwalidów.

Инвалúдъ, -а, *m.* inwalid, żołnierz wysłużony. [inwentarska.

Инвентáрная книга, *f.* księga

Инвентáрь, -я, *m.* inwentarz, rejestr, spis, spisanie ruchomości.

Индéечка, -и, *f. dim.*, v. **Индéйка.** [mica indyoza.

Индéйка, -и, *f.* indyczka, sa-

Индéйскій пѣтýхъ, v. **Пѣтýхъ.**

Индéичій, -ья, -ье, *adj.* od indyczki, samicy indyczéj.

И'ндивѣть, *v. n.* szronieć, śrzonieć, ośrzonieć, śrzonem być pokrytym.

И'ндиго, И'ндигъ, -а, *m.* indycht, indyg, farba gruntowa [do błękitnego farbowania].

Индúктъ, -а, *m.* indykt; przeciąg czasu piętnastoletni; piętnastu lat obrót (którego Rzymscy cesarze przedtym zażywali, i do tych czas papieże zażywają, =) poczet Rzymski.

И'ндѣ, *adv.* (въ инóмъ мѣстѣ), indzie, indziéj, gdzieindziéj, na innem miejscu.

Индоссéментъ, -а, *m.* indossowanie, przekaz zapisany na odwrotnéj stronie wexlu; *it.* v. Нáдпись (на оборотѣ).

Индю́къ, -а, *m. H. n.* indyk, indor; v. Пѣтýхъ (Индéйскій).

Индю́шка, v. **Индéйка.**

Инéвятый, -ая, -ое, *adj.* nieco ośrzenialy, oszedziały, śrzenisty.

И'неѣ, -я, *m.* szron, śrzon, śrzeź, szadź.

Инéрція, -и, *f. Phys.* opieszałość, siła opieszałości, bezwładność, siła bezwładności.

Инженéрный, -ая, -ое, *adj.* inżenierski; инженéрный кóрпусъ, korpus inżenierski; инженéрное учúлище, szkoła inżenierów.

Инженéрство, -а, *n.* inżenierya, sztuka, nauka inżenieryi или inżenierska. [inżenierski.

Инженéрскій, -ая, -ое, *adj.*

Инженéръ, -а, *m.* inżenier.

Инквизúторскій, -ая, -ое, *adj.* inkwizytorski.

Инквизúторъ, -а, *m.* inkwizytor. [inkwizycyjny.

Инквизиціóнный, -ая, -ое, *adj.*

Инквизúція, -и, *f.* inkwizycya.

Инкóгнито, *adv.* (*incognito*), inkognito, potajemnie, skrycie.

Инна́ха, -и, *f. H. n.* (*Varietas Salmonis eperlani*), mrzewka, rybka stynka Kamczadalska.

Ино-вúдный, -ая, -ое, *adj.* innokształtny, innego kształtu, innéj postaci; -вѣрецъ, -рца, *m.* innowierca, innowiernik, różnowiercа, dyssydent; -вѣрie, -я, *n.* innowierstwo, różnowierstwo; -вѣрка, -и, *f.* innowiernica, dyssydentka; -вѣрный, -ая, -ое, *adj.* innowierny, różnowierny, innéj wiary, religii; -вѣрческій, -ая, -ое, *adj.* dyssydencki; v. Иновѣрный; -гдя, *adv.* niekiedy; niegdy; tedy owedy; podczas; czasem; czasami; -гдашній, -яя, -ее, *adj.* czasem zdarzający się; -городецъ, -дца, *m.* przychodzień z innego miasta; przybysz, obcy; -городный, -ая, -ое, *adj.* z innego miasta przybyły, obcy; иногородный купéцъ, kupiec z innego miasta; -городка, -и, *f.* z innego miasta przybyla, obca; -зéмецъ, -мца, *m.* innoziemiec, cudzoziemiec; -зéмка, -и, *f.* innoziemka, cudzoziemka; -зéмный, -ая, -ое, *adj.* innoziemski, cudzoziemski; -зéмство, -а, *n.* (innoziemstwo), cudzoziemstwo, cudzoziemszczyzna; -зéмческій, -зéмскій, -ая, -ое, *adj.* cudzoziemski; -значéніе, -я, *n.* przenośność; -значущій, -ая, -ее, *adj.* przenośny, figuryczny.

Иной, -ая, -ое, *pron.* inny; што инóе дѣло, to inna rzecz; to co innego.

†**И'нока**, -и, *f.*, v. **И'нокиня.**

И'нокиня, -и, *f.* zakonnica, mniszka.

Иноколѣнный, -ая, -ое, *adj. Genealog.* innéj linii, innoplemienny.

И'нокъ, -а, *m.* zakonnik, mnich.

Ино-мысленный, -ая, -ое, *adj.* innomyślny, myśli innéj; -мыслíе, -я, *n.* myśl inna; -óбразный, -ая, -ое, *adj.* innokształty, kształtu innego; -племéнникъ, -а, *m.* innoplemiennik, który innego plemienia, różnoplemiec; *it.* v. Иноро́децъ; -племéнный, -ая, -ое, *adj.* innoplemienny, różnoplemienny, cudzoziemski, innego [или cudzego] plemienia, cudzy; иноплемéнные народы, naród, ludy obcego plemienia; -племéнство, -а, *n.* cudzoziemstwo; -ро́децъ, -дца, *m.* innoplemiennik, różnoplemiennik, różnoplemieniec, cudzoziemiec; Сибúрскіе иноро́дцы, Sybirskie różnoplemieńcy; -родный, -ая, -ое, *adj.* innoplemienny, różnoplemienny, cudzoziemski; -сказáніе, -я, *n.* allegorya, przenośnia; -сказáтельно, *adv.* allegorycznie, przenośnie, figurycznie, niewłaściwie, pod figurą; -сказáтельность, -и, *f.* przenośność, przenośnia, figuryczność, allegoryczność; -сказáтельный, -ая, -ое, *adj.* przenośny, allegoryczny, figuryczny, niewłaściwy, pod figurą; Иностра́нецъ, -нца, *m.* cudzoziemiec,

obcy; **Ино-стра́нка**, –и, *f.* cudzoziemka, obca; **–стра́нный**, –ая, –ое, *adj.* cudzoziemski; obcy; zagraniczny; иностра́нные това́ры, towary zagraniczne; иностра́нный купе́ць, obcy kupiec; иностранная торговля, handel zagraniczny; комите́тъ иностранной цензу́ры, komitet cenzury zagranicznéj; посо́ль при иностра́нныхъ Дворáхъ, posły przy Dworach zagranicznych; иностра́нные языки́, języki cudzoziemskie, obce; **-хóдецъ**, **-дца**, *m.* inochodnik, jednochodnik, stępak, szłapak, człapak, koń szłapią idący; **-хóдный бѣгъ**, v. И'ноходъ.

И'ноходь, –и, *f.* inochoda, jednochoda, jednochodza, stępia, krocz, chód koński pomiarkowany. [nego koloru.

Иноцвѣ́тный, –ая, –ое, *adj.* in-

И'ночески, *adv.* mnichowsko, po mniszemu, zakonniczo, po zakonnemu, po klasztornemu.

И'ческій, –ая, –ое, *adj.* mnichowski, mniszy, zakonniczy, zakonny; ѣ́ночское жи́тіе, życie zakonnicze.

И'ночество, v. **Монáшество.**

И'ночествовать, v. **Монáшествовать.** [pasierba.

Ино́чимая, –ой, *s. f.* majątek

† Ино́чимъ, –а, *m.* pasierb.

† Инорогъ, v. **Единорогъ.**

Инспе́кторскій, –ая, –ое, *adj.* inspektorski; инспе́кторская до́лжность, obowiązek inspektora.

Инспе́кторство, –а, *n.* inspektorstwo, nadzorstwo.

Инспе́кторша, –и, *f.* inspektorowa, żona inspektora, nadzorcy.

Инспе́кторъ, –а, *m.* inspektor, dozorca, nadzorca.

Инспектри́са, –ы, *f.* inspektorka, nadzorczyni, dozorczyni.

Инста́нція, –и, *f.* instancya.

Инстинктъ, –а, *m.* instynkt, popęd, zachętka wewnętrzna, skłonność wrodzona.

Институ́тка, –и, *f.* panna w instytucie wychowana.

Институ́тскій, –ая, –ое, *adj.* instytucki, do instytutu należący.

Институтъ, –а, *m.* instytut, zakład naukowy, *etc.*

Инструкція, –и, *f.* instrukcya, przepis postępowania.

Инструмента́льный, –ая, –ое, *adj.* instrumentalny, narzędziowy; инструмента́льная му́зыка, muzyka instrumentalna [или narzędziowa]; инструмента́льный ма́стеръ, instrumentnik.

Инструме́нтъ, –а, *m.* instrument, narzędzie; музыка́льный инструме́нтъ, instrument muzyczny; математи́ческіе инструме́нты, narzędzia matematyczne; ремéсленные инструме́нты, narzędzia rzemieślnicze.

Интегра́лъ, –а, *m.* *Mathem.* ilość integralna; *cfr.* całka.

Интегра́льный, –ая, –ое, *adj.* integralny, całkowy; интегра́льное счисле́ніе, rachunek całkowy, rachunek integralny.

Интегри́ровать, *v. n.* *Mathem.* wynaleźć ilość integralną ilości różniczkowéj. [międzymiejsce.

Интерва́лъ, –а, *m.* interwał,

Интересáнтка, –и, *f.* interesantka, niewiasta interesowna, swojéj bardzo korzyści patrząca.

Интересáнтъ, –а, *m.* interesant, człowiek interesowany, interesowny, swego pożytku [swojéj korzyści] jedynie patrzący.

Интересе́цъ, –сца, *m. dim.* interesik. [мательность.

Интере́сность, –и, *f.*, v. **Занима-**

Интере́сный, –ая, –ое, *adj.* interes(s)ujący, zajmujący, ujmujący, ciekawy, powabny.

Интересовáть, *v. a.* interes(s)ować, obchodzić kogo, zajmować, ujmować. [jęcie.

Интере́съ, –а, *m.* interes(s); za-

Интерме́дія, –и, *f.* *Theat.* intermedium, intermeco.

Интри́га, –и, *f.* 1. (пронырство, каверна, *qu. v.*), intryga, chytrość fortelna, praktyka, sztuka podstępna, podstęp, dołek; заводи́ть интри́ги, v. **Интригова́ть**; 2. *Theat.* intryga, zamieszanie, które w akcyi dramatycznéj sprawują zdarzenia ułożone misternie; 3. (любовная связь), miłostka, miłostki, umizgi.

Интри́гантка, –и, *f.* intrygantka, intrygą nadrabiająca.

Интриганть, –а, *m.* intrygant, intrygą nadrabiający.

Интригова́ть, *v. n.* intrygować, intrygi *czyli* podstępy robić, dołki kopać, sieci stawiać, sidła kłaść.

Интрюмъ, v. **Трюмъ.**

Инфантери́стъ, –а, *m.* infanterzysta, piechotnik, żołnierz piszy.

Инфантерія, –и, *f.* infanterya, piechota; генера́лъ отъ инфантери́и, jenerał piechoty.

Инфлуе́нція, –и, *f.* influencya, influks, wpływ; *it.* v. **Гриппъ.**

Инфузо́ріи, –и, *m.* wymoczek.

Иный, v. **Иной.**

Иняхá, v. **Инáха.**

Ипáтка, –и, *f.*, v. **Тупи́къ.**

Ипекакуáнна, –ы, *f.*, **Ипекакуáнникъ**, –а, *m.*, **Ипекакуáнный ко́рень**, *m.* *Bot.* ipekakuana.

Ипéрбола, v. **Гипéрбола.**

Ипостáсь, –и, *f.* Osoba w Trójcy; v. **У'постáсь.**

Ипотéза, Ипотéка, Ипотену́за, v. **Гипот...** [**Гипох....**

Ипохóндрикъ, Ипохóндрія, v.

Ипáсъ, –а, *m.* samiec renifer.

Ирга, –и, *f.* *Bot.* (*mespilus cotoneaster*), niespułka czerwona.

Ирíпа, –ы, *f.* *Bot.* (*cynometra*), psia rózga.

Ирмологíй, –я, *m.* *Eccl.* księga zawierająca w sobie wiersze początkowe śpiewu cerkiewnego.

Ирмо́съ, –а, *m.* wiersz początkowy śpiewu cerkiewnego, oznaczający treść i melodyę śpiewu kościelnego.

И'рный, –ая, –ое, *adj.* tatarakowy; ѣ́рный ко́рень, tatarakowy korzeń, korzeń kalmusowy.

Ирой, Ирóйскій, Ирóйство, v. **Геро́й, Геро́йскій**, *etc.*

Иронúчески, *adv.* ironicznie, szyderczo, uszczypliwie, żartobliwie.

Иронúческій, –ая, –ое, *adj.* ironiczny, szyderczy, uszczypliwy, żartobliwy.

Иронія, –и, *f.* ironia, szyderstwo, uszczypliwość, żartobliwość.

Иррационáльная величúна, *f.* *Mathem.* ilość niespółmierna.

Иррационáльность, –и, *f.* niespółmierność. [(gatunek skóry).

И'рха, –и, *f.* ircha, jercha,

И'ршеникъ, –а, *m.* ircharz.

И'ршить, *v. a.* wyprawiać skóry na miękko.

И'ръ благовóнный, v. **А'иръ.**

Ирь, –и, *f.*, v. **Сáбельникъ.**

Исáпки, –пок, *pl. f.* *Bot.* (*tagetes patula*), szarańcza aksamitek; v. **Бáрхатка (I).**

Искажáть, Искази́ть, *v. a.* kazić, psuć, fałszować, przekręcać (*np.* prawdę, *etc.*); zeszpecić.

Искажéніе, –я, *n.* skażenie, zepsucie; zeszpecenie.

Искази́ть, v. *sub*: **Искажáть.**

Искáлываніе, –я, *n.* 1. kłucie, przekłuwanie; 2. rozszczepywanie.

Искáлывать, Исколóть, *v. a.* 1. kłuć, skałać, skłóć, przekałać, przekłuwać, przekłóć; 2. rozszczepywać, rozszczepać; **–ся**, *v. r. & p.* pokłóć się; popękać, potrzaskać się; być pokłótym, rozszczepanym.

Искáніе, –я, *n.* szukanie.

И'сканный, –ая, –ое, *part. p.* szukany.

Искáпать, *v. a. perf. Eccl. sl.* okapać, pokapać; po kropce wykapać. [**вать, –ся.**

Искáпывать, –ся, v. **Выкáпы-**

Искáтель, –я, *m.* poszukiwacz, starający się o co; искáтель мѣ́ста, starający się o miejsce.

Искáтельный, –ая, –ое, *adj.* zabieżny, nadskakujący, nadskakujący komu.

Искáтельство, –а, *n.* poszukiwanie, domaganie się (o co).

Искáть, *v. a.* – чего, iskać; szukać; poszukiwać; szukać, usiłować, starać się, domagać się (o co); искáть кого по слѣ́дамъ, v. **Оты́скивать (по слѣ́дамъ).**

Искидывáніе, Искúдывать, v. **Выкúд...**

Исклёвываніе, –я, *n.* 1. dziobanie, podziobanie; 2. v. **Выклёвываніе.**

Исклёвывать, Исклевáть, Исклюнуть, *v. a.* 1. dziobać, podziobać; 2. v. **Выклёвывать.**

Исключáть, Исключúть, *v. a.* wyłączać, wyłączyć, wykreślać.

wykreślić, wyjąć; исключáя немнóгіе слýчаи, wyjąwszy niektóre przypadki; никого не исключáя, nikogo nie wyjąwszy; **-ся**, *v. p.* być wyłączonym, wykreślonym.

Исключéніе, **-я**, *n.* wyłączenie, wyjątek; нéтъ прáвила безъ исключéнія, nie masz prawidła bez wyjątku. [cznie.

Исключи́тельно, *adv.* wyłą-

Исключи́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wyłączny, niepodlegający ogólnemu prawu.

Исключи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Исключáть**, **-ся**.

Исковáть, v. **Выковать**.

Исковéрканіе, **-я**, *n.* pogięcie, pokrzywienie.

Исковéркать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Исковéркивать**, **-ся**.

Исковéркивать, **Исковéркать**, *v. a.* giąć, pogiąć, krzywić, pokrzywić, łamać, połamać; **-ся**, *v. p.* być pogiętym, pokrzywionym, połamanym.

Исковóй, (**-óй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* powodowy, powodny; исковóе прошéніе, obżałowanie, skarga, prośba powoda, poszukującego prawnie; исковáя дéньги, należytość, wierzytelność.

Исковы́риваніе, **-я**, *n.* kłócie, kłucie, pokłucie, dłubanie, podłubanie, dziurawienie, podziurawienie.

Исковы́ривать, **Исковы́рять**, *v. a.* kłóć, kłuć, pokłuć, dłubać, podłubać, dziurawić, podziurawić; **-ся**, *v. p.* być kłótym, pokłótym, pokłutym, podłubanym, podziurawionym.

Исковы́ріе, **-я**, *n.* pokłócie, pokłucie, podłubanie, podziurawienie. [*sub*: **Исковыривать**, **-ся**.

Исковыря́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Исколáчиваніе**, **-я**, *n.* zbijanie, niszczenie przez bicie, przez częste uderzenia.

Исколáчивать, **Исколотúть**, *v. a.* zbijać, zbić, niszczyć (zniszczyć) przez bicie, przez częste uderzenia.

Исколотúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Исколáчивать**, **-ся**.

Исколóть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Искáлывать**, **-ся**.

Исколупáніе, **-я**, *n.* wydłubanie. [bać.

Исколупáть, *v. a. perf.* wydłu-

Исколéть, *v. n. perf.* 1. (иззябнуть), zziębnąć, przeziębnąć; 2. (измерéть, *qu. v.*), zdechnąć.

Исконный, **-ая**, **-ое**, *adj.* szukany, wyszukiwany, popłatny.

Исконя, *adv. Eccl. sl.* (сначала, исперва), z początku, wprzód, zdawna, dawnemi czasy, dawniéj; od dawnych czasów.

Исконный, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* bardzo dawny, od dawnych czasów, od początku będący, starodawny, starożytny.

Ископáемый, **-ая**, **-ое**, *adj.* kopalny; **ископáемое**, **-аго**, *s. n.*, ископáемыя, *pl.* kruszec, istoty (rzeczy) kopalne; цáрство ископáемое, царство ископáемых, królestwo rzeczy kopalnych.

Ископáніе, **-я**, *n.* wykopanie.

Ископáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Искáпывать**, **-ся**.

Ископтúть, *v. a. perf.* zakopcić, okopcić, kopciem zająć, zakryć; **-ся**, *a)* *v. r.* zakopcić się; *β)* *v. p.* być zakopconym, okopconym. [**Ископчúваться**.

Ископчúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Ископчúваніе**, **-я**, *n.* wywichnienie nogi (końskiéj) nad kopytem.

Ископчúвать, **Ископчúть**, *v. a.* (*o koniach*:) wywichnąć nogę nad kopytem. [*) wykorzenienie.

Искорененіе, **-я**, *n.* (*propr.* & **Искоренúтель**, **-я**, *m.* wykorzeniciel, wykorzeniacz, wytępiciel, wygubiciel.

Искоренúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Искоренáть**, **-ся**.

Искоренáть, **Искоренúть**, *v. a.* (*propr.* & *) wykorzeniać, wykorzenić, wypleniać, wyplenić, wytępiać, wytępić, wygubić, zniszczyć; **-ся**, *v. p.* być wykorzenianym, wykorzenionym; wykorzeniać się, wykorzenić się.

И'скорка, **-и**, *f. dim.* iskierka.

И'скорникъ, **-а**, *m.* (*smiris rubra*, родъ наждака), szmergiel czerwony.

Искорóбить, *v. n. perf.* pokrzywić, popaczyć, spaczyć; **-ся**, *v. r.* spaczyć się.

И'скоса, *adv.* z ukosa, zyzem, krzywo; глядéть искоса, patrzeć zyzem, krzywo.

Искосúть, *v. a. perf.* skrzywić; zrobić zyzowatym; искосить глаза, skrzywić oczy; **-ся**, *v. r.* skrzywić się; stać się zyzowatym; *patrzyć na kogo krzywo, skrzywić się na kogo.

И'скра, **-ы**, *f.* (*propr.* & *) iskra; kawałek maleńki od kamienia drogiego odłupany; znak *lub* ślad czego; испускáть и́скры, v. **И'скриться**; *it.* v. **Мелькáть**.

Искрáивать, **Искроúть**, *v. a.* skrajać, rozkrajać, wykrajać.

И'скренне, v. **И'скренно**.

И'скренній, **-яя**, **-ее**, *adj.* szczéry, uprzejmy, serdeczny, otwarty.

И'скренно, *adv.* szczérze, otwarcie, uprzejmie, serdecznie.

И'скренность, **-и**, *f.* szczerość, uprzejmość, otwartość, serdeczność.

Искрести́ть, *v. a. perf.* pokrzyżować, krzyżami pokryć, pokreślić, krzyżami или krzyżykami oznaczyć; na krzyż (we wszystkich kierunkach) przebiedz.

Искривúна, **-ы**, *f.* krzywizna, krzywość. [**Искривлáть**, **-ся**.

Искривúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Искривлéніе**, **-я**, *n.* skrzywienie, wykrzywienie.

Искривлáть, **Искривúть**, *v. a.* skrzywiać, skrzywić; krzywić, wykrzywiać, wykrzywić; **-ся**, *v. r.* skrzywiać się, skrzywić się.

И'скристый, **-ая**, **-ое**, *adj.* iskrzysty.

И'скриться, *v. r.* iskrzyć się.

Искроúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Искрáивать**, **-ся**.

Искроúтный, **-ая**, **-ое**, *adj.* iskry miotający.

Искроса́ть, *v. a. perf.* porznąć, pokrajać na kawałki.

Искрошéніе, **-я**, *n.* pokruszenie; podrobienie; pokrajanie.

Искрошúть, *v. a. perf.* pokruszyć; podrobić; pokrajać, porznąć w drobne kawałki; **-ся**, *v. r.* pokruszyć się.

Искря́къ, **-а**, *m.* 1. v. **И'скорникъ**; 2. iskrzyk, krzemień.

Искупáніе, **-я**, *n.* wykupywanie, wykupienie (*np.* z niewoli).

Искупáть, **Искупúть**, *v. a.* wykupywać, wykupić, odkupić, wybawiać, wybawić, kupnem wyzwolić, wyswobodzić; wykupywać, wykupić, ze wszystkiem po kupić, zakupić.

Искупúтель, **-я**, *m.* wykupiciel, wykupnik, wykupujący (kogo lub co), wyzwalający, wyswabadzający; (*o Chrystusie*:) odkupiciel. [**Искупáть**, **-ся**.

Искупúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Искуплéніе**, **-я**, *n.* wykupienie; wybawienie, wyswobodzenie; odkupienie.

Искýпленникъ, **-а**, *m.* wykupiony, wybawiony, wyswobodzony (z niewoli).

Искýпленница, **-ы**, *f.* wykupiona, wybawiona, wyswobodzona (z niewoli). [**-ся**.

Искýплять, **-ся**, v. **Искупáть**, **Искýпъ**, **-а**, *m.* 1. (†), wykup, wykupienie, wybawienie, wyswobodzenie; 2. *Eccl. sl.* wykup, wykupne pieniądze.

Искусáніе, **-я**, *n.* pokąsanie.

Искусáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Искýсывать**.

Искусúтель, **-я**, *m.* kusiciel, pokuśnik; kusiciel, djabeł.

Искусúтельница, **-ы**, *f.* kusicielka, pokusicielka, pokuśnica.

Искусúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pokusny.

Искусúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Искушáть**, **-ся**. [sztukmistrz.

Искýсникъ, **-а**, *m.* znawca; **Искýсница**, **-ы**, *f.* znawczyni; sztukmistrzyni.

Искýсно, *adv.* sztucznie, zręcznie, składnie; dokładnie, doskonale.

Искýсность, **-и**, *f.* biegłość, zdatność, sprawność, doskonałość, umiejętność.

Искýсный, **-ая**, **-ое**, *adj.* biegły, zdatny, sprawny, doskonały, umiejętny.

Искýственно, *adv.* sztucznie.

Искýственность, **-и**, *f.* kun-

sztowność, sztuczność, biegłość, doskonałość.

Искýственный, -ая, -ое, *adj.* kunsztowny, sztuczny, biegły, doskonały.

Искýство & Искýсство, -а, *n.* biegłość, znajomość, doskonałość, zdatność; sztuka; nauka, umiejętność; doświadczenie; искýство въ политúке, biegłość w polityce; искýство въ плáваніи, biegłość w pływaniu; воéнное искýство, sztuka wojenna; изящныя искýства, sztuki piękne; предмéты искýствъ, przedmioty sztuk.

Искýсъ, -а, *m.* doświadczenie, doświadczanie; próba, (rok próby), nowioyat.

Искýсываніе, -я, *n.* kąsanie, pokąsanie, pogłodanie.

Искýсывать, Искусúть, *v. a.* kąsać, pokąsać, głodać, pogłodać.

Искушáть, Искусúть, *v. a.* doświadczać, doświadczyć, próbować, wypróbować; kusić, skusić (kogo); -ся, *a*) *v. r.* doświadczać, doświadczyć, dochodzić, dociekać; *β*) *v. p.* być próbowanym; próbować się.

Искушéніе, -я, *n.* próba, doświadczenie, kuszenie, pokuszenie, pokusa.

Искъ, -а, *m.* ściągnienie (czego) sądowe (od kogo); ściągnienie kary sądowéj; exakcya, extorsya; poszukiwanie sądowe, process; *it.* v *sub*: Подáть (искъ).

Исландскій мохъ, v. *sub*: Мохъ.

Испáкостить, *v. a. perf.* popaskudzić, spaskudzić, poplugawić, powalać; zeszpecić; popsuć, zepsuć; -ся, *v. r.* zeszpecić się; popsuć się, zepsuć się.

Испареніе, -я, *n.* parowanie, wyparowanie, transpirowanie.

Испáрина, -ы, *f.* transpiracya, para, wyparowanie, wyziew.

Испарúть, Испáрить, *v. a.* dać parować, dać wyparować; -ся, *v. r.* parować, wyparować.

Испахáть, *v. a. perf.* zorać, wyorać, zaorać.

Испáчкать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Испáчкивать, -ся.

Испáчкиваніе, -я, *n.* powalanie, pobrudzenie, zabrudzenie.

Испáчкивать, Испáчкать, *v. a.* walać, powalać, brudzić, po-, za-brudzić; -ся, *a*) *v. r.* powalać się; *β*) *v. p.* być powalanym.

Испепелéніе, -а, *n.* spopielenie, obrócenie w popiół.

Испепелúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Испепелáть, -ся.

Испепелáть, Испепелúть, *v. a.* w popiół obracać, obrócić, spopielić; -ся, *a*) *v. r.* w popioł obracać się, obrócić się, spopielić się; *β*) *v. r.* być obróconym w popiół. [czątku.

Испéрва, *adv.* pierwiéj, z po-

Испестрéніе, -а. *n.* upstrzenie.

Испестрúть, *v. perf.*, v. *sub*: Испещрúть. [popieczenie.

Испечéніе, -я, *n.* upieczenie,

Испéчь, *v. a. perf.* upiec, popiec; -ся, *v. r.* upiec się.

Испещрéніе, -я, *n.* upstrzenie.

Испещрéнный, -ая, -ое, *part. p.* upstrzony; *cfr.* cętkowany.

Испещрúть, Испестрúть, *v. a.* pstrzyć, upstrzyć; *cfr.* cętkować; -ся, *a*) *v. r.* upstrzyć się; *β*) *v. p.* być upstrzonym.

Испивáть, v. **Выпивáть**.

Испиливаніе, -я, *n.* rozpiłowanie, przerznięcie.

Испиливать, Испилúть, *v. a.* rozpiływać, rozpiłować, przerzynać, przerznąć; -ся, *v. p.* być rozpiłowanym.

Испилúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Испиливать, -ся.

Испúсать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Испúсывать, -ся.

Испúсывать, Испúсать, *v. a.* wypisywać, wypisać, pisaniem wypotrzebować; *Eccl. sl.* opisywać, opisać; v. Опúсывать; -ся, *v. r.* spisać się, stępić się od pisania (jak *np.* pióro); zużyć się przez pisanie. [Выпить.

Испúть & Испúть, *Eccl. sl.*, v. **Испúвать**, v. Заплевáть.

Испúтить, *v. a. perf. Eccl. sl.* wypleć, wyrwać chwast.

Исплéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Исплетáть, -ся.

Исплетáть, Исплéсть, *v. a.* wyplatać, wypleść; wypotrzebować na plecenie; *Eccl. sl.* *sklecić, napisać, skomponować; -ся, *v. p.* być wyplecionym.

Исплечúться, *v. r.* (*o koniach*:) wypleczyć się, splecznć się, wywinąć sobie łopatkę.

Исплéчка, -и, *f.* (*o koniach*:) spleć, splecenie, splecznie, wypleczenie, wywinienie [sobie łopatki]. [oszustem.

Исплутовáться, *v. r.* stać się

Испляcáть, v. **Выплясать**.

Исповѣдальщикъ, Исповѣдальщица, v. **Исповѣдникъ, Исповѣдница**.

Исповѣданіе, -я, *n.* uznanie; wyznanie, wiara; spowiedź, spowiadanie się; v. **Исповѣдь**.

Исповѣдатель, -я, *m.* 1. spowiednik, któremu się spowiadają, ojciec spowiedny; 2. który się spowiada; wyznawca.

Исповѣдательница, -ы, *f.* która się spowiada.

Исповѣдати, *Eccl. sl.* & **Исповѣдать**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Исповѣдовать, -ся.

Исповѣдникъ, -а, *m.* który się spowiada; wyznawca.

Исповѣдница, -ы, *f.* która się spowiada.

Исповѣдническій, -ая, -ое, **Исповѣдничій**, -ья, -ье, *adj.* od spowiadającego się.

Исповѣдной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* spowiedny, spowiedniczy; исповѣднáя, -óй, *s. f.* spowiednia, spowiednica, konfesyonał.

Исповѣдовать, Исповѣдать, *v. a.* wyznawać; spowiadać się; spowiadać, spowiedzi słuchać; -ся, *v. r.* spowiadać się.

Исповѣдывальщикъ, Исповѣдывальщица, v. **Исповѣдникъ, Исповѣдница**. [danie.

Исповѣдываніе, *cfr.* **Исповѣданіе**.

Исповѣдывать, -ся, v. **Исповѣдовать, -ся**.

И'споведь, -и, *f.* spowiedź; идтá на исповѣдь, iść do spowiedzi; готóвиться къ исповѣди, gotować się do spowiedzi.

Исподнúца, -ы, *f.* spódnica.

Исподнúчка, -и, *f. dim.* spódniczka.

Исподній, -яя, -ее, *adj.* spodni; (*o suknі*:) pod spodem noszony; исподнее плáтье, suknia spodnia. [woli, pomału.

И'сподоволь, *adv.* zwolna, po-

Исподтúха, Исподтишкá, *adv.* z cicha; skrycie; ukradkiem.

Испóдъ, -а, *m.* spód, spodek; spód, lewa strona; въисподúй, pod spodem, na spodzie; съисподи, od spodu.

Испокóнъ, *adv. vul.* z dawna, z dawnych czasów. [bornie!

Испокáть, *interj.* dobrze! wy-

Испóлинскій, -ая, -ое, *adj.* olbrzymi, olbrzymski; испóлинская крéпость силъ, moc, siła olbrzymia. [kolud.

Испóлинъ, -а, *m.* olbrzym, wiel-

Исполненіе, -я, *n.* wypełnienie, wykonanie, uskutecznienie; spełnienie, dokonanie.

Испóлненный, -ая, -ое, *part. p.* pełny, pełen; wypełniony, wykonany, uskuteczniony; испóлненный чувствъ благодáрности, pełen uczuć wdzięczności.

Исполнúтель, -я, *m.* wypełniciel, wykonawca; исполнúтель духóвнаго завѣщáнія, v. **Душеприкáщикъ**. [pełniciełka.

Исполнúтельница, -ы, *f.* wy-

Исполнúтельный, -ая, -ое, *adj.* wykonawczy.

Исполнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исполнять**, -ся.

Испóлнь, *adj. indecl. Eccl. sl.* pełny, pełen; *etc.*, v. **Испóленный**.

Исполнять, Испóлнить, *v. a.* wypełniać, wypełnić, wykonywać, wykonać, uskuteczniać, uskutecznić, sprawdzać, sprawdzić; napełniać, napełnić, wypełniać, wypełnić; *napełniać, napełnić (*np.* żalem); -ся, *a*) *v. r.* napełniać się, napełnić się; sprawdzać się, sprawdzić się; upływać, upłynąć; испóлняться радости, napełnić się radością; емý исполнúлось двáдцать лѣтъ, on skończył lat dwadzieścia; *β*) *v. p.* być wypełnionym, wykonanym, uskutecznionym.

Исполосованіе, -я, *n.* podarcie na kawałki.
Исполосовáть, *v. a. perf.* podrzeć na kawałki. [połowę.
И'сполу, *adv. Eccl. sl.* pół; w
Испорóзнить, -ся, v. **Испразднúть, -ся.**
Испóротый, -ая, -ое, *part. p.* popróty, porozparany.
Испóрть, *v. a. perf.* poprúć, porozparać.
Испóртить, *v. a. perf.* popsuć, zepsuć; **-ся**, *v. r.* popsuć się, zepsuć się. [ręka.
Испоручникъ, *Eccl. sl.*, v. **По-**
Испóрченіе, -я, *n.* popsucie, zepsucie. [pościć się.
Испóститься, *v. r. perf.* wy-
Испрáва, -ы, *f.* 1. poprawa; 2. (†), v. **Распрáва.**
Исправúтель, -я, *m.* poprawiacz, poprawiciel, poprawca.
Исправúтельница, -ы, *f.* poprawiaczka, poprawicielka.
Исправúтельный, -ая, -ое, *adj.* poprawczy; **исправúтельный домъ**, dom poprawy.
Исправúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исправлять, -ся.**
Исправлéніе, -я, *n.* poprawa, poprawienie, naprawienie; wypełnienie, wykonanie, dopełnienie; oporządzenie; **исправлéніе дóлжности**, wykonanie obowiązku; **исправлéніе нрáвовъ**, naprawienie obyczajów, cywilizacya.
Исправлять, Исправúть, *v. a.* (*propr. & **) poprawiać, poprawić; oporządzać, oporządzić; wykonywać, wykonać; dopełniać, dopełnić; **-ся**, *α) v. r.* poprawiać się, poprawić się; *β) v. p.* być poprawianym, poprawionym; być wykonywanym, wykonanym.
Исправникъ, -а, *m.* okolniczy, okolnik. [okolniczy.
Исправничій, -ья, -ье, *adj.*
Исправность, -и, *f.* szykowność, zręczność, zgrabność, dokładność, akuratność.
Исправный, -ая, -ое, *adj.* szykowny, zręczny, zgrabny, dokładny, akuratny.
Испражнéніе, -я, *n.* wypróżnienie, odchód; exkrementa; **естéственное испражнéніе**, **испражнéніе низомъ**, stolec, odchody.
Испражнять, Испразднúть, *v. a.* wypróżniać, wypróżnić; **-ся**, *α) v. r.* wypróżniać się; iść na przechód, na stolec; *β) v. p.* wypróżnionym. [nie.
Испраздненіе, v. **Испражне-**
Испраздни́тельный, -ая, -ое, *adj.* wypróżniający; odchodowy.
Испразднúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Испражнять, -ся.**
Испрáшиваніе, -я, *n.* wypraszanie; wyjednywanie; domaganie się.
Испрáшивать, Испросúть, *v. a.* wypraszać, wyprosić; wyjednywać, wyjednać; **-ся**, *α) v. r.* wypraszać się, wyprosić się, brać pozwolenie; *β) v. p.* być wyproszonym.
Испрóбованіе, -я, *n.* wypróbowanie. [bować.
Испрóбовать, *v. a. perf.* wypró-
Испровéргать, Испровéргнуть, *v. a.* (*propr. & **) obalać, obalić, burzyć, zburzyć, niszczyć, zniszczyć; **-ся**, *α) v. p.* być obalonym, zburzonym, zniszczonym; *β) v. r.* obalać się, obalić się.
Испровéргнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Испровéргать, -ся.**
Испровéржéніе, -я, *n.* (*propr. & **) obalenie, zburzenie, zniszczenie. [*sub*: **Испрáшивать, -ся.**
Испросúть, -ся, *v. perf.*, v. **Испрошéніе, -я**, *n.* wyproszenie; wyjednanie.
Испрыскáніе, -я, *n.* wypryskanie, wystrzykanie; opryskanie, ostrzykanie.
Испрыскать, *v. a. perf.* wypryskać, wystrzykać; opryskać, ostrzykać; **-ся**, *α) v. r.* opryskać się; *β) v. p.* być wypryskanym, wytryskanym; być opryskanym, otrysknym, ostrzykanym.
Испрясть, *v. a. perf.* wyprząść, wszystkę przędzę wyrobić, sprząść wszystko. [strach.
Испýга, -и, *f.* popłoch, prze-
Испýганіе, -я, *n.* przestraszenie.
Испугáть, *v. a. perf.* przestraszyć, zastraszyć; **-ся**, *v. r.* przestraszyć się, przelęknąć się.
Испýгъ, -а, *m.* strach, przestrach, popłoch. [-ся.
Испужáть, -ся, v. **Испугáть,**
Испускáніе, -я, *n.* wypuszczanie, (wypuszczenie), wydawanie, (wydanie).
Испускáть, Испустúть, *v. a.* (*propr. & **) wypuszczać, wypuścić, wydawać, wydać; **испускáть мочý**, urinę puszczać, urynować, moczyć, szczać; **испускáть вздохъ**, wzdychać; **испустúть послéдній вздохъ**, **испустúть послéднее дыхáніе**, **испустúть дух**, wyzionąć ducha *czyli* ostatnie tchnienie, umrzeć. [puskać.
Испустúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ис-**
Испутáть, *v. a. perf.* poplątać, zaplątać; **-ся**, *v. r.* poplątać się, zaplątać się.
Испущáть, v. **Испускáть.**
Испущéніе, -я, *n.* wypuszczenie, wydanie.
Испытáніе, -я, *n.* badanie, wybadanie, dochodzenie, dociekanie, examinowanie, wyprobowanie; próbowanie; nowicyat.
Испытáтель, -я, *m.* badacz, dochodziciel; **испытатель природы**, badacz przyrody.
Испытáтельница, -ы, *f.* badaczka, dochodzicielka.
Испытáтельный, -ая, -ое, *adj.* badalny, do badania łatwy, examinacyjny. [**Испытывать, -ся.**
Испытáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Испытникъ**, *Eccl. sl.*, v. **Испытáтель.** [пытáніе.
Испытность, *Eccl. sl.*, v. **Ис-**
Испытовати, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Испытывать, -ся.**
†Испытъ, -а, *m.* śledzenie, śledztwo, indagacya.
Испытываніе, *cfr.* **Испытáніе.**
Испытывать, Испытáть, *v. a.* badać, wybadywać, wybadać, śledzić, wyśledzić, doświadczać, doświadczyć, próbować, wypróbować; wypytywać, wypytać; **-ся**, *v. p.* być próbowanym, wypróbowanym; wypytywać się, wypytać się, doświadczać się, doświadczyć się.
Испятнáть, *v. a. perf.* poplamić.
Иссóпъ, -а, *m. Bot.* (*hyssopus officinalis*), izop lekarski.
Истаéваніе, -я, *n.* tajenie, topnienie, topnięcie.
Истаевáть, Истáять, *v. n.* tajeć, stajeć, topnieć, stopnieć, rozpuszczać się; *omdlewać, omdleć.
Истáптываніе, -я, *n.* deptanie, podeptanie, zadeptanie, powalanie (*np.* podłogi); pochodzenie, znoszenie.
Истáптывать, Истоптáть, *v. a.* deptać, podeptać, zadeptać, deptaniem powalać (*np.* podłogę); zdeptać, podeptać (*np.* trawę); pochodzić, znosić, podrzeć (*np.* bóty, trzewiki); **-ся**, *v. p.* być podeptanym, zadeptanym, zdeptanym. [znoszenie.
Истаскáніе, -я, *n.* pochodzenie,
Истаскáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Истáскивать, -ся.**
Истáскиваніе, -я, *n.* pochodzenie, znoszenie.
Истáскивать, Истаскáть, *v. a.* (*o sukniach i obuwiu:*) drzeć, podrzeć, zedrzeć, znosić, pochodzić; **-ся**, *α)* *v. r.* podrzeć się, zedrzeć się; *stać się rozpustnym; z rozpusty zdrowie nadwerężyć; *β) v. p.* być podartym, znoszonym, pochodzonym.
Истáчиваніе, -я, *n.* 1. zeszlifowanie, zostrzenie; 2. roztoczenie.
Истáчивать, Источúть, *v. a.* 1. zeszlifowywać, zeszlifować, zostrzyć, przez częste ostrzenie uczynić niezdatnym; 2. (*o robakach:*) roztaczać, roztoczyć, rozszemrać, rozgryźć.
Истáяніе, -я, *n.* roztajanie, rozpuszczanie, roztopienie; omdlenie. [nąć.
Истáять, *v. perf.*, v. *sub*: **Истае-**
†Истбá, v. **Изба.**
Истеклáніе, -я, *n.* wyciekanie, wypływanie.
Истекáть, Истéчь, *v. n.* wyciekać, wyciec, wypływać, wypłynąć, upływać, upłynąć (*np.* o czasie).
Истеребúть, *v. a. perf.* wytargać, wytargnąć, wyrwać, powyrywać.
Истереблéніе, -я, *n.* wytarganie, wyrwanie, powyrywanie.

Истерéть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Истирáть**, **-ся**.

Истерзáніе, **-я**, *n.* rozerwanie, porozrywanie, rozszarpanie.

Истерзáть, *v. a. perf.* rozerwać, porozrywać, rozszarpać; **-ся**, *v. r.* *nadrzęczyć się (*np.* sumieniem).

Истéрика, **-и**, *f. Med.* hysterya, macica, maciczna choroba, dolegliwość maciczna.

Истерическій, **-ая**, **-ое**, *adj. Med.* hysteryczny; (*cfr.* **Истéрика**); v. **Мáточница**.

Истéря, v. **Истерáніе**.

Истерянie, **-я**, *n.* roztrwonienie, wydanie, wyexpensowanie, wydatek, strata, utrata.

Истерять, *v. a. perf.* roztrwonić, strwonić, stracić, wydać; wyexpensować; **-ся**, *a*) *v. r.* wydać się, wyexpensować się; *β*) *v. p.* być wydanym, wyexpensowanym.

Истесáніе, **-я**, *n.* wyciosanie, ociosanie.

Истесáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Истёсывать**, **-ся**. [**Чрéсла.**

Истёсы, **-ъ**, *n. pl. Eccl. sl.*, v. **Истёсываніе**, **-я**, *n.* wyciosywanie, (wyciosanie), obciosywanie, (obciosanie).

Истёсывать, **Истесáть**, *v. a.* wyciosywać, wyciosać, obciosywać, obciosać; **-ся**, *v. p.* być wy-, ob-ciosanym.

И'стець, **-ца**, *m.* powód, strona powodowa, żałobnik, skarzyciel, oskarzyciel, obwiniciel.

Истечéніе, **-я**, *n.* wycieczenie, wypłynienie; *upłynienie (*np.* czasu); геморроидáльное истечéніе, v. **Геморрóй**; истечéніе сѣмени, v. **Сѣмеистечéніе**.

Истéчь, *v. perf.*, v. **Истекáть**.

И'стина, **-ы**, *f.* prawda; по истинѣ, wprawdzie, w istocie, prawdę mówiąc, prawdziwie, istotnie. [**тáлъ.**

†**И'стинникъ**, **-а**, *m.*, v. **Капи-**

И'стинно, *adv.* w prawdzie, w istocie, w saméj rzeczy, doprawdy, istotnie, prawdziwie, rzeczywiście.

И'стинный, **-ая**, **-ое**, *adj.* istotny, prawdziwy, rzeczywisty; szczery, otwarty.

И'стинствовать, *v. n. Eccl. sl.* mówić prawdę, postępować szczerze, otwarcie.

Истирáть, **Истерéть**, *v. a.* rozcierać, rozetrzeć, wycierać, wytrzeć, zetrzeć; tarciem zniszczyć; истерéть зýбья у пилы, wytrzeć, stępić zęby u piły.

И'стиха, *adv. Eccl. sl.* pocichu; powoli; zwolna.

Истúскание, **-я**, *n.* pogniecienie. [pomiąć.

Истúскать, *v. a. perf.* pognieść,

И'стица, **-ы**, *f.* powódka, żałobnica, skarzycielka, oskarzycielka, obwinicielka.

Истицáти, *Eccl. sl.*, v. **Истекáть**. [tkanina.

Исткáніе, **-я**, *n.* wytkanie,

Исткáть, *v. a.* tkać, wytkać, utkać. [skaziciel.

Истлúтель, **-я**, *m.* skaźca,

Истлúти, *v. a. perf.* dać zbótwieć, spróchnieć.

Истлѣ́ваніе, **-я**, *n.* skażenie się, zepsucie się, spróchnienie, zbótwienie.

Истлѣ́вать, **Истлѣ́ть**, *v. n.* psuć się, zepsuć się, skazić się, bótwieć, zbótwieć, spróchnieć, gnić, zgnić.

Истлѣ́ніе, **-я**, *n.* skażenie, *etc.*, v. **Истлѣ́ваніе**. [**вать.**

Истлѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Истлѣ-**

Истóдъ, **-а**, *m. Bot.* (*polygala vulgaris*), mlecznica, krzyżownica pospolita. [& źrzódło, początek.

Истóкъ, **-а**, *m.* wypływ, źródło

Истолкованіе, **-я**, *n.* objaśnienie, tłumaczenie, wyjaśnienie, wytłumaczenie, wyłożenie.

Истолкователь, **-я**, *m.* objaśniciel, wyjaśniacz, wytłumaczyciel, tłumacz, wykładacz.

Истолковáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Истолковывать**, **-ся**.

Истолковывать, **Истолковáть**, *v. a.* objaśniać, objaśnić, wyjaśniać, wyjaśnić, tłumaczyć & tłómaczyć, wytłumaczyć, wykładać, wyłożyć; **-ся**, *v. p.* być objaśnianym, objaśnionym, wyjaśnianym, wyjaśnionym, tłumaczonym, wytłumaczonym, wykładanym, wyłożonym.

Истóлочь, *v. a. perf.* utłuc; – въ порошóкъ, w proch *lub* proszek obrócić, na proch *lub* proszek utłuc; proszkować; **-ся**, *v. p.* być utłuczonym.

И'столста, *adv. Eccl. sl.* grubym głosem.

Истолчéніе, **-я**, *n.* utłuczenie.

†**Истóма**, **-ы**, *f.*, v. **Истомлéніе.**

Истомúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Истомлять**, **-ся**. [wycieńczenie.

Истомлéніе, **-я**, *n.* znużenie,

Истомлять, **Истомúть**, *v. a.* nużyć, znużyć, wycieńczać, wycieńczyć; v. **Изнурять**, **-рúть**; **-ся**, *v. r.* znużyć się, osłabieć, spaść z sił, zemdleć, omdleć; – отъ жáжды, upragnąć. [dlały.

Истóмный, **-ая**, **-ое**, *adj.* om-

Истомлéлость, **-и**, *f.* omdlałość; придтú въ истомлéлость, v. **Истомлéть**. [dlały.

Истомлéлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* om-

Истомлéть, *v. n. perf.* zemdleć, omdleć, osłabieć, z sił spaść.

Истонúть, *v. a. perf.* ścieńczyć, ścienić. [ścieńczony.

Истончáлый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Истончáть, *v. n. perf.* ścieńczeć, ścienieć.

Истончéніе, **-я**, *n.* ścieńczenie.

Истончúть, *v. a. perf.* ścieńczyć, ścienić; **-ся**, *v. p.* być ścieńczonym.

Истопúть, *v. a. perf.* 1. napalić; – печь, napalić w piecu; 2. wytopić, rozpuścić; **-ся**, *a*) *v. r.* wypalić się, wygrzać się; wytopić się; *β*) *v. p.* być wypalonym, wygrzanym; być wytopionym.

Истóпка, **-и**, *f.* napalenie (*np.* w piecu). [v. **Отопокъ.**

Истопки, **-овъ**, *m. pl.* (*pop.*),

И'стоплево, **-а**, *n.* paliwo, ilość drzewa na jedno napalenie w piecu.

Истоплéніе, **-я**, *n.* 1. napalenie (w piecu); 2. wytopienie (*np.* wosku); 3. *Eccl. sl.* zatonienie (*np.* okrętu).

Истóпленый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o okrętach*:) zatopiony; zatonięty.

И'стопля, **-и**, *f.*, v. **И'стопливо.** [w piecu pali.

Истопникъ, **-а**, *m.* palacz, który

Истопничать, *v. n.* palić w piecu, być palaczem.

Истопничúха, **-и**, *f.* palaczka, która w piecu pali.

Истоптáніе, **-я**, *n.* podeptanie, zadeptanie, powalanie (*np.* podłogi); zdeptanie, podeptanie; *cfr.* **Истáптываніе.**

Истоптáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Истáптывать**, **-ся.**

†**Истóра**, **-ы**, *f.* wydatek, expens, koszt; v. **Убúтокъ, Прóтори.**

Исторгáніе, **-я**, *n.* wyrywanie, wyrwanie, wydzieranie, wydarcie.

Исторгáтель, **-я**, *m.* wydzieracz, wydzierca, wyrywacz.

Исторгáть, **Исторгнуть**, *v. a.* wyrywać, wyrwać, wydzierać, wydrzeć; исторгнуть мечъ изъ рукъ непріятеля, wyrwać miecz z rąk nieprzyjaciela; *it.* wyrwać (kogo z niebezpieczeństwa, z nieszczęścia jakiego), wybawić, wyzwolić, uratować; исторгнуть духъ, исторгнуть дýшу у кого, pozbawić kogo życia, odebrać komu życie; исторгнуть слёзы у кого, wycisnąć łzy komu; **-ся**, *a*) *v. r.* wyrywać się, wyrwać się, wydzierać się, wydrzeć się; *β*) *v. p.* być wyrywanym, wyrwanym, wydzieranym, wydartym.

Исторгнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Исторгáть**, **-ся.**

†**Исторговáться**, *v. r. perf.* oprzestać targować, handlować.

Исторжéніе, **-я**, *n.* wyrwanie, wydarcie. [jopis.

Историкъ, **-а**, *m.* historyk, dzie-

Историческій, **-ая**, **-ое**, *adj.* historyczny, dziejopisny.

Исторíйка, **-и**, *f. dim.* historyjka. [graf, historyk, dziejopis.

Историографъ, **-а**, *m.* historyo-

Исторíя, **-и**, *f.* historya; всеобщая исторíя, всемírная исторíя, historya powszechna; церковная исторíя, historya kościelna; исторíя естéственная, historya naturalna.

†**Истóръ**, **-а**, *m.* wydatek, expens; v. **Убúтокъ, Прóтори.**

Источáть, **Источúть**, *v. a.* wytaczać, wytoczyć, wypuszczać, wypuścić, wylewać, wylać (*np.* wodę z czego); **-ся**, *v. p.* być wy-

toczonym, wupuszczonym, wylanym. [wypuszczenie, wylanie.
Источéніе, -я, *n.* wytoczenie,
Источúна, -ы, *f.* 1. rówek wodą zrobiony, miejsce wodą wymyte; 2. czerwotoczyna, zrobaczałość.
Источúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Истáчивать**, -ся & **Источáть**, -ся.
Источникъ, -а, *m.* 1. źródło & źrzódło, zdrój; 2. *źródło, wszczątek, początek, przyczyna; 3. (*Chir.*), v. Фонтанéль.
Источница, -ы, *f. Bot. (fontinalis).* porostnica.
Истощáлость, -и, *f.* znużenie, wynędznienie, wycieńczenie sił, osłabiałość.
Истощáлый, -ая, -ое, *adj.* wyniszczony, wycieńczony, wynędzniały, wychudły, zesłabiały.
Истощáніе, v. **Истощéніе**.
Истощáть, *v. n. perf.* wynędznieć.
Истощáть, *v. a. impf.*, **Истощúть**, *v. a. perf.* niszczyć, wyniszczyć, wycieńczać, wycieńczyć, osłabiać, osłabić, pozbawiać, pozbawić sił; tracić, wydawać, wydać (*np.* pieniądze); wyczerpać; -ся, *a) v. r.* niszczyć się, wyniszczyć się, wycieńczać się, wycieńczyć się; ubywać, ubyć; wyczerpać się; *β) v. p.* być wyniszczonym, wycieńczonym, wyczerpanym. [-ся.
Истощевáть, -ся, v. **Истощáть**,
Истощéніе, -я, *n.* wyniszczenie, wycieńczenie, wyczerpanie.
Истощúтельный, -ая, -ое, *adj.* wyniszczający, wycieńczający.
Истощúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Истощáть**, -ся. [pens.
Истрáта, -ы, *f.* wydatek, ex-
Истрáтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Истрáчивать**, -ся.
Истрáченіе, -я, *n.* wydanie, wyexpensowanie.
Истрáчивать, **Истрáтить**, *v. a.* wydawać, wydać, expensować, wyexpensować; -ся, *a) v. r.* wyexpensować się; *β) v. p.* być wydanym, wyexpensowanym.
Истребúтель, -я, *m.* wygubiciel. [gubicielka.
Истребúтельница, -ы, *f.* wy-
Истребúтельный, -ая, -ое, *adj.* niszczący, wykorzeniający, wygubiający.
Истреблéніе, -я, *n.* zniszczenie, wygubienie, wygładzenie, wykorzenienie.
Истреблáть, **Истребúть**, *v. a.* niszczyć, wyniszczyć, zniszczyć, wygładzać, wygładzić, wygubić, wykorzeniać, wykorzenić; *время всё истребляетъ*, czas wszystko niszczy; -ся, *a) v. r.* wykorzeniać się, wykorzenić się, ginąć, niknąć, znikać, zniknąć, ustawać, ustać; *β) v. p.* być wyniszczonym, zniszczonym, wygładzonym, wykorzenionym.
Истребованіе, -я, *n.* zażądanie, wymożenie, dostanie, otrzymanie.
Истребовать, *v. a. perf.* zażądać, wymódz, otrzymać, dostać; -ся, *v. p.* być zażądanym, na żądanie otrzymanym.
Истрезвлять, **Истрезвлúть**, -ся, v. **Вытрезвлять**.
Истрéсканіе, -я, *n.* popękanie, rozpęknienie się.
Истрéскаться, *v. r. perf.* popękać się, rozpęknąć się, popadać się.
Истрясáть, **Истрясти**, *v. a.* 1. v. **Вытрясáть**; 2. *(истреблять, погублять, *qu. v.*), niszczyć, wyniszczyć, zniszczyć, gubić, wygubić, zgubić; 3. истрясти, *v. a. perf.* (*pop.*) *wydać, wyexpensować; -ся, *v. p.*, v. **Вытрясáться**.
Истрясéніе, -я, *n.* 1. wytrząsanie, wytrząśnięcie; 2. wyniszczenie, zniszczenie; wygubienie.
Истрясти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Истрясáть**, -ся.
Истýканный, -ая, -ое, *adj.* bałwanowy, posągowy; **истýканное**, -аго, *s. n.* bałwan, posąg. [bałwany, posągi robi.
Истýканщикъ, -а, *m.* ten co
Истýканъ, -а, *n.* bałwan, posąg. [**Иступля́ть**, -ся.
Иступúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Иступля́ть**, -ся.
Иступлéніе, -я, *n.* stępienie.
Иступля́ть, **Иступúть**, *v. a.* tępym robić, tępić, stępić; -ся, *a) v. r.* tępić się, stępić się, tępym się zrobić; *β) v. p.* być stępionym. [nyć.
Истухнути, *Eccl. sl.*, v. **Потухнýть**.
Истцóвый, -ая, -ое, *adj.* powodowy, skarzycielowy.
И'стый, -ая, -ое, *adj.* tenże sam; istotny, prawdziwy. [wienie.
Истыкáніе, -я, *n.* podziura-
Истыкáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Истыкивáть**, -ся. [wienie.
Истыкивáніе, -я, *n.* dziura-
Истыкивáть, **Истыкáть**, *v. a.* dziurawić, podziurawić; -ся, *v. p.* być dziurawionym, podziurawiony.
Истьбá, v. **Изба**. [nym.
Истязáніе, -я, *n.* śledztwo, badanie, indagacya; *it.* v. **Подвергáть (истязáнію)**.
Истязáтель, -я, *m.* badacz, indagator.
Истязáтельный, -ая, -ое, *adj.* badalny, indagacyjny.
Истязáти, *v. perf.*, v. *sub*: **Истязовáти**.
Истязáть, *v. a.*, v. **Подвергáть (истязáнію)**.
Истязовáти, *Eccl. sl.* 1. wymagać, wymódz, odbierać, odebrać; 2. v. **Пытáть**.
Исхáживаніе, -я, *n.* obchodzenie, schodzenie.
Исхáживать, **Исходúть**, *v. a.* schodzić, obchodzić, obejść (*np.* całe miasto).
Исхитúтель, -я, *m.* wyrywacz, wykradca, uwodziciel.
Исхúтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исхищáть**, -ся.
Исхищáть, **Исхúтить**, *v. a.* wyrywać, wyrwać; -ся, *v. p.* być wyrywanym, wyrwanym.
Исхищéніе, -я, *n.* wyrywanie, wyrwanie.
Исхлестáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исхлёстывать**, -ся.
Исхлёстывать, **Исхлестáть**, *v. a.* wychlastać, wychłostać, wysmagać, wyćwiczyć; -ся, *a) v. r.* wychlastać się, wychłostać się, wysmagać się, wyćwiczyć się; *β) v. p.* być wychlastanym, wychłostanym, wysmaganym.
Исходáйствованіе, -я, *n.* wyrobienie, wystaranie się, wyjednanie.
Исходáйствовать, *v. a. perf.* wyrobić co komu, wystarać się o co komu, wyjednać, zjednać komu co. [*sl.*, v. **Выходúть**.
Исходúти, **Изыйти**, *v. n. Eccl.*
I. Исходúть, **Изойти**, *v. n.* wychodzić, wyjść, uchodzić, ujść; wychodzić, kończyć się; wychodzić, wydawać się, expensować się; - кровью, umierać przez ujście [przez utok] krwi.
II. Исходúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Исхáживать**.
Исхóдище, -а, *n. Eccl. sl.* początek, wszczątek, źródło & źrzódło. [chodny, wychodowy.
Исхóдный, -ая, -ое, *adj.* wy-
Исхóдъ, -а, *m.* wychód, wyjście, ujście; *мѣсяцъ въ исходѣ*, miesiąc się kończy; *въ исходѣ мѣсяца*, przy końcu miesiąca; *въ исходѣ пятаго (часа)*, krótko przed piątą [*sc.* godziną]; *пятый часъ въ исходѣ*, godzina piąta dochodzi; *исходъ душѝ*, skonanie; *исходъ Израйльтянъ изъ Египта*, wyjście Izraelitów z Egiptu; *it.* v. **Книга (исхóда)**.
Исходящій, -ая, -ее, *adj.* wychodzący; *исходящій журнáлъ*, v. **Журнáлъ**.
Исхождéніе, -я, *n.* wychodzenie, wyjście, wychód; uchodzenie; - парóвъ, uchodzenie par (waporów), wyparowanie.
Исхудáлый, -ая, -ое, *adj.* wychudły, schudły.
Исхудáніе, -я, *n.* wychudnięcie. [schudnąć.
Исхудáть, *v. n. perf.* wychudnąć,
Исхудéлый, v. **Исхудáлый**.
Исхудéніе, -я, *n.* wychudnię-
Исхудéть, v. **Исхудáть**. [cie.
Исцарáпаніе, -я, *n.* podrapanie. [*sub*: **Исцарáпывать**, -ся.
Исцарáпать, -ся, *v. perf.*, v.
Исцарáпывать, **Исцарáпать**, *v. a.* drapać, podrapać; -ся, *a) v. r.* drapać się, podrapać się; *β) v. p.* być podrapanym.
Исцѣлевáти, *Eccl. sl.*, v. **Исцѣлять**.
Исцѣлéніе, -я, *n.* wygojenie; wyleczenie, przyprowadzenie do zdrowia.

Исцѣли́тель, -я, *m.* lekarz, wyleczyciel, uzdrowiciel.
Исцѣли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исцѣля́ть**, -ся.
Исцѣлѣ́ть, *v. n. perf. Eccl. sl.* wyzdrowieć, ozdrowieć.
Исцѣля́ть, Исцѣлить, *v. a.* leczyć, wyleczać, wyleczyć, uzdrawiać, uzdrowić, przyprowadzić do zdrowia; -ся, *a*) *v. r.* wyleczać się, wyleczyć się; wyzdrowieć; *β*) *v. p.* być wyleczanym, wyleczonym, uzdrowionym.
Исчáдie, -я, *n.* dzieci, potomstwo. [chudły, wyschły.
Исчáхлый, -ая, -ое, *adj.* wy-
Исчáхнутie, -я, *n.* wychudnięcie, wyschnięcie.
Исчáхнуть, *v. n. perf.* wychudnąć, schudnąć, wyschnąć.
Исчезáнie, -я, *n.* zniknięcie, zniknienie.
Исчезáть, Исчéзнуть, *v. n.* niknąć, znikać, zniknąć, zginąć, przepadać, przepaść. [kły.
Исчéзлый, -ая, -ое, *adj.* zni-
Исчéзнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Исчезáть**. [чéркивать (I).
Исчéркать, *v. perf.*, v. *sub*: **Исчéркивать**.
Исчéркивание, -я, *n.* 1. porysowanie, pokreślenie; 2. wykreślenie.
I. Исчéркивать, Исчéркать, *v. a.* rysować, porysować, pokreślić. [v. **Вычéркивать**.
II. Исчéркивать, Исчеркнýть, Исчéрнивать, Исчернúть, v. **Вычéрнивать**.
Исчéрпанie, -я, *n.* wyczerpanie.
Исчéрпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исчéрпывать**, -ся.
Исчерпнýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Исчéрпывать**, -ся.
Исчéрпываниe, -я, *n.* wyczerpywanie.
Исчéрпывать, Исчéрпать, Исчерпнýть, *v. a.* wyczerpywać, wyczerpać, wyczerpnąć; -ся, *v. p.* być wyczerpanym.
Исчертúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Исчéртивать**.
Исчерчéнie, Исчéрчиваниe, -я, *n.* porysowanie, pokreślenie; podrapanie.
Исчéрчивать, Исчертúть, *v. a.* porysować, pokreślić; podrapać (czém ostrém).
Исчислéнie, -я, *n.* wyrachowanie, obrachowanie, obliczenie, zliczenie. [ciel, zliczyciel.
Исчислúтель, -я, *m.* obliczy-
Исчúслить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исчúслять**, -ся.
Исчисля́ть, Исчúслить, *v. a.* obrachowywać, obrachować, obliczać, obliczyć; policzyć; -ся, *v. p.* być obrachowanym, obliczonym, policzonym.
Исшалúться, *v. r. perf.* rozswawolić się, rozhultaić się.
Исшáрить, *v. a. perf.* poszperać, poprzeglądać, poprzetrząsać.
Исшáркать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исшáркивать**, -ся.
Исшáркиваниe, -я, *n.* szurgotanie, *etc.*; *cfr. verb.* **Исшáркивать**.
Исшáркивать, Исшáркать, *v. a.* szurgotać, poszurgotać, szurgotaniem porysować (*np.* podłogę); wyszurgotać, wyszargać, wytrzeć (*np.* podeszwy u trzewików.
Исшелýшивать, Исшелушúть, v. **Вышел....** [chód.
Исшéствie, -я, *n.* wyjście, wy-
Исшúвать, Исшúть, *v. a.* wyszywać, wyszyć, zużyć szyciem (*np.* nici, jedwab'); wyszyć, wypotrzebować przez szycie.
Исщепáть, *v. a. perf.* rozszczepać, poszczepać, połupać.
Исщипáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Исщúпывать**, -ся.
Исщúпываниe, -я, *n.* wyskubywanie, wyskubanie, poskubanie.
Исщúпывать, Исщипáть, *v. a.* wyskubywać, wyskubać, poskubać.
Исщýпать, *v. a. perf.* obmacać, pomacać. [a tak.
И takż, *conj.* a zatém, a więc,
Итóгъ, -а, *m.* zbiór, ogół, suma; zamknięcie (rachunków); [v. **Пéречень**]; podwésть итóги, podsumować; итóгъ расхóда, v. **Итти, v. Идти.** [**Расхóдъ.**
Ихтіозáвръ, -а, *m. H. n.* (*ichthyosaurus*), jaszczurkoryb (?).
Ихтіолúть, -а, *m.* ichtyolit, rybokamień. [ichtyologiczny.
Ихтіологúческій, -ая, -ое, *adj.*
Ихтіологія, -и, *f.* ichtyologia, historya naturalna ryb, opisanie ryb.
Ихтіофтальмúть, Ихтіофтáльмъ, -а, *m. Miner.* ichtyoftalmit, rybook, rybok, (kamień rybiemu oku podobny.
† Ичеготы & Ичетúги, -овъ, *m. pl.* safianowe pończochy.
Ишáковый, -ая, -ое, *adj.* mułowy, muli. [v. **Мулъ.**
Ишáкъ, *H. n.* muł, (zwierzę);
Ишачóкъ, -чка, *m. dim.* mułeczek, mały muł. [mułowy.
Ишачúй, -ья, -ье, *adj.* muli,
Ишáчка, -и, *f.* (samka ишакова), samica mułowa, mula.
Ищéйка, -и, *f.* naśladnik, pies śladem czyli tropem goniący, pies osoczny, ogar, pies śledny, kopytny, łowca. [ка.
Ищéйная собáка, *f.*, v. **Ищéйщая**, -ú, *s. c.* 1. (†), v. **Истéцъ**; 2. v. **Ищéйка**, (**ищая собáка**).
И'щикъ, v. **Истéцъ.**
И'щая собáка, *f.*, v. **Ищéйка.**
И'эика, -и, *f.* etyka, nauka moralna.
Ноúческій, -ая, -ое, *adj.* etyczny, do etyki (nauki moralnéj) należący.

I.

Іаки́нѳъ, v. **Гіацúнтъ** (*Miner.*).
Іанну́арій, Іануа́рій, -я, *m. Eccl. sl.* (янва́рь), styczeń, (miesiąc).
Іаспи́съ, -а, *m.*, v. **Я'шма.**
Іегóва, -ы, *m.* (Егова), Jehowa, Bóg. [rząd duchowieństwa.
Іерáрхія, -и, *f.* hierarchia,
Іерáрхъ, -а, *m.* hierarcha.
Іерáршескій, -ая, -ое, *adj.* hierarchiczny, hierarchalny.
Іерáршество, -а, *n.* hierarchia.
Іерáршествовати, *v. n. Eccl. sl.* hierarchą być.
Іерéй, -я, *m.* kapłan, ksiądz.
Іерéйскій, -ая, -ое, *adj.* kapłański, księży.
Іерéйство, -а, *n.* kapłaństwo.
Іерéйствовати, *v. n. Eccl. sl.* być kapłanem; odbywać obowiązki kapłańskie.
Іероглúфическій, -ая, -ое, *adj.* hieroglificzny, obrazopisny.
Іероглúфъ, -а, *m.* hieroglif, obrazopismo. [koństwo zakonne.
Іеродіáконство, -а, *n.* dya-
Іеродіáконъ, -а, *m.* mnich na dyakona poświęcony.
Іеромонáхъ, -а, *m.* zakonnik wyświęcony na kapłana.
Іисусъ, -а, *m.* Jezus.
Іктúнъ, *Eccl. sl.*, v. **Кóршунъ.**
Іматúзма, Іматúсма, -ы, *f. Eccl.* wierzchnie odzienie.
Іоáннова кровь, Іоáнновъ цвѣ́тъ, v. **Дивáла** (многолѣтняя).
Іриологія, Ирúосъ, v. **Ири....**
Іудéйская смóла, v. **Асфáльтъ.**
Іудéйство, -а, *n.* żydostwo.
Іудéйствовать, *v. n.* żyć po żydowsku.
Іýдино дéрево, v. **Жидóвникъ.**
Іýдино ýхо (**ýшко**), v. **Грúбъ** (бузúнный). [Іюнь.
Іýлій, *Eccl. sl.*, **Іýній**, v. **Іюль**,
Іюль, -я, *m.* lipiec (miesiąc).
Іюльскій, -ая, -ое, *adj.* lipcowy.
Іюнь, -я, *m.* czerwiec (miesiąc). [wcowy.
Іюньскій, -ая, -ое, *adj.* czer-

K.

Кабáкъ, -á, *m.* kabak, karczma, szynk, szynkownia.
Кабала, -ы, *f.* cyrograf, skrypt, rewers; obligacya; urzędowne zaświadczenie własności; kabała; kabalistyka.
† Кабалéнie, -я, *n.* zrobienie kogo niewolnikiem (poddanym, podbicie sobie kogo.
Кабалúстика, v. **Каббалá.**
Кабалúстъ, -а, *m.* kabalista, trudniący się kabałą, teologią sekretną.
Кабалúстическій, -ая, -ое *adj.* kabalistyczny, kabalicki, kabalny.
† Кабалúть, *v. a.* podbić sobie kogo, niewolnikiem (poddanym) kogo zrobić; -ся, *v. r.*, v. **Закабáливаться.**
† Кабáльный, -ая, -ое, *adj.* 1. cyrografowy, spisowy, tabularny; 2. niewolniczy, poddany; v. **Холóпъ** (**кабáльный**).

Кабáльщикъ, -а, *m.* ten który kogo niewolnikiem [или poddanym] robi. [stwo, niewola.

Кабáльщина, -ы, *f.* poddaństwo.

Кабалярингъ, **Кабаляръ**, -а, *m. Mar.* lina okrętowa do utrzymania kotwic. [dziczyzna.

Кабáнина, -ы, *f.* mięso dzika,

Кабáній, -ья, -ье, *adj.* dzikowy; кабáньи клыкй, kły dzikowe, kły dzika.

Кабанóкъ, -нкá, *m. dim.* bryłka lodu; v. Кабáнъ (2).

Кабáнъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*sus scrofa, aper*), dzik; 2. bryła lodu; 3. gromada węgli [na Uralu].

Кабарга, -й, *f. H. n.* (*moschus moschiferus*), piżmowiec.

Кабаргúнный, -ая, -ое, *adj.* piżmowcowy, do piżmowca należący.

Кабáцкій, -ая, -ое, *adj.* szynkowy, w szynkach trzymany.

Кабачёкъ, -чкá, *m. dim.* karczemka; v. Кабáкъ.

Кабáчникъ, -а, *m.* 1. karczmarz, gospodarz karczmy, szynkarz; 2. karczemnik, który po karczmach lega.

Кабáчный, v. **Кабáцкій**.

Кабáшничать, *v. n. pop.* wciąż po karczmach legać.

Каббала, -ы, *f.* 1. kabała żydowska; 2. v. Волхвовáніе.

Кабель, -я, **Кабельтовъ**, -а, *m. Mar.* lina okrętowa. [necik.

Кабинётецъ, -тца, *m. dim.* gabi-

Кабинётный, -ая, -ое, *adj.* gabinetowy, do gabinetu (do pokoiku) należący.

Кабинётскій, -ая, -ое, *adj.* gabinetowy; кабинéтскія дѣла, gabinetowe interesa; кабинéтскій чиновникъ, urzędnik gabinetowy.

Кабинéтъ, -а, *m.* gabinet.

Каблýкъ, -а, *m.* napiętek, abcas, obcas, abzas, abzac, korek (u trzewików, bótów).

Каблучёкъ, **Каблучёчекъ**, -чка, *m. dim.* napięteczek, korczek, abzaczek.

Каблучúть, *v. a.* (*w myśliw.*) wkładać ptakom na głowę kapturki dla oswojenia ich.

Каблýчный, -ая, -ое, *adj.* napiętkowy, abcasowy, abzacowy, korkowy.

Каботáжный, -ая, -ое, *adj.* do żeglugi pobrzeżnéj należący; каботáжное плáваніе, v. **Каботáжъ**.

Каботáжъ, -а, *m.* żeglуga pobrzeżna, wzdłuż brzegów.

Кабріолéтка, -и, *f. dim.*, v. **Кабріолéтъ**. [kabryoletowy.

Кабріолéтный, -ая, -ое, *adj.*

Кабріолéтъ, -а, *m.* kabryolet, pojazd kryty o dwóch kołach.

Кабріóлка, v. **Кабріолéтка**.

Кабýшка, -и, *f. pop.*, **Кабýшки**, -шекъ, *pl.* kulki, gałki (z séra, *etc.*).

Кабы, *conj. pop.* gdyby, aby, żeby, ale; §. кабы на крапúву не морóзы; кабы не плѣть, такъ нé было бы и гóло, by nie ale, byłoby wszystko wcale.

Кавалергáрдскій, -ая, -ое, *adj.* z kawaleryi gwardyjskiéj; кавалергáрдскій полкъ, pułk kawaleryi gwardyjskiéj.

Кавалергáрдъ, -а, *m.* kawalerzysta gwardyjski. [rzysta.

Кавалерúстъ, -а, *m.* kawale-

Кавалерíйскій, -ая, -ое, *adj.* kawaleryjski; кавалерíйскій полкъ, pułk kawaleryi, jazdy.

Кавалéрія, -и, *f.* kawalerya, jazda. [*siflora*), męczennica.

Кавалéрникъ, -а, *m. Bot.* (*pas-*

Кавалéрскій, -ая, -ое, *adj.* kawalerski, orderowy; кавалéрскій прáздникъ, uroczystość orderowa; кавалéрская звѣздá, *α*) gwiazda orderowa; *β*) *Bot.* [= чилúмъ земляной, *tribulus terrestris*], krzyż Maltański *abo* kawalerski, kotewki lądowe, kotwiczki pospolite *czyli* ziemne; кавалéрскій цвѣтъ, (*Bot.*), v. О'рлики; кавалéрскія шпóры, *Bot.* (*delphinium*), ostróżka, ziele św. Katarzyny, brunatek, modrzeniec rogaty.

Кавалéрство, -а, *n.* kawalerstwo, rycerstwo.

Кавалéрственная дáма, *f.* dama kawalerska, orderowa.

Кавалéръ, -а, *m.* 1. kawaler, rycerz pasowany, orderowy; 2. kawaler, mężczyzna (młody) w towarzystwie dam, nieżonaty.

Кавальéръ, -а, *m. Fortf.* kawaler, szaniec wysoki, nadszaniec, nadskop. [jazda.

Кавалькáда, -ы, *f.* kawalkata,

Кáверза, -ы, *f.* podstęp, chytrość, matactwo, wykręt, praktyka, intryga. [nić, intrygować.

Кáверзить, *v. n.* wykręty czynić, intrygować.

Кáверзникъ, -а, *m.* wykrętacz, wykrętarz, podstępnik, intrygant.

Кáверзница, -ы, *f.* wykrętaczka, intrygantka.

Кáверзничать, *v.* **Кáверзить**.

Кáверзный, -ая, -ое, *adj.* podstępny, intrygantski, wykrętarski.

Кавéтъ, -а, *m. Archit.* olkel; v. Гóлкель.

Кáвица & Кáвца, -ы, *f. Eccl. sl.* kawka. [лянóй).

Кавсúнъ, v. **Многонóгъ** (зем-

Кавы́ка, -и, *f.* znak skrócenia [˘] nad głoską И.

Кавы́ль, -я, *m. Bot.* (*avena pubescens*), v. **Ковы́ль**.

Кавы́чка, -и, *f.*, v. **Кавы́ка**; кавы́чки, -чекъ, *pl.* cudzysłów.

Кагáлъ, -а, *m.* kahał, żydowski zbór *lub* zgromadzenie.

Кагальный, -ая, -ое, *adj.* kahalny, od kahału, zborowy.

Кáголка, -и, *f. H. n.* (*anas marila*), kaczka górna.

Кадáнсъ, -а, *m. Mus.* kadencya, spadek harmonijny głosów, (wyrazów).

Кадéтскій, -ая, -ое, *adj.* kadetski, kadecki; кадéтскій кóрпусъ, korpus kadetów.

Кадéтъ, -а, *m.* kadet; морскóй кадéтъ, kadet korpusu morskiego.

Кадúло, -а, *n. Eccl.* 1. kadzidło; 2. turybularz, kadzidlnik, kadzidlnica, kościelne naczynie do kadzenia; 3. (*Bot.*), v. **Дубрóвникъ-кадило**.

Кадилонóсецъ, -сца, *m.* kleryk niosący turybularz.

Кадúльникъ, -а, *m.*, **Кадúльница**, -ы, *f. Eccl.* kadzidlnik, kadzidlarz, kadzidlnica, turybularz, kościelne naczynie do kadzenia.

Кадúльный, -ая, -ое, *adj.* kadzilny, kadzidlny, kadzidlnicowy, kadziedlniczy, kadzidlnikowy, turybularzowy; кадúльныя цѣпóчки, kadzidlnicowe łańcuszki.

Кадúть, *v. a.* 1. kadzić; 2. *fig.* кадúть комý-либо, *kadzić, pochlebiać komu.

Кáдка, -и, *f.* kadka, kadź mała.

Кáдочка, -и, *f. dim.* kadeczka, kadka.

Кáдочникъ, -а, *m.* bednarz.

Кáдочный, -ая, -ое, *adj.* kadziowy, cebrowy. [Francuzki.

Кадрúль, -и, *f.* kadryl, taniec

Кадуцéй, -я, *m.*, (жезлъ Меркýріевъ, *caduceus*), wężokręt, wężokij, Merkuryuszowa laska, wężami okręcona.

Кадýшечка & Кадýшка, -и, *f. dim.* kadka (kadź) mała.

Кадыкъ, -а, *m. Anat.* (*pomum Adami*), grdyca, grdyka, grdycze, ogryzek, krztoń, jabłko Adama, pagórek przy gardle.

Кадычный, -ая, -ое, *adj. Anat.* grdycowy, krztoniowy.

Кадь, -и, *f.* kadź, ceber. [szlak.

Кáемка, -и, *f. dim.* brzeżek,

Каепутъ, v. **Чернобúльникъ**; каепýтъ настоящій, v. **Вéлодрéвникъ**.

Кажденíе, -я, *n.* kadzenie.

Каждоднéвный, -ая, -ое, *adj.* każdodzienny, codzienny.

Кáждый, -ая, -ое, *pron.* każdy; каждый день, każdy dzień, co dzień; каждая земля имѣетъ свой обы́чаи, §. każdy kraj ma swój obyczaj [или swoje zwyczaje].

Кажéникъ, *Eccl. sl.*, v. **Скопéцъ**, **Евнýхъ**.

Кажéніе, v. **Кажденíе**.

Казакúнъ, -а, *m.* (*casaquin*), kazakina, kasakina, kazakinka, gatunek sukni.

Казáкъ, -а, *m.* 1. kozak; Донскóй, Уральскій казакъ, kozak Doński, Uralski; 2. robotnik.

Казáніе, -я, *n.* pokazywanie.

Казáнный, -ая, -ое, *adj.* do gorzelnianego kotła należący.

Казáнъ, -а, *m.* kocioł gorzelniany. [kazanie.

Казанье, -я, *n.* (проповѣдь),

Казáрма, -ы, *f.* koszary.

Казáрменный, **Казáрный**, -ая, -ое, *adj.* koszarny, do koszar należący.

Казáть, *v. a.* 1. pokazywać, po-

казáть; 2. *Eccl. sl.* казáть, мóвить, опóвідать.

Казáться, *v. r.* 1. показýвать сíę, показáть сíę, подóбать сíę; 2. здавáть сíę; мнѣ кáжется, здáje мі się; ѣто тебѣ такъ кáжется, то ci się tylko tak zdaje.

Казáцкн, *adv.* po kozacku.

Казáцкій, –ая, –ое, *adj.* kozacki; казáцкій можжевéльникъ, (*Bot.*), v. Можжевéльникъ.

Казачéкъ, –чка, *m.* kozaczek; *it.* taniec kozacki; *H. n.* piżmowiec.

Казáчина, –ы, *f.* kozaczyzna.

Казáчить, *v. n.* być robotnikiem. [zacki.

Казáчій, –ья, –ье, *adj.* ko-

Казáчка, –и, *f.* kozaczka.

Казематъ, –а, *m. Fortf.* kazemata, sklep podwalny.

Казенáтный, –ая, –ое, *adj.* kazematny.

Казéнка, –и, *f. pop.* 1. ławka przy piecu; 2. kajuta, izdebka na statku wodnym; 3. komórka pod dachem; *cfr.* lamus; 4. v. Казнá (2).

Казенноко́штный, –ая, –ое, *adj.* na koszcie skarbu będący.

Казéнный, –ая, –ое, *adj.* kasowy, skarbowy, rządowy; казéнная часть у пушки, pole zapałowe; sztuka denna; v. Казнá (2); Казéнная палата, izba skarbowa.

Казимíровый, –ая, –ое, *adj.* kazimirowy, kazimirkowy, z kazimiru zrobiony. [zimirek.

Казимíръ, –а, *m.* kazimir, ka-

Казúстый, –ая, –ое, *adj.* kształtny, okazały; казúстая лóшадь, koń okazały.

Казúть, *v.* **Искажáть, Портúть.**

Казнá, –ы, *f.* 1. kassa, skarbnica, skarb; 2. komora u działa; v. Казéнная (часть у пушки).

Казначéй, –я, *m.* skarbnik, podskarbi; kassyer; płatnik.

Казначéйскій, –ая, –ое, *adj.* skarbniczy; kassyerski; казначéйская, –ой, *s. f.* pokój kassyerski, pokój podskarbiego, kassa.

Казначéйство, –а, *n.* kassa główna, izba skarbowa, skarb.

Казначéя, –и, *f.* kassyerka zakonna, podskarbina klasztoru mniskiego, zawiadująca skarbem klasztornym.

Казнúть, *v. a.* 1. (*it.* казнúть смéртію), tracić, śmiercią или gardłem karać, ukarać; być kaznённым, być śmiercią или gardłem ukaranym, być traconym, straconym; 2. (*o Bogu:*) nawiedzić, karać, skarać.

Казнодéй, v. **Проповѣдникъ.**

Казнохранúлище, –а, *n.* skarb, skarbiec. [bnik, podskarbi.

Казнохранúтель, –я, *m.* skar-

Казнь, –и, *f.* 1. kara, kara śmierci; приговорúть къ смéртной кáзни, na śmierć kogo osądzić; подвéргнуть смéртной кáзни, v. Казнúть; вестú на смéртную казнь, prowadzić kogo na miejsce stracenia; 2. kara Boska, bicz, plaga. (*casuarius*), kazuar.

Казуáръ, –а, *m. H. n.* (*struthio*

Казусный, –ая, –ое, *adj.* przypadkowy, szczególny; zawikłany, krytyczny.

Казусъ, –а, *m.* przypadek.

†**Кайдалы, Кайданы**, v. Кандалы.

Кайма́, –ы́, *f.* (*pl.* каймы́, каёмъ & ко́ймы, ко́имъ), brzég, szlak.

Кайманъ, –а, *m. H. n.* (*alligator*), kaiman, alligator, krokodyl Amerykański.

Кайнúть, *v. a.* obrębywać, obszywać, robić szlak (na czém), szlaki przyszywać.

Кайра, –ы, *f.*, v. Пúжикъ.

Кайополúнъ, –а, *m.*, v. Двуутробка (Суринамская).

Какаду́, *s. m. indecl. H. n.* (*psittacus cristatus*), kakadu, biała papuga. [(owoc).

Какáо, *s. m. indecl.* kakao,

Какаовникъ, –а, *m.* 1. miejsce drzewami kakaowemi zarosłe; 2. *Bot.* (*theobroma cacao*), drzewo kakaowe. [kaowy.

Какаовый, –ая, –ое, *adj.* ka-

Какерлáкъ, v. **Альбúносъ.**

Какíй, v. **Какóй.**

Кáко, *adv. Eccl. sl.* jak? jako?

Какóво, *adv.* jak, jako; какóво Вамъ здѣсь жить? jak się Wac Panu podoba?

Коковъ, –а, –ó, **Коковый**, (–óй), –ая, –óе, *pron.* jakowy, jaki; v. Какóй.

Какóй, –áя, –óе, *pron.* jaki; какóй ѣто человѣкъ? jaki to człowiek? ѣто человѣкъ, какóго рѣдко найдёте, to (jest) człowiek, jakiego rzadko znajdziesz; какóй чудéсный видъ! jakiż cudowny (śliczny) widok; какóй-то, jakiś, niewiadomo jaki; какóй-то человѣкъ спрáшиваетъ Васъ, jakiś człowiek pyta się o Wac Pana.

Кáкорна, –ы, *f. Bot.* (*matricaria maritima*), maruna morska, gatunek rumianka.

Кáктусъ, Кактъ, –а, *m. Bot.* (*cactus*), kaktus, niepokalanek (rośl.).

Кáкша, –и, *f.* (*u garbarzy:*) zaprawa z wody i psiego łajna do spędzania siersci ze skór wyprawiających się.

Какъ, *adv.* jak, jako; какъ ѣто бúло? jakże to było? хóлоденъ какъ лёдъ, zimny jak lód; какъ (= когдá) узнáю объ ѣтомъ, gdy się o tém dowiem; какъ-нибудь, какъ ни есть, какъ ни попало, кóе-какъ, jakokolwiek; *it.* v. Кóе-какъ; какъ быть, cóż robić? какъ бýдто, какъ бýдто бы, какъ бы, jakby, jakby to, (jak) niby to; какъ то, jako to, to jest; какъ разъ, v. *sub:* **Разъ.**

Каламбурúстъ, –а, *m.* kalamburysta.

Калáмбуръ, –а, *m.* kalambur, igraszka słów. [kalamajkowy.

Калáменковый, –ая, –ое, *adj.*

Калáменокъ, –нка, *m.* kalamajka, materya wełniana.

Калáнча, –и, *f.* strażnica ogniowa, wieża; baszta forteczna.

Калáчики, v. **Просвúрки.**

Калáчикъ, –а, *m. dim.* kołaczek, bułeczka.

Калачúще, –а, *m. augm.* kołaczysko, bułka wielka.

Калáчникъ, –а, *m.* kołacznik, bułecznik, piekarz.

Калáчница, –ы, *f.* kołacznica, bułecznica, piekarka.

Калáчня, –и, *f.* piekarnia kołaczy, bułek.

Калáчъ, –а, *m.* kołacz, bułka; *fig.* tęrtый калáчъ, człowiek chytry, chytrek, frant.

Калбáса, –ы, *f.* kiełbasa.

Калбáсникъ, –а, *m.* kiełbaśnik, który kiełbasy robi, przedaje.

Калбáсница, –ы, *f.* 1. żona kiełbaśnika; 2. ta, która kiełbasy robi, przedaje.

Калбáсный, –ая, –ое, *adj.* kiełbaśny, kiełbasowy.

Калгáнный, –ая, –ое, *adj.* galgankowy, galgantowy.

Калгáнъ, –а, *m.* (*maranta galanga*), galgan, galgant.

Калéвка, –и, *f.* 1. olkel, żłobkowanie; 2. hebel do żłobkowania.

Калéка, –и, *s. c.* kaléka.

Календáрикъ, –а, *m. dim.* kalendarzyk.

Календáрь, –я, *m.* kalendarz.

Калéнды, –ъ, *f. pl.*, **День калéндъ**, kalendy, pierwszy dzień każdego miesięca (*u Rzymian*).

Калéніе, –я, *n.* rozpalenie, rozgrzanie do czerwoności; suszenie [w zarzewiu, w piecu]; калéніе орѣховъ, suszenie orzechów.

Калéчить, *v. a.* kaléczyć, skaléczyć, robić (zrobić) kaléką.

Кали, *s. n. indecl. Chem.* kali, potaż; v. Podwinian.

Калúберный, –ая, –ое, *adj. Artill.* kalibrowy, wagomierny.

Калúберъ, –а, *m. Artill.* kaliber, wagomiar; пýшки однáковаго калúбра, armaty jednakowego kalibru; измѣрять калúберъ, v. Калúбровать.

Калúбровать, *v. a. Artill.* kalibrować, wagomierzyć.

Калúбръ, v. **Калúберъ.**

Калúданъ, v. **Берéжникъ.**

Калúло, –а, *n. Eccl. sl.* żelazo rozpalone.

Калúльный, –ая, –ое, *adj.* do rozpalenia służący.

Калúна, –ы, *f. Bot.* (*viburnum opulus*), kalina zwyczajna; калúна гордовúкъ, v. Гордъ.

Калúнка, v. **Уклéя.**

Калúнникъ, –а, *m.* 1. krzak kalinowy; 2. kalinnik, pieczyste, potrawa z kalin.

Кали́новка, –и, *f.* kolinówka, wódka kalinowa или z kalin.

Кали́новый, –ая, –ое, *adj.* kalinowy. [kalina maleńka.

Кали́нушка, –и, *f.* kalinuszka,

Кали́та, –ы, *f.* 1. †(мѣшокъ, сумка), torebka, worek, woreczek, sakiewka; 2. *H. n.* (*bursaria*, перепончатый червякъ), robak błonisty, (workowaty).

Кали́тка, –и, *f.* fórtka, fórteczka; – вы́лазная, fórtka do wycieczki.

Кали́точка, –и, *f. dim.*, v. **Кали́тка**. [fórtkowy, fórteczny.

Кали́точный, –ая, –ое, *adj.*

Кали́ть, *v. a.* 1. rozogniać, rozpalać do czerwoności, glijować, hartować (żelazo, stal); 2. suszyć (w piecu, w zarzewiu); **кали́ть** орѣхи, suszyć orzechy.

Кали́ться, *v. p.* być rozpalanym, rozpalonym; rozpalać się; być glijowanym; być hartowanym, zahartowanym; być suszonym.

Кали́ться, *v. r.* (испражняться низомъ), wypróżniać się, potrzebę swoję odbywać.

Кали́й, –я, *m. Chem.* kalium.

Кали́йный, –ья, –ье, *adj.* indyczy.

Кали́йка, v. **Ку́рица** (Инде́йская). [cкій).

Кали́йскій, v. **Пѣту́хъ** (Инде́йскій).

Каллиграфи́чески, *adv.* kaligraficznie. [*adj.* kaligraficzny.

Каллиграфи́ческій, –ая, –ое.

Каллигра́фія, –и, *f.* kaligrafia, piękne pisanie.

Каллигра́фъ, –а, *m.* kaligraf, piękнopis. [никъ.

Калмы́цкіе орѣхи, v. **Бобо́нъ**.

Калмы́цкій ла́данъ, v. **Насѣ́дникъ** (однокло́сный).

Калмы́цкія ши́лы, **Калмы́цкое ши́ло**, v. **Верблю́дникъ** (*Bot.*).

Ка́ловый, –ая, –ое, *adj.* kałowy, łajnowy.

†**Калогѣ́ръ**, –а, *m.*, v. **Мона́хъ**, **Ино́къ**, **Отше́льникъ**.

Каломе́ль, –и, *f. Med.* (*mercurius dulcis*, сладкая ртуть), kalomel, merkuriusz słodki.

Калориме́тръ, –а, *m. Phys.* cieplikomiar; v. **Тепломе́ръ**.

Калоша, –и, *f.* kalosz; **кало́ши**, *pl.* kalosze.

Калу́га, –и, *f.* kaługa, kałuża, dół błocisty, miejsce błociste.

Калу́жа, –и, **Калу́жина**, –ы, *f.*, v. **Калу́га**.

Калу́жница, –ы, *f.*, – **боло́тная**, *Bot.* (*caltha palustris*), majówka błotna.

Калуфе́рный, –ая, –ое, *adj.* piwonijny, od piwonii.

Калуфе́ръ, –а, *m. Bot.* (*balsamita vulgaris*), piwonia, marzymiętka. [**Колч**....

Калчада́нъ, **Калча́нъ**, v. **Калъ**, –а, *m.* łajno, gówno, gnój, błoto; перворо́дный калъ, v. **Меко́ній**.

Кальцинація, –и, *f. Chem.* kalcynacya, zwapnienie, spopielenie.

Кальцинированіе, –я, *n. Chem.* wapnienie, kalcynowanie, popielenie; *it.* v. **Кальцинація**.

Кальцинировать, *v. a. Chem.* kalcynować, [*v. perf.* u-, z-kalcynować], wapnić, zmieniać w wapno, popielić, [*v. perf.* spopielić].

Кальщикъ, –а, *m.* ten, który hartuje żelazo *lub* stal.

Кальэ́, –й, *f.* supa & zupa z kawiaru (kawioru), gęsiny i ogórków.

Кальянъ, –а, *m.* tytuniowa machina do ciągnienia dymu przez wodę.

Калѣка, –и, *s. c.* kaléka.

Калѣчить, *v. a.* kaléczyć.

Калѣчный, –ая, –ое, *adj.* kaléczny, skaléczony, pokaleczony.

Кама́канье, –я, *n.* gadanie, paplanie, gawędzenie, bzdurzenie.

Кама́кать, *v. n.* gadać, paplać, gawędzić, bzdurzyć.

Кама́ки, –ъ, *pl.* gadanina, gadulstwo, bzdurstwo, bredy, baśnie.

Ка́мара, –ы, *f. Eccl. sl.* pokój, stancya.

Ка́мбала, –ы, *f. H. n.* (*pleuronectes*), flądra; kambała płoskуша, (*pleuronectes platessa*), płaszczka; morская kambała, (*rhombus*), płaszcz, fazyan morski, ryba płaska szybiasta.

Ка́мбузъ & **Ка́мбусъ**, –а, *m.* kuchnia na okręcie. [мигуть.

Камбо́гія, –и, *f. Bot.*, v. **Гумми́гутъ**.

Каме́динный, **Каме́дный**, –ая, –ое, *adj.* gumowy, z gumy.

Каме́дистый, –ая, –ое, *adj.* obfity w gumę, pełen gumy.

Каме́дь, –и, *f.* guma (Arabska).

Каме́жникъ, –а, *m.* miejsce kamieniste. [onixu.

Каме́й, –я, *m.* kaméj, gatunek

Камелёкъ, –лька, v. **Камѝнъ**.

Каме́ли, –ей, *f. pl.* gatunek pontonu do podnoszenia okrętu, kiedy go trzeba przewieść przez płytką wodę.

Камелопа́рдъ, –а, *m. H. n.* (*cervus cameleopardis*), girafa.

Каменарь, *Eccl. sl.*, v. **Ка́менщикъ**.

Каменѐніе, v. **Каменобіе́ніе**.

Каменика, v. **Костя́ника**.

Каменѝстый, –ая, –ое, *adj.* kamienisty. [mnóstwo kamieni.

Каме́нье, –я, *n. coll.* kamienie,

Ка́менка, –и, *f.* 1. kamionka w łaźni; 2. *H. n. motacilla oenante*, ptaszka), pliszka białogardł; 3. (*auripigmentum*, kraska), v. **Аврипигме́нтъ**. [mieniste.

Ка́менникъ, –а, *m.* miejsce ka-

Ка́менный, –ая, –ое, *adj.* kamienny; murowany; **ка́менный** домъ, dom murowany, dom z kamieni, kamienica; **ка́менное** сѐрдце, serce kamienne; **ка́менная** болѣзнь, kamień, (choroba), kałkuł; **каменная** ло́мка, łomy kamienne; **ка́менный** у́голь, węgiel kamienny, węgiel ziemny; **ка́менная** соль, sól kamienna w bałwanach; **ка́менная** лѝпа, *Bot.* (*Phillyrea latifolia*), olejnica, lipowiąz; **ка́менный** перело́мъ (*Bot.*), v. **Камело́мка** (зернѝстая); **ка́менный** ро́занъ, v. **Ла́донникъ**; *it.* v. **Бара́нъ**, **Дубъ**, **Козёлъ**, **Лукъ** (каменный), **Гли́на**, **Мя́та**, **Петру́шка**, **Пе́счанка** (каменная), **Ма́сло**, **Сѣ́мя** (ка́менное), *etc.*

Каменобіе́ніе, **Каменова́ніе**, –я, *n.* kamienowanie, kamionowanie. [nować, kamionować.

Каменова́ти, *v. a. Eccl. sl.* kamie-

Каменове́рженіе, –я, *n. Eccl. sl.* rzucanie kamieni z procy.

Каменове́ржецъ, –жца, *m. Eccl. sl.* procarz, procownik, rzucający kamienie z procy.

Каменови́дный, –ая, –ое, *adj.* kamieniasty, kamieniom podobny.

Каменодѣ́латель, *Eccl. sl.*, v. **Каменотёсъ**.

Каменоло́мка, –и, *f. Bot.* (*saxifraga*), łomikamień; ciemiężnik.

Каменоло́мный, –ая, –ое, *adj.* kamieniołomny, do rozbijania kamieni służący; **каменоло́мныя** орудія, narzędzia do rozbijania kamieni służące; **каменоло́мная** трава, v. **Каменоло́мка**.

Каменоло́мня, –и, *f.* kamieniołomnia, łomnia kamieni, kopalnia kamieni.

Каменолю́щикъ, –а, *m.* kamieniołom, kamieniarz.

Каменоло́мъ, –а, *m.* 1. v. **Каменоло́мщикъ**; 2. (*Bot.*), v. **Каменоло́мка**.

Каменомётаніе, –я, *n.* kamieniomiotanie, rzucanie kamieni z procy.

Каменомётница, –ы, *f.* narzędzie do ciskania kamieni, proca, kamiennik.

Каменомётный, –ая, –ое, *adj.* kamieniomiotny, kamieniorzutny, rzucający kamienie.

Каменомётъ, –а, *m. Artill.* kamiennik, kamienna kartana.

Каменопеча́таніе, v. **Литографи́рованіе**.

Каменопеча́тный, v. **Литографи́рованный**.

Каменопеча́тня, v. **Литогра́фія**. [тофи́тъ.

Каменораста́ніе, –я, *n.*, v. **Ли-**

Каменосѣ́къ, –а, **Каменосѣ́чецъ**, –чца, *m.* kamieniarz, kamieniarz. [тёсный.

Каменосѣ́чный, v. **Каменотёсный**.

Каменотёсецъ, –сца, *m.* kamiennik, kamieniarz.

Каменотёсный, –ая, –ое, *adj.* do okrzesania kamieni służący; kamieniarski, kamieniczy.

Каменотёсъ, –а, *m.* 1. v. **Каменотёсецъ**; 2. *H. n.*, v. **Сверлу́шка**.

Каменщикъ, –а, *m.* (kamiennik), murarz, mularz.

Каменщичій, –ья, –ье, *adj.*

(kamienniczy), murarski, mularski.

Ка́мень, -мня, *m.* (*pl.* ка́мни, -ей, *collect.* ка́мнья, -ьевъ), 1. kamień; (*pl.* kamienie); драгоце́нный ка́мень, kamień drogi, drogocenny, kosztowny; ка́мень ѣдкій, prażący, prażnicowy, (*lapis infernalis*), kamień piekielny; сѣ́рый ка́мень, v. Лазу́рь, Синь (Берли́нская); Армя́нскій, Лазу́ревый ка́мень, v. Лазу́рикъ; а́спидный ка́мень, łupek, kamień łupny; гремя́чій, орли́ный ка́мень, kamień orli; гвозди́чный ка́мень, v. Кариофили́тъ; со́лнечный ка́мень, v. Жиразо́ль; тя́жёлый ка́мень, v. Ше́лйнъ; падающій, возду́шный, метео́рный ка́мень, v. Аэролитъ; филосо́фскій ка́мень, kamień filozoficzny; ка́мень собла́зна, kamień pretykania, kamień pretknowénia, zawada, przeszkoda, przyczyna usterku; какъ ка́мень въ во́ду, §. jakby kamień w wodę (wrzucił); przepadł, zginął.

Ка́мнье, v. Ка́мнie. [nąć.

Каменѣ́нie, -я, *n.* kamienienie, skamienienie.

Каменѣ́ть, *v. n.* (*propr.* & *) kamieć, kamienieć, w kamień się obracać, kamieniem zostawać, stawać się twardym. [sala.

Ка́мера, -ы, *f.* kamera, izba,

Камерарі́й, -я, *m.* kameryer, kamerarz, podkomorny.

Камергёрскій, -ая, -ое, *adj.* szambelański; камергёрскій ключъ, klucz szambelański.

Камергеръ, -а, *m.* szambelan.

Камердинерскій, -ая, -ое, *adj.* kamerdynerski.

Камердинеръ, -а, *m.* kamerdyner. [jówka.

Камерме́дкенъ, -ы, *f.* pokoKамерпа́жескій, -ая, -ое, *adj.* do pokojowego pazia należący.

Камерпа́жъ, -а, *m.* paź pokojowy. [jowa, garderobianka.

Камерфра́у, *s. f. indecl.* pokoКамерфре́йлина, -ы, *f.* panna na respekci.

Камерю́нгфера, -ы, *f.* panna służąca, pokojowa.

Камерю́нкерскій, -ая, -ое, *adj.* kamerjunkrowy, paziowy.

Камерю́нкеръ, -а, *m.* kamerjunker, paź.

Ка́мешекъ, -шка, Камешо́къ, -шка, *m. dim.* kamyk, kamyczek.

Камзо́лецъ, -льца, Камзо́ликъ, -а, *m. dim.* kamizelka mała.

Камзо́лъ, -а, *m.* kamizelka.

Камзо́льный, -ая, -ое, *adj.* kamizelkowy.

Камзо́льчикъ, -а, *m. dim.* kamizelka mała. [ska.

Камила́вка, -и, *f.* jamółka, piu-

Ка́минный, -ая, -ое, *adj.* kominowy, kominkowy, kominny.

Ка́минъ, -а, *m.* komin, kominek.

Ка́мка, -и, *f.* adamaszek. [nek.

Камлотный, Камло́товый, -ая, -ое, *adj.* kamlotowy.

Камло́тъ, -а, *m.* kamlot, (materya wełniana).

Каменепеча́таніе, v. **Литографированіе.** [граф̀ъ.

Каменепеча́тникъ, v. **Литографированный.**

Каменепеча́тный, v. **Литографированный.**

Каменепеча́тня, v. **Литографія.**

Каменетисненіе, v. **Литографированіе.** [kamień wielki.

Ка́мнище, -а, *m. augm.* kamisko,

Ка́мора, -ы, *f.* 1. v. **Ка́мера**; 2. komora w działach; подко́пная ка́мора, komora w podkopach.

Ка́мора, -ы, *f.* znak pisarski (⌒) w księgach cerkiewnych.

Ка́мо́рка, -и, *f.* komórka, pokoik.

Ка́мо́рочка, -и, *f. dim.* komórka, komóreczka, pokoik, pokoiczek. [prawa wojenna.

Кампа́нія, -и, *f.* kampania, wy-

Кампа́нъ, -а, *m. Eccl. sl.* kampana, dzwonek; *it.* kampana, (naczynie szklanne, na kształt dzwona, *np.* u machiny pneumatycznéj).

Кампе́шевый, -ая, -ое, *adj.* do błękitnego drzewa należący; кампе́шевое де́рево, błękitne drzewo.

Кампе́шникъ, Кампе́шъ, -а, *m. Bot.* (*haematoxylon campechianum*), błękitne drzewo.

Камфара́, -и́, *f.* (*camphora*), kamfora.

Камфа́рный, -ая, -ое, *adj.* kamforowy; камфа́рная трава́, (*camphorosma monspeliaca*), kamforowe ziele włoskowe.

Камфо́рка, -и, *f.* fajerka; *it.* v. **Жарови́ня.**

Камфо́рочка, -и, *f. dim.* fajerka. [Одува́нчикъ.

Канчада́лка, -и, *f. Bot.*, v.

Канча́тка, -и, *f.* tkanka lniana wzorzysta jakiéj się używa na bieliznę stołową, adamaszek.

Канча́тный, -ая, -ое, *adj.* adamaszkowy. [*m.*, v. **Подагра.**

Канчу́га, -и, *f.*, **Канчу́гъ, -а,**

Канычъ, -а, *m. Eccl. sl.* kamyk.

Каны́шевка, v. **Синица** (болотная). [trzcinowy.

Каны́шевый, -ая, -ое, *adj.*

Каны́шекъ, -шка, *m. dim.* kamyk.

Каны́шница, v. **Лысу́ха.**

Каны́шъ, -а, *m. Bot.* (*arundo phragmitis*), trzcina błotna, ostrzyca, sitowina.

Канава, -ы, *f.* rynsztok, rów.

Канавка, Канавочка, -и, *f. dim.* rynsztoczek, rówek.

Канале́цъ, -льца, *m. dim.* kanał mały.

Канал̀ъ, -а, *m.* kanał.

Канальный, -ая, -ое, *adj.* kanałowy.

Канальскій, -ая, -ое, *adj.* nikczemny, niegodziwy.

Канальство, -а, *n.* nikczemność, niegodziwość.

Каналья, -и, *f.* kanalia, łajdak, motłoch.

Канапе́, *s. indecl.* kanapa.

Канаре́ечка, -и, *f. dim.* kanareczek.

Канаре́ечникъ, -а, *m. Bot.* (*phalaris canariensis*), kanarkowa trawa, wyszy ber.

Канаре́ечный, -ая, -ое, *adj.* kanarkowy; канаре́ечное пѣ́ніе, śpiew kanarkowy; канаре́ечное сѣ́мя, канаре́ечная трава, v. Канаре́ечникъ; канаре́ечное де́рево, v. Кана́рникъ.

Канаре́йка, -и, *f. H. n.* (*fringilla canarica*), kanarek. [никъ.

Канаре́йникъ, v. **Канаре́ечникъ.**

Кана́рникъ, -а, *m. Bot.* (*canarium commune*), drzewo kanarkowe.

Канастеръ, v. **Кнастеръ.**

Кана́тикъ, -а, *m. dim.* powróżek, powrozik, stryczek; сѣ́менный кана́тикъ, сѣменоно́сный кана́тикъ, (*Anat.*), powrózek nasieniowy; пупо́чный кана́тикъ, powrózek pępkowy; pępowina.

Кана́тный, -ая, -ое, *adj.* powrozowy, powrozi, linowy; кана́тная фа́брика, fabryka powrozów; кана́тный ма́стеръ, v. Кана́тчикъ.

Кана́тчикъ, -а, *m.* powroźnik.

Кана́тъ, -а, *m.* powróz, lina; я́корный кана́тъ, lina kotwiczna.

Канва́, -ы́, *f.* kanafas & kanawas, kanwa, dyma.

Кандакъ, v. **Кандрыкъ.**

Кандалы, -о́въ, *f. pl.* kajdany; *it.* v. **Посади́ть** (въ кандалы).

Канде́ечка, Канде́йка, v. **Ендо́вочка.**

Канделя́бръ, -а, *m.* kandelabr, świecznik z ramionami.

Кандея, v. **Ендова.**

Кандидатскій, -ая, -ое, *adj.* kandydacki. [dactwo.

Кандида́тство, -а, *n.* kandy-

Кандида́тъ, -а, *m.* kandydat.

Кандикъ, v. **Кандыкъ.**

Кандило, -а, *n.*, *Eccl. sl.*, v. **Лампада.**

Кандиловжигатель, -я, *m. Eccl. sl.* świecozapalacz, który zapala świece (w kościele).

Кандитерскій, Кандиторскій, -ая, -ое, *adj.* cukierniczy; кандитерская, -ой, *s. f.* cukiernia.

Кандитеръ, Кандиторъ, -а, *m.* cukiernik.

Кандія, -и́, *f. Eccl. sl.* dzwonek; v. **Колоко́льчикъ.**

Кандыкъ, -а, *m. Bot.* (*erythronium, dens canis*), psi ząb; v. **Зубосканъ.**

Каникулы, -ъ, *f. pl.* kanikuła, dni kanikularne, psie dni, psie czasy, psia grań.

Каникульные & Каникуля́рные дни, *m. pl.* dni kanikularne, psie, kanikuła, psia grań, psie czasy. [*lub* nitka złota *lub* srebrna.

Канитель, -и, *f.* drót cieniutki

Канительный, -ая, -ое, *adj.* od drótu *lub* nitki złotéj *lub* srebrnéj.

Канительщикъ, -а, *m.* ten co

robi drót *lub* nici złote *lub* srebrne.

Канифа́сный, Канифа́совый, -ая, -ое, *adj.* dymowy, z dymy, z kanafasu, kanafasowy.

Канифа́съ, -а, *m.* 1. kanafas & kanawas, dyma; 2. płótno grube żaglowe.

Канифо́лить, *v. a.* smarować, pacierać (co) kolofonią.

Канифо́ль, -и, *f.* kolofonia & kalafonia. [od kolofonii.

Канифо́льница, -ы, *f.* puszka

Канифо́льный, -ая, -ое, *adj.* kolofoniowy, kalafoniowy, kolofoniczny.

Ка́нна, -ы, *f.* miara na płyny zawierająca blisko kwartę.

Канона́да, -ы, *f.* kanonada, strzelanie z dział *czyli* armat, działobicie. [kanonierski.

Канонёрскій, -ая, -ое, *adj.*

Канонёръ, -а, *m.* kanonier.

Канонизація, -и, *f.*, v. Сопричтéніе (къ святы́мъ).

Канони́къ, -а, *m.* kanonik.

Канони́рскій, Канони́ръ, v. Канонёр....

Канони́сса, -ы, *f.* kanoniczka.

Канони́ческій, -ая, -ое, *adj.* kanoniczny.

Канони́чество, -а, *n.* kanonia, godność kanonicza.

Канонникъ, -а, *m.* kancyonał jutrzenny i nieszporny.

Кано́нъ, -а, *m.* kanon, reguła, przepis; kanon, pieśni cerkiewne, (kościelne); kanon, ccionki [litery] któremi drukują. [śpiew.

Кантáта, -ы, *f. Mus.* kantata,

Ка́нтикъ, -а, *m.* kant, wypustek (u czapek, kołnierzy).

Кантовать, *v. a.* wyrabiać w kanty.

Кантонированіе, -я, *n.* kantonowanie; rozłożenie wojska na leże; leże wojska.

Кантонировáть, *v. a. Milit.* kantonować, na leżach *czyli* kwaterach stać, rozłożonym być.

Кантонировка, -и, *f.*, v. Кантонированіе.

Кантониръ-квартúры, -ъ, *f. pl.* kantony *czyli* leże, kwatery wojska.

Кантони́стъ, -а, *m.* kantonista, żołnierz na kantonach *lub* leżach będący. [wak kościelny.

Ка́нторъ, -а, *m.* kantor; śpie-

Кантóнъ, -а, *m.* kanton, pewna określona okolica kraju.

Кантъ, -а, *m.* kant, wypustek.

Канýнъ, -а, *m.* wilija; канýнъ праздника, wilija święta, uroczystości.

Канýра, -ы, *f.* buda dla psów, (psiarnia); *mizerne kącisko, dziura, dom nikczemny.

Канýрка, Канýрочка, -и, *f. dim.* budka dla psów.

Кануть, *v. n.* zatonąć, zagrznąć, zanurzyć się, nagle zniknąć.

Канýферъ, v. Калýферъ.

Канфóрка, v. Камфóрка.

Канцелярúстскій, -ая, -ое, *adj.* do kancelisty należący.

Канцелярúстъ, -а, *m.* kancelista, kancelarysta, kancelarzysta.

Канцеля́рія, -и, *f.* kancelarya.

Канцеля́рское сѣ́мя, v. Червя́цъ.

Канцеля́рскій, -ая, -ое, *adj.* kancelaryjny, od kancelaryi; канцеля́рское сѣ́мя, koszenilla; v. Черня́цъ. [kanclerski.

Ка́нцлерскій, -ая, -ое, *adj.*

Ка́нцлеръ, -а, *m.* kanclerz; Великій ка́нцлеръ, Wielki kanclerz.

Канóкъ, -а, *m. H. n.* (*strix scops*), sowa leśniczka, mała leśna sowa, kaniuk.

Канючить, *v. n. pop.* prosić, żebrać, męczyć prośbą *lub* natrętctwem, naprzykrzaniem się.

Ка́паніе, -я, *n.* kapanie. [rek.

Ка́паръ, -а, *m.* kaptur, kaptu-

Ка́пать, 1. *v. n.* kapać, kapnąć; 2. *v. a.* ка́пать на что, kropić, puszczać krople; *it.* кро́вля ка́плетъ, (*i. e.* течетъ), dach [или kryt] ciecze; ка́плетъ съ кры́шки, z dachu kapie; плетъ съ лица ка́плетъ, pot z twarzy kapie, kroplami spada.

Капе́лина, Капе́льна, -ы, *f. Metallurg. Chem.* kapela, naczynie gliniane dla próbowania złota *lub* srebra, mnich.

Капе́ль, -и, *f.* 1. kapanie, cieczenie; 2. kapela, zbiór (chór) muzyków, śpiewaków, orkiestra.

Капе́лька, -и, *f. dim.* kropelka; ка́пельки, *pl.* (*Archit.*), v. Ка́пли (2). [gacz teatralny.

Капельдúнеръ, -а, *m.* posłu-

Капельмéйстеръ, -а, *m.* kapelmajster, kapelmagister, kapelmistrz.

Капельникова́тый, -ая, -ое, *adj. Mineral.* sopleńcowaty, sopleńcopodobny, na kształt sopleńca, kamienia ciekącego.

Капе́льникъ, -а, *m.* (*stalactites, stalagmites*, natekż), soplenicc, kamień ciekący.

Капе́льный, -ая, -ое, *adj.* kroplisty, kroplami spadający.

Капельный, -ая, -ое, *adj.* (maleńkiй), maleńki, bardzo mały.

Капелянскій, -ая, -ое, *adj.* kapelański.

Капеля́нство, -а, *n.* kapelaństwo. [neficyarz.

Капеля́нъ, -а, *m.* kapelan, be-

Ка́перскій, -ая, -ое, *adj.* do kapra należący, rozbójniczy; ка́перское су́дно, v. Ка́перъ.

Ка́персовый, -ая, -ое, *adj.* kaparkowy, kaparowy; ка́персовый кустъ, ка́персовое де́рево, v. Ка́персъ.

Ка́перство, -а, *n.* rozbójnictwo morskie, łupiestwo & łupieztwo, grabież.

Ка́персъ, -а, *m. Bot.* (*capparis*), kaparek, (krzewik); ка́персъ ди́кій, stручковый, v. Бобовá-

персъ; ка́персы, *pl.* (*gemmae floreles capparis spinosae*), kapary, kaparki.

Ка́перъ, -а, *m.* kaper, rozbójnik morski; kaper, statek rozbójników morskich.

Капиталецъ, -льца, *m. dim.* kapitalik, mały kapitał. [sta.

Капитали́стъ, -а, *m.* kapitali-

Капита́лъ, -а, *m.* kapitał.

Капита́льный, -ая, -ое, *adj.* kapitałowy; kapitalny, główny; капита́льная су́мма, suma kapitałowa; капитальная сте́на, ściana kapitalna, główna, mur kapitalny, główny.

Капитáнскій, -ая, -ое, *adj.* kapitański. [stwo.

Капитáнство, -а, *n.* kapitań-

Капитáнша, -и, *f.* kapitanowa, żona kapitana.

Капитáнъ, -а, *m.* kapitan; капитáнъ корабля, kapitan marynarki.

Капите́ль, -и, *f. Archit.* kapitela, kapitel, głowica, makowica, głowa u słupa, na(d)główek.

Капиту́лъ, -а, *m.* kapituła, zgromadzenie osób jednego *lub* wielu klasztorów; órdeńskiй капиту́лъ, kapituła orderów.

Капиту́льскій, -ая, -ое, *adj.* kapitulny.

Капитуля́ція, -и, *f.* kapitulacya, ugoda, którą czynią oblężeni z nieprzyjacielem, gdy mu miasto *abo* fortecę poddają; сдáться на капитуля́цію, kapitulować, kapitulacyą poddania się poczynać, poddawać miasto. [piszonik.

Капишóнецъ, -нца, *m. dim.* ka-

Капишóнъ, -а, *m.* kapiszon, kaptur, kapturek.

Ка́пище, -а, *n.* bałwochwalnia, świątynia pogańska.

Ка́пищный, -ая, -ое, *adj.* do bałwochwalni, do świątyni pogańskiéj należący.

Капка́нъ, -а, *m.* żelazo na lisy, nadsadka, łapka na lisy, kolec na nogi; *łapka, sidła, podstęp.

Капла́къ, -а, *m.* 1. kapelusz; kapelusz dawany w nagrodę kapitanom marynarki; 2. przykrycie na towary.

Ка́пли, -ей, *f. pl.* 1. *Med.* krople; желу́дочныя ка́пли, krople żołądkowe; Гóфмановы ка́пли, krople Hofmana; 2. *Archit.* ozdoby pod gzymsem.

Капло́ухій, -ая, -ое, *adj.* krótko-uchy; капло́ухая ма́пка, czapka z krótkiemi uszami.

Капля́нить, *v. a.* kapłonić, kapłunić. [płun.

Капля́нъ, -а, *m.* kapłón, ka-

Каплюжка, -и, *s. c.* pijak (*s. m.*), pijaczka (*s. f.*).

Каплюжникъ, -а, *m. pop.* pijak.

Каплюжница, -ы, *f. pop.* pijaczka.

Каплю́шка, -и, *f. dim.* (*a* ка́пля), kropelka, kapeczka; kawa,

kawka w piśmie, żyd, plama, nakapany atrament.

Ка́пля, -и, *f.* kapka, kropla; капля водЂ, kropla или kapka wody; пускать по ка́плѣ, v. Ка́пать (*v. a.*); вы́пить каплю вина́, wypić kroplę wina; ни капли не пилъ, ani kropli nie pił; *fig.* какъ двѣ капли водЂ, jak dwie krople wody są sobie podobni; §. капля по каплѣ и ка́мень долби́тъ, kropka po kropce i kamień wydrąży.

Ка́пнуть, *v. n. semelf.* kapnąć; капнуло, kapnęło. [drowany.

Ка́повый, -ая, -ое, *adj.* fla-

Капони́ръ, Капоньéръ, -а, *m. Fortf.* chodnik, droga ukryta, przykopie do zasłonienia podkopnika. [2. (†), v. Ка́веръ.

Ка́поръ, -а, *m.* 1. v. Ка́паръ; **Капо́тъ**, -а, 1. (*capot*), szlafrok kobiecy; 2. v. Капу́тъ (2).

Капра́лъ, -а, *m.* kapral.

Капра́льный унтеръ-офицéръ, *m.* podoficer zawiadywający kapralstwem. [kapralski.

Капра́льскій, -ая, -ое, *adj.*

Капра́льство, -а, *n.* kapralstwo. [grymaśnik, dziwak.

Капри́зникъ, -а, *m.* kapryśnik,

Капри́зница, -ы, *f.* kapryśnica, grymaśnica, dziwaczka.

Капри́зничать, *v. n.* mieć swoje kaprysy, kaprysiki, grymasy, dziwaczeć. [maśnie.

Капри́зно, *adv.* kapryśnie, gry-

Капри́зный, -ая, -ое, *adj.* kapryśny, grymaśny, dziwacki, dziwaczny. [mas, chimera, dziwactwo.

Капри́зъ, -а, *m.* kaprys, gry-

Каприфо́ль, *v.* Жимолость (благовонная).

Капсю́ля, -и, *f.*, v. Пистонъ.

Капу́ста, -ы, *f. Bot.* (*brassica*), kapusta, jarmuż; бѣлая капу́ста, (*brassica oleracea*), kapusta biała, kuchenna, ogrodowa; кудрявая капу́ста, (*brassica crispa*), kapusta kędzierzawa, jarmuż kędzierzawy, pospolity; красная капу́ста, (*brassica rubra*), kapusta głowiasta czerwona; зелёная капу́ста, kapusta zielona, jarmuż zielony; цвѣтная капу́ста, kalafior; кислая капу́ста, kwaśna kapusta; *it.* заячья капу́ста, szczawik *lub* kapusta zajęcza; *it.* v. Молодѣ́ть (заячій).

Капу́стникъ, -а, *m.* 1. lubiący jeść kapustę; 2. gąsienica, wąsiąka, liszka kapuściana.

Капу́стница, -ы, *f.* 1. lubiąca jeść kapustę; 2. *H. n.*, v. Бѣлянка (капу́стная).

Капу́стный, -ая, -ое, *adj.* kapustny, kapuściany.

Капу́тъ, -а, *m.* 1. przegrana (*w karty*), burda (*we grze*); v. Шлемъ (2); 2. *fig.* brak pieniędzy; 3. koniec, zguba, zginienie; дать кому́ капу́тъ, dogubić, dobić, dokonać kogo, wyniszczyć kogo zupełnie.

Капуци́нскій, -ая, -ое, *adj.* kapucyński; капуцинскій монасты́рь, klasztor kapucynów, kapucyński; *it.* v. Кресс (капуцинскій).

Капуци́нъ, -а, *m.* 1. kapucyn, mnich; 2. *H. n.* (*simia capucina*), rodzaj małpy; 3. (*Bot.*), v. Кресс (капуцинскій).

Капýкъ, -а, *m.* kabląk wkładany na zrzebię gdy się ujeżdża.

Капъ, -а, *m.* sęk na brzozie, wyrostek; flader.

Ка́ра, -ы, *f.* kara; Бо́жеская ка́ра, kara Boska, bicz, plaga.

Карабине́рный, -ая, -ое, *adj.* karabinierski; карабине́рный полкъ, pułk karabinierów.

Карабине́ръ, -а, *m. Milit.* karabinier. [karabinowy.

Караби́нный, -ая, -ое, *adj.*

Караби́нъ, -а, *m.* karabin.

Кара́каться, *v. r.* gramolić się, wygramolić się, łazić (*np.* na drzewo), wdrapywać się.

Каранáй, -я, *m.* ciasto garnuszkowe, baba.

Карава́йка, -и, *f. H. n.* (*tantalus falcinellus*), sierpodziób, ptak.

Карава́йникъ, -а, *m.* donica, garnek, forma do pieczenia bab.

Карава́нный, -ая, -ое, *adj.* karawanowy.

Каравансера́й, -я, *m.* karawanseraj, dom zajezdny na wschodzie.

Карава́нъ, -а, *m.* karawana.

Карани́нъ, -а, *m.*, v. Солянка-кали.

Карагаа́йникъ, -а, *m. Bot.* (*anabasis aphylla*), solanka bezlistna.

Караганъ, -а, *m. H. n.* (*canis corsac*), karagan, lis pomniejszy siwawy stepowy.

Карага́тка, -и, *f. H. n.* (*anas rutila*), kaczka czerwona.

Карага́чъ, -а, *m. Bot.* (*ulmus pumila*), wiąz [karłowaty] Syberyjski.

Карагу́шъ, -а, *m. H. n.* (*falco chrysaetos*), łomignat, (orzeł).

Караéвъ, -и, *f.* karazya, tkanina z grubéj wełny.

Карака́тица, -ы, *f. H. n.* (*sepia officinalis*), czernica; pająk morski.

Кара́ковый, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach:*) ciemnogniady.

Кара́кула, -ы, *f.* gniadosz [или koń gniady] z żółtemi (z białemi) łatami na mordzie i w pachwinach. [ла.

Кара́кулый конь, v. Кара́кулька, -и, *f.* 1. wszelkie drzewo krzywe i nizkie, drzewo karłowate, krzywuła, krzywka, krzywulec; 2. (*w pisaniu:*) kulas, źle i krzywo pisana litera; **кара́кули**, -ей, *pl.* kulasy, kłukasy, bazgranina, bazgrota.

Карамбóль, -я, *m.* (*we grze w bilard:*) karambol, uderzenie jedną kulą w dwie inne.

Карандáшикъ, -а, *m. dim.* ołóweczek.

Карандáшный, -ая, -ое, *adj.* ołówkowy; карандáшная рудá, v. Графитъ.

Карандáшъ, -а, *m.* ołówek zwyczajny; крáсный карандáшъ, rubryka, lubryka, czerwony ołówek; чёрный карандáшъ, v. Графитъ.

Карáніе, -я, *n.* karanie, kara.

Карантúнный, -ая, -ое, *adj.* kwarantanny, kwarantanowy.

Карантúнъ, -а, *m.* kwarantanna, czas czterdziestodniowy do zabawienia się ludzi na granicy, z miejsc zapowietrzonych przybywających.

Карапýзикъ, -а, *m.* 1. *pop.* nizki człowiek z wydatnym brzuchem, niziołek, podnosek, bębenek, pęcherz, pieniek, pikulik, pigmejczyk; 2. *H. n.* (*hister*), gatunek chrząszcza. [rasiowy.

Карасéвый, -ая, -ое, *adj.* ka-

Карáсикъ, -а, *m. dim.* karasek. [*carassius*), karaś.

Карáсь, -я, *m. H. n.* (*cyprinus*

Карáтель, -я, *m.* karający, karzący. [ca, karząca.

Карáтельница, -ы, *f.* karają-

Карáтельный, -ая, -ое, *adj.*

Карáть, -а, *m.* karat. [karny.

Карáть, *v. a.* karać, ukarać.

Караýленіе, -я, *n.* strzeżenie, czatowanie, pilnowanie, trzymanie straży.

Караýлить, *v. a.* strzedz, strzec, trzymać (przy kim *lub* przy czém), pilnować.

Караýлка, -и, *f.* szylerhauz, szulerauz, budka dla szyldwacha, strażnica.

Караýлъ, -а, *m.* szyldwach, szylwach, szylwacha, warta, straż, stójka; стоять на караýлѣ, stać na szylwachu, na warcie, odbywać wartę, straż; взять подъ караýлъ, wziąć pod wartę, pod straż; взятый, содержащійся подъ караýломъ, wzięty pod wartę (pod straż), aresztant; взятіе подъ караýлъ, wzięcie pod wartę (pod straż), aresztowanie; содержаніе подъ караýломъ, trzymanie w areszcie, areszt; дѣлать, сдѣлать на караýлъ, prezentować broń, skwerować broń; на караýлъ! baczność! prezentujcie [или skwerujcie] broń! кричáть караýлъ, wołać warta, warta!

Караýльной, -аго, *s. m.* szyldwach, straż, warta, stójka.

Караýльный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się straży, warty, do niéj należący.

Караýльня, -и, *f.* odwach, kordegarda & kordygarda, strażnica.

Караýльщикъ, -а, *m.* 1. v. Караýльной; 2. czatownik, ten co kogo śpieguje, dybie na kogo.

Караýльщица, -ы, *f.* czatownica.

Карафи́нъ, v. **Графи́нъ**.
Карачу́нъ, v. **Корочу́нъ**.
Ка́рбасъ, -а, *m.* gatunek statku wodnego. [bacz, bat, knut.
Карбо́чъ, -а, *m.* karbacz, kor-
Карбова́нецъ, -нца, *m. prov.* rubel srebrny.
Карбона́дъ, -а, *m.* karbonada.
Карбу́нкулъ, -а, *m.* 1. *Miner.* (*carbunculus*, dragocénny kamień), karbunkuł, iskrzyk-kamień, kamień drogi, ognisty; 2. *Med.* karbunkuł, wrzód ognisty.
Ка́рбышъ, -а, *m. H. n.* (*mus cricetus*), chromik, (mysz wielka ziemna), skrzeczek.
Каргá́ль, -и, *f. H. n.* (*anas tadorna*), kaczka norowa; *cfr.* cyranka. [sadło, grępla.
Ка́рда, -ы, *f.* szczotka, cze-
Кардамо́нный, -ая, -ое, *adj.* kardamomi, kardamomie właściwy, kardamomą zaprawiony; kardamónny zapach, kardamomi zapach.
Кардамо́нъ, -а, *m. Bot.* (*amomum cardamomum*), kardamoma.
Кардина́лъ, -а, *m.* 1. kardynał, (godność duchowna); 2. *H. n.* (*tanagra*, ptica), gatunek wróbla.
Кардина́льскій, -ая, -ое, *adj.* kardynalski; кардина́льская шапка, шля́па, kapelusz kardynalski.
Кардина́льство, -а, *n.* kardynalstwo, godność kardynalska.
Каре́, *s. n. indecl. Milit.* (*quarré*), czworogran, wojsko w czworogran ustawione (uformowane); батальо́нъ-каре́, (*bataillon quarré*), batalion czworograniasty, czworogran wojenny.
Карелка, -и, *f. prov.* len z Oloneckiéj guberni.
Каре́та, -ы, *f.* kareta.
Каре́тинка, -и, *f.* karecisko.
Каре́тникъ, -а, *m.* 1. karetnik, stelmach; 2. karetnia, wozownia.
Каре́тница, -ы, *f.* żona karetnika, stelmacha.
Каре́тный, -ая, -ое, *adj.* karecíany; каре́тный мастеръ, v. **Каре́тникъ** (1).
Карикату́ра, -ы, *f.* karykatura; представля́ть въ карикату́рѣ, przedstawiać w karykaturze.
Карикатури́стъ, -а, *m.* karykaturzysta. [karykaturny.
Карикату́рный, -ая, -ое, *adj.*
Карія́тида, -ы, *f. Archit.* karyatyda, figura ludzka na głowie gzemsy dzwigająca.
Ка́рій, -ая, -ее, *adj.* (*o koniach*) kary.
Каркáль, v. **Каргáль**.
Ка́ркané, -я, *n.* krakanie.
Ка́ркасъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*celtis orientalis*), lotusowe drzewo, obrostnica; 2. *Artill.* karkas, kula kadłubiasta, ognista.
Ка́ркать, **Ка́ркнуть**, *v. n.* krakać, kraknąć.
Ракови́нъ, -а, *m.* rak, (choroba), kancer.
Каркашу́нъ, v. **Киркашо́нъ** (вьющійся). [**Ка́ркать**.
Ка́ркнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Ка́рла**, -ы, *f. Bot.* (*betula nana*), brzózka karłowata.
Ка́рликъ, -а, *m.* karlik, karzeł.
Ка́рлинсы, -овъ, *m. pl. Marin.* sztuki drzewa poprzeczne.
Ка́рлица, -ы, *f.* karlica, kobieta karłowatego wzrostu.
Ка́рло, -а, *m.* karzeł. [rybi.
Карлу́къ, -а, *m.* karuk, kléj
Карлу́шина, v. **Крупи́на**.
Карманно́вый, -ая, -ое, *adj.* karmazynowy.
Карманъ, -а, *m.* karmazyn.
Карма́къ, -а, *m.* węda do łowienia ryb zimą na Woldze.
Карма́нный, -ая, -ое, *adj.* kieszonkowy; карма́нные часы́, zegarek kieszonkowy.
Карма́нчикъ, **Карма́нщикъ**, -а, *m. pop.* złodziej (kieszonkowy).
Карма́нъ, -а, *m.* kieszeń; у него́ карма́нъ пустъ, u niego kieszeń próżna, on nie ma pieniędzy; у него́ карманъ толстъ, u niego kieszeń pełna, on ma pieniądze; *it.* v. **Набить** (карма́ны).
Карма́шекъ, -шка, *m. dim.* kieszonka. [karminowy.
Кармíнный, -ая, -ое, *adj.*
Кармíнъ, -а, *m.* karmin, gatunek farby czerwonéj.
Карнава́лъ, -а, *m.* karnawał, zapusty. [karnawałowy.
Карнава́льный, -ая, -ое, *adj.*
Карни́зецъ, -зца, *m. dim.* gzemsik. [gzymsowy, gzemsowy.
Карни́зный, -ая, -ое, *adj.*
Карни́зъ, -а, *m.* korneszy, gzyms.
Ка́ронъ, v. **Карпъ**. [gzems.
Каронáда, -ы, *f. Artill.* karonada, krótka armata okrętowa.
Карпе́тка, -и, *f.* skarpeta, szkarpeta. [petka, szkarpetka.
Карпе́точка, -и, *f. dim.* skar-
Карпе́точный, -ая, -ое, *adj.* skarpetkowy, szkarpetkowy.
Ка́рпикъ, -а, *m. dim.* karpik, mały karp'. [piowy.
Ка́рповый, -ая, -ое, *adj.* kar-
Карпъ, -а, *m. H. n.* (*cyprinus carpio*), karp' (ryba).
Ка́рта, -ы, *f.* karta (do grania); игра́ть въ ка́рты, grać w karty; игра́ въ ка́рты, gra kart; колода́ картъ, talia kart.
Картáвить, *v. n.* chrapowato mówić, szeplunić.
Картáвленіе, -я, *n.* chrapienie (przy mówieniu), szeplunienie.
Картáвый, -ая, -ое, *adj.* chrapowato mówiący, szepluniący.
Картáунъ, -а, *m. Artill.* kartauna, kartana.
Ка́ртёжникъ, -а, *m.* kartownik, karciarz, gracz w karty, szuler.
Ка́ртёжница, -ы, *f.* kartownica, szulerka.
Ка́ртёжничать, *v. a.* trudnić się szulerstwem, namiętnie grać w karty.
Ка́ртёжный, -ая, -ое, *adj.* kartowy.
Ка́ртёжъ, -а, *n.* gra w karty.
Картель, -и, *f.* 1. umowa o wymianę jeńców; 2. kartel, wyzwanie na pojedynek. [taczowy.
Карте́чный, -ая, -ое, *adj.* kar-
Карте́чь, -и, *f.* kartacz.
Карти́на, -ы, *f.* obraz malowany; гравиро́ванная карти́на, v. **Гравю́ра**.
Карти́нка, -и, *f. dim.* obrazik, rycina; книга съ карти́нками, książka z rycinami.
Карти́нный, -ая, -ое, *adj.* 1. obrazowy; карти́нная ра́ма, rama obrazowa; карти́нная галере́я, galerya obrazów; 2. piękny, ładny, śliczny, prześliczny, wyśmienity; v. **Изя́щный**, **Прекра́сный**.
Карти́ночка, -и, *f. dim.* obrazeczek, obrazek.
Карти́шки, -шекъ, *f. pl.* [*vgrubiale:*] karty (do grania); игра́ть въ карти́шки, grać w karty.
†**Ка́ртова**, -ы, *f.* (аренда), arenda, dzierżawa.
†**Ка́ртовáть**, *v. a.* arendować, w arendę puścić, wydzierżawić.
†**Ка́ртовщикъ**, -á, *m.* arendarz, dzierżawca. [tektury.
Ка́ртóнка, -и, *f.* pudełko z
Ка́ртóнный, -ая, -ое, *adj.* tekturny, z tektury, z kartonu.
Ка́ртóнъ, -а, *m.* 1. tektura, karton; 2. pudło z tektury; 3. *Mal.* karton (u malarzy).
Ка́ртóфелина, -ы, *f.* kartofel.
Ка́ртóфелинка, -и, *f. dim.* kartofelek.
Ка́ртóфель, -я, *m. Bot.* (*solanum tuberosum*), kartofel.
Ка́ртóфелька, -и, *f. dim.* kartofelek.
Ка́ртóфельникъ, -а, *m.* 1. zielsko kartoflane; 2. kartoflarz, lubiący jadać kartofle.
Ка́ртóфельница, -ы, *f.* kartoflarka, lubiąca jadać kartofle.
Ка́ртóфельный, -ая, -ое, *adj.* kartoflany, z kartofli.
Ка́рточка, -и, *f.* 1. *dim.* kartka, karteczka; 2. bilet, bilecik wizytowy *lub* z powinszowaniem.
Ка́рточникъ, -а, *m.* kartownik, który karty do grania robi *lub* sprzedaje.
Ка́рточный, -ая, -ое, *adj.* kartowy, karciany. [fel.
Карто́шка, -и, *f. pop.* karto-
Карту́зецъ, -зца, **Карту́зикъ**, -а, *m. dim.* furażerka, czapeczka skórzana z daszkiem *czyli* rydelkiem.
Карту́зный, -ая, -ое, *adj.* paczkowy, co się w paczkach przedaje; – карту́зная бума́га, papier pakowy, tęgi, tektura.
Карту́зъ, -а, *m.* 1. furażerka, czapka skórzana z daszkiem *czyli* rydelkiem; 2. paczka (z papieru *np.* do tytuniu); 3. *Artill.* зарядный карту́зъ, ładunek, nabój, kartusz.

Картýшка, –и, *f.* róża kompasowa. [gonitwa.
Карусéль, –и, *f.* karusel; *cfr.*
Карха́ль, v. **Карга́ль**.
Кáрцеръ, –а, *m.* karceres, areszt studencki.
Карша́, –и́, *f. prov.* karpa, karcz, łom w rzéce, w sadzawce, prąd, prądowina. [py.
Каршéвникъ, –а, *m.* zbiór kar-
Карячить, *v. a.* rozkraczać nogi; –ся, *v. r.* (*propr. & **) rozkraczać się; upierać się, opierać się, bronić się rękami i nogami.
Кáсаніе, –я, *n.* dotykanie, tknięcie; тóчка кáсанія, *Mathem.* punkt dotyczny, punkt zetknięcia.
Кáсательно, *adv.* co się tyczy, co do, tycząc się, względem.
Кáсательность, –и, *f.* ściąganie się, to co się do czego ściąga, przynależność, tykanie się, styczność.
Кáсательный, –ая, –ое, *adj.* tyczący się; dotykający się; styczny; кáсательная лíнія, = кáсáтельная, –óй, *s. f. Mathem.* (*tangens*), linia styczna [или dotyczna, dotykająca się] z kołem.
Кáсáться, **Коснýться**, *v. r.* – чегó, dotykać się, dotknąć się czego; trącić, uderzyć; *fig.* cierká – чегó, napomknąć, natrącić, dotknąć; – до чегó, tyczeć się, ściągać się, należeć do czego; э́то до тебя́ не кáсáется, to nie ściąga się do ciebie, to się ciebie nie tyczy; что до меня́ кáсáется ..., co do mnie..., co się mię tyczy..., ja z mojéj osoby....
Кáска, –и, *f.* helm, szyszak.
Кáскáдъ, –а, *m.* kaskada, spadek wody.
Кáсочка, –и, *f. dim.* hełmik.
Кáсса, –ы, *f.* kassa. [(рвотный).
Кассáда, –ы, *f.*, v. **Орёшникъ**
Кассáціонный, –ая, –ое, *adj.* kas(s)acyjny); kassacyjny sąd, kas(s)acyjna palata, sąd kas(s)acyjny. [bnik.
Кассúръ, –а, *m.* kassyer, skar-
Кáссія, –и, *f. Bot.* (*cassia*), kassya; кáссія слабúтельная, дудчáтая, (*cassia fistula*), kassya w laskach. [sowy.
Кáссовый, –ая, –ое, *adj.* kas-
Кáста, –ы, *f.* kasta, klassa ludzi; жрéческая кáста, kasta kapłańska.
Кастаньéты, –овъ, *f. pl.* kastanjety; v. **Щелкýшки**.
Кастелáнша, –и, *f.* kasztelanowa, gospodyni, szafarka.
Кастелáничъ, –а, *m.* kasztelanicz, syn kasztelana.
Кастелáнскій, –ая, –ое, *adj.* kasztelański.
Кастелáнство, –а, *n.* kasztelaństwo, kasztelania, godność kasztelańska.
Кастелáнъ, –а, *m.* kasztelan.
Кастраметáція, –и, *f. Milit.* kastrametacya, nauka o rozłożeniu obozów.
Кастрáтъ, –а, *m.* kastrat, rzezaniec; *it.* v. **Скопéцъ**.
Кастрю́лечка, **Кастрю́лька**, –и, *f. dim.* kastrolek, rondelek, rondlik.
Кастрю́льница, –ы, *f.* szorująca kastrole, rondle, naczynie kuchenne, pomywaczka.
Кастрю́льный, –ая, –ое, *adj.* kastrolny, rondlowy, rondelkowy.
Кастрю́ля, –и, *f.* kastrol, rondel, (naczynie kuchenne).
Катавáсія, –и, *f.* rodzaj hymnów śpiewanych w czasie mszy porannéj w Greckim obrządku.
Катадиóптрика, –и, *f.* katadyoptryka.
Катакóмбы, –ъ, *f. pl.* katakumby, krypty, pieczary (lochy) podziemne.
Каталéпсія, –и, *f. Med.* (*catalepsis*), katalepsya, zdrętwienie zupełne części ciała, zachwycenie, (choroba).
Каталептúческій, –ая, –ое, *adj. Med.* kataleptyczny.
Катало́гъ, –а, *m.* katalog, spis, rejestr; – книгамъ, katalog, spis, rejestr książek.
Катало́жный, –ая, –ое, *adj.* tyczący się katalogu; oznaczony w katalogu.
Катáльный, –ая, –ое, *adj.* walkowny, do walkowania, do malowania; катáльный станóкъ, walkownica, magiel.
Катáльщикъ, –а, *m.* spuszczalnik; катальщикъ съ горъ, ten co toczy *lub* spuszcza co z góry; ślizgający się; катáльщикъ на конькáхъ, łyżwiarz, biegający po lodzie na łyżach.
Катáльщица, –ы, *f.* maglująca, ta która magluje (*np.* bieliznę).
Катáніе, –я, *n.* 1. taczanie, spuszczanie (*np.* belek, beczek); 2. maglowanie (bielizny); 3. jeżdżenie sankami; przejażdżka sankami.
Кáтанки, –нокъ, **Кáтанцы**, –евъ, *f. pl.* pilśnianki, papucie pilśniane, obuwie futrem podszyte.
Кáтаный & Кáтаный, –ая, –ое, *part. p.* maglowany.
Катапéтасма, –ы, *f.* zasłona w świątyni.
Катáплазма, –ы, *f. Med. Chirurg.* kataplazma & kataplazm, okładanie.
Катапýльтъ, –а, *m.* (*u starożytnych:*) rodzaj machini do rzucania pocisków.
Катарáкта, –ы, *f. Med.* katarakta, oka zaćcie, bielmo, łuszczka.
Катарáктъ, –а, *m.* 1. (водопадъ), wodopad, wodospad, spad nagły wody; 2. *Med.*, v. **Катарáкта**; 3. *H. n.*, v. **Великáнъ** (3).
Катáртъ, v. **Синь**.
Катáть, *v. a.* 1. taczać (*np.* belki, beczki, kamienie); 2. wozić kogo (sankami, pojazdem); 3. wałkować, gnieść; maglować (*np.* bieliznę); катáть пилю́ли, robić pigułki; 4. * bić, karać cieleśnie abo słowami; –ся, *v. r.* jeździć, wozić się, przejeżdżać się, ślizgać się; kataться со смѣхy, * pękać ze śmiechu; śmiać się do rozpuku; kłaść się ze śmiechu; za boki się brać; онъ здѣсь какъ сыръ въ маслѣ катáется, * opływa tu jak pączek w maśle; ma się tu jak piszczek na stypie; ma tu byt dobry; §. люби́шь катáться, люби́ и сáночки возúть, bez pracy nie będą kołacze.
Катафáлкъ, –а, *m.* katafalk, katalet, (rosztowanie ozdobne, na którém ciało zmarłego znakomitego kładą).
Категори́ческій, –ая, –ое, *adj.* kategoryczny, wyraźny, należyty.
Категóрія, –и, *f.* kategorya, artykuł, oddział.
Катéтеръ, –а, *m. Chirurg.* kateter, narzędzie chirurgiczne do operacyi pęcherza, moczociąg.
Катúполе, v. **Перекати-поле**.
Катúть, *v. a.* taczać, toczyć (*np.* beczkę); wozić kogo (dla zabawy); pobiegnąć; –ся, *v. r.* toczyć się; слёзы катятся у него изъ глазъ, łzy cieką mu z oczu.
Катихизáторъ, –а, *m.* katechista, nauczyciel katechizmu.
Катихизáція, –и, *f.* katechizacya, uczenie katechizmu, dawanie nauki o religii.
Катихизисъ, –а, *m.* katechizm.
Катихизúческій, –ая, –ое, *adj.* katechizmowy, katechetycki.
Кáтка, –и, *f.* taczanie; * bicie, cięgi, plagi.
Кáткій, –ая, –ое, *adj.* toczny, potoczysty, obracający się łatwo; posuwisty (jak *np.* sanie).
Кáткость, –и, *f.* potoczystość.
Катóкъ, –тка́, *m.* 1. wałek, waleczek, wał, walec; 2. walkownica, magiel; *it.* kręgelnia; 3. ślizgawica, ślizgawka.
Католúкъ, –а, *m.* katolik.
Католицúзмъ, –а, *m.* katolicyzm, wiara katolicka.
Католúческій, –ая, –ое, *adj.* katolicki. [**лицúзмъ**.
Католúчество, –а, *n.*, v. **Като-**
Католúчка, –и, *f.* katoliczka.
Катóптрика, –и, *f.* katoptryka, nauka o odbijaniu się światła.
Катóптрическій, –ая, –ое, *adj.* katoptryczny.
Кáторга, –и, *f.* 1. galera, statek wodny; 2. roboty w kopalniach kruszców; *it.* więzienie; послáть на кáторгу, posłać na galery; *pop.* здѣсь не житьё, а кáторга, tu jest więzienie, ale nie życie. [więzień galerowy.
Кáторжникъ, –а, *m.* galernik,
Кáторжный, –ая, –ое, *adj.* galerowy; skazany na galery; właściwy galernikom; кáторжная рабóта, robota galernikom właściwa, robota w kopalniach kruszców (w Nerczyńsku); кáторж-

ный, –аго, *s. m.* (= каторжникъ), galernik, więzień galerowy.

Катофта́льмъ, –а, *m. Miner.* kocie oko. [**Като́къ**.

Като́чекъ, –чка, *m. dim.*, v. **Катра́нъ, Катра́нъ**, –а, *m. Bot.* (*crambe*), kapusta morska.

Катръ, –а, *m.*, v. **Серпу́ха.**

Катуна́, v. **Гипсолю́бъ.**

Катушечка, –и, *f. dim.*, v. **Катушка.**

Катушка, –и, *f.* cewka.

Катъ, –а, *m.* (падачъ) kat.

Катышёкъ, –шка, **Катышёчекъ**, –чка, *m. dim.* gałeczka.

Катышъ, –а, *m.* gałka, kulka.

Каунба́къ, –а, *m.*, v. **Са́вка.**

Каунъ, –а, *m. prov.*, v. **Арбу́зъ.**

Ка́рка, –и, *f.* koń tarantowaty.

Ка́рый, –ая, –ое, *adj.* tarantowaty; ка́рый конь, v. **Ка́рка.** [**жиганіе.**

Каутеризація, –и, *f.*, v. **При-**

Кауча́ковый, –ая, –ое, *adj.* kauczukowy.

Кауча́къ, –а, *m.* kauczuk; кауча́къ ископаемый, v. **Элатери́тъ.** [flowy.

Ка́фельный, –ая, –ое, *adj.* ka-

Ка́фля, –и, *f.* kafel.

Кафта́нецъ, –нца, *m. dim.* surducik.

Кафта́нишко, –а, *n.* surducisko; nędzna kapota. [cisko.

Кафта́пище, –а, *n. augm.* surdu-

Кафта́нный, –ая, –ое, *adj.* surdutowy, kontuszowy. [ducik.

Кафта́нчикъ, –а, *m. dim.* sur-

Кафта́нъ, –а, *m.* wierzchnia suknia męzka, surdut, kontusz, kapota. [wodnego.

Ка́ча, –и, *f.* rodzaj statku

Ка́чалка, –и, *f.* 1. lektyka, nosidło; 2. kołyska, kolebka.

Ка́чалочникъ, –а, *m.* lektykarz, noszący lektyki, nosidła.

Ка́чальщикъ, –а, *m.* 1. ten który huśta; 2. – воды́, pomparz.

Ка́чаніе, –я, *n.* kołysanie; huśtanie, taczanie; kiwanie (*np.* głową); pompowanie (wody); ка́чаніе мя́тника, v. **Размахъ** (мя́тника).

Ка́чанный, Ка́чанъ, v. **Коч....**

Ка́чарка, –и, *f. H. n.* (*sterna hirundo*), rybołów, rybitw, jaskółka morska.

Ка́чать, *v. a.* chwiać, bujać, poruszać, kołysać; chuśtać, *it.* chybnąć się; ка́чать головою, kiwać głową; **–ся**, *v. r.* kolebać się, kołysać się, chwiać się, poruszać się; ка́чаться на ка́челях, chuśtać się. [stawka.

Ка́чель, –и, *f.* chuśtaczka, chu-

Ка́чельный, –ая, –ое, *adj.* do chuśtawki należący.

Ка́чельщикъ, –а, *m.* właściciel chuśtawki.

Ка́ченіе, –я, *n.* toczenie się.

Ка́чественный, –ая, –ое, *adj.* właściwy, przymiotowy.

Ка́чество, –а, *n.* własność; przymiot; skłonność. [sanie się.

Ка́чка, –и, *f.* kolebanie, koły-

Ка́чкій, –ая, –ое, *adj.* kołysny, kolebający się, chybki.

Ка́ша, –и, *f.* kasza, kaszka; v. **Заварить** (ка́шу).

Кашало́тъ, v. **Кашело́тъ.**

Кашева́рить, *v. n.* być kucharzem.

Кашева́рка, –и, *f.* kucharka (*lub* robotnica gotująca jadło dla pracujących).

Кашева́ръ, –а, *m.* kucharz (*lub* robotnik gotujący jadło dla pracujących).

Кашело́тъ, –а, *m. H. n.* (*physeter macrocephalus*), potfisz, wieloryb głowacz.

Ка́шель, –шля, *m.* kaszel.

Кашеми́ровый, –ая, –ое, *adj.* kaźmirowy, kaźmirkowy.

Кашеми́ръ, –а, *m.* kaźmir, kaźmirek, (materya welniana).

Ка́шица, –ы, *f.* kaszana zupa.

Ка́шка, –и, *f.* 1. kaszka, kasza; 2. *Typogr.* ozdóbka końcowa, równianka; *it.* prauszka; 3. *Bot.*, v. **Тысячелистникъ & Трилистникъ** (łuговой).

Кашкара́, –ы, *f. Bot.* (*rhododendron chrysanthum*), rododendron Syberyjski.

Кашлакъ, –а, *m. prov.* bóbr młody Kamczatski.

Кашлюнъ, –а, *m.* kaszlacz, kaszlający. [kaszlająca.

Кашлюнья, –и, *f.* kaszlaczka,

Ка́шляніе, –я, *n.* kaszlanie.

Ка́шлянуть, *v. n.* kaszlnąć.

Ка́шлять, *v. n.* kaszlać.

Ка́шникъ, –а, *m.* 1. garczek od kaszy; 2. lubiący jadać kaszę.

Ка́шница, –ы, *f.* lubiąca jadać kaszę. [czek od kaszy.

Ка́шничекъ, –чка, *m. dim.* gar-

Каштановникъ, –а, *m.* sad kasztanowy, miejsce kasztanami (drzewem kasztanowém) zasadzone.

Каштановый, –ая, –ое, *adj.* kasztanowy; каштановый цвѣтъ, kolor kasztanowy; каштановаго цвѣта, kasztanowy, koloru kasztanom podobnego; каштановое дерево, v. **Каштанъ** (*Bot.*).

Каштанъ, –а, *m.* kasztan; *Bot.* (*fagus castanea*), kasztan, drzewo kasztanowe; свиной каштанъ, v. **Шишникъ** (каштановый).

Кащёй, –я, *m.* 1. skąpiec, sknéra; 2. wychudły, wynędzniały.

Каюверъ, Каюръ, v. **Чистикъ.**

Каюта, –ы, *f.* kajuta, izba okrętowa. [**Каю́та.**

Каю́тка, –и, *f. dim.* kajutka; v.

Каю́тный, –ая, –ое, *adj.* kajutowy.

Каяніе, –я, *n.* pokutowanie, żałowanie za grzéchy. [nać.

Каяти, *v. a. Eccl. sl.* napomi-

Каяться, *v. r.* kajać się; pokutować, żałować za grzéchy; кающійся въ грѣхахъ, кающійся грѣшникъ, pokutujący, żałujący za grzéchy.

Каѳедра, –ы, *f.* 1. katedra nauczycielska; 2. katedra kaznodziejska, ambona, kazalnica; 3. krzesło, na którém archierej podczas nabożeństwa czasami siada.

Каѳедра́льный, –ая, –ое, *adj.* katedralny; каѳедра́льная це́рковь, katedra, kościół katedralny.

Каѳо́ликъ, –а, *m.* katolik.

Каѳоли́ческій, –ая, –ое, *adj.* katolicki. [koła, ćwierciokrąg.

Квадра́нтъ, –а, *m.* kwadrans

Квадра́тецъ, –тца, **Квадра́тикъ**, –а, *m. dim. Typogr.* kwadracik (drukarski); *it.* czworogranek.

Квадра́тный, –ая, –ое, *adj.* kwadratowy; квадра́тный ко́рень, pierwiastek kwadratowy; квадратное число́, kwadrat, liczba kwadratowa. [ra (koła).

Квадратура, –ы, *f.* kwadratu-

Квадра́тъ, –а, *m.* kwadrat, czworogran.

Ква́ка, v. **Ца́пля** (pëstrak).

Ква́каньe, –я, *n.* kwakanie, skrzeczenie.

Ква́кать, Ква́кнуть, *v. n.* kwakać, kwaknąć; skrzeczeć.

Ква́ква, v. **Ца́пля** (pëstrak).

Ква́кнуть, *v. semelf.*, v. *sub:* **Ква́кать.**

Квакýша, Квакýшка, Ква́кша, –и, *f. pop.* 1. kaczka; 2. żaba.

Квасъ, v. **Ванъ.** [ba.

Кварта, –ы, *f.* kwarta. [kuł.

Кварта́лъ, –а, *m.* kwartał, cyr-

Кварта́льный, –ая, –ое, *adj.* cyrkułowy. [*quarto.*

Квартантъ, –а, *m.* tom *in*

Кварте́тный, –ая, –ое, *adj. Mus.* do kwartetu należący.

Квартéтъ, –а, *m. Mus.* kwartet.

Кварти́ра, –ы, *f.* kwatera, mieszkanie.

Квартиргéръ, –а, *m.* kwatermistrz. [kwatera.

Квартиришка, –и, *f.* mizerna

Квартирища, –и, *f. augm.* kwaterzysko, wielka kwatera.

Квартирка, –и, *f. dim.* mała kwatera, małe pomieszkanie.

Квартирмéйстеръ, –а, *m.* kwatermistrz.

Квартирный, –ая, –ое, *adj.* kwaterowy, do kwatery należący.

Квартирова́ніе, –я, *n.* kwaterowanie.

Квартирова́ть, *v. n.* kwaterować, lokować. [kwatera.

Квартирочка, –и, *f. dim.* mała

Квартирьéръ, –а, *m.* kwatermistrz.

Кварть, –а, *m.* kwarta.

Кварцова́тый, –ая, –ое, *adj.* kwarcowaty. [kwarcowy.

Кварцовый, –ая, –ое, *adj.*

Кварцъ, –а, *m. Miner.* kwarc.

Квасильный, –ая, –ое, *adj.* do kwaszenia służący.

Квасить, *v. a.* kwasić; **–ся**, *v. r.* kwasić się.

Квасникі́, –овъ, *m. pl.* kwas.

Квасни́къ, –á, *m.* 1. kwaśnik, naczynie do kwasu; 2. kwasiarz, robiący *lub* przedający kwas.

Квасновáтый, –ая, –ое, *adj.* kwaskowaty.

Кáсной, –áя, –óе, *adj.* kwasowy, do kwasu należący.

Квáсность, –и, *f.* kwaskowatość, kwaśność.

Квáснуть, *v. n.* kwaśnieć; *osieść na koszu.

Квáсный, –ая, –ое, *adj.* kwaśny, kwaskowaty; kwasowy.

Квасна́, –ы́, *f.* kwaśnia, gdzie kwas robią *lub* przedają.

Квасонáръ, –а, *m.* robiący kwas.

Квасóкъ, –ска, *m. dim.* kwaskowatość; съ квасскóмъ, kwaskowato.

Квасокóръ, v. **Зимоазимéтръ**.

Квасцованіе, –я, *n.* ałunowanie. [ałunowaty.

Квасцовáтый, –ая, –ое, *adj.*

Квасцовáть, *v. a.* ałunować.

Квасцовúкъ, –á, *m.* kamień ałunowy.

Квасцóвый, –ая, –ое, *adj.* ałunowy; квасцóвый кáмень, v. **Квасцовúкъ**.

Квасцы, –óвъ, *m. pl.* ałun.

Квасъ, –а, *m.* 1. kwas; 2. kwaskowaty smak.

Квасы, –óвъ, *m. pl.* 1. drożdże kwasowe; 2. zaprawa garbarska do wyprawiania skór.

Квáта бéлобрюхая, v. **Вельзевýлъ** (*H. n.*).

Квáша, –и, *f.* 1. kwas, naciast; 2. drożdże.

Квашéніе, –я, *n.* kwaszenie, fermentowanie.

Квашёнка, –и, *f.* dzieżka od kwasu, korytko piekarskie.

Квашённикъ, –а, *m.* płótno, którém się nakrywa koryto piekarskie. [*p.* kwaszony.

Квашенный, **Квашеный**, *part.*

Квашня, –и́, *f.* dzieża od kwasu, koryto piekarskie.

Квáква, v. **Кваква**.

Квинта, –ы, *f. Mus.* kwinta.

Квинтéтъ, –а, *m. Mus.* kwintet.

Квитáнція, –и, *f.* kwit.

Квитáться, *v. r.* kwitować się.

Квитъ, –а, *m. Bot.* (*cydonia*), v. **А́йва**.

Квитъ & Квиты, *adj. indecl.* kwita; мы съ собóю квитъ, nie jesteśmy sobie nic dłużni.

Кéгельникъ, v. **Кóнусникъ**.

Кéгельный, –ая, –ое, *adj.* kręglowy, kręgielny; кéгельный катóкъ, kégelne mięsto, kręgielnia, kręglarnia.

Кеглеобрáзный, –ая, –ое, *adj.* kręglasty, mający kształt kręgla.

Кéгля, –и, *f.* kręgiel; игрáть въ кéгли, grać w kręgle; игрá въ кéгли, gra w kręgle.

Кедровúкъ, –а, *m. H. n.* (*tetrao bonasia*), jarząbek, (ptak).

Кедровка, –и, *f. H. n.* (*corvus coryocatactes*), kruk orzechówka, (ptak).

Кедрóвникъ, –а, *m.* las cedrowy.

Кедрóвый, –ая, –ое, *adj.* cedrowy; кедрóвый орѣхъ, orzech cedrowy; кедрóвое дéрево, drzewo cedrowe; *it.* v. **Кедръ** (*Bot.*).

Кедръ, –а, *m. Bot.* (*pinus cedrus*), cedr; кедръ Сибúрскій, (*pinus cembra*), cedr Syberyjski, sosna Syberyjska.

Келáрекъ, *m.*, v. **Кашкáра**.

Келáрница, –ы, **Келáрня**, –и, *f.* spiżarnia klasztorna. [**лáрница**.

Келáрская, –ой, *s. f.*, v. **Келáрство**, –а, *n.* szafarstwo.

Келáрь, –я, *m.* kanaparz, szafarz, spiżarny, piwniczy klasztorny.

Кéлейка, –и, *f. dim.* celka.

Келéйникъ, –а, *m.* posługacz celowy, klasztorny, zakonny.

Келéйница, –ы, *f.* posługaczka celowa, klasztorna, zakonna.

Келéйничій, –ья, –ье, *adj.* do posługacza *lub* posługaczki klasztornéj należący.

Келéйно, *adv.* skrycie, tajemnie, tajno, sekretnie.

Келéйный, –ая, –ое, *adj.* celny, od celi; *skryty, tajemny, tajny, sekretny.

Келéйно, *adv. Eccl. sl.*, v. **Келéйно**. [sztorze).

Кéллія, –и, *f.* cela (w klasztorze).

Келлúшникъ, v. **Стáльникъ**.

Кéлья, v. **Кéллія**.

Кендóха, –и, *f.*, v. **Литóвье**.

Кéнигъ, v. **Королёкъ** (3).

Кéньга, –и, *f.* berlacz, trzewik zimowy futrem podszyty; кéньги, *pl.* berlacze.

Кептýшка, –и, *f. H. n.* (*tringa gregarius*), czajka, (ptak).

Керамúда, –ы, *f. Eccl. sl.* wielka cegła *lub* dachówka.

Керамúдникъ, –а, *m. Eccl. sl.* cegielnik, ceglarz.

Керáстъ, –а, *m. H. n.* (*coluber cerastes*), barasz, baraż, (rodzaj wężów).

Кéрвель, –я, *m. Bot.* (*scandix cerefolium*), trzebula, trybula, trebulka; (*chaerophyllum*), czechrzyca, blekotek.

Кéрвельный, –ая, –ое, *adj.* trzebulowy, trybulowy.

Керéжка, **Керёжка**, –и, *f.* wózek Laponski w kształcie łódki, do którego zaprzęgają renę.

Кéрканье, –я, *n.* krzeczenie, szczekotanie, wrzeszczenie, ciągotanie.

Кéркать, *v. n.* krzeczeć, szczekotać, wrzeszczeć, ciągotać.

Кéрца, **Кéрча**, v. **Рáвца**.

Кéсарскій, –ая, –ое, *adj.* cesarski; кéсарская операція, v. **Сѣченіе** (кéсарское).

Кéсарь, –я, *m.* cesarz.

Кéссель, –я, *m.* komora w moździerzu *lub* w haubicy, w którą się kładzie bomba.

Кéссель-батарéя, –и, *f. Fortf.* działobitnia zaopatrzona w działa szturmowe.

Кефаль, v. **Голавль**.

Кибúтка, –и, *f.*, **Кибúточка**, –и, *f. dim.* 1. kibitka, gatunek powozu Rossyjskiego letkiego; 2. buda, budka do bryczki, do sani; 3. namiot, szater (u narodów koczujących).

Кибúточный, –ая, –ое, *adj.* kibitkowy, od kibitki; budkowy; namiotowy.

Кивáніе, –я, *n.* kiwanie; кивáніе головóю, kiwanie głową.

Кивáть, **Кивнýть**, *v. n.* kiwać, kiwnąć, kinąć; кивáть головóю, kiwać głową.

Кúверный, –ая, –ое, *adj.* kiwiorowy, kaszkietowy.

Кúверъ, –а, *m.* kiwior, kiwiorek, kaszkiet, kołpak.

Кивнýть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Кивáть**. [skin, skinienie.

Кивóкъ, –вка, *m.* kiwnienie,

Киворíй, –я, *m.*, *Eccl. sl.*, v. **Дарохранúтельница**.

Кивотецъ, –тца, *m.*, **Кивóтка**, –и, *f. dim.* arka, skrzynia przymierza; szafa na obrazy świętych.

Кивотный, –ая, –ое, *adj.* tyczący się arki, skrzyni przymierza; tyczący się szafy na obrazy świętych.

Кивóтъ, –а, *m.* arka, skrzynia przymierza; szafa na obrazy świętych; кивóтъ завѣта, v. **Ковчéгъ** (завѣта).

Киданіе, –я, *n.* rzucanie.

Кидáръ, –а, *m.* tyara, jaką najwyżsi kapłani żydowscy nosili.

Кидáть, **Кúнуть**, *v. a.* rzucać, rzucić, ciskać, cisnąć, miotać; zarzucać, –cić; *porzucić, odstąpić kogo; porzucić, zaniechać; *it.* trwonić, przetrwonić, marnotrawić, przemarnotrawić; (*o zwierzętach*:) porzucać, porzucić, [poronić]; кидáть жрéбій, losować; кидáть рýжьёмъ, bronią robić, exercerować; кидáть кровь, v. **Пускáть** (кровь); –ся, *v. r.* rzucać się, (*np.* w pościeli), przewracać się; rzucić się; – на что, na kogó-lubo, rzucać się, rzucić się na co, na kogo, napadać, napaść; *it.* rzucać na siebie; дѣти кидáются снѣжкáми, dzieci rzucają na siebie śnieżkami; хрѣнъ кидáется въ носъ, chrzan bije w nos; óто кидáется въ глáза, to bije w oczy.

Кидкій, –ая, –ое, *adj.* rzutki, rzutny; *szybki, prędki, skory, zwinny; (nadki, żadny, *gu. v.*), *chciwy; кúдокъ на взятки, chciwy na wziątki.

Кидóкъ, pociskiem; v. **Брóскомъ**. [rzutkość, chciwość.

Кúдкость, –и, *f.* prędkość,

Кидóкъ, v. **Швырóкъ**.

Кúдывать, *v. frequ.*, v. **Кидáть**.

Кизúлевый, –ая, –ое, *adj.* niesplikowy, niesznurowy, nespułowy, nespułowy.

Кизúль, –я, *m.* 1. *Bot.* (*mespilus*), niesplik, mesplik, niesznur,

mespuł, nieszpułka; 2. (*cornus mascula*), v. Дёренъ (жёлтый).

Кизи́льникъ, -а, *m.*, v. Ирга.

Кизи́лька, -и, *f.*, v. Берес-

Кизъ, v. Калчеда́нъ. [клёдъ.

Кизя́къ, -а, *m.* gnój krowi suszony (na opał).

Кика, -и, *f.* strój na głowę kobiet. [(Турецкая).

Кики, *s. indecl.*, v. Пшени́ца

Кикимора, -ы, *f.*, v. Лѣшій, Домово́й.

Кила́, -ы́, *f. Med.* kiła, przepuklina, wypuklina, ruptura; nynocna kiła, kiła pępkowa.

Кила́вый, -ая, -ое, *adj.* kiławy, rupturny.

Кила́стый, -ая, -ое, *adj. Med.* kiłowaty, kiławy, kiłę cierpiący, rupturę mający, wypukły.

Килева́ніе, -я, *n.* naprawianie tyłu okrętu. [okrętu.

Килева́ть, *v. a.* naprawiać tył

Килево́й, -а́я, -о́е, *adj.* do tramu spodniego okrętu należący.

Килида́нъ, -а, *m.* dryga, sieć wielka na jesiotry.

Киловáтый, v. **Килáстый.**

Килорѣ́зъ, -а, *m. Chirurg.* nóż do operacyi kiły, ruptury, herniotom.

Килосѣче́ніе, -я, *n.* operacya przepukliny или ruptury, kiły.

Киль, -я, *m.* tram spodni okrętowy, stępka; *cfr.* wręga.

Кильва́теръ, -а, *m.* ślad okrętu na wodzie, nurt.

Килька, -и, *f. H. n.* (*clupea latula*), gatunek śledzia, (koza ryba?). [никъ.

Кильная трава́, v. **Грыжо́вникъ.**

Кильное, -аго, *s. n.* opłata od statków po raz pierwszy do portu przybywających.

Кила́къ, -а́, *m.* kiłowaty, kiłę или rupturę mający, cierpiący.

Кимва́лка, -и, *f. Bot.*, v. **Лодья́нка.**

Кимвалови́дный, -ая, -ое, *adj.* na kształt cymbału; кимваловидный лѣ́нникъ, v. **Лодья́нка.**

Кимва́лъ, -а, *m.* cymbał, (instrument do grania).

Кимфи́ть, v. **Тимфи́.**

Кинофа́нъ, v. **Хризоберилл.**

Кинапо́нъ, -а, *m.*, v. **Корица.**

Кинарéечное дéрево, v. **Канáрникъ.**

Кинжáлецъ, -льца, **Кинжáликъ**, -а, *m. dim.* sztyleczik.

Кинжáлище, -а, *n. augm.* wielki kinżał, puginał, sztylet.

Кинжáлъ, -а, *m.* kinżał, puginał, sztylet. [lecik.

Кинжáльчикъ, -а, *m. dim.* sztyleczik.

Кинжáльный, -ая, -ое, *adj.* kinżałowy, puginałowy, sztyletowy.

Кино́варный, -ая, -ое, *adj.* cynobrowy; кино́варная рудá, ruda cynobrowa. [cynober.

Кино́варь, -и, *f.* (*cinnabris*), **Киновíархъ**, -а, *m. Eccl. sl.* zwierzchnik klasztoru.

Киновія, -и, *f. Eccl. sl.* klasztor. [ninowy, od daniny.

Кинсо́нный, -ая, -ое, *adj.* da-

Кинсо́нъ, -а, *m. Eccl. sl.* dań, danina, haracz.

Кинутый, -ая, -ое, *part. p.* rzucony; *porzucony, zaniechany.

Кинуть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Кидáть**, -ся.

Кипа, -ы, *f.* pak, paka, paczka [*np.* papieru, książek]; кипами, pakami, paczkami. [prysowy.

Кипари́сникъ, -а, *m.* las cy-

Кипари́сный, **Кипари́совый**, -ая, -ое, *adj.* cyprysowy; кипарисное дéрево, drzewo cyprysowe; кипарисная трава́, (*santolina chamae cyparyssus*), cyprys ziele, gatunek świętozioła; (*Bot.*), v. **Кипари́съ.**

Кипарисоли́стный, -ая, -ое, *adj.* cyprysolistny.

Кипари́съ, -а, *m. Bot.* (*cypressus sempervirens*), cyprys [zawsze zielony, drzewo].

Кипѣнь, -пня, *m.* 1. (кипятокъ), ukrop, wrząca woda; 2. (ключъ воды), ciepły mineralny zdrój.

Ки́пный, -ая, -ое, *adj.* pakowy, do paki należący.

Киповáзъ, -а, *m.* trudniący się pakowaniem w paki.

Кипоно́съ, -а, *m.* noszący paki.

Кипорный, -ая, -ое, *adj.* do materyi krzyżowéj należący; кипорная ткань, v. **Ки́поръ.**

Кипоръ, -а, *m.* keper, kiper, materya krzyżowa.

Кипочка, -и, *f. dim.* paczka.

Кипре́й, -я, *m. Bot.* (*epilobium angustifolium*), wązkoliście wierzbówka.

Кипре́йный, -ая, -ое, *adj.* do wierzbówki wązkoliściéj należący.

Кипсе́й, -я, *m. Typogr.* stół z farbą drukarską.

Кипу́честь, -и, *f.* wrzącość, wrzenie. [cy, szumiący.

Кипу́чій, -ая, -ее, *adj.* wrzą-

Кипѣлка, -и, *f.* wapno gaszone. [wany, wrzący.

Кипѣлый, -ая, -ое, *adj.* gotowany, wrzący.

Кипѣніе, -я, *n.* gotowanie, wrzenie; *Chem.* kipienie, burzenie się.

Кипѣть, *v. n.* wrzeć, gotować się; *Chem.* burzyć się, pienić się, kipieć; (*o owadach*:) roić się, sypać się. [do zagotowania wody.

Кипятíльникъ, -а, *m.* kocioł

Кипятíльный, -ая, -ое, *adj.* do gotowania służący.

Кипяти́ть, *v. a.* warzyć, gotować, zagotować.

Кипято́къ, -тка́, *m.* ukrop, wrząca woda; горячій какъ кипятóкъ, gorący, parzący, wrzący.

Кипячéніе, -я, *n.* wrzenie, kipienie. [kipiący.

Кипя́чій, -ая, -ее, *adj.* wrzący,

Кира́са, -ы, *f.*, v. **Кирáсъ.**

Кирасúрскій, -ая, -ое, *adj.* kirysierski, kiras(s)yerski; кирасирскій полкъ, pułk kiras(s)yerów.

Кирасúръ, -а, *m.* kiras(s)yer, kirysier.

Кирáсъ, -а, *m.* kiras, kiryś.

Кирéнка, -и, *f.* młotek mularski, siekierka mularska.

†**Кúрисъ**, -и, *f.* kiryś, zbroja na całego człowieka.

Кирка́, -ы́, *f.* młotek mularski, (kamieniarski), bika, oskard, oszkard, motyka; rydel.

Ки́рка, -и, *f. pop.* kościoł ewangielicki [& ewanielicki].

Кирказа́нъ, **Кирказо́нъ**, -а, *m. Bot.* (*aristolochia*), kokornak; — вьющійся, (*aristolochia clematitis*), kokornak powojowy.

Ки́рликъ, v. **Сайга́чій ко́рень.**

Кирóчный, -ая, -ое, *adj.* młotkowy, oszkardowy, motykowy, rydlowy.

Ки́рочный, -ая, -ое, *adj.* do kościoła ewangielickiego [& ewanielickiego] należący.

Кирпичедѣлецъ, -а, *m.* cegielnik, ceglarz, robotnik w cegielni.

Кирпичеобжигáтельная пéчь, *f.* cegielnia, piec do palenia cegieł.

Кирпи́чикъ, -а, *m. dim.* cegiełka. [ceglarz.

Кирпи́чникъ, -а, *m.* cegielnik,

Кирпи́чный, -ая, -ое, *adj.* cegielny; кирпи́чный завóдъ, cegielnia.

Кирпичъ, -á, *m.* cegła.

Кирсе́й, -я, *m.*, v. **Карасе́й.**

Кирхшпиль, -я, *m.* parafia (ewangielicka).

Киса́, -ы́, *f. vul.* (кожаный *etc.* мѣшокъ), trzos, kiesa, worek od pieniędzy.

Ки́са, -ы, *f.* (кошка), kić, kotuś, kotka; *cfr.* maciek. [ślinowy.

Кисе́йный, -ая, -ое, *adj.*, mu-

Кисе́ль, -я, *m.* kisiel, potrawa z mąki rzadka, żur; owsiany kiсель, kisiel z mąki owsianéj; морскóй кисе́ль, *H. n.* (*medusa*), gatunek robaków morskich; §. охóтникъ и за семь вёрстъ хóдитъ киселя́ ѣсть, co w ochotę, to też i miło; §. и то вóды, что кисе́ль ѣдя́тъ, nie gardź nikim by najpodlejszy; nie trzeba nikim gardzić.

Кисе́льникъ, -а, *m.* 1. trudniący się robieniem kisielu *lub* przedający kisiel; 2. lubiący jeść (jadać) kisiel; 3. *Pharm.* (*electuarium*, сгущенный сокъ), elektwarz, (sok).

Кисе́льница, -ы, *f.* 1. przedająca kisiel; 2. lubiąca jeść (jadać) kisiel.

Кисе́льный, -ая, -ое, *adj.* kisielowy; кисе́льный корень, v. **Са́лепъ**; у него́ кисе́льныя но́ги, *on słaby na nogi.

Кисе́тный, -ая, -ое, *adj.* kapczukowy, kapciukowy.

Кисе́тъ, -а, *m.* kapczuk, kapciuk, worek na tytuń, tytuniowy

Кисея́, -и́, *f.* muślin. [worek.

Киска, -и, *f. dim.* kić, kotuś, kotka; *cfr.* maciek. [kwaskowaty.

Кисленькій, -ая, -ое, *adj.*

Ки́слить, *v. a.* kwasić.

Ки́слица, –ы, *f. Bot.* (*oxalis acetosella*), szczaw zajęczy, szczawik trójlistny, kapusta zajęcza.

Ки́сличный, –ая, –ое, *adj.* szczawikowy.

Кислова́тость, –и, *f.* kwaskowatość, kwaskowitość.

Кислова́тый, –ая, –ое, *adj.* kwaskowaty, kwaskowity.

Кислоро́дный, –ая, –ое, *adj.* kwasorodny, kwasoczynny, kwasotworny; кислоро́дный газъ, *Chem.* gaz kwasorodny.

Кислоро́дъ, –а, *m.* kwasoród, kwasoczyn, kwasotwór.

Кисло-сла́дкій, –ая, –ое, *adj.* (кисло-сладкій) słodkokwaśny.

Кислость, –и, *f.* kwaśność.

Кислота́, –ы́, *f.* kwas, kwaśność; *Chem.* kwas; синильная кислота́, kwas Pruski.

Кислотво́рный, v. **Кислоро́дный.**

Кислотво́ръ, v. **Кислоро́дъ.**

Кисло́тный, –ая, –ое, *adj.* kwasowy, kwaskowy, kwaśny.

Кислу́шка, –и, *f.* kwaśne jabłko leśne.

Ки́слый, –ая, –ое, *adj.* kwaśny; ки́слыя во́ды, kwaśnice; *Bot.* ки́слый тёрнъ, v. **Барбари́съ.**

Кислѣ́ть, *v. n.* kwaśnieć.

Кисля́нка, –и, *f. Bot.* kwaśnica; v. **Барбари́съ.**

Кисля́тина, –ы, *f. pop.* kwaśność, kwas, kwaśne jabłka *etc.*; wina kwaśne. [śnieć.

Ки́снуть, *v. n.* kisnąć, kwa-

Кистень, –я́, *m.* kiścień, kieścień, kula żelazna do rzemienia przywiązana, basałyk.

Кистецвѣ́тный, v. **Пучкоцвѣ́тный.** [nisty, pełen gron.

Кисти́стый, –ая, –ое, *adj.* gro-

Ки́стка, Ки́сточка, –и, *f. dim.* kistka; kutasik; pędzlik; v. **Кисть.**

Кисть, –и, *f.* 1. kiść, kwacz, kutas, kutasik; пу́дряная кисть, kiść, kutas do pudru; кропи́льная кисть, kropidło; 2. grono, gronko; виногра́дная кисть, winogrono, szypułka winogronowa; 3. кисть руки́, ręka po przegub, pięść; 4. pędzel, pędzlik.

Кись-кись, *interj.* (*dla przywabienia kota*:) kici, kici!

Ки́сы, v. **Ко́шасы.**

Китайка, –и, *f.* nankin.

Китайчатый, –ая, –ое, *adj.* nankinowy. [lorybi.

Китовый, –ая, –ое, *adj.* wie-

Китолóвный, –ая, –ое, *adj.* wielorybołowny, do połowu wielorybów służący. [bołowstwo.

Китолóвство, –а, *n.* wielory-

Китородный, –ая, –ое, *adj.* wielorybiego rodzaju.

Китъ, –а, *m. H. n.* (*cete, balaena*), wieloryb.

Кихве́цъ, –вца, *m.*, v. **Гуля́вица** (чихотная).

Кича́ніе, –я, *n.* puszenie, nadymanie się, kokoszenie się, krygowanie się, nadętość, hardość.

Кичи́ться, *v. r.* pysznić się, chełpić się, kokoszyć się, nadymać się, krygować się.

Ки́чка, v. **Ки́ка.**

Кичли́вость, –и, *f.* pycha, duma, nadętość, hardość.

Кичли́вый, –ая, –ое, *adj.* pyszny, dumny, nadęty, hardy.

Кишёчка, –и, *f. dim.* kiszeczka.

Кишёчный, –ая, –ое, *adj.* kiszkowy; кишёчная кила, kiła kiszkowa, brzuchowa; кишечная струна́, struna kiszkowa.

Кишка́, –и́, *f. Anat.* kiszka; то́лстая кишка́, kiszka gruba; то́нкая кишка́, kiszka cienka; непрохо́дная кишка́, ślepa, kątna kiszka; ободо́чная кишка, kiszka morzyskowa; заднепрохо́дная кишка́, kiszka ostatnia dolna, kiszka odbytowa, odchodowa; ко́жаная кишка́, kiszka skórzana (przy sikawkach ogniowych); кишкою, rzędem, pasmem. [pestek.

Кишми́шъ, –а, *m.* rodzenki bez

Кишма́, *adv.*, gromadnie, w mnóstwie.

Кишнецо́вый, –ая, –ое, *adj.* kolendrowy, koryandrowy.

Кишне́цъ, –á, *m.* kolendra & kolędra, koryander, ziele.

Кише́ніе, –я, *n.* rojenie się (robaków).

Кишѣ́ть, *v. n.* roić się.

Кіоа́ра, –ы, *f. Mus.* gitara, lutnia, arfa.

Кіо́скій, –áя, –óе, *adj.* kijowy.

Кій, –я, *m.* kij bilardowy.

Кій, кáя, кóе, *pron. Eccl. sl.* który.

Кіо́скъ, –а, *m.* kiosk, altanka ogrodowa (dachem na słupach pokryta, po bokach otwarta).

Кіо́та, –ы, *f.* szafka na obrazy świętych; v. **Кивóтъ.** [kilof.

Кію́ра, –ы, *f.* młot brukarski,

Клавикóрдный, –ая, –ое, *adj.* klawikordowy; клавикóрдныя стру́ны, struny klawikordowe.

Клавикóрды, –овъ, *m. pl.* klawikord, klawikort, (fortepian); игра́ть на клавикóрдахъ, grać na klawikordzie.

Клáвишъ, –а, *m.* klawisz.

Клавіату́ра, –ы, *f.* klawiatura.

Клáда, –ы, *f.* kłoda.

Кладби́ще, –а, *n.* cmentarz, grobowisko.

Кладби́щенскій, –ая, –ое, *adj.* na *lub* przy cmentarz znajdujący się; кладби́щенская цéрковь, kościół na cmentarzu.

Кладби́щный, –ая, –ое, *adj.* cmentarzowy. [studnia.

Кладенéцъ, –нцá, *m. Eccl. sl.*

Кладéніе, –я, *n.* 1. kładzenie, układanie; 2. pokładanie, walaszenie.

Кладéный, –ая, –ое, *part. p.* 1. położony, ułożony; (*o piecach*:) postawiony; 2. pokładany, walaszony, trzebiony; кладéный жребéцъ, wałach; кладéный пѣту́хъ, kapłun. [(*Archit.*).

Кладень, –дня, v. **Лéжень**

Кладка, –и, *f.* kładzenie, układanie; кла́дка пе́чи, stawianie pieca.

Кла́дки, –докъ, *f. pl.* belki poprzeczne (przy rusztowaniu).

Кладовóй, (–óй), –áя, –óе, *adj.* składowy, na skład przeznaczony; кладовóй амба́ръ, szpichler, magazyn na skład czego; кладовáя, –óй, *s. f.* lamus, komora, skład na sprzęty *etc.*; sklep do składania towarów; śpiżarnia; дéнежная кладовáя, skład pieniężny.

Кла́дчикъ, –а, *m.*, –дровъ, kładca, układający drwa.

Кладъ, –а, *m.* skarb.

Кладь, –и, *f.* 1. ładunek (na wozie lub statku); 2. kładka, mostek (przez strumyk); 3. lekarstwo na laksowanie dla koni.

Кла́дязь, –я, *m. Eccl. sl.* studnia.

Клáжа, –и, *f.* v. **Кладéніе** & **Кладь (1).**

Клáняніе, –я, *n.* kłanianie się; ukłonienie, ukłon.

Клáняться, *v. r.* – кому́, kłaniać się komu, ukłonić się, pokłonić się, pokłon oddawać, oddać; oświadczyć komy swój szacunek; ни́зко кланя́ться, кланя́ться въ по́яс, kłaniać się nizko; кланя́ться кому́ чѣ́мъ, darować, ofiarować co komu.

Клáпанецъ, –нца, **Клáпанчикъ**, –а, *m. dim.* klapa, klapka, zapadka, zaporka; v. **Клáпанъ.**

Клáпанъ, –а, *m.* klapa, klapka (u sukni przy kieszeni, u instrumentów dętych muzycznych, w pompie). [cista.

Кларнети́стъ, –а, *m.* klarne-

Кларне́тный, –ая, –ое, *adj.* klarnetowy, klarynetowy.

Кларне́тъ, –а, *m.* klarnet, klarynet, (instrument muzyczny).

Клáсный, –ая, –ое, *adj.* klasowy.

Клáссикъ, –а, *m.* klasyk & klasyk, autor klas(s)yczny, wzorowy.

Классици́змъ, –а, *m.* klas(s)yczyzm.

Класси́ческій, –ая, –ое, *adj.* klas(s)yczny, inszych celujący, wzorowy.

Клáссный, –ая, –ое, *adj.* klas(s)owy, klas(s)yjny, od klas(s).

Классъ, –а, *m.* klas(s)a; porządek; разде́леніе на клáссы, ułożenie podług klas, rozdział na klasy, klas(s)yfikacya, rozgatunkowanie.

Класть, *v. a.* 1. kłaść, pokładać, postawić, położyć; класть (въ клѣ́тки, въ ку́чу, *qu. v.*), składać, układać; класть де́ньги въ банкъ, oddawać, składać pieniądze do banku; класть предъ кѣ́мъ-либо ору́жіе, (= отдаваться побѣдителю), składać broń przed kim, poddawać się [poddać się] komu; 2. – печь, stawiać piec; – стѣны,

wystawiać mury, murować; 3. pokładać [byki, konie], kleszczyć, trzebić, wałaszyć, kapłunić; *it.* класть приманку, nęcić, wabić; класть на счёты, kłaść liczbę z kim, rachować się z kim; v. Выкладывать (II. 2.); класть краску на картину, v. Живописать; и слѣда твоего [*abo* и ноги твоей] ко мнѣ не кладй, v. *sub*: Слѣдъ, Нога; **-ся**, *a*) *v. p.* być kładzonym, układanym; układać się; być stawianym; (погребаться), być chowanym, pochowanym, pogrzebionym; być obrachowanym, obliczonym; *β*) *v. r.* [*o kurach*:] nieść się.

Класъ, -а, *m.* kłos.

Класяный, v. **Колосяной.**

Клáти, *Eccl. sl.*, v. **Колóть.**

Клевáка, -и, *f.* ptak drapieżny.

Клеваніе, -я, *n.* (*o ptakach*:) klucie, kłwanie, dzióbanie; (*o rybach*:) chwytanie za wędkę.

Клевáть, *v. a.* (*o ptakach*:) kluć, kłwać, dzióbać; (*o rybach*:) chwytać za wędkę; рыба не клюётъ, ryba nie chwyta za wędkę; **-ся**, *v. r.* (*o ptakach*:) dzióbać się, bić się dzióbem.

Клевáчъ, v. **Клевéцъ.**

Клéверный, -ая, -ое, *adj.* koniczynny, koniczowy.

Клéверъ, -а, *m.* koniczyna, koniczowie; v. **Трилистникъ.**

Клевета, -и́, *f.* obmowa, potwarz, oczernienie, zły język, obwinienie. [potwarzanie.

Клеветáніе, -я, *n.* obmawianie,

Клеветáть, *v. a.* – на кого, obmawiać, potwarzać, oczerniać kogo, oskarżać, obwiniać kogo.

Клеветúвый, **Клеветлúвый**, -ая, -ое, *adj.* potwarliwy, potwarzliwy, potwarny, potwarzny.

Клеветникъ, -а́, *m.* potwarca, potwarznik, potwarzyciel, obmówca.

Клеветница, -ы, *f.* potwarczyna, potwarnica, potwarzycielka.

Клеветничáть, *v. n.* potwarzać, obmawiać, oczerniać.

Клеветничій, **Клеветническій**, -ая, -ое, *adj.* potwarzki, potwarczy.

Клевéцъ, -вца, *m.* dzióbas, ostrokończasty młotek do nacinania kamieni młyńskich.

†**Клеводáрь**, v. **Клеветникъ.**

Клеврéтство, -а, *n.* kamractwo, towarzystwo, koleżeństwo.

Клеврéтъ, -а, *m.* kamrat, towarzysz, kolega. [wędkę.

Клéвъ, -а, *m.* chwytanie za

Клегтáніе, -я, *n.* krzyk orli, szczekanie orle. [czeć, szczekać.

Клегтáть, *v. n.* (*o orłach*:) krzyk**Клéдингъ**, v. **Клéтингъ.**

Клеевáтый, -ая, -ое, *adj.* klejowaty, kleisty. [z kleju.

Клеевóй, -ая, -óе, *adj.* klejowy, **Клеевый**, v. **Клеевой.**

Клéйле, -я, *n.* klejenie.

Клéйка, -и, *f.* klejonka, płótno klejone, cerata.

Клеёночный, **Клеёнчатый**, -ая, -ое, *adj.* klejonkowy, ceratowy.

Клей, -я, *m.* kléj; lep; żywica; *it.* v. **Вишнёвый**, **Медрянный**, **Растительный**, **Рыбій**, **Сеирюжій**, **Скобчатый**, **Щýбный** (клей).

Клéйка, -и, *f.* klejenie.

Клéйкій, -ая, -ое, *adj.* klejki, kleisty. [tość, kleistość.

Клейковáтость, -и, *f.* klejowa-

Клейковáтый, -ая, -ое, *adj.* klejowaty, kleisty.

Клейковúна, -ы, *f.* klejowata materya, karuk.

Клéйкость, -и, *f.* klejkość.

Клеильщикъ, -а, *m.* kleiciel, lepiciel, klejący co.

Клеймéніе, -я, *n.* stęplowanie; piętnowanie, piątnowanie.

Клеймёный, -ая, -ое, *adj.* stęplowany; piętnowany, piątnowany.

Клеймúльщикъ, -а, *m.* stępluący, wyciskający stępel, znaczący stęplem, stępelmejster; piętnujący, piątnujący, wyciskający piątno.

Клеймúть, *v. a.* stęplować (*np.* towar, srebra), wyciskać stępel; piątnować, piętnować, cechować.

Клеймó, -я́, *n.* stępel, [narzędzie do stęplowania i znak stęplem wyciśniony], piątno, piętno, cecha. [noty.

Клеймóды, -овъ, *m. pl.* klej-

Клейстерить, *v. a.* klajstrować, kleić, klajstrem spajać.

Клéйстеръ, -а, *m.* klajster.

Клéйстый, -ая, -ое, *adj.* kleisty.

Клéить, *v. a.* kleić, sklejać; **-ся**, *a*) *v. p.* być klejonym, sklejanym, kleić się, sklejać się; *β*) *v. r.* kleić się, lepić się, zlepiać się; дѣло не клéится, interes z trudnością idzie.

Клéйщикъ, -а, *m.* kleiciel, klejący co; ten co robi karuk *czyli* kléj rybi.

Клекóчка, -и, *f. Bot.* (*staphylea*), klekoczka, kłokoczka, kłokocina. [krzyk orli.

†**Клéкъ**, -а, *m.* szczekanie,

Клёкъ, -а, *m.* krzek żabi; *łajdackie ludzie, łajdactwo, chałastra & hałastra, gawiedź.

Клéнина, -ы, *f.* klonina, drzewo klonowe.

Клéнникъ, -а, *m.* las klonowy.

Клéновый, -ая, -ое, *adj.* klonowy; клéновая рóща, gaik klonowy. [-чка, *m.* klon mały.

Клéнокъ, -нка, **Клéночекъ**,

Клёнъ, -а, *m. Bot.* (*acer plantanoides*), klon jaworowy; чёрный, полевой клёнъ, klon krzewowy; v. **Черноклёнъ**; Татáрскій клёнъ, v. **Нéклень.**

Клепáло, -а, *n.* 1. (†) deska w którą uderzano dla zwoływania ludzi do kościoła na modlitwę; 2. *Eccl. sl.* dzwónek.

Клепáльный, -ая, -ое, *adj.* do nitowania służący; клепáльный гвоздь, nitownik, nitabla.

Клепáніе, -я, *n.* 1. nitowanie; 2. klepanie, spajanie; 3. *potwarzanie, obmawianie. [pany, kuty.

Клёпаный, -ая, -ое, *adj.* kle-

Клéпань, -и, *f.* pas żelazny do okucia kufrów, *etc.*

Клепáть, *v. a. Eccl. sl.* uderzać, bić młotem w co; клепáти о камнúхъ, bić w deskę, dwonić.

Клепáть, *v. a.* 1. [*Praes.* клéплю, клéплешь], – на кого, potwarzać, obmawiać, posądzać kogo niesłusznie; 2. [*Praes.* клепáю, клепáешь], *a*) nitować; *β*) skować, skuć.

Клёпка, -и, *f.* 1. nitowanie; 2. skowanie.

Клерованіе, -я, *n. Chem.* klarowanie, wyklarowanie płynu.

Клеровáть, *v. a.* klarować, sklarować, cedzić, przecedzić, czyścić, oczyścić. [nie.

Клерóвка, -и, *f.*, v. **Клерованіе.**

Клестóвка, -и, *f.* samica krzywodzioba.

Клестъ, -а, *m. H. n.* (*loxia curvirostra*), krzywodziób, krzywonos, (ptak), klesk.

Клéтень, -тня, v. **Клéтингъ.**

Клéтингъ, -а, *m. Mar.* obwinięcie liny. [linę.

Клетневáть, *v. a. Mar.* obwijać

Клетнéвина, -ы, *f.* stare płótno żaglowe do obwijania liny.

Клёцка, -и, *f.* kluska (z ciasta).

Клешня, -и́, *f.* (*chela*), nożyce raka.

Клещáкъ, **Клещáнъ**, -а, *m. H. n.* (*forficula*), szczypawka; *cfr.* kleszcz.

Клещевúна, -ы, *f. Bot.* (*ricinus*), kleszczowina, konop' Włoska, słonecznik groniasty, skoczek większy, (ziele).

Клещевúнный, -ая, -ое, *adj.* kleszczowinny, kleszczowinowy.

Клещи, -éй, *f. pl.* 1. kleszcze, gatunek obcęgów, szczypce; акушéрскія клещи, kleszcze akuszerskie; зубоврáчьныя клещи, kleszcze do rwania zębów; v. **Ключъ** (зубоврáчьный); раковыя клещи, kleszcze rakowe; хомýтныя клещи, kleszcze chomątowe; 2. *Fortf.* kleszcze; 3. попáсть въ клещи, *wpaść w kleszcze, w kluby.

Клещникъ, -а, *m.* 1. *Bot.*, v. **Шалфéй** (Арáбскій); 2. *H. n.* kleszczyk.

Клещинéцъ, -нца, *m. Bot.* (*arum maculatum*), kleśniec, aronek, (ziele).

Клещъ, -а́, *m.* 1. *H. n.* (*acarus*), kleszcz; клещъ овéчій, (*acarus ovinus*), kleszcz, wesz owcza; 2. *Bot.*, v. **Орéшникъ** (проносный).

Клúверъ, -а, *m.* żagiel trójkątny na przodzie okrętu.

Клúканіе, -я, *n.* wołanie.

Клúкать, **Клúкнуть**, *v. a.* wołać, zawołać, zwoływać, zwołać.

Клúкнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Клúкать.**

Кликýша, -и, *f.* kobieta opętana, szalona.

Кликъ, -а, *m.* okrzyk; radosne wołanie, okrzyki radosne.

Клúмаксъ, -а, *m. Rhet.* podwyższenie mowy.

Климактерúческій годъ, *m.* klimakteryczny rok, (podejrzany dla zabobonów).

Климатúческій, -ая, -ое, *adj.* klimatowy, do klimatu należący.

Климатологія, -и, *f.* klimatologia, nauka o klimacie.

Клúматъ, -а, *m.* klima.

Клúндухъ, -а, *m. H. n.* (*columba oenas*), trukawka, gołąb' dziki; grzywacz.

Клúника, -и, *f.* klinika, dom chorych; клúника для приходúщихъ больны́хъ, v. Амбулато́рія.

Клúнить, *v. a.* klinem rozłupywać; klin wbijać; klinem zabijać. [kliniczny.

Клúническій, -ая, -ое, *adj.*

Клúнище, -а, *m. augm.* klinisko, gruby nieforemny klin.

Клúнникъ, -а, *m. Bot.* (*gomphrena*), wiecznik.

Клиновáтый, **Клиновúдный**, v. **Клинообрáзный**. [szpady.

Клúновъ, -нка, *m.* głównia

Клúнокъ, -нкá, *m.* 1. *dim.* klinik, mały klin; 2. v. Клúнокъ.

Клинообрáзный, -ая, -ое, *adj.* mający kształt klina, klinowaty, kliniasty; клинообрáзная кость, *Anat.* (*os sphaenoides*), kość kliniasta *lub* gruntowa.

Клúночекъ, -чка, **Клúношекъ**, -шка, *m. dim.* klinik, maleńki klin. [głbльница.

Клúнчакъ, -а, *m.*, v. Треу-

Клúнчáтый, -ая, -ое, *adj.* kliniasty, klinowaty.

Клúнъ, -а, *m.* [*pl.* клúнья, -ьевъ] klin (z drzewa *etc.*); klin (u koszuli, u sukni); podsiębny, przyciągiwalny klinek, *Artill.* klin celowniczy; §. клúнъ клúномъ выбивáть, klin klinem wybijać, złym złego zbywać.

Клúнышекъ, -шка, *m. dim.* kliniczek, mały klinik.

Клúпени -овъ & **Клúпни**, -ей, *m. pl.* skały, haki (w wodzie).

Клúрикъ, -а, *m.* kleryk, niższy sługa kościelny.

Клúричество, -а, *n.* klerycтwo.

Клúросникъ, -а, *m.* chóralista, chórowy żak. [chórowy.

Клúросный, -ая, -ое, *adj.*

Клúросъ, -а, *m.* chór kościelny.

Клирошáнинъ, -а, *m.* chóralista, śpiewak kościelny.

Клирошáнка, -и, *f.* chóralistka, śpiewaczka kościelna, śpiewająca na chórze kościelnym.

Клиръ, -а, *m.* duchowieństwo; klerycтwo, klerycy; posłużnicy przy kościele.

Клистúрный, -ая, -ое, *adj.* klisterowy, enemowy; клистúрный шприцъ, spryca do enemy, syrynga; клистúрный пузы́рь, pęcherz do enemy. [ma.

Клистúръ, -а, *m.* klistera, ene-

Клúторъ, -а, *m.*, v. Потóчка (*Anat.*). [wołanie (psa).

Клúчка, -и, *f.* wołanie, na-

Клúчъ, -а, *m.* 1. krzyk, halas; 2. ogłoszenie. [konna, kłobuk.

Клобýкъ, -á, *m.* kapica za-

Клобучóкъ, -чка, v. Каблучóкъ. [Клобýкъ.

Клобучéцъ, -цá, *Eccl. sl.*, v.

Клобучéчить, v. Каблучéчить.

Клокáстый, -ая, -ое, *adj.* kłaczasty.

Клокотáніе, -я, *n.* bulkanie, bełkotanie, blekotanie, bełkot.

Клокотáть, *v. n.* bulkać, bulkotać, bełkotać, blekotać.

Клокотъ, -а, *m.*, v. Клокотáніе.

Клокъ, -а, (*plur.* клочья, -ьевъ), *m.* kłak, kudła, (*pl.* kłaki, kudły na głowie); wiązka (*np.* siana); kawałek (*np.* papieru, ziemi).

Клонéніе, -я, *n.* nachylanie, schylanie, zginanie, nakłanianie.

Клонúть, *v. a.* chylić, nachylać, schylać, zginać, naginać; * nakłaniać (kogo); менй сонъ клóнитъ, sen mię morzy; -ся, *v. r.* chylić się, pochylać się, nachylać się, zginać się, uginać się; - къ чемý, zmierzać do czego; - къ упáдку, zbliżać się do upadku; день клóнится къ вéчеру, wieczor nadchodzi, zbliża się; побѣда клóнится на стóрону непріятеля, zwycięztwo przechyla się na stronę nieprzyjaciela.

Клопéцъ, -пцá, *m. Bot.* (*alectorolophus crista galli*), szelążek.

Клóпикъ, -а, *m. dim.* pluskiewka, mała pluskwa.

Клопúще, -а, *m. augm.* pluskwa wielka.

Клопóвій, -ья, -ье, *adj.* do pluskiew należący, pluskwowy.

Клопóвникъ, -а, *m. Bot.* (*ledum palustre*), rozmaryn dziki.

Клопóвница, -ы, *f. Bot.* (*cimicifuga*), pluskwowe ziele.

Клопóвное сѣмя, *n. Bot.* (*corispermum*), pluskwa, (rodzaj roślíny). [pluskwa.

Клопъ, -á, *m. H. n.* (*cimex*),

†**Клóсность**, -и, *f.* kulanie.

†**Клóсный**, -ая, -ое, *adj.* kulawy, kulejący.

Клóтикъ, **Клотъ**, -а, *m.* gałka (na wietrzniku).

Клохтáніе, -я, *n.* (*o kurach*:) kwokanie, gdakanie.

Клохтáть, *v. n.* (*o kurach*:) kwokać, gdakać.

Клохтýнья, -и, *f.* kwoka, kwoczka, kokosz co kurczęta wodzi.

Клочёкъ, -чкá, *m. dim.* kłaczek; kawałeczek (*np.* papieru); v. Клокъ.

Клочéніе, -я, *n.* kudłanie, pokudłanie, skudłanie.

Клочúстый, -ая, -ое, *adj.* kudłaty, pokudłany, skudłany, poplątany.

Клочúть, *v. a.* kudłać, pokudłać, skudłać, plątać, poplątać, czochrać; -ся, *v. r.* kudłać się, czochrać się. [kudłaty.

Клочковáтый, -ая, -ое, *adj.*

Клубúть, *v. a.* kłębić; -ся, *v. r.* kłębić się, kręcić się, zwijać się.

Клубни́ка, -и, *f. Bot.* (*fragaria elatior*), poziomka ogrodowa, truskawka.

Клубни́ковка, -и, *f.* wódka truskawkowa, z truskawek.

Клубни́чка, -и, *f. dim.*, v. Клубни́ка.

Клубни́чникъ, -а, *m.* 1. łodyga truskawki; 2. wódka z truskawek.

Клубни́чный, -ая, -ое, *adj.* truskawkowy.

Клубовáтый, -ая, -ое, *adj.* kłębowaty, kłębkowaty, okrągły.

Клубовúдъ, v. Шароглáвъ.

Клубóкъ, -бкá, *m.* kłębek.

Клубóчекъ, -чка, *m. dim.* kłębeczek.

Клубъ, -а, *m.* 1. kłąb, kłębek; piłka; ógненный клубъ, kula ognista; клубъ ды́ма, kłąb dymu; свернýться клубóмъ, zwinąć się w kłąb; кровáвый, мáточный клубъ, v. Занóсъ; 2. klub, towarzystwo.

Клýша, -и, *f.* 1. *H. n.* (*corvus monedula*), kawka; 2. kwoka, kwoczka, kokosz co kurczęta wodzi.

Клýшка, -и, *f. dim.*, v. Клýша.

Клы, *s. m. pl.* 1. kły; 2. ostrogi (u nóg kogucich).

Клыкáнъ, v. Зубчáтикъ (морской, слонóвый).

Клыкáстый, -ая, -ое, *adj.* kły duże mający, kłysty.

Клыкъ, -á, *m.* kieł; *pl.* kłyki, kły (*np.* dzika).

Клычёкъ, -чка, **Клычéчекъ**, -чка, *m. dim.* mały kieł, ząb.

Клычúще, -а, *m. augm.* wielki kieł, ząb.

Клѣвъ, v. Хлѣвъ.

Клѣтка, -и, *f.* 1. klatka na ptaki; 2. kostka, kratka na materyi jakiéj; 3. stos (*np.* cegieł).

Клѣточка, -и, *f. dim.* 1. klateczka na ptaki; 2. kosteczka, krateczka na materyi jakiéj.

Клѣточникъ, -а, *m.* klatkarz, ten co klatki robi.

Клѣтýшка, -и, *f. dim.* pokoik, izdebka, komórka; v. Клѣть.

Клѣтчатúна, -ы, *f.* tkanina w kratki, w kostki.

Клѣтчáтка, -и, *f. Anat.* (*tela cellulosa*, клѣчатая плева), błona tkankowata, komorkowata.

Клѣтчáтый, -ая, -ое, *adj.* kostkowany, w kostki, w kratki; komorczasty, komorczysty, komorkowaty, tkankowaty; клѣтчáтый платóкъ, chustka w kostki, w kratki; клѣтчатая плева, v. Клѣтчáтка.

Клѣть, –и, *f.* pokój, izba; komora, śpiżarnia.

Клювъ, –а, *m.* dziób.

Клюзъ, –а, *m.* dziura w okręcie dla wsunięcia kotwicowéj liny.

Клюзъ-сѣкъ, –а, *m.* czop, zatykadło dla dziury od kotwicowéj liny.

Клюка́, –и́, *f.* kula, kulka, kij zakrzywiony, kostur; koczerga, kosior, ożog.

Клюква, –ы, *f. Bot.* (*vaccinium oxycoccos*), żorawina, *pl.* żorawiny.

Клюковка, –и, *f. dim.* żorawinka.

Клюковникъ, –а, *m.* 1. krzak żorawinny; 2. sok z żorawin; 3. ten co przedaje żorawiny.

Клюковница, –ы, *f.* ta co przedaje żorawiny.

Клюковный, –ая, –ое, *adj.* żorawinny, od żorawin, z żorawin.

Клюсá, –я́ти, *n. Eccl. sl.*, v. **Лошáкъ**. [szpara.

Клюфтъ, –а, *m.* rozpadlina,

Ключáрь, –я́, *m.* ksiądz mający dozór nad zakrystyą.

Ключевáтый, –ая, –ое, *adj.* źródlisty, źrzódlisty, obfity w źrzódła.

Ключевíкъ, –а, *m. Bot.* (*antirrhinum orontium*), smoczy korzeń; cielęca główka.

Ключевúна, –ы, *f.* 1. źrzódło bagniste; 2. dziura od klucza (w zamku).

Ключевúнка, –и, *f. dim.* dziurka od klucza (w zamku).

Ключевóй, (–ы́й), –ая, –óе, *adj.* 1. kluczowy, od klucza; **ключевáя** borо́dka, bródka *czyli* pióro u klucza; 2. źrzódłowy, źrzódlany, zdrojowy.

Ключúкъ, –а, *m. dim.* kluczyk.

Ключúца, –ы, *f. Anat.* (*clavicula*), kluczyk, kość kluczowa, obojczyk, kość obojczykowa.

Ключúчный, –ая, –ое, *adj.* obojczykowy; **ключúчная** кость, v. **Ключúца**.

Ключúще, –а, *n. augm.* kluczysko, klucz wielki.

Ключникъ, –а, *m.* klucznik, szafarz, piwniczy, kanaparz; (†) **ключникъ** степéнный, wielki marszałek dworu; **ключникъ** путевóй, marszałek podróży. [szafarka.

Ключница, –ы, *f.* kluczniса,

Ключничать, *v. n.* być kluczникiem, szafarzem, piwniczym.

Ключничество, –а, *n.* kluczництwo, szafarstwo.

Ключъ, (*pl.* **ключи́**, –е́й), –а, *m.* 1. (*propr.* & *) klucz; klucz muzyczny, (pewny znak w notach muzycznych); **ключъ** для настрóйки, młotek do strojenia instrumentów muzycznych; **каммерéрскій ключъ**, klucz szambelański; **воровскóй**, **поддéльный ключъ**, klucz fałszywy, wytrych; **зуборвáльный**, **зуборúвный ключъ**, (*Chir.*) klucz Angielski do zębów wyrywania; **ключъ свóда**, klucz w sklepieniu, zwornik; **ключъ грани́цъ**, paschalia, wyrachowanie wielkanocne; **ходúть въ ключáхъ**, v. **Ключúничать**; *it.* v. **Стра́нный** (**съ ключёмъ**); 2. źrzódło, źrzódło, zdrój; **бúть ключёмъ**, wytryskiwać.

Ключъ-трава́, (*Bot.*), v. **Шалфéй** (**Арáбскій**) & **Чистоýстъ** (**мéсячный**). [wiczny.

Клю́ша, –и, *f.* rzemień trze-

Кля́меръ, –а, *m.*, v. **Скобá**.

Кля́пецъ, –пца, *m.* łapka, połapka; knebel, kneblik.

Кля́пикъ, –á, *m.* krawalnik, nóż szewcki.

Кля́пикъ, –а, **Кля́пичёкъ**, –чка, *m. dim.* kneblik, knebel.

Кля́поносый, –ая, –ое, *adj.* nosa orlego.

Кля́пцы, –óвъ, *pl.* łapka, nasadka na lisy, żelazo na lisy.

Кля́пъ, –а, *m.* 1. knebel, kneblik; zatrzymywać **кля́помъ**, ściskać knebiem; *pop.* **кля́пъ тебé въ ротъ**! stul pysk! milcz! 2. (*w myśliw.*) żelazko poprzeczne na drzewcu pod spisą.

Кля́пышъ, –а, *m.* 1. kluczka, pętla, pętelka; 2. kneblik, knebel.

Клясть, *v. a.* kląć, przeklinać, złorzeczyć; **–ся**, *v. r.* kląć się, przysięgać się; *it.* v. **Божúться**; **клясть всéми Святы́ми**, przysięgać или zaklinać się na wszystko; **кляну́сь чéстью**, na uczciwość! jakem uczciwy!

Кля́тва, –ы, *f.* przekleństwo, przeklinanie; klątwa; przysięga; **клáтва** церковная, klątwa kościelna.

Кля́твенный, –ая, –ое, *adj.* przysiężny, zaprzysiężony, przysięgą stwierdzony, pod przysięgą.

Клятвонарушéніе, –я, *n.* krzywoprzysięztwo, przysięgołomstwo.

Клятвонарушúтель, –я, *m.* krzywoprzysiężca, który krzywo, fałszywie przysięga.

Клятвонарушúтельница, –ы, *f.* która krzywo, fałszywie przysięga. [**твонарушéніе**.

Клятвопреступлéніе, v. **Клятвопреступúница**, v. **Клятвонарушúтель**, **Клятвонарушúтельница**. [*adj.* krzywoprzysiężny.

Клятвопреступный, –ая, –ое, **Клятвохранúтельный**, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* przysięgodzierzny, dotrzymujący przysięgi.

Клятьбá, –и́, *f. pop.*, v. **Клáтва**, **Проклáтіе**.

Кля́уза, –ы, *f.* wykręt, wykręty, matactwo, intryga, podstęp.

Кля́узить, *v. n.* machlować, wykręty czynić, knować, intrygować; *it.* v. **Крючкотвóрствовать**.

Кля́узникъ, –а, *m.* machlarz, matacz, szalbierz, wykrętarz, podstępnik, intrygant.

Кля́узница, –ы, *f.* machlarka, mataczka, intrygantka.

Кля́узничать, v. **Кля́узить**.

Кля́узничество, –а, *n.* machlarstwo, szalbierstwo; *it.* v. **Крючкотвóрство**.

Кля́ча, –и, *f.* szkapa, mercha.

Кля́чёнка, –и, *f. dim.* szkapka, mała szkapa.

Кúнный, **Кúнъ**, v. **Тúнный**, **Тúнъ**. [tuń).

Кнастéръ, –а, *m.* knaster, (ty-

Кнáфликъ, v. **Мóльникъ**.

Кни́га, –и, *f.* księga, książka; церко́вная кни́га, księga kościelna; сме́ртная кни́га, *Eccl.* testament; кни́га жите́йская, кни́га Бытія́, пе́рвая кни́га Моисе́ева (*abo* Свяще́ннаго Писа́нія), pierwsza księga Mojżeszowa, [= księga rodzaju, *genesis*]; втора́я кни́га Моисе́ева, кни́га Исхо́да, druga księga Mojżeszowa, [= księga wyprowadzenia, *exodus*]; тре́тья кни́га Моисе́ева, кни́га Левúтъ, Левúтскія кни́ги, trzecia księga Mojżeszowa, [= księgi kapłańskie, *leviticus*]; четвёртая кни́га Моисе́ева, кни́га чúслъ, czwarta księga Mojżeszowa, [*numeri*]; пя́тая кни́га Моисе́ева, пя́тая księga Mojżeszowa, [*deuteronomium*]; v. **Второзако́ніе**; **пять книгъ Моисе́евыхъ**, v. **Пятикни́жіе**; **кни́га житія́ Святы́хъ отцёвъ**, v. **Патери́къ**.

Книгопечáтаніе, –я, *n.* drukowanie książek. [фія.

Книгопечáтня, v. **Типогра-**

Книгоположúница, –ы, *f. Eccl. sl.* biblioteka, księgoskładnia, książnica.

Книгопродáвецъ, –пца, *m.* księgarz, księgoprzedawca.

Книгопродáнческій, –ая, –ое, *adj.* księgarski.

Книготвóрецъ, –рца, *m. Eccl. sl.* księgotwórca, księgopis, autor, pisarz.

Книгохранúлище, –а, *n.*, **Книгохранúльница**, –ы, *f.* biblioteka.

Книгохранúтель, –я, *m.* bibliotekarz, przełożony nad biblioteką, zawiadowca książnicy, książnik. [oclarzysta sądowy.

Книгочúй, –я, *m. Eccl. sl.* kan-

Книжёнка, –и, *f.* książka podła, niegodna czytania, w piec, na pieprz.

Кни́жество, –а, *n. Eccl. sl.* uczoność, piśmienność. [czka.

Книжечка, –и, *f. dim.* książe-

Книжица, v. **Книжечка**.

Кни́жища, –и, *f. augm.* wielka księga.

Кни́жка, –и, *f.* 1. *dim.* książka, książeczka; 2. pulares, pugilares; 3. v. **Литóнья**.

Кни́жникъ, –а, *m.* 1. uczony, piśmiennik; 2. księgarz; 3. umiejący czytać i pisać; v. **Грáмотникъ**.

Кни́жный, –ая, –ое, *adj.* księgowy, książkowy; кни́жная лáвка, księgarnia; онъ **человѣкъ кни́жный**, on człowiek uczytany, bie-

гіы w książkach, w pismach, świadomy pism, piśmienny.

Кнопъ, Кнотъ, -а, *m. Mar.* węzeł na końcu liny okrętowej.

Кнутикъ, -а, *m. dim.*, v. Кнутъ.

Кнутище, -а, *m. augm.* wielki knut, bat; v. Кнутъ.

Кнутовище, -а, *n.* knutowisko, rękojeść knuta, bata, biczysko. [(Moskiewki), bat.

Кнутъ, -а, *m.* knut, kańczug

Княгининъ, -а, -о, *adj.* księżniny, do księżny należący.

Княгиня, -и, *f.* księżna; Великая Княгиня, Wielka Księżna.

Княженика, -и, **Княженица,** -ы, *f. Bot.* (*rubus arcticus*), malina Szwedzka.

Княженичникъ, -а, *m.* 1. krzak malinowy; 2. malinnik, trunek malinowy.

Княженичный, -ая, -ое, *adj.* malinowy, z malin zrobiony.

Княженіе, -я, *n.* panowanie, rządzenie księstwem; księstwo.

Княжескій, -ая, -ое, *adj.* książęcy.

Княжество, -а, *n.* księztwo, księstwo; dostojność książęca.

Княжествовать, v. **Княжить.**

Княжить, *v. n.* panować, rządzić księstwem.

†**Княжичъ,** -а, *m.* syn książęcy. [żęcy.

Княжій, -ая, -ее, *adj.* książę-

Княжна, -ы, *f.* księżniczka, córka książęca.

Князёкъ, -зька, *m.* 1. *dim.* książątko; 2. *H. n.* (*parus coerubus*), sikora błękitna, (ptak); 3. mysz biała; 4. *Archit.* królewski książek, v. Конёкъ (2. *Archit.*) & Архитра́въ.

Князь, (*pl.* князья́, -е́й, -ьямъ), -я, *m.* książę; Великій Князь, Wielki Książę; князь бѣсовскій, (*w piśmie św.*) książę świata tego, książę ciemności, szatan, czart, djabeł.

Ко & Къ, *praep.* do; ku; dla; приходи́ ко мнѣ, przyjdź do mnie; къ востоку, ku wschodowi, na wschodzie, na wschód.

Кобальтовый, -ая, -ое, *adj.* kobaltowy.

Кобальтъ, -а, *m. Miner.* kobalt.

Кобелекъ, -лька, *m. dim.* młody pies.

Кобелиный, -ая, -ое, *adj.* psi.

Кобе́ль, -я, *m.* kobel, pies (samiec).

Кобе́неньe, -я, *n.* giest, giestykulacya, giestykulowanie, ruch ciała; konwulsye.

Кобе́нить, *v. a.* cierpieć łamanie, kurcze, konwulsye; -ся, *v. r.* cierpieć konwulsye; rzucać się; grymasić.

Кобе́цъ, -бца, *m. H. n.* (*falco apivorus*), sokoł pszczołojad.

Ко́бза, -ы, *f.* kobza, gatunek bandury. [Каб.l....

Коблучёчить, Коблучёкъ, v.

Кобольтъ, v. **Кобальтъ.**

Ко́бузъ, -а, *m. H. n.* (*falco pygargus*), sokoł ołowiasty.

Ко́бчикъ, v. **Кобе́цъ.**

Кобыла, Кобылица, -ы, *f.* kobyła, klacz.

Кобылій, -ья, -ье, *adj.* kobyli; **кобылье молоко́,** kobyle mleko.

Кобылка, -и, *f.* 1. *dim.* kobyłka, klaczka; 2. kobyłka, mostek, podstawek u skrzypców; 3. *H. n.* (*cicada*), konik, [owad]; **кобы́лка трава́ная,** v. Кузне́чикъ.

Кобы́лочка, Кобы́лушка, -и, *f. dim.* kobyłeczka, kobyłka, klaczka.

Кобыля́тина, -ы, *f.* kobylina, mięso kobyle, końskie.

Кобыля́чій, v. **Кобы́лій.**

Кова́ло, -а, *n.* młot kowalski.

Кова́ль, -я, *m.* kowal.

Кова́льный, -ая, -ое, *adj.* do kucia służący; kowalski.

Кова́льня, -и, *f.* kowalnia, kuźnia.

Ко́ванецъ, -нца, *m.* hak rybacki bardzo zakrzywiony, osęka.

Кова́ніе, -я, *n.* kowanie, kucie. [kuta.

Ко́вань, -и, *f.* rzecz, robota

Кова́рникъ, -а, *m.* podstępnik, chytrzec, frant.

Кова́рница, -ы, *f.* kobieta podstępna, chytra.

Кова́рность, -и, *f.* podstępność, chytrość, zdradliwość.

Кова́рный, Кова́рственный, -ая, -ое, *adj.* podstępny, chytry, zdradliwy.

Кова́рство, -а, *n.* podstęp, zdrada, chytrość, wykręt.

Кова́рствовать, *v. n.* podstępnie, zdradliwie, chytrze postępować.

Ковать, *v. a.* kować, kuć, podkowywać; **ковать лошаде́й,** kuć konie; §. **куй желѣзо, пока горячо́,** kuj żelazo póki rozpalone или gorące.

Кова́чество, -а, *n.* kowalstwo.

Кова́чъ, -а, *m.* kowal.

Конёрканье, -я, *n.* miętoszenie, gniecenie, gięcie, łamanie, kruszenie, druzgotanie, dręczenie.

Конёркать, *v. a.* miąć, miętosić, gnieść; giąć; łamać, kruszyć, druzgotać; dręczyć; -ся, *v. r.* wykrzywiać się, minę stroić; giestykulować.

Конёрникъ, -а, *m.* kobiercarz, co kobierce robi. [biercowy.

Конёрный, -ая, -ое, *adj.* ko-

Конёръ, -рра, *m.* kobierzec.

Ко́вка, -и, *f.* kowanie, kucie, okucie, podkucie.

Ко́вкій, -ая, -ое, *adj.* kowny, łatwy do kucia, kowalny.

Ко́вкость, -и, *f.* kowność, własność rzeczy do kucia łatwéj.

Коври́га, -и, *f.* bochen, bochenek chleba.

Коври́жка, -и, *f.* 1. *dim.* bocheneczek; 2. pierniczek.

Ковро́вый, -ая, -ое, *adj.* kobiercowy.

Ковчёгъ, -а, *m.* 1. skrzynia, lada; korab'; 2. skrzynia, szafa do schowania obrazów świętych; **Ноевъ ковчёгъ,** arka Noego; **ковчёгъ завѣта Госпо́дня,** arka, skrzynia przymierza; **ковчегъ съ преждеосвящёнными** [*abo* съ запасны́ми] **дара́ми,** v. Дарохранительница. [**Ковчёгъ.**

Ковчёжецъ, -жца, *m. dim.*, v.

Ковшикъ, -а, **Ковшичекъ,** -чка, *m. dim.*, v. **Ковшъ.**

Ковши́ще, -а, *m. augm.* wielki czerpak, szkopek.

Ковшъ, -а, *m.* czerpak, szkopek, kubeł, łopatka.

Конъ, -а, *m.* zamach, zdrada, podstęp, układ, obroty, knowanie, knowany spisek, praktyka, machinacya.

Конылистый, -ая, -ое, *adj.* trawą piórową [или pierzystą] zarosły, obrosły.

†**Конылье,** -я, *n.* 1. miejsce trawą piórową [или pierzystą] zarosłe, obrosłe; 2. v. **Конылъ.**

Конылъ, -я, *m. Bot.* (*stipa pennata*), trawa piórowa, pierzysta.

Конылый, -ая, -ое, *adj.* trawie piórowéj właściwy.

Коныльнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Коныля́ть.** [chromanie.

Коныля́ніе, -я, *n.* kulanie,

Коныля́ть, Коныльнуть, *v. n.* kuleć, kulawieć, chromać, kulawym być, napadać na nogę.

Конырну́ть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Коныря́ть.** [kawałek wydłubany.

Конырёкъ, -рка, *m.* wydłubek,

Коныря́ніе, -я, *n.* dłubanie, wydłubywanie.

Коныря́ть, Конырну́ть, *v. a.* dłubać, wydłubywać; **коныря́ть въ зубáхъ,** dłubać w zębach; *naprawiać; partolić, partaczyć.

Когда́, 1. *adv.* kiedy, w którym czasie; **когда́ онъ придётъ?** kiedyż on przyjdzie? 2. *conj.* kiedy, jeśli, jeżeli, gdy; **когда́ онъ согласи́тся на э́то,** kiedy (gdy) on się na to zgodzi; **въ то вре́мя, когда́...,** w ten czas, kiedy...; **когда́ бы,** jeśliby, gdyby; **когда́-нибудь, когда́ ни есть, когда́-либо, кiedykolwiek, kiedyżkolwiek.**

Ко́готь, *gen.* ко́гтя, *m.* pazur (zwierzęcy); *it.* szpony; *fig.* попа́сть въ ко́гти, впасć w szpony; держа́ть кого́ въ когтя́хъ, trzymać kogo w szponach, trzymać kogo ostro.

Когтистый, -ая, -ое, *adj.* pazurowaty, pazurzysty, szponisty.

Коготь, v. Ко́готь. [kajdany.

†**Кодо́ла,** -ы, *f.* pęto, okowy,

Ко́е-какъ, *adv.* jakkolwiek, jakokolwiek, jako tako; niedbale, opieszało, lekko, byle odbyć, leda jako, od ręki [co robić], byle zbyć; **ко́е-какъ существовать,** перебива́ться, перемога́ться, biedę

klepać, ciągnąć biedne życie, w ubóstwie, w nędzy żyć; жить кóекакъ, żyć jako tako, biędę klepać; кóе-какъ помѣститься, umieścić się (pomieścić się) jako tako; идѣть кóе-какъ idzie połatawszy.

Кóжа, –и, *f.* skóra (ludzka, zwierzęca i wyprawna); skórka (na owocach); (на нёмъ тóлько) кóжа да кóсти, (na nim tylko) skóra a kości; śledź, jedno go skóra, a kości; przejźrzeć go na obie strony; chudy jak gont; wysohły jak szczepa; przewlekłby go przez deskę; cień go tylko; ни кóжа, ни рóжа, ciele piele; tere bzdere; ni to ni owo; nie wiedzieć co; ni w pięć, ni w dziewięć; ni pachnie, ni śmierdzi; *it.* v. Лѣзть (изъ кóжи).

Кожáнъ, –а, *m.* 1. sukmana skórzana, kitel skórzany; 2. *H. n.* (*vespertilio*), nietoperz.

Кóжаный, –ая, –ое, *adj.* skórzany; кóжаный переплётъ, skórzana oprawa.

Кожевéнный, –ая, –ое, *adj.* garbarski; skórny; кожевéнный завóдъ, garbarnia; v. Завóдъ, Рядъ; кожéвенное дéрево, деревцó, garbarskie ziele; v. Желтúнякъ (кожéвенный); кожевенное дéрево Америкáнское, v. Тягýчка.

Кожéвникъ, –а, *m.* 1. garbarz; 2. *Bot.* кожéвникъ красúльный, garbarskie ziele; v. Желтúнякъ (кожéвенный).

Кожéвничать, *v. n.* garbarstwem się trudnić. [garbarski.

Кожéвническій, –ая, –ое, *adj.*

Кожéвничество, –а, *n.* garbarstwo, rzemiosło garbarskie

Кожéвничій, –ья, –ье, *adj.* garbarski.

Кожéвня, –и, *f.* garbarnia.

Кóженька, –и, *m.* garbarz.

Кожéдъ, –а, *m. H. n.* (*dermestes*), słoninka, szczękomól, skórnik, (chrząszczyk); кожéдъ древéсный, v. Коротéдъ.

Кóжица, –ы, *f.* 1. skórka, skóreczka, powłoka, plewka, błona, błonka (na powierzchni cial rzadkich); вéрхняя, нарýжная кóжица, *Anat.* (*epidermis*, *cuticula*), skórka zwierzchnia; 2. skórka (na owocach). [никъ.

Кóжникъ, *Eccl. sl.*, v. Кожéв-

Кожýра, –ы, *f.* skórka (na owocach), łupina, łupinka.

Кожурúна, –ы, *f.*, v. **Кожýра**.

Кожурúнка, v. **Кожýрка**.

Кожýристый, –ая, –ое, *adj.* mający grubą skórkę, grubą łupinę, łupinkę (o owocach), łupiniasty.

Кожýрка, –и, *f. dim.* cienka skórka, skóreczka (na owocach), łupinka. [kominowy.

Кожýхъ, –а, *m.* kożuch; kaptur

Коза́, –ы́, *f.* 1. koza; дикая коза́, v. Сéрна; 2. nosidło, nosidełko mularskie.

Козакúнъ, **Козакъ**, v. Каз....

Козáлка, –и, *f. H. n.* (*myoxus nitela*), mysz laskowa wielka.

Козáцкій, v. Казáцкій.

Козáчество, –а, *n.* kozactwo.

Козáчій, v. Казáчій.

Козáчка, –и, *f.* 1. kozica, kląk, czepiga; 2. kozaczka; v. Казачка.

Козачёкъ, v. Казачёкъ.

Козелéцъ, –льца, *m.*, козелéцъ нúзкій, *Bot.* (*scorzonera humilis*), wężymord dziki.

Козелóкъ, –лка́, *m. dim.* kozieł-ek, koziołek.

Козёлъ, –зла, *m.* 1. kozieł, kozioł; 2. skóra koźla, kozłowa (garbowana); 3. kozieł; v. Козлы́ (*pl.*); §. пустúть козла́ въ огорóдъ, kozła ogrodnikiem posadzić; wpuścić wilka do obory; wilkowi owce poruczyć; *it.* отъ негó, какъ отъ козла́, ни мéрсти ни молокá, od niego, jak z kozła, ni mléka, ni wełny; próżny ciężar ziemi, próżny chléb; ni Bogu świeczki, ni dziabłu ogoga.

Козёльи рожки, v. Двузýбецъ (trójlistny). [ша.

Козéльникъ, –а, *m.*, v. Пижóма.

Козéльцы, –евъ, *m. pl.*, v. **Козлобородúникъ**.

Козерóгъ, –а, *m. Astron.* koziorożec, (znak niebieski, zimowy). [młoda koza.

Козúца, –ы, *f. Eccl. sl.* kozka,

Козúчина, –ы, *f. Eccl. sl.* kozlina, skóra kozia.

Кóзій, –ья, –ье, *adj.* kozi; кóзій сыръ, sér kozi; кóзья борóда, kozia broda; *Bot.*, v. Козлобородúникъ; кóзья нога́, kozia noga; *Bot.*, v. Снить; кóзья мóрда кóзій ростъ, v. Ибýшка; кóзья ручка. v. Козлякъ; кóзій лáйкъ, v. Перевёртень.

Кóзка, –и, *f. dim.* kozka.

Козлёнокъ, –нка, *m.* 1 koźlę, koźlątko, kozieł-ek; 2 skóra kozlowa. [wa.

Козлúна, –ы, *f.* skóra kozło-

Козлúный, –ая, –ое, *adj.* kozli; козлúная борóда, broda koźla.

Козлúть, *v. n.* śpiewać fałszywie, beczeć.

Кóзлиться, *v. r.* (*o kozach*:) kocić się, parkocić się. [ziel; koza.

Кóзлище, –а, *m. Eccl. sl.* ko-

Кóзлій, –ья, –ее, *adj.* koźli.

Козлобородúникъ, –а, *m. Bot.* (*tragopogon pratensis*), kozibród łąkowy.

Козлобóродъ, –а, *m. Bot.* (*tragopogon*), kozia bródka, kozibród, słoneczny mlécz, wliśnik.

Козлóва борóда, v. **Козлобóродъ**.

Козлóвый, –ая, –ое, *adj.* kozłowy, koźli, do kozła należący; козлóвая кóжа, skóra kozłowa; козлóвые сапóги, bóty kozłowe.

Козлогласúть, **Козлогласовáть**, *v. n. Eccl. sl.* śpiewać fałszywie, beczeć. [śpiewać fałszywie, beczeć.

Козлогласовáть, *v. n. Eccl. sl.*

Козлоногúй, –ая, –ое, *adj.* kozłonogi, kozionogi, koziostopy.

Козлорóдъ, –а, *m. Bot.* (*spirea aruncus*), kozibród biały.

Кóзлы, –зелъ, *m. pl.* kozieł, kozły (u karety).

Козлы́, –бвъ, *m. pl.* kozły, podstawki drewniane.

Козлы́, –я́тъ, *n. Eccl. sl.*, v. **Козлёнокъ (1)**.

Козлякъ, v. **Масляникъ**.

Козлятина, –ы, *f.* koźlina, mięso koźląt.

Козлячёкъ, –чка́, v. **Масляникъ**. [źlęcy.

Козлячій, –ья, –ье, *adj.* ko-

Кóзненный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* podstępny, chytry, frantowski, wykrętny, zdradliwy.

Козновáніе, –я, *n. Eccl. sl.* zdrada, podstęp, chytrość, sztuka, wykręt, cherchel.

Кознодéй, –я, *m. Eccl. sl.* podstępnik, chytrzec, frant, wykrętarz, matacz.

Кознодéйный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* podstępny, zdraliwy, chytry, frantowski.

Кознодéйствіе, –я, **Кознодéйство**, –а, *n. Eccl. sl.* zdrada, podstęp, chytrość, frantostwo, frantowstwo.

Кознодéйствовати & Кóзньствовати, *v. n. Eccl. sl.* zdradliwie, podstępnie działać, sidła (sieci) na kogo stawiać, frantować, frantowstwo stroić.

Кознъ, v. **Кознь**.

Кознь, –и, *f.* podstęp, sidło, sieć, lep, kluczka, dółki zdradliwe; дѣлать кóзни, v. Кознодéйствовати.

Козодóй, –я, *m. H. n.* (*caprimulgus europaeus*), kozodój, (ptak).

Козонóгъ, –а, *m.*, v. Снить.

Козонóкъ, –нка́, *m.*, **Козоночёкъ**, –чка, *m. dim.*, v. **Кóзонъ**.

Козонъ, –зна, *m.* kość, kut do

Кóзочка, v. **Кóзка**. [granic.

Козýля, –и, *f. H. n.* (*cervus capreolus*), [*w Syberyi*:] sarna.

Козыль, –я, *m. Bot.* (*ambrosia maritima*), boży byt.

Козырёкъ, –рька́, *m.* 1. rydel, rydelek, daszek u czapki; 2. *dim.*, v. **Кóзырь**.

Кóзыристый, –ая, –ое, *adj.* kozerzysty, pełen kozer, dużo kozer mający.

Кóзырка, –и, *f.* 1. kozerowanie, dokazywanie kozerami; 2. kozéra, kozyra. [**Козырáть**.

Кóзырнуть, *v. semelf.*, v. *sub*:

Кóзырный, –ая, –ое, *adj.* kozerny; кóзырный тузъ, tuz kozerny; кóзырные сапóги, gatunek bótów furmańskich; *it.* v. Голубь (кóзырный).

Кóзырь, –я, *m.* 1. kozéra, kozyra; ходúть съ кóзырей, kozerować; 2. wierzchna skóra (u

обувіа); 3. **кавалъ** czerwonego sukna z żółtą klapką, które nosili roskolniki na szacie, dla odznaczenia się od prawowiernych; 4. (*u kaftana*:) wysoki, stojący kołnierz.

Козыря́ние, -я, *n.* kozerowanie.

Козыря́ть, Козырну́ть, *v. n.* kozerować; *бурсуzyć, łajać.

Козю́лька, -и, *f. dim. prov.* wąż mały.

Козю́льникъ, -а, *m. Bot.* (*ophiorrhiza*), wężowy korzeń.

Козю́ля, -и, *f. prov.* wąż.

Козя́вка, -и, *f.* 1. chrząszczyk; 2. v. **Коро́вка** (3. *H. n.*).

Козя́вникъ, -а, *m. Bot.* (*antidesma*), wiókница. [który.

Кой, Кая, Ко́е, *pron.* jaki,

Ко́йка, -и, *f.* 1. łóżko wiszące na okrętach; 2. ława do spania; 3. v. **Та́чка** (3).

Ко́ка, -и, *f. pop.* kurze jajo; *fig.* у него есть ко́ка съ о́комъ, on bardzo bogaty.

Ко́каньe, -я, *n.* bicie, rozbijanie (jaj). [taż.

Кока́рда, -ы, *f.* kokarda, fon-

Ко́кать, Ко́кнуть, *v. a.* – яйцо́ съ яйцо́мъ, uderzać, uderzyć jajko o jajko; pukać, puknąć, szturkać, szturknąć, uderzać, uderzyć; -ся, *v. r.* 1. (биться яйцами), uderzać, uderzyć z kim jajko o jajko; 2. szturknąć się, uderzyć się, trącić się.

Кокéтка, -и, *f.* kokietka, zalotnica, umizgałka, przylepka.

Кокéтливый, -ая, -ое, *adj.* zalotny, zalotniczy.

Кокéтничать, *v. n.* kobietować, zalecać się, umizgać się.

Кокéтство, -а, *n.* kokicterya, zalotnictwo.

Кокéтствовать, *v. n.* kokietować, zalecać się, umizgać się.

Ко́клюха, -и, *f.* klocek do robienia koronek.

Ко́клюшечка, Ко́клюшка, -и, *f. dim.*, v. **Ко́клюха**.

Ко́клюшъ, -а, *m.* koklusz, kaszel żołądkowy, konwulsyjny.

Ко́кнуть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Ко́кать**, -ся.

Кокованіе, -я, *n.* kukanie.

Кокова́ть, *v. n.* kukać; кукушка кокуетъ, kukułka kuka.

Кокóнъ, -а, *m.* orzech jedwabiczny, orzech jedwabniczy.

Кокóра, -ы, *f.* belka poprzeczna w łodzi, wręga.

Кокóрникъ, -а, *m. Bot.* (*dolichos*), fasola drzewna.

Кокóрышъ, -а, *m. Bot.* (*aethusa*), szaleń, mordownik, blekot.

Кокóсовый & Кокóсовый, -ая, -ое, *adj.* kokosowy, kokowy.

Кокóсъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*cocos nucifera*), kokowe drzewo orzechowe; 2. orzech kokowy, kokosowy.

Кокотáнie, -я, *n.* kokotanie.

Кокотáть, *v. n.* kokotać.

Кокотки, -о́въ, *m. pl.* kłykcie.

Кокотýмъ, -а, *m.* krzykała.

Кокотýнья, -и, *f.* krzykała.

Ко́котъ, -а, *m.* kokotanie, głos koguta zaległionego.

Кокóшить, *v. a. pop.* wałkować, garbować kogo, wyłoić komu skórę. [pek na głowę.

Кокóшникъ, -а, *m.* strój chłopski.

Ко́кошъ, -а, *m. Eccl. sl.* kokosz, kwoka, kura nasiadka.

Коксýнъ, v. **Широконо́съ**.

Кокушечій, -ья, -ье, *adj.* kukułczy.

Кокýшечка, -и, *f. dim.* kukułeczka. [kukułka.

Кокýшка, -и, *f. H. n.* (*cuculus*),

Кокýшкинъ лёнъ, *m. Bot.* (*linum catharticum*), len dziki; v. **Лень** (проно́сный).

Кокýшкины сапожки, v. **Башмачёкъ** (2), (Мáринъ башмачекъ). [никъ.

Кокýшкины слёзки, v. **Ятрышникъ**, v. **Кал....**

Колáчикъ, Колáчникъ, Колáчъ, v. **Кал....**

Колóда, -ы́, *f.* 1. *H. n.* (*cyprinus gobio*), kiełb', głębik, (ryba); 2. *Chem.* kolba, alembik.

Колóбасъ, Колóбасникъ, v. **Калб....** [**Колóба.**

Колóбень & Колóбина, -ы, *f.*, v. **Колдовáніе**, -я, *n.* czarowanie, czarodziejstwo, czary.

Колдовáть, *v. n.* czarować.

Колдóвка, -и, *f.* czarownica.

Колдóвскій, -áя, -óе, *adj.* czarodziejski.

Колдóвство, -á, *n.* czarodziejstwo, czary. [лавонидный).

Колдýнникъ, v. **Плануно́къ** (бу-

Колдýнова трава, v. *sub*: **Трава́**. [czarownik.

Колдýнъ, -а, *m.* czarodziej,

Колдýнья, -и, *f.* czarownica.

Колебáніе, -я, *n.* kolebanie, kołysanie, chwianie, poruszanie; колебáніе лу́ны (лу́ннаго ша́ра), v. **Либра́ція**; ме́дленное периоди́ческое колебáніе земна́го сферо́ида (земно́й о́си), v. **Нутáція**; – о́дна, kołysanie się statku; – земли, wahanie się ziemi.

Колебáтельный, -ая, -ое, *adj.* wahający się, chwiejący się.

Колебáть, Колебнýть, *v. a.* kolebać, kołysać, wahać, poruszać, wstrząsać; -ся, *v. r.* kolebać się, kołysać się, wahać się, chwiać się, ruszać się, bujać.

Колéблемость, -и, *f.* (*propr.* & *) kołysliwość, chybkość, wahanie się, niestałość, niepewność.

Колéбленый, -ая, -ое, *adj.* kołysany, wzruszony; *chwiejący się, wahający się, niestały.

Колéбнуть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Колебáть**. [twardy.

Колевáтый, -ая, -ое, *adj.*

Коледа, v. **Колядá**.

Колéйстый, -ая, -ое, *adj.* kolejsty, pełen kolei. [perkalowy.

Коленкóровый, -ая, -ое, *adj.*

Коленкóръ, -а, *m.* perkal.

Колеръ, -а, *m. Mal.* kolor w obrazie, cień, zarys.

Колесúть, *v. n.* z drogi zbaczać. [sko.

Колесúще, -а, *n. augm.* koli-

Колёсникъ, -а, *m.* kołodziej.

Колесница, -ы, *f.* wóz, kolasa; торже́ственная, тріумфа́льная колесница, wóz tryumfalny; *it.* v. *sub*: **Спи́да** (§).

Колёсный, -ая, -ое, *adj.* kołowy, od koła wozowego; колёсный ма́стеръ, kołodziej; колёсная сту́пица, piasta od koła.

Колесо́, -á, *n.* koło (wozowe *lub* w jakiéj silni); карéтное колесо́, koło wozowe; зубча́тое колесо́, koło zębczaste; *it.* пáлечное, наливно́е, подливно́е, прида́льное колесо́, *etc.*, v. *sub*: **Пáлечный, Наливно́й**, *etc.*; колесо́ сча́стія, *koło szczęścia, koło fortuny; o dwuch kołach, dwukolny.

Колесова́ніе, -я, *n.* kołowanie, wplatanie w koło, bicie kołem.

Колесова́ть, *v. a.* kołować, wplatać w koło, kołem bić, tłuc.

Колесо́вина, v. **Колея́**.

Колесово́й, (-во́й), -áя, -óе, *adj.* kołowy, od koła; колесова́я ли́нія, v. **Циклóида**.

Колесцó, -а, *n. dim.* kółko, kółeczko.

Колéтъ, -а, *m.* kolet, obojczyk, krótka suknia jezdziecka skórzana.

Колéчко, -а, *n. dim.* obrączka, pierścionek, kółko.

Колéчный, -ая, -ое, *adj.* obrączkowy, pierścionkowy.

Колея́, -и, *f.* kolej.

Коли, 1. *adv. pop.* kiedy? w jakim czasie? 2. *conj.* jeżeli; коли бы, gdyby, jeżeliby.

Колúба, -ы, *f. Eccl. sl.* szałas, szatra, namiot. [v. **Колúба.**

Колúбица, -ы, *f. Eccl. sl. dim.*,

Колúбникъ, -а, *m. Eccl. sl.* robiący szałasy, namioty.

Колúбри, *s. f. indecl. H. n.* (*trochilius*), kolibri, miodowiec, ptak-muszka.

Колúво, -а, *n. Eccl. sl.* pszenica z miodem i rodzenkami gotowana i poświęcona.

Колúка, -и, *f. Med.* kolka.

Колúкій, -аа, -ое, *adj.* jakowy, jak wielki.

Колúко, *adv. Eccl. sl.* ile, jak wiele. [razy?

Колúкократно, *adv. Eccl. sl.* ile

Колúрованіе, -я, *n.* oczkowanie, szczepienie.

Колúровать, *v. a.* oczkować, szczepić (drzewa).

Калúро́вка, -и, *f.* oczkowanie, szczepienie. [ilościowy.

Количественный, -ая, -ое, *adj.*

Количество, -а, *n.* ilość; *Gramm.* iloczas.

Колúй, *Eccl. sl.*, v. **Колéй**.

Колка, -и, *f.* łupanie, rąbanie, cięcie.

Колкій, -ая, -ое, *adj.* łupki,

лупны, шелушки; *шелушливый dotkliwy; ко́лкія слова́, рѣчи, шелушливые слова, мовы.

Ко́лко, *adv. fig.* шелушливые, dotkliwie. [пливость.

Колкова́тость, -и, *f. fig.* шелушливость.

Колкова́тый, -ая, -ое, *adj. fig.* шелушливый, dotkliwy.

Ко́лкость, -и, *f.* лупкость, лупность, шелушливость; *шелушливость. [kollegialny.

Коллегіа́льный, -ая, -ое, *adj.*

Колле́гія, -и, *f.* kollegium, szkoła, liceum.

Колле́жскій, -ая, -ое, *adj.* kollegialny; колле́жскій ассе́соръ, assessor kollegialny.

Коллу́рій, -я, *m.* woda, maść *lub* proszek do oczu.

Ко́ло, -а, *n. Eccl. sl.* koło (wozowe); okrąg, koło. [**Колёбъ.**

Колобо́къ, -бка́, *m. dim.*, v.

Колоброди́ть, *v. n.* bredzić, paplać, niedorzeczności gadać, pleść.

Колобродъ, -а, *m.* wartogłów, wartogłowiec, wartołeb, mózgowiec, wichrowata głowa.

Колоброже́нье, -я, *n.* brednie, paplanie.

Колобъ, -а, *m.*, v. **Каравай.**

Ко́ловая, -ой & **Ко́лова**, -ы, *f.* narzędzie do ryb łowienia.

Ко́ловерть, -и, *f.*, v. **Водоворо́тъ.**

Коловоро́тъ, -а, *m.* wir; świder do wykręcania dzwonów kołowych; *it.* v. **Ве́ртелъ** (*Anat.*) & **Водоворо́тъ.**

Коловра́тно, *adv.* na około, wkoło; *niestale, zmiennie.

Коловра́тность, -и, *f.* kołowrotność, obrotność; *niestałość, zmienność, niestateczność.

Коловра́тный, -ая, -ое, *adj.* kołowrotny, obrotny, kołujący, krążący, wirowy; *niestały, zmienny, niestateczny; коловра́тное обраще́ніе, (*motus giratorius*), bieg wirowy.

Коловра́ть, v. **Коловоро́тъ.**

Коловраща́ти, *v. a. Eccl. sl.* w koło obracać, kręcić; **-ся**, *v. r.* obracać się w koło, kręcić się.

Коловраще́ніе, -я, *n.* obracanie w koło, kręcenie; bieg wirowy.

Коловы́й & Ко́ловый, -ая, -ое, *adj.* kołowy; z kół składający się.

Колода, -ы, *f.* kłoda; kloc, pień; koryto, żłób; trumna (w całości z drzewa wydrążona); nadprożek, nadproże, nadedrzwi; talija kart; dyba; посадить кого въ колоду, osadzić kogo w dyby.

Колодезникъ, -а, *m.* studniarz, pompiarz.

Колоде́зный, -ая, -ое, *adj.* studzienny; колоде́зная вода́, woda studzienna. [-дца, *m.* studnia.

Колоде́зь, -я, *f.*, **Колоде́цъ**, **Колоди́ца**, -ы, *f.* łapka, samołowka na sobole.

Колоди́ка, -и, *f.* (*dim. a* **Колода**, *qu. v.*), prawidło do bótów, kopyto szewckie; osada hebla; korek, napiętek; kłodka, kłoda; dyba. [niewolnik.

Колодникъ, -а, *m.* więzień,

Колодница, -ы, *f.* niewolnica.

Колодническій, -ая, -ое, **Колодничій**, -ья, -ье, *adj.* więzienny; колодническій надзира́тель, dozórca więzienny; колодническая рабо́та, robota więźniów; **колодническая & колодничья**, *s. f.* izba na więźniów, więzienie.

Колодочка, -и, *f. dim.* małe kopyto szewskie.

Колодо́чникъ, -а, *m.* robiący kopyta, prawidła do bótów, kopyciarz.

Ко́лозень, -зня, *m.*, v. **Бортъ.**

Колоквинтъ, v. **Огурёцъ** (górski).

Колоко́ленка, -и, *f. dim.* dzwonniczka, mała dzwonnica.

Колоко́ленный, -ая, -ое, *adj.* dzwonniczny, od dzwonnicy.

Колоколе́цъ, -льца, *m.* 1. *dim.* dzwonek; 2. siemienne główki lniane; 3. - въ горлѣ, śmiertelny chrap, chrapienie umierającego, chrapanie, chrapienie śmiertelne.

Колоколи́ще, -а, *m. augm.* wielki dzwon. [лецъ (2).

Колоко́лка, -и, *f.*, v. **Колоко́лецъ.**

Колоколъ, -а, *m.* dzwon, dzwonek. [nolej, ludwisarz.

Колоко́льникъ, -а, *m.* dzwo-†**Колоко́льница**, v. **Колоко́льня.** [dzwonowy.

Колоко́льный, -ая, -ое, *adj.*

Колоко́льня, -и, *f.* dzwonnica.

Колоко́льчатый, -ая, -ое, *adj.* na kształt dzwona.

Колоко́льчики, -ковъ, *m. pl. Bot.* (*campanula*), dzwonek; *it.* v. **О'рлики**; **колоко́льчики павлиньи**, v. **Вьюно́къ** (sabórny).

Колоко́льчикъ, -а, *m. dim.* dzwoneczek, dzwonek.

Колоко́льщикъ, -а, *m.* dzwonolej, ludwisarz.

Колоко́тина, v. **Клекочка.**

Колоко́ъ, -лка, *m. dim.* pachołek, kołek, koleczek (u skrzypzów, u gitary). [smarowidło do kół.

Коломазь, -и, *f.* kołomaź,

Коломе́нка, -и, *f.* statek wodny podobny do barki. [osadniczka.

Колони́стка, -и, *f.* kolonistka,

Колони́стскій, -ая, -ое, *adj.* do kolonistów należący.

Колони́стъ, -а, *m.* kolonista, osadnik.

Колоніа́льный, -ая, -ое, *adj.* kolonialny, z kolonii, osadniczy, z osad; колоніа́льные товары, kolonialne towary, osadnicze towary.

Колонія, -и, *f.* kolonia, osada.

Колонна, -ы, *f.* 1. *Archit.* kolumna, słup; 2. *Milit.* kolumna wojska, huf.

Колонна́да, -ы, *f.* kolumnada, szereg kolumn. [lumnowy.

Колонный, -ая, -ое, *adj.* ko-

Колонокъ, -нка, *m. H. n.* (*mustela sibirica*), łasica Syberyjska.

Колонта́рь, -я, *m.* dawny gatunek pancerzów.

Колончá, v. **Калачá.** [(*Anat.*)

Колообраща́тель, v. **Вёртелъ**

Колори́тъ, -а, *m. Mal.* koloryt w obrazie.

Колосе́ница, -ы, *f. Bot.* (*plantago cynops*), babka podkrzewna.

Колоси́стый, -ая, -ое, *adj.* kłosisty, pełen kłosów.

Колоси́ться, *v. r.* kłosić się, kłosy puszczać, wypuszczać.

Колоси́ще, -а, *m. augm.* kłosisko, wielki kłos.

Колосня́къ, -я́, *m. Bot.* (*elymus arenarius*), żytna trawa.

Колосня́ца, -ы, *f. Bot.* (*stachys & stachis*), czyściec; szałwia leśna; *cfr.* żywiczka.

Ко́лосный, -ая, -ое, *adj.* kłosowy, kłosorodny, rodzący *czyli* noszący kłosy.

Колосня́къ, v. **Колосня́къ.**

Колосова́ть, *v. a.* kłosować, młócić kłosy.

Колосови́дный, -ая, -ое, *adj.* kłosopodobny, na kształt kłosów, kłosowaty.

Колосово́й, (-о́й), v. **Колосный.**

Колосо́къ, -ска́, **Колосо́чекъ**, -чка, *m. dim.* kłosek, kłoseczek.

Колосса́льность, -и, *f.* kolossalność, wielkość olbrzymia, ogromność.

Колосса́льный, -ая, -ое, *adj.* kolossalny, olbrzymi, ogromny.

Колоссъ, -а, *m.* kolos, słup wysoki kamienny, posąg olbrzymiéj wielkości. [-левъ), kłos.

Ко́лосъ, -а, *m.* (*pl.* **ко́лосья**, **Колосня́къ**, -и, *f.* 1. *H. n.* (*atherina*), bakowstęg, (ryba); 2. *Bot.* (*stachyopteris*), widlak.

Колосяно́й, (-я́й), -ая́, -о́е, *adj.* kłosiany, kłosowy.

Колоти́ло, -а, *n.* klepadło, stukadło, narzędzie do kołatania, stukania; deska drewniana wisząca, w którą młotkiem uderzając czas do roboty oznaczają.

Колоти́ть, *v. a.* kołatać, pukać, stukać, klepać; bić, wbijać; ubijać (np. ziemię); **-ся**, *v. r.* (obo что), tłuc się, uderzać się (o co); кое-какъ колоти́ться, *kołatać się, biedę klepać.

Колоти́ть, v. **Колотье.**

Колоти́й, -ая, -ое, *adj.* (*o drodze:*) grudzisty, nierówny, niegładki.

Колото́нка, -и, *f.* 1. mątew', mątewka; 2. *papla, świegotliwa, gadatliwa.

Колото́къ, -тка́, *m.* kołat, puk, stuk, raz, uderzenie, sturknienie, sturchaniec. [**Колоту́шка.**

Колоту́шечка, -и, *f. dim.*, v.

Колоту́шка, -и, *f.* klepadło, stukadło; tłuczek; młotek drewniany; szlaga; stępor; bijak brukarski, baba; *pop.* raz, uderzenie, sturknienie, sturchaniec.

Колотырить, *v. n.* kramarzyć, handelek prowadzić; *klepać, plotki siać, pleść; wypleść, wypaplać, wybredzić.

Колотырка, –и, *f.* papla, kobieta klekot, plotka, siejąca plotki, bajarka.

Колотырникъ, –а, *m.* papla, klekot, plotka, plotkarz, pleciuch, plotuch, siejący plotki, bajarz.

Колотырница, v. **Колотырка.**

Колотырничанье, –я, *n.* siąnie plotek, paplanie, bajanie, plotki, bajki, bzdurstwa, bałamuctwa, gadaniny, obmawianie, obmowiska. [рить.

Колотырничать, v. **Колоты-**

Колотырство, –а, *n.* plotkarstwo, plotarstwo, świegotliwość, gadatliwość.

Колотырь, v. **Колотырникъ.**

Колоть, Колыуть, *v. a.* kłóć, kolnąć, ukłóć; kłóć, zarzynać, zarznąć; przebijać, przebić; kłóć, szczepać, (rąbać), łupać (*np.* drzewo); *v. impers.* колетъ въ грудй, kole mię w piersiach; колетъ въ бокý, kole mię w boku; *fig.* przycinać, ugryzać, szczypać, dać się boleśnie czuć, dawać gorzkie pigułki; колóть комý глазá, колóть кого въ глазá чѣмъ, wytykać, wymawiać komu co; éто емý глазá колетъ, *to go w oczy kole, to razi oczy jego, to mu solą w oczach; §. правда глазá колетъ, prawda w oczy kole; *it.* онъ лóжкою кормитъ, a черенóмъ колетъ, z przodku liże, a z zadu drapie, [podobny krokodylowi, który człowieka żrąc płacze]; –ся, *a) v. r.* łupać się, pękać, trzaskać się; *it.* kłóć; kłóć się; хóчется да колется, v. *sub*: Хотѣть; *β) v. p.* być kłótym, zarzynanym; być kłótym, szczepanym, łupanym, łupać się.

Колóтье, –я, *n.* 1. kłócie, szczepanie, rąbanie, łupanie; 2. kłócie, kolika, kolka; колóтье въ грудй, kłócie w piersiach; колóтье въ бокý, kłócie w boku.

Колочекъ, –чка, v. **Колóкъ.**

Колочéніе, –я, *n.* kołatanie, pukanie, klepanie, stukanie; bicie, wbijanie (czego).

Колóшa, –и, *f.* szychta, zasypanie pieca hutnego rudą i węglami, pewna miara rudy i węgli, które na jeden raz w piec hutarski wsypują.

Колóшникъ, –а, *m.* szychta, gichta, gajer, dziura, którą w piec hutarski [или hutny] rudę i węgle wsypują; v. Плáменникъ (2).

Колпакъ, –á, *m.* 1. czapka nocna, szlafmyca & szlafmica, [*dim.* szlafmicka], duchna, duchenka; *it.* (†) kołpak; *fig.* szlafmyca, drzymała, ospalec, niedołęga; durakiй колпáкъ, błazeński kaptur, czapka błazeńska, czubek; 2. hełm, kapeluz alembikowy; 3. kapa, sklepienie wierzchne pieca szklarskiego, hutarskiego, *etc.*; 4. стекляннный колпáкъ, bania szklanna do przykrywania (*np.* zegara, *etc.*); 5. колпáкъ надъ очагóмъ, *etc.*, kaptur nad ogniskiem, nad kominem, *etc.*

Колпачéкъ, –чкá, *m.* 1. *dim.* szlafmycka & szlafmicka, czapeczka nocna, duchna, duchenka; bańka, alembiczek; kołpaczek; v. Колпáкъ; 2. удáрный колпачéкъ, v. **Пистóнъ (1).** [Колпáкъ.

Колпачище, –а, *m. augm.*, v. **Колпачникъ**, –а, *m.* czapnik, rzemieślnik od czapek nocnych; przedający czapki nocne, szlafmyce; kołpacznik.

Колпачница, –ы, *f.* robiąca *lub* przedająca czapki nocne, szlafmyce.

Колпачный, Колпашный, –ая, –ое, *adj.* szlafmycowy & szlafmicowy, czapkowy, czepeczkowy, kołpakowy.

Колпикъ, –а, *m.*, **Колпица**, –ы, *f. H. n.* (*platalea*), łyszczak, warzęcha, ptak baba; колпикъ бѣлый, (*platalea leucorodia*), warzęcha, czapla biała, płaskonos.

Колтунникъ, v. **Плавýнъ** (булавовидный).

Колтýнъ, –á, *m. Med.* (*Plica Polonica*), kołtun, kołton, goździec, gościec.

Колтýновый, –ая, –ое, *adj.* kołtunowy, od kołtuna.

Колугó, –á, *n.*, v. **Кожекрýлъ.**

Колупáніе, –я, *n.* dłubanie, wydłubywanie.

Колупáть, Колупнýть, *v. a.* dłubać, wydłubywać, wydłubać; v. **Ковырять.**

Колýрій, –я, *m.* okręg przecinający linię równika i zodyak; [*cfr. nawрóт слóнца*].

Колýча, –и, *s. c.* kulas, osoba kulawa, chroma. [kolczak.

Колчáкъ, –а, *m. Bot.* (*hydnum*),

Колчáнъ, –а, *m.* kołczan, pochwa na strzały, sajdak.

Колчедáнъ, –а, *m. Miner.* (*pyrites*), kiz, kizeł; *cfr.* zanokcica & krzemień. [kizowy, od kizu.

Колчедáнный, –ая, –ое, *adj.*

Колченогій, –ая, –ое, *adj.* kulawy, chromy.

Колченóжить, *v. n.* kuleć, kulawieć, chromać, chromieć. [chroma.

Колченóжка, –и, *f.* kulawa,

Колчить, v. **Колченóжить.**

Колъ, –á, *m.* (*pl.* кóлья, –ьевъ) 1. koł, kołek; 2. kieł, ząb końskí; у негó ни колá ни двора́, §. nie ma się gdzie podziać.

Колыбéлка, –и, *f. dim.* kołyseczka, mała kołyska, kolebka; §. какóвъ въ колыбéлку, такóвъ и въ могúлку, jaki z (od) kolebki, taki do grobu; w czém się nałoży dziecię z młodu, w zatwardnieje do grobu; ciągnie się żyła, gdzie się nałożyła; czego się zrazu skorupa napije, to się z niéj potém nigdy nie wymyje; *cfr.* natura ciągnie wilka do lasa; mów wilku pacierz, a wilk woli kozią macierz.

Колыбéльный, –ая, –ое, *adj.* kolebkowy; колыбéльная пѣснь, piosneczka dziecinna, przy kolebce. [laska.

Колымáга, –и, *f.* kolasa, ko-

Колымáжникъ, –а, *m.* kolesnik, stelmach.

Колымáжный, v. **Каретный.**

† **Колúска**, –и, *f.* kołyska, huśtaczka, huśtawka. [huśtanie.

Колыхáніе, –я, *n.* kołysanie,

Колыхáть, Колыхнýть, *v. a.* kołysać, kolebać, chwierać, chybać, huśtać; –ся, *v. r.* kołysać się, kolebać się; kołysać się, chwiać się, wahać się.

Колыхнýть, –ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Колыхáть, –ся.**

Колышекъ, –шка, *m. dim.* kołek.

Колышка, –и, *f.* przegub, przegięcina. [skoro.

Коль, *adv.* ile, jak wiele; kiedy,

Колье, –я, *n. coll.* pale.

Кольмй нáче, *adv.* tém bardziéj, tém więcéj.

Кольнýть, *v. a. semelf.* kolnąć, ukłóć, *etc.*, v. **Колóть.**

Кольрáби, *s. f. indecl. Bot.* (*brassica oleracea*), kalarapa.

Кольцé, v. **Кольцó.**

Кольцевóй, (–úй), –ая, –óе, *adj.* pierścieniowy, pierścionkowy, pierścienny.

Кольцеобрáзный, –ая, –ое, *adj.* obrączkowy; kolcowaty, kolczasty; kolczasty, kolczasty, kolczasty,

Колѣнопреклоне́ніе, -я, *n.* klęczenie; молить Бога съ колѣнопреклоне́ніемъ, modlić się do Boga klęcząc.

Колѣнопреклони́ный, -ая, -ое, *adj.* klęczący; колѣнопреклонное моле́ніе, моле́бствіе, modlitwa na kolanach.

Колѣнце, **Колѣнцо**, -а, *n. dim.*, v. **Колѣно.**

Колѣнчатый, -ая, -ое, *adj. Bot.* kolankowaty.

Колѣть, *v. n.* 1. z zimna drętwieć; 2. zdychać (o zwierzętach).

Колюка, -и, *f.*, v. **Девесилъ** (бѣлый).

Колюръ, v. **Колюрій.**

Колюха, -и, *f.*, v. **Девесилъ** (бѣлый).

Колючегла́въ, v. **Скребень.**

Колючекожія животныя, v. **Иглокожія животныя.**

Колючепёрыя рыбы, v. **Иглопёрыя рыбы.** [лący.

Колючій, -ая, -ое, *adj.* ko-

Колючка, -и, *f.* 1. kolec, ość, cierń; 2. *Bot.* (*carduus*), oset; Марьина колючка, v. **Остропёстро**; 3. *H. n.*, v. **Колюшка** (1). [лый).

Колючникъ, v. **Девесилъ** (бѣ-

Колюшка, -и, *f.* 1. *H. n.* (*gasterosteus aculeatus*), jaźwica, jaźwiec, ryba; 2. *Bot.* (*eryngium planum*), oset nizki.

Коля́да, -ы, *f.* kolęda.

Коляда́ніе, -я, *n.* kolędowanie, zbieranie kolędy.

Коляда́ть, *v. n.* kolędować, zbierać kolędę.

Коля́ска, -и, *f.* kolaska.

Коля́сочный, -ая, -ое, *adj.* kolaskowy. [wództwo.

Кома́нда, -ы, *f.* komenda, do-

Командирова́ть, *v. a.* komendować, delegować, wysyłać, wysłać, odkomenderować. [cya.

Командирóвка, -и, *f.* delega-

Командирскій, -ая, -ое, *adj.* do dowódzcy należący.

Командирша, -и, *f.* żona komendanta, dowódzcy.

Командиръ, -а, *m.* komendant, dowódzca.

Кома́ндный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się komendy, dowództwa.

Кома́ндованіе, -я, *n.* komenderowanie, dowodzenie.

Кома́ндовать, *v. n.* – чѣмъ, komenderować, dowodzić, przewodniczyć.

Командóрскій, -ая, -ое, *adj.* komendorski, komendatorski.

Командóрство, -а, *n.* komendorstwo, komenderya.

Командóръ, -а, *m.* komendor, komendator. [rek.

Кома́рикъ, -а, *m. dim.* koma-

Кома́рище, -а, *m. augm.* wielki komar, komor.

Кома́рій, -ья, -ье, *adj.* komarowy, komorowy.

Кома́рникъ, -а, *m. Bot.* (*conyza squarosa*), szlachtawa, pleśnik, płesznik żółty, chmielik, złoty trank.

Кома́ръ, -а́, *m. H. n.* (*culex*), komor, komar; §. дѣлать изъ комара́ слона, z komora słonia czynić.

Кома́сы, -овъ, *m. pl.* (*w Syberyi:*) skóry z nóg reniferów.

Комедіа́нтка, -и, *f.* komedyantka; aktorka.

Комедіа́нтскій, -ая, -ое, *adj.* komedyantski; aktorski.

Комедіа́нтъ, -а, *m.* komedyant; aktor.

Коме́дія, -и, *f.* komedya; scena; кукольная коме́дія, maryonetki.

Комелёкъ, – лька, *m.* 1. komin; 2. (*Bot.*), v. **Ярýтка**; цвѣто́чный комелёкъ, v. **Стóлбикъ** (цвѣто́чный).

Ко́мель, -мля, *m.* 1. grubszy koniec belki; 2. część włosa u korzenia; 3. trzonek miotły.

Комендáнтскій, -ая, -ое, *adj.* komendancki. [mendanta.

Комендáнтша, -и, *f.* żona ko-

Комендáнтъ, -а, *m.* komendant.

Комéта, -ы, *f.* kometa.

Комéтный, -ая, -ое, *adj.* kometowy, do komety należący.

Кометогра́фія, -и, *f.* kometografia, opisanie komet.

Ко́микъ, -а, *m.* komik, aktor komiczny, autor komedyi.

Комитéтскій, -ая, -ое, *adj.* komitetowy.

Комитéтъ, -а, *m.* komitet.

Коми́чески, *adv.* komicznie, zabawnie. [miczny, zabawny.

Коми́ческій, -ая, -ое, *adj.* ko-

Конка́ніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Причащéніе** (Святы́хъ Та́инъ).

Ко́нканье, -я, *n.* mięcie, gniecienie.

Конкáти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Причащáть**, -ся (Святы́хъ Та́инъ).

Конкать, *v. a.* miąć, (pomiąć, zmiąć), gnieść, (pognieść).

Комментáрій, -я, *m.* kommentarz, przypisy, objaśnienia; составля́ть комментáрій на что, v. **Толкова́ть.**

Комментáторъ, -а, *m.* ko(m)mentator, przypiśnik, robiący przypisy do dzieła *lub* wykład dzieła. [wy handlowe.

Комме́рція, -и, *f.* handel; spra-

Комме́рцъ-колле́гія, -и, *f.* kolegium komercyonalne.

Комме́рческій, -ая, -ое, *adj.* komercyjny, komercyonalny, kupiecki, handlowy; комме́рческое учи́лище, szkoła handlowa; комме́рческій сове́тникъ, rada (radzca) komercyjny, handlowy; комме́рческій домъ, dom handlowy.

Коммисаріа́тскій, -ая, -ое, *adj.* kom(m)i(s)saryacki.

Коммисаріа́тъ, -а, *m.* ko(m)mi(s)saryat.

Коммисáрскій, -ая, -ое, *adj.* kom(m)i(s)sarski, kom(m)i(s)sarzowy.

Коммисáръ, -а, *m.* kom(m)i(s)sarz. [*adj.* kom(m)i(s)syonierski.

Коммисіонёрскій, -ая, -ое,

Коммисіонёръ, -а, *m.* ko(m)mi(s)syonier, kom(m)i(s)syonarz, kom(m)i(s)sant.

Коммисіóнный, -ая, -ое, *adj.* kom(m)i(s)syjny.

Коммиссія, -и, *f.* 1. komis, zlecenie (od drugiego); 2. ko(m)mi(s)sya; строи́тельная коммиссія, kom(m)i(s)sya budownicza.

Коммуникаціóнный, -ая, -ое, *adj.* kommunikacyjny.

Коммуникáція, -и, *f.* kommunikacya. [komnata.

Ко́мната, -ы, *f.* pokój, izba,

Ко́мнатка, -и, *f. dim.* pokoik, izdebka, komnatka.

Ко́мнатный, -ая, -ое, *adj.* pokojowy, komnatny; ко́мнатная дѣвка pokojówka. [módka.

Комодецъ, -дца, *m. dim.* ko-

Комóдный, -ая, -ое, *adj.* komodowy, od komody.

Комóдъ, -а, *m.* komoda.

Комóкъ, -мка, *m. dim.*, v. **Комъ.**

Комóлый, ая, -ое, *adj.* (*o krowach:*) bezrogi.

Комóчекъ, -чка, v. **Комóкъ.**

Компанéйскій, -ая, -ое, *adj.* do kompanii należący.

Компанéйщикъ, -а, *m.* kompanista w dzierzawie gorzałki.

Компáнія, -и, *f.* kompania, towarzystwo (kupieckie, handlowe). [kompasowy.

Компáсный, -ая, -ое, *adj*

Компáсъ, -а, *m.* kompas.

Компиля́торъ, -а, *m.* kompilator, zbieracz.

Компиля́ція, -и, *f.* kompilacya, zbieranina, zebranie, spis z różnych dzieł.

Комплéктный, -ая, -ое, *adj.* kompletny, cały, zupełny.

Комплектовáть, *v. a.* kompletować, uzupełniać.

Комплéктъ, -а, *m.* komplet, zupełność. [жéніе.

Комплéксія, -и, *f.*, v. **Тѣлосло-**

Комплимéнтъ, -а, *m.* kompliment, kłanianie, ukłon, oświadczenie grzeczne; v. **Привѣтствіе.**

Композúторъ, -а, *m.* kompozytor, komponista muzyczny.

Компози́ція, -и, *f.* kompozycya muzyczna, (składanie noty); kompozycya, utwór, tworzenie; kompozycya, mieszanina.

Компози́чный, -ая, -ое, *adj.* kompozycyjny, skomponowany, złożony.

Компони́стъ, -а, *m.* komponista, kompozytor muzyczny.

Компóтъ, -а, *m.* komput (z owoców).

Компрéссъ, -а, *m. Chir.* kompres, szmatka na ranę przyłożona, nawiązka.

Комшúть, *v. a. pop.* tłuc, bić, wybić, wyłatać, wytrzepać kogo.

Комъ, -а, *m.* bryła, bryłka,

кѣбек, кupa, кupka; комъ снѣга, сніѣжка.

Комя́га, –и, *f. prov.* komiega, komięga, statek rzéczny.

Комя́ть, *v. a.* konać kogo, zupełnie go znieść, zniszczyć, zgładzić, przywieść do ostateczności. [konwencyjny.

Конвенціо́нный, –ая, –ое, *adj.*

Конве́нція, –и, *f.* konwencya, układ, ugoda. [stowa).

Конве́ртъ, –а, *m.* koperta (li-

Конви́ктъ, –а, *m.* konwikt (w szkołach).

Конвоева́ніе, –я, *n.* konwojowanie, eskortowanie.

Конвоева́ть, *v. a.* konwojować, pod załogą żołnierską odprowadzać, eskortować.

Конво́й, –я, *m.* konwoj, eskorta, odprowadzający żołnierze, straż, orszak. [wojowy.

Конво́йный, –ая, –ое, *adj.* kon-

Конвои́ровать, *v.* **Конвоева́ть.**

Конву́льсія, –и, *f. Med.* konwulsya. [niec.

Конгломера́тъ, –а, *m.* zlepie-

Конгре́ссъ, –а, *m.* kongres, zjazd.

Конда́къ, –а, *m.* krótka pieśń nabożna, śpiewana na cześć świętego jakiego, hymn, hymn mały na cześć świętego jakiego.

Конди́торскій, **Конди́торъ**, *v.* **Канд....** [warunek.

Кондиція, –и, *f.* kondycya,

Конду́итный, –ая, –ое, *adj.* konduitny, od konduity.

Конду́кторскій, –ая, –ое, *adj.* konduktorski, przewodniczy.

Конду́кторъ, –а, *m.* 1. konduktor dyliżansowy; 2. młodszy oficer w korpusie inżenierów; строительный кондýкторъ, budowniczy; 3. konduktor, przewodnik, (narzędzie elektryczne na ocalenie budowli od razów piorunowych).

†**Ко́ндырь**, –я, *m.* łapki u rękawów (Ruskiéj sukni). [końskie.

Конёвина, –ы, *f.* konina, mięso

Конёвій, –ья, –ье, *adj.* koński.

Конекóвка, *v.* **Конякóвка.**

Конёкъ, –нька, *m.* 1. *dim.* konik; 2. łyżwa (do ślizgania się po lodzie); бѣгать, кататься на конькахъ, biegać na łyżwach; 3. *Archit.* wierzch, wierzchołek dachu, szczyt, podłużka w dachu; 4. *H. n.* (*gryllus*), świerszcz, owad; *v.* **Кузнéчикъ**; **морскóй конёкъ**, (*syngnatus hippocampus*, рыба), konik morski, ryba.

Конеристáлище, –а, *n. Eccl. sl.* koniobieg, hipodrom, cyrk, plac do igrzysk.

Конеристáтельство, –а, **Конеристáніе**, –я, *n. Eccl. sl.* wyścigi końskie.

Конехвóстъ, –а, *m. Bot.* (*equisetum pallustre*, хвощъ, конскій хвостъ), skrzyp, koński ogon, koni ogon, koniogon, ziele; [*v.* Прѣсlка, Прѣсlка, Стрѣпка].

Конéцъ, –нцá, *m.* (*propr.* & *) koniec; cel, koniec; конéцъ шпáги, koniec szpady, ostrze szpady; подъ конéцъ, w końcu; приходѣть къ концу, przychodzić do końca, brać koniec, ubywać; do końca, do końca; zupełnie; ze wszystkiem; въ конéцъ, zupełnie, do szczętu; на конéцъ, nakoniec, naostatek; на какóй конéцъ óто дѣлается? na jaki cel [или koniec] to się czyni? конéцъ емý! koniec z nim; *it.* v. **Положи́ть** (конéцъ), **Хорони́ть** (концы́), **Своди́ть** (концы́ съ концами); §. конéцъ дѣлу вѣнчáетъ, конéцъ дѣлу вѣнéцъ, конéцъ и вѣнéцъ, koniec uwieńcza pracę (или dzieło); kiedy koniec dobry, to wszystko dobre.

Конéчно, *adv.* istotnie, rzeczywiście, zapewne.

Конéчность, –и, *f.* koniuszczek, sam koniec; конéчности перстóвъ, końce palców; конéчность жизни, koniec życia, zgon, śmierć.

Конéчный, –ая, –ое, *adj.* końcowy, konieczny; zupełny, całkowity; ostateczny.

Кóникъ, –а, *m.* ławka w postaci skrzynki długiéj z wiekiem.

Конúна, –ы, *f.* 1. konina, mięso końskie; 2. skóra końska.

Коническій, –ая, –ое, *adj.* koniczny, konusowy, stożkowy; коническія сѣчéнія, przecięcia ostrokręgowe. [(*Bot.*).

Коníшникъ, *v.* **Верблю́дникъ**

Конклáвъ, –а, *m.* konklawa, miejsce gdzie kardynałowie obierają Papieża; zebranie kardynałów.

Конкýрсный, –ая, –ое, *adj.* konkursowy.

Конкýрсъ, –а, *m.* konkurs wierzycielów, rozdział majątku pomiędzy wierzycieli. [ździec.

Кóнникъ, –а, *m.* konny, je-

Кóнница, –ы, *f.* konnica, jazda.

Кóнный, –ая, –ое, *adj.* 1. końskі; 2. konny; конный полкъ, pułk konny; 3. *s. m.* żołnierz konny.

Коновáлъ, –а, *m.* konował, weterynarz.

Коновáльный, –ая, –ое, *adj.* konowalski, weterynarski.

Коновáльство, –а, *n.* konowalstwo, weterynarya.

Коновни́къ, –а, *m. Bot.* (*trifolium montanum*), koniczyna leśna, koniczyna górna.

Коновóй, (–óй), –áя, –óе, *adj.* główny; коновóй разбóйникъ, herszt rozbójników.

Коноводецъ, –дца, *m.* hodownik koni, miłośnik, lubownik koni.

Коноводственный, –ая, –ое, *adj.* do hodownika koni należący.

Коноводство, –а, *n.* hodowanie, wychów koni.

Коновóдъ, –а, *m.* hodownik koni, miłośnik, amator koni.

Коновязь, –и, *f.* pęto na nogi końskie.

Коноидáльный, –ая, –ое, *adj.* konusowy, stożkowy.

Коноúдъ, –а, *m.* konus, stożek, ostrokrąg.

Конопáтить, *v. a.* konopaczyć, utykać pakułami.

Конопáтка, –и, *f.* utykadło, narzędzie do utykania szpar.

Конопáтный, –ая, –ое, *adj.* do konopaczenia, do utykania pakułami należący.

Конопáтчикъ, –а, *m.* utykacz dziur, szpar okrętowych *lub* statku wodnego. [вáтый.

Конопáтый, *pop.*, v. **Весно-**

Кóнопать, –и, *f.* pakuły, zgrzebie. [tykanie.

Конопáченіе, –я, *n.* u-, za-

Конопéль, –пли, *m. Bot.* (*cannabis sativa*), konopie; водянóй конопéль, v. **Конопéльникъ**.

Конопéльникъ, –а, *m. Bot.* (*eupatorium cannabium*), upatrek konopnica. [konopny.

Конопéльный, –ая, –ое, *adj.*

Конопля́, –и́, *f.*, v. **Конопéль.**

Конопля́никъ, –а, *m.* pole konopniane. [lnianka, ptak.

Конопля́нка, –и, *f. H. n.* zięba

Конопля́ный, –ая, –ое, *adj.* konopniany, konopny.

Консаменти́ть, –а, *m.* konosament, świadectwo o towarach na okręcie znajdujących się.

Консéрвы, –вовъ, *m. pl.* konserwy, okulary do zachowania wzroku. [narada medyków.

Консилíумъ, –а, *m.* konsylium,

Консисторíальный, –ая, –ое, *adj.* konsystorski, konsystoryalny.

Консисторíя, –и, *f.* konsystorz, sąd duchowny.

Консисторскій, –ая, –ое, *adj.* konsystorski.

Кóнскій, –ая, –ое, *adj.* końskі; кóнская збрýя, uprząż końska, szory; кóнскій завóдъ, v. **Завóдъ**; кóнская грúва, grzywa końska; (*Bot.*), v. **Конопéльникъ**; кóнскій грúбъ, (*Bot.*), v. **Поганка** (сѣрая); кóнскій каштáнъ, (*Bot.*), v. **Чеснóкъ** (кóнскій); кóнскій хвостъ, ogon końskі; (*Bot.*), v. **Конехвóстъ.**

Консóль, –и, *f. Archit.* konsola.

Конскрúпція, –и, *f.* konskrypcya, popis, spis wojskowy; v. **Набóръ** (рекрýтскій).

Констáбель, **Констáпель**, –я, *m.* konstabl, urzędnik policyjny w Anglii.

Конституціóнный, –ая, –ое, *adj.* konstytucyjny.

Конститýція, –и, *f.* konstytucya, prawo zasadnicze, ustawa rządowa; *it.* konstytucya, skład ciała ludzkiego, kompleksya.

Конструкція, –и, *f.* konstrukcya; układ; *Gramm.* składnia.

Кóнсулъ, –а, *m.* konsul.

Кóнсульскій, –ая, –ое, *adj.* konsularski, konsulowski.

Кóнсульство, –а, *n.* konsulstwo, konsulat.

Контóра, –ы, *f.* biuro, bióro.
Контóрка, –и, *f.* biurko, biórko, kantorek.
Контóрный, –ая, –ое, *adj.* biurowy, biórowy, kantorowy, kantorny.
Контóрскій, –ая, –ое, *adj.* kantorski, kantorowy, kantorny; v. **Контóрный**.
Контóрщикъ, –а, *m.* komissant, kierujący interessami kupieckiemi.
Контрабáнда, –ы, *f.* kontrabanda, towary zdefraudowane.
Контрабандúръ, Контрабандúстъ, –а, *m.* kontrabandzista, defraudant.
Контрабáндный, –ая, –ое, *adj.* defraudowany, przemycony.
Контрабасúстъ, –а, *m.* kontrabasista.
Контрабáсъ, –а, *m.* kontrabas.
Контрáктный, –ая, –ое, *adj.* kontraktowy.
Контрактовáть, *v. a.* obowiązać kontraktem, umową.
Контрáктъ, –а, *m.* kontrakt, umowa, układ, ugoda.
Контрасигнúровать, *v. a.* kontrasygnować.
Контрафáкція, –и, *f.* kontrefakcya, zfałszowanie lub też przedrukowanie książek nieprawne.
Контрибуціóнный, –ая, –ое, *adj.* kontrybucyjny.
Контрибýція, –и, *f.* kontrybucya, składka, podatek wojenny, odkup od podpału.
Контрмáрка, –и, *f.* kontramarka. [ciwpodkop.
Контрмúна, –ы, *f. Fortf.* prze-
Контролёрскій, –ая, –ое, *adj.* kontrolerski.
Контролёръ, –а, *m.* kontro(l)ler, trzymający kontro(l)lę, rachmistrz.
Контролúровать, *v. a.* kontro(l)lować, kontro(l)lę trzymać.
Контрóль, –я, *m.* kontro(l)la, sposób sprawdzenia rachunków, *etc.* [do kontroli należący.
Контрольный, –ая, –ое, *adj.*
Контфóрсы, –овъ, *m. pl. Archit.* zastrzał w budowaniu, słup *lub* drzewo, *lub* kamień do wsparcia i umocnienia budowania.
Контръ-адмирáлъ, –а, *m.* kontr-admirał, wice-admirał, namiestnik admirała.
Контръ-эскáрпъ, –а, *m. Fortf.* kontraskarpa, przeciwskarpa, wybieżka.
Контýзить, *v. a.*, – кого, robić, dawać kontuzyę, nagniecienie.
Контýзія, –и, *f.* kontuzya, nagniecienie.
Конýра, v. **Канура**.
Конусный, –ая, –ое, *adj.* konusowy, stożkowy.
Конусовúдный, Конусообрáзный, –ая, –ое, *adj.* konusowy, kręglowaty, na kształt konusa, stożka, brożka.
Конýсъ, –а, *m.* konus, stożek, brożek, bróg, ostrokrąg. [tury.
Конфéкты, –овъ, *m. pl.* konfi-
Конферéнція, –и, *f.* konferencya.
Конфирмáнтъ, –а, *m.* przystępujący do konfirmacyi, odbierający konfirmacyą.
Конфирмáція, –и, *f.* konfirmacya; zatwierdzenie, stwierdzenie, umocnienie. [**фирмáція**.
Конфирмованіе, –я, *n.*, v. **Конфирмовáть**, *v. a.* konfirmować, potwierdzać, zatwierdzać; dać konfirmacyę religijną.
Конфискáція, –и, *f.* konfiskacya, konfiskata.
Конфискованіе, –я, *n.* konfiskowanie. [wać.
Конфисковáть, *v. a.* konfisko-
Конхиліологúстъ, –а, *m.* trudniący się historyą naturalną muszli.
Конхиліологúческій, –ая, –ое, *adj.* konchiliologiczny, tyczący się nauki o muszlach.
Конхиліологія, –и, *f.* nauka o muszlach.
Конхиліолóгъ, –а, *m.*, v. **Конхиліологúстъ**.
Концевóдка, –и, *f. pop.* plotkarka, roznosicielka nowin.
Концевóдъ, –а, *m. pop.* plotkarz, roznosiciel nowin.
Концентрúческій, –ая, –ое, *adj.* spółśrodkowy.
Концертáнтъ, –а, *m.* kawałek z koncertu. [cista.
Концертúстъ, –а, *m.* koncer-
Концéртный, –ая, –ое, *adj.* koncertowy.
Концéртъ, –а, *m.* koncert.
Кончáніе, –я, *n.* kończenie, skończenie.
†**Кончáръ**, –а, *m.* rodzaj mieczа. [*lia*), wyżyca, katappa.
Кончáтка, –и, *f. Bot.* (*termina-*
Кончáть, Кóнчить, *v. a.* kończyć, skończyć; **-ся**, *v. r.* kończyć się; umrzeć.
Кончéръ, v. **Кончáръ**.
Кóнчикъ, –а, *m. dim.* koniec; v. **Конéцъ**.
Кончúна, –ы, *f.* koniec, zejście ze świata, zgon, śmierć; wypadek, koniec. [**Кончáть, -ся**.
Кóнчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Конь**, –а, *m.* początek, kres, granica; rząd kutów; miejsce, gdzie w kuty grają; stawka, miejsce, gdzie gracze stawki kładą.
Конь, –я, *m.* 1. koń; 2. (*w szachach*:) koń, skoczek, rycerz; 3. *Archit.* wierzchnia belka na dachu domu drewnianego, podłużka; v. **Конёкъ** (3); **водяной конь**, v. **Гиппопóтамъ, Бегемóтъ**; **морской конь**, v. **Сивýчъ**; **крылáтый конь**, v. **Пегáсъ** (2); *it.* (§) v. *sub*: **Дарови́й, Спотыка́ться**.
Конькóвый, –ая, –ое, *adj.* łyżwowy. [ka).
Конькъ, –а, *m.* koniak, (wód-
Конюхъ, –а, *m.* koniuch, masztalerz. [stajnia.
Конюшенка, –и, *f. dim.* mała
Конюшенный, –ая, –ое, *adj.* stajenny; **конюшенный дворъ**, dziedziniec stajenny.
Конюшій, –аго, *s. m.* koniuszy.
Конюшня, –и, *f.* stajnia.
Коняковка, –и, *f. Bot.* 1. (*vicia sativa*), v. **Горóхъ** (сѣяльный); 2. (*coronilla securidaca*), koniakowka, miesiączek, wytrych, klucz, otwieracz, podkownik, (ziele); v. **Вáделецъ**.
Копа, –ы, *s. c. pop.* leniuch, opieszalec. [**никъ**.
Копáево дéрево, v. **Копáй-**
Копáйникъ, –а, *m. Bot.* (*copaifera*), balsamowe drzewo.
Копáльный, –ая, –ое, *adj.* kopalny, kopniczy. [kopnik.
Копáльщикъ, –а, *m.* kopacz,
Копáнецъ, –нца, *m.* rówek.
Копáница, –ы, *f.* rydel; (†), rów.
Копáніе, –я, *n.* kopanie.
Кóпань, –и, *f.* rów, kanał; roszt konopny.
Копáтель, –я, *m.* kopacz.
Копáтельный, –ая, –ое, *adj.* kopalny, do kopania służący.
Копáть, *v. a.* kopać, wykopywać; **-ся**, *α*) *v. p.* być kopanym; kopać się; *β*) *v. r.* szukać, szperać; *guzdrać się.
Копéечка, –и, *f. dim.*, v. **Копéйка**. [тýшій).
Копéечникъ, v. **Грéбень** (пѣ-
Копéечный, Копéешный, –ая, –ое, *adj.* kopijkowy.
Копéйка, –и, *f.* kopijka, (dwa grosze). [щикъ.
Копéйникъ, –а, *m.*, v. **Копéй-**
Копéйный, –ая, –ое, *adj.* kopijny, pikowy, do kopii, do piki należący; kopią, piką uzbrojony; *it.* **копéйный, v. Копéйщикъ**.
Копéйстъ, –а, *m.* kopista, przepisywacz. [pia, pika.
Копéйцо, –á, *n. dim.* mała ko-
Копéйщикъ, –а, *m.* kopijnik, pikinier, kopią, piką uzbrojony.
Копёръ, –пра, *m.* 1. baba; 2. *Bot.*, v. **Укропъ**; **дикій копёръ**, v. **Глады́шъ** (*Bot.*). [**никъ**.
Копетень, –тня, v. **Подлéс-**
Копéцъ, –пца, v. **Кобéцъ**.
Копированіе, –я, *n.* kopiowanie, przepisywanie.
Копировáть, *v. a.* kopiować, przepisywać.
Копировка, –и, *f.*, v. **Копированіе**. [robiący kopie.
Копировщикъ, –а, *m.* kopiista,
Копúтель, –я, *m.* zbieracz.
Копúтельница, –ы, *f.* zbieraczka. [**-ся**, *v. r.* zbierać się.
Копúть, *v. a.* zbierać, kupić;
Копищникъ, v. **Верблóдникъ** (Персúдскій).
Копіе, v. **Копьё**.
Копіевúдный, –ая, –ое, *adj.* mający kształt włóczni.

Копіенóсецъ, –сца, *m.*, v. **Копéйщикъ**.
Копіенóсный, –ая, –ое, *adj.* kopią, piką, włócznią uzbrojony.
Копія, –и, *f.* kopia, przepisane co, odpis.
Копка, –и, *f.* kopanie.
Копкій, –ая, –ое, *adj.* łatwy do kopania, kopny; pulchny.
Копкость, –и, *f.* własność ziemi łatwéj do kopania, pulchność.
Копле́ніе, –я, *n.* skupianie, gromadzenie.
Копна́, –ы́, *f.* stóg, bróg.
Копница, –ы, *f. augm.* wielki stóg, bróg.
Копору́ля, –и, *f. Eccl. sl.* rydel.
Копотить, v. **Коптить**.
Копоткій, v. **Копотли́вый**.
Копоткость, **Копотли́вость**, –и, *f.* zmudność, niezgrabność, opieszałość.
Копотли́вый, **Копо́тный**, –ая, –ое, *adj.* zmudny, niezgrabny, opieszały. [leniwy, opieszały.
Копоту́нъ, –а, *m.* człowiek
Копоту́нья, –и, *f.* niewiasta leniwa, opieszała.
Копоть, –и, *f.* dół w którym się topi smoła, smolany dół.
Копри́ва, *Eccl. sl.*, v. **Крапи́ва**.
Копръ, *Eccl. sl.*, v. **Копе́ръ** (*Bot.*).
Коптильный, –ая, –ое, *adj.* do wędzenia służący. [dymnica.
Коптильня, –и, *f.* wędzarnia,
Коптильщикъ, –а, *m.* wędzarz mięsa. [ka mięsa.
Коптильщица, –ы, *f.* wędzar-
Коптить, *v. a.* kopcić, okopcić, wędzić; **–ся**, *v. r.* kopcić się, wędzić się.
Коптѣлка, v. **Коптильня**.
Коптѣлый, –ая, –ое, *adj.* zakopcony.
Коптѣть, *v. n.* kopcieć.
Копу́нъ, –а́, *m.* 1. człowiek leniwy, opieszały; 2. *H. n.*, v. **Пескоро́йка**.
Копу́нья, –и, *f.* niewiasta leniwa, opieszała. [dzenie.
Копче́ніе, –я, *f.* kopcenie, wę-
Копчико́вая кость, **Копчикъ**, –а, *m.*, v. **Вихрѣцъ** (*Anat.*).
Копъ, –а, *m. Eccl. sl.* kupa; ілість въ коню деньги, складаć pieniądze na kupę. [никъ.
Копытень, –тня, v. **Подлѣ́с-**
Копытистый, –ая, –ое, *adj.* mający wielkie kopyta.
Копытище, –а, *n. augm.* wielkie kopyto.
Копытникъ, v. **Подлѣ́сникъ**.
Копытный, –ая, –ое, *adj.* kopytny, kopytowy.
Копыто, –а, *n.* kopyto; **копы́то льви́ное**, *Bot.*, v. **Росянка**.
Копытце, –а, *n. dim.* kopytko.
Копытчатый, –ая, –ое, *adj.* kopytowaty, na kształt kopyta; *it.* v. **Ревéнь** (**копы́тчатый**).
Копышиться, v. **Копошиться**.
Копь, –и, *f.* kopalnia, okno kopalniane.
Копьё, –я, *n.* kopia, pika, dzida, włócznia; **копьё ца́рское** (*Bot.*), v. **Златоголо́вка**.
Копьеви́дный, –ая, –ое, *adj.* włóczniowaty.
Копьевни́къ, –а, *m. Bot.* (*lonchites*), kiwior; paprotnica.
Копьеносецъ, –сца, *m.* kopijnik, włóczniarz.
Копьецо́, –а́, *n. dim.* kopijka.
Копьи́ще, –а, *n. augm.* wielka kopia, pika.
Кора́, –ы́, *f.* kora drzewna.
Кора́бельный, –ая, –ое, *adj.* okrętowy.
Кора́бельщикъ, –а, *m.* starszy, przełożony nad okrętem kupieckim.
Кора́бельщичій, –ья, –ье, *adj.* do przełożonego nad okrętem kupieckim należący.
Кораблебра́нство, –а, *n. Eccl. sl.* bitwa na morzu.
Кораблевожде́ніе, –я, *n.*, v. **Навига́ція**.
Кора́бленикъ, –а, *m.* 1. *Eccl. sl.* majtek; 2. (†), v. **Розено́бль**.
Кора́бленный, 1. v. **Кора́бе́льный**; 2. (*s. m.*), v. **Розено́бль**. [bicie się okrętu.
Кораблекруше́ніе, –я, *n.* roz-
Кораблена́чальникъ, –а, *m.* dowódzca okrętu, kapitan okrętowy.
Кораблеополче́ніе, –я, *n.* flota.
Кораблеплава́ніе, –я, *n.* żegluga. [glarz.
Кораблеплава́тель, –я, *m.* że-
Кораблеплава́тельный, –ая, –ое, *adj.* żeglarski.
Кораблестрое́ніе, –я, *n.* budownictwo okrętowe.
Кораблестрои́тель, –я, *m.* budujący okręty.
Кораблестрои́тельный, –ая, –ое, *adj.* do budownictwa okrętowego należący.
Кораблехозя́инъ, –а, *m.* właściciel okrętu. [okręcik.
Кора́блецъ, –а, *m. Eccl. sl. dim.*
Кора́бликъ, –а, *m.* okręcik.
Кора́блище, –а, *m. augm.* wielki okręt.
Кора́бль, –я, *m.* okręt; *it.* v. **Двухмачто́вый**, **Трехмачто́вый**, **Купе́ческій** (корабль), *etc.* [żeglar, szyper.
Кора́бльникъ, –а, *m. Eccl. sl.*
Кора́ллный, –ая, –ое, *adj.* koralowy, z koralu zrobiony.
Кора́ллъ, –а, *m.* koral; *it.* v. **Звѣздча́тый**, **Трубча́тый**, **Рогово́й** (**кора́ллъ**), *etc.*
Коралькій, –овъ, *m. pl.* korale.
Коралько́вый, –ая, –ое, *adj.* koralowy.
Кора́нъ, –а, *m.* koran, alkoran; v. **Алкора́нъ**.
Корвана́, –ы, *f.*, **Корва́нъ**, –а, *m. Eccl. sl.* karbona, skarbona.
Корве́тъ, –а, *m. Mar.* korweta, statek wojenny.
Корга́, –и, *f.* wrona; skała; rata; *vul.* baba, stara kobieta.
Корда́, –ы, *f.* kord.
Кордега́рдія, –и, *f.* kordegarda, izba żołnierska na odwachcie. [donowy.
Корди́нный, –ая, –ое, *adj.* kor-
Корди́нъ, –а, *m. Milit.* kordon, linia wojska wyciągnięta w pewnym kierunku.
†Кордъ, –а, *m.*, v. **Кортикъ**.
Корена́стый, –ая, –ое, *adj.* mający wielkie korzenie; ***barczysty**, nasiadły, krępy.
Кореневи́къ, –а, *m.* pudełko z korzeni uplecione.
Коренево́й, (–ы́й), –а́я, –о́е, *adj.* korzeniowy. [korzenisty.
Корени́стый, –ая, –ое, *adj.*
Коренно́й, (–ы́й), –а́я, –о́е, *adj.* 1. korzeniowy; v. **Коренево́й**; 2. pierwiastkowy, pierwotny, dawny; **коренны́е жи́тели**, mieszkańcy tuziemni, rodacy krajowcy; **коренно́е сло́во**, wyraz pierwotny; **коренна́я ры́ба**, wielkie ryby na Wołdze; **коренна́я ло́шадь**, koń hołoblowy, dyszlowy; **коренно́й зубъ**, ząb trzonowy; **коренно́й**, –аго, *s. m.* flis na statku wodnym najęty od miejsca do miejsca; **коренно́е де́рево**, (*Bot.*), v. **Грудоя́годникъ**.
Коре́нчатый, –ая, –ое, *adj.* korzonkowy, z korzonków składający się.
Коренщикъ, –а, *m.* korzennik.
Коренщица, –ы, *f.* przedająca korzenie.
Ко́рень, –рня, *m.* korzeń; **ко́рни**, –ей, *pl.* korzenie [u roślin, włosów, zębów]; **коре́нья**, –ьев, *pl.* korzenie; **пря́ныя коре́нья**, aptekarskie wonne korzenie; **ко́рень кни́ги**, grzbiet u książki; **корень горы́**, podeszwa góry; *Mathem.* pierwiastek; *it.* v. **Квадра́тный**, **Куби́ческій** (корень); *Gramm.* wyraz pierwotny; **въ ко́рень**, *do szczętu (*np.* zniszczyć).
Ко́рень во́лчій жёлтый, v. **Лютикъ** (**жёлтый**). [**Волкогу́бъ**.
Ко́рень во́лчій цѣлёбный, v.
Ко́рень волше́бный, v. **Мандрагоръ**. [**лать**.
Ко́рень гвоздѝчный, v. **Гвоз-**
Ко́рень го́рькій, v. **Кавсе́ія**.
Ко́рень громово́й, v. **Спаржа**.
Ко́рень дѣнѝчій, **дѣ́вій**, v. **Водоно́гъ**.
Ко́рень жёлтый, v. **Желтя́къ**.
Ко́рень живо́тный, v. **Горе́цъ** (аптéчный). [никъ.
Ко́рень завя́заный, v. **Завя́з-**
Ко́рень заячій, v. **Подлѣ́с-**никъ.
Ко́рень зо́бный, v. **Норѝч-**никъ. [**дилъ**.
Ко́рень золото́й, v. **Асфо-**
Ко́рень кра́сный, v. **Воловикъ** (красный).
Ко́рень крестово́й, v. **Волче́цъ** (кудрявый). [**тя́къ**.
Ко́рень куркýмовый, v. **Жел-**
Ко́рень макáршинъ, v. **Горе́цъ** (аптéчный).

Ко́ренъ Ма́рьинъ, *v.* **Пло́нія.**
Ко́ренъ мужескі́й, *v.* **Мандрагоръ.**
Ко́ренъ оле́ній, *v.* **Черме́шъ.**
Ко́ренъ парали́чный, *v.* **Переступе́нь** (бѣлая). [ѣнна.
Ко́ренъ ра́тный, *v.* **Инекаку.**
Ко́ренъ сайга́чій, *v.* **Сайга́нъ.**
Ко́ренъ са́льный, *v.* **Сверби́гузъ.** [(анте́чный).
Ко́ренъ серде́чный, *v.* **Горе́цъ.**
Ко́чень сла́дкій, солодко́вый, *v.* **Лакри́чникъ.**
Ко́ренъ скипида́рный, *v.* **Скипида́рникъ.**
Ко́ренъ сухо́тный, *v.* **Образо́й.**
Ко́ренъ ца́рскій, *v.* **Потого́нъ.**
Ко́ренъ цѣли́тельный, *Bot.*(*opopanax*), ороранакъ.
Ко́ренъ червя́ничный, *v.* **Воловикъ** (кра́сный).
Коре́цъ, -рда, *m.* skopek, szkopek, czerpak; skrzynia we młynie; miara zboża zawierająca 32 garnce.
Коре́шекъ, -шка́, *m. dim.* korzonek; *it.* stępel; переплёт книгу въ коре́шекъ, oprawić książkę w półskórek.
Коре́шко́вый переплётъ, *m.* oprawa w półskórek.
Корżáвить, *v. a.* tęgim, twardym uczynić. [powaty.
Корżáвый, -ая, -ое, *adj.* chro-
Корżáвѣть, *v. n.* (*o skórach*:) twardnieć, tężeć, zeschnąć się.
Корżáмъ, *v.* **Многоно́гъ** (земляной).
Корзи́на, -ы, *f.* kosz, koszyk.
Корзи́нка, Корзи́ночка, -и, *f. dim.* koszyczek.
Корзи́нщикъ, -а, *m.* koszykarz.
Корзи́нщица, -ы, *f.* koszykarka.
Корзи́на, *v.* **Укорзи́на.** [ка.
Корзи́нка, -и, *f.* rozynka korzyncka.
Ко́ристый, -ая, -ое, *adj.* korzysty, grubéj kory.
Ко́рить, *v.* **Укора́ть.**
Корифе́на, -ы, *f. H. n.*, *v.* **Туноголо́въ**; корифе́на крыла́тая, *v.* **Крыла́стка.**
Ко́рица, -ы, *f.* cynamon.
Ко́ричневый, -ая, -ое, *adj.* cynamonowy. [namonowy.
Ко́ричный, -ая, -ое, *adj.* cy-
Корла́ндръ, *v.* **Кишне́цъ.**
Ко́рка, -и, *f.* skórka owocowa; skórka chlebowa.
Ко́рковый, *v.* **Про́бковый.**
Корконо́сый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* krótkonosy. [ный.
Коркора́ный, *v.* **Пробкора́-**
†**Коркота**, *v.* **Спа́зна.**
Корна́, -ы́, *f.* rufa, tył okrętu.
Корни́лецъ, -льца, *m.* dozórca, piastun, opiekun młodego chłopca; *vul.* żywiciel, karmiciel, chlebodawca; *pop.* dobrodziej.
Корни́лица, -ы, *f.* mamka; *vul.* żywicielka, karmicielka; *pop.* dobrodziejka.
Корни́ло, -а, *n.* stér, rudel.
Корни́тель, -я, *m.* karmiciel, żywiciel. [rząd.
Корни́тельство, -а, *n. Eccl. sl.*
Корни́ть, *v. a.* karmić; корми́ть младе́нца гру́дью, karmić dziecię piersiami; żywić; wychowywać; -ся, *α*) *v. r.* utrzymywać się; *β*) *v. p.* być karmionym, żywionym. [karmia.
Ко́рнка, -и, *f.* karmienie, karm,
Корми́ле́ніе, -я, *n.* karmienie.
Ко́рминикъ, *Eccl. sl.*, *v.* **Ко́рмчій.** [panowanie, rządzenie.
Ко́рминичество, -а, *n. Eccl. sl.*
Ко́рмный, -ая, -ое, *adj.* karmny; spasły; obfity w paszę.
Кормови́ще, -а, *n.* pasza.
Кормово́й, -а́я, -о́е, *adj.* do rufy należący; obfity w paszę; pobierający żołd; od żywności; sterowy, rudlowy; кормова́я часть су́дна, *v.* **Ко́рма**; кормово́й, -а́го, *s. m.* flis pierwszy u rufy; кормово́е, -а́го, *s. n.* strawne.
†**Кормовщикъ**, *v.* **Фуражиръ.**
Кормовый, *v.* **Кормово́й.**
Кормора́нъ, *v.* **Бакла́нъ.**
Ко́рмчая книга, *f.* księga kościelna zawierająca w sobie kościelne prawa, [wydana przez patryarchę Nikona].
Ко́рмчество, *v.* **Ко́рминичество.**
Ко́рмчій, -аго, *s. m.* sternik.
Ко́рнщикъ, *v.* **Ко́рмчій.**
Корнъ, -а, *m.* karm, karmia, pasza, pożywienie. [niów.
Корна́къ, -а, *m.* wodziciel słoKорна́ть, *v. a. pop.* obcinać, obciąć bardzo krótko.
Корнева́тикъ, -а, *m.*, **Корнева́тка**, -и, *f. prov.* kosz uplecíony z korzeni.
Корнева́тый, -ая, -ое, *adj.* grubego korzenia.
Корнева́дный, -ая, -ое, *adj.* na kształt korzenia.
Корневи́къ, -а, *m.*, **Корневи́на**, -ы, *f.*, **Корневи́ще**, -а, *n.* najgrubsza część korzenia, macica. [korzeniowy.
Корнево́й, (-ны́й), -а́я, -о́е, *adj.*
Корнезе́й, *v.* **Козюльникъ.**
Корнеобра́зный, -ая, -ое, *adj.* na kształt korzenia.
Корне́тъ, -а, *m.* kornet, chorąży w kawaleryi. [rzeniasty.
Ко́рнистый, -ая, -ое, *adj.* ko-
Корно́сый, *v.* **Курно́сый.**
Корноу́хій, -ая, -ое, *adj.* z oberwniętemi uszami, mający uszy oberwnięte.
Коробе́йка, -и, *f. dim.* koszyk.
Коробе́йный, -ая, -ое, *adj.* koszykowy, pudłowy.
Коро́бить, *v. a.* paczyć, spaczyć, wzdymać; kurczyć; -ся, *v. r.* paczyć się. [ско.
Коробище, -а, *m. augm.* koszy-
Коро́бка, -и, *f.* 1. pudło, pudełko; kosz; коро́бка для шля́пы, pudło na kapelusz; 2. listwa u drzwi i okien; futro; pudełko zamkowe. [się.
Коробле́ніе, -я, *n.* paczenie
Коробова́тый, -ая, -ое, *adj.* pudełkowaty, podobny do pudełka.
Коробово́й, (-ны́й), *v.* **Коробчатый.**
Коробо́къ, -бка́, **Коробо́чекъ**, -чка, *m. dim.* pudełko, pudełeczko, kobiałka. [робка.
Коро́бочка, -и, *f. dim.*, *v.* **Ко-**
Коро́бочникъ, -а, *m.* 1. pudlarz, co pudła robi; 2. *v.* **Разно́щикъ** (това́ровъ).
Коро́бочный, -ая, -ое, *adj.* pudłowy, do pudła należący.
Коробчатый, -ая, -ое, *adj.* pudłowaty, do pudła podobny.
Коро́бъ, -а, *m.* kosz, pudło, kobiałka.
Коро́ва, -ы, *f. H. n.* (*vacca*), krowa; морска́я коро́ва, *H. n.* (*manatus*), krowa morska; §. купи́ть коро́ву, возьми и подои́нкъ, wziąłeś krowę, weź i poroździ; *it.* это всё равно, что коро́вѣ сѣдло, jak piędź do oka.
Корова́й, -я, *m.* bochen, bochenek (chleba); bochen, krąg (sera, sadła); *v.* **Карава́й.**
Коровёнка, -и, *f.* krówsko.
Коровикъ, -а, *m. Bot.* (*boletus bovinus*), krówka.
Коро́вища, -и, *f. augm.* krówsko, wielka krowa.
Корово́й, -ья, -ье, *adj.* krowi; коро́вье молоко́, krowie mléko; *it. v.* **Петру́шка, Трава́, Ѣда** (коро́вья), **Цвѣтъ** (коро́вій).
Коро́вка, -и, *f.* 1. *dim.* krówka; 2. (*Bot.*), *v.* **Дя́гильникъ**; 3. коро́вка, Бо́жья коро́вка, *H. n.* (*coccinella*), boża krówka.
Коро́вникъ, -а, *m.* 1. krównia, chlév krowi; 2. (*Bot.*), *v.* **Дя́гильникъ.**
Коро́вница, -ы, *f.* krowiarka.
Коровошникъ, *v.* **Дягильникъ.**
Коро́вушка, -и, *f.* krówieczka.
Коровья́къ, Коровя́къ, *v.* **Вербо́вникъ** (бѣлый).
Королева, -ы, *f.* królowa.
Королевина трава, *v.* **Ре́пникъ.**
Королевичъ, -а, *m.* królewicz.
Королевна, -ы, *f.* królewianka.
Королевскій, -ая, -ое, *adj.* królewski. [wstwo.
Королевство, -а, *n.* króle-
Королёкъ, -лька, *m.* 1. *H. n.* (*motacilla regulus*), królik czubaty, ptak; *it. v.* **Кро́ликъ**; 2. *Chem.* (*regulus*), królik; 3. *H. n.*
Король, -я, *m.* król. [królik.
Корольки, *v.* **Коральки**; -
Корольковый, -ая, -ое, *adj.* królikowy.
Коромысло, -а, *n.* 1. nosidła, sądy do noszenia wody; kibić u wagi; 2. *H. n.*, *v.* **Стрекоза́**; *it.* (§) *v. sub:* **Дымъ.**
Корона, -ы, *f.* korona.
Коронація, -ы, *f.* koronacya.
Коро́нка, -и, *f. dim.* mała korona. [koronowanie.
Коронова́ніе, -я, *n.* koronacya,

Короновáть, *v. a.* koronować; **-ся**, *v. r.* koronować się.
Коро́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* koronny.
Коро́ста, **-ы**, *f.* świerzb, świerzba. [łóза.
Коростави́къ, **-а**, *m.*, v. **Ска-**
Коро́стель, v. **Дергачъ**, (*H. n.*).
Коро́стовый, **-ая**, **-ое**, *adj.* świerzbowaty.
Коро́стовѣть, **Коро́стѣть**, *v. n.* świerzbowacieć, świerzby dostawać, parszywieć.
Коротáть, *v. a.* skracać, skrócić. [krótki.
Коро́тенькій, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Коротéхонекъ, **-нька**, **-нько**, *adj.* bardzo krótki.
Коротúна, **-ы́**, *f.* krókość.
Коротúть, *v. a.* skracać.
Коро́ткій, **-ая**, **-ое**, *adj.* krótki; * ścisły; krótkoe znakomstwo, krótkie znajomstwo.
Коро́тко & Коротко́, *adv.* krótko. [krótkawy.
Коротковáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Коротконóгій, **-ая**, **-ое**, *adj.* krótkonogi.
Коротконóлій, **-ая**, **-ое**, *adj.* krótkoogonny, krótki ogon mający. [*adj.* krótkoszerści.
Коротковóрстный, **-ая**, **-ое**, **Коротковóстый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* krótkoogonny, krótki ogon mający. [*adj.* krótkoszerści.
Коротконóшій, **-ая**, **-ое**, **Коротконóшка**, **-и**, 1. *s. c.* krótkoszyi; 2. *s. f. H. n.* (*buprestis*), śmierdziel, (rodzaj chrząszczów).
Коротúшка, **-и**, *f.* 1. kurtka, suknia krótka; 2. człowiek małego wzrostu.
Коротúшъ, **-а**, *m.* 1. odrąbany kawał klocu; 2. v. **Коротúшка** (2).
Коро́че, *compar. adv.* króciéj.
Коро́чка, **-и**, *f. dim.* kora.
Коро́чунъ, **-а**, *m. pop.* uderzenie, raz śmiertelny; dobitka.
Ко́рпія, **-и**, *f. Chir.* szarpia do ran.
Ко́рпійный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do szarpii należący. [korpusowy.
Ко́рпусный, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Ко́рпусъ, **-а**, *m.* korpus, szkoła; korpus wojska; koperta.
Корпѣніе, **-я**, *n.* dulczenie.
Корпѣть, *v. n.* надъ чѣмъ, dulczyć, dukwić. [korrektorski.
Корре́кторскій, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Корре́кторъ, **-а**, *m.* korrektor.
Корре́ктура, **-ы**, *f.* korrekta, poprawa. [do korrekty należący.
Корре́ктурный, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Корресподе́нтъ, **-а**, *m.* korrespondent. [spondencya.
Корреспонде́нція, **-и**, *f.* korre-
Корридо́рецъ, **-рца**, **Корридо́рчикъ**, **-а**, *m. dim.* korytarzyk.
Корридо́ръ, **-а**, *m.* korytarz.
Корсáкъ, v. **Карáнъ**.
Корсáрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* korsarski.
Корсáръ, **Корсéръ**, **-а**, *m.* korsarz.
Корсéтецъ, **-тца**, **Корсéтикъ**, **-а**, *m. dim.* korset, oplecek.
Корсéтный, **-ая**, **-ое**, *adj.* korsetowy. [cek.
Корсéтъ, **-а**, *m.* korset, oplecek.
Ко́ртикъ, **-а**, *m.* kordelas.
Кортóна, **Кортонúть**, v. **Карбóна**, **Корчá**, **-и**, *f.* kurcz. [то...
Корчáга, **-и**, *f.* dzieżka.
Корчáгъ, **-а**, *m. Eccl. sl.*, v. **Корчáга**.
Корчáжный, **-ая**, **-ое**, *adj.* dzieżkowy, do dzieżki należący.
Корчевóй, (**-ýй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* kurczowy.
Корчéвникъ, **-а**, *m.* karczmarz.
Корчéвница, **-ы**, *f.* karczmarka.
Корчéвничать, *v. n.* karczmarzyć, być karczmarzem.
Корчéвническій, **-аа**, **-ое**, *adj.* karczmarski.
Корчéвничество, **-а**, *n.* karczmarstwo. [karczemny.
Корчéвный, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Корчéйство, **-а**, **Корчéйствованіе**, **-я**, *n.*, v. **Корчéвничество** (2). [ничать.
Корчéйствовать, v. **Корчéвкóрченіе**, **-я**, *n.* kurczenie.
Кóрчить, *v. a.* kurczyć; кóрчить лицо, рóжу, v. **Грима́ничать**; кóрчить бадяги, v. **Бадя́ничать**; * naśladować; **-ся**, *v. r.* kurczyć się.
Корчма́, **-ы́**, *f.* karczma.
Корчмáрка, **-и**, *f.* karczmarka.
Корчмáрь, **-я**, *m.* karczmarz.
Кóршунѣй, **-ья**, **-ье**, *adj.* kani; sępowy; кóршунье гнѣздó, kanie gniazdo.
Кóршунъ, **-а**, *m. H. n.* (*vultur*), sęp; kania.
Корыстникъ, **-а**, *m.* chciwy zysku, interessowany.
Корыстница, **-ы**, *f.* chciwa zysku, interessowana.
Корыстный, **-ая**, **-ое**, *adj.* korzystny, zyskowy. [skować.
Корыстовáться, *v. r.* – чѣмъ, zy-
Корыстолю́бецъ, **-бца**, *m.* chciwy zysku, interessowany.
Корыстолю́бивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* interessowany.
Корыстолю́бица, **-ы**, *f.* chciwa korzyści, interessowana.
Корыстолю́біе, **-я**, *n.* interessowność.
Корысть, **-и**, *f.* korzyść, zysk, pożytek, zdobycz. [tko.
Корытéчко, **-а**, *n. dim.* koryКорытúще, **-а**, *n. augm.* wielkie koryto.
Корытникъ, **-а**, *m.* korytnik.
Корытничій, **-аго**, *s. m.* ten co ma w swojém zawiadywaniu karm dla psów. [rytowy.
Корытный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ko-
Корыто, **-а**, *n.* koryto.
Корытце, **-а**, *n. dim.* korytko.
Корь, **-и**, *f. Med.* ospa.
Кóрюха, **-и**, *f. H. n.* (*salmo eperlanus*), stynka, owiesek, (ryba).
Корю́шка, **-и**, *f. dim.*, v. **Корю́ха**.
Кора́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. mający dółki od ospy; 2. krzywo rosnący.
Кора́къ, v. **Кореца́**.
Коря́ной, (**-я́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* korowy, z kory. [**-ся**.
Коря́чить, **-ся**, v. **Каря́чить**.
Коса́, **-ы́**, *f.* 1. warkocz; 2. kosa do koszenia trawy; 3. płusk, ogon rybi; 4. hak w morzu *lub* w rzéce, odmiał. [**сáрь** (1).
Коса́къ, **-а**, *m. pop.*, v. **Ко-**
Коса́рь, **-я**, *m.* 1. kosarz, koszący *np.* trawę; 2. nóż wielki do szczepania łuczywa.
Коса́тикъ, **-а**, *m.* 1. (*lapis chelidonius*), kamień jaskółczy; 2. *Bot.* (*acorus calamus*), trzcina pachnąca.
Коса́тка, **-и**, *f.* 1. *H. n. α*) (*hirundo apus*), grzechotka, ptak; *β*) (*delphinus orca*), delfin nordkaper; *γ*) (*trigla hirundo*), kur morski, (gatunek ryby).
Коса́тникъ, **-а**, *m. Bot.* (*iris*), kosaciec.
Коса́точка, **-и**, *f. dim.*, v. **Коса́тка**. [cy wieniec.
Коса́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* mają-
Коса́чка, v. **Тетёрка**.
Коса́чъ, v. **Тетеревъ**.
Кóсвенность, **-и**, *f.* ukośność.
Кóсвенный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ukośny; кóсвенный падёжъ, *Gramm. casus obliqui.*
Косéкансъ, **-а**, *m. Mathem.* dosieczna linia. [(1).
Косéцъ, **-сца**, *m.*, v. **Косáрь**
Косúна, v. **Кóсость**.
Косúнусъ, **-а**, *m. Mathem.* dostawa, (linia).
Косúть, *v. a.* 1. kosić, kosą ścinać; 2. krzywić, krzywym czynić; **-ся**, *α*) *v. p.* być koszonym; *β*) *v. r.* krzywić się.
Косúца, **-ы**, *f. dim.* warkoczyk.
Косúчка, v. **Косúца**.
Косúща, **-и**, *f. augm.* warkocz.
Космá, **-ы**, *f.* kosm.
Космáтина, **-ы**, *f.* wielki kosm.
Космáтость, **-и**, *f.* kosmatość.
Космáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* kosmaty; космáтая звѣздá, v. **Коме́та**; космáтая трава, (*Bot.*), v. **Дубро́вка** (ползýчая).
Космáтѣть, *v. n.* kosmacieć.
Космáчъ, **-а**, *m.* rozczochraniec.
Космéтика, **-и**, *f.* nauka o preparowaniu i użyciu pięknideł.
Космéтическій, **-ая**, **-ое**, *adj.* kosmetyczny. [świecki.
Космúческій, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Космогóнія, **-и**, *f.* kosmogonia.
Космографія, **-и**, *f.* kosmografia, światopistwo.
Космográфъ, **-а**, *m.* kosmograf, światopis.
Космологія, **-и**, *f.* kosmologia.
Космолóгъ, **-а**, *m.* kosmolog.
Космополи́тъ, **-а**, *m.* kosmopolita.

Космора́ма, –ы, *f.* kosmorama, światobraz. [стка.
Космохво́стка, v. **Мохнохво́**-
Коснáя, –о́й, *s. f.* lekkie czołno na Wołdze.
Коснúкъ, –а, *m.* kośnik.
Коснúтель, v. **Медли́тель.**
Коснúтельный, v. **Мéдленный, Мéшкотный.**
Коснúть, *v. n.* poźnić się.
Косноглагóланіе, –я, *n. Eccl. sl.* zająkliwość.
Косноглагóливый, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* zająkliwy.
Косность, –и, *f.* lenistwo; opóźnienie; opieszałość. [się.
Косноязы́чить, *v. n.* zająkać
Косноязы́чіе, –я, *n.*, **Косноязы́чность**, –и, *f.* zająkliwość.
Косноязы́чный, –ая, –ое, *adj.* zająkliwy. [**Каса́ться.**
Коснýться, *v. semelf.*, v. *sub:*
Кóсный, v. **Мéдленный.**
Коснѣ́ніе, –я, *n.* opóźnienie.
Коснѣ́ть, *v. n.* – въ чёмъ, stać się zatwardziałym.
Кóсо, *adv.* ukośnie; **смотрѣ́ть кóсо**, v. **Кóситься**, *v. r. β*).
Кособóкъ, –а, *m.*, v. **Кáмбала** (морская).
Косовáтый, –ая, –ое, *adj.* nieco ukośny. [kosy.
Косовúще, –а, *n.* rękojeść u
Косоглáзый, –ая, –ое, *adj.* zezowaty. [zezem.
Косоглáзіе, –я, *n.* patrzenie
Косогóристый, –ая, –ое, *adj.* ukośny, spadzisty, pochyły.
Косогóрникъ, –а, *m. Bot.* (*prenanthes*), przenęt.
Косогóрный, –ая, –ое, *adj.*, v. **Косогóристый.** [pochyłość.
Косогóръ, –а, *m.* spadzistość,
Косозрáчій, v. **Косоглáзый.**
Косóй, –áя, –óе, *adj.* 1. ukośny, krzywy; 2. zezowaty.
Косолáпый, –ая, –ое, *adj.* krzywonogi. [wonogi, kośławy.
Косоно́гій, –ая, –ое, *adj.* krzy-
Косоо́кій, v. **Косоглáзый.**
Косоплётина, –ы, **Косоплётка**, –и, *f.* wstążka.
Кóсость, –и, *f.* ukośność, pochyłość; zezowatość.
Косоуго́льникъ, –а, *m.* krzywokąt. [krzywokątny.
Косоуго́льный, –ая, –ое, *adj.*
Костáрь, v. **Зéрнщикъ.**
Костёлъ, –а, *m.* kościoł katolicki.
Костенéцъ, –нцá, *m. Bot.* (*kolosteum*), gwiazdownica podleśna, marzycznik.
Костенóсный, –ая, –ое, *adj. Geogn.* kościonośny.
Костенѣ́ніе, –я, *n.* skostnienie; ztwardnienie; odcisk.
Костенѣ́ть, *v. n.* kostnieć; twardnieć; drewnieć. [tra.
Костерá, –ы́, *f.* gatunek jesio-
Костёръ, –трá, *m.* stos drzewa; kostrzyca. [stokłosa.
Костёръ, –я́, *m. Bot.* (*bromus*)
Костеря́, –и́, *n.* kostrzyca.
Костесло́віе, –я, *n.*, v. **Остеологія.**
Костúстый, –ая, –ое, *adj.* kościsty, pełen kości; kości wielkich. [wielka, kościsko.
Костúща, –и, *f. augm.* kość
Кóстка, –и, *f. dim.* kostka.
Костли́вый, v. **Костúстый.**
Костли́вость, –и, *f.* kościstość.
Костлáвый, –ая, –ое, *adj.* kościsty.
Кóстникъ, –а, *m.* kościenica.
Костовáтый, –ая, –ое, *adj.* kościowaty, nieco kościsty.
Костолóмный, –ая, –ое, *adj.* czyniący ból w kościach.
Костолóмъ, –а, *m.* 1. łamanie w kościach; 2. *Bot.* (*anthericum ossifragum*), kościołom.
Костоправный, –ая, –ое, *adj.* kościoprawny.
Костоправство, –а, *n.* sztuka nastawiania kości złamanych.
Костоправъ, –а, *m.* kościopraw.
Кóсточка, –и, *f. dim.* kostka, kosteczka; pestka.
Костоѣ́да, Костоѣ́дица, –ы, *f. Med.* próchnienie kości.
Костра́, –ы́, *f.* stos drzewa.
Кострéлъ, –а, *m.* igła sosny.
Кострéцъ, –а, *m.* 1. *Anat.* grzbiet, krzyż; 2. udziec wołowy.
Кострúка, –и, *f.*, v. **Костёръ.**
Кострикова́тый, –ая, –ое, *adj.* październierzowaty. [**Кастр....**
Кострю́лька, Кострю́ля, v. **Косты́га**, –и, *f.* konglomerat.
Костыгъ, –а, *m.* szerokie i krzywe szydło. [sturek.
Костылёкъ, -лька, *m. dim.* ko-
Костылúще, –а, *m. augm.* kostur.
Костыль, –я́, *m.* kostur, kula; v. **Ухвáтъ** (2). [gwóźdź deskowy.
Костыльковый гвоздь, *m.*
Косты́льный, –ая, –ое, *adj.* kosturowy. [stury robi.
Косты́льникъ, –а, *m.* co ko-
Костылять, *v. n.* kuleć, kulawieć. [**Зéрнщикъ.**
Костырь, –я́, **Костря́**, –и́, *m.*, v.
Костышъ, –а́, *m.* skrzydło gęsie.
Кость, –и, *f.* kość, kostka; ość, rybia kość; grudnaя kość, kość piersiowa; słonowaя kość, kość słoniowa; *it.* bédrennaя, bérцовaя, łучевáя kość, *etc.* v. *sub*: **Бéдренный, Бéрцовый**, *etc.*; **кóсти, –ей**, *pl.* kości, kostki; **игрáльныя кости**, kości do grania; **бросáть, метáть костьми, игрáть въ кóсти**, grać w kostki; **игрá въ кости**, gra w kostki; *it.* v. **Пронимáть, Промóкнуть** (до костéй); **кóсти умéршихъ**, kości umarłych.
Костюмéръ, –а, *m.* krawiec robiący ubiory, kostjumy do przebierania się (w teatrze).
Костюмúровать, *v. a.* kostjumować, nadawać strój; **–ся**, *v. r.* nosić jaki strój.
Костю́мъ, –а, *m.* kostjum, strój, ubiór (do przebrania się).
Костю́шка, –и, *f.* małe rybki.
Костя́къ, –а, *m.* kościotrup, skielet, samokost.
Костянéцъ, v. **Костенéцъ.**
Костянúка, –и, *f. Bot.* (*rubus saxatilis*), malina kamionkowa.
Костянúкъ, –а́, *m.* kostnik, kościarz, ten co z kości wyrabia rozmaite rzeczy.
Костянúца, v. **Костянúка.**
Костянúчникъ, –а, *m.* krzak malinowy, malinnik; sok, napój malinowy. [malinowy, malinny.
Костянúчный, –ая, –ое, *adj.*
Костя́нка, –и, *f.* 1. owoc kamienisty, gruzełkowy; 2. guzik kościany do obszycia suknem *lub* inną jaką materyą. [*adj.* kościany.
Костяно́й, (–нóй), –áя, –óе,
Костя́шка, –и, *f.* guzik kościany.
Косýля, –и, *f.* radło.
† **Кось**, v. **Скворéцъ.**
Кóсы, *gen.* кось, *f. pl.* krzywe długie pióra w ogonie kogucim.
Косúй, v. **Кóсой.**
Косынка, –и, *f.* chustka krzyżowa na szyję, krzyżówka, kosynka.
Косы́ночка, –и, *f. dim.* chusteczka krzyżowa na szyję, krzyżóweczka, kosyneczka.
Косы́ночный, –ая, –ое, *adj.* chusteczny, krzyżówkowy, kosynkowy.
Косúя, –и, *pop.* 1. *s. c.* zez, zezowaty; 2. ukos, krzywość.
Косырь, –я́, *m.* nóż krzywy.
Косы́, v. **Кóсость.**
Косьбá, –ы́, *f.* koszenie, kośba.
Косьё, –я́, *n.* kosisko, rękojeść kosy. [cząć zezem patrzyć.
Косéть, *v. n.* krzywić się, za-
Косякъ, –а́, *m.* 1. węgary, podwoje [u drzwi *lub* okien]; 2. (*u mularzy:*) cegła na ukos ścięta; 3. (*u stelmacha:*) obod, dzwonа u koła; 4. dłóto, dłuto tokarskie; 5. (*u rzeźników:*) kawał mięsa.
Косяно́й, (–нóй), –áе, –óе, *adj.* warkoczowy; **косяна́я лéнта**, wstążka warkoczowa. [styczna linia.
Котáнгенсъ, –а, *m. Geom.* do-
Котва, –ы, *f. Eccl. sl.* kotwica.
Котвенный, *Eccl. sl.*, v. **Я́корный.** [robiący kotwicę.
Котводѣ́лъ, –и, *m. Eccl. sl.*,
Котелóкъ, –лка, **Котелóчекъ**, –чка, *m. dim.* kociołek.
Котёлъ, –а, *m.* kocioł, kocieł; §. **горшóкъ котлу попрекаетъ** [*abo* **горшóкъ надъ котлóмъ смѣ́ется**], **а óба чёрны**, kocieł garcowi [или garkowi] przygania, a oba (или obadwa) smołą; sam w piecu lega, a drugiego ożogiem sięga.
Котёльникъ, –а, *m.* kotlarz.
Котёльничать, *v. n.* być kotlarzem. [kotlarski.
Котёльничій, –ья, –ье, *adj.*
Котёльный, –ая, –ое, *adj.* kotłowy; **котёльный сводъ**, sklepienie kotłowe.
Котёнокъ, –нка, *m.* (*pl.* **котáта**, –тъ), kotek, koteczek,
Котёночекъ, –чка, *m. dim.* kociąteczko.

Котзи, -ей, *f. pl.* gatunek łapicy rybiéj, więcerz.

Котикъ, -а, *m.* 1. *dim.* kotek; 2. котикъ, *pl.* котики, skórki z młodych niedźwiedzi morskich.

Котиться, *v. r.* kocić się, (*v. perf.* okocić się). [wielki kot.

Котище, -а, *m. augm.* kocisko,

Котлета, -и, *f.* kotlet.

Котлéточка, Котлéтка, -и, *f. dim.* kotlecik.

Котлинъ, -а, *m. dim.* kociołek.

Котлина, -ы, *f.* 1. kotlina w rzéce, zatop, topiel; 2. legowisko dzików. [tłisko, wielki kocioł.

Котлище, -а, *m. augm.* ko-

Котловина, -ы, *f.* 1. kotlina, krater wulkanu; 2. kotlina, bassin.

Котовникъ, -á, *m.* v. Мята (кошечья).

Котовникъ, -а, *m.*, v. Будрá.

Котовый, -ая, -ое, *adj.* koci.

Котома, -ú, *f.* tajstra, biesagi, sakwy, torba.

Котóмка, Котóмочка, -и, *f. dim.* tajsterka, biesażki, torebki.

Которá, -и, *f.* kłótnia, zwada.

Котóрый, -ая, -ое, *pron.* który; котóрый часъ? która godzina?

Котъ, -а, *m.* kot; морскóй котъ, *H. n.* (*phoca ursina*), niedźwiedź morski. [wia chłopskiego.

Коты, -óвъ, *m. pl.* rodzaj obu-

Котя, -яти, *n.* (*pl.* котята, -ъ), kocię, kociątko, [*pl.* kocięta, kociątka].

Котянникъ, -а, *m.*, v. Будрá.

Котячій, -ья, -ье, *adj.* kocięcy, od kociąt. [Каурый.

Коýрка, Коурый, v. Каурка, Каурый.

Кофе & Кóфей, -я, *m.* kawa.

Кофéйникъ, -а, *m.* 1. imbryk od kawy, imbryczek kawowy; 2. kocioł od kawy; 3. lubiący pić kawę.

Кофéйница, -ы, *f.* 1. puszka od kawy mielonéj; 2. lubiąca pić kawę; 3. wróżka z fus od kawy, wróżąca.

Кофéйный, -ая, -ое, *adj.* 1. kawowy, od kawy; кофéйная мéльница, młynek do kawy; кофéйный зáпахъ, zapach od kawy, kawowy; кофéйный домъ, kawiarnia; кофéйное дéрево, *Bot.* (*coffea*), drzewo kawę wydające; 2. (кофéйнаго цвéта), koloru kawowego.

Кофéйня, -и, *f.* kawiarnia.

Кофешéнкъ, -а, *m.* kawiarz, kawiarnik, co kawę gotuje, podaje.

Кóфта, -ы, *f.* kaftanik nocny.

Кóфточка, -и, *f. dim.* kaftaniczek nocny. [kaftanikowy.

Кóфточный, -ая, -ое, *adj.*

Кóхра, -ы, *f. H. n.* (*tipula*), kozka wodna, owad.

Кóча, -и, *f.* wielki statek o jednym maszcie z pokładem (używany w Syberyi).

Кочáнный, -ая, -ое, *adj.* głowiasty; кочáнная капýста, kapusta głowiasta. [kapusty.

Кочáнъ, -а, *m.* głowa, główka

Кочáниться, *v.* Завиваться (въ кочнú) & Виться (вилкáми).

Кочевáніе, -я, *n.* koczowanie.

Кочевáть, *v. n.* koczować; кочýющіе народы, naród koczujący.

Кочевúще, -а, *n.* koczowisko.

Кочёвка, -и, *f.*, v. Кочеваніе.

Кочевóй, (-úй), -áя, -óе, *adj.* koczujący; кочевóй народъ, naród koczujący.

Кочевье, -я, & **Кочевьё**, -я, *n.* 1. życie koczujące, niestałe; 2. v. Кочеваніе.

Кочегáръ, -а, *m.* piecuch.

Кочеды́жникъ, v. Папоротникъ. [вырка.

Кочеды́къ, -á, *m.*, v. Подко-

Кóчень, v. Кочáнъ.

Коченéть, *v. n.* drętwieć (od zimna). [ciask.

Кочерга́, -и́, *f.* koczerga, po-

Кочерёжка, -и, *f. dim.*, v. Кочерга́. [stny.

Кочеры́га, -и, *f.* głąb kapu-

Кочеры́жка, -и, *f. dim.* głąbek kapustny. [głąbowy.

Кочеры́жный, -ая, -ое, *adj.*

Кочетóкъ, -тка́, **Кóчетъ**, -а, *m. Eccl. sl.*, v. Пѣтушóкъ, Пѣтýхъ.

Кочеты́къ, v. Кочеды́къ.

Кочешóкъ, -шка, *m. dim.* główka kapustna.

Кóчка, -и, *f.* kępka; górka, mogiłka kretowa.

Кочкáрникъ, -а, *m.* miejsce wzgórkami pokryte. [piasty.

Кочкáрный, -ая, -ое, *adj.* kę-

Кочковáтый, -ая, -ое, *adj.* kępiasty. [(na Białem morzu).

Кочмáра, -ы, *f.* rodzaj czoła

Кошáчій, v. Кошечій.

Кошевóй, (-úй), -áя, -óе, *adj.* bagażowy, obłogowy; кошевóй, -áго, *s. m.* koszowy, przełożony nad bagażami, obłogami [u kozaków].

Кошелёкъ, -лька́, *m.* 1. worek na pieniądze; 2. *Bot.*, v. Ярýтка (полевáя).

Кошелёчекъ, -чка, *m. dim.* woreczek na pieniądze.

Кошелёчникъ, -а, *m.* robiący worki, woreczki (na pieniądze).

Кошелёчный, -ая, -ое, *adj.* woreczkowy. [ki worek.

Кошелúще, -а, *m. augm.* wiel-

Кошéль, -я, *m.* torba; wór; kobiałka. [woreczkowy.

Кошельковый, -ая, -ое, *adj.*

Кошéльный, -ая, -ое, *adj.* torbowy; kobiałkowy.

Кошенáръ, -а, *m.*, v. Удýшье (ночнóе). [koszenilowy.

Кошенúлевый, -ая, -ое, *adj.*

Кошенúль, -я, *f.* koszenilla, czerwiec. [lewy.

Кошенúльный, v. Кошенúлевый.

Кошенúна, -ы, *f.* trawa, zboże koszone.

Кошéніе, -я. *n.* koszenie.

Кошéчій, -ья, -ье, *adj.* koci; кóшечій глазъ, kocie oko; *it.* v. Маіорáнъ, Хвостъ (кóшечій),

Мята, Петрýшка (кóшечья), **Серебрó, Зóлото** (кóшечье) *etc.*

Кóшка, -и, *f.* 1. kotwica czterolub pięcio-pazurowa; 2. (*Bot.*), v. **Нечёночникъ**; 3. *H. n.* (*felis catus*), kot; kotka, samica kota; *it.* v. **Метáться** (какъ угорѣлая кóшка); §. кóшкѣ игрýшки, а мышкѣ слёзки, кóшки дома нѣтъ, мышкамъ воля, gdy kota myszy nie czują, bezpiecznie sobie harcują; bezpiecznie myszy biegają, gdy kota doma nie mają; §. кóшку бьютъ, а невѣсткѣ навѣтки даютъ, gdy konia nie może, bije po hołoblach; v. *sub*: **Навѣтки**; §. кóшка любитъ того, кто глáдитъ её, gdzie kota głaszczą, tam on rad bywa; §. знай кóшка своё лукóшко, jeśliś szewc, patrz swego kopyta.

Кóшки, -шекъ, *f. pl.* dyscyplina ze sznurków w smole maczanych zrobiona. [bobrowy.

Кошлокóвый, -ая, -ое, *adj.*

Кошлóкъ, -á, *m.* młody bóbr Kamczacki. [cienki.

Кошмá, -и́, *f.* wojłok duży a

Кошмúца, -ы, *f.* kosz.

Кошть, -а, *m.* koszta.

Кошýля, -и, *f.* kaftanik kożuszkowy.

Кошýта, -ы, *m.* łania.

Кошъ, -а, *m.* 1. bagaże, obłogi; 2. kosz; v. **Кошнúца**.

Кощéй, v. Кащéй.

Кощýнникъ, -а, *m.* szyderca.

Кощýнья, -и, *f.* szyderczyni.

Кощýнскій, -ая, -ое, *adj.* szyderski.

Кощýнство, -а, *n.* szyderstwo.

Кощýнствовать, *v. n.* szydzić, drwić, wyśmiewać się (z czego).

Кощýнъ, v. Кощýнникъ.

Коэфиціéнтъ, -а, *m. Mathem.* mnożnik w algiebrze.

Крáва, -ы, *f. Eccl. sl.* krowa.

Крáвчій, -аго, *s. m.* krajczy, urzędnik dworu zawiadujący kuchnią, śpiżarnią i piwnicą.

Крагýй, -я, *f. H. n.* (*falco nisus*), białozor.

Крáгштейнъ, -а, *m. Archit.* część wystająca z muru utrzymująca ganek, krokształ.

Крадéніе, -я, *n.* kradzenie, kradzież.

Крадýнъ, -а, *m.* złodziej.

Крадýнья, -и, *f.* złodziejka.

Крáдца, -ы, *s. c. Eccl. sl.* złodziej, złodziejka. [krajowy.

Краевóй, (-úй), -ая, -ое, *adj.*

Краегрáдіе, -я, *n. Eccl. sl.* przedmieście.

Краегранéсіе, *Eccl. sl.*, **Краестúніе, Краестрóчіе**, -я, *n.* akrostych.

Краеугóльный, -ая, -ое, *adj.* narożny, węgielny, węgłowy.

Крáешекъ, -шка, *m. dim.* krajek, kanta.

Крáжа, -и, *f.* kradzież; złodziejstwo.

Край, -я, *m.* kraj, brzég: brzég nad rzéką; okolica; kraj, państwo;

*koniec, zakończenie; blizkość; на краю гроба, v. Гробъ; на краю свѣта, na końcu świata; ѣхать, отправляться въ чужіе краи, jechać, wyjechać w cudze kraje, za granicę; путешествовать по чужимъ краямъ, jeździć po cudzych krajach.

Крайне, *adv.* nadzwyczajnie, ostatecznie.

Крайній, -яя, -ее, *adj.* ostatni, na końcu będący; ostatni, ostateczny, nadzwyczajny; *blizki, ścisły, szczery; крайній домъ, dom ostatni; крайнее средство, ostatni środek; v. Шагъ (крайняя); въ крайнемъ случаѣ, w ostatnim razie.

Крайность, -и, *f.* koniec; *ostateczność; nadzwyczajność; довести до крайности, dobić kogo; пособить кому въ крайности, *pomodz komu w biedzie.

Каканье, -я, *n.* krakanie.

Крайчій, v. **Кравчій**.

Кракать, *v. n.* krakać.

Краль, -я, *m.*, *Eccl. sl.*, v. **Король**.

Краля, -и, *f.* dama (w kartach).

Крамбалъ, v. **Крамбалъкъ**.

Крамола, -ы, *f. Eccl. sl.* bunt, powstanie, rokosz.

Крамо́льный, -ая, -ое, *adj.* buntowniczy, rokoszański.

Крамо́лить, *v. n.* buntować się, bunt wszczynać, spisek knować.

Крамо́льникъ, -а, *m.* buntownik, rokoszanin. [wnica.

Крамо́льница, -ы, *f.* buntow-

Крамо́льничать, v. **Крамо́лить**.

Крамо́льническій, -ая, -ое, *adj.* buntowniczy, rokoszański.

Крамо́льничество, -а, *n.* bunt, rozruch, rokosz, powstanie.

Крамо́льничій, -ья, -ье, *adj.* buntowniczy. [burzliwy.

Крамо́льный, -ая, -ое, *adj.*

Крамо́льство, v. **Крамо́льничество**. [лить.

Крамо́льствовать, v. **Крамо́**

Крапный, -ая, -ое, *adj.* kurkowy, kruczkowy.

Крапъ, -а, *m.* kurek, kruczek (*np.* u beczki). [krapianie.

Крапаніе, -я, *n.* kropienie, na-

Крапать, 1. *v. a.* nakrapiać; 2. *v. n.* kropić.

Крапива, -ы, *f. Bot.* (*urtica*), pokrzywa; жгучая крапива, (*urtica urens*), pokrzywa parząca; нежгучая, głuxая крапива (*lamium*), pokrzywa głucha, nieparząca; лѣсная крапива (*caleobdolon luteum*), pokrzywa leśna; §. кабы на крапиву не морозы, v. *sub*: Кабы.

Крапивистый, -ая, -ое, *adj.* pokrzywny, obfity w pokrzywy.

Крапивища, -и, *f. augm.* wielka pokrzywa.

Крапивка, -и, *f. dim.* pokrzywka, mała pokrzywa.

Крапивникъ, -а, *m. H. n.* (*motacilla troglodytes*), pokrzywka, pokrzywniczek, ptak.

Крапивница, -ы, *f.* garączka pokrzywowa, pokrzywna.

Крапивный, -ая, -ое, *adj.* pokrzywny, pokrzywowy; крапивное дерево, v. **Каркасъ**; *it.* v. **Малина** (крапивная).

Крапина, -ы, *ѣ* kropla; kropka; съ крапинами, nakrapiany, z kropkami. [kropeczka.

Крапинка, -и, *f. dim.* kropelka,

Крапленіе, -я, *n.* kropienie; nakrapianie.

†**Крапля**, -и, *f.* kropla.

Краповый, -ая, -ое, *adj.* marzannowy.

Крапчатка, -и, *f.* pstry gołąb'.

Крапчатый, -ая, -ое, *adj.* nakrapiany.

Крапъ, -а, *m.* 1. nakrapianie (jak *np.* na odwrotnéj stronie kart); 2. (*Bot.*) marzanna; v. **Марѣна** (красильная).

Краса, -й, *f.* (*propr.* & *) ozdoba, ozdobność, piękność.

Краса́ва, *pop.*, v. **Краса́вица**.

Краса́вецъ, -вца, *m.* piękny człowiek.

Краса́вица, -ы, *f.* 1. piękna kobieta, piękność; 2. *Bot.* (*antropa belladona*, растеніе), pokrzyk, wilcze jagody; v. **Белладо́нна**. [сѣнница (1).

Краса́вочка, -и, *f.*, v. **Кра-**

Краса́вчикъ, -а, *m.*, v. **Краса́вецъ**.

Красивенькій, -ая, -ое, *adj.* ładniuchny, ładniutki, ładniuśieńki, piękniuchny, piękniutki, piękniusieńki, śliczny, miluchny.

Красивость, -я, *f.* piękność, ładność, śliczność, ozdobność.

Красивый, -ая, -ое, *adj.* piękny, ładny, śliczny, ozdobny.

Красильникъ, -а, *m.* farbierz, farbiarz. [farbiarka.

Красильница, -ы, *f.* farbierka,

Красильничій, -ья, -ье, *adj.* farbierski.

Красильный, -ая, -ое, *adj.* farbowny, farbiarny, farbierczy, farbierski; красильный корень, korzeń farbierski; красильное вещество, farbnik, pierwiastek farbujący, [znajdujący się w ciałach, mających własność farbowania]; красильныя орудія, narzędzia farbierskie, farbiercze.

Красильня, -и, *f.* farbiernia, farbiarnia. [farbiarz.

Красильщикъ, -а, *m.* farbierz,

Красильщица, -ы, *f.* farbierka, farbiarka.

Красить, *v. a.* malować; farbować; *piększyć, upiększać, zdobić; być ozdobą; -ся, *a*) *v. r.* zdobić się; *β*) *v. p.* być malowanym, pomalowanym; być farbowanym, pofarbowanym.

Краска, -и, *f.* 1. farba; масленая краска, farba olejna; сухая краска, sucha farba, pastel; живопись сухими красками, malowanie pastelami *czyli* suchemi farbami; выкрасить сѣрою краскою, [szarą farbą или] szaro ufarbować, pomalować; 2. farba [twarzy], cera, rumianość [twarzy], rumieniec; съ краскою на лицѣ, z rumieńcem na twarzy; вогнать, вводить, привести кого въ краску, *zarumienić kogo, zawstydzić kogo; *it.* v. **Выступать**; 3. *H. n.*, v. **Сивоворо́нка**.

Краскотёрная, -ой, *s. f.* izba, w której farbę rozcierają.

Краскотёръ, -а, *m.* rozcieracz farb, tłukący farby.

Красненькій, -ая, -ое, *adj.* czerwonawy, nieco czerwony.

Красноконекъ, -нька, -нько, *adj.* czerwieniuchny, czerwieniutki, czerwieniuśki, czerwoniuśki, czerwoniutki, czerwoniuteńki, czerwoniusieńki.

Краснина, -ы, *f.* plama czerwona (na twarzy).

Красно, *adv.* 1. czerwono; 2. (*o czasie:*) pogodno, pogoda; на дворѣ красно, na dworze pogoda, pięknie, piękny czas; 3. *wymownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; красно говорить, писать, мówić, pisać wymownie, pięknie, wytwornie.

Красно-бай, -я, *m.* krasomowca; -**байка**, -и, *f.* krasomowczyni; -**байство**, -а, *n.* krasomowstwo; -**бородка**, -и, *f. H. n.* 1. (*ptak:*) v. **Краснозёбка**; 2. (*ryba:*) v. **Барвена**; -**брóвъ**, -а, *m.*, *H. n.* (*phoenicopterus*, красный гусь), czerwonak, czerwonog, ptak; v. **Гусь** (красный); -**бурый**, -ая, -ое, *adj.* czerwonobury, czerwonoszary; -**вато**, *adv.* czerwonawo; -**ватость**, -и, *f.* czerwonawość; -**ватый**, -ая, -ое, *adj.* czerwonawy, czerwonasy; -**глаголаніе**, -я, *n. Eccl. sl.* krasomowa, krasomowność; -**глаго́ливый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* krasomowny; -**головникъ**, -а, *m. Bot.* (*sanguisorba officinalis*), krwiściąg apteczny; -**гу́бый**, -ая, -ое, *adj.* czerwonowargi, czerwonousty, czerwone wargi, usta mający; -**зобка**, v. **Краснозёбка**; -**калильный**, -ая, -ое, *adj.* rozpalający do czerwoności; -**крылъ**, v. **Гусь** (красный); -**лицый**, -ая, -ое, *adj.* czerwonotwarzy, czerwoną twarz mający; -**личный**, -ая, -ое, *adj.* krasnolicy, krasnotwarzy, pięknotwarzy, pięknego oblicza; -**ломкое желѣзо**, *n.* ogniokrusz; -**пёрка**, v. **Плотва**; -**пёрый**, -ая, -ое, *adj.* czerwonopióry; -**писецъ**, -сца, *m.* kalligraf, pięknie piszący; -**рóжій**, -ая, -ее, *adj.* czerwonotwarzy, czerwoną twarz mający; -**бородка**, v. **Барвена**; -**рѣчивый**, -ая, -ое, *adj.* krasomowny; **Красно-рѣчіе**, -я, *n.* krasomowa, krasomowstwo, krasomowność, wymowność; v. **Ритóрика**;

Красно-слóвіе, -слóвный, v. Краснорѣчіе, -рѣчивый; **-слóвъ, -а**, *m.* krasomowca.

Крáсность, -и, *f.* czerwoność.

Красно-тá, -й, *f.* czerwoność; **-хвóстка**, v. Горихвóстка; **-цвѣтный, -ая, -ое**, *adj.* czerwonobarwny; **-шéйка, -и**, *f. H. n.* (*motacilla rubecula*), czerwonogardł, ptaszek; **-щёкій, -ая, -ое**, *adj.* czerwonych pięknych jagód.

Крáсный, -ая, -ое, *adj.* 1. czerwony; крáсный цвѣтъ, czerwony kolor; 2. *piękny, śliczny, ładny, wyborny; szczęśliwy; (*o czasie:*) piękny, jasny, pogodny; крáсные дни, dni szczęśliwe; крáсная дѣвица, dziewica, panna piękna; крáсное слóво, pochlebstwo, grzeczność; крáсная строкá, wiersz w stojączki pisany; крáсной лѣсъ, czerwone drzewo, śpilkowate; крáсное дéрево, zwitek, drzewo mahoniowe; крáсная рыбá, jesiotr, wyzina, *etc.*; крáсный гусь, *H. n.* (*phoenicopterus ruber*, krasobrow, ptica), czerwonak, ptak; *it.* v. Карандáшъ, Кóрень, Желѣзнякъ, Звѣрь, Лѣсъ (крáсный), Рыбá, Мѣдь (крáсная), Перó, Окнó (крáсное) *etc.*

Краснѣть, *v. n.* czerwienieć, czerwienić się, stawać się czerwonym; *czerwienić się, piec raka, rumienić się, wstydzić się, sromać się; краснѣть отъ стыдá, czerwienić się, rumienić się ze wstydu; -ся, *v. r.* czerwienić się; rumienić się. [тотысячникъ.

Краснянка, -и, *f.*, v. Золо-

Красовáться, *v. r.* chełpić się, chlubić się, chwalić się, wynosić się, pysznić się pięknością.

Красовíтость, Красовíтый, v. Красивость, Красивый.

Красовýль, -я, *m.* kubek, miarna czaszka od picia w Greckich klasztorach.

Красовýля, -и, *f.* gorzałki porcya, którą w Moskwie dawniéj zakonnikom w święta dawano. [*phyllum*), miłolist.

Красолíстъ, -а, *m. Bot.* (*calo-*

Красóль, -я, *m.*, **Красóля, -и**, *f.*, v. Крессъ (Индѣйскій).

Красотá, -ы́, *f.* piękność; красотá тысячная, *Bot.* (*amaranthus caudatus*), samit, gatunek szarłatu. [kna, ładna, piękność.

Красóтка, -и, *f.* kobieta pię-

Красóточка, -и, *f. dim.*, v. Красóтка.

Красóуля, -и, *f.*, v. Красовýль & Красовýля.

Крáсочникъ, -а, *m.*, v. Цѣрна.

Крáспицы, Крáспицы, -овъ, *m. pl.* belki poprzeczne (okrętowe), bunty (w statkach wodnych), drzewa zakrzywione w poprzek idące, szpągi (okrętowe).

Крáста, Крастель, *Eccl. sl.*, v. Короста, Коростѣль.

Крáстовый, *Eccl. sl.*, v. Коростовый.

Красть, *v. a.* kraść; [*v. perf.* укрáсть, покрáсть, ukraść, zemknąć co, pokraść]; красть изъ дрéвнихъ писáтелей, kraść ze starożytnych pisarzów; **-ся**, *v. r.* przekradać się.

Красýля, -и, *f.*, v. Крессъ (Индѣйскій).

Красýха, v. Скарлатúна.

Красъ полевóй, v. Свербúгузъ.

Крáта, -ы, *f.*, v. Карáтъ.

Крáткій, -ая, -ое, *adj.* krótki; skrocony; крáткая, -óй, *s. f.* znaczek (×), stawiący się nad głoską и, *np.* Бóжій, святóй; крáткое повторéніе, показáніе чего-либо, v. Перечень.

Кратко-врéменно, *adv.* krótkotrwale; **-врéменность, -и**, *f.* krótkotrwałość; **-врéменный, -ая, -ое**, *adj.* krótkotrwały, krótkochwilny; **-жúвненный, -ая, -ое**, *adj.* krótkowieki; **-конéчный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* krótkiego końca; krótkotrwały; **-слóвіе, -я**, *n.* krótkomowność, krótkosłowie, lakonizm; **-слóвный, -ая, -ое**, *adj.* krótkosłowny, krótkomowny, lakoniczny; **-срóчный, -ая, -ое**, *adj.* krótkoterminowy, na krótki czas wydany, udzielony, pozwolony.

Крáткость, -и, *f.* krótkość; *ścisłość, zwięzłość; - пути, blizkość.

Крахáль, v. Каргáль.

Крахмáленіе, -я, *n.* krochmalenie.

Крахмáлить, *v. a.* krochmalić.

Крахмáлъ, -а, *m.* krochmal.

Крахмáльный, -ая, -ое, *adj.* krochmalny, krochmalowy.

Крахмáльщикъ, -а, *m.* krochmalnik. [malnica.

Крахмáльщица, -ы, *f.* krochmalnik.

Крáчка морскáя, v. Качáрка.

Крачýнъ красúвый, *m. H. n.* (*falco aquilinus*), orzeł Amerykański.

Крáше, *compar. adv.* piękniéj.

Крашéнина, -ы, *f.* farbowane płótno glansowne, glansowane.

Крашéнинникъ, -а, *m.* sarafan z farbowanego płótna glansownego.

Крашéнинный, -ая, -ое, *adj.* z farbowanego płótna glansownego zrobiony.

Крашéніе, -я, *n.* farbowanie.

Крáюха, -и, *f.* przylépka chleba, okrajek chleba.

Крáюшечка, Крáюшка, -и, *f. dim.* przylepeczka, okrajeczek chleba.

Кредитúвный, -ая, -ое, *adj.* wierzytelny, kredencyalny, kredensyalny; кредитúвная грáмота, v. Кредитúвъ.

Кредитúвъ, -а, *m.* list wierzytelny, wiarodajny, kredencyalny list, kredeno, kredens.

Кредúтный, -ая, -ое, *adj.* kredytowy, wiarogodny; билéтъ кредúтной кáссы, bilet kasy kredytowéj. [wierzycielka.

Кредúторка, -и, *f.* kredytorka,

Кредúторскій, -ая, -ое, *adj.* kredytorski, wierzycielski.

Кредúторъ, -а, *m.* kredytor, wierzyciel.

Кредúтъ, -а, *m.* kredyt, wiarogodność, wiara; сдѣлать кому-либо кредúтъ, dać komu na kredyt, kredytować, borgować komu.

Крéйсерованіе, -я, *n.* krążenie po morzu.

Крéйсеровать, *v. n.* krążyć po morzu (*o statkach wojennych*).

Крéйсеровка, -и, *f.*, **Крéйсерство, -а**, *n.*, v. Крéйсерованіе.

Крéйсеръ, -а, *m.* okręt, statek wojenny krążący na morzu.

Крéмень, -мня, *m.* (*silex pyromachus*), krzemień; голúшевый крéмень, kiz, głaz.

Крéмешекъ, -шка, **Крéмешёкъ, -шка**, *m. dim.* krzemyk, krzemyczek, mały krzemień.

Крéмлёвый, -ая, -ое, *adj.* (*o drzewie do budowli:*) twardy, ścisły, dychtowny, szczelny, trwały, mocny, na budowlę zdatny, (budowalny).

Крéмлёвскій, -ая, -ое, *adj.* do kremla należący.

Кремль, -я, *m.* kreml, twierdza, forteca, (szczególnie w mieście Moskwie).

Крéменнáтый, -ая, -ое, *adj.* krzemieniowaty, do krzemienia podobny.

Крéменнóвый, -ая, -ое, *adj.* krzemienny, krzemieniowy.

Крéменнозёмистый, v. Крéмнистый. [ka, krzemienna ziemia.

Крéменнозёмъ, -а, *m.* krzemion-

†**Крéмникъ, -а**, *m.*, v. Кремль.

Крéмнистый, -ая, -ое, *adj.* krzemienisty, pełen krzemieni.

Крéмнякъ, -á, *m.* krzemyk, krzemyczek.

Крéмортáрта, -ы, *m. Med.* (*cremor tartari*, winny kamień), kremortartar, winny kamień, winna sól.

Крень, -и, *f.* (ta część sasẽka, gdẽ rastetъ лучшій строевой лѣсъ), część wrębu w lesie, gdzie rośnie najlepsze drzewo budolcowe.

Крéнгованіе, -я, *n.* schylenie, pochylenie okrętu; *cfr.* Крéнговать.

Крéнговать, *v. a.* schylać, pochylać okręt dla naprawienia dolnych jego części.

Крендéлёкъ, -лька, *m. dim.* obwarzaneczek.

Крéндель, -я, *m.* obwarzanek.

Крéндельный, -ая, -ое, *adj.* obwarzankowy. [rzankarz.

Крéндельщикъ, -а, *m.* obwa-

Крéндельщица, **-ы**, *f.* obwarzankarka. [szklarski.
Крéнзель, **-я**, *m.* dyament
Крени́ть, *v. a.* naprawiać spód okrętu; **-ся**, *v. r.* (*o okręcie:*) nakłoniać się na bok.
Кренъ, **-а**, *m.* nakłonienie okrętu na bok, spód zewnętrzny okrętu.
Креозо́тъ, **-а**, *m. Chem.* kreosot.
Крéпка, **-и**, *f. H. n.* (*hemerobius*), złotook; крéпка вонючая, (*hemerobius perla*), śmierdziomuch.
Крéповый, **-ая**, **-ое**, *adj.* krepowy.
Крепо́нъ, **-а**, *m.* krepa, krepon.
Крепъ, **-а**, *m.* krepa, krepon.
Крéсельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzesłowy, fotelowy.
†**Крéсиво**, **-а**, *n.* krzesiwo.
†**Кресúть**, *v. a.* krzesać (ogień).
Крéсла, **-селъ**, *n. pl.*, v. **Марсъ (1)**.
Крéсло, **-а**, *n.* (*pl.* **крéсла, -селъ**), fotel, krzesło z poręczami.
Крессъ, **-а**, *m. Bot.* (*lepidium*), rzeżucha; садóвый, огорóдный, сѣ́льный крессъ, (*lepidium sativum*), rzeżucha ogrodowa; водяно́й, колóдезный крессъ v. **Брýнкрессъ**; зимний, зимýющій крессъ, (*erysium barbarea*), rzeżucha zimowa, gatunek gorczycznika; дúкій крессъ, (*lepidium iberis*), rzeżucha polna, psia, Włoska, pieprzyca mała, pieprzyca; Капуцúнскій, Индéйскій крессъ, Испáнскій крессъ, (*tropaeolum*), nasturcya.
Крестéцъ, **-тца**, *m.* 1. *dim.* (†), krzyżyk; 2. kupa 25 snopów na krzyż ułożona; 3. *Anat.* krzyż, grzbiet (bliżéj kupru).
Крéстикъ, **-а**, *m. dim.* krzyżyk.
Крести́лище, **-а**, *n. Eccl. sl.* miejsce, gdzie chrzest św. odprawiano.
Крести́льница, **-ы**, *f.* 1. (kupel), chrzcielnica, chrzcilnica, krzcielnica, chrześlnica, krześnica, (naczynie, z którego chrzczą); 2. przedkościele, kruchta, gdzie chrzest św. odprawiano; *it.* v. **Крести́лище**.
Крести́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* chrzesny, chrzestny; крести́льная соро́чка, рубáшечка, chrzesnak, krzesnak, chrzesna koszula, koszulka, w której dziecię chrzczą.
Крести́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* chrzcinny, od chrzcin, tyczący się chrzcin; крести́нный обéдъ, chrzcinny obiad.
Крести́ны, **-ъ**, *n. pl.* 1. chrzciny, krzciny, obchód chrzcielny, akt chrzczenia; 2. chrzciny, wyprawienie chrztu.
Крести́тель, **-я**, *m.* chrzciciel; Іоáннъ крести́тель, Jan chrzciciel.
Крести́ть, *v. a.* 1. – кого, chrzcić, krzcić kogo, chrzest św. odprawiać, chrzest komu dawać; 2. chrzcić, do chrztu trzymać; 3. żegnać kogo *lub* со; **-ся**, «) *v. p.* być chrzconym; β) chrzcić się; γ) żegnać się, kłaść na sobie znak krzyża świętego.
Крéстникъ, **-а**, *m.* chrzesny syn, chrzesny, którego kto do chrztu trzymał.
Крéстница, **-ы**, *f.* chrzesna córka, chrzesna, którą kto do chrztu trzymał.
Крéстный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. chrzesny, chrzestny, chrztowy, od chrztu; крéстный сынъ, v. **Крéстникъ**; крéстная дочь, v. **Крéстница**; крéстный отéцъ, v. **Воспрúемникъ** (1); крéстная мать, v. **Воспрúемница**; 2. krzyżowy; крéстное цѣлованíе, ucałowanie krzyża (przy przysiędze); przysięga przy ucałowaniu krzyża; крéстная смерть, śmierć na krzyżu; *it.* v. **Ходъ** (крéстный), **Сúла** (крéстная), **Знаменíе** (крéстное).
Крестовáтикъ, **-а**, *m.*, v. **Крестóвка** (2. *H. n.*).
Крестовúдный, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzyżopodobny, na kształt krzyża, krzyżowaty.
Крестóвикъ, **-а**, *m.* 1. (†), rubel krzyżowy (za czasów Piotra Wielkiego); 2. v. **Крыжáкъ** (2. *H. n.*); 3. *Bot.* (*crucianella*), krzyżownica.
Крестóвка, **-и**, *f.* 1. (*w kartach:*) v. **Трефóвка**; 2. *H. n.* (*canis vulpes decussatus s. cruciges*), lis krzyżak; 3. *Bot.* (*crucianella*), krzyżownica.
Крестóвникъ, **-а**, *m. Bot.* (*senecio*), starzec, przymiot, przymiotowe ziele; крестóвникъ двупéристый, большóй, (*senecio Jacobaea*), starzec wielki, św. Jakuba kwiat, łomignat ziele.
Крестоводружéние, **-я**, *n.* podniesienie krzyża świętego, podwyższenie krzyża świętego.
Крестóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. żołędny; крестóвый тузъ, tuz żołędny; крестóвая дáма, wyżnik żołędny, pamfil; v. **Трефóвый**; 2. krzyżowy; крестóвый братъ, krzyżak, krzyżownik, idący na wojnę krzyżową; крестóвый сводъ, sklepienie krzyżowe; крестóвая, -óй, (*s. f.*) *abo* крестóвая цéрковь, kaplica (*np.* w domu biskupa); *it.* крестóвая трава, v. **Крестóвникъ**; крестóвый кóрень, v. **Волчéцъ** (кудрявый).
Кресто-нóсецъ, **-сца**, *m.* krzyżownik, rycerz krzyżowy, idący na wojnę krzyżową; **-нóсный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzyżonośny; крестонóсная недѣля, niedziela krzyżowa, piąta niedziela po wielkiéj nocy; **-обрáзно**, *adv.* krzyżowo, na krzyż, krzyżowato, w kształcie krzyża; **-обрáзный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzyżowaty, na kształt krzyża, na krzyż, podobny do krzyża; **-обрáзно**, *adv.*, v. **Крестообрáзно**; **-поклóнникъ**, **-а**, *m.* kłaniający się krzyżowi, uwielbiający krzyż; **-поклóнный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* tyczący się uwielbiania krzyża; крестопоклóнная недѣля, trzeci tydzień wielkiego postu; крестопоклóнное воскресéнье, niedziela głucha *abo* trzecia (wielkiego postu); **-престýпникъ**, **-а**, *m.* krzywoprzysiężca; **-престýпный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzywoprzysięgający, wiarołomny; †**-приводная зáпись**, *f.* rota przysięgi.
Крестцóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzyżowy, na krzyż ułożony; крестцóвая кость, (*Anat.*) kość krzyżowa, [grzbietowa]; крестцовая артéрія, arterya krzyżowa, [grzbietowa].
Крестчáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzyżowaty, mający postać krzyża, na kształt krzyża, na krzyż; *it.* mający na sobie krzyże, pokryty, oznaczony krzyżami, krzyżykami; крестчáтый пáукъ, v. **Крыжáкъ** (2).
Крестъ, **-а**, *m.* 1. (*propr.* & *) krzyż; znak krzyża przy żegnaniu się; воздвúжение крéста, podniesienie krzyża świętego, podwyższenie krzyża św.; крестъ на крестъ, [*abo* крестъ-на́-крестъ], na krzyż; krzyżem; класть, положúть крестъ для означéнія чегó, kłaść, położyć krzyże dla oznaczenia czego; пригвождáть, пригвоздúть ко кресту, распинáть, распять на крестѣ, przybijać, przybić do krzyża, [rozpinać, rozpiąć na krzyżu], krzyżować, ukrzyżować; водрузúть крестъ, postawić, zatknąć krzyż; осѣня́ть крестóмъ, żegnać, błogosławić krzyżem; 2. krzyż, krzyżyk, (zaszczyt różnych godności), order; Гéоргіевскій крестъ, order Św. Jerzego; 3. *(гоненіе, несчастіе), krzyż, prześladowanie, cierpienie, umartwienie, utrapienie, nieszczęście, zła rzecz.
Крестú, v. **Трéфы**.
Крестья́нецъ, **-нца**, *m.*, v. **Крестья́нинъ**.
Крестья́нинъ, **-а**, *m.* chłop, włościanin, wieśniak; крестья́не, **-нъ**, *pl.* chłopi, włościanie, wieśniacy; изъ крестья́нъ, z chłopstwa.
Крестья́нка, **-и**, *f.* chłopka, włościanka, wieśniaczka.
Крестья́нскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* chłopski, włościański.
Крестья́нство, **-а**, *n.* chłopstwo, stan chłopski, włościański.
Кресъ, **-а**, *m.* życie.
Крéпа, **-ы**, *f.* & *pl.* **крéпы**, **-ъ**, graca, krace.
Кречáтій, **-ья**, **-ье**, *adj.* & **Кречáчій**, kreczotowy, białozorowy, białozory, do białozora, kreczota należący.
†**Крéчель**, **-а**, *m.* & **Крéчелы**, *pl.* nosze, mary.
Крéчетникъ, **-а**, *m.* kreczotnik, sokolnik.
Крéчетъ, **-а**, *m. H. n.* (*falco*

gyrfalco), кречот, кржечот, крячот, белозор.

Крещáльня, v. **Крестúльница** (2). [-ся.

Крещáти, -ся, v. **Крестúть**, **Крещáтый**, v. **Кресчáтый**.

Крещéніе, -я, *n.* 1. chrzest; 2. (*Epiphania*), święto trzech króli, [królów], zjawienie Pańskie.

Крещéнскій, -ая, -ое, *adj.*, v. **Богоявлéнскій**; **крещéнская водá**, woda trzechkrólska, w dzień trzech króli poświęcona; **крещéнскіе морóзы**, mrozy trzechkrólskie. [ochrzczony.

Крещёный, -ая, -ое, *part. p.*

Крúвда, -ы, *f.* 1. krzywda, niesprawiedliwość; 2. kłamstwo, łgarstwo, zboczenie od prawdy.

Крúвенькій, -ая, -ое, *adj.* nieco krzywy, nieco nakrzywiony, krzywowaty.

Крúвецъ, -вцá, v. **Крúвокъ**.

Крúвизна, -ы́, *f.* krzywizna, krzywość. [**Крúвда**.

Крúвина, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Крúвда**.

Крúвить, *v. a.* krzywić, nakrzywiać, skrzywiać, wykrzywiać; *niegodziwie postępować; **крúвить душéю**, postępować niesumiennie, być obłudnym, obłudę stroić; **-ся**, *v. r.* krzywić się, giąć się.

Крúвлéніе, -я, *n.* krzywienie, nakrzywianie, skrzywianie, wykrzywianie. [maśnik, dziwak.

Крúвлялыщикъ, -а, *m.* gry-

Крúвля́льщица, -ы, *f.* grymaśnica, dziwaczka.

Крúвлянье, -я, *n.* dziwaczne twarzy krzywienie, wykrzywianie się, dziwaczne miny, dziwactwo w postępowaniu, w urojeniu, grymasy, giest.

Крúвляться, *v. r.* giąć się, wykrzywiać się, giestykulować, giestami narabiać, rękami pląsać, grymasować, dziwaczyć.

Крúво, *adv.* krzywo, nieprosto; *niesłusznie, niesprawiedliwie; **крúво судúть**, niesprawiedliwie sądzić.

Крúво-бóкій, -ая, -ое, *adj.* krzywoboki, boków krzywych; **-вáто**, *adv.* krzywowato, nieco krzywo; **-вáтость**, -и, *f.* krzywowatość, nieznaczna krzywość; **-вáтый**, -ая, -ое, *adj.* krzywowaty, nieco krzywy, nieco nakrzywiony; **-вéріе**, -я, *n.* krzywowiara, krzywowierstwo, kacerstwo, heretyctwo, herezya; **-вéрный**, -ая, -ое, *adj.* krzywowierny, heretycki, kacerski; **-вéрство**, -а, *n.* krzywowierstwo, kacerstwo, heretyctwo, herezya; **-вéръ**, -а, *m.* krzywowiernik, hereтyk, kacerz; **-вéрка**, -и, *f.* heretyczka, kacerka; **-глáзый**, -ая, -ое, *adj.* krzywooki; jednooki; **-душéство**, -а, **-душіе**, -я, *n.* bezsumienność, niegodziwość, fałsz; **-душникъ**, -а, *m.* bezsumiennik, niegodziwiec, niepoczciwiec, obłudnik; **-душúница**, -ы, *f.* kobieta bezsumienna, niegodziwa, niepoczciwa, obłudnica; **-душничать**, *v. n.* być bezsumiennym, działać, postępować niegodziwie, niepoczciwie, obłudnie; **-душный**, -ая, -ое, *adj.* bezsumienny, niegodziwy, niepoczciwy, obłudny; **-зýбъ**, v. **Спаръ** (zębaty); **-зýбый**, -ая, -ое, *adj.* krzywozęby, zębów krzywych.

Крúвой, -áя, -óе, *adj.* 1. (*propr.* & *) krzywy, nakrzywiony, skrzywiony, zgięty, nieprosty; *niesłuszny, fałszywy, obłudny; **крúвыя ноги**, krzywe nogi; **крúвая**, -ой, *s. f.* & **крúвая лúнія**, krzywa linia; 2. jednooki; zezowaty.

Крúвокъ, **-вкá**, *m. H. n.* (*haematopus ostralegus*), ostrzygojad, (ptak Indyjski, ostrzygami żyjący).

Крúво-лáпый, -ая, -ое, *adj.* krzywołapy, krzywonogi; **-линéйный**, -ая, -ое, *adj.* krzywokreślny; **-нóгій**, -ая, -ое, *adj.* krzywonogi, koślawy, koszlawy; **-нóжный**, -ая, -ое, *adj.* o krzywych nogach, z krzywemi nogami (*np.* stół); **-нóсикъ**, -а, *m.*, **-нóска**, -и, *f. H. n.* (*recurvirostra avocetta*), krzywodziób, krzywonos; *cfr.* sierpodziób; **-нóсый**, -ая, -ое, *adj.* krzywonosy, krzywonosowy; **-рóтый**, -ая, -ое, *adj.* krzywousty, krzywogęby; *s. m.* krzywoust.

Крúвость, -и, *f.* 1. krzywość, krzywizna; 2. (†), v. **Крúвда**.

Крúвосýдіе, -я, *n.* dekret, wyrok nieprawny, niesprawiedliwy; niesprawiedliwość.

Крúвосýдъ, -а, *m.* nieprawnie sądzący, niesprawiedliwy.

Крúвота, v. **Крúвда**.

Крúво-тóлкъ, -а, *m.* fałszywy, błędny tłómacz; **-ýстый**, v. **Крúворóтый**; **-цвѣтникъ Виргúнскій**, v. **Многобóжникъ** (2. *Bot.*); **-шéйка**, -и, *f.*, v. **Волковúдъ**; **-шéйный**, -ая, -ое, *adj.* krzywoszyjny, krzywoszyj; **-шéя**, -и, *s. c.* krzywoszyjek, krzywiszyjek, krzywogłówek; **-шúпъ**, **-щúпъ**, -а, *m.* czop krzywy.

Крúвулúна, -ы, **Крúвýля**, -и, *f.* krzywulec, część drzewa zakrzywiona; osęka.

Крúвый, v. **Крúвой**.

Крúвѣть, *v. n.* jednookim zostawać, jedno oko utracić.

Крúвись, v. **Перелóмъ** (боле́зни). [wość.

Крúклúвость, -и, *f.* krzywkli-

Крúклúвый, -ая, -ое, *adj.* krzywkliwy; **крúклúвый ребёнокъ**, dziecko krzywkliwe.

Крúкнуть, *v. n. semelf.* krzyknąć; **крúкнуть на кого́**, krzyknąć na kogo.

Крúкýнъ, -а, *m.* krzykacz, krzykała, krzykajło.

Крúкýнья, -и, *f.* krzykaczka, kobieta krzycząca.

Крúкýша, v. **Крúкýнья**.

Крúкъ, -а, *m.* krzyk, wrzask; (sporu, brań, ссора, *qu. v.*), spor, kłótnia, zwada; y нихъ почтú всякой день бываетъ крúкъ, oni prawie codzień kłócą się; §. крúку много, а дѣла мало, więcéj huku, niż puku; większy huk, niż puk; huku puku za talar, roboty za szóstak; *cfr.* zawsze kto pieje, nie wiele dokaże; krowa, co wiele ryczy, mało mléka daje.

Крúлось, v. **Крúлось**.

Крúза, -ы, *f.* witryol biały.

Криминáльность, -и, *f.* kryminalność. [kryminalny.

Криминáльный, -ая, -ое, *adj.*

Крúнка, -и, *f.* garnek gliniany, dzieżka gliniana.

Крúночка, -и, *f. dim.*, v. **Крúнка**.

Крúнъ, -а, *m. Eccl. sl.* lilia.

Кри-сталлизáція, -и, *f.* krystalizacya; **-сталлизúрованіе**, -я, *n.* krystalizowanie; **-сталлизúровать**, *v. a.* krystalizować; **-сталлизúроваться**, *v. r.* krystalizować się; **-сталлизúровка**, -и, *f.* krystalizacya; **-сталлизовáніе**, -я, *n.* krystalizowanie; **-сталлизовáть**, *v. a.* krystalizować; **-сталлизовáться**, *v. r.* krystalizować się; **-сталлúческій**, -ая, -ое, *adj.* krystaliczny; **-сталловáніе**, -я, *n.* krystalizacya; **-сталловáть**, -ся, v. **Крúсталлизовáть**, -ся; **-сталлóвидный**, -ая, -ое, *adj.* kryształopodobny; **-сталлографúческій**, -ая, -ое, *adj.* krystalograficzny; **-сталлографія**, -и, *f.* krystalografia; **-сталлографъ**, -а, *m.* krystalograf; **-сталлъ**, -а, *m.* kryształ; **-стáльный**, -ая, -ое, *adj.* kryształowy.

Крúтика, -и, *f.* krytyka.

Критиковáть, *v. a.* krytykować, krytyzować.

Крúтикъ, -а, *m.* krytyk.

Критúческій, -ая, -ое, *adj.* krytyczny, krytykujący; * krytyczny, niebezpieczny; **критúческое положéніе**, krytyczne położenie; **критúческій день болѣзни**, przesilenie w chorobie, kryzys, krytyczny dzień w chorobie.

Крúца, -ы, *f. Metall.* gąska, gęś, żelazo w gęsiach, surowiec; *cfr.* olawa. [wrzask.

Крúчава, -ы, *f. Eccl. sl.* krzyk,

Крúчáнинъ, -а, *m.* ten, który straszy zwierzynę na polowaniu.

Крúчáніе, -я, *n.* krzyczenie.

Крúчать, *v. n.* krzyczeć, wrzeszczeć; **крúчать на кого́**, krzyczeć na kogo, łajać kogo. [нинъ.

Крúчень, -чня, *m.*, v. **Крúча-**

†**Крúчъ**, -а, *m.* krzyk, wrzask.

Кровавúкъ, -á, *m.* 1. *Miner.* krwawnik, kruszec ciężki, *etc.*; zielony jaspis z czerwonemi paskami; 2. (*Bot.*), v. **Тысячелúст-**

никъ (чихо́тный); кровавйкъ Канадскій, (*sanguinaria canadensis*), krwawnik Kanadzki.

Кровáвить, *v. a.* krwawić, krwawo czynić, krwią oblewać.

Кровáвникъ, -а, *m.*, v. **Купѣна & Тысячелйстникъ** (чихо́тный).

Кровáвый, -ая, -ое, *adj.* krwawy; кровáвое сраже́ніе, krwawa bitwa; кровáвые о́чи, oczy krwawe; кровáвый шовъ, (*Chir.*) krwawy szew; кровавый чѝрей, wrzód krwawy, bolączka; кровáвый цвѣтъ, (*Bot.*), v. **Кре́ссъ** (Индѣйскій).

Кровавѣть, *v. n.* krwią się zalewać. [łożysko.

Кровáтища, -и, *f. augm.* łoże,

Кровáтка, -и, *f. dim.* łóżeczko.

Кровáтный, -ая, -ое, *adj.* łóżkowy.

Кровáточка, v. **Кровáтка.**

Кровáть, -и, *f.* łóżko.

Кро́велька, -и, *f. dim.* daszek.

Кро́вельный, -ая, -ое, *adj.* dachowy, krytowy.

Кро́вельщикъ, -а, *m.* pokrywacz dachów.

Кровенить, v. **Кровáвить.**

Кровено́сный, **Кровеобращéніе**, v. **Кровон....**

Кро́винка, -и, *f.* kropla krwi.

Кро́вистый, -ая, -ое, *adj.* krwisty, pełen krwi, obfity w krew'.

Кро́вля, -и, *f.* dach, daszek, kryt; §. чужу́ю кро́влю кро́ешь, a своя́ ка́плешь, o cudzych sprawach myśli, a swoich nie patrzy.

Кро́вность, -и, *f.* krewność, pokrewieństwo.

Кро́вный, -ая, -ое, *adj.* krewny, spokrewniony; кро́вный ро́дственникъ, krewniak, spokrewniony, krewny.

Кро́во-возвра́тный, -ая, -ое, *adj.* (*Anat.*) krobowozwrótna żyła, żyła krwawa, krewna; **-дви́жéніе**, -я, *n.* krwodój, choroba krów, kiedy przy dojeniu z mlékiem krew' z wymion płynie; **-дре́вникъ Кампе́шскій**, *m.* (*haematoxylon*), drzewo błękitne; v. **Кампе́шникъ**; **-жáждничать**, *v. n.* być krwiożerczym, krwiożernym, chciwym krwi; **-жáдность**, -и, *f.* krwiożerność, chciwość krwi; **-жáдный**, -ая, -ое, **-жáждущій**, -ая, -ее, *adj.* krwiożerny, krwiożerczy, chciwy krwi; **-излія́ніе**, -я, *n.* wylew krwi; **-литіе**, **-лйтный**, *Eccl. sl.*, v. **Кровопролйтіе**, **Кровопролйтный**; **-мстйтель**, -я, *m.* mściciel krwi (rozlanéj); **-мстйтельница**, -ы, *f.* mścicielka krwi (rozlanéj); **-мстйтельный**, -ая, -ое, *adj.* krwiomścicielny; **-ще́ніе**, -я, *n.* pomsta krwi, za krew' rozlaną; **-но́сный**, -ая, -ое, *adj.* krwionośny; кровоно́сные сосу́ды, *Anat.* (*vasa sanguifera*), naczynia krwionośne, naczynia krwawe; **-обращéніе**, -я, *n.* cyrkulacya, obieg, krążenie krwi (w ciele); **-очище́ніе**, -я, *n.* przeczyszczenie krwi; **-пи́вецъ**, -вца, *Eccl. sl.*, v. **Кровопи́йца**; **-пи́йство**, -а, *n.* krwawożerność, chciwość krwi; **-пи́йца**, -ы, *s. c.* krwawożerca, żarłok krwi, morderca; **-плева́ніе**, -я, *n.* plucie krwią; †**-пролйтецъ**, -тца, *m.* krwawożerca, żarłok krwi, morderca; **-пролйтіе**, -я, *n.* 1. rozlanie krwi, przelew krwi, zacięta walka; 2. *Eccl. sl.* zakłócie ofiar do całopalenia; **-пролйтный**, -ая, -ое, *adj.* krwawy; krwopролйтное сраже́ніе, bitwa krwawa; **-пуска́ніе**, -я, *n.* krwi puszczanie; krwopuszczanie rożkami, stawianie baniek; **-пуска́тель**, -я, *m.* ten co krew' puszcza, cyrulik; **-пуска́тельный**, -ая, -ое, *adj.* krwiopuszczalny, do krwi puszczania służący; krwopuска́тельныя орудія, narzędzia krwiopuszczalne, do krwi puszczania; krwopuszczkatelny rożkъ, bańka barwierska, naczyńko do naciągania krwi; †**-разлйтіе**, v. **Кровопролйтіе**; **-сме́ситель**, -я, *m.* kazirod, kazirodnik, kazirodziec; **-сме́сительный**, -ая, -ое, *adj.* kazirodny, kazirodzki, kazirodzący; **-сме́сникъ**, -а, *m.* kazirod, kazirodnik, kazirodziec; **-сме́шéніе**, -я, *n.* kazirodztwo, grzéch cielesny z osobą powinowatą; **-со́сна**, -ы, *f. H. n.* (*hippobosca equina*), kleszczyk, owad; **-со́сный**, -ая, -ое, *adj.* krew' wysysający; кровосо́сный инструме́нтъ, v. **Кровосо́съ** (1. *Chir.*); *it.* кровосо́сный рожёкъ, bańka barwierska, naczyńko do naciągania krwi; кровосо́сныя насѣко́мыя, *H. n.* (*sanguisuga*), owady krew' wysysające; **-со́съ**, -а, *m.* 1. *Chir.* krwiosos, bdellometr; 2. *H. n.* upiór, wampir; v. **Вампи́ръ**; **-твореніе**, -я, *n.* przeistaczanie się chylu w krew'; **-теченіе**, -я, *n.* krwotok, krwawotok; кровотече́ніе и́зъ носу, krwotok z nosa, krwi z nosa płynienie; кровотече́ніе изъ лёгкихъ, krwotok z płuc; мѣсячное кровотече́ніе, krwotok niewieści miesięczny, miesiączki, czasy, kwiaty; v. **Мѣсячное**; **-точи́вый**, -ая, -ое, *adj.* krwotoczny, krwotok cierpiący; **-харканіе**, -я, *n.* plucie krwią; **-хлёбка**, -и, *f.*, v. **Краснозо́лбникъ**; **-цвѣтникъ**, **-цвѣтъ**, -а, *m.* *Bot.* (*haemanthus*), krasnokwiat; **-чистйтельный**, -ая, -ое, *adj.* krew' czyszczący, przeczyszczający; кровочистйтельное лека́рство, lekarstwo krew' przeczyszczające; кровочистйтельная трава́, v. **Кровочи́стъ**; **-чи́стъ**, -а, *m.* *Bot.* (*smyrnium olusatrum*), dzięgiel cudzoziemski; przewłoka, ziele.

Кронцá зáячья, *f.*, *Bot.* (*hypericum perforatum*), v. **Звѣробо́й.**

Кровъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* dach, kryt; 2. przytułek, mieszkanie; 3. *obrona.

Кровь, -и, *f.* krew'; *krew', ród, pokrewieństwo, familia; происходи́ть отъ кня́жеской кро́ви, pochodzić z krwi książęcéj; изойти́ кро́вью, zakrwawić się; изби́ть кого-либо въ кровь, do krwi, rozkrwawić, do krwi kogo poranić; у него́ и́зъ носу кровь идётъ & течётъ, krew' mu z nosa idzie, krew' mu z nosa ciecze; у него́ ру́ки въ кровй, on ma ręce skrwawione; *it.* v. **Пуска́ть, Броса́ть** (кровь), **Отмща́ть** (кро́вью).

Кровяни́стый, -ая, -ое, *adj.* krwisty, pełen krwi, obfity w krew', krewny.

Кровя́нка, -и, *f.*, v. **Кровáвикъ** (Канáдскій).

Кровяно́й, (-я́й), -ая, -о́е, *adj.* krwawny, krwawy; кровяна́я колба́са, kiszka krwawa *abo* krwią nadziana; кровяны́е сосу́ды, (*Anat.*) naczynia krwionośne, naczynia krwawe.

Кро́ѣніе, -я, *n.* krajanie.

Кройка, -и, *f.* krój, krajanie.

Кройльница, -ы, *f.* krawalnica.

Кройльный, -ая, -ое, *adj.* do wykrawania służący; кройльная доска́, v. **Кро́йльница.**

Кройльщикъ, -а, *m.* przykrawacz, (co u krawca lub czewca robotę przykrawa). [waczka.

Кройльщица, -ы, *f.* przykra-

Кройтель, v. **Кройльщикъ.**

Кройть, *v. a.* krajać, przykrawać (*np.* suknię).

Кро́йщикъ, v. **Кройльщикъ.**

Кро́ка, -и, *f.*, **Кро́ки**, *pl.*, v. **Утóкъ.**

Крокоди́лъ, -а, *m. H. n.* (*crocodilus*), krokodyl; Америка́нскій крокоди́лъ, v. **Кайма́нъ.**

Кро́кусъ, -а, *m.* proszek z czerwonéj ochry. [królikowy.

Кроликовый, -ая, -ое, *adj.*

Кро́ликъ, -а, *m. H. n.* (*lepus cuniculus*), królik, (zwierzątko).

Кро́личій, -ья, -ье, *adj.* królikowy.

Кро́ма, -и́, *f.* 1. gleń chleba, kromka chleba; 2. krajka, brzég u tkaniny jakiéj; 3. brzég tarcicy, deski.

Кро́мка, -и, *f.* 1. *dim.* kromka chleba; 2. brzég tarcicy; 3. v. **Покро́мка.**

Кро́почный, -ая, -ое, *adj.* 1. kromkowy; 2. krajkowy.

Кромса́ніе, -я, *n.* rznięcie, porznięcie na kawałki.

Кромса́ть, *v. a.* krajać, rznąć, porznąć na kawałki.

Кромши́ть, v. **Кромса́ть.**

Кромъ, v. **Ларь.**

Кромѣ, *adv.* prócz, oprócz.

†**Кромѣшникъ**, v. **Опри́чникъ.**

Кромѣшный, -ая, -ое, *adj.*

Eccl. sl. skrajny, ostatni, oddalony, osobny; тма & тьма кромѣшная, ciemność najokropniejsza; v. **Тма** (кромѣшная).

Крóна, -ы, *f.* wierzchołek drzewa. [na (w fortyfikacyi).

Крóверкъ, -а, *m. Fortf.* korona.

Крóнный, -ая, -ое, *adj.* koronowy.

Кропáніе, -я, *n.* partanie, partolenie, psucie. [autor.

Кропáтель, -я, *m.* partacz; zły

Кропáть, *v. a.* partać, partolić; кропать стихи, klecić wiersze.

Кропúна, Кропúнный, v. **Крапúна, Крапúнный.**

Кропúло, -а, *n.* 1. kropidło do kropienia; 2. *Bot.* (*oenanthe*), kropidło, przewłoka; v. **Дóнникъ** (трилúстный).

Кропúльница, -ы, *f.* kropidlnica, kropielnica.

Кропúльный, -ая, -ое, *adj.* kropidlny, kropidłowy.

Кропúльце, -а, *n. dim.* kropidełko.

Кропúть, *v. a.* kropić, pokrapiać, (pokropić); -ся, *v. r.* kropić się, skrapiać się.

Кропкій. Кропкость, v. **Хрýпкій, Хрýпкость.**

Кроплéніе, -я, *n.* kropienie.

†**Кропля**, -и, *f.*, v. **Кроплéніе, Капля.** [mruczeć, łajać.

Кропотáть, *v. n.* markotać,

Кропоткій, v. **Кропотлúвый.**

Кропотлúвость, -и, *f.* mrukliwość, markotliwość.

Кропотлúвый, -ая, -ое, *adj.* mrukliwy, mrucz̨ący, markotliwy.

Кропотýнъ, -а, *m.* mamrot, mruk, człowiek mrukliwy.

Кропотýнья, -и, *f.* kobieta mrukliwa.

Кропотъ, -а, *m.* mruk, mruczenie, mruknienie, markotanie.

Кроптáть, v. **Кропотáть.**

Кропъ, v. **Укропъ.**

Кросна, -ы́, *f.*, *it. pl.* **кросны, -сенъ**, krosna, (*gen.* krosien), tkaczy warsztat. [kret.

Кротёнокъ, -нка, *m.* młody

Крóтикъ, -а, *m. dim.* krecik.

Кротúть, v. **Укрощáть.**

Крóткій, -ая, -ое, *adj.* cichy, spokojny, powolny, łagodny, łaskawy, uprzejmy.

Кроткодýшіе, -я, *n.* powolność, łagodność, łaskawość, uprzejmość.

Кроткодýшный, -ая, -ое, *adj.* cichy, spokojny, powolny, łagodny, łaskawy, uprzejmy.

Кротконрáвіе, -я, *n.* łaskawość, łagodność.

Кротконрáвный, -ая, -ое, *adj.* powolny, łaskawy, łagodny.

Кротовúкъ, -а, *m. Bot.* (*nepenthes*), dzbanecznik, kufelka; *it.* v. **Будрá.**

Кротóвина, -ы, *f.* kretowisko.

Кротóвый, -ая, -ое, *adj.* kretowy, od kreta. [krety.

Кротолóвка, и, *f.* łapka na

Кротолóвъ, -а, *m.* ktetołów, polujący na krety.

Кроторúна, -и, *f. Eccl. sl.*, v. **Кротъ.** [kiń.

Крóтостный, *Eccl. sl.*, v. **Крóткій.**

Крóтость, -и, *f.* powolność, łagodność, łaskawość, uprzejmość.

Кротъ, -а, *m. H. n.* (*talpa*), kret.

Крохá, -и́, *f.* okruch, okruszyna, kawałek.

Крохáль, -я, *m. H. n.* (*mergus merganser*), nurogęś.

Крохобóрка, -и, *f.* oszczędna, kobieta garkoskrob.

Крохобóрникъ, v. **Крохобóръ.**

Крохобóрничать, *v. n.* oszczędzać.

Крохобóръ, -а, *m.* oszczędny, liczykrupa, garkoskrob.

Крóхотка, -и, *f.* maleństwo, odrobina (czego).

Крóхотный, -ая, -ое, *adj.* malutki, maluczki, maluteńki, maluteczki.

Крóче, *compar. adv.* ciszéj, spokojniéj, powolniéj, łagodniéj, łaskawiéj.

Крóшево, -а, *n.* kapusta szatkowana, jarmuż drobno posiekany.

Крошéніе, -я, *n.* drobienie.

Крóшечка, -и, *f. dim.*, v. **Крóшка; крóшечку**, (*adv.*) bardzo mało; odrobineczkę, kawałeczek; *it.* v. **Налюбовáться.**

Крóшечный, -ая, -ое, *adj.* drobniuchny, maleńki, malutki, maciupki.

Крошúть, *v. a.* kruszyć, drobić; -ся, *v. r.* & *p.* kruszyć się; być kruszonym, drobionym.

Крóшица, v. **Форéль.** [ka.

Крóшка, v. **Крохá & Крóхотка.**

Крошня, -и́, *f.* kosz z cienkich pręcików; dzięciorek, kosz na kury. [okrągławy.

Кругленькій, -ая, -ое, *adj.*

Круглéнокъ, Круглéшенекъ, -нька, -нько, *adj.* okrągluchny. [okrągłość.

Круглúна, -ы́, *f.* okrągławość,

Круглúть, *v. a.* zaokrąglać.

Кругло, *adv.* okrągło.

Кругло-вáто, *adv.* okrągławo; **-вáтость**, -и, *f.* okrągławość; **-вáтый**, -ая, -ое, *adj.* okrągławy; **-гýбцы**, -овъ, *m. pl.* szczypce, obcęgi z okrągłemi końcami; **-лúцый**, -ая, -ое, *adj.* okrągłéj twarzy; **-мошóночникъ**, v. **Желтодрéвникъ; -продолговáтый**, -ая, -ое, *adj.* owalny, jajkowaty; **-рóтый**, -ая, -ое, *adj.* okrągłogęby, ust okrągłych.

Кругловатость, -и, **Круглотá**, -ы́, *f.* okrągłość.

Круглошлáпный, -ая, -ое, *adj.* (o *gwoździach*:) okrągłogłowy, z okrągłą główką.

Круглый, -ая, -ое, *adj.* okrągły; **круглая порýка**, v. *sub*: **Порýка; круглый червь**, v. **Мотылúчникъ.**

Круглышъ, -а, *m.* pieniek *lub* kamień okrągły, okrąglak.

Круглѣть, *v. n.* okrągleć.

Круглякъ, -á, *m.* 1. kamień okrągły; 2. *H. n.*, v. **Нúтникъ**; 3. (*Bot.*), v. **Дрúзяка.**

Круглышъ, v. **Круглúшъ.**

Круговéнька, -и, *f. pop.* krążek, kółko; сѣсть круговéнькою, usiąść w koło. [głość, kolistość.

Круговúдность, -и, *f.* okrą-

Круговúдный, -ая, -ое, *adj.* kolisty, mający kształt koła, w kształcie koła.

Круговúна, -ы, *f.* okrąg, postać koła; войти въ круговúну, wejść w koło.

Круговóй, -áя, -óе, *adj.* kołowy; круговóе обращéніе, obrót kołowy; круговáя порýка, v. *sub*: **Порýка**; *it.* v. **Пить** (чáшу круговýю), **Нанóлнить** (кýбокъ круговóй). [обращéніе.

Круговращéніе, v. **Круго-**

Круговúый, v. **Круговóй.**

Кругозóръ, v. **Горизóнтъ.**

Кругомъ, *adv.* na około; *(dosłownie) zupełnie, całkiem; обобрáть кого-либо кругóмъ, całkiem komu co zabrać; обойтú гóродъ кругóмъ, miasto naokoło obejść.

Кругомъ, *adv.* na około; w około; у меня головá идётъ (пошлá) кругомъ, w głowie mi się kręci, (zawróciło).

Кругообрáзный, -ая, -ое, *adj.* kolisty, w kształcie koła, okrągły nie zewsząd, ale w płask, w koło.

Кругообращéніе, -я, *n.* bieg, obrót kołowy.

Кругосвѣтный, -ая, -ое, *adj.*, v. **Плáваніе, Путешéствіе** (кругосвѣтное).

Кругъ, -а, *m.* koło, okrąg, obwód; kółko, obrączka; krąg, krążek; okres, peryod, cykl; koło, towarzystwo, kompania; кругъ читáтельный, grono czytelników; кругъ дѣятельности, okrąg, obręb, zakres działania, czynności, pole; кругъ сóлнца, сóлнечный кругъ, okrąg, okres słońca; кругъ лунúй, okrąg księżyca; powietrzokrąg, parokrąg; кругъ вóска, krąg, krążek wosku; кругъ свѣта, okrąg świata, kula ziemska; *it.* v. **Полудéнный, Поворóтный** (кругъ), *etc.*; *it.* v. **Гончáрный, Волочúльный** (кругъ), *etc.*

Кружáло, -а, *n.* 1. cyrkiel; 2. *Archit.* bukszt̨ele, obiąki z tarcic, formy w murowaniu; 3. *Artill.* przepustnica; 4. deska z dziurami różnéj wielkości dla odłączania pereł większych od mniejszych; 5. (†), karczma.

Кружéвникъ, -а, *m.* koronki robiący, koło koronek się trudniący, kupiec koronkami handlujący.

Кружéвница, -ы, *f.* koronkarka, koronki robiąca, koło koronek się trudniąca, koronkami handlująca.

Кружевный, -ая, -ое, *adj.* koronkowy, z koronek.

Кружево, -а, *n.* koronki, forboty. [kółko.

Кружёкъ, -а, *m. dim.* krążek,

Кружéніе, -я, *n.* krążenie, kołowanie; kręcenie głowy, zawrót głowy.

Кружёчекъ, -чка, *m. dim.* krążeczek, kółeczko. [czek.

Кружечка, -и, *f. dim.* dzbanek.

Кружечный, -ая, -ое, *adj.* dzbankowy, półgarncowy.

Кружило, *Eccl. sl.*, v. **Кружево**.

Кружить, *v. a.* zaokrąglać; krążyć, kołować; wykręcać; кружить голову, zawracać głowę; -ся, *v. r.* kręcić się, obracać się; у меня голова кружится, w głowie mi się kręci; zawraca mi się w głowie. [sko, wielki dzban.

Кружища, -и, *f. augm.* dzbani-

Кружище, -а, *n. augm.* kolisko, wielkie koło.

Кружка, -и, *f.* dzban, dzbanek; półgarcówka, półgarnca; puszka do zbierania i składania pieniędzy.

Крупá, -ы, *f.* krupa, krupy, kasza; ячная крупá, kasza, krupy jęczmienne.

Крупенúкъ, -á, *m.* kasza zrobiona na maśle z jajkami i twarogiem.

Крупенóй, (-нóй), v. **Крупянóй**.

Крупина, -ы, *f.* ziarnko krupowe, odrobina.

Крупинка & Крупинка, -и, *f.* ziarnko, odrobinka. [(chleba).

Крупица, -ы, *f.* okruszyna

Крупчáтый, -ая, -ое, *adj.* z krup pszennych zrobiony; pszenny; крупчатая мука, v. **Крупчáтка** (2); крупчатый мёдъ, miód krupiasty.

Крýпка, -и, *f.* 1. *dim.* krupka, krupki, kaszka; 2. *Bot.* (*draba verna*), głodek wiosnowy.

Крýпно, *adv.* grubo; крупно говорить съ кѣмъ, grubo, niegrzecznie z kim mówić; oświadczać komu swoje nieukontentowanie.

Крýпно-вáтый, -ая, -ое, *adj.* grubowaty, nieco gruby, przygrubszy; **-вернúстый**, -ая, -ое, *adj.* gruboziarnisty; **-мóлотый**, -ая, -ое, *adj.* grubo zemlóty.

Крýпность, -и, *f.* grubość.

Крýпный, -ая, -ое, *adj.* 1. gruby; gruboziarnisty; крупная пшеница, pszenica gruboziarnista; крупный песóкъ, piasek gruby; 2. (*o deszczu*:) wielki, ulewny; v. *sub*: Дождь (крупный); 3. rosły, duży; крупный скотъ, bydło rosłe.

Крупнѣть, *v. n.* grubieć.

Крупнякъ, -á, *m.* przedmioty wielkie; камень крупнякъ, kamień wielki; дерево крупнякъ, drzewo wysokie.

Крупчáтка, -и, *f.* 1. młyn do mielenia mąki przedniéj; 2. mąka pszenna najprzedniejszego gatunku.

Крупчáтный, -ая, -ое, *adj.* krupny; крупчáтная мéльница, młyn krupny.

Крупчáтый, -ая, -ое, *adj.* gruboziarnisty, krupiasty; крупчатый мёдъ, miód krupiasty. [roba.

Крупъ, -а, *m. Med.* krup, cho-

Крупянóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* krupny, z krup zrobiony, krupiasty.

Крутенекъ, -нька, -нько, *adj.* nieco kręty; nieco spadzisty.

Крутенéцъ, -нцá, *m.* baran czyszczony, skop.

Крýтень, -тня, *m.* wir, kręt, zawrót. [ка.

Крутоголóвка, v. **Вертоголóвка**.

Крутизнá, -и, *f.* spadzistość; krętość.

Крутúкъ, -а, *m.* 1. indycht, indyg; 2. *Bot.* (*indigofera*), indychtowe ziele; 3. (*na białym morzu*:) brzég spadzisty; 4. v. **Крутенéцъ**. [źnicze.

Крутúло, -а, *n.* koło powro-

Крутúльня, -и, *f.* powroźnia, miejsce gdzie powrozy kręcą.

Крутúть, *v. a.* kręcić, skręcać, ściskać, ściągać mocno związywaniem; (*o wietrze*:) kręcić, wirzyć; (= торопить), przyspieszać, naglić; -ся, *v. r.* kręcić się, skręcać się; (*o rzékach*:) wężykiem się kręcić, płynąć kręto, wężykowato.

Крýто, *adv.* kręto, tęgo; spadzisto, stromo, przykro; gęsto; twardo; *ostro, surowo; сварить кашу крýто, ugotować kaszę gęsto; на дворѣ стоитъ крýто, na dworze okropnie zimno; *it.* крýто нá круто, α) [= весьма солоно], bardzo słono; насолить что-либо крýто нáкруто, przesolić co bardzo; β) [= весьма круто, плотно], bardzo kręto, bardzo tęgo.

Крутоберéгій, -ая, -ое, *adj.* mający brzég spadzisty, przykry.

Крутóй, -áя, -óе, *adj.* kręty, tęgi (*np.* lina); spadzisty, stromy, przykry; gęsty (*np.* kasza); twardy (*np.* jajka gotowane); *ostry, surowy, okrutny; крутóй вѣтеръ, wiatr tęgi, ostry.

Крýтость, -и, *f.* spadzistość, stromość, przykrość (*np.* brzegów, gór); tęgość (*np.* wiatru); *ostrość, surowość; крýтость нрáва, surowość charakteru; upor.

Крутояръ, -а, *m.* brzég spadzisty, przykry.

Крутоярый, -ая, -ое, *adj.* mający brzegi spadziste, przykre.

Крутóй, v. **Крутóй**.

Круть, -и, *f.*, v. **Крутизнá**.

Крухмáлить, **Крухмáлъ**, v. **Крахм...**

Круча, v. **Крутизнá**.

Кручe, *compar. adv.* kręciéj, tęższéj; stromiéj, przykrzéj; ostrzéj, *etc.*, *cfr.* **Крутóй**. [powrozów).

Кручéніе, -я, *n.* kręcenie (*np.*

Кручина, -ы, *f.* żal, smutek, boleść, zmartwienie, zgryzota, strapienie, niespokojność; чёрная кручина, melankolia.

Кручúнить, *v. a.* smucić, trapić, martwić, gryźć kogo; -ся, *v. r.* smucić się, trapić się, martwić się, gryźć się.

Кручúнный, -ая, -ое, *adj.* smutny, strapiony, zmartwiony.

Кручь, -и, *f.*, v. **Крутизнá**.

Крушéніе, -я, *n.* smucenie, trapienie, martwienie; *it.* rozbicie się, pokruszenie (*np.* okrętów, statków wodnych). [kruszec.

Крушéцъ, -щá, *m. Eccl. sl.* **Крушúна**, -ы, *f. Bot.* (*rhamnus frangula*), hakowiec, szakłak, kruszyna. [kłakowy, kruszynowy.

Крушúнникъ, -а, *m.* las szakłakowy, kruszynowy.

Крушúнный, -ая, -ое, *adj.* szakłakowy, kruszynowy.

Крушúть, *v. a.* kruszyć, drugotać; *smucić, trapić, martwić, gryźć; -ся, *v. r.* kruszyć się; *smucić się, trapić się, martwić się, gryźć się.

Крушнáкъ, v. **Крушúнникъ**.

Крыжáкъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*canis vulpes cruciges*), lis krzyżak; 2. *H. n.* (*epeira diadema*), pająk krzyżak; 3. krzyżak, krzyżownik, rycerz krzyżowy, idący na wojnę krzyżową; v. **Крестоносецъ**.

Крыжáтикъ, -а, *m.*, v. **Крыжáкъ (3)**. [agrestowa.

Крыжóвниковка, -и, *f.* wódka

Крыжóвниковый, -ая, -ое, *adj.* agrestowy, od agrestu, z agrestu.

Крыжóвникъ, -а, *m. Bot.* (*ribes grossularia*), agrest, krzak i owoc agrestowy.

†**Крыжъ**, -а, *m.* 1. krzyż; 2. krzyżyk, gwiazdeczka (w książkach do objaśnienia używane); 3. gifes, giefes, jelca, rękojeść miecza, szpadowa. [(jetčyaя).

Крылáнъ, -а, *m.*, v. **Собáка**

Крылáстый, -ая, -ое, *adj.* skrzydlasty.

Крылáтый, -ая, -ое, *adj.* skrzydlaty; крылатый конь, v. **Пегáсъ** (2).

Крылáтѣть, *v. n.* skrzydeł dostawać, stawać się skrzydlatym.

Крылéчко, -а, *n. dim.* schodki, małe schody.

Крылéчный, -ая, -ое, *adj.* do schodów należący. [dełko.

Крылúце, -а, *n. dim.* skrzy-

Крылúще, -а, *n. augm.* skrzydlisko, wielkie skrzydło.

Крыло, -á, *n.* 1. skrzydło (u ptaka); **крылья**, -ьевъ & **крыла**, -лъ, *pl.* skrzydła; подъ сѣнію крылъ его, *pod cieniem skrzydeł jego, pod opieką jego; 2. (*u wiatraka*:) skrzydło, śmiga; 3. (*u niewodu*:) poboczne sieci; 4. (*u kapelusza*:) skrzydło, grępla, brzég; 5. *Archit.* skrzydło domu, pawilon; 6. *Milit.* skrzydło, bok szyku wojskowego; опустúть крылья, *opuścić skrzydła, zniechęcić się, stchórzyć, serce stracić.

Крыловидный, v. **Крылообразный.**

Крылообразный. -ая, -ое, *adj.* skrzydłopodobny, do skrzydeł podobny, na kształt skrzydła, skrzydłowaty.

Крыллодрѣ, -а, *m. Bot.* (*pterocarpus*), smoczy owoc; smokowe drzewo.

Крылосъ, v. **Клиросъ.**

Крылошанинъ, Крылошанка, v. **Клирошанинъ, Клирошанка.**

Крылышко, -а, *n.* (*pl.* крылышки, -шекъ), *dim.* skrzydełko.

Крыльный, -ая, -ое, *adj.* skrzydłowy, skrzydelny; krylne pierо, pióro skrzydłowe.

Крыльце, -а, *n.* 1. łopatka (w ciele ludzkiém *lub* zwierzęcém); 2. †(рукоятка или ефесъ у шпаги), gifes, giefes, jelca, rękojeść u szpady. [domem.

Крыльцо, -á, *n.* schody przed

Крыльцовый, -ая, -ое, *adj.* łopatkowy; крыльцовая артéрія, (*Anat.*) arterya, żyła łopatkowa.

Крыльцовый, -ая, -ое, *adj.* do schodów przed domem należący.

Крыльщикъ, -а, *m.* flankier; v. **Фланкéръ & Флигельманъ.**

Крынка, v. **Кринка.**

Крыса, -ы, *f. H. n.* (*mus rattus*), szczur.

Крысёнокъ, -нка, *m.* szczurek.

Крысища, -и, *f. augm.* szczurzysko, wielki szczur.

Крысій, -ья, -ье, *adj.* szczurzy.

Крытіе, -я, *n.* krycie, pokrycie. [kryty.

Крытый, -ая, -ое, *part. p.* po-

Крыть, *v. a.* 1. kryć, nakrywać, okrywać, przykrywać, zakrywać, pokrywać; крыть шубу, pokrywać futro, dawać wierzch na futro; §. чужую кровлю кроéть, *etc.*, v. *sub*: **Кроéля**; 2. ukrywać, przechowywać (*np.* zbiegów); ukrywać, taić; 3. (*w grze kart:*) bić, zabić, brać, wziąć; крыть козырем, bić kozerą; -ся, *α*) *v. r.* kryć się, ukrywać się, chować się; *β*) *v. p.* być pokrywanym, pokrytym; pokrywać się.

Крыша, -и, *f.* 1. kryt, dach; 2. (*w grze kart:*) kolej bicia [krycia] zadanéj karty.

Крышечка, -и, *f. dim.* 1. daszek; 2. pokrywieczka, nakrywieczka.

Крышечный, -ая, -ое, *adj.* 1. dachowy, krytowy; 2. pokrywkowy.

Крышка, -и, *f.* 1. *dim.* dach, kryt; 2. pokrywka, pokrywieczka.

Крѣпительный, -ая, -ое, *adj.* pokrzepiający, posilny, posilający, wzmacniający; крѣпительныя капли, krople posilające, wzmacniające; крѣпительныя лекáрства, lekarstwa posilające, wzmacniające.

Крѣпить, *v. a.* umocniać, wzmacniać; potwierdzać; wzmacniać, posilać, pokrzepiać; надéжда крѣпитъ духъ, nadzieja pokrzepia umysł; *Jur.* v. **Скрѣплять, Укрѣплять**; -ся, *v. r.* obwarowywać się, utwierdzać się; *obstawać przy czém; крѣпиться дýхомъ, serca brać, nabierać.

Крѣпкій, -ая, -ое, *adj.* krzepki, mocny, twardy, silny, tęgi; mężny, waleczny, dzielny; trwały; (*o smaku:*) ostry; *twardy, skąpy; ostry, surowy; крѣпкій камень, kamień twardy; крѣпкій напитокъ, trunek, napój tęgi, mocny, ostry; крѣпкіе напитки, napoje mocne, upajające; крѣпкая вóдка, serwaser; крѣпкій морóзъ, mróz tęgi; крѣпкая лошадь, mocny, silny koń; крѣпкій сонъ, sen mocny, twardy; крѣпкій на языкъ, milczący, dyskretny; крѣпкій на ухо, niedosłychający, niedosłuch; крѣпкій на ногахъ, mocny na nogach, silny w nogach; крѣпкій дýхомъ, stały; odważny, mężny; онъ человѣкъ крѣпкій, on skąpy, sknéra; **крѣпко**, *adv.* krzepko, mocno, twardo, silnie, tęgo; mężnie, walecznie, dzielnie; trwało, *etc.*, v. *& cfr.* **Крѣпкій**; жить крѣпко, żyć skąpo; стоять крѣпко въ сраженіи, stać mężnie w bitwie.

Крѣпковáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco krzepki, mocny, silny.

Крѣпкоголовый, (*o koniach*), v. **Крѣпкоýздый.**

Крѣпконóгій, -ая, -ое, *adj.* silny w nogach. [twardousty.

Крѣпкоýстый, -ая, -ое, *adj.*

Крѣпленіе, -я, *n.* umacnianie, obwarowywanie, utwierdzenie, zatwierdzenie.

Крѣпнуть, *v. n.* 1. krzepnąć, drętwieć; 2. krzepić się, wzmacniać się.

Крѣпонькій, -ая, -ое, *adj.* nieco mocny; mocniuchny.

Крѣпостной, (-нóй), -ая, -óе, *adj.* 1. forteczny, twierdzowy; 2. крѣпостнóй, -аго, *s. m. &* крѣпостнóй человѣкъ, poddany, poddaniec.

Крѣпостца, -и́, *f. dim.* forteczka, mała forteca, mała twierdza.

Крѣпость, -и, *f.* 1. twardość, mocność, tęgość; krzepkość; moc, siła; odwaga, męztwo; 2. forteca, twierdza, warownia; *it.* akt piśmienny urzędowy; крѣпость напитковъ, tęgość napojów.

Крѣптина, -ы, *f.* powróz konopny. [mocniéj, silniéj.

Крѣпче, *compar. adv.* krzepcéj,

Крѣпышъ, -а, *m.* krzepki, mocny człowiek; *fig.* онъ большóй крѣпышъ, on skąpiec, sknéra.

Крѣпь, -и, *f.* 1. moc, siła; 2. miejsce umocnione, otwierdzone, fortyfikacya; twierdza, forteca; 3. klamra, nit. [wnia na okręcie.

Крюйткамера, -ы, *f.* prochо-

Крюковáтый, -ая, -ое, *adj.* 1. hakowaty, haczkowaty; 2. (*o drodze:*) kręty; 3. крюковатый крестъ, krzyż św. Antoniego [w kształcie głoski T].

Крюковóй, (-кóй), -áя, -óе, *adj.* hakowaty, haczkowaty, na kształt haczka.

Крюкъ, -á, *m.* 1. (*pl.* крючья, -ьевъ), hak, haczyk, kruk, kruczek; дверной крюкъ, hak zawias u drzwi; крюкомъ, krzywo, na kształt haka; *it.* v. **Гнуть, Согнуть** (въ крюкъ); 2. zakręt; 3. (*pl.* крюки, -óвъ), znaki w dawnych nótach kościelnych; noty; пѣть по крюкамъ, śpiewać podług nót.

Крючéкъ, -чкá, *m.* 1. *dim.* haczyk, kruczek; 2. *fig.* -, *pl.* крючки, kruczki, wykręty, wybiegi prawne; *it.* v. **Крючкотворецъ.** [lutki haczyk, kruczek.

Крючéчекъ, -чка, *m. dim.* ma-

Крючить, *v. a.* krzywić, zakrzywiać; (*o chorobach:*) dręczyć; *it.* v. **Притѣснять**; -ся, *α*) *v. r.* krzywić się, zakrzywiać się; kurczyć się; *β*) *v. p.* być krzywionym, zakrzywianym.

Крючище, -а, *m. augm.* wielki, ogromny hak.

Крючковатый, -ая, -ое, *adj.* haczysty, pełen haczyków; haczysty, jak hak zakrzywiony.

Крючкотворецъ, -рца, *m.* wykrętarz, matacz.

Крючкотворство, -а, *n.* wykrętarstwo, matactwo, wykręt, fortel.

Крючкотворствовать, *v. n.* kręcić, wykręcać, wykrętów używać, matać. [рецъ.

Крючкотворъ, v. **Крючкотво-**

Крючникъ, -а, *m.* hakownik, robotnik który hakiem co robi.

Кряжикъ, -а, *m. dim.* pieniek, klocek. [pień, kloc.

Кряжище, -а, *m. augm.* wielki

Кряжъ, -а, *m.* 1. pień, kloc, klocek; 2. łańcuch, pasmo gór; 3. warsta, pokład ziemi; *it.* calec, ziemia twarda; кряжъ подводныхъ кáменей, v. **Рифъ**; 4. *krępak, człowiek krępy.

Кряканье, -я, *n.* krakanie, kwakanie.

Крякать, Крякнуть, *v. n.* krakać, kwakać, *semelf.* kwaknąć.

Кряква, -ы, *f.* 1. pręt z tyłu kibitki zimowéj; 2. (утка), kaczka. [**Крякать.**

Крякнуть, *v. semelf.*, v. *sub*:

Крякýша, -и, *f. H. n.* (*anas boschas*), kaczka.

Крэхтѣть, *v. n.* krakać, kraczeć; stękać, jęczeć.

Кси, *s. f.* nazwisko czterdziestéj pierwszéj głoski w sławiańskim alfabecie. [samą porę, stosownie.

Кстáти, *adv.* w sam czas, w

Кти́торъ, -а, *m.* fundator, założyciel kościoła; kolator.

Кто, 1. *pron. interr.* kto? kto tamъ? kto tam? 2. *prom. rel.* kto; кто-нибудь, kto, ktokolwiek; кто-то, ktoś; кто-то пришёлъ, ktoś przyszedł; кто-то дýметъ теперь забóтиться объ этомъ, ktoś teraz będzie się o tém kło-

потаć; кто бы нѣ былъ, niech będzie kto chce.

Ктомý, *adv.* oprócz tego; do tego, nadto. [bąk, owad.

Ктырь, –я, *m. H. n.* (*asilus*)

Кубарёкъ, –рька, **Кубáрикъ**, –а, *m. dim.* bączek; v. Кубарь.

Кубарёмъ, v. *sub*: **Кубáрь.**

Кубáрить, *v. n. pop.* bąki strzelać, próżnować.

Кубáрь, –я, *m.* bąk, cyga, fryga, furtawka, wartałka; скатúться кубарёмъ по лѣстницѣ, spaść ze schodów na łeb, koziołka ze schodów przewrócić.

Кубéба, –ы, *f.* kubeba.

† **Кубéцъ**, –бцá, v. **Кýбокъ.**

Кýбикъ, –а, *m. dim.* alembiczek; v. Кубъ.

Кубúческій, –ая, –ое, *adj.* kubiczny, sześcienny; кубúческая мѣра, miara sześcienna; кубúческое числó, liczba sześcienna, sześcian; кубúческій кóрень, pierwiastek sześcienny.

Кубовúстый, Кубовáтый, –ая, –ое, *adj.* (*o naczyniach*:) pękaty.

Кýбовый, –ая, –ое, *adj.* alembikowy; кýбовая крáска, indycht, indyg.

Кýбокъ, –бка, *m.* puhar; за здравный кýбокъ, puhar którym za zdrowie piją.

Кубýра, –ы, *f.* olstra, futerał na pistolety przywiązany do siodła.

Кубъ, –а, *m.* 1. *Mathem.* sześcian; liczba sześcienna; 2. *Chem.* alembik; kukurbita. [neczek.

Кубúшечка, –и, *f. dim.* dzbaneczek, dzbanuszek.

Кубúшечки, –чек, *f. pl. Bot.* (*nymphaea*, кувшúнчики), grzybień, grzybienie, wodna lilia; кубúшечки жёлтыя, (*nymphaea lutea*), żółte grzybienie, żółty grzybień; кубúшечки бѣлыя, (*nymphaea alba*), białe grzybienie, biały grzybień.

Кубúшка, –и, *f.* 1. bańka (glinianа); 2. *H. n.* (*holothuria*), kubúшка морская, robak morski.

Кубúшникъ, –а, *m. Bot.* (*cytisus*), racicznik.

Кувáлда, –ы, *f.* kowadło.

Кувшúнецъ, –нца, *m. dim.* dzbanek, dzbaneczek, dzbanuszek.

Кувшúнище, –а, *m. augm.* dzbanisko, wielki dzban.

Кувшúнчики, v. **Кубúшечки.**

Кувшúнчикъ, –а, *m. dim.* dzbaneczek, dzbanuszek.

Кувшúнъ, –а, *m.* dzban, dzbanek; *it.* v. *sub*: Поважúваться (§).

Кувúркание, –я, *n.* koziełkowanie, przewracanie się, przewracanie koziołków.

Кувúркать, Кувúркнуть & Кувырнýть, *v. a.* przewracać, przewalać; –ся, *v. r.* koziełkować, koziołki wywracać, przewracać, padać na głowę.

Кувúркнуть, –ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Кувúркать**, –ся.

Кувúркъ, *interj.* na łeb na szyję.

Кувырнýть, –ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Кувúркать**, –ся.

Кувúровъ, –рка, *m.* koziołek, przewrócenie się do góry nogami.

Кудá, *adv.* gdzie, dokąd, kudá онъ идётъ? dokąd on idzie? kudá э́то емý? co mu po tém? kuda-libo, kuda-nibудь, kuda ni есть, gdziekolwiek, gdziehądź, dokądkolwiek; куда какъ! (*interj.*) kudá какъ забáвенъ! jaki też zabawny!

Кудáхтанье, –я, *n.* (*o kurach*:) gdakanie. [gdakać.

Кудáхтать, *v. n.* (*o kurach*:)

Кудéль, –и, *f.* kądziel; кудéль гóрная, v. Амiáнтъ.

Кудéль-барáшки, v. **Бýквица** (бѣлая). [ka, mała kądziel.

Кудéлька, –и, *f. dim.* kądziel-

Кудéльный, –ая, –ое, *adj.* kądzielny.

Кудéля, –и, *f.*, v. **Кудéль.**

Кýдерь, –дря, *m.* kędzior, splot, lok; *pl.* кýдри, –ей, kędzierze, kędziory, loki, włosy spadające w pierścieniach. [rek, łoczek.

Кудéрька, –и, *f. dim.* kędzio-

Кудéсить, *v. a.* kuglować.

Кудéсникъ, –а, *m.* kuglarz.

Кудéсница, –ы, *f.* kuglarka.

Кудéсы, –съ, *f. pl.* kuglarstwo, czarownictwo, czary.

Кудревáтый, –ая, –ое, *adj.* nieco kędzierzawy.

Кýдри, –ей, *m. pl.* 1. v. **Кýдерь**; 2. *Bot.* царскія кýдри, v. Лилія (чалмовúдная); кýдри душúстыя, v. Будрá.

Кудрáвецъ, –вца, *m. Bot.* (*chenopodium botrys*), gęsia stopa gronkowa.

Кудрáвить, *v. a.* kędzierzawić.

Кудрáвка, –и, *f.*, v. **Вѣнéчникъ** (2. *Bot.*). [wość.

Кудрáвость, –и, *f.* kędzierza-

Кудрáвый, –ая, –ое, *adj.* 1. (*o włosach*:) kędzierzawy; 2. (*o drzewach*:) gałęzisty; 3. (*o stylu*:) kwiecisty.

Кудрявéть, *v. n.* 1. kędzierzawieć, stawać się kędzierzawym; 2. (*o drzewach*:) gałęzisto rosnąć.

Кудрúжка, –и, *s. c.* kędzierzawiec, mający, –ca włosy kędzierzawe. [klinanie, zaklęcie ducha.

† **Кудъ**, –а, *m.* zły duch; za-

† **Кукепéтра**, –ы, *f.* kuma, kmotra. [walski.

Кузнéцкій, –ая, –ое, *adj.* ko-

Кузнéцъ, –á, *m.* kowal.

Кузнéческій, v. **Кузнéцкій.**

Кузнéчество, –а, *n.* kowalstwo.

Кузнéчикъ, –а, *m. H. n.* (*gryllus*), świercz; skoczek; стáнной, стучáщій кузнéчикъ, (*termes fatalis pulsatorius*), kołatek, robak w drzewie.

Кузнечúха, –и, *f.* kowalka.

Кузнéчный, –ая, –ое, *adj.* kuźnienny, kowalski; кузнéчный мѣхъ, miech kowalski.

Кýзница, –ы, *f.* kuźnia.

Кýзничный, –ая, –ое, *adj.* kuźnienny, do kuźni należący.

† **Кузнь**, –и, *f.* robota kowalska; зробione złoto *lub* srebro.

Кýзня, –и, *f.*, v. **Кýзница.**

Кузовúще, –а, *n. augm.* 1. pudło wielkie kareciane; 2. koszysko, wielki kosz z kory brzozowéj.

Кузовóкъ, –вка, *dim.* koszyk, koszyczek z kory brzozowéj, każubek, kożubek.

Кýзовъ, –а, *m.* kosz, koszyk z kory brzozowéj, każub, kożub; 2. buda, pudło kareciane.

Кузовьé, –я, *n.* koszka pleciona, ul. [v. Одувáнчикъ.

Кýйбáба, –ы, **Кýйбабка**, –и, *f.*, **Кýка**, –и, *f.* (*w drukarni*:) rękojeść u prassy.

Кукáнъ, –а, *m.* (*u rybaków*:) sznur, sznurek przez skrzela ryby przewleczony dla spuszczenia jéj w wodę; wiązka, sznurek ryb; купúть кукáнъ ры́бы, kupić sznurek ryb; попасть на кукáнъ, *wpaść w sieci, w sidła.

Кýкать, Кýкнуть, *v. n.* piszczeć; сиди да не кýкни, siedź ani piśnij!

Кýкла, –ы, *f.* lalka; pupka; играть въ кýклы, grać w lalki; игрá въ кýклы, gra w lalki.

Куклевáнецъ, –нца, **Куклевáнъ**, –а, *m.* siemiona kolokwintydy.

Куклю́ха, v. **Коклю́ха.**

Кукли́нка, –и, *f.* kożuch reniferowy Kamczadalski.

Кýкнуть, *v. semelf.* piśnąć; v. Кýкать.

Куковáть, v. **Кокковáть.**

Кýколица, –ы, *f.*, v. **Луносúмникъ.**

Кýколка, –и, *f.* 1. *dim.* laleczka; pupeczka; 2. *H. n.* (*puppa*), poczwarka; превращáться въ кýколку, obrócić się w poczwarkę.

Кýколь, –я, *m.* 1. v. **Апостóльникъ**; 2. *Bot.* (*lolium*), v. Плéвель; (*lychnis*), v. Горицвéтъ; кýколь полевóй, кýколь обыкновéнный, (*agrostemma s. lychnis githago*), kąkol, kąkolnica; czarnucha żytna.

Кýкольникъ, –а, *m.* lalkarz, co lalki robi.

Кýкольница, –ы, *f.* lalkarka, kobieta co lalki robi.

Кýкольный, –ая, –ое, *adj.* lalkowy.

Кýкуль, –я, *m.* kaptur, kapica.

Кукýруза, v. **Пшеница** (Турéцкая). [Кок....

Кукýшечій, Кукýшка, v. **Кукша**, –и, *f. H. n.* (*corvus infaustus*), kamieniczek.

Кулáга, –и, *f.* ciasto żytne.

Кулáкъ, –á, *m.* 1. kułak; 2. wielki młotek mularski (do rozbijania cegieł); 3. кулáкъ въ мéльницѣ, grzechotka, grzechotka; 4. przekupień.

Кулáнъ, v. **Ослáкъ.**

Кулáсса, –ы, *f.* spodnia część dyamentu.

Кулачúще, –а, *m. augm.* 1. kułaczysko, duża pięść; 2. młot mularski.

Кулачки́, –чек, *m. pl.* bój na kułaczkáx, bicie się na kułaki, bójka na kułaki; бúться на кулачкáх, bić się na kułaki, kułakować.

Кулáчный, –ая, –ое, *adj.* kułakowy; кулáчный бой, bójka na kułaki, bicie się na kułaki.

Кулачóкъ, –чкá, *m. dim.* kułaczek, mała pięść.

Кулгáнъ, –а, *m.* dzbanek metalowy z pokrywką.

Кулебя́ка, –и, *f.* pirog długi z ciasta kwaśnego nadziany rybą, kaszą i innemi przyprawami.

Кулебя́чка, –и, *f. dim.*, v. **Кулебя́ка.**

Кулевóй, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* worowy; кулевáя продáжа овса, przedawanie owsa worami; кулевáя мукá, mąka worowa.

Кулёкъ, –лькá, *m.* worek, woreczek rogoźkowy; §. попáсться нáъ кулькá въ рогóжку, poprawić sobie z pieca na łeb.

Кулемá, –и́, *f.* łapica, łapka na sobole i wilki. [**Кулёкъ.**

Кулёчекъ, –чка, *m. dim.*, v. **Кулёкъ.**

Кулúга, –и, *f.* 1. kopanina, nowina, rola nowa; v. **Чúща**; 2. *H. n.* (*scolopax foedoa*), bekas czerwony.

Куликáло, –а, *m.* pijak, moczymorda, hibosz, hulacz.

Куликáніе, –я, *n.* upijanie się.

Куликáть, Куликнýть, *v. n.* pić, upijać się, hulać.

Кулúкъ, –á, *m. H. n.* (*scolopax*), bekas, ptak; §. всякúй кулúкъ своё болóто хвалúть, każda liszka swój ogon chwali.

Кулúса, –ы, *f.* kulisa (w teatrze). [lisowy.

Кулúсный, –ая, –ое, *adj.* ku-

Кулúчёкъ, –чкá, *m. dim.* młody bekas.

Кулúчикъ, –а, *m. dim.* mały bochenek wielkanocnego chleba.

Кулúчúще, –а, *m. augm.* bochen wielkanocnego chleba.

Кулúчъ, –á, *m.* chleb biały okrągły z pszannéj mąki pieczony na wielkanoc. [gożowy.

Кулúще, –а, *m. augm.* wór ro-

Кулонóкъ, v. **Колонóкъ.**

Култýкъ, –а, *m.* łacha, odnoga rzéczna *lub* morska.

Кульː, –я́, *m.* wór, worek z rogoż zrobiony; miara na zboże wynosząca 10 pudów mąki żytnéj.

Кульбáба, –ы, *f.*, v. **Одувáнчикъ.**

Кульминáція, –и, *f. Astron.* kulminacya, przechodzenie planety przez południk, górowanie.

Культепа, –ы́, *s. c.* mający, -ca złamane palce u rąk, kikut.

Культя́, –я́, *f.* 1. kikut; 2. kikut, kaleka.

Культя́вый, –ая, –ое, *adj.* chromy, kulawy, bezręki, kikut, kaleka.

Культя́вѣть, *v. n.* kulawieć, chromać, kikutać. [(2).

Культя́пка, –и, *s. c.*, v. **Культя́**

Кумá, –ы́, *f.* kuma, kumoszka, kmotra. [**Кумъ.**

Кумáнёкъ, –нькá, *m. dim.*, *v.* **Кумáнúка, Кумáнúха**, –и, *f. Bot.* (*rubus caesius*), malina Szwedzka, ostręgi. [Szwedzkiéj maliny.

Кумáничникъ, –а, *m.* krzaczek

Кумáчникъ, –а, *m.* sarafen, suknia wieśniaczek z czerwonéj bawełnianéj tkaniny.

Кумáчный, –ая, –ое, *adj.* z czerwonéj bawełnianéj tkaniny.

Кумáчъ, –а, *m.* kumacz, czerwona bawełniana tkanina.

Кумúрница, –ы, *f.* bałwochwalnia, świątynia pogańska.

Кумúрный, –ая, –ое, *adj.* do bałwochwalni należący, bałwochwalny, bałwochwalski, bałwochwalczy.

Кумúрня, –и, *f.*, v. **Кумúрница.**

Кумиропоклонéніе, Кумиропоклонéніе, –я, *n.* bałwochwalstwo.

Кумирослужúтель, –я, *m.* bałwochwalca.

Кумúръ, –а, *m.* bałwan, posąg, bożek pogański; * bożyszcze.

Кумúться, *v. r.* kumać się, pokumać się. [kmotrowstwo.

Кумовствó, –á, *n.* kumowstwo,

Кумушка, –и, *f.* kuma, kumoszka, kmotra.

Кумъ, –а, *m.* (*pl.* **кумовья́**, –éй), kum, kmotr.

Кумысъ, –а, *m.* komiz, kumys, napój Tatarów, zrobiony z kobylego mléka.

Кýна, –ы, *f.* 1. (**кýнныя дéньги**), skórka kunia, *lub* stęplowane jéj kawałki, które jak pieniądze szły, 10 ich na grzywnę, a na kunę 10 wiewiórek rachując; 2. v. **Кунúца.**

Кундурáкъ, –á, *m. Bot.* (*potamogeton*), ziele rosnące na brzegach morskich w Europie.

Кýнжа, –и, *f. H. n.* (*salmo cundscha*), gatunek pstrąga.

Кунжýтный, –ая, –ое, *adj.* sesamowy, łogowy.

Кунжýтъ, –а, *m. Bot.* (*sesamum*), sesam, łogowa cudzoziemska, (roślina); *cfr.* czuryło.

Кунúца, –ы, *f.* 1. *H. n.* (*mustela*), kuna, łasica; куница каменная, (*mustela foina*), kuna białoszyja; 2. v. **Кýна** (1).

Кýній, –ья, –ье, *adj.* kuni; кýній мѣхъ, kunie futro.

Кýнныя дéньги (*abo* **кýны**), v. **Кýна** (1). [rzeczy ciekawych.

Кунсткамéра, –ы, *f.* gabinet

Кунтушъ, Кунтышъ, –а, *m.* kontusz, kuntusz, (zwierzchnia szata Polska).

Кунчýкъ, v. **Кунжýтъ.**

Кýнша, v. **Кедровка.**

Кýпа, –ы, *f.* kupa, stos; tłum, gromada.

Купáло, –а, *n.*, v. **Лютикъ.**

Купáльница, –ы, *f. Bot.* (*aconitum*), v. **Лютикъ**; купáльница Европéйская, (*trollius europaeus*), pełnik, zawilec.

Купáльный, –ая, –ое, *adj.* kąpielny, do kąpania zdatny.

Купáльня, –и, *f.* łaźnia, łazienka do zimnych kąpieli.

Купáніе, –я, *n.* kąpanie.

Купáть, *v. a.* kąpać; купáть лóшадь, pławić konia; –ся, *v. r.* kąpać się (w rzece, w morzu).

Купелúровать, *v. a. Chem.* topić metal w tyglu.

Купéль, –и, *f.* chrzcielnica.

Купéльный, –ая, –ое, *adj.* chrzcielnicowy, od chrzcielnicy.

Купéна, –ы, *f. Bot.* (*convallaria polygonatum*), konwalia, kokoryczka.

Купéцкій, v. **Купéческій.**

Купéцъ, –пцá, *m.* kupiec.

Купéческій, –ая, –ое, *adj.* kupiecki; купéческое знáніе, stan kupiecki; купéческій гóродъ, miasto handlowe; купéческій корáбль, купéческое сýдно, okręt, statek kupiecki, handlowy.

Купéчественный, –ая, –ое, *adj.* handlowny; купéчественный гóродъ, miasto handlowne.

Купéчество, –а, *n.* kupiectwo.

Купéчествовать, *v. n.* handlować, kupczyć.

Купéя, –и, *f.*, v. **Базáновецъ.**

Купúть, *v. a. perf.* kupić; okupić; купúть что съ молотка́, na aukcyónę, kupić co na aukcyi.

Куплéніе, –я, *n.* kupienie.

Куплéть, –а, *m.* śpiewka z kilku wierszy.

Кýпля, –и, *f.* handel; kupno.

Кýпно, *adv. Eccl. sl.* razem, pospołu, społem. [szkaniec.

Купноживúтель, –я, *m.* społmie-

Купнопитáтельный, –ая, –ое, *adj.* spółżywiący się.

Кýпный, v. **Совокýпный.**

Куполецъ, –льца, **Куполóкъ**, –лкá, *m. dim.* kopułka, mała kopuła. [puła.

Кýполъ, –а, *m.* kopuła.

Кýпольный, –ая, –ое, *adj.* kopułowy, do kopuły należący.

Купóнъ, –а, *m. Comm.* kupon (w papierach kredytowych).

Кýпорить, *v. a.* zatykać.

Купоро́сный, –ая, –ое, *adj.* koperwasowy, witryolowy.

Купоро́съ, –а, *m.* (*vitriolum*), koperwas, witryol; бѣлый купоро́съ, cynkowy kupoŕosz, witryol biały; желѣзный купоро́съ, (*w handlu*: сапóжный купоро́съ), koperwas, siarkan żelaza; сúній *abo* мѣдный купоро́съ, witryol niebieski.

Кýпорщикъ, –а, *m.* bednarz.

Кýпоръ, v. **Кýпорщикъ & Штóпоръ.**

Куперникель, –я, *m. Miner.* nikiel miedziany. [wiec.

Купферштéйнъ, –а, *m.* suro-

Кýпчая, –ей, *s. f.* akt kupna, dowód prawny kupna.

Купчикъ, -а, *m.* kupiec.
Купчина, -а, *m.* kupiec; zakupujący dla drugich *lub* zakupująca.
Купчиха, -и, *f.* kupcowa, żona kupca.
Купырь, *v.* Дягиль (дикій); **купырь красный**, *v.* Кервель (дикій).
Купѣль, *v.* Купель.
Кура, *v.* Курица.
Куранть, -а, *m.* 1. kamień do rozcierania farby; 2. *v.* Прейскурантъ. [grający.
Куранты, -овъ, *m. pl.* zegar
Кураторскій, -ая, -ое, *adj.* kuratorski. [rya.
Кураторство, -а, *n.* kuratoKураторъ, -а, *m.* kurator.
Курбарильщикъ, -а, *m. Bot.* (*hymenaea curbaril*), drzewo szarańczowe.
Курва, -ы, *f.* kurwa.
Курганчикъ, -а, *m.* 1. *dim.* kurhanek; 2. *H. n.* (*trochus*), gatunek liszki. [giła.
Курганъ, -а, *m.* kurhan, mo-
Кургузить, *v. a.* ucinać ogon krótko *lub* zupełnie jakiemu zwierzęciu.
Кургузый, -ая, -ое, *adj.* kusy, z krótkim ogonem; кургузая лошадь, koń anglizowany; кургузая собака, pies z krótkim ogonem.
Курдюкъ, -а, *m.* szeroki i tłusty ogon (u owiec kirkizskich i kałmuckich).
Курево, -а, *n.* dym.
Курега, -й, *f.*, *v.* Абрикосъ.
Куреніе, -я, *n.* kadzenie, dymienie; pędzenie wódki.
Курёнокъ, -нка, *m.* kurczątko.
Курень, -я, *m.* garkuchnia.
Куреньe, *v.* Куреніе.
Курило, -а, *n.* hulacz.
Курильница, -и, *f.* kadzidlnica, fajerka do kadzenia.
Курильный, -ая, -ое, *adj.* kadzidlny, do kadzenia *lub* kurzenia służący.
Курiный, -ая, -ое, *adj.* kurzy; курiный супъ, kurzy rosoł; курiный моръ, *v.* Мокрица (*Bot.*) [rzyciel tytuniu.
Куритель, -я, *m.* palicіel, ku-
Курительница, -ы, *f.* 1. kurzycielka tytuniu; 2. kadzidlnica, fajerka do kadzenia.
Курительный, -ая, -ое, *adj.* do kadzenia *lub* do kurzenia, palenia służący; курительная трубка, fajka do palenia tytuniu; курительный порошокъ, proszek do kadzenia.
Курить, *v. a.* 1. kadzić; 2. (*o wódce*:) palić, pędzić; 3. курить табакъ, kurzyć, palić tytuń; -ся, *α*) *v. r.* dymić się, kadzić się; *β*) *v. p.* [*o wódce*:] być palonym, pędzonym.
Курица, -ы, *f.* kura; Индѣйская курица, indyk; Маджарская курица, *v.* Фазанъ; перлова́я, цесарская курица, *v.* Цесарка; степна́я курица, *v.* Бухардурукъ.
Куричій, -ья, -ье, *adj.* kurzy; *v.* Куриный; *it. v.* Слѣпота́ (ку́ричья).
Курій, -ья, -ье, *adj.* kurzy; *v.* Куриный; курье зе́лье, *v.* Капуста (соба́чья).
Курка, -и, *f. dim.* kurka.
Куркума, -ы, *f.*, *v.* Желтякъ.
Куркумовый, -ая, -ое, *adj.* ostryżowy, kurkumowy; куркумовый ко́рень, *v.* Желтякъ.
Курлыкъ, **Курлукъ**, -а, *m. Bot.* (*polygonum tataricum*), gryka dzika Syberyjska; *it. v. sub*: Дикуша.
Курлыканье, -я, *n.* kieranie, strukanie, krzyk żórawi.
Курлыкать, *v. n.* kierać, strukać (o żórawiach).
Курма, -ы, *f.* 1. rodzaj futra Chińskiego; 2. rodzaj sieci (na białym morzu); 3. *Bot.* (*diospyrus lotus*), śliwa daktylowa; persymona.
Курникъ, -а, *m.* pierog z kurą.
Курноска, -и, *f.* krótkonosa, mająca nos zadarty.
Курносый, -ая, -ое, *adj.* krótkonosy, zadartego nosa, mający nos zadarty. [nie kur.
Куровóдство, -а, *n.* hodowa-
Куроглашéніе, -я, *n.*, **Куроклúкъ**, -а, *m. Eccl. sl.* pianie kogucie; nocna pora w któréj koguty pieją; podkurek.
Курокъ, -рка́, *m.* 1. kurek u broni; 2. lon.
Куролéсить, *v. n.* figle płatać, robić nieporzeczności.
Куролéсникъ, -а, *m.* figlarz, swawolnik, psotnik.
Куролéсница, -ы, *f.* figlarka, swawolnica, psotnica.
Куролéсничать, *v.* Куролесить. [лéсникъ.
Куролéсъ, -а, *m.*, *v.* Куро-
Куропáтва, -и, *f. H. n.* (*tetrao perdrix*), kuropatwa; бѣлая куропáтка, (*tetrao lagopus*), pardwa.
Куропáточка, -и, *f. dim.* kuropatka.
Куропать, -и, *f.*, *v.* Куропатка.
Куропачій, -ья, -ье, *adj.* kuropatwi. [(красный).
Курослѣнникъ, *v.* Дѣренъ
Курослѣпъ, -а, *m. Bot.* (*anagallis*) kurzyślep, kurzyślad.
Куропáпъ, -а, *m.* 1. złodziej kur; 2. *v.* Взяточникъ.
Кýрочка, -и, *f. dim.* kureczka; кýрочка Дунайская, *v.* Лысýха (чёрная); §. кýрочка по зёрнышку клюётъ, а сытá бываетъ, ziarnko do ziarnka aż się uzbiera miarka.
Курсúвный, -ая, -ое, *adj.* kursiwny; курсúвный шрифтъ, *v.* Курсúвъ. [siwne litery.
Курсúвъ, -а, *m. Typogr.* kur-
Курсовóй, (-óй), -ая, -óе, *adj.* kursowy, biegowy; курсовая запúска, bilet kursowy.
Курсъ, -а, *m.* 1. kurs, bieg pieniędzy; 2. (*w żegludze*:) droga po któréj okręt płynie; 3. курсъ ученія, учéбный курсъ, kurs nauk.
Курта, *v.* Куртка.
Куртáжный, -ая, -ое, *adj.* faktorski; куртáжныя дéньги, *v.* Куртáжъ (1).
Куртáжъ, -а, *m.* 1. płata faktorowi, pieniędze faktorskie; 2. faktorstwo, stan faktora.
Куртúна, -ы, *f. Fortf.* kurtyna.
Куртúнный, -ая, -ое, *adj.* kurtynowy.
Куртка, -и, *f.* kurtka, kurta.
Курточка, -и, *f. dim.* kurteczka. [kurfirsztowy.
Курфирстскій, -ая, -ое, *adj.*
Курфирстъ, -а, *m.* kurfirszt.
Курфирстина, -ы, *f.* kurfirsztka. [скій.
Курфиршескій, *v.* Курфирст-
Курфиршество, -а, *n.* godność i państwo kurfirszta.
Курчáвка, -и, *f.* 1. mający włosy kędzierzawe; 2. *Bot.* (*atraphaxis*), łobodrzew. [wość.
Курчáвость, -и, *f.* kędzierza-
Курчáвый, -ая, -ое, *adj.* kędzierzawy; курчáвая борода́, broda kędzierzawa.
Курчáвѣть, *v. n.* kędzierzawieć.
Курчáтый, *v.* Курчáвый.
Курченáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco kędzierzawy.
Курчёнка, -и, *f.* mizerna kura.
Курчёнокъ, -нка, *m. dim.* kurczątko.
†**Куръ**, -а, *m.* kur, kogut; кýры, -ъ, *pl.* kury; держать куръ, chować kury.
Куръ-зéлье, **Куръ-зéлье**, *v.* Капуста (соба́чья).
Курьéрскій, -ая, -ое, *adj.* kurjerski; гоньчy; курьéрскія лóшади, konie kurjerskie, gończe; по-курьéрски, po kurjersku.
Курьéръ, -а, *m.* kurjer, goniec.
Куря, -рята, *n.* kurczę, pisklę.
Курятина, -ы, *f.* kurczęcina, mięso kurzęce, kurze.
Курятникъ, -а, *m.* 1. kurnik, miejsce gdzie kury siedzą; 2. kurnik, co kurami handluje; 3. złodziej kur; 4. *H. n.*, *v.* Я'стребъ-курятникъ; 5. *Bot.* (*galeopsis*), psia pokrzywa; курятникъ колючій, (*galeobdolon luteum*), żółta pokrzywa głucha. [kur.
Курятница, -ы, *f.* złodziejka
Курятный, -ая, -ое, *adj.* kurniczy; курятный рядъ, rynek kurniczy.
Курятня, -и, *f.* kurnik, miejsce gdzie kury siedzą.
Курячій, *v.* Куриный; курячьи чéревы, *v.* Мокрица (*Bot.*); *it. v.* Слѣпота́ (курячья).
Кусáка, -и, *f.* łubiący kąsać, kąsający. [zienie.
Кусáніе, -я, *n.* kąsanie, ugry-
Кусáть, *v. a.* kąsać, (ukąsić), gryźć, (ugryźć); [*o pieprzu*:] gryźć, szczypać; -ся, *v. r.* kąsać.
Кусúще, -а, *m. augm.* wielki kawał.
Кусковый, -ая, -ое, *adj.* z

кавалкóв *lub* sztuczek składający się; **кускóвое желѣ́зо**, żelazo w kawałkach.

Кусова́я икра́, *f.* pierwszy świeży kawior, kawior najlepszego gatunku do dworu tylko posyłany.

Кусо́къ, **-окá**, *m.* kąsek, kawałek, sztuczka; **кусо́къ холстá**, sztuczka płótna.

Кусо́чекъ, **-чка**, *m. dim.* kączek, kawałeczek. [krzaki.

Кустáрникъ, **-а**, *m.* krzak,

Кустáрничекъ, **-чка**, *m. dim.* krzaczek.

Кустáрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzakowy; krzakami zarosły.

†**Кустáрь**, **-я**, *m.*, v. **Кустáрникъ**.

Кустúкъ, **-а**, *m. dim.* krzaczek.

Кустúстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* krzaczysty, krzewisty.

Кустúться, *v. r.* rosnąć, rość, zarastać krzakami.

Кустúще, **-а**, *m. augm.* krzaczysko, wielki krzak.

Кустóвка, **-и**, *f.* żyto krzewiste. [krzakowaty.

Кустовóй, (**-ы́й**), **-ая**, **-ое**, *adj.*

Кустодíя, **-и**, *f. Eccl. sl.* straż.

Кусто́къ, **-тка**, **Кусто́чекъ**, **-чка**, *m. dim.* krzaczek.

Кустъ, **-á**, *m.* krzak, krzew; **кустъ безплóдный**, v. **Безплóдница**.

Кусъ, **-а**, *m.* **кęs**, (**kąsek**), kawał, (**kawałek**); **жáбій кусъ**, v. **Лягýшникъ**.

Кутáніе, **-я**, *n.* okrywanie, osłanianie, otulanie.

Кутáсъ, **-а**, *m.* kutas.

Кутáть, *v. a.* okrywać, osłaniać, otulać; **-ся**, *v. r.* okrywać się, osłaniać się, otulać się.

Кутéйникъ, **-а**, *m.* zakrystyan.

Кутерьмá, **-ы́**, *f.* 1. zawierucha, kurzawa, zamieć; 2. *niesnaska, niezgoda; 3. *H. n.* (*salmo lacustris*), podrybek, gatunek łososia.

Кутúло, **-а**, *m.* pijak, bibosz, hulacz.

Кутúть, *v. n.* 1. hulać, trwonić pieniądze; 2. (*o vietrze:*) kręcić.

Кутúй, v. **Кутьй**.

Кутный, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o zębach:*) trzonowy; **кутный зубъ**, ząb trzonowy. [oka.

Кутóкъ, **-ткá**, *m. Anat.* kącik

Кутрá, **-ы́**, *f. Bot.* (*apocynum*) toina.

Кутъ, **-а**, *m.* kąt w izbie.

Кутьá, **-и́**, *f.* pszenica gotowana z miodem i rodzenkami, którą na pogrzebie umarłego pożywają.

Кýфа, **-ы**, *f.* kufa, oxeft.

Кухáрить, v. **Повáрничать**.

Кухáрка, **-и**, *f.* kucharka.

Кухáрничать, v. **Повáрничать**.

Кухмéйстерскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* kuchmistrzowski, kucharski.

Кухмéйстерша, **-и**, *f.* kuchmistrzyni, kucharka.

Кухмéйстръ, **-а**, *m.* kuchmistrz, kucharz.

Кухмистерскій, v. **Кухмéйстерскій**.

Кухмистръ, v. **Кухмéйстръ**.

Кухнúшка, **-и**, *f.* mizerna kuchnia. [kuchnia.

Кýхница, **-ы**, *f. augm.* wielka

Кýхня, **-и**, *f.* kuchnia.

Кýхонка, **-и**, *f. dim.* kuchenka.

Кýхонный, **-ая**, **-ое**, *adj.* kuchenny.

Кýцый, **-ая**, **-ое**, *adj.* z krótkim ogonem; **кýцая лóшадь**, koń anglizowany.

Кýча, **-и**, *f.* kupa; gromada; **кýча людéй**, tłum ludzi; **кучáми**, kupami, gromadami.

Кучевóй, (**-ы́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* gromadny, nakupiony.

Кучелúба, v. **Цѣлúбуха**.

Кучерскій, **Кучерскóй**, **-áя**, **-óе**, *adj.* kuczerski, do kuczra, do stangreta należący, stangrecki; **кучерская**, izba kuczerska.

Кучеръ, **-а**, *m.* kuczer, stangret, woźnica. [gromadka.

Кучéчка, **-и**, *f. dim.* kupka,

Кучúть, *v. a.* kupić, gromadzić. [kupa.

Кучúща, **-и**, *f. augm.* wielka

Кýчка, **-и**, *f. dim.* kupka.

Кучýкъ, v. **Каучýкъ**.

Кýша, **-и**, *f.*, v. **Молотóкъ-рыба**. [sywania się).

Кушáкъ, **-á**, *m.* pas (do opa-

Кýшаніе, **-я**, *n.* jedzenie, zajadanie.

Кýшанье, **-я**, *n.* jedzenie, jadło.

Кýшать, *v. a.* jeść *lub* pić; obiadować *lub* wieczerzować; rosnodá кýшаютъ, państwo obiaduje *lub* wieczerzuje; §. чьѣ кýшаю, того и слýшаю, czyj chléb jadam, tego piosnkę śpiewam.

Кушачóкъ, **-чкá**, *m. dim.* pasek.

Кушачúще, **-а**, *m. augm.* wielki pas. [szezlong.

Кушéтка, **-и**, *f.* kuszetka,

Кýшуръ, **-а**, *m. Bot.* (*scirpus*) sitowina szpilkowa.

Кýща, **-и**, *f. Eccl. sl.* kucza, szałas, namiot, chata, buda z chróstu; *it.* v. **Потчéніе** (**кущей**).

Кущеваніе, **-я**, *n.* mieszkanie w chatach, budach z chróstu.

Кущевáть, *v. n. Eccl. sl.* w chatach, budach z chróstu mieszkać.

Кущепотчéніе, v. **Потчéніе** (**кущей**). [w szałasie, w chacie.

Кýщникъ, **-а**, *m.* mieszkający

Къ, v. **Ко**.

Кырлúкъ, v. **Курлúкъ**.

Кымвáлъ, v. **Кимвáлъ**.

Л.

Лабáзикъ, **-а**, *m. dim.* szpichlerzyk.

Лабáзникъ, **-а**, *m.* 1. właściciel szpichlerza; 2. *Bot.* (*spiraea ulmaria*), parzydło wiązowe; v. **Таволга** (**илéмная**). [chlerzowy.

Лабáзный, **-ая**, **-ое**, *adj.* szpi-

Лабáзъ, **-а**, *m.* szpichierz, spichrz. [sztokfiszowy.

Лабардáнный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Лабардáнъ, **-а**, *m.* sztokfisz.

Лабженье, **-я**, *n.* pochlebianie.

Лáбзиться, *v. r.* – около кого, pochlebiać się komu.

Лабиринтовый, **-ая**, **-ое**, *adj.* labiryntowy, krętobłędowy.

Лабúринтъ, **-а**, *m.* labirynt, krętobłęd; **лабúринтъ** въ слуховóй кóсти, (*Anat.*), część ucha wewnętrznego. [rant.

Лабораúтъ, **-а**, *m. Chem.* labo-

Лабораторúстъ, **-а**, *m. Artill.* pracujący w laboratoryum.

Лабораторíя, **-и**, *f. Chem.* laboratoryum, pracownia, robotnia.

Лабораторный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do laboratoryum należący.

Лабораторскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* laborantowy; do pracowni należący.

Лабораторъ, v. **Лабораúтъ**.

Лабрадóръ, **-а**, *m. Miner.* labrador, kamień.

Лáва, **-ы**, *f.* 1. ława, wyrzut gór ognistych; 2. ława, ławka, kładka przez wodę do przechodzenia; 3. most pływający.

Лавáнда, **Лавáндовый**, v. **Лавéнд.....**

Лавéнда, **-ы**, *f. Bot.* (*lavendula*), lawenda; **лавéнда жёлтая**, v. **Сýшеница** (**песóчная**).

Лавéндовый, **-ая**, **-ое**, *adj.* lawendowy.

Лавúна, **-ы**, *f.* lodozwał.

Лавúринтъ, v. **Лабúринтъ**.

Лавúрованіе, **-я**, *n. Mar.* lawirowanie, krążenie na morzu.

Лавúровать, *v. n. Mar.* lawirować, krążyć na morzu. [pánie.

Лавúровка, **-и**, *f.*, v. **Лавúровáнка**, **-и**, *f.* 1. ławka; 2. sklep kupiecki, kram.

Лáвочка, **-и**, *f. dim.* 1. ławeczka; 2. sklepik kupiecki.

Лáвочникъ, **-а**, *m.* kramarz.

Лáвочница, **-ы**, *f.* kramarka.

Лáвочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* kramarski; sklepowy; **лáвочные** товары, towary sklepowe, po sklepach przedawane.

Лáвра, **-ы**, *f.* 1. klasztor wielki i sławny; 2. **лáвра** брускóвая, najlepszy gatunek indychtu.

Лáвракъ, **-а**, *m. Eccl. sl.*, v. **Щýка**.

Лáврикъ вóлчій, *m. Bot.* (*daphne laureola*), jagody wawrzynu.

Лавро́вка-вúшня, **Лавровúшня**, *f. Bot.* (*prunus laurocerasus*), wiśnie laurowe.

Лавро́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* laurowy, wawrzynowy; **лавро́вый листъ**, list bobkowy; **лавро́вая вúшня**, v. **Лавро́вка-вúшня**; **лавро́выя ягóдки**, laury, bobki; *Bot.* v. **Лáвриковый**; **лавро́вое дéрево**, v. **Лавръ**; **лавро́вая рóза**, v. **Олеáндръ**. [sztorny.

Лáврскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* kla-

Лавру́ша, **-и**, *f. Bot.* (*daphne*), wilcze łyko.

Лавръ, -а, *m. Bot.* (*laurus, nobilis*), laur, bobek, wawrzyn, laurowe drzewo, bobkowe drzewo, wawrzynowe drzewo; собира́ть, пожина́ть ла́вры, *зbierać laury, или wawrzyny; почива́ть на ла́врахъ, *spoczywać na [zebranych] laurach, или wawrzynach.

Лавчо́нка, -и, *f. augm.*, v. **Ла́вка.**

Лагинца, -ы, *f. Eccl. sl.* naczynie gliniane, dzieżka.

Лагерный, -ая, -ое, *adj.* obozowy, obożny; ла́герное сло́во, hasło, godło, parol.

Ла́герь, -я, *m.* obóz; стоя́ть, стать ла́ремъ, obozować, stawać, stanąć (stać) obozem, obóz zakładać, założyć; *it.* v. **Располага́ться** (ла́геремъ), **Снима́ть** (ла́герь).

Лагу́на, -ы, *f.* laguna, jezioro małe; лагу́ны Венеці́и, laguny Wenecyi, Weneckie.

Лагу́нка, -и, *f.*, **Лагу́нъ**, -а, *m.* maźniczka, maźnica.

Лагъ, -а, *m. Mar.* 1. narzędzie do mierzenia drogi okrętowéj; 2. rząd armat *czyli* bitnia jednego boku okrętowego; залпъ [*albo* пальбá, выстрѣлъ] ла́гомъ, palba [*или* strzelba] całą bitnią; пали́ть всѣмъ ла́гомъ, palić [strzelać] całą bitnią, bateryą.

Ладанникъ, **Ла́данъ**, v. **Ла́донникъ**, **Ла́донъ.**

Ладе́йка, -и, *f.* 1. *dim.* mała łódź, łódka, bacik; 2. *Anat.* (*scapha*), czołnek, czołnko *czyli* zakłęśnina ucha; łódczasta kostka w uchu.

Ладе́йный, -ая, -ое, *adj.* łódkowy, statkowy; ладе́йная кость, v. **Ладе́йка** (2. *Anat.*).

Ладе́йщикъ, -а, *m.* sternik.

Ла́дить, 1. *v. a.* przystosować, przyrządzać; stroić, nastrajać (*np.* skrzypce); 2. *v. n.* ла́дить съ кѣ́мъ-либо, zgadzać się, żyć w zgodzie, żyć zgodnie.

Ладі́я, v. **Ладья́.**

Ла́дно, *adv.* 1. zgodnie, w zgodzie (żyć); 2. zgodnie, strojno, harmonijnie, dobrze, ładnie, pięknie, pomyślnie.

Ладо́нка, -и, *f. dim.* mała, maleńka dłoń.

Ла́донка, -и, *f.* 1. amulet; *cfr.* talisman; 2. kadzidlniczka, kadzidlnica.

Ла́донникъ, -а, *m. Bot.* (*cistus ladaniferus*), czystek; *cfr.* kozi lep.

Ла́донница, -ы, *f.* łódka do kadzidła или z kadzidłem, puszka do kadzidła.

Ла́донный, -ая, -ое, *adj.* kadzidlny, od kadzidła, kadzidłowy; ла́донный кустъ, ла́донное де́рево, v. **Ла́донникъ.**

Ладо́нный, -ая, -ое, *adj.* dłoniowy, dłoniasty; ладо́нныя че́ртй, dłoniowe prążki, prążki na ręce przyrodzone, prążki na dłoni.

Ла́донъ, -а, *m.* kadzidło; земно́й, земляно́й ла́донъ, (*valeriana*), kozłek pospolity; v. **Бу́лдырьянъ**; росно́й ла́донъ, benzoin, żywica pachnąca; *Bot.* (*benzoin officinale*), benzoin, drzewo gatunku wawrzyńcowego Amerykańskiego; морско́й ла́донъ, bursztyn, jantar; Калмы́цкій ла́донъ, v. **Насѣ́дникъ** (одноколо́сый).

Ладо́нь, -и, *f.* dłoń; v. **Ладо́ша.**

Ладо́ша, -и, *f.* (*pl.* ладо́ши), dłoń, (*pl.* dłonie); бить въ ладо́ши, bić w dłonie, bić dłonią w dłoń, klaskać rękami; v. **Рукоплеска́ть.**

Ладу́нка, -и, *f.* 1. ładownica, ładowniczka, puszka, w której się ładunki noszą; 2. (*u szewców*:) pudło do schowania narzędzi szewckich, *etc.*

Ладъ, -а, *m.* 1. akord, harmonia, zgoda; не въ ладъ игра́ютъ и пою́тъ, bez taktu, niezgodnie grają i śpiewają; 2. strona (u gitary, bandurki); ла́ды, *pl.* gryf, prożek; 3. *zgoda, przyjaźń; ме́жду ни́ми нѣтъ ла́ду, oni żyją niezgodnie; они́ живу́тъ въ ладу́, oni żyją w zgodzie.

Ладьеобра́зный, -ая, -ое, *adj.* łódczasty, na kształt łódki, czołna, czołenkowaty, do czołna, do łódki podobny; ладьеобра́зная кость, v. **Ладе́йка** (2. *Anat.*).

Ладья́, -и́, *f.* 1. statek morski o jednym maszcie z pokładem; *it.* v. **Ло́дія**; 2. łódź, łódka, czołno, bat; 3. (*w grze szachów*:) wieża; 4. v. **Ладе́йка** (2. *Anat.*).

Лаженіе, -а, *n.* 1. zgodność; 2. strojenie (instrumentu muzykalnego); 3. łażenie.

Лажный, -ая, -ое, *adj.* łażny, tyczący się łazy, ażyo, ażyotarski; ла́жныя де́ньги, naddatek pieniężny.

Лажъ, -а, *m.* łaża, *agio*, ażyo, naddatek, przydanie, zysk z przemiany monety; v. **А́жіо.**

Лазаре́тный, -ая, -ое, *adj.* lazaretowy.

Лазаре́тъ, -а, *m.* lazaret, szpital & śpital, chorownia; походный лазаре́тъ, lazaret polowy.

Лазать, *v. n.* włazić; spuszczać się w głębokość (wody), zanurzać się.

Лазе́йка, -и, *f. dim.* przełazek.

Лазе́й, -я́, *f.* przełaz, miejsce przełażenia; *it.* v. **Лето́къ.**

Лазить, *v. n.* 1. – по (*c. Dat.*), łazić po...; 2. *vul.* (вынимать медъ изъ ульевъ), łażbić, wybierać miód z ulów, podbierać (pszczoły); ла́зить пчелъ, łażbić pszczoły, podbierać pszczoły.

Ла́зка, -и, *f.* łażenie.

Ла́зня, -и, *f.* deska z dziurami, na miejsce drabiny służąca.

Лазо́ревка, -и, *f. H. n.* (*parus coeruleus*), sikora błękitna.

Лазо́ревый, -ая, -ое, *adj.*, лазо́реваго цвѣта, lazurowy; kolor niebieskiego; лазо́ревое де́рево, kampesz, błękitne drzewo, brazylia; *it.* v. **Кампе́шникъ.**

Лазу́нъ, -а, *m.* łaziciel, ten co wszędzie lubi (w)łazić, wleźć.

Лазу́нья, -и, *f.* ta co wszędzie lubi (w)łazić, wleźć.

Лазуре́вка, v. **Лазо́ревка.**

Лазуре́вый, v. **Лазо́ревый**; лазу́ревый ка́мень, v. **Лазу́рикъ.**

Лазу́рикъ, -а, *m.* (*lapis lasuli*), lazur, lazurowy kamień; *cfr.* kamień Ormiański.

Лазу́рь, -и, *f.* lazur, farba jasnobłękitna, smalta; небе́сная лазу́рь, lazur niebieski, lazur nieba, błękit nieba.

Лазу́тчество, -а, *n.* śpiegostwo, śpiegowanie.

Лазу́тчикъ, -а, *m.* śpieg, łazęga, łazęka.

†**Лазу́чить**, *v. n.* śpiegować; v. **Развѣ́дывать.**

†**Лазу́чникъ**, v. **Лазу́тчикъ.**

Лаазъ, -а, *m.* przełaz, przechód dla zwierząt.

Ла́зьня, -и, *f. Eccl. sl.* łaźnia, izba czyli dom, gdzie się kąpią.

Лазья, -и́, *f.*, v. **Лето́къ** (въ ульѣ).

Лай, -я, *m.* 1. szczek (psi), szczekanie; 2. *Eccl. sl.* † (брань, ругательство, злослóвие, *qu. v.*), *obelga, zelżywość, łżenie, łajanie.

†**Лайбá**, -и́, *f.*, v. **Лай** (2).

Ла́йба, -ы, *f.* statek z jednym *lub* dwoma masztami.

Ла́йка, -и, *f.* 1. skóra psia biała wyprawna bez sierści; 2. szczekacz, pies, który wiele szczeka.

Ла́йковый, -ая, -ое, *adj.* z psiéj skórki białéj; ла́йковыя перча́тки, rękawiczki z psiéj skórki, glansowne, glansowane rękawiczki.

Ла́йна, -ы, *f. Eccl. sl.* (помет, калъ), łajno, gówno, kał.

Лакéй, -я, *m.* lokaj.

Лакéйничать, *v. n. fig.* лакéйничать у кого́, pełnić obowiązki lokaja.

Лакéйскій, -ая, -ое, *adj.* lokajski; лакéйская ливре́я, v. **Ливре́я**; лакéйская, -ой, *s. f.* izba lokajska.

Лаки-ровáльный, -ая, -ое, *adj.* do lakierowania służący; **-ровáльщикъ**, -а, *m.* lakiernik; **-рованіе**, -я, *n.* lakierowanie; pokoszczenie, pokostowanie; **-ро́ванный**, -ая, -ое, *part. p.* lakierowany; **-ровáть**, *v. a.* lakierować, laką powlekać, pokościć, pokostować; **-ро́вка**, -и, *f.* lakier, lakierowanie, pokoszczenie, pokostowanie; **-ро́вщикъ**, -а, *m.* lakiernik.

Ла́кмусовый, -ая, -ое, *adj.* lakmusowy; ла́кмусовая бума́га, papier lakmusowy, papier lakmusem (farbą błękitną) farbowany.

Ла́кмусъ, -а, *m.* lakmus, farba błękitna; ла́кмусъ краси́льный,

Bot. (*croton tinctoria*), lakmus, gatunek krotnia. [kier robi.

Лаковщи́къ, -а́, *m.* ten co lakieruje.

Лаковый, -ая, -ое, *adj.* lakierowy; **ла́ковое расте́ніе**, v. **Лаконо́ска**; **ла́ковыя издѣ́лія**, rzeczy lakierowane. [łakomca.

Ла́комецъ, -мца, *m.* łakomiec,

Ла́комить, *v. a.* – кого, karmić kogo łakotkami; pieniądze na łakotki wydawać, pieniądze w łakotkach przejeść; **-ся**, *v. r.* łakotki sprzątać, być łakomym na łakotki, łakomić się na łakotki.

Ла́комка, -и, *s. c.* łakomik (*s. m.*), łakotka (*s. c.*), ocoba łakotki lubiąca, papinkarz, smakowniczek.

Ла́комство, -а, *n.* papinkarstwo, łakota, łakoć, łakotka, łakotki, papinek, łakomstwo na łakocie, łakotki, przysmaczki.

Ла́комый, -ая, -ое, *adj.* łakomy na łakocie, łakotki, przysmaczki; smaczny; **ла́комый кусо́чекъ**, smaczny kąsek, papinek; *it.* **ла́комый** do czego, *łakomy, chciwy na co.

Лаконизмъ, -а, *m.* lakonizm, krótkosłowie.

Лаконическій, -ая, -ое, *adj.* lakoniczny, krótkosłowny, krótki, węzłowaty.

Лаконо́ска, -и, *f.*, **Лаконо́съ**, -а, *m. Bot.* (*phytolacca*), alkiermes.

Ла́коть, -ктя, *m. Eccl. sl.*, v. **Ло́коть**.

Лакри́ца, -ы, *f.* 1. lakryca, lukrecya; 2. *Bot.*, v. **Лакри́чникъ**.

Лакри́чникъ, -а, *m. Bot.* (*glycyrrhiza*), lakryca, lukrecya, słodki korzeń.

Лаксфоре́ль, -и, *f. H. n.* (*salmo trutta*), podrybek, łososiopstrąg.

Лакъ, -а, *m.* lakier, pokost.

Ла́ловый, -ая, -ое, *adj.* rubinowy. [mień drogi.

Лалъ, -а, *m. Miner.* rubin, ku-

Лама, -ы, 1. *s. m.* lama, kapłan u Tatarów; 2. *s. f. H. n.* (*auchenia lama*), lama, owca Peruańska; wielbłądowca.

Ла́мпа, -ы, *f.* lampa, kaganiec olejowy.

Лампа́да, -ы, *f.* lampa.

Лампа́дка, -и, *f. dim.* lampka, lampeczka.

Лампа́дный, -ая, -ое, *adj.* lampowy, lampny, od lampy; **лампа́дное ма́сло**, oléj lampowy, oléj do lamp; **лампа́дная свѣ́тильня**, lampowy knot.

Лампа́дочка, -и, *f. dim. secund.* lampeczka; v. **Лампа́дка**.

Лампа́дчикъ, -а, *m.* 1. lamparz, lampiarz, fabrykant lamp, robiący *abo* przedający lampy; 2. *Eccl.* lamponośca, nosiciel lampy; v. **Свѣщено́сецъ**.

Ла́мповый, -ая, -ое, *adj.* lampowy, lampny, do lampy należący; **ламповое ма́сло**, oléj lampowy, oléj do lamp; **ла́мповый мастеръ**, lamparz, lampiarz, fabrykant lamp.

Лампре́тка, -и, *f.*, v. **Минога**.

Ла́мпочка, -и, *f. dim.* lampeczka.

Ла́мповщикъ, -а, *m.* lamparz, lampiarz, fabrykant lamp, robiący *abo* przedający lampy.

Ландграфиня, -и, *f.* landgrafowa, landgrafini. [landgrafski.

Ландграфскій, -ая, -ое, *adj.*

Ландгра́фство, -а, *n.* landgrafstwo.

Ландгра́фъ, -а, *m.* landgraf.

Ландка́рта, -ы, *f.* mapa, karta geograficzna; **собра́ніе ландка́ртъ**, zbiór map geograficznych, atlas.

Ландмилиція, -и, *f.* milicya, obrona krajowa.

Ландра́тскій, -ая, -ое, *adj.* landratowy. [rosta.

Ландра́тъ, -а, *m.* landrat, sta-

Ландта́гъ, -а, *m.* sejm.

Ландша́фтный, -ая, -ое, *adj.* lanczaftowy & lanczawtowy, lanszaftowy, landszaftowy, krajobrazowy, pejzażowy.

Ландша́фтъ, -а, *m.* lanczaft, janczawt, lanszaft, landszaft, krajobraz, pejzaż.

Ла́ндышевый & Ла́ндышный, -ая, -ое, *adj.* konwaliowy, lanczany, lanuszkowy.

Ла́ндышъ, -а, *m. Bot.* (*convallaria*), konwalia, lanka, lanuszka.

Ланѣта, -ы, *f. Eccl. sl.* policzek, jagoda twarzy, lice.

Ланѣтный, -ая, -ое, *adj.* policzkowy, licowy, licny. [łani.

Ла́ній, -ія, -ье, *adj.* łani, od,

Ланцетикъ, -а, *m. dim.* lancecik, mały lancet.

Ланцетный, -ая, -ое, *adj.* lancetowy, od lancetu, puszczadłowy.

Ланцетообразный, -ая, -ое, *adj.* lancetowaty, na kształt lancetu. [puszczadło.

Ланцетъ, -а, *m. Chir.* lancet,

Ланъ, -и, *f.* łani, łania, łań, samica jelenia, [*dim.* łaniczka, łaneczka].

Ла́па, -ы, *f.* 1. łapa; **медвѣ́жья ла́па**, łapa niedźwiedzia; 2. hak, bosak, oseka; **желѣ́зная ла́па**, hak do chwytania okrętów; 3. ramię kotwicy; **якорь о двухъ, о четырехъ ла́пахъ**, kotwica o dwóch, o czterech ramionach; 4. obręgi do wyjmowania z ognia rozpalonych kul lub kamieni; 5. (*Bot.*) **ла́па медвѣ́жья**, (*alchemilla*), akant, barszcz; v. **Борщевикъ**; **ла́па ко́мечья**, v. **Сы́тенница** (dwudomna); **ла́па льви́ная, львова**, v. **Росни́ца** (1); **ла́па во́лчья**, v. **Шандра́** (водяная); **ла́па гусѝная**, v. **Марь** (воно́чая); **заячья ла́па**, v. **Трилистникъ** (полевой).

Ла́пистый, -ая, -ое, *adj.* łapczasty, łapiasty, łapkowaty.

Ла́писъ, v. **Камень** (прижигательный).

Ла́пища, -и, *f. augm.* łapsko, łapa wielka, niekształtna, brzydka.

Ла́пка, -и, *f.* 1. *dim.* łapka, łapeczka; 2. *Bot.*, v. **Ла́па** (5); **ла́пки ко́шачьи**, (*gnaphalium*), kocanki, szarota ziele.

Ла́потникъ, -а, *m.* 1. łyczaki, łapcie, kurpie robiący; 2. człowiek w łyczakach, w łapciach, w kurpiach chodzący; *chłopisko.

Ла́потница, -ы, *f.* 1. kobieta łyczaki, łapcie, kurpie robiąca; 2. kobieta w łyczakach, w łapciach, w kurpiach chodząca; *chłopka.

Ла́поть, -пти, *m.* łapcie, kurpie, łyczaki, chodaki łyczane, z kory brzozowéj; §. ято не то, что ла́пти плесть, trzeba się tu wziąć na rozum; §. промѣня́ть сапоги́ на ла́пти, (konia dać za bark, siekierkę za kijek); przesieść się z konia na osła; poprawić sobie z pieca na łeb, z deszczu pod rynę; **ла́потный ла́поть**, v. **Лы́чакъ**; **бредо́вый ла́поть**, v. **Бредо́викъ**; **бере́стяный ла́поть**, v. **Бе́рестень**.

Лапоухій, -ая, -ое, *adj.* klapouchy, obwisłych uszu, zwiesistych uszu, mający obwisłe, zawiesiste uszy. [łapka.

Ла́почка, -и, *f. dim.* łapeczka,

Ла́пта, -ы, *f.* gra w piłkę.

Ла́пти́ще, -а, *n. augm.* duże łapcie, kurpie, łyczaki.

Лапу́хъ, **Лапу́шникъ**, -а, *m. Bot.* (*lappa*), łopian pospolity, łopuch & łopucha; **лапу́хъ деревѣ́нный**, v. **Подо́бникъ** (чумный).

Лапу́шный ко́рень, *m.* korzeń łopianowy.

Ла́пчатка, -и, *f. Bot.* (*potentilla*), pięćperst, pięćperstowe ziele, pięciornik; **ла́пчатка гусѝная**, (*anserina*), srebrnik, gęsie ziele; [= v. **Гусѝная Па́жить**]; **ла́пчатка боло́тная, ползу́чая**, v. **Пятили́стникъ** (боло́тный, ползу́чій).

Ла́пчатоно́гій, -ая, -ое, *adj.* płaskonogi (*jak np.* gęś).

Ла́пчатый, ая, -ое, *adj.* łapczasty, łapkowaty; z łap, z łapek zrobiony; **ла́пчатый мѣхъ**, futro z łapek; **ла́пчатое колесо́**, *Mech.* koło palczaste, zębate; *it.* v. **Ла́пчатоно́гій**.

Ла́пша, -й, *f.* makaron.

Ла́пшевый, -ая, -ое, *adj.* makaronowy.

Ларе́цъ, -рца, *m.* skrzynka, szkatułka, pudełko.

Ларе́чникъ, -а, *m.* robiący szkatułki, skrzynki, kofry.

Ла́речный, -ая, -ое, *adj.* szkatułkowy, skrzynkowy.

Ларѝще, -а, *m. augm.* krzynisko.

Ла́рчикъ, -а, *m. dim.*, v. **Ларе́цъ**.

Ларь, -я, *m.* skrzynia (wielka), skrzynisko, lada; skrzynia na zboże; [*w młynach*:] skrzynia na mąkę.

Ла́са, Ла́сина, -ы, *f. dim.* plama, plamka obdłużna.

Ла́сить, v. a. plamić, plamy robić, plamami (po)brudzić.

Ла́сица, -ы, *f. H. n.* (*mustela nivalis*), łasica, łasiczka, łaska, (zwierzątko). [plama.

Ла́сища, -и, *f. augm.* duża

Ла́ска, -и, *f.* 1. łagodność; przychylność, życzliwość; 2. *H. n.*, v. **Ла́сица.** [pochlebianie.

Ласка́ніе, -я, *n.* łaszenie (się).

Ласка́тель, -я, *m.* łasuś, pochlebca.

Ласка́тельница, -ы, *f.* pochlebnica, pochlebniczka, pochlebnisia.

Ласка́тельный, -ая, -ое, *adj.* pochlebny; łaskatelnya słová, słowa pochlebne. [stwo.

Ласка́тельство, -а, *n.* pochléb-

Ласка́тельствовать, *v. n.* pochlebiać, przymilać się, przylizywać się.

Ласка́ть, *v. a.* głaskać, pieścić, przymilać [dziecię]; ласка́ть себя́ наде́ждою, *karmić się nadzieją, mieć nadzieję; -ся, *v. r.* 1. ласка́ться ко́ею кого, łasić się, przymilać się komu; 2. (надѣяться, льститься, *qu. v.*), mieć nadzieję, karmić się nadzieją, pochlebiać sobie. [pochlebca.

†**Ла́сковецъ, -вца,** *m.* łasuś,

Ла́сково, *adv.* uprzejmie, grzecznie, ludzko.

Ла́сковость, -и, *f.* uprzejmość, grzeczność, ludzkość.

Ла́сковый, -ая, -ое, *adj.* uprzejmy, grzeczny, ludzki; §. ласковое теля́ двѣ ма́тки сосётъ *abo* ла́сково сло́во и ла́сковый ви́дъ и свирѣпаго звѣ́ря къ рука́мъ приманя́тъ, dobre [łagodne] słowa wiele przemogą, a mało kosztują; łaskawe słowo znajdzie łaskawe ucho; niezaboli język od dobrego słowa; *cfr.* od grzecznych słów język nie uschnie.

Ласкосе́рдецъ, Ласкосе́рдіе, *n. Eccl. sl.*, v. **Сластолю́бецъ, Сластолю́біе.**

Ласкосе́рдствовать, *Eccl. sl.*, v. **Сластолю́бствовать.**

Ласкосе́рдый, *Eccl. sl.*, v. **Сластолю́бивый.**

Ла́сочка, v. **Ла́сица.**

Ла́стикъ, v. **Каучу́къ.**

Ла́ститься, v. **Ласка́ться.**

Ла́стица, v. **Ла́сточка.**

Ла́стка, v. **Ла́сица.**

Ла́стовень, -вня, *m. Bot.* (*asclepias*), tojeść ziele; ластовень противоядный, (*asclepias vincetoxicum*), zwycięzyjad, ziele. [kamień.

Ла́стовикъ, -а, *m.* jaskółczy

Ла́стовица, -ы, *f.* 1. cwykiel, klin u koszuli pod pachą; 2. *Bot.*, v. **Чистоте́лъ** (большо́й); 3. *H. n.*, v. **Ла́сточка.**

Ла́стовичный, -ая, -ое, *adj.* jaskółczy; ластовичный корень, v. **Ла́стовень** (противоядный); ластовичная трава́, v. **Чистоте́лъ** (большо́й).

Ла́стовка, -и, *f.* cwykiel, klin u koszuli pod pachą.

Ла́стовый, -ая, -ое, *adj.* przewozowy; ла́стовое су́дно, statek przewozowy.

Ла́сточка, -и, *f. H. n.* (*hirundo*), jaskółka; ла́сточка обыкнове́нная, дома́шняя, тру́бная, (*hirundo rustica*), jaskółka domowa, jaskółka dymówka; ла́сточка стѣна́я, v. **Коса́тка** (1); ла́сточка озя́мая, v. **Краснопе́йка**; ла́сточка морска́я, v. **Ка́чурка**; §. одна́ ла́сточка весны́ не де́лаетъ, jedna jaskółka nie czyni lata; nie czyni miasta jedna chata.

Ла́сточкинъ ка́мень, *m.* jaskółczy kamień.

Ла́сточникъ, -а, *m.* 1. *Miner.* jaskółczy kamień; 2. *Bot.*, v. **Ла́стовень** (противоядный).

Ласть, -а, *m.* łaszt, miara zbożowa. [ezna.

Латвина́, -ы́, *f.* łata poprzeczna, **Ла́тина, -ы,** *f.* łata, drań, dranica. [ciński.

Лати́нскій, -ая, -ое, *adj.* łaciński.

Латини́стъ, -а, *m.* łacinnik.

Латы́нь, v. **Латы́нь.**

Ла́тникъ, -а, *m.* pancernik.

Ла́тный, -ая, -ое, *adj.* 1. pancerny; łatna rukawica, rękawica pancerna; 2. łatny, od łaty; łatny гвоздь, (гоздь), gwóźdź łatny.

Латы́къ, -а, *m. Bot.* (*lactuca*), laktuka, sałata; латы́къ садо́вый, (*lactuca sativa*), sałata ogrodowa, głowiasta. [sięzny.

Латы́нный, -ая, -ое, *adj.* mo-

Латы́нь, -и, *f.* mosiądz.

Ла́ты, -ъ, *f. pl.* pancerz, zbroja.

Латы́щникъ, -а, *m.* łacinnik.

Латы́нь, -и, *f.* łacina, język łaciński. [wetowy, łożowy.

Лафе́тный, -ая, -ое, *adj.* la-

Лафе́тъ, -а, *m.* laweta, łoże, osada armaty na kołach.

Лафа́къ, -а, *m.* skóra psa morskiego. [toka morska.

Лахта, -ы, *f. prov.* mała za-

Лахта́къ, -а, *m.* gatunek psa morskiego.

Лахта́чный, -ая, -ое, *adj.* do psa morskiego należący; лахта́чная ко́жа, skóra psa morskiego.

Ла́пкавъ, -а, *m., pl.* ла́пкавы, łapki u szaty, wyłożki u rękawa.

Лачу́га, -и, *f.* chata, chałupa, lepianka. [chałupka.

Лачу́жка, -и, *f. dim.* chatka,

Лаяніе, -я, *n.* szczekanie; *łajanie, fukanie, szkalowanie, łżenie. [obmowca, łżyciel.

Лаятель, -я, *m.* *potwarca,

Лаятельница, -ы, *f.* *potwarczyni, łżycielka.

Лаять, *v. n.* 1. szczekać; 2. *łajać, fukać, burczyć, szkalować, łżyć; *Eccl. sl.* potwarzać, obmawiać; -ся, *v. r. vul.* łajać się, łżyć się, wadzić się, kłócić się.

Лбина, -ы, *f.* czoło, łeb.

Лбище, -а, *m. auym.* czołsko, wielkie czoło, łbisko.

Лобовый, v. **Лобный.**

Лганіе, -я, *n.* łganie, kłamanie.

Лганьё, -я, *n.* 1. łganie, kłamanie; kłamstwo, łgarstwo, łga.

Лгать, *v. n.* łgać, kłamać; §. лги да огля́дывайся, kłamcy dobréj pamięci potrzeba; §. кто лжётъ, тотъ и обма́нываетъ, kto łże, ten i oszukuje; §. кто лжётъ, тотъ и кра́детъ, kto łże, ten i kradnie; złodziej u łgarza rad gospodą stawa. [kłamca.

Лгунишка, -и, *m. dim.* łgarzyk,

Лгуни́ще, -а, *m. augm.* wielki kłamca, łgarz. [kłamacz.

Лгунъ, -а, *m.* łgarz, kłamca,

Лгунья, -и, *f.* łgarka, kłamczyna, kobieta kłamliwa.

Лебеда́, -и́, *f. Bot.* (*atriplex*), łoboda; лебеда́ садо́вая, огоро́дная, (*atr. hortensis*), łoboda ogrodowa; лебеда́ соба́чья, nawozna, wonna, psia łoboda, v. **Марь** (вонючая); лебеда́ дика́я, ле́сная, łoboda dzika, v. **Марь** (деревенская); лебеда́ души́стая, v. **Кудря́вецъ.** [będzie.

Лебедёнка, -и, *f.* mięso ła-

Лебеди́ный, -ая, -ое, *adj.* łabędziowy; лебеди́ное пѣ́ніе, лебеди́ная пѣснь, pieśń łabędziowa.

Лебёдка, -и, *f.* samica łabędź.

Лебедь, -и, *m. H. n.* (*cygnus*), łabędź.

Лебяжій, v. **Лебеди́ный.**

Левада, -ы, *f.* część łąki ogrodzona na pastwisko dla klaczy źrebnych i źrebiąt.

Левантинный, -ая, -ое, *adj.* lewantynowy; левантинная фа́брика, fabryka lewantynowa.

Левантиновый, -ая, -ое, *adj.* lawantynowy; левантино́вое пла́тье, suknia lewantynowa.

Левантинъ, -а, *m.* lewantyna, (tkanina jedwabna).

Левашникъ, -а, *m.* pierog z jagodami w maśle smażony.

Левашничекъ, -чка, *m. dim.*, v. **Левашникъ.**

Левашъ, v. **Левашникъ.**

Левикъ, -а, *m. dim.* lewek, lwiątko.

Левитскій, -ая, -ое, *adj.* lewitowy; левитскія кни́ги, v. **Кни́га** (Левитъ).

Левитъ, -а, *m.* lewita, kapłan starego zakonu.

Левіаѳа́нъ, -а, *m.* lewiatan; v. **Крокоди́лъ.** [Левкасъ.

Левка́ніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v.

Левка́сить, v. Грунтова́ть.

Левка́съ, -а, *m. Mal.* tło, grunt malowania. [dawający tło.

†**Левка́щикъ, -а,** *m. Mal.* na-

Левко́й, -я, *m. Bot.* (*leucoium*), lewkonia; жёлтый, золотоцве́тный левко́й, (*cheiranthus cheiri*), lewkonia. [koniowy.

Левко́йный, -ая, -ое, *adj.* lew-

Левкорéя, –и, *f. Med.* białopłynienie.

Левъ, *gen.* льва, *m. H. n.* (*felis leo*), lew; **морскóй левъ**, v. **Сивýчъ**.

Леганіе, –я, *n. Eccl. sl.* leżenie.

Легáтъ, –а, *m.* (посолъ папы), legat, poseł papiezki.

Лéгель, –я, *m. Archit.* belki w przek idące (или na poprzek leżące] pod krokwami [или krokwiami].

Легеонъ, v. **Леріонъ**.

Леріóнный, –ая, –ое, *adj.* legionowy.

Леріонъ, –а, *m.* legion.

Лёгкій, –ая, –ое, *adj.* lekki, letki, nieciężki; lekki, łatwy, znośny; skory, szybki, zwinny; (*o wiatrze:*) słaby, wolny; (*o powietrzu:*) lekki, czysty; (*o stylu:*) łatwy, płynny; лёгкій сонъ, sen lekki, niemocny; лёгкая кавалéрія, jazda lekka; лёгокъ на помúнъ, v. *sub*: **Помúнъ**; съ лёгкой рукú, v. *sub*: **Рукá**.

Лёгкія, –ихъ, *n. pl.*, v. **Лёгкое**.

Легкó, *adv.* (*propr.* & *) lekko, letko, nieciężko, łatwo; lekko, słabo; lekko, szybko, zwinnie; *cfr.* **Лёгкій**.

Легко-вáтый, –ая, –ое, *adj.* nieco lekki; **–вóй**, –аго, *s. m. abo* **легковóй извóщикъ**, furman, woźnica; **–вéріе**, –я, *n.*, **–вéрность**, –и, *f.* łatwowierność, lekkowierność; **–вéрно**, *adv.* łatwowiernie, lekkowiernie; **–вéрный**, –ая, –ое, *adj.* łatwowierny, lekkowierny; **–вéръ**, –а, *m.* człowiek łatwowierny, lekkowierny; **–вéсный**, –ая, –ое, *adj.* lekkoważny, lekki, nieciężki, niewiele ważący.

Лёгкое, –аго, *s. n.* płuca, lekkie, letkie.

Легко-кóнный, –ая, –ое, *adj.* lekkokonny; **–крылый**, –ая, –ое, *adj.* lekkoskrzydły; **–мúсленно**, *adv.* lekkomyślnie, niestatecznie; **–мúсленность**, –и, *f.* lekkomyślność, niestateczność; **–мúсленный**, –ая, –ое, *adj.* lekkomyślny, niestateczny, płochy; **–мúслie**, –я, *n.* lekkomyślność, niestateczność, płochość; **–нóгій**, –ая, –ое, *adj.* lekkonogi, szybki, prędki; **–плáвкій**, –ая, –ое, *adj.* lekkotopny, łatwy do topienia; **–плáвкость**, –и, *f.* topnistość.

Лёгкость, –и, *f.* lekkość; łatwość; *szybkość; – (въ ногахъ), szybkość, zwinność; лёгкость воздуха, lekkość powietrza.

Легкотá, –ú, *f. Eccl. sl.* lekkomyślność, płochość, niestateczność.

Легкóтный, –ая, –ое, *adj.* płucowy, płucny; **легкóтная чахóтка**, suchoty płucowe. [ślność.

Легкоумíе, –я, *n.* lekkomy-

Легкоýмный, –ая, –ое, *adj.* lekkomyślny, niestateczny.

Лёгонькій, –ая, –ое, *adj.* leciuchny.

Легóнько, *adv.* lekko, leciuchno, powoli, po maleńku; **–шéнькій легóнько**, jedź po maleńku. [bardzo lekki.

Легóхонекъ, –нька, –нько, *adj.*

Легóхонько, *adv.* bardzo lekko.

Лёгочница, –ы, *f. Bot.* (*pulmonaria*), miodunka, płucnik, (rodzaj rośliny).

Лёгочный, –ая, –ое, *adj.* płucny, płucowy; лёгочные сосýды, naczynia płucowe; *it.* v. **Лишáй** (лёгочный), **Гнúстá** (лёгочная), *etc.*

Легцá, *adv. Eccl. sl.* lekko.

Легчáть, *v. n.* lekczeć, stawać się lżejszym; ulżywać.

Лéгче, *compar. adv.* лёгj, lekciéj, łatwiéj; лéгче всегó, najlekciéj, najłatwiéj.

Легчéніе, –я, *n.* 1. ulżenie, ułatwienie; 2. pokładanie, trzebienie, wałaszenie; v. **Холощéніе**. [ulżenie; ułatwienie.

Легчúна, –ú, *f. Eccl. sl.* ulga,

Легчúть, *v. a.* 1. ulgę czynić, ulżywać; 2. ułatwiać; 3. pokładać, trzebić, wałaszyć; v. **Холостúть**; **–ся**, *v. r.* dać sobie krew' puścić.

Лéда, v. **Лáда**.

Ледвенецъ, v. **Лотъ** (*Bot.*).

Ледвéнецъ, –нцá, *m. Bot.* lędźwiec, rodzaj dzikiéj wyki. [dowaty.

Леденéцъ, –нцá, *m.* cukier lo-

Леденúть, *v. a.* lodowacić, zmieniać w lód, zamrażać, oziębiać.

Леденúніе, –я, *n.* lodowacenie.

Леденéть, *v. n.* 1. lodowacieć, pokrywać się zewsząd lodem; 2. v. **Крéпнуть**, **Холодéть**.

Ледéшникъ, v. **Зимородокъ**.

Ледúна, v. **Лáда**.

Ледникъ & Ледникъ, –а, *m.* lodownia, piwnica na lód.

Ледница, –ы, *f.* lodnica, naczynie do lodu.

Ледо-вúдный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* lodowaty, lodowi [do lodu] podobny; **–вúтка**, –и, *f. Bot.* (*chiococca*), śnieżnica; **–вúтый**, –ая, –ое, *adj.* lodowaty; **ледовúтое мóре**, morze lodowate; **–вщúкъ**, –á, **–кóлъ**, –а, *m.* 1. lodołomiec, co lód na lodownie wyłamuje; 2. ледовщúкъ, lodownik, który lód przedaje; **–кóльный**, –ая, –ое, *adj.* lodołomny, łodołomny; **–кóльня**, –и, *f.* (máj-na), lodołom, miejsce, gdzie lód na lodownie wyłamują; **–кóльщикъ**, –а, *m.* lodołomiec, co lód na lodownie wyłamuje.

Ледóкъ, –дкá, *m. dim.* lodek, kawałek lodu; v. *sub*: **Лёдъ**.

Ледо-рѣзный, –ая, –ое, *adj.* do rozrzynania, przełamywania lodu służący; **ледорѣзный отвóдъ**, v. **Ледорѣзъ**; **–рѣзъ**, –а, *m.* ściblica, [skrzynia trójwęgłasta dla chronienia mostu od kry, dla utrzymania pędu wody]; **–хóдъ**, –а, *m.* płynienie kry, ruszenie lodów; puszczanie lodu.

Ледóчекъ, –чка, *m. dim.* lodek, kawałek lodu.

Лёдъ, *gen.* льда, *m.*, **Ледóкъ**, –дкá, *m. dim.* lód, lodek; §. на языкú мёдъ [*abo* медóкъ], a под языкóмъ лёдъ [*abo* ледóкъ], na języku miód [или miodek], a poć językiem (или na sercu) lód [или lodek]; z wierzchu miód, a na spodzie piołun.

Ледянúка, –и, *f.* 1. bałwan lodu, wałek z lodu wyrąbany, na którym się z gór ślizgają; 2. ozima pszenica; v. **Бѣлотýрка & Арнаýтка**; *it.* v. **Ледовúтка**.

Ледянóй, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* lodowy, lodny; **ледянáя глúба**, bałwan lodu, bryła lodu; **ледянóй камень**, kamień lodowy.

Лéеръ, –а, *m. Mar.* lina (przy żaglach).

Лéечка, –и, *f. dim.* nalewaczka; koneweczka; lejek; v. **Лéйка**.

Лéечный, –ая, –ое, *adj.* konewkowy; lejkowy.

Лежáкъ, –á, *m.* leżak, ul leżący, z grubego drzewa zrobiony.

Лежáлый, –ая, –ое, *adj.* zleżały; **лежáлый товáръ**, towar zleżały.

Лежáніе, –я, *n.* leżenie.

Лежáнка, –и, *f.* 1. nalepa, przypiecek, przymurek piecowy, ława przy piecu; grzęta na leżankę, grzać się na piecu; 2. (*we młynie:*) cewa leżąca; v. **Бéбен**; 3. *H. n.* (*scolopax rusticola*), słomka, pardwa, gatunek bekasów; v. **Бекáсъ** (лѣсной); 4. *Bot.* bobowniczek, gatunek przetacznika; v. **Вероúника** (аптéчная).

Лежáночка, –и, *f. dim.*, v. **Лежáнка (1)**.

Лежáночный, –ая, –ое, *adj.* do nalepy, do przypiecka należący.

Лежáть, *v. n.* leżeć; **лежáть въ постéлѣ**, leżeć w łóżku, (w pościeli); *it.* leżeć, być chorym, chorować.

Лежáчій, –ая, –ое, *adj.* leżący; **лежáчій стéбель**, łodyga oparta.

Лежáчка, –и, *f.* 1. leżenie; **въ лежáчку**, w leżaczki; leżąc; 2. *Bot.* bobowniczek, gatunek przetacznika; v. **Вероúника** (аптéчная).

Лежебóкъ, –а, **Лéженка**, –и, *m.* leżuch, leżeń, leniwiec, próżniak, legart, darmoleg.

Лéжень, –жня, *m.* 1. *Archit.* podwalina, podcieś, przyciesć, podeszwa w budowaniu; 2. v. **Лежебóкъ**.

Лёжка, –и, *f.* 1. leżenie; 2. wytchnienie, odpoczynek, spoczynek po pracy.

Лежúя, *adv.* leżąc, leżący; **лежúмя лежáть**, leżeć ciągle.

Лезвеё, –я & **Лéзо**, –а, **Лезьё**. –я, *n.* ostrze (*np.* noża, *etc.*); v. Główna.

Лейбъ-гвардéецъ, -дéйца, *m.* lejbgwardysta,lejbgardysta;-гвардéйскій, -ая, -ое, *adj.* lejbgwardyjski; лейбъ-гвардéйскій полкъ, lejbgwardyjski pułk; -гвáрдія, -и, *f.* lejbgwardya, lejbgarda; -гренадéрскій, -ая, -ое, *adj.* lejbgrenadyerski, lejbgranadyerski; лейбъ-гренадéрскій полкъ, lejbgrenadyerski pułk; -гренадéръ,-а,*m.* lejbgrenadyer,lejbgranadyer; -гусáрскій,-ая,-ое, *adj.* lejbhuzarski; лейбъ-гусарскій полкъ, lejbhuzarski pułk; -гусáръ, -а,*m.* lejbhuzar; -драгýнскій,-ая, -ое, *adj.* lejbdragoński, lejbdragański; лейбъ-драгунскій полкъ, pułk lejbdragoński; -драгýнъ, -а, *m.* lejbdragon, lejbdragan; -éгерь, -я, *m.* lejbjegier, strzelec poboczny; -éгерскій, -ая, -ое, *adj.* lejbjegierski; лейбъ-éгерскій полкъ, pułk lejbjegierski, pułk strzelców pobocznych; -кирасúрскій, -ая, -ое, *adj.* lejbkirysierski, lejbkirasyerski; лейбъ-кирасúрскій полкъ, pułk lejbkirysierski; -кирасúръ, -а, *m.* lejbkirysier, lejbkirasyer; -кýчеръ, -а, *m.* lejbkuczer; -мéдикъ, -а, *m.* lejbmedyk, doktór, lekarz przyboczny u dworu.

Лéйка, -и, *f.* 1. nalewka, polewaczka; konewka; 2. (*na okrętach*:) szufla do wylewania wody; 3. lejek.

Лейте-нáнтскій, -ая, -ое, *adj.* lejtenantski, porucznikowski; -нáнтша, -и, *f.* żona lejtenanta, porucznika; -нáнтъ, -а, *m.* lejtenant, porucznik.

Лекáло, -а, *n.* 1. model, wzór z powycinaniami postaci takiéj, jaką ma być rzecz zrobiona; 2. (*Artill.*), v. **Калúберъ**.

Лекáрка, -и, *f.* lekarka, kobieta która chorych leczy.

Лéкар-енъ, -а, -о, *adj.* lekarzowy; -скій, -ая, -ое, *adj.* lekarski, cyrulicki, chirurgiczny.

Лекáр-ственный, -ая, -ое, *adj.* medyczny, lekarski; лекáрственныя трáвы, zioła lekarskie; -ство, -а, *n.* lekarstwo.

Лéкарша, -и, *f.* żona lekarza, chirurga.

Лéкарь, -я, *m.* lekarz, chirurg.

Леклéкъ, -а, *m. H. n.* (*ardea alba*), biały bocian, ptak.

Лекси-кографúческій, -ая, -ое, *adj.* leksykograficzny, lexykograficzny, słownikopisarski, słownikarski; -кографíя, -и, *f.* leksykografia, lexykografia, nauka układania słowników; -кографъ, -а, *m.* leksykograf, lexykograf, słownikopis, słownikarz, trudniący się układaniem słowników; -кологúческій, -ая, -ое, *adj.* leksykologiczny, lexykologiczny; -колóгія, -и, *f.* leksykologia, lexykologia, nauka traktująca o językach; -колóгъ, -а, *m.* leksykolog, lexykolog; -кóнный, -ая, -ое, *adj.* słownikowy, dykcyonarzowy; -кóнъ, -а, *m.* leksykon, lexykon, słownik, dykcyonarz.

Лéкторскій, -ая, -ое, *adj.* lektorski.

Лéкторъ, -а, *m.* lektor, czytelnik, czytający na głos; godność duchowna.

Лéкція, -и, *f.* lekcya; kolegium, lekcya akademicka, prelekcya, odczyt, *pl.* odczyty; ходúть на лéкціи, слýшать лéкціи, chodzić na odczyty, na lekcye, na prelekcye; słuchać kolegiów (u kogo).

Лéлекъ, v. **Козодóй**.

Лелѣяніе, -я, *n.* piastowanie, cacanie, pieszczenie, rozpieszczenie.

Лелѣять, *v. a.* piastować, cacać, bardzo delikatnie chować, pieścić.

Лéмехъ, Лемешъ, v. **Сошникъ**.

Лéмбикъ, v. **Алéмбикъ**.

Лéмма, -ы, *f. Log.* lemma, lema, zdanie (założenie), wywiedzione z innych już dowiedzionych zdań.

Леммúската, -ы, *f. Geom.* linia krzywa, mająca postać cyfry 8.

Лемýръ, -а, *m. H. n.* (*lemur*), małpozwierz, (zwierzę do małpy podobne).

Лéна, -ы, *f.* lenno, lemaństwo, maństwo, lennictwo, lenstwo, lenność.

Лéнникъ, -а, *m.* 1. lennik, lenny; 2. *Bot.* (*linaria vulgaris*), len matki Bożéj, lenek, lnica.

Лéнный, -ая, -ое, *adj.* 1. lenny, feudalny; лéнное имѣніе, dobro lenne, [*pl.* dobra lenne], lenno; пожалованіе лéннымъ имѣніемъ, danie w lenno; nadanie lenności; получúть въ лéнное влад ѣніе, otrzymać w lenno; 2. *Eccl. sl.*, v. **Льняный**.

Ленóкъ, -нка, *m.* 1. *H. n.* (*salmo lenoc*), gatunek łososia; 2. *dim.* (*a* Лéнъ), mały len, lenek.

Ленолúстникъ, Ленолúстъ,-а, *m. Bot.* (*thesium linophyllum*), leniec, ożota, len dziki.

Лéнта, -ы, *f.* wstęga, wstążka, tasiemka; órdeńska лéнта, wstęga orderowa.

Лéнтіе, -я, *n.*, **Лéнтій**, -я, **Лентíонъ**, -а, *m. Eccl. sl.* ręcznik, chusta.

Лéнточка, -и, *f. dim.* wstążeczka, wstążka, tasiemka.

Лéнточникъ, -а, *m.* wstęgarz, wstążnik, co wstążki robi *lub* przedaje, tasiemkarz.

Лéнточница, -ы, *f.* wstążnica, co wstążki robi *lub* przedaje.

Лéнточный, -ая, -ое, *adj.* wstążkowy; лéнточная фáбрика, fabryka wstążek.

Лéнчикъ, -а, *m.* łęk (u siodła; *cfr.* ławki siodła).

I. Ленъ, -а, *m.*, v. **Лéна**.

II. Лёнъ, *gen.* льна, *m. Bot.* (*linum*), len; дúкій ленъ, v. **Льнянка**; кáменный лёнъ, v. **Амíантъ**; болóтный лёнъ, v. **Пузúрчатка**. [lampartowy.

Леопáрдовый, -ая, -ое, *adj.*

Леопáрдъ, -а, *m. H. n.* (*felis leopardus*), lampart.

Лепестковый, -ая, -ое, *adj.* od listku kwiatowego, należący do listku kwiatowego, listkowy; лепестóвый мохъ, v. **Лепестóчница**.

Лепестóкъ, -стка, *m. dim.* listeczek kwiatkowy.

Лепестóчница, -ы, *f. Bot.* (*marchantia*), porostnica; *cfr.* wątrobne ziele gwiaździste.

Лéпестъ, -а, *m.* 1. kawałek jakiéj tkaniny; v. **Лóскутъ**; 2. *Bot.* listek kwiatowy, kwiatkowy, liście kwiatowe.

Лепесчáтый, -ая, -ое, *adj.* z listków kwiatowych złożony.

Лепетáніе, Лепетáнье, -я, *n.* (*o dzieciach*:) lalkanie, blegotanie, szczebiotanie; paplanie.

Лепетáть, *v. n.* (*o dzieciach*:) lalkać, blegotać, szczebiotać; paplać; jąkać się, momotać.

Лепетлúвый, -ая, -ое, *adj.* szczebiotliwy; blegotliwy, blekotliwy, momotliwy, jąkliwy; gadatliwy, świegotliwy, pletliwy.

Лепетýнъ, -а, *m.* blekot, bełkot, bełkotacz, momot, jąkajło, jąkała, jąkacz; papla, paplarz, gadulski, jąkacz; gawęda, gawędziarz.

Лепетýнья, -и, *f.* blekotka, bełkotka, kobieta blekotliwa, jąkliwa; papla, plotka, gadulska, gawędziarka.

Лепéтъ, -а, *m.*, v. **Лепетáнье**.

Лепёха, -и, *f.* 1. placek, pampuch; 2. **pop.* kobieta otyła, tłusta, brzuchata. [*dim.* placuszek.

Лепёшечка, Лепёшка, -и, *f.*

Лепёшникъ, -а, *m. Bot.* (*iris pseudoacorus*), kosaciec żółty.

Лéпта, -ы, *f. Eccl. sl.* moneta hebrajska; drobny pieniążek; благодáрственная лéпта, ofiara dzięków czynienia.

Лéса, -ы, *f.* włosie, włosień u wędy, sznurek od wędy, wędna nić. [конный мелконúчный.

Лескéя, -и, *f.*, v. **Мохъ** сучлистéцъ, **Лестúвый**, v. **Лéстный**, -ая, -ое, *adj.* zaszczytny, pochlebny; zwodniczy; zdradliwy; chytry, obłudny.

Лéстовка, -и, *f.* koronka, paciorki; v. **Чётки**.

Лесть, -и, *f.* pochlebstwo; zdradliwość; chytrość, obłuda; ponęta.

Летáніе, -я, *n.* latanie.

Летаргúческій, -ая, -ое, *adj.* letargiczny.

Летаргíя, -и, *f.* letarg, zachwyt, zachwat, śpiączka, sen głęboki, śmierć pozorna.

Летáть, *v. n.* latać.

Летóкъ, -тка, *m.* 1. barć, otwór w ulu, oko ula, dziura; **летóкомъ**,

lotem, lotnie, szybko, pędem; 2. v. Волáнъ.

Летýнъ, -а, *m.* latawiec, szybkobiegacz, skory do biegu; *pędziwiatr, wietrznik.

Летýчесть, -и, *f.* lotność, sposobność do ulatania.

Летýчій, -ая, -ее, *adj.* 1. latający, lotny; *H. n.* **летýчая мышь**, nietoperz; [*cfr.* lotek]; **летýчая рыба**, (*exocetus evolans*), latawiec, rodzaj ryb morskich; [*cfr.* jaskółka, ryba morska]; **летýчая бѣлка**, (*sciurus volans*), wiewiórka latająca, polatucha; *it.* v. Огóнь, Огоньóкъ, Олéнь (хетýчій); 2. *Chem.* lotny, ulatujący.

Летчáтка, -и, *f.*, v. **Мышьякъ**.

Лéтъ, -а, *m.* lot; на летý, w lot; лéтомъ, lotem, pędem, prędko. [cenie.

Летѣніе, -я, *n.* lecenie, pole-

Летѣть, *v. n.* lecieć, polecieć, latać; biedz, biegnąć; lecieć, pędzić; врéмя летѣть, czas leci, ulatuje.

Летáга, -и, *f.* (бѣлка летýчая, *sciurus volans*), *H. n.* polatucha, wiewiórka latająca.

Лечéба, **Лѣчéба**, **-ы́**, *f.* leczenie, kurowanie, kuracya.

Лечéбникъ, **Лѣчéбникъ**, **-а**, *m.* książka lekarska.

Лечéбница, **Лѣчéбница**, **-ы**, *f.* szpital, dom dla chorych, lazaret.

Лечéбный, **-ая**, **-ое**, *adj.* lekarski; лечéбныя книги, książki, dzieła lekarskie.

Леченіе, **-я**, *n.* leczenie, kurowanie, kuracya; врéмя леченія, czas kuracyi; врéмя леченія водами, czas używania wód mineralnych lub źródlanych.

Лечúтель, v. **Лѣкарь**, **Врачъ**.

Лечúть, *v. a.* leczyć, kurować; лечúть кого-либо водóю, leczyć kogo wodą; **-ся**, *v. r.* leczyć się, kurować się; лечúться водóю, leczyć się wodą; лечúться гóлодомъ, leczyć się głodem.

Лечýха, -и, *f. Bot.* 1. (*sanicula*), zankiel, czarne ziele; 2. (*medicago*), koziorożec; v. Люцéрна, Медýнка.

Лечь, *v. n. perf.* położyć się; лечь спать, iść spać; лечь на якорь, stać, stanąć na kotwicy.

Лéща, -и, *f.*, v. **Лещúнникъ**.

Лещáдка, -и, *f.* fliza, płyta z kamienia cienko wyciosana.

Лещáдникъ, -а, *m.* łupek krytowy, dachowy. [zowy, od flizy.

Лещáдный, -ая, -ое, *adj.* fli-

Лéщадь, -и, *f.* fliza, płyta z kamienia cienko wyciosana.

Лещевúна, -ы, *f.* (лещевое мясо), mięso leszczowe.

Лещéвый, v. **Лещóвый**.

Лéщикъ, -а, *m. dim.* leszczyk, mały leszcz.

Лещúна, -ы, *f.*, **Лещúнникъ**, -а, *m.* leszczyna, lasek leszczynowy; v. **Орѣшина**, **Орѣшникъ**.

Лещúнный орѣхъ, *m.* laskowy orzech.

Лещóвый, -ая, -ое, *adj.* leszczowy, od leszcza ryby; лещóвое мясо, mięso leszczowe.

Лещъ, -а, *m. H. n.* (*cyprinus brama*), leszcz, ryba; морскóй лещъ, (*sparus pagrus*), przeżuwacz, zębatka, pagr, pagur, (ryba morska).

Лжа, -и, *f. Eccl. sl.* (ложь), lga, łeż, łgarstwo, kłamstwo.

Лже-акáція, -и, *f. Bot.* (*robinia pseudoacacia*), grochowe drzewo, [drzewo Amerykańskie znacznéj wysokości]; **-апóстоль**, -а, *m.* fałszoapostoł, fałszywy apostoł; **-вѣрецъ**, -рца, *m.* wyznawca fałszywéj wiary; **-вѣрie**, -я, *n.* wyznanie fałszywéj wiary; fałszywa wiara; **-вѣрка**, -и, *f.* wyznająca fałszywą wiarę; **-глаголúвый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* kłamliwy; **-имéнецъ**, -нца, *m.* pseudonym, autor piszący pod przybraném nazwyskiem; **-имéнный**, -ая, -ое, *adj.* mający fałszywe, przybrane nazwisko; v. Лжеимéнецъ; **-клеветáти**, *v. a. Eccl. sl.* potwarzać, potwarz rzucać; **-клеветникъ**, -а, *m.* złomówca, potwarca, potwarznik, potwarzyciel; **-клеветника**, -ы, *f.* potwarczyna, potwarnica, potwarzycielka; **-любецъ**, -бца, *m.* lubiący kłamstwo, łgarstwo, nieprawdę; **-мудрéцъ**, -а, *m.* sofista, fałszywy mędrzec; v. Софúстъ; **-мудрованіе**, v. Лжемýдрствованіе; **-мýдрость**, -и, *f.* fałszywa mądrość, sofistyka; v. Софúамъ; **-мýдрствованіе**, -я, *n.* sofisterya, rozumkowanie, mędrkowanie; **-мýдрствователь**, -я, *m.* fałszywy mędrzec, mędrek, sofista; **-мýдрствовать**, *v. n.* rozumkować, mędrkować; **-мýдрый**, -ая, -ое, *adj.* sofistyczny, fałszywomądry, wykrętny; **-послýхъ**, *Eccl. sl.*, v. Лжесвидѣтель; **-проповѣдникъ**, -а, *m.* fałszywy nauczyciel; **-пророкъ**, -а, *m.* fałszywy prorok; **-пророчество**, -а, *n.* fałszywe proroctwo; **-пророчествовать**, *v. n.* fałszywie prorokować; **-свидѣтель**, -я, *m.* fałszywy świadek, który fałszywie świadczy, który mówi kłamstwo; **-свидѣтельница**, -ы, *f.* fałszywy świadek, kobieta, która fałszywie świadczy, która mówi kłamstwo; **-свидѣтельство**, -а, *n.* fałszywe świadectwo; **-свидѣтельствовать**, *v. n.* fałszywie świadczyć, zeznawać; **-словéсіе**, -я, *n. Eccl. sl.*, v. Лжесловíе; **-словéсникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* fałszomówca, łgarz, kłamca; **-слóвіе**, -я, *n.* fałszomowność, fałsz, kłamstwo, łgarstwo, nieprawda; **-слóвствовать**, *v. n. Eccl. sl.* łgać, kłamać, nieprawdę mówić, powiedzieć; **-сплетáтель**, -я, *m.* zmyślający fałsz, kłamstwo; **-сплетáтельница**, -ы, *f.* zmyślająca fałsz, kłamstwo; **-сплетéніе**, -я, *n.* zmyślenie fałszu, kłamstwa, skłamanie; **-ýмствованіе**, **-ýмствователь**, *etc.*, v. Лжемýдрствованіе, Лжемýдрствователь, *etc.*; **-ученіе**, -я, *n.* fałszywa nauka; **-ученость**, -и, *f.* uczoność fałszywa, płytka; **-ýчёный**, -ая, -ое, *adj.* płytkouczony, niedowarzony mędrek; **-учúтель**, -я, *m.* fałszywy nauczyciel; **-христíянинъ**, -а, *m.* fałszywy chrześcianin; **-хрúстъ**, -а, *m. Eccl. sl.* fałszywy Chrystus, fałszywy messyasz; **-цáрь**, -я, *m.* fałszywy król, uzurpator.

Лжецъ, -á & **Лжúвецъ**, -вца, *m.* łgarz, kłamca, kłamacz, fałszerz.

†**Лжúпить**, *v. a.* uznawać co za fałszywe; odrzucać, odpierać, zbijać (*np.* zdanie).

Лжúвица, -ы, *f.* fałszerka, łgarka, kłamczyna, kobieta kłamliwa.

Лжúвость, -и, *f.* kłamliwość, łżywość, nałóg kłamstwa, fałszywość.

Лжúвый, -ая, -ое, *adj.* kłamliwy, łżywy, fałszywy, zmyślony.

Лжúтель, -я, *m. Eccl. sl.*, v. **Лжецъ**. [łyżeczka.

Лжица, -ы, *f. Eccl. sl.* łyżka,

Ли, *abbr.* ль, *conj.* [*jako przyrostek pytający się:*] -li? czy? czyli? iza, izali, izaliż, azali? *it.* aczkolwiek, lubo, chociaż; (v. Хотя, Илú, Лúбо); не знáю, прáвда ли э́то, или нѣтъ, nie wiem, czy to prawda, czy [albo] nie; тóчно ли такъ? czy też istotnie (w samej rzeczy) tak jest? знáешь ли, что я тебѣ скажý? wiesz-li, co ci powiem? угóдно ли Вамъ? czy się Wacpanu podoba? [przyjaciel wolności.

Либерáлъ, -а, *m.* liberalista,

Либерáльность, -и, *f.* liberalność; liberalizm; sprzyjanie wolności, swobodom.

Либерáльный, -ая, -ое, *adj.* liberalny, sprzyjający wolności, swobodom.

Либо, *conj.* lub, lubo, albo; либо ... либо, lub ..., lub; lub ..., albo; albo ..., albo; bądź..., bądź; либо побѣдить, либо умерéть, lubo zwyciężyć, lubo umrzeć; *it.* кто-либо, ktokolwiek; что-либо, cokolwiek.

Либрáція, -и, *f. Astron.* libracya, wahanie się księżyca.

Либстокъ, -а, *m. Bot.* (*ligusticum*), lubszczyk, łakotne ziele; v. Зоря (*Bot.*).

Ливáновый, **Ливáнъ**, *Eccl. sl.*, v. **Лáдонный**, **Лáдонъ**.

Ливень, -вня, *m.* deszcz ulewny, nawalny, nawalnica, ulewa.

Ливéръ, -а, *m.* 1. podrob, podroba, *pl.* podroby, podrobki,

osierdzie u rzeźnika; 2. hewar, lewar, liwar, liwor, (narzędzie, którego do przelewania wina *albo* innéj cieczy używają).

Ли́вмя, *adv.* ulewnie; дождь ли́вмя льётъ, deszcz ulewnie pada; v. *sub*: Лить.

Ли́вный, -ая, -ое, *adj.* ulewny.

Ливо́нка, v. Тимбра.

Ливре́йный, -ая, -ое, *adj.* liberyjny, od liberyi.

Ливре́я, -и, *f.* liberya.

Ли́га, -и, *f.* liga, związek, spiknienie, sprzymierzenie.

Лигату́ра, -ы, *f.* 1. *Chem.* mieszanina, dodanie, przymieszanie kruszczu podlejszego, [*np.* dodanie miedzi złotu, srebru]; лигату́ра моне́ты, liga monety; 2. *Chirg.* binda, bandaż, obwiązka do zawiązania żyły po krwi puszczeniu.

Лигату́рный, -ая, -ое, *adj.* (*o kruszczu*:) przymieszany, dodany; *cfr.* Лигату́ра (1).

Лигтеръ, *Mar.*, v. Лихтеръ.

Лидійскій ка́мень, *m. Miner.* kamień probierski.

Лиза́ніе, -я, *n.* lizanie.

Лиза́ть, **Лизну́ть**, *v. a.* lizać, liznąć; -ся, *v. r.* lizać się.

Лизень, -зня, *m. prov.* (*u bydła*:) język, ozor. [Лизать.

Лизну́ть, *v. semelf.*, v. *sub*: Лизать.

Лизоблю́дъ, v. Блюдолизъ.

Лиза́ющъ, -ща, *m. Med.* (*linctus*), lambitywum, lekarstwo do trzymania w uściech, aż się rozpłynie.

Лиза́нка, -и, *f. Bot.* (*peltaria*), szybownica; *cfr.* Tarczyk.

Лиза́нчикъ, -а, *m.* szczeniątko, piesek.

Лиза́нъ, -а, *m.* lizun, lizacz.

Лиза́нья, -и, *f.* lizaczka, która lubi lizać.

Ликвида́мбра, -ы, *f.*, v. Стиракса (жи́дкая); ликвида́мбра Виргинская, *Bot.* (*liquidamber styraciflua*), drzewo ambrowe.

Ликвидаці́онный, -ая, -ое, *adj.* likwidacyjny, obrachunkowy, rachunkowy.

Ликвидація, -и, *f.* likwidacya, obrachunek, rachunek.

Ликёрный, -ая, -ое, *adj.* likworowy, likierowy.

Ликёръ, -а, *m.* likwor, likier.

Ликова́ніе, -я, *n.* cieszenie się, radowanie się; *Eccl. sl.* taniec chrzesny.

Ликова́тель, -я, *m.* cieszący się, radujący się, wesoły.

Ликова́тельница, -ы, *f.* ciesząca się, radująca się, wesoła.

Ликова́ть, *v. n.* cieszyć się, radować się, weselić się.

Ликовствовать, *Eccl. sl.*, v. Ликовать. [mian], ceklarz.

Ликторъ, -а, *m.* liktor [u Rzy-

Ли́къ, -а, *m.* 1. krzyk radosny, okrzyk; *it.* v. Ликова́ніе; 2. chór śpiewaków (w kościele); v. Кли́росъ; 3. zbiór, gromada, zgromadzenie świętych; лики а́нгельскій, chór aniołów, chór anielski; 4. wyobrażenie twarzy na obrazie; lice, oblicze.

Лилёйный, -ая, -ое, *adj.* liliowy; biały jak lilia; лилейный а́пахъ, zapach liliowy.

Лилёкъ, v. Козодо́й.

Лиле́я, v. Ли́лія.

Лили́къ, v. Ныро́къ.

Ли́лія, -и, *f. Bot.* (*lilium*), lilia; бѣ́лая ли́лія, (*lilium candidum*), lilia biała; ли́лія кра́сная, ognenna, (*lilium bulbiferum*), lilia czerwona; ли́лія великолѣ́пная, v. Велелѣ́пка; ли́лія мечеобра́зная, v. Ирь.

Лило́вый, -ая, -ое, *adj.* fioletowy. [letowym.

Лилове́ть, *v. n.* stawać się fio-

Лило́къ, -лка, v. Козодо́й.

Лима́нъ, -а, *m.* buchta, odlewisko, odnoga morska, zatoka; v. Golf.

Лимона́дный, -ая, -ое, *adj.* limonadowy, lemoniadowy.

Лимона́дчикъ, -а, *m.* robiący *lub* przedający limonadę.

Лимона́дъ, -а, *m.* limonada, lemoniada.

Лимо́нія морска́я, v. Желтокоре́нь (лимо́нный).

Лимо́нникъ, -а, *m.* naczynie do trzymania cytryn.

Лимо́нный, -ая, -ое, *adj.* cytrynowy, cytrynny; лимо́нный сокъ, sok cytrynowy; лимо́нное де́рево, drzewo cytrynowe.

Лимо́нчикъ, -а, *m. dim.* cytrynka, mała cytryna.

Лимо́нъ, -а, *m.* cytryna.

Лимфа, (*Med.*), v. Пасока.

Лимфатическій, -ая, -ое, *adj.* limfatyczny, lipkowodny; v. Па́сочный.

Линева́ніе, -я, *n.* liniowanie.

Линева́нный, -ая, -ое, *part. p.* liniowany.

Линева́ть, *v. a.* liniować, linie pisać, znaczyć. [niał.

Лине́ечка, -и, *f. dim.* mały li-

Лине́йка, -и, *f.* 1. liniał, linear, liniowka, prawidło; 2. gatunek pojazdu, dorożka szeroka i długa, z przegródku w dłuż na kilka osób po obu stronach.

Линейный, -ая, -ое, *adj.* liniowy; лине́йный корабль, okręt liniowy; лине́йныя войска́, wojsko liniowe.

Лине́къ, -нька́, *m.* 1. linka do karania majtków; 2. *dim. H. n.* linek, ryba; v. Линь.

Лине́я, v. Ли́нія & Лине́йка.

Линія, -и, *f.* 1. linia; прямая ли́нія, linia prosta; крива́я ли́нія, linia krzywa; 2. *Geneal.* linia rodu, familii, pokolenie, plemię; восходя́щая, нисходя́щая, побо́чная ли́нія, (*Geneal.*) linia wzgórę idących przodków, linia na dół idących, linia poboczna; v. Восходя́щій, Нисходя́щій & Побо́чный; горизонта́льная ли́нія, linia horyzontalna, pozioma; ли́нія ве́тра, v. Румбъ; ли́нія ку́рса, v. Курсъ (2); ли́нія прице́ла, прице́льная ли́нія, (*Artill.*) linia celowa; 2. *Milit.* linia (wojska), filata, szereg.

Ли́нный, -ая, -ое, *adj.* (*o ptakach*:) wypierzony; ли́нный гусь, gęś wypierzona.

Линови́ще, -а, *n.* skóra (*np.* z węża). [*ca*), lin, ryba.

Линь, -я, *m. H. n.* (*cyprinus tinca*), [Ли́нька, -и, *f.* (*o ptakach*:) pierzenie, gubienie piór.

Ли́нза, -ы, *f. Opt.* (zrzitelne stekło), soczewka.

Линю́честь, -и, *f.* wypłowiałość, spłowiałość, zblakowanie.

Линю́чій, -ая, -ее, *adj.* blakowny, łacno płowiejący, pełznący.

Линя́лый, -ая, -ое, *adj.* wypłowiały, spłowiały; wyliniały.

Линя́ніе, -я, *n.* płowienie, pełznienie, blakowanie; linienie, pierzenie.

Линя́ть, *v. n.* 1. płowieć, pełznieć, pełznąć, blakować; 2. linić się, linieć, sierść ronić; pierzyć się, pióro *czyli* pierze ronić.

Ли́па, -ы, *f. Bot.* (*tilia*), lipa; каменная ли́па, (*phillyrea latyfolia*), lipowiąz; olejnica.

Ли́пецъ, -пца, *m.* 1. lipiec [*gen.* lipcu]; miód przasny; Lipiec, miód pity; 2. † (мѣсяцъ Іюль), lipiec, (siódmy miesiąc w roku).

Ли́пина, -ы, *f.* lipina, drzewo lipowe. [lipa.

Ли́пинка, -и, *f. dim.* lipka, mała

Ли́пища, -и, *f. augm.* wielka lipa.

Ли́пка, -и, *f. dim.* lipka, mała lipa; *it.* v. Облупи́ть (какъ ли́пку).

Ли́пкій, -ая, -ое, *adj.* lipki, lipisty, lepisty, klejowaty; ли́пкая трава́, v. Подмаре́нникъ (мерохова́тый). [pistość.

Ли́пкость, -и, *f.* lipkość, le-

Ли́пнуть, *v. n.* – къ ..., lipnąć do (czego), przylipać, lgnąć do (czego); *przylepiać się, przyczepiać się.

Липня́къ, -а́, *m.* las lipowy.

Ли́новица, -ы, *f.* woda lipowa; *cfr.* liposok.

Ли́повка, -и, *f.* lipowy walec wydrożony ze dnem, kadź z lipy wydrożona.

Ли́повый, -ая, -ое, *adj.* lipowy; ли́повая кора́, łyko, lipowa kora; ли́повый столъ, stół lipowy.

Ли́почка, -и, *f. dim.* małe drzewko lipowe, lipka.

Липу́чій, v. Ли́пкій.

Ли́ра, -ы, *f. Mus.* lira.

Лиранъ, -а, *m.*, v. Тюльпа́нное де́рево. [liryczny.

Ли́рикъ, -а, *m.* liryk, poeta

Лири́ческій, -ая, -ое, *adj.* liryczny; лири́ческая поэзія, poezya liryczna; лирическій писа́тель, v. Ли́рикъ.

Ли́рный, -ая, -ое, *adj.* liriny, od liry.

Лировидный, Лирообра́зный, -ая, -ое, *adj.* na kształt liry, podobny do liry.

Лиса́, -ы́, *f. H. n.* (*canis vulpes*), lis; v. Лиси́ца; *chytrzec, chytry, filut, frant, szczwany, szpak, ćwik.

Лисёнокъ, -нка, **Лисёночекъ**, -чка, *m. dim.* lisek, liseczek, lisię, lisiątko.

Лисица, -ы, *f. H. n.* (*canis vulpes*), lis, liszka; красная лисица, v. Огнёвка; степна́я лисица, v. Карага́нъ; Лисица-крестовка, v. Крестовка (2); §. всякая лисица свой хвостъ хвалитъ, każda liszka swój ogon chwali.

Лисичій, v. Лисій.

Лисичка, -и, *f. dim.* liszeczka, liseczek, lisiątko.

Лисій, -ья, -ье, *adj.* lisi; лисій мѣхъ, skóra lisia; лисья шуба, futro lisie; lisy; лисій хвостъ, lisi ogon; *Bot.*, v. Лисохво́стъ.

Лиска, -и, *f. dim.* lisek.

Лисохво́стъ, -а, *m. Bot.* (*alopecurus*), lisi ogon, (rodzaj trawy); лисохвостъ луговой, (*alopecurus pratensis*), lisi ogon łąkowy.

Лисочка слёзная, v. Трутникъ (разрушительный); лисочка жёлтая, v. Онёнокъ.

Лиственница, -ы, *f. Bot.* (*pinus larix*), sosna modrzew'.

Лиственничный, -ая, -ое, *adj.* modrzewowy; лиственничная смола́, żywica modrzewowa; лиственная гри́бка, (*boletus laricis*), modrzewowa hubka; v. Трутникъ (лиственничный); лиственничное де́рево, drzewo modrzewowe; *Bot.*, v. Лиственница.

Лиственный, -ая, -ое, *adj.* liściasty, liściasty, listny.

Лиственъ, v. Лиственница.

Лиственѣніе, -я, *n.* okrywanie się liściem.

Лиственѣть, *v. n.* liścieć, liścić się, pokrywać się liściami.

Лиственя́къ, -а, *m.* las modrzewowy. [liście.

Листвіе, -я, *n. coll. Eccl. sl.* **Листвя́къ**, v. Лиственя́къ.

Листвяный, v. Лиственный.

Листель, -я, *m. Archit.* listwa, listewka.

Листикъ, -а, *m. dim.* listek.

Листистый, -ая, -ое, *adj.* liściowaty, liściasty, na kształt liścia. [listowie.

Листи́ще, -а, *n. augm.* liścisko,

Листный, v. Лиственный.

Листо-бить, -а, *m.* robiący blachy metalowe; **-бо́йня**, -и, *f.* machinia do ciągnienia metalu w blachy; **-ва́тый**, -ая, -ое, *adj.* liściowaty, liściasty, na kształt liścia; **-ве́ртка**, -и, *f. H. n.* (*cursus*), motyl nocny; **-во́й**, -а́я, -о́е, *adj.* 1. liściowy; листово́й табакъ, tytuń w liściach; 2. (*o kruszczach*:) blachowy, blaszkowy; листово́е зо́лото, złoto blaszkowe; листово́е желѣзо, blacha żelazna; листова́я трава́, v. Камкара; **Листо-ковательный завод**ъ, v. Листобойня; **-ко́съ**, -а, *m.* mszyca roślinna, motylica; **-кра́съ**, v. Лѣполи́стникъ.

Листо́къ, -тка, *m. dim.* listek, listeczek; arkusik papieru; gazetka, gazeta; еженеде́льный листо́къ, tygodnik, gazeta tygodniowa; игра́ въ три листка́, (*gra w karty*:) labet, bet.

Листо-обра́зный, -ая, -ое, *adj.* mający kształt liścia, liściowaty; **-паде́ніе**, -я, *n.* czas opadania liścia; jesień; **-па́дъ**, -а, *m.* 1. v. Листопаде́ніе; 2. †(мѣсяцъ Ноябрь), listopad, (jedenasty miesiąc roku); **-па́дъ**, -и, *f.*, v. Листопаде́ніе; **-со́съ**, -а, *m. H. n.* (*chermes*), czerw', czerwiec, [robaczek wydający kolor czerwony]; **-цвѣтъ**, -а, *m. Bot.* (*phyllanthus*), liściokwiat.

Листо́чекъ, -чка, *m. dim.* listeczek. [ściowy.

Листо́чный, -ая, -ое, *adj.* li-

Листоѣдъ, -а, *m. H. n.* (*chrysomela*), złotnik, złota krówka, złotawiec. [liście jedzący.

Листоя́дный, -ая, -ое, *adj.*

Листъ, -а, *m.* 1. (*pl.* листы́, -о́въ), list; karta; arkusz; листъ бумаги, arkusz papieru; заглавный листъ, karta tytułowa; похва́льный листъ, list pochwalny; 2. (*pl.* ли́стья, -ьевъ), liść, liście, list (drzew, ziół); розовый листъ, list różowy; Александри́йскій листъ, senes; ли́стья, *pl.* (*Mal.*) liście; 3. list, blacha, blaszka; золото́й листъ, blaszka złota; (złoto w listach); желѣзный листъ, blacha żelazna.

Листье, v. Листвіе.

Лисъ, -а, *m. Eccl. sl.* lis.

Лисячій, v. Лисій.

Литавра, -ы, *f.* kotły; бить въ литавры, bić w kotły.

Литаврщикъ, -а, *m.* bijący w kotły.

Литанія, -и, *f.* litania.

Литейный, -ая, -ое, *adj.* odlewalny; od lania; литейная, -ой, *s. f.*, литейный заво́дъ, giserna, lejarnia, ludwisarnia.

Литейщикъ, -а, *m.* odlewnik, lejarz, giser, ludwisarz.

Литера, -ы, *f.* litera, głoska; czczionka.

Литеральный, v. Буквальный.

Литера́торъ, -а, *m.* literat, uczony.

Литерату́ра, -ы, *f.* literatura.

Литерату́рный, -ая, -ое, *adj.* literacki, od literatury, naukowy.

†**Литёцъ**, -тца, v. Литейщикъ. [drogi fałszywy.

Литикъ, -а, *m.* pasta, kamień

Литіе, -я, *n.* lanie, wlewanie, odlewanie.

Литія, -и, *f.* litania.

Литовье, -я, *n.* (*abomasum*), ślaz, czwarty żołądek, u zwierząt odżuwających.

Лито-графированіе, -я, *n.* litografowanie; **-графи́ровать**, *v. a.* litografować, rysować na kamieniu; **-графи́рованный**, -ая, -ое, *part. p.* litografowany; **-графи́ровка**, -и, *f.*, v. Литографированіе; **-графическій**, -ая, -ое, *adj.* litograficzny; **-гра́фія**, -и, *f.* litografia, rycie na kamieniu; litografia, rycina litograficzna; litografia, zakład, miejsce gdzie litografują; **-гра́фъ**, -а, *m.* litograf, rytujący na kamieniu; **-логическій**, -ая, -ое, *adj.* litologiczny; **-ло́гія**, -и, *f.* litologia; **-ло́гъ**, -а, *m.* litolog.

Литонья, -и, *f.* (*omasus*), księgi, książki u zwierząt odżuwających, trzeci żołądek.

†**Литорея**, -и, *f.* pismo tajemnicze; v. Тайнопись.

Литотрипсія, Литотрити́я, -и, *f.*, v. Каменодроблёніе.

Литра, -ы, *f. Eccl. sl.* litr; funt.

Литрованіе, -я, *n.* lutrowanie, oczyszczanie (*np.* siarki i saletry).

Литровать, *v. a.* lutrować, oczyszczać (*np.* siarkę i saletrę).

Литур-гисаніе, -я, *n. Eccl.* odprawianie mszy; **-гисать**, *v. n. Eccl.* mszę odprawiać, mieć; **-гисова́ти**, *Eccl. sl.*, v. Литургисать; **-гіа́рій**, -я, *m.* mszał, służebnik; **-гійный**, -ая, -ое, *adj.* liturgijny; **-гія**, -и, *f.* liturgia, służba Boża, msza.

Литый, -ая, -ое, *part. p.* lity, lany, odlewany.

Лить, *v. a.* lać, wylewać; lać, odlewać; дождь льётъ, дождь лился льётъ, deszcz pada, deszcz ulewnie pada; льётъ ведро́мъ, как изъ ведра льётъ, deszcz leje jak z cebra, jak z konwi się deszcz leje; у него потъ льётъ съ лица́, съ него потъ льётъ, pot mu się z twarzy leje; лить слёзы, wylewać łzy, płakać; лить кровь, wylewać krew' za ojczyznę, kłaść życie za ojczyznę; *it.* лить кровь невинныхъ, przelewać krew' niewinnych; **-ся**, *α) v. r.* lać się, ciec; *β) v. p.* być odlewanym, odlanym, lać się.

Литьё, -я, *n.* lanie, wlewanie, odlewanie.

Лифный, -ая, -ое, *adj.* stanowy, od stanu (u sukni).

Лифъ, -а, *m.* stan (u sukni).

Лихва, -ы, *f.* lichwa.

Лихвенный, -ая, -ое, *adj.* lichwiarski; лихвенные проце́нты, procent lichwiarski; взимать лихвенные проце́нты съ капита́ла, lichwić, lichwę brać, brać od piniędzy. [*sl.*, v. Лихоимецъ.

Лихогре́бецъ, -бца, *m. Eccl.*

Лихій, v. Лихой.

I. Лихо, -а, *n.* złość, złośliwość; licho; §. лихо не лежитъ тихо, licho nie śpi cicho.

II. Лйхо, *adv.* 1. злóбливо; v. Злóбно; 2. v. Бойко, Провóрно.

Лихо-вáть, *v. n.* (†), фальшиво donosić, potwarzać; **-дéй,** -я, *m.* nieżyczliwiec, szkodliwiec, wróg; niechętny; **-дéйка,** -и, *f.* nieżyczliwa, szkodliwa, nieprzyjaciółka; **-дéйный, -дéйскій,** -ая, -ое, *adj.* nieżyczliwy, szkodliwy, złý; **-дéйство,** -а, *n.* nieżyczliwość, szkodliwość, szkodzenie; **-дéйствовать,** *v. a.* nienawidzieć; być szkodliwym, nieżyczliwym; **-дéйше,** v. Лиходéйство.

Лихóй, -áя, -óе, *adj.* 1. sprytny; bystry, rączy; 2. złý; лихáя болéзнь, *pop.* wielka choroba, padaczka.

Лихо-имéніе, -я, *n.* lichwa, lichwienie, lichwy branie, zdzieranie; **-имéецъ,** -мца, *m.* lichwiarz, zdzierca; **-имный,** -ая, -ое, *adj.* lichwiarski, zdzierczy; **-имственный,** -ая, -ое, *adj.* lichwiarstwem, zdzierstwem nabyty; лихоимственное имéніе, majątek przez lichwiarstwo, zdzierstwo nabyty; **-имство,** -а, *n.* lichwa, zdzierstwo; **-имствовать,** *v. n.* lichwić, lichwę brać, zdzierać, brać od piniędzy; **-мáнка,** -и, *f. pop.* zimnica, febra; **-рáдка,** -и, *f.* zimnica; febra; (gorączka); ograszka; **-рáдочникъ,** v. Авранъ (дúкій); **-рáдочный,** -ая, -ое, *adj.* febrowy; gorączany; лихорáдочная корá, kora chińska, china; лихорадочная трава, v. Авранъ (дúкій).

Лúхость, -и, *f.* złość, złośliwość, chytrość.

Лихошéрстный, -ая, -ое, *adj.* (*o psach:*) zły, milczkiem gryzący.

Лихтеръ, -а, *m. Mar.* lichtan, lichton, lichtuga, (mniejszy statek wody).

Лицé, -á, *n.* 1. twarz; rys, postać twarzy, mina; весéлое лицé, twarz wesoła; лицóмъ къ лицý, twarzą w twarz; twarz w twarz; oblicze w oblicze; znać kogo z twarzy; на лицó, istotnie, w naturze, rzeczywiście (znajdujące się gdzie); na нéмъ лица нéтъ, twarz jego zupełnie zmieniła się; лицé земли, powierzchnia ziemi; 2. człowiek, osoba; знáтное лицó, znakomita osoba; духóвное лицó, osoba duchowna; дéйствующее лицó, *Theat.* osoba grająca, przedstawiająca jaką rolę; представлять рáзныя лица, grać, przedstawiać różne osoby, role; 3. lice, wierzch, prawa, świetna strona (*np.* sukna); przód, czoło, facyata (o budowlach); съ лицá на лицé, osobiście, naocznie; всѣ на лицé, wszyscy się zebrali osobiście, wszyscy się znajdują.

Лицевáть, *v. a.* ozdabiać, upiększać powierzchownie; wykładać zewnętrzny bok ściany kamieniem *lub* czém innem.

Лице-вóй, (-вóй), -ая, -óе, *adj.* 1. przodowy, z przodu; prawy, świetny, licowy, licny, od prawéj strony (*np.* sukna); лицевáя сторона (у дóма), przód domu, facyata; лицевáя сторона у сукна, licowa, prawa, świetna strona u sukna; **-дéй,** -я, *m.*, **-дéйка,** -и, *f.*, v. Актёръ, Актри́са; **-дéйный,** -ая, -ое, *adj.* aktorski, komedyancki; **-дéйственный,** -ая, -ое, *adj.* widowiskowy, teatralny; **-дéйствіе,** -я, *n.* widowisko, teatr; **-дéйствовать,** *v. n.* przedstawiać jaką osobę, grać jaką rolę, grać komedyę; **-зрúтельный,** -ая, -ое, *adj.* widokowy; **-зрѣніе,** -я, *n.* widok, wzgląd, spojrzenie, wzrok.

Лицéй, -я, *m.* liceum.

Лицéйскій, -ая, -ое, *adj.* licealny, z liceum.

Лице-мѣрить, *v. n.* być obłudnym, obłudę stroić, udawać świętoszka, bożkować; **-мѣріе,** -я, *n.* nieszczerość, obłuda, świętoszeństwo; **-мѣрка,** -и, *f.* obłudnica, świętoszka; nabożniczka, nieszczera; **-мѣрно,** *adv.* obłudnie; **-мѣрность,** -и, *f.* obłudność, nieszczerość; **-мѣрный,** -ая, -ое, *adj.* obłudny; **-мѣровати,** *Eccl. sl.*, v. Лицемѣрить; **-мѣрство,** -а, *n.* obłuda, obłudność, świętoszeństwo, nieszczerość; **-мѣрствовать,** v. Лицемѣрить; **-мѣръ,** -а, *m.* obłudnik, świętoszek, nabożniczek, gryzipacierz, liziobrazek, nieszczery; **-очертáніе,** -я, *n.* rysy twarzy; **-пріéмный,** -ая, -ое, *adj.* parcyalny, stronniczy, stronny, jednostronny; **-пріáтіе,** -я, *n.* parcyalność, jednostronność, stronność, stronnictwo, wiązanie się do jednéj strony; безъ лицепріáтія, bezparcyalnie, bezstronnie, bez wiązania się z żadną partyą *lub* stroną, neutralnie, obojętnie; **-пріáтный,** -ая, -ое, *adj.* parcyalny, jednostronny, stronny, stronniczy; **-пріáтствовать,** *v. n.* być parcyalnym, stronnym, jednostronnym.

Лицó, v. Лицé.

Лицóвка, -и, *f.* 1. nadawanie ozdoby powierzchownéj, polerowania; 2. żelasko *lub* stal od polerowania.

Лицóвщикъ, -а, *m.* nadający czemu ozdobę powierzchowną, polerownik.

Личúко, -а, *n. dim.* 1. twarzyczka; 2. osobka.

Личúна, -ы, *f.* 1. (*propr.* & *) larwa, maska; pozór, płaszcz, płaszczyk, pokrywka; подъ скрóмною личúною добродѣтели, pod pozorem или pod płaszczem cnoty; подъ скрóмною личúною добродѣтели часто скрываются пороки, często pod cnoty płaszczem [или płaszczykiem] występki chodzą; корыстолюбіе крылось подъ личúною блаrочéстія, chciwość skryta była pod płaszczem pobożności; подъ личúною чéстности, pod płaszczem [или pod płaszczykiem, pod pozorem] uczciwości, poczciwości; 2. v. Личúнка (2).

Личúнка, -и, *f.* 1. *dim.* (*propr.* & *) maseczka, larweczka, płaszczyk; v. Личúна (1); 2. blaszka zamkowa, w którą się klucz wkłada; 3. (gusienica), gąsienica; poczwarka.

Личúнный, -ая, -ое, *adj.* maskowy, larwowy; *cfr.* Личúна.

Личúночка, -и, *f. dim.*, v. Личúнка.

† Личúть, v. Приличествовать.

Личúщко, -а, *n.* twarzysko, szpetna twarz, larwisko.

Личúще, -а, *n. augm.* twarzysko, wielka twarz.

Личúякъ, -á, *m.* misiórka, misiurka, część hełmu (szyszaka), zasłaniająca twarz.

Лúчно, *adv.* osobiście, ustnie.

Лúчной, -áя, -óе, *adj.* 1. licowy, licny, twarzny, od lica, oblicza, twarzy; личной мýскулъ, muszkuł, myszka twarzy; личной напúльникъ, личная пúлка, v. Мелкозýбка; 2. v. Лúценой.

Лúчность, -и, *f.* osobistość.

Лúчный, v. Лúчной.

Лúчный, -ая, -ое, *adj.* osobisty; личная обúда, obrażenie osobiste, obraza osobista; личное мѣстоимéніе, *Gramm.* (*pronomen personale*), zaimek osobisty; лúчный глаголъ, *Gramm.* słowo osobiste.

Лишáвость, -и, *f.* liszajowatość.

Лишáвый, Лишаевáтый, -ая, -ое, *adj.* liszajowaty, liszaj cierpiący, mający.

Лишаевúдный, -ая, -ое, *adj.* liszajowaty, do liszaju podobny.

Лишáёкъ, -мáйка, *m.* liszajek.

Лишáй, -я, *m.* 1. *Med.* liszaj (na ciele ludzkim); 2. *Bot.* (*lichen*), liszaj na drzewie, rodzaj mchu, porost; лишáй плющевый, грудной, лёгочный, (*lichen pulmonaris*), porost płucnik, *czyli* granicznik, gwiazdosz; лишáй каменный, (*lichen saxatilis, parmelia saxatilis*), liszajec, mech skalny, kamienny, ziele wątrobne; лишáй Исландскій, (*lichen Islandicus*), mech Islandzki; v. Мохъ (Исландскій).

Лишáйникъ, -а, *m. Bot.* (*lichen*), liszaj, mech, porost.

Лишáистый, -ая, -ое, *adj.* liszajowaty, pełen liszaju.

Лишáрь, -я, *m. prov.* trzęsawica, trzęsawa, trzęsawisko, ziemia bagnista.

Лишáть, Лишúть, *v. a.* - кого чего, pozbawiać, pozbawić kogo czego, wyzuwać, wyzuć, ogołacać, ogołocić kogo z czego; - кого наслѣдства, wydziedzi-

чать, wydziedziczyć, z dziedzictwa wyłączać, wyłączyć, z dz. wyzuwać, wyzuć; лишённый наслѣдства, wydziedziczony, z dziedzictwa wyłączony, wyzuty; лишúть кого надéжды, pozbawić kogo nadziei; лишённый надéжды, nadziei pozbawiony, nie mający nadziei, beznadziejny; лишúть кого довѣрія, pozbawić kogo zaufania; лишúть кого хлѣба, способа пропитанія, pozbawić kogo chleba, sposobu do życia, sustentacyi, utrzymania się; лишúть кого престóла, zrzucić, zepchnąć, wyzuć kogo z tronu; лишúть зрѣнія, wzroku [oczu] pozbawić; лишúть кого жúзни, pozbawić kogo życia; онъ всегó лишёнъ, on pozbawiony wszystkiego; дѣло лишенó ясности, rzecz nie (jest) dosyć jasna; -ся, *v. p. & r.* być pozbawionym, ogołoconym, pozbawiać się, pozbawić się, wyzuwać się, wyzuć się; stracić, utracić, postradać; лишúться жúзни, pozbawić się życia; лишúться чувствъ, wpaść w bezprzytomność; omdleć.

Лишекъ, -шка, *m.* zbytek, co z czego zbywa, zostaje; съ лишкомъ, nazbyt, zbytnie, zbyteczne, za bardzo, za wiele, nadto, za nadto, nader.

Лишéніе, -я, *n.* pozbawienie, ogołocenie, wyzucie z czego, utracenie, utrata, postradanie; лишéніе зрѣнія, pozbawienie wzroku, oczu; лишéніе правъ, pozbawienie praw; лишéніе дóлжности, złożenie, zrzucenie z urzędu, oddalenie z urzędu; лишéніе имѣнія, имýщества, *Jur.* konfiskata; лишéніе чéстнаго имени, pozbawienie dobrego imienia; лишéніе жúзни, pozbawienie życia; utrata życia.

Лишённый, -ая, -ое, *part. p.* pozbawiony, ogołocony, wyzuty z czego; лишённый жúзни, życia pozbawiony; *it.* v. *sub*: Лишáть, Лишúть.

Лишúтель, -я, *m.* pozbawiacz, wyzuwacz, wydzieracz, wydzierca, zdzierca. [Лишáть, -ся.

Лишúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Лишне, *adv.* zbyt, nazbyt, zbytnie, zbyteczne, za bardzo, za wiele, nadto, zanadto, nader.

Лишнúй, -яя, -ее, *adj.* zbytni, zbyteczny; niepotrzebny.

Лишше, **Лишшúй**, v. Лишне, Лишнúй.

Лишь, *adv.* 1. ledwie, zaledwie, tylko co; онъ лишь вошёлъ, . . ., tylko co wszedł, . . .; 2. tylko; лишь бы, byle, żeby tylko.

Лúло, -а, *n.* tworzydło, forma (do odlewania); пулевóе лúло, forma do lania kul; léra, przepustnica.

Лúльный, -ая, -ое, *adj.* do lania, odlewania służący, zdatny; лúльная лóжка, łyżka do lania, do odlewania; лúльное искýство, sztuka lania, odlewania; лúльный сосýдъ, v. Изложница.

Лúніе, -я, *n.* wlewanie, lanie, odlewanie.

Лúный, -ая, -ое, *part. p.* (= лúтый), lany, odlewany.

Лúтель, v. Литéйщикъ.

Лобáнъ, -а, *m.* wielkoczoły, czoła wielkiego, czołowaty.

Лобáнья, -и, *f.* wielkoczoła, kobieta czoła wielkiego.

Лобáстый, -ая, -ое, *adj.* czołowaty, wielkoczoły, wielkiego, szerokiego czoła.

Лобзáкъ, -á, *m.* piła do piłowania metalów. [wanie.

Лобзáніе, -я, *n. Eccl. sl.* całowanie; **Лобзáть**, *v. a. Eccl. sl.* całować; -ся, *v. r.* całować się.

Лóбикъ, -а, *m. dim.* czołko, maleńkie czoło; łebek.

Лóбище, -а, *m. augm.* czolsko, wielkie czoło; łbisko.

Лобкóвый, -ая, -ое, *adj.* 1. z samych czołowych kawałków, z łebków zwierząt złożony; лобкóвый мѣхъ, futro z samych czołowych kawałków, z łebków zwierząt; 2. *Anat.* do kości wstydliwéj należący; лобкóвая кость, kość wstydliwa.

Лóбный, -ая, -ое, *adj.* czelny, czołowy, od czoła; лóбная кость, kość czołowa [na przedniéj części czaszki główńéj]; лóбное мѣсто, miejsce tracenia złoczyńców; sądowy plac; kalwarya, golgata.

Лобовúна, v. Лóбина.

†**Лобóдá**, v. Лебедá.

Лобóкъ, -бка, *m. dim.* 1. czołko, maleńkie czoło; łebek; 2. *Anat.* (*Mons Veneris*), górka Wenusowa.

Лобóчекъ, -чка, *m. dim.* czołeczko, maleńkie czołko; łebek.

Лобъ, *gen.* лба, *m.* czoło; łeb; §. хоть лобъ широкъ, да мало мóзгу, głowa wielka, lecz mózgu mało; *it.* лбомъ стѣны не прошибёшь, trudno mur głową przebić.

Лобызáніе, -я, *n.* całowanie.

Лобызáть, *v. a. Eccl. sl.* całować; -ся, *v. r.* całować się.

Ловéцкій, -ая, -ое, *adj.* łowiecki, łowczy.

Ловéцъ, -вцá, *m.* myśliwy, strzelec, łowiec, łapacz.

Ловúльный, -ая, -ое, *adj.* do łowienia służący, łowny.

Ловúтва, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. Ловъ.

Ловúтель, -я, *m. Eccl. sl.* łowiec, ptasznik; *żołnierz na zasadzce.

Ловúтельный, v. Ловúльный.

Ловúть, *v. a.* łowić, łapać, chwytać, złapać, ująć; *łapać, chwytać, przeciągać na swoję stronę; *it.* korzystać z czego; ловúть звѣрéй, łowić zwierzęta; ловúть птицъ, łowić ptaki; ловúть ры́бу, łowić, łapać ryby; ловúть воровъ, łapać, chwytać złodziejów; §. въ мýтной водѣ рѣбу ловúть *abo* въ омутѣ карасéй ловúть, w mętnéj wodzie [или w odmęcie] ryby łowić; korzystać z cudzéj szkody; -ся, *v. p.* być łowionym, łapanym, chwytanym.

†**Ловúще**, -а, *n.* miejsce łowienia zwierząt *lub* ryb; v. Węgornia.

Ловкíй, -ая, -ое, *adj.* 1. wygodny, dogodny, udatny; 2. *zdatny, sposobny, sprawny, zręczny, zwinny.

Ловкость, -и, *f.* zdatność, sposobność, sprawność, zręczność, zwinność.

Ловлéніе, -я, *n.* łowienie (*np.* zwierząt, ptaków, ryb), łapanie, chwytanie; łapanie, chwytanie (*np.* złodziejów, zbiegów).

Ловля, -и, *f.* łowy, połów; ры́бная ловля, połów ryb, rybołowstwo; ловля сельдéй, połów śledzi. [połapka.

Ловýшечка, -и, *f. dim.* łapka.

Ловýшка, -и, *f.* łapka, połapka, paść; ловýшка на мышéй, łapka na myszy.

Ловче, *compar. adv.* sposobniéj, zręczniéj, zwinniéj.

Ловчúвый, -ая, -ое, *adj.* zdatny do łowienia.

Ловчíй, -ая, -ее, *adj.* 1. łowczy, do łowów zdatny; ловчая собáка, pies łowczy; 2. (†), ловчíй, -аго, *s. m.* łowczy, rządca łowów, (urzędnik nadworny).

Ловъ, -а, *m.* łowienie.

Логарúфмика, -и, *f. Mathem.* logarytmika.

Логарúфмическій, -ая, -ое, *adj. Mathem.* logarytmiczny, logarytmowy; логарúфмическія таблúцы, tablice logarytmów.

Логарúфмъ, -а, *m. Mathem.* logarytm.

Логúка, -и, *f.* loika, logika.

Логúкъ, -а, *m.* loik, logik.

Логúстика, -и, *f.* algiebra, sztuka liczenia za pomocą znaków; v. Алгебра.

Логúчески, *adv.* logicznie.

Логúческій, -ая, -ое, *adj.* logiczny, loiczny.

Логовúна, -ы, *f.* dół, parów.

Логовúнка, -и, *f. dim.* dołek, mały parów; v. Логовúна.

Логовúще. **Логово**, -а, *n.* łożysko, legowisko; медвѣжье лóговище, łożysko niedźwiedzia.

Логогрúфъ, -а, *m.* logogryf, zagadka głoskowa.

Логонъ, v. Ложкóнъ.

Логъ, -а, *m.* miejsce nizkie wydrożone; dolina; głębia w rzéce; odłóg, pole zapuszczone; v. **Лагъ (1).**

Лодéйникъ, **Лодéйный**, *etc.*, v. Лад....

†**Лодецъ**, -дца, *m.* sternik.

Лодúя, -и, *f.* łódź, łódka, stawek wodny.

Лóдка, -и, *f.* łódka, czołno.

Ло́дочка, –и, *f. dim.* czołneczko.

Ло́дочникъ, –а, *m.* łódkarz, łodnik, co łódki robi *lub* łódką wozi.

Ло́дочный, –ая, –ое, *adj.* łódkowy, czołnowy, do łódki, czołna należący.

Лодчёнка, –и, *f.* czołnisko.

Лодъ, –а, *m.*, v. **Лотъ**.

Лодыга, –и, *f.* kostka u nogi; głowizna; kut. [kostkowy.

Лодыжечный, –ая, –ое, *adj.*

Лодыжка, –и, *f. Anat.* kosteczka u nogi; głowizna.

Лодыжный, –ая, –ое, *adj.* kostkowy, do kostki u nogi należący.

Лодьевидный, **Лодьеобразный**, v. **Ладьевидный**....

Лодья, v. **Ладія**.

Лодьянка, **Лодянка**, –и, *f. Bot.* (*cymbaria*), ziele.

Ло́жа, –и, *f.* 1. łoże u broni; 2. loża w teatrze; macońska ложа, loża masońska.

Ложбина, –ы, *f.* miejsce wydrożone; dolina, parowa.

Ложбинка, –и, *f. dim.* dolinka; dołek.

Ложбиноватый, –ая, –ое, *adj.* dolinowaty, parowisty.

Ложбистый, –ая, –ое, *adj.* pełen dolin.

Ло́же, –а, *n.* łoże; łóżko; łożysko, legowisko; bráчное, супружеское ло́же, łoże małżeńskie; *stan małżeński; ло́же дикихъ звѣрей, v. **Ло́говище**.

Ложевой, (–ы́й), –ая, –о́е, *adj.* łożowy; ложевой мастеръ, v. **Ло́жникъ**.

Ложе́нье, –я, *n.* kotlina, miejsce gdzie ryby w zimie przebywają. [*Archit.*).

Ложе́къ, –жка, *m.*, v. **Ло́жка** (2.

Ложементъ, –а, *m. Fortf.* usadowienie, leżysko, zakop zrobiony na szczycie stoku *lub* innego jakiego dzieła opanowanego przez nieprzyjaciół.

Ложенный, v. **Ложевой**.

Ложесна́, –ы́, *f. Eccl. sl.* macica u kobiet, pochwa maciczna; *it.* v. **Ма́тка** (*Anat.*).

Ло́жечка, –и, *f. dim.* łyżeczka; чайная ло́жечка, łyżeczka od herbaty.

Ло́жечникъ, –а, *m.* 1. łyżkarz; 2. *Bot.* (*cochlearia*), warzęcha; ло́жечникъ апте́чный, (*cochlearia officinalis*), warzęcha apteczna, lekarska. [tniczy.

Ло́жечница, –ы, *f.* tygiel złoty.

Ло́жечный, –ая, –ое, *adj.* łyżkowy; ло́жечная рукоя́тка, trzonek u łyżki; ложечная трава, v. **Ло́жечникъ** (2. *Bot.*).

Ложжина, **Ложжинка**, v. **Ложбина**, **Ложбинка**.

Ложжиноватый, v. **Ложбиноватый**. [żać.

Ложи́ть, *v. a.* drążyć, wydrą-

Ложи́ться, *v. r.* kłaść się, położyć się; ложи́ться спать, iść spać, położyć się spać.

Ложница, –ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Ложечка**.

Ло́жка, –и, *f.* 1. łyżka; столо́вая ло́жка, łyżka stołowa; 2. *Archit.* żłobek; 3. *Anat.* łyżka, koniec kości piersiowéj, mostek; §. суха́я ло́жка ротъ дерётъ, śpiewać darmo boli gardło; §. умѣ́ ло́жкою не вольёшь, kto z przyrodzenia głupi, i w Paryżu rozumu nie kupi; §. хоро́шъ тотъ, кто ло́жкою ко́рмитъ а черено́мъ ко́летъ, strzeż się przed takim, który z przodku liże, a z zadu drapie.

Ложковидный, –ая, –ое, *adj.* łyżkowaty, na kształt łyżki.

†**Ложкомо́й**, –ó́я, *m.* pomywacz.

†**Ложкомо́йня**, –о́и, *f.* pomywaczka.

Ложкомъ, *adv.* wzdłuż.

Ло́жникъ, –а, *m.* łożnik, co łoża do broni robi.

Ло́жница, –ы, *f. Eccl. sl.* sypialnia, izba sypialna.

Ло́жно, *adv.* fałszywie, nieprawdziwie.

Ло́жность, –и, *f.* fałsz, fałszywość, nieprawdziwość.

Ло́жный, –ая, –ое, *adj.* fałszywy, nieprawdziwy, zmyślony, bezzasadny; ло́жный вы́водъ, ложное заключе́ние, wniosek chybny, mylny, paralogizm, sofizm.

Ложо́къ, –жка, *m.*, v. **Ло́жка** (2).

Ложча́тый, –ая, –ое, *adj.* łyżkowaty, na kształt łyżki.

Ложь, *gen.*, лжи, *f.* łga, łgarstwo, kłamstwo.

Лоза́, –ы́, *f.* rózga, witka, pręt; виноградная лоза, latorośl winna, winorośl; Italiańskaя лоза, v. **А́гнецъ** (nieporóчный).

Лозанъ, –а, *m.* cięcie rózgą.

Лозіе, –я, *n. coll. Eccl. sl.* winogrona. [gronny.

Лозный, –ая, –ое, *adj.* winolozо́чка, –и, *f. dim.* rószczka, witeczka, pręcik.

Лозунгъ, –а, *m. Milit.* godło, hasło. [Сало.

Лой, –я, *m. Eccl. sl.* łój; v. †**Лойна**, v. **Лайба**. [головка.

Ло́йникъ, –а, *m.*, v. **Черноло́йникъ**, –я, *n.* (*o psach:*) łeptanie, chlipanie, chłeptanie.

Локать, *v. n.*, **Локнуть**, *v. semelf.* (*o psach:*) łeptać, chlipać, chłeptać, chłać, żłopać.

Локомотивъ, –а, *m.* lokomotywa, parowóz, wóz parowy.

Ло́конъ, –а, *m.* lok, pukiel włosów.

Локотникъ, –á, *m.* 1. poręcz (u krzesła); 2. poduszka pod ręce.

Локотной, (–ы́й), –áя, –óе, *adj.* łokciowy; локотная артéрія, *Anat.* arteрya łokciowa; локотна́я кость бо́льшая, *Anat.* (*fossile*), rura większa łokciowa; локотная кость ме́ньшая, (*radius*), rura mniejsza łokciowa.

Локото́къ, –тка, **Локото́чекъ**, –чка, *m. dim.* łokieć, łokietek.

Локоть, –ктя, *m.* 1. *Anat.* łokieć, (przegub ręki, *etc.*); 2. łokieć (miara).

Локтевой, (–ы́й), v. **Локотной**.

Локтище, –а, *m. augm.* łokciско, wielki łokieć.

Ло́маная, –ой, *s. f.* (*w nótach:*) osemka, ósmka.

Ломáніе, –я, *n.* łamanie.

Ло́маный, –ая, –ое, *part. p.* połamany, potłuczony, pogruchotany; ломаная посу́да, naczynia potłuczone, pogruchotane; ло́манныя чи́сла, ułomki liczebne; ломаная ли́нія, (*Geom.*) linia łamana; *fig.* ло́манный челове́къ, człowiek, który wiele wycierpiał; *it.* v. **Ло́маная**.

Ломáть, *v. a.* łamać, tłuc, rozbijać, gruchotać, rozwalać; (*o kamieniach:*) wydobywać, łupać; ломать домъ, rozwalać dom; ломáть надъ чѣмъ го́лову, *łamać nad czém głowę; меня́ ломáетъ лихора́дка, febra mnie łamie, trzęsie; –ся, *a*) *v. p.* być łamanym, tłuczonym, rozbijanym, rozwalanym, łupać się; *β*) *v. r.* łamać się; *łamać się, giąć się, wyginać się, wykrzywiać się, minę, grymasy stroić; *it.* puszyć, nadymać się.

Ломбáрдный, –ая, –ое, *adj.* lombardowy; ломбáрдный биле́тъ, bilet lombardowy.

Ломбáрдъ, –а, *m.* lombard.

Ломберный, –ая, –ое, *adj.* lombrowy. [wna gra w karty).

Ломберъ, –а, *m.* lomber, (pe-

Ломикáмень, –мня, *m. Bot.* (*saxifraga*), łomikamień.

Ломить, *v. a.* łamać; *impers.* кóсти ло́митъ, łamie w kościach; ло́мить но́гу, łamie w nodze; онъ ломитъ прямо въ ко́мнату, pędzi prosto do pokoju; –ся, *v. r.* łamać się; *włamywać się, wdzierać się, wchodzić.

Ло́мка, –и, *f.* łom, łamanie, miejsce gdzie kamienie dobywają; ло́мка ка́мня, ка́менная ло́мка, łomy kamienne; ло́мка льда, kry łamanie; *swawola, rozpusta.

Ло́мкій, –ая, –ое, *adj.* łomny, łomisty, kruchy. [kruchość.

Ло́мкость, –и, *f.* łomkość,

Ломлéніе, –я, *n.* łamanie.

Ломовúкъ, –á, *m.* szkapa pociągowa.

Ломовой, (–ы́й), –áя, –óе, *adj.* łomny, kruszący, do łamania, rozbijania, kruszenia służący; ломова́я не́мня, drąg żelazny, sztaba żelazna do wyłamywania czego; wyłomidło; ломово́й извóщикъ, furman ciężary wożący; ломова́я ло́шадь, koń pociągowy; ломова́я рабóта, ciężka robota; ломова́я пу́шка, murołom, armata murołomna; ломова́я артилле́рія, artyllerya ciężka, oblężnicza.

Ломóта, –ы, *f.* łamanie w kościach.

Ломо́тный, -ая, -ое, *adj.* łamiący, suchobolny, denny.

Ломотокъ, -тка, **Ломоточекъ**, -чка, *m. dim.* głonek, kawałek, kawałeczek (*np.* chleba),

Ломоть, -мтя, *m.* gleń, kawał (*np.* chleba); ломо́ть хлѣба, gleń chleba.

Ломтикъ, v. **Ломотокъ**. [gleń.

Ломтище, -а, *n. augm.* wielki

Ломъ, -а, *m.* 1. łom, kawałki, odłamki, ułomki (z połamanych rzeczy); 2. łom, drzewołom, spadające odłamane gałęzie, urwiska; 3. łom, drąg żelazny; 4. łom, łamanie; ломъ въ костя́хъ, łom, łamanie w kościach; въ ломъ, въ лому́, do ciężkiéj pracy, w ciężkiéj pracy; v. **Ломота**; отда́ть ло́шадь въ ломъ, oddać konia do ciężkiéj pracy; ло́шадь ходи́ть въ лому́, koń chodzi w ciężkiéj pracy.

Ломъ-гигрометръ, v. **Кубышечки** (бѣлыя).

Лóшадь, -и, *f. H. n.* (*equus caballus*), koń; лóшадь водяна́я, v. Гиппопота́мъ, Бегемóтъ; рыжая лóшадь, koń lisowaty, bułany; рыжечалая лóшадь, deresz, dereczak; сѣвая, исчерабѣлая лóшадь, siwek, siwosz; сѣвая, сѣрая лóшадь въ яблокахъ, koń masłowaty, jabłkowaty; пѣгая лóшадь, koń pstrokaty; чáлая, булáная лóшадь, koń bułany; соло́вая лóшадь, koń izabelowy, masłowaty; черноголо́вая лóшадь, murzyn, murzynek, głowa murzyńska; *cfr.* koń mrozowaty; ворона́я лóшадь, koń wierzchowy; *it.* v. Верхова́я, Ломова́я (лóшадь), *etc.* [kost; v. Сверби́гузъ.

Лошако́но ýхо, *n. Bot.* żywokost.

Лошако́вый, -ая, -ое, *adj.* mułowy, muli.

Лошакъ, -á, *m. H. n.* (*mulus*), muł, (zwierzę). [lik.

Лошачёкъ, -чка, *m. dim.* mu-

Лошачúха, -и, *f.* mulica, samica muła. [mułowy.

Лошачій, -ья, -ье, *adj.* muli,

Лошачúца, -ы, *f. Bot.* (*hemionite*), kraczenica; jeleni szczaw'.

Лóшая собáка, *f.* pies owczarski.

Лощевúнка, v. Лóжечка (*Anat.*).

Лощéніе, -я, *n.* gładzenie, polerowanie.

Лощё, -а, -и, *f.* płótno glansowane, glansowne.

Лощёный, -ая, -ое, *adj. part. p.* polerowany, glansowany, gładzony; лощёное полотнó, płótno glansowane, glansowne.

Лощúлка, -и, *f.*, **Лощúло**, -а, *n.* żelazko *lub* stal od polerowania, gładzidło, gładyszka.

Лощúльникъ, -а, *m.* polerownik, co poleruje, glansownik, gładnik.

Лощúльный, -ая, -ое, *adj.* glansowny, gładny, polerowny, polorowny, do glansowania, do polerowania, do gładzenia służący.

Лощúльня, -и, *f.* warsztat, izba, miejsce do glansowania, gładzenia, polerowania.

Лощúльщикъ, -а, *m.* polerownik, co poleruje, glansownik, gładnik. [на, Ложбúнка.

Лощúна, Лощúнка, v. Ложбúна.

Лощúть, *v. a.* glansować, gładzić, polerować; -ся, *v. p.* być glansowanym, gładzonym, polerowanym.

Лощúноватый, -ая, -ое, *adj.* parowisty, wąwozisty.

Лощóвка, v. Лощёнка.

Лубовóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* łubowy, łubiany.

Лубóкъ, -бка́, *m.* łubek.

Лубóчекъ, -чка, *m. dim.* łubeczek.

Лубóчный, -ая, -ое, *adj.* z cieńkiéj kory zrobiony, łubiany, łubowy.

Лубъ, -а, *m.* łub, łubek, kora cienka drzewna.

Лубя́нка, -и, *f.* koszyk z kory.

Лубя́ной, (-ы́й), v. Лубóчный.

Луговúна, -ы, *f.* część łąki.

Луговúца, Луго́вка, v. Пúгалица.

Луговóй, -áя, -óе, *adj.* łąkowy, od łąki, łączny; луговóй цвѣто́къ, kwiatek łąkowy; луговая рудá, ruda łączna, *czyli* bagnista; *it.* v. Сторонá (луговáя); *it.* (*Bot.*) v. Рýта (луговая), Шафрáнъ (луговóй), *etc.*

Луговѣть, v. Лужáть.

Лугъ, -а, *m.* łąka, łączka.

†**Лýда**, -ы, *f.* suknia zwierzchnia, płaszcz; suknia błazeńska.

Лудá, -и́, *f.* skała z pod wody wystająca.

Лудúльный, -ая, -ое, *adj.* pobielczy, do pobielania cyną służący. [cyną, pobielnik.

Лудúльщикъ, -а, *m.* pobielacz

Лудúть, *v. a.* pobielać cyną.

†**Лудъ**, -а, *m.* głupi, szalony.

Лýжа. -и, *f.* kałuża.

Лужáйка, -и, *f.* murawka, murawka w pośród lasa, miejsce w lesie trawą zarosłe.

Лужáйникъ, -а, *m.* (*Bot.*) 1. (*limosella*), mulnica; 2. v. Полýшечникъ. [Дерúть.

Лужáть, *v. n.*, v. **Травенѣть**,

Лужёкъ, -жка́, *m. dim.* łączka, mała łąka. [lewanie cyną.

Лужéніе, -я, *n.* pobielanie, po-

Лужёчекъ, -чка, *m. dim.* łączka, mała łąka. [mała kałuża.

Лýжица, -ы, *f. dim.* kałużka,

Лýжища, -и, *f. augm.* kałużysko, wielka kałuża.

Лýжный, -ая, -ое, *adj.* kałużny.

Лýза, v. Блýза (1).

Лугá, -и́, *f.* szew u worka rogożkowego.

Лугъ, -а, *m. Anat.* kącik w oku, kącik oczny.

Лукá, -и́, *f.* łękowatość; łęk u siodła; krętość (rzéki); *chytrość, podstęp.

Лукáвецъ, -вца, *m.* chytrzec, podstępnik.

Лукáвить, *v. n.* podstępnie postępować, chytrze postępować.

Лукáвица, -ы, **Лукáвка**, -и, *f.* podstępnica, kobieta chytra, obłudnica. [кáво, Лукáвый.

Лукáвно, **Лукáвный**, v. Лукáво. *adv.* chytrze, podstępnie, obłudnie.

Лукáвство, -а, *n.* chytrość, podstęp, obłuda.

Лукáвствовать, v. Лукáвить.

Лукавый, -ая, -ое, *adj.* 1. chytry, podstępny, przebiegły; zły, nieczysty; 2. лукáвый, -аго, *s. m.* (дьяволъ, нечистый духъ), złe, zły, zły duch, djabeł, czart, szatan; лукáвый его попýталъ, złe go opętało; *it.* лукáвое, -аго, *s. n. Eccl. sl.* (злое дѣло), złe, zła rzecz, zły uczynek; Господи, избáви насъ отъ лукáваго, Panie, [wybaw'=] zbaw' nas ode złego; *it.* v. *sub*: Дóвнуть, Попýтать.

Лукáть, Лукнýть, *v. a.* ciskać, cisnąć, rzucać, rzucić z procy.

Лукнó, v. Лукóшко.

Луковúца, -ы, *f.* cebula, cebulka; цвѣтная лýковица, cebulka kwiatowa.

Луковúцевúдный, -ая, -ое, *adj.* mający kształt cebuli, cebulasty, cebulasty.

Луковúценóсный, -ая, -ое, *adj. Bot.* [cebulonośny, cebulorodny], główkorodny, rodzący *czyli* noszący główki *lub* cebulki, noszący zarodki główek *lub* cebulek; луковúценóсныя растéнія, rośliny cebulowe [или główkorodne].

Лýковичный, -ая, -ое, *adj.* cubulaty, cebulasty, cebulowy, cebulkowy, cebulny; лýковичныя растéнія, rośliny cebulowe, mające korzeń cebulasty.

Лýковка, -и, *f. dim.* cebulka.

Лукóнникъ, -а, *m. pop.* piróg z łuczkiem. [wидный.

Лукóвчатый, v. Луковúце-

Лýковый, -ая, -ое, *adj.* cebulowy, cebulny, cebulkowy; лýковыя сѣмена, siemiona cebulowe.

Лукомóрье, -я, *n.* brzég morski kręty, łękowaty.

Луконосецъ, -сца, *m.* łukonoszy, noszący łuk.

Лукóшечко, -а, *n. dim.* kobiałeczka, koszyk z kory.

Лукóшко, -а, *n.* kobiałka, kosz z kory, opałka.

Лукъ, -а, *m.* 1. łuk, obłąk; łuk, kusza; стрѣлять изъ лукá, strzelać z łuku; какъ изъ лукá стрѣлá, jak strzała z łuku; 2. łuk, łęk, obłąk (*np.* u kołyski); 3. *Bot.* (*allium*), łuk, czosnek; мéлкій лукъ, лукъ-рѣзанецъ, (*allium schoenoprasum*), łuk drobny, *abo* łuczek, łuczny czosnek, łuczyczosnek, czosnek ługowy; кáменный лукъ, (*allium altaicum*), łuk polny, płodziszek; конéвій лукъ, v. Чеснóкъ (зáячій); лукъ-сѣянецъ, Иванóвъ лукъ, (*allium ascalonium fissile*), czosnek z nasienia; лукъ-сажанéцъ, cebula sadzona, dymka; Нѣмéцкій лукъ, v. Шарлóтъ.

Лумпъ, -а, *m.* gatunek cukru białego.

Луна́, -ы́, *f.* księżyc, (†miesiąc); чéтверть луны́, kwadra księżyca, kwadra księżycowa; полная луна́, pełnia (księżyca); послѣдняя чéтверть луны́, ostatnia kwadra księżyca; затмѣніе луны́, zaćmienie księżyca.

Луна́-ры́ба, -ы, *f. H. n.* (*orthagoricus mola*), księżyc, ryba morska; płaskosz.

Лунатúзмъ, -а, *m.* lunatyzm, lunatyctwo, stan lunatyka, choroba lunatyczna, nocobiad.

Лунатúкъ, -а, *m.* lunatyk, ponocnik, miesiącznik, miesięcznik.

Луна́ція, -и, *f. Astron.* luna-

cya, odmiana księżyca; miesiąc synodyczny.

Лу́нитися, *v. r. Eccl. sl.* lunatykiem, miesięcznikiem być.

Лу́ница, -ы, *f. Eccl. sl.* pontal (pontalik, *dim.*) w postaci księżyca zrobiony.

Лу́нка, -и, *f.* płytki dołek okrągły, panew'; *it.* v. Лу́ночка.

Лу́нникъ, -а, *m.*). obieg, okrąg księżyca; 2. *Bot.* (*lunaria*, лу́нная трава), miesięcznica, zaparstnica.

Лу́нный, -ая, -ое, *adj.* księżycowy, księżyczny; лу́нное затме́ніе, zaćmienie księżyca; лу́нные рога́, rogi księżycowe; лу́нный го́дъ, rok księżycowy; лу́нный ме́сяцъ, miesiąc księżycowy; лу́нный ка́мень, kamień księżyczny, kamień miesięczny; лу́нная трава́, v. Лу́нникъ (2. *Bot.*): лу́нная ры́ба, v. Зла́тникъ (лу́нный).

Луновéніе, -я, *n. Eccl. sl.* & **Мѣсячное**, -аго, *s. n.*, v. *sub*: **Мѣсячный**. [пяльница (2).

Луновырѣзъ, -а, *m.*, v. **Кро-**

Луносѣменникъ, -а, *m. Bot.* (*menispermum*), miesięczne (miesiączne) ziarno.

Лу́ночка, -и, *f. dim.* dołek, dołeczek okrągły; v. Лу́нка; зубна́я лу́ночка, dołek, dołeczek zębny.

Лу́ночный, -ая, -ое, *adj.* do dołka zębnego należący, jego się tyczący.

Лунь, -и, *f. H. n.* (*falco rusticolus*), gatunek sokoła; онъ бѣлъ какъ лунь, siwy jak gołąb', siwiuchny jak gołąbek, siwiuteńki, siwiusieńki.

Лупе́жникъ, -а, *m.* belka (zwłaszcza jodłowa) z kory obłupiona.

Лупи́нъ, -а, *m.* (*Bot.*), v. **Бобъ** (волчій).

Лупи́ть, *v. a.* 1. łupić, obierać, obdzierać [drzewa *lub* zwierzęta] z kory, ze skóry; *łupić kogo, zdzierać kogo, obdzierać, zdzierać z kogo skórę; zbyt drogo co komu przedawać *lub* brać znaczne datki, wziątki; ку́рица лу́питъ цыплятъ, kokosz przekala skarupkę jaja, aby pisklęta z nich wyszły; лупи́ть глаза́, *wyłupiać oczy, wytrzeszczać, wyłuszczać oczy; -ся, *v. r.* trzaskać, pękać, padać się; на лицѣ́ лу́пится ко́жа, na twarzy pęka, trzaska się skóra; краска лу́пится на стѣнѣ́, farba na ścianie trzaska, pęka; цыпля́та лупя́тся, kurczęta się wykluwają.

Лупле́ніе, -я, *n.* łupienie, obłupywanie, obieranie (z łupiny).

Лупленный, -ая, -ое, *part. p.* obłupiony, obrany; *cfr.* Лупи́ть.

Лупоно́ска, -и, *f.*, v. **Широ-**

конось. [(*np.* orzechowa).

Луска́, -а́, *f.* łupina, łupinka

Луска́чъ, -а, *m. Bot.* (*cynanchum*), psidławiec.

†**Лутáрь**, -я, *m.* torba, worek, miech. [*serrator*), nurogęś.

Лутóкъ, -тка́, *m. H. n.* (*mergus*

Лутóчекъ, -чка, v. **Нырóкъ**.

Лутóшка, -и, *f.* młoda lipa z kory obłupiona.

Лу́ча, -и́, *f. Eccl. sl.*, v. **Лучъ**.

Лучéвка, -и, *f. Bot.* (*radiola*), mały dziki len.

Лучевóй, (-во́й), -а́я, -о́е, *adj.* promieniowy; лучева́я кость, v. Лучъ (3. *Anat.*).

Лучезáрно, *adv.* jasno.

Лучезáрность, -и, *f.* promienistość, jasność, świetność, black.

Лучезáрный, -ая, -ое, *adj.* promienisty, jasny, świetny; *it.* v. Вѣне́цъ (лучезарный, 2.).

Лу́чекъ, -чка, *m. dim.* łuczek, łuk drobny, ziele; v. Лукъ (*Bot.*).

Лучёкъ, -чка́, *m. dim.* łuczek, mały łuk (do strzelania, *etc.*), mały łęk, obłąk.

Лучеме́ръ, -а, *m.* (*radiomètre*), promieniomiar, narzędzie do uznania [poznania] wysokości.

Лученіе, -я, *n.* (ры́бы) łowienie ryb nocą przy świetle (przy pochodni).

Луче-но́сный, -ая, -ое, *adj.* promienisty, błyszczący; **-обра́-**

зный, -ая, -ое, *adj.* w kształcie promieni; **-отраже́ніе**, -я, *n. Opt.* odbijanie się światła, odbijanie promieni; **-отража́тельный**, -ая, -ое, *adj.* odbijający światło, promienia; **-преломле́ніе**, -я, *n. Opt.* łamanie się światła, refrakcya.

Лучи́на, -ы, *f.*, **Лучинка**, -и, *f. dim.* łyczywo, drzazga, trzaska, drzazeczka; drewno łuczywne do palenia zamiast świecy.

Лучи́нный, -ая, -ое, *adj.* łuczywny.

Лучи́ночка, Лучи́нушка, -и, *f. dim.*, v. **Лучи́на, Лучи́нка**.

Лучи́стый, -ая, -ое, *adj.* promienisty, pełen promieni; mający kształt promieni.

Лучи́ть, *v. a.* – ры́бу, łowić ryby nocą przy świetle.

†**Лучи́ться**, v. **Случи́ться, Приключа́ться**.

Лучи́ца, -ы, *f. Bot.* (*ulva*), porost, trawsko do mchu podobne; (*chara vulgaris*), ramienica pospolita; *it.* v. Пóростъ.

Лучко́вый, -ая, -ое, *adj.* łuczny, łukowy; łukiem uzbrojony.

†**Лу́чникъ**, -а, *m.* łucznik, strzelec łuczny.

Лучóкъ, -чка́, v. **Лучёкъ**.

Лу́чше, *compar. adv.* lepiéj; тѣмъ лу́чше, тém lepiéj; лу́чше всего́, najlepiéj; §. то лу́чше всего́, что есть у кого́, *albo* лу́чше синица въ рукѣ́, нéжели журавль на нéбѣ, lepsze jest chwała bogu, niżeli da-li bóg; lepsze jedno chwała bogu, niż dwoje da-li bóg; lepiéj już mieć, niż dopiero się spodziewać; lepszy *Tomasz*, niż *Niemasz*, или lepszy *Tomasz*, niż *Jadam*.

Лу́чшій, -ая, -ое, *adj.* lepszy, najlepszy.

Лучъ, -а́, *m.* 1. promień, światło; 2. pęk łuczywnych drewien do mamienia [łowienia] ryb; 3. *Anat.* (*radius*), rura mniejsza łokciowa.

Луща́, v. **Луска́**.

Лущéніе, -я, *n.* łuszczenie, obłuskiwanie, wyłuszczanie.

Лущи́ло, -а, *n.* narzędzie do wyłuszczania ze strączek.

Лущи́на, -ы, *f.*, v. **Луска́**.

Лущи́ть, *v. a.* łuszczyć, wyłuszczać, wyłuskiwać; **-ся**, *α) v. r.* łuszczyć się, wyłuszczać się, wyłuskiwać się, obłuskiwać się; *β) v. p.* być łuszczonym, wyłuszczanym, obłuskiwanym.

Лы́ва, -ы, *f.* las [bór] gęsty na błotach, na bagnach.

Лы́жа, -и, *f.* łyża, *pl.* łyże [do chodzenia w zimie po śniegach głębokich], narty, kośle; навостри́ть, напра́вить лы́жи, *chorągiewkę zwinąć, w nogi uderzyć, zmykać, dać drapaka; *it.* v. **Навостри́ть** (лы́жи).

Лы́жва, -ы, *f.* łyżwa, statek wodny na Dnieprze i Bugu używany.

Лы́жникъ, -а, *m.* łyżwiarz, biegający, chodzący na łyżach, nartnik. [gu od łyżów.

Лы́жница, -ы, *f.* ślad na śnie-

Лы́жный, -ая, -ое, *adj.* łyżowy, łyżwowy, nartowy.

Лызну́ть, *v. n. perf.* zemknąć, umknąć, wymknąć się, uciec, uciekнąć, drapnąć, wynieść cichaczem.

Лызо́къ, -зка́, *m.* zemknienie, umknienie, uciekнienie; дать лызка́, v. Лызну́ть.

Лы́ко, -а, *n.* 1. łyko, [cienka kora lipowa *lub* wierzbowa]; 2. (*Bot.*) во́лчье лы́ко, мѣлковое лы́ко, v. **Перецъ** (во́лчій).

Лы́ковый, -ая, -ое, *adj.* łykowy, łyczany.

Лы́ль, *s. pl. pop.* 1. oszukaństwo, oszustwo; 2. (насмѣшка), naśmiewisko, pośmiech, szyderstwo; поднять кого на лыль, *wyśmiewać kogo, naśmiewać się, żartować, drwić, kpić, szydzić z kogo.

Лысáстый, -ая, -ое, *adj.* łysisty, łysowaty.

Лысáчъ, -а́, *m.* wysokiego, szerokiego czoła.

Лысúна, -ы, *f.* 1. łysina, łysinka, miejsce na głowie łyse; 2. (*u konia*:) łysina, gwiazda, strzała biała na czole końskim; 3. (*na tkaninach kolorowych*:) oczko innego koloru.

Лысúнка, -и, *f. dim.* 1. łysinka; 2. łysinka, gwiazdka, strzałka na czole końskim; v. Лы́сина.

†**Лыскáрь**, -я́, *m.* łopata.

Лы́сто, -а, *n. Eccl. sl.* goleń.

Лысу́нъ, -а́, *m.* 1. pies morski roczny; 2. skóra psa morskiego rocznego.

Лысу́ха, -и, *f. H. n.* (*fulica*), łyska, kokoszka wodna; лысу́ха ча́рная, (*fulica atra*), łyska czarna.

Лысый, -ая, -ое, *adj.* łysy, bez włosów na głowie, pleszowaty; (*o koniu:*) łysy, łysinę białą mający; лы́сая ло́шадь, łysy koń, koń gwiazdkę, strzałę, łysinę białą mający. [stawać, włosy tracić.

Лысѣть, *v. n.* łysieć, łysym się

Лытáнье & Лытáнie, -я, *n.* tułanie się, włóczenie się, wałęsanie się, tułactwo.

Лытáть, *v. n.* tułać się, włóczyć się, wałęsać się, bruki zbijać.

Лы́тка, -и, *f.*, **Лы́ткы**, -ток, *f. pl.* (łysto, golень), łytka, goleń.

Лытýнъ, -á, *m.* tułacz, tułający się, wałęsający się, włóczący się, włóczęga, hultaj, biegun.

Лытýнья, -и, *f.* tułaczka, tułająca się, wałęsająca się, włócząca się, włóczęga, hultajka.

Лы́чакъ, -а, *m.* łapcie, obuwie z łyka.

Лы́чко, -а, *n. dim.* łyczko; kawałek łyka; §. да́ть лы́чко, чтобъ получи́ть реме́мекъ, dać łyczko, aby otrzymać [dostać] rzemyczek.

Лы́чный, -ая, -ое, *adj.* łyczany, z łyka; лы́чная верёвка, powróz łyczany, powróz z łyka, łyczak.

Львёнокъ, -нка, *m.* lwiątko.

Львинецъ, -нца, **Львинкъ**, -а, *m.*, v. **Лошáчница**. [вникъ.

Львиноýстникъ, v. **Ключевúкъ**.

Львиноýстъ, -а, *m. Bot.* (*antirrhinum*), wyżlin, ziele.

Львинохвóстъ, -а, *m. Bot.* (*orobanche major*), zaraza, skaza, lwi ogon, wilk zielny, wilk zielony; - сердéчный, (*leonurus cardiaca*), serdecznik.

Львúный, -ая, -ое, *adj.* lwi; львúный ревъ, ryk lwi; львúный зубъ, v. **Одувáнчикъ**; львúная лапа, v. **Росúнца**; львúный хвостъ, v. **Львинохвóстъ**.

Львúца, -ы, *f.* lwica, samica lwa. [wek, lwiczek, lwik.

Львúчищъ, -а, *m. Eccl. sl.* lew.

Львúще, -а, *n. augm.* lwisko.

Львóва лáпа, v. **Росúнца**.

Львообрáзный, -ая, -ое, *adj.* do lwa podobny.

Льгóта, -ы, *f.* uwolnienie, oswobodzenie, swoboda (od podatków *lub* pracy), ulga, dyspenzacya; льгóта отъ повúнностей, podatéй, ulżenie ciężarów publicznych, zmniejszenie podatków; дава́ть, да́ть льгóту, v. **Льготúть**.

Льгóтить, *v. a.* & да́ть льгóту, uwalniać, uwolnić od ciężarów publicznych, od podatków.

Льгóтный. -ая, -ое, *adj.* uwalniający od pewnych podatków, ulżywający, dla ulgi dany; льгóтная грáмота, list uwalniający od podatków. [na rzéce.

Льди́на, -ы, *f.* kra, bryła lodu

Льди́нища, -и, *f. augm.* wielka kra, bryła lodu.

Льди́нка, -и, *f. dim.* mała kra, bryłeczka lodu. [dzisty.

Льди́стый, -ая, -ое, *adj.* lo-

Льдяно́й, (-ный), v. **Ледяно́й**.

Льзя, *v. impers.* można; не льзя, nie można. [*lub* odzież lniana.

Льнúца, -ы, *f. Eccl. sl.* tkanina

Льнолúстъ, v. **Ленолúстникъ**.

Льнопрядúльный, -ая, -ое, *adj.* do lnu przędzenia służący; льнопрядúльная машúна, machina do lnu przędzenia.

Льнопрядúльня, -и, *f.* izba do przędzenia lnu.

Льнуть, *v. n.* - къ чему́, lgnąć, przylgnąć, przylepić się.

Льня́ница, v. **Льнúца**.

Льня́нка, -и, *f. Bot.* (*linaria*), wyżlin lnica, lnianka.

Льнянопрядúльный, **Льнянопрядúльня**, v. **Льнопр...**

Льня́ный, -ая, -ое, *adj.* lniany; льня́ное сѣмя, siemię lniane.

Льстецъ, **Льстúвецъ**, -вца, *m.* pochlebca; нúзкій льстецъ, nizki pochlebca. [pochlebnica.

Льстúвица, -ы, *f.* pochlebczyni,

Льстúвый, -ая, -ое, *adj.* pochlebny.

Льстúвость, -и, *f.* pochlebstwo.

Льстúвый, -ая, -ое, *adj.* pochleby.

Льстúтель, -я, *m.* pochlebca.

Льстúтельница, -ы, *f.* pochlebnica, pochlebczyni.

Льстúтельный, -ая, -ое, *adj.* pochlebny, pochlebniczy.

Льстúть, *v. n.* pochlebiać; łasić się; -ся, *v. r.* pochlebiać (się) sobie.

Льщéніе, -я, *n.* pochlebianie, pochlebstwo. [świec.

Лья́ло, -а, *n.* forma do (lania)

Лéвизна, -ы, *f.* lewa strona.

Лéвица, -ы, *f. Eccl. sl.* lewica, lewa ręka.

Лéво, *adv.* на лéво, въ лéво, lewo, na lewo, w lewo.

Лéвша, -и, *f.* 1. mańka, lewica, lewa ręka; 2. *s. c.* mańkut, ten *albo* ta co lewą ręką wszystko robi.

Лéвшакъ, -á, *m.*, v. **Лéвша** (2).

Лéвый, -ая, -ое, *adj.* lewy; лéвая рука, ręka lewa. [nie; właźenie.

Лéзаніе, -я, *n.* lezienie; łażenie.

Лéзть, *v. n.* 1. (*o włosach:*) leźć, łazić, wyłazić, wypadać, linieć; włosы лéзутъ послѣ болѣзни, włosy po chorobie (łażą), lezą, wyłażą, wypadają; 2. leźć, łazić (*np.* na drzewo), wdrapywać się, włazić; wchodzić; *fig.* сапóгъ не лéзетъ на ногу, bót nie włazi na nogę; *fig.* къ нéму всякій лéзетъ, do niego każdy włazi; лéзть комý на глаза, naprzykrzać się wciąż komu.

Лéкарка, **Лéкарскій**, **Лéкáрство**, **Лéкарь**, v. **Лекáрка**, **Лекáрскій**, *etc.*

Лéнивецъ, -вца, *m.* 1. leniwiec, leń, gnuśnik; 2. *H. n.* (*bradypus*), leniwiec, cichochod.

Лéнивица, -ы, *f.* leniwica, leniwka, kobieta leniwa, gnuśnica.

Лéнивo, *adv.* leniwie, gnuśnie.

Лéнивость, -и, *f.* leniwość, ospałość, gnuśność.

Лéнивчикъ, -а, *m.* 1. leniek, leniuszek; 2. czepek domowy, nocny.

Лéнивый, -ая, -ое, *adj.* leniwy (leniw), gnuśny, ociągający się, powolny, nieprędki, nieskory, opieszały, nieochotny, nierączy; лéнивому всегдá прáздникъ, leniwemu zawsze święto; лéнивая лóшадь, koń leniwy; лéнивымъ мáгомъ, wolnym krokiem; лéнивый щи, świeży kapustniak.

Лéнить, *v. a.* излéнить, *v. a. perf.*, - кого, dawać, dać powód do lenistwa, lenić, zlenić kogo; -ся, *v. r.* lenić się, zlenić się, ociągać się, być ociężałym, leniwym, gnuśnym; §. стáнешь лéнить-ся, бýдешь съ сумой волочúться, lenistwo kluczem [potomkiem] ubóstwa; kto leniwy, będzie z torbami po żebrach chodził.

Лéностный, -ая, -ое, *adj.* leniwy, gnuśny, ociągający się, niedbały. [nistwo, gnuśność.

Лéность, -и, *f.* leniwość, le-

Лéнтяй, -я, *m.* leń, leniwiec, leniuch, gnuśnik.

Лéнтяйка, -и, *f.* leniwica, leniwka, leniwa, gnuśna kobieta.

Лéнь, -и, *f.* leń, lenistwo, leniwość.

Лéнь, *adv.* niechce mu się, nie ma ochoty; емý лéнь сходúть тудá, nie ma ochoty tam iść.

Лéпильщикъ, v. **Лéпщикъ**.

Лéпить, *v. a.* 1. lepić, zlepiać, kleić, sklejać; 2. modelować, modele wyrabiać [jak *np.* z gliny, z wosku, *etc.*]; -ся, *a*) *v. r.* lepić się, zlepiać się; *iść po czém wązkiém z trudnością; *β*) *v. p.* być lepionym, zlepianym, klejonym, sklejanym; być modelowanym.

Лéпка, -и, *f.* lepienie, zlepianie, klejenie, sklejanie; modelowanie. [**Лúпкость**.

Лéпкій, **Лéпкость**, v. **Лúпкій**, **Лéпленіе**, -я, *n.* lepienie, zlepianie, klejenie, sklejanie; modelowanie.

Лéпнóй, (-ный), -бя, -бе, *adj.* lepny, klejny; modelowany; лéпнóе искýсство, sztuka lepna, lepienia, klejenia, sklejania; лéпнóй мáстеръ, v. **Лéпщикъ**.

Лéпо, *adv. Eccl. sl.* ładnie, ślicznie, pięknie, przystojnie, przyzwoicie.

Лéпо-вúдный, -ая, -ое, *adj.* ładny, piękny, nadobny, okazały; -грúвый, -ая, -ое, *adj.* pięknogrzywy, pięknych grzyw; -кýдрый, -ая, -ое, *adj.* pięknowłosy, mający piękne kędzierzawe włosy; -лúстникъ, -а, *m. Bot.* (*culophyllum*), miłolist.

Лéпота, -ы́, *f.* piękność, nadobność, okazałość, ozdoba.

Лéпотный, **Лéпотственный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* piękny, nadobny, ozdobny, okazały, wytworny.

Лѣпотство, -а, *n. Eccl. sl.* wytworność, okazałość, ozdobność.

Лѣпотствовати, *v. n. Eccl. sl.* 1. v. **Украша́ться**; 2. v. **Прича́щаться**.

Лѣпщи́къ, -а, *m.* plastyk, wyrabiający różne figury z miękkiéj massy; giser, obrazolej.

Лѣпый, v. **Лѣпотный**.

Лѣса́, -о́въ, *m. pl.*, v. **Подно́стки** (*Archit.*).

Лѣсенка, -и, *f.* 1. *dim.* drabina, schodki; 2. v. **Че́тки** (1).

Лѣси́на, -ы, *f.* pień drzewa.

Лѣси́стый, -ая, -ое, *adj.* lesisty, leśnisty, pełen lasów.

Лѣси́ще, -а, *m. augm.* las wielki.

Лѣсни́къ, -а́, *m.* 1. leśniczy, leśny, gajowy; 2. v. **Лѣсопромы́шленникъ**.

Лѣсни́чество, -а, *n.* leśniczostwo, leśnictwo; zawód leśny.

Лѣсно́й, (-но́й), -ая, -о́е, *adj.* leśny, w lesie rosnący; лѣсно́е я́блоко, leśniowka, jabłko leśne; лѣсно́й дворъ, podwórze na drzewo.

Лѣсо-ботани́ка, -и, *f.* botanika leśna, nauka o roślinach leśnych; **-ботани́ческій**, -ая, -ое, *adj.* do botaniki leśnéj należący; **-ви́ніе**, -я, *n.* bywanie w lesie; **-ва́ть**, *v. n.* bywać, być w lesie; **-владѣле́цъ**, -льца, *m.* pan, właściciel lasu; **-во́децъ**, -дца, *m.* zajmujący się rozkrzewieniem lasów; **-водственный**, -ая, -ое, *adj.* do leśnictwa należący; **-во́дство**, -а, *n.* leśnictwo, leśniczostwo; **-во́дъ**, v. **Лѣсовóдецъ**; **-вщи́къ**, -а, *m.* leśniczy, leśny, gajowy; **-изобильный**, -ая, -ое, *adj.* obfity w lasy, w drzewa.

Лѣсо́къ, -ска́, *m. dim.* lasek, laseczek.

Лѣсо-насажде́ніе, -я, *n.* rozkrzewianie lasów; **-обильный**, v. **Лѣсоизобѣ́льный**; **-пильный**, -ая, -ое, *adj.* do piłowania drzewa zdatny; **лѣсопильный заводъ**, tartak; **-пи́льня**, -и, *f.* tartak; **-промы́шленникъ**, -а, *m.* drzewem handlujący; **-разведе́ніе**, -я, *n.* rozkrzewianie lasów; **-сѣкъ**, -а, *m.* natonie, część lasu na wyrąb przeznaczona, porąb; **-хозя́инъ**, -а, *m.* pan, właściciel lasu.

Лѣсо́чекъ, -чка, *m. dim.* laseczek.

Лѣствица, -ы, *f. Eccl. sl.* schody; drabina. [bina.

Лѣстница, -ы, *f.* schody; dra-

Лѣстничный, -ая, -ое, *adj.* schodowy; drabinowy; лѣстничныя ступе́ни, stopnie schodowe.

Лѣстовка, -и, *f.*, v. **Че́тки** (1).

Лѣсъ, -а, *m.* las; сосно́вый лѣсъ, las sosnowy; ело́вый лѣсъ, las jodłowy, bór; строево́й лѣсъ, drzewo budowne, budowlowe; сухо́й лѣсъ, drzewo suche.

†Лѣтная, -о́й, *s. f.* zobowiązanie się na piśmie służyć komu pewną liczbę lat.

†Лѣтникъ, -а, *m.* letnik, letnia suknia.

Лѣтній, -яя, -ее, *adj.* letni, latowy, od lata; лѣтнее вре́мя, letnia pora.

Лѣто, -а, *n.* 1. lato; лѣтомъ, latem, w lecie, pod czas lata; 2. rok; онъ сре́дних лѣтъ, on średnich lat; ему́ сорокъ лѣтъ (о́тъ-роду), (on) czterdzieści lat stary; онъ уже́ въ лѣтáхъ, on już w latach; войти́ въ лѣта, przyjść do lat, stać się pełnoletnim; въ лѣто по Рождествѣ Христовѣ, w rok po narodzeniu Chrystusa.

Лѣтовать, *v. n.* latować, przez lato gdzie mieszkać, lato gdzie przepędzać.

Лѣтовище, -а, **Лѣтовье**, -я, *n.* leża letnia, miejsce latowania.

Лѣто-лѣтѣйски, *adv.* całe lato; przez całe lato.

Лѣто-писа́ніе, -я, *n.* 1. kronikarstwo, chronografia; 2. v. **Лѣтопись**; **-писатель**, -я, v. **Лѣтописецъ** (1); **-пи́сецъ**, -сца, *m.* 1. kronikarz, latopis, latopiszec, latopisca, dziejopis, pisarz rocznych dziejów, chronograf, rocznodziejopis, annalista; 2. v. **Лѣтопись**; **-пи́сный**, -ая, -ое, *adj.* kroniczny, latopiski, dziejopiski, chronograficzny.

Лѣтопись, -и, *f.* latopismo, roczne dzieje, roczniki, annały, kronika.

Лѣторасль, -и, *f.* latorośl, latoroślka, latorostka, latoroślęczka, gałązka młoda, przyrostek roczny.

Лѣто-словецъ, -вца, v. **Лѣтописецъ** (1); **-слове́ніе**, v. **Лѣтописа́ніе** (1); **-счисле́ніе**, -я, *n.* chronologia, czasopistwo, latopistwo; **-счислитель**, -я, *m.* chronolog, czasopis, czasolicznik; **-счисли́тельный**, -ая, -ое, *adj.* chronologiczny, czasopiski, latopiski.

Лѣтось, *adv. pop.* przeszłego roku. [szłoroczny.

Лѣтошній, -яя, -ее, *adj.* prze-

Лѣчба, **Лѣчебникъ**, **Лѣчебный**, **Лѣчить**, v. **Леч**....

Лѣшій, -аго, *s. m.* potwór leśny, djabeł leśny, boruta, satyr.

Лю, лю! *interj.* li, li! li, li! [głos lulania dzieci].

Любвеобильный, -ая, -ое, *adj.* pełen miłości, miłościwy, miluchny, łagodny, uprzejmy.

Любе́зникъ, -а, *m.* umizgacz, umizgant, umizgus, umizguś, umizgalski, umizgający się do..., zalotnik, amant.

Любе́зничанье, -я, *n.* umizg, (*pl.* umizgi), umizganie się, przymilenie, kares, zalecanie się, miłostki, zaloty, koperczaki miłosne.

Любе́зничать, *v. n.* – съ кѣмъ, grzeczności wyprawiać, umizgać się, z przymileniem zalecać się, cholewy или cholewki smalić, *abo* palić (do której), koperczaki stroić, palić oferty.

Любе́зность, -я, *f.* uprzejmość.

Любе́зный, -ая, -ое, *adj.* kochany, luby, miły, uprzejmy, przyjemny, wdzięczny.

Люби́мецъ, -мца, *m.* ulubieniec, faworyt. [faworytka.

Люби́мица, -ы, *f.* ulubienica,

Любимичъ, *Eccl. sl.*, v. **Любимецъ**. [**Любимецъ**.

Любимчикъ, -а, *m. dim.*, v. **Любимый**, -ая, -ое, *adj.* ulubiony; **любимое дитя**, dziecię ulubione. [(*Bot.*).

Любисто́къ, -а, *m.*, v. **Зоря**

Люби́тель, -я, *m.* – чего-либо, lubownik, miłośnik, amator; **любитель му́зыки**, miłośnik muzyki.

Люби́тельница, -ы, *f.* – чего-либо, lubownica, miłośnica, amatorka. [ność, przychylność.

†Любительство, -а, *n.* skłon-

Люби́ть, *v. a.* kochać; lubić; **люби́ть роди́телей**, kochać rodziców; онъ лю́битъ игра́ть въ ка́рты, on lubi grać w karty; §. **люби́ть ката́ться**, *etc.*, v. *sub*: **Ката́ться**; **-ся**, *v. r.* kochać się.

Любки́й, -о́въ, *m. pl.* próżne pola w szachach, próżne miejsce [z którego można brać równą liczbę bierek na jednéj *lub* drugiéj stronie].

Люблéніе, -я, *n.* kochanie.

Любленикъ, -а, *m. Eccl. sl.* kochanek, ulubieniec, faworyt.

Любленица, -ы, *f. Eccl. sl.* kochanka, ulubienica, faworytka.

Любни́къ, -а́, *m.*, v. **Чемери́ца** (зимняя).

Любо, *adv.* 1. lubo, miło, słodko, dogodnie, przyjemnie; 2. *conj.* (либо, или, *qu. v.*), *Eccl. sl.* lubo, lub, albo, abo.

Любо-безмо́льный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* lubiący spokojność; **-благоутро́бный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* miłosierny, litościwy, litośny; **-ва́ться**, *v. r.* – чѣмъ, mieć upodobanie w czém; patrzeć z upodobaniem na co [*lub* na kogo]; **-ви́на**, -ы, *f.* chuda część mięsiwa, chude mięso.

Любовишка, -и, *f. dim.* miłostki, umizgi.

Любо́вникъ, -а, *m.* lubownik, kochanek, amant; *ulubieniec, faworyt.

Любо́вница, -ы, *f.* lubownica, *dim.* lubowniczka, kochanka, amantka.

Любо́вничій, -ья, -ье, *adj.* lubowniczy, kochankowy.

Любо́вный, -ая, -ое, *adj.* 1. miłosny; gamracki; **любо́вное письмо́**, list, bilecik miłosny, zalotny, słodki; 2. v. **Полюбо́вный**.

Любо́вь, -бви, *f.* miłość; **любо́вь** къ ближнему, miłość ku bliźniemu, miłość bliźniego; **любо́вь** къ оте́честву, miłość ojczy-

zny; любóвь къ родителямъ, miłość ku rodzicom, rodzicielska.

Любо-добродѣтельный, -ая, -ое, *adj.* lubiący cnotę; **-дружный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.*, v. Дружелю́бный; **-дѣйственный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.*, v. Цѣлому́дренный; **-дѣй**, -я, *m.* gach, umizgant, lubieżnik, cudzołożnik; **-дѣйка**, -и, *f.* lubieżnica, umizgantka, cudzołożnica; **-дѣйный**, **-дѣйственный**, -ая, -ое, *adj.* zalotny, umizgający się, cudzołożny; **-дѣйство**, -а, *n.* gachostwo, umizgi, zaloty, cudzołoztwo; **-дѣйствовать**, *v. n.* cholewy palić do żony czyjéj, umizgać się, koperczaki stroić, mieć miłostki nieprzyzwoite, cudzołożyć; **-дѣйца**, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. Любодѣ́йка; **-дѣйчиный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* do cudzołoztwa skłonny; **-дѣйчищный**, -ая, -ое, *adj.*, v. Незаконнорождённый & Законопротивный; **-дѣйчищъ**, -а, *m.* (†), bękart, syn naturalny; **-дѣ́яніе**, -я, *n.*, v. Любодѣ́йство; **-жизненный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* (= животолюбивый), życiolubny, lubiący, miłujący życie; ten komu życie jest miłém; **-дѣяти**, *Eccl. sl.*, v. Любодѣ́йствовать; **-земледѣльный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* kochający się w rólnictwie; **-знаніе**, -я, *n.*, **-знательность**, -и, *f.* miłość nauk, umiejętności, namiętność do nauk; **-знательный**, -ая, -ое, *adj.* miłujący nauki; **-имѣніе**, -я, *n.*, v. Любостяжа́ніе, Корыстолю́біе.

Любо́й, -ая, -о́е, *adj.* upodobany; *it.* v. Выбира́ть (люо́е).

Любо-милостивый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* miłosierny, litościwy, litośny; **-мудренно**, *adv.* filozoficznie; **-мудренный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* filozoficzny; **-мудренно**, *adv. Eccl. sl.* filozoficznie; **-мудрецъ**, -а, *m.* lubomędrzec, filozof; **-мудріе**, -я, *n.* filozofia; **-мудро**, *adv.* po filozofsku; **-мудрственный**, v. Любому́дрый; **-мудрство**, v. Любому́дріе; **-мудрствовать**, *v. n.* filozofować; **-мудрый**, -ая, -ое, *adj.* filozofski; **-начáлие**, -я, *n. Eccl. sl.* lubonaczalia, chuć (chęć) panowania, panosza, chciwość panowania, żądza władzy; **-начáльный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* chciwy panowania; v. Властолюби́вый; **-начáльство**, -а, *n. Eccl. sl.*, v. Любоначáліе; **-неистовный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zbyteczny, zbytkujący, nierządny, hultajski; **-праздственный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* radośny, ochoczy; **-прительный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* kłótliwy, swarliwy, zwadliwy; v. Спóрливый; **-прѣніе**, -я, *n. Eccl. sl.* kłótliwość, swarliwość, zwadliwość; **-ытно**, *adv.* ciekawie; **-ытность**, -и, *f.* ciekawość; **-ытный**, -ая, -ое, *adj.* ciekawy; zajmujący, powabny; [ciekawiec (*s. m.*), pragnący dowiedzieć się czego nowego]; **-ытство**, -а, *n.* ciekawość; **-ытствовать**, *v. n.* być ciekawym; **-славіе**, -я, *n.* sławolubstwo, chęć sławy; **-славный**, -ая, -ое, *adj.* sławolubny; **-ластель**, -стца, *m.*, **-ластіе**, -я, *n. Eccl. sl.*, v. Властолю́бецъ, Властолю́біе; **-ластный**, *Eccl. sl.*, v. Властолю́бивый; **-словіе**, -я, *n.*, v. Филоло́гія; *it.* v. Словоохотность; **-словный**, v. Филологи́ческій; *it.* v. Словоохотный; **-словъ**, -а, *m.* 1. v. Фило́логъ; 2. rozmowny, mowny, gwarliwy **-страстіе**, -я, *n.* rozkosz, lubieżność, rozpusta, cielesność; **-страстный**, -ая, -ое, *adj.* lubieżny, rozkoszny; lubostrastna bolézń, lubieżna choroba, franca, choroba syfilityczna, dworska choroba *czyli* ospa, kanoniczy katar; **-стяжаніе**, -я, *n.* chciwość, chęć zysku, zyskowność, łakomstwo, prywata, własny interes; **-стяжатель**, -я, *m.* chciwy zysku, interesowny człowiek, swojéj bardzo korzyści patrzący; **-стяжательница**, -ы, *f.* kobieta chciwa zysku, interesowna, swojego zysku szukająca; **-стяжательно**, *adv.* chciwie, łakomie, zyskownie; **-стяжательность**, -и, *f.* chciwość, łapczywość, łakomstwo, zyskowność; **-стяжательный**, -ая, -ое, *adj.* chciwy zysku, łakomy, łapczywy, interesowany, zyskowny; **-трýдіе**, *Eccl. sl.*, v. Трудолю́біе; **-трýдный**, *Eccl. sl.*, v. Трудолю́бивый; **-ученіе**, -я, *n.* chęć do nauki; **-ученый**, -ая, -ое, *adj.* lubiący nauki; **-цвѣтникъ**, v. Кринъ; **-человѣчнѣ**, *adv. Eccl. sl.* ludzko, po ludzku, litościwie, miłosiernie, łagodnie, łaskawie; **-чествовати**, *v. a.* – кого-либо, *Eccl. sl.* uszanowanie komu okazywać, cześć komu oddawać; **-чествоватися**, *v. p.* być szanowanym, słynąć; **-честивый**, -ая, -ое, *adj.* sławolubny, ambitny; hojny; **-чéстіе**, -я, *f.* sławolubstwo, ambitność, ambicya; v. Честолю́біе; **-чéстный**, -ая, -ое, *adj.* szanowny, czcigodny; zaszczytny, chwalebny, chlubny.

Любушка, -и, *f.* lubcia, luba; moja lubciu, pupeczko, rybeczko, serce moje!

Любы, -бве́, *f. Eccl. sl.* miłość.

Любый, v. **Любо́й**.

I. Люди, dawne nazwysko głoski: Л.

II. Люди, -éй, *m. pl.* ludzie; ludzie, słudzy, czeladź, robotnicy; młodsze ludzi, młodzież; czérne ludzi, chłopstwo, pospólstwo; pemeczelenne ludzi, rzemieślnicy; воéнные люди, wojskowi; учёные люди, uczeni; торгóвые люди, kupcy; *it.* v. *sub*: Выводи́ть, Выходи́ть (въ люди); добръ Богъ до людéй, §. Bóg nie opuści, kto się nań spuści.

†**Людинъ**, -а, *m.* obywatel, mieszczanin. [wielość ludzi.

Людность, -и, *f.* ludność,

Людный, -ая, -ое, *adj.* ludny, zaludniony, dobrze nasiadły.

Людо-убíйца, -ы, *m.* ludobójca, mężobójca, morderca; v. Человéкоубíйца; **-йдка**, -и, *f.* ludojadka, samojadka; **-йдство**, -а, *n.* ludojedztwo, ludojedź, samojedztwo, ludożerstwo; **-йдъ**, -а, *m.* 1. ludojad, ludojedzca, ludożerca, samojad; 2. *H. n.* (*squalus, carcharias*, morskáa plotoždna ryba, akkúla, morskaa sobáka, *qu. v.*), ludojad, ryba morska, gatunek hai.

Людски, по-людски, *adv.* ludzko, po ludzku.

Людскій, Людской, -ая, -óе, *adj.* 1. ludzki, człowieczy; ludzki, cudzy, obcy; людскія рѣчи, ludzkie mowy; людскіе предразсýдки, ludzkie przesądy; 2. do służących należący; людская кóмната, = людскáя, -ой, *s. f.* izba służących, izba czeladna, dla czeladzi, czeladnica.

Людскость, -и, *f.* ludzkość, grzeczność, uprzejmość, łagodność.

†**Людство**, -а, *n.* ludzie, lud, naród; znaczna liczba ludzi, gromada ludzi. [ród.

Людъ, -а, *m. Eccl. sl.* lud, na-

†**Людянинъ**, -а, *m.* 1. świecki człowiek; 2. v. Людинъ.

Люкъ, -а, *m.* luka, otwór w pokładzie okrętowym.

Люлечка, -и, *f. dim.* kolebeczka, kołyseczka. [lébka.

Люлька, -и, *f.* kołyska, ko-

Люлюканье, -я, *n.* lulkanie, lulanie, lilanie, śpiewające usypianie (*np.* dzieci).

Люлюкать, *v. n.* lulkać, lulać, lilać, śpiewaniem *li li* или *lu lu* dziecię usypiać.

Люнéть, -а, *m. Fortf.* (luneta), przednarożnik, przednarożny szańc, półksiężycowy szańc.

Люпинъ, v. **Бобъ** (бóлчій).

Люстра, -ы, *f.* lustr, lichtarz wiszący, pająk.

Люстраторъ, -а, *m.* lustrator, który stan jakiéj rzeczy lustruje, dochodzi.

Люстраціóнный, -ая, -ое, *adj.* lustracyjny; люстраціóнный комитéтъ, komitet lustracyjny.

Люстрáція, -я, *f.* lustracya, lustrowanie, rewizya, wysłanie osób do obejrzenia w dobrach Rzpltéj stanu dochodów i powinności chłopów osiadłych w tych dobrach.

Люстри́новый, -ая, -ое, *adj.* lustrynowy.

Люстри́нъ, -а, *m.* lustryn, gatunek tkaniny jedwabnéj.

Люстрова́ть, *v. a.* lustrować, rewidować, dochodzić stanu jakiéj rzeczy.

Лю́тенный, -ая, -ое, *adj.* lutniowy, lutenny; **лю́тенный ма́стеръ**, lutniarz, co robi lutnie.

Лю́тенщикъ, -а, *m.* (дѣлающій лютни), lutniarz, co robi lutnie.

Люте-ра́нинъ, -а, *m.* luteranizm, wyznanie luterskie, luterstwo; **-ра́нинъ**, -а, *m.* luteranin, luter, luteran; **-ра́нка**, -и, *f.* luterka, kobieta wyznania luterskiego; **-ра́нскій**, -ая, -ое, *adj.* luterski.

Лю́тикъ, -а, *m. Bot.* (*aconitum*), tojad, wilczyjad, (ziele); **- голубо́й**, (*aconitum napellus*), mniszek zły.

Лютни́стъ, -а, *m.* (играющій на лютнѣ), lutnista, grający na lutni.

Лю́тня, -и, *f. Mus.* lutnia, (*dim.* lutenka); **игра́ть на лю́тнѣ**, grać na lutni.

Лю́то, *adv.* okrutnie, srogo.

Лютозра́чный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* okrutnego, srogiego wzroku. [tność, okrucieństwo.

Лю́тость, -и, *f.* srogość, okru-

Лю́тый, -ая, -ое, *adj.* 1. srogi, okrutny, niemiłosierny; przykry, okropny; 2. †**Лю́тый**, -аго, *s. m.* (nazwanie mѣсяца Февраля), Luty, drugi miesiąc roku.

Лю́тѣ, *adv. Eccl. sl.* okrutnie, srogo.

Лютѣ́ть, *v. n.* srożeć, okrutnym się stawać. [(голубо́й).

Лютя́къ, -а́, *m.*, v. **Лютикъ**

Люцёрна, -ы, *f. Bot.* (*medicago*), lucerna, koziorożec; [*cfr.* Dzięcielina].

Люциферъ, -а, *m.* lucyfer, lucyper, szatan, djabel, czart, wróg, bies, pokusa, boruta, latawiec.

Ляга́ный, -ая, -ое, *adj.* legawy; **ляга́вая соба́ка**, legawiec, pies legawy, wyżeł. [brykanie.

Ляга́ніе, -я, *n.* wierzganie,

Ляга́ть, Лягну́ть, *v. a.*, **Ля-га́ться**, *v. r.* wierzgać, wierzgnąć, brykać, bryknąć, odwierzgać, odwierzgnąć, tyłem, nogami, wybijać, tylnemi (или zadniemi) nogami bić [jak *np.* koń, mul, wół].

Ляглúвый, -ая, -ое, *adj.* wierzgliwy, mający nałóg wierzgania, brykania, bicia tylnemi nogami.

Лягну́ть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Лягать.**

Лягу́ха, -и, *f. pop.* żaba.

Лягушёнокъ, -нка, *m.* żabię, żabiątko, mała żabka.

Лягу́шечій, -ья, -ье, *adj.* żabi, od żaby, od żab; **лягу́шечья икра́**, żabi krzek.

Лягу́шечка, -и, *f. dim.* żabiątko, mała żabka.

Лягу́шечникъ, -а, *m. Bot.* (*hydrocharis*), żabi ściek, (rodzaj rośliny). [kamień.

Лягу́шечный ка́мень, *m.* żabi

Лягу́шка, -и, *f. H. n.* (*rana*), żaba, żabka; **лягу́шка травяна́я**, сѣра, (*rana temporaria*), żaba trawna, szarawa; **лягу́шка зелёная, древе́сная**, (*hyla arborea*), żaba zielona, drzewna, mała; **лягу́шка**, *pl.* żabki, [rodzaj fejerwerku, sztucznego ognia].

Лягушкообра́зный, -ая, -ое, *adj.* do żabek podobny, żabkowy.

Лягу́шникъ, -а, *m. Bot.* 1. (*ranunculus*), jaskier; 2. (*hydrocharis*), żabi ściek.

Ля́да, -ы, *f.* pasza trawą zarosła, pole młodocianym lasem zarosłe.

Ля́дащій, -ая, -ее, *adj.* lichy, zły, ladaco. [udowy, od uda.

Ля́двейный, -ая, -ое, *adj.*

Ля́двенецъ, -нца, v. **Лотъ** (3. *Bot.*).

Ля́двея, -и, *f.* lędźwie, udo.

Ля́деветь, *v. n.* chróścieć, chróstem, drzewem zarastać.

Ля́дина, *Eccl. sl.*, v. **Ля́да.**

Ля́дникъ, -а, *m. Bot.* (*hierochloa*), trawa miodowa wełnista; kłosówka wełnista.

Ля́дунка, v. **Ля́дунка.**

Ля́дуночный, -ая, -ое, *adj.* ładowniczy.

Ля́дъ, -а, *m. pop.* nieszczęście.

Ля́ка, -и, *f.* (*w myśliw.*) pies z nagiętym grzbietem.

†**Ля́кій**, -ая, -ое, *adj.* garbaty.

Ля́нка, -и, *f.* szlejka, napleznik.

Ля́ночникъ, -а, *m.* flis ciągnący, holujący statek wodny, nawę.

Ля́панье, -я, *n.* klapanie; partolenie, partactwo.

Ля́пать, *v. a.* 1. (*v. semelf.* ля́пнуть), klapać, klapnąć, bić czém szerokiém o co; **ля́пнуть кого-либо по щекѣ**, chlapnąć kogo w pysk, dać komu w mordę, w pysk; **ля́пнуть словéчко**, pokwapić się słowem, wydać się z czém, wypleść co, wymówić się z czém, nieostróżnie co powiedzieć; 2. partolić, partaczyć.

Ля́писъ, v. **Камень** (ádскій).

Ля́пнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Ля́пать (1).**

Ля́пнуться, *v. r. perf.* upaść i potłuc się, rozbić się. [ка.

Ля́шечка, -и, *f. dim.*, v. **Ля́шка.**

Ля́шка, -и, *f.* lędźwie, udo.

Ля́ща, -и, *f. Eccl. sl.* soczewica. [*geton*], onowodek.

Ля́щникъ, -а, *m. Bot.* (*aponoLя́щъ**, v. **Ля́ща.**

М.

Маа́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* kiwanie, miganie. [gać.

Маа́ти, *v. n. Eccl. sl.* kiwać, mi-

Мавзоле́й, -я, *m.* grobowiec, pomnik grobowy, mauzoleum.

Мага-зѣйный, -ая, -ое, *adj.* magazynowy; **-зѣйщикъ**, -а, *m.* magazynier, dozórca magazynowy; **-зѣйница**, -ы, *f.* magazynierka, mająca dozór nad magazynem; **-зѣйнъ**, -а, *m.* magazyn, skład. [księżnik, czarodziej.

Ма́гикъ, -а, *m.* mag, czarno-

Магистéрскій, -ая, -ое, *adj.* magistrowy, do magistra należący.

Магистéрство, -а, *n.* wielkie mistrzowstwo kawalerów Maltańskich. [magistratowy.

Магистра́тскій, -ая, -ое, *adj.*

Магистра́тъ, -а, *m.* magistrat, urząd municypalny.

Магистръ, -а, *m.* magister; **Великій магистръ**, wielki mistrz.

Магическій, -ая, -ое, *adj.* magiczny, czarodziejski, czarnoksięzki; **магическій фонарь**, (*laterna magica*), latarnia czarnoksięzka.

Ма́гія, -и, *f.* magia, kunszt czarodziejski, czarodziejstwo.

Магна́тъ, -а, *m.* magnat, panosza; v. **Вельмо́жа.**

Магнезіа́льный, -ая, -ое, *adj.* magnezyowy.

Магнéзія, -и, *f.* magnezya.

Магнетизёрство, -а, *n.* magnetyzowanie.

Магнетизёръ, -а, *m.* magnetyzujący magnetyzmem zwierzęcym. [gnetyzowanie.

Магнетизи́рованіе, -я, *n.* ma-

Магнетизи́ровать, *v. a.* magnetyzować, udzielać magnetyzm zwierzęcy.

Магнетизмъ, -а, *m.* magnetyzm; **живо́тный магнетизмъ**, magnetyzm zwierzęcy.

Магнетическій, -ая, -ое, *adj.* magnetyczny; **магнетическій сонъ**, sen magnetyczny. [gnecik.

Магнитецъ, -тца, *m. dim.* ma-

Магни́тить, *v. a.* magnesować, magnetować, magnesem [или magnetem] nacierać.

Магни́тный, -ая, -ое, *adj.* magnesowy, magnetowy; **магни́тная стрѣлка**, igła magnesowa, strzałka magnesem natarta.

Магни́ть, -а, *m.* magnes, magnet.

Магни́ченіе, -я, *n.* magnesowanie, magnetowanie, nacieranie magnesem.

Магній, -я, *m.* magnezya.

Магноліа, -и, *f.*, v. **Бобровникъ** (2. *Bot.*).

Магъ, -а, *m.* mag, czarodziej, czarnoksięznik.

Мадригáлъ, -а, *m.* madrygał, komplement wierszem.

Маеранóвый, -ая, -ое, *adj.* majeranowy, majerankowy.

Маеранъ, -а, *m. Bot.* (*origanum maioranum*), majeran, majeranek; **маеранъ ко́шечій**, v. **Дубро́вникъ** (ко́шечій); **маеранъ лоша́диный, ко́нскій**, v. **Чесно́къ**

Маета́, v. **Маята́.** [(ко́нскій).

Ма́етникъ, v. **Маятникъ.**

Máетностный, -ая, -ое, *adj.* do majętności należący.

Máетность, -и, *f.* majętność, włość.

Мажóрный, v. **Дурный**.

Мажóръ, -а, *m. Mus.* ton major, ton wyższy.

Мáзаница, -ы, *f.*, v. **Мáзанка**.

Мáзаніе, -я, *n.* mazanie, smarowanie.

Мáзанка, -и, *f.* gliną oblepiony dom; Pruski mur; lepianka.

Мáзанный, -ая, -ое, *part. p.* posmarowany.

Мáзать, Мазнýть, *v. a.* mazać, smarować; мазать кого по губáмъ, мáзать комý губы, *baki komu świecić, mamić, łudzić kogo; -ся, α) v. r. smarować się; β) v. p. być mazanym, smarowanym.

Мазúлка, -и, *f.* pędzel, kiść; дéтская мазúлка, kiść od dziegciu.

Мазúльница, -ы, *f.* puszka na maści; *cfr.* **Мáзница**.

Мазúльный, -ая, -ое, *adj.* do mazania, smarowania służący; мазúльная кисть, pędzel, kiść.

Мазúльщикъ, -а, *m.* mazacz, który maże, pomazuje.

Мáзка, -и, *f.*, v. **Мáзаніе**.

Мазнýть, *v. a. semelf.* maznąć; v. *sub*: **Мáзать**. [rek, (taniec).

Мазýрка, -и, *f.* mazur, mazu-

Мазъ, -а, *m.* laska bilardowa.

Мазь, -и, *f.* maść, maź.

Май, -я, *m.* Maj, [piąty miesiąc w roku].

Майдáнъ, -а, *m.* 1. majdan, zakład, fabryka; бýдный майдáнъ, majdan potaszowy, fabryka potażu; 2. gra w karty *lub* w kostki.

Майка, -и, *f.* 1. *H. n.* (*melolontha vulgaris*), chrząszcz majowy, (owad); майка чёрная, v. **Масля́нка**; 2. (*w Małorossyi:*) szpańska muszka.

Майна, -ы, *f. pop.* lodołom, miejsce, gdzie lód na lodownie wyłamują; v. **Ледокóльня**.

Майникъ, -а, *m. Bot.* (*majanthemum*), jednolist.

Майранъ, v. **Маеранъ**.

Майскій, -ая, -ое, *adj.* majowy; майскій жукъ, v. **Майка** (1).

Маисъ, -а, *m.*, v. **Пшеница** (Турéцкая).

Май, -я, *m.*, v. **Май**.

Майорáновый, Майорáнъ, v. **Маер....**

Майорáтный, Майорáтскій, -ая, -ое, *adj.* majoratski; majorátny władźeлeц, majorat, (*gen.* majorata), właściciel majoratu; majorátne имéніе, v. **Майорáтъ** (2).

Майорáтство, -а, *n.* 1. majorat, (*gen.* majoratu), prawo pierworodztwa; 2. v. **Майорáтъ** (2).

Майорáтъ, -а, *m.* 1. majorat, (*gen.* majoratu), prawo pierworodztwa; 2. majoratstwo, majorat, dobra majoratskie.

Майóрскій, -ая, -ое, *adj.* majorski, majorowski; majórskій чинъ, stopień majora, ranga majorowska.

Майóрство, -а, *n.* majorstwo, majorowstwo, ranga majorska, majorowska. [na majora.

Майóрша, -и, *f.* majorowa, żo-

Майóръ, -а, *m.* major.

Макáльный, -ая, -ое, *adj.* maczalny. [gnienie (*np.* świec).

Макáніе, -я, *n.* maczanie, cią-

Мáканница, -ы, *f.* naczynie, w którém świece ciągną.

Мáканный, -ая, -ое, *adj.* maczany; (*o świecach:*) ciągniony.

Макарóнный, -ая, -ое, *adj.* makaronowy.

Макарóнщикъ, -а, *m.* ten co makarony robi *lub* przedaje.

Макарóны, -нъ, *f. pl.* makaron, makarony.

Макарúнно корéнье, Макарúнъ корень, v. **Горéцъ** (аптéчный).

Макáть, Макнýть, *v. a.* maczać; макáть свéчи, ciągnąć świece; -ся, *v. p.* być maczanym; (*o świecach:*) być ciągniony.

Макелáрь, -я, *m. Eccl. sl.* rzeźnik. [małpozwierz.

Маки, *s. m. indecl. H. n.* (*lemur*),

Маклерить, *v. n.* zajmować się meklerstwem.

Маклéрскій, -ая, -ое, *adj.* meklerski, faktorski.

Маклéрство, -а, *n.* meklerstwo.

Маклéръ, -а, *m.* mekler, faktor, stręczyciel, naganiacz.

Макнýть, *v. a. semelf.*, v. **Макáть**.

Маковица, v. **Маковка**.

Маковичный, -ая, -ое, *adj.* makówkowy; маковичная головкá, główka makowa, makówka, makowica.

Маковка, -и, *f.* 1. makówka; 2. wierzch głowy, korona, czub; 3. wierzchołek, szczyt; водянáя маковки, v. **Кубышечки** (бѣлыя).

Маковникъ, -а, *m.*, **Маковничекъ**, -чка, *m. dim.* makowy placek.

Маковый, -ая, -ое, *adj.* makowy; маковая головкá, główka makowa, makowica, makówka.

Макрéль, -и, *f. H. n.* (*scomber scombrus*), makrela, ryba morska.

Макса, -ы, *f. prov.* rybia wątroba.

Макулатýра, -ы, *f.* makulatura, papiery niepotrzebne, szpargały. [makulaturny.

Макулатýрный, -ая, -ое, *adj.*

Макýша, Макýшка, v. **Маковка** (2). [mak.

Макъ, -а, *m. Bot.* (*papaver*),

Малáга, -и, *f.* malaga.

Малакія, -и, *f.*, v. **Рукоблúдіе**.

Малахáй, -я, *m.*, **Малахáйчикъ**, -а, *m. dim.* kapuza, czapka z czterema cyplami [или uszami związanemi u wierzchu].

Малахúтовый, -ая, -ое, *adj.* malakitowy, malachitowy.

Малахúтъ, -а, *m. Miner.* malakit, malachit, kamień ślazowy, zielonomiedniak.

Малевáніе, -я, *n.* malowanie.

Малевáнный, -ая, -ое, *part. p.* malowany.

Малевáть, *v. a.* malować.

Малéнка, -и, *f.* malowanie.

Малéнекъ, -нька, -нько, *adj.* maleńki, malutki, nieco mały.

Малéнькій, -ая, -ое, *adj.* maleńki, mały. [wiek.

Малéнько, *adv.* trochę; cokol-

Малéхонекъ, -нька, -нько, *adj.* maleńki, malutki.

Малéцъ, -льца, v. **Мáльчикъ**.

Малéшенекъ, -нька, -нько, *adj.* maleńki, malutki, maluczki.

Мализнá, -и, *f.* małość.

Малúкъ, -á, *m.* ślad, trop zajęczy.

Малúна, -ы, *f. Bot.* (*rubus idaeus*), malina, jagoda malinowa, krzak malinowy, maliny; жёлтая малúна, малúна морóшка, v. **Морóшка**; каменная малúна, v. **Костянúка**; малúна крапúвная, v. **Повúлúца** (Европéйская); малúна стѣннáя, v. **Насѣдникъ** (одноколóсный).

Малúна, v. **Мализнá**.

Малúнникъ, -а, *m.* 1. malinnik, trunek malinowy; 2. krzak malinowy; v. **Малúна** (*Bot.*).

Малúнный, -ая, -ое, *adj.* malinowy; малúнный сокъ, sok malinowy.

Малúновка, -и, *f.* 1. malinnik, trunek malinowy; 2. *H. n.* (*motacilla salicaria*), trzcinniczek, (ptak).

Малúновый, -ая, -ое, *adj.* malinowy, karmazynowy.

Мáлить, *v. a.* malić, umalać zmalać, umniejszać, zmniejszać; *it.* v. **Унижáть, Смирять**; -ся, *α) v. r.* zmniejszać się, maleć; mniéj się szacować; *β) v. p.* być umniejszanym, zmniejszanym.

Мáлка, -и, *f.* 1. węgielnica, śmiga & szmiga; 2. *vul.* (меньшая изъ дочерей), dziecię, malutka, najmniejsza z córek.

Мáло, *adv.* mało, niewiele; слишкомъ мáло, bardzo mało, za mało; ни мáло, nic czego, żadna najmniejsza część czego, zgoła nic, wcale nic; мáло-по-мáлу, po mału; nieprędko; wolno; powoli; zwolna; po trosze.

Мало-вáжно, *adv.* małoważnie; **-вáжность**, -и, *f.* małoważność; **-вáжный**, -ая, -ое, *adj.* małoważny, małoznaczny, mało znaczący; **-вáто**, *adv.* zamało; **-вáтость**, -и, *f.* niepełność, brak w wadze, w mierze, w ilości czego; nierosłość; **-вáтый**, -ая, -ое, *adj.* nieco mały, małorosły, nierosły; niepełny; **Мало-вúдность**, -и, *f.* nierosłość, nizkość, małość, mały wzrost; nieokazałość, nie-

pozór; **Мало-вúдный**, -ая, -ое, *adj.* małorosły, nierosły, niewielkiego wzrostu; nieokazały, niepozorny; **-вóдіе**, **-вóдье**, -я, *n.*, **-вóдность**, -и, *f.* brak wody, mało wody w rzéce; **-вóдный**, -ая, -ое, *adj.* małowodny, nie obfitujący w wodę, mialki; **-врéдный**, -ая, -ое, *adj.* małoszkodny; nie bardzo szkodliwy, niewiele szkodliwy; **-врéменно**, *adv.* niedługo, krótkotrwale; **-врéменность**, -и, *f.* krótkotrwałość, małotrwałość; **-врéменный**, -ая, -ое, *adj.* małotrwały, krótkotrwały, krótko trwający; **-вѣріе**, -я, *n.* małowierność, małoufność, niewielka ufność; **-вѣрка**, -и, *f.* małowiernica, małoufająca, małowierna; **-вѣрный**, -ая, -ое, *adj.* małowierny, małoufny, małego zaufania, małoufający; **-вѣрство**, v. **Мало-вѣріе**; **-вѣрь**, -а, *m.* małowiarek, małowiernik, małowierny, małoufający; **-вѣсность**, -и, *f.* lekkoważność, niecięzka waga rzeczy; **-вѣсный**, -ая, -ое, *adj.* lekkoważny, niecięzki, niewiele ważący; **-вѣтренный**, -ая, -ое, *adj.* małogałężny, nie zbyt gałęzisty, nierozłożysty; **-вѣтріе**, -я, *n.* wiatr mały, wolny; brak wiatru, bezwietrze; **-вѣчность**, -и, *f.* nietrwałość, krótkowieczność; **-вѣчный**, -ая, -ое, *adj.* nietrwały, krótkowieczny; **-глазый**, -ая, -ое, *adj.* małooki; **-глáсіе**, -я, *n.*, **-глáсность**, -и, *f.* słaby głos; **-глáсный**, -ая, -ое, *adj.* słabego głosu; **-гóдно**, *adv.* małowarto; **-гóдный**, -ая, -ое, *adj.* małogodny, nieprzydatny, nie wiele wart; **-головый**, -ая, -ое, *adj.* małogłowy; **-доходный**, -ая, -ое, *adj.* małodochodny; **-дýшество**, -а, *n.*, v. **Малодýшіе**; **-дýшествовать**, *v. n.* mieć mało odwagi, bać się, być bojaźliwym; **-дýшіе**, -я, *n.* brak, słabość duszy, ducha, brak energii, bojaźliwość, małoduszność; **-дýшничать**, v. **Малодýшествовать**; **-дýшный**, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy, słabéj duszy; **-забóтливость**, -и, *f.* brak starowności; **-забóтливый**, -ая, -ое, *adj.* mało starający się, mało opiekujący się; **-земéлье**, -я, *n.*, **-земéльность**, -и, *f.* brak ziemi; **-земéльный**, -ая, -ое, *adj.* ubogi w grunta; **-зéрный**, -ая, -ое, *adj.* małego ziarna, **-значащій**, **-значущій**, -ая, -ее, *adj.* mało znaczący; **-значúтельность**, -и, *f.* małoznaczność; **-значúтельный**, -ая, -ое, *adj.* małoznaczny, mało znaczący. [służący.

Малóй, -аго, *s. m.* chłopiec,

Мало-извѣстность, -и, *f.* niewiadomość; **-извѣстный**, -ая, -ое, *adj.* niewiadomy, małoznany; **-имýщій**, -ая, -ее, *adj.* mało posiadający; niemający; **-искýсный**, -ая, -ое, *adj.* mało umiejący, znający, niebiegły; **Мало-калúберный**, -ая, -ое, *adj.* małego kalibru; **-кéдренникъ**, v. **Можжевéльникъ** (Испанскій); **-крóвіе**, -я, *n.* brak krwi; **-крóвный**, -ая, -ое, *adj.* niekrwisty, mało krwi mający; **-лѣсистый**, v. **Малолѣсный**; **-лѣсіе**, -я, *n.* brak drzewa; **-лѣсный**, -ая, -ое, *adj.* mało drzewa mający; **-лѣтіе**, -я, *n.*, **-лѣтность**, -и, *f.*, v. **Малолѣтство**; **-лѣтный**, -ая, -ое, *adj.* małoletni, młody; **-лѣтокъ**, **-тка**, *m.* małoletni, niepełnoletni; **-лѣтство**, -а, *n.* małoletność, młodość; **-людіе**, -я, *n.*, **-людность**, -и, *f.*, v. **Малолюдство**; **-людный**, -ая, -ое, *adj.* maloludny, niezaludniony; **-людство**, -а, *n.* nieludność.

Мало-мáльски, *adv.* mało, cokolwiek, niewiele.

Мало-мóчіе, -я, *n.*, **-мóчность**, -и, *f.*, v. **Маломóщіе**; **-мóчный**, -ая, -ое, *adj.* bezsilny, słaby, niemocny; **-мóщіе**, -я, *n.*, **-мóщность**, -и, *f.* bezsilność, brak mocy, siły; **-мóщный**, -ая, -ое, *adj.* bezsilny, małomocny, słaby; **-населéнность**, -и, *f.* małoosiadłość; **-населéнный**, -ая, -ое, *adj.* małoosiadły, niezaludniony; **-óкій**, -ая, -ое, *adj.* małooki; **-опытность**, -и, *f.* brak doświadczenia; **-опытный**, -ая, -ое, *adj.* mało doświadczony; **-плóдіе**, -я, *n.*, **-плóдность**, -и, *f.* brak owoców, płodów; **-плóдный**, -ая, -ое, *adj.* małopłodny, płonny.

Мало-по-мáло, *adv.* po mału, zwolna, powoli, jako tako; v. **Мáло**.

Мало-помѣстный, -ая, -ое, *adj.* małoposiadły; **-прибыльность**, -и, *f.* małokorzystność, niezyskowność; **-прибыльный**, -ая, -ое, *adj.* małokorzystny, niezyskowny; **-разсудúтельный**, **-разсýдный**, -ая, -ое, *adj.* mało rozsądny; **-рослость**, -и, *f.* wzrost mały; **-рослый**, -ая, -ое, *adj.* małorosły; **-рыбный**, -ая, -ое, *adj.* małorybny; **-рыбье**, -я, *n.* brak ryb; **-свѣдущій**, -ая, -ее, *adj.* małowiadomy, nieumiejętny; **-семéйный**, -ая, -ое, *adj.* małą familię mający; **-сúліе**, -я, *n.*, **-сúльность**, -и, *f.* brak siły, bezsilność; **-сúльный**, -ая, -ое, *adj.* słaby, małosilny, bezsilny; **-смы́сленность**, -и, *f.* brak rozumu, bezrozumność; **-смы́сленный**, -ая, -ое, *adj.* bezrozumny; **-снѣжность**, -и, *f.* brak śniegu; **-снѣжье**, -я, *n.* brak śniegu; **-сóльный**, -ая, -ое, *adj.* mało słony, mało nasolony; **-сóчность**, -и, *f.* mała soczystość; **-сóчный**, -ая, -ое, *adj.* małosoczny, mało soku mający, niesoczysty; **-способность**, -и, *f.* brak sposobności, zdolności; **Мало-способный**, -ая, -ое, *adj.* małosposobny, mało obdarzony (nadzwyczajnemi zdolnościami).

Мáлость, -и, *f.* małość; *drobnostka, mała rzecz, nie wiele znacząca rzecz.

Мало-уміе, -я, *n.* brak rozumu, rozsądku; **-ýмный**, -ая, -ое, *adj.* małorozumny, bezrozsądny; **-употрéбительность**, -и, *f.* małoużywalność; **-употрéбительный**, -ая, -ое, *adj.* małoużywany; **-цѣнность**, -и, *f.* taniość; **-цѣнный**, -ая, -ое, *adj.* małocenny, tani; **-числéнность**, -и, *f.* mała ilość; **-числéнный**, -ая, -ое, *adj.* nieliczny.

Мáлочникъ, -а, *m.*, v. **Мáлка (1)**. [córka.

Малýха, -и, *f. pop.* najmłodsza

Мáлый, -ая, -ое, *adj.* mały; krótki; mało znaczący; v. **Мáло**.

Малышъ, -á, *m.* człowiek małego wzrostu, *lub* najmłodszy syn.

Мáльва, -ы, *f.*, (*Bot.*), v. **Просвúрка**.

Мальгá, -и, *f. pop.* małe dziecię.

Мáльта, -ы, *f.* smoła skalna.

Малхáнить, *pop.*, v. **Шарлатáнить**. [латáнъ.

Малхáнщикъ, *pop.*, v. **Шар-**

Малхáнство, *pop.*, v. **Шарлатáнство**.

Мальхáнъ, -а, *m. pop.* maść.

Мáльчикъ, -а, *m.* chłopiec, chłopczyk; młokos.

Мáльчишка, -и, *m.* chłopczyk.

Мальчýга, -и, *m. pop.* chłopczyczek.

Малѣйшій, -ая, -ее, *superl.* najmniejszy. [szym się stawać.

Малѣть, *v. n.* maleć, mniej-

Малю́тка, -и, *s. c.* malutka, dziecię, dzieciątko.

Малю́точка, -и, *s. c. dim.* dzieciątko. [mała.

Малявка, -и, *f.* każda ryba

Маляри́ха, -и, *f.* żona malarza.

Маля́рный, -ая, -ое, *adj.* malarski; маля́рная рабóта, robota malarska. [larski.

Маля́рскій, -ая, -ое, *adj.* ma-

Маля́рство, -а, *n.* malarstwo.

Маля́ръ, -а, *m.* malarz.

Мама, -ы, *f.* mama, matka.

Мамантóвый, -ая, -ое, *adj.* mammutowy; мамантóвая кость, kość mammutowa.

Мáмантъ, -а, *m. H. n.* (*elephas primigenius*), mammut.

Мамáша, -и, *f.* mama.

Мáменька, -и, *f. dim.* mama, mamunia.

† **Мáмичъ**, -а, *m.* wykarmiony przez mamkę; pieszczoszek.

Мáмка, -и, *f.* mamka.

Мамóнтовый, **Мамóнтъ**, v. **Мáмант**.... [мант....

Мамутóвый, **Мáмутъ**, v. **Ма-**

Мамóна, -ы, *f. Eccl. sl.* bogactwo.

Мамóпъ, -а, *m. pop.* żołądek; набúть мамóпъ, napchać żołądek.

Мамýль, -я, *f.* dziki kot.
Мамýра, v. **Княженúка.**
Мáмушка, -и, *f.* mamka.
Мана, -ы́, **Мáна**, -ы, *f.* net, neta, ponęta, przyłuda, powab.
Манакéнь зобáстый, v. **Пѣтушóкъ** (кáменный).
†**Манатíя**, v. **Мáнтія.**
Манáть, -а, *m.*, v. **Коровá** (морская). [**Принцхетáллъ.**
Мáнгеймское зóлото, v. **Мандолúна**, -ы, *f.* mandolina, instrument muzyczny.
Мандóра, -ы, *f.* mandora.
Мандрагóръ, -а, *m. Bot.* (*mandragora*), pokrzyk Włoski.
Маневрúровать, *v. n.* manewrować.
Манéвръ, -а, *m.*, **манéвры**, -овъ, *m. pl.* manewra. [koni.
Манéженье, -я, *n.* ujeżdżanie
Манéжить, *v. a.* ujeżdżać konie. [żdżony.
Манéжный, -ая, -ое, *adj.* ujeżdżony.
Манéжъ, -а, *m.* manież, rejtszula, ujeżdżalnia.
Манéніе, -я, *n.* 1. kiwanie, machanie, miganie; 2. mamienie, łudzenie.
Манéриться, v. **Жеманúться.**
Манéрка, -и, *f.* manierka, feldflasza, flaszka obozowa.
Манéрный, -ая, -ое, *adj.* wymuszony, nienaturalny. [**нéрка.**
Манéрочка, -и, *f. dim.*, v. **Ма-**
Манéрочный, -ая, -ое, *adj.* do flaszki obozowéj należący.
Манéръ, -а, *m.* maniera, obyczaj, obyczajność.
Манжéта, -ы, *f.* mankiet, *dim.* mankietek, *pl.* mankiety, mankietki.
Манжéтка, -и, *f.* 1. *dim.*, v. **Манжéта**; 2. (*Bot.*), v. **Росúнка.**
Манжéтница, -ы, *f.* mankietnica, mankietniczka; kobieta robiąca mankietki.
Манжéтный, -ая, -ое, *adj.* mankietowy, mankietkowy. [topi.
Мáнзеръ, -а, *m.* ten co szkło
Маниста, -ы, *f.* dolna szczęka wyza [u rybaków Wołgajskich].
Манúть, *v. a.* 1. machać, kiwać, migać; 2. *mamić, łudzić, zwodzić.
Маннфéстъ, -а, *m.* manifest.
Манúха, -и, *f.* mała powódź zwyczajnie poprzedzająca wielką.
Манишечка, -и, *f. dim.* kołnierzyczek. [konierzyczkowy.
Манúшечный, -ая, -ое, *adj.*
Манúшка, -и, *f.* półkoszulek, kołnierzyk. [nienie.
Мáніе, -я, *n.* kiwnienie, skiMáнна, -ы, *f.* manna kalabryna; w piśmie św. manna, pokarm niebieski; мáнна Персúдская, v. **Верблюдникъ** (Персúдскій).
Мáнникъ, -а, *m. Bot.* (*glyceria s. festuca*), manna, trawa manniana, gatunek kostrzewy.
Маннодáвецъ, -вца, *m. Eccl. sl.* mannodawca. [mannonośny.
Маннонóсный, -ая, -ое, *adj.*
Мáнный, -ая, -ое, *adj.* manniany; мáнная крупá, manna; мáнная трава́, v. **Мáнникъ.**
Мановéніе, -я, *n.* skinienie, danie znaku ręką.
Маномéтръ, **Маноскóпъ**, -а, *m.* manometr, manoskop.
Мантелéтъ, -а, *m. Fortf.* mantolet.
Мантилíйка, -и, **Матилíйца**, -ы, *f. dim.* mantylka; płaszczyk kobiecy.
Мантíлія, -и, *f.* mantylka, płaszczyk kobiecy.
Мáнтія, -и, *f.*, **Мантíйца**, -ы, *f.* płaszcz monarszy, purpura; kapa biskupia, mętel, mantolet.
Манускрúптный, -ая, -ое, *adj.* rękopismowy, manuskryptowy.
Манускрúптъ, -а, *m.* rękopis, rękopismo, manuskrypt.
Мануфактýра, -ы, *f.* manufaktura, rękodzielnia.
Мануфактурúстика, -и, *f.* nauka o urządzaniu rękodzielni.
Мануфактурúстъ, -а, *m.* rękodzielnik.
Мануфактýрный, -ая, -ое, *adj.* manufakturny, rękodzielny.
Маньщикъ, -а, *m.* wab', wabik, ptak wabiący. [osłabienie.
Маразúмъ, -а, *m. Med.* marazm,
Маракýшка, -и, *f.*, v. **Рáбчикъ.** [beryi).
Мáралъ, -а, *m.* jeleń (w Sy-
Марáльщикъ, v. **Маратель.**
Маráніе, **Маráнье**, -я, *n.* walanie, brudzenie, bazgranie, gryzmolenie.
Маráтель, -я, *m.* bazgracz, bazgrała, autor lichy.
Мáрать, *v. a.* walać, brudzić; bazgrać, gryzmolić, kreślić, wykreślać, mazać, wymazywać poprawkami dzieło; *czernić, oczerniać, potwarzać kogo; **мáрать** рукú, walać, brudzić ręce; **мáрать** стихú, pisać liche wiersze; **-ся**, *α*) *v. r.* walać się, brudzić się; [*o dzieciach*:] kalać, paskudzić, fajtać; *β*) *v. p.* być walanym, powalanym, brudzonym, zabrudzonym.
Марганéцъ, -нца, *m.* braunsztyn; niedokwas manganezyi; manganezya. [manganezyowy.
Марганцóвый, -ая, -ое, *adj.*
Маргарúта, -ы, *f.* perełka.
Маргарúтка, -и, *f. Bot.* (*bellis perennis*), stokroć.
Маргарúтный, -ая, -ое, *adj.* perłowy, z pereł.
Маргарúтъ, -а, *m.* perła.
Мáрево, -а, *n.* widowisko napowietrzne.
Марéна, -ы, *f.* марéна краси́льная, марéна Кизлярская, *Bot.* (*rubia tinctorum*), marzana farbierska.
Марéнный кóрень, *m.* marzanowy korzeń. [(русонóгая).
Марикúна, -ы, v. **Игрýнка**
Маринúровать, v. **Мариновáть.**
Маринованный, -ая, -ое, *adj.* marynowany.
Мариновáть, *v. a.* marynować.
Марíнъ башмачóкъ, v. *sub*: **Башмачóкъ.**
Маріонéтка, -и, *f.* maryoneta.
Мáрка, -и, *f.* 1. v. **Маráніе**; 2. marka.
Маркази́товый, -ая, -ое, *adj.* z żelaznego siarczyka.
Маркази́тъ, -а, *m. Miner.* siarczyk żelazny.
Маркграфúня, -и, *f.* margrabina, żona margrabiego.
Маркграфство, -а, *n.* margrabstwo.
Маркграфъ, -а, *m.* margrabia.
Маркёрскій, -ая, -ое, *adj.* markierowy.
Маркёръ, -а, *m.* markier, służący przy grze bilardowéj.
Маркúза, -ы, *f.* markizowa, żona markiza, margrabina; markiza.
Маркúзъ, -а, *m.* markiz, markiez, markwiz, margrabia.
Маркúзы, -овъ, *m. pl.* markizy, daszek odsłoneczny nad oknem. [kłaść marki, znaki.
Маркúровать, *v. a.* znaczyć, **Маркитáнить**, *v. n.* być markietanem.
Маркитáнтскій, -ая, -ое, *adj.* markietański. [kietaństwo.
Маркитáнтство, -а, *n.* mar-
Маркитáнтъ, -а, *m.* markietan.
Маркитáнтша, -и, *f.* markietanka.
Мáркій, -ая, -ое, *adj.* brudzący się łacno, prędko, plamisty, łatwo smolący, walający; бѣлое сукно мáрко, białe sukno plamiste, łacno brudzi się.
Маркшéйдерскій, -ая, -ое, *adj.* do mierniczego należący.
Маркшéйдеръ, -а, *m.* mierniczy.
Мáрморный, **Мрáморъ**, v. **Мрáморный**, **Мрáморъ.**
Мародёрство, -а, *n. Milit.* kradzież, rabunek popełniony przez żołnierzy w sąsiedztwie obozu.
Мародёрствовать, *v. n.* (*o żołnierzach*:) rabować, być maroderem, rabusiem.
Мародёръ, -а, *m.* maroder, [żołnierz, który odłączywszy się od armii, oddaje się grabieży], drab, rabuś, rabownik.
Мáрочка, -и, *f. dim.* mareczka, mała marka.
Мáрочный, -ая, -ое, *adj.* markowy, od marki.
Мáрсель, -я, *m. Mar.* żagiel bocianiego gniazda.
Мáрсовый, -ая, -ое, *adj. Mar.* do bocianiego gniazda należący; marsowy; *cfr.* **Мáрсъ.**
Мáрсъ, -а, *m.* 1. *Mar.* bocianie gniazdo; 2. *Astron.* mars, [nazwisko planety]; 3. *Chem.* mars, imię żelaza.
Мáртовскій, -ая, -ое, *adj.*

марсовый, od miesiąca marca; **мартовское пиво**, piwo marcowe; **мартовскіе утреники**, mrozy marcowe ranne. [miesiąc w roku).

Мартъ, -а, *m.* Marzec, (trzeci

Мартышка, -и, *f.* 1. *H. n.* (*cercopithecus*), koczkodan, (gatunek małp), kot morski; 2. *H. n.* (*sterna*), jaskółka morska; v. **Качурка.**

Мархáнціа, v. **Лепесточница.**

Марціальныя воды, *f. pl.* wody marcyalne. [dworu.

Маршалъ, -а, *m.* marszałek

Маршальскій, -ая, -ое, *adj.* marszałkowski. [kostwo.

Маршальство, -а, *n.* marszałMаршанція, v. **Лепесточница.**

Маршированіе, -я, *n.* marszerowanie, maszerowanie.

Маршировáть, *v. n.* marszerować, maszerować, iść krokami miarowemi.

Маршировка, -и, *f.* marszerowanie, maszerowanie. [ciąg drogi.

Маршрутъ, -а, *m.* marszruta;

Маршъ, -а, *m.* marsz, marszerunek, maszerunek, pochód.

Марь, -и, *f. Bot.* (*chenopodium*), gęsia stopa, gęsia noga; mączyniec; марь деревéнская, щебéнная, (*chenopodium bonus Henricus*), mączyniec strzałkowy; марь вонючая, (*chenopodium valvaria, vulgare*), mączyniec śmierdzący, gęsia stopa śmierdząca, psia łoboda; марь глистогóнная, v. **Глистница.** [**Башмачéкъ.**

Мáрьинъ башмачéкъ, v. *sub*:

Мáрьинъ кóрень, v. **Пíонія.**

Мáрьины сапожки, v. **Башмачéкъ** (Марíинъ).

Марьáнникъ, -а, *m. Bot.* (*melampyrum arvense*), krowia pszenica, krowia rež.

Máска, -и, *f.* maska, larwa.

Маскарáдный, -ая, -ое, *adj.* maskaradny, maskaradowy.

Маскарадъ, -а, *m.* maskarada.

Маскированіе, -я, *n.* maskowanie.

Маскировáть, *v. a.* maskować, maską zasłaniać; **-ся**, *v. r.* (*propr.* & *) maskować się. [**ница (2).**

Мáсленая, -ой, *s. f.*, v. **МáслеМáсленикъ**, -а, *m.* 1. maślnica, naczynie do robienia masła; 2. *Bot.* (*boletus viscidus*), maśluk; hubka włóknista. [oleisty.

Масленúстый, -ая, -ое, *adj.*

Мáсленица, -ы, *f.* 1. maślnicZka, puszka do masła; słoik, słojek do masła; 2. maślanica, tydzień przed wielkim postem, zapusty, karnawał, kulig, kulik; §. не всегда [*abo* не всѣ] котý мáсленица, бывáетъ и великій постъ, nie zawsze przy dworze gody, częstsze głody; jest w tygodniu niedziela, jest także i piątek.

Масленичный, -ая, -ое, *adj.* zapustny, karnawałowy.

Мáсленіе, -я, *n.* maślenie, smarowanie masłem *lub* olejem, olejowanie.

Мáсленка, -и, *f.* oliwa, oliwka.

Мáсленый, -ая, -ое, *adj.* olejowy, olejny, maślny; do trzymania oleju używany; мáсленый бочóнокъ, beczułka do oleju; мáсленое пятнó, plama od oleju *lub* masła.

Мáслина, -ы, *f. Bot.* (*olea europaea*), oliwa, drzewo oliwne Europejskie; oliwa (owoc); дíкая мáслина, (*eleagnus*), oliwa polna, dzika; oliwnik, oleaster.

Мáслинный, -ая, -ое, *adj.* oliwny, oliwkowy. [oleisty.

Маслúстый, -ая, -ое, *adj.*

Маслить, *v. a.* olejem *lub* masłem (na-, po-)smarować, olejować, maślić; olejem, masłem krasić; **-ся**, *v. p.* być smarowanym olejem *lub* masłem; *v. r.* walać się.

Мáслица, v. **Мáслина.**

Мáслице, -а, *n. dim.* masełko; kawałek masła; дай мáслица, daj mi kawałek masła, daj mi trochę masła.

Мáсличина, v. **Мáслина.**

Мáсличіе, -я, *n. Eccl. sl.* ogrojec, oliwnica, oliwnik, ogród lub sad oliwny.

Мáсличный, -ая, -ое, *adj.* oliwny; мáсличная вѣтвь, róższczka, gałązka oliwna; oliwa; мáсличный вертоградъ, мáсличный садъ, sad lub ogród oliwny, oliwnica, oliwnik, ogrojec; мáсличное дéрево, v. **Мáслина.**

Масло, -а, *n.* oléj, oléjek; masło; коровье мáсло, krowie masło; деревянное мáсло, oliwa; льняное мáсло, oléj lniany; конопляное мáсло, postne mасło, oléj konopny, oléj do potraw; каменное, гóрное, чёрное мáсло, oléj skalny, oléj ziemny, nafta; купоросное мáсло, olej witryoliczny; ароматическія, бальзáмныя мáсла, oléjki aromatyczne, pachnące; торгýющій ароматическими мáслами, olejkarz, noszący olejki na przedaż; тѣсто на мáслѣ, ciasto maślne, francuzkie; хлѣбъ съ мáсломъ, chléb z masłem; какъ по мáслу, *fam.* (§.) jak po mydle, z mydła, smarownо, bez przeszkody; мáсломъ заливáть пожáръ, (§.) oleju do ognia przylewać; ogień do ognia przydawać; *it.* v. **Катáться** (въ мáслѣ); §. мáсло самó не родúтся, bez prace nie będą kołacze; [*cfr.* Boga wzywaj a ręki przykładaj]; pieczone gołąbki nie przylecą same do gąbki.

Масло-бóй, -я, *m.* olejarz, maślarz, co masło robi; **-бóйка**, -и, *f.* maślnica; **-бóйничать**, *v. n.* zajmować się robieniem masła; **-бóйный**, -ая, -ое, *adj.* do robienia masła służący; olejarny; **-бóйня**, -и, *f.* 1. miejsce, gdzie masło robią; 2. olejarnia, olejnia; **-бóйщикъ**, -а, *m.* maślarz, co masło robi; **-бóйщица**, -ы, *f.* maślarka, która masło robi; **-продавéцъ**, -вца, *m.* maślarz, co masło przedaje; olejarz, olejnik; **-сáхаръ**, v. **Элеосáхаръ.**

Мáсляникъ, -а, *m. Bot.* (*boletus viscidus*), hubka włóknista; maśluk. [чный.

Мáсляничный, v. **Мáслени-**

Мáслянка, -и, *f. H. n.* (*melo proscarabeus*), majówka, (owad).

Масóнскій, -ая, -ое, *adj.* masoński, franmasoński, wolnomularski; масóнская лóжа, loża masońska, wolnomularska.

Масóнство, -а, *n.* franmasonerya, wolne mularstwo, towarzystwo franmasońskie.

Масóнъ, -а, *m.* franmason, wolny mularz.

Мáсса, -ы, *f.* masa, massa, stos, kupa, skupienie cząstek; ogół dóbr; конкýрсная мáсса, *Jur.* masa upadłości, masa konkursowa.

Массúвность, -и, *f.* massywność, miąźkość.

Массúвный, -ая, -ое, *adj.* massywny, masywowy, miąźki, gruby.

Мастáкъ, -á, *m. pop.* majster, zdatny, zposobny, doskonały, biegły. [wać.

Мастáчить, *v. a. pop.* majstro-

Мастерúть, *v. a.* majstrować; robić co; wykonywać, wykonać co.

Мастерúца, -ы, *f.* kobieta sposobna, zgrabna do robót.

Мастерúще, -а, *m. augm. pop.* wielki znawca czego.

Мастеровóй, -ая, -óе, *adj.* rzemieślniczy; **мастеровáя**, -óй, *s. f.* rzemieślnicza izba, pracownia, warsztat; **мастеровóй**, -áго, *s. m.*, & мастеровóй человѣкъ, rzemieślnik; **мастеровúе**, *pl.* rzemieślnicy.

Мастерская, -óй, *s. f.*, v. *sub*: **Мастерскíй.**

Мастерскúй, *adv.* po mistrzowsku, doskonale, po majstersku.

Мастерскíй, (-óй), -áя, -óе, *adj.* mistrzowski, doskonały, majsterski; мастерскáя, -óй, *s. f.* rzemieślnicza izba, pracownia, warsztat.

Мастерство, -á, *m.* majstrowstwo, majsterya; столярное мастерство, stolarstwo; каретное мастерство, stelmachstwo, rzemiosło stelmacha; часовóе мастерство, zegarmistrzowstwo.

Мастеръ, -а, *m.* majster; токáрных дѣлъ мастеръ, tokarz; золотúхъ дѣлъ мастеръ, złotnik, jubiler; оружéйный мастеръ, orężnik, miecznik, płatnerz, bikamacher; шпалéрный мастеръ, tapecyer, tapicer, obiciarz; канатный мастеръ, powroźnik; каретный мастеръ, v. **Каретникъ**; инструментáльный мастеръ, instrumentnik; орáнный мастеръ, organmistrz; §. дѣло мастера бóится, poznać mistrza po dziele.

Мастúка, -и, *f.* mastyka, mastykowa żywica.

Мастúковый, v. **Мастúчный.**

Мастити, *v. a. Eccl. sl.* маścić, namaszczać.

Мастúтый, -ая, -ое, *adj.* pachnący, woniejący, wonny; **мастúтая стáрость**, późna [или głęboka] starość.

Мастúчный, -ая, -ое, *adj.* mastyksowy; **мастúчное дéрево**, *v.* **Фистáшка** (*Bot.*).

Масть, -и, *f.* 1. maść; (*o kartach*:) maść, farba, kolor; **червóнная масть**, kolor czerwienny; **двѣ лóшади однóй мáсти**, para koni jednéj maści; **подбирáть лóшадь подъ масть**, dobierać konia do maści; 2. *Eccl. sl.* balsam.

Масштáбъ, *v.* **Маштáбъ**.

Мáтежъ, -а, *m.* plama ciemnożółta na twarzy u kobiet ciężarnych. [tyka.

Математúка, -и, *f.* matematyka.

Математúкъ, -а, *m.* matematyk.

Математúчески, *adv.* matematycznie. [matematyczny.

Математúческій, -ая, -ое, *adj.*

Матереубíйство, -а, *n.* matkobójstwo.

Матереубíйца, -ы, *s. c.* matkobójca, matkomorderca (*s. m.*), matkobójczyni (*s. f.*).

Матери́къ, -á, *m.* ziemia stała, twarda, calec; ląd; odmorze.

Материнка, *v.* **Душúца**.

Материнскій, -ая, -ое, *adj.* macierzyński; **мáтеринская любóвь**, miłość macierzyńska.

Матеріали́змъ, -а, *m.* materyalizm. [*adj.* materyalistyczny.

Матеріалúстическій, -ая, -ое,

Матеріали́стъ, -а, *m.* 1. (*Philos.*) materyalista; 2. korzennik.

Матеріáлъ, -а, *m.* materyał, zapas. [ryalność.

Матеріáльность, -и, *f.* mate-

Матеріáльный, -ая, -ое, *adj.* materyalny.

Матéрія, -и, *f.* 1. materya, materyał; 2. materya, tkanina (*np.* jedwabna); 3. *Med.* materya, ropa, posoka; 4. materya, rzecz o któréj kto pisze, mówi. [никъ.

Матéрникъ, *v.* **Бѣлокопúтникъ**.

Матéрній, *v.* **Матéринскій**.

Матéрный, -ая, -ое, *adj.* 1. gruby, wysoki, wysokorosły (*np.* len); 2. *pop.* **матéрныя слóва**, grube zelżywe słowa. [sokorosły.

Матéрый, -ó-й, -ая, -óе, *adj.* ogromny, nadzwyczajnie wielki, tęgi; **матéрая земля́**, ziemia tęga, ląd stały.

Матéрь, -и, *f. Eccl. sl.* matka.

Матéрѣть, *v. n.* dorastać w wielkości; twardnieć; starzeć się; twardzieć, stawać się zatwardziałym (*np.* w występkach).

Мáтя, *gen.* **мáтери**, *f. Eccl. sl.* matka.

†**Матúкъ**, -á, *m.* młody sokół.

Мáтица, -ы, *f.* 1. siestrzan, tram, belka półap utrzymująca; 2. †(подлинникъ, *qu. v.*), oryginał, autentyk. [ца (1).

Мáтичный брусъ, *v.* **Мáти-**

Мáтка, -и, *f.* 1. *pop.* matka; 2. (u zwierząt:) samica, maciora; **пчелúная мáтка**, matka pszczół, maciora pszczół; 3. *Anat.* (*uterus*), macica, żywot niewieści; 4. (w Archangelsku, u żeglarzy:) bussola; 5. **рудня́я мáтка**, macica kruszczowa; **винтовáя мáтка**, macica od szruby, macica szrubna, muterka; **сказáть прáвду мáтку**, *v.* **Прáвда**; §. **ласковое теля́ двѣ мáтки сосётъ**, *v. sub*: **Лáсковый**.

Мáткина дýшка, *v.* **Фiáлка**.

Матнй, -и́, *f.* matnia, pośrodek sieci.

Маторѣть, *v.* **Матерѣть**.

Мáточка, -и, *f. dim.* mateczka, matula; maciora, matka (u zwierząt), samica.

Мáточникъ, -а, *m.* 1. matecznik, w który zamyka się matka pszczół młodego roju, aby nieuleciał; 2. *Bot.*, *v.* **Мелúсса** (**аптéчная**); 3. *v.* **Столбúнкъ** (*Bot.*) & **Матрúца**.

Мáточница, -ы, *f.* 1. *Med.*, *v.* **Истéрика**; 2. *Bot.* (*matricaria*), maruna prawdziwa.

Мáточный, -ая, -ое, *adj. Anat.* maciczny, macicowy; **мáточный рукáвъ**, **мáточное влагалúще**, pokrowiec maciczny, pochwa macicy; **мáточные припáдки**, przypadki maciczne; **мáточная болѣ́знь**, *v.* **Истéрика**; **мáточное кольцó**, *v.* **Пессáрій**; *it.* **мáточная трава́**, *v.* **Мáточница**, *Bot.*; **дúкая мáточная трава**, *v.* **Медоли́стникъ**. [terace robi.

Матрáндникъ, -а, *m.* ten co ma-

Матрáндный, -ая, -ое, *adj.* materacowy.

Матрáцъ, -а, *m.* materac.

†**Матрéль**, -и, *f.* moździerz.

Матрёнка, *v.* **Рýта** (луговáя).

Матрúкула, -ы, *f.* matrykuła.

Матрúкулъ, -а, *m.* matrykuła.

Матрúца, -ы, *f.* macica [drukarska od wybijania liter drukarskich], forma, w któréj się litery odlewają, matryca.

Матрóсскій, **Матрóсскій**, -ая, -ое, *adj.* majtkowy, majtkowski; **матрóсское плáтье**, ubiór majtkowski. [majtek.

Матрóзъ, **Матрóсъ**, -а, *m.*

Матýха, -и, *f.* niedźwiedzica, mająca niedźwiedzięta (niedźwiedziątka).

Мáтушка, -и, *f.* matuchna, matula, matulka, matuleńka, matusia, matusieńka, matunia, matyńka, mateńka, matusieneczka, mamunia, mamusia.

Мáтушкинъ, -а, -о, *adj.* mamulin, mamunin, matuściny, mamin do mamuni *etc.* należący; **мáтушкинъ сынóкъ**, pieszczoszek.

Мать, -а, *m.* 1. (*w grze szachów*:) mat, koniec gry; 2. *stan rozpaczy, ostateczność; it.* koniec czego.

Мать, -ери, *f.* matka; **посажéная мать**, matka przybrana; **крёстная мать**, *v.* **Воспрiéмница**.

Мать да мáчиха & мать и мáчиха, *v.* **Подбѣлъ**.

Мáуница, -ы, *f. Bot.* (*valerianella*), kozłek sałata, kozłek jarzynny.

Мáунный, -ая, -ое, *adj.* kozłkowy; **мáунный зáпахъ**, kozłkowy zapach; **мáунный кóрень**, *v.* **Булдырья́нъ**.

Мáунъ, *v.* **Булдырья́нъ**.

Махáлка, -и, *f.* oganka, oganiaczka.

Махáло, -а, *n.* 1. wachlarz; 2. *Milit.*, *v.* **Махáльной**.

Махáльной, -аго, *s. m. Milit.* żołnierz dający znak ręką.

Махáльный, -ая, -ое, *adj.* do machania służący.

Махáльце, -а, *n. dim.* wachlarzyk, mały wachlarz.

Махáльщикъ, -а, *m.* machający, znak dający.

Махáніе, -я, *n.* machanie.

Махáть, **Махнýть**, *v. a.* machać, machnąć, szermować na powietrzu, kiwać czém, powiewać czém; **махáть рукóю**, machać, kiwać ręką; **махнýть рукóю**, machnąć, kiwnąć ręką; **махáть опахáломъ**, wachlować, powiewać, wachlem *czyli* wachlarzykiem powietrze ruchać; *pop.* *prędko co robić; -ся, *v. r.* wachlować się; obracać się (od wiatru jak *np.* skrzydła u wiatraka).

Махлевáть, *v. a. vul.* machlować, szalbierować, oszukiwać.

Махúна, **Махúнальный**, **Махúнистъ**, *v.* **Мишúна**, *etc.*

Махнýть, -ся, *v. semelf.*, *v. sub*: **Махáть**, -ся.

Маховникъ, -á, *m.* koło rozpędowe, ruchoczynne, ruchokoł, tryb.

Маховóй, (-ó-й), -áя, -óе, *adj.* do machania służący; wahadłowy; śmigowy; **маховы́я пёрья у пти́цъ**, lotne pióra, lotki u ptaków; **маховы́я пёрья у рыбъ**, pióra *abo* piórka u ryby, płetwy, płytwy; **маховóе колесó**, koło ruchoczynne, rozpędne, ruchokoł, tryb; **маховóе движéніе**, ruch wahadłowy; **маховáя сажéнь**, sążeń ręką wymierzony; **маховóй вал**, walec skrzydłowy, śmigowy, do machania służący.

Махóрка, -и, *f.*, **Махóрскій табáкъ**, *m.* machorka, gatunek tytuniu (z Amerfortu).

Махóтка, *pop.*, *v.* **Малúтка**.

Махóтный, *pop.*, *v.* **Крóшечный**.

Махровóй, (**махрóный**), -áя, -óе, *adj.* (*o kwiatach*:) pełny, dubeltowy. [жýха (2).

Махýнковы я́годы, *v.* **Мож-**

Махъ, -а, *m.* 1. mach, zamach, machnienie; ruch wahadłowy; 2. śmiga, skrzydło wiatrakowe; **махомъ**, въ **маху**, *pop. skoro, szybko*; w mgnieniu oka.

Маца, -ы, *f.* piłka drukarska do nadania farby na formy.

Мачеха, *Eccl. sl.*, v. **Мачиха.**

†**Мачешичъ**, -а, *m.* syn macochy.

Мачиха, -и, *f.* macocha.

Мачихинъ, -а, -о, *adj.* macoszyn, macoszyński, od macochy.

Мачта, -ы, *f.* maszt; корабль о двухъ, трёхъ мачтахъ, v. **Двухмачтовый, Трехмачтовый** (корабль).

Мачтовникъ, -а, *m.* masztowina, masztowe drzewo, drzewo na maszty zdatne. [maszty robiący.

Мачтовщикъ, -а́, *m.* rzemieślnik

Мачтовой, (-а́й), -ая, -о́е, *adj.* masztowy, od masztu; **мачтовой лѣсъ**, masztowe drzewo, drzewo na maszty zdatne.

Машина, -ы, *f.* machina, (maszyna), silnia. [machinalny.

Машинальный, -ая, -ое, *adj.* **Машинѣстъ**, -а, *m.* maszynista.

Машинка, -и, *f. dim.* machinka, (maszynka).

Машинный, -ая, -ое, *adj.* machinowy, (maszynowy); **машинное колесо**, koło machinowe; **машинный мастеръ**, v. **Машинѣстъ.**

Машистый, -ая, -ое, *adj.* *rozrzutny, marnotrawny.

Маштабъ, -а, *m.* mastab, pomiar. [jednochodnik.

†**Маштакъ**, -а, *m.* szłapak,

Майкъ, -а, *m.* majak, wieża *lub* słup do latarni morskiéj.

Маяніе, -я, *n.* mordowanie, nużenie, fatygowanie.

Маята, -ы́, *f. pop.* ciężka praca.

Маятникъ, -а, *m.* perpendykuł, wahadło, niepokój.

Маятничій, -ья, -ье, *adj.* wahadłowy, do wahadła, perpendykułu należący.

Маятность, -и, *f. pop.* fatyga, zmordowanie, strudzenie, zemdlenie, zmęczenie.

Маятный, -ая, -ое, *adj. pop.* męczący, trudzący, fatygujący.

Маять, *v. a. pop.* mordować, nużyć, męczyć, trudzić, utrudzać, fatygować; -ся, *v. r.* mordować się, męczyć się; schnąć od cierpienia, cierpieć w jakiéj chorobie.

Маячить, *v. n. pop.* biedę klepać.

Маячный, -ая, -ое, *adj.* majakowy, do wieży *lub* słupa morskiego należący.

Мгла, -ы, *f.* mgła. [sty.

Мглистый, -ая, -ое, *adj.* mglisty.

Мглявый, *Eccl. sl.*, v. **Мглистый.**

Мгновѣніе, -я, *n.* mgnienie oka, chwila, moment; во мгновѣніе ока, w mgnieniu oka.

Мгновѣнность, -и, *f.* momentalność. [mentalny, chwilowy.

Мгновѣнный, -ая, -ое, *adj.* mo-

Мебель, -и, *f.* mebl, *pl.* meble.

Мебельный, -ая, -ое, *adj.* meblowy.

Мебельщикъ, а, *m.* handlujący meblami; robiący meble, stolarz.

Меблированіе, -я, *n.* meblowanie, meblami zdobienie, w meble opatrywanie.

Меблировать, *v. a.* meblować, meblami zdobić, w meble opatrywać.

Меблировка, -и, *f.* meblowanie.

Меблировщикъ, -а, *m.* meblujący.

Медаль, -и, *f.* medal; czadz.

Медальеръ, -а, *m.* medaljer.

Медальонъ, -а, *m.* medaljon.

Медальончикъ, -а, *m. dim.* medaljonik.

Медалька, -и, *f. dim.* medalik.

Медальный, -ая, -ое, *adj.* medaljowy.

Медальщикъ, -а, *m.* medaljer.

Медвеникъ, -а, *m. H. n.* (*bombilius*), trzmiel, owad.

†**Медвеница**, -ы, *f.* spiżarnia do chowania miodu.

Медвяный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* miodowy; słodki jak miód.

Медвѣдина, -ы, *f.* niedźwiedzina, mięso niedźwiedzie; (†) skóra niedźwiedzia.

Медвѣдица, -ы, *f.* 1. niedźwiedzica, samica niedźwiedzia; 2. *Astron.* niedźwiedzica, wóz na niebie, wóz niebieski.

Медвѣдище, -а, *m. augm.* niedźwiedzisko, wilki niedźwiedź.

Медвѣдка, -и, *f.* 1. hebel duży do grubéj roboty; 2. wóz na nizkich kołach do przewożenia ciężarów; 3. *Artill* okara; 4. *Bot.* (*meum athamanticum*), oleśnik; 5. *H. n.*, v. **Медвѣдокъ.**

Медвѣдокъ, -дка, *m. H. n.* 1. (*gryllus gryllotalpa*), niedźwiadek, owad; 2. bóbr młody (w Kamczatce).

Медвѣдь, -я, *m.* 1. *H. n.* (*ursus*), niedźwiedź; **медвѣдь бѣлый**, polarny, niedźwiedź polarny, niedźwiedź morski; §. v. *sub*: **Берлога**; 2. *fig.* v. **Ворчунъ, Брюзга.**

Медвѣжатина, -ы, *f.* niedźwiedzina, mięso niedźwiedzie; skóra niedźwiedzia.

Медвѣжатникъ, -а, *m.* niedźwiednik, ten co prowadzi niedźwiedzi. [dźwiedziątko.

Медвѣженокъ, -нка, *m.* nie-

Медвѣжина, -ы, *f.* niedźwiedzina, mięso niedźwiedzie.

Медвѣжій, -ья, -ье, *adj.* niedźwiedzi; **медвѣжья мѣра**, futro niedźwiedzie; (*Bot.*) **медвѣжій виноградъ, медвѣжьи ягоды**, (*arbutus uva ursi*), mącznica, niedźwiedzie gronko; v. **Толокнянка** (**медвѣжья**); **медвѣжій чеснокъ**, v. **Черемица**; **медвѣжій корень, медвѣжій укропъ**, v. **Медвѣдка** (*Bot.*); *it.* v. **Ухо, Ушко** (**медвѣжье**).

†**Медвяный**, v. **Медовный.**

Меделянка, -и, *f.* brytan.

Меделянская собака, v. **Меделянка.** [karstwo.

Медикаментъ, -а, *m.*, v. **Лекарство.**

Медикохирургъ, -а, *m.* medikochirurg. [doktor.

Медикъ, -а, *m.* medyk, lekarz.

Медистый, -ая, -ое, *adj.* miedzisty, w miód obfity.

Медицина, -ы, *f.* medycyna; nauka lekarska.

Медицинскій, -ая, -ое, *adj.* medyczny, lekarski, doktorski.

Медленіе, -я, *n.* zwłoka, odwłoka. [li, opieszale.

Медленно, *adv.* zwolna, powo-

Медленность, -и, *f.* powolność, niepospieszność, opieszałość, ociąganie się.

Медленный, -ая, -ое, *adj.* powolny, niepospieszny, opieszały, ociągający się, mitrężny.

Медливый, v. **Медленный.**

Медлитель, -я, *m.* powolny, opieszały, mitręga, ochoczy jak pień na ptaki.

Медлительно, *adv.* powolnie, opieszale. [wolność, opieszałość.

Медлительность, -и, *f.* po-

Медлительный, v. **Медленный.**

Медлить, *v. n.* zwłóczyć, opóźniać, ociągać się, mitrężyć.

Медоваре́ніе, -я, *n.* miodowarzenie, warzenie miodu.

Медоваре́нный, Медова́рный, -ая, -ое, *adj.* do warzenia miodu służący. [warzelnia miodu.

Медова́рня, -и, *f.* miodowarnia,

Медова́ръ, -а, *m.* miodowar.

Медо́натый, -ая, -ое, *adj.* miodowaty.

Медо́вина, -ы, *f.* miód pitny.

Медо́вникъ, -а́, *m.* 1. miodownik, piernik; 2. kamień miodowy. [ная).

Медо́вка, v. **Мелисса** (аптѣ-

Медо́вникъ, -а, *m. Bot.* (*nectarium*), naczyńko miodonośne.

Медо́вный, Медовой, v. **Медо́вый.** [wacz miodu, miodownik.

Медовщикъ, -а́, *m.* przeda-

Медо́вый, -ая, -ое, **Медовый**, -ая, -о́е, *adj.* miodowy; do trzymania miodu służący; **медо́вый ка́мень**, kamień miodowy; **медо́вый сосу́децъ**, v. **Медо́вникъ.**

Медо́къ, -дка, *m.* 1. *dim.* miodek; 2. medok, gatunek wina czerwonego.

Медоно́сный, -ая, -ое, *adj.* miód wydający; **медоно́сный сосу́децъ**, v. **Медо́вникъ.**

Медосо́съ, -а, *m. H. n.* (*trochilus*), kolibry, kolibryk, ptak-muszka.

Медоцвѣтъ, -а, *m. Bot.* (*melianthus*), miodokwiat.

Медуза, -ы, *f.* 1. *H. n.*, v. **Кисе́дь** (**морской**); 2. (*Mythol.*) Meduza.

Медуни́ца, -ы, *f.* 1. *Bot.*, v. **Ле́гочница**; 2. *H. n.*, v. **Желе́зница**; 3. *pop.* pszczoła.

Медуни́чникъ, -а, *m.*, v. **Таволга** (**илемная**).

Медýнка, -и, *f. Bot.* (*medicago*), koziorożec siewny, lucerna.

Мёдъ, -а, *m.* miód; miód przaśny; miód pitny; dziki mёdъ, miód leśny od pszczół dzikich; бѣлый мёдъ, v. Лѣпецъ; питéйный мёдъ, miód pity; сладкій какъ мёдъ, słodki jak miód; §. гдѣ мёдъ, тамъ и мýхи, gdzie miód, tam i muchy; *it.* на языкѣ мёдъ, а подъ языкóмъ лёдъ, v. *sub*: Лёдъ (§).

Межа, -и, *f.* miedza, granica.

Межгóрный, -ая, -ое, *adj.* międzygórny. [miejsce między górami.

Межгóрье, -я, *n.* międzygórze,

Междо-мéтіе, -я, *n. Gramm.* (*interjectio*), wykrzyknik; **-мѣсячіе**, -я, *n.* międzymiesięcze, międzymiesięczny czas; **-рѣчіе**, -я, *n.* międzyrzécze, kraina między rzékami; **-усóбица**, -ы, *f. pop.* niesnaski domowe, wewnętrzne, rozterki, zatargi; **-усóбіе**, -я, *n.* niezgoda, wojna domowa; v. Междоусóбица; **-усóбный**, -ая, -ое, *adj.* domowy, wewnętrzny, własny, swój; międzyusóbna wojna, wojna domowa; **-усóбство**, v. Междоусóбіе; **-усóбствовать**, *v. n.* mieć niesnaski, prowadzić wojnę domową; **-цáрствіе**, -я, *n.* międzycarstwo, bezkrólewie.

Мéжду, *praep.* (*c. Instr.*), między; жить мéжду дóбрыми людьми, żyć między dobrymi ludźmi; находíться мéжду стрáхомъ и надéждою, być między strachem i nadzieją; мéжду горáми, między górami; мéжду тѣмъ, między tém; мéжду прочимъ, więc; мéжду нáми (будь) сказáно, mówiąc między nami.

Между-брóвіе, -я, *n.* międzybrew', miejsce między brwiami; **-врéменіе**, -я, *n.* międzyczasie, czas między jedną a drugą chwilą upływający; **-гóріе**, **-гóрный**, v. Межгóрье, Межгóрный; **-дѣйствіе**, -я, *n.*, v. Антрáктъ; **-аýбіе**, -я, *n. Archit.* próżnia między ząbkami gzymsu Jonickiego *lub* Korynckiego porządku; **-кóстный**, -ая, -ое, *adj. Anat.* międzykostny, między kościami; **-рёберный**, -ая, -ое, *adj. Anat.* międzyżebrowy; międzyrёберная артерія, arterya międzyżebrowa; **-стóлніе**, -я, *n.* międzysłupie, międzyfilarze; **-строчіе**, -я, *n.* odległość między liniami, wierszami, interlinia; **-строчный**, -ая, -ое, *adj.* międzylinijny, międzywierszowy; **-усóбіе**, v. Междоусóбіе.

Межевáніе, -я, *n.* rozgraniczanie, rozmierzanie, mierzenie pól, gruntów; rozmiar, pomiar.

Межевáть, *v. a.* mierzyć, rozmierzać pole, grunta, rozgraniczać.

Межёвка, -и, *f.*, v. Межеваніе.

Межевóй, -áя, -óе, *adj.* miernicy; graniczny; межевáя цѣпь, łańcuch miernicy; межевóй столбъ, słup graniczny.

Межевщúкъ, -а, *m.* miernik, pomierca.

Межевúна, -ы, *f.* susza, posusza.

Межéнный, -ая, -ее, *adj.* śródletni, wśród lata będący.

Межéнь, -и, *f.* śródlecie, środek lata.

Межеýмокъ, -мка, *m.* statek wodny do przewożenia soli.

Межеусóбный, v. Междоусóбный.

Межкóстный, **Межрёберный**, v. Междукóстный, Междурёберный. [точный.

Межýточный, v. Промежýточный.

Межъ, v. Мéжду.

Мезгá, -и, *f.* miazga; v. Болóнь (*Bot.*).

Мездникъ, -а, *m. Eccl. sl.* najemnik.

Мездрá, -ы́, *f.* (*u garbarza:*) strona odmięsna skóry, lewa strona wyprawionéj skóry, miezdra; сдирáть мездрý съ кóжи, v. Мездрúть.

Мездрéніе, -я, *n.* miezdrzenie.

Мездрúльный, -ая, -ое, *adj.* do miezdrzenia służący; мездрúльный нож, v. Тупáкъ.

Мездрúна, v. Мездрá.

Мездрúный, **Мездрóвый**, -ая, -ое, *adj.* z lewéj strony wyprawionéj skóry; мездрúнный клéй, kléj tęgi stolarski.

Мездрúть, *v. a.* (*u garbarza:*) miezdrzyć, mięso od skóry oddzielać.

Мекáть, *v. n. pop.* domniemywać się, domyślać się, dorozumiewać się.

Мелан-хóликъ, -а, *m.* melankolik, melancholik; **-холúческій**, -ая, -ое, *adj.* melankoliczny, melancholiczny; **-хóлія**, -и, *f.* melankolia, melancholia.

Мéлево, v. Мéливо.

Мелéда, -ы́, *f. pop.* marudność, marudzenie, mitręga, zmuda; gra w kółka, obrączki.

Мелéдить, *v. n.* marudzić, mitrężyć, zmudzić.

Мелéніе, -я, *n.* mielenie.

Мéленка, -и, *f. dim.* młynek.

Мéленъ, -а, *m.* młon, rękojeść u żarn, wałek do tarcia tabaki.

Мéленькій, -ая, -ое, *adj.* dosyć miałki, drobny.

Мелéхонекъ, -нька, -нько, *adj.* drobniutki, drobniuteńki.

Мéливо, -а, *n. pop.* mlewo, mielenie, mełcie.

Мелúзна, v. Мéлкость.

Мелúлотъ, v. Дóнникъ (трилóстный).

Мелúна, -ы́, *f.* mielizna.

Мелúсса, -ы, *f. Bot.* (*melissa*), melissa, miodownik, melisca Typрéцкая, v. Зміеголóвникъ (Молдáвскій).

Мелúть, *v. a.* drobić, rozdrabiać.

Мéлкій, -ая, -ое, *adj.* miałki, drobny; płytki, niegłęboki; drobny, małoznaczący; мéлкія дéньги, drobne pieniądze; мéлкое дворянство, drobna szlachta; *it.* v. Монéта, Рыбá (мелкая), Дождь, Скотъ (мéлкій). [płytko.

Мéлко, *adv.* miałko, drobno,

Мелко-вáто, *adv.* nieco miałko; **-вáтость**, -и, *f.* pomierna miałkość; **-вáтый**, -ая, -ое, *adj.* płytki, niegłęboki; *cfr.* Мéлкій; **-вóдіе**, -я, *n.* miałkość, płytkość, niegłębokość; **-вóдность**, -и, *f.*, v. Мелковóдіе; **-вóдный**, -ая, -ое, *adj.* płytki, niegłęboki; **-дóнный**, -ая, -ое, *adj.* płaskodenny; **-зернúстый**, -ая, -ое, *adj.* drobnoziarnisty; **-зýбка**, -и, *f.* miałka piłka (do pilenia); **-зýбый**, -ая, -ое, *adj.* małe, drobne zęby mający; **-лепéстникъ**, -а, *m.*, v. Блошнúца; **-лúственный**, -ая, -ое, *adj.* małe, drobne liście mający; **-лѣсокъ**, -а, *m.*, **-лѣсье**, -я, *n.* miejsce młodym lasem zarosłe; **-помѣстность**, -и, *f.* mała posiadłość, małe dobro; **-помѣстный**, -ая, -ое, *adj.* małą posiadłość, małe dobro mający, mały; мелкопомѣстный дворянинъ, mały szlachcic.

Мéлкость, -и, Мелкотá, -ы́, *f.* drobność, małość, miałkość, płytkość.

Мелко-трáвный (†), **-трáвчатый**, -ая, -ое, *adj.* drobnoupstrzony; **-чешуйчатый**, -ая, -ое, *adj.* drobnołuski; **-шéрстный**, -ая, -ое, *adj.* drobną wełnę mający.

Мелúть, -а, *m.* kamień miodowy. [melodyczny.

Мелодúческій, -ая, -ое, *adj.*

Мелóдія, -и, *f.* melodya.

Мелодрáма, -ы, *f.* melodrama.

Меломанія, -и, *f.* melomania.

Мелóманъ, -а, *m.* meloman.

Мелочнóй, (-ный), -ая, -óе, *adj.* drobny, drobiazgowy; mały, małoznaczny, małoznaczący; мелочнóй человѣкъ, człowiek małoznaczący; człowiek zajmujący się drobnostkami, małemi rzeczami; мелочные счёты, małe rachunki; мелочные лавка, kram, sklep kramarski, sklep korzenny; *it.* v. Продáжа (мелочная), Товáръ, Торгъ, Торговéцъ (мелочной).

Мéлочь, -и, *f.* drobiazg, drobnostka, drobne rzeczy, bagatela.

Мелугá, -и, *f.* drobne rybki.

Мель, -и, *f.* miel, mielizna, odmiel, płytkość.

Мельсéніе, **Мельзúти**, *Eccl. sl.*, v. Доéніе, Доúть.

Мелькáніе, -я, *n.* miganie.

Мелькáть, **Мелькнýть**, *v. n.* migać się, mignąć się; искры мелькáютъ въ глазáхъ, miga mi się w oczach; мóлнія мелькнýла, błyskawica mignęła się.

Мелькнýть, *v. semelf.*, v. *sub*: Мелькáть.

Мéлкомъ, *adv.* nagle, wnet, w oka mgnieniu; bez uwagi, niedokładnie; объ этомъ я мéль-

комъ слы́шалъ, słyszałem o tém niedokładnie.

Мéльникъ, -а, *m.* młynarz.

Мéльница, -ы, *f.* młyn; вѣтреная мéльница, wiatrak; водяна́я мéльница, młyn wodny; рýчная –, żarna; пильная –, tartak; tarciczny młyn; паровáя –, młyn parowy; прохóвая –, młyn prochowy; площáльная –, v. Пхощáльня; – кофéйная, młynek do kawy. [narza.

Мéльничиха, -и, *f.* żona mły-

Мéльничій, Мéльничный, -ая, -ое, *adj.* młynarski, młyński; мéльничное колесó, koło młyńskie.

Мелѣть, *v. n.* stawać się miałkim, płytkim; stanąć na mieli.

Мелюзгá, v. Мелуга́.

Менéкъ, –нька, v. Налúвъ.

Мéнзула, -ы, *f.* deszczułka, narzędzie matematyczne do zdejmowania planów.

Менсýра, -ы, *f.* menzura.

Мéнтикъ, -а, *m.* dołman, kurtka wierzchnia huzarska.

Менѣ, *gen.* меня́ & мня́, *m.*, v. Налúвъ.

Меньбкъ, Меньтюкъ, *pop.*, v. Налúвъ. [młodszy.

Меньшáкъ, -а, *m.* syn naj-

Мéньше, *compar. adv.* mniéj; мéньше всегó, najmniéj.

Мéньшій, -ая, -ее, *compar.* mniejszy. [szy.

Меньшóй, -áя, -óе, *adj.* młod-

Мéнѣе, v. Мéньше.

Мéргель, -я, *m.* margiel.

Мéргельный, -ая, -ое, *adj.* margiowy. [bica; v. cierzeniec.

Мерéжа, -и, *f.* mrzeżna, drgu-

Мерéжникъ, -а, *m.* rybak mrzeżną ryby łowiący. [się.

Мерéкать, *v. n. pop.* domyślać

Мéренъ, v. Мéринъ.

Мерéть, *v. n.* umierać.

Мерéщиться, *v. c.* śnić się.

Мерзáвецъ, -вца, *m.* obrzydliwiec, szkaradnik.

Мерзáвица, -ы, **Мерзáвка**, -и, *f.* obrzydliwa, szkaradnica.

Мерзúтельный, v. Мéркій.

Мерúть, *v. a.* mierzić, obmierzać, o(b)mierzić, hydzić, brzydzić, obrzydzać.

Мéркій, -ая, -ое, *adj.* obmierzły, obrzydły, brzydki, szkaradny.

Мерлова́тый, -ая, -ое, *adj.* nieco zamarzły.

Мёрлость, -и, *f.* zmarzłość.

Мёрлый, -ая, -ое, *adj.* zmarzły.

Мерля́къ, -á, *m. pop.* zmarzlak, człowiek na mrozy zbyt czuły, zimoląg; *it.* kawał zmarzłéj ziemi. [złego.

Мерзя́тина, -ы, *f.* co zmar-

Мёрзнуть, *v. n.* marznąć.

Мерзостный, v. Мéркій.

Мёрзость, -и, *f.* obmierzłość, obrzydliwość, szkaradność.

Мерзѣніе, -я, *n.* omierźnięcie.

Мерзѣть, *v. n.* – кому́, omierznąć.

Меридіáнъ, -а, *m.* merydyan, południk.

Меридіона́льный, -ая, -ое, *adj.* merydyonalny, południkowy.

Мéринецъ, -нца, *m.* mały wałach. [merynosowy.

Мериносóвый, -ая, -ое, *adj.*

Мериносъ, -а, *m.* 1. merynos, (baran z cienką wełną); 2. merynos, (gatunek materyi wełnianéj).

Мéринъ, -а, *m.* wałach.

Мёркнуть, *v. n.* mierzchnąć, zmierzchać się, mroczyć się, ciemnieć. [srebro.

Мерку́рій, -я, *m. Chem.* żywe

Меркуріáльный, -ая, -ое, *adj.* do żywego srebra należący.

Мерлáнъ, -а, *m.* (*merlangus*), wytlinek, ryba morska.

Мерлúца, -ы, *f. prov.* skóra.

Мерлýха, -и, *f.* skórka barania.

Мерлýшечій, Мерлýшій, -ья, -ье, *adj.* ze skórek baranich.

Мерлýшка, -и, *f. dim.* baranek, skórka barania.

Мерлýшатый, v. **Мерлýшечій.**

Мёртвенность, -и, *f.* martwość, odrętwiałość, odumarłość, śmiertelna bladość; v. Омертвéніе.

Мёртвенный, -ая, -ое, *adj.* śmiertelny; *it.* blady jak śmierć; мёртвенная блѣ́дность, śmiertelna bladość.

Мертвéцки, *adv.* (*o pijanym:*) bez czucia; онъ мертвéцки пьянъ, on pijany jak bela, pijany bez duszy.

Мертвéцъ, -á, *m.* umarły.

Мертвечúна, -ы, *f.* ścierw, ścierwo; *it.* v. Падаль.

Мертвечúнный, -ая, -ое, *adj.* ścierwowy.

Мертвúтельный, -ая, -ое, *adj.*

Мертвúть, *v. a.* pozbawić życia.

Мёртво, *adv.* bez czucia; jakby nieżywy; jakby umarły.

Мертвоядъ, v. **Могилáкъ (2).**

Мертвоно́сный, *Eccl. sl.*, v. **Смертоно́сный.**

Мертворождéнный, -ая, -ое, *adj.* nieżywo urodzony.

Мёртвость, -и, *f.* martwość, odrętwiałość.

Мёртвый, -ая, -ое, *adj.* martwy, umarły; trupi; погребéніе мёртвыхъ, pogrzebanie umarłych; мёртвый цвѣтъ лица, trupi kolor twarzy; мёртвый языкъ, język umarły; мёртвый якорь, kotwica największa; мёртвая водá, woda stojąca; мёртвая головá, (*Chem.*) trupia głowa; *caput mortuum;* мёртвая тишинá, мёртвое безмóлвіе, cisza grobowa; пить мёртвую чáшу, pić bardzo.

Мертвѣніе, -я, *n.* martwienie, drętwienie. [twieć.

Мертвѣть, *v. n.* martwieć, drę-

Мерцáніе, -я, *n.* zmierzchanie.

Мерцáть, *v. n.* zmierzchać się.

Мескъ, *gen.* мска, *m. Eccl. sl.*, v. **Лошакъ.** [(животный).

Месмерúзмъ, v. **Магнетúзмъ**

Мéссія, -и, *m.* messyasz.

Местúца, -ы, *m.*, v. **Двоюро́дный.**

Мéстникъ, *Eccl. sl.*, v. **Мстúтель.** [sok winogronowy.

Местъ, *gen.* мста, *m. Eccl. sl.*

Месть, -и, *f.* zemsta, pomsta.

Месть & Местú, *v. a.* mieść, zamiatać.

Металли́ческій, -ая, -ое, *adj.* metallowy, metaliczny.

Металловúдный, -ая, -ое, *adj.* do metallu podobny.

Мета́лловый, -ая, -ое, *adj.* metallowy, kruszcowy.

Металлурги́ческій, -ая, -ое, *adj.* metallurgiczny.

Металлýргія, -я, *f.* metallurgia, sztuka wydobywania kruszców.

Металлýргъ, -а, *m.* metallurg.

Мета́ллъ, -а, *m.* metal, kruszec.

Метáніе, -я, *n.* 1. miotanie, rzucanie; метáніе икры́, wypuszczanie ikry z siebie, ikrzenie; метáніе ружьéмъ, robienie bronią, exercerowanie; 2. *Eccl. sl.* pokłon. [tacz, rzutnik.

Метáтель, -и, *m.* ciskacz, mio-

Метáтельный, -ая, -ое, *adj.* rzutny, rzucalny; метáтельная мáшина, machina rzucalna, rzutna; метáтельное копьё, grot, pocisk; метáтельная (*abo* огнестрѣ́льная) хлопчáтая бумáга, v. *sub:* Огнестрѣ́льный.

Метáть, Метнýть, *v. a.* miotać, rzucać, ciskać; метáть бóмбы, rzucać bomby; метáть стрѣлы, puszczać strzały; метáть икру́, (*o rybach:*) ikrę z siebie wypuszczać; (*o zwierzętach:*) pomiatać, zrzebić się, szczenić się, *etc.*; – котáть, kocić się; – ружьéмъ, robić bronią, exercerować; метáть жрéбій, rzucać losy, losować; – кровь, krew' puszczać, puścić; метáть и́скры, v. И́скриться; метáть пéтли, (*u krawca:*) dziurki obszywać; –ся, *a*) *v. r.* rzucać się, ciskać się; napadać; *β*) *v. p.* być rzucanym, ciskanym; rzucać się; wyrzucać się; wpadać (*np.* w oczy); мéчется въ глазá, wpada w oczy; емý мéчется въ глазá, *to go w oczy kole; онъ мéчется [*abo *бѣга́етъ], как ужорéлый, *abo* как ужорéлая кóшка, biega jak oparzony, jak kot zagorzały.

Метафúзика, -и, *f.* metafizyka.

Метафúзикъ, -а, *m.* metafizyk.

Метафúзическій, -ая, -ое, *adj.* metafizyczny. [fora, przenośnia.

Метáфора, -ы, *f. Rhet.* meta-

Метафори́ческій, -ая, -ое, *adj.* metaforyczny.

Метéлица, v. **Метéль.**

Метéлка, -и, *f. dim.* miotełka.

Метёлочка, -и, *f. dim.* miotełeczka.

Мéтель, -я, *m.*, v. **Метúль.**

Метéль, -и, *f.* mieciel, zawierucha, szaruga, śnieżnica; метéлью занесло́ дорóгу, droga śniegiem zawiana.

Метéльникъ, -а, *m.* miotlisko, trzonek, kij miotły.
Метёльщикъ, -а, *m.* 1. zamiatacz; 2. miotlarz, co miotły robi.
Метёльщица, -ы, *f.* 1. zamiataczka; 2. miotlarka, ta co miotły robi.
Метéніе, -я, *n.* zamiatanie.
Мете-орúческій, -ая, -ое, *adj.* meteoryczny; **-óрный**, -ая, -ое, *adj.* meteorowy, do meteoru należący; **метеóрный кáмень**, v. **Аэролúтъ**; **-орографъ**, -а, *m.* meteograf; **-оролúтъ**, v. **Аэролúтъ**; **-орологúческій**, -ая, -ое, *adj.* meteorologiczny; **-орологія**, -и, *f.* meteorologia, nauka o zjawiskach napowietrznych; **-орóлогъ**, -а, *m.* meteorolog; **-óръ**, -а, *m.* meteor, zjawisko napowietrzne.
Мéткій, -ая, -ое, *adj.* pewny.
Мéткость, -и, *f.* pewność.
Метлá, -и, *f.* 1. miotła; 2. *pop.* ogon u komety; 3. (*Bot.*), v. **Метлúка**.
Метлúка, -и, **Метлúца**, -ы, *f.* *Bot.* (*bromus secalinus*), stokłosa żytna.
Метлúтка, -и, *f.* mizerna miotła. [trzonek u miotły.
Метловúще, -а, *n.* miotlisko,
Метлообрáзный, -ая, -ое, *adj.* miotłopodobny. [**Метáть**.
Метнýть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*:
Метóда, -ы, *f.* metoda, sposób, pewny porządek, prawidło.
Методúческій, -ая, -ое, *adj.* metodyczny.
Мéтодъ, -а, *m.*, v. **Метóда**.
Метонимúческій, -ая, -ое, *adj.* metonimiczny. [nimia.
Метонúмія, -и, *f.* *Rhet.* meto-
Метрúка, -и, *f.* metryka; nauka o miarach wierszy.
Метрúческій, -ая, -ое, *adj.* metryczny; **метрúческая кнúга**, v. **Метрúка**; **метрúческое свидѣтельство**, metryka.
Метрологúческій, -ая, -ое, *adj.* metrologiczny.
Метрологія, -и, *f.* metrologia, nauka o miarach.
Метромáнія, -и, *f.* metromania.
Метромéтръ, **Метронóмъ**, -а, *m.* *Mus.* metrometr, metronom, narzędzie muzyczne do wymierzania taktu.
Метръ, -а, *m.* 1. metr, miara wiersza; 2. metr, miara długości.
Мéтчикъ, -а, *m.* krawędź ścięta ukośnie; świder.
Метúль, -я, *m.* *H. n.* (*ephemera*), jętka, owad.
Мéть, -и, *f.* (*o koniach*:) galop.
Мефитúческій, -ая, -ое, *adj.* śmrodliwy; zaraźliwy.
Механúзмъ, -а, *m.* mechanizm, skład, budowa.
Механúка, -и, *f.* mechanika.
Механúкъ, -а, *m.* mechanik.
Механúчески, *adv.* mechanicznie. [mechaniczny.
Механúческій, -ая, -ое, *adj.*
Мечебúтецъ, -тца, **Мечеббецъ**, **-бóйца**, *m.* szermierz, mieczobój, fechtarz.
Мечебúтный, -ая, -ое, *adj.* szermierski, fechtarski.
Мечевúдный, v. **Мечеобрáзный**. [cznik, co miecz nosi.
Меченосéцъ, -сца, *m.* mie-
Мечеснóсный, -ая, -ое, *adj.* miecz noszący. [**носецъ**.
†**Мечеснóша**, -и, *m.*, v. **Мечеснóсецъ**.
Мечеобрáзный, -ая, -ое, *adj.* kształt miecza mający; **мечеобрáзная лúлія**, v. **Ирь**.
Мечéтный, -ая, -ое, *adj.* meczetowy.
Мечéть, -и, *f.* meczet, świątynia [или bożnica] mahometańska, Turecka, meszkita.
Мéчикъ, -а, *m.* 1. *dim.* mieczyk; 2. (*Bot.*), v. **Мéчникъ** (3).
Мéчка, -и, *f.* *Eccl. sl.* niedźwiedzica, samica niedźwiedzia.
Мéчникъ, -а, *m.* 1. (†), miecznik, co miecz nosi; 2. kat, mistrz; 3. *Bot.* (*gladiolus*), mieczyk; korzeń liliowy; łaniczka.
Мéчный, -ая, -ое, *adj.* mieczowy.
Мечтá, -ы́, *f.* omamienie, złudzenie, mara, urojenie, chimera, marzenie, fantazya.
Мечтáніе, -я, *n.* przywidzenie, rojenie, marzenie.
Мечтáтель, -я, *m.* fantastyk, marzyciel, roiciel.
Мечтáтельница, -ы, *f.* fantastyczka, marzycielka, roicielka.
Мечтáтельность, -и, *f.* fantastyczność, marzycielstwo, urojenie, illuzya; *pycha, duma.
Мечтáтельный, -ая, -ое, *adj.* fantastyczny, urojony, zmyślony; *pyszny, dumny.
Мечтáть, *v. n.* wystawiać sobie, marzyć, roić co w głowie; **-ся**, *v. r.* marzyć się, roić się, trzymać, rozumieć o sobie (wie-
Мечъ, -а, *m.* miecz. [le).
Мечъ-рыба, -ы, *f.* *H. n.* (*xiphias gladius*), miecz-ryba.
Мещи́й, *Eccl. sl.*, v. **Метáть**.
Мзéніе, *Eccl. sl.*, v. **Мигáніе**, **Жмýреніе**.
Мзúти, *Eccl. sl.*, v. **Мигáть**, **Жмýрить**, **Щýрить**.
Мигнуть, *v. n.* gnić, psuć się.
Мúда, -ы, *f.* nagroda, zapłata, zysk, korzyść.
Мздо-воздáтель, -я, *m.* nagrodziciel; **-воздáніе**, -я, *n.* *Eccl. sl.* nagrodzenie, odwet; **-воздáтель**, -я, *m.* *Eccl. sl.* nagrodziciel; **-воздáятельница**, -ы, *f.* *Eccl. sl.* nagrodzicielka; **-воздáяти**, *v. a.* *Eccl. sl.* nagradzać, wynagradzać; **-зúміе**, *Eccl. sl.*, v. **Мздоúмство**; **-úмець**, -мца, v. **Взúточникъ**; **-úмничать**, *v. n.* brać zyski, datki, podarki; **-úмный**, **-úмственный**, -ая, -ое, *adj.* interessowany, datkobierczy, biorący wziątki; **-úмство**, -а, *n.* interessowność, branie podarunków, datków, wziątków; **-úмствовать**, v. **Мздоúмничать**; **-любéцъ**, **-бца**, *m.* interessow(a)ny, chciwy datków, lubiący brać podarunki; **-любúвый**, -ая, -ое, *adj.* interessow(a)ny, chciwy datków, lubiący brać podarunki; **-любіе**, -я, *n.* interessowność; **-пріéмецъ**, -мца, *m.* *Eccl. sl.* biorący wziątki, lubiący brać podarunki, chciwy datków, interessow(a)ny. [ganie.
Мигáніе, -я, *n.* mruganie, mi-
Мигáть, **Мигнýть**, *v. n.* mrugać, migać, dawać znak miganiem.
Мигáчъ, *pop.*, v. **Мигунъ**.
Мигнýть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Мигáть**.
Миговóй, (**-ы́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* w oka mgnieniu, w mgnieniu oka.
Мигрéнь, -я, *m.*, **Мигрéна**, -ы, *f.* *Med.* migrena, ból w części głowy pospolicie nad oczyma.
Мигýнъ, -á, *m.* mrugacz oczyma, migacz. [oczyma, migaczka.
Мигýнья, -и, *f.* mrugaczka
Мигъ, -а, *m.* mgnienie oka, moment; **мúгомъ**, w momencie, w mgnieniu oka.
Мидáсъ, -а, *m.* *H. n.* (*simia midas*), gatunek małpy.
Мизантропúческій, -ая, -ое, *adj.* mizantropiczny, odludny, nienawidzący ludzi.
Мизантропъ, -а, *m.* mizantrop, odludek, nienawidzący ludzi.
Мизгúрь, -я, *m.* *H. n.* (*aranea tarantula*), pająk ziemny.
Мизгúть, -з, *m.* meczet.
Мизéрно, *adv.* mizernie, biednie, nieszczęśliwie.
Мизéрность, -и, *f.* mizerność, biedność, nieszczęśliwość.
Мизéрный, -ая, -ое, *adj.* mizerny, biedny, nieszczęśliwy.
Мизúнецъ, -нца, *m.* 1. mały palec u ręki *lub* nogi; 2. syn młodszy. [*sl.* najmłodszy.
Мизúнный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.*
Мизúнчикъ, -а, *m.* *dim.* mały paluszek, piąty palec.
Микро-кóсмъ, -а, *m.* mikrokosm; mały świat; **-метрúческій**, -ая, -ое, *adj.* mikrometryczny; **-мéтръ**, -а, *m.* *Astron.* mikrometr; **-скóпецъ**, -пца, *m.* *dim.* mały mikroskop; **-скопúческій**, **-скóпный**, -ая, -ое, *adj.* mikroskopiczny; **-скóпъ**, -а, *m.* mikroskop, drobnowidz.
Микстýра, -ы, *f.* *Pharm.* mixtura, lekarstwo.
Милáшка, -и, *s. c.* miły, miła.
Миленькій, -ая, -ое, *adj.* miluchny, miluteńki, milutki.
Милиціóнный, -ая, -ое, *adj.* milicyjny, do milicyi należący.
Милúція, -и, *f.* milicya, siła zbrojna, wojsko ziemskie.
Миллерово стекло́, v. **Стекловúкъ**.
Милліонéрка, -и, *f.* bogaczka milionowa, milionerka.

Милліонёрскій, -ая, -ое, *adj.* milionerski.

Милліонёръ, -а, *m.* milioner, bogacz milionowy. [lionowy.

Милліо́нный, -ая, -ое, *adj.* mi-

Милліо́нщикъ, Милліо́нщица, v. **Милліонёръ, Милліонёрка.**

Милліо́нъ, -а, *m.* milion, (1,000,000). [jemnie.

Мило, *adv.* miło, lubo, przy-

Мило́ваніе, Мило́ваньe, -я, *n.*, – кого́, miłowanie; miłosierdzie, litość, politowanie.

Мило́вать, *v. a.*, – кого́, litować się, miłosierdzie mieć, ułaskawiać.

Мило́вать, *v. a.* miłować, lubić, kochać; -ся, *v. r.* kochać się wzajemnie, miłować się.

Мило-ви́дно, *adv.* mile, przyjemnie; **-ви́дность**, -и, *f.* miłe, przyjemne rysy twarzy; **-ви́дный**, -ая, -ое, *adj.* miły, przyjemny, wdzięczny; **-сёрдіе**, -я, *n.* miłosierdzie, litość, zmiłowanie się; безъ милосе́рдія, bez miłosierdzia; bezmiłosiernie; **-сёрдованіе**, -я, *n.* litowanie się, litość; **-сёрдовать**, *v. n.*, – о комъ, litować się, mieć miłosierdzie; **-сёрдствовать**, v. **Милосе́рдовать**; **-сёрдый**, -ая, -ое, *adj.* miłosierny, litościwy, ludzki, łaskawy.

Мило-стивецъ, -вца, *m.* łaskawca, dobrodziej; **-стивица**, -ы, *f.* łaskawczyni, dobrodziejka; **-стивный**, *Eccl. sl.*, **-стиный**, -ая, -ое, *adj.* miłościwy, miłosierny, łaskawy, ludzki; **Ми́лостивый Госуда́рь, Łaskawy Panie!** *abo*: Wielmożny Mości Dobrodzieju! †**-стинкъ**, -а, *m.*, v. **Любимецъ.**

Милостыне-раздава́тель, v. **Ми́лостынникъ; -собира́тель**, -я, *m.* zbierający jałmużny.

Мило-стынникъ, -а, *m.* jałmużnik; **-стынный**, -ая, -ое, *adj.* jałmużniczy; милостынное подаяніе, jałmużny; **-стыня**, -и, *f.* jałmużna.

Ми́лость, -и, *f.* miłosierdzie, łaskawość, łagodność, łaska; просить ми́лости, prosić o łaskę; быть въ ми́лости у кого-либо, być u kogo w łasce; *it.* v. **Войти́** (въ ми́лость), **Вы́йти** (изъ ми́лости), **Взыскивать** (ми́лостію), одѣлайте ми́лость, bądź Pan łaskaw; Бо́жію ми́лостію, z łaski Bożéj; (*Bot.*) Бо́жія ми́лость, v. **Аврамъ** (дикій).

Милота́рь, -я, *m. Eccl. sl.* kuśnierz.

Мило́тный, v. **Мелило́тный.**

Ми́лоть, -и, *f. Eccl. sl.* skóra barania; kożuch.

Ми́лочка, Милу́ша, Милу́шка, -и, *f.* miłe stworzenie.

Ми́лый, -ая, -ое, *adj.* miły, luby, przyjemny.

Милы́шъ, -а, *m. pop.* kochanek, przyjaciel.

Ми́льный, -ая, -ое, *adj.* milowy, na oznaczenie mil (*np.* słup milowy). [lym.

Мили́ть, *v. n.* stawać się mi-

Ми́ля, -и, *f.* mila.

Миля́га, -и, *m. pop.*, v. **Ми́лышъ.** [migi.

Ми́мика, -и, *f.* mimika, giesta,

Ми́микъ, -а, *m.* aktor mimiczny. [miczny.

Ми́мическій, -ая, -ое, *adj.* mi-

Ми́мо, *adv.* mimo, pomimo.

Мимоза, v. **Недотрога** (2. *Bot.*).

Мимолётный, -ая, -ое, *adj.* mimo lecący; prędko, skoro mimoprzechodzący.

Мимоходомъ, *adv.* mimochodem, przechodząc mimo; ubocznie, nawiasem.

Мимоходъ, -а, *m. Eccl. sl.* przechodzący mimo.

Мимохожде́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* przechodzenie mimo, pomijanie.

Мимоѣздомъ, *adv.* mimojazdem, przejazdem.

Мимоѣжій, -ая, -ее, *adj.* przejeżdżający mimo.

Мина, -ы, *f.* 1. mina, podkop; 2. mina, wyraz twarzy.

Минаре́тный, -ая, -ое, *adj.* minaretowy.

Минаре́тъ, -а, *m.* minaret.

Миндалевидный, -ая, -ое, *adj.* mający kształt migdału, migdałowaty.

Миндалина, -ы, *f.* migdał.

Миндалинка, -и, *f. dim.* migdałek.

Минда́ль, -я, *m.* migdał; *Bot.*, v. **Миндальникъ**; dikiй migdał, v. **Бобо́вникъ.**

Миндальникъ, -а, *m. Bot.* (*amygdalus*), migdał, drzewo.

Миндальный, -ая, -ое, *adj.* migdałowy; миндальный камень, kamień migdałowy.

Мине-рализація, -и, *f.* mineralizacya; **-ралогическій**, -ая, -ое, *adj.* mineralogiczny; **-ралогія**, -и, *f.* mineralogia; **-ра́логъ**, -а, *m.* mineralog; **-ра́льный**, -ая, -ое, *adj.* mineralny; **-ра́лъ**, -а, *m.* minerał, kruszec.

Мине́рный, -ая, -ое, *adj.* minerski, podkopniczy.

Мине́ръ, -а, *m.* minier, podkopnik.

Минея, -и, *f.* rytuał, księga obrządków kościelnych, rubrycella; минея четья, żywoty świętych. [ministerski.

Министе́рскій, -ая, -ое, *adj.*

Министе́рство, -а, *n.* ministerstwo, miniszeryum.

Министръ, -а, *m.* minister.

Миніатюра, -ы, *f.* miniatura; dziełko, książeczka malutka; cacko, pieścidełko; въ миніатю́рѣ, w miniaturze.

Миніатюрнстъ, -а, *m.* miniaturzysta, malarz miniatur.

Миніатюрный, -ая, -ое, *adj.* w miniaturze; миніатюрный живописецъ, v. **Миніатюри́стъ.**

Ми́нный, -ая, -ое, *adj.* minowy, podkopowy.

Минованіе, -я, *n.* mijanie.

Минова́ть, Мину́ть, *v. a.* mijać, minąć, omijać, ominąć; minąć, przejść, upłynąć; зима ещѣ не миновала, zima jeszcze nie przeszła, nie upłynęła; чемý быть, того́ не миновать, §. co się odwlecze, to nie uczecie; **-ся**, *v. r.* minąć, przejść, upłynąć.

Минога, -и, *f. H. n.* (*petromizon*), minóg; минога рѣчная, (*petromizon fluviatilis*), minóg rzeczny.

Мину́вшій, -ая, -ее, *adj. part.* przeszły, upłyniony.

Минусъ, -а, *m.* (*w arytmetyce*:) mniéj, znak mniéj [—].

Мину́та, -ы, *f.* minuta; chwila; пять мину́тъ десятаго, pięć minut na dziesiątą (*sc.* godzinę); зайди ко мнѣ на мину́ту, zajdź do mnie na chwilę. [chwilka.

Мину́тка, -и, *f. dim.* minutka;

Мину́тникъ, -а, *m.* minutnik, skazówka minutowa na zegarku.

Мину́тный, -ая, -ое, *adj.* minutowy, minutny; momentalny, chwilowy; мину́тная стрѣлка, skazówka minutowa.

Мину́точка, -и, *f. dim.* minuteczka; chwileczka. [нать.

Мину́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Мино-**

Минцкабине́тъ, -а, *m.* gabinet zawierający w sobie różne monety i medale.

Мира́жъ, -а, *m.*, v. **Ма́рево.**

Мирволи́ть, *v. n. pop.*, – кому́, pobłażać, potakiwać komu.

Мире́ніе, -я, *n.* jednanie, godzenie.

Мирика обыкнове́нная, боло́тная, *Bot.* (*myrica*), v. **Медвѣжья ла́па**; мирика восковая, (*myrica cerifera*), krzak wydający roślinny wosk.

Мири́тель, -я, *m.* jednający, godzący.

Мири́тельница, -ы, *f.* jednająca, godząca.

Мири́тельный, -ая, -ое, *adj.* jednający, godzący.

Мири́ть, *v. a.* jednać, godzić; **-ся**, *v. r.* jednać się, godzić się.

Мирі́ада, -ы, *f.* dziesięć tysięcy.

Ми́рный, -ая, -ое, *adj.* zgodny, spokojny, cichy; мирная жизнь, ciche, spokojne życie; мирный договóръ, traktat pokoju.

Миро-вóй, -áя, -óе, *adj.* tyczący się pokoju, spokojności; мировóй договóръ, v. **Договóръ** (на мировую); мировая, -ой, *s. f.*, *abo* мировая сдѣлка, umowa polubowna; **-вщикъ, -вщица**, v. **Посре́дникъ, Посре́дница**; **-ный**, v. **Мировóй**; **-да́вецъ, -вца, -да́тель**, -я, *m.* dawca pokoju; **-жлу́бникъ**, v. **Мир...**; **-любецъ**, **-бца**, *m.* miłośnik pokoju; **-любивость**, -и, *f.* spokojność, lubienie pokoju; **Миро-любивый**, -ая,

-ое, *adj.* spokojny, lubiący pokój; **Миро-любіе**, -я, *n.* spokojność; **-любность**, **-любный**, v. **Миролюбивость**, **Миролюбивый**; **-нарушитель**, -я, *m.* mirołomca (†), naruszyciel pokoju; **-нарушительный**, -ая, -ое, *adj.* naruszający pokój; **-начальникъ**, -а, *m.* (*o Bogu:*) mironaczelnik (†), początek pokoju; **-носецъ**, -сца, *m.* mironoszec (†), przynoszący pokój, uspokoiciel; **-носица**, -ы, *f.* przynosząca pokój, uspokoicielka; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* przynoszący pokój.

Миронъ, v. **Чебакъ**.

Миро-творéніе, -я, *n.* godzenie, ustanowienie pokoju; **-твóрецъ**, -рца, *m.* twórca pokoju; **-творительный**, v. **Миротвóрный**; **-творити**, *v. n. Eccl. sl.* godzić, jednać, uśmierzać; **-твóрный**, -ая, -ое, *adj.* pokojodajny; **-твóрство**, -а, *n.* pogodzenie; **-твóрствовать**, *v. n.* godzić, jednać; **-твóрческій**, -ая, -ое, *adj.* pokojodawczy.

Мирра, -ы, *f.* mirra.

Мирсина, **Мирсинный**, v. **Миртъ**, **Миртовый**.

Мирствовать, *v. n. Eccl. sl.* zostawać w pokoju, w spokojności.

Мирта, -ы, *f.*, v. **Миртъ**.

Миртовый, -ая, -ое, *adj.* mirtowy.

Миртъ, -а, *m. Bot.* (*myrtus*), mirt, drzewo; **миртъ Индéйскій**, **миртъ пряный**, (*myrtus pimenta*), mirt Indyjski; **миртъ болóтный**, v. **Мúрика**.

Миръ, -а, *m.* 1. pokój; zgoda, ugodność; **жить въ мирѣ**, żyć w zgodzie, w pokoju; 2. (*Bot.*), v. **Кудрявецъ**; §. **худой миръ лучше доброй ссóры**, lepsza zgoda, niż bogaty proces.

Миса, -ы, *f.* waza, wazka.

Миска, **Мисочка**, -и, *f.* miska, miseczka.

Мисóчный, -ая, -ое, *adj.* miskowy, miseczny. [missyonarski.

Миссіонéрскій, -ая, -ое, *adj.*

Миссіонéръ, -а, *m.* missyonarz.

Миссія, -и, *f.* missya.

Мистика, -и, *f.* mistyczność, badanie tajemnic. [jemnic.

Мистикъ, -а, *m.* badacz ta-

Мистическій, -ая, -ое, *adj.* mistyczny, tajemniczy.

Мисюрка, -и, *f.* misiurka, gatunek hełmu; *cfr.* przyłbica.

Митель, -я, *m.* gatunek liter drukarskich.

Миткáлевый, **Миткáленный**, -ая, -ое, *adj.* kartonowy, (muślinowy). [ślin).

Миткáль, -я, *m.* karton, (mu-

Миткáльный, v. **Миткáлевый**.

Митра, -ы, *f.* mitra, infuła biskupia.

Митро-полúтскій, -ая, -ое, *adj.* metropolitalny; **-полúтство**, -а, *n.* godność metropolita; **-полúтъ**. -а, *m.* metropolita; **-полúчій**, v. **Митрополúтскій**; **-пóлія**, -и, *f.* metropolia, dyecezya arcybiskupia; miasto główne jakiego kraju; †**-пóльство**, -а, *m.* godność metropolita.

Мичманскій, -ая, -ое, *adj.* miczmański. [stwo.

Мичманство, -а, *n.* miczmań-

Мúчманъ, -а, *m.* miczman.

Мишéнить, *v. n.* celować, do celu mierzyć. [lowy; tarczowy.

Мишéнный, -ая, -ое, *adj.* ce-

Мишéнь, -и, *f.* cel, meta, tarcza strzelnicza; celownik.

Мишлула, -ы, *f.*, v. **Чáпковое дéрево**. [złoto *lub* srebro.

Мишурá, -ú, *f.* szych, fałszywe

Мишýрный, -ая, -ое, *adj.* szychowy. [bajeczny.

Миѳúческій, -ая, -ое, *adj.*

Миѳо-логúческій, -ая, -ое, *adj.* mitologiczny, mytologiczny; **-лóгія**, -и, *f.* mitologia, mytologia; bajeczność; **-лóгъ**, -а, *m.* mitolog, mytolog.

Миѳъ, -а, *m.* bajka.

Міазма, -ы, *f. Med.* miazma, wyziew zaraźliwy.

Міологúческій, -ая, -ое, *adj.* myologiczny, muszkułowy.

Міологія, -и, *f.* myologia, opisanie muszkułów.

Миро-бытіе, -я, *n.* byt świata; **-держáвный**, -ая, -ое, *adj.* światowładztwo; **-держáвный**, -ая, -ое, *adj.* światowładczy; **-дéрженъ**, -жца, *m. Eccl. sl.* (*o Bogu:*) światowładca; **-здáніе**, -я, *n.* budowa świata; v. **Міросозданіе**; **-зиждúтель**, -я, *m.* stwórzyciel świata; **-описáніе**, -я, *n.* światopismo, światopisarstwo, kosmografia; **-описáтель**, -я, *m.* światopis, światopisarz, kosmograf; **-описáтельный**, -ая, -ое, *adj.* światopisarski, kosmograficzny; **-правúтель**, -я, *m.* (*o Bogu:*) światorządca; **-создáніе**, -я, *n.* stworzenie świata; **-сотвóреніе**, -я, *n.* stworzenie świata.

Міроѣздъ, -а, *m. pop.* nieznośny krzywdziciel.

Мірскій, (-óй), -áя, -óе, *adj.* 1. światowy, świecki; 2. włościański.

Міръ, -а, *m.* świat; lud, gromada, gmin, gmina; *it.* v. **Пустúть**, **Ходúть** (по́ міру).

Мірянинъ, -а, *m.* światownik, włościanin, poddany.

Младéнецъ, -нца, *m.* dziecię, dzieciątko.

Млатъ, -а, *m. Eccl. sl.* młot.

Млáченіе, *Eccl. sl.*, v. **Молочéніе**.

Млéко, -а, *n. Eccl. sl.* mléko.

Млеко-вúдный, -ая, -ое, *adj.* mlékowaty, do mléka podobny; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* mléko zawierający; **-питáющій**, -ая, -ее, *adj.* mlékiem karmiący; **млекопитающія живóтныя**, (*mammalia*), zwierzęta mlékiem karmiące, zwierzęta ssące; **-подóбный**, **-обрáзный**, v. **Млековúдный**; **-сéдъ**, v. **Подмарéнникъ**; **-тóчный**, v. **Млеконóсный**; **-цвѣтникъ снѣжный**, v. **Снѣжноцвѣтъ**.

Млéчникъ, -а, *m. Bot.* (*glaux*), mleczeniec; *it.* v. **Молочáй**.

Млéчный, v. **Молóчный**, **Млеконóсный**; **млéчный путь**, *Astron.* droga mleczna.

Млинóкъ, -нка, *m. dim.* kamień młyński.

Млинъ, -а, *m.* 1. (†), kamień młyński; 2. młyn.

Млѣніе, -я, *n.* dumienie, zdumienie. [mleć.

Млѣть, *v. n.* dumieć, zdumieć;

Мнемóника, -и, *f.* mnemonika.

Мнемóническій, -ая, -ое, *adj.* mnemoniczny.

Мнúмо, *adv.* mniemanie.

Мнúмый, -ая, -ое, *adj.* mniemany, urojony; **мнúмая смерть**, pozorna śmierć.

Мнúтельность, -и, *f.* skrupulatność, wątpliwość.

Мнúтельный, -ая, -ое, *adj.* skrupulatny, wątpliwy.

Мнить, *v. n.* mniemać, sądzić, rozumieć o sobie, roić sobie; *v. impers.* **мнится**, zdaje się.

†**Мнихъ**, -а, *m.* mnich, zakonnik.

Мнúшескій, **Мнúшество**, v. **Монáшескій**, **Монáшество**.

Мнúшествовати, v. **Монáшествовать**. [dszy.

Мній, *compar. Eccl. sl.* najmło-

†**Многажды**, **Многащи**, *Eccl. sl.*, **Многúжды**, *adv.* wielokrotnie.

Многій, -ая, -ое, *adj.* mnogi, wieloraki, liczny.

Много, *adv.* wiele.

Много-благоутрóбный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo litościwy, miłosierny; **-богáтный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo bogaty; **-бóжество**,-а, **-бóжіе**,-я, *n.* wielobóstwo; **-бóжникъ**,-а, *m.* wielobóżca, bałwochwalca, czciciel wielu bogów; **-бóжница**, -ы, *f.* czcicielka wielu bogów; *it.* bożnica; **-бóжничій**, -ья, -ье, **-бóжный**, -ая, -ое, *adj.* wielobożny, bałwochwalczy; **-болѣзненный**, -ая, -ое, *adj.* cierpiący od wielu chorób; **-брáчіе**, -я, *n.* wielożeństwo, wieloślubstwo; **-брáчный**, -ая, -ое, *adj.* wielożenny, wieloślubny; **-бѣдный**, **-бѣдственный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo nieszczęśliwy; **-вéрхій**, -ая, -ое, *adj.* wielowierzchy; **-вúдный**, v. **Многообразный**; **-влáска**, -и, *f.*, v. **Лѣнъ** (**кокýшкинъ**); **-влáстіе**, -я, *n.* wielorządztwo; **-влáстный**, -ая, -ое, *adj.* wielmożny, wiele mocy mający; **-вóдіе**, -я, *n.* wielowodność, obfitość wody; **-вóдный**, -ая, -ое, *adj.* wielowodny; **Много-вóнный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielowonny, bardzo wo-

niejący, pachnący; **Много-вре́дный**, -ая, -ое, *adj.* wieloszkodny, bardzo szkodliwy; **-вѣтвистый**, -ая, -ое, *adj.* bardzo gałęzisty; **-вѣщанный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo wymowny; **-главый**, -ая, -ое, *adj.* wielogłowy; **-глаго́лание**, -я, *n. Eccl. sl.* wielomowność; **-глаго́ливый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielomowny; **-гла́зый**, -ая, -ое, *adj.* wielooki; **-горла́стый**, -ая, -ое, *adj.* wielogłosy; **-гла́сие**, -я, *n. Mus.* wielogłos, polifonizm; **-голо́вникъ**, -а, *f.* (*Bot.*), v. **Ру́та** (стѣна́я); **-голо́вый**, -ая, -ое, *adj.* wielogłowy; **-гранникъ**, -а, *m. Geom.* wielościan; **-гра́нный**, -ая, -ое, *adj.* wielościenny; **-гробищный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielogrobny, z wielu grobów złożony; **-грѣшный**, -ая, -ое, *adj.* wiele grzechów mający; **-даро́витый**, -ая, -ое, *adj.* bardzo obdarzony (nadzwyczajnemi zdolnościami); **-дѣйствовать**, *v. n.* żyć długo; **-держа́вие**, -я, *n.* wielorząd; **-дне́вный**, -ая, -ое, *adj.* długo żyjący; **-дѣтный**, -ая, -ое, *adj.* wiele dzieci mający; **-желѣ́нный**, v. **Вождели́нный**; **-жёлчие**, -я, *n.*, **-жёлчность**, -и, *f.* mnogość żółci; **-жёлчный**, -ая, -ое, *adj.* wielożółciowy, wiele żółci mający; **-же́нецъ**, -нца, *m.* wielożeniec; **-же́нный**, -аго, v. **Многоже́нецъ**; **-же́нство**, -а, *n.* wielożeństwo; **-забо́тливость**, -и, *f.* wielki klopot o co; **-забо́тливый**, -ая, -ое, *adj.* bardzo się frasujący; **-звѣ́здный**, -ая, -ое, *adj.* wielu gwiazdami osadzony, gwiazdzisty, gwiezdzisty; **-знáтельный**, -ая, -ое, *adj.* wiele znający; **-значащій**, -ая, -ее, *adj.* wielznaczący; **-значи́тельный**, -ая, -ое, *adj.* wiele znaczący; **-имѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* wieloimienny; **-искýсный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo biegły, doświadczony; **-испы́танный**, -ая, -ое, *adj.* z wielkiém udręczeniem; **-кла́сный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielokłosowy, kłosisty; **-коло́нный**, -ая, -ое, *adj. Archit.* wiele kolon mający, wielosłupy; **-колѣ́нный**, **-колѣ́нчатый**, -ая, -ое, *adj. Bot.* wielokolankowaty; **-ко́стный**, -ая, -ое, *adj.* kościsty; **-кра́тно**, *adv.* wielokrotnie; **-кра́тность**, -и, *f.* wielokrotność; **-кра́тный**, -ая, -ое, *adj.* wielokrotny; **-кро́вие**, -я, *n.*, **-кро́вность**, -и, *f.* krwistość; **-кро́вный**, -ая, -ое, *adj.* krwisty; **-лепе́стникъ краси́вый**, *Bot.* (*nelumbium speciosum*), bób wodny; **-лиственный**, -ая, -ое, *adj.* wielolistny, liściasty; **-ли́сный**, -ая, -ое, *adj.* obfity w las; **-лѣ́тие**, -я, *n.* długolecie; **-лѣ́тность**, -и, *f.* długoletność; **-лѣ́тный**, -ая, -ое, *adj.* długoletni, długo żyjący; **-лѣ́тствie**, v. **Многолѣ́тие**; **Много-лѣ́тство**, -а, *n.*, v. **Многолѣ́тие**, **Многолѣ́тность**; **-лѣ́тствование**, -я, *n.* modlenie się za kogo; **-лѣ́тствовать**, *v. n.* modlić się za kogo; żyć długo; **-лю́дие**, -я, *n.* ludność wielka; natłok ludności; **-лю́дность**, -и, *n.* ludność wielka; **-лю́дный**, -ая, -ое, *adj.* wieleludny, zaludniony bardzo; **-лю́дство**, v. **Многолю́дие**; **-милосе́рдый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo miłosierny; **-ми́лостивый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielce miłościwy, łaskawy; **-млѣ́чникъ**, -а, *m. Bot.* (*polygala*), mlecznica; krzyżownica; **-мо́щие**, -я, *n.*, **-мо́щность**, -и, *f.* wielka moc, siła; **-мо́щный**, -ая, -ое, *adj.* bardzo silny, potężny; **-мудре́ние**, -я, *n.* mędrkowanie; **-мýдрый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* arcymądry; **-мятéжие**, -я, *n.* wielkie zamieszanie, niespokojność; **-мятéжный**, -ая, -ое, *adj.* bardzo burzliwy, niespokojny; **-народность**, -и, *f.* wielka ludność; **-наро́дный**, **-наро́дство**, v. **Многолю́дный**, **Многолю́дие**; **-нача́лie**, -я, **-нача́льство**, -а, *n.* wielorządztwo; **-но́гій**, -ая, -ое, *adj.* wielonogi; **-но́гъ**, -а, *m.*, **-но́жица**, -ы, *f. H. n.* (*julus*), wielonoga, [wielonóg,?]owad; **многоно́гъ земляно́й**, (*julus terrestris*), wielonoga ziemna; **-но́жка**, -и, *f.* 1. *Bot.*, v. **Па́поротникъ солодко́вый**; 2. *H. n.*, v. **Многоно́гъ**; **-но́жникъ**, -а, *m.* 1. *Bot.*, v. **Па́поротникъ** (мужеский); 2. v. **Щоли́нъ**; **-обрáзить**, v. **Разнообрáзить**; **-обрáзie**, -я, *n.*, v. **Разнообрáзie**; **-обрáзный**, -ая, -ое, *adj.* wieloraki, rozmaity; v. **Разнообрáзный**; **-о́кій**, **-очúтый**, -ая, -ое, *adj.* wielooki, wielooczny; **-племéнный**, -ая, -ое, *adj.* wieleplemienny, wiele potomstwa mający; **-пло́дie**, -я, *n.*, **-пло́дность**, -и, *f.* urodzaj; **-пло́дный**, -ая, -ое, *adj.* urodzajny; **-различie**, -я, *n.*, **-различность**, -и, *f.* rozmaitość; **-различный**, -ая, -ое, *adj.* rozmaity; **-ро́гій**, -ая, -ое, *adj.* wielorogi; **-рѣчúвость**, -и, *f.* wielomowność, gadatliwość; **-рѣчúвый**, -ая, -ое, *adj.* wielomowny, gadatliwy; **-рѣчie**, -я, *n.* wielomowstwo; **-свѣ́дущій**, -ая, -ее, *adj.* wiele wiedzący, znający; **-семéйный**, -ая, -ое, *adj.* liczną rodzinę mający; **-скорбный**, -ая, -ое, *adj.* pełen zgryzoty, smutku; **-слáвный**, -ая, -ое, *adj.* przesławny; **-слѣ́зный**, -ая, -ое, *adj.* łez wiele wylewający, łzawy; **-слóвить**, *v. n.* wiele mówić; **-слóвie**, v. **Многорѣ́чие**, **Многоглаго́лание**; **-слóвный**, v. **Многорѣ́чивый**; **-сложность**, -и, *f.* wielosklad-ność, zawikłaność; **-сло́жный**, -ая, -ое, *adj.* wielosklądny; zawikłany; *Gramm.* wielozgłoskowy; **Много-снѣ́дный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielopotrawny; **-снѣ́жность**, -и, *f.* mnogość śniegu; **-снѣ́жный**, -ая, -ое, *adj.* wielośnieżny; **-сóнie**, -я, *n.* sen długi; **-составный**, -ая, -ое, *adj.* wielosztuczkowy; **-сóчный**, -ая, -ое, *adj.* soczysty; **-сторóнній**, -яя, -ее, *adj.* wielostronny; **-сторóнность**, -и, *f.* wielostronność; **-сторóнный**, -ая, -ое, *adj. Geom.* wielostronny; **-страда́лецъ**, -льца, *m.* który wiele wycierpiał; **-страда́льный**, -ая, -ое, *adj.* wiele cierpiący; **-стрýнный**, -ая, -ое, *adj.* wielostrunny; **-сѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* (*Bot.*) wiele nasienia mający; **-текýщій**, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* wiele ciekący; **-трýдie**, -я, *n.* wielki trud; **-трýдность**, -и, *f.* pracowitość; **-трудный**, -ая, -ое, *adj.* pracowity; **-угóльникъ**, -а, *m. Geom.* wielokąt; **-угóльный**, -ая, -ое, *adj.* wielokątny; **-цвѣ́тный**, -ая, -ое, *adj.* (*Bot.*) wielofarbny, wielobarwny; **-цѣлéбный**, -ая, -ое, *adj.* wiele uzdrawiający; **-цѣ́нность**, -и, *f.* kosztowność; **-цѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* kosztowny; **-чáдный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielodzietny; **-чáстный**, -ая, -ое, *adj.* wielodzielny; **-числéнно**, *adv.* licznie, mnogo; **-числéнность**, -и, *f.* liczność, mnogość; **-числéнный**, -ая, -ое, *adj.* liczny, mnogi; **-чле́нный**, -ая, -ое, *adj.* z wielu członków złożony; **-язы́чный**, -ая, -ое, *adj.* wielojęzyczny; w wielu językach.

Множа́е, *compar. adv. Eccl. sl.* więcéj. [większy.

Множа́йшій, -ая, -ее, *compar.*

Множéніе, -я, *n.* mnożenie.

Множественность, -и, *f.* mnogość.

Множественный, -ая, -ое, *adj.* mnogi, mnóstwo w sobie zawierający; *it.* v. **Числó** (множественное).

Множество, -а, *n.* mnogość.

Множимость, -и, *f.* możność bycia mnożonym. [czba mnożna.

Множимое число, *n. Arithm.* li-

Множитель, -я, *m. Arithm.* mnożnik.

Множить, *v. a.* mnożyć; **-ся**, *α*) *v. r.* mnożyć się; rozmnażać się; *β*) *v. p.* być mnożonym.

Мнѣ́ніе, -я, *n.* mniemanie, rozumienie, opinia, zdanie.

† **Мóвня**, -и, *f.* łaźnia.

Могúла, -ы, *f.* grób, mogiła; v. **Вогна́ть** (въ могúлу).

Могúлка, -и, *f. dim.* mogiłka.

Могилокопа́тель, -я, **Могильникъ**, -а, *m.* grobarz.

† **Могúльница**, -ы, *f.* 1. mogiła; 2. (*Bot.*), v. **Барвенóкъ**.

Могúльный, -ая, -ое, *adj.* grobowy; - ка́мень, kamień grobowy.

Могúльщикъ, -а, *m.* grobarz.

Могиля́къ, -а́, *m.* 1. v. Мо-ги́льщикъ; 2. *H. n.* (*silpha*), grobarz, owad. [zapłata.

†**Могоре́цъ**, -рца́, *m.* nagroda, †**Могорычникъ**, -а, *m.*, v. Ва́ѣточникъ. [ре́цъ & Ваѣтка.

Могорычъ, -а, *m. pop.*, v. Могоро́тъ, **Могутъ**, -у́, *f. pop.* moc, siła. [silny.

†**Могу́тникъ**, -а, *m.* człowiek **Могу́тный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* silny, możny. [krzepkość.

†**Могу́тство**, -а, *n.* moc, siła, **Могу́честь**, -и, *f.* siła, potęga, dzielność. [potężny, dzielny.

Могу́чій, -ая, -ее, *adj.* silny, **Могу́чникъ**, -а, *m. Bot.* (*potentilla*), palecznik; **могу́чникъ пятилі́стный**, v. Пятилі́стникъ (**пазу́чій**); **могу́чникъ серебря́ный**, v. Серебря́нка; **могу́чникъ гусі́ный**, v. Лапча́тка (**гусі́ная**). [siła, potęga.

Могущественность, -и, *f.* moc, **Могущественный**, -ая, -ое, *adj.* mocny, silny, potężny. [potęga.

Могущество, -а, *n.* moc, siła, **Могущникъ**, v. **Могу́чникъ**.

Могущій, -ая, -ее, *adj.* silny, potężny, możny.

Могущникъ, v. **Могу́чникъ**.

Мо́да, -ы, *f.* moda.

Моде́ль, -и, *f.* model, wzór.

Моде́лька, -и, *f. dim.* mały model. [modniarka.

Моди́стка, -и, *f.* modystka,

Мо́дникъ, -а, *m.* modnis, fircyk modny.

Мо́дница, -ы, *f.* modnisia.

Мо́дничанье, -я, *n.* trzymanie się mody.

Мо́дничать, *v. n.* trzymać się mody, zachowywać modę.

Мо́дный, -ая, -ое, *adj.* modny, podług mody. [miara budownicza.

Мо́дуль, -я, *m.* jednostka miar;

Можа́рская ку́рица, v. Фаза́нъ.

Можде́вело́вый, **Можде́вельникъ**, v. Межже... [żność.

Можéніе, -я, *n. Eccl. sl.* mo-**Мо́жествовать**, *v. n. Eccl. sl.* módz, być w stanie.

Мо́жется, *v. impers.* ma się, powodzi się; ему́ не —, źle się ma, źle mu się powodzi. [ździerz.

†**Можжа́ра**, -ы, *f.* armata, mo-**Мож-жевели́на**, -ы, *f.* 1. jałowiec; 2. jałowcowe jagody; **-жевело́вникъ**, v. Дрозд (пестрогру́дый); **-жевело́вый**, -ая, -ое, *adj.* jałowcowy; **можжевело́вый кустъ**, krzak jałowcowy; **-жевельникъ**, -а, *m. Bot.* (*juniperus communis*), jałowiec pospolity; **– каза́цкій**, Донской, (*juniperus sabina*), jałowiec szawina [или sawina, sabina], choinka klaczorna; **-жевельничекъ**, -чка, *m. dim.*, v. **Можжевельникъ**; **-жевельный**, **-жеело́вый**, v. **Можжевело́вый**. [вельникъ.

Можжевельникъ, v. **Можже-†Можжёръ**, -а, *m.* moździerz do tłuczenia.

Можжечёкъ, v. **Мозжечёкъ**.

Можжи́ръ, v. **Можжёръ**.

Можжу́ха, -и, *f.* 1. jałowiec; jagody dojrzałe jałowcowe; **можжу́ха жидо́вская**, (*physalis alkekengi*), garliczki, burśnica, miechunka; **можжу́ха каза́цкая**, v. **Можжевельникъ** (**каза́цкій**).

Можжу́шникъ, v. **Можжу́ха**.

Можно, *adv.* można.

Мозаи́ка, -и, *f.* mozaika; mozaicka robota.

Мозаи́ческій, **Мозаи́чный**, -ая, -ое, *adj.* mozaikowy, mozaicki; **мозаи́ческая рабо́та**, mozaicka robota; mozaika.

Мозгй, -о́въ, *m. pl.*, v. *sub*: **Мозгъ**.

Мозгловатый, -ая, -ое, *adj.* nieco zgniły, zbutwiały, stęchły.

Мо́глость, -и, *f.* zgniłość, zbutwiałość, stęchlina.

Мо́глый, -ая, -ое, *adj.* 1. zgniły, zbutwiały, stęchły; 2. sucharlawy, chorowity.

Мозгля́вость, -и, *f.* chudość, sucharlawość, chorowitość.

Мозгля́вый, -ая, -ое, *adj.* chudy, sucharlawy, chorowity.

Мозгля́къ, -я́, *m. pop.* cherlak, charłak, chorlak, chorowity, schorzały. [lizna, zbutwiałość.

Мозгля́тина, -ы, *f. pop.* zgni-**Мо́гнуть**, *v. n.* 1. chudnieć, schnąć; 2. tleć, butwieć.

Мозговатый, -ая, -ое, *adj.* mózgowaty.

Мозговина, -ы, *f.* szpik.

Мозгово́й, (-о́й), -ая, -ое, *adj.* mózgowy.

Мозголо́мный, -ая, -ое, *adj.* *głowę łamiący, trudny.

Мозголо́мъ, -а, *m. pop.* napój głowę zawracający.

Мозгъ, -а, *m.* mózg; костный мозгъ, мозгъ въ костяхъ, szpik; **мозго́й**, *pl.* potrawa z mózgu, móżdżek.

Мозжечёкъ, -чка́, *m. Anat.* (*cerebellum*), móżdżek, muszczek.

Мозжи́ть, *v. a.* trzaskać, druzgotać, gruchotać; **мозжи́ть ро́лову**, łupie w głowie; głowa mnie bardzo boli. [odrętwiały.

Мозолева́тый, -ая, -ое, *adj.*

Мозоли́къ, -а, *m. dim.* odcisk, nagniotek. [odcisku pozostałe.

Мозолина, -ы, *f.* miejsce po **Мозоли́стый**, -ая, -ое, *adj.* mający dużo odcisków, nagniotków. [odgniatać (*np.* nogi).

Мозоли́ть, *v. a.*, -что, odciskać, **Мозоль**, -и, *f.* odcisk, nagniotek, odgniotek; odtręt, odrętwiałość; [*u natp:*] zadek goły; **мозо́лями наживать что-нибу́дь**, nabywać (nabyć) co mozołem, z wielką pracą.

Мозо́льный, -ая, -ое, *adj.* odciskowy, nagniotkowy, odgniotkowy; *mozolny, trudny, nabyty ciężką pracą.

Мой, **моя́**, **мое́**, *pron.* mój, moja, moje; do mnie należący; **дѣлай по мо́ему**, czyń (rób) po mojemu; **по моему́ мнѣнію**, podług mego zdania.

Мо́йка, -и, *f.*, v. Мытьё.

Мо́кка, -и, *f.* 1. *Miner.* agat z żyłkami wyobrażającemi gałązki *lub* trawki; 2. najlepszy gatunek kawy. [kutwa, skněra.

Моклакъ, -а, *m. pop.* skąpiec, **Моклачить**, *v. n. pop.* skąpić, kutwić.

Моклокъ, -а, *m.* 1. gnat, kość z ciała stercząca; 2. (*Anat.*) członostawowy mokłóg, głowica, (*pl.* głowice) kości stawowych; 3. *H. n.*, v. Чирокъ. [kry, wilgotny.

Мо́клый, -ая, -ое, *adj.* mo-**Мо́кнуть**, *v. n.* moknąć, wilgotnieć.

Мокóй, -я, *m.*, v. Акку́ла.

Мокредина, -ы, *f.* trzęsawisko, mokrzysko.

Мо́кредь, -и, *f.* mokrość, wilgoć.

Мокренькій, -ая, -ое, *adj.* dosyć mokry.

Мо́креть, v. **Мо́кредь**.

Мокрёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* zupełnie mokry.

Мокре́цъ, -а, *s. m. Veter.* mokrzyca, parch w pęcinie, (choroba końska).

Мокрица, -ы, *f.* 1. *Bot.* (*stellaria alsina*), ptasia mięta, kurzyślep; **Алпійская мокрица**, v. Трóичница; 2. *H. n.* (*oniscus asellus*), stonóg pospolitek, owad.

Мокричникъ, -а, *m. Bot.* kurzymor, ziele; *it.* v. **Мокрица** (1).

Мокро́, *adv.* mokro, wilgotno.

Мокровато, *adv.* mokrawo, nieco mokro.

Мокрова́тый, -ая, -ое, *adj.* mokrawy, nieco mokry, wilgotny.

Мокроволо́сый, -ая, -ое, *adj.* z mokremi włosami.

Мокроно́гій, -ая, -ое, *adj.* z mokremi nogami. [gotność.

Мокрость, -и, *f.* mokrość, wil-**Мокрота́**, -ы́, *f.* mokrość, wil-**Мокро́та**, -ы, *f.* flegma. [goć.

Мокротина, v. Харкотина.

Мокроти́стый, **Мокротный**, -ая, -ое, *adj.* flegmisty, mający dużo flegmy, nieczystości.

Мо́крый, -ая, -ое, *adj.* mokry.

Мокрѣть, *v. n.* mokrzeć.

Молва́, -ы́, *f.* 1. szemranie, szmer; 2. wieść, pogłoska.

Мо́лвить, *v. a.* 1. mówić, powiedzieć co; 2. szemrać, narzekać na co.

Мо-ле́бенный, -ая, -ое, *adj.* na nabożeństwie śpiewany *lub* czytany; **–ле́бенъ**, -бна, *m.* modlitwa; błagodarstwenny molébeń, nabożeństwo dziękczynne.

Молéб-никъ, -а, *m. Eccl. sl.* modliciel; **-ница**, -ы, *f. Eccl. sl.* dom modlitwy; **-ный**, -ая, -ое, *adj.* zawierający pieśń *lub* modlitwę dziękczynną; **-ствіе**, -я, *n.* nabożeństwo proszące; molébstwie za побѣду надъ врагами, nabożeństwo za zwycięztwo nad nieprzyjaciołmi; **Молéб-ство**, v.

Молёбствіе; **Молёб-ствовать**, *v. n.* odprawiać nabożeństwo; † **-щикъ**, v. **Молельщикъ**.

Молёльня, v. **Моленная**.

Молёльщикъ, -а, *m.* modliciel, bogomódlca. [cielka.

Молёльщица, -ы, *f.* modli-

Молёніе, -я, *n.* modlenie się.

Моленная, -ой, pokoik do modlenia się przeznaczony.

Молетóчина, -ы, *f.* dziurka przez mola wytoczona.

Молитва, -ы, *f.* modlitwa; prośba; молитва Госпóдня, modlitwa Pańska; Ojcze nasz; **заамвóнная**, **заупокóйная молитва**, *etc.*, v. *sub*: **Заамвóнный**, **Заупокóйный**, *etc.*

Молитвенникъ, -а, *m.* 1. modlitewnik, książka *lub* miejsce do modlenia się; 2. modliciel.

Молитвенница, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. modlicielka; 2. miejsce do modlenia się.

Молитвенный, -ая, -ое, *adj.* modlitewny; молитвенный домъ, dom modlitwy. [(za kogo).

† **Молúть**, *v. a.* modlić się

Молúтвовати, *v. n. Eccl. sl.* modlić się. [modlenie się, modły.

Молитвоприношéніе, -я, *n.* **Молитвослóвить**, *v. n.* modlić się do Boga. [**приношéніе**.

Молитвослóвіе, v. **Молитвословъ**, -а, *m.* modlitwy, książka z modlitwami.

Молúть, *v. a.* — о чёмъ, supplikować, prosić pokornie; §. Бóры молúсь, а къ бéрегу гребúсь, módl się do Boga, a ręki przykładaj.

† **Мóлица**, -ы, *f.* próchno z drzewa stoczonego robakami.

Мóлие, -я, *n. Eccl. sl.* mól.

† **Мóлка**, -и, *f.* 1. obmowa, osiawa, osławienie; 2. v. **Молóтье**.

Мóлкнуть, *v. n. pop.* ucichnąć, uspokoić się.

Мóлкомъ, *adv. pop.* milczkiem, milcząc; skrycie, tajemnie, w cichości.

Молкъ, -а, *m. Eccl. sl.* milczenie; съ мóлкомъ, v. **Мóлкомъ**.

Моллюскъ, v. **Слизнякъ**.

Молневéржецъ, -жца, v. **Молневéржецъ**. [skawiczny.

Молненный, -ая, -ое, *adj.* błyskawiczny, mający w sobie błyskawicę; błyskawiconośny; błyskawicę rzucający.

Молніевéржецъ, -жца, *m.* błyskacz, błyskawicę rzucający, piorunujący.

Молніевúдный, -ая, -ое, *adj.* do błyskawicy podobny.

Молніенóсный, -ая, -ое, *adj.* błyskawiczny, mający w sobie błyskawicę; błyskawiconośny. [wica.

Мóлнія, -и, *f.* błyskawica, błyska-

Моло-дáя, -óй, *s. f.* młoda pani, młodo zamężna; v. *sub*: **Молодóй**; **-дéжникъ**, -а, *m.* młodociany lasek; v. **Нáросль**; **-дéжь**, -и, *f. coll.* młodzież.

Молоденькій, -ая, -ое, *adj.* młodziutki.

Моло-дóхонекъ, -нька, -нько, *adj.* młodziuchny, młodziutki, młodziuteńki; **-дéцкій**, -ая, -ое, *adj.* młodzieńczy, zuchowaty; **-дéцъ**, -дца, *m.* młodzian, młodzieniec, młodzieńczyk, młody człowiek, chłopiec; zuch, chwat, junak; онъ на всё молодéцъ, on zuch do wszystkiego; §. всякъ молодéцъ на свóй образéцъ, każdy po swojemu; **-дéческій**, -ая, -ое, *adj.* zuchowaty, młodzieńczy; **-дéчество**, -а, *n.* odważność, zuchowatość; **-дéчествовать**, *v. n.* junaczyć; pokazywać zuchwałość; **-дúна**, -ы, *f.* piana na młodém piwie; młodzie; **-дúчъ**, -á, *m.* młodek, młodziak, gołąb' młody; **-дúло**, -а, *n.*, **-дúлъ**, -а, *m. Bot.* (*sedum telephium*), rozchodnik, wronie masło; **-дúстый**, -ая, -ое, *adj.* (*o piwie*:) pienisty, musujący; **-дúть**, *v. a.* (*o napojach*:) młodzić, zaprawiać iżby się młodym wydawał; 2. robić się młodym; **-дúца**, -ы, *f.* młoda mężatka.

Молóдка, -и, *f.* 1. v. **Молодúца**; 2. młodka, młoda kokoszka.

Молодовáтый, -ая, -ое, *adj.* przymłody, cokolwiek młody.

Молодóй, -áя, -óе, *adj.* młody, nie stary; молодóй мéсяцъ, nowy miesiąc; **молодóй**, -áго, *s. m.* nowożeniec, pan młody; **молодáя**, -óй, *s. f.* nowo-żenna, panna młoda.

Молóдость, -и, *f.* młodość.

Молодýха, -и, *f. pop.* młoda niewiasta. [mężatka.

Молодýшка, -и, *f. dim.* młoda

Молод-цовáтость, -и, *f.* okazałość, przystojność; **-цовáтый**, -ая, -ое, *adj.* okazały, przystojny, tęgi, silny.

Молодчúкъ, v. **Молодéцъ**.

Молодчúна, -ы, *m. augm.* młodzieniec, młokos; *it.* v. **Молодéцъ**.

Молодúй, v. **Молодóй**.

Мóлодь, -и, *f.*, 1. v. **Молодúзна**; 2. młodź, młodzież, młodzi ludzie; 3. młode pszczoły.

Моло-дéть, *v. n.* młodnieć; **-дúкъ**, -а, *m.* młody gołąb'; młode bydlę; młody koń; **-жáвить**, v. **Молодúть**; **-жáвость**, -и, *f.* wyglądanie młodo, postać młodości; **-жáвый**, -ая, -ое, *adj.* wyglądający młodo, młodzysz; **-жáвѣть**, v. **Молодéть**.

Моложе, *compar. adv.* młodziéj.

Моложевáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco młody.

Молóзиво, -а, *n.* siara, pierwsze mléko po porodzeniu.

Молóки, -ъ, *n. pl.* mlécz rybi.

Молокó, -á, *n.* mléko; миндáльное молокó, mléko migdałowe; молокó у птицъ, skórka na dziobie ptasim; известкóвое молокó, v. **Раствóръ** (**известкóвый**); *Bot.* вóлчье молокó, v. **Молочáй**; бéсово, ослúно молокó, v. **Молочáй** (**ослúный**); птúчье молокó, v. **Птичемлéчникъ**; у негó ещё молокó на губáхъ не обсóхло, v. *sub*: **Обсыхáть**.

Молокососъ, а, *m.* młokos, młokosek, młodzieńczyk, który mléko jeszcze ma pod nosem, gołowąs, chłystek. [młóci, młocek.

† **Молотóбитъ**, -а, *m.* ten co

Молотúлка, -и, *f.* machina do młócenia.

Молотúло, -а, *n.* bijak u cepów.

Молотиловúйка, **Молотиловúлка**, -и, *f.* narzędzie do młócenia i wiania zboża. [młockarni.

Молотúльникъ, -а, *m.* walec u

Молотúльный, -ая, -ое, *adj.* młockowy, do młocenia używany.

Молотúльня, -и, *f.* narzędzie do młócenia; machina do młócenia; młockarnia.

Молотúльщикъ, -а, *m.* młocek.

Молотúть, *v. a.* młócić; -ся, *v. p.* być młóconym; młócić się.

Молотковый, -ая, -ое, *adj.* młotkowy; молотковыя кáрты, karty do grania pierwszego gatunku.

Молотобóецъ, -бóйца, **Молотобóй**, -я, *m.* bijący młotem.

Молотовáя, v. *sub*: **Молотовóй**.

Молотовúще, -а, *n.* młocisko, trzonek od młota.

Молотовóй, (-ый), -áя, -óе, *adj.* młotowy, młotkowy; молотовáя рукоúтка, młocisko, trzonek od młota; молотовáя фабрúка, молотовóй завóдъ, v. **Завóдъ** (крúчный); молотовáя, -ой, *s. f.* hamernia.

Молотóкъ, -тка́, *m.* młotek; *it.* v. *sub*: **Купúть**, **Продавáть**, **Продáжа** (съ молотка). [teczek.

Молотóчекъ, -чка, *m. dim.* mło-

Молотъ, -а, *m.* młot.

Молотый, -ая, -ое, *part. p.* mełty, mielony. [paplać,

Молóть, *v. a.* mleć; * bzdurzyć,

Молотьбá, -и́, *f.* młocka, młocba, czas młócenia.

Молóтье, -я, *n.* młócie, mełcie.

Молочáй, -я, *m. Bot.* (*euphorbia*), wilcze mléko; euforbia; молочáй болóтный, (*euforbia palustris*), euforbia błotna; молочáй ослúный, (*euphorbia esula*), wilczy mlécz pospolity; czartowe mléko; молочáй огорóдный, v. **Салáтъ** (заячúй).

Молочáйникъ, v. **Козлобородúникъ**.

Молочáйный, -ая, -ое, *adj.* euforbiowy; молочáйная трава, v. **Молочáй**.

Молочéніе, -я, *n.* młócenie.

Молóчистый, -ая, -ое, *adj.* mléczysty.

Молочкó, -á, *n. dim.* mléczko.

Молóчникъ, -а, *m.* 1. mléczník, naczynie, garnuszek od mléka *lub* od śmietanki; 2. mléczak, sysak; 3. mléczarz, mléczník, co mléko przedaje; 4. (*Bot.*), v. **Подмарéнникъ**.

Молóчница, -ы, *f.* 1. mléczarka; 2. *Med.* (*aphtae*), afty, bedłki.

Молóчничекъ, -чка, *m. dim.* garnuszek od mléka. [nabiał.
Молóчное, -аго, *s. n.* mléczno,
Молóчный, -ая, -ое, *adj.* mlékowy, mléczny; молóчная кáша, kasza mléczna, z mlékiem; молóчная лихорáдка, febra mléczna; молóчные зýбы, zęby mléczne.
Молóчня, -и, *f.* mléczarnia.
Молóшникъ, -ница, v. **Молóчникъ**, -ница.
Молóшный, v. **Молóчный.**
Молчали́вость, -и, *f.* milkliwość.
Молчали́вый, -ая, -ое, *adj.* milkliwy, milkły, milczący.
Молча́льникъ, -а, *m.* pustelnik.
Молча́льный, -ая, -ое, *adj.* pustelniczy, samotny.
Молча́ніе, -я, *n.* milczenie.
Молча́нка, -и, *f.* gra, w której pierwszy kto przerwie milczenie musi dać fant.
Молча́нье, v. **Молча́ніе.**
Молча́ть, *v. n.* milczeć, zachowywać milczenie; być cichym.
Молчкóмъ, *adv.* cicho, niespodzianie, milczkiem. [chosza.
Молчýнъ, -á, *m.* milczek, cichoszka.
Молчýнья, -и, *f.* milczka, cichoszka.
Моль, -и, *f.* 1. *H. n.* (*tinea*), mól; платя́ная моль, (*tinea sarcitella*), mól suknowiec.
Мольбá, -и́, *f.* modła, modlitwa, prośba do Boga.
Мольбúще, -а, *n. Eccl. sl.* modlitewnica, modlnica, kapliczka.
Монáрхиня, -и, *f.* monarchini.
Монархи́ческій, -ая, -ое, *adj.* monarchiczny.
Монáрхія, -и, *f.* monarchia.
Монáрхъ, -а, *m.* monarcha.
Монáршескій, -ая, -ое, **Монáршій**, -ая, -ее, *adj.* monarchiczny; monarszy.
Монастырёкъ, -рька, **Монастырецъ**, -рца, *m. dim.* klasztorek.
Монасты́рка, -и, *f.* klasztornica, panna w klasztorze wychowana. [klasztorny.
Монасты́рскій, -ая, -ое, *adj.*
Монастырщина, -ы, *f.* miejsce do klasztoru należące.
Монастырь, -я, *m.* monaster, klasztor; §. въ чужóй монасты́рь съ свои́мъ устáвомъ не ходи́, nie kładź palca między drzwi; nie mieszaj się w cudze sprawy; szewc patrz swego kopyta.
Монáхиня, -и, *f.* mniszka, zakonnica. [nik.
Монáхъ, -а, *m.* mnich, zakon-
Монáшекъ, -шка, *m.* trociczka, świeczka pachnąca. [konnica.
Монáшенка, -и, *f.* mniszka, za-
Монáшескій, -ая, -ое, *adj.* mniszy, mnichowski.
Монáшество, -а, *n.* mnichowstwo; *it. collect.* mnichy.
Монáшествовать, *v. n.* żyć w mnichowstwie; być mnichem.
Монéта, -ы, *f.* moneta; pieniądze.
Монéтный, -ая, -ое, *adj.* monetny, monetowy; монéтный дворъ, mennica, dom menniczny.
Монéтчикъ, -а, *m.* mincarz, mennicznik. [szyjnik.
Монúсто, -а, *n.* naszyjek, na-
Моно-грáмма, -ы, *f.* monogram; -грáфія, -и, *f.* monografia; -лóгъ, -а, *m.* monolog, rozmowa z samym sobą; -полúстъ, -а, *m.* monopolista, samokupiec; -полія, -и, *f.* monopolium, samokupstwo.
Монументáльный, -ая, -ое, *adj.* pomnikowy. [pomnik.
Монумéнтъ, -а, *m.* monument,
Мопсúнъ, -а, *m. dim.* mopsik.
Мопсъ, -а, *m. H. n.* (*canis fricator*), mops.
Моралúстъ, -а, *m.* moralista.
Морáніе, -я, *n.* mruganie, miganie, mrużenie.
Морáть, **Моргну́ть**, *v. n.* mrugać, mrugnąć, mrużyć, migać, mignąć.
Моргенъ, v. **Моргъ.**
Моргу́нъ, -а, *m.* mrużek.
Моргу́нья, -и, *f.* mrużąca.
Моргъ, -а, *m.* mórg, (miara ziemi).
Морда, -ы, *f.* morda, pysk; ко́нья мóрда, (*Bot.*), v. **Ибýнка.**
Мордáстый, -ая, -ое, *adj.* pyskaty, dużą mordę mający.
Мордáшка, -и, *f.* mały brytan.
Мордéнтъ, v. **Трель** (отбивно́й).
Мóрдка, -и, *f. dim.* mordka, pyszczek.
Мордóвникъ, v. **Лю́тикъ.**
Мóрдочка, -и, *f. dim.* mordki.
Мордýнка, -и, *f.*, v. **Куликъ** (болотный).
Мóре, -я, *n.* morze; за мóремъ, za morzem, za granicą.
Морéль, -и, *f. Bot.* (*prunus cerasus juliana*), mierunka, gatunek śliwy.
Морéніе, -я, *n.* morzenie kogo.
Мореплава́ніе, -я, *n.* żegluga.
Мореплава́тель, -я, *m.* żeglarz.
Мореплава́тельный, -ая, -ое, *adj.* żeglarski. [пла́ватель.
Мореходе́цъ, -дца, v. **Море-**
Мореходный, v. **Мореплава́тельный.** [ние.
Мореходство, v. **Мореплава-**
Морже́вина, -ы, *f.* mięso konia morskiego.
Морже́вый, -ая, -ое, *adj.* do konia morskiego należący.
Моржъ, -а, *m. H. n.* (*tricheus rosmarus*), koń morski.
Морúть, *v. a.* morzyć; морúть и́звесть, gasić wapno, lasować wapno. [chwiana.
Морко́вина, -ы, *f.* nać mar-
Морко́вка, -и, *f. dim.* marchewka.
Морко́вникъ, -а, *m.* nać marchwiana, (liście marchwiane); marchew' ugotowana.
Морко́вный, -ая, -ое, *adj.* marchwiany.
Морко́вня, -и, *f.* potrawa marchwiana.
Морко́вь, -и, *f. Bot.* (*daucus carota*), marchew'.
Моркóтный, -ая, -ое, *adj. pop.* markotny, smutny, niewesoły.
Моровóй, (-о́й), -áя, -óе, *adj.* morowy, powietrzny; моровóе повéтрие, morowe powietrze.
Мóровый, -ая, -ое, *adj.* morowy. [łodów.
Морóженица, -ы, *f.* forma do
Морóженіе, -я, *n.* mrożenie.
Морóженый, -ая, -ое, *adj.* zmarzły, zamrożony; морóженые плоды́, owoce zmarzłe; морóженое, -аго, *s. n.* lody.
Морозобóй, -я, *m.*, v. **Заяблúна.**
Морóзецъ, -зца, *m. dim.*, v. **Морóзъ.** [marznąć.
Морóзить, *v. a.* mrozić; *v. n.* **Морóзно**, *adv.* mroźno, zimno.
Морóзный, -ая, -ое, *adj.* mroźny, zimny. [ная.
Морозобóй, -я, *m.*, v. **Заяблúна.**
Морóзъ, -а, *m.* mróz; морóзъ по кóжѣ подира́етъ, v. *sub*: **Подира́ть.**
Мороковáть, *v. a.* -что, *pop.* pojmować cokolwiek (*np.* jaką robotę).
Мóрокъ, -а, *m. pop.* 1. mrok; 2. okpienie, oszukanie.
Морóсить, *v. n.* mżyć; дождь морóситъ, na дворѣ морóситъ, deszcz drobny pada, mży.
Морóченіе, -я, *n.* oszukiwanie, okpiwanie, durzenie.
Морóчило, -а, *m. pop.* kuglarz, oszukaniec.
Морóчить, *v. a.* okpiwać, oszukiwać, odrwiwać.
Морóшка, -и, *f. Bot.* (*rubus chamaemorus*), malina porzeczkoliścia. [porzeczkoliście.
Морóшникъ, -а, *m.* maliny
Морскóй, **Морскóй**, -áя, -óе, *adj.* morski; морскáя рыба, ryba morska; (*H. n.*) v. **Бекáсъ, Волкъ, Заяцъ, Конь, Котъ** (морскóй), **Ласточка, Гýсеница, Кáмбала, Корóва, Свúнка, Собáка** (морская); (*Bot.*) **Жёлудь, Салатъ** (морскóй), **Звёзда, Горчúца, Капýста** (морскáя), **Перó** (морскóе), *etc.*
Морсъ, -а, *m.* sok wyprasowany, wyciśnięty z jagód *lub* owoców.
Мортúра, -ы, *f.* moździerz do strzelania. [ździerzek.
Мортúрка, -и, *f. dim.* mo-
Мортúрный, -ая, -ое, *adj.* moździerzowy.
Мортúца, -ы, *f. dim.* moździerzyk do probowania prochu, probnik.
†**Морхъ**, -а, *m.* aksamit.
Морщевáтость, -и, *f.* marszczkowatość. [pomarszczony.
Морщевáтый, -ая, -ое, *adj.*
Мóрщеніе, -я, *n.* marszczenie, fałdowanie. [fałda, fald.
Морщúна, -ы, *f.* zmarszczek,
Морщúнистый, -ая, -ое, *adj.* fałdowaty.

Морщи́нка, -и, *f. dim.* zmarszczka, fałdeczka.

Морщи́нникъ слезото́чный, v. **Трутни́къ** (разрушительный).

Морщи́нный, -ая, -ое, *adj.* zmarszczkowy, fałdzisty.

Морщинова́тый, -ая, -ое, *adj.* pomarszczony.

Морщи́ночка, v. **Морщи́нка.**

Морщи́ть, *v. a.* marszczyć, fałdować; -ся, *v. r.* marszczyć się; * okazać nieukontentowanie.

Моръ, -а, *m.* 1. mora, gatunek materyi; 2. mor, powietrze morowe; 3. **моръ** куриный, v. **Мокри́ца** (1. *Bot.*).

Мори́къ, -а, *m.* biegły, doświadczony żeglarz.

Мори́на, -ы, *f.* wiatr morski, pomorszczyzna.

Мори́нникъ, -а, *m. prov.* mieszkaniec nadmorski, pomorczyk.

Мори́нка, -и, *f.* 1. sól z wody morskiéj wywarzona, warzonka; 2. *H. n.* (*anas marina*), v. **Са́вка.**

Мо́сечій, -ья, -ье, *adj.* mopsowy.

Мо́сечка, -и, *f. dim.* mopsik.

Моско́вка, -и, *f. H. n.* (*parus ater*), sikora czarna; sikora sosnówka.

Москоти́льный, -ая, -ое, *adj.* korzenny; **москоти́льная** ла́вка, sklep korzenny.

Мо́скоть, -и, *f.* wszelkie farby, saletra, koperwas, nafta, *etc.*

Мо́скусный, **Мо́скусъ**, v. **Муск....** [dłowe u ptaków.

Мослóкъ, -а, *m.* przegub y zkrzydła.

Мосолы́га, -и, *f.* gnat wielki wołowy. [mały most.

Мо́стикъ, -а, *m. dim.* mostek, **Мости́льный**, -ая, -ое, *adj.* do brukowania służący.

Мости́льщикъ, -а, *m.* brukarz.

Мости́ть, *v. a.* brukować; -ся, *v. p.* być brukowanym.

Мости́шко, -а, *n. mościsko.*

Мости́ще, -а, *n. augm.* mościsko, wielki most.

Мо́стки, -о́въ, *m. pl.* mostek, kładka, ławka. [mostów.

†**Мо́стникъ**, -а, *m.* budownik

Мостова́я, v. *sub*: **Мостово́й.**

Мостови́на, -ы, *f.* belka mostowa.

Мостово́й, -а́я, -о́е, *adj.* mostowy; **мостово́е** укрѣпле́ніе, szaniec przedmostowy; **мостова́я** непри́ла, poręcz mostowa; **мостова́я** ка́мень, kamień brukowy; **мостово́е**, -а́го, *s. n.* mostowe; **мостова́я**, -о́й, *s. f.* & **ка́менная**, bulwa mostowa, bruk; droga brukowana. [wniczy.

Мостовщи́къ, -а́, *m.* mostowniczy.

Мостовщи́на, -ы, *f.* mostowe.

Мостовы́й, v. **Мостово́й.**

Мо́стокъ, -тка, *m. dim.* mostek.

Мо́сточекъ, -чка, *m.* mosteczek.

Мость, -а, *m.* most; **подъёмный мостъ**, most wzwodowy.

Мо́ська, -и, *f.* mops.

Мотальница, -ы, *f.* motowidło.

Мота́льный, -ая, -ое, *adj.* motowidlny, motowidłowy.

Мота́льщикъ, -а, *m.* motacz, zwijacz na motowidło.

Мота́льщица, -ы, *f.* motaczka, zwijająca na motowidło.

Мота́ніе, -я, *n.* 1. motanie, nawijanie, nawiklanie na motowidło; 2. ruszanie, trzęsienie, kiwanie (*np.* głową); 3. rozrzutność, marnowanie, marnotrawstwo, trwonienie.

Мота́ть, *v. a.* 1. motać, nawijać, nawiklać na motowidło; 2. ruszać, trząść, kiwać (*np.* głową); 3. rozrzucać, trwonić, marnotrawić. [tnik, marnotrawca.

Мота́шка, -и, *m. dim.* rozrzutnik, marnotrawca, roztrwoniciel.

Мотня́, v. **Матня́.**

Мотова́тый, -ая, -ое, *adj.* nieco rozrzutny, marnotrawny.

Мотови́ло, -а, *n.* motowidło.

Мотови́льце, -а, *n. dim.* motowidełko. [marnotrawnica.

Мото́вка, -и, *f.* rozrzutnica, **Мотовско́й**, **Мотовско́й**, -а́я, -о́е, *adj.* rozrzutny, marnotrawny.

Мотовство́, -а́, *n.* rozrzutność, marnotrawstwo.

Мотовя́зъ, -а, *m.* motowąz, szpagat, sznurek.

Мотодѣ́лъ, v. **Молодѣ́ло.**

Мото́къ, -тка, *m.* motek.

Мото́рный, -ая, -ое, *adj. pop.* lekkomyślny, wietrzny, niestały.

Мото́ря, -и, *f.* szpulka do zwijania (*np.* nici); 2. (*H. n.*), v. **Чебо́а́къ.** [teczek, motek.

Мото́чекъ, -чка, *m. dim.* mo-

Мото́шечка, -и, *f. dim.* motowidełko.

Мото́шка, -и, *f.* 1. motowidło; 2. * trzpiot, wiercipięta, ozłowiek lekkomyślny.

Мотъ, -а, *m.* 1. v. **Мото́къ**; 2. rozrzutnik, marnotrawca.

Мотыга, -и, *m.* marnotrawka, utratnik, rozrzutnik, roztrwoniciel; *it.* v. **Мотыка.** [oskard.

Мотыка, -и, *f.* motyka, bika,

Мотылёкъ, -лька́, *m.* motylek.

Мотылёчекъ, -чка, *m.* motyleczek. [nawóz.

Мотыло, -а, *n. Eccl. sl.* gnój,

Мотыль, -я, *m.* 1. motyl; 2. rękojeść. [motylowy.

Мотыльковый, -ая, -ое, *adj.*

Мотыля́ть, *v. n.* motylkować, wiatru gonić niby motyl, latać tam i sam. [ca kwiatopsuj.

Моха, -и, *f. H. n.* (*thrips*), mszy-

Моха́, -и́, *f.* 1. pierze na nogach niektórych ptaków; kosmwełny; 2. (*Bot.*), v. **Пятилѣ́стникъ** (полезучій).

Мохна́тка, v. **Мохоно́жка.**

Мохна́тость, -и, *f.* kosmatość.

Мохна́точка, v. **Мохоно́жка.**

Мохна́тый, -ая, -ое, *adj.* kosmaty.

Мохна́тѣть, *v. n.* kosmacieć.

Мохна́чъ, -а, *m.* kosmatek, ptak z kosmatemi nogami.

Мохоногі́й, -ая, -ое, *adj.* kosmatonogi.

Мохоно́жка, -и, *f.* kokosz kosmatonoga; ptak kosmatonogi.

Мохоно́шка, -и, *f. pop.* kobieta oszarpana, odarta.

Мохнорылый, -ая, -ое, *adj.* (*o psach*:) z kosmatym pyskiem.

Моховáтый, -ая, -ое, *adj.* mchowaty.

Моховидный, -ая, -ое, *adj.* mchowaty, na kształt mchu, na mech podobny.

Мохови́къ, **Моховни́къ**, -а, *m.* 1. *Bot.* (*boletus bovinus*), gatunek grzyba; 2. *Miner.* agat drzewiasty.

Мохови́ще, -а, *n.* mchem zarosłe miejsce. [mchowy.

Моховóй, (-хо́й), -а́я, -о́е, *adj.*

Мохорóкъ, -рка́, *m. dim.* frężelka.

Мохóръ, -хрá, *m.* frężla.

Мохрóвый, -ая, -ое, *adj.* (*o kwiatach*:) dubeltowy.

Мохря́къ, -а́, *m.* niechluj.

Мохъ, *gen.* **иха** & **оха**, *m.* mech; **Исла́ндскій**, grudnoй мохъ, (*cetraria islandica*), mech Islandzki; **сучко́вый** мохъ, (*hydnum*), mech gałęzisty; **плющевый**, ле́гочный мохъ, v. **Лишáй** (ле́гочный); **морско́й** мохъ, v. **Водоро́сль**; **каменный** мохъ, (*parmelia saxatilis*), mech skalny, kamienny, liszajec. [uryna.

Моча́, -а́, *f. Med.* mocz, mokrz,

Мочáгъ, -а, *m.*, **Мочáжина**, -ы, *f.* sapisko, sapowisko, moczadło, moczara.

Мочажи́нный, **Мочáжный**, -ая, -ое, *adj.* grzęzki, błotnisty, ba-

Мочáкъ, v. **Мочáгъ.** [gnisty.

Моча́лина, -ы, *f.* łyko lipowe.

Моча́линка, -и, *f. dim.* łyczko, kawałek łyka lipowego.

Моча́лить, *v. a.* rozdzielać na włókna, na żyłki; roztrzaskiwać, rozszczepywać.

Моча́лка, -и, *f.* 1. łyko lipowe; 2. wiecheć, ścierka z łyka lipowego.

Моча́ло, -а, *n.* łyko lipowe.

Моча́льный, -ая, -ое, *adj.* łyczany, z łyka lipowego; **моча́льная** верёвка, łyczak, powróz łyczany.

Мочевина, -ы, *f.* kałuża.

Мочеиспусканіе, -я, *n.* moczenie, mokrzenie, urynowanie, puszczanie uryny.

Мочевóй, (-ви́й), -а́я, -о́е, *adj.* moczowy, urynowy; **мочевóй** пузы́рь, pęcherz moczowy.

Мочегóнительный, **Мочегóнный**, -ая, -ое, *adj.* urynę [или mocz, mokrz] pędzący.

Мочегóнъ, v. **Медолúстъ.**

Мочекра́съ, -а, *m. Bot.* (*costus*), kostowy korzeń.

Мочéнникъ, -а́, *m.* konopie.

Мочéніе, -я, *n.* moczenie, maczanie.

Моченóсный, -ая, -ое, *adj. Anat.* pędzący urynę. [czony.
Мочёный, -ая, -ое, *adj.* mo-
Мочерёзъ, -а, *m. Med.* (*nephritis*), rznięcie w nérkach, strangurya, uryny trudność z bolem.
Мочетечéніе, -я, *n. Med.* cieczenie moczy, uryny.
Мочеточникъ, -а, *m. Anat.* (*urethra*), kanał moczowy.
Мочечный, -ая, -ое, *adj.* łyczasty, żylisty, włóknisty.
Мочило, -а, *n.* roszenie lnu, moczysko. [maczania służący.
Мочильный, -ая, -ое, *adj.* do
Мочильня, -и, *f.* miejsce do maczania, wymaczania czego; *it.* v. **Мочúло**.
Мочить, *v. a.* moczyć, maczać; zwilżać; **мочить сукно**, stępować sukno; **-ся**, *v. r.* moknąć; moczyć, mokrzyć, urynę puszczać.
Мочка, -и, *f.* 1. moczenie, maczanie; **мóчка сукнá**, stępowanie sukna; 2. (*fibra*), włókno, żyłka; 3. – **ýха**, klapka, miękisz, dolna część ucha. [włóknisty.
Мочковáтый, -ая, -ое, *adj.*
Мóчность, -и, *f.* silność, siła.
Мóчный, -ая, -ое, *adj.* mocny, silny; *it.* v. **Мóщный**.
I. Мочь, -и, *f.* moc, siła; **кричáть, что есть мóчи**, krzyczeć co gardła staje; **бéжать, что есть мóчи** (**сколько есть мóчи**), biegać w lot, pędem.
II. Мочь, *v. n.* módz; **сколькó могý, ile mogę, ile siły staje.**
Мошёнка, -и, *f.* 1. *dim.* woreczek; 2. moszna, moszenka, worek moszny, jądrownik.
Мошéнникъ, -а, *m.* złodziej, hultaj, łotr, łajdak, szalbierz, oszust, cygan, machlarz.
Мошéнница, -ы, *f.* złodziejka, hultajka, łajdaczka, szalbierka, cyganka.
Мошéничать, *v. n.* okpiwać, odrwić, oszwabić, szalbierzyć, oszukiwać, kraść.
Мошéннический, -ая, -ое, *adj.* złodziejski, hultajski, łajdacki, szalbierski, cygański.
Мошéничество, -а, *n.* złodziejstwo, łotrostwo, szalbierstwo, machlarstwo, oszukaństwo.
Мошёночка, -и, *f. dim.* woreczek; moszenka.
Мошёночный, -ая, -ое, *adj.* woreczkowy; moszenkowy, moszny.
Мóшка, -и, *f. dim.* mszyca, muszyca: v. **Мóха**. [mszyc.
Мошкарá, -ы́, *f.* mnóstwo
Мошкáтный, **Мошкáтъ**, v. **Мушк....** [**лóвка** (3. *H. n.*).
Мошколóвъ, -а, *m.*, v. **Мухо-**
Мошнá, -ы́, *f.* 1. worek, woreczek (osobl. skórzany); 2. *Anat.* worek moszny, moszna, moszenka, jądrownik.
Мошникъ, -а, *m. Bot.* (*coluteа*), moszenki, macharzynki, moszenkowe drzewo.
Мощéніе, -я, *n.* brukowanie; dylowanie.
Мощехранúлище, -а, *n.* trumna, skrzyneczka kości świętych, relikwiarz. [tych, relikwie.
Мощи, -éй, *f. pl.* kości świę-
Мощú, *v. n. Eccl. sl.*, v. **Мочь**.
Мóщный, -ая, -ое, *adj.* mocny, silny; *możnowładny. [**Сила**.
Мощь, -и, *f.*, v. **Мочь** (*s. f.*), **Мрáвій**, -я, *m. Eccl. sl.* mrówka.
Мраволéвъ, v. **Мураволéвъ**.
Мрáзный, **Мразъ**, *Eccl. sl.*, v. **Морóзный**, **Морóзъ**.
Мракъ, -а, *m.* mrok, mierzch, ciemność.
Мрáморный, -ая, -ое, *adj.* marmurowy, z marmuru zrobiony.
Мрáморъ, -а, *m.* marmur.
Мрачúть, *v. a.* mroczyć, ćmić, zaciemniać; **-ся**, *v. r.* mroczyć się, zmierzchać się.
Мрáчность, -и, *f.* ciemność, posępność.
Мрáчный, -ая, -ое, *adj.* ciemny, posępny, zaćmiony.
Мрачнéть, *v. n.* ciemnieć, mierzchnąć, zmierzchać się.
Мрéжа, -и, *f.* mrzeżna, gatunek sieci na ryby.
Мрéжникъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* rybak; 2. *H. n.*, v. **Спáръ**.
Мрéжный, -ая, -ое, *adj.* mrzeżny; kształt mrzeżny mający.
Мскýсовый, **Мскусъ**, v. **Мýскусовый**, **Мýскусъ**.
Мстúтель, -я, *m.* mściciel.
Мстúтельница, -ы, *f.* mścicielka. [wość.
Мстúтельность, -и, *f.* mści-
Мстúтельный, -ая, -ое, *adj.* mściwy.
Мстить, *v. n.* mścić się.
Мтúна, -ы, *f.* (*u rybaków Wołżańskich*:) wiązka ryb z 12 sandaczów. [dosyć trudny.
Мудрёненькій, -ая, -ое, *adj.*
Мудрено, *adv.* trudno; sztucznie, doskonale.
Мудрёный, -ая, -ое, *adj.* trudny; sztuczny, doskonały; dziwaczny; **дéло мудрёное**, trudna rzecz; **мудрёный человéкъ**, dziwaczny człowiek.
Мудрéцъ, -а, *m.* mędrzec.
Мудрúть, *v. n.* mędrkować, rozumować. [nie.
Мудрованіе, v. **Мудрствова-**
Мудровáть, v. **Мудрить**.
Мудролюбецъ, -бца, *m.* miłomędrzec, filozof.
Мудролюбіе, **Мудролюбецъ**, v. **Любомýдріе**, **Любомýдрецъ**.
Мудролюбный, -ая, -ое, *adj.* mądry. [*Eccl. sl.* mądry.
Мýдростный, -ая, -ое, *adj.*
Мýдрость, -и, *f.* mądrość; (†), chytrość; *it.* trudność.
Мýдрость лéкарская, (*Bot.*), v. **Гулáвникъ** (струйчáтый).
Мудрствованіе, -я, *n.* rozumowanie, filozofowanie.
Мудрствовать, *v. n.* rozumować, filozofować.
Мýдрый, -ая, -ое, *adj.* mądry.
Мудрышки котовые, v. **Котóвникъ**.
Мужáтая, -ой, *s. f.*, **Мужáтица**, -ы, *f. Eccl. sl.* mężatka, kobieta zamężna.
Мужáть, *v. n.* mężnieć, rozrastać się, dochodzić wieku męzkiego; **-ся**, *v. r.* nabierać męztwa, odwagi, odważać się, ośmielać się.
Муже-губецъ, -бца, *m.* mężobójca; **-жéнство**, -а, *n. Eccl. sl.* państwo młodzi; **-лóжецъ**, **-жца**, **-лóжникъ**, -а, *m.* samcołożnik, sodomczyk, sodomita, popełniający sodomski grzéch [или sodomią]; **-лóжство**, -а, *n.* samołoztwo, sodomia; **-лóжствовать**, *v. n.* samcołoztwo [или sodomią] popełniać; **-любица**, -ы, *f. Eccl. sl.* kochająca męża; **-любіе**, -я, *n.* kochanie męża; **-любная**, -ой, *adj. Eccl. sl.*, *abo* **мужелю́бная жена**, v. **Мужелю́бица**; **-неискýсная**, -ой, *s. f.* niezamężna; **-неистóвая**, -ой, *s. f.* chłopodurna, lubieżna, gziocha; **-неистóвство**, -а, *n.* chłopodur, nimfomania; **-нёкъ**, -нька, *m.* mężulek, mężulo; **-óбразный**, **-подóбный**, -ая, -ое, *adj.* do (na) męża podobny, mężokształty.
Мужéскій, -ая, -ое, *adj.* męzki; **мужéскій** полъ, **мужéскій** родъ, płeć męzka, rodzaj męzki; **мужéскій возрастъ**, wzrost męzki; **мужéскій монасты́рь**, klasztor mnichowski; **мужéскій кóрень**, v. **Мандрагóръ**.
Мужественность, -и, *f.* mężność, męzkość, męztwo, waleczność.
Мужественный, -ая, -ое, *adj.* mężny, męzki, waleczny, okazały.
Мужество, -а, *n.* męztwo, mężność, męzkość, waleczność.
Мужествовать, *v. n.* być mężnym, mężnie potykać się.
Мужеубíйство, -а, *n.* zabójstwo, mężobójstwo.
Мужеубíйца, -ы, *f.*, v. mężobójca, która zabija męża; *it.* (*s. c.*), v. **Человѣкоубíйца**.
Муживатость, -и, *f.* gburowatość, nieokrzesaność.
Муживатый, -ая, -ое, *adj.* gburowaty, nieokrzesany.
Мужúкъ, -а, *m.* chłop, włościanin, gbur, wieśniak; *grubijanin, nieokrzesaniec.
Мужúцкій, -ая, -ое, *adj.* chłopski, wieśniaczy, gburski; *grubijański, nieokrzesany.
Мужúчёкъ, -чка, *m. dim.* chłopek; v. **Мужúкъ**.
Мужúчество, -а, *n.* grubijaństwo, nieokrzesaność.
Мужичúна, -ы, *m. pop.* chłopisko. [sko.
Мужичúшко, -а, *m.* chłopi-
Мужúще, v. **Мужичúна**.
Мужúчій, -ья, -ье, *adj.* chło-

pski, gburski, do chłopa, gbura należący.

Мужи́чка, -и, *f.* chłopka, wieśniaczka; *grubijanka, nieokrzesana. [chłop.

Мужла́нъ, -а, *m. pop.* prosty

Мужни́й, -яя, -ее, *adj.* mężowski, mężowy. [mężki.

Мужско́й, (-ско́й), -ая, -óе, *adj.*

Мужчи́на, -ы, *m.* mężczyzna.

Мужчи́нскій, v. **Мужско́й**.

Мужъ, -а, *m.* 1. (*pl.* мужья́, -ьёвъ), mąż, [*pl.* mężowie]; *it.* v. Выходи́ть, Выдава́ть (за́мужъ); 2. (*pl.* мужи́, -е́й), mąż, człowiek; великій мужъ, mąż wielki, sławny; учёный мужъ, mąż (człowiek) uczony; государственный мужъ, polityk.

Му́за, -ы, *f.* 1. *Bot.* (*musa*, Linn.), muza; v. Бана́нъ; 2. *Myth.* Muza; богъ Музъ, bóg Muz, [= Apollon]; горá музъ, v. Парна́ссъ; *it.* v. Исто́чникъ, Пито́мецъ (музъ).

Музе́й, -я, *abo* **Музе́умъ**, -а, *m.* muzeum, gabinet, zbiór rzeczy kunsztowych.

Му́зыка, -и, *f.* muzyka.

Му́зыкальный, -ая, -ое, *adj.* muzykalny, muzyczny.

Му́зыкантскій, -ая, -ое, *adj.* muzykancki.

Му́зыкантша, -и, *f.* muzykantka. [grajek.

Му́зыкантъ, -а, *m.* muzykant,

Мука, -и, *f.* męka, męczeństwo, utrapienie.

Мука́, -и́, *f.* mąka.

Мукомо́лъ, -а, *m.* młynarz.

Мукомо́льный, -ая, -ое, *adj.* do mełcia, do mlewa mąki służący; мукомо́льный жёрновъ, kamień młyński.

Мукомо́льня, -и, *f.* młyn do mlecia mąki. [mąki.

Мукосе́й, -я, *m.* przesiewacz

Мукосе́йня, -и, *f.* komorka do przesiewania mąki.

Мукосе́я, -и, *f.* przesiewaczka mąki, przesiewająca mąkę.

Муксу́нъ, -а, *m.* gatunek stynki, (ryby), mrzewka.

Мукусная свинья́, v. **Свинья́**.

Мула, -ы, *f.* tama.

Мулёнокъ, -нка, *m.* mułeczek, mały muł. [tunek szabli.

†**Мултáнъ**, -а, *m.* multan, ga-

Мулъ, -а, *m. H. n.* (*mulus*), muł.

Мулáвка, -и, *f.*, v. **Пискозóбъ**.

Мумія, -и, *f.* 1. mumia, [u Egipcyan ciało nabalsamowane i obwinięte]; 2. [*w Arabii*:] ciało człowieka zasypane piaskiem i wyschłe od słońca; 3. kolkotar, farba czerwona.

Мунгальскій чай, v. **Бадáнъ, Гравилáтъ**. [**Вьюнъ**.

Мунда, -ы, *f.* piskorz; v.

Мундúрищко, -а, *m.* mundurzysko, zły, nieforemny mundur.

Мундúрище, -а, *m.* mundurzysko, wielki mundur.

Мундúрный, -ая, -ое, *adj.* mundurowy. [bywać.

Мундúровать, v. **Обмундúровать**.

Мундúровка, v. **Обмундúровка**. [mundur.

Мундúрчикъ, -а, *m. dim.* mały

Мундúръ, -а, *m.* mundur, munderunek. [ski, nadworny.

Мундхóхъ, -а, *m.* kucharz pań-

Мýндшенкскій, -ая, -ое, *adj.* do podczaszego należący; мундшéнкская дóлжность, podczaszstwo.

Мýндшенкъ, -а, *m.* podczasy.

Мýндштýкъ, -á, *m.* 1. munsztuk, [ustna sztuka u dętych instrumentów]; 2. munsztuk, wędzidło; hamulec.

Муниція, v. **Аммуниція**.

Мурава́, -ы́, *f.* murawa, trawnik. [(na garnkach).

Мура́ва, -ы, *f.* glazura, polewa

Мураве́й, -я́я, *m. H. n.* (*formica*), mrówka; мéлкій мураве́й, v. Мура́шъ.

Мураве́йникъ, -а, *m.* 1. mrówisko; kopiec mrówczy; 2. v. Медвѣдь-мураве́йникъ.

Мураве́йный, v. **Муравьи́ный**.

Мурáвить, *v. a.* glazurować, powlekać glazurą, polewać garnki.

Мурáвка, -и, *f.*, v. **Мурава́** & **Мурáвленіе**.

Мурáвленица, -ы, *f. pop.* naczynie polewane.

Мурáвленіе, -я, *n.* gluzurowanie, polewanie. [polewane.

Мурáвленка, -и, *f.* naczynie

Мурáвленый, -ая, -ое, *part. p.* glazurowany, powlekany glazurą, polewany.

Мураволóвъ, -а, *m. H. n.* mrówkolew, mrówkołów.

Мурáвщикъ, -а, *m.* polewnik, polewca, ten co naczynia polewa.

Муравьéдъ, -а, *m. H. n.* (*myrmecophaga*), mrówkojad.

Муравьи́ный, -ая, -ое, *adj.* mrówczny, mrówczy, mrówkowy; муравьи́ная или формúловая кислотá, kwas mrówczany.

Муравьи́стый, -ая, -ое, *adj.* mrówisty, pełen mrówek.

Мурáшка, -и, **Мурáшекъ**, -шка, *m. dim.*, v. **Мурáшъ**.

Мурáшка, -и, *f.* mrówka, mrówieczka; мурáшки, *pl.* mrówki w piecu suszone (dla słowików).

Мурáшникъ, -а, *m.* mrowik, mrowinek, (kamień drogi).

Мурáшъ, -а, *m.* mrówki drobne czarne (w pomieszkaniach będące).

Мурéна, -ы, *f.* murena, ryba.

Мýринская трава́, v. **Шалфéй** (Арабскій).

Мýринъ, -а, *m. Eccl. sl.* murzyn.

Мурлы́канье, -я, *n.* mruczenie.

Мурлы́кать, *v. n.* mruczeć, markotać; *pop.* *mruczeć sobie pod nosem.

Мурныканье, **Мурныкать**, v. **Мурлык**.... [lonawy.

Мýровый, -ая, -ое, *adj.* zie-

Мурýгій, -ая, -ое, *adj.* ciemnobrunatny, ciemnokasztanowaty. [(niedźwiedzia).

Мурчáнье, -я, *n.* mruczenie

Мурчáть, *v. n.* mruczeć.

Муръ, -а, *m.* massa do polewania [или powlekania] naczyń, polewa. [ostrzyć.

Мусáтить, *v. a.* wecować,

Мусáть, -а, *m.* musat, stalka do ostrzenia, wecowania.

Мусáченіе, -я, *n.* ostrzenie, wecowanie na stalce.

Мýсеръ, v. **Мýсоръ**.

Мусúвный, v. **Мозáичный**.

Мусикíйный, **Мусикíйскій**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* muzyczny.

Мусикія, -и, *f. Eccl. sl.* muzyka.

Мусія, v. **Мозáйка**. [ka.

Мускатéль, -я, *m.* muszkatela, wino muszkatelowe.

Мускáтный, Мускáтница, Мускáть, v. **Мушк....**

Мускáтоный, -ая, -ое, *adj.* muszkatowy. [muszkulasty.

Мýскулистый, -ая, -ое, *adj.*

Мýскуловатый, -ая, -ое, *adj.* nieco muszkulasty.

Мýскулъ, -а, *m.*, v. **Мышца**.

Мýскусный, -ая, -ое, *adj.* piżmowy; *it.* v. **Усáчъ** (мýскусный).

Мýскусовый, -ая, -ое, *adj.* piżmowy; мýскусовая крúса, v. **Выхухоль**.

Мýскусъ, -а, *m.* piżmo.

Мýсленіе, -я, *n.* ślinienie.

Мýслить, *v. a.* ślinić; **-ся**, *a*) *v. r.* ślinić się; *β*) *v. p.* być oślinionym.

Мýсля́кать, *pop.*, v. **Мýслить**.

Мýсля́къ, -я́, *m.* śliniący.

Мýсолить, **-ся**, *pop.*, v. **Мýслить**, **-ся**.

Мусóлъ, v. **Мосóлъ**.

Мýсора, -ы, *f.* massa z gliny i węgli tłuczonych (do wylepiania pieców).

Мýсорить, *v. n.* rzucać gruz.

Мýсорный, -ая, -ое, *adj.* gruzowy.

Мýсорщикъ, -а, *m.* ten co wywozi gruz z dziedzińców.

Мýсоръ, -а, *m.* **grus**, **rum** z potłuczonego **muru**, rumowisko.

Муссóнъ, -а, *m.* **wiatr** peryodyczny, wracający w oznaczonym czasie.

Мустъ, -а, *m.* moszcz.

Мутить, *v. a.* mącić (wodę); меня мутúтъ, mnie mdli, mdło mi; **-ся**, *v. r.* mącić się.

Мутновáтость, -и, *f.* mętnawość. [mętnawy.

Мутноватый, -ая, -ое, *adj.*

Мутноглáзый, -ая, -ое, *adj.* oczu ciemnych, przyćmionych.

Мýтность, -и, *f.* mętność, nieklarowność; ćmienie.

Мýтный, -ая, -ое, *adj.* mętny, nieklarowny; ciemny, przyciemiony.

Мутнéть, *v. n.* ciemnieć.

Мутóвка, -и, *f.* mątew, mątewka; *pop.* *kobieta gadatliwa.

Мутóвочка, –и, *f. dim.* мáтewka. [w мátewki opatrzony.
Мутóвчатый, –ая, –ое, *adj.*
Мутóвникъ, –а, *m.* młody lasek lipowy. [morska.
Мутъ, –а, *m. Eccl. sl.* burza
Муть, –и, *f.* мęt, męty.
Мýфель, –и, *m. Chem.* rodzaj tygielka. [gielkowy.
Мýфельный, –ая, –ое, *adj.* ty-
Мýфлонъ, v. **Барáнъ** (stepnóй). [od zimna.
Мýфта, –ы, *f.* rękaw, zarękawek
Мýфточка, –и, *f. dim.* zarękawek.
Мýха, –и, *f. H. n.* (*musca*), mucha, (*dim.* muszka); мýха стервоя́дная, золоти́стая, (*musca cadaverina s. caesar*), ścierwowiec; Испáнская, Шпáнская мýха, (*lytta vesicatoria*), mucha Hiszpańska, kantaryda; приложи́ть Шпáнскую мýху, przyłożyć Hiszpańską muchę; мýха мясна́я, v. **Поплéвка**. [**сóсъ**.
Мýха-птúчка, –и, *f.*, v. **Мéдоносúчка**, ogaiiiczka, oganka od much ogaiiania. [**ловка** (3. *H. n.*).
Мухоклёвъ, –а, *m.*, v. **Мухоло́вка**, –и, *f.* 1. siatka na muchy, motyle; 2. (*Bot.*), v. **Дрéма** (смолúстая); 3. *H. n.* (*muscicapa*), muchołówka, muchojadka.
Мухоло́вный, –ая, –ое, *adj.* do łapania much służący.
Мухомóрникъ, –а, *m.*, v. **Спáржа**.
Мухомóръ, –а, *m. Bot.* (*agaricus muscarius*), muchomor, muchorówka, muchowadź.
Мухомóрье, –я, *n.*, v. **Спáржа**.
Мухóртикъ, –а, *m. pop.* człowiek szczupły i mały.
Мухóртый, –ая, –ое, *adj.* (*o koniach:*) kasztanowaty, cisawy.
Мухотрáвъ, –а, *m. Bot.* (*ceropegia*), lichtarz, lichtarzowy kwiat.
Мученикъ, –а, *m.* męczennik.
Мученица, –ы, *f.* męczennica.
Мученичекъ, –а, *m. Eccl. sl.* pieśń o menczennikach, pieśń na cześć męczenniczą.
Мýченическій, –ая, –ое, *adj.* męczenniczy, męczeński.
Мýченичество, –а, *n.* męczeństwo.
Мученичній, –яя, –ее, **Мýченичный**, –ая, –ое, v. **Мýченическій**.
Мучéніе, –я, *n.* męczenie, dręczenie, trapienie, męka; męczeństwo.
Мýченіе, –я, *n.* męczenie.
Мучúтель, –я, *m.* męczyciel, dręczyciel, tyran.
Мучúтельница, –ы, *f.* męczycielka, dręczycielka, tyranka.
Мучúтельный, –ая, –ое, *adj.* męczący, dręczący.
Мучúтельскій, –ая, –ое, *adj.* męczycielski, tyrański.
Мучúтельство, –а, *n.* okrucieństwo, tyraństwo, tyrania.
Мучúтельствовать, *v. n.* tyranizować, tyrańsko, okrutnie postępować.
Мýчить, *v. a.* męczyć, dręczyć; dokuczać, tyranić; **–ся**, *a) v. r.* męczyć się, dręczyć się; cierpieć; *β) v. p.* być męczonym.
Мучнúкъ, –á, *m.* mącznik, mąkarz. [czysty.
Мучнúстый, –ая, –ое, *adj.* mą-
Мýчнить, *v. a.* mączyć, mąką walać.
Мýчной, (**–ы́й**), –áя, –óе, *adj.* mączny; мучнóй торговéцъ, mącznik, mąkarz, przedawacz mąki; мучно́е дéрево, *Bot.* (*crataegus aria*), hordowid, hordowina.
Мýшій, –ья, –ье, *adj.* muszy, muchowy.
Мýшка, –и, *f.* 1. *dim.* muszka, mała mucha; 2. *Med.* Hiszpańska mucha, plasterek na twarzy; 3. muszka do pięknszenia twarzy; 4. okrągławe znaczki na tkaninach; 5. *Artill.*, v. **Нацéльникъ**.
Мушкатéль, v. **Мускатéль**.
Мушкáтница, –ы, *f. Bot.* (*adoxa moschatellina*), piżmowe ziele muszkatołowe, piżemko, ziele moschatela.
Мушкáтный, –ая, –ое, *adj.* muszkatowy, muszkatołowy, muszkatny; muszkatelowy; мушкáтный цвéтъ, kwiat muszkatny, muszkatowy; мушкáтный орéхъ, muszkat, gałka muszkatowa, muszkatołowa, orzech muszkatowy; мушкáтное винó, v. **Мускатéль**; мушкáтная грýша, muszkatela, muszkatelka, muszkatka, muszkatułka, gruszka muszkatowa; мушкáтная трава, v. **Мушкатница**.
Мушкáтъ, –а, *m.* (*nux moschata*), muszkat, gałka muszkatowa, muszkatołowa, orzech muszkatowy.
Мушкетёрскій, –ая, –ое, *adj.* muszkietyrski. [tyr, muszkietnik.
Мушкетёръ, –а, *m.* muszkie-
Мушкéтный, –ая, –ое, *adj.* muszkietowy. [sztuciec.
Мушкетóнъ, –а, *m.* muszkiet,
Мушкéтъ, –а, *m.* muszkiet.
Мушнúть, v. **Мучнúть**.
Муштáбель, –я, *m.* malsztok, laska u malarzy dla opierania ręki przy malowaniu.
Муштýкъ, v. **Мундштýкъ**.
Муштýчный, –ая, –ое, *adj.* munsztukowy.
Мýшчатый, –ая, –ое, *adj.* muszkowaty, w muszki.
Мушчúна, v. **Мужчúна**.
Мховáтый, –ая, –ое, *adj.* mchowaty. [zarosłe.
Мхóвина, –ы, *f.* miejsce mchem
Мхóвый, –ая, –ое, *adj.* mchowy.
Мхозвéздникъ, –а, *m. Bot.* (*mnium*), mech gwiazdkowy.
Мхообрáзный, –ая, –ое, *adj.* mchowaty, na kształt mchu.
Мчáніе, –я, *n.* prędkie unoszenie, porywanie.
Мчать, *v. a.* (prędko) unosić, porywać; лóшади мчатъ карéту, konie unoszą karetę; **–ся**, *v. r.* unosić się, biedz, pędzić, lecieć.
Мша, –и, *f.* msza.
Мшанúкъ, v. **Мшенúкъ**.
Мшáнка, –и, *f. Bot.* (*sagina*), karmnik.
Мшáный, v. **Мхóвый**.
Мшáрина, –ы, *f.* miejsce mszyste, mchem obrosłe.
Мшáристый, –ая, –ое, *adj.* chropawy.
Мшáрить, *v. a.* kosmacić, czynić kosmatym, chropawym, mszyć; **–ся**, *v. r.* chropowacieć, stawać się chropowatym, niegładkim, kosmatym, mszyć się.
Мшарь, –я, *m.* bagno mchem obrosłe.
Мшело-нúмецъ, **–нúмство**, **–нúствовать**, *Eccl. sl.*, v. **Мадонúецъ**, *etc.* [*Eccl. sl.* lichwa.
Мшелъ, –а, *m.*, **Мшель**, –и, *f.*
Мшéникъ, –а, *m.* budynek ziemowy i t. p. mchem poobtykany dla ciepła.
Мшúна, –ы, *f.* 1. miejsce mszyste, mchem obrosłe; 2. pagórek mszysty, mchem obrosły; 3. kosmatość, niegładkość (na tkaninach jedwabnych *lub* bawełnianych).
Мшéніе, –я, *n.* obtykanie mchem.
Мшéный, –ая, –ое, *part. p.* mchem poutykany.
Мшúстый, –ая, –ое, *adj.* mszysty, pełen mchu, mchem obrosły.
Мшить, *v. a.* 1. mszyć, mchem okładać, otykiwać, otykać, poutykać; 2. mszyć, czynić podobnym mchowi, kosmacić [tkaniny jedwabne *lub* bawełniane]; **–ся**, *a) v. r.* mszyć się, kosmacieć, stawać się kosmatym, niegładkim; *β) v. p.* być mchem poutykanym.
Мшúца, *Eccl. sl.*, v. **Мóшка**.
Мщá, *gen.* **мщáти**, *n. Eccl. sl.* mulę, mułątko, mułeczek.
Мщáти, *v. a. Eccl. sl.*, v. **Мстить**.
Мщéніе, –я, *n.* mszczenie się;
Мы, *pron.* my. [zemsta.
Мыза, –ы, *f.* dom wiejski; folwark.
Мыганіе, –я, *n.* bieganie tam i sam. [sam.
Мыгáть, *v. n.* biegać tam i
Мыгнýть, *v. n. semelf.* pierzchnąć, umknąć się raptem.
Мыáникъ, –а, *m.* właściciel folwarku, folwarczny, zawiadujący folwarkiem.
Мыáничать, *v. n.* puścić folwark w arendę, arendować, wydzierzawić folwark.
Мыáный, –ая, –ое, *adj.* folwarkowy, folwarczany.
Мыкалка, –и, **Мыканица**, –ы, *f.* 1. szczotka dróciana, grzebień do czesania lnu, konopi; [*cfr.* Rafla, Ochlica, Grępla & Grempla].
Мыканіе, –я, *n.* czesanie lnu, konopi.
Мыканка, v. **Мычка**.

Мы́каный, -ая, -ое, *adj.* (*o lnie i konopiach*:) czesany.

Мы́кать, *v. n.* czesać len, konopie. [sam.

Мы́каться, *v. r.* biegać tam i

Мы́кій, -а, *m.* (*salmonis species*), gatunek łososia.

Мы́къ, -а, *m.* ryk (krów, wołów).

Мы́леніе, -я, *n.* mydlenie.

Мы́ленка, -и, *f.* puszka od mydła [или на мydło].

Мы́листый, -ая, -ое, *adj.* mydlisty, mydlasty.

Мы́лить, *v. a.* mydlić, mydłem nacierać; мы́лить кому́ голову, *myć komu głowę, kapitułę wycierać.

Мы́лкій, -ая, -ое, *adj.* (*o mydle*:) łatwo się rozpuszczający.

Мы́лкость, -и, *f.* łatwość rozpuszczenia się.

Мыло, -а, *n.* 1. mydło; 2. piana na koniach. [цвѣтъ.

Мы́ло Татáрское, v. **Гори-Мыло-варéніе**, -я, *n.* mydlarstwo; **-вáрка**, -и, *f.* mydlarka; **-вáрничать**. *v. n.* mydlarstwem się trudnić; **-вáрный**, -ая, -ое, *adj.* mydlarski; мыловáрный завóдъ, v. **Мыловáрня**; **-вáрня**, -и, *f.* mydlarnia, warsztat mydlarski; **-вáрскій**, -ая, -ое, *adj.* mydlarski; **-вáрство**, -а, *n.* mydlarstwo, rzemiesło mydlarskie; **-вáръ**, -а, *m.* mydlarz, mydłowar; **-вáтый**, -ая, -ое, *adj.* mydlasty, mydlisty; **-ви́дный**, -ая, -ое, *adj.* mydlasty, na kształt mydła, mydłowaty.

Мы́лова́, -и, *f.* (*talcum*), talek, talk. [*pindus*), mydleniec.

Мы́ловникъ, -а, *m. Bot.* (*sa-*

Мы́льникъ, -а, *m.* 1. mydlarz, który mydło robi *lub* przedaje, handlujący mydłem; 2. *Bot.*, v. **Мы́льнянка**.

Мы́льница, -ы, *f.* mydelniczka, puszka od mydła, na mydło.

Мы́льный, -ая, -ое, *adj.* mydlny, mydlany; мы́льная водá, mydliny; мы́льный пузы́рь, bańka z piany mydlanéj; мы́льный камень, mydleniec, kamień mydlaty; мы́льная трава, v. **Мы́льнянка**; мы́льный бальзáмъ, v. **Оподе́льдокъ**. [walnia.

†Мы́льня, -и, *f.* łaźnia, umy-

Мы́льнянка, -и, *f. Bot.* (*saponaria officinalis*), mydlnica, mydelnik. [kawałek mydła.

Мы́лъце, -а, *n. dim.* mydełko,

Мы́лщикъ, -а, *m.* myjący, pomywający co.

Мы́лщица, -ы, *f.* myjąca, pomywająca co. [mień).

Мы́лякъ, -á, *m.* mydlak, (ka-

Мы́рды, -ъ, *f. pl.* rówki na podniebieniu u koni.

Мы́сецъ, -сца, **Мы́сикъ**, -а, *f. dim.* przylądek.

Мы́сленный, -ая, -ое, *adj.* mysiny, myślący, rozważający; idealny, wyobrażalny, umysłowy, urojony, przywidziany.

Мыслеотдѣли́тельный знакъ, *m. Gramm.* pauza *czyli* znak przerwanéj mowy.

Мыслéте, *n.* nazwisko dawne głoski rossyjskiéj **М**; *fig.* онъ мыслéте пúшетъ, [*o pijanym*:] kaczki zagania, kręci się jak chmiél po tyce, tacza się.

Мы́слитель, -я, *m.* myślec, (*gen.* myślca), człowiek rozważający, myślący; *filozof.

Мы́слительный, -ая, -ое, *adj.* myślący, rozważający.

Мы́слить, *v. n.* – о чёмъ, myślić & myśleć o czém *abo* co, rozważać; myśleć, mniemać, rozumieć, sądzić; mieć co w myślach; zamyślać, zamierzać; зло мы́слить, źle myśleć, złą myśl mieć; онъ о себѣ́ мно́го мы́слитъ, on o sobie wiele rozumie; **мы́слится**, *v. impers.* zdaje się.

Мы́сль, -и, *f.* myśl; zdanie; myśl, chęć, zamysł, zamiar, przedsięwzięcie; быть съ кѣмъ одни́хъ мы́слей, być z kim jednych myśli; мнѣ э́то и на мысль не приходи́ло *abo* э́того и въ мы́слях у меня́ не было, to mi nigdy na myśl nie przyszło; po mы́śli, po myśli, podług myśli, wedle myśli, pomyślnie.

Мысъ, -а, *m.*, **Мысо́къ**, -ска, *m. dim.*, **Мысо́чекъ**, -чка, *m. dim. secund.* przylądek, cypel, kap; Мысъ Доброй Надéжды, przylądek Dobréj Nadziei; *it.* мысъ, klin ziemi.

Мытареначáльникъ, -а, *m.* starszy nad mytnikami (или celnikami).

Мытáрить, 1. *v. n.* okpiwać, oszukiwać, odrwiwać, szalbierzyć; 2. *v. a.* trwonić, marnotrawić, rozrzucać (pieniądze).

Мытáрка, -и, *f. pop.* 1. kobieta chytra, przebiegła, oszustka; 2. kobieta marnotrawna, roztrwonicielka.

Мытáрничать, v. **Мытáрить**(1).

Мытáрный, -ая, -ое, *adj.* oszustny, szalbierski, fałszywy, niesprawiedliwy; мытáрный вѣсъ, waga fałszywa.

Мытáрскій, -ая, -ое, *adj.* 1. mytniczy, celniczy, od mytnika, od celnika; 2. oszustowski, szalbierski.

Мытáрство, -а, *n.* 1. *Eccl. sl.* mytnica, celnica, komora celna; 2. *wykrętarstwo, oszustostwo, szalbierstwo, †mytarstwo.

Мытáрь, -я, *m.* 1. *Eccl. sl.* mytnik, celnik; 2. *oszust, okpiewacz, szalbierz.

Мытéный, v. **Мы́тый**.

Мытéй, -я́, *f. pop.* praczka, pomywaczka. [mieć biegunkę.

Мыти́ться, *v. r.* (*o zwierzętach*:)

Мы́тіе, -я, *n.* pranie; mycie, pomywanie. [nik.

†Мы́тникъ, -а, *m.* mytnik, cel-

†Мы́тница, -ы, *f.* mytnica, celnica, komora celna.

Мы́тный, -ая, -ое, *adj.* mytny, celny, od cła, myta; мы́тный дворъ, v. **Мы́тница**.

Мы́тня, v. **Мы́тница**.

†Мыто, -а, *n.* myto, cło.

Мытовщи́къ, -а, **Мытоя́децъ**, -ида, **Мы́тчикъ**, v. **Мы́тникъ**.

Мыть, -а, *m.* 1. (†), v. **Мы́то**; 2. (*u zwierząt*:) biegunka.

Мы́тый, -ая, -ое, *part. p.* myty, prany, pomywany.

Мыть, -и, *f.* (*o ptakach*:) pora pierzenia się; быть въ мы́тяхъ, pierzyć się, pierze ronić.

Мыть, *v. a.* myć, pomywać, prać; мыть кому́-либо го́лову, *myć komu głowę; wycierać komu kapitułę, nacierać komu uszy, dawać komu łacinę.

Мытьё, -я́, *n.* (мытіе), mycie, pomywanie, pranie; §. не мытьёмъ, такъ катáньемъ, [= не тёмъ, так другимъ наверстывается], jeżeli nie jednym, to drugim sposobem wynagrodzić.

Мычага́тка, -и, *f. H. n.* (*alca cyrrhata*), alka grzywiasta, ptak.

Мыча́ніе, -я, *n.* (*o bydle*:) ryczenie, ryk.

Мыча́ть, *v. n.* (*o bydle*:) ryczeć.

Мы́чка, -и, *f.* kądziel lnu.

Мышáстый, -ая, -ое, *adj.* 1. myszasty, myszaty; мышáстая ло́шадь, koń myszaty, myszasty; 2. napełniony myszami.

Мышело́вка, -и, *f.* łapka na myszy, paść, pastka, myszołówka.

Мышело́въ, -а, *m.* myszołów; v. **Зимолётъ** (*H. n.*). [myszka.

Мышёнокъ, -нка, *m.* myszątko,

Мышехво́стъ, -а, *m. Bot.* (*myosurus*), myszy ogon, (rodzaj rośliny).

Мышечный, -ая, -ое, *adj.* muszkułowy; мышечная перепóнка, błonka muszkułowa.

Мышій, -ья, -ье, *adj.* myszy, -а, -е; od myszy; мышій мѣхъ, mysza skórka; мышій чай, v. **Кури́мскій** (чай); мышій хвостъ, *Bot.*, v. **Мышехво́стъ**; *it.* v. **Пе́рецъ**, **Ого́нь** (мышій), **У'тки**, **Глазки** (мышьи).

Мы́шка, -и, *f.* 1. *dim.* myszka, mała mysz; §. ко́шкѣ игрýшки, а мы́шкѣ слёзки, igrzysko kotki kosztuje łzy myszy; 2. pacha, podpasze; держáть плáшку подъ мы́шкою, trzymać kapelusz pod pachą; 3. *Anat.* (*musculus*, мышца), myszka, muszkuł; 4. *Bot.* мы́шки полевы́я, v. **Ши́шникъ** (каштановый).

Мы́шленіе, -я, *n.* myślenie.

Мышня́къ, v. **Мышехво́стъ**.

Мы́шца, -ы, *f.* 1. *Anat.* (*musculus*), myszka, muszkuł; 2. *Eccl. sl.* (рука, *propr.* & *) ręka, moc, siła.

Мышцесло́віе, -я, *n.* nauka o muszkułach, opisanie muszkułów, myologia. [u krzesła.

Мы́шчица, -ы, *f. Eccl. sl.* poręcz

Мышь, -и, *f. H. n.* (*mus*), mysz; мышь полева́я, (*mus agrarius*),

mysz polna; летучая мышь, (*vespertilio murinus*), nietoperz, latoperz, gacek; лещáдная мышь, v. Я̀щуръ; Фараóнова мышь, (*herpestes ichneumon*), łasica ichneumon.

Мышьяковáтый, -ая, -ое, *adj. Chem.* mający w sobie arszenik.

Мышьяковúстый, -ая, -ое, *adj.*, v. **Мышьяковáтый.**

Мышьяко́вый, -ая, -ое, *adj.* arszenikowy.

Мышья́къ, -á, *m. Chem.* (*arsenicum*), arszenik; бѣлый мышья́къ, arszenik biały; жёлтый мышья́къ, (*arsenicum flavum*), złotokost, aurypigment.

Мышья́чный, v. **Мышьяко́вый.**

Мѣдиковáчъ, -á, *m.* miedziennik, kotlarz.

Мѣдиплавúленный, -ая, -ое, *adj.* miedziotopny, miedziopławny; мѣдиплавúленный завóдъ, miedziopławna huta.

Мѣдистый, -ая, -ое, *adj.* miedzisty, miedź w sobie mający.

Мѣдúть, *v. a.* miedzią pokrywać co. [dziennik.

Мѣдникъ, -а, *m.* kotlarz, mie-

Мѣднúть, v. **Мѣдúть.**

Мѣдница, -ы, *f.* 1. *Eccl. sl.* miedziak, pieniądz miedziany; 2. miedziak, miedziane naczynie, miedziany kocieł, garnek.

Мѣдническій, -ая, -ое, *adj.* kotlarski.

Мѣдничество, -а, *n.* kotlarstwo, rzemiesło kotlarskie.

Мѣдничиха, -и, *f.* kotlarka, żona kotlarza. [miedziozielony.

Мѣднозелёный, -ая, -ое, *adj.*

Мѣднокрáсный, -ая, -ое, *adj.* miedziooczerwony.

Мѣдноцвѣтный, -ая, -ое, *adj.* koloru miedzianego.

Мѣдный, -ая, -ое, *adj.* miedziany, z miedzi, od miedzi; мѣдная посýда, naczynie miedziane; мѣдная зéлень, v. **Мѣдя́нка**; *it.* v. **Купоро́съ** (мѣдный), **Лазýрь**, **Ярь** (мѣдная), *etc.*

Мѣдь, -и, *f.* 1. miedź; жёлтая мѣдь, mosiądz; бѣлая мѣдь, v. **Принцметáллъ**; колокóльная мѣдь, spiż, spiża, [miedź z innemi metalami, osobliwie z cyną mieszana, z której się dzwony leją]; зелёная мѣдь, bronc, bronz & bronz; сѣрнокúслая мѣдь, v. **Купоро́съ** (синій); уксусокúслая мѣдь, v. **Ярь** (Венеціáнская); 2. miedź, miedziaki, pieniądze miedziane.

Мѣдяни́стый, -ая, -ое, *adj.* miedzisty, miedź w sobie mający.

Мѣдяни́ца, -ы, *f.* 1. *H. n.* (*anguis fragilis*), padalec; kruchy wąż; 2. v. **Мѣдяни́ца.**

Мѣдя́нка, -и, *f.* 1. gryszpan, grynszpan, rdza miedziana; 2. *H. n.* (*buprestis*), paskudnik, śmierdziel, (rodzaj chrząszczów).

Мѣдяный, *Eccl. sl.*, v. **Мѣдный.**

Мѣлѣніе, -я, *n.* kredowanie.

Мѣлúть, *v. a.* kredować, kredą bielić; **-ся**, *a) v. r.* (po)kredować się; *β) v. p.* być kredowanym.

Мѣловáтый, -ая, -ое, *adj.* kreciasty, kredziasty, mający w sobie krédę.

Мѣловúдный, -ая, -ое, *adj.* kredopodobny, do krédy podobny, kredziasty, kreciasty.

Мѣловóй, (-ни́й), -áя, -óе, *adj.* kredziany, kreciany, z krédy.

Мѣло́къ, -лка, *m. dim.* krédka & krétka, kawałek krédy (do pisania); брать на мѣло́къ, brać na krédę, na borg, na kredyt.

Мѣлъ, -а, *m.* kréta, kréda.

Мѣна, -ы, *f.* miana, zamiana.

†**Мѣнный**, -ая, -ое, *adj.* zamieniony; do zamiany, zamienny.

Мѣновный, v. **Мѣнный & Мѣновóй.**

Мѣновóй, -áя, -óе, *adj.* zamienny, do zamiany; мѣновóй торгъ, мѣновáя торго́вля, bandel zamienny.

Мѣновщúкъ, -а, *m.* zamieniacz (wszelkich rzeczy); zamieniacz pieniędzy, wexlarz.

Мѣновый, v. **Мѣновóй.**

Мѣня́ло, -а, *m.* zamieniacz pieniędzy, wexlarz.

Мѣня́льный, -ая, -ое, *adj.* do zamienienia służący.

Мѣня́льщикъ, v. **Мѣновщúкъ.**

Мѣня́ніе, -я, *n.* mienianie, zamienianie.

Мѣня́ть, *v. a.* mieniać, odmieniać, zamieniać; **-ся**, *v. r.* mieniać się, odmieniać się, zamieniać się.

Мѣра, -ы, *f.* miara; фальши́вая мѣра, miara fałszywa; указна́я, казённая мѣра, miara wymierna, główna, stęplowana; сверхъ мѣры, nad miarę; nadto; zanadto; zbytnie; śto ne въ мѣру, to nie do miary; (*o odzieży:*) nie przystaje; наблюда́ть мѣру въ употребле́ніи пи́щи, zachowywać miarę w zażywaniu potraw; по крáйней мѣрѣ, przynajmniéj; §. какóю мѣрою мѣришь, такóю и тебѣ отмѣрится, jaką miarką mierzysz, takąć odmierzą; 2. miara, prawidło, sposób, środek & śrzodek.

Мѣрило, -а, *n.* miara, waga.

Мѣрильный, v. **Мѣрительный.**

Мѣритель, -я, *m.* mierzyciel, odmierca.

Мѣрительный, -ая, -ое, *adj.* do mierzenia służący, miernicży.

Мѣрить, *v. a.* mierzyć; **-ся**, *a) v. r.* mierzyć się (z kim); *β) v. p.* być mierzonym.

Мѣрка, -и, *f.* 1. *dim.* miarka, mała miara; 2. miara (szewcka, krawiecka).

†**Мѣрникъ**, -а, *m.* naczynie pewnéj miary; pomiar.

Мѣрно, *adv.* podług miary, zachowując miarę; miernie.

Мѣрность, -и, *f.* mierność.

Мѣрный, -ая, -ое, *adj.* trzymający miarę; wymierzony; мѣрная бóчка, beczka trzymająca miarę; мѣрная рыба, ryba należytéj wielkości.

Мѣрочка, -и, *f. dim.* miareczka. [**Мѣритель.**

Мѣрщикъ, **Мѣряльщикъ**, v. **Мѣряніе**, -я, *n.* mierzenie.

Мѣрятель, v. **Мѣритель.**

Мѣрять, *v. a.* mierzyć, wymierzać; **-ся**, *a) v. r.* mierzyć się (z kim); *β) v. p.* być mierzonym, mierzyć się.

Мѣсиво, -а, *n.* mieszanka, karm' dla bydła ze zboża.

Мѣсилка, -и, *f.* mieszadło, mieszadełko.

Мѣсильный, -ая, -ое, *adj.* do mieszania, do gniecienia służący.

Мѣсильщикъ, -а, *m.* który miesi, gniecie. [miesi, gniecie.

Мѣсильщица, -ы, *f.* która

Мѣсúть, *v. a.* mięsić, zagniatać, gnieść; **-ся**, *v. p.* być mięsionym, zagniatanym, gniecionym.

Мѣска, -и, *f.* mięsienie, zagniatanie, gniecienie.

Мѣстéчко, -а, *n.* 1. *dim.* małe miejsce; 2. miasteczko.

Мѣстúть, -ся, v. **Помѣщáть, -ся.** [spór o pierwszeństwo.

†**Мѣстникъ**, -а, *m.* wiodący

Мѣстничáться, *v. n.* sprzeczać się [или wieść spór] o pierwszeństwo miejsca, o dawność rodu.

Мѣстничество, -а, *n.* spór o pierwszeństwo miejsca przy urzędzie jakim.

Мѣстность, -и, *f.* miejscowość.

Мѣстный, -ая, -ое, *adj.* miejscowy; мѣстный судъ, sąd miejscowy; мѣстное прáво, prawo miejscowe; мѣстный óбразъ, wielki obraz w środku ołtarza; мѣстная свѣчá, wielka świeca przed wielkim obrazem postawiona.

Мѣсто, -а, *n.* miejsce, przestrzeń; okolica, kraina; miejce, część; miejsce, posada, funkcya, obowiązek; (*w handlu:*) paka, pudło; здѣсь мáло мѣста, tu mało miejsca; мѣсто въ кни́гѣ, miejsce w książce; якорное мѣсто, miejsce do rzucenia kotwicy; отхóжее, отходное, нужное мѣсто, prewet, wychodek; горúстое мѣсто, miejsce górzyste; святы́я мѣстá, święte miejsca; мѣсто сраже́нія, plac, pole bitwy, pobojewisko, bojowisko; мѣсто склáдки, складочное мѣсто, miejsce składowe; мѣсто у родúльницы *abo* дѣтское мѣсто, (*Anat.*), miejsce po dziecięciu ze sznurem, co wychodzi po porodzeniu płodu; v. **Послѣдъ** [дѣтскій (2)]; мѣстáми, miejscami; gdzie niegdzie; судéбное, присýтственное мѣсто, sądownictwo, urząd; не у мѣста [= некстати, неприли́чно], nie w (swojém) miejscu, nie do rzeczy, nie przyzwoicie.

Мѣсто-блюстúтель, -я, *m.* namiestnik (biskupi na soborze);

застѣрца (patryarchy); **Мѣстоблюстѝтельство**, -а, *n.* namiestnictwo, namiestnikowstwo; zastępstwo; **-блюстѝтельствовать**, *v. n.* zastępować czyje miejscie, być namiestnikiem (biskupa na soborze); **-имѣ́ніе**, -я, *n. Gramm.* (*pronomen*), zaimek; **-начáльникъ**, -а, *m.* rządzca naczelny jakiéj prowincyi *lub* miasta; **-описáніе**, -я, *n.* miejscopismo, topografia; **-описáтель**, -я, *m.* miejscopis, opisujący miejsca, topograf; **-описáтельный**, -ая, -ое, *adj.* miejscopiski, topograficzny; **-положéніе**, -я, *n.* położenie miejsca, miejscowość; **-пребывáніе**, -я, *n.* miejsce pobytu; osiadłość; **-рожденіе**, -я, *n.* miejsce rodzenia, (ojczyzna, rodzina).

Мѣ́сятка, -и, *f.* gałka, gałuszka, okrągła kluska do karmienia kapłunów; 2. mieszanka; *it.* otręby do parzy dla psów.

Мѣсяцесло́вный, -ая, -ое, *adj.* kalendarzowy. [darz.

Мѣсяцесло́въ, -а, *m.* kalen-

Мѣсяцъ, -а, *m.* księżyc, (†miesiąc na niebie); nowiń, młodzień mѣсяцъ, nów' księżyca; пóлный мѣсяцъ, pełnia księżyca; лу́нный, синодíческій мѣсяцъ, *Astron.* miesiąc księżycowy, dobieżny; *it.* звѣ́здный мѣсяцъ, miesiąc gwiazdowy; сóлнечный мѣсяцъ, miesiąc słoneczny; выдавáть въ мѣсяцъ, каждый мѣсяцъ, wydawać co miesiąc.

Мѣсячина, -ы, *f.* 1. miesięczny obrok, miesięczne; 2. *Eccl. sl.* miesięcznica, miesięczny upław niewieści; v. **Мѣсячное**.

Мѣсячіе, v. **Мѣсячное**.

Мѣсячникъ, -а, *m.* 1. bydlątko miesiąc mające; 2. v. **Лунáтикъ**; 3. *Bot.*, v. **Лу́нникъ** (*Bot.*); мѣсячникъ трилíстный, v. **Трилíстникъ** (водяно́й).

Мѣсячно, *adv.* jasno, widno od światła księżyca; na dworѣ мѣсячно, na dworzu księżyc świeci.

Мѣсячное, -аго, *s. n.*, v. *sub*: **Мѣсячный**.

Мѣсячный, -ая, -ое, *adj.* 1. księżycowy; мѣсячный свѣтъ, światło księżyca; мѣсячная ночь, noc księżycowa; мѣсячное затмѣ́ніе, zaćmienie księżycowe; 2. miesięczny; мѣсячное жалованье, pensya, gaża, zapłata miesięczna; мѣсячное очищéніе, мѣсячное кровоочищéніе, мѣсячныя крóви, мѣсячное теченíе, теченíе мѣсячныхъ крóвей & мѣ́сячное, (*s. n.*), miesiącznica, miesięczny upław niewieści, czyszczenie białogłowskie miesięczne, miesiące, miesiączki, czasy, krew' miesięczna u kobiet; мѣ́сячный, -аго, *s. m. Eccl. sl.*, v. **Лунáтикъ**.

Мѣта, -ы́, *f.* (мѣль, *qu. v., propr.* & *) meta, cel, zamiar.

Мѣтить, *v. a.* 1. – что, znaczyć, kłaść znak na czém; 2. – во что, colować, mierzyć do celu; * – во что, na kogo, godzić na co, na kogo; §. мѣтилъ въ сóкола, а попáлъ въ ворóну *abo* мѣтилъ въ ворóну, а попáлъ въ корóву (*abo* въ пень), omylił się w swojéj rachubie; spadło mu z grzanki.

Мѣтка, -и, *f.* znak, znamię; kłaść, дѣлать мѣтки на бѣльѣ, kłaść znaki na bieliznie.

Мѣткая трава́, v. **Марьúнникъ** (дубрáвный).

Мѣткій, -ая, -ое, *adj.* celny, trafny, trafiający dobrze do celu, dobrze celujący, dobrze trafiający, zręczny.

Мѣтко, *adv.* celnie, trafnie; стрѣлять мѣтко, celnie, trafnie strzelać; §. рѣ́дко, да мѣтко, rzadko, a dobrze.

Мѣткость, -и, *f.* celność, trafność. [mały znak.

Мѣточка, -и, *f. dim.* znaczek,

Мѣточный, -ая, -ое, *adj.* do znaczenia (*np.* bielizny) służący.

Мѣховóй, -áя, -óе, *adj.* 1. miechowy; 2. futrzany; мѣховы́е товáры, towary futrzane.

Мѣховщúкъ, -а, *m.* kupiec futrami handlujący; kusznierz, kuśnierz.

Мѣховщúца, -ы, *f.* kobieta futrami handlująca; kusznierka, żona kusznierza.

Мѣховы́й, v. **Мѣховóй**.

Мѣходу́й, -я, *m.* miechodmuch, robiący miechem w kuźni.

Мѣхýнка, -и, *f. Bot.* (*physalis alkekengi*), miechunki, mnichówki, garliczki, żorawiny, żydowska wiśnia, wiśnie psie, psinki pęcherzyste, pęcherzyca, burśnica.

Мѣхъ, -а, *m.* 1. (*pl.* мѣ́хи, -овъ), futro, (*pl.* futra); 2. (*pl.* мѣ́хи, -овъ), miech; кóжаный мѣхъ, bukład, bukłak, bukał, (*dim.* bukładek, bukłaszek), burdziuk, [naczynie skórzane, w którém wino i wodę wożą]; кузнéчій мѣхъ, miech kowalski.

Мѣшéніе, -я, *n.* 1. celowanie, mierzenie do celu; 2. znaczenie (bielizny).

Мѣша́лка, -и, *f.* 1. mieszałka, mątew', narzędzie do mieszania, koziołek; 2. (*u rybaków:*) plusk rybi.

Мѣша́нина, -ы, *f.* mieszanina, rzeczy różnego gatunku, pomieszane rzeczy.

Мѣша́ніе, -я, *n.* mieszanie.

Мѣша́ть, *v. a.* mieszać & mieszać, przemieszywać, przewracać; mieszać, zmieszać, pomieszać; мѣша́ть кáрты, mieszać, tasować karty; *fig.* мѣша́ть комý, przeszkadzać komu; не мѣша́й мнѣ, nie przeszkadzaj mi; **-ся**, «) *v. r.* mieszać się, pomieszać się, zmieszać się; *mieszać się, wtrącać się, wdawać się; мѣша́ться въ чужíя дѣлá, mieszać się w cudze interessa; *it.* мѣша́ться на чѣмъ-либо, mieszać się, pomieszanym się stawać, trwożyć się, strwożyć się; мѣша́ться въ умѣ́, odchodzić od rozumu, dostać pomieszanie; β) *v. p.* mieszać się, być mieszа-

Мѣша́къ, v. **Мѣшóкъ**. [nym.

Мѣша́цъ, -ца, *m. Eccl. sl.* miech, worek.

Мѣшéчекъ, -чка, *m. dim.* mieszek, woreczek, torebka; слезны́й мѣшéчекъ, torebka łzawa.

Мѣшéчный, -ая, -ое, *adj.* workowy; мѣшéчный холстъ, płótno workowe.

Мѣшáніе, -я, *n.* mieszkanie, ociąganie się, opóźnianie, zwłoka.

Мѣшкáть, *v. n.* odwłóczyć, zwlekać, zwłóczyć, mieszkać, omieszkawać, mitrężyć, marudzić, ociągać się, opóźniać się.

Мѣшковáтый, -ая, -ое, *adj.* (*o sukniach:*) buchasty, worowaty, miechasty; *opieszały, leniwy, niezgrabny.

Мѣшковúна, -ы, *f.* worowina, płótno worowe, wantuch, grube płótno do pakowania, pakłak.

Мѣшкотá, -ы́, *f.*, v. **Мѣшкáніе, Мѣдленность**.

Мѣшкотность, -и, *f.* opieszałość, mitrężenie, powolność, zwłoka.

Мѣшкотный, -ая, -ое, *adj.* mitrężny, mieszkający, ociągający się, opieszały, powolny, niepospieszny; zmudny; мѣшкотная рабóта, robota zmudna.

Мѣшкотнó, -й, *f. pop.* mieszkanina, omieszka, zwłoka, odwłoka, przewłoka.

Мѣшóкъ, -шка, *m.* mieszek, worek; онъ настоя́щій мѣшóкъ, *mitręga, powolny, nieruchomy, ochoczy jak pień na ptaki, olszowy Marcin, niezgrabny.

Мѣщани́нъ, -а, *m.* mieszczanin.

Мѣща́нка, -и, *f.* mieszczanka.

Мѣща́нскій, -ая, -ое, *adj.* mieszczański, miejski.

Мѣща́нство, -а, *n.* 1. mieszczaństwo, stan miejski; 2. *coll.* mieszczaństwo, mieszczanie.

Мя́гкій, -ая, -ое, *adj.* miękki & miętki; мя́гкій хлѣ́бъ, chléb miękki; мя́гкое сéрдце, miękkie serce; мя́гкій нрáвъ, charakter miękki.

Мя́гко, *adv.* miękko & miętko; §. мя́гко стéлетъ, да жестóко спать, [= słowami łaskawemi, a na dѣлѣ притѣсняетъ], miękko ściele, lecz twardo spać; słówkami głaszcze, a w istocie prześladuje; (*cfr.* z przodku liże, a z zadu drapie).

Мя́гко-вáто, *adv.* miękkawo, nieco miękko; **-вáтость**, -и, *f.* miękkawość; **-вáтый**, -ая, -ое, *adj.* miękkawy, nieco miękki, przymiętki; **-кóжій**, -ая, -ее, *adj.* miękką skórę mający; **-нрáвіе**, -я, *n.* charakter miękki, łagodność, spokojność; **Мя́гконрáвный**, -ая, -ое, *adj.* charak-

teru miękkiego, łagodny, spokojny, łaskawy; **Мягко-сердéчный**, v. **Мягкосéрдый**; **-сéрдіе**, **-я**, *n.*, **-сéрдость**, **-и**, *f.* tkliwość, czułość, skłonność do litości; **-сéрдый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* miękkosercy, serca miękkiego, tkliwy, czuły, skłonny do litości.

Мя́гкость, **-и**, *f.* (*propr.* & *) miękkość, miętkość; мя́гкость нра́ва, miękkość charakteru, łagodność, łaskawość.

†**Мягкота́**, **-ы́**, *f.* miękkość, miętkość.

Мя́гко-тѣ́лые, **-я**, *n.*, **-тѣ́лость**, **-и**, *f.* (*o owocach*:) delikatność; **-тѣ́лъ**, v. **Слизня́къ**; **-тѣ́лый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o owocach*:) delikatny; **-пе́рстый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* miękką sierść mujący.

Мягча́йшій, **-ая**, **-ее**, *compar. adj.* miększy.

Мя́гче, *compar. adv.* miękczéj.

Мягче́ніе, **-я**, *n.* miękczenie.

Мягчи́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* miękczący, rozmiękczający, zmiękczający, folgujący.

Мягчи́ть, *v. a.* miękczyć, zmiękczać, rozmiękczać; **-ся**, *a*) *v. r.* miękczyć się, miękkim się stawać; *β*) *v. p.* być miękczonym, zmiękczanym, rozmiękczanym.

Мягче́ть, *v. n.* miękczeć, miękнąć.

Мя́зга, **-и́**, *f.* miazga (drzewa), biel (drzewa pod korą będąca); v. **Болонь** (*Bot.*).

Мя́зговый, **-ая**, **-ое**, *adj.* miazgowy; мя́зго́вая сторона́ у ко́ры, miazgowa strona kory.

Мя́здра, **Мя́здрина**, v. **Мездра**, **Мездрина**.

Мяки́на, **-ы**, *f.* 1. miękiny, plewa, *pl.* plewy, otręby; 2. sporysz; żdżbło, pliwa, wąsy.

Мяки́нникъ, **-а**, *m.*, **Мяки́нница**, **-ы**, *f.* plewnik, plewnia.

Мяки́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* plewny, otrębny; мяки́нный хлѣ́бъ, chléb otrębny, plewny, chléb ościsty, chléb z ościami, z plewami.

Мя́кишъ, **-а**, *m.* 1. ośrodek & ośrzodek chleba, miąższ śrzodkowy chleba; mięsistość owocu; 2. (*w myśliw.*) mięsistość w stopach u psów. [*cach.*: zmiękły.

Мя́клый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o owo-*

Мя́кнуть, *v. n.* miękнąć, miękczeć (od leżenia, jak *np.* owoce).

Мя́конькій, **-ая**, **-ое**, *adj.* dosyć miękki; miękuczki, miękuchny.

Мя́коть, **-и**, *f.* 1. miękkość; mięsistość, części miękkie (ciała), mięsiwość; mięsistość (owocu); 2. *Artill.* zmaczany i miałko roztarty proch, mączka prochowa.

Мя́коховкій, **-ая**, **-ое**, *adj.* miękuczki, miękuchny, miękusieńki.

Мя́куша, **Мя́кушка**, **-и**, *f.* zgniłka, odleżałka, uleżałka.

Мя́лица, **-ы**, **Мя́лка**, **-и**, *f.*,

Мя́ло, **-а**, *n.* międlica & miądlica, narzędzie od międlenia lnu *lub* konopi.

Мя́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do międlenia należący, służący.

Мя́льня, **-и**, *f.* miejsce do międlenia lnu *lub* konopi.

Мя́льщикъ, **-а**, *m.* międlarz, ten co len *lub* konopie międli.

Мя́льщица, **-ы**, *f.* międlarka, ta co len *lub* konopie międli.

Мя́ніеніе, **-я**, *n.* żucie wolne; *mówienie wolne.

Мя́лить, *v. n. pop.* żuć zwolna, miamlić; *mówić wolno, niezrozumiale. [sisty.

Мясйстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* mię-

Мяс-ни́къ, **-а**, *m.* rzeźnik; **-ни́ца**, **-ы**, *f.* zapalenie sadła, (choroba końska); **-ни́чанье**, **-я**, *n.* rzeźnictwo, handlowanie mięsem; *rzeź; **-ни́чать**, *v. n.* handlować mięsem, trudnić się przedażą mięsa; **-ни́ческій**, v. **Мясни́чій**; **-ни́чество**, **-а**, *n.* rzeźnictwo; **-ни́чиха**, **-и**, *f.* żona rzeźnika; rzeźniczka; **-ни́чій**, **-ья**, **-ье**, *adj.* rzeźniczy, do rzeźnika należący; **-но́й**, **-а́я**, **-о́е**, *adj.* mięsny; mięsisty; мясны́я ча́сти, części mięsiste; мясна́я пи́ща & мясно́е, **-аго**, *s. n.* mięsiwo, mięsne, potrawa mięsna; **-ный**, v. **Мясно́й**.

Мя́со, **-а**, *n.* mięso, дѣ́кое мя́со, dzikie mięso.

Мясо-плóдъ, **-а**, *m. Bot.* (*sarcocarpium*), mięsistość owocu; **-продáвецъ**, **-вца**, *m.* mięsoprzedawca; **-пу́стіе**, **-я**, *n.*, v. **Мясопу́стъ**; **-пу́стный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* mięsopustny; мясопу́стная недѣ́ля, tydzień zapustny, mięsopustny, tydzień przed wielkim postem; **-пу́стъ**, **-а**, *m. Eccl.* początek postu, gdzie się przestaje jest z mięsem; niedziela mięsopustna; **-ѣ́дный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. mięsopustny; мясоѣ́дная недѣ́ля, v. **Мясоѣ́дъ**; 2. mięsojadny, lubiący, jadający mięso; mięsożerny; мясоѣ́дныя живо́тныя, zwierzęta mięsożerne; **-ѣ́дъ**, **-а**, *m. Eccl.* czas w którym wolno jeść z mięsem, czas mięsny, mięsne dni; **-ядѣ́ніе**, **-я**, *n.* używanie mięsa; **-я́стіе**, **-я**, *n.*, v. **Мясоѣ́дѣніе** & **Мясоѣ́дъ**; **-я́стный**, v. **Мясоѣ́дный**.

Мясти́, *v. a.* wichrzyć, mącić, mieszać, niespokoić; **-ся**, *v. r.* mieszać się, pomieszanym się stawać, trwożyć się; być niespokojnym.

Мясцо́, v. **Мясишко**.

Мя́та, **-ы**, *f. Bot.* (*mentha*), mięta, miętka, miętkiew; мя́та кудря́вая, (*mentha crispa*), mięta kędzierzawa; мя́та ко́шачья, (*nepeta cataria*), kocia mięta; мя́та полева́я, (*mentha arvensis*), mięta polna; мя́та водна́я, (*mentha aquatica*), mięta wodna.

Мя́тва, **-ы**, *f. Eccl. sl.*, v. **Мя́та**.

Мятéжество, **-а**, *n.* buntowni ctwo, bunty.

Мятежетвóрецъ, **-рца**, **Мятежетвóрникъ**, **-а**, *m.*, v. **Мятéжникъ**. [wość umysłu.

Мятéжливость, **-и**, *f.* burzli-

Мятéжливый, **-ая**, **-ое**, *adj.* burzliwy, warchogłowy, buntowniczy, niespokojny.

Мятéжникъ, **-а**, *m.* burzliwiec, burzyciel, buntownik, rokoszanin

Мятéжница, **-ы**, *f.* burzycielka, buntownica, rokoszanka.

Мятéжничать, *v. n.* burzyć się, buntować się przeciwko komu, podnosić rokosz.

Мятéжническій, **-ая**, **-ое**, *adj.* buntowniczy, burzliwy, rokoszowy. [rokosz, powstanie.

Мятéжничество, **-а**, *n.* bunt,

Мятéжничій, **-ья**, **-ье**, *adj.*, v. **Мятéжническій**.

Мятéжный, **-ая**, **-ое**, *adj.* burzliwy, buntowniczy, warchogłowy, niespokojny. [powstanie.

Мятéжъ, **-а**, *m.* bunt, rokosz,

Мятéль, v. **Метéль**.

†**Мятель**, **-я**, *m.*, v. **Мятéжникъ**. [cenie.

Мятіе, **-я**, *n.* międlenie, gnie-

Мятлика, **-ѣ**, *f. Bot.* (*poa pratensis*), trawa wiechowa, łąkowa.

Мятликъ, **-а**, *m.* (*Bot.*), v. **Калу́жница**.

Мя́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* miętczany, miętowy, miętkwiany.

Мять, *v. a.* miąć, gnieść, miętosić; gnieść, ugniatać; (*o lnie lub konopiach*:) międlić; мять тра́ву, deptać trawę; **-ся**, *a*) *v. r.* miąć się, gnieść się; *β*) *v. p.* być gniecionym, gnieść się; międlić się.

Мяу́канье, **-я**, *n.* miauczenie.

Мяу́кать, **Мяу́чить**, *v. n.* miauczeć, miauknąć.

Мяхýнка, **-и**, *f. Bot.* (*physalis alkekengi*), żydowska wiśnia.

Мячевóй, (**-я́й**), **-ая**, **-óе**, *adj.* piłkowy, pilny, piłowy, (od piły do grania); мячева́я игра́, gra piłkowa или w piłkę.

Мя́чикъ, **-а**, *m. dim.* piłeczka.

Мячи́ще, **-а**, *m. augm.* wielka piłka.

Мячъ, **-а**, *m.* piłka (do grania, do zabawy); игра́ въ мячъ, игра мячо́мъ, gra w piłkę.

Мы́рница, **-ы**, *f.* mirnica, chrzyżmał, krzyżmał, naczynie od chrzyżma, od mirra.

Мы́рный, **-ая**, **-ое**, *adj.* mirrowy, chrzyżmowy, krzyżmowy; мы́рный сосу́дъ, naczynie od chrzyżma, od mirra, chrzyżmał.

Мы́ро, **-а**, *n.* chrzyżmo, chryżmo, krzyżmo, oléj święty, wonność.

Мыро-благоухáтн, *v. n. Eccl. sl.* wydawać wonność, zapach przyjemy; **-нáніе**, v. **Мыропомазáніе**; **-варéніе**, **-я**, *n.* przyrządzanie oleju świętego; **Мыровáрецъ**, **-рца**, **-вáрникъ**, **-а**, *m.*

Eccl. umiejący przyrządzać oléj św.; **Муро-ва́рный**, -ая, -ое, *adj.* do przyrządzania oleju świętego należący; **-ва́ръ**, -а, *m.* umiejący przyrządzać oléj św.; **-ва́ти**, *v. a.*, v. **Мурапомазывать**; **-во́ние**, -я, *n. Eccl. sl.* wonia, wonność, zapach; **-во́нный**, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący; **-дохнове́нный**, **-дыха́нный**, v. **Мурово́нный**; **-но́сица**, -ы, *f.* mironosica, jedna z tych świętych niewiast, które ciało Chrystusowe balsamowały; **-поло́жница**, -ы, *f.* puszka na oléj św.; **-помазаніе**, -я, *n.* miropomazanie, namaszczenie olejem świętym; **-помазанникъ**, -а, *m.* namaszczeniec, pomazaniec; **-помазанница**, -ы, *f.* namaszczennica, pomazannica; **-помазать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Мурапомазывать**; **-помазывать**, **-помазать**, *v. a.* chrzyżować, krzyżmować, chrzyżmem pomazywać, bierzmować, namaszczać olejem świętym; **-продавецъ**, **-вца**, *m.* 1. przedający chrzyżmo; 2. kupiec balsamów, olejków wonnych; **-продавица**, -ы, *f.* 1. przedająca chrzyżmo; 2. handlująca balsamami, olejkami wonnymi, przedająca wonności, pachnidła; **-точивый**, -ая, -ое, *adj.* wonność wydający, wypuszczający; **-ухáніе**, -я, *n. Eccl. sl.* wonia, wonność, zapach; **-ухáнный**, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący; **-хранительница**, -ы, *f.* puszka na oléj święty, naczynie od oleju świętego, chrzyżmał; **-хранительный сосудъ**, *m.* naczynie od oleju świętego, chrzyżmał, puszka na oléj święty.

Мурсúна, -ы, *f. Bot.* (*myrsina africana*), czerwienica Afrykańska.

Мурсúнный, -ая, -ое, *adj.* czerwieniczny, od czerwienicy; v. **Мúртовый**.

Н.

На, *interj.* na! na ć! naści! weź to! bierz! na wozьмú! na weź! na otneсú! na odniesú!

На, *praep.* na; сѣсть на стулъ, siąść na krzesło; повѣсить на стѣну, powiesić na ścianę; вы́йти на у́лицу, wyjść na ulicę; взойти́ на гору, wejść na górę; звать на свадьбу, na krestьны, zapraszać na wesele, na chrzciny; на два года, na dwa lata; на тотъ, на слѣдующій годъ, na przyszły rok; онъ пришёлъ на другóй день, on przyszedł na drugi dzień; ѣхать куда на зиму, wyjechać dokąd na zimę; закупи́ть хлѣба на пять рублéй, zakupić chleba za pięć rubli; походи́ть на отца, na matь, być podobnym do ojca, do matki; игра́ть на де́ньги, grać na pieniądze; сидѣть на стýлѣ, siedzieć na krześle; стоять на мостý, stać na moście; быть на свáдьбѣ, na krzcinach, być na weselu, na chrzcinach; купи́ть что на ры́нкѣ, kupić co na rynku; быть на слýжбѣ, być w służbie; служýć; дѣлать на удáчу, robić na traf, na los szczęścia.

Набáить, **Набáнка**, **Набавлéніе**, *etc.*, v. **Надбáить**, **Надбáнка**, *etc.*

Набагри́вать, **Набагри́ть**, *v. a.* nałowić (mnóstwo) ryb bosakiem *lub* oścą.

Набалдáшникъ, -а, *m.*, **Набалдáшничекъ**, -чка, *m. dim.* guzik, guziczek, gałka, gałeczka u laski.

Набаловáться, *v. r. perf.* nabałtać, namieszać (czego w co); nabełkotać; napaplać, nagadać, nabredzić.

Набалтывáніе, -я, *n.* nabełtanie, namieszanie (czego w co); nabełkotanie; napaplanie, nagadanie, nabredzenie.

Набальзáмированіе, -я, *n.* nabalsamowanie, namaszczenie.

Набальзáмированный, -ая, -ое, *part. p.* nabalsamowany, namaszczony.

Набальзáмировáть, *v. a. perf.*, **Набальзáмировывать**, *v. impf.* nabalsamować, namaścić, namaszczać.

Набалясничáть, *v. n. perf.* nastroić żarcików. [nalichwić.

Набарышничáть, *v. n. perf.*

Набáтить, *v. n.* rozglaszać co.

Набáтный, -ая, -ое, *adj.* trwożny, na trwogę, na gwałt używany; набáтный колоколъ, dzwon na trwogę, na gwałt używany.

Набáтчикъ, -а, *m.* dzwoniący na trwogę, na gwałt.

Набáть, -а, *m.* trwoga, dzwonienie na gwałt, znak dzwonem dany na gwałt; бить, удáрить въ набатъ, uderzyć we dzwony na gwałt.

Надбѣвáти, **Надбѣ́ти**, *v. a. Eccl. sl.* zachowywać, zachować, mieć w zachowaniu; **-ся**, *v. p.* być zachowywanym, zachowanym.

Надбѣ́ти, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Надбѣвáти**, **-ся**.

Надбýдній, -ая, -ее, *part. a.* zachowujący.

Набедéрникъ, -а, *m.* (*u kozaków*:) czaprak.

Набедренникъ, -а, *m.* czworograniasta materya, noszona przez biskupów i opatów pod czas nabożeństwa na boku, polica.

Набездéльничать, *v. n.* nabroić, narobić szelmowstwa.

Набережная, -ой, *s. f.* nabrzeże, przybrzeże, ulica *lub* droga po nad rzéką idąca.

Набережный, -ая, -ое, *adj.* nabrzeżny, przybrzeżny.

Набивáльщикъ, -а, *m.* wypychacz, nabijający, napychający co czém; drukarz, co wyciska wzory, kwiaty na tkaninach; *podbijający cenę; **набивáльщикъ** [*abo* **набивáтель**] чýчелъ, wypychacz ptaków, zwierząt zoologiczny.

Набивáльщица, -ы, *f.* wypychaczka, nabijająca, napychająca co czém; *podbijająca cenę.

Набивáніе, -я, *n.* nabijanie (*np.* obręczy na beczkę), pobijanie, pobicie; napychanie, napchanie, wypychanie, wypchanie (czego czém); - чучелъ, wypychanie ptaków, zwierząt; (*o tkaninach*:) wybijanie, drukowanie, wybicie, druk.

Набивáтель, **Набивáтельница**, v. **Набивáльщикъ**, **Набивáльщица**.

Набивáть, **Набúть**, *v. a.* 1. nabijać, nabić, ponabijać; набúть гвоздéй въ стѣну, ponabijać gwoździ w ścianę; - что чѣмъ, nabijać, nabić, napełniać, napełnić, natykać, natkać, napychać, napchać, wypychać, wypchać co czém; - карманъ, napychać, napchać kieszeń; *it.* v. **Нажúвáться**; набúть трýбку табакóмъ, natkać, nałożyć fajkę tytuniem; набивáть óбручи на бóчку, pobijać beczkę obręczami; набúть себѣ брю́хо, napchać sobie brzuch, napakować się, objeść się, najeść się; 2. (*o tkaninach*:) wybijać, drukować; 3. (*o ptakach i zwierzętach*:) nabić, pozabijać; 4. - цѣну, podnosić, podnieść, podbijać, podbić cenę; 5. - оскóмину, sprawiać, sprawić oskomę, drętwienie zębów; - рýку, wkładać, włożyć, przyzwyczajać, przyzwyczaić rękę (do czego); - кому-либо въ ýши, *nabijać, nabić komu uszy, do uprzykrzenia komu nagadać, nabechtać, nakłapać; - кому-либо гóлову, nabijać, nabić komu głowę, napychać, napchać, napełniać, napełnić czém mniéj dobrym, klin komu wbijać, wbić w głowę; -ся, *a*) *v. r.* wciskać się, zapraszać się, wpraszać się, nalegać, naprzykrzać się, być natrętnym; *it.* nawalić się, natłoczyć się, napchać się; *β*) *v. p.* być nabijanym, pobijanym.

Набúвка, -и, *f.*, v. **Набúваніе**.

Набúвной, (-нóй), -ая, -óе, *adj.* nabijany; wybijany, drukowany; do wybijania, drukowania, należący; набúвнáя цѣна, cena podwyższona, podbita.

Набúлки, **-лок**ъ, *f. pl.* płocha, przybijaczka, (narzędzie tkackie).

Набúлочки, **-чек**ъ, *f. dim.*, v. **Набúлки**.

Набúлочный, -ая, -ое, *adj.* do płochy, przybijaczki należący.

Набúраніе, -я, *n.* 1. nabieranie; zbieranie; 2. (*w drukarni*:) składanie, nabieranie [pisma do winkielhaku]; 3. **набúраніе рéкрутъ**, v. **Набóръ (1)**.

Набира́ть, Набра́ть, *v. a.* 1. nabierać, nabrać; zbierać, zebrać; 2. (*w drukarni:*) nabierać, nabrać, składać, złożyć [pismo do winkielhaku]; 3. werbować, zaciągać, brać do wojska; – рекру́тъ, brać w rekruty, zbierać rekrutów, wybierać na żołnierkę; 4. – полъ изъ разноцвѣтныхъ дерёвъ, dobierać, dobrać posadzkę z drzewa rozmaitego; 5. – въ долгъ, borgować, naborgować, nabrać na borg; **–ся**, *a) v. r.* zbierać się, zebrać się, zgromadzać się, zgromadzić się; набра́ться ума, nauczyć się rozumu; *β) v. p.* być składanym, złożonym; składać się; być przyjmowanym, przyjętym; przyjmować się.

Наби́рка, –и, *f.* 1. v. **Набира́ніе**; 2. *pop.* koszyk do zbierania jagód.

Наби́тый, –ая, –ое, *part. p.* nabity, ponabijany; napełniony, natkany, napchany, wypchany, *etc.*; *cfr. verb.* **Набива́ть**, **Наби́ть**; наби́тый дуракъ, *głupiec zabity. [**Набива́ть, –ся.**

Наби́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Набива́ть**.

Набле́нать, *v. perf.*, v. *sub*: **Набле́нывать**.

Набле́нывать, Наблева́ть, *v. n.* napluwać, napluć.

Наблошни́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наблошня́ть**.

Наблошня́ться, *v. r.* włożyć się, przyzwyczaić się, pojąć, kształcić się, formować się, doskonalić.

Наблошня́ть, Наблошни́ть, *v. a. pop.* napchlić, pcheł napuścić.

Наблюда́тель, –я, *m.* obserwator, dostrzegacz, uważający, pilnujący.

Наблюда́тельница, –ы, *f.* dostrzegaczka, obserwatorka, uważająca, pilnująca.

Наблюда́тельный, –ая, –ое, *adj.* dostrzegający, uważający, pilnujący.

Наблюда́ть, Наблюсти́, *v. a.* wykonywać, wykonać, zachowywać, zachować, doglądać, uważać, przestrzegać, dostrzegać, dostrzedz, podglądać, obserwować, czynić obserwacye; наблюда́ть посту́, zachowywać post, przestrzegać postu; **–ся**, *v. p.* być wykonywanym, wykonanym, zachowywanym, zachowanym, uważanym, dostrzeganym, obserwowanym.

Наблюде́ніе, –я, *n.* zachowanie, doglądanie, przestrzeżenie, dostrzeżenie, uważanie, obserwa, obserwacya.

Наблюда́никъ, –а, *m.* pokrywka na miskę, na półmisek.

Наблюсти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Наблюда́ть**. [божность.

Набо́жество, –а, *n.*, v. **Набо́жность**.

Набо́жничать, *v. n.* być nabożnym. [божность.

Набо́жничество, –а, *n.*, v. **Набо́жность**.

Набо́жно, *adv.* nabożnie, pobożnie.

Набо́жность, –и, *f.* nabożność, pobożność; лицемѣ́рная набо́жность, udawana *lub* przesadzona nabożność; nabożnictwo.

Набо́жный, –ая, –ое, *adj.* nabożny, pobożny.

Набо́й, –я, *m.* deska na kraju małych statków wodnych nabita, dla podwyższenia brzegu czyli burta.

Набо́йка, –и, *f.* 1. płótno drukowane; kartuna; 2. (*u szewców:*) skórka obcasowa, napiętkowa.

Набо́йливый, *pop.*, v. **Назо́йливый**.

Набо́йникъ, –а, *m.* 1. *Artill.* stępel do nabijania broni ogniowéj, *etc.*; 2. ubijak, tłuk do ubijania [piasku i żwiru].

Набо́йный, –ая, –ое, *adj.* (*o płótnie:*) drukowany; набо́йное ши́ло, (*u szewców:*) szydło do robienia dziur w obcasach, napiętkach.

Набо́йчатый, –ая, –ое, *adj.* druczkowy, kartunowy, z płótna drukowanego; набо́йчатое пла́тье, suknia kartunowa, druczkowa.

Набо́йщикъ, –а, *m.* 1. natłoczyciel, napychacz; 2. drukarz płótna.

Набо́кій, –ая, –ое, *adj.* krzywo stojący; na jeden bok skrzywiony.

Набо́лотный, –ая, –ое, *adj.* nabłotny, nadbłotny, na błotach znajdujący się.

Наболта́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Набалты́вать, –ся.**

Набо́льшій, –аго, *s. m. pop.* najpierwszy, najstarszy, najcelniejszy, najzacniejszy.

Набора́живать, Набороздѝть, *v. a.* nabróżdzić, bróżd narobić.

Набо́ристый, –ая, –ое, *adj.* fałdzisty, marszczkowany.

Набо́рка, –и, *f.* 1. (*w drukarni:*) składanie druku, nabieranie czcionek; 2. (*w stolarstwie:*) robota wykładana.

Набо́рный, –ая, –ое, *adj.* 1. (*w drukarni:*) do składania druku służący; набо́рная доска́, deska zecerska (zycerska); **набо́рная, –ой**, *s. f.* izba zecerska; 2. (*w stolarstwie:*) wykładany, składany; набо́рный полъ, v. **Парке́тъ**; набо́рный хомѝтъ, chomont przybrany w różne metalowe sztuczki.

Набороздѝть, *v. perf.*, v. *sub*: **Набора́живать**.

Набо́рщикъ, –а, *m.* 1. (*w drukarni:*) zecer, zycer, składacz, †drukskładnik; 2. werbarz, werbownik, rekrutnik, zaciągacz rekrutów, zaciągający do wojska rekrutów.

Набо́ръ, –а, *m.* 1. rekrutowanie, werbowanie, werbunek, zaciąganie rekrutów, konskrypcya; 2. *Typogr.* nabieranie, składanie druku; 3. wykładanie, składanie; *it.* zbieranie, zbiór.

I. Набра́живать, Набре́сть, *v. n.* 1. najść, natrafić (na co), natknąć, nastąpić; 2. naschadzać się, naschodzić się, zejść się, nagromadzić się.

II. Набра́живать, Набродѝть, *v. a.* nałowić dużo ryb niewodem.

Набра́ніе, –я, *n.* nabranie; *cfr.* **Набира́ніе**.

Набра́сываніе, –я, *n.* narzucanie; набра́сываніе тѣ́ни, cieniowanie.

I. Набра́сывать, Набро́сать, *v. a.* narzucać, narzucić (na co); – тѣ́нь на рису́нокъ, cieniować rysunek; **–ся**, *v. p.* być narzucanym, narzuconym.

II. Набра́сывать, Набро́сить, *v. a.* narzucać, narzucić, zarzucać, zarzucić, wdziać co prędko na siebie; набро́сить на себя́ плащъ, zarzucić płaszcz na siebie; **–ся**, *a) v. r.* – на что, na kogo, rzucać się, rzucić się na co, na kogo; *β)* być narzucanym, narzuconym, zarzucanym, zarzuconym.

Набра́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Набира́ть, –ся.**

Набро́дить, *v. n. perf.* nabredzić, nabzdurzyć, nabajać, napaplać.

Набре́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Набра́живать (I) & Набродѝть.**

Набри́твенникъ, –а, *m.* brzytewnia, pokrowiec brzytwiany, sztuciec barwierski, na brzytwy.

Набри́ть, *v. a. perf.* goleniem brody zarobić.

Набродѝть, Набре́сть, *v. n.* schodzić się, zejść się, zgromadzić się, nawalić się.

Набродѝть, *v. perf.*, v. *sub*: **Набра́живать (II).**

Набродѝться, *v. r. perf.* zmordować się, znużyć się.

Набро́дный, –ая, –ое, *adj.* przybyły, przybiegły; набро́дная скоти́на, bydło z okolic przybiegłe; набро́дные лю́ди, lud przybyły z różnych okolic.

Набро́дъ, –а, *n.* napływ, lud przybyły z różnych okolic.

Набро́саніе, –я, *n.* rzucanie, rzucenie. [**Набра́сывать (I).**

Набро́сать, *v. perf.*, v. *sub*: **Набро́сить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Набра́сывать (II).**

Набры́згиваніе, –я, *n.* napryskanie, nakropienie.

Набры́згать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Набры́згивать, –ся.**

Набры́згиваніе, –я, *n.* napryskiwanie, nakrapianie.

Набры́згивать, Набры́згать, *v. a.* napryskiwać, napryskać, nabryzgać, nakrapiać, nakropić; **–ся**, *v. p.* być napryskanym, nakropionym.

Набрюзжа́ть, *v. n.* namruczeć, naburczeć, najajać.

Набрю́шникъ, –а, *m.* binda z jakiéjkolwiek bądź tkaniny do ogrzewania brzucha.

Набрянчáть, *v. a. perf.* nabrzękać, nagrzechotać. [drować.
Набурáвить, *v. a. perf.* naświ-
Набутúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Набýчивать.** [бýх....
Набýхлый, Набýхнуть, v. **Раз-**
Набучéние, Набýчивание, *-я, n.* nawalenie gruzu.
Набýчивать, Набутúть, *v. a.* nawalić gruzu, zawalić, zasypać gruzem.
Набýянить, *v. n. perf.* najunaczyć, nastroić burdy, nawarcholić.
Набяráние, *-я, n.* naściganie, dopędzanie (kogo); napadanie; nabieganie, nazbieganie się.
Набéгать, Набéжать, *v. n.* 1. – на что, natrafiać, natrafić, wpadać, wpaść na co; судно набéжало на мель, на кáмень, statek wpadł na mieliznę, na kamień; – на кого, napadać, napaść na kogo; 2. nabiegać, nabiegnąć, nazbiegać się; 3. naścigać, dopędzać, dopędzić, doganiać, dognać.
Набéгать, *v. a. perf.* bieganiem dostać sobie co; *it.* v. *sub*: **Набéгивать**; **–ся**, *v. r.* nabiegać się, zmordować się biegając.
Набéгивать, Набéгать, *v. a.* (*o koniach*:) ujeżdżać, ujeździć.
Набéглый, **–ая**, **–ое**, *adj.* nabieżały, przybieżały, przybiegły.
Набéгъ, *-а, m.* nabieg, przybieżenie; nabieg, nabieganie, napad, napaść; **набéгъ вéтра**, nawał, poryw, popęd wiatru; **непріятельскій набéгъ**, nabieg nieprzyjacielski, napad nieprzyjacielski; **разбóйническій набéгъ**, napad rozbójniczy; **дéлать набéги**, czynić napady; **набéгомъ**, *adv.* napadem, nabiegiem, nagle, niespodzianie.
Набздокýрить, *v. n. perf.* naprowadzać nieszczęścia, figlów napłatać, napsocić.
Набúжáние, *-я, n.* nabieganie, najście, wpadnienie (na co); doścignienie; – на мель, на кáмень, wpadnienie na mieliznę, na kamień. [**Набéгать.**
Набúжать, *v. perf.*, v. *sub*: **Набúжный, v. Набúглый.**
Набúлéние, Набúливание, *-я, n.* ubielenie (*np.* twarzy), nabielenie, pobielenie, natynchowanie.
Набúливать, Набúлить, *v. a.* nabielać, nabielić, pobielać, pobielić, natynchować, ubielać, ubielić; **набúлить лицó**, ubielić twarz; **–ся**, *v. r.* bielić się, ubielać się, ubielić się.
Набúлить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Набúливать, –ся.**
Набúло, *adv.* na czysto (przepisywać). [czyć się.
Набúться, *v. r. perf.* nadzi-
Навáга, *–и, f. H. n.* (*gadus callarias*), dorsz, pomuchla (ryba).
†**Навáда**, *–ы, f.*, v. **Навáждéние.** [**Навáждать.**
Навáдить, *v. perf.*, v. *sub*: **Навáдникъ**, *–а, m.* ożówca, ożuwca, oszczerca, obmówca, potwarca; v. **Клеветнúкъ.**
Навáдница, v. **Клеветнúца.**
Навáждать, Навáдить, v. **Клеветáть, Наущáть.**
Навáждéние, *–я, n.* podburzenie, poduszczenie, podżeganie.
Навáживание, *–я, n.* nawożenie, nawiezienie.
Навáживать, Навозúть & Навéять, *v. a.* nawozić, nawieźć; **–ся**, *v. p.* być nawiezionym.
Навáксить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Навáкшивать, –ся.**
Навáкшение, Навáкшиваніе, *–я, n.* nawoskowanie, szuwaksowanie, naszuwaksowanie.
Навáкшивать, Навáксить, *v. a.* nawoskować, szuwaksować, naszuwaksować.
Навáленіе, Навáливаніе, *–я, n.* nawalenie, nawalanie, nagromadzenie, narzucenie, narzucanie.
Навáливать, Навáлить, *v. a.* nawalać, nawalić, nagromadzać, nagromadzić, narzucać, narzucić; – на кого, obarczać, obarczyć kogo czém; (*o statkach wodnych*:) wpaść, naplynąć na co; **–ся**, *v. r.* nawalić się; – на кого, *wpadać, wpaść na kogo; – на слéды звéря, trafić na ślad zwierzęcia, znaleźć trop zwierzęcia.
Навáлить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Навáливать, –ся.**
Навáлка, *–и, f.* 1. nawalenie, nagromadzenie, narzucenie (czego); 2. pewna gra w karty.
Навáлъ, *–а, m.* nawał & nawała, wielka kupa nawalonych rzeczy.
Навáльный, **–ая**, **–ое**, *adj.* nawalony; namówiony, nadspodzianie otrzymany.
Навальсировáться, *v. r. perf.* nawalcować się.
Навáльщикъ, *–а, m.* ładownik, pakownik, tragarz.
Навáльщица, *–ы, f.* ładownica.
Навалúть, *v. a. perf.* nawałkować, nagnieść; **–ся**, *v. r.* nawalać się.
Навáра, *–ы, f.* pozłota, okołki tłustości pływające na różnych ciekliznach, po wierzchu *np.* rosołu pływająca okrasa, tłuszcz; (*w myśliw.*) strawa psia.
Навáриваніе, *–я, n.* 1. nawarzenie, nagotowanie; 2. (*o żelazie*:) zwarzenie, nakładanie, spojenie.
Навáривать, Наварúть, *v. a.* 1. nawarzyć, nagotować; 2. (*o żelazie*:) zwarzyć, nakładać, nałożyć, spoić; **навáривать стáлью**, nastalić, nadstalić; **–ся**, *v. p.* być nawarzonym, nagotowanym; być zwarzonym, nałożonym, spojonym.
Наварúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Навáривать, –ся.**
Навáрка, *–и, f.* 1. zwarzanie, nakładanie, spajanie; 2. zwarka, część nałożona, spojona.
Навáрной, *–ая*, *–óе*, *adj.* 1. tłuszczem pokryty, będący z pozłotą, tłusty; [*cfr.* **Навáра**]; 2. (*o żelazach*:) zwarzony, nałożony, spojony. [**Навáрка.**
Навáръ, *–а, m.*, v. **Навáра & Навáстриваніе**, *–я, n.* naostrzenie.
Навáстривать, Навострúть, *v. a.* naostrzać, naostrzyć; **навострúть лы́жи**, *dać drapaka, drapnąć, uciec w nogi, zemknąć, umknąć; **навострúть ýши**, *naostrzyć uszy, pilnie słuchać; **–ся**, *v. p.* być naostrzanym, naostrzonym; *v. r.* przyzwyczajać się do zwinności, do prędkości, wprawiać się, wprawić się, włożyć się w co. [wywanie.
Навáщиваніе, *–я, n.* nawosko-
Навáщивать, Навощúть, *v. a.* nawoskowywać, nawoskować.
Наведéніе, *–я, n.* naprowadzenie, naciągnienie farbą; budowanie, stawianie (mostów); naprowadzenie, wycelowanie (*np.* działa, *etc.*). [dowóz, przywóz.
Навезéніе, *–я, n.* nawiezienie, **Навезти & Навезть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Навáживать.**
Наверблю́дить, Наверблю́дить, *v. a.* nawerbować; **–ся**, *v. p.* być nawerbowanym.
Наверáние, Навернýть, v. **Набрáсываніе, Набрáсывать.**
Наверстáніе, *–я, n.* nagrodzenie, wynagrodzenie.
Наверстáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наверстывать, –ся.**
Наверстка, *–и, f.*, v. **Наверстáніе.**
Наверстываніе, *–я, n.* nagradzanie, wynagradzanie.
Наверстывать, Наверстáть, *v. a.* nagradzać, nagrodzić, wynagradzać, wynagrodzić; **–ся**, *v. p.* być wynagradzanym, wynagrodzonym.
Навёртка, *–и, f.* 1. nawiercenie; nakręcenie; 2. *H. n.*, v. **Сверлýшка.** [**вёртка (1).**
Навёртываніе, *–я, n.*, v. **Навёртывать, Навертéть, Наверну́ть**, *v. a.* nawiercać, nawiercić; nakręcać, nakręcić; **–ся**, *a*) *v. r.* nakręcać się, nakręcić się; у него на глазáхъ слёзы наверну́лись, jemu się łzy w oczach pokazały; *β*) *v. p.* być przewierconym; przewiercać się.
Навертéть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Навёртывать & Наверчивать, –ся.**
Наверчéніе, Наверчиваніе, *–я, n.* nawiercenie, nawiercanie; nakręcenie, nakręcanie.
Наверчивать, Навертéть, *v. a.* nawiercać, nawiercić; nakręcać, nakręcić; **–ся**, *v. p.* być nawiercanym, nawierconym.
Навеселúться, *v. r.* naweselić się, nacieszyć się, nabawić się.
Навеселя́, *adv.* mieć trochę w głowie, być podochoconym, podweselonym. [**Наводúть, –ся.**
Навестй, –ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Навечéрie, –я, *n.* wilija, przedświęto; навечéрie Рождества Христóва, wilija Bożego Narodzenia.

Навзничь, *adv.* na wznak.

Навзрѣзъ, *adv.* pełniutko, pełniuteńko, z czubem.

Навзрáчь, *adv.* na widok (tego), na spojrzenie, na spostrzeżenie samo.

Навивáльный, –ая, –ое, *adj.* zwijalny, do zwijania służący.

Навивáльня, –и, *f.* zwijadło, narzędzie do zwijania.

Навивáльщикъ, –а, *m.* nawijacz, zwijacz, co zwija przędzę, nici, motacz.

Навивáльщица, –ы, *f.* nawijaczka, zwijaczka, co zwija przędzę, nici.

Навивáніе, –я, *n.* zwijanie; nawijanie; naładowanie.

Навивáть, **Навить**, *v. a.* zwijać, zwinąć; nawijać, nawinąć (na co), nakręcać, nakręcić, motać; *it.* ładować, naładować, napakować; навить вѣнкóвъ, uwić wieńców, wianków; навить возъ сѣна, навить телѣгу сѣномъ, naładować wóz siana; –ся, *v. p.* być zwijanym, nawijanym, nakręcanym, naładowanym.

Навúвка, –и, *f.* 1. nawijanie, nawinienie; zwinienie; motanie; 2. nawicie, osnowa; skręcenie, splotka, splot; 3. naładowanie, ładunek (wozu). [zwijalny.

Навúвной, (–нóй), –áя, –óе, *adj.*

Навúвъ, –а, *m.* nawicie, nawinienie, zwinienie, skręcenie.

Навигаціóнный, –ая, –ое, *adj.* żeglarski, spławny.

Навигáція, –и, *f.* nawigacya, żeglowanie, żeglnga.

Навижáть, *v. a. perf.* najeczeć, naskwierczeć, nakwiczeć, naskomlić. [*sub*: **Навúчивать**, –ся.

Навинтúть, –ся, *v. perf.*, v. **Навúнчивать**, –ся.

Навúнченіе, **Навúнчиваніе**, –я, *n.* nasztrubowanie.

Навúнчивать, **Навинтúть**, *v. a.* nasztrubować, poszrubować, przyszrubować.

Навпрáть, **Напрáть**, *v. a.* nakłamać, nazmyślać, nabajać, napleść trzy po trzy, napaplać.

Навúслость, –и, *f.* obwisłość, spadzistość, pochyłość.

Навúслый, –ая, –ое, *adj.* obwisły, spadzisty, pochyły, wiszący.

Навúснуть, *v. n. perf.* obwisnąć, zwisnąć. [słość.

Навúсь, –и, *f.* obwisłość, zwi-

Навúтіе, –я, *n.* nawicie; v. **Навúваніе**. [вúвать.

Напять, *v. perf.*, v. *sub*: **Навúвать**. –и, *f.*, v. **Навúвка (2)**.

Навлекáть, **Навлéчь**, *v. a.* nawlekać, nawlóczyć, nawlec, naciągać, naciągnąć, ściągać, ściągnąć, naprowadzać, naprowadzić, powlec; – что на себя, ściągać, ściągnąć na siebie co; –ся, *v. p.* być nawleczonym naciągnionym, ściągnionym, naprowadzonym.

Навлечéніе, –я, *n.* nawleczenie, naciągnienie, ściągnienie (na siebie czego), naprowadzenie.

Навлéчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Навлекáть**.

Навлещій, *Eccl. sl.*, v. **Навлéчь**.

Наводúть, **Навестú & Навéсть**, *v. a.* sprowadzać, nasprowadzać, wiele posprowadzać (*np.* gości); naprowadzać, naprowadzić, nawodzić, nawieść na drogę, nakierować; – на кого-либо что, nawodzić, nawieść na kogo co, naprowadzić na kogo co, ściągnąć na kogo co; – на кого-либо страхъ, strachu komu napędzić; навесть на кого-либо скýку, nanudzić kogo czém; навéсть тоскý, grusty na sérdce, zasmucić, zmartwić kogo; – вóрсу на сукнó, v. Вóрсить; – грунтъ, v. Грунтовáть; наводúть тѣнь на что, cieniować co, cienie dawać; наводúть мостъ, most słać, most naprowadzać, stawiać; навести пýшку, wycelować armatę; наводúть свои́ убúтки, nagradzać (wynagradzać) swoje ubytki, straty; наводúть финúфть, amaliować, szmelcować; –ся, *v. p.* być sprowadzanym, naprowadzanym; być słanym, stawianym, stawiać się (*np.* most).

Наводка, –и, *f.*, v. **Наведéніе**; – крáсокъ, naciągnienie, pociągnienie farbami.

Наводнéніе, –я, *n.* powódź, nawodnienie, okrycie или oblanie wodą, wezbranie wód wielkie.

Наводнúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наводнять**, –ся.

Наводный, –ая, –ое, *adj.* naciągniony, pociągniony, powleczony (farbą, lakierem, pokostem); наводный мостъ, most wzwodny, spustny, wzwod.

Наводнять, **Наводнúть**, *v. a.* nawodniać, nawodnić, wodą okrywać, okryć, oblewać, oblać, zalewać, zalać, sprawiać powódź; *rozlewać, rozsiewać, rozszerzać; –ся, *v. p.* być nawodnionym, wodą okrytym, oblanym, zalewanym, zalanym. [**Наводнéніе**.

Наводокъ, –дка, *m. prov.*, v. **Наводчúкъ**, –а, *m.* móста, ten co mosty stawia; наводчúкъ лáка, lakiernik, pokostnik.

Наволéніе, –я, *n.* podnieta, neta, zwiedzenie, zawód.

Наволúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наволúвать**.

Наволóзить, *v. a.* nawozić rolę, gnoić rolę, ulepszać nawozem, gnojem; –ся, *v. p.* być gnojonym.

Наволóзиться, *v. r. perf.* nabawić się, naswawolić się, nadziczyć się. [przywóz.

Наволóзка, –и, *f.* nawiezienie,

Наволóзникъ, –а, *m.* 1. nawoźnik, gnojownik, który gnój nawozi; 2. *H. n.*, v. **Жукъ** (наволóзный).

Наволóзный, –ая, –ое, *adj.* 1. nawożny, gnojny, gnojowy; наволóзная кýча, kupa z nawozu, z gnoju, gnojowisko; наволóзная пыль, v. **Пудрéтъ**; наволóзное янцó, v **Поганка** (2. *Bot.*); *it.* v. **Жукъ** (наволóзный); 2. przywożny; przywieziony.

Наволóзня, –и, *f.* dół *lub* miejsce gdzie się nawóz (gnój) składa.

Наволóзъ, а, *m.* 1. nawóz, gnój; мéлкій сухóй наволóзъ, v. **Пудрéтъ**; 2. v. **Навезéніе**.

Наволóй, –я, *m.* nawoj, utok, wał tkacki.

Наволóйникъ, –а, *m.*, **патрóнный наволóйникъ**, v. **Патрóнникъ**.

Наволóйня, –и, *f.* krążek klubowy.

Наволóкиваніе, –я, *n.* nawlóczanie, nanaszanie, nanoszenie, nawleczenie.

Наволóкивать, **Наволóчь**, *v. a.* nawlóczać, nawlec, nanaszać, nanieść, znosić; наволокло́ на нéбѣ, zachmurzyło się niebo; –ся, *v. p.* być nawlóczonym, nanoszonym.

Наволóка, –и, *f.* powłoczka, nawleczka; подýшечныя наволóки, poszewki na poduszkę.

Наволокъ, –а, *m.* 1. łąka nad rzéką namulona; 2. wysoki brzég (nad morzem). [волока.

Наволóчка, –и, *f. dim.*, v. **На-**

Наволóчный, –ая, –ое, *adj.* powłoczkowy, nawleczkowy, poszewkowy.

Наволóчный, –ая, –ое, *adj.* do łowienia ptaków służący; наволóчныя сѣти, sieci do łowienia ptaków. [**волáкивать**.

Наволóчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Наволóкивать**.

Наволóпить, *v. n. perf.* nasmrodzić.

Наволóпить, *v. n. perf.* nakrzyczeć komu uszy, napełnić płaczem, narzekaniem czyje uszy, nanarzekać.

Наволóпиться, *v. r. perf.* nanarzekać się, napłakać się, nażalić się, wiele się żalić, poskarzyć.

Наворáживать, **Наворóжить**, *v. a.* naczarować.

Наворáчивать, **Наворотúть**, *v. a.* nawracać, nawrócić; nawalać, nawalić, narzucać, narzucić; nakładać, nałożyć; * obarczać, obarczyć, obciążać, obciążyć kogo czém, wkładać, włożyć na kogo co.

Наворóвать, *v. a. perf.* nakraść.

Наворóжить, *v. perf.*, v. *sub*: **Наворáживать**.

Наворотúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наворáчивать**.

Наворсúть, *v. a.* nagręplować, nawłosić sukno.

Наворчáть, *v. n. perf.* namruczeć, nawarczeć; v. **Ворчать**; –ся, *v. r.* namruczeć się, nawarczeć się.

Навострúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Навáстривать**, –ся.

Навострáть, –ся, v. **Навáстривать**, –ся.

Навóхривать, Навóхрить, *v. a.* малевáть, помалевáть окрáсить, ухрáсить; **-ся**, *v. p.* быть малевáнным, помалевáнным окрáшенным, ухрáшенным.

Навощéніе, **-я**, *n.* навóщиванье, навóщенье.

Навощúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Навáщивать.** [**вирáть.**

Наврáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наврéдить**, *v. a. perf.* вредить комý, повредить комý, навредить комý, причинить вред комý, причинить врéдъ комý, причинить врéдъ и убытóкъ комý, причинить убытóкъ комý, причинить урóнъ комý, причинить урóнъ и убытóкъ комý, причинить урóнъ и убытóкъ комý, причинить урóнъ и убытóк

Нагбéние, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Нагибáние, Нагнýтие.**

Нагбéнный, -ая, -ое, *part. p. Eccl. sl.* nagięty, nachylony, pochylony.

Нáгель, -я, *m. Mar.* gwóźdź drewniany. [nachylanie.

Нагибáние, -я, *n.* naginanie, **Нагибáть, Нагнýть**, *v. a.* naginać, nagiąć, nachylać, nachylić, wyginać, wygiąć, powyginać; нагибáть что на свою сторóну, *naciągać co na swoją stronę; -ся, α) *v. r.* naginać się, nagiąć się, nachylać się, nachylić się; β) *v. p.* być naginanym, nagiętym, wyginanym, wygiętym.

Нагúбка, -и, *f.*, v. **Нагибáние.**

Нагúбной, -(ы́й), -áя, -óе, *adj.* pozginany, nagięty, mający zgięcie. [cie.

Нагúбъ, -а, *m.* nagięcie, zgię-

Нагúшка, -и, *s. c.* osoba naga, goła, obnażona. [naguteńko.

Нагишóнъ, *adv.* nago, gołо, **Нагúшъ**, -á, *m.*, v. **Нагúшка.**

Нагíй, v. **Наго́й.**

Нагла́вие, -я, *n. Eccl. sl.* czapka najwyższego kapłana żydowskiego, tyara.

Наглáзникъ, -а, *m.* 1. siatka na oczy (dla ochrony od szkodliwych owadów); 2. kawał skóry zasłaniający oczy koniom wierzgliwym.

Наглéцъ, -á, *m.* natręt, zuchwalec, gwałtownik, bezczelnik.

Нáглость, -и, *f.* natrętność, zuchwałość, zuchwalstwo, bezczelność, gwałtowność. [чески.

Нáглухо, *adv.*, v. **Герметú-**

Нáглый, -ая, -ое, *adj.* natrętny, zuchwały, bezczelny, gwałtowny. [wanie się.

Наглядка, -и, *f.* przypatry-

Наглядный, -ая, -ое, *adj.* zatopiony w myślach, w rozmyślaniu. [jasność.

Наглядность, -и, *f.* widoczność,

Наглядéться, *v. r. perf.* – на что, napatrzyć się, przypatrzyć się.

Нагнáвание, -я, *f.* ropienie.

Нагнáивать, Нагнóить, *v. a.* gnoić; -ся, *v. r.* ropieć, zropieć, obrócić się w ropę.

Нагнáние, -я, *n.* 1. dogonienie, doścignienie; 2. nagnanie, napędzenie. [nять.

Нагнáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нагонúть, Нагнéть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Нагнетáть.**

Нагнетáние, -я, *n.* nagniatanie.

Нагнетáтельный, v. **Нажимáтельный.**

Нагнетáть, Нагнéть, *v. a.* nagniatać, nagnieść; odgniatać, odgnieść, odciskać, odcisnąć; -ся, *v. p.* być nagniatanym, nagniecionym.

Нагнетéние, -я, *n.* nagniecenie.

Нагнётъ, v. **Нажúмъ.**

Нагнúвание, -я, *n.* 1. gnicie; 2. v. **Нагноéние.**

Нагнúвать, Нагнúть, *v. n.* 1. gnić, nagnić; 2. v. **Нагнáиваться.**

Нагнúтие, v. **Нагнúвание.**

Нагнúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нагнúвать.** [zropienie.

Нагноéние, -я, *n.* zgnojenie,

Нагноúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нагнáивать, -ся.**

Нагнýтие, -я, *n.* nagięcie, nachylenie. [Нагибáть, -ся.

Нагнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наговáривание**, -я, *n.* 1. nagadanie, ogadanie, obmawianie, oczernianie; 2. czarowanie (słowami, szeptaniem).

Наговáривать, Наговорúть, *v. a.* 1. obgadywać, obgadać, nagadać, obmawiać, obmówić, oczerniać, oczernić; 2. czarować, oczarować; -ся, *v. r.* nagadać się; - къ кому́-либо на обéдъ, przymówić się, zaprosić się u kogo na obiad. [potwarz.

Наговóрка, -и, *f.* obmowa,

Наговóрный, -ая, -ое, *adj.* obmowny, potwarczy.

Наговóрщикъ, -а, *m.* obmówca, potwarca.

Наговóрщица, -ы, *f.* obmówczyni, potwarczyni.

Наговóръ, -а, *m.* 1. obmowa, potwarz, plotki; 2. oczarowanie.

Наго́й, -ая, -óе, *adj.* nagi, gołу; *czysty, jawny; нагáя и́стина, czysta prawda.

Наголо́, *adv.* nago, gołо.

† **Наголо́вье**, -я, *n.* nagłówek, nakrycie głowy; v. **Наглáвие.**

Наголодáться, *v. r. perf.* namrzeć się głodu.

Нагóльный, -ая, -ое, *adj.* bez powłoki, bez wierzchu będący (*np.* futro); нагóльный тулýпъ, kożuch bez powłoki, bez wierzchu.

Нагомозúться, v. **Навозúться.**

Нагóнка, -и, *f.* 1. doganianie, dogonienie, dopędzenie, doścignienie; 2. nabicie (*np.* obręczy), wbicie (*np.* szyny na co).

Нагóнный, v. **Пригóнный.**

Нагóнъ, -а, *m.* 1. nagnanie, napędzenie; 2. v. **Нагóнка** (2) & **Догóнка**; въ нагóнъ (*abo* въ догóнку), w pogoń; v. *sub*: **Догóнка.**

Нагонáй, -я, *m.* strofowanie, połajanie, wymówka, nagana ostra; дать кому́ нагонáй, połajać kogo.

Нагонáть, Нагнáть, *v. a.* 1. doganiać, dognać, dopędzać, dopędzić, dościgać, doścignąć; 2. napędzać, napędzić, nagromadzać, nagromadzić; 3. (*u bednarza*:) wbijać, wbić, nabijać, nabić (obręcze); 4. (*o wódkach*:) nadystyl(l)ować; нагонúть кого́-либо, *dać komu łacinę, dać komu burkę, wyłajać kogo, uszu natrzeć, zbuzować kogo; - скýку, strach, tęsky, v. **Наводúть** (скýку, *etc.*); -ся, α) *v. r.* doganianiem ściganiem zmęczyć się; β) *v. p.* być dognanym, dopędzonym, doścignięty; być napędzonym, nagromadzonym.

Нагораживание, -я, *n.* 1. poprzegradzanie, naprzegradzanie; 2. nazgromadzanie, naskupianie, naskładanie.

Нагорáживать, Нагородúть, *v. a.* 1. poprzegradzać, naprzegradzać; 2. nazgromadzać, naskupiać, naskładać; 3. nagromadzić, napełnić, napleść, nabajać głupstwa, niedorzeczności.

Нагорáние, -я, *n.* rozgrzanie się; rozpalanie, rozpalenie się.

Нагорáть, Нагорéть, *v. n.* rozpalać się, rozpalić się, rozgrzewać się, rozgrzać się; (*o świecach*:) napalać się, napalić się.

Нагорóбиться, *v. r. perf.* zgarbić się, schylić się.

Нагóрье, -я, *n. Eccl. sl.* pogórze, nagórna okolica.

Нагóрный, -ая, -ое, *adj.* nagórny. [**Нагораживать.**

Нагородúть, *v. perf.*, v. *sub*:

Нагорье, -я, *n.*, v. **Нагóрье.**

Нагорéлый, -ая, -ое, *adj.* napalony. [się.

Нагорéние, -я, *n.* napalenie

Нагорéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нагорáть.** [(*cynomorium*), psi ogon.

Нагостéбельникъ, -а, *m. Bot.*

Нагости́ть, *v. n. perf.* pogościć gdzie, zabawić u kogo; -ся, *v. r.* – у кого́, dość długo w gościnie zabawić się, nagościć się u kogo.

Нáгость, v. **Наготá.**

Нагота́, -ы́, *f.* nagość.

Наготáвливание, -я, *n.* przygotowywanie, przysposabianie.

Наготáвливать, -ся, v. **Наготовля́ть, -ся.**

Наготовáть, *v. n.* być pozbawionym odzienia, być nagim, ogołoconym. [**Наготовля́ть.**

Наготóвить, *v. perf.*, v. *sub*:

Наготовлéние, -я, *n.* przygotowanie, przysposobienie.

Наготовля́ть, Наготóвить, *v. a.* przygotowywać, przygotować, nagotować, przysposabiać, przysposobić; (*o jadle*:) nagotować; -ся, *v. p.* być przygotowywanym, przygotowanym, przysposabianym, przysposobionym. [nagim.

Наготéть, *v. n.* stawać się

Награ́бить, *v. a. perf.* 1. nagrabić; 2. narabować.

Награвúровать, *v. a. perf.* wyryć, wyrytować.

Награ́да, -ы, *f.* nagroda.

Награди́тель, -я, *m.* nagrodziciel. [grodzicielka.

Награди́тельница, -ы, *f.* na-

Награди́тельный, -ая, -ое, *adj.* nagrodny. [**Награждáть**, -ся.

Награди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Награ́дный, -ая, -ое, *adj.* nagrodowy, do nagród służący; наградныя дéньги, pieniądze nagrodowe.

Награждáть, Награди́ть, *v. a.*

награ́дзать, нагро́дзить; **wynagradzać, wynagrodzić**; dopełniać; **-ся**, *v. p.* być nagradzanym, nagrodzonym; być wynagradzanym, wynagrodzonym; nagradzać się, nagrodzić się, wynagradzać się, wynagrodzić się. [**гра́да.**

Награжде́ніе, -я, *n.*, v. **Награ́фить**, *v. a.* naliniować, narubykować. [zgarnianie.

Нагребáніе, -я, *n.* grabienie, zgarnianie.

Нагребáть, Нагрести́, *v. a.* grabić, nagrabiać, nagrabić, zgarniać, zgarnąć; **-ся**, *v. p.* być grabionym, nagrabianym, nagrabionym, zgarnianym, zgarnionym.

Нагребе́ніе, -я, *n.* nagrabienie, nagarnienie.

Нагребе́нный, -ая, -ое, *part. p.* nagrabiony, zgrabiony, zgarniony.

Нагрести́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нагребáть, -ся.**

Нагро́бокъ, -бка, *m. Eccl. sl.* nagrobek, nagrobiec, napis nagrobny.

Нагрози́ть, *v. a. perf.* nagrozić, zagrozić, robić pogrożki, zagrażać czém.

Нагромождéніе, -я, *n.* nawalenie, nagromadzenie, napiętrzenie.

Нагромоздúть, *v. a. perf.* nawalić, nakłaść, skupić, nagromadzić, naznosić, napiętrzyć.

Нагрубúть, *v. n. perf.*, – кому, grubijaństwa, niegrzeczności komu powiedzieć.

Нагрубля́нить, v. **Нагрубúть.**

Нагрýбо, *adv.* grubo, z gruba, z grubsza.

Нагрýдникъ, -а, *m.* 1. napiersnik, napiersień, noszenie napiersne; 2. podpiersień, popiersień, podpiersnik, rzemień pod piersiami końskiemi; 3. napiersnik, karacena, (zbroja na piersi); 4. racyonał, napiersnik kapłana w starym zakonie, pektorał.

Нагрýдный, -ая, -ое, *adj.* napiersny.

Нагружáть, Нагрузúть, *v. a.* ładować, naładować, nakładać, nałożyć; **-ся**, *v. p.* być ładowanym, naładowanym, ładować się; *fig.* nagrzuśiteca (= напиться допьяна), upoić się, spolć się, upić się. [nie, nałożenie.

Нагружéніе, -я, *n.* naladowa-

Нагрузúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нагружáть, -ся.**

Нагрýзка, -и, *f.* ładowanie, naładowanie; ładunek, ciężar.

Нагрýзчикъ, -а, *m.* ładownik, co na statki wodne ładuje.

Нагрунтовáніе, -я, *n.* pogruntowanie.

Нагрунтовáть, *v. a. perf.* nadać tło, dać grunt, pogruntować.

Нагрызáть, Нагрызть, *v. a.* nagryźć, pogryźć.

Нагрéбальникъ, -а, *m.* nagrzewalnik, łożogrzej, szkandela.

Нагрéвальный, -ая, -ое, *adj.* ogrzewalny.

Нагрѣвáніе, -я, *n.* ogrzewanie, nagrzewanie. [**вáльный.**

Нагрѣвáтельный, v. **Нагрѣ-**

Нагрѣвáть, Нагрѣ́ть, *v. a.* ogrzewać, ogrzać, nagrzewać, nagrzać; **нагрѣ́ть кому́ бока́, *ochędożyć**, wygrzmocić kogo, wyłoić komu skórę. [grzanie.

Нагрѣ́тіе, -я, *n.* ogrzanie, na-

Нагрѣ́ть, -ся, *v. perf.* v. *sub*: **Нагрѣвáть, -ся.**

Нагрѣ́шить, *v. n. perf.* nagrzeszyć, wiele pogrzeszyć, grzechów nagromadzić.

Нагрязни́ть, *v. a. perf.* nabłocić, błotem napaskudzić.

Нагряну́ть, *v. n. perf.*, – къ кому́, naskoczyć, wejść nagle do kogo. [namordnik.

Нагýбникъ, -а, *m.* kaganiec,

Нагуля́ть, *v. a. perf.* dohulać się czego złego (*np.* choroby); **-ся**, *v. r.* nahulać się, naspacerować się.

Надава́ть, *v. a. perf.* nadać, nadarować; obciążyć.

Надави́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надавли́вать, -ся.**

Надавлéніе, Надавли́ваніе, -я, *n.* naciśnienie, naciskanie, nagniecienie, nagniatanie; wyciśnienie, wyciskanie, wygniecienie, wygniatanie.

Надавли́вать, Надави́ть, *v. a.* naciskać, nacisnąć, nagniatać, nagnieść; wyciskać, wycisnąć, wygniatać, wygnieść; **-ся**, *v. p.* być naciśniętym, nagniecionym; być wyciskanym, wyciśniętym, wygniatanym, wygniecionym.

Надавля́ть, -ся, v. **Надавли́вать, -ся.**

Надава́ніе, -я, *n.* nadajanie.

Надава́ть, Надо́ить, *v. a.* nadajać, nadoić, dosyć wydajać (wydoić) mléka.

Надáлбливать, Надолби́ть, *v. a.* nadrążać, nadrążyć, wydrążać, wydrążyć; **-ся**, *v. p.* być nadrążonym, wydrążonym.

Надари́ть, *v. a. perf.*, – кому́ чего́, nadarować.

Надбáвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надбавля́ть, -ся.**

Надбáвка, -и, *f.* naddatek, dodanie, przydanie, podwyższenie (*np.* ceny).

Надбавлéніе, Надбáвливаніе, -я, *n.* dodanie, dodawanie, przydanie, przydawanie, naddanie, naddawanie; podwyższanie, podwyższenie (*np.* ceny).

Надбáвливать, -ся, v. **Надбавля́ть, -ся.**

Надбавля́ть, Надбáвить, *v. a.* dodawać, dodać, przydawać, przydać, naddawać, naddać; podnosić, podwyższać, podwyższyć (*np.* cenę); **-ся**, *v. p.* być dodawanym, przydawanym, przydanym, dodanym, przydawanym, przydanym, naddawanym, naddanym.

Надбáвокъ, -вка, *m.* dodatek, przydatek, naddatek.

Надбáвочный, -ая, -ое, *adj.* dodany, przydany, naddany; **надбáвочныя деньги, zadatek**, naddatek; *cfr.* łaża, ażyo.

Надбóй, -я, *m.* (*w cegielni*:) naddatek [do 200] cegieł, dawany strycharzami *lub* wypalaczami na 1000 sztuk, na przypadek potłuczonych.

Надбра́сываніе, -я, *n.* nadrzucanie, przyrzucanie.

Надбра́сывать, Надбро́сить, *v. a.* nadrzucać, nadrzucić, przyrzucać, przyrzucić.

Надбро́вный, -ая, -ое, *adj.* znajdujący się nad brwiami.

Надбро́сить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надбра́сывать, -ся.**

Надбрю́шіе, -я, *n.* nadbrzusze, wierzchnia część ciała.

Надбура́вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надбура́вливать, -ся.**

Надбура́вливаніе, Надбура́вливаніе, -я, *n.* nadświdrowanie.

Надбура́вливать, Надбура́вить, *v. a.* nadświdrować, nadpoczynać, nadpocząć świdrem.

Надвиганіе, -я, *n.* nasuwanie się na co.

Надвига́ть, Надви́нуть, *v. a.* nasuwać, nasunąć na co, naprzeć; **-ся**, *a) v. r.* nasuwać się, nasunąć się, wpadać, wpaść na co; *β) v. p.* być nasuwanym, nasuniętym.

Надви́гиваніе, -я, *n.* nasuwanie.

Надви́нуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надви́гать, -ся.**

Надво́дный, -ая, -ое, *adj.* nadwodny, nad wodą wystający.

Надво́рный, -ая, -ое, *adj.* podwórny, przydwórzowy; nadworny, przy dworze będący; nadworne строéніе, budowla na podwórzu; Надво́рный судъ, sąd nadworny; Надво́рный сове́тникъ, radzca nadworny, radzca dworu.

Надво́рье, -я, *n.* podwórze, podwórzec; **войти́ съ надво́рья**, wejść z podwórza.

Надвы́сить, *v. perf.*, v. *sub*: **Надвы́шать.**

Надвы́шать, Надвы́сить, v. **Надбавля́ть, Повышать.**

Надвя́зать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надвя́зывать, -ся.**

Надвя́зываніе, -я, *n.* podrabianie pończochy, przyrabianie, przydzianie.

Надвя́зывать, Надвя́зать, *v. a.* podrabiać, podrobić pończochę, przyrabiać, przyrobić, przydziać; **-ся**, *v. p.* być przyrobionym, przydzianym.

Надгробáть, Надогну́ть, *v. a.* naginać, nagiąć; **-ся**, *v. p.* być naginanym, nagiętym.

Надглáвный, -ая, -ое, *adj.* nad głową znajdujący się; **надглáвная то́чка**, (= **зени́тъ**), nadgłównik, zenit, punkt nadgłówny, punkt wierzchołkowy.

Надгло́тка, -и, *f.*, **Надгло́тникъ, -а**, *m.*, v. **Надгортáнникъ.**

Надгля́дчикъ, Надгля́дчица,

v. Присмотрщикъ, Присмотрщица.

Надглядываніе, v. Присматриваніе. [вать.

Надглядывать, v. Присматри-

Надгортанникъ, -а, *m. Anat.* (*epiglottis*), czopek, wieczko, nakrywka.

Надгортанный, -ая, -ое, *adj.* nad krtanią, gardzielą będący; надгортанный хрящъ, v. Надгортанникъ.

Надгробіе, -я, *n.* nagrobek, nagrobiec, nadgrobiec, napis nagrobny.

†**Надгробница**, -ы, *f.* grobowiec, nagrobek, nadgrobek, nagrobiec, kamień nagrobny.

Надгробный, -ая, -ое, *adj.* nagrobny, nadgrobny, nagrobkowy, grobowcowy; надгробный камень, kamień nagrobny, grobowy, nagrobek; надгробная надпись, napis nagrobny, nagrobek; надгробное слово, надгробная рѣчь, mowa pogrzebna, kazanie pogrzebne.

Надгрудный, -ая, -ое, *adj. Anat.* nadpiersiowy. [zanie.

Надгрызаніе, -я, *n.* nadgry-

Надгрызать, Надгрызть, *v. a.* nadgryzać, nadgryźć.

Надгрызеніе, -я, *n.* nadgryzienie. [Надгрызать.

Надгрызть, *v. perf.*, v. *sub*: Надгрызать.

Наддаваніе, -я, *n.* naddawanie; podwyższanie ceny.

Наддавать, Наддать, *v. a.* naddawać, naddać; przeceniać, przecenić, zbyteczną cenę podawać, podwyższać, podwyższyć cenę; -ся, *v. p.* być naddawanym, naddanym; podwyższanym, podwyższonym (o cenie).

Наддалбливаніе, -я, *n.* naddłubywanie.

Наддалбливать, Наддолбить, *v. a.* naddłubywać, naddłubać.

Наддатокъ, -тка, *m.*, v. Надбавка. [ный.

Наддаточный, v. Надбавоч-

Наддатчикъ, -а, *m.* przeceniciel, zbyteczną cenę podawający.

Наддатчица, -ы, *f.* przecenicielka, zbyteczną cenę podawająca. [Наддавать, -ся.

Наддать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Наддавка, -и, *m.* naddawanie, naddatek, przydatek, dodatek.

Наддвéрie, -я, *n.* nadedrzwie, naddźwierek, nadprożek.

Наддвéрный, -ая, -ое, *adj.* nad drzwiami będący, naddźwierny; наддвéрный косякъ, v. Наддвéрie. [nie.

Наддираніе, -я, *n.* naddzieranie.

Наддирать, Наддрать & Надодрать, *v. a.* naddzierać, nadedrzeć; -ся, *v. p.* być naddzieranym, naddzierać się.

Наддирка, -и, *f.* naddzieranie, naddarcie.

Наддолбить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Наддалбливать, -ся.

Наддрать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Наддирать, -ся. [дежда.

Надежа, -и, *f. pop.*, v. Надежда, -ы, *f.* nadzieja, spodziewanie się, otucha; быть въ надéждѣ, nadzieję mieć, spodziewać się; *it.* v. Подавáть (надéжду); лишéнный надéжды, nie mający nadziei, beznadziejny.

Надёжно, *adv.* pewno, niewątpliwie, niezawodnie.

Надёжность, -и, *f.* pewność, niewątpliwość, niezawodność.

Надёжный, -ая, -ое, *adj.* pewny, niewątpliwy, niezawodny.

Надёргиваніе, -я, *n.* nawyrywanie; v. Надёргиваніе.

Надёргать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Надёргивать, -ся.

Надёргиваніе, -я, *n.* narwanie, natarganie, naskubanie.

Надёргивать, Надёргать, *v. a.* nawyrywać, narwać, naskubać, natargać; -ся, *v. p.* być nawyrywanym, narwanym, naskubanym, natarganym.

Надержáть, *v. a. perf.* (*c.* не долго), utrzymać; што не долго надéржишь, то nie długo utrzymasz; -ся, *v. r.* utrzymać się; онъ не долго здѣсь надéржится, on nie długo tu się utrzyma.

Надёрнуть, *v. a. perf.* prędko ubrać się, zarzucić co na siebie.

Наджéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Наджигать, -ся.

Наджиганіе, -я, *n.* nadpalanie, opalanie, poopalanie.

Наджигать, Наджéчь, *v. a.* nadpalać, nadpalić, opalać, opalić, poopalać.

Надзвёздный, -ая, -ое, *adj.* nadgwiazdowy, nad gwiazdami znajdujący się. [dozrzałe zboże.

Надзелень, -и, *f.* nie zupełnie

Надзираніе, -я, *n.* dozór, doglądanie. [doglądacz.

Надзиратель, -я, *m.* dozórca,

Надзирательница, -ы, *f.* dozorczyni, doglądaczka.

Надзирательскій, -ая, -ое, *adj.* dozorczy.

Надзирательство, -а, *n.* dozorstwo, nadzorstwo.

Надзирательша, -я, *f.* żona dozorcy, doglądacza.

Надзирать, *v. n.* – надъ чѣмъ, dozorować, doglądać.

Надзорщикъ, -а, *m.* dozórca.

Надзорщица, -ы, *f.* dozorczyni.

Надзоръ, -а, *m.* nadzór, dozór, doglądanie; имѣть строгій надзоръ надъ кѣмъ, mieć srogi (ostry) dozór nad kim.

Надивиться, *v. r. perf.* – чему, nadziwić się, nadziwować się czemu; онъ не надивится этому, on niemoże temu się nadziwić.

Надирать, Надрать, *v. a.* ponadzierać, nadrzeć; -ся, *v. p.* być ponadzieranym, nadartym.

Надиръ, -а, *m. Astron.* nadyr, północ, środek nieba pod ziemią.

Надкалываніе, -я, *n.* nadkłówanie, nadszczepywanie, nadłupywanie.

Надкáлывать, Надколóть, *v. a.* nadkłówać, nadkłóć, nadszczepywać, nadszczepać, nadłupywać, nadłupać.

Надкидываніе, -я, *n.* dorzucanie, nadrzucanie.

Надкидывать, Надкúнуть, *v. a.* nadrzucać, nadrzucić, dorzucać, dorzucić; podwyższać, podwyższyć, podnosić, podnieść cenę, zbyteczną cenę podawać, przeceniać, przecenić; -ся, *v. p.* być nadrzucanym, nadrzucanym, dorzucanym, dorzucanym; być przecenianym, przecenionym.

Надкúнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Надкидывать, -ся.

Надкладка, -и, *f.* nadkładka.

Надкладываніе, -я, *n.* nadkładanie.

Надкладывать, Надкласть & Надложить, *v. a.* nadkładać, nadłożyć; -ся, *v. p.* być nadkładanym, nadłożonym.

Надкласть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Надкладывать, -ся.

Надколóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Надкалывать, -ся.

Надкóлъ, -а, *m.* nadkłócie, nadszczepanie; rozszczep, szpara.

Надколóнный, -ая, -ое, *adj.* nadkolanowy, nad kolanem będący; надколéнная чáша, *Anat.* nadkolanek, jabłko w kolanie.

Надкопытный, -ая, -ое, *adj.* nad kopytem będący; *it.* v. *sub*: Суставъ.

Надкрылье, -я, *n.* (*u owadów*:) pochewka skrzydłowa.

Надкрылный, -ая, -ое, *adj.* nad skrzydłami będący.

Надкусить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Надкусывать, -ся.

Надкусываніе, -я, *n.* nadgryzanie.

Надкусывать, Надкусить, *v. a.* nadgryzać, nadgryźć, nadkąsić; -ся, *v. p.* być nadgryzanym, nadgryzionym. [mywanie.

Надламываніе, -я, *n.* nadła-

Надламывать, Надломать, *v. a.* nadłamywać, nadłamać; -ся, *v. p.* być nadłamywanym, nadłamanym. [mywanie.

Надламываніе, -я, *n.* nadła-

Надламывать, Надломать, *v. a.* nadłamywać, nadłamać; -ся, *v. p.* być nadłamywanym, nadłamanym.

Надлежáть, *v. impers.* należeć, ściągać się, odnosić się (do kogo); *impers.* należy, trzeba, przyzwoitą jest rzeczą; надлежитъ повиноваться родителямъ, należy słuchać rodziców (swoich).

Надлежащій, -ая, -ее, *part. a.* należący; należyty, powinny, przyzwoity; надлежáщее почтеніе, należyte uszanowanie; надлежащимъ óбразомъ, po nadle-

жа́щему, належытым sposobem, przyzwoicie.

Надло́біе, Надло́бье, –я, *n. Anat.* nadczole, część czaszki nad czołem.

Надломи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надлама́ть, –ся.**

Надлома́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надлама́ть, –ся.**

Надло́мка, –и, *f.* nadłamanie.

Надломле́ніе, –я, *n.* nadłamanie. [sce nadłamane.

Надло́мъ, –а, *m.* nadłom, miej-

Надлопа́точный, –ая, –ое, *adj. Anat.* nad łopatką się znajdujący.

Надмева́ть, Надмить, *v. a.* nadymać, nadąć, napuszać, napuszyć; **–ся**, *v. r.* nadymać się, nadąć się, napuszać się, napuszyć się. [ma, pycha.

Надме́ніе, –я, *n.* nadętość, du-

Надме́нно, *adv.* nadęto, dumnie, pysznie.

Надме́нность, –и, *f.* nadętość, duma, pycha, zarozumiałość.

Надме́нный, –ая, –ое, *adj.* nadęty, dumny, pyszny, zarozumiały, napuszony.

Надмить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надмева́ть, –ся.**

Надмогильный, –ая, –ое, *adj.* nagrobny, nadgrobny; **надмогильный крестъ**, krzyż nagrobny.

Надме́ру, *adv.* nadto, zbyt, zbytnie. [**Надпосить, –ся.**

Надне́сти, –ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Надноси́ть, Надне́сти, *v. a.* wznosić, wznieść, podnosić, podnieść wyżej; (*o cenie*:) podwyższać, podwyższyć, dawać, dać więcej; **надне́сть мечъ надъ главо́ю**, wzniosł miecz nad głową; **–ся**, *v. p.* być wzniesionym, wzniesionym.

I. На́до, На́да, *adv.* trzeba; *it.* v. **На́добно.**

II. На́до, *praep.* nad; **на́до мно́ю, надемно́ю.** [trzeba, należy.

На́добно, *v. impers.* trzeba, po-

На́добность, –и, *f.* potrzeba, potrzebność; **мнѣ въ э́томъ нѣтъ на́добности** *abo* **я въ э́томъ не имѣю на́добности**, ja tego nie potrzebuję; **въ слу́чаѣ на́добности**, w przypadku potrzeby.

На́добный, –ая, –ое, *adj.* potrzebny. [**ность, На́добность.**

†**На́добье**, –я, *n.*, v. **Потре́бность.**

Надогну́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надгиба́ть, –ся.**

Надодра́ніе, –я, *n.* naddarcie.

Надодра́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надира́ть, –ся.**

Надое́ніе, –я, *n.* nadojenie.

Надои́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нада́ивать.**

Надокуча́ть, Надоку́чить, *v. n.* – **кому́**, dokuczać, nadokuczać komu, naprzykrzać się, naprzykrzyć się komu; **онъ мнѣ надокуча́етъ ка́ждый день**, on mnie każdy dzień dokucza.

На́долба, –ы, *f.* cembrowina & sębrowina, cembrzyna.

Надолби́ть, *v. a. perf.* 1. v. *sub*: **Нада́лбливать**; 2. *fig.* **надолби́ть кому́-либо что**, wbić, wpoić komu co w głowę z usilnością.

На́долбня, –и, *f.* cembrowina & cębrowina, cembrzyna.

На́до́лго, *adv.* na długo, na długi czas; **э́то не на́до́лго, то nie na długo.**

Надораза́ить, v. **Надои́ть.**

Надорва́ніе, –я, *n.* naderwanie, poderwanie.

Надорва́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надрыва́ть, –ся.**

Надосади́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Надосажда́ть.**

Надоса́жда́ть, Надосади́ть, *v. n.* dokuczać, nadokuczać komu, gniewać kogo, dolegać, nadolegać komu.

Надоу́мить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надоу́мливать, –ся.**

Надоу́мливать, Надоу́мить, *v. a.* – **кому́-либо что**, nauczać, nauczyć, doradzać, doradzić.

Надо́ѣданіе, –я, *n.* naprzykrzenie.

Надо́ѣда́ть, Надо́ѣсть, *v. n.* naprzykrzyć się komu, narobić komu przykrości, nadokuczać komu; nagryźć, namartwić kogo.

Надпиливаніе, –я, *n.* nadpiłowanie.

Надпи́ливать, Надпили́ть, *v. a.* nadpiłować, nadpilić; **–ся**, *v. p.* być nadpiłowanym.

Надпи́лка, –и, *f.* nadpiłowanie, nadpilenie; miejsce nadpiłowane. [**надпись, napis.**

Надписа́ніе, –я, *n.* nadpisanie, **Надписа́тель**, v. **Надпи́счикъ.**

Надпи́счикъ, –а, *m.* nadpisujący, podpisujący; **надпи́счикъ ве́кселя**, indossent, przekaziciel wexlu, biletu, *etc.*

Надписываніе, –я, *n.* nadpisywanie, adressowanie.

Надписывать, Надписа́ть, *v. a.* nadpisywać, nadpisać, adressować, zaadressować; **надписа́ть письмо́**, zaadressować list; **надписа́ть на оборо́тѣ ве́кселя**, indossować wexel; **–ся**, *v. p.* być nadpisanym, adressowanym.

Надпись, –и, *f.* napis; nadpis; adres; tytuł, napis; **надгро́бная на́дпись, napis nagrobny; nagrobek; надпись на оборо́тѣ ве́кселя** *abo* **бла́нковая, переводная на́дпись, indossowanie, przekaz zapisany na odwrotnéj stronie wexlu, *etc.***

Надпресто́льный, –ая, –ое, *adj.* nad ołtarzem znajdujący się; **надпресто́льная сѣнь, baldachin** nad ołtarzem.

Надра́неніе, –я, *n.*, v. **Напа́никъ, Омофо́ръ.**

Надрубáніе, –я, *n.* nadrąbanie, nadcięcie.

Надрубáть, Надрубúть, *v. a.* nadrąbać, nadciąć; *it.* nadbudować; **–ся**, *v. p.* być nadrąbanym, nadciętym.

Надру́бка, –и, *f.* nadrąbanie, nadcięcie.

Надрубле́ніе, –я, *n.* nadrąbanie, nadcięcie; miejsce nadrąbane.

Надру́бъ, –а, *m.* nadrąb, miejsce nadrąbane.

Надрывáніе, –я, *n.* nadrywanie.

Надрывáть, Надорвáть, *v. a.* nadrywać, naderwać, nadedrzeć; **надорва́ть себя́, надорва́ть живо́тъ**, zerwać się, naderwać się, sprawić sobie ból jaki od dźwigania ciężaru; **надорва́ть живо́тики, *boki zrywać, śmiać się do rozpuku; –ся**, *v. r.* nadrywać się, naderwać się; poderwać się; **надрыва́ться отъ смѣху**, śmiać się do rozpuku, pękać od śmiechu.

Надрывчивый, –ая, –ое, *adj.* (*o koniach*:) podległy zerwaniu się.

Надрывъ, –а, *m.* naderwanie, miejsce naderwane; zerwanie się, poderwanie się od dźwigania.

Надрѣзáніе, –я, *n.* naderznięcie, nadcięcie.

Надрѣзáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надрѣзывать, –ся.**

Надрѣзывать, Надрѣзáть, *v. a.* nadrzynać, naderznąć, nadcinać, nadciąć; **–ся**, *v. p.* być nadrzynanym, naderzniętym, nadcinanym, nadciętym.

Надсáда, –ы, *f.* poderwanie się; **смѣя́ться до надсáды**, śmiać się do rozpuku, pękać od śmiechu.

Надсадúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надсáживать, –ся.** [**вый.**

Надсáдливый, v. **Надрывчивый.**

Надсáдный, –ая, –ое, *adj.* trudny, ciężki (o robocie, przy której lekko poderwać się można); **надсáдная работа**, robota ciężka, (do poderwania się).

Надсáдъ, –а, *m.*, v. **Надсáда.**

Надсажáть & Надсаждáть, Надсадúть, *v. a.* poderwać się od dźwigania, nadwerężyć siły, zdrowie; **–ся**, *v. r.* poderwać się od dźwigania.

Надсáживаніе, –я, *n.* poderwanie się. [**жáть, –ся.**

Надсáживать, –ся, v. **Надса-**

Надсверлéніе, Надсвéрливаніе, –я, *n.* nadświdrowanie, nadświdrowywanie, nadwiercenie.

Надсвéрливать, Надсверлúть, *v. a.* nadświdrowywać, nadświdrować, nadwiercić; **–ся**, *v. p.* być nadświdrowanym, nadwiercanym.

Надсверлúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надсвéрливать, –ся.**

Надсмáтриваніе, –я, *n.* dozorowanie, doglądanie.

Надсмáтривать, Надсмотрéть, *v. n.* – **за чѣмъ, надъ чѣмъ, надъ кѣмъ**, dozorować, doglądać.

Надсмóтрщикъ, –а, *m.* dozorca, doglądacz. [czyni.

Надсмóтрщица, –ы, *f.* dozor-

Надсмо́трщическій, -ая, -ое, **Надсмо́трщичій**, -ья, -ье, *adj.* dozorczy, do dozorcy należący.

Надсмо́тръ, -а, *m.* dozór, dozorowanie. [**Надсмáтривать.**

Надсмотрѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Надсмáтривать.**

Надсмѣ́хаться, Надсмѣ́яться, v. **Насмѣ́хъ.....**

Надста́вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надставля́ть, -ся.**

Надста́вка, -и, *f.* 1. stawianie, postawienie (czego na co); 2. cokolwiek postawionego, rzecz postawiona nad czém; stojaczek, stojaczki, figurka, stroidło; 3. (*u liehtarza*:) prońtka.

Надставля́ть, Надста́вить, *v. a.* stawiać, postawić (co nad czém); **-ся**, *v. p.* być stawianym, postawionym (nad czém).

Надстро́ивание, -я, *n.* nadbudowywanie.

Надстро́ивать, Надстро́ить, *v. a.* nadbudowywać, nadbudować, przybudować z wierzchu co; **-ся**, *v. p.* być nadbudowywanym, nadbudowanym.

Надстро́йка, -и, *f.* nadbudowanie, rzecz nadbudowana, przybudowanie nad czém.

Надстро́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надстро́ивать, -ся.**

Надстро́чный, -ая, -ое, *adj.* nad linią pisma będący, nadliniowy, nadwierszowy.

Надсы́панье, Надсыпа́нье, -я, *n.* nadsypanie, nadsypywanie, przysypanie, przysypywanie.

Надсыпа́ть, Надсы́пать, *v. a.* nadsypywać, nadsypać, przysypywać, przysypać; **-ся**, *v. p.* być nadsypanym, przysypanym.

Надсы́пка, -и, *f.* przysypanie; to co przysypano.

Надсѣда́ть, Надсѣ́сть, *v. n.* nadpadać, nadpękać, nadpękнąć; (*o budowli*:) osuwać się, osunąć się, opadać, opaść, osiadać, osiąść; – **со смѣ́ху**, *pękać od śmiechu.

Надсѣ́дъ, -а, *m.* rozpuk; **смѣ́яться до надсе́ду**, śmiać się do rozpuku.

Надсѣка́нье, -я, *n.* nadcinanie.

Надсѣка́ть, Надсѣ́чь, *v. a.* nadcinać, nadciąć, nadrąbać; **-ся**, *v. p.* być nadcinanym, nadciętym, nadrąbanym.

Надсѣ́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надсѣда́ть, -ся.**

Надсѣче́ніе, -я, *n.* nadcięcie, nadrąbanie.

Надсѣ́чка, -и, *f.* miejsce nadcięte, nadrąbane, nadcięcie.

Надсѣ́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надсѣка́ть, -ся.**

Надува́ло, -а, *m.* *rzezimieszek, oberwipołeć, odrwisz, odrwiświat, szalbierz, oszust, oszukaniec.

Надува́льщикъ, v. **Надува́ло.**

Надува́льщица, -ы, *f.* oszustka, szalbierka.

Надува́ніе, -я, *n.* 1. nadymanie; 2. oszukiwanie, oszukaństwo, szalbierstwo.

Надува́ть, Надýть, *v. a.* dąć, nadymać, nadąć; dmuchać; nawiewać, nawiać; – **гýбы**, *odąć gębę, gniewać się; oszukiwać, machlować; – **кому́-либо ýши** *abo* **въ ýши**, (= naumniczać, nagowarywać, *qu. v.*), nabijać komu uszy, namawiać, poduszczać, nabechtać kogo, nabajać, obmawiać; **-ся**, *a*) *v. r.* nadymać się, nadąć się; napełniać się, napełnić się powietrzem, wiatrem; wzdymać się, wzdąć się; *(= napuszać się, nadmeваться, *qu. v.*), nadymać się, kokoszyć się, pysznić się; *it.* *(= dosadować, gniewać się, *qu. v.*), odymać się, dąsać się, gniewać się; *β*) *v. p.* być nadymanym, nadętym, nadymać się. [**Надува́ться.**

Надува́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Надува́ть, -ся.**

Надува́ться, Надýться, *v. r.* namyślać się, namyślić się.

Надура́читься, *v. r. perf.* nabłaznować się, nabłaznonić się, błazeńsko nażartować się do woli.

Надурить, *v. n. perf.*, v. **Нашалить & Надура́читься.**

Надýто, *adv.* nadęto, wyniośle; v. **Напищенко & Высокопарно.**

Надýтость, -и, *f.* nadętość, wzniosłość (*np.* o stylu).

Надýтый, -ая, -ое, *adj. part. p.* nadęty; *nadęty, pyszny, wyniosły, wzniosły; **надýтый слогъ**, styl napuszony, wzniosły.

Надýтышъ, -а, *m. pop.* (*o dzieciach małych tłuściutkich*:) puć, pucek, pączek.

Надýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надува́ть, -ся.**

Надушать, Надушить, *v. a.* zaduchu narobić, naperfumować.

Надушéніе, -я, *n.* naperfumowanie.

Надуши́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Надуша́ть.** [*Anat.* nadbrzuszny.

Надчерéвный, -ая, -ое, *adj.*

Надчерéпный, -ая, -ое, *adj. Anat.* nad czaszką głowy znajdujący się.

Надъ, *praep.* nad; **надъ столо́мъ**, nad stołem; **трудúться надъ сочинéніемъ**, pracować nad dziełem.

Надъизбúца, -ы, *f. pop.* pokój nad wystawą, poddasze.

Надымáть, -ся, v. **Надыми́ть, -ся.**

Надымúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надымля́ть, -ся.** [nie.

Надымлéніе, -я, *n.* nadymie-

Надымля́ть, Надымúть, *v. a.* nadymić, dymu napuszczać, napuścić; **-ся**, *v. p.* być nadymionym. [wkładanie.

Надѣ́ваніе, -я, *n.* wdziewanie,

Надѣ́ть, Надѣ́ть, *v. a.* nadziewać, nadziać, wdziewać, wdziać, kłaść, włożyć co na się (na siebie), obleć, odziać, przywdziać; **-ся**, *v. p.* być wdziewanym, wdzianym, wdziewać się, wkładać się, wchodzić; **сапоги́ лёгко надѣ́ваются**, böty lekko się wdziewają. [porobienie.

Надѣ́лanie, -я, *n.* narobienie,

Надѣ́лать, *v. a. perf.* narobić, porobić; **надѣ́лать кому́ хлопо́тъ**, narobić komu kłopotu; **надѣ́лать прока́зъ**, v. **Напроказить.**

Надѣ́лѣніе, -я, *n.* wydzielenie, opatrzenie kogo czém, obdarzenie.

Надѣли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Надѣля́ть, -ся.**

†**Надѣ́лъ**, -а, *m.* udział, część majątku dana od panującego żonie i dzieciom na własność.

Надѣля́ть, Надѣли́ть, *v. a.* – **кого́ чѣ́мъ**, wydzielać, wydzielić co komu, obdarzać, obdarzyć, opatrzyć kogo czém; **Богъ надѣли́лъ его́ всѣ́ми земны́ми благами**, Bóg obdarzył go wszystkiemi dobrami ziemskiemi; **-ся**, *v. p.* być obdarzonym, opatrzonym.

Надѣ́тый, -ая, -ое, *part. p.* wdziany, włożony na co.

Надѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Надѣ́вать.**

Надѣ́яніе, -я, *n. Eccl. sl.* nadzieja, spodziewanie się, oczekiwanie.

Надѣ́янность, -и, *f.* ufność, spodziewanie się, otucha.

Надѣ́яться, *v. r.* – на что, spodziewać się czego, oczekiwać, nadzieję mieć, ufać czemu (*lub* komu), spuszczać się na co, (na kogo); **надѣ́ющіеся на Бога не погибаютъ**, Bóg nie opuści, kto się nań spuści; kto dał zęby, ten da i chleb.

Наединѣ́, Наединѣ́, *adv.* samotnie, na osobności.

Наёжиться, *v. r. perf.* najeżyć się, napuszyć się.

Наёмка, -и, *f.*, v. Наёмъ (1).

Наёмникъ, -а, *m.* najemnik, robotnik. [robotnica.

Наёмница, -ы, *f.* najemnica,

Наёмническій, -ая, -ое, Наёмничій, -ья, -ье, *adj.* najemniczy; **наёмническая плáта**, płaca dzienna najemnikowi (robotnikowi); **наёмныя дéньги**, v. **Наёмъ (2).**

Наёмный, -ая, -ое, *adj.* najemny, do najęcia; **наёмная карéта**, najemna kareta. [robotnik.

Наёмщикъ, -а, *m.* najemnik,

Наёмщица, -ы, *f.* najemnica, robotnica. [jemniczy.

Наёмщичій, -ья, -ье, *adj.* na-

Наёмъ, *gen.* **наёма**, *m.* 1. najem, najęcie; 2. **наёмъ** *abo* **плáта за наёмъ**, najemne, komorne, pieniądze za najem czego; **платúть за наёмъ**, płacić za najem, płacić najemne, komorne; **отдáющій въ наёмъ**, wynajmujący, oddający, puszczający w najem; **отдáть въ наёмъ**, oddać, puścić w najem, wynająć; **жить въ наёмáхъ**, po najmach, najmować się; **брать, взять въ наёмъ**, brać, wziąć w

najem, najmować, nająć; ходúть въ наймáхъ, być wynajmowanym, wynajmować się.

Нажáловать, *v. a. perf.* posunąć (wiele razem) na wyższy stopień, na wyższą rangę, nagrodzić czém; nadarować, nadawać.

Нажáловаться, *v. r. perf.* użalić się, użalać się, skarzyć się.

Нажáривать, Нажáрить, *v. a.* 1. piec, napiec (*np.* pieczeni); 2. napalić, rozpalić mocno.

Нажáтіе, -я, *n.* naciskanie, natłoczenie, wygniatanie.

Нажáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нажúть & Нажинáть.**

Нажда́ковый, -ая, -ое, *adj.* szmergielowy. [szmergiel.

Нажда́къ, -а, *m.* (*smiris*),

Нажда́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нажда́ть.**

Нажда́чный, v. **Нжда́ковый.**

Нажева́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нажёвывать, -ся.** [nie.

Нажёвываніе, -я, *n.* nażuwanie.

Нажёвывать, Нажева́ть, *v. a.* nażuwać, nażuć; **-ся,** *v. p.* być nażutym. [żnąć.

Нажёчь, *v. perf.*, v. *sub*: **На-**

Нажже́ніе, -я, *n.* napalenie mocne (*np.* pieca); rozpalenie do czerwoności; napalenie, upalenie (*np.* węgli).

Нажи́ва, -ы, *f.* 1. zysk, nabytek; 2. (*w rybołow.*) nęta, przynęta.

Нажива́ть, Нажи́ть, *v. a.* nabywać, nabyć, dorabiać się, dorobić się, zarabiać, zarobić; нажи́ть мно́го де́негъ, zarobić wiele pieniędzy; – долги́, zrobić długi, zadłużyć się; – бога́тство, zbierać bogactwa; *it.* v. *sub*: **Бога́тство** (§.); **-ся,** *v. r.* 1. dorabiać się, dorobić się czego, bogacić się, zbogacić się; §. чужи́мъ добро́мъ не наживёшься, cudzym dobrem (majątkiem) nie zbogacisz się; 2. pozostawać, pozostać, przemieszkiwać, przemieszkać, długo w jakiém miejscu mieszkać.

Нажи́вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нажи́лить, -ся.**

Нажи́вка, v. **Нажива.**

Нажи́вля́ть, Нажи́вить, *v. a.* 1. zbogacać, zbogacić; 2. (*w rybołow.*) – у́ду, nętę przywięzywać, przywiązać do wędy; **-ся,** *v. r.* bogacić się, zbogacić się.

Нажи́вный, -ая, -ое, *adj.* 1. nabyty; do nabycia; нажи́вныя де́ньги, nabyte, zarobione pieniądze; де́ньги вещь нажи́вная, pieniądze są rzeczą nabytą, do nabycia; 2. korzystny, zyskowny; нажи́вное мѣ́сто, miejsce, posada korzystna; 3. nętny, przynętny, do nęty używany; нажи́вная снасть, sieć z przynętą; нажи́вный червячо́къ, robaczek do przynęty używany. [rozpalanie.

Нажига́ніе, -я, *n.* napalanie,

Нажига́ть, Нажёчь, *v. a.* 1. napalać, napalić, rozpalać, rozpalić, rozgrzewać, rozgrzać do gorącóści; 2. napalać, napalić, upalać, upalić (*np.* cegiel); 3. przypalać, przypalić; wypalać, wypalić (znaki, piętna); **-ся,** *v. p.* być napalanym, napalonym, rozpalanym, *etc.* [nie.

Нажида́ніе, -я, *n.* oczekiwa-

Нажида́ть, Нажда́ть, *v. a.* – чего́, oczekiwać, naczekać się.

Нажима́ніе, -я, *n.* naciskanie, przygniatanie. [naciskający.

Нажима́тельный, -ая, -ое, *adj.*

Нажима́ть, Нажа́ть, *v. a.* naciskać, nacisnąć, przyciskać, przycisnąć, przygniatać, przygnieść; 2. (*o ciasném обуви*:) gnieść, cisnąć, nagniatać, nagnieść; 3. (*o sokach*:) wyciskać, nawyciskać, wygniatać, nawygniatać.

Нажи́нка, -и, *f.* naciskanie, naciśnienie, przygniatanie, przygniecienie. [ный.

Нажи́нный, v. **Нажима́тель-**

Нажи́мъ, -а, *m.*, 1. v. **Нажима́ніе**; 2. v. **Зави́ротень, Компре́ссъ.** [zżynać, nażąć.

Нажина́ть, Нажа́ть, *v. a.* żąć,

Нажи́нъ, -а, *m.* nażęcie, zżęta ilość czego.

Нажра́ться, *v. r.* najadać się, najeść się, nazrzeć się.

Нажи́токъ, -тка, *m.* nabytek, zarobek.

Нажи́точный, -ая, -ое, *adj.* korzystny, zyskowny; nabyty, do nabycia.

Нажи́тый, -ая, -ое, *part. p.* nabyty, uzyskany, zarobiony.

Нажи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наживáть, -ся.**

Нажра́ться, *v. r. perf. pop.* nazrzeć się, najeść się. [czeć.

Нажужжа́ть, *v. a. perf.* nabą-

Назавтра, *adv.* jutro.

Назади, *adv.* w tyle; na końcu.

Назадъ, *adv.* 1. nazad, wstecz, w tył; 2. *interj.* nazad! wróć się!

Назва́ніе, -я, *n.* nazywanie, nazwanie; nazwisko.

Назва́ть, -ся, *v. perf.* v. *sub*: **Называ́ть, -ся.** [pnące.

†**Назва́ніе, -а,** *n.*, v. **Прю́з-**

Назе́мный, -ая, -ое, *adj.* naziemny, na ziemi znajdujący się.

Назе́мъ, -а, *m.* nawóz, gnój.

Назе́мь, *adv. pop.* na ziemię; na dół.

Назида́ніе, -я, *n.* budowanie; • staranie się (oczyj pożytek).

Назида́тель, -я, *m.* starający się (o czyj pożytek), opiekun, fundator.

Назида́тельный, -ая, -ое, *adj.*, v. **Наста́вительный.**

Назида́ть, *v. a.* dawać dobry przykład; starać się (o czyj pożytek); *it. Eccl. sl.*, v. **Созида́ть.**

Назира́ніе, Назира́ть, v. **На́да**..... [Зло.

На́зло, *adv.* na złość; *it.* v. *sub*:

Назнача́ть, Назна́чить, *v. a.* naznaczać, naznaczyć, przeznaczać, przeznaczyć, wyznaczać, wyznaczyć; – кого́-либо чѣ́мъ, mianować kogo czém; – кого́-либо насле́дникомъ, wyznaczyć kogo spadkobiercą, następcą; **-ся,** *v. p.* być naznaczonym, przeznaczonym, wyznaczonym, mianowanym.

Назна́ченіе, -я, *n.* naznaczenie, przeznaczenie, wyznaczenie, mianowanie.

Назна́чить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Назнача́ть, -ся.**

Назно́бить, *v. a. perf.* naziębić, wyziębić, oziębić; **-ся,** *v. r.* naziębić się, wyziębić się, zaziębić się.

Назо́йливость, -я, *f.* zuchwałość, bezczelność, bezwstydność, natrętność.

Назо́йливый, -ая, -ое, *adj.* zuchwały, bezczelny, bezwstydny, natrętny. [nasoły, na złość.

Назо́ла, -ы, *f. pop.* złość; въ

Назоли́ть, *v. a. perf.* popiołem zasypać.

Назо́ромъ, *adv.* nie spuszczając z oka; patrząc zawsze.

Назо́ръ, -а, *m. Eccl. sl.* uważanie czego; nadzór, dozór, dozorstwo, nadzorstwo.

Наарѣ́ваніе, -я, *n.* dożrzewanie, dojrzewanie.

Наарѣ́вать, Наарѣ́ть, *v. n.* (*o wrzodach*:) dożrzewać, dożrzeć, dojrzewać, dojrzeć, zbierać się, zebrać się. [źrzały, dojrzały.

Наарѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* do-

Наарѣ́ніе, -я, *n.* dożrzenie, dojrzenie. [około zębów.

Наа́убица, -ы, *f.* dzikie mięso

Наа́убокъ, -бка, *m.* nazębnik, pilnik do ostrzenia zębów w pile.

Наа́убривать, Наа́убрить, *v. a.* ząbkować, nasiekiwać, nasiekać, nacinać, naciąć ząbki; **-ся,** *v. p.* być ząbkowanym (jak *np.* piła).

Назы́ваніе, -я, *n.* nazywanie.

Называ́ть, Назва́ть, *v. a.* nazywać, nazwać, dawać, dać nazwisko, mianować; – го́нчихъ, (*w myśliw.*) nawoływać psy; **-ся,** *v. r.* 1. nazywać się, nazwać się, mianować się; какъ э́то называ́ется? jak to się nazywa? 2. zapraszać się, zaprosić się; онъ назва́лся ко мнѣ обѣ́дать, on zaprosił się do mnie na obiad.

Назы́вчивый, -ая, -ое, *adj.* natrętny, naprzykrzony; назы́вчивый гость, gość nieproszony.

Назы́въ, -а, *m.* zaproszenie.

Наа́ѣваться, *v. r. perf.* nazie-wać się.

Нааюзиться & Нааюка́ться, *v. r. perf. pop.* upić się.

Назя́бнуть, *v. n.*, **-ся,** *v. r. perf.* naziębnąć, oziębnąć, namarznąć. [największy.

Наибо́льшій, -ая, -ее, *adj.*

Наиболѣе, *adv.* najwięcéj.

Наи́вность, -я, *f.* naiwność, prostota, dobroduszność, szczerota.

Наи́вный, -ая, -ое, *adj.* naiw-

ny, prosty, dobroduszny, szczéry. [**Наи́грывать**, **–ся**.

Наигра́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наи́грывать**, **–ся**.

Наи́грываніе, **–я**, *n.* wygrywanie (czego na jakim instrumencie).

Наи́грывать, **Наигра́ть**, *v. a.* 1. wygrywać, wygrać, nawygrywać (*np.* pieniędzy); 2. wygrywać, odegrywać (*np.* pieśń jaką na muzycznym instrumencie); **–ся**, *v. r.* nagrać się (w karty lub na instrumencie).

Найдёнышъ, **–а**, *m.* nalazek, znalazek, dziecię znalezione, podrzutek. [najdłuższy.

Наидолга́йшій, **–ая**, **–ее**, *adj.*

Наизворотъ, *adv.* 1. na wywrot, na lewą stronę (*np.* co wdziać na siebie); 2. *ma wspak, na opak, opacznie.

Наизна́нку, *adv.* (*o materyach, sukniach*:) na lewą stronę.

Наизу́стный, **–ая**, **–ое**, *adj.* na pamięć nauczony.

Наизу́сть, *adv.* 1. na pamięć; учи́ться наизу́сть, uczyć się na pamięć; говори́ть наизу́сть, mówić na pamięć; 2. na ślepo.

Наилу́чшій, **–ая**, **–ее**, *adj.* najlepszy.

Именова́ніе, **–я**, *n.* mianowanie, nazwanie, nazwisko.

Именова́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Именова́ть**, **–ся**.

Именова́ніе, **–я**, *n.* nazywanie, mianowanie.

Именова́ть, **Именова́ть**, *v. a.* mianować, nazywać, nazwać; **–ся**, *α*) *v. r.* mianować się, nazywać się, nazwać się; *β*) *v. p.* być mianowanym, nazywanym, nazwanym. [najmniejszy.

Имене́йшій, **–ая**, **–ее**, *adj.*

Имене́йше, *adv.* najmniéj.

† **Имѣ́нитъ**, v. **Имѣ́нникъ**.

Имѣ́новать, *pop.*, v. **Напи́мать**.

Имѣ́нъ, *Eccl. sl.*, v. **Имѣ́къ**.

Наипа́че, *adv.* najbardziéj, nadewszystko, szczególniéj, osobliwie.

Наи́скать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наи́скивать**, **–ся**.

Наи́скивать, **Наи́скать**, *v. a.* znajdować, znaleźć, należć, (na)wyszukiwać, (na)zbierać; **–ся**, *α*) *v. r.* naszukać się, długo czego szukać; *β*) *v. p.* być (na)wyszukiwanym.

Наискорѣе, *adv.* najprędzéj.

Наискорѣ́йшій, **–ая**, **–ее**, *adj.* najprędszy; ли́нія наискорѣ́йшаго ската, *Mathem.*, v. **Цикло́ида**.

Наискосо́къ, *adv.* ukośnie.

Наискось, *adv.* ukośnie.

Найти́, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Находи́ть**, **–ся**.

Наи́тіе, **–я**, *n. Eccl. sl.* zstąpienie; наи́тіе Свята́го Ду́ха, zstąpienie Ducha świętego.

Накади́ть, *v. n. perf.* nakadzić.

Наказа́ніе, **–я**, *n.* 1. kara, ukaranie; 2. *Eccl. sl.* nauka.

Наказа́тель, **–я**, *m.* 1. *Eccl. sl.* nauczyciel; 2. karciciel, ten który karze. [karny, do karania.

Наказа́тельный, **–ая**, **–ое**, *adj.*

Наказа́ти, *v. perf.*, v. *sub*: **Наказо́вати**. [**Наказы́вать**, **–ся**.

Наказа́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*:

† **Наказны́й**, **–ая**, **–ое**, *adj.* instrukcyjny; наказна́я гра́мота, наказна́я па́мять, instrukcya; наказны́й ата́манъ, (*u kozaków*:) hetman polowy, hetman *locum tenens*.

Наказова́ти, **Наказа́ти**, *v. a. Eccl. sl.* uczyć, nauczać, nauczyć, napominać, napomnić, upominać, ostrzegać, ostrzedz; *it.* v. **Наказы́вать**. [instrukcya.

Наказъ, **–а**, *m.* nakaz, przepis,

Наказа́ніе, **–я**, *n.* 1. karanie; 2. nakazywanie, przykazywanie, dawanie instrukcyi.

Наказа́ть, **Наказа́ть**, *v. a.* 1. – кого́-либо, karać, ukarać kogo; 2. – кому́-либо, nakazywać, nakazać, przykazywać, przykazać komu, dawać, dać komu instrukcye; **–ся**, *v. p.* być karanym.

Наказа́ніе, **Наказа́ливаніе**, **–я**, *n.* rozpalenie, rozpalanie, rozognienie, rozognianie.

Наказа́ливать, **Наказа́лить**, *v. a.* rozpalać, rozpalić (do czerwoności), rozogniać, rozognić; **–ся**, *v. p.* być rozpalonym, rozognionym. [**Наказа́ливать**, **–ся**.

Наказа́лить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*:

Наказа́лка, **–и**, *f.* rozpalanie, rozpalenie, rozognianie, rozognienie. [ognienie.

Наказа́лъ, **–а**, *m.* rozpalenie, roz-

Наказа́ливаніе, **–я**, *n.* 1. nakalanie; 2. nałupanie, narąbanie (drzewa); 3. przypinanie (*np.* kwiatów, wstążek na co).

Наказа́ливать, **Наколоть**, *v. a.* 1. nakalać, nakłóć, dziur narobić; 2. napinać, napiąć, przypinać, przypiąć (śpilkami, *np.* kwiaty, wstążki na co); 3. łupać, nałupać, rąbać, narąbać (drew); *it.* kłóć, ukłóć; **–ся**, *v. p.* być nakalanym, nakłótym; być napinanym, napiętym, przypiętym, *etc.*

Наказа́лять, *v. a. perf. pop.* nagadać, nabajać, napleść, nabredzić, nabzdurzyć; **–ся**, *v. r.* nagadać się, nabajać się.

Наказа́никъ, **–а**, *m.*, v. **Водяни́ца**. [nifolią natrzeć.

Наканифо́лить, *v. a. perf.* ka-

Накану́нѣ, *adv.* w przeddzień, w wigilią.

Накапа́ніе, **–я**, *n.* nakapanie.

Накапа́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накапы́вать**, **–ся**.

Накапли́ваніе, **–я**, *n.* nagromadzanie, skupianie, zbieranie.

Накапли́вать, v. **Накопля́ть**.

Накапчи́ваніе, **–я**, *n.* kopcenie, wędzenie.

Накапчи́вать, **Накопти́ть**, *v. a.* kopcić, okopcić; wędzić, nawędzić; **–ся**, *v. p.* być wędzonym, nawędzonym. [wanie, nakapanie.

Накапы́ваніе, **–я**, *n.* nakapy-

I. Накапы́вать, **Накапа́ть**, *v. a.* nakapywać, nakapać; накапа́ть во́ску на полъ, nakapać wosku na podłogę.

II. Накапы́вать, **Накопа́ть**, *v. a.* nakopywać, nakopać, naryć; **–ся**, *v. p.* być nakopanym.

Накарми́ливаніе, **–я**, *n.* nakarmienie.

Накарми́ливать, **Накорми́ть**, *v. a.* nakarmić, napaść; **–ся**, *v. p.* być nakarmionym.

Накати́ть, *v. a. perf.* 1. nakatać кого́-либо, nawozić kogo do woli; 2. v. *sub*: **Нака́тывать**; **–ся**, *v. r.* nawozić się, najeździć się do woli w powozie *lub* sankach.

Нака́тина, **–ы**, *f.* belka, tram.

Нака́тить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Нака́чивать**, **–ся**.

Нака́тка, **–и**, *f.* wałek maglowy.

Нака́тникъ, **–а**, *m.* maglownik; *it.* v. **Зака́тникъ**.

Нака́тной, (**–ы́й**), **–ая**, **–о́е**, *adj.* półapowy.

Нака́ть, **–а**, *m.* 1. nataczanie czego; 2. półap, powała. [nie.

Нака́тываніе, **–я**, *n.* nataczaНака́тывать, **Нака́тать**, *v. a.* 1. nataczać, natoczyć; накатать бочекъ въ подва́лъ, natoczyć beczek do piwnicy; 2. nawijać, nawinąć (co na wałek); **–ся**, *v. p.* być nataczanym, natoczonym; być nawijanym, nawiniętym.

Накача́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Нака́чивать**, **–ся** (II).

Нака́чаться, *v. r. perf.* nahuśtać się.

Нака́чиваніе, **–я**, *n.* 1. natoczenie; 2. napompowanie.

I. Нака́чивать, **Накати́ть**, *v. a.* nataczać, natoczyć; **–ся**, *α*) *v. r.* nataczać się, natoczyć się, zatoczyć się, wpaść na co; *β*) *v. p.* być nataczanym, natoczonym.

II. Нака́чивать, **Нака́чать**, *v. a.* pompować, napompować; **–ся**, *v. p.* być napompowanym.

Нака́шиваніе, **–я**, *n.* koszenie.

Нака́шивать, **Накоси́ть**, *v. a.* kosić, nakosić; **–ся**, *v. p.* być nakoszonym. [ciast.

Накваска, **–ы**, *f.* rozczyna, na

Наква́сить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наква́шивать**, **–ся**.

Наква́ска, **–и**, *f.* rozczyna, naciast. [nowanie.

Наквасцова́ніе, **–я**, *n.* naału-

Наквасцова́ть, *v. a.* naałunować, zaprawić ałunem. [szanie.

Наква́шиваніе, **–я**, *n.* zakwa-

Наква́шивать, **Наква́сить**, *v. a.* zakwaszać, zakwasić; **–ся**, *v. p.* być zakwaszanym, zakwaszonym; kwasić się.

Накида́ніе, **–я**, *n.* narzucenie.

Накида́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накида́ть**, **–ся** (I).

Накидка, **–и**, *f.* narzucanie, narzucenie; носить шу́бу въ на́кидку –, nosić futro zarzucone na ramiona. [nawyrzucany.

Накидно́й, (**–о́й**), **–ая**, **–о́е**, *adj.*

Наки́дываніе, **-я**, *n.* narzucanie.

I. Наки́дывать, Наки́дать, *v. a.* narzucać, narzucić, naciskać, nawalić; wyrzucać, nawyrzucać (*np.* drzewa na brzég); **-ся**, *v. p.* być narzucanym, narzuconym, nawalonym, naciskanym.

II. Наки́дывать, Наки́нуть, *v. a.* 1. przyrzucać, przyrzucić, (*np.* drew do pieca); 2. narzucać, narzucić (na siebie płaszcz, futro); **-ся**, *v. p.* być przyrzucanym, przyrzuconym, dorzuconym; być narzucanym, narzuconym.

Наки́нуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наки́дывать.**

Наки́нуться, *v. r. perf.* na кого-либо, rzucić się na kogo, zaczepić kogo.

Наки́пѣніе, **-я**, *n.* wskipienie.

Наки́пѣть, Наки́пѣть, *v. n.* nakipieć.

На́кипь, **-и**, *f.* 1. piana (na wierzchu gotującéj się cieklizny); 2. przywara (w naczyniu od gotowania); 3. powłoka kamienna (tworząca się na ścianach od wody sączącéj się).

Наки́пѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przywarły (do naczynia od gotowania).

Наки́пѣніе, v. **Наки́пѣніе.**

Наки́пѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наки́пать.** [rzyć, wzwarzyć.

Наки́пятить, *v. a. perf.* nawa-

Наки́саніе, **-я**, *n.* zakwaśnienie. [zakwaśnieć.

Наки́сать, Наки́снуть, *v. n.* **Наки́слый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* zakwaśniały. [**Наки́сать.**

Наки́снуть, *v. perf.*, v. *sub*: **На́кладка**, **-и**, *f.* 1. nadstawienie, podwyższenie (*np.* ściany); 2. podwyższenie, powiększenie (*np.* ceny na co); 3. obłamowanie, garnirowanie (*np.* sukni).

Накладна́я, **-о́й**, *s. f.*, v. *sub*: **Накладно́й.**

Накладно́й, (**-и́й**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* 1. nakładziony, podwyższony, powiększony (*np.* podatek, cena); 2. przyprawny, fałszywy (*np.* wąsy, włosy); **накладно́й рука́въ**, v. **На-рука́вникъ**; 3. platerowany; **накладна́я**, **-о́й**, *s. f.* faktura kupiecka.

На́кладный, **-ая**, **-ое**, *adj.* nakładny, wiele nakładu wyciągający, kosztowny, niekorzystny.

Накладны́й, Накла́дочный, v. **Накладно́й.**

На́кладъ, **-а**, *m.* uszczerbek, szkoda, strata, expens; *it.* v. **Оста́ться** (**въ накладѣ**).

На́кладываніе, **-я**, *n.* nakładanie, ładowanie. [co nakłada.

На́кладыватель, **-я**, *m.* ten

I. На́кладывать, На́класть, *v. a.* nakładać, nakłaść, położyć; kłaść, położyć, włożyć; nakładać, nałożyć, ładować, naładować; *it.* błamować, obłamować, garnirować, ogarnirować; **– ещё одинъ рядъ кирпичёй на стѣну**, nakładać jeszcze jeden rzęd cegieł na mur (na ścianę); **-ся**, *v. p.* być nakładanym, nałożonym, naładowanym, *etc.*

II. На́кладывать, Наложи́ть, *v. a.* (na np. pęk na kogó), kłaść, położyć (*np.* rękę na kogo); **-ся**, *v. p.* być położonym.

Накла́няться, *v. r. perf.* – **кому́**, nakłaniać się komu; naprosić się kogo.

Накла́сть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **На́кладывать, -ся (I).**

Наклева́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наклёвывать, -ся (I).**

Наклеветáніе, **-я**, *n.* naobmawianie, napotwarzanie.

Наклеветáть, *v. a. perf.* na кого-либо, naobmawiać, napotwarzać.

Наклёвъ, **-а**, *m.* miejsce w jajku wydziobane kurczęciem.

Наклёвываніе, **-я**, *n.* (*o kurczętach w jajkach siedzących*:) wykluwać, wykluć, nawykluwać, nawykluwanie.

I. Наклёвывать, Наклева́ть, *v. a.* (*o ptakach*:) nażobać; **-ся**, *v. r.* (*o ptakach*:) nażobać się, najeść się.

II. Наклёвывать, Наклю́нуть, *v. a.* (*o kurczętach w jajkach siedzących*:) wykluwać, wykluć, nawykluwać; **-ся**, *v. r.* wykluwać się, wykluć się.

Наклеéніе, Наклéиваніе, **-я**, *n.* naklejenie, naklejanie.

Наклéивать, Наклéить, *v. a.* naklejać, nakleić; klejem powlekać, powlec; **-ся**, *v. p.* być naklejanym, nakleionym.

Наклéйка, **-и**, *f.* 1. naklejka, naklejenie, naklejanie; 2. rzecz przyklejona do czego.

Наклеить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наклéивать, -ся.**

Наклéйщикъ, **-а**, *m.* robotnik powlekający rzecz jaką klejem, *etc.*

Наклепа́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наклёпывать, -ся.**

Наклёпка, **-и**, *f.* przyklepka, przyklepanego co. [twarczy.

Наклёпный, **-ая**, **-ое**, *adj.* po-

Наклёпъ, **-а**, *m.* potwarz, obmowa.

Наклёпывать, Наклепа́ть, *v. a.* obmawiać, naobmawiać, potwarzać, pleść, napleść, bajać, nabajać na kogo. [nie.

Наклика́ніе, **-я**, *n.* nawoływa-

Наклика́ть, Накли́кать, *v. a.* nawoływać, nawołać.

Наклобу́чивать, Наклобу́чить, *v. a.* natulać, natulić, naciskać, nacisnąć, nasuwać, nasunąć (czapkę, kapelusz) na głowę zbyt nizko.

Наклобу́чка, **-и**, *f.* 1. natulenie; 2. pacnięcie, uderzenie lekkie.

Наклоне́ніе, **-я**, *n.* nakłonienie, pochylenie, nagięcie; **– на́ бокъ**, nakłonienie, nachylenie na bok; v. **Кили́ніе**; *Mathem.* pochyłość; **уго́лъ наклоне́нія**, kąt pochyłości; *it.* **наклоне́ніе эклúптики** (**къ эквáтору**), pochyłość ekliptyki; *Gramm.* (*modus*), tryb; **изъявúтельное наклоне́ніе**, (*m. indicativus*), tryb oznajmujący; **повели́тельное наклоне́ніе**, (*m. imperativus*), tryb rozkazujący; *it.* v. *sub*: **Неоконча́тельный, Жела́тельный**, *etc.*

Наклони́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наклоня́ть, -ся.**

Наклóнка, **-и**, *f.* nakłonienie, nachylenie, nagięcie. [dzisto.

Наклóнно, *adv.* pochyło, spa-

Наклóнность, **-и**, *f.* 1. pochyłość, nachylenie się, połogość, pochodzistość (na dół), spadzistość; *it.* v. **Покáтость**; 2. *skłonność (do czego).

Наклóнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. pochyły, pochylony, nachylony, połogi, pochodzisty, spadzisty; 2. *skłonny (do czego).

Наклóнъ, **-а**, *m.* pochył, pochyłość, pochylenie, schyłek, pochodzistość, spadzistość; v. **Наклóнность** (1).

Наклоня́ть, Наклони́ть, *v. a.* nakłaniać, nakłonić, nachylać, nachylić, naginać, nagiąć; *skłaniać, skłonić; **-ся**, *a*) *v. r.* nakłaniać się, nakłonić się, nachylać się, nachylić się, naginać się, nagiąć się; *β*) *v. p.* być nakłanianym, nakłonionym, nachylanym, nachylonym, naginanym, nagiętym. [pić się, upić się.

Наклю́каться, *v. r. perf.* na-

Наклю́нуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наклёвывать, -ся (II).**

Наковаленка, **-и**, *f. dim.* kowadełko.

Наковаленный, **-ая**, **-ое**, *adj.* kowadłowy, kowadelny.

Наковальня, **-и**, *f.* kowadło.

Наковáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наковывать, -ся.**

Наковка, **-и**, *f.* nakowanie, nakucie; rzecz nakuta.

Наковываніе, **-я**, *n.* nakowanie.

Наковывать, Наковáть, *v. a.* nakować, nakuć; kuć, skuć; **-ся**, *v. p.* być nakowanym, nakutym.

Наковы́ривать, Наковыря́ть, *v. a.* nadłubywać, nadłubać; **наковыривать ла́пти**, sporządzać kurpie; **-ся**, *v. p.* być nadłubanym.

Наковырять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наковыривать, -ся.**

Нако́жный, **-ая**, **-ое**, *adj.* skórny, naskórny; **нако́жная сыпь**, wyrzut skórny, krosty skórne; **нако́жныя боле́зни**, (*morbi cutanei*), osutkowe choroby. [janie.

Наколáчиваніе, **-я**, *n.* nabi-

Наколáчивать, Наколоти́ть, *v. a.* nabijać, nabić; **наколоти́ть въ стѣну гвоздéй**, nabić w ścianę gwoździ; 2. nabijać, nabić, wbijać, wbić; **наколоти́ть бóчку**, wbić, nabić obręcz na

beczkę; *it.* nakolačivać cěnу, podwyższać cenę; nakolotíть komú bóka, * wygrzmocić komu skórę, wytrzepać kogo; **-ся**, *v. p.* być nabijanym, nabitym.

Наколдованіе, **-я**, *n.* naczarowanie.

Наколдовáть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Наколдовывать**, **-ся**.

Наколдовываніе, **-я**, *n.* naczarowywanie.

Наколдовывать, **Наколдовáть**, *v. a.* naczarowywać, naczarować; **-ся**, *v. p.* być naczarowywanym, naczarowanym.

Наколка, **-и**, *f.* strój kobiecy na głowę. [broić.

Наколобродить, *v. n. perf.* na-

Наколотить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наколачивать**, **-ся**.

Наколоть, *v. perf.*, v. **Накалывать**.

Наколóться, *v. perf.* 1. *v. r.* ukłóć się o co, uderzyć się o co; 2. v. *sub*: **Накáливаться**.

Наколупáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наколупывать**, **-ся**.

Наколупываніе, **-я**, *n.* nawydłubywanie, nadłubanie.

Наколупывать, **Наколупáть**, *v. a.* nawydłubywać, nadłubać; **-ся**, *v. p.* być nawydłubywanym, nadłubanym.

Наколѣнникъ, **-а**, *m.* nakolanek (u zbroi); 2. sztylpa (u bótów).

Наконéцъ, *adv.* nakoniec.

Наконéчникъ, **-а**, *m.* skówka, skóweczka (u szpady, u laski).

Накопáніе, **-я**, *n.* nakopanie.

Накопáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накáпывать**, **-ся** (II).

Накопить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наконлáть**, **-ся**.

Накопленіе, **-я**, *n.* nagromadzenie, nazbieranie.

Накоплáть, **Накопить**, *v. a.* zbierać, zebrać, nazbierać, nagromadzać, nagromadzić; **-ся**, *a) v. r.* zbierać się, zebrać się, nazbierać się, namnożyć się; *β) v. p.* być zbieranym, zebranym, nazbieranym, nagromadzonym.

Накопúть, **-ся**, v. *sub*: **Накáпчивать**, **-ся**.

Накопчёный, **-ая**, **-ое**, *adj.* okopciały, okopcony.

Накопчёть, *v. n. perf.* okopcieć.

Накормúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накáрмливать**, **-ся**.

Накормлéніе, **-я**, *n.* nakarmienie.

Накóрникъ, **-а**, *m.* odnożka maciczna, wypustek, gałąź wyrosła z korzenia.

Накосúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накашивать**, **-ся**.

Накóсный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ukośny, ukosem ляя ukośnie postawiony. [cinie u konia.

Накóстница, **-ы**, *f.* guz w pę-

Накóстокъ, **-тка**, *m.* narość na kości. [z ukosa, na ukos.

Нáкосъ, *adv.* ukośnie, ukosem,

Накошéніе, **-я**, *n.* nakoszenie, skoszenie.

Накрáдываніе, **-я**, *n.* nakradzenie, ponakradzanie.

Накрáдывать, **Накрáсть**, *v. a.* kraść, ponakradać, nakraść; **-ся**, *v. p.* być nakradzionym.

Накрáиваніе, **-я**, *n.* nakrajanie, przykrajanie.

Накрáивать, **Накроúть**, *v. a.* nakrajać, nakroić; **-ся**, *v. p.* być nakrajanym. [nie (farbą).

Накрáпаніе, **-я**, *n.* nakrapia-

Накрáпать, *v. perf.*, v. *sub*: **Накрáпывать**.

Накрáпываніе, **-я**, *n.* 1. nakrapianie (farbą); 2. (*o deszczu:*) kropienie, pokrapianie.

Накрáпывать, **Накрáпать**, 1. *v. a.* nakrapiać (farbą), marmurkować; 2. *v. n.* (*o deszczu:*) kropić, pokrapiać; dżdżь накрáпываетъ, deszcz kropi, pokrapia, pokrapywa.

Накрáсить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накрáшивать**, **-ся**.

Накрáсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Накрáдывать**.

Накрахмáленіе, **Накрахмáливаніе**, **-я**, *n.* nakrochmalenie, krochmalenie.

Накрахмáливать, **Накрахмáлить**, *v. a.* krochmalić, nakrochmalić; **-ся**, *v. p.* być krochmalonym, nakrochmalonym.

Накрахмáлить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накрахмáливать**, **-ся**.

Накрáшеніе, **Накрáшиваніе**, **-я**, *n.* nafarbowanie, namalowanie, farbowanie, malowanie.

Накрáшивать, **Накрáсить**, *v. a.* farbować, nafarbować, malować, namalować; **-ся**, *v. p.* być farbowanym, nafarbowanym, malowanym, namalowanym.

Накремённикъ, **-а**, *m.* rzemień nad krzemieniem u flinty.

Накрéнивать, **Накрéнить**, *v. a.* nachylać, nachylić, pochylać, pochylić (statek); *it.* v. **Крéнить**.

Накрестъ, *adv.* na krzyż.

Накричáть, *v. n. perf.* nakrzyczeć; **-ся**, *v. r.* nakrzyczeć się.

Накроúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Накрáивать**.

Накропáть, *v. a.* 1. napartaczyć; 2. *nabazgrać, napisać, ułożyć źle (*np. wiersze).

Накропúть, *v. a. perf.* ponakrapiać; nakropić.

Накропúть, *v. a. perf.* nakruszyć, nadrobić.

Накрутúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накручивать**, **-ся**.

Накручéніе, **Накручиваніе**, **-я**, *n.* nakręcenie, nakręcanie, nawinięcie, nawijanie.

Накручивать, **Накрутúть**, *v. a.* nakręcać, nakręcić, nawijać, nawinąć, nawić; **-ся**, *v. p.* być nakręcanym, nakręconym, nawijanym, nawiniętym.

Накручиниться, *v. r. perf.* nakłopotać się, mieć wiele kłopotu.

Накрывáло, **-а**, *n.* nakrycie.

Накрываніе, **-я**, *n.* nakrywanie, przykrywanie.

Накрывать, **Накрыть**, *v. a.* nakrywać, nakryć, przykrywać, przykryć, pokrywać, pokryć; – на столъ, nakrywać, nakryć stół; накрыть гóлову шляпою, nakryć głowę kapeluszem, włożyć kapelusz na głowę; накрыть чáшку, przewrócić filiżankę do góry dnem; **-ся**, *a) v. r.* 1. nakryć się, przykryć się; 2. nakryć głowę; пожáлуйста, накройтесь, proszę nakryć głowę! *β) v. p.* być nakrywanym, nakrytym, *etc.*

Накрывной, **(-мй)**, **-áя**, **-óе**, *adj.* do nakrywania, przykrywania służący.

Накрытіе, **-я**, *n.* nakrycie, przykrycie; *cfr.* **Накрываніе**.

Накрытый, **-ая**, **-ое**, *part. p.* nakryty, przykryty, pokryty.

Накрыть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накрывать**, **-ся**.

Накрышка, **-и**, *f.* nakrywanie, nakrycie; nakrywka, pokrywka.

Накрѣпко, *adv.* mocno; *najsurowiej.

Нактóузный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do pudełka bussolowego należący.

Нактóузъ, **-а**, *m.* pudełko na bussolę. [pić się, upić się.

Накуликáться, *v. r. pop.* na-

Накупáніе, **-я**, *n.* nakupywanie, zakupywanie.

Накупáть, **Накупúть**, *v. a.* nakupywać, nakupić, zakupywać, zakupić; **-ся**, *v. r.* nabywać, nabyć przez kupno. [kąpać się.

Накупáться, *v. r. perf.* na-

Накупúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накупáть**, **-ся**.

Накýпка, **-и**, *f.* 1. nakupanie; 2. rzecz nakupiona, kupno.

†**Накупъ**, **-а**, *m.* otrzymanie czego podarunkami.

Накурéніе, **Накýриваніе**, **-я**, *n.* 1. nakadzenie, nakadzanie; nadymienie, nakurzenie (*np.* tytuniem); 2. nadystylowanie, naprzepędzanie.

Накýривать, **Накурúть**, *v. a.* 1. nakadzać, nakadzić; dymić, nadymić, kurzyć, nakurzyć (*np.* tytuniem); 2. dystylować, nadystylować, naprzepędzać; **-ся**, *a) v. r.* nakurzyć się do sytości; *β) v. p.* być nakadzonym; być nadymionym, nakurzonym.

Накурúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накýривать**, **-ся**. [зить.

Накуролéсить, v. **Напрокá-**

Накутáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Накýтывать**, **-ся**.

Накутúть, *v. perf. pop.* nabroić, psot narobić.

Накýтываніе, **-я**, *n.* otulanie.

Накýтывать, **Накýтать**, *v. a.* otulać, otulić; **-ся**, *a) v. r.* otulać się, otulić się; *β) v. p.* być otulanym, otulonym.

Налáвливаніе, **-я**, *n.* naławianie.

Нала́вливать, Наловить, *v. a.* naławiać, nałowić, nałapać; **-ся**, *v. p.* być naławianym, nałowionym, nałapanym. [wkładanie.

Налага́ніе, -я, *n.* nakładanie; **Налага́ть, Наложи́ть**, *v. a.* nakładać, nałożyć (*np.* podatki); wkładać, włożyć (co na kogo); – цѣнѣ на товары, podnosić, podnieść cenę na towary; – на кого-либо тру́дную рабо́ту, wkładać, włożyć na kogo ciężką robotę; – окова́ны на преступника, wkładać, włożyć na złoczyńcę okowy; – на себя́ ру́ку, popełniać, popełnić samobójstwo; наложи́ть запрещéніе (*abo* аре́ст) на имѣніе, włożyć areszt na majątek, sekwestrować majątek; **-ся**, *v. p.* być nakładanym, nałożonym (*np.* o cenie); być wkładanym, włożonym (na kogo).

Нала́дить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нала́живать, -ся.** [janie.

Нала́живаніе, -я, *n.* nastra-

Нала́живать, Нала́дить, *v. a.* 1. nastrajać, nastroić (*np.* instrument muzyczny); 2. naprawiać, naprawić, poprawiać, poprawić; narządzać, narządzić; **-ся**, *v. p.* być nastrajanym, nastrojonym; być naprawianym, naprawionym; być narządzanym, narządzonym.

Налакированіе, -я, *n.* nalakierowanie.

Налакировать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налакиро́вывать, -ся.**

Налакиро́вка, -и, *f.*, **Налакированіе**, -я, *n.* nalakierowanie, lakierowanie.

Налакиро́вывать, Налакировать, *v. a.* lakierować, nalakierować; **-ся**, *v. p.* być lakierowanym, nalakierowanym.

Нала́комиться, *v. r. perf.* najeść się łakotek (do sytości).

Нала́котникъ, -а, *m.* 1. nalokietnik (u zbroi); 2. rękawice *lub* rękawki skórzane (przez rybaków i rzemieślników używane).

Налáмываніе, -я, *n.* nałamywanie.

Налáмывать, Налома́ть, *v. a.* nałamywać, nałamać; **-ся**, *v. p.* być nałamywanym, nałamanym.

Налащиваніе, -я, *n.* polerowanie, woskowanie.

Налащивать Налости́ть, *v. a.* polerować, wypolerować, woskować, wywoskować; **-ся**, *v. p.* być (wy)polerowanym, (wy)woskowanym.

Нала́ять, *v. n. perf.* naszczekać; *nałajać; **-ся**, *v. r.* naszczekać się. [kłamać.

Налга́ть, *v. n. perf.* nałgać, na-

Налега́ніе, -я, *n.* przyciskanie, przygniatanie, przywalanie.

Налега́ть, Налéчь, *v. n.* 1. przyciskać, przycisnąć, przygniatać, przygnieść, przywalać, przywalić; 2. *prześladować, dokuczać; 3. przykładać się, przyłożyć się (*np.* do pracy); **-ся**, *v. p.* – на что, powalić się, położyć się na co.

Налегкѣ́, *adv.* lekko; bez pakunku (podróżować).

†**Налегцѣ́**, *adv.*, v. **Налегкѣ́.**

Наледене́лый, -ая, -ое, *adj.* lodem pokryty. [być pokrytym.

Наледене́ть, *v. n. perf.* lodem

Нале́дица, -ы, **Нале́дь**, -и, *f.* lód namarzły warstwami.

Належа́ть, *v. a. perf.* себѣ́ пролежни, odleżeć; **-ся**, *v. r.* należeć się. [nazlatywanie się.

Налета́ніе, -я, *n.* nalatanie,

Налета́ть, Налете́ть, *v. n.* 1. nalatać, nalecieć, nazlatać się, nazlatywać się; **налетѣ́ло** много ли́стьевъ, мно́жество ли́сти налеciало; **налетѣ́ло** много пы́ли, naleciało wiele kurzu; 2. **налетѣ́ть** на что, nalecieć na co; **соколъ налетѣ́лъ** на голубе́й, sokół naleciał na gołębie; **налетѣ́ть** на кого́-либо, *nalecieć, rzucić się na kogo.

Налётный, -ая, -ое, *adj.* przelatujący, przelotny; **налётныя** пти́цы, ptaki przelotne, wędrowne.

Налету́, *adv.* w lot.

Налёть, -а, *m.* 1. nadlatywanie; съ **налёту**, w nadlatywanie; 2. *Chem.* kwiat czyli cząstki stałe przez sublimacyę osiadające.

Налетѣ́лость, -и, *f. Chem.*, v. **Нале́тъ (2).**

Налетѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* przylotny. [się.

Налетѣ́ніе, -я, *n.* nazlatywanie

Налета́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Налета́ть.** [**Нала́ть**, -ся.

Нале́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налива́ніе**, -я, *n.* nalewanie.

Налива́ть, Нали́ть, *v. a.* 1. (что чѣмъ), nalewać, nalać; 2. (на что чего́), rozlewać, rozlać, zlewać, zlać, zalewać, zalać; глаза́ **налили́сь** кро́вью, oczy zalały się krwią; жи́лы **налили́сь** кро́вью, żyły nalały się krwią.

Нали́вка, -и, *f.* nalew; likwor jagodowy; **Вѣ́нская нали́вка**, v. **Слаби́тельное (Вѣ́нское).**

Наливно́й, (-ны́й), -а́я, -о́е, *adj.* (*o owocach*:) przezroczysty i soczysty; **наливно́е** я́блоко, jabłko przezroczyste; **наливна́я** ме́льница, ме́льница съ **наливны́ми** колёсами, młyn.

Нали́вочка, -и, *f. dim.*, v. **Нали́вка.** [likworowy.

Нали́вочный, -ая, -ое, *adj.*

Нали́вчатый, v. **Наливно́й.**

Нали́въ, -а, *m.* 1. (*o zbożu*:) czas dojrzałości, wypełnianie się; 2. nalew, nalanie; 3. sok w owocach.

Нали́мецъ, -мца, *m. dim.* miętusek; v. **Нали́мъ.** [tusowy.

Нали́мій, -мья, -мье, *adj.* mię-

Нали́мъ, -а, *m. H. n.* (*gadus lota*), miętus, (ryba).

Наливева́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наливе́ваніе**, -я, *n.* nalinijowanie, linijowanie.

Наливе́вывать, Наливева́ть, *v. a.* linijować, nalinijować; **-ся**, *v. p.* być linijowanym, nalinijowanym.

Налипа́ніе, -я, *n.* nalgnienie.

Налипа́ть, Налипну́ть, *v. n.* nalepiać się, nalepić się, naczepiać się, naczepić się, lgnąć, nalgnąć. [lepiony, nalgnięty.

Нали́пилый, -ая, -ое, *adj.* v.

Нали́пнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нали́пать.**

Нали́тіе, -я, *n.* nalanie.

Налитографи́ровать, *v. a. perf.* nalitografować, narysować na kamieniu.

Нали́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налива́ть, -ся.** [ность.

Нали́чіе, -я, *n.*, v. **Нали́чность.**

Нали́чникъ, -а, *m.* (*w ślósarstwie*:) blaszka zamkowa u drzwi; (*w stolarstwie*:) listwa do drzwi, okien, *etc.*, futro.

Нали́чность, -и, *f.* 1. gotowizna; въ нали́чности, w gotowiznie, w gotówce; въ нали́чности име́ется сто рубле́й, w gotowiznie [или gotowych pieniędzy] są (или znajduje się) sto rubli; 2. strona zewnętrzna, widzialna.

Нали́чный, -ая, -ое, *adj.* 1. gotowy, w gotowiznie; przytomny, obecny; нали́чныя де́ньги, gotowe pieniądze; за гото́вые пенія́дзе; нали́чныхъ въ ро́тѣ две́сти челове́къ, obecnych w kompanii dwieście chłopa; 2. czelny, przodowy; нали́чная сторона́ у до́ма, czoło, przód domu, fasada. [**Ли́шекъ.**

Нали́шекъ, -шка, *m. pop.*, v.

Нали́шній, *pop.*, v. **Ли́шній.**

Налóбникъ, -а, *m.* naczołek; przepaska na głowie.

Налóбный, -ая, -ое, *adj.* naczolny; налóбныя морщи́ны, marszczki na czole; налóбныя кля́пы, łapka, półapka w łeb bijąca.

Налобокъ, -бка, *m.*, v. **Налóбникъ.**

Налобызáться, *v. r. perf.* nacałować się. [ла́вливать, -ся.

Наловить, -ся, *v. perf.*, v. **На-**

Наловлéніе, -я, *n.* nałowienie, nałapanie.

Налóвъ, -а, *m.* tonia, połów, tyle ryb, ile jednym połowem wyciągniono.

†**Налóга**, -и, *f.* ucisk.

Налóгъ, -а, *m.* podatek.

Наложéніе, -я, *n.* nałożenie; położenie; – податéй, nałożenie, podatków, obciążenie podatkami; – запрещéнія на имѣніе, zaprzeczenie majątku, sekwestr; – рукъ, położenie rąk.

Наложи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налага́ть, -ся & Накла́дывать, -ся (II).**

Наложи́ница, -ы, *f.* nałożnica

Наложи́ческій, -ая, -ое, *adj.* nałożniczy, poboczny.

Налóжничество, -а, *n.* nałożnictwo.
Налóжничій, -ья, -ье, *adj.* nałożniczy. [ny.
Налóй, -я, *m.* pulpit kościel-
Налóйный, -ая, -ое, *adj.* pulpitowy. [ник.
Налóвотникъ, v. **Налакóт-**
Налóманіе, -я, *n.* połamanie.
Налóмать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налáмывать**, -ся. [-ся.
Налóпить, -ся, v. **Надлóпить**, **Налóпъ**, v. **Надлóпъ**.
Налощéніе, -я, *n.* wypolerowanie, wywoskowanie.
Налощúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налáщивать**, -ся.
Налудúть, *v. a. perf.* pobielić cyną; -ся, *v. p.* być pobielonym cyną. [rać, obrać z łupin.
Налупúть, *v. a. perf.* naobie-
Налучúть, *v. a. perf.* ryb nocą przy świetle nałowić.
Налýчіе, -я, *n.*, **Налучь**, -и, *f.* futerał skórzany na łuk.
† **Налýшенъ**, -шна, *m.*, v. **Налýчіе**.
Налущéніе, **Налýщиваніе**, -я, *n.* naluszczenie, naluszczanie.
Налущивать, **Налущúть**, *v. a.* naluszczać, naluszczyć; -ся, *v. p.* być naluszczonym.
Налущúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налýщивать**, -ся.
Налытáться, *v. r. perf.* nawałęsać się, nawłóczyć się.
Нальнýть, v. **Налúпнуть**.
Нальстúть, *v. n. perf.* napochlebiać, nalasić się.
Налѣ́во, *adv.* na lewo, w lewo.
Налѣзáть, **Налѣ́сть**, *v. n.* włazić, nalazić, należć, wleźć.
Налѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Налѣ́ивать**. [**Налѣ́плять**, -ся.
Налѣ́пить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Налѣ́пка**, -и, *f.* nalepianie, nalepienie, przylepianie, przylepienie; przylepka, rzecz przylepiona, nalepiona.
Налѣ́пленіе, **Налѣ́пливаніе**, -я, *n.* nalepienie, przylepienie, nalepianie, przylepianie.
Налѣ́пливать, -ся, v. **Налѣ́плять**, -ся.
Налѣ́плять, **Налѣ́пить**, *v. a.* nalepiać, nalepić, przylepiać, przylepić; -ся, *v. p.* być nalepianym, nalepionym, przylepianym, przylepionym.
Налѣ́покъ, -пка, *m.* przylepionego co do czego.
Налюбовáться, *v. r. perf.* -чýсь, -кмсь, nacieszyć się patrząc, napatrzyć się na co, na kogo.
Намагнетизировáть, *v. a.* namagnetyzować (chorego); -ся, *v. p.* być namagnetyzowanym.
Намагнúтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намагнúчивать**, -ся.
Намагнúченіе, **Намагнúчиваніе**, -я, *n.* namagnesowanie, magnesowanie.
Намагнúчивать, **Намагнúтить**, *v. a.* magnesować, namagnesować; -ся, *v. p.* być namagnesowanym.
Намáзаніе, -я, *n.* namazanie, nasmarowanie, pomazanie.
Намáзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намáзывать**, -ся.
Намáзка, -и, *f.*, **Намáзываніе**, -я, *n.*, v. **Намáзаніе**.
Намáзывать, **Намáзать**, *v. a.* namazywać, namazać, smarować, nasmarować; -ся, *a*) *v. r.* namazywać się, namazać się, nasmarować się; *β*) *v. p.* być namazywanym, namazanym, nasmarowanym.
Намакáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Намакúвать**.
Намакúвать, **Намакáть**, *v. a.* świece ciągnąć, świec naciągnąć, robić świece, narobić świec namaczając knot w łoju.
Намалевáніе, -я, *n.* namalowanie.
Намалевáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намалёвывать**, -ся.
Намалёвываніе, -я, *n.* malowanie.
Намалёвывать, **Намалевáть**, *v. a.* malować, namalować; -ся, *v. p.* być malowanym, namalowanym.
Намáлываніе, -я, *n.* namełcie.
Намáлывать, **Намолóть**, *v. a.* mleć, namleć; **намолóть вздóру**, *napleść, nabajać, nabzdurzyć; v. **Молóть** (*propr. & *); -ся, *v. p.* być namielonym.
Намáлѣ, *adv. Eccl. sl.* mało, nieco, cokolwiek.
Намарáніе, -я, *n.* nawalanie, nabazgranie, nagryzmolenie.
Намарáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намáрывать**, -ся.
Намáрываніе, -я, *n.* walanie, bazgranie, nabazgrywanie, gryzmolenie.
Намáрывать, **Намарáть**, *v. a.* walać, nawalać, bazgrać, nabazgrywać, nabazgrać, gryzmolić, nagryzmolić; -ся, *a*) *v. r.* być walanym, nawalanym, nabazgrywanym, nabazgranym, nagryzmolonym.
Намáсленіе, **Намáсливаніе**, -я, *n.* namaślenie, namaślanie, maślenie.
Намáсливать, **Намáслить**, *v. a.* maślić, namaślać, namaślić, masłem posmarować *lub* okrasić co; -ся, *v. r.* namazać się, pobrudzić się masłem; *β*) *v. p.* być namaślonym.
Намáслить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намáсливать**, -ся.
Намастúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намащáть**, -ся.
Намáтываніе, -я, *n.* nawijanie.
Намáтывать, **Намотáть**, *v. a.* nawijać, nawinąć (*np.* nici na kłębek); -ся, *v. p.* być nawijanym, nawiniętym; zwijać się.
Намáчиваніе, -я, *n.* namaczanie.
Намáчивать, **Намочúть**, *v. a.* namaczać, namoczyć, zamaczać, zamoczyć; -ся, *v. p.* być namaczanym, namoczonym, zamaczanym, zamoczonym.
Намащáть, **Намастúть**, *v. a.* namaszczać, namaścić, maścią nasmarować; -ся, *a*) *v. r.* namaszczać się, namaścić się, nasmarować się; *β*) *v. p.* być namaszczanym, namaszczonym, nasmarowanym.
Намащéніе, -я, *n.* namaszczenie. [nie.
Намáщиваніе, -я, *n.* brukowa-
Намáщивать, **Намостúть**, *v. a.* brukować, wybrukować (ulice); -ся, *v. p.* być brukowanym, wybrukowanym.
Намéдни, *adv. pop.* kilka dni temu. [czenie.
Намежевáніе, -я, *n.* rozgrani-
Намежевáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намежёвывать**, -ся.
Намежёвывать, **Намежевáть**, *v. a.* rozmierzać, rozmierzyć, rozgraniczać, rozgraniczyć pole, grunta; -ся, *v. p.* być rozmierzanym, rozmierzonym, rozgraniczanym, rozgraniczonym.
Намекáніе, -я, *n.* napomykanie, napomknienie, danie do zrozumienia.
Намекáть, **Намекнýть**, *v. a.* napomykać, napomknąć, dawać, dać do zrozumienia, dać napomknienie. [**Намекáть**.
Намекнýть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Намёкъ**, -а, *m.*, v. **Намекáніе**; **дѣлать намёки**, v. **Намекáть**.
Намёрзнуться, *v. r. perf.* przemarznąć. [**метáть**.
Намести́, *v. perf.*, v. *sub*: **Наметáніе**, -я, *n.* 1. namiatanie; 2. narzucanie; 3. v. **Намётываніе**.
Наметáть, **Намести́**, *v. a.* 1. namiatać, namieść; 2. narzucać, narzucić, naciskać; 3. v. **Намётывать**; -ся, *v. p.* być namiatanym, namiecionym; być narzucanym, narzuconym, naciskanym.
Наметёнье, v. **Наметáніе** (1. 2).
Наметка, -и, *f.* 1. sfastrzygowanie; narzut; załatanie; 2. łata, łatka na sukni; 3. wrzeciądz, zapora.
Наметный, -ая, -ое, *adj.* 1. narzutny; 2. pokrywny, do pokrycia zdatny; **наметная сѣть**, sieć pokrywna.
Наметъ, -а, *m.* 1. narzut, narzuconego co; 2. dach, wierzch namiotu; *it.* namiot; 3. gatunek sieci na ptaki, sieć pokrywna; 4. *Herald.* deka hełmowa u herbu; **наметъ цвѣтной**, *Bot.*, v. **Околоцвѣтіе**; **можжевелковый наметъ**, *Anat.* namiotek mózgowy, szater mózgowy, †szatra mózgowa.
Наметываніе, -я, *n.* 1. narzucanie, naciskanie; 2. fastrzygowanie.
Наметывать, **Наметáть**, *v. a.* 1. narzucać, narzucić, naciskać; 2. fastrzygować, sfastrzygować,

przyfastrygować; **-ся**, *v. p.* być narzucanym, narzuconym, naciskanym.

Наминáние, -я, *n.* nagniatanie, nagniecenie, namiędlenie.

Минáть, Нанять, *v. a.* nagniatać, nagnieść, namiąć, namiędlić; *it.* nagnieść, odgnieść, odcisnąć; **намять глúны**, nagnieść gliny; **намять пеньки**, namiędlić konopi; **-ся**, *v. p.* być nagniecionym, namiędlonym.

Наминка, -и, *f.* 1. v. **Наминáние**; 2. kontuzya, nagniecenie, odgniecenie. [**нéдни.**

Наминáсь, *adv. pop.*, v. **На-**

Намозóливать, Намозóлить, *v. a.* nagnieść, odgnieść, odcienąć, dostać nagniotków, odcisków.

Намóй, -я, *m.* mielizna.

Намокáть, Намóкнуть, *v. n.* moknąć, namoknąć. [mokły.

Намóклый, -ая, -ое, *adj.* na-

Намóкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Намокáть.** [nie.

Намолáчиваніе, -я, *n.* młócenie.

Намолáчивать, Намолотúть, *v. a.* młócić, namłacać, namłócić, wymłócić; **-ся**, *v. p.* być namłóconym, wymłóconym.

Намолóть, -а, *m.* wymłócek.

Намолóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Намóлывать, -ся.**

Намолóченіе, -я, *n.* namłócenie, wymłócenie.

Намóлъ, -а, *m.* ilość umielona mąki w jednym dniu. [żenie.

Намораживáніе, -я, *n.* mro-

Намораживáть, Наморóзить, *v. a.* mrozić, namrozić.

Намóрдникъ, -а, *m.* namordnik, kaganiec.

Намороженіе, -я, *n.* namrożenie. [**Намораживать.**

Наморóзить, *v. perf.*, v. *sub*: **Наморщéніе, Наморщúваніе, -я**, *n.* zmarszczenie, namarszczenie, namarszczanie, zmarszczanie, fałdowanie.

Наморщивать, Наморщúть, *v. a.* namarszczać, namarszczyć, zmarszczać, zmarszczyć, fałdować, nafałdować; **-ся**, *a) v. r.* namarszczać się, namarszczyć się, zmarszczać się, zmarszczyć się; *β) v. p.* być namarszczonym, zmarszczonym.

Наморщúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наморщивать, -ся.**

Наностúть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Нанощéніе, -я**, *n.* namoczenie; zmoczenie. [**Нанóчивать, -ся.**

Нанóчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наношéнничать**, *v. n. perf.* nasachorować, namachlować, naszalbierzyć. [wanie.

Нанощéніе, -я, *n.* wybruko-

Нанусливать, Нануслúть, *v. a.*, v. **Мýслить.**

Нанýтить, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанучáть.** [potwarz, potwarstwo.

Нанýтки, -токъ, *f. pl. pop.*

Нанучáть, Нанутúть, *v. a.* mącić, namącić, zmącić; *fig.* – **на кого-либо**, obmawiać, obmówić, oczerniać, oczernić, potwarzać kogo.

Нанýчиться, *v. r. perf.* namęczyć się, natrudzić się. [mączyć.

Нанучúть, *v. a. perf. pop.* na-

Нанывáніе, -я, *n.* namywanie, namycie, napranie.

Нанывáть, Нанúть, *v. a.* 1. namywać, namyć, naprać; **намúть бѣлья**, naprać bielizny; 2. *v. impers.* przypławiać, przypławić, przytakać; 3. *fig.* **намúть комý гóлову**, v. **Нанылить (комý гóлову), Пожурúть; -ся**, *v. p.* być namywanym, namytym, napranym. [ный.

Нанынóй, (-нúй), v. **Нанóс-**

Нанылéніе, Нанылúваніе, -я, *n.* namydlenie, namydlanie.

Нанылúвать, Нанылúть, *v. a.* namydlać, namydlić; *fig.* **нанылить комý-либо гóлову**, *wymyć kogo, wymyć komu głowę, wytrzeć komu kapitułę, wystrofować kogo; **-ся**, *α) v. r.* namydlać się, namydlić się; *β) v. p.* być namydlonym.

Нанылúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наныливать, -ся.**

Нанúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанывáть, -ся.** [sany.

Нанúчка, -и, *f.* len wyczeNанéленіе, Нанéливаніе, -я, *n.* nakredowanie, kredowanie.

Нанéливать, Нанéлить, *v. a.* kredować, nakredować, kredą wycierać, wytrzeć; **-ся**, *α) v. r.* nakredować się; *β) v. p.* być nakredowanym.

Нанéлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанéливать, -ся.**

Нанéненіе, -я, *n.* namienianie.

Нанéнивать, Нанéнять, *v. a.* namieniać, namienić (pieniędzy, rozmaitych towarów); **-ся**, *v. p.* być namienionym.

Нанéрева́ться, *v. r.* zamierzać, zamierzyć sobie.

Нанéреніе, -я, *n.* zamiar, zamysł, cel, widok; **имѣть нанéреніе**, mieć zamiar; zamierzać; **безъ всякаго нанéренія**, bez wszelkiego zamiaru, mimowolnie, niechcąc; **съ нанéреніемъ**, z zamiarem; naumyślnie; z przedsięwzięciem. [nie, odmierzanie.

Нанéрзываніе, -я, *n.* namierzanie.

Нанéрзывать, Нанéрзять & Нанéрить, *v. a.* namierzać, namierzyć; odmierzać, odmierzyć; **-ся**, *v. p.* być namierzanym, namierzonym; być odmierzanym, odmierzonym.

Нанéрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанéрзывать, -ся.**

Нанéрзіе, -я, *n.* namierzenie, odmierzenie.

Нанéрять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанéрзывать, -ся.**

Нанéсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанóшивать, -ся (II).**

Нанéстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанéщать, -ся.**

Нанéстникъ, -а, *m.* 1. namiestnik, zastępca, gubernator, rządca; 2. zastępca przełożonego nad klasztorem.

Нанéстница, -ы, *f.* zastępnica przeoryszy (или przełożonéj nad klasztorem).

Нанéстническій, -ая, -ое, *adj.* namiestnikowski, gubernatorski.

Нанéстничество, -а, *n.* namiestnikowstwo, namiestnictwo.

Нанéстничій, -ья, -ье, *adj.*, v. **Нанéстническій.**

Нанéстный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* miejscowy.

Нанéсто, v. Вмѣсто.

Нанéтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанéчать, -ся.**

Нанéтка, -и, *f.* 1. naznaczanie, naznaczenie; 2. znak, rzecz do naznaczenia służąca.

Нанéчательный, -ая, -ое, *adj.* do naznaczenia, mierzenia, celowania służący.

Нанéчать, Нанéтить, *v. a.* 1. naznaczać, naznaczyć, poznaczyć, znaki na czém porobić; 2. celować, wycelować, wymierzyć do celu; **-ся**, *v. p.* być naznaczanym, naznaczonym, *etc.*

Нанéченіе, Нанéчиваніе, -я, *n.* naznaczenie, naznaczanie; wycelowanie, celowanie, wymierzenie, mierzenie. [чать, -ся.

Нанéчивать, -ся, v. **Нанé-**

Нанéшать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанóшивать, -ся (I).**

I. Нанóшивать, Нанéшать, *v. a.* namieszać, przymieszać, przylać (*np.* wody do jakiego płynu); **-ся**, *v. p.* być namieszanym, przymieszanym.

II. Нанóшивать, Нанéсить, *v. a.* namieszać, zmieszać (*np.* karm, paszę); **-ся**, *v. p.* być namieszanym, zmieszanym.

Нанéщать, Нанéстить, v. **Нож.....**

Нанякáть, Нанякнуть, *v. n.* mięknąć, namiękнąć. [miękły.

Наняклый, -ая, -ое, *adj.* na-

Нанякнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанякáть.**

Нанятіе, *cfr.* **Наниманіе.**

Нанять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наниматель, -ся.** [nie.

Нанáшиваніе, -я, *n.* nanoszeНанáшивать, Нанóсить, *v. a.* nanaszać, nanosić; **-ся**, *v. p.* być nanoszonym.

Нанесéніе, -я, *n.* nanoszenie; *sprowadzenie; – **обúды**, obrażenie kogo. [**Наносúть, -ся (I).**

Нанéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанизáніе, -я**, *n.* nawlekanie (pereł na nitkę).

Нанизáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанизывать, -ся.**

Нанизка, –и, *f.* 1. nawlekanie, nawleczenie (na nitkę); 2. sznurek nawleczony *np.* pereł.

Нанизываніе, –я, *n.* nawlekanie.

Нанизывать, Нанизать, *v. a.* nawlekać, nawlec (na nitkę, na sznurek *np.* perły, *etc.*); –ся, *v. p.* być nawlekanym, nawleczonym.

Нанимъ, v. **Наймка (2)**.

Наниманіе, –я, *n.* najmowanie.

Нанимать, Нанять, *v. a.* najmować, nająć (pomieszkanie, robotników); –ся, *α*) *v. r.* najmować się, nająć się; *β*) *v. p.* być najmowanym, najętym.

Нанищенствовать, *v. a. perf.* nażebrać.

Нанка, –я, *f.*, **Нанкинъ**, –а, *m.* nankin. [kinowy.

Нанковый, –ая, –ое, *adj.* nan-

I. Наносить, Нанести & Нанести, *v. a.* nanosić, nanieść; (*o wodzie:*) nanosić, nanieść; (*o wietrze:*) nagnać, napędzić, nawiać; вѣтромъ нанесло много снѣгу, wiatr nawiał, napędził wiele śniegu; – яйцъ, znosić jaja, nanieść, naznieść jaj; –, *sprawiać, sprawić, zrządzać, zrządzić, nawabiać, nawabić, sprowadzać, sprowadzić, ściągać, ściągnąć, wyrządzać, wyrządzić; нанести обиду, obrazić kogo; нанести пораженіе на непріятеля, porazić, zbić nieprzyjaciela; нанести рукy на кого–либо, podnieść rękę na kogo, zabić kogo, pozbawić kogo życia; – безчестіе, v. **Безчестить**.

II. Наносить, *v. perf.*, v. *sub*: **Нанашивать**.

Наноска, –и, *f.* naniesienie.

Наносникъ, –а, *m.* potwarca.

Наносный, –ая, –ое, *adj.* 1. naniesiony, nanoszony (przez wodę); наносная земля, ziemia naniesiona, nanoszona przez wodę; 2. *potwarczy, obmowny.

Наносъ, –а, *m.* 1. naniesienie (wodą); 2. naniesione rzeczy; 3. *potwarz, obmowa, oczernienie.

Нанюшеніе, –я, *n.* nanoszenie.

Нанюхаться, *v. r. perf.* nawąchać się; – табакy, nawąchać się tabaki.

Нанянькиться, *v. r. perf.* napiastować, nabawić się z dziećmi.

Нанятіе, –я, *n.* wynajęcie, najęcie. [najęty, wynajęty.

Нанятый, –ая, –ое, *part. p.*

Нанять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наймать, –ся**.

Наобумъ, *adv.* bez zastanowienia, nierozważnie.

Наораніе, Наорать, v. **Нанаханіе, Напахать**.

Наострѣніе, –я, *n.* naostrzenie.

Наострить, –ся, v. **Навострить, –ся**.

Наоткось, *adv.* na ukos, z ukosa, ukośnie.

Наотмашь, *adv.* na odmach, na odlew, z zamachem.

Наотрѣзъ, *adv.* stanowczo; otkazáть наотрѣзъ, gładko odmówić (czego komu).

Наохреніе, Наохриваніе, –я, *n.* posmarowanie, smarowanie ochrą.

Наохривать, Наохрить, *v. a.* smarować, posmarować ochrą; –ся, *v. p.* być smarowanym, posmarowanym ochrą.

Наохрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наохривать**, –ся.

Нападаніе, –я, *n.* napadanie, nalecenie.

Нападаніе, –я, *n.* napadanie, napaście, zaczepienie.

Нападатель, –я, *m.* zaczepiający, napastnik, najezdnik.

Нападательный, v. **Наступательный**. [падывать.

Нападать, *v. perf.* v. *sub*: **Нападать, Напасть**, *v. n.* napadać, napaść, nalecieć; – на кого, napadać, napaść na kogo, rzucać, rzucić się na kogo; prześladować kogo; napaść na nieprzyjaciela, napaść na nieprzyjaciela; напасть на счастливую мысль, wpaść na szczęśliwą myśl; страхъ напалъ на меня, strach napadł na mnie.

Нападѣніе, –я, *n.* napad, napadnienie.

Нападки, –ковъ, *m. pl.* prześladowania. [prześladowczy.

Нападчивый, –ая, –ое, *adj.*

Нападчикъ, –а, *m.* prześladowca.

Нападывать, Нападать & Напасть, *v. n.* napadać, licznie do kupy spadać; напало много снѣгу, wiele śniegu napadło.

Напаиваніе, –я, *n.* 1. lutowanie, spajanie; 2. napajanie, napawanie.

I. Напаивать, Напаять, *v. a.* lutować, nalutować, spajać, naspajać; –ся, *v. p.* być lutowanym, nalutowanym, naspajanym.

II. Напаивать, Напоить, *v. a.* napajać, napawać, napoić; напоить кого–либо до–пьяна, *napoić, upoić kogo; –ся, *v. p.* być napajanym, napawanym, napojonym.

Напайка, –и, *f.* 1. lutowanie, nalutowanie, przylutowanie; 2. rzecz nalutowana, przylutowana.

Напакостить, Напакостничать, *v. a. perf.* naplugawić, napaskudzić; nabroić złego.

Напакощеніе, –я, *n.* naplugawienie, napaskudzenie.

Напалзываніе, –я, *n.* napełzanie, nawłażenie.

Напалзывать, Наполать, Наполать, *v. n.* napełzać, nawłazić.

Напалокъ, –лка, *m.* paluch u rękawiczki na wielki palec.

Напалочный, –ая, –ое, *adj.* paluchowy. [dły.

Напалый, –ая, –ое, *adj.* opa-

Напаянтованіе, Напаянтываніе, v. **Напоянніе**.

Напаянтовать, v. **Напоянить**.

Напаянтывать, v. **Напоянать**.

Напарье, –я, *n.* świder, świderek. [–ся.

Напасáть, –ся, v. **Запасáть**.

Напасть, –ся, v. **Запасти, –ся**.

Напастный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* nieszczęśliwy, nieszczęsny.

Напáсть, –и, *f.* nieszczęście, niedola, przygoda, napaść, bieda.

Напасть, *v. perf.*, v. *sub*: **Нападать & Нападывать**. [zoranie.

Напахáніе, –я, *n.* naoranie,

Напахáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Напáхивать**. [wanie.

Напáхиваніе, –я, *n.* naorywanie, **Напахивать, Напахать**, *v. a.* naorywać, naorać, zorać; –ся, *v. p.* być naoranym, zoranym.

Напáчканіе, –я, *n.* powalanie, posmolenie, poplugawienie, popaskudzenie.

Напáчкать, *v. a. perf.* powalać, posmolić, poplugawić, popaskudzić; –ся, *v. p.* być powalanym, posmolonym, poplugawionym, popaskudzonym.

Напаяніе, –я, *n.* nalutowanie.

Напаяти, Напоити, *v. a. Eccl. sl.* napajać, napawać, napoić, dawać, dać do picia; –ся, *v. r.* ugasić swoje pragnienie.

Напáять, *v. perf.*, v. *sub*: **Напáивать (I)**.

Напекáть, Напéчь, *v. a.* napiekać, napiec; –ся, *v. p.* być napieczonym. [przodu.

Напереди, *adv.* przodem; z

Напередъ, *adv.* 1. naprzód, wprzód; 2. przodem, z przodu.

Напереко́ръ, *adv.* naprzekor, na przekorę, w kontr, na złość.

Напереры́въ, *adv.* na wyścigi, uganiając się. [**Напирáть, –ся**.

Напереть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наперехвáть, v. Напереры́въ**.

Напéрникъ, –а, *m.* piórnik, pudełko na pióra.

Напéрсникъ, –а, *m.* 1. napiersznik, napiersień, pektorał; 2. *polubieniec, faworyt.

Напéрсница, v. **Любúница**.

Напéрсный, –ая, –ое, *adj.* napiersny; напéрсный крестъ, krzyż napiersny, na piersiach naszony.

Напéрстникъ, –а, *m.* obrączka od szycia wkładana na mały palec.

Напéрстничекъ, –чка, *m. dim.*, v. **Напéрстникъ**.

Напéрстокъ, –тка, 1. naparstek; 2. *Bot.*, v. **Напéрстянка**.

Напéрсточекъ, –чка, *m. dim.* naparsteczek. [**пéрстянка**.

Напéрсточная трава, v. **На-**

Напéрсточникъ, –а, *m.* rzemieślnik naparstki robiący.

Напéрсточница, v. **Напéрстянка**.

Напéрстянка, –и, *f. Bot.* (*digitalis lutea*), naparstek, naparstnik, naparstnica. [nie.

Напестрéніе, –я, *n.* napstrze-

Напестрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Напещрять, –ся**.

Напечáтаніе, -я, *n.* nadrukowanie, wydrukowanie, wytłoczenie.

Напечáтать, *v. a. perf.* nadrukować, wydrukować, wytłoczyć; **-ся**, *v. p.* być nadrukowanym, wydrukowanym.

Напечатлѣ́ть, **-ся**, v. **Запечатлѣ́ть**, **-ся** (2).

Напечатлѣ́ніе, -я, *n.* wyrażenie, wyrycie na umyśle, w pamięci.

Напечатлѣ́ть, **-ся**, v. **Запечатлѣ́ть**, **-ся** (2).

Напеченіе, -я, *n.* napieczenie.

Напе́чь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напека́ть**, **-ся**.

Напещре́ніе, -я, *n.* napstrzenie.

Напещря́ть, **Напестри́ть**, *v. a.* pstrzyć, napstrzyć; **-ся**, *v. p.* być pstrzonym, napstrzonym.

Напива́ться, **Напи́ться**, *v. c.* 1. napijać się, napić się (*np.* wody); 2. *fig.* напи́ться & – до-пьяна, napić się, upić się; онъ напи́лся зюзя зюзей, spił się, upił się jak bela.

Напи́лѣніе, **Напи́ливаніе**, -я, *n.* napiłowanie, napiłowywanie.

Напи́ливать, **Напили́ть**, *v. a.* piłować, napiłowywać, napiłować; **-ся**, *v. p.* być napiłowywanym, napiłowanym.

Напи́локъ, **-лка**, *m.* pilnik do ostrzenia piły; **большо́й напи́локъ**, v. **Терпу́гъ**.

Напи́лочекъ, **-чка**, *m. dim.* pilniczek. [pilnikowy.

Напи́лочный, -ая, -ое, *adj.* **Напи́льникъ**, v. **Напи́локъ**; **личной –**, v. **Мелкозу́бка**.

Напина́ться, **Напну́ться**, *v. r.* – на что, potykać się, potknąć się, trącić się o co.

Напира́ніе, -я, *n.* napieranie, naciskanie.

Напира́ть, **Напере́ть**, *v. a.* 1. napierać, naprzeć, naciskać, nacisnąć; **лёдъ напира́етъ на мостъ**, lód napiera na most; 2. napierać, naprzeć, nacierać, natrzeć (na kogo). [2. *Eccl. sl.* napis.

Написа́ніе, -я, *n.* 1. napisanie; **Написа́ть**, *v. a. perf.* 1. napisać; 2. wymalować; **-ся**, *v. p.* być napisanym; być wymalowanym.

Напита́ніе, -я, *n.* nakarmienie, nasycenie, napojenie.

Напита́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напи́тывать**, **-ся**.

Напи́токъ, **-тка**, *m.* napój.

Напи́тываніе, -я, *n.* karmienie, nasycanie, napawanie.

Напи́тывать, **Напита́ть**, *v. a.* 1. karmić, nakarmić, nasycać, nasycić; 2. nasycać, napawać; **-ся**, *a) v. r.* karmić się, nakarmić się; napawać się, nasiąkać, wciągać w siebie wilgoć; *β) v. p.* być karmionym, nakarmionym; być napawanym.

Напи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Напива́ться**. [natkanie.

Напихáніе, -я, *n.* napchanie,

Напихáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напи́хивать**, **-ся**.

Напи́хиваніе, -я, *n.* napychanie, natykanie.

Напи́хивать, **Напихáть**, *v. a.* napychać, napchać, natykać, natkać; **-ся**, *v. p.* być napychanym, napchanym, natykanym, natkanym.

Напи́чкать, *v. a. perf.* napchać; – себя́ бро́хо, **-ся**, *v. r.* napchać się, obetkać się, nabuchać się, objeść się, najeść się do syta.

Напищáть, *v. n. perf.* napiszczeć.

Наплáвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наплáвливать**, **-ся**.

Наплáвленіе, **Наплáвливаніе**, -я, *n.* napławienie, natopienie, naroztapianie.

Наплáвливать, **Наплáвить**, *v. a.* pławić, napławić, natopić, naroztapiać; **-ся**, *v. p.* być napławionym, natopionym, naroztapianym.

Наплавля́ть, **-ся**, v. **Наплáливать**, **-ся**. [wający.

Наплавно́й, -áя, -óе, *adj.* pływ-

Наплавно́къ, **-вка́**, *m. dim.* pław mały u sieci.

Наплáвъ, -а, *m.* 1. płynienie statku wiosłowego wtedy gdy przestają wiosłami robić; идти наплáвомъ, płynąć z rozpędu; 2. naciek, topieniec, stalaktyt, (skamieniałość utworzona z wody wapiennéj ściekającéj); 3. pław u sieci; 4. *Bot.* (*potamogeton marinum*), rdestnica morska.

Наплáкать, *v. a. perf.* – глаза́, wypłakać oczy; **-ся**, *v. r.* napłakać się.

Напластáніе, -я, *n.* narznięcie.

Наплáстать & **Напластáть**, *v. a. perf.* narznąć czego.

Наплевáніе, -я, *n.* napluwanie, naplucie. [**Наплёвывать**.

Наплевáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наплёвывать**, **Наплевáть**, *v. a.* pluć, plwać, naplwać, napluć; *fig.* на твой угро́зы я наплева́ть хотѣ́лъ, na groźby twoje plunąć chciałem; gardzę twemi groźbami.

Наплéкій, -ая, -ое, *adj.* (о *gołębiach*:) mający grzbiet modrawy. [nie.

Наплескáніе, -я, *n.* napluskanie.

Наплескáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наплёскивать**, **-ся**.

Наплёскиваніе, -я, *n.* pluskanie.

Наплёскивать, **Наплескáть**, *v. a.* pluskać, napluskać; **-ся**, *a) v. r.* obryzgać się; *β) v. p.* być napluskanym.

Наплесть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наплетáть**, **-ся**.

Наплетáть, **Наплéсть**, *v. a.* naplatać, napleść, narobić czego pleceniem; *napleść, nabrzędzić, nabajać; **-ся**, *v. p.* być naplatanym, naplecionym.

Наплетéніе, -я, *n.* naplecenie, narobienie czego pleceniem.

Наплетённый, -ая, -ое, *part. p.* napleciony. [ramienny.

Наплéчный, -ая, -ое, *adj.* na-

Наплéчье, v. **Оплéчье**.

Наплéчникъ, -а, *m.* naramnik.

Наплодúть, *v. a. perf.* napiodzić; **-ся**, *v. r.* napłodzić się.

Наплутáться, *v. r. perf.* nabłąkać się, nabłądzić się.

Наплутовáть, *v. n.* & *a.* naszalbierzyć, naszalbierować, wyszachrować, wydrwić.

Наплывáніе, -я, *n.* napływanie.

Наплывáть, **Наплы́ть**, *v. n.* napływać, napłynąć, wpadać, wpaść na co; napływać, napłynąć, naciekać, naciec.

Наплывно́й, (-нй), **-áя**, **-óе**, *adj.* napłyniony. [płynienie.

Наплы́въ, -а, *m.* napływ, na-

Наплы́лый, v. **Наплывно́й**.

Наплы́тіе, -я, *n.* napłynienie, napłynięcie.

Наплы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наплывáть**. [spleśniały.

Наплѣснéвѣлый, -ая, -ое, *adj.*

Наплясáться, *v. r. perf.* natańcować się. [пивáться.

Напнýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Напогребúца**, -ы, *f.* sklepienie, półap nad piwnicą.

Наподдóніе, -я, *n.* w podobieństwie, w postaci, nakształt.

Напоéніе, -я, *n.* napojenie.

† **Напóй**, -я, *m.* napój.

Напóйка, -и, *f. pop.* szczypta, niuch tabaki.

Напóйти, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напáять**, **-ся**.

Напóлть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напáивать**, **-ся (II)**.

Наползáніе, -я, *n.* napełzanie.

Наползáть, v. **Напáлзывать**.

Наполóти, **Напóлоть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напáлзывать**.

Наполнéніе, -я, *n.* napełnienie.

Напóлнивать, **-ся**, v. **Наполня́ть**, **-ся**.

Напóлнить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наполня́ть**, **-ся**.

Наполня́ть, **Напóлнить**, *v. n.* napełniać, napełnić; **-ся**, *a) v. r.* napełniać się, napełnić się; *β) v. p.* być napełnianym, napełnionym. [napielony.

Напóлотый, -ая, -ое, *part. p.*

Наполóть, *v. a. perf.* napleć, wypleć. [poły.

† **Напóлъ** & **Напóлы**, *adv.* na

Напóлье, -я, *n.* pole, przestrzeń z ciągłych pól złożona, step.

Напóльный, -ая, -ое, *adj.* napolny, na polu będący; polowy; **напóльный полкъ**, pułk polowy.

Напомáдить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напомáживать**, **-ся**.

Напомáженіе, **Напомáживаніе**, -я, *n.* napomadowanie, pomadowanie.

Напомáживать, **Напомáдить**, *v. a.* pomadować, napomadować; **-ся**, *a) v. r.* pomadować się, na-

pomadować się; *β) v. p.* być pomadowanym, napomadowanym.

Напоминáніе, -я, *n.* przypominanie, wspominanie, wzmianka.

Напоминáтель, -я, *m.* przypominacz. [pominaczka.

Напоминáтельница, -ы, *f.* przy-

Напоминáтельный, -ая, -ое, *adj.* przypominający.

Напоминáть & Напомнúть, *v. a.* (кому-либо о чёмъ), przypominać, przypomnąć, przypomnieć, wspominać, wspomnieć, wzmiankować; **-ся**, *v. p.* być przypominanym, przypomnięty.

Напоминовéніе, v. **Напоминáніе**. [**Напоминáть**, **-ся**.

Напóминть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напоминáть**, **-ся**.

Напомнúть. **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напоминáть**, **-ся**.

Напóрливость, -и, *f.* uporność, zuchwałość.

Напóрливый, -ая, -ое, *adj.* uporny, zuchwały.

Напóрный, -ая, -ое, *adj.* uporny, napierający, naciskający.

Напорожнúть, v. **Впорожнúть**.

Напорóшить, *v. a. perf.* naprószyć.

Напóръ, -а, *m.* napór, naparcie, napieranie, natarczywość.

Напослéдокъ, *adv.* naostatek, nakoniec.

Напослéдяхъ, *adv. pop.* nakoniec, naostatek, nareszcie.

Напотéлый, -ая, -ое, *adj.* napotniały.

Напотéть, *v. n. perf.* spotnieć; **-ся**, *v. r.* wypocić się, porządnie się spocić.

Напрáвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Направлять**, **-ся**.

Напрáвка, -и, *f.* poprawienie, naostrzenie; – бритвъ, wecowanie brzytew.

Направлéніе, -я, *n.* nakierowanie, skierowanie, kierunek.

Направлéніе, -я, *n.*, v. **Напрáвка**. [**правлять**, **-ся**.

Напрáвливать, **-ся**, v. **Направлять**, **Напрáвить**, *v. a.* kierować, nakierować, zwracać, zwrócić, naprowadzać, naprowadzić, naprawiać, naprawić; *naprowadzać, -dzić, nauczać, nauczyć; (*o brzytwie*:) naostrzać, naostrzyć, poprawiać, poprawić; **направить лыжи**, v. **Навострúть** (**лы́жи**); **-ся**, *α) v. r.* nakierować się; *β) v. p.* być nakierowanym, *etc.* [wo.

Напрáво, *adv.* na prawo, w pra-

Напрáсливый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* natrętny, bezczelny, bezwstydny.

Напрáслина, -ы, *f. pop.* niesłuszne obwinienie, posądzenie; *it.* v. **Взводúть** (**напрáслину**).

Напрáсливый, *Eccl. sl.*, v. **Напрáсливый**.

Напрáсно, *adv.* próżno, naprożno, nadaremnie.

Напрáсный, -ая, -ое, *adj.* 1. próżny, nadaremny; 2. niesłuszny, niesprawiedliwy; 3. *Eccl. sl.* nagły, niespodziany.

Напрáшиваніе, -я, *n.* spraszanie, zwoływanie; żebranie.

Напрáшивать, **Напросúть**, *v. a.* 1. zwoływać, zwołać; spraszać, sprosić; 2. żebrać, nażebrać; **-ся**, *v. r.* – къ кому на что, zapraszać się, zaprosić się, ofiarować się komu; **напроситься** къ кому въ гости, zaprosić się do kogo w gościnę.

Напрéдки, *adv. pop.*, v. **Впередъ**.

Напрéдъ, *adv.* wprzód, dawniéj, przedtém. [**Антипинскъ**.

Напрестóліе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Напрестóльный**, -ая, -ое, *adj.* na ołtarzu złożony, postawiony.

Напрúкладъ, *adv.* na przykład.

Напримѣръ, *adv.* na przykład.

Напрокáзить & Напроказнúчать, *v. a. perf.* nabroić, napsocić, nawyrządzać figlów.

Напрокáть, v. *sub*: **Прокáть**.

Напролётъ, *adv.* wskroś.

Напропалýю, *adv.* nierozsądnie.

Напроломъ, *adv.* na przełom.

Напросúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напрáшивать**, **-ся**.

Напóсливость, -и, *f.* natrętność, bezczelność, bezwstyd.

Напóсливый, -ая, -ое, *adj.* natrętny, bezczelny, bezwstydny.

Напротúвъ, 1. *praep.* (*c. Gen.*) naprzeciw, przeciw, naprzeciwko; **напротивъ цéркви**, (na)przeciw cerkwi; 2. *conj.* przeciwnie, nawzajem.

Напружéніе, **Напружúваніе**, -я, *n.* naprężenie, naprężanie, natężenie, natężanie.

Напружúвать, **Напружúть**, *v. a.* naprężać, naprężyć, natężać, natężyć; **кровь напружила жилы**, krew naprężyła żyły; **-ся**, *v. r.* naprężać się, naprężyć się, natężać się, natężyć się, nabrzmiewać, nabrzmieć.

Напрыгáть, *v. a.* naskakać; **-ся**, *v. r.* naskakać się.

Напрыгивать, **Напрыгнуть**, *v. n.* naskakiwać, naskoczyć na co, skakając wpaść na co.

Напрúскиваніе, -я, *n.* naprzyskanie, nakropienie; – духами, naparfumowanie.

Напрúскать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напрúскивать**, **-ся**.

Напрúскиваніе, -я, *n.* naprzyskiwanie, przyskanie, skrapianie; *cfr.* **Напрúсканіе**.

Напрúскивать, **Напрúскать**, *v. a.* przyskać, naprzyskiwać, naprzyskać, skrapiać, skropić; nakrapiać, nakropić, pokropić; **напрúскать духами**, skropić perfumami, naperfumować; **-ся**, *α) v. r.* pokrapiać się, pokropić się; *β) v. p.* być spryskanym, skropionym, pokropionym.

Напрúскъ, -а, *m.* nakrapianie, marmurek (na oprawie książki).

† Напрúснуть, **-ся**, v. *sub*: **Напрúскивать**, **-ся**.

Напрягáй, -я, *m. pop.*, v. **Наго́най**.

Напряжéніе, -я, *n.* naprężenie; napinanie, naciąganie; *natężanie, usiłowanie.

Напрягáть, **Напрячь**, *v. a.* naprężać, naprężyć; napinać, napiąć, naciągać, naciągnąć (*np.* łuk); *natężać, natężyć, usiłować; **-ся**, *α) v. r.* naprężać się, naprężyć się, natężać się, natężyć się, wytężać się, wytężyć się; usiłować się; *β) v. p.* być naprężanym, naprężonym, natężanym, natężonym, wytężanym, wytężonym; być napinanym, napiętym, naciąganym, naciągniętym. [naprząść.

Напрядáть, **Напрясть**, *v. a.*

Напряде́ніе, -я, *n.* naprzędzenie.

Напряжéніе, -я, *n.* naprężenie, natężenie, napięcie, naciągnienie (*np.* łuku); – силъ, natężenie sił; – рáзума, natężenie umysłu; – жилъ, naprężenie, nabrzmienie żył.

Напряжúть, *v. a. perf.* naprażyć, nasmażyć.

Напрямúкъ, **Напрямки**, *adv.* wprost, bez ogródki.

Напрúнуть, *v. n. perf. semelf.* – на что, na kogó, naskoczyć, nabiedz na co, na kogo.

Напрясть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напрядáть**, **-ся**.

Напрятáніе, -я, *n.* naprzątanie, nachowanie.

Напрятáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напрятывать**, **-ся**.

Напрятывáніе, -я, *n.* chowanie, nachowanie, naprzątanie.

Напрятывáть, **Напрятáть**, *v. a.* chować, nachować, naprzątać.

Напрячь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Напрягáть**, **-ся**.

Напрящи, **-ся**, *Eccl. sl.*, v. **Напрячь**, **-ся**. [przestraszenie.

Нагугáніе, -я, *n.* nastraszenie,

Напугáть, *v. a. perf.* – кого, nastraszyć, przestraszyć; **-ся**, *v. r.* nastraszyć się, przestraszyć się, nalękać się.

Напýдреніе, **Напýдриваніе**, -я, *n.* napudrowanie, pudrowanie.

Напýдривать, **Напýдрить**, *v. a.* pudrować, napudrować; *fig.* **напýдрить кому-либо голову**, *wymyć komu głowę, wytrzeć komu kapitułę, dać komu burę, zburzeć, zbuzować, sfukać, złajać kogo; **-ся**, *α) v. r.* pudrować się, napudrować się; *β) v. p.* być pudrowanym, napudrowanym.

Напужáніе, **Напужáть**, **-ся**, v. **Напугáніе**, **Напугáть**, **-ся**.

Напускáніе, -я, *n.* napuszczanie, napuszczenie.

Напускáть, **Напустúть**, *v. a.* 1. napuszczać, napuścić, nawpuszczać; 2. (*w myśliw.*) spuszczać, spuścić (psy na zająca, *etc.*); 3, – на что, zjadać, zjeść chciwie,

обезрѣсть ся (*пр.* овоców); 4. набавіать, набавіть, напędзать, напędзіть; – на кого-либо страхъ, набавіать, набавіть кого strachu; 5. нападать, напасть, rzucać się, rzucić się (na kogo); всѣ напустѣли на него, wszyscy napadli na niego; wszyscy rzucili się na niego; – на себя дурь, udawać głupiego.

Напускной, (-ѣй), -ая, -ое, *adj.* napuszczany, nawpuszczany.

Напускъ, -а, *m.* 1. napuszczenie, nawpuszczanie; 2. napad, naparcie; 3. (*w myśliw.*) spuszczenie psów ze sfory (na zdobycz); 4. *bura.

Напустить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Напускать, -ся.

Напутаніе, -я, *n.* naplątanie, nawikłanie. [путывать.

Напутать, *v. perf.*, v. *sub*: Напутывать.

Напутіе, -я, *n. Eccl. sl.* opatrzenie na drogę; *it.* v. Напутствіе.

Напутникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Калужница**; напутникъ водяной, v. **Кубышечки** (бѣлыя). [путіе.

Напутное, -аго, *s. n.*, v. На-

Напутный, -ая, -ое, *adj.* służący, potrzebny do drogi.

Напутственный, -ая, -ое, *adj.* na drogę dany.

Напутствіе, -я, *m.* 1. kommunia, wieczerza święta (dana konającemu); 2. opatrzenie na drogę.

Напутствованіе, -я, *n.* 1. komunikowanie (konającego); 2. opatrzenie kogo czém na drogę; 3. v. Напутствіе (1).

Напутствовать, *v. a.* 1. opatrzyć kogo czém na drogę; – кого желаніемъ счастливаго пути, życzyć komu szczęśliwéj drogi; 2. opatrzyć konającego sakramentami świętemi; – къ смерти, przygotować kogo do śmierci.

Напутываніе, -я, *n.* plątanie, naplątanie, nawikłanie.

Напутывать, Напутать, *v. a.* 1. plątać, naplątać, nawikłać; 2. *napleść, nabajać, nagadać plotek; -ся, *v. p.* być naplątanym, nawikłanym.

Напуханіе, -я, *n.* nabrzmiewanie, puchnienie.

Напухать, Напухнуть, *v. n.* nabrzmiewać, nabrzmieć, puchnąć, napuchnąć, brzęknąć, nabrzęknąć.

Напухлость, -и, *f.* nabrzmiałość, napuchnienie, spuchnienie, puchlina.

Напухлый, -ая, -ое, *adj.* nabrzmiały, napuchły, nabrzękły.

Напухнуть, *v. perf.*, v. *sub*: Напухать.

Напученіе, Напучиваніе, -я, *n.* wzdymanie, wznoszenie się.

Напучивать, Напучить, *v. a.* wzdymać, wzdąć, wznosić, wznieść; -ся, *a*) *v. r.* wzdymać się, wzdąć się, wznosić się, wznieść się; *β*) *v. p.* być wzdymanym, wzdętym.

Напущать, -ся, v. Напускать, -ся. [nie.

Напущеніе, -я, *n.* napuszczenie.

Напыленіе, Напыливаніе, -я, *n.* nakurzenie, kurzenie, napylenie.

Напыливать, Напылить, *v. a.* kurzyć, nakurzyć, napylić; -ся, *a*) *v. r.* nakurzyć się, napylić się; *β*) *v. p.* być nakurzonym, napylonym.

Напыщать, *v. n.* nadąć, napyszyć; -ся, *v. p.* nadąć się, napyszyć się. [napyszenie, nadętość.

Напыщеніе, -я, *n.* nadęcie,

Напѣваніе, -я, *n.* dawanie nuty do śpiewu, zaśpiewanie.

Напѣвать, Напѣть, *v. a.* 1. naśpiewać; zaśpiewać; dawać, dać nuty do śpiewu; 2. *fig. pop.* naśpiewać komu, natrzeć komu uszy, powiedzieć pacierz, dać łacinę, wytrzeć kapitułę; *it.* v. Щунять; 3. *fig.* напѣвать на кого-либо кому, oczerniać, oczernić, obmawiać, obmówić, potwarzać kogo; -ся, *v. r.* naśpiewać się.

Напѣвный, -ая, -ое, *adj.* śpiewny. [nuta.

Напѣвъ, -а, *m.* melodya, śpiew,

Напѣнивать, Напѣнить, *v. a.* zapieniać, zapienić; -ся, *a*) *v. r.* pienić się, zapieniać się, zapienić się; *β*) *v. p.* być pienionym, zapienianym, zapienionym.

Напѣнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Напѣнивать, -ся.

Напѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Напѣвать, -ся.

Напяленіе, -я, *n.* napięcie, naciągnięcie, rozpięcie (na krośnach). [ciągacz, napinacz.

Напяливальщикъ, -а, *m.* на-

Напяливальщица, -ы, *f.* naciągaczka, napinaczka.

Напяливаніе, -я, *n.* napinanie, rozpinanie, naciąganie, naprężanie.

Напяливать, Напялить, *v. a.* napinać, napiąć, rozpinać, rozpiąć, naciągać, naciągnąć, naprężać, naprężyć; – на пяльцы, napinać, napiąć, rozpinać, rozpiąć na krośnach; -ся, *v. p.* być napinanym, napiętym, rozpinanym, rozpiętym, naciąganym, naciągniętym. [Напяливать, -ся.

Напялить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Напяливать, -ся.

Напялъ, -а, *m.* ilość tkaniny na krośnach napiętéj.

Напятить, *v. perf.*, v. *sub*: Напячивать. [я. cofanie.

Напяченіе, Напячиваніе, -я,

Напячивать, Напятить, *v. a.* cofać, cofnąć, cofając wpadać, wpaść na co.

Наработаніе, -я, *n.* narobienie; zarobienie, zapracowanie.

Наработать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Наработывать, -ся.

Наработывать, Наработать, *v. a.* 1. robić, narobić; 2. zarabiać, zarobić, zapracować; -ся, *a*) *v. r.* dosyć się narobić, napracować się, natrudzić się; *β*) *v. p.* być narobionym; być zarobionym, zapracowanym.

Наравнѣ, *adv.* w równi; w równéj części; równo.

Нарадовать, *v. a. perf.* naradować; -ся, *v. r.* naradować się, nacieszyć się.

Нарождать, Народить, *v. a.* rodzić, narodzić, napładzać, napłodzić; -ся, *v. r.* rodzić się, narodzić się, zrodzić się, napładzać się, napłodzić się, mnożyć się, namnożyć się; мѣсяцъ нарождается, księżyc przybywa po nowiu; мѣсяцъ народился, księżyc przybył po nowiu.

Наразумливать, Наразумить, *pop.*, v. Надоумливать, Надоумить.

Наранникъ, -а, *m.* palium, płaszcz biskupi; dawny krótki mętlik, oponcza na jedném ramieniu noszona; *cfr.* naramnik, humerał. [przyrost.

Нарастаніе, -я, *n.* narastanie,

Нарастать, Нарости, *v. a.* narastać, narosnąć, wyrastać, wyrosnąć (na czém); въ ранѣ нарасло дикое мясо, na ranie dzikie mięso narosło.

Нарастеніе, -я, *n.* narośnienie.

Нарастить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Наращать, -ся.

Наращать, Нарастить, *v. a.* narościć, narastczać; hodować, wyhodować, pielęgnować, wypielęgnować, nahodować, napielęgnować; (*u cieśli:*) nadstawiać, nadstawić, nadkładać, nadłożyć wdłuż, przydłużyć.

Наращеніе, Нарощиваніе, -я, *n.* napielęgnowanie, wypielęgnowanie, nahodowanie, wyhodowanie. [щать, -ся.

Нарощивать, -ся, v. Нара-

Нарвалъ, -а, *m. H. n.* (*monodon*), narwał, jednorożec, (ryba morska). [Нарывать -ся (1).

Нарвать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Нардный, Нардовый, -ая, -ое, *adj.* nardowy, szpikanardowy.

Нардъ, -а, *m. Bot.* (*nardus*), nard, nardus; szpikanarda; bliźniczki; górny nardż [или бѣлоусъ, *nardus montana*], narda pękata; narduszek; v. Копутникъ; Щетинница; Индѣйскій нардъ, narda Indyjska; v. Лавѣнда (колосистая).

Нардѣваніе, -я, *n.* (*o wrzodzie:*) dojrzewanie, dojrzewanie.

Нардѣвать, Нардѣть, *v. n.* (*o wrzodach:*) dojrzewać & dojrzewać, dojrzeć & dojrzeć, nabierać, nabrać.

Нардѣлость, -и, *f.* (*o wrzodach:*) dojrzałość, dojrzałość.

Нардѣлый, -ая, -ое, *adj.* (*o wrzodach:*) dojrzały & dojrzały, nabrany.

Нардѣніе, -я, *n.* dojrzenie & dojrzenie, nabranie. [рдѣвать.

Нардѣть, *v. perf.*, v. *sub*: На-

Нарекáніе, -я, *n.* narzekanie, przygana; nazywanie.

Нарекáть, Нарéчь, *v. a.* 1. кого-либо, nazywać, nazwać, mianować, dawać, dać nazwisko; 2. — кого-либо, narzeczać, narzec, przyganiać, przyganić; -ся, *α*) *v. r.* nazywać się, nazwać się, mianować się, przezwać się; *β*) *v. p.* być nazwanym, mianowanym.

Нарéченіе, -я, *n.* nazwanie, mianowanie, nadanie nazwiska.

Нарéченный, -ая, -ое, *part. p.* nazwany, mianowany; przemieniony, oznaczony.

Нарéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарекáть**, -ся.

Нарещи, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарицáти**, -ся. [wanie.

Нарисовáніе, -я, *n.* narysowanie.

Нарисовáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарисóвывать**, -ся.

Нарисóвка, -и, *f.* rysunek, narysowanie. [nie.

Нарисóвываніе, -я, *n.* rysowa-

Нарисóвывать, Нарисовáть, *v. a.* rysować, narysować, wyrysować; -ся, *v. p.* być rysowanym, narysowanym, wyrysowanym.

Нарицáніе, -я, *n.* nazywanie.

Нарицáтельный, -ая, -ое, *adj.* mniemany, nominalny, imienny; нарицáтельная цѣна, cena nominalna; нарицáтельное имя, *Gramm.* (*nomen apellativum*), imię pospolite, ogólne, gatunkowe.

Нарицáти, Нарещи, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Нарекáть, Нарéчь**.

Нарки́съ, v. **Нарци́ссъ**.

Наркотизмъ, -а, *m.* narkotyzm, odurzenie. [kotyn, opium.

Наркотинъ, -а, *m. Chem.* nar-

Наркотúческій, -ая, -ое, *adj.* narkotyczny, odurzający, usypiający.

Нáровень, *adv.* równo z kim *lub* z czém; narównéj linii, wysokości. [Нор....

Наровúть, Наровлéніе, v. **Нарóвить, Нарóвленіе**.

Нарóвить, Нарóвленіе, v. **Нарóвить, Нарóвленіе**.

Нарóвнѣ, *adv.* równo.

Народúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарождáть**, -ся. [ludem.

Нарóдно, *adv.* publicznie, przed

Нарóдность, -и, *f.* narodność.

Нарóдный, -ая, -ое, *adj.* narodny, narodowy, ludowy, ludzki, od ludu; publiczny, pospolity.

Нарóдно, *adv. Eccl. sl.* publicznie, przed ludem.

Народо-держáвіе, -я, *n.*, v. **Демократія**; **-держáвный**, v. **Демократúческій**; **-населéніе**, -я, *n.* ludność, zaludnienie; **-начáльникъ**, -а, *m.* naczelnik, zwierzchnik narodu, demagog; **-начáльство**, -а, *n.* gminowładztwo, gminorządztwo, ludowładztwo, demagogia; **-начáльническій**, -ая, -ое, *adj.* naczelniczy, zwierzchniczy, demagogiczny; **-правлéніе**, -я, *n.*, v. **Демократія**; **-счисленіе**, -я, *n.* popis, popisowanie ludu, rewizya.

Народъ, -а, *m.* naród, lud, gmin, mnóstwo ludzi; пустóй нарóдъ, pospólstwo, gawiedź; собрáлось много нарóда, zebrało się wiele ludu (narodu).

Нарождéніе, -я, *n.* porodzenie, zrodzenie wielu; wzrost wielki; — (мѣсяца), nowiu początek; нóв' księżyca.

Нарóжникъ, -а, *m.* narożnik.

Нарóзно, Нарóзнь, v. **Врозь**.

Нарóкъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. imię, nazwisko; 2. termin, czas oznaczony, fryszt; — нарóкомъ, *pop.* umyślnie, z umysłu; скóкомъ, не нарóкомъ, (§), w prędkości; nagle, raptownie.

Наронúть, *v. a. perf.* nagubić.

Нарóслый, -ая, -ое, *adj.* narosły, porosły (na czém); wzrosły w mnóstwie.

Нарóсль, -и, *f.* młodociany lasek, narośl, narost.

Нарóстень, -тня, *m. Bot.* (*agaricus caespitosus*), opieńka, (bedłka). [Нарастъ...

Нарóстніе, Нарóстать, v. **Нарóстить**, -ся, v. **Нарастúть**, -ся.

Нарóстовать, *v. n.* 1. (*o śledziach:*) ikrzyć się; 2. (*o kurach:*) narościć się; v. **Рóститься**.

Нарóстокъ, -тка, *m.* narostek; *it.* v. **Накóстокъ**.

Нарóстъ, -а, *m.* 1. narośl, narost, narostek, wyrostek; кóстный нарóстъ, v. **Накóстокъ**; мáточный кровáвый нарóстъ, v. **Занóсъ** (*Anat.*); 2. zarodek u jajka.

Нарочúтый, -ая, -ое, *adj.* naroczysty, dostateczny, znakomity, znaczny, sławny.

Нарóчно, *adv.* umyślnie, z umysłu.

Нарóчный, -ая, -ое, *adj.* umyślny; нарóчный, -аго, *s. m.* umyślny posłaniec.

Нарощéніе, v. **Наращéніе**.

Нарта, -ы, *f.* sanki Kamczadalskie wązkie obdłużne.

Нартýтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нартýчивать**, -ся.

Нартýченіе, Нартýчиваніе, -я, *n.* natarcie, nacieranie merkuryuszem.

Нартýчивать, Нартýтить, *v. a.* nacierać, natrzeć merkuryuszem; -ся, *v. p.* być nacieranym, natartym merkuryuszem.

Нартýчка, -и, *f.* nacieranie, natarcie merkuryuszem.

Нарубáніе, -я, *n.* narąbanie, nadrąbanie, nacięcie.

Нарубáть, Нарубúть, *v. a.* narąbać, nadrąbać, nacinać, naciąć; -ся, *v. p.* być narąbanym, naciętym. [Нарубáть, -ся.

Нарубúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарýбка**, -и, *f.*, v. **Нарублéніе, Нарýбъ**.

Нарублéніе, Нарубливаніе, -я, *n.* narąbanie, nadrąbanie, nacięcie. [бáть, -ся.

Нарýбливать, -ся, v. **Нарубáть**, -ся.

Нарýбной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* nadrąbany.

Нарýбъ, -а, *m.* narąb, nacięcie.

Наругáніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Поругáніе, Поношéніе**.

Наругáтельство, v. **Поругáтельство**.

Наругáться, *v. r. perf.* narągać się, urągać się, wyszydzać, wyszydzić; nalążać się.

Нарýжи, *adv.* zewnętrznie, zewnątrz, powierzchownie, na dworze.

Нарýжно, *adv.* zewnętrznie, z wierzchu, powierzchownie, pozornie.

Нарýжность, -и, *f.* zewnętrzność, powierzchowność; pozór; судúть по нарýжности, sądzić z pozoru.

Нарýжный, -ая, -ое, *adj.* zewnętrzny, powierzchowny; pozorny, jawny; нарýжный видъ, v. **Нарýжность**; нарýжныя укрѣплéнія, *Fortf.* nadworne obrony, obrony zewnętrzne, na pole wychodzące, szańce odpolne.

Нарýжу, Нарýжѣ, *adv.* zewnątrz; jawnie, na jaw', na jawią, na jaśnią, na blask; выходúть нарýжу, wychodzić na blask, na jaw.

Нарукáвникъ, -а, *m.* нарукáвники, *pl.* zarękawie, zarękawki.

Нарумя́неніе, Нарумя́ниваніе, -я, *n.* narumienienie, urózowanie.

Нарумя́нивать, Нарумя́нить, *v. a.* rumienić, narumienić, rumiennо pofarbować, rumienidła nakładać, różować, urózować; -ся, *α*) *v. r.* różować się, urózować się; *β*) *v. p.* być rumienionym, narumienionym, różowanym, urózowanym.

Нарýчень, -чня, *m.* naramiennik, naramiączko.

Нарýчи, -ей, *m. pl.* karwasz, naramiennik żelazny, szyny ręczne pancerne. [wy na ręce.

Нарýчни, -ей, *m. pl.* pęta, oko-

Нарýшать, Нарушúть, *v. a.* naruszać, naruszyć, nadwerężać, nadwerężyć; нарýшать присягу, złamać przysięgę; -ся, *v. p.* być naruszanym, naruszonym.

Нарушéніе, -я, *n.* naruszenie, nadwerężenie; — присяги, złamanie przysięgi; — прáва, закóновъ, naruszenie prawa, przestąpienie prawa, postąpienie przeciwko ustawie, kontrawencya.

Нарушúтель, -я, *m.* naruszyciel, nadwerężyciel; — спокóйствія, naruszyciel, wzruszyciel, burzyciel pokoju; — закóна, przestępujący prawo, popełniający kontrawencyę.

Нарушúтельница, -ы, *f.* naruszycielka, nadwerężycielka; — спокóйствія, naruszycielka, wzruszycielka, burzycielka pokoju.

Нарýшить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарушáть**, -ся.

Нарцíссовый, –ая, –ое, *adj.* narcyssowy, narcyszkowy.

Нарцíссъ, –а, *m.* *Bot.* (*narcissus*), narcys, narcyszek.

Нары, –ъ, *f. pl.* tarczan, tapczan, prycza; спать на нарахъ, spać na pryczy, na tarczanie.

Нарывáніе, –я, *n.* 1. narywanie, narwanie; 2. rycie, narycie, nakopanie; 3. jątrzenie, ropienie (*пр.* rany).

I. Нарывáть, Нарвáть, 1. *v. a.* *a)* rwać, narywać, narwać, naobrywać; narwáть цвѣтовъ, narwać kwiatów; *β)* naciągać, naciągnąć, jątrzyć, ropić; – пузыри, pryszczów naciągać, pryszczeć, popryszczeć; 2. na wrzód się zbierać, zebrać, jątrzyć się, ropieć; **–ся**, *v. p.* być narywanym, narwanym, naobrywanym.

II. Нарывáть, Нарыть, *v. a.* ryć, naryć, kopać, nakopać; **–ся**, *v. p.* być narytym, nakopanym.

Нарывнóй, (–ы́й), –áя, –óе, *adj.* ciągnący, jątrzący, ropiący; нарывной пластырь, plastr jątrzący, ropiący.

Нарывъ, –а, *m.* wrzód.

Нарыльникъ, –а, *m.* uździenica, nosowy rzemień u uzdy końskiéj; namordnik; kaganiec.

Нарыскать, *v. a. perf. pop.* nabiegać. [biegać się.

Нарыскаться, *v. r. perf.* na-

Нарыскъ, –а, *m.* (*w myśliw.*) trop lisi. [kopanie.

Нарытіе, –я, *n.* narycie, na-

Нарытый, –ая, –ое, *part. p.* naryty, nakopany.

Нарыть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарывáть**, –ся (II).

Нарѣдкость, *adv. pop.* bardzo rzadko; rzadkość.

Нарѣзаніе, –я, *n.* nakrajanie (czego wiele); nacięcie, narznięcie.

Нарѣзать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нарѣзывать**, –ся.

Нарѣзáться, *v. r. perf.* naswawolić się.

Нарѣзка, –и, *f.* 1. v. **Нарѣзаніе**; 2. nacięcie, nadcięcie; 3. винтовáя нарѣзка, gwint, wytoczyny, paski u szróby (szruby).

Нарѣзъ, –а, *m.* 1. v. **Надрѣзъ** (*Chir.*); 2. v. **Нарѣзка** (2. 3).

Нарѣзываніе, –я, *n.* narzynanie, nakrajanie; *cfr.* **Нарѣзка**.

Нарѣзывать, Нарѣзать, *v. a.* narzynać, narznąć, nacinać, naciąć, nakrawać, nakrajać; –ся, *a) v. r. pop.* upić się; *β)* *v. p.* być narzynanym, narzniętym, nacinanym, naciętym, nakrajanym.

Нарѣзь, –и, *f.* wyrzynanie, rzeźba.

Нарѣчіе, –я, *n.* 1. mowa, dialekt języka; 2. *Gramm.* (*adverbium*), przysłówek.

Нарюмиться, *v. r. perf. pop.* napiakać się.

Нарядить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наряжáть**, –ся.

Нарядливый, –ая, –ое, *adj.* lubiący się stroić. [przystaw.

Нарядникъ, –а, *m.* dozórca,

Нарядно, *adv.* ozdobnie, strojnie, elegancko.

Нарядный, –ая, –ое, *adj.* 1. przeznaczony, wyznaczony; 2. ozdobny, strojny, elegancki; 3. (†), podłożony, fałszywy; v. **Поддѣльный**.

Наряду, *adv.* razem; *it.* v. **Наровнѣ, Одинáково**.

Нарядчикъ, –а, *m.* 1. dozórca, przystaw; 2. stolnik, kredencarz.

Нарядъ, –а, *m.* 1. nakaz, rozkaz, przeznaczenie, wyznaczenie, zlecenie; 2. spis potraw; 3. zaprawa racowa; 4. strój, ubiór; любить наряды, lubić się stroić.

Наряжáніе, –я, *n.* 1. ubieranie, strojenie; 2. przeznaczanie; v. **Нарядъ** (1).

Наряжáть, Нарядúть, *v. a.* 1. przeznaczać, przeznaczyć, wyznaczać, wyznaczyć, nakazywać, nakazać; – караýлъ, – людéй въ караýлъ, wyznaczać, wyznaczyć na wartę; 2. ubierać, ubrać, stroić, ustroić, upiększać, upiększyć; §. нарядú пень, и пень хорóшъ, jakie odzienie, takie uczczenie; suknia grunt; jak cię widzą, tak cię piszą; –ся, *a)* *v. r.* stroić się, ustroić się, ubierać się, ubrać się; *β)* *v. p.* być nakazywanym, nakazanym, przeznaczanym, przeznaczonym, wyznaczanym, wyznaczonym.

Наряжéніе, –я, *n.* 1. nakazanie, przeznaczenie, wyznaczenie; 2. ustrojenie, ubranie; *cfr.* **Наряжáніе**.

Насадúтель, –я, *m.* nasadziciel, ustanowiciel, założyciel (czego).

Насадúтельница, –ы, *f.* nasadzicielka, ustanowicielka, założycielka (czego).

Насадúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насаждáть & Насáживать**.

Насáдка, –и, *f.* 1. nadzanie, nasadzenie (czego); 2. osadzanie, osadzenie (czego na co); 3. (наставка, *u cieśli*:) nadsztukowanie, nadsztukowany kawałek; 4. (†), v. **Ендовá**.

Насáдной, (–ы́й), –áя, –óе, *adj.* do osadzenia na co służący.

†**Насáдъ**, –а, *m.* statek wodny.

Насáжать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насáживать**, –ся.

Насаждáть, Насадúть, *v. a.* 1. nasadzać, nasadzić, zasadzać, zasadzić, pozasadzać; 2. * zaprowadzać, zaprowadzić, rozkrzewiać, rozkrzewić (naukę, religię); –ся, *v. p.* być nasadzanym, nasadzonym, zasadzanym, zasadzonym, pozasadzanym.

Насажденіе, –я, *n.* nasadzenie, zasadzenie, pozasadzanie.

Насáживаніе, –я, *n.*, v. **Насáдка** (1. 2).

Насáживать, Насадúть & Насажáть, *v. a.* 1. nasadzać, nasadzić, zasadzać, zasadzić; poza sadzać (rośliny, drzewa owocowe), 2. – карéту людьмí, napełniać, napełnić karetę ludźmi; *it.* – рыбóю въ садóкъ, nasadzać, nasadzić ryb w stawie, narybiać, narybić staw; 3. nasadzać, nasadzić, osadzać, osadzić, umacniać, umocnić; насадúть топóръ на топорúще, nasadzić, osadzić siekierę na toporzysko; насадúть чéренъ на ножъ, oprawić nóż w okładki; –ся, *v. p.* być nasadzanym, nasadzonym, zasadzanym, zasadzonym, pozasadzanym; być nasadzanym, nasadzonym, osadzanym, osadzonym, osadzać się.

Насáленіе, Насáливаніе, –я, *n.* nasmarowanie, smarowanie sadłem.

Насáливать, Насáлить, *v. a.* smarować, nasmarować, posmarować sadłem; –ся, *a)* *v. r.* smarować się, nasmarować się sadłem; *β)* *v. p.* być smarowanym, nasmarowanym, posmarowanym sadłem.

Насáлить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насáливать, –ся**.

Насандáленіе, Насандáливаніе, –я, *n.* nafarbowanie, farbowanie sandałem.

Насандáливать, Насандáлить, *v. a.* farbować, nafarbować sandałem, sandałowém drzewem; насандáлить носъ, *pop.* * od zbytecznego picia (wódki, *etc.*) dostać nos czerwony, *v. a. p.* być farbowanym, nafarbowanym sandałem, sandałowém drzewem.

Насáриваніе, –я, *n.* napruszanie, napruszenie, naśmiecenie.

Насáривать, Насорúть, *v. a.* pruszyć, napruszyć, napruszyć, naśmiecić; –ся, *v. p.* być napruszanym, napruszonym, naśmieconym.

Насáсываніе, –я, *n.* 1. nasysanie, nassanie; 2. napompowanie.

Насáсывать, Насосáть, *v. a.* 1. nasysać, nassać; 2. naciągać, naciągnąć za pomocą lewara, pompować, napompować; –ся, *v. r.* nasysać się. [wanie.

Насáхариваніе, –я, *n.* cukro-

Насáхаривать, Насáхарить, *v. a.* cukrować, nacukrować; –ся, *v. p.* być cukrowanym, nacukrowanym.

Насверлéніе, Насвéрливаніе, –я, *n.* naświdrowanie, nawiercenie, świdrowanie, wiercenie, nawiertanie.

Насвéрливать, Насвéрлить, *v. a.* świdrować, naświdrować, nawiertać, nawiercić; –ся, *v. p.* być świdrowanym, naświdrowanym, wierconym, nawiertanym, nawierconym.

Насвистáться, *v. r. perf.* nagwizdać się, naświstać się.

Насвистъ, –а, *m.* wygwizd, gwizdanie piosnki. [zdywanie.

Насвистываніе, –я, *n.* wygwi-

Насви́стывать, Насвистáть, *v. a.* wygwizdywać, wygwizdać (*np.* piosnkę), naświstać.

† **Насвѣ́щникъ,** *-а, m.* lichtarz wielki przed obrazem jakiego świętego.

Населе́ніе, *-я, n.* nasiedlenie, zaludnienie miejsca, nasiadłość.

Насели́тель, *-я, m.* zaludniciel, założyciel osady, osadziciel, nasiedliciel. [**Населя́ть, -ся.**

Насели́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Населя́ть, -ся.**

Населя́ть, Насели́ть, *v. a.* nasiedlać, nasiedlić, zaludniać, zaludnić, osadzać, osadzić; zamieszkiwać, zamieszkać; **-ся,** *v. p.* być nasiedlanym, nasiedlonym, zaludnianym, zaludnionym, osadzanym, osadzonym; być zamieszkiwanym, zamieszkanym.

Насе́рдка, *-и, f. pop.* złość; **по насе́рдкамъ,** w złości, ze złości.

Насидка, *-и, f.* 1. nasiedzenie (jaj); 2. v. **Накуре́ніе** (2).

Насидъ, v. **Насѣдъ.**

Насиде́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Насиживать.**

Насиде́ться, *v. r.* nasiedzieć się, zostawać gdzie długo (*np.* przy robocie, w areszcie).

Насиже́ніе, Насиживаніе, *-я, n.* 1. nasiedzenie, wysiadywanie (jaj); 2. napalenie (wódki).

Насѝживать, Насидѣ́ть, *v. a.* 1. wysiadywać, wysiedzieć, nasiedzieć (jaja); **насѣ́дка** już **насидѣ́ла яица,** nasiadka już wysiedziała jaja; 2. przepalać, napalić, wypalić (wódkę); v. **Накýривать** (3).

Насѝживаться, *v. p.* 1. być wysiadywanym, wysiedzianym (o jajach); 2. być przepalanym, napalanym, napalonym, wypalonym (o wódce). [zmuszanie.

Насѝливаніе, *-я, n.* gwałcenie,

Насѝливаться, Насѝлиться, *v. r.* przymuszać się, przymusić się; gwałt sobie czynić, uczynić; usiłować się, zdobywać się na siły, przykładać, przyłożyć sił.

Насѝлie, *-я, n.* gwałt, przemoc, przymus, nasiłowanie.

Насѝлованіе, *-я, n.* gwałcenie, przymuszanie, zmuszenie.

Насѝловать, *v. a.* **кого-либо,** gwałcić, przymuszać kogo, nasiłować.

Насѝлу, *adv.* zaledwie.

Насѝльникъ, *-а, m.* gwałciciel.

Насѝльничать, *v. a.* gwałcić, przymuszać.

Насѝльно, *adv.* gwałtownie, gwałtem, przymuśnie. [towny.

Насѝльный, *-ая, -ое, adj.* gwał-

Насѝльственно, v. **Насильно.**

Насѝльственный, *-ая, -ое, adj.* gwałtowny; **насѝльственныя сре́дства,** środek gwałtowny; **умере́ть насѝльственною сме́ртію,** umrzeć śmiercią gwałtowną.

Насѝльство, v. **Насѝлie.**

Насѝльствованіе, v. **Насѝлованіе.** [**Насѝловать.**

Насѝльствовати, *Eccl. sl.*, v.

Насинѐніе, Насиненіе, *-я, n.* nasinienie, modrzenie, krochmalenie błękitno (bieliznę).

Насѝнивать, Насинѝть, *v. a.* nasinić, (bieliznę) krochmalić, u-, s-, na-krochmalić błękitno, modrzyć, namodrzyć; **-ся,** *v. p.* być krochmalonym, nakrochmalonym, u-, s-krochmalonym błękitno, być modrzonym, namodrzonym (o bieliznie).

Наскáбливаніе, *-я, n.* skrobanie, struganie, heblowanie.

Наскáбливать, Наскобли́ть, *v. a.* skrobać, naskrobać, strugać, nastrugać, heblować, nahebłować; **-ся,** *v. p.* być skrobanym, naskrobanym, nastruganym, nahebłowanym.

Насказáніе, *-я, n.* 1. napowiedzenie, nagadanie wiele rzeczy; 2. ogadanie, obmówienie, oczernienie.

Наказáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наскáзывать, -ся.**

Наскáзъ, *-а, m.* obmowa, oczernienie, potwarz.

Наскáзываніе, *-я, n.* ogadywanie, obmawianie, oczernianie; *cfr.* **Наказáніе.**

Наскáзывать, Наказáть, *v. a.* 1. opowiadać, naopowiadać, napowiedzieć, ile dosyć poopowiadać, nabajać, napleść; 2. – **на кого́-либо,** obmawiać, obmówić, ogadywać, ogadać, czernić, oczernić kogo.

Наскакáніе, *-я, n.* naskakanie.

Наскакáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наскакивать.**

Наскакáться, *v. r.* naskakać się, wyskakać się.

Наскáкиваніе, *-я, n.* naskakiwanie, naskoczenie; *cfr.* **Наскакáніе.**

Наскáкивать, Наскакáть, Наскокну́ть & Наскочи́ть, *v. n.* naskakiwać, naskoczyć, naskoknąć (na co, na kogo).

Наскверни́ть, *v. a. perf.* naplugawić, napaskudzić. [wakrós

Наскво́зь, *adv.* wakrós, na

Наскита́ться, *v. r. perf.* nabłąkać się, natułać się, nawędrować, nawlóczyć się, nawałęsać się.

Наскицева́ть, *v. a. perf.* naszkicować, narysować szkic, nakreślić.

Наскобле́ніе, *-я, n.* naskrobanie, nastruganie, naheblowanie.

Наскобли́ть, *-ся, v. perf.*, v. *sub*: **Наскáбливать, -ся.**

Наскокну́ть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Наскáкивать.**

Наско́къ, *-а, m.* naskok, naskakiwanie.

На́скоро, *adv.* (na skorую rękę), natychmiast; ladajako, jakokolwiek.

Наскоче́ніе, *-я, n.* naskoczenie; *cfr.* **Наскакáніе.**

Наскочи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наскáкивать.**

Наскребáніе, *-я, n.* naskrobanie, nazgarnianie.

Наскребáть, Наскрести́, *v. a.* skrobać, naskrobać, naskrzypać, zgarniać, nazgarniać; **-ся,** *v. p.* być naskrobanym, nazgarnianym.

Наскучáть, Наскýчить, *v. n.* naprzykrzać się, naprzykrzyć się; *it.* v. *sub*: **Гость.**

Наскýчивать, v. **Наскучáть.**

Наскýчить, *v. perf.*, v. *sub*: **Наскучáть.** [**Наслаждáться.**

Наслади́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Наслаждáть, v. Услаждáть.**

Наслаждáться, Наслади́ться, *v. r.* чѣмъ, cieszyć się, nacieszyć się, radować się, naradować się, weselić się, u-, na-weselić się; rozkoszować w czém.

Наслажде́ніе, *-я, n.* ukontentowanie, radość, rozkosz; – **для глазъ,** rozkosz, oczywisko, pociecha, pastwa oczu.

Наслáніе, *-я, n.* nasłanie, nadsłanie, nadsyłanie, wysyłanie.

Наслáстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наслащивать, -ся.**

Наслáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насылáть, -ся.**

Наслащéніе, Наслáщиваніе, *-я, n.* nasłodzenie, osłodzenie, nasładzanie, osładzanie.

Наслáщивать, Наслáстить, *v. a.* nasładzać, nasłodzić, osładzać, osłodzić; **-ся,** *v. p.* być nasładzanym, nasłodzonym, osładzanym, osłodzonym.

† **Наслѣгъ, Наслѣ́жникъ,** v **Ночлѣгъ, Ночлѣ́жникъ.**

† **Наслѣ́жное, -яго,** *s. n.*, v. **Ночлѣ́жное.**

Наслоня́ться, *v. r. perf.* natułać się, nawałęsać się, nawlóczyć się, nachodzić się.

Наслу́дъ, -а, *m.* woda w czasie odwilży na lód występująca.

Наслужи́ть, *v. n. perf.* nasłużyć się. [nasłuchać się.

Наслу́шаться, *v. r. perf.* – чего,

Наслы́шонъ, *adv.* ze słyszenia.

Наслы́шаться, *v. r. perf.* nasłuchać się, słyszeć co.

Наслы́шка, *-и, f.* 1. słuch; **играть на скри́пкѣ одною наслы́шкою,** grać na skrzypcach ze słuchu; **пѣть по наслы́шкѣ,** śpiewać ze słuchu; 2. gadka, wieść, pogłoska, słyszenie; **это онъ зна́етъ то́лько по наслы́шкѣ,** on wie o tém tylko ze słyszenia.

Наслѣ́дie, *-я, n.* spadek, dziedzictwo.

Наслѣ́дникъ, *-а, m.* dziedzic, spadkobierca, następca; **наслѣ́дникъ престо́ла,** następca tronu, królewicz.

Наслѣ́дница, *-ы, f.* dziedziczka, spadek biorąca.

Наслѣ́дническій, *-ая, -ое,* **Наслѣ́дничій,** *-ья, -ье, adj.* dziedziczny, dziedziczowy, spadkobierczy.

Наслѣдный, -ая, -ое, *adj.* dziedziczny, spadkowy, sukcessyjny; наслѣдный принцъ, następca tronu, królewicz.

Наслѣдованіе, -я, *n.* dziedziczenie, następstwo; прáво наслѣдованія, prawo następstwa; następne prawo.

Наслѣдовать, *v. a.* dziedziczyć (co), odziedziczyć, wziąść spadek или sukcessyę (po kim), następować, nastąpić. [spadkobierca.

Наслѣдопреéмникъ, -а, *m.*

Наслѣдственность, -и, *f.* dziedziczność, sukcessyjność, prawo dziedzictwa, prawo do sukce(s)syi, prawo dziedziczenia po kim majątku, prawo dziedziczne, prawo następne; наслѣдственное имѣніе, majątek dziedziczny; majętność dziedziczna; dobra spadkowe.

Наслѣдственный, -ая, -ое, *adj.* dziedziczny, sukcessyjny, spadkowy.

Наслѣдство, -а, *n.* dziedzictwo, spadek; хлопотáть кого наслѣдства, wydziedziczyć kogo.

Наслѣдствованіе, v. **Наслѣдованіе.** [**Наслѣдовать.**

Наслѣдствовáть, *Eccl. sl.*, v. **Насмáливаніе**, -я, *n.* smolenie, smarowanie smołą.

Насмáливать, **Насмоли́ть**, *v. a.* smarować, nasmarować, mazać, namazać smołą, smolić, nasmolić; -ся, *v. p.* być smołą smarowanym, nasmarowanym.

Насмáтриваніе, -я, *n.* przypatrywanie się, naglądanie.

Насмáтриваться, **Насмотрѣ́ться**, *v. r.* 1. przypatrywać się, przypatrzyć się, rozpatrywać się, rozpatrzeć się, naglądać; 2. napatrzyć się.

Насмертникъ, -а, *m. Eccl. sl.* winowajca na śmierć skazany, delikwent.

Насмоле́ніе, -я, *n.* nasmolenie, posmarowanie smołą.

Насмоли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насмáливать**, -ся.

Насморкáть, *v. a. perf.* nasmarkać, zasmarkać.

Насморкъ & Насморкъ, -а, *m.* katar, ryma, sapka, nieżyt.

Насмотрѣ́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Насмáтриваться.**

Насмѣ́яніе, -я, *n.* naśmiewanie się, szydzenie.

Насмѣ́яться, **Насмѣ́ться**, *v. r.* - надъ кѣмъ, naśmiewać się, naśmiać się z kogo, wyśmiewać, wyśmiać kogo, szydzić z kogo.

Насмѣ́шать, *v. n. perf.* rozśmieszyć.

Насмѣ́шка, -и, *f.* naśmiewisko, pośmiech, szyderstwo; żart.

Насмѣ́шливость, -и, *f.* naśmiewność, naśmiewisko, szyderstwo; urągliwość.

Насмѣ́шливый, -ая, -ое, *adj.* naśmiewny, szyderski, szydzący, urągliwy.

Насмѣ́шникъ, -а, *m.* naśmiewca, naśmiewacz, szyderca. [ezka.

Насмѣ́шница, -ы, *f.* naśmiewa-

Насмѣ́шничаніе, -я, *n.* naśmiewanie się, wyśmiewanie, szydzenie.

Насмѣ́шничать, v. **Насмѣ́яться.**

Насмѣ́шничество, -а, *m.* naśmiewność, szydliwość, urągliwość.

Насмѣ́яніе, v. **Насмѣ́яніе.**

Насмѣ́яться, *v. r. perf.* 1. naśmiać się (z kogo), wyśmiać (kogo), nakpić się z kogo; 2. v. *sub*: **Насмѣ́ха́ться.**

Насно́сѣ & Насно́сяхъ, *adv. pop.* blizko połogu.

Насне́жить, *v. n. perf.* naśnieżyć, śniegiem napruszyć.

Насованіе, -я, *n.* nasunięcie, napchanie, natknanie, wetknięcie, napakowanie, wścibienie.

Насовáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насóвывать**, -ся (I).

Насóвываніе, -я, *n.* nasuwanie, napychanie, natykanie, pakowanie; wciąganie (*np.* bóta na nogę).

Насóвывать, **Насовáть**, **Насу́нуть**, *v. a.* nasuwać, nasunąć, napychać, napchać, pakować, napakować; włożyć (co na co); - сапогú на ноги, wciągać, wciągnąć bóty na nogi; -ся, *a*) *v. r.* nasuwać się, nasunąć się, napychać się, napchnąć się, natłoczyć się; wpaść na co, natknąć się; *pop.* zgromadzić się; *β*) *v. p.* być nasuwanym, nasuniętym, napychanym, napchniętym, natłoczonym.

Насоне́товать, *v. a. perf.* naradzić, doradzić (co komu).

Насоле́ніе, -я, *n.* nasolenie, dosolenie.

Насоли́ть, *v. a. perf.* nasolić, dosolić, posolić; * - кому́, dogryźć, dopiec komu.

Насоре́ніе, -я, *n.* naśmiecenie.

Насори́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насáривать**, -ся.

Насосáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насáсывать**, -ся.

Насо́сецъ, -сца, *m.* 1. *dim.* sikaweczka, piewielka pompa; 2. *H. n.* (*siphunculus*), długi cylindrowy robak; v. **Насóсъ.**

Насóсикъ, -а, *m. dim.* sikaweczki; v. **Насóсъ.**

Насóсный, -ая, -ое, *adj.* pompowy; насóсный пóршень, bębenek w pompie; *cfr.* biegun.

Насóсъ, -а, *m.* 1. pompa; sikawka; воздýшный насóсъ, pompa powietrzna; wiatrociąg; винный насóсъ, lewar winny; 2. żaba, choroba końska.

Насóхлый, -ая, -ое, *adj.* nadeschły, przyschły.

Насóхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Насыхáть.** [сыпáть.

Насыпáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Насыпáться**, *v. r. perf.* naspać się. [czanego zboża; *cfr.* nasep.

†**Насыпь**, -а, *m.* lichwa z pożyczonego zboża; *cfr.* nasep.

Наспѣхъ, **Наспѣхъ**, *adv.* z pospiechem; spiesznie; za prędce.

Насрамúть, *v. a. perf.* nasromocić, nawstydzić; -ся, *v. r.* nawstydzić się, zhańbić się.

Насредú, *adv.* w środku.

Наставáть, **Настáть**, *v. a.* nastawać, nastać, następywać, nastąpić, nadchodzić, nadejść, zbliżać się, zbliżyć się; настаётъ весна́, nastaje wiosna.

Наставúтель, **Наставúтельница**, v. **Наставникъ**, **Наставница.**

Наставúтельный, -ая, -ое, *adj.* nauczalny, nauczający, pouczający.

Наста́вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наставлять & Наставливать.**

Наста́вка, -и, *f.* 1. nastawianie, nastawienie, postawienie; 2. nadsztukowanie; nadsztukowany kawałek; nadstawiony płat.

Надставле́ніе, -я, *n.* nauczanie; nauka; naprowadzanie; informacya; prawidło; polecenie; instrukcya.

Наставле́ніе, -я, *n.* nastawianie, stawiannie, zastawianie.

Наставля́ть, **Наста́вить**, *v. a.* 1. stawiać, nastawiać, nastawić, postawić; zastawiać, nazastawiać; - на столъ кýшаньевъ, nastawiać, nastawić na stół jedzenie; 2. sztukować, nadsztukować, nastosować; 3. mierzyć, kierować, celować, wycelować; -ся, *v. p.* być stawianym, nastawianym, nastawionym, postawionym, zastawianym, nazastawianym; być sztukowanym, nadsztukowanym, nadstosowanym, *etc.*

Наставля́ть, **Наста́вить**, *v. a.* 1. (въ чёмъ), nauczać, nauczyć; naprowadzać, naprowadzić; наставля́ть кого́ на путь добродѣтели, naprowadzać kogo na drogę cnoty; 2. v. **Наставля́ть**; -ся, *v. p.* być nauczanym, nauczonym, naprowadzanym, naprowadzonym.

Наста́вникъ, -а, *m.* nauczyciel, mistrz; домáшній наста́вникъ, nauczyciel domowy.

Наста́вница, -ы, *f.* nauczycielka. [nauczycielski.

Наста́вническій, -ая, -ое, *adj.*

Наста́вничество, -а, *n.* nauczycielstwo.

Наста́вничій, -ья, -ье, v. **Наста́вническій.**

Наста́вной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* nadsztukowany; do nadsztukowania urządzony.

Наста́вочка, -и, *f. dim.*, v. **Наста́вка.**

Наста́вочный, -ая, -ое, *adj.* nadsztukowany, nadstosowany.

Наста́въ, -а, *m. Artill.* nadstawek.

Наста́иваніе, -я, *n.* 1. naleganie; 2. *Chem.* naciąganie, wystawanie się.

Наста́ивать, **Настоя́ть**, *v. a.*

1. dawać, dać wystać się płynowi nalanemu na istotę jaką, aby się przejął smakiem i kolorem onéj; 2. – (na чёмъ), nalegać, naledz, przynalegać, nastawać, nastać na co, o co; **-ся**, *α) v. r.* wystawać się, wystać się, naciągać smak i kolor istoty jakiéj; *β) v. p.* być zaprawianym, zaprawionym, zaprawnym, nalewanym, nalanym (o wódce).

Наста́ливать, Наста́лить, *v. a.* stalić, nastalić, nadstalić.

Наста́ливание, **-я**, *n.* stalenie, nastalenie, nadstalenie.

Настана́вливать, **-ся**, v. **Наста́нливать**, **-ся**.

Наста́ние, **-я**, *n.* nastanie, nastąpienie, nadejście, zbliżenie się.

Настанови́ть, **-ся**, v. **Наста́вить**, **-ся**. [**вать**.

Настать, *v. perf.*, v. *sub*: **Наста́ивать**, **-ся**.

Настега́ние, **-я**, *n.* 1. nasmaganie biciem, narobienie pręgów; 2. napikowanie.

Настега́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Настёгивать**, **-ся**.

Настёгивание, *cfr.* **Настега́ние**.

Настёгивать, Настега́ть, *v. a.* 1. smagać, nasmagać biciem, robić, narobić pręgów; 2. pikować, napikować; **-ся**, *v. p.* być nasmaganym biciem; być napikowanym.

Настежь, *adv.* na oścież; отворить дверь настежь, otworzyć drzwi na oścież.

Настига́ние, **-я**, *n.* naściganie, dościganie, dopędzanie.

Настига́ть, Настигну́ть & Насти́чь, *v. a.* naścigać, naścignąć, dościgać, doścignąć, doganiać, dogonić, dopędzać, dopędzić; **-ся**, *v. p.* być naścignionym, doścignionym, dogonionym, dopędzonym.

Настиженный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* naścigniony, dościgniony, dogoniony, dopędzony.

Настила́ние, **-я**, *n.* naścielanie, rozścielanie; wykładanie, obkładanie.

Настила́ть, Настла́ть, *v. a.* nadścielać, naścielać, nasłać, nakładać, nałożyć, nakrywać, nakryć; wykładać, obkładać.

Настилка, **-и**, *f.* naścielanie, naściołka, nasłanie, nakładanie, nakrywanie, nakrycie; wykładanie, obkładanie; (*u szewca:*) podeszwa w obuwiu wewnętrzna; *it.* v. **Сте́лька**.

Настичь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Настига́ть**, **-ся**. [**ка**.

Настла́ние, **-я**, *n.*, v. **Настила́ние**.

Настла́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Настила́ть**, **-ся**.

На́стовник, **-а**, *m.* (*w myśliwst.*) zając pokazujący się po spadnięciu pierwszego śniegu.

Настой, **-я**, *m.* nalany napój jaki (*np.* na piołun) i wystały; nalew, wystój.

Настойка, **-и**, *f.* wystawanie się, naciągnienie jakiego napoju nalanego na co; wystój.

Настойчивость, **-и**, *f.* stałość w czém, uporczywość, naleganie.

Настойчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* stały w czém, uporczywy, nieodstępny, nalegający.

Настольникъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* następca tronu.

Настольница, **-ы**, *f. Eccl. sl.* następczyna, następczyni tronu.

Настольный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. na stole położony; настольная книга, настольный реэстръ, dziennik stołu; 2. stołeczny; v. **Престо́льный, Столо́вый**.

Настора́живание, **-я**, *n.* nastawianie, zastawianie łapki, półapki.

Настора́живать, Насторожи́ть, *v. a.* – западню, nastawiać, nastawić, zastawiać, zastawić, postawić łapkę, półapkę; *fig.* насторожи́ть у́ши, *nastorzyć, nastrożyć uszy; **-ся**, *v. p.* być nastawianym, nastawionym, zastawianym, zastawionym, postawionym.

Насторо́жка, **-и**, *f.* nastawienie, zastawienie (*np.* łapki).

Настоя́ние, **-я**, *n.* nastawanie, naleganie; *cfr. verb.* **Настоя́ть**.

Настоя́тель, **-я**, *m.* starszy, przełożony (klasztoru), przeor, opat.

Настоя́тельница, **-ы**, *f.* starsza, przełożona (klasztoru), przeorysza, opacicha.

Настоя́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* usilny, nalegający.

Настоя́тельскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* do starszego, przełożonego klasztoru należący, opacki.

Настоя́тельство, **-а**, *n.* naczelnictwo, przełożeństwo, godność starszego, przeorat, przeorstwo, opactwo.

Настоя́тельствовать, *v. n. Eccl. sl.* być starszym, przełożonym, być przeorem.

I. Настоя́ть, *v. n.* 1. (*o czasie:*) zbliżać się, nadchodzić; *it.* nadchodzić, wisieć nad głową; настоя́ть опа́сность, niebezpieczeństwo nadchodzi, wisi nad głową, jest blizkie; 2. *Eccl. sl.* być przytomnym; v. **Прису́тствовать, Находи́ться**. [**ста́ивать**.

II. Настоя́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наста́ивать**, **-ся**; *v. r.* nastać się, naczekać się.

Настоя́щій, **-ая**, **-ее**, *adj.* teraźniejszy, niniejszy; prawdziwy, niefałszywy; właściwy, przyzwoity; настоящее вре́мя, *Gramm.* (*tempus praesens*), czas teraźniejszy; теперь настоя́щая пора́ сади́ть дере́вья, teraz najwłaściwsza pora sadzenia drzewa.

Настра́ивание, **-я**, *n.* nawystawianie; nabudowywanie.

Настра́ивать, **-ся**, v. **Настро́ить**, **-ся**.

Настра́чивание, **-я**, *n.* sztembnówka, sztembnowanie.

Настра́чивать, Настрочи́ть, *v. a.* sztembnować, nasztembnować; **-ся**, *v. p.* być sztembnowanym, nasztembnowanym.

Настраши́ть, *v. a. perf.* – кого́, nastraszać, nastraszyć.

Настраща́ние, **-я**, *n.* nastraszenie. [**щать**.

Настраща́ть, *v. a. perf.* nastra-

Настрига́ние, **-я**, *n.* nastrzyżenie.

Настрига́ть, Настри́чь, *v. a.* nastrzygać, nastrzydz; **-ся**, *v. p.* być nastrzyżonym.

Настриже́ние, **-я**, *n.*, **Настри́жка**, **-и**, *f.* nastrzyżenie.

Настри́чь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Настрига́ть**, **-ся**.

Настрога́ние, **-я**, *n.* naheblowanie, nastrugianie.

Настрога́ть, *v. a. perf.* naheblować, nastrugać.

Настрого, *adv.* bardzo srogo.

Настрое́ние, **-я**, *n.* nastrojenie.

Настро́й, **-я**, *m.* nastrojenie (narzędzia muzycznego). [**ние**.

Настра́ивание, v. **Настра́ивание**.

Настра́ивать, Настро́ить, *v. a.* 1. budować, nabudować, nastawiać; 2. (*o narzędziach muzycznych*) nastrajać, nastroić; 3. nastroić, nabechtać; *nabroić figlów; **-ся**, *v. p.* być nabudowanym; być nastrajanym, nastrojonym.

Настро́йка, **-и**, *f.* 1. nabudowanie; 2. nastrojenie (muzycznego instrumentu).

Настро́ить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Настра́ивать**, **-ся**.

Настро́йщикъ, **-а**, *m.* nastrajający (narzędzia muzyczne).

Настрочёние, Настро́чивание, v. **Настра́чивание**.

Настро́чивать, Настро́чить, **-ся**, v. **Настра́ч ..**

Настругание, v. **Настрога́ние**.

Настругать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Настру́гивать**, **-ся**.

Настру́гивание, **-я**, *n.* naheblowanie, nastrugianie.

Настру́гивать, Настругать, *v. a.* heblować, naheblować, strugać, nastrugać; **-ся**, *v. p.* być naheblowanym, nastruganym.

Настружёние, **-я**, *n.* naheblowanie, nastrugianie.

Настружить, *v. a. perf.* nawiórzyć, wiorami naśmiecić.

Настрёливание, **-я**, *n.* strzelanie, nastrzelanie.

Настрёливать, Настрёлять, *v. a.* strzelać, nastrzelać; **-ся**, *v. p.* być strzelanym, nastrzelanym.

Настря́ливание, **-я**, *n.* nastrzelanie. [*sub*: **Настрёливать**, **-ся**.

Настрёлять, **-ся**, *v. perf.*, v.

Настря́пание, **-я**, *n.* nagotowanie. [**Настря́пывать**.

Настря́пать, *v. perf.*, v. *sub*: **Настря́пывание**, **-я**, *n.* nagotowywanie, nagotowanie.

Настря́пывать, Настря́пать, *v. a.* nagotowywać, nagotować

(jedzenia); **–ся**, *v. p.* być nagotowanym. [*sub*: **Настужáть, –ся.**

Настудѝть, –ся, *v. perf.*, v. **Настужáть, Настудѝть**, *v. a.* studzić, nastudzać, nastudzić, wystudzać, wystudzić, ostudzać, ostudzić, naziębiać, naziębić; **–ся**, *α*) *v. r.* wystudzić się, ostudzić się, naziębić się; *β*) *v. p.* być studzonym, nastudzonym, wystudzanym, wystudzonym, ostudzonym, naziębionym.

Настýживаніе, –я, *n.* studzenie, nastudzanie, nastudzenie, wystudzanie, wystudzenie, ostudzanie, ostudzenie, naziębianie, naziębienie. [**жáть, –ся.**

Настýживать, –ся, v. **Настýпáніе, –я**, *n.* następowanie, nastąpienie, nadeptywanie, nadeptanie; napadanie, napastowanie, zaczepianie.

Наступáтель, –я, *m.* zaczepnik.

Наступáтельно, *adv.* zaczepnie, napastnie, następnie.

Наступáтельный, –ая, –ое, *adj.* następny, następujący (na kogo), nastawający (na kogo), napastny, zaczepny, napadający, nacierający, natarczywy; **наступáтельный сóюзъ**, sojusz następny [или zaczepny], przymierze następne [или zaczepne]; **наступáтельный и оборонúтельный сóюзъ**, sojusz następny [или zaczepny] i odporny; przymierze zaczepne [или następne] i odporne; **наступáтельная и оборонúтельная войнá**, wojna zaczepna [или następna] i odporna.

Наступáть, Наступúть, *v. a.* 1. następować, nastąpić, nadeptywać, nadeptać; 2. nadchodzić, nadejść, zbliżać się, zbliżyć się, nastawać, nastać, następować, nastąpić (o dniu, o nocy, o zimie); **наступáетъ зимá**, zima się zbliża; **наступáетъ веснá**, wiosna nadchodzi, 3. napadać, napaść (na kogo); zaczepiać, zaczepić, napastować (kogo), nacierać; **непрiятель наступáетъ**, nieprzyjaciel naciera; **заимодáвцы наступáютъ на негó**, kredytory nacierają na niego.

Наступлéніе, –я, *n.* nastąpienie, nastanie; natarcz, napaść, napad, natarcie, zaczepienie, zaczepka, napastowanie.

Наступúвость, –и, *f.* natarczywość. [natarczywy.

Наступúвый, –ая, –ое, *adj.*

Нáступъ, –а, *m.* następ, nacieranie, natarcie, natarcz, napaść, napad, zaczep, zaczepka, zaczepienie, napastowanie. [скій).

Наступрíй, v. **Крессъ** (**Индéй-**

Настъ, –а, *m.* powierzchnia śniegu zmarzłego po odwilży.

Настывáніе, –я, *n.* stygnienie, ostyganie, wystyganie.

Настывáть, Настúнуть & Настúть, *v. n.* stygnąć, ostygać, ostygnąć, wystygać, wystygnąć.

Настылóй, –ая, –ое, *adj.* wystygły.

Настыль, –и, *f.*, v. **Настъ.**

Настúнуть & Настúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Настывáть.**

Настóйный, –ая, –ое, *adj.* dachowy; **настóйный жёлобъ**, ryna na dachu. [wać.

Насулúть, *v. a. perf.* naobiecy-

Насýнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насóвывать, –ся.**

Насýпать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насýпливать, –ся.**

Насýпленіе, Насýпливаніе, –я, *n.* nasępienie, nasępianie.

Насýпливать, Насýпать, *v. a.* nasępiać, nasępić; **–ся**, *v. r.* nasępiać się, nasępić się; *v. impers.* chmurzyć się, zachmurzyć się.

Насупротúвъ, *adv.* naprzeciw, naprzeciwko.

Насурьмúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насýрьмливать, –ся.**

Насурьмлéніе, Насýрьмливаніе, –я, *n.* naczernienie, naczernianie brwi.

Насýрьмливать, Насурьмúть, *v. a.* naczerniać, naczernić brwi; **–ся**, *α*) *v. r.* naczerniać, naczernić sobie brwi; *β*) *v. p.* być naczernianym, naczernionym.

Насýсливаться, Насýслиться, *v. r. pop.* upić się, upoić się.

Нáсухо, *adv.* nasucho, zupełnie sucho.

Насучéніе, Насýчиваніе, –я, *n.* skręcanie, naskręcanie, nakręcenie.

Насýчивать, Насучúть, *v. a.* skręcać, nakręcić, naskręcać; **–ся**, *v. p.* być skręcanym, naskręcanym, nakręconym.

Насýчка, –и, *f.* skręcanie, nakręcanie, nakręcenie, naskręcanie.

Насýчникъ, –а, *m. Bot.* (*hypnum*), mech gałęzisty.

Насушéніе, Насýшиваніе, –я, *n.* nasuszenie, nasuszanie.

Насýшивать, Насушúть, *v. a.* nasuszać, nasuszyć; **–ся**, *v. p.* być nasuszanym, nasuszonym.

Насýшка, –и, *f.* nasuszanie, nasuszenie. [szejszy, powszedni.

Насущій, –ая, –ее, *adj.* dzi-

Насýщный, –ая, –ое, *adj.* codzienny; powszedni.

Насчитáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насчúтывать, –ся.** [wywanie.

Насчúтываніе, –я, *n.* narachо-

Насчúтывать, Насчитáть, *v. a.* narachowywać, narachować, naliczyć; **–ся**, *v. p.* być narachowywanym, narachowanym, naliczonym. [nasłanie.

Насылáніе, –я, *n.* nasyłanie,

Насылáть, Наслáть, *v. a.* nasyłać, nasłać; naprzysyłać; *zsyłać, zesłać, spuszczać, spuścić; v. **Инспосылáть; –ся**, *v. p.* być nasyłanym, nasłanym, naprzysyłanym. [słanie, naprzysyłanie.

Насúлка, –и, *f.* nasyłanie, na-

Насыпáніе, Насúпаніе, –я, *n.* nasypanie, nasypowanie.

I. Насыпáть, Насúпать, *v. a.* nasypować, nasypać; **–ся**, *v. p.* być nasypowanym, nasypanym; nasypować się, nasypać się.

II. Насыпáть, Насúпать, *v. a.* od długiego spania zachorować; **–ся**, *v. r.* naspać się.

Насúпать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насыпáть, –ся (I).**

Насúпка, –и, *f.* nasypowanie, nasypanie, nasypka.

Насúпной, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* nasypny, nasypany.

Нáсыпь, –а, *m.* kosz młyński nad kamieniem.

Нáсыпь, –и. *f.* 1. nasep, ziemia nasypana, nasuta, grobla; mogilna **нáсыпь**, grobowiec, pogrzebowy pagórek, mogiła; 2. blaszki złote *lub* srebrne naszywane na materyi. [nasycający.

Насытúтельный, –ая, –ое, *adj.*

Насытúть, –ся, v. *perf.*, v. *sub*: **Насыщáть, –ся.**

Насыхáніе, –я, *n.* nasychanie, wysychanie, przysychanie.

Насыхáть, Насóхнуть, *v. n.* nasychać, naschnąć, wysychać, wyschnąć, przysychać, przyschnąć; **–ся**, *v. p.* być nasychanym, naschniętym, wyschniętym.

Насыщáть, Насытúть, *v. a.* nasycać, nasycić, nakarmiać, nakarmić; *zadowalniać, zadowolić, zadosyć czynić, uczynić; **–ся**, *α*) *v. r.* nasycać się, nasycić się; *zadowolić się, zadosyć sobie uczynić; *β*) *v. p.* być nasyconym, nakarmionym.

Насыщéніе, –я, *n.* nasycenie, nakarmienie; *zadowolenie, zadosyćuczynienie, zaspokojenie.

Насѣвáніе, –я, *n.* nasiewanie, zasiewanie; przesiewanie.

Насѣвáть, Насѣять, *v. a.* nasiewać, nasiać, zasiewać, zasiać; przesiewać, przesiać; **–ся**, *v. p.* być nasiewanym, nasianym, zasiewanym, zasianym; być przesiewanym, przesianym.

Насѣвъ, –а, *m.* wysiew.

Насѣдáло, –а, *n.*, v. **Насѣстокъ.**

Насѣдáніе, –я, *n.* osiadanie.

Насѣдáть, Насѣсть, *v. n.* osiadać, osieść (*np.* kurz); nasiadać, nasiąść.

Насѣдка, –и, *f.* 1. nasiadka, nasadka, kwoka, na jajach nasiadająca kokosz, *etc.*; 2. *Astron.* (*Plejades*), nasiadka [gwiazda], baby.

Насѣдникъ, –а, *m. Bot.* (*ephedra*), przestka. [(1).

Насѣдонáть, v. **Насúживать**

Насѣдъ, –а, *m.* zaród, zawiązek (w jaju).

Насѣиваніе, –я, *n.* nasiewanie, wysiewanie. [–ся.

Насѣивать, –ся, v. **Насѣвáть.**

Насѣка, –а, *f.* 1. nabicie, nacięcie, wyrycie (*np.* na strzelbie, na orężu); 2. (*u dońskich kozaków*:) bulawa hetmańska.

Насѣка́ніе, -я, *n.* nacinanie, nasiekanie.

Насѣка́ть, Насѣ́чь, *v. a.* nacinać, naciąć, nasiekać, nasiec, narzynać, narznąć; -ся, *v. p.* być nacinanym, naciętym, nasiekanym, narzynanym, narzniętym.

Насѣко́мое, -аго, *n.* (*insectum*), owad. [dły (o kurzu).

Насѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* osiały.

Насѣ́рнивать, Насѣ́рнить, *v. a.* siarczyć, nasiarczyć, siarką obmoczyć.

Насѣ́стокъ, -стка, **Насѣ́сть**, -а, *m.* kurza grzęda, żerdź na której kury siadają. [сѣда́ть.

Насѣсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Насѣ́сть**, -и, *f.*, v. **Насѣ́стокъ**.

Насѣче́ніе, -я, *n.* nasieczenie, nasiekanie, nacięcie, narznięcie; *cfr.* **Насѣка́ніе**.

Насѣ́чка, -и, *f.* nasieczenie, nasiekanie, nacięcie, narznięcie, wyrycie, demeszkowanie.

Насѣ́чникъ, -а, *m.* narzędzie szklarskie. [**Насѣка́ть**, -ся.

Насѣ́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Насѣ́ніе**, -я, *n.* nasianie, wysianie, zasianie. [**Насѣ́вать**, -ся.

Насѣ́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натапи́ваніе**, -я, *n.* natapianie.

Натапи́вать, Натопи́ть, *v. a.* natapiać, natopić; -ся, *v. p.* być natapianym, natopionym.

Натапти́ваніе, -я, *n.* nadeptywanie, udeptywanie.

Натапти́вать, Натопта́ть, *v. a.* nadeptywać, nadeptać, udeptywać, udeptać, zadeptywać, zadeptać; -ся, *v. p.* być nadeptywanym, nadeptanym.

Натира́ніе, -я, *n.* wdrażanie, wkładanie.

Натира́ть, Натере́ть, *v. a.* wkładać, włożyć, wdrażać; przyzwyczajać, przyzwyczaić, nauczać, nauczyć; -ся, *v. r.* wkładać się, włożyć się, wdrażać się, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się, wprawiać się, wprawić się.

Натаска́ніе, -я, *n.* nanoszenie, nawleczenie.

Натаска́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натаски́ваніе**, -я, *n.* nanaszanie.

Натаски́вать, Натаска́ть, *v. a.* nanaszać, nanosić, nawozić, naciągać, naciągnąć, nawlec, nawłóczyć; -ся, *v. p.* być nanoszonym, nawożonym, nawleczonym.

Натачива́ніе, -я, *n.* naostrzanie; toczenie.

Натачи́вать, Наточи́ть, *v. a.* 1. naostrzać, naostrzyć; 2. toczyć, natoczyć, nawytaczać; -ся, *v. p.* być naostrzanym, naostrzonym; być toczonym, natoczonym, nawytaczanym.

Натащи́ть, *v. a. perf.* nanosić, nawozić, nawlec, nawłóczyć, naciągnąć. [topiony, roztopiony.

Натая́лый, -ая, -ое, *adj.* na-

Натая́ніе, -я, *n.* natopienie, roztopienie. [**Натаи́вать**.

Натаи́ть, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Натвердѝть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натвержа́ть**, -ся.

Натверже́ніе, Натвержа́ніе, -я, *n.* wbicie, wbijanie (sobie *lub* komu) do głowy, w pamięć; uczenie się na pamięć.

Натвержа́ть, Натвердѝть, *v. a.* wbijać, wbić (sobie *lub* komu) do głowy, w pamięć; uczyć się na pamięć; -ся, *v. p.* być wrażanym, wbijanym do głowy, w pamięć. [czyniać.

Натвори́ть, *v. a. perf.* narozNатёка, -и, *f.* (*w myśliw.*) uganianie się psów za zwierzem; nabieg.

Натека́ніе, -я, *n.* naciekanie.

Натека́ть, Натечь, *v. a.* naciekać, naciec; (*o psach:*) uganiać się za zwierzem. [ciekły.

Натёкшій, -ая, -ое, *adj.* na-

Натёкъ, v. **Капельникъ**.

Натере́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натере́бливать**, -ся.

Натере́бленіе, Натере́бливаніе, -я, *n.* natrzebienie, trzebienie, wyrywanie, narwanie, nawyrywanie.

Натере́бливать, Натеребѝть, *v. a.* trzebić, natrzebić, wyrywać, nawyrywać, narwać; -ся, *v. p.* być trzebionym, natrzebionym, wyrywanym, nawyrywanym, narwanym. [**Натира́ть**, -ся.

Натерпѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натерпѣ́ться**, *v. r. perf.* nacierpieć się.

Натесáніе, -я, *n.* obciosywanie, obciosanie, naciosanie.

Натеса́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натёсывать**, -ся.

Натёска, -и, *f.*, **Натёсываніе**, -я, *n.* obciosanie, obciosywanie, naciosanie; *cfr.* **Натесáніе**.

Натёсывать, Натеса́ть, *v. a.* obciosywać, obciosać, naciosać; -ся, *v. p.* być obciosywanym, obciosanym, naciosanym.

Натече́ніе, -я, *n.* nacieczenie, naciek, napływ.

Натёчка, v. **Натёка**.

Натёчливый, -ая, -ое, *adj.* (*w myśliw.*) zręczny, zwinny.

Натёчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Натека́ть**.

Натёщій, *Eccl. sl.*, v. **Натёчь**.

Натира́ніе, -я, *n.* nacieranie, natarcie.

Натира́ть, Натере́ть, *v. a.* nacierać, natrzeć; wycierać, wytrzeć; натере́ть полъ вóскомъ, wytrzeć, natrzeć podłogę woskiem; натира́ть мáслю, nacierać, smarować maścią; натере́ть нóгу, obetrzeć, odcisnąć sobie nogę; -ся, *α*) *v. r.* nacierać się, natrzeć się; *fig.* натере́ться, * obetrzeć się; okrzesać się, nauczyć się; *β*) *v. p.* być nacieranym, natartym; być smarowanym, nasmarowanym (*np.* maścią).

Натúрка, -и, *f.*, v. **Натира́ніе**.

Натúсканіе, -я, *n.* natłoczenie, natkanie, napchanie, napakowanie.

Натúсканный, -ая, -ое, *part. p.* natłoczony, natkany, napchany, napakowany.

Натúскать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натúскивать**, -ся.

Натúскиваніе, -я, *n.* naciskanie, natłaczanie, napychanie, natykanie, napakowywanie; *cfr.* **Натúсканіе**.

Натúсканіе, -я, *n.* natkanie, napchanie, napakowanie, natłoczenie; naciśnienie.

Натúсканный, -ая, -ое, *part. p.* natkany, napchany, napakowany, natłoczony; naciśnięty.

Натúскивать, Натúскать, *v. a.* natykać, natkać, pchać, napychać, napchać, pakować, napakować, natłaczać, natłoczyć; naciskać, nacisnąć, przyciskać, przycisnąć; -ся, *α*) *v. r.* natkać się, napchać się, natłoczyć się; *β*) *v. p.* być natykanym, natkanym, napychanym, napchanym, pakowanym, napakowanym, natłaczanym, natłoczonym; być naciskanym, naciśniętym, przyciskanym przyciśniętym.

Натúскъ, -а, *m.* nacisk, wycisk.

Натисне́ніе, -я, *n.* naciśnienie, przyciśnienie, wyciśnienie, wyciskanie; natkanie, napchanie, napakowanie, natłoczenie.

Натúснить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натúснивать**, -ся.

Натúснуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натúскивать**, -ся.

Натúснять, Натúснить, *v. a.* naciskać, nacisnąć, wybijać, wybić, wytłaczać, wytłoczyć (co na czém); -ся, *v. p.* być naciskanym, naciśniętym, wyciskanym, wyciśniętym, wybijanym, wybitym, wytłaczanym, wytłoczonym.

Натúканіе, -я, *n.* natkanie, przysposobienie tkaniem.

Натúкать, *v. a. perf.* natkać, utkać. [**Натыкáть**, -ся (II).

Натúкнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натолкáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Натáлкивать** (II).

Натолкáться, *v. r. perf.* natłać się, nawałęsać się.

Натолкну́ть, -ся, *v. perf semelf.*, v. *sub*: **Натáлкивать**, -ся (I).

Натолковать, *v. perf.*, v. *sub*: **Натолковывать.**

Натолковаться, *perf.* 1. *v. p.*, v. *sub*: **Натолковываться**; 2. *v. r.* nagadać się, nabajać się.

Натолочь, *v. a. perf.* natluc.

Натолчёние, -я, *n.* natłuczenie.

Натомйться, *v. r. perf.* namęczyć się, zmęczyć się, znużyć się.

Натопи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натапливать**, -ся.

Натоплёние, -я, *n.* natopienie, napalenie w piecu. [zadeptanie.

Натоптáние, -я, *n.* nadeptanie,

Натоптáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натаптывать**, -ся.

Натопы́ривание, -я, *n.* roztoperzanie, rozpościeranie.

Натопы́ривать, **Натопы́рить**, *v. a.* roztoperzać, roztoperzyć, rozpościerać, rozpostrzeć (*np.* skrzydła); -ся, *v. r.* (*o ptakach*:) rozczepierzać się, rozczepierzyć się, nastroszać się, nastroszyć się.

Натороватъ, *v. perf.*, v. *sub*: **Наторговывать.**

Наторговывать, **Наторговать**, *v. a.* targować, utargować, w handlu nabywać, nabyć; -ся, *v. p.* być utargowanym, w handlu nabytym. [**Натáривать**, -ся.

Наторóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наторя́лый**, -ая, -ое, *adj.* przyzwyczajony, przywykły, nawykły.

Наторя́ть, *v. r. perf.* przyzwyczaić się, przywyknąć, nawyknąć, wprawić się, włożyć się.

Натóчёние, -я, *n.* naostrzenie, natoczenie (tokarskie).

Натóчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натáчивать**, -ся.

Натóчка, -и, *f.*, v. **Наточёние.**

Натощáкъ, *adv.* na czczo.

Натравить, *v. perf.*, v. *sub*: **Натравливать.** [wanie.

Натравливание, -я, *n.* naszczu-

Натравливать, **Натравить**, *v. a.* szczuć, naszczuwać, naszczuć.

Натрепать, *v. a. perf.* natrzepać.

Натрéскаться, *v. r. perf. pop.* najeść się do sytości.

Натрій, -я, *m. Chem.* natrium.

Натронъ, v. **Натръ.**

Натрубить, *v. a. perf.* – въ ýши, natrąbić komu uszy.

Натрусить, *v. a. perf.* nasypać, natrząść.

Натрýситься, *v. r. perf.* natrwożyć się, nalękać się.

Натрýска, -и, *f.* 1. natrząsanie; 2. butelka z prochem, prochownica.

Натръ, -а, *m.* natrum; v. **Сóда.**

Натрясáть, **Натрясти́**, *v. a.* natrząsywać, natrząsać, natrząść, natrząsnąć.

Натрясéние, -я, *n.*, **Натря́ска**, -и, *f.* natrząśnienie. [трясáть.

Натрясти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Натрясти́сь**, *v. r. perf.* natrząść się. [sywanie.

Натрясывание, -я, *n.* natrząsywanie.

Натрясывать, v. **Натрясáть.**

Натýга, -и, *f.* natężałość, natężenie, zbyteczna, nadzwyczajna praca.

Натýжение, **Натýживание**, -я, *n.* 1. v. **Натýга**; 2. natężanie, natężenie, wyprężanie, wyprężenie, naciąganie, naciągnienie.

Натýживать, **Натýжить**, *v. a.* natężać, natężyć, wyprężać, wyprężyć; * usiłować; -ся, *a*) *v. r.* natężać się, natężyć się; usiłować się; *β*) *v. p.* być natężanym, natężonym, wyprężonym.

Натýжливый, v. **Натýжный.**

Натýжный, -ая, -ое, *adj.* natężny, natężony; trudny, ciężki, przykry.

Натýра, -ы, *f.* natura, przyrodzenie; рисовáть съ натýры, rysować z natury. [lista.

Натуралúстъ, -а, *m.* natura-

Натурáльный, -ая, -ое, *adj.* naturalny, przyrodzony; натурáльная исто́рія, historya naturalna.

Натýрный, -ая, -ое, *adj.* naturny; натýрный классъ, klassa gdzie z natury rysują.

Натýрщикъ, -а, *m.* (*u malarza*:) człowiek nagi do malowania użyty, żywowzór.

Натýрщица, -ы, *f.* (*u malarza*:) kobieta naga do malowania użyta.

Натушевáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Натушёвывать**, -ся.

Натушёвывание, -я, *n.* tuszowanie.

Натушёвывать, **Натушевáть**, *v. a.* tuszować, natuszować; -ся, *v. p.* być tuszowanym, natuszowanym. [wtykanie.

Натыкáние, -я, *n.* natykanie,

Натыкáнный, -ая, -ое, *part. p.* natkany, natkniony, nawtykany.

Натыкáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Натыкáть (I).**

I. Натыкáть, **Натыкáть**, *v. a.* natykać, natkać, wtykać, wetknąć, nawtykać.

II. Натыкáть, **Наткнýть**, *v. a.* brać, wziąć na spis [или na spisę], wsadzać, włożyć na dzidę, *etc.*

Натыкáться, **Наткнýться**, *v. r.* na что, potykać się, potknąć się, trącić się o co, wleźć na co.

Натышить, *v. a. perf.* кого-либо, nacieszyć, rozweselić kogo; -ся, *v. r.* nacieszyć się, naweselić się.

Натя́га, -и, *f.*, v. **Натя́гъ (1).**

Натя́гиваніе, -я, *n.* naciąganie.

Натя́гивать, **Натянýть**, *v. a.* naciągać, naciągnąć, naprężać, naprężyć; wciągać, wciągnąć; natężać, natężyć; *fig.* натя́гивать чью-либо сторону, * naciągać na czyją stronę, na czyją korzyść; -ся, *a*) *v. r.* upić się, upoić się; *β*) *v. p.* być naciąganym, naciągniętym, naprężanym, naprężonym; być wciąganym, wciągniętym.

Натя́гъ, -а, *m.* 1. (*u bednarza*:) narzędzie żelazne do naciągania obręczy; 2. (*u ślósarza*:) szrubsztak; 3. (*u szewca*:) pociągiel; 4. (*u smyczka*:) podstawka.

Натя́жка, -и, *f.* 1. naciąganie, naciągnienie; 2. (*w wierszach*:) słówko wścibione; 3. *Jur.* nakręcenie prawa; платье въ натя́жку, suknia (na nim) jak ulana, suknia (siedzi) obcisle, obcisło; 4. v. **Натя́гъ (1).**

Натязáть, -ся, *Eccl. sł.*, v. **Напя́гивать**, -ся.

Натянýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Натя́гивать**, -ся.

Натя́дъ, *adv.* na los, chybi trafi.

Наугóлокъ, **Наугóльникъ**, -а, *m.* 1. węgielnica; 2. szafa kątowa, narożna; 3. narożnik, okucie narożne. [węgielniczka.

Наугóльничекъ, -чка, *m. dim.*

Наугóльный, -ая, -ое, *adj.* narożny, węgielny; наугóльный домъ, dom narożny, narożnik.

Наудáчу, *adv.* na los szczęścia.

Наудить, *v. a. perf.* wędą nałowić. [wędą.

Наужéние, -я, *n.* nałowienie

† **Наузъ**, -а, *m.* talizman, amulet.

Наýка, -и, *f.* nauka, umiejętność; врачéбная, медицинская наýка, nauka lekarska, umiejętność lekarska, aptekarska; скотоврачéбная наýка, nauka weterynarska; *it.* отдать мáльчика въ наýку, (*u rzemieślników*:) oddać chłopca na naukę; вперéдъ тебя́ наýка, to będzie dla ciebie nauką; ная́щныя наýки, nauki wyzwolone, piękne.

Наукообрáзный, -ая, -ое, *adj.* naukowy, umiejętny.

Наýсіе, -я, *n. Eccl. sł.* wiek młodzieńczy, kiedy się wąsy ukazywać zaczynają.

Наустúтель, -а, *m.* poduszczacz, poduszczyciel, podżegacz, podmawiacz, obmówca, zausznik.

Наустúтельница, -ы, *f.* podżegaczka, podmawiaczka, kobieta zausznica, zausznicka, zauszka, obmawiająca sekretnie, poduszczycielka. [**Наущáти.**

Наустúти, *v. perf.*, v. *sub*: **Наутéкъ**, *adv.* uciekając; пустúться наутéкъ, dać drapaka, zbierać pięty, wziąć nogi za pas, pierzchnąć.

Наутрíе, **Наутрія**, *adv. Eccl. sł.* z rana, na drugi dzień.

Научáть, **Научúть**, *v. a.* nauczać, nauczyć (kogo czego); -ся, *v. r.* uczyć się, nauczyć się, wyuczyć się. [nauczanie, nauka.

Научéніе, -я, *n.* nauczenie,

Научúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Научáть**, -ся.

Наýчный, -ая, -ое, *adj.* naukowy, nauczny, nauczalny.

Наушникъ, -а, *m.* 1. zausznik, poduszczyciel, poduszczacz, podżegacz, potwarca, obmówca; 2. klapy u czapki dla zakrycia uszu.

Наушница, -ы, *f.* 1. kobieta

зауша́ница, **зауша́ничка**, **подуше́чка**, **подже́гачка**, **потва́рчина**; 2. *Eccl. sl.* (серьга, усерязь), **зауша́ница**, **наушница**, **наушка**, **колчу́к**.

Наўшничанье, **-я**, *n.* **зауша́ничество**, **подуше́чение**, **подже́гание**, **потва́рство**.

Наўшничать, *v. n.* быть **зауша́ником**, **подуше́чителем**, **подуше́чать**, **подже́гать**, **намавіа́ть**, **потва́рствовать**.

Наўшничество, **-а**, *n.* **зауша́ничество**, **подуше́чение**, **потва́рство**, **обмо́вка**.

Наущ'а́ть, **Наусти́ть**, *v. a. Eccl. sl.* **подуше́чать**, **подуси́ть**, **подмавіа́ть**, **подмо́вить**, **подниска́ть**, **подни́ть**, **побуди́ть**, **побуди́ть**; **-ся**, *v. p.* быть **подуше́ченным**, **подуше́ченным**, **намавіа́нным**, **намо́вленным** до чего.

Наущ'е́ніе, **-я**, *n.* **подуше́ченіе**, **подмо́вленіе**, **намо́вленіе**, **подниска́ніе**, **побужде́ніе**.

Нафа́бриваніе, **-я**, *n.* **нафа́рбованіе**, **наче́рненіе** ва́сов.

Нафа́бривать, **Нафа́брить**, *v. a.* **фа́рбовать**, **нафа́рбовать**, **черни́ть**, **наче́рнить** ва́сы; **-ся**, *v. p.* быть **фа́рбованным**, **нафа́рбованным**, **наче́рненным**.

Нафа́брить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Нафа́бриваць**, **-ся**.

На́фта, v. **Нефть**.

Наха́йливый, v. **Наха́льный**.

Наха́литься, v. **Наха́льничать**.

Наха́лъ, **-а**, *m.* **натре́т**, **натре́тник**, **зухве́лец**.

Наха́льничать, *v. n.* быть **натре́тным**, **зухва́лым**, **зухва́ле постепова́ть**.

Наха́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* **зухва́лый**, **натре́тный**.

Наха́льство, **-а**, *n.* **зухва́льство**, **натре́тство**, **натре́тность**.

Наха́пать, *v. perf.*, v. *sub*: **Наха́пывать**.

Наха́пывать, **Наха́пать**, *v. n.* **нача́пать**, **нача́чивать**.

Наха́ркать, *v. perf.*, v. *sub*: **Наха́ркивать**, **Наха́ркать**, *v. a.* **харка́ть**, **нача́ркать**, **харка́ючи** наплю́. [ланіе, **вы́чвакиваніе**.

Наха́ливаніе, **-я**, *n.* **нача́чваніе**, **нача́ливаніе**, **нача́лить**, *v. a.* **нача́лить**, **нача́лить**, **вы́чвакать**, **вы́чвакивать**. [**Наха́ливать**.

Наха́лить, *v. perf.*, v. *sub*: **Наха́литься**, *v. r. perf.* **нача́чвакать**, **нача́лить**, **вы́чвакать**, **вы́чвакивать**.

Наха́стать, *v. perf.*, v. *sub*: **Наха́стываць**.

Наха́стываць, **Наха́стаць**, *v. n.* **чхе́пать**, **нача́пать** себя́ **зьбыце́чна**, **нака́мать**, **нагна́ть**.

Наха́ванне, **-я**, *n.* **нача́чванне**, **нала́панне**.

Наха́тать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Наха́тываць**, **-ся**.

Наха́тываніе, **-я**, *n.* **хвата́ніе**, **нача́чваніе**, **ла́паніе**, **нала́паніе**.

Нахва́тываць, **Нахвата́ць**, *v. a.* **хвата́ць**, **нача́чваць**, **ла́паць**, **нала́паць**; **назбіра́ць** (ро́жных рэ́чэў); **-ся**, *v. p.* быть **нача́чваным**, **нала́паным**.

Нахлеба́ться, *v. r. perf.* **напе́чы** себя́, **нажре́ць** ся, **наје́сьці** ся.

Нахлеста́ть, *v. a. perf.* **нахлёстаць**, **нахло́стаць**; **-ся**, *v. r.* **нахлёстаць** ся, **нахло́стаць** ся.

Нахлёстка, **-и**, *f.* 1. **пла́ць** ско́рзаны; 2. (*w ciesielstwie*:) **дэ́ска** для **умо́цненія** чэ́го **прыбі́тая**; 3. ***бура**, **бурка**, **збурце́ніе**, **вы́лянне**, **вы́бузованіе**, **збузованіе**.

Нахлёстывать, **Нахлестну́ть**, *v. a.* (*w ciesielstwie*:) **прыбіва́ць**, **прыбі́ць** з **вы́ерзкаю** чэ́го **дэ́ску** для **умо́цненія**.

Нахлобу́чиваніе, **Нахлобу́чиваніе**, **-ся**, v. **Наклоб...**

Нахло́пнуть, *v. a. perf. semelf.* **затрэ́снуць** (*np.* ві́ко).

Нахлопота́ться, *v. r. perf.* **накло́патаць** ся, **нафра́совать** ся, **натрво́жыць** ся, **натурбава́ць** ся.

Нахли́нуть, *v. n. perf. semelf.* 1. (*o wodzie*:) **напы́ніць**, **наці́ць**; ***нахо́дзіць** ся, **прыбы́ць** в **ві́ельгі́ай** ли́чбе; **нахлы́нула го́сьці**, **нашло́ вяло́ го́сьці**.

Нахлёбникъ, **-а**, *m.* **стало́вник**.

Нахлёбница, **-ы**, *f.* **стало́вница**.

Нахлюста́ться, *v. r. perf. pop.* **нахлы́стаць** ся, **упі́ць** ся.

Нахму́реніе, **Нахму́риваніе**, **-я**, *n.* **змаршчэ́ніе**, **змаршчэ́ваніе**; **засе́пленіе**, **засе́пваніе**.

Нахму́ривать, **Нахму́рить**, *v. a.* **змаршчэ́ваць**, **змаршчы́ць**; **засе́пваць**, **засе́піць**; **нахму́рить** ли́цё, **насе́піць** твар; **-ся**, *v. r.* **змаршчэ́ваць** ся, **змаршчы́ць** ся, **засе́пваць** ся, **засе́піць** ся; **захмурза́ць** ся, **захмурзі́ць** ся; на не́бэ **нахму́рилось**, **захмурзі́ло** ся **не́бо**; (*o ptakach*:) **асо́веть**, **наје́зьдзіць** ся; v. **Нахо́хливаться**.

Нахны́каться, *v. r. perf.* **нахлі́пать** ся, **наслу́хаць** ся, **напа́каць** ся.

Находи́ть, **Найти́**, *v. a.* **знахо́дзіць**, **нале́зьці**, **вы́найдзіць**, **натра́піць**, **натра́віць**, **нахо́дзіць**, **наје́сьці**, **напасе́ць**, **спаты́каць**, **спато́кнуць**, **впасе́ць** (на со); **знахо́дзіць**, **знале́зьці**; **заста́ваць**, **заста́ць**, **натра́піць**, **натра́віць**; **его́ никто́ не найдётъ до́ма**, **jego nigdy nie zastaniesz w domu**.

I. Находи́ться, **Найти́сь**, *v. r* **знахо́дзіць** ся, **знале́зьці** ся; быть; **заста́ваць**, **позоста́ваць**; въ **земли́** **нахо́дятся** **мета́ллы**, в **зіе́млі** **знахо́дзіць** ся **ме́талі**; **нашли́сь ли твои́ ве́щи**? **знале́зьлі** ся **твоі́е рэ́чы**?

II. Находи́ться, *v. r. imperf.* быть **дзе́**, **знахо́дваць** ся **дзе́**, **заста́ваць**, **позоста́ваць**; **нахо́дзіць** ся **на грані́цы**, быть за **грані́цай**; **нахо́дзіць** ся въ **апа́сности**, **заста́ваць** в **небяспе́чэньстві**; **нахо́дзіць** ся въ **до́бромъ здоро́вьи**, быть **пры́** **до́брым здаро́ўі**, **мець** ся **до́бра** на **здро́віе**, **мець** ся **бардзо́ до́бра**.

III. Находи́ться, *v. r. perf.* **нахо́дзіць** ся, **схо́дзіць** ся, **уцёкаць** ся; ***натурба́ваць** ся, **намо́чыць** ся. [**знале́зіна**.

Находка, **-и**, *f.* **нале́зак**, **рэ́чэ знале́зіна**

Находный, **-ая**, **-ое**, *adj.* **нале́зіны**, **знале́зіны**; **нахо́дны**.

Находчивость, **-и**, *f.* **прыто́мнасць ду́ха**; **бегло́сць**, **зрэ́чнасць**, **звінно́сць**, **укла́днасць**.

Находчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* **умію́чы** ся **знале́зьці**, **беглы́**, **зрэ́чны**, **звінны́**, **укла́дны**.

Находчикъ, **-а**, *m.* **нале́зец**, **знале́зец**, **знайдзі́цель**, **знале́зіцель**; **пра́во нахо́дчика**, **прано́ знале́зьці**.

Находчица, **-ы**, *f.* **знале́зіцелька**. [**Нападе́ніе**.

†**Находъ**, **-а**, *m.*, v. **Нашествіе**.

Находя́щійся, **-аяся**, **-ееся**, *part. a.* **знайдую́чы** ся.

Нахожде́ніе, **-я**, *n.* 1. **нале́зіне**, **знале́зіне**; 2. **мі́ене** ся, (**здро́віе**); *it.* **зоста́ваніе**, **зоста́не**, **бываніе** (на **яки́м** **мі́ейсцы**), **бытно́сць**, **обе́чность**, **прытомность**, **побыт**; 3. v. **Нашествіе**.

Нахола́живаніе, **-я**, *n.* **хлёдзеніе**, **вы́хлёдзваніе**, **нахлёдзваніе**, **настудза́ніе**.

Нахола́живать, **Нахоло́дить**, *v. a.* **хлёдзіць**, **вы́хлёдзваць**, **вы́хлёдзіць**, **нахлёдзваць**, **нахлёдзіць**, **настудзі́ць**, **наці́бці**; **-ся**, *v. p.* быть **хлёдзеным**, **нахлёдзеным**, **вы́хлёдзеным**, *etc.*

Нахо́хливать, **Нахохли́ть**, *v. a.* **насе́пваць**, **насе́піць**, **наје́жваць**, **наје́жыць**; **-ся**, *v. r.* (*o ptakach*:) **сове́ць**, **осо́веть**, **напу́ржыць** ся, **наје́жваць** ся, **наје́жыць** ся, **насе́пваць** ся, **насе́піць** ся.

Нахохота́ться, *v. r.* **нахіхо́таць** ся, **наі́мець** ся.

Нахохри́ться, *v. perf.*, v. **Нахо́хлиться**.

Нахра́помъ, **Нахра́помъ**, *adv.* **гва́лтам**, **прамо́цам**.

Нацара́пать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Нацара́пываць**, **-ся**.

Нацара́пываніе, **-я**, *n.* **надра́пваніе**, **подра́пваніе**, **подра́пваніе**.

Нацара́пывать, **Нацара́пать**, *v. a.* **надра́пваць**, **надра́паць**; **подра́пваць**, **подра́паць**; **-ся**, *v. p.* быть **надра́пваным**, **надра́паным**, **подра́пваным**. [**центко́ваніе**.

Нацёткa, **-и**, *f.* **накра́пяніе**,

Нацёчивать, **Нацётить**, *v. a.* **накра́піць**, **накро́піць**, **пстры́ць**, **упстры́ць**, **центко́ваць**, **нацентко́ваць**; **-ся**, *v. p.* быть **накра́пяным**, **накро́піеным**, **пстро́ным**, **упстро́ным**, **центко́ваным**.

Національность, **-и**, *f.* **наро́дность**, **нацыона́льность**.

Національный, **-ая**, **-ое**, *adj.* **наро́дны**, **нацыона́льны**.

Нація, **-и**, *f.* **наро́д**, **нацыя**.

Нацѣдить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нацѣживать, -ся.**

Нацѣженіе, Нацѣживаніе, -я, *n.* nacedzenie, nacedzanie, cedzenie, natoczenie, toczenie.

Нацѣживать, Нацѣдить, *v. a.* nacedzać, nacedzić, nataczać, natoczyć; **-ся**, *v. p.* być nacedzanym, nacedzonym, nataczanym, natoczonym.

Нацѣливаніе, Нацѣливать, *etc.*, v. **Прицѣл....**

Нацѣловáться, *v. r. perf.* nacałować się.

Нацѣльникъ, -а, *m.* *Artill.* (мушка, *qu. v.*), cel w armacie, nadstawek.

Нацѣпить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нацѣплять, -ся.**

Нацѣплять, Нацѣпить, *v. a.* nazczepiać, naczepić, nawieszać, nawiesić; **-ся**, *v. p.* być naczepianym, naczepionym, nawieszanym. [dzić, swędu narobić.

Начадить, *v. a. perf.* naswędzić.

Нача́ло, -а, *n.* początek, zaczęcie; zasada; *źródło, przyczyna, powód; pérвыя начала, *początki, elementa; у него хорóшія начáла въ наýкахъ, on ma dobre początki (zasady) w naukach; вотъ начáло всемý злу, oto przyczyna wszystkiego złego; всякая вещь имѣетъ своё начáло, każda rzecz ma swój początek; Богъ есть начáло всѣческихъ, Bóg jest początkiem wszystkiego; въ сáмомъ началѣ, na samym początku; съ сáмаго начáла, zaraz z początku; быть подъ начáломъ, (*o duchownych*:) być za karę na usługach w klasztorze.

Начáлобытный, -ая, -ое, *adj.* (*o Bogu*:) pierwobytny, pierwiastkowy.

Началонóдецъ, -дца, Началовóждь, -вождя, *m. Eccl. sl.* wódz naczelny.

Началоволхвъ, -á, *m. Eccl. sl.* czarnoksiężnik naczelny.

Началоздáтель, -я, *m. Eccl. sl.* budowniczy naczelny.

Началообрáзный, *Eccl. sl.*, v. **Первообрáзный.** [ka, era.

Началосчисленіе, -я, *n.* epo-

Нача́льникъ, -а, *m.* naczelnik, zwierzchnik; *Eccl. sl.* sprawca, herszt. [szka, opiekunka.

Нача́льница, -ы, *f.* naczelni-

Нача́льническій, -ая, -ое, *adj.* naczelnikowski.

Нача́льничій, -ья, -ье, *adj.* naczelniczy, zwierzchniczy.

Нача́льный, -ая, -ое, *adj.* początkowy, pierwotny, pierwszy; нача́льныя бýквы, początkowe, wersalne litery; нача́льное основáніе наýки, początkowe zasady (или początki) nauki; нача́льныя прáвила, początkowe prawidła, zasady; нача́льная артéрія, нача́льная бóчная жи́ла, v. **Артéріа** (нача́льная).

Нача́льство, -а, *n.* 1. naczelnictwo; глáвное нача́льство надъ вóйскомъ, najwyższa komenda; имѣть глáвное нача́льство надъ вóйскомъ, być wyższym naczelnikiem wojska, mieć najwyższą komendę; находúться подъ нача́льствомъ, v. **Состоя́ть** (подъ нача́льствомъ); 2. zwierzchność, rząd, zwierzchnictwo; *it. collect.* zwierzchność, zwierzchniki; съ дозволéнія вúсшаго нача́льства, z pozwoleniem wyższéj zwierzchności; по приказáнію нача́льства, na rozkaz или za rozkazem zwierzchności; (= & ∞) имéнемъ нача́льства, imieniem zwierzchności.

Нача́льствованіе, -я, *n.* dowodzenie, dowództwo.

Нача́льствовать, *v. n.* być naczelnikiem; нача́льствовать надъ вóйскомъ, mieć najwyższą komendę, być naczelnikiem wojska, dowodzić, być dowódzcą.

Нача́стѣ, *adv. Eccl. sl.* (= часто, многократно, *qu. v.*), często.

Начáтіе, -я, *n.* zaczęcie; начáтіе войны, zaczęcie, powstanie, wybuchnienie wojny.

Начáтокъ, -тка, *m.* 1. początek, zaczęcie; pierwiastek; начáтки, *pl.* początki, elementa; 2. *Eccl. sl.* pierwiastki; pierwsze owoce; pierwsza praca. [naczęty, zaczęty.

Начáтый, -ая, -ое, *part. p.*

Начáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Начинáть, -ся.**

Начека́ниваніе, -я, *n.* nawybijanie (*np.* pieniędzy).

Начека́нивать, Начека́нить, *v. a.* nawybijać, nabić (*np.* pieniędzy); **-ся**, *v. p.* być wybijanym, nawybijanym, nabitym.

Начёлокъ, -лка, Начёльникъ, -а, *m.* przepaska na czole noszona, naczołek, naczolnik.

Начернѣніе, Начéрниваніе, -я, *n.* naczernienie, poczernienie, posmolenie.

Начéрнивать, Начернúть, *v. a.* naczerniać, naczernić, poczerniać, poczernić, smolić, posmolić, brudzić, pobrudzić; **-ся**, *a) v. r.* naczerniać się, naczernić się, poczernić się, posmolić się, pobrudzić się; *β) v. p.* być naczernianym, naczernionym, poczernionym, posmolonym.

Начерно, *adv.* na brudno; w brulionie.

Начéрпаніе, -я, *n.* naczerpanie. [**Начéрпывать, -ся.**

Начéрпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Начéрпываніе, -я**, *n.* naczerpywanie.

Начéрпывать, Начéрпать, *v. a.* czerpać, naczerpywać, naczerpać; **-ся**, *v. p.* być naczerpywanym, naczerpanym.

Начертáваніе, -я, *n. Eccl. sl.* nakreślanie, skreślanie.

Начертáвать, Начертáть, *v. a. Eccl. sl.*, v. **Начéртывать.**

Начертáніе, -я, *n.* rys, narys, odrysowanie, odrys; nakreślenie, narysowanie, wyrysowanie.

Начертáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Начéртывать, -ся.**

Начертúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Начéрчивать, -ся.**

Начéртываніе, -я, *n.* nakreślanie, narysowywanie.

Начéртывать, Начертáть, *v. a.* nakreślać, nakreślić, rysować, narysować, poprzekreślać; konstruować, składać, złożyć, ustawiać; **-ся**, *v. p.* być nakreślanym, nakreślonym, rysowanym, narysowanym.

Начерчéніе, Начéрчиваніе, -я, *n.* nakreślenie, nakreślanie, narysowanie, rysowanie.

Начéрчивать, Начертúть, *v. a.* nakreślać, nakreślić, rysować, narysować; **-ся**, *v. p.* być nakreślanym, nakreślonym, rysowanym, narysowanym.

Начесáніе, -я, *n.* naczesanie, wyczesanie. [**Начёсывать, -ся.**

Начесáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Начéсть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Начúтывать, -ся.**

Начёсъ, Начесъ, -а, *m.* naczesanie, wyczesanie, zadrapanie, zdrapanie.

Начёсываніе, -я, *n.* naczesywanie, wyczesywanie; *cfr.* **Начесáніе.**

Начёсывать, Начесать, *v. a.* naczesywać, naczesać, wyczesywać, wyczesać, zadrapywać, zadrapać, podrapać; **-ся**, *v. p.* być wyczesywanym, wyczesanym, naczesanym. [ście.

Начéтверо, *adv.* na cztery czę-

Начётный, -ая, -ое, *adj.* brakujący, defektowy, niezupełny.

Начётчикъ, -а, *m.* oczytany, świadomy pism, literat.

Начётчица, -ы, *f.* oczytana, świadoma pism.

Начётъ, -а, *m.* defekt (w pieniądzach), brak, niezupełność.

Начинáніе, -я, *n.* zaczynanie, rozpoczynanie, początek; podjęcie się czego.

Начинáтель, -я, *m.* początkowy, poczynacz, poczynający, ten co zaczyna, rozpoczyna, wszczynacz.

Начинáтельница, -ы, *f.* poczynaczka, zaczynaczka, kobieta która co zaczyna, rozpoczyna.

Начинáтельный, -ая, -ое, *adj.* zaczynający; *Gramm.* głagóły начинáтельные, (*verba inchoativa*), słowa zaczynające.

Начинáть, Начáть, *v. a.* zaczynać, zacząć, poczynać, począć, napoczynać, napocząć; начинáть рабóту, zaczynać robotę; **-ся**, *a) v. r.* zaczynać się, zacząć się, brać początek, mieć początek; *β) v. p.* być zaczynanym, zaczętym, rozpoczynanym, rozpoczętym, rozpoczynać się.

Начинѣніе, Начúнываніе, -я, *n.* nadzianie, nadziewanie, napeł-

нiенiе, напелнiанiе, набiенiе, набiанiе.

Начи́нивать, Начини́ть, *v. a.* надзiевать, надзiать, напелнiать, напелнiть, набiвать, набiть, натыкать, натка́ть; **-ся**, *v. p.* быть надзiеванным, надзiанным, напелнiонным, набiванным, набитым, натканым.

Начина́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Начи́нивать, -ся.**

Начи́нка, -и, *f.* надзiанiе, надзiеванiе, напелнiанiе, напелнiенiе, набiванiе, набiенiе.

Начи́нщикъ, -а, *m.* поczынacz, поczынający co, ten co zaczyna, rozpoczyna, wszczynacz; v. **Зачи́нщикъ.**

Начи́нщица, -ы, *f.* поczынająca, zaczynająca co.

Начи́нъ, -а, *m.* początek, zaczęcie, rozpoczęcie; §. **начи́нъ** дѣло кра́ситъ, dobry początek połowa roboty; dobry początek stoi za połowę dzieła; сдѣлать **начи́нъ** строе́нiю, dać początek jakiéj budowli. [вать, -ся.

Начина́ть, -ся, v. **Начи́нивать, Начи́стить**, *v. a. perf.* naoczyszczać, nasprawiać.

На́чисто, *adv.* na czysto; * do czysta, ze szczętem; переписа́ть **на́чисто**, przepisać na czysto.

Начи́танность, -и, *f.* oczytanie, obczytanie.

Начи́танный, -ая, -ое, *adj.* oczytany, obczytany.

Начита́ть, *v. a. perf.* wyczytać, doczytać się; **-ся**, *v. r.* naczytać się; z wielu dzieł przez czytanie nabyć wiadomości.

Начи́тываніе, -я, *n.* narachowywanie, naliczanie.

Начи́тывать, Начёсть, *v. a.* narachowywać, narachować, naliczać, naliczyć. [chać się.

Начиха́ться, *v. r. perf.* nakiNашали́ть, *v. a. perf.* naswawolić, narobić głupstw, psot; **-ся**, *v. r.* naswawolić się.

Нашата́ться, *v. r. perf.* schodzić się, zmęczyć się chodzeniem; naszastać się, do woli poszastać, nawałęsać się.

Нашата́рный, -ая, -ое, *adj.* salmiakowy, salamoniakowy.

Нашата́рь, -я, *m.* salmiak, salamoniak.

Нашезе́мецъ, -мца, *m.* ziomek, współziomek, krajowiec.

Нашёйникъ, -а, *m.* obróż (*s.f.*).

Нашёйничекъ, -а, *m. dim.* obróżka.

Нашелушить, *v. a. perf.* nałuszczyć, naobłuszczać, naobierać; **-ся**, *v. p.* być nałuszczonym, naobłuszczanym, naobieranym.

Нашёпотъ, -ота, *m.* naszeptanie.

Нашептáніе, -я, *n.* naszeptanie.

Нашептáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нашёптывать, -ся.**

Нашёптываніе, -я, *n.* naszeptywanie; naczarowywanie przez szeptanie.

Нашёптывать, Нашептáть, *v. a.* szeptać, naszeptać; zaklinać, zakląć, czarować, oczarować przez szeptanie.

Нашествіе, -я, *n.* 1. najście, napad, wkroczenie, wpadnienie; 2. *Eccl. sl.* zejście, zstąpienie; нашествіе Святаго Дýха, zstąpienie Ducha świętego.

Нашествовать, *v. n.* zstępować, schodzić; wtargnąć gdzie.

Нашива́ніе, -я, *n.* naszywanie, przyszywanie.

Нашиваніе, -я, *n.* naszanie, częste noszenie (*np.* odzienia).

Нашива́ть, Наши́ть, *v. a.* 1. naszywać, naszyć, przyszywać, przyszyć (do czego), obszywać, obszyć; 2. naszywać, naszyć (czego wiele); **-ся**, *v. p.* być naszywanym, naszytym, przyszywanym, przyszytym.

Наши́йка, -и, *f.* naszywanie, naszycie, przyszywanie, przyszycie; łamowanie.

Нашинно́й, (-нóй), **-áя**, **-óе**, *adj.* naszyty, przyszywany.

Нашильникъ, -а, *m.* 1. podogonie, rzemień pod ogon końskі podchodzący,podogonica,rzemień podogonowy; 2. нашильники, *pl.* naszelniki, †naszejniki (końskie na końcu dyszla).

Нашитіе, -я, *n.* naszycie, przyszycie, obszycie.

Нашить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нашивать, -ся.**

Нашколе́ніе, Нашко́ливаніе, -а, *n.* nauczanie, nauczenie, ćwiczenie, wyćwiczenie, okrzesanie, musztrowanie, wymusztrowanie.

Нашко́ливать, Нашко́лить, *v. a.* nauczać, nauczyć, ćwiczyć, wyćwiczyć, okrzesać, ukształcać, ukształcić, musztrować, wymusztrować; **-ся**, *a*) *v. r.* nauczać się, nauczyć się, ćwiczyć się, wyćwiczyć się, okrzesać się, ukształcać się, ukształcić się, wymusztrować się; *β*) *v. p.* być nauczanym, nauczonym, ćwiczonym, wyćwiczonym, okrzesanym, ukształconym, wymusztrowanym.

Нашко́лить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нашко́ливать, -ся.**

Нашлёмникъ, -а, *m. Herald.* ozdoba na wierzchu szyszaka, hełmu. [kowanie.

Нашниковáніе, -я, *n.* naszpi-

Нашниковáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нашнико́вывать, -ся.**

Нашнико́вываніе, -я, *n.* szpikowanie.

Нашнико́вывать, Нашниковáть, *v. a.* szpikować, naszpikować; **-ся**, *v. p.* być szpikowanym, naszpikowanym.

Нашпи́ливаніе, -я, *n.* naszpilkowanie.

Нашпи́ливать, Нашпи́лить, *v. a.* szpilkować, naszpilkować, szpilkami nasadzać, nasadzić; **-ся**, *v. p.* być naszpilkowanym.

Нашпи́лить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нашпи́ливать, -ся.**

Нашпо́рникъ, -а, *m.* rzemyk, przytrzymujący ostrogi.

Нашту́катурить, v. **Вы́штукатурить.**

Нашýмѣть, *v. n. perf.* naszumieć, nahałasować, nakrzyczeć.

Нашýтить, *v. n. perf.* nażartować się; naszydzić.

Нашъ, -а, *m.* dawniejsze nazwysko głoski Rossyjskiéj: **Н.**

Нашъ, -а, -е, *pron.* nasz; **на́ше** оте́чество, nasza ojczyzna; по **на́шему**, po naszemu; что не по **на́шему**, to nie po naszemu; **на́ши**, *pl.* nasi.

Нащёка, v. **Нащо́ка.**

Нащепáніе, -я, *n.* naszczepanie. [pać.

Нащепáть, *v. a. perf.* naszczepać.

Нащипáніе, -я, *n.* naskubanie, narwanie.

Нащипáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Нащи́пывать, -ся.**

Нащи́пываніе, -я, *n.* naszczykanie, naszczypanie, skubanie, rwanie, narwanie.

Нащи́пывать, Нащипáть, *v. a.* naszczykać, naszczypać, naszczykнąć, naszczypнąć, skubać, naskubać, rwać, narwać, naobrywać; **-ся**, *v. p.* być skubanym, naskubanym, rwanym, narwanym.

Нащо́ка, -и, *f.* (*u szewca*:) płat skórzany, łata na bócie, na trzewiku.

Наѣдáть, Наѣсть, *v. a.* 1. pokąsać, skąsać, pogryźć (*np.* o pchłach); 2. najadać, ponajadać, najeść; **-ся**, *v. r.* najadać się, najeść się, jedząc nasycić się.

Наѣздить, *v. a. perf.*, 1. v. *sub*: **Наѣзживать**; 2. jeździeniem, ujeżdżaniem zarobić co; **-ся**, *v. r.* najeździć się.

Наѣздка, -и, *f.* 1. ujeżdżanie (konia); 2. ułożenie psów gończych do polowania.

Наѣздникъ, -а, *m.* 1. ochotnik konny, partyzant wojenny; морскóй **наѣздникъ**, rozbójnik morski; v. **Разбóйникъ** (морской); 2. *H. n.*, v. **Муха-наѣздникъ.**

Наѣздничать, *v. n.* trudnić się partyzantstwem.

Наѣздническій, -ая, -ое, *adj.* partyzancki; наѣздническое су́дно, okręt korsarski.

Наѣздничество, -а, *n.* partyzantstwo; морскóе наѣздничество, v. **Ка́перство.**

Наѣздничій, -ья, -ье, v. **Наѣздническій.**

Наѣздъ, -а, *m.* najazd, *pl.* najazdy; najeżdżanie.

Наѣзжáніе, -я, *n.* najeżdżanie, napadanie, nacieranie, uderzenie (na co, na kogo).

Наѣзжать, Наѣхать, *v. n.* 1. (**на что**), najeżdżać, najechać, jadąc napotkać, natrafić; najeżdżać,

najechać, napaść (na kogo); 2. zjeżdżać się, nazjeżdżać się, zjechać się (*np.* o gościach).

Наѣзженіе, Наѣзживаніе, *-я, n.* ujeżdżenie, ujeżdżanie (konia).

Наѣзживать, Наѣздить, *v. a.* ujeżdżać, ujeździć (konia); **-ся**, *v. p.* być ujeżdżanym, ujeżdzionym.

Наѣзжій, -ая, -ее, *adj.* przybyły, podróżny; наѣзжіе купцы, zagraniczni, obcy kupcy; наѣзжій, **-аго**, *s. m.* przybyły, obcy, podróżny.

Наѣсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Наѣдать, -ся**. [ѣжать.

Наѣхать, *v. perf.*, v. *sub*: **Наэлектризованіе**, *-я, n.* naelektryzowanie.

Наэлектризовать, *v. a. perf.* naelektryzować; **-ся**, *v. p.* być naelektryzowanym.

Наѣдненичать, *v. a. perf.* – на кого-либо, oczernić, spotwarzyć. [widocznie, otwarcie.

Наявѣ, *adv.* na jawie; jawnie,

Наядриваніе, *-я, n.* (*o wrzodach*:) nabieranie, zbieranie się.

Наядривать, Наядрѣть, *v. n.* (*o wrzodach*:) nabierać, nabrać, zbierać się. [ядривать.

Наядрѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Наѣзниться**, *v. r. pop.* być natrętnym, zuchwałym, bezczelnym, zapraszać się, zaprosić się, wciskać się, wcisnąć się bezczelnie.

Наѣнка, -и, *f. pop.* kobieta natrętna, zuchwała, bezczelna.

Наѣнливость, -и, *f. pop.* natrętność, zuchwałość, bezczelność.

Наѣнливый, -ая, -ое, *adj. pop.* natrętny, zuchwały, bezczelny.

Наѣнство, -а, *n. pop.* natręctstwo, zuchwalstwo, bezczelność.

Наѣнъ, -а, *m. pop.* natręt, zuchwalec, bezczelny.

Наѣти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Наѣнать, -ся**.

Наѣтіе, *Eccl. sl.*, v. **Наѣтіе**.

Не, *adv.* nie. [брежѐніе.

Небережѐніе, *-я, n.*, v. **Не-**

Небережливо, *adv.* niedbale, nieoszczędnie, rozrzutnie.

Небережливость, -и, *f.* niedbałość, opieszałość, nieoszczędność, rozrzutność.

Небережливый, -ая, -ое, *adj.* niedbały, opieszały, nieoszczędny, rozrzutny.

Небеса, -ъ, *n. pl.*, v. *sub*: **Нѐбо.**

Небесный, -ая, -ое, *adj.* niebieski, tyczący się nieba; небесныя силы, siły niebieskie; Царь небесный, Król niebieski; небесныя тѣла, ciała niebieskie; цáрство, цáрствіе небесное, królestwo niebieskie; небесный промыслъ, opatrzność Boska; **нѐбо́сная, -ныхъ**, *s. n. pl.* niebiosa.

Неблаго-врѐменно, *adv.* niewcześnie; **-врѐменный, -ая, -ое**, *adj.* niewczesny; **-дáрно**, *adv.* niewdzięcznie; **-дáрность, -и**, *f.* niewdzięczność; **-дáрный, -ая, -ое**, *adj.* niewdzięczny; **-надѣ́жность, -и**, *f.* niepewność, wątpliwość, zawód; **-надѣ́жный, -ая, -ое**, *adj.* niepewny, wątpliwy; **-нрáвіе, -я**, *n.* niemoralność, niegrzeczność; **-нрáвный, -ая, -ое**, *adj.* niemoralny, niegrzeczny; **-пристóйность, -и**, *f.* nieprzystojność, nieprzyzwoitość, nieobyczajność; **-пристóйный, -ая, -ое**, *adj.* nieprzystojny, nieprzyzwoity, nieobyczajny; **-разýміе, -я**, *n.* nierozsądność; **-разýмный, -ая, -ое**, *adj.* nierozsądny, niemądry; **-рóдный, -ая, -ое**, *adj.* nieszlachetny; **-чúнно**, *adv.* nieporządnie, nieskromnie, nieprzyzwoicie; **-чúнный, -ая, -ое**, *adj.* nieporządny, nieskromny, nieprzyzwoity.

Нѐбо, -а, *n.* 1. niebo; §. какъ нѐбо отъ земли, jak niebo od ziemi; **небесá, -съ**, *pl.* niebiosa; возносить кого до небесъ, *wynosić kogo pod niebiosa; возводить óчи на небесá, wznosić [*v. perf.* wznieść] oczy ku niebiosom; хвалúте Гóспода въ небесáхъ, chwalcie Pana (Boga) w niebiesiech; 2. нѐбо *abo* нёбо [во рту], podniebienie.

Небовѣдецъ, -дца, *m. Eccl. sl.* widz niebieskich tajemnic.

Небѐдецъ, -йца, *m.* niezdatny do boju, niewojak, niebitny, niewaleczny.

Небо-жúтель, -я, *m.* niebianin; **-зóръ, -а**, *m. H. n.* (*uranoscopus*), wnieboźrzał (ryba morska); v. **Звѣздоглядъ**; **-крáй, -я**, *m.* niebokraj, kraj nieba; widokres, widnokrąg, horyzont.

Небольшóй, -áя, -óе, *adj.* niewielki, nieduży, mały.

Небо-описáніе, -я, *n.* uranografia, opisanie nieba; **-описáтельный, -ая, -ое**, *adj.* uranograficzny; **-пáрный, -ая, -ое**, *adj. Eccl. sl.* niebolotny, niebosiężny, bujający wysoko; **-сводъ, -а**, *m.* niebo; **-склóнъ, -а**, *m.* widokres, widokrąg, horyzont; **-ясненность, -и**, *f.* nieulękłość, nieustraszoność; **-ясненный, -ая, -ое**, *adj.* niebojaźliwy, nieulękły, nieustraszony.

Небрáчіе, -я, *n.* bezżeństwo.

Небрежѐніе, -я, *n.* niedbanie, niedbałość, opieszałość, nieostróżność, nieoszczędzanie, rozrzutność.

Небре́жливость, -и, *f.* niedbałość, opieszałość, nieostróżność, nieoszczędność, rozrzutność.

Небре́жливый, -ая, -ое, *adj.* niedbały, opieszały, gnuśny, nieostróżny, nieoszczędny, rozrzutny.

Небрéжный, v. **Небре́жливый.**

Небывáлый, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) niebyły, niebywały, niebiegły, nieświadomy.

Небывáлщина, -ы, *f.* niebyłość, niebylica, czego nigdy nie było, fałsz.

Небылúца, -ы, *f.* niebyłość, niebylica, rzecz zmyślona, bajka, urojenie; быль и небылúца, v. *sub*: **Быль**; *it.* v. **Вводúть** (на кого́ небылúцу), **Разскáзывать** (небылúцу).

Небытіе́, -я, *n.* niebytność, niebyłość. [nieprzytomność.

Небытность, -и, *f.* niebytność,

Невáрéніе желýдка, *n.* niestrawność, nietrawienie żołądka.

Невдалекѐ, *adv.* niedaleko.

Невели́чекъ, -чка, -чко, *adj.* niewielki, mały; §. невели́чка птúчка, да ноготóкъ остéръ, v. *sub*: **Птúчка.**

Невечéрній, -яя, -ее, *adj.* nieciemniejący; невечéрній свѣтъ, światło niegasnące, światło dzienne; невечéрніе дни, dni bezsenne, bezwieczorne.

Невещéственность, -и, *f.* bezcielesność, bezcielesność, niemateryjność.

Невещéственный, -ая, -ое, *adj.* bezcielny, bezcielesny, niemateryjny.

Невзгóда, -ы, *f.* nieszczęście, bieda. [рѣть.

Невзирáя, *adv.*, v. *sub*: **Взи-**

Невзначáй, *adv.* z nienacka, niespodzianie.

Невзрáчность, -и, *f.* niepozorność, nieokazałość.

Невзрáчный, -ая, -ое, *adj.* niepozorny, nieokazały.

Невзыскáтельный, -ая, -ое, *adj.* niewiele żądający; skromny.

Невúдаль, -и, Невúдальщина, -ы, *f.* niewid, niewidzianego co, niebylica, dziw, cud.

Невúдимка, -и, *s. c.* osoba co się może zrobić niewidzialną; niewidzialny, niewidzialnik.

Невúдимо, *adv.* niewidzialnie, niewidomie; *it.* v. **Вúдимо.**

Невúдимость, -и, *f.* niewidzialność.

Невúдимый, -ая, -ое, *adj.* niewidzialny, niewidomy.

Невúдѣніе, -я, n. *Eccl. sl.* niewidzenie, niewidomość, ślepota.

Невúнность, -и, *f.* niewinność; дѣтская невúнность, niewinność dziecinna.

Невúнный, -ая, -ое, *adj.* niewinny, niewinien. [smaczny.

Невкýсный, -ая, -ое, *adj.* nie-

Невлáжный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niewilgotny, suchy.

Невлáстный, -ая, -ое, *adj.* niewłasnowolny.

Невмѣ́стимый, -ая, -ое, *adj.* niemieszczący się.

Невмѣ́стительный, -ая, -ое, *adj.* nieobszerny, nieprzestronny, nieobjętny, nierozległy, gdzie się mało zmieścić może.

Невмѣ́стность, -и, *f.* niestosowność, nieprzyzwoitość.

Невмѣ́стный, -ая, -ое, *adj.* niestosowny, nieprzyzwoity.

Невниманіе, -я, *n.* zniewaga, pogarda, lekceważenie; nieuwaga.

Невнима́тельность, -и, *f.* nieuwaga, nieuważność, niebaczność.
Невнима́тельный, -ая, -ое, *adj.* nieuważny, niebaczny.
Невня́тный, -ая, -ое, *adj.* niezrozumiały. [время.
Невóвремя, *adv.*, v. *sub*: **Вóвремя**.
Невóдъ, -а, *n.* niewod, sieć.
Невóдьба, -ы, *f.* (ловленіе рыбъ неводомъ), łowienie ryb niewodem. [niezabroniony.
Невозбра́нный, -ая, -ое, *adj.*
Невозвра́тность, -и, *f.* bezpowrotność, niepowróconość, niepowrotność.
Невозвра́тный, -ая, -ое, *adj.* bezpowrotny, niepowrócony, niepowrotny, niepowetowany, niewynagrodzony.
Невоздержа́ніе, -я, *n.* niewstrzemięźliwość.
Невоздержа́тельный, v. **Невоздéржный**.
Невоздéржникъ, -а, *m. Eccl. sl.* niewstrzemięźliwiec.
Невоздéржность, -и, *f.* niewstrzemięźliwość, niepowściągliwość.
Невоздéржный, -ая, -ое, *adj.* niewstrzemięźliwy, nieumiarkowany, niepohamowany, niepowściągliwy.
Невозможно, *adv.* niepodobna.
Невозмóжность, -и, *f.* niemożność, niepodobieństwo.
Невозмóжный, -ая, -ое, *adj.* niemożny, niepodobny.
Невóзрастный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niewyrastający, jeszcze niepełnoletni.
Невóлить, *v. a.* niewolić, przymuszać; **-ся**, *v. r.* przymuszać się.
Невóльникъ, -а, *m.* niewolnik, rab; braniec, pojmaniec, jeniec.
Невóльница, -ы, *f.* niewolnica; branka. [niewolniczy.
Невóльническій, -ая, -ое, *adj.*
Невóльничество, -а, *n.* niewolnictwo, niewola.
Невóльничій, -ья, -ье, *adj.* niewolniczy. [z musu.
Невóльно, *adv.* mimowolnie; z musu.
Невóльный, -ая, -ое, *adj.* mimowolny, przymuszony.
Невóлюшка, v. **Невóля**.
Невóля, -и, *f.* niewola; jeństwo; mus, przymus; konieczność, potrzeba; невóлею, mimo woli, mimowolnie, z musu; по невóлѣ & вóлею невóлею, poniewoli, z musu, chcąc niechcąc; §. невóля скáчетъ, невóля пляшетъ, невóля пѣсенки поётъ, znaczy tyle co: нуждá скáчетъ, нуждá пляшетъ *etc.*, z musu trzeba skakać i tańczyć, v. **Нуждá**.
Невообрази́мость, -и, *f.* niewyobrażalność, niepojętność.
Невообрази́мый, -ая, -ое, *adj.* niewyobrażalny, niepojętny.
Нéвороть, -и, *f.* suknia jeszcze nienicowana. [nie w porę.
Невпопáдъ, *adv.* niestósownie;
Невразумúтельность, -и, *f.* niezrozumiałość, niepojętność.
Невразумúтельный, -ая, -ое, *adj.* niezrozumiały, niepojętny.
Невредúмость, -и, *f.* nienaruszoność, nienaruszalność, nieuszkodzoność, nieuszkodność, całość.
Невредúмый, -ая, -ое, *adj.* nienaruszony, nienaruszalny, nieuszkodzony, nieuszkodny.
Невре́дный, -ая, -ое, *adj.* nieszkodliwy.
Невреждéніе, -я, *n. Eccl. sl.* nieuszkodzoność, nienaruszoność.
Невреждённый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nieuszkodzony, nienaruszony.
Невстýпно, *adv.* niezupełnie, niezewszystkiem, nic cale, nic ze wszystkiem.
Невтерпёжъ, *adv.* nieznośnie, nie do wytrzymania.
Невы́года, -ы, *f.* niepożytek, niekorzyść, niepomyślność.
Невы́годный, -ая, -ое, *adj.* bezpożyteczny, niepożyteczny, bezkorzystny, niekorzystny, niezyskowny, niepomyślny.
Невыносúмо, *adv.* nie do wytrzymania; nie do zniesienia; nieznośnie.
Невыразúмость, -и, *f.* niewyrażoność, niewypowiedzianość, nieopisaność.
Невыразúмый, -ая, -ое, *adj.* niewyrażony, niewypowiedziany, nieopisany.
Невѣ́домый, -ая, -ое, *adj.* niewiadomy, nieznany, nieznajomy.
Невѣ́дѣніе, -я, *n.* niewiadomość; nieumiejętność, nieuctwo.
Невѣ́жа, -и, *s. c.* nieuk, prostak, grubijanin; prostaczka, grubijanka.
Невѣ́жда, -ы, *s. c.*, v. **Невѣ́жа**.
Невѣ́жественный, -ая, -ое, *adj.* nieumiejętny, prostacki, grubijański, nieokrzesany.
Невѣ́жество, -а, *n.* nieumiejętność, nieuctwo; grubijaństwo.
Невѣ́жествовать, *v. n. Eccl. sl.* być nieukiem, zostawać w ciemnocie.
Невѣ́жливость, -и, *f.* niegrzeczność. [niegrzeczny.
Невѣ́жливый, -ая, -ое, *adj.*
Невѣ́жничать, *v. n.* niegrzecznie, grubijańsko postępować.
Невѣ́йка, -и, **Невѣ́йница**, -ы, *f.* zboże w plewach, niewywiane.
Невѣ́рie, -я, *n.* niedowiarstwo.
Невѣ́рка, -и, *f.* 1. niedowierzająca, niedowierna; 2. (†), niedowierzanie, niedowierzalność; v. **Недовѣ́рчивость**.
Невѣ́рность, -и, *f.* 1. niedokładność, omyłka, mylność; 2. niewierność, nieprawdziwość, fałsz.
Невѣ́рный, -ая, -ое, *adj.* 1. niedokładny, mylny, uchybny, błędny, fałszywy; 2. niewierny, niedotrzymujący wiary, obłudny; 3. niewierny, wiarołomny, przeniewierczy, zdradziecki; 4. niewierny, nieprawowierny, pogański.
Невѣ́роятность, -и, *f.* niepodobieństwo, niepodobność do wiary (do prawdy); wątpliwość.
Невѣ́роятный, -ая, -ое, *adj.* niepodobny do wiary; wątpliwy.
Невѣ́рствіе, -я, **Невѣ́рство**, -а, *n. Eccl. sl.* niewiara, niedowiarstwo.
Невѣ́рствовати, *v. n. Eccl. sl.* niewierzyć, zostawać w niedowiarstwie. [dowiarek.
Невѣ́ръ, -а, *m.* niewierca, nie-
Невѣ́ста, -ы, *f.* 1. oblubienica, narzeczona; panna młoda na wydaniu; panna dorosła, letnia; Невѣ́ста Христóва, oblubienica Chrystusowa; 2. (*Eccl. sl.*), v. **Невѣ́стка**; 3. *Bot.* Сóлнцева невѣ́ста, v. **Геліотрóпъ** (1).
Невѣ́стка, -и, *f.* 1. synowa; 2. bratowa.
Невѣ́стникъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. pokój, sypialnia nowożeńców; 2. **Женúхъ**.
Невѣ́стническій, -ая, -ое, *adj.* oblubieńczy, do oblubienicy należący.
Невѣ́стный, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl. sl.* oblubieńczy, ślubny; v. **Брáчный**; 2. niewiadomy; v. **Неизвѣ́стный**, **Невѣ́домый**.
Невѣ́стовóдецъ, -дца, **Невѣ́стоводúтель**, -я, *m. Eccl. sl.* dziewosłąb, swat, drużba.
Невѣ́стушка, -и, *f. dim.*, v. **Невѣ́стка**.
Невѣ́сть, *adv. pop.* niewiadomo.
†**Невѣ́яница**, -ы, *f.*, v. **Невѣ́йка**.
Невѣ́янный, -ая, -ое, *adj.* (о зборжи:) niewywiany, w plewach.
Негасúющій, **Негасúмый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niezgasły, nieugaszony.
Негашéная известь, *f.* wapno niegaszone. [gibki.
Негúбкій, -ая, -ое, *adj.* nie-
Негúбкость, -и, *f.* niegibkość.
Негнію́чее дéрево, v. **Тисъ** (ягодонóсный).
Негнію́чка, -и, *f. Bot.* (*thuja*), drzewo życia, żywotnik.
Негнію́щій, -ая, -ее, *adj.* niegnijący, niepodległy gniciu.
Негóдникъ, **Негóдница**, v. **Негодя́й**, **Негодя́йка**.
Негóдный, -ая, -ое, *adj.* niezdatny, niegodny; nikczemny, podły, ladaco, nic wart; негóдный человѣ́къ, v. **Негодя́й**.
Негодованіе, -я, *n.* niechęć, nieukontentowanie, narzekanie, markotność; сильное негодованіе, gniew, zapał.
Негодовáть, *v. n.* (на что), narzekać, wyrzekać (na co), niechęć okazywać, być niekontentym.
Негóдъ, -а, *m. pop.* nieszczęście, przygoda; zły, nieszczęśliwy rok; niеurodzaj, złe żniwa; emy

ни́нче негодъ, on teraz niema szczęścia; teraz mu się nie wiodzie.

Негодя́й, -я, *m.* niegodziwiec, hultaj, łajdak, arcyladaco.

Негодя́йка, -и, *f.* niegodziwa, hultajka, łajdaczka.

Негостепри́имный, -ая, -ое, *adj.* niegościnny.

Негоциа́нтъ, -а, *m.* negocyant, kupiec hurtownik, ryczałtowy.

Негоціа́ція, -и, *f.* negocyacya, układy.

Негра́мотный, -ая, -ое, *adj.* niepiśmienny, nie umiejący czytać i pisać.

Негрёнокъ, -нка, *m.* murzynek.

Негрита́нка, -и, *f.* murzynka, negierka.

Негръ, -а, *m.* murzyn, negier.

Недавній, -яя, -ее, *adj.* niedawny.

Неда́вно, *adv.* niedawno.

Неда́вность, -и, *f.* niedawność.

Недалёко, *adv.* niedaleko, blizko.

Недалёчко, v. **Недалёко.**

Недальній, -яя, -ее, *adj.* niedaleki, blizki; *ograniczony; недальній ро́дственникъ, blizki krewny; онъ человѣкъ недальняго ума́, on człowiek rozumu ograniczonego.

Недальновйдный, -ая, -ое, *adj.* niedaleko widzący, krótkooki, nieprzezorny.

Недвижимость, -и, *f.* nieruchawość; nieruchomość; majątek nieruchomy.

Недвижимый, -ая, -ое, *adj.* nieruchomy; недвижимое имѣніе, majątek nieruchomy.

Недворянйнъ, -а, *m.* (*pl.* **не-дворя́не**, -нъ), nieszlachcic.

Недегиль, -я, *m.*, v. **Бекасъ** (болотный). [szta, pozostałość.

Недобо́ръ, -а, *m.* niedobór, re-

Недоброжела́тель, -я, *m.* nieżyczliwiec, człowiek nieżyczliwy.

Недоброжела́тельница, -ы, *f.* nieżyczliwa.

Недоброжела́тельный, -ая, -ое, *adj.* nieżyczliwy.

Недоброжела́тельство, -а, *n.* nieżyczliwość. [bezsumienność.

Недобросо́вѣстность, -и, *f.*

Недобросо́вѣстный, -ая, -ое, *adj.* bezsumienny.

Недоброхо́тный, **Недоброхо́тство**, v. **Недоброжела́тельный, Недоброжела́тельство.**

Недоброхо́ть, v. **Недоброжела́тель.** [dobry.

Недо́брый, -ая, -ое, *adj.* nie-

Недоваре́ніе, -я, *n.* niedowarzenie, niedogotowanie.

Недовáръ, -а, *n.* niedowarzenie, niedogotowanie; niedowarzonego co.

Недовйдѣть, *v. n.* niedowidzieć, niedojrzeć, mieć słaby wzrok.

Недово́льный, -ая, -ое, *adj.* niezadowolony, niekontent; (†), niedostateczny. [ный.

Недовѣдомый, v. **Неповстижи-**

Недовѣ́ріе, **Недовѣ́рье**, -я, *n.* niedowierzanie, niedowierzenie, niedowiarstwo.

Недовѣ́рчивость, -и, *f.* niedowierzalność, podejrzliwość.

Недовѣ́рчивый, -ая, -ое, *adj.* niedowierzalny, podejrzliwy.

Недовѣ́сить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Недовѣ́шивать**, -ся.

Недовѣ́сокъ, -ска, *m.* brak zupełnéj wagi.

Недовѣ́съ, -а, *m.* brak zupełnéj wagi, niezupełna waga, niedoważanie, niedoważenie.

Недовѣ́шиваніе, -я, *n.* niedoważanie.

Недовѣ́шивать, **Недовѣ́сить**, *v. a.* niedoważać, niedoważyć; -ся, *v. p.* być niedoważanym, niedoważonym.

Недогадка, -и, *f.* niedorozumienie się, niedomyślenie się.

Недога́дливость, -и, *f.* niedomyślność.

Недога́дливый, -ая, -ое, *adj.* niedomyślny. [w wódce.

Недогаръ, -а, *m.* brak tęgości

Недогля́дка, -и, *f.*, **Недогля́дываніе**, -я, *n.*, v. **Недогляді́ніе.**

Недогля́дывать, **Недогляді́ть**, *v. a.* – чего, niedoglądać, niedojrzeć, niedopatrzyć, niespostrzedz. [nie, niedopatrzenie.

Недогляді́ніе, -я, *n.* niedoglą-

Недода́ча, -и, *f.* niedodanie.

Недоду́йка, -и, *f.* jałówka, krowa która jeszcze niedawała mleka.

Недоде́лка, -и, *f.* niedokończenie. [rzałość.

Недозрѣ́лость, -и, *f.* niedoj-

Недозрѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* niedojrzały, niedoźrzały.

Недоимка, -и, *f.* niedobór, zaległość.

Недоймочный, -ая, -ое, *adj.* niedoborny, niedobrany, zalegly; недоймочныя дѣньги, pieniądze niedoborne, zaległe.

Недоказу́емый, -ая, -ое, *part. p.* niedowodny, niedowodliwy.

Недокись, -и, *f. Chem.* pierwszy niedokwas.

Недоко́рка, -и, *f.*, **Недоко́съ**, -а, *m.* brak paszy.

Недолисокъ, -ска, *m.*, **Недо́лись**, -и, *f.* niedolis, lis młody na początku jesieni.

Недолѣ́токъ, -тка, *m.*, **Не́долѣть**, -и, *f.* nieletni, małoletni.

Недомога́ть, *v. n.* niedomagać, być słabym. [osłabienie.

Недоможе́ніе, -я, *n.* niemoc,

Недомо́лъ, -а, *m.* niedomlewo, źle zmielone zboże.

Недомы́сленный, **Недомы́слный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niedomyślny.

Недомы́сліе, -я, *n. Eccl. sl.* niedomyślność.

Недомѣ́рливаніе, -я, *n.* niedomierzanie.

Недомѣ́ривать, **Недомѣ́рять**, *v. a.* niedomierzać, niedomierzyć; -ся, *v. p.* być niedomierzanym, niedomierzonym.

Недомѣ́рка, -и, *f.* niedomierzanie, niedomierzenie.

Недомѣ́рокъ, -рка, *m.* (*u rybaków:*) ryba niedorosła.

Недомѣ́ръ, -а, *m.*, v. **Недомѣ́рка.**

Недомѣ́рять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Недомѣ́ривать**, -ся.

Недомѣ́ска, -и, *f.*, **Недомѣ́съ**, -а, *m.* niedogniecione ciasto.

Недонашиваніе, -я, *n.* 1. niedonoszenie; 2. *Med.*, v. **Выкидываніе** (2).

Недоно́сокъ, -ска, *m.* niedonosek; v. **Выкидышъ.**

Недоно́съ, -а, *m.*, v. **Роды** (преждевре́менные).

Недопёка, -и, *f.* chléb niedopieczony. [niedopieczony.

Недопёклый, -ая, -ое, *adj.*

Недопёсокъ, -ска, *m.*, **Не́допесъ**, -и, *f.* niedopies, lisek jesienny, krótkosierci.

Недопечатка, -и, *f.* niedokładnie wytłoczone, wydrukowane litery.

Недопи́ска, **Не́допись**, -и, *f.* niedopisanie, miejsce niezapisane.

Недоплата, -и, *f.* niedopłacenie.

Недопо́й, -я, *m.* brak napoju.

Недопродава́ть, **Недопрода́ть**, *v. a.* niewyprzedawać, niewyprzedać, niesprzedawać, niesprzedać; -ся, *v. p.* być niewyprzedanym, niesprzedanym. [przedanie

Недопрода́жа, -и, *f.* niewy

Недопрода́ть, -ся, *v. perf.*, v *sub*: **Недопродава́ть**, -ся.

Недоработка, -и, *f.* robota niedorobiona, nieskończona.

Недоразумѣва́ть, **Недоразумѣ́ть**, *v. a.* niepojmować, niepojąć, niezrozumieć.

Недоразумѣ́ніе, -я, *n.* niepojęcie, niezrozumienie.

Недоразумѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Недоразумѣва́ть.**

Недорда́лый, -ая, -ое, *adj.* (*o wrzodach:*) niedojrzały, nienabrany.

Недородйть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Недорождáть**, -ся.

Недоро́дъ, -а, *m.* nieurodzaj.

Недорождáть, **Недородйть**, *v. a.* (*o ziemi:*) mało rodzić, nieobradzać, nieobrodzić; -ся, *v. r.* nie udawać się dobrze.

Недоро́слый, -ая, -ое, *adj.* niedorosły; (†), małoletni.

Недоро́сль, -я, *m.* młodolatek, małoletni, niedorostek.

Недоро́стокъ, -тка, *m.* niedorostek, niedorosły, mały.

Недосйдокъ, -дка, *m.* kurczę niewysiedziane. [Недосйживать.

Недосидѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*:

Недосйживать, **Недосидѣ́ть**, *v. a.* (*o ptastwie:*) niewysiadywać, niewysiedzieć.

Недосúлокъ, -лка, *m.* немающий jeszcze siły dostatecznéj.

Недослы́шать, *v. a.* niedosłyszeć. [szenie; słuch niedobry.

Недослы́шка, -и, *f.* niedosłyszenie

Недосмо́тръ, -а, *m.*, **Недосмотрѣ́ніе**, -я, *n.* niedostrzeżenie (czego).

Недосмотрѣ́ть, *v. a. perf.* niedopatrzyć, niedostrzedz, niespostrzedz.

Нéдособоль, -и, *f.* niedosobol, sobol młody jesienny krótkowłosy.

Недосо́лъ, -а, *m.* niedosolenie; brak soli w jakiéj potrawie, *etc.*

Недосо́хлый, -ая, -ое, *adj.* niewyschły.

Недоспѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* niedojrzały, niedoźrzały.

Недоста́токъ, -тка, *m.* (въ чёмъ), 1. niedostatek; brak; 2. wada; błąd; тѣлéсные недостáтки, wady cielesne; у каждаго есть свой недостáтки, każdy ma swoje wady.

Недоста́точно, *adv.* niedostatecznie; nie dosyć.

Недоста́точность, -и, *f.* niedostateczność.

Недоста́точный, -ая, -ое, *adj.* niedostateczny. [ściągłość.

Недостижи́мость, -и, *f.* niedo-

Недостижи́мый, -ая, -ое, *adj.* niedościgły.

Недостовѣ́рность, -и, *f.* niewiarogodność, niepewność.

Недостовѣ́рный, -ая, -ое, *adj.* niewiarogodny, niepewny.

Недосто́инство, -а, *n.* niegodność, niedostojność.

Недосто́йный, -ая, -ое, *adj.* niegodny, niedostojny.

Недоступность, -и, *f.* niedostępność. [niedostępny.

Недосту́пный, -ая, -ое, *adj.*

Недосу́гъ, -а, *m.* brak czasu wolnego, niemienieczasu wolnego.

Недосу́жно, *adv.* niemając czasu wolnego; емý недосу́жно, (on) nie ma czasu.

Недосчита́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Недосчи́тываться**.

Недосчи́тываться, **Недосчитáться**, *v. r.* niedorachowywać się, niedorachować się, niedoliczać się, niedoliczyć się.

Недосѣ́въ, -и, *f.*, **Недосѣ́въ**, -а, *m.* brak zasiewu. [ный.

Недотóчный, v. **Непричáстная**

Недотро́га, -и, 1. *s. c.* osoba obraźliwa, obrażająca się o byle co; 2. *Bot.* (*mimosa sensitiva*), nietykałek, niecierpek; *cfr.* skoczek mniejszy. [**трóга (1).**

Недоты́ка, -и, *s. c.*, v. **Недо-**

Недоу́здокъ, -дка, *m.* uździenica, ogłów'; надѣ́вать, надѣ́ть недоу́здокъ, ogłów' kłaść, włożyć, cuzdać, okiełznąć.

Недоумѣ́вать, *v. n.*, -ся, *v. r. Eccl. sl.* niepojmować, niezrozumieć, niedomyślać się.

Недоумѣ́ніе, -я, *n.* niezrozumienie; wątpienie, wątpliwość.

Недоумѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* 1. niezrozumiany; 2. *Eccl. sl.*, v. **Непостижи́мый**; 3. niedokończony, niedouczony.

Недоу́чь, -и, *s. c.* niedouk, człowiek niedouczony, nie do końca wyuczony.

Недочéсться, *v. perf.*, v. *sub*: **Недочитáться, Недочúтываться**.

Недочётный, -ая, -ое, *adj.* niedorachowany, brakowy, defektowy.

Недочёть, -а, *m.* brak w rachunkach, defekt, deficyt; недочёты въ кáссѣ, brak, niedobór w kassie. [v. **Недосчúтываться.**

Недочúтаться, Недочéсться, Недочúтываться, Недочéсться, v. **Недосчúтываться.**

Недóшлый, -ая, -ое, *adj.* 1. niewypieczony, surowy, sérowy; 2. *pop.* jeszcze niewydoskonalony, niewykształcony, niewprawny; 3. (*o zwierzętach*:) недóшлый сóболь, v. **Нéдособоль**; недóшлая лисúца, v. **Нéдолисъ.**

Недоѣ́дки, -овъ, *m. pl.* 1. niedojadki, niedogryzki; 2. (*o zwierzętach*:) niedojedzenie; brak paszy. [przeciwnik.

Нéдругъ, -а, *m.* nieprzyjaciel,

†Недружба, -ы, *f.* nieprzyjaźń.

†Недружнúй, -яя, -ее, *adj.* nieprzyjazny.

†Недуговáніе, -я, *n. Eccl. sl.* niedomaganie, chorowanie.

Недуговáти, *v. n. Eccl. sl.* niedomagać, chorować.

Нéдугъ, -а, *m.* choroba, niemoc. [chorowity.

Недýжливый, -ая, -ое, *adj.*

Недýжный, -ая, -ое, *adj.* chory, słaby.

Недѣ́йствительность, -и, *f.* 1. nieważność; 2. bezskuteczność (*np.* lekarstwa); 3. *Mech.* bezwładność, opieszałość.

Недѣ́йствительный, -ая, -ое, *adj.* 1. nieważny; 2. daremny, bezskuteczny.

Недѣ́лимость, -и, *f.* niepodzielność, indywidualność.

Недѣ́лимый, -ая, -ое, *adj.* niepodzielny. [nek, tydzień.

Недѣ́лька, -и, *f. dim.* tydzio-

Недѣ́льный, -ая, -ое, *adj.* 1. tygodniowy; (niedzielny); 2. niedorzeczny, bezzasadny.

†Недѣ́льщикъ, -а, *m.* woźny sądowy. [godniowa.

Недѣ́льщина, -ы, *f.* płaca ty-

Нéдѣля, -и, *f.* tydzień; *Eccl. sl.* niedziela, dzień niedzielny; Святая, Свѣ́тлая недѣ́ля, tydzień wielkonocny; *it.* v. *sub*: **Сыропу́стный, Мясопу́стный, Православный, Страстно́й.**

Неестéственный, -ая, -ое, *adj.* nienaturalny.

Нежда́нный, Нежда́ный, -ая, -ое, *adj.* niespodziany.

Нéже, *conj. Eccl. sl.*, v. **Нéжели.**

Нéжели, *conj.* niżeli, aniżeli.

Нежилéцъ, -льцá, *m.* chory będący bez nadziei życia.

Незабвéнный, -ая, -ое, *adj.* niezapomny, niezapomniany, pamiętny.

Незабýдка, -и, *f. Bot.* (*myosotis*), niezapominajka, niezapominajki, niezabudki, (gatunek ptasiego oka). [**Незабýдка.**

Незабýдочка, -и, *f. dim.*, v.

Незабудь мня́, v. **Незабýдка.**

Незави́дный, -ая, -ое, *adj.* nie wart zazdroszczenia; lichy, nikczemny. [słość, niepodległość.

Независи́мость, -и, *f.* niezawi-

Независи́мый, -ая, -ое, *adj.* niezawisły, niepodległy.

Незави́стно, *adv.* 1. niezawistnie; 2. *Eccl. sl.* obficie, dostatecznie, hojnie.

Незави́стный, -ая, -ое, *adj.* 1. niezawistny; 2. *Eccl. sl.* obfity, dostateczny, hojny.

Неизгладúмый, -ая, -ое, *adj.* 1. niezgładzony; 2. niezagładzony, niezapomny, niezapomniany, pamiętny.

Неиздáча, -и, *f. pop.* przeciwność, niepomyślność.

Неиздáчливый, -ая, -ое, *adj. pop.* przeciwny, niepomyślny.

Неизлóлго, *adv.* niezadługo.

Неизлóрный, -ая, -ое, *adj. pop.* nieszczególny, mierny, lichy.

Неизлóрность, -и, *f.* nienaganność. [nienaganny.

Неизлóрный, -ая, -ое, *adj.*

Незаконноприжúтый, -ая, -ое, *adj.* nieprawy, nie prawego łoża, naturalny (*np.* syn).

Незаконнорождённый, -ая, -ое, *adj.* nieprawy, nie prawego łoża, naturalny (*np.* syn).

Незакóнность, -и, *f.* nieprawność, nielegalność.

Незакóнный, -ая, -ое, *adj.* nieprawy, nieprawny, nielegalny, niesprawiedliwy; незакóнное рѣ́шеніе, niesprawiedliwy wyrok, decyzya; незакóнная жена, v. **Налóжница.**

Незалýпа, -ы, **Незалýпка**, -и, *f. Med.* (*phimosis*), stulejka, zbyt ciasny przedskórek. [(2. *Bot.*).

Незамáй мня́, v. **Недотрóга**

Незамáть, *v. a. pop.* nietykać, niedotykać; **незамáй**, nietykaj, niedotykaj.

Незамѣ́нимость, -и, *f.* niezamienność. [niezamienny.

Незамѣ́нимый, -ая, -ое, *adj.*

Незамѣ́тно, *adv.* nie łatwo do poznania, nie odznaczając się.

Незамѣ́тный, -ая, -ое, *adj.* nie łatwy do poznania, nie odznaczający się.

Незапáмятный, -ая, -ое, *adj.* niepomny; съ незапáмятныхъ врéменъ, od nie zapamiętnych czasów. [**запно, Внезапный.**

Незáпно, Незáпный, v. **Вне-**

Негóда, Негóдье, v. **Непог...**

Нездоро́виться, *v. r. impers.* niedomagać.

Нездоро́вость, -и, *f.* niezdrowie, choroba.
Нездоро́вый, -ая, -ое, *adj.* niezdrowy, chory, słaby.
Нездоро́вье, -я, *n.* niezdrowie, słabowitość, chorowitość.
Нездоро́вѣть, *v. n.* cherleć, chorować, być słabowitym.
Нездра́вie, -я, *n. Eccl. sl.* niezdrowie, słabowitość, chorowitość.
Незло́бa, -ы, *f. Eccl. sl.* łagodność, dobroć, poczciwość, niewinność.
Незло́бивый, -ая, -ое, *adj.* łagodny, dobry, poczciwy, niewinny. [dność, niewinność.
Незло́бie, -я, *n.* dobroć, łago-
Незло́бный, v. **Незло́бивый.**
Незло́бствовать, *Eccl. sl.*, **Незло́бствовать**, *v. n.* postępować niewinnie, łagodnie, nie mieć złości.
Незна́емо, *adv.* niewiadomo.
Незна́емость, -и, *f.* niewiadomość, nieznajomość.
Незна́емый, -ая, -ое, *adj.* niewiadomy, nieznajomy.
Незна́нie, -я, *n.* nieznanie, niewiadomość.
Незре́лость, -и, *f.* niedojrzałość, niedoźrzałość.
Незре́лый, -ая, -ое, *adj.* niedojrzały, niedoźrzały.
Незы́блемость, -и, *f.* niezachwianość, nieporuszoność, stałość.
Незы́блемый, -ая, -ое, *adj.* niezachwiany, nieporuszony, stały.
Незы́бтный, *Eccl. sl.*, v. **Незы́бемый.**
Незы́бѣжность, **Незы́бѣжный**, v. **Незы́бѣжность**, **Незы́бѣжный.**
Незы́бѣжно, *adv.* niezbędnie, nieuchronnie, koniecznie.
Незы́бѣжность, -и, *f.* niezbędność, nieuchronność, konieczność.
Незы́бѣжный, -ая, -ое, *adj.* niezbędny, nieuchronny, konieczny.
Неизве́данный, -ая, -ое, *adj.* niewypróbowany, niedoświadczony. [wiadomość.
Неизве́стie, -я, *n. Eccl. sl.* nie-
Неизве́стно, *adv.* niewiadomo.
Неизве́стность, -и, *f.* niewiadomość. [wiadomy, nieznany.
Неизве́стный, -ая, -ое, *adj.* nie-
Неизглаго́ленный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niewypowiedziany, niewymowny. [tarość, trwałość.
Неизгла́димость, -и, *f.* nieza-
Неизгла́димый, -ая, -ое, *adj.* niezatarty, trwały. [ozoność.
Неизлечи́мость, -и, *f.* nieuleczalność.
Неизлечи́мый, -ая, -ое, *adj.* nieuleczony.
Неизме́нность, -и, *f.* niezmienność, nieodmienność, stałość.
Неизме́нный, -ая, -ое, *adj.* niezmienny, nieodmienny, stały.
Неизмѣри́мость, -и, *f.* niezmierzoność, niezmierność, bezmierność.
Неизмѣри́мый, -ая, -ое, *adj.* niezmierzony, niezmierny, bezmierny.
Неизобрази́мый, -ая, -ое, *adj.* do niewyobrażenia, do niewyrażenia.
Неизрече́нный, -ая, -ое, *adj.* niewypowiedziany, niewymowny.
Неизслѣ́димый, **Неизслѣ́дный**, -ая, -ое, *adj.* niedościgniony, niedocieczony, niepojęty.
Неиска́емый, -ая, -ое, *adj.* niewysychający, niewyczerpany.
Неизъя́сненный, -ая, -ое, *adj.* niewyjaśniony, niewykładany.
Неизмѣ́рность, -и, *f.* niepodobieństwo do wiary.
Неизмѣ́рный, -ая, -ое, *adj.* niepodobny do wiary.
Неиму́щество, -а, *n.* nędza, bieda, ubóstwo.
Неиму́щій, -ая, -ее, *adj.* nędzny, biedny, ubogi.
Неимѣ́нie, -я, *n.* (чего́-либо), brak, niedostatek.
Неискусны́й, -ая, -ое, *adj.* niesposobny, niebiegły, niezręczny.
Неискусобра́чie, -я, *n. Eccl. sl.* stan niemałżeński.
Неискусобра́чный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bezżenny, nieżonaty, niezamężny; **Неискусобра́чная Дѣва**, dziewica, Najświętsza Panna.
Неискусому́жная Дѣва, *Eccl. sl.* niezamężna, panna; Najświętsza Panna.
Неиску́ство, **Неиску́сство**, -а, *n.* niezręczność, niezgrabność.
Неисповѣ́димость, -и, *f.* niedocieczoność, niedościgłość.
Неисповѣ́димый, -ая, -ое, *adj.* niedocieczony, niedościgły.
Неисполне́нie, -я, *n.* niewypełnienie. [uszkodzoność.
Неиспо́ртимость, -и, *f.* nie-
Неиспо́ртимый, -ая, -ое, *adj.* nieuszkodzony, niezepsuty, niepopsuty. [żność w wypłacie.
Неиспра́вa, -ы, *f. pop.* niemo-
Неиспра́вность, -и, *f.* niedokładność, nieporządność, niedbałość, niekaratność.
Неиспра́вный, -ая, -ое, *adj.* niedokładny, nieporządny, niedbały, niekaratny.
Неиспы́танный, -ая, -ое, *adj.* niedocieczony, niezbadany.
Нейстовати, *Eccl. sl.*, v. **Неи́стовствовать.** [истовый.
Неи́стовный, *Eccl. sl.*, v. **Не-**
Неи́стово, *adv.* szalenie, z gniewem, ze złością.
Неи́стовство, -а, *n.* szaleństwo; wściekłość.
Неи́стовствовать, *v. n.* szaleć; wściekać się; burzyć się; (*o wietrze:*) wiać gwałtownie.
Неи́стовый, -ая, -ое, *adj.* szalony, zapalczywy; wściekły.
Неистощи́мость, -и, *f.* niewyczerpaność. [niewyczerpany.
Неистощи́мый, -ая, -ое, *adj.*
Неисцѣ́лимый, -ая, -ое, *adj.* niezleczysty, niezagojony.
Неисчерпа́емость, -и, *f.* niewyczerpaność. [niewyczerpany.
Неисчерпа́емый, -ая, -ое, *adj.*
Неисчётный, **Неисчисли́мый**, -ая, -ое, *adj.* nie do zrachowania, niezliczony.
Нейтрализова́ть, **Нейтрали-**
зова́ть, v. **Неутр....**
Не́клень, -а, *m. Bot.* (*acer tataricum*), klon tatarski.
Неключи́мый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nieużyteczny, nikczemny.
Некни́жный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nieuczony.
Не́когда, v. **Недосу́гъ.**
Некощной, (-и́й), -а́я, -о́е, *adj.* 1. słaby, zgrzybiały; 2. (*o rzeczach:*) lichy.
Некраси́вый, -ая, -ое, *adj.* nieładny, niepiękny. [niechrzcony.
Не́крещеный, -ая, -ое, *adj.*
Не́кресть, -и, *s. c.* niechrzta,
Некрологи́ческій, -ая, -ое, *adj.* nekrologiczny, opisujący życie zmarłego. [lista zmarłych.
Некроло́гія, -и, *f.* nekrolog,
Некроманті́я, -и, *f.* nekromancya, wywoływanie dusz zmarłych.
Нектарникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Медо́вникъ.** [Медосо́ст.
Нектари́ца, -ы, *f. H. n.*, v.
Не́ктарный, -ая, -ое, *adj.* nektarowy. [bogów w Olimpie.
Не́ктаръ, -а, *m.* nektar, trunek
Не́кто, *pron.* ktoś.
Не́куда, *adv.* nie ma gdzie; не́куда поста́вить, nie ma gdzie postawić.
Нелёгкая, -ой, *s. f. pop.* choroba, kaduk, kat, djabeł, czart, bies, licho; нелёгкая тебя́ принесла́, czytu choroba cię niesie! чтоб тебя́ нелёгкая взяла́! [niech cię choroba weźmie!] bodaj cię choroba wzięła! bodaj cię djabeł (czart) porwał!
Нелицепріе́мно, *adv.* niezważając na osobę, nieparcyalnie, bezstronnie.
Нелицепріе́мный, **Нелицепріа́тный**, -ая, -ое, *adj.* nieparcyalny, bezstronny.
Нело́вкій, -ая, -ое, *adj.* niezgrabny, niezręczny. [zręcznie.
Нело́вко, *adv.* niezgrabnie, nie-
Нело́вкость, -и, *f.* niezgrabność, niezręczność.
Нело́жность, -и, *f.* rzeczywistość, prawda.
Нело́жный, -ая, -ое, *adj.* rzeczywisty, prawdziwy, istotny, niefałszywy.
Не льзя́, v. *sub*: **Льзя.**
Нельма, -ы, *f. H. n.* (*salmo nelma*), nelma, (ryba).
Нелѣпица, v. **Нелѣпость.**
Нелѣпо, *adv.* nieprzyzwoicie, nieprzystojnie, głupio, niedorzecznie.
Нелѣпость, -и, *f.* nieprzyzwoitość, nieprzystojność, niedorzeczność, głupstwo.
Нелѣпый, -ая, -ое, *adj.* nie-

przyzwoity, nieprzystojny, niedorzeczny, głupi. [*sl.* dowolność.
Нелюбостяжáние, -я, *n. Eccl.* **Нéлюбъ**, *adv.* niemile.
Нелюдúмка, -и, *f.* odludka, mizantropka, nienawidząca ludzi, stroniąca od ludzi.
Нелюдúмство, -а, *n.* dzikość, odludność, mizantropia, nienawiść ludzi.
Нелюдúмъ, -а, *m.* odludek, mizantrop, tetryk, nienawidzący ludzi, stroniący od ludzi.
Немало, *adv.* nie mało.
Немалова́жный, -ая, -ое, *adj.* nie mało ważny.
Немéдленно, *adv.* niezwłocznie; bezzwłocznie, natychmiast.
Немéдленный, -ая, -ое, *adj.* niezwłoczny, bezzwłoczny.
Немерцáющій, -ая, -ее, *adj.* świetny, jasny.
Немилосéрдіе, -я, *n.* niemiłosierdzie, nielitościwość.
Немилосéрдый, -ая, -ое, *adj.* niemiłosierny, nielitościwy.
Немúлость, -и, *f.* niełaska, nielitość. [bność.
Немину́емость, -и, *f.* nieuchy-
Немину́емый, -ая, -ое, *adj.* nieuchybny. [ну́емый.
Немину́чій, (*pop.*), v. **Немúнучій**, *adv.* niewiele, mało; cokolwiek, troszczkę, troszczeczkę.
Немнóжечко, **Немнóжко**, *adv. dim.*, v. **Немнóго**.
Немóжется, *v. impers.* nie ma zdrowia; jest słaby.
Немóлчно, *adv. Eccl. sl.* ustawicznie, nieustannie, nieprzestannie. [bym.
Немóчь, *v. n.* być chorym, słabować, choroba; чёрная, падучая нéмочь, v. **Болéзнь** (падучая); бúдная, дéвичья нéмочь, v. **Бúдность** (дéвичья); сóнная нéмочь, v. **Сúячка**; мáточная нéмочь, v. **Истéрика**.
Немоществовáти, *v. n.* chorować, być chorym.
Немощнóй, (-ьмú), -áя, -óе, *adj.* chory, schorzały; słaby, niemocny.
Нéмощь, -и *f.* niemoc, choroba, słabość; v. **Нéмочь**.
Немýдрый, -ая, -ое, *adj. pop.* nieosobliwy, nieszczególny, małoważny.
Ненавúдѣніе, -я, *n. Eccl. sl.* nienawidzenie, nienawiść.
Ненавúдѣть, *v. a.* 1. nienawidzieć (kogo); 2. mieć wstręt (od czego).
Ненавúствовать, *v. n.* (прóтивъ кого), nienawidzieć.
Ненавúстливый, -ая, -ое, *adj.* nienawistny. [wistnik.
Ненавúстникъ, -а, *m.* nienawúстница, -ы, *f.* nienawistnica. [вúствовать.
Ненавúстничать, *v.* **Нена-**
Ненавúстный, -ая, -ое, *adj.* nienawistny, pełen nienawiści; nienawidzący; wstrętny; nienawiści godny.
Нéнависть, -и, *f.* nienawiść; wstręt, odraza, obmierzłość.
Ненавётный, -ая, -ое, *adj.* niepodstępny; bezpieczny.
Ненагля́дный, -ая, -ое, *adj.* nienapatrzony, na którego nie można dosyć napatrzyć się, czego się napatrzyć nie mogą.
Ненагрáдный, -ая, -ое, *adj.* nienagrodny, nienagrodzony.
Ненадёжность, -и, *f.* zawodność, niepewność.
Ненадёжный, -ая, -ое, *adj.* zawodny, niepewny.
Ненáдобность, -и, *f.* niepotrzeba, niekonieczność.
Ненáдобный, -ая, -ое, *adj.* niepotrzebny, niekonieczny.
Ненаказáнность, -и, *f.* bezkarność. [bezkarny, nieukarany.
Ненаказáнный, -ая, -ое, *adj.*
Ненарóкомъ, **Ненарóчно**, *adv.* nieumyślnie; nienaumyślnie; nie z umysłu. [nieumyślny.
Ненарóчный, -ая, -ое, *adj.*
Ненарушúмость, -и, *f.* nienaruszalność, nienaruszoność, nietykalność.
Ненарушúмый, -ая, -ое, *adj.* nienaruszalny, nienaruszony, nietykalny. [goda, słota.
Ненáстливость, -и, *f.* niepo-
Ненáстливый, -ая, -ое, *adj.* niepogodny, słotny, dżdżysty.
Ненáстье, -я, *n.* niepogoda, słota, szaruga.
Ненасы́тимость, -и, *f.* nienasyconość, chciwość.
Ненасы́тимый, -ая, -ое, *adj.* nienasycony, chciwy, łapczywy.
Ненасы́тство, -а, *n.* nienasyconość, chciwość, łapczywość.
Ненáѣда, -ы, *f. pop.* obżartuch, żarłok.
Ненáѣдный, **Ненáѣдчивый**, -ая, -ое, *adj. pop.* nienajadły, żarłoczny, obżarty, nienasycony.
Ненуфáръ, -а, *m. Bot.*, v. **Кубы́шечки**.
Необдýманный, -ая, -ое, *adj.* nierozmyślny, nierozważny, nieuważny. [niezamieszkały, pusty.
Необитáемый, -ая, -ое, *adj.*
Необúка, -и, *f. Bot.* (*adianthum*), złotowłos.
Необознáченный, -ая, -ое, *adj.* nieoznaczony.
Необозри́мость, -и, *f.* niezmierzoność, nieprzejrzaność.
Необозри́мый, -ая, -ое, *adj.* niezmierzony, nieprzejrzany.
Необóримость, -и, *f.* niezwyciężoność.
Необóримый, -ая, -ое, *adj.* niezwyciężony, niepokonany.
Необýзданность, -и, *f.* wyuzdaność, niepowściągliwość, rozpusta.
Необýзданный, -ая, -ое, *adj.* wyuzdany, niepowściągliwy, rozpustny.
Необходúмость, -и, *f.* konieczność, potrzeba, pilność, niezbędność.
Необходúмый, -ая, -ое, *adj.* konieczny, niezbędny, potrzebny, pilny.
Необходúтельность, -и, *f.* bezwspołeczność, nieprzejmość, niegrzeczność.
Необходúтельный, -ая, -ое, *adj.* nietowarzyski, bezwspołeczny, nieuprzejmy, niegrzeczny.
Необъéмленость, -и, *f.* niedocieczoność.
Необъéмленый, -ая, -ое, *adj.* niedocieczony, niepojęty.
Необъя́тность, -и, *f.* nieograniczoność, zbyteczność.
Необъя́тый, -ая, -ое, *adj.* nieograniczony, zbyteczny.
Необыкновéнность, -и, *f.* niezwyczajność, nadzwyczajność.
Необыкновéнный, -ая, -ое, *adj.* niezwyczajny, nadzwyczajny.
Необычáйность, -и, *f.*, v. **Необыкновéнность**. [вéнный.
Необычáйный, v. **Необыкно-**
Неоглáдкою, *adv. pop.* bez obejrzenia się. [graniczoność.
Неограни́ченность, -и, *f.* nieo-
Неограни́ченный, -ая, -ое, *adj.* nieograniczony. [krotnie.
Неоднокрáтно, *adv.* niejedno-
Неоднокрáтный, -ая, -ое, *adj.* niejednokrotny.
Неодобрéніе, -я, *n.* zganienie.
Неодобри́тельный, -ая, -ое, *adj.* nieudobrzający, ganiący.
Неодолжи́тельность, и, *f.* nieusłużność, nieuprzejmość, niegrzeczność.
Неодолжи́тельный, -ая, -ое, *adj.* nieusłużny, nieuprzejmy, niegrzeczny. [ный, **Необóримый**.
Неодолúмый, v. **Непреодоли-**
Неодушевлённый, -ая, -ое, *adj.* nieożywiony, nieżywy, nieżywotny. [дзianka.
Неожидáемость, -и, *f.* niespo-
Неожидáемый, -ая, -ое, *adj.* niespodziany, niespodziewany.
Неожúданно, *adv.* niespodzianie. [дзianka.
Неожúданность, -и, *f.* niespo-
Неожúданный, -ая, -ое, *adj.* niespodziewany, niespodziany.
Неокончáтельный видъ, *m. Gramm.* tryb bezokoliczny.
Неологúзмъ, -а, *m.* neologizm.
Неолóгія, -и, *f.* neologia, nowotworstwo, nowotworność.
Неопали́мый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niespalisty, niezgorzysty.
Неопáльный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niespalny, niezgorzysty.
Неописáнный, -ая, -ое, *adj.* nieopisany; nie do opisania.
Неоплáтно, *adv.* nieopłacenie.
Неоплáтность, -и, *f.* nieopłaconość. [nieopłacony.
Неоплáтный, -ая, -ое, *adj.*
Неопредéлённость, -и, *f.* nieoznaczoność, nieokreśloność, niewyraźność, niejasność.
Неопредéлённый, -ая, -ое,

adj. nieoznaczony, nieokreślony, niewyraźny, niejasny; неопредѣлённое наклоне́ніе, *Gramm.* tryb bezokoliczny.

Неопредѣли́мость, -и, *f.* nieokreślność, nieoznaczoność, niewyraźność.

Неопредѣли́мый, -ая, -ое, *adj.* nieokreślny, nieoznaczony, nie do opisania. [вержимый.

Неопровержи́мый, v. Неопро-

Неопровержи́мость, -и, *f.* niezbitność, nieodporność, niezaprzeczność.

Неопровержи́мый, -ая, -ое, *adj.* niezbitny, nieodporny, niezaprzeczny, niepodwrotny, niezachwiany.

Неопря́тность, -и, *f.* nieczystość, niechlujstwo, brudność.

Неопря́тный, -ая, -ое, *adj.* nieczysty, niechlujny, brudny.

Неопытность, -и, *f.* niedoświadczenie, nieświadomość, niebiegłość.

Неопытный, -ая, -ое, *adj.* niedoświadczony, niaświadomy, niebiegły.

Неорганическій, -ая, -ое, *adj.* nieorganiczny; неорганическія тѣла, ciała nieorganiczne; = v. *sub*: Безору́дный; неорганическая химія, химія неорганическихъ тѣлъ, chemia nieorganiczna, chemia ciał nieorganicznych.

Неоскудѣва́емый, Неоскудѣ́нный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niewyczerpany. [ustawicznie.

Неосла́бно, *adv.* nieustannie,

Неосла́бность, -и, *f.* nieustanność. [ustanny, ustawiczny.

Неосла́бный, -ая, -ое, *adj.* nie-

Неосмотри́тельность, -и, *f.* niebaczność, nieprzezorność, nieostrożność.

Неосмотри́тельный, -ая, -ое, *adj.* niebaczny, nieprzezorny, nieostrożny.

Неосновательность, -и, *f.* bezzasadność, niegruntowność.

Неосновательный, -ая, -ое, *adj.* bezzasadny, niegruntowny.

Неоспори́мость, -и, *f.* niezaprzeczoność.

Неоспори́мый, -ая, -ое, *adj.* niezaprzeczony, niezaprzeczny.

Неоста́рокъ, -рка, *m. pop.* człowiek jeszcze nie bardzo stary.

Неосторожность, -и, *f.*, nieostrożność. [nieostrożny.

Неосторо́жный, -ая, -ое, *adj.*

Неосуждённо, *adv. Eccl. sl.* nienagannie.

Неосѣ́длый, -ая, -ое, *adj.* nieosiadły, nie mający stałej osiadłości, stałego stanowiska, koczujący. [kalność.

Неосязаемость, -и, *f.* niedotyczność.

Неосязаемый, -ая, -ое, *adj.* niedotykalny. [nieodrastny.

Неотвержи́мый, -ая, -ое, *adj.* nieodbity, niezbędny, nieuchronny, nienchybny.

Неотвя́зный, v. Неотвя́зчивый. [tność, naprzykrzoność.

Неотвя́зчивость, -и, *f.* natręNeотвя́зчивый, -ая, -ое, *adj.* natrętny, naprzykrzony, nieodstępny.

Неотло́жно, *adv.* bez odwłoki; nieodwłocznie, bezodwłocznie; nieodkładnie, bezodkładnie; stanowczo.

Неотло́жный, -ая, -ое, *adj.* nieodwłoczny, bezodwłoczny, nieodkładny, stanowczy.

Неотлу́па, -ы, *f. Med.* (*paraphimosis*), załupek, załupka, krasny kołpak. [nieodłącznie.

Неотлу́чно, *adv.* nieodstępnie,

Неотлу́чность, -и, *f.* nieodstępność, nieodłączność.

Неотлу́чный, -ая, -ое, *adj.* nieodstępny, nieodłączny.

Неотмѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* nieodmienny, niezmienny, nieodzowny, niewstecznу.

Неотмѣня́емость, -и, *f.* niezmienność, nieodmienność.

Неотмѣня́емый, -ая, -ое, *adj.* niezmienny, nieodmienny. [мый.

Неотрицаемый, v. Неоспори-

Неотступно, *adv.* nieodstępnie, usilnie, bardzo; *it.* v. Безотбо́йно; просить неотступно, prosić usilnie. [odstępność.

Неотступность, -и, *f.* nie-

Неотступный, -ая, -ое, *adj.* nieodstępny, naprzykrzony; *it.* v. Безотбо́йный. [sprzedajność.

Неотчуждаемость, -и, *f.* nie-

Неотчуждаемый, -ая, -ое, *adj.* niesprzedajny. [przeczonoś.

Неотъе́млемость, -и, *f.* niezaNeотъе́млемый, Неотъе́мный, -ая, -ое, *adj.* niezaprzeczony, niemogący być odebranym.

Неохота, -ы, *f.* niechęć.

Неохотно, *adv.* niechętnie.

Неоцѣ́ненный, -ая, -ое, *adj.* nieoceniony.

Неощути́тельный, -ая, -ое, *adj.* nieczujący, niedelikatny; nieznaczny.

Непа́мяткій, -ая, -ое, *adj. pop.* niepamiętliwy; słabéj pamięci.

Непа́рный, -ая, -ое, *adj.*, v. Безпа́рный.

Неплодимый, v. Неплодный.

Неплоди́е, -я, *n.*, Неплодность, -и, *f.* niepłodność, nieurodzajność, płonność.

Неплодный, -ая, -ое, *adj.* niepłodny, nieurodzajny, płonny.

Неплодство, v. Неплодіе. [być niepłodnym.

Неплодствовать, *v. n. Eccl. sl.*

Неплоды, -овъ, *f. Eccl. sl.* kobieta niepłodna.

Непоболи́тельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nielitościwy, nielitośny. [nielitościwość.

Непоболѣ́ніе, -я, *n. Eccl. sl.*

Непоборимый, Непобо́рный, v. Непобѣди́мый.

Непобѣдимость, -и, *f.* niezwyciężoność.

Непобѣди́мый, -ая, -ое, *adj.* niezwyciężony, niepokonalny.

Неповинно, *adv.* niewinnie.

Неповинность, -и, *f.* niewinność. [niewinny; niekarny.

Неповинный, -ая, -ое, *adj.*

Неповинно, *Eccl. sl.*, v. Непови́нно.

Неповиновеніе, -я, *n.* nieposłuszeństwo; niekarność.

Неповоро́тливость, -и, *f.* powolność, niezręczność, niezgrabność, lejbowatość.

Неповоро́тливый, -ая, -ое, *adj.* powolny, niezręczny, niezgrabny, lejbowaty. [ziębława.

Непогибъ, -а, *m. Bot.* (*aizoon*)

Непого́да, -ы, *f.* niepogoda, czas niepogodny; v. Ненастье.

Непого́дливый, Непого́дный, v. Ненастливый.

Непого́дь, -и, *f.*, v. Непого́да.

Непого́дье, -я, *n. pop.* niepora, zły czas.

Непогожій, v. Непого́дливый.

Непогрѣши́тельность, -и, *f.* bezgrzeszność, bezbłędność.

Непогрѣши́тельный, -ая, -ое, *adj.* bezgrzeszny, bezbłędny.

Неподалёку, *adv.* niedaleko, zblizka.

Неподатной, (-ый), -ая, -ое, *adj.* wolny od podatków.

Неподвижность, -и, *f.* nieruchomość, nieporuszoność, bezwładność.

Неподвижный, -ая, -ое, *adj.* nieruchomy, nieporuszony, bezwładny; неподвижные праздники, święta nieruchome.

Неподдѣльность, -и, *f.* prawdziwość, niefałszywość.

Неподдѣльный, -ая, -ое, *adj.* prawdziwy, niefałszywy, niepodrobiony.

Неподлинный, -ая, -ое, *adj.* nieprawdziwy, fałszywy, zfałszowany. [Непристойность.

Неподо́ба, -ы, *f. Eccl. sl.*, v.

Неподража́емость, -и, *f.* nienaśladowność.

Неподража́емый, -ая, -ое, *adj.* nienaśladowny, trudny do naśladowania. [ный.

Неподступный, v. Неприступ-

Непозволительный, -ая, -ое, *adj.* niepozwolony, zakazany.

Непокаянный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zapamiętały w grzechach.

Непоколебимость, -и, *f.* niewzruszoność, niezachwianość, stałość.

Непоколебимый, -ая, -ое, *adj.* niewzruszony, niezachwiały, stały, potoczny.

Непокорность, Непокорный, *Eccl. sl.*, v. Непокорность, Непокорный.

Непокорникъ, -а, *m.*, Непокорница, -ы, *f.* nieposłuszny, nieposłuszna; nieuległy, nieulegla.

Непокорность, -и, *f.*, Непокорство, -а, *n.* nieposłuszeństwo, nieuległość.

Непокóрствовать, *v. n.* być nieposłusznym, nieuległym.

Неповѣ́рно, *adv.* niezmiernie, zbytecznie. [czność.

Неповѣ́рность, -и, *f.* zbyte-

Неповѣ́рный, -ая, -ое, *adj.* niezmierny, zbytni, nadmierny.

Непонятли́вость, -и, *f.* niepojętność. [niepojętny.

Непонятли́вый, -ая, -ое, *adj.*

Непоня́тно, *adv.* niepojętnie, niezrozumiale.

Непоня́тность, -и, *f.* niepojętność, niepojętliwość.

Непоня́тный, -ая, -ое, *adj.* niepojętny, niepojętliwy.

Непорóчность, Непорóчный, v. **Безпорóчность, Безпорóчный.**

Непоря́докъ, Непоря́дочный, v. **Безпоря́докъ, Безпоря́дочный.** [сѣдъ.

Непосидень, -дня, v. **Непосѣдъ.**

Непослушáніе, -я, *n.*, **Непослýшливость, -и**, *f.* nieposłuszeństwo, nieposłuszność.

Непослýшливый, v. **Непослýшный.**

Непослýшникъ, -а, *m.*, **Непослýшница, -ы**, *f.* nieposłuszny, nieposłuszna. [nieposłuszny.

Непослýшный, -ая, -ое, *adj.*

Непосредственно, *adv.* bezpośrednio. [bezpośredniość.

Непосрéдственность, -и, *f.*

Непосрéдственный, -ая, -ое, *adj.* bezpośredni.

Непостижéнie, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Непостижи́мость.**

Непостижи́мо, *adv.* niedościgle, niepojęcie.

Непостижи́мость, -и, *f.* niedościgłość, niepojętość.

Непостижи́мый, -ая, -ое, *adj.* niedościgły, niedocieczony, niepojęty.

Непостóйность, Непостóйный, v. **Непостижи́мость, Непостижи́мый.**

Непостоя́нникъ, -а, *m.*, **Непостоя́нница, -ы**, *f.* niestatecznik, wietrznik, trzpiot (*s. m.*); niestała kobieta, wietrznica (*s. f.*).

Непостоя́нничать, v. **Непостоя́нствовать.**

Непостоя́нный, -ая, -ое, *adj.* niestateczny, niestały.

Непостоя́нство, -а, *n.* niestateczność, niestałość.

Непостоя́нствовать, *v. n.* być niestatecznym, niestałym.

Непостýдный, -ая, -ое, *adj.* nienaganny.

Непосѣдъ, -а, *m.* niespokojnik, trzpiot, co na jedném miejscu długo nie postoi, wiercipięta.

Непотрéбле, v. **Непотрéбство.**

Непотрéбникъ, -а, *m.* niegodziwiec, hultaj, nierządnik.

Непотрéбница, -ы, *f.* niegodziwa, hultajka, nierządnica.

Непотрéбный, -ая, -ое, *adj.* niepotrzebny; * niegodziwy, nieuczciwy; **непотрéбная жéнщина**, v. **Непотрéбница.**

Непотрéбство, -а, *n* nieuczciwość, niegodziwość, bezwstyd.

Непотрéбствовать, *v. n.* popełniać niegodziwość, dopuszczać się bezwstydu.

Непочтúтельный, -ая, -ое, *adj.* niegodny uszanowania.

Неправда, -ы, *f.* nieprawda, fałsz, kłamstwo, niesprawiedliwość. [nieprawdziwy.

Неправдúвый, -ая, -ое, *adj.*

Неправéдность, -и, *f.* niesprawiedliwość, niesłuszność.

Неправéдный, -ая, -ое, *adj.* niesprawiedliwy, niesłuszny.

Неправúльность, -и, *f.* nieregularność, nieforemność, nielegalność.

Неправúльный, -ая, -ое, *adj.* nieregularny, nieforemny, nielegalny. [dliwość, niesłuszność.

Неправость, -и, *f.* niesprawie-

Неправый, -ая, -ое, *adj.* niesprawiedliwy, nieprawy, niesłuszny.

Непрáздность, -и, *f.* 1. zatrudnienie; 2. ciężarność, brzemienność.

Непрáздный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zatrudniony; **непрáздная, -ой**, *s. f.* ciężarna, brzemienna.

Непреклóнность, -и, *f.* nieugiętość; nieubłaganość.

Непреклóнный, -ая, -ое, *adj.* nieugięty; nieubłagany.

Непрекослóвный, v. **Безпрекослóвный.**

Непреложность, -и, *f.* niezawodność, nieomylność, niechybność.

Непреложный, -ая, -ое, *adj.* niechybny, nieomylny, niezawodny, nieodzowny.

Непремѣ́нно, *adv.* nieomylnie, niezawodnie, koniecznie, pewno.

Непремѣ́нность, -и, *f.* nieomylność, niezawodność, konieczność.

Непремѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* nieomylny, niezawodny, konieczny.

Непреодоли́мость, -и, *f.* nieprzezwyciężoność, niezwyciężoność.

Непреодоли́мый, -ая, -ое, *adj.* nieprzezwyciężony, niezwyciężony, niepokonany, nieodparty, mocny. [przezwyciężoność.

Непреодоли́мость, -и, *n.* nie-

Непреодоли́мый, -ая, -ое, *adj.* nieprzezwyciężony, niezwyciężony, niepokonany.

Непрепя́тственный, v. **Безпрепя́тственный.**

Непремѣ́нно, *adv.* nieprzerwanie, bez przerwy, ciągle, nieustannie.

Непремѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* nieprzerwany, ciągły, nieustanny.

Непрестáнный, v. **Безпрестáнный.**

Непретúновенный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nieskażony, nienagany.

Непривы́клый, -ая, -ое, *adj.* nieprzywykły, niezwykły, nieprzyzwyczajony. [wykłość.

Непривы́чка, -и, *f.* nieprzy-

Непривы́чный, -ая, -ое, *adj.* nieprzywykły, nieprzyzwyczajony.

Непригóже, *adv. pop.* niepięknie, nieładnie; nieprzystojnie, nieprzyzwoicie.

Непригóжій, -ая, -ее, *adj.* niepiękny, nieładny, szpetny, brzydki; nieprzystojny, nieprzyzwoity.

Непригóжество, -а, *n.* szpetność, brzydkość.

Неприкла́дка, v. **Безъизъя́нка.**

Неприкла́дный, -ая, -ое, *adj.* nieporównany, bezprzykładny, niestosowny.

Неприкосновéнность, -и, *f.* nietykalność; *it.* v. **Неприча́стность.**

Неприкосновéнный, -ая, -ое, *adj.* nietykalny; powściągliwy; *it.* v. **Непричастный.**

Неприли́чie, -я, *n.*, v. **Неприли́чность.**

Неприли́чно, *adv.* nieprzystojnie, nieprzyzwoicie.

Неприли́чность, -и, *f.* nieprzystojność, nieprzyzwoitość.

Неприли́чный, -ая, -ое, *adj.* nieprzystojny, nieprzyzwoity.

Непримири́мость, -и, *f.* nieprzebłaganość. [nieprzebłagany.

Непримири́мый, -ая, -ое, *adj.*

Непримири́тельный, *Eccl. sl.*, v. **Непримири́мый.**

Непри́мѣтно, *adv.* nieznacznie.

Непри́мѣтный, -ая, -ое, *adj.* nieznaczny.

Непринужде́нно, *adv.* bez wymuszenia, swobodnie.

Непринужде́нность, -и, *f.* niewymuszoność, swobodność.

Непринужде́нный, -ая, -ое, *adj.* niewymuszony, naturalny.

Непристóйность, -и, *f.* nieprzystojność, nieprzyzwoitość.

Непристóйный, -ая, -ое, *adj.* nieprzystojny, nieprzyzwoity.

Неприступность, -и, *f.* nieprzystępność, niedostępność.

Неприступный, -ая, -ое, *adj.* nieprzystępny, niedostępny.

Присýтственный день, *m.* dzień w którym nie ma sessyi *lub* posiedzenia władz; niesądowny dzień. [tomność.

Присýтствie, -я, *n.* nieprzy-

Непритвóрный, -ая, -ое, *adj.* nieobłudny, nieskryty, nieudany, szczéry. [nieuczestnictwo.

Непричáстность, -и, *f.* (чемý) nieuczestnictwo, udziału (w czém) niemający.

Непріязненность, -и, *f.* nieprzyjaźń, nieprzyjaźność.

Непріязненный, -ая, -ое, *adj.* nieprzyjazny.

Непріязнь, -и, *f.* nieprzyjaźń.

Непріятель, -я, *m.* nieprzyjaciel, wróg. [przyjaciołka.

Непріятельница, -ы, *f.* nie-

Непріятельскій, -ая, -ое, *adj.* nieprzyjacielski. [jemność.
Непріятность, -и, *f.* nieprzy-
Непріятный, -ая, -ое, *adj.* nieprzyjemny, niemiły.
Непробу́дно, *adv.* nie obudzając się.
Непробу́дный, -ая, -ое, *adj.* nie do obudzenia; *it.* v. Сонъ (непробу́дный).
Непродолжи́тельность, -и, *f.* nie długie trwanie, nie długi przeciąg.
Непродолжи́тельный, -ая, -ое, *adj.* nie długotrwały.
Непрозра́чность, -и, *f.* nieprzezroczystość.
Непрозра́чный, -ая, -ое, *adj.* nieprzezroczysty.
Непроизво́льный, -ая, -ое, *adj.* mimowolny.
Непро́махъ, *s. c. indecl.* & **не про́махъ**, v. Про́махъ (*fig.*).
Непромока́емость, -и, *f.* nieprzeciekłość.
Непромока́емый, -ая, -ое, *adj.* nieprzeciekły, nieprzeciekający wodą. [przenikliwość.
Непроница́емость, -и, *f.* nie-
Непроница́емый, -ая, -ое, *adj.* nieprzenikliwy.
Непростительный, -ая, -ое, *adj.* nieprzebaczny, nieprzebaczony, nieodpuszczalny.
Непроходи́мость, -и, *f.* bezdrożność, bezdroże.
Непроходи́мый, -ая, -ое, *adj.* bezdrożny, nieutorowany, nieprzejazdny, nieprzechodny.
Непроходи́мый, v. **Непроходи́мый**; непроходна́я кишка́, *Anat.* ślepa, kątna kiszka, kątnica.
Непро́чность, -и, *f.* nietrwałość, niemocność, niezasadność.
Непро́чный, -ая, -ое, *adj.* nietrwały, niemocny, niezasadny.
Непроѣзжій, -ая, -ое, *adj.* nieprzejazdny, niejazdny.
Непщева́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* mniemanie, pomyślenie.
Непщева́ти, *v. a. Eccl. sl.* mniemać, pomyśleć, sądzić.
Нера́венство, -а, *n.* nierówność.
Нера́вно, *adv.* a jeżeli.
Нера́вносторо́нній, -яя, -ее, *adj. Geom.* różnoboczny.
Нера́вность, -и, *f.* nierówność.
Нера́вный, v. **Неро́вный**.
Нерадивецъ, -вца, *m.* niedbalec, niedbałek, leniwiec.
Нерадивица, -ы, *f.* kobieta niedbała, leniwa, opieszała.
Нерадивость, -и, *f.* niedbałość, niedbalstwo, lenistwo.
Нерадивый, -ая, -ое, *adj.* niedbały, leniwy, opieszały, niepilny.
Нерадѣніе, -я, *n.* niedbałość, opieszałość, lenistwo. [вый.
Нерадѣтельный, v. **Нерадѣ-**
Нерадѣть, *v. n.* niedbać (o co).
Неразбо́рчивость, -и, *f.* niewymyślność; bezrozdzielność.
Неразбо́рчивый, -ая, -ое, *adj.* niewymyślny, nieprzebierający, niewybrydny; bezrozdzielny.
Неразви́тость, -и, *f.* niezgrabność, niezwinność, niezręczność.
Неразви́тый, -ая, -ое, *adj.* niezgrabny, niezwinny, niezręczny.
Неразвя́чивый, -ая, -ое, *adj.* niepozbędny, przykry, natrętny.
Нераздѣли́мость, -и, *f.* nierozdzielność, niepodzielność.
Нераздѣли́мый, -ая, -ое, *adj.* nierozdzielny, niepodzielny.
Нераздѣ́льность, -и, *f.* nierozdzielność, nierozłączność.
Нераздѣ́льный, -ая, -ое, *adj.* nierozdzielny, nierozłączny, niepodzielny.
Неразлу́чно, *adv.* nierozłącznie, nierozdzielnie.
Неразлу́чность, -и, *f.* nierozłączność, nierozdzielność.
Неразлу́чный, -ая, -ое, *adj.* nierozłączny, nierozdzielny.
Неразруши́мость, -и, *f.* niekazitelność, niepodległość zniszczeniu.
Неразруши́мый, -ая, -ое, *adj.* niekazitelny, nieulegający zniszczeniu.
Неразрѣ́зность, -и, *f.* nierozerwaność, nierozłączność, stałość.
Неразрѣ́зный, -ая, -ое, *adj.* nierozerwany, nierozłączny, stały.
Неразрѣши́мость, -и, *f.* nierozwiązalność. [nierozwiązalny.
Неразрѣши́мый, -ая, -ое, *adj.*
Нерастя́па, v. **Неразлу́ка**.
Нерассудительность, -и, *f.* nierozsądność, nierozważność.
Нерассудительный, -ая, -ое, *adj.* nierozsądny, nierozważny; *it.* v. Безразсу́дный.
Неразсудливость, **Неразсу́дливый**, v. **Нерасудительность**, **Нерасудительный**.
Нерассу́дство, -я, *n.* nierozum, bezrozum, głupstwo.
Нерассу́дный, -ая, -ое, *adj.* nierozumny, bezrozumny, nierozsądny, głupi.
Нерачѣніе, **Нерачи́вость**, **Нерачи́вый**, v. **Нерадѣніе**, **Нерадивость**, **Нерадивый**.
Нервическій, -ая, -ое, *adj.* nerwowy; нервическая лихорадка, gorączka nerwowa.
Не́рвникъ, -а, *m. Bot.* (*neuralda*), osep. [wowy.
Не́рвный, -ая, -ое, *adj.* ner-
Нервъ, -а, *m. Anat.* nerw.
Нерета́, -а, *n.* więcerz, wiersza do łowienia ryb.
Нери́та, -ы, *f.* (*nerita*), gatunek muszli.
Нерѣ́бкій, -ая, -ое, *adj.* niebojaźliwy, nielękliwy, nieustraszony.
Нерѣ́бкость, -и, *f.* niebojaźliwość, nielękliwość, nieustraszoność.
Неро́вность, -и, *f.* nierówność.
Неро́вный, -ая, -ое, *adj.* nierówny.
Неро́вня, -и, *f.* osoba nierówna z kim w latach *lub* co do stanu.
Не́рпа, -ы, *f. H. n.* (*phoca vitulina*), foka, cielę morskie.
Не́рповый, -ая, -ое, *adj.* do foki, cielęcia morskiego należący.
Не́рпушка, -и, *f. dim.*, v. **Не́рпа**. [lęcia morskiego.
Нерпя́тина, -ы, *f.* mięso cie-
Нерпячій, v. **Не́рповый**.
Нерукотворе́нный, -ая, -ое, *adj.* nie rękami zrobiony.
Нерушимость, -и, *f.* nienaruszoność. [nienaruszony.
Нерушимый, -ая, -ое, *adj.*
Нерѣши́мость, -и, *f.* niestanowczość, nierezolutność, brak determinacyi.
Нерѣши́мый, -ая, -ое, *adj.* nierozstrzygnięty, nie do rozwiązania.
Нерѣши́тельность, -и, *f.* niestałość; *it.* v. **Нерѣши́мость**.
Нерѣши́тельный, -ая, -ое, *adj.* niestały, niestanowczy, nierezolutny.
Неря́ха, -и, *s. c.* niechluj, niechlujka, flądra, klępa, mazga.
Неря́шество, -а, *n.*, **Неря́шливость**, -и, *f.* niechlujstwo.
Неря́шливый, -ая, -ое, *adj.* niechlujny, nieporządny, nieczysty. [czas, nie w porę.
Несвоевре́менно, *adv.* nie w
Несвоевре́менность, -и, *f.* niewczesność, niepora.
Несвоевре́менный, -ая, -ое, *adj.* niewczesny, nie w należyty czas zrobiony.
Несвойственность, -и, *f.* niewłaściwość. [*adj.* niewłaściwy.
Несвойственный, -ая, -ое,
Несвѣдущій, -ая, -ее, *adj.* nieświadomy, nieświadom.
Несвя́зица, -ы, *f.* rzecz niemająca żadnego związku, mieszanina, bzdury, brednie.
Несвя́зность, -и, *f.* niezwięzłość, niespojność, niesładność.
Несвя́зный, -ая, -ое, *adj.* niezwięzły, niespojny, niespoisty, niesładny; v. **Нелѣ́пый**.
Несгара́емость, -и, *f.* niespalność.
Несгара́емый, -ая, -ое, *adj.* nie(s)palny, nie ulegający spaleniu.
Несго́да, -ы, *f.*, **Несго́дье**, -я, *n. pop.* niedola, nieszczęście, bie-
Несе́ніе, -я, *n.* niesienie. [da.
Несказа́нный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niewypowiedziany.
Нескла́дица, -ы, *f.* nieład, nieporządek, niedorzeczność, brednie. [niekształtnie.
Нескла́дно, *adv.* nieskładnie,
Нескла́дность, -и, *f.* nieskładność, niekształtność, bezład.
Нескла́дный, -ая, -ое, *adj.* nieskładny, niekształtny, bez ładu.
Несклоня́емость, -и, *f. Gramm.* nieodmienność, nieprzypadkowanie.
Несклоня́емый, -ая, -ое, *adj.*

Gramm. nieodmienny, nieprzypadkujący się.

Неслухъ, -а, *m. pop.* nieposłuszny. [niesłychany.

Неслыханный, -ая, -ое, *adj.*

Несмысленный, v. **Безсмысленный.** [czoność.

Несмѣтность, -и, *f.* niezli-

Несмѣтный, -ая, -ое, *adj.* niezliczony, niezliczny. [ślność.

Несносность, -и, *f.* nieznośność, nie do zniesienia, przykry.

Несносный, -ая, -ое, *adj.* nieznośny, nie do zniesienia, przykry.

Несовершеннолѣтній, -яя, -ее, *adj.* niepełnoletni.

Несовершенный, -ая, -ое, *adj.* niedoskonały, niedokonany; *Gramm.* глаголъ вида несовершеннаго, [*verbum imperfet(iv)um*], słowo niedokonane; *it.* врѣмя прошедшее несовершенное, (*tempus imperfectum*), czas przeszły niedokonany.

Несовмѣстность, -и, *f.* przeciwieństwo, sprzeczność, niezgodność.

Несовмѣстный, -ая, -ое, *adj.* przeciwny, sprzeczny, niezgodny.

Несогласица, -ы, *f. pop.*, v. **Несогласіе, Раздоръ.**

Несогласіе, -я, *n.* niezgoda; dysharmonia, dźwięk niezgodny, niezgłośność.

Несогласность, -и, *f.* niezgoda.

Несогласный, -ая, -ое, *adj.* niezgodny; nieharmonijny, niezgłośny. [da.

Несоглашеніе, -я, *n.* niezgo-

Несоизмѣримость, -и, *f.* niepomierność, niespółmierność.

Несоизмѣримый, -ая, -ое, *adv.* niepomierny, niespółmierny.

Несомнительность, Несомнительный, v. **Несомнѣнность, Несомнѣнный.**

Несомнѣнно, *adv.* niewątpliwie.

Несомнѣнность, -и, *f.* niewątpliwość, bezwątpliwość.

Несомнѣнный, -ая, -ое, *adj.* niewątpliwy, bezwątpliwy.

Несостоятельность, -и, *f.* niemożność płacenia, niewypłacalność, niewypłatność; торговая несостоятельность v. **Банкрутство.**

Несостоятельный, -ая, -ое, *adj.* niemożny, niewypłacalny, niewypłatny.

Неспорить, *v. n.* & **Неспориться**, *v. r. impers.* niespieszno, niesporo iść. [spory.

Неспорый, -ая, -ое, *adj.* nie-

Неспособность, -и, *f.* niespособность, niezdatność; niedogodność, niesnadność.

Неспособный, -ая, -ое, *adj.* niesposobny, niezdatny; niedogodny, niesnadny.

Несправедливость, -и, *f.* niesprawiedliwość, niesłuszność.

Несправедливый, -ая, -ое, *adj.* niesprawiedliwy, niesłuszny.

Неравнѣнный, -ая, -ое, *adj.* niezrównany, nieporównany.

Нестарѣлка, v. **Гулявица** (благовѣщенская). [śność.

Нестерпимость, -и, *f.* nieznos-

Нестерпимый, -ая, -ое, *adj.* nieznośny, nie do ścierpienia.

Нести, *v. a.* nieść; nieść, znosić (jaja); pędzić (с водзе); — нѣзомъ, laksować; онъ много несетъ на сердцѣ, on wiele znosi, cierpi; нести трудныя обязанности, pełnić, wykonywać trudne obowiązki; **-ся**, *α*) *v. p.* być niesionym; *β*) *v. r.* nieść się, znosić jaja; *it.* здѣсь несетъ, tu powietrze ciągnie, tu cug jest; куры ещѣ не несутся, kury nie niosą się jeszcze; молва несется, słухи несутся, chodzi wieść, pogłoska, powiadają, mówią.

Нестроевой, (-ѣй), -ая, -ое, *adj.* nie we froncie znajdujący się.

Нестройность, -и, *f.* niezgodność, dysharmonia.

Нестройный, -ая, -ое, *adj.* niezgodny, nieharmonijny; нестройныя тѣла, *H. n.* ciała nieorganiczne, (anorganiczne).

Нестяжаніе, -я, *n. Eccl. sl.* bezinteressowność.

Нестяжательный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bezinteressowny.

†**Несудимая грамота**, *f.* list wolny.

Несушка, -и, *f. pop.* kura (kokosz) niosąca jaja, kura niesna.

Несходный, -ая, -ое, *adj.* niepodobny, nierówny; niestósowny. [bność, brak podobieństwa.

Несходство, -а, *f.* niepodo-

Несчастіе, -я, *n.* nieszczęście; §. при несчастьи и счастье, przy nieszczęściu i szczęście.

Несчастливый, Несчастный, -ая, -ое, *adj.* nieszczęśliwy, nieszczęsny. [niezliczony.

Несчетный, -ая, -ое, *adj.*

Несъѣдомый, -ая, -ое, *adj.* niestrawny, niejadalny.

Нетѣль, -и, *f.* jałówka, jałowica. [pienie, nietolerancya.

Нетерпимость, -и, *f.* niecier-

Нетерпимый, -ая, -ое, *adj.* niecierpiący.

Нетерпѣливо, *adv.* niecierpliwie. [pliwość.

Нетерпѣливость, -и, *f.* niecier-

Нетерпѣливый, -ая, -ое, *adj.* niecierpliwy.

Нетерпѣніе, -я, *n.* niecierpliwość. [sany.

Нетёсъ, -а, *m.* kamień niecio-

†**Нѣтій**, -я, *m.* siostrzeniec.

Нетлѣніе, -я, *n.*, **Нетлѣнность**, -и, *f.* nieskazitelność.

Нетлѣнный, -ая, -ое, *adj.* nieskazitelny.

Нетóкмо, Нетóлько, *adv.* nietylko. [*tilio*), nietoperz.

Нетопы́рь, -я, *m. H. n.* (*vesper-*

Нетрѣвость, -и, *f.* nietrzeźwość.

Нетрѣвый, -ая, -ое, *adj.* nietrzeźwy, pijany. [(*Bot.*).

Нетро́нь-меня, v. **Недотрога**

Неуваженіе, -я, *n.* lekce ważenie, zniewaga, pogarda, nieszanowanie.

Неуважительный, -ая, -ое, *adj.* lekce ważny, małoważny.

Неувядаемый, -ая, -ое, *adj.* niezwiędły; v. **Вѣнецъ (неувядаемый).**

Неугасаемый, -ая, -ое, *adj.* niezgasisty, nieugaszony.

Неугомонность, -и, *f.* niespokojność.

Неугомонный, -ая, -ое, *adj.* niespokojny, kłótliwy; nieumordowany, (pracowity).

Неугомонъ, -и, *s. c. pop.* osoba niespokojna, kłótliwa.

Неудалый, -ая, -ое, *adj. pop.* nieudatny, niedobry, lichy, zły; nietrwały; niezgrabny.

Неудаль, -и, *f. pop.* nieudatność, lichota; człowiek niezgrabny.

Неудача, -и, *f.* nieudanie się, niepowodzenie, niepomyślność, chyba, chybność.

Неудачливый, v. **Неудачный.**

Неудачность, -и, *f.* niepomyślność, nieudanie się, chyba, chybność.

Неудачный, -ая, -ое, *adj.* nieudający się, niepomyślny.

Неудержимый, -ая, -ое, *adj.* niepowściągniony, nieukrócony.

Неудобность, -и, *f.* niedogodność, niesnadność.

Неудобный, -ая, -ое, *adj.* niedogodny, niesnadny.

Неудо-бовари́мый, -ая, -ое, *adj.* niestrawny; **-боповѣтность**, -и, *f.* niezrozumiałość; **-боповѣтный**, -ая, -ое, *adj.* niezrozumiały, niezrozumiany; **-бопроходимый**, -ая, -ое, *adj.* trudny do wejścia, kręty; **-борѣшимый**, -ая, -ое, *adj.* trudny do rozwiązania; **-ботерпимый**, -ая, -ое, *adj.* trudny do zniesienia.

Неудобство, -а, *n.* niedogodność. [dowolenie.

Неудовольствіе, -я, *n.* niezа-

Неужѣли, *adv.* czyż? czyliż? czyż można? czy sposób?

Неужѝвчивость, -и, *f.* niezgodność. [niezgodny.

Неужѝвчивый, -ая, -ое, *adj.*

Неужли, Неужто (*pop.*), *adv.*, v. **Неужѣли.**

Неуклонный, -ая, -ое, *adj.* niezmienny, stały.

Неуклюжесть, -и, *f.* niezgrabność, lejbowatość.

Неуклюжій, -ая, -ее, *adj.* niezgrabny, lejbowaty. [naganność.

Неукоризненность, -и, *f.* nie-

Неукоризненный, -ая, -ое, *adj.* nienaganny. [ризненный.

Неукорный, *Eccl. sl.*, v. **Неукоризненный.**

Неукосни́тельность, -и, *f.* nieodwłoczność.

Неукосни́тельный, -ая, -ое, *adj.* nieodwłoczny, bezzwłoczny.

Неукротимость, -и, *f.* niepohamowanie.

Неукроти́мый, -ая, -ое, *adj.* niepohamowany, nieukrócony.

Не́укъ, -а, *m.* 1. v. **Не́учъ**; 2. byk młody, w robocie jeszcze nie używany.

Неуло́вимый, -ая, -ое, *adj.* niepojmany, niepojęty.

Неуло́въ, -а, *m.* połów niespory, niedostateczny.

Неумо́йка, *pop.*, v. **Неумы́вка**.

Неумоли́мость, -и, *f.* nieubłaganość, nieubłaganie.

Неумоли́мый, -ая, -ое, *adj.* nieubłagany; nieubłagalny.

Неумо́лкно, *adv.* nieustannie, nieprzestannie, ustawicznie.

Неумо́лкный, -ая, -ое, *adj.* nieustanny, nieprzestanny, ustawiczny.

Неумо́лчно, **Неумо́лчный**, v. **Неумо́лкно**, **Неумо́лкный**.

Неумы́вка, -и, *s. c.* niechluj, niechlujka; **неумы́вкою**, *adv.* bez umycia się, nieumywszy się.

Неумы́тность, -и, *f. Eccl. sl.* nieskazitelność, nieujętość, nieprzekupność.

Неумы́тный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nieskazitelny, nieujęty, nieprzekupny, nieprzedajny.

Неумы́шленный, -ая, -ое, *adj.* nieumyślny, mimowolny.

Неумѣ́нье, -я, *n.* nieumiejętność. [miarkowanie.

Неумѣ́ренность, -и, *f.* nieu-

Неумѣ́ренный, -ая, -ое, *adj.* nieumiarkowany.

Неумѣ́стно, *adv.* nie w miejscu, nieprzyzwoicie.

Неумѣ́стность, -и, *f.* niedorzeczność, niestosowność, nieprzyzwoitość.

Неумѣ́стный, -ая, -ое, *adj.* niedorzeczny, niestosowny, nieprzyzwoity.

Неупла́та, -ы, *f.* niezapłacenie; *it.* v. **Неплатёжъ**.

Неупотреби́тельность, -и, *n.* nieużywanie, nieużywalność.

Неупотреби́тельный, -ая, -ое, *adj.* nieużywany, nieużywalny.

Неупотребле́ніе, -я, *n.* nieużywanie. [błaganość.

Неупросимость, -и, *f.* nieu-

Неупросимый, -ая, -ое, *adj.* nieubłagany, nieuproszony.

Неуравни́тельность, -и, *f.* niejednakowość, nierównomierność, niestosowność.

Неуравни́тельный, -ая, -ое, *adj.* niejednakowy, nierównomierny, niestosowny.

Неурожа́й, -я, *m.* nieurodzaj.

Неурожа́йный, -ая, -ое, *adj.* nieurodzajny; **неурожа́йный годъ**, nieurodzajny rok, chudy rok.

Неряди́ца, -ы, *f.* nieporządek, nieład.

Неряди́вость, -и, *f. pop.* niechlujstwo, nieczystość.

Неряди́вый, -ая, -ое, *adj. pop.* niechlujny, nieczysty, nieochędożny. [bezskuteczny.

Неуспѣ́шный, -ая, -ое, *adj.*

Неусто́й, -я, *m.*, v. **Неустойка**.

Неусто́йка, -и, *f.* niedotrzymanie umowy, obowiązku; nieutrzymanie się przy czém; niestałość.

Неусто́йчивый, -ая, -ое, *adj.* niesłowny, nie(do)trzymający słowa, umowy, nietrwały.

Неустраши́мость, -и, *f.* nieustraszoność, odwaga.

Неустраши́мый, -ая, -ое, *adj.* nieustraszony, odważny.

Неустро́енный, -ая, -ое, *adj.* nieporządny, nieurządzony.

Неустро́йство, -а, *n.* nieporządek, nieład.

Неусту́пчиво, *adv.* nieustępnie, uporczywie.

Неусту́пчивость, -и, *f.* nieustępność, upor, uporczywość.

Неусту́пчивый, -ая, -ое, *adj.* nieustępny, uporny, uporczywy.

Неусы́пность, -и, *f.* niestrudzoność, pilność.

Неусы́пный, -ая, -ое, *adj.* niestrudzony, niezmordowany, niespracowany, pilny, gorliwy.

Неутоли́мый, -ая, -ое, *adj.* nieutulony, nieukojony, nieugaszony.

Неутомя́мость, -и, *f.* niestrudzoność, niezmordowana gorliwość.

Неутомя́мый, -ая, -ое, *adj.* niestrudzony, niezmordowany, nieznużony.

Нейтрализа́ція, -и, *f.*, **Нейтрализова́ніе**, -я, *n. Chem.* neutralizacya, neutralizowanie, zobojętnianie.

Нейтрализова́ть, *v. a. Chem.* neutralizować, zobojętniać, osłabiać moc czego.

Нейтралите́тъ, -а, *m.* neutralność; **наблюда́ть нейтралите́тъ**, zachowywać neutralność.

Нейтра́льность, -и, *n.* neutralność.

Нейтра́льный, -ая, -ое, *adj.* neutralny; **нейтральная соль**, sól obosólna, obojętna. [żoność.

Нетрудя́мость, -и, *f.* nieznu-

Нетрудя́мый, -ая, -ое, *adj.* niestrudzony, beztrudny, nieznużony, niespracowany.

Неутѣ́шный, -ая, -ое, *adj.* niepocieszalny, niepocieszony.

Неутѣ́шность, -и, *f.* niepocieszoność, nieutulenie.

Неутѣ́шный, -ая, -ое, *adj.* niepocieszony, nieutulony.

Неучёный, -ая, -ое, *adj.* nieuczony. [nieuka, ciemnota.

Неучёность, -и, *f.* nieuctwo,

Неучтивецъ, -а, *m.*, **Неучтивица**, -ы, *f.* człowiek niegrzeczny, grubijanin (*s. m.*); kobieta niegrzeczna, grubijanka (*s. f.*).

Неучтивость, -и, *f.* niegrzeczność, nieprzyzwoitość, grubijaństwo. [учтивость.

Неучтивство, -а, *n.*, v. **Не-**

Неучтивый, -ая, -ое, *adj.* niegrzeczny, nieprzyzwoity, grubijański.

Не́учъ, -а, *m.* nieuk, nieokrzesaniec, nahuła, grubi anin.

Не́учь, -и, *f.* kobieta nieokrzesana, głupowata, gr bijanka.

Неуязви́мый, **Неуязви́емый**, -ая, -ое, *adj.* niez anny.

Нефоро́шь, v. **Пла́нь** (степная). [*les*), gatunek jaspizu.

Нефри́тъ, -а, *m. Miner.* (*nephri-*

Нефть, -и, *f.* (*bitumen naphta*), nafta, smoła ziemna, oléj ziemny.

Нефтяно́й, (-ны́й), -ая, -о́е, *adj.* naftowy.

Нехи́тростный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.*, v. **Неслобы́й**; **нехи́тростное**, -аго, *s. n.*, v. **Неслобіе**. [dobry; niepiękny.

Нехоро́шій, -ая, -ее, *adj.* nie-

Нехоте́ніе, -я, *n.* niechcenie, niechęć, odraza.

Нехо́тя, *adv.* niechcąc.

Нѣ́христь, -и, *s. c. pop.* osoba niewierząca w Chrystusa, niechrześcijanin, niechrześcijanka.

Нечѣ́дство, -а, *n. Eccl. sl.* bezdzietność. [być bezdzietnym.

Нечѣ́дствовать, *v. n. Eccl. sl.*

Нечая́емый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niespodziewany. [pliwość.

Нечая́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* wątNечая́нно, *adv.* niespodzianie.

Нечая́нность, -и, *f.* niespodzianość.

Нечая́нный, -ая, -ое, *adj.* niespodziany, niespodziewany.

Нѣчего, **Нѣчему**, *etc.*, v. **Ничто**.

Нечёса, -ы, *s. c. pop.* rozczochraniec, rozczochrany, rozczochrana.

Нечёсывать, *v. n. Eccl. sl.* niegodziwie postępować.

Нечестивецъ, -вца, *m.*, **Нечестивица**, -ы, *f.* niegodziwiec, bezbożnik (*s. m.*); niegodziwa, bezbożnica (*s. f.*), niecnota.

Нечестивый, -ая, -ое, *adj.* niegodziwy, nieuczciwy, niepoczciwy, bezbożny.

Нечёстіе, -я, *n.* niegodziwość, nieuczciwość, niepoczciwość, bezbożność.

Нечётка, -и, *f.*, v. **Нѣчеть**.

Нечёткій, -ая, -ое, *adj.* nieczytelny, niewyraźny.

Нечётный, -ая, -ое, *adj.* nieparzysty.

Нечёть, -а, *m.* nierówna, nieparzysta liczba; *it.* v. **Чёть**.

Нечи́нный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nieprzystojny, nieprzyzwoity.

Нечистоплотность, -и, *f.*, v. **Неопря́тность**. [ный.

Нечистоплотный, v. **Неопря́т-**

Нечистота́, -ы́, *f.* 1. nieczystość, plugastwo; szkaradność; 2. *Eccl. sl.* v. **Мѣ́сячное** (**очищёніе**).

Нечи́стый, -ая, -ое, *adj.* nieczysty, plugawy, brzydki, szkaradny; *it.* **онъ нечи́стъ на́ руку**, on [ma nieczyste (długie) ręce], lubi poruszyć, ukraść; **нечи́стый**

духъ, нечѣстая сила, дух нieczysty, zły duch, djabeł; *it.* v. Домовой.

Нечисть, -и, *f. pop.* 1. swierzba, świerzbiączka; 2. franca, choroba weneryczna, syfilityczna.

Нечувствительность, -и, *f.* nieczułość. [*adj.* nieczuły.

Нечувствительный, -ая, -ое, **Нечу́ть,** *v. impers. pop.* nieslychać; нашихъ ещѣ нечу́ть, o naszych jeszcze nic nieslychać.

Нѣчто, *adv. pop.* coś.

Нещадно, *adv.* nielitościwie, bez litości, niemiłosiernie.

Нещадный, -ая, -ое, *adj.* nielitościwy, niemiłosierny.

Неявка, -и, *f.* ukrycie, utajenie; niestawienie się, niestanie.

Неясыть, -и, *f. H. n.* (*strix aluco*), sowa.

Ни, *conj.* ni; ani; ни такъ, ни сякъ, ni tak, ni sak; ни то, ни сѣ, ni to, ni owo; ни за что, ni za co; ни, ни, wcale nie; bynajmniej nie; kto bы ни былъ, ktokolwiekbądź, niech jest kto chce.

Нива, -ы, *f.* niwa; pole nowe kopane. [włościanin.

Нивáрь, -я, *m. Eccl. sl.* rolnik,

Нивелированіе, -я, *n.* niwelowanie, równowanie, ustawianie do równi, układanie do poziomu, równoważenie.

Нивелировáть, *v. a.* niwelować, równać, wyrównywać, ustawiać do równi, układać do poziomu, równoważyć.

Нивелиро́вка, -и, *f.* niwelacya, niwelowanie.

Нивелиро́вщикъ, -а, *m.* niwelownik, równoważyciel.

Нивели́ръ, -а, *m.* 1. narzędzie do niwelowania, równowaga; 2. v. Нивелиро́вщикъ.

Ни́вникъ, v. **Ни́вяникъ.**

Ни́вяникъ, -а, *m. Bot.* (*chrysanthemum segetum*), bielica żółta, żołcień. [wiany, od niwy.

Ни́вяный, -ая, -ое, *adj.* ni-

Ни́гва, -ы, *f. H. n.* (*pulex penetrans*), pchła amerykańska.

Нигдѣ, *adv.* nigdzie, w żadném miejscu.

Нижáйшій, -ая, -ее, *adj. superl.* najniższy, najuniżeńszy; нижáйшій слугá, najniższy sługa.

Ниже, *adv. compar.* niżéj; o чѣмъ сказано ниже, o czém niżéj nadmieniono; смотри ниже, obacz niżéj; ниже всего, najniżéj. [nie.

Нижé, *conj.* ani, nawet nie, wcale

Нижеименóванный, Нижеозна́ченный, -ая, -ое, *adj.* niżéj wzmiankowany.

Нижеподписáвшійся, -аяся, -еeся, *adj.* niżéj podpisany, niżéj na podpisie wyrażony.

Нижеупомянóванный, Нижеприведéнный, Нижеписáнный, Нижереченный, Нижеска́занный, v. **Нижеименóванный.**

Нижеслѣдующій, -ая, -ее, *adj.* następujący.

Нижеупомя́нутый, v. **Нижеименóванный.**

Ни́жникъ, -а, *m.* (*w cieśielstwie:*) spodnia belka pod wiązaniem, podwalina.

Ни́жній, -яя, -ее, *adj.* dolny, na dole będący; niższy; spodni, pod spodem noszony; ни́жняя кварти́ра, dolne mieszkanie; ни́жнее пла́тье, spodnia suknia; ни́жняя чáшка, filiżanka; ни́жніе чины́, niższe stopnie; ни́жній сѣ́мскій судъ, sąd niższy ziemski.

Ни́зáніе, -я, *n.* nizanie, nawlekanie (pereł).

Ни́зáнье, -а, *n.* strój z ponawlekanych pereł.

Ни́зать, *v. a.* nasilać, nizać, naściebać, nawlóczyć, nawlekać na nitkę (*np.* perły, *etc.*); -ся, *v. p.* być nizanym, nawlekanym.

Низведéніе, -я, *n.* sprowadzenie; zniżenie, zdegradowanie, złożenie ze stopnia; низведéніе съ престóла, detronizacya, złożenie (zrzucenie) z tronu. [strącanie.

Низверáніе, -я, *n.* zrzucanie,

Низверáть, Низвéргнуть, *v. a.* zrzucać, zrzucić, spychać, zepchnąć, strącać, strącić; zniżać, zniżyć z wyższego stopnia, z urzędu; -ся, *a) v. r.* rzucać się, rzucić się z góry na dół, spadać, spaść; *β) v. p.* być zrzucanym, zrzuconym, strąconym; być zdegradowanym, złożonym (z urzędu, z godności). [nie.

Низвéргнутіе, *cfr.* **Низверáніе.**

Низвéргнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низверáть,** -ся.

Ни́звергъ, -а, *m. Chem.* osad, rzecz która się rozpuściła i na dół opadła.

Низверже́ніе, -я, *n.* zrzucenie; złożenie z urzędu, z godności; *cfr.* Низверáніе.

Низвести́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низводи́ть,** -ся.

Низвлекáть, Низвлéчь, *v. a.* ściągać, ściągnąć, zwlekać, zwlec; -ся, *v. p.* być ściąganym, ściągnionym, zwlekanym, zwleczonym. [zwleczenie.

Низвлеченіе, -я, *n.* ściągnienie,

Низвлéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низвлекáть,** -ся.

Низводи́ть, Низвести́, *v. a.* sprowadzać, sprowadzić; *zniżać, zniżyć, składać, złożyć z urzędu, zgodności, degradować, zdegradować; -ся, *v. p.* być sprowadzanym, sprowadzonym, zepchniętym, *etc.*

Низвратúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низвращáть,** -ся.

Низвращáть, Низвратúть, *v. a. Eccl. sl.* przewracać, przewrócić na dół; *niszczyć, zniszczyć, zburzyć.

Низвращéніе, -я, *n.* zniszczenie, zburzenie. [zintki.

Ни́зенькій, -ая, -ое, *adj.* ni-

Ни́зёхонько, *adv.* niziuteńko.

Ни́зина, -ы́, *f.* nizina, nizkość, nizkie miejsce.

Ни́зить, *v. a.* niżyć, zniżać, nizkim robić; -ся, *v. r.* zniżać się, zniżyć się; (*o wodzie:*) opadać; *upadać, podupadać, tracić siłę.

Ни́зкій, -ая, -ое, *adj.* nizki, niewysoki; *podły, nikczemny; *it.* lichy, nie wiele wartujący; nizki, gruby (*np.* głos); человѣкъ ни́зкаго ро́ста, człowiek nizkiego wzrostu; ни́зкій го́лосъ, głos nizki, gruby; ни́зкое зо́лото, cerebro, liche złoto, srebro; ни́зкій посту́покъ, postępek nikczemny, podły; ни́зкая душа́, podła dusza; ни́зкій слогъ, styl nizki.

Низковáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco nizki.

Низкопоклóнный, -ая, -ое, *adj.* uniżony, najniższy (sługa).

Низкопоклóнникъ, -а, *m.* podły pochlebca, lizuś.

Низкопоклóнный, v. **Низкопоклóнный.**

Ни́зкость, -и, *f.* nizkość, niewysokość; *nikczemność, podłość, nieszlachetność; stan nizki, podły, nizki ród.

Низлагáть, Низложи́ть, *v. a.* składać, złożyć; obalać, obalić, wywracać, wywrócić; *zwyciężać, zwyciężyć, pokonywać, pokonać; -ся, *v. p.* być zrzucanym, zrzuconym, wywracanym, wywróconym, obalanym, obalonym.

Низливáть, Низли́ть & Низли́ять, *v. a.* zlewać, zlać; *zsyłać, zesłać; -ся, *v. p.* być zlewanym, zlanym; być zsylanym, zesłanym.

Низли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низливáть,** -ся. [słanie.

Низлія́ніе, -я, *n.* zlanie; *ze-

Низли́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низливáть,** -ся.

Низложéніе, -я, *n.* złożenie, zrzucenie, obalenie, pokonanie.

Низложи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низлагáть,** -ся.

Низменность, -и, *f.* nizkość, niewyniosłość; nizina.

Ни́зменный, -ая, -ое, *adj.* nizki, niewyniosły; ни́зменныя мѣ́ста, okolice nizkie, niziny; ни́зменное боло́тистое мѣ́сто, ziemia bagnista, żuławy; жи́тели ни́зменныхъ мѣ́стъ, żuławianie, żuławczyki. [*culus*), muchotrzew.

Ни́зня́нка, -и, *f. Bot.* (*centunculus*),

Ни́зовый, -ая, -ое, *adj.* nizki, dolny; na dół rzéki leżący.

Ни́зовье -я, & **Ни́зовьё,** -я, *n.* miejsce nad ujściem rzéki leżące; nizina. [сходи́ть.

Низойти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Ни-**

Ни́зомъ, *adv.* dołem; v. **Ни́зъ.**

Ни́зость, v. **Ни́зкость.**

Низпаде́ніе, v. **Низпаде́ніе.**

Низринове́ніе, -я, *n.* zrzucenie, obalenie.

Низри́нуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Низрѣ́вать,** -ся.

Низрѣ́вать, Низри́нуть, *v. a* obalać, obalić, wywracać, wywró-

сіе́, zwalać, zwalić, zrzucać, zrzucić, strącać, strącić; -ся, *v. r.* rzucić się, zrzucić się na dół.

Низрѣ́ятиı, -ся, *Eccl. sl.*, v. Низрѣва́ть, -ся. [dół.

Низу́, *adv. Eccl. sl.* nadole; na-

Низше́ствіе, v. Нисше́ствіе.

Низъ, -а, *m.* dół, spód; dół, dolne mieszkanie, poziemie, dół domu, dolne piętro; низъ до́ма, spód domu, mieszkania; жить въ низу́, mieszkać na dole; въ низъ рѣ́ки, podług biegu rzéki, na dół rzéki, z wodą; *Med.* позы́въ на низъ, ciężki stolec, zastrzymanie; ни́зомъ, *Med.* dolem, stolcem; *it.* v. Позыва́ть, Дѣ́йствовать (на низъ).

Низъ, -и, *f.*, v. Низменность.

Никако́, Никако́же, *adv. Eccl. sl.* nijak, nijako, żadnym sposobem.

Никако́й, -а́я, -о́е, *pron.* nijaki, żaden; никаки́мъ о́бразомъ, żadnym sposobem, nijak, nijako.

Никакъ, *adv.* nijak, żadnym sposobem, w żaden sposób, żadną miarą.

Никако, Никако́же, *adv. Eccl. sl.* nigdzie. [kielowy.

Никелевый, -ая, -ое, *adj.* ni-

Ни́кель, v. Ни́ккель.

Ники́й, Ники́йже, *pron. Eccl. sl.* nijaki, żaden.

Ни́ккель, -я, *m. Miner.* nikiel, (metal). [niknąć.

Никнуть, *v. n.* schylać się;

Никогда́, *adv.* nigdy.

Никоимъ о́бразомъ, *adv.* żadnym sposobem; nijak.

Никто́, никого́, *pron.* nikt.

Никуда́, *adv.* nigdzie; wcale do niczego; ето никуда́ не годи́тся, to wcale do niczego; to się na nic nieprzyda, niezda.

Нима́ло, *adv.* bynajmniéj.

Ни́мфа, -ы, *f.* 1. *Myth.* Nimfa; 2. *Anat.* ни́мфы, *pl.*, v. Сережки. [fomania, chlopodur.

Нимфомані́я, -и, *f. Med.* nim-

Ниоткуда́, Ниоткуду́, *adv.* znikąd, zniskąd, z żadnego miejsca.

Ниочёмъ, v. Неочёмъ.

Ниспада́ть, Ниспа́сть, *v. n.* spadać, spaść.

Ниспаде́ніе, -я, *n.* spadnienie.

Ниспа́сть, *v. perf.*, v. *sub*: Ниспадать.

Ниспровергать, Ниспровергнуть, v. Низвергать.

Ниспускать, Ниспустить, -ся, v. Спускать, -ся.

Ниспуща́ть, -ся, v. Ниспуска́ть. nie.

**Ниспуще́ніе, -я, *n.* spuszcze-

Ниходи́ть, Низойти́, *v. n.* schodzić, zejść, zstępować, zestąpić; *it.* v. *sub*: Даяніе.

Нисходя́щій, -ая, -ее, *adj. part. a.* schodzący, schodzisty, pochodzisty; *Geneal.* pochodzący (od kogo), krewny w linii zstępującéj, (descendent).

Нисхожде́ніе, -я, *n.* schodzenie, schodzistość, pochodzistość.

Нисше́ствіе, v. Сошествіе.

Нитя́къ Нися́къ, *adv.* ni tak, ni sak; ni tak, ni owak.

Нитя́мъ Нися́мъ, *adv.* ni tam, ni owdzie.

Нитевидный, Нитеобра́зный, -ая, -ое, *adj.* do nitek podobny.

Нитка, -и, *f.* nitka, nić; *it.* v. Висѣть (на нитке́), Ходить (по нитке́).

Ни́точка, -и, *f. dim.* niteczka; *it.* v. Ходить (по ни́точкѣ), Висѣть (на ни́точкѣ). [ka.

Ни́точка чужеи́дная, v. Вьючная.

Ни́точникъ, -а, *m.* niciarz.

Ни́точница, -ы, *f.* niciarka.

Нитчавка, Нитчатка, -и, *f. Bot.* (*conferva*), wodne nici.

Нитчатый, -ая, -ое, *adj.* niciany, z nici zrobiony.

Нить, -и, *f.* nić, nitka; морска́я нить, v. Водоросль.

Нитяницы, v. Ни́ченицы.

Нитяный, -ая, -ое, *adj.* niciany, z nici zrobiony.

Ницъ, *adv. Eccl. sl.* twarzą; paść ницъ, paść twarzą.

Ничанье, -я, *n. Eccl. sl.* nizkie kłanianie się, bicie czołem.

Ничáти, *v. n. Eccl. sl.* kłaniać się nizko, bić czołem.

Ни́ченицы, -ъ, Ни́ченки, -нокъ, *f. pl.* (*u tkacza*:) nicienice.

Ничкомъ, *adv.*, v. Ницъ.

Ничто́, ничего́, *pron.* nic.

Ничто́жество, -а, *n.* nicestwo, niczość, nikczemność, zniszczenie.

Ничто́жить, v. Уничтожать.

Ничто́жность, -и, *f.* niczość, nikczemność.

Ничто́жный, -ая, -ое, *adj.* nikczemny, niegodny, próżny, marny, nietrwały.

Ничу́ть, *adv.* wcale nie.

Ниша, -и, *f. Archit.* nisza, framuga.

Ни́што, *adv. pop.* słusznie, sprawiedliwie, nienadaremnie.

Ницать, *v. n.* ubożeć, biednieć; -ся, *v. r.* udawać się za ubogiego, za biedaka.

Ни́щая, v. *sub*: Ни́щій; ни́щая трава́, v. Ломоносъ.

Нищебро́дничать, *v. n.* żebrać, prosić pod pozorem ubóstwa.

Нищебро́дъ, -а, *m.* żebrak zmyślający ubóstwo.

Нищелю́бецъ, -бца, *m. Eccl. sl.* opieka ubogich.

Нищелю́бецъ, -бца, *m. Eccl. sl.* opiekun ubogich, jałmużnik, dobroczyńca ubogich.

Нищелюби́вый, -ая, -ое, *adj.* dobroczynny, miłosierny.

Нищелю́бица, -ы, *f. Eccl. sl.* opiekunka ubogich, dobrodziejka.

Нищелю́біе, -я, *n.* dobroczynność, miłosierność.

Ни́щенка, -и, *f.* żebraczka, biedaczka. [biednie.

Ни́щенски, *adv.* po żebracku,

Ни́щенскій, -ая, -ое, *adj.* żebracki. [żebranie.

Ни́щенство, -а, *n.* żebractwo,

Ни́щенствованіе, -я, *n.* żebranie; życie w ubóstwie, w nędzy.

Ни́щенствовать, *v. n.* żebrać, żyć w ubóstwie, w nędzy; ни́щенствующій мона́хъ, zakonnik po jałmużnie (za kwestą) chodzący, z kwesty żyjący, kwestarz.

Ни́щенькій, -ая, -ое, *adj.* bardzo ubogi. [ство.

Нищепита́ніе, v. Нищелюбіе.

Ни́щета́, -ы́, *f.* ubóstwo, nędza; *it.* v. Впасть (въ нищету́).

Ни́щетный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* żebracki, ubogi, nędzny, biedny.

Ни́щетство, -а, *n.*, v. Нищета.

Ни́щетствовать, *v. n.* żyć w ubóstwie.

Ни́щій, -ая, -ее, *adj.* ubogi, nędzny, biedny; ни́щій, -аго, *s. m.* żebrak, biedak, ubogi; ни́щая, -ей, *s. f.* żebraczka, biedaczka, uboga; ни́щій духомъ, ubogi w duchu; ни́щая трава́, *Bot.*, v. Ломоносъ.

Но, *conj.* ale, lecz; не то́лько..., но и..., nie tylko..., ale i....

Но́венькій, -ая, -ое, *adj.* nowiuteńki, nowiuchny.

Новёхонекъ, Новёшенекъ, -нька, -нько, *adj.* nowiuteńki, nowiuteneczki, zupełnie nowy.

Новизна́, -ы́, *f.* nowość; nowotność; *it.* nowina.

Новизнолю́бецъ, -бца, *m.* lubiący nowości.

Но́викъ, -а́, *m.* nowak, nowotnik, nowicyusz, nowotny w czém.

Новина́, -ы́, *f.* 1. nowina, nowizna, pole nowo orane; 2. nowalia, nowalijka; 3. płótno surowe, niebielone.

Новица, -ы, *f.* nowicyuszka.

Новичёкъ, -чка́, *m.* nowicyuszek; v. Новикъ. [dawno.

Ново, *adv. Eccl. sl.* nowo, nie-

**Ново-брáнецъ, -нца, *m.* nowozaciążnik, zaciągowy rekrut; -бра́нный, -ая, -ое, *adj.* nowozaciążny; -бра́чный, -ая, -ое, *adj.* nowożenny; (*s. m.*) nowożeniec; -введе́ніе, -я, *n.* rzecz nowa, niedawno wprowadzona; -вводи́мый, -ая, -ое, *adj.* nowowprowadzony, nowoprzyjęty; -вводи́ти, *v. a. Eccl. sl.* wprowadzać coś nowego, po raz pierwszy; -вѣ́рецъ, -рца, *m.*, -вѣ́рка, -и, *f.* nowowierca, nowowiarek, nowy wyznawca (*m.*), nowowierka, nowonawrócona (*f.*); -вѣ́рный, -ая, -ое, *adj.* nowowierny, nowonawrócony; -дѣ́тель, -я, *m. Eccl. sl.* (*o Chrystusie*) odrodziciel, przywróciciel, odnowiciel; -жёнецъ, -нца, *m.* nowożeniec; -жи́лъ, -а, *m.* niedawno przybyły; -завѣ́тный, -ая, -ое, *adj.* nowozakonny; -зако́ніе, -я, *n.* nowe prawodawstwo; -зда́нный, -ая, -ое, *adj.* nowozbudowany; Ново-земе́льный, -ая,

-oe, *adj.* nowinny, na nowinie urosły; **Ново-зе́мецъ**, -мца, *m.* nowoprzybyły, nowosiedlec; **-и́збранный**, -ая, -oe, *adj.* nowowybrany; **-и́данный**, -ая, -oe, *adj.* (*o książkach:*) nowowydany; **-изо́брѣтенный**, -ая, -oe, *adj.* nowowynaleziony, nowoodkryty; **-крещёнецъ**, **-нца**, *m.*, **-крещёнка**, -и, *f.* nowochrzczenica, przechrzta (*m.*), nowochrzczenica, przechrzta (*f.*); **-крещённый**, **-крещёный**, -ая, -oe, *adj.* nowochrzczony; †**-крѣщенъ**, v. **Новокрещёмецъ**; **-лу́ние**, -я, *n.* nów' księżyca; **-лѣ́тіе**, -я, *n.* nowy rok; **-мо́дно**, *adv.* nowomodnie; **-мо́дный**, -ая, -oe, *adj.* nowomodny; **-мѣ́сячина**, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Новолу́ніе**; **-мѣ́сячіе**, -я, *n.* czas, w którym nów' bywa widziany; **-мѣсячникъ**, -а, *m. H. n.* zimorodek, (ptak); v. **Змоморо́декъ**; **-мѣ́сячный**, -ая, -oe, *adj. Eccl. sl.* na nowiu wypadający; **-набранный**, -ая, -oe, *adj.* nowozwięty; **-насажде́нный**, -ая, -oe, *adj.* nowozasadzony; **-населённый**, -ая, -oe, *adj.* nowosiedlinny; nowoosadzony, nowozaludniony, nowozamieszkały; **-неи́стный**, -ая, -oe, *adj. Eccl. sl.* nowożenny; **-обращённый**, -ая, -oe, *adj.* nowonawrócony; **-обрѣтенный**, -ая, -oe, *adj.* nowowynaleziony, nowoodkryty; **-опредѣлённый**, -ая, -oe, *adj.* nowoprzyjęty, nowoustanowiony, nowoprzeznaczony; **-откры́тый**, -ая, -oe, *adj.* nowoodkryty, nowowynaleziony; **-плодіе**, -я, *n. Eccl. sl.* czas (pora) nowych owoców; **-пожа́лованный**, -ая, -oe, *adj.* nowonagrodzony, nowonadany; nowoposunięty; **-посвящённый**, -ая, -oe, *adj.* nowoposwięcony, wyświęcony; **-посели́нецъ**, -а, *m.* nowosiedlec, nowoosadnik; **-поселённый**, -ая, -oe, *adj.* nowosiedlinny, nowoosadzony, nowoposiedlony; **-построенный**, -ая, -oe, *adj.* nowopobudowany, nowozbudowany; **-преста́вленный**, -ая, -oe, *adj.* niedawno zmarły; **-при́нятый**, -ая, -oe, *adj.* nowoprzyjęty; **-присоедине́нный**, -ая, -oe, *adj.* nowoprzyłączony; **-пришле́лецъ**, -льца, *m.* nowoprzybyły; **-при́шлый**, -ая, -oe, *adj.* nowoprzybyły; **-рождённый**, -ая, -oe, *adj.* nowonarodzony, nowourodzony, nowoorodzony, noworodak; **-сажде́нный**, -ая, -oe, *adj.* nowozasadzony; **-селе́нецъ**, **-нца**, *m.* nowosiadnik; **-се́лье**, -я, *n.* nowosiedliny, nowe mieszkanie. [wina.

Но́вость, -и, *f.* nowość, no-

Ново-творя́ти, *v. a. Eccl. sl.*, v. **Обновля́ть**; **-твори́тися**, *Eccl. sl.*, v. **Обновля́ться**; **-умёршій**, -ая, -ее, *adj.* niedawno zmarły; **-устроенный**, -ая, -oe, *adj.* nowourządzony; **-цвѣтный**, -ая, -oe, *adj.* noworozkwitły; **-я́вленный**, -ая, -oe, *adj.* nowoobjawiony.

Но́вый, -ая, -oe, *adj.* nowy, niestary; **но́вый до́мъ**, nowy dom; **но́вый годъ**, nowy rok; **но́вый мѣсяцъ**, v. **Новолу́ніе**; **Но́вый Завѣтъ**, nowy zakon, nowe przymierze, nowy testament; **но́вый свѣтъ**, nowy świat.

Новь, -и, *f.*, v. **Новина́**. [wym.

Новѣть, *v. n.* wydawać się no-

Нога́, -и́, *f.* noga; przédnia noga, noga przednia; **слабы́ ногами**, słaby na nogi; **нога́ за ногу**, noga za nogą; bardzo zwolna; **ноги своей ко мнѣ не кладй** [*abo* не заноси], nie noga twoja u mnie nigdy nie postanie; **нога моя не бу́детъ у тебя́ въ до́мѣ**, noga moja nie postanie w twym domu; **noga moja w domu twoim nie postanie**; **жить на большой ногѣ**, żyć po pańsku; **онъ побѣжа́лъ со всѣхъ ногъ**, on pobiegł co tylko sił starczyło, poskoczył jak najprędzéj; *it.* v. **Сбить**, **Срѣзать** (**кого́-либо съ ногъ**), **Поднять** (**на но́ги**), **Отстоя́ть**, **Отсиде́ть** (**на но́ги**), **Содержа́ть** (**на во́иной ногѣ**).

Ногавка, -и, *f.* (nogawka), znak obszyty w około nogi kurzéj.

Ногатица, -ы, *f. Eccl. sl.* pokój; v. **Го́рница**. [**Подагра.**

Ногобо́лье, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Ноголо́мъ**, -а, *m.* łamanie w nogach, podagra.

Ноготки́, -о́въ, *m. pl. Bot.* (*calendula*), nogietki.

Ногото́къ, -тка́, & **Ногото́чекъ**, -чка, *m. dim.* paznogietek, paznoktuszek.

Но́готь, -гтя, *m.* 1. paznogieć; — **прижа́ть къ но́гтю**, *przywłaszczyć co cudzego; 2. ostroga (u nogi koguta).

Ногтеи́дный, **Ногтеобра́зный**, -ая, -oe, *adj.* paznogciopodobny, podobny do paznogcia.

Ногти́ще, -а, *m. augm.* paznogcisko, wielki paznogieć.

Ногтое́да & **Ногтое́дица**, -ы, *f.* zanogcica, nabrzmiałość za paznogciem, wrzód pod paznogciem.

Ноженя́ще, -а, *n.* żeleźce, głownia noża.

Ножёвка, -и, *f.* piłka ręczna.

Ножёвникъ & **Ножевщи́къ**, -а, *m.* nożownik. [bitwa krwawa.

†**Ножёвщина**, -ы, *f.* kłótnia,

Ножёвый, -ая, -oe, *adj.* nożowy.

Ножёнка, -и, *f. dim.* nóżeczka.

Ножёнки, -нокъ, *f. pl. dim.* nożyczki. [*dim.* nóżeczka.

Ноженька, **Ножечка**, -и, *f.*

Но́жикъ, -а, *m.* nóżyk; nożyk; nożyczki; nożyczyny; nożyczyny; nożyczyny

Но́ровистый, -ая, -ое, *adj.* norowisty (*np.* koń).

Норови́ть, *v. a.* ustępować, ulegać komu; upatrywać dogodnéj pory.

Но́ровъ, -а, *m. pop.* zwyczaj, obyczaj, narów, nałóg; §. v. *sub*: Го́родъ; ло́шадь съ но́ровомъ, koń narowisty, z narowem.

Норо́къ, -рка́, *m.*, v. **Ла́сица.**

Норы́шникъ, v. **Норѣ́чникъ.**

Носа́стый, -ая, -ое, *adj.* nosaty, wielkonosy.

Носа́тикъ, -а, *m.* 1. nosal, nosaty, wielkonosy; 2. *H. n.*, v. **Долгоно́сикъ** & **Бека́съ-ря́ба.**

Носа́тый, -ая, -ое, *adj.* nosaty, wielkonosy; носатый жукъ, v. **Долгоно́сикъ.** [wielkonosy.

Носа́чъ, -а, *m.* nosal, nosaty,

Носи́къ, -а, *m. dim.* nosek.

Носи́лки, -локъ, *f. pl.* nosidła, nosze, tragi, lektyka.

Носи́лочный, -ая, -ое, *adj.* nosidłowy, tragowy, lektyczny.

Носи́льный, -ая, -ое, *adj.* nośny, nośny.

Носи́льщикъ, -а, *m.* tragarz, nosiciel, lektykarz. [nosicielka.

Носи́льщица, -ы, *f.* tragarka,

Носи́ть, *v. a.* nosić, dźwigać (*np.* drwa, wodę, odzież); nosić ja̍ja, nieść, znosić jaja; nosić трауръ, chodzić w żałobie; бу́рею корабль носитъ по волна́мъ, burza unosi okręt po bałwanach morskich; -ся, *v. p.* & *r.* być noszonym, nosić się; być unoszonym, pływać, unosić się; (*o obuwiu, odzieży*:) drzeć się, zużywać się. [nos wielki.

Носи́ще, -а, *m. augm.* nosisko,

Носка, v. **Поноска.** [(3. 4).

Носки, -овъ, *pl.*, v. **Носо́къ**

Носки́й, -ая, -ое, *adj.* nośny; chodziwy, trwały, mocny; ноская ку́рица, kokosz, kura wiele jaj znosząca. [trwałość.

Носкость, -и, *f.* chodziwość,

Носово́й, (-но́й), -а́я, -о́е, *adj.* nosowy; носово́й платокъ, chustka od nosa; носово́е весло́, wiosło sztabne; носово́й флагъ, v. **Гюйсъ**; носово́й, -аго, *s. m.* na przedzie okrętu będący; v. **Передовщи́къ** (2).

Носо́къ, -ска́, *m.* 1. *dim.* nosek; 2. nosek, rurka u imbryczka; 3. nos, koniec (u bótów, trzewików); 4. szkarpetka.

Носорого́вый, -ая, -ое, *adj.* nosorożcowy.

Носоро́гъ, -а, *m. H. n.* (*rhinoceros*), nosorożec, nosoróg.

Носо́чекъ, -чка, *m. dim.* noseczek; mała szkarpetka; v. **Носо́къ.**

Носъ, -а, *m.* 1. nos; v. **Вздёрнутый, Тупо́й** (нось); 2. dziób; нось у корабля́, корабе́льный нось, sztaba, przód okrętu, nos okrętowy; говори́ть въ носъ, v. **Гнуси́ть**; *it.* v. **Взвёрнуть, Повѣ́сить, Утере́ть** (носъ), **Води́ть** (за́ носъ), **Зарубя́ть** (на носу́), **Зада́ть** (по́ носу), **Оста́ться** (съ но́сомъ); не сядь ему́ и му́ха на́ носъ, §. i mucha mu zawadzi na nosie, rozgniewa się, by mu na nos mucha padła.

Носячій, -аго, *m.* kramarz wędrujący, barysznik (P), krobecznik, sprzedający na ulicach jakiekolwiek towary. [noszący.

Носящій, -ая, -ее, *part. a.*

Нота, -ы, *f. Mus., Dipl.* nóta (muzyczna); nóta (dyplomatyczna); *it.* nota, przypisek, notatka; но́ты, *pl.* nóty; играть по но́тамъ, grać z nót. [notaryalny.

Нотаріа́льный, -ая, -ое, *adj.*

Нота́рій, Нота́ріусъ, -а, *m.* notaryusz, pisarz sądowy.

Но́тный, -ая, -ое, *adj.* nótowy, do nót należący.

Ноты, -ъ, *f. pl.*, v. *sub*: **Нота.**

Но́вы, -ъ, *f. pl.* opałka (do zboża); v. niecka, nieczuika.

Ночева́льщикъ, Ночева́льщица, v. **Ночлёжникъ, Ночлёжница.** [przenocowanie.

Ночева́ніе, -я, *n.* nocowanie,

Ночева́ть, *v. n.* nocować.

Ночёвка, -и, *f.* nocowanie.

Ночёвки, -вокъ, *f. pl.*, v. **Но́чы.** [чевъё.

Ночёвъ, -а, *m. prov.*, v. **Но-**

Ноченьё, -я́, *n.* nocleg.

Ноченька, -и, *f. dim.* noc.

Ночёсь, *adv. pop.* przeszłéj nocy.

Ночно́й, -ая, -ое, *adj.* przeszłonocny.

Ночлёгъ, -а, *m.* nocleg; имѣть у кого́ ночлёгъ, nocować u kogo.

Ночлёжникъ, -а, *m.* nocleżnik, mający swój nocleg gdzie.

Ночлёжница, -ы, *f.* nocleżnica, mająca swój nocleg gdzie.

Ночлёжный, -ая, -ое, *adj.* noclegowy, nocleżny; ночлёжное, -аго, *s. n.* noclegowe, zapłata za nocleg.

Ночни́къ, -á, *m.* 1. nocnik, lampa nocna; 2. furman nocny.

Ночни́ца, -ы, *f.* 1. nocnica, kobieta pilnująca w nocy chorego; 2. *H. n.* (*crepuscularia*), motyl nocny. [lampka nocna.

Ночни́чекъ, -чка́, *m. dim.*

Ночно́й, (-ны́й), -а́я, -о́е, *adj.* nocny; ночна́я темнота, ciemność nocna; ночно́е вре́мя, nocna chwila; ночно́й стра́жъ, stróż nocny; ночна́я тѣнь, *Bot.*, v. **Лаконо́ска.**

Ночь, -и, *f.* noc; глуха́я ночь, głucha, ciemna noc; но́чью, nocą, w nocy, podczas nocy; ночь ноченски, całą noc; §. но́чью всѣ ко́шки сѣры; но́чью ма́тка, всѣ гладко; и уро́дъ но́чью краса́вецъ, w nocy wszystkie koty są szare; Варѳоломе́ева ночь, jutrznia świętego Bartłomieja, [wyrznięcie Hugonotów w Paryżu 1572]; gody krwawe.

Ночь-и-день, v. **Стѣнница.**

Но́чью, v. *sub*: **Ночь.**

Но́ша, -и, *f.* brzemię, ciężar nie wielki, naręcze; ноша дров, brzemię, naręcze drew; §. своя ноша не тя́нетъ, własne brzemię nie cięży; własny ciężar nie gniecie.

Но́шакъ, -а, *m.* nosacz, tragarz, drążnik; (*u mularzy*:) pomocnik.

Но́шатый, -аго, *s. m.*, v. **Но́шакъ.** [ganie.

Ноше́ніе, -я, *n.* noszenie, dźwi-

Ношебо́рство, -а, **Ношебра́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.* bitwa nocna.

Ношедѣ́йствіе, -я, **Ношедѣ́йство**, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Су́тки.**

Ношны́къ, *Eccl. sl.*, v. **Нетопы́рь.**

Но́щно, *adv.* całą noc; trudzić się dénno nóщно, dzień i noc pracować.

Ночно́й, -а́я, -о́е, *adj.*, v. **Ночно́й**; ночно́е по́прище, *Eccl. sl.* całą noc; ночны́й враны, *Eccl. sl.*, v. **Фили́пъ.**

Ночь, *Eccl. sl.*, v. **Ночь.**

Ноя́брскій, -ая, -ое, *adj.* listopadowy; ноя́брскіе моро́зы, mrozy, przymrózki listopadowe.

Ноя́брь, -я, *m.* listopad.

Нра́виться, *v. r.* podobać się; мнѣ э́то не нра́вится, to my się nie podoba.

Нра́вный, -ая, -ое, *adj.* dziwaczny, chimeryczny; онъ челове́къ нра́вный, to dziwaczny człowiek; нра́вно ли э́то тебѣ́? czy się to ci (Panu) podoba?

Нраво-описа́ніе, -я, *n.* opisanie obyczajów; **-уче́ніе**, -я, *n.* nauka obyczajowa, moralna, moral, obyczajność; **-учи́тель**, -я, *m.* moralista, dający morały; **-учи́тельно**, *adv.* moralnie, obyczajnie; **-учи́тельный**, -ая, -ое, *adj.* moralny, obyczajowy.

Нра́вственно, *adv.* moralnie, obyczajnie. [ność, obyczajność.

Нра́вственность, -и, *f.* moral-

Нра́вственный, -ая, -ое, *adj.* moralny, obyczajowy.

Нравъ, -а, *m.* 1. charakter, przymiot duszy, temperament; кро́ткій, ти́хій нравъ, charakter łagodny, spokojny; придти по нра́ву (*pop.*), podobać się; ка́ждый наро́дъ и́мѣетъ свои́ нра́вы, każdy naród ma swoje obyczaje, zwyczaje.

Ну, *interj.* nu! nuż! ну́ же! nuże, daléj! ну, продолжа́й чита́ть! nu, czytaj daléj! [bijczka.

†**Нуда**, -ы, *f.* świerzba, świerz-

Ну́дительный, v. **Понуди́тельный.**

Ну́дить, *v. a.* 1. v. **Принужда́ть**; 2. *Eccl. sl.* bardzo prosić, błagać; nękać; -ся, *æ*) *v. r. Eccl. sl.* usiłować, starać się; *β*) *v. p.* być wymuszonym.

†**Нужа**, -и, v. **Ну́жда.**

Ну́жда, -ы, & **Нужда́**, -и́, *f.* potrzeba, interes; bieda, nędza; mus, przymus; быть въ нуждѣ́, терпѣть ну́жду, być, znajdować

ся w biedzie, w potrzebie, cierpieć biedę, niedostatek; съ нуждо́ю перебива́ться чѣмъ, v. Перебива́ться; какая мнѣ нужда до этого, сóй my do tego? тебѣ какáя нужда до этого дѣла? cóż tobie do tego? въ слу́чаѣ нужды, w potrzebie; по нуждѣ, w potrzebie; z musu; musem; §. нужда скачетъ и пля́шетъ, нужда и пѣсенки поётъ, *abo* нужда научитъ ѣсть калачи, и научитъ лежать на холóдной печи, kto na morzu pływa, nauczy się pacierza.

Ну́жда, -ы, *f. H. n.* (*ardea garzetta*), czapla garceta, (ptak).

Ну́ждарь, -я, *m.* prywetnik, złotnik, czyszczący prewety, kloaki.

Нужда́ться, *v. r.* (въ чѣмъ), być w potrzebie, potrzebować; – въ де́ньгахъ, potrzebować pieniędzy.

Ну́ждица, -ы, *f. dim. pop.* nędzka; potrzebka; interesik.

Ну́же, *interj.* nu! nuże! daléj!

Ну́жникъ, -а, *m.* prewet, prywet, wychodek (domowy), nudnik, potrzeba naturalna. [Ну́жникъ.

Ну́жничекъ, -чка, *m. dim.*, v. Ну́жникъ.

Ну́жный, -ая, -ое, *adj.* potrzebny, niezbędny; нужное мѣсто, v. Ну́жникъ.

Нуканье, -я, *n.* nukanie, naglenie, naleganie, niewolenie.

Ну́кать, *v. n.* nukać, nalegać, niewolić, zmuszać kogo. [Ноль.

Ну́ликъ, Нуль, v. Ноликъ.

Нумера́ція, -и, *f.* numerowanie, oznaczanie numerami; liczenie; odliczanie (pieniędzy).

Ну́мерить & Нумерова́ть, *v. a.* numerować, ponumerować, oznaczać, oznaczyć numerami. [nie.

Нумеро́вка, -и, *f.* numerowa-

Ну́меръ, -а, *m.* numer.

Нумиз-ма́тика, -и, *f.* numizmatyka; **-ма́тикъ**, -а, *m.* numizmatyk, znawca starożytnych monet; **-ма́тическій**, -ая, -ое, *adj.* numizmatyczny.

Нунціату́ра, -ы, *f.* godność nuncyusza, urząd nuncyusza.

Ну́нцій, -я, *m.* nuncyusz, poseł papiezki. [nie (osi ziemskiej).

Нута́ція, -и, *f. Astron.* waha-

Ну́те, *interj.* nuż, nuże! (idźcie) daléj!

Ну́тко, *pop.*, v. Ну́ка.

Ну́тникъ, -а, *m. pop.* nukacz, nalegacz. [nalegająca.

Ну́тница, -ы, *f. pop.* nukająca,

Ну́тренній, v. Внутренній.

Нутрёцъ, -а, *m.* 1. rodzaj choroby końskiéj; 2. wnętr, wałach.

Ну́тро, -а, *n.*, v. Ну́тръ.

Нутроземный, -ая, -ое, *adj.* z wnętrza ziemi wydobyty.

Нутроземъ, -а, *m.* rzecz dobywająca się z wnętrza ziemi, wewnętrzna w ziemi.

Нутръ, -а, *m.* wnętrze, wnętrzność; нутрь дóма, wnętrze domu; по нутру́, *adv.* po myśli, miło, podoba się. [raz, dziś.

Нынѣче, Нынѣ, *adv.* ninie, te-

Нынѣчна, *pop.*, v. Нынѣче.

Нынѣшній, -ая, -ее, *adj.* niniejszy, teraźniejszy, dzisiejszy; въ нынѣшнія времена́, po dziś dzień. [padliny, rozwaliny.

Ны́рище, -а, *n. Eccl. sl.* roz-

Ны́рковый, -ая, -ое, *adj.* nurkowy, nurowy. [Ныря́ть.

Нырну́ть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Ныро́къ**, -рка́, *m. H. n.* (*mergus albellus*) nur, nurek, nurokaczka, (ptak).

Ныръ, -я, *m. Eccl. sl.* wieża.

Ныря́льщикъ, -а, *m.* nurek, nórownik.

Ныря́ніе, -я, *n.* nurkowanie.

Ныря́ть, Нырну́ть, *v. n.* 1. – въ во́ду, nurkować, nurkiem na dno wody się spuszczać, nurka dać, zanurzać się, zanurzyć się pod wodę; 2. *fig.* ныря́ть по всѣмъ домамъ, *chodzić, żebrać po wszystkich domach.

Ныть, *v. n.* ból głuchy cierpieć; *tęsknieć. [sknota.

Нытьё, -я, *n.* ból głuchy; *tę-

Нѣга, -и, *f.* miękkość, zniewieściałość, pieszczota; wygoda, rozkosz; воспи́тывать дѣтéй въ нѣгѣ wychowywać dzieci(ęta) w rozkoszy, bardzo delikatnie.

Нѣгдѣ, *adv.* niegdzie, gdzieś, gdzieśkolwiek.

Нѣдро, -а, *n.* łono, wnętrze; въ нѣдрахъ земли́, we wnętrzu ziemi; нѣдро Авраамле, v. Ло́но (Авраамле).

Нѣженіе, -я, *n.* pieszczenie.

Нѣженка, -и, *s. c.* pieszczoch, pieszczoszek, ciastoch, lelek, zniewieściały, bezkost, flak.

Нѣжить, *v. a.* pieścić; **-ся**, *v. r.* pieścić się, troszczyć się bardzo o siebie. [nie się.

Нѣжничанье, -я, *n.* pieszcze-

Нѣжничать, *v. n.* (съ кѣмъ), pieścić się (z kim).

Нѣжно, *adv.* mile, tkliwie; czule, namiętnie; delikatnie, wytwornie; pieszczenie; нѣжно любить дѣтéй, kochać dzieci czule, нѣжно воспи́тывать, wychować w pieszczotach; нѣжно пѣть, śpiewać czule, przyjemnie.

Нѣжность, -и, *f.* delikatność, wytworność, pieszczota; нѣжности, *pl.* pieszczoty; говори́ть кому́ нѣжности, v. Нѣжничать (съ кѣмъ).

Нѣжный, -ая, -ое, *adj.* delikatny, miękki, słaby; delikatny, wytworny, wyborny; *czuły; tkliwy, miły; нѣжный го́лосъ, głos tkliwy; нѣжное нѣніе, śpiew tkliwy; нѣжный слухъ, słuch delikatny; нѣжное сéрдце, czułe serce; нѣжный взглядъ, mile spojrzenie; нѣжный вкусъ, smak delikatny; нѣжное сложéніе, słaba konstytucya, słaby skład ciała; нѣжное дитя, dziecię słabe, delikatne.

Нѣкакій, v. Нѣкій.

Нѣканье, -я, *n. pop.* odmowa, odmówienie (czego), wymówka, wybieg(i), wykręt(y).

Нѣкаться, *v. r. pop.* wabać się, niezezwalać, wymawiać się, wykręty robić. [pewny.

Нѣкій, -ая, -ое, *pron.* niejaki,

Нѣкогда, *adv.* niegdy, niekiedy, podczas.

Нѣкоторый, -ая, -ое, *adj.* jakiś, niejakiś, niejakiś, ktoś; на нѣкоторое врéмя, na niejaki czas.

Нѣкто, *pron.* ktoś, pewny.

Нѣмка, -и, *f. H. n.* (*mutella*), osa bezskrzydła.

Нѣмова́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* niemość, niemota.

Нѣмова́ть, v. Нѣмотствова́ть.

Нѣмо́й, -а́я, -о́е, *adj.* niemy; niemowa. [niemourodzony.

Нѣморождённый, -ая, -ое, *adj.*

Нѣмота́, -ы́, *f.* niemota.

Нѣмотова́ти, v. Нѣмотствова́ть. [mość, niemota.

Нѣмотствова́ніе, -я, *n.* nie-

Нѣмотствова́ть, *v. n.* być niemym. [niemowa.

Нѣмтырка, -и, *f. pop.* niema,

Нѣмтырь, -я, *m. pop.* niemy, niemowa.

Нѣмый, v. Нѣмо́й.

Нѣмѣть, *v. n.* niemieć, (*v. perf.* zniemieć, oniemieć, zaniemówić), niemym się stawać; [*o członkach ciała:*] drętwieć, (*v. perf.* zdrętwieć), cierpnąć.

Нѣсколькій, -ая, -ое, *pron.* iloraki, kilkoraki. [kolwiek.

Нѣсколько, *adv.* nieco, co-

Нѣту, Нѣтуть, *adv. pop.*, v. Нѣтъ.

Нѣтъ, *v. impers.* nie ma; nie masz; *adv.* nie; нѣтъ дéнегъ, nie ma pieniędzy; у него́ нѣтъ времени, (on) nie ma czasu; бýдешь ли ты сегóдня у него́? нѣтъ, czy będziesz dziś u niego? nie.

Нѣчто, *pron.* nieco, coś, cokolwiek, trochę, niewiele.

Нѣшто, *adv. pop.*, v. Рáзвѣ.

Нюхальный, v. Нюхательный.

Нюханіе, -я, *n.* wąchanie; zażywanie tabaki.

Нюхательный, -ая, -ое, *adj.* zażywalny; нюхательный табáкъ, tabaka do zażywania, zażywalna.

Нюхать, Нюхнуть, *v. a.* 1. wąchać, powąchać; 2. zażywać, zażyć; нюхать табáкъ, zażywać tabakę; –ся, *v. r.* wąchać się.

Нюхнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Нюхать.**

Нянченіе, -я, *n.* niańczenie, cacanie, piastowanie (dzieci).

Ня́нчить, *v. a.* niańczyć, cacać, piastować (dzieci); **–ся**, *v. r.* – съ кѣмъ, piastować, bawić się; – съ дѣтьми, bawić się z dziećmi, piastować dzieci.

Ня́нька, -и *f.* niańka, piastunka; §. у семи ня́некъ дитя́ безъ глáзу, gdzie wiele nianiek, tam dziecię bez nosa; kucharzów wielu, psuje potrawy. [stuneczka.

Ня́нюшка, -и, **Ня́ня**, -и, *f.* pia-

Нярка, **–я**, *f.* gatunek łososia.
† Нятецъ, **–тца**, *m.* jeniec; v. **Плѣнникъ**, **Арестантъ**.
† Нятіе, **–я**, *n.* jeństwo, niewola; v. **Плѣнъ**, **Неволя**.
† Нять, **–ся**, v. **Взять**, **–ся**.

О.

О, (**обо**, **объ**), *praep.* o; говорѣть о комъ, о чѣмъ, о своихъ дѣлахъ, mówić o kim, o czém, o swoich interessach; удáриться óбъ стѣну, uderzyć się o ścianę; я живý съ нимъ óбъ стѣну, mieszkam z nim o ścianę; опереться объ столъ, o перúла, oprzeć się o stół, o poręcze; идтú съ кѣмъ óбъ руку, iść, prowadzić się z kim pod rękę, pod pachy; óбъ эту пóру, o tym czasie, o tej porze, o téj godzinie; не дýмай óбъ этомъ (o томъ) бóлѣе, nie myśl o tém więcéj! это случúлось о Пáсхѣ, to było o Świętéj nedzéle, to się zdarzyło około Wielkiejnocy; домъ о двухъ этáжахъ [*abo* ярусахъ], dom o dwóch piętrach; столъ о трéхъ нóжкахъ, stół o trzech nogach, trójnożny stół.
О, *interj.* o! o Бóже! o Boże! о времена́! о нравы! (*o tempora! o mores!*) o czasy! o obyczaje!
Óазисъ, **Óазъ**, **–а**, *m.* oazys, oaza, przestrzeń okryta zielonością śród pustyni.
О́ба, **обóихъ**, *m. & n.*, **обѣ**, **обóихъ**, *f. num.* oba, obie; obadwa, obiedwie; съ обóихъ сторóнъ, z obu [z obudwu] stron.
Обáбить, *v. a. perf. pop.* [babę или] żonę dać komu, ożenić; **–ся**, *v. r. perf.* wziąć sobie [babę или] żonę, ożenić się.
Обáванье, **–я**, *n. Eccl. sl.* czarowanie, oczarowanie.
Обáватель, **Обавáтельница**, *Eccl. sl.*, v. **Обаятель**, **Обаятельница**. [**Обаятельный**.
Обавáтельный, *Eccl. sl.*, v. **Обавáтни**, *Eccl. sl.*, v. **Обаватни**.
Обагрéніе, **–я**, *n.* 1. oczerwienienie, opurpurzenie, przyodzianie purpurą; 2. okrwawienie, skrwawienie, zbroczenie krwią.
Обагрять, **Обагрúть**, *v. a.* czerwienić, oczerwienić, opurpurzyć, purpurą przyodziewać, przyodziać; – крóвію, okrwawiać, okrwawić, skrwawiać, skrwawić, krwią broczyć, zbroczyć; **–ся**, *v. r.* – крóвію, zakrwawiać się, okrwawić się, krwią się oblewać, oblać, broczyć się, zbroczyć się. [nienie.
† Обáда, **–ы**, *f.* obmowa, oczer-
Обáдити, *v. perf.*, v. **Обажáти**.
† Обажáти & Обаждáти, **Обáдити**, *v. a.* obmówić, oczernić (**кого**).
Обáй, **–я**, **Обáйщикъ**, **–а**, *m. pop.* oszust, oszukaniec.
Обáйщица, **–ы**, *f. pop.* oszustka, szalbierka.
Обакýла, **–ы**, *s. c. pop.* oszust, szalbierz; oszustka, szalbierka.
Обакýливать, **Обакýлить**, *v. a.* oszukiwać, oszukać.
Обáлтываніе, **Обáлтывать**, v. **Оговáриваніе**, **Оговáривать**.
Обанáдесять, *num. Eccl. sl.* dwanaście.
Обанкрýтить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обанкрýчивать**, **–ся**.
Обанкрýтѣть, *v. n. perf.* zbankrutować. [krutowanie.
Обанкрýчиваніе, **–я**, *n.* zban-
Обанкрýчивать, **Обанкрýтить**, *v. a.* do bankrutstwa kogo przyprowadzić, być przyczyną czyjego bankrutstwa; **–ся**, *v. r.*, v. **Обанкрýтѣть**.
Обанóлъ & Обанóлы, *adv. Eccl. sl.* obopólnie, z obu stron.
Обáче, *adv. Eccl. sl.* wszelako, przecie, atoli.
Обаяніе, **Обаяти**, *v. a. Eccl. sl.* czarować, oczarować.
Обаяніе, **–я**, *n.* oczarowanie.
Обаянникъ, **–а**, *m. Eccl. sl.* czarownik, czarodziej, czarnoksiężnik; biesowyganiacz.
Обаянница, **–ы**, *f. Eccl. sl.* czarownica, czarodziejka.
Обаянный, **–ая**, **–ое**, *part. p.* oczarowany.
Обаятель, **–я**, *m. Eccl. sl.* czarownik, czarodziej, czarnoksiężnik.
Обаятельница, **–ы**, *f. Eccl. sl.* czarownica, czarodziejka, czarnoksiężniczka. [czarodziejski.
Обаятельный, **–ая**, **–ое**, *adj.*
Обаяти, *v. perf.*, v. *sub*: **Обаяніе**.
Оббѣганіе, **–я**, *n.* obieganie.
Оббѣгать, **Оббѣгать & Обббѣжать**, *v. a.* obiegać, obiedz, obiegnąć, ubiegać, ubiedz, wyprzedzać, wyprzedzić kogo.
Оббѣгать, *v. perf.*, v. *sub*: **Оббѣгать**.
Обббѣжаніе, *cfr.* **Обббѣганіе**.
Обббѣжать, *v. perf.*, v. *sub*: **Обббѣгать**. [дáтн.
Обваждáти, *Eccl. sl.*, v. **Обажáтн**.
Обваждéніе, **–я**, *n. Eccl. sl.* obmowa, potwarz, oczernienie.
Обвáживаніе, **–я**, *n.* obwodzenie; obwożenie. [**Обвозить**.
Обвáживать, v. **Обводить &**
Обвалéніе, **Обвáливаніе**, **–я**, *n.* obwałowanie, obwałowywanie, obsypanie, obsypywanie wałem, ziemią; obalenie, obalanie.
I. Обвáливать, **Обвалúть**, *v. a.* 1. obalać, obalić, wywracać, wywrócić; 2. obwałowywać, obwałować, obsypywać, obsypać wałem, ziemią (w około); **–ся**, *α*) *v. r.* obalać się, wywracać się, wywrócić się; *β*) *v. p.* być obalanym, obalonym, wywracanym, wywróconym; być obwałowywanym, obwalowanym, obsypywanym, obsypanym wałem, ziemią.
II. Обвáливать, **Обвалúть**, *v. a.* walać (*np.* ciasto w mące); **–ся**, *v. p.* być walanym.
Обвáлить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обвáливать**, **–ся** (I).
Обвáлъ, **–а**, *m.* 1. v. **Обвалéніе**; 2. walenie, upadek, obalenie, obalisko; 3. v. **Лавúна**.
Обвалúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обвáливать**, **–ся** (II).
Обварéніе, **Обвáриваніе**, **–я**, *n.*, v. **Обвáрка**.
Обвáривать, **Обварúть**, *v. a.* obwarzać, obwarzyć, oparzać, oparzyć; naparzać, naparzyć; обварúть рýку, oparzyć rękę; **–ся**, *α*) *v. r.* oparzać się, oparzyć się, sparzyć się; *β*) *v. p.* być oparzanym, oparzonym, sparzonym; być naparzanym, naparzonym.
Обварúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обвáривать**, **–ся**.
Обвáрка, **–и**, *f.* oparzanie, oparzenie, obwarzanie, obwarzenie; naparzanie, naparzenie.
Обварной, **(–нóй)**, **–ая**, **–ое**, & **Обварный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* obwarzony, oparzony.
Обварь, **–а**, *m.*, v. **Обвáрка**.
Обвáстриваніе, **–я**, *n.* zaostrzanie.
Обвáстривать, **Обвострúть**, *v. a.* zaostrzać, zaostrzyć; **–ся**, *v. p.* być zaostrzanym, zaostrzonym.
Обвáшиваніе, **Обвáшивать**, **Обвощúть**, **–ся**, v. **Навáщ...**
Обведéніе, **–я**, *n.* obwiedzenie, oprowadzenie; obwód, otoczenie, okrążenie; обведéніе забóромъ, ogrodzenie, oparkanienie.
Обведéнный, **–ая**, **–ое**, *part. p.* obwiedziony, oprowadzony, opasany, okolony, okrążony, otoczony.
Обвезéніе, **–я**, *n.* obwiezienie.
Обвезéнный, **–ая**, **–ое**, *part. p.* obwieziony. [вúть.
Обвезти, *v. perf.*, v. *sub*: **Обвóзить**.
Обвéрнутый, **–ая**, **–ое**, *part. p.* obwinięty, owinięty.
Обвернýть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обвёртывать**, **–ся**.
Обвёртка, **–и**, *f.* 1. obwijka, rzecz do obwijania, obwinienie, obwicie, okładka, obwolut, obwijacz; 2. *Bot.* (*involucrum*), odziedza, odziecka, okrywka u kwiatów.
Обвёрточный, **–ая**, **–ое**, *adj.* obwijkowy, do obwijania służący; обвёрточная бумага, papier do obwijania, papier pakowy.
Обвёртываніе, **–я**, *n.* obwijanie, owijanie, zawijanie.
Обвёртывать, **Обвернýть**, **Обвернýть**, *v. a.* (чѣмъ), obwijać, obwinąć, owijać, owinąć, zawijać, zawinąć; **–ся**, *α*) *v. r.* obwijać się, obwinąć się, owijać się, owinąć się; *β*) *v. p.* być obwijanym, obwiniętym, owijanym, owiniętym.
Обвертѣніе, *cfr.* **Обвёртываніе**.

Обвертѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обвёртывать, -ся.

Обвёртывать, -ся, v. Обвёртывать, -ся.

Обвести & Обвéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обводúть, -ся.

Обветшáвать, **Обветшáть**, *v. n.* wiotszeć, zwiotszeć, zestarzeć się, chylić się do upadku.

Обветшáлость, -и, *f.* zwiotszałość, przestarzałość, stan wątły или upadkiem grożący.

Обветшáлый, -ая, -ое, *adj.* zwiotszały, przestarzały, upadkiem grożący, chylący się do upadku.

Обветшáние, -я, *n.* zwiotszenie, zestarzenie się, chylenie się do upadku. [Обветшáвать.

Обветшáть, *v. perf.*, v. *sub*: Обвивáльница, -ы, *f.*, v. Вьюнóкъ (*Bot.*). [obwinięcie.

Обвúвание, -я, *n.* obwijanie, **Обвúвать**, **Обвúть**, *v. a.* obwijać, obwinąć, owijać, owinąć; -ся, *a*) *v. r.* obwijać, obwinąć się, owijać się, owinąć się, wić się, okręcać się, okręcić się; *β*) *v. p.* być obwijanym, obwiniętym, owijanym, owiniętym.

Обвúвка, -и, *f.* obwijanie, obwinięcie, obwicie; rzecz obwinięta. [do obwijania służący.

Обвúвной, (-нóй), -ая, -ое, *adj.*

Обвúненіе, -я, *n.* obwinienie, oskarżenie.

Обвúнённый, -ая, -ое, *part. p.* obwiniony, oskarżony, obżałowany.

Обвúнитель, -я, *m.* obwiniciel, oskarżyciel, powód, żałobnik.

Обвúнительница, -ы, *f.* obwinicielka, oskarżycielka, żałobnica.

Обвúнительный, -ая, -ое, *adj.* obwiniający.

Обвúнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обвúнять, -ся.

Обвúнять, **Обвúнúть**, *v. a.* obwiniać, obwinić (kogo o co), skarżyć, oskarżyć kogo; обвúнять кого въ преступлéніи, obwiniać kogo o zbrodnię; -ся, *v. p.* być obwinianym, obwinionym, być skarżonym, oskarżonym.

Обвúслость, -и, *f.* obwisłość.

Обвúслый, -ая, -ое, *adj.* obwisły.

Обвúснуть, *v. n. perf.* obwisnąć.

Обвúтіе, -я, *n.* obwinięcie, obwicie.

Обвúтый, -ая, -ое, *part. p.* obwiniony, obwinięty, zawinięty.

Обвúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обвúвать, -ся.

Обводúть, **Обвести & Обвéсть**, *v. a.* obwodzić, obwieść, oprowadzać, oprowadzić; otaczać, otoczyć; обводúть городъ валомъ, obwodzić, opasywać miasto wałem; -ся, *v. p.* być obwodzonym, obwiedzionym, obwodzić się.

Обводка, -и, *f.* 1. obwódka; v. Обведéніе; 2. v. Навóдка (зеркальная).

Обводный, -ая, -ое, *adj.* 1. obwodny, obwiedziony; обводная стѣна, mur na około idący; 2. (†), v. Заповѣдной.

Обводъ, -а, *m.* obwód; v. Обведéніе. [nie, okrążenie.

Обвождéніе, -я, *n.* oprowadzenie.

Обвозúть, **Обвезти**, *v. a.* obwozić, obwieźć.

Обвозъ, -а, *m.* obwożenie, obwiezienie. [Обвёртка (2. *Bot.*).

Обвóйникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Обволакúвание**, -я, *n.* włóczenie w około.

Обволакúвать, **Обволочь**, *v. a.* włóczyć, ciągnąć w około; obwlekać, obwlec, powlekać, powlec.

Оболосáтѣть, *v. n. perf.* owłosieć.

Оболóчка, v. Оболочка.

Оболочь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Оболакúвать, -ся.

Обворáживание, -я, *n.* łudzenie, mamienie, czarowanie.

Обворáживать, **Оборожúть**, *v. a.* łudzić, zwodzić, czarować, oczarować.

Обворовáние, -я, *n.* okradzenie. [Обворовúвать.

Обворовáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обворовúвание**, -я, *n.* okradanie. [v. Обкрáдывать.

Обворовúвать, **Обворовáть**, **Оборожáть**, v. Обворáживать. [wanie.

Обворожéніе, -я, *n.* oczarowanie.

Оборожúтель, -я, *m.* czarujący. [rująca.

Оборожúтельница, -ы, *f.* czarująca.

Оборожúтельный, -ая, -ое, *adj.* czarujący, uludny.

Оборожúть, *v. perf.*, v. *sub*: Обворáживать. [nie.

Обострéніе, -я, *n.* zaostrzenie.

Обострúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обвáстривать, -ся.

Обощéніе, **Обощúть**, -ся, v. Навощ....

Обвы́кать, **Обвы́кнуть**, *v. n.* przywykać, przywyknąć, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się.

Обвѣнчáніе, -я, *n.* zaślubienie, danie ślubu.

Обвѣнчáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обвѣнчúвать, -ся.

Обвѣнчúвать, **Обвѣнчáть**, *v. a.* zaślubiać, zaślubić, dawać, dać ślub; -ся, *v. p.* być zaślubianym, zaślubiać się, być zaślubionym, wziąć ślub.

Обвѣсить, -ся, *v. a. perf.* oszukać kogo na wadze; v. Обвѣшúвать, -ся. [щать.

Обвѣстúть, *v. perf.*, v. Обвѣщéніе.

Обвѣстка, -и, *f.*, v. Извѣщéніе.

Обвѣсъ, -а, *m.* waga fałszywa.

Обвѣть, -а, *m.*, v. Повѣстка (круговая).

Обвѣтаніе, v. Обвѣтеніе.

Обвѣшáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обвѣшúвать, -ся.

Обвѣшéніе, **Обвѣшúваніе**, -я, *n.* 1. oszukanie, oszukiwanie na wadze; 2. zawieszenie, zawieszanie.

I. Обвѣшúвать, **Обвѣшáть**, *v. a.* zawieszać, zawiesić, pozawieszać, uwieszać; -ся, *v. r.* wieszać co na siebie.

II. Обвѣшúвать, **Обвѣсúть**, *v. a.* oszukiwać, oszukać kogo na wadze; -ся, *v. r.* mylić się, omylić się na wadze. [вѣщáть.

Обвѣщáть, **Обвѣстúть**, v. Из-

Обвѣщéніе, v. Извѣщéніе.

Обвязáніе, -я, *n.* obwiązanie, owinięcie.

Обвязáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обвязывать, -ся.

Обвя́зка, -и, *f.* obwiązka, obwijka, nawiązka, obwiązanie.

Обвя́зочный, -ая, -ое, *adj.* obwiązkowy, nawiązkowy.

Обвя́зываніе, -я, *n.* obwiązywanie.

Обвя́зывать, **Обвязáть**, *v. a.* - что, obwiązywać, obwiązać, owijać, owinąć; -ся, *a*) *v. r.* obwiązywać się, obwiązać się, owijać się, owinąć się, otulać się, otulić się; *β*) *v. p.* być obwiązywanym, obwiązanym. [v. Заг....

Обгáдывать, **Обгáдить**, -ся, **Обгáзить**, -и, *f.* bandoler, bandolet; v. Обязь.

Обгáнивать, v. Обгонáть.

Обгибáніе, -я, *n.* naginanie, ogięcie w około.

Обгибáть, **Обогнýть**, *v. a.* naginać, nagiąć, o(b)ginać, o(b)giąć w około czego; -ся, *v. p.* być o(b)ginanym, o(b)giętym.

Обгúбь, -а, *m.* ogięcie.

Обглáдывать, **Обгладúть**, *v. a.* obgryzać, obgryźć, ogryzać, ogryźć; -ся, *v. p.* być ogryzanym, ogryzionym.

Обглáживать, **Обглáдить**, *v. a.* ogładzać, ogładzić.

Обглодáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Обглáдывать, -ся. [dać.

Обглядáть, *v. a. Eccl. sl.* oglądać.

Обглáдывать, **Обглядéть**, *v. a.* oglądać, obzierać, obejrzeć.

Обглядéть, *v. perf.*, v. *sub*: Обглáдывать.

Обгнúвать, **Обгнить**, *v. n.* ogniwać, gnić w około.

Обговáривать, **Обговорúть**, v. Наговáривать, Клеветáть.

Обговóръ, -а, *m.*, v. Наговóръ, Клеветá.

Обгóнка, -и, *f.* 1. wyścig, prześcig; 2. v. Слýчка.

Обгонáть, **Обогнáть**, *v. a.* - кого, przegoniać, prześcigać, prześcignąć, wyścigać, wyścignąć, wyprzedzać, wyprzedzić kogo (w czém).

Обгóнъ, -а, *m.*, v. Обгóнка (1).

Обгорáть, **Обгорéть**, *v. n.* ogorywać, ogorzeć, opalać, opalić się. [ogorzały, opalony.

Обгорéлый, -ая, -ое, *adj.*

Обгорéть, *v. perf.*, v. *sub*: Обгорáть. [ogryzienie.

Обгрызáніе, -я, *n.* ogryzanie, **Обгрызáть**, **Обгрызть**, *v. a.* ogryzać, ogryźć, okązać; -ся, *v.*

p. быć ogryzanym, ogryzionym, okąsanym. [okąsanie.

Обгрызéніе, **-я**, *n.* ogryzanie, ogryzanie.

Обдавáніе, **-я**, *n.* oblewanie, zlewanie (*np.* wodą); – вáромъ, oparzanie.

Обдавáть, **Обдáть**, *v. a.* oblewać, oblać, zlewać, zlać (*np.* wodą); – вáромъ, oparzać, oparzyć; okrywać, okryć; **-ся**, *v. p.* być oblanym (*np.* wodą); – варомъ, być oparzonym.

Обдáриваніе, **-я**, *n.* obdarzanie, obdarowanie.

Обдáривать, **Обдарúть**, *v. a.* obdarzać, obdarzyć, obdarować, udarować. [*sub*: **Обдáривать**.

Обдаровáть & Одарúть, v.

Обдёрганіе, **-я**, *n.* oskubywanie, obrywanie.

Обдёргивать, **Обдёргать**, **Обдёрнуть**, *v. a.* oskubywać, oskubać, obrywać, oberwać; obciągać, obciągnąć, poprawiać, poprawić (*np.* suknię); **-ся**, *v. r.* obciągać się, obciągnąć się, poprawiać się.

Обдержáніе, **-я**, *n.* 1. zrobienie dobrem przez używanie, udobrzenie; 2. *Eccl. sl.* posiadłość, majątek nieruchomy.

Обдержáть, *v. a. perf. Eccl. sl.* posiadać, otrzymać co.

Обдержáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обдéрживать**, **-ся**.

Обдéрживаніе, **-я**, *n.* robienie dobrem przez używanie, udobrzanie; v. **Обдержáніе** (1).

Обдéрживать, **Обдержáть**, *v. a.* przez używanie dobrem czynić, robić, zrobić, udobrzać, udobrzyć; **-ся**, *v. p.* przez używanie stawać się, stać się dobrym, dobrzeć.

Обдёржка, **-и**, *f.*, v. **Обдержáніе**. [*sub*: **Обдёргивать**, **-ся**.

Обдёрнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Обдиráніе**, **-я**, *n.* obdzieranie.

Обдирáть, **Ободрáть**, *v. a.* (*propr* & *) obdzierać, obedrzeć, odrzeć, zdzierać, zedrzeć; ободрáть какъ лúпку, v. **Облупúть** (какъ л.); **-ся**, *a) v. r.* obdzierać się, obedrzeć się; podrzeć się; *β) v. p.* być obdzieranym, obdartym, odartym.

Обдúрка, **-и**, *f.* obdzieranie, obdarcie. [szalbierz.

Обдувáло, **-а**, *n. pop.* oszust,

Обдувáніе, **-я**, *n.* odmuchanie.

Обдувáть, **Обдýть**, *v. a.* 1. odmuchiwać, odmuchać; 2. *pop.*, v. **Надувáть**, **Обмáнывать**; **-ся**, *v. p.* być odmuchiwanym, odmuchanym.

Обдýваніе, **Обдýмываніе**, **-я**, *n.* rozważenie, rozważanie, namysł, myślenie.

Обдýмывать, **Обдýмать**, *v. a.* rozważać, rozważyć, pomyślać, pomyśleć. [**Обдувáть**, **-ся**.

Обдýть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обдéланіе**, **-я**, *n.* obrobienie, wypracowanie, ogładzenie, oszlifowanie; oprawienie.

Обдéлать, **-ся**, *perf.*, v. **Обдéлывать**, **-ся**.

Обдéлка, **-и**, *f.*, v. **Обдéланіе**.

Обдéлéніе, **Обдéливаніе**, **-я**, *n.* ukrzywdzenie, krzywdzenie (kogo w podziale). [лáть, **-ся**.

Обдéливать, **-ся**, v. **Обдéлать**.

Обдéлúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обдéлать**, **-ся**. [ніе.

Обдéлываніе, *cfr.* **Обдéланіе**.

Обдéлывать, **Обдéлать**, *v. a.* obrabiać, obrobić, wypracować, ogładzać, ogładzić, szlifować, oszlifować; oprawiać, oprawić; **-ся**, *v. p.* być obrabianym, obrobionym, ogładzonym, oszlifowanym; być oprawianym, oprawionym. [(kogo w podziale).

Обдéлъ, **-а**, *m.* okrzywdzenie

Обдéлять, **Обдéлить**, *v. a.* okrzywdzać, okrzywdzić, krzywdzić kogo (w podziale); **-ся**, *v. p.* być krzywdzonym, okrzywdzonym (w podziale).

Обезвинúти, **Обезвинúти**, *Eccl. sl.*, v. **Оправдывать**.

Обезглáвить, *v. perf.*, v. *sub*: **Обезглáвливать**. [głowy.

Обезглáвленіе, **-я**, *n.* ścięcie

Обезглáвливать, **Обезглáвить**, *v. a.* ścinać, ściąć głowę.

Обездéнежéть, *v. n. perf.* zostać bez pieniędzy, zgoleć, być ogołoconym z pieniędzy.

Обеззаботúвать, **Обеззаботúть**, *v. a.* zabezpieczać, zabezpieczyć, ubezpieczać, ubezpieczyć, zaspokajać, zaspokoić; **-ся**, *v. r.* zabezpieczać się, zabezpieczyć się, ubezpieczyć się, zaspokoić się.

Обеззýбéть, *v. n.* postradać zęby. [дéніе.

Обезлиственéніе, v. **Листопáденіе**.

Обезлиственéть, *v. n. perf.* porzucić się liści. [liści.

Обезлúствить, *v. a.* pozbawić

Обезлюдúть, *v. a.* wyludnić.

Обезлюдéть, *v. n.* wyludnieć.

Обезнадёженіе, **Обезнадёживаніе**, **-я**, *n.* pozbawienie, pozbawianie nadziei; zniechęcanie, zniechęcenie.

Обезнадёживать, **Обезнадёжить**, *v. a.* – кого, pozbawiać, pozbawić kogo nadziei; zniechęcać, zniechęcić kogo; **-ся**, *a) v. r.* stracić nadzieję; *β) v. p.* być pozbawionym nadziei.

Обезобрáженіе, **Обезобрáживаніе**, **-я**, *n.* oszpecenie, szpecenie, zeszpecenie, oszkaradzenie.

Обезобрáживать, *v. a. impf.*, **Обезобрáзить**, *v. a. perf.* oszpecać, oszpecić, zeszpecać, zeszpecić, oszkaradzać, oszkaradzić; **-ся**, *v. p.* być oszpeconym, zeszpeconym, oszpecać się.

Обезопáсеніе, **-я**, *n.* zabezpieczenie.

Обезопáсить, *v. a. perf.* (отъ чего́), zabezpieczać, zabezpieczyć.

Обезоружéніе, **Обезоружéваніе**, **-я**, *n.* rozbrojenie, rozbrajanie.

Обезоружúвать, *v. a. impf.*, **Обезоружúть**, *v. perf.* rozbrajać, rozbroić; **-ся**, *v. r.* być rozbrajanym, rozbrojonym.

Обезпáмятéть, *v. n. perf.* wpaść w bezprzytomność.

Обезпéченіе, **-я**, *n.* zabezpieczenie, zapewnienie.

Обезпéчиваніе, **-я**, *n.* zabezpieczanie; *cfr.* **Обезпéченіе**.

Обезпéчивать, *v. a. impf.*, **Обезпéчить**, *v. perf.* zabezpieczać, zabezpieczyć, zapewniać, zapewnić; **-ся**, *a) v. r.* zabezpieczać się, zabezpieczyć się; *β) v. p.* być zabezpieczanym, zabezpieczonym, zapewnianym, zapewnionym.

Обезпокóеніе, **Обезпокóиваніе**, **-я**, *n.* niepokój, zniepokojenie, niepokojenie, trudzenie, utrudzenie.

Обезпокóивать, *v. a. impf.*, **Обезпокóить**, *v. perf.* – кого, niepokoić, uniepokoić, zniepokoić, trudzić, utrudzać, utrudzić; **-ся**, *a) v. r.* niepokoić się, trudzić się, utrudzać się; *β) v. p.* być niepokojonym, zniepokojonym, utrudzonym.

Обесси́леніе, **Обесси́ливаніе**, **-я**, *n.* osłabienie, osłabianie.

Обесси́ливать, *v. a. impf.*, **Обесси́лить**, *v. perf.* osłabiać, osłabić; **-ся**, *a) v. r.* osłabiać się, osłabić się; *β) v. p.* być osłabianym, osłabionym.

Обесси́лѣть, *v. n. perf.* osłabieć, osłabnąć.

Обесла́вить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обесла́вливать**, **-ся**.

Обесла́вленіе, **Обесла́вливаніе**, **-я**, *n.* zniesławienie, osławienie, zniesławianie, osławianie.

Обесла́вливать, **Обесла́вить**, *v. a.* zniesławiać, zniesławić, osławiać, osławić; **-ся**, *v. p.* być zniesławianym, osławianym, zniesławionym, osławionym.

Обессмéртити, **-ся**, *Eccl. sl.*, v. **Обезсмéртить**, **-ся**.

Обезсмéртить, *v. a. perf.* unieśmiertelnić; **-ся**, *a) v. r.* unieśmiertelnić się; *β) v. p.* być unieśmiertelnionym.

Обеструдствитися, *Eccl. sl.*, **Обеструдствоватися** (†), **Обестýдствовать**, *v. n. perf.* wstyd stracić.

Обезýмить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обезýмлять**, **-ся**.

Обезýмленіе, **-я**, *n.* oglupienie; stracenie rozumu; pozbawienie rozumu.

Обезýмлять, **Обезýмить**, *v. a.* pozbawiać, pozbawić kogo rozumu, ogłupiać, ogłupić; **-ся**, *a) v. r.* rozum stracić, ogłupieć, dostać pomieszania; *β) v. p.* być pozbawionym rozumu.

Обезýмѣніе, **-я**, *n.* stracenie rozumu, ogłupienie.

Обезýмѣть, *v. n. perf.* stracić rozum, dostać pomieszania.

Обезчáдити, *v. a. perf. Eccl. sl.*

pozbawić kogo dzieci; **-ся**, *v. r.* stracić, postradać dzieci.

Обезчáдствовати, -ся, *Eccl. sl.*, v. *sub*: **Обезчáдити, -ся.**

Обезчáдѣть, *v. n. perf.* stracić dzieci.

Обезчéстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обезчéщивать, -ся.**

Обезчéщеніе, Обезчéщиваніе, -я, *n.* znieważenie, znieslawienie, osromocenie.

Обезчéщивать, Обезчéстить, *v. a.* znieważać, znieważyć, znieslawiać, znieslawić, sromocić, osromocić; **-ся**, *v. p.* być znieważonym, znieslawionym, osromoconym.

Обезъя́на, -ы, *f. H. n.* (*simia*), małpa; **- безхвóстая**, v. **Орангутáнгъ**; **- Турéцкая**, v. **Мáготъ.** [czka.

Обезъя́нка, -и, *f. dim.* małpe-

Обезъя́ничанье, -я, *n.* małpowanie, małpiarstwo.

Обезъя́ничать, *v. n.* małpować, małpić.

Обезъя́нный, -ая, -ое, *adj.* małpi. [peczka.

Обезъя́ночка, -и, *f. dim.* małpeczka.

Обезъя́нскій, -ая, -ое, *adj.* do małp podobny; małpom właściwy.

Обезъя́нство, -а, *n.* małpiarstwo, małpowanie, małpie postępowanie.

Обезъя́нствовать, v. **Обезъя́ничать.** [dzaj kolumny.

Обелúскъ, -а, *m.* obelisk, ro-

†**Обéлъ, -а**, *m.* poddany, chłop.

Обéльный, -ая, -ое, *adj.* poddański. [bronienie, obranianie.

Оберегáніе, -я, *n.* strzeżenie,

Оберегáтель, -я, *m.* obrońca.

Оберегáтельница, -ы, *f.* obronicielka.

Оберегáтельный, -ая, -ое, *adj.* obronny; оберегáтельная стрáжа, załoga.

Оберегáть, Оберéчь, *v. a.* strzedz, ostrzedz, bronić, obraniać, obronić (kogo); ochraniać, ochronić, oszczędzać, oszczędzić; **-ся**, *a) v. r.* strzedz się, chronić się, *etc.*; *β) v. p.* być strzeżonym, ostrzeżonym, obranianym, obronionym. [przezorność.

Оберéженіе, -я, *n.* ostrożność,

Оберéменить, *v. a. perf.* brzemieniem obciążyć, ciężarną, brzemienną zrobić, upłodnić.

Оберéменѣніе, -я, *n.* brzemienność, ciężarność, ciężar.

Оберéменѣть, *v. n. perf.* (*o kobietach:*) zajść w ciążę, stać się ciężarną, brzemienną.

Оберечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оберегáть, -ся.**

Обернýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Обёртывать, -ся.**

Обёртка, Обёрточный, Обёртываніе, v. **Обв....**

Обёртывать, Обернýть, *v. a.* 1. v. **Обвертывать**; 2. v. **Переворáчивать.**

Обёртываться, Обернýться, *v. r.* 1. v. **Обвёртываться, Закýтываться**; 2. obracać się, obrócić się, obejrzeć się.

О'беръ-, *indecl.* wyższy, starszy, jeneralny, główny, wielki.

О'беръ-áмтъ, -а, *m.* starostwo jeneralne. [wielki marszałek.

О'беръ-гофмáршалъ, -а, *m.*

О'беръ-гофмéйстеръ, -а, *m.* wielki mistrz dworu.

О'беръ-егермéйстеръ, -а, *m.* wielki łowczy.

О'беръ-ландгерúхтъ, -а, *m.* sąd główny ziemski.

О'беръ-офицéръ, -а, *m.* oficer niższy, aż do stopnia majora.

О'беръ-полицéймéйстеръ, -а, *m.* oberpolicmejster.

О'беръ-прокурóръ, -а, *m.* prokurator jeneralny. [arcykapłan.

О'беръ-свящéнникъ, -а, *m.*

О'беръ-свящéннический, -ая, -ое, *adj.* arcykapłański.

О'беръ-секретáрь, -я, *m.* sekretarz generalny.

О'беръ-церемоніймéйстеръ, -а, *m.* wielki mistrz obrzędów.

О'беръ-штáлмéйстеръ, -а, *m.* wielki koniuszy.

Обетшáлость, **Обетшáлый**, **Обетшáть**, v. **Обветш....**

Обечáйка, -и, *f.* opaska, obręcz w około sita.

Обечей, Обечéйка, v. **Ячей.**

Обжéга, v. **Ожéга.**

Обжéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обжигáть, -ся.**

Обживáть, Обжúть, *v. a.* omieszkiwać, omieszkać; **-ся**, *v. r.* omieszkiwać się, omieszkać się, zamieszkać się, usadowić się.

Обжигáльный, -ая, -ое, *adj.* służący do opalania, do wypalania; **обжигáльная печь**, piec do wypalania, do topienia.

Обжигáльня, -и, *f.* suszarnia, ozdownia, oździca, ożnica.

Обжигáльщикъ, -а, *m.* opalacz, wypalacz, robotnik co cegły *lub* kruszcze wypala.

Обжигáніе, -я, *n.* opalanie; wypalanie (cegieł); *Chem.* wypalanie, oczyszczanie; **обжигáніе свай**, opalanie palów.

Обжигáтель, Обжигáтельный, v. **Обжигáльщикъ, Обжигáльный.**

Обжигáть, Обжéчь, *v. a.* opalać, opalić (*np.* słupy, pale); wypalać, wypalić (*np.* cegłę, kafle, garki); opalać, opalić, oparzać, oparzyć (*np.* nogę, rękę); *Chem.* wypalać, wypalić, oczyszczać, oczyścić; **-ся**, *a) v. p.* być opalanym, opalonym, wypalanym, wypalonym; *β) v. r.* oparzać się, oparzyć się; §. **обжéгшись на молокó** (*abo* **на молочкó**), **стáнешь дуть и нá воду** (*abo* **и на водúцу**) *abo* **кто на молокó обжéгся, дýетъ и нá воду**, kto się na mléku sparzy, ten na wodę dmucha; kto się na gorącém sparzy, i na zimne dmucha; po szkodzie mądry.

Обжúгъ, -а, *m.* 1. v. **Обжиráніе**; 2. paliwo, ilość cegieł *lub* dachówek na raz wypalona; 3. (**ожéга**), oparzelina, opalenizna rana z oparzenia, z przypalenia.

Обжиданіе, -я, *n.* oczekiwanie, spodziewanie.

Обжидáть, Обождáть, *v. a.* oczekiwać, spodziewać się, poczekać, zaczekać.

Обжирáться, Обожрáться, *v. r.* obżerać się, obeżrzeć się.

Обжúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обживáть, -ся.**

Обжóга, v. **Ожéга.**

Обжóра, -ы, *s. c.* obżartuch, obżerca, obżarca.

Обжóрливый, -ая, -ое, *adj.* obżarliwy, obżarty.

Обжóрный рядъ, *m.* sklepy garkuchniane.

Обжóрство, -а, *n.* obżarstwo.

Обзаведéніе, -я, *n.* opatrzenie (domu, fabryki, zakładu) we wszelkie potrzeby.

Обзавести, -ся *abo* **-сь**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обзаводúть, -ся.**

Обзаводúть, Обзавести, *v. a.* opatrywać, opatryć (dom, fabrykę, *etc.*) we wszystkie potrzeby; **-ся**, *v. r.* opatrywać się, opatrzyć się we wszystkie potrzeby (do domu, fabryki *lub* zakładu).

Обзаводство, v. Обзаведéніе.

Обзирáніе, -я, *n. Eccl. sl.* oglądanie.

Обзирáть, Обозрéть, *v. a.* oglądać, obejrzeć; **-ся**, *v. r.* oglądać się, obejrzeć się.

†**Обзóрище, -а**, *n.* widownia, wieża, z której daleko widzieć można. [*sl.* widzialny w około.

Обзóрный, -ая, -ое, *adj. Eccl.*

Обзóръ, -а, *m.* przegląd, przeglądanie.

Обивáніе, -я, *n.* 1. obijanie, otłukanie; 2. obijanie, okowywanie.

Обивáть, Обúть, *v. a.* obijać, obić, otłukać, otłuc; obijać, obić, okować, okuć (co żelazem); **- обóями**, pokrywać, pokryć obiciem; *fig.* **обúть кому́ пéрья**, uciąć komu pióra, obciąć komu skrzydła, ukrócić kogo; **-ся**, *a) v. r.* wycierać się, wytrzeć się (*o sukni, etc.*); *β) v. p.* być obijanym, obitym; otłukanym, otłuczonym; być pokrytym obiciem.

Обúвка, -и, *f.* obijanie, obicie, otłuczenie; obijanie, obicie, okucie.

Обúвки, -вокъ, *f. pl.* tłuszcz i żyłki po wyjęciu ikry pozostałe, z których potém tran wytapiają.

Обúвной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* do obijania służący.

Обúда, -ы, *f.* uraza, obraza, obrażenie; krzywda, ukrzywdzenie, ubliżenie; **причинáть кому́ обúду**, v. **Обижáть.**

Обйдливый, -ая, -ое, *adj.* 1. obraźliwy, urażliwy, obrażający; 2. krzywdzący.

Обйдный, -ая, -ое, *adj.* obrażający, krzywdzący, ubliżający.

Обйдчивый, v. **Обйдливый (1).**

Обйдчикъ, -а, *m.* obraziciel, krzywdziciel, ubliżyciel.

Обйдчица, -ы, *f.* obrazicielka, krzywdzicielka, ubliżycielka.

Обйдѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обижáть**, **-ся.**

Обижáніе, -я, *n.* obrażanie, urażanie, krzywdzenie, ubliżanie.

Обижáть, **Обйдѣть**, *v. a.* obrażać, obrazić, urażać, urazić, krzywdzić, po-, u-krzywdzić (kogo), ubliżać, ubliżyć; **-ся**, *v. r.* obrażać się, obrazić się, urażać się, urazić się.

Обилíе, -я, *n.* obfitość, dostatek, zbytek; bogactwo; - мы́слей, bogactwo myśli.

Обилова́ть, *v. n.* - чѣмъ, obfitować, opływać w co, mieć dostatek czego.

Обильность, -и, *f.*, v. **Обилíе.**

Обильный, -ая, -ое, *adj.* - чѣмъ, obfity, hojny, bogaty, zamożny.

Обильство, *Eccl. sl.*, v. **Обилíе.**

Обиновáться, **Обинýться**, *v. r. Eccl. sl.* 1. wątpić, powątpiewać; 2. obawiać się; 3. taić, ukrywać.

Обиновéніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. wątpienie, powątpiewanie; 2. obawianie się, obawa; 3. stronność.

Обинýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Обиновáться.**

Обиня́къ, -а, *m.*, **обиня́ки**, *pl.* wybieg, *pl.* wybiegi, ceregiele, wymówka, wykręt, ogródka; говори́ть безъ обиня́ковъ, mówić bez ogródki, bez wybiegów, bez ceremonii; говори́ть обиня́ками, *обвивáть слова [или словка, prawdę] w bawełnę [или w jedwab'].

Обира́ло, -а, *m.* zdzierca, łupieżca; *it.* v. **Взя́точникъ.**

Обира́ніе, -я, *n.* zbieranie; obieranie; zdzieranie, odzieranie, łupienie. [(*np.* owocu).

Обира́тель, -я, *m.* zbieracz

Обира́ть, **Обобра́ть**, *v. a.* 1. zbierać, zebrać (*np.* owoce z drzewa); obierać, obrać, oczyszczać, oczyścić; 2. обобра́ть кого-либо, odrzeć, zrabować, złupić, ogołocić, obnażyć kogo.

Обúрка, -и, *f.* zbieranie, zebranie (*np.* owoców z drzewa); obieranie, obranie. [ра́ло.

Обúроха, -и, *m. pop.*, v. **Обúра́ло.**

Обитáемость, -и, *f.* mieszkalność, zamieszkalność.

Обитáемый, -ая, -ое, *adj.* mieszkalny, zamieszkalny, osadny.

Обитáлище, -а, *n. Eccl. sl.* mieszkanie, pomieszkanie, dom.

Обитáльникъ, -а, *m.* mieszkaniec.

Обитáльница, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. mieszkanka; 2. v. **Обитáлище.**

Обитáніе, -я, *n.* mieszkanie, zamieszkanie.

Обитáтель, -я, *m.* mieszkaniec; обитáтели за́падныхъ странъ, mieszkańcy zachodnich krajów; zachodniokrajowcy.

Обитáтельница, -ы, *f.* mieszkanka. [*Eccl. sl.* mieszkalny.

Обитáтельный, -ая, -ое, *adj.*

Обитáть, *v. n.* mieszkać (gdzie), zamieszkiwać.

Обúтелище, -а, *n. Eccl. sl.* pomieszkanie, zamieszkanie.

Обúтель, -и, *f.* 1. mieszkanie, pomieszkanie, dom; 2. klasztor; 3. *Eccl. sl.* miejce pobytu, stanowisko, gospoda; §. каковá обúтель, таковъ и строи́тель, poznać mistrza po dziele.

Обúтіе, -я, *n.* obicie.

Обúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обувáть**, **-ся.**

Обихóдъ, -а, *m.* potrzeba, obchód, odchód, zażywanie; для своего́ обихóда, na swą własną potrzebę, dla swéj własnéj potrzeby; для домáшняго обихóда, na domową potrzebę, dla domowej potrzeby, na odchód domowy, dla odchodu domowego.

Обкáливаніе, -я, *n.* 1. otłukanie, otłuczenie, obrąbywanie (*np.* lodu przy moście); 2. opinanie (*np.* wstążkami).

Обкáливать, **Обколо́ть**, *v. a.* 1. otłukać, otłuc, obrąbywać, obrąbać (*np.* lód w około czego); 2. opinać, opiąć (*np.* wstążkami).

Обкáпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкáпывать**, **-ся (I).**

I. Обкáпывать, **Обкáпать**, *v. a.* okapywać, okapać, w kolo pokapać; **-ся**, *a) v. r.* okapać się; *β) v. p.* być okapanym.

II. Обкáпывать, **Обкопáть**, **-ся**, v. **Окáпывать**, **-ся.**

Обкáтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкáтывать**, **-ся.**

Обкати́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкáтывать**, **-ся.**

Обкáтываніе, -я, *n.* objeżdżanie (*np.* sani).

Обкáтывать, **Обкати́ть**, *v. a.* objeżdżać, objeździć (*np.* sanie); **-ся**, *v. p.* być objeżdżanym, objeżdżonym.

Обкáчиваніе, v. **Окáчиваніе.**

Обкáчивать, **Обкати́ть**, **-ся**, v. **Окáчивать**, **-ся.**

Обкида́ніе, -я, *n.* obrzucanie.

Обкида́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обки́дывать**, **-ся.**

Обки́дка, -и, *f.* obrzucanie, obrzucenie. [nie.

Обки́дываніе, -я, *n.* obrzucanie.

Обки́дывать, **Обки́дать**, **Обки́нуть**, v. **Оки́дать....**

Обкла́дка, -и, *f.* 1. obkładanie, obłożenie; 2. obłożenie, okładka. [wanie, okładanie.

Обкла́дываніе, -я, *n.* okładywanie.

I. Обкла́дывать, **Обложи́ть**, *v. a.* obkładać, obłożyć; okładać, obszywać, obszyć (co wstążkami), obsadzać, obsadzić; *cfr.* lamować, oblamować; **-ся**, *v. p.* być okładanym, obszywanym, okładać się, obszywać się, *etc.*

II. Обкла́дывать, **Обкла́сть**, *v. a.* obkładać, okładać, obłożyć (*np.* darniną, kamieniem); **-ся**, *v. p.* być obkładanym, okładanym, obłożonym.

Обкла́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкла́дывать**, **-ся (II).**

Обклéйка, -и, *f.* oklejanie, oklejenie. [**Обклéивать**, **-ся.**

Обклéить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обклéиваніе**, -я, *n.* obijanie, obtłukiwanie (w koło).

Обколáчиваніе, -я, *n.* obijanie, obtłukiwanie (w koło).

Обколáчивать, *v. a. impf.*, **Обколоти́ть**, *v. perf.* obijać, obić, obtłukiwać, obtłuc, poobtłukiwać; **-ся**, *v. p.* być obtłukiwanym, obtłuczonym.

Обколо́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкáливать**, **-ся.**

Обкопáніе, -я, *n.* okopanie.

Обкопáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкáпывать**, **-ся (II).** [nie.

Обкрáдываніе, -я, *n.* okradanie.

Обкрáдывать, *v. a. impf.*, **Обкрасть** & **Обокрáсть**, *v. a. perf.* - кого-либо, okradać, okraść kogo; его́ кругóмъ обокрáли, zupełnie go okradli.

Обкýсáніе, -я, *n.* obkąsanie, o(b)gryzienie. [**кýсывать.**

Обкýсать, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкýсываніе**, -я, *n.* obkąsywanie, o(b)gryzanie.

Обкýсывать, **Обкýсать**, *v. a.* obkąsywać, obkąsać, o(b)gryzywać, o(b)gryźć.

Облáва, -ы, *f.* gatunek polowania w stepach.

Облагáніе, -я, *n.* obkładanie.

Облагáть, **Обложи́ть**, *v. a.* 1. obkładać, obłożyć; 2. blokować, opasać, oblegać, obledz (fortecę); 3. *nakładać, nałożyć (podatek); **-ся**, *a) v. r.* pokrywać się, pokryć się; *it.* v. *sub*: **Полага́ться** (§); *β) v. p.* być obkładywanym, obłożonym.

Облаго-дéтельствованіе, -я, *n.* obdarzenie, osypanie dobrodziejstwami; **-дéтельствовать**, *v. a.* obdarzyć, osypać dobrodziejstwami; **-родить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облагорóживать**, **-ся**; **-рóженіе**, **-рóживаніе**, -я, *n.* uszlachetnienie, uszlachetnianie; **-рóживать**, **-родить**, *v. a.* uszlachetniać, uszlachetnić, szlachetnym czynić, uczynić; **-ся**, *a) v. r.* uszlachetniać się, uszlachetnić się; *β) v. p.* być uszlachetnianym, uszlachetnionym.

Обла-дáніе, -я, *n.* posiadanie, władanie, panowanie; **Обла-дáтель**, -я, *m.* władca, panujący,

monarcha; **Обла-дáтельница**, -ы, *f.* władczyni, panująca, monarchini; **-дáтельство**, (†), v. **Обладáние**. [dać, władać, panować.

Обладáть, *v. a.* - чёмъ, posiadać.

Облáдить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облáживать**, **-ся** (II).

Облáженіе, **Облáживаніе**, **-я**, *n.* obłażenie, łażenie w około.

I. **Облáживать**, **Облáзить**, *v. a.* łazić w około, łazić po wielu miejscach, oblazić.

II. **Облáживать**, **Облáдить**, *v. a.* dobrze urządzać, urządzić, ustanawiać, ustanowić; *it.* v. **Обдѣлывать**. [лаживать (I).

Облáзить, *v. perf.*, v. *sub*: **Облазúть**, **Облазúти**, *Eccl. sl.*, v. **Соблазúть**.

Облáмывать, **Облáять**, *v. a.* oszczekiwać, oszczekać, łajać, złajać; *fig.*, v. **Поносúть** (*v. a.*).

Óблако, **-а**, *n.* obłok.

Óблакъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* 1. obłok; 2. * mnóstwo; v. **Мнóжество**. [wanie.

Облáмываніе, **-я**, *n.* obłamy-

I. **Облáмывать**, **Облóмать**, *v. a.* obłamywać, obłamać; **-ся**, *α*) *v. r.* obłamywać się, obłamać się, załamać się, wyłamać się; *β*) *v. p.* być obłamywanym, obłamanym.

II. **Облáмывать**, **Облóмить**, *v. a.* obłamywać, obłamać; **-ся**, *α*) *v. r.* obłamywać się, obłamać się; *β*) *v. p.* być obłamywanym, obłamanym.

Облáпа, **-ы**, *f.*, v. **Подлѣсникъ**.

Облáпить, *v. a. perf.* łapami objąć; obłapić; niegrzecznie rękami uściskać.

Облáскание, **-я**, *n.* uprzejme obejście się z kim.

Облáскивать, **Обласкáть**, *v. a.* uprzejmie z kim się obchodzić, uprzejmie kogo przyjąć.

Областеначáльникъ, **Областникъ**, **-а**, *m. Eccl. sl.* rządca prowincyi, obwodu.

Областнóй, (**-нóй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* prowincyalny, obwodowy.

Óбласть, **-и**, *f.* prowincya, obwód; * władza, potęga.

Облáтка, **-и**, *f.*, **Облáточка**, **-и**, *f. dim.* opłatek, opłateczek.

Облáточный, **-ая**, **-ое**, *adj.* opłatkowy.

Облачáть, **Облачúть**, *v. a.* obłóczyć, oblekać, oblec, ubierać, ubrać; **-ся**, *v. r.* obłóczyć się, oblec się, ubierać się, ubrać się.

Облачéніе, **-я**, *n.* obleczenie, obłóczenie, wszelka szata używana do nabożeństwa przez kapłanów. [**Облачáть**, **-ся**.

Облачúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Óблачко**, **-а**, *n. dim.* obłoczek.

Óблачный, **-ая**, **-ое**, *adj.* obłokowy, obłoczny, obłoczysty, chmurny. [**нивать**.

Облáять, *v. perf.*, v. *sub*: **Облáяніе**, **-я**, *n.* okrążanie, otaczanie; obleganie.

Облегáть, **Облéчь**, *v. a.* 1. otaczać, otoczyć, okrążać, okrążyć; oblegać, obledz; 2. *Eccl. sl.* pozostawać, pozostać u kogo przez niejaki czas.

Облегчáть, **Облегчúть**, *v. a.* ulżywać, ulżyć, ujmować, ująć ciężaru z czego; * ulżyć, ulgę sprawić; **-ся**, *v. p.* być ulżonym, doznać ulgi; oblegać чьи печáли, ukoić czyj żal.

Облегчéніе, **-я**, *n.* ulżenie, ujęcie (ciężaru); * ulga, ulżenie, folga; łagodzenie.

Облегчúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ulżywający, folgujący.

Облегчúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облегчáть**, **-ся**.

Обледенѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* lodem pokryty, zlodowaciały.

Обледенѣть, *v. n.* lodem się pokryć, zlodowacieć.

Облежáніе, **-я**, *n.* oblężenie.

Облежáть, v. **Облегáть**.

Облекáніе, **-я**, *n.* oblekanie, obłóczenie.

Облекáть, **Облéчь**, *v. a.* oblekać, oblec, ubierać, ubrać, wkładać, włożyć na kogo szaty; **-ся**, *v. r.* obłóczyć się, oblec się, okryć się, wdziać na siebie szaty.

Облетáніе, **-я**, *n.* oblatanie.

Облетáть, **Облетѣть**, *v. n.* oblatywać, oblecieć.

Облечéніе, **-я**, *n.* obleczenie.

Облечённый, **-ая**, **-ое**, *part. p.* - во что, obleczony, ubrany; **облечённый знакъ** *abo* **облечённая**, *s. f. Gramm.* (ˇ) daszek, cyrkumfleks, znaczek [daszkowaty] przedłużenia nad głoską.

Облéчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облегáть**, **-ся** & **Облекáть**, **-ся**.

Облещй, **-ся**, *Eccl. sl.*, v. **Облéчь**, **-ся**.

Облúванецъ, **-нца**, *m.* oblewaniec, we chrzcie oblany, chrzczony oblaniem.

Облúваніе, **-я**, *n.* oblewanie.

Облúванка, **-и**, *f.* we chrzcie oblana, chrzczona oblaniem.

Облúвать, **Облúть**, *v. a.* oblewać, oblać, polewać, polać; **-ся**, *α*) *v. r.* oblewać się, oblać się; *fig.* oblиваться слезами, zalewać się łzami; *β*) *v. p.* być oblewanym, oblanym. [ка.

Облúвина, **-ы**, *f.*, v. **Заболонь**.

Облúвка, **-и**, *f.* 1. oblewanie, oblanie; 2. v. **Подлúвка**.

Облúвной, (**-нóй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* do oblewania, do oblania służący; oblany. [obligacyjny.

Облигаціóнный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Облигáція, **-и**, *f.* obligacya, oblig, dług zaciągnięty.

Облизáніе, **-я**, *n.* oblizanie.

Облизáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облúзывать**, **-ся**. [nie.

Облúзываніе, **-я**, *n.* oblizywa-

Облúзывать, **Облизáть**, *v. a.* oblizywać, oblizać; **-ся**, *α*) *v. r.* oblizywać się, oblizać się; *β*) *v. p.* być oblizywanym, oblizanym.

Óблик, **-а**, *m.* fizyonomia, rys, postać, kształt twarzy.

Облúпаніе, **-я**, *n.* oblepianie.

Облúпать, **Облúпнуть**, *v. n.* oblepiać, oblepnąć, obelgnąć.

Облиственѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* liśćmi pokryty.

Облиственѣніе, **-я**, *n. Bot.* pokrycie się liśćmi.

Облиственѣть, *v. n. perf.* pokryć się liśćmi.

Облúтіе, **-я**, *n.* oblanie, polanie. [**Облúвать**, **-ся**.

Облúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обличáть**, **Обличúть**, *v. a.* przekonywać, przekonać (kogo), przeświadczyć; objawiać, objawić, wyjawiać, wyjawić; **-ся**, *v. p.* być przekonywanym, przekonanym.

Обличéніе, **-я**, *n.* 1. przekonanie (o co); 2. objawienie, wyjawienie.

Обличúтель, **-я**, *m.* przekonawca, przekonywacz, przeświadczyciel.

Обличúтельница, **-ы**, *f.* przekonywaczka, przeświadczycielka.

Обличúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przekonywający, przeświadczający. [**Обличáть**, **-ся**.

Обличúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облúчье**, **-я**, *n. Eccl. sl.* obłócze; v. **Óбликъ**.

Облúчникъ, **-а**, *m. Eccl. sl.*, v. **Доносúтель** & **Обличúтель**.

Облобы́ваніе, **-я**, *n.* ucałowanie, pocałowanie.

Облобы́вать, *v. a. perf.* ucałować, pocałować.

Облóженіе, **-я**, *n.* obłożenie; obszycie (wstążkami); obsadzenie.

Облóжить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Обкладывать**, **-ся** (I) & **Облагáть**, **-ся**.

Облóй, **-я**, *m.* gołoledź; złódź.

Облокáчиваться, *v. r. impf.*, **Облокотúться**, *v. perf.* opierać się, oprzeć się o łokieć [или łokciem, łokciami o co].

Облóманіе, **-я**, *n.* obłamanie.

Облóмать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облáмывать**, **-ся** (I).

Облóмить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Облáмывать**, **-ся** (II).

Облóмка, **-я**, *f.* obłamywanie, obłamanie.

Облóмокъ, **-мка**, *m.* obłomek, obłamek, odłamek, obłam, ułomek, ułamek, obrywek.

Облóпъ, **-а**, *m.* obłam; *Archit.* profil (boczny widok) gzemsu; *pop.* * bela, niezgrabnik, drąg, drwal, mazgaj, olszowy Marcin.

Óблукъ, v. **Облучёкъ**. [pane.

Облýпа, **-ы**, *f.* miejsce obłu-

Облупáло, **-ы**, *s. c. pop.* oszust, oszukaniec. [nie.

Облупáніе, **-я**, *n.* obłupywa-

Облупáть, *v. a. impf.*, **Облупúть**, *v. perf.* obłupywać, obłupić, obierać, obrać, obdzierać, obedrzeć (*np.* z kory); * obedrzeć, ogołocić, oszwabić kogo; **-ся**,

α) *v. r.* łuszczyć się, łupać się; *β*) *v. p.* być obłupywanym, obłupanym. [пить, -ся.

Облупывать, -ся, v. **Облущёкъ**, -чка, *m. dim.* nasad (u sani i kibitki).

Облыганіе, -я, *n.* 1. okłamanie; 2. ogadanie, obmówienie.

Облыгать, Оболгать, *v. a.* 1. okłamywać, okłamać, kłamiąc oszukiwać, oszukać; 2. ogadywać, ogadać, obmawiać, obmówić.

Облыжный, -ая, -ое, *adj.* skłamany, zmyślony; obmówliwy, potwarzliwy, potwarczy.

†**Облый**, -ая, -ое, *adj.* 1. duży, otyły, gruby; 2. obły, okrągłodługi; **облая пила**, v. **Напилокъ**.

Облысѣлый, -ая, -ое, *adj.* obłysiały, wylysiały.

Облысѣть, *v. n.* obłysieć, wylysieć, ogoleć, obleźć, oblinieć.

Облѣзаніе, -я, *n.* 1. oblażenie; 2. oblezienie (włosów).

Облѣзать, Облѣзть, *v. n.* oblazić, obleźć, wylazić, wyleźć; wypadać, wypaść.

Облѣзлый, -ая, -ое, *adj.* oblazły, oblinialy, obłysiały.

Облѣзть, *v. perf.*, v. *sub*: **Облѣзать**.

Облѣниться, *v. r.* oblenieć, zleniwieć, stać się leniwym.

Облѣпить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Облѣплять**, -ся.

Облѣпиха, -и, *f.*, v. **Терновникъ** (nesówka).

Облѣпка, -и, *f.* oblepa, oblepka, oblepienie.

Облѣпленіе, Облѣпливаніе, -я, *n.* oblepienie, oblepianie.

Облѣпливать, v. **Облѣплять**.

Облѣплять, Облѣпить, *v. a.* oblepiać, oblepić; *pop.* †**облазić**, obleźć, obstąpić; -ся, *v. p.* być oblepianym, oblepionym.

Облѣпной, (-ый), -ая, -ое, *adj.* do oblepiania służący.

Обмазаніе, -я, *n.* obmazanie, osmarowanie.

Обмазать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмазывать**, -ся.

Обмазка, -и, *f.* obmazywanie, obmazanie, osmarowywanie, osmarowanie.

Обмазываніе, -я, *n.* obmazywanie, osmarowywanie.

Обмазывать, Обмазать, *v. a.* obmazywać, obmazać, pomazać, osmarowywać, osmarować; -ся, *α*) *v. r.* obmazywać się, obmazać się, posmarować się; *β*) *v. p.* być obmazywanym, obmazanym, oblepianym, oblepiać się, wylepiać się.

Обмакиваніе, -я, *n.* obmaczanie, umaczanie.

Обмакивать, *v. a. imperf.*, **Обмакнуть**, *v. perf.* obmaczać, obmoczyć, umaczać, umoczyć; -ся, *v. p.* być obmaczanym, obmoczonym, umaczanym.

Обманка, -и, *f. Miner.* blenda.

Обманный, -ая, -ое, *adj.* zwodniczy, ułudny, łudzący.

†**Обманство**, -а, *n.*, v. **Обманъ**.

Обмануть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обманывать**, -ся.

Обманчивость, -и, *f.* omamienie, złudzenie, zawodność.

Обманчивый, -ая, -ое, *adj.* mamiący, łudzący, zwodniczy, zdradliwy; naruszność obmańcza, pozór uwodzi (zwodzi).

Обманщикъ, -а, *m.* oszust, oszukaniec, szalbierz.

Обманщица, -ы, *f.* oszustka, szalbierka. [v. **Обманщичій**.

Обманщическій, -ая, -ое, *adj.* **Обманщичій**, -ья, -ье, *adj.* oszustowski, oszustny.

Обманъ, -а, *m.* oszukaństwo, oszukanie; *il.* v. **Вдаваться** (въ обманъ). [wanie.

Обманываніе, -я, *n.* oszukiwanie, **Обманывать, Обмануть**, *v. a.* oszukiwać, oszukać, zwodzić, łudzić; -ся, *α*) *v. r.* oszukiwać się, oszukać się; *β*) *v. p.* być oszukiwanym, oszukanym.

Обмараніе, -я, *n.* powalanie, zwalanie, opaskudzenie.

Обмарать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмарывать**, -ся.

Обмарываніе, -я, *n.* walanie, brudzenie, smolenie.

Обмарывать, Обмарать, *v. a.* walać, po-, za-, z-walać, brudzić, za-, z-brudzić, smolić, posmolić, paskudzić, opaskudzić; -ся, *α*) *v. r.* powalać się, zawalać się; *β*) *v. p.* być powalanym, zawalanym.

Обмасленіе, Обмасливаніе, -я, *n.* (po)tłuszczenie, (po)plamienie masłem *lub* olejem.

Обмасливать, *v. a. imperf.*, **Обмаслить**, *v. a. perf.* tłuścić, potłuścić, plamić, poplamić maslem *lub* olejem. [obwijanie.

Обматываніе, -я, *n.* omotanie, **Обматывать, Обмотать**, *v. a.* motać, omotać, obwijać, obwinąć; -ся, *v. p.* być omotanym, obwijanym, obwiniętym.

Обмахиваніе, -я, *n.* okurzanie, otrzepywanie.

Обмахивать, Обмахнуть, *v. a.* okurzać, okurzyć, otrzepywać, otrzepać; - мухъ, oganiać muchy; -ся, *v. r.* okurzać się, okurzyć się, otrzepywać się, otrzepać się; wachlować się, oganiać się od much. [*sub*: **Обмахивать**, -ся.

Обмахнуть, -ся, *v. perf.*, v. **Обмачиваніе**, -я, *n.* obmaczanie.

Обмачивать, Обмочить, *v. a.* obmaczać, obmoczyć, u-, za-moczyć; -ся, *v. r.* ob-, za-moczyć się; *β*) *v. p.* być zamaczanym.

Обмачтованіе, -я, *n.* obmasztowanie, postawienie masztu.

Обмачтовывать, *v. a. imperf.*, **Обмачтовать**, *v. perf.* masztować, obmasztować, maszt stawiać, postawić. [wanie.

Обмащиваніе, -я, *n.* obrukowanie, **Обмащивать, Обмостить**, *v. a.* brukować, obrukować; -ся, *v. p.* być brukowanym, obrukowanym.

Обмежеваніе, Обмежевать, v. **Размежить**.... [мирать.

Обмереть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмираніе**, -я, *n.* obmarzanie.

Обмирать, Обмёрнуть, *v. a.* obmarzać, obmarznąć.

Обмёрлый, -ая, -ое, *adj.* obmarzły. [**Обмирать**.

Обмёрнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмести**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обметать**, -ся. [obszywanie.

Обметаніе, -я, *n.* obmiatanie; **I. Обметать, Обмести**, *v. a.* omiatać, omieść, obmiatać, obmieść; -ся, *v. p.* być obmiatanym, obmieciony. [**Обметывать**.

II. Обметать, *v. perf.*, v. *sub*: **Обметеніе**, -я, *n.* obmiatanie.

Обметица, -ы, *f.*, **Обмётки**, -овъ, *m. pl.* omieciny.

Обмётъ, -а, *m.* 1. obszycie dziurek u sukni; 2. sieć wielka na sobole.

Обмётываніе, -я, *n.* 1. o(b)miatanie; 2. obrzucanie; obszywanie.

Обмётывать, Обметать, *v. a.* obrzucać, obrzucić; (*u krawców:*) obrzucać, obrzucić, obszywać, obszyć dziurki u sukni; - тенётами, zarzucać, zarzucić sieci; -ся, *v. r.* popryszczeć się, obsypać się krostami.

Обминать, Обмять, *v. a.* 1. miąć, obmiąć, pomiąć, pognieść w około; 2. - лошадь, przejeżdżać, objeżdżać konia.

Обминовеніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Минованіе, Обходъ**.

Обмираніе, -я, *n.* obumieranie, omdlewanie.

Обмирать, Обмереть, *v. n.* obumierać, obumrzeć, mdleć, omdlewać, omdleć.

Обмишёниваться, Обмишёниться, *v. n.* chybiać, chybić, nietrafić do celu, mylić się, omylić się.

Обмоганіе, -я, *n.* ozdrowianie, przychodzenie do zdrowia.

Обмогаться, Обмочься, *v. r.* zdrowieć, ozdrowieć, przychodzić, przyjść do zdrowia.

Обмокать, Обмокнуть, *v. n.* obmakać, omakać, omoknąć, zmoknąć. [kły, zmokły.

Обмоклый, -ая, -ое, *adj.* omo-

Обмокнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмокать**. [canie, omłócenie.

Обмолачиваніе, -я, *n.* omła-

Обмолачивать, Обмолотить, *v. a.* omłacać, omłócić; -ся, *v. p.* być omłacanym, omłóconym.

Обмолвка, -и, *f.* mylenie się, omylenie się w mówieniu.

Обмолвливаться, *v. r. imperf.*, **Обмолвиться**, *v. r. perf.* mylić się, (p)omylić się w mówieniu.

Обмолотить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмолачивать**, -ся.

Обмолотъ, -а, *m.* omłot.

Обмолоченіе, -я, *n.* omłócenie.

Обмороженіе, -я, *n.* omrożenie.

Обмороживать, *v. a. imperf.*, **Обморозить**, *v. perf.* omrażać, omrozić.

Обморокъ, -а, *m.* omdlałość, omdlenie, niemoc, słabość.

Обморочение, Обморочивание, -я, *n.* omamienie, oczarowanie.

Обморочивать, *v. a. imperf.*, **Обморочить**, *v. perf.* kogó, mamić, omamić, oczarować kogo; -ся, *v. p.* być omamionym, oczarowanym.

Обмостить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмащивать**, -ся.

Обмостка, -и, *f.* obrukowanie.

Обмотание, -я, *n.* omotanie.

Обмотать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обматывать**, -ся. [obwijanie.

Обмотка, -и, *f.* omotanie, **Обмоч**е́**ние**, -я, *n.* omoczenie.

Обмочить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмачивать**, -ся. [moczenie.

Обмочка, -и, *f.* omaczanie, o-

Обмо́чься, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмогаться**. [durowanie.

Обмундирование, -я, *n.* umundurowanie, umundurowanie; -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмундировывать**, -ся.

Обмундировка, -и, *f.*, v. **Обмундирование**.

Обмундировывать, Обмундировать, *v. a.* mundurować, umundurować; -ся, *a*) *v. r.* mundurować się, umundurować się; *β*) *v. p.* być umundurowanym.

Обмыва́ние, -я, *n.* 1. obmywanie, omywanie; 2. (*o wodzie*:) zmywanie, pozmywanie.

Омывать, Обмыть, *v. a.* obmywać, obmyć, omywać, omyć; (*o wodzie*:) zmywać, pozmywać; -ся, *a*) *v. r.* o(b)mywać się, o(b)myć się; *β*) *v. p.* być o(b)mywanym, o(b)mytym. [ва́ние (1).

Обмы́лка, -и, *f.*, v. **Обмы́вки**, -вок, *f. pl.* obmywki; pomyje. [dliny.

Обмылки, -ков, *m. pl.* my-

Обмылокъ, -лка, *m.* kawałek mydła pozostały od prania czego.

Обмытие, -я, *n.* obmycie, omycie; *cfr.* **Обмыва́ние**.

Обмыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмывать**, -ся.

Обмы́на, -ы, *f.* zamiana.

Обмѣне́ние, Обмѣнивание, -я, *n.* zamienienie, zamienianie, mienianie.

Обмѣнивать, Обмѣня́ть, *v. a.* zamieniać, zamienić; -ся, *a*) *v. r.* zamieniać się, zamienić się; zamieniać, zamienić sobie co; *β*) *v. p.* być zamienianym, zamienionym. [**Обмѣнивать**, -ся.

Обмѣня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмѣнный**, -ая, -ое, *adj.* zamienny, zamieniony; **обмѣнный** товаръ, zamienny towar.

Обмѣнщикъ, -а, *m.* zamieniacz, odmieniacz; v. **Мѣновщикъ**.

Обмѣнъ, -а, *m.* zamiana; **обмѣнъ** товаровъ, zamiana towarów.

Обмѣня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмѣнивать**, -ся.

Обмѣре́ние, Обмѣривание, -я, *n.* obmierzenie, omierzenie, obmierzanie, omierzanie; oszukanie w miarze.

Обмѣ́ривать, *v. a. imperf.*, **Обмѣ́рить & Обмѣ́рять**, *v. perf.* obmierzać, obmierzyć; oszukiwać, oszukać w mierzeniu; -ся, *v. r.* mylić się, (p)omylić się w mierzeniu.

Обмѣ́рка, -и, *f.*, v. **Обмѣ́ръ**.

Обмѣ́рокъ, -рка, *m.* miara fałszywa. [krzywdzenie w miarze.

Обмѣ́ръ, -а, *m.* oszukanie, u-

Обмѣря́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обмѣ́ривать**, -ся.

Обмя́клость, -и, *f.* omiękłość.

Обмя́клый, -ая, -ое, *adj.* omiękły. [knąć.

Обмякнуть, *v. n. perf.* omię-

Обна-дѣ́жение, -дѣ́живание, -я, *n.* upewnienie, upewnianie, zapewnienie, zapewnianie, robienie nadziei; -дѣ́живательный, -ая, -ое, *adj.* upewniający, zapewniający, czyniący nadzieję; **-дѣ́живать**, *v. a. imperf.*, **-дѣ́жить**, *v. a. perf.* кого-либо чѣмъ, upewniać, upewnić, zapewniać, zapewnić, czynić или robić, zrobić komu nadzieję, tuszyć komu; -ся, *v. r.* upewniać się, upewnić się; **-жа́ть**, *v. a. imperf.*, **-жить**, *v. perf.* obnażać, obnażyć, z nakrycia wyzuwać, wyzuć, zewlekać, nagim czynić, uczynić, ogolić; * okazywać, okazać, odkrywać, odkryć, wyjawiać, wyjawić co; -ся, *a*) *v. r.* obnażać się, obnażyć się; * okazać się, na jaw wyjść; *β*) *v. p.* być obnażanym, obnażonym; (*o орѣ́жии*:) być wydobytym; **-же́ние**, -я, *n.* obnażenie; * okazanie, odkrycie, wyjawienie; **обнаже́ние шпаги**, dobycie szpady; **-ро́дованіе**, -я, *n.* ogłoszenie, obwieszczenie; torżéstwennoe -, proklamacya, obwieszczanie narodowi; **-ро́довать**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обнародывать**, -ся; **-ро́дываніе**, v. **Обнародованіе**; **-ро́дывать, -ро́довать**, *v. a.* ogłaszać, ogłosić, obwieszczać co publicznie; -ся, *v. p.* być publicznie obwieszczanym; **-ру́женіе, -ру́живаніе**, -я, *n.* obnażenie, obnażanie, odkrywanie, odkrycie, wyjawianie, wyjawienie; **-ру́жить**, *v. a. imperf.*, **-ру́живать**, *v. perf.* (*propr. & **) obnażać, obnażyć, odkrywać, odkryć, wykryć, wyjawiać, wyjawić, wydawać, wydać na jaw; -ся, *v. r.* obnażać się, obnażyć się, odkrywać się, odkryć się, wykryć się, wyjawiać się, wyjawić się, wyjść na jaw.

Обнасцы, -евъ, *m. pl.* pęciny, rzemienie na nogi sokołów, pierwszy raz wypuszczanych na łowy; *cfr.* dłużce.

Обнашиваніе, -я, *n.* obnaszanie; noszenie nowéj sukni.

Обнашивать, Обносить, *v. a.* 1. nosić nową suknię; 2. v. **Обноси́ть** (*v. a.* 1.); -ся, *v. p.* znosić suknię, obedrzeć się z odzieży.

Обнесе́ніе, -я, *n.* obniesienie; opasanie, obwiedzienie, otoczenie.

Обнесе́нный, -ая, -ое, *part. p.* obniesiony; opasany, obwiedziony, otoczony.

Обнести́ & Обнесть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обносить**.

Обнижа́ть, Обнизить, *v. a.* 1. zniżać, zniżyć, niższym uczynić; 2. *Eccl. sl.* z ziemią zrównać; zburzyć, zniszczyć; -ся, *a*) *v. r.* zniżać się, zniżyć się; *β*) *v. p.* być zniżanym, zniżonym.

Обнизáние, -я, *n.* nasadzanie, wysadzanie, ugarnirowanie perłami. [**Обнизывать**, -ся.

Обнизать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обни́зить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обнижать**, -ся.

Обни́зываніе, -я, *n.* garnirowanie, nasadzanie, wysadzanie, *np.* perłami.

Обни́зывать, Обнизать, *v. a.* garnirować, ugarnirować, nasadzać, wysadzać *np.* perłami; -ся, *v. p.* być garnirowanym perłami.

О́бнизь, -и, *f.* naszyjnik z pereł. [uściskanie.

Обнима́ніе, -я, *n.* objęcie,

Обнимать, Обнять, *v. a.* 1. obejmować, objąć, ściskać, uściskać; 2. obejmować, objąć, okrążać, okrążyć, otaczać, otoczyć; 3. pojmować, pojąć (co myślą, rozumem); -ся, *a*) *v. r.* obejmować się, objąć się, ściskać się, uściskać się; *β*) *v. p.* być obejmowanym, objętym.

Обнищавать, v. **Обнищевать**.

Обнищáлый, -ая, -ое, *adj.* przybożały, zubożały, podupadły.

Обнища́ніе, -я, *n.* zubożenie, zubożałość, przyubożałość, podupadłość.

Обнищевать, Обнищать, *v. n.* ubożeć, zubożeć, podupadać, podupaść. [nowa suknia.

Обно́ва, -ы, *f.* nowa rzecz, **Обновѝтель**, -я, *m.* obnowiciel, odnowiciel. [**Обновля́ть**, -ся.

Обновѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обно́вка**, v. **Обно́ва**.

Обновле́ніе, -я, *n.* obnowienie, odnowienie; poświęcenie (*np.* kościoła).

Обновля́ть, Обновѝть, *v. a.* odnawiać, odnowić; ożywiać, ożywić; zaczynać, zacząć używać (co pierwszy raz); - пла́тье, zacząć używać nową suknię; - каре́ту, zacząć używać nową karetę; - хра́мъ, poświęcać dom boży; -ся, *a*) *v. p.* być odnawianym, odnowionym; być poświęcanym, poświęconym; *β*) *v. r.* odradzać się, odrodzić się, ożywiać się, ożywić się, odżyć.

I. Обноси́ть, Обнести́ & Обне́сть, *v. a.* 1. obnosić, obnieść; 2. podając co przy stole omin̨ąć kogo, niepodać komu; 3. – (что чѣмъ), obwodzić, obwieść, otaczać, otoczyć, opasać; 4. *obmawiać, obmówić, oczerniać, oczernić kogo; **-ся,** *v. p.* być obnoszonym, obniesionym. [nâmówiony.

II. Обноси́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обно́сокъ,** **-ска,** *m.* stara znoszona suknia, suknia pochodzona, wytarta, popelzła.

Обно́съ, **-а,** *m.* obmowisko, obmowa, potwarz, osławienie.

Обно́щный, **-ая,** **-ое,** *adj. Eccl. sl.* przeznocny. [całą noc.

Обно́щь, *adv. Eccl. sl.* przez

Обню́хать, *v. perf.*, v. *sub*: **Обню́хивать.**

Обню́хивать, Обню́хать, *v. a.* obwąchiwać, obwąchać.

Обня́тіе, **-я,** *n.* objęcie, obchwycenie, uścisk anie.

Обня́ть, **-ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обнима́ть,** **-ся.**

О'бо, v. **О** (*praep*).

Обо-брáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обира́ть; -бро́ченіе, -бро́чиваніе,** **-я,** *n.* obłożenie, obkładanie podatkiem, oczynszowanie; **-бро́чиватель,** **-я,** *m.* nakładający podatkiem; **-бро́чивать, -бро́чить,** *v. a.* nakładać, nałożyć podatek, oczynszować; **-бро́чить-ся,** *v. p.* być oczynszowanym; **-бро́чка,** **-и,** *f.* obłożenie podatkiem, oczynszowanie; **-бщáть, -бщúть,** *v. a.* spowszechniać, spowszechnić; **-ся,** *a) v. r.* spowszechniać się, spowszechnić się; *β) v. p.* być spowszechnionym; **-бщéніе,** **-я,** *n.* spowszechnienie; **-бщúть, -ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обобщать, -ся; -гатúтель,** **-я,** *m.* zbogaciciel; **-гатúтельный,** **-ая,** **-ое,** *adj.* zbogacający; **-гатúть, -ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обогащáть, -ся; -гащáть, -гатúть,** *v. a.* zbogacać, zbogacić; **-ся,** *a) v. r.* zbogacać się, zbogacić się; *β) v. p.* być zbogaconym; **-гащéніе,** **-я,** *n.* zbogacenie; **-гнáть,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обгонáть; -гнýть,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обгибáть; -готворéніе,** **-я,** *n.* ubóstwienie, uwielbienie; **-готворúть,** *v. a. imperf.*, **-готворúть,** *v. perf.* ubóstwiać, ubóstwić; uwielbiać, uwielbić; **-ся,** *v. p.* być ubóstwianym, ubóstwionym; **-грéбаніе,** **-я,** *n.* ogrzewanie; **-грéбать,** *v. a. imperf.*, **-грéть,** *v. perf.* ogrzewać, ogrzać; **-ся,** *a) v. r.* ogrzewać się, ogrzać się; *β) v. p.* być ogrzewanym, ogrzanym; **-днéвина,** v. **Притолóка; -двóръ,** *adv.* w podle, o ścianę, obok, (o granicę); **жить** съ кѣмъ **дворъ ободвóръ,** mieszkać z kim w podle; **Обо-десноручный,** **-ая,** **-ое,** *adj. Eccl. sl.* oburęczny, oboręczny, oboprawiec, obolewiec; **Обо-дéкóвый,** **-ая,** **-ое,** *adj.* obwódkowy; **-дóкъ,** **-дка,** **-дóчекъ,** **-чка,** *m. dim.* obwódka, obwódeczka; **-дóчный,** **-ая,** **-ое,** *adj.* obwódkowy; obrączkowy; ободочная кишка, *Anat.* (*colon*), kiszka kolkowa, kobielasta, miąższa, morzyskowa; **-дráніе,** **-я,** *n.* obdarcie; **-дрáть, -ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обдирáть, -ся; -дрéніе,** **-я,** *n.* zachęcenie, zachęta; **-дрúтель,** **-я,** *m.* zachęciciel; **-дрúтельный,** **-ая,** **-ое,** *adj.* zachętny, zachęcający; **-дрúть, -ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Ободрáть, -ся; -дрáть, -дрúть,** *v. a.* zachęcać, zachęcić, pobudzać, pobudzić, wzbudzać, wzbudzić chęć, dodawać, dodać ducha, odwagi; **-ся,** *a) v. r.* zachęcać się, nabierać, nabrać odwagi; *β) v. p.* być zachęcanym, zachęconym.

O'бодъ, **-а,** *m.* obod, obwód, okrąg u koła wozowego.

Обое-лéсный, *Eccl. sl.*, v. **Ободеснорýчный; -пóлость, -пóлый,** v. **Двупóлость, Двупóлый; -ручный,** v. **Ободесноручный; -сторóнній, -яя, -ее,** *adj.* obustronny; **-сторóнность,** **-и,** *f.* obustronność.

Обо-жáніе, **-я,** *n.* ubóstwianie, uwielbianie; **-жáтель,** **-я,** *m.* uwielbiciel; **-жáтельница,** **-ы,** *f.* uwielbicielka; **-жáть,** *v. a.* ubóstwiać, uwielbiać; **-ся,** *v. p.* być ubóstwianym, uwielbianym; **-ждáніе,** **-я,** *n.* zaczekanie; **-ждáть,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обжидáть; -жéніе,** **-я,** *n.* ubóstwienie; **-жрáться,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обжирáться; -знáчать, -знáчить,** *v. a.* oznaczać, oznaczyć, określać, określić; **-ся,** *v. p.* być oznaczanym, oznaczonym; **-знáченіе,** **-я,** *n.* oznaczenie, określenie; **-знáчить, -ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обозначáть, -ся.**

Обóзничей & Обóзничій, **-яго,** *s. m.* obożny, wagowajster, wozomistrz. [ничей.

Обóзной, **-аго,** *s. m.*, v. **Обóзный,** **-ая,** **-ое,** *adj.* taborowy; **обóзная лóшадь,** koń taborowy.

Обо-зрúтель, **-я,** *n.* zwiedziciel, wizytator; **-зрѣніе,** **-я,** *n.* oglądanie; **-зрѣвать, -зрѣть,** *v. a.* oglądać, obejrzeć; **-ся,** *a) v. r.* oglądać się, obejrzeć się; omylić się w patrzeniu; *obeznać się, rozpoznać się; *β) v. p.* być oglądanym; **-зрѣніе,** **-я,** *n.* obejrzenie, oglądanie; przegląd, krótki rys czego; rozpoznanie; **-зрѣть, -ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обозрéвать, -ся.**

Обóзъ, **-а,** *m.* tabor, obóz, obłogi, bagaże; **воéнный обóзъ,** *Milit.* tabor, obóz wozów.

Обóй, **-я,** *m.* owoc wiatrem strzucony. [cie.

Обóи, **-евъ,** *m. pl.* obicia, obi-

Обойдéніе, **-я,** *n.* obejście.

Обóйма, **-ы,** *f.* cybant, wyrwant, zwora. [ciany, od obicia.

Обóйный, **-ая,** **-ое,** *adj.* obi-

Обóйти, **-ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обходить, -ся.** [tapecyer.

Обóйщикъ, **-а,** *m.* obiciarz,

Оболгáнивать, *v. a. pop.* obłóczyć, oblec, ubierać, ubrać; **-ся,** *v. r.* obłóczyć się, oblec się, ubierać się, ubrać się.

Оболгáниваніе, **-я,** *n.* ociosywanie, okrzesywanie z gruba.

Оболгáнивать, *v. a. imperf.*, **Оболгáнить,** *v. perf.* okrzesywać, okrzesać, ociosywać, ociosać z grubego, obrobić co z grubego.

Оболгáніе, **-я,** *n.* obełganie, okłamanie; obmowa, potwarz.

Оболгáтель, **-я,** *m.* obełgacz, potwarca, obmówca.

Оболгáтельница, **-ы,** *f.* obełgaczka, potwarczyna, potwarnica, potwarzycielka. [лыгáть.

Оболгáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Об-†О'болоко,** v. **О'блако.**

Оболóнка, **-и,** *f.* 1. błona, błonka w ciele ludzkiém *lub* zwierzęcém; 2. miazga w drzewie.

Оболóчка, **-и,** *f.* 1. obwinięcie; 2. *Anat.* błonka oczna; *it.* v. **Перевóнка.** [**Оболáкивать,** **-ся.**

Оболóчь, **-ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обольстúтель,** **-я,** *m.* łudziciel, zwodziciel, uwodziciel.

Обольстúтельница, **-ы,** *f.* łudzicielka, zwodzicielka, uwodzicielka. [*sub*: **Обольщáть, -ся.**

Обольстúть, **-ся,** *v. perf.*, v.

Обольщáть, Обольстúть, *v. a.* łudzić, uludzić, zwodzić, zwieść, uwieść; **-ся,** *v. p.* być łudzonym, zwodzonym. [uludzenie.

Обольщéніе, **-я,** *n.* zwiedzenie,

Обомлѣлый, **-ая,** **-ое,** *adj.* odrętwiały, zdrętwiały, omdlały.

Обомлѣніе, **-я,** *n.* odrętwienie, zdrętwienie, omdlenie.

Обомлѣть, *v. n. perf.* odrętwieć, zdrętwieć, omdleć. [głéj stronie.

Обонпóлъ, *adv. Eccl. sl.* za; nadru-

Обоня́ніе, **-я,** *n.* powonienie.

Обоня́тельный, **-ая,** **-ое,** *adj.* powoniający. [wonić.

Обоня́ть, *v. a.* powaniać, po-

Обóра, **-ы,** *f.*, **обóры,** **-ъ,** *pl.* rzemyki do zwięzywania kurpiów.

Оборáть, 1. *v. n.*, v. **Поборáть;** 2. *v. a. perf.* oborać, opachać.

Оборáчиваніе, **-я,** *n.* obracanie, przewracanie.

Оборáчивать, Оборотúть, *v. a.* obracać, obrócić, przewracać, przewrócić; **-ся,** *v. r.* przewracać się, przewrócić się.

Оборванецъ, **-нца,** **Оборванúкъ,** **-а,** *m.* obszarpany, oszarpany. [na, oszarpana.

Обóрванница, **-ы,** *f.* obszarpa-

Обóрваніе, **-я,** *n.* oberwanie, poobrywanie, obszarpanie.

Оборвáть, **-ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Обрывáть, -ся (II).**

Обóрка, **-и,** *f.* falbana, falbanka; **обóрки,** *pl.*, v. **Обнáсцы.**

Оборона, -ы, *f.* obrona, opieka, protekcya.

Оборонение, -я, *n.* obronienie.

Оборонитель, -я, *m.* obroniciel, obrońca. [nicielka.

Оборонительница, -ы, *f.* obro-

Оборонительный, -ая, -ое, *adj.* obronny, odporny; оборонительный союзъ, przymierze odporne; *it.* v. **Наступательный** (и оборонительный союзъ).

Оборонить, *v. a. impf.*, **Оборонить**, *v. perf.* bronić, obronić; -ся, *v. r.* bronić się, obronić się.

О'боротень, -тня, *m.* wilkołek, wilkołak, upiór.

Оборотить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оборáчивать**, -ся.

Оборóтливость, -и, *f.* obrotność, przemyślność.

Оборóтливый, -ая, -ое, *adj.* obrotny, przemyślny.

Оборóтникъ солнечный, v. **Геліотропъ** (*Bot.*).

Оборóтный, -ая, -ое, *adj.* obrotowy, przemysłowy; *it.* v. **Обрáтный**.

Оборóтъ, -а, *m.* 1. obrót, nawrót; powrót, powrócenie; zwrót, zawrót; (*w handlu:*) obrót, obrotność, przemysł; odwrotna strona (w książce, na monecie); *obrót, postać; na оборóтъ, na odwrót, na wywrót; 2. *Bot.* Солнцевъ оборóтъ, v. **Геліотропъ** (*Bot.*).

Оборóчка, -и, *f. dim.* falbanka.

Обóръ, v. **Оборышъ**.

Обóрышъ, -а, *m.* odrzut, brak.

Обослáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обсылать**.

Обо-юдность, -и, *f.* obostronność, dwustronność, obojętność; **-юдный**, -ая, -ое, *adj.* obostronny, dwustronny, obojętny, obosieczny; *dwuznaczny, dwuwykładny; **-юдо**, **-юду**, *adv.* obostronnie; z obu stron; tędy i owędy; **-юдуногнýтый**, -ая, -ое, *adj. Opt.* wypukło-wklęsły; **-юдувыпуклый**, -ая, -ое, *adj. Opt.* z obu stron wypukły; **-юдуóстрый**, -ая, -ое, *adj.* obosieczny, obojętny; obojudóstrый oтóбель, *Bot.* (*anceps*), łodyga obosieczna.

Обра-бóтание, -я, *n.* obrobienie; uprawa, uprawienie (*np.* roli); **-бóтать**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрабóтывать**, -ся; **-бóтка**, -и, *f.* obrobienie; **-бóтываніе**, -я, *n.* obrabianie; uprawianie, uprawa; **-бóтывать**, **-бóтать**, *v. a.* obrabiać, obrobić; (*o roli:*) uprawiać, uprawić; (*o mowie, etc.:*) wypracowywać, wypracować; -ся, *v. p.* być obrabianym, obrobionym, uprawianym, uprawionym. [wanie.

Обравнúваніе, -я, *n.* zrównywanie.

Обравнúвать, **Обровнáть**, *v. a.* wyrównywać, wyrównać, zrównywać, zrównać; -ся, *v. p.* być wyrównywanym, wyrównanym.

Обравнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обравнúвать**, -ся. [nie.

Обрáдованіе, -я, *n.* uradowa-

Обрáдовать, *v. a. perf.* — кого, uradować, ucieszyć kogo; -ся, *v. r.* uradować się, ucieszyć się.

Образéцъ, -зцá, *m.* wzór, model, próbka; *it.* v. *sub*: **Молодéцъ**.

Образúна, -ы, *f. pop.* twarzysko, szpetna twarz, larwa.

Образúны, (-нúй), -áя, -óе, *adj.* obrazowy; **образнáя**, -óй, *s. f.* pokój, gdzie są święte obrazy, galerya obrazów świętych.

Образный, -ая, -ое, *adj.* figuryczny, przenośny.

Образообрéцъ, -рца, *m.*, v. **Иконообрéцъ**.

Образованіе, -я, *n.* tworzenie, kształcenie, obrazowanie, formowanie, obyczajenie. [cenie.

Образованность, -и, *f.* oświe-

Образовáтель, -я, *m.* kształciciel, urządziciel; organizator.

Образовáтельница, -ы, *f.* kształcicielka; organizatorka.

Образовáтельный, -ая, -ое, *adj.* kształcący, kształtujący, formujący.

Образовáть, *v. a.* formować, tworzyć; *kształcić; obyczaić; -ся, *v. r.* formować się, tworzyć się; *kształcić się.

Образоносéцъ, -сца, *m. Eccl. sl.* noszący na processyach obrazy.

Образýмить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Образýмливать**, -ся.

Образýмленіе, **Образýмливаніе**, -я, *n.* oświecenie, oświecanie (kogo), objaśnienie, objaśnianie.

Образýмливать, **Образýмить**, *v. a.* — кого-либо, oświecać, oświecić kogo (w czém), objaśniać, objaśnić; -ся, *v. r.* zastanawiać się, zastanowić się, upamiętać się, przyjść do siebie.

Образцóвый, -ая, -ое, *adj.* wzorowy, modelowy. [próbka.

Образчúкъ, -а, *m. dim.* wzór,

О'бразъ, -а, *m.* 1. (*pl.* **образá**, **-óвъ**), obraz; 2. (*pl.* **óбразы**, **-овъ**), postać, wyobrażenie, forma; kształt; *it.* v. **Подóбіе**; 3. przykład, wzór; sposób; takимъ óбразомъ, takim sposobem.

Обрáмить, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрáмливать**.

Обрáмленіе, **Обрáмливаніе**, -я, *n.* oprawienie, oprawianie w ramy.

Обрáмливать, **Обрáмить**, *v. a.* oprawiać, oprawić w ramy.

Обранúваніе, -я, *n.*, v. **Теранúе**.

Обранúвать, **Обронúть**, *v. a.* tracić, stracić, gubić, zgubić, upuścić.

Обрастúца, -ы, *f.*, v. **Каркáсъ**.

Обратúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обращáть**, -ся.

Обрáтно, *adv.* z powrotem, na powrót, nazad, wstecz.

Обрáтный, -ая, -ое, *adj.* jadący z powrotem, powracający, obrotny, wsteczny. [ciel.

Обращáтель, -я, *m.* nawróci-

Обращáть, **Обратúть**, *v. a.* obracać, obrócić, przewracać, przewrócić; zawracać, zawrócić; zwracać, zwrócić; *nawracać, nawrócić, skłaniać, skłonić do przyjęcia jakiéj wiary; обратúть непріятеля въ бѣгство, zmusić nieprzyjaciela do ucieczki; обратúть вниманіе на что, zwrócić uwagę na co; обратúть гóродъ въ пéпелъ, obrócić miasto w perzynę; -ся, *v. r.* obracać się, obrócić się; poruszać się, krążyć; zwracać się, zwrócić się; *nawracać się, nawrócić się; przemieniać się, przemienić się, obracać się, obrócić się w co; *it.* przestawać z kim, obchodzić się z kim; *trudnić się, zajmować się czém.

Обращéніе, -я, *n.* obrócenie, zwrócenie, odwrócenie, krążenie, obrót, obieg; *nawrócenie; znajomość, zażyłość; быть въ обращéніи, v. **Обращáться** (2).

Обревизовáніе, -я, *n.* zrewidowanie, obejrzenie, rewizya.

Обревизовáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обревизóвывать**.

Обревизóвка, -и, *f.*, v. **Обревизовáніе**.

Обревизóвывать, **Обревизовáть**, *v. a.* rewidować, zrewidować, oglądać, obejrzeć.

Обрéжіе, -я, *n. Eccl. sl.* brzég, pobrzeże.

Обрекáніе, -я, *n.* obiecywanie, obietnica, przyrzeczenie.

Обрекáть, **Обрéчь**, *v. a.* obiecywać, obiecać, przyrzekać, przyrzec; -ся, *v. r.* obiecać się, ślubować, poświęcać się na co.

Обременéніе, -я, *n.* obciążenie. [ciel.

Обременúтель, -я, *m.* obciąży-

Обременúтельный, -ая, -ое, *adj.* obciążliwy, obciążający.

Обременúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обременáть**, -ся.

Обременáть, **Обременúть**, *v. a.* obciążać, obciążyć; -ся, *a*) *v. r.* obciążać się, obciążyć się; *β*) *v. p.* być obciążanym, obciążonym.

Обреченіе, *cfr.* **Обрекáніе**.

Обрéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрекáть**, -ся.

Обрéщи, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Обрéчь**, -ся. [lanie.

Обривáніе, -я, *n.* golenie, ogo-

Обривáть, **Обрúть**, *v. a.* golić, ogalać, ogolić; *fig.* obrúть кого-либо до-чиста, ogołocić kogo, obrać kogo ze wszystkiego; -ся, *v. r.* ogalać się, ogolić się.

Обрисовáніе, -я, *n.* odrysowanie.

Обрисовáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрисóвывать**, -ся.

Обрисо́вка, -и, *f.*, v. **Обрисова́ніе.**

Обрисо́вывать, Обрисова́ть, *v. a.* rysować; odrysować; **-ся**, *v. p.* być rysowanym, odrysowanym.

Обри́тіе, -я, *n.* ogolenie.

Обри́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрива́ть, -ся.** [бы́ть.

Обробе́ть, *v. perf.*, v. **Оробе́ть.**

Обровня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обравнивать, -ся.**

Обро́къ, -а, *m.* 1. dań, czynsz; 2. *Eccl. sl.* żołd, zapłata (za służbę).

Оброня́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обраня́ть.** [ły, zarosły.

Оброслый, -ая, -ое, *adj.* obro-

Обросне́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* łysina. [*sub*: **Обросна́ти, -ся.**

Обросна́ти, -ся, *v. perf.*, v.

Оброснуть, *v. a. perf.* – **о́броду**, *Eccl. sl.* ogolić brodę.

Обросна́ти, Обросни́ти, *v. a. Eccl. sl.* strzydz, ostrzydz włosy; **-ся**, *v. r.* strzydz, ostrzydz sobie włosy; łysieć, ołysieć.

Обростаніе, -я, *n.* obrastanie.

Обрости́ть, Обрости́, *v. a.* obrastać, obrosnąć. [**ростать.**

Обрости́, *v. perf.*, v. *sub*: **Об-**

Оброта́ніе, Оброта́ть, *Eccl. sl.*, v. **Вануда́ваніе, Вануда́вать.**

Оброти́ть *Eccl. sl.*, v. **Вануда́ть.**

† **Обро́тчикъ**, v. **Обро́чникъ.**

О́бротъ, -и, *f.* uździenica, obrotka.

Обро́чить, v. **Обобро́чивать.**

Обро́чка, -и, *f.* pańszczyzna, robocizna. [wnik.

Обро́чникъ, -а, *m.* czynszo-

Обро́чный, -ая, -ое, *adj.* czynszowy; **обро́чный крестья́нинъ**, v. **Обро́чникъ.** [ociosanie.

Обрубаніе, -я, *n.* obrąbanie,

Обруба́ть, Обруби́ть, *v. a.* obrębywać, obrąbać, ociosywać, ociosać; **-ся**, *v. p.* być obrębywanym, obrąbanym, ociosanym; *it.* chybić w rąbaniu.

Обруби́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обруба́ть, -ся.**

Обру́бка, -и, *f.*, **Обрубле́ніе, -я**, *n.*, v. **Обрубаніе.**

Обру́бокъ, -бка, *m.* kloc, pień.

Обру́бъ, -а, *m.* ocembrowanie.

Обруга́ніе, -я, *n.* zelżenie, złajanie. [złajać, zeszkalować.

† **Обруга́ть**, *v. a. perf.* zelżyć,

Обруси́ть, *v. a. perf.* ociosać, obrąbać w kwadrat.

Обру́ска, -и, *f.* ociosanie, obrąbanie w kwadrat.

Обрусе́ть, *v. n. perf.* stać się rusinem, zrusieć.

Обручальный, -ая, -ое, *adj.* zaręczny, od zaręczyn; **обручальное кольцо́, pierścień zaręczny.**

Обруча́ть, Обручи́ть, *v. a.* zaręczać, zaręczyć, zaślubić; **-ся**, *v. p.* być zaręczanym, zaręczonym, zaślubionym.

Обруче́ніе, -я, *n.* zaręczyny, zaślubiny.

Обруче́нникъ, -а, *m.* zaręczony.

Обруче́нница, -ы, *f.* zaręczona.

Обру́чикъ, -чка, *m. dim.* obrączka.

Обручи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обруча́ть, -ся.** [пастье (2).

Обру́чье, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Запа́стье.**

О́бручъ, -а, *m.* 1. obręcz; 2. **Обру́шеніе, Обру́шиваніе**, -я, *n.* obalenie, wywrócenie, obalanie, wywracanie.

Обру́шивать, Обру́шить, *v. a.* obalać, obalić, wywracać, wywrócić; **-ся**, *v. r.* obalać się, obalić się, wywracać się, wywrócić się.

Обру́шина, -ы, *f.* obalina, obalisko, zwalisko.

Обру́шить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обру́шивать, -ся.**

Обрыва́ніе, -я, *n.* obrywanie.

I. Обрыва́ть, Оборва́ть, *v. a.* okopywać, okopać; v. **Ока́пывать**; **Обрыва́ться**, v. **Ока́пываться.**

II. Обрыва́ть, Оборва́ть, *v. a.* obrywać, oberwać; **-ся**, *v. r.* obrywać się, oberwać się, zerwać się; obalać się, obalić się.

Обры́вокъ, -вка, *m.* urywek.

Обры́въ, -а, *m.* oberwanie, zapadnienie się; odłam.

Обрыга́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрыга́ивать, -ся.** [nie.

Обрыгиваніе, -я, *n.* obryzgaOбрыгивать, Обрыгать, Обрызнуть, *v. a.* bryzgać, obryzgać, opryskać; **-ся**, *a*) *v. r.* obryzgać się, opryskać się; *β*) *v. p.* być obryzganym.

Обрызнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Обрыгивать, -ся.**

Обры́тіе, -я, *n.* obrycie, okopanie.

Обры́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрыва́ть, -ся (I).** [zaniec.

Обрѣзанецъ, -нца, *m.* obrze-

Обрѣзаніе, -я, *n.* obrzezanie, oberznięcie, okrajanie.

Обрѣзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрѣзывать, -ся.**

Обрѣзно́й, (-ко́й), -а́я, -о́е, *adj.* oberznięty, obcięty; **обрѣзна́я бума́га**, papier oberznięty; **обрѣзна́я земля́**, odcięty grunt.

Обрѣзо́къ, -зка, *m.*, **Обрѣзо́чекъ**, -чка, *m. dim.* obrzezek, obrzynek, odcinek, okrawek.

Обрѣзъ, -а, *m.* brzeg (u książki *lub* papieru); nóż, rzezak introligatorski; obrzynek; ustęp w murze, od którego ściana daje się cieńszą; въ **обрѣзъ**, równo, pod strychulec; **обрѣзъ копы́тный**, v. **Рѣзе́цъ.** [nie.

Обрѣзываніе, -я, *n.* obrzyna-

Обрѣзывать, Обрѣзать, *v. a.* obrzezać, obrzynać, oberznąć, obcinać, obciąć; **-ся**, *a*) *v. r.* obrzezać się, obrzynać się, oberznąć się; *β*) *v. p.* być obrzezanym, oberzniętym, obciętym.

Обрѣсти́ & Обрѣсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрѣта́ть.**

Обрѣта́тель, -я, *m.* nabywca, który co znajduje.

Обрѣта́ть, Обрѣсти́ & Обрѣсть, *v. a.* (*propr.* & °) znajdować, znaleźć; **-ся**, *a*) *v. r.* mieć się, podziewać się gdzie; *β*) *v. p.* być znalezionym.

Обрѣте́ніе, -я, *n.* odkrycie, wynalezienie, znalezienie; **обрѣте́ніе свѣ́тнаго кре́ста**, znalezienie świętego krzyża.

Обрѣша́ть & Обрѣше́тать, *v. perf.*, v. *sub*: **Обрѣша́ивать.**

Обрѣша́тка, -и, *f.* olacenie, przybicie łat.

Обрѣша́ніе, -я, *n.* łacenie, obijanie łatami.

Обрѣша́ивать, Обрѣша́ть & Обрѣше́тать, *v. a.* łacić, ołacić, przybijać, przybić łaty.

Обрюзглость, -и, *f.* zmarszczoność.

Обрюзглый, -ая, -ое, *adj.* zmarszczony; nabrzmiały.

Обрюзгнуть, *v. n. perf.* pomarszczyć się.

Обрю́токъ, -тка, *m.* młody pies z grubemi łapami.

Обрюха́тить, v. **Оберемене́нить.**

Обрюха́тѣть, v. **Оберемене́ть.**

Обря́дить, *v. perf.*, v. *sub*: **Обряжа́ть.**

Обря́дливый, -ая, -ое, *adj.* lubiący ceremonie, obrządki.

Обря́дникъ, -а, *m.* księga ceremonij, obrzędów.

Обря́дный, -ая, -ое, *adj.* obrzędowy, obrządkowy.

Обря́дъ, -а, *m.* obrząd, obrządek, ceremoniał.

Обряжа́ть, Обря́дить, *v. a.* oprawiać, oprawić bite bydlę.

Обряже́ніе, -я, *n.* oprawienie bitego bydlęcia.

Обса́да, -ы, *f.* osadzenie, wysadzenie (*np.* drzewami).

Обса́дка, -и, *f.* osadzanie, zasadzanie, wysadzanie (*np.* drzewami). [**Обса́живать**, -ся.

Обсади́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обса́живаніе, Обса́иваніе**, -я, *n.*, v. **Обса́дка.**

Обса́живать, Обсади́ть, *v. a.* obsadzać, obsadzić, wysadzać, wysadzić (*np.* drzewami); **-ся**, *v. p.* być obsadzanym, obsadzonym.

Обса́ливать, Обса́лить, *v. a.* smarować, zasmarować łojem, tłuścić, zatłuścić.

Обса́сываніе, -я, *n.* obsysanie.

Обса́сывать, Обсоса́ть, *v. a.* obsysywać, obsysać.

Обса́харивать, Обса́харить, *v. a.* cukrować, ocukrować, pocukrować; **-ся**, *v. p.* być (p)ocukrowanym. [**Населя́ть, -ся.**

Обселя́ть, Обселя́ть, -ся, v.

Обсерваторія, -и, *f.* obserwatorium, uważnia, dostrzegalnia.

Обсерваціо́нный, -ая, -ое, *adj.* obserwacyjny, dostrzegalny.

Обска́каніе, -я, *n.* wyściganie na koniu.

Обскака́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обска́кивать.** [nie.

Обска́киваніе, *cfr.* Обска́каніе.

Обска́кивать, Обскака́ть, *v. a.* wyścigać, wyścignąć kogo na koniu, przeganiać, przegonić.

Обсоса́ніе, -я, *n.* obessanie.

Обсоса́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обса́сывать.**

Обсо́хлый, -ая, -ое, *adj.* obeschły. [сыхать.

Обсо́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Об-**

Оставать, Обста́ть, *v. a.* – кого-либо, obstąpić, stanąć w około. [Обставля́ть, -ся.

Обста́вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обста́вка**, -и, *f.*, **Обставле́ніе**, -я, *n.* obstawianie, obstawienie.

Обста́вливать, -ся, v. **Обставля́ть**, -ся.

Обставля́ть, Обста́вить, *v. a.* obstawiać, obstawić; -ся, *a*) *v. r.* obstawiać się, obstawić się; *β*) *v. p.* być obstawianym, obstawionym.

Обста́ивать, v. **Отста́ивать.**

Обста́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обставать.** [nie, obstawianie.

Обстано́вка, -и, *f.* obstawienie.

Обстоя́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. oblężenie, opasanie, obsaczenie; 2. v. **Напа́сть** (*s. f.*). [oblężyciel.

Обстоя́тель, -я, *m. Eccl. sl.*

Обстоя́тельность, -и, *f.* dokładność, dostateczność.

Обстоя́тельный, -ая, -ое, *adj.* dokładny, dostateczny, szczegółowy.

Обстоя́тельство, -а, *n.* okoliczność, wypadek, zdarzenie.

Обстоя́ть, *v. a. Eccl. sl.* obstąpić, obsaczyć, opasać, obledz.

Обстра́гиваніе, -я, *n.* heblowanie, obstrugiwanie.

Обстра́гивать, Обстрога́ть, *v. a.* heblować, obheblować, obstrugiwać, obstrugać; -ся, *v. p.* być (ob)heblowanym, obstrugiwanym, obstruganym. [wanie.

Обстра́ниваніе, -я, *n.* obudowywanie, obudowanie, zabudowywanie, zabudowanie; -ся, *a*) *v. r.* zabudowywać się, zabudować się; *β*) *v. p.* być obudowywanym, obudowanym, zabudowywanym.

Обстра́ниваніе, -я, *n.* obstępnowywanie.

Обстра́ивать, Обстро́ить, *v. a.* obstępnowywać, obstępnować; -ся, *v. p.* być obstępnowywanym, obstępnowanym. [ganie.

Обстра́ніе, -я, *n.* ostrzyganie, ostrzygnięcie, v. **Обстра́ганіе.**

Обстра́ивать, Обстри́чь, *v. a.* ostrzygać, ostrzydz; -ся, *a*) *v. r.* ostrzygać się, ostrzydz się; *β*) *v. p.* być ostrzyganym, ostrzyżonym.

Обстра́женіе, v. **Обстра́ганіе.**

Обстра́жка, -и, *f.* ostrzyżenie, ostrzyganie.

Обстри́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обстра́ивать**, -ся.

Обстро́ганіе, -я, *n.* ostruganie, oheblowanie.

Обстрога́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обстра́гивать**, -ся.

Обстро́йка, -и, *f.* obudowywanie, obudowanie, zabudowanie.

Обстро́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обстра́ивать**, -ся.

Обстроче́ніе, -я, *n.* ostępnowanie.

Обстрочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обстра́чивать**, -ся.

Обстро́чка, -и, *f.* 1. v. **Обстроче́ніе**; 2. miejsce ostępnowane. [Завалъ.

Обстру́кція, -и, *f. Med.*, v.

Обступа́ніе, -я, *n.* obstąpienie, otoczenie, osaczanie, opasanie.

Обступа́ть, Обступи́ть, *v. a.* obstępować, obstąpić, oblegać, obledz, opasać, obsaczyć, otoczyć, okrążyć; -ся, *a*) *v. r.* potknąć się, poślizgnąć się; *β*) *v. p.* być obstąpionym, otoczonym, obsaczonym, okrążonym.

Обступи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обступа́ть**, -ся.

Обступле́ніе, *cfr.* **Обступа́ніе.**

Обсуди́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обсу́живать.**

Обсужде́ніе, Обсу́киваніе, -я, *n.* obsądzenie, obsądzanie.

Обсу́живать, Обсуди́ть, *v. a.* obsądzać, obsądzić; -ся, *v. p.* być obsądzanym, obsądzonym.

Обсу́шеніе, Обсу́киваніе, -я, *n.* osuszenie, osuszanie.

Обсу́шивать, Обсуши́ть, *v. a.* osuszywać, osuszyć; -ся, *a*) *v. r.* osuszać się, osuszyć się; *β*) *v. p.* być osuszanym, osuszonym.

Обсуши́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обсу́шивать**, -ся. [osuszenie.

Обсу́шка, -и, *f.* osuszywanie, **Обсчита́ніе**, -я, *n.* przerachowanie się, oszukanie w rachunku.

Обсчита́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обсчи́тывать**, -ся. [nie.

Обсчи́тываніе, *cfr.* **Обсчита́ніе.**

Обсчи́тывать, Обсчита́ть, Обче́сть, *v. a.* przerachować się, oszukiwać, oszukać w rachunku; -ся, *v. r.* omylić się w rachowaniu.

Обсыла́ть, Обосла́ть, *v. a.* posyłać, posłać, obsyłać, obesłać; -ся, *a*) *v. r.* posyłać, posłać od siebie; *β*) *v. p.* być posyłanym, posłanym. [syłanie.

Обсы́лка, -и, *f.* posyłanie, ob-

Обсыпа́ніе, Обсы́паніе, -я, *n.* obsypywanie, obsypanie.

Обсыпа́ть, *v. a. impf.*, **Обсы́пать**, *v. perf.* obsypywać, obsypać; -ся, *v. p.* być obsypywanym, obsypanym. [osychanie.

Обсыха́ніе, -я, *n.* obsychanie, **Обсыха́ть, Обсо́хнуть**, *v. n.* obsychać, obeschnąć.

Обсѣва́ніе, -я, *n.* obsiewanie.

Обсѣва́ть, Обсѣ́ять, *v. a.* obsiewać, obsiać; -ся, *v. p.* być obsiewanym, obsianym.

Обсѣ́вка, -и, *f.* obsiewanie, obsianie.

Обсѣ́вки, -вокъ, *f. pl.* wysiewki, plewy, otręby.

Обсѣ́вокъ, -вка, *m.* pole niezasiane, ugór; §. и я не обсѣ́вокъ въ по́лѣ, і ja nie jestem gorszy. [sianie.

Обсѣ́въ, -а, *m.* obsiewanie, ob-

Обсѣда́ть, Обсѣ́сть, *v. a.* oblegać, obledz, otaczać, otoczyć, opasać.

Обсѣ́даніе, v. **Облеганіе.**

Обсѣка́ніе, -я, *n.* ociosywanie.

Обсѣка́ть, Обсѣ́чь, *v. a.* ociosywać, ociosać, obcinać, obciąć, obsiec; -ся, *a*) *v. r.* (*o włosach:*) pociąć się; *β*) *v. p.* być ociosywanym, ociosanym. [сѣдать.

Обсѣсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обсѣ́чѣніе**, -я, *n.*, **Обсѣ́чка**, -и, *f.* ociosanie, obcięcie.

Обсѣ́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обсѣка́ть**, -ся.

Обсѣ́яніе, -я, *n.* obsianie, zasianie. [Обсѣва́ть, -ся.

Обсѣ́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обтаиваніе**, -я, *n.* tajanie.

Обтаи́вать, Обтая́ть, *v. a.* odtajać; *v. n.* tajeć, obtajać.

Обтачать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обта́чивать**, -ся. [na tokarni.

Обта́чиваніе, -я, *n.* otaczanie

Обта́чивать, Обточи́ть, *v. a.* otaczać, otoczyć, toczyć co w około na tokarni.

Обтаяніе, -я, *n.* obtajanie.

Обтая́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обта́ивать.** [płynienie w około.

Обтека́ніе, -я, *n.* ociekanie,

Обтека́ть, Обте́чь, *v. a.* ociekać, ociec, płynąć w około.

Обтере́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обтира́ть**, -ся.

Обтеса́ніе, -я, *n.* o(b)ciosanie.

Обтеса́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обтёсывать**, -ся.

Обтёска, -и, *f.* o(b)ciosywanie, o(b)ciosanie. [wanie.

Обтёсываніе, -я, *n.* o(b)ciosy-

Обтёсывать, Обтеса́ть, *v. a.* o(b)ciosywać, o(b)ciosać; -ся, *v. p.* być o(b)ciosywanym, o(b)ciosanym.

Обтеча́ніе, *cfr.* **Обтека́ніе.**

Обте́чь, *v. perf.*, v. *sub*: **Обтека́ть.** [ocieranie, otarcie.

Обтира́ніе, -я, *n.* obcieranie,

Обтира́ть, Обтере́ть, *v. a.* obcierać, obetrzeć, ocierać, otrzeć; -ся, *a*) *v. r.* obcierać się, obetrzeć się; wycierać się, wytrzeć się, zużywać się; *β*) *v. p.* być obcieranym, obtartym.

Обтирка, -и, *f.* 1. ocieranie, otarcie; 2. ścierka.

Обтовщикъ, Обтовой, v. **Опт...**

Обточе́ніе, *cfr.* **Обта́чиваніе.**

Обточи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Обта́чивать**, -ся.

Обть, v. **Опть.**

Обтыка́ніе, Обты́каніе, -я, *n.*

обтыкание, обетканіе, повтыканіе.

Обтыкáть, Обтыкáть, *v. a.* обтыкáть, обеткнáть, повтыкáть, повсáдзáть.

Обтя́гиваніе, -я, *n.* обциáгиваніе, повлекáніе.

Обтя́гивать, Обтяну́ть, *v. a.* обциáгивáть, обциáгнáть, повлекáть, повлéц; **-ся,** *a) v. r.* обциáгивáть сѣ, вытциáгивáть сѣ; *β) v. p.* быть обциáгиваным, обциáгнѣтым.

Обтя́жка, -и, *f.* обциáгненіе, повлéченіе; повлóка.

Обтя́жно́й, (-жны́), -а́я, -о́е, *adj.* обциáгиваны; **обтя́жны́я пу́говицы, guziki obciągane.**

Обува́льникъ, -а, *n.* обувáчз, взувáчз.

Обува́льный, -ая, -ое, *adj.* до обýціа слýжący, взувáльны; **обува́льный рогъ,** v. **Обува́льникъ.**

Обува́ніе, -я, *n.* обувáніе, взувáніе.

Обу́вать, Обу́ть, *v. a.* – **кого́-либо,** обувáвáть, обýвáть; *****оszукáć, окпíć; **-ся,** *a) v. r.* обувáвáть сę; обýвáть сę; *β) v. p.* быть обувáваным.

О́бувь, -и, *f.* обóв', обóвіе, обýвіе. [звężéніе, ściśніеніе.

Обу́женіе, Обу́живаніе, -я, *n.* звężáć, звężíć, ściскáć, ścісnąć; **Обу́живать, Обу́зить,** *v. a.* **-ся,** *v. p.* быть звężáным, звężóным.

Обу́за, -ы, *f.* ciężár. [nym.

Обуздáніе, -я, *n.* okiełznánie, pohamowánie, poskrómienie.

Обуздáтель, -я, *m.* poskramiácz, poskrómiciel.

Обуздáть, -ся, *v. perf.,* v. *sub:* **Обуздывáть, -ся.**

Обуздываніе, -я, *n.* poskramianie, hamowánie.

Обуздывать, Обуздáть, *v. a.* poskramiáć, poskrómić, hamowáć, pohamowáć, okrócić; okiełznáć, obuzdáć; **обуздывать гнѣвъ,** hamowáć gniéw.

Обу́зить, -ся, *v. perf.,* v. *sub:* **Обу́живать, -ся.** [(morza).

Обурева́ніе, -я, *n.* wzburzenie

Обурева́ть, *v. a.* wzburzáć, sprawiáć burzę; стрáсти егó обурева́ютъ, namiętności go wzburzają; **-ся,** *v. p.* być wystawionym na burzę; być miotanym nawałnościami. [**Обува́ть, -ся.**

Обу́ть, -ся, *v. perf.,* v. *sub:*

Обýхъ, -а, *m.* obuch, ucho siekiery; *****człowiek tępy, niepojętny, pień, mazgaj; **приключи́лось ему́ тепе́рь на обу́хѣ рожь молоти́ть,** §. on biedę klepie, ostatnią biedę cierpi.

Обуча́ть, Обучи́ть, *v. a.* – **кого́-либо чему́,** uczyć, nauczáć kogo; **обуча́ть кого́-либо му́зыкѣ,** uczyć kogo muzyki; **-ся,** *a) v. r.* uczyć сę, wyuczáć сę, wyuczyć сę; *β) v. p.* być nauczanym, nauczonym, wyuczonym.

Обуче́ніе, -я, *n.* uczenie сę, nauka, nauczánie.

Обучи́ть, -ся, *v. perf.,* v. *sub:* **Обучáть, -ся.**

Обу́шіе, -я, *n. Eccl. sl.* klapka ucha, koniec ucha, miękisz.

Обу́шникъ, -а, *m.* narzędzie kowalskie służące do naprawienia siekier. [stwo, waryacya.

Обуя́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* szaleńOбуя́ти, *v. n. Eccl. sl.* oszaleć, zwaryowáć; егó обуя́ли стрáсти, namiętności go opanowały; стрáхъ обуя́лъ егó, strach go opanował.

Обхáживать, Обходи́ть, *v. a.* obchodzić, obejść.

Обхáркивать, Обхáркать, *v. a.* opluwáć, opluć, oplwáć.

Обхáркать, *v. perf.,* v. *sub:* **Обхáркивать.**

Обхватить, *v. perf.,* v. *sub:* **Обхвáтывать.** [garnienie.

Обхвáтка, -и, *f.* objęcie, o-

Обхвáтъ, -а, *m.* objęt, objęcie.

Обхвáтываніе, -я, *n.* obejmowanie, ogarnianie.

Обхвáтывать, Обхвати́ть, *v. a.* obejmowáć, objąć, ogarniáć, ogarnąć; **плáмя обхвати́ло всё строéніе,** płomień ogarnął całą budowę. [przejmość, grzeczność.

Обходи́тельность, -и, *f.* u-

Обходи́тельный, -ая, -ое, *adj.* uprzejmy, grzeczny.

Обходи́ть, Обойти́, *v. a.* obchodzić, obejść; schodzić; omijáć, ominąć; – **кого́-либо,** *****pominąć, opuścić, zostawić kogo bez nagrody; – **весь го́родъ,** obejść, schodzić całe miasto; **-ся,** *v. r.* – **съ кѣмъ,** obchodzić сę, postępowáć z kim; (*o towarach:*) wypadáć, kosztowáć; – **безъ чего́-либо,** obchodzić сę, obejść сę bez czego.

Обходи́ть, *v. perf.,* v. *sub:* **Обхáживать.**

Обхо́дный, -ая, -ое, *adj.* obchodny, obchodowy; **обхо́дная стрáжа,** straż obchodna; v. **Дозóръ**; *tt.* v. **Движéніе** (**обхóдное**).

Обхо́дъ, -а, *m.* obchód, obchodzenie, obejście; **дозóрный обхóдъ,** straż obchodna, patrol.

Обхожде́ніе, -я, *n.* obchodzenie; obchodzenie сę (z kim).

Обчеса́ніе, -я, *n.* oczesanie.

Обчеса́ть, -ся, *v. perf.,* v. *sub:* **Обчёсывать, -ся.** [oczesanie.

Обчёска, -и, *f.* oczesywanie, **Обчёсть, -ся,** *v. perf.,* v. *sub:* **Обсчи́тывать, -ся.**

Обчёсываніе, -я, *n.* oczesywanie; *cfr.* **Обчеса́ніе.**

Обчёсывать, Обчеса́ть, *v. a.* oczesywáć, oczesáć; **-ся,** *a) v. r.* oczesywáć сę, oczesáć сę; *β) v. p.* być oczesywanym, oczesanym.

Обчёть, -а, *m.* omyłka w rachubie, przerachowanie сę.

Обчи́стить, -ся, *v. perf.,* v. *sub:* **Обчищáть, -ся.** [ochędożenie.

Обчи́стка, -и, *f.* oczyszczenie, **Обчищáть, Обчи́стить,** *v. a.* oczyszczáć, oczyścić, chędożyć, ochędożyć; **-ся,** *a) v. r.* oczyszczáć сę, oczyścić сę, ochędożyć сę; *β) v. p.* być oczyszczanym, oczyszczonym, ochędożonym.

Обчище́ніе, -я, *n.* oczyszczenie, ochędożenie.

Обшанцова́ть, *v. a. perf.* oszańcować, okopać; **-ся,** *v. r.* oszańcować сę, okopać сę.

Обша́риваніе, -я, *n.* obszukiwanie, szperanie, przetrząsanie.

Обша́ривать, Обша́рить, *v. a.* obszukiwáć, obszukáć, przetrząsywáć, przetrząsáć, szperáć; **-ся,** *v. p.* być obszukiwanym, obszukanym, przetrząsanym.

Обшéствіе, -я, *n.* obejście.

Обшивáлка, -и, *f.* obszywaczka. [ка (1).

Обшиваніе, -я, *n.*, v. **Обшивка.**

Обшивáть, Обши́ть, *v. a.* 1. obszywáć, obszyć; – **кого́-либо,** odziewáć, odziáć, przyodziewáć, przyodziáć kogo; 2. obijáć, obić (*np.* deskami); **-ся,** *v. p.* 1. być obszywanym, obszytym; być odziewanym; być obijanym, obitym.

Обши́вка, -и, *f.* 1. obszywanie, obszycie; obszywka; 2. obijanie, obicie (*np.* deskami).

О́бшивни, -ей, *m. pl.* sanki szerokie łubiane; v. **По́шевни.**

Обши́вно́й, (-вны́), -а́я, -о́е, *adj.* obszyty; do obijania, do obicia używany; **обши́вны́я до́ски,** deski do obijania.

Обши́вочный, v. **Обши́вной.**

Обши́рность, -и, *f.* obszerność, rozległość.

Обши́рный, -ая, -ое, *adj.* obszerny, rozległy. [(1).

Обши́тье, -я, *n.*, v. **Обши́вка**

Обшлáгъ, -а, *m.* wyłoga, *pl.* wyłogi, obszlag, *pl.* obszlagi, łapka, *pl.* łapki u szaty.

Общáтися, *v. r. Eccl. sl.* – **въ чёмъ,** mieć w czém udział, uczestniczyć, stawáć сę uczestnikiem, spólnikiem czego. [razem.

О́бще, *adv.* spólnie, pospołu,

Обще-арме́йскій, -ая, -ое, *adj.* dla całéj armii przeznaczony; **обще-арме́йскій мундúръ,** mundur dla całéj armii przeznaczony; **-жи́тель, -я,** *m.* spólmieszkaniec, społecznik, zakonnik klasztorny, braciszek; **-жи́тельность, -и,** *f.* społeczność; towarzystwo; **-жи́тельный, -ая, -ое,** *adj.* społeczny, spólny, towarzyski; **-жи́тельство, -а,** *n. Eccl. sl.* społeczność, społeczeństwo, towarzystwo; (*w klasztorach:*) bractwo. **-жи́тельствовать,** *v. n. Eccl. sl;* żyć w społeczności, w spólności, w towarzystwie; **-жи́тіе, -я,** *n.*, v. **Общежи́тельство**; **-ме́стный, -ая, -ое,** *adj.* publiczny; **-наро́дный, -ая, -ое,** *adj.* powszechny, ogólny; obszenaródne prawo, prawo powszechne.

Общéніе, -я, *n.* 1. wspólka, społeczność, wspólnictwo, społeczeństwo; 2. pomoc, wsparcie,

вспиеранie, вспомаганiе; 3. комунiа свiята.

Обще-полéзность, -и, *f.* пожытек огóлны, użyteczność; **-полéзный**, -ая, -ое, *adj.* пожытeczny dla огóлu, ogólowy.

Общéственный, -ая, -ое, *adj.* powszechny, gminny, społeczny; общéственное блáго, dobro powszechne; общéственная жизнь, v. Общежúтie.

Óбщество, -а, *n.* społeczeństwo, społeczność, towarzystwo, gmina; общество учёных, учёное óбщество, towarzystwo uczonych; торгóвое –, towarzystwo handlowe, (kupieckie).

Общеупотребúтельный, -ая, -ое, *adj.* powszechnie używany.

Óбщина, -ы, *f.* powszechność, pospolitość, ogół, społność; gmina. [poobrywanie.

Общипáние, -я, *n.* obskubanie,

Общипáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Общúпывать**, -ся.

Общúпывание, -я, *n.* obskubywanie, obrywanie.

Общúпывать, **Общипáть**, *v. a.* obskubywać, obskubać, obrywać, oberwać, poobrywać; -ся, *v. p.* być obskubywanym, obskubanym, obrywanym, poobrywanym.

Общúтель, -я, *m. Eccl. sl.* spólnik, uczestnik. [rzyskość.

Общúтельность, -и, *f.* towa-

Общúтельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* szczodrobliwy.

Óбщий, -ая, -ее, *adj.* powszechny, ogólny, społny, pospolity; óбщее блáго, dobro powszechne; óбщими сúлами, społnemi siłami; óбщаго рóда, *Gramm.* (*generis communis*), obojéj płci.

Óбщник, -а, *m.*, v. **Соучáстник**, **Сотрýдник**.

Óбщница, -ы, *f.*, v. **Соучáстница**. [ogólność, ogół.

Óбщность, -и, *f.* powszechność,

Об, *praep.*, v. **О**.

Объéмистый, -ая, -ое, *adj.* obejmujący, zawierający w sobie; objętny.

Объемлющíй, -ая, -ее, *adj.* obejmujący, zawierający w sobie.

Объём, -а, *m.* obwód, objęt, objętość, objęcie; *it.* v. **Обхвáт**.

Óбыгранie, **Объúгрывание**, -я, *n.* ogranie, ogrywanie (*np.* w karty); ulepszenie przez ogranie instrumentu muzycznego.

Объúгрывать, **Объúграть**, *v. a.* ogrywać, ograć (kogo w grze jakiéj); ulepszać, ulepszyć przez (o)granie instrument muzyczny; -ся, *a*) *v. r.* ogrywać się, ograć się, stać się lepszym przez (o)granie; *β*) *v. p.* być ogrywanym, ogranym.

Обънаглять, *v. a. perf.* – кого-либо, zrobić komu szkodę.

Обънимáть, **Объáть** & **Объять**, *v. a. Eccl. sl.* 1. obejmować, objąć; *it.* v. **Обнимáть**; 2. zbierać, zebrać (*np.* winogrona); -ся, *a*) *v. r.* obejmować się, objąć się; uściskać się; *β*) *v. p.* być obejmowanym, objętym; być uściskanym. [nie.

Объúскание, *cfr.* **Объúскива-**

Объúскать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Объúскивать**, -ся.

Объúскивание, -я, *n.* przetrząsywanie, przetrząsanie, przeszukiwanie.

Объúскивать, **Объúскать**, *v. a.* przetrząsać, przetrząść, przetrząsnąć, szukać, wyszukiwać, wyszukać, rewidować, zrewidować, przepatrywać; -ся, *a*) *v. r.* poszukiwać, poszukać u siebie; *β*) *v. p.* być wyszukanym, znalezionym, znajdować się.

Óбыск, -а, *m.* szukanie, śledzenie, poszukiwanie, rewizya; śledztwo, badanie, indagacya; *Eccl.* świadectwo, dowodzące, iż zabierający się do małżeństwa nie są z sobą w pokrewieństwie.

Объядание, -я, *n.* objadanie.

Объéдать, **Объéсть**, *v. a.* objadać, objeść; (*o rzeczach gryzących*:) obgryzać, obgryźć, obżerać, obeżreć; *cudze objady często zjadać, wyjadać, na objady przymilać się, przylizywać się; -ся, *a*) *v. r.* objadać się, objeść się, obżerać się, obeżreć się; *β*) *v. p.* być objadanym, objedzonym.

Объéдение, *cfr.* **Объéдание**.

Óбъеди, -ей, *f. pl.* niedojadki, pasza przez bydło niezjedzona.

Объéдки, -ов, *m. pl.* niedojadki. [ёди.

Объéдья, -ьев, *n. pl.*, v. **Óбъ-**

Объéздить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Объéзжать** & **Объéзживать**.

Объéздка, -и, *f.* objeżdżka, objeżdżanie, objeżdżenie; v. **Объéзд**. [Дозóрный.

Объéздникъ, **Объéздной**, v.

Объéздный, -ая, -ое, *adj.* objazdny, objazdowy; объéздная стрáжа, v. **Объéзд** (дозóрный).

Объéздчикъ, -а, *m.* тамóженный, пограничный, celny objeżdżacz, dozórca; берегóвой объéздчикъ, strażnik nadmorski.

Объéзд, -а, *m.* objazd, objeżdżanie; ront, patrol konny; дозóрный объéзд, ront, patrol konny. [nie; *cfr.* **Объéзда**.

Объéзжание, -я, *n.* objeżdżanie.

I. Объéзжать, **Объéхать**, *v. a.* objeżdżać, objechać; otaczać, otoczyć; конница объéхала непрiятельскую пéхоту, jazda oskoczyła piechotę nieprzyjacielską.

II. Объéзжать, **Объéздить**, *v. a.* objeżdżać, objeździć.

Объéзженie, **Объéзживание**, -я, *n.* objeżdżenie, objeżdżanie, ujeżdżenie (konia). [(II).

Объéзживать, v. **Объéзжать**

Объéзжiй, -ая, -ее, *adj.* objezdny, objazdowy; объéзжiй, -аго, *s. m.*, v. **Объéздчикъ**.

Объéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Объéдать**, -ся.

Объéхание, -я, *n.*, v. **Объéзд** (1).

Объéхать, *v. perf.*, v. *sub*: **Объéзжать** (I). [zmysły stracić.

Объюродéть, *v. n. perf.* oszaleć,

Объявúтель, -я, *m.* objawiciel, okaziciel, oświadczyciel, oznajmiciel.

Объявúтельница, -ы, *f.* objawicielka, okazicielka, oświadczycielka, oznajmicielka.

Объявúтельный, -ая, -ое, *adj.* objawiający, oznajmiający, oświadczający.

Объявúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Объявлáть**, -ся. [nie.

Объáвка, -и, *f.*, v. **Объявлéние**.

Объявлéние, -я, *n.* ogłoszenie, oznajmienie, oświadczenie, obwieszczenie; объявлéние любви, oświadczenie miłości.

Объявлáть, **Объявúть**, *v. n.* ogłaszać, ogłosić, objawiać, objawić, oświadczać, oświadczyć, obwieszczać, obwieścić, deklarować; объявúть войнý, wypowiedzieć wojnę; – всенарóдно, obwieszczać narodowi; объявúть претéнзию на кого-либо, v. **Предъявлúть** (пр.); объявúть о вступлéнiи въ брáкъ, v. **Оглашáть** (2); -ся, *a*) *v. r.* objawiać się, okazywać się, okazać się, pokazać się; *β*) *v. p.* być ogłaszanym, ogłoszonym, objawianym, objawionym. [*wcach*:) okocić się.

Объягниться, *v. r. perf.* (*o o-*

Объядéние, -я, *n.* objedzenie się, obżarstwo.

Объядливый, v. **Обжóрливый**.

Óбъярь, v. **Óбъярь**.

Объясáчивать, **Объясáчить**, *v. a.* obciążać, obciążyć daniną, nakładać, nałożyć haracz.

Объяснéние, -я, *n.* objaśnienie, wyjaśnienie, odwikłanie.

Объяснúтель, -я, *m.* objaśniciel, wyjaśniciel.

Объяснúтельный, -ая, -ое, *adj.* objaśniający, wyjaśniający.

Объяснúть, **Объяснúть**, *v. a.* objaśniać, objaśnić, wyjaśniać, wyjaśnić; -ся, *a*) *v. r.* objaśniać się, objaśnić się, wyjaśniać się, wyjaśnić się, wytłumaczyć się; *β*) *v. p.* być objaśnionym.

Объяти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Объимáти**, -ся.

Объáтие, -я, *n.* objęcie, objęcia, uściskanie, uścisk.

Объáтность, -и, *f.* objętność.

Объáтный, -ая, -ое, *adj.* objętny, mogący być objętym, łatwy do objęcia.

Объять, *v. perf.*, v. *sub*: **Объимáти**. [mieszkaniec.

Обывáтель, -я, *m.* obywatel,

Обывáтельница, -ы, *f.* obywatelka, mieszkanka.

Обывáтельскiй, -ая, -ое, *adj.* obywatelski. [v. **Обыгр...**

Обыгрáние, **Обыгрáть**, -ся, **Обúгрывание**, **Обúгрывать**, -ся, v. **Объигр...**

Обыдёнками, Обыдёнкою, Обыдённо, *adv.* przez jeden dzień, w jeden dzień, w przeciągu dnia jednego.

Обыдённый, -ая, -ое, *adj.* w przeciągu dnia jednego dokonany.

Обы́кать, Обы́кнуть, *v. n.* przywykać, przywyknąć, przyzwyczaić się. [wykły, przyzwyczajony.

Обы́клый, -ая, -ое, *adj.* przyzwyczajony.

Обыкнове́ніе, -я, *n.* zwyczaj, przyzwyczajenie, obyczaj, użycie, używanie.

Обыкнове́нный, -ая, -ое, *adj.* zwyczajny, pospolity; **-но,** *adv.* zwyczajnie, pospolicie. [кать.

Обы́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Обы́скиваніе, Обы́скать,** v. **Объискъ....** [**Объискъ....**

Обы́скиваніе, Обы́скивать, v. **О'бы́скъ,** v. **О'бъискъ.**

Обы́чай, -я, *m.* obyczaj, zwyczaj, nałóg; **такóвъ обы́чай,** taki zwyczaj jest; zwyczaj tam taki jest; **прида́рные обы́чаи,** zwyczaj dworski, dworszczyzna, etykietta; no to **стари́нному обы́чаю,** po staremu zwyczaju; §. **зла́я бесѣ́ды глятъ обы́чаи бла́гіе,** złe towarzystwo psuje dobre obyczaje; §. **во вся́кой землѣ́ свои́ обы́чаи,** każdy kraj ma swój obyczaj; *it.* v. *sub*: **Го́родъ.**

Обы́чайно, *adv.* zwyczajnie, według zwyczaju, zwykle, za zwyczaj, jak to bywa.

Обы́чайный, -ая, -ое, *adj.* zwyczajny, zwykły, w używaniu będący.

Обы́чливый, -ая, -ое, *adj.* nawykły, uparty, uporczywy, uporny.

Обы́чно, *adv. Eccl. sl.*, v. **Обы́чайно.**

Обы́чный, -ая, -ое, *adj.* zwyczajny, zwykły, przywykły.

† **Обы́щикъ, -а,** *m.*, v. **Сы́щикъ.**

Обы́рянный, -ая, -ое, *adj.* morowy, od mory, z mory materyi.

О'бырь, -и, *f.* mora, (gatunek materyi).

О'бѣ, v. *sub*: **О'ба.**

Обѣга́ніе, -я, *n.* obieganie; poobieganie; ubieganie.

Обѣга́ть, Обѣжа́ть, *v. a.* obiegać, poobiegać; ubiegać, ubiedz; chronić się; *it.* v. **Опере́жи-ва́ть.** [poobiegać.

Обѣ́гать, *v. a. perf.* obiegać,

Обѣда́ніе, -я, *n.* obiadowanie.

Обѣда́ть, *v. n.* obiadować.

Обѣ́денный, -ая, -ое, *adj.* obiadowy, obiedni.

Обѣ́дница, -ы, *f.* osobliwe nabożeństwo, odprawiające się zamiast liturgii czyli mszy świętéj.

Обѣ́дній, -яя, -ее, *adj.*, v. **Обѣ́денный.**

Обѣднѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zbiedniały, zubożały, przyubożały, podupadły.

Обѣдне́ніе, -я, *n.* zbiednienie, zubożenie, przyubożałość, podupadłość.

Обѣдне́ть, *v. n. perf.* zbiednieć, zubożeć, podupaść. [(обѣдню).

Обѣ́дня, -и, *f.* msza św.; v. **Пѣ́ть Обѣдни́лый, Обѣдни́ть,** v. **Обѣдне́лый, Обѣдне́ть.**

Обѣ́дъ, -а, *m.* obiad; **по́слѣ обѣда,** po obiedzie; **звать, просѣ́ть, приглаша́ть къ обѣ́ду, prosić,** zapraszać na obiad; **зва́ть на обѣдъ,** *Bot.*, v. **Кове́лецъ** (Испáнскій); §. **кто на чужóй обѣдъ надѣ́ется, тотъ го́лоденъ быва́етъ,** kto się na kogo spuści, tego Pan Bóg opuści; *it.* v. *sub*: **Дѣ́дъ, Сосѣ́дъ** (§.).

Обѣзжа́ніе, -я, *n.* 1. obieganie; 2. ubieganie (kogo).

Обѣле́ніе, Обѣливаніе, -я, *n.* obielenie, pobielenie, obielanie, pobielanie.

Обѣлива́ть, *v. a. imperf.*, **Обѣли́ть,** *v. perf.* obielać, obielić, pobielać, pobielić.

Обѣ́лка, -и, *f.* obielanie, obielenie, pobielenie, wybielenie (w około). [podatków.

† **Обѣ́лъ, -а,** *m.* uwolnienie od

Обѣ́льный, -ая, -ое, *adj.* wolny od powinności, od podatków.

Обѣ́тникъ, -а, *m. Eccl. sl.* ślubownik, ten co ślub czyni.

Обѣ́тный, -ая, -ое, *adj.* ślubny, ślubowany, obiecany.

Обѣтова́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* ślubowanie, obiecanie, obietnica, przyrzeczenie.

Обѣтованный, -ая, -ое, *part. p.* obiecany, przyrzeczony; v. **Обѣтова́ть; обѣтованная земля,** ziemia obiecana

Обѣтова́ти, *v. a. Eccl. sl.* obiecować, obiecać, ślubować.

Обѣ́тъ, -а, *m.* obiecanie, ślubowanie, przyrzeczenie, ślub, poślubienie. [**-ся.**

Обѣща́ть, -ся, v. **Обѣща́ть, Обѣща́ніе, -я,** *n.* obiecanie, obiecowanie.

Обѣща́нникъ, v. **Обѣтникъ.**

Обѣща́тель, -я, *m.* obiecownik.

Обѣща́тельница, -ы, *f.* obiecownica.

Обѣща́ть, *v. a.* obiecować, obiecać, przyrzec komu; obiecować, czynić nadzieję; ślubować, poślubiać, ślub czynić Bogu; **-ся,** *v. r.* obiecować się, obiecać się; ślubować, ofiarować się.

Обѣща́ло, -а, *n. Eccl. sl.* obwiązka, obwiązanie.

Обязáніе, -я, *n.* obowiązanie, powinność.

Обя́занность, -и, *f.* obowiązanie, obowiązek, powinność.

Обязáтельность, -и, *f.* obowiązanie; obowiązanność, wdzięczność.

Обязáтельный, -ая, -ое, *adj.* obowiązujący; obowiązany, wdzięczny.

Обязáтельство, -а, *f.* obowiązek, zobowiązanie się, oblig, obligacya, rewers, kontrakt.

Обя́зывать, *v. a. imperf.*, **Обязáть,** *v. perf.* obowiązywać, obowiązać, zobowiązywać, zobowiązać; **-ся,** *v. r.* obowiązywać się, obowiązać się, podejmować się, podjąć się. [dolet.

† **Обя́къ, -и,** *f.* bandoler, ban-

Овáлъ, -а, *m.* owata, jajowa figura. [jajkowatość, obłość.

Овáльность, -и, *f.* owalność,

Овáльный, -ая, -ое, *adj.* owalny, jajkowaty, obły, † obli.

Овдовѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* owdowiały.

Овдовѣ́ніе, -я, *n.* owdowienie.

Овдовѣ́ть, *v. n.* owdowieć.

Овéнъ, -а, *m. Eccl. sl.* baran; *Astron.* baran na niebie; (= таранъ, *u starożytnych*:) taran, murołom.

Овéрпивать, Овéрпить, *v. a.* wierszyć, wierzch układać, ułożyć.

Овéрпье, -я, *n.* wierzch stogu.

Овéсецъ, -сца, *m. Bot.* (*bromus*), kostrzewa; kąkolnica; owsik; nieсóчный овéсецъ, v. **Колосня́къ.**

Овёсъ, *gen.* **овсá,** *m. Bot.* (*avena sativa*), owies; **востóчный, Турéцкій овёсъ,** (*avena orientalis*), owies Turecki; **глухóй овёсъ,** owies płonny, owiesek, owsik; **дя́кій, песóчный овёсъ,** v. **Колосня́къ.**

Овéчій, -ья, -ье, *adj.* owczy; **овéчій хлѣ́въ,** owcza stajnia, owczarnia; **овéчье стáдо,** trzoda owiec; **овéчья чечевúца,** v. **Мóшникъ.**

Овéчка, -и, *f. dim.* owieczka.

Овúнецъ, -нца, *m. dim.*, v. **Овúнъ.**

Овúнный, -ая, -ое, *adj.* do suszarni zbożowéj należący.

Овúнъ, -а, *m.* suszarnia zbożowa; *cfr.* stodoła.

Овладѣ́вать, Овладѣ́ть, *v. a.* **– чѣмъ,** opanowywać, opanować, zawładywać, zawładnąć, podbijać, podbić, zdobywać, zdobyć.

Овладѣ́ніе, -я, *n.* opanowanie, podbicie, zdobycie.

Овладѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Овладѣ́вать.** [barani.

О'вній, -яя, -ее, *adj. Eccl. sl.*

Овогдá, *adv. Eccl. sl.* niekiedy, czasem.

Оводúстый, -ая, -ое, *adj.* mający mnóstwo giesów, gzików.

Оводóѣдъ, v. **Клещеядецъ.**

О'водъ, -а, *m. H. n.* (*oestrus*), gies, gzik. [**О'вощъ.**

Овóщіе, -я, *n. Eccl. sl.*, v.

Овóщная, -ой, *s. f.* owocnia, owocarnia, skład na owoce.

Овóщникъ, -а, *m.* 1. owocnik, przekupień owocowy; 2. *Eccl. sl.* ogród owocowy, owocny.

Овóщный, -ая, -ое, *adj.* owocowy, owocny.

О'вощъ, -а, *m.* owoc.

Овра́гъ, -а, *m.* debrza, parów, parowa, wądół, wąwóz, padół.

Овра́жекъ, -жка, *m.* wądolek; v. **Овра́гъ.**

Овра́жистый, -ая, -ое, *adj.*

parowisty, wądolisty, wąwozisty, padolisty.

Овражка, -и, *f.*, v. **Суслик**ъ.

Овражникъ, -а, *m. Bot.* (*hyoseris*) świnia sałata, prosinka.

Овся́никъ, -а, *m.* chléb owsiany.

Овся́ница, -ы, *f.*, **Овся́нишникъ**, -а, *m.*, v. **Мannикъ**.

Овся́нка, -и, *f. H. n.* (*emberiza hortulana*), poświerka ortula.

Овся́ный, -ая, -ое, *adj.* owsiany; овся́ная ка́шица, kasza owsiana; овся́ный коре́нь, v. **Козлобоpо́дникъ** (овсянокоренный).

Овца́, -ы́, *f.* owca; одна́ па́ршивая овца́ всё ста́до мара́етъ *albo* по́ртитъ, jedna owca parszywa wszystko (całe) stado [или całą trzodę] zaraża.

Овцевóдецъ, -дца, *m.* hodownik owiec. [chów owiec.

Овцевóдство, -а, *n.* chów, wy-

Овцевóдъ, -а, *m.* hodownik owiec. [młoda.

Овча́, -ча́ти, *n. Eccl. sl.* owca

Овчáрка, -и, *f.* owczarski pies.

Овчáрникъ, -а, *m.*, v. **Овчáрня**.

Овчáрный, -ая, -ое, *adj.* owczarny, do owczarni należący.

Овчáрня, -и, *f.* owczarnia.

Овчáръ, -а, *m.* owczarz.

Овчúна, -ы, *f.* owcza skóra.

Овчúнка, -и, *f. dim.* owcza (или barania) skórka.

Овчúнникъ, -а, *m.* garbarz (wyprawiacz) skór owczych *lub* baranich.

Овчúнный, -ая, -ое, *adj.* z skór, z kórek owczych (или baranich) uszyty; овчúнный тулу́пъ, barani kożuch, tołub barani.

О'вчій, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.*, v. **Овéчій**.

†Овчюгъ, -а, *m.*, v. **Овчáръ**.

Огáдить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Огáживать**, -ся.

Огáженіе, **Огáживаніе**, -я, *n.*, v. **Замараніе**, **Запáчканіе**.

Огáживать, **Огáдить**, *v. a.*, v. **Замáрывать**, **Запáчкивать**, -ся.

Огáрки, -овъ, *m. pl.* żużel, *pl.* żużle.

Огáрокъ, -рка, *m.*, **Огáрочекъ**, -чка, *m. dim.* ogarek, dopalony prawie kawałek świecy. [żłowy.

Огáрочный, -ая, -ое, *adj.* żu-

Огáръ, -а, *m.* ogorzałość od słońca, cera od słońca zczerniona, zczerniałość.

О'гарь, -и, *f.*, v. **Огáрки**.

Огласи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Оглаша́ть**.

Огла́шеніе, -я, *n. Archit.* oglábie stołbá, v. **Капитéль**.

Огла́вленіе, -я, *n.* spis, rejestr (w książce). [dzienica.

Огла́вль, -и, *f.* nagłówek uź-

Оглавля́ть, **Огла́вить**, *v. a.* spisywać, spisać krótki rejestr materyi zawartych (w książce).

Оглаго́ланіе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Обви́неніе**.

Оглаго́лать, *v. perf.*, v. *sub*: **Оглаго́лывать**.

Оглаго́лывать, **Оглаго́лать**, *Eccl. sl.*, v. **Обвиня́ть**, **Оговáривать**. [ветникъ.

Оглаго́льникъ, *Eccl. sl.*, v. **Кле-**

Огладить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Огла́живать**, -ся.

Огла́дываніе, -я, *n.* ogładanie, ogryzywanie, ogryzanie.

Огла́дывать, **Огладáть**, *v. a.* ogładać, ogładać, ogryzywać, ogryzać, ogryźć; -ся, *v. p.* być ogryzywanym, ogryzanym, ogryzionym.

Огла́женіе, **Огла́живаніе**, -я, *n.* ogładzenie, ogładzanie.

Огла́живать, **Огла́дить**, *v. a.* ogładzać, ogładzić, ogłaskiwać, ogłaskać; * ogolacać, ogolocić kogo z czego.

Огласи́тель, -я, *m.* ogłosiciel.

Огласи́тельный, -ая, -ое, *adj.* ogłaszający, ogłośny.

Огласи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оглаша́ть**, -ся. [osława.

Огла́ска, -и, *f.* ogłoszenie;

Оглаша́ть, **Огласи́ть**, *v. a.* ogłaszać, ogłosić zapowiedzi, zapowiadać; nauczać, nauczyć (*np.* katechizmu); -ся, *a*) *v. r.* stawać się, stać się głośnym, wiadomym, jawnym; *β*) *v. p.* być ogłaszanym, ogłoszonym.

Оглаше́ніе, -я, *n.* ogłoszenie; zapowiedzenie, zapowiedź; katechizacya.

Оглаше́нный, -ая, -ое, *part. p.* ogłoszony zapowiedzią, zapowiedziany; nauczony katechizmu.

Оглобе́льный, -ая, -ое, *adj.* hołoblowy. [hołoble.

Оглóбля, -и, *f.* hołobla, *pl.*

Огладáніе, -я, *n.* ogładanie, ogryzienie. [**Оглáдывать**, -ся.

Огладáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Огло́докъ, -дка, **Огло́дышъ**, -а, *m.* ogłodek, ogryzek; kość ogłodana, ogryziona. [chły.

Оглóхлый, -ая, -ое, *adj.* ogłu-

Оглохновéніе, -я, *n. Eccl. sl.* ogłuszenie, głuchota. [chnąć.

Оглóхнуть, *v. n. perf.* ogłu-

Оглупéть, *v. n. perf.* ogłupieć.

Оглуши́ть, **Оглуши́ть**, *v. a.* ogłuszać, ogłuszyć, zagłuszać, zagłuszyć, głuchym czynić.

Оглушéніе, -я, *n.* ogłuszenie.

Оглуши́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Оглуши́ть**.

Оглядка, -и, *f.* obejrzenie się; * obawa, ostrożność; безъ огля́дки, bez obejrzenia się.

Оглядливый, -ая, -ое, *adj.* oględny, ostrożny, baczny.

Огля́дывать, **Огляде́ть**, *v. a.* oglądać, obzierać, obejrzeć; огляде́ть кого́-либо съ голово́й до ногъ, obejrzeć kogo od stóp do głowy.

Огля́дываться, **Оглянýться**, *v. r.* oglądać się, obejrzeć się; оглянúсь на самаго себя, * spojrzej na siebie! zastanów' się nad sobą! идй, да огля́дывайся, bądź ostrożnym, baczny! *it.* v. *sub*: Шути́ть, Лгать (§).

Огляде́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Огля́дывать**.

Огляде́ться, *v. r. perf.* obejrzeć się, rozpatrzyć się, przejrzeć.

Оглянýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Огля́дываться**.

Огне-бóязнь, -и, *f.* ogniobojaźń; -ви́дный, -ая, -ое, *adj.* ogniokształty, kształt ognia mający, do ognia podobny, ognisty; -ви́къ, -á, *m.* 1. krzemień; 2. v. **Карбу́нкулъ** (2 *Med.*); -ви́ца, -ы, *f.* 1. gorączka; 2. *Bot.*, v. **Слизногóлъ**.

Огнéвка, -и, *f.* 1. skórka lisia; 2. *H. n.* (*canis alopex*), lis ogniowéj sierci.

Огневóй, -áя, -óе, *adj.* ogniowy; огневáя болéзнь, gorączka.

Огне-волшéбникъ, -а, *m.* wróżek ogniowy; -волшéбство, -а, *n.* ogniowe wieszczbiarstwo, wróżenie z ognia; -волшéбствовать, *v. n.* wróżyć z ognia; -вый, v. **Огневóй**; -гадáніе, v. **Огневолшéбство**; -гадáтель, v. **Огневолшéбникъ**; -гаси́тельный, -ая, -ое, *adj.* ogień gaszący, do gaszenia ognia służący; огнегаси́тельныя орýдія, narzędzia pożarne; огнегаси́тельный насóсъ, sikawka; -дыха́тельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* ogniozienny, ogniomiotny, ogień wyrzucający; * zapalczywy, gniewem palający; -дышащій, -ая, -ее, *adj.* ogniozienny, ogniorzutny, ogniomiotny; огнедышащая гора, v. **Волка́нъ**; -мётница, -ы, *f. Eccl. sl.* ogniorzutnia, narzędzie wojenne do rzucania ognia; -мётный, -ая, -ое, *adj.* ogniomiotny, ogniorzutny; -мёръ, -а, *m. Phys.* ogniomierz; v. **Пирометръ**.

О'гненный, -ая, -ое, *adj.* ogniowy; * ognisty, gorący, żywy; *it.* v. **Вéредъ**, **Нéдугъ** (óгненный).

Огне-нóсный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* ognionośny, ognionoszy; -обрáзный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.*, v. **Огневи́дный**; -поклоне́ніе, -я, *n.* ogniochwalstwo, czczenie ognia; -поклóнникъ, -а, *m.* czciciel ognia, ogniochwalca; -поклóнническій, -ая, -ое, *adj.* ogniochwalczy, do czciciela ognia należący; -поклóнничество, -а, *n.* ogniochwalstwo, czczenie ognia; -поклóнничій, v. **Огнепоклóнническій**; -постóянный, -ая, -ое, *adj. Chem.* niezgorzysty, ogniotrwały, niespalny; ogniobronny; -служéніе, -я, *n.* ogniochwalstwo, czczenie ognia; -служи́тель, -я, *m.* czciciel ognia, ogniochwalca; **Огне-стрéльный**, -ая, -ое, *adj.* ogniostrzelny, palny, ognisty; огнестрéльное орýжіе, broń palna,

broń, strzelba ognista; **Огнеупо́рный**, v. **Огнепостоя́нный**; **-цѣ́пникъ**, v. **Марья́нникъ**. [krzesiwko.
Огни́вица, **-ы**, *f.* krzesiwo, **Огни́во**, **-а**, *n.* ogniwo, krzesiwo, stalka do krzesania ognia.
Огни́стый, **-ая**, **-ое**, *adj.* ognisty; **огни́стая трава́**, *Bot.*, v. **Сли́ного о́нъ**.
Огни́ща, *Eccl. sl.*, v. **Огнева́ица**.
Огнищани́нъ, **-а**, *m.* wolny człowiek. [sko.
Огни́ще, **-а**, *n. Eccl. sl.* ogni
†Огни́щный ти́нъ, *m.* sędzia wolnych ludzi.
Огнушати, **Огнуси́ти**, *v. a. Eccl. sl.* obrzydzać, obrzydzić; pogardzać, pogardzić.
Огнуше́ніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* obrzydzenie; pogardzenie.
Огнь, **-я**, *m. Eccl. sl.* 1. ogień; 2. gorączka.
†Огнянка, v. **Огнёвка**.
Огова́ріваніе, **-я**, *n.* naganianie, zganianie; ogadywanie; obwinianie, posądzanie; *Jur.* odwód prawny, oczyszczenie, obrona słowna, wymawianie, wymówka.
Огова́ривать, **Оговори́ть**, *v. a.* ogadywać, ogadać; obwiniać, obwinić, posądzać, posądzić; naganiać, naganić, zganiać, zganić; objaśniać, objaśnić, wykładać, wyłożyć, tłumaczyć; *Jur.* objaśniać, objaśnić ustnie, zbijać dowody przeciwne, wymawiać, wymówić, usprawiedliwiać, uniewinniać; **-ся**, *v. r.* wymawiać się, wymówić się, uniewinniać się, usprawiedliwiać się.
Оговори́тель, **Оговори́тельница**, v. **Донощикъ**, **Донощица**.
Оговори́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Огова́ривать**, **-ся**.
Оговóрка, **-и**, *f. Jur.* objaśnienie ustne sprawy jakiéj, zbicie dowodów przeciwnych; obrona słowna; wymówka, oczyszczenie, uniewinnienie, usprawiedliwienie; objaśnienie do jakiego dzieła.
Оговóрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* obwiniający, posądzający; obwiniony, posądzony.
Оговóрщикъ, **Оговóрщица**, v. **Донощикъ**, **Донощица**.
Оговóръ, **-а**, *m.* obwinienie, oskarzenie, doniesienie.
Оголи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Оголя́ть**, **-ся**.
Оголожа́ть, **Оголоди́ть**, *v. a.* ogładzać, ogłodzić, głód sprowadzać. [gim zrobić się; zubożeć.
Оголѣ́ть, *v. n. perf.* gołym, na-
Оголя́ть, **Оголи́ть**, *v. a.* obnażać, obnażyć, gołym czynić, uczynić; **оголи́ть бо́роду**, brodę golić, ogolić; **-ся**, *a*) *v. r.* obnażać się, obnażyć się; *β*) *v. p.* być obnażanym, obnażonym.
Огонёкъ, **-нька́**, *m. dim.* ognik, ogieniek, mały ogień; **возду́шные**, **лету́чие**, **блуждающіе огоньки́**, ognie niestałe, światło błąkające się, zjawiska (na)powietrzne, meteory.
Огонёчекъ, **-чка**, v. **Огонёкъ**.
Огóнка, **-и**, *f.* 1. ogon; 2. godziny, mloto. [ка (1).
Огонокъ, **-нка́**, *m.*, v. **Огóнь**.
Огóнь, *gen.* **огня́**, *m.* ogień; **онъ огóнь огнёмъ**, *on jest popędliwym, gorącym; nieprzyjacielski ogień, ogień nieprzyjacielski; **Антóновъ огóнь**, *Med.*, v. **Гангре́на**; **летýчій огóнь**, *Med.* róża; **летýчіе, блуждáющіе огни & огоньки́**, v. *sub*: **Огонёкъ**; **увеселúтельные, потѣ́шные огни**, ognie krotofilne, ucieszne, ochotne; *it.* v. **Горѣ́ть (на огнѣ)**, **Проходи́ть (сквозь огонь)**, **Попа́сть (изъ огня да въ по́лоиа)**; §. **какъ бы малъ огóнь ни былъ, всегдá отъ негó дымъ**, nie zatai się szydło w worze; niemasz nic tajemnego, coby na jaw' nie wyszło. [dzanie.
Огораживаніе, **-я**, *n.* ogra-
Огора́живать, **Огороди́ть**, *v. a.* ogradzać, ogrodzić; **-ся**, *a*) *v. r.* ogradzać się, ogrodzić się; *β*) *v. p.* być ogradzanym, ogrodzonym.
Огóркалый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zgorzkniały. [knąć.
Огóркнуть, *v. n. perf.* zgorz-
Огóродецъ, **-дца**, *m. dim.* ogródek warzywny.
Огородúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Огора́живать**, **-ся**.
Огородишко, **-а**, *n.* ogródeczek warzywny.
Огородище, **-а**, *n. augm.* wielki ogród warzywny.
Огородникъ, **-а**, *m.* ogrodnik.
Огородничій, **-ья**, **-ье**, *adj.* ogrodniczy. [grodowy, ogrodny.
Огородный, **-ая**, **-ое**, *adj.* o-
Огорóдъ, **-а**, *m.* ogród warzywny.
Огорожéніе, **-я**, *n.* ogrodzenie; *cfr.* **Огора́живаніе**.
Огор-чáть, **-чúть**, *v. a.* gorzkim robić, zrobić; *zasmucać, zasmucić, martwić, zmartwić, gryźć kogo; jątrzyć kogo; **-ся**, *v. r.* smucić się, martwić się, trapić się; gniewać się; **-чéвать**, **-ся**, *Eccl. sl.*, v. **Огорчáть**, **-ся**; **-чéніе**, **-я**, *n.* zasmucenie, zmartwienie, strapienie, smutek; gniew; **-чúтель**, **-я**, *m.* martwiciel, rozjątrzyciel; **-чúтельница**, **-ы**, *f.* martwicielka, rozjątrzycielka; **-чúтельный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* martwiący, smutny, przykry; jątrzący; **-чúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Огорчáть**, **-ся**.
Огорѣ́лышъ, **-а**, *m.* 1. kawał drzewa opalony; 2. ogorzelec, człowiek ogorzały.
Огрáбить, *v. a. perf.* ograbić, ogołocić, zrabować.
Огрáбленіе, **-я**, *n.* ograbienie, ogołocenie, zrabowanie.
Огрáда, **-ы**, *f.* ogrodzenie; *przedmurze, obrona; v. **Опло́тъ** (2).
Огради́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Ограждáть**, **-ся**. [grodnik.
Огрáдникъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* o-
Огрáдный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przedmurny. [sad.
Огрáдъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* ogród,
Ограждáть, **Огради́ть**, *v. a. Eccl. sl.* ogradzać, ogrodzić; **-ся**, *a*) *v. r.* bronić się; *β*) *v. p.* być ogradzanym, ogrodzonym; *być bronionym.
Огражде́ніе, **-я**, *n.* ogrodzenie; *obrona. [oszlifowanie.
Огранёніе, **-я**, *n.* ogranienie,
Огрáнивать, **Огрáнить**, *v. a.* granić, ogranić, w kanty szlifować, oszlifować; **-ся**, *v. p.* być granionym, ogranionym.
Огра-ничéніе, **-я**, *n.* (*propr.* & *) ograniczenie; **-ничéнность**, **-и**, *f.* ograniczoność; **-ничéнный**, **-ая**, **-ое**, *part. p.* (*propr.* & *) ograniczony; **-ничúваніе**, **-я**, *n.* ograniczanie; **-ничúвать**, **-ничúть**, *v. a.* (*propr.* & *) ograniczać, ograniczyć, ścieśniać, ścieśnić; **-ся**, *a*) *v. r.* (*propr.* & *) ograniczać się, ograniczyć się, ścieśniać się; *β*) *v. p.* być ograniczanym, ograniczonym; **-ничúтельный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* ograniczający; **-ничúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Ограничúвать**, **-ся**.
Огрáнка, **-и**, *f.* ogranienie, oszlifowanie w kanty.
Огребáніе, **-я**, *n.* zgrabianie.
Огребáть, **Огрéсть**, *v. a.* 1. grabić, zgrabiać, grabiami do kupy zmiatać; 2. *fig. pop.* orpebáть дéньги, zbierać pieniądze.
Огрéбки, **-овъ**, *m. pl.* ograbki.
Огрéсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Огребáть**. [porazić.
Огромúть, *v. a. perf.* pogromić,
Огрóмность, **-и**, *f.* ogromność, nadzwyczajna wielkość; liczność.
Огрóмный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ogromny, nadzwyczajnie wielki; liczny.
Огрубѣ́вать, **Огрубѣ́ть**, *v. n.* grubieć, ogrubieć, zgrubieć.
Огрубѣ́лый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zgrubiały, ogrubiały.
Огрубѣ́ніе, **-я**, *n.* zgrubienie.
Огрубѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Огрубѣ́вать**.
Огружáть, **Огрузúть**, *v. a.* pogrążać, pogrążyć; **-ся**, *v. p.* być pogrążanym, pogrążonym.
Огруженіе, **-я**, *n.* pogrążenie.
Огрузáть, **Огрузнуть**, *v. n.* zanurzać się, zanurzyć się. [żać.
Огрузúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Огружáть**.
Огрýзлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* ponurzony, zanurzony, zatopiony.
Огрýзнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Огрузáть**.
Огрыза, **-ы**, *f. pop.* człowiek odpowiadający grubijańsko, kłótliwy.
Огрызáть, **Огрызать**, v. **Обгр...**
Огрызáться, *v. r.* kąsać się, gryźć się; *odgryzać się, odcinać się, odpowiadać grubijańsko.

O'grysień, -snia, *m. pop.*, v. **Ogrysa.**

Ogrýzlinny, -a, -oe, *adj.* odgryzający się, odcinający się, grubijański.

Ogrýzok, -zka, *m.* ogryzek.

Ogrýzty, v. **Obgrýzty.**

Ogrzéwanie, -a, *n.* ogrzewanie.

Ogrzéwać, Ogrzéć, *v. a.* ogrzewać, ogrzać; *fig. pop.* ogrzéć kogó-kolwiek pałką.

† **Ogrzészyć się**, *v. r.*, v. **Pogrzészyć, Oszibić się.**

Ográzić, *v. a.* pobłocić, powalać kogo błotem; **-cia**, *v. r.* po-, za-błocić się, błotem po-, zawalać się.

Ogúzok, -zka, *m.* oguzie, ogonowa sztuka mięsa; (*u kuśnierzów*:) tylna część skóry od ogona.

Ogúzczatyj, -aja, -oe, *adj.* (*o futrach*:) z tylnéj części skórek od ogona zrobiony. [nikъ.

Ogúzje, -a, *n.*, v. **Podchvóst-Ogunéńnikъ**, v. **Gunéńnikъ.**

Ogurécz, -rcá, *m. Bot.* (*cucumis sativus*), ogórek; ogurécz, gorkýj, nécij, sobáčij, jadowitýj, (*cucumis colocynthis*), kolokwintyda; ogurécz oslinnýj, chomáchъ, (*momordica elatinum*), ogórek oślí, ptaszy.

Ogurécznikъ, -a, *m. Bot.* (*borrago*), boraks pospolity.

Ogurécznyj, -aja, -oe, *adj.* ogórkowy, ogóreczny; ogurécznaja trawá, v. **Ogurécznikъ.**

Ogúrlivost', -i, *f. pop.* uporczywość, upartość, uporność, upor.

Ogúrlivyj, -aja, -oe, *adj.* uporczywy, uparty, uporny.

Ogúrnikъ, -a, *m. pop.* uporczywiec, człowiek uparty, uporny.

Ogúrstvo, -a, *n. pop.*, v. **Ogúrlivost'.** [reczek.

Ogúrczikъ, -a, *m. dim.* ogó-

Ogurcúkъ, O'gurъ, *pop.*, v. **Ogúrnikъ.** [uprzeć się.

Ogurjáťsja, *v. r.* upierać się,

Ogustíťь, *v. perf.*, v. *sub*: **Ogustáťь.**

Ogustéwáťь, Ogustéťь, *v. n. Eccl. sl.* gęstnieć, zgęstnieć, gęścieć. [zgęstły.

Ogustélyj, -aja, -oe, *adj.*

Ogustéťь, *v. perf.*, v. *sub*: **Ogustéwáťь.** [szczać, zgęścić.

Ogustáťь, Ogustíťь, *v. a.* zgęszczenie.

Ogustéńie, -a, *n.* zgęszczenie.

O'da, -y, *f.* oda, pieśń.

Odábrivatь, v. Odóbrivatь.

Odávlivanie, -a, *n.* przygniatanie.

Odávlivatь, Odávitь, *v. a.* przygniatać, przygnieść; **-sia**, *v. p.* być przygniatanym, przygniecionym. [daleko.

O'dalь, *praep.* opodal, niezbyt

Odarénie, -a, *n.* obdarzenie, udarowanie, utalentowanie.

Odárivatь, Odarítь, *v. a.* obdarzać, obdarzyć, udarować; obdarzać, obdarzyć rozumem, utalentować; **-sia**, *v. p.* być obdarzanym, obdarzonym.

Odaropáti, *Eccl. sl.*, v. **Odarítь, Odárivatь.** [-sia.

Odarýťь, **-sia**, v. **Odárivatь, Odéżda**, *pop.*, v. **Odéżda.**

Odéżda, -y, *f.* 1. odzież, szata, suknia; odéżda na prestólь, naprestólьna odéżda, okrycie na ołtarzu; 2. kámenna odéżda, odzież muru; cembrowanie.

Odéżka, -i, *f. dim.* odzież; *it.* v. *sub*: Protáginatь (§).

Odérgivatь, Odérgatь, Oderpnúťь, **-sia**, v. **Obd....**

Odere-vjanélost', -i, *f.* zdrewniałość; * odrętwiałość, zdrętwiałość; **-vjanélyj**, -aja, -oe, *adj.* zdrewniały; * odrętwiały, zdrętwiały; **-vjanénie**, -a, *n.* zdrewnienie; * odrętwienie, zdrętwienie; **-vjanéťь**, *v. n. perf.* zdrewnieć, w drzewo się obrócić; * odrętwieć, zdrętwieć.

Oderžánie, -a, *n.* otrzymanie; opanowanie; *Eccl. sl.* własność.

Oderžáti, *v. a. Eccl. sl.* zajmować, zająć; opanować, ogarnąć; bolézнь oderžáła ego, choroba go opanowała.

Oderžáťь, *v. perf.*, v. *sub*: **Oderžívatь.** [wanie.

Oderžívanie, -a, *n.* otrzymy-

Oderžívatь, Oderžáťь, *v. a.* 1. otrzymywać, otrzymać; oderžívatь verch, otrzymać, wziąć na kim górę; oderžáťь pobédu nadь vragámi, otrzymać zwycięztwo nad nieprzyjaciółmi; 2. v. **Zaderžívatь**; 3. *Eccl. sl.*, v. **Oderžáti.**

Oderžímyj, -aja, -oe, *part. p.* - vómъ, opanowany, ogarniony, poddany, mający jaką chorobę; oderžímyj vodjánoju bolézнію, mający wodnicę, puchlinę wodną.

Oderžka, -i, *f.* wstrzymanie, zatrzymanie.

Oderknúťь, **-sia**, v. **Obd....**

Oderpnélyj, -aja, -oe, *adj.* porosły darniną, darnią.

Oderpnúťь, *v. n. perf.* porosnąć darniną, darnią.

Oderpváťь, Oderpnúťь, *v. a.* darniować, odarnić, odarniować, darnią okładać. [dlę, karw.

Odérъ, *gen.* odrá, *m.* stare by-

Odesnúju, *adv. Eccl. sl.* po prawéj stronie, na prawicy.

Odesátstvovanie, -a, *n. Eccl. sl.* pobieranie dziesięciny.

Odesátstvovatь, *v. a. perf. Eccl. sl.* pobierać *lub* nakładać dziesięcinę.

Odinákij, -aja, -oe, *adj.* jednaki, jednakowy; pojedynczy; odinákago róста, jednakowego wzrostu; odinákaja krovátь, łóżko na jedną osobę. [jednakowo.

Odinákо, Odinákovo, *adv.*

Odinákovost', v. **Odinákost'.**

Odinákovyj, -aja, -oe, *adj.* jednakowy, jednaki.

Odinákost', -i, *f.* jednakość, jednakowość. [ślność.

Odináčestvo, -a, *n.* jednomy-

Odináčka, -i, *f.* rzecz pojedyńcza, niemająca pary; no odináčki, pojedyńczo.

Odinéšenekъ, -nька, -nько, *adj.* sam jeden, samuchny, samiusieńki.

† **Odinéцъ**, -nца, *m.* sam jeden, człowiek bez familii. [nekъ.

Odinéšenekъ, v. **Odinéšeno-**

Odinnádcatyj, -aja, -oe, *num.* jedenasty. [ki, jedyny, samotny.

Odinókij, -aja, -oe, *adj.* jedna-

Odinóčestvo, -a, *n.* samotność, odludność.

Odinóčestvovatь, *v. n.* & **Odinóčitьsja**, *v. r.* żyć samotnie; samotnym być.

Odinóčka, -i, *s. c.* samotny, samotna, niewchodzący, -ca w stan małżeński. [motny.

Odinóčnyj, -aja, -oe, *adj.* sa-

Odinъ, Odná, Odnó, *num.* jeden, jedna, jedno; odinъ za odnímъ, odinъ po odnómъ, jeden po drugim; wсé do odnógo, wszyscy do jednego.

Odirénie, Odirátь, v. **Obd....**

Odičálost', -i, *f.* odziczałość, zdziczałość. [czały, zdziczały.

Odičályj, -aja, -oe, *adj.* odzi-

Odičánie, -a, *n.* odziczenie, zdziczenie. [zdziczeć.

Odičáťь, *v. n. perf.* odziczeć,

Odnáždy, *adv.* raz, jednokrotnie.

Odnáko, Odnáko же, *conj.* jednak, jednakowoż, wszakże, przecie.

Odno-brátie, v. **Edinobrátie**; **-bórtnyj**, -aja, -oe, *adj.* jednorzędny, z jednym tylko rzędem; **-brjúšnikъ**, -a, *m.* (*o zwierzętach*:) jednym porzutem urodzony; **-veséльnyj**, -aja, -oe, *adj.* jednowiosłowy; **-vréменnost'**, -i, *f.* jednoczesność; **-vréменnyj**, -aja, -oe, *adj.* jednoczesny, jednoczasowy; **-vérecz**, **-vérka**, v. **Edinovérecz, Edinovérka**; **-vjázanyj**, -aja, -oe, *adj.* raz przekreślony (o nótach); odnovjázna nóta, ósmka w muzyce; **-glávyj**, -aja, -oe, *adj.* jednogłowy; *Archit.* jedną kopułę mający; odnoglávyj orélъ, orzeł jednogłowy; odnoglávaja cérkovь, kościoł z jedną kopułą; **-glázyj**, -aja, -oe, *adj.* jednooki; **-gódokъ**, -a, *m.* rówiennik, równych lat *lub* w jednym roku urodzony; roczniak; žerébčikъ odnogódokъ, źrebię jednoroczne; **-górbyj**, -aja, -oe, *adj.* jednogarby, jeden garb mający, o jednym garbie; *it.* v. **Verbljúdъ** (odnogórbyj); **-rodnyj**, -aja, -oe, *adj.* rodem z jednego miasta; żyjący z kim w jednem mieście; **-gúbka**, -i, *f. Bot.* (*ajuga*), gądziel; **Odno-dvó-**

рецъ, -рца, *m.* włościanin w dworach koronnych; **Одно-двóрческій**, -ая, -ое, *adj.* do włościanina w dobrach koronnych należący; **-дне́вный**, -ая, -ое, *adj.* jednodzienny, jeden dzień trwający, żyjący; **-дóнный**, -ая, -ое, *adj. Bot.* oddzielnopłciowy; **-дóмство**, -а, *n. Bot.* (*monoecia*), klassa roślin oddzielnopłciowych; **-знýчие**, -я, *n. Mus.* zgodozwięk, równy dźwięk, *unisono*; **-зве́нец**, -нца, *m.* v. **Единозве́нец**; **-знаменáтельность**, -и, *f.*, v. **Тождество**; **-имéнность**, -и, *f.* jednoimienność; **-имéнный**, -ая, -ое, *adj.* jednoimienny; jednego z kim imienia; **-калúберный**, -ая, -ое, *adj.* jednego kalibru; **-кáшникъ**, -а, *m.* kolega razem się stołujący; **-колёска**, (†), v. **Одноко́лка**; **-колёсный**, v. **Одноко́лый**; **-ко́лка**, -и, *f.* karyolka, kabryolet, kolaska o dwóch kołach, faeton; **-колóчка**, -и, *f. dim.* kabryolecik, *etc.*, v. **Одноко́лка**; **-ко́лый**, -ая, -ое, *adj.* jednokolny, jednokołowy; **-колённый**, -ая, -ое, *adj.* jednokolenny; = **-колéнчатый**, -ая, -ое, *adj. Bot.* jednokolankowy, jednokolankowaty, jednokolenny; **-конéчный**, -ая, -ое, *adj.* jednokończaty, jednośpieczasty; **-кóнный**, -ая, -ое, *adj.* jednokonny; **однокóнный возъ**, wóz, fura jednokonna; **-копытный**, -ая, -ое, *adj.* pojedyńcze kopyta mający; **-корытникъ**, -а, *m. pop.* spólwychowaniec; jednomlecznik; **-корытный**, -ая, -ое, *adj.* jednokorytny, z jednego koryta z drugim jadający (*np.* pies); **-кратный**, -ая, -ое, *adj.* jednokrotny, jednorazowy; **-кровный**, -ая, -ое, *adj.* 1. z jednéj krwi pochodzący, przyrodni; **однокрóвный** pródственникъ, krewny, krewniak; jednoplemiennik; 2. o jedném piętrze; **-лепéстный**, -ая, -ое, *adj. Bot.* jednolistny; **-лúчный**, -ая, -ое, *adj.* od jednéj osoby; **-лéтній**, -яя, -ее, *adj.* jednoletni; **-лéтокъ**, -тка, v. **Одноро́докъ**; **-мéстный**, -ая, -ое, *adj.* jedno siedzenie mający, o jedném siedzeniu, na jedną osobę (*np.* powozik); **-мéсячникъ**, -а, *m.*, v. **Вéтреница** (*Bot.*); **-но́гій**, -ая, -ое, *adj.* jednonogi; **-óкій**, -ая, -ое, *adj.* jednooki; **-óсный**, -ая, -ое, *adj. Phys., Mineral.* jednoosny, o jednéj osi; **-племéнный**, -ая, -ое, *adj.* jednoplemienny; **-плéчный рычáгъ**, *m.* dźwignia jednoramienna; **-полчáнинъ**, -а, *m.* kolega pułkowy, wojskowy z jednego pułku; **-пóлый**, -ая, -ое, *adj.* (*o sukniach*:) jeden rząd guzików mający; **-полéнный**, -ая, -ое, *adj.* jednoszczepny; **Одноро́гій**, -ая, -ое, *adj.* jednorogi, jednorożny; **Одно-рóгъ**, -а, *m. H. n.*, v. **Единоро́гъ**; **-рóдецъ**, -дца, *m.* jednorodzca, jednoplemiec, ziomek; **-рóдность**, -и, *f.* jednorodność; **-рóдный**, -ая, -ое, *adj.* jednorodny; **-рýкій**, -ая, -ое, *adj.* jednoręki; **-рýчный**, -ая, -ое, *adj.* jednoręczny; **-рядка**, -и, *f.*, **-рядокъ**, -дка, *m.* mundur, suknia paradna; **-сéлецъ**, -льца *m.* z jednéj wsi, w jednéj wsi razem żyjący; **-скáтный**, -ая, -ое, *adj.* (*o dachach*:) jednopochyły; **-сложный**, -ая, -ое, *adj.* jednozgłoskowy, jednosyllabny; **-спáльный**, -ая, -ое, *adj.* łóżko pojedyncze, na jedną osobę; **-ствóльный**, -ая, -ое, *adj.* (*o fuzyach, pistoletach*, i t. p.:) jednorurny, o jednéj lufie będący; **-сторóнній**, -яя, -ее, *adj.* jednostronny; **-сторóнность**, -и, *f.* jednostronność; **-ýхій**, -ая, -ое, *adj.* jednouchy; **-ýшка**, -и, *m.* mający jedno tylko ucho *lub* słyszący jedném uchem; **-фамúлецъ**, -льца, *m.*, **-фамúлица**, -ы, *f.* imiennik, imiennica; **-фамúльный**, -ая, -ое, *adj.* spólrodny, z jednego szczepu pochodzący; **-цвéтный**, -ая, -ое, *adj.* jednokolorowy; **-цéнтренный**, -ая, -ое, *adj.* spółśrodkowy; **-чéльный**, -ая, -ое, *adj.* (*o piecach*:) mający jeden otwór; **-членúтый**, -ая, -ое, *adj.* jednowyrazowy; **-шéрстный**, -ая, -ое, *adj.* jednéj sierści, maści; **-шúпковый**, -ая, -ое, *adj.* o jednym kołowrotku; **-этáжный**, -ая, -ое, *adj.* jednopiętrowy.

Одобре́ніе, Одобрúваніе, -я, *n.* potwierdzenie, zezwolenie.

Одобрúвать & Одобрúть, Одобрúть, *v. a.* potwierdzać, potwierdzić; pochwalać, pochwalić.

Одобри́тель, -я, *m.* pochwalíciel, poleciciel.

Одобри́тельный, -ая, -ое, *adj.* pochwalony, polecający; odobrítelnoe pismó, list polecający.

Одобрúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Одобрúвать, -ся.**

Одобрáть, -ся, v. **Одобрúвать, -ся.** [**Одождáть, -ся.**

Одожде́вáти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Одождéніе**, -я, *n.* (p)okropienie deszczem. [**Одождáть, -ся.**

Одождáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Одождúть, Одождúть**, *v. a.* deszczem pokrapiać, (p)okropić.

Одолéнь, -я, *m. Bot.*, v. **Кубúшечки** (бѣлыя).

I. Одолáть, Одолжúть, *v. a.* – кого-либо чѣмъ, pożyczać, pożyczyć komu co; *it.* zniewalać, zobowiązywać sobie kogo; Вы меня́ этимъ весьма́ одолжúте, WCPan wielce mnie zobowiązujesz.

II. Одолжáть, *v. n. perf.*, v. **Задолжáть**; **-ся**, *v. r.* zapożyczać się, zapożyczyć się; być komu zobowiązanym.

Одол-жéніе, -я, *n.* zniewolenie kogo, pożyczenie; zobowiązanie; **-жúтель**, -я, *m.* obowiązywacz, który kogo sobie zobowiązał; **-жúтельность**, -и, *f.*, v. **Одолжéніе**; **-жúтельный**, -ая, -ое, *adj.* obowiązujący; **-жить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Одолжáть, -ся.**

Одо-лéвáніе, -я, *n.* przemaganie, przezwyciężanie; pokonywanie; **-лéвáть, -лéть**, *v. a.* powalić kogo na ziemię; *przemagać; odnosić, odnieść zwycięztwo; przezwyciężać; pokonywać, pokonać; przygnębiać, przygnębić; **-лúніе**, -я, *n.* przezwyciężenie, przemożenie, zwycięztwo; **-лéтель**, -я, *m.* zwycięzca, pogromca; **-лéтельница**, -ы, *f.* pogromczyni; **-лéтельный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zwyciężający, przezwyciężający; **-лéть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Одолéвáть, -ся.**

Одóнье, -я, *n.* snop; sterta, bróg zboża.

О́дрань, -и, *f.*, v. **Одéръ.**

Одрáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Одирáть.**

Одр, -а, *m. Eccl. sl.* łoże; odr smérti, smértny odr, łoże śmiertelne; nosze śmiertelne, mary.

Одря́хлый, Одряхлéлый, -ая, -ое, *adj.* zgrzybiały, słaby.

Одряхлéніе, -я, *n.* zgrzybiałość.

Одряхлéть, *v. n. perf.* zgrzybieć, stać się słabym, ułomnym.

Одря́хнуть, v. **Одряхлéть.**

Одувáніе, -я, *n.* odmuchiwanie.

Одувáнчикъ, -а, *m. Bot.* (*leontodon taraxacum*), brodawnik, podróżnik.

Одувáть, Одýть, *v. a.* odmuchiwać, odmuchnąć, zdmuchiwać, zdmuchnąć; **-ся**, *v. p.* być odmuchiwanym. [**Одувáться.**

Одувáться, *v. perf.*, v. *sub*: **Одувúчивый**, -ая, -ое, *adj.* namyślny, rozważny.

Одýмываться, Одýматься, *v. r.* rozważać, rozważyć, namyślać się, namyślić się, zastanawiać się, zastanowić się nad czém.

Одурáчивать, Одурáчить, *v. a.* durzyć, odurzyć kogo, wystrychać, wystrychnąć kogo na dudka; **-ся**, *v. r.* śmiesznym, głupim się stawać, odurzeć, ogłupieć. [**Белладóнна.**

Одýрникъ, -а, *m. Bot.*, v. **О́дурь**, -и, *f.* 1. odurzenie, oszalenie; 2. *Bot.* ódurь cónnaя, v. **Белладóнна.**

Одурéлый, -ая, -ое, *adj.* odurzały, oszalały.

Одурéніе, -я, *n.* oszalenie.

Одурéть, *v. n. perf.* odurzeć, oszaleć, zwaryować.

Одýтловатость, -и, *f.* odętość, odęcie. [odęty.

Одýтловатый, -ая, -ое, *adj.*

Одýтловый, -ая, -ое, *adj.* pucołowaty, mający pełne policzki.
Одýтлость, -и, *f.* odętość, odęcie.
Одýтлый, -ая, -ое, *adj.* odęty.
Одýтышъ, -а, *m. H. n.* (*diodon orbicularis*), rybojeż, (ryba).
Одýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Одувáть**, -ся.
Одушевúтель, -я, *m.* ożywiciel, zachęcający.
Одушевúтельный, -ая, -ое, *adj.* ożywiający.
Одушевúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Одушевлáть**, -ся.
Одушевлéніе, -я, *n.* ożywienie.
Одушевлáть, Одушевúть, *v. a.* ożywiać, ożywić; -ся, *v. r.* ożywiać się, ożywić się.
Одышка, -и, *f.* dychawiczność, dychawica.
Одышливый, -ая, -ое, *adj.* dychawiczny, mający dychawiczność. [*ne*), świerzbnica.
Одышникъ, -а, *m. Bot.* (*jasio-*
Одышный, -ая, -ое, *adj.* dychawiczny; одышная болѣзнь, v. Одышка; одышная трава, *Bot.*, v. Одышникъ.
Одѣвáніе, -я, *n.* odziewanie.
Одѣвáть, Одѣть, *v. a.* odziewać, odziać, ubierać, ubrać, wkładać, włożyć na kogo suknię.
Одѣлéніе, -я, *n.* 1. obdarzenie; 2. v. Обдѣлéніе.
Одѣлúть, -ся, *v. perf.*, v. **Одѣлáть**, -ся.
Одѣлáть, Одѣлúть, *v. a.* 1. rozdawać, rozdać, obdarzać, obdarzyć; -ся, *v. p.* być obdarzonym; 2. v. Обдѣлáть.
Одѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Одѣвáть**, -ся.
Одѣяло, -а, *n.* kołdra.
Одѣяльный, -ая, -ое, *adj.* kołderny, od kołdry. [derka.
Одѣяльце, -а, *n. dim.* kołdra.
Одѣяніе, -я, *n. Eccl. sl.* odzież, odzienie, szata; ornat.
Одѣяти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Одѣть**, -ся. [Обж....
Ожáривать, Ожáрить, v. **Ожáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Ожинáть & Ожинáть.**
Ожéга, -и, *f.* oparzelizna, opalenizna, rana z opalenia, z przypalenia.
Ожéгъ, -а, *m.* ożog.
Ожени́тися, *v. perf. Eccl. sl.*, v. **Жени́ться.** [bić się.
Ожеребúться, *v. r. perf.* ożrę-
† **Ожерéлокъ**, -лка, *m.* futrzany kołnierz; obroża, obrożka.
† **Ожерéлье**, -я, *n.*, **Ожерéльице**, -а, *n. dim.* naszyjnik.
Ожерéльный, -ая, -ое, *adj.* obrożowy.
Ожесточáть, Ожесточúть, *v. a.* stwardzać, stwardzić; -ся, *v. r.* stać się zatwardziałym.
Ожесточéніе, -я, *n.* zatwardniałość.
Ожесточúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ожесточáть**, -ся.
Ожестѣвáть, Ожестѣть, *v. n.* twardzieć, stwardnieć.
Ожестѣлый, -ая, -ое, *adj.* stwardniały.
Ожестѣніе, -я, *n.* stwardnienie.
Ожестѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ожестѣвáть.**
Ожéчь, -ся, v. **Обжéчь**, -ся.
Ожжéніе, -я, *n.* sparzenie, opalenie.
Оживáть, Ожúть, *v. n.* zmartwychwstać, ożyć; † ożyć, odżyć.
Оживúтельный, -ая, -ое, *adj.* ożywiający, ożywczy.
Оживúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оживлáть**, -ся.
Оживлéніе, -я, *n.* ożywienie.
Оживлáть, Оживúть, *v. a.* ożywiać, ożywić; -ся, *v. p.* być ożywionym. [wienie.
Животворéніе, -я, *n.* oży-
Животворúтельный, -ая, -ое, *adj.* ożywiający.
Животворúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оживотворáть**, -ся.
Оживотворáть, Оживотворúть, -ся, v. **Оживлáть**, -ся.
Ожигáльщикъ, v. **Обжигáльщикъ.**
Ожигáть, -ся, v. **Обжигáть**, -ся. [spodziewanie się.
Ожидáніе, -я, *n.* oczekiwanie, **Ожидáть**, *v. a.* (кого-либо, чего), czekać, oczekiwać, spodziewać się. [Приж..., Сж...
Ожинáніе, Ожинáть, v. **Ожúна**, *Bot.*, v. **Ежевúка.**
Ожинáніе, -я, *n.* żęcie, pożynanie. [pożynać, pożąć.
Ожинáть, Ожáть, *v. a.* (поле), **Ожúнки**, -онъ, *m. pl.* pożynki, pozostałość zboża zżętego.
Ожúнъ, -а, *m.* żęcie.
Ожúтіе, -я, *n.* ożycie, zmartwychwstanie. [вáть.
Ожúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ожи-**
Озаботúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Озаботúвать**, -ся.
Озаботúвать, -ся, v. **Обезпокóить**, -ся.
Озаботúвать, Озаботúть, *v. a.* (кого-либо чѣмъ), frasować, zafrasować; -ся, *v. r.* frasować się, troszczyć się.
Озарéніе, -я, *n.* blask, światło.
Озарúтельный, -ая, -ое, *adj.* oświecający.
Озарúть, Озарúть, *v. a.* oświecać, oświecić, oświetlić, blaskiem okryć; -ся, *v. p.* być oświecanym, oświeconym.
Оздоравлúваніе, Оздоравлúвать, Оздоровѣть, v. **Выздо...**
Озеленúти, *v. a. Eccl. sl.* (p)ozielenić.
О'земь, *adv.* o ziemię; удáрить óземь, uderzyć o ziemię.
Озерúще, -а, *n.* miejsce gdzie było jezioro.
Озёрный, -ая, -ое, *adj.* jeziorny, od jeziora.
Озерко́, -а, *n. dim.* jeziorko.
О'зеро, -а, *n.* jezioro.
Озимица, v. **О'зимь.**
Озимый, -ая, -ое, *adj.* ozimy, ozimi; озúмый хлѣбъ, zboże ozime.
Озимовáть, *v. n. perf.* zazimować. [ный.
Озúмовый, Озúмый, v. **Озúмо'зимь**, -и, *f.* ozimina.
Озимѣніе, -я, *n. Eccl. sl.* przezimowanie.
Озимѣти & Озимѣть, *v. n. perf. Eccl. sl.* przezimować.
Озирáніе, -я, *n.* oglądanie.
Озирáть, Озрѣть, *v. a.* oglądać, obejrzeć.
Озлатúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Озлащáть**, -ся.
Озлащáть, Озлатúть, *v. a.* ozłacać, ozłocić, pozłacać, pozłocić; -ся, *v. p.* być ozłacanym, ozłoconym, pozłacanym, pozłoconym. [pozłocenie.
Озлащéніе, -я, *n.* ozłocenie,
Озлúть, *v. a. perf.* rozgniewać; -ся, *v. r.* rozgniewać się.
Озлобúтель, -я, *m.* rozjątrzyciel, zasmuciciel.
Озлобúтельный, -ая, -ое, *adj.* rozjątrzający, zasmucający.
Озлобúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Озлоблáть**, -ся.
Озлоблéніе, -я, *n.* rozzłoszczenie; gniew; utrapienie, smutek, zgryzota.
Озлоблáть, Озлобúть, *v. a.* złościć, rozzłościć, rozjątrzyć, gniewać, rozgniewać, zasmucać, zasmucić, trapić, martwić; -ся, *a*) *v. r.* gniewać się, rozgniewać się, złościć się, rozzłościć się, rozjątrzyć się; *β*) *v. p.* być rozgniewanym, rozzłoszczonym, rozjątrzonym.
Ознакóнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ознакóливать**, -ся.
Ознакóливаніе, -я, *n.* oznajamianie.
Ознакóливать, Ознакóнить, *v. a.* oznajamiać, oznajomić; -ся, *v. r.* oznajamiać się, oznajomić się, poznać się z kim.
Означе-нованіе, -я, *n.* oznamionowanie; okazanie; - крестóмъ, przeżegnanie krzyżem; -новáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Означенóвывать**, -ся; -новывáніе, *cfr.* **Означенováніе**; -новывáть, -новáть, *v. a.* okazywać, okazać, oświadczać, oświadczyć; oznamionować; - крестóмъ, v. **Осѣнúть** (крестóмъ); -ся, *v. r.* okazywać się, okazać się, oświadczać się, oświadczyć się; - крестóмъ, żegnać się, przeżegnać się.
Означáть, Означúть, *v. a.* oznaczać, oznaczyć, naznaczać, naznaczyć; znaczyć, mieć znaczenie; -ся, *a*) *v. r.* pokazywać się, pokazać się, okazywać się, okazać się; *β*) *v. p.* być oznaczanym, oznaczonym. [naznaczenie.
Означéніе, -я, *n.* oznaczenie,
Означúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Означáть**, -ся.

Озно́ба, -ы, *f.* odmrożenie, mróz, zamróz, odzięblina.
Озноби́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Озноблять.** [odmrożenie.
Озноблёніе, -я, *n.* odziębienie.
Озноблять, **Озноби́ть**, *v. a.* odmrażać, odmrozić, odziębiać, odziębić.
Озно́бъ, -а, *m.* dreszcz, zimno, mróz; mrowie; лихора́дочный озно́бъ, ограszка & ограшка, ограшка & ограszka.
Озоба́ть, *v. a. perf. Eccl. sl.* obgtyźć, obeżreć, pożreć.
Озолоти́ть, *v. a. perf.* ozłocić; *zbogacić, wzbogacić.
Озор-ни́къ, -á, *m.* zuchwalec, zuch; zawadyak; -ни́ца, -ы, *f.* zuchwalka, kobieta zuchwała, kobieta zuch; -ни́чанье, -я, *n.* zuchwałość; -ни́чать, *v. n.* zuchwalec, stawać się zuchwałym; -ни́ческій, -ая, -ое, *adj.* zuchwalczy; -ни́чество, -а, *n.* zuchwalstwo. [chwały.
Озо́рный, -ая, -ое, *adj.* zu-
Озорочёкъ, -чка, **Озорочо́вый**, v. **Зрачёкъ**, **Зрачко́вый.**
О'зоръ, -и, *s. c. pop.*, v. **Озо́рникъ & Озо́рница.**
Озя́бнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Озирать**, -ся.
Озя́бле́ніе, -я, *n.* zięb nienie.
Озя́бать, **Озя́бнуть**, *v. n.* zięb nąć, oziębnąć.
Озя́блый, -ая, -ое, *adj.* oziębły. [бать.
Озя́бнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Озя-**
Ой, *interj.* oj! oi ой ли такъ какъ Вы говорите? czy istotnie tak jest, jak WCPan mówisz?
Окаблу́чить, *v. a. perf.* kapturek włożyć na głowę (sokoła), okapturzyć (sokoła).
Оказа́ніе, -я, *n.* okazanie, świadczenie; *it.* v. **Оказываніе.**
Оказа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оказывать**, -ся.
Оказа́ніе, -я, *n.* okazywanie, wyświadczanie; - услу́ги, wyświadczenie przysługi; - ми́лости, okazanie łaski.
Оказа́ть, **Оказа́ть**, *v. a.* okazywać, okazać, świadczyć, wyświadczać, wyświadczyć; - услу́ги, wyświadczyć komu przysługę; оказа́ть кому́ ми́лость, okazać komu łaskę; -ся, *v. r.* okazywać się, okazać się, pokazywać się, pokazać się.
Окаймить, *v. a. perf.* obrąbić, szlakiem obszyć; -ся, *v. p.* być obrąbionym.
Окале́чить, *v. a. perf.* okaleczyć.
Окали́на, -ы, *f.* żużel.
Окали́ваніе, **Окали́вать**, v. **Обк....**
Окаменѣ́ніе, -я, *n.* skamienienie, obrócenie się w kamień.
Окаменѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окаменять**, -ся.
Окаменѣ́лость, -и, *f.* okamieniałość, skamieniałość.
Окаменѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* okamieniały, skamieniały.
Окаменѣ́ть, *v. n. perf.* okamienieć, skamienieć, obrócić się w kamień.
Окаменя́ть, **Окаменѣ́ть**, *v. a.* kamienić, okamienić, w kamień obracać, obrócić; *zakamieniałym czynić, uczynić; -ся, *v. r.* okamieniać się, okamienić się, skamieniałym się stawać.
Окáнчиваніе, -я, *n.* kończenie, dokończanie.
Окáнчивать, **Окончáть** & **Окóнчить**, *v. a.* kończyć, dokończać, dokończyć, skończyć; -ся, *a*) *v. r.* kończyć się, skończyć się; *β*) *v. p.* być dokończanym, dokończonym, skończonym.
Окáпаніе, -я, *n.* okapanie.
Окáпать, *v. a. perf.* okapać, pokapać. [nie, odymianie.
Окáпчиваніе, -я, *n.* okopca-
Окáпчивать, **Окопи́ть**, *v. a.* okopcać, okopcić, odymiać, odymić. [nie.
Окáпываніе, -я, *n.* okopywa-
Окáпывать, **Окопáть**, *v. a.* okopywać, okopać; - стѣну рвомъ, okopywać, okopać mur rowem; -ся, *a*) *v. r.* okopywać się, okopać się; *β*) *v. p.* być okopywanym, okopanym.
Окáрмливаніе, -я, *n.* okarmianie; *trucie.
Окáрмливать, **Окорми́ть**, *v. a.* okarmiać, okarmić; *truć, otruć.
Окатáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáтывать**, -ся.
Окáтецъ, -тца, *dim.*, v. **Окáть.**
Окáтистый, -ая, -ое, *adj.* okrągławy. [**Окáчивать**, -ся.
Окати́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáтка**, -и, *f.* 1. oblanie beczki wewnątrz tłustością; 2. szczecina najlepsza z grzbietu świni.
Окáтникъ, -а, *m.* słup z zaokrąglonym wierzchem.
Окáть, -а, *m.* okrągławość, okrągłość.
Окáтывать, **Окатáть**, *v. a.* (*w ciesielstwie*:) zaokrąglać, zaokrąglić, okrągło obrabiać, obrobić; -ся, *v. p.* być zaokrąglanym, zaokrąglonym.
Окáчиваніе, -я, *n.* oblewanie wodą, opłókiwanie, zmywanie.
Окáчивать, **Окати́ть**, *v. a.* oblewać, oblać wodą, opłókiwać, opłókać, obmywać, obmyć; -ся, *a*) *v. r.* opłókiwać się, opłókać się, obmywać się, obmyć się; *β*) *v. p.* być oblewanym, oblanym wodą, być opłókiwanym, opłókanym, obmywanym, obmytym.
Окáшиваніе, -я, *n.* koszenie, pokoszenie w koło, okoszenie.
Окáшивать, **Окосúть**, *v. a.* okosić, w koło pokosić, skosić; -ся, *v. p.* być okoszonym, w koło pokoszonym.
Оказя́ть, **Окáять**, *v. a. Eccl. sl.* potępiać, potępić; przeklinać, przekląć.
Окая́нникъ, -а, *m.* potępieniec; biedak, nieszczęśliwy; łotr, niecnota.
Окая́нный, -ая, -ое, *adj.* przeklęty; potępiony; biedny, pożałowania, politowania godny; nieszczęśliwy, bezbożny, zły.
Окая́нство, -а, *n.* niedola, nieszczęście, bieda, nędza.
Окая́нствовать, *v. n. Eccl. sl.* podpadać przekleństwu; nędzę cierpić.
Окáять, *v. perf.*, v. *sub*: **Оказя́ть.** [ski.
Океáнскій, -ая, -ое, *adj.* oceań-
Океáнъ, -а, *m.* ocean.
Окидáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окúдывать**, -ся.
Окúдываніе, -я, *n.* obrzucanie, ogarnianie.
Окúдывать, **Окидáть**, **Окúнуть**, *v. a.* obrzucać, obrzucić; ogarniać, ogarnąć, otaczać, otoczyć, okrążać, okrążyć; obsypywać, obsypać (na skórze); всѣ лицо́ окидало, twarz całą obsypało; окúнуло гу́бы, obrzuciło, obsypało wargi; окúнуть глаза́ми, obejrzeć w około; -ся, *v. r.* obrzucać się, obrzucić się; - рога́тками, zastawiać się, zastawić się rogatkami; - плащёмъ, okrywać się, okryć się płaszczem, ocisnąć się (otulić się) płaszczem; (*o drzewach*:) porastać, porosnąć liściem. [**Окúдывать**, -ся.
Окúнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окисáніе**, -я, *n.* kwaśnienie.
Окисáть, **Окúснуть**, *v. n.* kwaśnieć, skwaśnieć, okisnąć.
О'киселъ, -сла, *m. Chem.* niedokwas, podokwas, kwasian, okwas.
Окислéніе, -я, *n. Chem.* niedokwaszenie, okwaszenie.
Окислённый, -ая, -ое, *adj. Chem.* okwaszony.
Окúслить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окúслять**, -ся.
Окúслость, -и, *f.* skwaśniałość.
Окúслый, -ая, -ое, *adj. Chem.* skwaśniały.
Окúсля́ть, **Окúслить**, *v. a. Chem.* okwaszać, okwasić, ukwaszać, ukwasić; -ся, *a*) *v. r.* okwaszać się, okwasić się; *β*) *v. p.* być okwaszanym, okwaszonym.
Окúснуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Окисáть.**
О'кись, -и, *f. Chem.* okwas, kwasian, podokwas, niedokwas.
Окладúстый, -ая, -ое, *adj.* rozłożysty, szeroki, wielki.
Окладка, v. **Обкладка.**
Окладно́й, (-нóй), -ая, -óе, *adj.* 1. poborowy, dochodowy; окладна́я кни́га, księga dochodów; 2. etatowy, podług etatu oznaczony; окладно́е жа́лованье, żołd etatowy; 3. ramowy, ramkowy, oprawny; окладна́я ико́на, obraz w ramkach.
Окла́дъ, -а, *m.* 1. podatek ustanowiony, stały; ordynarya;

подýшный окладъ, pogłówne; 2. etat ustanowiony; płatíть жáлованье по окладу, płacić, wypłacać żołd podług etatu; 3. rama, oprawa obrazowa; 4. – лицá, skład twarzy.

Окладываніе, Окладывать, Окласть, -ся, v. **Обкл....**

Оклевать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оклёвывать, -ся.**

Оклеветáти, Оклеветáти, *Eccl. sl.*, v. **Оклевéтывать.**

Оклеветáніе, *-я, n.* potwarz, obmówienie, oczernienie.

Оклеветáтель, *-я, m.* potwarca, potwarzyciel, potwarznik, obmówca.

Оклеветáтельница, *-ы, f.* potwarzyna, potwarnica, potwarzycielka, obmównica.

Оклеветáтельный, *-ая, -ое, adj.* potwarczy, potwarliwy, obmówliwy.

Оклевéтывать, *v. a. impf.*, **Оклеветáть**, *v. perf.* potwarzać, spotwarzać, spotwarzyć, obmawiać, obmówić, oczerniać, oczernić, osławiać, osławić; **-ся**, *v. p.* być potwarzanym, spotwarzonym, obmawianym, obmówionym, oczernionym, osławionym.

Оклёвывать, Оклевáть, *v. a.* odziobywać, odziobać; **-ся**, *v. p.* być odziobywanym, odziobanym.

Оклеéніе, Оклéиваніе, *-я, n.* oklejenie, oklejanie; fornirowanie, uforniirowanie.

Оклéивать, Оклеить, *v. a.* oklejać, okleić, w koło pokleić; fornirować, uforniirować; *it.* v. **Обивáть** (шпалéрами); **-ся**, *v. p.* być oklejanym, oklejonym; być fornirowanym, uforniirowanym.

Оклéйка, *-и, f.*, v. **Оклеéніе.**

Оклеить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оклéивать, -ся.**

Оклéйщикъ, *-а, n.* oklejacz; fornierz; – обоями, obiciarz, tapecyer, tapicer.

Окликáніе, *-я, n.* 1. wołanie (na kogo); obwołanie; okrzyknienie; 2. v. **Оглашéніе** (2).

Окликáть, Окликать, Окликнуть, *v. a.* okrzykiwać, okrzyknąć, obwoływać, obwołać, wołać, zawołać na kogo; *it.* v. **Оглашáть.** [кáть.

Окликать, *v. perf.*, v. *sub*: **Окликáть.**

Окликивать, v. **Окликáть.**

Окликнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Окликáть.**

Óкликъ, *-а, m.* okrzyk, obwołanie, wołanie, zawołanie (na kogo). [2. v. **Оглашéніе** (2).

Оклúчка, *-и, f.* 1. v. **Óклик**ъ; **Окнó**, *-á, n.* okno; слуховóе окнó, okno, okienko w dachu; крáсное окнó, wielkie okno w środku ściany w izbach włościańskich; волоковóе, выдвижнóе окнó, okno do wysuwania w izbach włościańskich.

Óко, *-а, n.* (*Eccl. sl. pl.* óчи, *gen.* очéй & óчеса, *gen.* очéсъ), oko, *pl.* oczy; всевидящее óко, opatrzność Boska; смежúть óчи, zamknąć oczy; *Miner.* óко мíра, v. **Гидрофанъ**; *Bot.* Христóво óко, v. **Віолéтникъ**; бычáче, воловье óко, v. **Золотоцвéтъ.**

† **Окоболéніе**, *-я, n.* choroba oczna; ból oczu.

Окóва, -ы, *f.*, v. **Окóвка.**

Окованіе, -я, *n.* okowanie, okucie. [**Оковывать, -ся.**

Оковáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окóвка, -и**, *f.* okowanie, okucie; окóв, (*dim.* okowek).

Окóвщикъ, -а, *m.* okowacz, okowywacz.

Окóвъ, -а, *m.* miara zbożowa, cztery czetwerty mająca.

Окóвы, -ъ, *f. pl.* okowy, kajdany, pęta. [nie.

Окóнываніе, -я, *n.* okowywanie.

Окóнывать, Оконать, *v. a.* okowywać, okować, okuć; okować, okuć w kajdany; **-ся**, *v. p.* być okowywanym, okowanym, okutym. [wanie, obijanie.

Околáчиваніе, -я, *n.* otłukiwanie.

Околáчивать, Околотить, *v. a.* otłukiwać, otłukać, otłuc, obijać, obić, poobijać, okołatać; **-ся**, *v. p.* być otłukiwanym, otłukanym, otłuczonym, obijanym, obitym, okołatanym. [nie.

Околдованіе, -я, *n.* oczarowanie.

Околдовáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Околдовывать.** [wywanie.

Околдóвываніе, -я, *n.* oczarowanie.

Околдóвывать, Околдовáть, *v. a.* oczarowywać, oczarować.

Околесúть, *v. a. perf.* kolić, kołować, w koło obiegać, objeżdżać.

Околéсица, -ы, *f.* & **Околéсная, -ой**, *s. f.* kolenie, kołowanie, nieprosta droga; *niedorzeczności, głupstwa, bzdurstwa, brednie; нестú околéсную, *mówić niedorzeczności, nie do rzeczy gadać [или mówić], głupstwa bredzić, bzdurzyć, plesć troje niewidy, trzy po trzy.

Околúца, -ы, *f.* 1. okolica, obwód, zakres; 2. manowiec, zdroże, zboczenie z drogi prostéj; ехáть околúцею, jechać manowcem; 3. zagrodzenie, ogrodzenie, obora, okoł po wsiach; 4. *korowody, ceregiele, ogródka [w mówieniu]; говорúть околúцу, г. околúцею, mówić z ogródką, ogródki czynić. [ogródką.

Околúчно, *adv.* *okolicznie, z

Околúчность, -и, *f.* okoliczność, okolicze, okół, obwód kraju; okoliczności, szczegóły; *ogródka [w mówieniu].

Околúчный, -ая, -ое, *adj.* okoliczny; w około leżący; okoliczności wyszczególniający; mówiący okolicznie, z ogródką.

Околúчный, -ая, -ое, *adj.* okoliczny, w około leżący.

Óколо, *praep.* (*c. Gen.*), w około, w około; około, blizko, prawie. [дле.

Околосердéчіе, v. **Околосéрдіе.**

Околосердéчный, -ая, -ое, *adj. Anat.* w około serca leżący; околосердéчная оболóчка, v. **Околосéрдіе.**

Околосéрдіе, -я, *n. Anat.* (*pericardium*), osierdzie [oserce], moszna sercowe, niby worek *czyli* pokrowiec serca.

Óколотень, -тня, *m.* człowiek, który przyzwyczaił się do brania plag. [*sub*: **Околáчивать, -ся.**

Околотúть, -ся, *v. perf.*, v. **Околóтокъ, -тка**, *m.* przedmieście; sąsiedztwo; okolica; v. **Окрýгъ.** [лывать.

Околóть, *v. perf.*, v. *sub*: **Óка**

Околоýшный, -ая, -ое, *adj.* około ucha (usz) leżący.

Околоцвéтіе, -я, *n.*, **Околоцвéтникъ, -а**, *m. Bot.* (*perianthium*), obwijka, (gatunek kielicha najpospolitszy, ściśle do korony przytulony).

Околоцéнтренный, -ая, -ое, *adj.* okołośrodkowy.

Околоя́дренникъ, -а, *m. Bot.* komorka, środek (*np.* jabłka), torebka.

Óколъ, -а, *m.* bramowanie, opuszka; v. **Óколышъ.**

Óколышъ, -а, *m.*, **Óколышекъ, -шка**, *m. dim.* bramowanie, opuszka, baranek (u czapki), okołek; шапочный óколышъ, czapkowy baranek, baranek u czapki.

† **Окóльничество, -а**, *n.* okolnictwo, godność okolnika, okolniczego.

† **Окóльничій, -аго**, *s. m.* okolniczy, okolnik, (dawniéj urzędnik w Rossyi drugiéj klassy).

Окóльность, -и, *f.* obwód, przyległość w około, okolica, sąsiedztwo.

Окóльный, -ая, -ое, *adj.* okoliczny, w około leżący, przyległy.

Околѣвáть, Околѣть, *v. n.* 1. (*o zwierzętach*:) zdychać, zdechnąć; 2. drętwieć, zdrętwieć, sztywnieć, zesztywnieć, martwieć, zmartwieć.

Околѣлый, -ая, -ое, *adj.* 1. (*o zwierzętach*:) zdechły; 2. zdrętwiały, sztywny, martwy.

Околѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Околѣвать.**

Окомгновéніе, *Eccl. sl.*, v. **Мгновéніе** (óка). [rozłożysty.

Окомéлина, -ы, *f.* wierzchołek

Окомéлокъ, -лка, *m.* miotła wytarta, nadpsuta, drapak.

Окóнечность, -и, *f.* koniec, granica, kres, kraniec; **окóнéчности, -ей**, *pl. Anat.* końce, koniuszki (rąk i nóg). [па; окно.

Окóнница, -ы, *f.* rama okien-

Окóнничникъ, -а, *m.* rzemieślnik ramy okienne robiący, szklarz.

Окóнничный, -ая, -ое, *adj.* oknoramny, do ram okiennych należący.

Окóнный, -ая, -ое, *adj.* okienny.

Окóно-нáтить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Окономáчивать, -ся; **-нáчение**, **-нáчивание**, **-я**, *n.* konopaczenie, pozalepianie, pozatykanie, zalepianie, zatykanie, utykanie konopiami, pakułami; **-нáчивать**, **-нáтить**, *v. a.* konopaczyć, konopiami, kłakami konopnemi pozatykać, zalepiać, zalepić, pozalepiać, obtykać, pootykać, poutykać pakułami.

Окóнтужéние, **-я**, *n.* zrobienie kontuzyi. [kontuzyę.

Окóнтужить, *v. a. perf.* zrobić

Окóнце, **-а**, *n. dim.* okienko.

Окончáние, **-я**, *n.* ukończenie, skończenie, koniec.

Окончáтельно, *adv.* ostatecznie, stanowczo.

Окончáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* końcowy, konieczny, ostateczny, stanowczy; **окончáтельный приговóр**, *Jur.* dekret konieczny, wyrok ostateczny, ostatni wyrok; **окончáтельное рѣшéние**, decyzya ostateczna, ostatnia.

Окончáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáнчивать**, -ся.

Окóнчина, v. **Окóнница**.

Окóнчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáнчивать**, -ся.

Окопáние, **-я**, *n.* okopanie.

Окопáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáпывать**, -ся.

Окóпник, *Bot.*, v. **Сверóбигýз**. [powy.

Окóпный, -ая, -ое, *adj.* okopowy.

Окоптúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáпчивать**. [okopciały.

Окоптѣлый, -ая, -ое, *adj.* **Окоптѣть**, *v. n. perf.* okopcieć.

Окóпщик, **-а**, *m.* okopnik, okopywacz, co okopy sypie.

Окóп, **-а**, *m.* okop, wał, fossa z wałem na około czego idąca.

Окорáчивать, **Окорóтить**, *v. a.* skracać, skrócić.

Окорéнéние, **-я**, *n.* wkorzenienie. [nić się.

Окоренѣть, *v. n. perf.* wkorzenić się.

Окоренúть, *v. a. impf.*, **Окоренúть**, *v. perf.* wkorzeniać, wkorzenić, umacniać, umocnić; -ся, *v. r.* (*propr.* & *) korzenić się, wkorzeniać się, wkorzenić się, umacniać się, umocnić się, gruntować, ugruntować się.

Окорúтель, **-я**, *m. Eccl. sl.* 1. przewodnik, sternik; 2. otruciciel, zatruwacz.

Окóрка, **-и**, *f.*, v. **Окорúк**.

Окорúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáриливать & Окорúлять**, **-ся**.

Окорúлéние, **-я**, *n. Eccl. sl.* 1. przewodniczenie, sterowanie; 2. otrucie.

Окорúлять, **Окорúть**, *v. a. Eccl. sl.* 1. przewodniczyć, sterować; 2. otruwać, otruć, zatruć; **-ся**, *a*) *v. r.* otruć się; *β*) *v. p.* być otrutym, zatrutym.

Окóрнь, **-а**, *m. Eccl. sl.* 1. otrucie; 2. trucizna.

Окорнáние, **-я**, *n.* obcięcie, oberznięcie.

Окорнáть, *v. a. perf.* obciąć, oberznąć (*np.* skrzydła).

О'корокъ, **-а**, *m.* szynka, udzioc wieprzowy przyprawiony i wędzony.

Окоростéлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* krostawy, strupiasty, parszywy.

Окоростѣть, *v. n. perf.* skrostawieć, ostrupieć, sparszywieć.

Окоротúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Окорáчивать**.

Окорóченье, **-я**, *n.* skrócenie.

Окосúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Окáшивать**, **-ся**.

Окосмáтѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* okosmaciały. [smacieć.

Окосмáтѣть, *v. n. perf.* okosmacieć.

Окостенѣвать, **Окостенѣть**, *v. n.* 1. kostnieć, kostnąć, skostnieć, w kość się obracać, obrócić; 2. drętwieć, zdrętwieć, odrętwieć (od zimna).

Окостенѣлость, **-и**, *f.* 1. skościałość; 2. odrętwiałość, zdrętwiałość.

Окостенѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. skostniały; 2. zdrętwiały, odrętwiały.

Окостенéние, **-я**, *n.* 1. skostnienie; 2. zdrętwienie, odrętwienie.

Окостенѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Окостенѣвать**. [ścią rurową.

Окóстокъ, **-тка**, *m.* mięso z ko-

Окотúться, *v. r. perf.* okocić się. [twiałość, odrętwiałość.

Окоченѣлость, **-и**, *f.* zdrę-

Окоченѣть, *v. n. perf.* zdrętwieć, odrętwieć.

Окóнечко, **-а**, *n. dim.* okienieczko, okienko.

Окóнечный, **-ая**, **-ое**, *adj.* okienny; v. **Окóнный**.

Окóшко, **-а**, *n.* okno.

Окрáдывать, **Окрáсть**, *v. a.* okradać, okraść; v. **Обкрáдывать**.

Окрáивать, **Окроúть**, *v. a.* okrawać, okrajać, okroić, obrzynać, oberznąć, obcinać, obciąć; **-ся**, *a*) *v. r.* mylić się, pomylić się w przykrawaniu, w krajaniu, źle skroić; *β*) *v. p.* być okrawanym, okrojonym, obcinanym, obciętym, obrzynanym, oberzniętym. [niec.

Окрáина, **-ы**, *f.* brzeg; ko-

Окрáпывать, *v. a. impf.*, **Окрáпать**, *v. perf.* nakrapiać, ponakrapiać. [**Окрáшивать**, **-ся**.

Окрáсить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Окрáска**, **-и**, *f.* ofarbowanie, pofarbowanie, pomalowanie.

Окрáсокъ, **-ска**, *m.* tkanina ufarbowana. [дывать.

Окрáсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Окрáдывать**.

Окрáшéние, **Окрáшиваніе**, **-я**, *n.* ufarbowanie, farbowanie, pomalowanie, malowanie.

Окрáшивать, **Окрáсить**, *v. a.* farbować, po-, u-farbować, malować, pomalować; **-ся**, *v. p.* być (po-, u-)farbowanym, (po)malowanym. [**-ся**, *v. r.* ochrzcić się.

Окрестúть, *v. a. perf.* ochrzcić; **Окрéстье**, **-я**, *n. Eccl. sl.* okolica, obwód, zakres.

Окрéстность, **-и**, *f.* okolica, obwód, zakres.

Окрéстный, **-ая**, **-ое**, *adj.* okoliczny, w około, w zakresie leżący, sąsiedzki.

О'крестъ, *praep.* (*c. Gen.*) około, w około. [chrzest.

Окрещéние, **-я**, *n.* ochrzcenie,

Окривѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pozbawiony oka, jednooki.

Окривлéние, **-я**, *n.* postradanie oka. [oko.

Окривѣть, *v. n. perf.* postradać

Окрúкивать, *v. a. impf.*, **Окрúкнуть**, *v. perf.* – кого-либо, przymuszać, przymusić kogo krzyczeniem, wołaniem, okrzykać, okrzyknąć.

О'крикъ, **-а**, *m.* okrzyk.

Окрилúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Окрилять**, **-ся**.

Окрилять, **Окрилúть**, *v. a.* oskrzydlać, oskrzydlić, skrzydłami okrywać, okryć; *zachęcać, zachęcić, pobudzać, pobudzić; **-ся**, *v. r.* oskrzydlać się, skrzydła dostawać, dostać; *ożywiać się, ożywić się, nabierać, nabrać odwagi. [czasza.

Окрúнъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* czara,

Окристал-лизовать, *v. perf.*, **-лизовывать**, *v. impf.*, v. **-лóвывать**, **-ловáть**, *v. perf.* krysztalizować, okrysztalizować, w kryształy, t. j. w wielobocznе kształty przemieniać, przemienić; **-ся**, *v. p.* być (o)krysztalizowanym. [tykować, krytyzować.

Окритиковáть, *v. a. perf.* okry-

Окричáть, *v. a. perf.* okrzyczeć.

Окровáвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Окровавлять**, **-ся**.

Окровавлéние, **-я**, *n.* okrwawienie, skrwawienie.

Окровавлять, **Окровáвить**, *v. a.* okrwawiać, okrwawić, skrwawić, pokrwawić; **-ся**, *a*) *v. r.* okrwawiać się, okrwawić się, skrwawić się, pokrwawić się; *β*) *v. p.* być okrwawianym, okrwawionym.

Окройки, **-овъ**, *m. pl.* okrawki, obrzynki. [tuch kobiecy.

Окройница, **-ы**, *f. Eccl. sl.* far-

Окроúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Окраивать**, **-ся**.

Окромѣ, *pop.*, v. **Кромѣ**.

Окропля́ть, *v. a. impf.*, **Окропúть**, *v. perf.* okrapiać, okropić, pokrapiać, pokropić, skrapiać, skropić; **-ся**, *a*) *v. r.* okrapiać się, okropić się, pokrapiać się, pokropić się, skrapiać się, skropić się; *β*) *v. p.* być okrapianym, okropionym, po-, s-krapianym, po-, s-kropionym.

Окрóшка, **-и**, *f.* potrawa na

zimno z drobnych okrawków pieczeni (z drob. kawałków mięsa *lub* ryb) i ogórków z śmietaną i kwasem, i t. d.; [*cfr.* Bigos hultajski].

Окру́га, -и, *f.*, v. **О́кругъ.**

Округлѣніе, -я, *n.* zaokrąglenie. [**Округля́ть**, -ся.

Округля́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окру́глость**, -и, *f.* okrągłość, okrągławość.

Окру́глый, -ая, -ое, *adj.* okrągły, okrągławy.

Округля́ть, **Округли́ть**, *v. a.* zaokrąglać, zaokrąglić; -ся, *v. p.* być zaokrąglanym, zaokrąglonym.

О́кругъ, -а, *m.* powiat, okrąg, obwód.

Окружа́ть, **Окружи́ть**, *v. a.* okrążać, okrążyć, otaczać, otoczyć, opasać, obwodzić, obwieść; -ся, *v. p.* być okrążanym, okrążonym, otaczanym, otoczonym, opasanym.

Окруже́ніе, -я, *n.* okrążenie, otoczenie, opasanie, obwód.

Окружи́ле, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Капитель.**

Окру́жистый, -ая, -ое, *adj.* obszerny, przestronny, przestworny, szeroki, wielki.

Окружи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окружа́ть**, -ся.

Окру́жіе, -я, *n. Eccl. sl.* okrąg.

Окружность, -и, *f.* okrąg, obwód; okolica; - фигу́ры, *Mathem.* (*perimeter*), obwód figury.

Окру́жный, -ая, -ое, *adj.* okręgowy, obwodowy, powiatowy; okoliczny; sąsiedzki; окру́жный судъ, sąd okręgowy, powiatowy; окру́жныя селе́нія, okoliczne wsi; окру́жное предписа́ніе, pismo, okolnik, list okolny, cyrkularz.

Окры́ситься, *v. r. perf. pop.* zajuszyć się, zajeść się, być zażartym.

Окры́тіе, -я, *n.* okrycie, osłona; obicie. [ukrzepienie.

Окрѣ́пка, -и, *f.* wzmocnienie,

Окрѣпи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окрѣпля́ть**, -ся.

Окрѣ́плость, -и, *f.* stwardniałość, skrzepłość, stężałość.

Окрѣ́плый, -ая, -ое, *adj.* otwardniały, skrzepły, stężały; (*o napojach*:) ścierpły, zdębiały.

Окрѣпля́ть, **Окрѣпи́ть**, *v. a.* ubijać, ubić; wzmacniać, wzmocnić, ukrzepiać, ukrzepić, skrzepiać, skrzepić, pokrzepiać, pokrzepić; - зе́млю, ubijać, ubić ziemię; -ся, *v. r.*, v. **Укрѣпля́ть-ся.**

Окрѣ́пнуть, *v. n. perf.* skrzepnąć, zdrętwieć, zdębieć; v. **Кре́пнуть.** [axamit.

†**Оксами́тъ**, -а, *m.* aksamit,

Оксиме́ль, v. **Уксусоме́дъ.**

Окси́я, -и, *f.*, v. **О́страя.**

О́ксофтъ, -а, *m.* oxeft, okseft.

Октава, -ы, *f. Mus.* oktawa.

Октантъ, -а, *m.* oktant, narzędzie astronomiczne.

Октав'дръ, v. **Осьмигра́нникъ.**

Октоихъ, v. **Осмогла́сникъ.**

Октя́врій, *Eccl. sl.*, v. **Октя́брь.** [październikowy.

Октя́брскій, -ая, -ое, *adj.*

Октя́брь, -я, *m.* październik, (dziesiąty miesiąc w roku).

Окулированіе, -я, *n.* okulizacya, oczkowanie, szczepienie (drzewa).

Окулировать, *v. a.* okulizować, oczkować, szczepić (drzewo).

Окулировка, -и, *f.* okulizacya, oczkowanie, szczepienie (drzewa).

Окулистъ, -а, *m.* okulista, oczny doktor. [niowy.

Окунёный, -ая, -ое, *adj.* okuniowy.

Окунёкъ, -нька, *m. dim.* okuniek, mały okuń.

Окунѣ́ніе, -я, *n.* ponurzenie, zanurzenie, pogrążenie.

Окунѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Окуня́ть**, -ся.

Окуня́ніе, -я, *n.* ponurzanie, zanurzanie, pogrążanie.

Окуня́ть, **Окунѣ́ть**, *v. a.* ponurzać, ponurzyć, zanurzać, zanurzyć, pogrążać, pogrążyć; -ся, *a*) *v. r.* ochynąć się, ponurzać się, ponurzyć się, zanurzać się, zanurzyć się; *β*) *v. p.* być zanurzanym, zanurzonym.

О́кунь, -я, *m. H. n.* (*perca fluviatilis*), okuń (ryba).

†**Окупа́ть**, *v. a. impf.*, **Окупи́ть**, *v. perf.* okupować, okupić, wykupować, wykupić; -ся, *v. r.* okupować się, okupić się, wykupować się, wykupić się; opłacać się, opłacić się.

Окупникъ, -а, *m.* okupnik, wykupnik, wykupiciel.

О́кунь, -а, *m.* okup, wykup.

Окургу́зить, *v. a. perf.* uciąć ogon krótko *lub* zupełnie jakiemu zwierzęciu; *cfr.* anglizować.

Окурѣ́ніе, -я, *n.* okadzenie.

Окури́вальщикъ, -а, *m.* kadzielnik.

Оку́риваніе, -я, *n.* okadzanie, nakadzanie; odymienie.

Оку́риватель, -я, *m.* kadzielnik.

Оку́ривать, *v. a. impf.*, **Оку́рить**, *v. perf.* okadzać, okadzić, nakadzać, nakadzić; odymić; -ся, *a*) *v. r.* okadzać się, okadzić się; *β*) *v. p.* być okadzanym, okadzonym, nakadzanym, nakadzonym.

Оку́рка, -и, *f.*, *cfr.* **Оку́риваніе.**

Оку́сать, -ся, v. *sub*: **Оку́сывать**, -ся.

Оку́сокъ, -а, *m.* ogryzek.

Оку́сываніе, -я, *n.* ogryzanie.

Оку́сывать, **Оку́сать**, *v. a.* ogryzać, ogryźć; -ся, *v. p.* być ogryzanym, ogryzionym.

Оку́таніе, -я, *n.* otulenie, obwinięcie.

Оку́тать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оку́тывать**, -ся.

Оку́тка, -и, *f.* otulenie, obwinięcie, pokrowiec.

Оку́тываніе, -я, *n.* otulanie, okrywanie.

Оку́тывать, **Оку́тать**, *v. a.* otulać, otulić, okrywać, okryć, owijać, owinąć; -ся, *a*) *v. r.* otulać się, otulić się, okrywać się, okryć się, owijać się, owinąć się; *β*) *v. p.* być otulanym, otulonym, okrywanym, okrytym, owijanym, owiniętym.

Оля́дья, -и, *f.* placek, pączek.

†**Олачу́га**, v. **Лачу́га.**

Олеандръ, -а, *m. Bot.* oleander, płochowiec.

Олеастръ, v. **Лохъ.**

Оледенить, *v. perf.*, v. *sub*: **Оледенѣть.**

Оледене́лый, -ая, -ое, *adj.* zlodowaciały; omarzły lodem; zdrętwiały (od zimna).

Оледенѣ́ніе, -я, *n.* zlodowacenie; zdrętwienie (od zimna).

Оледенѣ́ть, *v. n. perf.* zlodowacieć; zmarznąć, zdrętwieć (od zimna).

Оледеня́ть, *v. a. impf.*, **Оледенить**, *v. perf.* lodować, zlodowacić, w lód obracać, obrócić, zamrozić. [**денѣть.**

Оледѣ́ть, *v. n. Eccl. sl.*, v. **Оле-О'лей**, v. **Еле́й.**

†**О'лекъ**, -а, *m.*, v. **Остато́къ.**

Оле́нецъ, -нца, *m.* jelenek, jelonek, młody jeleń; *cfr.* **Exе́нецъ.**

Оле́нина, -ы, *f.* 1. jelenina, mięso jelenie; 2. skóra jelenia.

Оле́ница, -ы, *f.* jelenica, łania, łani.

Оле́ній, -ья, -ье, *adj.* jeleni; оле́ній корень, *Bot.*, v. **Черме́шъ.**

Оле́нь, -я, *m. H. n.* (*cervus*), jeleń; сѣверный оле́нь, (*cervus tarandus*), ren(n), renifer; летучій оле́нь, (*lucanus cervus*), jelonek, gatunek chrząszcza.

Оле́шникъ, -а, **Олешнякъ**, -а, *m.* olszyna, olszowy gaj.

Олива, v. **Маслина.**

Оли́вка, -и, *f.*, **оли́вки**, -вокъ, *pl.* oliwka, *pl.* oliwki, owoc oliwny.

Оли́вковый, -ая, -ое, *adj.* oliwkowy; oliwczany; оли́вковый цвѣтъ, kolor oliwkowy; сукно́ оли́вковаго цвѣта, sukno koloru oliwkowego; оли́вковое дерево, v. **Ма́слина.**

Оли́вный, -ая, -ое, *adj.* oliwny; оли́вная вѣтвь, gałązka oliwna, rószczka oliwna.

Олигархическій, -ая, -ое, *adj.* oligarchiczny, kilkowładny.

Олигархія, -и, *f.* oligarchia, kilkowładztwo. [możnowładzca.

Олигархъ, -а, *m.* oligarcha,

Олимпіада, -ы, *f.* olimpiada, (przeciąg lat 4 między igrzyskami olimpijskiemi). [olimpijski.

Олимпійскій, -ая, -ое, *adj.*

Олиственѣти, *Eccl. sl.*, v. **Облиственѣть.**

Олифа, -ы, *f.* oléj gotowany malarski, kit, pokost.

Олифить, *v. a. Mal.* kitować, pokostować, (pokościć), pokostem powlekać, powlec.

Олифенье, -я, *n.* kitowanie, pokostowanie.

Олицевля́ть, Олицевить, -ся, v. **Олицетворя́ть.** [bienie.

Олицетворе́ние, -я, *n.* uoso-

Олицетворить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Олицетворя́ть**, -ся.

Олицетворя́ть, Олицетворить, *v. a.* uosabiać, uosobić; -ся, *v. p.* być uosobionym.

Оловя́нникъ, v. **Оловя́нникъ.**

Оловя́на, -ы, *f. Eccl. sl.* (сикéръ, оцъ), wszelki napój upajający, oprócz wina. [пуръ.

† **Оловиръ**, -а, *m.*, v. **Пу-**

О'лово, -а, *n.* (*stannum*), cyna.

Оловоле́й, Оловоли́тель, -я, *m. Eccl. sl.* cynolej, cynolejnik.

† **Оловя́нникъ**, -а, *m.* cynowe naczynie, dzbanek cynowy.

Оловя́нничникъ, Оловя́нщикъ, -а, *m.* cynolejnik, cynolej, konwisarz. [nowy.

Оловя́нный, -ая, -ое, *adj.* cy-

Оловя́нникъ, v. **Оловя́никъ.**

Олтарникъ, -а, *m. Eccl. sl.* sługa ołtarza.

Олта́рь, v. **Алта́рь.**

Олуховатый, -ая, -ое, *adj.* głupowaty, lejbowaty, dudkowaty.

О'лухъ, -а, *m.* głupiec, dudek, prostak, lejba, gamoń, nahuła, pień, olszowy Marcin.

Олъ, -а, *m.*, v. **Олови́на.**

† **О'льстра**, -ы, *f.* olstro, futerał na pistolety.

О'льха, -и, *f. Bot.* (*alnus*) olsza.

Ольхо́вина, -ы, *f.* olszyna, drzewo olszowe.

Ольхо́вникъ, -а, *m.* 1. olszyna, gaj olszowy; 2. *Bot.* (*agaricus alneus*), olszówka, grzyb.

Ольхо́вый, -ая, -ое, *adj.* olszowy; **ольхо́вый лѣсъ**, las, gaj olszowy; **ольхо́вый грибъ**, v. **О́льхо́вникъ** (2).

Ольша́нка, -и, *f. H. n.* (*accentor modularis*), gatunek pięgży.

Ольша́никъ, v. **Оле́шникъ.**

Оляденѣть, *v. n. perf.* chróścieć, chróstem porosnąć.

Оля́пка, -и, *f.*, v. **Воробе́й** (водяно́й).

Оля́поватый, -ая, -ое, *adj.* niezgrabnie, nieładnie zrobiony, partacki, partacko zrobiony, złatany.

Оля́хъ, v. Девесилъ (большо́й).

Оля́чивать, -ся, v. **Оночу́ть**, -ся. [А'льфа.

Оме́га, -и, *f.* omega; *it.* v. *sub*:

Оме́говый, -ая, -ое, *adj.* szalejowy.

Оме́гъ, -а, *m. Bot.* (*cicuta*), szaleń zły, szalej jadowity; **оме́гъ ма́лый**, v. **Петру́шка** (соба́чья).

Оме́жникъ, v. **Укропъ** (водяно́й).

Оме́ла, -ы, *f. Bot.* (*viscum*), jemiel, jemioła, jemiołka.

Оме́нь, -и, *f.*, v. **Девесилъ** (большо́й).

Омерительность, -и, *f.* omierzłość, obmierzłość, mierzioność, obydliwość, obydność, brzyd, brzydliwość, obrzydliwość.

Омерительный, -ая, -ое, *adj.* omierzły, omierzliwy, obmierzliwy, mierzlony, obydliwy, obydny, brzydki, brzydliwy, obrzydliwy, obrzydły. [зя́ть.

Омерять, *v. perf.*, v. *sub*: **Омерзя́ть.**

Омерзя́ть, -ая, -ое, *adj.* obmierzły, obrzydły, wstrętny.

Омерзѣ́ние, -я, *n.* obmierzliwość, mierzioność. [znać.

Омерзѣ́ть, *v. n. perf.* obmierzła.

Омерзя́ть, Омерять, *v. a.* obmierzać, obmierzić, brzydzić, obrzydzić, obydzać, obydzić.

Оме́ркнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Омерца́ть.**

Оме́рникъ, v. **Оме́гъ** (водяно́й).

Омертвѣ́лость, -и, *f.* zmartwiałość, strupiałość, otrupiałość, bladość śmiertelna.

Омертвѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zmartwiały, strupiały, otrupiały.

Омертвѣ́ние, -я, *n.* martwość, omartwienie. [twieć.

Омертвѣ́ть, *v. n. perf.* omar-

Омерца́ть, Оме́ркнуть, *v. n. Eccl. sl.* zmierzchać się, ciemnieć, ściemnieć. [пать.

Омета́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Оме́тывать.**

Оме́тывать, Омета́ть, *v. a.*, v. **Обме́тывать, Обмета́ть**, -ся.

О'мнибусъ, -а, *m.* omnibus, pojazd publiczny dla wielu.

Омовѣ́ние, -я, *n.* obmycie, umycie; *it.* v. **Умовѣ́ние.**

Омофо́ръ, v. **Нарамникъ** (1).

Омочи́ть, Омочить, *v. a.* omaczać, omoczyć, obmoczyć, zmoczyć, oblewać, oblać; -ся, *v. r.* omoczyć się, obmoczyć się, zmoczyć się, oblewać się, oblać się.

Омочѣ́ние, -я, *n.* omoczenie, obmoczenie, zmoczenie, oblanie.

Омочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Омочи́ть**, -ся.

О'морокъ, v. **О'бморокъ.**

Опрачи́ть, Опрачить, *v. a.* (*propr. & **) mroczyć, omroczyć, zmroczyć, ćmić, ośmić, ślepić, oślepić, mamić, omamić.

Опрачѣ́ние, -я, *n.* (*propr. & **) omroczenie, ośmienie, oślepienie, omamienie.

Опрачи́тельный, -ая, -ое, *adj.* ćmiący, oślepiający, mamiący.

Опрачи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опрачи́ть**, -ся.

Опулёвина, -ы, *f.* mięso łososie; (*cfr.* О'муль).

Опулёвый, -ая, -ое, *adj.* łososi.

О'муль, -я, *m. H. n.* (*salmo autumnalis*), łosoś jesienny (w Bajkalu).

О'мутъ, -а, *m.* głębia, dół w rzéce *lub* jeziorze; (*cfr.* Одмет); §. въ тихомъ омутѣ черти бо́дятся, ciche wody brzegi rwą; *it.* въ о́мутѣ карасей ло́вить, w odmęcie ryby łowić.

Омывальница, -ы, *f. Eccl. sl.* myjnica, naczynie do mycia.

Омываніе, -я, *n.* obmywanie.

Омывать, Омы́ть, *v. a.* obmywać, obmyć; -ся, *v. r.* obmywać się, obmyć się; *v. p.* być obmywanym, obmytym.

Омы́тіе, -я, *n.* obmycie.

Омы́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Омывать**, -ся. [Подозрѣ́ние.

Омыпле́ние, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Онагрій**, -яя, -ее, *adj.* oślí.

Онагръ, -а, *m.* osieł dziki; v. **Ослякъ.**

Онанѣ́ть, v. **Рукоблу́дникъ.**

Онанія, -и, *f.*, v. **Рукоблу́діе.**

О'никсовый, -ая, -ое, *adj.* oniksowy. [oniks, kamień drogi.

О'никсъ, -а, *m. Miner.* (*onyx*),

Оногдась, Оногдѣ́ни, *adv. pop.* onegdaj. [nauka o istotach.

Онтологія, -и, *f.* ontologia,

Онуча, -и, *f.* onuca, szmat do obwijania nóg w bótach, płótno *lub* sukno, którem żołnierze i chłopi nogi obwijają.

Онучина, -ы, *f.* gałgan z onucy.

Онъ, Она, Оно, *pron.* on, ona, ono.

Онъ, *gen.* **она**, *m.* dawne nazwisko głoski rossyjskiéj О.

О'ный, О'ная, О'ное, *pron.* ów, owa, owo; v. **Тотъ.** [лять.

Онѣми́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Онѣмѣ́ть, Онѣмѣ́лять, Онѣмѣ́ть**, *v. a. Eccl. sl.* oniemiać, oniemić, niemym czynić. [łość.

Онѣмѣ́лость, -и, *f.* oniemia-

Онѣмѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* oniemiały, niemy. [zaniemówienie.

Онѣмѣ́ніе, -я, *n.* oniemienie,

Онѣмѣ́ть, *v. n.* oniemieć.

Опада́ніе, -я, *n.* opadanie, spadanie. [opaść, spadać, spaść.

Опада́ть, Опасть, *v. n.* opadać,

Опаде́ніе, -я, *n.* opadnienie, spadnienie. [nie się.

Опа́дываніе, -я, *n.* opóźnia-

Опа́здывать, Опоздать, *v. n.* opóźniać się, opóźnić się, spóźniać się, spóźnić się.

Опа́иваніе, -я, *n.* 1. otruwanie; 2. lutowanie, spajanie w około.

I. Опа́ивать, Опои́ть, *v. a.* 1. opajać, opoić, spoić kogo; 2. – ядомъ, truć, otruwać, otruć kogo; -ся, *v. p.* być spojonym; być otruwanym, otrutym.

II. Опа́ивать, Опа́ять, *v. a.* lutować, olutować, zalutować, spoić w około.

Опа́йка, -и, *f.* olutowanie, zalutowanie w około.

Опа́йщикъ, -а, *m.* lutujący co.

† **О'пакій**, -ая, -ое, *adj.* opaczny, wspaczny, przewrotny.

† **О'пако, О'пакъ**, *adv.* opacznie, na opak, wspak, przewrotnie.

Опа́ла, -ы, *f.* 1. wywołanie z kraju, wygnanie i konfiskata, ban(n)icya; подвергать кого-либо

опáлъ *abo* наложить на кого-либо опалу, wywołać kogo z kraju, na wygnanie wskazać, ban(n)izować kogo; 2. *Eccl. sl.* gniew panującego na kogo.

Опалéніе, -я, *n.* opalenie.

Опáлзывать, Оползти, *v. n.* opełzać, opełznąć.

Опалúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опалять**, -ся. [lowy.

Опáловый, -ая, -ое, *adj.* opa-

Опáлъ, -а, *m. Miner.* opal; благорóдный опáлъ, v. Жирасóль.

Опáлываніе, -я, *n.* opielanie.

Опáлывать, Ополóть, *v. a.* opielać, opleć; -ся, *v. p.* być opielanym.

Опáлый, -ая, -ое, *adj.* 1. opadły; 2. spadły (*np.* z ciała), schudły. [drzewa.

Опáль, -и, *f.* owoce opadłe z

Опáльный, -ая, -ое, *adj.* 1. ban(n)izowany, na wygnanie wskazany; 2. skonfiskowany, zabrany na skarb; 3. opuszczony, zaniedbały.

Опáльство, -а, *n.* 1. zapalczywość, gniewliwość, popędliwość; 2. v. Опáла.

† **Опáльчивый**, -ая, -ое, *adj.* zapalczywy, gniewliwy, popędliwy.

Опалять, Опалúть, *v. a.* opalać, opalić; -ся, *a*) *v. r.* opalać się, opalić się; *β*) *v. p.* być opalanym, opalonym.

Опáмятованіе, -я, *n.* przychodzenie do siebie, do pamięci, odzyskanie czucia, upamiętanie się.

Опáмятываться, Опáмятоваться, *v. r.* przychodzić, przyjść do siebie, do pamięci, odzyskać czucie, zmysły, upamiętać się.

Опáра, -ы, *f.* mąka drożdżami zaczyniona do pieczenia chleba.

Опáреніе, Опáриваніе, -я, *n.* umniejszenie, umniejszanie ciepła w łaźni.

Опáривать, Опáрить, *v. a.* umniejszać, umniejszyć ciepła w łaźni.

Опáрникъ, -а, *m.* dzieża, dzieżka do rozczynania ciasta.

Опáршивѣлый, -ая, -ое, *adj.* oparszywiały.

Опáршивѣть, *v. n. perf.* oparszywieć, oparszeć, parszywym się stać.

Опáрываніе, -я, *n.* oparanie, prócie w około.

Опáрывать, Опороть, *v. a.* oparać, oprócz, w około poprócz; -ся, *a*) *v. r.* oparać się, oprócz się, rozparać się, rozprócz się w około; *β*) *v. p.* być oparanym, oprótym.

† **Опасáть, Опастú**, *v. a.* strzedz, ostrzedz, pilnować, mieć na baczności.

Опасáться, Опастúся, *v. r.* czego-lubo, strzedz się, ostrzedz się, obawiać się, lękać się.

Опасéніе, -я, *n.* obawa, obawianie się; подъ опасéніемъ наказáнія, pod karą.

Опáсливость, -и, *f.* ostróżność, baczność, przezorność, lękliwość.

Опáсливый, -ая, -ое, *adj.* ostróżny, baczny, przezorny, lękliwy. [cześtwo.

Опáсность, -и, *f.* niebezpie-

Опáсный, -ая, -ое, *adj.* 1. niebezpieczny; 2. *Eccl. sl.* ostróżny, przezorny; 3. (†), obronny; опáсная грáмота, karta bezpieczeństwa, list obronny.

Опáсство, -а, *n.* 1. *Eccl. sl.*, v. Опасéніе; 2. (†), v. Охраненіе, Оберéженіе. [сать.

Опастú, *v. perf.*, v. *sub*: **Опасáть, Опастúся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Опасáться**. [дать.

Опáсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опадáть**, -а, *m.* 1. (†), v. Опасéніе; 2. karta bezpieczeństwa, list obronny.

Опахáло, -а, *n.* wachlarz, powiewaczka, oganka, chłodzidło.

Опахáльный, -ая, -ое, *adj.* wachlarzowy.

Опахáльщикъ, -а, *m.* wachlarnik, robiący wachlarze.

Опахáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опáхивать**, -ся. [nie.

Опáхиваніе, -я, *n.* oborywa-

I. **Опáхивать, Опахáть**, *v. a.* oborywać, oborać; -ся, *v. p.* być oborywanym, oboranym.

II. **Опáхивать, Опахнýть**, *v. a.* 1. wachlować, wachlowaniem oganiać, ognać; 2. otrzepywać, otrzepać; опáхивать пыхъ съ чего, otrzepywać, otrzepać kurz z czego; -ся, *v. r.* wachlować się, wachlowaniem oganiać się; *pop.* - чѣмъ, otulać się, otulić się, obwijać się, obwinąć się, owinąć się.

Опахнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опáхивать**, -ся (II).

О'пахъ, -а, *m.*, v. О'пашь.

† **О'пашень**, -шня, *m.* opończa, płaszcz.

Опáшка, jako *adv.* na опáшку, w zarzuconéj na ramionach odzieży (chodzić). [dlęcy.

О'пашь, -и, *f.* rząp, ogon by-

Опáять, *v. perf.*, v. *sub*: **Опáивать (II)**. [kuństwo.

Опéка, -и, *f.* opieka, opiekúнскій, -ая, -ое, *adj.* opiekunowy, opiekuńczy; опекýнскій Совѣтъ, rada opiekuńcza.

Опекýнство, -а, *n.* opiekuństwo.

Опекýнствовать, *v. n.* nadz, opiekunem być; opiekować się (kim, czém), mieć (kogo, co) w opiece.

Опекýнъ, -á, *m.* opiekun.

Опекýнша, -и, *f.* opiekunka.

Опёнокъ, -нка, *m. Bot.* (*agaricus cantharellus*), opieńka.

Опепелéніе, -я, *n.* spopielenie, obrócenie w popiół, w perzynę.

Опепелúть, *v. a. perf.* spopielić, obrócić w popiół, w perzynę.

Опеплéніе, -я, *n. Chem.* (*incineratio*), obrócenie w popiół, spopielenie.

О'пера, -ы, *f. Theat.* opera.

Операторъ, -а, *m. Chir.* operator, chirurg.

Операціонный, -ая, -ое, *adj.* operacyjny, do operacyi służący, należący.

Операція, -и, *f. Chir.* operacya.

Опередúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опереживать**.

Опережéніе, Опережèваніе, -я, *n.* wyprzedzenie, wyprzedzanie.

Опережèвать, Опередúть, *v. a.* koго-либо, wyprzedzać, wyprzedzić kogo. [obrośnienie pierzem.

Оперéніе, -я, *n.* opierzenie,

Опереть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опирáть**, -ся. [**Оперáть**, -ся.

Опирáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опернúть**, v. **Мышьякъ** (жёлтый).

О'перный, -ая, -ое, *adj.* operny, operowy; óперный домъ, dom opery, operowy; óперный пѣвéцъ, śpiewak operowy; óперная трýбка, v. Бинóкль.

Оперокъ, -рка, **Опёрышъ**, -а, *m.* ptaszek młody obrosły pierzem.

Оперúть, Опирáть, *v. a.* opierzać, opierzyć, pierzem pokrywać, pokryć; -ся, *v. r.* opierzać się, opierzyć się, opierzeć, w pierze obrastać, obrosnąć; * zbogacić się.

Опечáленіе, Опечáливаніе, -я, *n.* zasmucenie, zmartwienie, smutek.

Опечáливать, *v. a. impf.*, **Опечáлить**, *v. perf.* zasmucać, zasmucić, martwić, zmartwić; -ся, *v. r.* zasmucać się, zasmucić się, martwić się, zmartwić się, troszczyć się. [*sl.*, v. **Опечáливать**.

Опечáлять, Опечáлити, *Eccl.*

Опечáтаніе, -я, *n. Jur.* obsygillacya, urzędowe opieczętowanie, zapieczętowanie.

Опечáтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опечáтывать**, -ся.

Опечáтка, -и, *f.* omyłka drukarska, błąd drukarski.

Опечáтываніе, -я, *n. Jur.* urzędne (или urzędowne, urzędowe, sądowne) zapieczętowywanie, opieczętowywanie; *cfr.* Опечáтаніе.

Опечáтывать, Опечáтать, *v. a. Jur.* urzędnie (или urzędownie, urzędowo, sądownie) zapieczętowywać, opieczętowywać; -ся, *a*) *v. r. Typogr.* mylić się, omylić się w drukowaniu; *β*) *v. p. Jur.* być opieczętowanym, zapieczętowanym. [do stawiania pieca.

Опéчекъ, -чка, *m.* fundament

Опеченѣніе, -я, *n. Pathol.* hepatyzacya.

Опéчина, -ы, *f.* peczyna, pecyna, paczyna, stara glina w piecu przegorzała. [*m.* opój, pasorzyt.

Опивáло, Опивáльщикъ, -а, **Опивáльщица**, -ы, *f.* pasorzytka. [dzy koszt.

Опиваніе, -я, *n.* picie na cu-

Опивáть, Опúть, *v. a.* koго-

хибо, opijać, opić kogo, pić na kost drugiego, pasorzycić.

Опива́ться, Опи́ться, *v. r.* opijać się, opić się, pić na umor.

Опи́вки, -вокъ, *m. pl.* niedopiwki, niedopitki, reszta niedopita.

Опивóха, -и, *s. c. pop.*, v. **Опива́льщикъ, Опива́льщица.**

Опи́леніе, Опи́ливаніе, -я, *n.* opiłowanie, opiłowywanie.

Опи́ливать, Опи́лить, *v. a.* opiłowywać, opiłować; **-ся**, *v. p.* być opiłowywanym, opiłowanym.

Опи́лка, -и, *f.* opiłowanie.

Опи́лки, -локъ, *m. pl.* opiłki; **желѣзные опи́лки**, opiłki żelazne.

Опи́локъ, -лка, *m.* odpiłek, kawałek odpiłowany.

Опира́ніе, -я, *n.* opieranie się.

Опира́ть, Опере́ть, *v. a.* opierać, oprzeć; *it.* v. **Подпира́ть**; **-ся**, *v. r.* o, obo co, opierać się, oprzeć się o co; * opierać się, odwoływać się do czego.

Описа́ніе, -я, *n.* opisanie, opis, skreślenie.

Описа́тель, -я, *m.* opisywacz, opisujący, opisarz, skreśliciel.

Описа́тельница, -ы, *f.* opisywaczka, opisująca, skreślicielka.

Описа́тельный, -ая, -ое, *adj.* opisujący, zawierający w sobie opisanie, opisowy; **описа́тельная поэ́зія**, poezya opisowa.

Описа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Описывать, -ся.**

Опи́ска, -и, *f.* omyłka w piśmie, błąd pisarski, w pisaniu.

Описно́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj. Jur.* skonfiskowany (majątek).

Опи́счикъ, Опи́щикъ, -а, *m.* opisywacz, spisywacz (*np.* majątku, *etc.*), inwentator.

Опи́сываніе, -я, *n.* 1. opisywanie, skreślanie, określanie; 2. spisywanie (*np.* majątku, inwentarza), inwentowanie, inwentura.

Опи́сывать, Описа́ть, *v. a.* 1. opisywać, opisać, skreślać, skreślić, określać, określić; 2. spisywać, spisać (*np.* majątek, inwentarz), inwentować, zinwentować; 3. *Jur.* konfiskować, skonfiskować (majątek); **-ся**, *a*) *v. r.* 1. mylić się, (p)omylić się w pisaniu; 2. korrespondować, prowadzić korrespondencyę; *β*) *v. p.* być opisywanym, opisanym.

О́пись, -и, *f.* 1. opis, opisanie; 2. spisywanie, spisanie, inwentura; 3. spis, rejestr, inwentarz; 4. konfiskacya; konfiskata; **имѣ́ніе состои́тъ подъ о́писью**, majątek (jest) skonfiskowany; *it.* v. **Составля́ть (о́пись).**

Опи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опивать, -ся.** [kowy.

О́пій, -я, *m.* opium, sok ma-

Опи́йство, -а, *n. Eccl. sl.* opilstwo, pijaństwo.

Опла́вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оплавливать, -ся.**

Опла́вка, -и, *f.* (*o kruszczach*:) oczyszczanie, oczyszczenie za pomocą pławienia, topienia.

Опла́вки, -овъ, *m. pl.* grzęzy w topieniu pozostające.

Опла́вливать, Опла́вить, *v. a.* (*o kruszczach*:) oczyszczać, oczyścić pławieniem, przetapianiem; **-ся**, *a*) *v. r.* oczyszczać się, oczyścić się pławieniem, przetapianiem; *β*) *v. p.* być oczyszczanym, oczyszczonym za pomocą pławienia, topienia.

Опла́зивый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zanadto ciekawy.

Опла́зиство, -а, *n. Eccl. sl.* zbytnia ciekawość.

Опла́каніе, -я, *n.* opłakanie.

Опла́кать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опла́кивать, -ся.** [wanie.

Опла́кываніе, -я, *n.* opłaki-

Опла́кивать, Опла́кать, *v. a.* opłakiwać, opłakać; **-ся**, *v. p.* być opłakiwanym, opłakanym.

Опла́та, -ы, *f.* opłata, spłacenie. [**Опла́чивать, -ся.**

Опла́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опла́тный, -ая, -ое**, *adj.* wypłatny, łatwy do opłacenia.

Опла́ченіе, Опла́чиваніе, -я, *n.* opłacenie, opłacanie.

Опла́чивать, Опла́тить, *v. a.* opłacać, opłacić; **-ся**, *a*) *v. r.* opłacać się, opłacić się, wypłacać się, wypłacić się; *β*) *v. p.* być opłacanym, opłaconym.

Оплева́ніе, -я, *n.* oplucie.

Оплева́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оплёвывать, -ся.** [nie.

Оплёвываніе, -я, *n.* opluwa-

Оплёвывать, Оплева́ть, *v. a.* opluwać, oplu, oplunąć; * pogardzać, pogardzić, znieważać, znieważyć; **-ся**, *a*) *v. r.* opluwać się, oplu się; *β*) *v. p.* być opluwanym, oplutym.

Оплёскивать, *v. a. impf.*, **Оплескáть**, *v. perf.*, **Оплеснуть**, *v. perf. semelf.* opluskać, oplusnąć, opryskiwać, opryskać; **-ся**, *a*) *v. r.* opluskać się, oplusnąć się, opryskiwać się, opryskać się; *β*) *v. p.* być opluskanym, oplusniętym, opryskiwanym, opryśniętym.

Оплéсть, Оплестúся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оплетáть, -ся.**

Оплéта, -ы, & Оплетáло, -а, *s. c. pop.* oszust, oszukaniec, szalbierz (*s. m.*), oszustka, szalbierka (*s. f.*). [oplatanie.

Оплетáніе, -я, *n.* opletanie,

Оплетáть, Оплéсть & Оплестú, *v. a.* 1. oplatać, opletać, opleść; 2. *pop.* * oszukiwać, oszukać, zwodzić, zwieść, odrwić kogo; 3. *pop.* zjadać, zjeść z chciwością; **-ся**, *v. p.* być opletanym, oplecionym.

Оплетéніе, -я, *n.* oplecienie, oplot.

Оплеýха, -и, Оплеýшина, -ы, *f.* policzek, uderzenie w twarz; **дать кому́ оплеýху**, dać komu w policzek, uderzyć kogo w twarz.

Оплéчки, -овъ, *m. pl.* część sukni od kołnierza do łopatek.

Оплéчникъ, -а, *m.* naramnik.

Оплéчіе, Оплéчье, -я, *n.* 1. (†), naramnik na ornacie; część sukni od kołnierza do łopatek; 2. * obrona; przedmurze.

Оплодо-творéніе, -я, *n.* upłodnienie, zapłodnienie; **-творúтельный, -ая, -ое**, *adj.* zapładniający; **-творúть**, *v. a. impf.*, **-творúть**, *v. perf.* upładniać, upłodnić, zapładniać, zapłodnić; **-ся**, *v. p.* być upładnianym, upłodnionym, zapładnianym, zapłodnionym.

Оплóть, -а, *m. Eccl. sl.* opłot, płot, ogrodzenie, mur; * obrona, zasłona, przedmurze, warownia.

Оплошáлость, -и, *f.* opieszałość, niedbałość, niedbalstwo, zaniedbałość, gnuśność.

Оплошáлый, -ая, -ое, *adj.* opieszały, niedbały, zaniedbały, gnuśny.

Оплошáніе, -я, *n.* zaniedbanie.

Оплошáть, -ся, *v. perf.* być niedbałym, zaniedbałym; v. **Плошáть** (*v. impf.*).

Оплóшливость, Оплóшливый, v. **Оплóшность, Оплóшный.**

Оплóшность, -и, *f.* opieszałość, niedbałość, niedbalstwo, zaniedbałość, gnuśność.

Оплóшный, -ая, -ое, *adj.* opieszały, niedbały, zaniedbały, gnuśny. [**ность.**

† **Оплóшство, -а**, *n.*, v. **Оплош-**

Оплывáніе, -я, *n.* opływanie.

Оплывáть, Оплы́ть, 1. *v. a.* opływać, opłynąć; 2. *v. n.* (*o świecach*:) spływać, topić się.

Оплы́вина, -ы, *f.* (*w Syberyi*:) lodozwał, bałwan lodu *lub* śniegu staczający się z gór.

Оплывчивый, -ая, -ое, *adj.* topliwy, spływający.

Оплы́тіе, -я, *n.* opłynienie.

Оплы́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оплывать.** [opleśniały.

Оплѣснéвѣлый, -ая, -ое, *adj.*

Оплѣснéвѣть, *v. n. perf.* opleśnieć.

Оплѣшúвѣлый, -ая, -ое, *adj.* olysiały, oblazły, obliniały.

Оплѣшúвѣть, -я, -и, *v. n. perf.* olysieć, oblinieć.

Оповѣ́дати, Оповѣ́сти, *Eccl. sl.*, v. **Увѣдомля́ть.**

Опогáненіе, Опогáниваніе, -я, *n.* splugawienie, splamienie, onieczyszczenie, zhydzenie.

Опогáнивать, Опогáнить, *v. a.* plugawić, splugawić, plamić, splamić, onieczyścić, zhydzić. [dok.

Оподéльдокъ, -а, *m.* opodel-

Оподозрѣ́вать, v. **Подозрѣ́вать.**

Опóекъ, *gen.* опóйка, *m.* abelek, habelek, chabelek, z cielęcia podrosłego wyprawna skóra.

Опоéніе, -я, *n.* 1. opojenie; 2. otrucie.

Опоздáлый, -ая, -ое, *adj.* opóźniony; spóźniony.

Опоздáніе, -я, *n.* opóźnienie, spóźnienie. [**нáздывать.**

Опоздáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опознавáть, Опознáть**, *v. a.* rozpoznawać, rozpoznać; -ся, *v. r.* mylić się, omylić się w rozpoznaniu czego. [nie.

Опознáніе, -я, *n.* rozpoznanie.

Опознáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опознавáть**, -ся.

Опознáчить, *v. a. perf.* (*w myśliwst.*:) pomiarkować, zauważyć legowisko zwierza.

Опозóреніе, Опозóриваніе, -я, *n.* znieslawienie, zhańbienie, osromocenie.

Опозóривать, *v. a. imperf.*, **Опозóрить**, *v. perf.*, - кого, hańbić, zhańbić, znieslawić, sromocić, osromocić; -ся, *v. p.* być (z)hańbionym, znieslawionym, (o)sromoconym.

Опóйковый, -ая, -ое, *adj.* abelkowy, habelkowy, chabelkowy; v. **Опóекъ.** [**вать.**

Опóйть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опáи-**

Ополаскиваніе, -я, *n.* opłókiwanie.

Ополаскивать, Ополоскáть, Ополоснýть, *v. a.* opłókiwać, opłókać, obmywać, obmyć; -ся, *a*) *v. r.* opłókiwać się, opłókać się, obmywać się, obmyć się; *β*) *v. p.* być opłókiwanym, opłókanym, obmywanym, obmytym.

Оползáть, v. **Опалзывать.**

Ополóтай, *v. perf.*, v. *sub*: **Опáлзывать.**

Ополóчить & Ополóчить, *v. a. perf.* кого-либо, przekonać kogo dowodami o zbrodnię.

Ополóвня, -и, *f.* plewnia, plewnik. [*sub*: **Ополáскивать**, -ся.

Ополоскáть, -ся, *v. perf.*, v. **Ополóски**, -овъ, *m. pl.* pomyje.

Ополоснýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ополаскивать**, -ся.

Ополóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опáлывать**, -ся.

Ополчáть, Ополчúть, *v. a.* uzbrajać, uzbroić, powoływać, powołać lud do broni; -ся, *v. r.* uzbrajać się, uzbroić się, stanąć pod bronią.

Ополчéнецъ, -нца, *m.* żołnierz z zaciągu obrony krajowéj; orężnik.

Ополчéніе, -я, *n.* uzbrojenie; powstanie na obronę kraju; wojsko nieregularne; obrona krajowa; pospolite ruszenie; mylicya.

Ополчúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ополчáть**, -ся. [pomiotło.

Опохéлокъ, -лка, *m.* wytarte

Опохéлье, -я, *n.* drzewce, drążek od pomiotła.

Опóминаться, *v. r. impf.*, **Опóмниться**, *v. r. perf.* upamiętywać, upamiętać się, przychodzić, przyjść do siebie, czuć, odzyskiwać, odzyskać przytomność, czucie.

Опóна, -ы, *f. Eccl. sl.* opona, okrycie, zasłona.

† **Опонча**, v. **Епанча.**

Опóра, -ы, *f.* (*propr.* & °) opora, podpora, oparcie; wsparcie, pomoc; **тóчка опóры**, punkt oparcia. [próżnianie.

Опоражниваніе, -я, *n.* wy-

Опоражнивать, Опорóжнить, *v. a.* wypróżniać, wypróżnić, wyprzątać, wyprzątnąć; -ся, *a*) *v. r.* wypróżniać się, wypróżnić się; *β*) *v. p.* być wypróżnianym, wypróżnionym, wyprzątnionym.

Опорожнéніе, Опорожнéніе, -я, *n.* opróżnienie, wypróżnienie, wyprzątnienie.

Опорóчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опоражнивать**, -ся.

Опороситься, *v. r. perf.* oprosić się. [**Опарывать**, -ся.

Опорóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опорóченіе, Опорóчиваніе**, -я, *n.* 1. zhańbienie, oczernienie, osławienie, hańbienie, oczernianie, osławianie; 2. zganienie, ganienie.

Опорóчивать, *v. a. imperf.*, **Опорóчить**, *v. perf.* 1. hańbić, zhańbić, oczerniać, oczernić, osławiać, osławić, (o)sromocić; 2. ganić, zganić; -ся, *v. p.* być (z)hańbionym, oczernianym, oczernionym, osławianym.

Опóръ, -а, *m.*, v. **Опóра**; *it.* **во весь опóръ**, czwałem, w czwał, na czwał, galopem; **лóшадь скáчетъ во весь опóръ**, koń biega galopem, czwałem.

Опостылúй, -ая, -ое, *adj.* obmierzły, obrzydły, oprzykły, uprzykliwy, uprzykrzony.

Опостылéть, *v. n. perf.* obmierznąć, obrzydnąć, uprzykrzyć się.

Опохмéленіе, -я, *n.* użycie tęgiego trunku po pijaństwie.

Опохмéлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опохмéлять**, -ся.

Опохмéлять, Опохмéлить, *v. a.* po pijaństwie co tęgiego zadawać, zadać; -ся, *v. r.* pić tęgi napój po pijaństwie.

Опочивáльня, -и, *f.* sypialnia, pokój sypialny. [nie, spanie.

Опочивáніе, -я, *n.* spoczywa-

Опочивáть, Опочúть, *v. n.* opoczywać, opoczyć, spoczywać, spocząć, odpoczywać, odpocząć, spać. [odpoczynek.

Опочúтіе, -я, *n.* spoczynek,

Опочúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опочивáть.** [przepasanie, opaska.

Опоáсаніе, -я, *n.* opasanie,

Опоáсать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опоáсывать**, -ся. [pasek.

Опоáска, -и, *f.* opaska, pas,

Опоáсочка, -и, *f. dim.* pasek, paseczek. [nie, przepasywanie.

Опоáсываніе, -я, *n.* opasywa-

Опоáсывать, Опоáсать, *v. a.* opasywać, opasać, przepasywać, przepasać; -ся, *a*) *v. r.* opasywać się, opasać się, przepasywać się, *β*) *v. p.* być opasywanym, opasanym, przepasywanym, przepasanym.

Опóсть, -и, *f. pas.* [czego.

Опрáва, -ы, *f.* oprawa, osada

Оправдáніе, -я, *n.* usprawiedliwienie, uniewinnienie; przykazanie.

Оправдáтель, -я, *m.* usprawiedliwca, uniewinniciel.

Оправдáтельный, -ая, -ое *adj.* usprawiedliwiający; **оправдáтельное письмó**, list usprawiedliwiający, obrona, usprawiedliwienie na piśmie, apologia.

Оправдáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оправдывать**, -ся.

Оправдываніе, -я, *n.* usprawiedliwianie.

Оправдывать, Оправдáть, *v. a.* usprawiedliwiać, usprawiedliwić, uniewinniać, uniewinnić; -ся, *a*) *v. r.* usprawiedliwiać się, usprawiedliwić się, uniewinniać się; *β*) *v. p.* być usprawiedliwianym, usprawiedliwionym.

Оправúти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оправливати**, -ся.

Оправúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оправлáть**, -ся.

Оправка, -и, *f.* 1. v. **Опрáва**; 2. prawidło żelazne.

Оправлéніе, Оправливаніе, -я, *n.* oprawienie, oprawianie.

† **Оправливати, Оправити**, *v. a.* usprawiedliwiać, usprawiedliwić kogo; -ся, *v. r.* usprawiedliwiać się, usprawiedliwić się.

Оправлять, Оправить, *v. a.* 1. poprawiać, poprawić; 2. oprawiać, oprawić; **оправлять магнúть**, uzbrajać, uzbroić magnes; 3. v. **Опрáвдывать**; -ся, *a*) *v. r.* poprawiać, poprawić sobie co; *it.* poprawiać się, poprawić się; przychodzić do zdrowia; *β*) *v. p.* być poprawianym, poprawionym; być oprawianym, oprawionym; być usprawiedliwianym, usprawiedliwionym.

Оправнóй, -áя, -óе, *adj.* oprawny, oprawiony; oprawny w co, obwiedziony czém.

Оправщикъ, -а, *m.* oprawiacz, oprawnik. [żnianie.

Опрастываніе, -я, *n.* wypró-

Опрастывать, Опростáть, *v. a.* wypróżniać, wypróżnić, opróżniać, opróżnić; -ся, *v. p.* być wypróżnianym, wypróżnionym.

Опрáшиваніе, -я, *n.* wypytywanie się.

Опрáшивать, Опросúть, *v. a. pop.* wypytywać się, wypytać się, wywiadywać się, wybadywać, wybadać.

Опредѣлéніе, -я, *n.* opisanie, określenie, wykład, definicya; przeznaczenie, wyznaczenie; *Jur.* wyrok sądowy; sędźiéskoe опредѣлéніе, wyrok sądowy.

Опредѣлённость, -и, *f.* stanowczość, dokładność, ścisłość we wykonaniu czego.

Опредѣли́тельность, -и, *f.* dokładność, pewność, dobitność; wyrazistość.

Опредѣли́тельный, -ая, -ое, *adj.* pewny, niezawodny, niemylny, dobitny, określony, ostatecznie zawarty.

Опредѣли́ть, *v. a. impf.*, **Опредѣли́ть**, *v. perf.* opisywać, opisać, określać, określić, przeznaczać, przeznaczyć, oznaczać, oznaczyć; wyrokować, wyrzec, postanowić; -ся, *a*) *v. r.* otrzymywać, otrzymać posadę, umieszczać się, umieścić się; wchodzić, wejść w służbę; *β*) *v. p.* być opisywanym, opisanym, określanym, określonym.

†**Опрѝчина** & **Опрѝчинна**, -ы, *f.* orszak przybocznéj straży cesarskiéj; *it.* v. Особенность, Отдѣльность.

†**Опрѝчникъ**, -а, *m.* halabartnik carski, żołnierz wyborowy z cesarskiéj straży.

Опрѝчной, -ого, *s. m.*, v. **Опрѝчникъ**. [oddzielny.

†**Опрѝчный**, -ая, -ое, *adj.*

Опрячь, *praep.* oprócz, prócz, okrom, wyjąwszy. [прѝчина.

Опрѝшнина, **Опрѝшня**, v. **Опро́бовать**, *v. a. perf.* spróbować.

Опровергáніе, -я, *n.* przewracanie, obalanie; zbijanie, odpieranie. [odpieracz.

Опровергáтель, -я, *m.* zbijacz,

Опровергáтельный, -ая, -ое, *adj.* zbijający, odpierający; opowerátélne dóboqi, dowody zbijające.

Опровергáтельство, -а, *n.* zbicie, odparcie, odpór, dowód popierający przeciwne zdanie.

Опровéргать, *v. a. impf.*, **Опровéргнуть**, *v. perf.* wywracać, wywrócić, przewracać, przewrócić, obalać, obalić, zbijać, zbić, zniweczać, zniweczyć czyje dowody; -ся, *a*) *v. r.* wywracać się, wywrócić się, obalać się, obalić się; *β*) *v. r.* być odpieranym dowodami, być zbijanym, zbitym, zbijać się.

Опровержéніе, -я, *n.* wywrócenie, obalenie, zbicie, odparcie.

Опрокúдываніе, -я, *n.* wywracanie, przewracanie.

Опрокúдывать, *v. a. imperf.*, **Опрокúнуть**, *v. perf.* przewracać, przewrócić, wywracać, wywrócić; -ся, *v. r.* przewracać się, przewrócić się, wywracać się, wywrócić się.

Опрометнýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Опрометы́ваться**.

Опромéтчиво, *adv.* porywczo, popędliwie.

Опромéтчивость, -и, *f.* pochopność, popędliwość, prędkość, porywczość.

Опромéтчивый, -ая, -ое, *adj.* pochopny, popędliwy, prędki, porywczy.

Опрометы́ваться, **Опрометнýться**, *v. r.* chybnie, nietrafnie rzucać, rzucić, ciskać, cisnąć, przerzucać się, przerzucić się.

О́прометью, *adv.* szybko, pędem, na łeb na szyję.

Опроси́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опра́шивать**. [dawczy.

Опро́сный, -ая, -ое, *adj.* ba-

Опростáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опрáстывать**, -ся.

Опрости́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опрощáть**.

Опростоволóсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опростоволóшивать**, -ся.

Опростоволóшивать, **Опростоволóсить**, *v. a.* – жéнщину, zdzierać, zedrzeć, zrywać, zerwać strój z głowy kobiecie i obrać jéj włosy.

Опро́сникъ, -а, *m.* wypytywacz, wybadywacz, wywiadowca.

†**Опро́съ**, -а, *m.* wypytywanie się, wywiadywanie się.

†**Опро́чь**, **Опро́чѣ**, v. **Опрѝчь**.

Опрощéникъ, v. **Опро́сникъ**.

Опрощáть, **Опрости́ть**, v. **Упрощáть**.

Опрыска́ніе, -я, *n.* opryskanie.

Опры́скать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опры́скивать**, -ся. [wanie.

Опры́скиваніе, -а, *n.* opryski-

Опры́скивать, *v. a. imperf.*, **Опры́скать**, *v. perf.*, **Опры́снуть**, *v. perf. semelf.* opryskiwać, obryzgiwać, oprysnąć; -ся, *a*) *v. r.* opryskiwać się, oprysnąć się; *β*) *v. p.* być opryskiwanym, opryskanym.

Опрѣснóкъ, -а, *m.* przaśnik, maca żydowska. [żydowska.

Опрѣсночный день, *m.* pascha

Опрядки, -овъ, *m. pl.* resztki od przędzenia.

Опря́сть, *v. a. perf.* oprząść; **(o człowieku:)* wszystko na raz jeden zjeść. [ochędostwo.

Опря́тливость, -и, *f.* czystość,

Опря́тливый, -ая, -ое, *adj.* czysty, chędogi, ochędożny.

Опря́тность, -и, *f.* czystość, ochędostwo, ochędożność.

Опря́тный, -ая, -ое, *adj.* czysty, ochędożny, oprzętny.

О́птика, -и, *f.* optyka.

О́птикъ, -а, *m.* optyk.

Оптиніáмъ, -а, *m.* optymizm.

Оптиніáстъ, -а, *m.* optymista.

Оптúческій, -ая, -ое, *adj.* optyczny.

Оптовщúкъ, -á, *m.* kupiec hurtem handlujący, hurtownik.

О́птовый, -ая, -ое, *adj.* (*en gros*), v. **Óбтовый**; óптовый торговéць, v. **Оптовщúкъ**; *it.* v. **Торгъ** (óптовый).

О́птомъ, *adv.* (*en gros*) hurtem; *it.* v. **Торгова́ть** (óптомъ).

Опускáніе, -я, *n.* opuszczanie, spuszczanie.

Опуска́ть, **Опусти́ть**, *v. a.* opuszczać, opuścić, spuszczać, spuścić; popuszczać, popuścić, zwalniać, zwolnić; * opuszczać, opuścić; wypuszczać, wypuścić; -ся, *a*) *v. r.* opadać, opaść; spuszczać się, spuścić się, osłabiać, osłabić, wolnieć w natężeniu; *it.* opuszczać się, opuścić się, zaniedbywać, zaniedbać siebie; *β*) *v. p.* być spuszczanym, spuszczonym, opuszczanym, opuszczonym.

Опускно́й, (-нáя), -áя, -óе, *adj.* spustny, spuszczany.

О́пускъ, -а, *m.* spust, spuszczenie, upust. [**Опускáть**, -ся.

Опусти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опустоми́ть**, **Опустоши́ть**, *v. a.* opustoszać, opustoszyć, spustoszać, spustoszyć, (z)niszczyć; -ся, *v. p.* być pustoszonym, niszczonym.

Опустоме́ніе, -я, *n.* spustoszenie, zniszczenie, opustoszałość.

Опустоми́тель, -я, *m.* (o)pustoszyciel, spustosiciel, niszczyciel. [*adj.* pustoszący, niszczący.

Опустоми́тельный, -ая, -ое, **Опустоми́ть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опустоша́ть**, -ся.

Опустѣ́вать, **Опустѣ́ть**, *v. n.* opustoszeć, spustoszeć.

Опустѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* opustoszały, spustoszały.

Опустѣ́ніе, -я, *n.* opustoszałość, spustoszałość. [**Стѣ́вать**.

Опустѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опу-**

Опутáніе, -я, *n.* opętanie, obwiązanie, zaplątanie, zapętanie; * obmówienie, ogadanie.

Опу́тать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опу́тывать**, -ся.

Опу́тина, -ы, *f.*, **Опу́тникъ**, -а, *m.*, v. **Обна́сцы**. [sietnik.

Опу́тчикъ, -а, *m.* sietniczy, **Опу́тываніе**, *cfr.* **Опу́таніе**.

Опу́тывать, **Опу́тать**, *v. a.* obwiązywać, obwiązać, okręcać, okręcić postronkami, pętać; * obmawiać, obmówić; -ся, *a*) *v. r.* obwiązywać się, obwiązać się; *β*) *v. p.* być obwiązywanym, obwiązanym, okręcanym, okręconym.

Опуха́ть, **Опу́хнуть**, *v. n.* puchnąć, opuchąć, spuchnąć.

Опухлéніе, -я, *n.* opuchnienie, opuchlina, opuchłość.

Опу́хлый, -ая, -ое, *adj.* opuchły, spuchły. [**Опухáть**.

Опу́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **О́пухоль**, -и, *f.* opuchlina, opuchłość, opuchnienie.

Опумáть, *v. a.* bramować futrem; -ся, *v. p.* być (o)bramowanym futrem. [futrem.

Опумéніе, -я, *n.* obramowanie

Опýшечка, -и, *f. dim.*, v. **Опýшка**. [nie futrem.

Опýшиваніе, -я, *n.* obszywa-

Опýшивать, -ся, v. **Опушáть**, -ся. [**Опушáть**, -ся.

Опушáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Опýшка**, -и, *f.* opuszka, bramówka futrzana, bramowanie; brzég *czyli* kraj lasu.

О́пушь, v. **Опýшка**. [-ся.

Опущáть, -ся, v. **Опускáть**, **Опущéніе**, v. **Опускáніе**.

Опытáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Опы́тывать**. [ność, biegłość.

О́пытность, -и, *f.* doświadczo-

О'пытный, -ая, -ое, *adj.* doświadczony; świadomy; biegły; онъ человѣкъ опытный, on człowiek doświadczony, biegły; опытная фізика, fizyka doświadczająca, doświadczalna, eksperymentalna.

О'пытъ, -а, *m.* próba; doświadczenie; v. Производи́ть (опыты).

Опы́тывати, Опыта́ти, *v. a. Eccl. sl.* badać, wybadać. [ty.

Опьяне́лый, -ая, -ое, *adj.* upi-

Опьяне́ть, *v. n. perf.* upić się.

Опѣ́шить, *v. n. perf.* pieszo iść, posadzać z koni; -ся, *v. r.* zsiąść z konia i iść piechotą.

Опя́ть, *adv.* znowu, powtórnie.

Ора́на, v. Ара́на.

Ора́кулъ, -а, *m.* 1. wyrocznia, miejsce wyroków; 2. v. Прорица́лище.

Ора́ло, -а, *n.* pług, radło.

Ора́льный, -ая, -ое, *adj.* orny, pługowy. [orane, nowina.

†**Ора́ница**, -ы, *f.* pole nowo

Орангута́нгъ, -а, *m. H. n.* (*simia satyrus*), orangutang (małpa).

Оранжере́йный, -ая, -ое, *adj.* oranżeryjny.

Оранжере́я, -и, *f.* oranżerya.

О'ранина, -ы, *f.* rola, grunt uprawny.

Ора́нie, -я, *n.* oranie.

О'рань, v. О'ранина.

Ора́рій & Ора́рь, -я, *m.* orar, stuła kapłańska. [rolnik.

Ора́тай, Ора́тель, -я, *m.* oracz,

Ора́тельный, -ая, -ое, *adj.* orny, do orania służący, rolniczy; ора́тельныя ору́дія, narzędzia orne.

Орато́рія, -и, *f.* oratorya, krasomowstwo, retoryka; oratoryum.

Ора́торски, *adv.* oratorsko, krasomownie, retorycznie.

Ора́торскій, -ая, -ое, *adj.* oratorski, krasomowski, retoryczny. [wca, krasomówca.

Ора́торъ, -а, *m.* orator, mó-

Ора́ть, *v. a.* orać; -ся, *v. p.* być oranym, zoranym.

Ора́чъ, *Eccl. sl.*, v. Ора́тай.

Орби́та, -ы, *f. Astron.* droga planety. [cya, urządzenie.

Организа́ція, -и, *f.* organiza-

Организмъ, -а, *m.* organizm.

Организ́тъ, -а, *m.* organista; organmistrz. [organiczny.

Органи́ческій, -ая, -ое, *adj.*

Орга́нка, -и, *f.* 1. *Milit.* organy, organki, (rodzaj broni z wielu luf połączonych); 2. krata spustna w bramie twierdzy.

Орга́нный, -ая, -ое, *adj.* organowy, od organów. [ány, huczny.

Орга́нскій, -ая, -ое, *adj.* gło-

Орга́нщикъ, v. Органи́стъ.

О'ргазъ, -а, *m.* organ, narzędzie zmysłowe; °głos.

Орга́нъ, -а, *n.* organy.

Орда́, -ы́, *f.* horda, plemię Tatarów; *it.* tłumy ludu. [derowy.

О'рденскій, -ая, -ое, *adj.* or-

О'рденъ, -а, *m.* 1. (*pl.* о́рденá, -о́въ), order; о́рденъ Св. Владиміра, Władimirskiй órdenъ, order św. Włodzimierza; 2. (*pl.* о́рдены, *gen.* о́рденовъ), zakon; монáшескій о́рденъ, zakon mnichów; 3. *Archit.* porządek; Дорúческій о́рденъ, porządek Dorycki. [nans.

О'рдеръ, -а, *m.* rozkaz, ordy-

Ординáрецъ, -рца, *m.* ordynans, żołnierz ordynansowy.

Ординáрный, -ая, -ое, *adj.* ordynaryjny, zwyczajny; ординáрный чай, ordynaryjna herbata; ординáрный профéсоръ, profesor zwyczajny.

Ординáта, -ы, *f. Mathem.* prostopadła spuszczona z obwodu linii krzywéj na jéj oś.

Ордонансъ-гаузъ, -а, *m. Milit.* kancelarya komendanta placu.

Ордонáта, v. Ординáта.

Орды́нецъ, -нца, *m.* ordyniec, hordyniec, mieszkaniec hordy.

Орды́нскій, -ая, -ое, *adj.* do hordy należący.

Орёлъ, *gen.* орла, *m. H. n.* (*aquila*), orzeł; бóльшой, чёрный орёлъ, v. Берку́тъ; Татáрскій орёлъ, v. Карагу́шъ; морскóй, рúбный орёлъ, v. Скопа.

Оржáвѣлый, -ая, -ое, *adj.* zardzewiały.

Оржáвѣть, *v. n.* zardzewieć.

Оржáвецъ, v. Ржавецъ.

Оржáвый, *pop.*, v. Ржавый.

Ори-гина́лъ, -а, *m.* oryginał, pierwotwór, własnotwór; -гина́льность, -и, *f.* oryginalność, pierwotworność; -гина́льный, -ая, -ое, *adj.* oryginalny, pierwotworny, własnotwórczy.

Ориктогно́зія, -и, *f.* oryktognozya. [*adj.* oryktognostyczny.

Ориктогности́ческій, -ая, -ое,

Ориктологи́ческій, -ая, -ое, *adj.* oryktologiczny.

Ориктоло́гія, -и, *f.* oryktologia; nauka o istotach kopalnych.

Ори́онъ, -а, *m. Astron.* Oryon, rożen na niebie, gwiazda.

Оркéстръ, -а, *m.* orkiestra.

О'ркишъ, -а, *m. Bot.*, v. Полба.

Орлéйщикъ, -а, *m. Eccl.* ten co rozpościera kobierzce z orłem dla arcybiskupa.

Орлéніе, -я, *n.* pieczętowanie orłem. [lątko.

Орлёнокъ, -нка, *m.* orlę, or-

Орлéцъ, -лца, *m.* 1. *Miner.* rogowy kamień, rogowiec; 2. kobierzec okrągły z orłem, na którym arcybiskup przy mszy stoi.

Орлéшникъ, v. Орлéйщикъ.

О'рлики, -овъ, *m. pl. Bot.* (*aquilegia*), orlik, cynowod. [orzeł.

О'рликъ, -а, *m. dim.* mały

Орли́ный, -ая, -ое, *adj.* orłowy; орли́ный кáмень, żelazo skwaszone; орли́ное крыло, *Bot.*, v. Папоро́тникъ (krylatый).

Орли́ть, *v. a.* stęplować znakiem orła. [orła.

Орли́ца, -ы, *f.* orlica, samica

Орли́чищъ, -а, *m. Eccl. sl.* orlę, orzełek.

Орли́чникъ, Орли́шникъ, v. Папоро́тникъ (krylatый).

О'рлій, -ая, -ее, v. Орли́ный.

Орло́пъ, -а, *m. Mar.* podłoga na spodzie okrętu.

Орля́къ, -а́, *m. Bot.*, v. Папоро́тникъ (krylatый).

Орля́нка, -и, *f.* 1. strona monety, na której wyciśnięty orzeł; 2. orlanka, gra w pieniądze.

О'рнушъ, -а, *m. Bot. Com.* (*amomum*), ormusz, amomek.

Орнитологи́ческій, -ая, -ое, *adj.* ornitologiczny.

Орнитоло́гія, -и, *f.* ornitologia, historya naturalna o ptakach, ptakoznawstwo.

Орнито́логъ, -а, *m.* ornitolog, trudniący się nauką o ptakach, ptakoznawca. [цеганіе.

Орнитомáнтія, -и, *f.*, v. Пти-

Оробúнецъ, -нца, v. Рогозъ.

Оробе́лый, -ая, -ое, *adj.* stchórzały, przerażony. [przerażenie.

Оробѣ́ніе, -я, *n.* stchórzenie,

Оробѣ́ть, *v. n. perf.* stchórzyć, przerazić się. [Орошáть, -ся.

Орóсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Орошáть, Орóсить, *v. a.* obraszać, obrosić, orosić, odwilżać, odwilżyć; -ся, *v. p.* być oroszanym, oroszonym.

Орошéніе, -я, *n.* oroszenie.

Орпиме́нтъ, v. Мышья́къ (жёлтый).

Ортографія, v. Орeографія.

Ортолáнъ, -а, *m.*, v. Овсянка.

Ортопедúческій, -ая, -ое, *adj.* ortopedyczny.

Ортопéдія, -и, *f.* ortopedya, nauka onaprawieniu ułomności ciała.

Оруденѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zrudziały, w rudę obrócony.

Оруденѣ́ніе, -я, *n.* zrudzenie się, obrócenie się w rudę.

Оруденѣ́ть, *v. n. perf.* zrudzieć, w rudę (w kruszec) obrócić się.

Ору́діе, -я, *n.* narzędzie; instrument; działo; земледѣ́льческія ору́дія, narzędzia rólnicze; тяжёлое, батарéйное ору́діе, działo oblężnicze.

Ору́дный, v. Органи́ческій.

Оруде́лый, Орудѣ́ть, v. Оруденѣ́лый, Оруденѣ́ть.

Оружебо́рецъ, -рца, *m. Eccl. sl.* żołnierz uzbrojony.

Оружéбораго, Оружебо́рственный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bijący się orężem, szermierczy.

Оружéйникъ, -а, *m.* puszkarz.

Оружéйный, -ая, -ое, *adj.* arsenałowy; оружéйная палáта, arsenał; оружéйный дворъ, arsenał, zbrojownia. [arsenał.

†**Оружéйня**, -и, *f.* zbrojownia,

Оружéльный, Оружéльня, v. Оружéйный, Оружéйня. [giermek.

Оруженóсецъ, -сца, *m.* orężnik,

Оружехрани́лище, -а, *n.*, Оружехрани́тельница, -ы, *f.*, v. Арсена́лъ.

Оружіе, -я, *n.* орęż, broń; поднять оружіе, podnieść oręż, rozpocząć wojnę; положить оружіе, złożyć oręż, poddać się.

Оружникъ, -а, *m. Eccl. sl.* orężnik, kiermek. [Арсеналъ.

Оружница, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Орѣховка**, v. **Кедровка**.

Орѣховый, -ая, -ое, *adj.* orzechowy.

Орѣхъ, -а, *m. H. n.* (*nuz*), orzech. [orzeszek.

Орѣшекъ, -шка, *m. dim.*

Орѣшина, -ы, *f. Bot.* (*corylus*), orzeszyna, orzechowe drzewo.

Орѣшковый, -ая, -ое, *adj.* galasowy.

Орѣшникъ, -а, *m.* leszczyna, gaik, lasek leszczynowy, orzechowy. [*adj.* ortograficzny.

Орѳографическій, -ая, -ое, **Орѳографія**, -и, *f.* ortografia, pisownia. [(owad).

Оса, -ы́, *f. H. n.* (*vespa*), osa, **Осада**, -ы, *f.* oblężenie; держать городъ въ осадѣ, trzymać miasto w oblężeniu.

Осадить, *v. perf.*, v. *sub*: **Осаждать & Осѣживать**.

Осадка, -и, *f.* wysadzenie; osiadanie, opadnienie; osad, sedyment; gręzy; ustoiny, *etc.*; v. **Осадокъ**. [obtarcie; zadrapanie.

Осаднение, -я, *n.* odsednienie; **Осаднивать, Осаднить**, *v. a.* odsedniać, odsednić.

Осадный, -ая, -ое, *adj.* oblężny, oblężniczy; осадныя пушки, armaty oblężnicze.

Осадокъ, -дка, *m.* osad, sedyment, gręzy; fusy; ustoiny, męty; **Осажать, v. Обсажать**. [opad.

Осаждатель, -я, *m.* oblegający.

Осаждать, Осадить, *v. a.* oblegać, obledz, opasać; -ся, *v. p.* być obleganym.

Осаждение, -я, *n.* oblężenie.

Осажение, Осаживание, -я, *n.* wysadzenie, wysadzanie, osadzenie, osadzanie.

Осаживать, Осадить, *v. a.* wysadzać, wysadzić, osadzać, osadzić; wsadzać, wsadzić, wbijać, wbić; -ся, *v. p.* być wysadzanym, wysadzonym.

Осанистый, -ая, -ое, *adj.* okazały, przystojny; kształtny.

Осанка, -я, *f.* postać, postawa, okazałość.

Осанна, *Eccl. sl.* hosanna.

Осачиваніе, -я, *n.* 1. osaczywanie; 2. v. **Стеклованіе, Шлакованіе**.

Осачивать, Осочить, *v. a.* 1. osaczywać, osaczyć (łożysko zwierza dzikiego); 2. *Chem.*, v. **Стеклевать, Шлаковать**; -ся, *v. r.*, v. **Сочиться**. [вать, -ся.

Осаживать, -ся, v. **Осѣживать**.

Освидѣтельствованіе, -я, *n.* przejrzenie, zrewidowanie.

Освидѣтельствовать, *v. a. perf.* obejrzeć, zrewidować. [nie.

Осиастаніе, -я, *n.* wygwizdanie.

Осиистать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осиистывать**, -ся. [zdywanie.

Осиистываніе, -я, *n.* wygwizdywanie.

Осиистывать, Осиистать, *v. a.* wygwizdywać, wygwizdać; -ся, *v. p.* być wygwizdywanym, wygwizdanym.

Освободитель, -я, *m.* oswobodziciel. [bodziciel-ka.

Освободительница, -ы, *f.* oswo-

Освободить, *v. a. impf.*, **Освободить**, *v. perf.* - кого-либо, oswobadzać, oswobodzić, wybawiać, wybawić, uwalniać, uwolnić; -ся, *a) v. r.* oswobadzać się, oswobodzić się, uwalniać się, uwolnić się; *β) v. p.* być oswobodzonym, uwolnionym.

Освобождѣніе, -я, *n.* oswobodzenie, uwolnienie.

Освобожденникъ, -а, *m.* wyzwoleniec.

Осѣдать, Осѣсть, *v. a.* przywłaszczać, przywłaszczyć sobie co; -ся, *v. r.* przyzwyczaić się.

Освѣдомиться, *v. perf.*, v. *sub*: **Освѣдомляться**.

Освѣдомленіе, -я, *n.* dowiedzenie się, rozpoznanie.

Освѣдомляться, Освѣдомиться, *v. r.* - о чѣмъ, dowiadywać się, dowiedzieć się o czém.

Освѣжать, Освѣжить, *v. a.* odświeżać, odświeżyć, przewietrzać, przewietrzyć; -ся, *a) v. p.* być odświeżanym, przewietrzanym; *β) v. r.* odświeżyć się, ochłodzić się. [przewietrzenie.

Освѣженіе, -я, *n.* odświeżenie,

Освѣжить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Освѣжать**, -ся.

Освѣтать, Освѣнуть, *Eccl. sl.*, v. **Разсвѣтать**.

Освѣтить, -ся, *v. perf.*, v. **Освѣщать**, -ся.

Освѣтлять, Освѣтлить, *v. a.* oświecać, oświecić przez świstło.

Освѣщать, Освѣтить, *v. a.* oświecać, oświecić; illuminować; -ся, *v. p.* być oświecanym, oświeconym.

Освѣщеніе, -я, *n.* oświecenie, illuminacya. [poświęciciel.

Освятитель, -я, *m.* oświęciciel,

Освятительный, -ая, -ое, *adj.* poświęcalny. [**Освящать**, -ся.

Освятить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Освящать, Освятить**, *v. a.* oświęcać, oświęcić, poświęcać, poświęcić; -ся, *v. p.* być oświęcanym, oświęconym, poświęcanym, poświęconym.

Освященіе, -я, *n.* poświęcenie; święcenie (*np.* wody).

Осевой, (-я́й), -ая, -óе, *adj.* osiowy, od osi, osny.

Оселедецъ, -дца, *m.*, v. **Желѣзница**.

Осѣлина, v. **Дрога**. [prawne.

† **Осѣлie**, -я, *n.* pole nieu-

Осѣлокъ, -лка, *m.* 1. osła, osełka, kamień do ostrzenia; 2. kamień probierski. [sełka.

Осѣлочекъ, -чка, *m. dim.* o-

Осѣлъ, *gen.* осла, *m.* 1. *H. n.* (*asinus*), osieł, osioł; дикій, dziki osieł, v. **Оселякъ**; 2. *fig.* osieł, głupi człowiek; §. **осѣлъ** ослóмъ и останется *abo* изъ большáго осла всѣ не выйдетъ слона, kto z przyrodzenia głupi, i w Paryżu sobie rozumu nie kupi.

Осенѣть, *v. n.* przepędzić gdzie jesień. [w jesieni.

О'сенесь, *adv. pop.* jesienią,

Осѣнникъ, -а, *m. Bot.* (*colchium autumnale*), zimokwit.

Осѣнній, -яя, -ее, *adj.* jesienny; осѣнній цвѣтъ, *Bot.*, v. **Осѣнникъ**.

Осеновать, v. **Осенѣть**.

Осенчакъ, -а, *m.* (*w myśliwst.*:) sokoł w jesieni złowiony.

О'сень, -и, *f.* jesień.

Осердить, *v. a. perf.* rozgniewać, rozzłościć; -ся, *v. r.* rozgniewać się, rozzłościć się.

† **Осердье**, -я, *n.*, v. **Лёгкое**.

Осеребрéніе, -я, *n.* osrebrzenie.

Осеребрять, *v. a. impf.*, **Осеребрить**, *v. perf.* osrebrzać, osrebrzyć; -ся, *v. p.* być osrebrzanym, osrebrzonym.

Осержéніе, -я, *n.* rozgniewanie, rozjątrzenie.

Осерчáлый, -ая, -ое, *adj. pop.* rozgniewany, rozjątrzony.

Осерчáніе, -я, *n. pop.* gniewanie, gniéw. [wać się.

Осерчáть, *v. n. perf.* rozgnie-

Осетрúна, -ы, *f.* jesiotrowina, jesiotrzyna, mięso jesiotra.

Осетрúнный, -ая, -ое, *adj.* jesiotrowy. [ный.

Осётрій, -яя, -ее, v. **Осетрúнный**.

Осетрóвый, v. **Осетрúнный**.

Осётръ, -а, *m. H. n.* (*accipenser*), jesiotr, (ryba).

Осѣть, v. **Осѣсть**.

Осѣленіе, Осѣливаніе, -я, *n.* przemocowanie (kogo), przemożenie.

Осѣливать, *v. a. impf.*, **Осѣлить**, *v. perf.* przezwyciężać, przezwyciężyć, przemagać, przemódz, przemocować (kogo). [stryczek.

О'сѣлъ, -а, *m. Eccl. sl.* pętla,

Осина, -ы, *f. Bot.* (*populus tremula*), osa, osika, osina.

Осинка, -и, *f. dim.*, v. **Осина**.

Осинникъ, -а, *m.* osikowina, lasek osikowy; osiczyna, drzewo osikowe.

Осиновикъ, -а, *m. Bot.* (*boletus luteus*), hubka maśluk, (grzyb).

Осиновый, -ая, -ое, *adj.* osowy, osikowy.

Осиный, -ая, -ое, *adj.* osowy, od osy; осиное жáло, żądło osowe; осиное гнѣздо, osowe gniazdo. [chrypka, chrzypka.

Осипáніе, -я, *n.* ochrzypienie,

Осипѣть, Осипнуть, *v. n.* ochrzypieć, ochrzypnąć.

Осиплость, -и, *f.* ochrzypłość, chrzypka. [chrzypły.

Осиплый, -ая, -ое, *adj.* o-

Осипнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Осипать.** [cić, sierotą uczynić.
Осиротить, *v. a. perf.* osierocić.
Осиротѣлый, -ая, -ое, *adj.* osierociały.
Осиротѣніе, -я, *n.* osierocenie.
Осиротѣть, *v. n. perf.* osierocieć, sierotą zostać. [rocenie.
Осирѣніе, -я, *n. Eccl. sl.* osierocenie.
Осирѣти, *v. n. perf. Eccl. sl.* osierocieć, sierotą zostać.
Осѝстый, -ая, -ое, *adj.* kosmaty, włosisty.
О'сій, -ья, -ье, v. **Осиный.**
Осіяваніе, -я, *n.* oświecanie, oświetlenie.
Осіявать, Осіять, *v. a.* oświecać, oświecić, oświetlać, oświetlić; -ся, *v. p.* być oświeconym, oświetlonym.
Осіяніе, -я, *n.* oświetlenie, oświecenie promieniami.
Осіять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осіявать**, -ся. [wanie.
Оскабливаніе, -я, *n.* oskrobywanie.
Оскабливать, Оскобли́ть, *v. a.* oskrobywać, oskrobać; -ся, *v. p.* być oskrobywanym, okrobanym.
Оскáленіе, Оскáливаніе, -я, *n.* wyszczerzenie, wyszczerzanie zębów.
Оскáливать, Оскáлить, *v. a.* wyszczerzać, wyszczerzyć zęby.
Оскáлина, -ы, *f.* zadra na desce. [**Оскáливать**, -ся.
Оскáлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оскверненіе**, -я, *n.* zmazanie, skalanie, zbroczenie.
Осквернѝтель, -я, *m.* zbroczyciel, zhańbiciel.
Осквернѝтельный, -ая, -ое, *adj.* plugawiący.
Осквернѝть, *v. a. impf.*, **Осквернѝть**, *v. perf.* plugawić, splugawić; -ся, *a) v. p.* być splugawionym; *β) v. r.* splugawić się.
Осклабиться, *v. perf.*, v. *sub*: **Осклабля́ться.**
Осклабле́ніе, -я, *n.* uśmiech.
Осклабля́ться, Осклаби́ться, *v. n.* uśmiechać się, uśmiechnąć się; *zęby wyszczerzać.
Оскобле́ніе, -я, *n.* oskrobanie, ostruganie.
Оскобли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оскáбливать**, -ся.
Осколо́къ, -лка, *m.* wiór.
Осколо́чекъ, -чка, *m. dim.* wiórek.
О'скользень, -зня, *m.* kiks, (fałszywe uderzenie w bilardzie).
Оскóма, v. Оскóмина.
Оскóмина, -ы, *f.* oskoma, drętwienie zębów po kwasach, cierpnienie. [**пи́ть.**
Оскоми́ть, *v. a. perf.*, v. **Скоро́бить**, -ся, *v. p.* ubliżyciel, obraziciel, urazíciel.
Оскорби́тельница, -ы, *f.* ubliżycielka, obrazicielka, urazicielka.
Оскорби́тельный, -ая, -ое, *adj.* ubliżający, urażliwy, obraźliwy, martwiący. [**Оскорбля́ть**, -ся.
Оскорби́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оскорбле́ніе**, -я, *n.* obraza, uraza zmartwienie, smutek, przykrość; - Величества, obraza [или poniewáżenie, obelżenie] Majestatu; - чести, obraza honoru.
Оскорбля́ть, Оскорби́ть, *v. a.* obrażać, obrazić, martwić, zmartwić, zasmucać, zasmucić, gryźć kogo; -ся, *v. r.* obrażać się, obrazić się, martwić się, zmartwić się, gryźć się, zasmucać się, zasmucić się.
Оскóрдъ, -а, *m. Eccl. sl.* oskard, oszkard, topor wielki.
Оскоро́мить, *v. a. perf.* dać komu jeść z mięsem w czasie postu; -ся, *v. r.* niedotrzymać postu.
Оскотѝнить, *v. a. perf.* przywieść do upodlenia, znikczemnić, zbestwić; -ся, *v. r.* zzwierzęcieć, stać się zwierzęcym, podłym bydlęciu, zbydlęcieć, zbestwić się.
Оскребáніе, -я, *n.* oskrobanie.
Оскребáть, Оскрéсть, *v. a.* oskrobywać, oskrobać, zeskrobywać, zeskrobać.
Оскрёбокъ, -бка, *m.*, **оскрёбки**, *pl.* oskrobki.
Оскрéсть & Оскрестѝ, *v. perf.*, v. *sub*: **Оскребáть.**
† **Оскрѣ́льцы**, -евъ, *m. pl.* czapka skrzydlasta.
Оскýдный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* małoznaczny, małoważny.
Оскудѣ́ваніе, -я, *n.* ubożenie; słabnienie.
Оскудѣ́вать, Оскудѣ́ть, *v. n.* ubożeć, zubożeć, biednieć, zbiednieć; słabnąć, osłabnąć, osłabieć.
Оскудѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zubożały, zbiedniały; osłabiały, osłabły.
Оскудѣ́ніе, -я, *n.* zubożenie, zbiednienie; osłabienie; *cfr.* **Оскудѣ́ваніе.** [дѣ́вать.
Оскудѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Оскудѣ́вать.**
Ослáба, -ы, *f.* ulga, ulżenie, folga; pobłażanie, względność.
Ослáбить, *v. perf.*, v. *sub*: **Ослáбить.**
Ослабле́ніе, -я, *n.* osłabienie.
Ослáбный, v. **Ослабѣ́лый.**
Ослáбить, Ослáбить, *v. a.* osłabiać, osłabić; popuszczać, popuścić, zwolnić; ulgę czynić, uczynić, ulżyć; pobłażać, folgować, pofolgować; *odpuścić, darować. [**Ослабѣ́вать.**
Ослабѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ослабѣ́ваніе**, -я, *n.* osłabianie.
Ослабѣ́вать, Ослабѣ́ть, Ослáбнуть, *v. n.* słabieć, osłabieć, osłabnąć, stawać się, stać się słabym; *słabieć, słabnąć, ustawać, tracić, stracić chęć.
Ослабѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* osłabiały, osłabły. [niemoc.
Ослабѣ́ніе, -я, *n.* osłabienie,
Ослабѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ослабѣ́вать.** [**Ославля́ть**, -ся.
Ослáвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ослáвка**, -и, *f.*, **Ославлéніе**, -я, *n.* osławianie, osławienie, okrzyczenie.
Ославля́ть, Ослáвить, *v. a.* osławiać, osławić, okrzyczeć, okrzyknąć; -ся, *a) v. r.* osławiać się, osławić się; *β) v. p.* być osławianym, osławionym.
Осладѝти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осла́ждати**, -ся.
Осла́ждати, Осладѝти, *v. a. Eccl. sl.* osładzać, osłodzić; -ся, *v. r.* osładzać się, osłodzić się.
Ослáстить, Ослащáть, Ослащéніе, v. Подсл...
Ослёнокъ, -нка, *m.* oślę, oślątko. [znięty.
Ослѝный, -ая, -ое, *adj.* oślі.
Ослѝнуть, *v. n. perf.* oślinąć.
О'сликъ, -а, *m.* 1. *dim.* osiełek; 2. *H. n.*, v. **Стоно́гъ.**
Ослѝнникъ, -а, *m. Bot.* (*onagra*), nocna świeca, (roślina).
Ослѝный, -ая, -ое, *adj.* oślі, osłowy; oślinыя ýши, ośle uszy; ослúная трава́, noгá, v. **Чесно́вица.**
Ослúца, -ы, *f.* oślica.
О'слій, -яя, -ее, *Eccl. sl.*, v. **Ослѝный.**
Ослобѣ́сникъ, v. **Эспарцéтъ.**
Ослопáсъ, -а, *m.* oślarz, osłopas.
Ослопúна, -ы, *f.* drąg, żerdź, pałka; *drągal, grondal, grundal, gbur.
Ослопъ, -а, *m.*, v. **Ослопúна.**
О'слухъ, -а, *m.* nieposłusznik.
Ослушáніе, -я, **Ослушáтельство**, -а, *n.* nieposłuszność, nieposłuszeństwo; ocудúть за ослушáніе судý, *Jur.* osądzić za niestanie na roku lub za niestawienie się w sądzie na terminie, lub zaocznie kogo wskazać, osądzić.
Ослушáться, *v. r. impf.*, **Ослýшаться**, *v. r. perf.* niesłuchać, być niesłusznym.
Ослýшиваться, v. **Ослушáться.** [nieposłuszny.
Ослýшливый, -ая, -ое, *adj.* nieposłuszny.
Ослýшникъ, -а, *m.* nieposłusznik. [sznica.
Ослýшница, -ы, *f.* nieposłu-
Ослýшность, -и, *f.* nieposłuszność, krnąbrność.
Ослýшный, -ая, -ое, *adj.* nieposłuszny, krnąbrny. [ność.
Ослýшство, -а, *n.*, v. **Ослýшность.**
Ослышáться, *v. r.* osłyszeć się, niedosłyszeć, przesłyszeć się.
Ослышка, -и, *f.* osłyszenie się, omyłka słuchem.
Ослэ́дить, *v. a. perf.* trafić na ślad zwierza, osladować.
Ослэ́пи́льникъ, v. **Слѣпи́никъ.**
Ослэ́пи́тельный, -ая, -ое, *adj.* oślepiający; ослэ́пи́тельной бѣлизны, jaskrawo biały.
Ослэ́пи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ослэ́пля́ть**, -ся. [zaślepienie.
Ослэ́пле́ніе, -я, *n.* oślepienie,
Ослэ́пля́ть, Ослэ́пи́ть, *v. a.* (*propr.* & *) oślepiać, oślepić, zaślepiać, zaślepić; -ся, *v. p.* być oślepianym, oślepionym, zaślepianym, zaślepionym.

Ослѣпнуть, *v. n. perf.* ослепнąć.
Осля, *gen.* ослятн, *n. Eccl. sl.* ослę, ослятко, осiелек.
Ослякъ, -á, *m. H. n.* (*onager*), осiел дзiкi.
Ослянка, -и, *f. Bot.* (*hedysarum onobrychis*, *onobr. sativa*, эспарцéтъ), кокосзе główki, kozia rutka, kokosza wyka, ziele.
Ослятица, -ы, *f. Eccl. sl.* ослica.
Ослятникъ, -а, *m.* ослarz.
Ослячiй, -ья, -ье, v. **Ослиный.** [część worka (mąki).
Осмакъ, -а, *m. prov.* ósma
Осмаливаніе, -я, *n.* smolenie, usmalanie, nasmalanie.
Осмаливать, **Осмолить**, *v. a.* smolić, usmalać, usmolić, nasmalać, nasmolić; -ся, *v. p.* być smolonym, usmalanym, usmolonym, nasmalanym, nasmolonym.
Осматриваніе, -я, *n.* oglądanie.
Осматривать, **Осмотрѣть**, *v. a.* oglądać, obejrzeć; rewidować, wizytować, przeglądać, przejrzeć; осмотрѣть кого-либо съ головы до ногъ, obejrzeć kogo od stóp do głowy; -ся, *a) v. r.* oglądać się, obejrzeć się, rozpatrzyć się, opatrzyć się; omylić się w patrzeniu; *obeznać się, rozpoznać się w czém; *β) v. p.* być oglądanym, obejrzanym.
Осмерикъ, -á, *m.* ósmak, liczba ośm zamykająca; свѣчи осмерикъ, świece których ośm idzie na funt; kuł mąki trzymająca ośm pudów.
Осмерить, *v. a.* ośm razy powtórzyć, dać w ośmnasób.
Осмерица, -ы, *f.* ósemka, rzecz z ośmiu składająca się.
Осмерицею, *adv.* ośm(io)krotnie, ośm razy.
Осмерічный, -ая, -ое, *adj.* ośmioraki, z ośmiu złożony.
Осмёрка, -и, *f.* ósemka (*w kartach*). [ный.
Осмерно́й, (-ы́й), v. **Осмерічный.**
Осмерня́, -и́, *f.* ośmiorka, zaprząg w ośm koni.
Осмётокъ, -тка, *m.* chodak, kurp' znoszony.
Осми-гранникъ, -а, *m. Geom.* ośmiościan; -гранный, -ая, -ое, *adj.* ośmiościenny; -дне́вный, -ая, -ое, *adj.* ośmiodniowy, ośmiodzienny; -деся́тый, -ая, -ое, *num.* ośmdziesiąty; -коне́чный, -ая, -ое, *adj.* ośmiokońcowy; -лѣтній, -яя, -ее, *adj.* ośmletni, ośmioletni.
Осмина, -ы, *f.*, **Осминникъ**, -а, *m.* ośmina, półczetwerta, (miara zbożowa).
Осминный, -ая, -ое, *adj.* ośminny, zawierający ośminę.
Осми-сторо́нникъ, -а, *m.* ośmiostronna figura; -сторо́нный, -ая, -ое, *adj.* ośmiostronny; -угольникъ, -а, *m.* ośmiokąt; -уго́льный, -ая, -ое, *adj.* ośmiokątny.
Осмица, v. **Осмерица.**
†**Осмичее**, -аго, *s. n.* ósmka, ósma część czego.
Осмнадцатый, -ая, -ое, *num.* ośmnasty. [ście.
Осмнадцать, -и, *num.* ośmnaście.
Осмо-гла́сіе, -я, *n.* śpiew ośmiogłosowy; -гла́сникъ, -а, *m.* ośmiogłośnik, księga kościelna ze śpiewami na ośm głosów; -гла́сный, -ая, -ое, *adj.* ośmiogłosowy.
Осмо́й, v. **Восьмо́й.**
Осмо-кра́тно, *adv.* ośmkrotnie; -кра́тный, -ая, -ое, *adj.* ośmkrotny. [osmarowanie smołą.
Осмоле́ніе, -я, *n.* osmolenie, **Осмолить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осмаливать**, -ся.
Осмолка, -и, *f.* smolenie, osmalanie, osmolenie.
Осмоля́ть, -ся, v. **Осмаливать**, -ся.
Осмо-трительность, -и, *f.* opatrzność, oględność, przezorność, baczność, ostróżność; -трительный, -ая, -ое, *adj.* opatrzny, oględny, przezorny, baczny, ostróżny.
Осмо́трщикъ, -а, *m.* oględownik, odwiedziciel, wizytator, rewizor.
Осмо́тръ, -а, *m.* przegląd, ogląd, rewizya, obejrzenie, oglądanie.
Осмотрѣ́ніе, -я, *n.* obejrzenie.
Осмотрѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осматривать**, -ся.
Осмуха, -и, *f.*, v. **Осмушка.**
Осмушка, -и, *f. dim.* ósma część (czego); книга въ осмýшку, książka w ósmkę, w półćwiartkę, *in octavo*; осмушка листá, oktern (papieru), arkusz w ośmioro złożony, *albo* ósma część arkusza, półćwiartka.
Осмый, v. **Восьмо́й.**
Осмыканіе, -я, *n.* ogładzenie smykaniem, osmykniencie.
Осмыкать, *v. perf.*, v. *sub*: **Осмыкивать.**
Осмыкиваніе, -я, *n.* osmykanie, ogładzanie smykaniem.
Осмыкивать, **Осмыкать**, *v. a.* osmykać, osmyknąć, smykaniem ogładzać, ogładzić; осмыкать вербóвку, kanatъ, ogładzić powróz, linę. [семью.
Осмь, **Осмью**, v. **Восемь**, **Во-О'семьдесятъ**, v. **Восемьдесятъ.**
Осмѣиваніе, -я, *n.* wyśmiewanie, szydzenie.
Осмѣиватель, **Осмѣивательница**, v. **Осмѣшникъ**, **Осмѣшница.**
Осмѣивать, **Осмѣять**, *v. a.* wyśmiewać, wyśmiać, szydzić; -ся, *v. p.* być wyśmiewanym, wyśmianym, ośmiewanym.
Осмѣливаться, *v. r. impf.*, **Осмѣлиться**, *v. r. perf.* ośmielać się, ośmielić się, odważać się, odważyć się. [nie, szydzenie.
Осмѣя́ніе, -я, *n.* wyśmiewa-
Осмѣхáть, *pop.*, v. **Осмѣивать.**
Осмѣшникъ, -а, *m.* wyśmiewacz, wyśmiewca, szyderca.
Осмѣшница, -ы, *f.* wyśmiewaczka, szyderka.
Осмѣя́ніе, -я, *n.* wyśmianie.
Осмѣя́тельный, -ая, -ое, *adj.* wyśmiewający, szydzący.
Осмѣять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осмѣивать**, -ся.
Оснастить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оснащивать**, -ся.
Оснáстка, -и, *f.* opatrywanie, uzbrajanie okrętu; opatrzenie, uzbrojenie okrętu.
Оснáстный, -ая, -ое, *adj.* do opatrywania, uzbrajania okrętu służący; оснáстный мáстеръ, v. **Оснáстщикъ.** [okrętowy.
Оснáстщикъ, -а, *m.* uzbroiciel
Оснащéніе, **Оснащиваніе**, -я, *n.*, v. **Оснастка.**
Оснащивать, **Оснастить**, *v. a.* uzbrajać, uzbroić okręt, opatrywać, opatrzyć, zaopatrzyć okręt w żagle, liny i inne potrzeby.
Оснащикъ, -а, *m.* uzbroiciel okrętowy.
Основа, -ы, *f.* 1. osnowa, nawicie u tkacza, postawa; набрáть, положить, сдѣлать основу, v. **Основать**; 2. rya, zarys; fundament; v. **Основаніе.**
Основаніе, -я, *n.* fundament, pokład, podstawa (pod dom); założenie, ustanowienie, początek; zasada, grunt, podpora; *Geom.* podstawa (*np.* trójkąta); основанія математики, zasady matematyki; начальныя, пéрвыя основанія, zasady, początki, elementa. [fundator.
Основатель, -я, *m.* zakładacz, **Основательница**, -ы, *f.* zakładaczka, fundatorka.
Основательность, -и, *f.* gruntowność, dokładność, zasadność.
Основательный, -ая, -ое, *adj.* gruntowny, fundamentalny, zasadzony.
Основать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Основывать**, -ся.
Основный, -ая, -ое, *adj.* fundamentalny, zasadny; stanowiący osnowę.
Основщикъ, **Основщица**, v. **Сновальщикъ**, **Сновальщица.**
Основывать, -ся, *n.* zakładanie, gruntowanie (na czém).
Основывать, **Основать**, *v. a.* zakładac, założyć fundament; *zakładać, wznosić, budować; -ся, *α) v. r.* zasadzać się (na czém); *β) v. p.* być zakładanym, założonym.
Особа, -ы, *f.* osoba; знатная особа, osoba znakomita.
Особенно, *adv.* osobno; *osobliwie, szczególnie.
Особенность, -и, *f.* osobność, samotność.
Особенный, -ая, -ое, *adj.* osobny, osobliwy, szczególny; *osobliwy, szczególny.

Особиться, *v. r.* odosobić się.
Особли́во, Особли́вость, Особли́вый, v. **Особенно, Особенность, Особенный.**
Особность, –и, *f.* osobność, osobliwość, szczególność.
Особня́къ, –а, *m.* 1. pole oddzielne, osobne; 2. v. **Особня́къ** (1).
Особный, v. **Отдѣльный.**
Особня́комъ, *adv.* osobno.
Особня́къ, –á, *m.* samotnik, sam jeden; жить особня́комъ, osobno, samotnie żyć. [nie.
Особо, *adv.* osobno, oddzielnie.
Особо́рованіе, –я, *n.* ostatnie pomazanie olejem świętym.
Особо́ровать, *v. a. perf.* namaścić olejem, dać ostatnie pomazanie. [oddzielny, samotny.
Осо́бый, –ая, –ое, *adj.* osobny,
Осо́бь, *adv. Eccl. sl.* osobno.
Осо́ка, –и, *f.* 1. (*w myśliw.*) miejsce orzucone sieciami, osak; 2. *Bot.* (*carex*), turzyca.
Осоко́ревый, –ая, –ое, *adj.* sokorowy. [gatunek topoli.
Осокорникъ, –а, *m.* sokora,
О'сокорь, –и, *f.*, v. **То́поль** (чёрный); ósokorь души́стая, v. **То́поль** (души́стая).
Осо́къ, –а, *m.*, v. **Осо́ка** (1).
Осоле́ніе, –я, *m.* osolenie.
Осоли́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осоля́ть**, –ся. [się.
Осолодѣ́ть, *v. n. perf.* osłodzić
Осоля́ть, Осоли́ть, *v. a.* solić, osolić; **–ся**, *v. p.* być solonym, osolonym.
Осопливѣ́ть, *v. n. perf.* być smarkatym, usmarkanym; być zołzowatym. [siak.
Осо́сокъ, –ска, *m.* prosię, prosiak.
Осо́ть, –а, *m.* (*cirsium*), oset; **осо́ть** огоро́дный, капу́стный, v. **Сала́тъ** (заячій); **осо́ть** бѣ́лый, v. **Остропёстро**; **осо́ть** волоско́й, v. **Пухови́никъ** (безстебе́льный). [хать.
Осо́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Осы-**
Осочёніе, v. **Остекловáніе.**
Осочи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Оса́чивать.**
Осо́чка, v. **Осо́ка** (1).
Осо́чникъ, –а, *m.* 1. osoczony, osaczony, orzucony siecią; 2. v. **Осо́ка** (2. *Bot.*).
Осо́чный, –ая, –ое, *adj.* do turzycy należący.
О'спа, –ы, *f.* ospa; коро́вья о́спа, ospa krowia *albo* ochraniająca. [spowy.
О'спенный, –ая, –ое, *adj.* o-
О'спина, –ы, *f.*, **О'спинка**, –и, *f. dim.* krostka ospowa.
Оспопрививáніе, –я, *n.* szczepienie ospy.
Оспопрививáтель, –я, *m.* lekarz szczepiący ospę.
Оспо́реніе, Оспо́риваніе, –я, *n.* zaprzeczenie, zaprzeczanie, przeczenie.
Оспо́ривать, *v. a. impf.*, **Оспо́рить**, *v. perf.* przeczyć, zaprzeczać, zaprzeczyć; **–ся**, *v. p.* być zaprzeczanym, zaprzeczonym.
Осра́мить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Осрáмлять, –ся.**
Осрáмленіе, –я, *n.* osromocenie, zhańbienie, zawstydzenie.
Осрáмлять, Осрáмить, *v. a.* sromocić, osromocić, hańbić, zhańbić, zawstydzać, zawstydzić; **–ся**, *α*) *v. r.* hańbić się, zhańbić się; *β*) *v. p.* być hańbionym, zhańbionym, osromoconym.
Остава́ніе, –я, *n.* pozostanie.
Остава́ться, Оста́ться, *v. r.* zostawać, zostać, pozostawać, pozostać; *it.* opóźniać się, opóźnić się.
Остави́тельный, –ая, –ое, *adj.* odpuszczający, przebaczający.
Оста́вить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оставля́ть, –ся.**
Оставлéніе, –я, *n.* zostawienie; opuszczenie, zaniechanie; – слу́жбы, opuszczenie służby; – грѣхо́въ, odpuszczenie grzechów.
Оставля́ть, Оста́вить, *v. a.* zostawiać, zostawić, porzucać, porzucić, opuszczać, opuścić; zaniechiwać, zaniechać; zaprzestawać, zaprzestać; *it.* odpuszczać, odpuścić, przebaczać, przebaczyć, darować; оставить слу́жбу, opuścić służbę; оставить свѣ́тъ, opuścić świat, zejść ze świata, przestać żyć, umrzeć; оста́вь его́, zostaw go, porzuć go, daj mu pokój; **–ся**, *v. p.* być zostawianym, zostawionym, porzucanym, porzuconym, opuszczanym, opuszczonym, zaniechanym; być odpuszczanym, odpuszczonym, przebaczonym, darowanym.
О'ставъ, –а, *m.* samokost, kościotrup, skielet. [pozostały.
Оста́лый, –ая, –ое, *adj. pop.*
О'сталь, –и, *f.* ostatek, reszta, pozostałość.
Остально́й, (–ы́й), –áя, –óе, *adj.* pozostały, zbywający, resztujący; остальна́я су́мма, reszta, summa pozostała, szczątek pozostały. [mywanie, zatrzymywanie.
Останáвливаніе, –я, *n.* wstrzy-
Останáвливать, Остановúть, *v. a.* wstrzymywać, wstrzymać, zatrzymywać, zatrzymać; – вы́дачу жа́лованья, zatrzymać komu żołd; **–ся**, *α*) *v. r.* wstrzymywać się, wstrzymać się, zatrzymywać się, zatrzymać się; *β*) *v. p.* być wstrzymywanym, wstrzymanym, zatrzymywanym, zatrzymanym.
Остано́вка, –и, *f.* zastrzymanie, wstrzymanie; zwłoka, odwłoka, przewłoka, przeszkoda; zatrzymanie się; – жа́лованья, zatrzymanie, wstrzymanie żołdu; безъ остано́вки, bez zwłoki, bez odwłoki.
Остановлéніе, –я, *n.* zatrzymanie, wstrzymanie; zatamowanie; остановлéніе кровотечéнія, zatamowanie krwi, uśmierzenie или utulenie krwi.
Останови́ть, –ся, v. **Останáвливать, –ся.**
Остáнокъ, –нка, *m. Eccl. sl.* ostatek, reszta. [zgrzybialec.
Остáрокъ, –рка, *m.* starzec,
Остарѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* ostarzały, zestarzały, stary, zgrzybiały.
Остарѣ́ніе, –я, *n.* zestarzenie się. [zestarzeć.
Остарѣ́ть, *v. n. perf.* ostarzeć,
Остáтокъ, –тка, *m.* ostatek, reszta, szczątek; остáтокъ жи́зни, ostatek, reszta życia. [sztka.
Остáточекъ, –чка, *m. dim.* re-
Остáточный, –ая, –ое, *adj.* pozostały; остáточная су́мма, summa pozostała; остáточное казначéйство, (†), kassa skarbowa, do której wnoszone są pieniądze od wydatków rządowych pozostałe.
Остéнгъ, –а, *m. Eccl. sl.* gatki.
Остéгъ, –а, *m. Eccl. sl.* odzież, suknia.
Остéжка, –и, *f.* szlak, cenie, obrąbek u rękawów koszuli.
Остекловáніе, –я, *n. Chem.* zamienienie w szkło.
Остекловáть, *v. a. perf. Chem.* zamienić w szkło, zeszklić.
Остеоко́ллъ, v. **Костоло́мный ка́мень.**
Остеологія, –и, *f.* osteologia, nauka o położeniu i kształcie kości. [rozbieranie kości.
Остеотóмія, –и, *f.* osteotomia,
Остепенúть, *v. a. impf.*, **Остепенúть**, *v. perf.* ustatkować, statkującym kogo uczynić; **–ся**, *v. r.* ustatkować się.
Остервенúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Остервенять, –ся.**
Остервенёлый, –ая, –ое, *adj.* rozjuszony, rozjadły, wściekły.
Остервенёніе, –я, *n.* rozjuszenie, wściekłość, gniew wściekły.
Остервенять, Остервенúть, *v. a.* rozjuszać, rozjuszyć, przyprowadzać, przyprowadzić do wściekłości; **–ся**, *v. r.* rozjuszać się, rozjuszyć się, wściekać się, wściec się. [nie, przestrzeganie.
Остереráніе, –я, *n.* ostrzega-
Остерегáтель, –я, *m.* ostrzegacz, przestrzegacz.
Остерегáтельный, –ая, –ое, *adj.* ostrzegający, przestrzegający.
Остерегáть, Остерéчь, *v. a.* ostrzegać, ostrzedz, przestrzegać, przestrzedz; pilnować; **–ся**, *v. r.* strzedz się, ustrzedz się; chronić się.
Остереженіе, –я, *n.* ostrzeżenie, przestrzeżenie; *cfr.* **Остереráніе.** [**Остерегáть, –ся.**
Остерéчь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*:
Остúстый, –ая, –ое, *adj.* ościsty, kolczasty. [nie, kolce.
О'стіе, –я, *n. Eccl. sl.* oście, cier-
О'стовый, v. **Восто́чный.**
Остóйчивость, –и, *f.* stojność, niechybkość, niewyrotność.
Остóйчивый, –ая, –ое, *adj*

(*o окрѣтахъ*:) stojny, niechybki, niechybotliwy, niewywrotny.

Остол-бенѣлый, -ая, -ое, *adj.* osłupiały; **-бенѣніе**, -я, *n.* osłupienie; **-бенѣть**, *v. n. perf.* osłupieć.

Столо́пина, -ы, *f.*, **Столо́пъ**, -а, *m.* niezgrabnik, drągal, mazgaj, pień, gibas, giblas, dryplas.

Осто́лпіе, -я, *n.*, v. **Каянтѣль**.

Осторо́жность, -и, *f.* ostróżność, przezorność, opatrzność.

Осторо́жный, -ая, -ое, *adj.* ostróżny, przezorny, opatrzny; **быть осторо́жнымъ**, v. **Остерега́ться**. [v. **Обстр...**

Остраги́ваніе, **Остраги́вать**, **Острасти́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Остра́щивать**. [ženie.

Остра́стка, -и, *f.* groźba, gro-

Остра́чивать, **Остроча́ть**, v. **Обстр...** [*a.* grozić komu.

Остра́щивать, **Остраста́ть**, *v.* **О'страя**, -ой, *s. f. Gramm.* akcent ostry.

Остре́, -а, *n.* ostrze.

Остре́ніе, -я, *n.* ostrzenie.

О'стренькій, -ая, -ое, *adj.* ostry; dowcipny; ośtrenькое словцо́, słowo dowcipne; ośtrenькій мальчи́къ, dowcipny chłopczyk.

Острёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* bardzo ostry. [**Обстр....**

Остриганіе, **Остри́гать**, v. **Остриже́ніе**, **Остри́жка**, v. **Обстр....**

Остри́жки, -жекъ, *f. pl.* ostrzyżki (z sukna, z wełny *etc.*); wełna ostrzyżona. [wcipkować.

Остри́ть, *v. a.* ostrzyc; * **до-Остри́ца**, -ы, *f. Bot.* (*asperugo*), ostre ziele; lepczyca. [**стри́чь**.

Остри́чь, -ся, *perf.*, v. **Об-О'стрie**, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Остре́е**.

Остро́, *adv.* ostro; dowcipnie; держи́ у́хо остро́, v. *sub*: **У́хо**.

Остро-ва́тость, -и, *f.* przyostrość; **-ва́тый**, -ая, -ое, *adj.* przyostry, nieco ostry; **-вёрхій**, -ая, -ое, *adj.* spadzisty; **-ви́дъ**, -а, *m.*, v. **Рысь**; **-ви́стый**, -ая, -ое, *adj.* wyspowaty; **-вита́нникъ**, -а, *m.* wyspiarz, wysepnik, mieszkaniec wyspy; **-вита́нка**, -и, *f.* wyspiarka, mieszkanka wyspy.

Остро́вка, -и, *f.* statek wodny do pływania pomiędzy wyspami i na mieliznach.

Островокъ, **-вка́**, **Островочекъ**, **-чка**, *m. dim.* wysepka.

Островско́й, (-ско́й), -а́я, -о́е, *adj.* wyspowy, wysepny; **островско́й жи́тель**, v. **Островита́нинъ**.

О'стровъ, -а, *m.* 1. wyspa; 2. (*w myśliwst.*:) las otoczony zewsząd polem.

Остроги́, -е́й, *f.* 1. ość, oścień, (narzędzie rybackie); 2. (†), ostroga.

Остро-га́ніе, -я, *n.* ostruganie; **-га́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Остро́гивать**, **-ся**.

Остро́-гиваніе, -я, *n.* ostrugiwanie; **-гивать**, **-га́ть**, *v. a.* ostrugiwać, ostrugać; **-ся**, *v. p.* być ostrugiwanym, ostruganym.

Остро-глазый, -ая, -ое, *adj.* ostrooki, bystrooki; **-гла́сный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dźwięczny, przerażający, przenikliwy głos mający; **-головый**, -ая, -ое, *adj.* śpiczasty, kończasty; **-гу́бцы**, -овъ, *m. pl.* cęgi, obcęgi, obcążki.

Остро́гъ, -а, *m.* 1. ostrog, ostroża, ostrożenie, ogrodzenie ostremi koły, rdzębina; blokuz, blokhauz; 2. wieś częstokołem obwarowana, ogrodzona palami zaostrzonemi: 3. więzienie.

Остро́жникъ, -а, *m.* 1. więzień; 2. dozórca więzienny.

Остро́жный, -ая, -ое, *adj.* ostrogowy, od ostrogu; więzienny, od więzienia.

Остро-зрѣніе, -я, *n. Eccl. sl.* wzrok bystry; **-зря́щій**, -ая, -ее, *adj.* ostrooki, bystrooki, przenikliwy; **-зу́бцы**, v. **Остроу́бцы**; **-ки́слый**, -ая, -ое, *adj.* ostrokwaśny; **-коне́чіе**, -я, *n.* śpiczastość, kończatość, kolczatość; **-коне́чный**, -ая, -ое, *adj.* ostrokończaty, śpiczasty; **-кро́въ**, v. **Остролі́стникъ**; **-лі́стникъ**, **-лі́стъ**, -а, *m. Bot.* (*ilex aquifolium*), ostrokrzew, mysza wiecha; **-но́съ**, -а, *m. H. n.* (*balaena rostrata*), wieloryb dziobasty; **-но́сый**, -ая, -ое, *adj.* śpiczasty; **-о́кій**, v. **Остроглазый**; **-пахучій**, -ая, -ее, *adj.* ostropachnący, mocnowonny; **-пестро́** & **-пёстръ**, -а, *m. Bot.* (*silybum marianum*), oset miękki; **-пле́ніе**, **-пи́ливаніе**, -я, *n.* okrokwienie, okrokwianie; **-пи́ливать**, *v. a. impf.*, **-пи́лить**, *v. perf.* okrokwiać, okrokwić, krokwie, krokwy stawić, postawić; **-ся**, *v. p.* być okrokwianym; **-пи́ть**, v. **Остропи́лить**; **-пле́ніе**, v. **Остропи́леніе**; **-понятный**, -ая, -ое, *adj.* łatwo pojętny; **-рылъ**, -а, *m.*, v. **Мечъ-рыба**; **-словъ**, -а, *m.* dowcipniś.

О'стрость, -и, *f.* ostrość.

Остро-та́, -ы́, *f.* ostrość; tęgość octu; cierpkość; *bystrość, przenikliwość; dowcipność, dowcip; uszczypliwość; **-ума́ный**, -ая, -ое, *adj.* ostrokątny; **-у́мецъ**, -мца, *m.* człowiek dowcipny; **-у́мie**, -я, *n.* dowcip; **-у́мный**, -ая, -ое, *adj.* dowcipny; zawierający w sobie dowcip; **-хво́стка**, v. **Савка**; **-хво́стъ**, -а, *m. H. n.* (*cepola*), soliter, robak trzewiowy; **-чи́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Остра́чивать**, **-ся**. [**-ся**.

Остругать, **-ся**, v. **Остроrа́ть**, **Оструже́ніе**, **Остру́живаніе**, -я, *n.* ostruganie, ostrugiwanie.

Остру́живать, **Остружи́ть**, *v. a.* ostrugiwać, ostrugać; **-ся**, *v. p.* być ostrugiwanym, ostruganym.

Остружины, -ъ, *f. pl.* ostrużyny. [**Остру́живать**, **-ся**.

Остружи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Остру́жка**, -а, *f.* ostrugiwanie, ostruganie. [ostrupiały.

Остру́пѣлый, -ая, -ое, *adj.*

Остру́пѣть, *v. n. perf.* ostrupieć, pokryć się strupami.

О'стрый, -ая, -ое, *adj.* ostry, nietępy; *bystry, przenikliwy, pojętny; (*o chorobach*:) przykry, zapalny; *dowcipny; (*o budowlach*:) śpiczasty, kończasty; *przenikliwy, przejmujący (*np.* głos); ośtрая мысль, myśl dowcipna; ośtрый умъ, bystry rozum; ośtрое зрѣніе, bystry wzrok.

Острѣть, *v. n.* ostrzeć, ostrzyć się, stawać się ostrym.

Остря́къ, -а, *m.* człowiek bystry, ostry, dowcipniś.

Остýда, -ы, *f.* oziębłość, nieukontentowanie.

Остужа́ть, *v. a. impf.*, **Остуди́ть**, *v. perf.* ostudzać, ostudzić, ochładzać, ochłodzić, oziębiać, oziębić; *zmniejszać, zmniejszyć zapał, ufność między przyjaciołmi; **-ся**, *a) v. r.* *ostygnąć; *β) v. p.* być ostudzanym, ostudzonym, ochłodzonym. [ochłodzenie.

Остуженіе, -я, *n.* ostudzenie,

Оступа́ть, **Оступи́ть**, *v. a.*, v. **Обступа́ть**; **-ся**, *v. r.* przestępywać, przestąpić, stąpieniem minąć co, źle stąpić, potknąć się.

Оступи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Оступа́ть**, **-ся**.

Остýпка, **О'ступь**, -и, *f.* przestąpienie, stąpienie inaczéj jak należało, potknięcie się.

Остъ, -а, *m.* wschód.

Остываніе, -я, *n.* ostyganie.

Остывать, **Остыть** & **Остынуть**, *v. n.* stygnąć, ostygać, ostygnąć, wystygnąć; *zmniejszać się, ustawać, ustać; пёрвая любóвь не остывáетъ, pierwsza miłość nie ostyga; §. stara miłość nie rdzewieje. [**Остыжáть**, **-ся**.

Остыдúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Остыжáть**, **Остыдúть**, *v. a.* zawstydzać, zawstydzić, zahańbić; **-ся**, *a) v. r.* zawstydzać się, zawstydzić się; *β) v. p.* być zawstydzanym, zawstydzonym.

Остыжéніе, -я, *n.* zawstydzenie.

Остылый, -ая, -ое, *adj.* ostygły.

Остынутіе, -я, *n.* ostygnięcie.

Остынуть & **Остыть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Остывать**.

Остъ, -и, *f.* ość, wąs u kłosa.

Остѣненіе, -я, *n. Eccl. sl.* osłonienie, ogrodzenie.

Остѣня́ть, *v. a. impf.*, **Остѣнúть**, *v. perf. Eccl. sl.* osłaniać, osłonić, ogradzać, ogrodzić; **-ся**, *a) v. r.* osłaniać się, osłonić się, ogradzać się, ogrodzić się; *β) v. p.* być osłanianym, osłanionym, ogradzanym, ogrodzonym.

Осудúтель, -я, *m.* osądziciel.

Осудúтельный, -ая, -ое, *adj.* zawierający osądzenie.

Осудить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Осуждать, -ся.

Осуждать, Осудить, *v. a.* sądzić, osądzać, osądzić, skazać; осуждённый въ отсутствіи (*Jur.*) *abo* осуждённый за неявку въ судъ, osądzony, wskazany zaocznie, osądzony za niestanie na roku lub za niestawienie się w sądzie na terminie; **-ся**, *v. p.* być sądzonym, osądzanym, osądzonym, skazanym.

Осуждёніе, -я, *n.* osądzenie; zganienie, naganienie.

Осуждённикъ, Осуженикъ, -а, *m. Eccl. sl.* winowajca osądzony, skazany na jaką karę.

Осуженица, -ы, *f. Eccl. sl.* osądzona, skazana na jaką karę.

Осушать, Осушить, *v. a.* osuszać, osuszyć, wysuszać, wysuszyć; **-ся**, *a) v. r.* osuszać się, osuszyć się, wysuszać się, wysuszyć się; *β) v. p.* być osuszanym, osuszonym, wysuszanym, wysuszonym.

Осушеніе, Осушиваніе, -я, *n.* osuszenie, osuszanie, wysuszenie, wysuszanie. [-ся.

Осушивать, -ся, v. **Осушать, -ся**.

Осушка, -и, *f.* osuszanie, osuszenie; wysuszanie, wysuszenie; подлобченная осушка, v. Дренажъ. [Осуществлять, -ся.

Осуществить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Осуществлять, -ся.

Осуществленіе, -я, *n.* urzeczywistnienie, sprawdzenie, przywiedzenie do bytności.

Осуществлять, Осуществить, *v. a.* urzeczywistniać, urzeczywistnić, wcielać, wcielić, nadawać, nadać bytność, uistniać, uistnić; **-ся**, *v. r.* uistniać się, uistnić się, wcielić się, przyjąć byt, wziąć postać.

Осчастливленный, -ая, -ое, *part. p.* uszczęśliwiony, szczęśliwy.

Осчастливить, *v. a. perf.* uszczęśliwić.

†**Осыпало**, -а, *n.* ohmiél, pszenica i drobne pieniądze złote i srebrne rzucane na nowożeńców.

Осыпаніе, Осыпаніе, -я, *n.* obsypywanie, obsypanie.

Осыпать, Осыпать, *v. a.* (*propr.* & *) obsypywać, obsypać; osadzać, osadzić, ozdabiać, ozdobić; **-ся**, *a) v. r.* osypywać się, osypać się, oberwać się, zawalić się; *β) v. p.* być obsypywanym, obsypanym.

Осыпка, -я, *f.* osypanie.

О'сыпь, -и, *f.* nasep, odsep, kupa kamieni *lub* ziemi przy brzegach wodnych; kameryzowanie.

Ось, -и, *f.* oś; ось земли, oś ziemska; ось вертѣнія, oś obrotu, oś kręcenia się; *Anat.*, v. Позвоночекъ (второй шейный). [ósmy

Осьмой, (-ый), -ая, -óе, *adj.*

Осѣданіе, -я, *n.* osiadanie, opadanie, zniżanie się.

Осѣдать, Осѣсть, *v. n.* osiadać, osieść, na dół opadać, opaść.

Осѣдлѣніе, -я, *n.* osiodłanie.

Осѣдлать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Осѣдлывать, -ся.

Осѣдло, -а, *n.* osiadłość.

Осѣдлость, -и, *f.* osiadłość, stanowisko. [nie, siodłanie.

Осѣдлываніе, -я, *n.* osiodływa-

Осѣдлывать, Осѣдлать, *v. a.* siodłać, osiodływać, osiodłać; **-ся**, *v. p.* być siodłanym, osiodływanym, osiodłanym.

Осѣдлый, -ая, -ое, *adj.* osiadły, zamieszkały. [кáться.

Осѣкáться, Осѣчься, v. **Обсѣ-**

†**О'сѣкъ**, -а, *m.*, v. **Засѣка.**

Осѣлый, -ая, -ое, *adj.* osiadły, w ziemię wpadły.

Осѣменить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Осѣменять, -ся.

Осѣменѣніе, -я, *n.* ocienienie.

Осѣнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Осѣнять, -ся.

Осѣнѣльникъ, -а, *m.* świeca, którą archierej daje błogosławieństwo.

Осѣнѣльный, -ая, -ое, *adj.* służący do błogosławienia; осѣнѣльная свѣча, świeca służąca do błogosławienia; v. Осѣнѣльникъ.

Осѣнять, Осѣнить, *v. a.* ocieniać, ocienić, cieniem okrywać, okryć; *it.* błogosławić, żegnać ręką *lub* świecami; **-ся**, *a) v. r.* żegnać się, przeżegnać się; *β) v. p.* być ocienianym, ocienionym; być błogosławionym. [nie.

Осѣрпваніе, -я, *n.* siarkowa-

Осѣрпвать, Осѣрпить, *v. a. impf.*, *perf.* siarkować, osiarkować; **-ся**, *v. p.* być siarkowanym, osiarkowanym. [дать.

Осѣсть, *v. perf.*, v. *sub*: Осѣдать.

Осѣтить, *v. a. perf.* osiecić, siecią obrzucić. [opłakać.

Осѣтовати, *v. a. perf. Eccl. sl.*

Осѣчка, -и, *f.* obcięcie na około. [кáться.

Осѣчься, *v. perf.*, v. *sub*: Осѣкáться.

Осязаемость, -и, *f.* dotkliwość, dotykalność, dotykanie.

Осязаемый, -ая, -ое, *adj.* dotkliwy, dotykalny, dotykający.

Осязаніе, -я, *n.* dotykanie, macanie.

Осязательный, -ая, -ое, *adj.* dotykalny, macalny, macający.

Осязать, *v. a.* dotykać, dotknąć, domacać, namacać, macać; **-ся**, *v. p.* być dotykanym, macanym, namacanym. [obozem.

Отáбориться, *v. r. perf.* stanąć

Отáва, -ы, *f.* potraw, siano jesienne. [lwi listek.

Отáвникъ, -а, *m. Bot.* (*leontice*),

†**О'тай**, *adv.* pokryjomo, potajemnie.

Отакелáжить, *v. a. perf.* opatrzyć, uzbroić okręt w liny, *etc.*

Отáиваніе, Отáиванать, v. **Отоеніе, Отонáть.** [wanie.

Отáптываніе, -я, *n.* udeptywanie, udeptać; **-ся**, *v. p.* być udeptywanym, udeptanym.

Отáра, -ы, *f.*, v. **Стадо.**

Отáрщикъ, -а, *m.*, v. **Пастухъ.**

Отáчиваніе, Отáчивать, v. **Отт...** [Отбавлять, -ся.

Отбáвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Отбáвка, -и, *f.*, **Отбавленіе**, -я, *n.* ujmowanie, ujęcie, odejmowanie, odjęcie, umniejszanie, umniejszenie. [лять, -ся.

Отбавлять, -ся, v. **Отбавить, -ся**.

Отбавлять, Отбавить, *v. a.* ujmować, ująć, odejmować, odjąć, umniejszać, umniejszyć; **-ся**, *v. p.* być ujmowanym, ujętym, umniejszanym, umniejszonym.

Отбáживаться, Отбожиться, *v. r.* odprzysięgać się, odprzysiądz się, wyprzysięgać się, wyprzysiądz się, uwolnić się przysięgą od czego.

Отбивáніе, -я, *n.* odbijanie.

Отбивáть, Отбить, *v. a.* 1. odbijać, odbić; отбить весь обозъ у непріятеля, odbić cały obóz u nieprzyjaciela; 2. отбивать у кого что, odstręczać, odstręczyć, odwracać, odwrócić; oddalać, oddalić, pozbawiać, pozbawić; отбивать человѣкъ, kłaniać się odchodząc; *v. impers.* отбиваетъ, (*o broni:*) odbija, szarpie, odskakuje; **-ся**, *a) v. r.* odbijać się, odbić się; bronić się, obraniać się, obronić się; отбивать отъ нападéнія непріятеля, bronić się od napadu nieprzyjacielskiego; *it.* –, oddalać się, oddalić się, odstępować, odstąpić; * uwalniać się, uwolnić się, pozbyć się; *β) v. p.* być odbijanym, odbitym; **pop.* rozpuścić się, zepsuć się. [bicie.

Отбивка, -и, *f.* odbijanie, od-

Отбивной, (-ый), -ая, -óе, *adj.* odbijany, odsyłany; отбивной огóнь, ogień rewerberowy, odbity.

Отби-рáльщикъ, -а, *m.* wybieracz, odkładacz; **-рáльщица**, -ы, *f.* wybieraczka, odkładaczka; **-рáніе**, -я, *n.* wybieranie, odbieranie, odkładanie; отбирáніе показáній свидѣтелей, *Jur.* przesłuchiwanie świadków; **-рáтель, -рательница**, v. **Отбиральщикъ, Отбиральщица**; **-рáть, Отобрáть**, *v. a.* odbierać, odebrać; wybierać, wybrać, odkładać, odłożyć, odłączać, odłączyć; отбирáть негóдное, v. Браковать; отбирáть отъ свидѣтелей показáнія, *Jur.* przesłuchiwać świadków; **-ся**, *v. p.* być odbieranym, odebranym, *etc.*

Отбитіе, -я, *n.* odbicie, odebranie, wzięcie na powrót; odpędzenie, odegnanie (*np.* nieprzyjaciela). [Отбивать, -ся.

Отбить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Отблагодарить, *v. a. perf.* odwdzięczyć. [tia.

О'тблескъ, -а, *m.* odbicie świa-

Отбожиться, *v. perf.*, v. *sub*: Отбáживаться.

Отбой, -я, *m.* odpór, odparcie; znak bębnem dany dla wstrzymania działań wojska; * pozbycie

ся, опредѣленіе ся; идти на отбо́й, *Milit.* софас ся в шуку бојовим; *fig.* взѣть отбо́я отъ него, јего не можна ся позбуѣ.

Отбо́йникъ, -а, *m.* ѣопатка до гры в пѣлкѣ, палант.

Отбо́йный, -ая, -ое, *adj.* одбијалны, служѣцы до одбијана; отбо́йная лопатка, v. Отбо́йникъ; отбо́йный вѣтеръ, гвалтовны вистр противны.

Отборо́нивание, -я, *n.* кончѣнье бронованя, одбронованье.

Отборо́нивать, **Отборони́ть**, *v. a.* укончаз, укончѣвать (или одбывать, одбыѣ) бронованье, одбронованаз; -ся, *v. p.* быѣ одбронованым.

Отбо́рка, -и, *f.* зебранье, управтнѣнье; вырзынанье, рзѣзба около чего; (*u stolarzy*:) ласкованье. [борны, выборовы.

Отбо́рный, -ая, -ое, *adj.* вы-

Отбо́рщикъ, -а, *m.* тен со браје, вывиера добре рзеczы з горзычох.

Отбо́ръ, -а, *m.* выбѣр.

Отбоя́ривать, **Отбоя́рить**, *v. a.* грзеczнје одмовиѣ *lub* даѣ уczуѣ прамвѣ; -ся, *v. r.* вымовиѣ ся, выкрѣцыѣ ся, позбуѣ ся.

Отбра́сываніе, -я, *n.* одрzуcанје; одбијанје (*np.* свиатла).

Отбра́сывать, **Отбро́сать** & **Отбро́сить**, *v. a.* одрzуcаѣ, одрzуciѣ, одѣацзаѣ, одѣацзыѣ, выбиераѣ, выбраѣ со з помѣдзы чего, браковаѣ; -ся, *v. p.* быѣ одрzуcаным, одрzуconym.

Отбро́саніе, -я, *n.* одрzуcанје, одрzуcенје, вырzуcенје, выбракованје.

Отбро́сать & **Отбро́сить**, *v. perf.*, v. *sub*: Отбра́сывать.

Отбро́ска, -и, *f.* одрzуcанје, одрzуcенје, выбракованје.

Отбро́сокъ, -ска, *m.* одрzут, брак.

Отбы́ваніе, -я, *n.* одјеханје, оддаленје ся; позбываніе ся; *it.* v. Отправле́ніе (бѣрщины).

Отбы́вательство, -а, *n.* вырzуcенје ся (z чего).

Отбы́вать, **Отбы́ть**, *v. n.* одјеżджаѣ, одјеханаѣ, выјеżджаѣ, выјеханаѣ, оддалаѣ ся, оддалиѣ ся; *it.* унікаѣ, хронііѣ ся; *it.* v. Отправля́ть (бѣрщину). [нје.

Отбы́тіе, -я, *n.* одјазд, одјеханје.

Отбы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Отбы́вать.

Отбѣ́гніе, -я, *n.* одбјеганје.

Отбѣ́гать, **Отбѣ́жать**, *v. n.* одбјеgаѣ, одбјеgнонѣ. [бјеgаѣ.

Отбѣ́гать, *v. n. perf.* прзестаѣ

Отбѣ́жаніе, -я, *n.* одбјеżженје, одбјегнјенје. [**Отбѣ́гать**.

Отбѣ́жать, *v. perf.*, v. *sub*:

Отбѣ́леніе, **Отбѣ́ливаніе**, -я, *n.* одбјеленје, одбјеланје, выбјеленје, выбјеланје.

Отбѣ́ливать, **Отбѣ́лить**, *v. a.* одбјеlаѣ, одбјеliѣ, выбјеlаѣ, выбјеliѣ, выбјеланаѣ, выбјеленаѣ.

Отвара́тель, -я, *m.* тен со одрzуca, ниє прzyјмује чеgо.

Отвара́ть, *v. a. impf.*, **Отве́ргнуть**, *v. perf.* одрzуcаѣ, одрzуciѣ, одпychаѣ, одепchнонѣ; порzуcаѣ, порzуciѣ, нјеприzyјмоваѣ, нјеприzyјонѣ; -ся, *a*) *v. r.* одрywаѣ ся, одерwаѣ ся, одстаwаѣ, одстаѣ; *β*) *v. p.* быѣ одрzуcанym, одрzуconym, одpychanym, одепchнѣтym.

Отвердѣ́вать, **Отвердѣ́ть**, *v. a.* тwардноѣ, отwардниѣ, стwардниѣ.

Отвердѣ́лость, -и, *f.* стwардзіалость, стwардніалость.

Отвердѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* стwардзіалы, стwардніалы. [нје.

Отвердѣ́ніе, -я, *n.* стwардніе-

Отвердѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Отвердѣ́вать.

Отвѣ́рженецъ, -нца, *m.* одszczепieniec, одстѣпнік; опuszczony.

Отвѣ́рженіе, -я, *n.* одстѣпienje, опuszczenje, порzуcenje, вырzуcenie ся.

Отвѣ́рженникъ, -а, *m.*, **Отвѣ́рженница**, -ы, *f.* опuszczony, опuszczona.

Отвераа́ніе, -я, *n.* отwieranje.

Отвера́ть, **Отвѣ́рать** & **Отвѣ́рсть**, *v. a.* отwieраѣ, отwорzyѣ; - устá, *Eccl. sl.* заczynаѣ, зацząѣ мwиѣ; -ся, *a*) *v. r.* отwieраѣ ся, отwорzyѣ ся, роztworzyѣ ся; *β*) *v. p.* быѣ отwieranym, отworzonym. [worzenie.

Отвераа́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* от-

Отвера́тіе, v. **Отвѣ́рстіе**.

Отвѣ́рать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Отвера́ть, -ся.

Отверну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Отвѣ́ртывать, -ся.

Отверстіе, -я, *n.* отwарzіе, отwór, отworzenje. [бокрѣт.

Отвѣ́ртка, -и, *f.* одкрѣтка, szru-

Отвѣ́рточный, -ая, -ое, *adj.* одкрѣтny, од одкрzаніа.

Отвѣ́ртываніе, -я, *n.* одszrubowywanie.

Отвѣ́ртывать, **Отвернѣ́ть**, *v. a.* одszrubowywаѣ, одszrubowаѣ, одкрzаѣ, одкрzyѣ; -ся, *v. r.* одszrubowywаѣ ся, одszrubowаѣ ся, одкрzаѣ ся, одкрzyѣ ся; *fig.* отвернѣ́ться отъ чеgо, одwrócиѣ ся од czego, оддаліѣ ся. [**Отвѣ́ртывать**, -ся.

Отвертѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Отвести, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Отводи́ть, -ся.

Отвива́ніе, -я, *n.* одwijanje.

Отвива́ть, **Отви́ть**, *v. a.* одwijаѣ, одwinąѣ, прzестаwаѣ, прzестаѣ zwijаѣ, кончzyѣ, скончzyѣ zwijanje. [wiнięcie.

Отви́вка, -и, *f.* одwijanje, од-

Отвиливаніе, -я, *n.* выкрѣcanje ся, wywijanje ся, wybiegi, wykrѣty.

Отвиливать, **Отвили́ть**, **Отвильну́ть**, *v. n.* выкрѣcаѣ ся, выкрѣciѣ ся, wywijаѣ ся, wywinąѣ ся, wybiegi, wykrѣty czyniѣ; -ся, *v. r.*, v. Отвѣ́ливать.

Отвильнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвиливать**, **-ся**.

Отвилять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвиливать**, **-ся**.

Отвинтить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвинчивать**, **-ся**.

Отвинчéние, **Отвинчиваніе**, **-я**, *n.* odszrubowanie, odszrubowywanie, odkręcenie.

Отвинчивать, **Отвинтить**, *v. a.* odszrubowywać, odszrubować, odkręcać, odkręcić; **-ся**, *v. r.* odszrubowywać się, odszrubować się, odkręcać się, odkręcić się.

Отвиса́ть, **Отви́снуть**, *v. n.* obwisnąć, owisnąć, obwiesić się.

Отви́слый, **-ая**, **-ое**, *adj.* obwisły, odwisły, odwiesisty.

Отви́снуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвиса́ть**.

Отвитіе, *cfr.* **Отвиваніе**.

Отви́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвивать**, **-ся**.

Отвлáживаніе, **-я**, *n. Chem.* oczyszczenie wyskoku z cząstek wody.

Отвлáживать, *v. a. imperf.*, **Отвлáжить**, *v. perf. Chem.* oczyszczać, oczyścić wyskok z cząstek wody. [odwlekanie.

Отвлекáніе, **-я**, *n.* odciąganie,

Отвлекáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* odciągający, odwlekający.

Отвлекáть, **Отвлéчь**, *v. a.* odciągać, odciągnąć, odwlekać, odwlec; oddalać, oddalić, odsuwać, odsunąć; odwodzić, odwieść od czego; **-ся**, *v. p.* (*propr.* & *) być odciąganym, odciągniętym, oddalanym, oddalonym.

Отвлечéніе, **-я**, *n.* odciągnienie, odwleczenie; odwrócenie, oddalenie; oderwanie. [cya.

Отвлечённость, **-и**, *f.* abstrakcyą.

Отвлечённый, **-ая**, **-ое**, *adj.* odciągnięty, odwleczony, odwieziony, odwrócony; oderwany; abstraktny; **отвлечённое понятіе**, pojęcie oderwane.

Отвлéчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвлекáть**, **-ся**.

Отводи́ть, **Отвести́** & **Отвéсть**, *v. a.* odwodzić, odwieść, odprowadzać, odprowadzić; odciągać, odciągnąć od czego; odwracać, odwrócić, oddalać, oddalić; wyznaczać, wyznaczyć; **-ся**, *v. p.* być odprowadzanym, odprowadzonym, odwodzonym, *etc.*

Отво́дка, **-и**, *f.*, v. **Отведéніе**.

Отво́дный, **-ая**, **-ое**, *adj.* odprowadzający, sprowadzający; wyznaczony; **отво́дный ровъ**, rów sprowadzający wodę; **отво́дный карау́лъ**, *Milit.* podsłuch.

Отво́докъ, **-дка**, *m.* gałązka zasadzona w ziemię dla rozkrzewienia.

Отво́дчикъ, **-а**, *m.* delegowany.

Отво́дъ, **-а**, *m.* 1. v. **Отведéніе**; 2. skrzydła (u sani); **желѣзный отво́дъ**, v. **Желѣзнякъ**; **громово́й отво́дъ**, konduktor (od piorunów na domach stawiany).

Отвожде́ніе, **-я**, *n.* odprowadzenie, odwodzenie.

Отвози́ть, **Отвезти́** & **Отве́сть**, *v. a.* odwozić, odwieźć; **-ся**, *v. p.* być odwożonym, odwiezionym.

Отво́зка, **-и**, *f.*, **Отво́зъ**, **-а**, *m.* odwożenie, odwózka, odwiezienie.

Отволáкиваніе, **-я**, *n.* odwlekanie, odciąganie.

Отволáкивать, **Отволочь**, *v. a.* odwlekać, odwlec, odciągać, odciągnąć; **-ся**, *v. p.* być odwlekanym, odwleczonym, odciąganym, odciągniętym.

Отволглый, **-ая**, **-ое**, *adj.* odwilgły, zwilgotniały.

Отволгнуть, *v. n. perf.* odwilgnąć, zwilgotnieć.

Отволо́чка, **-и**, *f.* odwleczenie.

Отволочь, *v. perf.*, v. *sub*: **Отволáкивать**. [rowywanie.

Отворáживаніе, **-я**, *n.* odczarowywanie, odczarowanie.

Отворáживать, **Отворожи́ть**, *v. a.* odczarowywać, odczarować; **-ся**, *v. r.* – się. [canie.

Отворáчиваніе, **-я**, *n.* odwracanie.

Отворáчивать, **Отворотѝть**, *v. a.* odwracać, odwrócić, odsuwać, odsunąć; **-ся**, *v. r.* odwijać się.

Отворéніе, **-я**, *n.* otworzenie.

Отворѝть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отворя́ть**, **-ся**. [nanie.

Отворожéніе, *cfr.* **Отворáживаніе**.

Отворожи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отворáживать**, **-ся**.

Отворотѝть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отворáчивать**, **-ся**.

Отворо́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do odwracania służący; **оворо́тный ко́рень**, v. **Мандраго́ръ**.

Отворо́тъ, **-а**, *m.* wyłoga, klapa, mankiet.

Отворя́ть, **Отворѝть**, *v. a.* otwierać, otworzyć, odmykać, odemknąć; **-ся**, *a*) *v. r.* otwierać się, otworzyć się; *β*) *v. p.* być otwieranym, otworzonym, otwartym. [ciciel.

Отвратѝтель, **-я**, *m.* odwrotnik.

Отвратѝтельность, **-и**, *f.* odraźliwość, obrzydliwość, obmierzłość.

Отвратѝтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* odraźliwy, odrażający, obrzydliwy, brzydki, szkaradny, obmierzły.

Отвратѝть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвращáть**, **-ся**.

Отвращáть, **Отвратѝть**, *v. a.* odwracać, odwrócić, oddalać, oddalić; odwodzić, odwieść; odstręczać, odstręczyć; **-ся**, *v. r.* odwracać się, odwrócić się.

Отвращéніе, **-я**, *n.* odwrócenie, oddalenie; * wstręt, odraza.

Отвсю́ду, *adv.* zewsząd.

Отвыка́ніе, **-я**, *n.* odzwyczajanie się.

Отвыка́ть, **Отвы́кнуть**, *v. n.* отъ чего́, odwykać, odzwyczajać się, odzwyczaić się.

Отвы́клый, **-ая**, **-ое**, *adj.* odwykły, odzwyczajony. [**выка́ть**.

Отвы́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвыка́ть**.

Отвы́чка, **-и**, *f.* odzwyczajanie, odzwyczajenie.

Отвѣва́ніе, **-я**, *n.* odwiewanie.

Отвѣва́ть, **Отвѣ́ять**, *v. a.* odwiewać, odwiać; **-ся**, *v. p.* być odwiewanym, odwianym. [nie.

Отвѣда́ніе, **-я**, *n.* skosztowanie.

Отвѣда́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвѣ́дывать**. [wanie.

Отвѣ́дываніе, **-я**, *n.* kosztowanie.

Отвѣ́дывать, **Отвѣда́ть**, *v. a.* чего́, doświadczać, próbować; kosztować, skosztować.

Отвѣнча́ть, *v. a. perf.* skończyć dawanie ślubu.

Отвѣси́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвѣши́вать**, **-ся**.

Отвѣ́сность, **-и**, *f.* spadzistość, prostostawność.

Отвѣ́сный, **-ая**, **-ое**, *adj.* spadzisty, prostostawny; **отвѣ́сная ма́хта**, v. **Рихтма́хта**.

Отвѣ́сокъ, **-ска**, *m.*, v. **Отвѣ́съ**.

Отвѣ́съ, **-а**, *m.* pion; perpendykuł, wahadło. [**вѣча́ть**.

Отвѣ́тить, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвѣ́чивать**.

Отвѣ́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* odpowiedni, zamykający w sobie odpowiedź. [**вѣ́тствовать**.

Отвѣ́товать, *Eccl. sl.*, v. **Отвѣ́тствовать**.

Отвѣ́тственность, **-и**, *f.* odpowiedzialność.

Отвѣ́тственный, **-ая**, **-ое**, *adj.* odpowiedzialny.

Отвѣ́тствіе, **-я**, *n.* odpowiedzialność. [wiadanie.

Отвѣ́тствованіе, **-я**, *n.* odpowiadanie, odpowiedzenie.

Отвѣ́тствовать, *v. a.* odpowiadać, odpowiedzieć.

Отвѣ́тчикъ, **-а**, *m.* odpowiadacz; *Jur.* pozwany.

Отвѣ́тчица, **-ы**, *f.* odpowiadaczka; *Jur.* pozwana.

Отвѣ́тъ, **-а**, *m.* odpowiedź; **позва́ть къ отвѣ́ту**, pociągnąć kogo do odpowiedzialności; **дать отвѣ́тъ**, dać odpowiedź.

Отвѣча́ть, **Отвѣ́тить**, *v. a.* на что, odpowiadać, odpowiedzieć, dawać, dać odpowiedź.

Отвѣше́ніе, **Отвѣ́шиваніе**, **-я**, *n.* odważenie, odważanie.

Отвѣ́шивать, **Отвѣсить**, *v. a.* odważać, odważyć; sprawdzać pionem czy ściana prosto jest wyprowadzona; **-ся**, *v. p.* być odważanym, odważonym; być pionem sprowadzanym. [**вѣча́ть**.

Отвѣща́вать, *Eccl. sl.*, v. **Отвѣща́ть**.

Отвѣща́тися, *v. r. perf.* pożegnać się z kim przy odchodzeniu. [**вѣ́вать**.

Отвѣ́ять, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвѣва́ть**.

Отвязáніе, **-я**, *n.* odwiązanie.

Отвязáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отвя́зывать**, **-ся**.

Отвя́зывать, **Отвязáть**, *v. a.* odwięzywać, odwiązać; **-ся**, *a*) *v. r.* odwięzywać się, odwiązać się; *β*) *v. p.* być odwięzywanym, odwiązanym.

Отгáливать, **Отговѣ́ть**, *v. n.* odbywać, odbyć post, opaścić.

Отгадáніе, **-я**, *n.* zgadnienie.

Отгада́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отга́дывать, -ся.**

Отга́дка, -и, *f.* zgadnienie, odpowiedź zagadki; §. какова́ зага́дка, такова́ и отга́дка, jaka zagadka, taka i odpowiedź.

Отга́дчикъ, -а, *m.* zgadywacz.

Отга́дчица, -ы, *f.* wróżka.

Отга́дъ, -а, *m.* odgadnienie, zgadnienie. [nie, zgadywanie.

Отга́дываніе, -я, *n.* odgadywanie.

Отга́дывать, Отгада́ть, *v. a.* odgadywać, odgadnąć, zgadywać, zgadnąć; **-ся**, *v. p.* być odgadywanym, odgadniętym, zgadywanym, zgadniętym. [nie.

Отга́ниваніе, -я, *n.* odganianie.

Отга́нивать, v. **Отогна́ть.**

Отгаа́живать, Отгвоздить, *v. a. Eccl. sl.* odgwożdżać, odgwoździć, odbijać, odbić co zamknięte.

Отгиба́ніе, -я, *n.* odginanie.

Отгиба́ть, Отогну́ть, *v. a.* odginać, odegnąć; **-ся**, *a*) *v. r.* odginać się, odgiąć się; *β*) *v. p.* być odginanym, odegniętym.

Отги́бка, -и, *f.* odginanie, odegnięcie.

Отги́бной, (-ны́й), -а́я, -о́е, *adj.* odginalny, do odginania, odgięcia służący, odchylny.

Отги́бъ, -а, *m.* 1. odginanie, odgięcie; 2. miejse odgięte.

Отглаго́льный, -ая, -ое, *adj. Gramm.* pochodzący od słowa, od czasownika.

Отгла́дить, *v. a. perf.* skończyć gładzenie, prasowanie, platowanie.

Отгна́ніе, *cfr.* **Отга́ниваніе.**

Отгна́ть, v. **Отогна́ть.**

Отгниваніе, -я, *n.* odgnicie.

Отгнивать, Отгни́ть, *v. n.* odgnić.

Отгни́тіе, -я, *n.* odgnicie.

Отгни́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отгнива́ть.** [wianie, odradzanie.

Отговарива́ніе, -я, *n.* odmawianie, odradzanie.

Отговарива́ть, Отговори́ть, *v. a.* odmawiać, odmówić, odradzać, odradzić co komu; odczarowywać, odczarować; **-ся**, *v. r.* wymawiać się, wymówić się; odcinać się, odciąć się; nieprzystawać, nieprzystać (na co); uniewinniać się, uniewinnić się.

Отговори́ть, *v. a. perf.* 1. skończyć, przestać mówić; 2. v. *sub*: **Отговарива́ть.**

Отговори́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Отговарива́ться.**

Отговóрка, -и, *f.* wymówka, wymawianie się; безъ отговóрокъ, bez wymówek, bez wybiegów; дѣлать отговóрки, v. **Отговáриваться.**

†Отговóръ, -а, *m.* odpowiedź.

Отговѣ́ніе, -я, *n.* odposzczenie, odbycie postu.

Отговѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отгова́вливать.**

Отголóсокъ, -ска, *m.* odgłos, echo; *powtórzenie.

Отгóнка, -и, *f.* 1. odpędzenie, odprowadzenie; 2. odgon przy wypalaniu wódki.

Отгóнный, -ая, -ое, *adj.* przez odgon oddzielony, oczyszczony.

Отгонщикъ, -а, *m.* odgoniacz.

Отгóнъ, -а, *m.*, v. **Отгóнка.**

†Отгóня, -и, *f.* odegnanie, odpędzenie.

Отгоня́ть, Отогна́ть, *v. a.* 1. odganiać, odegnać, odpędzać, odpędzić; 2. uprowadzać, uprowadzić, zajmować, zająć, zabierać, zabrać (*np.* bydło, konie); 3. kończyć, skończyć pędzenie (wódki); **-ся**, *v. p.* być odganianym, odegnanym, odpędzanym, odpędzonym, *etc.* [dzanie.

Отгора́живаніе, -я, *n.* odgradzanie.

Отгора́живать, Отгороди́ть, *v. a.* odgradzać, odgrodzić, oddzielać, oddzielić; przegradzać, przegrodzić; **-ся**, *a*) *v. r.* o(d)gradzać się, o(d)grodzić się; *β*) *v. p.* być o(d)gradzanym, o(d)grodzonym, przegradzanym, przegrodzonym.

Отгора́ть, Отгоре́ть, *v. n.* odpalać się, odpalić się, upalać się, upalić się.

Отгорóда, -ы, *f.* o(d)grodzenie, miejsce o(d)grodzone.

Отгороди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отгора́живать, -ся.**

Отгорóдка, -и, *f.* odgrodzenie, przegrodzenie, przegroda, przegródka.

Отгорóженіе, -я, *n.* odgrodzenie, przegrodzenie; *cfr.* **Отгора́живаніе.**

Отгоре́лый, -ая, -ое, *adj.* odpalony, upalony. [горать.

Отгоре́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **От-**

Отгребáніе, -я, *n.* 1. odgrabianie; 2. odbijanie od brzegu robiąc wiosłami, odpływanie.

Отгребáть, *v. impf.*, **Отгрести́ & Отгрéсть**, *v. perf.* 1. *v. a.* odgrabiać, odgrabić; 2. *v. n.* odbijać, odbić od brzegu robiąc wiosłami, odpływać, odpłynąć.

Отгрызáніе, -я, *n.* odgryzienie.

Отгрызáть, Отгры́зть, *v. a.* odgryzać, odgryźć; **-ся**, *v. r.* odgryzać się, odgryźć się, gryzieniem, kąsaniem bronić się; *odcinać się, odciąć się.

Отгрызéніе, -я, *n.* odgryzanie.

Отгрызть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отгрызáть, -ся.**

Отгýливаніе, -я, *n.* oddalanie się od obowiązku.

Отгýливать, Отгуля́ть, *v. n.* oddalać się, oddalić się od obowiązku, wyhulać się; **-ся**, *v. r.* oddychać, odetchnąć na wolném i świeżém powietrzu.

Отгýлъ, -а, *m.*, v. **Отгýливаніе.** [**Отгýливать, -ся.**

Отгуля́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдава́ніе**, -я, *n.* oddawanie, zwracanie. [zwrócicielka.

Отдава́тель, -я, *m.* oddawca,

Отдава́тельница, -ы, *f.* oddawaczka, zwrócicielka.

Отдава́ть, Отда́ть, *v. a.* 1. oddawać, oddać, zwracać, zwrócić; 2. wręczać, wręczyć, powierzać, powierzyć; отда́ть на сохране́ніе, oddać na schowanie; — въ наймы́, въ наёмъ, wynajmować, wynająć, w najem puścić; отда́ть на о́ткупъ, wydzierżawić, puścić w arędę; отда́ть въ ростъ, na procénty, oddać na procent; 3. zarzucać, zarzucić (kotwicę); 4. osłabiać, osłabić, zwalniać, zwolnić (*np.* linę, powróz); 5. (*o statkach wodnych*:) odpychać, odepchnąć, odbijać, odbić od brzegu; 6. wydawać, wydać (rozkazy); отда́ть поклóнъ, kłaniać się, ukłonić się; отдать кому́-либо честь, prezentować broń; oddawać honory; отда́ть кому́-либо что на душу, *Jur.* przysięgę komu deferować; отдать бóгу дýшу, oddać Bogu duszę, umrzeć; отда́ть (послѣ́дній) долгъ природѣ, oddać dług naturze, życie zakończyć, umrzeć; 7. *v. impers.* (*o broni ognistéj*:) odbijać, szarpać w tył; (*o chorobach*:) ulżyć; (*o mrozach*:) wolnieć, zwolnieć; на дворѣ́ отдало, zimno zwolniało; **-ся**, *a*) *v. r.* poddawać się, poddać się; ustępować, ustąpić, zbaczać, zboczyć; отдава́ться чѣмъ, oddawać czém, oddawać się czém, trącić czém; *β*) *v. impers.* odbijać się, rozlegać się; отдаются пýлечные выстрѣлы, strzały armatne rozlegają się; *γ*) *v. p.* być oddawanym, oddanym; być zwracanym, zwróconym, *etc.*

Отдава́ецъ, -вца́, *m.* oddawca, oddawacz, co oddaje, wraca, odpłaca, wydawca.

Отдави́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдавли́вать, -ся.**

Отдавлéніе, Отдавли́ваніе, -я, *n.* odciśnienie, odgniecienie, odciskanie, odgniatanie.

Отдавли́вать, Отдави́ть, *v. a.* odciskać, odcisnąć, odgniatać, odgnieść (nogę, rękę); ему́ никто́ ногй не отдавитъ, jemu nikt na nogę nie nastąpi, jemu nikt nie zaszkodzi, jemu nikt krzywdy nie zrobi; **-ся**, *v. p.* być odciskanym, odciśniętym, odgniatanym, odgniecionym. [давна.

Отда́вна, *adv. Eccl. sl.*, v. **И́з-**

Отдава́ніе, -я, *n.* oddajanie.

Отдава́ть, Отдо́ть, *v. a.* oddajać, oddoić; kończyć, skończyć dojenie; **-ся**, *v. p.* być oddajanym, oddojonym.

Отдалéніе, -я, *n.* oddalenie; odległość. [oddalenie.

Отдалённость, -и, *f.* odległość,

Отдалённый, -ая, -ое, *part. p.* & *adj.* oddalony, osunięty, usunięty; oddalony, odległy, daleki; отдалённая странá, kraj

odległy; въ отдалéнныя временá, w starodawnych latach.

Отдалéче, *adv. Eccl. sl.* z daleka. [**Отдалáть, -ся.**

Отдалúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдалáть, Отдалúть**, *v. a.* oddalać, oddalić, odsuwać, odsunąć, usuwać, usunąć, odwracać, odwrócić; **-ся**, *v. r.* oddalać się, oddalić się; usuwać się, usunąć się; odstępować, odstąpić; unikać, uniknąć.

Отдáніе, **-я**, *n.* oddanie.

Отдáриваніе, **-я**, *n.* oddarowanie.

Отдáривать, *v. a. impf.*, **Отдарúть**, *v. perf.* – кого-либо, oddarować, na wzajem podarować; **-ся**, *a*) *v. r.* – съ кѣмъ, oddarować się; *β*) *v. p.* być oddarowanym.

Отдáрокъ, **-рка**, *m.* oddarunek, podarunek na wzajem.

Отдáтокъ, **-тка**, *m.* oddatek, rzecz do oddania.

Отдáточный, **-ая**, **-ое**, *adj.* mający być oddanym, najętym; отдáточный домъ, dom do najęcia; отдáточные люди, ludzie na rekruty przeznaczone; отдáточный дворъ, (†), skład rządowy zapasów jakich, w którym przedają je dla prywatnych.

† **Отдáтчикъ**, **-а**, *m.* 1. oddawca, oddawacz, odprowadziciel rekrutów; 2. wydawca, wydawacz składu rządowego.

Отдáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдавáть, -ся.**

Отдáча, **-и**, *f.* oddawka, oddawek, oddawanie, oddanie; отдáча дóлга, oddanie, odpłacenie długu; отдáча въ наёмъ, wynajęcie; отдача на откупъ, puszczenie w arędę, wydzierżawienie; отдáча въ рéкруты, oddanie w rekruty, do służby wojskowéj.

Отдвиráніе, **-я**, *n.* odsuwanie.

Отдвигáть, Отдвúнуть, *v. a.* odsuwać, odsunąć; **-ся**, *a*) *v. r.* odsuwać się, odsunąć się, usuwać, usunąć się, oddalać się, oddalić się, odstępować, odstąpić; *β*) *v. p.* być odsuwanym, odsuniętym.

Отдвúгиваніе, v. **Отдвиráніе.**

Отдвúгивать, -ся, v. **Отдвигáть, -ся.**

Отдвúжка, **-и**, *f.* odsuwanie.

Отдвижнóй, (**-ый**), **-ая**, **-óе**, *adj.* odsuwalny, odsuwający się, ruchomy.

Отдвúнутіе, *cfr.* **Отдвиráніе.**

Отдвúнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдвигáть.**

Отдёргиваніе, **Отдёргиваніе**, **-я**, *n.* oderwanie, odrywanie, odciągnięcie, odciąganie, odsunięcie, odsuwanie.

Отдёргивать, Отдёрнуть, *v. a.* odrywać, oderwać, odciągać, odciągnąć, odsuwać, odsunąć, odsłaniać, odsłonić (*np.* firanki); **-ся**, *v. p.* być odrywanym, oderwanym, odciąganym, odciągniętym, odsuwanym, odsuniętym; odrywać się, odsuwać się, odsłaniać się. [**ганіе.**

Отдёржка, **-и**, *f.*, v. **Отдёргиваніе.**

Отдёрнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдёргивать, -ся.**

Отдираніе, **-я**, *n.* oddzieranie.

Отдирáть, Отодрáть, *v. a.* 1. oddzierać, odedrzeć; 2. *perf. fig.* отодрáть кого-либо, * wychłostać kogo.

Отдúрка, **-и**, *f.* oddarcie, oderwanie, oddzieranie; * wychłostanie.

Отдúрокъ, **-рка**, *m.* oddartego co, kawałek oddarty.

Отдúрчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*w myśliwst.*) отдúрчивая собáка, pies, który sam zwierza goni.

Отдневáть, *v. n. perf. Milit.* oddniować, skończyć dežur.

Отднéсь, *adv. Eccl. sl.* od dziś, od tego czasu.

Отдоéніе, **-я**, *n.* oddojenie.

Отдóить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдáивать, -ся.**

Отдохновéніе, **-я**, *n.* wytchnienie, odpoczynek, spoczynek.

Отдохнýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдыхáть.**

Отдубáсить, *v. a. perf.* * wybić, wychłostać kogo kijem.

Отдувáніе, **-я**, *n.* odmuchiwanie; odwiejanie; ochuchiwanie.

Отдувáть, Отдýть, Отдýнуть, *v. a.* odmuchiwać, odmuchnąć; oddymać, oddąć, odwiewać, odwiać; ochuchiwać, ochuchać, chuchaniem ocieplać, ocieplić; * wybić, wytrzepać; – кого-либо на óбѣ кóрки, wybić, wytrzepać kogo na wszystkie boki; **-ся**, *a*) *v. r.* pozbywać się, pozbyć się; *β*) *v. p.* być odmuchiwanym, odmuchniętym, oddymanym, oddętym, odwiewanym, odwianym.

Отдýмать, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдýмывать.**

Отдýмываніе, **-я**, *n.* odmienianie zdania, zamysłu, przedsięwzięcia.

Отдýмывать, Отдýмать, *v. a.* odmieniać, odmienić zdanie, zamysł, zamiar, przedsięwzięcie.

Отдýнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отдувáть, -ся.**

Отдýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдувáть, -ся.**

† **Отдýхъ**, **-а**, *m.*, v. **Отдýшина.**

Отдýшина, **-ы**, *f.* otwór, luft, przewiewnik. [rek, lufcik.

Отдýшинка, **-и**, *f. dim.* otwo-

Отдýшіе, **-я**, *n. Eccl. sl.* odetchnięcie, wytchnięcie, spoczynek.

Отдýшникъ, v. **Душникъ.**

Отдыхáніе, **-я**, *n.* 1. spoczywanie, odpoczywanie; 2. *Eccl. sl.*, v. **Дыханіе.**

Отдыхáть, Отдохнýть, *v. n.* oddychać, odetchnąć, oddyszeć, wytchnąć, wypoczywać, wypocząć, odpoczywać, odpocząć, spoczywać, spać, wysapać się; – послѣ обѣда, spoczywać po obiedzie; дать отдохнýть лошадямъ, wytchnąć koniom, dać koniom wytchnąć [или odetchnąć, wypocząć, odpocząć, wysapać się].

Отдыхъ, **-а**, *m.* oddech, odetchnienie, odpoczynek, spoczynek; безъ отдыха, bez odpoczynku; не давать кому-либо отдыха, nie dać komu wy-, od-począć.

Отдышáть, *v. n. perf.* przestać dychać. [dychanie.

Отдышка, **-и**, *f.* oddech, od-

Отдышная трава, v. **Одышникъ & Чертогрызъ.**

Отдѣлáніе, **-я**, *n.* dokończenie, ukończenie (czego).

Отдѣлáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдѣлывать, -ся.**

Отдѣлéніе, **-я**, *n.* oddzielenie, odłączenie, oddział w książce; wydział (*np.* wojska).

Отдѣлённость, **-и**, *f.* odłączenie, oddzielenie, odosobnienie, osobność, osobliwość.

Отдѣлúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* oddzielony; odłączony; wydzielony; odosobniony; oddzielny, osobny. [**Отдѣлáть, -ся.**

Отдѣлúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отдѣлáть, -ся.**

Отдѣлка, **-и**, *f.* ukończenie; wykonanie; przyozdobienie.

Отдѣлъ, **-а**, *m.*, v. **Отдѣлéніе (1. 2).**

Отдѣлывáніе, **-я**, *n.* ukończanie, wykończanie, wykonywanie, wypracowywanie.

Отдѣлывать, Отдѣлать, *v. a.* kończyć, wykończać, wykończyć, ukończać, ukończyć; wykonywać, wykonać; wykształcać, wykształcić, przyozdabiać, przyozdobić; * zepsuć, zrobić niezdatnym; **-ся**, *a*) *v. r.* kończyć, skończyć, ukończyć; odczepić się, pozbyć się, uwolnić się; *β*) *v. p.* być kończonym, wykończanym, wykończonym, ukończonym.

Отдѣльно, *adv.* oddzielnie, odłącznie, osobno.

Отдѣльность, **-и**, *f.* oddzielność, odłączność, osobność.

Отдѣльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* oddzielny, odłączny, osobny.

Отдѣлять, Отдѣлúть, *v. a.* oddzielać, oddzielić, odłączać, odłączyć, odosobniać, odosobnić; wydzielać, wydzielić, dawać, dać co komu; dzielić, przedzielać, przedzielić; oddzielać, oddzielić, wyznaczać, wyznaczyć; komenderować, odkomenderować; **-ся**, *a*) *v. r.* oddzielać się, oddzielić się, odrywać się, oderwać się; отдѣляться слоями, v. **Отслóиваться**; *β*) *v. p.* być oddzielanym, oddzielonym.

Отекáніе, **-я**, *n.* spływanie, topienie się.

Отекáть, Отéчь, *v. n.* 1. spływać, topić się; 2. puchnąć, opuchnąć, nabrzmieć.

Отéклость, **-и**, *f.* puchlina, nabrzmiałość wodna.

Отёклый, -ая, -ое, *adj.* nalany, nadęty, opuchły.

Отёкъ, -а, *m.* puchlina, nabrzmiałość wodna.

Отели́ться, *v. r. perf.* ocielić się.

Отёлъ, -а, *m.* ocielenie się.

Отемнѣ́ніе, -я, *n.* zaciemnienie.

Отемни́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отемня́ть**, -ся. [zaciemnianie.

Отемнѣ́ваніе, -я, *n. Eccl. sl.* **Отемня́ть**, **Отемни́ть**, *v. n. Eccl. sl.* zaciemniać, zaciemnić się.

Отемнѣ́лость, -и, *f.* zaciemnienie.

Отемнѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zaciemniały. [nie.

Отемнѣ́ніе, -я, *n.* zaciemnie-

Отемня́ть, **Отемни́ть**, *v. a.* zaciemniać, zaciemnić; -ся, *v. p.* być zaciemnianym, zaciemnionym.

Отереби́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отере́бливать**, -ся.

Отере́бленіе, **Отере́бливаніе**, -я, *n.* oberwanie, obrywanie, wyrwanie, wyrywanie, obskubanie, obskubywanie, wydzieranie, wydarcie.

Отере́бливать, **Отеребить**, *v. a.* obrywać, oberwać, wyrywać, wyrwać, oskubywać, oskubać, wydzierać, wydrzeć; -ся, *α) v. r.* obrywać, oberwać, oskubywać, oskubać co w około siebie; *β) v. p.* być obrywanym, oberwanym, wyrywanym, wyrwanym, wydzieranym, wydartym.

Отерёбокъ, -бка, *m.* zgrzebie, paczesi. [**Отирáть**, -ся.

Отере́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отесáніе**, **Отесáть**, **Отёсывать**, *etc.*, v. **Обтес....**

Отéцкій, (*pop.*), v. **Отцóвскій**.

Отéцъ, *gen.* отцá, *m.* ojciec, rodziciel, rodzic; духóвный отéцъ, spowiednik; крéстный отéцъ, v. **Воспріéмникъ**; святы́е, преподóбные отцы́, ojcowie kościoła; отéцъ милосéрдія, ojciec miłosierdzia; отéцъ отéчества, (*pater patriae*), ojciec ojczyzny; Отéцъ щедрóтъ, совéта, бýдущаго вѣка, Bóg.

Отéческій, -ая, -ое, *adj.* ojcowski; ojczysty; rodzinny.

Отéчественный, -ая, -ое, *adj.* ojczysty; отéческая страна, v. **Отчи́зна**; отéчественный язы́къ, język ojczysty; отéческое имя, *Gramm.* imię ojczyste; wyraz narodowy.

Отéчество, -а, *n.* ojczyzna; любóвь къ отéчеству, miłość ojczyzny, patryotyzm.

Отéчникъ, v. **Патéрикъ**.

Отéчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Отекáть**.

Отжáтіе, -я, *n.* skończenie żniwa.

Отжáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отжимáть** & **Отжинáть**.

Отженя́ть, **Отженúть**, *v. a. Eccl. sl.* odpędzać, odpędzić, odganiać, odegnać.

Отжéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отжигáть**, -ся.

Отжинáть, **Отжúть**, *v. a.* 1. przestawać, przestać być przy kim, kończyć, skończyć czas służby *lub* mieszkania; 2. odżyć, dosyć żyć, przeżyć, kończyć, skończyć życie, przestać żyć, pożegnać się z życiem.

Отжинúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отжинáть**. [**Блúкъ**.

Отжúвка, -и, *f. Malar.*, v. **Отжúвлять**, **Отжúвить**, *v. a.*, v. **Блúковать**. [**помéръ**.

Отжигáльница, -ы, *f.*, v. **Вúнокурительный**, -ая, -ое, *adj.* odpalalny; отжигáльный сосýдъ, v. **Винокурéръ**.

Отжиганіе, -я, *n.* odpalanie.

Отжигáть, **Отжéчь**, *v. a.* odpalać, odpalić; - вино, próbować gorzałkę zapaleniem próbki; -ся, *v. p.* być odpalanym, odpalonym.

Отжигъ & Отжúгъ, -а, *m.* próba gorzałki przez wypalenie; odpalenie. [rozrzedziały.

Отжúдѣлый, -ая, -ое, *adj.*

Отжúдѣть, *v. n. perf.* rozrzadzieć, zrzadzieć, rzadkim się zrobić, odtopnąć.

Отжиленіе, **Отжúливаніе**, -я, *n.* przywłaszczenie, przywłaszczanie, przywojenie, przyswajanie.

Отжúливать, **Отжúлить**, *v. a.* - у кого-либо что, przywłaszczać, przywłaścić sobie co, przyswajać, przyswoić sobie co.

Отжúлокъ, -лка, *m.* odnoga żyły. [wyciskanie.

Отжинáніе, -я, *n.* wyżymanie,

Отжинáть, **Отжáть**, *v. a.* wyżymać, wyżąć, wyciskać, wycisnąć; -ся, *v. p.* być wyżymanym, wyżętym. [kończenie życia.

Отжинáніе, -я, *n.* odżynanie,

Отжинáть, **Отжáть**, *v. a.* odżynać, odżąć, kończyć, skończyć życie; -ся, *v. r.* odżynać się, skończyć, odbyć żniwo.

Отжúнъ, -а, *m.* odżęcie, odbycie żniwa.

Отжирéлый, -ая, -ое, *adj.* stłuściały, wypasły.

Отжирéть, *v. n. perf.* stłuścieć, utuczyć się, wypaść się.

Отжúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отжúвать**.

Отзáвтракать, *v. n. perf.* skończyć śniadanie, zjeść śniadanie.

Отзванивать, **Отзвонúть**, *v. a.* kończyć, skończyć dzwonienie, ukończyć dzwonienie.

Отзвонúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отзвáнивать**.

Отзвукъ, v. **Отголóсокъ**.

† **Отзимье**, -я, *n.* mróz z śniegiem po długiéj odwilży.

Отзлóбливаніе, **Отзлобúть**, *etc.*, v. **Озл....**

Отзóлачиваніе, **Отзолотúть**, *etc.*, v. **Позол....**

Отзывáніе, -я, *n.* wołanie, wzywanie, odwoływanie.

Отзывáть, **Отозвáть**, *v. a.* wołać, wzywać, wezwać; odwoływać, odwołać; otozwać въ сторóну, zawołać kogo na stronę; -ся, *α) v. r.* odzywać się, odezwać się; rozlegać się, wydawać, wydać odgłos, echo; czuć, słychać; *β) v. p.* być wołanym, wzywanym, wezwanym, odwoływanym, odwołanym.

Отзы́вный, -ая, -ое, *adj.* odwołalny; dźwięczny, brzmiący.

Отзы́вчивый, -ая, -ое, *adj.* dźwięklíwy, odgłośny, głos dający; отзы́вчивый сводъ, sklepienie odgłos dające.

Отзывъ, -а, *m.* odwołanie, wezwanie, odezwanie się, odezwa, pismo; odgłos, echo; apel.

Отзябáніе, -я, *n.* odmrażanie, odmrożenie.

Отзябáть, **Отзябнуть**, *v. n.* odmrażać, odmrozić, odmarznąć.

Отзя́блый, -ая, -ое, *adj.* odmrożony, odziębiony.

Отзя́бнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отзябáть**.

Отипунѣ́ть, *v. n. perf.* krostkę na języku dostać. [**никъ**.

Отирáльникъ, v. **Утирáль-**

Отирáніе, **Отирáть**, -ся, v. **Обтир...** [port.

Отíміе, -я, *n. Eccl. sl.* zacisze,

Отказáніе, -я, *n.* odmówienie; legowanie, zapis, przekaz.

Отказáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отказывать**, -ся.

Отказно́й, (-я́й), -áя, -óе, *adj.* odmówiony; legowany, zapisany, przekazany.

Отказны́й, -ая, -ое, *adj.* spowiedziany; odmówiony.

Отказчикъ, -а, *m.* delegowany z sądu dla oddania komu ruchomości; legataryusz; wykonawca woli testatora; przelewca.

Отказъ, -а, *m.* odmówienie, niezezwolenie, odprawa, oddalenie ze służby; *Jur.* dopuszczenie do majętności, intromisya, przekaz, przelew majątku.

Отказывание, -я, *n.* odmawianie; legowanie, zapisywanie, przekazywanie komu czego; *cfr.* **Отказáніе**.

Отказывать, **Отказáть**, *v. a.* odmawiać, odmówić; - (кому́ въ чёмъ), odmawiać, odmówić; - кому́ что, legować, zapisywać, przekazywać komu co; - кому́ отъ чего́, oddalać, oddalić, usuwać, usunąć kogo od czego (*np.* od roboty, od służby); - за кого́, wprowadzać, wprowadzić kogo w posiadanie; -ся, *α) v. r.* zrzekać się, zrzec się, wyrzekać się, wyrzec się (czego); *β) v. p.* być odprawianym, odprawionym, uwalnianym, uwolnionym (od służby); zapisywać, zapisać, legować. [wanie.

Откáливаніе, -я, *n.* odhartowa-

Откáливать, **Откалúть**, *v. a.* odhartowywać, odhartować; -ся, *v. p.* być odhartywanym, odhartowanym.

Откалúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáливать, -ся.**

Откáливание, -я, *n.* odłupywanie; odpinanie.

Откáливать, Отколóть, *v. a.* odłupywać, odłupać, odrąbywać, odrąbać; odpinać, odpiąć; **-ся**, *v. p.* być odłupywanym, odłupanym. [wanie.

Откáпывание, -я, *n.* odkopy-

Откáпывать, Откопáть, *v. a.* odkopywać, odkopać; **-ся**, *v. p.* być odkopywanym, odkopanym.

Откарáулить, *v. n. perf.* odbyć wartę, straż. [mianie.

Откáрмливание, -я, *n.* odkar-

Откáрмливать, Откормúть, *v. a.* odkarmiać, odkarmić; **-ся**, *v. p.* być odkarmianym, odkarmionym.

Откатáние, -я, *n.* odtaczanie.

Откатáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáтывать, -ся (I).**

Откатúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáтывать, -ся (II).**

Откáть, -а, *m.* odskoczenie.

Откáтывание, -я, *n.* odtaczanie, odwalanie.

I. Откáтывать, Откатáть, *v. a.* odtaczać, odtoczyć; **-ся**, *v. r.* odtaczać się, odtoczyć się.

II. Откáтывать, Откатúть, *v. a.* odtaczać, odtoczyć, odwalać, odwalić; **-ся**, *v. p.* być odwalanym, odwalonym.

Откачáние, -я, *n.* odtoczenie.

Откачáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáчивать, -ся.**

Откачéние, Откáчивание, -я, *n.* odtoczenie, odtaczanie.

Откáчивать, Откачáть, *v. a.* kończyć, ukończyć pompowanie; wypompować; **-ся**, *v. p.* skończyć pompowanie. [nie koszenia.

Откáшивание, -я, *n.* kończe-

Откáшивать, Откосúть, *v. a.* kończyć, ukończyć koszenie; **-ся**, *v. r.* skończyć koszenie.

Откáшливание, -я, *n.* odkaszlnienie.

Откáшливать, Откáшлять, Откáшлянуть, *v. a.* odkaszlać, odkaszlnąć; **-ся**, *a*) *v. r.* – się; *β*) *v. p.* być odkaszlniętym.

Откáшлянуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Откáшливать, -ся.**

Откáшлять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáшливать, -ся.**

Откáщикъ, v. **Откáчикъ.**

Откидáние, -я, *n.* odrzucanie.

Откидáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откидывать, -ся.**

Откидка, -и, *f.* okładanie, odrzucanie, odrzucenie.

Откидно́й, (-и́й), -áя, -óе, *adj.* odkładany, otwierany. [кидка.

Откидывание, -я, *n.*, v. **От-**

Откидывать, Откидать, Откúнуть, *v. a.* odkładać, odłożyć, odrzucać, odrzucić; **-ся**, *v. p.* być odrzucanym, odrzuconym.

Откúнутіе, -я, *n.*, v. **Откидка.**

Откúнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откидывать, -ся.**

Откипéть, Откипáть, *v. n.* odgotować, odwarzyć.

Откладка, -и, *f.* odkładanie, odłożenie, odwłoka.

Откладъ, -а, *m.* odkładanie, odwlekanie, odwłoka; **волочúть дѣло откладáми** со дня на день, ciągnąć sprawę odwlekaniem, odkładaniem odednia do dnia.

Откладывание, -я, *n.* odkładanie, odwlekanie.

I. Откладывать, Отклáсть & Отложúть, *v. a.* odkładać, odłożyć, oddzielać, oddzielić, poodkładać; **-ся**, *v. p.* być odkładanym, odłożonym.

II. Откладывать, Отложúть, *v. a.* (*o koniach*:) wyprzęgać, wyprządz, odkładać, odłożyć konie; *odkładać, odwlekać; **-ся**, *a*) *v. r.* odprzęgać się; *odrywać się; *β*) *v. p.* być odwlekanym, odkładanym.

Отклáниваться, Отклáняться, *v. r.* – кому, żegnać się, pożegnać się; wymawiać się od czego grzecznie; odkłonić się, ukłonić się.

Отклáняться, *v. perf.*, v. *sub*: **Отклáниваться.**

Отклеéніе, Отклéиваніе, -я, *n.* odklejenie, odklejanie.

Отклéивать, Отклеúть, *v. a.* odklejać, odkleić, kończyć, skończyć klejenie; **-ся**, *v. r.* odklejać się, odkleić się. [odklejenie.

Отклéйка, -и, *f.* odklejanie,

Отклеúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отклéивать, -ся.**

Откликáться, Откликнýться, *v. r.* odzywać się, odezwać się.

Откликáться, v. **Откликáться.** [v. *sub*: **Откликáться.**

Откликнýться, *v. perf. semelf.*, **О'ткликъ, -а**, *m.*, **Откли́чка, -и**, *f.* odezwanie się, odgłos.

Отклонéніе, -я, *n.* odwiedzenie, oderwanie, odprowadzenie kogo od czego, odchylenie.

Отклонúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отклонять, -ся.**

Отклóнчивый, -ая, -ое, *adj.* (*o świetle*:) odbijaczny, odbijający się, odbity.

Отклонять, Отклонúть, *v. a.* – кого-либо отъ чего, odwodzić, odwieść, odciągać, odciągnąć, odrywać, oderwać, odradzać, odradzić; **-ся**, *v. r.* odwracać się, odwrócić się, odstawać, odstać od kogo.

Отковáніе, -я, *n.* odkucie.

Отковáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отковывать.** [wanie, rozkowanie.

Отковáніе, -я, *n.* odkowy-

Отковывать, Отковáть, *v. a.* odkowywać, odkuć, kończyć, skończyć kucie, rozkowywać, rozkować; **-ся**, *v. p.* być odkowywanym, rozkutym. [bywanie.

Отковыривание, -я, *n.* wydłu-

Отковыривать, Отковырять, Отковырнуть, *v. a.* wydłubywać, wydłubać; **-ся**, *v. p.* być wydłubywanym, wydłubanym.

Отковырнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отковыривать, -ся.**

Отковырáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отковы́ривать, -ся.**

Отколáчиваніе, -я, *n.* odbijanie, wybijanie.

Отколáчивать, Отколотúть, *v. a.* odbijać, odbić, wybijać, wybić; **-ся**, *v. p.* być odbijanym, odbitym, wybijanym, wybitym.

Отколдованіе, -я, *n.* odczarowanie.

Отколдовáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отколдовывать, -ся.**

Отколдовывание, *cfr.* **Отколдованіе.**

Отколдóвывать, Отколдовáть, *v. a.* odczarowywać, odczarować; **-ся**, *α*) *v. r.* odczarowywać się, odczarować się; *β*) *v. p.* być odczarowywanym, odczarowanym.

Отколка, -и, *f.*, v. **Отколáчиваніе.** [wiór.

Отколокъ, -лка, *m.* trzaska,

Отколотúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отколáчивать, -ся.**

Отколóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáлывать, -ся.**

Отколочéніе, *cfr.* **Отколáчиваніе.** [nie.

Отколупáніе, -я, *n.* oddłubа-

Отколупáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отколупывать.**

Отколупнýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отколупывать.**

Отколупывание, -я, *n.* oddłubywanie.

Отколупывать, Отколупать, Отколупнýть, *v. a.* oddłubywać, oddłubać.

Отколь, Отколѣ, *adv.* zkąd?

Откомандированіе, -я, *n.* odkomenderowanie.

Откомандировáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откомандировывать, -ся.** [menderowanie.

Откомандировка, -и, *f.* odko-

Откомандировываніе, -я, *n.* odkomenderowanie.

Откомандировывать, Откомандировáть, *v. a.* odkomenderować. [**Откопáчивать.**

Откопáтить, *v. perf.*, v. *sub*: **Откопáченіе, Откопáчиваніе, -я**, *n.* odjęcie, wyjęcie pakuł.

Откопáчивать, Откопáтить, *v. a.* wyjmować, wyjąć pakuły (ze szpar).

Откопáніе, -я, *n.* odkopanie.

Откопáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáпывать, -ся.**

Откорнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáрмливать, -ся.**

Откóрка, -и, *f.*, **Откормлéніе, -я**, *n.* odkarmienie, wykarmienie, odkarmienie, utuczenie.

Откосúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откáшивать, -ся.** [dzisty.

Откóсный, -ая, -ое, *adj.* spa-

Откóсъ, -а, *m.* spadzistość, ukos, pochyłość, potoczystość.

Откочевáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Откочёвывать.**

Откочёвка, -и, *f.*, **Откочёвываніе**, -я, *n.* zmiana, zmienianie koczowiska.

Откочёвывать, **Откочевать**, *v. a.* odmieniać, odmienić koczowiska, przenosić, przenieść koczowanie. [**Открáшивать**,-ся.

Открáснуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub* **Открáска**, -и, *f.* odmalowanie.

Открáшеніе, **Открáшиваніе**, -я, *n.* odmalowanie, odmalowywanie.

Открáшивать, **Открасить**, *v. a.* odmalowywać, odmalować; -ся, *v. p.* być odmalowywanym, odmalowanym.

Откровéніе, -я, *n.* natchnienie, objawienie; *odkrycie; **Откровéніе** св. Іоáнна Богослóва, objawienie św. Jana.

Откровéнность, -и, *f.* otwartość, szczérość; -ный, *adj.* odkryty: otwarty, széry.

Открывáніе, -я, *n.* odkrywanie, otwieranie, wyjawianie.

Открывáть, **Откры́ть**, *v. a.* odkrywać, odkryć, odsłaniać, odsłonić, odmykać, odemknąć, otwierać, otworzyć; *wynajdować, wynaleźć; - пальбá, v. Пальбá; -ся, *α*) *v. r.* odkrywać się, odkryć się; otwierać się, otworzyć się; *β*) *v. p.* być odkrywanym, odkrytym, otwieranym, otworzonym.

Откры́тіе, -я, *n.* odkrycie; otwarcie; otworzenie; odkrycie, wynalazek.

Откры́тый,-ая, -ое, *part. p. adj.* odkryty,otworzony,otwarty,wynaleziony; odsłoniony; *jawny, wiadomy; wolny; **откры́тый вóздухъ**, powietrze wolne; **откры́тый** стóлъ, stół otwarty; **откры́тая** головá, głowa odkryta.

Откры́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Открывáть**, -ся.

Откýда, *adv.* odkąd, zkąd?

Откýдова, *adv. pop.*, v. **Откýда**. [**кýда**.

Откýду, *adv. Eccl. sl.*, v. **От-**

Откупáніе, -я, *n.* zadzierżawienie.

I. Откупáть, **Откупи́ть**, *v. a.* dzierżawić, zadzierżawić, arendować; -ся, *v. p.* być wydzierżawionym.

II. Откупáть, *v. a. perf.* wykąpać; -ся, *v. r.* wykąpać się.

Откупи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откупáть**, -ся (I).

Откупно́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* arendowany, zadzierżawiony; arendowny, dzierżawny; **откупны́е** дохóды, dochody dzierżawne.

Откупориваніе, -я, *n.* odkorkowanie.

Откупоривать, **Откупорить**, *v. a.* odkorkowywać, odkorkować; -ся, *v. p.* być odkorkowywanym, odkorkowanym.

Откупóрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откупоривать**, -ся.

Откýпорка, -и, *f.* odkorkowanie, odtykanie, odetkanie.

Откупщи́къ, -á, *m.* dzierżawca, arendarz.

Откупщи́ца, -ы, *f.* arendarka.

Откýпъ, -а, *m.* dzierżawa, arenda. [ajkę.

Откурúть, *v. a. perf.* dopalić

Откусáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откýсывать**, -ся.

Откусúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откýсывать**, -ся. [nie.

Откусываніе, -я, *n.* odgryzanie

Откýсывать, **Откусáть**, **Откусúть**, *v. a.* odkąsywać, odkąsać, odgryzać, odgryźć; -ся, *v. p.* być odkąsywanym, odkąsanym, odgryzanym, odgryzionym.

Откýтаніе, -я, *n.* odwinienie, odkręcenie.

Откýтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откýтывать**, -ся. [odkręcanie.

Откýтываніе, -я, *n.* odwijanie,

Откýтывать, **Откýтать**, *v. a.* odwijać, odwinąć, odkręcać, odkręcić; -ся, *α*) *v. r.* odwijać się, odwinąć się; *β*) *v. p.* być odwijanym, odwiniętym.

Откýшать, *v. n. perf.* 1. zjeść obiad; 2. v. *sub*: **Откýшивать**.

Откýшеніе, **Откýшиваніе**, -я, *n.* odgryzienie, odgryzanie.

Откýшивать, **Откýшать**, *v. a.* – что, kosztować, skosztować co; kończyć, skończyć obiad *lub* kolacyę. [odwlekanie.

Отлагáніе, -я, *n.* odkładanie,

Отлагáтельный, -ая, -ое, *adj.* odwlekający.

Отлагáтельство, -а, *n.* odwłoka, odkładanie.

Отлагáть, **Отложи́ть**, *v. a.* odkładać, odłożyć, odwlekać, odwlóczyć; -ся, *α*) *v. r.* odłączać się, odłączyć się, oderwać się; *β*) *v. p.* być odkładanym, odwlekanym. [wanie.

Отлáмываніе, -я, *n.* odłamywanie.

Отлáмывать, **Отломáть**, **Отломи́ть**, *v. a.* odlamywać, odłamać; -ся, *α*) *v. r.* odłamywać się, odłamać się; *β*) *v. p.* być odłamywanym, odłamanym.

Отлéганіе, -я, *n.* 1. osiadanie na dnie; 2. ulżenie.

Отлегáть, **Отлéчь**, *v. n.* osiadać, osiąść na dół, na dno; *v. n.* ulżywać; отлегло на сéрдце, ulżyło na sercu.

Отлёглый, -ая, -ое, *adj.* osiadły na dół, na dno, opadły na dno. [odleżały.

Отлежáлый, -ая, -ое, *adj.* **Отлежáть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлёживать**, -ся.

Отлёживаніе, -я, *n.* odleżanie.

Отлёживать, **Отлежáть**, *v. a.* odleżeć sobie co; -ся, *v. r.* przez leżenie odzyskać zmysły, pamięć po upadnięciu. [na dno, na dół.

Отлёжь, -и, *f.* opadnienie,

Отлетáніе, -я, *n.* odlatanie.

Отлетáть, **Отлетéть**, *v. n.* odlatywać, odlecieć; *odlatać.

Отлётный, -ая, -ое, *adj.* odlatujący; **отлётныя** пти́цы, ptaki odlatujące. [odleciały.

Отлетéлый, -ая, -ое, *adj.*

Отлетéніе, -я, *n.* odlecenie.

Отлетéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлетáть**. [гать.

Отлéчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлегáть**.

Отливáльный, -ая, -ое, *adj.* odlewny, do roztopienia służący.

Отливáльщикъ, -а, *m.* odlewacz. [v. **Отли́вка**.

Отливáніе, -я, *n.* odlewanie;

Отливáть, **Отли́ть**, *v. a.* odlewać, odlać; wylewać, wylać; ulewać, ulać; -ся, *v. p.* być odlewanym, odlanym, odlewać się; §. **отольются** вóлку овéчьи слёзы, nie ujdzie to złe bezkarnie.

Отли́вина, -ы, *f.* rynna.

Отли́вистый, -ая, -ое, *adj.* mieniący się. [czerpanie.

Отли́вка, -и, *f.* wylanie, wy-

Отли́вной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* lany, odlewany; służący dla ścieku wody.

Отли́вокъ, -вка, *m.* odlew, rzecz odlana z czego.

Отли́вщикъ, -а, *m.* odlewacz.

Отли́въ, -а, *m.* odlew, odlanie, odlewanie; **морскóй отли́въ**, odlew morza.

Отлизáніе, -я, *n.* odlizanie.

Отлизáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отли́зывать**, -ся. [nie.

Отли́зываніе, -я, *n.* odlizywa-

Отли́зывать, **Отлизáть**, *v. a.* odlizywać, odlizać; -ся, *v. p.* być odlizywanym, odlizanym.

Отли́ка, -и, *f. pop.* różnica, odmiana. [różny, odmienny.

Отли́чій, -ая, -ое, *adj. pop.*

Отли́тіе, -я, *n.* odlewanie, odlanie; wylanie; v. **Отли́вка**.

Отли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлúвать**, -ся.

Отли́чать, **Отли́чить**, *v. a.* rozróżniać, rozróżnić; *cenić, szacować; nagradzać, nagrodzić; -ся, *α*) *v. r.* odróżniać się, odróżnić się; *β*) *v. p.* być odróżnianym, odróżnionym.

Отли́ченіе, -я, *n.* odróżnienie.

Отли́чествовать, *v. n.* odróżniać się.

Отли́чительность, -я, *f.* różnica, różność, osobliwość.

Отли́чительный, -ая, -ое, *adj.* rozróżniający,odznaczający, szczególny, osobliwy; **отли́чительный** при́знакъ, osobliwe, szczególne cechy.

Отли́чіе, -я, *n.* różnica, różność; wyśmienitość; знакъ **отли́чія**, v. **Знакъ**; *H. n.*, v. **Вид**онзмѣненіе.

Отли́чность, -и, *f.*, v. **Отли́чіе**.

Отли́чный, -ая, -ое, *adj.* różny, różniący się; *osobliwy, szczególny, wyśmienity.

Отлóгій, -ая, -ое, *adj.* spadzisty, pochyły.

Отлогоберёгій, -ая, -ое, *adj.*

pochyłobrzeżysty, mający brzegi spadziste. [pochyłość, stok.
Отлóгость, -и, *f.* spadzistość, **Отлóгъ**, -а, *m.*, v. **Отлóгость.**
Отложéніе, -я, *n.* odłożenie, odwłoka. [pochodzisty.
Отложúстый, -ая, -ое, *adj.*
Отложúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Откладывать**, -ся.
Отложнóй, (-нóй), v. **Откидной.**
Отломáніе, -я, *n.* odłamanie.
Отломáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлáмывать**, -ся.
Отломúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлáмывать**, -ся.
Отлóмка, -и, *f.*, **Отломлéніе**, -я, *n.* odłamanie, zwalenie, zrzucenie.
Отлóмокъ, -мка, *m.* odłamek, ułomek, odłamany kawałek.
Отлóмъ, -а, *m.* odłam, przełom.
Отлучáть, Отлучúть, *v. a.* odłączać, odłączyć, oddzielać, oddzielić, oddalać, oddalić; wyłączać, wyłączyć, wyklinać, wykląć (od kościoła), exkomunikować; -ся, *a) v. r.* odłączać się, odłączyć się, oddzielać się, oddzielić się, oddalać się, oddalić się; *β) v. p.* być odłączanym, odłączonym, oddalanym, oddalonym.
Отлучéніе, -я, *n.* oddalenie, odłączenie, wyklęcie; отлучéніе отъ цéркви, церковное отлученіе, wyklęcie od kościoła.
Отлучúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлучáть**, -ся.
Отлýчка, -и, *f.* nieobecność, wydalenie się; находúться въ отлýчкѣ, być nieobecnym.
Отлыгáтельство, -а, *n.* wyłgiwanie się.
Отлыгáться, Отолгáться, *v. r.* wyłgiwać się, wyłgać się, łgarstwem wykręcać się, wykręcić się.
Отлыжка, -и, *f.* wyłganie się.
Отлынúваніе, -я, *n.* oddalanie się, unikanie, uciekanie.
Отлынивать, Отлынúть, *v. n.* - отъ чего, *pop.* oddalać się, oddalić się, unikać, uciekać, uciec.
Отлынúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлынивать.**
Отлѣваніе, -я, *n.* odłażenie.
Отлѣзать, Отлѣть, *v. n.* odłazić, odleźć. [**Отлѣплять**, -ся.
Отлѣпúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отлѣплéніе, Отлѣпливаніе**, -я, *n.* odlepienie, odlepianie.
Отлѣпливать, -ся, v. **Отлѣпáть**, -ся.
Отлѣплять, Отлѣпить, *v. a.* odlepiać, odlepić; -ся, *v. r.* odlepiać się, odlepić się.
Отлѣпать, *v. a. perf. pop.* odpłatać, odciąć.
Отмáзывать, Отмáзать, *v. a.* odmazywać, odmazać, przekreślać, przekreślić.
Отмáлчиваться, Отмолчáться, *v. r.* milczeć, milczeniem cierpliwie znosić.
Отмáлываніе, -я, *n.* odmlewanie, kończenie mlewa.
Отмáлывать, Отмолóть, *v. a.* odmlewać, odmleć, kończyć, skończyć mlewo.
Отмахéніе, Отмáниваніе, -я, *n.* odwabienie, odciągnienie, odmówienie.
Отмáнивать, Отмáнить, *v. a.* odwabiać, odwabić, odciągać, odciągnąć, odmawiać, odmówić.
Отмáнить, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмáнивать.** [odciągnienie.
Отмáнка, -и, *f.* odwabienie, **Отмáтываніе**, -я, *n.* odmotywanie, odkręcanie.
Отмáтывать, Отмотáть, *v. a.* odmotywać, odmotać, odwijać, odwinąć, odkręcać, odkręcić; -ся, *v. p.* być odmotywanym, odmotanym.
Отмахáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмáхивать**, -ся. [wanie.
Отмáхиваніе, -я, *n.* odmachi-
Отмáхивать, Отмахáть, Отмахнýть, *v. a.* odmachiwać, odmachać; *odcinać, odciąć za jednym razem; -ся, *v. r.* odmachiwać się, odmachnąć się.
Отмáхъ, -а, *m.*, v. **Отмáшка.**
Отмáчиваніе, -я, *n.* odmaczanie.
Отмáчивать, Отмочúть, *v. a.* odmaczać, odmoczyć; -ся, *v. p.* być odmaczanym, odmoczonym.
Отмáшка, -и, *f.* odmach, odkiwnienie.
Отмáшь, -и, *f.*, v. **Отмáшка**; на отмашь, odwróconą ręką; na odlew.
Отмежевáніе, -я, *n.* rozmierzenie, roz-, od-graniczenie.
Отмежевáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмежёвывать**, -ся.
Отмежёвываніе, -я, *n.* rozmierzanie, roz-, od-graniczanie.
Отмежёвывать, Отмежевáть, *v. a.* rozmierzać, rozmierzyć, roz-, od-graniczać, -graniczyć; -ся, *v. p.* być rozmierzanym, rozmierzonym, rozgraniczanym, rozgraniczonym.
Отмѣлина, v. **Отмель.**
Отмѣлистый, -ая, -ое, *adj.* mający mieliznę, miałki.
Отмѣлый, -ая, -ое, *adj.* odmielisty, miałozysty.
Отмель, -и, *f.* miałkość, mielizna. [cie.
Отмерзáніе, -я, *n.* odmarznię-
Отмерзать, Отмёрзнуть, *v. n.* odmarzać, odmarznąć.
Отмёрзлый, -ая, -ое, *adj.* odmarzły. [**Отмерзать.**
Отмёрзнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмести**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отметáть**, -ся (I).
Отмéстіе, -я, *n. Eccl. sl.* pomsta, zemsta. [mściciel.
Отмéстникъ, -а, *m. Eccl. sl.* **Отметáніе**, -я, *n.* odmiatanie, odmiecenie, odrzucenie.
I. Отметáть, Отмести, *v. a.* odmiatać, odmieść; -ся, *v. p.* być odmiatanym, odmiecionym.
II. Отметáть, Отметнýть, *v. a.* odrzucać, odrzucić, wyrzucać, wyrzucić; odrywać, oderwać; nieprzyjmować, nieprzyjąć czego.
III. Отметáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмётывать.**
Отметéніе, -я, *n.* odmiecenie.
Отмётничъ, -а, *m.*, **Отмётница**, -ы, *f. Eccl. sl.* odszczepieniec (*m.*), odszczepieńca, odszczepienica (*f.*).
Отмётничество, -а, *n.* odszczepieństwo. [**Отметáть**, -ся.
Отметнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмётный**, -ая, -ое, *adj.* odrzutny, odpadnięty, odpadły, oderwany; *wyborny, szczególny, osobliwy.
Отмётъ, -а, *m.* odrzut, odrzucenie; v. **Отпóгъ.** [nie.
Отмётываніе, -я, *n.* odrzucanie.
Отмётывать, Отметáть, *v. a.* odrzucać, odrzucić, odwalać, odwalić; -ся, *v. p.* być odrzucanym, odrzuconym, odwalanym, odwalonym.
Отмóина, -ы, *f.* kawał lądu oddzielony wodą. [nie.
Отмокáніе, -я, *n.* odmoknie-
Отмокáть, Отмóкнуть, *v. n.* odmokać, odmoknąć.
Отмóклый, -ая, -ое, *adj.* odmokły. [**Отмокáть.**
Отмóкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмолáживаніе**, -я, *n.* rozrzedzanie.
Отмолáживать, Отмолодúть, *v. a.* rozrzedzać, rozrzedzić, zmiękczać, zmiękczyć; -ся, *v. p.* być rozrzedzanym, rozrzedzonym.
Отмолáчиваніе, -я, *n.* odmiacanie.
Отмолáчивать, Отмолотúть, *v. a.* odmiacać, odmiócić, kończyć, skończyć młócenie; -ся, *a) v. r.* kończyć, skończyć młócenie; *β) v. p.* być odmiacanym, odmiócanym, odmiócić się, odłączyć się młóceniem.
Отмóлвить, *v. a. perf.* odmówić, odradzić. [**Отмáливать**, -ся.
Отмолóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмолодúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмолáживать**, -ся.
Отмолóдка, -и, *f.*, v. **Отмолáживаніе.**
Отмолотúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмолáчивать**, -ся.
Отмолóть, -а, *m.* odmiócenie.
Отмолóть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмáливать.**
Отмолочéніе, -я, *n.* odmłócenie. [**Отмолáчиваться.**
Отмолчáться, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмораживаніе**, -я, *n.* odmrażanie.
Отмораживать, Отморозúть, *v. a.* odmrażać, odmrozić; - ýши, odmrozić uszy; -ся, *v. p.* być odmrażanym, odmrożonym.
Отмороженіе, -я, *n.* odmrożenie. [*sub*: **Отмораживать**, -ся.
Отморозúть, -ся, *v. perf.*, v. **Отмотáніе**, -я, *n.* odmotanie, odwicie.

Отмотáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмáтывать**, -ся.

Отмóтокъ, -тка, *m.* odmotek, odwlek, ubytek z motka.

Отмочúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмáчивать**, -ся.

Отмóчка, -и, *f.* odmoczenie.

Отмститель, -я, *m.* mściciel.

Отмстúтельница, -ы, *f.* mścicielka.

Отмстúтельный, -ая, -ое, *adj.* służący do zemsty, odwetowny.

Отмстúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмщáть**, -ся.

Отмщáть, Отмстúть, *v. a.* – за что, mścić się, odemścić się, odwetować, oddać wet za wet, odpłacić; -ся, *v. p.* być odemszczonym, odwetowanym. [-ся.

Отмщевáть, -ся, v. **Отмщáть**, **Отмщéніе**, -я, *n.* zemsta, odwetowanie.

Отмыва́ніе, -я, *n.* odmywanie.

Отмывáть, Отмы́ть, *v. a.* odmywać, odmyć; kończyć, skończyć mycie; -ся, *v. p.* być odmywanym, odmytym. [czka.

Отмы́вка, -и, *f.* odmycie, płó-

Отмы́вки, -вокъ, *m. pl.* pomyje.

Отмыка́ніе, -я, *n.* odmykanie.

Отмыка́ть, Отомкну́ть, *v. a.* odmykać, odemknąć, otwierać, otworzyć; -ся, *v. p.* być odmykanym, odemkniętym, otwieranym, otwartym; odmykać się, otwierać się.

Отмы́тіе, -я, *n.* odmycie.

Отмы́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмывáть**, -ся.

Отмы́чка, -и, *f.* narzędzie do otwierania służące zamiast klucza, wytrych. [**Отмел...**

Отмёлина, О'тмель, *etc.*, v.

Отмёна, -ы, *f.* zmiana; odmiana, różnica.

Отмѣне́ніе, -я, *n.* odmienienie, odmiana, zmiana.

Отмѣни́ть, -сз, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмѣня́ть**, -ся. [czéj]; wybornie.

Отмѣ́нно, *adv.* odmiennie, ina-

Отмѣ́нность, -и, *f.* odmienność, różność, różnica; wyższość, wytworność, wyśmienitość.

Отмѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* odmienny; różny; szczególny, szczególniejszy, osobliwy, osobliwszy; wyśmienity.

Отмѣня́ть, Отмѣни́ть, *v. a.* zmieniać, zmienić, rozróżniać, rozróżnić; czynić, uczynić, robić, zrobić zmianę; odznaczać, odznaczyć; odróżniać, odróżnić; dawać, dać pierwszeństwo.

Отмѣ́риваніе, -я, *n.* odmierzanie, wymierzenie.

Отмѣ́ривать, Отмѣ́рять & Отмѣ́рить, *v. a.* odmierzać, odmierzyć, wymierzać, wymierzyć (pewną ilość czego).

Отмѣ́рить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмѣ́ривать**, -ся.

Отмѣ́ръ, -а, *m.*, **Отмѣ́ріе**, -я, *n.* odmierzenie, odmierzanie.

Отмѣ́рять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмѣ́ривать**, -ся.

Отмѣ́тка, -ы, *f.* znak, gwiazdka, krzyżyk w książkach używany.

Отмѣ́тина, -ы, *f.* znak, odznaczenie. [**Отмѣ́чать**, -ся.

Отмѣ́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отмѣ́тка**, -и, *f.*, **Отмѣ́точка**, -и, *f. dim.* 1. znak, znaczek; 2. v. **Отмѣ́та**. [danie znaku.

Отмѣ́чаніе, -я, *n.* naznaczenie, **Отмѣ́чать, Отмѣ́тить**, *v. a.* naznaczać, naznaczyć, odznaczać, odznaczyć, dawać, dać znaki, kłaść, położyć znak; -ся, *v. p.* być naznaczanym, naznaczonym, odznaczanym, odznaczonym.

Отмя́клость, -и, *f.* odmiękłość.

Отмя́клый, -ая, -ое, *adj.* odmiękły.

Отмя́кнуть, *v. n. perf.* odmięknąć, stać się miękkim.

Отнѣ́лиже, Отнѣ́лѣже, *adv. Eccl. sl.* odtąd jak, od tego czasu jak.

Отнесéніе, -я, *n.* odniesienie.

Отнести́ & Отнéсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Относи́ть**, -ся.

Отнима́ніе, -я, *n.* odbieranie.

Отнима́ть, Отня́ть, *v. a.* 1. – у кого что, odbierać, odebrać, zabierać, zabrać; odejmować, odjąć; pozbawiać, pozbawić czego; zdejmować, zdjąć; odstawiać, odstawić; odrywać, oderwać; ujmować, ująć; umniejszać, umniejszyć; отнять послѣднюю надéжду, pozbawić kogo ostatniéj nadziei; отнять дитя отъ груди, dzieko odkarmić, odsadzić, odstawić od piersi; -ся, *v. r. & p.* odejmować się, odjąć się; słabieć; być odejmowanym, odjętym.

Отнóга, -и, *f.*, v. **Отрóгъ**.

Относи́тельно, *adv.* stosownie, względnie, co się tyczy.

Относи́тельность, -и, *f.* stosunek, styczność, warunkowość, odniosłość.

Относи́тельный, -ая, -ое, *adj.* ściągający się do czego, tyczący się czego, odnośny, odniosły, względny, gatunkowy, warunkowy.

Относи́ть, Отнести́ & Отнéсть, *v. a.* odnosić, odnieść, przenosić, przenieść, przestawiać, przestawić; przypisywać, przypisać (komu co); -ся, *v. r.* należeć, tyczeć się, ściągać się, odnosić się; udawać się. [odniesienie się.

Отнóска, -и, *f.*, **Отнóсъ**, -а, *m.* **Отнови́ть**, *v. n. perf.* przenocować.

Отноше́ніе, -я, *n.* odnoszenie (się); styczność, stosunek; odezwa; взаимное отношéніе, odwrotny stosunek; имѣть отношéніе къ чемý, mieć styczność z czém.

Отнóшикъ, -а, *m.* odnosiciel.

Отнóшица, -ы, *f.* odnosicielka.

Отны́нѣ, *adv.* odtąd, od tego czasu, od dnia dzisiejszego.

Отня́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Отня́ться**. [wianie się.

Отня́ніе, -я, *n.* wymawianie się, wymówić się (od czego). [kolwiek.

Отня́куду, *adv. Eccl. sl.* zkąd-

Отнюдуже, *adv. Eccl. sl.* odkąd? zkąd?

Отнюдь, *Eccl. sl.*, **Отнюдь**, *adv.* wcale, zgoła, bynajmniéj.

Отня́тіе, -я, *n.* odjęcie.

Отня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отнима́ть**, -ся.

Ото, *praep.*, v. **Отъ**; ото дня на́ день, ode dnia do dnia; z dnia na dzień; dzień za dzień.

Отобра́ніе, -я, *n.* odebranie; *it.* v. **Отóираніе**.

Отобра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отбира́ть**, -ся.

Отобѣда́ть, *v. n. perf.* skończyć obiad; прошу ко мнѣ отобѣдать, proszę do mnie na obiad.

Отовсю́ду, v. Отвсю́ду.

Отогна́ніе, -я, *n.* odegnanie, odpędzenie. [**Отгна́ть**, -ся.

Отогна́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отогну́тіе**, -я, *n.* odgięcie.

Отогну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отгиба́ть**, -ся. [wanie.

Отогрѣва́ніе, -я, *n.* odgrzewanie.

Отогрѣва́ть, Отогрѣ́ть, *v. a.* odgrzewać, odgrzać; -ся, *α*) *v. r.* odgrzewać się, odgrzać się; *β*) *v. p.* być odgrzewanym, odgrzanym.

Отогрѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отогрѣва́ть**, -ся.

Отодви́ганіе, Отодвига́ть, Отодви́нуть, -ся, v. **Отдв.....**

Отодра́ніе, -я, *n.* oderwanie, oddarcie. [**Отдира́ть**, -ся.

Отодра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отожже́ніе**, -я, *n.* upalenie.

Отозва́ніе, -я, *n.* odwołanie; *it.* v. **О'тзывъ**. [**Отзыва́ть**, -ся.

Отозва́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отойти́**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отходи́ть**.

Отóкъ, -а, *m.* 1. wyspa; 2. *Med.* (*anasarca*), gatunek wodnéj puchliny. [otyły, zgrubiały.

Отолстѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* **Отолстѣ́ніе**, -я, *n.* utycie, zgrubienie. [biec, ogrubieć.

Отолстѣ́ть, *v. n. perf.* utyć, zgrubieć.

Отомкну́тіе, -я, *n.* odemknięcie. [**Отмыка́ть**, -ся.

Отомкну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отомсти́ть**, v. **Отмсти́ть**.

Отонѣ́ніе, -я, *n.* ścienienie; zaostrzenie. [**Отоня́ть**, -ся.

Отоня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отоня́ть, Отонѝть**, *v. a.* ścieniać, ścienić; zaostrzać, zaostrzyć; -ся, *v. p.* być ścienianym, ścienionym, zaostrzanym, zaostrzonym. [**Отáпливать**, -ся.

Отопи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отóпка**, -и, *f.* opał, opalenie.

Отóпки, -овъ, *m. pl.* wytopki, resztki z czego stopionego (*sp.* z łoju).

Отóпокъ, -пка, *m.* obuwie

stare pochodzone, wydeptane; *cfr.* chodaki. [podeptanie.

Отоптáніе, -я, *n.* wydeptanie, podeptanie.

Отоптáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отáптывать**, -ся.

Оторáчиваніе, -я, *n.* ostrefowanie, otaśmowanie, obwstążkowanie, obszycie wstążkami.

Оторáчивать, Оторочúть, *v. a.* obszywać, obszyć wstążkami, obwstążkować, otaśmować, ostrefować; -ся, *v. p.* być obszywanym, obszytym wstążkami, *etc.*

Оторвáніе, -я, *n.* oderwanie.

Оторвáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрывáть**, -ся. [łość, przestrach.

Оторопéлость, -и, *f.* struchla-

Оторопéлый, -ая, -ое, *adj.* struchlały, przelękły, strwożony.

Оторопéть, *v. n. perf.* struchleć, przelęknąć się, strwożyć się.

Оторочéніе, -я, *n.* obszycie wstążkami, obwstążkowanie, otaśmowanie.

Оторочúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оторáчивать**, -ся.

Оторóчка, -и, *f.* 1. v. **Оторочéніе**; 2. wypustek; obrąbienie; v. broszcz.

Отослáніе, -я, *n.* odesłanie.

Отослáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсылáть**, -ся.

Ототкнýтіе, -я, *n.* odetkanie.

Ототкнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттыкáть**, -ся.

Отощáлость, -и, *f.* osłabienie od postu.

Отощáлый, -ая, -ое, *adj.* osłabiony przez post. [postu.

Отощáніе, -я, *n.* osłabienie od

Отощáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отощевáть**.

Отощевáніе, -я, *n.* osłabianie.

Отощевáть, Отощáть, *v. n.* słabieć, słabnąć, osłabnąć, tracić, stracić siły.

Отпадáніе, -я, *n.* odpadanie.

Отпадáть, Отпáсть, *v. a.* odpadać, odpaść; odszczepiać się, odszczepić się (*np.* od wiary); odrywać się, oderwać się (od kogo, od czego); *upadać, podupadać, podupaść, przychodzić, przyjść do upadku.

Отпадéніе, -я, *n.* odpadnienie, odszczepieństwo (*np.* od wiary).

Отпáдываніе, -я, *n.* odpadanie, odszczepianie się.

Отпáдывать, v. **Отпадáть**.

Отпáдышъ, -а, *m.* 1. owoc opadły; 2. odszczepieniec.

Отпáиваніе, -я, *n.* 1. odlutowywanie; 2. odchowywanie, od-, wy-karmianie mlékiem.

I. Отпáивать, Отпоúть, *v. a.* odlutowywać, odlutować; -ся, *v. p.* być odlutowywanym, odlutowanym.

II. Отпáивать, Отпоúть, *v. a.* odchowywać, odchować, od-, wy-karmiać, -karmić mlékiem; -ся, *v. p.* być odchowanym, od-, wy-karmionym.

Отпáйка, -и, *f.* odlutowanie.

Отпалúваніе, -я, *n.* odłażenie.

Отпалúвать, Отполóть, *v. n.* odłazić, odleźć, odczołgać się, odczołgnąć się.

Отпáлина, v. **Отпалъ**. [dły.

Отпáлый, -ая, -ое, *adj.* odpa-

Отпáлъ, -и, *f.* białko z żółtkiem odpadłe od skorupy przez długie leżenie.

Отпáрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпáривать**, -ся.

Отпáриваніе, -я, *n.* odparanie, odprócie.

Отпáривать, Отпорóть, *v. a.* odparać, odpróć; -ся, *a*) *v. r.* odparać się, odpróć się; *β*) *v. p.* być odparanym, odprótym.

Отпáсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпадáть**.

Отпахáніе, -я, *n.* odoranie.

Отпахáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпáхивать**. [nie.

Отпáхиваніе, -я, *n.* odorywa-

Отпáхивать, Отпахáть, *v. a.* odorywać, odorać; -ся, *v. p.* być odorywanym, odoranym.

Отпáшніе, -я, *n.* odlutowanie.

Отпáять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпáивать**, -ся.

Отпереть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпирáть**, -ся.

Отпечáтаніе, -я, *n.* oddrukowanie, wydrukowanie.

Отпечáтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпечáтывать**, -ся.

Отпечáтка, -и, *f.* oddrukowywanie, oddrukowanie, odbijanie, odbicie druku z czego drukowanego; wydrukowywanie, wydrukowanie (książek).

Отпечáтокъ, -тка, *m.* wycisk, wybicie; piętno, znak, znamię.

Отпечáтываніе, -я, *n.* oddrukowywanie; wydrukowywanie.

Отпечáтывать, Отпечáтать, *v. a.* oddrukowywać, oddrukować; wydrukowywać, wydrukować; odbijać, odbić druk z czego drukowanego; -ся, *v. p.* być od-, wy-drukowanym.

Отпивáніе, -я, *n.* upijanie.

Отпивáть, Отпúть, *v. a.* odpijać, odpić; upijać, upić; kończyć, skończyć picie, dopijać, dopić.

Отпилéніе, Отпúливаніе, -я, *n.* odpiłowanie, odpiłowywanie.

Отпúливать, Отпилúть, *v. a.* odpiłowywać, odpiłować; -ся, *v. p.* być odpiłowywanym, odpiłowanym. [**Отпúливать**, -ся.

Отпилúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпúлка**, -и, *f.* odpiłowywanie, odpiłowanie.

Отпúлокъ, -лка, *m.* kawał, kawałek odpiłowany. [odmykanie.

Отпирáніе, -я, *n.* otwieranie,

Отпирáтельство, -а, *n.* zapieranie się, wypieranie się, zaparcie się.

Отпирáть, Отпереть, *v. a.* otwierać, otworzyć; odsuwać, odsunąć; -ся, *a*) *v. r.* otwierać się, otworzyć się; *β*) *v. p.* być otwieranym, otworzonym.

Отпúрка, -и, *f.* otwieranie, otworzenie; rzecz do otwierania służąca. [skonfiskowanie.

Отписáніе, -я, *n.* odpisanie;

Отписáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпúсывать**, -ся.

Отпúска, -и, *f.* odpis, odpowiedź piśmienna; konfiskata, skonfiskowanie. [skonfiskowany.

Отпúсной, (-нóй), -ая, -óе, *adj.*

Отпúсываніе, *cfr.* **Отписаніе**.

Отпúсывать, Отписáть, *v. a.* odpisywać, odpisać (komu); uwiadamiać, uwiadomić na piśmie; konfiskować, skonfiskować, zabierać, zabrać na skarb; -ся, *v. p.* być odpisywanym, odpisanym; być konfiskowanym, skonfiskowanym.

†**Отпúсь**, -и, *f.* odpis, odpowiedź na piśmie; kwit, zakwitowanie; konfiskata, zabranie na skarb. [**Отпúвать**, -ся.

Отпúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпúхиваніе**, -я, *n.* odpychanie.

Отпúхивать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпúхивать**, -ся. [nie.

Отпúхиваніе, -я, *n.* odpycha-

Отпúхивать, Отпихáть, Отпихнýть, *v. a.* odpychać, odepchnąć, odsuwać, odsunąć; -ся, *v. p.* być odpychanym, odepchniętym, odsuwanym, odsuniętym.

Отпихнýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отпúхивать**, -ся.

Отпúхъ, -а, *m.* odepchnięcie, odsunięcie. [nagroda.

Отплáта, -ы, *f.* odpłata, odwet,

Отплатúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отплáчивать**, -ся. [wnik.

Отплáтчикъ, -а, *m.* odweto-

Отплáтчица, -ы, *f.* odwetownica.

Отплачéніе, Отплáчиваніе, -я, *n.* odpłacenie, odpłacanie, wynagrodzenie, wynagradzanie.

Отплáчивать, Отплатúть, *v. a.* odpłacać, odpłacić, wynagradzać, wynagrodzić; -ся, *a*) *v. r.* opłacać się, opłacić się; *β*) *v. p.* być odpłacanym, odpłaconym. [nie.

Отплескáніе, -я, *n.* wypluska-

Отплескáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отплёскивать**, -ся.

Отплёскиваніе, -я, *n.* wypluskiwanie.

Отплёскивать, Отплескáть, Отплеснýть, *v. a.* wypluskiwać, wypluskać, wyplusnąć: -ся, *v. p.* być wypluskiwanym, wypluskanym.

Отплести & Отплесть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отплетáть**, -ся.

Отплетáніе, -я, *n.* uplatanie, uplecenie.

Отплетáть, Отплести & Отплесть, *v. a.* uplatać, upleść; kończyć, skończyć plecenie; odplatać, odpleść; -ся, *a*) *v. r.* odplatać się, odpleść się, rozpleść się; *β*) *v. r.* być odplatanym, odplecionym. [*cfr.* **Отплетáніе**.

Отплетéніе, -я, *n.* odplecenie;

Отплывáніе, -я, *n.* odpływanie.

Отплывáть, Отплы́ть, *v. n.* odpływać, odpłynąć.

Отплы́тіе, -я, *n.* odpłynięcie.

Отплы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отплывáть.** [wanie.

Отплясáніе, -я, *n.* odtańcowanie.

Отплясáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отплáсывать, -ся.**

Отплáсывать, Отплясáть, *v. a.* odtańcować; przetańcować; kończyć, skończyć taniec.

Отповѣ́дной, Отповѣ́дный, v. **Отвѣ́тный.**

О'тповѣдь, -и, *f.* odpowiedź.

Отпоúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпáивать, -ся (II).** [kiwanie.

Отполáскиваніе, -я, *n.* opłókanie.

Отполáскивать, Отполоскáть, Отполоснýть, *v. a.* opłókiwać, opłókać, obmywać, obmyć; kończyć, skończyć płókanie.

Отползáть, v. **Отпáлзывать.**

Отполóть & Отполóть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпáлывать.** [lanie.

Отполнéніе, -я, *n.* odlanie, u-

Отполнúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отполня́ть.** [nie, ulewanie.

Отполнúваніе, -я, *n.* odlewa-

Отполнúвать, -ся, v. **Отполня́ть, -ся.**

Отполóнка, -и, *f.* odlanie, ulanie z naczynia pełnego.

Отполня́ть, Отполнúть, *v. a.* odlewać, odlać, ulewać, ulać z naczynia pełnego; **-ся**, *v. p.* być odlewanym, odlanym.

Отполоскáніе, -я, *n.* opłókanie, obmycie. [**Отполáскивать.**

Отполоскáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпóлка, -и**, *f.* 1. odprócie; 2. v. **Отпóрка.** [porny.

Отпóрный, -ая, -ое, *adj.* od-

Отпорóтіе, -я, *n.* odprócie.

Отпорóть, *v. a. perf.* odpróć; *orznąć, wybić; *it.* v. **Отпáрывать.** [**Отпáрывать, -ся.**

Отпорóться, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпóръ, -а**, *m.* odpór, odparcie.

Отпоститься, *v. r. perf.* odpościć, przestać pościć.

Отпóтчивать, *v. a.* uczęstować, uraczyć. [spotniały.

Отпотѣ́лый, -ая, -ое, *adj.*

Отпотѣ́ніе, -я, *n.* spotnienie.

Отпотѣ́ть, *v. n. perf.* spotnieć.

Отпрáва, -ы, *f.* odprawienie, wysyłanie, wysłanie, posyłanie, posłanie. [lacz.

Отправúтель, -я, *m.* wysy-

Отправúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отправлáть, -ся.**

Отпрáвка, -и, *f.* odprawa, odprawienie.

Отправлéніе, -я, *n.* odprawienie, wysłanie, posłanie.

Отправля́ть, Отпрáвить, *v. a.* odprawiać, odprawić; wyprawiać, wyprawić; wysyłać, wysłać; pełnić, odbywać, odbyć; sprawować, wykonywać, wykonać; **отпрáвить кого́-либо на тотъ свѣ́тъ**, *wyprawić kogo na tamten świat; **отправля́ть торго́влю**, prowadzić handel, handlować; **отправля́ть въ путь, въ дорóгу**, wysłać kogo w drogę; **-ся**, *a) v. r.* wyprawiać się, wyprawić się, udać się dokąd; *β) v. p.* być odprawianym, odprawionym; odprawiać się, odprawić się, odbywać się, odbyć się. [cie uroczystości.

Отпрáзднованіе, -я, *n.* odby-

Отпрáздновать, *v. a. perf.* odbyć uroczystość.

Отпрáшиваніе, -я, *n.* upraszanie, wypraszanie.

Отпрáшивать, Отпроси́ть, *v. a.* upraszać, uprosić, wypraszać, wyprosić; **-ся**, *v. r.* wypraszać się, wyprosić się.

Отпроси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпрáшивать, -ся.**

Отпрошéніе, -я, *n.* wyproszenie się; *cfr.* **Отпрáшиваніе.**

Отпры́гать, *v. n. perf.* odskakać. [kiwanie.

Отпры́гиваніе, -я, *n.* odska-

Отпры́гивать, Отпры́гнуть, *v. n.* odskakiwać, odskoczyć.

Отпры́гнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпры́гивать.**

О'тпрыгъ, -а, *m.*, **Отпры́жка, -и**, *f.* odskok, odskoczenie.

Отпры́скиваніе, -я, *n.* odpryskiwanie; wypuszczanie pączków.

Отпры́скивать, Отпры́снуть, *v. n.* odpryskiwać, odprysnąć; wypuszczać, wypuścić pączki.

О'тпрыскъ, -а, *m.* odrostek, pączek; *Bot.* nitka wyrastająca z korzenia i utwierdzająca się w ziemi. [*sub*: **Отпры́скивать.**

Отпры́снуть, *v. perf. semelf.*, v. **Отпряга́ніе, -я**, *n.* odprzęganie.

Отпряга́ть, Отпря́чь, *v. a.* odprzęgać, odprządz, wyprzęgać, wyprządz; **-ся**, *a) v. r.* odprzęgać się, odprządz się; *β) v. p.* być odprzęganym, odbrzęgniętym.

Отпряда́ніе, -я, *n.* 1. uprzędzenie; 2. odskoczenie.

I. Отпряда́ть, Отпря́сть, *v. a.* kończyć, skończyć przędzenie; odprząść; uprząść.

II. Отпряда́ть, Отпря́нуть, *v. n.* odskakiwać, odskoczyć. [wanie.

Отпря́дываніе, -я, *n.* odskaki-

Отпря́дывать, v. **Отпряда́ть.**

Отпряже́ніе, -я, *n.*, **Отпряжка, -и**, *f.* odprzężenie, odprzęg.

Отпря́нуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпряда́ть (II).** [**прядáть (I).**

Отпря́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпря́чь, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпряга́ть, -ся.**

Отпуга́ніе, -я, *n.* odpłoszenie, spłoszenie, odstraszenie.

Отпуга́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпу́гивать, -ся.**

Отпу́гиваніе, -я, *n.* odpłaszanie, odstraszanie.

Отпу́гивать, Отпугáть, Отпугнýть, *v. a.* odpłaszać, odpłoszyć, spłaszać, spłoszyć, odstraszać, odstraszyć; **-ся**, *v. p.* być odpłaszanym, odpłoszonym, odstraszanym, odstraszonym.

Отпýгъ, -а, *m.* odpłoszenie, spłoszenie, odstraszenie.

Отпужáть, Отпýживаніе, v. **Отпугáть, Отпýгиваніе.**

Отпускáніе, -я, *n.* odpuszczanie, wypuszczanie, uwalnianie.

Отпускáть, Отпустúть, *v. a.* odpuszczać, odpuścić, wypuszczać, wypuścić, uwalniać, uwolnić; wyprawiać, wyprawić, wysyłać, wysłać; wydawać, wydać; *odpuszczać, odpuścić, przebaczać, przebaczyć, darować; **-ся**, *v. p.* być odpuszczanym, odpuszczonym, wypuszczanym, wypuszczonym, uwalnianym, uwolnionym; być wyprawianym, wyprawionym, wysyłanym, wysłanym; być wydawanym, wydanym; *być odpuszczanym, odpuszczonym, przebaczanym, przebaczonym, darowanym.

Отпускна́я, -óй, *s. f.* karta wolności, pismo wyzwalające z poddaństwa, świadectwo uwolnienia.

Отпускно́й, (-ни́й), -ая, -óе, *adj.* uwolniony, wyzwolony; pożegnalny, od pożegnania; wysyłany, wyprawiany; отпускна́я аудіéнція, posłuchanie pożegnalne; отпускны́е това́ры, towary wysyłane.

О'тпускъ, -а, *m.* wypuszczanie, wypuszczenie; wysłanie, wyprawienie; urlop, uwolnienie na pewny czas; świadectwo wyzwolenia, uwolnienia od poddaństwa; kopia, odpis; *it.* v. **О'тпустъ**; ótpuсk towáров za granicę, wysłanie towarów za granicę.

Отпустúтельный, -ая, -ое, *adj.* godny odpuszczenia, przebaczenia; kończący nabożeństwo; отпустúтельная мóлитва, v. **О'тпустъ.** [**Отпускáть, -ся.**

Отпустúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

О'тпустъ, -а, *m. Eccl. sl.* modlitwa czytana przez kapłana po skończonem nabożeństwie.

Отпутáніе, -а, *n.* odplątanie.

Отпутáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпýтывать, -ся.** [wanie.

Отпýтываніе, -я, *n.* odpląty-

Отпутывáть, Отпýтать, *v. a.* odplątywać, odplątać; **-ся**, *a) v. r.* odplątywać się, odplątać się; *β) v. p.* być odplątywanym, odplątanym. [**-ся.**

Отпущáть, -ся, v. **Отпускáть, Отпущéніе, -я**, *n.* odpuszczenie, wypuszczenie, uwolnienie, wyzwolenie; odpuszczenie, przebaczenie, darowanie; wyprawienie, wysłanie; **– грѣхóвъ**, odpuszczenie grzechów.

Отпущéнникъ, -а, *m.*, **Отпущéнница, -ы**, *f.* wyzwoleniec (*m.*); wyzwolennica, wyzwolenka (*f.*).

Отпѣвáльный, -ая, -ое, *adj.* odśpiewany, do odśpiewania, odprawiania nabożeństwa należący.

Отпѣва́ніе, -я, *n.* odprawianie nabożeństwa (za zmarłych).

Отпѣва́ть, Отпѣть, *v. a.* odśpiewywać, odśpiewać; kończyć, skończyć śpiewanie; odprawiać, odprawić nabożeństwo kościelne; – покóйника, odprawiać nabożeństwo za zmarłego.

Отпѣ́вь, -а, *m.* kończenie nabożeństwa; обѣ́дня на отпѣ́вѣ, msza się kończy.

Отпѣ́тіе, -я, *n.* odśpiewanie, odprawienie nabożeństwa.

Отпѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпѣва́ть.** [**Отпа́чивать, -ся.**

Отпя́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отпя́чивать, -ся.**

Отпя́ченіе, Отпя́чиваніе, -я, *n.* cofnienie się, cofanie się.

Отпя́чивать, Отпя́тить, *v. a.* cofać, cofnąć; **-ся**, *a) v. r.* cofać się, cofnąć się; *β) v. p.* być cofanym, cofniętym.

Отработа́ніе, -я, *n.* odrobienie, odrobek, ukończenie roboty.

Отрабо́тать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрабо́тывать, -ся.**

Отрабо́тка, -и, *f.* zrobienie, ukończenie roboty. [tanie.

Отрабо́тываніе, *cfr.* **Отрабо́тываніе.**

Отрабо́тывать, Отрабо́тать, *v. a.* kończyć, skończyć robotę; odrabiać, odrobić; **-ся**, *a) v. r.* odrabiać, odrobić, robotą odpłacać, odpłacić; kończyć, skończyć robotę; *β) v. p.* być kończonym, skończonym, odrobionym.

Отра́ва, -ы, *f.* 1. otrucie; 2. trucizna; 3. *Bot.*, v. **Кутра́.**

Отравѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отравля́ть, -ся.** [trucie.

Отравле́ніе, -я, *n.* otrucie, za-

Отра́вливать, -ся, v. **Отравля́ть, -ся.**

Отравля́ть, Отравѝть, *v. a.* truć, zatruwać, zatruć, otruć; **-ся**, *a) v. r.* truć się, za-, o-truć się; *β) v. p.* być trutym, za-, o-trutym. [ciel, otruwacz.

Отра́вникъ, -а, *m. Eccl. sl.* otru-

Отра́вница, -ы, *f. Eccl. sl.* otrucielka, otruwaczka. [jący.

Отра́вный, ая, -ое, *adj.* truciciel-

Отра́вщикъ, -а, *m.* otruwacz.

Отра́вщица, -ы, *f.* otruwaczka.

Отра́да, -ы, *f.* ulga, ulżenie, pociecha. [cieszny, radośny.

Отра́дный, -ая, -ое, *adj.* po-

Отра́дство, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Отра́да.**

Отража́тель, v. **Рефлекторъ.**

Отража́тельный, -ая, -ое, *adj.* odbijający, oddalający; отража́тельное зе́ркало, v. **Рефле́кторъ.**

Отража́ть, Отрази́ть, *v. a.* odbijać, odbić, odwracać, odwrócić, oddalać, oddalić; zbijać, zbić; **-ся**, *a) v. r.* odbijać się, odbić się; *β) v. p.* być odbijanym, odbitym. [дать, -ся.

Отража́ть, -ся, v. **Отрази́ть, -ся.**

Отраже́ніе, -я, *n.* odbicie, odwrócenie, oddalenie; odrzucenie, odparcie, zbicie; odbicie się (*np.* światła). [odbijający; odporny.

Отрази́тельный, -ая, -ое, *adj.*

Отрази́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отража́ть, -ся.**

Отра́сль, -и, *f.* odrośl, odrostek; * potomstwo.

Отраста́ть, v. **Отрости́ть.**

Отра́щивать, -ся, v. **Отрости́ть, -ся.** [**Отрелля́ть, -ся...**

Отребѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отре́бье, -я**, *n. Eccl. sl.* wybiorki, omieciny, śmieciny.

Отребле́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* oczyszczenie.

Отребля́ть, Отребѝть, *v. a. Eccl. sl.* oczyszczać, oczyścić, okrzesywać, okrzesać, obcinać, obciąć drzewo; **-ся**, *v. p.* być obcinanym, obciętym.

Отре́бъ, -а, *m.*, v. **Отре́бье.**

Отрезви́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрезвля́ть, -ся.** [nie.

Отрезвле́ніе, -я, *n.* otrzeźwie-

Отрезвля́ть, Отрезви́ть, *v. a.* otrzeźwiać, otrzeźwić; **-ся**, *a) v. r.* otrzeźwiać się, otrzeźwić się; *β) v. p.* być otrzeźwianym, otrzeźwionym.

Отрека́ть, Отре́чь, *v. a.*, v. **Отрица́ть; -ся**, *v. r.* отъ..., odrzekać się, odrzec się, wyrzekać się, wyrzec się; – отъ своихъ словъ, wyrzekać się słów swoich.

Отрекоменду́ю, -ешь, *v. a. perf.* odrekomendować, wstawić się za kim, polecić kogo. [(lnu).

Отрепа́ніе, -я, *n.* otrzepanie

Отрепа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрепли́вать, -ся.**

Отре́пки, -овъ, *m. pl.* paczesie, pakuły, kłaki.

Отрепли́вать, Отрепа́ть, *v. a.* otrzepywać, otrzepać (*np.* len); **-ся**, *v. p.* być otrzepywanym, otrzepanym.

Отре́пье, -я, -я, *n.* 1. v. **Отре́пки**; 2. szmat, gałgany, łachmany.

Отрече́ніе, -я, *n.* wyrzeczenie się, zrzeczenie się; akt отрече́нія, zrzeczenie się obowiązku.

Отре́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрека́ть, -ся.** [**Отрица́ть, -ся.**

Отрещи́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отриновéніе, -я**, *n.* zaprzeczenie, odrzucenie.

Отри́нуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отря́вать, -ся.**

Отрица́ніе, -я, *n.* odmówienie, odrzucenie, zaprzeczenie, nieprzyznanie, przeczenie. [który zapiera.

Отрица́тель, -я, *m.* zapieracz,

Отрица́тельный, -ая, -ое, *adj.* odrzucający, nieprzyjmujący, przeczący, zaprzeczny, odciążny; odjemny; отрица́тельная величина́, *Mathem.* ilość odjemna.

Отрица́ть, Отре́чь & Отрещи́, *v. a.* odrzucać, odrzucić; odmawiać, odmówić; zaprzeczać; **-ся**, *v. r.* wymawiać się, wymówić się; zapierać się, zaprzec się.

Отро́гъ, -а, *m.* odnoga góry; Ура́льскій хребе́тъ и́мѣетъ мно́го отро́говъ, pasmo gór Uralskich ma wiele odnóg. [**Отрожда́ть, -ся.**

Отроди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отро́дье, -я**, *n.* ród, potómstwo, plemię. [dostek.

Отро́докъ, -дка, *m.* odrośl,

Отро́дъ, *Eccl. sl.*, v. **Отро́докъ.**

Отрожда́ть, Отроди́ть, *v. a.* odradzać, odrodzić; **-ся**, *v. r.* odradzać się, odrodzić się.

Отрожде́ніе, -я, *n.* odrodzenie się, odrośnienie.

Отроковица, -ы, *f.* dziewczynka niemająca lat dwunastu.

Отроколюби́вый, -ая, -ое, *adj.* lubiący dzieci.

О́трокъ, -а, *m.* chłopiec nie mający lat dwunastu.

Отростáть, Отрости́, *v. n.* odrastać, odrość. [**ростáть.**

Отрости́, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрости́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрощáть.** [odrośl.

Отростóкъ, -тка, *m.* odrostek,

Отрочá, -чáти, *n. Eccl. sl.*, v. **Младéнецъ, О́трокъ.**

О́трочéскій, -ая, -ое, *adj.* dziecinny, chłopięcy, młodociany.

О́трочество, -а, *n.* wiek chłopięcy. [wieku chłopięcym.

О́трочествовать, *v. n.* być w **О́трочище, -а**, *n.*, & **О́трочищь, -а**, *m. Eccl sl.*, v. **О́трокъ.**

О́трочій, -ія, -ie, v. **О́трочéскій.**

Отрощáть, Отрости́ть, *v. a.* dawać, dać rość, urość; dopuszczać, dopuścić rość, urość.

Отрощéніе, -я, *n.* odrośnienie.

Отрубáніе, -я, *n.* odrąbywanie, odrąbanie.

Отрубáть, Отрубѝть, *v. a.* odrąbywać, odrąbać, odcinać, odciąć; **-ся**, *v. p.* być odrębywanym, odrąbanym. [otrębiasty.

Отрубевáтый, -ая, -ое, *adj.*

Отрубéйный, -ая, -ое, Отрубéной, (-ни́й), -áя, -óе, *adj.* otrębny, z otrąb *lub* do otrąb używany.

О́труби, -ей, *f. pl.* otręby.

Отрубѝстый, -ая, -ое, *adj.* otrębiasty. [**Отрубáть, -ся.**

Отрубѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрýбка, -и**, *f.*, **Отрубле́ніе, -я**, *n.* odrębywanie, odrąbanie, odcinanie, odcięcie. [trębny.

О́трубный, -ая, -ое, *adj.* o-

Отрýбокъ, -бка, *m.* odrąbek.

Отрýбъ, -а, *m.* odręb, odrąbanie, przerąb.

Отрывáніе, -я, *n.* odrywanie, odszarpywanie; odkopywanie.

I. Отрывáть, Оторвáть, *v. a.* odrywać, oderwać, urwać; **-ся**, *v. p.* być odrywanym, odrywać się, oderwać się, urwać się.

II. Отрывáть, Отры́ть, *v. a.* odkopywać, odkopać; **-ся**, *v. p.* być odkopywanym, odkopanym; odkopywać się, odkopać się.

Отры́вистость, -и, *f.* krótkość.

Отры́вистый, -ая, -ое, *adj.* krótki, zwięzły.

Отры́вка, -и, *f.* odrywka.

Отры́вокъ, **-вка**, *m.*, **Отры́вочекъ**, **-чка**, *m. dim.* urywek; urwanego, oderwanego co; ułomek.

Отры́вочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* urywkowy; ułomkowy.

Отры́вчивость, **Отры́вчивый**, v. **Отры́вистость**, **Отры́вистый**.

Отры́въ, **-а**, *m.* przerwa, przerwanie; miejsce przerwania; *it.* v. **Отры́вка**. [odrzyganie.

Отрыга́ніе, **-я**, *n.* odbijanie się.

Отрыга́ть, **Отрыгну́ть**, *v. a.* odrzygać; **-ся**, *v. r.* odrzygać, odrzygnąć, odbijać się z żołądka.

†**Отрыгновéніе**, v. **Отрыга́ніе**.

Отрыгну́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрыга́ть**, **-ся**.

Отры́жка, **-и**, *f.* odbijanie się z żołądka.

Отры́тіе, **-я**, *n.* odkopanie.

Отрыть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрыва́ть**, **-ся**.

Отрѣ́заніе, **-я**, *n.* porzucanie.

Отрѣ́зать, **Отрѣ́знуть**, *v. a. Eccl. sl.* porzucać, porzucić; **-ся**, być porzucanym, porzuconym.

Отрѣ́заніе, **-я**, *n.* oderznięcie, odcięcie, ucięcie.

Отрѣ́зать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрѣ́зывать**, **-ся**. [odcięcie.

Отрѣ́зка, **-и**, *f.* oderznięcie,

Отрѣ́занный, (**-ы́й**), **-ая**, **-ое**, *adj.* oderznięty, odcięty, ucięty.

Отрѣ́зокъ, **-зка**, *m.* odrzezek, kawałek oderznięty, odkrawek.

Отрѣ́зочекъ, **-чка**, *m. dim.* odkrawek, obrzynek.

Отрѣ́зъ, **-а**, *m.* odkrój, odcięcie, przerznięcie, przecięcie.

Отрѣ́зываніе, **-я**, *n.* odrzynanie, przerzynanie.

Отрѣ́зывать, **Отрѣ́зать**, *v. a.* odrzynać, oderznąć, odcinać, odciąć; * przeszkodzić połączeniu.

Отрѣ́шать, **Отрѣ́шить**, *v. a.* oddalać, oddalić; odsuwać, odsunąć, odprawiać, odprawić; **-ся**, *v. p.* być oddalanym, oddalonym, odsuwanym, odsuniętym, odprawianym, odprawionym.

Отрѣ́шéніе, **-я**, *n.* odwiązanie; wyłączenie; отрѣ́шéніе отъ цéркви, v. **Отлучéніе** (отъ ц.).

Отрѣ́шённый, **-ая**, **-ое**, *part. p.* odwiązany, oddalony, odsunięty.

Отрѣ́шить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрѣ́шать**, **-ся**. [вáть.

Отрѣ́шивáти, **Отрѣ́яти**, v. **Отрѣ́-**

Отря́децъ, **-дца**, *m. dim.* mały oddział wojska; v. **Отря́дъ** (2).

Отряди́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отряжáть**, **-ся**.

Отря́дъ, **-а**, *m.* 1. v. **Отряжéніе**; 2. *Milit.* oddział wojska; wydział, kommisya; 3. *H. n.* rzęd, klassa. [wykomenderowanie.

Отряжéніе, **-я**, *n.* wyznaczanie,

Отряжáть, **Отряди́ть**, *v. a.* wyznaczać, wyznaczyć, wykomenderować, odkomenderować, oddzielać, oddzielić, posłać.

Отряжéніе, **-я**, *n.* odkomenderowanie, wyznaczenie.

Отрясáніе, **-я**, *n.* otrząsanie.

Отрясáть, **Отрясти́**, *v. a.* otrząsać, otrząść; **-ся**, *a*) *v. r.* otrząsać, otrząść się; *β*) *v. p.* być otrząsywanym, otrząsanym.

Отрясéніе, **-я**, *n.*, **Отрáска**, **-и**, *f.* otrząśnienie.

Отрясти́, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отрясáть**, **-ся**. [wanie.

Отрясáніе, **-я**, *n.* otrząsy-

Отрясáть, **-ся**, v. **Отрясáть**, **-ся**. [nie.

Отряхáніе, **-я**, *n.* otrząsa-

Отряхáть, **Отряхну́ть**, *v. a.* otrząsywać, otrząsać; **-ся**, *a*) *v. r.* – się; *β*) *v. p.* być otrząsywanym, otrząsanym.

Отряхну́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отряхáть**, **-ся**.

Отсади́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсáживать**, **-ся**. [przesadzenie.

Отсáдка, **-и**, *f.* przesadzanie,

Отсáдокъ, **-дка**, *m.* odrośl.

Отсáженіе, **Отсáживаніе**, **-я**, *n.*, v. **Отсáдка**.

Отсáживать, **Отсади́ть**, *v. a.* przesadzać, przesadzić; **-ся**, *v. p.* być przesadzanym, przesadzonym.

Отсáсываніе, **-я**, *n.* odsysanie.

Отсáсывать, **Отсоса́ть**, *v. a.* odsysać, ssaniem odciągać, odciągnąć.

Отсвѣ́тъ, **-а**, *m.* blask, połysk, odbijanie się światła.

Отсвѣ́чиваніе, **-я**, *n.* połyskiwanie, odbijanie się światła.

Отсвѣ́чивать, *v. n.* połyskiwać, odbijać światło. [się.

Отселéніе, **-я**, *n.* przesiedlenie

Отселя́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отселя́ть**, **-ся**.

Отсёлокъ, **-лка**, *m.* mała wioska osiedlona włościanami z poblizkiéj wsi wielkiéj.

Отсéлѣ, *adv. Eccl. sl.* odtąd, od tego czasu; ztąd.

Отселя́ть, **Отселя́ть**, *v. a.* przesiedlać, przesiedlić; **-ся**, *a*) *v. r.* – się; *β*) *v. p.* być przesiedlanym.

Отсидѣ́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсúживать**, **-ся**. [wanie.

Отсúживаніе, **-я**, *n.* odsiadywanie, **Отсúживать**, **Отсидѣ́ть**, *v. a.* odsiadywać, odsiedzieć; oddystylować. [bywanie.

Отскáбливаніе, **-я**, *n.* odskro-

Отскáбливать, **Отскобли́ть**, *v. a.* odskrobywać, odskrobać; **-ся**, *v. p.* być odskrobywanym, odskrobanym. [скáкивать.

Отскакáть, *v. perf.*, v. *sub*; **Отскáкиваніе**, **-я**, *n.* odskakiwanie.

Отскáкивать, **Отскочи́ть**, **Отскокну́ть**, *v. n.* odskakiwać, odskoczyć; – въ сторону, odskoczyć na stronę. [banie.

Отскоблéніе, **-я**, *n.* odskro-

Отскобли́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отскáбливать**, **-ся**.

Отскокну́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отскáкивать**. [skoczenie.

Отскóкъ, **-а**, *m.* odskok, od-

Отскочéніе, *cfr.* **Отскáкиваніе**.

Отскочи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отскáкивать (II)**. [banie.

Отскребáніе, **-я**, *n.* odskro-

Отскребáть, **Отскрести́** & **Отскрéсть**, *v. a.* odskrobywać, odskrobać; **-ся**, *v. p.* być odskrobywanym, odskrobanym. [nie.

Отскребéніе, **-я**, *n.* odskroba-

Отскрести́ & **Отскрéсть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отскребáть**, **-ся**.

Отслáніваніе, *cfr.* **Отслонéніе**.

Отслáнивать, **Отслонúть**, *v. a.* odsłaniać, odsłonić, odmykać, odemknąć, otwierać, otworzyć; **-ся**, *v. p.* być odsłanianym, odsłonionym.

Отслонéніе, **-я**, *n.* odsłonienie, odemknięcie, otworzenie.

Отслонúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отслáнивать**, **-ся**.

Отслоня́ть, **-ся**, v. **Отслáнивать**, **-ся**. [służenie.

Отслýга, **-и**, *f.* odsługa, od-

Отслýженіе, **Отслýживаніе**, **-я**, *n.* odsłużenie, odsługiwanie; odprawienie, odprawianie nabożeństwa.

Отслýживать, **Отслужúть**, *v. a.* odsługiwać, odsłużyć; odprawiać, odprawić nabożeństwo; **-ся**, *v. p.* być odsługiwanym, odsłużonym.

Отслужúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отслýживать**, **-ся**.

Отслýшаніе, **-я**, *n.* odsłuchanie, wysłuchanie.

Отслýшать, *v. perf.*, v. *sub*: **Отслýшивать**.

Отслýшивать, **Отслýшать**, *v. a.* od–, wy-słuchiwać, -słuchać.

Отсóвываніе, **-я**, *n.* odpychanie.

Отсóвывать, **Отсóунуть**, *v. a.* odpychać, odepchnąć; **-ся**, *v. p.* być odpychanym, odepchniętym.

Отсовѣ́тованіе, **-я**, *n.* odradzenie. [**Отсовѣ́тывать**.

Отсовѣ́товать, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсовѣ́тываніе**, **-я**, *n.* odradzanie.

Отсовѣ́тывать, **Отсовѣ́товать**, *v. a.* odradzać, odradzić.

Отсосáніе, **-я**, *n.* odessanie.

Отсосáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсáсывать**, **-ся**. [schły.

Отсóхлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* u-

Отсóхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсыхáть**.

Отсрóтникъ, **-а**, *m.* ten co przedłuża *lub* opóźnia termin, czas.

Отсрóченіе, **Отсрóчиваніе**, **-я**, *n.* odroczenie, odwleczenie.

Отсрóчивать, **Отсрóчить**, *v. a.* odkładać, odłożyć, przedłużać, przedłużyć, odraczyć; **-ся**, *v. p.* być odkładanym, odłożonym, odroczonym.

Отсрóчить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсрóчивать**, **-ся**.

Отсрóчка, **-и**, *f.* odwloka, przedłużenie terminu, czasu.

Отсрóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* odwłoczny, zwłoczny, odwlekający; *it.* v. **Пересрóчный**.

Отставáніе, **-я**, *n.* zostawanie, pozostawanie.

Отставáть, Отстáть, *v. n.* zostawać, zostać, pozostawać, pozostać; za-, po-przestać co czynić.

Отстáвить, -ся, *v. perf.*, v. **Отставлять, -ся.**

Отстáвка, -и, *f.* odstawienie, odprawa, uwolnienie od służby, dymissya, odstawka.

Отставлéніе, Отстáвливаніе, -я, *n.* odstawienie; zniesienie, skasowanie; odprawienie.

Отстáвливать, -ся, v. **Отставлять, -ся.**

Отставлять, Отстáвить, *v. a.* odstawiać, odstawić, odsuwać, odsunąć; **-ся**, *v. p.* być odstawianym, odstawionym.

Отставной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* dymissyonowany, uwolniony (od służby).

Отстáиваніе, -я, *n.* odstawanie; brónienie kogo słownie; wytrwanie.

Отстáивать, Отстоять, *v. a.* odstawać, odstać, wystać, kończyć stanie; dać czemu wystać się; bronić, ratować; *obronić kogo od czego; **-ся**, *a) v. p.* być obronionym; *β) v. r.* zostawać, zostać w czasie burzy ze statkiem w odnodze morskiéj.

Отстáлый, -ая, -ое, *adj.* pozostały w tyle; odstały. [stawianie.

Отстанáвливаніе, -я, *n.* od-

Отстанáвливать, Отстановúть, *v. a.* odstawiać, odstawić; **-ся**, *v. p.* być odstawianym, odstawionym.

Отстáніе, v. **Отставáніе.**

Отстановúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отстанáвливать, -ся.**

Отстановка, -и, *f.* odstawienie.

Отстáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отставáть.**

Отстегáніе, -я, *n.* odpikowanie.

Отстегáть, (-сáю), *v. perf.* odpikować; *wysiec; *it.* v. *sub*: **Отстёгивать, -ся** (I).

Отстёгиваніе, -я, *n.* odpinanie; przeszywanie; *chłostanie.

I. Отстёгивать, Отстегáть, *v. a.* sztepować, wysztepować, wyszywać, wyszyć, (wy)stebnować, (od)pikować, (s)kończyć pikowanie; wystegáć kogó-libo, *pop.* *wysmagać, wysiec, wychłostać kogo; **-ся**, *v. p.* być (wy)sztepowanym, (od)pikowanym.

II. Отстёгивать, Отстегнýть, *v. a.* odpinać, odpiąć; rozpinać, rozpiąć; **-ся**, *a) v. r.* odpinać się, odpiąć się; *β) v. p.* być odpinanym, odpiętym.

Отстóй, -я, *m.* 1. ucieczka, schronienie na morzu w czasie burzy; 2. *Chem.*, v. **Осáдка.**

Отстóйка, -и, *f. Chem.* ustoiny, osad, gąszcz, fusy; **отстóйки, -éкъ**, *pl.*, v. **Осáдка.** [stały.

Отстóйный, -ая, -ое, *adj.* u-

Отстóйчивый, -ая, -ое, *adj.* który się da obronić, utrzymać.

Отстранáнивать, Отстороúть, *v. a.* odsuwać, odsunąć, odstawiać, odstawić na bok, na stronę; **-ся**, *v. r.* usuwać się, schodzić, zejść na bok, na stronę.

Отстороúніе, -я, *n.* odsunięcie. [*sub*: **Отстранáнивать, -ся.**

Отстороúть, -ся, *v. perf.*, v. **Отстранúть.**

Отстоя́лый, -ая, -ое, *adj.* ustały, osiadły, na dnie osadzony.

Отстоя́ніе, -я, *n.* odstanie; odległość; ochronienie.

Отстоять, 1. *v. n.* być odległym, oddalonym; 2. *v. a. perf.*, v. *sub*: **Отстáивать.** [wywanie.

Отстрáниваніе, -я, *n.* odbudo-

Отстрáнивать, Отстроúть, *v. a.* odbudowywać, odbudować, kończyć, skończyć budowanie, wybudować; **-ся**, *v. p.* być budowanym, wybudowanym.

Отстрáчиваніе, -я, *n.* kończenie stębnowania, występowanie.

Отстрáчивать, Отстрочúть, *v. a.* kończyć, skończyć stębnowanie, występować; **-ся**, *v. p.* być (wy)stębnowanym. [ganie.

Отстригáніе, -я, *n.* odstrzy-

Отстригáть, Отстрúчь, *v. a.* odstrzygać, odstrzydz; **-ся**, *v. p.* być odstrzyganym, odstrzyżonym.

Отстрижéніе, -я, *n.* odstrzyżenie. [**Отстригáть, -ся.**

Отстрúчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отстрóйка, -и**, *f.* odbudowanie, wybudowanie.

Отстроúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отстрáивать, -ся.** [wanie.

Отстрочéніе, -я, *n.* odstębnowanie.

Отстрочúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отстрáчивать, -ся.**

Отстругáніе, Отстругáть, v. **Отстрог...** [liwanie.

Отстрёливаніе, -я, *n.* odstrzeliwanie.

I. Отстрёливать, Отстрелúть, *v. a.* odstrzelać, odstrzelić; **-ся**, *v. p.* być odstrzeliwanym, odstrzelanym, odstrzelonym.

II. Отстрёливать, Отстрёлять, *v. a.* kończyć, skończyć strzelanie; **-ся**, *v. r.* bronić się strzelaniem.

Отстрёлять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отстрёливать, -ся (I).**

Отстрёлять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отстрёливать, -ся (II).**

Отстрóеніе, Отстрóиваніе, -я, *n.* przyrządzenie, przyrządzanie jedzenia.

Отстрóить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отстрóивать, -ся.**

Отстрóивать, Отстрóить, *v. a.* przyrządzać, przyrządzić jedzenie; **-ся**, *v. r.* (s)kończyć gotowanie jedzenia. [nie, oddalanie się.

Отступáніе, -я, *n.* odstępowa-

Отступáть, Отступúть, *v. n.* odstępować, odstąpić, oddalać się, oddalić się, cofać się, cofnąć się; odrywać się, oderwać się, odpadać, odpaść.

Отступúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отступáть, -ся.**

Отступлéніе, -я, *n.* odstąpienie, odejście; отступленіе отъ вѣры, v. **Вѣроотступничество.**

Отступникъ, -а, *m.*, **Отступница, -ы**, *f.* odszczepieniec, odstępnik (*s. m.*), odstępnica (*s. f.*).

Отступнúческій, -ая, -ое, *adj.* odstępniczy, odszczepieński.

Отступничество, -а, *n.* odszczepienie się, odstępstwo (*np.* od wiary), oderwanie się.

Отступный, -ая, -ое, *adj.* odpadły; oderwany; отступная пальбá, *Milit.* ogień odwodowy; отступный бой, bębnienie na odwód.

Отступъ, -а, *m.* odwód, ustępowanie, cofanie się wojska; odstęp, odstąpienie.

Отсудúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсуждáть, -ся.**

Отсуждáть, Отсудúть, *v. a.* 1. отъ кого что, przysądzać, przysądzić co komu; *it.* odradzać, odradzić; 2. v. **Отговáривать, -ся**, *v. p.* być odradzanym, odradzonym.

Отсуждéніе, Отсýживаніе, -я, *n.* przysądzenie, przysądzanie.

Отсýживать, v. **Отсуждáть.**

Отсулéніе, Отсýливаніе, -я, *n.* obiecanie, obiecywanie.

Отсýливать, Отсулúть, *v. a.* obiecywać, obiecać; **-ся**, *v. p.* być obiecywanym, obiecanym.

Отсулúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсýливать, -ся.** [canie.

Отсýлъ, -а, *m.* obietnica, obie-

Отсýнутіе, -я, *n.* odsunięcie.

Отсýнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсóвывать.**

Отсýтственно, *adv.* nieobecnie.

Отсýтственный, -ая, -ое, *adj.* nieobecny, nieprzytomny.

Отсýтствіе, -я, *n.* nieobecność, nieprzytomność, niebytność.

Отсýтствованіе, -я, *n.* nieobecność, nieprzytomność.

Отсýтствовать, *v. n.* być nieobecnym, nieprzytomnym.

Отсучéніе, Отсýчиваніе, -я, *n.* odwrócenie, odkręcenie, odwinięcie, odwracanie, odkręcanie, odwijanie.

Отсучивать, Отсучúть, *v. a.* odwracać, odwrócić, odwijać, odwinąć, odkręcać, odkręcić, kończyć, skończyć kręcenie; **-ся**, *v. p.* być odwracanym, odwróconym, odwijanym, odwiniętym, odkręcanym, odkręconym; odwracać się, odwijać się.

Отсучúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсýчивать, -ся.** [canie.

Отсýчка, -и, *f.* zwijanie, skręcanie.

Отсушáть, Отсушúть, *v. a.* ususzać, ususzyć, wysuszać, wysuszyć.

Отсушéніе, -я, *n.*, **Отсýшка, -и**, *f.* ususzenie, wysuszenie.

Отсчитáніе, -я, *n.* odliczenie, odrachowanie, odtrącenie.

Отсчитáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсчитывать. -ся.**

Отсчúтываніе, -я, *n.* odliczanie, odrachowywanie, odtrącanie.

Отсчúтывать, Отсчитáть, *v. a.*

odliczać, odliczyć, odrachowywać, odrachować, odtrącać, odtrącić; -ся, *v. p.* być odliczanym, odliczonym. [słanie.

Отсы́лка, -и, *f.* odsyłka, odesłanie.

Отсы́льный, -ая, -ое, *adj.* wysyłający się, do wysłania.

Отсыпа́ніе, -я, *n.* odsypywanie, usypywanie. [usypanie.

Отсыпа́ніе, -я, *n.* odsypanie, usypanie.

Отсы́пать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсы́пать**, -ся.

Отсыпа́ть, **Отсыпа́ть**, *v. a.* odsypywać, odsypać; *it.* odmierzać, odmierzyć; *drogo zapłacić, wysypać pieniądze; -ся, *v. p.* być odsypywanym, odsypanym.

Отсы́пка, -и, *f.* odsypka, odsypanie.

Отсы́пной, (-ны́й), -ая, -ое, *adj.* odsypny; **отсы́пной хлѣ́бъ**, ordynarya. [zwilgotniałość.

Отсы́рѣлость, -и, *f.* zwilżałość,

Отсы́рѣлый, -ая, -ое, *adj.* zwilżały, zwilgotniały.

Отсы́рѣніе, -я, *n.* zwilgotnienie. [zwilgotnieć.

Отсы́рѣть, *v. n. perf.* odwilżeć,

Отсыха́ніе, -я, *n.* usychanie.

Отсыха́ть, **Отсо́хнуть**, *v. n.* usychać, uschnąć.

Отсѣва́ніе, -я, *n.* przesiewanie.

Отсѣва́ть, **Отсѣ́ять**, *v. a.* odsiewać, odsiać, sianie odbyć; przesiewać, przesiać; -ся, *v. p.* być odsiewanym, odsianym, przesiewanym, przesianym.

Отсѣ́въ, -а, *m.* odsiew, odsianie, przesianie.

Отсѣ́дать, **Отсѣ́сть**, *v. n.* przesiadać się, przesiąść się; odstawać, odstać; *it.* v. **Отста́ивать-ся**.

Отсѣ́дъ, -а, *m.* osad, ustoiny, gąszcz w płynie na dno opadły.

Отсѣ́каніе, -я, *n.* odcinanie.

Отсѣ́кать, **Отсѣ́чь**, *v. a.* odcinać, odciąć, odrąbywać, odrąbać; odłączać, odłączyć, oddalać, oddalić; -ся, *v. p.* być odcinanym, odciętym, odrąbywanym, odrąbanym.

Отсѣ́къ, -а, *m.* odcinek, kawał czego odcięty, odrąbany.

Отсѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* osiadły, opadły na dno.

Отсѣ́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсѣда́ть**. [сѣка́ть, -ся.

Отсѣца́ти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Отсѣка́ть**, -ся.

Отсѣче́ніе, -я, *n.* odcięcie, odrąbanie.

Отсѣ́чка, -и, *f.* odcinanie, odcięcie; odsiecz, odpędzenie.

Отсѣ́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсѣка́ть**, -ся.

Отсѣщи́, -ся, *v. perf. Eccl. sl.*, v. **Отсѣ́чь**, -ся.

Отсѣ́яніе, -я, *n.* odsianie, odbycie sianią; przesianie.

Отсѣ́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсѣва́ть**, -ся.

Отсю́да, *adv.* 1. ztąd, z tego miejsca; 2. odtąd, od tego czasu.

Отсю́ду, *Eccl. sl.*, v. **Отсю́да**.

Отта́иваніе, -я, *n.* tajanie, odwilżanie.

Отта́ивать, **Отта́ять**, 1. *v. n.* tajać, odtawać, odtajać, odwilżyć; 2. *v. a.* odmrażać, odtawać.

Отта́йка, -и, *f.* odtajanie.

Отта́лина, -ы, *f.*, **Отта́линка**, -и, *f. dim.* miejsce, gdzie lód *lub* śnieg odtajał, stajał. [nie.

Отта́лкиваніе, -я, *n.* odpychanie.

Отта́лкивать, **Отто́лкнуть**, *v. a.* odpychać, odepchnąć; -ся, *a) v. r.* odpychać się, odepchnąć się; *β) v. p.* być odpychanym, odepchniętym.

Отта́мо, *adv. Eccl. sl.* ztamtąd, z tamtego miejsca. [nie.

Отта́плиніваніе, -я, *n.* odtapianie.

Отта́пливать, **Отто́пить**, *v. a.* odtapiać, odtopić; -ся, *v. p.* być odtapianym, odtopionym.

Отта́птываніе, -я, *n.* oddeptywanie; wydeptywanie; udeptywanie.

Отта́птывать, **Отто́пта́ть**, *v. a.* oddeptywać, oddeptać; wydeptywać, wydeptać; udeptywać, udeptać; -ся, *v. p.* być oddeptywanym, oddeptanym, wydeptywanym, wydeptanym.

Отта́скиваніе, -я, *n.* odwlekanie, odciąganie. [скивать.

Отта́скать, *v. perf.*, v. **Отта́скиваться**, *perf.* 1. *v. r.* oprzestać włóczyć się; 2. *v. p.*, v. *sub*: **Отта́скивать**, -ся.

Отта́скиваніе, -я, *n.* odwlekanie, odciąganie.

Отта́скивать, **Отта́скать**, **Отта́щить**, *v. a.* odwlekać, odwlec, odciągać, odciągnąć; -ся, *v. p.* być odwlekanym, odwleczonym, odciąganym, odciągniętym.

Отта́чиваніе, -я, *n.* wyostrzanie, zaostrzanie.

Отта́чивать, **Отточи́ть**, *v. a.* wyostrzać, wyostrzyć, wytoczyć, zaostrzać, zaostrzyć; -ся, *v. p.* być wyostrzanym, wyostrzonym, zaostrzonym, wytoczonym.

Оттащить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отта́скивать**, -ся. [tajały.

Отта́ялый, -ая, -ое, *adj.* od-

Отта́яніе, -я, *n.* odtajanie.

Отта́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отта́ивать**, -ся.

О́ттепель, -и, *f.*, (**Отте́плие**, -я, *n.* †), odwilż, odmięcz, odtajanie. [**Оттепе́бливать**.

Оттепеби́ть, *v. perf.*, v. *sub*; **Оттепе́бливать**, *v. a.* odtargnąć, otrzebienie, wytarcie (*np.* lnu); odskubanie.

Оттепе́бливать, **Оттепеби́ть**, *v. a.* otrzebiać, otrzebić, odtargać, trzeć (*np.* len); oddzierać, odedrzeć, odskubywać, odskubać.

Оттере́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттира́ть**, -ся. [tarcie.

Отте́ртіе, -я, *n.* odtarcie, wy-

Оттеса́ніе, -я, *n.* odciosanie.

Оттеса́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттёсывать**, -ся.

Оттёска, -и, *f.* odciosanie.

Оттёсываніе, -я, *n.* odciosywanie.

Оттёсывать, **Оттесать**, *v. a.* odciosywać, odciosać, ciosaniem odcinać, odciąć; -ся, *v. p.* być odciosywanym, odciosanym.

Оттира́ніе, -я, *n.* odcieranie, wycieranie; przywracanie czucia tarciem; odpieranie.

Оттира́ть, **Оттере́ть**, *v. a.* odcierać, odetrzeć, wycierać, wytrzeć; odcierać (zemdlałego), cucić, ocucić kogo; odpierać, odeprzeć; -ся, *v. p.* być odcieranym, odtartym.

Оттирка, -и, *f.* wycieranie, wytarcie, odcieranie, odtarcie.

Оттискать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттискивать**, -ся.

Оттискиваніе, -я, *n.* odciskanie, odgniatanie.

I. Оттискивать, **Оттиснуть**, *v. a.* odciskać, odcisnąć, odgniatać, odgnieść; odciskać, odcisnąć, wyciskać, wycisnąć, wytłoczyć, wydrukować, odbić; -ся, *v. p.* być odciskanym, odciśniętym.

II. Оттискивать, **Оттискать**, *v. a.* odpychać, odepchnąć, odpierać, odeprzeć; -ся, *v. p.* być odpychanym, odepchniętym.

О́ттискъ, -а, *m.* wycisk, wyciśnienie (monety, medalu).

Оттисне́ніе, **Оттиска́ніе**, -я, *n.* wyciśnienie, wytłoczenie, wydrukowanie, wybicie, wyciskanie, wytłaczanie, drukowanie, od-, wybijanie.

Оттискнивать, v. **Оттискивать**.

Оттиснуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттискивать**, -ся.

Оттиснять, -ся, v. **Оттискивать**, -ся.

Оттокъ, -а, *m.* rura, którą woda odpływa [*или* odprowadza się].

Оттолкать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отта́лкивать**, -ся.

Оттолкновѣніе, -я, *n.* odepchnięcie.

Оттолкну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. **Отта́лкивать**, -ся.

Отто́ль & **Отто́лѣ**, *adv.* ztąd, od tego miejsca; *Eccl. sl.* odtąd, od tego czasu.

Отто́пать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отто́пывать**, -ся.

Отто́пить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отта́пливать**, -ся.

Отто́пки, -а, *m. pl.* osad od rzeczy roztopionéj (*np.* od łoju).

Отто́пленіе, -я, *n.* odtopienie.

Отто́птаніе, -я, *n.* oddeptanie, wydeptanie.

Отто́птать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отта́птывать**, -ся.

Отто́пываніе, -я, *n.* oddeptywanie, wydeptywanie.

Отто́пывать, **Отто́пать**, *v. a.* oddeptywać, oddeptać, wydeptywać, wydeptać; -ся, *v. p.* być oddeptywanym, oddeptanym, wydeptywanym, wydeptanym.

Оттопы́риваніе, -я, *n.* rozpościeranie się.

Оттопы́ривать, Оттопы́рить, *v. a.* rozpościerać, rozpostrzeć; **-ся**, *a) v. r.* rozpościerać się, rozpostrzec się; *β) v. p.* być rozpościeranym, rozpostertym.

Оттопы́рить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттопы́ривать, -ся.**

Отторга́ніе, -я, *n.* odrywanie; odciąganie.

Отторга́ть, Отторгну́ть, *v. a.* odrywać, oderwać; odciągać, odciągnąć; **-ся**, *a) v. r.* odrywać się, oderwać się; *β) v. p.* być odrywanym, oderwanym.

Отторже́ніе, *Eccl. sl.*, v. **Отторже́ніе.**

Отторгну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отторга́ть, -ся.**

Отторже́нецъ, -нца, *m.* oddalony (od czego).

Отторже́ніе, -я, *n.* oderwanie, oddzielenie, oddalenie; oddalenie.

Отточе́ніе, -я, *n.* wytoczenie, wyostrzenie; wykropkowanie.

Отто́чивать, Отточи́ть, *v. a.* kropkować, wykropkować, punktować, wypunktować, oznaczyć kropkami, punktami.

Отточи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отто́чивать.** [**Отта́чивать, -ся.**

Отточи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттрепа́ніе**, -я, *n.* otrzepanie, wyczesanie lnu.

Оттрепа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттрёпывать, -ся.**

Оттрёпки, -я, *m. pl.* paczesie.

Оттрёпываніе, -я, *n.* otrzepywanie, czesanie lnu.

Оттрёпывать, Оттрепа́ть, *v. a.* otrzepywać, otrzepać, czesać, wyczesać len; **-ся**, *v. p.* być otrzepywanym, otrzepanym, czesanym, wyczesanym.

Оттряса́ніе, -я, *n.* otrząsanie.

Оттряса́ть, Оттрясти́, *v. a.* odtrząsać, otrząść, otrząsnąć, odtrząść; **-ся**, *v. p.* być otrząsanym, otrzęsionym. [nie.

Оттрясе́ніе, -я, *n.* otrząśnie-

Оттрясти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттряса́ть.**

Оттря́хивать, Оттряхну́ть, *v. a.* otrząsać, otrząsnąć; **-ся**, *v. p.* być otrząsanym, otrząśniętym.

Отту́ги, -ъ, *f. pl.* rzemienie od łyżew.

Отту́да, Отту́ду, *adv.* z tamtego miejsca; ztamtąd; ztąd.

Оттушева́ніе, -я, *n.* odtuszowanie.

Оттушева́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оттуше́вывать, -ся.**

Оттуше́вка, -и, *f.* odtuszowanie. [szowywanie.

Оттуше́бываніе, -я, *n.* odtu-

Оттуше́бывать, Оттуше́вать, *v. a.* odtuszowywać, odtuszować; **-ся**, *v. p.* być odtuszowywanym, odtuszowanym.

Оттыка́ніе, -я, *n.* odtykanie.

Оттыка́ть, Оттыкну́ть, *v. a.* odtykać, odetknąć, odszpuntowywać, odszpuntować; **-ся**, *v. p.* być odtykanym, odetkniętym, odszpuntowanym.

Оття́ненье, Оття́ниваніе, -я, *n.* odcieniowanie, cieniowanie.

Оття́нивать, -ся, v. **Оття́нать, -ся.** [**Оття́нять, -ся.**

Оття́нить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оття́нка**, -и, *f.* cieniowanie, odcieniowanie. [cieniowanie.

Оття́нокъ, -нка, *m.* odcień, **Оття́нь**, -и, *f.* cień, odcień; **óттянь земли́**, cień ziemi (w zaćmieniu księżyca); *it.* v. **Оття́нка.**

Оття́нять, Оття́нить, *v. a.* cieniować, odcieniować; **-ся**, *v. p.* być cieniowanym, odcieniowanym.

Оття́сненіе, -я, *n.* odciśnienie, odgniecenie, odtłoczenie.

Оття́снить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оття́снять, -ся.**

Оття́снять, Оття́снить, *v. a.* odciskać, odcisnąć, odgniatać, odgnieść; *wysadzać, wysadzić, wyrugować; **-ся**, *v. p.* być odciskanym, odciśniętym, odgniatanym, odgniecionym.

Оття́тіе, -я, *n.* odebranie proces(s)em, wyproces(s)owanie.

Оття́гать, *v. perf.*, v. *sub*: **Оття́гивать.**

Оття́гиваніе, -я, *n.* 1. odbieranie przez proces; 2. wyciąganie; odciąganie, odwlekanie, odwłóczenie.

I. Оття́гивать, Оття́гать, *v. a.* – у кого-либо что, przez proces odbierać, otrzymać, wyproces(s)ować.

II. Оття́гивать, Оттяну́ть, *v. a.* odciągać, odciągnąć, odwlekać, odwłóczyć, odwlec; *it.* v. **Растя́гивать & Провола́кивать** (II); **-ся**, *v. p.* być wyciąganym, wyciągniętym, być odciąganym, odciągniętym, odwlekanym, odwleczonym.

Оття́жка, -и, *f.* wyciąganie, wyciąganienie; odciągnienie, odwleczenie, odwłoka; v. **Затя́жка.**

Оттяну́тіе, -я, *n.* odciągnięcie.

Оттяну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оття́гивать, -ся (II).**

Оття́паніе, -я, *n.* odciapanie, odcinanie.

Оття́пнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Оття́пывать, -ся.**

Оття́пываніе, -я, *n.* odciapanie, odcinanie.

Оття́пывать, Оття́пать, *v. a.* odciapać, odcinać, odciąć; **-ся**, *v. p.* być odciapanym, odcinanym, odciętym.

Отужина́ть, *v. n. perf.* odwieczerzać, skończyć wieczerzę.

Отупа́ненье, Отупа́ниваніе, -я, *n.* odurzenie, durzenie (kogo).

Отупа́нивать, Отупа́нить, *v. a.* otumaniać, otumanić (kogo), durzyć, odurzać, odurzyć (kogo).

Отуре́ивать, Отурить, *v. a.* na nurcie wody obracać, obrócić statek rufą w dół rzéki; *odurzyć, zawrócić komu głowę.

Отурка, -и, *f.* obrót statku rufą w dół rzéki na nurcie wody.

Отутюже́ніе, Отутюживать, Отутюжить, -ся, v. **Вытюж.....**

Отучи́ть, Отучи́ть, *v. a.* 1. kończyć, skończyć uczenie; wyuczać, wyuczyć; 2. – кого-либо отъ чего, oduczać, oduczyć, odzwyczajać, odzwyczaić (od czego); **-ся**, *v. r.* wyuczać się, wyuczyć się, kończyć, skończyć naukę; oduczać się, oduczyć się, odzwyczajać się, odzwyczaić się.

Отуче́ніе, Отуча́ніе, -я, *n.* wyuczenie; oduczenie, oduczanie, odzwyczajenie, odzwyczajanie.

Отучи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отуча́ть, -ся.**

Отучка, -и, *f.*, v. **Отуче́ніе.**

Отучне́лость, -и, *f.* otyłość.

Отучне́лый, -ая, -ое, *adj.* otyły, utuczony.

Отучне́ніе, -я, *n.* otyłość, utucie, utuczenie się.

Отучне́ть, *v. a. perf.* utyć, utuczyć się. [dzenie.

Отха́живаніе, -я, *n.* odcho-

Отха́живать, Отходи́ть, *v. n. & a.* odchadzać, odchodzić, odejść.

Отха́ркиніе, -я, *n.* odcharkanie, odchrząkanie.

Отха́ркать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отха́ркивать, -ся.**

Отха́ркиваніе, -я, *n.* odcharkiwanie, odchrząkiwanie.

Отха́ркивать, Отха́ркать, Отха́ркнуть, *v. a.* odcharkiwać, odcharkać, odcharknąć, odchrząkiwać, odchrząknąć, odkaszlnąć; **-ся**, *v. p.* być odchrząkiwanym, odchrząkniętym, *etc.*

Отха́ркнутіе, v. **Отха́рканіе.**

Отха́ркнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отха́ркивать, -ся.**

Отхлебаніе, -я, *n.* odpicie.

Отхлебать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отхлёбывать, -ся.**

Отхлебну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отхлёбывать, -ся.**

Отхлёбка, -и, *f.*, **Отхлёбываніе**, -я, *n.* odpijanie, odpicie, odchlipywanie, odchlipanie.

Отхлёбывать, Отхлебать, Отхлебну́ть, *v. a.* odchlipywać, odchlipać, odpijać, odpić; **-ся**, *v. p.* być odchlipywanym, odpitym. [stać, wybić.

Отхлестать, *v. a. perf.* wychło-

Отхлы́нуть, *v. n.* odpłynąć: odejść, odstąpić.

Отхлыстать, *v. a. perf.* wychłostać, wybić.

I. Отходи́ть, Отойти́, *v. n.* odchodzić, odejść, odstępować, odstąpić, oddalić się; stronić, unikać, uniknąć; porzucać, porzucić, opuszczać, opuścić; tajać, odtajać, topnieć; *it.* kończyć się, skończyć się; ona не отходитъ отъ него, ona nie odstępuje od niego; отойти отъ зла, porzucić złe, co złego, uniknąć złego;

отходя́щая почта, odchodząca poczta, odjeżdżająca poczta; обѣдня отошла́, msza skończyła się; *it.* ходи́ть (*v. imperf.*), konać, życia dokonywać, umierać; отойти́ въ вѣчность, въ го́рняя, przejść do wieczności, umrzeć; *it.* v. Переселя́ться (въ вѣчность); се́рдце отошло́, gniew ustał.

II. Отходи́ть, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Отха́живать.** [**Отхо́дный.**

Отхо́дная, -ой, *s. f.*, v. *sub*: **†Отходникъ, -а,** *m.* pustelnik.

Отхо́дный, -ая, -ое, *adj.* odosobniony, osobny, oddzielny; отхо́дное ме́сто, v. Отходъ (3); отхо́дная, -ой, (*s. f.*), modlitwa nad konającym.

Отхо́дчивый, -ая, -ое, *adj.* łatwo zapominający urazę, niemściwy.

Отходъ, -а, *m.* 1. odchód, odejście, odjazd; 2. odwrót, odstąpienie; 3. wychód, wychodek, prewet; 4. на отхо́дѣ, przy końcu, na dokończeniu; при отхо́дѣ обѣдни, przy końcu mszy; обѣдня на отхо́дѣ, msza się kończy.

Отхожде́ніе, -я, *n.* odchodzenie.

Отхо́жій, -ая, -ее, *adj.*, v. Отхо́дный; отхо́жее ме́сто, v. Отхо́дъ (3). [kwitły.

Отцвѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* o-

Отцвѣсти́ & Отцвѣ́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отцвѣта́ть.**

Отцвѣта́ніе, -я, *n.* okwitanie, okwitnienie.

Отцвѣта́ть, Отцвѣсти́ & Отцвѣ́сть, *v. n.* okwitać, okwitnąć, przestawać, przestać kwitnąć.

Отцвѣтѣ́ніе, -я, *n.* okwitnięcie, przekwitłość.

Отцвѣти́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отцвѣ́чивать.** [**цвѣтѣ́ніе.**

О'тцвѣтъ, -а, *m.*, v. *sub*: **Отцвѣ́чеіе, Отцвѣ́чиваніе, -я,** *n.* odznaczenie, odznaczanie farbami.

Отцвѣ́чивать, Отцвѣти́ть, *v. a.* odznaczać, odznaczyć co farfami; **-ся,** *v. p.* być odznaczanym, odznaczonym farbami.

Отце-имѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* z ojca nazwany, ojcowski; **-начальникъ, -а,** *m. Eccl. sl.* ojciec ojców, pradziad, przodek; **-убійство, -а,** *n.* ojcobójstwo, ojcomorderstwo; **-убійца, -ы,** *s. c.* ojcobójca, ojcomorderca.

Отцо́вскій, -ая, -ое, *adj.* ojcowski.

Отцо́вщина, -ы, *f. pop.* ojcowizna, majątek po ojcu, spadek ojcowski. [**Отцѣ́живать, -ся.**

Отцѣди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отцѣ́живаніе, Отцѣ́живаніе, -я,** *n.* odcedzenie, odcedzanie, odciąganie, wytaczanie, utoczenie (*np.* piwa z beczki).

Отцѣ́живать, Отцѣди́ть, *v. a.* odtaczać, odtoczyć, wy-, u-taczać, -toczyć, odciągać, odciągnąć (*np.* piwo z beczki).

†Отцѣлова́ться, *v. r. perf.* 1. odcałować się; 2. całowaniem krzyża św. od winy się oczyścić.

Отцѣпи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отцѣпля́ть, -ся.**

Отцѣпка, -и, *f.*, **Отцѣпле́ніе, -я,** *n.* odczepienie, odczepianie, odpięcie.

Отцѣпля́ть, Отцѣпи́ть, *v. a.* odczepiać, odczepić, odpinać, odpiąć; **-ся,** *a) v. r.* odczepiać się, odczepić się; *zostawiać kogo w spokojności, dać pokój komu; отцѣпись ты отъ меня́, odczep się odemnie, daj mi pokój; *β) v. p.* być odczepianym, odczepionym, odpinanym, odpiętym.

Отча́леніе, Отча́ливаніе, -я, *n.* odcumowanie, odbicie, odbijanie od lądu.

Отча́ливать, Отча́лить, *v. a.* odcumowywać, odcumować, odwiązywać, odwiązać cumę, linę od pala; odbijać, odbić od lądu; (*u mularzy:*) odwiązywać, odwiązać sznur wskazujący prostą linię budującej się ściany; **-ся,** *a) v. r.* odbijać, odbić od lądu, odcumować się; *β) v. p.* być odcumowywanym, odcumowanym, odcumowanym.

Отча́сти, *adv.* poczęści. [*etc.*

Отча́яваться, Eccl. sl., v. **Отча́иваться.**

Отча́яваться, Отча́яться, *v. r.* desperować, zdesperować, rozpaczać, zwątpiewać, zwątpić, nadzieję tracić, utracić.

Отча́яніе, -я, *n.* rozpacz, rozpaczanie, desperacya, zwątpienie.

Отча́янность, -и, *f.* rozpacz, desperacya.

Отча́янный, -ая, -ое, *adj.* rozpaczliwy, rozpaczny, rozpaczający, desperacki, bez nadziei.

Отча́ять, *v. perf. Eccl. sl.*, v. **Отча́яться.** [**Отча́яваться.**

Отча́яться, *v. perf.*, v. *sub*: **Отчемѣ́нный, -ая, -ое,** *adj. Gramm.* z ojca nazwany, ojcowski; отчемѣ́нное и́мя, v. О'тчество.

Отчёркиваніе, -я, *n.* odkreślanie, odznaczanie linii.

Отчёркивать, Отчеркну́ть, *v. a.* odkreślać, odkreślić, odznaczać, odznaczyć linię; **-ся,** *v. p.* być odkreślanym, odkreślonym.

Отчерпаніе, -я, *n.* odczerpanie, uczerpanie.

Отчерпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отчёрпывать, -ся.**

Отчёрпнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отчёрпывать, -ся.**

Отчёрпываніе, -я, *n.* odczerpywanie, uczerpywanie.

Отчёрпывать, Отчерпа́ть, Отчерпну́ть, *v. a.* odczerpywać, odczerpać, odczerpnąć, uczerpywać, uczerpać, uczerpnąć; **-ся,** *v. p.* być odczerpywanym, odczerpanym. [uczerpanie.

Отчёрпка, -и, *f.* odczerpanie,

Отчерти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отчёртывать, -ся.**

Отчёртываніе, -я, *n.* odkreślanie.

Отчёртывать, Отчерти́ть, *v. a.* odkreślać, odkreślić, odznaczać, odznaczyć linię; **-ся,** *v. p.* być odkreślanym, odkreślonym.

Отчесаніе, -я, *n.* skończenie czesania.

Отчеса́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отчёсывать, -ся.** [sania.

Отчёска, -и, *f.* skończenie cze-

О'тческій, v. **Отéческій.**

О'тчественный, v. **Отцеимённый.**

О'тчество, -а, *n.* imię ojca do imienia syna *lub* córki przydane.

Отчёсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отсчи́тывать, -ся.** [wanie.

Отчёсываніе, -я, *n.* odczesy-

Отчёсывать, Отчеса́ть, *v. a.* odczesywać, odczesać; **-ся,** *v. p.* być odczesywanym, odczesanym.

Отчётистый, v. **Отчётливый.**

Отчётливость, -и, *f.* wyraźność, akuratność.

Отчётливый, -ая, -ое, *adj.* wyraźny, akuratny.

Отчётность, -и, *f.* rachunkowość. [chunkowy.

Отчётный, -ая, -ое, *adj.* ra-

Отчёть, -а, *m.* rachunek, obrachunek; sprawozdanie, zdanie sprawy; v. Отчётливость.

Отчизна, -ы, *f.* ojczyzna; v. Ро́дина. [tryota.

Отчизнолюбецъ, -бца, *m.* pa-

О'тчимъ, -а, *m.* ojczym.

†О'тчина, О'тчинникъ, v. **Вотч...** [**Отчищать, -ся.**

Отчи́стить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отчи́стка, -и,** *f.* oczyszczenie.

Отчитать, *v. perf.*, v. *sub*: **Отчи́тывать.**

Отчита́ніе, Отчи́тываніе, -я, *n.* odczytanie, odczytywanie.

Отчи́тывать, Отчита́ть, *v. a.* odczytywać, odczytać; przestawać, przestać czytać, kończyć, skończyć czytanie.

†О'тчичъ, -а, *m.* dziedzic.

Отчищать, Отчи́стить, *v. a.* oczyszczać, oczyszczyć; **-ся,** *v. p.* być oczyszczanym, oczyszczonym.

Отчище́ніе, -я, *n.* oczyszczenie. [ojcowski.

О'тчій, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.*

Отчуждать, Отчуди́ть, *v. a.* oddalać, oddalić, odwracać, odwrócić, odłączyć, odstręczać, odstręczyć; *it.* v. Отдаля́ть; **-ся,** *v. r.* отъ —, unikać, uniknąć, stronić, uciekać, uciec.

Отчужде́ніе, -я, *n.* odrażenie, oddalenie, odstręczenie od siebie; *it.* v. Отдале́ніе.

Отчужде́нышъ, -а, *m.* oddalony. [*sub*: **Отчуждать, -ся.**

Отчуди́ть, -ся, *v. perf.*, v.

Отшатну́ться, *v. r. perf. semelf.* pochylić się, odszczepić się.

Отшвы́ривать, Отшвырну́ть, *v. a.* odrzucać, odrzucić; **-ся,** *v. p.* być odrzucanym, odrzuconym.

Отшéльникъ, –а, *m.* pustelnik.
Отшéльница, –ы, *f.* pustelniczka.
Отшéльничать, *v. a.* prowadzić życie pustelnicze. [niczo.
Отшéльнически, *adv.* pustel-
Отшéльническій, –ая, –ое, *adj.* pustelniczy; отшéльническая жизнь, życie pustelnicze.
Отшéльничество, –а, *n.* życie pustelnicze, pustelnictwo.
Отшéльничествовать, *v. n.* prowadzić życie pustelnicze.
Отшéльничій, v. **Отшéльническій.**
Отшéльствіе, –я, **Отшéльство**, –а, *n. Eccl. sl.* samotność, ustronie; pustelnictwo.
Отшéствіе, –я, *n.* odejście, odstąpienie; – отъ міра сего, zejście z tego świata.
Отшибáніе, –я, *n.* odtrącanie, odłamanie, zbijanie, odtłuczenie.
Отшибáть, **Отшибúть**, *v. a.* odtrącać, odtrącić, o łamywać, odłamać, zbijać, zbić, odtłukiwać, odtłuc; –ся, *v. p.* być odtrącanym, odtrąconym, *etc.*
Отшибúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отшибáть**, –ся.
Отшúваніе, –я, *n.* odszywanie, kończenie szycia.
Отшивáть, **Отшúть**, *v. n.* odszywać, odszyć; kończyć, skończyć szycie; –ся, *v. r.* kończyć, skończyć szycie. [fowanie.
Отшлифовáніе, –я, *n.* odszli-
Отшлифовáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отшлифовывать**, –ся.
Отшлифóвка, –и, *f.*, **Отшлифóвываніе**, –я, *n.* odszlifowywanie, odszlifowanie, ukończenie szlifowania.
Отшлифóвывать, **Отшлифовáть**, *v. a.* odszlifowywać, odszlifować; –ся, *v. p.* być odszlifowywanym, odszlifowanym.
Отштукатýреніе, **Отштукатýриваніе**, –я, *n.* tynkowanie, potynkowanie, pokrycie wapnem.
Отштукатýривать, **Отштукатýрить**, *v. a.* tynkować, potynkować, pokryć wapnem.
Отштукатýрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отштукатýривать**, –ся.
Отштукатýрка, v. **Отштукатýреніе.** [ныўчивать.
Отшутúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Отшýчиваніе**, –я, *n.* odplacanie za żart wzajemnie żartem.
Отшýчивать, **Отшутúть**, *v. n.* odpłacać, odpłacić za żart żartem. [**Отщéлкивать**, –ся.
Отщемúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отщемлéніе**, –я, *n.* przyciśnienie.
Отщемлúвать, **Отщемúть**, *v. a.* przyciskać, przycisnąć; –ся, *v. p.* być przyciskanym, przyciśniętym. [лúвать, –ся.
Отщемлять, –ся, v. **Отщем-**
Отщепéнецъ, –нца, *m.* odszczepieniec, odstępnik. [nica.
Отщепéнка, –и, *f.* odszczepie-
Отщепéнство, –а, *n.* odszczepieństwo.
Отщепúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отщеплáть**, –ся.
Отщеплéніе, –я, *n.* odszczepanie, odłupanie.
Отщеплáть, **Отщепúть**, *v. a.* odszczepywać, odszczepać, odłupywać, odłupać; –ся, *v. p.* być odszczepywanym, odszczepanym.
Отщéпокъ, –пка, *m.* drzazga, trzaska.
Отщéпываніе, –я, *n.* odszczepywanie, odłupywanie.
Отщепывать, –ся, v. **Отщеплáть**, –ся. [pieniec.
Отщетéнецъ, –нца, *m.* odszcze-
Отщипáніе, –я, *n.* odszczypanie, odskubanie, oderwanie.
Отщипáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отщипывать**, –ся.
Отщипнýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Отщипывать**, –ся.
Отщипывать, –ся, v. **Отщипáть**, –ся.
Отщипываніе, *cfr.* **Отщипáніе.**
Отщипывать, **Отщипáть**, **Отщипнýть**, *v. a.* odszczypywać, odszczypać, odskubywać, odskubać, odrywać, oderwać; –ся, *v. p.* być odszczypywanym, odszczypanym, *etc.* [счит...
Отщитáніе, **Отщитáть**, v. **От-**
Отъ, (ото), *praep.* od, ode; ото дня на́ день, ode dnia do dnia; дрожать отъ стра́ха, drżeć od strachu; лекáрство отъ лихорáдки, lekarstwo od ograszki (gorączki).
Отъёмный, –ая, –ое, *adj.* odjemny, odbiorny; отъёмный островóкъ, (*w myśliwst.*) gaj w koło polem otoczony.
Отъёмъ, –а, *m.* odjęcie, zajęcie, ujęcie, zabranie.
Отъигрúшъ, –а, *m.* odegrana.
Отъимáлка, –и, *f.* 1. gałgan, ścierka; 2. suknia powalana, posmolona; 3. * niechluj, flejtuch.
Отъимáніе, –я, *n.* od-, zabieranie.
Отъимáти, **Отъя́ти**, *v. a. Eccl. sl.*, v. **Отнимáть**; отъя́ти главу́, ściąć głowę. [*Gramm.* imionowy.
Отъимённый, –ая, –ое, *adj.*
Отъискáніе, –я, *n.* odszukanie.
Отъискáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отъискивать**, –ся. [wanie.
Отъискиваніе, –я, *n.* odszuki-
Отъискивать, **Отъискáть**, *v. a.* odszukiwać, odszukać; –ся, *v. p.* być odszukiwanym, odszukanym. [jedzenia.
Отъéдáніе, –я, *n.* kończenie
Отъéдать, **Отъéсть**, *v. a.* przestawać, przestać jeść, kończyć, skończyć jedzenie; odgryzać, odgryźć; –ся, *v. p.* być odgryzanym, odgryzionym.
Отъéздить, *v. n. perf.* przestać jeździć, skończyć jazdę.
Отъéздъ, –а, *m.* odjazd, odjechanie, wyjazd.
Отъéздный, –ая, –ое, *adj.* odjazdowy. [nie.
Отъéзжаніе, –я, *n.* odjeżdża-
Отъéзжать, **Отъéхать**, *v. n.* odjeżdżać, odjechać.
Отъéзжій, –ая, –ее, *adj.* odjeżdżający; отъéзжее пóле, (*w myśliwst.*) pole od wsi oddalone.
Отъéсть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отъéдать**, –ся.
Отъéханіе, –я, *n.* odjechanie.
Отъявúть, –ся, v. **Заявить**, –ся. [**ніе.**
Отъя́вка, **Отъявлéніе**, v. **За-**
Отъя́вленный, –ая, –ое, *adj. & part. p.* objawiony, obwieszczony, doniesiony, ogłoszony; zaczęty. [–ся.
Отъявля́ть, –ся, v. **Заявля́ть**, –ся.
Отъя́вный, v. **Отъя́вленный.**
Отъя́ти, *v. perf.*, v. *sub*: **Отнима́ти.**
Отъя́тіе, v. **Отня́тіе.**
Отыгра́ніе, **Отыгра́ть**, *etc.*, v. **Отыгр....**
Отыка́ніе, **Отыка́ть**, *etc.*, v. **Обтык...** [**Отыя...**
Отыма́лка, **Отыма́ть**, *etc.*, v.
Отыска́ніе, **Отыска́ть**, *etc.*, v. **Отыск...**
Отяготи́тель, –я, *m.* uciemiężyciel, obciążyciel. [żliwość.
Отяготи́тельность, –и, *f.* uciąOтяготи́тельный, –ая, –ое, *adj.* uciążliwy.
Отяготи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Отягощáть**, –ся. [ociążały.
Отяготёлый, –ая, –ое, *adj.*
Отяготёніе, –я, *n.* obciążenie.
Отяготéть, *v. n. perf.* ociężeć, stać się ciężkim.
Отягощáть, **Отяготи́ть**, *v. a.* obciążać, obciążyć; –ся, *v. p.* być obciążanym, obciążonym.
Отягощéніе, –я, *n.* obciążenie.
Отягчáть, –ся, v. **Отягощать**, –ся.
Отягчéніе, –я, *n.* obciążenie, przeładowanie. [–ся.
Отягчúть, –ся, v. **Отяготить**, **Отяжелёлый**, –ая, –ое, *adj.* ociężały.
Отяжелéть, *v. n. perf.* ociężeć.
Офúть, –а, *m. Miner.* ofit; *it.* v. **Серпентúнъ.** [oficerski.
Офицéрскій, –ая, –ое, *adj.*
Офицéрство, –а, *n.* oficerstwo, stopień oficerski.
Офицéрша, –и, *f.* żona oficera.
Офицéръ, –а, *m.* oficer.
Офіолúтъ, v. **Офúтъ.**
Оффиціáльный, –ая, –ое, *adj.* urzędowy; urzędownie sporządzony; оффиціáльная газéта, gazeta urzędowa.
Оффиціáнтъ, –а, *m.* officyant, officyalista, posługacz. [ście.
† **Охáбенъ**, –бна, *m.* przedmie-
† **О'хабень**, –бня, *m.* suknia szeroka męzka i niewieścia, u mężczyzny z rękawami i niezapinana, u niewiast od szyi do samego dołu zapięta.
Охáживаніе, **Охáживать**, v. **Обхáж....**
О'ханіе, **О'ханье**, –я, *n.* stękanie, jęczenie, wzdychanie.

О'хапень, -пня, *m. prov.*, v. **Охапка.**

Охапка, -и, *f.* objęcie, naręcze, *dim.* naręczka.

Охапнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Охапывать.**

Охапочка, -и, *f. dim.*, v. **Охапка.** [nie.

Охапываніе, -я, *n.* obejmowanie.

Охапывать, Охапнать, Охапнуть, *v. a.* obejmować, objąć.

О'хать, *v. n.* wzdychać, stękać, jęczeć. [-ся.

Охватить, -ся, v. **Обхватить.**

Охвать, Охватываніе, Охватывать, v. **Обхв...** [dzenie.

Охлада, -ы, *f.* ochłoda, ochło-

Охладительный, -ая, -ое, *adj.* ochładzający, ochładzający, oziębiający. [**Охлаждать**, -ся.

Охладить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Охлаждѣвать, Охладѣть**, *v. n.* ochłodzać, ochłodzić, ostudzać, ostudzić, oziębiać, oziębić, ostygać, ostygnąć.

Охладѣлый, -ая, -ое, *adj.* oziębły, ostygły. [ostygłość.

Охладѣніе, -я, *n.* oziębłość,

Охладѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Охлаждѣвать.**

Охлаждать, Охладить, *v. a.* ochładzać, ochłodzić, ostudzać, ostudzić, oziębiać, oziębić; (*o namiętnościach:*) (s)tracić moc, zapał; -ся, *v. r.* zmniejszać się, zmniejszyć się, tracić, stracić moc zapał, ostygać, ostygnąć.

Охлажденіе, -я, *n.* ochłodzenie, oziębienie, ostygnienie.

Охлопокъ, -пка, *m.* wyprządek, kłak od przędzenia.

Охлопье, -я, *n. coll.* kłaki, wyczoski; снѣжныя охлопья, piórka, gwiazdki, listki śniegu.

Охмелить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Охмелѣть**, -ся. [jany, opiły.

Охмелѣлый, -ая, -ое, *adj.* pi-

Охмелѣніе, -я, *n.* upicie się.

Охмелѣть, *v. n. perf.* upić się, stać się pijanym.

Охмелять, Охмелить, -ся, v. **Опохмел.....**

О'хнуть, *v. n. semelf.* stęknąć.

О'хобень, v. **О'хабень.**

Оходить, v. **Обходить.**

О'ходъ, -а, *m. pop.* brzuch.

Охолаживаніе, -я, *n.* ochładzanie, studzenie.

Охолаживать, -ся, v. **Охлаждать**, -ся.

Охолащиваніе, Охолащивать, v. **Холощеніе, Холостить.**

Охолодить, -ся, v. **Охладить**, -ся.

Охоложеніе, -я, *n.* ochłodzenie, ostudzenie, oziębienie.

Охолостить, *v. a. perf.*, v. **Холостить.**

Охолощеніе, v. **Холощеніе.**

Охорашиваніе, -я, *n.* upiększanie, czyszczenie.

Охорашивать, *v. a.* upiększać, upięknić, upiększyć; -ся, *v. r.* poprawiać, poprawić na sobie sukię, strój; – пéредъ зéркаломъ, mizdrzyć się przed zwierciadłem.

Охóта, -ы, *f.* 1. ochota, chęć; дѣлать что съ охóтою, czynić co chętnie; 2. polowanie, łowy; §. охóта другая невóля *abo* охóта пýще невóли, polowanie na niedźwiedzi.

Охóтиться, *v. r.* polować.

Охóтливо, Охóтность, v. **Охóтно, Охотность.**

Охóтникъ, -а, *m.* 1. miłośnik, amator (czego); ochotnik; онъ охóтникъ ѣздить верхóмъ, on lubi jeździć konno; 2. łowiec, myśliwiec. [miłośnica.

Охóтница, -ы, *f.* amatorka,

Охóтническій, -ая, -ое, **Охóтничій**, -ья, -ье, *adj.* myśliwski, łowiecki.

Охóтно, *adv.* z ochotą, chętnie, z chęcią, dobrowolnie. [chęć.

Охóтность, -и, *f.* ochotność,

Охóтный, -ая, -ое, *adj.* ochotny, chętny; *it.* v. **Рядъ** (охóтный).

Охóчій, -ая, -ее, *adj.* ochoczy.

О'хра, v. **Вохра.**

Охрабрéніе, -я, *n.* wzbudzenie męztwa.

Охрабрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Охрабрять**, -ся.

Охрабрять, Охрабрить, *v. a.* – кого, wzbudzać, wzbudzić w kim męztwo, waleczność; -ся, *v. r.* stawać się, stać się mężnym, walecznym. [cina.

† **Охрáкъ**, -а, *m.* charkot, plwo-

Охраненіе, -я, *n.* ochronienie, ochrona, obronienie.

Охранитель, -я, *m.* ochroniciel, obrońca.

Охранительница, -ы, *f.* ochronicielka, obronicielka.

Охранительный, -ая, -ое, *adj.* ochronny, obronny; охранительная стрáжа, załoga.

Охранить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Охранять**, -ся.

Охрáнный, v. **Охранительный.**

Охранять, Охранить, *v. a.* отъ –, ochraniać, ochronić, bronić, obronić, strzedz, pilnować; -ся, *a) v. r.* ochraniać się, (o)chronić się, obronić się, strzedz się; *β) v. p.* być bronionym, obronionym, strzeżonym.

Охреянъ, -а, *m. pop.* człowiek nieokrzesany, prostak.

Охрипаніе, -я, *n.* ochrypienie.

Охрипать, Охрипнуть, *v. n.* ochrypieć, ochrypnąć, chrypki dostać. [chrypka.

Охрíплость, -и, *f.* ochrypłość,

Охрíплый, -ая, -ое, *adj.* ochrypły, ochrypiały.

Охрипнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Охрипать.**

О'христый, О'хрить, v. **Вохр...**

Охромить, *v. a. perf.* ochromić, okulawić. [nie.

Охромлость, -и, *f.* ochromie-

Охромлый, -ая, -ое, *adj.* ochromiały, okulawiały.

Охроменіе, -я, *n.* okulawienie.

Охромѣть, *v. n. perf.* ochromieć, okulawieć.

О'хряный, v. **Вохряный.**

Охуждатель, -я, *m.* ganiciel, przyganiacz. [cielka.

Охуждательница, -ы, *f.* gani-

Охуждать, *v. a.* ganić, naganiać; -ся, *v. p.* być ganionym.

Охужденіе, -я, *n.* ganienie, zganienie, nagana.

Охуливаніе, -я, *n.* naganianie, ganienie.

Охуливать, Охулить, *v. a.* naganiać, naganić, przyganiać, przyganić, zganić; -ся, *v. p.* być ganionym, *etc.*

Охулить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Охуливать**, -ся. [gana.

Охулка, -и, *f.* nagana, przy-

Охъ, *interj.* ach!

Оцарапаніе, -я, *n.* zadrapanie.

Оцарапать & Оцарапить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оцарапывать**, -ся. [nie, zadraśnienie.

Оцарапленіе, -я, *n.* zadrapa-

Оцарапливать, -ся, v. **Оцарапывать**, -ся.

Оцарапнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Оцарапывать**, -ся.

Оцарапываніе, -я, *n.* zadrapywanie.

Оцарапывать, Оцарапать & Оцарапить, Опарапнуть, *v. a.* zadrapywać, zadrapać; -ся, *v. r.* zadrapać się, podrapać się.

Оцвѣсти, Оцвѣтаніе, Оцвѣтать, v. **Отцв...**

О'цетъ, -а, *m. Eccl. sl.* ocet.

О'цтный, -ая, -ое, *adj.* octowy, occiany.

Оцѣдить, Оцѣждать, Оцѣженіе, *etc.*, v. **Проц....**

Оцѣненіе, Оцѣниваніе, -я, *n.* ocenienie, ocenianie, oszacowanie.

Оцѣнивать, Оцѣнить, *v. a.* oceniać, ocenić, szacować, oszacować; -ся, *v. p.* być (o)cenionym, (o)szacowanym.

Оцѣнка, -и, *f.* cena, taksa; oszacowanie, ocenienie.

Оцѣночный, -ая, -ое, *adj.* oceny, oceniany. [taksator.

Оцѣнщикъ, -а, *m.* oceniciel,

Оцѣпенѣвать, Оцѣпенѣть, *v. n.* drętwieć, odrętwieć, zdrętwieć.

Оцѣпенѣлость, -и, *f.* odrętwienie, zdrętwienie.

Оцѣпенѣлый, -ая, -ое, *adj.* odrętwiały, zdrętwiały.

Оцѣпенѣніе, -я, *n.* odrętwienie, zdrętwienie.

Оцѣпенѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Оцѣпенѣвать.**

Оцѣпить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Оцѣплять**, -ся.

Оцѣпленіе, -я, *n.* łańcuch wojskowy, linia wojska wyciągnięta w pewnym kierunku.

Оцѣплять, Оцѣпить, *v. a.* oczepiać, oczepić, zawieszać, zawieszyć; otaczać, otoczyć wojskiem.

О'цѣповый, -ая, -ое, *adj.* do żórawia u studni należący.

О'цѣпъ, –а, *m.* żóraw' u studni.
Очаговый, –ая, –ое, *adj.* ogniskowy, trzonowy.
Очагъ, –а, *m.* ognisko, trzon.
Очадѣлый, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* okopciały. [Очагъ.
Очажёкъ, –жка, *m. dim.*, v. **Очажный**, –ая, –ое, *adj.* ogniskowy.
Очáнка, –и, *f. Bot.* 1. (*euphrasia*), świetlik; 2. (*teucrium*), v. **Дубровникъ** (скоропѣлый).
Очарованіе, –я, *n.* oczarowanie.
Очаровáтельный, –ая, –ое, *adj.* czarowny, czarodziejski, czarowniczy, czarujący, ujmujący.
Очаровáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Очаровывать**, –ся.
Очаровывáніе, –я, *n.* oczarowywanie.
Очаровывать, Очаровáть, *v. a.* oczarowywać, oczarować; –ся, *v. p.* być oczarowywanym, oczarowanym. [naoczny, oczywisty.
Очевúдецъ, –дца, *m.* świadek
Очевúдность, –и, *f.* oczywistość.
Очевúдный, –ая, –ое, *adj.* oczywisty, naoczny, widoczny; очевúдная опáсность, oczywiste niebezpieczeństwo.
О'чень, *adj.* bardzo, nader.
О'чепъ, v. **О'цѣпъ**.
Очервивѣлый, –ая, –ое, *adj.* zrobaczały. [czeć, zrobaczywieć.
Очервивѣть, *v. n. perf.* zroba-
Очервлéніе, –я, *n.* poczerwienienie.
Очервлéнить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Очервлéнять**, –ся.
Очервлéніе, –я, *n.* poczerwienienie.
Очервлéнать, Очервлéнить, *v. a.* czerwienić, poczerwienić, (u)farbować czerwono; –ся, *α*) *v. r.* czerwienić się, oczerwienieć; *β*) *v. p.* być (po)czerwienionym.
Очередной, (–нóй), –ая, –óе, *adj.* kolejny, z kolei, po kolei następujący. [нáться.
Очередовáться, v. **Чередо-**
О'чередь, –и, *f.* kolej, następność; по óчереди, po kolei, z kolei; тепéрь моя óчередь, teraz na mnie kolej.
О'черетъ, v. **Камышъ**.
Очеретúнка, –и, *f. H. n.* (*emberiza schoenicl us*), trzcinnik, potrzos. [kontur.
О'черкъ, –а, *m.* rys, zarys,
Очернéніе, Очéрниваніе, –я, *n.* (*propr. & **) oczernienie, oczernianie.
Очéрнивать, Очернúть, *v. a.* (*propr. & **) oczerniać, oczernić; –ся, *α*) *v. r.* oczerniać się, oczernić się; *β*) *v. p.* być oczernianym, oczernionym.
Очернúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Очéрнивать**, –ся. [–ся.
Очернúть, –ся, v. **Очéрнивать, Очертáніе**, –я, *n.* określenie, zbrys, narys; *it.* v. **О'черкъ**.
Очертáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Очéртывать**, –ся. [чéркивать.
Очертúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Очéртываніе**, *cfr.* **Очертáніе**.
Очéртывать, Очертáть, *v. a.* określać, określić, obwodzić linią; –ся, *v. p.* być określanym, określonym.
Очерчéніе, Очéрчиваніе, –я, *n.* określenie, określanie.
Очéрчивать, –ся, v. **Очéртывать**, –ся.
Очесá, *pl.*, v. *sub*: **О'ко.**
Очесáніе, –я, *n.* oczesanie.
Очёски, v. **Пáчеси.**
Очесáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Очёсывать**, –ся. [nie.
Очёсываніе, –я, *n.* oczesywa-
Очёсывать, Очесáть, *v. a.* oczesywać, oczesać; –ся, *v. p.* być oczesywanym, oczesanym.
Очéчникъ, –а, *m.* futeralik na okulary.
Очéчный, –ая, –ое, *adj.* okularowy; очéчное стéкло, szkło okularowe.
О'чи, v. *sub*: **О'ко.**
Очинéніе, Очиниваніе, –я, *n.* zacięcie, zatemperowanie (pióra).
Очинивать, Очинúть, *v. a.* zacinać, zaciąć, temperować, zatemperować (pióro); –ся, *v. p.* być (za)temperowanym.
Очúнка, –и, *f.*, v. **Очинéніе.**
Очúнъ, –а, *m.* temperowanie, zatemperowanie; pieniek, pipa, koniec pióra bez pierza. [okarz.
Очистúлище, –а, *n. Eccl. sl.*
Очистúтельный, –ая, –ое, *adj.* zmazujący winę; очистúтельная присяга, przysięga oczyszczająca od jakiéj winy; очистúтельная молúтва, modlitwa zmazująca grzechy. [**Очищáть**, –ся.
Очúстить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Очúстка**, –и, *f.* oczyszczanie, oczyszczenie; *Jur.* usprawiedliwienie, uniewinnienie; бáто послýжить къ егó очúсткѣ, to posłuży do uniewinnienia jego.
Очúтокъ, –а, *m.*, v. **Молодúло** (кровельное).
Очищáть, Очúстить, *v. a.* oczyszczać, oczyścić; uprzątać, uprzątnąć, sprzątnąć; obierać, obrać; – домъ, ustąpić z domu, opuścić dom, wyjechać z domu; –ся, *v. r.* oczyszczać się, oczyszczyć się; usprawiedliwiać się, usprawiedliwić się; wybawiać się, wybawić się (*np.* z grzechów).
Очищéніе, –я, *n.* oczyszczenie; – отъ грѣхóвъ, oczyszczenie się z grzechów; zgładzenie grzechów.
Очкú, –овъ, *n. pl.* okulary; павúльныя очки, *Bot.*, v. **О'ракки**; ходúть въ очкáхъ, chodzić w okularach, nosić okulary.
Очкó, –á, *n.* oczko, pączek; (*w kartach do grania*:) oko, punkt.
Очкованіе, –я, *n.* oczkowanie, okulizacya. [lizować, szczepić.
Очковáть, *v. a.* oczkować, okulizować, szczepić.
О'чная трава́, v. **Очáнка.**
Очнóй, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* oczny; очны́я рáсницы, rzęsy oczu; очнóй врачъ, oczny lekarz, okulista; очная ставка, v. **Стáвка.** [нáться.
Очнýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Очу-**
О'чный корéнь, v. **Вулдырьянъ** (аптéчный).
Очревáтить, v. **Оберéменить.**
Очреватѣлая, –óй, *s. f.* brzemienna, ciężarna.
Очреватѣніе, –я, *n.* brzemienność, ciężarność.
Очреватѣть, *v. n. perf.* zajść w ciążą, stać się brzemienną, ciężarną, *etc.*
Очýвствованіе, –я, *n.* przyjście do siebie, upamiętanie się.
Очýвствоваться, *v. perf.*, v. *sub*: **Очýвствываться.**
Очýвствываніе, –я, *n.* upamiętywanie się.
Очýвствываться, Очýвствоваться, *v. r.* przychodzić, przyjść do siebie; upamiętywać się, upamiętać się.
Очуждáтися, Очуждúтися, *v. r. Eccl. sl.* отъ ..., odłączać się, odłączyć się. [**Очуждáтися.**
Очуждúтися, *v. perf.*, v. *sub*: **Очунáться, Очунýться & Очнýться**, *v. n.* ocknąć się ze snu; przyjść do siebie; *it.* v. **Очýвствываться.** [**Очунáться.**
Очунýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Очутúться**, *v. r. perf.* nagle pokazać się, zjawić się.
Ошалѣлый, –ая, –ое, *adj.* oszalały, waryat. [zwaryować.
Ошалѣть, *v. n. perf.* oszaleć,
Ошáриваніе, Ошáривать *etc.*, v. **Обш....** [jek, oszyjnik.
Ошéекъ, *gen.* ошéйка, *m.* oszy-
Ошéйникъ, –а, *m.* obróż, obroża.
Ошéйничекъ, –чка, *m. dim.* obrożka.
Ошелóмить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ошеломлять**, –ся.
Ошеломлять, Ошелóмить, *v. a.* zdziwić, zadziwić; zwieść; zaskoczyć niespodzianie; schwycić kogo na czém. [świerzbiączką.
Ошелудúвить, *v. a. perf.* zarazić
Ошелудúвѣлый, –ая, –ое, *adj.* oświerzbowaciały.
Ошелудúвѣть, *v. n. perf.* oświerzbowacieć.
Ошибáть, Ошибúть, *v. a.* otłukać, otłuc, obijać, obić, odtrącać, odtrącić; ошибáть кому-либо крылья, * obcinać, obciąć komu skrzydła; егó ошибáетъ обмороком, mdłość go napada.
Ошибáться, Ошибúться, *v. r.* mylić się, omylić się w czém; каждый можетъ ошибúться, nikt bez ale. [шибáть.
Ошибúть, *v. perf.*, v. *sub*: **О-**
Ошибúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Ошибáться.**
Ошúбка, –и, *f.* omyłka, błąd.
Ошúбочка, –и, *f. dim.* błądek.

Ошíбочность, -и, *f.* mylność, błędność. [mylny, błędny.
Ошíбочный, -ая, -ое, *adj.* **О'шибъ**, -а, *m.* ogon (każdego zwierzęcia), rząp.
Оштрафовáніе, -я, *n.* ukaranie, nałożenie kary pieniężnéj.
Оштрафовáть, -ся, *v.* **Оштрáфовывать**, -ся. [фованіе.
Оштрафовывáніе, *cfr.* Оштрафовáніе
Оштрафовывать, **Оштрафовáть**, *v. a.* kogo-lubo dénьгами, ukarać kogo, nałożyć na kogo karę pieniężną; -ся, *v. p.* być ukaranym.
Оштукатýреніе, **Оштукатýривать** *etc.*, v. **Выштук....**
Ощýрки, -овъ, *m. pl.* cząstki z byłych rzeczy.
Ощастли́вить, **Ощастли́вленіе**, v. **Осчастл....**
Ощени́ться, *v. r. perf.* oszczenić się; сýка ощенилась, suka oszczeniła się. [wiór.
Ощéпокъ, -пка, *m.* drzazga,
Ощетиненіе, -я, *n.* najeżenie się.
Ощетиниваться, **Ощетини́ться**, *v. r.* najeżać się, najeżyć się; nastrożać się, nastrożyć się.
Ощипáніе, **Ощипáть** *etc.*, v. **Общип....** [pomacanie.
Ощýпаніе, -я, *n.* obmacanie,
Ощýпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ощýпывать**, -ся.
Ощýпываніе, -я, *n.* macanie.
Ощýпывать, **Ощýпать**, *v. a.* macać, pomacać, obmacać; -ся, *α*) *v. r.* domacać się; *β*) *v. p.* być obmacanym, pomacanym.
О'щупь, -и, *f.* macanie; ходáть óщупью, chodzić po omacku, po ciemku, w ciemności; macać przed sobą.
Ощути́тельность, -и, *f.* dotkliwość, dotykanie.
Ощути́тельный, -ая, -ое, *adj.* dotykalny, dotkliwy; znaczny; wielki. [**Ощущáть**, -ся.
Ощути́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ощущáть**, **Ощути́ть**, *v. a.* uczuwać, uczuć; -ся, *v. p.* być dotkniętym, tkliwym.
Ощущéніе, -я, *n.* uczucie, czułość, dotkliwość, dotknięcie.
Озя́нѣться, *v. r. perf.* (*o owcach*:) okocić się.

П.

Пáва, -ы, *f.* pawica.
Пáвечерница, -ы, **Пáвечерня**, -и, *f.* krótkie nabożeństwo po nieszporach. [**пи́лица.**
Павилíна, **Павилíца**, v. **Попавилíна**, -а, *m.* altana.
Павiáнъ, -а, *m. H. n.* (*simia pavianus*), pawian, (gatunek małp.
Павлиній, v. **Павлíний.** [ру).
Павлíнка, -и, *f. H. n.* (*vanessa Jo*), pawie oko.
Павлíновый, v. **Павлíний.**
Павлíничекъ, -а, *m. dim.* pawiątko.
Павлíнъ, -а, *m. H. n.* (*pavo cristatus*), paw' pospolity.
Павлíний, -ая, -ое, *adj.* pawi; павлíнье перó, pawie pióro; павлíний глазъ, павлíнье óко, павлíнья глáзки, павлíнья óчки, v. **Павлíнка.**
Пáволокъ, -зка, *m.* barka.
†**Пáволока**, -и, *f.* 1. tkanina bawełniana *lub* jedwabna; 2. kołdra. [zasłona, welon.
Пáволочникъ, -а, *m.* pokrywa,
Пáворозокъ, -зка, **Пáворозъ**, -а, *m.* sznurek do ściągania sakiewki. [mały paw'.
Пáвочка, **Пáвушка**, -и, *f. dim.*
Пáвъ, v. **Павлíнъ.**
Пáголенокъ, -нка, *m.* cholewka, łytka u pończochy.
Пагýба, -ы, *f.* zguba; morowe powietrze. [zgubca.
Пагýбникъ, -а, *m.* zgubiciel,
Пагýбность, -и, *f.* zgubność, szkodliwość. [bny, szkodliwy.
Пагýбный, -ая, -ое, *adj.* zgu-
Пагýбоносный, -ая, -ое, *adj.* zgubny, zgubę przynoszący, szkodliwy. [owoc z drzewa opadły.
Пáдалина, **Пáдалица**, -ы, *f.*
Пáдалище, -а, *n.*, **Пáдаль**, -и, *f.* padło, ścierw, ścierwo.
Пáданіе, -я, *n.* padanie.
Пáдать, **Пасть**, *v. n.* padać, paść, upaść, zginąć; opadać, opaść; pasть на полé бúтвы, paść, ledz na polu bitwy.
Падéжъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* upadek, padnienie; скóтскій падежъ, pomór bydła; 2. *Gramm.* przypadek, spadek; *it.* v. **Именúтельный**, **Родúтельный** (**падéжъ**) *etc.*
Паде́ніе, -я, *n.* padanie, spadnienie; upadek; паде́ніе лúстьевъ, v. **Листопаде́ніе.**
Пáйло, v. **Пáзникъ.**
Пáдина, -ы, *f.* dolina głęboka.
Пáдкій, -ая, -ое, *adj.* chciwy; пáдкій на дéньги, chciwy na pieniądze.
Пáдкость, -и, *f.* chciwość.
Пáдласы, -ъ, *f. pl.* rzemienie u łyżów.
Пáдло, v. **Пáдалище.**
†**Пáдная болéзнь**, *f.* padaczka, wielka choroba. [śnieżna.
†**Пáдорога**, -и, *f.* zawierucha
Пáдубъ, -а, *m.*, v. **Я'сень.**
Падýнъ, -а, *m. prov.* wodopad, wodospad, prog.
Падучая болéзнь, *f.* padaczka, wielka choroba, kaduk.
Пáдчерица, -ы, *f.* pasierzbica.
Падь, -и, *f.* dolina głęboka.
Пáéкъ, *gen.* пайка, *m.* racya żołnierska miesięczna mąki żytnéj.
Пáжескій корпýсъ, *m.* korpus paziów. [(Грéческое).
Пáжитникъ, -а, *m.*, v. **Сéно**
Пáжитный, -ая, -ое, *adj.* pastewny, pastwiskowy.
Пáжить, -и, *f.* pastwisko.
Пáжить гусúная, v. **Лапчáтка**
Пажъ, -а, *m.* paź. [(гусúная).
Пáзанки, -ковъ, *m. pl.* (*w myśliwst.*:) ślad, trop zajęczy.
†**Пáздерникъ**, -а, *m.* 1. październik, (dziesiąty miesiąc w roku); 2. wiatr zimny.
Пáздéрje, -я, *n.* październe (konopne, lniane).
Пáздеръ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. źdźbło (u zboża); 2. październ, październor. [mała fuga.
Пáзникъ, -а, *m. dim.* żłobek,
Пазúть, *v. a.* (*u cieśli*:) żłobkować, lochować, laskować, fugować, fugi, rówki robić.
Пазникъ, -á, *m.* bebel fugowy, fugownik.
Пáзноготь, -гтя, *m.*, **Пáзнокть**, -кти, *f. Eccl. sl.*, **пáзнокти**, -éй, *pl.* paznogieć, *pl.* paznogcie.
Пазóвка, -и, *f.* fugowanie.
Пазýрникъ, *Bot.*, v. **Петрýшечникъ.**
Пазýръ, *Bot.*, v. **Трескýчникъ.**
Пáзуха, -и, *f.* pazucha, zanadra; *it.* pacha; носúть вмéю за пáзухою, węża w zanadrzu chować albo pielęgnować. [nadrzysty.
Пазýшистый, -ая, -ое, *adj.* za-
Пазъ, -а, *m.* rówek, żłobek, fuga; (*u blacharzu*:) obrębek, szew blacharski; *Archit.* gara.
Пай, -я, *m.* 1. racya żołnierska; część, udział; 2. v. **А'кція** (1).
Пáйва, -ы, *f.* koszyk z łoziny pleciony.
Пáйка, -и, *f.* lutowanie.
Пáйщикъ, -а, *m.* akcyonaryusz; *it.* v. **Акціонéръ.**
Пáйщина, -ы, *f.* udział, spółka kilku osób w jakiém przedsięwzięciu. [pakhauzowy, składowy.
Пакгáузный, -ая, -ое, *adj.*
Пакгáузъ, -а, *m.* pakhauz, skład na towary, komora.
Пакетбóтъ, -а, *m.* pakietbot, statek morski pocztowy.
Пакéтецъ, -тца, *m. dim.* pakiet, paczka. [kietowy.
Пакéтный, -ая, -ое, *adj.* pa-
Пакéтъ, -а, *m.* pakiet, paczka.
Пáки, *adv. Eccl. sl.* znowu, jeszcze.
Пакибытíе, -я, *n. Eccl. sl.* odrodzenie, odżycie, powtórny byt.
Пакирождéніе, -я, *n. Eccl. sl.* odrodzenie czyli nowe życie duchowne jakie człowiek przy chrzcie, za sprawą i łaską Ducha świętego, otrzymuje.
Пáклень, *Bot.*, v. **Нéклень.**
Пáклина, -ы, *f.* włókno, pakuły.
Пáклунъ, *Bot.*, v. **Дубровúникъ.**
Пáкля, -и, *f.* pakuły, kłaki, zgrzebie. [kułowy, kłakowy.
Пáкляный, -ая, -ое, *adj.* pa-
Пакóнать, *v. a.* pakować.
Пáколокъ, -лка, *m.* kołek którym się przybija darnina na pochyłościach.
Пáкостить, *v. a.* partaczyć, psuć (*np.* robotę jaką); brudzić, walać.

Пáкостникъ, -а, *m.* partacz; broiciel, szkodnik; niechluj.
Пáкостница, -ы, *f.* partaczka; broicielka, szkodnica.
Пакостничать, *v. a.* partaczyć; szkodzić, psuć; brudzić.
Пáкостный, -ая, -ое, *adj.* brzydki, szkaradny, szpetny; sprośny, nieochędożny.
Пáкость, -и, *f.* szkoda, złe, licho; sprośność; * przykrość, nieczystość, paskuda. [fortyfikacyi.
Палáнка, -и, *f.* palanka, rodzaj
Палáта, -ы, *f.* izba, sądownia, izba sądowa, trybunał; oruż**ей**ная палáта, zbrojownia, arsenał; каз**ён**ная палáта, izba skarbowa; уголóвная палáта, sąd kryminalny; гражд**а**нская палáта, trybunał cy-
Палáтка, -и, *f.* namiot. [wilny.
Палáточка, -и, *f. dim.* namiotek. [namiotowy.
Палáточный, -ая, -ое, *adj.*
Палáтскій, -ая, -ое, *adj.* tyczący się najwyższego sądu, trybunału. [pałacyk.
Палáтцы, -тецъ, *f. pl. dim.*
Палáчъ, -á, *m.* mistrz, kat.
Палáшикъ, -а, *m. dim.* pałasik.
Палáшникъ, -а, *m.* żołnierz od ciężkiéj jazdy, pałaszonoszcc.
Палáшъ, -á, *m.* pałasz.
Пáлевый, -ая, -ое, *adj.* paliowy, płowy.
Палéніе, -я, *n.* palenie; upał.
Палéный, -ая, -ое, *adj.* spalony.
Палеографúческій, -ая, -ое, *adj.* paleograficzny. [grafia.
Палеографія, -и, *f.* paleo-
Палеонтологія, -и, *f.* paleontologia.
†**Палестúна**, -ы, *f.* błonie, obszerna płaszczyzna, równina.
Палéстра, -ы, *f.* palestra, (*u starożytnych:*) szermierka, szranki szermierskie; rzecznictwo.
Палéтка, v. **Палúтра**.
Пáлецъ, -льца, *m.* palec; bolszóй palecъ, wielki palec; указáтельный палецъ, rożen, wtóry palec u ręki, palec skazujący; чёртовъ палецъ, v. **Бéлемнитъ**; *it.* v. **Смотр**ѣ**ть** (сквозь пáльцы). [czaste.
Пáлечное колесó, *n.* koło pal-
Палúсадина, -ы, *f.* pal z palisady. [dowanie, oczęstokolenie.
Палúсадникъ, -а, *m.* opalisa-
Палúсадный, -ая, -ое, *adj.* palisadowy, częstokołowy.
Палúсадъ, v. **Палисáдникъ**.
Палúтель, -я, *m.* paliciel.
Палúтельный, -ая, -ое, *adj.* palny, zapalny; палúтельная свѣ́ча, *Artill.* świeczka.
Палúть, *v. a.* palić; dogrzewać; piec; палúть изъ пýшекъ, palić, strzelać z dział.
Пáлица, -ы, *f.* palka, kij, laska; Геркулéсовая пáлица, buława Herkulesa. [cyprzyw, laska laku.
Пáлка, -и, *f.* kij, laska; pałka
Палладúй, -я, *m.* palladyum, posąg Minerwy w Troi; * palladyum, rękojmia bezpieczeństwa.
Палóмникъ, -а, *m.* pielgrzym.
Пáлочка, -и, *f. dim.* paleczka, kijeczek, laseczka. [pałki.
Пáлочникъ, -а, *m. Bot.* (*typha*),
Пáлочный, -ая, -ое, *adj.* pałkowy, kijowy; пáлочный карáулъ, warta, straż aresztancka; пáлочная трава́, v. **Пáлочникъ**.
Пáлочье, -я, *n. coll.*, v. **Бáтожье**. [płaszczkowy, flądrowy.
Пáлтусовый, -ая, -ое, *adj.*
Пáлтусъ, -а, *m. H. n.* (*pleuronectes hypoglossus*), płaszczka, flądra (ryba).
Пáлуба, -ы, *f.* 1. nakrycie wozowe; 2. pokład okrętowy; pułkat, gatunek wozu.
Пáлубить, *v. a.* stawiać rusztowanie dla roboty sklepień.
Пáлубленіе, -я, *n.* rusztowanie dla roboty sklepień.
Пáлубный, -ая, -ое, *adj.* pokładowy, od pokładu.
Палъ, -а, *m.* pal, do którego przytwierdza się okręt.
Пальба́, -ы́, *f.* palba, strzelanie (z dział, *etc.*), strzelba.
Пáльма, -ы, *f. Bot.* (*palma*), drzewo palmowe.
Пáльмовый, -ая, -ое, *adj.* palmowy; пáльмовая вѣ́твь, palma, gałąź palmowa. [townik.
Пальнúкъ, -а, *m. Artill.* lon-
Пальто́, *s. indecl.* palto.
Пальцевóе колесó, *n. Mech.* koło paleczaste.
Пальцеобрáзный, ая, -ое, *adj. Bot.* palcowaty, na kształt paleów.
Пáльцы, -евъ, *m. pl.* palce.
Пáльчикъ, -а, *m. dim.* paluszek.
Пáльщикъ, -а, *m.* zapalacz miny, podkopu.
Пáлья, -и, *f. H. n.* (*salmo alpinus*), łososlopstrząg (ryba).
†**Пáморокъ**, -а, *m.*, v. **Сúмракъ**. [pochmurny.
†**Пáморочный**, -ая, -ое, *adj.*
Пáмятливость, -и, *f.* pamiętność, dobra pamięć.
Пáмятливый, -ая, -ое, *adj.* pamiętliwy, pamiętny. [pomnik.
Пáмятникъ, -а, *m.* pamiętnik.
Пáмятный, -ая, -ое, *adj.* pamiętny; пáмятная книжка, rocznik, dziennik domowy.
Пáмятованіе, -я, *n.* pamiętanie, pomnienie.
Пáмятовать, *v. a.* pamiętać, pomnić; *v. impers.* пáмятуется мнѣ, przypominam sobie.
Памятозлóбивый, Памятозлóбный, -ая, -ое, *adj.* mściwy.
Памятозлóбіе, Памятозлóбство, -а, *n.* mściwość, zawziętość.
Памятозлóбствовать, *v. n.* być mściwym.
Пáмятствовать, v. **Пáмятовать**.
Памятца, -и, *f.* książka z imionami zmarłych, przy mszy odczytywana.
Пáмять, -и, *f.* pamięć; uroczysta pamiątka, uroczystość; слабая пáмять, słaba pamięć; безъ пáмяти, bez pamięci; – на пáмять, na pamiątkę; блажéнныя пáмяти, świętéj pamięci; *it.* v. **Приводúть** (на память), **Сохранúть** (въ пáмяти).
Панагіáрь, -а, *m.* naczynie na chléb poświęcony na cześć Bogarodzicy w klasztorach.
Панагія, -и, *f.* 1. ofiara chlebna; 2. chléb poświęcony na cześć Bogarodzicy.
Панегúрикъ, -а, *m.* panegiryk, mowa pochwalna. [rista.
Панегúристъ, -а, *m.* panegi-
Панегúрическій, -ая, -ое, *adj.* panegiryczny.
Панéлина, -ы, *f.* jedna z desek składających futrowanie ścian.
Панéль, -и, *f.* robota futrowania ścian *lub* sufitu.
Панéльный, -ая, -ое, *adj.* do futrowania ścian należący.
Панибрáтство, -а, *n.* poufałość, braterskość. [panbrat.
Панибрáть, -а, *m.* poufalec,
Паникадúло, -а, *n.* pająk, trybularz. [pająkowy.
Паникадúльный, -ая, -ое, *adj.*
Панихúда, -ы, *f.* panichida, msza zaduszna, nabożeństwo żałobne, exekwie.
Панихúдный, -ая, -ое, *adj.* od mszy żałobnéj, do exekwij należący; панихúдная рóспись, панихúдный рéестръ, v. **Помя-**
Пáнна, -ы, *f.* panna. [нникъ.
Панорáма, -ы, *f.* panorama.
Пансіонéрка, -и, *f.* pensyonerka.
Пансіонéръ, -а, *m.* pensyoner.
Пансіóнъ, -а, *m.* pensya, emerytura; pewna summa pobierana z rok z beneficyum; pensya, zakład wychowania dzieci; pensya, dom prywatny, stół i mieszkanie.
Пáнсырь, v. **Пáнцырь**. [lony.
Панталóны, -овъ, *s. c. pl.* pantaloni.
Пантеúзмъ, -а, *m.* panteizm.
Пантеúстъ, -а, *m.* panteista.
Пантеóнъ, -а, *m.* panteon.
Пантóмима, -ы, *f.* pantomima, niema mowa, mowa przez migi, ruchy ciała. [pantomimy.
Пантóмимный, -ая, -ое, *adj.*
Пантóмимъ, -а, *m.* aktor grający pantomimy, mimik.
Панфúръ, v. **Рысь**. [nik.
Пáнцырникъ, -а, *m.* pancer-
Пáнцырный, -ая, -ое, *adj.* pancerny, pancerzowy. [zbroja.
Пáнцырь, -я, *m.* pancerz,
Пáнщина, v. **Бáрщина**.
Панъ, -а, *m.* pan; §. либо панъ, либо пропáлъ, albo się nagnie, albo się złamie; jeśli się nie da w dobry sposób, to się użyje przemo-
Пáнья, -и, *f.* pani. [cy.
Панéйрь, v. **Рысь**.
Пáпа, -ы, *m.* papież.
Пáпенька, -и, *m.* ojciulko.
Пáпертный, -ая, -ое, *adj.* przysionkowy.
Пáперть, -и, *f.* przysionek.
Папúльотка, -и, *f.* papilot.
Папúросъ, -а, *m.* papieros.

Папи́ръ, -а, *m. Bot.* (*cyperus papyrus*), papyrus (rośl.).
Папи́стъ, -а, *m.* papista.
Пáпка, -и, *f.* tektura. [rowy.
Пáпковый, -ая, -ое, *adj.* tektu-
Папоротниковый, v. **Папоротный.**
Папоротникъ, -а, *m. Bot.* (*filix*), paproć (ziele); - водяно́й, крыла́тый, (*pteris aquilina*), orlica; - мужско́й, (*aspidium s. polypodium filix mas.*), paproć samiec, paproć wonna, paproć błotna, strusiowe pióro; - же́нскій, (*pol. filix foem.*), paproć samica; - солóдковый, (*pol. vulgare*), paprotka. [paprociowy.
Папоротный, -ая, -ое, *adj.*
Папоротокъ, -тка, *m.*, **Пáпоротъ**, -и, *f.* 1. błona między palcami u wodnych ptaków (jak np. u kaczek, gęsi, łabędzi); *it.* skrzydło ptasze; 2. v. **Пáпоротникъ.**
Папочная трава, v. **Мелисса** (апте́чная). [piezki.
Пáпскій, -ая, -ое, *adj.* pa-
Папствовать, *v. n.* papieżem być.
Папугáй, -я, *m. H. n.* (*psittacus*), papuga; бѣлый папугáй, v. Какаду́; Чухóнскій папугáй, v. Клестъ-елóвикъ; морскóй папугáй, v. Тупи́къ. [puzka.
Папугáйчикъ, -а, *m. dim.* pa-
Папу́гъ, *Eccl. sl.*, v. **Папугáй.**
Папуша, -и, *f.* wiązka liści tytuniowych. [chleba kwaśnego.
Папу́шникъ, -а, *m.* gatunek
Папу́шный табáкъ, *m.* tytuń liściany. [шадéй, para koni.
Пáра, -ы, *f.* para; пáра ло-
Парáбола, -ы, *f.* parabola, przypowieść; *Mathem.* parabola, linia krzywa.
Параболи́ческій, **Парабóльный**, -ая, -ое, *adj.* paraboliczny.
Параграфъ, -а, *m.* (znak pisarski: §) paragraf. [radny.
Парáдный, -ая, -ое, *adj.* pa-
Парадúровать, *v. n.* paradować.
Парáдъ, -а, *m.* parada, wystąpienie uroczyste.
Паразúтъ, -а, *m.*, v. **Чужея́дное животное, чужея́дное растéніе.**
Паралúтикъ, -а, *m.* paralityk.
Паралúчный, -ая, -ое, *adj. Med.* paraliżowy; *Bot.* **паралúчный кóрень**, **паралúчная трава**, v. **Перестýпень.** [pleksya.
Параличъ, -а, *m.* paraliż, apo-
Паралла́ксъ, -а, *m. Astron.* parallaxa. [*adj.* parallaktyczny.
Параллактúческій, -ая, -ое,
Параллелогрáмъ, -а, *m. Mathm.* parallelogram, równoległobok.
Параллелопúпедъ, -а, *m. Mathm.* parallelopiped, równoległościan. [wnologia linia.
Паралле́ль, -я, *m. Mathem.* ró-
Паралле́льность, -и, *f.* równoległość. [wnolegly, równoodległy.
Паралле́льный, -ая, -ое, *adj.* ró-
Парапéтъ, -а, *m. Fortf.* parapet, przedpiersień. [rapleksya.
Парамле́ксія, -и, *f. Med.* pa-
Парасóль, -и, *f.* parasol.
Парасóльный, -ая, -ое, *adj.* parasolowy. [(*H. n.*).
Пардалéй, -я, *m.*, v. **Рысь**
Пардáль, v. **Барсъ.**
Пáрдва, -ы, *f.*, v. **Векáчъ.**
Пáрдусъ & Пардъ, v. **Барсъ.**
Паремéйникъ, -а, *m.* księga zawierająca wybrane wiersze z pisma św. [brane z pisma św.
Паремíя, -и, *f.* wiersze wy-
Паренúна, -ы, *f.* odłog, rola uprawna przed zasiewem.
Парéніе, -я, *n.* parzenie, naparzanie.
Парéніе, -я, *n.* bujanie, unoszenie się po powietrzu.
Пáреный, -ая, -ое, *adj.* parzony, wyparzony.
Пáрень, -рня, *m. pop.* chłopiec, chłopczyk; *it.* v. **Долговя́зый, Продувно́й** (пáрень).
Парикмáхерскій, -ая, -ое, *adj.* perukarski.
Парикмáхеръ, -а, *m.* perukarz.
Пáрикъ, -а, *m.* peruka.
Пáрильня, -и, *f.* łaźnia parowa.
Пáрильщикъ, -а, *m.* łazienni, łaziebnik. [nica.
Пáрильщица, -ы, *f.* łazien-
Пáрить, *v. a.* parzyć; dusić potrawy; trzepać, parzyć kogo miotełką w łaźni; **-ся**, *a) v. r.* parzyć się, trzepać się w łaźni; *β) v. p.* być wyparzanym.
Пáрить, *v. n.* bujać, unosić się w powietrzu. [ruczka.
Парúчёкъ, -чка, *m. dim.* pe-
Паркéтный, -ая, -ое, *adj.* posadzkowy; паркéтный полъ, v. **Паркéтъ.**
Паркéтъ, -а, *m.* posadzka.
Пáркій, -ая, -ое, *adj.* długo parę (wodną) wstrzymujący.
Пáркъ, -а, *m.* zwierzyniec; pociąg, furgony. [mentarz.
Парламентёръ, -а, *m.* parla-
Парлáментскій, -ая, -ое, *adj.* należący do parlamentu, parlamentowy; parlamentarski, używany w obradach sejmowych.
Парлáментъ, -а, *m.* parlament, zjazd, sejm narodowy.
Пáрма, v. **Барвенá.**
Пармазáнъ, -а, *m.*, & **Пáрискій сыръ**, sér Parmski.
Парнáссія, v. **Парнáсска.**
Парнáссъ, -а, *m. Myth.* Parnas, (góra poświęcona Apollinowi).
Парникóвый, -ая, -ое, *adj.* inspektowy.
Пáрникъ, -á, *m.* inspekt.
Пáрникъ, -а, *m.*, **Парничёкъ**, -чкá, *m. dim.* jedna sztuka z pary.
Парнúшка, -и, *m.* chłopczysko.
Парнóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* parny, gorący; парнóе мáсо, świeże mięso; парнóе мóлоко, świeże mléko. [sty; nadwie osoby.
Пáрный, -ая, -ое, *adj.* parzy-
Паровúкъ, -á, *m.* statek parowy. [parowy.
Паровóзъ, -а, *m.* parowóz, wóz
Паровóй, -áя, -óе, *adj.* parowy, od pary; inspektowy; (*o śledziach*:) wędzony; паровóе нóзе, ugór, odłog. [ować, trawestować.
Пародúровать, *v. n.* parody-
Парóдія, -и, *f.* parodya, trawestowanie.
Пародокъ, -дка, *m.* 1. owoc kwaśny, cierpki; ogrest; 2. latorośl. [ksyzm popad, popadnienie.
Пароксúзмъ, -а, *m. Med.* paro-
Парóль, -я, *m. Milit.* parol, hasło, godło. [mowy.
Парóмный, -ая, -ое, *adj.* pro-
Парóмщикъ, -а, *m.* utrzymujący prom.
Парóмъ, -а, *m.* prom, statek przewozowy na rzéce. [romierz.
Паромéтръ, -а, *m.* atmometr, pa-
Пáростникъ, -а, *m.* młody, drobny las. [parochodny.
Пароходный, -ая, -ое, *adj.*
Пароходство, -а, *n.* parochodstwo.
Пароходъ, -а, *m.* parochod.
Пáрочка, -и, *f. dim.* parka, pareczka, para. [parterowy.
Партéрный, -ая, -ое, *adj.*
Партéръ, -а, *m.* parter (w teatrze).
†Пар-тéсъ, -а, *m. Mus.* partytura, partes, *pl.* partesy, parteski; -тéсный, -ая, -ое, *adj.* partesny, partesowy.
Партизáнить, *v. n.* działać po partyzańsku. [partyzański.
Партизáнскій, -ая, -ое, *adj.*
Партизáнство, -а, *n.* partyzaństwo. [stronnik.
Партизáнъ, -а, *m.* partyzant,
Партикулáрный, -ая, -ое, *adj.* partykularny. [tura.
Партитýра, -ы, *f. Mus.* party-
Партитýрный, -ая, -ое, *adj. Mus.* partyturny, partyturowy.
Пáртія, -и, *f.* 1. stronnictwo, partya, oddział ludzi; 2. partya, związek, osoba na wydaniu; 3. oddział wojska; 4. *Com.* część jakich kolwiek towarów. [glowe.
Парусúна, -ы, *f.* płótno żaglowe.
Парусúникъ, -а, *m.* kitel z żaglowego płótna.
Парусúнный, -ая, -ое, *adj.* z żaglowego płótna. [żagle.
Парусúть, *v. n.* wiać, dąć w
Пáрусникъ, -а, *m.* żagielnik, co żagle robi.
Пáрусный, -ая, -ое, *adj.* żaglowy; пáрусное полотнó, płótno żaglowe; пáрусное сýдно, statek żaglowy. [gielek.
Парусóкъ, -ска, *m. dim.* ża-
Пáрусъ, -а, *m.* żagiel. [lit.
Парчá, -и, *f.* złotolit, srebro-
Парчевóй, (-вóй), -áя, -óе, *adj.* złotolity, srebrolity.
Парчúца, -ы, *f. dim.* lekki gatunek złotolita. [wiec, brudas.
Паршúвецъ, -вца, *m.* parszy-
Паршúвить, *v. a.* oparszywić kogo; **-ся**, *v. r.* oparszywieć.
Паршúвица, -ы, *f.* brudna kobieta. [wość, parch.
Паршúвость, -и, *f.* parszy-

Паршúвый, -ая, -ое, *adj.* parszywy, parchowaty.
Паршúветь, *v. n.* parszywieć, oparszywieć.
Паршь, -а, *m.* (*pl.* паршú, -éй), parchy. [ugór.
Парь, -а, *m.* para, wyziew; **Пасáтный**, v. **Пассáтный**.
Пасéніе, -я, *n.* pasienie, paszenie, pasza. [**Пáдчерица**.
† **Пасербúца** & **Пасербка**, v. † **Пасербокъ**, -бка & **Пасербъ**, v. **Пасынокъ**.
Пáсквиль, -я, *m.* paszkwil, satyra. [paszkwilowy.
Пáсквильный, -ая, -ое, *adj.*
Пáсленъ, v. **Послёнъ**. [но.
Пасмецо, -а, *n. dim.*, v. **Пасмо**.
Пáсмо, -а, *n.* pasmo.
Пáсмурность, -и, *f.* pochmurność; *ponurość, posępność.
Пáсмурный, -ая, -ое, *adj.* pochmurny, zachmurzony; *ponury, posępny.
Пáсмурѣть, *v. n.* chmurzyć się.
Пасовáть, *v. n.* passować, niegrać (w grze w karty).
Пáсока, -и, *f. Med.* limfa; wodnistość.
Пáсочный, -ая, -ое, *adj. Med.* limfatyczny. [paszportowy.
Паспóртный, -ая, -ое, *adj.*
Паспóртъ, -а, *m.* paszport.
Пассажúрскій, -ая, -ое, *adj.* passażerski. [przechodzień.
Пассажúръ, -а, *m.* passażer,
Пассáжный инструмéнтъ, v. **Транзúтъ** (2. *Astron.*).
Пассáжъ, -а, *m.* przechód.
Пассáтный вѣтеръ, *m.* wiatr periodyczny, regularnie w pewnych epokach wiejący.
Пáствище, -а, *n.* pastwisko; pastewnik. [pastewny.
Пáствищный, -ая, -ое, *adj.*
Пáствa, -ы, *f.* 1. pastwisko; 2. trzoda; 3. pewne miejsce zostające pod zarządem biskupa.
Пáственный, v. **Пáствищный**.
Пáствина, -ы, *f. Eccl. sl.* bydło rogate.
Пáствити, *Eccl. sl.*, v. **Пасти**.
Пастéль, -и, *f.* pastele, suche farby; rysunek *lub* malowidło suchemi farbami robione.
Пастéльный, -ая, -ое, *adj.* pastelowy, z suchych farb; **пастéльная живопись**, v. **Пастéль**.
Пастернáкъ, -а, *m. Bot.* (*pastinaca*), pasternak.
Пасти, *v. a.* 1. paść (bydło); 2. przygotowywać, przysposabiać, opiekować się; **-ся**, *a*) *v. r.* paść się, jeść trawę (o bydle); *β*) *v. p.* być pasionym.
Пасти, *v. perf.* upaść; v. **Пáдать**. [ный).
Пáстикъ, v. **Горéцъ** (**антéч-**
Пастила́, v. **Постила́**.
Пастúся, v. *sub*: **Пасти**.
Пасторáть, -а, *m.* probostwo, plebania.
Пастóрка, -и, *f.* kołnierzyk.
Пасторскій, -ая, -ое, *adj.* pastorski, do pastora należący.
Пасторство, -а, *n.* pastorstwo, kapłaństwo ewangielickie.
Пасторъ, -а, *m.* pastor, duchowna osoba ewangielicka.
Пастрижки, v. **Острúжки**.
Пастýхъ, -á, *m.* pastuch, pasterz.
Пастушёкъ & **Пастушóкъ**, -шка, *dim.* pastuszek, pasterek.
Пастýшескій, -ая, -ое, **Пастýшій**, -ья, -ье, *adj.* pastuszy, pasterski; пастýшеская жизнь, życie pasterskie; пастýшеское стихотворéніе, v. **Идúллія**; пастýшья сýмка, *it.* пастýшьи сýмки, *pl. Bot.*, v. **Ярýтка** (пастýшья). [pasterka.
Пастýшка, -и, *f.* pastuszka,
Пастыренача́льникъ, -а, *m.* arcypasterz. [pasterski.
Пáстырскій, -ая, -ое, *adj.*
Пáстырство, -а, *n.* pasterstwo.
Пáстырствовать, *v. n.* być pasterzem.
Пáстырь, -я, *m. Eccl. sl.* pasterz, pastuch; пáстырь духóвный, pasterz, osoba duchowna.
I. Пасть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пáдать**.
II. Пасть, -и, *f.* 1. paszcza, paszczęka; 2. łapica, łapka na myszy.
Пастьбá, -ú, *f.* paszenie.
Пáсха, -и, *f.* pascha; wielkanoc.
Пасхáлія, -и, *f.* – arytmetyczna, paschalia, wyrachowanie wielkanocne.
Пасхáльный, -ая, -ое, *adj.* wielkanocny; пасхáльный áгнецъ, baranek wielkanocny; пасхáльная я́рмонка, v. *sub*: **Я́рмонка**.
Пасъ, -а, *m.* 1. pas (u karety); 2. pas! (słowo grających).
Пасынковáть, *v. a.* obrywać kwiat z tytoniu (na nasienie).
Пасынокъ, -нка, *m.* pasierb.
Пасёка, -и, *f.* pasieka, ul dzikich pszczół.
Пасёчникъ, -а, *m.* pasiecznik, stróż uli dzikich pszczół.
Пасёчный, -ая, -ое, *adj.* pasiekowy, mający w sobie ule dzikich pszczół.
Патата́йка, v. **Потата́йка**.
Патáтъ, v. **Батáтъ**.
Пателéтъ, -а, *m.*, v. **Блюдечко** (3). [tentowy.
Патéнтный, -ая, -ое, *adj.* pa-
Патентовáніе, -я, *n.* patentowanie. [*p.* patentowany.
Патентóванный, -ая, -ое, *part.*
Патентовáть, *v. a.* patentować.
Патéнтъ, -а, *m.* patent.
Патерúкъ, -á, *m.* żywoty ojców kościoła. [skupie berło.
Патерúца, -ы, *f.* pastorał, bi-
Патерóстръ, v. **Чётки** (3).
Патóка, -и, *f.* patoka, miód czysty płynny; cukrowa patoka, syrup.
Патологúческій, -ая, -ое, *adj.* patologiczny.
Патологія, -и, *f.* patologia, nauka o naturze chorób.
Пáточный, -ая, -ое, *adj.* patokowy; syrupowy.
Патрахúль, v. **Епатрахúль**.
Патріáрхальный, -ая, -ое, *adj.* patryarchalny.
Патріáрхія, -и, *f.* patryarchya.
Патріáрхъ, -а, *m.* patryarcha.
Патріáршескій, -ая, -ое, *adj.* patryarszy; патріáршескій санъ, v. **Патріáршество**.
Патріáршество, -а, *n.* patryarchat. [patryarchą.
Патріáршествовать, *v. n.* być
Патріáршій, v. **Патріáршескій**. [tyzm, miłość ojczyzny.
Патріотúзмъ, -а, *m.* patryo-
Патріотúческій, -ая, -ое, *adj.* patryotyczny.
Патріóтка, -и, *f.* patryotka.
Патріóтъ, -а, *m.* patryota.
Патрóнникъ, -а, *m.* łaseczka do nawijania papieru na ładunki.
Патрóнница, -ы, *f.* ładownica.
Патрóнный, -ая, -ое, *adj.* ładunkowy.
Патронтáшъ, -а, *m.* ładownica.
Патрóнщикъ, -а, *m.* ten co robi naboje.
Патрóнъ, -а, *m.* 1. ładunek, nabój; боевóй патрóнъ, ostry ładunek; 2. patron, dobrodziej, łaskawca. [objazd.
Патрýль, -я, *m. Milit.* patrol,
Патьá, -ú, *f.* (*w Syberyi:*) kurz, proch węglany.
Пáужина, -ы, *f. pop.*, v. **Пóлдникъ**. [dniczać.
Пáужинать, *v. n. pop.*, v. **Пóлдникъ**.
Пáужинокъ, -нка, *pop.*, v. **Пóлдникъ**. [stanek.
Пáуза, -ы, *f. Mus.* pauza, przerwa.
Пáузовать, *v. n. Mus.* pauzować, przestawać.
Пáузокъ, -зка, *m.* gatunek, barki. [jęczy.
Паукóвый, -ая, -ое, *adj.* pa-
Пáукъ, -á, *m. H. n.* (*aranea*), pająk.
Паутúна, -ы, *f.* pajęczyna.
Паутúнный, -ая, -ое, *adj.* pajęczynny. [czek.
Паучёкъ, -чкá, *m. dim.* pają-
Паучúна, *Eccl. sl.*, v. **Паутúна**.
Паучíй, -ья, -ье, v. **Паукóвый**. [*cum*), pajęcznica.
Паýчникъ, -а, *m. Bot.* (*antheri-*
Пахáніе, -я, *n.* oranie, orka.
Пáханый & **Пáханый**, -ая, -ое, *adj.* orany. [racki, rolniczy.
Пáхарскій, -ая, -ое, *adj.* o-
Пáхарь, -я, *m.* oracz, rolnik.
Пахáть, *v. a.* orać.
Пахвá, -ú, *f. pl.* podogonowy rzemień; *fig.* сбить кого съ пахвú, zmieszać kogo, zbałamucić.
Пахлýнъ, v. **Дубрóвникъ-кадúло**. [wionąć.
Пахнýть, *v. n. semelf.* wiewnąć,
Пáхнуть, *v. n.* – чѣмъ, pachnąć, zapach wydawać; czuć.

Паховикъ, -á, *m. Med.* wrzód pod pachą.

Паховина, -ы, *f.* pachwina.

Паховой, (-нй), -áя, -óе, *adj.* pachwinowy.

Пахота, -ú, *f.* mocny odor.

Пáхотникъ, v. **Пáхарь.**

Пáхотный, -ая, -ое, *adj.* do orania zdatny, orny, oralny; пáхотныя орýдія, narzędzia do orania.

Пáхта, -ы, *f. prov.* skała.

Пáхтальный, -ая, -ое, *adj.* do zbijania, do robienia masła służący. [co masło robi.

Пáхтальщикъ, -а, *m.* maślarz,

Пáхтальщица, -ы, *f.* maślarka, ta co masło robi.

Пáхтанье, -я, *n.* 1. robienie masła; 2. maślanka.

Пáхтать, *v. a.* masło robić.

Пахýчесть, -и, *f.* wonność, woń, zapach.

Пахýчій, -ая, -ее, *adj.* pachnący, wonny; пахýчій кáмень, v. **Аромалúтъ.**

Пахъ, -а, *m.* słabizna.

Пáче, *adv.* raczéj; bardziéj; náче чáянія, nad spodziewanie.

Пáчеси, -ей, *f. pl.* paczesie, zgrzebie. [pasmo.

Пáчка, -и, *f.* paczka; wiązka,

Пáчкальщикъ, **Пáчкальщица**, v. **Пачкýнъ, Пачкýнья.**

Пáчканье, -я, *n.* bazgranie, walanie, brudzenie.

Пáчкать, *v. a.* bazgrać, walać, brudzić; -ся, *α*) *v. r.* walać się, brudzić się; *β*) *v. p.* być walanym, brudzonym.

Пачкýнъ, -á, *m.* bazgracz, walacz. [walaczka.

Пачкýнья, -и, *f.* bazgraczka,

Пашá, -й, *m.* pasza, basza.

Пашалúкъ, -а, *m.* paszalik, prowincya rządzona przez paszę.

Пáшенка, -и, *f. dim.*, v. **Пáшня.** [mianin.

Пáшенникъ, -а, *m* rolnik, zie-

Пáшенный, -ая, -ое, *adj.* orny, orany.

Пашúна, -ы, *f.* pachwina, cienkie miejsce na wyprawnéj skórze.

Пáшня, -и, *f.* rola, orne pole.

Паспортъ, v. **Пáспортъ.**

Пастéтный, -ая, -ое, *adj.* pasztetowy.

Пастéтъ, -а, *m.* pasztet.

Пáщеки, -ъ, *f. pl.* paszcza, paszczęka. [sowany.

Пáюсная икрá, *f.* kawior pra-

Пáяло, -а, *n.*, **Пáяльникъ**, -а, *m.* młotek do lutowania, spajania.

Пáяльница, -ы, *f.* lutownica, tygiel szmelcarski, roztopnik.

Пáяльный, -ая, -ое, *adj.* lutowny, spajalny.

Паяльце, v. **Пáяло.**

Пáяльщикъ, -а, *m.* lutownik, co lutuje, spaja. [janie.

Пáяніе, -я, *n.* lutowanie, spa-

Пáятельный, v. **Пáяльный.**

Пáять, *v. a.* lutować, spajać; -ся, *v. p.* być lutowanym, spajanym. [śmieszek, trefniś.

Пáяцъ, -а, *m.* bufon, błazen,

Пéвговый, **Певгъ**, v. **Пúхтовый, Пúхта.**

Пегáнка, v. **Атáйка.**

Пегáсъ, -а, *m.* 1. (*pegasus*), pegaz, koń skrzydlasty; 2. *Astron.* pegaz.

Педагóгика, -и, *f.* pedagogika, nauka o wychowaniu młodzieży.

Педагогúческій, -ая, -ое, *adj.* pedagogiczny, nauczycielski.

Педагóгія, -и, *f.* pedagogia.

Педагóгъ, -а, *m.* pedagog, bakałarz, nauczyciel.

Педáль, -и, *f.* pedał (u fortepianów, organów, *etc.*).

Педантизмъ, -а, *m.* pedantyzm.

Педáнтка, -и, *f.* pedantka.

Педáнтскій, -ая, -ое, *adj.* pedantyczny.

Педáнтствовать, *v. n.* być pedantem, bakałarzem.

Педáнтство, -а, *n.* pedanterya, pedantyzm, bakałarstwo.

Педáнтъ, -а, *m.* pedant, bakałarz.

Педéль, -я, *m.* pedell, sapient.

Пейзажúстъ, -а, *m.* malarz krajobrazów.

Пейзáжный, -ая, -ое, *adj.* pejzażowy, krajobrazowy; пейзáжный живописецъ, v. **Пейзажúстъ.**

Пейзáжъ, -а, *m.* pejzaż, krajobraz. [**Пекáрня.**

Пекáльница, **Пекáльня**, v. **Пекáрный**, -ая, -ое, *adj.* piekarniany.

Пекáрня, -и, *f.* piekarnia.

Пекáрскій, -ая, -ое, *adj.* piekarski.

Пекáрство, -а, *n.* piekarstwo.

Пекáрь, -я, *m.* piekarz.

Пеклевáнка, -и, *f.* mąka żytna petlowana.

Пеклевáнный, -ая, -ое, *adj.* z żytnéj mąki petlowanéj.

Пéкло, -а, *n. Eccl. sl.* 1. gorejąca siarka, wrząca smoła; 2. piekło; 3. * ciężka robota.

Пекъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. upał, skwar; 2. gęsta smoła.

†**Пелá**, -ú, *f.* miękina.

Пелена, -ы, *f.* 1. obrus; 2. całun, kir pogrzebowy; 3. pielucha; повивать пеленами, v. **Пеленáть.**

Пеленáльный, -ая, -ое, *adj.* pieluszczany. [pieluchy.

Пеленáнье, -я, *n.* obwijanie w

Пеленáть, *v. a.* obwijać w pieluchy, ob. pieluchami.

Пелёнка, -и, *f.* pieluszka.

Пелёночка, -и, *f. dim.* pieluszeczka. [pieluszczany.

Пелёночный, -ая, -ое, *adj.*

†**Пéлепелы**, -овъ, *pl. m.* frędzle. [-и, *f.* peleryna.

Пелерúна, -ы, **Пелерúнка**,

Пелéсина, -ы, *f.* plecha, pleszyna, cętka na skórze.

Пелéсинка, -и, *f. dim.*, v. **Пелёсина.**

Пелёсый, -ая, -ое, *adj.* pleszywy, cętkowany, pstry.

Пеликáнъ, -а, *m.* 1. *Chem.* alembik; 2. *Chir.*, v. **Ключъ** (зубоврáльный); 3. *H. n.* (*pelicanus onocrotalis*), pelikan, baba, (ptak).

Пелóвый, -ая, -ое, *adj.* plewny, miękinny; пелóвый хлѣбъ, chléb ościsty, plewny.

Пелúнный, **Пелúнь**, v. **Полúнный, Полúнь.**

Пéмза, -ы, *f.* pumeks.

Пéмзовый, -ая, -ое, *adj.* pumeksowy.

Пенёкъ, -нькá, *m. dim.* pieniek; грибóвый пенёкъ, trzon grzybowy. [fowy, karny.

Пéнный, -ая, -ое, *adj.* sztra-

Пенсіонéрка, -и, *f.* pensyonarka; *it.* v. **Пансіонéрка.**

Пенсіонéръ, -а, *m.* pensyonarz; *it.* v. **Пансіонéръ.**

Пенсіóнный, -ая, -ое, *adj.* do pensyi należący; *it.* v. **Пансіóнный.**

Пенсіóнъ, -а, *m.*, v. **Пансіóнъ & Пéнсія.** [wyznaczona komu.

Пéнсія, -и, *f.* pensya, płaca

Пентáметръ, -а, *m.* pentametr, miara wierszowa.

Пентаэ́дръ, v. **Пятигрáнникъ.**

Пентикостáрій, **Пентикостáріонъ**, -а, *m.*, v. **Тріодь-цвѣтнáя.** [ца.

Пентикóстія, v. **Пятидесáтни-**

Пéнтюхъ, -а, *m.* prostak, nieokrzesaniec, niezgrabnik, mazgaj, olszowy Marcin.

Пень, *gen.* пня, *m.* pień; * pień, niezgrabnik, głupiec; *it.* v. **Стать** (въ пень); narzędzie пень, *etc.*, v. *sub*: **Наряжáть.**

Пенька, -и, *f.* konopie.

Пенькóвый, -ая, -ое, *adj.* konopny.

Пенькови́лъ, -а, *m.* robotnik do wiązania konopi.

Пéня, -и, *f.* 1. kara pieniężna, sztraf; 2. zarzut.

Пенúніе, -я, *n.* zarzucanie, wyrzucanie komu czego.

Пенáть, *v. n.* zarzucać, wyrzucać komu co; czynić komu zarzuty. [obracanie w popiół.

Пепелéніе, -я, *n.* popielenie,

Пепелúстый, -ая, -ое, *adj.* popielisty; dający wiele popiołu.

Пепелúть, *v. a.* obracać w popiół, spopielać.

Пепелúще, -а, *n.* popiołowisko, pogorzelisko. [popielaty.

Пепеловúдный, -ая, -ое, *adj.*

Пепелоцвѣтный, -ая, -ое, *adj.* koloru popielatego.

Пéпелъ, -а, *m.* popiół.

Пéпельникъ, -а, *m.* popielnik; v. **Зóльникъ.** [do popiołu.

Пéпельница, -ы, *f.* naczynie

Пéпельный, -ая, -ое, *adj.* popiołowy; popielaty, koloru popielatego; пéпельная трава́, v. **Зóльникъ** (*b. Bot.*).

Пеплопритяга́тель, v. **Турмали́нъ**. [dnik, dziecię najstarsze.
Пе́рвенецъ, -нца, *m.* pierworodny.
Первенство, -á, *n.* pierworodność, pierwszeństwo, prym, pierwość. [kowanie.
Первенствова́ніе, -я, *f.* przodkowanie, szukać pierwszeństwa.
Первенствова́ть, *v. n.* przodkować, szukać pierwszeństwa.
Первенькій, -ая, -ое, *adj.* pierwszy.
Пе́рвина, -ы, *f.* nowina, pierwszyzna, rzecz nowa.
Пе́рвинка, -и, *f.* 1. *dim.*, v. **Пе́рвина**; 2. *Bot.*, v. **Скороспѣ́лка**.
Перво а́нгелъ, -а, *m.* archanioł; **-бра́чіе**, -я, *n.* pierwsze małżeństwo; pierwszy ślub; **-бра́чность**, -и, *f.* pierwsze małżeństwo; **-бра́чный**, -ая, -ое, *adj.* od pierwszego małżeństwa; **-бы́тность**, -и, *f.* pierwiastkowość, pierwotność; **-бы́тный**, -ая, -ое, *adj.* pierwiastkowy, pierwotny; **-верхо́нный**, -ая, -ое, *adj.* najpierwszy, najstarszy w rzędzie pierwszych; **-зна́нный**, -ая, -ое, *adj.* pierwozwany; **-зда́нный**, -ая, -ое, *adj.* najpierwéj stworzony; **-кла́ссный**, -ая, -ое, *adj.* na pierwszym stopniu będący, do pierwszéj klassy, do pierwszego rzędu należący; **-мученикъ**, -а, *m.* pierwszy męczennik (św. Szczepan); **-мученица**, -ы, *f.* pierwsza męczennica (św. Tekla); **-нача́лie**, -я, *n.* przełożeństwo, zwierzchnictwo; najwyższe naczelnictwo; **-нача́льникъ**, -а, *m.* naczelny wódz, najstarszy dowódzca; **-нача́льный**, -ая, -ое, *adj.* początkowy, pierwotny; naczelny; pierwonaczalny prawila, pierwsze prawidła; **-обра́зie**, -я, *n.*, **-обра́зность**, -и, *f.* oryginalność; pierwotność; źródłosłów; **-обра́зный**, -ая, -ое, *adj.* pierwotny; oryginalny; pierwoobrázny glagolъ, *Gramm.* (*verbum primitivum*), słowo pierwotne; **-о́бразъ**, -а, *m.* pierwowzór, prawzór, oryginał; **-отецъ**, -тца, *m. Eccl. sl.* pierwszy ojciec; **-пастырь**, -я, *m. Eccl. sl.* pierwszy pasterz; **-печа́тный**, -ая, -ое, *adj.* pierwszy raz wydrukowany; **-престо́льникъ**, v. **Первосвяти́тель**; **-престо́льный**, -ая, -ое, *adj.* pierwszy; główny; **-пу́тіе**, -я, *n.* pierwsza droga zimowa; **-ро́дный**, -ая, -ое, *adj.* pierworodny; pierwódny synъ, syn pierworodny; pierwódny grѣхъ, grzéch pierworodny; *it. Geogn.*, v. **Первозда́нный**; **-ро́дство**, -а, **-рожде́ніе**, -я, *n.* pierworództwo, pierworodność; **-рожде́нный**, -ая, -ое, *adj.* pierworodny; **-свяще́нникъ**, -а, *m.* arcypasterz, arcybiskup, prymas; **-свяще́нническій**, -ая, -ое, *adj.* arcypasterski, godność arcybiskupa; **-свяще́нническовать**, *v. n.* być prymasem; **-свяще́нникъ**, -а, *m.* najwyższy kapłan; **-свяще́нническій**, -ая, -ое, *adj.* do najwyższego kapłana należący; pontyfikalny; **-свяще́нство**, -а, *n.* prymasowstwo; **-служи́тель**, -я, *m. Eccl. sl.* najstarszy dyakon; **-сонце**, -я, *n.*, **-сонки**, -онъ, *m. pl.* pierwszy sen; **-стате́йный**, -ая, -ое, *adj.* pierwszéj rangi, klassy, pierwszego rzędu; **-степе́нный**, v. **Первокла́сный**; **-страда́лецъ**, **-страда́лица**, v. **Первому́ченикъ**, **Первому́ченица**; **-стриже́ніе**, -я, *n.* pierwsze strzyżenie owiec, pierwsze runo; **-сѣда́лище**, -а, *n.* pierwsze, honorowe miejsce; **-сѣда́льникъ**, -а, **-сѣда́тель**, -я, *m.* przezydent, prezes; **-ўчина**, -ы, *f.* pierwsza próba, pierwsze próbowanie, pierwsza robota; **-ўчка**, -и, *s. c.* poczynający, -ca, poczynacz, poczynaczka, początkujący, -ca; **-цѣ́тъ**, -а, *m. Bot.* (*primula*), pierwiosnek; v. **Скороспѣ́лка**.
Пе́рвый, -ая, -ое, *adj.* pierwszy; celniejszy; starszy; bonе́рвыхъ po pierwsze; naprzód; §. кто первѣе, тотъ и правѣе *abo* пе́рвому го́стю пе́рвое и ме́сто (и красная ло́жка), kto pierwszy, ten lepszy; kto pierwéj zboże do młyna przyniesie, pierwéj ma mleć. [*sl.* jedenasty.
Первыйна́десять, *numer. Eccl.*
Перга́, v. **Уза́**.
Перга́ментный, -ая, -ое, *adj.* pargaminowy.
Перга́ментъ, -а, *m.* pargamin.
Перга́минный, v. **Перга́ментный**. [biacz pargaminu.
Перга́нщикъ, -а, *m.* wyra-
Перга́нникъ, -а, *m.* pargamin.
Пере-ба́нить, *v. perf.*, v. *sub*: **Перебанля́ть**; **-ба́нливать**, v. **Перебанля́ть**; **-банля́ть**, **-ба́нить**, *v. a.* naddawać, naddać; **-ба́лтываніе**, -я, *n.* 1. mieszanie, bełtanie czego z czém; 2. wygadanie, wypaplanie; **-ба́лтывать**, **-болта́ть**, *v. a.* 1. mieszać, zmieszać, bełtać, zbełtać co z czém; 2. wygadać, wypaplać; **-ся**, *a*) *v. r.* mieszać się, zmieszać się; *wypaplać się, wygadać się; *β*) *v. p.* być mieszanym, zmieszanym, zbełtanym; **-бериха**, v. **Литонья**; **-бива́ніе**, -я, *n.* 1. potłuczenie; 2. pozabijanie; 3. wybicie; 4. zabranie (czego komu); 5. wysadzenie, odsadzenie; **-бива́ть**, **-би́ть**, *v. a.* 1. tłuc, potłuc, roztłuc; 2. pozabijać; 3. wybić kogo; 4. przerzucać, przerzucić, przetrząsać, przetrząsnąć; 5. wysadzać, wysadzić, odsadzać, odsadzić od kogo, skłonić do przeniewierzenia się; 6. podawać więcéj, podbijać kogo w cenie, przecenić; перебива́ть чью рѣчь, przerwać komu mowę; перебива́ть языкъ, szepleniеć, mówić prędko i niewyraźnie (o dzieciach); 7. *v. n.* часо́й перебива́ютъ, zegar bije nieregularnie; **Пере-бива́ться**, **-би́ться**, *a*) *v. r.* potłuc się; кое-какъ перебива́ться, *biedę klepać; *β*) *v. p.* być potłuczonym, *etc.*; **-би́вка**, -и, *f.* 1. przetrząśnienie; 2. podawanie więcéj, przecenienie; **-бищикъ**, v. **Перебо́йщикъ**; **-бира́ніе**, -я, *n.* przeglądanie, przestrząsanie, przepatrywanie; **-бира́тель**, **-бира́тельница**, v. **Перебо́рщикъ**, **Перебо́рщица**; **-бира́ть**, **-бра́ть**, *v. a.* przebierać, przebrać; nabierać, nabrać, wybierać, wybrać, wziąść; przerabiać, przerobić; przepierzać, przepierzyć; przetrząsać, przetrząsnąć; przebierać, przebrać; przewracać, przewrócić (*np.* karty w książce); **-ся**, *a*) *v. r.* przeprawiać się, przeprawić się; przenosić się, przenieść się, przeprowadzać się, przeprowadzić się (z mieszkania do mieszkania); *β*) *v. p.* być przebieranym, przebranym, *etc.*; **-би́рка**, -и, *f.* przebiórka, przetrząsanie; **-би́тіе**, -я, *n.* potłuczenie, pogruchotanie; przerwanie; **-бить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перебива́ть**, **-ся**; **-бой**, -я, *n.* ciągłe bicie zegara; **-бо́йка**, v. **Забо́йка**; **-бо́йникъ**, -а, *m.* jajko, którém wiele innych zbito; **-бо́йщикъ**, -а, *m.* podbiciel ceny; drożyciel; **-бо́йщица**, -ы, *f.* podnosząca cenę; drożycielka; **-болта́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перебо́лтывать**; **-бо́лтка**, -и, *f.* zbełtanie, zmieszanie; **-бора́живаніе**, -я, *n.* przebródzenie; **-бора́живать**, **-бороди́ть**, *v. a.* przebróździć, przebródzić; **-бора́нниваніе**, -я, *n.* przebronowanie; **-бора́нивать**, **-боронить**, *v. a.* przebronywać, przebronować; **-бора́ть**, **-боро́ть**, *v. a.* przezwyciężać, przezwyciężyć; **-бо́рка**, -и, *f.* przeprowadzenie się, przeniesienie się, wyprowadzenie się; **-бороди́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перебора́живать**; **-бороне́ніе**, -я, *n.* przebronowanie; **-боронить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перебо́ранивать**; **-боронова́ть**, *v. a.* przebronować; **-боро́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перебора́ть**; **-бо́рочка**, -и, *f. dim.*, v. **Перебо́рка**; **-бо́рочный**, -ая, -ое, *adj.* przegrodowy; **-бо́рщикъ**, -а, *m.* przetrząsacz, przebieracz, przeborca; **-бо́рщица**, -ы, *f.* przebieraczka, przetrząsaczka; **-бо́ръ**, -а, *m.* 1. reszta, nadmiar, przebór; kara surowa; rewizya, przezor; przetrząśnienie; 2. **переборы**, -овъ, *pl.* skały podwodne, progi wodne, trudne przeprawy; **-бра́живать**, **-броди́ть**, *v. n.* walęsać się, włóczyć się; *v. a.* przebrnąć, przebródzić; **Пере-бра́нивать**, **-брани́ть**, *v. a.* łajać, połajać; **-ся**, *v. r.* kłó-

-ciть сѣ, -покло́чить сѣ; **Пере-бранить, -**ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перебра́нивать, -ся; **-**бра́нка, -и, *f.* ла́йка; sprzeczka; **-**бра́сывать, -бро́сать, -бро́сить, *v. a.* przerzucać, przerzucić; -ся, *a*) *v. p.* być przerzucanym, przerzucanym; *β*) *v. r.* przerzucać się; rzucać do siebie; **-**бра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перебира́ть, -ся; **-**бри́вать, -бри́ть, *v. a.* na nowo golić, ogolić, przegolić; -ся, *v. r.* na nowo golić się, ogolić się; **-**бри́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перебри́вать, -ся; **-**броди́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Перебра́живать; **-**броса́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перебра́сывать, -ся; **-**бро́сить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перебра́сывать, -ся; **-**бро́ска, -и, *f.*, **-**бро́шение, -я, *n.*, v. Перебра́сывание; **-**бры́ганіе, -я, *n.* zabryzganie; **-**бры́згать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перебры́згивать, -ся; **-**бры́згиваніе, -я, *n.* zabryzgiwanie; **I.** -бры́гивать, -бры́гать, *v. a.* zabryzgiwać, zabryzgać, pobryzgać; -ся, *a*) *v. r.* za-, po-bryzgać się; *β*) *v. p.* być za-, po-bryzganym; **II.** -бры́згивать, -бры́знуть, *v. n.* za-, pobryzgać; **-**бы́вать, -бы́ть, *v. n.* być, przebywać, przebyć w kilku miejscach; **-**бѣ́гніе, -я, *n.* przebieganie; **-**бѣ́гать, -бѣ́жать, *v. n.* przebiegać, przebiedz; zbiegać, zbiedz, uciec, przebiedz (*np.* do nieprzyjaciela); **-**бѣ́гать, *v. a. perf.* przebiegać, przebiedz; **-**бѣ́гиваніе, v. Перебѣ́ганіе; **-**бѣ́гивать, v. Перебѣ́гать; **-**бѣ́гъ, -а, *m.* przebieg, przebieżenie (*np.* do nieprzyjaciela); **-**бѣ́жаніе, *cfr.* Перебѣ́ганіе; **-**бѣ́жать, *v. perf.*, v. *sub*: Перебѣ́гать; **-**бѣ́жка, -и, *f.*, v. Перебѣ́гъ; **-**бѣ́жчикъ, -а, *m.* przebieglec, przebiegacz, zbieg; **-**бѣле́ніе, **-**бѣли́ваніе, -я, *n.* przebielenie, przebielanie, pobielenie na nowo; **-**бѣли́вать, **-**бѣли́ть, *v. a.* przebielać, przebielić, pobielać, pobielić na nowo; -ся, *v. p.* być przebielanym, przebielonym; **-**бѣли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перебѣ́ливать, -ся; **-**бѣ́лка, -и, *f.*, **-**бѣ́лъ, -а, *m.* przebielanie; **-**важи́вать, **-**вожа́ть, *v. a.* przelejcować, cugle inaczéj założyć; **-**вале́ніе, **-**валиваніе, -я, *n.* przewalenie, przewalanie; **-**вали́вать, **-**вали́ть, *v. a.* przewalać, przewalić, przetaczać, przetoczyć; przeciągać, przeciągnąć co na inne miejsce; -ся, *a*) *v. r.* przewalać się, przewalić się, przechylać, -lić się; *β*) *v. p.* być przewalanym, przewalonym; — съ бо́ку на бокъ, przewalać się z boku na bok; **-**ва́лка, -и, *f.*, v. Перевале́ніе; **-**ва́лъ, -а, *m.* przeciągnienie statku do drugiego brzegu; **-**вали́ть, *v. a. perf.* przewałkować, wywałkować; **-**варе́ніе, **-**вари́ваніе, -я, *n.* przewarzenie, przegotowanie, przegotowywanie; **-**вари́вать, **-**вари́ть, *v. a.* przegotowywać, przegotować, przewarzać, przewarzyć; -ся, *v. p.* być przegotowywanym, przegotowanym; **-**нарі́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перева́ривать, -ся; **-**ва́рка, -и, *f.*, v. Переваре́ніе; **-**ва́рный, -ая, -ое, *adj.* przewarzony; **-**ведѣне́цъ, -нца, *m.* przesadnik, przesiedlec; **-**веде́ніе, -я, *n.* przesadzenie, przesiedlenie; v. Переводъ; **-**везе́ніе, -я, *n.* przewiezienie; **-**везти & **-**везть, *v. perf.*, v. *sub*: Перевози́ть; **-**верну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Перевертывать, -ся; **-**верста́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Перевёрстывать; **-**вёрстка, -и, *f.*, **-**вёрстываніе, -я, *n.* porównanie, zrównanie, porównywanie, zrównywanie; **-**вёрстывать, **-**верста́ть, *v. a.* porównywać, porównać, zrównywać, zrównać; **-**вёртка, -и, *f.* przekręt, przekręcenie, przewrócenie; **-**вёртываніе, -я, *n.* przekręcanie, przewracanie; **I.** -вёртывать, **-**верну́ть, *v. a.* przekręcać, przekręcić, przewracać, przewrócić; -ся, *v. r.* przekręcać się, przekręcić się, przewracać się, przewrócić się; перевёртываться съ бо́ку на бокъ, przewracać się z boku na bok; *β*) *v. p.* być przekręcanym, przekręconym, przewracanym, przewróconym; **II.** -вёртывать, **-**верте́ть, *v. a.* przekręcać, przekręcić; -ся, *v. p.* być przekręcanym, przekręconym; **-**вёртышъ, -а, *m. pop.* przewrót, przewrócenie, wywrót, wywrócenie; **-**вертѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Переверты́вать, -ся, II & Перева́ривать, -ся; **-**вёрчиваніе, -я, *n.* przekręcanie; **-**вёрчивать, **-**вертѣ́ть, *v. a.* przekręcać, przekręcić; -ся, *a*) *v. r.* przekręcać się, przekręcić się; *β*) *v. p.* być przekręcanym, przekręconym; **-**вершать, **-**вершить, *v. a. Jur.* przeglądać, przejrzeć sprawę osądzoną i dać inny wyrok, przeinaczać, przeinaczyć wyrok; **-**вершёніе, **-**вершиваніе, -я, *n. Jur.* przejrzenie, przeglądanie osądzonéj sprawy, przeinaczenie, przeinaczanie wyroku; **-**вёршивать, v. Перевершать; **-**вершить, *v. perf.*, v. *sub*: Перевершать; **-**вести, -ся & **-**весть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Переводи́ть, -ся; **-**вину́дать, *v. perf.*, v. *sub*: Перевину́дывать; **-**вину́дываніе, -я, *n.* przeuzdanie; **-**вину́дывать, **-**вину́дать, *v. a.* przeuzdywać, przeuzdać, inaczéj zauzdać; **-**виваніе, -я, *n.* przewijanie; przeplatanie; **Пере-вина́ть, -**вить, *v. a.* przewijać, przewinąć, przeplatać, przepleść; **-**ся, *a*) *v. r.* powikłać się, poplątać się; *β*) *v. p.* być przewijanym, przewiniętym, przeplatanym, przeplecionym; **-**ви́вка, -и, *f.* przewijanie, przeplatanie; **-**ви́вной, -ая, -ое, *adj.* przewity, przepleciony; **-**ви́въ, -а, *m.*, v. Переви́вка; **-**ви́дѣться, (†), v. Повида́ться; **-**вира́ніе, -я, *n.* przegadanie; wygadanie, wypaplanie; **-**вира́ть, **-**вра́ть, *v. a.* przegadać kogo; wygadać, wypaplać co; nabredzić; **-**ви́ры, -ове́, *m. pl.* kłamstwa; **-**висѣ́ть, **-**ви́снуть, *v. n.* przewisnąć, przewisić się; **-**ви́слость, -и, *f.* przewisłość; **-**ви́слый, -ая, -ое, *adj.* przewisły; **-**ви́снуть, *v. perf.*, v. *sub*: Перевиса́ть; **-**вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перевива́ть, -ся; **-**во́дина, -ы, *f. Archit.* tram, belka główna; **-**водитель, -я, *m.* remitent, przesyłacz pieniędzy; **-**води́ть, **-**вести & **-**весть, *v. a.* przewodzić, przewieść, przeprowadzać, przeprowadzić (przez co); przenosić, przenieść; przejąć dług na siebie; przekładać, przełożyć, tłómaczyć, przetłómaczyć; -ся, *a*) *v. r.* przenosić się, przenieść się, przeprowadzać się, przeprowadzić się, wyprowadzać się, wyprowadzić się; *β*) *v. p.* być przewodzonym, przeprowadzanym, przeprowadzonym, *etc.*; **-**во́дный, -ая, -ое, *adj.* przeniesiony, przesiedlony; przesłany; перево́дныя де́ньги, pieniądze przesłane wekslem; **-**во́дческій, -ая, -ое, *adj.* tłómaczowy, do tłumacza należący; **-**во́дчикъ, -а, *m.* tłumacz, przekładacz; *papla, plociuch; **-**водчица, -ы, *f.* tłumaczka, przekładaczka; *papla; **-**во́дъ, -а, *m.* przeniesienie, przesiedlenie; promocya; tłumaczenie, przekład z obcego języka; przesłanie pieniędzy w wekslu; *it.* v. Перево́дина; **-**вожа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Переважи́вать; **-**возить, **-**везти & **-**везть, *v. a.* przewozić, przewieźć; -ся, *a*) *v. r.* przewozić się, przewieźć się; przeprawiać się, przeprawić się przez rzékę; *β*) *v. p.* być przewożonym, przewiezionym; **-**во́зка, -и, *f.* przewożenie, przewiezienie; **-**во́зникъ, v. Перево́зчикъ; **-**во́зный, -ая, -ое, *adj.* przewoźny, przewozowy; **-**во́зное, -аго, *s. n.* przewoźne, opłata za przewóz; **-**во́зчикъ, -а, *m.* przewoźnik; **-**во́зъ, -а, *m.* przewóz, przewożenie; przeprawa; **-**вой, -я, *m.*, v. Обви́вка; **-**волакиваніе, -я, *n.* przewlekanie, przeciąganie; **Перево́лакивать, -**волочь, *v. a.* przewlekać, przewlec, przeciągać,

przeciągnąć; **Пере-волáкиваться**, *v. p.* być przewlekanym, przewleczonym, przeciąganym, przeciągniętym; **-волóка**, -и, *f.*, **-волокъ**, -а, *m.*, v. **Волокъ**; **-волóчина**, v. **Переволóдина**; **-волóчка**, -и, *f.* przewłoka, odwłoka; **-волочь**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Переволáкивать**, -ся; **-ворáчиваніе**, -я, *n.* przewracanie; **-ворáчивать**, **-воротúть**, *v. a.* przewracać, przewrócić; obracać, obrócić na drugą stronę; переворáчивать съ бóку на бокъ, przewracać z boku na bok; - листы́ въ книгѣ, przewracać karty w książce; -ся, *a*) *v. r.* przewracać się, przewrócić się, obracać się, obrócić się; *β*) *v. p.* być przewracanym, przewróconym, obracanym, obróconym; **-ворашúваніе**, -я, *n.* przeszukiwanie, przetrząsanie; **-ворашúвать**, **-ворошúть**, *v. a.* przetrzęsywać, przetrząsać, przeszukiwać, przeszukać; -ся, *v. p.* być przetrząsanym, przeszukiwanym; **-воротúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Переворáчивать**, -ся; **-воротъ**, -а, *m.* przemiana; przewrócenie; **-ворочáть**, *v. a. perf.* poprzewracać, powywracać; **-поворóченіе**, -я, *n.* poprzewracanie, powywracanie; **-воро́меніе**, -я, *n.* przetrząśnienie; **-ворошúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переворашúвать**; **-вощúкъ**, -а, *m.* przewoźnik; **-вощúцкій**, -ая, -ое, **-вощичій**, -ья, -ье, *adj.* przewoźniczy; **-вра́вленіе**, -я, *n.* nabredzenie; **-врáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перевирáть**; **-вѣдывáться**, **-вѣдáться**, *v. r.* rozmawiać się, rozmówić się z kim o czém; **-вѣсить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перевѣшивáть**, -ся; **-вѣсіе**, -я, *n.* (†), namiot; **-вѣска**, -и, *f.* przewaga, przeważenie, przeważanie; **-вѣсъ**, -а, *m.* przewaga; **-вѣтникъ**, -а, *m.* (†), zdrajca; **-вѣтный**, -ая, -ое, *adj.* zdradliwy; **-вѣтъ**, -а, *m.* (†), zdrada; **-вѣшáніе**, -я, *n.* przeważanie, przeważenie; **-вѣшáть**, *v. n. perf.* popowieszać; **-вѣшивáть**, **-вѣсить**, *v. a.* przeważać, przeważyć; przewieszać, przewiesić; -ся, *a*) *v. r.* przeważać się, przeważyć się; *β*) *v. p.* być przeważanym, przeważonym; **-вязáніе**, -я, *n.* przewiązanie, obwiązanie; **-вязáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перевязывать**; **-вя́зка**, -и, *f.* przewiązanie, obwiązanie; opatrzenie rany; **-вязывáніе**, -я, *n.* przewięzywanie, obwiązywanie; **-вязывáть**, **-вязáть**, *v. a.* 1. przewiązywać, przewiązać, obwiązywać, obwiązać; - рáны, opatrzyć ranę; 2. przerabiać, przerobić na drótach (*np.* pończochy); -ся, *a*) *v. r.* [*o ranach*:] opatrywać się, opatrzyć się; *β*) *v. p.* być wiązywanym, przewiązanym.

Перевязь, -и, *f.* 1. przewięź; 2. przepaska; 3. *Milit.* bandolier.

Пере-вя́сло, -а, *n. Eccl. sl.* wiązka, więź, przewiązka; **-гáживать**, **-гадúть**, *v. a.* (po)plugawić; *oszpecić, zeszpecić; -ся, *a*) *v. r.* plugawić się, poplugawić się; *β*) *v. p.* być (po)plugawionym; **-гáнивать**, -ся, v. **Перегонúть**, -ся; **-гáрный**, -ая, -ое, *adj.* przegorzony; przepalony; **-гибáніе**, -я, *n.* przeginanie; **-гибáть**, **-гнýть**, *v. a.* przeginać, przegiąć; -ся, *a*) *v. r.* przeginać się, przegiąć się; *β*) *v. p.* być przeginanym, przegiętym; **-гúбка**, -и, *f.* przeginanie, przegięcie; **-гúбнуть**, *v. n. perf.* poginąć, zginąć; **-гúбъ**, -а, *m.* przegięcie, przegub, przegięcina; zagięcie, fald (na papierze *lub* materyi); **-гладить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегла́живать**; **-гла́женіе**, **-гла́живаніе**, -я, *n.* przeprasowanie, przeprasowywanie; **-гла́живать**, **-гла́дить**, *v. a.* przeprasowywać, przeprasować; **-глупúть**, *v. a. perf.* ogłuszyć, pogłuszyć; **-глядка**, -и, *f.* 1. przejrzenie, rewizya; 2. v. **Переглядъ**; **-гля́ды**, -овъ, *m. pl.* strzelanie oczyma; **-гля́дываніе**, -я, *n.* przeglądanie; **-гля́дывать**, **-гляде́ть**, *v. a.* przeglądać, przejrzeć, przepatrzyć; -ся, *v. p.* być przeglądanym; **-гля́дываться**, **-гля́нуться**, *v. r.* мéжду собóю, patrzyć, spoglądać na siebie; **-гляде́ніе**, -я, *n.* przejrzenie; **-гляде́ть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Переглядывать**, -ся; **-гля́нуться**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Переглядываться** (*v. r.*); **-гнáиваніе**, -я, *n.* przegnajanie, gnojenie; **-гнáивать**, **-гнои́ть**, *v. a.* gnoić, przegnajać, przegnoić; -ся, *v. p.* być przegnajanym, przegnojonym; **-гнáніе**, -я, *n.* przegonienie; prześcignienie; przedystyllowanie; **-гнáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегонять**; **-гнúваніе**, -я, *n.* przegnicie; **-гнúвать**, **-гнúть**, *v. n.* gnić, przegnić; **-гнúтіе**, -я, *n.* przegnicie; **-гнúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегнúвать**; **-гноéніе**, -я, *n.* przegnojenie; **-гно́енный**, -ая, -ое, *part. p.* przegnojony; **-гнóй**, -я, *m.* gnój popsuty; **-гнóйка**, -и, *f.* przegnicie; **-гнóить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегнáивать**, -ся; **-гнýтіе**, -я, *n.* przegięcie; **-гнуть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегибать**, -ся; **-говáриваніе**, -я, *n.* przegadywanie; przedysputowanie; rozmówienie się; **-говáривать**, **-говорúть**, *v. a.* przegadywać, przegadać, przedysputować; przemawiać, przemówić; przepowiedać sobie lekcyę; pogadać, pomówić o czém; -ся, *v. r.* rozmawiać się, rozmówić się; **-говóрка**, -и, *f. pop.* rozmowa; **-говóрный**, -ая, -ое, *adj.* umowny; **переговóрная трýба**, trąba do rozmawiania; **Пере-говóрщикъ**, -а, *m.* świegot, papla, gaduła; **-говóръ**, -а, *m.*, **переговóры**, *pl.* narada; obmowa, obgadanie; мírные переговóры, negocyacye, układy o pokój; **-годúть**, v. **Повременúть**; **-годовáлый**, -ая, -ое, *adj.* przez rok trzymany; **-годовáть**, *v. n. perf.* przez rok trzymać, rok gdzie przebyć, przemieszkać; **-гóнка**, -и, *f.* przegonienie, wyścig w biegu; przegon, przepędzenie; przedystyllowanie; **-гóнщикъ**, -а, *m.* dystyllator; **-гóнъ**, -а, *m.* spędzenie, zmordowanie koni; przedystyllowanie; **-гонáть**, **-гнáть**, *v. a.* przeganiać, przeganiać, prześcigać; przegnać, przepędzać; pędzić; przedystyllować; -ся, *v. p.* być przepędzonym; **-горáживаніе**, -я, *n.* przegradzanie; **-горáживать**, **-городúть**, *v. a.* przegradzać, przegrodzić; -ся, *v. p.* być przegradzanym, przegrodzonym; **-горáніе**, -я, *n.* przegorzenie, przepalenie; **-горáть**, **-горéть**, *v. n.* przepalać się, przepalić się; spalić się, wypalić się; **-гóрклый**, -ая, -ое, *adj.* zgorzkniały, zgorzkły; **-гóркнуть**, *v. n. perf.* zgorzknąć, przegorzknąć; **-горóда**, -ы, *f.* (†), przegroda; **-городúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегора́живать**, -ся; **-горóдка**, -и, *f.* 1. przegródka, przepierzenie; 2. v. **Заволъ**; 3. (*Anat.*) nosowa przegródka, chrząstka; **-горóдочка**, -и, *f. dim.* przegródeczka; **-горóдочный**, -ая, -ое, *adj.* przegródkowy; **-горожéніе**, -я, *n.* przegrodzenie; **-горéлый**, -ая, -ое, *adj.* przegorzały, przepalony; **-горѣніе**, -я, *n.* przepalenie; **-горéть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегорáть**; **-граничивать**, **-граничить**, *v. a.* oznaczać, oznaczyć nowe granice; **-гружáть**, **-грузúть**, *v. a.* przeładowywać, przeładować ze statku na statek; -ся, *v. p.* być przeładowywanym, przeładowanym; **-гружéніе**, **-гружáніе**, -я, *n.*, v. **Перегрýзка**; **-грýживать**, -ся, v. **Перегружáть**, -ся; **-грузúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегружáть**, -ся; **-грýзка**, -и, *f.* przeładowanie, przekładanie; **-грузнóй**, (-нá), -ая, -óе, *adj.* przeładowany; przekładny; **-грызáніе**, -я, *n.* przegryzanie; **-грызáть**, **-грызть**, *v. a.* przegryzać, przegryźć; -ся, *a*) *v. r.* *wyłajać się; *β*) *v. p.* być przegryzanym, przegryzionym; **-грѣ́ваніе**, -я, *n.* od-, przy-grzewanie; **-грѣ́вать**, **-грѣть**, *v. a.* od-, przy-grzewać, -grzać; -ся, *v. p.* być od-, przy-grzewanym, -grzanym; **-грѣ́тіе**, v. **Перегрѣ́ваніе**; **-грѣть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перегрѣ́вать**, -ся; **Пере-грязнúть**, *v. a. perf.* pobrudzić; -ся, *a*) *v. r.*

pobrudzić się; *β*) *v. p.* być pobrudzonym; **Пере-губить**, *v. a. perf.* wygubić, wyniszczyć; **-гуня**, **-и**, *f. H. n.* (*mustela sarmatica*), perewizka; **-гулъ**, **-а**, *m.* hulanka, hulanie; **-гулять**, *v. n. perf.* oblecieć wszędzie; upić się; **-гущать**, **-густить**, *v. a.* za nadto zgęszczać, zgęścić; **-гущёніе**, **-я**, *n.* zbyteczne zgęszczenie; **-даваніе**, **-я**, *n.* podawanie, oddawanie drugiemu; nadawanie komu czego; **-даватель**, **-я**, *m.* przekaźca, ustępujący swe prawa innemu; **-давать**, **-дать**, *v. a.* podawać, podać, oddawać, oddać co drugiemu; przekazywać, przekazać; **-ся**, *v. r.* dawać, dać sobie nawzajem; **-давіть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передавливать, **-ся**; **-давка**, **-и**, *f.*, **-давливаніе**, **-я**, *n.* powydeptywanie, powygniatanie, powyduszenie; **-давливать**, **-давіть**, *v. a.* powydeptywać, powydeptać, powygniatać, powyciskać, dusić, wydusić; **-даніе**, v. Передаваніе; **-даріваніе**, **-я**, *n.* rozdarowanie; **-дарівать**, **-дарить**, *v. a.* rozdarowywać, rozdarować, obdarzyć; **-дарокъ**, **-тка**, *m.* naddatek; **-даточность**, **-и**, *f.* naddawanie; **-даточный**, **-аи**, **-ое**, *adj.* naddany, nadpłacony; **-дачникъ**, **-а**, *m.*, v. Передаватель & Измѣнникъ; **-дать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передавать, **-ся**; **-дача**, **-и**, *f.* naddatek; podawanie; wanienka do lodu; **-дачный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* naddatkowy; **-дачникъ**, **-а**, *m.* przedłaźnia; **-дѣваніе**, **-я**, *n.*, v. Перегонка, (*Chem.*); **-дѣвать**, **-дѣть**, **-ся**, v. Перегонять, Перегнать, **-ся**, (*Chem.*); **-движеніе**, **-я**, *n.* przesuwanie, przesunięcie; **-двигать**, **-двинуть**, *v. a.* przesuwać, przesunąć; **-ся**, *v. r.* przesuwać, przesunąć się; **-двиганіе**, v. Передвиганіе; **-двигивать**, **-двигать**, v. Передвигать, Передвинуть; **-движка**, **-и**, *f.*, **-движутіе**, **-я**, *n.*, v. Передвиганіе; **-двинуть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передвигать, **-ся**; **-двоёніе**, **-я**, *n.*, v. Перегонка, (*Chem.*); **-двоить**, v. *perf.*, v. *sub*: Передваивать; **-дёрганіе**, **-я**, *n.* powyciąganie; **-дёргать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передёргивать, **-ся**; **-дёргиваніе**, v. Передёрганіе; **-дёргивать**, **-дёргать**, **-дёрнуть**, *v. a.* powyciągiwać, powyciągać; **-ся**, *v. p.* być powyciąganym; **-держаніе**, **-я**, *n.* przetrzymanie; **-держатель**, **-я**, *m.* przechowca; **-держательство**, **-а**, *n.* przetrzymanie, przechowywanie; **-держать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передёживать, **-ся**; **-держиваніе**, *cfr.* Передержаніе; **-держивать**, **-держать**, *v. a.* przetrzymywać, przetrzymać, przechowywać, przechować; **-ся**, *v. p.* być przetrzymywanym, przechowywanym; **-держка**, **-и**, *f.*, v. Передержаніе & Передержка; **-дёрнуть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передёргивать, **-ся**; **-дирваніе**, **-я**, *n.* przedzieranie; **-дирвать**, **-дрвать**, *v. a.* prze-, roz-dzierać, przedrzeć, rozdrzeć; **-ся**, *v. p.* być przedzieranym, przedartym; **-дирка**, **-и**, *f.* przedarcie, rozdarcie; **-дить**, *v. a.* 1. v. Опереживать; 2. *pop.* передѣть въ запасъ, opatrzyć się w co. [*dokz.*

Передки, **-овъ**, *m. pl.*, v. Пере-

Пере-дковый, **-ая**, **-ое**, *adj.* do przodu wozu używany; передковыя колёса, przednie koła; передковая кожа, skóra na przodki do bótów; **-дневать**, *v. n. perf.* przedniować, dzień przebyć gdzie.

Передникъ, **-а**, *m.* fartuch; szorc; кожаный передникъ, szorc skórzany; szorstfal, szustfal; zatuła. [fartuszek.

Передничекъ, **-чка**, *m. dim.*

Передній, **-яя**, **-ее**, *adj.* przedni, pierwszy; передняя, *s. f.* przedpokój.

Пере-довой, **-ой**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przedni, przodkowy; передовой отрядъ, straż przednia; передовая стража, v. Аванпостъ; передовое войско, v. Авангардъ; передовая сцена, v. Авансцена; **-довщикъ**, **-а**, *m.* pierwszy robotnik na barce; **-довый**, v. Передовой; **-докъ**, **-дка**, *m.* łopatka (*np.* cielęca); przednia część nogi; przednia część u sani; *Artill.* przodek, przodkara; передокъ ноги, *Anat.*, v. Плесна; **-дохнуть**, *v. n. perf.* zdechnąć; **-дохнуть**, *v. n. perf.* wytchnąć cokolwiek; **-дражниваніе**, **-я**, *n.* przedrzeźnianie; **-дражнивать**, **-дразнить**, *v. a.* kogo, przedrzeźniać kogo, wyszydzać z kogo; **-ся**, *v. r.* przedrzeźniać się; **-дразниватъ**, **-ся**, v. Передражнивать, **-ся**; **-дразнить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передражнивать, **-ся**; **-драніе**, **-я**, *n.* przedarcie; **-драть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передирать, **-ся**; **-дробить**, **-дробля́ть**, **-ся**, v. Раздробить...; **-дро́глый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przeziębły; **-дро́гнуть**, *v. a. perf.* przeziębnąć; **-дря́блый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* zupełnie zwiędły; **-дря́бнуть**, *v. n. perf.* zupełnie zwiędnąć; **-дря́га**, **-и**, *f. pop.* przestrach, wielka trwoga; **-думывать**, **-думать**, *v. a.* namyślać się, namyślić się; **-душить**, *v. a. perf.* podusić, nadusić.

Передъ, *praep.*, v. Предъ.

Передъ, **-а**, *m.* przód, przodek; передъ & передки, v. Передокъ.

Пере-дышка, **-и**, *f.* wytchnienie; **-дѣваніе**, **-я**, *n.* przebieranie (się); **-дѣвать**, *v. a.* przebierać, przebrać, przestrajać, przestroić; **-ся**, *v. r.* przebierać się, przebrzać się; **-дѣланіе**, **-я**, *n.* przerobienie; **-дѣлать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передѣлывать, **-ся**; **-дѣлка**, **-и**, *f.* przeróbka, przerobienie; **-дѣлываніе**, **-я**, *n.* przerabianie; **-дѣлывать**, **-дѣлать**, *v. a.* przerabiać, przerobić; **-ся**, *v. p.* być przerabianym, przerobionym; **-дѣть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Передѣвать, **-ся**; **-ённый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przejęty; переёмное, **-аго**, *s. n.* przejem, zapłata za przejęcie; **-ёмщикъ**, **-а**, *m.* przejemca, przejmacz; **-ёмъ**, **-а**, *m.* 1. przejma, przejmowanie, przejęcie, przerwanie, przecięcie drogi komu; 2. przejem, zapłata za przejęcie (*np.* zbiega, listu); 3. v. Перехватъ; **-жареніе**, **-жариваніе**, **-я**, *n.* przesmażenie, przesmażanie, przepieczenie, przepiekanie; **-жаривать**, **-жарить**, *v. a.* 1. przesmażać, przesmażyć, przepiekać, przepiec; 2. zbyt wysmażyć; 3. wszystko przepiec, wypiec; **-жариваться**, **-жариться**, *a*) *v. r.* przepiekać się, przepiec się; *β*) *v. p.* być przesmażanym, przesmażonym, przepiekanym, przepieczonym; **-жать**, *v. perf.*, v. *sub*: Пережимать & Пережинать; **-жданіе**, **-я**, *n.* przeczekanie; **-ждать**, *v. perf.*, v. *sub*: Переживать; **-женіе**, **-я**, *n.* przeżucie, odżucie, pożucie; **-жевать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Пережёвывать, **-ся**; **-жёвка**, **-и**, *f.*, **-жёвываніе**, **-я**, *n.*, v. Пережеваніе; **-жёвывать**, **-жевать**, *v. a.* przeżuwać, przeżuć; odżuwać, odżuć; drobno żuć, pożuć; **-ся**, *v. p.* być przeżuwanym, przeżutym, odżuwanym, odżutym, pożutym; **-жениться**, *v. a. perf.* pożenić; **-ся**, *v. r.* pożenić się; **-жёчь**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Пережигать, **-ся**; **-жженіе**, **-я**, *n.* przepalenie; **-живать**, **-жить**, *v. n.* przeżywać, przeżyć; przemieszkiwać, przemieszkać; **-жига**, **-и**, *f.*, **-жиганіе**, **-я**, *n.*, v. Пережженіе; **-жигать**, **-жечь**, *v. a.* przepalać, przepalić; **-ся**, *v. p.* być przepalanym, przepalonym; **-жиданіе**, **-я**, *n.* przeczekiwanie; **-жидать**, **-ждать**, *v. a.* przeczekiwać, przeczekać; **-жижать**, **-жи́дить**, *v. a.* przerzadzać, przerzadzić; **-жинать**, **-жать**, *v. a.* prze-, wy-żymać, **-ząć** (mokrą bieliznę), na nowo wyżymać, wyżąć, wyciskać, wycisnąć; **-жимъ**, **-а**, *m.* ściśnięcie; **-жинать**, **-жать**, *v. a.* wyżynać, wyżąć, wszystko żąć; **-жирать**, **-жрать**, *v. a.* wszystko zeżreć, pożreć; **-житіе**, **-я**, *n.* przeżycie; **Пере-жить**, *v. perf.*, v. *sub*:

Переживать; **Пере-жра́ние**, **-я**, *n.* пожерсие; **-жра́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пережира́ть**; **-зва́нивание**, **-я**, *n.* дзвонienie колеją we wszystkie dzwony; **-зва́нивать**, *v. n.* дзвонić колеją we wszystkie dzwony; **-зва́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перезывать**, **-ся**; **-зво́нъ**, **-а**, *m.*, v. **Перезва́нивание**; **-зимова́лый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przezimowały, ten który zimę gdzie przepędził; **-зимова́ние**, **-я**, *n.* przezimowanie; **-зимова́ть**, *v. n.* przezimować; **-зимо́вка**, **-и**, *f.* przezimowanie; **-знобить**, *v. a. perf.* przeziębić, przemrozić; **-зре́вание**, **-я**, *n.* przestałość, zbyteczna dozrzałość ілн dojrzałość; **-зре́вать**, **-зре́ть**, *v. n.* za nadto dozrzewać, dozrzeć ілн dojrzeć; **-зре́лый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przejźrzały, przestały; **-зывание**, **-я**, *n.* odmawianie, namawianie, kogo na swoję stronę; **-зывать**, **-звать**, *v. a.* namawiać, namówić kogo na swoję stronę, przemawiać, przemówić kogo; **-ся**, *v. p.* być namawianym, namówionym; **-зя́бать**, **-зя́бнуть**, *v. n.* przeziębnąć, przeziębić się; bardzo się zaziębić; **-зя́блый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przeziębły; **-играние**, **-я**, *n.* powtórne zagranie czego; **-играть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перейгрывать**, **-ся**; **-йгрывание**, **-я**, *n.* powtórne granie czego; **-игрывать**, **-играть**, *v. a.* na nowo grać, zagrać co, powtórnie co grać, powtarzać, powtórzyć granie; **-игрываться**, **-играться**, *v. p.* na nowo [ілн powtórnie] być granym, zgranym; **-имать**, v. **Перенима́ть**, **Перехва́тывать**; **-именова́ние**, **-я**, *n.* przemianowanie; **-именова́ть**, *v. a.* przemianowywać, przemianować kogo, inaczéj kogo nazywać, nazwać; **-ся**, *α*) *v. r.* przemianowywać się; *β*) *v. p.* być przemianowywanym, przemianowanym; **-йка**, **-и**, *f.* przejma, przejęcie; v. **Перема́ъ**; **-йчивость**, **-и**, *f.* pojętliwość, pojętność, nauczliwość; **-йчивый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* pojętliwy, pojętny, nauczliwy; **-ящикъ**, v. **Переемщикъ**; **-инáчение**, **-инáчивание**, **-я**, *n.* przeinaczenie, przeinaczanie, przeistaczanie, przeistoczenie; **-инáчивать**, **-инáчить**, *v. a.* przeinaczać, przeinaczyć, przeistaczać, przeistoczyć; **-ся**, *v. p.* być przeinaczanym, przeinaczonym, przeistaczanym, przeistoczonym; **-искáние**, **-я**, *n.* przeszukanie, przetrząśnienie wszędzie; **-искать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перейскивать**; **-йскивание**, **-я**, *n.* przeszukiwanie, przetrzęsywanie wszędzie; **-йскивать**, **-искáть**, *v. a.* wszędzie szukać, przeszukiwać, przeszukać, przetrzęsywać, przetrząsać; **-ся**, *v. p.* być przeszukiwanym, przeszukanym, *etc.*; **-казáть**, *v. a. perf.* pokazać (wiele, wszystko); **-каливание**, **-я**, *n.* przepalanie; **-кáливать**, **-калúть**, *v. a.* przepalać, przepalić; **-ся**, *v. p.* być przepalanym, przepalonym; **-кáлъ**, **-а**, *m.* zbyteczne przepalenie; **-кáльвание**, **-я**, *n.* 1. przepinanie (*np.* wstążki u kapelusza); 2. pozabijanie (*np.* drobiu); 3. zakłócie, pozabijanie (niektórych, wszystkich); **-кáлывать**, **-колóть**, *v. a.* 1. przepinać, przepiąć (*np.* wstążkę na kapelusza); 2. pozabijać (*np.* drob'); 3. pokłóć, pozabijać (niektórych, wszystkich); 4. połupać (drzewo); **-ся**, *v. p.* być przepinanym, przepiętym, *etc.*; **-кáльный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* do przepalania zdatny; **перекáльная печь**, piec hutny, hutniczy; **-кáпчивание**, **-я**, *n.* przekopcanie; przydymianie; **-кáпчивать**, **-копти́ть**, *v. a.* przekopcać, przekopcić; przedymiać, przedymić; **-ся**, *v. p.* być przekopcanym, przekopconym; **-кáпывание**, **-я**, *n.* przekopywanie; **-кáпывать**, **-копáть**, *v. a.* przekopywać, przekopać; **-ся**, *v. p.* być przekopywanym, przekopanym; **-катáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перекáтывать**, **-ся** (I).

Перекати-по́ле, *Bot.*, v. **Снеголо́вникъ, Гипсолю́бка.**

Пере-катúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перекáтывать**, **-ся** (II) & **Перекáчивать**, **-ся** (I); **-кáтка**, **-и**, *f.* przetoczenie, przewalenie; **-кáтный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przetoczysty, dający się przetoczyć; **-кáть**, **-а**, *m.* 1. v. **Перекáтка**; **-кáтываніе**, **-я**, *n.* przetaczanie, przewalanie; **I. -кáтывать**, **-катáть**, *v. a.* (na nowo), powtórnie maglować, przemaglować, przewalkować, przewalkować, przewalkować (bieliznę); po-, na-maglować (wiele bielizny); **-ся**, *v. p.* być na nowo maglowanym, przemaglowanym, przewalkowanym; **II. -кáтывать**, **-катáть & -катúть**, *v. a.* przetaczać, przetoczyć, przewalać, przewalić; **-ся**, *α*) *v. r.* przetaczać się, przetoczyć się, przewalać się, przewalić się; *β*) *v. p.* być przetaczanym, przetoczonym, przewalanym, przewalonym; **-кáчивание**, **-я**, *n.* przetaczanie, przewalanie; **I. -кáчивать**, **-катúть**, *v. a.* przetaczać, przetoczyć, przewalać, przewalić; **II. -кáчивать**, **-качнýть**, *v. a.* tam i sam chwiać, bujać; **-ся**, *v. r.* przewalić się, upaść; **-квáска**, **-и**, *f.*, **-квáшеніе**, **-квáшиваніе**, **-я**, *n.* przekwaszenie, przekwaszanie; **-квáшивать**, **-квáсить**, *v. a.* przekwaszać, przekwasić; **-ся**, *v. p.* być przekwaszanym, przekwaszonym; **-кидáніе**, **-я**, *n.* przerzucanie; **-кидáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перекúдывать**, **-ся**; **Пере-кúдка**, **-и**, *f.* przerzucanie, przerzucenie; **-кúдной**, (**-ни́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* rzucalny, przerzutny; *it.* v. **Переме́тный**, **Перекладно́й**; **-кúдчикъ**, **-а**, *m.* ten, który co przerzuca; **-кúдываніе**, **-я**, *n.* przerzucanie; **-кúдывать**, **-кúнуть**, *v. a.* przerzucać, przerzucić co przez co; *przewieszać się, przewiesić się; przechodzić, przejść na drugą stronę; – съ мѣста на мѣсто, przerzucać z miejsca na miejsce; **-кúнутіе**, **-я**, *n.* przerzucenie; **-кúнуть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перекúдывать**, **-ся**; **-кипѣніе**, **-я**, *n.* przekipienie, przegotowanie się; **-кипáть**, **-кипѣть**, *v. n.* przegotowywać się, przegotować się, przekipieć; **-кипѣлый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przekipiały, przegotowany; **-кипѣніе**, **-я**, *n.* przekipienie, przegotowanie się; **-кисáніе**, **-я**, *n.* przekwaszenie, (przekwaśnienie); **-кисáть**, **-кúснуть**, *v. a.* przekwaszać, przekwasić; **-кись**, **-и**, *f.* zbyteczny kwas; przekwaszenie; **-кладина**, **-ы**, *f.* tram, siestrzan, belka poprzeczna *lub* podłużna, podciąg: **-кладинка**, **-и**, *f. dim.*, v. **Перекладина**; **-кладка**, **-и**, *f.* przestawienie, przestawka; przekładka, przekładanie czego czém; *it.* v. **Прокладка**; **-кладной**, (**-ни́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* do przełożenia, mogący być przełożonym; **перекладная**, **-ой**, *s. f.* bryczka pocztowa, która się odmienia na każdéj stacyi; **-кладъ**, **-а**, *m.*, v. **Перекладина**; **-кладываніе**, **-я**, *n.*, v. **Перекладка**; **I. -кладывать**, **-класть**, *v. a.* przestawiać, przestawić, w stos układać, układść, przekładać, przełożyć; **-ся**, *α*) *v. r.* przestawiać się, przekładać się, przełożyć się; *β*) *v. p.* być przestawianym, przekładanym; **II. -кладывать**, **-ложить**, *v. a.* przekładać, przełożyć (z jednego miejsca na drugie); przestawiać, przestawić; kłaść co na co; **-ся**, *v. p.* być przekładanym, przełożonym; **-класть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перекладывать**, **-ся** (I); **-клёйка**, **-клёйканіе**, **-я**, *n.* przeklejenie, przeklejanie, oklejenie, oklejanie na nowo; **-клéивать**, **-клéить**, *v. a.* przeklejać, przekleić, oklejać, oklеić na nowo; **-ся**, *v. p.* być przeklejanym, przeklejonym; **-клёпка**, **-и**, *f.*, v. **Переклёйка**; **-ликáніе**, **-я**, *n.* przywołanie, przyzwanie; **-ликать**, **-ликáть**, **-ликнýть**, *v. a.* przywoływać, przywołać, przyzywać, przyzwać; **-ся**, *v. p.* być przywoływanym, przywołanym, przyzywanym, przyzwanym; **Перекли́чка**, **-и**, *f.* przyzyw, appel; spis, lista imienna (*np.* żołnierzy); **дѣлать перекли́чку**, v. **Пере-**

клúкать; **Пере-кованíе**, -я, *n.* przekucie; **-ковáть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Перекóвывать, -ся; **-ковéркание**, -я, *n.* popsucie, poprzekręcanie, pogięcie; **-ковéркивать**, **-ковéркать**, *v. a.* psuć, popsuć, przekręcać, poprzekręcać, pogiąć; **-ся**, *v. p.* być psutym, popsutym, przekręcanym, poprzekręcanym; **-кóнка**, -и, *f.* przekucie; **-кóвочный**, -ая, -ое, *adj.* przekuty; **-кóпывание**, -я, *n.* przekowywanie; **-кóпывать**, **-ковáть**, *v. a.* przekowywać, przekowywać; okować, okuć na nowo w kajdany; **-ся**, *v. p.* być przekowywanym, przekowanym; **-кóкать**, *v. a. perf.* poroztłukać, potłuc; **-колáчивание**, -я, *n.* przebijanie, obijanie na nowo; **-колáчивать**, **-колотúть**, *v. a.* przebijać, przebić (*np.* gwóźdź z jednego miejsca na drugie), obijać, obić na nowo; wszystko tłuc, potłuc, poroztłukać; * wybić; **-колотúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекола́чивать, -ся; **-колóть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекáлывать, -ся; **-кóмкать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекóмкивать, -ся; **-конопáтить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекономáчивать, -ся; **-конопáтка**, -и, *f.*, **-конопáченье**, **-конопáчиванье**, -я, *n.* pozatykanie, zatykanie konopiami (pakułami) na nowo; **-конопáчивать**, **-конопáтить**, *v. a.* zatykać, pozatykać konopiami, pakułami na nowo; **-ся**, *v. p.* być na nowo zatykanym, pozatykanym; **-копáнье**, -я, *n.* przekopanie; **-кóпань**, -и, *f.*, v. Перекóпъ; **-копáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекáпывать, -ся; **-кóпка**, -и, *f.* przekopywanie, przekopanie; **-коптúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекáпчивать, -ся; **-коптéть**, *v. n. perf.* przekopcieć; **-кóпь**, -а, *m.* przekop, rów, kanał; **-кóпь**, -и, *f.* kanał; **-кóрный**, -ая, -ое, *adj.* sprzeczny; **-коробúть**, *v. a. perf.* spaczyć, skrzywić; **-ся**, *v. r.* spaczyć się; **-кóрщикъ**, -а, *m.* kłótnik, lubiący szukać zaczepki; **-кóрщица**, -ы, *f.* kłótnica; **-кóръ**, -а, *m.* & **-кóры**, *pl.* przekor, spór, sprzeczka, sprzeczanie się; **дѣлать кому́ что́-нибо на перекóръ**, (robić), czynić komu co na przekor [dla na złość]; **-корáться**, *v. r.* sprzeczać się, spierać się z kim; **-кóсина**, -ы, *f.* krzywizna; **-кóсый**, -ая, -ое, *adj.* ukośny; **-кость**, -и, *f.* krzywizna; **-кочéванье**, -я, *n.* przemienienie koczowiska, zmiana koczowiska; **-кочевáть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекочёвывать; **-кочёвка**, -и, *f.*, **-кочёвыванье**, -я, *n.*, v. Перекочевáние; **-кочёвывать**, **-кочевáть**, *v. n.* przemieniać, przemienić koczowisko; **-крáиванье**, -я, *n.* przykrawanie inaczéj; przekrajanie na nowo; **-крáивать**, **-кроúть**, *v. a.* przykrawać, przykrajać inaczéj; krajać, przekrajać na nowo; wszystko przykrajać, poprzykrawać; **-крáсить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекрáшивать, -ся; **-крáска**, -и, *f.* przefarbowanie; **-крáсокъ**, -ска, *m.* rzecz przefarbowana; **-крáшенье**, **-крáшиванье**, -я, *n.* przefarbowanie, przefarbowywanie; **-крáшивать**, **-крáсить**, *v. a.* przefarbowywać, przefarbować; **-ся**, *v. p.* być przefarbowywanym, przefarbowanym; **-крестúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекрéщивать, -ся; **-крéстный**, -ая, -ое, *adj.* krzyżowy, na krzyż położony; **-крёстокъ**, -тка, *m.* rozstaj, rozstajna droga; **-крестъ**, -а, *m.* przechrzta, przechrzczony na wiarę chrześcijańską; **-крещёнецъ**, -нца, *m.* przechrzta, nowochrzczeniec, nowo przechrzczony; **-крещéнie**, -я, *n.* przechrzczenie; **-крещéнка**, -и, *f.* przechrzcianka, nowochrzczenka; **-крéщиванье**, -я, *n.* przechrzczanie; **-крéститель**, -я, *m.* nowochrzczeniec, anabaptysta; **-крéщивать**, **-крестúть**, *v. a.* 1. na nowo chrzcić, ochrzcić, przechrzcić; 2. v. Осенáть (крестóмъ); **-ся**, *a) v. r.* na nowo chrzcić się, przechrzcić się; *β) v. p.*, v. Осенáться (крестóмъ); **-кривúть**, *v. a. perf.* przekrzywić, skrzywić; **-кривлéнie**, -я, *n.* przekrzywienie, skrzywienie; **-крúкивать**, **-кричáть**, *v. a.* przekrzyczać, przekrzyczeć; **-кроéнie**, v. Перекрáиванье; **-крóй**, -я, *m.* (†) perekrój miesiąca, kwadra księżyca; *it.* v. Полуосвѣщéнie (луны); **-кройка**, -и, *f.*, v. Перекрáиванье; **-кроúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекрáивать, -ся; **-крутúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекручивать, -ся; **-кручéнie**, **-крýчиванье**, -я, *n.* przekręcenie, przekręcanie; **-крýчивать**, **-крутúть**, *v. a.* przekręcać, przekręcić; **-ся**, *v. p.* być przekręcanym, przekręconym; **-крывáнie**, -я, *n.* przekrywanie; **-крывáть**, **-крыть**, *v. a.* przekrywać, przekryć, inaczéj pokrywać, pokryć; **-ся**, *v. p.* być przekrywanym, przekrytym; **-крытúе**, v. Перекрывáние; **-крыть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекрывáть; **-крышка**, -и, *f.* przekrycie; **-кувúркание**, -я, *n.* przewrócenie koziołka; **-кувúркаться**, v. Перекувúркиваться; **-кувúркивание**, -я, *n.* przewracanie koziołków; **-кувúркивать**, **-кувúркать**, **-кувырнýть**, *v. a.* prze-, wy-wracać, -wrócić; **-ся**, *v. r.* przewracać koziołki, przewrócić koziołka; **-купáнie**, -я, *n.* przekupowanie, skupowanie, wykupywanie wszystkiego; **I. Пере-купáть**, **-купúть**, *v. a.* przekupować, przekupić, skupować, skupić, wykupować, wykupić wszystko; **-ся**, *v. p.* być przekupowanym, przekupionym; **II. -купáть**, *v. a. perf.* wykąpać wszystkich; **-купúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перекупáть, -ся; **-кýпка**, -и, *f.* przekup, przekupowanie, dawanie więcéj nad innych; **-купнóй**, (-нáй), -ая, -óе, *adj.* przekupem wzyskany; **-купня**, -и́, *f.* towar uzyskany przekupem; **-купщикъ**, -а́, *m.* przekupień, handlarz; **-купщúца**, -ы, *f.* przekupka, handlarka; **-кýпъ**, -а, *m.*, v. Перекýпка; **-курéнie**, **-кýриванье**, -я, *n.* przekadzenie, przekadzanie, okadzenie, okadzanie; **-кýривать**, **-курúть**, *v. a.* przekadzać, przekadzić, okadzać, okadzić; **-ся**, *v. p.* być przekadzanym, przekadzonym, okadzanym, okadzonym; **-кусúнie**, -я, *n.* pokąsanie, przekąsanie; **-кусáть**, *v. a. perf.* pokąsać; **-кýсывать**, **-кусúть**, *v. a.* przekąsywać, przekąsać, przegryzać, przegryźć; zajadać, posilać się, posilić się; **-кушéнie**, -я, *n.* przekąsanie, przegryzienie; **-лагáть**, **-ложúть**, *v. a.* 1. przekładać, przełożyć z jednego miejsca na drugie; 2. przekładać, przełożyć, tłumaczyć, przetłumaczyć; **-ся**, *v. p.* być przekładanym, przełożonym, tłumaczonym, przetłumaczonym; **-лáженье**, **-лáживанье**, -я, *n.* 1. urządzenie, urządzanie czego na nowo; 2. przełażenie; 3. przestrojenie; **I. -лáживать**, **-лáдить**, *v. a.* 1. urządzać, urządzić co na nowo; 2. przestrajać, przestroić (instrument); **II. -лáживать**, **-лáзить**, *v. a.* przełazić przeleźć; **-лáзъ**, -а, *m.* przełaz, przełażenie; **-лáмываніе**, -я, *n.* przełamywanie; **I. -лáмывать**, **-ломúть**, *v. a.* przełamywać, przełamać, złamać; **-ся**, *a) v. r.* przełamywać się, przełamać się, łamać się, złamać się; *β) v. p.* być przełamywanym, przełamanym, złamanym; **II. -лáмывать**, **-ломáть**, *v. a.* łamać, nałamać dużo czego, pogruchotać; **-ся**, *v. p.* być pogruchotanym, porozbijanym; **-легáть**, **-лечь**, *v. n.* 1. położyć się na innem miejscu; 2. obracać się, obrócić się, przewracać się, przewrócić się (*np.* w łóżku); **- на другóй бокъ**, przewracać się, przewrócić się na drugi bok; **-лежáлый**, -ая, -ое, *adj.* zleżały, odleżały; **-лéживать**, **-лежáть**, 1. *v. n.* odleżeć, zleżeć się, psuć się, zepsuć się leżeniem; 2. *v. a.* - бока, odleżeć sobie bok; **-ся**, *v. r.*, v. Перелéживать (1); **-летáнie**, -я, *n.* przelatanie; **Пере-летáть**, **-летéть**, *v. n.* przelatywać, przelatać, prze-

lecieć; **Пере-лётный**, -ая, -ое, *adj.* przelotny, przelatujący; **перелётныя птицы**, ptaki przelotne, wędrowne; **-лётъ**, -а, *m.* 1. lot, przelot, przelatanie; 2. (†), v. **Перебѣжчикъ**, **Перемётчикъ**; **перелётъ сокóлій**, *Bot.*, v. **Стародýбка** (крестовая); **-летѣніе**, -я, *n.* przeleczenie; **-летѣть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перелетáть**; **-лéфть**, (†), v. **Перелúфть**; **-лéчь**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переле́гáть**; **-ливáніе**, -я, *n.* przelewanie, rozlewanie; przelew, przelewek; **-кровн**, v. **Перепускáніе** (крóви); **-ливáть, -лúть**, *v. a.* przelewać, przelać, rozlewać, rozlać; **— въ бутúлки**, ściągać na butelki, butelkować; **— кровь**, v. **Перепускáть** (кровь); **переливáть изъ пустóго въ порóжнее**, (§), czas trwonić na próżnéj gadaninie, głupstwa gadać; **-ся**, *a*) *v. r.* przelewać się, przelać się; przepełniać się, przepełnić się; *β*) *v. p.* być przelewanym, przelanym; **-лúвка**, -и, *f.*, v. **Переливáніе**; **-ливной**, (-úй), -ая, -óе, *adj.* przelewny, przelewający się; **-ливтéвый**, **-лúвть**, v. **Перелúфт...**; **-лúвщикъ**, -а, *m.* przelewca, przelewacz; **-лúвъ**, -а, *m.* 1. v. **Перелúваніе**; 2. *Mus.* przejście z jednego tonu w drugi; **-лизáніе**, -я, *n.* wylizanie; **-лизывáніе**, -я, *n.* wylizywanie; **-лизывáть, -лизáть**, *v. a.* wylizywać, wylizać; **-линевáть**, *v. a. perf.* przelinijować; **-лúнка**, -и, *f.*, **-линéніе**, -я, *n.* odmienienie, odmienianie sierści *lub* pierza po wylinieniu *lub* wypierzeniu się; **-линя́лый**, -ая, -ое, *adj.* wyliniały; **-линѣть**, *v. n. perf.* przelinić się, odmienić sierść *lub* pierze po wylinieniu *lub* wypierzeniu się; **-листывáніе**, -я, *n.* przerzucanie kart w książce, *etc.*, przeglądanie książki; **-листывáть, -листонáть**, *v. a.* przerzucać, przerzucić karty w książce, *etc.*, książkę przeglądać, przejrzeć; **-литьé**, -я, *n.* przelanie; v. **Переливáніе**; **-лúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переливáть**; **-лúфтовый**, -ая, -ое, *adj.* chalcedonowy; **-лúфть**, -и, *f. Miner.* chalcedon; **-ловúть**, *v. a. perf.* złowić, wyłowić; złapać, wyłapać, ująć; **-ловлéніе**, -я, *n.* złowienie, wyłowienie; złapanie, wyłapanie, ujęcie; **-лóвъ**, -а, *m.* złowienie, złapanie; **-лóгъ**, -а, *m.* ugór, pole ugorem leżące; **-ложéніе**, -я, *n.* przestawienie; przełożenie, przekład, przekładanie, tłumaczenie, przemiana; **-ложúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перелагáть**, -ся; **-лóй**, -я, *m.* 1. *Med.* tryper, rzeżączka; 2. *Bot.*, v. **Парнáсска** (болóтная); **-лóйная трава**, v. **Парнáсска** (болóтная); **-лонáніе**, -я, *n.* przełamanie; **-лонáть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Переламывáть**, -ся (II); **-лонúть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Переламывáть**, -ся (I); **-лóнка**, -и, *f.* przełamanie, złamanie, połamanie; **-лонéніе**, -я, *n.* przełamanie, złamanie; **переломлéніе луча́**, *Opt.* łamanie się światła; **-лóмъ**, -а, *m.* 1. przełom, przełamanie; — кóсти, złamanie kości; 2. przesilenie, nagła odmiana choroby; — **каменный переломъ**, v. **Каменолóмка**; *fig.* **дѣлать что на переломъ**, * czynić co komu na przekor, w brew, na złość; **-лóпаніе**, -я, *n.* popękanie się; **-лóпываться, -лопáться**, *v. r.* pękać się, popękać się; **-лощéніе**, -я, *n.* przeglądzenie, pogładzenie, przeprasowanie; **-лощúть**, *v. a. perf.* przeglądzić, pogładzić, przeprasować; **-лýда**, -ы, *f.* pobielenie, pocynowanie na nowo; **-лужéніе, -лýживаніе**, -я, *n.*, v. **Перелýда**; **-лýживать, -лудúть**, *v. a.* na nowo pobielać, pobielić, cynować, pocynować; **-ся**, *v. p.* być na nowo pobielanym, pobielonym; **-лукáвить**, *v. a. perf.* — кого, przechytrzyć kogo; **-лѣзáніе**, -я, *n.* przełażenie; **-лѣзáть, -лѣзть**, *v. a.* przełazić, przełźć; **-лѣпúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перелѣпля́ть**; **-лѣпка**, -и, *f.*, **-лѣпленіе, -лѣпливáніе**, -я, *n.* przelepienie, przelepianie; **-лѣпливáть, -лѣпúть**, *v. a.* przelepiać, przelepić; **-ся**, *v. p.* być przelepianym, przelepionym; **-лѣпля́ть, -ся**, v. **Перелѣпливáть**, **-ся**; **-лѣсокъ**, -ска, *m.* lasek, gaik; **-лѣсье**, -я, *n.* polanka, polana, kawał pola śród lasów, otwarte miejsce w lesie; **-мáзаніе**, -я, *n.* przemazanie, przesmarowanie; przekreślenie; **-мáзка**, -и, *f.*, v. **Перемáзаніе**; **-мáзываніе**, -я, *n.* przesmarowywanie, przemazywanie, przekreślanie; *cfr.* **Перемазаніе**; **-мáзывать, -мáзать**, *v. a.* przesmarowywać, przesmarować, przemazywać, przemazać, przekreślać, przekreślić; **-ся**, *v. p.* być przesmarowywanym, przesmarowanym, przemazywanym, przemazanym, przekreślanym, przekreślonym; **-мáлываніе**, -я, *n.* przemielanie; **-мáлывать, -молóть**, *v. a.* przemielać, przemleć; wszystko pomleć; **-ся**, *v. p.* być przemielanym, przemielonym; **-мáненіе, -мáниваніе**, -я, *n.* przynęcenie, przynęcanie, odmówienie, odmawianie kogo; **-мáнивать, -манúть**, *v. a.* przynęcać, przynęcić, odmawiać, odmówić kogo; nepemanить служúтеля, odmówić służącego; **-мáнка**, -и, *f.* przynęcenie, przywabienie, odmówienie; **-мáнщикъ**, -а, *m.* przewabiacz, odmawiacz; **-мáнщица**, -ы, *f.* przewabiaczka, odmawiaczka; **-марáніе**, -я, *n.* powalanie, posmolenie; przemazanie, posmolenie; **Пере-марáть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перемáрывать, -ся**; **-мáрка**, -и, *f.* powalanie; poprawienie jakiego dzieła; **-мáрываніе**, -я, *n.* walanie, przemazywanie, przekreślanie; **-мáрывать, -марáть**, *v. a.* walać, powalać, przemazywać, przemazać, przekreślać, przekreślić; **-ся**, *v. p.* być walanym, powalanym, przemazywanym, przemazanym, przekreślanym, przekreślonym; **-мáслить, -мáслить**, *v. a.* przekraszać, przekrasić, zbyteczne okraszać, okrasić masłem *lub* oliwą; **-ся**, *a*) *v. r.* zbytecznie okraszać się, okrasić się; *β*) *v. p.* być zbytecznie okraszanym, okraszonym; **-мáтываніе**, -я, *n.* przemotywanie, przewijanie; **-мáтывать, -мотáть**, *v. a.* przemotywać, przemotać, przewijać nici na kłębek; **-ся**, *v. p.* być przemotywanym, przemotanym; **-махúвать, -махáть, -махнýть**, *v. a.* przeskakiwać, przeskoczyć; **-мáчиваніе**, -я, *n.* przemaczanie; **-мáчивать, -мочúть**, *v. a.* przemaczać, przemoczyć; zbytecznie zmaczać; wszystko pomaczać; **-ся**, *a*) *v. r.* zmaczać się, pomaczać się; *β*) *v. p.* być przemaczanym, przemoczonym; być na nowo poświęcanym, poświęconym; **-мащиваніе**, -я, *n.* przemaszczanie, przebrukowywanie; **-мащивать, -мостúть**, *v. a.* przemaszczać, przemościć, przebrukowywać, przebrukować; **-ся**, *v. p.* być przemaszczanym, przemoszczonym, przebrukowywanym, przebrukowanym; **-мáяться**, *v. r. perf.* przemęczyć się, przecierpieć w jakiéj chorobie, przemordować się; **-медлéніе, -мéдливаніе**, -я, *n.* czekanie, poczekanie, zatrzymanie się; **-мéдливать, -мéдлить**, *v. n.* czekać, poczekać, zatrzymać się; **-межáться, -межúться**, *v. r.* rozmierzać się, rozmierzyć się; stawać się przerywanym, peryodycznym; **-межéваніе**, -я, *n.* przemierzanie, rozmierzanie; **-межевáть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перемежёвывать**, -ся; **-межёвка**, -и, *f.*, **-межёвываніе**, -я, *n.*, v. **Перемежёваніе**; **-межёвывать, -межевáть**, *v. a.* przemierzać, przemierzyć, rozmierzać, rozmierzyć; **-ся**, *v. p.* być przemierzanym, przemierzonym, rozmierzanym, rozmierzonym; **-мёжка**, -и, *f.* wstrzymanie się, przestanie na czas niejaki; **-мéжливый**, -ая, -ое, *adj.* wstrzymujący się na czas niejaki; **-мéжный**, v. **Перемéжливый**; **-мерзáніе**, -я, *n.* przemarzanie, zmarzanie; **-мерзáть, -мёрзнуть**, *v. n.* przemarzać, przemarznąć, zmarzać, zmarznąć; **Пере-мёрзлый**, -ая, -ое,

adj. przemarzły; **Пере-мести́ & -мёсть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемета́ть; **-мета́ніе**, -я, *n.* przemiatanie; przerzucenie przez co; **I. -мета́ть, -мести́ & -мёсть**, *v. a.* przemiatać, przemieść, zamieść na nowo; przerzucać, przerzucić; **-ся**, *v. p.* być przerzucanym, przerzucanym; **II. -мета́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемётывать, **-мётъ, -а**, *m.* przerzut; sznur z haczykami do łowienia ryb, sieć na śledzie; **-мётываніе**, -я, *n.* przerzucanie; **-мётывать, -метну́ть**, *v. a.* przerzucać, przerzucić, przeciskać, przecisnąć; **-ся**, *a) v. r.* przerzucać się, przerzucić się; *β) v. p.* być przerzucanym, przerzucony; **-ми́гн**, **-овъ**, *m. pl.* migi, porozumienia się oczyma; **-ми́гиваніе**, -я, *n.* przemigiwanie; **-ми́гиваться, -мигну́ться**, *v. r.* migać, patrzeć na siebie wzajemnie; przemigiwać się; porozumiewać się oczyma; **-мина́ніе**, -я, *n.* przemiędlenie, pomięcie; **-мина́ть, -на́ть**, *v. a.* przegniatać, przegnieść, pomiąć, przemiędlać, przemiędlić, deptać, przedeptać; **-ся**, *a) v. r.* przegniatać się, przegnieść się; *β) v. p.* być przegniatanym, przegniecionym, przemiędlanym, przemiędlonym; **-мя́ть**, *v. a. perf.* pogodzić; **-ся**, *v. r.* pogodzić się, pojednać się; **-мя́ніе**, -я, *n.* zawieszenie broni, rozejm; **-мя́рный**, -ая, -ое, *adj.* rozejmowy, do zawieszenia broni należący; **-мкну́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемыка́ть; **-мо́га**, -и, *f.* przemoga, przemoc, przemożenie; **-могта́ть, -мо́чь**, *v. a.* przemagać, przemódz; **-ся**, *v. r.* usiłować, przezwyciężać się; *it.* v. Кое-какъ (перемога́ться); **-мо́клый**, -ая, -ое, *adj.* przemokły; **-мока́ть, -мо́кнуть**, *v. n.* przemokać, przemoknąć; **-мо́лачиваніе**, -я, *n.* przemiacanie; **-мо́лачивать, -молоти́ть**, *v. a.* młócić, przemiacać, przemłócić; **-ся**, *v. p.* być przemiacanym, przemłóconym; **-мо́лвить**, *v. n. perf.*, съ кѣмъ, przemówić, przerwać komu mowę, rozmówić się z kim; **-мо́лвка**, -и, *f.* rozmowa, rozprawa ustna, negocyacya; dawanie zdania; **-молоти́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемолачивать, **-ся**; **-молоть**, -а, *m.* przemłócenie, przemłócanie; **-моло́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемо́лывать, **-ся**; **-молоче́ніе**, -я, *n.* przemłócenie; **-мо́лъ**, -а, *m.* zbyt miałkie mliwo; zbytnie przemielenie; **-мо́рёніе**, -я, *n.* wygłodzenie, zgłodzenie, wymorzenie głodem; **-мори́ть**, *v. a. perf.* wygłodzić, zgłodzić, wymorzyć głodem; **-мороже́ніе**, -я, *n.* przemrożenie; **-морозить**, *v. a. perf.* przemrożyć; **-мости́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемащивать, **-ся**; **-мо́стка**, -и, *f.* przemoszczenie, przebrukowanie; **-мота́ніе**, -я, *n.* przemataniе; **-мота́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перема́тывать, **-ся**; **-мо́тка**, -и, *f.*, v. Перемота́ніе; **-мочёніе**, -я, *n.* przemoczenie, zbyteczne moczenie; **-мочи́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемачивать, **-ся**; **-мо́чка**, -и, *f.*, v. Перемочёніе; **-мо́чь, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемогать, **-ся**; **-мощёніе**, -я, *n.* przemoszczenie, przebrukowanie; **-мудри́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемудря́ть, **-ся**; **-мудря́ть, -мудри́ть**, *v. a.* przewyższać, przewyższyć kogo w chytrości; **-ся**, *v. p.* być przewyższanym, przewyższonym; **-мути́ть**, *v. a. perf.* przemącić, zmącić; *poklócić kogo z kim; **-му́ть**, -а, *m.* zabutrzenie; **-му́чить**, *v. a. perf.* pomęczyć, namęczyć, zmęczyć; **-ся**, *v. r.* namęczyć się, zmęczyć się; **-мыва́ніе**, -я, *n.* przemywanie, zmywanie, pranie; **-мыва́ть, -мы́ть**, *v. a.* przemywać, przemyć, zmywać, zmyć, przepierać, przeprać, wypierać, wyprać; **-ся**, *v. p.* być przemywanym, przemytym, przepieranym, przepranym; **-мы́ка**, -и, *f.* przemycie, przepranie; **-мыка́ніе**, -я, *n.* czesanie lnu; **-мыка́ніе**, -я, *n.* przepicrzanie, przegradzanie; **-мыка́ть, -мы́кать**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемыкивать; **-мыка́ть, -мкну́ть**, *v. a.* przegradzać, przegrodzić, przepierzać, przepierzyć; **-мыка́ніе**, -я, *n.* czesanie lnu; **-мы́кивать, -мыка́ть**, *v. a.* czesać len; **-мы́слить**, v. Передумать; **-мы́тіе**, -я, *n.* przemycie; **-мыть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемывать, **-ся**; **-мы́чка**, -и, *f.* przemiana, odmiana, zmiana; *Archit.* pewien rodzaj sklepienia; *it.* tama, grobla; **-мѣна**, -ы, *f.* przemiana, przemienienie, odmienienie, zmiana, zmienienie; **-мѣне́ніе**, -я, *n.* przemienienie, odmienienie; **-мѣня́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемѣня́ть, **-ся**; **-мѣнность**, v. Перемѣнчивость; **-мѣнный**, -ая, -ое, *adj.* zmienny, przemienny, na przemian, podległy odmianie; *niestateczny, niestały; *it.* v. Перемѣнчивый; **-мѣнчивость**, -и, *f.* odmienność, zmienność, niestałość; **-мѣнчивый**, -ая, -ое, *adj.* odmienny, zmienny, niestały, niestateczny; **-мѣне́мость**, -я, *f.* przyminętość, znikomość; **Пере-мѣня́ть, -мѣня́ть**, *v. a.* przemieniać, przemienić, odmieniać, odmienić, zmieniać, zmienić; **-слугъ**, odmieniać sługi; **-ся**, *a) v. r.* przemieniać się, przemienić się, odmieniać się, odmienić się; *β) v. p.* być przemienianym, przemienionym, odmienianym, odmienionym; **-мѣрпаніе**, -я, *n.* przemierzanie; **-мѣрпвать, -мѣрпть**, *v. a.* przemierzać, przemierzyć; **-ся**, *v. p.* być przemierzanym, przemierzonym; **-мѣрка**, -и, *f.*, **-мѣръ**, -а, *m.* przemierzanie, przemierzenie; potórne mierzenie; **-мѣрпніе**, v. Перемѣриваніе; **-мѣря́ть, -мѣрпть**, v. Перемѣривать; **-мѣска**, -и, *f.* przegniatanie; **-мѣсить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемѣшивать, **-ся** (I); **-мѣстить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемѣщать, **-ся**; **-мѣсъ**, -а, *n.* przegniatanie.

Перемѣсь, -и, *f.* mieszanina.

Пере-мѣша́ніе, -я, *n.* przemieszanie, zmieszanie; **-мѣша́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемѣшивать, **-ся** (II); **-мѣшиваніе, v.** Перемѣша́ніе; **I. -мѣшивать, -мѣсить**, *v. a.* przegniatać, przegnieść, zagniatać (na nowo *np.* ciasto); **-ся**, *v. p.* być przegniatanym, przegniecionym; **II. -мѣшивать, -мѣша́ть**, *v. a.* mieszać, pomieszać; przekładać, przełożyć drzewo w piecu; **-ся**, *v. p.* być mieszanym, pomieszanym; **-мѣща́ть, -мѣстить**, *v. a.* przestawiać, przestawić, umieszczać, umieścić gdzieindziéj; tranzlokować kogo; **-ся**, *a) v. r.* przestawiać się, przestawić się; *β) v. p.* być przestawianym, przestawionym, tranzlokowanym; **-мѣще́ніе**, -я, *n.* przestawienie, przeniesienie, tranzlokacya; **-мя́клый**, -ая, -ое, *adj.* zmiękczały; **-мя́кнуть**, *v. n. perf.* zmiękczyć się; **-мя́тіе**, v. Перемина́ніе; **-мя́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перемина́ть, **-ся**; **-мя́ваніе**, -я, *n.* noszenie, przenoszenie, znoszenie; **-мя́нивать, -носи́ть**, *v. a.* nosić, przenaszać, przenosić, przenieść; znosić, znieść; cierpieć, przecierpieć; **-ся**, *v. p.* być przenoszonym, przeniesionym; *przecierpienie, zniesienie cierpliwie; **-нести́ & -нёсть**, *v. perf.*, v. *sub*: Переноси́ть (I); **-пзваніе**, -я, *n.* nawleczenie; **-пзвака**, -и, *f.*, **-пзвапіе**, -я, *n.*, v. Перепизáніе; **-пизвать, -пизáть**, *v. a.* przewlekać, przewlec; nawlekać, nawlec (*np.* perły); **-пзвáніе**, v. Перепя́тіе; **-пзва́ть, -пя́ть**, *v. a.* przejmować, przejąć (*np.* listy); ująć, schwycić; pojmować, pojąć; **-ся**, *v. p.* być przejmowanym, przejętym, naśladowanym.

Перéніе, v. **Опереніе**.

I. Пере-носить, -нести́ & -нéсть, *v. a.* 1. przenosić, przenieść (co zkąd dokąd); 2 znosić, znieść, cierpieć, przecierpieć, wycierpieć, wytrzymywać, wytrzymać; **-ся**, *a) v. r.* przenosić się, przenieść się, przeprowadzać się, przeprowadzić się; *β) v. p.* być przenoszonym, przeniesionym, przeprowadzanym, przeprowadzonym; **II. -носить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перенашивать, -ся**; **-нóсица, -ы**, *f.* wyższa część nosa; **-нóска, -и**, *f.* przenoszenie, przenosiny; **-нóсный, -ая, -ое**, *adj.* przenośny; sens przenośny; **-нóсъ, -а**, *m.* przenoszenie, przeniesienie; **перенóсы**, *pl.* gadaniny, plotki; **-нóсье, -я**, *n.* wyższa część nosa; **-ночевáніе, -я**, *n.* przenocowanie; **-ночевáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переночёвывать; -ночёнка, -и**, *f.*, **-ночёвываніе, -я**, *n.* przenocowanie, przenocowywanie; **-ночёвывать, -ночевать**, *v. a.* przenocowywać, przenocować; **-ношéніе**, v. **Переноска**; **-нóщикъ, -а**, *m.* pleciuch, plotkarz; **-нóщица, -ы**, *f.* plotka, plotkarka; **-нудáывать**, v. **Переванýздывать**; **-нюхать, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перенюхивать, -ся**; **-нюхáніе, -я**, *n.* wąchanie, wywąchanie, wyniuchanie; **-нюхивать, -нюхать**, *v. a.* wywąchiwać, wywąchać, wyniuchiwać, wyniuchać, wyżyć; **-ся**, *v. r.* powąchać się; *fig. pop.* – съ кѣмъ, zwąchać się, zmawiać się, zmówić się z kim; **-нять, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переним**áть, **-ся**; **-обувáніе, -я**, *n.* przezuwanie; **-обувать, -обýть**, *v. a.* – кого, przezuwać, przezuć, przeobuwać, przeobuć; **-ся**, *v. r.* przezuwać się, przezuć się; **-одѣвáніе, -я**, *n.* przedziewanie, przebieranie się; **-одѣвать, -одѣть**, *v. a.* przebierać, przebrać kogo, przestrajać, przestroić kogo; **-ся**, *v. r.* przebierać się, przebrać się, przestrajać się, przestroić się; **-орáніе, -я**, *n.* przeoranie; **-орать**, *v. a. perf.* przeorać, poorać, zorać; **-падáть, -пасть**, *v. n.* (*o deszczu o śniegu:*) czasami padać, przepadać, upaść; **-пáиваніе, -я**, *n.* 1. przelutowanie; 2. upojenie kilku osób; **I. -пáивать, -паúть**, *v. a.* przelutowywać, przelutować, spajać, spoić; **-ся**, *v. p.* być przelutowywanym, przelutowanym; **II. -пáивать, -поúть**, *v. a.* upajać, upoić kilku osób; **-ся**, *v. p.* być upajanym, opojonym; **-пáйка, -и**, *f.* powtórne lutowanie; **-пáлзываніе, -я**, *n.* przełażenie, przeczołganie się; **-пáлзывать**, v. **Переползáть**; **-пáливаться**, *v. r.* przestrzeliwać się z kim; *it.* v. **Перестрѣ́ливаться**; **-пáлка, -и**, *f.* strzelanie wzajemne; *it.* v. **Перестрѣ́лка**; **-пáлывать, -полóть**, *v. a.* na nowo pleć, przepleć; **-ся**, *v. p.* być na nowo płótym; **-пáльный огонь**, *m.* strzelanie z obudwóch stron; **-пáрхиваніе, -я**, *n.* przelatywanie z jednego miejsza na drugie; **-пáрхивать, -порхáть, -порхнýть**, *v. n.* przelatywać, przelecieć z miejsza na miejsce; **-пáрываніе, -я**, *n.* przeparanie, rozprówanie; **-пáрывать, -порóть**, *v. a.* przeparać, przeprócć, rozparać, rozprócć; **-ся**, *v. p.* być przeparanym, przeprótym, rozparanym, rozprótym; **-пасть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепадáть; -пахáніе, -я**, *n.* przeorywanie; **-пáхивать, -пахáть**, *v. a.* przeorywać, przeorać; **-ся**, *v. p.* być przeorywanym, przeoranym; **-пáчкать, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепáчкивать, -ся**; **-пáчкивать, -пáчкать**, *v. a.* walać, zwalać, zesmolić, zbrudzić; **-ся**, *v. r.* zwalać się, zesmolić się, zbrudzić się; **-пáшка, -и**, *f.* przeranie; **-паúнье, -я**, *n.* przeoranie; **-паúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепáивать; -пекáніе, -я**, *n.* przepiekanie; **-пекáть, -пéчь**, *v. a.* przepiekać, przepiec; spotrzebować pieczeniem; **-ся**, *v. r.* przepiekać się, przepiec się; **-пеленáніе, -я**, *n.* przewicie, przepowicie dziecięcia; **-пеленáть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепелёнывать, -ся**; **-пелёнываніе, -я**, *n.* przewijanie dziecięcia; **-пелёнывать, -пеленáть**, *v. a.* przewijać, przewić dziecko; **-ся**, *v. p.* być przewijanym; **-пелéсый**, **-ая, -ое**, *adj.* piegowaty; pstry; pstrokaty; **-пелúный, -ая, -ое**, *adj.* piegowaty, pstry; **-пелúца**, v. **Синеголóвникъ** (полевой); **-пелъ, -а**, *m. H. n.* (*coturnix*), przepiórka; **-пелáстый, -ая, -ое**, *adj.* piegowaty, pstry; **-пелáтникъ, -а**, *m.* łowiec krogulców; *it.* v. **Я'стребъ – перепелáтникъ**; **-пелячій, -ья, -ье**, **Перепелúный**; **-печáтаніе, -я**, *n.* przedrukowanie; **-печáтать, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепечатывать, -ся**; **-печáтка, -и**, *f.*, v. **Перепечáтаніе**; **-перепечáтаніе**, *cfr.* **Перепечáтаніе**; **-печáтывать, -печáтать**, *v. a.* przedrukowywać, przedrukować; **-ся**, *v. p.* być przedrukowywanym, przedrukowanym; **-печéніе, -я**, *n.*, **-пéчка, -и**, *f.* przepieczenie; **-пéчь, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепекать, -ся**; **-пúваніе, -я**, *n.* zbyteczne picie; **-пúвать, -пить**, *v. n.* pić różnych trunków nad miarę; pić więcéj od innych, przepijać, przepić kogo; **-ся**, *v. r.* upić się; **Перепúливать, -пилúть**, *v. a.* przepiłowywać, przepiłować; **-ся**, *v. p.* być przepiłowywanym, przepiłowanym; **-пúлка, -и**, *f.* przepiłowanie; **-пúсаніе, -я**, *n.* przepisanie; **-пúсать, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переписывать, -ся**; **-пúска, -и**, *f.* przepisywanie, przepisanie, korrespondencya; вести переписку съ кѣмъ, korrespondować z kim; **-пúсной, (-пúй), -áя, -óе**, *adj.* rewizyjny; **-пúсчикъ, -а**, *m.* przepisywacz, kopista; **-пúсчица, -ы**, *f.* przepisywaczka; **-пúсываніе, -я**, *n.*, v. **Переписка**; **-пúсывать, -пúсать**, *v. a.* przepisywać, przepisać, kopijować, spisywać, zapisywać co komu; **-ся**, *a) v. r.* korrespondować; *β) v. p.* być przepisywanym, przepisanym.

Перепúсь, -и, *f.*, v. **Óпись**; narodna perepis, rewizya, spis ludności; v. popis.

Пере-пúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепúвать, -ся**; **-пúваніе, -я**, *n.* przepychanie, przepchnięcie; **-пúхать, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перепúхивать, -ся**; **-пúхиваніе, -я**, *n.* przepychanie; **-пúхивать, -пúхать, -пúхнуть**, *v. a.* przepychać, przepchnąć, przesuwać, przesunąć; **-ся**, *v. p.* być przepychanym, przepchniętym; **-пúщикъ, -пúщица**, v. **Перепúсчикъ, Перепúсчица**; **-плáвить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переплавлять, -ся**; **-плáвка, -и**, *f.*, **-плáвленіе, -плáвливаніе, -я**, *n.* przepławienie, przepławianie kruszcu; **-плáвливать, -ся**, v. **Переплавлять, -ся**; **-плавлять, -плáвить**, *v. a.* przepławiać, przepławić, przetapiać, przetopić kruszec; **-ся**, *v. p.* być przepławianym, przepławionym, przetapianym, przetopionym; **-плáта, -ы**, *f.* przepłata; **-платúть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переплáчивать, -ся**; **-плáчивать, -платúть**, *v. a.* przepłacać, przepłacić; za wiele zapłacić; nadpłacać, nadpłacić; **-ся**, *v. p.* być przepłacanym, przepłaconym; **-плести́ & -плесть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переплетáть, -ся**; **-плетáніе, -я**, *n.* przeplatanie; oprawianie książek; **-плетáть, -плéсть**, *v. a.* przeplatać, przepleść; oprawiać, oprawić książki; **-ся**, *a) v. r.* oprawiać się; przewijać się; *β) v. p.* być przeplatanym, przeplecionym; **-плетéніе**, *cfr.* **Переплетáніе**; **-плётный, -ая, -ое**, *adj.* introligatorski; **переплётная, -ой**, *s. f.* warsztat, robotnia introligatorska; **-плётчикъ, -а**, *m.* introligator; **-плётъ, -а**, *m.* oprawianie, oprawa książki; **-плывáніе, -я**, *n.* przepływanie; **Переплывáть, -плы́ть**, *v. a.* prze-

пływать, -плыть; **Пере-плы́тіе**, -я, *n.* przepłycie, przepłynięcie; **-плы́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: Переплы́вать; **-по́й**, -я, *m.* przepicie się zbyteczne; **-поить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Переп**а́**ивать, -ся; **-полáскиваніе**, -я, *n.* przepłókiwanie; **-полáскивать**, **-полоскáть**, *v. a.* przepłókiwać, przepłókać; **-ся**, *v. p.* być przepłókiwanym, przepłókanym; **-ползáть**, **-ползти́ &** **-ползть**, *v. a.* przepełzać, przepełznąć; **-ползти́ &** **-по́лать**, *v. perf.*, v. *sub*: Переползáть; **-полне́ніе**, -я, *n.* przepełnienie; **-по́лнить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Переполня́ть, -ся; **-по́лнить**, **-по́лнить**, *v. a.* przepełniać, przepełnić; **-ся**, *v. p.* być przepełnianym, przepełnionym; **-полосканіе**, *cfr.* Переполáскиваніе; **-полоскáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Переполáскивать, -ся; **-полóть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепáлывать, -ся; **-полóхъ**, -а, *m.* przepłoch, zamieszanie, rozruch; **-полохъ мужескій**, v. Синеголóвникъ (полевой); **-полошúть**, v. Всполошúть; **-полóшная трава**, v. Синеголóвникъ (полевóй); **-пóна**, v. Перепóнка; **-пóнка**, -и, *f. Anat.* błonka; **-сáльная перепóнка**, v. Сáльникъ; **-пóнчатый**, -ая, -ое, *adj.* błonisty; **-пороть**, **-сл**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепáрывать, -ся; **-порхáть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепáрхивать; **-порхнýть**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Перепáрхивать; **-порчéніе**, -я, *n.* popsucie; **-поисáніе**, -я, *n.* przepasanie; **-пойсать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Переполсывать, -ся; **-поисываніе**, -я, *n.* przepasywanie; **-поисывать**, **-пойсать**, *v. a.* przepasywać, przepasać; **-ся**, *v. r.* przepasywać się, przepasać się; **-прáва**, -ы, *f.* przeprawa; *Milit.* przeprawienie się wojska; bębnienie w czasie przeprawy; przewóz, przejazd; **-править**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Переправлять, -ся; **-прáвка**, -и, *f.* naprawa, naprawienie, poprawka; **-правля́ть**, **-прáвить**, *v. a.* 1. przeprawiać, przeprawić, przewozić, przewieźć przez rzékę; 2. naprawiać, naprawić; **-ся**, *α) v. r.* przeprawiać się, przeprawić się; *β) v. p.* być przeprawianym, przeprawionym; **-пробованіе**, -я, *n.* przepróbowanie; **-пробовать**, *v. a. perf.* przepróbować; **-продаваніе**, -я, *n.* odprzedawanie, rozprzedawanie; **-продавáть**, **-продáть**, *v. a.* odprzedawać, odprzedać, rozprzedawać, rozprzedać; **-ся**, *v. p.* być od-, roz-przedawanym, -przedanym; **-продáвецъ**, -вца, *m.* przekupień; **-продáжный**, -ая, -ое, *adj.* odprzedajny, na odprzedaż; **-продáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепродавáть, -ся; **-прýда**, -ы, *n.* grobla, tama; robienie tamy; **-прудúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепружáть, -ся; **-пружáть**, **-прудúть**, *v. a.* tamować, przetamować, groblę robić; **-ся**, *v. p.* być tamowanym, przetamowanym; **-пружéніе**, **-пружúваніе**, -я, *n.* przetamowanie, tamowanie przez groblę; **-пружúвать**, **-прудúть**, v. Перепружáть; **-прыгивать**, **-прыгнуть**, *v, a.* przeskakiwać, przeskoczyć; **-прыскáніе**, -я, *n.* popryskanie, pokropienie; **-прыскáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепрыскивать, -ся (I); **-прыскиваніе**, *cfr.* Перепрыскáніе; I. **-прыскивать**, **-прыскáть**, *v. a.* popryskiwać, popryskać; **-ся**, *α) v. r.* opryskać się; *β) v. p.* być popryskiwanym, popryskanym; II. **-прыскивать**, **-прыснýть**, *v. n.* opryskiwać, oprysnąć; **-прѣваніе**, -а, *n.* przegotowanie się, tuszenie się; **-прѣвать**, **-прѣть**, *v. n.* przegotowywać się, przegotować się; **-прѣлый**, -ая, -ое, *adj.* przegotowany, utuszony; sprzały, przeprzały; **-прѣніе**, v. Перепрѣваніе; **-прѣть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепрѣвать; **-прягáть**, **-прячь**, *v. a.* przeprzęgać, przeprządz; **-ся**, *v. p.* być przeprzęganym; **-пряжка**, -и, *f.* przeprzężenie; **-прячь**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепрягáть, **-ся**; **-пугáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепýгивать, -ся; **-пугивать**, **-пугáть**, *v. a.* przestraszać, przestraszyć; **-ся**, *v. r.* przestraszać się, przestraszyć się; **-пугу**, -а, *m.* przestrach; **-пускáніе**, -я, *n.* przepuszczanie; **-пускáть**, **-пустúть**, *v. a.* przepuszczać, przepuścić; nepenycтить много крóви, *Med.* upuścić za nadto krwi; **-пýганіе**, -я, *n.* powikłanie, poplątanie, zawikłanie, splątanie; **-пýтать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепýтывать, **-ся**; **-пýтникъ**, -а, *m.* spotykający kogo w drodze; **-пýтываніе**, -я, *n.* plątanie, wikłanie; **-пýтывать**, **-пýтать**, *v. a.* plątać, poplątać, wikłać, powikłać; mieszać, zmieszać; **-ся**, *α) v. r.* plątać się, poplątać się, wikłać się, powikłać się, zmieszać się; *β) v. p.* być (po)plątanym, (po)wikłanym; **-пýтіе**, **-пýтье**, -я, *n.* dom przy drodze będący; zajść (wstąpić) do kogo mimochodem; **-пущáть**, v. Перепускáть; **-пущéніе**, v. Перепускáніе; **-пѣвать**, **-пѣть**, *v. a.* prześpiewać, zaśpiewać jeszcze; **-пѣлéніе**, **-пѣливаніе**, -я, *n.* przepięcie, przepinanie, natężenie; **-пѣливать**, **-пѣлить**, *v. a.* przepinać, przepiąć, natężać, natężyć (na krośnach); **-ся**, *v. p.* być przepinanym, przepiętym, natężanym, natężonym; **Пере-пѣлить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепѣливать, **-ся**; **-пѣлъ**, -а, *m.* przepięcie, wy-, na-tężenie na krośnach; **-пятнáніе**, -я, *n.* wyplamienie; **-пятнáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перепятнывать, -ся; **-пятнывáніе**, -я, *n.* plamienie; **-пятнывать**, **-пятнáть**, *v. a.* plamić, po-, wy-plamić; **-ся**, *α) v. r.* plamić się, poplamić się; *β) v. p.* być plamionym, po-, wy-plamionym; **-рабóтаніе**, -я, *n.* przerobienie, przeróbka; **-рабóтать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перерабóтывать, **-ся**; **-рабóтка**, -и, *f.*, **-рабóтываніе**, -я, *n.*, v. Переработáніе; **-рабóтывать**, **-рабóтать**, *v. a.* przerabiać, przerobić; **-ся**, *v. p.* być przerabianym, przerobionym; **-рáнить**, *v. a. perf.* poranić; **-рáніе**, -я, *n.* przerwanie; **-рвать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перерывать, -ся (II); **-ржавѣлый**, -ая, -ое, *adj.* przerdzawiały, zerdzawiały, rdzą przejęty; **-ржáвѣть**, *v. n. perf.* przerdzawieć, rdzą przejąć; **-родúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перерождáть, -ся; **-рождáть**, **-родúть**, *v. a.* odradzać, odrodzić, znowu rodzić; **-ся**, *v. r.* odradzać się, odrodzić się; **-рождéніе**, -я, *n.* odrodzenie się; **-рóслый**, -ая, -ое, *adj.* przerosły; **-ростáніе**, -я, *n.* przerastanie; **-ростáть**, **-рости́ &** **-рóсть**, *v. a.* przerastać, przerosnąć; **-рубáніе**, -я, *n.* przerąbanie, porąbanie; **-рубáть**, **-рубúть**, *v. a.* przerąbać, porąbać, przerębować; **-ся**, *v. r.* być przerębowanym, przerąbanym; **-рýбка**, -и, *f.* przerąbanie, przerębla; **-ругáть**, *v. a. perf.* połajać, zburczyć; **-рывáніе**, -я, *n.* 1. przekopywanie; 2. przerywanie; I. **-рывать**, **-рыть**, *v. a.* przekopywać, przekopać; **-ся**, *v. p.* być przekopywanym, przekopanym; II. **-рвать**, **-рвать**, *v. a.* przerywać, przerwać; **-ся**, *α) v. r.* przerywać się, przerwać się; zrywać się, zerwać się; *β) v. p.* być przerywanym, przerwanym; **-рывка**, -и, *f.* 1. przekopanie; 2. przerwanie; **-рывчатый**, -ая, -ое, *adj.* przerywany, nieciągły; **-рывъ**, -а, *m.* przerwanie, rozerwanie; przerwanie (*np.* mowy); na перерывъ, na wyścigi; jeden przed drugim; **-рытіе**, -я, *n.* przekopanie, przerycie; **-рыть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перерывáть, -ся; **-рѣзаніе**, -я, *n.* przecięcie, pocięcie, rozerznięcie; **-рѣзать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перерѣзывать, -ся; **-рѣзъ**, -а, *m.* przerznięcie, przecięcie, rozerznięcie; **-рѣзываніе**, -я, *n.* przerzynanie, rozrzynanie, przecinanie; **Пере-рѣзывать**, **-рѣзать**, *v. a.* przerzynać, przerznąć, rozrzynać,

rozerznąć, przecinać, przeciąć; wyrzynać, wyrznąć, mordować, pomordować, zabijać, zabić; **-ся**, *v. p.* być przerzynanym, przerzniętym, przecinanym, przeciętym; **Пере-рядить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переряжать, -ся; -ряжение, -я**, *n.* przestrajanie, przebieranie; **-ряжать, -рядить**, *v. a.* przestrajać, przestroić, przebierać, przebrać; **-ся**, *a) v. r.* przestrajać się, przestroić się, przebierać się, przebrać się; *β) v. p.* być przestrajanym, przestrojonym, przebieranym, przebranym; **-ряжение, -я**, *n.* przestrojenie, przebranie; **-садить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересаживать, -ся; -садка, -и**, *f.* przesadzenie, przesadzanie (z jednego miejsca na drugie); **-садный, -ая, -ое**, *adj.* przesadzony; przeniesiony z jednego miejsca na drugie; **-саживание, -саживание, -я**, *n.*, v. **Пересадка; -саживать, -садить**, *v. a.* przesadzać, przesadzić; przenosić, przenieść (z jednego miejsca na drugie); **-ся**, *v. p.* być przesadzanym, przesadzonym, przenoszonym, przeniesionym; **-саживаться, -сесть**, *v. r. a)* przesiadać się, przesieść się; *β)* **пересадиться**, *v. p. perf.* być przesadzanym, przesadzonym; **-саливание, -я**, *n.* 1. przesalanie; 2. zesmolenie; **I. -саливать, -салить**, *v. a.* smolić, zesmolić, zwalać łojem, *etc.*; **II. -саливать, -солить**, *v. a.* przesalać, przesolić; **-селёнец, -нца**, *m.* przesiedleniec, przychodzień; **-селёние, -я**, *n.* przesiedlenie, przeprowadzanie się; **- народов**, przesiedlenie się narodów; **- душ**, przejście dusz w inne ciało, metempsychoza; **-селять, -селить**, *v. a.* przesiedlać, przesiedlić, przenosić, przenieść; **-ся**, *v. r.* przesiedlać się, przesiedlić się, przenosić się, przenieść się, przeprowadzać się, przeprowadzić się; **-сиживать, -сидеть**, *v. n.* 1. przesiedzieć sobie co (*np.* nogę); przesiedzieć dłużej nad czas oznaczony; 2. przepiec się; **-силение, -силивание, -я**, *n.* przesilanie, przesilenie, zwyciężanie, zwyciężenie, pokonywanie, pokonanie; **-силивать, -силить**, *v. a.* przesilać, przesilić, zwyciężać, zwyciężyć, przemagać, przemódz; **-скабливание, -я**, *n.* przeheblowywanie, przeskrobywanie; **-скабливать, -скоблить**, *v. a.* przeheblowywać, przeheblować, przeskrobywać, przeskrobać; wyskrobywać, wyskrobać; **-скавание, -я**, *n.* opowiadanie, opowiedzenie; **-сказать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересказывать; -сказчикъ**, -а, *m.* papla, plotkarz; **-сказчица, -ы**, *f.* papla, plotkarka; **-сказъ, -а**, *m.* & **-сказы**, *pl.* bajki, plotki, gadaniny; **-сказывание, -я**, *n.* opowiadanie, powtarzanie; **-скакать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перескакивать** (II); **-скакивание, -я**, *n.* przeskakiwanie; **I. -скакивать, -скочить, -скокнуть**, *v. n.* przeskakiwać, przeskoczyć; **II. -скакивать, -скакать**, *v. a.* wyprzedzać, wyprzedzić, przegonić; **-скачка, -и**, *f.* wyprzedzanie, wyprzedzenie, przegonienie; **-скащикъ, -скащица**, v. **Перескачикъ, Перескачица; -скоблить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перескабливать; -скокнуть**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Перескакивать** (I); **-скочение, -я**, *n.* przeskoczenie; **-скочить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перескакивать** (I); **-сланец, -я**, *n.* przesłanie, posłanie; **-сластить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переслащивать; -слать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересылать; -слащение, -слащивание, -я**, *n.* przesłodzenie, przesładzanie; **-слащивать, -сластить**, *v. a.* przesładzać, przesłodzić; **-слушание, -я**, *n.* przesłuchanie, wysłuchanie; **-слушать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переслушивать; -слушивание**, *cfr.* **Переслушание; -слушивать, -слушать**, *v. a.* przesłuchiwać, przesłuchać, wysłuchiwać, wysłuchać; **-следование, -я**, *n.* śledzenie na nowo jakiego interes(u); wyprowadzanie nowéj indagacyi; **-следовать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переследывать; -следывание, -я**, *n.*, v. **Преследование; -следывать, -следовать**, *v. a.* na nowo śledzić jaki interes; wyprowadzać, wyprowadzić nową indagacyę; **-сматривание, -я**, *n.* przepatrywanie, przeglądanie, przepatrzenie, przejrzenie; **-смáтривать, -смотрéть**, *v. a.* przepatrywać, przepatrzeć, przeglądać, przejrzeć; **-ся**, *v. p.* być przepatrywanym, przeglądanym, przejrzanym; **-смотрщикъ**, -а, *m.* przeglądacz, rewizor; **-смотръ**, -а, *m.* przejrzenie, obejrzenie; **-смотрéние, -я**, *n.* przejrzenie; **-смотрéть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересматривать; -смéивание, -я**, *n.* wyśmiewanie; **-смéивать, -смéять**, *v. a.* wyśmiewać, wyśmiać, szydzić; **-ся**, *a) v. r.* uśmiechać się z kim; *β) v. p.* być wyśmiewanym, wyśmianym; **-смéхание, -смéхать**, v. **Пересмéивание, Пересмéивать; -смéхнуться**, *v. r. perf. semelf.* uśmiechnąć się z kim; **-смéшить**, *v. a. perf.* rozśmieszyć; **-смéшка, -и**, *f.* wyśmiewanie, szydzenie; **-смéшливость, -и**, *f.* śmieszność, wyśmiewalność, szyderstwo; **-смéшникъ, -а**, *m.* wyśmiewacz, szyderca; **-смéшница, -ы**, *f.* wyśmiewaczka, szyderka; **-смéяние, -я**, *n.* wyśmiewanie, wyśmianie, ośmianie; **Пере-смéять, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересмéивать, -ся; -смяглый, -ая, -ое**, *adj. (o wargach:)* mający rozpadliny na skórze od zimna; **-смягнуть**, *v. n. perf. (o wargach:)* popadać się od zimna; **-снастить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переснащивать, -ся; -снастка, -и**, *f.*, **-снащение, -снащивание, -я**, *n.* odmiana lin, sprzętu okrętowego; **-снащивать, -снастить**, *v. a.* odmieniać, odmienić liny, sprzęty okrętowe; **-ся**, *v. p.* być odmienianym, odmienionym (o linach, sprzętach okrętowych); **-солéние, -я**, *n.* przesolenie; **-солить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересаливать; -сóлъ, -а**, *m.* przesolenie; słoność zbyteczna; **-сóхлый, -ая, -ое**, *adj.* przesuszony, zbyt wysuszony; **-спать**, *v. a. perf.* przespać; **-спóривать, -спóрить**, *v. a.* koró, przesputowywać, przedysputować; **-спрашивание, -я**, *n.* powtórne pytanie, przebadanie; **-спрашивать, -спросить**, *v. a.* przebadywać, przebadać, powtórnie pytać, wypytać; **-спрóсъ, -а**, *m.* powtórne pytanie, przebadanie; **-спéвание, -я**, *n.* przestałość, zbyteczna dojrzałość (dojrzałość); **-спéвать, -спéть**, *v. n.* stawać się, stać się zbyt dojrzałym, zanadto dojrzeć (dojrzeć), przestać; **-спéлость, -и**, *f.* przestałość; **-спéлый, -ая, -ое**, *adj.* przestały, zanadto dojrzały (dojrzały); **-спéть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переспéвать; -спéяние, -я**, *n.* przestałość, zbyteczna dojrzałość (dojrzałość); **-срóчивать, -срóчить**, *v. a.* przedłużać, przedłużyć termin; odkładać, odłożyć termin; **-срóчка, -и**, *f.* przedłużenie, odłożenie terminu; **-срóчный, -ая, -ое**, *adj. (o terminie:)* przedłużony; **-ссóрение, -ссóривание, -я**, *n.* pokłócenie, kłócenie, poswarzenie; **-ссóривать, -ссóрить**, *v. a.* kłócić, pokłócić, poswarzyć; **-ся**, *v. r.* pokłócić się, poswarzyć się; **-ставáние, -я**, *n.* przestawanie, przerywanie; **-ставáть, -стáть**, *v. n.* przestawać, przestać; **-стáвить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переставлять, -ся; -стáвка, -и**, *f.*, **-ставлéние, -ставливание, -я**, *n.* przestawienie, przestawianie; **-ставливать, -ставлять**, *v. a. impf.*, **-стáвить**, *v. perf.* przestawiać, przestawić; **-ся**, *v. p.* być przestawianym, przestawionym; **-стáивать, -стоять**, *v. a.* przestojać, przestoić; długiém staniem znużyć się; stać dłużéj nad czas oznaczony; **-станавливание, -я**, *n.* przestawianie; **-станавливать, -ся**, v. **Переставлять, -ся; -стáние, -я**, *n.* przestanie; **Пере-становúть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пере-**

ста́вить, -ся; **Пере-стано́вка**, -и, *f.* przestawienie; - букъ, anagram; v. **Анагра́мма**; **-становле́ние**, -я, *n.*, v. **Перестано́вка**; **-старѣ́лый**, -ая, -ое, *adj.* przestarzały; **-старѣ́ть**, *v. n. perf.* przestarzeć; **-ста́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестава́ть**; **-стега́ние**, -я, *n.* przepikowanie; **-стега́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестёгивать**, **-ся** (I); **-стёгивание**, -я, *n.* przepikowywanie; I. **-стёгивать**, **-стега́ть**, *v. a.* przepikowywać, przepikować; *wychłostać kogo; **-ся**, *v. p.* być przepikowywanym, przepikowanym; II. **-стёгивать**, **-стегну́ть**, *v. a.* przepinać, przepiąć, zapinać, zapiąć inaczéj; **-ся**, *a) v. r.* zapinać się, zapiąć się inaczéj; *β) v. p.* być przepinanym, przepiętym, być zapinanym, zapiętym inaczéj; **-стига́ть**, **-стигну́ть**, **-сти́чь**, v. **Опереживать**; **-стила́ние**, -я, *n.* 1. prześcielanie, przesłanie (*np.* łóżka); 2. przedylowanie; **-стила́ть**, **-стла́ть**, *v. a.* 1. prześcielać, przesłać, inaczéj posłać łóżko; 2. przedylować, inaczéj dylami wykładać, wyłożyć; **-стилка**, -и, *f.*, v. **Перестила́ние**; **-стира́ние**, -я, *n.* przepranie, przemycie; **-стира́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестира́ть**, **-ся**; **-сти́рка**, -и, *f.* przemywanie, przemycie, przepieranie, przepranie; **-сти́рывать**, **-стира́ть**, *v. a.* przepierać, przeprać, przemywać, przemyć; **-ся**, *v. p.* być przepieranym, przepranym; **-стичь**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестига́ть**; **-стланіе**, v. **Перестила́ние**; **-стла́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестила́ть**, **-ся**; **-стой**, -я, *m.* 1. długie stanie; 2. zepsucie się trunków od długiego stania; **-стоя́лый**, -ая, -ое, *adj.* przestojały, przestały; **-стоя́ть**, *v. perf.*, v. **Перестаи́вать**; **-стра́гиваніе**, -я, *n.* przeheblowywanie; **-стра́гивать**, **-строга́ть**, *v. a.* przeheblowywać, przeheblować; **-ся**, *v. p.* być przeheblowywanym, przeheblowanym; **-стра́ннание**, -я, *n.* 1. przebudowywanie; 2. przestrajanie instrumentu muzycznego; **-стра́ивать**, **-строи́ть**, *v. a.* 1. przebudowywać, przebudować; 2. przestrajać, przestroić instrument muzyczny; **-стра́чиваніе**, -я, *n.* przestępnowywanie; **-стра́чивать**, **-строчи́ть**, *v. a.* przestępnowywać, przestępnować, wy-, po-stępnowować; **-ся**, *v. p.* być przestępnowywanym, przestępnowanym; **-стращать**, *v. a. perf.* przestraszać, przestraszyć; **-стра́ть**, **-стри́чь**, *v. a.* przestrzygać, przestrzydz, przestrzygnąć; **-ся**, *v. p.* być przestrzyganym, przestrzygnionym; **-стриженіе**, -я, *n.*, **-стри́жка**, -и, *f.* przestrzygnięcie, przestrzyganie; **-стри́чь**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестригать**, **-ся**; **-строе́ніе**, -я, *n.* przestruganie, przeheblowanie; **-строга́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переостра́гивать**, **-ся**; **-строе́ніе**, v. **Переостра́ганіе**; **-стро́й**, -я, *m.* przestrojenie (*np.* skrzypców); **-стро́йка**, -и, *f.* 1. przebudowanie; 2. przestrojenie; **-стро́ить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестра́ивать**, **-ся**; **-струживаніе**, -я, *n.* przestrugiwanie, przeheblowywanie; **-стру́живать**, **-стружи́ть**, *v. a.* przestrugiwać, przestrugać, przeheblowywać, przeheblować; **-стружить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестру́живать**; **-стрѣлива́ніе**, -я, *n.* przestrzeliwanie, przestrzelanie; **-стрѣлива́ть**, **-стрѣля́ть**, *v. a.* przestrzeliwać, przestrzelać, przestrzelić; nastrzelać, nabić; **-ся**, *v. r.* przestrzeliwać się z kim; **-стрѣ́лка**, -и, *f.* strzelanie wzajemne; **-стрѣ́лъ**, -а, *m.* przestrzał, odległość na strzał; **-стрѣ́льщикъ**, -а, *m.* harcownik; **-стрѣля́ніе**, -я, *n.* przestrzelanie; nastrzelanie; **-стрѣля́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перестрѣ́ливать**, **-ся**; **-ступа́ніе**, -я, *n.* przestępowanie, przekraczanie; **-ступа́ть**, **-ступить**, *v. a.* przestępować, przestąpić, przekraczać, przekroczyć; **-ступе́нь**, **-пни**, *f. Bot.* (*bryonia*), przestęp; **-ступить**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переступа́ть**; **-ступны́й**, -ая, -ое, *adj.* krzyżujący się; perestúpne stixa, wiersze z rymami przekładanemi; **-судачиваніе**, v. **Переосу́живаніе**; **-судачивать**, **-судачить**, v. **Переосуждать** (1); **-судить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Переосуждать**, **-ся**; **-су́дное**, -аго, *s. n.* exekutne; koszta sądowe; **-су́дчикъ**, -а, *m.* przesądzający drugi raz sprawę; krytyk; posądziciel; **-су́дчица**, -ы, *f.* posądzicielka, krytykująca; **-су́дъ**, -а, *m.* 1. przesądzenie, rewizya procesu; 2. (†), zapłata za powtórne osądzenie sprawy; **-су́ды**, -овъ, *m. pl.* plotki, ogadywanie, posądzenie; **-суждать**, **-судить**, *v. a.* 1. posądzać, posądzić, ganić, przyganiać, przyganić (co komu); 2. przesądzać, przesądzić, na nowo sądzić, rewidować proces; **-ся**, *v. p.* być posądzanym, posądzonym, ganionym, przyganionym; **-суждéніе**, **-су́живаніе**, -я, *n.* 1. posądzenie, posądzanie, ganienie, przyganienie, przyganianie; *β.* przesądzenie, rewizya procesu; **-су́живать**, **-ся**, v. **Переосуждать**, **-ся**; **-сулить**, *v. n. perf.* przesadzić, za nadto zacenić, za wiele dać; **-сучéніе**, **-сучива-**

нie, -я, *n.* przekręcenie, przekręcanie, powtórne skręcenie, skręcanie czego; **Пере-су́чивать**, **-сучи́ть**, *v. a.* przekręcać, przekręcić, powtórnie (или na nowo co) skręcać, skręcić; **-сучка**, -и, *f.* przekręcenie, powtórne skręcenie; **-сучéніе**, -я, *n.* przesuszenie; **-сушивать**, **-сушить**, *v. a.* przesuszać, przesuszyć, na nowo wysuszyć; **-ся**, *v. p.* być przesuszanym, przesuszonym, na nowo wysuszonym; **-су́шка**, -и, *f.* przesuszenie, przesuszanie; **-считáніе**, -я, *n.* przeliczenie, przerachowanie; **-считáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересчи́тывать**, **-ся**; **-считываніе**, -я, *n.* przeliczanie, przerachowywanie; **-считывать**, **-считáть**, *v. a.* przeliczać, przeliczyć, przerachowywać, przerachować; **-ся**, *v. p.* być przeliczanym, przeliczonym, przerachowywanym, przerachowanym; **-сыла́ніе**, -я, *n.* przesyłanie, posyłanie; **-сыла́ть**, **-я**, *m.* przesyłacz, przesyłający, posyłacz; **-сылáтельница**, -ы, *f.* przesyłaczka, posyłaczka; **-сылать**, **-слáть**, *v. a.* przesyłać, przesłać, posyłać, posłać; **-ся**, *v. p.* być przesyłanym, przesłanym, posyłanym, posłanym; **-сылка**, -и, *f.* przesyłka, przesyłanie, posłanie; **-сылочный**, **-сыльный**, -ая, -ое, *adj.* przesłany, posłany, posłańczy; **-сыпáніе**, **-сыпаніе**, -я, *n.* przesypanie, przesypka, przesypywanie; **-сыпáть**, **-сыпать**, *v. a.* przesypywać, przesypać; **-ся**, *v. p.* być przesypywanym, przesypanym; **-сыпать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересыпать**, **-ся**; **-сы́пка**, -и, *f.* przesypka, przesypanie; **-сы́пь**, -а, *m.* zadługie spanie; **-сы́тить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересыщáть**, **-ся**; **-сыхáніе**, -я, *n.* przesychanie, przesuszenie się; **-сыхáть**, **-сóхнуть**, *v. n.* przesychać, przeschnąć, wysychać, wyschnąć; **-сыщáть**, **-сытить**, *v. a.* przesycać, przesycić, aż zanadto nasycać, nasycić, przeładować; **-ся**, *a) v. r.* przesycać się, przesycić się, przeładować się; *β) v. p.* być przesycanym, przesyconym, przeładowanym; **-сыщéніе**, -я, *n.* przesycenie, przeładowanie; **-сѣ́ваніе**, -я, *n.* przesiewanie; **-сѣ́вать**, **-сѣ́ять**, *v. a.* przesiewać, przesiać, przetrząsać na nowo przez sito; **-ся**, *v. p.* być przesiewanym, przesianym; **-сѣ́дать**, **-сѣ́сть**, *v. n.* przesiadać, przesiąść; **-сѣ́дáніе**, -я, *n.* przesiodłanie; **-сѣ́дáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пересѣ́дывать**, **-ся**; **-сѣ́дывáніе**, -я, *n.* przesiodływanie; **-сѣ́дывать**, **-сѣ́дáть**, *v. a.* przesiodływać, przesiodłać; **-ся**, *v. p.* być przesiodływanym, przesiodłanym; **Пере-сѣка́ние**, -я, *n.* przecinanie, przerębo-

wanie, przełupywanie; **Пере-сѣкáть, -сѣчь**, *v. a.* przecinać, przeciąć, przerębować, przerąbać, przełupywać, przełupać; *chłostać, wychłostać; **-ся**, *α) v. r.* przecinać się, przeciąć się; *β) v. p.* być przecinanym, przeciętym, przerębowanym, przerąbanym, przełupywanym, przełupanym; **-сѣсть**, *v. perf.*, v. *sub*: Пересѣдáть & Пересáживаться; **-сѣченíе**, *-я, n.* przecięcie, przerąbanie, przełupanie; krzyżowanie się linij, *etc.*; точка пересѣчéнія, *Mathem.* punkt przecięcia; **-сѣчка**, *-и, f.* 1. v. Пересѣчéніе; 2. punkt przecięcia; **-сѣчь, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Пересѣкáть, **-ся**; **-сѣять, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Пересѣвáть, **-ся**; **-тáпливаніе**, *-я, n.* 1. powtórne palenie, przepalanie w piecu; 2. przetapianie (*np.* masła); 3. wytapianie; **-тáпливать, -топúть**, *v. a.* 1. powtórnie (na nowo) palić, przepalać, przepalić w piecu; 2. na nowo topić, przetapiać, przetopić; 3. wszystko wytapiać, wytopić; **-ся**, *v. p.* być na nowo palonym, przepalanym, przepalonym; być przetapianym, przetopionym; **-тáска**, *-и, f.*, **-тасканіе**, *-я, n.* przewlekanie, przeciąganie; **-таскáть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетаскивáть, **-ся**; **-тáскивать, -таскáть, -тащúть**, *v. a.* przewlekać, przewlec, przeciągać, przeciągnąć z jednego miejsca na drugie; **-ся**, *v. p.* być przewlekanym, przewleczonym, przeciąganym, przeciągniętym; **-текáть, -течь**, *v. n.* przeciekać, przeciec; **-теребúть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетерéбливать, **-ся**; **-терéбливаніе, -я**, *n.* przeskubywanie, wyskubywanie; **-терéбливать, -теребúть**, *v. a.* przeskubywać, przeskubać, wyskubywać, wyskubać; **-ся**, *v. p.* być przeskubywanym, przeskubanym, wyskubywanym, wyskubanym; **-терéть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетирáть, **-ся**; **-тéрпливаніе**, *-я, n.* przecierpiewanie; **-тéрпливать, -терпéть**, *v. a.* przecierpiewać, przecierpiec, wytrzymywać, wytrzymać; **-ся**, *v. p.* być prziecierpiewanym, przecierpianym, wytrzymanym; **-тесáніе**, *-я, n.*, **-тёска**, *-и, f.*, **-тёсываніе**, *-я, n.* ociosanie, ociosywanie, obrobienie, obrabianie na nowo (drzewa); **-тёсывать, -тесáть**, *v. a.* 1. ociosywać, ociosać, obrabiać, obrobić na nowo (drzewa); 2. wszystko obciosywać, obciosać, poobciosywać; **-тирáніе**, *-я, n.* przecieranie; **-тирáть, -терéть**, *v. a.* przecierać, przetrzeć; wycierać, wytrzeć; **-тúрка**, *-и, f.* przecieranie, przetarcie; v. Перетирáніе; **-тыкáть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетыкáть; **-тлѣваніе**, *-я, n.* 1. palenie się na popiół; 2. zgnicie, przegnicie; **-тлѣвáть, -тлѣть**, *v. n.* 1. gnić, zgnić, przegnić; zbutwieć; 2. palić się, spalić się na popiół, stleć; **-тлѣлый, -ая, -ое**, *adj.* 1. spalony na popiół; 2. zgniły, przegniły, zbutwiały; **-тлѣть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перестлéвáть; **-толки, -овъ**, *m. pl.* wykład opacznym sposobem, wykład fałszywy, przekręcanie, przekręcenie; **-толкопáніе, -я**, *n.* tłumaczenie, wykład opacznym sposobem, przekręcanie; **-толковáть**, *v. perf.* 1. v. *sub*: Перетолковывать; 2. v. Переговорúть; **-толковщикъ, -а**, *m.* przekrętnik, co fałszywie, przekrętnie wykłada (tłumaczy) rzeczy; **-толкóвываніе**, *cfr.* Перетолкованіе; **-толкóвывать, -толковáть**, *v. a.* wykładać, wyłożyć, tłumaczyć inaczéj, przekrętnie, przekręcać, przekręcić; **-ся**, *v. p.* być fałszywie, przekrętnie wykładanym, wyłożonym, tłumaczonym, przekręcanym; **-толóчь**, *v. a. perf.* przetłuc, potłuc; **-топúть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетапливать; **-тóпка**, *-и, f.*, v. Перетапливаніе; **-тóпки, -овъ**, *m. pl.* grzęzy, to co po stopieniu zostaje; **-топлёніе**, *cfr.* Перетáпливаніе; **-топтáть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетáптывать; **-торгонáть**, *v. perf.*, v. *sub*: Переторгóвывать; **-торгóвщикъ, -а**, *m.* przekupień; **-торгóвщица, -ы**, *f.* przekupka; **-торгóвываніе, -я**, *n.* przekupywanie; **-торгóвывать, -торгонáть**, *v. a.* przekupywać, przekupować, przekupić; **-тóржка, -и**, *f.* przetarg, przekupno, odtargowanie; *it.* v. Торгъ (и перетóржка); **-травúть**, *v. a. perf.* powtórnie otruć; **-трепáніе, -я**, *n.* przetrzepanie (*np.* lnu); **-трепáть**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетрепывать; **-трёпка, -и**, *f.*, **-трёпываніе, -я**, *n.* przetrzepywanie; *fr.* Перетрепáніе; **-трёпывать, -трепáть**, *v. a.* przetrzepywać, przetrzepać (*np.* len); **-трёскиваться, -трёскаться**, *v. n.* w wielu miejscach popękać, potrzaskać się; **-трусúть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетрýшивать, **-ся**; **-трýска, -и**, *f.* 1. przetrząsywanie; 2. strach, postrach, zamieszanie; **-трýшивать, -трусúть**, *v. a.* przetrząsywać, przetrząsać; **-ся**, *v. p.* być przetrząsywanym, przetrząsanym; **-трясáть, -трясти́**, *v. a.* przetrząsać, przetrząść; **-ся**, *v. p.* być przetrząsywanym, przetrząśniętym; **-трясéніе, -я**, *n.* przetrząsanie; **-трáска, -и**, *f.* przetrząśnienie; *karanie; **-трясти́, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетрясáть, **-ся**; **-трáсываніе, -я**, *n.* przetrząsywanie; **-трáсывать, -ся**, v. Перетрясáть, **-ся**; **-трáхиваніе, -я**, *n.* przetrząsanie, przetrząsywanie; **Пере-трáхивать, -тряхнýть**, *v. a.* 1. przetrząsywać, przetrząsać, przetrząsnąć; 2. wypuszczać, wypuścić gołębie z gołębnika; **-тыкáніе, -я**, *n.* przetykanie, przerobienie (*np.* jedwabiem); **-тыканіе, -я**, *n.* utykanie, pozatykanie, poutykanie; **-тыкáть, -ткáть**, *v. a.* przetykać, przetkać, przerabiać, przerobić (*np.* jedwabiem); **-ся**, *v. p.* być przetykanym, przetkanym; **-тыкивать, -тыкáть**, *v. a.* w inne miejsce wtykać, wetknąć; utykać, poutykać, pozatykać; **-ся**, *v. p.* być wtykanym, wetkniętym w inne miejsce; być utykanym, poutykanym, pozatykanym.

Перёть, *v. a.* odpierać.

Пере-тягáніе, *-я, n.* przeciąganie; **-тягáть**, *v. a. perf.* wygrać proces, sprawę; **-тягиваніе, -я**, *n.* przeciąganie; **-тягивать, -тянýть**, *v. a.* przeciągać, przeciągnąć; ściskać, ścisnąć; **-ся**, *α) v. r.* ściskać się, ścisnąć się; *β) v. p.* być przeciąganym, przeciągniętym; **-тяжка, -и**, *f.* ściskanie; перетяжки, -жекъ, *pl.* podzelowanie; **-тяжникъ, -а**, *m.* pas szeroki do ściskania się; **-тянýть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перетягивать, **-ся**; **-ýгленіе, -ýгливаніе, -я**, *n.* przewęglenie, przewęglanie, zwęglenie, zwęglanie; **-ýгливать, -углúть**, *v. a.* przewęglać, przewęglić, zwęglać, zwęglić, obracać, obrócić w węgiel; **-ся**, *α) v. r.* zwęglać się, zwęglić się, w węgiel obracać się, obrócić się; *β) v. p.* być przewęglanym, zwęglanym, zwęglonym; **-ýлокъ, -лка**, *m.* ulica poboczna, zaułek, poprzecznica; глухóй переýлокъ, zaułek bez wyjścia; **-ýлочекъ, -чка**, *m. dim.*, v. Переýлокъ; **-ýмничать**, *v. n. perf.* przemędrkować; **-утóженіе, -утóживаніе, -я**, *n.* przeprasowanie, wyprasowanie, przeprasowywanie; **-утóживать, -утóжить**, *v. a.* przeprasowywać, przeprasować, na nowo prasować, wyprasować; **-ся**, *v. p.* być przeprasowywanym, przeprasowanym; **-ýчать**, v. Переýчивать; **-ýченіе, -ýчиваніе, -я**, *n.* przeuczenie, przeuczanie; **-ýчивать, -ýчить**, *v. a.* przeuczać, przeuczyć, na nowo uczyć; **-ся**, *v. r.* być przeuczanym, przeuczonym, być na nowo uczonym; **-ýчка, -и**, *f.* powtórne uczenie, nauczenie; **-хáживать, -ходúть**, *v. n.* przechodzić, przejść; **-хвáливать, -хвалúть**, *v. a.* przechwalać, przechwalić; **-хвáтаніе, -я**, *n.* pochwycenie, pochwytanie, połapanie; **-хвáтать, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перехвáтывать, **-ся**; **-хвáтить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перехвáтывать, **-ся**; **-хвáтка, -и**, *f.*, v. Перехвáтаніе; **Пере-хвáтчикъ, -а**, *m.* przechwy-

ciciel, pochwyciciel; **Пере-хвáтъ**, **-а**, *m.* l. v. **Перехвáтываніе**; 2. stan (u sukni), pas; na перехвáтъ, *prędko jedeu przed drugim (*np. kupować co); **перехвáты**, *pl.*, v. **Потýги**; **-хвáтываніе**, **-я**, *n.* przejęcie, ujęcie (*np.* dezerterów); **-хвáтывать**, **-хвати́ть**, **-хвáтить**, *v. a.* 1. przechwytać, pochwytać, ująć (*np.* dezerterów, *etc.*); 2. zakąsywać, zakąsać, przejeść cokolwiek; 3. pożyczać, pożyczyć [pieniądze] na krótki czas; 4. *v. impers.* перехвáтываетъ, mam od czasu do czasu bole w krzyżu; **-хвóрать**, *v. n. perf.* przechorować; **-хитрéніе**, **-я**, *n.* przechytrzenie, przewyższenie kogo w chytrości; **-хитрáть**, **-хитрúть**, *v. a.* przechytrzać, przechytrzyć, przewyższać, przewyższyć, przejść kogo w chytrości; **-ходить**, **Перейтú**, *v. n.* przechodzić, przejść; — съ мѣста на мѣсто, przechodzić, przejść z miejsca na miejsce, z jednego miejsca na drugie; *it.* v. **Кочевáть**; — всѣ закоýлки, obejść wszystkie kąty; — изъ рукъ въ рýки, przechodzić, przejść z ręki w rękę; **-хóдчивый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* zmienny, uległy częstym odmianom; niestateczny, niestały; времена и обстоятельства перехóдчивы, czasy i okoliczności zmieniają się; **-хóдъ**, **-а**, *m.* przechód, przejście; **-хóды**, **-овъ**, *m. pl.* przechody, korytarze; **-хожде́ніе**, **-я**, *n.* przechodzenie, przejście; **-царáпаніе**, **-я**, *n.* podrapanie; **-царáпать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перецарáпывать**; **-царáпываніе**, **-я**, *n.* podrapywanie; **-царáпывать**, **-царáпать**, *v. a.* podrapywać, podrapać, porozdrapywać.

Пéрецъ, **-рца**, *m. Bot.* (*piper*), pieprz; **пéрецъ собáчій**, **водянóй**, v. **Горóлеръ** (**водолéрный**); **перецъ стручкóвый**, **Турéцкій**, **Испáнскій**, **Астраханскій**, (*capsicum annum*), pieprz Turecki; **пéрецъ дúкій**, (*sedum acre*), v. **Молодúло** (острое); **пéрецъ дúкій**, **волчій**, (*daphne mezereum*), wilcze łyczko; **пéрецъ дúкій душúстый**, v. **Чернобúльникъ** (**душúстый**); **пéрецъ дúкій монáшескій**, v. **Áгнецъ** (**непорóчный** — *Bot.*); **мúшій пéрецъ**, myszy pieprz; §. **задáть пéрцу**, v. *sub*: **Задавáть**.

Пере-цыганíваніе, **-я**, *n.* wyśmiewanie, szydzenie; **-цыганивать**, **-цыганúть**, *v. a.* wyśmiewać, wyśmiać, szydzić; **-цѣдúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перецѣживать**, **-ся**; **-цѣжéніе**, **-цѣживаніе**, **-я**, *n.* przecedzenie, przecedzanie; powtórne cedzenie; **-цѣживать**, **-цѣдúть**, *v. a.* przecedzać, przecedzić, powtórnie (na nowo) cedzić; **-ся**, *v. p.* być przecedzanym, przecedzonym; **-цѣниваніе**, **-я**, *n.* przetaxowanie, no nowo ocenianie; **-цѣнивать**, **-цѣнúть**, *v. a.* na nowo oceniać, ocenić, przetaxować; **-цѣнка**, **-и**, *f.* na nowo ocenianie, taxowanie, przetaxowanie, nowa taxa.

Перечéніе, **-я**, *n.* przeczenie; sprzeciwianie się; przeszkoda.

Пéречень, **-чня**, *m.* rys, treść, krótki zbiór, krótkie zebranie, spis, suma rzeczy, sumaryusz; kopia, przepis; rekapytulacya.

Пере-чéрканіе, **-я**, *n.* przekreślenie, przekreślanie; **-черкáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перечёркивать**, **-ся**; **-чёркиваніе**, **-я**, *n.* przekreślanie; **-чёркивать**, **-черкáть**, **-черкнýть**, *v. a.* przekreślać, przekreślić; **-ся**, *v. p.* być przekreślanym, przekreślonym; **-черпéніе**, **-чéрпываніе**, **-я**, *n.* przeczernienie, poczernienie; wykreślenie, wykreślanie, wymazanie z księgi; **-чéрпывать**, **-чернúть**, *v. a.* przeczerniać, przeczernić, poczerniać, poczernić; wszystko brudzić, pobrudzić; wykreślać, wykreślić, wymazać co z księgi; **-ся**, *a*) *v. r.* brudzić się, pobrudzić się, smolić się, posmolić się; *β*) *v. p.* być przeczernianym, przeczernionym, poczernionym, posmolonym, pobrudzonym; **-чертúть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перечéртывать**; **-черчéніе**, **-чéрчиваніе**, **-я**, *n.* przerysowanie, przerysowywanie, na nowo rysowanie, odrysowanie; przekreślenie, przekreślanie; **-чéрчивать**, **-чертúть**, *v. a.* rysować na nowo, przerysowywać, przerysować; przekreślać, przekreślić; **-чесáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перечёсывать**, **-ся**; **-чёска**, **-и**, *f.*, *cfr.* **Перечесáніе**; **-чéсть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перечúтывать**, **-ся**; **-чёсываніе**, **-я**, *n.* przeczesanie; inne uczesanie; **-чёсывать**, **-чесáть**, *v. a.* przeczesywać, przeczesać, gręplować, przegrępłować; na nowo czesać, rozczesać, uczesać; **-ся**, *v. p.* być na nowo czesanym, uczesanym; być przeczesywanym, przeczesanym, przegrępłowanym; **-чёть**, **-а**, *m.* przeliczenie, przerachowanie; przewyżka, pozostałość; я всѣхъ знáю на перечётъ, znam ich wszystkich po szczególe; **-чúненіе**, **-чúниваніе**, **-я**, *n.* przereperowanie, poreperowanie (*np.* bielizny); przetemperowanie, potemperowanie (pióra do pisania); **-чúнивать**, **-чúнить**, *v. a.* na nowo poprawiać, poprawić, reperować, poreperować, przereperować (*np.* bieliznę); poprawiać, poprawić, przetemperować (pióro do pisania); **-чúнка**, **-и**, *f.*, v. **Перечúненіе**; **-числéніе**, **-я**, *n.* przeliczenie, przerachowanie; **-числить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перечúслять**, **-ся**; **-числя́ть**, **-числúть**, *v. a.* 1. przerachowywać, przerachować, przeliczać, przeliczyć; 2. przenosić, przenieść z jednego stanu w drugi; **-ся**, *v. p.* być przerachowywanym, przerachowanym, przeliczanym, przeliczonym; **Пере-чúстить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перечищáть**, **-ся**; **-чúстка**, **-и**, *f.* przeczyszczanie, przeczyszczenie, przechędożenie; **-чúтать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перечúтывать**, **-ся**; **-чúтываніе**, **-я**, *n.* przeczytywanie, odczytywanie; **-чúтывать**, **-чúтать**, *v. a.* przeczytywać, przeczytać, odczytywać, odczytać; **-ся**, *v. p.* być przeczytywanym, przeczytanym, odczytywanym, odczytanym.

Перечúть, *v. a.* sprzeciwiać się, przeszkadzać.

Пере-чищáть, **-чúстить**, *v. a.* przeczyszczać, przeczyścić, chędożyć, przechędożyć; **-ся**, *v. p.* być przeczyszczanym, przeczyszczonym, chędożonym, przechędożonym; **-чúщеніе**, **-я**, *n.* przeczyszczenie, przechędożenie; **-чúвый**, **(-я́й)**, **-ая**, **-ое**, *adj.* w krótkości wykazujący.

Пéречникъ, **-а**, *m. Bot.* (*iberis*), pieprzyca mała, pieprzyczka, rzeżucha psia, Włoska.

Пéречница, **-ы**, *f.* pieprznica, pieprzniczka, pieprzowa puszka.

Пéречный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pieprzowy, pieprzny; **пéречная трава́**, v. **Кресс** (**садóвый**); **пéречная мята**, **А'нглійская**, v. **Пипермéнтъ**.

Пере-шагáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Перешáгивать** (II); **-шагáніе**, **-я**, *n.* przestępowanie, przekraczanie; **I. -шагивать**, **-шагнýть**, *v. n.* przestępować, przestąpić, przekraczać, przekroczyć; **II. -шáгивать**, **-шагáть**, *v. a.* przechodzić, przejść krokiem, p. krok za krokiem; **-шагнýть**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Перешáгивать** (I); **-шáреніе**, **-шáриваніе**, **-я**, *n.* przeszukanie, przeszukiwanie, przeszperanie; **-шáривать**, **-шáрить**, *v. a.* przeszukiwać, przeszukać, szperać, przeszperać; **-шéекъ**, **-шéйка**, *m.* międzymorze, przesmyk; **-шéечекъ**, **-чка**, *m. dim.*, v. **Перешéекъ**; **-шéлецъ**, **-льца**, v. **Перешеéленецъ**; **-шепнýться**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Перешёптываться**; **-шептáться**, *v. perf.*, v. *sub*: **Перешёптываться**; **-шёптываніе**, **-я**, *n.* poszeptywanie, porozumiewanie się przez szepty, szeptanie sobie na wzajem; **-шёптываться**, **-шептáться**, **-шепнýться**, *v. r.* porozumiewać się, porozumieć się przez szepty, szeptać, poszeptać sobie na wzajem; **-шибáніе**, **-я**, *n.* przełamywanie na dwoje, łamanie, tłuczenie; **Пере-шибáть**, **-шибúть**, *v. a.* przełamywać, przełamać na dwoje, łamać, złamać, tłuc, stłuc; *pop.* * górę brać, wziąć nad kim; **-ся**, *v. r.*

быть ламанымъ, ламаным, переламанымъ, тіуколонымъ, стіуколонымъ; **Пере-шибéніе**, -я, *n.* переламание на двоје, ламание, стіуколение; **-шибúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перешибáть, -ся; **-шúбъ**, -а, *m.* ламание, стіуколение; миејсце преламане, стіуколене; розлам; **-шúвка**, -и, *f.* прешіуване, шіуване на ново; **-шúвной**, -áя, -óе, *adj.* прешіути, прешіуени; **-шúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перешúвать, -ся; **-щеголя́ть**, *v. a. perf.* прешіуйсіу кого в вистројеніу; **-щúпаніе**, -я, *n.* прешіукубаніе; **-щúпать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Перещúпывать, -ся; **-щúпываніе**, -я, *n.* прешіукубіуване; *cfr.* Перещúпаніе; **-щúпывать**, **-щипáть**, *v. a.* прешіукубіувáć, прешіускубáć; вискубіувáć, вискубáć; **-ся**, *v. p.* бúћ прешіускубіуваным, прешіускубаным; **-щýпаніе**, -я, *n.* обмацание, вымацание; **-щýпывать**, **-щýпать**, *v. a.* обмацувáć, обмацáć, вымацувáć, вымацáć; **-ся**, *v. p.* бúћ обмацувањим, (об)мацањим; **-ѣ́даніе**, -я, *n.* прегрижење; **-ѣ́дать**, **-ѣ́сть**, *v. a.* прегрижáć, прегрижúћ, погрижúћ; вшіуштко појеść, зјеść; **-ся**, *v. p.* бúћ прегрижењим, прегрижењим, погрижењим; **-ѣ́здить**, *v. a. perf.* објехáć, звиездíć (виеле крајóв); **-ѣ́здка**, -и, *f.*, v. Переѣ́здъ & Переѣ́жáніе; **-ѣ́здъ**, -а, *m.* прејазд, пребициe, препрáва, препровођење сіу; **-ѣ́жáніе**, -я, *n.* прејеждáње, прејехање; — на другóју квартúру, прењошење сіу з једнего миешкања до другиего; **-ѣ́сть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Переѣ́дать, **-ся**; **-ѣ́жаніе**, *cfr.* Переѣ́жáніе, Переѣ́здъ; **-ѣ́хать**, *v. perf.*, v. *sub*: Переѣ́жáть; **-экзаминовáніе**, **-экзаминовывáніе**, -я, *n.* прекзаминовање, повторне екзаминовање; **-экзаминóвывать**, **-экзаминовáть**, *v. a.* на ново екзаминовáć, прекзаминовáć; **-ся**, *v. p.* бúћ на ново екзаминованым, прекзаминованым; **-я́тіе**, **-я́ть**, v. Переня́тіе, Перенять.

Перигéй, -я, *m. Astron. perigaeum*, пункт доземны (биегу планет).

Перигéлій, -я, *m. Astron. perihelium*, досоњечны пункт, досоњечник.

Перигéя, **Перигíя**, -и, *f.*, v. **Перигéй**. [ласы, балустрада.

Перúла, -ъ, *n. pl.* порéцз, ба-

Перúльный, -ая, -ое, *adj.* порéчны, порéчовы, балустрадовы.

Перúльца & Перúльцы, *gen.* **-лецъ**, *n. pl. dim.* мале порéче.

Перúна, -ы, *f.* пиерзына, пиернат.

Перúнный, -ая, -ое, *adj.* пиерзынны, пиерзынови, пиернатовы. [ристы], пржсионек.

Перистúль, -я, *m. Archit.* пе-

Перúстый, -ая, -ое, *adj.* пиерзасты, пиерзасты; пеńстая рудá, пíорокрусз; пеńстая гвоздúка, гвóздзик пíоровы, пиерзаны, пиерзасты. [пиерзе обрастáć, порастáć.

Перúться, *v. r.* пиерзúћ сіу, в

Периферíя, -и, *f. Geom.* обвóд. [ra.

Пéрле, -я, *n. coll. Eccl. sl.* пíо-

Перíйца, -ы, *f.*, **Перúйце**, -а, *n. dim. Eccl. sl.* пíорко, пíореczко.

Периодúческій, -ая, -ое, *adj.* пеpиодúчны, окресовы, сіазовы.

Пери́одъ, -а, *m.* пеpиод, окрес; лýнный, солнечный пеpиóдъ, v. Кругъ (лýнный, солнечный); пеpиóдъ лунносолнечный, пеpиод księżycosłoneczny.

Пéрка, -и, *f.* пíоро (и) świdra, sam koniec świdra.

Перламýтовый, -ая, -ое, *adj.* з пеpлóвéj мациcy. [łowa.

Перламýтъ, -а, *m.* macica per-

Пéрло, -а, *n.* пíоро водне.

Перлóвникъ, -а, *m. Bot.* (*mentica*), трава пеpлова, пеpлóвка.

Пéрловый, -ая, -ое, *adj.* пеpлóвы.

Перлóвый, -ая, -ое, *adj.* з пеpлóвéj кáшзы; пеpлóвая крупá, кáша пеpлова.

Пермéнь, v. Пельмéнь.

†**Пернáта**, -ы, *f.* дáвны гатунек булáвy.

Пернáтка, -и, *f.*, v. **Перó** (морскóе). [rzasty.

Пернáтый, -ая, -ое, *adj.* пie-

Перó, -а, *n.* 1. пíóро; гусúное перó, гęśие пíóро; пúсчее перó, пíóро до пúсания; чертúльное перó, пíóро гусовúнсе; 2. пíóро, пíорко и ryby, пletwa; 3. морскóе перó, (*pennatula*), пíóро водне.

Перóвникъ, -а, *m.* пíорник, пíорнúca. [дłовy.

Перовóй, -áя, -óе, *adj.* скрzy-

Перочúнный, -ая, -ое, *adj.* до зарzынáња пíóр служący; перочúнный нóжичекъ, нóжикъ, нóжык до пíóр, scyzoryk.

Перпен-дикулáрность, -и, *f.* прostопадłość, prostostawność; **-дикулáрный**, -ая, -ое, *adj.* prostopadły, prostostawny; **-дикулáръ**, -а, *m. Geom.* prostopadła.

Перси, -ей, *f. pl.* piersi.

Пéрсиковый, -ая, -ое, *adj.* brzoskwiniowy.

Пéрсикъ, -а, *m.* brzoskwinia [owoc]; *Bot.* (*amygdalus persica*), brzoskwinia [drzewo]; полевóй, дúкій пéрсикъ, v. Бобóвникъ.

Перспектúва, -ы, *f.* perspektywa. [perspektywny.

Перспектúвный, -ая, -ое, *adj.*

†**Перстáтица**, -ы, *f.* рękawiczka. [pierścionek.

Пéрстенёкъ, -нька, *m. dim.*

Пéрстень, -тня, *m.* pierścień.

Пéрстикъ, -а, *m. dim.* paluszek, mały palec.

Перстúще, -а, *m. augm.* wielki, niezgrabny palec, palczysko.

Перстненúкъ, -á, *m.* pierścienica, szkatułka na pierścienie.

Перстненóй, (-ный), **-áя**, **-óе**, *adj.* pierścieniowy, pierścionkowy, pierścienny; перстненóй пáлецъ, czwarty palec serdeczny *lub* pierścieniowy, pierścienny.

Пéрстный, -ая, -ое, *adj.* palcowy; пéрстная кость, kość palcowa.

Перстъ, -а, *m.* palec; указáтельный перстъ, palec skazujący, wtóry.

Персть, -и, *f.* proch; ziemia.

Перýнный, **Перýновый**, v. **Громовóй**. [ный.

Перýномóсный, v. **Громомóс-**

Перýнъ, -а, *m.* 1. piorun; 2. Piorun, (bożek starożytnych Słowian).

Перхáть, **Перхнýть**, *v. n. impers.* krztusić się, zakrztusić się, charkać, charknąć, parskać, parsknąć.

Перхóта, -ы, *f.* charkanie, krztuszenie się. [ciny.

Перхóтина, -ы, *f.* flegma, plwo-

Перхотýнъ, -а, *m.* charkotliwy, chrakotliwy, ciągle charkający.

Перхотýнья, -и, *f.* charkotliwa, chrakotliwa, ciągle charkająca.

Перцеáдныя птúцы, *f. pl. H. n.* (*rhamphastida*), pieprzojady, ptaki pieprz jadające.

Перцеѣ́дъ, -а, **Перцеядецъ**, -дца, *m. H. n.* (*rhamphastos*), pieprzojad, (ptak).

Перчáтка, -и, *f.* rękawiczka; онъ хóдитъ въ перчáткахъ, on chodzi w rękawiczkach, on nosi rękawiczki.

Перчáточка, -и, *f. dim.* rękawiczka. [cznik.

Перчáточникъ, -а, *m.* rękawi-

Перчáточница, -ы, *f.* rękawicznica.

Перчáточный, -ая, -ое, *adj.* rękawiczny, rękawiczkowy.

Першúть, *v. n. impers.* charkać, charkotać, krztusić się.

Пёршко, -а, *n. dim.* 1. piórko; 2. *Bot.* listek kwiatkowy.

Перяникъ, -а, *m.* przedający pióra. [pierzany, pierzowy.

Перяной, (-ный), -ая, -óе, *adj.*

Песéцъ, -сца, *m. H. n.* (*canis lagopus*), lis biały; piesak.

Песúка, -и, *f.* 1. krótkie szorstkie włosy w wełnie; 2. *Bot.*, v. Послѣ́нъ (чёрный).

Песковáтый, -ая, -ое, *adj.* krótkich szorstkich włosów (jak np. zła wełna). [pies, piesek.

Пёсикъ, -а, *m. dim.* młody

Пéсій, -ья, -ье, *adj.* psi; пéсій хвостъ, psi ogon; пéсьи дни, v. Канúкулы; *it. Bot.* пéсій зубъ, v. Зубоскáнъ; пéсій

явúкъ, v. **Собачникъ**; **пéсій гроздъ**, v. **Послѣнъ** (**сладкогóрькій**); **пéсья смерть**, v. **Лускачъ**; **пéсья голова**, v. **Завáлецъ**; **пéсьи ягоды**, v. **Белладóнна**; **пéсій обúдъ**, v. **Отрáва**.

Пескáрь, v. **Пискáрь**. [ва.

Песúй, **-óвъ**, *m. pl.* piaski, piaszczyzna, okolica piaszczysta.

Песковáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* piaskowaty.

Песковóзъ, v. **Пескоузъ**.

Песколю́бъ, **-а**, *m. Bot.* (*ammi*), biedrzycznik, aminek.

Пескорóй, **-я**, *m. H. n.* (*ammodytes*), piasecznik, piaskowy węgórz.

Пескоýбъ, v. **Осéнникъ**.

Песóкъ, **-ска́**, *m.* piasek.

Песóчекъ, **-чка**, *m. dim.* piaseczek.

Песóчница, **-ы**, *f.* piaseczn*ica*, piaseczniczka, piasecznik.

Песóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* piaseczny, piaskowy; песóчные часы́, piasecznik, zegar piaseczny, klepsydra.

Пéстикъ, **-а**, *m.* 1. *dim.* tłuczek moździerzowy; 2. *Bot.* (*pistillum*), słupek owocowy.

Пестовóй, (**-óвъ**), **-áя**, **-óе**, *adj.* tłukowy, tłuczkowy.

Пестредúна, v. **Пéстредь**.

Пестредúнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* z płótna w prążki, w paski.

Пéстредь, **-и**, *f.* płótno w prążki, w paski.

Пестрéніе, **-я**, *n.* pstrzenie.

Пéстренькій, **-ая**, **-ое**, *adj.* pstrokaty.

Пестрéцъ, **-а**, *m. Bot.* (*polyporus*), gatunek grzyba; *it.* v. **Трýтникъ** (**чешýистый**).

Пестрúна, **-ы**, **Пестринá**, **-ы́**, *f.* pstrokatość.

Пестрúть, 1. *v. a.* pstrzyć, pstrym robić; 2. *v. impers.* ćmić się; **пестрúть въ глазáхъ**, ćmi mi się w oczach. [nieco pstry.

Пестровáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Пестрота́, **-ы́**, *f.* pstrokatość.

Пестрýшка, **-и**, *f. H. n.* 1. (*salmo fario*), łososiopstrąg; 2. (*mus lemmus*), mysz leming.

Пёстрый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pstry, pstrokaty.

Пестрѣ́ть, *v. n.* pstrzeć.

Пéстрядь, v. **Пéстредь**.

Пестрáкъ, v. **Пестрéцъ**.

Пестъ, **-а**, *m.* tłuk moździerzowy, tłok.

Песцóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* list.

Песчáникъ, **-а**, *m.* piaskowiec, kamień piaskowy.

Песчáнка, **-и**, *f.* 1. glina z piaskiem pomieszana; 2. *H. n.* (*emberiza passerina*), wróblowiec, trznadel, (ptak); 3. *Bot.* (*arenaria*), piaskowiec polny; *it.* v. **Осóка** (**песчáная**).

Песчáный, **-ая**, **-ое**, *adj.* piaszczysty; песчáный кáмень, kamień piaskowy, piaskowiec; песчáная трава́, v. **Песчáнка** (3).

Песчúна, **-ы**, *f.*, **Песчúнка**, **-и**, *f. dim.* piaseczek, ziarnko, ziarneczko piaskowe.

Песъ, **-а**, *m.* pies.

Петáрда, **-ы**, *f.* petarda, szturmak, do szturmowania bram miejskich. [zawiaska.

Пéтелька, **-и**, *f. dim.* pętelka;

Пéтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pętelkowy; zawiaskowy.

Петúть, **-а**, *m. Typogr.* petyt.

Петлúца, **-ы**, *f.* pętlica.

Пéтля, **-и**, *f.* węzeł; pętla, pętelka; dziurka guzikowa, butoniera; zawiasa; **двéрная пéтля**, zawiasa u drzwi.

Петрóва-рыба, *H. n.* (*trachinus*), ryba morska.

Петрóвки, **-вокъ**, *f. pl.* post przed świętym Piotrem i Pawłem.

Петровъ-день, święto apostołów Piotra i Pawła.

Петровъ-постъ, v. **Петрóвки**.

Петрóвы-батóги, v. **Цикóрникъ** (2. *Bot.*).

Петрýшечникъ, **-а**, *m. Bot.* (*caucalis*), pietrasznik, piotrowe ziele, pietruszka dzika.

Петрýшечный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pietruszkowy.

Петрýшка, **-и**, *f. Bot.* (*apium petroselinum*), pietruszka; dikaja, собáчья петрýшка, (*aethusa cynapium*), szalen, blekot; коровья петрýшка, v. **Кéрнель** (**дикій**); кóшечья, вонючая петрýшка, v. **Омéга** (**водянóй**).

Печáлить, *v. a.* smucić, zasmucać, trapić; **-ся**, *v. r.* smucić się, trapić się, gryźć.

Печáловатися, *Eccl. sl. v. r.* 1. v. **Печáлиться**; 2. v. **Покровúтельствовать**, **Ходатáйствовать**.

Печáль, **-и**, *f.* smutek, troska, zgryzota, żal, żałość, żałoba; **ходúть въ печáли**, chodzić w żałobie; opłakiwać.

†**Печáльникъ**, **-а**, *m.* troskliwiec, który się troszczy o co.

Печáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* smutny, strapiony, żałośny, skłopotany. [presser.

Печáтальщикъ, **-а**, *m.* drukarz,

Печáтаніе, **-я**, *n.* drukowanie; pieczętowanie.

Печáтать, *v. a.* drukować; pieczętować; **-ся**, *v. p.* być drukowanym; być pieczętowanym.

Печáтка, **-и**, *f. dim.* pieczątka.

Печатлѣ́ніе, **Печатлѣ́ть**, *Eccl. sl.*, v. **Печáтаніе**, **Печáтать**.

Печáтникъ, **-а**, *m.* drukarz.

†**Печáтница**, v. **Типографія**.

Печáтный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. drukowany; печáтный стано́къ, prasa drukarski; печáтный дворъ, (†), drukarnia; 2. stęplowany, opieczętowany.

Печáтня, **-и**, *f.* drukarnia.

Печáточка, **-и**, *f. dim.* pieczęteczka; v. **Печáтка**.

Печáточникъ, **-а**, *m.* pieczątkarz, co pieczątki robi.

Печáточный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pieczątkowy.

Печáть, **-и**, *f.* 1. pieczęć; 2. pieczątka; 3. *Typogr.* druk; 4. печать Соломóнова, *Bot.* bablkrówka; v. **Купéна**.

Печéніе, **-я**, *n.* pieczenie.

Печéнка, **-и**, *f. dim.* wątrobka, mała wątroba; *it.* wątroba.

Печéночная трава́, v. **Вéтреница** (**печéночная**). [trobka.

Печéночка, **-и**, *f. dim.* wą-

Печéночникъ, **-а**, *m. Bot.* (*agrimonia eupatoria*), gruźywo; печéночникъ трилúстный, v. **Вéтреница** (**трилúстная**).

Печéночный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wątrobny; печéночная кровь, krew' wątrobna; печéночная трава́, v. **Вéтреница** (**печéночная**).

Печéный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pieczony.

Печень, **-и**, *f. Anat.* wątroba.

Печéнье, **-я**, *n.* pieczenie; pieczywo.

Печенье (*it.* **пéченье**, **-я**), **-я**, *n.* krew' spiekła, zsiadła; *Med.* (*placenta sanguinis*), krew' skrzepła na talerzu.

†**Печéра**, v. **Пещéра**. [ніóнъ.

Печерица, *Bot.*, v. **Шампиньóнъ**, v. **Пещéрка**.

Печéрскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* w pieczarze, w jaskini mieszkający, pieczarski, pieczarowy; печéрскій монастúрь, klasztor pieczarski, v. pieczary. [karzowa.

Пéчея, **-и**, *f.* piekarka, pie-

Пéчиво, **-а**, *n.* pieczywo, ciasta. [cyna.

Печúна, **-ы**, *f.* pieczyna, pe-

Печúща, **-и**, *f. augm.* pieczysko. [pozostałe.

Печúще, **-а**, *n.* gruzy od pieca

Пéчка, **-и**, *f. dim.* piecek, piecyk. [co piece stawia.

Печникъ, **-а**, *m.* piecnik, zdun,

Печнóй, (**-нóй**), **-ая**, **-óе**, *adj.* piecowy.

Печýра, **-ы**, *f.* 1. dziura piecowa, czeluść (?); 2. *Anat.*, v. **Нáзуха** (*Anat.*) & **Нáзушина**.

Печýристый, **-ая**, **-ое**, *adj.* jaskiniaty. [чýра (1).

Печýрка, **-и**, *f. dim.*, v. **Печúна**.

Печь, **-и**, *f.* piec; обжигательная, отражательная, плáменная печь, *etc.*, v. *sub*: **Обжигательный**, *etc.*; печь хлѣбовъ, jedno pieczywo chleba; печь кирпичéй, jedno palenie, paliwo cegieł; §. онъ семи печéй хлѣбы ѣдáлъ, on z siedm pieców chleb jadł, chytrzec.

II. Печь, *v. a.* 1. piec (chleb, *etc.*); 2. piec, dopiekać, palić; сóлнце печётъ, słońce piecze, pali; **-ся**, *a*) v. *p.* być pieczonym; *β*) *v. r.* piec się (na słońcu); – о чёмъ, *mieć pieczę, staranie, troszczyć się o co.

Пéшня, **-и**, *f.* łom, drąg żelazny. [podziemny, jaskinia.

Пещéра, **-ы**, *f.* pieczara, loch

Пещéристый, v. **Печýристый.**
Пещёрка, -и, *f. dim.*, v. **Пещéра.**
Пещёрникъ, -а, *m.* mieszkający w pieczarze, w jaskini, pieczarnik.
Пещёрница, -ы, *f.* mieszkająca w pieczarze, w jaskini, pieczarnica. [czarowy.
Пещёрный, -ая, -ое, *adj.* pie-
Пещúся, *v. r.* (о чёмъ, о комъ), mieć pieczę, staranie, troszczyć się o co.
Пещникъ, v. **Печникъ.**
Пещной, (-нóй), v. **Печной.**
Пещь, v. **Печь.**
Пивишко, -а, *n.* piwsko.
Пивница, -ы, *f.* piwnica do trzymania piwa. [piwny.
Пивной, (-нóй), -ая, -óе, *adj.*
Пúво, -а, *n.* 1. piwo; 2. *Eccl. sl.* napój.
Пиво-варéніе, -я, *n.* piwowarstwo, piwowarzenie; **-варéнка**, -и, *f. dim.* mała piwowarnia, browarnia, mały browar; **-вáренный**, -ая, -ое, *adj.* piwowarny; **пивовáренный завóдъ**, browar; **-вáрничать**, *v. n.* piwowarstwem trudnić się; **-вáрный**, v. **Пивовáренный**; **-вáрня**, -и, *f.* piwowarnia, browarnia, browar; **-вáръ**, -а, *m.* piwowar.
Пигалица, -ы, *f. H. n.* (*fringilla vanellus*), czajka (ptak); **пигалица глухáя**, (*charadrius gregarius*), gatunek siewki (ptak).
Пигалка, v. **Пигалица.**
Пигáнъ, -а, *m. Bot.* (*ruta graveolens*), ruta. [pigwa.
Пúгва, -ы, *f.*, v. **Квитъ** (*Bot.*)
Пúгвовый, -ая, -ое, *adj.* pigwowy. [karzeł.
Пигмéй, -я, *m.* pigmejczyk,
Пúгусъ, -а, *m.* zupa kwaśna z ogórkami.
Пúжма, -ы, *f. Bot.* (*tanacetum vulgare*), wrotycz; zeniszek.
Пúжмовый, -ая, -ое, *adj.* wro-
Пизáнъ, v. **Бананъ.** [tyczowy.
Пизé, *indecl.*, v. **Глúна** (бúтая).
Пúка, -и, *f.* pika, lanca, dzida.
Пúканіе, -я, *n.* piszczenie (ptaząt).
Пúкать, **Пúкнуть**, *v. n.* piszczeć, pisnąć; сидя не пúкни, siedź ani piśnij. [kownik.
Пикенéръ, -а, *m.* pikinier, pi-
Пикéтный, -ая, -ое, *adj.* pikietowy.
Пикéтъ, -а, *m.* 1. pikieta, czaty, straż; 2. pikiet, (gra w karty).
Пúки, -ъ, *f. pl.* wino, (kolor w karty). [spółkowa.
Пúкникъ, -а, *m.* piknik, uczta
Пúкнуть, v. **Пúкать.**
Пúковка, -и, *f.* winna karta.
Пúковый, -ая, -ое, *adj.* (*o kartach*:) winny; **пúковый тузъ**, winny tuz.
Пила, -и́, *f.* piła do drzewa; pilnik; piła ślósarska.
Пила-рыба, -ы, *f. H. n.* (*pristis*), piła-ryba morska.
Пилáвъ, -а, *m.* pilaw, [u Turków: potrawa z ryżu i baraniny].
Пилéніе, -я, *n.* piłowanie.
Пилигримка, -и, *f.* pielgrzymka. [pielgrzymski.
Пилигримскій, -ая, -ое, *adj.*
Пилигримство, -а, *n.* pielgrzymstwo.
Пилигримъ, -а, *m.* pielgrzym.
Пиликáло, -а, *m.*, **Пиликáльщикъ**, -а, *m.* rzępoła, źle grający (*np.* na skrzypcach).
Пиликáніе, -я, *n.* rzępolenie.
Пиликáть & Пиликать, *v. n.* rzępolić, źle grać (*np.* na skrzypcach). [nikarz.
Пилильщикъ, -а, *m.* tracz, pil-
Пилúть, *v. a.* piłować, trzeć drzewo, piłować pilnikiem; **-ся**, *v. p.* być piłowanym. [pilniczek.
Пúлка, -и, *f.* piłka do tarcia,
Пúлка, Пилóвка, -и, *f.* piłowanie. [czka.
Пúлочка, -и, *f. dim.* pile-
Пúльный, -ая, -ое, *adj.* piłowy; **пúльныя дóски**, tarcice; **пúльный лѣсъ**, drzewo zdatne do piłowania na deski; **пúльная мéльница**, tartak; **пúльная трава**, v. **Серпýха** (красúльная).
Пúльщикъ, -а, *m.* piłarz, tracz.
Пилюкъ, v. **Канюкъ.**
Пилюлечка, Пилюлька, -и, *f. dim.* pigułeczka. [pigułki robi.
Пилюльникъ, -а, *m.* ten co
Пилюльный, -ая, -ое, *adj.* pigułkowy.
Пилюля, -и, *f.* pigułka.
Пилúстра, -ы, *f. Archit.* pilastr, słup prostokątny przy ścianie, nadrast. [ckій).
Пимéнтъ, v. **Пéрецъ** (Индéйскій).
Пинáніе, -я, *n.* kopanie nogą.
†Пинáрда, v. **Петáрда.**
Пинáть, Пнуть, *v. a.* kopać, kopnąć nogami.
Пингвúнъ, -а, *m. H. n.* (*aptenodytes*), gatunek gęsi; **пингвúнъ** летучій, v. **Албатрóсъ.**
Пúногорь, -я, *m. H. n.* (*cyclopterus lumpus*), zając morski.
Пинóкъ, -ка, *m.* kopnięcie, pchnięcie nogą. [(пéречная).
Пипермéнтъ, -а, *m.*, v. **Мáта**
Пúпка, -и, *f. pop.* pipka, fajka.
Пúра, -ы, *f.* 1. *Eccl. sl.* sakwa, torba; 2. (†), żyto; *it.* mąka żytnia. [ostrosłup.
Пирамúда, -ы, *f.* piramida,
Пирамúдальный, -ая, -ое, *adj.* piramidalny, ostrosłupny.
Пирамúдка, -и, *f. dim.* piramidka. [piramidowy.
Пирамúдный, -ая, -ое, *adj.*
Пирáтъ, -а, *m.* pirat, rozbójnik morski.
Пúрный, -ая, -ое, *adj.* biesiadny, biesiadowy, godowy.
Пированіе, -я, *n.* biesiadowanie, ucztowanie, godowanie.
Пирователь, -я, *m.* biesiadnik, ucztownik, godownik.
Пировать, *v. n.* biesiadować, ucztować, godować, bankietować.
Пирогъ, -а, *m.* pasztet, pirog.
Пирожёкъ, -жка, *m. dim.* pasztecik, pirożek.
Пирожúще, -а, *m. augm.* pasztecisko, wielki pirog.
Пирóжникъ, -а, *m.* pasztetnik, pirożnik. [pirożnica.
Пирóжница, -ы, *f.* pasztetnica,
Пирóжный, -ая, -ое, *adj.* pasztetowy, pasztetny, pirożny; **пирóжное**, -аго, *s. n.* ciasta.
Пирóжня, -и, *f.* pasztetnia, piekarnia pirożna. [metr.
Пирометръ, -а, *m. Phys.* piro-
Пирóпъ, v. **Карбýнкулъ (1).**
Пирофóръ, -а, *m.* pirofor.
Пирýшка, -и, *f.* biesiada, hulanka. [-á, *n.* biesiada, uczta.
Пиршество, -а, & **Пиршествó**, **Пиршествовáніе**, -я, *n.* biesiadowanie, ucztowanie, odprawianie uczty.
Пиршествовáтель, -я, *m.* gość; biesadnik, bankietnik.
Пиршествовáть, *v. n.* znajdować się na jakiéj uczcie; ucztować, dawać uczty, bale.
Пиръ, -а, *m.* biesiada, uczta, gody, bal; **давáть пиры**, dawać uczty, bale. [i dobrze.
Писáка, -и, *m.* piszący prędko
Писáло, -а, *n. Eccl. sl.* narzędzie do pisania, rylec.
Писáльный, -ая, -ое, *adj.* do pisania służący.
Писáнгъ, v. **Банáнъ.**
Писáніе, -я, *n.* pisanie; **Свящéнное писáніе**, pismo Święte.
Писáный, -ая, -ое, *adj.* pisany; malowany.
Писáрскій, -ая, -ое, *adj.* pisarski; **писáрская**, -ой, *s. f.* pisarnia, kancellarya.
Писáрь, -я, *m.* pisarz, kacellisty, kopista.
Писáтель, -я, *m.* pisarz, autor.
Писáтельница, -ы, *f.* pisarka, autorka.
Писáть, *v. a.* 1. pisać; 2. malować; **-ся**, *a) v. r.* pisać się (czém), mianować się; *β) v. p.* 1. być pisanym; 2. być malowanym. [pista.
Писéцъ, -сца, *m.* pisarz, ko-
Писканіе, -я, *n.* piszczenie.
Пискáрь, -я, *m. H. n.* (*cyprinus gobio*), kiełb' (ryba).
Пискáть, Пискнуть, *v. n.* piszczeć, piskać, pisknąć; gwizdać.
Писклúвый, -ая, -ое, *adj.* piskliwy. [**Пúскать.**
Пúскнуть, *v. semelf.*, v. *sub*:
Пискозóбъ, -а, *m. H. n.* (*cyprinus phoxinus*), kiełba morska, olszanka, (ryba). [pisk.
Пискотня, -и́, *f.* piszczenie;
Пискýлька, -и, *f.* piszczałka.
Пискýнъ, -а́, *m.* piszczek, piskała.
Пискýнья, -и, *f.* piszczka.
Пúскъ, -а, *m.* pisk, piszczenie.
Пúсменникъ, -а, *m. Eccl. sl.* pisarz.

Пистоле́тецъ, -тца, **Пистоле́тикъ**, -а, *m. dim.* pistoleoik.
Пистоле́тникъ, -а, *m.* holstra.
Пистоле́тный, -ая, -ое, *adj.* pistoletowy; **пистоле́тный вы́стрѣлъ**, wystrzał pistoletowy.
Пистоле́тъ, -а, *m.* pistolet.
†**Пистоль**, -я, *f.*, v. **Пистоле́тъ**.
Пистольный, v. **Пистоле́тный**.
Пистонъ, -а, *m.* piston do broni palnéj. [bilecik.
Пису́лька, -и, *f.* karteczka,
Писцо́вый, -ая, -ое, *adj.* pisarski, pisarzowy. [**Подъячій**.
†**Писчикъ**, -а, *m.*, v. **Писарь** &
Пи́счій, -ая, -ее, *adj.* do pisania służący.
Письменникъ, -а, *m. pop.* umiejący pisać i czytać.
Письменница, -ы, *f. pop.* umiejąca pisać i czytać.
Письменность, -и, *f.* piśmiennictwo, literatura.
Пи́сьменный, -ая, -ое, *adj.* pisany; piśmienny, piśmowy; **пи́сьменный слогъ**, styl listowy.
Письмецо́, -а, *n. dim.* liścik, maleńki list. [sanie, charakter.
Письмо́, -а, *n.* list, pismo; pi-
Письмо́вникъ, -а, *m.* książka z wzorami listów, sekretarz.
Письмово́децъ, -дца, v. **Письмоводи́тель**.
Письмоводи́тель, -я, *m.* pisarz sądowy, protokolista.
Письмоводи́тельство, **Письмово́дство**, -а, *n.* urząd pisarza sądowego.
Письмоно́сецъ, -сца, *m. Eccl. sl.* listonosz, bryftragier; *it.* v. **Го́лубь** (письмоно́сецъ).
Письмопода́тель, -я, *m.* oddawca listów.
Пи́сьмя, -ени, *n. Eccl. sl.* 1. głoska; v. **Бу́ква**; 2. *pl.* **пи́сьмена**, -ъ, nauki piękne, wyzwolone.
Пи́сьмянница, -ы, *f.* wzory do pisania kaligraficznie.
Пи́сьмянный, v. **Гра́мотный**.
Питáніе, -я, *n.* żywienie, karmienie. [miciel.
Питáтель, -я, *m.* żywiciel, kar-
Питáтельница, -ы, *f.* żywicielka, karmicielka.
Питáтельность, -и, *f.* pożywność, posilność.
Питáтельный, -ая, -ое, *adj.* pożywny, posilny, sytny; *it.* v. **Сокъ** (питательный).
Питáть, *v. a.* żywić, pożywiać, karmić, posilać; – **къ кому́ вражду́**, mieć nienawiść na kogo; – **надéждою**, karmić kogo nadzieją; **–ся**, *a) v. r.* żywić się; *β) v. p.* być żywionym, karmionym, *etc.*
Пи́тéйный, -ая, -ое, *adj.* pitny, pijalny, do picia; **пи́тéйный мёдъ**, miód pitny; **пи́тéйный домъ**, karczma, szynk; **пи́тéйный сборъ**, podatek od trunków.
Питіé, -я, *n.* picie; napój.
Питомецъ, -мца, *m.* wychowaniec.
Питóмица, -ы, *f.* wychowanka.
Питóмникъ, -а, *m.* szkółka.
Питóмство, -а, *n.* wychowanie.
Питýльникъ, -а, *m. Bot.* (*galeopsis*), koci pysk; badyl.
Питýхъ, -а, *m.* pijak.
Пить, *v. a.* pić; **этого не льзя пить, тего nie można pić**; **онъ не пьётъ, on nie pije**; **пить табáкъ**, (*pop.*), zażywać tabakę; **пить гóрькую чáшу**, wypijać kielich goryczy, być w biedzie, w nieszczęściu; **пить за чьё-либо здорóвье**, pić za czyje zdrowie; **пить съ кéмъ-либо чáшу брáтства**, pić z kim za panie bracie.
Питьё, -я, *n.* picie, napój.
Пиха́ніе, -я, *n.* pchanie.
Пиха́ть, **Пихну́ть**, *v. a.* pchać, pchnąć, popchnąć.
Пихта, -ы, *f. Bot.* (*abies pectinata*), limba, limba; świerk.
Пихто́вникъ, -а, *m.* las limbowy; las świerkowy.
Пихто́вый, -ая, -ое, *adj.* limbowy; świerkowy. [pychywać.
Пи́чкать, *v. a.* napychać, na-
Пичу́га, -и, *f.* ptak.
Пичу́жечка, **Пичу́жка**, -я, *f. dim.* ptaszek.
Пичу́жница, v. **Перло́вка**.
Пи́ща, -и, *f.* pokarm.
†**Пищáль**, -и, *f.* 1. rusznica, strzelba; 2. piszczałka z trzciny.
†**Пищáльникъ**, -а, *m.* 1. kanonier; 2. *Bot.* drzewo do bzu podobne; v. **Бузи́на** (кистистая).
Пищáть, *v. n.* piszczeć.
Пищева́реніе, -я, *n.* trawienie.
Пищенарúтельный, -ая, -ое, *adj.* strawny.
Пищóкъ, -щка́, *m.* wabik.
Пищýха, -и, *f. H. n.* (*lagomys*), zając górny.
Піано́, *adv. Mus.* piano; *pianissimo*, *adv. Mus.* pianissimo.
Піанúссимо, *adv. Mus.* pianissimo.
Піани́стка, -и, *f.* fortepianistka, grająca na fortepianie.
Піани́стъ, -а, *m.* fortepianista, grający na fortepianie.
Піа́но, *adv.* 1. *Mus.* piano; 2. fortepian, klawikord.
Піанофóрте, v. **Фортепіа́но**.
Піедестáлъ, v. **Пьедестáлъ**.
Піéса, -ы, *f.* sztuka teatralna.
Пійта, v. **Поэ́тъ**.
Пійтика, -и, *f.* poetyka.
Пійтическій, -ая, -ое, *adj.* poetycki, poetyczny, rymotworczy.
Пійтъ, v. **Поэ́тъ**. [nierski.
Піонéрный, -ая, -ое, *adj.* pio-
Піонéръ, -а, *m.* pionier, żołnierz do kopania rowów *etc.* używany.
Піóнія, -и, *f.*, **Піóнъ**, -а, *m. Bot.* (*paeonia officinalis*), piwonia.
Піявка, -ы, *f. H. n.* (*hirudo medicinalis*), pijawka.
Піáвицій, -ья, -ье, *adj.* pijawczany, pijawkowy.
Піáвка, -и, *f. dim.* pijaweczka.
Піáвочка, -и, *f. dim.* pijaweczka. [jawczany, pijawkowy.
Піáвочный, -ая, -ое, *adj.* pi-
Піáнъ, **Піянъ**, -а, *m. Typogr.* żelazo wypukłe do prasowania.
Плáваніе, -я, *n.* pływanie, żeglowanie.
Плáвательный, -ая, -ое, *adj.* pływny, do pływania służący; **плавательное перó**, skrzela u ryb; v. oplawa.
Плáвать, *v. n.* 1. pływać; 2. żeglować; 3. **плáвать на вóздухѣ**, bujać się w powietrzu.
Плáненъ, -вна, *m.* topień.
Плавико́вый, -ая, -ое, *adj. Miner.* szpatowy.
Плавíкъ, -á, *m. Miner.* szpat.
Плавúленный, -ая, -ое, *adj.* do topienia (kruszców) służący, topny.
Плáвило, -а, *n.* skrzela u ryb.
Плавúльникъ, -а, *m.* tygiel do topienia kruszców, topnik.
Плавúльный, v. **Плавúленный**; **плавúльный горшóкъ**, v. **Плавúльникъ**. [huta do topienia.
Плавúльня, -и, *f.* topielnia,
Плавúльщикъ, -а, *m.* pławiciel, topnik, roztapiacz.
Плáвить, *v. a.* 1. pławić, kruszce roztapiać; 2. spławiać (wodą *np.* drzewo).
Плáвка, -и, *f.* 1. pławienie, topienie kruszców; 2. spławianie.
Плáвкій, -ая, -ое, *adj.* topny, topnisty.
Плáвкость, -и, *f.* topnistość.
Плáвленіе, -я, *n.* pławienie, topienie kruszców.
Плáвность, -и, *f.* (*propr.* & *) gładkość; płynność (*np.* stylu).
Плáвной, (-вён), -ая, -óе, *adj.* spławiony. [& *) gładki; płynny.
Плáвный, -ая, -ое, *adj.* (*propr.*
Плáвня, -и, *f.* łowienie ryb siecią na czołnach. [вóкъ.
Плавóкъ, -вкá, v. **Поплавóкъ**.
Плавýнчикъ, -а, *m. H. n.* (*tringa lobata*), kokoszka wodna.
Плавýнъ, -а, *m. Bot.* (*lycopodium*), włóczęga wrónieo; **плавýнъ сосновúдный**, v. **Баранéцъ**.
Плáщикъ, -а, *m.* flis, spławiający drzewo. [płowy.
Плáвый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.*
Плáкальщикъ, -а, *m.* płaczek.
Плáкальщица, -ы, *f.* płaczka.
Плáканіе, -я, *n.* płakanie, płacz.
Плáкатель, -я, *m.* płaksa.
Плáкатный паспóртъ, *m.* paszport przez rząd wydany.
Плакáтъ, -а, *m.* 1. afisz; paszkwil; 2. paszport przez rząd wydany.
Плакáть, *v. n.* płakać; **гóрько плакáть, gorzko płakać**; **плакáть о чьéй смéрти**, opłakiwać czyją śmierć; **–ся**, *v. r.* płakać.
Плаклúвый, v. **Плаксúвый**.
Плáкса, -ы, *s. c.* płaksa.
Плаксúвый, -ая, -ое, *adj.* płaczliwy.
Плакýнъ, -а, *m. Bot.* (*lythrum salicaria*), krwawnica, krwawnik.
Плакýчій, -ая, -ее, *adj.* pła-

сцы; *Bot.* v. Берёза, Ива (плакýчая). [кýша.

Плакýша, -и, *f. pop.*, v. Кли-

Пламенúстый, -ая, -ое, *adj.* płomienisty, płomienny.

Плáменникъ, -а, *m.* 1. pochodnia; 2. glutioch, otwór dymiarski którym płomień wychodzi; 3. *Bot.* (*phlox*), płomyk.

Плáменный, -ая, -ое, *adj.* płomienisty; płomienny; * ognisty, gwałtowny.

Пламеновúдный, -ая, -ое, *adj.* płomienisty, ognisty.

Плáмень, -и, *f.* płomień.

Пламенѣть, *v. n.* (*propr.* & *) płomienieć, płomienic się.

Плáмечко, -а, *m. dim.* płomienko.

Плáмя, -мени, *n.* płomień.

Планéта, -ы, *f.* planeta.

Планéтникъ, -а, *m. Astron.* machina przedstawiająca układ i bieg planet.

Планéтный, -ая, -ое, *adj.* planetarny, należący do planet; планéтное круговращéніе, bieg planet, droga planet.

Планиметрúческій, -ая, -ое, *adj.* planimetryczny.

Планиметрія, -и, *f. Mathm.* planimetrya, geometrya płaska.

Планиметръ, -а, *m. Mathm.* planimetr. [janie.

Планированіе, -я, *n.* naklе-

Планúровать, *v. a.* naklejać, napuszczać papier klejową wodą.

Плáнка, -и, *f.* listwa.

Плáночка, -и, *f. dim.* listewka.

Плантáторъ, -а, *m.* pan plantacyi.

Плантáція, -и, *f.* plantacya.

Плáншевый, v. Вланжевый.

Планъ, -а, *m.* plan, abrys, rys, rysunek; * układ, projekt, zamiar.

Плáстаніе, -я, *n.* płatanie, rozpłatanie.

Плáстанный, Плáстаный, -ая, -ое, *adj.* rozpłatany. [tać.

Плáстать, *v. a.* płatać, rozpła-

Пластúльня, v. Плющúльня.

Пластúна, -ы, *f.*, **Пластúнка**, -и, *f. dim.* belka rozłupana, rozszczepiona; соболья -, скóра sobolowa.

Пластúнникъ, -а, *m.* rozłupana belka, rozłupane drzewo.

Пластúнный, -ая, -ое, *adj.* składający się z belek wdłuż rozłupanych.

Пластúночникъ, -а, *m. Bot.* (*agaricus*), bedłka liściowa; czartopłoch; пластúночникъ вонючій, v. Волýй; пластúночникъ губúтель, v. Чернýха (*Bot.*); пластúночникъ фіолéтовый, v. Свинýха (1); пластúночникъ полевóй, v. Шампиньóнъ. [ный.

Пластúчатый, v. **Пластúн-**

Пластúческій, -ая, -ое, *adj.* plastyczny, kształtujący. [wnik.

Плáстырникъ, -а, *m.* plastro-

Плáстырный, -ая, -ое, *adj.* plastrowy.

Плáстырь, -я, *m. Med.* plastr; нарывнóй -, plastr ciągnący.

Плáта, -ы, *f.* płaca, zapłata, wypłata, opłata.

Платёжный, -ая, -ое, *adj.* płatny, wypłacalny.

Платёжъ, -а, *m.* płaca, zapłata, wypłata.

Платéльщикъ, -а, *m.* płatnik.

Платéльщица, -ы, *f.* płatnica.

Плáтина & Платúна, -ы, *f.* platyna, białe złoto.

Платúнный, Платúновый, -ая, -ое, *adj.* platynowy.

Платить, *v. a.* płacić, wypłacać; * odwdzięczać.

Платно, -á, *n. Eccl. sl.* płótno.

Платóкъ, -тка, *m.* chustka.

Платóчекъ, -чка, *m. dim.* chusteczka. [cznik, co chustki robi.

Платóчникъ, -а, *m.* chuste-

Платóчный, -ая, -ое, *adj.* chustkowy, chusteczny.

Платфóрма, -ы, *f. Fortf., Artill.* płaskie pokrycie dachu, taras, pomost. [Апостольникъ.

Платъ, -а, *m.*, v. **Платóкъ** & **Плáтье**, -я, *n.* suknia, odzienie.

Плáтьеце, -а, *n. dim.* sukienka.

Платяной, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* do odzienia służący *lub* należący; платяной шкафъ, szafa na suknie; платяной рядъ, tandeta, kramy tandeciarskie; платянóе, v. Мѣсячное.

Плáунный, Плаýнъ, v. **Плаýнный, Плаýнъ**.

Плáха, -и, *f.* klo , rusztowanie do tracenia zbrodniarzy, gilotyna.

†**Плáхта**, -ы, *f.* 1. spódnica; 2. v. Врéтище, Власяни́ца.

Плацъ, -а, *m.* plac.

Плацъ-адъютáнтъ, -а, *m.* adjutant placu. [major.

Плацъ-майóръ, -а, *m.* plac-

Плацъ-фóрма, v. **Платфóрма**.

Плачéвница, *Eccl. sl.*, v. **Плакáльщица**.

Плачéвный, -ая, -ое, *adj.* płaczliwy; opłakany, żałosny, smutny. [2. łatanie.

Плачéніе, -я, *n.* 1. płacenie;

Плачлúвый, -ая, -ое, *adj.* płaczliwy.

Плачъ, -а, *m.* płacz, płakanie, narzekanie, biadanie; вздоль плáча, dolina płaczu.

Плашкóтный мостъ, *m.* pontonowy most, ponton.

Плашкóтъ, -а, *m.* ponton; most z dwóch łodzi razem zbitych.

Плашмя, *adv.* płazem, na płask; класть кирпичъ плашмя, kłaść cegłę płasko, na płask.

Плашмянóй, -áя, -óе, *adj.* na płask położony; плашмянáя кладка кирпича, układanie cegły na płask.

Плащанúца, -ы, *f.* całun, w który obwinięto Jezusa Chrystusa.

Плащевóй, (-щóй), -áя, -óе, *adj.* płaszczowy.

Плащъ, -а, *m.* płaszcz.

Плеáды, Плеяды, v. **Плеяды**.

Плевá, -и, *f.* 1. błona, błonka; *it.* v. Оболочка (3) & Перепóнка; 2. v. Мякúна.

Плевáка, -и, *m.* spluwacz.

Плевáльникъ, -а, *m.*, **Плевáльница**, -ы, *f.* pluwaczka, plwalnik, naczynie do plucia.

Плевáльный, -ая, -ое, *adj.* do plucia służący; плевáльный ящикъ, v. Плевáльникъ.

Плевáніе, -я, *n.* plucie.

Плевáть, Плюнуть, *v. n.* pluć, spluwać, plunąć; *pop.* *pluć na kogo.

Плéвелие, -я, *n.*, v. **Плéвелъ**.

Плéвелъ, -а, *m. Bot.* (*lolium*), kąkol; - однолѣтній, (*l. temulentum*), kąkol roczny; - многолѣтній, (*l. perenne*), kąkol trwały. [plewny.

Плéвельный, -ая, -ое, *adj.*

Плевúстый, -ая, -ое, *adj. Anat., Bot.* błonisty, błoniany, skórkowaty, łupinowy.

Плевникъ, -á, *m.*, **Плевница**, -ы, *f.* 1. spichrz na plewy, plewnia; 2. *Bot.* (*bellium*), stokrotnica.

Плевóкъ, -вкá, *m.* 1. plwocina; 2. mól, robaczek (od much *np.* na mięsie).

Плеву́нъ, v. **Кашелóтъ**.

Плёвый, -ая, -ое, *adj. pop.* nic nieznaczący, małoważny, lichy, marny.

Племенúтость, -и, *f.* liczna rodzina; płodność, płenność.

Племенúтый, -ая, -ое, *adj.* liczny (o rodzinie); płodny, płenny.

Племеноначáльникъ, -а, *m.* patryarcha; v. Прéдокъ.

Плéмя, -мени, *n.* plemię, ród, naród; pokolenie.

Племя́ненка, v. **Племя́нница**.

Племя́нникъ, -а, *m.* wnuk, synowiec, siostrzeniec.

Племя́нница, -ы, *f.* synowica, siostrzenica. [v. **Племя́нникъ**.

Племя́нничекъ, -чка, *m. dim.*,

Племя́нничій, -ья, -ье, *adj.* synowcowy, wnukowy, do synowca, wnuka, siostrzeńca, siostrzenicy, synowicy należący.

Племя́нный, -ая, -ое, *adj.* do rozmnożenia zostawiony; племя́нный скотъ, przychowek; племя́нный быкъ, byk, stadnik.

Плена, -и, *f.* 1. szczelina, rysa, zadra, mały łom (w żelazie, w metalu); 2. blaszka, lama; 3. *Bot.* (*gluma*), łupina, łuszczyna.

Пленúстый, -ая, -ое, *adj.* szczelinisty, rysowaty, zadrowaty.

Пленúца, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. łańcuch, łańcuszek szyjny; 2. więzy, okowy; 3. kosz, pleciony; 4. siatkownik.

Плéнка, Плéночка, -и, *f. dim.* 1. błonka, błoneczka; 2. *Bot.* (*glumella*), łupinka.

Пленчáтый, -ая, -ое, *adj.* błoniany, skórkowaty; (*o żelazie, metalu:*) szczelinisty, rysowaty, zadrowaty, wiele szczelin, rysów mający.

Плеонáзмъ, -а, *m.* pleonazm, wyraz nad potrzebę dodany, zbyteczník.

Плерéзы, -ъ, *f. pl.* białe obszywki u żałobnéj odzieży.

Плéсень, v. **Плѣсень**.

Плескáніе, -я, *n.* 1. pluskanie, bryzganie; 2. klask, klaskanie (rękami).

Плескáть, **Плеснýть**, *v. n.* 1. pluskać, plusnąć, bryznąć; 2. klaskać, klasnąć (rękami).

Плéскъ, -а, *m.* 1. plusk rybi, ogon rybi; 2. pluskanie.

Плесна́, -ы́, *f. Anat.* (*metatarsus*), podeszwa, spód stopy.

Плесневóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* podeszwowy, do spodu stopy należący. [tofli.

Плесница, -ы, *f.* gatunek pan-

Плеснýть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Плескáть**. [idąca na rzéce.

Плёсо, -а, *n.* przestrzeń prosto

Плести́ & Плесть, *v. a.* pleść, splatać; - ся, *a*) *v. r.* wlec się; - нога́ за ногу, wlec się noga za nogą; - около чего́, wić się około czego; *β*) *v. p.* być plecionym.

Плесъ, -а, *m.*, v. **Плёсо**.

Плетёйный, -ая, -ое, *adj.* do plecenia, splatania służący.

Плетёльщикъ, -а, *m.* wyplatacz; - корзи́нъ, wyplatacz koszów, koszykarz.

Плетёльщица, -ы, *f.* wyplataczka; ta co plecie, splata.

Плетéница, -ы, *f.* 1. warkocz; plecionka; 2. kosz, koszyk.

Плетéніе, -я, *n.* plecenie, robienie koronek.

Плетёнка, **Плетёночка**, -и, *f. dim.* 1. warkoczyk; plecioneczka; 2. koszyczek. [ciony.

Плетёный, -ая, -ое, *adj.* ple-

Плетéнь & Плетёнь, -тня, *m.* płot, plecionka z chróstu; терно́вый -, płot cierniowy, ciernisko.

Плетешёкъ, -шка́, *m.* sznurek, plecionka. [koronki robi.

Плетея, -и́, *f.* koronkarka, co

Плетúща, -и, *m. augm.* biczysko.

Плётка, -и, *f. dim.* biczyk.

Плетнёвый, -ая, -ое, *adj.* plecionkowy, z plecionek zrobiony; плетнёвая изгоро́да, v. **Плетенúца** (1).

Плёточка, v. **Плётка**. [szyk.

Плету́шка, -и, *f.* 1. kosz, ko-

Плеть, -и, *f.* 1. bat, batog, kańczug; 2. wici, wąsy (u niektórych roślin jak *np.* u ogórków).

Плёха, -и, *f.* niegodziwa, rozpustna, bezwstydna kobieta, kurwa.

Плечевóй, (-ы́й), -ая, -óе, *adj.* plecowy, pleczny, barkowy, ramionowy.

Плéчико, -а, *n. dim.* ramionko.

Плечúстый, -ая, -ое, *adj.* pleczysty, barczysty. [nisko.

Плечúще, -а, *m. augm.* ramie-

Плечнóй, (-ы́й), v. **Плечевóй**.

Плечó, -а, *n.* ramię, barka; łopatka; **пожима́ть плечáми**, ruszać ramionami; брать, взять на плечó, *Milit.* brać, wziąć broń na ramię; на плечó! *Milit.* na ramię broń! [plecy.

Плещи́, -éй, *n. pl. Eccl. sl.*

Плея́ды, -ъ, *s. f. pl. Astron.* Baby; *it.* v. **Насѣ́дка** (*Astron.*), **Семизвѣ́здіе**. [plintowy.

Плúнтусовый, -ая, -ое, *adj.*

Плúнтусъ, -а, *m.* 1. plinta, podstawek kwadratowy u kolumny, cukuł, podstawa słupowa; 2. posadzka; 3. opaska na około muru, wieniec.

Плúнфа, -ы, *f. Eccl. sl.* cegła.

Плúнфенный, -ая, -ое, *adj.* cegielny, ceglany.

Плинфодѣ́лание, -я, *n. Eccl. sl.* robienie, palenie cegieł.

Плинфодѣ́латель, -я, *m. Eccl. sl.* cegielnik, ceglarz.

Плúска, v. **Вертиголóвка**.

Плúсовый, -ая, -ое, *adj.* plisz owy, manuczestrowy.

Плúстовка, -и, *f. H. n.* (*motacilla rubecula*), czerwonogardł, pliszka czerwona. [pliśnia

Плúсъ, -а, *m.* plisz, plisia,

Плúта, -ы, & **Плúтя**, -и́, *f.* fliza; kamień ciosowy; orcel.

Плúтка, -и, *f.* dusza w żelazku do prasowania; tafla czokolady.

Плúтный, -ая, -ое, *adj.* flizowy, ciosowy. [sowy.

Плитня́къ, -я́, *m.* kamień cio-

Плитолóмня, -и, *f.* ciosołomia, łomia kamieni. [**Плúтка**.

Плúточка, -и, *f. dim.*, *cfr.*

Плúца, -ы, *f.* szufla do wody (na barkach).

Плíады, v. **Плеяды**.

Пловецъ, -вца, *m.* żeglarz.

Пловýчій, -ая, -ее, *adj.* pływający. [2. v. **Пилавъ**.

†**Плóвъ**, -а, *m.* 1. bat, czółno;

Плодúть, *v. a.* płodzić, rozkrzewiać, * rozszerzać; - рѣчь, rozciągać mowę; **-ся**, *v. r.* płodzić się, rozradzać się, rozkrzewiać się. [*sl.* płodny.

Плóдный, -ая, -ое, *adj. Eccl.*

Плодовúкъ, -а, *m.*, v. **Завязь**.

Плодовúтка, -и, *f.* gatunek jabłoni obficie owoc wydającéj.

Плодовúтость, -и, *f.* płodność, urodzajność, żyzność; * obfitość.

Плодовúтый, -ая, -ое, *adj.* płodowity, płodny, urodzajny, żyzny; * obfity. [cowy.

Плодóвый, -ая, -ое, *adj.* owo-

Плодо-носúти, *v. a. Eccl. sl.* owoce rodzić, płodzić się; **-нóсіе**, -я, *n.* urodzajność, płodność; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* urodzajny, płododajny; **-перемѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* płodopermённое сéльское хозя́йство, płodopermённое полевóдство, gospodarstwo płodozmienne; **-приноси́ти**, *Eccl. sl.*, v. **Плодоноси́ти**; **-рóдіе**, -я, *n.* urodzajność; **-рóдный**, -ая, -ое, *adj.* urodzajny, żyzny; **-творéніе**, -я, *n.* żyzność; **плодо-творúть**, *v. a.* użyźniać; **-твóрный**, -ая, -ое, *adj.* płodoczynny, płododajny, żyzny. [dny.

Плодýщій, -ая, -ее, *adj.* płó-

Плодъ, -а, *m.* płód, owoc; * pożytek, użytek, korzyść.

Плоéніе, -я, *n.* fałdowanie.

Пложеніе, -я, *n.* rozmnażanie.

Плóй, -я, *m.* fałd, fałda.

Плóйка, -и, *f.* fałdowanie.

Плóйть, *v. a.* fałdować; karbować, marszczyć.

Плóмба, -ы, *f.* plomba.

Плóмбированіе, -я, *n.* plombowanie.

Плóмбировать & Плóмбировáть, *v. a.* plombować, dawać plomby na towarach; zaplombować ząb. [wanie.

Плóмбировка, -и, *f.* plombo-

Плóмбировщикъ, **Плóмбúрщикъ**, -а, *m.* plombujący towary.

Плóскій, -ая, -ое, *adj.* płaski, równy.

Плоско-вáтый, -ая, -ое, *adj.* płaskawy, płaskaty; **-гýбцы**, -евъ, *m. pl.* obcęgi płaskie; **-дóнный**, -ая, -ое, *adj.* płaskodenny; **-лúцый**, -ая, -ое, *adj.* płaskolicy; **-мѣ́рје**, -я, *n.*, v. **Планиме́трія**; **-нóсый**, -ая, -ое, *adj.* płaskonosy.

Плóскость, -и, *f.* płaskość, płaszczyzna, równina; *Geometr.* płaszczyzna. [щúльня.

Плостúльня, -и, *f.*, v. **Пло-**

Плостúльщикъ, -а, *m.*, v. **Площúльщикъ**.

Плостúть, *v. a.* walcować.

Плотвá, -ы́, *f. H. n.* (*cyprinus erythrophthalmus*), płoć, płocica, płotka (ryba).

Плóтикъ, -а, *m. dim.* promik.

Плотúна, -ы, *f.* tama, grobla.

Плотúнка, -и, *f. dim.* tamka, grobelka. [mowy, grobelny.

Плотúнный, -ая, -ое, *adj.* ta-

Плотúть, *v. a.* wiązać, spajać (*np.* belki, tramy).

Плотúца, -ы, **Плотúчка**, -и, *f. dim.* płocica, płociczka. [misko.

Плотúще, -а, *m. augm.* pro-

Плóтникъ, -а, *m.* cieśla.

Плóтничать, *v. n.* ciesielstwem trudnić się.

Плóтничéскій, -ая, -ое, *adj.* ciesielski, do cieśli należący.

Плóтничество, -а, *n.* ciesielstwo. [sielski.

Плóтничій, -ья, -ье, *adj.* cie-

Плóтно, *adv.* szczelnie, dychtownie, ścisło, mocno.

Плóтность, -и, *f.* szczelność, dychtowność, ścisłość.

Плóтный, -ая, -ое, *adj.* 1. szczelny, dychtowny, ścisły, mocny, silny; 2. *Eccl. sl.*, v. **Плóтскій**, **Тѣ́лесный**; 3. (†), ciesielski.

Плотнѣ́ть, *v. n.* mocnieć, mocnym się stawać, mężnieć.

Плотоя́дный, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* promowy.

Плото-любецъ, -бца, *m. Eccl. sl.* rozkosznik, lubieżnik, cielesńik; **-любивый**, -ая, -ое, *adj.* rozkoszny, lubieżny, cielesny; **-любица**, -ы, *f.* rozkosznica, lubieżna, cielesna kobieta; **-любіе**, -я, *n.* lubieżność, cielesność; **-угодіе**, -я, *n.* lubieżność, cielesność; **-угодливый**, -ая, -ое, *adj.* lubieżny, cielesny; **-угодникъ**, -а, *m.* lubieżnik; **-угодница**, -ы, *f.* luoieżnica; **-ядецъ**, -дца, *m.* mięsożerca; **-ядный**, -ая, -ое, *adj.* mięsożerny.

Плотскій, -ая, -ое, *adj.* cielesny; **плотское вождѣніе**, żądza, chuć cielesna. [prom.

Плоть, -а, *m.* płyta; tratwa; **Плоть**, -и, *f.* ciało; (*w bibliі:*) człowiek; **крайняя плоть**, koniczna plott, *Anat.* (*proputium*), nieobrezka, napletek, przedskórek.

Плотяный, v. **Тѣлесный**.

Плоха, -и, *f.* droga przez las wyrąbana. [lichy, mizerny.

Плохій, -а^я. -ое, *adj.* błahy,

Плохо, *adv.* błaho, licho, mizernie. [mizernie.

Плохова́то, *adv.* nieco licho,

Плоховатость, -и, *f.* niedbałość, niedbalstwo, nieostróżność.

Плоховатый, -ая, -ое, *adj.* nieco błahy, lichy, nikczemny.

Плоховѣсъ, -вца, v. **Пѣрецъ** (волчій).

Плоховѣсоватый, -ая, -ое, *adj. pop.* pospolity, prostacki.

Плохой, -ая, -ое, *adj.* błahy, lichy, mizerny.

Плохонекъ, -нька, -нко, *adj.* nieco błahy, lichy.

Плочёніе, -я, *n.* wiązanie, spajanie (*np.* balek).

Плошать, *v. n.* być niedbałym, nieostróżnym; pogorszać się, liszeć, podleć.

Плоше, *compar. adv.* gorzéj.

Плошечка, -и, *f. dim.* lampka, kaganczyk. [lampowy.

Плошечный, -ая, -ое, *adj.*

Плошиться, *v. r.* być niedbałym, nieostróżnym.

Плошка, -и, *f.* lampa, kaganiec płaski, kubek.

Площадка, -и, *f. dim.* mały plac, placyk wykładany flizamy; wschodowy placyk spoczynkowy.

Площадной, (-ой), -ая, -ое, *adj.* rynkowy, placowy; **площадныя рѣчи**, wiadomości brukowe, uliczne.

Площадь, -и, *f.* plac, rynek; płaszczyzna, powierzchnia.

Площёніе, -я, *n.* płaszczenie, walcowanie. [walcowny.

Площильный, -ая, -ое, *adj.*

Площильня, -и, *f.* walcownia, kalendra, kalandra. [cownik.

Площильщикъ, -а, *m.* wal-

Площить, *v. a.* płaszczyć, walcować; **-ся**, *v. p.* być płaszczonym, walcowanym.

Площица, -ы, *f. H. n.* (*pediculus pubis*), mędoweszka, wędroweszka. [pługowy.

Плуговой, (-ой), -ая, -ое, *adj.*

Плуговёржка, -и, *f.*, v. **Сталникъ** (игластый).

Плугъ, -а, *m.* pług.

Плужка, -и, *f.* szyja u skrzypców. [gowy; *cfr.* lemiesz.

Плужникъ, -á, *m.* krój pługowy; **Плутáніе**, -я, *n.* błąkanie się.

Плутáть, *v. n.* błąkać się.

Плутёцъ, -тца, *pop.*, v. **Плутъ**.

Плутиво, -а, *n.* & **плýтива**, -въ, *n. pl.*, **плутивьё**, -я, *n. coll.* opławy.

Плутишка, -и, & **Плутишко**, -а, *m. dim.* filut, filucik; v. **Плутъ**. [**Плутъ**.

Плутище, -а, *m. augm.*, v.

Плутня, -и, *f.*, **плýтни**, -ей, *f. pl.* filuterye, wybiegi.

Плутовáтый, -ая, -ое, *adj.* filutowaty, filuterny, przebiegły.

Плутовáть, *v. n.* filutować, bałamucić.

Плутóвка, -и, *f.* filutka.

Плутовски, *adv.* filuternie, filutersko, chytrze.

Плутовскóй, (-ій), -áя, -óе, *adj.* filuterski, filuterny, chytry, przebiegły.

Плутовство, -á, *n.* filuterstwo, filutostwo, chytrość, oszustwo.

Плутоносъ, v. **Широконосъ**.

†**Плутость**, -и, *f.*, **Плутство**, -á, *n.*, v. **Плутовство**. [oszust.

Плутъ, -а, *m.* filut, balamut,

Плутяга, -и, *m.* filucik.

Плывýчесть, -и, *f.* topkość, topliwość.

Плывýчій, -ая, -ее, *adj.* topki, topliwy; płynący. [glowanie.

Плы́тіе, -я, *n.* pływanie; że-

Плыть, *v. n.* 1. pływać, płynąć; żeglować; 2. topić się (*np.* o świecy); 3. ciec, spływać.

Плѣненіе, -я, *n.* imanie, zabieranie w niewolę; niewola, więzienie; * zajęcie, oczarowanie, urok.

Плѣнитель, -я, *m.* imacz, biorący do niewoli; * człowiek ujmujący, czarujący, podobający się.

Плѣнительница, -ы, *f.* kobieta ujmująca, czarująca, podobająca się. [bność, uroczność.

Плѣнительность, -и, *f.* powa-

Плѣнительный, -ая, -ое, *adj.* powabny, ujmujący, uroczny, czarujący, zachwycający.

Плѣнить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пленять**, -ся.

Плѣнникъ, -а, *m.* jeniec, branieo; poimaniec; niewolnik.

Плѣнница, -ы, *f.* branka; poimanka; niewolnica.

Плѣнническій, -ая, -ое, *adj.* jeńcowy; niewolniczy; **плѣнническое состояніе**, jeństwo.

Плѣнничество, -а, *n.* jeństwo, braństwo; niewola.

Плѣничій, v. **Плѣнническій**.

Плѣнный, -ая, -ое, *adj.* w niewolę zabrany, pojmany; **плѣнный**, -аго, *s. m.* jeniec, niewolnik. [niewoli.

†**Плѣнопáти**, *v. a.* brać do

Плѣнъ, -а, *m.* niewola, jeństwo; **взятіе въ плѣнъ**, wzięcie do niewoli; **взять кого въ плѣнъ**, wziąć do niewoli.

Плѣнять, **Плѣнить**, *v. a.* 1. brać, wziąć do niewoli, zabrać w niewolę; 2. ujmować, ująć, czarować kogo; **-ся**, *v. r.* zachwycać się, oczarować się.

Плѣсень, -и, *f.* pleśń.

Плѣсневѣлый, -ая, -ое, *adj.* pleśniwy, spleśniały.

Плѣсневѣть, v. **Плѣснѣть**.

Плѣсень, -и, *f.* pleśń.

Плѣснѣть, *v. n.* pleśnieć.

Плѣшакъ, -á, *m.* 1. łys, łysiec, łysek; 2. (*o kwiatach:*) pojedynczy; **бáрхатка плѣшáкъ**, szarłatek pojedynczy.

Плѣшáнка, -и, *f. H. n.* (*motacilla leucomella*), gatunek pliszki.

Плѣшивецъ, -вца, *m.* 1. łys, łysiec; 2. *Bot.*, v. **Одувáнчикъ**.

Плѣшивица, -ы, *f.* kobieta łysa.

Плѣшивость, -и, *f.* łysość.

Плѣшивый, -ая, -ое, *adj.* łysy.

Плѣшивѣть, *v. n.* łysieć, (*v. perf.*ołysieć).

Плѣшина, -ы, *f.* łysina; 2. gołe miejsce w lesie.

Плѣшинка, -и, *f. dim.* łysinka.

Плѣшь, -и, *f.* plesz, łysina; §. **кабы не плѣшь, такъ не было бы и голо, gdyby nie ale, byłoby wszystko wcale.**

Плюнáти, *Eccl. sl.*, v. **Плевáть**.

Плюгáвецъ, -вца, *m.* plugawy, niechluj, plugawiec, fiejtuch, plucha, nieochędożny człowiek.

Плюгáвица, -ы, **Плюгáвка**, -и, *f.* plugawica, fiądra, kobieta świnia, fiejtuchowata, nieochędożna, pluchа.

Плюгáвство, -а, *n.* plugawstwo.

Плюгáвый, -ая, -ое, *adj.* plugawy, brzydki.

Плюмáжъ, -а, *m.* pióra, pierze ptastwa; obwódka z piór u kapelusza.

Плюновéніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. plunięcie; 2. plwocina. [**вáть**.

Плюнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Плевáть**.

Плюска, -и, *f.* 1. łuska; 2. *Bot.* kielich kwiatowy.

Плюсна, v. **Плесна**. [ный).

Плюсникъ, v. **Лишáй** (лёгочПлюсъ, -а, *m.* plus, więcéj, (+, znak dodawania).

Плюще, -а, *n. Eccl. sl.* płuco.

Плющъ, v. **Плющъ**.

Плющевый, -ая, -ое, *adj.* bluszczowy; **плющевый мохъ**, v. **Лишáй** (лёгочный). [walcowanie.

Плющéніе, -я, *n.* płaszczenie, **Плющильный**, -ая, -ое, *adj.*, v. **Площильный**.

Плющильня, -и, *f.* walcownia, kalendra, kalandra.

Плющильщикъ, -а, *m.* walcownik, płaszczący co.

Плющить, *v. a.* walcować, pła-

szczyć, rozpłaszczać (metal); -ся, *v. p.* być walcowanym, płaszczonym, rozpłaszczanym.

Плющникъ, v. **Лишай** (ze-rowy). [cowy.

Плющный, -ая, -ое, *adj.* plu-

Плющъ, -а, *m. Bot.* (*hedera helix*), bluszcz; плющъ земляной, v. **Будра** (ползучая); плющъ Индейскій, v. **Стопникъ**.

Плясавица, *Eccl. sl.*, v. **Плясунья**.

Плясалище, -а, *n. Eccl. sl.* miejsce tancerzów. [tańcowy.

Плясальный, -ая, -ое, *adj.*

Плясальщикъ, -а, *m.* tancerz.

Плясаніе, -я, *n.* tańcowanie.

Плясать, *v. n.* tańcować, tańczyć.

Плясей, -я, *f. pop.*, **Плясица**, -ы, *f. Eccl. sl.* tancerka.

Пляска, -и, *f.* taniec.

Плясовой, (-ой), -ая, -ое, *adj.* tańcowy.

Плясунъ, -а, *m.* tancerz.

Плясунья, -и, *f.* tancerka.

Пневматика, -и, *f. Phys.* pneumatyka, nauka o własnościach fizycznych powietrza.

Пневматическій, -ая, -ое, *adj.* pneumatyczny. [tologia.

Пневматологія, -и, *f.* pneuma-

Пневматологическій, -ая, -ое, *adj.* pneumatologiczny.

Пнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Пинать**.

По, *praep.* po, na, dla, podług, w, z; do; гулять по полю, по городу, spacerować po polu, po mieście; бѣгать по улицѣ, chodzić po ulicy; плыть по рѣкѣ, płynąć po rzece; по пяти фунтовъ, po pięć funtów; онъ принимаетъ по пятницамъ, on przyjmuje w piątki; по праздникамъ, w święta; онъ одѣвается по модѣ, on ubiera się podług mody; узнать кого по голосу, poznać kogo po głosie; стоять по шею, по колѣно въ водѣ, stać do szyi, do kolan w wodzie; онъ по уши въ долгахъ, on po uszy w długach; по это мѣсто, do tego miejsca, dotąd; по сіе время, dotychczas, dotąd; по первое число Января, do pierwszego Stycznia; она помла по воду, po drowa (*zamiast*: za wodą, za drowami), ona poszła po wodę, po drwa; *it.* v. **Упускать**, **Назначать** (III); *it.* v. **Плакать**, **Тосковать** (по комъ); по прошествіи года, po ubieżeniu (przeciągu) roku; по окончаніи работы, po skończeniu roboty; онъ выстрѣлилъ по немъ, on strzelił na niego.

Побагровѣть, *v. n. perf.* zaczerwienić się, zarumienić się.

Побаиваться, *v. r.* obawiać się zekolwiek.

Побалливать, *v. n.* boleć czasami. [mieszanie.

Побалтываніе, -я, *n.* częste

Побалтывать, *v. a.* często, czasami mieszać. [bębnić.

Побарабанить, *v. n. perf.* po-

Побарски, *adv.* po pańsku; жить -, żyć po pańsku.

Побасёнка, -и, *f.*, **Побасёночка**, -и, *f. dim.* bajeczka, powiastka, przypowiastka.

Поберегать, **Поберечь**, *v. a.* что, oszczędzać, oszczędzić; -ся, *v. r.* oszczędzać się, oszczędzić się.

Побережникъ, -а, *m.* 1. *prov.* wschodni wiatr od brzegów wiejący; (na białem morzu:) od północy na zachód; 2. (†), stróż nadmorski.

Побережный, -ая, -ое, *adj.* przybrzeżny, przy brzegu leżący, nadmorski.

Побережье, -я, *n.* przybrzeże.

Поберечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поберегать**, -ся.

Побесѣдовать, *v. n. perf.* pogawędzić, pogadać.

Побиваніе, -я, *n.* pozabijanie.

Побивать, **Побить**, *v. a.* pozabijać, pobić, porazić; uszkodzić; градъ побилъ весь хлѣбъ, градомъ весь хлѣбъ побило, grad wszystko zboże pobił; -ся, *v. r.* pobić się (z kim).

Побираніе, -я, *n.* pobieranie.

Побирать, **Побрать**, *v. a.* pobierać, pobrać, zabierać, zabrać; - въ плѣнъ, zabrać w niewolę; чортъ тебя побери! niech cię djabli wezną! [braczka.

Побирёнка, -и, *s. c.* żebrak, że-

Побирчій, -аго, *s. m.* poborca.

Побитіе, v. **Побиваніе**.

Побить, -ся, *v. perf.* 1. v. *sub*: **Побивать**, -ся; 2. побиться объ закладъ, pojść o zakład.

Побіеніе, -я, *n.* zabicie, pobicie, zamordowanie.

Поблагодарить, *v. a. perf.* podziękować.

Поблажать, *v. n.* кому, pobłażać, przez szpary patrzyć; *it.* v. **Потакать**, **Баловать**.

Поблаживать, *v. n.* swawolić.

Поблажка, -и, *f.* pobłażanie, przepuszczanie komu; давать поблажку, v. **Поблажать**.

Поблѣклый, -ая, -ое, *adj.* zblakły.

Поблѣкнуть, *v. n. perf.* zblaknąć. [zko.

†**Поблизку**, *adv.* poblizku, bli-

Поблѣдѣлый, -ая, -ое, *adj.* zbledniały, zbladły.

Поблѣднѣть, *v. n. perf.* zblednąć. [cić się.

Побогатѣть, *v. n. perf.* zbogа-

†**Побой**, -я, *m.* krwawa bitwa.

Побои, -оевъ, *m. pl.* plagi, bicie.

Поболище, -а, *n.* 1. wielka, krwawa bitwa; 2. pole bitwy.

Поболѣть, *perf.* 1. *v. a.* nieco pomieszać; 2. *v. n.* pogawędzić, pogadać.

†**Поболѣніе**, -я, *n.* litość, politowanie, litowanie się.

Поболѣть, *v. n. perf.* boleć czasami.

Поборѣніе, -я, *n.* pokonanie, zwalczenie, zwyciężanie.

Побороть, **Побороть**, 1. *v. a.* pokonać, zwalczyć, zwyciężyć; -ся, *v. r.* walczyć z kim; 2. *v. n.* obraniać, obronić, dopomagać, dopomódz.

Поборѣніе, *cfr.* **Поборѣніе**.

Побористель, v. **Поборникъ**.

Поборникъ, -а, *m.* obrońca, obroniciel, dopomagacz.

Поборница, -ы, *f.* obrończielka, dopomagaczka.

Побороть, *v. perf.*, v. *sub*: **Побороть**. [nie.

Поборствованіе, v. **Поборѣніе**.

Поборствовать, v. **Поборать** (2). [tek, danina; kontrybucya.

Поборъ, -а, *m.* pobór; poda-

Побочный, -ая, -ое, *adj.* 1. uboczny, oddzielny; 2. poboczny; побочное обстоятельство, okoliczność poboczna; 3. pobocznу, naturalny, nieprawego łoża (*np.* syn).

Побоярски, v. **Побарски**.

Побояться, *v. n. perf.* ulęknąć się, przestraszyć się.

Пображивать, *v. n.* zaczynać łazić, chodzić; (*o napojach*:) burzyć się.

Побранивать, *v. a.* łajać, połajać kogo; myć komu głowę; -ся, *v. r.* kłócić się.

Побранить, *v. a. perf.* połajać, wyłajać kogo; -ся, *v. r.* pokłócić się.

Побранка, -и, *f. pop.* pokłócenie się. [wiec.

Побратанецъ, -нца, *m.* synо-

Побрататься, *v. r. perf.* pobratać się, żyć jak bracia.

Побратимство, -а, *n.* braterstwo; bractwo.

Побратимъ, -а, *m. pop.* brat.

Побратски, *adv.* po bratersku.

Побрать, *v. perf.*, v. *sub*: **Побирать**.

Побрѣзгать & Побрѣзговать, *v. n. perf.* pogardzić. [kać.

Побренчать, *v. n. perf.* pobrzą-

Побрить, *v. a. perf.* pogolić.

Побродить, *v. n. perf.* pohultaić, nieco włóczyć się, pochodzić, pospacerować.

Побродяга, -и, *s. c.* włóczęga, hultaj, hultajka.

Побросать, *v. a. perf.* porzucać; powyrzucać.

Побрызгивать, **Побрызгать**, *v. a.* pobryzgiwać, pobryzgać, popryskiwać, popryskać, pokrapiać, pokropić; -ся, *v. r.* popryskiwać się, popryskać się.

Побрякиваніе, -я, *n.* brzdąkanie. [brząkać.

Побрякивать, *v. n.* brzdąkać,

Побрякушка, -и, *f.* brzękadło; grzechotka.

Побудитель, -я, *m.* pobudziciel, podżegacz, poduszczyciel.

Побудительница, -ы, *f.* po-

будзицielка, подżегаczka, poduszczycielka.

Побудительный, -ая, -ое, *adj.* pobudzający, zachęcający.

Побудить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Побуждать**, -ся.

Побудка, -и, *f. Milit.* pobudka wojskowa, (uderzanie w bębny nad świtem).

Побуждать, **Побудить**, *v. a.* pobudzać, pobudzić, zachęcać, zochęcić; -ся, *v. r.* zachęcać się, zachęcić się.

Побужде́ніе, -я, *n.* 1. pobudka, pobudzenie, pobudzanie, zachęcanie; 2. pobudka, zachętka, podnieta, bodziec, pochop, powód, popęd; естéственное побужде́ніе, zachętka wewnętrzna, skłonność przyrodzona, instynkt; по собственному побужде́нію, z własnego popędu, z własnéj pobudki, dobrowolnie, idąc za dobrowolnym swym popędem.

Побурѣлый, -ая, -ое, *adj.* zrudziały, zlisowaciały.

Побурѣть, *v. n. perf.* zrudzieć, zlisowacieć.

Побывáть, *v. n. perf.* – (гдѣ), pobywać, uczęszczać; – (кого-лúбо), odwiedzać.

Побы́ль, -и, *f. Bot.*, v. **Волчéцъ**.

Побы́ть, *v. n. perf.* pobyć, pobawić gdzie niejaki czas, pomieszkać.

Побѣга́ть, *v. n. perf.* pobiegać.

Побѣ́гъ, -а, *m.* 1. pierzch, pierzcha, pierzchnienie, ucieczka, zbiegstwo, dezercya; 2. latorośl, latorostka, latorośle.

Побѣда, -ы, *f.* zwycięztwo; zwyciężenie, pogrom.

Побѣди́тель, -я, *m.* zwycięzca, pogromiciel, pogromca.

Побѣди́тельница, -ы, *f.* zwyciężycielka, pogromicielka.

Побѣди́тельный, -ая, -ое, *adj.* podbójczy, zwycięzki, tryumfalny; **побѣди́тельная**, -ой, *s. f.* znak zwycięztwa, trofea.

Побѣди́тельство, -а, *n. Eccl. sl.* pokonanie, zwyciężenie.

Побѣди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Побѣждать**, -ся.

†**Побѣ́дище**, -а, *n.* pobojowisko, pole bitwy, pole zwycięztwa.

Побѣ́дникъ, *Eccl. sl.*, v. **Побѣди́тель**.

Побѣ́дный, -ая, -ое, *adj.* zwycięzki, tryumfalny; **побѣ́дные зна́ки**, v. **Трофе́и**. [ciężca.

Побѣдоно́сецъ, -сца, *m.* zwy-

Побѣдоно́сица, -ы, *f.* zwyciężycielka, zwyciężczyna.

Побѣдоно́сный, -ая, -ое, *adj.* zwycięzki.

Побѣжда́ть, **Побѣди́ть**, *v. a.* zwyciężać, zwyciężyć, pokonywać, pokonać; -ся, *v. r.* przezwyciężać się, przezwyciężyć się.

Побѣжде́ніе, -я, *n.* zwyciężenie, pokonanie, zwalczenie, przezwyciężenie.

Побѣжде́нный, -ая, -ое, *part. p.* zwyciężony, pokonany, przezwyciężony; przegraniec (*s. m.*).

Побѣ́жникъ, -а, *m.* (*w Kamczatce*:) długi rzemień, zastępujący dyszel w zaprzęgu psów. [lanie.

Побѣ́ливаніе, -я, *n.* pobie-

Побѣ́ливать, *v. a.* pobielać; -ся, *v. r.* pobielać się.

Побѣли́ть, *v. a. perf.* pobielić; -ся, *v. r.* pobielić się. [лѣть.

Побѣлѣ́ть, *v. n. perf.*, v. **Бѣ-**

Побѣси́ть, *v. a. perf.* cokolwiek rozgniewać, rozzłościć kogo.

Побѣси́ться, *v. r. perf.* cokolwiek poszaleć, wściekać się.

Повадить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Повáживать**, -ся (III).

Повáдка, -и, *f.* nałóg, przywykienie, zwyczaj.

Повáдный, -ая, -ое, *adj.* zwyczajny, z przyzwyczajenia pochodzący, przyzwyczajony.

Повáдчикъ, -а, *m.*, **Повáдница**, -ы, *f.* który, która do czego się przyzwyczai.

Повáженіе, **Повáживаніе**, -я, *n.* przyzwyczajenie, przyzwyczajanie, przyuczenie, przyuczanie.

I. Повáживать, *v. a.* (р)оprowadzić, przeprowadzać czasami kogo. [czasami kogo.

II. Повáживать, *v. a.* wozić

III. Повáживать, **Повáдить**, *v. a.* przyzwyczajać, przyzwyczaić, przyuczać, przyuczyć; -ся, *v. r.* przyzwyczajać się, przyzwyczaić się, przywykać, przywyknąć; §. повáдится кувшúнъ по́ воду ходúть, тамъ емý и гóлову сломúть (*abo* положúть), do czasu dzban wodę nosi, aż się ucho urwie или póki się ucho nie urwie; dzban wodę nosi, póki się nie stłucze.

Повáливать, *v. a. impf.* wywracać, obalać; -ся, *v. r.* przewracać się, przewalać się, obalać się.

Повали́ть, *v. a. perf.* wywrócić, obalić; -ся, *v. r.* wywrócić się, obalić się, upaść.

Повáлка, -и, *f.* pował, leżenie powałem, na pował, pomostem, pokosem, stosami powalono; спать въ повáлку, spać powałem, na pował, pomostem, pokosem.

Повáлъ, -а, *m.* 1. zaraza, mor, pomor, pomorek, pomarlica; – на скотъ, pomarlica, mor na bydło, pomucha; *cfr.* księgosusz; 2. powalenie się, zawalenie się, zwalenie się; – снѣга, lodozwał; на повáлъ, wszyscy bez wyjątku; всю непріятельскую силу положúть на повáлъ, porazić nieprzyjaciela na głowę.

Повáльный, -ая, -ое, *adj.* powszechny, epidemiczny; повáльная болѣзнь, choroba epidemiczna. [ka.

Повáренка, -и, *f. dim.* kuchen-

Повáренный, -ая, -ое, *adj.* kuchenny; повáренная соль, sól kuchenna; повáренное искýство, sztuka kucharska, kucharstwo; **повáренная**, -ой, *s. f.* (= повáрня), kuchnia.

Повáренокъ, -нка, *m.* kuchcik, kuchta. [pogotować, zgotować.

Повáривать, **Повáрить**, *v. a.*

Повáриха, -ы, *f.* kucharka.

Повáрница, -ы, *f. Eccl. sl.* kucharka.

Повáричать, *v. a.* kucharzyć, kucharować, kucharzem być.

Повáрня -и, *f.* kuchnia.

Поварскій, (-óй), -ая, -óе, *adj.* kucharski.

Поваръ, -а, *m.* 1. kucharz; 2. *H. n.*, v. **Поворóкъ**.

Поведе́ніе, -я, *n.* sprawowanie się, konduita.

Повезти́ & Повéять, *v. a.* powieźć, zacząć wieźć; §. кому повезётъ, тотъ и возмётъ *abo* у кого́ счáстье повезётся, у того и пятýхъ понесётся, komu szczęście sprzyja, ten drużbą bywa (ten wygrywa).

Пове-лúтель, -я, *m.* rozkazca, rozkazodawca, rozkazujący, władacz, władca; -лúтельница, -ы, *f.* rozkazująca, władczyni; -лúтельно, *adv.* tonem rozkazującym, rozkazując, pod rozkazaniem, groźno, ostro, surowie; -лúтельный, -ая, -ое, *adj.* władczy, rozkazujący, groźny; повелúтельное наклоне́ніе, *Gramm.* (*imperativus*), tryb rozkazujący; -лúтельство, -а, *n.* władztwo, władza rozkazywania; -лúтельствовать, *v. n.* rozkazywać, władać; -лéватель, -я, *m. Eccl. sl.* nauczyciel słowa Bożego; -лéвать, -лѣть, *v. a.* rozkazywać, rozkazać, nakazywać, nakazać, polecać, polecić; władać; -лѣніе, -я, *n.* rozkaz, nakaz, polecenie; -лѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Повелéвать**.

Повертáть, **Повéргнуть**, *v. a.* obalać, obalić, rzucać, rzucić o ziemię; -ся, *α) v. r.* obalać się, obalić się, rzucać się, rzucić się, padać, paść; *β) v. p.* być obalanym, obalonym, *etc.*

Повержéніе, -я, *n.* obalenie, rzucenie.

Повернýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Повёртывать**, -ся.

Повернстáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Повёрстывать**, -ся.

Повёрстка, -и, *f.* porównanie; wynagrodzenie (czém).

Повёрстно, *adv.* co wiorsta, od wiorsty.

Повёрстный, -ая, -ое, *adj.* wiorstowy, podług wiorsty, rozłożony na wiorsty; повёрстная плáта, zapłata od wiorsty; повёрстный срокъ, termin oznaczony ze względu na odległość.

Повёрстываніе, -я, *n.* porównanie, wynagradzanie.

Повёрстывать, **Поверстáть**, *v. a.* porównywać, porównać, wynagradzać, wynagrodzić co; поверстáть кого-либо жáлованьемъ,

порóвнать kogo co do żołdu; **–ся,** *a)* *v. r.* зрóвнywать się, zrównać się, zejść się z kim; *it.* doścignąć, dogonić kogo; *β)* *v. p.* być porównywanym, porównanym, zrównanym. [Индéйскій).

Пóвертень, –тня, v. **Крессъ Невéртываніе, –я,** *n.* pokręcanie, skręcanie, zawracanie, obracanie.

Повéртывать, Повернýть, *v. a.* pokręcać, pokręcić, skręcać, skręcić, zawracać, zawrócić, obracać, obrócić; **–ся,** *a)* *v. r.* obracać się, obrócić się, kręcić się, skręcić się, zakręcić się, pokręcić się; *β)* *v. p.* być pokręcanym, pokręconym, skręcanym, skręconym, obracanym, obróconym.

Повертѣть, *v. a. perf.* pokręcić, skręcić, zawrócić (niejaki czas).

Повéрхностный, –ая, –ое, *adj.* zewnętrzny, powierzchny; *powierzchowny.

Повéрхность, –и, *f.* powierzchnia, powierzchność; *powierzchowność.

Повéрхъ, *adv.* po, na, nad; повéрхъ водú, po wodzie (*np.* pływać); повéрхъ землú, na ziemi (*np.* leżeć). [czyć, skończyć.

Повершúть, *v. a. perf.* ukoń-

Повеселúть, *v. a. perf.* poweselić, pobawić; **–ся,** *v. r.* poweselić się, pobawić się.

Повести & Повéсть, *v. a. perf.* poprowadzić (kogo dokąd pieszo).

Повечéріе, –я, *n.* nabożeństwo wieczorne po nieszporach.

Повечéрній, –яя, –ее, *adj.* do nabożeństwa wieczornego po nieszporach należący.

Повечерѣть, *v. n.* pociemnieć, ściemnieć.

Повечерять, v. **Поужинать.**

Повивáльный, –ая, –ое, *adj.* położniczy, położny; повивáльный домъ, повивáльное заведéніе, instytut położniczy; повивáльныя орýдія, narzędzia położnicze; повивáльная бáбка, babka położna, akuszerka.

Повивáльщикъ, –а, *m.* akuszer.

Повивáльщица, –ы, *f.* babka położna, akuszerka.

Повивáніе, –я, *n.* powijanie, babienie, trudnienie się babieniem, akuszerstwem; повивáніе нелéнками, v. **Пеленáніе.**

Повивáть, Повúть, *v. a.* 1. babić, trudnić się babieniem, akuszerstwem; 2. powijać, powić; v. **Пеленáть; –ся,** *v. p.*, v. **Пеленáться.**

Повивная плáта, *f.* & **Повивнóе, –áго,** *s. n.* płaca akuszerka.

Повидáться, *v. r. perf.* (съ кѣмъ), zobaczyć się (z kim).

Повúдимому, *adv.* pozornie; jak się zdaje.

Повизжáть, *v. n. perf.* popiszczeć, pokwiczeć, poskowyczeć.

Повилúка, –и, Повилúца, –ы, *f. Bot.* (*cuscuta*), kanianka.

Повилúчный, Повилúшный, –ая, –ое, *adj.* kaniankowy; повилúчные колокóльчики, v. **Вьюнóкъ** (забóрный).

Повúнить, *v. a.* obwinić kogo, winnym kogo osądzić; **–ся,** *v. r.* przyznać się do winy.

Повúнная, –ой, *s. f.*, v. *sub*: **Повúнный.**

Повúнникъ, –а, *m.*, **Повúница, –ы,** *f. Eccl. sl.* winowajca.

Повúнность, –и, *f.* 1. przyznanie się do winy, żal, skrucha; 2. posłuszeństwo; 3. powinność, obowiązek.

Повúнный, –ая, –ое, *adj.* 1. winny, winien (w czém), winowny, podpadający karze; 2. winien, powinien, obowiązany, obowiązek mający na sobie co czynić; 3. poddany, posłuszny; *cfr.* podległy; **повúнная,** *s. f.* przyznanie się do winy, żałowanie, żal, skrucha; принéсть повúнную, przyznać się do winy.

Повиновáться, Повинýться, *v. r.* być posłusznym, słuchać kogo, poddać się.

Повúновеніе, –я, *n.* posłuszeństwo, podległość.

Повúслый, –ая, –ое, *adj.* obwisły, odwisły, odwiesisty, zwiesisty.

Повúснуть, *v. n. perf.* zawisnąć.

Повúсѣть, *v. n. perf.* powisieć, przez chwilę wisieć.

Повитýха, –ы, *f. pop.* akuszerka.

Повитýшка, –и, *f. dim. pop.* бáбка–повитýшка, baba położnic pilnująca, dzieci odbierająca, akuszerka. [**Повивáть, –ся.**

Повúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Повивáть, Повихнýть,** *v. a.* wywinąć, nadwinąć, wywichnąć, zwichnąć (nogę, rękę); **–ся,** *v. r.* 1. wywichnąć się; 2. nachylać się, nachylić się, nakłaniać się, nakłonić się na stronę; 3. *zbaczać, zboczyć, zdrożyć.

†**Пóводень, –дня,** *m.* siéć na ptaki. [dzić, prowadzić.

I. Поводúть, *v. a. perf.* powo-

II. Поводúть, Повести, *v. a.* poruszać, poruszyć; — *v. impers.* spaczać się, spaczyć się; повелó шовъ, źle zszyć, ściągnąć szew.

†**Поводье, –я,** *n.* powódź, zatopy wód, zalew, obleiwiny.

Поводливый, –ая, –ое, *adj.* 1. powodliwy; 2. *łatwo skłaniający się do czego, hojny, szczodry, łatwo zgadzający się.

Поводóкъ, –дка́, *m. dim.* powód mały, cugielek.

†**Поводчúкъ, –а,** *m.* powodca, powodnik.

Повóдъ, –а, *m.* 1. powód, cugiel; опустúть повóда, cugłów popuścić; 2. *powód (do czego), przyczyna, okazya; дать повóдъ къ чемý, dać powód do czego.

†**Повóдье, –я,** *f.*, v. **Повóдіе.**

Повоева́ть, (*perf.*) 1. *v. a.* powojować, zawojować, zwojować, wojując podbić; spustoszyć; 2. *v. n.* powojować, wojować niejaki czas. [*volvulus*), powój, wilec.

Повóй, –вóя, *m. Bot.* (*con-*

Повозúть, *v. a. perf.* powozić; **–ся,** *v. r.* – съ кѣмъ, zeszamotać się z kim. [fura, furmanka.

Повóзка, –и, *f.* powóz, wóz,

†**Повóзникъ, –а,** *m.* powóźnik, woźnica, furman.

Повóзничій, –ья, –ье, *adj.* powózniczy, woźniczy, furmański.

Повóзчикъ, –а, *m.* powóźnik, woźnica, furman.

Повóй, –я, *m.* 1. powicie; v. **Повиваніе;** 2. *Eccl. sl.*, v. **Пеленá.**

Повóйникъ, –а, *m.* 1. chustka na głowie okręcana prostych kobiet, zawój; 2. *Bot.*, v. **Вьюнóкъ & Проскурнякъ** (аптéчный).

Повóйничекъ, –чка, *m.* 1. *dim.*, v. **Повóйникъ** (1); 2. *Bot.* (*Elatine hydropiper*, Linn.), elatynek naprzeciwliści.

Поволáкивать, *v. a.* powłóczyć, powłaczać, pociągać; **–ся,** *v. r.* ledwo się wlec.

Поволóка, –и, *f.* 1. toczenie oczu; 2. *Eccl. sl.*, v. **Покрóвъ.**

Поволочúть, *v. a. perf.* powłóczyć, powlec, pociągnąć; **–ся,** *v. r.* – за кѣмъ, powłóczyć się, powlec się za kim, cholewy, cholewki smalić, *albo* palić do któréj, koperczaki stroić, umizgać się.

Поволóчка, –и, *f. pop.* włóczenie, targanie za włosy po ziemi; v. **Потасóвка.**

Поволóчь, *v. a. perf.* powlec, zacząć wlec, ciągnąć.

Повóльный, –ая, –ое, *adj.* dobrowolny, z własnéj woli, ochoty.

Повóнка, v. **Пшеница** (Typówка).

Поворáчиваніе, –я, *n.* nawracanie, zwracanie; przewracanie.

Поворáчивать, Поворотúть, *v. a.* przewracać, przewrócić, obracać, obrócić; nawracać, nawrócić, zwracać, zwrócić; **–ся,** *v. r.* obracać się, obrócić się; zwracać się, zwrócić się; поворáчивайся скорѣе! zwijaj się prędzéj! spiesz się!

Поворáшиваніе, –я, *n.* poruszanie; potrząsywanie, potrząsanie.

Поворáшивать, Поворошúть, *v. a.* poruszać, poruszyć; potrzęsywać, potrząsać, potrząść; **–ся,** *a)* *v. r.* poruszać się, poruszyć się; *β)* *v. p.* być poruszanym, poruszonym, potrząsanym.

Поворúна, –ы, *f.* belka (balka) łącząca dwie balki lub deski; *cfr.* siestrzan.

Поворковáть, *v. n. perf.* pogruchać niejaki czas.

Поворожáть, *v. a. perf.* pokraść.

Поворóкъ, –рка́, *m. H. n.* (*la-*

rus parasiticus), mewa, mewka pasorzytna (ptak). [żyć.

Поворожи́ть, *v. a. perf.* powróżyć.

Поворо́тить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поворачивать**, **–ся**.

Поворо́тливость, **–и**, *f.* obrotność, zwinność.

Поворо́тливый, **–ая**, **–ое**, *adj.* obrotny, zwinny.

Поворо́тный, **–ая**, **–ое**, *adj.* do obracania służący, obrotny, zwrotny, obracający się; **поворо́тный кругъ**, *Geogr. Astron.* zwrotnik.

Поворо́тъ, **–а**, *m.* 1. obrót, obracanie, obrócenie, nawrót, zwrót, zawrót, zakręt; **– каре́ты**, nawrót karety; *Milit.* obrót wojenny, ewolucya; **поворо́тъ со́лнца**, **со́лнечный поворо́тъ**, *Astron.* nawrót słońca; punkt stanowisk słońca; przesilenie dnia z nocą; 2. zwrót, miejsce zwrotu, zakrętu; *it.* zdroże, rozdroże.

По́воръ, v. **Поворо́къ**.

Поворча́ть, *v. n. perf.* powarczeć. [strzyć.

Повостри́ть, *v. a. perf.* poo-

Повощи́ть, *v. a. perf.* powoskować.

Повреди́тель, **–я**, *m.* skaziciel, uszkodziciel, gorszyciel.

Повреди́тельница, **–ы**, *f.* skazicielka, uszkodzicielka, gorszycielka. [*sub*: **Повреждать**, **–ся**.

Повреди́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. **Повреждать**, **Повредить**, *v. a.* kazić, skazić, psować, psuć, popsuć, niszczyć, zniszczyć, nadwerężać, nadwerężyć, nadwątlać, nadwątlić, szkodzić, uszkodzić; (**чле́ны**), kaleczyć, skaleczyć; **э́то повреди́ть здоро́вью, то zaszkodzi zdrowiu**; **–ся**, *v. p.* być kazionym, skazionym, psutym, popsutym, niszczonym, zniszczonym, nadwerężanym, *etc.*

Поврежде́ніе, **–я**, *n.* skazienie, popsucie, zniszczenie, nadwerężenie, nadwątlenie, uszkodzenie; **– чле́новъ**, po-, s-kaleczenie, zeszpecenie; **– нра́вовъ**, zepsucie obyczajów. [czekać.

Повременѣ́ть, *v. n. perf.* po-

Повреме́нный, **–ая**, **–ое**, *adj.* czasowy, czasami zdarzający się, peryodyczny; **повреме́нное изда́ніе**; pismo czasowe, peryodyczne.

Повсе-дне́вно, *adv.* codziennie; **–дне́вный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* codzienny, powszedni.

Повсе́мѣстный, v. **Повсемѣ́стный**.

Повсе-мѣ́стно, *adv.* wszędzie, powszechnie; **–мѣ́стный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* wszechbytny, powszechny; **повсемѣ́стный дождь**, deszcz powszechny; **–мѣ́сячный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* miesięczny, co miesiąc; **–ча́сный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* każdogodzinny, cogodzinny, co godzina.

Повстрѣ́чаться, *v. r. perf.* **– съ кѣ́мъ**, spotkać się z kim.

Повсю́дный, **–ая**, **–ое**, *adj.* powszechny. [dzie.

Повсю́ду, *adv.* wszędy, wszę-

Повторе́ніе, **–я**, *n.* powtórzenie, powtarzanka, repetycya; **кра́ткое повторе́ніе, krótkie powtórzenie**; powtórzenie głównych działów; rekapitulacya; **– ле́кцій**, powtórzenie lekcyj; repetytoryum.

Повторя́тель, **–я**, *m.* powtórzyciel; **– уро́ковъ**, repetytor.

Повторя́тельный, **–ая**, **–ое**, *adj.* powtarzalny, powtórzony; **повторя́тельныя ле́кціи**, repetytoryum.

Повторя́ть, **Повторѝть**, *v. a.* powtarzać, powtórzyć, repetować; **–ся**, *v. p.* być powtarzanym, powtórzonym. [wozić.

Повывезти, *v. a. perf.* powy-

Повывести, *v. a. perf.* powywodzić, powyprowadzać.

Повыдергать, *v. a. perf.* powyrywać.

Повынести, *v. a. perf.* powynosić. [rębować.

Повырубить, *v. a. perf.* powy-

Повы́сить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Повышать**, **–ся**. [powiadać.

Повысказать, *v. a. perf.* powy-

Повыскакать, *v. n. perf.* powyskakiwać, powybiegać.

†**Повы́тье**, **–я**, *n.*, v. **Повы́токъ**.

†**Повы́тно**, *adv.* cząstkowo, częściami.

†**Повы́тный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* cząstkowy, częściowy.

†**Повы́токъ**, **–тка**, *m.* część, cząstka. [dowy.

Повытчикъ, **–а**, *m.* pisarz są-

Повы́тье, **–я**, *n.* akta, papiery sądowe.

Повы́чка, **–и**, *f. pop.* nałóg, przyzwyczajenie, przywyknienie.

Повы́шать, **Повы́сить**, *v. a.* podwyższać, podwyższyć; **повы́сить слѣ́дующимъ чи́номъ**, wynieść na wyższy stopień, awansować; **–ся**, *a) v. r.* wznosić się, wznieść się, podnosić się, podnieść się; *β) v. p.* być podwyższanym, podwyższonym, *etc.*

Повы́шеніе, **–я**, *n.* podwyższenie; wywyższenie, awans; *it.* v. **Возвеличеніе**. [powiew.

Повѣ́ваніе, **–я**, *n.* powiewanie,

Повѣ́вать, *v. n.* powiewać.

Повѣ́данie, **–я**, *n.* opowiadanie.

Повѣ́датель, **–я**, *m.* opowiadacz.

Повѣ́дать, *v. a.* opowiadać.

Повѣ́реніе, **–я**, *n.* powierzenie (czego); *it.* v. **Повѣ́рка**.

Повѣ́ренный, **–ая**, **–ое**, *part. p.* powierzony; sprawdzony; porównany; **повѣ́ренный**, (**–аго**, *s. m.*) pełnomocnik, plenipotent; **– въ дѣ́лахъ**, sprawnik, powiernik.

Повѣ́рить, (*perf.*) 1. *v. a.*, v. *sub*: **Повѣря́ть**; 2. *v. n.* uwierzyć (komu w czém), zaufać; ты не повѣ́ришь, какъ онъ..., ty nie uwierzysz, jak on...

Повѣ́рка, **–и**, *f.* porównanie, sprawdzenie, rewizya, kontrolla, (sposób sprawdzenia rachunków); próba, sprawdzenie.

Повѣ́рщикъ, **–а**, *m.* porównacz; **– счётовъ**, kontroller; **– моне́тъ**, v. **Юстиро́вальщикъ**.

Повѣ́рье, **–я**, *n.* pogłoska, podanie, gusła, mniemanie między narodem.

Повѣря́ть, **Повѣ́рить**, *v. a.* porównać, sprawdzać, sprawdzić co, kontrollować; próbować, próbę robić, zrobić; **– моне́ты**, v. **Юстиро́вать**; *it.* powierzać, powierzyć (komu co), uwierzać, uwierzyć (komu w czém), zaufać; **–ся**, *a) v. r.* powierzać się, powierzyć się komu, zawierzać, zaufać komu; *β) v. p.* być porównanym, kontrollowanym, sprawdzanym, sprawdzonym, sprawdzać się.

Повѣ́са, **–ы**, *s. c.* wisiec, wisielec, wisus, wart wisieć, szubienicznik, obieś, obwieś.

Повѣ́сить, *v. a. perf.* powiesić; **– го́лову**, *zwiesić głowę, zasmucić się; **– носъ**, *zwiesić nos, zasmucić się, zamyślić się; **–ся**, *v. r.* powiesić się, zawiesić się.

Повѣ́сничать, *v. n.* być wisielcem, wisusem.

Повѣ́сничанье, **–я**, **Повѣ́сничество**, **–а**, *n.* łajdaczenie, łajdactwo.

Повѣ́ство-ва́ніе, **–я**, *n.* opowiadanie, powieść; **–ва́тель**, **–я**, *m.* opowiadacz; dziejopis, historyk; **–ва́тельница**, **–ы**, *f.* opowiadaczka; **–ва́тельный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* opowiadający, powieściowy, historyczny; **–ва́ть**, *v. a.* o чёмъ, powiadać, opowiadać; **–ся**, *v. p.* być powiadanym, opowiadanym.

Повѣ́стить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Повѣща́ть**, **–ся**.

Повѣ́стка, **–и**, *f.* 1. uwiadomienie, oznajmienie; kruzowa –, list okolny, okólnik, cyrkularz; – о явкѣ въ судъ, pozew, zapozew, zapozwanie do sądu; 2. *Milit.* capstrzych, capstrzyk, czapstrych, czapstrzyk.

†**Повѣ́стникъ**, **–а**, *m.*, v. **Повѣ́ствованіе**.

По́вѣсть, **–и**, *f.* powieść.

Повѣ́теръ, *adv.* z wiatrem pomyślnym, powiewnym.

Повѣ́товый, **–ая**, **–ое**, *adj.* powiatowy.

Повѣ́тренный, **–ая**, **–ое**, *adj.* powietrzny, zaraźliwy.

Повѣ́тріе, **–я**, *n.* powietrze, pomor; **моро́вое повѣ́тріе**, morowe powietrze.

Повѣ́тъ, **–а**, *m.* powiat.

Повѣ́ть, **–и**, *f. prov.* poddasze nad szopą.

Повѣ́тье, **–я**, *n.* szopa.

Повѣ́шеніе, **–я**, *n.* powieszenie, zawieszenie.

Повѣща́тельный, **–ая**, **–ое**, *adj.* obwieszczający, oznajmujący.

Повѣща́ть, Повѣ́стить, *v. a.* o чѣмъ, obwieszczać, obwieścić, oznajmiać, oznajmić, zawiadomić; **-ся**, *v. p.* być obwieszczanym, obwieszczonym, oznajmianym, oznajmionym.

Повѣще́ніе, -я, *n.* obwieszczenie, ogłoszenie, oznajmienie.

Повѣ́ять, *v. n. perf.* powiać, zawiać.

Повя́дать, Повя́нуть, *v. n.* więdnąć, powiędnąć, zwiędnąć.

Повя́зать, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Повя́зывать.**

Повя́зка, -и, *f.* przepaska, przewiązka (na głowie), binda, nałęcz.

Повя́зочка, -и, *f. dim.* przepaseczka, *etc.*, v. **Повя́зка.**

Повя́зочный, -ая, -ое, *adj.* przepaskowy, przewiązkowy.

Повя́зываніе, -я, *n.* powiązywanie, przewiązywanie, obwiązywanie.

Повя́зывать, Повя́зать, *v. a.* obwiązywać, obwiązać, zawiązywać, zawiązać, powiązać, obwijać, obwinąć; **-ся**, *a*) *v. r.* obwiązywać się, obwiązać się; *β*) *v. p.* być obwiązywanym, obwiązanym, **Повя́зь**, v. **Повя́зка.** [*etc.*

Повя́лить, *v. a perf.* nieco suszyć, posuszyć na powietrzu (*np.* ryby).

Повя́лый, -ая, -ое, *adj.* powiędły, zwiędły. [**вя́дать.**

Повя́нуть, *v. perf.*, v. *sub*: **По-**

Погада́ть, *v. n. perf.* powróżyć.

Пога́дывать, *v. n.* wróżyć czasami.

Пога́нецъ, -нца, *m.* 1. plugawiec; 2. poganiec, poganin, niewierny.

Пога́нивать, *v. a.* poganiać.

Пога́нинъ, -а, *n. Eccl. sl.* poganin.

Пога́нить, *v. a.* nieczyścić, profanować; **-ся**, *v. p.* być profanowanym.

Пога́нка, -и, *f.* 1. plugawa kobieta; 2. poganka, niewierna; 3. *Bot.* – nadobna, (*agaricus fimetarius*), bedłka niejadalna; bedłka gnojnik; 4. *H. n.* (*colymbus auritus*, tagára bolótna), nur, nurek błotny, nurek czubaty. [gański.

Пога́нскій, -ая, -ое, *adj.* po-

Пога́нство, -а, *n.* 1. plugastwo; 2. pogaństwo.

Пога́ный, -ая, -ое, *adj.* 1. plugawy, nieczysty; 2. pogański.

Пога́нышъ, -а, *m.* 1. plugawiec; 2. (*Bot.*), v. **Пога́нка** (nadobna). [czystość.

Пога́нь, -и, *f.* plugastwo, nie-

Погаса́ніе, -я, *n.* gaśnięcie.

Погаса́ть, Пога́снуть, *v. n.* gasnąć, pogasnąć, zgasnąć; ogónь погáсъ, ogień zgasł.

Погасúть, *v. perf.*, v. *sub*: **По-**

Пога́слый, -ая, -ое, *adj.* pogasły, zgasły. [**гасáть.**

Пога́снуть, *v. perf.*, v. *sub*: **По-**

Погашáть, Погасúть, *v. a.* gasić, pogasić, zgasić; *przytłumiać, przytłumić, stłumiać, stłumić, uspokoić, utulić; zgasić, wygasić, znieść, umorzyć (*np.* dług).

Погашéніе, -я, *n.* gaszenie, pogaszenie, zagaszenie, zgaszenie; – долговъ, umorzenie, spłacenie długów; коммиссія погашéнія долговъ, komissya do umorzenia (do spłacenia) długów; билетъ коммиссіи погашéнія долговъ, bilet komissyi do umorzenia (do spłacenia) długów.

Погибáть, Погúбнуть, *v. n.* ginąć, poginąć, zginąć, zgubić się; онъ здѣсь погúбнетъ, on tu zginie; онъ погúбъ не извѣстно гдѣ, on zginął nie wiedzieć gdzie.

Погúбель, -и, *f.* zguba; zginienie; zgon, śmierć.

Погúбельный, -ая, -ое, *adj.* zgubny, szkodliwy.

Погúблый, -ая, -ое, *adj.* poginęły, pogubiony, zginiony, zgubiony.

Погúбнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Погибáть.** [wienie.

Пóгибь, -и, *f.* zgięcie, skrzy-

†**Погúнуть**, v. *sub*: **Погúбнуть.**

Погладúть, *v. a. perf.* pogładzić, pogłaskać.

Поглáживаніе, -я, *n.* pogładzanie, pogłaskiwanie.

Поглáживать, *v. a.* pogładzać, pogłaskiwać.

Поглазéть, *v. n. perf.* na что, pogawronić, gapić się, wytrzeszczyć oczy na co.

Поглодáть, *v. a. perf.* pogryźć.

Поглотúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поглощáть**, **-ся.**

Поглóхнуть, *v. n. perf.* (*o roślinach*:) pousychać, powiędnąć.

Поглощáть, Поглотúть, *v. a.* połykać, połknąć, pochłonąć, pożerać, pożreć; **-ся**, *v. p.* być połykanym, połkniętym, pochłoniętym, pożeranym, pożartym.

Поглощéніе, -я, *n.* połknięcie, pochłonięcie, pożarcie.

Поглумúтися, *v. n. perf.* zatopić się w myślach.

Поглупéть, *v. n. perf.* pogłupieć. [дывать.

Поглядáти, *Eccl. sl.*, v. **Погля-**

Поглядывáніе, -я, *n.* poglądanie, spoglądanie.

Поглядывать, *v. n.* poglądać, spoglądać, pozierać, patrzeć.

Поглядéть, *v. n. perf.* popatrzyć, przypatrzyć się.

Погнáть, *v. a. perf.* popędzić; zacząć gnać; zacząć prześladować.

Погнáться, *v. r. perf.* (за кѣмъ), zapędzić się; nagonić się; naścigać się; – за чѣмъ, *uganiać się za czém. [pognić, zgnić.

Погнúвать, Погнúть, *v. n.* gnić,

Погнýть, *v. a. perf.* pogiąć; **-ся**, *v. r.* pogiąć się.

Погнушáться, *v. r. perf.* (чѣмъ), pogardzić.

Погнѣ́ваться, *v. r. perf.* pogniewać się.

Погнѣ́вно, *adv.* (*u cieśli*:) parą, parami, po parze.

Поговáривать, *v. n.* mówić, powiadać; rozmawiać, pomówić; поговáриваютъ, что будетъ война, mówią, powiadają, że wojna będzie.

Поговорúть, *v. n. perf.* pomówić, porozmawiać, rozmówić się; мнѣ самому надобно поговорúть съ нимъ, muszę sam z nim pomówić.

Поговóрка, -и, *f.* rozmowa; pogłoska, wieść; sentencya; powieść; przypowieść, przysłowie.

Поговѣ́ть, *v. n. perf.* popościć.

Погóда, -ы, *f.* czas piękny czy niepiękny, pogoda i niepogoda; dурная погода, brzydka pogoda, czas brzydki; burza, słota, nawałność.

Погодúть, *v. n. perf.* poczekać.

Погóдишка, -и, *f.* zła pogoda, czas brzydki, słota.

Погóдка, -и, *f. dim.*, v. **Погóда.** [słotny, dżdżysty.

Погóдливый, -ая, -ое, *adj.*

Погóдно, *adv.* rocznie, corocznie.

Погóдный, -ая, -ое, *adj.* 1. roczny, coroczny; 2. pogodny.

Погодовѣ́стникъ, -а, *m. H. n.* (*procellaria*), petrel, (ptak morski zwiastujący zazwyczaj burzę).

Погодомѣ́ръ, v. **Барометръ.**

Погóдушка, v. **Погóдка.**

Погóдье, -я, *n.* czas czy piękny czy niepiękny, pogoda i niepogoda. [pogodny.

Погóжій, -ая, -ее, *adj. pop.*

Погóлóвно, *adv.* na głowę, od głowy, od osoby.

Погóлóвный, -ая, -ое, *adj.* ogólny, powszechny; погóлóвная подать, pogłówne, podatek od głów pojedynczych, pogłówczyzna; погóлóвное ополченіе, v. **Погóлóвщина**; *it.* v. **Пéрепись** (погóлóвная).

Погóлóвщина, -ы, *f.* powszechne uzbrojenie, pospolite ruszenie, zaciąg obrony krajowéj.

Поголодáть, *v. n. perf.* łaknąć, głód cierpieć czas niejaki.

Погóнка, -и, *f.* burka, zburczenie, zburzowanie.

Погóнный, -ая, -ое, *adj.* bieżący w dłuż; погóнный аршúнъ, w dłuż arszym; погóнная мѣра, długomierz; погóнная грáмота, (†), list gończy. [municzek.

Погóничикъ, -а, *m. dim.* nara-

Погóничикъ, -а, *m.* goniec, kurjer; wozowiec, woźnica wojskowy; v. **Фурлéйтъ.**

Погóнъ, -а, *m.* pogoń, gonienie za kim; naramnik, baramiennik; niedogon, reszty po wypędzeniu wódki.

Погóня, -и, *f.* pogoń, ścignie; броситься (*albo* пуститься)

въ погоню за кѣмъ, пускіе się w pogonią za kim, ścigać kogo.

Погоня́й, -я, m. niewód, sieć wielka na wyzy.

Погоня́лка, -и, f. 1. bicz, bat, batóg; 2. *prov.*, v. **Непосѣдъ.**

Погоня́ть, v. a. pogonić, pognać (bydło w pole); poganiać, popędzać; *naganiać, napędzać (kogo *np.* do roboty); **-ся, v. r.** zapędzać się; uganiać się; ścigać się; *v. p.* być poganianym, popędzanym.

Погора́ть, Погорѣ́ть, v. n. pogorzeć, zgorzeć, spalić się.

Погорева́ть, v. n. perf. posmucić się, zasmucać się.

Погóріе, -я, n. siedziba na wzgórzu wystawiona.

Погóрный, -ая, -ое, adj. nagórny, na wzgórzu wystawiony.

Погородскіи, adv. po miejsku.

Погорѣ́лый, -ая, -ое, adj. pogorzały, spalony; **погорѣ́лое мѣсто**, pogorzelisko, zgliszcze, spalisko; **погорѣ́льщина, -ы, f.** pogorzelec.

Погорѣ́ть, v. n. perf. 1. palić się czas niejaki; 2. v. *sub*: **Горáть.**

Погорячи́ться, v. r. perf. zapalić się, rozgorzyć się.

Погоспо́дски, adv. po pańsku.

Погости́ть, v. n. perf. pogościć, krótko zabawić gdzie w gościnie. [cmentarski.

Погостный, -ая, -ое, adj.

Погóстъ, -а, m. cmentarz przy kościele; wielka wieś parafialna.

Погото́ву, adv. pop. bardziéj, gorzéj. [wać, zrabować.

Погрáбить, v. a. perf. splondrować, zrabować.

Пограбле́ніе, -я, n. splondrowanie, zrabowanie. [granica.

Погранúчіе, -я, n. pogranicze,

Пограничный, -ая, -ое, adj. pograniczny, przy granicy leżący.

† Погребáлище, v. Кладбище.

Погребáльный, -ая, -ое, adj. pogrzebowy. [grzebacz, grabarz.

Погребáльщикъ, -а, m. po-

Погребáніе, -я, n. pogrzebanie, chowanie umarłego.

Погребáтель, -я, m. pogrzebacz, grabarz. [бáльный.

Погребáтельный, v. Погре-

Погребáть, Погребстú, v. a. grzebać, pogrzebać, chować, pochować umarłego; **-ся, v. p.** być pogrzebanym, pochowanym.

Погребéніе, -я, n. pogrzeb, pogrzebanie, chowanie umarłego.

Погребéцъ, -бцá, m. puzdro (na schowanie flaszek, szklanek *etc.* na drogę). [za piwnicę.

Погрéбица, -ы, f. dół służący

Погребнóй, (-нáй), -áя, -óе, adj. piwniczny.

Погребовый, v. Погребной.

Погребóкъ, -бка, Погребóчекъ, -чка, m. dim. piwniczka.

Погрести́, -ся, v. perf., v. *sub*: **Погребáть, -ся.**

Погрéбникъ, -а, m. piwniczny, piwnicę utrzymujący, winiarz.

Погребщи́чій, -ья, -ье, adj. winiarski.

Погрéбъ, -а, m. piwnica; lodownia; **винный погрéбъ**, winiarnia; v. sklep. [grzmieć.

Погремéть, v. n. perf. po-

Погрозúть, v. n. perf. pogrozić.

Погромúть, v. perf., v. *sub*: **Погромля́ть.**

Погромля́ть, Погромúть, v. a. niszczyć, poniszczyć, zniszczyć; pustoszyć, spustoszyć.

Погромъ, -а, m. poniszczenie, zniszczenie, spustoszenie.

Погрубѣ́лый, -ая, -ое, adj. zgrubiały; pogrubiały.

Погрубéть, v. n. perf. o-, po-, z-grubieć.

Погрýдно, adv. kupami, w kupy, stosami, w stosy.

Погружáльный крестъ, m. krzyż nurzany w wodę przy święceniu wody i przy chrzcie.

Погружáть, Погрузúть, v. a. pogrążać, pogrążyć, zanurzać, zanurzyć; **-ся,** *a) v. r.* pogrążać się, pogrążyć się, zanurzać się, zanurzyć się; *β) v. p.* być pogrążanym, pogrążonym, zanurzanym, zanurzonym.

Погруженіе, -я, n. pogrążenie, zanurzenie (*np.* dziecięcia przy chrzcie).

Погрузáть, Погрýзнуть, v. n. zatapiać się, zatopić się, tonąć, zatonąć, pogrązнąć, iść na dno.

Погрузúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Погружáть, -ся.** [krętu.

Погрýзка, -и, f. ładowanie o-

Погрýзлый, -ая, -ое, adj. pogrążony, zatopiony.

Погрýзнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Погрузáть.** [cić się nieco.

Погрустúть, *v. n. perf.* posmu-

Погрызáть, *v. a. perf.* pogryźć, zgryźć.

Погрѣ́ваніе, -я, n. pogrzanie.

Погрѣ́вать, *v. a.* pogrzać; **-ся,** *v. r.* pogrzać się.

Погрѣ́ть, *v. a. perf.* zgrzać.

Погрѣ́шать, Погрѣ́шить, *v. a.* grzeszyć, zgrzeszyć; błądzić, pobłądzić, mylić się, pomylić się.

Погрѣ́шеніе, -я, n. zgrzeszenie; pobłądzenie, błąd.

Погрѣ́шительность, -и, f. błędliwość, błąd, omyłka.

Погрѣ́шительный, -ая, -ое, *adj.* grzeszny; błędny, mylny.

Погрѣ́шить, *v. perf.*, v. *sub*: **Погрѣ́шать.**

Погрѣ́шность, -и, *f.* pomyłka, omyłka, błąd, uchybienie.

Погрязáть, Погрязнуть, *v. a.* grązнąć, zagręznąć; pogrążać się; *wpadać, wpaść w nieszczęście.

Погрязлый, -ая, -ое, *adj.* zagrzęzły. [znienie.

Погрязнéніе, -я, *n.* zagrzę-

Погрязнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Погрязáть.** [zgubca, zgładca.

Погубúтель, -я, *m.* zgubiciel,

Погубúтельница, -ы, *f.* zgubicielka. [zguhny, szkodliwy.

Погубúтельный, -ая, -ое, *adj.*

Погубúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Погублять.**

Погубле́ніе, -я, *n.* zgubienie, zagubienie, wygubienie, zniszczenie.

Погублáть, Погубúть, *v. a.* gubić, zgubić, wygubiać, wygubić, niszczyć, zniszczyć; – **врéмя**, trwonić, tracić czas.

Погудáло, -а, *n.* 1. gędźba, rzempoła; 2. żartowniś.

Погýдка, -и, *f.* 1. rzempolenie; 2. żart, żarcik, żarty, żarciki.

Погýливать, *v. n.* spacerować; hulać, podpijać; *fig.* v. **Подтрýнивать.** [rować.

Погулáть, *v. n. perf.* pospace-

Погустéть, *v. n. perf.* pogęścieć, zgęścieć, zgęstnąć.

Подаваніе, -я, *n.* podawanie.

Подава́тель, -я, *m.* podawacz.

Подавáть, Подáть, *v. a.* podawać, podać (co komu); udzielać, udzielić (co komu); **прáво подавáть гóлосъ**, prawo głosowania; **имѣющій прáво подавáть гóлосъ**, mający prawo głosowania; **подáть прóсьбу**, podać prośbę, petycyę; **подáть искъ ко взысканію дóлга**, *Jur.* pozwać o zapłacenie długu; – **апелляцію**, do wyższego sądu się udawać, udać, apellować; **подáть надежду**, natchnąć (kogo) nadzieją; **-ся,** *a) v. r.* posuwać się, posunąć się, usuwać się, usunąć się; wchodzić, wtłoczyć się, utkwić; zezwalać, zezwolić, wolnieć, zwolnieć, wyciągać się, wyciągnąć się; *β) v. p.* być podawanym, podanym, *etc.*

Подавúть, *v. n. perf.* przycisnąć, podusić, pognieść; *it.* v. *sub*: **Подавлять.**

Подавúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Подавля́ться.**

Подавле́ніе, -я, *n.* (*propr.* &*) podawienie, poduszenie, uduszenie; zgniecenie, przytłumienie, pociśnięcie.

Подавлéніе, -я, *n.* dawienie, duszenie, gniecenie, przyciskanie. [przyciskać.

Подавлúвать, *v. a.* ugniatać,

Подавлять, Подавúть, *v. a.* dawić, podawić; deptać, podeptać; przytłumiać, przytłumić; (*o roślinach*:) zagłuszać, zagłuszyć; podusić; **-ся,** *v. p.* być stłumionym, przytłumionym; (*o roślinach*:) być zagłuszonym. [dna nożna.

Подáгра, -ы, *f. Med.* podagra,

Подáгрикъ, -а, *m.* podagryk, podagrzysta. [podagryczny.

Подагри́ческій, -ая, -ое, *adj.*

Подагри́чникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Снить.**

Подалблúвать, *v. a.* dłubać, dłótem wyrabiać (co).

Подáніе, -я, *n.* podanie.

Подарéніе, Подарéнье, -я, *n.* podarowanie, udarowanie.

Подарёньице, -а, *n. dim. pop.* podaruneczek. [wać.
Подарить, *v. a. perf.* podaro-
Подарокъ, -рка, *m.* podarek, podarunek.
Подарочекъ, -чка, *m. dim.* mały podarunek, podaruneczek.
Подарочный, -ая, -ое, *adj.* podarunkowy. [dawca, oddawca.
Податель, -я, *m.* dawca, po-
Подательница, -ы, *f.* dawczyni, podawczyni, oddawczyni.
Податливость, **Податливый**, v. **Сговорчивость**, **Сговорчивый**.
Податной, (-ной), -ая, -ое, *adj.* podatkowy, podatkujący; hojny, szczodry.
Подать, -и, *f.* podatek, dań.
Подать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подавать**, -ся.
Подача, -и, *f.* dawanie, podawanie; potrawa dana na znak łaski służącemu.
Подаяніе, -я, *n.* 1. *Eccl. sl.*, v. **Подаваніе**; 2. (mirskoe podajanie), podawanie, jałmużna.
Подбавить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подбавлять**, -ся. [datek.
Подбавка, -и, *f.* dodatek, przy-
Подбавливаніе, -я, *n.* dodawanie, przydawanie.
Подбавлять, **Подбавить**, *v. a.* dodawać, dodać, przydawać, przydać; -ся, *v. p.* być dodawanym, dodanym, przydawanym, przydanym.
Подбагорщикъ, -а, *m.* pomocnik rybaka łowiącego ryby bosakiem.
Подбагренникъ, -а, *m.* haczyk używany do połowu ryb. [lek.
Подбалочникъ, -а, *m.* podbe-
Подбалтываніе, -я, *n.* rozczynanie, zaprawianie.
Подбалтывать, **Подболтать**, *v. a.* rozbełtać, rozczyniać, rozczynić, zaprawiać, zaprawić; -ся, *v. p.* być rozczynianym, rozczynionym, zaprawianym, zaprawionym. [вникъ (*Bot.*).
Подберёзникъ, v. **Берёзо-**
Подбиваніе, -я, *n.* podbijanie; podszycie; * podbudzenie, poduszczenie.
Подбивать, **Подбить**, *v. a.* podbijać, podbić; podszywać, podszyć; * podbudzać, podpudzić, poduszczać, poduścić; -ся, *a*) *v. r.* wciskać się pod co; * przypodobać się komu, wbić się w czyją łaskę.
Подбивка, -и, *f.*, v. **Подбиваніе**; podbijanie, podbicie; obicie. [racz, zbieracz.
Подбиральщикъ, -а, *m.* zabie-
Подбираніе, -я, *n.* zbieranie, pobieranie, zabieranie, wybieranie, dobieranie.
Подбиратель, -я, *m.* zbieracz.
Подбирать, **Подобрать**, *v. a.* zbierać, zebrać, pobierać, pobrać; wybierać, wybrać; podnosić podnieść, dobrać со do czego; -ся, *a*) *v. r.* podginać się, podgiąć się, podkasać się; starać się komu przypodobać; * ubywać, ubyć; *β*) *v. p.* być zbieranym, zebranym, *etc.*
Подбирбха, -и, *s. c.* lubiący, lubiąca ściągać wszystko.
Подбить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подбивать**, -ся.
Подблюдникъ, -а, *m.* prawda stołowa; = v. **Поддонникъ**.
Подблюдный, -ая, -ое, *adj.* podmisny, podtalerzny, podtalerzowy.
Подбой, -я, *m.* podszewka, podbitka; podbicie, podkucie.
Подбойка, -и, *f.* kowadełko do ćwiekowania bótów; deska przybita u spodu czegokolwiek.
Подбойный, -ая, -ое, *adj.* podbijalny, od podbijania.
Подболтаніе, *cfr.* **Подбалтываніе**.
Подболтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подбалтывать**, -ся.
Подболтка, -и, *f.* rozbełtek, przymieszanie czego.
Подбора, -ы, *f.* postronek wpleciony w brzeg siéci. [bródek.
Подбородокъ, -дка, *m.* pod-
Подбородочекъ, -чка, *m. dim.* podbródek, podbródeczek.
Подбородочный, -ая, -ое, *adj.* podbródkowy.
Подборщикъ, -а, *m.*, v. **Подбиратель**. [czka.
Подборщица, -ы, *f.* zbiera-
Подборъ, -а, *m.* 1. v. **Подбираніе**; 2. v. **Подборка**; 3. napiętek, abcas.
Подбочениваться, **Подбочениться**, *v. r.* spierać się, ująć się, wziąć się pod boki, podboczyć się. [canie.
Подбрасываніе, -я, *n.* podrzu-
Подбрасывать, **Подбросить**, *v. a.* podrzucać, podrzucić; -ся, *v. p.* być podrzucanym, podrzuconym. [pobrzeże, nadbrzeże.
Подбрежіе, -я, *n. Eccl. sl.*
Подбриваніе, -я, *n.* podgalanie; * ogołacanie z czego oszustwem.
Подбривать, **Подбрить**, *v. a.* podgalać, podgolić; * wyszalbierować co od kogo; -ся, *v. p.* być podgalanym, podgolonym.
Подбрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подбривать**, -ся.
Подбросить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подбрасывать**, -ся. [sze.
Подкрюшина, -ы, *f.* podbrzu-
Подбрюшникъ, -а, *m.* pogrąg.
Подбрюшный, -ая, -ое, *adj.* podbrzuszny.
Подбутылочникъ, -а, *m.* podstawka pod butelkę. [nie.
Подбѣганіе, -я, *n.* podbiega-
Подбѣгать, **Подбѣжать**, *v. n.* podbiegać, podbieżeć (do kogo); * nadskakiwać, przypochlebiać się.
Подбѣжаніе, -я, *n.* pobieganie, podbieżenie.
Подбѣленіе, **Подбѣливаніе**, -я, *n.* pobielenie, pobielanie.
Подбѣливать, **Подбѣлить**, *v. a.* pobielać, pobielić; -ся, *v. p.* być pobielanym, pobielonym.
Подбѣлка, *cfr.* **Подбѣленіе**.
Подбѣлъ, -а, *m.* 1. v. **Подбѣленіе**; 2. *Bot.* (*tussilago*), podbiał. [czanie.
Подвавливаніе, -я, *n.* podta-
Подвавливать, **Подвалить**, *v. a.* podwalać, podwalić, podtaczać, podtoczyć; -ся, *v. r.* podtaczać się, podtoczyć się. [ливаніе.
Подвалка, -и, *f.*, v. **Подва-**
Подвалъ, -а, *m.* loch, komora pod budowlą na graty i sprzęty.
Подвальный, -ая, -ое, *adj.* lochowy. [tywanie.
Подвариваніе, -я, *n.* podgo-
Подваривать, **Подварить**, *v. a.* podgotować, podgotować; -ся, *v. p.* być podgotowanym, podgotowanym. [ваніе.
Подварка, -и, *f.*, v. **Подвари-**
Подведёніе, -я, *n.* podprowadzenie, przywiedzenie. [nie.
Подвезёніе, -я, *n.* podwiezie-
Подвезти & **Подвезть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подвозить**, -ся.
Подверганіе, -я, *n.* podrzucanie, poddanie.
Подвергать, **Подвергнуть**, *v. a.* podrzucać, podrzucić, poddawać, poddać; * zhołdować; -ся, *v. r.* & *p.* poddawać się, poddać się; podpadać, podpaść, podlegać, podledz; być podrzucanym, podrzuconym, *etc.*
Подвержёніе, -я, *n.* poddanie się, podleganie.
Подвернуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подвёртывать**, -ся.
Подвёртываніе, -я, *n.* podłożenie (czego pod co), podetknięcie, podsunięcie.
Подвёртывать, **Подвернуть**, *v. a.* podkładać, podłożyć, podtykać, podetknąć, podsuwać, podsunąć; -ся, *v. r.* wpaść pod co; poślizgnąć się; potknąć się; * wkręcać się w czyją łaskę.
Подвеселить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подвеселять**, -ся.
Подвесель & **Подвеселькомъ**, *adv.* podochocony.
Подвеселять, **Подвеселить**, *v. a.* podweselać, podweselić; -ся, *v. r.* podweselić się.
Подвести & **Подвесть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подводить**, -ся.
Подвздохи, -овъ, *m. pl. Anat.* słabizna, jelita. [*Anat.* jelitowy.
Подвздошный, -ая, -ое, *adj.*
Подвиваніе, -я, *n.* podwijanie, zwijanie.
Подвивать, **Подвить**, *v. a.* podwijać, podwić; -ся, *v. p.* być podwijanym, podwiniętym.
Подвивка, -и, *f.* podwicz; zawijanie włosów; papilot.
Подвиганіе, -я, *n.* posuwanie, poruszanie.
Подвигать, **Подвинуть**, *v. a.* posuwać, posunąć, poruszać, poruszyć; * pobudzać, poduszczać, poduszczyć; zachęcać, zechęcić;

-ся, *v. p.* быć posuwanym, posuniętym, poruszanym, poruszonym. [wanie, poruszanie.

Подвúгиваніе, -я, *n.* posu-

Подвúгивать, *v. a.* posuwać, poruszać, pomknąć.

Подвúгнуть, *v. a. perf.* posunąć, poruszyć, pomknąć; **-ся**, *v. r.* posunąć się, pomknąć się.

Подвúгъ, -а, *m.* poruszenie, ruch; czyn, walka szermierska, pasowanie się, usiłowanie, zwycięztwo świetne, wielkie dzieło; repóйckie *abo* repoйческие подвúги, bohatyrskie czyny, przewagi bohatérskie, rycerskie dzieła.

Подвúжникъ, -а, *m.* zapaśnik; *walecznik; obrońca wiary.

Подвúжница, -ы, *f.* walecznica.

Подвúжность, -и, *f.* ruchomość, ruchawość; (†), gotowość, chęć, ochota.

Подвúжной, (-нóй), -áя, -óe, *adj.* ruchomy; подвúжные прáздники, święta ruchome. [лéстра.

Подвúзáлище, -а, *n.*, v. Пá-

Подвúзáніе, -я, *n.* ruszanie, posuwanie; *pobudzanie, zachęcanie.

Подвúзать, *v. a. Eccl. sl.* ruszać, posuwać; zachwiać; *pobudzać, zachęcać; **-ся**, *v. r.* ruszać się; zachwiać się; *walczyć, wojować; buntować się; opierać się; ćwiczyć się (w czém).

Подвúнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подвúгать**, **-ся**.

Подвúтіе, v. **Подвúзáніе**.

Подвúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подвúвать**, **-ся**.

Подвлáстіе, -я, *n.*, **Подвлáстность**, -и, *f.* podwładność, podległość, poddanność.

Подвлáстный, -ая, -оe, *adj.* podwładny, podległy, poddany.

Подвóда, -ы, *f.* podwoda, wóz z końmi *lub* same konie.

Подводúть, **Подвести́ & Подвéсть**, *v. a.* przyprowadzać, przyprowadzić; podwodzić, podwieść; – что подъ цвéтъ, nadawać, nadać czemu jaki kolor; – подъ мрáморъ, nadawać, nadać kolor marmuru; **-ся**, *v. p.* być podwodzonym, podwiedzionym, *etc.*

Подвóдный, -ая, -оe, *adj.* 1. podwodny; 2. od podwodu.

Подвóдчикъ, -а, *m.* 1. podwodnik; 2. podwodziciel, podżegacz.

Подвóдъ, -а, *m.* doprowadzenie kogo do złego; fortel, podejście; podciąg.

Подвозúть, **Подвезти́ & Подвéсть**, *v. a.* podwozić, podwieźć; przywozić, przywieźć; **-ся**, *v. p.* być podwożonym, podwiezionym.

Подвóзный, -ая, -оe, *adj.* podwieziony, przywieziony, przywożny. [furman.

Подвóзчикъ, -а, *m.* podwoźnik,

Подвóзъ, -а, *m.* podwóz, przywóz, dowóz.

Подвóй, -я, *m. Eccl. sl.* podwój; *pl.* podwoje; próg.

Подволáкивать, **Подволóчь**, *v. a.* podciągać, podciągnąć.

Подволóка, -и, *f.* strzecha; poddasze.

Подволóчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подволáкивать**, **-ся**.

Подворáчиваніе, -я, *n.* podwracanie.

Подворáчивать, **Подворотúть**, *v. a.* podwracać, podwrócić; **-ся**, *v. p.* być podwracanym, podwróconym.

Подвóрное, -аго, *s. n.* podymne, stajenne; stanowa, kwatera.

Подворотúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подворáчивать**, **-ся**.

Подворóтня, -и, *f.* deska pod wrotami, pod bramą, pod drzwiami. [cenie.

Подворóченіе, -я, *n.* podwró-

Подвóрье, -я, *n.* (jakikolwiek) dom (w mieście); dom zajezdny.

Подвощúкъ, v. **Подвóзчикъ**.

Подвúйникъ, -а, *m. Eccl. sl.* poduszka.

Подвúшать, **Подвúсить**, *v. a.* podwyższać, podwyższyć, podnosić, podnieść; **-ся**, *v. p.* być podwyższanym, podwyższonym.

Подвúшеніе, -я, *n.* podwyższenie.

Подвѣнéчный, -ая, -оe, *adj.* ślubny; подвѣнéчныя свѣчи, świece przy ślubie w ręce dawane; подвѣнéчное плáтье, suknia ślubna; подвѣнéчное кольцó, pierścień ślubny.

Подвѣсить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подвéшивать**, **-ся**.

Подвѣска, -и, *f.*, **Подвѣсочка**, -и, *f. dim.* zawieska; v. **Привѣска**.

Подвѣсь, -и, *f.*, v. **Подвѣска**.

Подвéшеніе, **Подвéшиваніе**, -я, *n.* przywieszenie, przywieszanie, zawieszenie, zawieszanie, podważenie, podważanie.

Подвéшивать, **Подвéсить**, *v. a.* przywieszać, przywiesić, zawieszać, zawiesić; **-ся**, *v. p.* być przywieszanym, przywieszonym, zawieszanym, zawieszonym.

Подвязáніе, -я, *n.* podwiązanie, przywiązanie.

Подвязáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подвязывать**, **-ся**.

Подвязи, -éй, *f. pl. Archit.* rusztowanie.

Подвязка, -и, *f.* 1. v. **Подвязáніе**; 2. podwiązka.

Подвязникъ, -а, *m.* rusztunek.

Подвязнóй, (-нóй), -áя, -óe, *adj.* rusztowny, do rusztowania służący; подвязнóй ремéнь у кáреты, v. **Пасъ**; подвязнúе хóконы, loki fałszywe. [wiązeczka.

Подвязочка, -и, *f. dim.* pod-

Подвязóчный, -ая, -оe, *adj.* podwiązkowy. [nie.

Подвязывáніе, v. **Подвязáніе**.

Подвязывать, **Подвязáть**, *v. a.* podwięzywać, podwiązać, przywiązywać, przywiązać; stawiać, postawić rusztowanie; – напуcкá, v. **Подбирáть**; **-ся**, *a) v. r.* podpasać się; *β) v. p.* być podwięzywanym, podwiązanym, podpasanym.

Подгáлстучникъ, -а, *m.* podhalsztuczek, podalsztuczyk, alsztuk do podwięzywania.

Подгибáніе, -я, *n.* podgięcie, zgięcie; podłożenie nóg pod siebie.

Подгибáть, **Подогнýть**, *v. a.* podginać, podgiąć, zginać, zgiąć; podkładać, podłożyć nogi pod siebie; **-ся**, *v. r.* podginać się, podgiąć się; у менá нóги подгибáются, nogi się uginają od strachu.

Подглáвіе, -я, *n.*, **Подглáвница**, -ы, *f.* poduszka. [zanie.

Подглáдываніе, -я, *n.* podgry-

Подглáдывать, **Подглодáть**, *v. a.* podgryzać, podgryźć.

Подглáзный, -ая, -оe, *adj.* pod oczyma znajdujący się.

Подглазье, -я, *n.* dółek pod oczyma. [zienie.

Подглодáніе, -я, *n.* podgry-

Подглодáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подглáдывать**.

Подглядчикъ, -а, *m.* podglądacz, podstrzegacz, szpieg.

Подглядчица, -ы, *f.* podglądaczka, podstrzegaczka.

Подглядываніе, -я, *n.* podglądanie, podstrzeganie, szpiegowanie.

Подглядывать, **Подглядéть**, *v. a.* podglądać, podejrzeć, podstrzegać, podstredz, szpiegować, wyszpiegować. [wanie.

Подгнúваніе, -я, *n.* podgni-

Подгнúвать, **Подгнúть**, *v. n.* podgniwać, podgnić.

Подгнётъ, -ы, *f.* 1. v. **Подтóпка**; 2. podnieta, pobudka.

Подгнетáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подгнéтать**.

Подгнéтъ, -а, *m.*, v. **Подтóпка**.

Подгнéтать, **Подгнетúть**, *v. a.* 1. v. **Подтáплывать**; 2. v. **Подущáть**.

Подговáриваніе, -я, *n.* podmawianie, namawianie, nauszczanie.

Подговáривать, **Подговорúть**, *v. a.* podmawiać, podmówić, namawiać, namówić, nauszczać, nauszczyć.

Подговóрщикъ, -а, *m.* podmawiacz, podmówca, podżegacz.

Подговóрщица, -ы, *f.* podmawiaczka, podżegaczka.

Подговóръ, -а, *m.* podmówienie, namówienie, nauszczenie.

† **Подголовáшникъ**, v. **Подголóвокъ**.

Подголóвокъ, -вка, *m.* skrzynia podgłówna z wiekiem spadzistém. [pędzony.

Подгóнный, -ая, -оe, *adj.* przy-

Подгóнъ, -а, *m.* bydło na sprzedaż spędzone.

Подгоня́ть, Подогна́ть, *v. a.* podganiać, podegnać, zagnać, zapędzić (pod co); popędzić, pognać dokąd.

Подгора́ть, Подгоре́ть, *v. n.* przypalać się, przypalić się, przypiekać się, przypiec się.

Подго́рье, v. **Подго́рье.**

Подго́рный, -ая, -ое, *adj.* podgórny; dolinowy, dolinny.

Подгоро́дный, -ая, -ое, *adj.* pod miastem będący, leżący, mieszkający. [ście.

Подгородье, -я, *n.* podmie-

Подго́рье, -я, *n.* podgórze; dolina. [palony, przypieczony.

Подгорёлый, -ая, -ое, *adj.* przy-

Подгоре́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подгора́ть.**

Подгорю́ниваться, Подгорю́ниться, v. **Пригорю́...**

Подготови́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подготовля́ть**, -ся.

Подгото́вка, -и, *f.*, **Подготовле́ние**, -я, *n.* przygotowywanie, przygotowanie.

Подготовля́ть, Подготови́ть, *v. a.* przygotowywać, przygotować; -ся, *v. p.* być przygotowywanym, przygotowanym. [ро́дье.

Подгра́дие, *Eccl. sl.*, v. **Подго-**

Подгра́дный, *Eccl. sl.*, v. **Подгоро́дный.** [bienie.

Подгребáние, -я, *n.* podgra-

Подгреба́ть, Подгрести́ & Подгре́сть, *v. a.* podgrabiać, podgrabić; -ся, *v. p.* być podgrabianym, podgrabionym.

Подгребе́ние, -я, *n.*, **Подгре́бка**, -и, *f.* podgrabienie.

Подгре́бки, -овъ, *m. pl.* podgrabki. [*adj.* podgrabiony.

Подгребно́й, (-ны́й), -а́я, -о́е, **Подгрести́ & Подгре́сть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подгреба́ть**, -ся.

Подгру́дный, -ая, -ое, *adj.* podpiersiowy; podgrúdna kość, mostek, kość piersiowa. [*cfr.* wole.

Подгру́докъ, -дка, *m.* łałok,

Подгу́зокъ, -зка, *m.* pielucha, pieluszka, podkładana pod tyłek dziecka przy powijaniu.

Подгу́ливать, Подгуля́ть, Подгу́льнуть, *v. n.* podchmielać się, podchmielić się, podochocić, podpijać, podpić sobie.

Подгу́щать, Подгусти́ть, *v. a.* zgęszczać, zgęścić; -ся, *v. p.* być zgęszczanym, zgęszczonym.

Подгуще́ние, -я, *n.* zgęszczenie.

Поддава́льщикъ, -а, *m.* poddawca pary w łaźni.

Поддава́ние, -я, *n.* poddawanie pary w łaźni.

Поддава́ть, Подда́ть, *v. a.* poddawać, poddać (kogo pod czyją moc); подда́ть подмогу, *Milit.* posiłkować; -ся, *v. r.* poddawać się, poddać się; oddawać się, oddać się w poddaństwo, uledz.

Поддавки́, -овъ, *m. pl.* gra w warcaby, w której ten wygrywa kto wszystkie bierki oddaje.

Поддáкивать, v. **Подтáкивать.**

Поддáлбливание, -я, *n.* podłubywanie, wydrążanie z pod spodu.

Поддáлбливать, Поддолби́ть, *v. a.* podd łubywać, podd łubać, wydrążać, wydrążyć z pod spodu; -ся, *v. p.* być wydrążanym, wydrążonym z pod spodu.

Поддáнникъ, -а, *m. Eccl. sl.* poddaniec. [poddański.

Поддáнническій, -ая, -ое, *adj.*

Поддáнничество, -а, *n.* poddaństwo.

Поддáнный, -ая, -ое, *adj.* poddany, podległy; по́ддан-ный, - aro, *s. m.* poddany, poddaniec.

Поддáнство, -а, *n.* poddaństwo, poddanność, podległość.

†**Поддáтель**, -тня, *m.* pomocnik, pomagacz.

Поддáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подавáть**, -ся. [nie.

Поддáча, -и, *f.*, v. **Поддавáние**

Поддвúгание, -я, *n.* podsuwanie.

Поддвúгать, Поддвúнуть, *v. a.* podsuwać, podsunąć; -ся, *a*) *v. r.* podsuwać się pod co; *β*) *v. p.* być podsuwanym, podsuniętym.

Поддергáй, -я, *m. pop.* podkasaniec, który krótką suknię nosi. [nie.

Поддёргание, v. **Поддёргива-**

Поддёргать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поддёргивать**, -ся.

Поддёргивание, -я, *n.* 1. podsuwanie; 2. podkasanie, podginanie się.

Поддёргивать, Поддёргать, Поддёрнуть, *v. a.* 1. podsuwać; podsunąć; 2. podkasać, podginać się, podgiąć się; -ся, *v. p.* być podsuwanym, podsuniętym; być podkasanym.

Поддержáние, -я, *n.* przytrzymanie, wstrzymanie, utrzymanie; 2. bronienie, wspieranie; używanie, noszenie.

Поддержáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поддéрживать**, -ся.

Поддéрживание, *cfr.* **Поддержáние.**

Поддéрживать, Поддержáть, *v. a.* przytrzymywać, przytrzymać, wstrzymywać, wstrzymać, utrzymywać, utrzymać; *bronić, wspierać; -ся, *v. p.* być przytrzymywanym, przytrzymanym, u-, w-strymywanym, -strymanym; być bronionym, wspieranym; być noszonym, używanym.

Поддёрнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поддёргивать**, -ся.

Поддоброхо́тать, *pop.*, v. **Поддать.**

Поддолби́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поддáлбливать** -ся.

Поддолбле́ние, -я, *n.* wydrążenie z pod spodu.

Поддóнникъ, -а, **Поддóнокъ**, -нка, **Поддóнъ**, -а, *m.* mlesnik, prawda stołowa, poddenek, podstawek pod dno, podkład pod dno naczynia.

Поддорóжникъ, v. **Подорóжникъ.** [nie, podwiewanie.

Поддувáние, -я, *n.* poddyma-

Поддувáть, Поддýть, *v. n.* poddymać, poddąć, podwiewać, podwiać; *poddymać, poduszczać, podbudzać. [ный.

Поддýжный, v. **Подключи́чный.**

Поддýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Поддувáть.**

Поддымки, -овъ, *m. pl.*, **Поддымье**, -я, *n.* czas opalania pieców w izbach chłopskich.

†**Поддья́конъ, Поддья́къ**, -а, *m.*, v. **Уподья́конъ.**

Поддѣвáло, -а, *m.* oszust; złodziej.

Поддѣвáние, -я, *n.* zaczepienie; oszukiwanie; kradzenie.

Поддѣвáть, Поддѣ́ть, *v. a.* 1. wdziewać, wdziać (co pod spód pod suknię); 2. zaczepiać, zaczepić, zahaczać, zahaczyć; 3. *kraść, ukraść; -ся, *v. p.* być wdziewanym pod spód, *etc.*

Поддѣлáние, -я, *n.* podrobienie, dorobienie czego; naśladowanie.

Поддѣлать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поддѣлывать**, -ся.

Поддѣ́лка, -и, *f.* podrobienie, dorobienie czego pod co; podrobienie, naśladowanie, zfałszowanie. [bianie, dorabianie.

Поддѣлывание, -я, *n.* podra-

Поддѣлывать, Поддѣлать, *v. a.* podrabiać, podrobić, dorobić co pod co; podrobić, zrobić fałszywe, nieprawdziwe; -ся, *v. r.* starać się naśladować rzecz prawdziwą; przypodobać się, łasić się.

Поддѣльный, -ая, -ое, *adj.* podrobiony, zfałszowany; udany.

Поддѣльщикъ, -а, *m.* podrobca, fałszerz, podrzuciciel.

Поддѣльщица, -ы, *f.* fałszerka.

Поддѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поддѣвáть**, -ся.

Подёнка, -и, *f. H. n.* (*ephemera*), owad jednodzienny.

Подéнникъ, -а, *m.* dziennik, żurnal. [dziennie.

Подéнно, *adv.* dziennie, co-

Подéнный, -ая, -ое, *adj.* dzienny, dniowy, codzienny.

Подёнщикъ, -а, *m.* wyrobnik dzienny. [łodzienna.

Подёнщина, -ы, *f.* robota ca-

Подёнщица, -ы, *f.* wyrobnica dzienna. [szarpanie.

Подёргание, -я, *n.* targanie,

Подёргать, *v. a. perf.* potargać, poszarpać.

Подёргивание, -я, *n.* targanie, szarpanie, potargiwanie, poszarpywanie.

Подёргивать, *v. a.* targać, szarpać, potargiwać, poszarpywać; -ся, *v. p.* być targanym, szarpanym. [nie.

Подержáние, -я, *n.* potrzyma-

Подержáть, *v. a. perf.* potrzymać; **-ся**, *v. r.* potrzymać się.
Подёрнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подёргивать**, **-ся**.
Подёрщик, v. **Батырщик**.
Подёстно, *adv.* (*o papierze*:) librami. [staniały.
Подешевéлый, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Подешевéть, *v. n. perf.* stanieć.
Поджáрение, **Поджáривание**, **-я**, *n.* podpieczenie, przypieczenie.
Поджáривать, **Поджáрить**, *v. a.* podpiekać, podpiec, podsmażać, podsmażyć; **-ся**, *v. p.* być podpiekanym, podpieczonym, podsmażonym.
Поджáристый, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieco przyrumieniony.
Поджáрить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поджáривать**, **-ся**.
Поджáрый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o zwierzętach*:) suchy, chudy; v. **Худощáвый**.
Поджáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поджимáть**, **-ся**.
Поджёгъ, **-а**, *m.* podpalenie.
Поджелýдочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* podżołądkowy.
Поджéчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поджигáть**, **-ся**.
Подживóтникъ, **-а**, *m.* popręg; *pop.* uderzenie w brzuch.
Подживóтье, **-я**, *n.* żywot, brzuch.
Поджúга, **-и**, *s. c.* podżegacz, podburzyciel (*s. m.*), podżegaczka, podburzycielka (*s. f.*).
Поджúганье, **-я**, *n.* podpalanie; zapalanie. [lacz; zapalacz.
Поджигáтель, **-я**, *m.* podpa-
Поджигáтельница, **-ы**, *f.* podpalaczka; zapalaczka. [palenie.
Поджигáтельство, **-а**, *n.* pod-
Поджигáть, **Поджéчь**, *v. a.* podpalać, podpalić; zapalać, zapalić; *podżegać, podniecać, podjuszczać, podburzać, podburzyć; **-ся**, *v. p.* być podpalanym, podpalonym, zapalanym, zapalonym.
Поджидáние, **-я**, *n.* czekanie, oczekiwanie. [czekiwać.
Поджидáть, *v. a.* czekać, o-
Поджúнать, **Поджáть**, *v. a.* podżymać, podżąć; kurczyć, podkurczyć nogi, podkładać, podłożyć nogi pod siebie.
Поджóга, **-и**, *f.* (*propr.* & *) podżoga, podpal, podnieta, drzazga; podpalenie.
Подзадóренье, **Подзадóриванье**, **-я**, *n.* rozjątrzenie, rozjątrzanie, rozgniewanie, drażnienie.
Подзадóривать, **Подзадóрить**, *v. a.* drażnić, rozjątrzać, rozjątrzyć, rozgniewać; **-ся**, *v. p.* być drażnionym, rozjątrzanym, rozjątrzonym, rozgniewanym.
Подзадóрить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подзадóривать**, **-ся**.
Подзакладнóй, v. **Закладнóй**.
Подзакóнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pod prawem będący.
Подзáренье, **Подзáриванье**, **-я**, *n.* rozgniewanie.
Подзáривать, **Подзáрить**, *v. a. pop.* rozjątrzać, rozjątrzyć, rozgniewać, rozdrażnić.
Подзатылóкъ, **-лка**, *m.* kark, tylna część szyi. [rzenie w kark.
Подзатыльникъ, **-а**, *m.* ude-
Подзéмелье, **Подземéлье**, **-а**, *n.* wąwoz podziemny, podziemie, przestrzeń podziemna.
Подзéмельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* podziemny.
Подзéмный, v. **Подземéльный**.
Подзирáнье, **-я**, *n.* podglądanie, szpiegowanie.
†**Подзирáтай**, **-я**, *m.*, **Подзирáтель**, **-я**, *m.*, *Eccl. sl.*, v. **Подзорщикъ**.
Подзирáть, **Подзрéть** & **Подозрéть**, *v. a.*, v. **Подглядывать**.
Подзóлки, **-локъ**, *f. pl.* & **Подзóлъ**, **-а**, *m.* ługowiny, zoła.
Подзóрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* obserwacyjny; podzorna rura, luneta, perspektywa, przeziernik.
Подзóрщикъ, **-а**, *m.* podglądacz, podziewacz, szpieg.
Подзóръ, **-а**, *m.* podzieranie, podglądanie; wykładka, wyłożenie sukni; falbana, daszek nad sienią. [zirать.
Подзрéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подзирáть**.
Подзывáние, **-я**, *n.* wzywanie, przywoływanie.
Подзывáть, **Подозвáть**, *v. a.* przywoływać, przywołać, wzywać, wezwać; *namawiać, namówić; **-ся**, *v. p.* być przywoływanym, przywołanym, wzywanym, wezwanym. [podziwić się czemu.
Подивúться, *v. c. perf.* czemý,
Подивовáться, (*perf.*) *pop.*, v. **Подивúться**.
Подирáть, **Подрáть**, *v. a.* 1. drzeć, podrzeć; potargać (*np.* za włosy); 2. *v. impers.* меня по кóжѣ подирáетъ, morózs po кóжѣ подирáетъ, dreszcz mnie przechodzi, mrowic mi po ciele przechodzi; отъ жáру подрáло дóску, od gorąca deska potrzaskała się.
Подúръ, **-а**, *m. Eccl. sl.* kapa długa.
Подкáлывание, **-я**, *n.* podrąbywanie; podpinanie; podkłócie.
Подкáлывать, **Подколóть**, *v. a.* 1. podrębywać, podrąbać; 2. podkłócać, podkłóć; 3. podpinać, podpiąć. [kancelista.
Подканцеля́ристъ, **-а**, *m.* pod-
Подкáпокъ, **-пка**, *m.* 1. czapeczka przez proste kobiety w niektórych okolicach noszona; 2. v. **Камилáвка**.
Подкáпъ, **-а**, *m.*, v. **Камилáвка**. [pywanie.
Подкáпывание, **-я**, *n.* podko-
Подкáпывать, **Подкопáть**, *v. a.* podkopywać, podkopać; **-ся**, *a) v. r.* podkopywać się, podkopać się; *fig.* v. **Подлáживаться**; *β) v. p.* być podkopywanym, podkopanym.
Подкáриливание, **Подкáривать**, **-ся**, v. **Прикарил....**
Подкатáние, **-я**, *n.* podtaczanie. [**Подкатывать**, **-ся**.
Подкатáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подкатывать**, **-ся**.
Подкáтка, **-и**, *f.* podtaczanie, podtoczenie.
Подкáть, **-а**, *m.* 1. v. **Подкáтка**; 2. wałek, walec.
Подкáтывание, **-я**, *n.*, v. **Подкáтка**.
Подкáтывать, **Подкатáть**, **Подкатúть**, *v. a.* podtaczać, podtoczyć; – бóчку пóроху въ подкóпъ, podtoczyć beczki z prochem w podkopy; **-ся**, *v. p.* być podtaczanym, podtoczonym.
Подкáчиванье, **Подкáчивать**, **-ся**, v. **Подкáтывание**, **Подкáтывать**, **-ся**. [szanie.
Подкáшиванье, **-я**, *n.* podka-
Подкáшивать, **Подкосúть**, *v. a.* podkaszać, podkosić; **-ся**, *a) v. r.*, v. **Подгибáться**; *β) v. p.* być podkaszanym, podkoszonym. [*sub*: **Подквашивать**, **-ся**.
Подквáсить, **-ся**, *v. perf.*, v. **Подкúсье**, **-я**, *n.* osad kwaśnych napojów. [kwaszenie.
Подквáшиванье, **-я**, *n.* pod-
Подквáшивать, **Подквáсить**, *v. a.* podkwaszać, podkwasić; **-ся**, *v. p.* być podkwaszanym, podkwaszonym.
Подкидáть, *v. a. perf.* podrzucić, podsunąć; **-ся**, *v. p.* być podrzuconym. [ванье.
Подкúдка, **-и**, *f.*, v. **Подкúды**.
Подкидно́й, (**-и́й**), **-ая**, **-óе**, *adj.* podrzucony. [canie.
Подкидывание, **-я**, *n.* podrzu-
Подкидывать, **Подкúнуть**, *v. a.* podrzucać, podrzucić, podłożyć, podsunąć; – (подмётокъ подъ сапоги), podzelować; – podrzucić dziecię.
Подкúдышъ, **-а**, *m.* podrzutek.
Подкúнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подкидывать**, **-ся**.
†**Подкладáть**, v. **Подкладывать**. [podłożone.
Подкладень, **-дня**, *m.* jajko
Подкладúна, **-ы**, *f.* podkładka z drzewa, legar.
Подкладка, **-и**, *f.* 1. podszewka; 2. v. **Подкладúна**.
Подкладóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* podkładalny, podłożny; podszewkowy.
Подкладь, **-а**, *m.* 1. podłożenie; 2. v. **Подкладúна** & **Пóдкладень**.
Подкладывание, **-я**, *n.* podkładanie; podszywanie.
Подкладывать, **Подложúть**, *v. a.* podkładać, podłożyć; podszywać, podszyć; **-ся**, *v. p.* być podkładanym, podłożonym; być podszywanym, podszytym.
Подкладышъ, v. **Подкладень**.
Подклáсть, v. **Подложúть**.
Подклевáние, **-я**, *n.* podziobanie.

Подклева́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подклёвывать, -ся.**

Подклёвываніе, v. **Подклеваніе.**

Подклёвывать, Подклева́ть, *v. a.* dziobać, podziobać; **-ся**, *v. p.* być dziobanym, podziobanym.

Подклёваніе, -я, *n.* podklejanie.

Подкле́ивать, Подкле́ить, *v. a.* podklejać, podkleić; **-ся**, *v. p.* być podklejanym, podklejonym.

Подкле́йка, -и, *f.* podklejanie, podklejenie.

Подкле́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подкле́ивать, -ся.**

Подклоне́ніе, -я, *n.* nagięcie, schylenie (*np.* głowy).

Подклоня́ть, Подклони́ть, *v. a.* naginać, nagiąć, nachylać, nachylić, schylać, schylić; — **подклоня́ти главу́**, *Eccl. sl.* mieć przytulek; **-ся**, *v. r.* nachylać się, nachylić się, *etc.*

Подкла́ть, -а, *m.* pomieszkanie dolne pod domem drewianym; *pop.* łożnica.

Подключни́къ, -а, *m.* podpiwniczy. [**ткнонёніе.**

Подкнонёніе, *Eccl. sl.*, v. **Пре-**

Подко́ва, -ы, *f.* podkowa.

Подкова́ніе, -я, *n.* podkucie.

Подкова́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подко́вывать, -ся.**

Подко́вка, -и, *f.* 1. *dim.* podkówka, podkoweczka; 2. podkucie. [*pocrepis*), podkownica.

Подко́вникъ, -а, *m. Bot.* (*hip-*

Подко́вный, -ая, -ое, *adj.* podkowowy.

Подковообра́зный, -ая, -ое, *adj.* na kształt podkowy.

Подкововоносъ, v. **Подко́вникъ.**

Подко́вочка, -и, *f. dim.* podkoweczka.

Подко́ываніе, -я, *n.* kucie.

Подко́ывать, Подкова́ть, *v. a.* kuć, podkuć; **-ся**, *v. p.* być kutym, podkutym.

Подковы́риваніе, -я, *n.* splatanie obuwia z łyka.

Подковы́ривать, Подковыра́ть, Подковы́рнуть, *v. a.* robić, pleść, splatać, spleść, upleść obuwie z łyka.

Подковы́рка, -и, *f. Chir.* narzędzie chirurgiczne.

Подковы́рнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Подковы́ривать.**

Подковыра́ніе, -я, *n.* zrobienie obuwia z łyka.

Подковыра́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подковы́ривать.**

Подко́жный, -ая, -ое, *adj.* podskórny, **заскórny.**

Подколачиваніе, -я, *n.* podbijanie pod co.

Подколачивать, Подколоти́ть, *v. a.* podbijać, podbić, wbijać, wbić pod co; **-ся**, *v. p.* być podbijanym, podbitym.

Подколо́дникъ, -а, *m.*, v. **Ольша́нка.**

Подколоти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подколачивать, -ся.**

Подколо́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подка́лывать.**

Подколоче́ніе, -я, *n.* podbicie, wbicie pod co.

Подколённый, -ая, -ое, *adj.* podkolankowy; **подколённая чашка**, *Anat.* podkolanek.

Подколёнокъ, -нка, *m. Anat.* podkolanek.

Подкопа́ніе, -я, *n.* podkopanie.

Подкопа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подка́пывать, -ся.**

Подко́пный, -ая, -ое, *adj.* podkopny. [pnik, minier.

Подко́пщикъ, -а, *m.* podko-

Подко́пъ, -а, *m.* podkop, mina; *kopanie dołków pod kim.

Подкорми́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подка́рмливать, -ся.**

Подкорми́ніе, v. **Прикармливаніе.**

Подкоси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подка́шивать, -ся.**

Подкосо́къ, -ска, *m.* fałszywy warkocz.

Подко́съ, -а, *m.* łąka skoszona; (*w ciesielstwie*:) miecz, z dołu do góry ukośny zastrzał podpierający i wiążący.

Подкра́дкою, *adv.* pokryjomo, cichaczem.

Подкра́дываться, Подкра́сться, *v. r.* skradać się, cichaczem zbliżać się. [**Королёкъ** (*H. n.*).

Подкра́пивница, -ы, *f.*, v. **Подкра́сить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подкра́шивать, -ся.**

Подкра́сться, *v. perf.*, v. *sub*: **Подкра́дываться.**

Подкра́шеніе, Подкра́шиваніе, -я, *n.* podfarbowanie, podmalowanie.

Подкра́шивать, Подкра́сить, *v. a.* farbować, podfarbować, podmalować; umalować na jaki kolor; **-ся**, *v. p.* być podfarbowanym, podmalowanym. [**кры́ліе.**

Подкры́лище, *Eccl. sl.*, v. **Под-**

Подкрути́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подкру́чивать, -ся.**

Подкру́чиваніе, -я, *n.* podkręcanie.

Подкру́чивать, Поккрути́ть, *v. a.* podkręcać, podkręcić; **-ся**, *v. p.* być podkręcanym, podkręconym. [podskrzydle.

Подкры́лище, -а, *n. Eccl. sl.*

Подкры́лье, -я, *n. Eccl. sl.* podskrzydle; *obrona.

Подкры́льный, -ая, -ое, *adj.* podskrzydlny. [**Подкры́лье.**

Подкрыля́, -я́ти, *Eccl. sl.*, v.

Подкрыпа́, -ы, *f.* podpora.

Подкрепи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подкрепля́ть, -ся.**

Подкрепле́ніе, -я, *n.* podpieranie, podparcie, podpora, wzmocnienie; pomoc, posiłek.

Подкрепля́ть, Подкрепи́ть, *v. a.* podpierać, podeprzeć; wspierać, wzmocnić; *wspomagać, dopomagać, wspierać kogo; **-ся**, *v. p.* być podpieranym, podpartym, *etc.*

Подкулика́ть, *v. n. perf. pop.* podpić, podchmielić sobie, podochocić. [wanie.

Подкупа́ніе, -я, *n.* przekupy-

Подкупа́ть, Подкупи́ть, *v. a.* przekupywać, przekupić kogo; **-ся**, *v. p.* być przekupywanym, przekupionym.

Подкупно́й, (-бй), -а́я, -бе, *adj.* przekupny, dający się przekupić.

Подкупъ, -а, *m.* przekupienie (kogo). [**кáтница.**

Подку́стная трава́, v. **Мышь-**

Подлага́ніе, Подлага́ть, v. **Подкла́дываніе, Подкла́дывать.**

Подладить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подла́живать, -ся.**

Подла́женіе, Подла́живаніе, -я, *n.* nastrojenie, nastrajanie instrumentu podług drugiego.

Подла́живать, Подла́дить, *v. a.* nastrajać, nastroić instrument podług drugiego.

Подла́за, -ы, *s. c.* pochlebca, frant. [**лáза.**

†**Подла́зъ, -а**, *m.*, v. **Под-**

Подлама́ніе, -я, *n.* podłamywanie.

Подлама́ть, Подло́мить, *v. a.* podłamywać, podłamać; **-ся**, *a*) *v. r.* załamywać się, załamać się; *β*) *v. p.* być podłamywanym, podłamanym.

Подласка́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Подла́скиваться.**

Подла́скиваться, Подласка́ться, *v. r.* къ кому́, przypochlebiać się, przypochlebić się.

Подлёдный, -ая, -ое, *adj.* pod lodem znajdujący się.

Подлежа́ніе, -я, *n.* podleganie. [ległość.

Подлежа́тельность, -и, *f.* pod-

Подлежа́тельный, -ая, -ое, *adj.* podległy.

Подлежа́ть, *v. n.* podlegać, być podległym; — **сомнёнію**, ulegać wątpliwości, być niepewnym.

Подлежа́щій, -ая, -ее, *adj.* podległy, podwładny; **подлежащее, -аго**, *s. n.* podmiot; podstawa.

Подле́карь, -я, *m.* podlekarz.

Подлести́ться, v. **Подольсти́ться.** [wanie.

Подлета́ніе, -я, *n.* podlaty-

Подлета́ть, Подлете́ть, *v. n.* podlatywać, podlecieć.

Подлёте́ніе, *cfr.* **Подлета́ніе.**

Подлете́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подлета́ть.**

Подле́цъ, -а, *m.* nikczemnik, podły pochlebca, niepoczciwiec.

Подле́чь, *v. n. perf.* podłożyć się. [**ся.**

Подлещáться, v. **Подольща́ть-**

Подлива́ніе, -я, *n.* podlewanie.

Подлива́ть, Подли́ть, *v. a.* podlewać, podlać; **-ся**, *v. p.* być podlewanym, podlanym.

Подли́вка, -и, *f.* podlewanie,

podlanie; rozczyn, zaprawa z wapna; podlewa, sos.

Подливно́й, (-нн), -а́я, -о́е, *adj.* do rozlewania wapna służący.

Подли́вочникъ, -а, *m.* sosierka.

Подли́въ, -а, *m.*, v. **Подли́вка.**

Подлизаніе, -я, *n.* podlizanie.

Подлизать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подлизывать**, -ся. [wanie.

Подлизываніе, -я, *n.* podlizy-

Подлизывать, **Подлизать**, *v. a.* podlizywać, podlizać; -ся, *v. p.* być podlizywanym, podlizanym.

Подли́нникъ, -а, *m.* oryginał, pierwotwór, pierwopismo, autentyk. [autentycznie.

Подли́нно, *adv.* prawdziwie,

Подли́нность, -и, *f.* prawdziwość, autentyczność, oryginalność.

Подли́нный, -ая, -ое, *adj.* prawdziwy, autentyczny, istotny, oryginalny.

Подлипа́ла, -ы, *s. c.* 1. pochlebca, łasuś; 2. v. **Волокита.**

Подлипа́льство, -а, *n.* podlipnięcie, przylgnięcie; pochlebstwo. [nie się.

Подлипа́ніе, -я, *n.* przylepia-

Подлипа́ть, **Подли́пнуть**, *v. n.* 1. lipnąć, przylepiać się, przylepić się, przyligać, przylgnąć; 2. v. **Подольща́ться**; 3. v. **Волочи́ться.**

Подли́тіе, -я, *n.* podlanie.

Подли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подлива́ть**, -ся.

Подличанье, -я, *n.* upadlanie się, podle postępowanie.

Подличать, *v. n.* upadlać się, podle postępować. [podczolny.

Подло́бный, -ая, -ое, *adj.*

Подло́бье, -я, *n.* podłeb, dołek oczny, jama oczna; смотрѣть изъ подло́бья, patrzeć z podełba na kogo, z pod oka.

Подло́гъ, -а, *m.* podstęp.

Подложе́ніе, -я, *n.* podłożenie.

Подложи́ть, -ся, *v. perf.*, v. **Подкладывать**, -ся.

Подло́жница, v. **Наложница.**

Подло́жническій, -ая, -ое, **Подло́жничій**, -ья, -ье, *adj.* nałożniczy. [fałszywie.

Подло́жно, *adv.* podrzutnie,

Подло́жность, -и, *f.* podrzutność, fałszywość.

Подло́жный, -ая, -ое, *adj.* podrzutny, fałszywy.

Подло́котникъ, -а, *m.* zgięcie łokcia, przegub u łokcia.

Подломи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подлама́ть**, -ся.

Подломле́ніе, -я, *n.* nadłamanie, podłamanie.

Подло́мъ, -а, *m.* nadłamanie.

Подлопа́точный, -ая, -ое, *adj.* podłopatkowy. [kczemość.

Подлость, -и, *f.* podłość, ni-

Подлу́нный, -ая, -ое, *adj.* podksiężycowy.

Подлый, -ая, -ое, *adj.* podły, nikczemny.

По́длъ, *praep.* podle, obok, przy.

Подлѣза́ніе, -я, *n.* podłażenie.

Подлѣза́ть, **Подлѣ́зть**, *v. n.* podłazić, podleźć. [лѣзать.

Подлѣ́зть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подлѣза́ть.**

Подлѣ́карь, v. **Подле́карь.**

Подлѣпи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подлѣпля́ть**, -ся. [nie.

Подлѣпле́ніе, -я, *n.* podlepie-

Подлѣпля́ть, **Подлѣпи́ть**, *v. a.* podlepiać, podlepić; -ся, *v. p.* być podlepianym, podlepionym.

Подлѣ́сникъ, -а, *m. Bot.* (*asarum europaeum*), kopytnik; różny podlѣ́сникъ, zankiel; v. **Лечу́ха** (1). [leśniczy.

Подлѣ́сничій, -аго, *s. m.* pod-

Подлѣ́сокъ, -ска, *m.* 1. mały lasek; 2. *Bot.* (*viola canina s. sylvestris*), fiolek psi.

Подлѣ́сье, -я, *n.* podlesie.

Подля́нка, -и, *f.* podła kobieta. [wanie.

Подмаза́ніе, -я, *n.* podsmaro-

Подмаза́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмазывать**, -ся.

Подмаза́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмазывать**, -ся.

Подмазка, -и, *f.* 1. tynkowanie, tynk; 2. v. **Подмазаніе.**

Подмазываніе, v. **Подмазаніе.**

Подмазывать, **Подмаза́ть**, *v. a.* podmazywać, podmazać, podsmarowywać, podsmarować.

Подмани́ваніе, -я, *n.* zwabianie; łudzenie, omamianie; przywabianie.

Подмани́вать, **Подмани́ть**, *v. a.* zwabiać, zwabić; łudzić, złudzić, omamić; przynęcać, przynęcić. [omamienie.

Подма́нка, -и, *f.* zwabienie,

Подманщикъ, -а, *m.* zwodziciel, mamiciel, złudziciel.

Подма́нщица, -ы, *f.* zwodzicielka, mamicielka, złudzicielka.

Подми́нъ, -а, *m.*, v. **Подма́нка, Подговоръ.**

Подмарѣ́нникъ, -а, *m. Bot.* (*galium*), przytulia; lepczyca.

Подмасленіе, **Подмасливаніе**, -я, *n.* podsmarowanie masłem lub olejem.

Подмасливать, **Подмасли́ть**, *v. a.* smarować, podsmarować masłem lub olejem; *posmarować, przekupować, przekupić kogo; -ся, *v. p.* być (pod)smarowanym masłem lub olejem.

Подмастерье, -я, *m.* czeladnik rzemieślniczy.

Подмахивать, **Подмахну́ть**, *v. a.* machać, machnąć, bujać, pobujać; -ся, *v. p.* być machanym, bujanym. [nie, zmaczanie.

Подмачиваніе, -я, *n.* zamacza-

Подмачивать, **Подмочи́ть**, *v. a.* maczać, zmaczać, zamaczać, podmoczyć, zamoczyć; -ся, *v. p.* być zamaczanym, zamoczonym, zmaczanym, zmoczonym, podmoczonym. [szenie rusztowania.

Подмащиваніе, -я, *n.* wzno-

Подмащивать, **Подмости́ть**, *v. a.* stawiać, postawić rusztowanie.

Подмерза́ніе, -я, *n.* podmarzanie, przymarzanie.

Подмерза́ть, **Подмёрзнуть**, *v. n.* podmarzać, podmarznąć, przymarzać, przymarznąć.

Подмёрзлый, -ая, -ое, *adj.* podmarzły, przymarzły.

Подмёрзнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмерза́ть.**

Подмести́ & Подмести́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмета́ть**, -ся.

Подмета́льщикъ, -а, *m.* zamiatacz.

Подмета́льщица, -ы, *f.* zamiataczka. [nie.

Подмета́ніе, -я, *n.* podmiata-

I. Подмета́ть, **Подмести́ & Подмести́**, *v. a.* podmiatać, podmieść; zamiatać, zamieść; -ся, *v. p.* być podmiatanym, podmiecionym, zamiatanym, zamiecionym. [**Подмётывать.**

II. Подмета́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмета́ніе**, v. **Подмета́ніе.**

Подмётка, -и, *f.* podrzutka, podzelowanie, nowa podeszwa.

Подмета́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Подмётывать**, -ся.

Подмётный, -ая, -ое, *adj.* podrzutny, podrzucony, podłożony; подмётное дитя, v. **Подкидышъ.**

Подмёточный, -ая, -ое, *adj.* podeszwowy, podeszwiany.

Подмётчикъ, -а, *m.* podrzutnik, ten co podrzuca skrycie.

Подмётъ, -а, *m.* rzucanie pod co, podrzucanie, podrzucenie; rzecz podrzucona, podłożona.

Подмётываніе, -я, *n.* rzucanie pod co, podrzucanie, obrzucanie; podzelowanie; przyfastrzygowanie.

Подмётывать, **Подмета́ть**, **Подмета́ть**, *v. a.* rzucać, rzucić pod co, podrzucać, podrzucić co pod co; podkładać, podłożyć co skrycie; (*u krawca*:) obrzucać, przyfastrzygować; (*u szewca*:) podzelowywać, podzelować; -ся, *v. p.* być podrzucanym, podrzuconym, *etc.*

Подмётышъ, v. **Подкидышъ.**

Подмигиваніе, -я, *n.* miganie, mignięcie.

Подмигивать, **Подмигну́ть**, *v. n.* migać, mignąć. [nie.

Подминаніе, -я, *n.* potratowa-

Подминать, **Подмя́ть**, *v. a.* tratować, potratować; -ся, *v. p.* być tratowanym, potratowanym.

Подмога, -и, *f.* pomoc, wsparcie, podpora.

Подмога́ніе, -я, *n.* pomaganie, wspieranie, wsparcie, pomoc.

Подмога́ть, **Подмо́чь**, *v. a.* pomagać, pomódz, wspierać, wesprzeć. [pomoc, wsparcie.

Подможе́ніе, -я, *n.* pomożenie,

Подмо́жный, -ая, -ое, *adj.* posiłkowy; подмо́жное во́йско, wojsko posiłkowe.

Подмока́ть, **Подмо́кнуть**, *v. n.* moknąć, podmoknąć, zamakać, zamoknąć, zmoknąć.

Подмо́клый, -ая, -ое, *adj.* podmokły, przemokły, zamokły, zamoczony. [Подмока́ть.

Подмо́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмока́ть**.

Подмола́живать, Подмолоди́ть, *v. a.* młodzić, podmładzać, podmłodzić, odmłodzić; słodzić, zaprawiać, zaprawić słodem, sprawiać, sprawić w płynie fermentacyę; -ся, *v. p.* być zaprawianym, zaprawionym słodem.

Подмо́лвить, *v. n. perf.*, v. **Подтакну́ть**.

Подмолоди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмола́живать**, -ся.

Подмора́живание, -я, *n.* zamrażanie.

Подмора́живать, Подморо́зить, *v. a.* zamrażać, zamrozić; *v. n.* на дворѣ подмора́живаетъ, na dworzu marznie; -ся, *v. p.* być zamrażanym, zamrożonym.

Подмоско́вная, -ой, *s. f.* każda osada blizko Moskwy położona.

Подмости́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмащивать**, -ся.

Подмо́стки, -овъ, *m. pl.* rusztowania; teatralna podmostki, scena (w teatrze); *it.* v. Явиться (на театральныхъ подмо́сткахъ).

Подмо́стье, -я, *n.* podmoście, miejsce pod mostem. [nie.

Подмочёние, -я, *n.* zamoczenie.

Подмочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подма́чивать**, -ся.

Подмо́чка, -и, *f.*, v. **Подмочёние**. [могать.

Подмо́чь, *v. perf.*, v. *sub*: **Подма́**.

Подмыва́ние, -я, *n.* podmywanie; podpłókiwanie.

Подмыва́ть, Подмы́ть, *v. a.* podmywać, podmyć; podpłókiwać, podpłókać; podrywać, poderwać; *pop.* меня такъ и подмыва́етъ, mnie coś nagli, zmusza; -ся, *v. p.* być podmywanym, podmytym.

Подмы́вка, -и, *f.*, **Подмы́въ**, -а, *m.*, v. **Подмыва́ние**.

Подмы́зокъ, -зка, *m.* majętność do większej należąca.

Подмы́ле, -я, *n.* mydliny (*pl.*).

Подмы́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмыва́ть**, -ся.

Подмы́шка, -и, *f. Anat.* podpasze, miejsce pod pachą.

Подмы́шковый, -ая, -ое, *adj. Anat.* podpaszny.

Подмѣна, -ы, *f.*, **Подмѣнёние, Подмѣнивание**, -я, *n.* odmiana ukradkowa, zamiana skryta.

Подмѣнивать, Подмѣнять & Подмѣнить, *v. a.* odmieniać, odmienić, skrycie zamieniać, zamienić; przemieniać, przemienić; -ся, *v. p.* być odmienianym, odmienionym, *etc.*

Подмѣнный, -ая, -ое, *adj.* odmieniony, zamieniony.

Подмѣнщикъ, -а, *m.*, **Подмѣнщица**, -ы, *f.* podmieniacz, cichy zamieniacz.

Подмѣнъ, -а, *m.*, v. **Подмѣна**.

Подмѣня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмѣнивать**, -ся.

Подмѣсить, *v. a. perf.* podmieszać, przymieszać.

Подмѣска, -и, *f.* przymieś, istota obca wmieszana do czego.

Подмѣсъ, -а, *m.*, **Подмѣсь**, -и, *f.* 1. v. Подмѣска; 2. v. Лигату́ра.

Подмѣтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмѣ́чать**, -ся. [ganie.

Подмѣ́чание, -я, *n.* podstrzeganie, podstrzedz, dostrzeganie, dostrzedz, mieć oko na co, pilnować; -ся, *v. p.* być podstrzeganym, podstrzeżonym.

Подмѣша́ние, -я, *n.* przymieszanie czego do czego.

Подмѣша́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подмѣши́вать**, -ся.

Подмѣши́вание, -я, *n.* przymieszywanie, dodawanie.

Подмѣши́вать, Подмѣша́ть, *v. a.* przymieszywać, przymieszać, dodawać, dodać, wmieszywać, wmieszać co; -ся, *v. p.* być przymieszywanym, przymieszanym, *etc.*

Подмя́тіе, -я, *n.* potratowanie.

Подмя́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подминать**, -ся. [pryczą.

Подна́рье, -я, *n.* miejsce pod

Поднара́дъ, -а, *m.*, **Поднара́дье**, -я, *n.* poboczna trzewików podszewka. [dność.

Поднача́лие, -я, *n.* podwładna-

Поднача́льный, -ая, -ое, *adj.* podwładny, podkomendny.

Поднача́льство, -а, *n.* podwładność.

Поднебе́сный, -ая, -ое, *adj.* podniebny, podniebieski; **подне́бе́сная**, -ой, *s. f.* podniebie, świat, ziemia.

Поднебе́сье, Поднёбесье, -я, *n.* podniebie, wysokość podniebia; орёлъ паритъ по подне́бе́сью, orzeł buja po podniebiu.

Поднёбный, -ая, -ое, *adj. Anat.* podniebienny.

Поднёбье, -я, *n.* podniebienie.

Поднесе́ние, -я, *n.* podniesienie; przypisanie, poświęcenie, dedykowanie; ofiarowanie.

Поднести́ & Поднесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подноси́ть**, -ся.

Поднесь, *adv.* dotąd, do dziś dnia. [nie, podejmowanie.

Поднима́ние, -я, *n.* podnoszenie, podnoszanie.

Поднима́ть, Подня́ть, *v. a.* podnosić, podnieść, podejmować, podjąć; znaleźć; - напуса, żagle rozwinąć, rozpuścić; - (дичь съ мѣста), wypłoszyć, ruszyć (zwierza z kniei), wystraszyć; - крикъ, шумъ, смѣхъ, wzniecać, wszczynać krzyk, hałas, śmiech; - носъ, podnieść nos, zadrzeć nos do góry; pysznić się; - рѫки на кого-либо, podnieść rękę na kogo; porwać się na kogo; - кого-либо, - кого-либо на ноги, postawić kogo na nogach, podnieść kogo, dopomódz komu; -ся, *a*) *v. r.* podnosić się, podnieść się, wstawać, wstać, wznosić się, wznieść się, wzbijać się, wzbić się, wzlatywać do góry; rość; wszczynać się, wszcząć się; powstawać, powstać; - на во́здухъ, wzbić się na powietrze; - съ мѣста, wstać z miejsca; пора́ подниматься (podymatsya), czas ruszyć w drogę; поднялся хохотъ, wszczął się śmiech; *β*) *v. p.* być podnoszonym, podniesionym, *etc.*

Подновить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подновля́ть**, -ся.

Подновле́ние, -я, *n.* odnowienie, naprawienie, zreparowanie.

Подновля́ть, Подновить, *v. a.* odnawiać, odnowić, naprawiać, naprawić, reperować, zreperować; -ся, *v. p.* być odnawianym, odnowionym, naprawianym, naprawionym, (z)reperowanym.

Подноготная, -ой, *s. f.* tajniki serca, skryte myśli. [podnożek.

Подножёйко, -а, *n. dim.* mały

Подно́жие, -я, *n.* podnożek; podnożec; podnóżie stołba, v. Пьедеста́лъ. [wozu.

Подно́жка, -и, *f.* stopień u po-

Подно́жки, -жекъ, *f. pl.* 1. kobierzec ślubny; 2. podnożek u warsztatu tkackiego.

Подно́жный, -ая, -ое, *adj.* pod nogami znajdujący się; подно́жная точка, *Astron.*, v. Надиръ; подножный кормъ, trawa, pasza.

Подно́сецъ, -сца, **Подно́сникъ**, -а, *m. dim.* tacka, mała taca.

Подноси́ть, Поднести́ & Поднесть, *v. a.* donosić, donieść, przynosić, przynieść (więcéj), dowozić, dowieźć; przysuwać, przysunąć, przystawiać, przystawić; traktować, częstować (herbatą, kawą); ofiarować, dedykować; -ся, *v. p.* być donoszonym, doniesionym. [taca.

Подно́сишко, -а, *n.* brzydka

Подно́ска, -и, *f.* donoszenie, doniesienie, przynoszenie, przyniesienie; ofiarowanie, dedykowanie.

Подно́сный, -ая, -ое, *adj.* 1. tacowy, do tacy należący; 2. ofiarowany, dedykowany, przypisany; подно́сное сочине́ние, dzieło dedykowane. [ка; 2. taca.

Подно́съ, -а, *m.* 1. v. **Подно́с**-

Подноше́ние, *cfr.* **Поднесе́ние**.

Подно́шикъ, -а, *m.* przynosiciel, podręcznik, pomagier, pomocnik.

Подно́щица, -ы, *f.* przynosicielka, podręcznica, pomocnica.

Подня́тіе, -я, *n.* podjęcie, podniesienie. [**Поднима́ть**, -ся.

Подня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подо**, *praep.*, v. **Подъ**.

Подо́ба, -ы, *f. Eccl. sl.* impet, tryb, skłonność.

Подобаетъ, Подобало, *v. impers.* przystoi, należy się, należało się.

Подо́бенъ, -бна, *m. Eccl. sl.* melodya, nóta jakiéj pieśni.

Подо́биться, *v. r.* być podobnym.

Подо́біе, -я, *n.* 1. podobność, podobieństwo; 2. (†), v. Прили́чность, Благопристо́йность.

Подо́блачный, -ая, -ое, *adj.* podobłoczny, pod obłokami znajdujący się.

Подо́бникъ, -а, *m. Eccl. sl.* naśladowca, naśladownik.

Подо́бница, -ы, *f. Eccl. sl.* naśladownica.

Подо́бно, *adv.* 1. podobnie, równie, tak, takim sposobem; 2. *Eccl. sl.*, v. Подобаетъ.

Подо́бный, -ая, -ое, *adj.* podobny; i tomý подо́бный, i temu podobne; §. подо́бный подо́бнаго себѣ́ разумѣетъ, równy rad równemu; swój do swego lgnie. [żoność.

Подобостра́стіе, -я, *n.* uni-

Подобостра́стный, -ая, -ое, *adj.* uniżony, uniżający się.

Подобра́ніе, -я, *n.* zebranie, dobranie. [*sub*: Подбира́ть, -ся.

Подобра́ть, -ся, *v. perf.*, v. **Подобствовать**, *v. n. Eccl. sl.* być podobnym.

Подо́бье, v. Подо́біе.

Подо́вникъ, -а, *m.* cegła ogniskowa w piecu.

Подовóй, (-ни́й), -а́я, -óе, **Подо́вый**, -ая, -ое, *adj.* ogniskowy, trzonowy; подовой кирпичъ, v. Подовникъ; подовой пирогъ, pasztet, pierog na trzonie pieczony.

Подогна́ніе, -я, *n.* podegnanie, podpędzenie, zapędzenie.

Подогна́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подгоня́ть, -ся.

Подогну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подгиба́ть, -ся.

Подогрѣ́ваніе, -я, *n.* odgrzewanie, przygrzewanie.

Подогрѣ́вать, Подогрѣ́ть, *v. a.* odgrzewać, odegrzać, przygrzewać, przygrzać; -ся, *v. p.* być odgrzewanym, odegrzanym.

Подогрѣ́тіе, -я, *n.* odegrzanie, przygrzanie.

Подогрѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подогрѣ́вать, -ся.

Пододе́яльникъ, -а, *m.* prześciadło, płachta.

Подожда́ніе, -я, *n.* poczekanie, zaczekanie. [kać, zaczekać.

Подожда́ть, *v. n. perf.* poczekać.

Подожже́ніе, -я, *n.* podpalenie, zapalenie od spodu.

Подозва́ніе, -я, *n.* przywołanie, zawołanie.

Подозва́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подзывать, -ся.

Подозри́тельный, -ая, -ое, *adj.* podejrzliwy; podejrzany, w podejrzeniu będący.

Подозрѣ́ваніе, -я, *n.* podejrzywanie, posądzanie.

Подозрѣ́вать, *v. a.* (кого въ чёмъ), mieć kogo w podejrzeniu, posądzać kogo.

Подозрѣ́ніе, -я, *n.* podejrzenie, posądzanie. [Подзира́ть.

Подозрѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Подо́й, v. Удо́й.

Подо́йникъ, -а, *m.* skopek, dojnik; v. *sub*: Коро́ва (§).

Подо́йничекъ, -чка, *m. dim.* dojniczek.

Подо́йный, -ая, -ое, *adj.* skopkowy, skopcowy, dojnikowy.

Подойти́, *v. perf.*, v. *sub*: Подходи́ть.

Подоко́нникъ, -а, *m.*, **Подоко́нница**, -ы, *f.* podpora pod oknem. [pod oknem będący.

Подоко́нный, -ая, -ое, *adj.*

Подоко́нокъ, -нка, *m.*, v. Подоко́нникъ.

Подоко́нье, -я, *n.* 1. miejsce pod oknem będące; 2. v. Подоко́нникъ.

Подо́лгъ, *adv. Eccl. sl.* wdłuż, w podłuż. [górze.

Подо́лье, -я, *n.* podgórze, po-†**Подо́локъ**, -лка, *m.* podołek, łono u szaty, kraj szaty, poła.

Подо́лъ, -а, *m.* 1. v. Подо́локъ; 2. v. Подо́лье.

Подо́льникъ, -а, *m.* wykładka u ornata.

Подо́льній, -яя, -ее, **Подо́льный**, -ая, -ое, v. **Подго́рный**.

Подольститься, *v. perf.*, v. *sub*: Подольщаться.

Подольщаться, Подольститься, *v. r.* къ кому, przypochlebiać się, przypochlebić się.

Подомашнему, *adv.* po domowemu. [drożdże.

Подо́нки, -овъ, *m. pl.* ustoiny, **Подо́нный, Подо́ночный**, -ая, -ое, *adj.* mający w sobie drożdże.

Подоплёка, -и, *f.*, **Подоплёчье**, -я, *n.* podkładka (u koszul chłopskich, od kołnierza do pasa ciągniąca się).

Подопрѣ́вать, Подопрѣ́ть, *v. n.* przać, jątrzyć się od potu.

Подопрѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* sprzały, zjątrzony od potu.

Подопрѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Подопрѣ́вать.

Подорва́ніе, -я, *n.* rozerwanie, wysadzenie w powietrze.

Подорва́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подрывать, -ся.

Подоро́жная, -ой, *s. f.*, v. *sub*: Подоро́жный.

Подоро́жникъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*emberiza*), poświerka, (ptak); подоро́жникъ обыкнове́нный, v. Просянка; подоро́жникъ зимній, v. Пу́ночка; подоро́жникъ садовый, v. Овся́нка; 2. *Bot.* (*plantago*), babka, ziele; подоро́жникъ примо́рскій, v. Воронникъ.

Подоро́жный, -ая, -ое, *adj.* 1. przy drodze leżący; 2. podróżny; подоро́жная, -ой, *s. f.* karta drożna dla brania koni pocztowych; paszport. [никъ.

Подорѣ́шникъ, v. Подлѣ́шникъ.

Подо́сть, v. Подо́сть.

Подосина, -ы, *f.* okucie na osi, podosek.

Подосиновикъ, v. Осиновикъ.

Подоска, v. Подосина.

Подосланецъ, -нца, *m.* emisaryusz; szpieg.

Подосланіе, -я, *n.* podesłanie, tajemne wysłanie.

Подосла́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подсыла́ть, -ся.

Подоспѣ́ваніе, -я, *n.* przyjście na czas, zdążenie; dojrzewanie.

Подоспѣ́вать, Подоспѣ́ть, *v. n.* przychodzić, przyjść na czas, zdążyć; dojrzewać, dojrzeć.

Подостла́ніе, -я, *n.* podesłanie, podłożenie czego pod co.

Подостла́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подстила́ть, -ся. [futrze.

Подо́сь, -и, *f.* krótki włos na

Подотвѣ́тный, -ая, -ое, *adj.* odpowiedzialny, odpowiedni.

Подотка́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Подтыка́ть (II).

Подоткну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Подтыка́ть, -ся (I).

Подохлый, -ая, -ое, *adj.* zdechły, pozdychany.

Подохну́ть, *v. n. perf.* pozdychać, zdechnąć.

Подо́шва, -ы, *f.* podeszwa; – у башмака́, podeszwa u trzewika; – ступе́ни, podeszwa u nogi, spód stopy; – го́ры, spód góry.

Подо́швенный, -ая, -ое, *adj.* podeszwiany, podeszwowy.

Подпада́ніе, -я, *n.* wpadanie, wpadnienie pod co; *podpadanie.

Подпада́ть, Подпа́сть, *v. n.* 1. wpadać, wpaść pod co; *podpadać, podpaść; 2. – къ кому, przypochlebiać się; дитя подпадо́ къ матери, dziecię przytuliło się do matki. [nie.

Подпа́иваніе, -я, *n.* podpajanie.

I. Подпа́ивать, Подпои́ть, *v. a.* kogó, podpajać, podpoić kogo.

II. Подпа́ивать, Подпоя́ть, *v. a.* podlutować.

Подпа́йка, -и, *f.* podlutowanie. [psuć, zeszpecić.

Подпа́костить, *v. a perf.* ze-

Подпа́кощеніе, -я, *n.* zepsucie, zeszpecenie.

Подпале́ніе, -я, *n.* podpalenie.

Подпа́лываніе, -я, *n.* podpełzanie, podczołganie się, podłażenie.

Подпа́лывать, v. **Подпола́ть**.

Подпа́ливаніе, *cfr.* **Подпале́ніе**.

Подпа́ливать, Подпали́ть, *v. a.* podpalać, podpalić; -ся, *v. p.* być podpalanym, podpalonym.

Подпа́лина, -ы, *f.* zdolu podpalone miejsce.

Подпали́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпа́ливать**, -ся.

Подпа́лка, -и, *f.* zapalenie kucharskie, zatarta mąka z masłem.

Подпа́риваніе, -я, *n.* duszenie (mięsa).

Подпа́ривать, Подпа́рить, *v. a.* dusić, udusić (mięso); -ся, *v.*

p. być duszonym, uduszonym (*np.* o mięsie).

Подпáрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпáривать, -ся.** [ranie.

Подпáриваніе, -я, *n.* odparanie.

Подпáривать, Подпоро́ть, *v. a.* odparać, odpróć; **-ся**, *α) v. r.* odparać się, odpróć się; próć się spodem; *β) v. p.* być odparanym, odprótym. [Подпадáть.

Подпáсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпахáть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпахивать, -ся (II).**

Подпáхиваніе, -я, *n.* 1. podmiatanie, zamiatanie; 2. podorywanie.

I. Подпáхивать, Подпахну́ть, *v. a.* podmiatać, podmieść, zamiatać, zamieść; **-ся**, *v. p.* być podmiatanym, podmiecionym.

II. Подпáхивать, Подпахáть, *v. a.* podorywać, podorać, od spodu zaorać; **-ся**, *v. p.* być podorywanym, podoranym.

Подпахну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпáхивать, -ся (I).**

Подпёка, -и, *f.* skórka chleba od spodu przypieczona, podpieka.

Подпекáть, Подпе́чь, *v. a.* przypiekać, przypiec chléb); **-ся**, *v. r.* przypiekać się, przypiec się od spodu.

Подперéть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпирáть, -ся.**

Подпéчекъ, -чка, Подпéчникъ, -а, *m.* podpiecek, dziura pod piecem.

Подпéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпекáть, -ся.** [чекъ.

Подпéчье, -я, *n.*, v. **Подпéчекъ.**

Подпиваніе, -я, *n.* podpijanie.

Подпивáть, Подпи́ть, *v. n.* podpijać, podpić.

Подпилéніе, Подпиливаніе, -я, *n.* podpiłowanie, podpiłowywanie, piłowanie od spodu.

Подпиливать, Подпили́ть, *v. a.* podpiłowywać, podpiłować; **-ся**, *v. p.* być podpiłowywanym, podpiłowanym.

Подпили́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпиливать, -ся.**

Подпи́лка, -и, *f.*, *cfr.* **Подпилéніе.**

Подпи́локъ, -лка, *m.* pilnik.

Подпи́лочекъ, -чка, *m. dim.* pilniczek. [pilnikowy.

Подпилочный, -ая, -ое, *adj.*

Подпира́льный, -ая, -ое, *adj.* do podpierania służący.

Подпира́ніе, -я, *n.* podpieranie. [**ра́льный.**

Подпира́тельный, v. **Подпи-**

Подпирáть, Подпере́ть, *v. a.* podpierać, podeprzeć; **-ся**, *α) v. r.* podpierać się, podeprzeć się; *β) v. p.* być podpieranym, podpartym.

Подписáніе, -я, *n.* podpisanie.

Подписáтель, -я, *m.* podpisujący się.

Подписáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подписывать, -ся.**

Подпи́ска, -и, *f.* podpis; kwit, rewers; subskrypcya, prenumerata. [*adj.* podpisem stwierdzony.

Подписно́й, (-ы́й), -áя, -óе,

Подпи́счикъ, -а, *m.* podpisany, podpisujący się; prenumerator, przedpłatnik. [wanie.

Подписываніе, -я, *n.* podpisy-

Подписывать, Подписáть, *v. a.* podpisywać, podpisać; **-ся**, *α) v. r.* podpisywać się, podpisać się; obowiązywać się podpisem na co; prenumerować; – подъ чужóю рýку, naśladować, udawać cudzą rękę; *β) v. p.* być podpisywanym, podpisanym.

Подпи́сь, -и, *f.* podpis, napis u spodu czego; podpis (nazwiska). [пивáть.

Подпи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпивáть.**

Подпи́счикъ, v. **Подпи́счикъ.**

Подплатить, *v. perf.*, v. *sub*: **Подплáчивать.**

Подплáтка, -и, *f.* 1. v. **Подплáчиваніе**; 2. płatek podszyty.

Подплáчиваніе, -я, *n.* podłatywanie.

Подплáчивать, Подплатáть, *v. a.* podłatywać, podłatać, płatek podszywać, podszyć.

Подплéсніе, -я, *n.* podeszwa, stopa. [**Подплетáть, -ся.**

Подплéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подплётa, -ы**, *s. c.* oszukaniec, oszust (*s. m.*), oszustka (*s. f.*).

Подплетáло, -а, *m.* oszukaniec, oszust. [tanie; 2. *oszukiwanie.

Подплетáніе, -я, *n.* 1. podpla-

Подплетáть, Подплéсть, *v. a.* 1. podplatać, podpleść; 2. *pop.* podstawiać, podstawić komu nogę; 3. *oszukiwać, oszukać, okpić kogo; **-ся**, *v. p.* być podplatanym, podplecionym.

Подплетéніе, -я, *n.* 1. podplecenie, uplecenie; 2. oszukanie, oszukaństwo; *cfr.* **Подплетáніе.** [wanie.

Подплывáніе, -я, *n.* podpły-

Подплывáть, Подплы́ть, *v. n.* podpływać, podpłynąć.

Подплы́тіе, -я, *n.* podpłynięcie, podpłynienie; *cfr.* **Подплывáніе.** [**Подплывáть.**

Подплы́ть, *v. perf.*, v. *sub*:

Подпля́сываніе, -я, *n.* podpląsanie, tańcowanie (w takt podług muzyki lub śpiewu).

Подпля́сывать, *v. n.* – подъ мýзыку, подъ пѣ́ніе, podpląsać, tańcować, potańcować w takt podług muzyki, podług śpiewu.

Подпóéніе, -я, *n.*, **Подпóйка, -и**, *f.* podpojenie; v. **Подпáиваніе (1).** [**Подпáивать (I).**

Подпóить, *v. perf.*, v. *sub*:

Подползáніе, -я, *n.* podpełzanie, podpełznięcie; *cfr.* **Подпóлзываніе.**

Подползáть, Подползти́, *v. n.* podpełzać, podpełznąć.

Подползéніе, -я, *n.* podpełzanie, podpełznięcie; *cfr.* **Подпóлзываніе.** [**Подползáть.**

Подползти́, *v. perf.*, v. *sub*:

Подполко́вникъ, -а, *m.* podpułkownik. [podpułkownika.

Подполко́вница, -ы, *f.* żona

Подполко́вничій, -ья, -ье, *adj.* podpułkownikowski.

Подпóлокъ, -лка, *m.* podszewka pod polami u sukni.

Подпóлье, -я, *n.* miejsce pod podłogą.

Подпóльный, -ая, -ое, *adj.* pod podłogą znajdujący się.

Подпóра, -ы, *f.* 1. podpora; 2. *podpora, pomoc.

Подпóрка, -и, *f. dim.* podpórka, podpóreczka. [porny.

Подпóрный, -ая, -ое, *adj.* pod-

Подпорóжье, -я, *n.* podroże rzéczne, miejsce w rzékach poniżéj progów.

Подпороть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпáривать, -ся.**

Подпорочка, v. **Подпóрка.**

Подпорочный, -ая, -ое, *adj.* na podporę służący. [cznik.

Подпоручикъ, -а, *m.* podporu-

Подпоручичій, -ья, -ье, *adj.* podporucznikowski. [**пора.**

Подпоръ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Под-**

Подпоса́ніе, -я, *n.* podpasanie. [*sub*: **Подпоса́ывать, -ся.**

Подпоса́ть, -ся, *v. perf.*, v.

Подпоя́ска, -и, *f.* podpasanie, pokaska; pas. [sywauie.

Подпоя́сываніе, -я, *n.* podpa-

Подпоя́сывать, Подпоя́сать, *v. a.* podpasywać, podpasać, podkasać; **-ся**, *v. p.* podpasywać się, podpasać się, podkasać się.

Подпоя́ть, *v. perf.*, v. **Подпáивать (II).**

Подправи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подправля́ть, -ся.**

Подпра́вка, -и, *f.*, **Подправле́ніе, -я**, *n.* poprawka, poprawienie.

Подправля́ть, Подпра́вить, *v. a.* poprawiać, poprawić, polepszać, polepszyć; **-ся**, *v. p.* być poprawianym, poprawionym.

Подпра́вщикъ, -а, *m.* poprawiacz, poprawiający.

Подпра́порщикъ, -а, *m.* podchorąży. [podchorążego.

Подпра́порщица, -ы, *f.* żona

Подпра́порщичій, -ья, -ье, *adj.* podchorążowski.

Подпру́га, -и, *f.* poprąg.

Подпружéніе, Подпружи́ваніе, -я, *n.* podpasanie, podpasywanie, ściskanie poprągiem.

Подпружи́вать, Подпружи́ть, *v. a.* podpasywać, podpasać, ściskać, ścisnąć poprągiem.

Подпру́жный, -ая, -ое, *adj.* popręgowy. [skakiwanie.

Подпры́гиваніе, -я, *n.* pod-

Подпры́гивать, Подпры́гнуть, *v. n.* podskakiwać, podskoczyć.

Подпряга́ніе, -я, *n.* przyprzęganie.

Подпряга́ть, Подпря́чь, *v. a.* przyprzęgać, przyprządz, przyprzęgnąć; **-ся**, *v. p.* być przyprzęganym, przyprzężonym.

Подпряжéние, -я, *n.*, **Подпря́жка**, -и, *f.* przyprzężenie, przyprząźka, przyprzęganie.

Подпря́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпря́гать**, -ся.

Подпу́нье, -я, *n.* podpępcze, podbrzusze, miejsce pod pępkiem.

Подпускáніе, -я, *n.* przypuszczanie, dopuszczanie.

Подпускáть, Подпустúть, *v. a.* przypuszczać, przypuścić, dopuszczać, dopuścić; dodawać, dodać, wpuszczać, wpuścić (o cieklizach); *fig.* подпускáть балý, v. **Балáсничать**; -ся, *v. p.* być przy-, do-puszczanym, -puszczonym.

Пóдпускъ, -а, *m.* przypust, przypuszczenie, dopuszczenie.

Подпустúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпускáть**, -ся.

Подпушáть, Подпушúть, *v. a.* podszywać, podszyć futrem; -ся, *v. p.* być futrem podszywanym, podszytym. [wanie futrem.

Подпýшиваніе, -я, *n.* podszy-

Подпýшивать, v. **Подпушáть**.

Подпушúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подпушáть**.

Подпýшка, -и, *f.* 1. podszywanie, podszycie futrem; 2. wykładka futrzana. [кáть, -ся.

Подпущáть, -ся, v. **Подпускáть**.

Подпущéніе, -я, *n.* przypuszczenie, dopuszczenie. [wywanie.

Подпѣвáніе, -я, *n.* przyśpiewywanie, przyśpiewanie.

Подпѣвáть, Подпѣть, *v. a.* przyśpiewywać, przyśpiewać.

Подпятный, -ая, -ое, *adj.* pod piętą znajdujący się; piętowy.

Подпя́токъ, -тка, *m.* pięta od obuwia, od pończochy.

Подравнéніе, Подравниваніе, -я, *n.* podrównanie, podrównywanie, zrównywanie od spodu, od dołu.

Подравнивáть, Подравня́ть, *v. a.* podrównywać, podrównać, zrównywać, zrównać od spodu, od dołu; -ся, *v. p.* być zrównywanym, zrównanym od spodu, od dołu. [czyć co komu.

Подрадúть, *v. a. perf.* nastręNодражáніе, -я, *n.* naśladowanie, naśladownictwo.

Подражáтель, -я, *m.* naśladowca, naśladownik.

Подражáтельница, -ы, *f.* naśladowczyni, naśladownica, naśladowniczka.

Подражáтельный, -ая, -ое, *adj.* naśladowczy, naśladowniczy, mogący być naśladowanym.

Подражáть, *v. n.* naśladować; – кому́-либо въ чёмъ, naśladować kogo w czém, iść w czyje ślady.

Подражнéніе, Подрáжниваніе, -я, *n.* drażnienie, jątrzenie, gniewanie.

Подрáжнивать, *v. a.* drażnić, jątrzyć, sierdzić, gniewać.

Подразни́ть, (*perf.*) *Eccl. sl.*, v. **Подразни́ть**.

Подраздѣлéніе, -я, *n.* poddzielenie, poddział.

Подраздѣля́ть, Подраздѣли́ть, *v. a.* poddzielać, poddzielić, robić poddziały; -ся, *v. p.* być poddzielanym, poddzielonym.

Подразни́ть, *v. a. perf.* podrażnić.

Подразумѣва́ть, *v. a.* dorozumiewać się, domyślać się.

Подрастáніе, -я, *n.* podrastanie.

Подрастáть, Подрости́ & Подрóсть, *v. n.* podrastać, podrosnąć.

Подрáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подирáть**.

Подрáться, *v. n. perf.* съ кѣмъ, poczubić się, pobić się z kim.

Подребéрный, -ая, -ое, *adj.* podżeberny.

Подребéрье, Подрёбрье, -я, *n.* podżebrze, miejsce pod żebrami. [mać.

Подремáть, *v. n. perf.* podrzy-

Подрúзникъ, -а, *m.* alba kapłańska.

Подрóбно, *adv.* dokładnie, szczegółowo, okolicznie, z okolicznościami. [okoliczność.

Подрóбность, -и, *f.* szczegół,

Подрóбный, -ая, -ое, *adj.* dokładny, szczegółowy.

Подровнéніе, -я, *n.* podrównienie, zrównienie od spodu, od dołu; *cfr.* **Подравниваніе**.

Подровня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подравнивать**, -ся.

Подрожáть, *v. n. perf.* nieco podrżeć. [nie.

Подростáніе, -я, *n.* podrastanie.

Подростáть, v. **Подрастáть**.

Подрости́, *v. perf.*, v. *sub*: **Подрастáть**. [stek, dorostek.

Подрóстокъ, -тка, *m.* podrost, **Подрóсть**, -а, *m.* wyrostek.

Подрóсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подрастáть**. [nie, podcinanie.

Подрубáніе, -я, *n.* podrębywanie, podrąbywanie, podcinanie.

Подрубáть, Подрубúть, *v. a.* 1. podrębywać, podrąbać, podcinać, podciąć; 2. podkładać, podłożyć belki pod budowę; -ся, *v. p.* być podrębywanym, podrąbanym, podcinanym, podciętym.

Подрубúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подрубáть**, -ся. [podcięcie.

Подрýбка, -и, *f.* podrąbanie, **Подрýбъ**, -а, *m.* 1. miejsce podrąbane, podcięte; 2. belka podłożona pod budowę.

Подрýга, -и, *f.* 1. przyjaciółka; 2. towarzyszka.

Подрýгъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. przyjaciel; 2. towarzysz.

Подружéнка, -и, *f. dim.*, *cfr.* **Подруга**.

Подружи́ть, *v. a. perf.* poprzyjaźnić kogo z kim, zaznajomnić kogo; -ся, *v. r.* poprzyjaźnić się z kim, zaznajomić się.

†**Подружіе**, -я, *n.* małżonka.

Подружка, -и, *f. dim.*, *cfr.* **Подруга**.

Подрукáвный, -ая, -ое, *adj.* 1. pod rękawami znajdujący się; 2. drugiego gatunku; *np.* подрукáвная мукá, mąka drugiego gatunku. [różowywanie.

Подрумя́ниваніе, -я, *n.* pod-

Подрумя́нивать, Подрумя́нить, *v. a.* 1. podróżowywać, podróżować, urózowywać; 2. v. **Поджáривать**; -ся, *v. r.* podróżowywać się, podróżować się, urózowywać się.

Подрумя́нить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подрумя́нивать**, -ся.

Подрýчникъ, -а, *m.* 1. podwładny, podległy, hołdownik; 2. podręcznik, pomagier, pomocnik.

Подрýчно, *adv.* nadorędziu; zręcznie, wygodnie.

Подрýчный, -ая, -ое, *adj.* 1. (*o koniach*:) podręczny; 2. zręczny, dogodny, wygodny do ręki; 3. *Eccl. sl.* podwładny, podległy, hołdowny.

Подрывáніе, -я, *n.* 1. podkopywanie; 2. podrywanie; 3. wysadzanie w powietrze.

I. Подрывáть, Подры́ть, *v. a.* podkopywać, podkopać; podrywać, podryć; -ся, *v. p.* być podkopywanym, podkopanym.

II. Покрывáть, Подорвáть, *v. a.* 1. wysadzać, wysadzić w powietrze; 2. *fig.* – кого́-либо, szkodzić, szkodę robić komu; -ся, *α*) *v. r.* podkopywać się, podkopać się; podrywać się; *fig.* v. **Подъ́искиваться**; *β*) *v. p.* być wysadzanym, wysadzonym w powietrze.

Подрывно́й, -ая, -ое, *adj.* do wysadzania w powietrze używany, podkopowy.

Подры́въ, -а, *m.* 1. wysadzenie w powietrze; podkop; 2. *uszczerbek, szkoda. [podrycie.

Подры́тіе, -я, *n.* podkopanie,

Подры́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подрывáть**, -ся.

Подрѣзáніе, Подрѣзáніе, -я, *n.* poderznięcie, podrzynanie, podcięcie, podcinanie.

Подрѣзáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подрѣзывать**, -ся.

Подрѣзáть, -ся, v. **Подрѣзывать**, -ся.

Подрѣзáка, -и, *f.* podrzynanie, poderznięcie, podcinanie, podcięcie.

Подрѣзно́й, (-ни́й), -ая, -ое, *adj.* podrzynalny, do podrzynania.

Подрѣзъ, -а, *m.* miejsce poderznięte, podcięte, narznięcie, nacięcie od spodu, od dołu.

Подрѣзывáніе, -я, *n.* podrzynanie, podcinanie.

Подрѣзывáть, Подрѣзáть, *v. a.* podrzynać, poderznąć, podcinać, podciąć, obcinać, obciąć od dołu; -ся, *v. p.* być podrzynanym, poderzniętym, podcinanym, podciętym; подрѣзáть кому́-либо крылья, *obciąć komu skrzydła.

Пóдрѣзь, -я, *f.* 1. miejsce

narznięte w skórze; 2. szyna pod saniami. [dzy krokwiami.

Подрѣшётина, -ы, *f.* słup mię-

Подря́блый, Подря́бнуть, v. Передр....

Подряга́ть, *v. n. perf.* podrygać.

Подряди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подряжа́ть, -ся.**

Подря́дный, -ая, -ое, *adj.* liwerunkowy, dostawny.

Подря́дчикъ, -а, *m.* liwerant, dostawca, przedsiębierca, antrepreneur.

Подря́дческій, -ая, -ое, *adj.* liwerantski, liwerantowy.

Подря́дъ, -а, *m.* liwerunek, dostawa; kontrakt na dostawę; **снима́ть подрядъ**, v. **Подряжа́ться.**

Подряжа́ніе, -я, *n.* podjęcie się liwerunku, dostawy jakiéj; kontraktowanie o dostawę.

Подряжа́ть, Подряди́ть, *v. a.* kontraktować z kim o liwerunek, o dostawę *lub* o robotę jaką, godzić, ugodzić, zgodzić kogo; **-ся**, *v. r.* podejmować się, podjąć się liwerunku, dostawy jakiéj, godzić, ugodzić się, zgodzić się.

Подря́сникъ, -а, *m.* sutana, suknia duchownych.

Подса́да, v. **Засáда.**

Подсади́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подса́живать, -ся.**

Подса́дка, -и, *f.* przesadzenie rośliny. [nałożnica.

Подса́дница, -ы, *f. Eccl. sl.*

Подса́дный, -ая, -ое, *adj.* zasadzony na nowo, przesadzony.

Подса́докъ, -дка, *m.* drzewo zasadzone na nowo, przesadzone.

Подса́живаніе, -я, *n.* 1. podsadzanie; 2. przesadzanie rośliny.

Подса́живать, Подсади́ть, *v. a.* 1. кого-либо, podsadzać, podsadzić kogo; 2. zasadzać, zasadzić na nowo, **przesади́ть**, przesadzić roślinę; **-ся**, *v. p.* 1. być podsadzanym, podsadzonym; 2. być przesadzanym, przesadzonym.

Подса́леніе, Подсаливаніе, -я, *n.* (po)łojenie, (po)smarowanie łojem.

Подса́ливать, Подса́лить, *v. a.* łoić, połoić, łojem smarować, posmarować; **-ся**, *v. p.* być łojonym, połojonym. [nie.

Подса́лка, -и, *f.*, v. **Подсáленіе.**

Подса́сываніе, -я, *n.* popychanie, wciskanie pod co.

Подса́сывать, Подсосáть, *v. a.* popychać, pochnąć, wciskać, wcisnąć pod co (jak *np.* woda barkę pod most); **-ся**, *v. p.* być popychanym, popchniętym, wciskanym pod co.

Подсви́снуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Подсви́стывать.**

Подсви́стываніе, -я, *n.* przygwizdywanie, przyświstywanie.

Подсви́стывать, Подсви́снуть, *v. n.* przyświstywać, przyświstać, przygwizdywać, przygwizdać.

Подсвѣ́чникъ, -а, *m.* świecznik, lichtarz.

Подсвѣ́чничекъ, -чка, *m. dim.* świeczniczek, lichtarzyk.

Подсвѣ́чный, -ая, -ое, *adj.* świecznikowy, lichtarzowy.

Подсвѣ́щникъ, -а, *m. Eccl. sl.* świecznik, lichtarz.

Подсиде́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подси́живать.**

Подси́живать, Подсиде́ть, *v. a.* кого-либо podchodzić, podejść kogo. [powiadanie.

Подска́зываніе, -я, *n.* podpowiadać, podpowiedzieć.

Подска́зывать, Подсказа́ть, *v. a.* podpowiadać, podpowiedzieć.

Подска́чникъ, -а, *m.* podpowiadacz. [wiadaczka.

Подска́чница, -ы, *f.* podpo-

Подскака́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подска́кивать (I).**

Подска́киваніе, -я, *n.* podskakiwanie, przyskakiwanie.

I. Подска́кивать, Подскака́ть, *v. n.* przyskakiwać, przyskoczyć.

II. Подска́кивать, Подскочи́ть, Подскокну́ть, *v. n.* - къ, przyskakiwać, przyskoczyć; podskakiwać, podskoczyć.

Подско́къ, -а, *m.* podskok, skok, sus, podskoczenie.

Подскочи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подска́кивать (II).**

Подскребáніе, -я, *n.* podskrobywanie.

Подскребáть, Подскрести́ & Подскрéсть, *v. a.* podskrobywać, podskrobać. [banie.

Подскребéніе, -я, *n.* podskro-

Подскрести́ & Подскрéсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подскребáть.**

Подсласти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсла́щивать, -ся.**

Подслащáть, v. **Подсла́щивать.**

Подслащéніе, Подсла́щиваніе, -я, *n.* zasłodzenie, osładzanie.

Подсла́щивать, Подсласти́ть, *v. a.* zasładzać, zasłodzić, osładzać, osłodzić, słodyczy dodawać, dodać; **-ся**, *v. p.* być osładzanym, osłodzonym.

Подслу́га, -и, *f.* wyświadczenie przysługi.

Подслу́живать, Подслужи́ть, *v. n.* wyświadczać, wyświadczyć komu przysługę; **-ся**, *v. r.* - кому́, przysłużyć się komu; nadsługiwać, nadskakiwać, pochlebiać komu. [usłużny.

Подслу́жливый, -ая, -ое, *adj.*

Подслу́шаніе, -я, *n.* podsłuchanie.

Подслу́шать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подслу́шивать, -ся.**

Подслу́шиваніе, -я, *n.* podsłuchiwanie.

Подслу́шиватель, Подслу́шивательница, v. **Подслу́шивальщикъ, Подслу́шивальщица.**

Подслу́шивать, Подслу́шать, *v. a.* podsłuchiwać, podsłuchać.

Подслу́шникъ, Подслу́шница, v. **Подслу́шивальщикъ, Подслу́шивальщица.**

Подслѣповáтый, Подслѣпый, -ая, -ое, *adj.* mający krótki wzrok, krótkowzroczny.

Подсма́триваніе, -я, *n.* podstrzeganie, zaglądanie, szpiegowanie. [вать & Подмѣ́чать.

Подсма́тривать, v. **Подгля́дывать.**

Подсма́тривальщикъ, -а, *m.* podstrzegacz, podglądacz, czatnik, szpieg.

Подсма́тривальщица, -ы, *f.* podstrzegaczka, podglądaczka, czatnica.

Подсмо́трщикъ, Подсмо́трщица, v. **Подсма́тривальщикъ, Подсма́тривальщица.**

Подсмо́тръ, -а, *m.*, v. **Подсма́триваніе.** [Подмѣ́тить.

Подсмотрѣ́ть, v. **Подгляде́ть, Подсмѣ́иваніе**, -я, *n.* wyśmiewanie.

Подсмѣ́ивать, Подсмѣ́ять, *v. a.* wyśmiewać, wyśmiać kogo; **-ся**, *v. r.* надъ кѣмъ, wyśmiewać, wyśmiać, wyszydzać kogo.

Подсмѣхъ, -а, *m. Eccl. sl.* wyśmianie, wyszydzenie.

Подсмѣ́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсмѣ́ивать, -ся.**

Подснѣ́жникъ, -а, *m.*, v. **Молодúло** (кровельное).

Подснѣ́жный, -ая, -ое, *adj.* podśnieżny, pod śniegiem będący; podśnieżna trawa, v. **Гоpéцъ** (водопéречный).

Подсоба, -ы, *f.* pomoc, dopomożenie. [**Подсобля́ть.**

Подсобить, *v. perf.*, v. *sub*:

Подсобля́ть, Подсобить, *v. n.* dopomagać, dopomódz, pomagać, wspierać, podpierać.

Подсовать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсóвывать, -ся.**

Подсóвъ, -а, *m.* podsunięty kawałek, podsunięty klin.

Подсóвываніе, -я, *n.* podsuwanie, podkładanie, podtykanie.

Подсóвывать, Подсовáть, Подсу́нуть, *v. a.* podsuwać, podsunąć, podtykać, podetknąć, podkładać, podłożyć pod co; podсу́нуть кому́-либо что, podsunąć komu co tajemnie; **-ся**, *a*) *v. r.* podsuwać się, podsunąć się, podejść po co prędko; *β*) *v. p.* być podsuwanym, podsuniętym.

Подсоко́льничій, -аго, *s. m.* podsokolniczy.

Подсоли́ть, *v. a. perf.* podsolić.

Подсóлнечная, -ой, *s. f.* świat podsłoneczny; ziemia.

Подсóлнечникъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*helianthus annuus*), słonecznik; 2. v. **Зóнтикъ.** [nie.

Подсосáніе, *cfr.* **Подсáсываніе.**

Подсосáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсáсывать, -ся.**

Подсóхлый, -ая, -ое, *adj.* podeschły.

Подсóхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсыхáть.**

Подсочéніе, *cfr.* **Подсáчиваніе.** [**Подсáчивать.**

Подсочúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подспáривать, Подспóрить**, *v. a.* 1. przysparzać, przysporzyć, dodawać, dodać; 2. dopomagać, dopomódz (komu w czém).

Подспóрье, -я, *n.* 1. przysporzenie, dodanie; 2. dopomożenie (komu w czém).

Подстáва, -ы, *f.* 1. podstawa, podpora; 2. konie do przemiany na stacyi; 3. stacya pocztowa; 4. fałszywe przełożenie w sądzie.

Подстáвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подставлáть**, -ся.

Подстáвка, -и, *f.* 1. podstawienie; 2. podstawa, podkładka, podpora; 3. podstawek do skrzypców; *it.* v. **Дýшка** (2).

Подставлéніе, Подставлúваніе, -я, *n.* podstawienie, podstawianie. [**ставлять**, -ся.

Подставлúвать, -ся, v. **Подставлять, Подстáвить**, *v. a.* podstawiać, podstawić, przystawiać, przystawić; – **комý нóгу**, podstawić komu nogę; -ся, *v. p.* być podstawianym, podstawianym, przystawianym, przystawionym.

Подставнóй, (-нáй), -áя, -óе, *adj.* 1. podsunięty, podrzucony; fałszywy, sfałszowany; **подставнóй свидéтель**, świadek fałszywy; 2. stacyjny, na stacyi będący; **подставны́я лошади**, konie pocztowe.

Подстáночка, -и, *f. dim.*, v. **Подстáнка.**

Подстáроста, -ы, *m.* podwójt.

Подстёга, -и, *f. pop.* nierządnica, złego prowadzenia się kobieta.

Подстегáніе, -я, *n.* podszycie.

Подстегáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подстёгивать**, -ся (I).

Подстёгиваніе, -я, *n.* podszywanie, podfastrzygowywanie.

I. Подстёгивать, Подстегáть, *v. a.* podszywać, podszyć, podfastrzygowywać, podfastrzygować; -ся, *v. p.* być podszywanym, podszytym, podfastrzygowywanym, podfastrzygowanym.

II. Подстёгивать, Подстегнýть, *v. a.* popędzać, popędzić, poganiać biczem, rózgą; -ся, *v. p.* być popędzanym, popędzonym.

Подстереганіе, -я, **Подстерегáтельство**, -а, *n.* postrzeganie, uważanie, zasadzka, podstęp, zdrada.

Подстерегáть, Подстерéчь, *v. a.* postrzegać, postrzedz, uważać, pilnować; -ся, *v. p.* być postrzeganym, postrzeżonym.

Подстережéніе, -я, *n.* postrzeżenie, uważanie, pilnowanie.

Подстерéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подстерегáть**, -ся.

Подстилáніе, -я, *n.* podściełanie, podkładanie pod co.

Подстилáть, Подостлáть, *v. a.* podścielać, podścielić, podesłać, podkładać, podłożyć pod co; **подстилáть дóски подъ бóчки**, podkładać deski pod beczki; -ся, *v. p.* być podścielanym, podścielonym, podkładanym, podłożonym pod co.

Подстилка, -и, *f.* 1. v. **Подстилáніе**; 2. podściołka, podsłanie, podkładka, barłóg.

Подстúлочный, -ая, -ое, *adj.* do podścielania służący; **подстúлочная соло́ма**, barłóg.

Подстóжникъ, -а, *m.* podkład, na którym się stóg zakłada; założenie stogu. [schło.

Подстóй, -я, *m.* drzewa po-

Подстóйникъ, -а, *m.* drzewo poschłe. [poschły.

Подстóйный, -ая, -ое, *adj.*

Подстóлие, -я, *n.* podsłupie, podsłupiec. [postrzedz.

Подсторожúть, *v. a.* postregać,

Подстраúвать, Подстрóить, *v. a.* stroić, postroić (instrument muzyczny).

Подстравúчный, -ая, -ое, *adj.* na stronicy (w książce) na dole nadmieniony.

Подстрекáніе, -я, *n.* poduszczanie, podżeganie.

Подстрекáло, -а, *s. c.*, v. **Подстрекáтель, -ница.**

Подстрекáтель, -я, *m.* poduszczacz, poduszczyciel, podbechtacz, podżegacz.

Подстрекáтельница, -ы, *f.* poduszczycielka, podżegaczka.

Подстрекáтельный, -ая, -ое, *adj.* podżegający, poduszczający, pobudzający, podniecający.

Подстрекáтельство, -а, *n.* podżoga, podżeganie, poduszczanie.

Подстрекáть, Подстрекнýть, *v. a.* poduszczać, poduszczyć, podżegać, podniecać, podniecić, pobudzać, pobudzić (kogo do czego).

Постриганіе, -я, *n.* podstrzyganie.

Подстригáть, Подстрúчь, *v. a.* podstrzygać, podstrzydz, podcinać, podciąć; -ся, *v. p.* być podstrzyganym, podstrzyżonym, podcinanym, podciętym.

Подстрижéніе, -я, *n.* podstrzyżenie, podcięcie.

Подстрúчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подстригáть**, -ся.

Подстрѣлéніе, Подстрѣлúваніе, -я, *n.* podstrzelenie, podstrzelanie.

Подстрѣлúвать, Подстрѣлúть, *v. a.* podstrzelać, podstrzelić; -ся, *v. p.* być podstrzelanym, podstrzelonym.

Подстрѣлúна, -ы, *f.* 1. słup sklepowy; 2. podpora ukośna w rusztowaniu; 3. v. **Контрфóрсъ.**

Подстрѣлúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подстрѣлúвать**, -ся.

Подстрѣлъ, -а, *m.* postrzał, rana od strzału.

Подстрѣха, -и, *f.* strecha, daszek chroniący od słoty.

Подступáніе, -я, *n.* podstępowanie.

Подступáть, Подступúть, *v. n.* podstępować, podstąpić.

Подстывáніе, -я, *n.* stygnięcie, ziębienie.

Подстывáть, Подстыть, *v. n.* stygnąć, ostygnąć, ziębnąć, oziębnąć. [stygły oziębły.

Подстылый, -ая, -ое, *adj.* o-

Подстыть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подстывáть.**

Подстѣнокъ, -нка, *m. Archit.* podpora muru, ściany.

Подстя́гивать, Подстягнýть, Подстя́жка, v. **Прист...**

Подсудúмость, -и, *f.* stan pod sądem będącéj osoby.

Подсудúмый, -ая, -ое, *adj.* pod sądem będący, podsądny, obwiniony, obżałowany.

Подсýдность, -и, *f.* właściwość sądu dla jakiéj osoby.

Подсýдный, -ая, -ое, *adj.* sądowi jakiemu podległy.

Подсýнокъ, -нка, *m. Milit.* ładowniczka.

Подсýнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Подсóвывать**, -ся.

Подсурмúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсурúливать.**

Подсурúливать, Подсурмúть, *v. a.* brwi czernić, czernić.

Подсусóживаться, Подсусóдиться, *v. r.* къ **комý-либо**, przybliżać się, przybliżyć się; nadskakiwać komu, przypochlebiać, przypochlebić komu.

Подсушéніе, Подсýшиваніе, -я, *n.* podsuszenie, podsuszanie.

Подсýшивать, Подсушúть, *v. a.* podsuszać, podsuszyć; -ся, *v. p.* być podsuszanym, podsuszonym.

Подсылáніе, -я, *n.* podsyłanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсылáть, Подослáть, *v. a.* podsyłać, podesłać, posyłać, posłać, wysyłać, wysłać tajemnie.

Подсылка, -и, *f.* podesłanie, posłanie tajemne.

Подсúлъ, -а, *m.* posyłka, podsyłanie; to co nadesłano.

Подсúльный, -ая, -ое, *adj.* podesłany, posłany tajemnie.

Подсúльщикъ, -а, *m.* podsyłacz, pod ręką posyłający kogo.

Подсúльщица, -ы, *f.* podsyłaczka, pod ręką posyłająca kogo.

Подсыпáніе, Подсыпáніе, -я, *n.* podsypywanie, podsypanie, przysypywanie, przysypanie.

Подсыпáть, Подсы́пать, *v. a.* podsypywać, podsypać, przysypywać, przysypać; -ся, *v. p.* być podsypywanym, podsypanym, przysypywanym, przysypanym.

Подсы́пать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсыпáть**, -ся.

Подсы́пка, -и, *f.*, v. **Подсыпáніе & Подсы́пь.** [przysypka,

Подсы́пь, -и, *f.* podsypka,

Подсы́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсы́чивать**, -ся.

Подсыха́ние, –я, *n.* podsychanie.
Подсыха́ть, Подсо́хнуть, *v. n.* podsychać, podeschnąć.
Подсы́чение, Подсы́чивание, –я, *n.* podsłodzenie, podsładzanie wodą miodową.
Подсы́чивать, Подсы́тить, *v. a.* podsycać, zasładzać, podsładzać, podsłodzić wodą miodową; –ся, *v. p.* być zasładzanym, zasłodzonym. [nie.
Подсе́ва́ние, –я, *n.* podsiewanie.
Подсе́ва́ть, Подсе́ять, *v. a.* podsiewać, podsiać, dosiewać, dosiać; –ся, *v. p.* być podsiewanym, podsianym.
†Подсе́верный, v. **Се́верный.**
Подсе́вка, –и, *f.* podsiewanie, podsianie, przysiewanie. [siewek.
Подсе́вок, –вка, *m.* przysiew, przy-
Подсе́да́ть, Подсе́сть, *v. a.* (къ кому́-либо), przysiadać, przysiąść.
Подсе́дёльникъ, –а, *m.* poprąg.
Подсе́дельный –ая, –ое, *adj.* podsiodłowy, pod siodłem będący; wierzchowy; **подсе́дёльная ло́шадь**, koń wierchowy.
Подсе́дина, –ы, *f.* (*u koni:*) rozpadlina w pęcinie.
Подсе́дъ, –а, *m.* 1. (*w futrach:*) siwy włos, siwizna; 2. v. **Подсе́дина.**
Подсе́ка, v. **Новина (1).**
Подсе́кание, –я, *n.* podcinanie, podrąbywanie.
Подсе́кать, Подсе́чь, *v. a.* podcinać, podciąć, podrąbywać, podrąbać; –ся, *α*) *v. r.* (*o nogach:*) v. **Подгиба́ться** (2); *β*) *v. p.* być podcinanym, podciętym, podrąbywanym, podrąbanym.
Подсе́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсе́дать.**
Подсе́чёние, –я, *n.*, **Подсе́чка**, –и, *f.* podcięcie, podrąbanie; *cfr.* **Подсе́кание.**
Подсе́чь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсе́кать**, –ся. [przysianie.
Подсе́яние, –я, *n.* podsianie,
Подсе́ять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подсе́вать**, –ся. [topnienie.
Подта́ивание, –я, *n.* tajanie,
Подта́ивать, Подта́ять, *v. n.* tajać, topnieć powoli.
Подтака́ла, –ы, *s. c. pop.*, v. **Подтакивальщикъ, Подтакивальщица.**
Подтакивальщикъ, –а, *m.* potakiwacz, pochlebca.
Подтакивальщица, –ы, *f.* potakiwaczka, pochlebiająca.
Подтакиваніе, –я, *n.* potakiwanie.
Подтакивать, Подтакну́ть, *v. n.* potakiwać, potakać, potaknąć.
Подта́лкиваніе, –я, *n.* potrącanie; podpychanie.
Подта́лкивать, Подтолкну́ть, *v. a.* potrącać, potrącić; podpychać, podepchnąć pod co; –ся, *v. p.* być potrącanym, potrąconym.
Подта́пливаніе, –я, *n.* podpalanie (w piecu).
Подта́пливать, Подтопи́ть, *v. a.* podpalać, podpalić, spodem zapalać, zapalić (w piecu); –ся, *v. p.* być podpalanym, podpalonym. [*sub*: **Подта́скивать**, –ся.
Подтаскáть, –ся, *v. perf.*, v. **Подтаскивáніе**, –я, *n.* podwlekanie, podciąganie.
Подтаскивать, Подтаскáть, Подтащи́ть, *v. a.* podwlekać, podwlec, podciągać, podciągnąć; –ся, *v. p.* być podwlekanym, podwleczonym, *etc.*
Подтасо́вывать, Подтасова́ть, *v. a.* tasować, natasować karty.
Подта́чиваніе, –я, *n.* 1. podostrzanie, wecowanie; 2. podtaczanie, podgryzanie.
Подта́чивать, Подточи́ть, *v. a.* 1. podostrzać, podostrzyć, wecować, powecować; 2. podtaczać, podtoczyć, podgryzać, podgryźć; –ся, *v. p.* 1. być podostrzanym, podostrzonym; 2. być podtaczanym, podgryzanym.
Подтащить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подта́скивать**, –ся.
Подта́ять, *v. perf.*, v. *sub*: **Подта́ивать.**
Подтвердительный, –ая, –ое, *adj.* potwierdzający, potwierdzalny. [*sub*: **Подтверждáть**, –ся.
Подтвердить, –ся, *v. perf.*, v. **Подтверждáть, Подтверди́ть**, *v. a.* potwierdzać, potwierdzić; powtórnie przykazywać, przykazać, powtarzać, powtórzyć; –ся, *v. p.* być potwierdzanym, potwierdzonym, powtórnie przykazanym.
Подтвержде́ніе, –я, *n.* potwierdzenie; powtórne przykazanie, powtórzenie.
Подтека́ніе, –я, *n.* podciekanie, cieczenie pod co.
Подтека́ть, Подтёчь, *v. n.* podciekać, podciec, ciec pod co.
Подтёлокъ, –лка, *m.* cielec, roczny cielak.
Подтере́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подтира́ть**, –ся. [nie.
Подтеса́ніе, –я, *n.* podciosanie.
Подтеса́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подтёсывать**, –ся.
Подтёсываніе, –я, *n.* podciosywanie.
Подтёсывать, Подтеса́ть, *v. a.* podciosywać, podciosać, obcinać, obciąć od spodu, od dołu; –ся, *v. p.* być podciosywanym, podciosanym. [nie, podcieczenie.
Подтеченіе, –я, *n.* podcieknie-
Подтёчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Подтека́ть.**
Подтира́ть, Подтере́ть, *v. a.* podcierać, podetrzeć, wycierać, wytrzeć; –ся, *α*) *v. r.* wycierać się, wytrzeć się; *β*) *v. p.* być podcieranym, podtartym.
Подти́рка, –и, *f.*, 1. v. **Подти́раніе**; 2. ścierka. [cie.
Подти́скáніе, –я, *n.* podetknię-
Подти́скать, *v. perf.*, v. *sub*: **Подти́скивать.** [kanie.
Подти́скиваніе, –я, *n.* podty-
Подти́скивать, Подти́снуть, *v. a.* podtykać, podetknąć.
Подто́къ, –а, *m.*, v. **Подтеканіе.**
Подтолкну́ть, –ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Подта́лкивать**, –ся.
Подтопи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подта́пливать**, –ся.
Подто́пка, –и, *f.* podpalanie, podpalenie; podpałka, drzazga do podpalenia.
Подтопле́ніе, –я, *n.* podpalenie w piecu; *cfr.* **Подта́пливаніе.**
Подтопля́ть, v. **Подта́пливать.**
Подторма́зить, *v. a.* na płozy od sań nałożyć żelazo.
Подторма́женіе, –я, *n.* nałożenie żelaza na płozy od sań.
Подточе́ніе, –я, *n.* podtoczenie; *cfr.* **Подта́чиваніе.**
Подточи́лие, –я, *n. Eccl. sl.* podtoczydło, naczynie pod tłoczydłem od wina będące.
Подточи́льникъ, –а, *m.* 1. naczynie pod toczydłem będące; 2. v. **Подточи́лие.**
Подточи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подта́чивать**, –ся.
Подтравить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подтравливать**, –ся.
Подтра́вка, –и, *f.*, **Подтра́вливаніе**, –я, *n.* podszczucie, podszczuwanie psa, poszczuwanie.
Подтра́вливать, Подтравить, *v. a.* podszczuwać, podszczuć psa; –ся, *v. p.* być podszczuwanym, podszczutym. [wanie, wyszydzanie.
Подтру́нваніе, –я, *n.* wyśmie-
Подтру́нивать, Подтрунить, *v. a.* nadz kimś, wyśmiewać, wyśmiać, wyszydzać, wyszydzić; –ся, *v. p.* być wyśmiewanym, wyszydzanym. [**Подтру́шивать.**
Подтруси́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подтру́ска**, –и, *f.* podsypanie, podsypywanie, rozsypanie, rozsypywanie pod co. [**тру́ска.**
Подтру́шиваніе, –я, *n.*, v. **Под-**
Подтру́шивать, Подтру́сить, *v. a.* podsypywać, podsypać, rozsypać pod co.
Подтыка́ніе, –я, *n.* podtykanie.
Подтыканіе, –я, *n.* podetknięcie.
Подтыка́ть, Подты́кать, Подото́кнуть, *v. a.* 1. podtykać, podetknąć; 2. (†), v. **Подуша́ть, Подстрека́ть.** [ganie.
Подтя́гиваніе, –я, *n.* podcią-
Подтя́гивать, Подтяну́ть, *v. a.* 1. podciągać, podciągnąć; 2. *fam.* wtorować; –ся, *α*) *v. r.* przyciągać się, przyciągnąć się, podsuwać się, podsunąć się; *β*) *v. p.* być podciąganym, podciągniętym.
Подтя́жка, –и, *f.* podciążki, szelki. [*sub*: **Подтя́гивать**, –ся.
Подтяну́ть, –ся, *v. perf.*, v.

Подтя́пать & Подтя́пнуть, *v. a. perf. pop.* zemknąć, tajemnie ukraść. [*sub*: **Подтя́пать.**

Подтя́пнуть, *v. perf. semelf.*, v. **Подунать**, *v. n.* podąć (w wiatrze). [pograć na dudce.

Подудеть, *v. n. perf.* podudać, † **Подуза**, -ы, *f.*, v. **Недоўздокъ.**

Подумать, *v. n. perf.* o чёмъ, pomyślić, zastanowić się.

Подумывать, *v. n.* o чёмъ, podumać, pomyśleć.

Подурацки, *adv.* po duracku.

Подурачить, *v. a. perf.* skłonić kogo do głupiego postępku; **-ся**, *v. r.* poswawolić; głupstwa narobić. [wolić.

Подурить, *v. n. perf.* poswa-

Подуре́лый, -ая, -ое, *adj.* zbrzydniały, poszpetniały, oszpeciały. [poszpetnieć.

Подурне́ть, *v. n. perf.* zbrzydnąć.

Подусти́тель, -я, *m.* poduszczyciel. [uszczycielka.

Подусти́тельница, -ы, *f.* pod-

Подусти́тельный, -ая, -ое, *adj.* poduszczający.

Подусти́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подущать**, **-ся.**

Поду́сть, -а, *m. H. n.* (*cyprinus nasus*), płoć, (ryba).

Поду́ть, *v. n. perf.* podąć, zacząć dąć.

Подучать, **Подучить**, *v. a.* kogo, poduczać, poduczyć kogo, wprawiać, wprawić do czego; **-ся**, *v. p.* być poduczanym, poduczonym, *etc.*

Подуче́ніе, Подуче́ніе, -я, *n.* poduczenie, poduczanie, wprawienie, wprawianie. [чать, **-ся.**

Подшки́перъ, -а, *m.* naczelnik robotników na okręcie.

Подшта́нники, -овъ, *m. pl.* gacie, gatki. [**Подшу́чивать.**

Подшутить, *v. perf.*, v. *sub*: **Подшучиваніе**, v. **Подсмѣ́иваніе, Подтру́нываніе.**

Подшу́чивать, Подшутить, *v. n.* надъ кѣмъ, żartować, pożartować; *it.* v. **Подсмѣ́ивать, Подтру́нивать.** [**киваніе.**

Подщёлкиваніе, v. **Прищёлкиваніе, Подщёлкивать, Подщелкну́ть**, v. **Прищ....** [w piecu.

Подъ, -а, *m.* trzon, ognisko

Подъ, (подо), *praep.* pod, przy.

Подъёмный, -ая, -ое, *adj.* wzwodowy; podnośny, do podnoszenia; pociągowy; podъёмный мостъ, most wzwodni, zwodzony; подъёмная лошадь, koń pociągowy; подъёмныя деньги, pieniądze na przygotowanie się do podróży.

Подъёмъ, -а, *m.* podjęcie, podnoszenie; pociąg; przygotowanie się do podróży; (*w drukarni:*) układanie arkuszy drukowanych; winda; деньги на подъёмъ, pieniądze na przygotowanie się do podróży. [**Подыгрывать.**

Подыгра́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Подыгрываніе**, -я, *n. Mus.* przygrywanie; wtórowanie.

Подыгрывать, Подыгра́ть, *v. a. Mus.* przygrywać, wtórować.

Подъя́бида, -ы, *f.*, **Подъя́бище**, -а, *n.*, v. **Подполье.**

Подъя́пишникъ, -а, *m.* podmiennik.

Подъя́скиваться, Подъяска́ться, *v. r.* podstrzegać, podchodzić, szpiegować. [nie.

Подъя́скъ, -а, *m.* szpiegowa-

Подъя́гарникъ, -а, *m.* profitka.

Подъя́кокённикъ, Подъя́кокённье, v. **Подок...** [podgryzanie.

Подъя́даніе, -я, *n.* podjadanie,

Подъя́дать, Подъя́сть, *v. a.* podjadać, podjeść, podgryzać, podgryźć; -ся, *v. p.* być podjadanym, podgryzanym.

Подъя́дѣніе, *cf.* **Подъя́даніе.**

Подъя́дный, -ая, -ое, *adj.* do podjeżdżania służący.

Подъя́здъ, -а, *m.* podjazd; podjechanie; przysionek do podjeżdżania, zajazd. [nie.

Подъя́жаніе, -я, *n.* podjeżdżanie.

Подъя́жать, Подъя́хать, *v. n.* podjeżdżać, podjechać.

Подъя́жій, -ая, -ее, *adj.* zajazdowy. [**Подъя́дать**, -ся.

Подъя́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Подъя́хать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Подъя́жать.**

Подъявичный, -ая, -ое, *adj.* podjęzyczny, podjęzykowy.

Подъярёменникъ, -а, *m.* bydło chodzące w jarzmie.

Подъярёменный, v. **Ярёменный.**

Подъя́тіе, -я, *n.* podjęcie, podniesienie; — за подъя́тіе трудо́въ, za podjęcie pracy.

Подъя́ть, *v. a. perf.* podjąć, podnieść; подъя́ть трудъ́, podjąć pracę; подъя́ть ору́жіе, podnieść broń, oręż; zacząć wojnę.

Подъя́ческій, -ая, -ое, *adj.* pisarzowy. [kancelista.

Подъя́чій, -аго, *s. m.* pisarz,

Подыгрываніе, Подыгрывать, v. **Подъигр...** [ать, -ся.

Подымать, -ся, v. **Подни-**

Подымный, Подымовый, -ая, -ое, *adj.* podymny; подымный сборъ, podymna podata, подымное, -аго, *s. n.*, v. **Дымовое** (*sub*: Дымовой).

Подымщина, -ы, *f.*, v. **Дымовое** (*sub*: Дымово́й).

Подыскатель, v. **Подыщикъ.**

Подыскиваться, Подыскаться, v. **Подыскъ....**

Подыскъ, v. **Подъ́искъ.**

Подышать, *v. n. perf.* podyszeć.

Подыщикъ, -а, *m.* szpieg, podstrzegacz. [gaczka.

Подыщица, -ы, *f.* podstrze-

Подѣвать, *v. a. perf.* podziewać, podziać gdzie.

Подѣлать, *v. a. perf.* porobić.

Подѣлаться, *v. perf.*, v. *sub*: **Подѣлаться.** [botka.

Подѣлье, -я, *n. Eccl. sl.* ro-

†**Подѣлка**, -и, *f.*, v. **Подѣлье.**

Подѣлочный, v. **Подѣльный.**

Подѣлывать, *v. a.* pracować, zatrudniać się; porabiać.

Подѣлъ́ться, Подѣлиться, *v. r.* съ кѣмъ, podzielać, podzielić się z kim, rozdzielać, rozdzielić się. [sku.

Подѣ́тски, *adv.* po dziecińPodѣ́ть, *v. a. perf.* podziać, zarzucić co gdzie; -ся, *v. r.* podziać się.

Подѣжинно, *adv.* tuzinami.

Подѣжѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zmężniały.

Подѣжѣ́ть, *v. n. perf.* zmężnieć.

Поединокъ, -нка, *m.* pojedynek. [pojedynkowy.

Поединочный, -ая, -ое, *adj.*

Поединщикъ, -а, *m.* pojedynkowiec, pojedynkiem się bijący.

Поелику, *conj.* ponieważ, albowiem. [lewny, od wylewu.

Поёмный, -ая, -ое, *adj.* wy-

Поёмъ, *gen.* поёмá, *m.* wylew, wezbranie rzéki.

Поёніе, -я, *n.* pojenie.

Пожа́ловать, *v. a. perf.* obdarzyć, udarzyć, nagrodzić; awansować, wynieść na wyższy stopień; odwiedzić kogo.

Пожа́ловаться, *v. r. perf.* na koró, oskarżyć kogo.

Пожа́луй, *adv.* 1. niech tak będzie; owszem; jak ci się podoba; 2. v. **Пожа́луйста.**

Пожа́луйста, *adv.* zmiłuj się, racz, proszę, bądź tak łaskaw.

Пожале́ть, *v. n. perf.* o комъ, żałować, pożalić się, litość mieć; pożałować. [nieco upiec.

Пожа́рить, *v. a. perf.* podpiec,

Пожа́рище, Пожа́рище, -а, *n.* pogorzelisko.

Пожа́рный, -ая, -ое, *adj.* pożarny, pożarowy, ogniowy; пожа́рная труба, sikawka ogniowa; пожа́рный, -аго, *s. m.* ogniowy dozórca. [**горѣ́лый.**

†**Пожа́рщикъ**, -а, *m.*, v. **Пожа́ръ**, -а, *m.* pożar, ogień.

Пожа́тіе, -я, *n.* 1. ściśnięcie; 2. pożęcie, zżęcie, żniwo.

Пожа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пожина́ть & Пожина́ть.**

Пождать, *v. n. perf.* poczekać.

Пожева́ть, *v. a. perf.* pożuć.

Пожёвываніе, -я, *n.* żucie.

Пожёвывать, *v. a.* żuć, pożuć.

Пожёгщикъ, Пожёга, Пожёгъ, v. **Пожо́г....** [życzenie.

Пожеланіе, -я, *n.* zażądanie;

Пожелать, *v. a.* żądać, zażądać; życzyć (sobie *lub* komu).

Пожёлклый, -ая, -ое, *adj.* pożółkły, zżółkły.

Пожёлкнуть, *v. n. perf.* pożółknąć, pożółknieć, zżółknąć.

Пожелтѣ́ть, *v. a. perf.* pożółcić.

Пожелтѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* pożółkły, zżółkły. [nie.

Пожелтѣ́ніе, -я, *n.* pożółknie-

Пожелтѣ́ть, *v. n. perf.* pożółknąć. [-ся, *v. r.* pożenić się.

Пожени́ть, *v. a. perf.* pożenić; **Пожёнка**, -и, *f. dim.*, v. **Пожня.**

†**Пожённый**, *adj.* do sianożeńci należący; *it.* posiadacz sianożęci; v. **Луговóй.**

Пожёнски, *adv.* po żeńsku, po kobiecemu. [wanie; ofiara.

Пожёртвованіе, -я, *n.* ofiaro-

Пожёртвовать, *v. a. perf.* ofiarować, przynieść w ofiarę.

Пожёчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пожига́ть, -ся.** [spalenie.

Пожже́ніе, -я, *n.* popalenie,

Пожи́ва, -ы, *f.* pożytek, pożywienie, korzyść.

Пожи́вать, *v. n.* żyć, mieć się; mieszkać; каково пожива́ете? каково́ пожива́ете? jak się masz? jak się macie? [**Пожива́ться.**

Пожи́виться, *v. perf.*, v. *sub*: **Пожи́вишка**, -и, *f. dim.* mały pożytek, mała korzyść.

Пожи́вка, v. **Пожи́ва.**

Пожи́вле́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* pożywienie, żywność.

Пожива́ться, Пожи́виться, *v. r.* pożywiać się, pożywić się, korzystać, skorzystać z czego, zbogacać się, zbogacić się cudzem.

Пожи́вочка, -я, *f. dim.*, v. **Пожи́вишка.** [spalenie.

Пожига́ніе, -я, *n.* popalenie,

Пожига́ть, Пожёчь, *v. a.* palić, popalić, spalić; -ся, *v. p.* być palonym, popalonym, spalonym. [**дать.**

†**Пожида́ть**, *v. a.*, v. **Пождать, v. n.** *perf.* rzadzieć, zrzadzieć.

Пожи́вленный, -ая, -ое, *adj.* dożywotny, wieczysty.

Пожило́й, -áя, -óе, *adj.* 1. podeszły, niemłody; пожило́й мужи́на, już niemłody, w podeszłym

wieku mężczyzna; 2. za najem mieszkania płacony; пожилы́я де́ньги & пожилóе, -аго, *s. n.* pieniądze, zapłata za komorne.

Пожилу́шка, -и, *s. c.* sierota.

Пожилы́й, v. **Пожило́й**.

Пожима́ніе, -я, *n.* zżymanie, ściskanie.

Пожима́ть, **Пожа́ть**, *v. a.* zżymać, zżąć, ściskać, ścisnąć; пожима́ть чью-либо ру́ку, ściskać czyję rękę; **-ся**, *v. r.* zżymać się, zżąć się, kulić się; °wzbraniać się, wzbronić się, wzdragać się, wymawiać się, wymówić się.

Пожина́ніе, -я, *n.* zżynanie, zbieranie.

Пожина́ть, **Пожа́ть**, *v. a.* zżynać, zżąć, pożynać, pożąć, zbierać, zebrać; пожина́ть ла́вры на войнѣ, zbierać laury na wojnie; **-ся**, *v. p.* być zżynanym, zżętym.

Пожира́ніе, -я, *n.* pożeranie.

Пожира́ть, **Пожра́ть**, *v. a.* pożerać, pożreć, pochłaniać, pochłonąć; **-ся**, *v. p.* być pożeranym, pożartym, pochłoniętym.

Пожи́ть, *v. n. perf.* utyć.

Пожи́тки, -овъ, *m.* rzeczy, chudoba, majętność; собачьи пожи́тки, *Bot.*, v. Кре́ссъ (дикій вонючій). [korzyść.

†**Пожи́токъ**, -тка, *m.* pożytek,

†**Пожи́точный**, v. **Зажи́точный.**

Пожи́ть, *v. n. perf.* pożyć, pomieszkać, przemieszkać; §. съ кѣмъ пожи́вёшь, тѣмъ и просты́вёшь, z kim obstajesz, takim się stajesz.

†**Пожить**, -и, *f.*, **Пожитьё**, -я́, *n.* pobycie na jakiém miejscu; pomieszkanie.

Пожнивo, v. **Жнивo**.

Пóжня, -и, *f.* sianożęć, łąka do koszenia siana wśród lasu.

†**Пожóгщикъ**, v. **Поджига́тель.** [тельство.

†**Пожóгъ**, -а, *m.*, v. **Зажига́ніе**, -я, *n.* pożarcie, zjedzenie, pochłonięcie.

Пожра́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пожира́ть**, **-ся.** [rowanie.

Пожре́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* ofiarowanie.

†**Пожре́ти**, v. **Пожéртвовать & Погубить.** [ezeć.

Пожужжа́ть, *v. n. perf.* pobrzęczeć.

Пожури́ть, *v. a. perf.* połajać, poburczeć kogo.

Позабáвить, *v. a. perf.* zabawić, ubawić (kogo czém); **-ся**, *v. r.* zabawić się, ubawić się.

Позабóтиться, *v. a. perf.* o чёмъ, postarać się o co.

Позабóчиваться, *v. r.* staranie łożyć, trudzić się, kłopotać się. [rać.

Позабрáть, *v. a. perf.* pozabie-

Позабросáть, *v. a. perf.* pozarzucać. [zaprzykać.

Позабры́згать, *v. a. perf.* po-

Позабывáть, **Позабы́ть**, *v. a.* zapominać, zapomnąć; **-ся**, *v. p.* być zapominanym, zapomiętym; zapomnieć się.

Позабы́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Позабывáть**, **-ся.**

Позавидовáть, *v. n. perf.* komú, zawiścić, zazdrościć komu; być zazdrosnym. [szrubować.

Позавинтить, *v. a. perf.* poza-

Позавúствовать, **Позавúствичать**, v. **Позавидовать.**

Позавтракáть, *v. n. perf.* pośniadać, śniadanie zjeść.

Позавчерá, *adv. pop.* zawczoraj, onegdaj.

Позавéсить, *v. a. perf.* poza-wieszać. [więzywać.

Позавязáть, *v. a. perf.* poza-

Позавя́лый, -ая, -ое, *adj.* nieco zwiędły, zwiędniały.

Позавя́нуть & Позавáть, *v. n. perf.* nieco więdnąć, zwiędnąć.

Позагáдить, *v. a. perf.* zasmolić, zabrudzić; **-ся**, *v. r.* zasmolić się, zabrudzić się.

Позади, *adv.* z tyłu.

Позáдь, v. **Позади.**

Позеленéть, *v. n.*, **-ся**, *v. r.* zazielenieć, pozielenieć.

Позакидáть, *v. a. perf.* poza-rzucać. [klejać.

Позаклеить, *v. a. perf.* poza-

Позаклепáть, *v. a. perf.* poza-nitować.

Позаконопáтить, *v. a. perf.* pozatykać konopiami, pakułami.

Позакопáть, *v. a. perf.* poza-kopywać.

Позакоптúть, *v. a. perf.* poza-kopcać; **-ся**, *a)* *v. r.* zakopcić się; *β)* *v. p.* być zakopconym.

Позакоптéлый, -ая, -ое, *adj.* nieco zakopciały, okopciały.

Позакры́ть, *v. a. perf.* poza-krywać.

Позакупúть, *v. a. perf.* poza-kupywać; **-ся**, *v. p.* być pozaku-pywanym. [zakorkować.

Позакупóрить, *v. a. perf.* po-

Позакýтать, *v. a. perf.* poza-krywać, pozasłaniać, pozawieszać; **-ся**, *a)* *v. r.* pozakrywać się, poza-słaniać się; *β)* *v. p.* być pozakry-wanym, pozasłanianym, pozawie-szanym. [łazić.

Позалáзать, *v. n. perf.* poza-

Позалéниться, *v. r. perf.* stać się nieco leniwym.

Позалéпить, *v. a. perf.* poza-lepiać; **-ся**, *v. p.* być pozalepia-nym.

Позамáзать, *v. a. perf.* poza-mazać; pozakitować; **-ся**, *v. p.* być pozamazanym.

Позамарáть, *v. a. perf.* nieco zasmolić, pozabrudzić; **-ся**, *a)* *v. r.* nieco zasmolić się, zabrudzić się; *β)* *v. p.* być nieco zasmolo-nym, zabrudzonym.

Позамёрзнуть, *v. n. perf.* po-zamarzać, pozamarznąć.

Позамóлкнуть, *v. n. perf.* za-milczeć. [zamrażać.

Позаморóзить, *v. a. perf.* po-

Позамочúть, *v. a. perf.* poza-moczyć, pozamakać; **-ся**, *a)* *v. r.* pozamakać się; *β)* *v. p.* być po-zamakanym.

Позапáчкать, *v. a. perf.* nieco zawalać, zabrudzić, pobrudzić; **-ся**, *a)* *v. r.* nieco zawalać się, zabrudzić się; *β)* *v. p.* być nieco zawalanym, zabrudzonym.

Позапереть, *v. a. perf.* pozamy-kać (*np.* drzwi); **-ся**, *a)* *v. r.* po-zamykać się; *β)* *v. p.* być pozamy-kanym.

Позапечáтать, *v. a. perf.* poza-pieczętować. [pluwać.

Позаплевáть, *v. a. perf.* poza-

Позаплéснéвѣть, *v. n. perf.* pozapleśnieć.

Позапоздáть, *v. n. perf.* nieco spóźnić się. [pozaprzeszły.

Позапрóшлый, -ая, -ое, *adj.*

Позапря́тать, *v. a. perf.* po-sprzątać, poskrywać; **-ся**, *v. r.* poskrywać się. [spustoszeć.

Позапустéть, *v. n. perf.* po-

Позапýтать, *v. a. perf.* popląt-ać, pozawikłać; **-ся**, *v. r.* po-plątać się, pozawikłać się.

Позапылúть, *v. a. perf.* poza-prószyć, zakurzyć, zapylić; **-ся**, *a)* *v. r.* pozaprószyć się, zakurzyć się, zapylić się; *β)* *v. p.* być po-zaprószonym, zakurzonym, zapy-lonym.

Позапя́тнать, *v. a. perf.* miej-scami zaplamić; **-ся**, *a)* *v. r.* za-plamić się; *β)* *v. p.* być zaplamionym.

Позарасти, *v. n. perf.* pozara-stać. [pozardzewiały.

Позаржáвéлый, -ая, -ое, *adj.*

Позаржáвéть, *v. n. perf.* poza-rdzewieć.

Позáриться, *v. r.* na что, pożądać, zapragnąć czego.

Позарыть, *v. a. perf.* zaryć; **-ся**, *a)* *v. r.* zaryć się; *β)* *v. p.* być za-rytym.

Позасадúть, *v. a. perf.* pozasa-dzać; **-ся**, *v. p.* być pozasadza-nym.

Позасидéться, *v. r. perf.* y ко-го, zasiąść, zostać siedzieć u ko-go. [zaschły.

Позасóхлый, -ая, -ое, *adj.*

Позасóхнуть, *v. n. perf.* po-schnąć, pozasychać.

Позастáвить & Позастано-вить, *v. a. perf.* pozastawiać.

Позастарéлый, -ая, -ое, *adj.* pozastarzały.

Позастарéть, *v. n.*, **-ся**, *v. r. perf.* pozastarzeć. [budować.

Позастрóить, *v. a. perf.* poza-

Позастылый, -ая, -ое, *adj.* postygły.

Позастúть, *v. n. perf.* posty-gnąć. [sypywać.

Позасы́пать, *v. a. perf.* poza-

Позасéять, *v. a. perf.* pozasie-wać; **-ся**, *v. p.* być pozasiewa-nym.

Позатвердéлый, -ая, -ое, *adj.* pozatwardziały. [zatwardzieć.

Позатвердéть, *v. n. perf.* po-

Позатворить, *v. a. perf.* pozamykać.

Позатыкать, *v. a. perf.* pozatykać.

Позашить, *v. a. perf.* pozaszywać; **-ся**, *v. p.* być pozaszywanym.

Позаштопать, *v. a. perf.* pozacyrować, pozasztepować; **-ся**, *v. p.* być pozacyrowanym, pozasztepowanym.

Позвáнивать, *v. n.* podzwonić.

†Позвáніе, **-я**, *n.*, v. **Призвáніе**, **Позывъ**.

Позвáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Позывáть**, **-ся**.

Позвенéть, *v. n. perf.* podzwonić, podzwięczeć.

Позвиждáніе, **Позвиждáти**, *Eccl. sl.*, v. **Осмѣáніе**, **Осмѣáть**.

Позволéніе, **-я**, *n.* pozwolenie, zezwolenie; съ позволéнія, za pozwoleniem.

Позволúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* zezwolczy, zawierający pozwolenie; позволúтельная грамота, świadectwo na piśmie, zawierające pozwolenie na co; áто дѣло позволúтельное, to rzecz pozwolona. [**Позволять**, **-ся**.

Позволить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Позволя́ть**, **Позво́лить**, *v. a.* pozwalać, pozwolić, zezwalać, zezwolić; позволя́ть себѣ слúшкомъ мнóго, zawiele sobie pozwalać; **-ся**, *v. p.* być pozwalanym, pozwolonym, zezwalanym, zezwolonym.

Позвонúть, *v. n.*, **-ся**, *v. r. perf.* podzwonić, zadzwonić.

Позвоно́къ, **-нка́**, *m.* 1. dzwonek; 2. *Anat.* pacierz (u kości grzbietnéj); пéрвый шéйный позвоно́къ, (*atlas*), pacierz, na którym głowa spolega, pacierz unoszący, biegun, oś; второ́й шéйный позвоно́къ, (*epistropheus*), drugi pacierz karkowy, pacierz zwrotny, skręt.

Позвоно́чекъ, **-чка**, *m. dim.* dzwoneczek, dzwonuszek.

Позвоно́чный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pacierzowy, skrętowy.

†Позвонъ, **-а**, *m.* dzwonienie.

Позвучáть, *v. n. perf.* pobrzdąkać. [cemu, jak zwierz.

Позвѣрски, *adv.* po zwierzę-

Поздать, v. **Опаздывать**.

Поздне́нькій, **-ая**, **-ое**, *adv.* dosyć późny.

Поздне́нько, *adv.* nieco późno.

Поздне́хонько, *adv.* bardzo późno.

По́здній, **-яя**, **-ее**, *adj.* późny; по́здніе плоды́, owoce późne.

По́здно, *adv.* późno, zapóźno.

Поздновáто, **Поздноватый**, v. **Поздне́нько**, **Поздненькій**.

По́здность, **-и**, *f.* późność.

По́здный, v. **По́здній**.

По́зднякъ, **-á**, *m.* 1. późniak, późniaczek, zwierzę późniéj od innych urodzone; 2. owoc późny.

По́здо, v. **По́здно**.

Поздоро́ваться, *v. r. perf.* съ кѣмъ, pozdrowić kogo, życzyć komu dzień dobry.

Поздоро́ву, *adv. pop.* zdrowo, szczęśliwie; какóвó пóживаешь? — подóбру поздоро́ву, jak się masz? — Bogu dzięki, zdrowo, bardzo dobrze.

Поздоровéть, *v. n. perf.* wyzdrowieć. [jący.

Поздравúтель, **-я**, *m.* winszu-

Поздравúтельница, **-ы**, *f.* winszująca.

Поздравúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* winszujący, z powinszowaniem; поздравúтельное письмó, list z powinszowaniem.

Поздравúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поздравля́ть**, **-ся**.

Поздравле́ніе, **-я**, *n.* winszowanie, powinszowanie.

Поздравля́льщикъ, **Поздравля́льщица**, *pop.*, v. **Поздравúтель**, **Поздравительница**.

Поздравля́ть, **Поздравúть**, *v. a.* кого, winszować, powinszować.

Поздра́вствовать, *v. n. perf.* żyć długo.

†Поздѣ, *adv.* późno.

Позеленúть, *v. a. perf.* pozielenić, zielono pofarbować.

Позеленéлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pozieleniały.

Позеленéть, *v. n. perf.* pozielenieć, pozielenić się.

Позéмéльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* poziemny, gruntowy; позéмéльныя дéньги & позéмéльное, **-аго**, *s. n.* poziemny podatek, czynsz gruntowy, łanowe.

Позéмистый, **-ая**, **-ое**, *adj.* poziemny, nizki, niewysoki.

Позéмный, v. **Позéмистый**.

Позéвъ, **-а**, *m.* 1. v. **Назéвъ**; 2. v. **Угóдья**.

По́же, *adv. compar.* późniéj; не пóже пятú часóвъ, najpóźniéj o piątéj godzinie; пóже всегó, пóже всѣхъ, najpóźniéj.

Позитýра, **-ы**, *f.* pozytura, postawa, ułożenie.

Позúція, **-и**, *f.* pozycya, stanowisko, położenie miejsca, sytuacya, pokład.

Позлатúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Позлащáть**, **-ся**.

Позлащáть, **Позлатúть**, *v. a.* pozłacać, pozłocić; **-ся**, *v. p.* być pozłacanym, pozłoconym.

Позлащéніе, **-я**, *n.* pozłocenie.

Позлúться, *v. n. perf.* pogniewać się.

Познавáть, **Познáть**, *v. a.* poznawać, poznać, rozeznawać, rozeznać; **-ся**, *v. p.* być poznawanym, poznanym.

Познакóмить, *v. a. perf.* pozbajomić, zapoznać; **-ся**, *v. r.* съ кѣмъ, съ чѣмъ, poznajomić się, zapoznać się z kim, z czém.

Познáніе, **-я**, *n.* poznanie.

Познáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Познавáть**, **-ся**.

Познобúть, *v. a. perf.* 1. nieco pomrozić, przemrozić; 2. v. *sub*: **Позноблять**.

Познобле́ніе, **-я**, *n.* pomrożenie; przemarznięcie.

Познобля́ть, **Познобúть**, *v. a.* pomrażać, pomrozić, przemrozić.

Познóбъ, **-а**, *m.*, v. **Познобле́ніе**.

Позобáть, v. **Поклевáть**.

†Позóвникъ, **-а**, *m.* woźny, sługa sądowy.

Позовъ, v. **Позывъ**.

Позолóта, **-ы**, *f.* pozłota, pozłocenie; наводúть позолóту на что, pozłacać.

Позолотúть, *v. a. perf.* pozłocić; позолотúть зубóкъ, v. **Зубóкъ**. [nie.

Позолочéніе, **-я**, *n.* pozłoce-

Позóрить, *v. a.* кого, hańbić, zawstydzać kogo; **-ся**, *a*) *v. r.* hańbić się, zawstydzać się; *β*) *v. p.* być hańbionym. [widok.

Позóрище, **-а**, *n.* widowisko, **Позóрникъ**, **Позóрница**, v. **Срамникъ**, **Срамница**.

Позóрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* haniebny, sromotny; позóрный столбъ, pręgierz. [mать (2).

†Позóровати, *v. n.*, v. **Огла-**

Позóрство, **-а**, *n.*, v. **Презóрство**, **Гласность**.

Позóръ, **-а**, *m.* 1. v. **Зрѣлище**; 2. hańba, wstyd.

Позрѣніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* widok, spojrzenie, poglądanie.

Позрѣть, *v. n. perf.* dojrzeć, dojźrzeć, dozrzeć.

Позубоскáлить, *v. n. perf.* porzechotać się, pochechotać się.

Позудéть, *v. n. perf.* poświerzbieć; poswędzić.

Позумéнтный, **Позумéнтовый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* posamonowy, galonowy, szmuklerski.

Позумéнтщикъ, **-а**, *m.* posamonik, szmuklerz.

Позумéнтъ, **-а**, *m.* posamon, galonik, taśma złota, srebrna *lub* szychowa.

Позывáть, **Позвáть**, *v. a.* pozywać, pozwać, zapozywać, zapozwać; wzywać, wezwać; — кого-либо въ судъ, zapozywać, zapozwać kogo do sądu; *v. impers.* позывáетъ на éду, jeść mi się chce, mam apetyt; **-ся**, *v. p.* być pozywanym, pozwanym, *etc.*

Позывúстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*w myśliw.* — *o psach*:) powolny, posłuszny zawołaniu.

Позывно́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* pozewny, pozwowy.

Позывъ, **-а**, *m.* 1. (na pilę), apetyt, chęć, ochota; 2. pozew; позывъ въ судъ, cytacya, pozew do sądu.

Позѣвáть, *v. n. perf.* poziewać.

Позѣвóта, **-ы**, *f.* poziewanie.

Позѣвывáть, *v. n.* poziewywać.

Позябáть, **Позябнуть**, *v. a.* przemarzać, przemarznąć.

Позя́блый, -ая, -ое, *adj.* przemarzły, przemarznięty.
Позя́бнуть, *v. n. perf.* pomarznąć, przemarznąć; v. Позя́бать.
По́ивo, -а, *n.* napój zmieszany z mąką *etc.* i zielskiem parzonem dla krów. [v. По́игрывать.
Поигра́ть, *v. n. perf.* pograć; **Поигра́ючи**, *adv.* po gracku.
По́игрывать, *v. n.* pogrywać.
По́игрышъ, -а, *m.* ogranie (kogo).
Поизбавиться, *v. r. perf.* czego, pozbawić się, pozbyć się czego.
Поизвести́, *v. a. perf.* poniszczyć, wyniszczyć, pogubić, wygubić; -ся, *v. p.* być wyniszczonym, wygubionym. [mańsku.
Поизво́ичьи, *adv.* po fur-
Поизгадить, *v. a. perf.* nieco powalać, pobrudzić; -ся, *v. p.* być nieco powalanym, pobrudzonym. [gryźć, pogłodać.
Поизгры́зать, *v. a. perf.* po-
Поиздержа́ть, *v. a. perf.* powydawać; -ся, *a) v. r.* powydawać się; *β) v. p.* być powydawanym.
Поизломать, *v. a. perf.* połamać; -ся, *v. p.* być połamanym.
Поизло́паться, *v. n. perf.* potrzaskać się. [powalać, pobrudzić.
Поизмара́ть, *v. a. perf.* nieco
Поизмо́клый, -ая, -ое, *adj.* nieco zmoklý.
Поизмо́кнуть, *v. n. perf.* nieco pomoknąć, zmoknąć. [pomoczyć.
Поизмочи́ть, *v. a. perf.* nieco
Поизня́ть, *v. a. perf.* nieco pomiąć, pognieść.
Поизноси́ть, *v. a. perf.* nosząc nieco przetrzeć (*np.* suknię), noszeniem nieco wytrzeć, spotrzebować.
Поизогну́ть, *v. a. perf.* pozginać miejscami.
Поизодра́ть, *v. a. perf.* porozdzierać miejscami; -ся, *v. p.* być porozdzieranym. [dра́ть, -ся.
Поизорва́ть, -ся, v. Поизо-
Поизрубы́ть, *v. a. perf.* porąbać; -ся, *v. p.* być porąbanym.
Поизрѣ́зать, *v. a. perf.* porozrzynać; -ся, *v. p.* być porozrzynanym.
Поизсо́хлый, -ая, -ое, *adj.* nieco poschły, zeschły.
Поизсо́хнуть, *v. n. perf.* nieco poschnąć, zeschnąć.
Поизцарапа́ть, *v. a. perf.* podrapać; -ся, *v. p.* być podrapanym.
По́йка, -и, *f.* napawanie.
По́йло, -а, *n.* napój (dla bydła).
По́йло, -а, *n.* naczynie, koryto do pojenia (bydła).
По́йльный, -ая, -ое, *adj.* do pojenia służący; **по́йльное коры́то**, koryto do pojenia. [bydła.
По́йльщикъ, -а, *m.* poiciel
По́йльщица, -ы, *f.* poicielka bydła.
По́йма, -ы, *f.* 1. *prov.* łąka wodą zalana; okolica wodą zalana; 2. *Eccl. n.*, v. Упре́къ, Укоре́зна.
По́имáние, -я, *n.* pojmanie, złapanie, schwytanie.
По́имать, -ся, v. По́имать.
По́ймать, *v. a. perf.* pojmać, schwycić, złapać.
По́именный, -ая, -ое, *adj.* imienny, mianowany, po imieniu nazwany. [wanie.
По́именова́ние, -я, *n.* mianowa-
По́именова́ть, *v. a. perf.* nazwać po imieniu, mianować.
По́имка, -и, *f.* pojmanie, schwytanie, schwycenie, złapanie.
По́имщикъ, -а, *m.* poimacz.
По́имянно, *adv.* imiennie, po imieniu (*np.* wołać).
Поискáть, *v. a. perf.* poszukać.
Поíскивать, *v. a.* czего-либо, poszukiwać, szukać.
По́искъ, -а, *m.* szukanie, poszukiwanie, wyszukiwanie, wywiady, wywiadywanie się.
Поисплáкать, *v. a. perf.* powalać, pobrudzić; -ся, *v. p.* być powalanym, pobrudzonym.
По́истинѣ, *adv.* doprawdy.
По́истолóчь, *v. a. perf.* potłuc; -ся, *v. p.* być potłuczonym.
По́истопта́ть, *v. a. perf.* nieco wydeptać (obuwie).
По́истрати́ть, *v. a. perf.* powydawać, powytrzebować; -ся, *v. p.* być powydawanym.
По́истрёскаться, *v. r. perf.* potrzaskać się, popękać się miejscami.
По́йти, *v. n. perf.* pójść, wyjść; **по́йти по́ мiру**, pójść z torbą, za chlebem; **по́йти съ ко́зыря**, pójść w atu, kozerę wyświęcić, wykozerować.
По́йть, *v. a.* poić, napawać; -ся, *v. p.* być pojonym, napawanym. [tak długo jak.
Пока́, *adv.* póki, dopóki, pokąd,
Пока́дить, *v. a. perf.* pokadzić, zakadzić, okadzić.
Показа́ніе, -я, *n.* pokazanie, okazanie; zeznanie; - **свидѣте́лей**, wyznanie, wypowiedzenie świadków; *it.* v. Отбира́ніе (показа́нія), Отбира́ть (показа́нія).
Показа́тель, -я, *m.* pokazywacz, ukaziciel, przewodnik w czém; okaziciel, świadek.
Показа́тельница, -ы, *f.* ukazicielka, przewodniczka w czém; okazicielka. [**Пока́зывать**, -ся.
Показа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Показа́цки**, *adv.* po kozacku.
Пока́зъ, -а, *m.* pokazanie, okazanie; pokaz; pokazanie się; **выставля́ть на пока́зъ**, wystawić (co) na pokaz.
Пока́зываніе, -я, *n.* pokazywanie, okazywanie, wskazywanie.
Пока́зывать, **Показа́ть**, *v. a.* pokazywać, pokazać, wskazywać, wskazać; udawać; okazywać, okazać; **показа́ть себя́ кому́**, pokazać się komu, dać się komu pokazać; -ся, *a) v. r.* pokazywać się, pokazać się; wydawać się, wydać się; zdawać się, zdać się; **мнѣ показа́лось, бу́дто, . . .**, zdawało mi się, jakoby . . .; *β) v. p.* być pokazywanym, pokazanym, *etc.*
Пока́ковски, *adv. pop.* po ja-
Пока́лъ, v. **Бока́лъ**. [kiemu.
Пока́лываніе, -я, *n.* kłócie, pokłócie.
Пока́лывать, *v. a.* kłóć zwolna, nieco pokłóć; *v. impera.* **съ бо́ку пока́лываетъ**, w boku cokolwiek kole.
Пока́лякать, *v. a. perf.* poklektać, pogawędzić, poświegotać, popleść, popaplać, pobredzić.
†**Пока́мѣста**, **Пока́мѣсто**, v. **Пока́мѣсть**.
Пока́мѣсть, *adv.* dopóki, aż.
Пока́пать, *v. n. perf.* pokapać, powoli kapać.
Пока́пываніе, -я, *n.* 1. pokopywanie, kopanie; 2. pokapywanie, kapanie.
Пока́пывать, *v. a.* 1. pokopywać, pokopać, kopać powoli; 2. pokapywać, kapać powoli.
Пока́рать, *v. a. perf.* pokarać, skarać. [miać, popasać.
Пока́риливать, *v. a.* pokar-
Пока́тать, *v. a. perf.* 1. pomaglować; 2. powozić (sankami); -ся, *v. r.* powozić się, pojeżdzić.
Пока́тистый, v. **Пока́тый**.
Пока́тить, *v. a. perf.* 1. potoczyć, zacząć toczyć; 2. pobieżeć, pobiedz, puścić się dokąd szybko; 3. - **со смѣху**, pękać ze śmiechu.
Пока́тная рыба, *f.* (*u rybaków Astrachańskich*:) jesiotry i inne ryby powracające z Wołgi do morza Kaspijskiego (Chwaleńskiego).
Пока́тость, -и, *f.* potoczystość, pochyłość, spadzistość.
Пока́тунъ, v. **Гаисоло́бъ**.
Пока́тъ, -а, *m.*, v. **Пока́тость**.
Пока́тываніе, -я, *n.* powalkowanie; pokołysanie; pojeżdżenie.
Пока́тывать, *v. a.* pokołysać, pokolebać, pochwiać, pohuśtać; obruszać, obruszyć; pojeżdżać, pojeździć.
Пока́тый, -ая, -ое, *adj.* potoczysty, pochyły, spadzisty.
По́кать, v. **Пока́тость**.
Покача́ть, *v. a. perf.* pokołysać, pochwiać, pohuśtać; - **голово́ю, рукою**, pokiwać głową; -ся, *v. r.* pokołysać się, pohuśtać się, nieco chwiać się, pochylać się.
Пока́чивать, *v. a.* pokołysać, pokolebać; - **голово́ю**, poruszać, kiwać głową; -ся, *v. r.* pokołysać się, pohuśtać się.
Покачну́ть, *v. a. semelf.* pokołysać, zachwiać; -ся, *v. r.* pochilić się.
Пока́шивать, *v. a.* pokosić; -ся, *v. p.* być pokoszonym.
Пока́шливаніе, -я, *n.* pokaszliwanie. [wać.
Пока́шливать, *v. n.* pokaszli-
Пока́шлять, *v. n. perf.* pokaszlać.

Покаяніе, –я, *s.* pokutowanie, pokuta, żałowanie za grzechy; день покаянія, dzień pokuty; безъ покаянія, bez pokuty, niepokutny, niepokutujący, niepoprawny.

Покаянникъ, –а, *m.* pokutnik.

Покаянница, –ы, *f.* pokutnica.

Покаянный, –ая, –ое, *adj.* pokutny; покаянный псаломъ, psalm pokutny; покаянная, –ой, *s. f.* izba skazanych na śmierć. [czynić pokutę.

Каяться, *v. n.* pokutować,

Покасить, *v. a. perf.* pokwasić. [kwitować się.

Поквататься, *v. r. perf.* po-

Покивать, *v. n. perf.* pokiwać (głową).

Покиданіе, –я, *n.* porzucanie, zostawienie (kogo gdzie), zaniechanie.

I. Покидать, Покинуть, *v. a.* porzucać, porzucić, opuszczać, opuścić, zostawiać, zostawić; zaniedbywać, zaniedbać, zaniechywać, zaniechać. [rzucić.

II. Покидать, *v. a. perf.* wy-

Покидывать, *v. a.* porzucać.

Покидышъ, –а, *m.* opuszczony, porzucony, zaniechany.

Покинуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Покидать (I).**

Покинно, *adv.* pakami.

Покипѣть, *v. n. perf.* pogotować, nieco gotować.

Покинятить, *v. a. perf.* dać pogotować się. [skwaśnieć.

Покйснуть, *v. n. perf.* nieco

Покладъ, –а, *m. Eccl. sl.* zakład, zastaw, fant.

Покладка, –и, *f.* 1. złożenie, ułożenie; сундукъ для покладки бѣлья, skrzynka na bieliznę; 2. ładowanie, naładowanie (rzeczy).

Покланяться, Поклониться, *v. r.* komu, kłaniać się, pokłonić się, ukłonić się, oddawać hołd, uszanowanie; czcić, wielbić, kłaniać się bóstwu, ubóstwiać.

Поклассно, *adv.* klassami.

Покласть, *v. a. perf.* pokłaść; v. Класть. [nie.

Поклеваніе, –я, *n.* podziobanie.

Поклевать, *v. n. perf.* podziobać; pojeść dziobem.

Покдёвка, –и, *f.* podziobanie.

Поклёвъ, –а, *m.* dziobnięcie.

Поклёвываніе, –я, *n.* dziobanie, podziobywanie.

Поклёвывать, *v. a.* podziobywać, dziobać.

Покленать, *v. a. perf.* kogóś-lubo, obmówić, spotwarzyć kogo, potwarz na kogo rzucić.

†**Поклёпецъ**, –пца, **Поклёпникъ**, –а, *m.* obmówca, potwarca.

Поклёпный, –ая, –ое, *adj.* potwarczy, obmowny. [potwarca.

Поклёпщикъ, –а, *m.* obmówca,

Поклёпщица, –ы, *f.* obmównica, potwarzycielka.

Поклёпъ, –а, *n.* potwarz, obmowa.

Поклёкать, *v. a. perf.* powołać, nieco wołać; zawołać.

Поклоненіе, –я, *n.* uwielbienie, uczczenie, cześć, oddanie pokłonu, adoracya; праздникъ поклоненія корнгъ Святаго Петра, (*Eccl.*), święto niewolnych łańcuchów Piotra świętego.

Поклонецъ, –нца, *m. dim.* mały pokłon, ukłon.

Поклониться, *v. perf.*, v. *sub*: **Покланяться.**

Поклонливый, –ая, –ое, *adj.* uniżony, pełen grzeczności.

Поклонникъ, –а, *m.* chwalca, czciciel, wielbiciel, adorator.

Поклонница, –ы, *f.* czcicielka, wielbicielka, adoratorka.

Поклонный, –ая, –ое, *adj.* pokłonny, ukłonny; поклонное, –аго, *s. n.* podarek. [ный.

Поклончивый, v. **Поклонливый.**

Поклонщикъ, –а, *m.* ciągle kłaniający się, pełen oświadczeń, grzecznis.

Поклонъ, –а, *m.* ukłon, ukłonienie się; низкій поклонъ, nizki pokłon; идти къ кому-либо на поклонъ, ofiarować podarunek dla skłonienia na swoję stronę; v. Класть, Отвѣшивать, Посылать (поклоны).

Поклониться, v. **Покланяться.**

Покляпый, –ая, –ое, *adj.* skrzywiony na końcu; покляпый носъ, nos orli, mopsowaty.

Поклясться, *v. r. perf.* zakląć się, przysiądz.

Покняжески, *adv.* po książęcemu, jak książę.

Покняжать, *v. n.* rządzić księstwem niejaki czas. [pokuć.

Поковать, *v. a. perf.* pokować,

Поковка, –и, *f.* pokowanie.

Поковный, v. **Доковный.**

Покоеніе, –я, *n.* odpoczynienie, wypoczynek, wytchnienie.

Покоецъ, –койца, *m. dim.* pokoik, pokoiczek, stancyjka.

Покозацки, *adv.* po kozacku.

Покозырять, *v. n. perf.* wykozerować.

Покой, –я, *m.* 1. dawne nazwisko głoski П; 2. pokój, izba, stancya; 3. pokój, cichość, spokojność; spoczynek; жить въ покоѣ, żyć w pokoju; не давать кому покоя, nie dawać komu pokoju; §. послѣ трудовъ сладокъ покой, po skończonéj pracy spoczynek przyjemny.

Покойникъ, –а, *m.* nieboszczyk.

Покойница, –ы, *f.* nieboszczyca, nieboszczka.

Покойный, –ая, –ое, *adj.* 1. spokojny, cichy; wygodny, dogodny; 2. zmarły, nieboszczyk; покойный, –аго, *s. m.*, v. **Покойникъ**; покойная, –ой, *s. f.*, v. **Покойница.**

Покоить, *v. a.* kogó, uspokajać, pokojem, spokojnością obdarzać; –ся, *v. r.* żyć w pokoju, używać spokojności; spoczywać, odpoczywać. [sce spoczynku.

Покойще, –а, *n. Eccl. sl.* miej-

Поколачиваніе, –я, *n.* poklepywanie, kołatanie, pobijanie.

Поколачивать, *v. a.* poklepywać, klepać, kołatać, pokołatać, pobijać lekko; wbijać powoli; *pop.* * często bić, karać kogo.

Поколебаніе, –я, *n.* poruszenie, naruszenie, zachwianie.

Поколебать, Поколебнуть, *v. a. perf.* poruszyć, zachwiać; –ся, *v. r.* zachwiać się.

Поколику, *adv.* ile, jak wiele.

Поколотить, *v. a. perf.* wybić kogo.

Поколоть, *v. a. perf.* pokłóć; *it.* v. Уколоть; –ся, *v. r.* popękać się, potrzaskać się; *it.* v. Уколоться. [bywać.

Поколупать, *v. a. perf.* poodłu-

Поколѣніе, –я, *n.* pokolenie, ród, plemię.

Поколѣнный, –ая, –ое, *adj.* 1. do kolan sięgający; 2. pokolenny, od pokolenia; поколѣнная роспись & поколѣнная, –ой, *s. f.* tablica rodowodna, genealogiczna; v. Родословная.

Поколоть, *v. n. perf.* pozdychać.

Поконопатить, *v. a. perf.* szpary pozatykać konopiami, pakułami. [zwyczaj.

Покóнъ, –а, *m. prov.* nałóg,

Покончить, *v. a. perf.* pokończyć.

Покопать, *v. a. perf.* pokopać, nieco kopać; –ся, *v. p.* być pokopanym. [kopcić.

Покоптить, *v. a. perf.* po-

Покоптѣть, *v. n.* pokopcieć.

Покорѣніе, –я, *n.* upokorzenie, pokonanie, podbicie, zwyciężenie. [ciel, zwycięzca.

Покоритель, –я, *m.* upokorzy-

Покорительница, –ы, *f.* upokorzycielka. [**Покорить**, –ся.

Покорить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Покорливость**, –и, *f.* podległość; pokorność; posłuszeństwo.

Покорливый, –ая, –ое, *adj.* podległy; pokorny; posłuszny.

Покорнѣйшій, *np.* – видѣ, & **покорнѣйшая**, –ой, *s. f.* paszport na szukanie sobie zarobku.

Покорить, *v. a. perf.* dać cokolwiek jeść; dać obrok; v. Кормить, –ся.

Покóрка, –и, *f.* zarobek, zysk.

Покорѣніе, –я, *n.*, v. **Покорить.**

Покóрмъ, –а, *m.* dawanie, danie jeść, danie obroku; obrok, pasza, strawa. [słusznie, uniżenie.

Покóрно, *adv.* pokornie, po-

Покóрность, –и, *f.* pokorność, posłuszność, posłuszeństwo, uniżoność.

Покóрный, –ая, –ое, *adj.* pokorny, posłuszny, uniżony.

Покорнѣйшій, –ая, –ее, *superl.* najpokorniejszy, najniższy.

Покоробить, *v. a. perf.* popa-

Поко́рство, -а, *n.*, v. **Поко́р-**
Покорствованіе, -я, *n.* posłuszność, posłuszeństwo.
Покорствовать, *v. n.* słuchać kogo, być posłusznym komu.
Покорчиваніе, -я, *n.* pokurczanie, skurczanie. [skurczać.
Покорчивать, *v. a.* pokurczać,
Покорчить, *v. a. perf.* pokurczyć, skurczyć; -ся, *v. r.* pokurczyć się, skurczyć się.
Покорять, **Покорить**, *v. a.* upokarzać, upokorzyć, uśmierzać, uśmierzyć, podbijać, podbić, pokonywać, pokonać, zwyciężać, zwyciężyć; (*o намѣпіностяхъ*:) powściągać, powściągnąć, poskramiać, poskromić; -ся, *a*) *v. r.* poddawać się, poddać się komu, być posłusznym komu; *β*) *v. p.* być upokarzanym, upokorzonym.
I. Покосить, *v. a. perf.* pokosić; nieco kosić; wszystko skosić.
II. Покосить, *v. a. perf.* pokrzywić, ukośnym zrobić; zezowatym zrobić; **покосить глазá**, nieco zezem patrzeć; -ся, *v. r.* ukośnym się zrobić; spojrzeć zezem na kogo. [kosmacieć.
Покосматѣть, *v. n. perf.* po-
Покосный, -ая, -ое, *adj.* pokosny, do pokoszenia ściągający się; **покосныя мѣстá**, pokosy.
Покосъ, -а, *m.* 1. pokoszenie; 2. (*w ciesielstwie*:) ukos, ukosistość, pochodzistość.
Покосый, -ая, -ое, *adj.* ukośny, krzywy. [kośnym, krzywym.
Покосѣть, *v. n. perf.* stać się u-
Покочевать, *v. n. perf.* pokoczować.
Покошéніе, -я, *n.* pokoszenie.
Покрáжа, -и, *f.* kradzież, ukradnienie; rzecz ukradzona.
Покрáпывать, **Покрапать**, *v. n.* kropić, pokrapywać.
Покрáсить, *v. a. perf.* pofarbować, pomalować.
Покрáска, -и, *f.* pofarbowanie, pomalowanie.
Покраснѣлый, -ая, -ое, *adj.* poczerwieniały, zarumieniony.
Покраснѣть, *v. n. perf.* poczerwienieć, zarumienić się.
Покрасоваться, *v. r. perf.* postroić się, popysznić się.
Покрáсть, *v. a. perf.* pokraść, ukraść. [krochmalić.
Покрахмáлить, *v. a. perf.* po-
Покрестьúнски, *adv.* po chłopsku, po gburscu.
Покривить, *v. a.* pokrzywić; -ся, *v. r.* pokrzywić się.
Покрикиваніе, -я, *n.* częste krzyczenie, hałasowanie.
Покрикивать, *v. n.* pokrzykiwać, często krzyczeć.
Покрúнъ, v. **Мандарóръ**.
Покричáть, *v. n. perf.* pokrzyczeć.
Покровéніе, -я, *n. Eccl. sl.* pokrycie, przykrycie, nakrycie.
Покровéцъ, -вца, *m. dim.* daszek, *etc.*, v. **Покрóвъ**.
Покровúтель, -я, *m.* obrońca, opiekun, protektor; - **наýкъ**, opiekun nauk.
Покровúтельница, -ы, *f.* opiekunka, protektorka.
Покровúтельственный, -ая, -ое, *adj.* opiekuńczy, obrończy.
Покровúтельство, -а, *n.* obrona, opieka, protekcya; **принять кого́ подъ своё покровúтельство**, wziąść kogo pod swoję opiekę, obronę.
Покровúтельствовать, *v. a.* кого́-либо, obronić, ochraniać, opiekować się.
Покровъ, -а, *m.* dach; pokrywa, pokrywka; pokrowiec, pokrowczyk; *obrona, opieka; **цвѣтны́й покрóвъ**, *Bot.*, v. **Околоцвѣ́тникъ**.
Покрóй, -я, *m.* krój sukni.
Покройть, *v. a. perf.* trochę pokrajać.
Покрóма, -ы, **Покрóмка**, -и, *f.*, **Покрóмочка**, -и, *f. dim.* krajka.
Покрóмочный, -ая, -ое, *adj.* krajkowy.
Покрóпь, v. **Покрóма**.
Покропáть, *v. a. perf.* spartolić, spartaczyć. [pić.
Покропúть, *v. a. perf.* pokro-
Покрошúть, *v. a. perf.* pokruszyć, podrobić. [zaokrąglić.
Покруглúть, *v. a. perf.* nieco
Покрутúть, *v. a. perf.* poskręcać; -ся, *v. r.* poskręcać się.
Покрученúкъ, -а, *m.* (*w Syberyi*:) najemnik do łowu soboli.
Покрывáло, -а, *n.* pokrywa, pokrycie, osłona, kołdra.
Покрывáльный, -ая, -ое, *adj.* do pokrycia służący.
Покрывáльцо, -а, *n. dim.* pokryweczka, osłonka, kołderka.
Покрываніе, -я, *n.* pokrywanie, przykrywanie, przykrycie.
Покрывать, **Покрыть**, *v. a.* pokrywać, pokryć, zakrywać, zakryć, przykrywać, przykryć; powlekać, powlec; dawać, dać wierzch (*np.* do futra); *it.* (*w grze kartowéj*:) bić, kryć starszą kartą, kozerami; (*w kościele*:) po ukończeniu pieśni powtornie śpiewać ten sam wiersz, od którego się pieśń zaczyna; -ся, *a*) *v. r.* okrywać się, okryć się (czém); *β*) *v. p.* być pokrywanym, pokrytym, okrywanym, okrytym, *etc.*
Покрынъ, v. **Мандарóръ**.
Покрыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Покрывать**, -ся.
Покрышка, -и, *f.* 1. pokrywka; okładka (książek); 2. wierzch (*np.* od futra z sukna).
Покýда, **Покýдова**, *adv.* dopóki, tymczasem; póki, pokąd.
Покупáніе, -я, *n.* kupanie.
Покупатель, **Покупáтельница**, v. **Покупщúкъ**, **Покупщúца**.
I. Покупáть, *v. a.* pokupać; -ся, *v. p.* być pokupanym.
II. Покупáть, *v. a. perf.* pokąpać kogo.
Покупка, -и, *f.* kupno.
Покупнóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* kupiony.
Покупщúкъ, -á, *m.* pokupnik, kupiec, kupujący co.
Покупщúца, -ы, *f.* pokupnica, kupująca co.
Покуривать, *v. a.* kadzić, pokadzić; kurzyć, palić (*np.* tytuń; *upijać się.
Покурúть, *v. n. perf.* pokadzić, zakadzić; pokurzyć fajkę; *upić się.
Покусáть, *v. a. perf.* pogryźć, pokąsać; -ся, *v. r.* pogryźć się, pokąsać się.
Покуситься, *v. perf.*, v. *sub*: **Покушáться**. [czas niejaki.
Покутúть, *v. n. perf.* popić
Покýшать, *v. n. perf.* zjeść trochę.
Покушáться, **Покуситься**, *v. r.* на что, pokuszać się, pokusić się, odważać się, odważyć się na co.
Покушéніе, -я, *n.* pokuszenia się, zapęd, doświadczenie.
Пола, -ы́, *f.* 1. poła u sukni; 2. klapa u stołu. [łapać.
Полáвливать, *v. a.* poławiać,
†**Полáвочное**, -аго, *s. n.* pieniądze sklepowe.
Полагáніе, -я, *n.* 1. składanie, złożenie; 2. mniemanie, wnioskowanie.
Полагáть, **Положúть**, *v. a.* 1. kłaść, położyć, złożyć; 2. wykładać, wyłożyć, wydawać, wydać; 3. cenić, szacować, poszacować; 4. układać, ułożyć sobie, przedsiębrać, przedsięwziąść; 5. wyrokować; 6. mniemać, sądzić, rozumieć, wnioskować; 7. przeznaczać, przeznaczyć; **положúмъ, что такъ**, dajmy na to, przypuśćmy, że tak; **я полагáлъ, что...**, mniemałem, że...; **какъ Вы полагáете**, jak WCPan myślisz; **я полагáю зáвтра отпрáвиться въ путь**, zamierzam jutro odprawić się w podróż; - **основáніе чемý**, zakładać, założyć fundament; - **упованіе, надéжду на ...**, pokładać ufność, nadzieję na ...; - **предѣлы**, ustanawiać, ustanowić granice; **положúть конéцъ чемý**, położyć czemu koniec; **положúть дýшу подъ сукнó**, sprawę przewlec, przeciągnąć; **положúть живóтъ за отéчество**, położyć życie za ojczyznę; **положúть оружіе**, złożyć broń; poddać się; -ся, *a*) *v. r.* spuszczać się na kogo, ufać w kogo, mieć nadzieję; §. **на Бóга положúмся, не оболúмся**, Bóg nikogo nie opości, kto się nań spuści; *β*) *v. p.* być kładzionym, położonym; być przeznaczanym, przeznaczonym, *etc.*
Полáдить, *v. n. perf.* pogodzić się, pojednać się.
Полáзить, *v. n. perf.* popełzać.

Полáзчивый, -ая, -ое, *adj.* (*w myśliw.*) rzeski, skory, lekki, zwinny. [z lokajska.

Полакéйски, *adv.* po lokajsku, **Полакúровать**, *v. a. perf.* polakierować.

Полáкомить, *v. a. perf.* koró, polakomić kogo; **-ся**, *v. r.* polakomić się.

†**Полáта**, v. **Палáта**.

Полáти, -ей, *f. pl.* 1. górka w izbach przytwierdzona do pułapu; 2. prycza; 3. stanowisko urządzone na drzewie dla myśliwych; §. на полáтах лежáть, такъ и ломтя не видáть, lenistwo (jest) kluczem ubóstwa.

Полатúни, *adv.* po łacinie.

Полáять, *v. n. perf.* poszczekać, zaszczekać; **-ся**, *v. r.* pokłócić się.

Полóба, -ы, *f. Bot.* (*triticum spelta*), pszenica orkisz.

Полóбенный, -ая, -ое, **Полóбовый**, -áя, -óе, *adj.* orkiszowy.

Полгóда, *gen.* полугóда, *m.* pół roku.

Полдень, *gen.* полудня, *m.* 1. południe; въ пóлдень, w południe; по полудни, za południe, po południu; до полудня, przed południem; 2. południe, strona świata naprzeciw północy leżąca; на пóлдень, na południe.

Полдесть, -и, *f.*, & **Полдéсти**, *gen.* полудéсти, pół libry papieru.

Полдесятá, *gen.* полудесята, *num.* półdziesiąta, dziewięć i pół.

Полдневный, -ая, -ое, *adj.* południowy. [podwieczorek.

Полдникъ, -а, *m.* południek,

Полдничанье, -я, *n.* południkowanie, podwieczorkowanie.

Полдничать, *v. n.* południkować, podwieczorkować.

†**Полдница**, -а, *n.* połowa, pół dnia.

Полдюжина, -ы, *f.* półtuzina.

Пóле, -я, *n.* 1. pole; błonie; rola; поля, *pl.* pola; на открытомъ пóлѣ, pod gołym niebem; §. одного пóля ягода, v. *sub*: Я́года; 2. *Herald.* pole; 3. brzég, kraj, margines; 4. brzég, skrzydło (u kapelusza), grępla; поля у шляпы, brzegi kapelusza.

Полевáть, *v. n.* polować.

Полевúца, -ы, *f. Bot.* (*agrostis*), mietelnica. [pola, rolnictwo.

Полеводство, -а, *n.* uprawa

Полевóй, (-я́й), -áя, -óе, *adj.* polowy, polny; полевáя артилéрія, artyleryа polowa; *it. Bot.*, v. **Горчúца** (полевáя), **Пéрсикъ** (полевóй), *etc.*; *H. n.* **Мышь** (полевáя), **Чирóкъ** (полевóй), *etc.*

†**Полегку**, *adv.* polekku, lekko, zlekka, zwolna, łagodnie, delikatnie.

Полéгче, *adv. compar.* lżéj.

Полегчúть, *v. a. perf.* 1. polekszyć; 2. v. **Оскопúть**.

Полежáть, *v. n. perf.* poleżeć, odpocząć. [czywać, spoczywać.

Полéживать, *v. n.* leżeć, odpo-

Полéзность, -и, *f.* pożyteczność. [żyteczny, korzystny.

Полéзный, -ая, -ое, *adj.* po-

Полéй, -я, *m. Bot.* (*mentha pulegium*), miętkiew' polej; кóнскій полéй, (*stachys*), czyściec koński.

Полéйный, -ая, -ое, *adj.* polejowy. [spory literackie.

Полéмика, -и, *f.* polemika,

Полемúческій, -ая, -ое, *adj.* polemiczny, sporny w piśmiennictwie.

Полетáй, -я, *m. pop.* biegus, biegun, co prędko, szybko chodzi.

Полетáть, *v. n. perf.* polatać.

Полетýха, v. **Вéлка** (летýчая).

Полéть, -а, *m.* polot, łot; лúнія полéта, *Artill.* linia lotu; убúть птúцу на полéтѣ, ubić (zastrzelić) ptaka w lot; соколúй полéтъ, *Bot.*, v. **Стародýбка** (крестóвая); §. видна́ птúца по полéту, *albo* ви́дно сóкола по полéту, *albo* ви́дѣнъ сычъ по взгляду, a сова́ по полéту, poznać ptaka po pierze. [wanie.

Полётываніе, -я, *n.* polatywanie.

Полетывать, *v. n.* polatywać.

Полетѣть, *v. n. perf.* polecieć.

Полечúть, *v. a. perf.* poleczyć.

Ползáніе, -я, *n.* pełzanie, czołganie się. [się.

Ползáть, *v. n.* pełzać, czołgać

Ползкúй, -ая, -ое, *adj.* ślizki.

Ползкóмъ, *adv.* pełzając, czołgając się. [znąć.

Ползти́ & Ползть, *v. n.* pełзúнъ, -á, *m.* 1. pełzacz, czołgacz; 2. ptak czołgający się; v. **Дрéволáзъ**.

Ползýчій, -ая, -ее, *adj.* pełzający, czołgający się. [piątawa.

Ползýчка, -и, *f. Bot.* (*limeum*),

Полúва, -ы, *f.* 1. podlewa, sos; 2. v. **Глазýра**.

Поливáльный, -ая, -ое, *adj.* do polewania służący; поливáльное крещéніе, chrzest z wody przez pokropienie.

Поливáльникъ, -а, *m.*, **Поливáльня**, -и, *f.* polewaczka, dzban do polewania kwiatów, *etc.*

Поливáніе, -я, *n.* polewanie.

Поливáть, *v. a.* polewać; **-ся**, *v. p.* polewać się, być polewanym.

Полúвка, -и, *f.* 1. polewanie, polanie; 2. podlewa, sos.

Полúвной, (-я́й), -áя, -óе, *adj.* 1. oblany; 2. do polewania służący. [poligonalny, wielokątny.

Полигонáльный, -ая, -ое, *adj.*

Полигóнъ, -а, *m. Geom.* poligon, wielokąt.

Полиграфúческій, -ая, -ое, *adj.* poligraficzny.

Полиграфія, -и, *f.* poligrafia.

Полиграфъ, -а, *m.* poligraf.

Полизáть, *v. a. perf.* 1. polizać; 2. *Eccl. sl.* (*o ogniu*:) pochłonąć, spustoszyć.

Полúка, -и, *f.*, v. **Улúка, Полúчное**. [wielorządztwo.

Полиократія, -и, *f.* polikracya,

Полúномъ, -а, *m. Mathem.* polynom, wielowyraz.

Полúняный, -ая, -ое, *adj.* wyliniały; spełziły, spłowiały.

Полúнять, *v. n. perf.* wyliniеć; spełznąć, spłowieć, wypłowieć.

Полúпъ, -а, *m.* polip.

Полировáльный, -ая, -ое, *adj.* polerowalny, do polerowania.

Полировáльня, -и, *f.* polerownia. [wanie.

Полированье, -я, *n.* polero-

Полировáть, *v. a.* polerować; **-ся**, *v. p.* być polerowanym.

Полúровка, -и, *f.* polerowanie; polor, politura, połysk.

Полúровщикъ, -а, *m.* polerownik. [wnica.

Полúровщица, -ы, *f.* polero-

Полисáдникъ, **Полисáдъ**, v. **Пал....**

Полистáрій, -я, **Полистáріонъ**, -а, *m.* ornat arcykapłański krzyżem ozdobiony.

Полúсь, -а, *m.* polisa.

Политехнúческій, -ая, -ое, *adj.* politechniczny.

Политúка, -и, *f.* polityka; * grzeczność.

Политúкъ, -а, *m.* polityk.

Политипáжный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się drzeworytu, ryciny na drzewie.

Политипáжъ, -а, *m.* drzeworyt, rycina na drzewie.

Политúческій, -ая, -ое, *adj.* polityczny. [łysk.

Политýра, -ы, *f.* politura, po-

Полúть, **-ся**, *v. a. perf.* polać, oblać.

Полúца, -ы, *f.* 1. v. **Набéдренникъ**; 2. *Eccl. sl.*, v. **Пóлка** (2).

Полицéймéйстеръ, -а, *m.* policmejster, przezydent policyi.

Полицéйскій, -ая, -ое, *adj.* policyjny.

Полúція, -и, *f.* policya.

Полицéймéйстеръ, -а, *m.* policmejster, przezydent policyi.

Полúчное, -аго, *s. n.*, v. *sub*: **Полúчный**.

Полúчный, -ая, -ое, *adj.* dowodny, za dowód służący; **полúчное**, -аго, *s. n.* (*corpus delicti*), dowód kradzieży *lub* innego występku; поймать съ полúчнымъ, złapać kogo na świeżym uczynku.

Полиáрхія, -и, *f.* poliarchia, wielorząd.

Полиэ́дръ, v. **Многогрáнникъ**.

Пóлка, -и, *f.* 1. panewka u broni; 2. półka; §. положúть зýбы на пóлку, mrzeć głód. [wnik.

Полкóвникъ, -а, *m.* półko-

Полкóвнический, -ая, -ое, **Полкóвничій**, -ья, -ье, *adj.* półkownikowski, półkowniczy.

Полководéцъ, -дца, *m.* wódz, dowódzca. [dowództwo.

Полководство, -а, *n.* wództwo,

Полковой, (-ый), -ая, -óе, *adj.* półkowy; полковóй лéкарь, lekarz półkowy.

Полкъ, -а, *m.* 1. półk; пѣхóтный полкъ, półk pieszy; кóнный, кавалерійскій полкъ, półk konny; 2. wojsko; передовóй полкъ, straż przednia; сторожевóй полкъ, straż tylna.

Полнá, *adv. Eccl. sl.* po połowie, na dwie równe części. [-ся.

Полнить, -ся, v. Наполнять, † Полничать, v. Полевáть, Охóтиться.

Пóлно, *adv.* pełno; dosyć; пóлно пить, *etc.*, v. *sub*: Пить (§).

Полно-вáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco pełny; -влáстие, -я, *n.* pełnomocność; -влáстный, -ая, -ое, *adj.* pełnomocny; -вѣсность, -и, *f.* pełna waga; -вѣсный, -ая, -ое, *adj.* ważny, należytéj wagi; -грýдый, -ая, -ое, *adj.* pełnopiersi; -крóвие, -я, *n.* krwistość; -кровный, -ая, -ое, *adj.* krwisty; -лúцый, -ая, -ое, *adj.* pełnéj twarzy; -лýние, -я, *n.* pełnia księżyca; -мóчие, -я, *n.* pełnomocność; pełnomocnictwo; -мочный, -ая, -ое, *adj.* pełnomocny; -рóслый, -ая, -ое, *adj.* dorosły; -мѣсячие, -я, *n.* pełnia księżyca.

Пóлность, -и, *f.* pełność.

Пóлнота, -ы́, *f.* pełność.

Пóлночный, v. Полуночный.

Пóлночь, *gen.* полýночи, *f.* 1. północ; 2. północ, (strona świata). [луночный, Полночь.

Полнóщный, **Полнощь**, v. Пóлный, -ая, -ое, *adj.* pełny, pełen; cały, całkowity, zupełny; kompletny; pełny, tłusty; zupełny, nieograniczony; пóлный мѣсяц, pełnia księżyca; пóлное плáтье, suknia dostatnia.

Полнѣть, *v. n.* pełnieć, pełnym się stawać, tyć, tłuścieć.

Пóло, *adv.* otwarcie.

Полóбкій, -ая, -ое, *adj.* przepadzisty (*np.* koń).

Полóва, v. Мякúна.

Половúкъ, -а, *m.* 1. półcegły; 2. pół, połowa czego.

Половúна, -ы, *f.* połowica, połowa, pół. [lić.

Половúнить, *v. a.* na pół dzie-

Половúнка, -и, *f. dim.* połówka. [połowiczny.

Половúнный, -ая, -ое, *adj.*

Половúнчатый, -ая, -ое, *adj. perf.* na pół podzielony.

Половúщикъ, -а, *m.* spólnik, w spółce z kim będący.

Половúть, *v. a. perf.* połowić.

Половúца, -ы, *f.* deska podłogowa.

Полóвникъ, -а, *m.* chłop pracujący w połowe dla siebie i dla kogo na roli; *it.* v. Половúщикъ. [wiosenna.

Половóдье, -я, *n.* powódź

Половóй, (-ый), -áя, -óе, *adj.* 1. płciowy; 2. podłogowy.

Полóвый, -ая, -ое, *adj.* płowy, bladożółtawy; izabelowaty, bułany.

Полóвый, v. Половóй.

Половьё, -я, *n. coll.* połówki cegieł. [wiały; *it.* v. Полóвый.

Половѣлый, -ая, -ое, *adj.* spło-

Половѣть, *v. n.* płowieć.

Полóгій, -ая, -ое, *adj.* pochyły, spadzisty. [spadzistość.

Полóгость, -и, *f.* pochyłość,

Пологрýдый, -ая, -ое, *adj.* odkrytą pierś mający.

Пологъ, -а, *m.* zasłona u łóżka.

Полóгъ, -а, *m. Eccl. sl.* pokład, depozyt.

Положéние, -я, *n.* kładzenie, położenie, włożenie; położenie, pozycya, posada; stan, położenie; ustawa, urządzenie, zasady.

Положéцъ, -жца, *m. Eccl. sl. dim.* zasłonka, mała zasłona.

Положúтельно, *adv.* pewno, stanowczo.

Положúтельный, -ая, -ое, *adj.* pewny, stanowczy; положúтельная стéпень, *Gramm.* stopień równy. [Полагать, -ся.

Положúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Положúникъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. Учредúтель, Установúтель. [дильница.

Положúница, *Eccl. sl.*, v. Полозовóй, (-ый), -áя, -óе, *adj.* płozowy, do sanie należący.

Полозъ, -а, *m.* 1. (*pl.* полóзья, -ьевъ), **Полозóкъ**, -зка, *m. dim.* sanice, płozy sanne; 2. *H. n.* (*boa*), wąż olbrzym.

Полокáть, *v. n. perf.* polokać, pochleptać, pochlipać.

Полóкъ, *gen.* полка, *m.* ławki w łaźniach; pocilnica; (*u rybaków*:) stół spadzisty. [do plecia.

Полóльникъ, -а, *m.* narzędzie

Полóльный, -ая, -ое, *adj.* do plecia służący, pielny; полóльная кúрка, łopatóczka, v. Полóльникъ.

Полóмщикъ, -а, *m.* pielarz.

Полóмщица, -ы, *f.* pielarka.

Поломáть, *v. a. perf.* połamać; -ся, *v. p.* być połamanym.

Полóмка, -и, *f.* połamanie.

Полóмъ, -а, *m.* rzeczy połamane.

Полóмя, -мени, *n.* płomię; §. изъ огня да въ полóмя, v. *sub*: Попадать.

† **Полонéникъ**, -а, *m.* jeniec.

Полонúть, *v. a.* zabierać w nie-

Полóнъ, v. Плѣнъ. [wolę.

† **Полонúникъ**, -а, *m.* jeniec.

Полосá, -ы́, *f.* płosa, strefa, pas, pasek; smuga, pole długie i wązkie; zagon; głownia, klinga; *kreska, przygoda, nieszczęście; *it.* sztaba kruszcowa. [pasy.

Полосáтка, -и, *f.* materya w

Полосáтый, -ая, -ое, *adj.* w paski, strefisty, paskowaty, mrągowaty.

Полосáть, *v. a.* w paski rznąć; -ся, *v. p.* być w paski rzniętym.

Полосúть, *v. a.* paskować; -ся, *a*) *v. r.* paskować się; *β*) *v. p.* być paskowanym. [strefka.

Полóска, -и, *f. dim.* pasek,

Полоскáльня, -и, *f.* płókalnia.

Полоскáльщикъ, -а, *m.*, **Полоскáльщица**, -ы, *f.* płókacz, płókaczka. [mycie.

Полосканіе, -я, *n.* płókanie,

Полоскáтельница, -ы, *f.* miska do płókania, myjnica.

Полоскáтельный, -ая, -ое, *adj.* płókalny, do płókania służący.

Полоскáть, *v. a.* płókać; -ся, *a*) *v. r.* płókać się; *β*) *v. p.* być płókanym. [i pół.

† **Полосмá**, *num.* półósma, siedm

Полосной, (-ый), -áя, -óе, *adj.* sztabowy; полосно́е желѣзо, żelazo sztabowe, w sztabach. [pasy.

Полосовáніе, -я, *n.* darcie w

Полосовáть, *v. a.* drzeć w pasy; -ся, *v. p.* być dartym w pasy.

Полосовóй, (-ый), v. Полосной.

Полосóчка, v. Полóска.

Полость, -и, *f.* pustość, miejsce próżne.

Полотéнце, -а, *n.* ręcznik.

Полотёрный, -ая, -ое, *adj.* froterny, froterski.

Полотёръ, -а, *m.* froter, gładziciel posadzki.

Полотковый, -ая, -ое, *adj.* wzdłuż rozpłatany.

Полотнúще, -а, *n.* bryt, bret.

Полотнó, -а, *n.* płótno.

Полотняный, -ая, -ое, *adj.* płócienny; полотняная фáбрика, fabryka płótna.

Полотóкъ, -тка, *m.* połetek, połowa gęsi *lub* kaczki.

Пóлоть, -и, *f.* połeć.

Полоть, *v. a.* pleć, wypleć.

Полóтье, -я, *n.* pełcie, pielenie.

Полоýмие, -я, *n.* pomieszanie zmysłów.

Полоýмный, -ая, -ое, *adj.* mający pomieszanie zmysłów.

† **Пóлохъ**, -а, *m.* popłoch, strach, trwoga. [półka.

Полочка, -и, *f. dim.* mała

Полощúть, *v. a. perf.* popolerować.

Пóлпиво, -а, *n.* półpiwko.

Полпятá, *num.* półpięta.

Полседмá, **Полсемá**, *num.* półsiódma.

Полсóтня, -и, *f.* półsotnia.

Полстевóй, (-ый), v. Полстяной.

Полсть, -и, *f.* koc, deka, pokrycie wełniane *np.* do sani.

Полстяной, (-ый), -áя, -óе, *adj.* do koca, deki należący.

Полтáкта, *Mus.* półtaktu.

Полтúна, -ы, *f.*, **Полтúнка**, -и, *f. dim.* półrubla.

Полтúнникъ, -а, *m.* półrubla.

Полтúнничекъ, -чка, *m. dim.*, *cfr.* Полтúнникъ. [rublowy.

Полтúнный, -ая, -ое, *adj.* pół-

Полторá, *gen.* полýтора, *num.* półtora.

Полтора́ста, *num.* półtorasta. **Полтре́тьій**, *num.* półtrzecia. **Полу-а́нкерокъ**, -рка, *m.* półankierek; **-а́нкерочный**, -ая, -ое, *adj.* półankierowy; **-арши́нникъ**, -а, *m.* miara półarszynowa; **-арши́нный**, -ая, -ое, *adj.* półarszynowy; **-ба́йка**, -и, *f.* baja cienka; **-ба́йковый**, -ая, -ое, *adj.* z cienkiéj bajki, bai; **-ба́рокъ**, -рка, *m.* barka mniejsza; **-ба́рхатный**, -ая, -ое, *adj.* półaksamitny; **-ба́рхатъ**, -а, *m.* półaksamit; **-бастіо́нъ**, -а, *m. Fortf.* półbastyon; **-ба́тистъ**, -а, *m.* półbatyst; **-бо́гъ**, -а, *m. Mythol.* półbożek; **-бо́ченокъ**, -нка, *m.* półbaryłek; **-бо́чка**, -и, *f.* półbeczek; **-бу́тылка**, -и, *f.* półbutelek; **-ва́ликъ**, -а, *m. Archit.* półwalczyk; **-ведёрный**, -ая, -ое, *adj.* półwiadrowy; **-ведро́**, -á, *n.* półwiadra; **-вёрстный**, -ая, -ое, *adj.* półwiorstny; **-вы́пуклый**, -ая, -ое, *adj. Opt.* półwypukły; **-га́рный**, -ая, -ое, *adj.* (*o wódce:*) pierwszy raz przepędzony; nolugarne wino, v. Полугáръ; **-гáръ**, -а, *m.* wódka prosta, gorzałka prosta, mesówka, prostka; *cfr.* szumówka; **-гла́сная**, -óй, *s. f.*, & **Полугла́сная бу́ква**, *Gramm.* półgłoska; **-гне́лой**, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* na pół zgniły; **-годи́чный**, -ая, -ое, *adj.* półroczny; **-го́діе**, -я, *n.* półrok; **-годова́лый**, -ая, -ое, *adj.* półroku mający; **-годово́й**, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* półroczny; **-го́докъ**, -дка, *m.* półroczniak; †**-гри́вна**, -ы, *f.* półgrzywny.

Полу́да, -ы, *f.* pobiała, pocynówka, pobielenie cyną.

Полуденни́къ, -а, *m.* 1. wiatr południowy; 2. v. Меридіани́къ.

Полуде́нный, -ая, -ое, *adj.* półdzienny. [południowy.

Полу́денный, -ая, -ое, *adj.*

Полу́день, v. **По́лдень**.

Полу-де́ньга, -и, *f.* półgroszka; v. **Полу́шка**; †**-дéнье**, -я, *n.* południe; **-дíкій**, -ая, -ое, *adj.* półdziki; **-дúть**, *v. a. perf.* pocynować, cyną pobielić; **-ся**, *v. p.* być pobielonym cyną, pocynowanym. [łudnie.

Полу́дне, *adv. Eccl. sl.* w po-

Полу-дневны́й, -ая, -ое, *adj.* półdzienny; **-дýрье**, -я, *n.* pomieszanie zmysłów; **-жéніе**, -я, *n.* pocynowanie, pobielenie cyną; **-звéрь**, -я, *m. Mythol.* półzwierzę; **-импера́лъ**, -а, *m.* półimperjał; **-кафта́нъ**, -а, *m.*, **-кафта́нье**, -я, *n.* kurtka; **-кирпи́чъ**, -а, *m.* półcegły; **-копна́**, -и́, *f.* półkopa (siana); **-кру́глый**, -ая, -ое, *adj.* półokrągły; **-кругъ**, -а, *m.*, **-кру́жіе**, -я, *n.* półkole; **-кру́жный**, -ая, -ое, *adj.* półkolny; **-кры́лый**, -ая, -ое, *adj.* półskrzydły; **-ло́женный**, -ая, -ое, *adj.* (*o broni:*) półłożowy, do połowy w łożu osadzony; **-ло́жье**, -я, *n.* półłoże, połowa łoża; **-лу́нie**, -я, *n.* półksiężyc; **-лу́нный**, -ая, -ое, *adj.* półksiężycowy; **-мёртвый**, -ая, -ое, *adj.* półumarły; **-металлъ**, -а, *m.* półkruszec; **-мúзокъ**, v. Подмúзокъ; **-мѣсяцъ**, -а, *m.* półksiężyc; *Fortf.* przednadrożnik; **-мѣсячный**, -ая, -ое, *adj.* półmiesięczny; **-нагíй**, -ая, -ое, *adj.* półnagi; **-но́чникъ**, -а, *m.* 1. po nocach się tułający; 2. *H. n.* v. Кособóй; **-но́чница**, -ы, *f.* po nocach się tułająca; **-но́чный**, -ая, -ое, *adj.* północny; **-но́щный**, v. Полуно́чный; **-нощь**, -и, *f.*, **-но́чіе**, -я, *n.*, v. Полночь; **-одúчалый**, -ая, -ое, *adj.* półodziczały; **-одѣ́тый**, -ая, -ое, *adj.* półubrany; **-окаменѣ́лый**, -ая, -ое, *adj.* półokamieniały; **-опа́лъ**, -а, *m.* półopal; **-остро́въ**, -а, *m.* półwyspa; **-откры́тый**, -ая, -ое, *adj.* półodkryty; **-ощипа́нный**, -ая, -ое, *adj.* półobskubany; **-парали́чъ**, *Med.*, v. Параліéсія; **-пансіоне́ръ**, **-пенсіоне́ръ**, -а, *m.* półpensyonarz; **-перча́тка**, -и, *f.* półrękawiczki; **-плúсовый**, -ая, -ое, *adj.* manszestrowy; **-плúсъ**, -а, *m.* manszester; **-полтúна**, -ы, *f.*, **-полтúнникъ**, -а, *m.*, v. Четвертáкъ; **-полтúнный**, v. Четвертако́вый; **-поперéчникъ**, -а, *m. Geom.* półśrednica, promień; **-прозра́чный**, -ая, -ое, *adj.* półprzezroczysty; **-проце́нтный**, -ая, -ое, *adj.* półprocentowy; **-проце́нтъ**, -а, *m.* półprocent; **-пудовúкъ**, -а, *m.* ciężar, gwicht 20 funtowy; **-пудовый**, -ая, -ое, *adj.* półpudowy; **-пуховúкъ**, -а, *m.* pierzyna mająca pióra na pół z puchem; **-пуховый**, -ая, -ое, *adj.* na pół z puchem; **-пья́ный**, -ая, -ое, *adj.* półpijany; **-рóта**, -ы, *f.* półkompania; **-рóтный**, -ая, -ое, *adj.* do półkompanii należący; **-сáбля**, -и, *f.* półszabla; **-сапóги**, -о́въ, *m. pl.*, **-сапóжки**, -о́въ, *m. pl.* półbóty, półbóciki; **-свѣ́тъ**, -а, *m.* słabe światło; **-сóнный**, -ая, -ое, *adj.* półśpiący; **-сóнъ**, -а, *m.* półsen; **-сорочúны**, -ъ, *f. pl.* nabożeństwo żałobne we 20 dni po śmierci czyjéj odprawiane; **-сотня**, -и, *f.* półsotnia; **-стúхъ**, -а, *m.*, v. Полустúшіе; **-стúшіе**, -я, *n.* półwiersza; **-сукно́**, -á, *n.* półsukno; **-суко́нный**, -ая, -ое, *adj.* półsukienny; **-сýточный**, -ая, -ое, *adj.* półdzienny; dwunastogodzinny; **-сфéра**, -ы, *f.*, **-сфéріе**, -я, *n.* półsfera.

Полуторка, -и, *f.* deska półtora cala gruba, półtoracalówka.

Полуторный, ая, -ое, *adj.* półtoraczny, półtora w sobie zawierający; полуторная доскá, v. Полýторка.

Полу-тѣнь, -и, *f. Mal.* półcienie, przycień; **-устáнъ**, -а, *m.* postać głosek średnia między pismem kościelném a zwyczajném; **-учёный**, -ая, -ое, *adj.* półuczony; **-фунтовúкъ**, -а, *m.* półfuncie, półfunta; **-фунтовóй**, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* półfuntowy.

†**Полу́чай**, -я, *m.* przypadek, zdarzenie, przeznaczenie, los.

Получа́й, -я, *m.* półczaj, półherbata, herbata sfałszowana, zmieszana z czém.

Получасово́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* półgodzinny.

Полу-чáтель, -я, *m.* otrzymywacz, odbieracz; **-чáтельница**, -ы, *f.* otrzymywaczka, odbieraczka; **-чáть**, -чúть, *v. a.* odbierać, odebrać, otrzymywać, otrzymać, dostać, osiągnąć; **-ся**, *v. p.* być odbieranym, odebranym, otrzymywanym, otrzymanym; **-чéніе**, -я, *n.* odebranie, otrzymanie.

Полу-четвери́къ, -а, *m.* półczetwerk; **-чéтверть**, -и, *f.* półcwierci; **-чúстый**, -ая, -ое, *adj.* półczysty; [**-чúть**, *v. perf.*, v. *sub:* Получáть]; **-чýлóкъ**, -лка, *m.* półpończoszka; **-шáгъ**, -а, *m.* półkrok; **-шáпіе**, -я, *n.* półkuli; **-шёлковый**, -ая, -ое, *adj.* półjedwabny; **-шерстяно́й**, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* półwełniany.

Полушéничникъ, -а, *m. Bot.* (*lysimachia nummularia*), tojeść pieniążek.

Полýшечный, -ая, -ое, *adj.* pieniążkowy; полýшечный верéбéйникъ, полýшечная трава́, v. Полýшéничникъ.

Полýшка, -и, *f.* pieniążek, czwarta część kopiejki.

Полýшникъ, -а, *m. Bot.* (*isoetes*), leszczownik. [półfiasza.

Полушто́фъ, -а, *m.* półgarca; **Полушýбокъ**, -бка, *m.* półszubek, krótki kożuch. [żołnierz.

†**Полчáнинъ**, -а, *m.* wojskowy,

Полчаса́, *gen.* **получаса́**, *m.* półgodziny. [półk.

†**Полчúще**, -а, *n.* wojsko,

Полшеста́, *num.* półszósta.

Полщенié, -я, *n.* pilśnienie.

Полъ, -а, *m.* 1. podłoga; docżątý polъ, podłoga deskowa; nabórnый, stżúчный polъ, v. Парке́тъ; 2. płeć, rodzaj; prekрáсный polъ, płeć piękna, niewiasty; 3. pół, połowa; въ полъ пáльца, na pół palca szeroki; въ пóлы, na pół, przez połowę; na полы, na poły. [czyje kłamstwo.

Полыгáла, -ы, *s. c.* stwierdzający

Полыгáніе, -я, *n.* stwierdzanie czyjego kłamstwa. [kłamstwo.

Полыгáть, *v. n.* stwierdzać czyje

Пóлый, -ая, -ое, *adj.* goły, pusty, próżny, otwarty.

Полы́нка, -и, *f.* wiecha piołunowa, którą chopi kadzą na robactwo.

Полы́нный, -ая, -ое, *adj.* piołunowy, piołunkowy; **полы́нная** вóдка, wódka piołunkowa; piołunkówka.

Полы́нь, -и, *f. Bot.* (*artemisia absinthium*), piołun.

Полыньа́, -и́, *f.* oparzelisko, oparzysko, miejsce niezamarzłe na błotach. [ołysieć.

Полысе́ть, *v. n. perf.* nieco

По́льза, -ы, *f.* korzyść, użytek, pożytek; *it.* ulga, ulżenie.

По́льзование, -я, *n.* pożytkowanie, korzystanie z czego; leczenie, kurowanie.

По́льзовать, *v. a.* 1. (†), pożytek, korzyść przynosić; 2. leczyć, kurować; -ся, *v. r.* 1. pożytkować, korzystać z czego; 2. leczyć się, kurować się.

По́льзоносный, -ая, -ое, *adj.* przynoszący korzyść, pożytek.

По́лька, -и, *f.* polka (taniec).

По́льный, v. **Полево́й**.

†**По́льской**, v. **Полево́й** & **Вое́нный**. [taniec polski.

По́льской, -аго, *s. m.* połonez,

По́льце, -а, *n. dim.* polko.

Поля́ть, *v. n. perf.* zacząć władzić (*np.* na drzewo). [się.

Поля́ниться, *v. r. perf.* polenić

Поля́нище, -а, *n. augm.* szczepisko, wielka szczepa.

Поля́ница, -ы, *f.* stos drzewa łupanego, stos szczap.

Поля́но, -а, *n.* (*pl.* поля́нья, -ьев), polano, szczepa, szczapa drzew.

Поля́ска, v. **Пролёска**.

Поля́совщикъ, -а, *m.* stróż leśny.

Поля́тникъ, -а, *m.* najemnik pracujący tylko przez lato.

†**Поля́тній**, -яя, -ее, **Поля́тный**, -ая, -ое, *adj.* coroczny.

Поля́туха, -и, *f. H. n.* (*tinea*), **Поля́чить**, v. **Полечи́ть**. [mól.

†**Поля́шій**, -ая, -ее, **Поля́шный**, -ая, -ое, *adj.* młodym lasem zarosły.

Полюби́ть, *v. a. perf.* polubić, pokochać; -ся, *v. r.* pokochać się.

Полюбова́ться, *v. r. perf.* чѣмъ, naczeszyć się, napieścić się.

Полюбо́вникъ, -а, *m. pop.* polubnik, kochanek, amant.

Полюбо́вно, *adv.* dobrowolnie, zgodnie.

Полюбо́вный, -ая, -ое, *adj.* dobrowolny, zgodny, przyjacielski; полюбо́вная сдѣлка, dobrowolny układ, umowa, ugoda.

Полюбопы́тствовать, *v. n. perf.* być nieco ciekawym.

По́люсный, -ая, -ое, *adj. Astron.* biegunowy. [ziemi.

По́люсъ, -а, *m. Astron.* biegun

Поля́гушечьи, *adv.* po żabiemu, jak żaba.

Поля́на, -ы, *f.* polko.

Поля́нка, v. **Княже́нка**.

Поля́нка, -и, *f. dim.* polko.

Поля́рность, -и, *f.* polarność.

Поля́рный, -ая, -ое, *adj. Astron.* polarny, biegunowy.

Помаа́ние, -я, *n. Eccl. sl.* kiwnienie, machnienie.

Помаха́ть, v. **Помахать**.

Помаха́ние, -я, *n. Eccl. sl.* kiwanie, machanie.

Помахи́тельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* kiwający, machający; помахи́тельные знаки, kiwanie, dawanie znaków.

Помаха́ть, **Поману́ть**, *v. n.* kiwać, kiwnąć, machać, machnąć, dawać, dać znaki.

Помада, -ы, *f.* pomada.

Помади́ть, *v. a.* pomadować; -ся, *v. r.* pomadować się.

Помади́шка, -и, *f.* pomadzisko, zła pomada. [madowy.

Помади́ный, -ая, -ое, *adj.* po-

Помади́чникъ, -а, *m.* robiący pomadę.

Помаза́ние, -я, *n.* pomazanie, namaszczenie olejem świętym; помаза́ние мѵ́ромъ, v. **Мѵропома́зание**.

Помаза́нникъ, -а, *m.* pomazaniec, namaszczeniec; v. **Мѵропома́занникъ**.

Помаза́нница, -ы, *f.* pomazannica; v. **Мѵропома́занница**.

Помаза́ть, *v. a. perf.* pomazać, namazać, namaszczyć; v. **Помаза́ть**; -ся, *v. r.*, v. *sub*: **Помаза́ть**. [smoły.

Помазо́къ, -зка́, *m.* pędzel od

Помаза́ть, **Помаза́ть**, *v. a.* 1. pomazywać, pomazać; smarować, posmarować; namaszczać, namaścić; 2. *Eccl.* namaszczać (olejem świętym); 3. помаза́ть по гу́бамъ, * karmić próżnemi nadziejami; -ся, *a*) *v. r.* mazać się, pomazać się, pocierać się, smarować się, posmarować się; *β*) *v. p.* być smarowanym, po-, na-smarowanym; być namaszczanym, namaszczonym. [umaczać.

Помака́ть, *v. a. perf.* pomaczać,

Помака́ние, -я, *n.* maczanie.

Помака́ть, **Помакну́ть**, *v. a.* maczać, umaczać (co w czém); -ся, *v. p.* być maczanym, umaczanym.

Помале́ньку, *adv.* powoli, zwolna, pomału, pomalutku.

†**Помалу**, *adv.*, v. **Помале́ньку**.

Помалчива́ние, -я, *n.* milczenie.

Помалчи́нать, *v. n.* milczeć.

Помалы́вать, *v. a.* mleć czasami. [po chwili.

Пома́лу, *adv. Eccl. sl.* wkrótce,

Пома́лѣть, *v. n. perf.* zmaleć, małym *czyli* mniejszym się stać.

Помани́вание, -я, *n.* przynęcanie, przywabianie.

Помани́вать, **Помани́ть**, *v. a.* przynęcać, przynęcić, przywabiać, przywabić; kiwać, kiwnąć.

Помáнка, -и, *f.* nęcenie, wabienie, ponęta. [kiwanie.

Помановéние, -я, *n. Eccl. sl.*

Поману́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Помаха́ть**.

Помара́ние, -я, *n.* pobrudzenie, pomazanie, pokreślenie.

Помара́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Помарывать**. [piśmie.

Помáрка, -и, *f.* mazanina w

Помáрываніе, -я, *n.* mazanie, zamazywanie, wykreślanie.

Помáрывать, **Помара́ть**, *v. a.* zamazywać, zamazać, wykreślać, wykreślić; -ся, *v. p.* być zamazywanym, zamazanym, wykreślanym, wykreślonym.

Помáслиніваніе, -я, *n.* smarowanie olejem *lub* masłem.

Помáслить, **Помáслить**, *v. a.* olejem *lub* masłem smarować, posmarować; -ся, *v. p.* być smarowanym, posmarowanym.

Помати́рѣть & Помато́рѣть, *v. n. perf.* zestarzeć się. [nie.

Помáтываніе, -я, *n.* trwonie-

Помáтывать, *v. n.* żyć rozrzutnie, trwonić. [chać.

Помахáть, *v. n. perf.* poma-

Помáхиваніе, -я, *n.* machanie; *podobieństwo z kim *lub* z czém.

Помáхивать, *v. a.* machać; * być podobnym do kogo; -хвостóмъ, machanie, kiwanie ogonem.

Помáчиваніе, -я, *n.* maczanie.

Помáчивать, *v. a.* maczać po trosze; -ся, *a*) *v. r.* maczać się trochę; *β*) *v. p.* być maczanym, namaczanym, zamaczanym.

Помедвѣжьи, *adv.* jak niedźwiedź; mrukliwy. [nie.

Помедлéніе, -я, *n.* zmitrężenie.

Помéдлить, *v. n. perf.* zmitrężyć, zmudzić, zwlec.

Помелúще, -а, *n.* pomiotlisko, drzewce od pomiotła, ożog.

Помéло, -á, *n.* pomiotło.

Помéньше, *adv. compar.* cokolwiek mniéj.

Померáнецъ, -нца, *m.* (*citrus aurantium*), gorzka pomarańcza.

Померáнцевый, -ая, -ое, *adj.* pomarańczowy; померáнцевое дéрево, *Bot.*, (*citrus aurantium*), pomarańcza, drzewo pomarańczowe. [pomarańcza.

Померáнчикъ, -а, *m. dim.* mała

Померéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Помирать**. [nie.

Померзáніе, -я, *n.* pomarznie-

Померзáть, **Помёрзнуть**, *v. n.* zmarzać, zmarznąć, pomarznąć.

Помёрзлый, -ая, -ое, *adj.* pomarzły, pomarznięty.

Помёрзнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Померзáть**.

Померкáніе, -я, *n.* pomierzchnienie, zmierzchnienie, zaćmienie się.

Померкáть, **Помéркнуть**, *v. n.* zmierzchnąć, zaćmić się.

Помéрклость, -и, *f.* pomierzchłość, zaćmienie.

Помéрклый, -ая, -ое, *adj.* pomierzchły, zaćmiony.

Помéркнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Померкáть**. [zmartwiały.

Помертвéлый, -ая, -ое, *adj.*

Помертвéніе, -я, *n.* zmartwienie, strupienie.

Помертвѣть, *v. n. perf.* zmartwieć, strupieć. [меркать.
Померкáть, *Eccl. sl.*, v. **Помéркнуть**.
Помéсти & Помéсть, *v. a. perf.* pozamiatać. [czasami.
I. Помета́ть, *v. a.* zamiatać
II. Помета́ть, *v. a. perf.* rzucić, porzucać kilka razy; **-ся**, *v. r.* rzucać się tam i sam.
Помёть, **-а**, *m.* 1. pomiot, lajno, gnój; 2. pomiot, oszczenienie się.
Помётываніе, **-я**, *n.* 1. rzucanie; 2. pomiatanie, zamiatanie.
Помётывать, *v. a.* 1. rzucać; 2. pomiatać, zamiatać (miotłą); **-ся**, *v. p.* być rzucanym; być pomiatanym, zamiatanym (miotłą).
Помечтáть, *v. n. perf.* pomarzyć trochę, wystawiać sobie, uroić co w głowie.
Помигáть, *v. n. perf.* pomigać; **-ся**, *v. r.* dać sobie znak miganiem. [nie; 2. mruganie.
Помигáніе, **-я**, *n.* 1. migа-
Помигивáть, *v. n.* 1. migać; 2. mrugać.
Помилáніе, Помилáти, *Eccl. sl.*, v. **Миланіе, Милáть**.
Помилованіе, **-я**, *n.* litość, miłosierdzie, przebaczenie, odpuszczenie winy komu.
Помилователь, **-я**, *m.* najmiłosierniejszy, łaskawca, dobrodziej.
Помиловать, *v. a. perf.* ułaskawić, okazać miłosierdzie; pomiłuj! pomiłujte! zlituj się! zmiłuj się! **-ся**, *v. p.* być miłosiernym, litościwym.
Помилуй, Помилуйте, v. *sub*: **Помиловать**. [мянникъ.
Поминáльная книжка, v. **Поминáльщикъ**, **-а**, *m.*, **Поминáльщица**, **-ы**, *f.* kto obchodzi pamiątkę śmierci czyjéj *lub* modli się za zmarłych.
Поминáніе, **-я**, *n.* wspominanie; wspomnienie, nabożeństwo za zmarłych, exekwie. [никъ.
Поминáньe, **-я**, *n.*, v. **Поминáніе**.
I. Помина́ть, Помя́нуть, *v. a.* wspominać, wspomnieć; obchodzić pamiątkę za zmarłych; **-ся**, *v. p.* być wspominanym, wspomiętym.
II. Помина́ть, Попя́ть, *v. a.* pomiąć, pognieść, odgnieść, pomiętosić; potratować, podeptać; **-ся**, *v. p.* być pogniecionym; być podeptanym.
Поминки, **-нокъ**, *f. pl.* przypominki, pominki, zdrowaśki, modlitwy za zmarłych, wspomnienie za duszę; stypa, uczta na pamiątkę zmarłego.
Поминовéніе, v. **Поминáніе**.
†**Поминóкъ**, **-нка**, *m.* upominek. [ciągle.
Поминýтно, *adv.* ustawicznie,
Поминъ, **-а**, *m.* wspomnienie, wzmianka; o tомъ и помину (и въ поминѣ) нé было, o tém ani wzmianki nie było; §. онъ лéгокъ (& лёгокъ волкъ, блúзокъ волкъ) на поминѣ, o wilku mowa a wilk tuż. [нянки.
Помины, **-овъ**, *m. pl.*, v. **Помина́ть, Помере́ть**, *v. n.* umierać, umrzeć; (*o bydlętach*:) zdychać, zdechnąć, pozdychać; **помирáть со смéху**, * pękać ze śmiechu.
Помирúть, *v. a. perf.* pogodzić, pojednać; **-ся**, *v. r.* pogodzić się.
Помнúтся, *v. impers.* (*Praet.* помнилось), przypomina się, zdaje się; помнится мнѣ, что..., przypominam sobie, że...; §. пéрвая любóвь дóлго помнится, stara miłość nie rdzewieje.
Помнúть, *v. a.* что, pamiętać, w pamięci mieć, niezapominać.
Помногу, *adv.* bardzo, zbyt, nadto.
Помножáть, Помножúть, *v. a.* pomnażać, pomnożyć, rozmnażać, rozmnożyć; **-ся**, *v. p.* być pomnażanym, pomnożonym.
Помноженіе, **-я**, *n.* pomnożenie, rozmnożenie.
Помножúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Помножáть**, **-ся**.
Помóга, **-и**, *f.* pomoc, wsparcie.
Помогáть, Помóчь, *v. a.* pomagać, pomódz, wspomagać, wspomódz, wspierać.
Поможеніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* pomoc, wsparcie, podpora.
Помóи, **-евъ**, *m. pl.* pomyje.
Помóйникъ, **-а**, *m.*, **Помóйница**, **-ы**, *f.* pomyjak, naczynie do pomywania. [myjowy.
Помóйный, **-ая**, **-ое**, *adj.* po-
Помокáть, Помóкнуть, *v. n.* moknąć, pomoknąć, namoknąć.
Помóклый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pomokły, namokły. [Помокать.
Помóкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Помокáть**.
Помолáчивать, *v. a.* pomłacać.
Помóлвить, *v. perf.*, v. *sub*: **Помóлвливать**.
Помóлвка, **-и**, *f.* 1. zeswatanie, zaręczyny, zmówiny; 2. umowa, ugoda.
Помóлвливать, Помóлвить, *v. a.* prosić, poprosić; zeswatać, zaręczyć; *it.* v. **Услóвиться**.
Помолúть, *v. a. perf.* poprosić.
Помолúться, *v. r. perf.* pomodlić się.
Помолóгія, **-и**, *f. Bot.* pomologia, nauka o fruktach. [dzić.
Помолодúть, *v. a. perf.* omło-
Помолодѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* odmłodniały. [dnieć.
Помолодѣть, *v. n. perf.* odmło-
Помоложáвѣть, v. **Помолодѣть**. [cić.
Помолотúть, *v. a. perf.* pomło-
Помолóть, *v. a. perf.* zemleć.
Помолчáть, *v. n. perf.* pomilczeć.
Помóлъ, **-а**, *m.* mlewo, mliwo; mielenie, melcie; wynagrodzenie młynarza.
Помонастырски, *adv.* po klasztornemu, jak w klasztorze.
Помонáшески, *adv.* mnichowsko, po mniszemu.
Помóра, v. **Упóра**. [gać.
Поморгáть, *v. n. perf.* pomru-
Поморéцъ, **-рца**, *m.* pomorzanin, mieszkaniec nadmorski.
Поморúть, *v. a. perf.* pomorzyć. [po nad morzem.
Помóрье, **-я**, *n.* pomorze, kraj
Поморобáнть, *v. a. perf.* pomrozić. [skać, pomżyć.
Поморосúть, *v. n. perf.* poprу-
Помóрскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* pomorski, przymorski.
Помóрщивать, Помóрщить, *v. a.* marszczyć, pomarszczać, pomarszczyć, zmarszczać, zmarszczyć; **-ся**, *v. r.* marszczyć się, pomarszczyć się, zmarszczyć się.
Помóрщить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Помóрщивать**, **-ся**.
Поморянúнъ, **-а**, *m.* mieszkaniec nadmorski, pomorzanin.
Поморянка, **-и**, *f.* pomorzanka.
Помóсть, **-а**, *m.* pomost; podłoga.
Помотáть, *v. n. perf.* pomotać, nieco motać, nawijać, pozwijać; *potrwonić, pomarnotrawić.
Помóчи, **-éй**, *f. pl.* 1. szelki; 2. chodulka dziecinna.
Помочúть, *v. a. perf.* pomoczyć, namoczyć, umoczyć.
Помочь, **-и**, *f.* pomoc, wsparcie, wspora, podpora. [гáть.
Помочь, *v. perf.*, v. *sub*: **Помо-**
Помоществованіе, Помоществовáть, v. **Вспомо...**
Помощникъ, **-а**, *m.* wspomagacz, pomocnik.
Помощница, **-ы**, *f.* pomocnica.
Помощный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pomocniczy, posiłkowy.
Помощь, **-и**, *f.* pomoc, wspomożenie, wsparcie; просúть помощи, prosić o pomoc, o wsparcie.
Помпа, **-ы**, *f.* pompa. [powy.
Помпóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pom-
Помрачáть, Помрачúть, *v. a.* pomraczać, pomroczyć, zaciemniać, zaciemnić; **-ся**, *v. p.* być zachmurzonym, zachmurzyć się, zaćmić się; być zaćmionym.
Помрачéніе, **-я**, *n.* pomroczenie, zaćmienie, zaślepienie.
Помрачúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Помрачáть**, **-ся**.
Помудрúть, *v. n. perf.* mędrkować, wysilać się na co, w czem.
Помужúцки, *adv.* po chłopsku, po gbursku.
Помутúть, *v. a. perf.* pomącić; * poróżnić, pokłócić; §. онъ и водою не помутúть, on i wody nie zamąci; on jest spokojny; **-ся**, *v. r.* zmącić się, stać się mętnym; (*o oczach*:) zaćmić się, zamroczyć się. [czyć; * znudzić kogo.
Помучúть, *v. a. perf.* pomę-
Помúцы, **-евъ**, *m. pl.* sieć, niewód.
Помчáть, *v. a. perf.* powlec, unieść; лóшади его помчáли, konie go uniosły.
Помываніе, **-я**, *n.* obmywanie.

Помывáть, *v. a.* obmywać, obmyć; **–ся**, *a) v. r.* obmywać się, obmyć się; *β) v. p.* być obmywanym, obmytym. [niaez.

Помыка́льщикъ, –а, *m.* pogo-

Помыка́ніе, –я, *n.* popychanie.

Помыка́ть, *v. a.* popychać, popchnąć, posyłać, posłać kogo prędko; *używać często jaką suknię. [nie.

Помы́ливаніе, –я, *n.* namydla-

Помы́ливать, **Помы́лить**, *v. a.* mydlić, namydlać, namydlić, pomydlić; **–ся**, *v. p.* być mydlonym, namydlanym, namydlonym, pomydlonym.

Помы́лки, –овъ, *m. pl.* mydliny.

Помы́слъ, –сла, v. **Помы́слъ.**

Помы́слить, *v. n. perf.* pomyśleć. myśl, myśl, zamiar.

Помы́слъ, –а, *m.* pomysł, za-

Помы́тчикъ, –а, *m.* (*w myśliwst.*:) który puszcza ptaki łowcze na inne dla przyuczenia do łowów, sokolnik.

Помы́тъ, –а, *m.* (*w myśliwst.*:) puszczanie ptaków łowczych na inne dla przyuczenia do łowów.

Помы́ть, *v. a. perf.* pomyć, wymyć.

Помышлéніе, –я, *n.* pomyślenie, rozmyślenie, myśl, zamiar, zamysł.

Помышля́ть, **Помы́слить**, *v. n.* myślić, pomyślić, rozważać, rozważyć; zamyślać, zamyślić, zamierzać, zamierzyć.

Помѣлить, *v. a. perf.* pokredować, kredą pobielić.

Помѣня́ть, *v. a. perf.* чтó–либо на что, zamieniać, zamienić; **–ся**, *v. r.* zamieniać się, zamienić się.

Помѣрить & Помѣря́ть, *v. a. perf.* mierzyć, pomierzyć; pomiar odbywać, odbyć; **–ся**, *v. r.* mierzyć się, zmierzyć się.

Помѣсить, *v. a. perf.* ugnieść (*np.* ciasto).

Помѣсный, –ая, –ое, *adj.* mieszaniec; **помѣсная порода**, v. **Пóмѣсь.**

Помѣстительность, –и, *f.* obszerność, przestronność.

Помѣстительный, –ая, –ое, *adj.* obszerny, przestronny.

Помѣстить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Помѣща́ть**, **–ся.**

Помѣстно, *adv.* miejscami.

Помѣстный, –ая, –ое, *adj.* miejscami będący; mający dobra, posiadłość; składający dobra, posiadłość.

Помѣстье, –я, *n.*, **Помѣстьице**, –а, *n. dim.* osiadłość, włość, dziedzina, dziedzictwo; dobra.

Помѣсъ, –а, *m.* zamieś, zamieszenie.

Помѣсь, –и, *f.* mieszaniec.

Помѣсячно, *adv.* miesięcznie, co miesiąc. [miesięczny.

Помѣсячный, –ая, –ое, *adj.*

Помѣта, –ы, *f.* 1. v. Замѣтка, Знакъ; 2. *Jur.* data podana, okaz, prezentata.

Помѣтить, *v. a. perf.* naznaczyć, oznaczyć, prezentatę zapisać; do celu, w cel trafić; 2. v. *sub*: Помѣчáть.

Помѣтка, –и, *f.*, **Помѣточка**, –и, *f. dim.* znaczek.

Помѣха, –и, *f.* zawada, przeszkoda.

Помѣчáть, **Помѣтить**, *v. a.* naznaczać, naznaczyć, oznaczać, oznaczyć, znak dawać, dać, położyć. [zamieszanie.

Помѣша́ніе, –я, *n.* pomieszanie,

Помѣша́нный, –аго, *s. m.* pomieszany, zamieszany; waryat.

Помѣша́тельство, –а, *n.* 1. v. Помѣха; 2. pomieszanie zmysłów. [szać, przeszkodzić.

Помѣша́ть, *v. a. perf.* pomie-

Помѣша́ться, *v. r. perf.* zmysły stracić, zwaryować.

Помѣша́ннаніе, –я, *n.* przemieszywanie, przeszkadzanie.

Помѣши́вать, *v. a.* zamiesić, zagnieść, przemieszywać, przemieszać. [nie, zabawienie się.

Помѣша́ніе, –я, *n.* zatrzyma-

Помѣшка́ть, *v. n. perf.* zatrzymać, zabawić się.

Помѣща́ть, **Помѣсти́ть**, *v. a.* umieszczać, umieszczyć; ustawiać, ustawić; *umieścić kogo gdzie; użyć; **–ся**, *a) v. r.* pomieścić się, zmieścić się; *β) v. p.* być umieszczanym, umieszczonym, *etc.*

Помѣще́ніе, –я, *n.* poumieszczanie; umieszczenie; lokal.

Помѣщи́къ, –а, *m.* dziedzic, posiadacz dóbr, obywatel. [wsi.

Помѣ́щина, –ы, *f.* dochód ze

Помѣ́щица, –ы, *f.* dziedziczka, obywatelka. [bywatelski.

Помѣ́щичій, –ья, –ье, *adj.* o-

Помяни́къ, –а, *m.* lista zmarłych.

Помя́ть, *v. a. perf.* pomiąć, pognieść, podeptać.

Помя́ваться, **Помяну́ться**, *v. n.* къ чемý, nawykać, nawyknąć, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się.

Понадѣ́яться, *v. r. perf.* na кого, на что, spuścić się na kogo, na co, zaufać komu.

Понакони́ть, *v. a. perf.* nazbierać, nagromadzić; **–ся**, *v. r.* nagromadzić się.

Понамари́ха, –и, **Понамари́ца**, –ы, *f.* zakrystyanka, żona zakrystyana. [zakrystyański.

Понамарскій, –ая, –ое, *adj.*

Понама́рь, –я, *m.* zakrystyan, kościelny sługa.

Понаполни́ть, *v. a. perf.* dopełnić; wypełnić.

Понапра́сну, *adv.* na próżno.

Понаселя́ть, *v. a. perf.* osiedlić, zaludnić osadnikami.

Понаторѣ́ть, *v. n. perf.* włożyć się, wdrożyć się, wprawić się do czego.

Понеді́льникъ, –а, *m.* poniedziałek; чистый понедѣльникъ, pierwszy poniedziałek wielkopostny.

Понеді́льничанье, –я, *n.* poniedziałkowanie, poszczenie w poniedziałek.

Понеді́льничать, *v. n.* w poniedziałki pościć.

Понеді́льничный, –ая, –ое, *adj.* poniedziałkowy.

Понеді́льно, *adv.* tygodniowo; tygodniami; co tydzień.

Понеді́льный, –ая, –ое, *adj.* tygodniowy.

Понеді́льщикъ, –а, *m.* robotnik, najemnik tygodniowy.

Понеді́льщина, –ы, *f.* robota *lub* najem tygodniowy.

Понеді́льщица, –ы, *f.* robotnica, najemnica tygodniowa.

Понéже, *conj.* ponieważ, albowiem, gdyż.

Понесéніе, –я, *n.* poniesienie, podjęcie, wytrwałość.

Понести́, *v. a. perf.* ponieść, zanieść; podjąć; odnieść, ponieść, odebrać; zajść w ciążę, brzemienną zostać.

Понижáть, **Пони́зить**, *v. a.* poniżać, poniżyć, zniżać, zniżyć; **–ся**, *a) v. r.* poniżać się, poniżyć się; *β) v. p.* być poniżanym, poniżonym. [żej.

Пониже, *adv.* cokolwiek ni-

Пониже́ніе, –я, *n.* poniżenie, zniżenie; opadnienie; osunięcie się. [Понижáть, **–ся.**

Пони́зить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пони́зовый**, v. **Низовый.**

Поникáніе, –я, *n.* spuszczenie oczu. [oczy spuszczać, spuścić.

Поникáть, **Пони́кнуть**, *v. n.* **Пони́клый**, –ая, –ое, *adj.* spuszczony, obrócony ku ziemi.

Пони́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Поникáть.** [nie.

Понима́ніе, –я, *n.* pojmowa-

Понима́ть, **Понять**, *v. a.* pojmować, pojąć, rozumieć; **–ся**, *a) v. p.* być pojmowanym, pojętym, rozumianym; *β) v. r.* (*o ptastwie*:) perkać się; nasiadać. [кать.

Поницáти, *Eccl. sl.*, v. **Пони-**

Пони́щенски, *adv.* po żebracku, jak żebrak. [Поновля́ть, **–ся.**

Поновúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поновле́ніе**, –я, *n.* odnowienie.

Поновля́ть, **Поновúть**, *v. a.* odnawiać, odnowić; **–ся**, *v. p.* być odnawianym, odnowionym.

Поновúть, *v. n. perf.* odnowić się.

Пономѣ́щица, v. **Ножѣ́щица.**

Пономóжи, –ей, *f. pl.* nakolanki.

Пономáливать, **Пономорúть**, *v. n.* 1. oczekiwać, oczekać, wyglądać; 2. v. Потакáть.

Пономóрка, –и, *f.*, **Пономорúленіе**, v. **Потáчка.** [вать.

Пономорúлять, v. **Пономáливать** † **Пономóрникъ**, **Пономорúна**, v. **Пономóрщикъ**, **Пономóрщица.**

Пономóрщикъ, –а, *m.* ten co pobłaża, ulega, ustępuje komu w czém.

Пономóрщица, –ы, *f.* ta co

побла́жа, ulega, ustępuje komu w czém. [obmówca.
Поноси́тель, -я, *m.* potwarca, **Поноси́тельница**, -ы, *f.* potwarnica, potwarczyni.
Поноси́тельный, -ая, -ое, *adj.* potwarczy, obmówny.
I. Поноси́ть, *v. a.* potwarzać, obmawiać.
II. Поноси́ть, *v. a. perf.* nosić, przenosić, cierpieć.
Поно́ска, -и, *f.* ponoska, co psom rzucają do apportowania.
Поно́сливый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* potwarliwy, potwarny.
Поно́сный, -ая, -ое, *adj.* haniebny, sromotny, niegodziwy; potwarny.
Поно́съ, -а, *m.* 1. *Med.* biegunka, laksa, dyarya; 2. wiatr powiewny, pomyślny; 3. *Eccl. sl.*, v. **Поноше́ніе**.
Поноше́ніе, -я, *n.* potwarz, obmowa, hańba, obelga, sromota.
Попра́виться, *v. r. perf.* podobać się.
Понси́ровать, v. **Порошить**.
Понтёръ, -а, *m.* poniter, grający do bankiera.
Понтирова́ть, *v. n.* poniterować, grać do bankiera.
Понтиро́вка, -и, *f.* poniterowanie, granie do bankiera.
Понтиро́вщикъ, v. **Понтёръ**.
Понто́нный, -ая, -ое, *adj.* pontonowy.
Понто́нъ, -а, *m.* ponton, mostołódź, łyżwa. [siciel.
Понуди́тель, -я, *m.* przymu-
Понуди́тельница, -ы, *f.* przymusicielka. [przymuszający.
Понуди́тельный, -ая, -ое, *adj.*
Понужда́ть, **Понуди́ть**, *v. a.* przymuszać, przymusić; **-ся**, *v. p.* być przymuszanym, przymuszonym. [szenie.
Понужде́ніе, -я, *n.* przymu-
Понука́льникъ, -а, *m.* przymusiciel. [musicielka.
Понука́льщица, -ы, *f.* przy-
Понука́ніе, -я, *n.* przymuszanie. [przymuszać, przymusić.
Понука́ть, **Понукну́ть**, *v. a.*
Понукну́ть, *v. a.* przymuszać od czasu do czasu.
Почу́ра, -ы, *s. c.* cichacz, człowiek ponury.
Пону́рить, **Пону́рить**, *v. a.* stawać się, stać się ponurym, osowieć. [posępność.
Пону́рность, -и, *f.* ponurność,
Пону́рый, **Пону́рый**, -ая, -ое, *adj.* ponurny, posępny, pochmurny, osowiały. [zdrowo.
Понутру́, *adv. pop.* przyjemnie,
Поны́нѣ, *adv.* dotąd, do tego
Поны́ра, v. **Проны́ра**. [czasu.
Поны́ривание, -я, *n.* nurkowanie.
Поны́ривать, *v. n.* nurkować.
Поны́рливый, v. **Вкрадчивый**.
Поны́рять, *v. n. perf.* ponurkować.
По́нька, v. **Поня́вка**.
Понѣ́живать, **Понѣ́жить**, *v. a.* pieścić, popieścić.
Понюха́ніе, -я, *n.* powąchanie.
Понюха́ть, *v. a. perf.* powąchać.
Понюха́ніе, -я, *n.* wąchanie.
Понюха́ть, *v. a.* wąchać; tabakę zażywać. [ścieradło, płachtą.
Поня́ва, -ы, *f. Eccl. sl.* prze-
†Поня́вица, v. **Поня́ва**.
Поня́вка, -и, *f. dim.*, *cfr.* **Поня́ва**.
Понятіе, -я, *n.* pojęcie, zdolność; * wyobrażenie, pomysł.
Понятли́вость, -и, *f.* pojętność, zdolność pojmowania.
Понятли́вый, -ая, -ое, *adj.* pojętny, łatwy do pojęcia. [sno.
Поня́тно, *adv.* zrozumiale, ja-
Поня́тность, -и, *f.* pojętność, zrozumiałość, jasność.
Поня́тный, -ая, -ое, *adj.* pojętny, zdolny; * zrozumiały, jasny.
Поня́той, (-я́й), -а́го, *s. m.* włościanin wysyłany na pomoc do chwytania złodziejów. [nять.
Понять, *v. perf.*, v. *sub*: **Понимать**.
Пообду́мать, *v. a. perf.* obmyśleć.
Пообзнако́миться, *v. r. perf.* poznajomić się, obeznać się.
Пообли́зать, *v. a. perf.* oblizać.
Пообломи́ть & Пообло́мать, *v. a. perf.* poobłamać; **-ся**, *v. p.* być poobłamanym.
Пообши́вать, *v. a. perf.* zubożeć.
Пообши́вальный, -ая, -ое, *adj.* zubożały.
Пообноси́ть, *v. a. perf.* poobnosić; **-ся**, *v. r.* obnosić się.
Пообожда́ть, *v. a. perf.* poczekać, zaczekać, zatrzymać się.
Пообдаль, *adv.* obdal, opodal.
Пообдерживать, **Пообдержать**, *v. a.* przytrzymywać, przytrzymać.
Пообстере́чь, *v. a. perf.* ostrzedz; **-ся**, *v. r.* strzedz się, być ostrożnym. [ostrzyć.
Пообстри́ть, *v. a. perf.* po-
Пообтобра́ть, *v. a. perf.* poobdzierać. [sunąć nieco, poodsuwać.
Пообтодви́нуть, *v. a. perf.* od-
Пообтодра́ть, *v. a. perf.* poodzierać; **-ся**, *v. p.* być poodzieranym. [kolei, porządkiem.
Пообчередно, *adv.* koleją, po
Пообчередный, -ая, -ое, *adj.* kolejny. [pobudzenie kogo.
Пообщре́ніе, -я, *n.* zachęcenie,
Пообщря́тель, -я, *m.* zachęciciel, pobudziciel.
Пообщрительный, -ая, -ое, *adj.* zachętny, zachęcający.
Пообщрить, **-ся**, *perf.*, v. **Пообщря́ть**, **-ся**.
Пообщря́ть, **Пообщрять**, *v. a.* zachęcać, zachęcić, pobudzać, pobudzić.
Попада́ть, **Попа́сть**, *v. n.* popadać, popaść, wpadać, wpaść; natrafiać, natrafić na kogo, na co; trafić się, zdarzyć się; trafić; §. попасть изъ огня да въ полома (*it.* въ пламя), *abo* попасть изъ дождя въ воду, *abo* попасть изъ ворота въ воду, *abo* бѣжа́ть отъ волка к попасть на медвѣдя, popaść z deszczu pod rynn(ę); **-ся**, *a*) *v. r.* wpaść w co; trafiać się; spotkać się, natrafiać się; *β*) *v. p.* być ujętym, schwytanym na czém.
Попада́ть, *v. n. perf.* pospadać.
Попа́дъ, -а, *m.* traf, raz, pora.
Попа́дья, -и́, *f.* popadia, księża żona.
Попа́ваніе, -я, *n.* napajanie.
Попа́ивать, *v. a.* napajać, napawać.
Попали́ть, *perf.* 1. *v. n.* postrzelać; 2. popalić; *v. a.*, v. *sub*: **Попа́лить**. [palić.
Попала́ть, **Попали́ть**, *v. a.* po-
Попа́рно, *adv.* parami.
Попа́рхиваніе, -я, *n.* przelatywanie. [wać.
Попа́рхивать, *v. n.* przelaty-
Попа́рывать, *v. a.* rozparać zwolna.
Попа́смно, *adv.* pasmami.
Попасти́, *v. a. perf.* popaść.
Попастырски, *adv.* po pasterssku. [Попадать, -ся.
Попа́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Попада́ть**, *v. a. perf.* poorać.
Попа́хивать, *v. a.* poorywać, poorać.
Попека́ть, *v. a.* piec czasem.
По́пелъ, *Eccl. sl.*, v. **Пе́пелъ**.
Попе́нный, -ая, -ое, *adj.* od pnia. [nać, strofować.
Попенять, *v. a. perf.* napomi-
Попере́гъ, -а, *m.* (*it.* поперёкъ), *adv.* poprzek.
Попере́тчикъ, -а, *m.* przeszkodnik, przeciwnik. [nie się.
Попере́ченіе, -я, *n.* przeciwie-
Попере́чина, -ы, *f.*, **Попере́чинка**, -и, *f. dim.* poprzeczna belka, poprzeczny tram.
Попере́чить, *v. a.* sprzeciwiać się, przeszkadzać komu w czém.
Попере́чникъ, -а, *m. Geom.* średnica, dyametr, szerokość.
Попере́чный, -ая, -ое, *adj.* poprzeczny; попере́чный брусъ, belka poprzeczna.
Попе́рхиваться, **Попе́рхнуться**, *v. r.* krztusić się, zakrztusić się. [чемъ, posmucić się.
Попеча́литься, *v. r. perf.*, o
Попече́ніе, -я, *n.* staranie, opieka. [opiekun.
Попечи́тель, -я, *m.* kurator,
Попечи́тельница, -ы, *f.* kuratorka, opiekunka.
Попечи́тельный, -ая, -ое, *adj.* staranny, starowny, opiekuńczy.
Попечи́тельство, -а, *n.* staranność, starowność, opiekuństwo.
Попечи́тельствованіе, -я, *n.* opiekowanie się.
Попечи́тельствовать, *v. n.* opiekować się, staranie mieć.
Попе́чь, *v. a. perf.* popiec, piec nieco, niejaki czas.
Попе́чься, *perf.* 1. *v. r.* popiec się nieco, cokolwiek; 2. *v. c.* попе́чься о чёмъ, starać się, postarać się o co.

Попещи́ся, v. **Поне́чься (2)**.

Попива́ние, **-я**, *n.* popijanie; upijanie się.

Попи́вать, 1. *v. a.* popijać; 2. *v. n.* upijać się. [wanie.

Попи́ливание, **-я**, *n.* popiłowy-

Попи́ливать, *v. a.* popiłowywać, kiedy niekiedy piłować.

Попили́ть, *v. a. perf.* popiłować.

†Попи́нъ, v. **Попъ**.

Попира́ние, **-я**, *n* podeptanie, potratowanie; *uciskanie; pokonanie; uniżanie.

Попира́ть, Попра́ть, *v. a.* 1. deptać, podeptać, zdeptać, potratować; – **ногами**, podeptać nogami; 2. *pokonywać, pokonać, zwyciężyć; 3. *poniżać, poniżyć, gnębić, zgnębić, uciskać, niszczyć, zniszczyć; **-ся**, *v. p.* być deptanym, podeptanym, potratowanym.

Попирова́ть, *v. n. perf.* pobiesiadować.

Пописа́ть, *v. a. perf.* popisać.

Попи́сывание, **-я**, *n.* pisywanie, popisywanie.

Попи́сывать, *v. a.* pisać, pisywać, popisywać.

Попи́ть, *v. a. perf.* popić.

Попихáть, *v. a. perf.* popychać, popchnąć. [nie.

Попи́хивание, **-я**, *n.* popychanie;

Попи́хивать, *v. a.* popychać.

Попищáть, *v. n. perf.* popiszczeć. [wać.

Поплáвать, *v. n. perf.* popływać, popływać.

Поплавóкъ, **-вка**, *m.* korek z rurką blaszaną do knotka lampowego; spławik u wędki; jakorny **поплавóкъ**, pław nad kotwicą; v. **Бу́й**, **Томбу́й**.

Поплáкать, *v. n. perf.* popłakać; **-ся**, *v. r.* popłakać się.

Поплатúть, *v. a. perf.* popłacić, wypłacić.

Поплатúться, *v. r. perf.* popłacić się, wypłacić się.

Поплевáть, *perf.* 1. *v. n.* popluć; 2. *v. a. Eccl. sl. fig.* osromocić, zelżyć, zhańbić, znieważyć, obelgę wyrządzić.

Поплёвка, **-и**, *f. H. n.* (*musca carnaria*), mięsniczek, nawozowiec, (mucha). [nie, spluwanie.

Поплёвывание, **-я**, *n.* pluwa-

Поплёвывать, *v. n.* pluwać, spluwać czasem.

Поплескáть, *v. n.*, **-ся**, *v. r. perf.* popluskać, poplaszczeć.

Поплести, *v. a. perf.* poplesć.

Поплестúсь, *v. r. perf.* pójść, ujść, zemknąć powoli.

Поплетáть, *v. a.* poplatać, poplesć niekiedy niekiedy.

†Поплу́жное, **-аго**, *s. n.*, & **Поплу́жный сборъ**, *m.* płużne, danina, zapłata z pługu ziemi.

Поплыть, *v. n. perf.* poplynąć.

Поплѣне́ние, **-я**, *n.* pozabieranie, zabranie w niewolę.

Поплѣни́ть, *v. a. perf.* zabrać, pozabierać w niewolę.

Поплясáть, *v. n. perf.* potańcować.

Попляса́ние, **-я**, *n.* tańcowanie.

Попляса́ть, *v. n.* tańcować.

По́плясъ, **-я**, *f.* tańcowanie; taniec. [чикъ.

Попóва скуфья́, v. **Одувáнчикъ**.

Попóвичъ, **-а**, *m.* popowic, syn popa, księdza.

Попóвна, **-ы**, *f.* popówna, córka popa, księdza.

Попóвникъ, *Bot.*, v. **Золотоцвѣ́тъ**; **попóвникъ нѣ́жный**, v. **Нѣ́жникъ**.

Попóвскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* popowski, popi, księży.

Попóвство, **-а**, *n.* popowstwo.

Попóвщина, **-ы**, *f.* towarzystwo odszczepieńców, przyjmujące księży zbiegłych i pozbawionych kapłaństwa; *cfr.* popowiec.

Попóкъ-цвѣ́тъ, v. **Бу́квица** (чёрная). [łanka.

Попóйка, **-и**, *f.* pijatyka, hu-

Попóить, *v. a. perf.* popoić, upoić, spoić. [połowę.

Пополáмъ, *adv.* na pół, na

Пополáскивать, *v. a.* popłókiwać.

Пополза́тися, Поползну́ться, *v. r. Eccl. sl.* poślizgiwać się, poślizgnąć się; pokusić się.

Пополдничать, *v. n. perf.* nieco podwieczorkować.

Поползáть, *v. n. perf.* popełzać.

Пополза́нь, **-зня**, *m.* 1. dziecię raczkające, które chodzić jeszcze nie może; 2. v. **Проня́ра**; 3. *H. n.* (*silla*), kowalik, (ptak).

Пополза́новáние, **-я**, *n.* 1. skłonność (do czego), chęć; pokusa, pokuszenie; 2. upadek, potknienie się, pośliznienie się.

Пополза́новéнность, **-и**, *f.* skłonność (do czego).

Пополза́новéнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* skłonny (do czego).

Поползну́тися, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Пополза́тися**.

Пополза́ть & Поползть, *v. n. perf.* popełznąć.

Пополнéние, **-я**, *n.* popełnienie, uzupełnienie.

Пополни́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пополня́ть**, **-ся**.

†Пополнка, **-и**, *f.* dopełnienie.

Пополня́ть, Пополни́ть, *v. a.* dopełniać, dopełnić, uzupełniać, uzupełnić; **-ся**, *v. p.* być dopełnianym, dopełnionym. [nie.

Пополоска́ние, **-я**, *n.* popłókanie.

Пополоска́ть, *v. a. perf.* popłókać.

Пополо́сно, *adv.* zagonami.

Пополо́сный, **-ая**, **-ое**, *adj.* podzielony na zagony.

Пополоть, *v. a. perf.* popleć.

Пополугóдно, *adv.* półrocznie.

Пополу́дни, *adv.* popołudniu.

Пополь́зовать, *v. a. perf.* pokurować.

Попóнить, v. **Попнить**.

Попóна, **-ы**, *f.* opona, deka na konie.

†Попóнка, **-и**, *f.* 1. *dim.* o-ponka, mała deka na konie; 2. (†), czaprak. [wy, oponowy.

Попóнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* deko-

Попороть, *v. a. perf.* poprócić; **-ся**, *v. r.* poprócić się.

Попо́ртить, *v. a. perf.* popsuć; **-ся**, *v. r.* popsuć się.

Попости́ться, *v. r.*, & **Попости́ничать**, *v. n. perf.* popościć.

Попотчúвать, *v. a. perf.* potraktować, uraczyć.

Попотéть, *v. n. perf.* popotnieć, popocić się.

Поправúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поправля́ть**, **-ся**.

Поправка, **-и**, *f.* poprawka, poprawienie, naprawa, naprawienie.

Поправле́ние, **-я**, *n.* poprawienie, naprawienie, poprawa; polepszenie (zdrowia).

Поправля́ть, Поправúть, *v. a.* poprawiać, poprawić, naprawiać, naprawić; polepszać, polepszyć (stan, okoliczności, zdrowie); **-ся**, *α*) *v. r.* poprawiać się, poprawić się; polepszać się, polepszyć się; *β*) *v. p.* być poprawianym, poprawionym, naprawianym, naprawionym.

Попраздничество, **-а**, *n. Eccl. sl.* nabożeństwo odprawiane przy zakończeniu wielkiego święta.

Попра́ние, **-я**, *n.* podeptanie, zdeptanie; pognębienie; pokonanie. [pogromca, zwycięzca.

Попра́тель, **-я**, *m.* pognębiciel.

Попра́тельница, **-ы**, *f.* pognębicielka. [Попира́ть, **-ся**.

Попра́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*:

Попра́шивание, **-я**, *n.* proszenie. [poprosić.

Попра́шивать, *v. a.* prosić,

Попрека́ние, **-я**, *n.* wymawianie, wyrzuty.

Попрека́тель, **-я**, *m.* wymowca, wymawiający co komu, zarzuciciel.

Попрека́тельница, **-ы**, *f.* wymawiaczka, zarzucicielka.

Попрека́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wymawiający, wyrzucający.

Попрека́ть, Попрекну́ть, *v. a.* wymawiać, wymówić, wyrzucać, wyrzuty komu czynić.

Попрёкъ, **-а**, *m.* wyrzut, wymówka, wymawianie komu czego.

Попрепя́тствовать, *v. n.* przeszkodzić. [ный & **Попере́чный**.

Попрéчный, v. **Попрекáтельный**.

Поприбáвить, *v. a. perf.* pododawać, dołożyć.

Попри́ще, **-а**, *n.* szranki, miejsce gonitwy; *bieg, zawód; – **жи́зни**, bieg życia. [odziewać.

Попрiодѣ́ть, *v. a. perf.* poprzy-

Попрiя́тельски, *adv.* po przyjacielsku.

Попробовать, *v. a. perf.* popróbować, spróbować, doświadczyć.

Попроси́ть, *v. a. perf.* poprosić; – **на кого-либо**, oskarzyć kogo; **-ся**, *v. r.* poprosić.

По́просту, *adv.* po prostu, bez ceremonii.

Попрошáйка, -и, *s. c.* natrętnik (*s. m.*), natrętnica (*s. f.*), kto często prosi.

†**Попрошáтай**, -я, *m.* żebrak.

Попрыгáть, *v. n. perf.* poskakać.

Попрыгивáть, *v. n.* poskakiwać.

Попрыгýнь, -а, *m.* poskocznik; pędziwiatr. [cznica.

Попрыгýнья, -и, *f.* posko-

Попрúскать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Попрúскивать**, -ся.

Попрúскивать, **Попрúскать**, *v. a.* pokrapiać, pokropić; -ся, *a) v. r.* pokrapiać się, pokropić się; *β) v. p.* być pokrapianym, pokropionym. [przędziarka.

Попрядýха, -и, *f. prov.* prządka,

Попрямúть, *v. a. perf.* sprostować.

Попрáсть, *v. a. perf.* poprząść.

Попрáтать, *v. a. perf.* pochować, pozachowywać; -ся, *v. r.* pochować się.

Попти́чьи, *adv.* jak ptak.

Попугáй, **Попугáй**.

Попугáть, *v. a. perf.* postraszyć, popłoszyć.

Попýгиваніе, -я, *n.* postrasznie, poplaszanie. [poplaszać.

Попугивáть, *v. a.* postraszać,

Попýдно, *adv.* pudami.

Попýдрить, *v. a. perf.* popudrować; -ся, *v. r.* popudrować się.

Попурй, *s. n. indecl. Mus.* potpury, kwotlibet, mieszanina. [nie.

Попускáніе, -я, *n.* popuszczanie.

Попускáть, **Попустúть**, *v. a.* popuszczać, popuścić; -ся, *v. p.* być popuszczanym, popuszczonym.

Попустúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Попускáть**, -ся.

Попустóму, **Попусту**, *adv.* nadaremnie, napróżno.

Попýтать, *v. a. perf.* poplątać.

Попýтникъ, -а, *m.* 1. spółpodróżny; 2. v. **Подорóжникъ** (2. *Bot.*).

Попýтный, -ая, -ое, *adj.* spółpodróżny; pomyślny (*np.* wiatr).

Попýтчикъ, -а, *m.* 1. spółpodróżny, towarzysz podróży; 2. *H. n.*, v. **Бѣлошéйка**.

Попýтчица, -ы, *f.* spółpodróżna, towarzyszka podróży. [-ся.

Попущáть, -ся, v. **Попускáть**, **Попущéніе**, -я, *n.* popuszczenie.

Попъ, -а, *m.* pop, ksiądz, duchowna osoba; **попъ чёрный**, (†), v. **Іеромонáхъ**; §. **каковъ попъ, таковъ и приходъ**, jaki pop, taki chłop; jaki szczep, takie i jabłko; jaka mać, taka i nać; nie daleko jabłko od jabłoni pada; *it.* **изъ попóвъ да въ дьяконы**, przesieść się z konia na osła; poprawić sobie z pieca na łeb; z deszczu pod rynę; konia dać za bark.

Попылáть, *v. n. perf.* popyłać.

Попылúть, *v. n. perf.* popylić, pyłem pokryć.

Попыривáть, *v. a.* popychać, raz wraz posyłać kogo dokąd.

Попы́рка, -и, *f. pop.* 1. bura, burka, zburczenie, zbuzowanie; 2. posyłanie raz wraz dokąd.

Попытáть, *v. a. perf.* popróbować, doświadczyć.

Попы́тка, -и, *f.* próba, spróbowanie, doświadczenie, pokusa; §. **попытка не пытка**, a sprobuj nie będą, pytać wolno. [pijać.

Попьянствовать, *v. n. perf.* po-

Попѣ́ваніе, -я, *n.* przyśpiewywanie. [wać.

Попѣ́вать, *v. n.* przyśpiewywać, **Попѣ́стовать**, *v. a. perf.* popiastować.

Попѣ́тушьи, *adv.* jak kogut.

Попѣ́ть, *v. n. perf.* pośpiewać.

Попя́тить, *v. a. perf.* cofnąć; -ся, *v. r.* cofnąć się.

Попя́тка, -и, *f.* cofnienie się; cofnienie swego słowa, odwołanie, zrzeczenie się z czego.

Попя́тный, -ая, -ое, *adj.* cofny, wsteczny; **на попятный дворъ**, §. wypierać się swojego słowa, swojéj obietnicy, cofać się z tchórzostwa.

Попя́тчикъ, -а, *m.* ten co niedotrzymuje danego słowa.

Попя́чивать, *v. a.* cofać, cofnąć; -ся, *v. r.* cofać się, cofnąć się, iść wstecz; *odstąpić od czego, niedotrzymać (słowa).

Пора́, -и́, *f.* pora, czas; osénняя пора́, pora jesienna; съ тѣхъ поръ, z tych por, od tego czasu; до сихъ поръ, do tych czas; dotąd; пора́ идти́ домóй, teraz czas iść do domu; всякому дѣлу своя́ пора́, na wszystko czas się znajduje; въ пóру, w sam czas; w sam raz; w samą miarę.

Пóра, -ы, *f.* por, kanał potowy, dziurka przeduchowa, tok transpiracyi; v. **Пóры** (*pl.*).

Поработáть, *v. n. perf.* popracować. [ciel, zdobywca.

Поработи́тель, -я, *m.* ujarzmi-

Поработи́тельный, -ая, -ое, *adj.* ujarzmiający.

Поработи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Порабощáть**, -ся.

Порабощáть, **Поработи́ть**, *v. a.* ujarzmiać, ujarzmić, podbijać, podbić; -ся, *a) v. r.* poddawać się, poddać się, stać się niewolnikiem; *β) v. p.* być ujarzmianym, ujarzmionym. [nie, podbicie.

Порабощéніе, -я, *n.* ujarzmie-

Поравнéніе, -я, *n.* urównienie, zrównanie.

Пóравну, *adv.* równo.

Поравня́ть, *v. a. perf.* urównić, zrównić, wyrównać; -ся, *v. r.* zrównać się. [nie, pocieszenie.

Порáдованіе, -я, *n.* uradowa-

Порáдовать, *v. a. perf.* uradować (kogo czém), pocieszyć, ucieszyć.

Поражáть, **Порази́ть**, *v. a.* uderzać, uderzyć, porażać, porazić, przerażać, przerazić, pogromić; zasmucić; -ся, *v. p.* być uderzanym, uderzonym, porażanym, porażonym, pobitym, pogromionym, pokonanym, rozbitym.

Порáждать, **Породи́ть**, *v. a.* rodzić, porodzić, płodzić, spłodzić; *posiać niezgodę między rodzeństwem; -ся, *v. p.* być rodzonym, porodzonym.

Пораженіе, -я, *n.* cios, raz, porażenie, uderzenie, pobicie.

Пораабросáть, *v. a. perf.* porozrzucać. [rozbiegać się.

Пораабѣжáться, *v. r. perf.* po-

Поравѣ́шать, *v. a. perf.* porozwieszać. [więzywać.

Поравязáть, *v. a. perf.* porozPоравгласúть, *v. a. perf.* porozgłaszać.

Поразгонáть, *v. a. perf.* porozgoniać. [rozdawać.

Пораздарúть, *v. a. perf.* po-

Поразúтель, -я, *m.* poraziciel, pogromca. [wie.

Поразúтельно, *adv.* porażli-

Поразúтельный, -ая, -ое, *adj.* przerażający, uderzający, rażący, odurzający.

Поразúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поражáть**, -ся.

Пораклетáться, *v. r. perf.* porozlatywać się. [rozkładać.

Пораложúть, *v. a. perf.* po-

Пораломáть, *v. a. perf.* porozłamywać. [rozrzucać.

Пораметáть, *v. a. perf.* po-

Пораанестú, *v. a. perf.* poroznosić. [rozbierać.

Пораобрáть, *v. a. perf.* po-

Поразогнáть, *v. a. perf.* porozganiać.

Поразойти́сь, -ся, *v. r. perf.* porozchodzić się, rozejść się.

Пораослáть, *v. a. perf.* porozsyłać. [rozrastać się.

Порарости́ся, *v. r. perf.* po-

Пораары́ть, *v. a. perf.* poryć, porozkopywać. [rozrzynać.

Пораарѣзáть, *v. a. perf.* po-

Поразсадúть, *v. a. perf.* porozsadzać.

Порассóрить, *v. a. perf.* pokłócić; -ся, *v. r.* pokłócić się.

Пораставúть, *v. a. perf.* porozstawiać. [zmyślić, rozważyć.

Порасудúть, *v. a. perf.* po-

Пораанúца, -ы, *f.*, v. **Орáрій**.

Пораанúца, -ы, *f.*, v. **Нарáнникъ**.

Пораанúть, *v. a. perf.* poranić, zranić, pokaleczyć, skaleczyć.

Порáну, *adv. Eccl. sl.* rano, zrana. [*v. a. perf.* porozrzucać.

Пораскúдать, **Пораскúнуть**, **Пораскласть**, *v. a. perf.* porozkładać. [rozkopywać.

Пораскопáть, *v. a. perf.* po-

Пораскрáсть, *v. a. perf.* porokraść. [rozkupywać.

Пораскупúть, *v. a. perf.* po-

Порасплéсть, *v. a. perf.* porozplatać.

Порасплодúть, *v. a. perf.* porozpładzać, porozmnażać; -ся, *v. r.* porozmnażać się.

Пораспорóть, *v. a perf.* po-

rozparać; -ся, *v. r.* porozparać się. [porozporządzać.

Porasporядиться, *v. r. perf.*

Porasprodать, *v. a. perf.* porozprzedawać; -ся, *v. p.* być porozprzedawanym.

Porasprostraнить, *v. a. perf.* porozprzestrzenić; -ся, *v. r.* porozprzestrzenić się.

Porasprыskать, *v. a. perf.* porozprzyskiwać.

Porasprяmить, *v. a. perf.* porozprostować; -ся, *v. r.* rozprostować się. [rozpuszczać.

Porasputить, *v. a. perf.* po-

Porasputать, *v. a. perf.* porozplątywać. [roztajać.

Porastaять, *v. n. perf.* po-

Porastvoriть, *v. a. perf.* porozтwarzać; -ся, *v. r.* roztworzyć się. [roztłukać, potłuc.

Porastolkать, *v. a. perf.* po-

Porastoptать, *v. n. perf.* porozdeptywać, podeptać.

Porastrécкаться, Porastrécнуться, *v. n. perf.* potrzaskać się.

Porastrясти, *v. a. perf.* porozтrząsywać; -ся, *v. r.* porozтrzęsywać się.

Porastянуть, *v. a. perf.* porozciągać, rozciągnąć; -ся, *v. r.* rozciągnąć się.

Porвать, *v. a. perf.* porwać, rozrywać, zerwać; -ся, *v. r.* porwać się, porozrywać się, zerwać się.

Poreбячески, *adv* po dziecińsku, po dziecinnemu, jak dziecko. [dziecinnym.

Poreбячиться, *v. r. perf.* być

Porevnovaнie, -я, *n.* naśladowanie. [śladowca.

Porevnovaтель, -я, *m.* na-

Porevnovaть, *v. n. perf.* кому, naśladować kogo, brać przykład z kogo. [pobeczeć.

Poreпeть, *v. n. perf.* poryczeć;

Poréй, -я, *m. Bot.* (*allium porrum*), pory. [zwisko.

Porékло, -а, *n. Eccl. sl.* prze-

Porekomendovaть, *v. a. perf.* porekomendować.

Poreчénie, -я, *n. Eccl. sl.* narzekanie, skarga, użalenie.

Porёчка, -и, *f.* porzeczka.

Porещи́, *v. perf.*, v. *sub*: **Poриgати**. [rdzewieć.

Porжáвeть, *v. n. perf.* po-

Porжáть, *v. n. perf.* porzać.

Porисковать, *v. n. perf.* zrzyzykować, poświęcić co.

Porисовать, *v. a. perf.* porysować, nieco rysować.

Poристый, -ая, -ое, *adj.* dziurkowaty. [nagana.

Porицáние, -я, *n.* ganienie,

Porицатель, -я, *m.* ganiciel, naganiacz. [cielka.

Porицательница, -ы, *f.* gani-

Porицательный, -ая, -ое, *adj.* naganny.

Porицáть, Poрещи́, *v. a. Eccl. sl.* ganić; wyrzucać co komu; -ся, *v. p.* być ganionym.

Porицáть, *v. a.* ganić; -ся, *v. p.* być ganionym.

Porовнять, -ся, v. **Poравнять**, -ся.

Порóгъ, -а, *m.* 1. próg; 2. próg rzéczny (*pl.* progi rzéczne), katarakta, wodospad.

Порóда, -ы, *f.* 1. ród, plemię; 2. *H. n.* gatunek, rodzaj, ras(s)a; chów.

Порóдистый, -ая, -ое, *adj.* z dobréj ras(s)y pochodzący, dobréj krwi, dobréj ras(s)y, dobrego chowu. [**Пораждáть**, -ся.

Породить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Породнить, *v. a. perf.* komúlibo съ кѣмъ, spokrewnić kogo z kim; -ся, *v. r.* spokrewnić się z kim.

Порóдный, -ая, -ое, *adj.* 1. z znakomitego rodu pochodzący; 2. v. **Порóдистый**.

Порóдъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Порождéние**. [дать, -ся.

Порождáть, -ся, v. **Пораждáть**, -ся.

Порождéние, -я, *n.* porodzenie; rodzaj, plemię.

Порóжистый, -ая, -ое, *adj.* pełen progów rzécznych, pełen wodospadów, kataraktów.

Порóжнякъ, -а, *m. pop.* próżniak.

Порóжняя, Порóжнeкъ, *adv.* próżno, bez ładunku.

Порóжнить, *v. a.* wypróżniać.

Порóжній, -яя, -ее, *adj.* próżny, pusty. [żny wóz, bez ładunku.

Порóжнякъ, -а, *m. pop.* próżny, bez ładunku. koń

Порóзднить, v. **Порóжнить**.

Порóзнить, *v. a. perf.* rozróżnić, poróżnić.

Порóзниться, *v. r.* poróżnić się, obrać inną z kim drogę.

Порознь, *adv.* osobnie, poszczególnie. [niec, chujec.

Порóзъ, -а, *m.* kiernoz, ody-

Порозятина, -ы, *f.* mięso kiernozie.

Порóкъ, -а, *m.* wada, przywara, błąd, występek; §. бѣдность не порóкъ, bieda nie grzéch.

†**Порóктъ**, -а, *m.* murozom.

Порóхъ, v. **Парóхъ**.

Поронúть & Поронять, *v. a. perf.* poronić, uronić, upuścić; zgubić. [poszemrać.

Пороптáть, *v. n. perf.* na co,

Поросёнокъ, -нка, *m.*, (*pl.* поросёнки, -овъ, & **порóсята**, -тъ), prosię, prosiątko, (*pl.* prosięta); *it.* v. *sub*: **Свинья** (§).

Поросёночекъ, -чка, *m. dim.* prosiaczek, prosiątko.

Поросёночникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Я'стребка**. [oprosić się.

Опроситься, *v. r.* prosić się,

Порослый, -ая, -ое, *adj.* porosły, obrosły, zarosły.

Поросль, -и, *f.* 1. miejsce młodym lasem zarosłe; 2. v. **Пóростъ**.

Поростáть, Порости́, *v. n.* porosnąć, zarosnąć.

Порóстъ, -а, *m. Bot.* (*alga*), porost, mech morski.

Порося́, -тя, *n. Eccl. sl.* prosię, prosiątko. [mięso prosięcie.

Порося́тина, -ы, *f.* prosięcina,

Порося́тникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Я'стребка**. [sięci.

Порося́чій, -ья, -ье, *adj.* pro-

Порóтно, *adv. Milit.* kompanijami.

Порóть, *v. a.* prócć, rozparać, rozpróć; (*o rybach:*) wyprawiać, płatać rybę; *ćwiczyć kogo.

Порохóвница, -ы, *f.* prochownica, pudełko na proch.

Порохóвое дéрево, v. **Крушúна**.

Порохóвой, -áя, -óе, *adj.* prochowy; пороховóй завóдъ, fabryka prochowa, zakład prochowy.

Порохóвщикъ, -á, *m.* prochownik, majster prochowy.

Пороховый, v. **Пороховóй**.

†**Пороходéлецъ**, -льца, *m.*, v. **Пороховщикъ**. [lecki).

Порóхъ, -а, *m.* proch (strze-

Порóченіе, -я, *n.* ganienie, znieсławianie. [sławiać, bluźnić.

Порóчить, *v. a.* ganić, znie-

Порóчникъ, -а, *m. Eccl. sl.* przestępca, winowajca.

Порóчно, *adv.* występnie.

Порóчный, -ая, -ое, *adj.* występny. [jesienny.

Порóша, -и, *f.* pierwszy śnieg

Порошéніе, -я, *n.* poroszenie.

Порошúна, -ы, *f.*, **Порошúнка**, -и, *f. dim.* ziarnko prochowe; proszek; pyłek.

Порошúть, 1. *v. a.* prószyć, naprószyć; 2. *v. n.* prószyć, padać; снѣгъ порошúтъ, śnieg prószy, pada. [proszkowaty.

Порошковáтый, -ая, -ое, *adj.*

Порошúница, v. **Пороховúница**.

Порошóкъ, -шка, *m. Med.* proszek (lekarski); слабительный порошóкъ, proszek rozwalniający.

Порсканье, -я, *n.* szczwanie, nawoływanie psów do gonienia zwierza.

Порскать, *v. n.* szczwać, pobudzać psy do gonienia zwierza, krzykiem pewnym zachęcić psy polując. [mańska).

Порта, -ы, *f.* Porta (Otto-

Портáлъ, -а, *m. Archit.* facyata budowli. [facyatowy.

Портáльный, -ая, -ое, *adj.*

Портерный, -ая, -ое, *adj.* porterowy.

Портеръ, -а, *m.* porter.

Портикъ, -а, *m. Archit.* portyk, przysionek.

Портить, *v. a.* szpecić; uszkadzać, psuć; -ся, *a) v. r.* psuć się; *β) v. p.* być psutym; być szpeconym.

Портище, -а, *n.* 1. tuzin guzików; 2. sztuka, kawał materyi jakiéj; 3. wierzch sukni sprótéj.

Портки, -óвъ, *m. pl.* gatki.

Портнина, -ы, *f.* parć, płótno grube, proste. [krawcowa.

Портниха, -и, *f.* szwaczka,

Пóртно, -а, *n.* grube płótno.
Портнóй, -áro, *s. m.* krawiec.
Портнóй, -áя, -óe, *adj.* krawiecki; portnóe мастерство, krawiectwo; portnýхъ дѣлъ мáстеръ, krawiec.
Портный, v. **Портнóй** (*adj.*).
Портнáра, -ы, *m.* partacz, łatacz, krawiec niesposobny.
Портнáжение, -я, *n.* krawcowanie, krawiectwo. [krawiecki.
Портнáжескій, -ая, -oe, *adj.*
Портнáжить, *v. n.* krawcować, krawiectwem się trudnić.
Портнáжничество, -а, *n.* krawieczyzna; krawiectwo.
Портнáжный, -ая, -oe, *adj.* krawiecki. [towy, od portu.
Портовóй, -áя, -óe, *adj.* por-
Портомóй, -я, *m.* pracz.
Портомóйный, -ая, -oe, *adj.* do prania służący; do pracza, do praczki należący; портомóйныя дéньги & портомóйное, -аго, *s. n.* pralne, zapłata od prania.
Портомóйня, -и, *f.* pralnia.
Портомóя, -и, *f.* praczka.
Порто-франко, *s. indecl.* wolny port. [tkowy.
Портóчный, -ая, -oe, *adj.* ga-
Портрéтецъ, -тца, **Портрéтикъ**, -а, *m. dim.* portrecik.
Портрети́стъ, -а, *m.* malarz portretów.
Портрéтный, -ая, -oe, *adj.* portretowy, wizerunkowy; портрéтный живопúсецъ, malarz portretów.
Портрéтчикъ, v. **Портрети́стъ**.
Портрéтъ, -а, *m.* portret, wizerunek. [portulakowy.
Портулáковый, -ая, -oe, *adj.*
Портулáкъ, -а, *m. Bot.* (*portulaca oleracea*), portulaka, kurza noga ogrodowa.
Портулáчный, v. **Портулáковый**.
Портупéйный, -ая, -oe, *adj.* pendentowy, do pasa od szpady należący.
Портупéй-прапорщикъ, -а, *m.* podchorąży. [od szpady.
Портупéя, -и, *f.* pendent, pas
Портфéль, -я, *m.* portfel, pugilares.
Портшéзъ, -а, *m.* lektyka.
Портъ, -а, *m.* port, przystań.
†**Порты**, -óвъ, *m. pl. Eccl. sl.* szmaty, łachmany, gałgany; gatki.
Портянúца & Портянúца, -ы, *f.* parć, grube płótno.
Портянка, -и, *f.* onuca, szmat do obwijania nóg w bótach.
Портянóй, (-нóй), -áя, -óe, *adj.* parciany, z grubego płótna.
†**Порубéжіе & Порубéжье**, -я, *n.* pogranicze. [pograniczny.
Порубéжный, -ая, -oe, *adj.*
Пóрубень, -бня, *m.* kraj, brzég (barki). [przerąbać, przeciąć.
Порубúть, *v. a. perf.* porąbać,
Порýбка, -и, *f.* porąbanie, porąb, wyrąbanie. [czy, rąbalnik.
Порубщикъ, -а, *m.* porębni-
†**Порýбъ**, -а, *m.* więzienie; ostróg; *it.* v. **Острóгъ**.
Поруганіе, -я, *n.* urąganie; połajanie; zelżenie; zhańbienie.
Поругáтель, -я, *m.* urągacz; łajacz; zelżyciel; hańbiciel.
Поругáтельница, -ы, *f.* urągaczka; łajaczka; zelżycielka; hańbicielka.
Поругáтельство, v. **Поруга́ніе**.
Поругáть, *v. a. perf.* koróbko, połajać kogo; zelżyć, zhańbić kogo; *fig.*, v. **Обезчéстить**; -ся, *v. r.* połajać się; zelżyć się, zhańbić się.
Порýка, -и, *f.* poręka, poręczenie, zaręczenie; порýка по порýкѣ, świadéctwo na porukę, ręczyciel za drugiego rzeczący.
Поруководúть & Поруководствовáть, *v. a. perf.* poprowadzić kogo.
Порумя́нить, *v. a. perf.* porumienić, porożować; -ся, *v. r.* porumienić się, porożować się.
Порýсски, *adv.* po rusku, po rossyjsku.
Порусéть, *v. n. perf.* spłowieć.
Порýтчикъ, -а, *m.* 1. oficer, lejtnant; 2. (†), poręczyciel.
Порýтчица, -ы, *f.* 1. żona oficera, lejtnanta; 2. (†), poręczycielka.
Порýтчическій, -ая, -oe, **Порýтчичій**, -ья, -ье, *adj.* oficerski, lejtnantski. [szkodzenie.
†**Порýха**, -и, *f.* szkoda, u-
Поручáть, **Поручúть**, *v. a.* polecać, polecić co komu, poruczać, poruczyć; -ся, *a) v. r.* ręczyć się, poręczyć się za kogo; v. **Ручáться**; *β) v. p.* być poleconym, poruczonym.
Поручéйникъ сернообрáзный, *m. Bot.* (*sium falcaria*), marek, sierpnica. [poleconie.
Порученіе, -я, *n.* poruczenie,
Поручень, -чня, *m.* rękojeść, antaba; poręcz, poręcze.
Поручикъ, v. **Порýтчикъ** (1).
Поручúтель, -я, *m.* poręczyciel, zaręczyciel.
Поручúтельница, -ы, *f.* poręczycielka, zaręczycielka.
Поручúтельный, -ая, -oe, *adj.* poruczający, polecający; poręczający, zaręczający, kaucyjny.
Поручúтельство, -а, *n.* poręka, zaręczenie, kaucya; *it.* v. **Ручáтельство**. [**Поручáть**, -ся.
Поручúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Порýчическій**, **Порýчичій**, v. **Порýтчическій**.
Порýчникъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Ходатáй & Поручúтель**.
Порýчный, -ая, -oe, *adj.* od po-, za-ręczyciela podpisany, zaręczony.
Пóручь, -а, *m.* 1. narękawki w ubiorze kapłańskim; 2. v. **Пóручень**.
Порýшить, *v. a. perf. Eccl. sl.* uszkodzić, nadwerężyć.
Порфúра, -ы, *f.* purpura.
Порфúрный, v. **Порфúровый**.
Порфúровый, -ая, -oe, *adj.* purpurowy.
Порфирономосецъ, -сца, *m.* co purpurę nosić może, monarcha, cesarz.
Порфиронóсица, -ы, *f.* ta co purpurę nosić może, monarchini, cesarzowa.
Порфирородный, -ая, -oe, *adj.* purpurorodny; urodzony w purpurze.
Порфúръ, -а, *m. Miner.* porfir, (kamień). [podlatywanie.
Порхáніе, -я, *n.* przelatywanie,
Порхáть, *v. n.* przelatywać, podlatywać. [cieć.
Порхнýть, *v. n. semelf.* podle-
Порціóнный, -ая, -oe, *adj.* porcyjny, cząstkowy; порціóнныя дéньги, strawne, pieniądze dawane codziennie na jadło.
Порціóнъ, -а, *m.* porcya, sztuka czyli część wyznaczona dla
Пóрція, -и, *f.* porcya. [kogo.
Пóрча, -и, *f.* zepsucie.
Пóрченіе, -я, *n.* psucie.
Пóршень, -шня, *m.* 1. stępel, tłok w pompie; 2. chodak, obuwie chłopskie skórzane z boku sznurowane.
Пóры, -овъ, *m. pl.* pory, dziurki potowe. [targanie.
Порываніе, -я, *n.* szarpanie,
Порывáть, *v. a.* porywać, szarpać, targać; -ся, *v. r.* – na что, porywać się na co, usiłować się.
Порывúсто, *adv.* porywczo, gwałtownie.
Порывúстый, -ая, -oe, *adj.* porywający, porywczy, gwałtowny.
Порывъ, -а, *m.* 1. zerwanie się; – вéтра, zerwanie się wiatru; 2. *zapał, uniesienie.
Порыдáть, *v. n. perf.* popłakać.
Порыжéлый, -ая, -oe, *adj.* zrudowaciały, zrudziały.
Порыжéть, *v. n. perf.* zrudowacieć, zrudzieć. [łesać się.
Порúскать, *v. n. perf.* powa-
Порúски, -овъ, *m. pl.* poręcze z drążków na barkach.
Порыть, *v. a. perf.* poryć, pokopać; -ся, *v. r.* poszperać.
Порыцарски, *adv.* po rycersku.
Порычáть, *v. n. perf.* poryczeć.
Порѣвáніе, -я, *n.* poruszanie, wzruszanie, chwianie.
Порѣвáть, *v. a.* (*o wietrze:*) poruszać, wzruszać, chwiać; -ся, *v. r.*, v. **Порывáться**.
Порѣдѣлый, -ая, -oe, *adj.* porzedniały, zrzedniały.
Порѣдѣть, *v. n. perf.* porzednieć, zrzednieć.
Порѣзаніе, -я, *n.* porznięcie, przerznięcie, przecięcie.
Порѣзать, *v. a. perf.* porznąć; pokrajać; v. *sub*: **Порѣзывать**; -ся, *v. r.* zarznąć się.
Порѣзвúться, *v. r.* poswawolić.
Порѣзъ, -а, *m.* 1. zarznięcie, rana od przerznięcia; 2. *Bot.* (*athamanta*), świniak, oleśnik.

Порѣзывать, Порѣзать, *v. a.* przerzynać, przerznąć, przecinać, przeciąć, (s)kaleczyć.

Порѣчный, -ая, -ое, *adj.* nad rzéką leżący.

Порѣчье, -я, *n.* 1. porzecze, pobrzeże; 2. przysłowie; у него такое порѣчье, on ma takie przysłowie.

Порѣшить, *v. a. perf.*, v. **Согласиться.** [*lutra*), wydra.

Порѣшня, -и, *f. H. n.* (*mustella*

Порябѣлый, -ая, -ое, *adj.* dziobaty, ospowaty.

Порябѣть, *v. n. perf.* stać się dziobatym, ospowatym.

Порядить, -ся, v. **Подрядить, -ся.**

Порядкомъ, *adv.* porządkiem, porządnie; koleją, jeden po drugim; *przyzwoicie, należycie.

Порядокъ, -а, *m.* porządek, szyk, ład; przepis, formalność; – наслѣдованія, porządek następstwa.

Порядочно, *adv.* porządnie, porządkiem; przyzwoicie, należycie.

Порядочный, -ая, -ое, *adj.* porządny; przyzwoity; порядочный человѣкъ, człowiek porządny; имена числительныя порядочныя, *Gramm.* liczby porządkowe.

†**Порядъ, -а,** *m.*, v. **Условіе, Договоръ.** [-ся.

Поряжать, -ся, v. **Подряжать, -ся.**

Посадить, *v. a. perf.* posadzić; посадить на лошадь, wsadzić na konia; посадить въ оковы, въ кандалы, okuć w kajdany; посадить въ тюрьму, osadzić w więzieniu, uwięzić kogo.

Посадка, -и, *f.* 1. zasadzanie, zasadzenie (czego); 2. (*u krawca, u szewca:*) zwężenie, ściśnienie.

Посадникъ, -а, *m.* (*dawniéj w rzeczach pospolitych Nowogrodzkiéj i Pskowskiéj:*) posadnik; pierwszy dostojnik; burmistz.

Посадница, -ы, *f.* posadnica, żona posadnika; *cfr.* **Посадникъ.**

Посадничать, *v. n.* być posadnikiem. [sadnictwo.

Посадничество, -а, *n.* po-

Посадничій, -ья, -ье, *adj.* posadniczy; *cfr.* **Посадникъ.**

Посадскій, -ая, -ое, *adj.* osadniczy, do osady należący.

Посадской, -аго, *s. m.* 1. osadnik, mieszkaniec osady; 2. osadnik kupczący. [садской (1).

Посадчанинъ, -а, *m.*, v. **Посадъ, -а,** *m.* osada, mieszkanie za miastem warownem będące; osada ludzi handlem trudniących się.

Посажанинъ, -а, *m.*, v. **Посадской (1).** [жать.

Посаждать, *Eccl. sl.*, v. **Са-**

Посажденіе, -я, *n.* posadzenie, zasadzenie, wsadzenie. [sążniu.

Посажéнно, *adv.* sążniami, po

Посажéнный, -ая, -ое, *adj.* sążniowy, na sążnie mierzony, liczony; **посажéнное, -аго,** *s. n.* sążniowe, płaca od sążnia czego.

Посажённый, -ая, -ое, *part. p.* przybrany; посажёный отéцъ, ojciec przybrany; посажёная мать, matka przybrana.

Посáливаніе, -я, *n.* 1. posalanie, solenie; 2. posmarowanie łojem, łojenie.

Посáливать, *v. a.* 1. posalać, solić; 2. łoić, smarować łojem.

Посáлить, *v. a. perf.* posmarować łojem, połoić.

Посáсывать, *v. a.* posysać.

Посбавить, *v. a. perf.* cenę nieco zniżyć. [cać.

Посбросáть, *v. a. perf.* pozrzu-

Посбыть, *v. a. perf.* pozbyć.

Посвáтать, *v. a. perf.* poswatać; **-ся,** *v. r.* na дѣвицѣ, postarać się o pannę.

Посвúнски, *adv.* po świńsku.

Посвúстать, *v. n. perf.* poświstać, pogwizdać. [рѣль.

†**Посвúстель, -я,** *f.*, v. **Свúстъ, -а,** *m.* poświst, poświstanie, pogwizdanie.

Посвúстываніе, -я, *n.* poświstywanie, pogwizdywanie, gwizdanie.

Посвúстывать, *v. n.* poświstywać, pogwizdywać, gwizdać.

Посвóйски, *adv.* po swojemu.

Посвóиться, *v. r. perf.* съ кѣмъ, złączyć się węzłem małżeńskim.

Посвѣжéлый, -ая, -ое, *adj.* odświeżały.

Посвѣжéть, *v. n. perf.* odświeżyć się, stać się świeżym. [cić.

Посвѣтúть, *v. n. perf.* poświe-

Посвѣтлéть, *v. n. perf.* zajaśnieć, stać się światłym.

Посвѣтски, *adv.* po świecku.

Посвѣчивать, *v. n.* poświecać.

Посвязáть, *v. a. perf.* pozwiązywać. [**Посвящáть, -ся.**

Посвятúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Посвящáть, Посвятúть,** *v. a.* 1. poświęcać, poświęcić (*np.* kapłana); 2. poświęcać, poświęcić, ofiarować, przypisywać, przypisać, dedykować komu co; посвятить жизнь отéчеству, poświęcić życie za ojczyznę; **-ся,** *a*) *v. r.* poświęcać się, poświęcić się; *β*) *v. p.* być poświęconym, poświęconym.

Посвящéніе, -я, *n.* 1. poświęcenie (*np.* kapłana); 2. poświęcenie, ofiarowanie, przypisanie (dzieła), dedykacya.

Посгрести, *v. a. perf.* pograbić.

Посели́нецъ, -нца, *m.* osadnik, kolonista.

Посели́ніе, -я, *n.* osada, kolonia. [kolonistka.

Посели́нка, -и, *f.* osadnica,

Посели́нный, -ая, -ое, *part. p.* posiedlony, osadzony, osadny, zaludniony.

Поселить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Селя́ть, -ся.**

Посёлокъ, -лка, *m.* wioska, mała wieś. [wieś.

†**Посéлье, -я,** *n.* wioska, mała

Посéльски, *adv.* po wiejsku.

Поселя́нинъ, -а, *m.* osadnik, kolonista, włościanin, wieśniak.

Поселя́нка, -и, *f.* osadnica, kolonistka, włościanka, wieśniaczka.

Селя́ть, *v. a.* osiedlać, osadzać; *wpajać, wrażać; **-ся,** *v. r.* osiadać, zamieszkać, omieszkać, usadowić się.

Посемéйно, *adv.* familijami.

Посердúть, *v. a. perf.* pogniewać; **-ся,** *v. r.* pogniewać się.

Посеребрéніе, -я, *n.* posrebrzenie.

Посеребрять, Посеребрúть, *v. a.* posrebrzać, posrebrzyć; **-ся,** *v. p.* być posrebrzanym, posrebrzonym.

Посидéлка, v. **Сидéлка.**

Посидéлки, -локъ, *f. pl.* biesiady (wieczorne).

Посидéть, *v. n. perf.* posiedzieć; онъ ни минуты не посидитъ на мѣстѣ, on ani minuty nie posiedzi na miejcu.

Посúживаніе, -я, *n.* siedzenie.

Посúживать, *v. n.* siedzieć, przesiadywać.

Посúльно, *adv.* według sił.

Посúльный, -ая, -ое, *adj.* według sił.

Посинúть, *v. a. perf.* posinić, modrym uczynić. [posiniały.

Посинéлый, -ая, -ое, *adj.*

Посинéть, *v. n. perf.* posinieć, zsinieć.

Посúротски, *adv.* jak sierota; biednie, mizernie. [bywać.

Поскабливать, *v. a.* poskro-

Посказáть, *v. a. perf. pop.* rozpowiedzieć, napowiadać, nagadać.

Поскакáть, *v. n. perf.* pogalopować; poskakać.

Поскáкивать, *v. n.* poskakiwać.

Поскидáть, *v. a. perf.* pozrzucać. [tami.

Поскúрдно, *adv.* brogami, ster-

Поскитáться, *v. r. perf.* potułać się, powałęsać się.

Поскоблúть, *v. a. perf.* po skrobać.

Поскользáться, Поскользнýться, *v. r.* poślizgać się, poślizgnąć się, opsnąć się.

Поскользнýться, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Поскользáться.**

Поскучáть, *v. n.* ponudzić się.

Послабúтель, -я, *m.*, **Послабúтельница, -ы,** *f.* pobłażający, pobłażająca komu.

Послабúть, *v. a. perf.* 1. łagodzić; 2. v. **Послабля́ть (I).**

Послабле́ніе, -я, *n.* 1. pobłażanie; 2. pofolgowanie, sfolgowanie, popuszczenie.

I. Послабля́ть, Послабúть, *v. n.* pobłażać, przez szpary patrzeć.

II. Послабля́ть, Послабúть, *v. a.* popuszczać, popuścić, folgować, pofolgować, sfolgować.

Послабѣть, *v. n. perf.* poslabnąć, oslabnąć. [poslannik.
Послáнець, -нца, *m.* posłaniec,
Послáніе, -я, *n.* 1. posłanie, wysłanie; 2. list.
Послáнникъ, -а, *m.* posel; posłaniec. [żona posła.
Послáница, -ы, *f.* posłowa,
Послáннический, -ая, -ое, *adj.* poselski. [niec.
Посланный, -аго, *s. m.* posła-
I. Послáть, *v. perf.*, v. Постлáть. Постилáть.
II. Послáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Посылáть, -ся.
Послень, -н, *f.*, v. Послѣнъ.
Послúзать, *v. a. perf.* polizywać.
Послóвица, -ы, *f.* przysłowie.
Послóвичный, -ая, -ое, *adj.* przysłowny, przypowiastny, przypowiastkowy. [wnica.
Послóніе, -я, *n.*, v. Послó-
†**Послóвно**, *adv.* dosłownie, słowo w słowo.
Послонáть, *v. a. perf.* polamać.
Послýга, -и, *f.* usłużenie.
Послуженіе, -я, *n. Eccl. sl.* usłużenie, usługa, służba.
†**Послужúвецъ**, -вца, **Послужúлець**, -льца, v. Сослужúвецъ.
Послужúть, *v. n. perf.* posłużyć; dopomódz.
Послужнóй, (-ы́й), -ая, -óе, *adj* służebny, służbowy; послужнóй спúсокъ, lista stanu służby.
†**Послýхъ**, -а, *m. Eccl. sl.* świadek.
Послушáніе, -я, *n.* 1. posłuszeństwo; 2. nowicyat, próba klasztorna.
Послушáтель, -я, *m. Eccl. sl.* ten co słucha prośby czyjéj; *it.* dopomagacz, wspieracz. [liwy.
Послушáтельный, v. Послýш-
Послýшать, *v. a. perf.* – кого, posłuchać kogo, czyjéj rady; -ся, *v. r.* usłuchać kogo.
Послýшество, -а, *n. Eccl. sl.* 1. świadectwo; 2. posłuszeństwo, posłuszność. [*sl.* świadczenie.
Послýшествованіе, -я, *n. Eccl.*
Послýшествовати, *v. a. Eccl. sl.*, v. Свидѣтельствовать (2).
Послýшливость, -и, *f.* posłuszeństwo, posłuszność. [posłuszny.
Послýшливый, -ая, -ое, *adj.*
Послýшникъ, -а, *m.* 1. posłusznik; 2. nowicyusz zakonny.
Послýшница, -ы, *f.* 1. posłusznica; 2. nowicyuszka zakonna.
Послýшный, -ая, -ое, *adj.* posłuszny.
Послышáть, *v. a. perf.* usłyszeć, zasłyszeć; *poczuć; -ся, *v. r.* zdawać się, zdaje się, widzi się co komu.
Послѣ, 1. *praep.* (*c. Gen.*) po; послѣ Рождества Христóва, po Narodzeniu Chrystusa; 2. *adv.* potém; późniéj.
Послѣди, *adv. Eccl. sl.* naostatek, nakoniec. [orszak, poczet.
†**Послѣдіе**, -я, *n.* ostatnie; *it.*
Послѣдки, -овъ, *m. pl.* pośladki, ostatki, reszta. [tni; pośledni.
Послѣдній, -яя, -ее, *adj.* osta-
Послѣдованіе, -я, *n.* 1. postępowanie za kim; 2. *naśladowanie; obrzęd, obrządek.
Послѣдователь, -я, *m.* naśladowca, naśladownik.
Послѣдовательно, *adv.* następnie. [następność.
Послѣдовательность, -и, *f.*
Послѣдовательный, -ая, -ое, *adj.* następny.
Послѣдовать, *v. n. perf.* за кѣмъ, iść, postępować za kim; naśladować kogo, co.
Послѣдокъ, -дка, *m. Eccl. sl.* koniec, ostatek; reszta, ostatki.
Послѣдственно, *adv.* następnie, w ciągu, w skutku.
Послѣдственный, -ая, -ое, *adj.* następny, wynikający, wypadający.
Послѣдствіе, -я, *n.* wypadek, skutek, wniosek. [nать.
Послѣдствовать, v. Послѣдо-
Послѣдъ, -а, *m.* 1. reszta, ostatek; 2. *Anat.* (*placenta*), miejsce, łożysko (rodzenia się).
Послѣдышъ, -а, *m.* najmłodszy syn lub najnamłodsza córka.
Послѣавтра, *adv.* pojutrze.
Послѣавтрашній, -яя, -ее, *adj.* pojutrzejszy.
Послѣобѣденный, -ая, -ое, *adj.* poobiedni. [popotopowy.
Послѣпотóпный, -ая, -ое, *adj.*
Посмáзать, *v. a. perf.* pozmazać. [kanie.
Посмáркиваніе, -я, *n.* smar-
Посмáркивать, *v. a.* posmarkiwać, często nos ucierać.
Посмáтриваніе, -я, *n.* patrzenie, spoglądanie.
Посмáтривать, *v. n.* na что, patrzeć, spoglądać na co.
Посмéртный, -ая, -ое, *adj.* pośmiertny, po śmierci czyjéj wydany (*np.* dzieło).
Посмести & **Посместь**, *v. a. perf.* pozmiatać.
Посмолúть, *v. a. perf.* osmolić, smołą powlec, pomazać.
Посморкáть, *v. a. perf.* wysmarkać, nos utrzeć; -ся, *v. r.* wysmarkać się.
Посмотрѣть, *v. n. perf.* na что, popatrzyć, spojrzeć; -ся, *v. r.* przejrzeć się.
Посмугло́лый, -ая, -ое, *adj.* ogorzały, opalony, zciemniony, pociemniały, ciemnobrunatny.
Посмýглить, *v. n. perf.* ogorzeć, poczernieć. [pomyć.
Посмыть, *v. a. perf.* pozmywać,
Посмѣ́яться, *v. r.* nadz кѣмъ, naśmiewać się z kogo, szydzić z kogo.
Посмѣ́ле, *adv.* śmieléj.
Посмѣ́нно, *adv.* naprzemian.
Посмѣ́ть, *v. n. perf.* śmieć, osmielić się.
Посмѣхъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. Посмѣ́шище. [szyć kogo.
Посмѣ́шить, *v. a. perf.* rozśmie-
Посмѣ́шище, -а, *n.* pośmiewisko. [pośmiewisko.
Посмѣ́яніе, -я, *n.* wyśmianie,
Посмѣ́ятель, -я, *m. Eccl. sl.* wyśmiewacz, szydziciel.
Посмѣ́ятельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* pośmiewny, śmieszny.
Посмѣ́яться, *v. r. perf.* pośmiać się. [собла́ть.
Пособúть, *v. perf.*, v. *sub*: По-
Посóбіе, -я, *n.* pomoc, wsparcie, zasiłek; служить посóбіемъ, być pomocą.
Пособлéніе, -я, *n.* pomaganie.
Пособля́ть, **Пособúть**, *v. n.* pomagać, pomódz.
†**Посóбникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* pomocnik; v. Соумы́шленникъ. [mocnica.
Посóбница, -ы, *f. Eccl. sl.* po-
Посóбный, -ая, -ое, *adj.* pomocniczy, służący na poparcie czego. [біе.
Посóбство, *Eccl. sl.*, v. Посóбствованіе, -я, *n.* wspomaganie, wspieranie.
Посóбствователь, **Посóбствовательница**, v. Посóбникъ, Посóбница. [gać, wspierać.
Посóбствовать, *v. n.* wspomaga-
Посóбщикъ, **Посóбщица**, v. Посóбникъ, Посóбница.
†**Посóбъ**, -а, *m.*, v. Посóбіе.
Посовáть, *v. a. perf.* posunąć, popchnąć.
Посóбывать, *v. a.* posuwać, popychać; posyłać kogo.
Посовѣтовать, -ся, v. Совѣтовать, -ся.
Посозвáть, *v. a. perf.* pozwoływać. [niersku.
Посолдáтски, *adv.* po żoł-
Посоленіе, -я, *n.* posolenie.
Посолúть, *v. a.* posolić.
Посóлка, -и, *f.* posolenie.
Посоловѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach*:) który stał się bułanym.
Посоловѣ́ть, *v. n. perf.* 1. (*o koniach*:) stać się bułanym; 2. (*o oczach*:) zrobić się mętnemi.
Посóлъ, -слá, *m.* poseł; posłaniec.
†**Посóльникъ**, -а, *m.* poslaniec.
Посóльскій, -ая, -ое, *adj.* poselski, posłowy, legacki.
Посóльство, -а, *n.* poselstwo; legacya.
Посóльствовать, *v. n.* posłować, posłem być, poselstwo sprawować.
Пососáть, *v. a. perf.* possać.
Посóтенно, *adv.* stami, po sto.
†**Посóха**, -и, *f.* szarwark.
Посóхлый, -ая, -ое, *adj.* poschły.
Посóхнуть, *v. n. perf.* poschnąć.
Посóхъ, -а, *m.* posoch, laska, pastoral, berło; *it.* v. Архіепéйскій, Пастýшескій, Странни́ческій (посох).
Посошóкъ, -шка, *m.* 1. *dim.*, v. Пóсохъ; 2. *Bot.*, v. Зáйникъ.
Посóшникъ, -а, *m.* pastoral-

nik, co podczas nabożeństwa trzyma pastorał biskupi.

Поспáсть, *v. n. perf.* spaść, pospadać, opaść, zlecieć.

Поспáть, *v. n. perf.* pospać, nieco spać.

Поспóрить, *v. n. perf.* съ кѣмъ, pokłócić się, posprzeczać się.

Поспѣ́ваніе, **-я**, *n.* dojrzewanie.

Поспѣ́вать, **Поспѣ́ть**, *v. n.* dojrzewać, dojrzeć; kończyć się, do końca zbliżać się; dążyć, pośpieszać, pośpieszyć; nadążać, nadążyć, wystarczać, wystarczyć.

Поспѣ́лый, **-ая**, **-ое**, *adj.* dojrzały. [нѣвать.

Поспѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Поспѣ́вать**.

Поспѣ́хъ, **-а**, *m.* pośpiech; §. скóрый поспѣхъ людямъ на смѣхъ, zbytni pośpiech opóźnia; co nagle, to i po djable.

Поспѣ́шать, **Поспѣ́шить**, *v. n.* pośpieszać, pośpieszyć; §. поспѣ́шишь, такъ людéй насмѣ́шишь, zbytni pośpiech opóźnia; co nagle, to i po djable.

Поспѣ́шéніе, **-я**, *n.* pośpieszenie, pośpiech. [pośpieszność.

Поспѣ́шество, **-а**, *n.* pośpiech,

Поспѣ́шествованіе, **-я**, *n.* popieranie, pomaganie, pomoc.

Поспѣ́шествовáтель, **-я**, *m.* popieracz, pomocnik.

Поспѣ́шествовáтельница, **-ы**, *f.* popieraczka, pomocnica.

Поспѣ́шествовáти, *v. r. perf. Eccl. sl.* popierać, pomagać, pomódz, dopomódz.

Поспѣ́шительность, **-и**, *f.* pośpieszność, śpieszność.

Поспѣ́шительный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pośpieszny, przyśpieszający.

Поспѣ́шить, *v. perf.*, v. *sub*: **Поспѣ́шать**. [skoro, prędko.

Поспѣ́шливо, *adv.* śpiesznie,

Поспѣ́шливость, **-и**, *f.* pośpieszność, pośpiech, skorość.

Поспѣ́шливый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pośpieszny, skory, prędki.

Поспѣ́шникъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* popieracz, opiekun, pomocnik.

Поспѣ́шно, *adv.* śpiesznie, prędko, skoro.

Поспѣ́шность, **-и**, *f.* pośpieszność, pośpiech, skorość, prędkość.

Поспѣ́шный, **-ая**, **-ое**, *adj.* śpieszny, pośpieszny, skory, prędki; *(o wiatrze:)* pomyślny, powiewny.

Посрáмитель, **-я**, *m.* pohańbiciel, hańbiarz. [hańbicielka.

Посрáмительница, **-ы**, *f.* po-

Посрáмительный, **-ая**, **-ое**, *adj.* haniebny, ohydny.

Посрáмить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Посрáмлять**, **-ся**.

Посрáмленіе, **-я**, *n.* hańba, ohyda, wstyd, zawstydzenie.

Посрáмлять, **Посрáмить**, *v. a.* zawstydzać, zawstydzić kogo, zhańbić kogo; **-ся**, *a) v. r.* zawstydzać się, zawstydzić się, zhańbić się; *β) v. p.* być zawstydzanym, zawstydzonym, zhańbionym.

Посредѝ, *adv.* pośród. [ство.

†**Посредіе**, v. **Посрéдничество**.

Посрéдникъ, **-а**, *m.* pośrednik; быть посрéдникомъ, być pośrednikiem; *it.* v. **Посрéдствовать**.

Посрéдница, **-ы**, *f.* pośredniczka. [pośredniczy, pojednawczy.

Посрéдническій, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Посрéдничество, **-а**, *n.* pośrednictwo; входúть въ посрéдничество, v. **Посрéдствовать**.

Посрéдственно, *adv.* pośrednio, miernie.

Посрéдственность, **-и**, *f.* (po)średność, mierność.

Посрéдственный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pośredni, średni, mierny.

†**Посрéдствіе**, **-ы**, *n.* środek.

Посрéдство, **-а**, *n.* środek, sposób; pośrednictwo; посрéдствомъ, *adv.* za pomocą.

Посрéдствовать, *v. n.* въ чѣмъ, pośredniczyć, być pośrednikiem.

Посредѣ, *Eccl. sl.*, v. **Посредѝ**.

Пособорéніе, **-я**, *n.* poklócenie.

Посóорить, *v. a. perf.* pokłócić, powadzić; **-ся**, *v. r.* pokłócić się.

Поставéцъ, **-вца**, *m.* biórko, szafka, kredens.

Поставúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Поставлять**, **-ся**.

Постáвка, **-и**, *f.* postawienie; dostawa, liwerunek. [nie.

Поставлéніе, **-я**, *n.* postawie-

Поставлять, **Поставúть**, *v. a.* stawiać, postawić; mieścić, pomieścić; budować, pobudować; wyświęcać, wyświęcić; poczytywać, poczytać; ustanawiać, ustanowić; *pop.* postawić na swojém, dopiąć swego; **-ся**, *v. p.* być stawianym, postawionym, dostawianym, dostawionym.

Поставно́й, (**-ны́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* dostawny, dostawiony, dostarczony.

Поставочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* dostawny, liwerunkowy.

Поставщúкъ, **-а**, *m.* dostawca, liwerant. [tka.

Поставщúца, **-ы**, *f.* liweran-

Постáвъ, **-а**, *m.* szafa; krosna tkackie; tkanina, tkanica; kamień młyński.

Постáдно, *adv.* stadami.

Постáивать, *v. n.* stać, postać, poczekać, zatrzymać się.

Постановúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Постановлять**, **-ся**.

Постановка, **-и**, *f.* postawienie; postanowienie, urządzenie.

Постановлéніе, **-я**, *n.* postawienie; *postanowienie, ustanowienie, urządzenie.

Постановлять, **Постановúть**, *v. a.* stawiać, postawić; postanawiać, postanowić, ustanowić, urządzić; **-ся**, *v. p.* być postanowionym, *etc.* [rać się.

Постарáться, *v. r. perf.* postaraćся.

Постарéлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* postarzały, zestarzały.

Постарéть, *v. n. perf.* postarzeć, zestarzeć. [paragrafami.

Постатéйно, *adv.* artykułami,

Постегáть, *v. a. perf.* poszyć; *pobić rózgami.

Постёгивать, *v. a.* poszywać; *bić rózgami. [posłane.

Постéль, **-и**, *f.* pościel, łóżko

Постéлька, **-и**, *f. dim.* pościelka, łóżeczko.

†**Постéльникъ**, **-а**, *m.* podkomorzy, szambelan.

Постéльничій, **-яго**, *s. m.*, v. **Постéльникъ**.

Постéльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pościelny. [żko.

Постéля, **-и**, *f.* pościel, łó-

Постепéнно, *adv.* stopniami, kolejno. [wość, kolejność.

Постепéнность, **-и**, *f.* stopnio-

Постепéнный, **-ая**, **-ое**, *adj* stopniowy, kolejny.

Постерéть, *v. a. perf.* pościerać.

Постерéчь, *v. a. perf.* co, popilnować.

Постиráніе, **-я**, *n.* dociekanie, przeniknienie, pojęcie, dojście.

Постигáть, **Постúгнуть**, *v. a.* 1. dościekać, docieć, przeniknąć, przenikać, pojmować, pojąć, dosięgać, dosięgnąć; 2. spotykać, spotkać, przytrafiać się, przytrafić się; несчáстье постúгло его, nieszczęście go spotkało; **-ся**, *v. p.* być dociekanym, docieczonym, *etc.*

Постижéніе, **-я**, *n.* doścignienie, dosiągnienie; przeniknienie, pojęcie. [kliwość, pojętność.

Постижúмость, **-и**, *f.* przeni-

Постижúмый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przenikliwy, pojętny.

Постúла, **-ы́**, *f.* gatunek powideł, sok z owoców wyciśniony.

Постилáніе, **-я**, *n.* pościelanie, posłanie.

Постилáть, **Постлáть**, *v. a.* pościelać, posłać (łóżko); rozścielać, rozesłać; rozpościerać, rozpostrzeć; §. какъ постéлешь, такъ и вы́спишься, jak sobie kto pościeli, tak i się wyśpi; **-ся**, *v. p.* być pościelanym, pościelonym.

Постилка, **-и**, *f.* posłanie, rozpostarcie; pościołka; v. **Подстúлка**.

Постирáть, *v. a. perf.* poprać.

Поститься, *v. r.* pościć, zachowywać post.

Постихáрная грáмота, *f.* pozwolenie na piśmie, udzielane dawniéj od biskupa owdowiałemu dyakonowi na odbywanie obrządków kościelnych do pewnego czasu. **Постигáть**, **-ся**.

Постúчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Постлáніе**, **-я**, *n.* posłanie (łóżka). [**Постилáть**, **-ся**.

Постлáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Постникъ**, **-а**, *m.* postnik, pościciel. [ściciełka.

Постница, **-ы**, *f.* postnica, po-

Постничаніе, **-я**, *n.* poszczenie, zachowywanie postu.

Пóстничать, *v. n.* пость, заховывать пост.

Пóстническій, -ая, -ое, *adj.* postniczy. [nie.

Пóстничество, -а, *n.* poszczenie.

Пóстничествовать, *v. n. Eccl. sl.* prowadzić życie postnicze, pość. [stny.

Пóстный, -ая, -ое, *adj.* po-

Пóстой, -я, *m.* postój, kwatera, kwaterunek. [kwaterukowy.

Постóйный, -ая, -ое, *adj.*

Постонáть, *v. n. perf.* postękać.

Постóянно, *adv.* ryzami. [kać.

Постоптáть, *v. a. perf.* podeptać.

Постороніться, *v. r.* postronić się, na stronę odejść.

Посторóнній, -яя, -ее, *adj.* postronny; obcy.

†**Посторонь**, *adv.* obok, blizko.

Постоя́лецъ, -льца, *m.* komornik, lokator.

Постоя́лица, -ы, *f.* komornica.

Постоя́лый, -ая, -ое, *adj.* do kwatery, kwaterunku należący; постоя́лый дворъ, dom gościnny, oberża, karczma; постоя́лое, -аго, *s. n.* komorne, opłata za mieszkanie.

Постоя́льщикъ, **Постоя́льщица**, v. **Постоя́лецъ**, **Постоя́лица**.

†**Постоя́ніе**, v. **Постоя́нство**.

Постоя́нникъ, -а, *m.* osoba stateczna, stała.

Постоя́нница, -ы, *f.* kobieta stateczna, stała.

Постоя́нничать, *v. n.* być statecznym, stałym.

Постоя́нно, *adv.* stale, statecznie; porządnie. [stateczność.

Постоя́нность, -и, *f.* stałość,

Постоя́нный, -ая, -ое, *adj.* stały, stateczny; porządny, statkujący. [stateczność.

Постоя́нство, -а, *n.* stałość,

Постоя́нствовать, *v. n.* statkować, być statecznym, stałym.

†**Постоя́тельство**, v. **Постоя́нство**.

Постоя́ть, *v. a. perf.* 1. postojać, postać; pomieszkać przez czas niejaki; постóй здѣсь, пока я приду́, постój tu, aż przyjdę; 2. постоять за кого-либо, obraniać, obronić kogo, trzymać czyją stronę.

Пострада́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* cierpienie. [męczennik.

Пострада́тель, -я, *m. Eccl. sl.*

Пострада́ть, *v. n. perf.* pocierpieć; ucierpieć, ponieść cierpienia.

Постра́нствовать, *v. n. perf.* powędrować, wędrować niejaki czas. [szyć, pogrozić.

Постращáть, *v. a. perf.* postra-

Постриганіе, -я, *n.* postrzyganie, postrzyżyny.

Постри́гать, **Постри́чь**, *v. a.* postrzygać, postrzydz, obstrzydz; - въ монахи, postrzygać kogo na mnicha; -ся, *a*) *v. r.* wstąpić do zakonu, zostać michem; *β*) *v. p.* być postrzyganym, postrzyżonym.

†**Постри́гъ**, -а, *m.*, v. **Постриженіе**.

Постриженецъ, -нца, **Постриженикъ**, -а, *m.* postrzyżeniec, mnich.

Постриженица, -ы, *f.* mniszka.

Постриженіе, -я, *n.* postrzyżenie, postrzyżyny; - въ монахи, postrzyżenie na mnicha; принять монашеское постриженіе, v. **Постри́чься**.

Постри́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Постри́гать**, -ся. [blować.

Построга́ть, *v. a. perf.* pohe-

Постро́еніе, -я, *n.* pobudowanie; *Mathem.* konstrukcya.

Постро́йка, -и, *f.* pobudowanie; budowla.

Постро́ить, *v. n. perf.* pobudować, urządzić, uszykować, uformować, ustawić (*np.* wojsko w szyku bojowym); -ся, *a*) *v. r.* uformować się, uszykować się; *β*) *v. p.* być pobudowanym; uformowanym, uszykowanym.

Постро́йщикъ, -а, *m.* ten co zbudował.

Постро́нка, -и, *f.* postronek rzemienny *lub* konopny.

Постро́ночный ремéнь, *m.* postronek rzemienny. [wać.

Построчи́ть, *v. a.* postębnowa-

Построчно, *adv.* wierszami, rzędami. [wierszami, rzędami.

Постро́чный, -ая, -ое, *adj.*

Построга́ть, v. **Построга́ть**.

Пострѣ́ливать, *v. n.* postrzelać.

Пострѣ́лъ, -а, *m.* 1. *Med.* apopleksya; 2. swawolnik, psotnik. [strzelać.

Пострѣ́лять, *v. n. perf.* po-

Постря́пать, *v. a. perf.* pogotować. [dzić.

Постуди́ть, *v. a. perf.* postu-

Постýкать, *v. n. perf.* postukać, pokolatać.

Постýкиваніе, -я, *n.* postukiwanie, pokolatanie. [pokolatać.

Постýкивать, *v. n.* postukiwać,

Поступа́ніе, -я, *n.* postępowanie, posuwanie się.

Поступа́ть, **Поступи́ть**, *v. n.* postępować, postąpić, posuwać się, posunąć się w czém naprzód, ciągnąć daléj; prowadzić się, sprawować się; obchodzić się dobrze, źle, surowo; поступи́ть въ какóй чинъ, postąpić na jaki stopień.

Поступно́й, (-но́й), -а́я, -о́е, *adj.* ustąpiony, odstąpiony.

Поступо́къ, -пка, *m.* postępek, czyn, sprawowanie się.

Поступчи́вый, -ая, -ое, *adj.* powolny, chętnie odstępujący swoje drugiemu, niechciwy.

Поступь, -и, *f.* chód.

Постучáть, *v. n. perf.* postukać, zastukać; -ся, *v. r.* zapukać gdzie.

Постъ, -а, *m.* poszczenie; post; великій постъ, post wielki, wielkanocny.

Постыдúть, *v. a. perf.*, кого-либо, 1. zawstydzić kogo; 2. v. *sub*: **Постыжáть**, -ся.

Посты́дный, -ая, -ое, *adj.* haniebny, ohydny, szkaradny; посты́дная жизнь, życie szkaradne.

Постыжáть, **Постыдúть**, *v. a.* кого-либо, wstydzić, zawstydzać, zawstydzić, hańbić, zhańbić; -ся, *a*) *v. r.* wstydzić się, zawstydzić się; *β*) *v. p.* być zawstydzanym, zawstydzonym. [жáть, -ся.

Постыждáть, -ся, v. **Постыжáть**.

Постыжéніе, -я, *n.* zawstydzenie. [obojętność.

Посты́лость, -и, *f.* oziębłość,

Посты́лый, -ая, -ое, *adj.* oziębły, obojętny.

Постылѣ́ть, *v. n.* stawać się oziębłym, obojętnym.

Постынуть, *v. n. perf.* ostygnąć w czém, zniechęcić się do czego.

Постѣ́нка, -и, *f.*, **Постѣ́нникъ**, -а, *m. Bot.* (*arabis thaliana*), gęsiówka, nietota.

Посýда, -ы, *f.* naczynie, naczynia; поварéнная посýда, naczynie kuchenne. [naczynie.

Посýдина, -ы, *f.* jakiekolwiek

Посудúть, *v. n.* pomyśleć, rozważyć.

Посудúться, *perf.*, 1. *v. r.* съ кѣмъ, prawować się z kim; 2. v. *sub*: **Посужáться**.

Посýдникъ, -а, *m.* szafa *lub* półka kuchenna.

Посýдный, -ая, -ое, *adj.* do naczyń należący.

Посужáться & **Посуждáться**, **Посудúться**, *v. r.* pożyczać, pożyczyć co komu; pomagać, pomódz komu w czém.

Посулéніе, -я, *n.* obiecanie.

Посули́ть, *v. a. perf.* obiecać, przyobiecać.

Посýлъ, -а, *m.* obietnica, rzecz obiecana; **pl.* посýлы, wziątki, datek. [никъ.

†**Посýльникъ**, v. **Взя́точникъ**.

Посýльный, -ая, -ое, *adj.* obiecany. [**Насýпл**....

Посупливать, **Посýпить**, v. **Посурúть**, *v. a. perf.* brwi poczernić; -ся, *v. r.* brwi sobie poczernić.

Посýточно, *adv.* od doby do doby, na dobę, na 24 godzin.

Посýточный, -ая, -ое, *adj.* od doby do doby trwający, co 24 godzin.

Посутя́жить & **Посутя́жничать**, *v. n. perf.* szykanować, gryźć kogo.

Посуху, *adv.* lądem, na lądzie.

Посушúть, *v. a. perf.* posuszyć; -ся, *v. r.* posuszyć się.

Посчастли́виться, *v. r. impers.* poszczęścić się; powieść się; udać się; мнѣ посчастли́вилось, poszczęściło mi się. [питься.

Посчастли́вѣть, v. **Посчастли́-**

Посчитáть, *v. a. perf.* porachować.

Посчитáться, *v. r. perf.* съ

кѣмъ, 1. porachować się; 2. *pokłócić się.

Посыла́ніе, -я, *n.* posyłanie.

Посыла́ть, Послáть, *v. a.* posyłać, posłać kogo gdzie, z czém; – за кѣмъ-либо, posłać po kogo; -ся, *v. p.* być posyłanym, posłanym.

Посы́лка, -и, *f.* posyłanie, posłanie, posyłka; rzecz posłana, paczka, pakiet; *Log. & Mathem.* zdanie, podanie; пéрвая посы́лка, podanie przedwnośne, naczelne, założenie większe, poprzednik; вторая посы́лка, druga zasada, następnik. [pakiecik; v. Посы́лка.

Посы́лочка. -и, *f. dim.* paczka,

Посы́лочный, -ая, -ое, *adj.* posyłkowy, do posyłek służący.

Посы́льный, -ая, -ое, *adj.* posłany; посы́льный, -аго, *s. m.* posłaniec.

Посы́льщикъ, -а, *m.* 1. posyłacz, odsyłacz, posyłający co dokąd; 2. v. Посы́льный (*s. m.*).

Посы́льщица, -ы, *f.* posyłaczka, odsyłaczka, posyłająca co dokąd. [pospywanie, posypanie.

Посыпáніе, Посыпáніе, -я, *n.*

Посыпáть, Посы́пать, *v. a.* posypywać, posypać, nasypywać, nasypać, usypać, wsypać; – дéньгами, trwonić pieniądze; -ся, *a*) *v. r.* posypywać się, posypać się, prószyć się, sypać się; *β*) *v. p.* być sypanym, posypywanym, posypanym, *etc.*

Посы́пка, -и, *f.* sypanie, posypanie; posypka, rzecz do posypywania.

Посыпно́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* do posypywania służący.

Посы́пь, -и, *f.*, v. Посы́пка.

Посыха́ть, Посóхнуть, *v. n.* (*o roślinach*:) posychać, poschnąć.

Посѣва́ть, Посѣ́ять, *v. a.* siać, posiewać, posiać, zasiewać, zasiać; – раздóръ, *zasiewać niezgodę.

Посѣ́въ, -а, *m.* zasiewanie, zasianie, posianie; siejba; врéмя посѣ́ва, czas siania; zasiew, wysiew, ilość zasiana.

Посѣ́дѣлый, -ая, -ое, *adj.* osiedziały, posiwiały, osiwiały.

†**Посѣ́дѣніе**, -я, *n.* mieszkanie, zamieszkanie, dom.

Посѣ́дѣть, *v. n. perf.* poszedzieć, posiwieć.

Посѣка́ть, Посѣ́чь, *v. a.* porąbać, zrąbać, pociąć, wyciąć; *wychłostać, wyćwiczyć, zaciąć, zranić, skaleczyć; -ся, *v. p.* być porąbanym, zrąbanym, wyciętym, *etc.*

Посѣ́къ, -а, *m.* porąb, porąbanie, zrąbanie, wycięcie; zacięcie, skaleczenie, wychłostanie.

Посѣ́стъ, -а, *m.* czas lężny.

Посѣ́сть, *v. n. perf.* posiadać, posiąść. [ciel, gość.

Посѣ́титель, -я, *m.* odwiedzi-

Посѣ́тительство, -а, *n. Eccl. sl.* odwiedzenie, nawiedzenie, odwiedziny. [**Посѣща́ть**, -ся.

Посѣ́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Посѣ́товать**, *v. n. perf.* o комъ, posmucić się, pomartwić się; – на кого́, pogniewać się na kogo.

Посѣ́чéніе, -я, *n.* porąbanie, posiekanie, pocięcie; wychłostanie. [сѣка́ть.

Посѣ́чь, *v. perf.*, v. *sub*: **Посѣща́ть, Посѣ́тить**, *v. a.* odwiedzać, odwiedzić; nawiedzać, nawiedzić; Богъ (Господь) посѣти́лъ его́ тя́жкою боле́знію, Bóg go nawiedził ciężką chorobą.

Посѣще́ніе, -я, *n.* odwiedzenie, nawiedzenie, odwiedziny.

Посѣ́яніе, -я, *n.* posianie.

Посѣ́ять, *v. a. perf.* posiać; §. что посѣ́ешь, такъ и пожнёшь, jak zasiejesz, tak będziesz żął; jak sobie zasiejesz, tak doma zażyjesz; jak sobie kto pościele, tak się wyśpi или jak sobie pościelesz, tak się wyśpisz.

Посяга́ніе, -я, *n.* powstanie, porwanie się, oburzenie się.

Посяга́тель, -я, *m.* ten co porywa się na kogo, powstaje przeciw komu.

Посяга́тельство, -а, *n.* czyn *lub* wyrazy zmierzające ku obeldze *lub* szkodzie drugiego, machinacya.

Посяга́ть, Посягну́ть, *v. n.* powstawać, powstać na kogo, oburzać się, oburzyć się na kogo, porywać się, porwać się na kogo; посягну́ть на чью-либо жизнь, targnąć się na czyje życie.

†**Пося́гъ**, -а, *m.* posag. [cie.

Потаéніе, -я, *n.* utajenie, ukry-

Потаéнно, *adv.* potajemnie, skrycie. [skrytość.

Потаéнность, -и, *f.* tajemność,

Потаéнный, -ая, -ое, *adj.* potajemny, tajemny, tajny, skryty; потаéнный вы́ходъ, skryte wyjście; потаéнный фонарь, latarnia ślepa. [jać, poburczeć.

Поталя́ть, *v. a. perf. pop.* potaTotáнвать, *v. n.* potajeć, tajać.

Потáйникъ, -а, *m.* potajemnik, miejsce tajemne, skryte.

Потáйной, (-нóй), v. **Потаéнный**.

Потáить, *v. a. perf.* 1. potaić, utaić, ukryć; 2. v. Утáить; -ся, *v. r.* potaić się, utaić się, ukryć się.

Потакáло, -а, *s. c.*, **Потакáльникъ**, -а, *m.* za wiele pobłażający komu, potakiwający, potakiwacz.

Потакáльница, -ы, *f.* za wiele pobłażająca komu, potakiwająca, potakiwaczka. [pobłażanie.

Потаканіе, -я, *n.* potakiwanie,

Потакáть, Потакнýть, *v. n.* komý, pobłażać, pobłażyć, potakiwać, potakać.

†**Потаковникъ, Потаковщикъ**, v. Потакáльщикъ.

Поталя́ниться, *v. r. impers. perf. pop.* powleść się, udać się.

Потáлкиваніе, -я, *n.* potrącanie, popychanie. [popychać.

Потáлкивать, *v. a.* potrącać,

Потáль, -я, *f.* pozłotka, blaszka bardzo cienka złota *lub* mosiężna. [pozłotkowy.

Потáльный, -ая, -ое, *adj.*

Потанцовáть, *v. n. perf.* potańcować. [palić w piecu.

Потáпливать, *v. a.* nieco pod-

Потáптываніе, -я, *n.* podeptywanie. [wać, deptać.

Потáптывать, *v. a.* podeptywać.

Потарáщить, *v. a. perf.* nieco wytrzeszczyć (oczy).

Потáска, v. Потасóвка.

Потаскáть, *v. a. perf.* nieco pociągnąć, powlec, poszargać.

Потáскивать, *v. a.* pociągiwać, powlec.

Потаскýха, Потаскýша, Потаскýшка, -и, *f.* nierządnica, tłuk. [wać (karty).

Потасовáть, *v. a. perf.* potaso-

Потасóвка, -и, *f.* czubienie, poczubienie, targanie kogo za włosy po ziemi; дать комý-либо порядочную потасóвку, wyczubić kogo porządnie.

Потатýйка, -и, *f. H. n.* (*upupa*), dudek, (ptak).

Потáтчикъ, Потáтчица, v. Потакáльщикъ, Потакáльщица.

Потáчка, -и, *f.* pobłażanie, potakanie; давáть потáчку, v. Потакáть.

Потáчливый, -ая, -ое, *adj.* względny, łagodny, pobłażający, potakiwający. [tażowy.

Потáшный, -ая, -ое, *adj.* po-

Потáшъ, -а, *m.* potaż.

Потащи́ть, *v. a. perf.* powlec, porwać, pociągnąć, potargnąć.

Потащи́ться, *v. r. perf.* powlec się, pociągnąć się. [się.

Потáять, *v. n. perf.* roztapiać

Потвердúть, *v. a. perf.* utwierdzić sobie w pamięci.

Потвердѣ́ть, *v. n. perf.* stać się twardym; zatwardnieć. [wать.

Потвóрить, v. Потвóрство-

Потвóрникъ, -а, *m.* 1. v. Потакáльщикъ; 2. (†), czarodziéj.

†**Потвóрница**, -ы, *f.* 1. v. Потакáльщица; 2. (†), czarodziejka.

†**Потвóрный**, -ая, -ое, *adj.* 1. względny, łagodny, pobłażający; 2. (†), czarodziejski.

†**Потвóрство**, -а, *n.* pobłażanie, przepuszczanie, patrzanie przez szpary. [nie.

Потвóрствованіе, v. Потвóрство-

Потвóрствовать, *v. n.* komý-либо, pobłażać, przepuszczać, przez szpary patrzeć.

Потвóрщикъ, Потвóрщица, v. Потвóрникъ, Потвóрница.

†**Потвóры**, -овъ, *m. pl.* czarodziejstwo.

Потёмки, -мокъ, *f. pl.* ciemność; сидѣть въ потёмкахъ, siedzieć pociemku.

Потемнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Потемнѣ́ть**, -ся.

Потемнѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* pociemniały; ociemniały.

Потемнѣніе, -я, *n.* ociemnienie, zaciemnienie. [mnieć.
Потемнѣть, *v. n. perf.* zaciemnieć.
Потемнѣть, Потемнѣйть, *v. a.* zaciemniać, zaciemnić, zaćmiać, zaćmić; -ся, *v. p.* być zaciemnianym, zaćmionym.
Потерѣть, *v. a. perf.* potrzeć.
Потерпѣть, *v. a. perf.* pocierpieć, przecierpieć; wycierpieć.
Потѣря, -и, *f.* strata, utrata, zguba.
Потеранѣе, -я, *n.* poteranie.
Потерѣть, *v. a. perf.* poterać, stracić, utracić, pozbawić się; - головy, *stracić głowę.
Потесѣть, *v. a. perf.* ociosać, obrąbać.
Потесь, -и, *f.* drygawka.
Потечь, *v. n.* zacząć ciec.
Потиранѣе, -я, *n.* pocieranie.
Потирѣть, *v. a.* pocierać; -ся, *v. r.* pocierać się. [cie.
Потирка, -и, *f.* trzenie, tar-
Потиръ, -а, *m.* kielich kościelny. [ciskać.
Потискать, *v. a. perf.* przy-
Потискивать, *v. a.* przyciskiwać. [zwolna.
Потихоньку, *adv.* powoli,
Потихохоньку, *adv.* bardzo
Поткать, *v. a.* potkać. [wolno.
Поткнуться, *v. r. perf.*, obo cto, potknąć się, pośliznąć się.
Потливость, -и, *f.* łatwość pocenia się.
Потливый, -ая, -ое, *adj.* łatwo *lub* często pocący się.
Потникъ, -á, *m.* potnik, wojłok. [ny; wilgotny.
Потный, -ая, -ое, *adj.* spoco-
Потовой, (-ный), -ая, -óе, *adj.* potowy, potny, od potu; *potem czoła nabyty; v. Изъмѣнный.
Потогóнный, -ая, -ое, *adj.* sprawiający poty.
Потогóнъ, -а, *m. Bot.* (*imperatoria*), miarz, mistrzownik.
Потóкъ, -а, *m.* potok, strumień; потóкъ слёзъ, potok łez; v. Заточéніе.
Потолíку, *adv.* tyleż, o tyle.
Потолкáть, *v. a. perf.* popchać, poszturchać; -ся, *v. r.* tłuc się, popchać się.
Потолóкъ, -лкá, *m.* pułap, sufit. [tarcica sufitowa.
Потолóчина, -ы, *f.* belka *lub*
Потолóчный, -ая, -ое, *adj.* pułapowy, sufitowy. [stłuc.
Потолóчь, *v. a. perf.* potłuc,
Потолстѣлый, -ая, -ое, *adj.* potyły, pogrubiały. [pogrubieć.
Потолстѣть, *v. n. perf.* potyć,
Потóль, Потолѣ, v. Дотóлѣ.
Потóмокъ, -мка, *m.* potomek; потóмки, *pl.* potomki; potomstwo.
Потóмственный, -ая, -ое, *adj.* do potomstwa należący, dziedziczny. [potomki.
Потóмство, -а, *n.* potomstwo,
Потомý, *adv.* dla tego; albowiem.
Потóмъ, *adv.* potém.
Потонýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Потопáть**. [nąć, potonąć.
Потопáть, Потонýть, *v. n.* to-
Потóпать, *v. n. perf.* podeptać (nogami).
Потопíть, *v. a. perf.* 1. podpalić nieco w piecu; 2. potopić; 3. v. *sub*: Потопля́ть.
Потоплѐніе, -я, *n.* zatopienie; zalanie. [topiony, utonięty.
Потóпленный, -ая, -ое, *adj.* za-
Потопля́ть, Потопи́ть, *v. a.* zatapiać, zalewać, potopić; -ся, *v. p.* być zatopionym, zalanym.
Потóпный, -ая, -ое, *adj.* potopowy, potopny; pogubny.
Потоптáніе, -я, *n.* podeptanie.
Потоптáть, *v. a. perf.* podeptać; rozbić, rozprószyć.
Потóпъ, -а, *m.* potop.
Потóпь, -и, *f.* potop.
Поторáпливать, Поторопи́ть, *v. a.* spieszyć, pospieszać, pospieszyć. [wać; pohandlować.
Поторговáть, *v. a. perf.* potargo-
Поторóпить, *v. a. perf.* zatrzymać, wstrzymać kogo.
Поторопи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поторáпливать**, -ся.
Потóчина, -ы, *f.* strumyk, potok. [ciek.
†**Потóчити**, *v. a.*, v. **Зато-**
Поточи́ть, *v. a. perf.* potoczyć.
Потóчка, -и, *f. Anat.* łechtaczka. [*ris*), łechcianka.
Потóчникъ, -а, *m. Bot.* (*clito-*
Потóчный, -ая, -ое, *adj.* potokowy, od potoku.
Потрáва, -ы, *f.* spasienie bydłem trawy.
Потравíть, *v. a. perf.* spaść, wypaść łąkę, pole; poszczuć, poszczwać (*np.* zająca).
Потравлѐніе, -я, *n.* spasienie, wypasienie.
Потрáта, -ы, *f.* wydanie, potracenie, stracenie, zmarnowanie.
Потратíть, *v. a. perf.* wydać, potracić, stracić, zmarnować; -ся, *v. r.* wydać się.
Потрафля́ть, Потрафи́ть, *v. a.* potrafić, umieć co zrobić.
Потрéба, -ы, *f.* potrzeba, potrzebność; имѣть въ чёмъ потрéбу, potrzebować co, mieć w czém potrzebę.
Потребúтель, -я, *m.* 1. który co spotrzebuje; - съѣстны́хъ припáсовъ, spożywca, konsument; 2. *Eccl. sl.* (s)pustoszyciel, wytępiciel. [*sub*: **Потребля́ть**, -ся.
Потребúть, -ся, *v. perf.*, v.
Потребле́ніе, -я, *n.* potrzebowanie, spotrzebowanie; потребле́ніе съѣстны́хъ припáсовъ, spożycie, spożywanie, wypotrzebowanie, konsumpcya.
Потребля́ть, Потребúть, *v. a.* 1. używać, użyć, zużyć, potrzebować, spotrzebować, wypotrzebować; skonsumować, wypotrzebować; 2. *Eccl. sl.* spustoszyć, wytępić; -ся, *v. p.* być używanym, użytym, zużytym, potrzebowanym, spotrzebowanym, wypotrzebowanym. [v. Опрѣснокъ.
Потрѐбникъ, v. Трѐбникъ, *it.*
Потрѐбно, *adv.* trzeba, potrzeba jest. [bność, potrzeba.
Потрѐбность, -и, *f.* potrze-
Потрѐбный, -ая, -ое, *adj.* potrzebny, dogodny, sposobny.
Потрѐбованіе, -я, *n.* potrzebowanie, zażądanie, wymaganie.
Потрѐбовать, *v. a. perf.* potrzebować, zażądać, wymagać; -ся, *v. p.* być zażądanym, wymaganym; возьми скóлько потрéбуется, weź ile potrzebujesz; weź ile ci się podoba.
Потревóженіе, -я, *n.* zatrwożenie, poturbowanie.
Потревóживать, Потревóжить, *v. a.* trwożyć, zatrwożyć, turbować, poturbować.
Потревóжиться, *v. r. perf.* zatrwożyć się. [pać, poklepać.
Потрепáть, *v. a. perf.* potrze-
Потрéскать, *v. n. perf. pop.* pożrzeć, zeżrzeć.
Потрéскаться, *v. r. perf.* popękać się, potrzaskać się.
Потрéскиваніе, -я, *n.* (*o drzewie opatowém*:) trzaskanie, pukanie.
Потрéскивать, *v. n.* (*o drzewie opatowém*:) trzaskać, pukać.
Потрѣбно, *adv.* tercyalnie, ter cyalami. [poruszyć, dotknąć.
Потрóгать, *v. a. perf.* poruszać,
Потрóгиваніе, -я, *n.* poruszanie, ruszanie, dotykanie.
Потрóгивать, *v. a.* ruszać, poruszać, dotykać.
†**Потрóпчи**, *adv.* trzy razy.
Потрохóвый, -ая, -ое, *adj.* patrochowy, od patrochów.
Потрóхъ, -а, *m.*, **потрóхи**, *pl.*, -овъ & потрохá, -бвъ, *pl.* patrochy, wnętrza (u zwierząt).
Потрошѐніе, -я, *n.* patroszenie (*np.* zająca).
Потрошíть, *v. a.* patroszyć (*np.* zająca, ryby); -ся, *v. p.* być patroszonym.
Потрубúть, *v. n. perf.* potrąbić.
Потрудíть, *v. a. perf.* pofatygować kogo; -ся, *v. r.* pofatygować się.
Потрунíть, *v. a. perf.* nadz кімъ, kpić, drwić, wyszczerzać się z kogo. [rzyć, zlęknąć się.
Потрýсить, *v. n. perf.* stchó-
Потрусúть, *v. a. perf.* potrząść, poruszyć, wzruszyć (*np.* siano).
Потрýшивать, *v. a.* potrzęsywać, poruszać. [nie.
Потрясáніе, -я, *n.* potrząsa-
Потрясáть, Потрясти́ & Потря́сть, *v. a.* potrzęsywać, potrząsać, potrząsnąć, poruszać, poruszyć, wzruszać, wzruszyć; *wstrząsać, wstrzęsnąć, nadwerężać, nadwerężyć, zachwiać; -ся, *v. p. & r.* być wzruszanym, wzruszonym, wstrząśnionym, zachwianym; wstrząść się, zatrząść się.
Потрáсываніе, -я, *n.* potrząsanie.

Потря́хивать, *v. a.* potrząsać; **-ся**, *v. r.* potrząsać się.

Потуги, -овъ, *m. pl.* bóle przed porodzeniem; потýги послѣ родóвъ, bóle po porodzeniu.

Потýда, *adv.* potąd, póty.

Потýживать, *v. n.* smucić się.

Потужи́ть, *v. n. perf.* posmucić się. [czubić kogo.

Потузи́ть, *v. a. perf. pop.* wy-

Потупи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Потупля́ть**. [(*np.* oczu, głowy).

Потупле́ніе, -я, *n.* spuszczenie

Потупля́ть, **Потупи́ть**, *v. a.* глаза́, spuszczać, spuścić oczy; - го́лову, spuszczać, spuścić głowę.

Потýривать, *v. a.* popędzać, naglić kogo. [ponaglić kogo.

Потури́ть, *v. a. perf.* popędzić,

Потýсклый, -ая, -ое, *adj.* pociemniały. [mnieć, pobrudzieć.

Потýскнуть, *v. n. perf.* pocie-

Потускне́лый, v. **Потýсклый**.

Потускне́ть, *v. n. perf.* pociemnieć. [nie.

Потуха́ніе, -я, *n.* pogaśnie-

Потуха́ть, *v. n.* (po)gasnąć, (z)gasnąć. [gasły, zgasły.

Потýхлый, -ая, -ое, *adj.* po-

Потýхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Потухать**. [cznieć, stłuścieć.

Потучне́ть, *v. n. perf.* potu-

Потушáть, **Потушúть**, *v. a.* gasić, pogaszać, pogasić, zgaszać, zgasić; **-ся**, *v. p.* być gaszonym, pogaszonym, zgaszonym.

Потуше́вать, *v. a. perf.* potuszować. [zgaszenie.

Потуше́ніе, -я, *n.* pogaszenie,

Потушúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Потушáть**, **-ся**.

Потчева́тися, *Eccl. sl.*, v. **Потщи́ться**.

Потче́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* postawienie, urządzenie, rozbicie (*np.* namiotu); прáздникъ подчéнія кýщей, święto kuczek, kuczków. [nie, traktowanie.

Потчиванíе, -я, *n.* częstowanie.

Потчивáть, *v. a.* częstować, traktować.

Потщи́ться, *v. r. perf.* postarać się, usilować się.

Потъ, -а, *m.* pot; лóшадь вся въ потý, koń cały spocony; онъ весь въ потý, on cały spocony; съ негó потъ градóмъ кáтится, z niego pot się leje; трудúться до пóту, ciężko pracować.

Потъ-рыба, -ы, *f. H. n.* (*physeter macrocephalus*), potfisz, gatunek wieloryba.

Потýка, -и, *f. pop.* potykanie, potrącanie, częste posyłanie dokąd. [tysiąc.

Потысячно, *adv.* tysiącami, po

Потычка, -и, *f. pop.* 1. popychaczka, popychanie; 2. v. **Потýка**. [tniały, spocony.

Потѣлый, -ая, -ое, *adj.* spo-

Потѣ́ніе, -я, *n.* spocenie się.

Потѣснéніе, -я, *n.* ścisnienie, ściśnięcie. [-ся, *v. r.* ścisnąć się.

Потѣсни́ть, *v. a. perf.* ścisnąć; **Потѣ́ть**, *v. n.* potnieć, pocić się.

Потѣ́ха, -и, *f.* pociecha, uciecha, zabawa, rozrywka.

Потѣша́ть, **Потѣ́шить**, *v. a.* bawić, zabawiać, zabawić, rozrywać; **-ся**, *v. r.* bawić się, zabawiać się, zabawić się, cieszyć się, rozrywać się. [rywka.

Потѣ́шка, -и, *f.* zabawa, roz-

Потѣ́шливый, -ая, -ое, *adj.* pocieszny, zabawny, skłonny do zabaw, do rozrywek.

Потѣ́шникъ, а, *m.* 1. zabawnik, żartowniś; 2. (†), fajerwerker.

Потѣ́шница, -ы, *f.* zabawnica, żartownica, żartowniszka, żartownisia.

Потѣ́шный, -ая, -ое, *adj.* pocieszny, uciesznу, zabawny, wesoły; потѣ́шный огóнь, fajerwerk; потѣ́шная рота, kompania utworzona z młodzieży szlacheckiéj przez Piotra Wielkiego zamiodu; потѣ́шный дворъ, потѣ́шный дворéцъ, (†), teatr zbudowany przez Cara Alexego Michałowicza w Kremlu.

Потя́тися, *v. r. perf.* poprawować się, poprocessować się.

Потя́гиваніе, -я, *n.* pociąganie.

Потя́гивать, **Потянýть**, *v. a.* 1. pociągać, pociągnąć; pociągać, pociągnąć, powlec; 2. *fig.* v. **Поíвать**; — *v. impers.* меня потя́гиваетъ ко сну, spać mi się chce; **-ся**, *v. r.* przeciągać się, przeciągnąć się, wyciągać się, wyciągnąć się; *fig.* потянýться за чѣмъ, ubiegać się za czém, pożakomić się na co; §. потя́нешься за бáрами, распрощаешься съ амбáрами, niech się gęba zgadza z mieszkiem; każdy powinien się mierzyć swoją piędzią; tak krawiec kraje, jak mu materyi staje.

Потя́гóвый, -ая, -ое, *adj.* pociągowy. [się, wyciąganie się.

Потя́гота, -ы, *f.* pociąganie

Потя́гъ, -а, *m.* pociągiel, pociągacz.

Потянýть, *v. a. perf.* 1. pociągnąć, zacząć ciągnąć; 2. v. *sub*: **Потя́гивать** (потя́гиваться, потянýться). [wędą.

Поýдить, *v. a. perf.* połowić

Поýжинать, *v. n. perf.* powieczerzać, powieczerzować. [żyć.

Поýзить, *v. a. perf.* nieco zwę-

Поукúпить, *v. n. perf.* powarzyć.

Поукла́сть, *v. v. perf.* pokłaść, położyć; **-ся**, *v. p.* pokłaść się.

Поукры́ть, *v. a. perf.* pokryć, pookrywać; **-ся**, *v. r.* pokryć się, pookrywać się. [macniać.

Поукрѣпи́ть, *v. a. perf.* pou-

Поуложи́ть, v. **Поукла́сть**.

Поумничать, *v. n. perf.* pomędrkować.

Поумне́ть, *v. n. perf.* stać się mądrzejszym, zmędrzeć.

Поуня́ть, *v. a. perf.*, v. **Унять**.

Поуплатить, *v. a. perf.* pozapłacać.

Поупрáмиться, *v. r. perf.* oprzeć się, przeciwić się.

Поутюжить, *v. a. perf.* poprasować.

Поучáть, **Поучить**, *v. a.* чемý, pouczać, pouczyć, nauczać, nauczyć; **-ся**, *v. r.* pouczać się, pouczyć się, uczyć się.

Поученíе, -я, *n.* pouczenie, nauczenie, nauka, oświecenie.

Поучúтельный, -ая, -ое, *adj.* nauczający, dydaktyczny.

Поучúть, *v. a. perf.* pouczyć, nauczyć; **-ся**, *v. r.* pouczyć się.

Поущати, **Поустúти**, *v. a. Eccl. sl.* pobudzać, pobudzić, zachęcać, zachęcić.

Пофлóтски, *adv.* po marynarsku. [bezwstydnik.

Похáбникъ, -а, *m.* bezczelnik,

Похáбница, -ы, *f.* bezczelnica, bezwstydnica.

Похáбничать, *v. n.* dopuszczać się bezwstydu.

Похáбный, -ая, -ое, *adj.* bezwstydny, bezczelny, sromotny.

Похáйство, -а, *n.* bezczelność, bezwstyd. [чать.

Похáйствовать, v. **Похáбничать**.

Похóбъ, -а, *m. Eccl. sl.* bezwstydnik, sromotnik; v. **Юродúвый**.

Похáживать, *v. n.* przychodzić, uczęszczać do kogo; przechadzać się, chodzić około czego, mieć staranie o czém. [nie.

Похáркиваніе, -я, *n.* chrząka-

Похáркивать, *v. n.* chrząkać.

Похвала́, -и́, *f.* pochwała; *it.* v. **Осы́пать**, **Превозноси́ть** (похвалáми), **Разсыпáться** (въ похвалáхъ). [nie.

Похвалéніе, -я, *n.* pochwale-

Похвáливать, *v. a.* pochwalać.

Похвали́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Похвалáть**, **-ся**.

†**Похвáлка**, -и, **Похвальба́**, -ы, *f.* chwalba, próżna chwała, chełpliwość, przechwałka.

Похвáльно, *adv.* chwalebnie, chlubnie.

Похвáльный, -ая, -ое, *adj.* pochwalny, chwalebny, chlubny, godzien pochwały; похвáльное слóво, pochwała osoby, panegiryk.

Похваля́ть, **Похвали́ть**, *v. a.* pochwalać, pochwalić; **-ся**, *a*) *v. r.* chwalić się, pochwalić się, chełpić się, wychwalać się; *β*) *v. p.* być chwalonym, pochwalonym.

Похвáрывать, *v. a.* często chorować, kwękać, być chorowitym.

Похвáстать, *v. n.* комý-либо чѣмъ, pochlubić się.

Похвáстывать, *v. n.* chlubić się, chełpić się.

Похвата́ть, *v. a. perf.* pochwytać, rozchwytać.

Похвáтывать, *v. a.* chwytać.

Похворáть, *v. n. perf.* pochorować. [zwątleć na siłach.

Похилéть, *v. n. perf.* zestarzeć,

Похити́тель, -я, *m.* porywacz, grabieżca; похити́тель престо́ла, uzurpator, samozwaniec.
Похити́тельница, -ы, *f.* porywaczka.
Похи́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Похища́ть, -ся.** [trzyć.
Похитри́ть, *v. n. perf.* pochy-
Похища́ть, Похи́тить, *v. a.* chwytać, pochwytać, porywać, porwać, zabierać, zabrać; **-ся**, *v. p.* być chwytanym, porywanym, porwanym.
Похище́ніе, -я, *n.* pochwycenie, porwanie; похище́ніе церко́вныхъ вещей, v. Свято́татство.
†**Похи́щникъ**, v. **Хи́щникъ, Похити́тель.** [ptać.
Похлеба́ть, *v. a. perf.* pochłe-
Похлёбка, -и, *f.* polewka, zupa.
Похлёбывать, *v. a.* jeść łyżką co rzadkiego (*np.* polewkę).
Похлеста́ть, *v. a. perf.* potrzaskać, poklaskać biczem; **-ся**, *v. r.* poklaskać siebie samego.
Похле́стывать, *v. a.* klaskać, trzaskać z bicza.
Похло́пать, *v. a.* & *n.* poklaskać, potrzaskać.
Похлопота́ть, *v. n. perf.* o чёмъ, (po)kłopotać się (kim *lub* czém).
Похло́пывать, *v. a.* & *n.* trzaskać, potrzaskać, stukać, postukać, pukać. [v. **Похлест....**
Похлыста́ть, Похлы́стывать, Похлёбственный, -ая, -ое, *adj.* pochlebiający, nikczemny.
Похлёбство, -а, *n.* pochlebstwo, pobłażanie. [chlebianie.
Похлёбствованіе, -я, *n.* po-
Похлёбствовать, *v. n.* komu, pochlebiać, pobłażać, potakiwać.
Похлёбщикъ, -а, *m.* pochlebca, pochlebnik. [bnica.
Похлёбщица, -ы, *f.* pochle-
Похме́лье, -я, *n.* ból głowy od upicia się, od podchmielenia; у него́ съ похме́лья голова́ боли́тъ, głowa go boli od podchmielenia.
Похме́льный, -ая, -ое, *adj.* czujący, cierpiący ból po przepiciu. [trzyć.
Похму́рить, *v. a. perf.* pochmu-
Походи́ть, *v. n.* 1. na что, na кого́, być podobnym do kogo; 2. *v. perf.* pochodzić.
Похо́дка, -и, *f.* chód, stąpienie.
Похо́дный, -ая, -ое, *adj.* podróżny, marszowy, polowy; pokupny, odbyt prędki mający.
Похо́дъ, -а, *m.* podróż; pochód, marsz.
Похожде́ніе, -я, *n.* zdarzenie, przygoda, przypadek. [dobny.
Похо́жій, -ая, -ее, *adj.* po-
Похорони́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Похоро́нить.**
Похоро́нный, -ая, -ое, *adj.* pogrzebowy. [grzeb.
Похороны, -ро́нъ, *f. pl.* po-
Похоронять, Похорони́ть, *v. a.* chować, grzebać, pochować, pogrzebać umarłego; **-ся**, *v. p.* być chowanym, pochowanym, pogrzebanym. [dnieć.
Похороше́ть, *v. n. perf.* wyła-
Похотли́вость, -и, *f.* pożądliwość, lubieżność, jędrność, bujność.
Похотли́вый, -ая, -ое, *adj.* pożądliwy, lubieżny, jędrny, bujny.
Похотникъ, -а, *m.* pożądnik, pożądający czego, lubieżnik.
Похотница, -ы, *f.* pożądnica, pożądająca czego, lubieżnica.
Похотный, -ая, -ое, *adj.* pożądany, pożądliwy, lubieżny, jędrny, bujny.
Похотствова́ніе, -я, *n.* pożądanie, pragnienie.
Похотствовать, *v. n.* pożądać, pragnąć. [pożądliwość.
Похоть, -и, *f.* żądza, chuć,
Похоте́ніе, -я, *n.* zapragnienie, pożądliwość. [& **Пожела́ть.**
Похоте́ть, v. **Похотствовать**
Похохота́ть, *v. n. perf.* pochychotać, pośmiać się.
Похрабри́ться, *v. n. perf.* odznaczyć się walecznością.
Похрабро́вать, v. **Похрабри́ться.**
Похрабре́ть, *v. n. perf.* stać się chrobrym, walecznym.
Похра́пывать, *v. n. perf.* chrapać, pochrapywać.
Похрапе́ть, *v. n. perf.* pochrapieć. [ściańsku.
Похристіа́нски, *adv.* po chrze-
Похристо́совать, *v. r. perf.* powinszować sobie wzajemnie Zmartwychwstania Pańskiego przez potrójne pocałowanie w twarz. [mać, pokulać.
Похромать, *v. n. perf.* pochro-
Похуде́лый, -ая, -ое, *adj.* schudziały, zmizerniały.
Похуде́ть, *v. n. perf.* schudnąć, zmizernieć.
Похуле́ніе, -я, *n.* zganienie.
Похули́тель, -я, *m.* ganiciel.
Похули́тельница, -ы, *f.* ganicielka.
Похули́ть, *v. a. perf.* zganić, niepochwalić; **-ся**, *v. p.* być zganionym.
Поху́лка, -и, *f.* zganienie.
Похе́ривать, Похе́рить, *v. a.* wykreślać, wykreślić, wymazywać, wymazać.
Поцара́пать, *v. a. perf.* podrapać; **-ся**, *v. r.* podrapać się.
Поцарски, *adv.* po carsku, po cesarsku.
Поцарствовать, *v. n. perf.* być cesarzem czas niejaki, pokrólować. [tnąć.
Поцвёсти, *v. n. perf.* pokwi-
Поцеремо́ниться, *v. r. perf.* ceremonie, ceregiele robić.
Поцыга́нски, *adv.* pocygańsku.
Поцѣ́дить, *v. a. perf.* pocedzić.
Поцѣлова́ніе, -я, *n.* pocałowanie.
Поцѣлова́ть, *v. a. perf.* pocałować. [całus.
Поцѣлу́й, -я, *m.* pocałunek,
Почава́кивать, Почавкать, *v. n.* mlaskać, mlaskać, pomlaskiwać, cmokać, omoknąć.
Почаро́чно, *adv.* czarkami, filiżankami.
Поча́сту, *adv.* często.
Поча́тіе, -я, *n.* poczynanie, zaczęcie, napocznienie, początek.
Почато́къ, -тка, *m.* 1. uprządek, pęczek; 2. początek, poczęcie, zaczęcie.
Поча́тый, -ая, -ое, *part. p.* poczęty, napoczęty, zaczęty, zapoczęty. [чинать.
Почать, *v. perf.*, v. *sub*: **Начина́ть.**
Поча́ще, *adv. compar.* częściéj.
Почва, -ы, *f.* grunt, ziemia twarda. [się.
Почва́ниться, *v. r. perf.* pysznić
Почве́нный, -ая, -ое, *adj.* gruntowy, twardą ziemię stanowiący.
Почеловѣ́чески, *adv.* po ludzku. [rakter.
Поче́ркъ, -а, *m.* pismo, cha-
Почёрнивать, *v. a.* poczerniać, pomazywać.
Почернѣ́ть, *v. a. perf.* poczernić, posmolić, pomazać; pokreślić; **-ся**, *a*) *v. r.* poczernić się, posmolić się; *β*) *v. p.* być poczernionym. [poczerniały.
Почернѣ́лый, -ая, -ое, *adj.*
Почернѣ́ть, *v. n. perf.* poczernieć, czernieć.
Почерпа́ло, -а, *n.* czerpadło, czerpak, węborek do czerpania.
Почерпа́ніе, -я, *n.* czerpanie, branie.
Почерпа́ть, Почерпну́ть, *v. a.* czerpać, naczerpać, naczerpnąć, zaczerpnąć; *czerpać, brać (*np.* z jakiego pisarza); **-ся**, *v. p.* być czerpanym. [pać.
Почёрпать, *v. a. perf.* poczer-
Почёрпнутіе, v. **Почерпа́ніе.**
Почерпну́ть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Почерпа́ть, -ся.**
Почерстве́лый, -ая, -ое, *adj.* zczerstwiały (*np.* chléb).
Почерстве́ть, *v. n. perf.* zczerstwieć, czerstwym się stać (jak *np.* chléb).
Почертовски, *adv.* po czartowsku, po djabelsku.
Почеса́ть, *v. a. perf.* poczesać; **-ся**, *v. r.* poczesać się.
Почёствовать, *v. a. perf.* кого́, uczcić, uszanować kogo.
Почесть, -и, *f.* cześć, zaszczyt; uszanowanie, uczczenie; godność, dostojeństwo; okazywать почести, czcić kogo.
Почёсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Почита́ть, -ся (II).**
Почёсывать, *v. a.* poczesywać, podrapywać.
Почётный, -ая, -ое, *adj.* poczesny, poczestny, szanowny, honorowy, godny; почётный членъ, członek honorowy.

Почётъ, -а, *m.* uszanowanie, szacunek.

Почечка, -и, *f. dim.* pączek.

Почечный, -ая, -ое, *adj.* nérczany, nyreczny, nérkowy.

Почечу́й, -я, *m. Med.*, v. **Геморро́й**. [чечу́йный).

Почечу́йникъ, v. **Горе́цъ** (по-

Почечу́йный, -ая, -ое, *adj.*, v. **Гемороида́льный**; почечу́йная трава́, v. **Горе́цъ** (почечу́йный).

Почивальный, -ая, -ое, *adj.* sypialny; почива́льный покой́, sypialny pokój, sypialnia.

Почива́лья, -и, *f.* sypialnia, pokój sypialny.

Почива́ніе, -я, *n.* spanie, spoczywanie. [wać.

Почива́ть, *v. n.* spać, spoczywać, **Почи́вшій**, -ая, -ее, *part. p.*, **Почива́ющій**, -ая, -ее, *part. a.* spoczywający, odpoczywający; (*s. m.*) nieboszczyk, ś. p.; почи́вшій въ Бо́гѣ, w Bogu odpoczywający.

Почива́льникъ, -а, *m.* poczynacz, poczynający.

Почина́ніе, -я, *n.* poczynanie, zaczynanie, napoczynanie; *cfr.* **Нача́тіе.**

Почина́ть, **Поча́ть**, *v. a.* poczynać, począć, zaczynać, zacząć, napoczynać, napocząć; -ся, *α) v. r.* poczynać się, począć się, zaczynać się, zacząć się; *β) v. p.* być poczynanym, poczętym, zaczynanym, zaczętym, napoczynanym, napoczętym.

Почине́ніе, **Почи́нка**, **Почи́нываніе**, -я, *n.* naprawienie, naprawianie.

Почи́нивать, **Почини́ть**, *v. a.* naprawiać, naprawić, reparować; -ся, *v. p.* być naprawianym, naprawionym; naprawiać się, naprawić się. [**Почи́нивать**, -ся.

Почи́нить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Почи́нка**, -и, *f.* naprawianie, naprawienie, reparacya, naprawa.

†**Почи́нокъ**, -нка, *m.* początek.

Почи́нъ, -а, *m.* początek.

Почи́стить, *v. a. perf.* poczyścić, przechędożyć.

Почи́стка, -и, *f.* skrobanina, miejsce wyskrobane na papierze.

Почитай, *adv. pop.*, v. **Почти́.**

Почита́ніе, -я, *n.* poważanie, szanowanie, szacunek.

Почита́тель, -я, *m.* czciciel, wielbiciel, szanujący, poważający.

Почита́тельница, -ы, *f.* czcicielka, wielbicielka, poważająca, szanująca.

I. Почита́ть, **Почти́ть**, *v. a.* czcić, uczcić, szanować, poszanować, poważać; -ся, *v. p.* być poważanym, szanowanym.

II. Почита́ть, **Поче́сть**, *v. a.* uważać (za co); -ся, *v. p.* być mianym, uważanym (za co).

III. Почита́ть, *v. a. perf.* poczytać.

Почи́ть, *v. n. perf. Eccl. sl.* spocząć, spoczywać, począć; (*o umarłych*:) spoczywać, leżeć.

Почиха́ть, *v. n. perf.* pokichać.

Почка, -и, *f.* 1. pączek (drzewny); 2. nérka, néreczka.

Почкова́тый, -ая, -ое, *adj. Miner.* nérkowaty.

Почкова́ть, *v. a.* (*w ogrodnictwie*:) szczepić. [nérkowaty.

Почковидный, -ая, -ое, *adj.*

Почковый, -ая, -ое, *adj.* 1. nérkowy; 2. pączkowy, do pączka drzewnego należący.

Почта, -ы, *f.* poczta; stacya, stójka; ѣхать по почтѣ, jechać pocztą; отнести письмо на почту, odnieść list na pocztę.

Почта́лі́онъ, -а, *m.* postylion.

Почта́мтскій, -ая, -ое, *adj.* pocztowy.

Почта́мтъ, -а, *m.* pocztamt.

Почта́рскій, -ая, -ое, *adj.* pocztarski, postylioński.

Почта́рь, -я, *m.* pocztarz.

Почтдире́кторскій, -ая, -ое, *adj.* do dyrektora poczt należący.

Почтдире́кторша, -и, *f.* żona dyrektora poczt.

Почтдире́кторъ, -а, *m.* dyrektor poczt.

Почтѣ́ніе, -я, *n.* poważanie, uszanowanie, szacunek.

Почтѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* szanowny, poważania godny.

Почти́, *adv.* prawie, ledwie nie, bez mała, o włos. [waniem.

Почти́тельно, *adv.* z uszano-

Почти́тельность, -и, *f.* poważanie, szacunek, poczesność, uszanowanie.

Почти́тельный, -ая, -ое, *adj.* poczesny, szanowny, poważany, pełen szacunku, uszanowania.

Почти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Почитать**, -ся (I).

Почтмейстерскій, -ая, -ое, *adj.* pocztmistrzowski.

Почтмейстерша, -и, *f.* żona pocztmistrza. [mistrz.

Почтмейстеръ, -а, *m.* poczt-

Почто́, *adv.* dla czego, dla jakiéj przyczyny.

Почтовой, -(-о́й), -ая, -о́е, *adj.* pocztowy. [cie.

Почу́вствованіе, -я, *n.* poczu-

Почу́вствовать, *v. a. perf.* poczuć.

Почу́диться, *v. c. impers.* zdać się, przywidzieć się. [tropić.

Почуять, *v. a. perf.* poczuć, **Пошага́ть**, *v. n. perf.* pokroczyć.

Пошага́ивать, *v. n.* kroczyć, iść wolno. [lić.

Пошали́ть, *v. n. perf.* poswawo-

Пошале́ть, *v. n. perf.* poszaleć.

Пошари́ть, *v. n. perf.* poszperać, poszukać. [poruszyć.

Пошата́ть, *v. a. perf.* pochwiać, **Пошатну́ть**, *v. a. perf.* zachwiać, wzruszyć; -ся, *v. r.* zachwiać się, wzruszyć się.

Пошвыря́ть, *v. a. perf.* rzucać, rozrzucać, ciskać.

Пошевеле́ніе, **Пошевели́ваніе**, -я, *n.* poruszenie, poruszanie.

Пошевели́вать, **Пошевели́ть**, *v. a.* poruszać, poruszyć; -ся, *v. r.* poruszać się, poruszyć się.

†**Пошевни**, -ей, *f. pl.* & (†) **Пошевнь**, -а, *m.* sanki, saneczki łubiane.

Пошепта́ть, *v. n. perf.* poszeptać.

Пошепта́ться, *adv.* szepcąc.

Пошереножно, *adv.* szeregami.

Пошива́ть, *v. a.* szyć powoli, potrochu. [cie.

Пошивка, -и, *f.* szycie, uszy-

Пошивни, v. **Пошевни.**

Поши́ть, *v. a. perf.* poszyć.

Пошитье́, -я, *n.* poszycie.

По́шлина, -ы, *f.* cło, opłata.

†**По́шлинникъ**, -а, *m.* celnik.

По́шлинный, -ая, -ое, *adj.* celny, cłowy, od cła. [trywialność.

По́шлость, -и, *f.* gminność,

По́шлый, -ая, -ое, *adj.* gminny, trywialny, pospolity; пошлый дура́къ, głupiec pospolity.

Пошто́пать, *v. a. perf.* pocerować. [(poczochy).

Пошто́пывать, *v. a.* cerować

Пошту́чно, *adv.* sztukami.

Пошуме́ть, *v. n. perf.* połajać, poburczeć. [wać.

Пошути́ть, *v. n. perf.* pożartoPошутовски, *adv.* po błazeńsku, po harlekińsku.

Пощада, -ы, *f.* ochrona, pofolgowanie, przebaczenie, litość, miłosierdzie.

Пощади́ть, *v. a. perf.* ochronić, pofolgować, przebaczyć, przepuścić, zlitować się.

Пощади́ніе, **Пощаже́ніе**, -я, *n.* ochronienie, pofolgowanie, przebaczenie. [towsku.

Пощегольски, *adv.* po fran-

Пощеголя́ть, *v. n. perf.* poelegantować się, popysznić się.

Пощекота́ть, *v. a. perf.* połechtać.

Пощёлкать, *v. n. perf.* poklaskać językiem *lub* palcami.

Пощёлкиваніе, -я, *n.* klaskanie językiem *lub* palcami.

Пощёлкивать, *v. n.* poklaskiwać językiem *lub* palcami.

Пощёніе, -я, *n.* poszczenie.

Пощепа́ть, *v. a. perf.* poszczepać, rozszczepać.

Пощёчина, -ы, *f.* policzek, pogębek, uderzenie w policzek; дать кому́ пощёчину, wyciąć komu policzek, dać komu w plapę.

Пощипа́ть, *v. a. perf.* poszczypać. [pywać.

Пощи́пывать, *v. a.* poszczy-

Пощу́пать, *v. a. perf.* pomacać.

Пощу́пывать, *v. a.* pomacywać.

Поѣда́ть, **Поѣ́сть**, *v. a.* zjadywać, zjeść, pojeść; pożerać, pożrzeć; trawić, niszczyć, poniszczyć.

Поѣда́ніе, -я, *n.* pojadanie, zjedzenie.

Поѣзди́ть, *v. n. perf.* pojeździć.

Поѣ́здка, -и, *f.* podróż, droga.

Поѣ́здъ, -а, *m.* orszak, poczet.

Поѣзжа́лой, -аго, *s. m.* goniec, posłaniec.

Поѣзжа́той, -аго, *s. m.* towarzysz orszaku.

Поѣсть, *v. a. perf.* pojeść; pozjadać; *it.* v. *sub*: Поѣдать.

Поѣхать, *v. n. perf.* pojechać.

Поэ́зія, -и, *f.* poezya, rymotwórstwo. [zgaminować.

Показаниновать, *v. a. perf.* poe-

Поэ́ма, -ы, *f.* poemat.

Поэтическій, -ая, -ое, *adj.* poetycki, poetyczny.

Поэ́тъ, -а, *m.* poeta.

Появи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Появля́ться**. [pokazanie się.

Появле́ніе, -я, *n.* pojawienie, **Появля́ться, Появи́ться**, *v. r.* pojawiać się, pojawić się, zjawiać się, zjawić się, pokazywać się, pokazać się.

Поэгни́ться, *v. n. perf.* ojagnić się, okocić się.

Поядя́ть, Поядѣ́ніе, *Eccl. sl.*, v. Поѣдать, Поѣдѣніе.

Поя́рковый, -ая, -ое, *adj.* wełniany.

Поя́рокъ, -рка, *m.* wełna z młodego barana.

Поя́саніе, -я, *n.* opasywanie.

Поя́сать, *v. a.* opasywać, opasać, pas na kogo wkładać.

Поясне́ніе, -я, *n.* objaśnienie, wyjaśnienie.

Поя́сникъ, -а, *m.* robiący *lub* przędzący pasy, przepaski.

Поясни́тельный, -ая, -ое, *adj.* objaśniający, wyjaśniający.

Поясни́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Поясня́ть**, -ся.

Поясни́ца, -ы, *f.* krzyż w ciele, pacierze. [krzyżowy, pacierzowy.

Поясни́чный, -ая, -ое, *adj.*

Поясно́й, (-я́й), -ая, -ое, *adj.* pasowy, do pasa należący; po pas; поясно́й портре́тъ, popiersie, biust; поясна́я ва́нна, v. Полувана. [wyjaśnić.

Поясни́ть, *v. n. perf.* pojaśnieć,

Поясни́ть, Поясни́ть, *v. a.* objaśniać, objaśnić, wyjaśniać, wyjaśnić; -ся, *v. p.* być objaśnianym, objaśnionym, wyjaśnianym, wyjaśnionym.

Поясо́къ, -ска́, **Поясо́чекъ**, -чка, *m. dim.* pasek, paseczek, przepaseczka.

Поясти, *Eccl. sl.*, v. **Поѣсть**.

По́ясъ, -а, *m.* 1. pas, pasek; поклонъ въ по́ясъ, ukłon po pas; 2. pręga, prążka; 3. pasmo gór; 4. *Geogr.* pas ziemi; по́ясъ жа́ркій, (*zona torrida*), pas gorący; 5. *Artill.* obrączka (*np.* wylotowa).

Поя́ти, *v. a. perf. Eccl. sl.* wziąść, pojąć, zająć, zabrać.

Поя́тіе, -я, *n.* wzięcie, pojęcie, zajęcie, zabranie.

Прабаба́ба, Прабаба́бушка, -и, *f.* prababka.

Пра́вда, -ы, *f.* prawda, istota; ustawa, prawo, kodeks; Пра́вда Ру́сская, księga ustaw W. Xięcia Jarosława; говори́ть пра́вду, mówić prawdę; въ пра́вду, za právdu, do prawdy, w istocie, w saméj rzeczy; по пра́вдѣ, po prawdzie; по пра́вдѣ сказа́ть, prawdę mówiąc; идти́ по пра́вдѣ, sprawiedliwie postępować; Ваша пра́вда, Pańska prawda; Pan masz prawdę; что пра́вда, to právda, co prawda to prawda; сказа́ть кому́ су́щую пра́вду, szczerą prawdę komu powiedzieć; сказа́ть кому́ ма́тку-пра́вду, (tego или) ostro prawdę komu powiedzieć, bez ogródki; тѣго комý капитýлю вытрéть; §. пра́вда по́ міру хо́дитъ, v. *sub*: Міръ.

Пра́вдивость, -и, *f.* prawdziwość, rzetelność, poczciwość, szczerość.

Пра́вдивый, -ая, -ое, *adj.* prawdziwy, rzetelny, poczciwy, szczery.

Пра́вдо-любецъ, -бца, *m.* prawdolubca, miłośnik prawdy; **-любивый**, -ая, -ое, *adj.* prawdolubny, lubiący prawdę; **-любица**, -ы, *f.* prawdolubna, lubiąca prawdę; **-любіе**, -я, *n.* prawdolubność; **-подо́біе**, -я, *n.* prawdopodobność, prawdopodobieństwo; **-подо́бный**, -ая, -ое, *adj.* prawdopodobny; **-сýдіе**, *Eccl. sl.*, v. Правосýдіе.

Пра́вдуха, -и, *s. c. pop.* uczciwa osoba. [dliwy.

Пра́ведникъ, -а, *m.* sprawie-

Пра́ведница, -ы, *f.* sprawiedliwa. [wienność.

Пра́ведничество, -а, *n.* zba-

Пра́ведничій, -ья, -ье, *adj.* sprawiedliwy, prawy.

Пра́ведность, -и, *f.* sprawiedliwość, poczciwość.

Пра́ведный, -ая, -ое, *adj.* sprawiedliwy, prawy, poczciwy, błogosławiony.

Пра́ведчикъ, v. Правéтчикъ.

†**Правéжъ**, -а, *m.* wymaganie długów, exekucya, exakcya.

†**Правéтчикъ**, -а, *m.* wymagacz długów, exekutor, exaktor.

Пра́вило, -а, *n.* reguła; prawidło; zasada; przepis; trafne pра́вило, *Mathem.* regula trzech; монастырскія пра́вила, reguły klasztorne; пра́вила Свящéннаго Писа́нія, kanon pisma świętego.

Пра́вило, -а, *n.* liniał; rudel, stér; prawidło; *Artill.* kierownik, drążek celowniczy; (*u mularzy:*) prawidło do wyprowadzania ścian prosto; ogon (u chartów).

Пра́вилье, -я, *n.* 1. prawidła szewckie do bótów; 2. listwa do wyciągania kornesów.

Пра́вильникъ, -а, *m.* 1. *Eccl.* ustawa kościelna, rytuał; *it.* v. Канóникъ; 2. v. Регуля́торъ.

Пра́вильность, -и, *f.* regularność, foremność, porządek.

Пра́вильный, -ая, -ое, *adj.* regularny, przyzwoity, porządny, foremny; правильная фигýра, *Mathem.* figura foremna; пра́вильный глаго́лъ, *Gramm.* słowo foremne.

Пра́вильный, -ая, -ое, *adj.* linijałowy; stérowy, rudlowy; правильныя пе́рья у пти́цъ, pióra stérowe u ptaków.

Пра́вильщикъ, -а, *m.* 1. stérnik, szopnik; 2. woźnica.

Правильщикъ, -а, *m.* kostowpraw, ten co członki wywichnięte prostuje, wstawia, wprawia; v. Костоправъ.

Пра́вина, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. prawo; 2. usprawiedliwienie, odwód prawny.

Правитель, -я, *m.* rządca, zarządca; правитель канцеля́ріи, dyrektor kancelaryi; правитель государства, rządca, rejent Państwa. [cielka, rządczyni.

Правительница, -ы, *f.* rządzi-

Правительственный, -ая, -ое, *adj.* rządowy; правительственная коммиссія, Kommissya Rządowa.

Правительство, -а, *n.* rząd, rządzenie; zwierzchność, wyższa władza.

Правительствованіе, -я, *n.* rządzenie, sprawowanie rządu.

Правительствовать, *v. n.* rządzić, rząd sprawować.

Правительствующій, -ая, -ее, *part. a.* rządzący.

†**Правити**, *v. a.* 1. rządzić, władać, sprawować rząd; usprawiedliwiać; wykonywać, wypełniać; wprawiać, wprawić (*np.* nogę, rękę wywichniętą); – кораблёмъ, stérować okrętem; – рулёмъ, stérować; – 2. v. Вы́скивать (1).

Пра́вить, *v. a.* łoszadьmi, kierować końmi; *it.* – бра́твы, obciągać, ostrzyć brzytwy; – печа́тные ли́сты, przeglądać arkusze wybite, korektę robić; – долги́, exekwować długi.

Пра́вленіе, -я, *n.* 1. wprawienie członka wywichniętego; 2. obciąganie, ostrzenie brzytew; 3. правленіе лошадьми́, kierowanie, powodzenie końmi.

Правле́ніе, -я, *n.* rząd (krajowy); dyrekcya; губе́рнское –, rząd gubernialny.

Пра́внука, -и, *f.* prawnuczka.

Пра́внукъ, -а, *m.* prawnuk.

Пра́внучата, -ъ, *s. c. pl.* prawnuczęta. [wnuczek.

Пра́внучекъ, -чка, *m. dim.* pra-

Пра́внучка, -и, *f. dim.* prawnuczka.

Пра́во, *adv.* prawdziwie, szczerze, istotnie, do prawdy; w prawo, na prawo.

Пра́во, -а, *n.* prawo, moc, władza; ustawa, prawo; наро́дное пра́во, prawo narodowe; уголо́вное пра́во, prawo kryminalne; права́ и преимýщества мѣща́нскаго сословія, prawa miejskie.

Право-вѣдецъ, -дца, *m.* prawoznawca, prawnik; -вѣ́дство, -а,

Право-вѣдѣніе, -я, *n.* prawnictwo, prawoznawstwo, nauka prawa; **-вѣрie**, -я, *n.* prawowierność; **-вѣрный**, -ая, -ое, *adj.* prawowierny; **-вѣрство**, *v.* **Правовѣрie**; **-душie**, -я, *n.* poczciwość, szczerość; **-душный**, -ая, -ое, *adj.* poczciwy, szczery; **-мыслie**, -я, *n.* prawomyślność; **-мыслящій**, -ая, -ее, *adj.* prawomyślny; **-писáніе**, -я, *n.* pisownia, ortografia; **-слáвіе**, *v.* **Правовѣрie**; Недѣля Православія, pierwszy tydzień wielkiego postu; **-славнохристіáнскій**, *v.* **Правослáвный**; **-слáвный**, -ая, -ое, *adj.* prawochwalny.

Правость, -и, *f.* prawość, sprawiedliwość, słuszność.

Право-сýдіе, -я, *n.* sprawiedliwość, słuszność; **-сýдный**, -ая, -ое, *adj.* sprawiedliwy, słuszny; **-сýдство**, *v.* **Правосýдіе**.

Правота, -ы, *f.* prawość.

Правотолюбивый, -ая, -ое, *adj.* prawdolubny.

Правотолюбіе, -я, *n.* prawdolubność. [ręka prawa.

Правшá, -и, *s. c. pop.* prawica,

Прáвый, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) prawy; sprawiedliwy; szczery, prawdziwy; czysty, niewinny; прáвая рукá, prawa ręka; *Milit.* prawe skrzydło. [pragmatyczny.

Прагматическій, -ая, -ое, *adj.*

Прагъ, *Eccl. sl.*, *v.* **Порóгъ**.

†**Прáдѣдина**, -ы, *f.* pradziedzina.

Прáдѣдовскій, -ая, -ое, *adj.* pradziadowski. [dek.

Прáдѣдушка, -и, *m.* pradzia-

Прáдѣдъ, -а, *m.* pradziad.

Празднествéнный, *Eccl. sl.*, *v.* **Прáздничный**.

Празднество, -а, **Празднествó**, -á, *n.* uroczystość, obchód solenny; święto.

Прáзднікъ, -а, *m.* święto; uroczystość; цáрскій прáзднікъ, *v.* **Цáрскій** (день); прáзднікъ прáзднікъ, święto nad świętami, zmartwychwstane Chrystusa Pana. [wanie, biesiadowanie.

Празднічáніе, -я, *n.* świątkowanie.

Празднічать, *v. n.* świątkować, biesiadować.

Прáзднічскій, *v.* **Прáздничный**. [świąteczny.

Прáздничный, -ая, -ое, *adj.*

Прáздно, *adv.* próżno, nic nierobiąc.

Празднованіе, -я, *n.* obchód, obchodzenie (*np.* święta).

Празднователь, -я, *m.* ten co jaką uroczystość, święto jakie obchodzi.

Прáздновать, *v. a.* 1. świętkować, święto obchodzić; 2. próżnować.

Праздолюбецъ, -бца, *m.* próżniak, próżnujący, leniuch.

Праздолюбивый, -ая, -ое, *adj.* lubiący próżnować, próżnujący; próżniacki.

Праздолюбіе, -я, *n.* próżniactwo.

Праздолюбный, *v.* **Праздолюбивый**. [żniactwo.

Праздолюбство, -а, *m.* próż-

Праздолюбствовать, *v. n.* próżnować, próżniakiem być.

Праздносло́вецъ, -вца, *m.* próżnomówca, gaduła, papla.

Праздносло́вить, *v. n.* paplać, paplotać, bzdurzyć.

Праздносло́віе, -я, *n.* próżnomowność, czcze słowa.

Праздносло́вный, -ая, -ое, *adj.* próżnomowny, gadatliwy.

Прáздность, -и, *f.* próżnowanie. próżniactwo; §. прáздность есть мать пороковъ *abo* прáздность ведётъ къ погибели, próżniactwo jest źródłem wszystkich występków.

Праздохождéніе, *Eccl. sl.*, **Праздношатáніе**, *v.* **Праздношатáтельство**.

Праздношатáтельство, -а, *n.* próżniactwo, próżnowanie; tułanie się, wałęsanie się.

Праздношатáющійся, -аяся, -ееся, *adj.* próżnotułający się, wałęsający się, włóczęga.

Праздноя́дець, -дца, *m. Eccl. sl.*, *v.* **Тунеяде́цъ**.

Прáздный, -ая, -ое, *adj.* próżny, pusty; czczy; nadaremny; (*o czasie*:) wolny, swobodny; (*o osobach*:) próżny, próżnujący, leniwy, gnuśny; прáздныя слова, próżne, czcze słowa.

Прáзелень, -и, *f.* farba bladozielona, błękitnozielonawa.

Прáктика, -и, *f.* praktyka.

Практиковáть, *v. n.* praktykować, mieć praktykę.

Прáктикъ, -а, *m.* praktyk.

Практическій, -ая, -ое, *adj.* praktyczny. [od pramatki.

Прамáтерній, -яя, -ее, *adj.*

Прамáтерь, -и, *f.* pramatka.

Прамъ, *v.* **Паромъ**.

Прáніе, -я, *n.* pranie.

Прáотецъ, -тца, *m.* praojciec; pierwszy rodzic; pierwszy przodek.

Прáотéческій, **Прáотцовскій**, -ая, -ое, *adj.* praojcowski, do pierwszego przodka należący.

Прáотчій, *v.* **Прáотéческій**, **Прародúтельскій**.

Прáпорный, -ая, -ое, *adj.* chorągwiany.

Прáпорщикъ, -а, *m.* chorąży.

Прáпорщица, -ы, *f.* chorążyna, żona chorążego.

Прáпорщичій, -ья, -ье, *adj.* chorążowski, do chorążego należący.

Прáпоръ, -а, *m.* 1. chorągiew', (*dim.* chorągiewka), proporzec; 2. (†), chorągiew', kompania żołnierzy.

Прапрабáбка, -и, *f.* praprababka. [*adj.* prapraojcowski.

Прапрадéдовскій, -ая, -ое,

Прапрáдѣдъ, -а, *m.* prapraojciec.

Прапрáщуръ, -а, *m.* ojciec prapradziada.

Прародúтель, -я, *m.* prarodzic; прародúтели, *pl.* prarodzice.

Прародúтельница, -ы, *f.* prarodzica, prarodzicielka.

Прародúтельскій, -ая, -ое, *adj.* prarodzicielski.

Прáса, -ы, *f.* prasa; прáса виноградная, prasa winniczna.

Прáсовка, -и, *f.* (*u krawców*:) prasulec. [ryb i mięsa.

Прáсолъ, -а, *m.* przekupień

Прáссій, *Eccl. sl.*, *v.* **Прáзелень**.

Прасъ, -а, *m. Bot.* (*allium porrum*), por.

Прáти, *v. a. Eccl. sl.* 1. deptać, tłoczyć nogami; 2. tłoczyć, cisnąć, wyciskać; 3. międlić, trzeć (len, konopie); 4. prając wyżymać (bieliznę); 5. przeć, napierać, opierać się, walczyć; *v.* **Противобóрствовать**.

Прахъ, -а, *m.* proch, pył.

Прáчешный, -ая, -ое, *adj.* do praczek należący; do prania należący; прáчешный валёкъ, kijanka, pralnik; **прáчешная**, -óй, *s. f.* pralnia, praczkarnia.

Прáчка, -и, *f.* praczka.

Прáща, -и, *f.* proca.

Прáщникъ, -а, *m.* procarz, procnik. [prapradziadowski.

Прáщурскій, -ая, -ое, *adj.*

Прáщуръ, -а, *m.* prapradziad.

Прáщъ, -а, *m.*, *v.* **Прáща**.

Преблагíй, -áя, -óе, *adj.* przedobry, arcydobry.

Преблажéнный, -ая, -ое, *adj.* nader szczęśliwy.

Пребогáтый, -ая, -ое, *adj.* przebogaty, nader bogaty.

Преборáти, **Преборóти**, *Eccl. sl.*, *v.* **Поборáть**.

Пребывáлище, -а, *n. Eccl. sl.* miejsce przebywania.

Пребывáніе, -я, *n.* przebywanie, przemieszkanie, pobyt, bytność. [mieszkaniec.

Пребывáтель, -я, *m. Eccl. sl.*

Пребывáть, **Пребы́ть**, *v. n.* przebywać, przebyć, pobyć, pozostawać, pozostać, zostawać, zostać.

Превесёлый, -ая, -ое, *adj.* arcywesoły, bardzo wesoły.

Превзойти, *v. perf.*, *v. sub*: **Превосходúть**.

Преводúть, **Превóдчикъ**, **Преводъ**, *Eccl. sl.*, *v.* **Перев...**.

Превозвы́сить, **-ся**, *v.* **Превознести**, **-ся**.

Превозвышáть, **-ся**, *v.* **Превозноси́ть**, **-ся**.

Превозвышéніе, *v.* **Превознесéніе**. [zwyciężanie.

Превозмогáніе, -я, *n.* prze-

Превозмогáть, **Превозмóчь**, *v. a.* przezwyciężać, przezwyciężyć, przemagać, przemódz, pokonać.

Превозможéніе, -я, *n.* przemożenie, przezwyciężenie, pokonanie.

Превознесéніе, -я, *n.* wyniesienie, wywyższenie kogo.

Превознести́ & Превознéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Превозноси́ть**, -ся.

Превознóсить, Превознести́ & Превознéсть, *v. a.* wywyższać, wywyższyć, wynosić, wysławiać, wysławić, uwielbiać, uwielbić; -ся, *a*) *v. r.* wynosić się, nadymać się, nadąć się; *β*) *v. p.* napuszać się, napuszyć się.

Превознóсливость, -и, *f.* wyniosłość, nadętość, dumność, pyszność.

Превознóсливый, -ая, -ое, *adj.* wyniosły, nadęty, dumny, pyszny.

Превознощéніе, -я, *n.* wywyższanie, wysławianie; wyniosłość, duma.

Превóй, -я, *m. Eccl. sl.* zawój.

Превосходи́тельный, -ая, -ое, *adj.* Jaśnie Wielmożny (tytuł nadawany).

Превосходи́тельство, -а, *n.* Jaśnie Wielmożny (tytuł).

Превосходи́ть, Превзойти́, *v. a.* кого-либо въ чёмъ, przechodzić, przejść, przewyższać, przewyższyć kogo w czém; śto превосхóдитъ человѣческія понятія, to przechodzi ludzkie (wszelkie) pojęcia.

Превосхóдность, -и, *f.*, v. **Превосхóдство.**

Превосхóдный, -ая, -ое, *adj.* wyborny, osobliwy, szczególny, nadzwyczajny; превосхóдная стéпень, *Gramm.* (*superlativus*), stopień najwyższy.

Превосхóдство, -а, *n.* wyższość, pierwszeństwo.

Превосхóдствовать, v. **Превосходи́ть.** [wyższenie.

Превосхождéніе, -я, *n.* prze-

Превратúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Превращáть**, -ся.

Преврáтно, *adv.* 1. przewrotnie, zmiennie; 2. opacznie, na opak.

Преврáтность, -и, *f.* przewrotność, przewrót; odmienność (fortuny).

Преврáтный, -ая, -ое, *adj.* przewrotny, zmienny, niestały.

Превращáть, Превратúть, *v. a.* przemieniać, przemienić, obracać, obrócić w co, przeobrażać, przeobrazić; *burzyć, niszczyć, wywracać, obalać; przewracać, przewrócić, przekręcać, wywracać, wywrócić, tłumaczyć opacznie; uwodzić, zwodzić, poduszczać, poduszczyć; -ся, *a*) *v. r.* obracać się, przewracać się, przewrócić się; przemieniać, przemienić, obracać się, obrócić się w co, przeobrażać się, przeobrazić się (w co); *β*) *v. p.* być obracanym, obróconym, przemienianym, przemienionym.

Превращéніе, -я, *n.* przeobrażenie, przemiana, obrócenie w co; metamorfoza; wywrócenie, zburzenie. [*sub*: **Перевы́шать**, -ся.

Превы́сить, -ся, *v. perf.*, v. **Превы́спренній**, -яя, -ее, *adj. Eccl. sl.* wysoki, bardzo górny.

Превы́спренность, -и, *f.* wielka wysokość, górność.

Превы́шать, Превы́сить, *v. a.* przewyższać, przewyższyć, przechodzić, górę brać, wziąść nad kim; -ся, *v. p.* być wyższym, mieć górę, wyższość, górować nad kim.

Превы́шеніе, -я, *n.* wyższość, pierwszeństwo; władza.

Превѣса, -ы, *f.*, **Превѣсъ**, -а, *m. Eccl. sl.* waga, ciężar, gwicht.

Превѣсни, -ей, *f. pl.*, **Превѣсы**, -овъ, *m. pl. Eccl. sl.* waga, gwicht.

Превѣчно, *adv.* przedwiecznie.

Превѣчность, -и, *f.* przedwieczność.

Превѣчный, -ая, -ое, *adj.* przedwieczny. [(*np.* kolana).

Прегибáти, *v. a. Eccl. sl.* zginać

Прегрáда, -ы, *f.* przegroda, zapora, tama, zawada, przeszkoda.

Прегради́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прегражда́ть**, -ся. [tyć).

Прегрáдъ, v. Лютикъ (żel-

Прегражда́ть, Прегради́ть, *v. a.* 1. przegradzać, przegrodzić, przepierzać, przepierzyć; 2.* przeszkadzać, przeszkodzić, zagradzać, zagrodzić; -ся, *v. p.* być przegradzanym, przegrodzonym.

Прегражде́ніе, -я, *n.* przegrodzenie, przegroda, przepierzenie. [gruby.

Прегру́бый, -ая, -ое, *adj.* prze-

Прегрѣша́ть, Прегрѣши́ть, *v. a.* grzeszyć, zgrzeszyć.

Прегрѣше́ніе, -я, *n.* zgrzeszenie, grzéch, upadek.

Прегрѣши́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прегрѣша́ть.**

Предава́ніе, -я, *n.* oddawanie, poruczanie, polecanie.

Предава́ть, Предáть, *v. a.* oddawać, oddać, poddawać, poddać, wydawać, wydać; poruczać, poruczyć, polecać, polecić, zalecać, zalecić, podawać, podać, ustanawiać, ustanowić; предавáть кáзни, v. **Казни́ть**; предавать проклятію, v. **Проклина́ть**; -городъ огню и мечу, niszczyć miasto ogniem i mieczem; предáть что-либо забвéнію, puścić w niepamięć; предать землѣ, pochować, pogrzebać; предáть смéрти, skazać na śmierć; предáть дýшу (*abo* духъ) Бóгу, oddać ducha, duszę Bogu; umrzeć; -ся, *a*) *v. r.* oddawać się, oddać się, poświęcać się, poświęcić się komu, czemu; *β*) *v. p.* być wydawanym, wydanym, zdradzonym.

Предáніе, -я, *n.* 1. oddanie, wydanie kogo, zdradzenie; 2. ustawa; 3. изýстное преданіе; ustne podanie, tradycya.

Предáнность, -и, *f.* przychylność, przywiązanie.

Предáнный, -ая, -ое, *adj.* oddany, wydany wo życie ręce; przywiązany, przychylny, oddany komu.

Предáтель, -я, *m.* zdrajca.

Предáтельница, -ы, *f.* zdrajczyni.

Предáтельнѣ, *adv. Eccl. sl.* podług podania, podług tradycyi.

Предáтельски, *adv.* zdradziecko, po zdradziecku.

Предáтельскій, -ая, -ое, *adj.* zdradziecki, od zdrajcy.

Предáтельство, -а, *n.* zdradziectwo, zdrada.

Предáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предава́ть**, -ся. [przyszły.

Предбýдущій, -ая, -ее, *adj.*

Предварéніе, -я, *n.* poprzedzenie, uprzedzenie.

Предваритель, -я, *m.* poprzedziciel, uprzedziciel.

Предварúтельно, *adv.* poprzednio, poprzedniczo, wcześnie.

Предварúтельный, -ая, -ое, *adj.* poprzedni, poprzedniczy.

Предварúть, Предварúть, *v. a.* uprzedzać, uprzedzić, poprzedzać, poprzedzić, przestrzegać, przestrzedz. [dzenie.

Предвúдѣніе, -я, *n.* przewi-

Предвúдѣть, *v. a.* przewidzieć; -ся, *v. p.* być przewidzianym.

Предвижéніе, -я, *n. Eccl. sl.* przesunięcie, przestawienie; przejście, przeniesienie się.

Предвкусúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Предвкýшать.**

Предвкýшать, Предвкусúть, *v. a.* kosztować co naprzód; przeczuwać, przeczuć. [czucie-

Предвкýшеніе, -я, *n.* prze-

Предводúтель, -я, *m.* wódz, dowódzca, przewodnik, prezydujący w jakiém zgromadzeniu; предводúтель дворянства, дворянскій предводúтель, marszałek szlachecki. [wodniczka.

Предводúтельница, -ы, *f.* prze-

Предводúтельскій, -ая, -ое, *adj.* wodzowy, do wodza, dowódzcy należący.

Предводúтельство, -а, *n.* dowództwo, przewodnictwo.

Предводúтельствовать, *v. n.* чѣмъ, przewodniczyć, prowadzić.

Предводúть, *v. a.* przewodniczyć, dowodzić.

Предвождéніе, -я, *n.* prowadzenie, przewodniczenie.

Предвозвѣстúтель, Предвозвѣстúтельница, v. **Предвозвѣстникъ, Предвозвѣстница.**

Предвозвѣстúтельный, -ая, -ое, *adj.* przepowiadający.

Предвозвѣстúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предвозвѣща́ть**, -ся.

Предвозвѣстникъ, -а, *m.* poprzednik, przepowiedca.

Предвозвѣстница, -ы, *f.* poprzednica.

Предвозвѣща́ть, Предвозвѣстúть, *v. a.* przepowiadać, przepowiedzieć, oznajmiać, dawać znak.

Предвозвѣщéніе, -я, *n.* przepowiedzenie.

Предвозгласúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Предвозглашáть**.

Предвозгласúый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* przepowiedni, ogłaszający co; предвозгласная недѣля, trzeci tydzień przed wielkim postem.

Предвозглашáть, Предвозгласúть, *v. a.* zaczynać, zacząć pieśń śpiewać.

Предвратíе, -я, *n. Eccl. sl.* miejsce przed bramą, przed wrotami.

Предвѣдéнъ, -дна, *m. Eccl. sl.* ten co przyszłą rzecz naprzód wie, ten co przewiduje.

Предвѣдéніе, -я, *n.* przewidzenie, uznanie naprzód.

Предвѣдѣти, *v. a. Eccl. sl.* uznawać naprzód, przewidzieć, naprzód wiedzieć przyszłą rzecz.

Предвѣстúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предвѣщáть**, -ся.

Предвѣстíе, -я, *n.* zwiastowanie; wróżba; przepowiednia; *it.* przeczucie.

Предвѣстúникъ, -а, *m.* 1. przepowiadacz, zwiastownik; prorok; 2. poprzednik; skazówka, wróżba.

Предвѣстúница, -ы, *f.* przepowiadaczka, zwiastownica; prorokini; wieszczka; skazówka, wróżba.

Предвѣчно, *adv.* przedwiecznie. [czność.

Предвѣчность, -и, *f.* przedwie-

Предвѣчный, -ая, -ое, *adj.* przedwieczny. [ctie.

Предвѣщáніе, v. **Предвѣщáтельство**.

Предвѣщáтель, Предвѣщáтельница, v. **Предвѣстúникъ, Предвѣстúница**.

Предвѣщáтельный, -ая, -ое, *adj.* przepowiedni.

Предвѣщáть, Предвѣстúть, *v. a.* przepowiadać, przepowiedzieć, zapowiadać, zapowiedzieć, zwiastować; предвѣщáть комý-либо смерть, przepowiedzieć komu śmierć; -ся, *v. p.* być przepowiadanym, przepowiedzonym, zapowiadanym, zapowiedzonym, zwiastowanym.

Предглаго́лати, *Eccl. sl.*, v. **Предсказывать**.

Предго́рie, -я, *n.* przedgórze, miejsce przed górą.

Предго́рный, -ая, -ое, *adj.* przed górą leżący.

Предгоро́дье, **Предгра́дie**, -я, *n. Eccl. sl.* przedmieście.

Преддвéрie, -я, *n.* przededrzwie, miejsce przed drzwiami; początek, zaczęcie, poprzednik, znak czego, wróżba. [przysionek.

Предддвóрie, -я, *n. Eccl. sl.*

Предержáщій, -ая, -ее, *adj.* zwierzchni, wyższy.

Предзнаменíе, Предзнаменовáніе, -я, *n.* poprzednik, poprzedniczka, znak, oznaka.

Предзнаменовывать, Предзнаменонáть, *v. a.* znamionować, wróżyć; zwiastować; -ся, *v. p.* być zwiastowanym.

Предзнача́ть, Предзна́чить, *v. a.* 1. *Mus.* rodzaj tonu oznaczać, oznaczyć; kłaść, położyć znak tonu przed nótą; 2. v. Предзнаменовáть. [przewidzenie.

Предзнáніе, -я, *n. Eccl. sl.*

Предзна́чить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предзнача́ть**, -ся.

Предзрѣніе, *Eccl. sl.*, v. **Предвѣдѣніе**.

Предзрѣти & Предузрѣти, *v. perf.*, v. *sub*: **Предузрѣвáти**.

Предúй, *adv. Eccl. sl.* wprzód, naprzód. [v. **Раздирáть**.

Предúрати, Предрáти, *Eccl. sl.*, **Предисловíе**, -я, *n.* przedsłowie, przemowa, przedmowa.

Предисло́вный, -ая, -ое, *adj.* przedsłowny, przedmowny, wstępny. [докъ.

Пре́дки, -овъ, *m. pl.*, v. **Пре-**

Предлага́ть, Предложúть, *v. a.* kłaść, położyć co przed kim; przekładać, przełożyć; przedkładać, przedłożyć, przedstawiać, przedstawić (co komu ustnie *lub* na piśmie); proponować, zaproponować; -ся, *v. p.* być kładzionym, położonym przed kim; być przekładanym, przełożonym, przedstawianym, przedstawionym, *etc.*

Предлежáть, *v. n.* leżeć przed kimś, mieć co przed sobą, czekać, oczekiwać (*np.* czeka kogo co), nadchodzić, zbliżać się.

Предлежáщій, -ая, -ее, *part. a.* nastający, nadchodzący, zbliżający się.

Предло́гъ, -а, *m.* pozór, wybieg; подъ предло́гомъ, pod pozorem; *Gramm.* (*praepositio*), przyimek.

Предложéніе, -я, *n.* 1. kładzenie, położenie, stawienie czego przed kim; хлѣбы предложéнія, (*w bibl.*) chleby pokładne; 2. przełożenie, przedstawienie, podanie czego ustne *lub* na piśmie, propozycya, podawanie, wniosek, przekładanie, zalecenie; 3. *Gramm. Log.* zdanie, założenie.

Предложúтель, я, *m. Eccl. sl.* przedstawiacz, przedstawiający co komu, proponujący.

Предложúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предлага́ть**.

Предло́жный, -ая, -ое, *adj. Gramm.* przyimkowy; предло́жный падéжъ, przypadek przyimkowy, przypadek siódmy, miejscownik.

Предмéтный, -ая, -ое, *adj.* przedmiotowy, przedmiotny, objektywny.

Предмéтъ, -а, *m.* przedmiot, objekt; przedmiot nauki jakiéj; cel, zamiar. [ście.

Предмéстie, -я, *n.* przedmie-

Предмéстникъ, -а, *m.* poprzednik.

Предмéстница, -ы, *f.* poprzednica, poprzedzająca kogo.

Предмéстный, -ая, -ое, *adj.* przedmieściowy, od przedmieścia.

Предназнача́ть, Предназна́чить, *v. a.* przeznaczać, przeznaczyć, wyznaczać, wyznaczyć; -ся, *v. p.* być przeznaczanym, przeznaczonym, wyznaczanym, wyznaczonym.

Предназначéніе, -я, *n.* przeznaczenie, wyznaczenie.

Предназна́чить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предназнача́ть**, -ся.

Преднамéрeваться, Предна-мéриться, *v. r.* zamyślać się, zamyślić się, mieć za cel, mieć co na oku, zmierzać do czego, zakrawać na co, zamierzać sobie, mieć na widoku.

Преднарека́ть, Преднаре́чь, *v. a.* przeznaczać, przeznaczyć, wyznaczać, wyznaczyć, mianować wprzód, naprzód.

Преднаречéніе, -я, *n.* przeznaczenie, wyznaczenie, mianowanie wprzód, naprzód.

Преднаре́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Преднарека́ть**, -ся.

Предначинáти, Предначéщи, *Eccl. sl.*, v. **Предрекáть**.

Предначáльникъ, -а, *m. Eccl. sl.* pierwszy naczelnik.

Предначертáвать, Предначертáть, *v. a.* skreślać, skreślić, napisywać, napisać co naprzód, robić, zrobić czemu rys.

Предначертáніе, -я, *n.* skreślenie, napisanie poprzednie.

Предначертáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предначертáвать**, -ся.

Предначéртывать, -ся, v. **Предначертáвать**, -ся.

Пре́дній, *Eccl sl.*, v. **Пере́дній**.

Предпослѣсячіе, -я, *n. Eccl. sl.* przednów, czas przed nowiem.

Предобража́ти, Предобрази́ти, *v. a. Eccl. sl.* wyobrażać, wyobrazić, wystawiać, wystawić; *it.* v. Предзнаменовáть.

Предображéніе, -я, *n. Eccl. sl.* wyobrażenie, wzór, wizerunek; *it.* v. Предзнаменовáніе.

Предобрази́ти, *v. perf.*, v. *sub*: **Предобража́ти**.

Предо́брый, -ая, -ое, *adj.* przedobry, bardzo poczciwy.

Предозначáть, Предозна́чить, *v. a.* przeznaczać, przeznaczyć co naprzód.

Предозначéніе, -я, *n.* przeznaczenie czego.

Предозна́чить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предозначáть**, -ся.

Пре́докъ, -дка, *m.* przodek; пре́дки, *pl.* przodkowie.

Предопредѣлéніе, -я, *n.* przeznaczenie, postanowienie, wyrok; - Бóжіе, przeznaczenie Boskie, wyrok Boski.

Предопредѣлúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предопредѣля́ть**, -ся.

Предопредѣля́ть, Предопредѣлúть, *v. a.* przeznaczać, przeznaczyć, postanawiać, postanowić; -ся, *v. p.* być przeznaczanym,

przeznaczonym, postanawianym, postanowionym.

Предоста́вить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предоставля́ть, –ся.**

Предоставле́ніе, –я, *n.* pozostawienie, zostawienie.

Предоставля́ть, Предоста́вить, *v. a.* pozostawiać, pozostawić, zostawiać, zostawić; – въ чьё-либо распоряже́ніе, oddawać, oddać (или zostawiać, zostawić) co do czyjéj dyspozycyi; **–ся**, *v. p.* być pozostawianym, pozostawionym, zostawianym, zostawionym. [strzeganie.

Предостерега́ніе, –я, *n.* prze-

Предостерега́тель, –я, *m.* przestrzegacz, ostrzegający, napominacz.

Предостерега́тельный, –ая, –ое, *adj.* przestrzegający, ostrzegający, napominający.

Предостерега́ть, Предостере́чь, *v. a.* przestrzegać, przestrzedz, ostrzegać, ostrzedz; **–ся**, *v. r.* strzedz się, ustrzedz się, ostrzegać się, ostrzedz się.

Предостереже́ніе, –я, *n.* przestrzeżenie, ostrzeżenie.

Предостере́чь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предостерега́ть, –ся.**

Предосторо́жно, *adv.* ostrożnie, przezornie.

Предосторо́жность, –и, *f.* ostrożność, przezorność.

Предосторо́жный, –ая, –ое, *adj.* ostrożny, przezorny.

Предосуди́тельность, –и, *f.* ohydność, haniebność.

Предосуди́тельный, –ая, –ое, *adj.* ohydny, haniebny, krzywdzący, niegodziwy.

Предосуди́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предосужда́ть, –ся.**

Предосужда́ть, Предосуди́ть, *v. a.* hańbić, potępiać, potępić, krzywdzić, przesądzać; **–ся**, *v. p.* być hańbionym, potępianym, krzywdzonym.

Предосужде́ніе, –я, *n.* osądzenie, potępienie; hańba, ohyda, krzywda, niegodziwość.

Предохране́ніе, –я, *n.* ochronienie, zachowanie od czego, zapobieżenie.

Предохрани́тель, –я, *m.* zapobiegający czemu.

Предохрани́тельница, –ы, *f.* zapobiegająca czemu.

Предохрани́тельный, –ая, –ое, *adj.* ochraniający, zachowawczy, zachowujący od czego, zapobiegający czemu; предохрани́тельное лека́рство, lekarstwo chroniące, zachowujące od choroby.

Предохрани́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предохраня́ть, –ся.**

Предохраня́ть, Предохрани́ть, *v. a.* ochraniać, ochronić, zachowywać, zachować od czego, zapobiegać, zapobiedz czemu; przestrzegać, przestrzedz, ostrzegać, ostrzedz; **–ся**, *a) v. r.* ochraniać się, ochronić się, zachowywać się, zachować się; *β) v. p.* być ochranianym, ochronionym, być zachowywanym, zachowanym.

Предощути́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предощуща́ть, –ся.**

Предощуща́ть, Предощути́ть, –ся, v. **Предчу́вствовать, –ся.**

Предощуще́ніе, v. **Предчу́вствіе.**

Предпе́чекъ, v. **Шесто́къ.**

Предписа́ніе, –я, *n.* przepisanie, przepis, polecenie, zalecenie.

Предписа́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предписы́вать, –ся.**

Предписы́ваніе, –я, *n.* przepisywanie, polecanie, zalecanie.

Предписы́вать, Предписа́ть, *v. a.* przepisywać, przepisać (co komu), polecać, polecić, zalecać, zalecić; **–ся**, *v. p.* być przepisywanym, przepisanym. [górne.

Предплечіе, –я, *n. Anat.* ramię

Предплюсна́, –ы́, *f. Anat.* przysza, przednia część nogi.

Предполага́ть, Предположи́ть, *v. a.* zamierzać, zamierzyć; przypuszczać, przypuścić, mniemać, domyślać się, sądzić; przeznaczać, przeznaczyć, postanawiać, postanowić; §. человѣкъ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ, chłop strzela, a Pan Bóg kulę niesie.

Предположе́ніе, –я, *n.* przypuszczenie, mniemanie, domysł, konjektura, zamiar, przedsięwzięcie.

Предположи́тельный, –ая, –ое, *adj.* domniemalny, przypuszczalny, na domniemaniach oparty, konjekturalny.

Предположи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предполага́ть, –ся.**

Предпосле́дній, –яя, –ее, *adj.* przedostatni.

Предпоста́вить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предпоставля́ть, –ся.**

Предпоставле́ніе, –я, *n.* stawienie, postawienie (czego przed kim).

Предпоставля́ть, Предпоста́вить, *v. a.* stawiać, postawić (co przed kim), przedstawiać, przedstawić; **–ся**, *v. p.* być przedstawianym, przedstawionym.

Предпото́пный, –ая, –ое, *adj.* przedpotopowy; v. **Допото́пный.** [*sub*: **Предпочита́ть, –ся.**

Предпочёсть, –ся, *v. perf.*, v.

Предпочита́ніе, –я, *n.* przenoszenie, przekładanie (czego nad co), dawanie pierwszeństwa.

Предпочита́ть, Предпочёсть, *v. a.* przenosić, przenieść, przekładać co nad co, dawać, dać pierwszeństwo; **–ся**, *v. p.* być przenoszonym nad co.

Предпочте́ніе, –я, *n.* pierwszeństwo, wyższość.

Предпочти́тельно, *adv.* przenosząc co nad co, przedewszystkiem, nadewszystko.

Предпочти́тельность, –и, *f.* pierwszeństwo, wyższość.

Предпочти́тельный, –ая, –ое, *adj.* zasługujący na pierwszeństwo, wyższy. [siębranie.

Предпринима́ніе, –я, *n.* przed-

Предпринима́ть, Предприня́ть, *v. a.* przedsiębrać, przedsięwziąść; **–ся**, *v. p.* być przedsięwziętym. [sięwzięcie.

Предприня́тіе, –я, *n.* przed-

Предприня́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предпринима́ть, –ся.**

Предпріима́ть, –ся, *Eccl. sl.*, v. **Предпринима́ть, –ся.**

Предпріи́мчивость, –и, *f.* przedsiębierczość, odwaga, podejmująca się śmiałość.

Предпріи́мчивый, –ая, –ое, *adj.* przedsiębiorący, przedsiębierczy, odważny, śmiały.

Предпрія́тіе, –я, *n.* przedsięwzięcie, postanowienie, umyślenie, zamiar.

Предпрія́ть, –ся, *Eccl. sl.*, v. **Предприня́ть, –ся.**

Предприня́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предпринима́ть, –ся.**

Предразсу́докъ, –дка, *m.* przesąd, uprzedzenie.

Предразсужде́ніе, –я, *n.* przesąd, uprzedzenie.

Предра́ти, *perf.*, v. **Предира́ти.**

Предрека́ніе, Предре́кать, v. **Предсказа́ніе, Предсказа́ть.**

Предре́чёніе, v. **Предсказа́ніе.**

Предре́чь, v. **Предсказа́ть.**

Предсказа́ніе, –я, *n.* przepowiedzenie, przepowiednia, proroctwo; wróżba.

Предсказа́тель, –я, *m.* przepowiadacz przyszłych rzeczy, prorok.

Предсказа́тельница, –ы, *f.* przepowiadaczka przyszłych rzeczy, prorokini.

Предсказа́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предсказа́ывать, –ся.**

Предсказа́ываніе, –я, *n.* przepowiadanie przyszłych rzeczy, prorokowanie; *cfr.* **Предсказа́ніе.**

Предсказа́ывать, Предсказа́ть, *v. a.* przepowiadać, przepowiedzieć, prorokować; **–ся**, *v. p.* być przepowiadanym, przepowiedzonym.

Предсло́віе, v. **Предисло́віе.**

Предсме́ртный, –ая, –ое, *adj.* przedśmierciowy, śmierć poprzedzający; предсме́ртная борьба́, pasowanie się ze śmiercią, konanie.

Представа́ть, Предста́ть, *v. n.* stawać, stać, stanąć, stawić się przed kim. [stnik; reprezentant.

Представи́тель, –я, *m.* namie-

Представи́тельство, –а, *n.* namiestnictwo; reprezentacya.

Представи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Представля́ть, –ся.**

Представле́ніе, –я, *n.* przedstawienie, wystawienie, okazanie; przedstawienie, raport na piśmie; – доказа́тельствъ, okazanie dowodów.

Представля́ть, Представи́ть, *v. a.* przedstawiać, przedstawić, stawiać kogo, przyprowadzać, przyprowadzić kogo dokąd; podawać, podać co ustnie *lub* na piśmie; uwiadomiać, uwiadomić, donosić, donieść; przedstawiać, wystawiać, wyobrażać; представи́ть себѣ́ что въ умѣ́, wy-, przedstawić sobie co w myśli; можешь себѣ́ представи́ть, какъ я радъ, możesz sobie wystawić, jak ja rad; ты не можешь себѣ́ представить, какъ ..., ty nie możesz sobie wystawić, jak ...; **–ся,** *a) v. r.* wystawiać siebie, udawać; zdarzać się, zdarzyć się, wydarzać się, wydarzyć się; представля́ться больны́мъ, udawać chorego; *β) v. p.* być przedstawianym, przedstawionym, *etc.*

Предста́тель, –я, *m.* 1. protektor, opiekun, przyczyńca za kim; 2. (†), v. **Предстоя́тель.**

Предста́тельница, –ы, *f.* protektorka, opiekunka.

Предста́тельство, –а, *n.* protekcya, przyczynienie się, wstawienie się, prośba za kim.

Предста́тельствовать, *v. n.* przyczyniać się, wstawiać się, prosić za kim; *it.* reprezentować kogo. [**Представля́ть.**

Предста́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Предстоя́ніе,** –я, *n.* stanie przed kim; zagrażanie, nadchodzenie, zbliżanie się (*np.* niebezpieczeństwa).

Предстоя́тель, –я, *m.* który przed kim stoi; przełożony, starszy; *it.* v. **Настоя́тель.**

Предстоя́ть, *v. n.* stawać, stać, stanąć, stawić się przed kim; przedstawać; * nadchodzić, zbliżać się, zagrażać; **предстоя́щее,** *Mathem.* spółczynnik.

Предтѣ́ніе, –я, *n. Eccl. sl.* przedmurze, miejsce przed ścianą, przed murem.

Предсѣда́тель, –а, *m.* prezydent, prezes.

Предсѣда́ніе, –я, *n.* prezydowanie, prezydencya.

Предсѣда́тель, –я, *m.* prezydent, prezes.

Предсѣда́тельскій, –ая, –ое, *adj.* prezydentski, prezesowski.

Предсѣда́тельство, –а, *n.* prezesowstwo. [prezydowanie.

Предсѣда́тельствованіе, –я, *n.* **Предсѣда́тельствовать,** *v. n.* prezydować, mieć pierwsze miejsce w radzie.

Предсѣда́тельствующій, –ая, –ее, *part. a.* prezydujący.

Предсѣда́ть, *v. n.* siedzieć wyżej od innych, mieć pierwsze miejsce; *it.* v. **Предсѣда́тельствовать.**

Предтеча, –и, *m. Eccl. sl.* poprzednik, przewodnik; Іоа́ннъ Предтеча, (*w bibliі:*) św. Jan przestaniec. [poprzedzenie (kogo).

Предтеченіе, –я, *n. Eccl. sl.*

Предтеченскій, –ая, –ое, *adj.* do poprzednika należący.

Предубѣди́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предубѣжда́ть,** –ся.

Предубѣжда́ть, Предубѣди́ть, *v. a.* ujmować, ująć, nakłaniać, nakłonić, przeciągać, przeciągnąć kogo na swoję stronę.

Предубѣжде́ніе, –я, *n.* przesąd, uprzedzenie.

Предувѣдомить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предувѣдомля́ть,** –ся.

Предувѣдомле́ніе, –я, *n.* uwiadomienie, przestroga; przemowa do dzieła; v. **Предисло́віе.**

Предувѣдомля́ть, Предувѣдомить, *v. a.* uwiadomiać, uwiadomić, oznajmiać, oznajmić, dawać, dać znać, uprzedzać, uprzedzić o czém; **–ся,** *v. p.* być uwiadomianym, uwiadomionym, *etc.*

Предугада́ніе, –я, *n.* zgadnienie naprzód, przewidywanie, przeczuwanie.

Предугада́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предугады́вать,** –ся.

Предугадыва́ніе, –я, *n.* przewidywanie, przeczuwywanie, zgadywanie czego naprzód; *cfr.* **Предугада́ніе.**

Предугады́вать, Предугада́ть, *v. a.* zgadywać, zgadnąć co naprzód, przewidywać, przewidzieć, przeczuwać, przeczuć co; **–ся,** *v. p.* być przewidywanym, przeczuwywanym, przeczutym, zgadnionym naprzód.

Предуготова́ніе, –я, *a. Eccl. sl.* przygotowanie, przysposobienie. [v. **Предуготовить,** –ся.

Предуготова́ть, –ся, *Eccl. sl.*, **Предуготови́тельный,** –ая, –ое, *adj.* przygotowawczy, przysposabiający.

Предуготови́ть & Предуготовить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предуготовля́ть,** –ся.

Предуготовле́ніе, –я, *n.* przygotowanie, przysposobienie.

Предуготовля́ть, Предуготовить, *v. a.* przygotowywać, przygotować, przysposabiać, przysposobić; **–ся,** *a) v. r.* przygotowywać się, przygotować się; *β) v. p.* być przygotowywanym, przygotowanym, przysposobionym.

Предузнава́ніе, –я, *n.* uznawanie naprzód, rozpoznanie, poznanie.

Предузнава́ть, Предузна́ть, *v. a.* uznawać, uznać naprzód, rozpoznawać, rozpoznać, poznawać, poznać naprzód; **–ся,** *v. p.* być uznawanym, uznanym naprzód, *etc.*

Предузна́ніе, –я, *n.* poznanie, rozpoznanie, uznanie naprzód; *cfr.* **Предузнава́ніе.**

Предузна́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предузнава́ть,** –ся.

Предузрѣва́ть, Предузрѣ́ть, *Eccl. sl.*, v. **Предвидѣ́ть.**

Предупредительный, –ая, –ое, *adj.* poprzedniczny, wczesny.

Предупреди́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предупрежда́ть,** –ся.

Предупрежда́ть, Предупреди́ть, *v. a.* uprzedzać, uprzedzić, wcześnie zawiadomiać, zawiadomić; v. **Предувѣдомля́ть; –ся,** *v. p.* być uprzedzanym, uprzedzonym.

Предупрежде́ніе, –я, *n.* uprzedzenie, zawiadomienie wczesne.

Предускоре́ніе, –я, *n.* uprzedzenie, wyprzedzenie.

Предускори́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предускоря́ть,** –ся.

Предускоря́ть, Предускори́ть, *v. a.* uprzedzać, uprzedzić, wyprzedzać, wyprzedzić; **–ся,** *v. p.* być uprzedzanym, uprzedzonym, wyprzedzanym, wyprzedzonym.

Предусма́триваніе, –я, *n.* przewidywanie.

Предусма́тривать, Предусмотре́ть, *v. a.* przewidywać, przewidzieć; **–ся,** *v. p.* być przewidywanym, przewidzianym.

Предусмотри́тельно, *adv.* przezornie, ostrożnie, roztropnie.

Предусмотри́тельность, –и, *f.* przezorność, ostrożność, roztropność.

Предусмотри́тельный, –ая, –ое, *adj.* przezorny, ostrożny, roztropny.

Предусмотре́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предусма́тривать,** –ся.

Предуспѣ́ваніе, –я, *n.* uprzedzanie, zdążanie.

Предуспѣ́вать, Предуспѣ́ть, *v. a.* uprzedzać, uprzedzić, zdążać, zdążyć. [**ніе.**

Предуспѣ́яніе, v. **Преуспѣя-**

Предхра́мье, –я, *n.* przedkościele, kruchta, babiniec. [cie.

Предчу́вствіе, –я, *n.* przeczu-

Предчу́вствованіе, –я, *n.* przeczuwanie. [czować co.

Предчу́вствовать, *v. n.* prze-

Предшественникъ, –а, *m.* poprzednik, poprzedziciel.

Предшественница, –ы, *f.* poprzednica, poprzedzicielka.

Предшествіе, Предше́ствованіе, –я, *n.* poprzedzenie, poprzedzanie (w jakim orszaku).

Предше́ствовать, *v. n.* poprzedzać.

Предъ, (**предо, пе́редъ, передо**), *praep.* przed, przede; передо мною, przedemno; пе́редъ праздниками, przed świętami.

Предъидущій, –ая, –ее, *adj.* poprzedni, poprzedzający (kogo *lub* co); powyższy; предъидущій членъ, *Mathem.* poprzednik; **предъидущее,** –аго, *s. n. Log.* zdanie poprzednie.

Предъизвѣ́стить, –ся, v. **Предувѣдомить,** –ся.

Предъизвѣща́ть, –ся, v. **Предувѣдомля́ть,** –ся.

Предъизвѣщеніе, v. **Предувѣдомле́ніе.**

Предъявитель, -я, *m.* okaziciel. [okazicielka.
Предъявительница, -ы, *f.* **Предъявительный**, -ая, -ое, *adj.* okazalny, od okazania.
Предъявить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Предъявлять**, -ся.
Предъявленіе, -я, *n.* okazanie.
Предъявлять, **Предъявить**, *v. a.* okazywać, okazać; -ся, *v. p.* być okazywanym, okazanym.
Предѣлъ, -а, *m.* granica, kres, obręb; okolica, obwód, meta, kres, koniec; *udział, los, przeznaczenie; *it.* v. **Выходить** (изъ предѣловъ, *etc.*).
Предѣльный, -ая, -ое, *adj.* graniczny, za granicę służący, pograniczny.
Преемникъ, -а, *m.* następca; dziedzic, biorący majątek spadkiem; następnik, następca po kim w obowiązku. [dziedziczka.
Преемница, -ы, *f.* następczyni, **Преемничество**, -а, *n.* następstwo, dziedzictwo.
Преемничій, -ья, -ье, *adj.* następny, dziedziczny. [natural)ność.
Преестественность, -и, *f.* nad-
Преестественный, -ая, -ое, *adj.* nadnaturalny. [pierwiéj.
Прежде, *adv.* wprzód, naprzód, **Прежде-временно**, *adv.* przedczasowie; przed czasem.
Прежде-временность, -и, *f.* zawczesność.
Прежде-временный, -ая, -ое, *adj.* przedczasowy, zawczesny.
Прежде-освященный, -ая, -ое, *adj.* wprzód pobłogosławiony, poświęcony, pierwéj święcony; **прежде-освящённая обѣдня**, msza św. Grzegorza w wielkim poście odprawiana. [ній.
Прежній, *Eccl. sl.*, v. **Прéж-**†**Прéже**, **Прежъ**, v. **Прежде.**
Прежне-временный, -ая, -ое, *adj.* z dawnych czasów.
Прѣжній, -яя, -ее, *adj.* pierwszy, poprzedni, dawny.
Президéнтскій, -ая, -ое, *adj.* prezyden(t)ski. [тельство.
Президéнтство, v. **Предсѣда-**
Президéнтъ, -а, *m.* prezydent, prezes. [mować.
Презимѣть, *v. n. perf.* przezi-
Презираніе, -я, *n.* pogardzanie.
Презиратель, -я, *m.* pogardziciel, wzgardziciel.
Презирательница, -ы, *f.* pogardzicielka.
Презирать, **Презрѣть**, *v. a.* pogardzać, pogardzić, lekce co ważyć, niezwracać, niezwrócić na co uwagi; -ся, *v. p.* być pogardzanym, pogardzonym, wzgardzanym, wzgardzonym.
Презлой, (-лю́), -ая, -о́е, *adj.* bardzo zły. [зорливый.
Презóрливый, *Eccl. sl.*, v. **Про-**
Презóрливость, -и, *f.* pogardliwość, hardość, duma.
Презóрливый, -ая, -ое, *adj.* pogardliwy, hardy, dumny, pyszny.
Презóрникъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Презиратель.** [pycha.
Презóрство, -а, *n.* pogarda, **Презóрствовать**, *v. n. Eccl. sl.* pogardzać.
Презóръ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Зазóръ** (1), **Заврѣніе** & **Презóрство.** [ciel, wzgardziciel.
Презритель, -я, *m.* pogardzi-
Презрительница, -ы, *f.* pogardzicielka, wzgardzicielka.
Презрительно, *adv.* z pogardą, pogardliwie. [gardliwość; ohyda.
Презрительность, -и, *f.* po-
Презрительный, -ая, -ое, *adj.* pogardliwy, ohydny, szkaradny.
Презрѣніе, -я, *n.* pogarda, wzgarda.
Презрѣнно, v. **Презрительно.**
Презрѣнный, -ая, -ое, *adj.* 1. pogardzony, wzgardzony; 2. pogardliwy. [**Презирать**, -ся.
Презрѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прéзусъ**, -а, *m.* prezes, prezydent.
Презѣлый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* ogromny, niezmierny.
Пренебывáти, **Пренебыти**, *Eccl. sl.*, v. **Пренезобúловать.**
Пренебытокъ, -тка, *m.* zbytek, obfitość.
Пренебыточествіе, **Пренебыточество**, *Eccl. sl.*, v. **Пренебытокъ.** [*sl.*, v. **Пренезобúловать.**
Пренебыточествовати, *Eccl.*
Пренебытóчный, v. **Пренезобúльный.** [v. **Пренезобúловать.**
Пренеляшествовать, *Eccl. sl.*, **Пренезобúліе**, -я, *n.* obfitość wielka w co.
Пренезобúловать, *v. n.* чѣмъ, obfitować w co bardzo.
Пренезобúльный, -ая, -ое, *adj.* bardzo obfity w co. [przewyborny.
Преизрядный, -ая, -ое, *adj.*
Преимѣщество, -а, *n. Eccl. sl.* wyższość, wielka doskonałość.
Преизящный, -ая, -ое, *adj.* bardzo piękny; przepyszny, wspaniały, okazały.
Преимýщественно, *adv.* szczególnie, nadewszystko, przenosząc co nad co.
Преимýщественный, -ая, -ое, *adj.* przewyborny, doskonały.
Преимýщество, -а, *n.* pierwszeństwo, prym, wyższość, zaszczyt; **отдáть кому преимýщество предъ другúми**, dać komu pierwszeństwo; **прáво преимýщества**, prawo pierwszeństwa.
Преимýществовать, *v. n.* предъ кѣмъ, чѣмъ, mieć pierwszeństwo, wyższość, przewyższać.
Преимѣніе, **Преимѣти**, *Eccl. sl.*, v. **Преимýщество**, **Преимýществовать.**
Преисподній, -яя, -ее, *adj.* podziemny; **преисподняя**, -ей, *s. f.* & **преисподняя земля**, *Eccl. sl.* piekło, tartar, ad.
Прейсъ-курáнтъ, -а, *m.* prejskurant, spis targów. [дить.
Прейти, *v. perf.*, v. *sub*: **Прехо-**
Прейтíе, -я, *n. Eccl. sl.* przejście.
Прéка, -и, *f. Eccl. sl.* 1. opór, odpór, wspór, przeciwieństwo; 2. sprzeczka, spór.
Прекапрúзный, -ая, -ое, *adj.* kapryśny, uparty, uporczywy.
Прекúслый, -ая, -ое, *adj.* przekwaśniały. [ciwny.
Прéлый, -ая, -ое, *adj.* prze-
Прекладáти, *Eccl. sl.*, v. **Переводúть.**
Преклонéніе, -я, *n.* nakłonienie, zgięcie; *namówienie, nakłónienie.
Преклонúти & Преклонúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Преклонáти**, -ся.
Преклóнность, -и, *f.* skłonność, namiętność, giętkość; -лѣтъ, wiek podeszły, starość.
Преклóнный, -ая, -ое, *adj.* skłonny, łatwo nakłaniający się do czego; **преклóнныя лѣта**, wiek podeszły.
Преклоня́ти & Преклонúть, **Преклонúти & Преклонúть**, *v. a.* nakłaniać, nakłonić, nachylać, nachylić, pochylić, zginać, zgiąć; poruszać, poruszyć, wzruszać, wzruszyć; -ся, *v. r. & p.* schylać się, schylić się, nachylać się, nachylić się, zginać się, zgiąć się; nakłaniać się, nakłonić się; wzruszać się, wzruszyć się; być wzruszanym, wzruszonym, *etc.*
Преклѣть, -а, *m. Eccl. sl.* przegroda; *it.* izba ciepła.
Прекорúленіе, **Прекорúлять**, *Eccl. sl.*, v. **Прокорúл...**
Прекорúчúвый, *Eccl. sl.*, v. **Прекослóвный.** [się, przeczyć.
Прекословúть, *v. n.* sprzeciwiać
Прекословіе, -я, *n.* sprzeczność, sprzeczka, przeciwieństwo.
Прекословленіе, -я, *n.* sprzeciwianie się. [ciwnik.
Прекословникъ, -а, *m.* sprze-
Прекословница, -ы, *f.* sprzeciwnica.
Прекослóвный, -ая, -ое, *adj.* sprzeczny, sprzeciwiający się, przeczliwy.
Прекрáсно, *adv.* bardzo pięknie, ładnie, wyśmienicie, cudnie.
Прекрáсный, -ая, -ое, *adj.* bardzo piękny, ładny, wyśmienity, cudny.
Прекратúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прекращáть**, -ся.
Прекращáть, **Прекратúть**, *v. a.* przerywać, przerwać, wstrzymywać, wstrzymać, krócić, skrócić, kończyć, skończyć, poprzestać, zaniechać; **прекратúть рѣчь**, skończyć mowę; -ся, *a) v. r.* przerywać się, przerwać się, zrywać się, zerwać się, skończyć się; *β) v. p.* być przerywanym, przerwanym, zaniechanym.
Прекращéніе, -я, *n.* przerwanie, zaprzestanie, zakończenie, zaniechanie. [**Перекрестúться.**
Прекрестúтися, *Eccl. sl.*, v.
Прекы, *Eccl. sl.*, v. **Вопреки.**

Прелагáтай, -я, *m. Eccl. sl.*, v. **Лазýтчикъ**. [**Перел....**

Прелагáться, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Прелѣгкій**, -ая, -ое, *adj.* bardzo lekki, łatwy.

Прелéстникъ, -а, *m.* zwodnik, zwodziciel, bałamutnik; piękny mężczyzna.

Прелéстница, -ы, *f.* zwodnica, zwodziciel ka, bałamutnica; piękna kobieta. [tność.

Прелéстность, -и, *f.* powa-

Прелéстный, -ая, -ое, *adj.* powabny, łudzący, zwodliwy, mamiący, porywający, zachwycający.

Прелесть, -и, *f.* powab, piękność; *chytrość, podstęp.

Прелетѣть, *Eccl. sl.*, v. **Перелетѣть**.

†**Прелóгъ**, v. **Предисловіе**.

Прелóженіе, -я, *n.* przełożenie, przestawienie; *przemienienie, przemiana, obrócenie w co; przełożenie, przekład, przetłumaczenie. [**Переложúть**, -ся.

Прелóжить, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Прелóмить**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прелóмлять**, -ся.

Прелóмленіе, -я, *n.* złamanie, przelamanie; прелóмленіе лучéй свѣта, прелóмленіе солнечныхъ лучéй, *Opt.* złamanie się promieni słonecznych.

Прелóмлять, **Прелóмить**, *v. a.* łamać, złamywać, złamać, przełamywać, przełamać; -ся, *α*) *v. r.* łamać się, złamać się, przełamać się; *β*) *v. p.* być łamanym, złamanym, przełamanym.

Прельстúтель, -я, *m.* zwodziciel, łudziciel, kusiciel.

Прельстúтельница, -ы, *f.* zwodzicielka, łudzicielka, kusicielka.

Прельстúтельный, -ая, -ое, *adj.* powabny.

Прельстúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прельщáть**, -ся.

Прельщáть, **Прельстúть**, *v. a.* zajmować, zająć, zachwycać, zachwycić kogo; pobudzać, pobudzić, podżegać, kusić; łudzić, zwodzić, uwodzić; -ся, *v. p.* być zwodzonym, mamionym, łudzonym; łudzić się, uwodzić się, zajmować się, zająć się, zachwycać się, zachwycić się.

Прельщéніе, -я, *n.* mamienie, omamienie, złudzenie, uwiedzenie. [**ществовать**.

Прелѣщствовать, v. **Прельщáть**.

Прелюбодѣецъ, -ѣца, **Прелюбодѣй**, -я, *m.* cudzołożnik.

Прелюбодѣйка, -и, *f.* cudzołożnica. [**любодѣйствовать**.

Прелюбодѣйничать, v. **Пре-**

Прелюбодѣйный, -ая, -ое, *adj.* cudzołożny.

Прелюбодѣйственный, -ая, -ое, *adj.* cudzołożny.

Прелюбодѣйство, -а, *n.* cudzołoztwo.

Прелюбодѣйствовать, *v. n.* cudzołożyć.

Прелюбодѣица, -ы, *f. Eccl. sl.* cudzołożnica.

Прелюбодѣичищь, -а, *m. Eccl. sl.* dziecię w cudzołoztwie spłodzone. [**дѣйство**.

Прелюбодѣяніе, v. **Прелюбо-**

Прелюбодѣяти, *Eccl. sl.*, v. **Прелюбодѣйствовать**.

Прелюбы, *s. f. indecl. Eccl. sl.* cudzołoztwo.

Прелюдія, *s. f. Mus.* preludya, przegrywanie, przegrawka.

Премéдленіе, *Eccl. sl.*, v. **Промедлéніе**.

Премéдлити, *perf.*, **Премедлáти**, *Eccl. sl.*, v. **Промéдливать**.

Премилосéрдый, -ая, -ое, *adj.* najmiłosierniejszy.

Премúновать & Премúнуть, *v. n. perf.* przeminąć; *omieszkać, ominąć, chybić, zaniedbać, zaniechać; ne премúнý, nie omieszkam.

Прéмія, -и, *f.* nagroda, pryma; premia, opłata za assekuracyę.

Премнóгій, -ая, -ое, *adj.* bardzo wielki, zbytni.

Премнóго, *adv.* bardzo wiele, zbytnie. [mnóstwo.

Премнóжество, -а, *n.* wielkie

Премогáти, *Eccl. sl.*, v. **Перемогáть**. [mówić.

Премощи, *Eccl. sl.*, v. **Пере-**

Премýдрость, -и, *f.* mądrość.

Премýдрый, -ая, -ое, *adj.* przemądry.

Премѣна, **Премѣненіе**, **Премѣнить**, **Премѣнять**, -ся, v. **Перем...** [dbalec, pogardziciel.

Пренебрегáтель, -я, *m.* nie-

Пренебрегáтельница, -ы, *f.* niedbająca o co, pogardzicielka.

Пренебрегáть, **Пренебрéчь**, *v. a.* lekce ważyć co, niedbać, zaniedbać, nie stać o co, pogardzać czém. [da, zaniedbanie.

Пренебрежéніе, -я, *n.* pogar-

Пренебрéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пренебрегáть**, -ся.

Пренегóдный, -ая, -ое, *adj.* nic wart, ladaco; - человѣкъ, niegodnik, łajdak, ladaco, nic

Прéніе, v. **Прéніе**. [wart.

Преобúдный, -ая, -ое, *adj.* krzywdzący.

Преобладáніе, -я, *n.* najwyższa władza. [wyższą władzę.

Преобладáть, *v. n.* mieć naj-

Преображáть, **Преобразúть**, *v. a.* przeobrażać, przeobrazić, przemieniać, przemienić; -ся, *α*) *v. r.* przeobrażać się, przeobrazić się, przemieniać się, przemienić się; *β*) *v. p.* być przeobrażanym, przeobrażonym, przemienianym, przemienionym.

Преображéніе, -я, *n. Eccl. sl.* przeobrażenie, przemienienie; Преображéніе Господне, święto przemienienia Pańskiego.

Преобразúтель, v. **Преобразователь**.

Преобразúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Преобразовáть**, -ся.

Преобразованіе, -я, *n.* przemienianie, przetwarzanie.

Преобразовáтель, -я, *m.* przemieniacz, reorganizator.

Преобразовáтельный, -ая, -ое, *adj.* przemieniający, przetwarzający.

Преобразовывать, **Преобразовáть**, *v. a.* przeobrażać, przeobrazić, przemieniać, przemienić; poprawiać, poprawić co, zaprowadzać, zaprowadzić ulepszenie, reformować; -ся, *v. p.* być przemienianym, przemienionym, *etc.*

Преобратить, -ся, v. **Превратúть**, -ся.

Преобращáть, -ся, v. **Превращáть**, -ся. [**щéніе**.

Преобращéніе, v. **Превра-**

Преогорчúтельный, -ая, -ое, *adj.* bardzo zasmucający, bardzo smutny.

Преогрóмный, -ая, -ое, *adj.* bardzo wielki, ogromny.

Преодолѣвать, **Преодолѣть**, *v. a.* przezwyciężać, przezwyciężyć, przemagać, przemódz; poskromiać, poskromić, pokonywać, pokonać; -ся, *v. p.* być przezwyciężanym, przezwyciężonym, *etc.* [ciężenie, pokonanie.

Преодолѣніе, -я, *n.* przezwy-

Преодолѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Преодолѣвать**, -ся.

Преосвящéнный, -ая, -ое, **Преосвящéннѣйшій**, -ая, -ее, *adj.* przewielebny.

Преосвящéнство, -а, *n.* (*tytuł biskupi:*) przewielebność.

Препинáніе, -я, *n.* przeszkadzanie, wstrzymywanie; знакъ препинáнія, *Gramm.* znak przestankowy.

Препинáтель, -я, *m.* przeszkodziciel, przeciwnik.

Препинáтельный знакъ, *m. Gramm.* znak przestankowy.

Препинáти, **Препáти**, **Препúти**, *v. a. Eccl. sl.* 1. v. **Запинáть**; 2. *fig.* przeszkadzać, przeszkodzić, wstrzymywać, wstrzymać, niedopuszczać, niedopuścić; -ся, *v. p.* być przeszkadzanym, przeszkodzonym, wstrzymywanym, wstrzymanym, niedopuszczanym, niedopuszczonym.

Препирáніе, -я, *n.* zbicie (*np.* dowodów, przeciwnika), odparcie dowodne, odwód prawny, odparcie zarzutów.

Препирáтель, -я, *m.* przekonywacz, zbijający jakie dowody.

Препирáти, **Препрéти**, *v. a. Eccl. sl.* przekonywać, przekonać kogo, zbijać, zbić jakie dowody; -ся, *v. r.* sprzeczać się, spór wieść, dysputować.

Препитывать, **Препитáть**, *Eccl. sl.*, v. **Прокáрмливать**.

Препнýти, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Препинáти**, -ся.

Преподаваніе, -я, *n.* dawanie nauki jakiéj, nauczanie. [czyciel.

Преподавáтель, -я, *m.* nau-

Преподава́ть, Преподать, *v. a.* dawać, dać nauki, uczyć, nauczać, objaśniać, objaśnić; **-ся,** *v. p.* być nauczanym, nauczonym, objaśnianym, objaśnionym.

Преподо́бие, -я, *n.* (*tytuł duchowny:*) wielebność.

Преподобномуче́никъ, -а, *m.* zakonnik męczennik.

Преподобномуче́ница, -ы, *f.* zakonnica męczenniczka.

Преподо́бный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* świątobliwy, bogobojny; (*jako tytuł zakonników:*) wielebny.

Преполе́зный, -ая, -ое, *adj.* bardzo pożyteczny.

Преполове́ніе, -я, *n.* 1. *Eccl. sl.* podzielenie na połowę; 2. dzień w którym półpostu obchodzą. [zawada, trudność.

Препо́на, -ы, *f.* przeszkoda,

Препоручи́ть, Препоручи́ть, *v. a.* poruczać, poruczyć, powierzać, powierzyć; polecać, polecić kogo czyjéj łasce, opiece; **-ся,** *v. p.* być poruczanym, poruczonym, powierzanym, powierzonym.

Препоруче́ніе, -я, *n.* poruczenie, powierzenie; polecenie.

Препоручи́тель, -я, *m.* poruczyciel, powierzyciel; polecający co.

Препоручи́тельница, -ы, *f.* poruczycielka, powierzycielka; polecająca co.

Препоручи́тельный, -ая, -ое, *adj.* poruczający, powierzający, polecający, zalecający.

Препоручи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Препоруча́ть,** -ся.

Препочива́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* odpoczywanie, spoczywanie.

Препочива́ти, Препочи́ти, *v. n. Eccl. sl.* odpoczywać, odpocząć, spoczywać, spocząć, spać.

Препоя́саніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. przepasanie; 2. pas, pasek, przepaska.

Препоя́сать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Препоя́сывать,** -ся.

Препоя́ска, -и, *f. Eccl. sl.* przepaska nagłowna (u żydów).

Препоя́сывать, Препоя́сать, *v. a.* przepasywać, przepasać; **-ся,** *v. r.* przepasywać się, przepasać się.

Препровести́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Препровожда́ть,** -ся (I).

Препроводи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Препровожда́ть,** -ся (II).

I. Препровожда́ть, Препрове́сть, *v. a.* przepędzać, przepędzić, przebywać, przebyć, przeżywać, przeżyć (*np.* czas, chwilę); **-ся,** *v. p.* być przepędzanym, przepędzonym, *etc.*

II. Препровожда́ть, Препроводи́ть, *v. a.* przesyłać, przesłać co komu; **-ся,** *v. p.* być przesyłanym, przesłanym.

Препровожде́ніе, -я, *n.* 1. przesyłanie, przesłanie czego komu; 2. przepędzanie, przepędzenie, przebywanie, przebycie, używanie, użycie (*np.* czasu, chwil).

Препрослави́ти, *v. a. perf. Eccl. sl.* wielce uwielbić, wysławić, przesławić.

Препрослáвленный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielce uwielbiony, wysławiony, przesławiony.

Препру́тъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Покрывáло.**

Препруда, v. **Препря́да.**

Препря́ніе, -я, *n.* przeparcie, przekonanie.

Препря́сти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Препина́ти,** -ся.

Препря́да, -ы, *f. Eccl. sl.* purpura, szarłat.

Препря́тый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* uwielbiony.

Препя́ти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Препина́ти,** -ся.

Препя́тіе, -я, *n. Eccl. sl.* przeszkodzenie, przeszkoda.

Препя́тствіе, -я, *n.* przeszkoda, zawada, trudność.

Препя́тство, -а, v. **Препя́тствіе.** [szkadzanie.

Препя́тствованіе, -я, *n.* przeszkadzać, przeszkadzać komu w czém, być komu w przeszkodzie, w zawadzie.

Прераспу́тный, -ая, -ое, *adj.* bardzo niegodny, niegodziwy, bardzo lichy, rozpustny.

Прерва́ніе, -я, *n.* przerwanie.

Прерыва́ть, Прерва́ть, *v. a.* przerywać, przerwać, przecinać, przeciąć, zaprzestawać, zaprzestać; **-ся,** *v. p.* być przerywanym, przerwanym.

Прерывистый, -ая, -ое, *adj.* przerywany, nieciągły; **прерывистый гóлосъ,** głos przerywany.

Прерывчатый, v. **Прерывистый.** [rwanność.

Прерывчивость, -и, *f.* przeprzerywczy, v. **Прерывистый.** [nie; 2. v. **Перерывъ.**

Прерывъ, -а, *m.* 1. przerwa.

Пресвитерскій, -ая, -ое, *adj.* kapłański, księży.

Пресвитерство, -а, *n.* kapłaństwo. [ksiądz.

Пресвитеръ, -а, *m.* kapłan,

Пресвяты́й, -áя, -óе, *adj.* prześwięty. [v. **Пересел....**

Преселéніе, Переселúти, -ся,

Пересéльникъ, -а, *m. Eccl. sl.* przesiedleniec, osadnik.

Переселя́ти, -ся, v. **Переселя́ть,** -ся.

Преслáдкій, -ая, -ое, *adj.* bardzo słodki. [znamienitość.

Преслову́тость, -и, *f. Eccl. sl.*

Преслову́тый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* znamienity, znakomity, sławny. [słuszeństwo.

Преслушáніе, -я, *n.* niepo-

Преслушáтель, Преслушáтельница, v. **Преслýшникъ, Преслýшница.**

Преслýшати, -ся, **Преслушáти,** -ся, v. **Ослушáться.**

Преслýшникъ, -а, *m.* nieposłusznik, nieposłuszny.

Преслýшница, -ы, *f.* nieposłuszница, nieposłuszna.

Преслѣдованіе, -я, *n.* prześladowanie, gonienie, ściganie.

Преслѣдователь, -я, *m.* prześladowca, ten co ściga, goni.

Преслѣдовательница, -ы, *f.* prześladowczyni, ta co ściga, goni.

Преслѣдовать, *v. a.* **кого-лúбо,** prześladować, ścigać, gonić (za kim). [ozoiganie się.

Пресмыка́ніе, -я, *n.* pełzanie,

Пресмыка́ться, *v. r.* pełzać, czołgać się, przesmykać się; * czołgać się. [spokojnie.

Преспокóйно, *adv.* bardzo

Преспокóйный, -ая, -ое, *adj.* bardzo spokojny.

Преспѣ́ваніе, Преспѣ́вать, Преспѣ́ніе, v. **Преусп...**

Прессъ, -а, *m.* prassa, tłocznica; prassa drukarska.

Престава́ти, *Eccl. sl.*, v. **Переста́ть.**

Престáвити, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Переставля́ти,** -ся.

Преставлéніе, -я, *n.* 1. koniec, zgon, śmierć; **преставлéніе свѣта,** koniec świata; 2. *Eccl. sl.* przestawienie, przemiana.

Преставля́ти, Престáвити, *v. a. Eccl. sl.* 1. przestawiać, przestawić, przenosić, przenieść; 2. rozłączać, rozłączyć z życiem, przenosić, przenieść na tamten świat; **-ся,** *v. r.* umierać, umrzeć, zejść ze świata.

Престáніе, -я, *n. Eccl. sl.* przestanie. [starzałość.

Престарѣ́лость, -и, *f.* prze-

Престарѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* przestarzały.

Престарѣ́ніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Престарѣ́лость.**

Престарѣ́ть, *v. n. perf.* przestarzeć, zestarzeć się; **-ся,** *v. r. Eccl. sl.*, v. **Престарѣ́ть.**

Престáти & Престáть, v. **Переста́ть.** [stanie.

Престóлъ, -я, *n. Eccl. sl.* prze-

Престолонаслѣ́діе, Престолонаслѣ́дованіе, -я, *n.* następstwo na tron; wojna o następstwo na tron, wojna o sukcessyę, wojna sukces(s)yjna.

Престóлъ, -а, *m.* 1. miejsce czworokątne wyniosłe (stół) w ołtarzu; 2. tron; wzniesienie na prestółe, wstąpienie na tron.

Престóльный, -ая, -ое, *adj.* tronowy; ołtarzowy; prestólьный градъ, miasto stołeczne, stolica. [terpieć.

Пострадáти, *Eccl. sl.*, v. **Пре-**

Пострашúти, *v. a. perf. Eccl. sl.* przestraszyć; **-ся,** *v. r.* przestraszyć się.

Преступа́ть, Преступи́ть, *v. a.* przestępować, przestąpić przez co; naruszać, naruszyć, gwałcić, zgwałcić, łamać, złamać; **-ся,** *v.*

p. być przestępowanym, przestąpionym, naruszonym, zgwałconym.

Преступлéніе, **-я**, *n.* przestąpienie, przestępstwo, naruszenie, występek.

Преступникъ, **-а**, *m.* przestępnik, przestępca, winowajca, delinkwent. [pnica, delinkwentka.

Преступница, **-ы**, *f.* przestę-

Преступническій, **-ая**, **-ое**, **Преступничій**, **-ья**, **-ье**, *adj.* przestępczy należący, od przestępcy.

Преступный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przestępny, występny.

Пресуществúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Пресуществлáться**.

Пресуществлéніе, **-я**, *n.* przeistoczenie, transsubstancyacya, przemienienie się chleba i wina przy kommunii w ciało i krew' Chrystusa.

Пресуществлáться, **Пресуществúться**, *v. r. Eccl. sl.* przeistoczać, przeistoczyć.

Пресýщный, **-ая**, **-ое**, *adj.* najwyższy, wszechmocny.

Пресытúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пресыщáть**, **-ся**.

Пресыщáть, **Пресытúть**, *v. a.* nasycać, nasycić zbytecznie, przesycać, przesycić, przeładować; **-ся**, *a*) *v. r.* przesycać się, przesycić się, przeładować się; *β*) *v. p.* być przesycanym, przesyconym.

Пресыщéніе, **-я**, *n.* przesycenie, przeładowanie, nasycenie.

Пресыщéнный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* przesycony, przeładowany, nasycony.

Пресѣкáть, **Пресѣчь**, *v. a.* przecinać, przeciąć, przerębować, przerąbać, przelupywać, przelupać; **-ся**, *v. r. & p.*, v. **Пересѣкáться**.

Пресѣчéніе, v. **Пересѣчéніе**.

Пресѣчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пресѣкáть**, **-ся**.

Претворéніе, **-я**, *n.* przetworzenie, przekształcenie, przemienienie. [*sub*: **Претворáть**, **-ся**.

Претворúть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Претворáть**, **Претворúть**, *v. a.* przetwarzać, przetworzyć, przeistocić, przekształcać, przekształcić, przemieniać, przemienić, przeobrażać, przeobrazić; **-ся**, *a*) *v. r.* przetwarzać się, przetworzyć się, przekształcać się, przekształcić się, przemieniać się, przemienić się; *β*) *v. p.* być przetwarzanym, przetworzonym, przeobrażanym, przeobrażonym.

Претендéнтъ, **-а**, *m.* pretendent, ubiegający, starający się o co, konkurent.

Претéнзія, **-я**, *f.* pretensya, domaganie się, roszczenie prawa.

Претерпѣ́ваніе, **-я**, *n.* cierpienie, cierpliwe znoszenie czego.

Претерпѣ́вать, **Претерпѣ́ть**, *v. a.* cierpliwie znosić, znieść, przecierpieć; **-ся**, *v. a.* być przecierpionym. [pienie, zniesienie.

Претерпѣ́ніе, **-я**, *n.* przecier-

Претерпѣ́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Претерпѣ́вать**, **-ся**.

Претúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* zabronny, wzbronny, zakazujący.

Претúть, v. **Запрещáть**.

Претыкновéніе, **-я**, *n.* 1. przeszkoda, zawada, potknięcie się; kamień **претыкновéнія**, kamień obrażenia i opoka otrącenia; 2. *fig.*, v. **Поползновéніе**.

Претыкновéнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* skłonny do zgrzeszenia, do pobłądzenia, grzeszny.

Преткнýти, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Претыкáть**, **-ся**.

Претолковáть, *v. a. perf. Eccl. sl.* przełożyć, przetłumaczyć.

Претороráніе, **-я**, *n.* przetarganie, przerwanie, zerwanie.

Претороráть, **Претóргнути**, *v. a. Eccl. sl.* przetargać, przetargnąć, przerywać, przerwać, zrywać, zerwać; **-ся**, *a*) *v. r.* przetargnąć się, przerwać się, zerwać się; *β*) *v. p.* być przetarganym, przetargniętym.

Претóрженіе, **-я**, *n.* przetargnienie, przerwanie, zerwanie.

Претыкáніе, **-я**, *n.* potykanie, potknienie, trącenie się; *zgorszenie, obrażenie.

Претыкáти, **Преткнýти**, *v. a. Eccl. sl.* uderzyć o co, trącić, obrazić; **-ся**, *v. r.* potykać się, potknąć się, uderzyć się, trącić się, obrazić się; *błądzić, pobłądzić, grzeszyć, zgrzeszyć.

Претяжéлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* bardzo ciężki.

Преувели́ченіе, **Преувели́чиваніе**, **-я**, *n.* przesada, zbytnie uniesienie, strzelanie bez prochu, narabianie junakieryą, chlubienie się.

Преувели́чивать, **Преувели́чить**, *v. a.* przesadzać, przesadzić, strzelać bez prochu, junakieryą narabiać, chlubić się; **-ся**, *v. p.* być przesadzanym, przesadzonym.

Преукрасúти, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Преукрашáти**, **-ся**.

Преукрашáти, **Преукрáсити**, *v. a.* przyozdabiać, przyozdobić, przystrajać, przystroić, upiększać, upiększyć; **-ся**, *a*) *v. r.* przyozdabiać się, przyozdobić się, przystrajać się, przystroić się; *β*) *v. p.* być przyozdabianym, przyozdobionym, *etc.*

Преукрашéніе, **-я**, *n.* nadzwyczajne przyozdobienie, ustrojenie, przybranie.

Преумножáти, **Преумно́жити**, *v. a. Eccl. sl.* pomnażać, pomnożyć, powiększać, powiększyć; **-ся**, *a*) *v. r.* pomnażać się, pomnożyć się, powiększać się, powiększyć się; *β*) *v. p.* być pomnażanym, pomnożonym, powiększanym, powiększonym.

Преумноже́ніе, **-я**, *n.* pomnożenie, powiększenie.

Преумножúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Преумножáти**, **-ся**.

Преýмный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przemądry, przerozumny. [wanie.

Преуспѣ́ваніе, **-я**, *n.* postępo-

Преуспѣ́вать, **Преуспѣ́ть**, *v. n.* postępować, postęp (postępek) w czém uczynić.

Преуспѣ́ніе, **-я**, *n.* postępek, postąpienie w czém.

Преучёный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przeuczony, bardzo uczony.

Префéктъ, **-а**, *m.* prefekt.

Прехúтрый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przechytry.

Прехитрáть, **Прехитрúть**, **-ся**, v. **Перехитр...**

Приходúть, **Преити́** & **Прейти́**, *v. n.* przechodzić, przejść (zkąd, dokąd), przebrnąć; *przemijać, przeminąć.

Приходъ, **-а**, *m. Eccl. sl.* przechód. [przechodzący.

Приходя́щій, **-ая**, **-ее**, *part. a.*

Прихожде́ніе, **-я**, *n.* przechodzenie, przechód.

Прочéстный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przeuczciwy, bardzo poczciwy.

Прочúстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przeczysty, niepokalany.

Прещáти, *v. a. Eccl. sl.* wzbraniać, grozić.

Прещéніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* groźba, pogróżka, przegrażanie się.

Прейти, *v. a. perf. Eccl. sl.* następować, dziedziczyć. [ѣство.

Прейтіе, *Eccl. sl.*, v. **Прéемники**, †**Прейтникъ**, v. **Прéемникъ**.

При, *præp.* przy, za, nad, pod.

Прибáвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прибавля́ть**, **-ся**.

Прибáвка, **-и**, *f.* przydatek, dodatek.

Прибавлéніе, **-я**, *n.* dodawanie, dodanie, dodatek.

Прибавля́ть, **Прибáвить**, *v. a.* przydawać, przydać, dodawać, dodać, powiększać, powiększyć; **-ся**, *a*) *v. r.* przymnażać się przymnożyć się, powiększać się powiększyć się, przybywać, przybyć; *β*) *v. p.* być przydawanym, przydanym, *etc.* [бáвка.

Прибáвокъ, **-вка**, *m.*, v. **Прибáпочекъ**, **-чка**, *m.*, **Прибáвочка**, **-и**, *f. dim.* mały przydatek, dodatek.

Прибáвочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przydatkowy, dodatkowy; **прибáвочное жáлованье**, żołd dodatkowy. [stka.

Прибаýтка, **-и**, *f.* przypowia-

Прибаюкúваніе, **Прибаюкúвать**, v. **Убаюк...**

Приберегáть, **Приберéчь**, *v. a.* przechowywać, przechować (co *lub* kogo), schować, ukrywać, ukryć, zachowywać, zachować.

Прибережны́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* przybrzeżny, nadbrzeżny.

Прибережье, v. **Побережье**.

Приберéчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приберегáть**, **-ся**.

Прибúваніе, **-я**, *n.* przybijanie.

Прибива́ть, Прибить, *v. a.* przybijać, przybić; (pędem wody *lub* siłą wiatru) zapędzić, obalić; **-ся**, *v. r.* przywlec się, przyciągnąć się; przywyknąć do bicia, stać się nieczułym na bicie.

Прибива́ние, -я, *n.* przybijanie, przybicie.

Прибивно́й, (-а́я), -а́я, -о́е, *adj.* łatwy do przybijania; *it.* v. **Прибо́йный**. [лбища.

Прибилещь, -льща, v. **Прибильщикъ**, -а, *m.*, **Прибира́льщикъ**, -а, *m.*, **Прибира́льщица**, -ы, *f.* zbieracz, sprzątacz, zbieraczka, sprzątaczka.

Прибира́ніе, -я, *n.* zbieranie, sprzątanie; dobieranie.

Прибира́тель, Прибира́тельница, v. **Прибира́льщикъ, Прибира́льщица**.

Прибира́ть, Прибра́ть, *v. a.* zbierać, zebrać, sprzątać, sprzątnąć, uprzątać, uprzątnąć, uporządkować; dobierać, dobrać, przybierać, przybrać, zabierać, zabrać; Богъ его прибра́лъ, Bóg go zabrał; **-ся**, *v. r.* ubierać się, ubrać się, stroić się; starać się o co, dybać na co; **- въ до́мѣ**, porządkować, uprzątać.

Прибира́ха, -и, *s. c.* osoba co wszystko bierze, zabiera, (co jéj pod rękę podpadnie).

Прибитіе, -я, *n.* przybicie (gwoździami, do brzegu *lub* do lądu).

Прибить, *v. a. perf.* przybić (gwoździami, do brzegu *lub* do lądu), zbić, wybić; *it.* v. *sub*: **Прибива́ть**.

Приближа́ть, Приблизи́ть, *v. a.* przybliżać, przybliżyć, zbliżać, zbliżyć; **-ся**, *v. r.* przybliżać się, przybliżyć się, zbliżać się, zbliżyć się. [żenie, zbliżenie.

Приближе́ніе, -я, *n.* przybliżenie, zbliżenie.

Приближе́нность, -и, *f.* bliskość. [przybliżony, blizki.

Приближе́нный, -ая, -ое, *adj.* przybliżony, blizki.

Приблизи́тельно, *adv.* przez przybliżenie. [bliżenie.

Приблизи́тельность, -и, *f.* przybliżenie.

Приблизи́тельный, -ая, -ое, *adj.* rachowany, wzięty przez przybliżenie.

Приблизи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приближа́ть, -ся**.

Прибодра́ть, Прибодри́ть, *v. a.* czynić, uczynić śmiałym, odważnym; **-ся**, *v. r.* okazywać się, okazać się śmiałym, odważnym.

Прибо́й, -я, *m.* miejsce brzegu o które zawsze woda bije; wszystko to co woda falami na brzég wyrzuca; *it.* v. **Прибо́йна**.

Прибо́йна, -ы, *f.* deska przybita, przybitka.

Прибо́йникъ, -а, *m. Artill.* stępel, przybojnik.

Прибо́йный, -ая, -ое, *adj.* mogący być przybitym, przybijalny; (*o wiatrze:*) do brzegu przypierający, pędzący. [**Прибо́й**.

Прибо́лище, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Приболо́тный**, -ая, -ое, *adj.* przybłotny, przy błotach będący.

Приболо́тье, -я, *n.* przybłocie, miejsce przy błotach, przy bagnach.

Приболо́тать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прибо́лтывать, -ся**.

Прибо́лтка, v. **Подбо́лтка**.

Прибо́рка, -и, *f.* uporządzenie, porządek (*np.* w domu), uprzątnienie. [**ничка**.

Прибо́рникъ, -а, *m.*, v. **Отъ-**

Прибо́рный, -ая, -ое, *adj.* przyborny, porządkowy; przyborowy; przybrany, dobrany; **прибо́рный ключъ**, v. **Отмы́чка**.

Прибо́рчивость, -и, *f.* porządność, porządek. [porządny.

Прибо́рчивый, -ая, -ое, *adj.* porządny.

Приборъ, -а, *m.* przybór, przybranie; sprzęt; nakrycie stołowe; stołъ накры́тъ на де́сять прибо́ровъ, stół nakryty na dziesięć (nakryć ilu) osób; chimiczny przybór, apparat chemiczny.

Прибочени́ваться, Прибочени́ться, v. **Подбочени....**

Прибра́ніе, -я, *n.* sprzątnienie, uprzątnienie, zebranie.

Прибра́сываніе, -я, *n.* przyrzucanie, dorzucanie.

Прибра́сывать, Прибро́сить, *v. a.* przyrzucać, przyrzucić, dorzucać, dorzucić (co do czego); **-ся**, *v. p.* być przyrzucanym, przyrzuconym, dorzucanym, dorzuconym.

Прибра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прибира́ть, -ся**.

Прибре́жіе, Прибре́жье, -я, *n.* przybrzeże, nadbrzeże.

Прибре́жница, v. **Берего́вка**.

Прибре́жный, -ая, -ое, *adj.* przybrzeżny, nadbrzeżny.

Приброси́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прибра́сывать, -ся**.

Прибы́вание, -я, *n.* przybywanie, przyjechanie zkąd, dokąd; przymnażanie się.

Прибы́вать, Прибы́ть, *v. n.* przybywać, przybyć zkąd, dokąd, przyjść, przyjechać; przybierać, przybrać, przymnażać się; вода́ въ рѣкѣ прибыва́етъ, woda w rzéce przybiera.

Прибы́лой, (-а́я), -а́я, -о́е, *adj.* przybyły, przyszły.

Прибы́ль, -и, *f.* przybytek, zysk, korzyść, przybycie, powiększenie; вода́ идётъ на прибы́ль, woda przybiera.

Прибы́льный, -а́я, -о́е, *adj.* korzystny, zyskowny.

Прибы́льца, -ы, *f.* zyszczek, mała korzyść. [(zkąd, dokąd).

Прибы́тіе, -я, *n.* przybycie

Прибы́токъ, -тка, *m.*, **Прибы́точекъ**, -чка, *m. dim.* przybytek, korzyść, zysk, profit.

Прибы́точный, -ая, -ое, *adj.* korzystny, zyskowny.

Прибы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прибыва́ть**. [ganie.

Прибѣ́гáніе, -я, *n.* przybie-

I. Прибѣ́гать, Прибѣ́жать, *v. n.* przybiegać, przybieżać, przybiegnąć, przybiedz.

II. Прибѣ́гать, Прибѣ́гнуть, *v. n.* k komu, uciekać się, udawać się do kogo o pomoc, *etc.*

Прибѣ́гнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прибѣ́гать (II)**.

Прибѣ́жáніе, -я, *n.* przybieżenie, przybiegnięcie.

Прибѣ́жать, *v. perf.*, v. *sub*: **Прибѣ́гать (I)**.

Прибѣ́жище, -а, *n.* ucieczka, obrona; przytułek, schronienie.

Привáда, -ы, *f.* przynęcenie, nęta, poneta, powab.

Привáдить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приваживать, -ся**.

Приваженіе, Привáживаніе, -я, *n.* przyzwyczajenie, przyzwyczajanie; przywabienie, przywabianie.

Привáживать, Привáдить, *v. a.* przyzwyczajać, przyzwyczaić; oswajać, oswoić, przywabiać, przywabić, przynęcać, przynęcić; **-ся**, *α*) *v. r.* przyzwyczajać się, przyzwyczaić się, przywykać; *β*) *v. p.* być przyzwyczajanym, przyzwyczajonym.

Привáленіе, Привáливаніе, -я, *n.* przywalenie, przywalanie; przybicie, przybijanie do lądu.

Привáливать, Привалúть, *v. a.* & *n.* przywalać, przywalić, przytaczać, przytoczyć; przybijać, przybić do lądu, przypływać do brzegu; (*o wodzie:*) zgromadzać się, zgromadzić się, zbierać się, zebrać się; (*o bydle:*) rzucać się, rzucić się, zwalić się; (*o ludziach:*) przyjść, zwalić się; **-ся**, *α*) *v. p.* być przywalanym, przywalonym; *β*) *v. r.* przywalać się, przywalić się, powalić się przy czém, położyć się przy czém.

Привáлъ, -а, *m.* 1. przybicie do lądu; 2. spoczynek, wytchnienie; быть на привалѣ, spoczywać, spocząć, wytchnąć.

Привáльное, -аго, *s. n.* kotwicowe, płata od przybicia do lądu.

Приварéніе, Привáриваніе, -я, *n.* 1. przygotowanie, przygotowywanie, dogotowanie, dogotowywanie; 2. przyszwejsowanie.

Привáривать, Приварúть, *v. a.* 1. przygotowywać, przygotować, dogotowywać, dogotować; 2. przyszwejsować, zeszwejsować, przylutować; **-ся**, *v. p.* 1. być przy-, do-gotowywanym, -gotowanym; 2. być przyszwejsowanym, przylutowanym. [w garnku.

Привáрина, -ы, *f.* przywara

Приварúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Привáривать, -ся**.

Привáрка, -и, *f.* 1. v. **Привáриваніе**; 2. dogotowanego co; 3. przyszwejsowanego co.

Привáрный, -ая, -ое, *adj.* 1. przy-, do-gotowany; 2. przylutowany, przyszwejsowany.

Прива́рокъ, -рка, *m.*, v. **Прива́ръ**.

Прива́рочный, v. **Прива́рный**.

Прива́ръ, -а, *m.* dogotowanego co; jedzenie gotowane; *it.* v. **Ва́рево**. [watny, partykularny.

Привáтный, -ая, -ое, *adj.* pry-

Приведéніе, -я, *n.* przywiedzenie, przyprowadzenie, dodatek, naddatek, przydanie.

Привесéніе, -я, *n.* przywieszenie. [**Приве́сить**, -ся.

Приве́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приве́рженецъ**, -нца, *m.* gorliwiec, zwolennik, przywiązany.

Приве́рженица, -ы, *f.* zwolennica, przywiązana. [женецъ.

Приве́рженникъ, v. **Приве́р-**

Приве́рженность, -и, *f.* przywiązanie, przychylność.

Приве́рженный, -ая, -ое, *adj.* przywiązany, przychylny.

Привернýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Приве́ртывать**, -ся.

Приве́ртываніе, -я, *n.* przykręcanie, przyszrubowywanie.

Приве́ртывать, **Привертѣ́ть**, **Привернýть**, *v. a.* przykręcać, przykręcić, przyszrubowywać, przyszrubować; -ся, *v. p.* być przykręcanym, przykręconym, przyszrubowywanym, przyszrubowanym.

Приве́рчиваніе, **Приве́рчивать**, -ся, v. **Приве́ртыв...**.

Привести́ & **Приве́сть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приводи́ть**, -ся.

Привива́льный, -ая, -ое, *adj.* szczepny, do szczepienia służący; **привива́льный ножи́чекъ**, nożyk do szczepienia.

Привива́льщикъ, -а, *m.* szczepnik, szczepniarz: **привива́льщикъ о́спы**, szczepnik ospy.

Привива́ніе, -я, *n.* szczepienie (drzew owocowych); **привива́ніе о́спы**, szczepienie ospy. [щикъ.

Привива́тель, v. **Привива́ль-**

Привива́ть, **Привить**, *v. a.* 1. wplatać, wpleść; 2. (*o drzewach i ospie:*) szczepić, zaszczepić; **прива́ть о́спу**, szczepić ospę; -ся, *v. p.* 1. być wplatanym, wpleciony; 2. być szczepionym, zaszczepionym. [ніе.

Прива́вка, -и, *f.*, v. **Привива-**

Привитóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* szczepiony, zaszczepiony.

Привúвокъ, -вка, *m.* szczep, szczepek; latorośl, latorostka.

Привúвочекъ, -чка, *m. dim.* latorostka.

Привúвочный, -ая, -ое, *adj.* szczepny, do szczepienia służący; **привúвочный черено́къ**, v. **Привúвокъ**.

Привидѣ́ніе, -я, *n.* przywidzenie, mrzenie; widziadło, mara.

Привúдѣться, -ся, *v. r. impers. perf.* przywidzieć się, przyśnić się; **мнѣ привúдѣлось во снѣ**, pokazało mi się we śnie; śniło mi się. [*adj.* uprzywilejowany.

Привилегúрованный, -ая, -ое,

Привилéгія, -и, *f.* przywilej.

Привинти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Привинчивать**, -ся.

Привинченіе, **Привинчиваніе**, -я, *n.* przyszrubowanie, przyszrubowywanie, przykręcenie, przykręcanie.

Привинчивать, **Привинти́ть**, *v. a.* wkręcać, przykręcać, wszrubować, przyszrubować; -ся, *v. p.* być przykręcanym, przyszrubowanym. [**Витáть**.

Привитáти & **Привитáть**, v. **Привúтіе**, -я, *n.* wplecienie; zaszczepienie; *cfr.* **Прививáніе**.

Привúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прививáть**, -ся.

Привлекáніе, -я, *n.* przywlekanie, przyciąganie; *cfr.* **Привлечéніе**.

Привлекáтельность, -и, *f.* przyciągalność; * pociąg, powabność.

Привлекáтельный, -ая, -ое, *adj.* przyciągalny, przyciągający; * powabny, pociągający; **привлекáтельная сила**, siła przyciągalna.

Привлекáть, **Привлечь**, *v. a.* przyciągać, przyciągnąć, przywlekać, przywlec, pociągać, pociągnąć, wlec kogo przed kogo; przymuszać, przymusić, zmuszać, zmusić, przywodzić, przywieść do czego; * nakłaniać kogo do czego; ujmować, pociągać, powabem, pięknością zachwycać, zachwycić; -ся, *v. p.* być pociąganym, pociągniętym, ujmowanym, ujętym, zachwycanym, zachwyconym. [czenie, przyciągnienie.

Привлечéніе, -я, *n.* przywle-

Привлечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Привлекáть**, -ся.

Приводи́ть, **Привести́** & **Приве́сть**, *v. a.* przywodzić, przywieść, przyprowadzać, przyprowadzić; rozporządzać, rozporządzić, urządzać, urządzić, porządkować; być przyczyną, powodem do czego; nakłaniać, nakłonić, namawiać, namówić, naprowadzać, naprowadzić (kogo na dobrą drogę); znieważać do czego; przytaczać, przytoczyć, cytować; **привести́ въ поря́докъ**, przywieść do porządku; - **въ изумлéніе**, v. **Изумля́ть**; - **въ удивлéніе**, v. **Удивля́ть**; - **въ востóргъ**, unieść, zachwycić, porwać, w zachwycenie lub w uniesienie wprawić; **привести́ въ смѣхъ**, v. **Смѣши́ть**, **Разсмѣши́ть**; - **дѣло къ оконча́нію**, przywieść sprawę do końca; - **къ присягѣ**, przysięgę składać, wykonywać; **привести́ кого́ къ погúбели**, przywieść kogo do zguby; **привелъ Богъ** порáдоваться **дѣтямъ**, Bóg dał mi doczekać się pociechy po dzieciach lub z dziatek; ne **привели́ Богъ**! nie przywiedź Gospodni! niedaj tego Boże! uchowaj Boże! broń Boże!

Приводи́ться, **Привести́ся** & **Приве́сться**, 1. *v. r.* być spokrewnionym, uważać się, poczytywać się, pisać się; **онъ привóдится мнѣ двоюро́днымъ бра́томъ**, on uważa się za mego stryjecznego (lub cioteczne go) brata; 2. *v. impers.* zdarzać się, trafiać się, wypadać; **мнѣ не привелóсь...**, nie zdarzyło mi się...; 3. *v. p.* być przywodzonym, przywiedzionym, przyprowadzonym, *etc.*

Приво́дный, -ая, -ое, *adj.* 1. przywiedziony, przyprowadzony; 2. * przytoczony, zacytowany.

Приво́дчикъ, -а, *m.* przywodziciel, przyprowadziciel.

Приводъ, -а, *m.* 1. przywód, przywiedzenie, przyprowadzenie; 2. * przytoczenie, zacytowanie, cytacya; 3. pokazanie miejsca gdzie się zwierz ukrywa; *it.* v. **Прово́дъ**.

Приводúть, **Привести́** & **Приве́сть**, *v. a.* przywozić, przywieźć; -ся, *v. p.* być przywożonym, przywiezionym.

Приво́зный, -ая, -ое, *adj.* przywoźny, przywozowy; **привóзное**, -аго, *s. n.* cło za przewóz czego, cło wchodowe, przywozowe. [wóz.

Приво́зъ, -а, *m.* przywóz, do-

Приволáкиваніе, -я, *n.* przyciąganie, przywlekanie, przyprowadzanie.

Приволáкивать, **Приволочь**, *v. a.* przywlekać, przywlec, przyciągać, przyciągnąć, przyprowadzać, przyprowadzić; -ся, *a) v. r.* przywlekać się, przywlec się; przyciągać się, przyciągnąć się; *β) v. p.* być przywlekanym, przywleczonym, przyciąganym, przyciągniętym.

† **Приволока**, -и, *f.* płaszcz.

Приволочúть, *v. a. perf.* przywlec, przyciągnąć.

Приволочь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приволáкивать**, -ся.

Приво́лье, -я, *n.* miejsce obfitujące we wszystko do potrzeb człowieka.

Приво́льный, -ая, -ое, *adj.* wygodny, dogodny, korzystny.

Приворáживаніе, -я, *n.* mamienie, przyciąganie przez czary.

Приворáживать, **Приворожи́ть**, *v. a.* mamić, przymamić, czarować, przyczarować; -ся, *v. p.* być mamionym, przymamionym, (przy-)czarowanym.

Приворожéніе, -я, *n.* przymamienie, przyczarowanie.

Приворожи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приворáживать**, -ся.

Приворо́тникъ, -а, *m.* 1. furtyan, odźwierny, bramowy; 2. *Bot.*, v. **Чертополо́хъ** (zażdżątły).

Приворо́тный, -ая, -ое, *adj.* 1. przybramny, bramowy, przy bramie, u bramy będący; 2. * czarujący, czarowny.

Приврáтникъ, -а, *m.*, v. **Приворо́тникъ**. [wanie.

Приставáніе, -я, *n.* przywsta-

Приставáть, **Привстáть**, *v. n.* przywstawać, przywstać.

Привыка́ние, -я, *n.* przywykanie, przyzwyczajenie się.

Привыка́ть, Привы́кнуть, *v. n.* къ чему́, przywykać, przywyknąć, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się. [przywykły, przyzwyczajony.

Привы́кший, -ая, -ее, *adj.*

Привы́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Привыка́ть.**

Привы́чка, -и, *f.* przywyknienie, przyzwyczajenie, nałóg, zwyczaj. [wykły, przyzwyczajony.

Привы́чный, -ая, -ое, *adj.* przy-

Привѣ́вать, Привѣ́сть, *v. a.* przywiewać, przywionąć; -ся, *v. p.* być przywiewanym.

Привѣ́ска, v. **Подвѣ́ска.**

Привѣ́сить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Привѣ́шивать**, -ся.

Привѣ́ска, v. **Подвѣ́ска.**

Привѣ́съ, -а, *m.* dodatek do wagi. [grzecznie.

Привѣ́тливо, *adv.* uprzejmie,

Привѣ́тливость, -и, *f.* uprzejmość, grzeczność.

Привѣ́тливый, -ая, -ое, *adj.* uprzejmy, grzeczny.

Привѣ́тный, -ая, -ое, *adj.* uprzejmy, grzeczny, ludzki.

Привѣ́тственный, -ая, -ое, *adj.* przywitalny, powitany, winszowny.

Привѣ́тствіе, -я, *n.* przywitanie, pozdrowienie, pawinszowanie.

Привѣ́тствованіе, -я, *n.* powitanie, pozdrawianie, winszowanie.

Привѣ́тствователь, -я, *n.* witający, winszujący komu.

Привѣ́тствовать, *v. a.* witać, przywitać, pozdrawiać kogo, winszować, powinszować.

Привѣ́тъ, -а, *m.* uprzejmość, grzeczność.

Привѣ́шеніе, Привѣ́шиваніе, -я, *n.* przywieszenie, przyczepienie.

Привѣ́шивать, Привѣ́сить, *v. a.* przywieszać, przywiesić, przyczepiać, przyczepić; *przyważać, przyważyć, przydawać, przydać; -ся, *v. p.* być przywieszanym, przywieszonym, *etc.*

Привы́кать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Привы́кать**, -ся. [**Увы́дать.**

Привыдать, Привынуть, v. **Привязать.**

Привя́заніе, -я, *n.* przywiązanie. [wiązanie, przychylność.

Привя́занность, -и, *f.* przy-

Привя́занный, -ая, -ое, *adj.* (*propr. &* *) przywiązany, przychylny. [**Привя́зывать**, -ся.

Привя́зать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Привя́зывать**, -ся.

Привя́зка, -и, *f.* 1. wiązka, przywiązka, rzecz do przywiązania; 2. *zaczepka, napaść.

Привя́чивость, -и, *f.* kłótliwość, swarliwość.

Привя́чивый, -ая, -ое, *adj.* kłótliwy, swarliwy, zaczepny.

Привя́зываніе, -я, *n.* przywiązywanie, uwięzywanie.

Привя́зывать, Привя́зать, *v. a.* къ ..., przywięzywać, przywiązać; *robić przychylnym; -ся, *v. p.* być przywięzywanym, przywiązanym.

Привя́знь, -и, *f.* przywięź.

Привя́нуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Привя́дать.** [nie.

Пригара́ніе, -я, *n.* przypala-

Пригара́ть, v. **Пригора́ть.**

Пригарки, -ковъ, *m. pl.* przywara, przygorzałość, przypalenizna. [przygorzały.

Приго́рный, -ая, -ое, *adj.*

Приго́рь, -а, *m.*, **Приго́рь**, -и, *f.* 1. przygarek, przypalenizna; 2. v. **Пригарки.** [gwoździanie.

Пригвазживаніе, -я, *n.* przy-

Пригвазживать, Пригвоздить, *v. a.* przygwożdżać, przygwoździć, przybijać, przybić gwoździem; -ся, *v. p.* być przygwożdżanym, przygwożdżonym. [gwożdżenie.

Пригвожде́ніе, -я, *n.* przy-

Пригвоздить, *v. perf.*, v. *sub*: **Пригвазживать.**

Пригиба́ніе, -я, *n.* przyglądanie, przyglądzenie.

Пригиба́ть, Пригну́ть, *v. a.* przyginać, przygiąć; przyciskać, przycisnąć.

Приглади́ть -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пригла́живать**, -ся.

Пригла́живаніе, Пригла́диваніе, -я, *n.* przyglądzanie, przyglądzenie.

Пригла́живать, Пригла́дить, *v. a.* przyglądzać, przyglądzić; -ся, *v. p.* być przyglądzanym, przyglądzonym. [zaprasza.

Пригласитель, -я, *m.* ten co

Пригласи́тельный, -ая, -ое, *adj.* zapraszający.

Пригласи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приглаша́ть**, -ся.

Приглаша́ть, Пригласи́ть, *v. a.* zapraszać, zaprosić; wzywać, wezwać; przywoływać, przywołać; -ся, *v. p.* być zapraszanym, zaproszonym.

Приглаше́ніе, -я, *n.* zaproszenie; wezwanie; przywołanie.

Приглу́бый, -ая, -ое, *adj.* dosyć głęboki.

Пригло́хъ, *adj. indecl.* przygłuchy, trochę głuchy.

Пригля́дка, -и, *f.* poglądanie.

Пригля́дный, -ая, -ое, *adj.* przystojny, piękny, ładny.

Пригля́дчивый, -ая, -ое, *adj.* 1. słaby, przytępiony; 2. (*o oculis*:) mieniący się, nieczysty.

Пригля́дывать, Пригляде́ть, -ся, v. **Приса́тривать**, -ся.

Пригляде́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пригля́дывать**, -ся.

Пригляну́ться, *v. r. perf.* podobać się. [przypędzenie.

Пригна́ніе, -я, *n.* przygnanie,

Пригна́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пригоня́ть**, -ся.

Пригнести & Пригне́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пригиета́ть.**

Пригнета́ніе, v. **Нагнета́ніе.**

Пригнета́ть, Пригнести & Пригне́сть, v. **Нагн...**

Пригнета́ніе, v. **Нагнета́ніе.**

Пригну́тіе, -я, *n.* przygięcie, przyciśnienie. [гибать, -ся.

Пригну́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Приг-**

Пригну́шиваніе, -я, *n.* gęganie, mówienie przez nos.

Пригну́шивать, *v. n.* gęgać, mówić przez nos.

Приговаріваніе, -я, *n.* przymawianie; doradzanie, wyrokowanie; skazywanie na karę, wydawanie wyroku.

I. Приговаріивать, *v. n.* przymawiać, powtarzać; онъ бѣтъ его, да приговаріиваетъ..., on go bije, a powtarza....

II. Приговаріивать, Приговори́ть, *v. a.* doradzać, doradzić, wyrokować, wydać wyrok, skazać kogo na co; godzić, ugadzać, ugodzić (*np.* robotnik); -ся, *v. p.* być skazywanym, skazanym na co; być godzonym, ugodzonym.

Приговорка, -и, *f.* przypowieść, przypowiastka, przysłowie.

Приговорный, -ая, -ое, *adj.* wyrokowy.

Приговорщикъ, -а, *m.* wydający wyrok, skazujący kogo na co, wyrokujący.

Приговоръ, -а, *m.* wyrok, dekret; освобождающій отъ суда приговоръ, *Jur.* wyrok uwalniający, świadectwo ukończonego prawa. [żytek.

Пригода, -ы, *f.* potrzeba, po-

Пригодиться, *v. r. perf.* przydać się do czego, zdać się na co.

Приго́дникъ, -а, *m.* człowiek potrzebny, pożyteczny komu.

Приго́дница, -ы, *f.* kobieta potrzebna, pożyteczna komu.

Приго́дно, *adv.* potrzebnie, pożytecznie. [tność, pożyteczność.

Приго́дность, -и, *f.* przyda-

Приго́дный, -ая, -ое, *adj.* przydatny, pożyteczny, użyteczny.

Пригожа́йка, -и, *f. pop.* piękna niewiasta, piękna dziewczyna.

†**Приго́же**, *adv.* pięknie, ładnie.

Приго́женькій, -ая, -ое, *adj.* piękniutki, ładniutki.

Приго́жество, Приго́жство, -а, *n.* piękność, ładność.

Приго́жесть, -и, *f.*, v. **Приго́жество.** [kny, ładny.

Приго́жій, -ая, -ее, *adj.* pię-

Приголовокъ, -вка, *m.* 1. v **Подголо́вокъ**; 2. v. **Рака́** (1)

Приголодь, -и, *f. pop.* przygłodność, półsytość.

Приголу́бить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приголу́бливать**, -ся.

Приголу́бленіе, Приголу́бливаніе, -я, *n.* pogłaskanie, głaskanie, (po)pieszczenie.

Приголу́бливать, Приголу́бить, *v. a.* głaskać, pogłaskać, pieścić, popieścić; -ся, *v. p.* być (po)głaskanym, (po)pieszczonym.

Пригонка, -и, *f.* 1. (*o bydle*:) przygnanie, przypędzenie; 2. przyplawienie, spławienie (drzewa); 3. przymierzenie, przymierzanie (*np.* sukni).

Приго́нный, -ая, -ое, *adj.* 1. (*o bydle:*) przygnany, przypędzony; 2. (*o drzewie:*) spławiony.

Приго́нъ, -а, *m.*, v. **Приго́нка.**

Приго́нять, Пригна́ть, *v.* 1. (*o bydle:*) przygonić, przygnać, przypędzać, przypędzić; 2. (*o drzewie:*) przypławiać, spławi(a)ć, przypławić; 3. przymierzać, przymierzyć; **-ся**, *v. p.* być przygonionym, przygnanym, *etc.*

Приграждѐніе, -я, *n.* przygradzanie, przybudowywanie.

Приграждѝвать, Приградѝть, *v. a.* przygradzać, przygrodzić, przybudowywać, przybudować; **-ся**, *v. p.* być przygradzanym, przygrodzonym, przybudowywanym, przybudowanym.

Пригора́ть, Пригоре́ть, *v. n.* przypalać się, przypalić się.

Пригородѝть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пригоражѝвать, -ся.**

Пригоро́дка, -и, *f.* przybudowanie, przygrodzenie.

Пригоро́дный, -ая, -ое, *adj.* przy mieście będący, leżący.

Пригоро́докъ, -дка, v. **Приго́родъ.** [ный.

Пригородскій, v. **Пригоро́дный.**

Пригоро́дъ, -а, *m.* miasteczko; przygrodek. [scie.

†**Пригоро́дье**, -я, *n.* przymie-

Пригоро́женіе, *cfr.* **Пригора́живаніе.** [pagórek.

Пригоро́къ, -рка, *m.* wzgórek,

Пригоро́чекъ, -чка, *m. dim.* wzgóreczek, pagóreczek.

Пригоршни, -ей, *f. pl.* przygarście, przygarść.

Пригоре́лый, -ая, -ое, *adj.* przypalony, przypieczony.

Пригоре́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пригора́ть.**

Пригорю́ниваться, Пригорю́ниться, *v. r.* zasmucać się, zasmucić się.

Приготавливаніе, -я, *n.* przysposabianie, przygotowywanie.

Приготавливать, -ся, v. **Приготовля́ть, -ся.**

Приготови́тельный, -ая, -ое, *adj.* przysposabiający, przygotowywujący.

Пригото́вить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приготовля́ть, -ся.**

Приготовле́ніе, -я, *n.* przygotowanie, przysposobienie.

Приготовля́ть, Пригото́вить, *v. a.* przygotowywać, przygotować, przysposabiać, przysposobić, szykować, ustawiać, ustawić; **-ся**, *a) v. r.* przygotowywać się, przygotować się, przysposabiać się, przysposobić się; *β) v. p.* być przygotowywanym, przygotowanym, *etc.* [**городье.**

Пригра́діе, *Eccl. sl.*, v. **Прі-**

Пригра́дъ, *Bot.*, v. **Лютикъ.**

Пригребаніе, -я, *n.* przygrabianie; przygarnianie; (*cfr. verb.* **Пригребать**).

Пригребать, Пригрести & Пригрясть, *v. a.* 1. przygrabiać, przygrabić (co do czego); przygarniać, przygarnąć; 2. przypływać robiąc wiosłami.

Пригробный, -ая, -ое, *adj.* pogrzebowy; przytrumienny.

Пригро́за, -ы, *f.* pogróżka, pogrożenie. [grozić.

Пригрозѝть, *v. n. perf.* po-

Пригрѣваніе, -я, *n.* przygrzewanie.

Пригрѣвать, *v. a.* przygrzewać, przygrzać; **-ся**, *v. p.* być przygrzanym. [**Пригрѣ́вать, -ся.**

Пригрѣ́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*:

Придава́ніе, -я, *n.* przy-, dodawanie.

Придава́ть, Придать, *v. a.* przydawać, przydać; dodawać, dodać; pomnażać, pomnożyć; придава́ть смѣ́лости, dodawać śmiałości, mężtwa.

Придави́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Придавли́вать, -ся.**

Придавле́ніе, -я, *n.* przyciśnienie, przygniecenie; *uciemiężenie.

Придавли́вать, Придави́ть, *v. a.* przygniatać, przygnieść, przyciskać, przycisnąć; **-ся**, *v. p.* być przygniatanym, przygniecionym, *etc.* [dodanie.

Прида́ніе, -я, *n.* przydanie,

Прида́ное, -аго, *s. n.* posag.

Прида́токъ, -тка, *m.*, **Прида́точекъ**, -чка, *m. dim.* przydatek, dodatek.

Прида́точный, -ая, -ое, *adj.* przydatkowy, dodatkowy.

Придать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Придава́ть, -ся.** [datek.

Придача, -и, *f.* przydatek, do-

Придвéрье, -я, *n.* miejsce przy drzwiach. [**никъ, Шпейцаръ.**

Придвéрникъ, v. **Привра́т-**

Придвéрный, -ая, -ое, *adj.* przydźwierny, przy drzwiach będący. [wanie.

Придвиганіе, -я, *n.* przysu-

Придвига́ть, Придви́нуть, *v. a.* przysuwać, przysunąć; **-ся**, *a) v. r.* przysuwać się, przysunąć się; *β) v. p.* być przysuwanym, przysuniętym. [**ганіе.**

Придвиганіе, *cfr.* **Придви-**

Придвигивать, **-ся**, v. **Придвига́ть, -ся.**

Придви́нуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Придвига́ть, -ся.**

Придво́рный, -ая, -ое, *adj.* nadworny. [ciąganie.

Придéргиваніе, -я, *n.* przy-

Придéргивать, Придéрнуть, *v. a.* przyciągać, przyciągnąć.

Придержа́ніе, -я, *n.* przytrzymanie.

Придержа́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Придéрживать, -ся.**

Придéрживаніе, -я, *n.* przytrzymywanie.

Придéрживать, Придержа́ть, *v. a.* przytrzymywać, przytrzymać; *fig.* придéрживать языкъ, trzymać język za zębami, być ostrożnym w mowie; **-ся**, *v. r.* trzymać się,

Придéржка, -и, *f.* przytrzymywanie, przytrzymanie.

Придéрнуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Придéргивать, -ся.**

Придира́ться, Придра́ться, *v. r.* къ кому́, zaczepiać się, zaczepić się do kogo, zaczynać, zacząć z kim (*np.* kłótnie).

Придúрка, -и, *f.* zaczepka, zaczepienie; дѣлать придúрки, v. **Придира́ться.** [ный.

Придúрчивый, v. **Привя́зчи-**

Придúрщикъ, -а, *m.* zaczepnik. [pnica.

Придúрщица, -ы, *f.* zacze-

Придрожникъ, -а, *m. Bot.* rdest ptaszy; v. **Горéцъ** (птичій).

Придорóжный, -ая, -ое, *adj.* przydrożny, przy drodze będący; *it. Bot.* v. **Молочáй** (придорóжный), **Игла́** (придорóжная).

Придра́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Придира́ться.**

Придти́, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приходи́ть, -ся.**

Придува́ніе, -я, *n.* przydymanie, przywiewanie.

Придува́ть, Придýть, *v. a.* przydymać, przydąć, przywiewać, przywiać, wiatrem przypędzać, przypędzić; **придува́емыя бу́квы**, *Gramm.* spółgłoski przydechowe.

Придýмать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Придýмывать, -ся.**

Придýмывать, Придýмать, *v. a.* wymyślać, wymyślić, wynajdywać, wynaleźć sposób do czego.

Придýривать, *v. a.* blazna udawać, głupstwa robić.

Придурь, -и, *f.* początki pomieszania zmysłów.

Придýть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Придува́ть, -ся.**

Придушить, v. **Задуши́ть.**

Придыха́ніе, -я, *n. Gramm.* aspiracya, przydech, dech; густо́е придыха́ніе, (*spiritus asper*, "), dech gęsty; то́нкое придыха́ніе, (*spiritus lenis*, '), dech rzadki; говори́ть съ придыха́ніемъ, wymawiać z przydechem.

Придыха́ть, *v. n.* wymawiać z przydechem.

Придѣ́ваніе, -я, *n.* przyczepianie, przytykanie.

Придѣ́вать, Придѣ́ть, *v. a.* przyczepiać, przyczepić, przytykać, przytknąć; **-ся**, *v. p.* być przyczepianym, przyczepionym, *etc.*

Придѣлáніе, -я, *n.* przydziałanie, przyrobienie, dorobienie.

Придѣлать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Придѣлывать, -ся.**

Придѣлка, -и, *f.* 1. przydziałanie, przyrobienie; 2. rzecz przyrobiona, przystawka.

Придѣлъ, -а, *m.* kaplica.

Придѣлываніе, -я, *n.* przyrabianie, dorabianie.

Придѣлывать, Придѣлать, *v. a.* przyrabiać, przyrobić, dorabiać, dorobić, przydziaiać; **-ся**, *v. p.* być przy-, do-rabianym, przy-, do-robionym.

Придѣльный, -ая, -ое, *adj.* kapliczny. [**Придѣвать, -ся.**

Придѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прижáрение, Прижáриваніе, -я, *n.*** przypieczenie, przypiekanie, przypalenie, przypalanie.

Прижáривать, Прижáрить, *v. a.* przypiekać, przypiec, przypalać, przypalić; **-ся**, *v. p.* być przypiekanym, przypieczonym, *etc.*

Прижáтіе, -я, *n.* przyciśnięcie, przyciśnienie.

Прижáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прижимáть, -ся & Прижúнуть, -ся.** [nie.

Прижúженіе, -я, *n.* przypalenie.

Прижúвать, Прижúть, *v. a.* płodzić, spłodzić (dziecię); rodzić; **-ся**, *v. p.* być płodzonym, spłodzonym. [kauteryum.

Прижигáльникъ, -а, *m. Chir.*

Прижúганіе, -я, *n.* przypalenie.

Прижигáтельный, -ая, -ое, *adj.* palący, wypalający; **прижигáтельное желѣзо**, v. **Прижигáльникъ**; **прижигáтельный камень**, v. *sub*: **Камéнь.**

Прижúгать, Прижéчь, *v. a.* przypalać, przypalić, wypalać, wypalić; popalić, spalić.

Прижúгъ, -а, *m.* przypalenie, miejsce przypalone; blizna, piątno, cecha piątnowa.

Прижúленіе, Прижúливаніе, Прижúливать, Прижúлить, v. **Зажúленіе....**

Прижимáніе, -я, *n.* przyciskanie; *uciskanie, uciemiężenie.

Прижимáть, Прижáть, *v. a.* przyciskać, przycisnąć, naciskać, nacisnąć, przyprzeć, przyprzeć; *uciskać, uciemiężać, uciemiężyć; **-ся**, *α) v. r.* cisnąć się, wciskać się; przytulać się, przytulić się; *β) v. p.* być przyciskanym, przyciśnionym, przyciśniętym, *etc.*

Прижúмка, -и, *f.*, **прижúмки, -мокъ**, *pl.* szykana, wykręt, pieniactwo, wybiegi, prześladowanie, ciemiężenie; **дѣлать прижúмки, szykanować**, złośliwie nagabywać.

Прижúмщикъ, -а, *m.* ciemiężyciel, pieniacz, sprzeczka.

Прижúмъ, -а, *m.* przyciskanie; prasa.

Прижинáть, Прижáть, *v. a.* zżynać, zżąć, kosić, skosić; **-ся**, *v. p.* być zżynanym, zżętym, koszonym, skoszonym. [szenie.

Прижúнъ, -а, *m.* zżęcie, sko-

Прижúтіе, -я, *n.* spłodzenie.

Прижúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прижúвать.**

Прижúться, *perf.* 1. *v. r.* przyzwyczaić się, przywyknąć; 2. *v. p.* być spłodzonym.

Прижмýреніе, Прижмýриваніе, -я, *n.* przymrużenie, przymrużanie.

Прижмýриваніе, Прижмýрить, *v. a.* przymrużać, przymrużyć, zmrużać, zmrużyć (oczy).

Призадýмываться, Призадýматься, *v. r.* zamyślać się, zamyślić się.

Призаривáть, Призарúть, *v. a. pop.* zawstydzać, zawstydzić; **-ся**, *v. r.* — na что, rozkochać się w czém, upodobać sobie co, polubić co. [przywołanie.

Призвáніе, -я, *n.* przyzwanie,

Призвáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Призывáть, -ся.**

Призéмистый, -ая, -ое, *adj.* przyziemny, nizki.

Призирáніе, -я, *n.* patrzenie, doglądanie, spoglądanie, opiekowanie się.

Призирáтель, -я, *m.* doglądacz, przyzieracz, dozórca, opiekun.

Призирáть, Призрúть & Призрѣть, *v. a. Eccl. sl.* patrzeć, spoglądać, spojrzeć; opiekować się.

Призма, -ы, *f.* 1. *Geom.* pryzma(t), graniastosłup; 2. v. **Рáбкъ** (*Phys.*).

Призматúческій, -ая, -ое, *adj.* pryzmatyczny, graniastosłupowy.

Признавáніе, -я, *n.* poznawanie; uznawanie; przyznawanie (czego komu).

Признавáть, Признáть, *v. a.* poznawać, poznać; uznawać, uznać; przyznawać, przyznać (co komu); **-ся**, *α) v. r.* przyznawać się (do czego); pryzwyczajać się, przyzwyczaić się, przywykać, przywyknąć; *β) v. p.* być uznawanym, uznanym.

Признáкъ, -а, *m.* znak, znamię; znak, odznaka, oznaka; *it.* v. **Клéймо.**

Признáніе, -я, *n.* przyznanie się, wyznanie, uznanie. [czność.

Признáтельность, -и, *f.* wdzię-

Признáтельный, -ая, -ое, *adj.* wdzięczny, dziękczynny; przyznający się. [**Признавáть, -ся.**

Признáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Призóвый, -ая, -ое**, *adj. Mar.* ujęty, zdobyty, schwytany.

†**Призóръ, -а**, *m.* (за чѣмъ, за кѣмъ), dozór; **призóръ очéсъ**, *Eccl. sl. pop.* urok. [urojenie.

Призрáкъ, -а, *m.* przywidzenie,

Призрáчный, -ая, -ое, *adj.* urojony, fantastyczny.

Призрúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Призирáть, -ся.**

Призрѣвать, Призрѣть, *v. a.* doglądać, dojrzeć; dozorować, przyzierać; opiekować się; dać schronienie.

Призрѣніе, -я, *n.* dozór, doglądanie, przyzieranie; **домъ призрѣнія убóгихъ**, dom ubogich, szpital ubogich.

Призрѣть, v. *sub*: **Призрѣвать & Призирáть.**

Призъ, -а, *m.* schwytanie okrętu, zdobycz.

Призывáніе, -я, *n.* przywoływanie; wzywanie, proszenie.

Призывáть, Призвáть, *v. a.* wołać, przywoływać, przywołać, zawołać; wzywać, wezwać, prosić; **-ся**, *v. p.* być przywoływanym, przywołanym, zawołanym, przyzywanym, przyzwanym; wzywanym, wezwanym, proszonym.

Призывный, -ая, -ое, *adj.* wzywny; przywołalny; przywoływany. [nie.

Призывъ, -а, *m.*, v. **Призвáніе.**

Приказáніе, -я, *n.* rozkazanie, rozkaz, nakaz.

Приказáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приказывáть, -ся.**

Приказнóй, -аго, *s. m. pop.* pisarz, protokolista, kancelista.

Приказнослужúтель, -я, *m.*, v. **Приказнóй.**

Приказнóй, -ая, -ое, *adj.* sądowy, kancelaryjny; w kancelaryi będący; **приказная строка**, wybieg, wykręt prawny.

Приказ, -а, *m.* 1. przykaz, nakaz, rozkaz; 2. (†), sąd; urząd; **приказ общéственнаго призрѣнія**, izba powszechnéj opieki.

Приказывáніе, -я, *n.* przykazywanie, rozkazywanie, nakazywanie.

Приказывáть, Приказáть, *v. a.* przykazywać, przykazać, rozkazywać, rozkazać, nakazywać, nakazać; **-ся**, *v. p.* być przykazywanym, przykazanym, *etc.*

Приклáтокъ, -тка, *m.* fórtka, fórteczka; §. **борода съ воротá, а умъ съ приклáтокъ**, głowa wielka, lecz mózgu mało или głowa wielka, lecz mózg mały; **główka jak makówka, a rozumu pusto или główka, by makówka, a rozumu by napiwał**; *cfr.* rozumu nikt z brody nie ceni.

Прикáлываніе, -я, *n.* 1. dobijanie; 2. zakałanie, zakłócie.

Прикáлывать, Приколóть, *v. a.* 1. dobijać, dobić, nabić, zakałać, zakłócić, pokłócić; 2. przypinać, przypiąć (co szpilkami *lub* czém inném); **-ся**, *v. p.* być przypinanym, przypiętym.

Прикáпливать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикопля́ть, -ся.**

Прикáпывать, Прикопáть, *v. a.* przykopywać, przykopać; **-ся**, *v. p.* być przykopywanym, przykopanym.

Прикáрливаніе, -я, *n.* przywabianie, przynęcanie.

Прикáрливать, Прикорúть, *v. a.* 1. przywabiać, przywabić, przynęcać, przynęcić; 2. spasać, spaść (*np.* siano); **-ся**, *v. p.* być przynęcanym, przynęconym, *etc.*

Прикасáніе, -я, *n.* dotykanie.

Прикасáться, Прикоснýться, *v. r.* dotykać się, dotknąć się.

Прикатáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикáтывать, -ся (I).**

Прикатúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикáтывать, -ся (II).**

I. Прикáтывать, Прикатáть, *v. a.* 1. (*o bieliźnie*:) maglować, pomaglować, zmaglować; 2. walcem równać, urównać (*np.* ziemię); 3. прикатáть кого-либо, *wy-

валкова́ть, вывали́ть кого; **-ся**, *v. p.* быть валко́м равны́м, уро́вненным.

II. Прика́тывать, Прикати́ть, *v. a.* привыва́ть, привали́ть, привози́ть, привезти́; **-ся**, *α*) *v. r.* привыва́ть, привали́ть, привози́ть, привезти́; *β*) *v. p.* быть привали́ваемым, привали́ванным, привози́мым, привезённым.

Прика́щикъ, -а, *m.* 1. subjekt handlowy, kupczyk, komi; 2. v. **Нарядникъ**; слободско́й прика́щикъ, szołtys.

Прика́щичій, **-ья**, **-ье**, *adj.* subjektowy, kupczykowy.

Прикида́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикидывать, -ся**.

Прики́дка, -и, *f.* 1. przyrzut, przyrzucenie; 2. przyważanie, przyważenie na wagach.

Прики́дчивый, -ая, -ое, *adj.* 1. udający (*np.* chorego); 2. v. **Прили́пчивый**.

Прики́дчикъ, -а, *m.*, **Прики́дчица**, -ы, *f.* udawający, udający, -ca.

Прики́дываніе, -я, *n.* przyrzucanie; przyważanie na wagach.

Прики́дывать, Прики́дать, Прики́нуть, *v. n.* 1. przyrzucać, przyrzucić, dorzucać, dorzucić; 2. przydawać, przydać, dokładać, dołożyć; 3. przyważać, przyważyć na wagach; **прики́дывать что на́ руку**, ważyć co na ręce (dla przekonania się jak ciężkie); **прики́дывать отвѣсомъ**, v. **Провѣ́шивать**; 4. przymierzać, przymierzyć (*np.* suknię, bóty); **-ся**, *α*) *v. r.* udawać, udać, zmyślać, zmyślić; **прики́дывать дурачко́мъ**, udawać głupiego; *it.* v. **Притворя́ться** (2); (*o chorobie:*) dostać; къ нему́ прики́нулась лихора́дка, on dostał febrę; *β*) *v. p.* być przyrzucanym, przyrzuconym, *etc.*

Прикипа́ніе, -я, *n.* przywieranie się czego (*np.* do garczka), przywarzenie się (do garnka).

Прикипа́ть, Прикипѣ́ть, *v. a.* przywierać się, przywrzeć się, przywarzyć się do czego (*np.* do garnka).

Прики́пь, -и, *f.* przywarzenie się (*np.* do garczka). [**Прикипа́ть**.

Прикипѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикипа́ть**.

Прикла́дка, -и, *f.* 1. przyłożenie, dołożenie; 2. v. **Прикла́дъ** (1).

Прикладно́й, (-нѣ́й), -а́я, -о́е, *adj.* stósowany; **прикладна́я математика**, matematyka stósowana.

Прикла́дный, -ая, -ое, *adj.* kolbowy, przykładowy; v. **Спусково́й**.

Прикла́дъ, -а, *m.* 1. (*u krawca:*) dawanie, danie swoich potrzeb *np.* do suki, jakiemi są: podszewka, guziki, i t. p.; 2. (*u broni:*) kolba, przykład; **на прикладъ**, (†), na przykład.

Прикла́дываніе, -я, *n.* przykładanie, dokładanie, przytykanie; — **прикладываніе руки́ къ докуме́нту**, stwierdzanie podpisem dokumentu; **прикла́дываніе печа́ти къ докуме́нту**, stwierdzanie pieczęcią dokumentu, przykładanie pieczęci.

I. Прикла́дывать, Приложи́ть, *v. a.* къ . . ., przykładać, przyłożyć, przytykać, przytknąć; **прикла́дывать ру́ку къ докуме́нту, stwierdzać, stwierdzić podpisem dokument**; **прикла́дывать печа́ть къ докуме́нту**, stwierdzać, stwierdzić pieczęcią dokument, przykładać, przyłożyć pieczęć; **прикла́дывать ко крестý**, całować, pocałować krzyż; **-ся**, *v. p.* być przykładanym, przyłożonym, dokładanym, dołożonym, *etc.*

II. Прикла́дывать, Прикла́сть, *v. a.* przykładać, przyłożyć, przydawać, przydać; **-ся**, *v. p.* być przykładanym, przyłożonym, przydawanym, przydanym.

Прикла́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикла́дывать, -ся (II)**.

Приклéиваніе, -я, *n.* przyklejanie.

Приклéивать, Приклеи́ть, *v. a.* przyklejać, przykleić; **-ся**, *v. p.* być przyklejanym, przyklejonym.

Приклёйка, -и, *f.* 1. przyklejanie, przyklejenie; 2. rzecz przyklejona. [**Приклéивать, -ся**.

Приклеить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приклеивать, -ся**.

Приклепа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приклёпывать, -ся**.

Приклёпка, -и, *f.* przynitowanie, zaklepanie.

Приклёпъ, -а, *m.* 1. v. **Приклёпка**; 2. *fig.* v. **Поклёпъ**.

Приклёпываніе, -я, *n.*, v. **Приклёпка**.

Приклёпывать, Приклепа́ть, *v. a.* przynitowywać, przynitować, zaklepywać, zaklepać; *fig.* potwarzyć, spotwarzyć; **-ся**, *v. p.* być przynitowywanym, przynitowanym, zaklepanym.

Приклика́ніе, Приклика́ніе, -я, *n.* wołanie, przywoływanie, zawoływanie.

Приклика́ть, Приклика́ть, Прикли́кнуть, *v. a.* wołać, przywoływać, przywołać, zawoływać, zawołać; **-ся**, *v. p.* być wołanym, przywoływanym, zawoływanym. [**кликать, -ся**.

Прикликивать, -ся, v. **Прикли́кнуть, -ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Приклика́ть, -ся**.

Приклоне́ніе, -я, *n.* przychylenie, nachylenie, nakłonienie, przygięcie.

Приклоня́ть, Приклони́ть, *v. a.* przychylać, przychylić, nachylać, nachylić, nakłaniać, nakłonić, przyginać, przygiąć; **прикло́нять у́хо**, *Eccl. sl.* * nadstawić ucho, pilnie słuchać; **-ся**, *α*) *v. r.* przychylać się, przychylić się, naginać się, nagiąć się; *β*) *v. p.* być przychylanym, przychylonym, naginanym, nagiętym.

Прикля́кать, Прикля́кнуть, *v. a.* nabawiać, nabawić (kogo czego złego *lub* dobrego); **-ся**, *v. r.* zdarzać się, zdarzyć się, wydarzać się, wydarzyć się, przytrafiać się, przytrafić się; **емý прикля́калось несча́стіе, wydarzyło mu się nieszczęście.**

Прикліоче́ніе, -я, *n.* zdarzenie, przypadek, wypadek.

Прикліочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикліочáть, -ся**.

Прикова́ніе, -я, *n.* przykucie.

Прикова́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикова́ивать, -ся**.

Прико́вка, -и, *f.* przykowanie, przykucie; rzecz przykuta.

Прикова́ивать, Прикова́ть, *v. a.* przykować, przykuć; **-ся**, *v. p.* być przykowanym, przykutym.

Прикокошить, *v. a. perf. pop.* * wygarbować, wywałkować, wywalić kogo porządnie.

Приколáчиваніе, -я, *n.* przybijanie gwoździami.

Приколáчивать, Приколоти́ть, *v. a.* przybijać, przybić gwoździami. [czarowanie.

Приколдова́ніе, -я; *n.* przy-

Приколдова́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приколдовывать, -ся**.

Приколдо́вываніе, -я, *n.* przyczarowywanie.

Приколдо́вывать, Приколдова́ть, *v. a.* przyczarowywać, przyczarować; **-ся**, *v. p.* być przyczarowywanym, przyczarowanym.

Прико́лка, -и, *f.* 1. przypinanie, przypięcie; 2. przypiętego co, rzecz przypięta. [**кóлъ**.

† **Прико́локъ**, -лка, *m.*, v. **Прико́лотъ**.

Приколоти́ть, *v. a. perf.* 1. *pop.* wywalić, wybić kogo; 2. v. *sub*: **Приколáчивать**.

Приколо́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прика́лывать, -ся**.

Прико́лъ, -а, *m.* kół, pal, do którego przywięzują.

Прикопа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прика́пывать, -ся**.

Прикопи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикопля́ть, -ся**.

Прикопле́ніе, -я, *n.* nagromadzenie, zebranie.

Прикопля́ть, Прикопи́ть, *v. a.* nagromadzać, nagromadzić, zbierać, zebrać; **-ся**, *v. p.* być nagromadzanym, nagromadzonym, zbieranym, zebranym.

Прико́пь, -а, *m.* 1. przykop, *pl.* przykopy; 2. przybyt, przybranie (*np.* wody w stawie).

Прикорни́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прика́рливать, -ся**.

Прико́рка, -и, *f.* 1. v. **Прика́рливаніе**; 2. przynęta, ponęta.

Прикорне́ніе, -я, *n.* przynęcenie; *cfr.* **Прика́рливаніе**. [nęciciel.

Прико́рщикъ, -а, *m.* przy-

Прико́рмъ, -а, *m.*, v. **Прикóрмка**. [kucznąć.

Прикорну́ть, *v. n. perf.* przy-

Прикоснове́ніе, -я, *n.* dotknięcie, dotknienie, dotykanie;

тóчка прикосновéнія, *Mathem.* punkt dotyczny; punkt zetknięcia. [czność.

Прикосновéнность, -я, *f.* sty-

Прикоснýтіе, *Eccl. sl.*, v. **Прикосновéніе.**

Прикоснýться, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Прикасáться.** [zowaty.

Прикосúй, -ая, -ое, *adj.* ze-

Прúкось, -и, *f.* 1. ukos, ukośność; 2. zez, zezowatość; глаза съ прúкосью, oczy zezowate.

Прикочевáніе, -я, *n.* przybycie dokąd dla koczowania.

Прикочевáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикочёвывать.**

Прикочёвываніе, -я, *n.* przybywanie dokąd dla koczowania.

Прикочёвывать, **Прикочевáть**, *v. n.* przybywać, przybyć dokąd dla koczowania.

Прикрáиваніе, -я, *n.* przykrawanie.

Прикрáивать, **Прикроúть**, *v. a.* przykrawać, przykrajać, przykroić; -ся, *v. p.* być przykrawanym, przykrajanym, przykrojonym. [nie, pokrapianie.

Прикрáпываніе, -я, *n.* kropie-

Прикрáпывать, v. **Накрáпывать.**

Прикрáса, -ы, *f.* ozdoba, ozdóbka, przyozdobienie; *przesada.

Прикрáсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикрáшивать**, -ся.

Прикрáшиваніе, -я, *n.* upiększanie, przyozdabianie.

Прикрáшивать, **Прикрасúть**, *v. a.* upiększać, upiększyć, upiękniać, upięknić, przyozdabiać, przyozdobić; *przesadzać, przesadzić w opowiadaniu czego; -ся, *v. p.* być upiększanym, upiększonym, przyozdabianym, przyozdobionym.

Прикрúкиваніе, -я, *n.* krzyczenie na kogo, łajanie.

Прикрúкивать, **Прикрúкнуть**, *v. n.* na кого-либо, krzyczeć, zakrzyczeć na kogo, łajać, buzować, zbuzować kogo.

Прикровéніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. przykrycie; 2. *pozór, płaszcz, płaszczyk.

Прикрóй, -я, *m.*, **Прикрóйка**, -и, *f.* 1. przykrawanie, przykrojenie; 2. kawał przykrojony, przykrawek.

Прикроúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикрáивать**, -ся.

†**Прикрýта**, -ы, *f.*, v. **Прикáзное.**

Прикручúниваться, **Прикручúниться**, v. **Пригорюниваться.** [крывáло.

Прикрывáло, *Eccl. sl.*, v. **По-**

Прикрывáніе, -я, *n.* przykrywanie, nakrywanie; zasłanianie, bronienie.

Прикрывáть, **Прикры́ть**, *v. a.* 1. przykrywać, przykryć, nakrywać, nakryć; 2. *Milit.* zasłaniać, zasłonić, bronić, obraniać, obronić; *it.* v. **Конвоúровать**; *pokrywać, ukrywać, taić (*np.* czyje błędy); -ся, *a) v. r.* przykrywać się, przykryć się, nakrywać się, nakryć się; *β) v. p.* być przykrywanym, przykrytym, nakrywanym, nakrytym; być zasłanianym, zasłonionym, bronionym.

Прикры́тіе, -я, *n.* przykrycie, nakrycie; *Milit.* zasłona, obrona; *it.* v. **Конвóй.**

Прикры́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикрывáть**, -ся.

Прикрéпа, -ы, *f.* przymocnienie, przymocowanie; nit.

Прикрéпить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикрéплять**, -ся.

Прикрéпленіе, -я, *n.* przymocnienie, przymocowanie.

Прикрéплять, **Прикрéпить**, *v. a.* przymacniać, przymocnić, przymocować; -ся, *v. p.* być przymacnianym, przymocowanym.

Прикупáніе, -я, *n.* przykupowanie.

Прикупáть, **Прикупúть**, *v. a.* przykupować, przykupić, dokupić; -ся, *v. p.* być przykupowanym, przykupionym.

Прикýпка, -и, *f.* przykupienie; przykupka; rzecz przykupiona. [pienie.

Прикуплéніе, -я, *n.* przyku-

†**Прикýпля**, -и, *f.* przykup.

Прикупнóй, (-ńй), -áя, -óе, *adj.* przykupny, przykupiony.

†**Прикýпъ**, -а, *m.*, v. **Прикýпка.** [rzecz przykupiona.

†**Прúкупь**, -и, *f.* przykupka,

Прикусúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикýсывать**, -ся.

Прикýска, -и, *f.* przykąska, przykąszenie, zakąska; пить чай въ прикýску (*abo* съ прикýсною сахара), pić herbatę trzymając cukier w ustach. [**Прикýска.**

Прикýсочка, -и, *f. dim.*, v.

Прикýсываніе, -я, *n.* przykąsywanie, przekąsywanie (czego *np.* cukru przy piciu herbaty).

Прикýсывать, **Прикусúть**, *v. a.* przykąsywać, przykąsić, przekąsywać, przekąsić (co przy piciu *lub* jedzeniu); *fig.* прикусúть язы́къ, wargi gryźć, przygryźć; zamilknąć; -ся, *v. p.* być przykąsywanym, przykąszonym.

Прилáвокъ, -вка, *m.* przyławek, lada, stół sklepowy, na którym towary się rozkładają.

Прилагáніе, -я, *n.* przykładanie, przydawanie, przyłączanie, załączanie.

Прилагáтельное имя, *n. Gramm.* (*adjectivum*), przymiotnik.

Прилагáть, **Приложúть**, *v. a.* przykładać, przyłożyć, przydawać, przydać, przyłączać, przyłączyć, załączać, załączyć; - печáть, рýку, v. **Прикладывать**; - (науку къ ремеслáмъ), stósować, przystósować; - стараніе, dołożyć starania, postarać się; -ся, *a) v. r. Eccl. sl.* приложúться къ отцамъ своúмъ, przejść do przodków swoich; umrzeć; *β) v. p.* być przykładanym, przyłożonym, przydawanym, przydanym, przyłączanym, przyłączonym, *etc.*

Прилáдить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилáживать**, -ся.

Прилáженіе, **Прилáживаніе**, -я, *n.* przystósowanie, przystósowywanie, przypasowanie.

Прилáживать, **Прилáдить**, *v. a.* przystósowywać, przystósować, przypasować; -ся, *v. p.* być przystósowywanym, przystósowanym, przypasowanym.

Прилáкомить, *v. a. perf.* rozłakocić, zepsuć łakotkami, przysmaczkami; -ся, *v. r.* rozłakocić się, stać się łakotnym.

Прилáскáніе, -я, *n.* przygłaskanie, przywabienie.

Прилáскивать, **Приласкáть**, *v. a.* przygłaskiwać, przygłaskać, pieszczeniem przywabiać, przywabić; -ся, *v. r.* къ кому, przypochlebiać się komu.

Прилáстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилáщивать**, -ся.

Прилáщеніе, **Прилáщиваніе**, -я, *n.* przygłaskanie, przywabienie, przywabianie.

Прилáщивать, **Прилáстить**, *v. a.* przygłaskiwać, przygłaskać, przywabiać, przywabić (*np.* psa); -ся, *v. r.* къ кому, (*o psach:*) łasić się, lizać się. [szyszak.

†**Прилóбица**, -ы, *f.* przyłbica,

Прилгáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилыгáть**, -ся.

Прилегáть, *v. n.* къ чемý, przylegać, przytykać, stykać się, być przyległym, kłaść się przy czém, położyć się.

Прилежáніе, -я, *n.* 1. przyleganie, stykanie się; 2. gorliwość, pracowitość; pilność; pilnowanie.

Прилежáть, *v. n.* къ чемý, przylegać, przytykać, stykać się, być przyległym; pracować gorliwie; przykładać się; - къ наýкамъ, przykładać się do nauk.

Прилéжно, *adv.* pilnie, gorliwie. [gorliwość; pracowitość.

Прилéжность, -и, *f.* pilność,

Прилéжный, -ая, -ое, *adj.* pilny, gorliwy, pracowity.

Прелетáніе, -я, *n.* przylatanie, przylatywanie.

Прилетáть, **Прилетéть**, *v. n.* przylatywać, przylecieć.

Прилётный, -ая, -ое, *adj.* przylotny, przylatujący; прилётныя птúцы, ptastwo przylotne.

Прилёть, -а, *m.* przylot; przylecenie.

Прилетéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилетáть.** [v. **Прилегáть.**

Прилéчь, *v. n. perf.* przyleżdz;

Приливáніе, -я, *n.* przylewanie.

Приливáть, **Прилúть**, *v. a.* przylewać, przylać, dolewać, dolać; кровь приливáетъ къ головé, krew bije do głowy; -ся, *a) v. r.* (*o wodzie:*) przybierać, przybrać,

podnosic się, podnieść się; *β) v. p.* być przylewanym, przylanym, dolewanym, dolanym.

Прилúвка, –и, *f.* przylew, przylewek, dolewka, przylanie.

Прилúвной, (–нóй), –áя, –óе, **Прилúвный**, –ая, –ое, *adj.* przylany, dolany.

Прилúвъ, –а, *m.* 1. v. **Прилúвка**; 2. przylew, przybieranie, podnoszenie się wody; морскóй прилúвъ, przylew morza; прилúвъ крóви къ головѣ, bicie krwi do głowy; kongestya.

Прилизáніе, –я, *n.* przylizanie, zalizanie.

Прилизáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилúзывать**, –ся.

Прилúзываніе, –я, *n.* przylizywanie, zalizywanie.

Прилúзывать, **Прилизáть**, *v. a.* przylizywać, przylizać, zalizywać, zalizać; –ся, *v. p.* być przylizywanym, przylizanym, zalizanym.

Прилúка, v. **Улúка**. [nym.

Прилинéйный, –ая, –ое, *adj.* przygraniczny, przy granicy leżący; прилинéйная крѣпость, forteca pograniczna.

Прилипáла, –ы, *f. H. n.* (*remora*), trzymonaw, trzymonawek (ryba); v. **Держидадья**.

Прилипáло, –а, *m. pop.* człowiek natrętny, intrygant.

Прилипáніе, –я, *n.* przylepianie się, lgnięcie.

Прилипáть, **Прилúпнуть**, **Прильнýть** & **Прильнýть**, *v. n.* przylepiać się, przylepić się, lgnąć, przylgnąć; (*o chorobach*:) zarażać, zarazić. [przylgły, przylgniony.

Прилúплый, –ая, –ое, *adj.*

Прилúпнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилипáть**.

Прилипýша, v. **Держидадья**.

Прилúпчивость, –и, *f.* zaraźliwość. [zaraźliwy.

Прилúпчивый, –ая, –ое, *adj.*

Прилúтіе, –я, *n.* przylanie.

Прилúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приливáть**, –ся.

Приличáть, v. **Изобличáть**.

Приличéніе, v. **Изобличéніе**.

Приличествовáть, *v. n.* przystać, przystoi co komu, godzić się, godzi się. [бличúть.

Приличúть, *v. perf.*, v. **Изобличúть**, –я, *n.* przystojność, przyzwoitość, godziwość.

Прилúчно, *adv.* przystojnie, przyzwoicie, przyzwoito.

Прилúчный, –ая, –ое, *adj.* przystojny, przyzwoity, godziwy.

Прилóгъ, –а, *m. Eccl. sl.* dodatek, dodanie; chytrość, przechytrzenie; на прилóгъ, (†), na przykład.

Приложéніе, –я, *n.* 1. przyłożenie, przydanie; – печáти, przyłożenie pieczęci; 2. załączenie, rzecz załączona do czego; съ приложéніемъ кóпіи, z załączeniem kopii; 3. – (наýки къ ремеслáмъ), przystósowanie.

Приложúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прикладывать**, –ся (I) & **Прилагáть**, –ся.

Прилýка, –и, *f. pop.*, v. **Примáнка**. [чай.

Прилучáй, –я, *m. pop.*, v. **Слýчай**.

Прилучáть, **Прилучúть**, *v. a.* przyzwyczajać, przyzwyczaić kogo do czego; –ся, *α) v. r.* 1. być, znajdować się gdzie przypadkowo; 2. zdarzać się, zdarzyć się, wydarzać się, wydarzyć się, przytrafiać się, przytrafić się; *β) v. p.* być przyzwyczajanym, przyzwyczajonym.

Прилучéніе, –я, *n.* 1. przyzwyczajenie; 2. (†), v. **Слýчай**; *it.* v. **Присоединéніе**.

Прилучúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилучáть**, –ся. [вада.

Прилýчка, v. **Примáнка**, **Прилыганіе**, –я, *n.* przyłganie.

Прилыгáть, **Прилгáть**, *v. a.* przyłgiwać, przyłgać.

Прильнýть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилипáть**, –ся.

Прилѣжáти, *Eccl. sl.*, v. **Прилежáть** (2).

Прилѣзáть, **Прилѣзть**, *v. n.* przylazić, przyleźć. [**Прилѣзать**.

Прилѣзть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилѣзать**, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилѣплять**, –ся. [nie.

Прилѣпленіе, –я, *n.* przylepie-

Прилѣплять, **Прилѣпить**, *v. a.* przylepiać, przylepić; –ся, *α) v. r.* przylepiać się, przylepić się; * przywiązywać się, przywiązać się (do kogo, do czego), przyłączać się do kogo, do czego; *β) v. p.* być przylepianym, przylepionym.

Прилѣпокъ, –пка, *m.* przylepek, przylepka, rzecz do czego przylepiona.

Прилюлюкать, *v. perf.*, v. *sub*: **Прилюлюкивать**.

Прилюлюкиваніе, –я, *n.* usypianie dziecka śpiewając *lu lu*, lulanie.

Прилюлюкивать, **Прилюлюкать**, *v. a.* usypiać, uśpić dziecię śpiewaniem *lu lu*, lulać, ululać.

Примазаніе, –я, *n.* posmarowanie, zamazanie czego.

Примазать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Примазывать**, –ся.

Примáзка, –и, *f.*, **Примáзываніе**, –я, *n.*, v. **Примазаніе**.

Примáзывать, **Примазáть**, *v. a.* smarować, posmarować (*np.* pomadą); przylepiać, przylepić do czego; – глúною, oblepiać, oblepić gliną; –ся, *α)* *v. r.* smarować się, posmarować się (*np.* pomadą); *β) v. p.* być smarowanym, posmarowanym.

Приманéніе, **Примáниваніе**, –я, *n.* przywabienie, przywabianie, przynęcenie, przynęcanie.

Примáнивать, **Примáнить**, *v. a.* przywabiać, przywabić, przynęcać, przynęcić; * łudzić, złudzić, mamić; –ся, *v. p.* być przywabianym, przywabionym.

Примáнить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Примáнивать**, –ся.

Примáнка, –и, *f.* ponęta, powab; przywabienie, przywabianie.

Примáнный, –ая, –ое, *adj.* powabny, przyłudny, zwodny; примáнный свистóкъ, wabik.

Примáнчивость, –и, *f.* powabność, powab.

Примáнчивый, –ая, –ое, *adj.* powabny, pociągający, zwodniczy.

Примáнщикъ, –а, *m.* przywabiciel, przywabiacz, przynęciciel.

Примáнщица, –ы, *f.* przywabicielka, przynęcicielka.

Примáсливаніе, –я, *n.* smarowanie masłem.

Примáсливать, **Примáслить**, *v. a.* smarować, posmarować masłem; –ся, *α)* *v. r.* smarować się, posmarować się masłem; *β) v. p.* być smarowanym, posmarowanym masłem. [tanie.

Примáтываніе, –я, *n.* przymo-

Примáтывать, **Примотáть**, *v. a.* przymotywać, przymotać; –ся, *v. p.* być przymotanym.

Примáчиваніе, –я, *n.* przymaczanie.

Примáчивать, **Примочúть**, *v. a.* przymaczać, przymoczyć, namaczać, namoczyć, zwilżać, zwilżyć; –ся, *v. p.* być przymaczanym, przymoczonym. [znięcie.

Примерзáніе, –я, *n.* przymarz-

Примерзáть, **Примёрзнуть**, *v. a.* przymarzać, przymarznąć.

Примёрзлый, –ая, –ое, *adj.* przymarzły. [**Примерзать**.

Примёрзнуть, *v. perf.*, v. *sub*:

Примести & **Примéсть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приметáть**.

Приметáніе, –я, *n.* 1. przymiatanie, przymiecenie; 2. v. **Примётываніе**.

Приметáти, *v. a. Eccl. sl.* 1. przyrzucać; 2. wręczać, wręczyć.

I. Приметáть, **Примести** & **Примéсть**, *v. a.* przymiatać, przymieść; –ся, *v. p.* być przymiatanym, przymiecionym.

II. Приметáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приметывать**, –ся.

Примётка, –и, *f.* 1. (*u krawca*:) przyszycie przed ściegiem, przed igłą; 2. przyfastrzygowanie; 3. *fig.*, v. **Придúрка**.

†**Примётный**, –ая, –ое, *adj.*, v. **Притвóрный**. [**Блотнúца**.

Примётъ, –а, *m. Bot.*, v.

Примётываніе, –я, *n.* 1. przyrzucanie; 2. przyfastrzygowanie.

Примётывать, **Приметáть**, *v. a.* 1. rzucać, przyrzucać, przyrzucić do czego; 2. szyć przed ściegiem, przed igłą; (przy)fastrzygować; –ся, *v. p.* być przyrzucanym, przyrzuconym, *etc.*

Примúгиваніе, –я, *n.* 1. miganie, pomiganie; 2. miganie na kogo.

Примúгивать, **Примигнýть**, *v. a.* 1. migać, pomigać; 2. migać, mignąć na kogo.

Приминать, Примя́ть, *v. a.* podeptywać, podeptać, potratować; **–ся,** *v. p.* być podeptanym, potratowanym.

Примире́ніе, –я, *n.* pojednanie, pogodzenie, przywrócenie pokoju.

Примири́тель, –я, *m.* pojednywacz, pogodziciel, przywrócioiel pokoju.

Примири́тельница, –ы, *f.* pojednywaczka, pogodzicielka, przywrócicielka pokoju.

Примири́тельный, –ая, –ое, *adj.* pojednawczy.

Примири́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Примиря́ть, –ся.**

Примиря́ть, Примири́ть, *v. a.* pojednać, pogodzić, pokój przywracać, przywrócić.

Примкну́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Примыка́ть, –ся.**

Приножа́ти, Приноже́ніе, v. **Прiуножа...**

Приполнить, *v. a. perf.* przymówić, mową przydać, dodać; poradzić komu co.

Приполка, v. **Приговóрка.**

Приполкнуть, *v. n. perf.* zamilknąć.

Приморáживать, Приморóзить, *v. a.* przymrażać, przymrozić.

Примóрье, v. **Помóрье.** [zić.

Приморóзить, *v. perf.*, v. *sub*: **Приморáживать.**

Приморскій, –ая, –ое, *adj.* przymorski, nadmorski, pomorski.

Примотáніе, –я, *n.* przymotanie. [**Примáтывать, –ся.**

Примотáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Примочúть, –ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Примáчивать, –ся.**

Примóчка, –и, *f.* 1. v. **Примáчиваніе**; 2. *Med.* przymoczka lekarska, woda gojąca rany; **примóчка для глазъ**, woda dla oczu.

Примрáкъ, –а, *m. Eccl. sl.* 1. zmrok, ciemność; 2. v. **Прiзракъ.**

Примрачúться, *v. r. Eccl. sl.* zaćmić się, zciemnić się, zachmurzyć się. [pochmurność.

Примрáчность, –и, *f.* ciemność,

Примрáчный, –ая, –ое, *adj.* ciemny, pochmurny, zachmurzony.

Примýчить, *v. a.* pomęczyć, pomordować; **–ся,** *a*) *v. r.* zmęczyć się, pomęczyć się, pomordować się; *β*) *v. p.* być pomęczonym, pomordowanym.

Примывáть, Примы́ть, *v. a.* (*o wodzie*:) przymuiać, przymulić; pomyć, poprać; **–ся,** *v. p.* być przymulanym, przymulonym.

Примыкáніе, –я, *n.* przymykanie, zamykanie; nasadzanie (bagnetu na broń).

Примыкáть, Примкну́ть, 1. *v. a.* przymykać, przymknąć, przysunąć posuwając; **примкну́ть штыкъ къ ружью**, nasadzić bagnet na broń; 2. *v. n.* zemknąć, ścisnąć, złączyć się; **–ся,** *a*) *v. r.* zemknąć się, złączyć się; *β*) *v. p.* być przymykanym, przymkniętym; (*o bagnecie*:) być nasadzanym, nadsadzonym na broń.

Примы́слить, –ся, *perf.*, v. **Придýмать, –ся.** [**ваніе.**

Примышлéніе, v. **Придýмывáніе.**

Примышля́ть, –ся, v. **Придýмывать, –ся.**

Приравнéніе, –я, *n.* przyrównanie, porównanie, zastósowanie.

Приравнéнно, *adv.* **къ чемý,** porównywająco, względnie.

Приравнúтельный, –ая, –ое, *adj.* porównawczy, wyrażający porównanie, stosunek; analogiczny.

Приравнúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приравня́ть, –ся.**

Приравня́емость, –и, *f.* możność być użytym.

Приравня́ть, Приравнúть, *v. a.* (**что-либо къ чему**), przyrównywać, przyrównać, porównywać, porównać, stósować, przystósować; **–ся,** *a*) *v. r.* stósować się, przystósować się (do kogo, do czego); – **къ цѣнѣ**, wypytywać się o cenę (jakiéj rzeczy, towaru); *β*) *v. p.* być przyrównywanym, przyrównanym; być stósowanym, przystósowanym.

Приравне́ніе, Приравнúваніе, *–я, n.* przymierzenie, przymierzanie.

Приравнúвать, Приравнúть, *v. a.* przymierzać, przymierzyć; **–ся,** *v. p.* być przymierzanym, przymierzonym.

Приравно, *adv.* przykładnie; w przybliżeniu; przez przyrównanie; na przykład; przez podobieństwo. [dność.

Приравность, –и, *f.* przykła-

Приравный, –ая, –ое, *adj.* przykładny, wzorowy.

Приравъ, –а, *m.* przykład; wzór; na **примѣръ**, naprzykład; **не въ примѣръ другúмъ**, nie na wzór dla innych.

Приравя́ніе, –я, *n.* przymierzanie. [**нивать, –ся.**

Приравя́ть, –ся, v. **Приравня́ть, –ся**; **Приравня́ть, –ся** (II).

Приря́ска, –и, *f.* przymieszanie, wmieszanie.

Приря́съ, –а, *m.* przymieszka, dosypka; v. **Прiмѣсь.**

Приря́сь, –и, *f.* przymieś.

Приря́та, –ы, *f.* znamię, znak, znaczek, poznaka; §. **примѣты** въ свѣтѣ часто лгутъ (*abo* не всякой плутъ, кто видомъ худъ), nie wszystko złoto, co się świeci z góry; pozory rzeczy uwodzą; nie z pozoru trzeba sądzić o ludziach; nie wszystko co niepozorne, jest niedobre; czarna krowa daje białe mléko. *sub*: **Приря́чать, –ся.**

Приря́тать, –ся, *v. perf.*, v. **Приря́тка, –и,** *f. dim.*, v. **Приря́та.** [żność, baczność.

Приря́тливость, –и, *f.* uwa-

Приря́тливый, –ая, –ое, *adj.* uważny, baczny.

Приря́тно, *adv.* znacznie, widocznie, oczywiście.

Приря́тный, –ая, –ое, *adj.* znaczny, widoczny, oczywisty.

Приря́чаніе, –я, *n.* uważanie, postrzeganie; uwaga; **примѣчаніе на полѣ**, v. **Вы́носка** (2); objaśnitelnыя **примѣчанія**, v. **Коммента́рій.**

Приря́чательность, –и, *f.* znamienitość, znakomitość.

Приря́чательный, –ая, –ое, *adj.* znamienity, znakomity.

Приря́чать, Приря́тать, *v. a.* znaczyć, naznaczać, naznaczyć, znak na czém robić, zrobić, notować, zanotować; dostrzegać, dostrzedz, postrzegać, postrzedz, uważać, zauważać, zauważyć, mieć baczność, oko na co; *it.* v. **Подглáдывать, Приглáдывать** (**за кѣмъ**); **–ся,** *v. p.* być postrzeganym, postrzeżonym, uważanym, *etc.*

Приря́шаніе, –я, *n.* przymieszanie, domieszanie, wmieszanie.

Приря́шать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приря́шивать, –ся.**

Приря́шиваніе, –я, *n.* przymieszywanie, domieszywanie, wmieszywanie.

I. Приря́шивать, Приря́шать, *v. a.* 1. przymieszywać, przymieszać, domieszywać, domieszać, wmieszywać, wmieszać; 2. v. **Вну́тывать** (*fig.*); **–ся,** *v. p.* być przymieszywanym, przymieszanym, domieszywanym, domieszanym, *etc.*

II. Приря́шивать, Приря́сить, *v. a.* przygniatać, przygnieść, w gnieciu przydawać, przydać; **–ся,** *v. p.* być przygniatanym, przygniecionym.

Приря́тіе, –я, *n.* potratowanie, podeptanie. [**Приминáть, –ся.**

Приря́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приря́длежáть,** *v. n.* przynależeć, należeć.

Приря́длежность, –и, *f.* przynależytość, przynależność; właściwość (władzy); co **всѣми приря́длежностями**, ze wszystkiemi przynależnościami.

Приря́рядúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приря́ряжáть, –ся.**

Приря́ряжáть, Приря́рядúть, *v. a.* przyozdabiać, przyozdobić; **–ся,** *a*) *v. r.* przyozdabiać się, przyozdobić się; *β*) *v. p.* być przyozdabianym, przyozdobionym. [bienie.

Приря́ряжéніе, –я, *n.* przyozdo-

Приря́ряжáть, –ся, v. **Приря́ряжáть, –ся.** [**хну́ться.**

Приря́сýпиться, v. **Приря́сýпливаться,** v. **Приря́хмýриваться.**

Приря́хмýривать, Приря́хмýрить, *v. a.* zachmurzać, zachmurzyć, zasępiać, zasępić; **–ся,** *v. r.* zachmurzać się, zachmurzyć się, zasępiać się, zasępić się.

Приневóление, Приневóливаніе, –я, *n.* przyniewolenie, przy-

невольание, зневолéние, зневоля́ние.

Приневóливать, Приневóлить, *v. a.* принéвеливать, принéволить, зневоля́ть, зневоли́ть; **-ся**, *v. p.* быть принéвеленным, принéволенным, зневоля́нным, зневоло́нным.

Принесéние, **-я**, *n.* принесéние, (принóшение).

Принести́ & Принéсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Приноси́ть, -ся.** [сь.

Приникáние, **-я**, *n.* схлыва́ние

Приникáть, Приникнуть, *v. n.* схлы́вывать, схлы́нуть, схлы́нувши сь погляда́ть, потрéвать с горы на дóл; малóтка приникъ къ мáтери, дéвочка прижáлась и спрятáлась к мáтери.

Приникáние, **-я**, *n.* прижимáние.

Приникáтель, **-я**, *m.* прижимáтель, прижимáльщик, *Com.* прижимáющий на себя вéксель (вексель).

Принимáть, Приня́ть, *v. a.* принимáть, прия́ть, брáть, взя́ть, отбирáть, отобрáть, отнимáть, отня́ть; тлумáчить на добрую лýб злýю стóрону; принять вéксель, прия́ть (на себя) вéксель; принимáть младéнца отъ кýпели, держáть дéтище при крещéнии, быть отцóм крестны́м; совершéние крещéния, прия́ть крещéние; быть крещáемым; кого-нибýдь въ товáрищество, прия́ть кого в товáрищество; – кого-нибýдь въ свóй дóмъ, прия́ть кого в свóй дóм; принимáть что въ шýтку, уважáть со зла́ шýтки, обрáтить со в шýтку; принять что на свóй счётъ, прия́ть со на свóй счёт; принять что на свóй счёт, прия́ть со на свóй рáсчет, запла́тить со за кого; *sobie co przypisać; – лекáрство, брáть, взя́ть лекáрство; больнóй ничегó не принимáетъ, хóрый ничегó не бóрет, не прия́тно емý; принять на себя, взя́ть на себя́; принять участие въ чёмъ, имéть дóлю в чём, стáть участникóм чегó; принимáть что въ уважéние, брáть со на внимáние; – намéрение, предсвя́тить, постанóвить; принять важный видъ, прия́ть вáжный вид, прия́ть мíну вáжную, прибрáть вид вáжный; принять орýжье, взя́ть сь в рýки, взя́ться за ору́жие; **-ся**, *a*) *v. p.* быть принимáемым, прия́тым, *etc.*; *β*) *v. r.* 1. (*o рóстлинах*:) принимáть сь, прия́ться; 2. одевáть сь, одéть сь; *it.* брáть сь, взя́ть сь, забирáть сь, забрáть сь; – за дéло, за рабóту, брáть сь, взя́ть сь за рабóту, за робóту; – за кого-нибýдь, *w ścisłe wziąć kogo kluby, взя́ть кого в кулáки.

Принорáвливание, **-я**, *n.* приспосóбливание, приспосóбление.

Принорáвливать, Приноровúть, *v. a.* приспосóбливать, приспосóбить, приспосóблять, приспосóбить; **-ся**, *a*) *v. r.* – къ чемý, къ комý, стóсовать сь с чем, с кем, стóсовать сь подлýгу чегó, стóсовать сь с чем, с кем, подлýгу кого, стóсовать сь с чем, с кем, сообрáзно с чем, с кем, сообрáзно кого; *β*) *v. p.* быть приспосóбленным, приспосóбленным, стóсованным, стóсованным.

Приноровка, **-и**, *f.*, **Приноровлéние**, **-я**, *n.* приспосóбление, приспосóбленность, стóсование, стóсованность.

Приноровля́ть, **-ся**, v. Приноравливать, **-ся.**

Приноро́вчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* лóвкий, прóворный, прóворный, прóворный

Припере́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припира́ть**, **-ся**.

Припеча́тание, **-я**, *n.* przydrukowanie; przypieczętowanie.

Припеча́тывать, **Припеча́тать**, *v. a.* 1. przydrukowywać, przydrukować; 2. przypieczętować, pieczęć przyłożyć; **-ся**, *v. p.* być drukowanym; być pieczętowanym.

Припёчекъ, **-чка**, v. **Опёчекъ & Шестокъ**. [**Припекáть**, **-ся**.

Припéчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припиéние**, **Припиливание**, **-я**, *n.* przypiłowanie, przypiłowywanie.

Припиливать, **Припили́ть**, *v. a.* przypiłowywać, przypiłować; **-ся**, *v. p.* być przypiłowywanym, przypiłowanym.

Припи́лка, **-и**, *f.* przypiłowanie. [nie.

Припира́ние, **-я**, *n.* zamykanie.

Припира́ть, **Припере́ть**, *v. a.* zamykać, zamknąć (*np.* drzwi); przypierać, przyprzeć, przycisnąć; **-ся**, *v. p.* być zamykanym; być przypieranym. [nie.

Приписа́ние, **-я**, *n.* przypisanie, przypisek, dopisek.

Приписа́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приписывать**, **-ся**.

Приписка, **-и**, *f.* przypisanie, przypisek, dopisek.

Приписно́й, (**-нáй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* przypisny, przypisany; przeznaczony do czego.

Приписывание, **-я**, *n.* przypisywanie, dopisywanie.

Приписывать, **Приписать**, *v. a.* (*propr.* & *) przypisywać, przypisać; dopisywać, dopisać; **-ся**, *v. p.* być przypisywanym, przypisanym.

Припи́сь, **-и**, *f.*, v. **Приписка**.

Припихáть, **-ся**, *v. perf.* v. *sub*: **Припи́хивать**, **-ся**.

Припи́хивание, **-я**, *n.* przypychanie.

Припи́хивать, **Припихáть**, **Припихну́ть**, *v. a.* przypychać, przypchnąć; **-ся**, *v. p.* być przypychanym, przypchniętym.

Приплáвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приплавливать**, **-ся**.

Приплáвка, **-и**, *f.* przypław, spław, spławienie.

Приплáвливать, **Приплáвить**, *v. a.* przypławiać, przypławić, spławiać, spławić; **-ся**, *v. p.* być spławianym.

Приплáвъ, **-а**, *m.* 1. v. **Приплáвка**; 2. (†), v. **Приплáтье**.

Приплáта, **-ы**, *f.* przypłata, dopłata.

Приплатúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приплáчивать**, **-ся**.

Приплáчивание, **-я**, *n.* przy-, do-płacanie.

Приплáчивать, **Приплатúть**, *v. a.* przy-, do-płacać, -płacić; **-ся**, *v. p.* być przy-, do-płacanym, -płaconym.

Приплéса, **-ы**, *f.*, v. **Отмель**.

Приплести́сь, *v. r. perf.* przywlec się (dokąd). [**Приплетáть**.

Приплéсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Приплетáть**.

Приплестúсь, *perf.* 1. *v. r.*, v. **Приплестúсь**; 2. v. *sub*: **Приплетáть**. [nie.

Приплетáние, **-я**, *n.* przyplatanie, przyplatanie, **Приплетáть**, **Приплесть**, *v. a.* przyplatać, przypleść; *wtrącać, wtrącić, dodać; *it.* v. **Вплетывать**; **-ся**, *a*) *v. r.* (*o roślinach*:) piąć się, wić się do góry, o tyczkę się okręcać; *mieszać się, wtrącać się, wdawać się nie w swoję rzecz; – въ чьё-либо родно́, przyznawać się do czyjego rodu; *β*) *v. p.* być przyplatanym, przyplecionym. [nie.

Приплетéние, **-я**, *n.* przyplecenie.

Приплодúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приплóживать**, **-ся**.

Приплóдный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przychówkowy, na przychowek trzymany. [przychowek.

Приплóдъ, **-а**, *m.* przypłodek, **Приплóживать**, **Приплодúть**, *v. a.* przypładzać, przypłodzić; **-ся**, *v. r.* rozpłodzić się. [dzenie.

Приположéние, **-я**, *n.* przypłożenie, przypłynięcie.

Приплотúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приплóчивать**, **-ся**.

Приплывáние, **-я**, *n* przypływanie.

Приплывáть, **Приплы́ть**, *v. n.* przypływać, przypłynąć.

Приплы́тие, **-я**, *n.* przypłynięcie, przypłynięcie.

Приплы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Приплывáть**. [spłaszczony.

Приплю́снутый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Приплю́снуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Приплющивать**, **-ся**. [szczanie.

Приплющивание, **-я**, *n.* spłaszczanie.

Приплющивать, **Приплюснуть**, *v. a.* płaszczyć, spłaszczać, spłaszczyć; **-ся**, *v. p.* być spłaszczanym, spłaszczonym.

Припля́ска, **-и**, *f.*, **Припля́сывание**, **-я**, *n.* tańcowanie podług muzyki. [podług muzyki.

Припля́сывать, *v. n.* tańcować

Приподнимáние, **-я**, *n.* podnoszenie, wznoszenie w górę.

Приподнимáть, **Приподня́ть**, *v. a.* nieco podnosić, podnieść w górę; wznosić, wznieść, podwyższać, podwyższyć; **-ся**, *a*) *v. r.* podnosić się, podnieść się, wznieść się; rość, rosnąć, podrosnąć; *β*) *v. p.* być podnoszonym, podniesionym w górę.

Приподня́тие, **-я**, *n.* podniesienie; *cfr.* **Приподнимáть**.

Приподня́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приподнимáть**, **-ся**.

Приподывáние, v. **Приподнимáние**. [**поднимáть**, **-ся**.

Приподымáть, **-ся**, v. **Приподня́ть**.

Припо́й, **-я**, *m.* lit; kruszec *lub* co innego do lutowania służące.

Приползáние, v. **Припáлзывание**. [**вать**.

Приползáть, v. **Припáлзывать**.

Приползтú & **Приползть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припáлзывать**.

Приполнéние, **Приполнивание**, **-я**, *n.* dopełnienie, dopełnianie, napełnienie, napełnianie.

Приполнивать, **-ся**, v. **Приполня́ть**, **-ся**.

Приполнить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приполня́ть**, **-ся**.

Припóлка, **-и**, *f.*, v. **Приполнéние**.

Приполня́ть, **Припóлнить**, *v. a.* dopełniać, dopełnić, napełniać, napełnić; **-ся**, *v. p.* być dopełnianym, dopełnionym.

Припóлокъ, **-лка**, *m.* półeczka.

Припоминáние, **-я**, *n.* przypominanie. [*adj.* przypominający.

Припоминáтельный, **-ая**, **-ое**, **Припоминáть**, **Припомнúть** & **Припомня́ть**, *v. a.* komú-либо что, o чёмъ, przypominać, przypomnieć; **-ся**, *v. p.* być przypomnianym. [mnienie.

Припомнéние, **-я**, *n.* przypo-

Припомнúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припоминáть**, **-ся**.

Припомня́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припоминáть**, **-ся**.

Припóрка, **-и**, *f.* podporka.

Припорóшение, **Припорошить**, v. **Пропор...**

Припóръ, **-а**, *m.* przyparcie; zawarcie, zamknięcie.

Припрáва, **-ы**, *f.* przyprawa; zaprawa.

Припрáвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припрáвливать**, **-ся**.

Припрáвка, **-и**, *f.* 1. v. **Припрáва**; 2. (†), v. **Спрáвка (I)**.

Припрáвление, **Припрáвливание**, **-я**, *n.* przyprawienie, przyprawianie, zaprawienie, zaprawianie.

Припрáвливать, **Припрáвить**, *v. a.* przyprawiać, przyprawić, zaprawiać, zaprawić; **-ся**, *v. p.* być przyprawianym, przyprawionym, *etc.* [**прáвливать**, **-ся**.

Припрáвлять, **-ся**, v. **Припрáвливать**, **-ся**.

Припрáшивание, **-я**, *n.* proszenie o nadpłatę.

Припрáшивать, **Припроси́ть**, *v. a.* prosić o nadpłatę, dopraszać się o dodatek nad umówioną cenę.

Припро́съ, **-а**, *m.* domówienie się o dodatek nad należytość.

Припры́гание, **-я**, *n.* podskoczenie. [**Припры́гивать (I)**.

Припры́гать, *v. perf.*, v. *sub*: **Припры́гивание**, **-я**, *n.* podskakiwanie.

Припры́гивать, **Припры́гать**, **Припры́гнуть**, *v. n.* podskakiwać, podskoczyć, podskoknąć.

Припры́скать, *v. perf.*, v. *sub*: **Припры́скивать**. [pianie.

Припры́скивание, **-я**, *n.* pokra-

Припры́скивать, **Припры́скать**, **Припры́снуть**, *v. a.* (*o deszczu*:) pokrapiać, pokropić; *fig.* **припры́снуть** kogó-либо, wychłostać kogo porządnie.

Припря́гание, **-я**, *n.* przyprzęganie.

Припрягáть, Припрячь, *v. a.* przyprzęgać, przyprządz; **-ся**, *v. p.* być przyprzęganym. [dzenie.

Припрядáніе, **-я**, *n.* przyprzę-

Припрядáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Припрядывать (II).**

Припрядáть, Припрáсть, *v. a.* przyprząść (przędzy); **-ся**, *v. p.* być przyprzędzonym. [прядáніе.

Припрядéніе, **-я**, *n.*, v. **Припрядываніе**, **-я**, *n.*, v. **Припрядáніе.**

I. Припрядывать, Припрясть, v. **Припрядать.**

II. Припрядывать, Припрядать, v. **Припрягивать (I).**

III. Припрядывать, Припрянуть, v. **Припрягивать (II).**

Припряжка, **-и**, *f.* przyprzążka; przyprzężenie.

Припряжной, (**-ńй**), **-ая**, **-óе**, *adj.* przyprzężny, używany na przyprzążkę.

Припрáжь, **-и**, *f.* przyprzążka.

Припрáнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Припрядывать (III).**

Припрáсть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Припрядать**, **-ся.**

Припрятáніе, **-я**, *n.* schowanie.

Припрятáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припрятывать**, **-ся.**

Припрятываніе, **-я**, *n.* chowanie, pochowywanie.

Припрятывать, Припрятать, *v. a.* chować, schować; pochowywać, pochować; **-ся**, *v. p.* być chowanym, schowanym, pochowanym. [**Припрягáть**, **-ся.**

Припрячь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припрягáть**, **-ся.**

Припрящи, *v. a. perf. Eccl. sl.* złączyć, połączyć węzłem małżeństwa; **-ся**, *v. r.* złączyć się, połączyć się węzłem małżeństwa.

Припугáть, *v. a. perf.* poprzestraszać. [szanie, przestraszenie.

Припýгиваніе, **-я**, *n.* przestra-

Припýгивать, Припугнýть, *v. a.* przestraszać, przestraszyć, zagrażać, zagrozić.

Припýдриваніе, **-я**, *n.* przypudrowywanie.

Припýдривать, Припýдрить, *v. a.* przypudrowywać, przypudrować; **-ся**, *v. r.* przypudrowywać się, przypudrować się.

Припускáніе, **-я**, *n.* przypuszczanie.

Припускáть, Припустúть, *v. a.* przypuszczać, przypuścić, dozwolać, dozwolić komu zbliżyć się; **– къ себѣ**, (*o zwierzętach:*) łączyć samca z samicą; przypuszczać ogiera, stadnika; *it.* przypuszczać, przypuścić miary [wdłuż, wszerż przy przykrawaniu sukni, *etc.*]; (*o cieczach:*) przylewać, przylać; **-ся**, *v. p.* być przypuszczanym, przypuszczonym, *etc.*

Припускнóй, (**-ńй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* do przypuszczania przeznaczony; przypuskнóй жеребéцъ, ogier, stadnik.

Припускъ, **-а**, *m.* przypuszczenie, złączenie samca z samicą.

Припустúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припускáть**, **-ся.** [nie.

Припýтаніе, v. **Припýтываніе.**

Припýтать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припýтывать**, **-ся.**

Припýтываніе, **-я**, *n.* zaplątanie, zawikłanie.

Припýтывать, Припýтать, **-ся**, v. **Впýтывать**, **-ся.**

Припухáніе, **-я**, *n.* puchnienie.

Припухáть, Припýхнуть, *v. n.* puchnąć, napuchnąć, nabrzmieć.

Припýхлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* napuchły, nabrzmiały.

Припýхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Припухáть.** [nabrzmiałość.

Припухлость, **-и**, *f.* napuchłość,

Припущáть, **-ся**, v. **Припускáть**, **-ся.** [szczenie.

Припущéніе, **-я**, *n.* przypu-

Припúживаніе, **-я**, *n.* (пушки, заряда), przybijanie naboju w strzelbie.

Припúживать, Припúжить, *v. a. Artill.* przybijać zarядz, przybijać, przybić, przybitkę w działo wsuwać, wsunąć. [wanie.

Припѣвáніе, **-я**, *n.* przyśpiewy-

Припѣвáть, Припѣть, *v. a.* przyśpiewywać, przyśpiewać; prześpiewać; **-ся**, *v. p.* być przyśpiewywanym, przyśpiewanym.

Припѣвъ, **-а**, *m.* przyśpiewanie.

Припѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Припѣвáть.**

Припúтить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Припúчивать**, **-ся.**

Припúчиваніе, **-я**, *n.* przysuwanie.

Припúчивать, Припútать, *v. a.* przysuwać, przysunąć; **-ся**, *a) v. r.* przysuwać się, przysunąć się; *β) v. p.* być przysuwanym, przysuniętym.

Приравнéніе, Приравниваніе, **-я**, *n.* porównanie, urównanie, zrównanie; przyrównanie.

Приравнивать, Приравнять & Прировнять, *v. a.* równać, wyrównywać, wyrównać, urównać, zrównać; *przyrównywać, przyrównać, porównywać, porównać kogo do czego; **-ся**, *a) v. r.* równać się komu w czém; *β) v. p.* być równanym, urównanym.

Приравнять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приравнивать**, **-ся.** [nie.

†**Прирадѣніе**, **-я**, *n.* doradze-

Прирадѣть, *v. a. perf.* doradzić komu co.

Приражáти, Приразúти, *v. a. Eccl. sl.* къ чемý, uderzać, uderzyć; **-ся**, *a) v. r.* uderzać się, uderzyć się, trącić się o co; *β) v. p.* być uderzanym, uderzonym.

Приражéніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* приражéніе дыханія, v. **Придыхáніе.** [*sub*: **Приражáти.**

Приразúти, **-ся**, *v. perf.*, v.

Прирастáніе, **-я**, *n.* przyrastanie.

Прирастáть, Прирасти́, *v. n.* 1. прирастáть къ чемý, przyrastać, przyrosnąć; *powiększać się, powiększyć się, pomnażać się, pomnożyć się. [растáть.

Прирасти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Прирастúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приращáть**, **-ся.**

Приращáть, Прирастúть, *v. a.* przymnażać, przymnożyć, pomnażać, pomnożyć, powiększać, powiększyć; **-ся**, *a) v. r.* powiększać się, powiększyć się; *β) v. p.* być przymnażanym, przymnożonym, *etc.*

Приращéніе, **-я**, *n.* przyrośnienie, przyrośnięcie, powiększenie, pomnożenie.

Приривáть, *v. a. perf.* powyrywać, pozrywać.

Приревновáть, *v. a. perf.* komużbądź, pozawiścić, pozazdrościć komu; mieć kogo w podejrzeniu.

Прирещи́, *v. a. perf. Eccl. sl.* przymówić.

Прировнáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Приравнивать**, **-ся.**

Природа, **-ы**, *f.* przyroda, przyrodzenie, natura; ród, urodzenie, rodowitość; слáбый отъ природы, z natury słaby; онъ природою дворянинъ, z rodu, z urodzenia szlachcic; отдáть долгъ природѣ, oddać, wypłacić dług naturze, umrzeć śmiercią naturalną.

Природный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przyrodny, wrodzony; rodzony, rodowity; z rodu, z urodzenia; природный Нѣмецъ, Niemiec rodowity; природный дворянинъ, z urodzenia szlachcic. [rodowity.

†**Прирожéнный**, **-ая**, **-ое**, *adj.*

†**Прирóкъ**, **-а**, *m.*, v. **Огонóкъ.**

Прирослый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przyrosły. [Приращ...

Приростáніе, Приростáть, v. **Прирости & Прирость**, v. **Прирасти.** [стúть, **-ся.**

Приростúть, **-ся**, v. **Прирóстокъ**, **-тка**, *m.*, **Прирóсточекъ**, **-чка**, *m. dim.* przyrostek, wyrostek. [рóстокъ.

Прирóстъ, **-а**, *m.*, v. **Прирощáть**, **-ся**, v. **Приращáть**, **-ся.**

Прирощéніе, v. **Приращéніе.**

Прирубáніе, **-я**, *n.* przybudowywanie; przyrąbywanie.

Прирубáть, Прирубúть, *v. a.* przybudowywać, przybudować; przyrąbywać, przyrąbać.

Прирубéжный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pograniczny. [**Прирубáть**, **-ся.**

Прирубúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прирýбка**, **-и**, *f.*, **Прирублéніе**, **-я**, *n.*, v. **Прирубáніе.**

†**Прирýбный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przybudowany. [wanie.

Прирýбъ, **-а**, *m.* przybudo-

Прирумя́ненье, **-я**, *n.* podróżowanie, uróżowanie.

Прирумя́нивать, Прирумя́нить, *v. a.* podróżować nieco; **-ся**, *a)* *v. p.* być uróżowanym nieco; *β) v. r.* uróżować się nieco.

Прирумя́нить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прирумя́нивать**, **-ся.**

Прирѣзаніе, -я, *n.* przyrznięcie, przyrzynanie.

Прирѣзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прирѣзывать**, -ся.

Прирѣзка, -и, *f.*, **Прирѣзываніе**, -я, *n.*, v. **Прирѣзаніе.**

Прирѣзывать, Прирѣзать, *v. a.* przyrzynać, przyrznąć stósownie do czego; dorzynać, dorznąć, zarzynać, zarznąć; -ся, *v. p.* być przyrzynanym, dorzynanym, *etc.*

Прирѣчный, -ая, -ое, *adj.* przyrzéczny, przy rzéce będący.

Присади́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присаживать**, -ся.

Присáдка, -и, *f.* przy-, dosadzenie; zasadzenie płonek; zasadzonego co. [co.

Присáдъ, -а, *m.* zasadzonego

Присажда́ть, Присади́ть, Присáживать, Присадить. *Eccl. sl.*, v. **Присáживать, Присадить.**

Присажде́ніе, *Eccl. sl.*, **Присаже́ніе, Присáживаніе**, -я, *n.* zasadzenie.

Присáживать, Присади́ть, *v. a.* zasadzać, zasadzić płonki; -(za работу), przymuszać, przymusić, zniewalać; -ся, *v. p.* być zasadzanym, zasadzonym.

Присáленіе, Присáливаніе, -я, *n.* 1. posmarowanie, posmarowywanie łojem; 2. solenie przysolenie.

I. Присáливать, Присоли́ть, *v. a.* nieco posolić, przysolić; -ся, *v. p.* być nieco posolonym, przysolonym.

II. Присáливать, Присáлить, *v. a.* posmarować, wysmarować łojem.

Присáлить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присáливать**, -ся **(II).**

Присáсываніе, -я, *n.* przyssanie.

Присáсывать, Присоса́ть, *v. a.* przyssać, przyssać; -ся, *v. r.* przyssać się, przypoić się, przypić się do czego.

Присвáтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присвáтывать**, -ся. [tanie.

Присвáтываніе, -я, *n.* poswa-

Присвáтывать, Присвáтать, *v. a.* za koró, swatać, poswatać; -ся, *v. r.* poswatać się.

Присви́стывать, Присви́снуть, *v. n.* przygwizdywać, przygwizdać; przyświstywać, przyświstać.

Присвоéніе, Присво́еніе, -я, *n.* przyswojenie, przyswajanie.

Присво́ивать, Присво́ить, *v. a.* 1. przyswajać, przyswoić; 2. v. **Предоставля́ть**; -ся, *v. p.* być przyswajanym, przyswojonym.

Присво́итель, -я, *m.*, **Присво́ительница**, -ы, *f.* przyswoiciel, przyswoicielka.

Присво́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присво́ивать**, -ся.

Присво́ривать, Присво́рить, *v. a.* (*w myśliwst.*:) przyzwyczajać, przyzwyczaić psy do sfory; -ся, *v. p.* być przyzwyczajanym do sfory.

Присвоя́ть, -ся, v. **Присво́ивать**, -ся. [**Приселя́ть**, -ся.

Приселить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приселя́ть**, -ся.

Присёлокъ, -лка, *m.*, **Присе́лье**, -я, *n.* przysiołek, wioseczka. [kolonista.

Присе́льникъ, -а, *m. Eccl. sl.*

Присе́льничій, -ья, -ье, *adj. Eccl. sl.* do kolonisty należący.

Присе́льный, -ая, -ое, *adj.* przysiołkowy.

Присели́ть, Приселя́ть, *v. a.* powiększać, powiększyć ludność osad; -ся, *v. r.* osiedlić się.

Приска́зать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приска́зывать**, -ся.

Приска́зка, -и, *f.* przydatek do powieści; §. v. *sub*: **Ска́зка.**

Приска́зываніе, -я, *n.* przydawanie w opowiadaniu czego.

Приска́зывать, Приска́зать, *v. a.* przydawać, przydać w opowiadaniu co; -ся, *v. p.* być przydawanym, przydanym.

Приска́кать, *v. n. perf.* przygalopować, galopem przybiedz.

Приска́киваніе, -я, *n.* przygalopowanie.

Приска́кивать, Прискочи́ть, *v. n.* przyskakiwać, przyskoczyć.

Прискокну́ть, *v. n. perf.* przyskoczyć.

Прискокъ, -а, *m.* przyskok.

Прискорбіе, -я, *n.* frasunek, zgryzota, umartwienie, utrapienie, smutek, troska. [smutnie.

Прискорбно, *adv.* przykro,

Прискорбный, -ая, -ое, *adj.* frasobliwy, przykry, smutny, strapiony. [**Прискáкивать.**

Прискочи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прискáкивать, Прискóчить**, *v. n.* sprzykrzyć się, naprzykrzać się, naprzykrzyć się.

Прислáниваніе, -я, *n.* opieranie; przymykanie.

Прислáнивать, Прислони́ть, *v. a.* opierać, oprzeć (przy czém); przywierać, przywrzeć, przymykać, przymknąć (*np.* drzwi); -ся, *v. r.* stawać, stanąć (przy czém).

Прислáстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прислащáть**, -ся.

Прислáстіе, *Eccl. sl.*, v. **Подслащéніе.** [**Присылáть**, -ся.

Прислáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прислащáть, Прислáстить**, -ся, v. **Подслащивать**, -ся.

Прислащéніе, Прислащиваніе, v. **Подслащéніе.**

Прислащивать, -ся, v. **Подслащивать**, -ся.

Прислóвица, -ы, *f.*, **Прислóвіе**, -я, *n.*, v. **Приговóрка.**

Прислоненіе, -я, *n.* oparcie.

Прислони́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прислоня́ть**, -ся.

Прислóнный, -ая, -ое, *adj.* do zasłonienia służący.

Прислóнъ, -а, *m.* podpora.

Прислоня́ть, -ся, v. **Прислáнивать**, -ся. [usługa.

Прислу́га, -и, *f.* usługiwanie;

Прислу́живаніе, -я, *n.* przysługiwanie, usługiwanie.

Прислу́живать, *v. n.* y koréнибо, przysługiwać, usługiwać.

Прислужливость, -и, *f.* przysłużność, usłużność.

Прислу́жливый, -ая, -ое, *adj.* przysłużny, usłużny.

Прислужникъ, -а, *m.* 1. sługa; 2. nadskakiwacz, pochlebca.

Прислу́жница, -ы, *f.* 1. sługa; 2. pochlebnica.

Прислу́шать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прислу́шивать**, -ся.

Прислу́шиваніе, -я, *n.* przysłuchiwanie, podsłuchiwanie.

Прислу́шивать, Прислу́шать, *v. a.* podsłuchiwać, podsłuchać; przysłuchiwać się, przysłuchać się; -ся, *v. r.* wysłuchiwać się, wprawiać swój słuch do czego.

Присматриваніе, -я, *n.* dozór, nadzorstwo, czuwanie nad czém.

Присматривать, Присмотрѣть, *v. a.* za чѣмъ, mieć baczność na co, mieć co na oku, uważać na co, dojrzeć; *it.* v. **Высматривать**; -ся, *v. r.* wpatrywać się, przypatrzeniem uczyć się.

Присмирѣлый, -ая, -ое, *adj* uspokojony, uciszony.

Присмирѣть, *v. n. perf.* uspokoić się, uciszyć się, zamilknąć.

Присмо́трщикъ, -а, *m.* doglądacz, dozorca.

Присмо́тръ, -а, *m.* dozór; имѣть стрóгій присмотръ за чѣмъ, mieć dozór nad kim.

Присмотрѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присматривать**, -ся.

Присниться, *v. r. perf.* we śnie pokazać się, przyśnić się.

Присно, *adv. Eccl. sl.* wiecznie, wiekuiście.

Присно-благословéнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wiecznochwalny, wiekosłynny; **-блажéнный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wiecznie zbawiony, błogosławiony; **-дѣва**, -ы, *f.* Matka Boska; **-памятный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wiekopomny; **-слáвный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wiecznie wysławiany; **-сýщіе**, -я, *n. Eccl. sl.* wieczność, wiekuistość; **-сýщный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wiecznobytny, wiekuisty, wieczny; **-текýщій**, **-тéчный**, -ая, -ое, *adj.* wiecznopłynny.

Присный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wieczny, wiekuisty, bezprzestanny; prawdziwy, szczery.

Присовокупить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присовокупля́ть**, -ся.

Присовокупле́ніе, -я, *n.* przyłączenie, załączenie.

Присовокупля́ть, Присовокупи́ть, *v. a.* przyłączać, przyłączyć; -ся, *v. p.* być przyłączanym, przyłączonym. [chanie, przysuwanie.

Присо́ваніе, -я, *n.* przypy-

Присо́вывать, Прису́нуть, *v. a.* przypychać, przypchnąć, przy-

суwать, -ся, *v. r.* przysuwać się, przysunąć się.

Присовѣтованіе, -я, *n.* doradzenie.

Присовѣтовать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присовѣтывать, -ся.**

Присовѣтываніе, -я, *n.* doradzanie.

Присовѣтывать, Присовѣтовать, *v. a.* doradzać, doradzić.

Присоединѣніе, -я, *n.* przyłączenie, dołączenie.

Присоединительный, -ая, -ое, *adj.* przyłączający, dołączający.

Присоединить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присоединять, -ся.**

Присоединять, Присоединить, *v. a.* przyłączać, przyłączyć, dołączać, dołączyć, przydawać, przydać; **-ся**, *a) v. r.* przyłączać się, przyłączyć się; *β) v. p.* być przyłączanym, przyłączonym.

Присоленіе, -я, *n.* przysolenie, posolenie.

Присолить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присаливать, -ся.**

†**Присопъ**, -а, *m.* wał, szaniec.

Присосать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Присасывать, -ся.**

Присохлый, -ая, -ое, *adj.* przyschły; nieco uschły.

Присохнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Присыхать.**

†**Приспа**, -ы, *f.* wał, szaniec.

Приспичить, *v. a. perf. pop.* utrudnić komu co, przyprzeć.

Приспособить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приспособлять, -ся.**

†**Приспъ**, -а, *m.*, v. **Приспа.**

Приспѣваніе, -я, *n.* pośpieszenie, zdążenie, przybycie wczas.

Приспѣвать, Приспѣть, *v. n.* pośpieszać, pośpieszyć, zdążyć, przybywać, przybyć wczas, naczas; zbliżać się, zbliżyć się.

Приспѣшная, -ой, *f.* pastetnia, piekarnia pasztetowa. [tnik.

Приспѣшникъ, -а, *m.* pasztet-

Приспѣшница, -ы, *f.* pasztetniczka. [się pasztetnictwem.

Приспѣшничать, *v. n.* trudnić

Приспѣшничество, -а, *n.* pasztetnictwo.

Присрочѣніе, Присрочиваніе, -я, *n.* oznaczenie, oznaczanie terminu.

Присрочивать, Присрочить, *v. a.* oznaczać, oznaczyć termin.

Приставаніе, -я, *n.* przybijanie do lądu; stawanie, zatrzymywanie się; przyleganie; naprzykrzanie się.

Приставать, Пристать, *v. n.* przybijać, przybić do lądu, do brzegu; stawać, stanąć, zatrzymać się; przylegać, przylgnąć, przylepić się; przystawać, przystać, przyłączyć się do kogo, do czego; przystawać, zezwalać na co; nalegać, naprzykrzać się; przykładać się do czego; (*o chorobach*:) zarażać, zarazić.

Приставить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Приставлять, -ся.**

Приставка, -и, *f.* przystawianie, przystawienie.

Приставленіе, -я, *n.* przystawienie; dozór domowy nad czém. [stawianie.

Приставливаніе, -я, *n.* przy-

Приставливать, -ся, v. **Приставлять, -ся.**

Приставлять, Приставить, *v. a.* къ чему, przystawiać, przystawić co do czego; **-ся**, *v. p.* być przystawianym, przystawionym. [przystaw, dozorca.

Приставникъ, -а, *m. Eccl. sl.* †**Приставной**, (-нѣ), -ая, -óе, *adj.* zszywany. [dozorca.

Приставъ, -а, *m.* przystaw, †**Пристáлецъ**, -льца, *m.* przybyły.

Пристáлый, -ая, -ое, *adj.* znużony, zmordowany, ustały.

Пристáльно, *adv.* ustawicznie, bezustannie; pilnie.

Пристáнище, -а, *n.* port; schronienie, ucieczka; przytułek; pristánište dla bѣ́дныхъ, przytułek dla biednych; pristánište воро́въ, v. Прито́нъ.

Пристáніе, *cfr.* **Приставаніе.**

Пристано-держатель, -я, *m.* przechowywacz ludzi podejrzanych; **-держáтельница**, -ы, *f.* przechowywaczka ludzi podejrzanych; **-держáтельство**, -а, *n.* przechowywanie ludzi podejrzanych *lub* zbiegów.

Пристань, -и, *f.* przystań, port.

Пристарѣть, *v. n. perf.* zestarzeć. [ставать.

Пристáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Приставать.**

Пристеганіе, -я, *n.* przyściąganie, przyszycie.

Пристегать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пристёгивать, -ся.**

Пристёгиваніе, -я, *n.* przyściąganie, przystębnowanie; przyszywanie.

Пристёгивать, Пристегáть, Пристегнýть, *v. a.* przyściągać, przystębnować, przyszywać, przyszyć; przyprzęgać, przyprządz.

Пристёжка, -и, *f.* przyszycie, przyściąganie, przystębnowanie; *it.* v. **Пристя́жка.** [ganie.

Пристереганіе, -я, *n.* podstrzeżPристерегáть, Пристерéчь, *v. a.* 1. podstrzegać, podstrzedz, utrzedz, dopilnować; 2. v. **Присмáтривать.**

Пристигнуть, v. **Застигнуть.**

Пристóйно, *adv.* przystojnie, przyzwoicie.

Пристóйность, -и, *f.* przystojność, przyzwoitość.

Пристóйный, -ая, -ое, *adj.* przystojny, przyzwoity.

Пристóпоривать, Пристóпорить, *v. a. Mar.* umocować za pomocą krótkich lin.

Пристрáивать, Пристрóить, -ся, v. **Пристрóивать, -ся.**

Пристрастить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пристращать, -ся** & **Пристращивать, -ся.**

Пристрáстіе, -я, *n.* 1. stronność, parcyalność, osobistość; 2. namiętność; 3. v. **Пристрáстка.**

Пристрáстка, -и, *f.* pogróżka, postraszenie. [parcyalnie.

Пристрáстно, *adv.* stronnie,

Пристрáстный, -ая, -ое, *adj.* 1. parcyalny, stronny; 2. namiętny, skłonny; пристрастный допрóсъ, *Jur.* badanie groźne, inkwizycya.

Пристрáшный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* postraszony.

Пристращать, Пристрастить, *v. a.* къ чему, кого-либо, passyą, namiętność mieć do czego; przywiązać się do czego.

Пристращéніе, Пристращиваніе, -я, *n.* pogrożenie, grożenie, postraszenie, postraszanie, straszenie.

Пристращивать, Пристрастить, *v. a.* кого-либо, grozić, pogrozić, straszyć, postraszać, postraszyć, zastraszać, zastraszyć; **-ся**, *v. r.* namiętnie przywięzywać, przywiązać się do czego.

Пристрóеніе, -я, *n.* przybudowanie. [строй.

Пристрóеніе, -я, *n.*, v. **Пристрóй**, †**Пристрóй**, -я, *m.* 1. *Eccl. sl.*, v. **Устрóеніе, Назида́ніе**; 2. (†), v. **Устрóйство**; *it.* v. **Обсаже́ніе.** [budowywanie.

Пристрóиваніе, -я, *n.* przy-

Пристрóивать, Пристрóить, *v. a.* 1. przybudowywać, przybudować; 2. umieszczać, umieścić kogo gdzie, przeznaczać, przeznaczyć do czego, na co; – кого-либо къ мѣ́сту, przeznaczać, przeznaczyć kogo na posadę; **-ся**, *a) v. r.* przybudowywać się, przybudować się; umieszczać się, umieścić się gdzie; – къ мѣ́сту, umieścić się na posadzie; *β) v. p.* być przybudowywanym, przybudowanym; być umieszczanym, umieszczonym gdzie. [wanie.

Пристрóйка, -и, *f.* przybudo-

Пристрóить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пристрóивать, -ся.**

Пристружинать, Пристружить, *v. a.* przyciskać, przycisnąć kogo, w ciasny kąt kogo zapędzić, wbijać, wbić komu kliu w głowę, przywodzić, przywieść kogo do ostateczności.

Пристрáпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пристрáпывать, -ся.**

Пристрáпываніе, -я, *n.* przygotowywanie, przywarzanie.

Пристрáпывать, Пристрáпать, *v. a.* przygotowywać, przygotować, przywarzać, przywarzyć, więcéj ugotować; **-ся**, *v. p.* być przygotowywanym, przygotowanym, przywarzonym.

Приступаніе, -я, *n.* przystępowanie, przybliżanie się, podstępowanie; rozpoczynanie czego, branie się do czego.

Приступать, Приступить, *v. n.* къ кому́, къ чему́, 1. przystę-

повать, приступить до кого, до чего, приближать себя, приближіть себя, подступовать, подступить подъ со; – къ крѣпости, подступить подъ мѣсто; – къ Святому причащенію, – къ таинству Святаго причащенія, приступовать до komunii św., do stołu sakramentalnego, do stołu Pańskiego; 2. – къ кому-либо, nacierać, natrzeć na kogo, dosadzać, dosadzić komu (*np.* o dług); заимодавцы къ нему приступаютъ, wierzyciele nacierają na niego; 3. rozpoczynać, rozpocząć, poczynać, począć, brać się, wziąć się do czego; **-ся**, *v. r.* къ кому, przystępować, przystąpić, przybliżać się, przybliżyć się, zbliżać się, zbliżyć się; къ нему не льзя приступиться, do niego nie można przystąpić.

Приступность, -и, *f.* przystępność, dostępność.

Приступный, -ая, -ое, *adj.* 1. przystępny, dostępny; 2. do szturmu służący; приступная лѣстница, drabina szturmowa.

Приступокъ, -пка, *m.* 1. stopień (u karety, powozu); 2. *Fortf.* bank wałowy, bankiet, ławka, podnożek, schodek w przedpiersieniu.

Приступъ, -а, *m.* къ чему, 1. początek, zaczęcie; 2. przystęp; къ нему приступу нѣтъ, do niego niemasz przystępu; 3. szturm; брать, взять приступомъ, brać, wziąć szturmem.

Пристыдить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пристыжать**, **-ся**.

Пристыжать, **Пристыдить**, *v. a.* zawstydzać, zawstydzić, zahańbić; **-ся**, *a*) *v. r.* zawstydzać się, zawstydzić się; *β*) *v. p.* być zawstydzanym, zawstydzonym.

Пристыженіе, -я, *n.* zawstydzenie. [нокъ.

Пристѣнокъ, -нка, **Пристѣнъ**, -а, *m.* przymurze, przymurek.

Пристѣнный, -ая, -ое, *adj.* przyścienny, przy ścianie, przy murze będący, rosnący; пристѣнная трава, v. Стѣнница.

Пристягиваніе, -я, *n.* przyprzężenie.

Пристягивать, **Пристягнуть**, *v. a.* przyprzęgać, przyprządz; **-ся**, *v. p.* być przyprzęganym, przyprzężonym.

Пристяжаніе, -я, *n. Eccl. sl.* kupienie, kupowanie.

Пристяжать, *v. a. Eccl. sl.* kupować, kupić; **-ся**, *v. p.* być kupowanym, kupionym.

Пристяженіе, v. **Пристяжаніе**.

Пристяжка, -и, *f.* 1. przyprzążka, przyprzęganie; 2. koń na przyprzążce, koń dodatni; 3. postronki, któremi dodatni koń przyprzężony.

Пристяжной, (-яжнóй), **-ая**, **-óе**, *adj.* przyprzężny, do przyprzążki służący; пристяжная лошадь, kor przyprzążkowy, koń dodatni.

Пристяжь, -и, *f.* 1. przyprzążka, przyprzęganie; 2. v. Пристяжка (3). [dzielec

Присудитель, -я, *m.* przysądzający.

Присудить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Присуждать**, **-ся**.

Присудъ, -а, *m.* 1. wyrok; 2. (†), sądownictwo, jurysdykcya.

Присужать, **-ся**, v. **Присуждать**, **-ся**.

Присуждать, **Присудить**, *v. a* 1. przysądzać, przysądzić, wydawać, wydać wyrok, wyrokować, zawyrokować, skazać na co; 2. doradzać, doradzić.

Присужденіе, -я, *n.* przysądzenie, zawyrokowanie, wydanie wyroku.

Присуживаніе, -я, *n.* przysądzanie, wyrokowanie, wydawanie wyroku; *cfr.* Присужденіе.

Присуживать, **-ся**, v. **Присуждать**, **-ся**.

Присунуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Присовывать**, **-ся**.

Присутственный, -ая, -ое, *adj.* sądowy, sessyonalny; присутственное мѣсто, urząd sądowy, sessyonalny.

Присутствіе, -я, *n.* 1. przytomność, obecność, asystencya; 2. posiedzenie, sessya; 3. izba sądowa, trybunał; *it.* – духа, przytomność umysłu.

Присутствованіе, -я, *n.* przytomność, obecność, zasiadanie (w sądzie, w radzie).

Присутствовать, *v. n.* być przytomnym, obecnym; być na posiedzeniu zasiadać w sądzie.

Присутствующій, -аго, *s. m.* zasiadający w sądzie, w radzie, w senacie.

Присученіе, **Присучиваніе**, -я, *n.* przykręcenie nitki jednéj do drugiéj.

Присучивать, **Присучить**, *v. a.* przykręcać, przykręcić jedną nitkę do drugiéj; **-ся**, *v. p.* być przykręcanym, przykręconym.

Присучка, -и, *f.* przykręcenie, skręcenie.

Присушеніе, **Присушиваніе**, -я, *n.* przysuszenie, przysuszanie.

Присушивать, **Присушить**, *v. a.* przysuszać, przysuszyć; **-ся**, *v. p.* być przysuszanym, przysuszonym.

Присушить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Присушивать**, **-ся**.

Присущіе, -я, *n. Eccl. sl.* przytomność, obecność.

Присущіе, -я, *n. Eccl. sl.* przytomność, obecność.

Присущій, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* przytomny, obecny.

Присыланіе, -я, *n.* przysyłanie.

Присылать, **Прислать**, *v. a.* przysyłać, przysłać; **-ся**, *v. p.* być przysyłanym, przysłanym.

Присылка, -и, *f.* 1. przysyłka, przysłanie; 2. rzecz przysłana komu. [przysłany.

Присыльный, -ая, -ое, *adj.*

Присыпаніе, **Присыпаніе**, -я, *n.* przysypanie, przysypywanie; posypywanie, posypanie.

Присыпать, **Присыпать**, *v. a.* przysypywać, przysypać; posypywać, posypać; **-ся**, *v. p.* być przysypywanym, przysypanym.

Присыпка, -и, *f.* przysypka; v. Присыпаніе.

Присыпной, (-ыпнóй), **-ая**, **-óе**, *adj.* do posypanie służący; – порошóкъ, próchno.

Присыпочный, v. **Присыпной**.

Присыханіе, -я, *n.* przysychanie.

Присыхать, **Присохнуть**, *v. n.* przysychać, przyschnąć. [nie.

Присѣваніе, -я, *n.* przysiewanie.

Присѣвать, **Присѣять**, *v. a.* przysiewać, przysiać; **-ся** *v. p.* być przysiewanym, przysianym.

Присѣвъ, -а, *m.* 1. v. Присѣваніе. 2. przysiew. [nie.

Присѣданіе, -я, *n.* przysiadanie.

Присѣдать, **Присѣсть**, *v. n.* przysiadać, przysiąść, usiąść w kuczki.

Присѣдливо, *adv.* bezprzestannie, wytrwale, usilnie, gorliwie, pracowicie, pilnie.

Присѣдливость, -и, *f.* wytrwałość, usilność, gorliwość, pracowitość, pilność.

Присѣдливый, -ая, -ое, *adj.* wytrwały, usilny, gorliwy, pracowity, pilny.

Присѣдно, **Присѣдность**, **Присѣдный**, v. **Присѣдливо**, **Присѣдливость**, **Присѣдливый**.

†**Присѣніе**, -я, *n.*, v. **Присѣнокъ**.

Присѣнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* cienisty. [sionek.

Присѣнокъ, -нка, *m.* przy-

Присѣсть, -а, *m.* przysiedzenie; pilność ciągła.

Присѣсть, *perf.* 1. *v. n.* przysiąść, usiąść; 2. v. *sub*: **Присѣдать**. [*sub*: **Присѣщать**, **-ся**.

Присѣтить, **-ся**, *v. perf.*, v.

Присѣщать, **Присѣтить**, *v. a. Eccl. sl.* nawiedzać, nawiedzić, odwiedzać, odwiedzić kogo.

Присѣщеніе, -я, *n. Eccl. sl.* nawiedzenie.

Присѣніе, -я, *n.* przysianie.

Присѣять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Присѣвать**, **-ся**.

Присяга, -и, *f.* przysięga; на вѣрность службы, przysięga złożona przy objęciu urzędu или на урядъ; дать въ чѣмъ присягу, учинить присягу, v. **Присягать**; *it.* v. **Приводить**, **Приведеніе** (къ присягѣ). [nie.

Присяганіе, -я, *n.* przysięganie.

Присягать, **Присягнуть**, *v. n.* przysięgać, przysięgnąć.

Присядка, -и, *f.* przysiadka, przysiadanie. [gły.

†**Присяжникъ**, -а, *m.* przysię-

Присяжнический, -ая, -ое, *adj.* до присяжнаго принадлежащий.

Присяжничество, -а, *n.* урядъ присяжнаго; сгромадженіе присяжныхъ.

Присяжный, -ая, -ое, *adj.* присягнувшій, присяжный; присяжный человѣкъ & присяжный, -ой, *s. f.* присяжная, присяжникъ; судъ присяжныхъ, судъ присяжныхъ, судъ присяжныхъ.

Притаéніе, Притáиваніе, v. Утаéніе.

Притáивать, Притаúть, *v. a.*, v. Утáивать; -ся, *a*) *v. r.* укрывать ся, укрыть ся, схоронить ся; 2. v. Притворáться; *β*) *v. p.* быть укрываемым, укрытым.

Притáйка, v. Утáйка.

Притаúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притáивать, -ся.

Притáкиваніе, -я, *n.* потвержданіе. [Подтак...

Притáкивать, Притакнýть, v. Притáлина, v. Протáлина.

Притáлкиваніе, -я, *n.* пригрычаніе.

Притáлкивать, Притолкáть Притолкнýть, *v. a.* пригрычать, пригрычнуть; -ся, *v. p.* быть пригрычаемым, пригрычнутым.

Притáптываніе, -я, *n.* пригрычываніе, пригрычываніе, пригрычываніе.

Притáптывать, Притоптáть, *v. a.* пригрычывать, пригрычтать, пригрычывать, пригрычтать, пригрычывать, пригрычтать; -ся, *v. p.* быть пригрычываемым, пригрычтаемым, *etc.*

Притаскáть, *v. a. perf.* 1. пригрычлечь, пригрычіагнуть; 2. (*о платьѣ, о обувіи*:) v. Истаскáть; 3. *pop.* пригрычлечь, пригрычбить кого; -ся, *a*) *v. p.* быть пригрычлеченным; *β*) *v. r.* пригрычлечь ся. [пригрычваніе.

Притачáніе, -я, *n.* пригрычтаніе.

Притачáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притáчивать, -ся.

Притáчиваніе, v. Притачáніе.

I. Притáчивать, Притачáть, *v. a.* (*u krawca*:) пригрычтаніе пригрычтать; -ся, *v. p.* быть пригрычтаніе пригрычтаніем, пригрычтаніем.

II. Притáчивать, Приточúть, *v. a.* пригрычтать, пригрычточить, доточить, точеніем пригрычобить, пригрычобить; -ся, *v. p.* быть пригрычтаченым, пригрычточеным, доточеным, доточеным.

Притáчка, -и, *f.* пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притащúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притáскивать, -ся.

Притáять, *v. n. perf.* пригрычтать, пригрычеть; нѣсо пригрычтать, пригрычтать.

Притворéніе, -я, *n.* пригрычтаніе. [*sub*: Притворáть, -ся.

Притворáть, -ся, *v. perf.*, v. Притворно, *adv.* пригрычтаніе, пригрычтаніем пригрычтаніем, пригрычтаніем.

Притвóрность, -и, *f.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притвóрный, -ая, -ое, *adj.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе; пригрычтаніе пригрычтаніе; пригрычтаніе пригрычтаніе.

Притвóрство, -а, *n.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притвóрствовать, *v. n.* пригрычтаніем быть, пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притвóрчивость, -и, *f.* пригрычтаніе, пригрычтаніе пригрычтаніе пригрычтаніе.

Притвóрчивый, -ая, -ое, *adj.* пригрычтаніе, пригрычтаніе пригрычтаніе, пригрычтаніе пригрычтаніе.

Притвóрщикъ, -а, *m.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притвóрщица, -ы, *f.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притвóръ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* пригрычтаніе, пригрычтаніе; 2. fuga (w ramach okiennych *lub* u drzwi); 3. пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притворáть, Притворúть, *v. a.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе; (*np.* пригрычтаніе); -ся, *a*) *v. r.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе; *β*) *v. p.* быть пригрычтаніем, пригрычтаніем.

Притеканіе, -я, *n.* пригрычтаніе.

Притекáть, Притéчь, *v. n.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе; *пригрычтаніе, пригрычтаніе; пригрычтаніе.

Притéльный, *Eccl. sl.*, v. Спóрливый. [*sub*: Притирáть, -ся.

Притереть, -ся, *v. perf.*, v. Притесáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притёсывать, -ся.

Притёсываніе, -я, *n.* пригрычтаніе.

Притёсывать, Притесáть, *v. a.* пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притеченіе, -я, *n.* пригрычтаніе, пригрычтаніе. [текáть.

Притéчь, *v. perf.*, v. *sub*: Притúнъ, -а, *m.* пригрычтаніе пригрычтаніе.

Притúрка, -и, *f.*, v. Притúскать, *v. a. perf.* пригрычтаніе, пригрычтаніе; -ся, *v. p.* быть пригрычтаніем, пригрычтаніем.

Притúскиваніе, -я, *n.* пригрычтаніе, пригрычтаніе.

Притúскивать, Притúснуть, *v. a.* пригрычтаніе, пригрычтаніе, пригрычтаніе; -ся, *a*) *v. r.* пригрычтаніе пригрычтаніе, пригрычтаніе пригрычтаніе; *β*) *v. p.* быть пригрычтаніем, пригрычтаніем, пригрычтаніем.

Прúторность, -и, *f.* пригрычтаніе,

ckliwość, nudność, przeciwność w smaku.

Прiторный, -ая, -ое, *adj.* przykry, ckliwy, nudny, przeciwny w smaku.

Приторочéніе, -я, *n.* obszycie wstążką; *cfr.* Приторáчиваніе.

Приторочúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Приторáчивать, -ся.

Приточéніе, -я, *n.* przytoczenie, powiększenie toczeniem.

Приточúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притáчивать, -ся.

Приточникъ, -а, *m.* figurarz, mówiący pod allegoryą, w przysłowiach gadający.

Приточный, -ая, -ое, *adj.* allegoryczny, przysłowny. [ponęta.

Притрáва, -ы, *f.* przynęta,

Притравúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притрáвливать, -ся.

Притравлéніе, Притравливаніе, -я, *n.* 1. użycie, używanie przynęty; 2. wyniszczenie, wyniszczanie, wygładzenie, wygładzanie polowaniem; 3. spaszenie spasanie.

Притравливать, Притравúть, *v. a.* 1. używać, użyć przynęty; 2. wyniszczać, wyniszczyć, wygładzać, wygładzić polowaniem; 3. spasać, spaść; -ся, *v. p.* być spasionym, *etc.* [никъ.

Притранéзникъ, v. Застóльничекъ.

Притрéпетный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* przestraszony.

Притроúваніе, Притроúвать, Притрóить, v. Дотр...

Притуáить, *v. a. perf. pop.* wybić, wytłuc, wygarbować komu skórę.

Притулúть, -ся, *perf. pop.*, v. Прiютúть, -ся. [нище.

†**Притýлie**, -я, *n.*, v. Пристáнище.

Притуманúть, *v. a. perf.* (*propr.* & *) mgłą okryć, zasępić, zachmurzyć; -ся, *v. r.* zasępić się, być posępnym, smutnym; zasmucić się. [*sub*: Притуплáть, -ся.

Притупúть, -ся, *v. perf.*, v. **Притуплéніе**, -я, *n.* przytępienie.

Притуплáть, Притупúть, *v. a.* przytępiać, przytępić; -ся, *α*) *v. r.* przytępiać się, przytępić się; *β*) *v. p.* być przytępianym, przytępionym.

Прúтча, -и, *f.* 1. przysłowie, przypowieść, powieść, allegorya; **прúтчи Соломóновы**, przypowieści Salomonowe.

Притыкáніе, -я, *n.* 1. przytykanie, przypinanie; 2. zatykanie.

I. Притыкáть, Приткáть, *v. a.* przytykać, przytkać, tkaniem przyrobić, przyłączyć; -ся, *v. p.* być przytykanym, przytkanym.

II. Притыкáть, Приткнýть, *v. a.* przypinać, przypiąć, przytykać, przytknąć, wtykać, wetknąć; -ся, *v. p.* być przypinanym, przypiętym.

III. Притыкáть, Притыкáть, *v. a.* zatykać, zatknąć (*np.* szpary pakułami); -ся, *v. p.* być zatykanym, zatkniętym.

Притыкáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притыкáть, -ся.

Притыкúваніе, *cfr.* Притыкáніе. [кáть, -ся (II & III).

Притыкúвать, -ся, v. Притыкáть-Притѣснéніе, -я, *n.* przyciśnienie; *prześladowanie.

Притѣснúтель, -я, *m.* ciemiężyciel, prześladowca, prześladownik.

Притѣснúтельница, -ы, *f.* ciemiężycielka, prześladowca, prześladowniczka.

Притѣснúтельный, -ая, -ое, *adj.* prześladowczy, prześladowniczy. [*sub*: Притѣснúть, -ся.

Притѣснúть, -ся, *v. perf.*, v. **Притѣснáть, Притѣснúть**, v. *a.* (*propr.* & *) przyciskać, przycisnąć, ciemiężyć, uciemiężyć, prześladować; -ся, *v. p.* być przyciskanym, przyciśniętym, ciemiężonym, prześladowanym.

Притягáніе, -я, *n.* przyciąganie.

Притягáтельный, -ая, -ое, *adj.* przyciągający; притягáтельная сúла, siła przyciągająca; attrakcya.

Притягáть, -ся, v. Притягúвать, -ся. [ганie.

Притягúваніе, -я, *n.* przyciąPритягúвать, Притянýть, *v. n.* przyciągać, przyciągnąć; -ся, *v. p.* być przyciąganym, przyciągniętym.

Притяжáніе, -я, *n.* 1. przyswojenie, przywłaszczenie, nabycie; 2. *fig.* v. Стяжáніе.

Притяжáтель, -я, *m.* 1. przyswojciel, przywłaszczyciel, nabywca; 2. *fig.*, v. Стяжáтель.

Притяжáтельный, -ая, -ое, *adj.* przywłaszczający, nabywczy; притяжáтельное мѣстоимѣніе, *Gramm.* (*pronomen possessivum*), zaimek dzierżawczy.

Притяжáть, *v. a. perf. Eccl. sl.* v. Пріобрѣсть, Снискáть.

Притяжéніе, -я, *n.* przyciągnienie, przyciąganie; центр притяжéнія, środek [или punkt] przyciągania.

Притязáніе, -я, *n.* domaganie się czego, roszczenie prawa do czego, pretensya.

Притязáть, *v. n.* domagać się czego, rościć sobie prawo, mieć pretensyę do czego.

Притянýтіе, -я, *n.* przyciągnienie, przyciągnięcie.

Притянýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Притягúвать, -ся.

Приxáживаніе, -я, *n.* przychodzenie, uczęszczanie.

Приxáживать, *v. n.* przychodzić, uczęszczać. [chwalenie.

Приxвáливаніе, -я, *n.* przy-Приxвáливать, Приxвалúть, *v. a.* przychwalać, przychwalić.

Приxвáрываніе, -я, *n.* kwękanie, częste chorowanie.

Приxвáрывать, *v. n.* często chorować, kwękać.

Приxвáстать, *v. perf.*, v. *sub*: Приxвáстывать.

Приxвастнýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Приxвáстывать.

Приxвастываніе, -я, *n.* przyłgiwanie.

Приxвáстывать, Приxвáстать, Приxвастнýть, *v. n.* przyłgiwać, przyłgać.

Приxватúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Приxвáтывать, -ся.

Приxвáтка, -и, *f.* (*u zapaśników*:) ujęcie, uchwycenie ręką; борóться въ приxвáтку, bić się, pasować się, za pasy chodzić, za łby się wodzić, mocować się.

Приxвáть, -а, *m.* 1. v. Приxвáтываніе; 2. uszkodzenie (od mrozu).

Приxвáтываніе, -я, *n.* porywanie, chwytanie, schwytanie.

Приxвáтывать, Приxватúть, *v. a.* 1. porywać, porwać, pochwytać, pochwycić, uchwycić, schwycić, łapać, złapać; 2. zapożyczać, zapożycić, borgować, brać, wziąć na dług; 3. (*o mrozie:*) nieco uszkodzić; 4. napadać, napaść, przypadać, przypaść; ero często приxвáтываетъ, jego często napada. [niemódz, zachorować.

Приxворнýть, *v. n. perf.* za-Приxвостéнь, -тня, *m. pop.* natręt, naprzykrzeniec.

Приxвостúникъ, v. Приxвостéнь. [bca, pochlebnik.

Прихлебáтель, -я, *m.* pochle-**Прихлебáтельница**, -ы, *f.* pochlebnica.

Прихлебáть, *v. a. perf.* wychlipać, wszystko pozjadać.

Прихлёбка, -и, *f.* 1. polewka; 2. wychlipanie, pozjadanie.

Прихлебнýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Прихлёбывать, -ся. [Прихлёбка (2).

Прихлёбываніе, -я, *n*, v. **Прихлёбывать, Прихлебнýть**, *v. a.* wychlipywać, wychlipać, pozjadać; -ся, *v. p.* być chlipanym, wychlipanym.

Прихлеснýть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Прихлёстывать.

Прихлестáть, *v. a. perf.* wychłostać, wybić biczem.

Прихлёстываніе, -я, *n.* potrzaskiwanie biczem.

Прихлёстывать, Прихлеснýть, *v. a.* potrzaskiwać, potrzaskać, potrzasnąć biczem.

Прихлóпнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Прихлóпывать, -ся. [trzaskiwanie.

Прихлóпываніе, -я, *n.* przy-**Прихлóпывать, Прихлóпнуть**, *v. n.* przytrzaskiwać, przytrzasnąć, zatknąć mocno (*np.* drzwi); przyskrzyniać, przyskrzynić; -ся, *v. p.* być przytrzaskiwanym, przytrzaśniętym; być przyskrzynianym, przyskrzynionym.

Прихлы́снуть, v. Прихлесну́ть.

Прихлыста́ть, v. Прихлеста́ть. [стывать.

Прихлы́стывать, v. Прихлёстывать.

Приходи́ть, **Придти́**, *v. n.* przychodzić, przyjść, przybywać, przybyć; nadchodzić, nadejść, nastawać, nastać; wpadać, wpaść (w co); наконе́цъ онъ пришёлъ, nakoniec on przyszedł; приходя́тъ пра́здники, nadchodzą święta; сапоги не приходя́тъ но мои́мъ ногамъ, bóty nie pasują mi; — *il.* — въ ра́зумъ, przyjść do rozumu; — въ чу́вство, v. Опа́мятоваться; — въ гнѣвъ, wpaść w gniew; — въ бѣшенство, wpaść w szaleństwo; придти въ безпа́мятство, wpaść w bezprzytomność; — въ тупи́къ, v. Стать (въ тупи́къ); э́то мнѣ на мысль не приходи́ло, to mi na myśl [или do głowy] nie przyszło; съ чѣмъ пришёлъ, съ тѣмъ и ушёлъ, §. jak przyszedł, tak i poszedł; **—ся**, *v. r.* 1. pasować; ключъ не приходи́тся къ замку́, klucz nie pasuje do zamku; 2. przypadać, należyć się; мнѣ приходи́тся съ него́ пять рубле́й, mnie należy się od niego pięć rubli; онъ мнѣ прихо́дится въ родствѣ, on jest zemną spokrewnionym; э́то придётся тебѣ́ сли́шкомъ до́рого, to ci przyjdzie bardzo drogo; ему́ пришло́сь ѣхать всю ночь, on musiał całą noc jechać.

Прихо́дный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przychodowy; приходная книга, książka przychodu.

Приходорасхо́дчикъ, **-а**, *m.* kasyer, skarbnik.

Прихо́дскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* parafialny; прихо́дская це́рковь, kościoł parafialny; прихо́дскій священникъ, proboszcz; прихо́дское учи́лище, szkoła parafialna.

Прихо́дъ, **-а**, *m.* 1. przyjście, przybycie; 2. przychód, dochód; 3. parafia, fara.

Прихожа́нинъ, **-а**, *m.* parafianin, do parafii należący.

Прихожа́нка, **-и**, *f.* parafianka, do parafii należąca.

Прихожде́ніе, **-я**, *n.* przychodzenie, przybywanie.

Прихо́жій, **-ая**, **-ее**, *adj.* przychodni, przybyły; прихо́жая, **-ой**, *s. f.* przedpokój.

Прихо́леніе, **Прихо́ливаніе**, **-я**, *n.* ubranie, ogarnienie, strojenie.

Прихо́ливать, **Прихо́лить**, *v. a.* ubierać, ubrać, ogarniać, ogarnąć, stroić, ustroić; **-ся**, *α) v. r.* ubierać się, ubrać się, ogarniać się, ogarnąć się, stroić się, ustroić się; *β) v. p.* być ubieranym, ubranym, *etc.*

Прихотли́вость, **-и**, *f.* pożądliwość, pożądność.

Прихотли́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pożądliwy, pożądny.

Прихотникъ, **-а**, *m.* pożądliwiec, pożądnik.

Прихотница, **-ы**, *f.* pożądnica.

Прихотнича́ть, *v. n.* mieć pożądliwość. [żądza, chuć.

Прихоть, **-и**, *f.* pożądliwość,

Прихрабри́ться, *v. r.* udawać zucha, okazywać swoję odwagę.

Прихра́мываніе, **-я**, *n.* chromanie, kulanie. [kulać.

Прихра́мывать, *v. n.* chromać,

Прихрапну́ть, *v. n. perf. semel.* chrapnąć; zdrzemnąć.

Прихра́пъ, **-а**, *m.* chrapanie (we śnie).

Прихра́пываніе, **-я**, *n.* chrapanie, pochrapywanie.

Прихра́пывать, *v. n.* pochrapywać, pochrapieć.

Прицвѣ́тникъ, **-а**, *m. Bot.* (*bractea*), przysadka kwiatowa.

Прицѣ́леніе, **Прицѣ́ливаніе**, **-я**, *n.* wycelowanie, celowanie, wymierzenie.

Прицѣ́ливательный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do celowania służący; прицѣ́ливательный клинъ, *Artill.* celownicza szpona.

Прицѣ́ливать, **Прицѣ́лить**, *v. a.* celować, wycelować, wymierzać, wymierzyć; **-ся**, *v. r.* celować, mierzyć, przykładać się.

Прицѣ́лъ, **-а**, *m.* wycelowanie, wymierzenie.

Прицѣ́лъ, **-и**, *f.*, **Прицѣ́льникъ**, **-а**, *m.*, v. **Зрячка.**

Прицѣ́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* celowy; прицѣ́льный огонь, ogień tkwiący.

Прицѣ́нниваніе, **-я**, *n.* wystawianie rzeczy na przedaż dla dowiedzenia się o jéj cenie.

Прицѣ́ниваться, **Прицѣ́нить-ся**, *v. r.* къ чему́, wypytywać się o cenę jakiego towaru.

Прицѣ́нка, **-и**, *f.*, v. **Прицѣ́ниваніе.**

Прицѣ́пить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прицѣ́плять**, **-ся.**

Прицѣ́пка, **-и**, *f.* przyczepka, przyczepienie; *zaczepka, zaczepienie; *Bot.* wąs, *pl.* wąsy (*u roślin*), łęcina. [pienie.

Прицѣ́пленіе, **-я**, *n.* przyczepienie, zaczepienie.

Прицѣ́плять, **Прицѣ́пить**, *v. a.* къ чему́, przyczepiać, przyczepić; **-ся**, *α) v. r.* przyczepiać się, przyczepić się; *fig.*, v. Привя́зываться, Придира́ться (къ кому́); *β) v. p.* być przyczepianym, przyczepionym.

Прицѣ́почка, **-и**, *f. dim.* przyczepka, przypinka.

Причали́ваніе, **Причали́ваніе**, **-я**, *n.* przycumowanie, przybijanie do brzegu.

Причали́вать, **Причали́ть**, *v. a.* cumować, przycumować, przyciągać, przyciągnąć linami do brzegu; **-ся**, *v. p.* być cumowanym, przycumowanym. [леніе.

Причали́ка, **-и**, *f.*, *cfr.* **Причали́-**

Причали́ть, **-а**, *m.* 1. cuma, lina do przywiązania statku u brzegu; 2. hartful; 3. (*u mularzów:*) plon, podług którego mur prosto wyprowadzają.

Причальный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do cumowania służący; причальный канатъ, v. Причалъ (1); причальный брусъ, v. Причалъ (2). [Участвовать.

Причаствовать, *Eccl. sl.*, v.

Причастенъ, **-стна**, *m.* pieśń podczas kommunii śpiewana.

Причастить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Причащать**, **-ся.**

Причастіе, **-я**, *n.* 1. kommunia święta; 2. *Gramm.* (*participium*), imiesłów; 3. *Eccl. sl.* spólność, społeczność, uczestnictwo.

Причастникъ, **-а**, *m.* 1. kommunikujący, przyjmujący kommunię świętą; 2. *Eccl. sl.* społecznik, spólnik, uczestnik.

Причастница, **-ы**, *f.* 1. kommunikująca; 2. *Eccl. sl.* społeczniczka, uczestnica, uczestniczka.

Причастность, **-и**, *f.* (чему), pociągnienie do udziału w czem.

Причастный, **-ая**, **-ое**, *adj.* (чему), 1. mający uczestnictwo, udział w czém; 2. śpiewany przed kommunią świętą; причастный стихъ, v. Причастенъ.

Причащать, **Причастить**, *v. a.* кого́-либо, — кого Святы́хъ Таи́нъ, dawać, dać komu kommunię św., kommunikować kogo; **-ся**, *v. r.* 1. — Святы́хъ Таи́нъ, kommunikować, przyjmować kommunię św.; 2. *Eccl. sl.* — чему́, stawać się, być uczestnikiem czego, mieć udział w czém.

Причащеніе, **-я**, *n.* 1. причащéніе кого́-либо Святы́хъ Таи́нъ, kommunikowanie; 2. v. Причастіе (1); молитва ко Свято́му причащéнію, modlitwa przed kommunią świętą.

Причернѣ́ніе, **Причёрниваніе**, **-я**, *n.* przyczernienie, przyczernianie.

Причёрнивать, **Причернѣ́ть**, *v. a.* przyczerniać, przyczernić; **-ся**, *v. p.* być przyczernianym, przyczernionym.

Причеса́ніе, **-я**, *n.* przyczesanie, uczesanie, ubranie włosów.

Причеса́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Причёсывать**, **-ся.**

Причёска, **-и**, *f.* 1. v. Причеса́ніе; 2. причёска волосъ, ubranie, ubiór włosów.

Причёсть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Причитать**, **-ся.**

Причёсываніе, **-я**, *n.* przyczesywanie; *cfr.* Причеса́ніе.

Причёсывать, **Причеса́ть**, *v. a.* przyczesywać, przyczesać, uczesywać, uczesać, ubierać, ubrać włosy; **-ся**, *α) v. r.* przyczesywać się, przyczesać się, uczesać się, ubierać, ubrać sobie włosy; *β) v. p.* być przyczesywanym, przyczesanym, uczesanym.

Причётникъ, **-а**, *m.* sługa kościelny.

Причéтнический, **-ая**, **-ое**, *adj.* do sługi kościelnego należący. [ścielni.

Причетъ, **-а**, *m.* słudzy ko-

Причётъ, **-а**, *m.* co zbywa w rachunku.

Причи́на, **-ы**, *f.* 1. przyczyna, powód, racya; быть причи́ною чему́, być przyczyną czego; 2. *pop.* przygoda. [czego, sprawienie.

Причине́ніе, **-я**, *n.* zrządzenie

Причини́тель, **-я**, *m.* powód, sprawca, zrządziciel czego.

Причини́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Причиня́ть**, **-ся**.

Причиня́ть, **Причини́ть**, *v. a.* sprawiać, sprawić, zrządzać, zrządzić co; причиня́ть вре́дъ, v. Вреда́ть, Поврежда́ть; причиня́ть оби́ду, v. Обижа́ть, Оби́дѣть.

Причисле́ніе, **-я**, *n.* przyliczenie, przyrachowanie.

Причи́слить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Причисля́ть**, **-ся**.

Причисля́ть, **Причи́слить**, *v. a.* przyliczać, przyliczyć, doliczać, doliczyć, przyrachowywać, przyrachować; **-ся**, *v. p.* być przyliczanym, przyliczonym, doliczanym, doliczonym.

Причита́ніе, **-я**, *n.* 1. przyliczanie, doliczanie, przyrachowanie; 2. v. Вмѣне́ніе.

Причита́ть, **Причёсть**, *v. a.* 1. przyliczać, przyliczyć, doliczać, doliczyć, przyrachować; *it.* v. Причисля́ть; 2. v. Вмѣня́ть; **-ся**, *v. r.* 1. liczyć się, należyć; онъ причита́ется мнѣ дя́дею, on jest moim wujem; 2. przypadać, przypaść, wypadać, wypaść, należyć się; v. Приходи́ться; **-ся**, *v. p.* być przyliczanym, przyliczonym, doliczanym, doliczonym, przyrachowanym. [nie.

Причитываніе, *cfr.* **Причита-**

Причи́тывать, **-ся**, v. **Причита́ть**, **-ся**. [Вмѣне́ніе.

Причте́ніе, v. **Причита́ніе**,

Причтъ, **-а**, *m.* 1. v. Пра́четъ; 2. *Eccl. sl.* trzoda Chrystusa; причтъ ро́да, pokrewieństwo; krewni. [widzieć się.

Причу́диться, *v. r. perf.* przy-

Причу́дливость, **-и**, *f.* dziwaczność, dziwactwo; kaprys.

Причу́дливый, **-ая**, **-ое**, *adj.* dziwaczny, kapryśny.

Причу́дникъ, **-а**, *m.* dziwak, kapryśnik. [kapryśnica.

Причу́дница, **-ы**, *f.* dziwaczka,

Причу́дничать, *v. n.* dziwaczyć.

Причу́ды, **-ъ**, *f. pl.* dziwactwa, kaprysy, fomfry, wymysły.

Причу́ивать, **Причу́ять**, *v. a.* – звѣ́ря, (*o psach myśliwskich*:) wytropić, wyszlakować.

Пришаркивать, **Пришаркнуть**, *v. n.* szurgać, poszurgiwać, poszurgać, szurgotać, poszurgotać nogami.

Прише́лецъ, **-льца**, *m.* przychodzień, przybysz, cudzoziemiec.

Прише́лствіе, **-я**, *n. Eccl. sl.* 1. przybylstwo, przybycie; 2. pobyt, mieszkanie w cudzéj ziemi.

Прише́лствовать, *v. n. Eccl. sl.* zamieszkiwać w cudzym kraju.

Прише́льникъ, v. **Прише́лецъ**. [szka, cudzoziemka.

Прише́льница, **-ы**, *f.* przyby-

Прише́льническій, **-ая**, **-ое**, *adj.* przychodniowy, do przychodnia należący. [przychodniowy.

Прише́льничій, **-ья**, **-ье**, *adj.*

Пришепе́ливаніе, **Пришепе́ливать**, v. **Пришепе́тываніе**, **Пришепе́тывать**. [pluntenie.

Пришепе́тываніе, **-я**, *n.* sze-

Пришепе́тывать, *v. n.* szeplunić. [przyjście.

Прише́ствіе, **-я**, *n.* przybycie, **Прише́ствовать**, *v. n. Eccl. sl.* przybyć, przyjść.

Пришиба́ніе, **-я**, *n.* skaleczenie, zranienie.

Пришиба́ть, **Пришиби́ть**, *v. a.* kaleczyć, skaleczyć, zranić, poranić; dobijać, dobić (*np.* podstrzelonego zwierza); **-ся**, *v. p.* być skaleczonym, zranionym, *etc.*

Пришиби́ть, **-а**, *m.* skaleczenie; miejsce skaleczone, rana.

Пришива́ніе, **-я**, *n.* przyszywanie.

Пришива́ть, **Пришить**, *v. a.* przyszywać, przyszyć; **-ся**, *v. p.* być przyszywanym, przyszytym.

Приши́вка, **-и**, *f.* 1. przyszycie; 2. przyszytego co.

Пришивно́й, (**-нна́й**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* przyszywny, do przyszycia, przyszywany.

Пришить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пришива́ть**, **-ся**.

Пришлёпецъ, **-а**, *m.*, v. **Приша́лый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* przyszły, przybyły.

Пришпиле́ніе, **Пришпи́ливаніе**, **-я**, *n.* przypięcie, przypinanie szpilkami.

Пришпи́ливать, **Пришпи́лить**, *v. a.* przypinać, przyszpilić, przypinać, przypiąć szpilkami.

Пришпо́реніе, **Пришпо́риваніе**, **-я**, *n.* ściśnienie, ściskanie ostrogami.

Пришпо́ривать, **Пришпо́рить**, *v. a.* – ло́шадь, ściskać, ścisnąć konia ostrogami.

Пришёлкиваніе, **-я**, *n.* 1. klaskanie palcami; 2. przyskrzynienie.

Пришёлкивать, **Пришелкну́ть**, *v. a.* 1. klaskać, klasnąć palcami; 2. przyskrzynić, przytłuc zamykając drzwi.

Пришемя́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пришемля́ть**, **-ся**.

Пришемля́ть, **Пришемя́ть**, *v. a.* przygniatać, przygnieść; **-ся**, *v. p.* być przygniatanym, przygniecionym. [gacz, mrugacz.

Пришу́ра, **-ы**, *s. c. pop.* mru-

Пришу́реніе, **Пришу́риваніе**, **-я**, *n.* przymrużenie, przymrużanie.

Пришу́ривать, **Пришу́рить**, *v. a.* przymrużać, przymrużyć (oczy); **-ся**, *v. r.* przymrużyć oczy.

Пришу́рь, **-и**, *f.* mrużenie, przymrużanie.

Пріёмка, **-и**, *f.* odebranie, otrzymanie; дать кому́ расписку въ пріёмкѣ вещёй, dać komu kwit za odebranie rzeczy.

Пріёмлемость, **-и**, *f.* zdolność do przyjęcia, do odebrania.

Пріёмникъ, **-а**, *m.* 1. odbieralnik, odbieracz, odbierający co; *Chem.* odbieralnik, naczynie odbierające płyny z drugich, recypiens, recypient; 2. *Eccl. sl.*, v. Пре́емникъ. [odbierająca co.

Пріёмница, **-ы**, *f.* odbieraczka,

Пріёмный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przyjmowalny, do przyjmowania; пріёмная за́ла, sala do przyjmowania; пріёмный отёцъ, (*w klasztorach*:) mnich, któremu oddano nowicyusza na naukę.

Пріёмочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* odbiorczy. [wacz, odbieracz.

Пріёмщикъ, **-а**, *m.* przyjmo-

Пріёмщица, **-ы**, *f.* przyjmowaczka, odbieraczka.

Пріёмъ, **-а**, *m.* przyjmowanie, przyjęcie; obejście się; odbiór, odbieranie; doza, miarka lekarska na jeden raz; poruszenie, tempo; въ одинъ пріёмъ, za jednym pociągnieniem, jednym pociągnięciem, za jednym razem, od razu.

Пріёмышъ, **-а**, *m.* wychowaniec, dziecię wzięte na wychowanie.

Пріня́ть, **Прія́ть**, *Eccl. sl.*, v. **Принима́ть**, **Приня́ть**.

†**Пріёмка**, v. **Пріёмка**.

Пріи́мчивость, **-и**, *f.* 1. zdolność do przyjęcia; 2. gościnność.

Пріи́мчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. zdolny do przyjęcia; 2. gościnny.

Пріи́мышъ, v. **Пріёмышъ**.

Пріиска́ніе, **-я**, *n.* wyszukanie, wynalezienie.

Пріиска́тель, **-я**, *m.* wyszukiwacz czego, wynalezca.

Пріиска́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріиски́вать**, **-ся**.

Пріиски́ваніе, **-я**, *n.* wyszukiwanie, wynajdowanie; *cfr.* Пріиска́ніе.

Пріиски́вать, **Пріиска́ть**, *v. a.* wyszukiwać, wyszukać, wynajdywać, wynaleźć; **-ся**, *v. p.* być wyszukiwanym, wyszukanym, *etc.*

Пріискренно, **-нѣ**, *adv. Eccl. sl.* równie, podobnie, także.

Пріискъ, **-а**, *m.* 1. wyszukanie, znalezienie; znalazek, wynalazek; 2. (*w górnict.*:) ślad [*np.* żelaza, miedzi]; kopalnia.

Пріободре́ніе, **-я**, *n.* dodanie odwagi.

Пріободря́ть, **Пріободри́ть**, *v. a.* кого́-либо, dodawać, dodać komu odwagi serca, ochoty.

Пріобрѣсть, **-сѣ**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріобрѣтать**, **-ся**. [nie.
Пріобрѣтѐніе, **-я**, *n.* nabywa-
Пріобрѣтатель, **-я**, *n.* nabywacz. [nabywaczka.
Пріобрѣтательница, **-ы**, *f.*
Пріобрѣтать, **Пріобрѣсть**, *v. a.* nabywać, nabyć, zyskać, pozyskać; **-ся**, *v. p.* nabywać się, być nabywanym, nabytym.
Пріобрѣтѐніе, **-я**, *n.* nabycie, pozyskanie; zysk, korzyść.
Пріобучáть, **Пріобучѝть**, v. **Пріуч...**
Пріобщáть, **Пріобщѝть**, *v. a.* 1. przyłączać, przyłączyć; złączać, złączyć; 2. пріобщать Святы́хъ Та́инъ, v. **Причащáть**; **-ся**, *a) v. r.* къ кому, przyłączać się, przyłączyć się; *it.* v. **Причащáться** (Святы́хъ Та́инъ); *β) v. p.* być przyłączanym, przyłączonym.
Пріобщѐніе, **-я**, *n.* 1. przyłączenie, dołączenie; 2. v. **Причащѐніе**.
Пріобщѝть, **-сѣ**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріобщáть**, **-ся**.
Пріобщѝкъ, **-а**, *m.* uczestnik, spólnik. [ca, spólnica.
Пріобщѝца, **-ы**, *f.* uczestni-
Пріобы́кать, v. **Привы́кать**.
Пріобы́кло́сть, **-и**, *f.* przywykłość, przywyknienie.
Пріобы́кный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przywykły, przyzwyczajony.
Пріобы́кнуть, v. **Привы́кнуть**.
Пріодѣ́вало, **-а**, *n. Eccl. sl.* zwierzchnia suknia; płaszcz.
Пріодѣ́ваніе, **-я**, *n.* przyodziewanie.
Пріодѣ́вать, **Пріодѣ́ть**, *v. a.* przykrywać, przykryć; przyodziewać, przyodziać; **-ся**, *a) v. r.* przykrywać się, przykryć się; przyodziewać się, przyodziać się; *β) v. p.* być przykrywanym, przykrytym; być przyodziewanym, przyodzianym.
Пріодѣ́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріодѣ́вать**, **-ся**.
Пріокáтывать, **Пріокáтать**, **-ся**, v. **Окат...**.
Пріорáть, *v. a. perf.* 1. przyorać, doorać; 2. poorać, zorać wszystko; **-ся**, *v. p.* być przyoranym, dooranym; być pooranym, zoranym. [Настоя́тель.
Пріо́ръ, **-а**, *m.* przeor; v.
Пріосани́ться, *v. r. perf.* przyjąć minę poważną, wziąć na się postać okazałą, zespanialeć.
Пріостанáвливаніе, **-я**, *n.* zatrzymywanie, wstrzymywanie.
Пріостанáвливать, **Пріостановѝть**, *v. a.* zatrzymywać, zatrzymać, wstrzymywać, wstrzymać, zastanawiać, zastanowić; **-ся**, *a) v. r.* zatrzymywać się, zatrzymać się, wstrzymywać się, wstrzymać się, zastanawiać się, zastanowić się; *β) v. p.* być zatrzymywanym, zatrzymanym, *etc.*
Пріостано́вка, **-и**, *f.* zatrzymanie, wstrzymanie, zastanowienie. [manie, zatrzymanie.
Пріостановлѐніе, **-я**, *n.* wstrzy-
Пріостре́ніе, **Пріостри́ть**, **Пріостря́ть**, v. **Заостр...**
Пріосѣ́нѣніе, **-я**, *n.* przyciemnienie, okrycie cieniem.
Пріосѣ́нять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріосѣ́нять**, **-ся**.
Пріосѣ́нять, **Пріосѣ́нить**, v. **Осѣ́нять**.
Пріосѣ́нѣнный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* przyciemniony, okryty cieniem; **пріосѣ́нѣнный сла́вою**, okryty sławą. [v. **Осѣ́нять** (1).
Пріотѣ́нять, **Пріотѣ́нить**, **-ся**, **Пріохо́тить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріохо́чивать**, **-ся**.
Пріохо́ченіе, **Пріохо́чиваніе**, **-я**, *n.* zachęcenie, zachęcanie.
Пріохо́чивать, **Пріохо́тить**, *v. a.* кого-либо къ чему, zachęcać, zachęcić, pobudzać, pobudzić do czego; **-ся**, *v. r.* zachęcać się, zachęcić się, dostawać, dostać ochotę do czego.
Пріуготовáніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* przygotowanie, przysposobienie.
Пріуготовáти -ся, *Eccl. sl.*, v. **Приготовить**, **-ся**.
Пріуготови́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przygotowalny, przygotowawczy. [то́вить, **-ся**.
Пріугото́вить, **-сѣ**, v. **Приготовлѐніе**, v. **Приготовлѐніе**. [готовля́ть, **-ся**.
Пріуготовля́ть, **-ся**, v. **Пріудо́рить**, *v. a. perf.* mocniéj uderzyć.
Пріумно́жать, **Пріумно́жить**, *v. a.* pomnażać, pomnożyć, przymnażać, przymnożyć, powiększać, powiększyć; **-ся**, *a) v. r.* pomnażać się, pomnożyć się, powiększać się, powiększyć się; *β) v. p.* być pomnażanym, pomnożonym, powiększanym, powiększonym.
Пріумно́женіе, **-я**, *n.* pomnożenie, powiększenie.
Пріумно́жить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріумно́жать**, **-ся**.
Пріумо́лкнуть, *v. n. perf.* przymilknąć.
Пріу́нылый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zasmucony, smutny. [cić się.
Пріуны́ть, *v. n. perf.* zasmu-
Пріусвоѐніе, **-я**, *n.* przyswojenie, nabycie.
Пріусвои́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріусвоя́ть**, **-ся**.
Пріусвоя́ть, **Пріусвои́ть**, *v. a. Eccl. sl.* przyswajać, przyswoić, nabywać, nabyć; **-ся**, *v. p.* być przyswajanym, przyswojonym, nabywanym, nabytym.
Пріусугубя́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub* **Пріусугубля́ть**, **-ся**.
Пріусугублѐніе, **-я**, *n.* pomnożenie, powiększenie.
Пріусугубля́ть, **Пріусугуби́ть**, *v. a.* pomnażać, pomnożyć, powiększać, powiększyć; **-ся**, *v. p.* być pomnażanym, pomnożonym, powiększanym, powiększonym.
Пріутихáть, **Пріутѝхнуть**, v. **Притихáть**.
Пріучáть, **Пріучѝть**, *v. a.* къ чему, przyuczać, przyuczyć, przyzwyczajać, przyzwyczaić; **-ся**, *a) v. r.* przyuczać się, przyuczyć się, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się; *β) v. p.* być przyuczanym, przyuczonym, przyzwyczajanym, przyzwyczajonym.
Пріучѐніе, **Пріучѝваніе**, **-я**, *n.* przyuczenie, przyuczanie, przyzwyczajenie, przyzwyczajanie.
Пріучѝвать, **-ся**, v. **Пріучáть**, **-ся**. [**Пріучáть**, **-ся**.
Пріучѝть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Пріу́чка**, **-и**, *f.*, v. **Пріучѐніе**.
Пріѣ́дать, **Пріѣ́сть**, *v. a.* pojadać, pojeść, wszystko zjeść; **-ся**, *a) v. r.* przejadać się, przejeść się co; częstém jedzeniem obmierzić sobie co; *β) v. p.* być pojedzonym, zjedzonym.
Пріѣ́дчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* co się łatwo przyje, obmierznie w jedzeniu.
Пріѣ́здъ, **-а**, *n.* przyjazd, przybycie; zajazd, wstęp.
Пріѣзжáніе, **-я**, *n.* przyjeżdżanie, przybywanie.
Пріѣзжáть, **Пріѣхать**, *v. n.* przyjeżdżać, przyjechać, przybywać, przybyć.
Пріѣзжі́й, **-ая**, **-ее**, *adj.* przybyły; **пріѣзжі́й**, **-аго**, *s. m.* przyjezdny, przybylec, przychodzień. [**Пріѣ́здъ**, **-сѣ**.
Пріѣ́сть, **-сѣ**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріѣхать**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пріѣзжáть**.
Пріютѝть, *v. a. perf.* dać przytułek, schronienie gdzie; **-ся**, *v. r.* schronić się gdzie; znaleźć przytułek, schronienie gdzie.
Прію́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* schronny. [nienie.
Прію́тъ, **-а**, *m.* przytułek, schro-
Пріязненный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przyjacielski, przyjazny.
Пріязнствовати, *Eccl. sl.*, v. **Доброжелáтельствовать**.
Пріязнь, **-и**, *f.* przyjacielstwo, przyjaźń.
Пріятелище, **-а**, *n. Eccl. sl.*, v. **Вмѣстѝлище**; *it.* v. **Пристани́ще**, **Прію́тъ**.
Пріятель, **-я**, *m.* przyjaciel.
Пріятельница, **-ы**, *f.* przyjaciołka. [sko, po przyjacielsku.
Пріятельски, *adv.* przyjacielPріятельскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* przyjacielski, przyjaźliwy, przyjazny. [v. **Пріязнь**.
Пріятельство, **-а**, *n. Eccl. sl.*, **Пріяти**, *Eccl. sl.*, v. **Доброжелáтельствовать**.
Пріятіе, **-я**, *n. Eccl. sl.* przyjęcie; otrzymanie; - странныхъ, gościnność.
Пріятникъ, **-а**, *m.*, *Eccl. sl.*, v. **Воспріѐмникъ** (1).
Пріятно, *adv.* przyjemnie, mile.
Пріятность, **-я**, *f.* przyjemność; wdzięk.

Пріятный, -ая, -ое, *adj.* przyjemny, miły, wdzięczny.

Пріятство, v. **Пріятность**.

Пріятствовать, *v. n.* komu, sprzyjać, życzliwym być komu.

Пріять, v. **Принять**.

Про, *praep.* o; dla; здѣсь всякъ живётъ про себя (*zamiast* для себя), tu każdy [sam] dla siebie żyje; про домашній обиходъ (*zamiast* для домашняго обихода), dla domowéj potrzeby; онъ про Васъ (*zamiast* объ Васъ) ничего не говорилъ, on o Was niczego nie mówił.

Проба, -ы, *f.* próba, próbowanie; rzecz na wzór zrobiona; пробa серебра, złota, próba srebra, złota.

Пробавить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пробавлять**, -ся.

Пробавленіе, -я, *n.* przedłużenie, przeciągnienie.

Пробавлять, **Пробавить**, *v. a. Eccl. sl.* przedłużać, przedłużyć, przeciągać, przeciągnąć, przewlekać, przewlec; -ся, *v. r.* obywać się, obyć się czém.

Пробалтываніе, -я, *n.* przebełkotanie, wybełkotanie, wypaplanie.

Пробалтывать, **Проболтать**, *v. a.* przebełkotać, wybełkotać, wypaplać; -ся, *v. r.* wypaplać się, wygadać się z czém; *włóczyć się, wałęsać się, tłuc się, tułać się.

Пробарабанить, *v. n. perf.* przebębnić, bębnić czas niejaki; dać znak za pomocą bębna.

Пробивальникъ, -а, *m.*, **Пробивальня**, -и, *f.* narzędzie do otwierania pieca giserskiego.

Пробиваніе, -я, *n.* przebijanie, dziurawienie.

Пробивать, **Пробить**, *v. a.* przebijać, przebić, dziurawić, przedziurawić; -ся, *a*) *v. p.* być przebijanym, przebitym, przedziurawionym; *β*) *v. r.* przebijać się, przebić się; przedzierać się, przedrzeć się; кое-какъ пробиваться, *biedę klepać.

Пробивка, -и, *f.* przebicie, przeszycie (*np.* kulą); v. **Пробиваніе**.

Пробираніе, -я, *n.* przebieranie, odbieranie, odłączanie, oddzielanie.

Пробирать, **Пробрать**, *v. a.* przebierać, przebrać, odbierać, odebrać, odłączać, odłączyć, oddzielać, oddzielić; пробирать разсаду, pleć rozsadę; пробирать волосы на головѣ, odbierać włosy na głowie; -ся, *a*) *v. r.* przebierać się, przebrać się, przedzierać się, przedrzeć się, przechodzić, przejść; *β*) *v. p.* być przebieranym, przebranym, odłączanym, odłączonym, *etc.*

Пробиреръ, -а, *m.* probierz.

Пробирный, -ая, -ое, *adj.* probierny, probierczy, probierski; пробирный камень, kamień probierski; пробирная палатка, probiernia. [probier.

Пробирщикъ, -а, *m.* probierz,

Пробить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пробивать**, -ся. [kania butelek.

Пробка, -и, *f.* korek do zatyBка.

Пробковый, -ая, -ое, *adj.* korkowy; пробковое дерево, дубъ пробковый, drzewo korkowe.

Проблема, -ы, *f.* problema, zagadnienie.

Проблематическій, -ая, -ое, *adj.* problematyczny, zagadkowy.

Проблёскиваніе, -я, *n.* przebłyskiwanie.

Проблёскивать, **Проблеснуть**, *v. n.* przebłyskiwać, przebłysnąć.

Проблескъ, -а, *m.* błysk, blask.

Проблеснуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Проблёскивать**.

Проблеять, *v. n. perf.* beknąć, zabeczeć.

Пробный, -ая, -ое, *adj.* probny, próbowany, z próbą; na próbę zrobiony, za próbę służący; пробное серебро, srebro z próbą, na którém jest próba; пробный листъ, *Typogr.* arkusz na próbę wybity, arkusz najprzód odbity. [nie.

Пробованіе, -я, *n.* próbowa-

Пробовать, *v. a.* (*propr.* & *) próbować; -ся, *v. p.* być probowanym. [nie.

Прободаніе, -я, *n.* przebodanie

Прободать, **Прободсти** & **Проботь**, *v. a.* przebodać, przebość, bodzeniem przebijać, przebić; -ся, *v. p.* być przebodanym, przebodzonym, przebijanym, przebitym.

Прободеніе, -я, *n.* przebodzenie; прободеніе черепа, v. Трепанація.

Прободникъ, -а, *m. Chir.* trepan, świderek cyrulicki; *it.* v. Трепанъ.

Проболь, -я, *m.* skobel, skóbl, skókelek (u drzwi); przebój; идти на проболь, iść na przebój. [bita.

Проболина, -ы, *f.* dziura przez

Проболйникъ, -а, *m.* przebijak, narzędzie kowalskie.

Проболйный, -ая, -ое, *adj.* skóblowy, skóbelny; *it.* проболйная дорога, droga bita, utorowana.

Проболчикъ, -а, *m. dim.* skóbelek, skóblik.

Проболтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пробалтывать**, -ся.

Прободрáживаніе, -я, *n.* przebróżdżanie.

Прободрáживать, **Прободражáть**, *v. a.* przebróżdżać, przebróżdzić, brózdami przewlekać, przewlec; -ся, *v. p.* być przebróżdżanym, przebróżdżonym.

Прободранивать, **Прободронить**, *v. a.* przebronowywać, przebronować; -ся, *v. p.* być przebronowanym. [panie.

Проборка, -и, *f.*, v. **Пробивка**.

Проборматать, *v. a. perf.* przebąknąć, zamruczeć.

Прободроздить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прободраживать**, -ся.

Прободронить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прободранивать**, -ся.

Прободрановать, -ся, *v. perf.*, v. **Прободронить**, -ся.

Прободръ, -а, *m.* 1. przedzielenie włosów na głowie; 2. przeborek, przedział na głowie między włosami.

Пробостй & **Пробость**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прободать**, -ся.

Пробочка, -и, *f. dim.* koreczek butelki.

Пробочникъ, -а, *m.* 1. grajcar, grajcarek, korkociąg, wyrwicz, wyrwiczopek, trybuszon; 2. korecznik, co korki robi; 3. *Bot.*, v. Дубъ (пробочный).

Пробочница, -ы, *f.* korecznica, ta co korki robi. [korkowy.

Пробочный, -ая, -ое, *adj.*

Пробрасываніе, -я, *n.* przerzucanie, przesuwanie; – сквозь грохотъ, przepuszczanie, przepuszczenie, przesiewanie, przesianie przez rzeszoto.

I. Пробрасывать, **Пробросать**, *v. a.* przerzucać, przerzucić, przesuwać; – сквозь грохотъ, przepuszczać, przepuścić, przesiewać, przesiać przez rzeszoto; -ся, *v. p.* być przerzucanym, przerzuconym.

II. Пробрасывать, **Пробросить**, *v. a.* przerzucać, przerzucić, rzuceniem chybić, nietrafić; (*w grze kart*:) przerzucić (kartę), omylić się. [**Пробирать**, -ся.

Пробрать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Пробродить, *v. a. perf.* 1. czas niejaki włóczyć się, tułać się, wałęsać się; 2. (*o piwie*:) przefermentować, dobrze wyrobić.

Пробросать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пробрасывать**, -ся (I).

Пробросить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пробрасывать**, -ся (II).

Пробрюжжáть, *v. n. perf.* pozrzędzić. [**Пробуждать**, -ся.

Пробудить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Пробудъ, -а, *m.* przebudzenie, ocknienie.

Пробуждать, **Пробудить**, *v. a.* przebudzać, przebudzić; -ся, *v. r.* przebudzać się, przebudzić się, ocykać się, ocknąć się.

Пробужденіе, -я, *n.* przebudzenie, ocucenie.

Пробуравить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пробуравливать**, -ся.

Пробуравленіе, **Пробуравливаніе**, -я, *n.* prześwidrowanie, przewiercenie.

Пробуравливать, **Пробуравить**, *v. a.* prześwidrować, przewiercić; -ся, *v. p.* być prześwidrowanym, przewierconym.

Пробурéніе, **Пробуриваніе**, v. **Пробуравленіе**.

Пробуривать, -ся, v. **Пробуравливать**, -ся. [вить, -ся.

Пробурить, -ся, v. **ПробурáПробытіе**, -я, *n.* przebycie, przebyt, zostawanie gdzie.

Пробы́ть, *v. n. perf.* przebyć, pozostać gdzie czas niejaki.

Пробѣ́гание, -я, *n.* przebieganie.

Пробѣ́гать, Пробѣ́жать, *v. n.* 1. przebiegać, przebieżeć, przebiedz, przebiegnąć; **пробѣ́жать** сквозь строй, przebiegać przez rózgi; 2. przebiedz, przeczytać prędko.

Пробѣ́гать, *v. n. perf.* przebiegać, spędzić czas na bieganiu; онъ весь день пробѣгалъ на посылкахъ, on cały dzień przebiegał na posyłkach.

Пробѣ́жать, *v. perf.*, v. *sub*: **Пробѣ́гать**. [nie, ubielanie.

Пробѣ́ливаніе, -я, *n.* wybielanie.

Пробѣ́ливать, Пробѣ́лить, *v. a.* wybielać, wybielić, ubielać, ubielić; -ся, *v. p.* być wybielanym, wybielonym, ubielanym, ubielonym. [ubielanie.

Пробѣ́лка, -и, *f.* wybielanie; **Пробѣ́лъ**, -а, *m.* 1. miejsce *lub* karta biała w książce do pisania; перепле́сть книгу съ пробѣ́лами, oprawić książkę z przekładanym papierem białym; 2. kwadrat drukarski.

Прова́живать, *v. a.* prowadzić, przeprowadzać; przewozić (*np.* chorego). [lenie się, obalenie się.

Проваливаніе, -я, *n.* przewa-

Проваливать, Провали́ть, *v. a.* przewalać, przewalić, obalać, obalić; -ся, *v. r.* przewalać się, przewalić się, obalać się, obalić się; zawalać się, zawalić się.

Провали́на, -ы, *f.* 1. zapadlina, rozpadlina; 2. v. Промо́ина (2).

Провали́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проваливать**, -ся.

Провалъ, -а, *m.* otwór; wyłom w ścianie; zapadlina, rozpadlina; провалъ тебя возьми, niech cię licho porwie!

Провали́ть, *v. a. perf.* przez czas niejaki folować; -ся, *v. r.* walać się, poniewierać się.

Провариваніе, -я, *n.* warzenie, gotowanie.

Провари́вать, Провари́ть, *v. a.* warzyć, uwarzyć, gotować, ugotować; (*u szewca:*) dratwę smołą smarować; -ся, *v. p.* być warzonym, uwarzonym, *etc.*

Провари́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провари́вать**, -ся.

Прова́рка, -и, *f.*, v. **Провариваніе**.

Проведе́ніе, -я, *n.* 1. przepędzenie, przetrwanie; 2. przeprowadzenie. [nie.

Провезе́ніе, -я, *n.* przewiezienie.

Провезти́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провози́ть**, -ся.

Провернуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провёртывать**, -ся. [nie.

Провёртка, -и, *f.* przewiercenie.

Провёртываніе, -я, *n.* wiercenie, przewiercanie, świdrowanie.

Провёртывать, Провертѣ́ть, **Проверну́ть**, *v. a.* przewiercać, przewiercić, prześwidrować; -ся, *v. p.* być przewiercanym, przewierconym, *etc.*

Провёрчѣніе, Провёрчиваніе, v. **Провёртываніе**.

Провёрчивать, -ся, v. **Провёртывать**, -ся. [weselić się.

Провеселя́ться, *v. r. perf.* po-

Провести́ & Провесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проводи́ть**, -ся.

Провидецъ, -дца, *m. Eccl. sl.* przewidziciel. [nie.

Провидѣ́ніе, -я, *n.* przewidzenie.

Провидѣ́ніе, -я, *n.* opatrzność.

Провидѣ́ть, *v. a.* przewidzieć; -ся, *v. p.* być przewidzianym.

Провизи́ровать, *v. n.* przepisyszczeć.

Провіа́нъ, -и, *f.* prowizya.

Провизо́ръ, -а, *m.* prowizor (w aptece). [**Провиня́ться**.

Провини́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Провини́ть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провинчивать**, -ся.

Провинціа́лъ, -а, *m.* mieszkaniec na prowincyi. [prowincyalny.

Провинціа́льный, -ая, -ое, *adj.*

Провинція, -и, *f.* prowincya.

Провинчиваніе, -я, *n.* przeszrubowanie.

Провинчивать, Провинти́ть, *v. a.* przeszrubować, przekręcać, przekręcić; -ся, *v. p.* być przeszrubowanym, przekręcanym, przekręconym.

Провиня́ться, Провини́ться, *v. r.* przewiniać się, przewinić się, wykraczać, wykroczyć.

Провіантмейсте́ръ, -а, *m.* prowiantmagister. [prowiancki.

Провіа́нтскій, -ая, -ое, *adj.*

Провіа́нтъ, -а, *m.* prowiant, municya, żywności wojskowe.

Проводины, *f. pl.*, v. **Проводы**.

I. Проводи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Провожа́ть**.

II. Проводи́ть, Провести́ & Провесть, *v. a.* przewodzić, prowadzić, przeprowadzać, przeprowadzić; – (врéмя), przepędzać, przepędzić (czas), przebywać, przebyć gdzie; *łudzić, zwodzić, uwodzić; -ся, *v. p.* być przewodzonym, prowadzonym, przeprowadzonym.

Проводка, -и, *f.*, v. **Проводъ**.

Проводникъ, -á, *m.* przewodnik, odprowadziciel, woźnica; проводникъ теплоты́, przewodnik cieplika. [dnica.

Проводница, -ы, *f.* przewo-

Проводчикъ, -а, *m.* prowadziciel; *zwodziciel.

Проводчица, -ы, *f.* prowadzicielka; *zwodzicielka.

Проводъ, -а, *m.* kanał podziemny, rura; wodotok.

Проводы & Проводы, -овъ, *m. pl.* wyprowadzanie, odprowadzanie; *uwodzenia, łudzenia.

Провожа́ніе, -я, *n.* odprowadzanie kogo, towarzyszenie komu.

Провожа́той, -аго, *s. m.*, v. **Проводникъ**.

Провожа́ть, Проводи́ть, *v. a.* prowadzić, przeprowadzać kogo, iść z kim, konwojować; odprowadzać, odprowadzić kogo, towarzyszyć komu; przepędzać, przepędzić, przegnać; -ся, *v. p.* być odprowadzanym, odprowadzonym. [(II).

Провождáть, v. **Проводи́ть**

Провозвѣ́ститель, Провозвѣ́стникъ, Провозвѣ́стница, v. **Провозвѣ́стникъ, Провозвѣ́стница**.

Провозвѣ́стить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провозвѣща́ть**, -ся.

Провозвѣ́стіе, v. **Провозвѣще́ніе**.

Провозвѣ́стникъ, -а, *m.* przepowiadacz, przepowiednik, ogłosiciel, oznajmiciel.

Провозвѣ́стница, -ы, *f.* przepowiednica, ogłosicielka, oznajmicielka.

Провозвѣща́ть, Провозвѣ́стить, *v. a.* przepowiadać, przepowiedzieć, prorokować; *it.* v. Провозглаша́ть; -ся, *v. p.* być przepowiadanym, prorokowanym. [powiedzenie, proroctwo.

Провозвѣще́ніе, -я, *n.* prze-

Провозгласи́ть, -ся, *v. perf.* v. *sub*: **Провозглаша́ть**, -ся.

Провозгла́сникъ, Провозгла́сница, v. **Провозвѣ́стникъ, Провозвѣ́стница**.

Провозглаша́ть, Провозгласи́ть, *v. a.* ogłaszać, ogłosić, obwieszczać, obwieścić; -ся, *v. p.* być ogłaszanym, ogłoszonym.

Провозглашéніе, -я, *n.* ogłoszenie, obwieszczenie.

Провозить, Провезти́ & Провезть, *v. a.* przewozić, przewieźć; -ся, *v. p.* być przewożonym, przewiezionym.

Провозиться, *v. r. perf.* namęczyć się, nadręczyć się, zeszamotać się. [transport.

Провозка, -и, *f.* przewożenie,

Провозный, -ая, -ое, *adj.* przewozowy, transportowy. [port.

Провозъ, -а, *m.* przewóz, trans-

Проволакивать, Проволочь, Проволочи́ть, *v. a.* przwłóczyć, przewlekać, przewlec, przez jakie miejsce powlec; przeciągać, przeciągnąć (*np.* drót); [w sprawach sądowych:] odwlekać, zwłóczyć, przeciągać; -ся, *v. p.* być przewłóczonym, przeciąganym, *etc.*

Проволока, -и, *f.* drót.

Проволочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проволакивать**, -ся.

Проволо́чка, -и, *f.* przewłoka, odwłoka, zwłoka.

Проволочный, -ая, -ое, *adj.* drótowy; z drótu.

Проволочь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проволакивать**, -ся.

Провонялый, -ая, -ое, *adj.* prześmiardły. [śmiardnąć.

Провонять, *v. n. perf.* prze-

Проворáживать, Проворожи́ть, *v. a.* spędzać, spędzić czas

на wróżeniu; przewróżać, przewróżyć, wydawać, wydać na wróżenie. [szać, zwijać się, uwijać się.

Провóрить, *v. a. pop.* pospie-

Провóрность, -и, *f.*, v. **Провóрство.**

Провóрный, -ая, -ое, *adj.* zwinny, prędki, szybki, lekkonogi.

Проворожúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Проворáживать.**

Провóрство, -а, *n.* zwinność, prędkość, szybkość.

Проворчáть, *v. n. perf.* mruczeć czas niejaki; – себѣ подъ носъ, mruknąć, zamruczeć sobie pod nosem.

Провощúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провáщивать**, -ся.

Провы́ть, *v. n. perf.* przewyć.

Провѣ́ваніе, -я, *n.* przewiewanie.

Провѣ́ять, **Провѣ́ять**, 1. *v. n.* przewiewać, przewionąć; 2. *v. a.* przewiewać, przewiać, wiać (*np.* zboże); -ся, *v. p.* być przewiewanym, przewianym.

Провѣ́данie, -я, *n.* przewiedzenie, wy-, do-wiedzenie się.

Провѣ́дать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провѣ́дывать**, -ся.

Провѣ́дываніе, -я, *n.* do-, wy-wiadywanie się.

Провѣ́дывать, **Провѣ́дать**, *v. n.* – о чёмъ, wywiadywać się, dowiadywać się, dowiedzieć się, wyszperać, dociec.

Провѣ́ивать, -ся, v. *sub*: **Провѣ́вать**, -ся (2).

Провѣ́сить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провѣ́шивать**, -ся.

Провѣ́сный, -ая, -ое, *adj.* na czystém powietrzu wysuszony.

Провѣ́съ, -а, *m.* niedowaga.

Провѣ́трение, **Провѣ́триваніе**, -я, *n.* przewietrzenie, przewietrzanie.

Провѣ́тривать, **Провѣ́трить**, *v. a.* przewietrzać, przewietrzyć; -ся, *v. p.* być przewietrzanym, przewietrzonym.

Провѣ́шивать, **Провѣ́сить**, *v. a.* 1. suszyć, wysuszać, wysuszyć na powietrzu (*np.* rybę); 2. omylać się, omylić się w ważeniu; przeważać, przeważyć, nadważać, nadważyć; -ся, *v. r.* ukrzywdzić się na wadze, w ważeniu.

Провѣща́вать, **Провѣща́ть**, *v. a. Eccl. sl.* przemawiać, przemówić, prorokować; -ся, *v. p.* być porokowanym.

Провѣща́ніе, -я, *n.* przemówienie, prorokowanie.

Провѣща́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Провѣща́вать**, -ся.

Провѣ́яніе, *cfr.* **Провѣ́ваніе.**

Провѣ́ять, *v. n. perf.* przewiać; v. *sub*: **Провѣ́вать.**

Провя́леніе, **Провя́ливаніе**, -я, *n.* przewędzenie, suszenie na słońcu.

Провя́ливать, **Провя́лить**, *v. a.* przewędzać, przewędzić, wędzące przesuszyć na słońcu.

Прогада́ть, *v. n. perf.* przepędzić czas na wróżeniu.

Прогáливаться, *v. r. pop.* (o *niebie*:) wyjaśniać się, wypogadzać się. [rzéce bezlodne; v. Полынья.

Прогáлина, -ы, *f.* miejsce w

Прогарáніе, -я, *n.* przepalanie się.

Прогарáть, **Прогорѣ́ть**, *v. n.* przegorzeć, przepalać się, przepalić się.

Прогáрина, -ы, *f.*, **Прогáръ**, -а, *m.* miejsce przepalone.

Прогладúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прогла́живать**, -ся.

Прогла́живаніе, -я, *n.* przepędzanie czasu na prasowaniu.

Прогла́живать, **Прогладúть**, *v. a.* przepędzać, przepędzić czas na prasowaniu.

Проглаза́ть, *v. n. perf.* zapatrzeć się czas niejaki. [kanie.

Прогла́тываніе, -я, *n.* przełykanie.

Прогла́тывать, **Проглоти́ть**, *v. a.* przełykać, przełknąć; -ся, *v. p.* być przełykanym. [gryźć.

Проголода́ть, *v. a. perf.* przeze-

Проглоти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проглáтывать**, -ся.

Проглочéніе, -я, *n.* połknięcie.

Прогля́дываніе, -я, *n.* przepędzanie czasu na patrzeniu.

I. Прогля́дывать, **Прогляну́ть**, *v. n.* przeglądać, przejrzeć, pokazać się, przebić się.

II. Прогля́дывать, **Прогляде́ть**, 1. *v. a.* niedojrzeć, niedostrzedz, przejrzeć; 2. *v. n.* przepędzać, przepędzić czas na patrzeniu. [nie, przegnanie.

Прогнáніе, -я, *n.* przepędza-

Прогнáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прогонáть**, -ся. [wanie.

Прогнúваніе, -я, *n.* przegniwanie.

Прогнúвать, **Прогнúть**, *v. n.* przegniwać, przegnić.

Прогнѣ́ваніе, -я, *n.* rozgniewanie, rozdrażnienie.

Прогнѣ́вать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прогнѣ́вля́ть**, -ся.

Прогнѣ́вить, *v. a. perf.* rozgniewać.

Прогнѣ́вле́ніе, -я, *n.* rozgniewanie, rozdrażnienie.

Прогнѣ́вля́ть, **Прогнѣ́вать**, *v. a.* rozgniewać, rozdrażnić (kogo); -ся, *α*) *v. r.* rozgniewać się, rozdrażnić się; *β*) *v. p.* być rozgniewanym, rozdrażnionym.

Прогова́ривать, **Проговори́ть**, *v. n.* mówić, powiadać; mowę skończyć, powiedzieć; przegadać, spędzić czas na gadaniu; -ся, *v. r.* przemówić się.

Проговори́ть, *perf.* 1. *v. a.* zacząć mówić, powiedzieć; 2. *v. n.*, v. *sub*: **Прогова́ривать.**

Прогóнный, -ая, -ое, *adj.* 1. przejezdny, za przejazd płacony *lub* na przejezdne dawany; прогóнныя дѣ́ньги, v. **Прогóны**; 2. z dalekich stron przypędzony; прогóнный скотъ, bydło z dalekich stron przypędzone.

Прогóны, -ныхъ, *m. pl.* przejezdne, zapłata za przejazd pocztą *lub* podwodą, koszta podróży.

Прогони́ть, **Прогна́ть**, *v. a.* przepędzać, przepędzić, przeganiać, przegnać; wyganiać, wygnać; -ся, *v. p.* być przepędzanym, *etc.*

Прогорáть, v. **Прогорáть.**

Прогóрклость, -и, *f.* zgorzkniałość.

Прогóрклый, -ая, -ое, *adj.* zgorzkniały, przegorzkły.

Прогóркнуть, *v. n. perf.* przegorzknąć, zgorzknąć.

Прогорѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* przegorzały, przepalony.

Прогорѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прогарáть.** [ścić.

Прогости́ть, *v. n. perf.* pogo-

Програ́мма, -ы, *f.* program, oznajmienie.

Прогребáніе, -я, *n.* przerzucanie grabiami, rozgrzebywanie.

Прогребáть, **Прогрести́** & **Прогрéсть**, *v. a.* rozgrzebywać, rozgrzebać; -ся, *v. p.* być rozgrzebywanym, rozgrzebanym.

Прогремѣ́ть, *v. n. perf.* przegrzmieć.

Прогрессúвный, -ая, -ое, *adj.* postępowy, coraz wyżéj idący, stopniowy.

Прогрéссія, -и, *f. Mathem.* progressya, postęp.

Прогрести́ & **Прогрéсть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прогребáть**, -ся.

Прогрызáніе, -я, *n.* przegryzanie.

Прогрызáть, **Прогры́зть**, *v. a.* przegryzać, przegryźć; -ся, *v. p.* być przegryzanym, przegryzionym.

Прогрызéніе, -я, *n.* przegryzienie. [gryzione.

Прóгрызъ, -а, *m.* miejsce prze-

Прогýливаніе, -я, *n.* przechadzanie się, spacerowanie.

Прогýливать, **Прогуля́ть**, *v. a.* przechadzać się, przejść się, spacerować, przespacerować; zaniedbywać, zaniedbać; *przehulać, przetrwonić; opuszczać, opuścić; -ся, *v. r.* przechadzać się, spacerować. [spacer.

Прогýлка, -и, *f.* przechadzka,

Прогýлъ, -а, *m.* opuszczenie się, zaniedbanie. [zaniedbały.

Прогýльный, -ая, -ое, *adj.*

Прогуля́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прогýливать**, -ся.

Продава́ніе, -я, *n.* przedawanie.

Продава́ть, **Продáть**, *v. a.* przedawać, przedać; – съ публи́чнаго торга, съ молотка́, съ аукціóна, przedawać przez aukcyę, przez licytacyę; -ся, *α*) *v. r.* przedawać się, przedać się; *β*) *v. p.* być przedawanym, przedanym.

Продавéцъ, -вцá, *m.* przedawca. [*sub*: **Продáвливать**, -ся.

Продáвить, -ся, *v. perf.*, v. **Продавлéніе**, **Продáвливаніе**, -*я*, *n.* przyciśnięcie, przyciskanie.

Продáвливать, **Продавúть**, *v. a.* przyciskać, przycisnąć; -ся, *v. p.* być przyciskanym, przyciśniętym.

Продáжа, -и, *f.* przedaż, przedawanie; публúчная -, - съ молотка́, - съ аукціóна, - съ публúчнаго тóрга, aukcya, licytacya.

Продáжный, -ая, -ое, *adj.* przedażny, przedajny, do przedania; *przekupny. [dłubywanie.

Продáлбливаніе, -я, *n.* prze-

Продáлбливать, **Продолбúть**, *v. a.* przedłubywać, przedłubać.

Продáніе, -я, *n.* przedanie.

Продáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продавáть**, -ся.

Продáніе, -я, *n. Eccl. sl.* przedaż. [nie.

Продвúганіе, -я, *n.* przesuwa-

Продвúгать, **Продвúнуть**, *v. a.* przesuwać, przesunąć; -ся, *v. p.* być przesuwanym, przesuniętym.

Продвúгиваніе, -я, *n.* przesuwanie. [двúгать, -ся.

Продвúгивать, -ся, v. **Про-**

Продёрганіе, -я, *n.* przerwanie, porozrywanie; nawleczenie, przewleczenie.

Продёргать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продёргивать**. [ranie.

Продёргиваніе, *cfr.* **Продёр-**

Продёргивать, **Продёрнуть**, *v. a.* przewlekać, przewlec, przeciągać, przeciągnąć.

Продержáніе, -я, *n.* przetrzymanie, zatrzymanie.

Продержáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продéрживать**, -ся.

Продéрживаніе, -я, *n.* przetrzymywanie; *cfr.* **Продержáніе**.

Продéрживать, **Продержáть**, *v. a.* przetrzymywać, przetrzymać; -ся, *v. r.* przetrzymywać się, przetrzymać się. [держáніе.

Продéржка, -и, *f.*, v. **Про-**

Продерзáніе, -я, *n. Eccl. sl.* natrętność. [natrętnik.

Продерзáтель, -я, *m. Eccl. sl.*

Продéрзкій, **Продéрзкій**, **Продéрзливый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* natrętny.

Продéрзостный, -ая, -ое, *adj.* natrętny, bezczelny.

Продéрзость, -и, *f. Eccl. sl.* zuchwałość, bezczelność.

Продéрзый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* zuchwały, bezczelny.

Продёрнуть, -ся, *v. perf. semif.*, v. *sub*: **Продёргивать**, -ся.

Продирáвленіе, -я, *n.* przedziurawienie.

Продирáвить, *v. n. perf.* przedziurawić. [ranie.

Продиранíе, -я, *n.* przedzie-

Продирáть, **Продрáть**, *v. a.* przedzierać, przedrzeć; *przecierać, przetrzeć oczy; -ся, *v. r.* przedrzeć się.

Продлúтельный, -ая, -ое, *adj.* przewlekły, przeciągły.

Продлúть, *v. a. perf.* przedłużyć, przewlec; -ся, *v. r.* przewlec się.

Продовóльствіе, -я, *n.* wyżywienie, utrzymanie; żywność, strawa. [довóльствіе.

Продовóльствованіе, v. **Про-**

Продолбúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продáлбливать**, -ся.

Продолблéніе, -я, *n.* przedłubanie. [wato.

Продолговáто, *adv.* podługo-

Продолговáто-кругльій, -ая, -ое, *adj.* podługowatookrągły, owalny, jajkowaty.

Продолговáтость, -и, *f.* podługowatość. [podługowaty.

Продолговáтый, -ая, -ое, *adj.*

Продолжáтель, -я, *m.* autor dalszego ciągu dzieła.

Продолжáть, **Продолжúть**, *v. a.* przedłużać, przedłużyć, przewlekać, przewlec, przeciągać, przeciągnąć; -ся, *a*) *v. r.* przedłużać się, przedłużyć się, ciągnąć się, wlec się; *β*) *v. p.* być przedłużanym, przedłużonym, *etc.*

Продолженíе, -я, *n.* kontynuacya, ciąg dalszy, dalszy ciąg; trwanie.

Продолжúтельность, -и, *f.* ciągłość, długi przeciąg, trwałość, stałość.

Продолжúтельный, -ая, -ое, *adj.* długo trwający, ciągły, trwały, przewlekły.

Продолжúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продолжáть**, -ся.

Продóльно, *adv.* w dłuż, w podłuż.

Продóльный, -ая, -ое, *adj.* podłużny, w podłuż; **продóльный разрéзъ здáнія**, podłużne przecięcie budynku. [przetarcie.

Продранíе, -я, *n.* przedarcie,

Продрáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продирáть**, -ся.

Продрéмать, *v. n. perf.* przedrzymać.

Продрогнуть, *v. n. perf.* przeziębnąć; być ogłuszką przejętym.

Продувáніе, -я, *n.* przewiewanie.

Продувáть, *v. a.* przewiewać, przewiać, przedymać, przedąc; -ся, *v. p.* być przewiewanym, przewianym.

Продýктъ, -а, *m.* produkt, produkcya, wydawanie płodów; płód, wyrób.

Продýмать, *v. n. perf.* spędzić czas na dumaniu, na rozmyślaniu.

Продýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продувáть**, -ся.

†**Продýхъ**, -а, *m.* przeduch, przedech, otwór przeduchowy.

Продýшина, -ы, *f.* 1. przeduch, przedech, otwór przeduchowy; 2. przerębla.

Продырúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продырáть**, -ся.

Продырáть, **Продырúть**, *v. a.* przedziurawić; -ся, *a*) *v. p.* być przedziurawionym; *β*) *v. r.* przedziurawić się. [szeć.

Продышáть, *v. n. perf.* przedy-

Продѣлáніе, -я, *n.* przedziewanie, przewlekanie.

Продѣвáть, **Продѣть**, *v. a.* przewlekać, przewlec (co na nitkę), przedziewać, przedziać; -ся, *v. p.* być przewlekanym, przewleczonym, przedziewanym, przedzianym.

Продѣланіе, -я, *n.* przebicie na wylot, zrobienie otworu.

Продѣлать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продѣлывать**, -ся.

Продѣлка, -и, *f.* przełamanie, przełom, przebicie, przedziurawienie.

Продѣлъ, -а, *m.* przełom.

Продѣлываніе, -я, *n.* przebijanie; *cfr.* **Продѣланіе**.

Продѣлывать, **Продѣлать**, *v. a.* przebijać, przebić na wylot, robić otwór; wypielać, wypielić, oczyszczać, oczyścić; -ся, *v. p.* być przebijanym, przebitym.

Продѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Продѣвать**, -ся.

Проéктный, -ая, -ое, *adj.* projektowy, wnioskowy.

Проéктъ, -а, *m.* projekt, wniosek. [wskroś przechodzący.

Проёмный, -ая, -ое, *adj.* na

Проёмъ, -а, *m.* dziura na wskroś, na wylot.

Прожáреніе, **Прожáриваніе**, -я, *n.* przepieczenie, przepiekanie, wypieczenie, wypiekanie.

Прожáривать, **Прожáрить**, *v. a.* przepiekać, przepiec, wypiekać, wypiec; -ся, *v. p.* być przepiekanym, przepieczonym, dobrze wypieczonym.

Прожúтіе, -я, *n.* poprzeżynanie. [**Проживáть**, -ся.

Прожúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Прождáніе, -я, *n.* wyczekanie, przeczekanie. [czekać, wyczekać.

Прождáть, *v. n. perf.* prze-

Прожевáніе, -я, *n.* przeżucie.

Прожевáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прожёвывать**, -ся.

Прожектúрованіе, -я, *n.* projektowanie, układanie.

Прожектúровать, *v. a.* projektować, układać; -ся, *v. p.* być projektowanym, układanym.

Прожелóбить, *v. a. perf.* rznąć, wyrznąć w rówki, fugować; -ся, *v. p.* być fugowanym.

Прожелть, -и, *f.* przebijająca się żółtość.

Прожёчь, *v. a. perf.* przepalić (co na wskroś); *it.* v. *sub*: **Прожигáть**. [**Прожигáться**.

Прожёчься, *v. perf.*, v. *sub*:

Прожжéніе, -я, *n.* przepalenie.

Проживáніе, -я, *n.* przebywanie, przemieszkiwanie.

Проживáть, **Прожúть**, 1. *v. n.* *a*) żyć, przeżyć, życie przepędzać, przepędzić; *β*) przebywać, przebyć, przemieszkiwać, przemie-

szkać, przepędzać, przepędzić; 2. *v. a.* wydawać, wydać, wydatkować, przeżyć (*np.* pieniądze); **-ся,** *a*) *v. r.* wydawać się, wydać się, wyexpensować się; *β*) *v. p.* być wydawanym, wydanym.

Прожига́ние, -я, *n.* przepalanie, wypalanie.

Прожига́ть, Проже́чь, *v. a.* przepalać, przepalić (co na wskroś), wypalać, wypalić; **-ся,** *v. p.* być przepalanym, przepalonym.

Прожи́лина, -ы, *f.*, **Прожи́локъ,** -лка, *m.* (*w mineralogii:*) żyłka; cz. прожи́лками, z żyłkami.

Прожи́ль, -и, *f.* włókna, żyłki między ikrą.

Прожима́ть, Прожа́ть, *v. a.* wyciskać, wycisnąć, wygniatać, wygnieść; **-ся,** *v. p.* być wyciskanym, wyciśniętym.

Прожи́тіе, -я, *n.* 1. przebycie, przemieszkanie; 2. przeżycie, wyexpensowanie.

†**Прожи́токъ,** -тка, *m.* 1. żywienie, utrzymanie; 2. majątek, kapitał; dobytek; przychód na wyżywienie.

†**Прожить,** -и, *f.*, v. **Прожи́токъ (1).** [живать.

Прожи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Проживать.**

Прожи́тьё, -я, *f.* żywienie, utrzymanie. [Проживаться.

Прожи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Прожи́ва́ть.**

Прожо́га, -и, *f.* wypalenie, miejsce wypalone.

Прожо́гъ, -а, *m.*, v. **Прожо́га.**

Прожо́ра, -ы, 1. *s. c.* żarłok, obżartuch; 2. *s. f. H. n.*, v. **Акку́ла.** [czność, żarłoctwo.

Прожо́рливость, -и, *f.* żarło-

Прожо́рливый, -ая, -ое, *adj.* żarłoczny, obżarty.

Прожо́рство, -а, *n.* żarłoctwo, żarłoczność.

Прожужжа́ть, *v. n. perf.* pobączyć, pobęczyć; прожужжа́ть кому́-либо у́ши, nabić komu uszy.

Про́за, -ы, *f.* proza, mowa niewiązana.

Проза́ботиться, *v. r. perf.* starać się, kłopotać się, frasować się, troszczyć się.

Проза́икъ, -а, *m.* prozaik.

Прозаи́ческій, -ая, -ое, *adj.* prozaiczny.

Прозакла́дывать, Прозакла́довать, *v. a.* 1. przegrywać, przegrać zakład; 2. w zastaw dawać, dać (*np.* cały swój majątek).

Прозва́ніе, -я, *n.* 1. przezwanie, nazwanie; 2. przezwisko, nazwisko.

Прозва́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прозывать, -ся.** [nić.

Прозвене́ть, *v. n.* przedzwo-

Прозви́ще, -а, *n.* przezwisko, nazwisko.

Прозвони́ть, *v. n. perf.* przedzwonić; spędzić czas na dzwonieniu. [zimować.

Прозимова́ть, *v. n. perf.* prze-

Прозира́ніе, v. **Прозре́ніе.**

Прозира́ть, Прозре́ть, *v. n. Eccl. sl.* przeglądać, przezierać, przejrzeć, wzrok odzyskać; upatrywać, upatrzeć, przewidywać, przewidzieć, poznać, postrzedz naprzód.

Прозначенова́ніе, Прозначенова́ть, v. **Предзна...**

Прозопопе́я, -и, *f. Rhetor.* prozopopeja, figura imponująca.

Прозорли́вецъ, -вца, *m. Eccl. sl.* człowiek przezorny, przewidujący.

Прозорли́вость, -и, *f.* przezorność; przenikliwość, bystrość rozumu; roztropność, rozsądek.

Прозорли́вый, -ая, -ое, *adj.* przezorny, przewidujący; przenikliwy, bystrego rozumu; roztropny, rozsądny. [czystość.

Прозра́чность, -и, *f.* przeźro-

Прозра́чный, -ая, -ое, *adj.* przeźroczysty, przejrzysty; прозра́чная карти́на, przeźrocze.

Прозри́тель, Прозри́тельный, v. **Прозорли́вецъ, Прозорли́вый.**

Прозре́ніе, -я, *n.* przejrzenie, przywrócenie wzroku; przewidzenie, poznanie, postrzeżenie naprzód czego. [зра́ть.

Прозре́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прозира́ть.**

Прозу́бреніе, Прозу́бриваніе, -я, *n.* naostrzenie, naostrzanie piły.

Прозу́бривать, Прозу́брить, *v. a.* naostrzać, naostrzyć piłę; **-ся,** *v. p.* (*o pile:*) być naostrzanym, naostrzonym.

Прозывать, Прозва́ть, *v. a.* kogo, przezywać, przezwać, przezwisko, nazwisko nadawać, nadać.

Произвать, *v. a. perf.* zaspać, zaniedbać, opuścić jaką okazyę; przeziewać.

Произра́емое, -аго, *s. n.* roślina; царство произра́емыхъ, królestwo roślinne.

Произра́емость, -и, *f.* wegietacya, wyrastanie, rozkrzewianie się. [wyrastanie, wegietowanie.

Произра́ніе, -я, *n.* rośnięcie,

Произра́ть, Произра́сть, *v. a.* 1. sprawiać, wywodzić rośnienie; 2. *v. n.* rość, rosnąć, wyrastać, wyrość, wyrosnąć, rozkrzewiać się, rozkrzewić się, wegietować.

Произра́ще́ніе, -я, *n.* 1. rośnięcie, wyrastanie, wegietowanie; 2. roślina.

Произра́сть, *v. n. perf.* przeziębnąć; 2. v. *sub*: **Произра́ть** (2). [nie.

Проигра́ніе, -я, *n.* przegra-

Проигра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проигрывать, -ся.**

Проигрываніе, -я, *n.* przegrywanie; *cfr.* **Проигра́ніе.**

Проигрывать, Проиграть, *v. a.* (*propr. & **) przegrywać, przegrać, stracić we grze jakiéj, w karty; przepędzać, przepędzić czas na graniu w karty, *etc.*; tracić, szkodować; przegrywać na jakiém narzędziu muzycznem; **-ся,** *a*) *v. r.* zgrywać się, zgrać się; *β*) *v. p.* być przegrywanym, przegranym. [przegrany.

Проигрышный, -ая, -ое, *adj.*

Проигры́шъ, -а, *m.* przegrana (*np.* gra, bitwa); strata.

Пройдоха, -и, *m.* chytrzec, podstępnik.

Произведе́ніе, -я, *n.* produkcya, wypłód, produkt, płód ziemi; owoc, utwor pracy; pochodność, pochodzenie (wyrazów); *Arithm.* mnogość, iloczyn.

Произвести́ & Произве́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Производи́ть, -ся.**

Производи́тель, -я, *m.* tworzyciel, płodziciel, wydawca; производи́тель пи́сьменныхъ дѣ́лъ, referent.

Производи́тельный, -ая, -ое, *adj.* tworzący, płodzący.

Производи́ть, Произвести́ & Произве́сть, *v. a.* działać, zdziałać, tworzyć, stworzyć, sprawiać, sprawić, płodzić, spłodzić, rodzić, zrodzić, wydawać, wydać; podwyższać, podwyższyć, awansować kogo; wyprowadzać, wyprowadzić, wywodzić, wywieść; sądzić, sądy odbywać, odprawować; – въ полко́вники, awansować na pułkownika; **-ся,** *v. r. & p.* stwarzać się, stworzyć się, powstawać, powstać z niczego; pochodzić, mieć początek; być podwyższanym, podwyższonym, awansowanym; być sądzonym, odbywać się.

Произво́дный, -ая, -ое, *adj.* pochodny, pochodzący.

Произво́дство, -а, *n.* pochodzenie (wyrazów); podwyższenie, awans, posunięcie na stopień wyższy; postępowanie sądowe, prowadzenie spraw, proces sądowy. [chęć, upodobanie.

Произволе́ніе, -я, *n.* wola,

Произво́лить, *v. perf.*, v. *sub*: **Произволя́ть.** [wolność.

Произволъ, -а, *m.* wola, do-

Произво́льно, *adv.* samowolnie, absolutnie.

Произво́льность, -и, *f.* samowolność, dowolność, własna wola, absolutność.

Произво́льный, -ая, -ое, *adj.* samowolny, dowolny, dobrowolny, absolutny.

Произволя́ть, Произво́лить, *v. n.* chcieć, raczyć.

Произнесе́ніе, -я, *n.* wymówienie, powiedzenie, wymowa.

Произнести́ & Произнесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Произноси́ть, -ся.**

Произноси́ть, Произнести́ & Произнесть, *v. a.* wymawiać, wymówić; **-ся,** *v. p.* wymawiać się, być wymawianym, wymówionym.

Произноше́ніе, -я, *n.* wymawianie, wymówienie, pronuncyacya.

Произойти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Происходи́ть.**

Произрастáніе, **-я**, *n.* wyrastanie, wynikanie, pochodzenie.

Произрастáть, **Произрасти́**, *v. n.* wyrastać, wyrosnąć; *pochodzić, wynikać, wyniknąć.

Произраста́ніе, **-я**, *n.* 1. wyrośnienie, wyrastanie; 2. roślina.

Произрасти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Произрастáть.** [ствіе.

Произшéствіе, v. **Происше́-**

Прóйма, **-ы**, *f.* 1. dziurka w uchu na kolczyk; 2. przechód, przejście (*np.* pod jakim mostem); 3. rozpor, rozporek (w sukni); 4. kolczyk ołowiany, którym uszy przetykają.

Произнесéніе, **-я**, *n.* przezwisko, nazwisko; przezwanie, nazwanie.

Произнесéть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Произнóшивать**, **-ся.**

Произнóшеніе, **-я**, *n.* przezywanie, nazywanie.

Произнóшивать, **Произнесéть**, *v. a.* przezywać, przezwać, nazywać, nazwać; **-ся**, *α*) *v. r.* nazywać się, nazwać się; *β*) *v. p.* być nazywanym, nazwanym.

Произскáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Произскúвать**, **-ся.**

Произскúваніе, **-я**, *n.* długie szukanie; *stawianie sideł na kogo.

Произскúвать, **Произскáть**, *v. a.* przeszukiwać, przeszukać, długo szukać; *sidła na kogo zasadzać, stawiać, zastawić; **-ся**, *v. p.* być długo szukanym.

Прóискъ, **-а**, *m.*, *pl.* **прóиски**, podstęp, *pl.* podstępy, intryga, *pl.* intrygi, sztuki, sidła, fortele.

Произтекáть, **Произтéчь**, *v. n.* (*propr.* & *) wypływać, wypłynąć; brać, wziąść, mieć początek, źródło; wynikać, wyniknąć; pochodzić. [**Произтекáть.**

Произтéчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Происходи́ть**, **Произойти́**, *v. n.* pochodzić, wynikać; brać, wziąść początek; trwać, być, odbywać się.

Происхождéніе, **-я**, *n.* pochodzenie, wynikanie; porządek, stan sprawy jakiej; ród, plemię; человѣкъ знатнаго происхожде́нія, człowiek znakomitego rodu.

Происше́ствіе, **-я**, *n.* zdarzenie, wydarzenie, wypadek.

Пройти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Проходи́ть.**

Пройти́ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прохáживаться.** [трędowaciny.

Прокажéніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* trąd.

Прокажéнникъ, **-а**, *m.* trąd mający.

Прокажéнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* trędowaty; **Прокажéнный**, **-аго** & **Прокажéнъ**, **-а**, *s. m.* trędowaty, trąd mający.

Прокáза, **-ы**, *f.* 1. *Med.* (*lepra*), trąd, trędowatość; słoniowa, arabska prokaza, (*elephantiasis*), trąd słoniowy; odержи́мый прока́зою, trędowaty, trąd mający; 2. *Bot.*, v. **Я́гель.**

Прокáзить, *v. n.* swawolować, figle robić. [swawolny.

Прокáзливый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Прокáзникъ, **-а**, *m.* 1. swawolnik, figlarz, sowizrzał; 2. *Bot.*, v. **Я́гель.** [ca, figlarka.

Прокáзница, **-ы**, *f.* swawolni-

Прокáзничать, v. **Прокáзить.**

Прокáзы, **-зъ**, *f. pl.* swawole, figle; надѣлать прока́зъ, v. **Напрока́зить.**

Прокáливаніе, **-я**, *n.* rozpalenie (żelaza) do czerwonności.

Прокáливать, **Прокалúть**, *v. a.* rozpalać, rozpalić (żelazo) do czerwonności; **-ся**, *v. p.* być rozpalanym, rozpalonym do czerwonności. [lanie.

Прокáлываніе, **-я**, *n.* przekа-

Прокáлывать, **Проколóть**, *v. a.* przekalać, przekłóć, przebijać, przebić, przeszywać, przeszyć; **-ся**, *v. p.* być przekalanym, przekłótym, przebijanym, przebitym.

Прокáлякать, *v. n. perf.* przepaplać, spędzić czas na paplaniu.

Прокáпать, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокáпывать (I).**

Прокáпчиваніе, **-я**, *n.* przewędzanie.

Прокáпчивать, **Прокоптúть**, *v. a.* przewędzać, przewędzić, przedymić, przekurzyć; **-ся**, *v. p.* być przewędzanym, przewędzonym.

Прокáпываніе, **-я**, *n.* 1. przekopywanie; 2. przekapywanie.

I. Прокáпывать, **Прокáпать**, *v. n.* przekapywać, przekapać.

II. Прокáпывать, **Прокопáть**, *v. a.* przekopywać, przekopać; spędzić czas na kopaniu; **-ся**, *v. p.* być przekopywanym, przekopanym.

Прокарáуливать, **Прокарáулить**, *v. a.* 1. przepędzać, przepędzić czas na strzeżeniu, na pilnowaniu; 2. strzeżeniem, pilnowaniem przeoczyć, niedostrzedz.

Прокáрмливаніе, **-я**, *n.* wykarmianie, żywienie.

Прокáрмливать, **Прокорми́ть**, *v. a.* wykarmiać, wykarmić, wyżywiać, wyżywić, utrzymywać, utrzymać; wydawać, wydać, wypotrzebować; **-ся**, *α*) *v. r.* wykarmiać się, wykarmić się, wyżywiać się, wyżywić się, utrzymywać się, utrzymać się; одно́й голово́й не тру́дно прокорми́ться, jednéj osobie łatwo się wyżywić; *β*) *v. p.* być wykarmianym, wykarmionym, wyżywianym, wyżywionym, *etc.*

Прокáтать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокáтывать**, **-ся (I & II).**

Прокатúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокáтывать**, **-ся (I & III).**

Прокáтка, **-и**, *f.* płaszczenie.

Прокáтъ, **-а**, *m.* najem, najęcie, pożyczenie.

Прокáтываніе, **-я**, *n.* 1. płaszczenie; 2. przewożenie, wożenie kogo na spacerze.

I. Прокáтывать, **Прокáтать & Прокатúть**, *v. a.* toczyć, przetoczyć; **-ся**, *v. p.* być toczonym, przetoczonym.

II. Прокáтывать, **Прокáтать**, *v. a.* 1. płaszczyć, spłaszczyć (metale); 2. przejeżdżać (*np.* pieniądze), jazdą przemarnować; **-ся**, *v. p.* być płaszczonym, spłaszczonym; być przejeżdżanym.

III. Прокáтывать, **Прокатúть**, *v. a.* przewozić, przewieźć na spacer; **-ся**, *α*) *v. r.* przejeżdżać się, przejechać się; *β*) *v. p.* być przewożonym na spacer.

Прокачáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокáчивать.**

Прокачáться, *v. r. perf.* pokołysać się. [*v. n.* przekaszleć.

Прокáшливать, **Прокáшлять**, **Прокáшлянуть**, *v. n. perf. semelf.* przekaszlnąć.

Прокáшлять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокáшливать**, **Откáшливаться.** [**Проквáшивать**, **-ся.**

Проквáсить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проквáшеніе**, **Проквáшиваніе**, **-я**, *n.* przekwaszenie, przekwaszanie.

Проквáшивать, **Проквáсить**, *v. a.* przekwaszać, przekwasić, zakwaszać, zakwasić; **-ся**, *α*) *v. r.* przekwaszać się, przekwasić się; *β*) *v. p.* być przekwaszanym, przekwaszonym, *etc.*

Прокúдать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокúдывать**, **-ся (I).**

Прокúдываніе, **-я**, *n.* 1. przerzucanie; 2. rzucanie mimo.

I. Прокúдывать, **Прокúдать**, *v. a.* przerzucać, przerzucić; **-ся**, *v. p.* być przerzucanym, przerzuconym.

II. Прокúдывать, **Прокúнуть**, *v. a.* 1. przerzucać, przerzucić, mimo rzucić, rzucając chybić; 2. (*w grze kart*:) przerzucić, pomylić się w oddaniu karty; **-ся**, *v. p.* być przerzucanym, przerzuconym.

Прокúменъ, **-мна**, *m. Eccl.* hymn.

Прокúнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокúдывать**, **-ся (II).**

Прокúпѣніе, **-я**, *n.* przegotowanie.

Прокипáть, **Прокипѣ́ть**, *v. n.* przegotowywać się, przegotować się.

Прокипѣ́лый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przegotowany. [**Прокипáть.**

Прокипѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокипятúть**, *v. a. perf.* przegotować; **-ся**, *v. r.*, v. **Прокипáть.** [снieніе.

Прокúсаніе, **-я**, *n.* przekwa-

Прокúсать, **Прокúснуть**, *v. n.* kwaśnieć, przekwaśnieć.

Прóкисель, **-я**, *f.* kwaskowatość, kwasek.

Прокúслый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przekwaśniały. [**Прокúсать.**

Прокúснуть, *v. perf.*, v. *sub*:

Прокла́дка, -и, *f.* 1. v. **Прокла́дывание**; 2. przekładka, rzecz jaka do przekładania między czém (*np.* słoma, siano, papier, *etc.*).

Прокладно́й, (-а́й), -а́я, -о́е, *adj.* do przekładania służący.

Прокла́дывание, -я, *n.* przekładanie.

I. Прокла́дывать, Проклась́ & Проложи́ть, *v. a.* 1. przekładać, przełożyć; 2. przeliczyć; -ся, *v. p.* być przekładanym, przełożonym.

II. Прокла́дывать, Проложи́ть, *v. a.* 1. torować, przetorować drogę (*np.* przez las); 2. przeliczyć się, pomylić się w rachubie; -ся, *v. p.* być torowanym, przetorowanym.

Проклама́ція, -и, *f.* proklamacya, odezwa.

Проклась́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокла́дывать**, -ся (I).

Проклева́ние, -я, *n.* przedziobanie.

Проклева́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проклёвывать**, -ся.

Проклёвывать, Проклева́ть, *v. a.* przedziobywać, przedziobać, przekluwać, przekluć; -ся, *a*) *v. r.* (*o pisklętach*:) przeklуwać się, przekluć się, wykluwać się, wykluć się; *β*) *v. p.* być przedziobywanym, przedziobanym, *etc.*

Проклина́ние, -я, *n.* przeklinanie.

Проклина́ть, Прокля́сть, *v. a.* кого-либо, przeklinać, przekląć, wyklinać, wykląć; -ся, *v. p.* być przeklinanym, przeklętym.

Проклинова́ние, -я, *n.* wbijanie klina.

Проклинова́ть, Проклино́вать, *v. a.* что, wbijać, wbić klin.

Проклюну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Проклёвывать**, -ся.

Прокля́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проклина́ть**, -ся.

Прокля́тіе, -я, *n.* 1. przeklęcie, przekleństwo; 2. wyklęcie.

Прокля́тство, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Прокля́тіе**.

Прокля́тый, -ая, -ое, *adj.* przeklęty; wyklęty; *szkaradny.

Проковы́риваніе, -я, *n.* dłubanie, przedłubywanie.

Проковы́ривать, Проковыря́ть, *v. a.* dłubać, przedłubywać, przedłubać; -ся, *v. p.* być dłubanym, przedłubywanym, przedłubanym. [nie, przedłubanie.

Проковыря́ніе, -я, *n.* dłubanie, przedłubywanie.

Проковыря́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проковы́ривать**, -ся.

Прокозы́ривать, Прокозыря́ть, *v. a.* zadawać, zadać kozerę, zagrać atu; -ся, *v. r.* tracić, wydawać, wydać wszystkie kozery; *przetrwonić, przegrać wszystkie pieniądze.

Проколо́чиваніе, -я, *n.* wbijanie na wskroś; wyklepanie, wytrzepanie (kurzu).

Проколо́чивать, Проколоти́ть, *v. a.* wbijać, wbić na wskroś; wyklepywać, wyklepać, wytrzepywać, wytrzepać (kurz); -ся, *v. p.* być wbijanym, wbitym na wskroś; być wyklepywanym, wyklepanym, wytrzepanym. [przebicie.

Проколка, -и, *f.* przebicie, **Проколоти́ть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проколо́чивать**, -ся.

Проколо́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проко́лывать**, -ся.

Проколупа́ніе, -я, *n.* przedłubanie.

Проколупа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проколу́пывать**, -ся.

Проколу́пываніе, -я, *n.* przedłubywanie.

Проколу́пывать, Проколупа́ть, *v. a.* przedłubywać, przedłubać; -ся, *v. p.* być przedłubywanym, przedłubanym.

Проколъ, -а, *m.* przekłócie.

Проконопа́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проконопа́чивать**, -ся.

Проконопа́ченіе, Проконопа́чиваніе, -я, *n.* poprzetykanie, przetknięcie, przetykanie konopiami.

Проконопа́чивать, Проконопа́тить, *v. a.* przetykać, przetknąć, poprzetykać konopiami; -ся, *v. p.* być przetykanym, przetkniętym konopiami.

Прокопа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прока́пывать**, -ся (II).

łakotkach; **-ся**, *v. p.* być przełakotkowanym. [łamywanie.

Пролáмываніе, **-я**, *n.* przełamywanie.

I. Пролáмывать, Проломáть, *v. a.* przełamywać, przełamać, przebijać, przebić; wybijać, wybić; **-ся**, *v. p.* być przełamywanym, przełamanym, przebijanym, przebitym.

II. Пролáмывать, Проломúть, *v. a.* przełamywać, przełamać, wybijać, wybić; **-ся**, *v. p.* być przełamywanym, przełamanym, wybijanym, wybitym; **-ся**, *v. r.* przełamać się, włamać się, załamać się (*o lodzie*).

Пролáять, *v. n.* przeszczekać.

Пролежáлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przeleżały, zleżały.

Пролежáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пролёживать.**

Пролежень, **-жня**, *m.* 1. odleżenie, miejsce odleżałe na ciele; 2. (*u cieśli:*) belki dachowe, podwiązka; płatwa; *it.* murłat, podstawek belki.

Пролёживать, Пролежáть, *v. n.* przelegać, przeleżeć; – бока, odleżeć sobie boki.

Пролетáть, Пролетéть, *v. n.* przelatywać, przelecieć; (*o czasie:*) przemijać, przeminąć.

Пролётка, **-и**, *f.* gatunek doroszki.

Пролётный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przelotny, przelatujący; пролётныя птúцы, ptaki przelotne, wędrowne; пролётныя дрóжки, v. Пролётка.

Пролётъ, **-а**, *m.* przelot; przelecenie; на пролётъ, na wylot.

Пролетúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пролетáть.**

Проливáніе, **-я**, *n.* przelewanie, rozlewanie, wylewanie.

Проливáти, Пролúти, *v. a. Eccl. sl.*, v. Проливать; – кровь, przelewać, przelać krew'; – молúтву, gorąco się modlić, prosić; **-ся**, *a*) *v. r.* wy-, rozlewać się, wy-, roz-lać się; пролúтися стопáмъ, potknąć się; *β*) *v. p.* być roz-, wy-lewanym, być roz-, wy-lanym.

Проливáть, Пролúть, *v. a.* przelewać, przelać, rozlewać, rozlać, wylewać, wylać; – кровь, przelewać, przelać krew'; – горькія слёзы, gorzko płakać; – свётъ на что-либо, *rozlać światło, oświecić, nauczyć; проливать потъ, *wylewać pot, pracować w pocie czoła; **-ся**, *a*) *v. r.* rozlewać się, rozlać się, wylewać się, wylać się; *β*) *v. p.* być roz-, wy-lewanym, -lanym.

Проливно́й, (**-ли́**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* 1. (*o deszczu:*) ulewny; проливно́й дождь, deszcz ulewny; 2. (†), v. Поéмный.

Пролúвъ, **-а**, *m.* przesmyk morski, ciaśnina morska; Гибралтáрскій пролúвъ, ciaśnina Gibraltarska.

Пролúтіе, **-я**, *n.* przelanie, przelew, rozlanie, wylanie; пролúтіе крóви, rozlanie, przelanie, przelew krwi.

Пролúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проливать, -ся.**

Пролúніе, **-я**, *n.* przelanie, rozlanie, wylanie.

Пролúти, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проливáти, -ся.**

Прологъ, **-а**, *m.* 1. prolog (w tragedyi, komedyi); wstęp; 2. *Eccl.* księga żywotów świętych.

Пролóгъ, **-а**, *m.* dolina nizka.

Положéніе, **-я**, *n.*, *cfr.* **Прокладываніе.**

Положúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прокладывать, -ся (I. II) & Пролагáть, -ся.**

Проломáніе, **-я**, *n.* przełamanie, przebicie.

Проломáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проламывать, -ся (I).**

Проломúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проламывать, -ся (II).**

Проломка, **-и**, *f.* przełamanie, przełom.

Проломный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do łamania służący, łomny, łamalny; проломное орýдіе, narzędzie murołomne; проломное отвéрстіе, wyłom, bresza.

Проломъ, **-а**, *m.* 1. przełom, przerwa; 2. wyłom, bresza; идтú на проломъ, iść na przebój.

Пролысина, **-ы**, *f.* miejsce słabiéj farbą powleczone.

Пролъзáніе, **-я**, *n.* przełażenie.

Пролъзáть, Пролéзть, *v. n.* przełazić, przeleźć. [próżnować.

Пролънúться, *v. r. perf.* po-

Пролéска, **-и**, *f.*, **Пролéсникъ**, **-а**, *m. Bot.* (*mercurialis*), szczyr. [сёка.

Пролёсокъ, **-ска**, *m.*, v. Про-

Пролётовать, *v. n. perf.* przelatować, lato gdzie przepędzić.

Пролёчивать, Пролёчить, **-ся**, v. Пролеч.....

Промáлчиваніе, **-я**, *n.* przemilczanie.

Промáлчивать, Промолчáть, *v. n.* przemilczać, przemilczeć, zmilczać, zmilczeć. [mielanie.

Промáливаніе, **-я**, *n.* prze-

Промáливать, Промолóть, *v. a.* przemielać, przemleć; **-ся**, *v. p.* być przemielanym.

Промáненіе, Промáниваніе, **-я**, *n.* złudzenie, łudzenie, uwodzenie, uwiedzenie.

Промáнивать, Промáнить, *v. a.* łudzić, złudzić, uwodzić, uwieść; **-ся**, *v. p.* być (z)łudzonym, uwodzonym, uwiedzionym.

Промаршúровать, *v. n. perf.* przemarszerować.

Промáтываніе, **-я**, *n.* trwonienie, marnowanie.

Промáтывать, Промотáть, *v. a.* trwonić, przetrwonić, marnować, przemarnować; **-ся**, *v. r.* zubożeć przez marnotrawstwo, zniszczyć się.

Промáхиваться, Промахнýться, *v. r.* nietrafiać, nietrafić, chybiać, chybić.

Промáхъ, **-а**, *m.* chybienie, nietrafienie; omyłka, błąd; ни рáзу не дать промáху, ani raz nie chybić; онъ не промáхъ, *nie jest on tak głupi; nie w ciemię bity; ma on oléj w głowie; to frant; szpakami karmiony.

Промáчиваніе, **-я**, *n.* przemaczanie.

Промáчивать, Промочúть, *v. a.* przemaczać, przemoczyć; промочúть ногу, przemoczyć nogi; **-ся**, *v. p.* być przemaczanym, przemoczonym.

Промáшка, **-и**, *f.*, v. **Промахъ.**

Промáяться, *v. r. perf.* namęczyć się.

Промедлéніе, Промéдливаніе, **-я**, *n.* spóźnienie, spóźnianie, opóźnienie, opóźnianie.

Промéдливать, Промéдлить, *v. n.* spóźniać się, spóźnić się, opóźniać się, opóźnić się.

Промежду, *praep.* (*c. Gen.*) między. [**Промежýточ**ъ.

†**Промéжекъ**, **-жка**, *m.*, v.

Промéжность, **-и**, *f.* pośrodek, odległość między dwoma miejscami; v. Промежýтокъ.

Промежýтокъ, **-тка**, *m.* pośrodek, odległość między dwoma miejscami, międzymiejsce, przedział, przerwa, rozstęp, odstęp; *it.* czas pośredni. [pośrodkowy.

Промежýточный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Промéжъ, v. **Промежду.**

Промелькáть, *v. n. perf.* migać.

Промелькнýть, *v. n. perf. semelf.* mignąć. [zanie.

Промерзáніе, **-я**, *n.* przemar-

Промерзáть, Промёрзнуть, *v. n.* przemarzać, przemarznąć.

Промёрзлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przemarzły.

Промёрзнуть, *perf.* 1. marznąć czas niejaki; 2. v. *sub*: Промерзáть.

Промести́ & Промéсть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промётать, -ся.**

Промета́ніе, **-я**, *n.* przemiatanie.

Промета́ть, Промести́ & Промéсть, *v. a.* przemiatać, przemieść, przeczyszczać, przeciścić; **-ся**, *v. p.* być przemiatanym, przemiecionym.

Промётаться, 1. *v. r. perf.* przerzucać się; 2. *v. p.*, v. *sub*: Промётать & Промётывать.

Промётнуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Промётывать, -ся (II).**

Промётываніе, **-я**, *n.* 1. przesiewanie przez rzeszoto; 2. przeszywanie; 3. przerzucanie, chybienie.

I. Промётывать, Промета́ть, *v. a.* 1. przerzucać, przerzucić; – сквозь рóшотъ, przesiewać przez rzeszoto; 2. przeszywać, przeszyć;

-ся, *v. p.* быć przerzucanym, przerzuconym, *etc.*

II. Прометывать, Прометать, Прометнуть, *v. a.* przerzucać, przerzucić, chybić; **-ся**, *v. p.* być przerzucanym, przerzuconym, chybionym.

Прометчáть, *v. n. perf.* o чёмъ, pomarzyć, pomyślić czas niejaki.

Прометный, v. **Промозглый**.

Проминáние, **-я**, *n.* przegniatanie, deptanie (*np.* gliny).

Проминáть, Промя́ть, *v. a.* **1.** przegniatać, przegnieść, przedeptać, (*np.* glinę); **2.** miąć (len); **3.** przeprowadzać, przejeżdżać (konia); **-ся**, *v. p.* być przegniatanym, przegniecionym, *etc.*

Промúнка, **-и**, *f.*, **Промúнъ**, **-а**, *m.*, v. **Проминáние**.

Промóзглость, **-и**, *f.* zatęchłość, stęchłość.

Промóзглый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zatęchły, stęchły, zepsuty, zgnity.

Промóзгнуть, *v. n. perf.* zatęchnąć, stęchnąć, zepsuć się, zgnić. [mi wodą wypłókane.

Промóй, **-я**, *m.* miejsce na zie-

Промóйна, **-ы**, *f.* **1.** miejsce na ziemi wodą spłókane; rówek; **2.** dziura wypłókana (w lodzie); przerębla.

Промóйный, **-ая**, **-ое**, *adj.* wodą wypłókany; промóйная рытвúна, v. **Промóина** (1). [nie.

Промокáние, **-я**, *n.* przemakanie.

Промокáть, Промóкнуть, *v. n.* przemakać, przemoknąć; промóкнуть до костéй, przemoknąć do kości. [przemokły.

Промóклый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Промóкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Промокáть**.

Помолáчивать, Промолотúть, *v. a.* **1.** przemłacać, przemłócać, przemłócić, wymłócić; **2.** młócić przez czas niejaki; **-ся**, *v. p.* być przemłacanym, przemłóconym, wymłóconym.

Промóлвить, *v. a. perf.* przemówić; онъ и словéчка не промóлвитъ, он ani słowa nieprzemówi; **-ся**, *a*) *v. r.* nieostrożnie powiedzieć co, pokwapić się słowem, wyśliznąć się ze słówkiem jakiém; *β*) *v. p.* być przemówionym.

Промóлвка, **-и**, *f.* wymówienie, nieostrożne powiedzenie czego, pokwapienie się słowem.

Промóлиться, *v. r. perf.* pomodlić się; spędzić czas na modleniu się.

Промолотúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промолáчивать**, **-ся**.

Промолóть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промáлывать**, **-ся**.

Промолчáніе, **-я**, *n.* przemilczenie, zmilczenie. [**Промолчáть**.

Промолчáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Промóраживание**, **-я**, *n.* przemrażanie, przemrożenie.

Промораживать, Проморóзить, *v. a.* przemrażać, przemrozić; **-ся**, *v. p.* być przemrażanym, przemrożonym.

Промори́ть, *v. a. perf.* wymorzyć (głodem).

Промороздить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Промóраживать, -ся**.

Промотáніе, **-я**, *n.* przetrwonienie, przemarnowanie.

Промотáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промáтывать**, **-ся**. [nie.

Промочéніе, **-я**, *n.* przemoczenie.

Промочúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промáчивать**, **-ся**.

Промýтить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промýчивать**, **-ся**.

Промúны, **-онъ**, *m. pl.* dziurki w uszach (do kolczyków).

Промчáніе, **-я**, *n.* szybkie przebieżenie, przelecenie.

Промчáть, *v. a. perf.* szybko przebiedz, przelecieć; **-ся**, *v. r.* szybko przebiedz, przelecieć, przemknąć się.

Промывáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przemywalny, do przemywania służący.

Промывáльня, **-я**, *f.* przemywalnia, miejsce do przemywania rudy. [mywający rudę.

Промывáльщикъ, **-а**, *m.* przе-

Промывáніе, **-я**, *n.* przemywanie.

Промывáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przemywalny, do przemywania służący; **промывáтельное**, **-аго**, *s. n.* enema.

Промывáть, Промы́ть, *v. a.* przemywać, przemyć, przenurtować; **-ся**, *v. p.* być przemywanym, przemytym. [ніе.

Промывáка, **-и**, *f.*, v. **Промывáніе**.

Промы́сель, **-сла**, *m.* przemysł, rzemiosło, sposób do życia; рыбный промы́сель, połów ryb; звéриный промы́сель, łowy na zwierzęta; китóвый промы́сель, połów wielorybów; гóрный промы́сель, górnictwo. [przemysłowy.

Промы́сленный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Промы́слитель, **-я**, *m.* (*o Bogu:*) dawca wszelkiego dobra, opatrzyciel, opiekun.

Промы́слительный, **-ая**, **-ое**, *adj.* opiekuńczy.

Промы́слить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промышлять**, **-ся (II)**.

Промы́словый, **-ая**, **-ое**, *adj.* przemysłowy.

Промы́слъ, **-а**, *m.* opatrzność; промы́слъ Бóжій, Всевы́шній промы́слъ, opatrzność Boska.

Промытáривать, -ся, v. **Промáтывать, -ся**. [тать, -ся.

Промытáрить, -ся, v. **Промотáть**.

Промы́тіе, **-я**, *n.* przemycie.

Промы́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Промывáть**, **-ся**.

Промышлéніе, **-я**, *n.* staranie się o co, starunek.

Промышленникъ, **-а**, *m.* przemyślnik, mający jaki przemysł.

Промышленность, **-и**, *f.* przemysł, sposób do życia.

Промышленный, **-ая**, **-ое**, *adj.* przemysłowy, z przemysłu, przemysłem otrzymany.

I. Промышля́ть, *v. n.* **1.** промышля́ть чёмъ, żyć, utrzymywać się z przemysłu [или przemysłem]; промышля́ть рыбою, utrzymywać się z połowu ryb; trudnić się rybołowstwem; промышля́ть извóзомъ, v. **Извóзничать**; **2.** *Eccl. sl.* — о чёмъ, przemyślać o czém, starać się o co.

II. Промышля́ть, Промы́слить, *v. n.* szukać, znaleźć, dostać; żyć z przemysłu.

Промя́на, **-ы**, *f.*, v. **Промя́нъ**.

Промя́нивание, **-я**, *n.* zmienianie, przemienianie.

Промя́нивать, Промя́нять, *v. a.* на что, przemieniać, przemienić, zamieniać, zamienić, zmieniać, zmienić, wekslować; §. промя́нять сапоги́ на лáпти, dać konia za osła, *etc.*, v. *sub*: **Лáпти** (§); **-ся**, *a*) *v. r.* pomieniać się, pomienić się z kim na co; *β*) *v. p.* być przemienianym, zamienianym, *etc.*

Промя́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* za zamian *lub* za zmienianie przypadający; ażyo, naddatek za zamianę pieniędzy.

Промя́нщикъ, **-а**, *m.* mieniacz, wekslarz.

Промя́нъ, **-а**, *n.* **1.** zamian, zamiana; **2.** zamienianie; **3.** (nadbáвка въ промя́нѣ), ażyo, naddatek za zamianę pieniędzy.

Промя́нять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Промя́нивать, -ся**.

Промя́риваніе, **-я**, *n.* przemierzanie, wymierzanie.

Промя́ривать, Промя́рить & Промя́рять, *v. a.* **1.** przemierzać, przemierzyć, wymierzać, wymierzyć, zmierzać, zmierzyć; **2.** przemierzać, przemierzyć, omylać się, omylić się w mierzeniu, nadmierzać, nadmierzyć; **-ся**, *a*) *v. r.*, v. **Промя́ривать (2)**; *β*) *v. p.* być przemierzanym, przemierzonym, *etc.*

Промя́рить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Промя́ривать, -ся**.

Промя́ръ, **-а**, *m.* **1.** przemiar, przemierzenie, zmierzenie; **2.** omyłka w mierzeniu.

Промя́рять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Промя́ривать, -ся**.

Промя́сить & Промя́шать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Промя́шивать, -ся**. [szywanie, wygniatanie.

Промя́шиваніе, **-я**, *n.* wymie-

Промя́шивать, Промя́сить & Промя́шать, *v. a.* wymieszywać, wymiesić, wygniatać, wygnieść (*np.* ciasto); **-ся**, *v. p.* być wygniatanym, wygniecionym, *etc.*

Промёшканіе, **-я**, *n.* przewlekanie, opóźnienie się, spóźnienie się. [**Промёшкивать**.

Промёшкать, *v. perf.*, v. *sub*: **Промёшкиваніе**, **-я**, *n.* opóźnianie się, spóźnianie się.

Промёшкивать, Промёшкать,

v. n. przewlekać, przewlec, opóźniać się, opóźnić się.

Промя́кнуть, *v. n. perf.* przemięknąć.

Промя́млить, *v. a. perf.* wyjąkać, mówić bełkocąc.

Пронáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пронимáть, -ся.**

Проначертáніе, -я, *n. Eccl. sl.* nakreślenie, znak czego.

Проначертáти, *Eccl. sl.*, v. **Предначертáть, Прообразовáть.**

Пронáшивать, Проносúть, *v. a.* (*o suknі:*) nosić, ponosić, używać, zużyć; znosić, zużyć, zedrzeć, przedeptywać, przedeptać (*np.* obuwie); **-ся**, *v. p.* być ponoszonym, używanym, zużytym. [sienie.

Пронесéніе, -я, *n.* przenie-

Пронести, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проноси́ть, -ся (II).**

Пронзáть, Пронзúть, *v. a.* przebijać, przebić, przekalać, przekłóć, przeszyć; **-ся**, *v. p.* być przebijanym, przebitym, *etc.*

Пронзéніе, -я, *n.* przebicie, przekłócie, przeszycie.

Пронзúтельность, -и, *f.* przeraźliwość, przenikliwość.

Пронзúтельный, -ая, -ое, *adj.* przeraźliwy, przenikliwy.

Пронзúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пронзáть, -ся.**

Пронизáніе, -я, *n.* nawlekanie (pereł na nitkę).

Пронизáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пронúзывать, -ся.**

Пронúзка, -и, *f.*, 1. v. **Пронизáніе**; 2. perła do nawleczenia.

Пронúзываніе, -я, *n.* przewlekanie, nawlekanie (jednéj rzeczy między inne).

Пронúзывать, Пронизáть, *v. a.* przewlekać, przewlec, nawlekać, nawlec jedne między inne rzeczy; **-ся**, *v. p.* być nawlekany, nawleczonym, *etc.* [(2).

Пронúзь, -и, *f.*, v. **Пронúзка**

Проникáніе, -я, *n.* przenikanie, przejmowanie.

Проникáть, Проникнуть, *v. a.* przenikać, przeniknąć, przejmować, przejąć; przechodzić, przejść wskroś; свѣтъ проникаетъ сквозь стѣкла, światło przechodzi przez szkła; **-ся**, *v. p.* być przenikanym, przenikniętym, *etc.*

Проникáніе, -я, *n.* 1. przekłócie, przedziurawienie; 2. przeniknienie, przejęcie (zimna).

Проникáть, Проникáть, *v. a.* 1. przebijać, przebić, przekalać, przekłóć, przedziurawić (*np.* uszy); 2. przenikać, przeniknąć, przejmować, przejąć, dojmować, dojąć wskroś; 3. *bić, chłostać do żywego; **-ся**, *v. p.* być przebijanym, przebitym, przekłótym, przedziurawionym, *etc.* [nikliwość.

Проникáемость, -и, *f.* przeniknúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проникáть, -ся.**

Проникáемый, -ая, -ое, *adj.* przenikliwy.

Проникáніе, -я, *n.* przenikanie, przenikłość, przenikliwość.

Проникáтельность, -и, *f.* przenikliwość, bystrość.

Проникáтельный, -ая, -ое, *adj.* przenikliwy, przenikający, przejmujący wskroś, bystry.

Проникáть, Проникнуть, *v. a.*, v. **Проникáть.**

I. Проносúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пронáшивать, -ся.**

II. Проносúть, Пронести́, *v. a.* przenosić, przenieść (koło czego, przez co); nosić przez niejaki czas; пронести́ слухъ (*abo* молвý) о чёмъ, roznosić, rozwieść, rozsiewać, rozsiać pogłoskę; **-ся**, *a*) *v. r.* roznosić się, rozwieść się, rozsiać się, rozgłosić się; *β*) *v. p.* być przenoszonym, przeniesionym, *etc.*

Проно́сный, -ая, -ое, *adj.* laksujący, zwalniający; проно́сный порошо́къ, proszek na laksowanie, na przeczyszczenie; проно́сное, -аго, *s. n.* lekarstwo na laksowanie.

Пронóсъ, -а, *m.* przenoszenie, przeniesienie; rozniesienie, rozsianie, rozgłoszenie; не въ пронóсъ, z warunkiem nierozgłaszania.

Пронúра, -ы, *s. c.* chytry, chytrzec, intrygant (*m.*), intrygantka (*f.*).

Пронúривать, Пронúрить, Пронúрнуть, *v. n.* chytrze, podstępnie działać, intrygować; płynąć nurkiem.

Пронúрливость, -и, *f.* chytrość, podstępność, podstęp.

Пронúрливый, -ая, -ое, *adj.* chytry, podstępny.

Пронúрнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Пронúривать.** [podstęp.

Пронúрство, -а, *n.* chytrość,

Пронúрствовать, *v. n.* intrygować, podstępy czynić, chytrze postępować.

Пронúрщикъ, -а, *m.*, **Пронúрщица**, -ы, *f.*, v. **Пронúра.**

Пронюхáніе, -я, *n.* przewąchanie; przeczucie.

Пронюхивать, Пронюхать, *v. a.* (*propr. & **) przewąchiwać, przewąchać; przeczuwać, przeczuć, przewidywać, przewidzieć.

Пронянчúть, *v. a. perf.* przepiastować; spędzić czas na piastowaniu; **-ся**, *v. c.* съ кѣмъ, v. **Пронянчúть.**

Пронятíе, -я, *n.* przebicie, przekłócie. [нúмать.

Пронять, *v. perf.*, v. *sub*: **Про-**

Проображáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прообразовáть, -ся.**

Проображенíе, -я, *n. Eccl. sl.* wyobrażenie, wizerunek, wzór.

Прообразúть, -ся, v. **Прообразовáть, -ся.**

Прообразіе, -я, *n. Eccl. sl.* wizerunek, wzór.

Прообразовáніе, -я, *n.* wyobrażanie, wzorowanie.

Прообразовáтельный, -ая, -ое, *adj.* obrazowny, wzorowy, na wzór służący.

Прообразовáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прообразóвывать, -ся.**

Прообразóвываніе, -я, *n.* wyobrażanie, przedstawianie.

Прообразóвывать, Прообразовáть, *v. a.* wyobrażać, wyobrazić, przedstawiać, -wić; **-ся**, *v. p.* być wyobrażanym, wyobrażonym, przedstawianym, przedstawionym.

Прообразъ, -а, *m. Eccl. sl.* wizerunek, wzór. [obiadować.

Прообѣдать, *v. n. perf.* prze-

Прооpáть, *v. a. perf.* przeorać.

Прóохать, *v. n. perf.* przejeździć, przestękać.

Пропадáть, Пропáсть, *v. n.* przepadać, przepaść, ginąć, zginąć; znikać, zniknąć, schodzić, zejść; niszczeć, poniszczeć, stawać, stać się niezdatnym; *gubić się, wpadać, wpaść w nieszczęście; онъ бѣзъ вѣсти пропáлъ, on przepadł, zginął bez wieści; — изъ вúду, съ глазъ, zniknąć z oczu; пропáли трудú и дéньги, przepadła praca i pieniądze; цвѣты пропáли отъ морóза, kwiaty zginęły od mrozu; пошёлъ и пропáлъ, poszedł i zginął.

Пропáжа, -и, *f.* rzecz zgubiona, zginiona, zguba.

Пропаяáть, *v. a. perf.* wydrążyć żłobki, fugi.

Пропалзывáніе, -я, *n.* przepełzanie, przeczołganie się.

Пропалзывать, Проползáть, *v. n.* przepełzać, przepełznąć, przeczołgać się. [lanie.

Пропалúваніе, -я, *n.* przepie-

Пропалúвать, Прополóть, *v. a.* przepielać, przepielić; **-ся**, *v. p.* być przepielanym, przepielonym.

Пропáреніе, Пропáриваніе, -я, *n.* przejęcie, przejmowanie parą, naparzanie.

Пропáривать, Пропáрить, *v. a.* przejmować, przejąć parą.

Пропáрина, -ы, *f. pop.*, v. **Полынья (1).** [**Пропáривать.**

Пропáрить, *v. perf.*, v. *sub*:

Пропáрываніе, -я, *n.* rozparanie, rozrzynanie.

Пропáрывать, Пропороть, *v. a.* rozparać, rozpróć, rozrzynać, rozerznąć; **-ся**, *v. p.* być rozparanym, rozprótym.

Пропасти, *v. a. perf.* przepędzić czas na paszeniu bydła.

Пропастнóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* przepaściasty, przykry; пропастнáя дорóга, droga przepaściasta.

Пропасть, -и, *f.* przepaść, otchłań, bezdno; *mnóstwo, wielość; у него́ пропасть дéнегъ, on ma co nie miara pieniędzy; *tt.* v. Тфу (пропасть). [пáдать.

Пропасть, *v. perf.*, v. *sub*: **Про-**

Пропахáніе, -я, *n.* przeoranie.

Пропахáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропáхивать, -ся.**

Пропáхиваніе, -я, *n.* przeorywanie.

Пропáхивать, Пропахáть, *v. a.* przeorywać, przeorać; -ся, *v. p.* być przeorywanym, przeoranym.

Пропáшка, -и, *f.*, v. **Пропáханіе.**

Пропáшникъ, -а, *m.* rolnik, gospodarz; gatunek pługa.

Пропáщій, -ая, -ее, *adj.* przepadły, zgubiony, zginiony. [nie.

Пропекáніе, -я, *n.* przepieka-

Пропекáть, Пропéчь, *v. a.* przepiekać, przepiec; -ся, *v. p.* być przepiekanym, przepieczonym.

Пропереть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропирáть.** [wać czas niejaki.

Пропечáтать, *v. a. perf.* drukować.

Пропеченіе, -я, *n.* przepieczenie. [**Пропекáть**, -ся.

Пропéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропивáть, Пропить**, *v. a.* przepijać, przepić; -ся, *v. p.* być przepijanym, przepitym.

Пропилéніе, Пропилѝваніе, -я, *n.* przepiłowanie, przepiłowywanie.

Пропилѝвать, Пропилѝть, *v. a.* przepiłowywać, przepiłować; -ся, *v. p.* być przepiłowywanym, przepiłowanym.

Пропинáніе, Пропинáть, *Eccl. sl.*, v. **Пáспин...**

Пропировáть, *v. n. perf.* przebankietować; biesiadować długo.

Прописáніе, -я, *n.* przepisanie; zapisanie, wciągnienie piśmienne.

Прописáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прописывать**, -ся.

Прописка, -и, *f.* 1. karteczka, bilet; 2. luka, miejsce w piśmie opuszczone.

Прописной, -áя, -óе, *adj.* opuszczony w spisie; прописнáя бýква, głoska początkowa, wielka, wersalik.

Прописываніе, -я, *n.* przepisywanie; wciąganie piśmienne, zapisywanie; *it.* v. **Пропúска.**

Прописывать, Прописáть, *v. a.* 1. zapisywać, zapisać, wciągać, wciągnąć do rejestru, do protokołu; notować, zanotować; 2. zapisywać, zapisać (lekarstwo); 3. przepisywać, przepisać, robić, zrobić wzory do pięknego pisania; 4. opuszczać, opuścić, wypuszczać, wypuścić co w pisaniu; 5. spędzać, spędzić czas na pisaniu; -ся, *v. p.* być zapisywanym, zapisanym; być wciąganym, wciągniętym do rejestru, *etc.*

Пропúсь, -и, *f.* wzór do pisania, przepis kaligraficzny; nauczáть пропúсью, oznaczyć literami, oznaczyć liczbę literami.

Пропитáніе, -я, *n.* wyżywienie, utrzymanie; заботы о пропитáніи себя, kłopot, staranie o żywność, o chléb; заботúться о пропитáніи себя, starać się, kłopotać się o żywność, o chléb; *it.* v. **Снúскивать** (пропитáніе), **Достáвить** (снóсобъ пропитанія). [*sub*: **Пропитывать**, -ся.

Пропитáть, -ся, *v. perf.*, v. **Пропитывáніе**, -я, *n.* utrzymywanie, wyżywianie.

Пропитывать, Пропитáть, *v. a.* opatrywać, opatrzyć, utrzymywać, karmić, żywić, wyżywiać, wyżywić; -ся, *α*) *v. r.* utrzymywać się, utrzymać się, żywić się, wyżywić się; *β*) *v. p.* być opatrywanym, opatrzonym, utrzymywanym, utrzymanym, *etc.* [**Пропивáть**, -ся.

Пропúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропихáніе**, -я, *n.* przepchnięcie, przepychanie.

Пропихáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропихивать**, -ся. [chanie.

Пропихиваніе, -я, *n.* przepy-

Пропихивать, Пропихáть, Пропихнýть, *v. a.* przepychać, przepchnąć; -ся, *α*) *v. r.* przepychać się, przepchnąć się; *β*) *v. p.* być przepychanym, przepchniętym. [piszczeć.

Пропищáть, *v. n. perf.* przepiszczeć.

Проплáкать, *v. n. perf.* przepłakać, spędzić czas na płaczu.

Проплестú, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проплетáть**, -ся. [tanie.

Проплетáніе, -я, *n.* przeplatanie.

Проплетáть, Проплестú, *v. a.* przeplatać, przepleść; -ся, *v. p.* być przeplatanym, przeplecionym.

Проплетéніе, -я, *n.* przeplecenie. [dzić przez płochość.

Проплутáть, *v. n. perf.* zbłą-

Проплывать, Проплыть, *v. n.* przepływać, przepłynąć.

Проплáсываніе, -я, *n.* przetańcowanie.

Проплáсывать, Проплясáть, *v. n.* przetańcować, potańcować.

Проплнýть, *Eccl. sl.*, v. **Распáть.**

Проповѣданіе, -я, *n.* opowiadanie, kazanie.

Проповѣдатель, -я, *m.* kaznodzieja; v. **Проповѣдникъ.**

Проповѣдать, -ся, v. **Проповѣдывать**, -ся.

Проповѣдникъ, -а, *m.* kaznodzieja; opowiadacz, głosiciel, oznajmiciel. [*adj.* kaznodziejski.

Проповѣдническій, -ая, -ое, **Проповѣдничество**, -а, *n.* kaznodziejstwo. [**вѣдническій.**

Проповѣдничій, v. **Проповѣдной**, -áя, -óе, **Проповѣдный**, -ая, -ое, *adj.* zawierający kazania, z kazaniami.

Проповѣдываніе, -я, *n.* prawienie kazań; ogłaszanie, obwieszczanie.

Проповѣдывать, *v. a.* kazanie prawić; opowiadać, nauczać; ogłaszać, obwieszczać; -ся, *v. p.* być ogłaszanym, obwieszczanym.

Проповѣдь, -и, *f.* kazanie; ogłoszenie, opowiadanie.

Пропóйка, -ы, *s. c. pop.* pijak, ten co wszystko przepija; pijaczka.

Прополáніе, -я, *n.* przepełzanie, przeleżenie.

Прополáть, v. **Пропáлывать.**

Прополóть, *v. n. perf.* przepełzać, przeleźć.

Пропóлоть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропáлывать.**

Пропóлоскать, *v. a. perf.* 1. przepłókać; 2. v. *sub*: **Пропóласкивать.**

Пропóлоть, *v. a. perf.* przepleć; v. *sub*: **Пропáлывать.**

Пропóльзовать, *v. a. perf.* czas niejaki kurować, léczyć, przeléczyć. [**Пропáривать**, -ся.

Пропорóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропорóшеніе**, -я, *n.* przeruszenie. [ruszyć.

Пропорóшить, *v. a. perf.* przeruszyć.

Пропорціональность, -и, *f.* proporcyonalność.

Пропорціональный, -ая, -ое, *adj.* proporcyonalny. [stosunek.

Пропóрція, -я, *f.* proporcya,

Пропостúться, *v. r. perf.* przepościć. [ość się.

Пропотѣть, *v. n. perf.* przepo-

Пропрúгать, *v. n. perf.* przeskakać. [pryść.

Пропрáсть, *v. a. perf.* przeprzędać, przepрzędzić; * opuszczać, opuścić; wypuszczać, wypuścić co; zaniedbać, opuścić; przepędzać, przepędzić; — бумáга пропускáетъ чернúла, papier przebija; пропускáть что мимо глазъ, * patrzyć przez szpary; пропустúть слухъ, мóлву, вѣсть, roznosić pogłoskę, wieść; -ся, *v. p.* być przepuszczanym, przepuszczonym.

Пропускнóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* przepustny, przepuszczający, zawierający dozwolenie; пропускнóй вúдъ, paszport; пропускнáя бумáга, bibuła.

Пропýскъ, -а, *m.* przepuszczenie, przejście; luka, przerwa; paszport.

Пропустúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропускáть**, -ся.

Пропутешéствовать, *v. n. perf.* przewandrować, przejeździć.

Пропущéніе, -я, *n.* przepuszczenie, opuszczenie.

Пропыжéніе, Пропыжѝваніе, -я, *n.* przeczyszczenie, przeczyszczanie (*np.* armaty przez wystrzał pakułami).

Пропыжѝвать, Пропыжúть, *v. a.* przeczyszczać, przeczyścić (*np.* armatę pakułami przez wystrzał). [przepić.

Пропьянствовать, *v. a. perf.*

Пропѣвáніе, -я, *n.* prześpiewywanie.

Пропѣвáть, Пропѣть, *v. a.* prześpiewywać, prześpiewać.

Пропѣтіе, -я, *n.* prześpiewanie.

Пропѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Пропѣвать.**

Пропа́тіе, Пропа́ть, *Eccl. sl.*, v. **Расп....**

Прорабо́тывать, Прорабо́тать, *v. n.* przepracowywać, przepracować, przepędzać, przepędzić czas na pracy. [nie.

Прораста́ніе, -я, *n.* wyrastanie, wyrośnięcie; przerastać, przerosnąć.

Прораща́ть, Прорасти́ть, *v. a. Eccl. sl.* sprawiać, sprawić wzrastanie, kwitnienie.

Прораще́ніе, -я, *n.* wzrośnienie, wzrośnięcie, wschodzenie.

Про́рва, -ы, *f.* 1. przedarcie przez środek; v. **Промо́ина**; 2. v. **Прожо́ра.** [rozerwanie.

Прорва́ніе, -я, *n.* przerwanie,

Прорва́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прорыва́ть, -ся (I).**

Проре́ка́ть, *v. n. perf.* zaryczeć, przeryczeć. [wanie.

Проре́ка́ніе, -я, *n.* prorokowanie.

Проре́ка́тель, -я, *m.* przepowiadacz.

Проре́ка́ть, Проре́чь & Прорещи́, *v. a. Eccl. sl.* prorokować, przepowiadać; **-ся,** *v. p.* być przepowiadanym.

Проре́че́ніе, -я, *n.* przepowiedzenie, proroctwo.

Проре́чь & Прорещи́, *v. perf.*, v. *sub*: **Проре́ка́ть.**

Прорже́вина, -ы, *f.* miejsce przerdzewiałe. [rdzewieć.

Проржа́ве́ть, *v. n. perf.* prze-

Проржа́ть, *v. n. perf.* przerzać.

Прорисова́ніе, -я, *n.* przerysowanie.

Прорисова́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прорисо́вывать, -ся.**

Прорисо́вка, -и, *f.*, **Прорисо́ванье, -я,** *n.* przerysowanie, przerysowywanie.

Прорисо́вывать, Прорисова́ть, *v. a.* przerysowywać, przerysować; **-ся,** *v. p.* być przerysowywanym, przerysowanym.

Про́рись, -и, *f.* przerys, przerysowanie. [cznia, wyrocznica.

Прорица́лище, -а, *n.* wyro-

Прорица́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* przepowiadanie, prorokowanie.

Прорица́тель, -я, *m.* przepowiadacz, prorok, wróżbiarz.

Прорица́тельница, -ы, *f.* przepowiadaczka, wróżka.

Прорица́тельный, -ая, -ое, *adj.* przepowiedni, prorocki.

Прорица́ть, -ся, v. **Проре́ка́ть, -ся.** [**про́чествовать.**

Пророкова́ти, *Eccl. sl.*, v. **Про-**

Проро́къ, -а, *m.* prorok; §. никто́ въ своёмъ отёчествѣ проро́комъ не бываётъ *abo* пророку нѣтъ слáвы въ отчúзнѣ, niczem prorok w swym kraju.

Пророни́ть, *v. a. perf.* przepuścić, opuścić, wypuścić.

Прóрость, Прóросль, -и, *f.* mięso przerosłe.

Прорóческій, -ая, -ое, *adj.* prorocki, wieszczy.

Прорóчественный, -ая, -ое, *adj.* prorocki, zawierający w sobie proroctwa.

Прорóчествіе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Прорóчество.**

Прорóчество, -а, *n.* proroctwo, przepowiadanie przyszłości.

Прорóчествованіе, -я, *n.* prorokowanie. [kować.

Прорóчествовать, *v. a.* prorokować. [wieszczka.

Прорóчица, -ы, *f.* prorokini,

Прорубáніе, -я, *n.* przerąbywanie.

Прорубáть, Прорубúть, *v. a.* przerąbować, przerąbać; **-ся,** *v. p.* być przerąbowanym, przerąbanym.

Прорýбка, -и, *f.* przerąbanie.

Прорубно́е, -áго, *s. n.* przerąbłowe.

Прорубщи́къ, -á, *m.* przerębnik. [przerębla.

Прóрубь, -и, *f.* przerębel,

Прорýха, -и, *f.* omyłka, błąd, wada, przewinienie. [wanie.

Прорывáніе, -я, *n.* przery-

I. Прорывáть, Прорвáть, *v. a.* przerywać, przerwać; rozrywać, rozerwać; rozdzierać, rozedrzeć; przełamywać, przełamać, rozbijać, rozbić; **-ся,** *α*) *v. r.* przerywać się, przerwać się, *etc.*; *β*) *v. p.* być przerywanym, przerwanym, *etc.*

II. Прорывáть, Проры́ть, *v. a.* przerywać, przeryć, przekopywać, przekopać; **-ся,** *α*) *v. r.* przekopywać się, przekopać się; *β*) *v. p.* być przerywanym, przerytym, przekopywanym, przekopanym.

Прорывъ, -а, *m.* przekop, rów; przepęknięcie; *Milit.* przebój, przechód gwałtowny; — идтú на прорывъ, iść na przebój.

Прорыдáть, *v. n. perf.* przeryczeć, przebeczeć, przepłakać.

Прорыскáть, *v. n. perf.* przewałęsać się. [przekopanie.

Прорытіе, -я, *n.* przerycie,

Прорыть, -ся, *v. a. perf.* przeryć, przekopać; **-ся,** *v. r.* przekopać się; *v. p.* być przekopanym, przerytym. [ryczeć.

Прорычáть, *v. n. perf.* prze-

Прорѣзáніе, -я, *n.* przerznanie. [cie.

Прорѣзаніе, -я, *n.* przerznię-

Прорѣзáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прорѣзывать, -ся.**

Прорѣзáться, *v. r. perf.* przeswawolić, przefiglować; pofiglować.

Прорѣзно́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* przerznpany, poprzerznpany, powyrznpany; **прорѣзно́е сýдно,** v. **Прóрѣзь (1)**; **прорѣзна́я трава,** v. **Поро́ѣзь (2).**

Прорѣзъ, -а, *m.* przerznięcie, przecięcie.

Прорѣ́зываніе, -я, *n.* przerznanie, przecinanie.

Прорѣзывать, Прорѣзать, *v. a.* przerznpać, przerznąć, przecinać, przeciąć; **-ся,** *v. r.* (*o zębach:*) przebijać się, przebić się, wyrznpać się; *v. p.* być przerznpanym, przerznętym.

Прóрѣзь, -и, *f.* 1. sadz, statek do chowania ryb żywych; 2. *Bot.* (*athamanta*), oleśnik pietruszka; *it.* v. **Прóрѣзъ.**

Прóрѣха, -и, *f.* przekrój na kieszeń u sukni.

Просади́ть, *v. a. perf.* 1. wydać (pieniądze); 2. v. *sub*: **Проса́живать.** [sadzanie.

Проса́дка, -и, *f.* sadzenie, roz-

Проса́жать, *v. a. perf.* rozsadzić; przepędzić czas sadzeniem.

Проса́живаніе, -я, *n.* przesadzanie (roślin).

Проса́живать, Проса́дить, *v. a.* przesadzać, przesadzić; **-ся,** *v. p.* być przesadzanym, przesadzonym.

Проса́къ, -а, *m.* powroźnia, miejsce gdzie powrozy kręcą; *kłopoty. [lanie.

Проса́ливаніе, -я, *n.* przesa-

Проса́ливать, Просоли́ть, *v. a.* przesalać, przesolić; **-ся,** *v. p.* być przesalanym, przesolonym.

Проса́сываніе, -я, *n.* przesiąkanie, przeciekanie.

Проса́сывать, Прососа́ть, *v. a.* przesiąkać, przesiąknąć, przeciekać, przyeiec. [kanie.

Проса́чиваніе, -я, *n.* przesią-

Проса́чиваться, Просочи́ться, *v. r.* przesączać się, przesączyć się.

Просвя́таніе, -я, *n.* zaręczenie.

Просвя́тать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Просвя́тывать, -ся.**

Просвя́тываніе, -я, *n.* zaręczanie.

Просвя́тывать, Просвя́тать, *v. a.* zaręczać, zaręczyć; **-ся,** *v. p.* być zaręczanym, zaręczonym.

Просверка́ть, *v. n. perf.* przebyskać. [skiwać, migać.

Просвёркивать, *v. n.* przebły-

Просверкну́ть, *v. n. perf. semelf.* przeblysnąć; **мóлнія просверкну́ла, błysnęło.**

Просверле́ніе, Просвёрливаніе, -я, *n.* prześwidrowanie, prześwidrowywanie.

Просвёрливать, Просверли́ть, *v. a.* prześwidrowywać, prześwidrować; **просвёрливать чéрепъ,** v. **Трепани́ровать.**

Просверли́нка, v. **Сверли́шка.**

Просви́ра, v. **Просфо́ра.**

Просви́ренная, -ой, *s. f.* proskurnia, izba gdzie opłatki pieką.

Просви́рка, -и, *f. dim.* proskurka. [(*malva*), ślaz.

Просви́рки, -рокъ, *f. pl. Bot.*

Просви́рница, -ы, Просви́рня, -и, *f.* proskurnica, która opłatki piecze. [някъ.

Просвирня́къ, -а, v. **Проскур-**

Просви́рочка, v. **Просви́рка.**

Просви́рочныя растéнія, *n. pl. Bot.* (*malvaceae*), rośliny ślazowate. [oo opłatki piecze.

Просвиря́къ, а, *m.* proskurnik,

Просви́стывать, Просви́стать

& **Просвистѣ́ть**, *v. a.* wyświstać, wygwizdać.

Просвѣ́жать, Просвѣ́жить, *v. a.* przewietrzać, przewietrzyć świeżém powietrzem; **-ся**, *a*) *v. r.* przewietrzać się, przewietrzyć się świeżém powietrzem; *β*) *v. p.* być przewietrzanym, przewietrzonym świeżém powietrzem.

Просвѣ́титель, -я, *m.* oświeciciel. [*adj.* oświecający.

Просвѣ́тительный, -ая, -ое, **Просвѣ́тить**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Просвѣща́ть**, **-ся**.

Просвѣ́тлить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Просвѣ́тлять**, **-ся**.

Просвѣ́тлѣть, *v. n. perf.* stać się czystym, jasnym.

Просвѣ́тлять, Просвѣ́тлить, *v. a.* oświetlać, oświecać, oświetlić, oświecić; **-ся**, *v. r.* oświetlać się, oświetlić się, stać się czystym, jasnym.

Просвѣ́ть, -а, *m.* prześwit; przestwór (na okno, *etc.*). [cać.

Просвѣ́чивать, *v. n.* prześwie-

Просвѣща́ть, Просвѣ́тить, *v. a.* (*propr.* & *) oświecać, oświecić; просвѣща́ть кого-либо свя́тымъ крещéніемъ, v. **Крести́ть**; просвѣ́тить лицé на кого-либо, rozjaśnić oblicze, spojrzeć z wypogodzoną twarzą, spojrzeć łaskawie; **-ся**, *v. r.* & *p.* oświecać się, oświecić się, być oświecanym, oświeconym.

Просвѣще́ніе, -я, *n.* 1. (*propr.* & *) oświecenie; oświata; нарóдное -, oświata narodu; 2. chrzest; недѣ́ля по просвѣще́нiи, pierwsza niedziela po święcie Trzech Króli.

Просёлокъ, -лка, *m.* okolica między wsiami będąca.

Просёлочный, -ая, -ое, *adj.* przez wieś prowadzący; просёлочная дорога, droga boczna.

Просёльный, v. **Просёлочный**.

Просённикъ, Просёночникъ, -а, *m.*, v. **Я́стребка** (*Bot.*).

Просиде́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Просиживать**. [siadywanie.

Просиживание, -я, *n.* prze-

Проси́живать, Просиде́ть, *v. n.* przesiadywać, przesiedzieć; просиживать всю ночь, przesiedzieć całą noc; просиживать всю ночь за работою, przesiedzieć całą noc nad robotą. [(miesiąc).

† **Просинецъ**, -нца, *m.* styczeń

Просинь, -и, *f.* błękitnawość; въ прóсинь, съ прóсинью, błękitnawo. [suplikant; powód.

Проси́тель, -я, *m.* prosiciel,

Проси́тельница, -ы, *f.* prosicielka, suplikantka; powódka.

Проси́тельный, -ая, -ое, *adj.* proszący; powodowy, oskarzalny.

Проси́тельскій, -ая, -ое, *adj.* do powoda, oskarzyciela należący, powodowy.

Проси́ть, *v. a.* 1. - кого-либо о чёмъ, просить у кого-либо czego, prosić kogo o co; 2. - на кого, oskarżać, oskarżyć kogo; **-ся**, *v. r.* prosić, upraszać kogo.

Просіяніе, -я, *n.* zaświecenie, zajaśnienie.

Просія́ть, Просія́ть, *v. n.* zaświecać, zaświecić, zajaśniać, zajaśnieć; сóлнце просія́ло сквозь тýчи, słońce zaświeciło przez obłoki. [skrobywanie.

Проска́бливание, -я, *n.* prze-

Проска́бливать, Проскобли́ть, *v. a.* przeskrobywać, przeskrobać; **-ся**, *v. p.* być przeskrobywanym, przeskrobanym.

Проска́кать, *v. n. perf.* przeskakać; v. *sub*: **Проска́кивать** (II). [skakiwanie.

Проска́кивание, -я, *n.* prze-

I. Проска́кивать, Проскочи́ть, Проскочи́ть, *v. n.* przeskakiwać, przeskoczyć, przeskoknąć.

II. Проска́кивать, Проска́кать, *v. n.* przelatywać, przelecieć, przebiegać, przebiedz, przejeżdżać, przejechać (konno) pędem.

Проскло́нять, *v. a. perf.* przedeklinować. [banie.

Проскобле́ніе, -я, *n.* przeskro-

Проскобли́ть, *v. a. perf.* 1. przeskrobać; 2. v. *sub*: **Проска́бливать**.

Проскочи́ть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Проска́кивать**.

Проскользну́ть, *v. n.* wyślizgnąć się, wymknąć się.

Проскомидія, -и, *f.* proskomidya, ofiara, dar.

Проскочи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Проска́кивать**. [skrobywanie.

Проскребáние, -я, *n.* prze-

Проскребáть, Проскрести́, *v. a.* przeskrobywać, przeskrobać; **-ся**, *v. p.* być przeskrobywanym, przeskrobanym.

Проскрести́, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проскрéбать**, **-ся**. [skrzypieć.

Проскрыпéть, *v. n. perf.* prze-

† **Проскýра**, v. **Просфóра**.

† **Проскýрница**, v. **Просфи́рня**.

Проскурня́къ, -а, *m.* ambitny *Bot.* (*althaea officinalis*), ślaz wysoki, wianeczny, lekarski; - лѣсно́й, (*malva sylvestris*), ślaz zajęczy; - рóзовый, (*m. alcea*; *alcea rosea*), róża ślazowa; проскурня́къ жидóвскій, v. **Зноелю́бъ**. [*adj.* ślazowy.

Проскурня́чный, -ая, -ое,

Прослáбить, *v. a. perf.* przelaksować, przepurgować, przeczyścić purgansem.

Прославленіе, Прославле́ніе, -я, *n.* wysławienie, wysławianie, uwielbienie.

Прославля́ть, Просла́вить, *v. a.* wysławiać, wysławić, wychwalać, wychwalić, uwielbiać, uwielbić; **-ся**, *a*) *v. r.* wsławiać się, wsławić się; *β*) *v. p.* być sławionym, wielbionym; słynąć.

Прослезить, *v. a. perf.* kogo-либо, rozrzewnić kogo; **-ся**, *v. r.* rozrzewnić się, rozpłakać się.

Прослони́ться, *v.* [w służbie. **Прошататься.**

Просло́га, -и, *f.* uchybienie

Прослуже́ніе, Прослу́живание, -я, *n.* zostanie, zostawanie pewny czas na służbie.

Прослу́живать, Прослужи́ть, *v. a.* zostawać, zostać pewny czas na służbie; **-ся**, *v. r.* uchybiać, uchybić w służbie. [слы́тие.

Прослу́тие, *Eccl. sl.*, v. **Про-**

Прослу́шание, -я, *n.* przesłuchanie, wysłuchanie.

Прослу́шать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Прослу́шивать**, **-ся**.

Прослу́шивание, -я, *n.* prze-, wysłuchiwanie; *cfr.* **Прослу́шание**.

Прослу́шиватель, -я, *m.* przesłuchiwacz (lekcyi).

Прослу́шивать, Прослу́шать, *v. a.* przesłuchiwać, przesłuchać, wysłuchiwać, wysłuchać.

Прослы́вать, Прослы́ть, *v. n.* słynąć, zasłynąć, sławnym się stawać, sławnym się stać.

Прослы́тие, -я, *n.* słynienie.

Прослы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прослы́вать**.

Просмáливание, -я, *n.* posmolenie, posmarowanie smołą.

Просмáливать, Просмоли́ть, *v. a.* posmolać, posmolić, posmarowywać, posmarować smołą; **-ся**, *v. p.* być posmolanym, posmolonym. [glądanie.

Просмáтривание, -я, *n.* prze-

Просмáтривать, Просмотре́ть, 1. *v. a.* przeglądać, przejrzeć, przepatrywać, przepatrzyć; 2. *v. n.* patrzeć, przepędzić czas na patrzeniu; **-ся**, *v. p.* być przeglądanym, przejrzanym. [nie.

Просмоле́ніе, -я, *n.* posmole-

Просмоли́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Просмáливать**, **-ся**.

Просмóлка, -и, *f.* posmolenie.

Просмóтръ, -а, *m.* przejrzenie; niedojrzenie, niedostrzeżenie.

Просмотрѣ́ніе, v. **Просмáтривание**. [**Просмáтривать**.

Просмотре́ть, *v. perf.*, v. *sub*:

Просмóтривать, Просмóтрѣть, v. **Осм...**

Просмóтрѣться, *v. r. perf.* przez czas długi śmiać się, czas na śmiechu przepędzić.

Проснурованіе, -я, *n.* prze-

Проснурова́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Проснуро́вывать**.

Проснуровка, -и, *f.* prze-

Проснуро́вывание, v. **Просну-**

Проснуро́вывать, Проснурова́ть, *v. a.* что-либо, przesznurowywać, przeszznurować.

Проснýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Просыпáться** (III). [Пшено́.

Прóсо, -а, *n.* prosownica; v.

Просова́ніе, -я, *n.* przesuwanie, przepychanie.

Просова́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Просо́вывать**, **-ся**.

Просо́вка, -и, *f.* 1. v. **Просо́ваніе**; 2. v. **Болва́шекъ**.

Просо́вня, -и, *f.* rygiel, zasuwka.

Просо́ваніе, *cfr.* **Просова́ть**.

Просо́вываніе, Просо́ванье, *v. a.* przesuwać, przesunąć, przepychać, przepchnąć; **-ся**, *α) v. r.* przesuwać się, przesunąć się; *β) v. p.* być przesuwanym, przesuniętym, przepychanym, przepchniętym.

Просодическій, -ая, -ое, *adj.* prozodyjny.

Просо́дія, -и, *f.* prozodya, **Просоле́ніе**, -я, *n.* przesolenie.

Просоли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Просо́ливать**, -ся.

Про́соль, Просо́лъ, -а, *m.* 1. rybak solący ryby; 2. (†), v. **Про́соль**.

Про́соль, -и, *f.* lekkie posolenie; **соли́ть ры́бу въ про́соль**, nieco posolić rybę.

Просо́льный, -ая, -ое, *adj.* nieco posolony.

Просоли́ть, *v. n. perf.* przeposolić się.

Просо́нки, -нокъ, *m. pl.* sen lekki, drzymanie; **слы́шать что въ просо́нкахъ**, słyszeć co drzymając.

Просо́нь, -и, *f.*, **Просо́нье**, -я, *n.* sen lekki, drzymanie; **слы́шать съ просо́нья, въ просо́ньи**, słyszeć co drzymając.

Просообра́зный, v. **Просо́нидный**.

Прососа́ніе, -я, *n.* przesiąkłość.

Прососа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Просо́сывать**, -ся.

Просо́съ, -а, *m.*, v. **Промо́ина (2)**.

Просо́хлый, -ая, -ое, *adj.* przeschły, wyschły.

Просо́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Просыха́ть**.

Просочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Просо́чивать**, -ся.

Просочи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Просо́чиваться**.

Проспа́ніе, -я, *n.* przespanie.

Проспа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Проспа́ть (I)**.

Проспа́ться, v. **Протрезви́ть**.

Проспе́ктъ, -а, *m.* 1. prospekt, zapowiedzenie dzieła, ogłoszenie; 2. prospekt, widok.

Проспо́рить, *v. n. perf.* przeprzeć, przedysputować.

Просро́чить, Просро́чиваніе, -я, *n.* omieszkanie terminu.

Просро́чивать, Просро́чить, *v. a.* omieszkać, przytrzymać termin, chybić, uchybić termin.

Просро́чить, *v. perf.*, v. *sub*: **Просро́чивать**.

Просро́чка, -и, *f.*, v. **Просро́ченіе**.

Простава́ть, Простоя́ть, *v. n.* pędzić, przepędzić czas na staniu, przestać, wystać, stać czas niejaki; zatrzymać się; przemieszkać.

Простако́ъ, -а́, *m.* prostak; szczéry.

Проста́та, v. **Предста́тельная желѣза**.

Простега́ніе, *cfr.* **Простега́ть**.

Простега́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Простёгивать**, -ся (I. II).

Простёгиваніе, -я, *n.* przestębnowywanie.

I. Простёгивать, Простега́ть, *v. a.* przestębnowywać, przestębnować; **-ся**, *v. p.* być przestębnowanym.

II. Простёгивать, Простега́ть, Простегну́ть, *v. a.* przechlastać, przeciąć, przeciąć czém na wskroś.

Простёжка, -и, *f.* przestębnowanie.

Простерега́ть, Простере́чь, *v. a.* niepostrzegać, niepostrzedz czego.

Простере́женіе, -я, *n.* niepostrzeżenie.

Простере́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Простира́ться**.

Простере́чь, *v. perf.*, v. *sub*: **Простере́ть**.

Простёртіе, -я, *n.* rozpostarcie, rozpostrzenie.

Простёртый, *v. perf.*, v. *sub*: **Простира́ть**.

Простира́ло, -а, *n. Eccl. sl.* prześcieradło, płachta.

Простира́ніе, -я, *n.* rozpościeranie, rozciąganie.

Простира́ть, Простере́ть, *v. a.* rozpościerać, rozpostrzeć, rozciągać, rozciągnąć; przeciągać, przedłużać, przedłużyć; **простёрти слово**, *Eccl. sl.* przedłużać mowę; **-ся**, *α) v. r.* rozpościerać się, rozpostrzeć się, rozciągać się, rozciągnąć się; *β) v. p.* być rozpościeranym, rozpostartym, rozciąganym, rozciągniętym.

Простительность, -и, *f.* przebaczność.

Простительный, -ая, -ое, *adj.* przebaczny, odpuszczalny, darowany.

Прости́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проща́ть, -ся**.

Просто, *adv.* prosto, po prostu, z prosta, prostym sposobem; *szczérze, otwarcie.

Простова́тость, -и, *f.* prostota, szczérość.

Простова́тый, -ая, -ое, *adj.* prosty, szczéry; głupi.

Простоволо́сый, -ая, -ое, *adj.* (*o kobietach*:) z gołą głową, bez czepka.

Простоду́шіе, -я, *n.* szczérość, otwartość, poczciwość, rzetelność.

Простоду́шный, -ая, -ое, *adj.* szczéry, otwarty, poczciwy, rzetelny.

Просто́й, -я, *m.* postanie, poczekanie; **заплати́ть извóщику за просто́й**, zapłacić dorożkarzowi za poczekanie.

Просто́й, -ая, -óе, *adj.* prosty, niesklądny, niezłożony; pusty, próżny; prosty, pospolity, ordynaryjny; prosty, łatwy, niezawikłany; szczéry, otwarty, nieobłudny; prosty, nieoświecony, głupi; pospolity, gminny.

Просто́йный, -ая, -ое, *adj.* za poczekanie zapłacony; **простóйные дни**, dni po terminie zostawione dla uiszczenia się z długu.

Простоква́ша, -и, *f.* kwaśne mléko.

Простолю́динка, -и, *f.* kobieta prosta, z gminu.

Простолю́динство, -а, *n.* gminność, prosty, pospolity stan.

Простолю́динъ, -а, *m.* prosty człowiek, człowiek prostego stanu, chłop.

Простолю́діе, -я, *n.* gmin, pospólstwo.

Простолю́дный, v. **Простонаро́дный**.

Простонаро́діе, -я, *n.* gmin, pospólstwo.

Простонаро́дный, -ая, -ое, *adj.* gminny, pospolity.

Простона́ть, *v. n. perf.* przestękać, przejęczeć.

Просторабо́чій, -аго, *s. m.* robotnik.

Просто́рно, *adv.* przestronnie, przestronno, obszernie; pusto, nie ludno.

Просто́рный, -ая, -ое, *adj.* przestronny, przestworny, obszerny.

Просто́ръ, -а, *m.* przestwór, przestrzeń, przestronność, obszerność; nieludność.

Просторо́чіе, -я, *n.* mowa

Простосерде́чіе, -я, *n.*, **Простосерде́чность**, -и, *f.* szczérość, otwartość.

Простосерде́чный, -ая, -ое, *adj.* szczéry, otwarty.

Простота́, -ы́, *f.* prostota, prostość; szczérość, otwartość.

Простофи́ля, -и, *s. c. pop.* głupiec.

Простоя́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Простаи́вать**.

Простра́нно, *adv.* obszernie,

Простра́нность, -и, *f.* obszerność, przestrzeń.

Простра́нный, -ая, -ое, *adj.* obszerny, rozciągły, rozległy, rozwlekły; *szczegółowy.

Простра́нство, -а, *n.* obszerność, rozciągłość, rozległość, przestrzeń.

Простра́ниваніе, -я, *n.* przebudowanie.

Простра́нивать, Простро́ить, *v. a.* przebudowywać, przebudować; budować przez czas pewny.

Простроче́ніе, v. **Простра́чиваніе**.

Прострочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Простра́чивать**, -ся.

Простро́чка, -и, *f.*, v. **Простра́чиваніе**.

Простре́лѣніе, Простре́ливаніе, -я, *n.* przestrzelenie, przestrzelanie.

Простре́ливать, Простре́лять, *v. a.* przestrzelać, przestrzelić; **-ся**, *v. p.* być przestrzelanym, przestrzelonym.

Простре́лина, -ы, *f.* przestrzelina, przestrzał, miejsce przestrzelone.

Простре́лить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Простре́ливать**, -ся.

Простре́лъ, -а, *m.* 1. przestrzał; v. **Простре́лина**; 2. *Bot.*, v. **Лю́тикъ (жёлтый)**, **Ва-**

тро́ница (простре́льная). Ку-бы́шечки. [тикъ (жёлтый).

Простре́льная трава́, v. Лю-

Простря́пать, *v. a. perf.* spędzić czas na przygotowaniu jadła.

Простýда, -ы, *f.* przeziębienie.

Простуди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Простýживать, -ся.

Простýдливый, -ая, -ое, *adj.* skłonny do przeziębienia.

Простýдный, -ая, -ое, *adj.* od przeziębienia, z przeziębienia; простýдная лихора́дка, gorączka z przeziębienia.

Простужáть, Простудúть, *v. a.* chłodzić, ochładzać, ochłodzić; przeziębiać, przeziębić; -ся, *α) v. r.* przeziębić się; *β) v. p.* być ochładzanym, ochłodzonym.

Простужéние, Простýживание, -я, *n.* ochłodzenie, ochładzanie, ochłodzenie; przeziębienie.

Простýживать, -ся, v. Простужáть, -ся.

Проступáние, -я, *n.* przechodzenie, występowanie.

Проступáть, Проступúть, *v. a.* przechodzić, przejść, przeciskać się, przecisnąć się przez co, przebijać się, przebić się; -ся, *v. r.* przestępować, przestąpić, chybić w stąpieniu; *przestąpić, przekroczyć, przewinić.

Простýпок, -пка, *m.* przestępstwo, przewinienie, przekroczenie, wykroczenie.

Простывáние, -я, *n.* przestyganie, stygnienie, ostyganie.

Простывáть, Простúть, *v. n.* stygnąć, przestygać, przestygnąć; любóвь простúла, miłość ostygła; и слéдъ простúлъ, v. *sub*: Слéдъ.

Простóй, v. Простóй.

Простúлый, -ая, -ое, *adj.* przestygły, ostygły.

Простúнный, -ая, -ое, *adj.* prześcieradłowy, prześcieradlny.

Простúнуть, *v. n. perf.* przestygnąć, ostygnąć, wystygnąć.

Простúня, -и, *f. Eccl. sl.* 1. v. Простодýшие; 2. przebaczenie.

Простúть, *v. perf.*, v. *sub*: Простывáть.

†**Прость,** -и, *f.* droga prosta; въ прость, w prost.

Простéнок, -нка, *m.* przepierzenie, przegroda, ściana przegradzająca.

Простéночный, -ая, -ое, *adj.* przegrodny, od przegrody, od przepierzenia.

Простáкъ, v. Простакъ.

Простáнка, -и, *f.* 1. kobieta prosta; 2. nienaładowana fura.

Простáчокъ, -чка́, v. Простакъ.

Просужúвать, Просудúть, *v. a.* przepędzać, przepędzić jakiś czas na sądzeniu sprawy; -ся, *v. r.* przeprawować się, przeprocesować się.

Просýнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Просóвывать, -ся.

Просучúть, *v. a. perf.* spędzić czas na zwijaniu, na skręcaniu.

Просушéние, Просýшивание, -я, *n.* przesuszenie, przesuszanie.

Просýшивать, Просушúть, *v. a.* przesuszać, przesuszyć; -ся, *α) v. r.*, v. Обсýшиваться; *β) v. p.* być przesuszanym, przesuszonym.

Просýшка, -и, *f.* przesuszenie, przesuszanie. [вирня.

Просфúрня, -и, *f.*, v. Прос-

Просфóра, -ы́, *f.* prosfora, chleb przy mszy św., ofiara chlebna.

Просчитáние, -я, *n.* przepędzenie czasu na liczeniu; omylenie się w rachunku.

Просчúтывание, *cfr.* Просчитáние.

Просчúтывать, Просчитáть, *v. a.* 1. przepędzać, przepędzić czas na liczeniu, na rachowaniu; 2. mylić się, omylić się w liczeniu w rachowaniu; -ся, *α) v. r.*, v. Просчúтывать (2); *β) v. p.* być liczonym, przeliczonym.

Просыпáние, -я, *n.* przesypianie. [mimowolne.

Просыпáние, -я, *n.* rozsypanie

I. Просыпáть, Проспáть, *v. n.* przesypiać, przespać, zaspać; проспáть хмель, przespać się po upiciu się; -ся, *v. r.*, v. Протрезвля́ться.

II. Просыпáть, Просы́пать, *v. a.* rozsypywać, rozsypać mimowolnie; -ся, *v. r.* wysypywać się, wysypać się.

Просыпать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Просыпáть, -ся (II).

I. Просыпáться, Просыпáться, v. *sub*: Просыпáть (II).

II. Просыпáться, Проспáться, v. Протрезвля́ться.

III. Просыпáться, Просунýться, *v. r.* przesypiać się, przespać się, przebudzać się, przebudzić się, ocknąć się. [nie.

Просыхáние, -я, *n.* przesychanie.

Просыхáть, Просóхнуть, *v. n.* przesychać, przeschnąć.

Прóсьба, -ы, *f.* prośba, podanie.

Просéвальный, -ая, -ое, *adj.* przesiewalny, przesiewny, do przesiewania służący. [nie.

Просéвание, -я, *n.* przesiewa-

Просéвать, Просéять, *v. a.* przesiewać, przesiać; -ся, *v. p.* być przesiewanym, przesianym.

Просéвка, -и, *f.*, v. Просéвание. [ный.

Просéвочный, v. Просéвальный.

Просéвъ, -а, *m.*, v. Просéвание.

Просéдáние, -я, *n.* wychodzenie, występowanie, pokazywanie się, wyrastanie.

Просéдать, Просéсть, *v. n.* pokazywać się, pokazać się, wychodzić, występować, wystąpić na wierzch, wyrastać, wyrosnąć.

Просéдина, -ы, *f.* przerwa; rozpęknięcie się; siwizna, włosy siwe przebijające z pomiędzy innych. [siwawy, nieco siwy.

†**Просéдый,** -ая, -ое, *adj.*

Просéдь, -и, *f.* siwizna, włosy siwe przebijające z pomiędzy innych. [przesianie.

Просéйка, -и, *f.* przesiewanie.

Просéка, Прóсека, -и, *f.* droga wycięta, przerąbana.

Просéкание, -я, *n.* przerąbywanie, wycinanie.

Просéкать, Просéчь, *v. a.* przerąbywać, przerąbać, wycinać, wyciąć; -ся, *v. p.* być przerąbywanym, przerąbanym, wycinanym, wyciętym.

Просéкъ, -а, *m.*, v. Прóсека.

Просéлый, -ая, -ое, *adj.* wyrosły. [Просéдать, -ся.

Просéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Просéчéние, -я, *n.* przerąbanie, przecięcie.

Просéчный, -ая, -ое, *adj.* przerąbany, wycięty; просéчная дорóга въ лéсу, v. Прóсека.

Просéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Просéкать, -ся.

Просéяние, -я, *n.* przesianie.

Просéять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Просéвать, -ся. [nie.

Просякáние, -я, *n.* przesiąkanie.

Просякáть, Просякнуть, *v. n.* przesiąkać, przesiąknąć.

Прося́клый, -ая, -ое, *adj.* przesiąkły.

Просякнуть, *v. perf.*, v. *sub*: Просякáть. [kłosówka.

Просянúкъ, -á, *m. Bot.* (*holcus*),

Просянúца, -ы, *f.* wyserpka (prosowa).

Просянка, -и, *f. H. n.* (*emberiza miliaria*), poświerka.

Просянóй, (-я́й), -áя, -óе, *adj.* prosiany; z prosa zrobiony, jaglany; просяна́ кáша, kasza jaglana. [nie.

Протáпливание, -я, *n.* przetapia-

Протáпливать, Протáять, *v. n.* tajać, przetajać, rozpuścić się.

Протáлина, -ы, *f.* miejsce gdzie śnieg roztajał.

Протáлинка, -и, *f. dim.*, v. Протáлина. [sztuchanie.

Протáлкивание, -я, *n.* prze-

Протáлкивать, Протолкáть, Протолкнýть, *v. a.* szturchać, prze-, wy-szturchać; *wypychać, wypchnąć; -ся, *v. p.* być szturchanym. [mycić.

†**Протанжúть,** *v. a. perf.* prze-

†**Протанóжье,** -я, *n.* przemycenie, kara za przemycenie.

Протанцовáние, -я, *n.* przetańcowanie.

Протанцовáть, *v. a. perf.* przetańcować. [palanie.

Протáпливание, -я, *n.* prze-

Протáпливать, Протопúть, *v. a.* przepalać, przepalić; -ся, *v. p.* być przepalanym, przepalonym.

Протáптывание, -я, *n.* przedeptywanie.

Протáптывать, Протоптáть,

v. a. предептывать, предептать; *(о обувиu:)* выдептывать, выдептать; **-ся**, *v. p.* быть предептываным, предептанным; быть выдептываным, выдептанным.

Протаскáть, *v. a. perf.* влec, сиагнать, дёигаc (*np.* дрва, камиенце, *etc.*); додрезе, понозиц (*np.* зуклиц); прецсиагаc, прецсиагнать, прелвлес, предлужаc, предлужить (*np.* справу сядову); **-ся**, *v. r.* влёчуг сиц, сходзиц длюго за сзём. [сиаганце, прелвлеканиц.

Протáскиваніе, **-я**, *n.* прецтаскиваць, **Протащúть**, *v. a.* прецсиагаc, прецсиагнать, прелвлекаc, прелвлес; **-ся**, *v. p.* быть прецсиагланым, прецсиагнёцтым, прелвлекланым, прелвлесёцлым.

Протасовáть, *v. a. perf.* прекартовать, карты прземесзаc; **-ся**, *v. p.* быть прекартованым.

Протачáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Протáчивать**, **-ся**.

Протáчиваніе, **-я**, *n.* прецтаczаниц, дзиурawиниц.

Протáчивать, **Проточúть**, *v. a.* прецтаczаc, прецтоczыc, прездзиурawиc; **-ся**, *v. p.* быть прецтаczанym, прецтоczоным.

Протащúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Протáскивать**, **-ся**.

Протáять, *v. perf.*, v. *sub*: **Протáивать**.

Противердúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Противéрживать**, **-ся**.

Противержéніе, **Противéрживаніе**, **-я**, *n.* повтóрзиниц (*np.* лекcыи).

Противéрживать, **Противердúть**, *v. a.* повтаржаc, повтóрзыc (*np.* лекcыę задaną); **-ся**, *v. p.* быть повтаржанym, повтóрзонym.

Протекáніе, **-я**, *n.* прецсиецзениц, плынęциц; упływaниц, прземыjaниц.

Протекáть, **Протéчь**, *v. n.* прецсиекаc, прецсиец, плынąc през со; *(о сzасиe:)* прземыjаc, прземынąc, упływаc, уплынąc, uоходзиc, uциекаc; *(о papierze:)* прецбыjаc, прецбиc. [ви́тельство.

Протéкція, **-я**, *f.*, v. **Покровительство**.

Протереби́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Протеребли́вать**, **-ся**.

Протеребле́ніе, **Протеребли́ваніе**, **-я**, *n.* прецтрзебиниц, прецтрзебianиц, прерzywaниц, плециц.

Протеребли́вать, **Протереби́ть**, *v. a.* трзебиc, прецтрзебиc, прерzywаc, прерzerzywаc, wyрzywаc, wyрwаc (rośliny); плec; **-ся**, *v. p.* быть трзебионym, прецтрзебионym, *etc.* [**Протира́ть**, **-ся**.

Протере́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Протира́ть**, **-ся**.

Протерпе́ть, *v. n. perf.* прецсиерпиc.

Протеса́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Протёсывать**, **-ся**.

Протестáція, **-и**, *f.* протестацыа; v. **Протестованіе**.

Протестованіе, **-я**, *n.* протестованиц.

Протестовáть, *v. a.* протестоwаc; **- вéксель**, протестоwаc wексеl; **-ся**, *v. p.* быть протестоwанym. [świadczenie, protestacya.

Протéстъ, **-а**, *m.* protest, o-

Протёсывать, **Протеса́ть**, *v. a.* прецсиосывать, прецсиосаc, обciосywаc, обciосаc; **-ся**, *v. p.* быть прецсиосywанym, прецсиосанym, *etc.* [текаць.

Протечь, *v. perf.*, v. *sub*: **Протéкать**.

Противéнь, **-вня**, *m.* brytfana; *Eccl. sl.* przepis, kopia.

Противи́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* прецсиiwны, спрzецсиiwiаjący сię.

Противи́токъ, **-тка**, v. **Противузави́токъ**.

Противи́ться, *v. r.* спрzецсиiwиаc сię кому, опиераc сię.

Противле́ніе, **-я**, *n.* спрzецсиiwиениe сię, опиераниe сię, опóр.

Противля́тися, *Eccl. sl.*, v. **Противи́ться**.

Проти́вникъ, **-а**, *m.* прецсиiwник, спрzецсиiwiаjący сię.

Противница, **-ы**, *f.* прецсиiwницa, спрzецсиiwiаjąca сię.

Проти́вническій, **-ая**, **-ое**, **Проти́вничій**, **-ья**, **-ье**, *adj.* прецсиiwникowy, до прецсиiwника należący. [stosownie; przykro.

Противно, *adv.* прецсиiwниe, нie-

Проти́вность, **-и**, *f.* прецсиiwноść, нiестосоwноść; прzykроść.

Проти́вный, **-ая**, **-ое**, *adj.* прецсиiwны, нiестоwны, wbrew czегo będący; прzykры; въ проти́вномъ слу́чаѣ, w прецсиiwным rаziе; проти́вный списо́къ, (†), прецпис, kopia; проти́вное лека́рство, прzykре lekarstwo.

Противо-бо́рецъ, **-рца**, v. **Противоборникъ**; **-бо́рникъ**, **-а**, *m.* прецсиiwник, аntagonista, nieprzyjaciel; **-бо́рница**, **-ы**, *f.* прецсиiwницa; **-бо́рный**, **-бо́рственный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* прецсиiwniczy, nieprzyjacielski; **-бо́рственіе**, **-я**, **-бо́рство**, **-а**, **-бо́рствованіе**, **-я**, *n.* опóр, спрzецсиiwиениe сię, спрzецсиiwианиe сię, опиераниe сię; **-бо́рствователь**, **-бо́рствовательница**, v. **Противоборникъ**, **Противоборница**; **-бо́рствовать**, *v. n.* комý, чемý, прецсиiwиć сię, спрzецсиiwиаc сię, опиераć сię комu, czemu, dawać опóр; **-вѣща́ніе**, **-я**, *n.* спрzецсиaниe, прецсиeczeниe, спрzецсиaниe сię; **-вѣща́ти**, *v. n. Eccl. sl.* прецczyć, спрzецсиaczać, спрzецсиaczаc сię; **-глаго́ланіе**, *Eccl. sl.*, v. **Противовѣщаніе**; **-глаго́латель**, **-я**, *m. Eccl. sl.* спрzецсиnik; **-глаго́лати**, *v. n. Eccl. sl.* прецczyć, прецсиiwиć сię; **-дѣ́йствіе**, **-я**, *n.* прецсиiwдziałaниe, oddziaływaниe, reakcya; **-дѣ́йствовать**, *v. n.* чемý, прецсиiw działać, oddziaływać; **-дѣ́йствующій**, **-ая**, **-ее**, *part. a.* прецсиiw działający, oddziaływający, oporny; **противодѣ́йствующая сѝла**, reakcya, oddziaływaниe; **-мудрствованіе**, **-я**, *n. Eccl. sl.* прецсиiwниe rozumowaниe; **Противо-мудрствовать**, *v. n. Eccl. sl.* прецсиiwниe rozumować; **-мышленникъ**, **-а**, *m. Eccl. sl.* прецсиiwник; **-полага́ніе**, **-я**, *n.* wystawиaниe czегo прецсиiw czemu; **-полага́ть**, **-положи́ть**, *v. a.* stawiać, wystawiać, wystawić со прецсиiw czemu; *przeczyć czemu, прецсиiwić сię czemu; **-положе́ніе**, **-я**, *n.* прецсиiwległość, прецсиiwноść; *Rhet.* прецсиiwstawieниe, antyteza; *Astron.*, v. **Противостоя́ніе**; **-положи́тельный**, v. **Противоположный**; **-положи́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Противополага́ть**, **-ся**; **-поло́жно**, *adv.* прецсиiwниe, wbrew; **-поло́жность**, **-и**, *f.* прецсиiwноść, прецсиiwieństwo, kontrast, różnica uderzająca; **-поло́жный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* прецсиiwległy, прецсиiwny; **-пре́чный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* спрzeczliwy, sporliwy, sporny, прzekorny; **-пре́чить**, *v. n.* прецczyć, zaprzeczać; **-пре́чіе**, **-я**, *n.* прецczeниe, спрzeczноść, sporność; **-стáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Противостоя́ть**; **-стоя́ніе**, **-я**, *n.* спрzецсиiwиениe сię, опóр, опрozycya; **-стоя́ть**, **-стáть**, *v. n.* опиераć сię, опóр czynić; **-стра́стіе**, **-я**, *n.*, v. **Антипатія**; **-чу́вствіе**, **-я**, *n.*, v. **Антипатія**; **-я́діе**, **-я**, *n.* lekarstwo прецсиiw трuциниe, antydot; **-я́дный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* прецсиiw трuциниe służący; противоя́дныя лека́рства, v. **Противоя́діе**.

Проти́ву, v. **Противъ**.

Противувестéственный, **-ая**, **-ое**, *adj.* прецсиiwny naturze, odstępujący od prawiдła, niezwyczajny. [*adj.* прецсиiwny prawu.

Противузако́нный, **-ая**, **-ое**, **Противъ**, *praep.* (*c. Gen.*) прецсиiw, naprzeciw, naprzeciwko; wbrew, niestósownie. [nie.

Протира́ніе, **-я**, *n.* прецсиecieraniе.

Протира́ть, **Протере́ть**, *v. a.* прецсиecierać, прецсиetrzeć, прецdzierać, прецdrzeć; – глаза́, прецsиetrzeć sobie oczy; *fig.* – комý-либо глаза́, *zdjąć komu obłok z oczu; протере́ть глаза́ де́ньгамъ, прецsиetrwonić pieniądze; **-ся**, *α) v. r.* прецсиecierać сię, прецsиetrzeć сię, прецdzierać сię, прецdrzeć сię; *β) v. p.* być прецсиecieraным, прецсиetartym, прецdzieraным, прецdartym.

Проти́рка, **-и**, *f.* прецсиecieraниe, прецsиetarcie.

Проти́скать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проти́скивать**, **-ся**.

Проти́скиваніе, **-я**, *n.* прецсиciskaниe, прецsиtłaczaниe.

Проти́скивать, **Проти́скать**, **Проти́снуть**, *v. a.* прецсиciskać, прецсиisnąć, прецsиtłaczać, прецsиtłoczyć; **-ся**, *α) v. r.* прецсиciskać сię, прецсиisnąć сię; *β) v. p.* być прецсиciskanym, прецsиtłaczanym, прецsиtłoczonym.

Проти́снуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Проти́скивать**, **-ся**.

Проткáть, *v. a. perf.* 1. ткáć przez czas niejaki; 2. v. *sub*: Протыкáть (II).

Проткнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Протыкáть, -ся** (I).

Протодіáконскій, -ая, -ое, *adj.* protodyakoński.

Протодіáконство, -а, *n.* protodyakońtwo. [dyakon.

Протодіáконъ, -а, *m.* proto-

Протоіерéй, -я, *m.* protojerej, protopop.

Протоіерéйскій, -ая, -ое, *adj.* protojerejski, protopopowy.

Протоіерéйство, -а, *n.* protojerejstwo.

Протоколúстъ, -а, *m.* protokolista. [spis.

Протоколъ, -а, *m.* protokoł,

Протокóльный, -ая, -ое, *adj.* protokołowy, od protokołu.

Протóкъ, -а, *m.* potok, strumień, struga.

Протолкáніе, -я, *n.* wyszturchanie, wypchanie.

Протолкáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Проталкúвать** (I).

Протолкáться, *v. r. perf.* 1. włóczyć się, wałęsać się czas niejaki; 2. v. *sub*: Проталкúвать, -ся (I).

Протолкнýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Проталкúвать, -ся** (I).

Протолковáть, *v. n. perf.* 1. przeszturchać, przecisnąć; 2. v. Протолковывать.

Протолковывать, Протолковáть, *v. a.* wykładać, wyłożyć, wyjaśniać, wyjaśnić, tłómaczyć, przetłómaczyć; **-ся**, *v. p.* być wykładanym, wyłożonym, wyjaśnianym, wyjaśnionym, tłómaczonym, przetłómaczonym.

Протолóчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Проталкúвать** (II).

Протомúть, *v. a. perf.* zmęczyć, znużyć kogo; protomić głodem; namorzyć kogo głodem; **-ся**, *v. r.* namęczyć się, namordować się. [*sub*: Протáплывать, -ся.

Протопúть, -ся, *v. perf.*, v.

Протоплéніе, -я, *n.* przepalenie, ogrzanie.

Протопóпица, -ы, *f.* protopopowa, żona protopopa.

Протопóпскій, -ая, -ое, *adj.* protopopski.

Протопóпъ, -а, *m.* protopop, starszy nad popami.

Протопресвúтеръ, v. **Протопóпъ, Протоіерéй**. [nie.

Протоптáніе, v. Протáптывание.

Протоптáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Протáптывать, -ся**.

†**Протóра**, -ы, *f.* strata, wydatki. [przetarganie.

Протóрганіе, -я, *n. Eccl. sl.*

Протóргать, Протóргнуть, *v. a. Eccl. sl.* przetargać, przetargnąć, przerywać, przerwać, przedzierać, przedrzeć; **-ся**, *v. r.* przerywać się, przerwać się, przedzierać się, przedrzeć się.

Протóргнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Протóргать, -ся**.

Проторговáть, *v. n. perf.* 1. targować, handlować przez czas niejaki; 2. v. *sub*: Проторговывать.

Проторговывать, Проторговáть, *v. a.* tracić, stracić na handlu, handlując stracić, przetargować, przehandlować; **-ся**, *v. r.* zbankrutować.

Проторжéніе, -я, *n.* przetarganie, przerwanie.

Проторжка, -и, *f.* bankructwo, zbankrutowanie.

Прóтори, -ей, *f. pl.* koszta sądowe, koszta procesowe, expensa, wydatki. [przetarte.

Протóрина, -ы, *f.* miejsce

Протóрить, *v. a.* 1. wyciągać kogo na koszt, na stratę; 2. (†), trwonić, marnować; **-ся**, *v. r.* wdawać się w koszta, wydawać, expensować.

Протóрить, *v. a. perf.* 1. przetorować, ubić drogę; 2. długo przetrzymywać kogo, dać czekać długo.

Прóторный, -ая, -ое, *adj.* ze stratą, z wydatkami połączony, ubytkowy. [strata, ubytek.

†**Прóторъ**, -а, *m.* wydatek,

Протóръ, -а, *m.* przejście, przebicie, przetłoczenie się (przez tłum).

Протосковáть, *v. n. perf.* (no komъ, o чёмъ), smucić się, trapić się, martwić się, gryźć się.

Прототúпъ, -а, *m.* prawzór, pierwowzór, wzór pierwotny.

Протóчина, -ы, *f.* 1. strumyk, potok; 2. (*u psów:*) biała kresa, pręga na łbie; 3. v. Молотóчина & Червотóчина.

Протóчинка, -и, *f. dim.*, v. **Протóчина**. [**Протáчивать**.

Проточúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Проточный**, -ая, -ое, *adj.* przeciekający, strumienny, strumieniowy, potokowy.

Протрáва, -ы, *f.* bejc, wygryzka, przetrawa.

Протравúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Протравлúвать, -ся**.

Протравлúваніе, -я, *n.* przetrawianie, bejcowanie.

Протравлúвать, Протравúть, *v. a.* przetrawiać, przetrawić, bejcować; *Artill.* przetykać, przetknąć rynadlem; **-ся**, *v. p.* być przetrawianym, przetrawionym, bejcowanym, *etc.*

Протравникъ, -а, *m. Artill.* przetyczka, rynadel.

Протрезвúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Протрезвля́ть, -ся**.

Протрезвлéніе, Протрéзвливаніе, -я, *n.* 1. przetrzeźwienie, przetrzeźwianie; 2. wytrzeźwienie, wytrzeźwianie.

Протрéзвливать, -ся, v. **Протрезвля́ть, -ся**.

Протрезвля́ть, Протрезвúть, *v. a.* przetrzeźwiać, przetrzeźwić; **-ся**, *v. r.* przetrzeźwiać się, przetrzeźwić się, wytrzeźwiać się, wytrzeźwić się.

Протрубúть, *v. n. perf.* przetrąbić, zatrąbić; *wytrąbić, rozgłosić. [**Протрáсывать**.

Протрясти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Протрáсываніе**, -я, *n.* przetrząsanie, przetrząsywanie.

Протрáсывать, Протрясти́, *v. a.* przetrząsywać, przetrząsnąć.

Протрáхиваніе, -я, *n.* przetrząsanie.

Протрáхивать, Протряхнýть, *v. a.* przetrzęsywać, przetrząsać, przetrząsnąć; **-ся**, *v. p.* być przetrząsanym, przetrząsniętym.

Протурúть, *v. a. perf.* przynaglić, znaglić kogo do czego.

Протухáніе, -я, *n.* zatęchnienie.

Протухáть, Протýхнуть, *v. n.* zatęchać, zatęchnąć, stęchnąć, ześmiardnąć.

Протýхлый, -ая, -ое, *adj.* zatęchły, stęchły, ześmiardły.

Протýхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Протухáть**. [nie.

Протыкáніе, -я, *n.* przetykanie. **I. Протыкáть, Проткнýть**, *v. a.* przetykać, przetknąć; przekłóć; przebijać, przebić; **-ся**, *v. p.* być przetykanym, przetkniętym.

II. Протыкáть, Проткáть, *v. a.* przetkać; tkać przez czas niejaki; **-ся**, *v. p.* być tkanym, przetkanym. [**Протёсниться**.

Протёснить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Протёсняться, Протёсниться**, *v. r.* przeciskać się, przecisnąć się, przetłaczać się, przetłoczyć się.

Протáкать, *v. n. perf.* przeszczekać, poszczekać przez czas niejaki.

Протягáть, *v. a. perf.* przeprawować, przeprocesować; **-ся**, *v. r.* przeprocesować się z kim; zniszczyć się przez proces.

Протягúваніе, -я, *n.* przeciągiwanie, wyciąganie.

Протягúвать, Протянýть, *v. a.* przeciągać, przeciągnąć, przewlekać, przewlec; odwlekać, odkładać; wyciągać, wyciągnąć; протянуть ноги, *wyciągnąć nogi, umrzeć; онъ ножки протянýлъ, *on nóżki wyciągnął; on nie żyje; on umarł; §. по одёжкѣ протягивай ножки, mierz się swoją piędzią; podług stawu grobla; niech się gęba zgadza z mieszkiem; tak krawiec kraje, jak mu materyi staje; stósuj się do okoliczności; **-ся**, *a*) *v. r.* przeciągać się, przeciągnąć się, wyciągać się, wyciągnąć się; *β*) *v. p.* być przeciąganym, przeciągniętym, wyciąganym, wyciągniętym.

Протяжéніе, -я, *n.* rozciągłość, dymensya; przeciągłość, przeciągnienie.

Протяжéнность, -и, *f.* możność być przeciągnionym, rozciągli-

ность, rozciągłość, rozszerzalność, ciągłość.

Протя́жка, –и, *f.* rozciągnienie, wyciągnienie; *przeciąg, przedłużenie, odwleczenie, odwłoka, przewłoka. [wlekle.

Протя́жно, *adv.* rozciągle, rozwlekle.

Протя́жность, –и, *f.* rozciągłość, rozwlekłość, przeciągliwość.

Протя́жный, –ая, –ое, *adj.* rozciągły, rozwlekły, przeciągliwy.

Протя́ти, *Eccl. sl.*, v. Растя́гивать; **Протя́тися**, v. Распростира́ться.

Протяну́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Протя́гивать, –ся. [wędą.

Проу́дить, *v. a. perf.* połowić

Проу́жинать, *v. n. perf.* przewieczerzować, wydać na wieczerze. [локъ.

Проу́локъ, –лка, v. Переу́локъ.

Проурча́ть, *v. n. perf.* przewarczyć, powarczyć, przemarkotać, przemruknąć; kruczeć, klukać, warczyć (w brzuchu).

Проуча́ть, –ся, v. Проу́чивать, –ся.

Проу́чиваніе, –я, *n.* 1. uczenie się przez pewny czas; 2. nauczanie, nauka.

Проу́чивать, **Проучи́ть**, *v. a.* 1. uczyć się, nauczyć się; *it.* v. Противе́рживать; 2. uczyć, nauczać; *uczyć, nauczać, nauczyć obyczajności, strofować, karać dla poprawy; я тебя́ проучу́! ja ciebie rozumu nauczę! poczekajno! –ся, *a*) *v. r.* uczyć się, pouczyć się przez czas pewny; *β*) *v. p.* być uczonym, nauczanym.

Проу́чка, –и, *f.* 1. uczenie się; 2. uczenie, nauczanie.

Проу́шина, –ы, *f.* dziura (jak *np.* w siekierze, w młotku, i t. p.).

Профе́ссорскій, –ая, –ое, *adj.* profes(s)orski, do profes(s)ora należący.

Профе́ссорство, –а, *n.* profes(s)orstwo, godność profes(s)ora.

Профе́ссоръ, –а, *m.* profes(s)or, nauczyciel.

Профи́ль, –я, *m.* 1. *Mal.* profil, widok boczny; 2. *Archit.* przecięcie pionowe z góry budynku.

Профи́льный, –ая, –ое, *adj.* profilowy; профи́льный чертёжъ, профи́льный разрѣ́зъ, v. Про́филь (2. *Archit.*).

Профильтрова́ніе, *Chem.*, v. Процѣ́живаніе.

Профильтро́вывать, **Профильтро́вать**, *Chem.*, v. Процѣ́живать. [тать.

Профинти́ть, *pop.*, v. Прокути́ть.

Профо́сскій, –ая, –ое, *adj.* profoski, do profosa należący.

Профо́съ, –а, *m.* profos.

Прохажи́ваніе, –я, *n.* przechadzanie, spacerowanie, przechadzka.

Прохажи́вать, **Проходи́ть**, *v. n.* przechadzać, przechodzić, chodzić, pochodzić przez czas niejaki.

Прохажи́ваться, **Проходи́ться**, *v. r.* przechadzać się, przechodzić się, przejść się, spacerować, przespacerować się.

Прохвати́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Прохва́тывать.

Прохва́тываніе, –я, *n.* przechwytywanie, przejmowanie, przenikanie.

Прохва́тывать, **Прохвати́ть**, *v. a.* przechwytywać, przechwycić; przejmować, przejąć, przenikać, przeniknąć; –ся, *v. p.* być przejmowanym, przejętym, przenikanym, przeniknięty.

Прохва́чиваніе, –я, *n.*, v. Прохва́тываніе.

Прохва́чивать, –ся, v. Прохва́тывать, –ся. [chorować.

Прохворо́ть, *v. n. perf.* przeProхво́стскій, **Прохо́стъ**, v. Профо́скій, Профо́съ.

Прохла́да, –ы, *f.* chłód, chłodek, świeżość powietrza, ochłodzenie, przechłodzenie.

Прохлади́тель, –я, *m.* przechłodziciel; v. Холоди́льникъ.

Прохлади́тельный, –ая, –ое, *adj.* przechładzający, ochładzający; прохлади́тельный напито́къ, napój chłodzący, przechładzający; *it.* v. Холоди́льный.

Прохлади́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Прохлажда́ть, –ся.

†**Прохла́дникъ**, –а, *m.* pieszczoch, niewieściuch, ciastoch.

Прохла́дность, –и, *f.* chłód, chłodek, świeżość powietrza.

Прохла́дный, –ая, –ое, *adj.* chłodny, chłodzący, przechładzający.

Прохладъ, –а, *m. pop.* wygoda, dogodność, pokój, odpoczynek; жить въ прохладѣ, żyć w rozkoszy, żyć rozkosznie.

Прохладѣть, *v. n. perf.* przechłodnąć, stać się chłodniejszym; *ostygnąć.

Прохлажда́ть, **Прохлади́ть**, *v. a.* przechładzać, przechłodzić, ochładzać, ochłodzić, ostudzać, ostudzić; –ся, *a*) *v. r.* przechładzać się, przechłodzić się, ochładzać się, ochłodzić się; *prowadzić życie rozkoszne, żyć w rozkoszy, rozkosznie; *β*) *v. p.* być przechładzanym, przechłodzonym, ochładzanym, ochłodzonym.

Прохлажде́ніе, –я, *n.* przechłodzenie, ochłodzenie, ochłoda.

†**Прохлаже́ніе**, v. Прохлажде́ніе. [v. *sub*: Прохлёстывать.

Прохлесну́ть, *v. perf. semelf.*, **Прохлестать**, *v. n. perf.* przechlastać, przechlasnąć, przetrzasnąć.

Прохлёстывать, **Прохлесну́ть**, *v. a.* chlastać, przechlasnąć, przetrzasnąć, przeciąć (*np.* biczem).

Прохлопота́ть, *v. n. perf.* przekłopotać, spędzić czas na kłopotach. [jęczeć.

Прохны́кать, *v. n. perf.* prze-

Прохо́день, –дня, *m.* powsinoga, wszędybył, tułacz, włóczęga, włóczykij.

I. Проходи́ть, **Пройти́**, *v. n.* przechodzić, przejść, chodzić, spacerować, przespacerować; (*o cieklisznach*:) przechodzić, przejść, przenikać, przebijać, przeciekać; (*o czasie*:) przechodzić, przejść, mijać, przemijać, przeminąć, upływać, upłynąć; прошла́ болѣзнь, przeszła, przeminęła choroba; дождь прошёлъ, deszcz przeszedł; прошла́ мо́лодость, młodość przeminęła; вре́мя уже́ давно́ прошло́, czas już dawno przeszedł, minął, przeminął; – мимо кого́, przechodzić, przejść mimo kogo; – по мосту́, przejść po moście; для меня́ онъ гото́въ пройти́ сквозь ого́нь и во́ду, on gotów by za mnie przejść przez ogień i wodę; on gotów by za mnie w ogień wskoczyć; – званіе, dóżność, wypełniać, wypełnić powołanie, obowiązek; (*o naukach*:) uczyć, objaśniać, przechodzić (z kim *np.* historyę).

II. Проходи́ть, *v. n. perf.* 1. chodzić, pochodzić przez czas pewny; онъ цѣлый день проходи́лъ попусту́, on cały dzień chodził nadaremnie; 2. mieć nad kim nadzór, mieć staranie, opiekować się, pielęgnować.

Проходи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: Прохажи́ваться.

Проходи́ще, –а, *n. Eccl. sl.* przechód, przejście, droga.

Проходни́къ, –я, *m.* dłóto tokarskie.

Проходно́й, (–ó́й), –áя, –óе, *adj.* przechodni; проходно́й дворъ, dom przechodni; проходна́я кишка́, *Anat.* kanał odchodowy.

Проходъ, –а, *m.* przechód, przejście, przechodzenie; przechód, przejście, miejsce którędy się przechodzi; слуховóй проходъ, *Anat.* otwór słuchowy; за́дній проходъ, v. Свищъ (zadnieprohódny).

Прохожде́ніе, –я, *n.* przechodzenie; wykład, wyłożenie (czego *np.* historyi); pełnienie, wykonywanie.

Прохо́жій, –ая, –ее, *adj.* przechodni, przechodzący, mimo idący, przejeżdżający.

Прохолажи́ваніе, –я, *n.* przechładzanie, ochładzanie, ostudzanie, oziębianie.

Прохолаживать, **Прохолоди́ть**, *v. a.* przechładzać, przechłodzić, ochładzać, ochłodzić, ostudzać, ostudzić, oziębiać, oziębić; –ся, *a*) *v. r.* przechładzać się, przechłodzić się, chłodzić się, ochłodzić, oziębiać się, oziębić się.

Прохолоди́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Прохолажи́вать, –ся.

Прохо́лодь, –и, *f.* chłód, przymrózek.

Прохоложе́ніе, -я, *n.* przechłodzenie.

Прохра́пѣть, *v. n. perf.* chrapieć przez czas niejaki.

Прохрома́ть, *v. n. perf.* pochromać, kuleć przez czas niejaki.

Процара́панье, -я, *n.* przedrapanie, rozdrapanie.

Процара́пать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Процара́пывать**, -ся.

Процара́пываніе, -я, *n.* przedrapywanie.

Процара́пывать, **Процара́пать**, *v. a.* przedrapywać, przedrapać; -ся, *v. p.* być przedrapywanym, przedrapanym.

Процвѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zakwitły.

Процвѣсти́ & Процвѣсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Процвѣта́ть**.

Процвѣта́ніе, -я, *n.* przekwitanie.

Процвѣта́ть, **Процвѣсти́ & Процвѣсть**, *v. n.* przekwitać, przekwitnąć, zakwitać, zakwitnąć; *kwitnąć.

Процвѣте́ніе, -я, *n.* zakwitnienie. [procentowy.

Проце́нтный, -ая, -ое, *adj.* **Проце́нтъ**, -а, *m.* procent.

Процессія, -и, *f.* processya.

Проце́ссъ, -а, *m.* proces, sprawa. [**Проце́живать**, -ся.

Проце́дить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проце́живаніе**, **Проце́живаніе**, -я, *n.* przecedzenie, przecedzanie.

Проце́живать, **Проце́дить**, *v. a.* przecedzać, przecedzić; -ся, *v. p.* przecedzać się, być przecedzanym, przecedzonym.

Прочахнуть, *v. n. perf.* suchoty mieć, długo na suchoty chorować.

Прочека́нивать, **Прочека́нить**, -ся, v. **Отчек...**

Про́ченіе, -я, *n.* chowanie, zachowanie, przeznaczanie.

Прочёркивать, **Прочеркну́ть**, *v. a.* przekreślać, przekreślić; -ся, *v. p.* być przekreślanym, przekreślonym.

Прочеркну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Прочёркивать**, -ся.

Прочеса́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прочёсывать**, -ся.

Прочёска, -и, *f.* przeczesanie.

Прочесть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прочитывать**, -ся.

Прочёсывать, **Прочеса́ть**, *v. a.* przeczesywać, przeczesać; -ся, *v. r. & p.* przeczesywać się, przeczesać się, być przeczesywanym, przeczesanym.

Прочётный, -ая, -ое, *adj.* brakujący, pochodzący z przerachowania się.

Прочётъ, -а, *m.* brak pieniędzy pochodzących z przerachowania się, summa brakująca; *it.* przeczytanie.

Прочика́ніе, **Прочика́ніе**, -я, *n.* przekalanie, przekłócie, otworzenie (*np.* wrzodu).

Прочика́ть, **Прочкну́ть**, *v. a.* przekalać, przekłóć, otwarzać, otworzyć (*np.* wrzód); -ся, *v. p.* być przekalanym, przekłótym, *etc.*

Прочи́стить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прочищать**, -ся.

Прочи́стка, -и, *f.* przeczyszczenie, przeczyszczanie.

Прочи́тать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прочи́тывать**, -ся.

Прочи́тываніе, -я, *n.* przeczytywanie.

Прочи́тывать, **Прочита́ть & Прочесть**, *v. a.* przeczytywać, przeczytać; czytać przez czas niejaki.

Про́чить, *v. a.* 1. chować, zachowywać, zachować; 2. - кому́-либо что, zachowywać, zachować komu co; przeznaczać, przeznaczyć komu co.

Прочища́ть, **Прочи́стить**, *v. a.* przeczyszczać, przeczyścić; -ся, *a*) *v. r.* przeczyszczać się, przeczyścić się, wyjaśniać się, wyjaśnić się (o niebie); *β*) *v. p.* być przeczyszczanym, przeczyszczonym. [чи́стка.

Прочище́ніе, -я, *n.*, *cfr.* **Про-**

Про́чій, -ая, -ее, *adj.* inszy, inny, drugi; про́чіе, *pl.* inne, drugie.

Прочкну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прочика́ть**, -ся.

Про́чность, -и, *f.* trwałość, mocność.

Про́чный, -ая, -ое, *adj.* trwały, mocny. [nie.

Прочте́ніе, -я, *n.* przeczytanie.

Прочь, *adv.* precz! прочь отъ меня́! поди́ прочь! *interj.* precz odemnie! pójdź precz! oddal się! odejdź!

Прома́къ, -а, *m.* żebrak.

Прошали́ть, *v. n. perf.* przeswawolić, przepędzić czas swawoląc. [wałęsać się.

Прошата́ться, *v. r. perf.* przeszwendać się.

Про́шва, -ы, *f.* (*u krawca*:) wypustka jedwabna, sukienna, i t. p.

Проше́дшій, -ая, -ее, *part. a.* przeszły; прошедшее вре́мя, *Gramm.* (*praeteritum*), czas przeszły.

Проше́ніе, -я, *n.* proszenie; prośba, suplika, petycya; żebranie. [przeszeptanie.

Прошепта́ніе, -я, *n.* szeptanie, **Прошепта́ть**, *v. n. perf.* przeszeptać przez czas niejaki.

Прошепты́ваніе, -я, *n.* przeszeptywanie.

Прошепты́вать, **Прошепта́ть**, *v. a.* przeszeptywać, przeszeptać.

Прошествіе, -я, *n.* przejście, przechód, upłynienie.

Прошиба́ніе, -я, *n.* przebijanie.

Прошиба́ть, **Прошиби́ть**, *v. a.* przebijać, przebić, przestrzelać, przestrzelić; прошиба́ть ядромъ стѣну, przebijać kulą działową ścianę; -ся, *a*) *v. r.* chybiać, chybić, uchybiać, uchybić, nie trafić; *mylić się; (*o drzewach*:) puszczać pączki; *β*) *v. p.* być przebijanym, przebitym.

Прошиби́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прошиба́ть**, -ся.

Прошиба́ть, -и, *f. pop.* przebicie pociskiem, przestrzelenie; *omyłka, błąd. [wanie.

Прошиваніе, -я, *n.* przeszy-

Прошива́ть, **Прошить**, *v. a.* przeszywać, przeszyć; szyć przez czas pewny; -ся, *v. p.* być przeszywanym, przeszytym.

Проши́вка, -и, *f.* 1. przeszycie, przeszywanie; 2. szew przeszywany.

Прошивно́й, (-и́й), -а́я, -о́е, *adj.* przeszywny, przeszywany.

Прошипѣть, *v. n. perf.* syczeć, sykać przez czas pewny.

Прошить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Прошива́ть**, -ся.

Прошко́ливать, **Прошко́лить**, v. **Проучивать** (2). [Плутъ.

Прошле́цъ, v. **Пройдоха.**

Прошлогодній, -яя, -ее, *adj.* przeszłoroczny; прошлогоднее вино́, przeszłoroczne wino.

Прошлый, -ая, -ое, *adj.* przeszły, zeszły.

Прошнуро́вывать, **Прошнурить**, v. **Проснуро́вывать.**

Прошнуро́вывать, **Прошнурова́ть**, v. **Проснур...**

Прошпикова́ніе, -я, *n.* naszpikowanie. [szpikować.

Прошпикова́ть, *v. a. perf.* na-

Прощу́ѣть, *v. n. perf.* przehalasować.

Прощальный, -ая, -ое, *adj.* pożegnalny, przy pożegnaniu zdarzający się; прощальный обѣдъ, uczta или bankiet na pożegnanie; прощальный день, dzień pożegnania или rozstania się; прощальное воскресе́нье, zapustna (mięsopustna) niedziela.

Прощаніе, -я, *n.* pożegnanie.

Прощать, **Простить**, *v. a.* komý-либо, przepuszczać, przepuścić, przebaczać, przebaczyć, darować, odpuszczać, odpuścić komu winę, występki darować; прощай! прощайте! żegnam cię! żegnam was! bądź zdrów! bywajcie zdrowi! -ся, *a*) *v. r.* - съ кѣмъ, żegnać się, pożegnać się z kim; прощаться съ друзья́ми, żegnać się z przyjaciółmi; *β*) *v. p.* być przepuszczanym, przepuszczonym, przebaczanym, przebaczonym, darowanym.

Проще, *adv. compar.* prościéj; про́ще всего́, najprościéj.

Прощегола́ть, *v. n. perf.* przestroić; przepędzić czas na strojeniu się; stracić, wydać pieniądze na strój; -ся, *v. r.* na strój wydać pieniądze. [**Пройдоха.**

Прощелы́га, -и, *m. pop.*, v.

†**Прощени́къ**, -а́, *m.* ten, któremu odpuszczono или przebaczono grzéchy.

Прощéніе, -я, *n.* przebaczenie, przepuszczenie, darowanie.

Прощéнный день, v. **Прощáльный** (день, *Eccl.*).

Прощúпаніе, -я, *n.* przerwanie, przetarganie, przeskubanie.

Прощúпываніе, -я, *n.* przerywanie, przetargiwanie, przeskubywanie.

Прощúпывать, **Прощипáть**, *v. a.* przerywać, przerwać, przetargać, przeskubywać, przeskubać; -ся, *v. p.* być przerywanym, przerwanym, przeskubywanym, przeskubanym.

Проѣдáніе, -я, *n.* przejadanie, przegryzanie, wyjadanie.

Проѣдáть, **Проѣсть**, *v. a.* przejadać, przejeść, przegryzać, przegryźć, przekąsać, przekąsić; przeżerać, przeżreć; wydawać, wydać na jedzenie; -ся, *a) v. r.* przejadać się, przejeść się; wydawać, wydać na jedzenie; *β) v. p.* być przejadanym, przejedzonym.

Проѣдéніе, v. **Проѣдáніе**.

Проѣдúна, -ы, *f.* miejsce przekąszone, przeżarte, przegryzione.

Проѣдчúвый, -ая, -ое, *adj.* wygryzający, wyżerający.

Проѣздить, *v. a. perf.* przejeździć; *it.* v. **Проѣзжáть** (II).

Проѣздка, -и, *f.* przejeżdżanie, przejechanie.

Проѣздный, -ая, -ое, *adj.* przejezdny, przejeżdżający.

Проѣзд, -а, *m.* przejechanie, przejażdżka, podróż; przejazd; на проѣздъ, na podróż.

Проѣзжáніе, -я, *n.* przejeżdżanie.

I. Проѣзжáть, **Проѣхать**, *v. n.* przejeżdżać, przejechać, ujechać; проѣхать въ день сто вёрстъ, ujechać przez dzień sto wiorst; -ся, *v. r.* przejeżdżać się, przejechać się.

II. Проѣзжáть, **Проѣздить**, *v. a.* przejeżdżać, przejeździć; -ся, *v. p.* być przejeżdżanym, przejeżdżonym. [jeżdżanie.

Проѣзжáніе, -я, *n.* przejeżdżanie.

Проѣзживать, -ся, v. **Проѣзжáть**, -ся (II).

Проѣзжій, -ая, -ее, *adj.* przejezdny; przejeżdżający; проѣзжая дорóга, droga przejezdna; **проѣзжій**, -аго, *s. m.* przejeżdżający, podróżny.

†**Прóѣсти**, -ей, *f. pl.* koszta stracone, wydatki.

Проѣстливый, -ая, -ое, *adj.* żarłoczny, obżarty.

†**Прóѣсть**, -и, *f.* rana.

Проѣсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проѣдáть**, -ся.

Проѣхáніе, -я, *n.* przejechanie.

Проѣхать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Проѣзжáть**, -ся (I).

Проэкзаминовáть, *v. a. perf.* przeekzaminować, przebadać.

Проявúтель, -я, *m. Eccl. sl.* wyjawiciel. [nie.

Проявлéніе, -я, *n.* objawie-

Проявлáть, **Проявúть**, *v. a.* objawiać, objawić, wyjawiać, wyjawić; -ся, *v. r. & p.* objawiać się, być objawianym, objawionym; zjawiać się, zjawić się; отнýда онъ проявúлся? skądże on się zjawił?

Прояснéніе, **Прояснúваніе**, -я, *n.* wypogodzenie się, wypogadzanie się.

Прояснúвать, **Прояснúть**, *v. n.* wypogadzać się, wypogodzić się, wyjaśniać się, wyjaśnić się.

Прояснúваться, **Прояснúться**, *v. r.*, v. **Прояснúвать**.

Прояснúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прояснáть**.

Прояснúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Прояснúваться** & **Прояснáться**.

Прояснúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Прояснúвать**.

Прояснáть, **Прояснúть**, *v. a.* wyjaśniać, wyjaśnić; -ся, *v. p.* być wyjaśnianym, wyjaśnionym.

Пружгло, -а, *n. Eccl. sl.* sieć, sidła.

Пругъ, -а, *m.*, *pl.* **пружи**, -овъ, *Eccl. sl.* szarańcza.

Прудúть, *v. a.* tamować bieg wody, robić tamę, groblę.

Прýдный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* skalisty, pełny skał i haków.

Прудовóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* stawowy, stawny, od stawu.

Прудъ, -а, *m.* 1. staw; 2. *Eccl. sl.* tama.

Пружéніе, -я, *n.* tamowanie.

Пружúна, -ы, *f.* (*propr.* & *) sprężyna; przyczyna, powód, narzędzie. [żynka; v. **Пружúна**.

Пружúнка, -и, *f. dim.* sprę-

Пружúнный, -ая, -ое, *adj.* sprężynny, sprężynowy.

Пружúть, *v. a.* prężyć, wyprężać, wyprężyć; -ся, *v. r.* wyprężać się. [cza.

Пружúе, -я, *n. Eccl. sl.* szarań-

Прусакъ, -а, *m. H. n.* (*blatta occidentalis*), prusak, (owad).

Прýтикъ, -а, *m. dim.* pręcik.

†**Прутúть**, *v. a.* rozdwoić rybę.

Прутковый, -ая, -ое, *adj.* prętowaty; прутковая рыба, rozdwojona i suszona ryba; прутковая икрá, ikra nieoczyszczona.

Прутнáкъ, -а, *m.* prącie.

Прутовóй, (-ы́й), v. **Прутковый**.

Прутъ, -а, *m.* (*pl.* **прýтья**, -ьевъ), pręt (żelazny *lub* z innego kruszcu); вязáльный прутъ, drót (do pończoch); бѣлужій прутъ, v. **Вязáгa**.

Прутяно́й, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* pręciany, z prątków.

Прушъ, v. **Геранiй**.

Прыганіе, -я, *n.* skakanie.

Прыгать, *v. n.* skakać.

Прúгнуть, *v. n.* skoczyć.

Прыгýнчикъ, -а, *m. dim.* skoczek, konik polny; lalka rzucająca się; *it.* (*H. n.*), v. **Кузнéчикъ**.

Прыгýнъ, -а, *m.* skoczek.

Прыгýнья, -и, *f.* skoczka.

Прыгъ, -а, *m.* skok, podskok.

Прыжóкъ, -жка, *m.* skoczek, podskoczenie.

Прúскалка, -и, *f.* pensel introligatorski do popryskiwania brzegów książki. [nakrapianie.

Прúсканіе, -я, *n.* pryskanie,

Прúскать, **Прúснуть**, *v. a.* pryskać, prysnąć, nakrapiać, nakropić; -ся, *v. r.* pokrapiać się.

Прыскъ, -а, *m.* popryskanego co; poprysk; pryśnienie, ucieczka, pierzchnienie; bieg, pęd.

Прúснуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Прúскать**. [bki, prędki, rączy.

Прúткій, -ая, -ое, *adj.* szy-

Прúткость, -и, *f.* szybkość, prędkość, rączość. [bieg, pęd.

Прыть, -и, *f.* szybki, prędki

Прыщáть, *v. n.* rzucać.

Прыщевáтый, -ая, -ое, *adj.* pryszczowaty, krostowaty.

Прыщевáтѣть, *v. n.* pryszczeć się, krostawieć. [pryszcz.

Прыщевúна, -ы, *f.* pryszczel,

Прыщенѣть, v. **Прыщевáтѣть**.

Прыщенéцъ, -нцá, *m. Bot.* (*ranunculus flamula*), pryszczeniec; jaskier mały.

Прыщúкъ, -а, *m. dim.* pryszczyk, pryszczel.

Прыщъ, -а, *m.* pryszcz, pryszczel, bąbel.

Прѣлый, -ая, -ое, *adj.* zaprzały, przepalony; прѣлые глаза, oczy zaognione. [chłość.

Прѣль, -и, *f.* zaprzałość, stę-

Прѣніе, -я, *n.* spór, sprzeczka; przanie; potnienie.

Прѣсность, -и, **Прѣснота**, -ы́, *f.* przaśność, słodkość.

Прѣсный, -ая, -ое, *adj.* przaśny, słodki.

Прѣснякъ, -á, *m.* chleb bez drożdży, przaśnik. [заться.

Прѣтúся, *Eccl. sl.*, v. **Состя-**

Прѣть, *v. n.* 1. przeć, pocić się, potnieć; 2. dusić się; gnić, psuć się.

Пря, -и, *f. Eccl. sl.* spór.

Прядать, **Прúпуть**, *v. n.* skakać, skoczyć, skoknąć, podskoczyć.

Прядéніе, -я, *n.* przędzenie.

Прáдиво, -а, *n.* przędziwo.

Прядúльный, -ая, -ое, *adj.* przędny, przędzalny, do przędzenia. [przędzalnia, przędziarnia.

Прядúльня, -и, *f.* przędnia.

Прядúльщикъ, -а, *m.* przędek, przędca, przędzalnik.

Прядúльщица, -ы, *f.* przędka, przędzalnica.

Прядь, -и, *f.* przędza, nić.

†**Пряжа**, -и, *f.* przędza; przędziwo.

Пряженéцъ, -нцá, *m.*, **Пряженúца**, -ы, *f.* pasztet w maśle smażony.

Пряжéніе, -я, *n.* smażenie w maśle. [Пряженéцъ.

Пряженчикъ, -а, *m. dim.*, v.

Пряжечка, -и, *f. dim.* sprzążeczka.

Пря́жечный, -ая, -ое, *adj.* sprzączkowy.

Пря́жить, *v. a.* smażyć w maśle; -ся, *v. p.* być smażonym w maśle.

Пря́жка, -и, *f.* sprzączka.

Пря́жно, -а, *n. Eccl. sl.* placek w maśle smażony.

Пря́лица, *Eccl. sl.*, v. **Пря́лка**.

Пря́лка, -и, *f.*, **Пря́лочка**, -и, *f. dim.* przęśla, kądziel.

Пряне́хонекъ, -нька, -нько, *adj.* prościutki.

Пряне́хонько, *adv.* prościutko.

Пряни́на, -и́, *f.* prostość.

Пряни́къ, -а́, *m.* człowiek szczéry, prosty, otwarty, poczciwiec. [padła do poziomu.

Пряни́на, -и́, *f.* linia prosto-

Пряни́ть, *v. a.* prostować, wyprostować; -ся, *a) v. r.* prostować się, wyprostować się; *β) v. p.* być prostowanym.

Пря́ница, -ы, *f.* droga prosta.

Пряле́ніе, -я, *n.* prostowanie.

Пря́ный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* naprzeciwko będący, stojący, leżący.

Пря́мо, *adv.* prosto, w prostéj linii, wprost; prosto, otwarcie, szczérze; bezpośrednio; prawdziwie, istotnie. [szczérość.

Прямоду́шіе, -я, *n.* prawość,

Прямоду́шный, -ая, -ое, *adj.* prawy, szczéry.

Прямо́й, -а́я, -о́е, *adj.* prosty, niekrzywy; * prawy, prawdziwy, szczéry; istotny; прямая линія & прямая, -ой, *s. f. Mathem.* linia prosta; прямой уголъ, *Mathem.* kąt prosty; прямымъ путемъ, prostą drogą.

Прямолине́йный, -ая, -ое, *adj.* prostokreśiny, z linij prostych.

Прямоли́чный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wprost, naprzeciw stojący, będący, znajdujący się.

Пряморо́гій, -ая, -ое, *adj.* prostorogi. [rość.

Прямота́, -ы́, *f.* prostota, szczé-

Прямоуго́льникъ, -а, *m.* prostokąt. [prostokątny.

Прямоуго́льный, -ая, -ое, *adj.*

Прямо́й, v. **Прямо́й**.

Прямь, -и, *f.* linia prosta.

Пря́никъ, -а, *m.* piernik.

Пря́ница, -ы, *f.* forma na pierniki. [niczek.

Пря́ничекъ, -чка, *m. dim.* pier-

Пря́ничникъ, -а, *m.* piernikarz. [karka.

Пря́ничница, -ы, *f.* piernicz-

Пря́ничный, -ая, -ое, *adj.* pierniczny, piernikowy. [ność.

Пряноватость, -и, *f.* korzenność.

Пряноватый, -ая, -ое, *adj.* korzenny, ostry, gryzący nieco.

Пря́ность, -и, *f.* korzenność, ostrość; **пря́ности**, *pl.* korzenie. [**Прядать**.

Пря́нуть, *v. semelf.*, v. *sub*:

Пря́ный, -ая, -ое, *adj.* korzenny, ostry, gryzący. [nie.

Пряньё, -я́, *n. prov.* przędze-

Прясельникъ, -а, *m. Bot.* (*atractylis*), prześlica, szafran płonny, dziki, krokos, kądziel, wrzeciono.

Пряслица, -ы, *f.*, **Пряслице**, -а, *n.* prześlica, kądziel.

Прясло, -а, *n.* przęsło, część parkanu, płotu. [być przędzonym.

Прясть, *v. a.* prząść; -ся, *v. p.* być przędzonym.

Пря́танье, -я, *n.* chowanie.

Пря́тать, *v. a.* chować; -ся, *a) v. r.* chować się, kryć się; *β) v. p.* być chowanym, krytym.

Пря́ха, -и, *f.* prządka, przędziarka.

Псалмопи́сецъ, -сца, *m.* pisarz psalmów, psalmograf, psalmodziej, psalmista.

Псалмопѣ́вецъ, -вца, *m.* śpiewak psalmów, psalmista; *cfr.* **Псалмопи́сецъ**.

Псалмопѣ́ніе, -я, *n.* psalmowanie, śpiewanie psalmów.

Псало́пникъ, а, *m.* psalmista; v. **Псалмопи́сецъ** & **Псало́мщикъ**.

Псало́пный, **Псало́пскій**, -ая, -ое, *adj.* psalmowy.

Псало́мщикъ, -а, *m.* psalterzysta, obowiązany odbywać psalmy.

Псало́къ, -лма́, *m.* psalm.

Псалты́рный, -ая, -ое, *adj.* psalterzowy.

Псалты́рщикъ, -а, *m.* ten co czyta psalmy za umarłych, psalterzysta. [terz, psałterzyk.

Псалты́рь, -я, *m. Eccl. sl.* psał-

Псалты́рникъ, v. **Псало́пникъ**.

Псалты́рь, -я, *f.* psałterz.

Псе́рный, -ая, -ое, *adj.* psiarny; псе́рный дворъ, psiarnia.

Псе́рня, -и, *f.* psiarnia.

Псарь, -я, *m.* psiarz.

Псевдони́мъ, -а, *m.* pseudonym.

Псилла, -ы, *f. H. n.* (*psylla*), fałszywa motylica. [so psie.

Псина, -ы, *f.* smród psi; mię-

Псинка, -и, *f.* (*pl.* **пси́нки**, -нокъ), *Bot.* psianka, psinki; strzali jad; nocny cień; v. **Поси́нъ**; золотосто́лочныя пси́нки, v. **Я́блоко** (**любо́вное**); яицевидныя пси́нки, v. **Демья́нка**.

Психи́ческій, -ая, -ое, *adj.* psychyczny, duszny.

Психологи́ческій, -ая, -ое, *adj.* psychologiczny.

Психоло́гія, -и, *f.* psychologia, nauka o duszy.

Психоло́гъ, -а, *m.* psycholog.

Пси́ца, -ы, *f.* psica.

Псо́вина, -ы, *f.* długie włosy na przednich łapach psów myśliwczych.

Псо́вый, -ая, -ое, *adj.* psi; псо́вая охота, polowanie z psami.

Псо́фія, -и, *f. H. n.* (*psophia*), wrzaskot, (ptak).

Пта́ха, -и, *f. Eccl. sl.* ptak.

†**Птахъ**, -а, *m.* ptak.

Пта́шечій, -ья, -ье, *adj.* ptaszęcy, ptasi. [ozek.

Пта́шечка, -и, *f. dim.* ptasz-

Пта́шій, v. **Пта́шечій**.

Пта́шка, -и, *f. dim.* ptaszek.

Птенёцъ, -нца, *m.* ptaszę, ptaszątko; * dzieciątko.

Пти́ца, -ы, *f.* ptak; дворо́выя пти́цы, drób'; §. видна́ пти́ца по полёту, v. *sub*: **Полётъ** (§).

Птицево́дство, -а, *n.* chowanie ptaków, drobi. [гада́ніе.

Птицеволхво́ваніе, v. **Птице-**

Птицеволхво́ватель, v. **Птицегада́тель**.

Птицеволшёбствовать, *v. n.* przepowiadać, wróżyć z krzyku *lub* z lotu ptaków.

Птицегада́ніе, -я, *n.* ptaszowieszczba, wieszczenie z ptaków.

Птицегада́тель, -я, *m.* ptaszowieszczek, *augur.*

Птицело́въ, -а, *m.* ptasznik.

Птицемле́чникъ, -а, *m. Bot.* (*ornithogalum*), śniedek.

Птицесе́рдъ, -а, *m.*, v. **Вошь** (слоновая). [толо́гія.

Птицесло́віе, -я, *n.*, v. **Орнитицея́тель**, *Eccl. sl.*, v. **Птицело́въ**. [пта́шечка.

Пти́чица, -ы, *f. dim. Eccl. sl.* **Пти́чище**, -а, *n. Eccl. sl.* ptak.

Пти́чищный, *Eccl. sl.*, v. **Пти́чій**. [ptaszek.

Пти́чищъ, -а, *m. Eccl. sl.* ptak,

Пти́чій, -ья, -ье, *adj.* ptaszy; пти́чій языкъ, ptaszy język; *Bot.* ptaszy język; *Artill.* kulociąg, grajcar; пти́чья голова́, *Bot.*, v. **Воробѝнникъ**, **Воробѝшникъ**; пти́чье гнѣздо́, ptasze gniazdo; *Bot.* ptasze gniazdo, pasternak polny, pasternaczek; v. **Млади́чица** (гнѣздная); пти́чье молоко́, v. **Птицемле́чникъ**.

Пти́чка, -и, *f. dim.* ptaszek; §. пти́чкой своё гнѣздо краснѣ, każda liszka swój ogon chwali.

Пти́чка-му́ха, v. **Колибри́**.

Пти́чникъ, -а, *m.* 1. ptasznik; 2. ptaszarnia.

Пти́чница, -ы, *f.* 1. ptaszniса; 2. v. **Пти́чникъ** (2). [(2).

Пти́чня, -и, *f.*, v. **Пти́чникъ** (2).

Пти́щъ, -а, *m. Eccl. sl.* ptak.

Публика, -и, *f.* publiczność.

Публика́ція, -и, *f.* publikacya, ogłoszenie, obwieszczenie.

Публикова́ть, *v. a.* publikować, ogłaszać, ogłosić, obwieszczać, obwieszczyć; -ся, *v. p.* być publikowanym, ogłaszanym, ogłoszonym.

Публи́чно, *adv.* publicznie, głośnie, jawnie. [czność.

Публи́чность, -и, *f.* publi-

Публи́чный, -ая, -ое, *adj.* publiczny, głośny, jawny.

Пу́га, -и, *f.* szerszy koniec jaja.

Пу́галище, **Пу́гало**, -а, *n.* straszydło, latwa.

Пуга́ніе, -я, *n.* straszenie.

Пуганый, **Пу́ганый**, -ая, -ое, *part.* straszony; §. пу́ганая воро́на и кусто́ бои́тся, straszona wrona boi się nawet krzaka; *it.* v. *sub*: **Воро́на** (§).

Пугáть, *v. a.* straszyć, przestraszać, strachu nabawiać; **–ся**, *v. r.* bać się, lękać się; онъ всего пугáется, on wszystkiego się lęka.

Пугáчъ, *v.* **Филúнъ**.

Пýгвица, **-ы**, *f. Eccl. sl.* guzik.

Пугли́вость, **-и**, *f.* lękliwość, bojaźliwość. [kliwy, bojaźliwy.

Пугли́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* lę-

Пугнýть, *v. a. semelf.* кого-либо, przestraszyć.

Пýговица, **-ы**, *f.* guzik.

Пýговка, **-и**, *f. dim.* guziczek; galka.

Пýговочникъ, **-а**, *m.* guzikarz; *Bot.* v. **Шароцвѣтникъ**.

Пýговочница, **-ы**, *f.* guzikarka. [guzikowy.

Пýговочный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Пýдаръ, **-я**, *m. Eccl. sl.* drążnik, tragarz.

Пýдель, **-я**, *m.* pies, pudel.

Пудовúкъ, **-á**, *n.* ciężar 40-funtowy, gwicht.

†Пудовщúкъ, **-á**, *m.* ważniczy, mający wagi pod swoim dozorem.

Пудовóй, (**-ы́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.* pudowy; пудовáя гúря, ciężar, gwicht pudowy.

Пýдра, **-ы**, *f.* puder.

Пýдреникъ, **-а**, *m.* pudermantel, podwłośnik.

Пýдреница, **-ы**, *f.* pudernik, puszka *lub* worek z pudrem.

Пýдреніе, **-я**, *n.* pudrowanie.

Пýдрить, *v. a.* 1. pudrować; 2. – кому-либо гóлову, *strofować, łajać kogo; **-ся**, *a*) *v. r.* pudrować się; *β*) *v. p.* być pudrowanym. [drowy.

Пýдряный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pu-

Пудъ, **-а**, *m.* pud, waga od 40 funtów. [лище.

Пужáло, *Eccl. sl.*, v. **Пугáлище**.

Пужáніе, **Пужáть**, v. **Пугáніе**, **Пугáть**.

Пужли́вость, **Пужли́вый**, v. **Пугливость**, **Пугливый**.

Пузáнчикъ, **Пузáнъ**, **-а**, *m.* brzuchal, brzuchacz.

Пузáнья, **-и**, *f.* brzuchaczka.

Пузáстый, **Пузáтый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* brzuchaty, łonisty. [sko.

Пузúще, **-а**, *n. augm.* brzuszysko.

Пýзо, **-а**, *n. pop.* brzuch gruby.

Пузырева́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pęcherzowaty, pęcherzykowaty.

Пузырёкъ, **-рькá**, *m. dim.* pęcherzyk; banieczka szklanna.

Пузыренóжка, v. **Мóха**.

Пузырёчекъ, **-чка**, v. **Пузырёкъ**. [pęcherzysty.

Пузúристый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Пузúриться, *v. r.* bańki puszczać. [cherzysko.

Пузúрище, **-а**, *n. augm.* pę-

Пузырковáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pęcherzykowaty; *it.* v. **Пузúристый**.

Пузúрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pęcherzowy; пузúрное дéрево = **Пузúрникъ древéсный**, *Bot.* (*colutea arborescens*), miechunki.

Пузырчатка, **-и**, *f. Bot.* (*utricularia*), pływacz.

Пузырь, **-я**, *m.* pęcherz; bańka na wodzie; bąbel, pryszcz od sparzenia; bańka (szklanna, aptekarska); *dziecię małe a tłuste; bachor.

Пýкалка, **-и**, *f.* pukawka.

Пýканье, **-я**, *n.* pękanie, trzaskanie. [trzaskać.

Пýкать, *v. n.* pukać; pękać,

Пýкля, **-и**, *f.* kędzior, loki.

Пýкнуть, *v. n. semelf.* pęknąć, trzasnąć.

Пýколька, **-и**, *f. dim.* loczek.

Пукъ, **-а**, *m.* pęk, wiązanka (słomy, *etc.*); bukiet wielki.

Пýлевый, **-ая**, **-ое**, *adj.* kulowy; пýлевое лúяло, forma do lania kul.

Пýло, **-а**, *n.*, **Пулъ**, **-а**, *m.* najmniejsza dawna moneta miedziana, szelążek, halerz.

Пýлька, **-и**, *f. dim.* kulka, mała kula. [pulsowy.

Пýльсовый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Пульсъ, **-а**, *m.* puls.

Пультъ, **-а**, *m.* pult, pulpit.

Пуля, **-и**, *f.* kula (karabinowa); лить пули, *wiatry puszczać, łgać, kłamać.

Пýлпа, **-ы**, *f.* 1. v. **Пóмпа**; 2. funtowa skóra.

Пýлповый, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. v. **Пóмповый**; 2. z funtowéj skóry.

Пулпáсъ, v. **Самшúтъ**.

Пунктúрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* kropkowany; do kropkowania.

Пунктúровать, *v. a.* kropkować; **–ся**, *v. p.* być kropkowanym. [wanie.

Пунктиро́вка, **-и**, *f.* kropko-

Пунктýра, v. **Графья**.

Пунктъ, **-а**, *m.* punkt, artykuł.

Пунóчка, **-и**, *f.* 1. *H. n.* (*emberiza nivalis*), śnieguła; 2. v. **Сосновка**. [*tora*:) ponczny.

Пунсóвъ, **-а**, *m.* (*u introliga-*

Пунцóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* ponsowy. [*adj.* ponczowy.

Пуншевóй, (**-ы́й**), **-áя**, **-óе**, *adj.*

Пуншъ, **-а**, *m.* poncz.

Пýня, **-и**, *f.* szopa na słomę.

Пупáвка, **-и**, *f.*, пупавка Рúмская, краси́льная, *Bot.* rumian farbierski; v. **Ромáшка**; пупáвка вонúчая, (*anthemis cotula*), rumieniec śmierdzący; psi rumień; piel.

Пупáвникъ, **-а**, *m.*, v. **Пупáвка**.

Пупконóидный, **Пупковáтый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* pępkowaty.

Пуповúна, **-ы**, *f. Anat.* pępowina, sznurek pępkowy.

Пупóвникъ, v. **Подорóжникъ** (**водянóй**) & **Пупóчникъ**. [czek.

Пупокъ, **-пкá**, *m. dim.* pępe-

Пупóчникъ, **-а**, *n. Bot.* (*cotyledon umbilicus*), rozłog.

Пупóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* pępkowy; пупóчный канáтикъ, sznurek pępkowy, pępowina; пупóчная трава, v. **Пупóчникъ**.

Пупъ, **-а**, *m.* pęp, pępek.

Пупырышекъ, **-шка**, *m. dim.* pęcherzyk, bąbelek.

Пупы́рь, **-я**, *m.* pryszcz, pryszczel, bąbel. [czek drzewny.

Пýпышекъ, **-шка**, *m. dim.* pą-

Пýпышъ, **-а**, *m.* kieł, kiełek, zarodek, wypukłość.

Пýра, **-ы**, *f.*, v. **Лофъ**. [żna.

Пурга, **-и**, *f.* zawierucha śnie-

Пургане́цъ, **-нца**, *m. pop.* proszek na womity. [purpurowy.

Пурпýровый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Пурпуръ, **-а**, *m.* purpura.

Пускáй, *adv.* niechaj.

Пускáніе, **-я**, *n.* puszczanie; – крóви, puszczanie krwi.

Пускáть, **Пустúть**, *v. a.* puszczać, puścić; wpuszczać, wpuścić; puszczać, puścić (*np.* bomby, race, strzały); puszczać (*np.* pączki, korzenie); *it.* пустúть корáбль ко дну, pogrążyć okręt w morzu, zatopić okręt; – кровь, puszczać, puścić krew'; – жильцóвъ въ свой домъ, wynajmować, wynająć lokatorom swój dom; – на вóлю, v. **Отпускáть** (на вóлю); – кого-либо по мúру (*abo* съ сумóю, въ рубáшкѣ), przywieść kogo do ubóstwa, do ostatniéj nędzy; przyprowadzić kogo do tego, żeby z torbą *abo* o proszonym chlebie chodził; wyzuć kogo z koszuli, ogołocić kogo, zrujnować kogo; – что въ огласку, rozgłaszać co; пустúть пыль въ глазá, *zamydlić komu oczy; **-ся**, *α*) *v. r.* puszczać się, puścić się, udawać się, udać się; rzucać się, rzucić się; – во что, puszczać się, puścić się na co, oddawać się, oddać się czemu; – въ торгъ, zaczynać, zacząć handlować; *β*) *v. p.* być puszczanym, puszczonym, *etc.*

†Пýсканка, **-и**, *f.* armata, działo.

Пустельгá, **-и**, *f. H. n.* (*falco tinnunculus*), pustułka; бóльшая –, v. **Зимолётъ**. [*adj.* puściuchny.

Пустёхонекъ, **-нька**, **-нько**, **Пустúть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Пускáть**, **-ся**.

Пустобрёдъ, v. **Пустомéля**.

Пустоголóвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* głupi.

Пустодóмка, **-и**, *f.* zła gospodyni, o dom swój niedbająca.

Пустодóмъ, **-а**, *m.* zły gospodarz, o dom swój niedbający.

Пустóй, **-áя**, **-óе**, *adj.* (*propr.* & *) pusty, próżny, czczy; próżny, nadaremny; nic nieznaczący.

Пустокорúмъ, **-а**, *m.* człowiek *lub* zwierzę nie warci żywienia.

Пустомéлить, *v. n.* brzedzić, bzdurzyć, paplać. [plotka.

Пустомéльство, **-а**, *n.* brednia,

Пустомéля, *s. c.* papla, gaduła, świegot.

Пустоплёсье, **-я**, *n.* okolica, niezaludniona, pusta.

Пустопорóжній, **-яя**, **-ее**, **Пустопорóжній**, **-ая**, **-ее**, *adj.* pusty, próżny.

Пусторо́сль, -и, *f.*, v. Бузина (кистя́стая). [(души́стый).
Пусторы́ль, v. Чубу́шникъ
Пусторѣ́чить, **Пусторѣ́чье**, v. **Пустослови́ть**, **Пустосло́вье**.
Пустосвя́тный, -ая, -ое, *adj.* obłudny.
Пустосвя́тство, -а, *n.* obłuda.
Пустосвя́тъ, -а, *m.* obłudnik, nabożnis, bigot. [стосло́въ.
Пустосло́вецъ, -вца, v. Пу-
Пустосло́вить, *v. n.* bredzić, bzdurzyć, paplać.
Пустосло́вье, -я, *n.* próżnomowność, brednie, paplotanie.
Пустосло́вка, -и, *f.* świegotka, papla.
Пустосло́вный, -ая, -ое, *adj.* czczy, próżny, próżnomowny.
Пустосло́въ, -а, *m.* świegot, klekot, plotkarz, pleciuch.
Пустосо́чникъ, v. Трубачъ, (3. *Bot.*).
Пустота́, -ы́, *f.* pustota, pustość, próżność, miejsce próżne.
Пустотѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* pusty, próżny.
Пустоцвѣ́тъ, -а, *m.* czczy kwiat, nie wydający owocu.
†**Пустошти́ть**, v. **Опустошить**.
Пусто́шка, v. Потатуйка.
Пу́стошка, -и, *f. dim.*, *cfr.* Пу́стошь.
Пусто́шный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* do pustoszy należący; *próżny, nadaremny, bezpożyteczny; *it.* v. **Пусты́нный**.
Пу́стошь, -и, *f.* pustosz, miejsce, okolica niezaludniona.
Пустый, v. **Пустой**.
Пустынникъ, -а, *m.* pustelnik.
Пустынница, -ы, *f.* pustelnica.
Пустынничать, *v. n.* pustelniczyć, pustelnicze życie pędzić.
Пустынническій, -ая, -ое, *adj.* pustelniczy.
Пустынничество, -а, *n.* pustelnictwo, życie pustelnicze.
Пустынничій, v. **Пустынническій**. [*sl.*, v. **Пустынникъ**.
Пустынногражданинъ, *Eccl.*
Пустынножи́тель. **Пустынножи́тельница**, v. **Пустынникъ**, **Пустынница**. [**Пустынничать**.
Пустынножи́тельствовать, v. **Пусты́нный**, -ая, -ое, *adj.* pustelniczy, pustynny, samotny.
Пу́стынскій, -ая, -ое, *adj.* klasztorny.
Пустынство, -а, *n.* *Eccl. sl.* pustelnictwo, życie pustelnicze.
Пу́стынь, -и, *f.*, **Пу́стынька**, -и, *f. dim.* domek pustelniczy.
Пу́стыня, v. **Пустынь**. [szcza.
Пустыня, -и, *f.* pustynia, pu-
Пустырникъ, v. Лвинохвостъ (сердечный).
Пустырь, -я, *m.* pustki, miejsce puste między domami.
Пустышка, -и, *f. pop.* nic, bagatela; (*w myśliw.*) suka, która jeszcze nie była szczenną.
Пусть, *adv.* niech, niechaj.
Пустѣть, *v. n.* pustoszeć.
Пусты́къ, -а́, *m.*, пустяки, -о́въ, *pl.* brednie, fraszki, plotki, bajki.
Пусты́чить, v. **Пустослови́ть**.
Пу́таница, -ы, *f.* plątanina; *plotki, głupstwa; *it.* v. **Пу́танъ**.
Пу́танье, -я, *n.* plątanie, wikłanie.
Пу́тань, -и, *f.* plątanina, jedwab' *lub* nici poplątane.
Пу́тать, *v. a.* plątać, wiklić, motać; *wplątać kogo w co; -ся, *v. r.* plątać się, wiklić się.
Путевни́къ, -а́, *m.* żurnał podróżny. [водитель.
Путеводи́тель, -я, *m.* (*propr.* & *) przewodnik.
Путеводи́тельница, v. Путеводитель. [dnik.
Путеводи́тельство, -а, *n.* przewod-
Путеводи́тельствовать, *Eccl. sl.*, v. **Путеводи́ть**.
Путеводи́ть, -я, *m.* przewo-
Путево́й, (-жій), -а́я, -о́е, *adj.* drożny, drogowy; путева́я наде́ржки, koszta podróży.
Путева́ръ, -а, *m.* narzędzie do mierzenia drogi. [dnik.
Путеука́затель, -я, *m.* przewo-
Путёцъ, v. Литникъ.
Путешественникъ, -а, *m.* podróżny, podróżnik, podróżujący, wojażer. [drożująca.
Путешественница, -ы, *f.* po-
Путешественный, -ая, -ое, *adj.* podróżowy, podróżny.
Путеше́ствіе, -я, *n.* podróż, podróżowanie; książka zawierająca podróże. [drożowanie.
Путеше́ствованіе, -я, *n.* po-
Путеше́ствователь, -я, *m.* podróżny, podróżnik, podróżujący.
Путеше́ствовать, *v. n.* podróżować, być w drodze. [żysko.
Пути́ще, -а, *n.* *Eccl. sl.* dro-
Путлище, -а, *n.* rzemień od strzemień.
Путло́, -а́, *n.* pęcina, pęto; rzemień do przytrzymywania ptaka drapieżnego.
Путля́нка, -и, *f.* labirynt.
Пу́тникъ, -а, *m.*, **Путница**, -ы, *f.* podróżnik, wędrownik.
Пу́тный, -ая, -ое, *adj.* podróżny.
Пу́товый, -ая, -ое, *adj.* pętowy; пу́товая кость, pęcina, przegub końśki.
Пу́ты, -ъ, *f. pl.* pęta; *it.* *Eccl. sl.* v. Око́вы.
Путь, -и, *m.* (*Instr. Sing.* путёмъ), (*propr.* & *) droga; podróż; środek, sposób do dojścia czego; przeznaczenie; życie; powodzenie, korzyść, pożytek; zdolność, sposobność; zgon, śmierć; млёчный путь, *Astron.* droga mleczna; сухи́мъ путёмъ, lądem; *it.* v. **Отправля́ться** (въ путь), **Собира́ться** (съ путя́), **Наставля́ть** (на путь); въ нёмъ путя не бу́детъ, z niego nie będzie pożytek; ему́ ничего́ въ путь не идётъ, jemu się nic nie wiedzie; on nie ma żadnéj korzyści; путёмъ, *adv.* dobrze, porządnie; путёмъ побранйть кого́-либо, porządnie kogo wyłajać.
Пухленькій, -ая, -ое, *adj.* pulchniutki.
Пу́хлина, -ы, *f.* puchlina.
Пухлый, -ая, -ое, *adj.* opuchły, spuchły.
Пухля́къ, -а́, *m.* 1. *H. n.*, v. Синя́ца (хохля́тая); 2. *Bot.* v. Пе́рецъ (во́лчій).
Пухнуть, *v. n.* puchnąć.
Пуховни́къ, -а́, *m.* pościel puchowa. [szek.
Пуховя́нка, -и, *f. dim.* pu-
Пуховичёкъ, -чка́, *m. dim.* pierzynka.
Пухо́вникъ, -а, *m.* *Bot.* (*nerium oleander*), oleander, płochowiec.
Пухо́вый, -ая, -ое, *adj.* puchowy; пухо́вая шля́па, kapelusz kastorowy. [*rum*), wełnianka.
Пухоно́съ, -а, *m.* *Bot.* (*eriphorum*).
Пухоцвѣ́тъ, v. Вѣнечникъ (мохна́тый).
Пухъ, -а, *m.* puch, puszek; mech twarzy, na roślinie; mech zwierzęcy; бобро́вый пухъ, mech bobrowy.
Пучегля́дить, -и, *n.* wlepiać, wlepić w co oczy, wywalić, wytrzeszczyć oczy na co, na kogo.
Пучегля́зничать, *v. n.* gapować, otwartemi ustami patrzeć.
Пучегля́зъ, -а, *m.* gap', gamoń.
Пучеглазый, -ая, -ое, *adj.* mający wypukłe oczy; wytrzeszczający oczy.
Пучёкъ, -чка́, *m. dim.* pęczek; - цвѣто́въ, bukiet kwiatów; - соло́мы, garść słomy.
Пу́ченіе, -я, *n.* wzdymanie.
Пучи́на, -ы, *f.* 1. wir, wodokręt; 2. bezdno, bezdenność, głębia; bezdno, otchłań; морска́я пучина́, głębia morza; - золъ, otchłań złego; - грѣхо́въ, otchłań grzéchów; grzéchy ciężkie.
Пучи́нный, -ая, -ое, *adj.* wirowy; bezdenny, do bezdna, do głębi należący.
Пучинородный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* z głębi morza pochodzący.
Пучи́ть, *v. a.* wzdymać, wzdąć (*np.* brzuch); wzdymać, wzdąć, podnosić (jak *np.* woda lód); -ся, *v. r.* wzdymać się, wzdąć się; *cfr.* Пу́щиться.
Пучки́, -о́въ, *m. pl.* *Bot.* (*heracleum Sibiricum*), barszcz Syberyjski; пучки́ медвѣ́жьи, v. Дягиль (дикій). [czkowy.
Пучко́вый, -ая, -ое, *adj.* pę-
Пушёкъ, v. Пушо́къ.
Пушечка, -и, *f. dim.* armatka.
†**Пу́шечникъ**, -а, *m.* kanonier.
Пу́шечный, -ая, -ое, *adj.* armatny; пу́шечный вы́стрѣлъ, wystrzał z armaty; пу́шечный по́-

рохъ, proch armatny; пýшечное ядро, kula armatna; пушечная пальбá, strzelanie z dział *czyli* z armat, działobicie, kanonada.

Пушíнка, –и, *f. dim.* puszek, puszeczek; meszek.

Пушúстый, –ая, –ое, *adj.* puszysty, pełen puchu; włosisty, pełen włosów (o kożuchach).

Пушúть, *v. a.* 1. wykładać, obszywać, bramować futrem; 2. *pop.* пушúть кого-либо, *myć kogo, myć kogo bez ługu, myć komu głowę, strofować kogo, wycierać komu kapitułę; –ся, *v. r.* (o kurczętach, *etc.*) puszyć się, opierzeć; (*o drzewach:*) puszczać pąkowie, pukać się.

Пушúца, –ы, *f.*, v. Пухонóсъ.

Пушка, –и, *f.* armata, działo.

Пушкáрскій, –ая, –ое, *adj.* kanonierski.

†**Пушкáрь**, –я, *m.* kanonier.

Пушникъ, v. Цикорей.

Пушúца, v. Мякúна.

Пýшный, –ая, –ое, *adj.* futrzany; пýшный товáръ, towar futrzany.

Пушóкъ, –шкá, *m.* 1. puszek; пушóкъ на бородé, mech, meszek na brodzie; *it.* v. *sub:* Рáльце; 2. *Bot.* пушóкъ травянóй, v. Пухонóсъ.

Пушь, –и, *f.*, 1. puch; puszystość; 2. futro, futra.

†**Пýща**, –и, *f.* gęstwina w lesie, las gęsty, gąszcz.

Пущáть, v. Пускáть.

Пуще, *adv.* bardziéj, gorzéj, nad; пýще всегó, nadewszystko.

Пýщеная, –ой, *s. f.* & **Пущéница**, –ы, *f. Eccl. sl.* rozwódka, rozwiedziona z mężem, opuszczona, porzucona żona.

Пущенный, –ая, –ое, *part. p.* puszczony, wpuszczony.

†**Пýщица**, –ы, *f.* armata, działo.

†**Пущíй**, –ая, –ее, *adj.* najgłówniejszy, najcelniejszy; пущíй зачúнщикъ, najgłówniejszy sprawca, herszt, wszczynacz; gorszy, większy; онъ взбудúлъ въ нéмъ пущíй гнéвъ, on wzbudził w nim większy gniew.

Пхáніе, –я, *n.* pchanie.

Пхать, *v. a.* pchać, popychać (kogo); –ся, *a*) *v. r.* pchać się, popychać się; *β*) *v. p.* być pchanym, popychanym.

Пхинóвникъ, –а, *m. Bot.* (*aristolochia clematitis*), kokornak powojowy, v. Кирказáнъ (вьющійся). [popchnąć (kogo).

Пхнуть, *v. a. semelf.* pchnąć,

Пчела́, –ы́, *f. H. n.* (*apis mellifera*), pszczoła; дúкая, лéсная, бортевáя пчелá, pszczoła dzika, leśna, barciowa.

Пчелúнецъ, –нца, *m.*, v. Пчеловóдъ.

Пчелúный, –ая, –ое, *adj.* pszczolny; пчелúный рой, rój pszczół; пчелúный я́стребъ, v. Кобéдецъ; пчелúная смáзка, v. Узá.

Пчелúстый, –ая, –ое, *adj.* obfity (obfitujący) w pszczoły.

Пчёлка, –и, *f. dim.* pszczółka.

Пчеловóдецъ, –дцá, *m.*, v. Пчеловóдъ.

Пчеловóдство, –а, *n.* pszczelnictwo, chów pszczół, chowanie или chodowanie pszczół.

Пчеловóдъ, –а, *m.* pszczelarz, pszczelnik, bartnik, pasiecznik.

Пчелосóска, –и, *f. Bot.* (*lamium*), głuchа *albo* nieparząca pokrzywa. [łeczka.

Пчёлочка, –и, *f. dim.* pszczółeczka.

Пчелóйдъ, v. Бобéцъ.

Пчéльникъ, –а, *m.* 1. pszczelnik, miejsce gdzie ule stoją; 2. *Bot.* (*melissa*), v. Мелúса (антéчная); пчéльникъ Турéцкій, v. Змееголóвникъ (Молдавскій).

Пчéльный, v. Пчелúный.

Пшенéцъ, –нцá, v. Плéвелъ (1. *Bot.*).

Пшенúца, –ы, *f. Bot.* (*triticum sativum*), pszenica; пшенúца яровáя, (*triticum aestivum*), jara pszenica, jarka; пшенúца озúмая, (*triticum hybernum*), ozima pszenica; пшенúца Турéцкая, (*zea mais*), pszenica Turecka; пшенúца óркишъ, v. Полóба; пшенúца ползýчая, пшенúца стелющаяся, v. Пырéй; пшенúца чёрная, v. Марьянникъ (дубравный). [pszeniconośny.

Пшеницено́сный, –ая, –ое, *adj.* **Пшеницеподóбный**, –ая, –ое, *adj.* pszenicopodobny. [рéцкая.

Пшенúчка, v. Пшенúца (Туземная).

Пшенúчный, –ая, –ое, *adj.* pszeniczny, pszenny; пшенúчный хлéбъ, chléb pszeniczny, pszenny.

Пшéнникъ, v. Пшóнникъ.

Пшено́, –á, *n. Bot.* (*panicum miliaceum*), proso; Сарачúнское пшено́, (*oryza sativa*), ryż.

Пшóнецъ, –нца, v. Плéвелъ (1. *Bot.*).

Пшóнникъ, –а, *m.* pszennik, prosiany kołacz, jaglany placek.

Пшóнный, –ая, –ое, *adj.* prosiany, jaglany; пшóнная крупá, kasza jaglana.

Пúжикъ, –а, *m.* 1. rennifer młody bezrogi; 2. *H. n.* v. Пúгалица (глухáя); 3. *fig.* niziołek, bębenek, podnosek.

Пúжонникъ, –а, *m. Artill.* wykręt, grajcar, kulociąg.

Пúкъ, –а, *m.* przybitka, (kłaki, któremi się kula w broni przybija). [lenie się; *pałanie.

Пúланіе, –я, *n.* gorenie, pa-

Пúлать, *v. n.* goreć, palić się jasno, płonąć, płomienić; пúлать любóвію (къ кому́), pałać miłością; пúлать гнéвомъ, wspłonąć gniewem. [szenie.

Пúленіе, –я, *n.* kurzenie, pró-

Пúлинка, –и, *f.* pyłek.

Пúлиночка, –и, *f. dim.* pyłeczek.

Пúлистый, –ая, –ое, *adj.* pełen pyłu; zakurzony; pyłkowaty.

Пúлить, *v. n.* kurzyć, prószyć; –ся, *v. r.* kurzyć się, zakurzać się.

Пúлкій, –ая, –ое, *adj.* 1. płomieniem się palący, płonący, gorejący, płomienisty; 2. *ognisty, żywy, bystry; gorący, zapalczywy.

Пúлкость, –и, *f.* bystrość, żywość; gorącość, zapalczywość, uniesienie się.

Пúловáтый, –ая, –ое, *adj.* kurz, pył wydający; z kurzu *lub* pyłu złożony; pylasty.

Пúлъ, –а, *m.* płomień; *zapalczywość, gniew, uniesienie się.

Пúль, –и, *f.* цвéтóчная пúль, płodotwórna pyłь, *Bot.* (*pollen*), pyłek kwiatowy; *it.* v. Пускáть (пыль въ глазá).

Пúльникъ, –а, *m. Bot.* (*anthera*), główka, (zwierzchnia część pręcika na nitce osadzona, w której się pyłek robi).

Пúльнокрúлый, –ая, –ое, *adj.* pyłoskrzydły.

Пúльный, –ая, –ое, *adj.* zakurzony, pełen kurzu, pyłu.

Пúльникъ, v. Пудрéтъ.

Пырéй, –я, *m. Bot.* (*triticum repens*), pérz.

Пырéйникъ, –а, *m.*, v. Пырéй; пырéйникъ рожéчный, v. Буерáчникъ.

Пырéйный, –ая, –ое, *adj.* pérzowy; пырéйный кóрень, pérzowy korzeń.

Пырнýть, *v. a. semelf.* pchnąć, szturchnąć, uderzyć.

Пúро, –а, *n. Eccl. sl.* groch.

Пырóкъ, –рká, *m.* pchnięcie, szturchnienie, uderzenie.

Пырáніе, –я, *n.* pchanie, szturchanie, uderzanie.

Пырáть, *v. a.* pchać, szturchać, uderzać; *wysyłać często kogo dokąd; –ся, *a*) *v. r.* popychać się, szturchać się; *β*) *v. p.* być popychanym, szturchanym.

Пытáніе, –я, *n.* próbowanie, doświadczanie; badanie na torturach. [torturach.

Пытáтель, –я, *m.* badający na

Пытáть, *v. a.* próbować, doświadczać; badać, męczyć na torturach; –ся, *v. r.* próbować, spróbować.

Пытка, –и, *f.* tortura, męka, badanie na torturach; *it.* v. Подвергáть (пытк).

Пытлúвость, –и, *f.* ciekawość.

Пытлúвый, –ая, –ое, *adj.* ciekawy; пытлúвый духъ, duch badawczy.

Пúточный, –ая, –ое, *adj.* torturowy; torturami wybadany; пúточная скамья, katusza, tortura; пúточныя орýдія, narzędzia torturowe.

†**Пúха**, –и, *f.* pycha, duma; быть въ пúхахъ, pysznić się w szczęściu.

Пыхáть, v. Пышáть.

Пыхнýть, *v. n. semelf.* 1. odetchnąć, wydać oddech; 2. na-

gie zapalić się, buchnąć ogniem, wybuchnąć płomieniem.

Пыхтéй, Пыхтéй, -я, *m. pop.* dychawiczny; dąsający się.

Пыхтѣнье, -я, *n.* dyszenie; sapanie; dąsanie się.

Пыхтѣть, *v. n.* dychać, dyszeć; *dąsać się, gniewać się, sapać.

Пышáть, *v. n.* buchać, wybuchać (ogniem, płomieniem), wypuszczać gorąco; пышáть гнѣвомъ, злобою, pałać gniewem, złością.

Пышечка, -и, *f. dim.* pączek, *pl.* pączki; wietrzniczek; v. Пышка.

Пышка, -и, *f.* pączek, *pl.* pączki; wietrznik, nice, (gatunek ciasta w maśle smażonego); faworek, *pl.* faworki, kreple.

Пышнича́нье, -я, *n.* pyszne życie, wystawność.

Пышнича́ть, *v. n.* żyć wystawnie, pysznie, po pańsku.

Пышногри́вый, -ая, -ое, *adj.* długogrzywy.

Пышноода́нный, -ая, -ое, *adj.* wspaniale, przepysznie wzbudowany.

Пы́шность, -и, *f.* przepych, wystawność, okazałość, wspaniałość; bujność, rozkosz.

Пы́шный, -ая, -ое, *adj.* bujny, rozkoszny; pyszny, przepyszny, wystawny, okazały, wspaniały; wysokorosły.

Пыщéнье, -я, *n.* puszenie, nadymanie się.

Пы́щить, *v. a.* puszyć, nadymać; -ся, *v. r.* puszyć się, nadymać się.

Пьедеста́лъ, -а, *m.* pedestal, podsłupie, podsłupiec, podstawek *albo* stolec filarów kamiennych, postument słupa.

Пьянёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* bardzo pijany.

Пья́ница, -ы, 1. *s. c.* pijak, pijanica, opój, pijaczysko, moczywąs, moczymorda, dybidzban, dybikufel, bibosz (*s. m.*); pijaczka, kobieta pijaństwu oddana; 2. *s. f. Bot.*, v. **Голубúка.**

Пья́ничникъ, -а, *m. Bot.*, v. **Кашкáра.** [upajający.

†**Пья́нственный**, -ая, -ое, *adj.*

Пья́нство, -а, *n.* pijaństwo.

Пья́нствовать, *v. n.* pić, upijać się.

Пьянчýга, v. **Пья́ница (1).**

Пья́ный, -ая, -ое, *adj.* pijany; upajający, upojenie sprawujący; **пья́ный, -ого**, *s. m.* pijany, pijak; *it.* v. **Мертвéцки (пьянъ)**; §. **пья́ному и мóре по колѣно**, pijany śmiały, pijany niczego się nie boi; *it.* v. *sub*: **Трéзвый** (§); **пья́ный мёдъ**, miód pity; **пья́чая трава́**, v. **Кашкáра.**

Пьянѣть, *v. n.* stać się pijanym. [**ница (1).**

Пья́нюга, Пья́нюжка, v. **Пья́-**

Пѣвáть, *v. n.* śpiewać.

Пѣвéцъ, -вцá, *m.* 1. śpiewak; 2. poeta liryczny.

Пѣвица, -ы, *f.* śpiewaczka.

Пѣвница, -ы, *f. Eccl. sl.* arfa, harfa. [wać, śpiewak.

Пѣвýнъ, -а, *m.* lubiący śpie-

Пѣвýнья, -и, *f.* lubiąca śpiewać, śpiewaczka. [(tonów).

Пѣвучесть, -и, *f.* harmonia

Пѣвческій, -ая, -ое, *adj.* śpiewacki; **пѣвческая**, -ой, *s. f.* śpiewalnia, miejsce gdzie śpiewają.

Пѣвчій, -ая, -ее, *adj.* 1. (*o ptakach:*) śpiewający; 2. **пѣвчій**, -аго, *s. m.* śpiewak.

Пѣгáнка, v. **Каргáлъ.**

Пѣгій, -ая, -ое, *adj.* pstrokaty, pstry; **пѣгая лóшадь**, pstrokaty koń.

Пѣжина, -ы, *f.* okrągła plama na białéj sierci. [żina.

Пѣжинка, -и, *f. dim.*, v. **Пѣ-**

Пѣна, -ы, *f.* piana; szklista, **пѣна** z mléku, na śmietance *lub* na innéj jakiéj cieczy); **морскáя пѣнка**, piana morska; 2. *H. n.* (*sylvia trochilus*), biegacz (pliszka), pianka (?), pięgża.

Пѣнковый, -ая, -ое, *adj.* z piany morskiéj; **пѣнковая трýбка**, fajka z piany morskiéj.

Пѣнникъ, -а, *m.* 1. okowita, wódka najczystsza; 2. *Bot.* (*cibadium*), klejowiec.

Пѣнный, -ая, -ое, *adj.* pienny, od piany, z piany.

Пѣночка, *dim.*, v. **Пѣнка.**

Пѣняжникъ, Пѣня́нникъ, -а, *m. Eccl. sl.* pieniężnik. [niądz.

Пѣпязъ, -а, *m. Eccl. sl.* pie-

Пѣсельникъ, -а, *m.* śpiewak, śpiewający w chórze.

Пѣсенникъ, -а, *m.* 1. który wiele pieśni umie; 2. pieśnik, kancyonał, książka z pieśniami.

Пѣсенница, -ы, *f.* która wiele pieśni umie, umiejąca wiele pieśni.

Пѣсенный, -ая, -ое, *adj.* pieśniowy; zawierający w sobie pieśni; **пѣсенная книга**, książka z pieśniami. [śpiewak.

Пѣснивецъ, -вца, *m. Eccl. sl.*

Пѣснивый, *Eccl. sl.*, v. **Пѣвчій.** [**Псалтирь (1).**

Пѣсница, -ы, *f. Eccl. sl.*, v.

Пѣснописецъ, -сца, *m.* pieśniotwórca, pieśniopis, liryk, psalmista.

Пѣснопѣвецъ, -вца, *m. Eccl. sl.* śpiewak; pieśnik, pieśniotwórca, psalmista.

Пѣснопѣніе, -я, *n.* psalmy, żołtarz, pieśnioksiąg.

Пѣснопѣти, *v. n. Eccl. sl.* śpiewać Panu; wielbić Pana.

Пѣсословецъ, -вца, *m. Eccl. sl.* śpiewający pieśni nabożne.

Пѣсослóвить, *v. n. Eccl. sl.* śpiewać pieśni nabożne, śpiewać Panu, wielbić Pana.

Пѣсослóвie, -я, *n. Eccl. sl.* pieśń pochwalna, hymn, chwałośpiew.

Пѣснь, -и, *f.* pieśń; duchówna pieśni, hymny; пѣснь пѣсней Салóмóна, pieśń nad pieśniami Salomona.

Пѣсня, -и, *f.* pieśń.

Пѣстованье, -я, *n.* piastowanie. [pielęgnować.

Пѣстовать, *v. n.* piastować;

Пѣстунница, -ы, *f. Eccl. sl.* piastunka.

Пѣстунство, *Eccl. sl.*, v. **Пѣстованье.** [**Пѣстовать.**

Пѣстунствовати, *Eccl. sl.*, v.

Пѣстунъ, -я, *m.* piastun.

Пѣстýнья, -и, *f.* piastunka.

Пѣтелъ, -а, **Пѣтель**, -я, *m. Eccl. sl.* kogut.

Пѣтіе, -я, *n. Eccl. sl.* śpiewanie. [pianie koguta.

Пѣтлоглашéніе, -я, *n. Eccl. sl.*

Пѣтýхъ, -а, *m.* kogut, kur; Индéйскій пѣтýхъ, *H. n.* (*meleagris gallopavo*), indyk; Маджáрскій пѣтýхъ, v. **Фазáнъ.**

Пѣтýшиться, *v. r.* *grzebień podnieść, pysznym a nadętym być, kokoszyć się, pysznić się.

Пѣтýшище, -а, *n. augm.* kogucisko.

Пѣтýшій, -ья, -ье, *adj.* kogucí; пѣтýшій грéбень, grzebień koguci; *it.* v. **Грéбень (пѣтýшій, *Bot.*)**; пѣтýшій гребешóкъ, v. **Клопéцъ**; пѣтýшьи головки, v. **Крапúва (крáсная).**

Пѣтýшки, -овъ, *m. pl.*, v. **Башмачéкъ (Марíинъ).**

Пѣтýшникъ, -а, *m. Bot.* (*rhinanthus*), szelążek, dzwoniec.

Пѣтýшокъ, -шка, *m.* 1. *dim.* kogutek, kogucik; 2. kurek, wietrznik; 3. *H. n.* morskой пѣтýшокъ, v. **Турýтáнъ.**

Пѣть, 1. *v. n.* śpiewać; 2. *v. a.* opiewać; *it.* chwalić, wysławiać; пѣть обѣдню, mszą śpiewać, odprawiać; §. **глухóму пѣть** (*albo* **служúть**) **обѣдню, глухемуи пóлне** słowa; głuchego nie rozwesela śpiewanie; *it.* **всякой своúмъ гóлосомъ почтъ, каждy ptak według nosa swego śpiewa**; **-ся**, *v. p.* być śpiewanym.

Пѣхóта, -ы, *f.* piechota, wojsko piesze, infanterya.

Пѣхотинецъ, -нца, *m.* piechotnik, piechotny, piechur, żołnierz pieszy, infanterzysta.

Пѣхóтный, -ая, -ое, *adj.* piechotny, pieszy; **пѣхóтный полкъ**, półk pieszy; **пѣхóтный солдáтъ**, żołnierz pieszy, piechotnik, piechotny, piechur, infanterzysta.

Пѣшехóдецъ, -дца, *m.* piechotnik, pieszo idący.

Пѣшеходи́ти, *v. n. Eccl. sl.* piechotą, pieszo iść.

Пѣшеходка, –и, *f.* piechotnica, pieszo idąca.

Пѣшеходный, –ая, –ое, *adj.* pieszy; пѣшехо́дная доро́га, drożysko, chodnik.

Пѣшехо́дня, –и, *f.* chodnik, drożysko, ścieżka.

Пѣшеходство, –а, *n.* spacer na piechotę, chodzenie pieszo.

Пѣшеходъ, –а, *m.* pieszo idący, piechotnik.

Пѣшехожде́ніе, –я, *n.* chodzenie pieszo. [v. Пѣхотине́цъ.

Пѣше́цъ, –щá, *m. Eccl. sl.*, v. Пѣ́шечка, –и, *f. dim.* pionek (w grze w szachy).

Пѣше́чкомъ, *adv.* piechotą.

Пѣшествѣ́нникъ, **Пѣшествѣ́нница**, v. Пѣшехо́децъ, Пѣшехо́дка.

Пѣшествіе, v. Пѣшеходство. [iść pieszo.

Пѣшествовать, *v. n. Eccl. sl.* **Пѣшій**, –ая, –ее, *adj.* pieszy, piechotny.

Пѣшка, –и, *f.* pieszek, piechota, drab (w szachach); точи́ть пѣшки, *bredzić, brednie prawić.

Пѣшко́мъ, *adv.* pieszo, pieszą, piechotą, piechty.

Пѣшня́, –и́, *f.* wyłomidło, drąg żelazny do wyłamywania czego.

Пя́день, –и, *f.* piędź.

Пя́дница, –ы, & **Пядь**, –и, *f.*, v. **Пя́день**.

Пя́леніе, –я, *n.* napinanie, naciąganie, rozciąganie; пя́леніе глазъ, wlepianie, wytrzeszczanie oczu. [sienny, krosienkowy.

Пя́лечный, –ая, –ое, *adj.* kro-

Пя́лить, *v. a.* napinać, rozpinać, naciągać, rozciągać, wyciągać; пя́лить глаза́ на кого́-либо, wytrzeszczać oczy na kogo, wlepiać oczy w kogo; –ся, *v. r.* wspinać się, podnosić się.

Пя́ло, –а, *n.* 1. naciągadło, rozciągadło; 2. rama białoskórnicza.

Пя́льцы, –цевъ, *m. pl.* krosna, krosienka; ру́чные пя́льцы, krosienka ręczne.

Пя́сликъ, v. Послѣ́нъ (сладкогóрький). [ściowy.

Пя́стный, –ая, –ое, *adj.* pięPя́сть, –и, *f.* pięść.

Пята́, –ы́, *f.* 1. pięta; piętka; 2. (*u mularza:*) zakład pierwszy w sklepieniu; 3. (*u rybaka:*) sznur u niewodu; 4. *Eccl. sl.* zawiasa u drzwi; ходи́ть за кѣ́мъ по пята́мъ, iść tuż za kim.

Пята́къ, –а́, *m.* piętak, pieniądz miedziany pięciokopiejkowy.

Пятачёкъ, –чка́, *m.* piętak, pieniądz srebrny pięciokopiejkowy.

Пяти́чный, v. Пятикопе́ечный.

Пятери́къ, –а, *m.* 1. (*o świecach:*) pięć na jeden funt; 2. nić lub sznur pięciodrutowy; 3. (*o belkach:*) pięć sążni długości i pięć wierszków średnicy; 4. gwicht pięciofuntowy.

Пятери́ца, –ы, *f. Eccl. sl.* piątka, pięciorka. [w pięć razy.

Пятери́цею, *adv.* pięciorako,

Пятери́чный, –ая, –ое, *adj.* pięcioraki, z pięciu składający się. [piątka.

Пятёрка, –и, *f.* (*w kartach:*)

Пятерно́й, (–но́й), –áя, –óе, *adj.* z pięciu jednostek składający się. [garść.

Пятеря́, –и́, *f.* 1. pięć; 2.

Пятеро, *num.* pięcioro.

Пятёрочка, –и, *f. dim.*, v. **Пятёрка**. [pięćwiorstowy.

Пятиве́рстный, –ая, –ое, *adj.*

Пятивла́стіе, v. Патинача́ліе.

Пятигла́вый, –ая, –ое, *adj.* o pięciu kopułach.

Пятидесятиле́тіе, –я, *n.* przeciąg czasu pięćdziesiątletniego, pięćdziesiątlecie.

Пятидесятиле́тній, –яя, –ее, *adj.* pięćdziesiątletni.

Пятидеся́тница, –ы, *f.* zielone świątki. [pięćdziesiąty.

Пятидеся́тый, –ая, –ое, *adj.*

Пятикни́жіе, –я, *n.* & пятикни́жіе Моисе́во, pięcioksiąg, pentateuch, pięcioro ksiąg Mojżeszowych.

Пятикопе́ечникъ, –а, *m.* sztuka pięciokopiejkowa.

Пятикопе́ечный, –ая, –ое, *adj.* pięciokopiejkowy. [pięćkrotny.

Пятикра́тный, –ая, –ое, *adj.*

Пятилистникъ, –а, *m. Bot.* (*potentilla*), pięćlistnik, pięćperst, pięciornik ziele.

Пятильна, –ы, *f.* pęk lnu składający się z pięćdziesiąt garści.

Пятиле́тіе, –я, *n.* czas pięcioletni, pięciolecie.

Пятимѣ́сячный, –ая, –ое, *adj.* pięciomiesięczny.

Пятина, –ы, *f.* 1. piątka, piąta część czego; 2. *Eccl. sl.* piąty dzień miesiąca; 3. (†), jedna piąta część dziedziny Nowogrodzkiéj.

Пятинача́ліе, –я, *n.* pięcionaczelnictwo.

Пятинецъ, –нца, *m.* mieszkaniec piątéj części dziedziny Nowogrodzkiéj. [z pięciu pasm.

Пятинка, –и, *f.* moteczek nici

Пятипа́лочникъ, v. Пятилистникъ (ползу́чій).

Пятипе́рстный, –ая, –ое, *adj.* pięćpalcowy; пятипе́рстная трава́. v. **Пятилистникъ**.

Пятистопный, –ая, –ое, *adj.* pięciostopowy, pięciomiarowy.

Пятиструнный, –ая, –ое, *adj.* pięciostrunny, o pięciu strunach.

Пя́тить, *v. a.* cofać, cofnąć; –ся, *v. r.* cofać się, posuwać się w tył; *niedotrzymywać słowa.

Пятиугольникъ, –а, *n.* pięciokąt. [pięciokątny.

Пятиугольный, –ая, –ое, *adj.*

Пятифунто́вникъ, –а, *m.* gwicht pięciofuntowy. [pięciofuntowy.

Пятифунто́вый, –ая, –ое, *adj.*

Пя́тка, –и, *f.* piętka.

Пятнадцатикопе́ечный, –ая, –ое, *adj.* piętnastokopiejkowy.

Пятнадцатый, –ая, –ое, *num.* piętnasty. [ście.

Пятнадца́ть, –и, *num.* piętnaPятна́ніе, –я, *n.* piątnowanie; stęplowanie; *czernienie, osławianie.

Пя́тнать, *v. a.* piątnować; stęplować; *czernić, osławiać; –ся, *v. p.* być piątnowanym, stęplowanym.

† **Пя́тнити**, v. Клейми́ть.

Пя́тница, –ы, *f.* piątek; Великая пя́тница, Стра́стная пя́тница, wielki piątek.

Пя́тничать, *v. n.* pościć w piątki. [piątkowy.

Пя́тничный, –ая, –ое, *adj.*

Пя́тно, –а, *n.* piętno, piątno; plama, plamka; *piętno, plama, hańba; черни́льное пя́тно, żyd w pisaniu, plama, nakapany atrament; роди́мое пя́тно, piętno przyrodzone, blizna, plama. [wy.

Пя́тный, –ая, –ое, *adj.* piętoPя́тнышко, –а, *n. dim.* plamka, plameczka; роди́мое пя́тнышко, mała blizna, plamka, plameczka, piętno przyrodzone.

Пятокни́жіе, v. Пятикни́жіе.

Пятокъ, –тка, *m.* pięć sztuk czego.

Пято́чекъ, –чка, *m. dim.*, v. **Пято́къ**. [mała pięta.

Пя́точка, –и, *f. dim.* piętka,

Пя́точный, v. **Пя́тный**.

Пя́тый, –ая, –ое, *num.* piąty.

Пятыйна́десять, v. **Пятина́дцатый**.

Пять, –и, *num.* pięć.

Пятьдеся́тница, *Eccl. sl.*, v. **Пятидеся́тница**.

Пятьдеся́ть, *num.* pięćdziesiąt.

Пятьна́десять, –и, *num. Eccl. sl.* piętnaście.

Пятью, *adv.* pięć razy.

Пя́ченіе, –я, *n.* cofanie.

P.

Раба́, –ы́, *f.* raba, niewolnica; służebnica; се раба́ Госпо́дна, [Łuk. I. 38], oto ja służebnica Pańska. [niewolnika.

Рабичищъ, –а, *m. Eccl. sl.* syn

Рабій, v. **Рабскій**.

Раболѣ́піе, –я, *n.* niewolnictwo, niewola.

Раболѣ́пно, *adv.* niewolniczo.

Раболѣ́пность, –и, *f.* niewolnictwo.

Раболѣ́пный, –ая, –ое, *adj.* niewolniczy. [ліе.

Раболѣ́пство, –а, *n.*, v. **Рабо-**

Раболѣ́пствованіе, –я, *n.* podłe czołganie się.

Раболѣ́пствователь, –я, *m.* podły pochlebca.

Раболѣ́пствовательница, –ы, *f.* podła pochlebnica.

Работѣ́пствовать, *v. n.* podle, niewolniczo czołgać się.

Рабóта, -ы, *f.* robota, praca.

Рабóтанie, -я, *n.* robienie, pracowanie. [wać; służyć.

Рабóтать, *v. a.* robić, pracо-

Рабóтишка, -и, *f.* robotka, niewielka praca.

Рабóтливый, -ая, -ое, *adj.* pracowity, pilny, nieleniwy.

Рабóтникъ, -а, *m.* robotnik; pracownik.

Рабóтница, -ы, *f.* robotnica; pracownica. [robotniczy.

Рабóтничій, -ья, -ье, *adj.*

Рабóтный, -ая, -ое, *adj.* 1. v. **Рабóчій**; 2. *Eccl. sl.* służebny; poddany.

Работя́щій, -ая, -ее, *adj.* pracujący, pracowity, pilny.

Рабóчій, -ая, -ее, *adj.* roboczy, do roboty przeznaczony; pracowity; рабóчій день, dzień roboczy, robotny; рабóчая лóшадь, koń roboczy, koń fornalski; рабóчій домъ, dom zarobkowy, dom roboczy; dom poprawy.

Рáбски, *adv.* niewolniczo, po niewolniczemu. [wolniczy.

Рáбскій, -ая, -ое, *adj.* nie-

Рáбствовать, *v. n.* zostawać, być w niewoli; *ût.* v. **Рабóлѣпствовать**.

Рабъ, -а, *m.* rab, niewolnik; służebnik, sługa, parobek.

Рабúничекъ, v. **Рабúчищъ**.

Рабúня, v. **Рáба**.

Равви́нскій, -ая, -ое, *adj.* rabiniczy, rabiński.

Равви́нистъ, -а, *m.* rabinista.

Равви́нъ, -а, *m.* rabin; nauczyciel żydowski.

Рáдуга, v. **Рáдуга**.

Равели́нъ, -а, *m. Fortf.* rawelin. [płótno żaglowe.

Равендýкъ, -а, *m.* rawenduk,

Равендучный, -ая, -ое, *adj.* rawendukowy, z rawenduku.

Равенство, -а, *n.* równość, jednostajność. [płaszczyzna.

Рáвень, -и, *f. Eccl. sl.* równa

Равнéніе, -я, *n.* wyrównanie, plantowanie.

Равнéхонько, **Равнéшенько**, *adv.* równiuchno, równiuteńko.

Равни́на, -ы, *f.* równina, powierzchnia równa, gładka, płaszczyzna.

Равно́, *adv.* równo; всѣ равно́, wszystko równo; для меня всѣ равно́, *to dla mnie wszystko jedno.

Равно-ангельскій, -ая, -ое, *adj.* podobny do aniołów, anielski; **-апóстолъ**, -а, *m. Eccl. sl.* równo-apostoł, święty równy apostołom; **-апóстольный**, **-апóстольскій**, -ая, -ое, *adj.* równo-apostolski, równy apostołom; **-бéдренный**, -ая, -ое, *adj.* (*o trójkątach*:) równoramienny; **-бóкій**, **-бóчный**, -ая, -ое, *adj.* (*o trójkątach*:) równoboczny; **-вúдный**, -ая, -ое, *adj.* mający równą postać; **-вóзрастный**, -ая, -ое, *adj.* równego wzrostu; równiennik, równiennica; **-врéменность**, -и, *f.* jednoczesność, współczesność; **-врéменный**, -ая, -ое, *adj.* jednoczesny, współczesny; **-вѣ́сле**, -я, *n.* (*propr. & **) równowaga; równoważność; **-вѣ́сно**, *adv.* z równowagą; **-вѣ́сный**, -ая, -ое, *adj.* równoważny, w równowadze będący; **-вѣ́чный**, -ая, -ое, *adj.* równowieczny, spółwieczny; **-дѣ́нникъ**, **-дéйственникъ**, -а, *m.* równik, ekwator; **-дéйственный**, -ая, -ое, *adj. Astron.* równodzienny, równonocny, nocorówny; **равноде́йственная лíнія**, **равноно́сная** linia; **-дéйствіе**, -я, *n. Astron.* równodzień, nocorównia, dziennorównia, porównanie dnia z nocą; бýри во врéмя равноде́йствія, burze równonocne; **-дýшіе**, -я, *n.* obojętność; **-дýшно**, *adv.* obojętnie; **-дýшный**, -ая, -ое, *adj.* obojętny; **-дѣ́йствующій**, -ая, -ое, *adj.* równodziałający; **-дѣ́тельный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* równodzielny, równodziałający; **-знáчащій**, -ая, -ее, *adj.* równoznaczący, jednakowy, identyczny; **-знáчительный**, -ая, -ое, *adj.* równoznaczący, jednakowy; **-имéнный**, -ая, -ое, *adj.* równoimienny, jednoimienny; **-лѣ́тіе**, -я, *n.* równolecie, równe lata; **-лѣ́тность**, -и, *f.* równoletność; **-лѣ́тный**, -ая, -ое, *adj.* równoletni, równe lata mający, równego wieku będący; **-мóщіе**, -я, *n.*, **-мóщность**, -и, *f.* równa moc, równa siła, równa władza; **-мóщный**, -ая, -ое, *adj.* równomocny, równą moc, siłę, władzę mający; **-мѣ́рно**, *adv.* równie, podobnie, także; **-мѣ́рность**, -и, *f.* równość, jednakowość, podobność; **-мѣ́рный**, -ая, -ое, *adj.* równy, jednakowy, podobny; **-нóщіе**, -я, *n.* nocorównia, dziennorównia, równodzień, porównanie dnia z nocą; **-нóщный**, -ая, -ое, *adj.* równonocny, równodzienny; **-óбразіе**, -я, *n.*, **-óбразность**, -и, *f.* równokształtność, jednakowość, jednostajność, równość; **-óбразный**, -ая, -ое, *adj.* równokształtny, jednakowy, jednostajny, równy; **-отстоя́щій**, -ая, -ее, *adj. Mathem.* równoodległy; równoodda̋lony; **-сúліе**, **-сúльный**, v. **Равномóщіе**, **Равномóщный**; **-сторóнній**, -яя, -ее, *adj.* równostronny, równoboczny.

Рáвность, -и, **Равнота́**, -ы́, *f.* równość, gładkość; jednakowość, jednostajność.

Равно-угóльность, -и, *f.* równość kąta; **-угóльный**, -ая, -ое, *adj.* równokątny, równowęgielny; **-цѣ́нно**, *adv.* równocenno, równej [или jednej] wartości; **-цѣ́нность**, -и, *f.* równocenność, równowartość czego; **Равноцѣ́нный**, -ая, -ое, *adj.* równocenny, równej [или jednej] wartości; **-чáстіе**, -я, *n.* równość części pojedynczych; **-чáстный**, -ая, -ое, *adj.* składający się z równych części, mający równe części; **-чéстіе**, -я, *n.* równej rangi godność; **-чéстный**, -ая, -ое, *adj.* równej dostojności będący; **-числéнный**, -ая, -ое, *adj.* równoliczny; **-члéнный**, -ая, -ое, *adj.* równoczłonkowaty, równych członków.

Рáвный, -ая, -ое, *adj.* równy, gładki; równy, jednakowy, jednostajny.

Равня́ніе, -я, *n.* równanie.

Равня́ть, *v. a.* równać, gładkim *lub* jednakowym robić; **-ся**, *a*) *v. r.* 1. — съ кѣ́мъ, równać się z kim; 2. *Milit.* stawać w równe i proste szeregi; *β*) *v. p.* być równanym, *etc.*

Рагýлька, -и, *f.*, **Рагýльникъ**, -а, *m.*, v. **Чилúмъ** (водяной).

Радёхонекъ, **Радёшенекъ**, -нька, -нько, *adj.* bardzo rad.

Рáди, *praep.* (*c. Gen.*) dla; рáди Бóга, dla Boga; рáди тебя́, dla ciebie, z twojéj przyczyny, z twego powodu, ze względu na ciebie; проси́ть Христа́ рáди, prosić chleba, prosić jałmużny, żebrać; сего́ рáди, того́ рáди, dla tego, z téj przyczyny, przeto; того́ рáди, что, dlaczego, czemu, przez co, za co.

Радúвость, -и, *f.* gorliwość, usilność, pilność.

Радúвый, -ая, -ое, *adj.* gorliwy, usilny, pilny.

Радикáлъ, -а, *m. Mathem.* (*V*), znak pierwiastkowy.

Рáдиксъ, -а, *m. Mathem.* (*radix*), pierwiastek. [wka.

Радúска, -и, *f. dim.* rzodkie-

Радúсъ, -а, *m.* rzodkiew'.

Радіометръ, v. **Лучеме́ръ**.

Рáдіусъ, -а, *m. Mathem.* promień, półpoprzecznik (koła).

Рáдованіе, -я, *n.* radowanie się, radość.

Рáдовать, *v. a.* cieszyć, pocieszyć, sprawić komu radość; **-ся**, *v. r.* radować się, cieszyć się. [soło.

Рáдостно, *adv.* radośnie, we-

Рáдостный, -ая, -ое, *adj.* radośny, wesoły.

Радостотвóрецъ, -рца, *m. Eccl. sl.* wesołek, uweselający drugich.

Радостотвóрный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* cieszący, pocieszający, uweselający drugich.

Рáдость, -и, *f.* radość, nowina radośna, pocieszna; съ рáдостію, z radością; онъ внѣ себя́ отъ рáдости, (on) uniesiony radością, или nieposiada się z radości, или z uciechy prawie sobie nieprzytomny; рáдость сердéчная, *Bot.*,

v. Огурéчникъ; §. **отáрость не рáдость, старость не радость.**

Рáдуга, –и, *f.* тęcza; głazna рáдуга, v. **Рáекъ** (3).

Радужный, –ая, –ое, *adj.* tęczowy, tęczysty; рáдужная перепóнка, оболóчка, v. **Рáекъ** (3. *Anat.*); изображéніе рáдужныхъ цвѣтóвъ, v. **Спектръ**.

Радýшіе, –я, *n.* gotowość, chęć, ochota; otwartość, życzliwość, uprzejmość, szczérość, gościnność.

Радýшный, –ая, –ое, *adj.* gotów, gotowy, chętny, ochotny; otwarty, uprzejmy, życzliwy, szczéry, gościnny.

Радýшство, v. **Радýшіе**.

Радъ, –а, –о, *adj.* rad; kontent; gotów, gotowy; хоть не радъ, да готóвъ, §. muszę już zakąsić w gorzkie jabłko.

Радѣніе, –я, *n.* staranie, staranność, gorliwość, usiłność, usiłowanie, pilność.

Радѣтельный, –ая, –ое, *adj.* starający się o co, usiłujący się, usilny, gorliwy, przykładający się do czego, pilny.

Радѣть, *v. n.* o чёмъ, starać się o co; dbać o co, być dbałym; przykładać się do czego.

Рáекъ, *gen.* рáйка, *m.* 1. ciemnica optyczna; 2. *Phys.* pryzma; 3. *Anat.* (*iris*), tęczysta błona w oku, tęcza oka; 4. paradys, raj w teatrze.

Ражáть, *pop.*, v. **Рождáть**.

Рождáть, Родúть, *v. a.* rodzić, płodzić, na świat wydawać; *sprawiać, być przyczyną; upáдность рождáетъ порóки, próżnowanie prowadzi do występków; **–ся**, *a*) *v. r.* rodzić się, pochodzić, powstawać; у него родилáсь мысль, przyszło mu na myśl; *β*) *v. p.* rodzić się, być rodzonym, urodzonym. [siłność, tęgość.

Рáжесть, –и, *f. pop.* otyłość,

Рáжій, –ая, –ее, *adj. pop.* otyły, silny, tęgi.

Разбáлтываніе, –я, *n.* 1. rozmieszywanie; 2. wypaplanie, rozpaplanie.

Разбáлтывать, Разболтáть, *v. a.* rozmieszywać, rozmieszać, rozczyniać, rozczynić; rozpowiadać, rozpowiedzieć, paplać, rozpaplać, wypaplać; **–ся**, *a*) *v. r.* rozgadać się, rozpaplać się; *β*) *v. p.* być rozmieszywanym, rozmieszanym, rozczynianym, rozczynionym.

Разбúваніе, –я, *n.* 1. rozbijanie, tłuczenie; 2. rozkładanie, rozstawianie, rozbijanie (namiotu); 3. oznaczenie, wytknięcie (obozu).

Разбúвать, Разбúть, *v. a.* 1. rozbijać, rozbić, roztłukać, roztłuc, stłuc; – клúньями, rozszczepywać, rozszczepać klinami; разбúть себѣ гóлову, rozbić sobie głowę; разбúть кого въ кровь, rozkrwawić, do krwi kogo poranić; онъ разбúлъ парáличёмъ, paraliż go ruszył; 2. bić, pobić, gromić, pogromić, zwyciężyć, pokonywać, pokonać; разбúть непрúятеля на гóлову, pobić nieprzyjaciela, pogromić, porazić nieprzyjaciela na głowę; 3. – палáтки, rozbijać namiot; 4. (obóz) rozbijać, rozbić, zakładać, założyć; rozwijać, rozwinąć (obóz); oznaczać, oznaczyć, wytykać, wytknąć (obóz); 5. [*o rozbójnikach*:] rabować, gwałtem odbierać; 6. rozkładać, rozłożyć (towary); 7. *fig.* – кого-либо въ показáніяхъ, zmieszać kogo w zeznaniu; 8. przerwać, zerwać, wstrzymać (*np.* wesele); **–ся**, *a*) *v. r.* rozbijać się, rozbić się, roztłuc się, stłuc się; rozpierzchać, rozpierzchnąć się, rozpraszać się, rozprószyć się; *β*) *v. p.* być rozbijanym, rozbitym, *etc.*

Разбúвка, –и, *f.* rozbicie, stłuczenie, zepsucie, zniweczenie; pomieszanie; продавáть въ разбúвку, przedawać cząstkowo; спрáшивать въ разбúвку, wyrywkami słuchać (lekcyi).

Разбúвной, (–нóй), **Разбúвочный**, –ая, –ое, *adj.* rozdzielny, podzielny, dający się rozdzielić, rozłączyć; cząstkowy.

Разбúвчивость, –и, *f.* łatwość stłuczenia się, kruchość.

Разбúвчивый, –ая, –ое, *adj.* mogący się stłuc, rozbić, stłukliwy, kruchy, łomny, łomisty.

Разбúраніе, –я, *n.* 1. rozbieranie, rozkładanie; (rozbiór, rozkład); 2. rozbieranie, rozkładanie [towarów]; 3. roztrząsanie [*np.* spraw sądowych]; 4. decyfrowanie, odcyfrowanie, odgadnienie [czego pisanego].

Разбúратель, –я, *m.* roztrząsacz; rozbieracz.

Разбирáтельство, –а, *n.* roztrząsanie (spraw sądowych).

Разбирáть, Разобрáть, *v. a.* 1. rozbierać, rozebrać, rozkładać, rozłożyć, rozłączać, rozłączyć; 2. rozbierać, rozebrać, rozkładać [*np.* towary]; 3. roztrząsać, roztrząsnąć [*np.* sprawę sądową]; 4. decyfrować, odcyfrować, odgadywać, odgadnąć [co pisanego]; *it.* pojmować, pojąć, rozumieć, zrozumieć; 5. rozróżniać, wybierać, czynić wybór, różnicę; **–ся**, *v. p.* być rozbieranym, rozebranym, rozkładanym, rozłożonym, *etc.*

Разбúтіе, –я, *n.* rozbicie, stłuczenie; rozwalenie, zburzenie; rozbicie, porażenie (*np.* wojska).

Разбúтной, (–нóй), –ая, –óе, *adj.*, v. **Расторóпный, Проворный, Ловкій**.

Разбúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбúвать, –ся**.

Разблажúться, *v. r. perf.* (*o dzieciach*:) rozszlochać się, rozpłakać się, rozwrzeszczeć się.

Разбогатúться, *Eccl. sl.*, v. **Разбогатѣть**. [gacić się.

Разбогатѣть, *v. n. perf.* zbo-

Разбодрúться, *v. r. perf.* ośmielić się, nabrać odwagi.

Разбóй, –я, *m.* rozbój, rozbójstwo.

Разбóйникъ, –а, *m.* 1. rozbójnik, rozbójca, rabuś; 2. *H. n.*, v. **Поворóкъ**. [rozbójczyni.

Разбóйница, –ы, *f.* rozbójnica.

Разбóйничанье, –я, *n.* rozbój, trudnienie się rozbojem.

Разбóйничать, *v. n.* rozbijać, rozbój, rozbójstwo czynić, trudnić się rozbojem.

Разбóйническій, –ая, –ое, *adj.* rozbójniczy, rozbójczy.

Разбóйничество, –а, *n.* rozbójnictwo, rozbójstwo.

Разбóйничій, v. **Разбóйническій**; **разбóйничья шáйка**, banda rozbójników, łotrów.

Разбóйство, –а, *n.* rozbójnictwo, rozbójstwo, rozbój.

Разбóйще, –а, *n.* jaskinia rozbójników, stanowisko rozbójnicze.

Разболтáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбáлтывать, –ся**.

Разболéться, *v. r. perf.* rozchorować się.

Разбóрка, –и, *f.*, v. **Разбúраніе (I. 2.), Разлóмка**.

Разбóрный, –ая, –ое, *adj.* rozbieralny, składany.

Разбóрчивость, –и, *f.* wybrydność, zrzędność; rozsądek.

Разбóрчивый, –ая, –ое, *adj.* rozsądny, rozeznany; wybrydny, zrzędny, przebierający (w czém).

Разбóрщикъ, –а, *m.* roztrząsacz; rozbieracz.

Разбóръ, –а, *m.* 1. v. **Разбúраніе**; 2. wybór; *it.* (*w handlu*:) gatunek; 3. (*u kupców*:) pokup, odbyt; 4. grammatyczny rozbiór, rozbiór grammatyczny, grammatyczna analiza; безъ разбóру, bez różnicy.

Разботѣлый, –ая, –ое, *adj.* stłuściały. [roztyć się.

Разботѣть, *v. n. perf.* stłuścieć,

I. Разбражáниться, Разбрестúся, *v. r.* 1. zaczynać, zacząć łazić po chorobie; 2. (*o bydle*:) rozchodzić się, rozejść się, rozprószyć się, rozsypać się.

II. Разбражúваться, Разбродúться, *v. r.* 1. zaczynać, zacząć kisać, fermentować; 2. v. **Разбражúваться** (I. 1.).

Разбранúть, *v. a. perf.* wyłajać, wybuzować; **–ся**, *v. r.* pokłócić się. [rzucanie.

Разбрáсываніе, –я, *n.* roz-

Разбрáсывать, Разбросáть, **Разбросúть**, *v. a.* rozrzucać, rozrzucić, porozrzucać, rozwalać, rozwalić; *trwonić, roztrwonić, rozrzucać, rozrzucić; **–ся**, *v. p.* być rozrzucanym, rozrzuconym.

Разбрáтаться, *v. r. perf.* **съ кѣмъ**, rozbracić się z kim, rozbrat z kim uczynić, wypowiedzieć

комu przyjaźń, przestać żyć z kim po bratersku.

Разбрестúся & Разбрéстись, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбрáживаться (II).** [**Разбрáживаться (II).**

Разброди́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбро́дъ**, -а, *m.* rozsypka, rozprószenie; всѣ лю́ди въ разбро́дѣ, wszyscy ludzie w rozsypce.

Разбросáние, -я, *n.* porozrzucanie.

Разброса́ть, Разброси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбра́сывать**, -ся. [skanie.

Разбры́гание, -я, *n.* rozpry-

Разбры́гать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбры́гивать**, -ся.

Разбры́гивание, -я, *n.* rozpryskiwanie.

Разбры́гивать, Разбры́гать, Разбры́нуть, *v. a.* rozpryskiwać, rozpryskać, rozprysnąć; -ся, *v. p.* być rozpryskiwanym, rozpryśniętym. [**Разбужáть.**

Разбуди́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбужáть & Разбужда́ть, Разбуди́ть**, *v. a.* budzić, rozbudzać, rozbudzić, przebudzać, przebudzić, obudzać, obudzić.

Разбужде́ние, Разбуже́ние, Разбуживание, -я, *n.* rozbudzenie, przebudzenie, obudzenie, rozbudzanie, przebudzanie, budzenie.

Разбу́живать, v. **Разбужáть.**

Разбурáвчикъ, -а, *m.* świderek. [nie.

Разбухáние, -я, *n.* pęcznie-

Разбухáть, Разбу́хнуть, *v. n.* pęcznieć, napęcznieć.

Разбу́хлый, -ая, -ое, *adj.* napęczniały. [**Разбухáть.**

Разбу́хнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбѣга́ться, Разбѣжáться**, *v. n.* rozbiegać się, rozbiedz się, rozejść się, rozprószyć się; rozpędzać się, rozpędzić się; разбѣжáвшись, перескочи́ть че́резъ ровъ, rozpędziwszy się или rozbiegając się przeskoczyć przez rów.

Разбѣга́ться, *v. r. perf.* rozbiegać się; ciągle latać tam i sam. [pęd, zapęd.

Разбѣгъ, -а, *m.* rozbieg, roz-

Разбѣжáться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбѣга́ться.**

Развáживание, -я, *n.* rozuzdzwanie, rozkiełznanie.

Развáживать, Развозжáть, *v. a.* (лошадь), rozuzdywać, rozuzdać, rozkiełznać, odwiązywać, odwiązać lejce; -ся, *a*) *v. r.* rozuzdywać się, rozuzdać się, rozkiełznać się, (*o lejcach*:) odwiązywać się, odwiązać się; *β*) *v. p.* być rozuzdywanym, rozuzdanym, *etc.*

Развáживаться, *v. r. perf.* udawać poważnego, wynosić się, kokoszyć się, naperzyć się.

Развалéние, Развáливание, -я, *n.* rozwalenie, rozrzucenie, rozwalanie, rozrzucanie.

Развáливать, Развали́ть, *v. a.* rozwalać, rozwalić, rozrzucać, rozrzucić; -ся, *a*) *v. r.* rozwalać się, rozwalić się, obalać się, obalić się; *rozwalać się, rozwalić się, rozpierać się, rozeprzeć się, nieprzyzwoicie siedzieć; *β*) *v. p.* być rozwalanym, rozwalonym, rozrzucanym, rozrzuconym.

Развáлина, -ы, *f.*, **развáлины**, -нъ, *f. pl.* rozwaliny, obaliny, zwaliska, gruzy.

Развáлистый, -ая, -ое, *adj.* rozłożysty, pochodzisty, szeroki (jak *np.* sanie). [**лéнie.**

Развáлка, -и, *f.*, v. **Розва-**

Развáлъ, -а, *m.* 1. łękaty brzég (u naczynia); 2. jednochoda, inochoda, jednochodza, szlap, czlap, pewny chód koński; лóшадь съ развáломъ, jednochodnik, inochodnik, szlapak, czlapak, koń jednochodą idący; 3. szyba wierzchnia w kopalni; 4. tłok, natłok, ciżba, nacisk, tłum.

Разваре́ние, Развáривание, -я, *n.*, v. **Развáрка.**

Развáривать, Разварúть, *v. a.* rozgotowywać, rozgotować; -ся, *v. p.* być rozgotowywanym, rozgotowanym.

Развáрка, -и, *f.* rozgotowywanie, rozgotowanie.

Разварно́й, (-лй), -ая, -óе, *adj.* rozgotowany, miękko ugotowany.

Развáръ, -а, *m.* rozgotowanie.

Разведéнецъ, -нца, *m.* rozwiedziony z żoną.

Разведéние, -я, *n.* 1. rozwiedzenie, rozprowadzenie, rozłączenie, rozdzielenie; 2. rozpuszczenie, rozcieńczenie (wodą); 3. chów, chodowanie, chodowla; rozkrzewienie, rozsadzenie; - сно́та, chów, chodowanie bydła; - пчёлъ, pszczelnictwo, chów pszczół, chowanie или hodowanie pszczół; - дерéвъ, rozkrzewienie, rozsadzenie drzew; - винограда, uprawa winniczna, winogrodnictwo, winiarstwo; - табáку́, uprawa tytuniu; *št.* разведéние зýбьевъ у пилъ, naostrzenie zębów u piły.

Разведёнка, -и, *f.* rozwódka, rozwiedziona od męża.

Развéдриваться, Развéдриться, *v. r.* wypogadzać się, wypogodzić się.

Развезéние, -я, *n.* rozwiezienie, rozwózka, rozwóz, porozwożenie. [**возúть.**

Развéзть, *v. perf.*, v. *sub*: **Развернýть, Развéртывать**, -ся.

Развернáть, Развéрнуть, *v. a.* 1. rozrzucać, rozrzucić, porozrzucać; 2. (†), v. **Растороráть**; -ся, *v. p.* być rozrzucanym, rozrzuconym, porozrzucanym; *št.* v. **Растороráться.**

Развередúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развередúвать**, -ся.

Развередéние, Развередúвание, -я, *n.* rozjątrzenie, rozjątrzanie, rozdrażnienie, rozdrażnianie (*np.* rany).

Развередúвать, Развередúть, *v. a.* rozjątrzać, rozjątrzyć, rozdrażniać, rozdrażnić (*np.* ranę, wrzód); -ся, *v. p.* być rozjątrzanym, rozjątrzonym, rozdrażnianym, rozdrażnionym.

Развертáние, -я, *n.* roztwieranie, rozwieranie.

Развертáть, Развéрзти, *v. a. Eccl. sl.* rozwierać, rozewrzeć, roztwarzać, roztworzyć; -ся, *a*) *v. r.* otwierać się, otworzyć, roztworzyć się, rozwierać się, rozewrzeć się; *β*) *v. p.* być rozwieranym, rozwartym, otwieranym, otwartym, roztwartym.

Развéрзти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развертáти, -ся.**

Развёртие, -я, *n.* rozwarcie, otwarcie, roztwarcie.

Развернýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развёртывать**, -ся.

Развертáние, -я, *n.* stósowne rozdzielenie (czego), rozłożenie na wielu.

Развертáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развéртывать**, -ся.

Развéртка, -и, *f.*, **Развёртывание**, -я, *n.* stósowne rozdzielanie, rozłożenie na wielu; v. **Развертáние.**

Развёртывать, Развернýть, *v. a.* stósownie rozdzielać, rozdzielić, rozkładać, rozłożyć na wielu; -ся, *v. p.* być stósownie rozdzielanym, rozdzielonym, rozkładanym, rozłożonym na wielu.

Развёртка, -я, *f.* 1. v. **Развёртывание**; 2. v. **Разбурáвчикъ.** [canie, rozwijanie.

Развёртывание, -я, *n.* rozkręcanie, rozwijanie.

Развёртывать, Развернýть, *v. a.* 1. rozkręcać, rozkręcić, rozwijać, rozwinąć; 2. roztwierać, roztworzyć; - кни́гу, roztwierać, roztworzyć książkę; - письмó, otwierać, otworzyć, odpieczętować list; -ся, *a*) *v. r.* rozkręcać się, rozkręcić się; *Bot.* rozwijać się, rozwinąć się; *rozwinąć się, wydoskonalić się; *β*) *v. p.* być rozkręcanym, rozkręconym, rozwijanym, rozwiniętym.

Развертúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развёртывать**, -ся.

Развёрчивание, -я, *n.* 1. rozwiercanie; 2. rozkręcanie.

Развёрчивать, Развертúть, *v. a.* rozwiercać, rozwiercić; 2. rozkręcać, rozkręcić; -ся, *a*) *v. r.* rozwiercić się przez zbytnie wiercenie, kręcenie, obracanie; *β*) *v. p.* być rozwiercanym, rozwiercanym.

Развеселя́ть, Развеселúть, *v. a.* rozweselać, rozweselić; -ся, *v. r.* rozweselać się, rozweselić się. [**Разводúть, -ся.**

Развести́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развúвание**, -я, *n.* rozwijanie, rozkręcanie.

Развúвать, Развúть, *v. a*

розвивáть, розвúть, розвинáть, розкрéсать, розкрéсить; -ся, *v. r.* **розкрéсать сѣ, розкрéсить сѣ, розвивáть сѣ, розвинáть сѣ.** [вáнье.

Развúвка, -и, *f.*, v. **Развúванье.**

Развúжáться, *v. r. perf.* **розвúть сѣ, розкwúчеть сѣ.**

Развúливать, Развúлять, *v. a.* **розгинáть, розгiáть; -ся,** *v. p.* **быть розгинанym, розгiятym.**

Развúлина, -ы, *f.* **галѣ́ зь одноżыста, маюча́ дwiе одноги, росоха, розсоха.**

Развúлистый, -ая, -ое, *adj.* **одноżысты, розсохаты, розсоховаты, розлożысты.**

Развúлѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развúливать, -ся.**

Развúнтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развúнчивать, -ся.**

Развúнченіе, Развúнчиваніе, -я, *n.* **розszрубованіе, одszрубованіе, розszрубуваніе, одszрубуваніе.**

Развúнчивать, Развúнтить, *v. a.* **розszрубовувáть, розszрубовáть, одszрубовувáть, одszрубовáть, одszрубовувáть, одszрубовáть; -ся,** *a) v. r.* **розszрубовувáть сѣ, розszрубовáть сѣ, szрубованьем wycierać сѣ, wytrzeć сѣ;** *β) v. p.* **быть розszрубовувanym, розszрубованym, одszрубовувanym, одszрубованym.**

Развúрáться, Разоврáться, *v. r.* **нieопрzестáć клáмać.**

Развúтіе, -я, *n.* **розwинѣ́ цье, розкрѣ́ ценье.** [Развúвáть, -ся.

Развúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развлекáніе, -я,** *n.* **розwлекáніе, порозwлекáніе; розciąganie; одрywанie, розrywanie.**

Развлекáть, Развлéчь, *v. a.* **розwлекáć, розwлóczyć, розwлec, порозwлекáć; розciągać, розciągнąć, розrywać, розerwać; *розrywać, розerwać kogo czém, розtargnąć, przerwać komu co, odciągać, odciągnąć kogo od czego; -ся,** *a) v. r.* **розrywać сѣ, розerwać сѣ;** *β) v. p.* **быть розrywanym, розerwanym,** *etc.*

Развлечéніе, -я, *n.* **1. розwлеченіе, розciągnienie; 2. розerwanie, розtargnienie.**

Развлéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развлекáть, -ся.**

Разводúтель, -я, *m.* **uprawiacz, założyciel; - winográda, winogrodnik, winiarz; - пчёлъ, pszczelarz, pasiecznik.**

Развóдить, Развести́ & Развéсть, *v. a.* **1.** (*o kłócących się*:) **rozłączać, rozłączyć, rozrywać, rozerwać;** (*o kłótniach*:) **uśmierzać, uśmierzyć; - спóры o чёмъ, załatwiać, załatwić, ułatwiać, ułatwić spory o co; - мостъ, rozwodzić, rozwieść, otwierać, otworzyć most; - карáулъ, rozstawiać, rozstawić, postawić wartę; - солдáтъ по квартúрамъ, rozstawiać, rozstawić żołnierzy po kwaterach; 2. rozwodzić, rozwieść, rozłączać, rozłączyć, rozprowadzać, rozprowadzić, rozwód dawać, dać, czynić; - мýжа съ жéномъ, rozwodzić, rozwieść męża z żoną; она развéдена съ мýжемъ, ona rozwiedziona z mężem; 3. rozpuszczać, rozpuścić (farbę); 4. zakładać, założyć (budynek, osady), zaprowadzać, zaprowadzić; 5. rozkrzewiać, rozkrzewić (drzewa, rośliny w sadzie); rozmnażać, rozmnożyć, rozpładzać, rozpłodzić (*np.* ptastwo domowe); - зýбья у пилы́, naostrzyć zęby u piły; -ся,** *a) v. r.* **1.** (*o roślinach, o ptastwie domowym*:) **rozkrzewiać się, rozkrzewić się; rozmnażać się, rozmnożyć się, rozpładzać się, rozpłodzić się; 2. rozwodzić się, rozwieść się, rozstawać się, rozstać się** (o małżenkach); **3. roztwierać się, roztworzyć się; 4.** *Eccl. sl.* **zgadzać się, zgodzić się, ugadzać się, ugodzić się;** *β) v. p.* **być rozłączanym, rozłączonym, rozrywanym, rozerwanym; być rozprowadzanym, rozprowadzonym,** *etc.*

Развóдка, -и, *f.* **1. rozmnożenie, rozkrzewienie; v. Развéдéніе; 2. naostrzenie zębów u piły; 3. v. Развéдéнкъ.**

Развóдный, -ая, -ое, *adj.* **rozwodny, rozwodowy; развóдныя дѣ́ла, sprawy rozwodowe; развóдная, -ой,** *s. f.* **list rozwodowy.**

Развóдчикъ, v. **Развóдитель.**

Развóдъ, -а, *m.* **1. rozdzielenie, przeznaczenie; rozkrzewienie, rozpłodzenie;** *Milit.* **zmiana straży, parada;** *it.* **rozwód małżeński.** [odwięzywanie lejc.

Развóзжáніе, -я, *n.* **(о́шади),**

Развóзжáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развáживать, -ся.**

Развóзить, Развезти́ & Развéсть, *v. a.* **rozwozić, rozwieźć, porozwozić; -ся,** *v. p.* **być rozwożonym, rozwiezionym.**

Развозúться, *v. r. perf.* **rozigrać się, rozswawolić się.**

Развóзка, -и, *f.* **rozwózka, rozwożenie.**

Развóзный, -ая, -ое, *adj.* **rozwożny, rozwozowy.**

Развóзчикъ, -а, *m.* **rozwoźnik, furman.**

Развóзъ, -а, *m.*, v. **Развóзка.**

Разворованіе, -я, *n.* **rozkradzenie, powykradanie.**

Разворовáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разворовывáть, -ся.**

Разворовываніе, -я, *n.* **rozkradywanie.**

Разворовывáть, Разворовáть, *v. a.* **rozkradywać, rozkraść, porozkradywać; -ся,** *v. p.* **być rozkradywanym, rozkradzonym.**

Развратúтель, -я, *m.* **gorszyciel, skazyciel.**

Развратúтельница, -ы, *f.* **gorszycielka, skazycielka.**

Развратúтельный, -ая, -ое, *adj.* **gorszący, niegodziwy.**

Развратúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развращáть, -ся.**

Развратúникъ, -а, *m.* **przewrotnik; rozpustnik;** *it.* v. **Развратúтель.**

Развратúница, -ы, *f.* **przewrotnica; rozpustnica;** *it.* v. **Развратúтельница.**

Развратúничать, *v. n.* **rozpustować, żyć rozpustnie.**

Разврáтность, -и, *f.* **rozpusta, przewrotność, zgorszenie.**

Разврáтный, -ая, -ое, *adj.* **przewrotny, rozpustny.**

Разврáть, -а, *m.* **zepsucie obyczajów, zgorszenie, rozpusta; niezgoda; * herezya, kacerstwo.**

Развращáть, Развратúть, *v. a.* **psuć, zepsuć, kazić, skazić, gorszyć, zgorszyć, do złego doprowadzić; -ся,** *v. r. & p.* **psuć się, zepsuć się, kazić się, skazić się, stawać się, stać się rozpustnym, niegodziwym, przewrotnym; być psutym, zepsutym, kazionym, skazionym.**

Развращéніе, -я, *n.* **zepsucie, skazienie; жить въ развращéніи, żyć rozpustnie, rozpustować; v. Разврáтность.**

Развúться, *v. r. perf.* **rozpłakać się, rozbeczeć się.**

Развьючéніе, Развьючиваніе, -я, *n.* **rozjuczenie, rozjuczanie.**

Развьючивать, Развьючить, *v. a.* **rozjuczać, rozjuczyć; -ся,** *v. p.* **być rozjuczanym, rozjuczonym.** [ченіе.

Развьючка, -и, *f.*, v. **Развьючéніе.**

Рáзвѣ, 1. *adv.* **snadź, może, pono; bo, bowiem, albowiem, alboż; jeżeli, chyba, że...; рáзвѣ онъ не придётъ? alboż on nie przyjdzie; рáзвѣ умрýть, chyba że umrę; 2.** *Eccl. sl. praep.* **(*c. Gen.*), prócz, oprócz, wyjąwszy.** [nie.

Развѣ́ваніе, -я, *n.* **rozwiewanie.**

Развѣ́вать, Развѣ́ять, *v. a.* **rozwiewać, rozwiać; *rozpraszać, rozprószyć; -ся,** *v. p.* **być rozwiewanym, rozwianym.**

Развѣ́дываніе, -я, *n.* **dopytywanie się, wywiadywanie się, wywiady.**

Развѣ́дывать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Развѣ́дывать, -ся.** [nie.

Развѣ́дка, -и, *f.*, v. **Развѣ́дываніе.**

Развѣ́дочный, -ая, -ое, *adj.* **śledczy.**

Развѣ́дываніе, -я, *n.* **dopytywanie się, wywiadywanie się; zasięganie wiadomości o czém.**

Развѣ́дывать, Развѣ́дать, *v. a.* **o чёмъ, dopytywać się, dopytać się, wywiadywać się, wywiedzieć się, zasięgać, zasięgnąć wiadomości o czém; -ся,** *a) v. r.* **- съ кѣ́мъ, umawiać się, umówić się z kim, załatwiać, załatwić, kończyć, ukończyć;** *β) v. p.* **być wybadywanym, wybadanym.**

Развѣнчáніе, -я, *n.* **złożenie z tronu, z królestwa, z cesarstwa; rozwiedzenie małżeństwa.**

Развѣнчáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Развѣнчивать**, **-ся**. [ние.

Развѣнчиваніе, v. **Развѣнча-**

Развѣнчивáть, **Развѣнчáть**, *v. a.* zrzucać, zrzucić z tronu, złożyć z tronu, z królestwa, z cesarstwa, detronizować; rozwodzić, rozwieść małżeństwo; **-ся**, *v. p.* być detronizowanym; być rozwiedzionym.

Развѣсистый, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o drzewach*:) gałęzisty, rozwiesisty.

Развѣсить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Развѣшивать**, **-ся** (I).

Развѣсъ, **-а**, *m.* rozważenie, wyważanie, odważanie.

Развѣтвлéніе, **-я**, *n.* rozgałęzienie się, rozkrzewienie się.

Развѣтъ, **-а**, *m.* bunt, zruch, rokosz.

Развѣшать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Развѣшивать**, **-ся** (II).

Развѣшéніе, **Развѣшиваніе**, **-я**, *n.* rozwieszenie, porozwieszanie, rozwieszanie.

I. Развѣшивать, **Развѣсить**, *v. a.* 1. rozważać, rozważyć, odważać, odważyć, przeważać, przeważyć; 2. rozwieszać, rozwiesić, rozgałęziać się; 3. *fig.* rozwieszać uszy, nadstawić uszy; **-ся**, *v. p.* być rozważanym, rozważonym, *etc.*

II. Развѣшивать, **Развѣшать**, *v. a.* rozwieszać, rozwiesić, porozwieszać; **-ся**, *v. p.* być rozwieszanym, rozwieszonym, porozwieszanym. [rozprószenie.

Развѣяніе, **-я**, *n.* rozwianie; **Развѣять**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Развѣвать**, **-ся**. [nie.

Развязáніе, **-я**, *n.* rozwiązanie; **Развязáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Развязывать**, **-ся**.

Развя́зка, **-и**, *f.* rozwiązywanie, rozwiązanie, rozstrzyganie.

Развя́зность, **-и**, *f.* obrotność, zręczność, szybkość, zwinność.

Развя́зный, **-ая**, **-ое**, *adj.* obrotny, zręczny, szybki, zwinny.

Развя́зываніе, **-я**, *n.* rozwiązywanie, rozstrzyganie.

Развя́зывать, **Развязáть**, *v. a.* rozwiązywać, rozwiązać, rozstrzygać, rozstrzygnąć; *uwalniać, uwolnić kogo; **-ся**, *α*) *v. r.* rozwiązywać się, rozwiązać się; *uwalniać się, uwolnić się, pozbywać się, pozbyć się; *β*) *v. p.* być rozwiązywanym, rozwiązanym, rozstrzyganym, rozstrzygniętym.

Разгавливаніе, **-я**, *n.* jedzenie z mięsem w pierwszy dzień mięsny.

Разгавливаться, **Разговѣться**, *v. r.* zaczynać, zacząć jeść z mięsem w pierwszy dzień mięsny.

Разгада́ніе, **-я**, *n.* odgadnienie, rozwiązanie zagadki.

Разгада́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разга́дывать**, **-ся**.

Разга́дка, **-и**, *f.* odgadnienie, rozwiązanie zagadki.

Разга́дчикъ, **-а**, *m.* odgadujący zagadkę jaką.

Разга́дываніе, v. **Разгада́ніе.**

Разга́дывать, **Разгада́ть**, *v. a.* odgadywać, odgadnąć, rozwiązywać, rozwiązać zagadkę jaką; **-ся**, *v. p.* być odgadywanym, odgadniętym, rozwiązywanym, rozwiązanym.

Разга́нивать, **Разогна́ть**, *v. a.* rozpędzać, rozpędzić; **-ся**, *v. p.* być rozpędzanym, rozpędzonym.

Разга́ръ, **-а**, *m.* ogień wielki.

Разгибáніе, **-я**, *n.* rozginanie, prostowanie.

Разгибáть, **Разогну́ть** & **Разгну́ть**, *v. a.* rozginać, rozgiąć, odginać, odgiąć; (*o książce*:) rozstwierać, roztworzyć, prostować, wyprostować; **-ся**, *α*) *v. r.* rozginać się, rozgiąć się, prostować się, wyprostować się; *β*) *v. p.* być rozginanym, rozgiętym, *etc.*

Разги́бъ, **-а**, *m.* 1. v. **Разгибáніе**; 2. przegub, przegięcina, staw.

Разгильдя́й, **-я**, *m.* taczający się, wahający się, chwiejący się.

Разгильдя́ть, *v. n.* taczać się, wahać się, chwiać się.

Разгла-го́ланіе, **-го́лье**, **-го́льствованіе**, **-я**, *n. Eccl. sl.* rozmowa, rozprawianie, rozprawienie, rozgadywanie.

Разглаго́льствовать, *v. n. Eccl. sl.* rozmawiać, rozprawiać, rozgadywać.

Разгладить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разглáживать**, **-ся**.

Разглáженіе, **Разглáживаніе**, **-я**, *n.* rozgładzenie, wygładzenie, wygładzanie, wyprasowanie, wyprasowywanie.

Разглáживать, **Разгла́дить**, *v. a.* rozgładzać, rozgładzić, wygładzać, wygładzić, prasować, wyprasowywać, wyprasować; **-ся**, *v. p.* być rozgładzanym, rozgładzonym, wygładzonym, wyprasowanym. [*sub*: **Разглашать**, **-ся**.

Разгласи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. **Разглáсіе**, v. **Несоглáсіе.**

Разглáска, **-и**, *f.* 1. rozgłoszenie, rozpowiedzenie, roznoszenie pogłosek; pogłoska, wieść; puścić въ разгласку, v. **Разглашать**; 2. v. **Размóлвка.**

Разглашáтель, **-я**, *m.*, **Разглашáтельница**, **-ы**, *f.* rozgłosiciel, roznosiciel pogłoski; rozgłosicielka, roznosicielka pogłoski.

Разглашáть, **Разгласи́ть**, *v. a.* rozgłaszać, rozgłosić, roznosić, rozmieść pogłoskę, rozszerzać, rozszerzyć, rozpowiadać, rozpowiedzieć, rozgadać, rozpaplać, wyjawiać, wyjawić, wydawać, wydać; **-ся**, *v. p.* być rozgłaszanym, rozgłoszonym, *etc.*

Разглашéніе, **-я**, *n.* rozgłoszenie, rozniesienie pogłoski, rozszerzenie, rozpowiedzenie, rozgadanie, rozpaplanie, wyjawienie, wydanie, wieść.

Разглядываніе, **-я**, *n.* rozpatrywanie, rozpoznawanie.

Разглáдывать, **Разглядѣть**, *v. a.* rozpatrywać, rozpatrzyć, rozpoznawać, rozpoznać.

Разглядѣніе, **-я**, *n.* rozpatrzenie, rozpoznanie.

Разглядѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разглáдывать.**

Разгнáиваніе, **-я**, *n.* rozgnajanie (*np.* rany).

Разгнаи́вать, **Разгнои́ть**, *v. a.* rozgnajać, rozgnoić (*np.* ranę); **-ся**, *v. r.* rozgnajać się, rozgnoić się. [nie (*np.* rany).

Разгноéніе, **-я**, *n.* rozgnojenie; **Разгнои́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгнáивать**, **-ся**.

Разгнутіе, **-я**, *n.* rozgięcie, roz-, wy-prostowanie.

Разогну́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгибáть**, **-ся**. [ranie.

Разгнѣваніе, **-я**, *n.* rozgniewanie; **Разгнѣвáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгнѣвля́ть**, **-ся.**

Разгнѣвля́ть, **Разгнѣва́ть**, *v. a.* gniewać, rozgniewać, rozjątrzać, rozjątrzyć; **-ся**, *v. r.* gniewać się, rozgniewać się, rozjątrzać się, rozjątrzyć się.

Разговáриваніе, **-я**, *n.* rozmawianie, rozprawianie.

Разговáривать, *v. n.* rozmawiać, rozprawiać (z kim o czém).

Разговля́ться, v. **Разгавливаться.**

Разговори́ться, *v. r. perf.* zagadać się, zapomnieć się w rozmowie.

Разгово́рно, *adv.* w kształcie rozmów, dyalogicznie.

Разгово́рный, **-ая**, **-ое**, *adj.* w kształcie rozmów, dyalogiczny; разгово́рный язы́къ, język konwersacyjny.

Разгово́рчивость, **-и**, *f.* rozmowność, gadatliwość.

Разгово́рчивый, **-ая**, **-ое**, *adj.* rozmowny, gadatliwy.

Разгово́ръ, **-а**, *m.* rozmawianie, gadanie, rozmowa, konwersacya. [**Разгова́ливаться.**

Разговѣ́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разго́нистый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* (*o pismach*:) obszerny, rozwlekły, rozciągły. [rozganianie.

Разго́нка, **-и**, *f.* rozpędzanie, **Разго́нный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* pogonny, pogończy, w pogoń wysłany, do posyłania służący.

Разго́нъ, **-а**, *m.* rozpędzenie, rozegnanie; rozjazd; rozsyłka, wysyłka; pogoń; всѣ лошади на разго́нѣ, wszystkie konie są na rozjazdach. [**вать**, **-ся.**

Разгоня́ть, **-ся**, v. **Разгáнивать**

Разгора́живаніе, **-я**, *n.* 1. przegradzanie, przepierzanie, stawianie przepierzenia; 2. rozgradzanie, rozbieranie ogrodzenia.

Разгора́живать, **Разгороди́ть**, *v. a.* 1. przegradzać, przegrodzić, przepierzać, przepierzyć, stawiać, postawić przepierzenie; 2. rozgradzać, rozgrodzić, rozbierać,

розебрać ogrodzenie; -ся, *v. p.* być przegradzanym, przegrodzonym, *etc.*

Разгора́ніе, -я, *n.* 1. rozpalenie się; 2. rozognienie się, zaczerwienienie się.

Разгора́ться, Разгоре́ться, *v. r.* 1. rozpalać się, rozpalić się; дровá разгоре́лись, drwa rozpaliły się; 2. rozogniać się, rozognić się, zaczerwienieć się, rozpalić się; — бúтва разгоре́лась, wojna zapaliła się.

Разгорди́ться, *v. r. perf.* rozpysznieć, zhardzieć.

Разгоро́дить, *Eccl. sl.*, v. **Разгороди́ться**.

Разгорю́ніться, *v. r. perf.* niszczyć się smutkiem, zmartwić się, sfrasować się, strapić się, zgryźć się.

Разгороди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгора́живать**, -ся.

Разгоро́дка, -и, *f.* 1. v. **Разгора́живание**; 2. przepierzenie, zagroda.

Разгороже́ніе, -я, *n.* 1. przegrodzenie, przepierzenie; 2. rozgrodzenie.

Разгоре́ніе, *cfr.* **Разгора́ніе**.

Разгоре́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгора́ться**.

Разгорячáть, Разгорячúть, *v. a.* rozgrzewać, rozgrzać, rozpalać, rozpalić; * rozjątrzać, rozjątrzyć, gniewać, rozgniewać; -ся, *a) v. r.* rozgrzewać się, rozgrzać się, rozpalać się, rozpalić się; * rozjątrzać się, rozjątrzyć się, gniewać się, rozgniewać się; *β) v. p.* być rozgrzewanym, rozgrzanym, rozpalanym, rozpalonym.

Разгорячéніе, -я, *n.* rozgrzanie, rozpalenie; * rozjątrzenie, rozgniewanie.

Разгорячúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгорячáть**, -ся. [się.

Разгости́ться, *v. r.* rozgościć

Разграбúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разграблáть**, -ся.

Разграблéніе, -я, *n.* 1. rozgrabienie; 2. zrabowanie, rabunek.

Разграблáть, Разграбúть, *v. a.* 1. rozgrabiać, rozgrabić, grabiąc rozchwycić; 2. rabować, zrabować, łupić, złupić; -ся, *v. p.* 1. być rozgrabianym, rozgrabionym; 2. być rabowanym, zrabowanym, złupionym.

Разграни́ченіе, Разграни́чиваніе, -я, *n.* rozgraniczenie, rozgraniczanie.

Разграни́чивать, Разграни́чить, *v. a.* rozgraniczać, rozgraniczyć; -ся, *v. p.* być rozgraniczanym, rograniczonym, rozgraniczać się. [bywanie.

Разгребáніе, -я, *n.* rozgrzebywanie.

Разгребáть, Разгрести́ & Разгре́сть, *v. a.* rozgrzebywać, rozgrzebać; -ся, *v. p.* być rozgrzebywanym, rozgrzebanym.

Разгребéніе, -я, *n.*, **Разгрéбка**, -и, *f.* rozgrzebanie; v. **Разгребáніе**.

Разгрести́ & Разгре́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгребáть**, -ся.

Разгромúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгромлáть**, -ся.

Разгромлéніе, -я, *n.* rozgruchotanie, zgruchotanie, potłuczenie.

Разгромлáть, Разгромúть, *v. a.* gruchotać, rozgruchotać, zgruchotać, tłuc, potłuc; * niszczyć, zniszczyć, pustoszyć, spustoszyć; -ся, *v. p.* być gruchotanym, zgruchotanym, tłuczonym, potłuczonym.

Разгро́мъ, -а, *m.* 1. rogrom, zniszczenie, spustoszenie; 2. nieporządek, nieład.

Разгружáть, Разгрузúть, *v. a.* rozładowywać, rozładować, wyładować; -ся, *v. p.* być rozładowanym, wyładowanym.

Разгруже́ніе, -я, *n.* rozładowanie, wyładowanie.

Разгрузúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгружáть**, -ся.

Разгру́зка, -и, *f.*, v. **Разгруже́ніе**.

Разгру́зный, -ая, -ое, *adj.* do rozładowania, do wyładowania służący. [smucić się.

Разгрусти́ться, *v. r. perf.* za-

Разгрызáніе, -я, *n.* rozgryzanie.

Разгрызáть, Разгры́зть, *v. a.* rozgryzać, rozgryźć; **разгры́зть орéхъ**, rozgryźć orzech, przegryźć orzech; §. **не разгрызёшь орéха, такъ не съ̀ѣшь и ядрá**, nie zgryziesz orzecha, tak nie zjesz i jądra; chcesz uznać dobre jądro, orzech przegryź; orzech rozgryźć wprzód musisz, chcesz-li w nim smak uznać; -ся, *v. p.* być rozgryzanym, rozgryzionym.

Разгрызéніе, -я, *n.* rozgryzienie, przegryzienie, zgryzienie.

Разгры́зть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгрызáть**, -ся.

Разгрязáть, Разгрязнуть, *v. n.* rozbłocić się. [wanie.

Разгýливаніе, -я, *n.* spacerowanie, przechadzać się.

I. Разгýливать, Разгулáть, *v. a.* chodzeniem (spacerowaniem) rozpędzać, rozpędzić [*np.* sen, smutek]; -ся, *v. r.* 1. przechadzać się, przejść się po świeżem powietrzu; chodzeniem pozbywać się, pozbyć się (*np.* nudów, *etc.*); 2. *v. impers.* wyjaśniać się, wyjaśnić się, wypogadzać się, wypogodzić się; na нёбѣ разгýливается, niebo wyjaśnia się, wyciera się, wypogadza się.

Разгýлъ, -а, *m.* 1. spacer, spacerowanie, przechadzka; wesołość; 2. lubiący spacerować, przechadzać się; *it.* v. **Гуля́ка**.

Разгýльный, -ая, -ое, *adj.* spacerujący, przechadzający się; **разгýльный рыцарь**, błędny rycerz; **разгýльная жéнщина**, v. **Непотрéбница**.

Разгуля́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгýливать**, -ся (II).

Раздаваніе, -я, *n.* rozdawanie, wydawanie, wydzielanie.

Раздава́тель, -я, *m.* rodawca, rozdawacz, udzielający.

Раздава́ть, Разда́ть, *v. a.* rozdawać, rozdać, wydawać, wydać, wydzielać, wydzielić, rozdzielać, rozdzielić; **раздава́ть мúлостыню**, rozdawać jałmużnę; -ся, *v. p.* być rozdawanym, rozdanym.

Раздава́ться, Разда́ться, *v. r.* 1. (o bótach, o trzewikach:) rozszerzać się, rozszerzyć się, rozciągać się, rozciągnąć się; 2. drogę robić komu, rozstępować się, ustępować, ustąpić na bok; 3. (o głosie, *lub* huku:) rozlegać się, odzywać się, odezwać się.

† **Раздавéцъ**, -вцá, *m.*, v. **Раздава́тель**.

Раздави́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздавлúвать**, -ся.

Раздавлéніе, Раздавлúваніе, -я, *n.* rozgniecenie, rozgniatanie; roztłuczenie, roztłukanie.

Раздавлúвать, Раздави́ть, *v. a.* rozgniatać, rozgnieść, zgniatać, zgnieść; roztłukać, roztłuc, stłuc; -ся, *v. p.* być rozgniatanym, rozgniecionym.

Раздавля́ть, -ся, v. **Раздавлúвать**, -ся.

Раздарéніе, Раздáриваніе, -я, *n.* rozdarowanie, rozdarowywanie.

Раздáривать, Раздарúть, *v. a.* rozdarowywać, rozdarować; -ся, *v. p.* być rozdarowywanym, rozdarowanym.

Раздарúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздáривать**, -ся.

Раздáточный, -ая, -ое, *adj.* do rozdania przeznaczony, rozdatny, rozdajny. [rodawca.

Раздáтчикъ, -а, *m.* rozdawacz,

Раздáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздавáть**.

Раздáться, *perf.* 1. *v. p.*, v. *sub*: **Раздавáть**, -ся; 2. *v. r.*, v. *sub*: **Раздавáться** (*v. r.*). [danie.

Раздáча, -и, *f.* rozdawanie, roz-

Раздаáніе, *Eccl. sl.*, v. **Раздаваніе**. [dawatel.

Раздаятель, *Eccl. sl.*, v. **Раздава́тель**.

Раздвáиваніе, -я, *n.* rozdwajanie.

Раздвáивать, Раздвои́ть, *v. a.* rozdwajać, rozdwoić; -ся, *a) v. r.* rozdwajać się, rozdwoić się; *β) v. p.* być rozdwajanym, rozdwojonym. [nie.

Раздвиганіе, -я, *n.* rozsuwa-

Раздвúгать, Раздвúнуть, *v. a.* rozsuwać, rozsunąć; rozpędzać, rozpędzić; раздвúгать толпу нарóда, rozpędzać tłum ludu; -ся, *v. p.* być rozsuwanym, rozsuniętym.

Раздвúгиваніе, v. **Раздвúганіе**. [гáть, -ся.

Раздвúгивать, -ся, v. **Раздви-**

Раздвижка, -и, *f.* rozsunięcie, rozsuwanie.

Раздвижной, (-и́й), -а́я, -о́е, *adj.* rozsuwny, rozsuwalny.

Раздви́нуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздвига́ть**, -ся.

Раздвое́ніе, -я, *n.* rozdwojenie.

Раздво́й, -я, *m.*, **Раздво́йка**, -и, *f.* rozdwój, rozdwoiny (*pl.*), rozdwojenie, rozdwajanie.

Раздво́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздва́ивать**, -ся.

Раздёрганіе, -я, *n.* rozciągnienie, rozerwanie, rozszarpanie, rozdarcie, podarcie, poszarpanie. [**Раздёргивать**, -ся.

Раздёргать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздёргиваніе**, -я, *n.* rozciąganie, rozrywanie, rozszarpywanie, rozdzieranie; *cfr.* Раздёрганіе.

I. Раздёргивать, Раздёрнуть, *v. a.* rozciągać, rozciągnąć, rozsuwać, rozsunąć (*np.* firanki); -ся, *v. p.* być rozciąganym, rozciągniętym, rozsuwanym, rozsuniętym.

II. Раздёргивать, Раздёргать, *v. a.* rozrywać, rozerwać, rozszarpywać, rozszarpać, rozdzierać, rozederzeć, podrzeć, poszarpać; -ся, *v. p.* być rozrywanym, rozerwanym, rozszarpywanym, rozszarpanym, rozdzieranym, rozdartym, podartym, poszarpanym.

Раздёрнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздёргивать**, -ся (I).

Раздираніе, -я, *n.* rozdzieranie; rozrywanie.

Раздира́ть, Раздра́ть & Раздра́ть, *v. a.* rozdzierać, rozedrzeć; rozrywać, rozerwać; rozszarpywać, rozszarpać, roztargać; *trapić; печа́ль раздира́етъ се́рдце, smutek rozdziera [или kraje] serce; -ся, *α*) *v. r.* rozdzierać się, rozedrzeć się, rozrywać się, rozerwać się; *β*) *v. p.* być rozdzieranym, rozdartym, rozrywanym, rozerwanym, rozszarpanym.

Раздобарываніе, -я, *n. pop.* gadanie, paplanie.

Раздобарывать, *v. n. pop.* gadać, gawędzić, paplać.

Раздобары, -овъ, *m. pl. pop.* gadanina, gawędka, paplanie.

Раздобриться, *v. r.* stać się szczodrobliwym, hojnym; [*cfr.* Rozdobrzyć się, Rozdobruchać się]. [szerne miejsce w dolinie.

Раздо́лье, -я, *n.* równe i ob-

Раздо́лье, -я, *n.* rozkosz, życie wygodne; емý здѣсь раздо́лье, on prowadzi tutaj życie wygodne, on żyje tu rozkosznie.

Раздо́рить, *v. n.* koty drzeć, swarzyć się, kłócić się z kim.

Раздо́рный, -ая, -ое, *adj.* kłótliwy, swarliwy, zwadliwy.

Раздоротво́рецъ, -рца, *m. Eccl. sl.* wichrzyciel, kłótnik, zwadzca.

Раздо́ръ, -а, *m.* niezgoda, kłótnia, poróżnienie, rozróżnienie, rozterk; яблоко раздо́ра, jabłko niezgody; быть, жить съ кѣмъ въ раздо́рѣ, v. Раздо́рить. [gniewanie, rozjątrzenie.

Раздосадованіе, -я, *n.* rozdosadowanie, *v. a. perf.* rozgniewać, rozjątrzyć; -ся, *v. r.* rozgniewać się, rozjątrzyć się, rozjuszyć się, rozbestwić się.

Раздража́ть, Раздражи́ть, *v. a.* rozdrażniać, rozdrażnić, rozjątrzać, rozjątrzyć, gniewać, rozgniewać kogo; -ся, *α*) *v. r.* gniewać się, rozgniewać się, rozjątrzać się, rozjątrzyć się; *β*) *v. p.* być rozdrażnianym, rozdrażnionym, rozjątrzanym, rozjątrzonym, rozgniewanym.

Раздраженіе, -я, *n.* rozdrażnienie, rozjątrzenie, rozgniewanie. [drażność, drażliwość.

Раздражимость, -и, *f.* roz-

Раздражительный, -ая, -ое, *adj.* rozdrażny, łacny do rozdrażnienia, drażliwy.

Раздражи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздража́ть**, -ся.

Раздражи́вать & Раздраня́ть, Раздразни́ть, *v. a.* rozdrażniać, rozdrażnić, rozjątrzać, rozjątrzyć. [ванецъ.

Раздра́нецъ, *Eccl. sl.*, v. Обо́р-

Раздра́ніе, -я, *n.* rozdarcie.

Раздра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздира́ть**, -ся.

Раздроби́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздробля́ть**, -ся.

Раздробле́ніе, -я, *n.* rozdrobienie, rozkruszenie, rozbicie.

Раздробля́ть, Раздроби́ть, *v. a.* rozdrabiać, rozdrobić, tłuc, potłuc na kawałki, rozkruszać, rozkruszyć, rozbijać, rozbić; -ся, *v. p.* być rozdrabianym, rozdrobionym, *etc.*

Раздружа́ть, Раздружи́ть, *v. a.* rozróżniać, rozróżnić, rozdwajać, rozdwoić, rozbracić, rozrywać, rozerwać (или zrywać, zerwać) przyjaźń, znajomość; -ся, *v. r.* rozróżniać się, rozróżnić się, poróżnić się z kim, zrywać, zerwać z kim przyjaźń.

Раздруже́ніе, -я, *n.* rozróżnienie, poróżnienie, rozdwojenie, rozbracenie, rozerwanie (zerwanie) przyjaźni.

Раздружи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздружа́ть**, -ся.

Раздувальный, -ая, -ое, *adj.* do rozdmuchiwania służący; раздувальный мѣхъ, miech kowalski.

Раздува́льщикъ, -а, *m.* rozdmuchacz, rozdmuchiwacz (ognia), który rozdmuchuje; раздува́льщикъ мѣховъ, miechodmuch, kalkant, kalkancista.

Раздува́ніе, *v. a. perf. pop.* rozdzielić.

Раздува́ніе, -я, *n.* rozdmuchiwanie, rozdmuchanie (ognia), rozdymanie.

Раздува́ть, Разду́ть, *v. a.* rozdmuchiwać, rozdmuchać, rozdmuchać, rozdymać, rozdąć (*np.* ogień); rozdymać, rozdąć, wzdymać, wzdąć, mocno nadymać, nadąć (brzuch, żywot); rozdmuchiwać, rozdmuchać, rozwiewać, rozwiać (*jak np.* wiatr); -ся, *α*) *v. r.* nadymać się, nadąć się, wzdymać się, wzdąć się; *β*) *v. p.* być rozdmuchiwanym, rozdmuchanym, rozdmuchniętym, rozdymanym, rozdętym, wzdymanym, wzdętym, nadymanym, nadętym, *etc.*

Разду́мать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разду́мывать**, -ся.

Разду́мчивость, -и, *f.* wahanie się, wątpliwość, niestałość, zmienność.

Разду́мчивый, -ая, -ое, *adj.* wahający się, odmieniający często swoje zdania, myśli, niestały, zmienny.

Разду́мывать, Разду́мать, *v. n.* rozmyślać się, rozmyślić się, namyślać się, namyślić się, odmieniać, odmienić swoje myśli, przedsięwzięcie, wahać się; -ся, *v. r.* o чѣмъ, zastanowić się nad czém, rozważyć, rozpomnieć.

Разду́мье, -я, *n.* namysł, wahanie się, wątpliwość; его раздýмье взяло, zaczął się namyślać, waha się. [swawolić się.

Раздури́ться, *v. r. perf.* roz-

Раздýтость, -и, *f.* rozdętość.

Разду́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздува́ть**, -ся.

Раздýшать, Раздушить, *v. a.* parfumować, naparfumować.

Раздушéніе, -я, *n.* parfumowanie. [**Раздýшать**.

Раздушить, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздýшаніе**, -я, *n.* rozbieranie, rozdziewanie, rozbieranie się.

Раздѣва́ть, Раздѣть, *v. a.* rozdziewać, rozdziać, rozbierać, rozebrać z odzienia; -ся, *α*) *v. r.* rozdziewać się, rozdziać się, rozbierać się, rozebrać się z odzienia. [**Раздѣ́лывать**, -ся.

Раздѣлать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздѣле́ніе**, -я, *n.* rozdzielenie, rozdział, podział; - на кла́ссы, podzielenie na klassy, klassyfikacya; знакъ раздѣле́нія, znak rozdzielenia, łącznik.

Раздѣли́мость, -и, *f.* rozdzielność, podzielność.

Раздѣли́мый, -ая, -ое, *adj.* rozdzielny, podzielny.

Раздѣли́тель, -я, *m.* rozdzielciel, rozdzielca, dzieliciel.

Раздѣли́тельный, -ая, -ое, *adj.* rozdzielny, rozdzielający, podzielny; раздѣли́тельный горнъ, piec szmelcarski.

Раздѣли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздѣля́ть**, -ся.

Раздѣлка, -и, *f.* 1. warstwa sadzonych cegieł około rury piecowéj, ażeby od niéj pułap nie mógł się zapalić; 2. zaspokojenie (kogo), zapłacenie, zapłata, rozpłata, obrachunek; сдѣлать съ кѣмъ раздѣлку въ дѣньгахъ, obli-

czyć się z kim, obrachować się z kim; сдѣлать съ кѣмъ раздѣлку въ долгахъ своихъ, wypłacić komu długi swoje; 3. rozdzielenie, rozłączenie, odłączenie, wyłączenie, oddział.

Раздѣлъ, -а, *m.* rozdział, podział, rozdzielenie, podzielenie; rozdział (w książce); онъ съ братомъ живётъ въ раздѣлѣ, on z bratem mieszka oddzielnie, osobno.

Раздѣлывать, Раздѣлать, *v. a.* 1. robić, zrobić z cegieł obwód w tém miejscu, gdzie rura przez pułap ma przechodzić, aby ów od niéj nie mógł się zapalić; 2. (*u malarzów:*) cieniować [kwiaty]; 3. v. Удовлетворять; **-ся**, *v. r.* 1. układać się, ułożyć się z kim, umawiać się, umówić się z kim; 2. rozprawiać się, rozprawić się z kim.

Раздѣльнокопытныя животныя, *n. pl.* (*fissipedes*), zwierzęta dwukopytne, zw. o dwóch kopytach, o rozdzielonych kopytach.

Раздѣльный, -ая, -ое, *adj.* 1. podzielny, do podzielenia na podział przeznaczony; rozdzielny; раздѣльныя деньги, pieniądze podzielne; раздѣльное копыто, kopyto rozdzielone; 2. rozdzielony, podzielony.

Раздѣлять, Раздѣлить, *v. a.* 1. dzielić, podzielić, rozdzielać, rozdzielić; — на классы, разряды, dzielić, podzielić na klassy, klassyfikować; 2. rozdzielać, rozdzielić, wydzielać, wydzielić, wydawać, wydać, rozdawać, rozdać; **-ся**, *a) v. r.* dzielić się, podzielić się, rozdzielać się, rozdzielić się; *β) v. p.* być dzielonym, rozdzielanym, rozdzielonym, dzielić się.

Раздѣть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздѣвать, -ся**.

Раздюжѣлый, -ая, -ое, *adj.* roztyły. [się.

Раздюжѣть, *v. n. perf.* roztyć

Разжалобить, *v. a. perf.* rozczulić, przejąć czułością, wzruszyć; **-ся**, *v. r.* rozczulać się, rozczulić się.

Разжалобленіе, -я, *n.* rozczulenie, rozrzewnienie, wzruszenie.

Разжалованіе, -я, *n.* zdegradowanie, zniżenie, oddalenie z urzędu.

Разжаловать, *v. a. perf.* zdegradować, zniżyć, oddalić z urzędu, odebrać urząd, stopień.

Разжаловаться, *v. r. perf.* rozżalić się na kogo przed kim.

Разжатіе, -я, *n.* roztworzenie (*np.* ściśniętéj ręki, ściśniętych ust). [**Разжимать, -ся**.

Разжать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разженіе, -я**, *n.* rozżucie.

Разжевать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разжёвывать, -ся**.

Разжёвываніе, -я, *n.* rozżuwanie.

Разжёвывать, Разжевать, *v. a.* rozżuwać, rozżuć, żuciem rozgryzać, rozgryźć, żuciem rozdrabiać, rozdrobić; nadobno emу разжёвывать каждое слово, *jemu potrzeba wszystko tłómaczyć, wyjaśniać należycie; **-ся**, *v. p.* być rozżuwanym, rozżutym.

Разжёчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разжигать, -ся**.

Разжещійся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разжизаться**. [rozzarzenie.

Разженіе, -я, *n.* rozpalenie; **Разжива, -ы**, *f.* poprawien.e, polepszenie (położenia swego); na разживу, na zagospodarowanie, na rozszerzenie rozmysłu.

Разживаться, *v. r.* bogacić się.

Разжиганіе, -я, *n.* rozżarzanie, rozpalanie.

Разжигать, Разжёчь, *v. a.* rozżarzać, rozżarzyć, rozpalać, rozpalić; **-ся**, *a) v. r.* rozżarzać się, rozżarzyć się, rozpalać się, rozpalić się, rozniecać się, rozniecić się; *zapalać się, zapalić się; *β) v. p.* być rozpalanym, rozpalonym. [*adj.* rozrzedzający.

Разжидительный, -ая, -ое, **Разжидить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разжижать, -ся**.

Разжидѣлый, -ая, -ое, *adj.* rozrzedzony. [rozrzednieć.

Разжидѣть, *v. n.* rozrzedzieć, **Разжижать, Разжидить**, *v. a.* rozrzedzać, rozrzedzić; **-ся**, *v. p.* być rozrzedzanym, rozrzedzonym.

Разжиженіе, -я, *n.* rozrzedzenie.

Разжизаться, Разжещійся, *v. r. Eccl. sl.* pałać miłością, gzić się, być lubieżnym, być chłopodurną.

Разжиманіе, v. **Разжатіе**.

Разжимать, Разжать, *v. a.* roztwierać, roztworzyć (*np.* usta, rękę); *it.* v. *sub*: Прохватывать; **-ся**, *a) v. r.* roztwierać się, roztworzyć się; *β) v. p.* być roztwieranym, roztworzonym.

Разжирѣть, *v. n.* roztłuścieć, roztyć się.

Раззадореніе, Раззадориваніе, -я, *n.* rozjątrzenie, rozjątrzanie, poduszczenie, poduszczanie, podbudzenie, podbudzanie, podburzenie, podburzanie.

Раззадоривать, Раззадорить, *v. a.* rozjątrzać, rozjątrzyć, poduszczać, poduszczyć, podbudzać, podbudzić, podburzać, podburzyć; **-ся**, *a) v. r.* unosić się, wpadać, wpaść w gniéw, mocno gniewać się, rozgniewać się, rozjątrzać się, rozjątrzyć się; *β) v. p.* być rozjątrzanym, rozjątrzonym, poduszczanym, poduszczonym, podburzanym, podburzonym, *etc.*

Раззнакомиться, *v. perf.*, v. *sub*: **Раззнакомливаться**.

Раззнакомленіе, -я, *n.* zerwanie znajomości.

Раззнакомливаться, Раззнакомиться, *v. r.* zrywać, zerwać znajomość.

Раззолачиваніе, -я, *n.* rozzłacanie, pozłacanie.

Раззолачивать, Раззолотить, *v. a.* rozzłacać, rozzłocić, pozłacać, pozłocić; **-ся**, *v. p.* być roz-, po-złacanym, roz-, pozłoconym. [cenie, pozłocenie.

Раззолоченіе, -я, *n.* rozzłocenie, **Раззябаться**, *v. r.* wciąż ziewać, rozdziewać gębę.

Разикъ, -а, *m. dim.* tylko jeden raz. [зябать.

Разинуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разинія, -и**, *s. c.*, **Разинька, -и**, *f. dim.* gap', głuptaś, gawron, gamoń, gamuła, bela.

Разительный, -ая, -ое, *adj.* przerażający, przeraźliwy; zatrważający; rażący, uderzający, bijący.

Разить, *v. a.* razić, porazić.

Разлаганіе, -я, *n.* rozkładanie, rozwijanie, rozpościeranie, rozbieranie, analizowanie; *cfr.* Разложеніе.

Разлагать, Разложить, *v. a.* rozkładać, rozłożyć, rozpościerać, rozpostrzeć, rozwijać, rozwinąć; rozstawiać, rozstawić; (*o książkach:*) rozkładać, rozłożyć, otwierać, otworzyć; *Chem.* rozkładać, rozłożyć, rozbierać, rozebrać; analizować; *it.* v. Раскладывать; **-ся**, *v. p.* być rozkładanym, rozłożonym, rozpościeranym, rozpostartym, *etc.*

Разладить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлаживать, -ся**.

Разладъ, -а, *m.* 1. niezgodność dźwięku, dysharmonia, dźwięk niezgodny; 2. niezgoda, poróżnienie, rozterk, kłótnia; жить въ разладѣ, żyć niezgodnie. [(2).

Разладье, -а, *n.*, v. **Разладъ**

Разлаживаніе, -я, *n.* rozstrajanie; rozróżnienie się, poróżnienie się.

Разлаживать, Разладить, 1. *v. a.* rozstrajać, rozstroić (*np.* instrument muzyczny); 2. *v. n.* rozróżniać się, rozróżnić się, poróżniać się, poróżnić się, zrywać, zerwać przyjaźń, zgodę.

Разлакомить, *v. a. perf.* rozłakomić; **-ся**, *v. r.* rozłakomić się (na łakotki). [mywanie.

Разлаливаніе, -я, *n.* rozla-

Разлаливать, Разлить, *v. a.* rozlamywać, rozlamać; **-ся**, *v. p.* być rozlamywanym, rozlamanym.

Разламываніе, -я, *n.* rozłamywanie; rozwalanie; rozrzucanie.

Разламывать, Разломать, *v. a.* rozłamywać, rozłamać; rozwalać, rozwalić; rozrzucać, rozrzucić; **-ся**, *v. p.* być rozwalanym, rozwalonym, *etc.*

Разлаяться, *v. r. perf.* rozszczekać się. [**Разлёживаться**.

Разлежаться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлёживаться, Разлежаться**,

s. r. rozlegać się, rozleżeć się, rozchorować się. [się.

Разлетáние, -я, *n.* rozlatanie

Разлетáться, Разлетéться, *v. r.* rozlatać się, rozlecieć się, rozpędzić się w leceniu; rozpadać się, rozpaść się.

Разлёт, -а, *m.* rozlot, rozlecenie, rozlatanie się.

Разлётывать, *v. n.* rozlatywać się, rozlatać, tam i sam latać.

Разлетéться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлетáться (I).**

Разлéчься, *v. r. perf.* rozledz się, rozwalić się.

Разливáльный, -ая, -ое, *adj.* rozlewalny, rozlewny; **разливáльная ложка**, łyżka wazowa, łyżka do rozlewania, do rozdawania.

Разливáние, -я, *n.* rozlewanie, wylewanie, porozlewanie w różne naczynia, butelkowanie.

Разливáть, Разлúть, *v. a.* rozlewać, rozlać, wylewać, wylać; rozlewać, porozlewać w różne naczynia, butelkować; -**ся**, *v. r.* rozlewać się, rozlać się; (*o rzékach*:) wylewać, wylać się (z brzegów), wybrzeżyć.

Разлúвка, -и, *f.*, v. **Разливáние.** [вáльный.

Разливнóй, (-лúв), v. **Разли-**

Разлúв, -а, *m.* zalew, wylew (rzéki); v. **Разлúтие**; **разлúвъ молока**, *Med.* ból piersiowy, pochodzący z zatrzymania się pokarmu w piersiach. [jowanie.

Разлинéвание, -я, *n.* rozlinijowanie.

Разлинéвать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлинёвывать**, -ся.

Разлинёвка, -и, *f.*, **Разлинёвывание**, -я, *n.* rozlinijowanie, linijowanie, rozlinijowywanie.

Разлинёвывать, Разлиневáть, *v. a.* rozlinijowywać, rozlinijować; -**ся**, *v. p.* być rozlinijowywanym, rozlinijowanym.

Разлúнка, -я, *f.* czas linienia się zwierząt.

Разлúтие, -я, *n.* rozlanie, wylanie, wylew; *it.* v. **Разливáние.** [ливáть, -ся.

Разлúть, -ся, *v. perf.*, v. **Раз-**

Различáть, Различúть, *v. a.* rozróżniać, rozróżnić; -ся, *a*) *v. r.* różnić się, rozróżniać się, rozróżnić się; *β*) *v. p.* być rozróżnianym, rozróżnionym. [nie.

Различéние, -я, *n.* rozróżnie-

Различéствовать, *v. n.* różnić się, rozróżniać się, być różnym.

Различúтель, -я, *m.* rozróżniciel.

Различúтельница, -ы, *f.* rozróżnicielka. [rozróżniający.

Различúтельный, -ая, -ое, *adj.*

Различúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Различáть**, -ся. [różnianie.

Различие, -я, *n.* różność, rozmaicie, rozliczność.

Различно, *adv.* różnie, rozmaicie, rozliczniе.

Различнообрáзный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* różnorodny.

Различность, -и, *f.* różność, rozmaitość, rozliczność.

Различный, -ая, -ое, *adj.* różny, rozmaity, rozliczny.

Разлúвие, *Eccl. sl.*, v. **Разлúтие.**

Разлóгій, -ая, -ое, *adj.* pochodzisty, pochyły, spadzisty, rozłożysty. [лóгъ (1).

Разлóгость, -и, *f.*, v. **Раз-**

Разлóгъ, -а, *m.* 1. pochodzistość, pochyłość, spadzistość, rozłożystość; 2. *Bot.*, v. **Пупóчникъ.** [rozbiór, analiza.

Разложéние, -я, *n.* rozłożenie;

Разложúстый, v. **Разлогій.**

Разложúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскладывать**, -ся (I) & **Разлагáть**, -ся. [лóмка.

Разломáние, -я, *n.*, v. **Раз-**

Разломáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлáмывать**, -ся.

Разломúть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Разламúлинать**, -ся.

Разлóмка, -и, *f.* rozłamanie, przełamanie, złamanie, pogruchotanie, rozwalenie.

Разломлéние, -я, *n.* rozłamanie, złamanie.

Разломля́ть, -ся, v. **Разламúлинать**, -ся.

Разлóмъ, -а, *m.* rozlam, miejsce rozłamania.

Разлóпаться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлóпываться.**

Разлóпываться, Разлóпаться, Разлóпнуться, *v. r.* pękać, pęknąć, rozpękać się, rozpęknąć się, trzaskać, roztrzaskać się, roztrzaskać się.

Разлýка, -и, *f.* rozłączenie.

Разлупáть, Разлупúть, *v. a.* obłupować, obłupić, obierać, obrać; -**ся**, *v. p.* być obłupowanym, obłupanym, obieranym, obranym.

Разлучáть, Разлучúть, *v. a.* rozłączać, rozłączyć, rozdzielać, rozdzielić; -**ся**, *v. r.* rozłączać się, rozłączyć się, rozstawać się, rozstać się; **когдá душá съ тѣлóмъ разлучáется**, gdy dusza z ciałem się rozstaje.

Разлучúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлучáть**, -ся.

Разлѣзáться, Разлѣзться, *v. r.* (*o starych tkaninach*:) rozłazić się, rozleźć się, rwać się, rozerwać się, drzeć się, rozedrzeć się, podrzeć się.

Разлѣнúваться, Разлѣнúться, *v. r.* lenić się, rozlenić się.

Разлѣпáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разлѣпля́ть**, -ся.

Разлѣплéние, -я, *n.* rozlepienie; ponalepienie, poprzylepianie.

Разлѣпля́ть, Разлѣпúть, *v. a.* 1. rozlepiać, rozlepić; rozklejać, rozkleić; 2. nalepiać, nalepić, ponalepiać, poprzylepiać, ponaklejać; -**ся**, *v. r.* rozlepiać się, rozlepić się, rozklejać się, rozkleić się. [kochać.

Разлюбúть, *v. a. perf.* przestać

Размáзание, -я, *n.* rozmazanie, rozsmarowanie, po-, na-smarowanie.

Размáзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размáзывать**, -ся.

Размáзка, -и, *f.* rozmazywanie, rozmazanie, rozsmarowanie.

Размáзня, -и́, *f. pop.* rzadko gotowane krupy.

Размáзывание, -я, *n.* rozmazywanie, smarowanie.

Размáзывать, Размáзать, *v. a.* 1. rozmazywać, rozmazać, smarować, rozsmarować, posmarować; 2. źle malować, pomalować, pobazgrać; -**ся**, *v. p.* być rozmazywanym, rozmazanym, *etc.*

Размáлывание, -я, *n.* rozmielanie.

Размалывать, Размолóть, *v. a.* rozmielać, rozmleć; -**ся**, *v. p.* być rozmielanym, rozmielonym.

Размарáние, -я, *n.* rozmazanie, powalanie.

Размарáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размáрывать**, -ся.

Размáрывание, -я, *n.* rozmazywanie, walanie.

Размáрывать, Размарáть, *v. a.* rozmazywać, rozmazać, walać, powalać; -**ся**, *v. p.* być rozmazywanym, rozmazanym, walanym, powalanym.

Размáсление, Расмáсливание, -я, *n.* kraszenie, okraszenie masłem.

Размáслить, Размáслить, *v. a.* krasić, okrasić masłem, rozpuszczać, rozpuścić w maśle.

Размáтывальный, -ая, -ое, *adj.* do rozmotania służący.

Размáтывание, -я, *n.* rozmotanie, rozplątanie.

Размáтывать, Размотáть, *v. a.* rozmotać, rozplątać; -ся, *a*) *v. r.* rozmotać się, rozkręcać się, rozkręcić się; *β*) *v. p.* być rozmotanym, rozplątanym, rozkręconym.

Размахáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размáхивать**, -ся.

Размáхивание, -я, *n.* rozmachiwanie.

Размáхивать, Размахáть, Размахнýть, *v. a.* rozmachiwać, rozmachać, rozmachnąć; -ся, *v. r.* rozmachać się, zamachnąć się (dla uderzenia).

Размáхъ, -а, *m.* rozmachanie, rozmachnienie; zamachnienie (dla uderzenia); zamach, zapęd, rozbieg. [czanie.

Размáчиваніе, -я, *n.* rozma-

Размáчивать, Размочúть, *v. a.* rozmaczać, rozmoczyć, moczeniem rozmiękczać, rozmiękczyć; -**ся**, *v. p.* być rozmaczanym, rozmoczonym. [masztów.

Размачтовáние, -я, *n.* zdjęcie

Размачтовáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Размачтóвывать.**

Размачтóвываніе, -я, *n.* zdejmowanie masztów.

Размачтóвывать, Размачто-

вáть, *v. a.* здемонтировать, здѣлать машты (з окрѣтыу); маст збіс, звалíс.

Размáшистый, -ая, -ое, *adj.* (*o pismie*:) розвлекły, розцíягły.

Размáшка, -и, *f.* machanie (рѣкома), giest, ruchy (ciała, рѣк).

Размашной, (-йй), -áя, -óе, **Размáшный**, -ая, -ое, *adj.* do machania, do rozmachania służący; размашнóе колесó, koło ruchoczynne, rozpędowe.

Размежевáніе, -я, *n.* rozmierzenie (*np.* gruntów), rozgraniczenie.

Размежевáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размежёвывать**, -ся.

Размежёвываніе, -я, *n.* rozmierzanie (*np.* gruntów), rozgraniczanie.

Размежёвывать, Размежевáть, *v. a.* rozmierzać, rozmierzyć (*np.* grunta), rozgraniczać, rozgraniczyć; -ся, *α*) *v. r.* rozmierzać, rozmierzyć grunta między sobą; *β*) *v. p.* być rozmierzanym, rozmierzonym, rozgraniczanym, rozgraniczonym.

Размелчáть, Размелчíть, *v. a.* rozcierać, rozetrzeć, roztłukać, roztłuc; -ся, *v. p.* być rozcieranym, roztartym, roztłukanym, roztłuczonym. [roztłuczenie.

Размелчéніе, -я, *n.* roztarcie,

Размелчíть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размелчáть**, -ся.

Разместú, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размещáть**, -ся.

Размещáніе, -я, *n.* rozmiatanie; rozrzucenie.

I. Размещáть, Разместú, *v. a.* rozmiatać, rozmieść; -ся, *v. p.* być rozmiatanym, rozmiecionym.

II. Размéтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размётывать**, -ся.

Размещéніе, -я, *n.* rozmiecenie.

Размётка, -и, *f.* 1. v. **Размещáніе**; 2. *Bot.*, v. **Торúца**.

†**Размётный**, -ая, -ое, *adj.* rozrzucalny, rozrzutny, mogący być rozrzuconym; размётная грáмота, pismo oznajmujące przyczyny wypowiedzenia wojny.

†**Размётъ**, -а, *m.* 1. rozrzucenie, porozrzucanie; 2. (†), zerwanie pokoju. [canie.

Размётываніе, -я, *n.* rozrzu-

Размётывать, Размести́, *v. a.* rozrzucać, rozrzucić, porozrzucać; -ся, *α*) *v. r.* rozciągać się, rozciągnąć się, wyciągać się, wyciągnąć się, wyciągnąć ręce i nogi; *β*) *v. p.* być rozrzucanym, rozrzuconym, porozrzucanym.

Разминáніе, -я, *n.* rozgniatanie.

Разминáть, Размя́ть, *v. a.* 1. rozgniatać, rozgnieść, rozmiąć; ° oprowadzać, oprowadzić (konia przed zaprzężeniem); -ся, *α*) *v. r.* rozruszać się, rozruszyć się, agitacyi zażywać, zażyć; *β*) *v. p.* być rozgniatanym, rozgniecionym.

Размирúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Размирáться**.

†**Размирíе**, -я, *n.* zerwanie pokoju; rozróżnienie, poróżnienie się.

Размирáться, Размириться, *v. r.* naruszać, naruszyć pokój, zrywać, zerwać pokój; rozróżniać się, rozróżnić się, poróżnić się.

Размножáть, Размножúть, *v. a.* rozmnażać, rozmnożyć, pomnażać, pomnożyć, powiększać, powiększyć; -ся, *α*) *v. r.* rozmnażać się, rozmnożyć się; *β*) *v. p.* być rozmnażanym, rozmnożonym, pomnożonym.

Размножéніе, -я, *n.* rozmnożenie, pomnożenie.

Размнóжить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размножáть**, -ся.

Размокáть, Размокнуть, *v. n.* rozmakać, rozmoknąć, rozmiękać, rozmięknąć.

Размóклый, -ая, -ое, *adj.* rozmokły, rozmiękły. [**Размокáть**.

Размóкнуть, *v. perf.*, v. *sub*:

Размóлвить, *v. n.* (†) & **Размóлвиться**, *v. r.* съ кѣмъ, rozróżniać się, rozróżnić się, przemówić się, poróżnić się, pokłócić się z kim.

Размóлвка, -и, *f.* niezgoda, rozróżnienie, poróżnienie, kłótnia.

Размолóть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размáлывать**, -ся.

Размóлъ, -а, *m.* rozmielenie, rozmielcie. [nie, rozkręcenie.

Размотáніе, -я, *n.* rozmotanie.

Размотáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Размáтывать**, -ся.

Размóтка, -и, *f.*, v. **Размотáніе**.

Разночáленіе, Разночáленіе, -я, *n.* rozdzielenie, rozdzielanie na włókna biciem, tłuczeniem, potarcie, pocieranie, roztarcie, rozcieranie, otłuczenie, otłukanie.

Разночáливать, Разночáлить, *v. a.* rozdzielać, rozdzielić na włókna biciem, tłuczeniem, pocierać, potrzeć, rozcierać, rozetrzeć, otłukać, otłuc; -ся, *v. p.* być rozdzielanym, rozdzielonym na włókna biciem, tłuczeniem, *etc.*

Разночéніе, -я, *n.* rozmoczenie. [*sub*: **Разнáчивать**, -ся.

Разночúть, -ся, *v. perf.*, v. **Разнóчка**, -и, *f.* rozmoczenie.

Разнывáніе, -я, *n.* zmywanie.

Разнывáть, Разнúть, *v. a.* zmywać, zmyć, spłókać, opłókać; *fig.* размыть рýки, obmyć ręce (pierwszy raz powstawszy z połogu i dawać podarunek akuszerce); -ся, *v. p.* być zmywanym, zmytym, spłókiwanym, spłókanym. [nie.

Разнывка, -и, *f.*, v. **Разнывáніе**.

Разнывáть, *v. a. perf.* 1. (*o koniach*:) rozbić, roztratować; 2. – (rópe), rozpędzić (smutek).

Разнúслить, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнышлять**.

†**Разнúслъ**, -а, *m.* inżenier.

Разнытáреніе, Разнытáриваніе, -я, *n.* roztrwonienie, zmarnowanie.

Разнытáривать, Разнытарúть, *v. a.* roztrwonić, zmarnować; -ся, *v. p.* być roztrwonionym, zmarnowanym. [kanie.

Разнытьé, -я, *n.* zmycie, spłó-

Разнывáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнывáть**, -ся.

Разнышлéніе, -я, *n.* rozmyślanie, namyślanie się, rozważanie, rozwaga.

Разнышлять, Разнúслить, *v. a.* o чёмъ, rozmyślać, rozmyślić o czém, rozważać, rozważyć, zastanawiać się, zastanowić się nad czém. [mian.

Разнѣна, -ы, *f.* zamiana, za-

Разнѣнéніе, Разнѣнúваніе, -я, *n.* zamienienie, zamienianie, zamiana, rozmienienie, rozmienianie.

Разнѣнúвать, Разнѣнúть, Разнѣнúть, *v. a.* zamieniać, zamienić, rozmieniać, rozmienić; wymieniać, wymienić; zmieniać, zmienić (pieniądze); -ся, *a*) *v. r.* zamieniać się, zamienić się; *β*) *v. p.* być zamienianym, zamienionym; być zmienianym, zmienionym, wymienianym, wymienionym.

Разнѣнный, -ая, -ое, *adj.* zamienny; **разнѣнная**, -ой, *s. f.* list zamienny.

Разнѣнъ, -а, *m.*, v. **Разнѣна**.

Разнѣнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнѣнúвать**, -ся.

Разнѣрéніе, Разнѣриваніе, -я, *n.* rozmiar, rozmierzenie, rozmierzanie, wymierzenie, wymierzanie.

Разнѣривать, Разнѣрить, *v. a.* rozmierzać, rozmierzyć, wymierzać, wymierzyć; ° stósować, zastósować (co do czego); -ся, *v. p.* być rozmierzanym, rozmierzonym, *etc.*

Разнѣръ, -а, *m.* rozmiar, wymiar; podziałka. [вать, -ся.

Разнѣрять, -ся, v. **Разнѣривать**

Разнѣрять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнѣривать**, -ся.

Разнѣсúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнóшивать**, -ся (II).

Разнѣска, -и, *f.* 1. rozmącenie, rozmieszanie (*np.* mąki w wodzie); 2. rozczynienie.

Разнѣстúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнóщать**, -ся.

Разнѣтúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнѣчáть**, -ся. [naznaczenie,

Разнѣтка, -и, *f.* znaczenie,

Размѣча́ніе, -я, *n.* odznaczanie, naznaczanie.

Размѣча́ть, Размѣ́тить, *v. a.* znaczyć, naznaczać, naznaczyć, odznaczać, odznaczyć; **-ся**, *v. p.* być naznaczanym, naznaczonym, odznaczanym, odznaczonym.

Размѣ́ченіе, -я, *n.* naznaczenie, odznaczenie.

Размѣша́ніе, -я, *n.* rozmieszanie, pomieszanie.

Размѣша́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Размѣ́шивать**, **-ся**.

Размѣ́шеніе, Размѣ́шиваніе, v. **Размѣша́ніе**.

I. Размѣ́шивать, Размѣша́ть, *v. a.* 1. rozmieszywać, rozmieszać, rozmącać, rozmącić; 2. rozczyniać, rozczynić; **-ся**, *v. p.* być rozmącanym, rozmąconym, rozmieszanym; być rozczynianym, rozczynionym.

II. Размѣ́шивать, Размѣ́сить, *v. a.* rozstawiać, rozstawić, rozkładać, rozłożyć, rozlokować, porozlokować, umieszczać, umieścić, poumieszczać tu i owdzie; **-ся**, *a) v. r.* umieszczać się, umieścić się; *β) v. p.* być rozstawianym, rozstawionym, rozkładanym, rozłożonym, *etc.*

Размѣще́ніе, -я, *n.* rozstawienie, rozłożenie, porozlokowanie, umieszczenie, poumieszczanie.

Размягча́ть, Размягчи́ть, *v. a.* rozmiękczać, rozmiękczyć, zmiękczać, zmiękczyć; **-ся**, *a) v. r.* rozmiękczać się, rozmiękczyć się; *β) v. p.* być rozmiękczanym, rozmiękczonym.

Размягче́ніе, -я, *n.* rozmiękczenie, zmiękczenie.

Размягчи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Размягча́ть**, **-ся**.

Размя́кать, Размя́кнуть, *v. a.* rozmiękać, rozmięknąć.

Размя́клый, -ая, -ое, *adj.* rozmiękły. [**Размя́кать**.

Размя́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Размя́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Размина́ть**, **-ся**.

Разнашíваніе, -я, *n.* roznoszenie, rozchodzenie (obuwia).

Разнашíвать, Разноси́ть, *v. a.* roznosić, rozchodzić (obuwia); **-ся**, *v. p.* być roznoszonym, rozchodzonym.

Рáзненіе, -я, *n. Mus.* niezgodność, dysharmonia tonów, rozdźwięk, dyssonancya.

Разнесéніе, -я, *n.* rozniesienie.

Разнести́ & Разнести́, *v. perf.*, v. *sub*: **Разноси́ть**, **-ся** (I).

Разнизáніе, -я, *n.* 1. ściągnienie, zwleczenie (pereł ze sznurka); 2. ponawlekanie (pereł).

Разнизáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнизывать**, **-ся**.

Разнизáніе, -я, *n.* 1. ściąganie, zwlekanie (pereł ze szurka); 2. nawlekanie (pereł).

Разнизывать, Разнизáть, *v. a.* 1. ściągać, ściągnąć, zwlekać, zewlec (perły ze sznurka); 2. nawlekać, ponawlekać (perły), ubierać, ubrać (perłami); **-ся**, *v. p.* (*o perłach*:) być ściąganym, *etc.*

Разнизáніе, -я, *n.* rozejmowanie, rozbieranie, rozkładanie, rozłączanie, rozdzielanie.

Разнимáть, Разня́ть, *v. a.* 1. rozejmować, rozjąć, rozbierać, rozebrać, rozkładać, rozłożyć, rozłączać, rozłączyć, rozdzielać, rozdzielić; rozнимать дрáку, przerywać bitwę.

†Рáзнить, *v. n.* 1. *Mus.* nie harmonionować, nie zgadzać się, stanowić rozdźwięk; 2. (†), *fig.* różnić się, kłócić się; **-ся**, *v. r.* różnić się, mieć różnicę.

Рáзница, -ы, *f.* 1. różnica, różność, odróżnienie, rozmaitość; 2. rozmaite rzeczy, rozmaitości; nakупи́ть рáзной рáзницы, nakupić wszelkich rozmaitości; 3. *Com.* handel cząstkowy, drobiazgowy; продавáть по рáзницѣ, *en détail*, cząstkowo przedawać; продáжа по рáзницѣ, sprzedaż na sztuki, na drobne części, handel cząstkowy, drobiazgowy.

Рáзничный, -ая, -ое, *adj.* cząstkowo przedany; рáзничный торго́вецъ, kupiec, cząstkowy handel prowadzący; рáзничная продáжа товáровъ, sprzedaż towarów na sztuki, na drobne części, handel cząstkowy.

Рáзно, *adv.* różnie, rozmaicie.

Разно-ви́дность, -и, *f.* różnokształtność; **-ви́дный**, -ая, -ое, *adj.* różnokształtny, różnego kształtu; **-вла́стіе**, -я, *n.* różnowładność; **-вла́стный**, -ая, -ое, *adj.* różnowładny; **-гла́вый**, -ая, -ое, *adj.* 1. różnooki, mający oczy nie jednego koloru; 2. rozooki, rozoki, zezowaty; **-гласить**, *v. n.* 1. *Mus.* nieharmoniować, brzmieć niezgodnie, wydawać dźwięk niezgodny, stanowić rozdźwięk; 2. *niezgadzać się, być innego zdania; **-гла́сица**, -ы, *f.*, v. **Разногла́сіе**; **-гла́сіе**, -я, *n.* 1. *Mus.* niezgodność, dysharmonia, dyssonancya; 2. *niezgodność, różnomyślność, różność w myślach, różność w zdaniach; **-гла́сный**, -ая, -ое, *adj.* niestrojny, niezgodny, dysharmonijny, nieharmonijny; *niezgodny, niejednogłośny; **-голо́сица**, -ы, *f.*, v. **Разногла́сіе**; **-именный**, -ая, -ое, *adj.* różnoimienny; **-лепе́стка**, -и, *f.*, **-лепе́стникъ**, -а, *m. Bot.* (*iberis*), ubiorek; pieprzyczka; **-мы́сленникъ**, -а, *m.* człowiek różnych myśli, różnego zdania; **-мы́сленность**, -и, *f.* różnomyślność, różność w myślach, w zdaniach; **-мы́сленный**, -ая, -ое, *adj.* różnomyślny, różnych myśli, różnego zdania; **-мы́сліе**, -я, *n.*, v. **Разномы́сленность**; **-обрáзить**, *v. a.* różno kształcić; przemieniać; **-обрáзіе**, -я, *n.* różnokształtność, rozmaitość; **Разно-обрáзно**, *adv.* różnokształtnie, rozmaicie; **-обрáзность**, -и, *f.*, v. **Разнообрáзіе**; **-обрáзный**, -ая, -ое, *adj.* różnokształtny, rozmaity; **-племéнность, -племéнный**, -ая, -ое, *adj.* różnoplemienny, niejednakowego plemienia, mający różne plemienia; **-по́лый**, -ая, -ое, *adj.* 1. różnopłciowy; 2. różnopoły, mający różne poły (u sukni); **-ро́дность**, -и, *f.* różnorodność, rozmaitość co do rodu; **-ро́дный**, -ая, -ое, *adj.* różnorodny, różnorody; **-ро́дство**, -а, *n.*, v. **Разноро́дность**; **-рѣ́чивость**, -и, *f.* opór, odpór, sprzeczność, przeciwność, niezgodność; **-рѣ́чивый**, -ая, -ое, *adj.* sprzeczny, przeciwny, niezgodny; **-рѣ́чить**, *v. n.* rozmaicie mówić, przeczyć, zaprzeczyć, niezgadzać się; **-рѣ́чіе**, -я, *n.* sprzeczność, przeciwność, niezgodność.

I. Разноси́ть, Разнести́ & Разнесть, *v. a.* roznosić, roznieść, ponieść w różne miejsca; rozpraszać, rozprószyć, roznaszać, roznosić, roznieść; rozsiewać, rozsiać, rozgłaszać, rozgłosić; разноси́ть товáры по домáмъ, roznosić towary po domach; *v. impers.* у него́ ру́ку разнесло́, rozdęło mu rękę; **-ся**, *a) v. p.* być roznaszanym, roznoszonym, roznoszonym, roznosić się; *β) v. r.* rozsiewać się, rozgłaszać się, rozgłosić się.

II. Разноси́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнашивать**, **-ся**.

Разно́ска, -и, *f.* roznoszenie, roznieśienie; разно́ска товáровъ по домáмъ, roznoszenie towarów po domach.

Разно́сный, -ая, -ое, *adj.* roznośny, do roznoszenia służący.

Разносторо́нній, -яя, -ее, *adj.* różnoboczny, różnostronny.

Разносторо́нность, -и, *f.* różnostronność.

Рáзность, -и, *f.* 1. różność, rozmaitość; 2. *Arithm. Astron.* reszta, przewyżka, różnica, dyferencya; рáзность погружéнія нóса и кормы́ въ кора́блѣ, v. **Дифферéнтъ**.

Разно́счикъ, v. **Разнóщикъ**.

Разно́съ, -а, *m.*, v. **Разно́ска**.

Разнота́, -ы́, *f.* różnota, różnica, różność, rozmaitość, rozliczność; odmienność.

Разно-цвѣ́тный, -ая, -ое, *adj.* różnobarwy, różnobarwny, różnobarwienny, różnobarwisty, różnofarby, różnofarbny, różnych kolorów, kolorowy, różnowzory, różnowzorzysty; **-цéнтренность**, -я, *f.* różnośrodkowość; **-цéнтренный**, -ая, -ое, *adj. Mathem.* różnośrodkowy; **-чи́нецъ**, -нца, *m.* nieszlachcic, pochodzący z nieszlacheckiego rodu. [**нóска**.

Разношéніе, -я, *n.*, v. **Раз-**

Разношéрстный, -ая, -ое, *adj.* różnosierci, niejednakowéj sierci.

Разнóщикъ, -а, *m.* roznosiciel, roznoszczyk; разнóщикъ пúсемъ, roznosiciel (pocztowy) listów, listonosz, bryftragier; разнóщикъ товáровъ по домáмъ, kramarz wędrujący; разнóщикъ нóвостей, roznosiciel pogłoski, rozsiewacz nowin, rozgłosiciel.

Разнóщица, -ы, *f.* roznosicielka; разнощица нóвостей, roznosicielka pogłoski, rozsiewaczka nowin, rozgłosicielka.

Разнозы́чный, -ая, -ое, *adj.* różnojęzyczny, różnojęzyki, rozmaite języki obejmujący; v. **Многоязы́чный**. [różny, rozmaity.

Рáзностенный, -ая, -ое, *adj.*

Рáзностие, -я, **Рáзностно**, -а, *n.* różnica, różność, rozliczność, rozmaitość.

Рáзностновать, *v. n.* różnić się, niezgadzać się.

Разнуздáние, -я, *n.* rozuzdanie, rozcheźnanie, rozkieźnanie.

Разнуздáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разнуздывать**, -ся.

Разнýздываніе, -я, *n.* rozuzdywanie.

Разнýздывать, **Разнуздáть**, *v. a.* rozuzdywać, rozuzdać, wyuzdać, rozcheźzać, rozcheźznąć, rozkieźznąć; -ся, *α*) *v. r.* rozuzdywać się, rozuzdać się; *β*) *v. p.* być rozuzdywanym, rozuzdanym. [rozmaity.

Рáзный, -ая, -ое, *adj.* różny,

Разнь, -и, *f.*, v. **Рáзница**.

Разнёженіе, **Разнéживаніе**, -я, *n.* rozpieszczenie, rozpieszczanie.

Разнéживать, **Разнéжить**, *v. a.* rozpieszczać, rozpieścić; -ся, *α*) *v. r.* rozpieszczać się, rozpieścić się; *β*) *v. p.* być rozpieszczanym, rozpieszczonym.

Разнюхáніе, -я, *n.* wybadanie, wyszperanie, wypytanie się.

Разнюхивать, **Разнюхать**, *v. a.* badać, wybadać, szperać, wyszperać, wypytywać się, wypytać się; -ся, *v. p.* być badanym, wybadanym, szperanym, wyszperanym.

Разнюхáться, *v. r. perf.* nieoprzestać zażywać tabaki.

Разнятіе, -я, *n.* rozjęcie, rozłączenie, rozebranie, rozdzielenie, rozerwanie. [Разнимáть, -ся.

Разнять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разобúдѣть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разобижáть**, -ся.

Разобижáть, **Разобúдѣть**, *v. a.* obrażać, obrazić, krzywdzić, skrzywdzić; -ся, *α*) *v. r.* obrażać się, obrazić się czém; *β*) *v. p.* być obrażanym, obrażonym. [чéніе.

Разоблачáніе, v. **Разоблачéніе**.

Разоблачáть, **Разоблачúть**, *v. a.* rozbierać, rozebrać (kogo), zdejmować, zdjąć z kogo szaty kapłańskie; -ся, *α*) *v. p.* być rozbieranym, rozebranym; *β*) *v. r.* rozbierać się, rozebrać się (z ubioru kapłańskiego.

Разоблачéніе, -я, *n.* rozebranie, zdjęcie (z kogo) ubioru kapłańskiego.

Разоблачúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разоблачáть**, -ся.

Разобрáніе, -я, *n.* rozebranie, zniesienie, (*np.* muru, budynku); rozwiklanie, odwiklanie; roztrząśnienie (*np.* sprawy).

Разобрáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разбирáть**, -ся.

Разобщáть, **Разобщúть**, *v. a.* odłączać, odłączyć, oddzielać, oddzielić, odosobniać, odosobnić; -ся, *v. p.* być odłączanym, odłączonym, oddzielanym, oddzielonym, odosobnianym, odosobnionym.

Разобщéніе, -я, *n.* odłączenie, oddzielenie, odosobnienie.

Разобщúтельный, -ая, -ое, *adj.* odłączający, oddzielający, odosobniający.

Разобщúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разобщáть**, -ся.

Разовráться, *v. perf.*, v. *sub*: **Развирáться**. [rozpędzenie.

Разогнáніе, -я, *n.* rozegnanie,

Разогнáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгоня́ть**, -ся.

Разогнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разгибáть**, -ся. [wanie.

Разогрѣ́ваніе, -я, *n.* rozgrzewanie, rozgrzanie.

Разогрѣ́вать, **Разогрѣ́ть**, *v. a.* rozgrzewać, rozgrzać; -ся, *α*) *v. r.* rozgrzewać się, rozgrzać się; *β*) *v. p.* być rozgrzewanym, rozgrzanym.

Разодраніе, -я, *n.* rozdarcie.

Разодрáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раздирáть**, -ся.

Разознавáть, **Разознáть**, -ся, v. **Разнéдывать**.

Разойти́ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расходи́ться**. [raz tylko.

Разóкъ, -зка, *m. dim.* jeden

Рáзомъ, v. *sub*: **Рáзъ**.

Разóнъ, -а, *m. H. n.* (*novacula*), brzytwa, ryba morska.

Разопрѣ́ваніе, -я, *n.* 1. przenie, potnienie od gorąca; 2. pęcznienie.

Разопрѣ́вать, **Разопрѣ́ть**, *v. a.* 1. przeć, rozprzeć, potnieć, spotnieć od gorąca; 2. pęcznieć, rozpęcznieć, napęcznieć (jak *np.* groch).

Разопрѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* 1. rozeprzały, spotniały od gorąca; 2. rozpęczniały, napęczniały.

Разопрѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разопрѣвать**.

Разорáніе, -я, *n.* rozoranie.

Разорáть, *v. a. perf.* rozorać.

Разорвáніе, -я, *n.* rozerwanie, rozdarcie.

Разорвáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрывáть**, -ся (I).

Разорéніе, -я, *n.* zniszczenie, spustoszenie, zburzenie; *bieda, nędza, nieszczęście; онъ тепéрь въ крáйнемъ разорéніи, on teraz w ostatecznéj nędzy żyje.

Разоржáться, *v. r. perf.* rozrżeć się, rżać ciągle.

Разорúтель, -я, *m.* niszczyciel, pustoszyciel, burzyciel.

Разорúтельница, -ы, *f.* niszczycielka, pustoszycielka, burzycielka.

Разорúтельный, -ая, -ое, *adj.* niszczący, pustoszący; zgubny, szkodliwy.

Рáзоръ, -а, *m.*, v. **Разорéніе**; въ рáзоръ разорúть, do szczętu zniszczyć, zgubić.

Разорúть, **Разорúть**, *v. a.* niszczyć, zniszczyć, pustoszyć, spustoszyć, rujnować, zrujnować; *przywodzić, przywieść kogo do nędzy; разорúть кого-либо въ конéчь, przywieść kogo do ostatecznéj nędzy, zruinować kogo; śto ero разорúло, to go zruinowało; to było jego zgubą; -ся, *α*) *v. r.* niszczyć się, zniszczyć się, ruinować się, zruinować się, zubożeć; *β*) *v. p.* być niszczonym, zniszczonym, ruinowanym, zruinowanym. [porozsyłanie.

Разослáніе, -я, *n.* rozesłanie,

Разослáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Рассылáть**, -ся.

Разоспáться, *v. r. perf.* rozespać się. [nie, rozścielenie.

Разостлáніе, -я, *n.* rozściela-

Разостлáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Рассти́лать**, -ся.

Разохóтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разохóчивать**, -ся.

Разохóчивать, **Разохóтить**, *v. a.* кого-либо къ чемý, rozochocić kogo; -ся, *v. r.* rozochocić się.

Разочарованіе, -я, *n.* odczarowanie, uwolnienie od omamienia, zdjęcie uroku.

Разочаровáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разочáровывать**, -ся.

Разочáровываніе, -я, *n.* odczarowywanie, uwolnienie od omamienia.

Разочáровывать, **Разочаровáть**, *v. a.* odczarowywać, odczarować, uwalniać, uwolniać, uwolnić od omamienia, zdjąć urok; -ся, *α*) *v. r.* tracić, stracić urok; *β*) *v. p.* być odczarowywanym, odczarowanym.

Разóчекъ, -чка, v. **Разóкъ**.

Разработáніе, -я, *n.* 1. uprawianie, uprawa roli; 2. kopanie, wykopywanie w rudach.

Разработáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрабóтывать**, -ся.

Разработка, -и, *f.*, **Разрабóтываніе**, -я, *n.*, v. **Разработáніе**.

Разрабóтывать, **Разработáть**, *v. a.* 1. uprawiać, uprawić rolę; 2. kopać w rudach, kopać, wykopywać, wybijać dół rudny; -ся, *v. p.* (*o roli:*) być uprawianym, uprawionym; (*w rudach:*) być kopanym, wykopywanym, wykopanym; -ся, *v. p.* 1. (*o roli:*) być uprawianym, uprawionym; 2.

быть копаным, выкопываным, выкопанным.

Разравнéніе, Разравниваніе, –я, *n.* розрóвненіе, розрóвнываніе, выровнéніе, выровнéнное, выровнéнное, выглáженіе, выглáживаніе.

Разравнивáть, Разровнять, *v. a.* розрóвнывать, розрóвнать, выровнéнывать, выровнéть, выглáживать, выглáдить; –ся, *v. p.* быть розрóвнываным, розрóвнаным, выровнéнываным, выглáживаным, выглáженым.

Разражáть, Разразúть, *v. a.* розбúвать, розбúть, грýхотать, розгрýхотать; –ся, *v. r.* розгрýхотываться, розгрýхотаться, розбúваться, розбúться; разразúться гнѣвомъ, унéсть сѧ гнѣвомъ, запалúть сѧ гнѣвомъ, розјáтрить сѧ.

Разражéніе, –я, *n.* розбúваніе, розгрýхотываніе.

Разразúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разражáть,** –ся.

Разразнúваніе, Разразнúвать, v. **Разрознúваніе**.... [бienie.

Разранúваніе, –я, *n.* погубúваніе, погубúваніе.

Разранúвать, Разронúть, *v. a.* губúть, погубúть; –ся, *v. p.* быть губúваным, погубúваным.

Разрастáніе, –я, *n.* розрастáніе сѧ, розкрéсленіе сѧ.

Разрастáться, Разрости́ся, *v. r.* розрастáть сѧ, розрóсть сѧ, розрóснуть сѧ.

Разревѣ́ться, *v. r. perf.* розрыдáть сѧ; *розбéчеть сѧ, розплакáть сѧ.

Разрисовáніе, –я, *n.* розмалóваніе, помалóваніе.

Разрисовáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрисовывать,** –ся.

Разрисóвываніе, –я, *n.* розмалóвываніе, помалóвываніе.

Разрисóвывать, Разрисовáть, *v. a.* розмалóвывать, розмалóвать, помалóвывать, помалóвать; –ся, *v. p.* быть розмалóвываным, розмалóваным, *etc.*

Разровнéніе, –я, *n.* розрóвнаніе, выровнéніе, выглáженіе.

Разровнять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрáвнивать,** –ся.

Разрождáться, Разродúться, *v. r.* 1. (*о звѣряхъ и рóстинахъ*:) розмнажáть сѧ, розмнóжыть сѧ, розродúть сѧ; 2. родúть, порóдить, зледз, злегнáть.

Разрóзненіе, Разрóзниваніе, –я, *n.* розлýченіе, розлýчаніе, одлýченіе, одлýчаніе, оддзелéніе, оддзелéваніе.

Разрóзнивать, Разрóзнить, *v. a.* розлýчать, розлýчыть, одлýчать, одлýчать, оддзелéть, оддзелúть, пооддзелáть; –ся, *v. p.* быть розлýчаным, розлýченым, одлýчаным, одлýченым, оддзелéваным, оддзелéным.

Разронúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрáнивать,** –ся.

Разростúся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрастáться.** [ніе.

Разрубáніе, –я, *n.* розрýбываніе.

Разрубáть, Разрубúть, *v. a.* розрýбывать, розрýбать; –ся, *v. p.* быть розрýбываным, розрýбаным.

Разрýбка, –и, *f.* розрýбываніе, розрýбаніе.

Разрýбъ, –а, *m.* розрýбаніе, розрýб, мѣйсце розрýбане.

Разрыва́ніе, –я, *n.* вылáяніе, выбурзéніе, выбýзованіе.

Разрыва́ть, *v. a.* вылáяць, выбурзéць, выбýзовать.

Разрумя́неніе, Разрумя́ниваніе, –я, *n.* урóженіе, урóжываніе.

Разрумя́нивать, Разрумя́нить, *v. a.* урóжывать, урóжать; –ся, *a*) *v. r.* рóжовать сѧ, урóжовать сѧ; *zaczerwieniać się, zaczerwienić się, zarumieniać się, zarumienić się; *β*) *v. p.* быть рóжовываным, урóжовываным, урóжованым.

†**Разрýха,** –и, *f.* zerwanie pokoju; niezgoda, poróżnienie, kłótnia.

Разрушáть, Разрýшить, *v. a.* бурзýць, зburzyć, niszczyć, zniszczyć, rozwalać, rozwalić; *zniszczyć (*np.* czyje zamiary); врéмя всѣ разрушáетъ, czas wszystko niszczy, psuje; –ся, *a*) *v. r.* niszczyć się, zniszczyć się; *β*) *v. p.* być burzonym, zburzonym, niszczonym, zniszczonym, rozwalanym, rozwalonym.

Разрушéніе, –я, *n.* zburzenie, zniszczenie, rozwalenie.

Разрýшимость, –и, *f.* zburzytelność.

Разрýшимый, –ая, –ое, *adj.* zburzytelny, łacny do zburzenia, do zniszczenia.

Разрýшитель, –я, *m.* burzyciel, zburzyciel, niszczyciel, zniszczyciel, pustoszyciel.

Разрýшительный, –ая, –ое, *adj.* burzący, niszczący, pustoszący. [*sub*: **Разрушать,** –ся.

Разрýшить, –ся, *v. perf.*, v. **Разрывáніе,** –я, *n.* 1. rozrywanie, rozszarpywanie, rozdzieranie; 2. rycie, rozkopywanie.

I. Разрывáть, Разорвáть, *v. a.* rozrywać, rozerwać, rozszarpywać, rozszarpać, rozdzierać, rozedrzeć; *zrywać, zerwać (*np.* pokój); rozsadzać, rozsadzić co, czynić, że się co rozpuknie, rozrywać, rozerwać; разорвáло пýшку, rozerwało armatę, armata rozerwała się, pękła; –ся, *a*) *v. r.* rozrywać się, rozerwać się; rozsadzać się, rozsadzić się, pękać, pęknąć, rozpęknąć; разрывáться отъ досады, rozsadzać się, pękać ze złości; у менá сéрдце разрывáется, serce mi pęka; *β*) *v. p.* być rozrywanym, rozerwanym, rozszarpywanym, rozszarpanym, rozdzieranym, rozdartym.

II. Разрывать, Разрыть, *v. a.* ryć, rozryć, rozkopywać, rozkopać; –ся, *v. p.* być rytym, rozrytym, rozkopywanym, rozkopanym.

Разрывно́й, (–нóй), –ая, –óе & **Разры́вный,** –ая, –ое, *adj.* do rozrywania, do rozerwania, do rozsadzenia służący; разрывна́я бóчка, baryła piorunująca, beczka napełniona prochem.

Разры́въ, –а, *m.* rozerwanie, rozdarcie; rozerwanie, zerwanie (przyjaźni, pokoju, *etc.*); *Med.* przerwanie, ruptura.

Разры́въ-трава́, v. **Каменоло́мка.** [kopanie.

Разры́тіе, –я, *n.* rozrycie, roz-

Разрыть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрывáть,** –ся (II).

Разрыхлéніе, –я, *n.* rozpulchnienie.

Разрыхлять, Разрыхлуть, *v. a.* rozpulchniać, rozpulchnić; –ся, *v. p.* być rozpulchnianym, rozpulchnionym.

Разрѣдúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрѣжáть,** –ся.

Разрѣдка, –и, *f.* rozrzedzanie, rozrzedzenie (*np.* lasu).

Разрѣжáть, Разрѣдúть, *v. a.* rozrzedzać, rozrzedzić (*np.* las, drzewa); –ся, *v. p.* być rozrzedzanym, rozrzedzonym.

Разрѣжéніе, Разрѣживаніе, –я, *n.*, v. **Разрѣдка.**

Разрѣживать, –ся, v. **Разрѣжáть,** –ся.

Разрѣзáніе, Разрѣзаніе, –я, *n.* rozrzynanie, rozerznięcie, rozkrawanie, rozkrajanie, rozkrojenie, rozcinanie, rozcięcie.

Разрѣзáть, –ся, v. **Разрѣзывать,** –ся.

Разрѣзать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разрѣзывать,** –ся.

Разрѣзáться, *v. r. perf.* rozswawolić się. [nie, *etc.*

Разрѣзка, –и, *f.*, v. **Разрѣзаніе.**

Разрѣзно́й, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* rozerznięty, rozrzynany, rozcięty, rozcinany; разрѣзно́й обшлáгъ, wyłoga u rękawa rozcinana; разрѣзны́я пóлы, poły rozcinane; разрѣзно́й бáрхатъ, aksamit strzyżony; разрѣзно́й бáстіонъ, *Fortf.* bastion coupé.

Разрѣзъ, –а, *m.* 1. rozerznięcie, rozkrojenie, rozcięcie; 2. rozcięcie, rozpór; *Chir.* rznięcie, płatanie; Кéсарскій разрѣзъ, v. **Сѣчéніе** (Кéсарское); перпендикуля́рный, профи́льный разрѣзъ, v. **Профиль** (*Archit.*); въ разрѣзъ, w sam środek; ядрó пáло въ разрѣзъ, kula trafiła w sam środek.

Разрѣзываніе, –я, *n.* rozrzynanie, rozkrawanie, rozcinanie.

Разрѣзывать, Разрѣзать, *v. a.* rozrzynać, rozerznąć, rozkrawać, rozkrajać, rozkroić, rozcinać, rozciąć; –ся, *v. p.* być rozrzynanym, rozerzniętym, rozcinanym, rozciętym.

Разрѣшáть, Разрѣшúть, *v. a.* rozstrzygać, rozstrzygnąć, zadecydować; rozstrzygać, rozstrzygnąć (*np.* wątpliwość jaką); rozwiązywać, rozwiązać (*np.* zagadkę, zadanie); – что, pozwalać, po-

zwolić co, dawać, dać pozwolenie na co; разрѣшúть на ры́бу, dać pozwolenie na jedzenie ryb; – отъ чего́, oswobadzać, oswobodzić z czego, uwalniać, uwolnić od czego (*np.* od obowiązków, od przysięgi, *etc.*); dyspensować; – отъ грѣхóвъ, rozgrzeszać, rozgrzeszyć, dawać, dać rozgrzeszenie, uwalniać, uwolniać, uwolnić od grzéchów, absolwować; – отъ узъ, uwalniać, uwolnić, oswobodzić z więzów; власть вязáть (*abo* связывать) и разрѣшáть, władza (moc) zwięzywać i rozwięzywać; смерть разрѣшáетъ всѣ у́зы, śmierć rozwięzuje wszystkie więzy; **–ся,** *a) v. r.* rozwięzywać się, rozwięzować się, rozwiązać się, uwalniać się, uwolnić się; разрѣши́тся отъ бремени, uwolnić się od brzemienności, rozwiązać się z brzemienia, zledz, porodzić; *β) v. p.* być rozstrzyganym, rozstrzygniętym; być rozwięzowanym, rozwiązanym.

Разрѣшéніе, **–я,** *n.* rozstrzygnięcie; rozwiązanie (*np.* zagadki); zezwolenie (na co *np.* na jedzenie mięsa); uwolnienie, oswobodzenie (*np.* z więzów); rozwiązanie, rozgrzeszenie; разрѣшéніе отъ бремени, rozwiązanie [matki] z brzemienia, zlegnienie, połóg.

Разрѣши́тель, **–я,** *m.* rozstrzygacz, ten co rozstrzyga, rozwięzuje.

Разрѣши́тельный, **–ая, –ое,** *adj.* rozstrzygający; rozwięzujący, rozgrzeszający, odpustny.

Разрѣши́ть, **–ся,** *v. perf.*, v. *sub*: **Разрѣшáть, –ся.**

Разряди́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разряжáть, –ся.**

Разря́дникъ, **–а,** *m. Phys.* excytator, (narzędzie służące do rozbrajania butelki Lejdeńskiéj).

Разря́дный, **–ая, –ое,** *adj.* rozrządny; tyczący się stopnia rangi; разрядный спи́сокъ, spis, tabella rangi; разрядныя записки, книги, lista stopni wojskowych.

Разря́дъ, **–а,** *m.* rozrząd, rozrządzenie, rozporządzenie; stopień rangi; kategorya.

Разряжáть, Разряди́ть, *v. a.* 1. nadzwyczajnie (bardzo) stroić, ustroić, wystroić kogo, ubierać, ubrać kogo; 2. wydobywać, wydobyć, wykręcać, wykręcić nabój z broni palnéj; разряди́ть ружьё, пу́шку, wydobyć, wykręcić, nabój z karabina, z armaty; 3. (†), rozrządzać, rozrządzić, rozporządzać, rozporządzić, szykować, rozszykować, porządnie rozłożyć; **–ся,** *a) v. r.* zbytecznie stroić się, ustroić się, wystroić się; *β) v. p.* być strojonym, ustrojonym, wystrojonym, *etc.*

Разряжéніе, **–я,** *n.* 1. ustrojenie, wystrojenie; 2. wydobycie, wykręcenie naboju z broni palnéj.

Разсáда, **–ы,** *f.* rozsada, rosada (*np.* kapuściana), roślina do przesadzania.

Разсади́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсáживать, –ся.**

Разсáдка, **–и,** *f.* rozsadzanie, przesadzanie (roślin).

Разсáдникъ, **–а,** *m.* sadnik, szkółka ogrodowa.

Разсадной, (–ы́й), –áя, –óе, Разсáдный, **–ая, –ое,** *adj.* do rozsadzania, do przesadzania służący, rozsadny, rozsadowy.

Разсажáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсáживать.**

Разсáживаніе, **–я,** *n.* rozsadzanie, przesadzanie.

Разсáживать, Разсажáть & Разсадúть, *v. a.* rozsadzać, rozsadzić, przesadzać, przesadzić; **–ся,** *a) v. r.* rozsadzać się, rozsadzić się, przesadzać się, przesadzić się; *β) v. p.* być rozsadzanym, rozsadzonym, przesadzanym, przesadzonym.

Разсáриваніе, **–я,** *n.* rozpraszanie, prószenie, rozsypywanie.

Разсáривать, Разсори́ть, *v. a.* rozpraszać, rozprószyć, rozprószyć, rozsypywać, rozsypać, rozsiewać, rozsiać; *tracić, trwonić, roztrwonić; **–ся,** *v. p.* być rozpraszanym, rozprószonym, rozsypywanym, rozsypanym.

Разсвéрлéніе, Разсвéрливаніе, **–я,** *n.* rozświdrowanie, rozświdrowywanie, rozwiercenie, rozwiercanie.

Разсвéрливать, Разсвéрлить, *v. a.* rozświdrowywać, rozświdrować, rozwiercać, rozwiercić; **–ся,** *v. p.* być rozświdrowywanym, rozświdrowanym, rozwiercanym, rozwierconym.

Разсвирѣпѣлый, **–ая, –ое,** *adj.* rozjuszony, rozjadły, rozbestwiały, wściekły.

Разсвирѣпѣ́ніе, **–я,** *n.* rozbestwienie się, rozjuszenie się.

Разсвирѣпѣ́ть, *v. n. perf.* rozbestwić się, rozjuszyć się.

Разсвѣтáніе, **–я,** *n.* rozświtanie, rozednienie, świtanie.

Разсвѣтáть, *v. impers.* rozświtać, rozednieć.

Разсвѣ́тъ, **–а,** *m.* świt, świtanie, brzask; онъ вы́ѣхалъ съ разсвѣ́томъ & на разсвѣ́тѣ, (on) wyjechał o świcie.

Разселéніе, **–я,** *n.* rozsiedlenie.

Разселя́ть, Разсели́ть, *v. a.* rozsiedlać, rozsiedlić, po różnych miejscach osadzać, osadzić; **–ся,** *a) v. r.* rozsiedlać się, rozsiedlić się, osiadać, osieść po różnych miejscach; *β) v. p.* być rozsiedlanym, rozsiedlonym.

Разсердúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсéрживать, –ся.**

Разсеребрéніе, **–я,** *n.* posrebrzenie.

Разсеребри́ть, *v. a. perf.* posrebrzyć.

Разсерженіе, Разсéрживаніе, **–я,** *n.* rozsierdzenie, rozsierdzanie, rozgniewanie, gniewanie.

Разсéрживать, Разсердúть, *v. a.* rozsierdzać, rozsierdzić, gniewać, rozgniewać; **–ся,** *a) v. r.* rozsierdzać się, rozsierdzić się, gniewać się, rozgniewać się; *β) v. p.* być rozsierdzanym, rozsierdzonym, gniewanym, rozgniewanym. [**Разсáживаться.**

Разсидéться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсáживаться, Разсидéться,** *v. r.* długo gdzie siedzieć, przesiadywać, rozsiedzieć się gdzie; 2. (*o ptakach samicach*:) zaczynać, zacząć siedzieć na jajach. [nie.

Разсказáніе, **–я,** *n.* opowiadanie.

Разсказáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсказывать, –ся.**

Разска́зъ, **–а,** *m.* opowiedzenie, opowiadanie; **разска́зы,** *pl.* powieści, powiastki, historyjki; пусты́е разсказы, brednie, tere bzdere. [danie.

Разсказываніе, **–я,** *n.* opowia-

Разсказывать, Разсказáть, *v. a.* opowiadać, opowiedzieć, rozpowiadać, rozpowiedzieć; **–ся,** *v. p.* być opowiadanym, opowiedzonym.

Разскакáться, *v. r. perf.* rozskakać się, rozochocić się w skakaniu. [dacz.

Разскакýнъ, **–а,** *m.* opowia-

Разскакýща, **–ы,** *f.* opowiadaczka. [pęd, skok.

Разскокъ, **–а,** *m.* rozbieg, za-

Разскочúться, *v. r. perf.* rozlecieć się na kawałki po pęknięciu.

Разслáбить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разслаблять, –ся.**

Разслабле́ніе, **–я,** *n.* osłabienie; naruszenie paraliżem.

Разслáблять, Разслáбить, *v. a.* osłabiać, osłabić; naruszyć paraliżem; **–ся,** *v. p.* być osłabianym, osłabionym.

Разслáбнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разслабвать.** [nie.

Разслабѣ́ваніе, **–я,** *n.* słabie-

Разслабѣ́вать, Разслабѣ́ть, Разслáбнуть, *v. n.* słabnąć, osłabnąć, spadać, spaść z sił.

Разслабѣ́лый, **–ая, –ое,** *adj.* osłabiały, zesłabiały, osłabiony, z sił spadły, obrany.

Разслабѣ́ніе, **–я,** *n.* osłabienie, spadnienie z sił.

Разслабѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разслабѣ́вать.**

Разслáвить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разславлять, –ся.**

Разслáвливать, –ся, v. **Разславлять, –ся.**

Разславленіе, Разславливаніе, **–я,** *n.* rozsławienie, rozławianie.

Разславлять, Разслáвить, *v. a.* rozsławiać, rozsławić; **–ся,** *v. p.* być rozławianym, rozsławionym. [*sub*: **Разслащивать, –ся.**

Разластúть, –ся, *v. perf.*, v. **Разслащéніе, Разслащиваніе,** **–я,** *n.* osłodzenie, osładzanie, słodzenie.

Разслащивать, Разластúть,

v. a. słodzić, osładzać, osłodzić; **-ся**, *v. p.* być osładzanym, osłodzonym. [jami.

Разслоéніе, **-я**, *n.* odjęcie słoRазслóивать, **Разслоúть**, *v. a.* odejmować, odjąć słojami, zdejmować, zdjąć słojami; **-ся**, *v. p.* być odejmowanym, odjętym słojami.

Разслýшание, **-я**, *n.* wsłuchanie się, wysłuchanie; usłyszenie, dosłyszenie. [**Разслýшивать**.

Разслýшать, *v. perf.*, v. *sub*: **Разслýшаться**, *perf.* 1. *v. r.* rozsłuchać się, słuchać z upodobaniem; 2. *v. p.*, v. *sub*: **Разслýшиваться**.

Разслýшивание, **-я**, *n.* wsłuchiwanie się, dosłyszanie.

Разслýшивать, **Разслýшать**, *v. a.* wsłuchiwać się, wsłuchać się, słyszeć, usłyszeć, dosłyszeć, wysłuchiwać, wysłuchać; **-ся**, *v. p.* być słyszanym, usłyszanym.

Разслы́шать, *v. a. perf.* wyraźnie słyszeć, usłyszeć.

Разсмáтривание, **-я**, *n.* rozpatrywanie; *roztrząsanie.

Разсмáтривать, **Разсмотрéть**, *v. a.* rozpatrywać, rozpatrzyć; przeglądać, przejrzeć; rozważać, rozważyć; roztrząsać, roztrząsnąć; rozpoznawać, rozpoznać; **-ся**, *a*) *v. p.* być rozpatrywanym, rozpatrzonym, rozpoznawanym, rozpoznanym, *etc.*; rozeznawać, rozeznać; *β*) *v. r.* rozpatrywać się, rozpatrzeć się, rozpoznawać się, rozpoznać się.

Разсмотрúтельность, **Разсмотрúтельный**, v. **Осмотрúт**....

Разсмóтръ, **-а**, *m.* przeglądanie, przejrzenie.

Разсмотрéніе, **-я**, *n.* rozpatrzenie (się), rozpoznanie; roztrząśnienie.

Разсмотрéть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсмáтривать**, **-ся**.

Разсмéшить, *v. a. perf.* rozśmieszyć. [śmiać się.

Разсмéяться, *v. r. perf.* rozРазснáстить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разснáщивать**, **-ся**.

Разснáстка, **-и**, *f.* **Разснащéніе**, **-я**, *n.* zbieranie, zebranie lin z okrętu.

Разснáщивание, **-я**, *n.* zdejmowanie, zbieranie lin z okrętu.

Разснáщивать, **Разснастúть**, *v. a.* zdejmować, zdjąć, zbierać, zebrać liny z okrętu; **-ся**, *v. p.* być rozbieranym, rozebranym z lin. [sznurowanie.

Разснурóванье, **-я**, *n.* roz**Разснурóвать**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разснурóвывать**, **-ся**.

Разснурóвываніе, **-я**, *n.* rozsznurowywanie.

Разснурóвывать, **Разснурóвать**, *v. a.* rozsznurowywać, rozsznurować; **-ся**, *a*) *v. r.* rozsznurowywać się, rozsznurować się; *β*) *v. p.* być rozsznurowywanym, rozsznurowanym.

Разсовѣтованіе, **Разсовѣтовать**, v. **Отсов**... [dzić.

Разсолодúть, *v. a. perf.* osłoРазсолодѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* osłodniały. [dnieć.

Разсолодѣть, *v. n. perf.* osłoРазсложéніе, **-я**, *n.* osłodzenie.

Разсóлъ, **-а**, *m.* lak, woda solą nasycona, rosół słony.

Разсóльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* lakowy, od laku, rosołu słonego.

Разспѣться, *v. r. perf.* rozchrapać się.

Разсорéніе, **-я**, *n.* rozpróżnienie, rozpruszenie, rozsypanie.

Разсорúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсóривать**, **-ся**.

Разсортированіе, **-я**, *n.* rozebranie, rozgatunkowanie.

Разсортировáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсортúровывать**, **-ся**.

Разсортúровка, **-и**, *f.* rozbieranie, rozebranie, rozgatunkowanie. [bieranie, gatunkowanie.

Разсортúровываніе, **-я**, *n.* roz**Разсортúровывать**, **Разсортúровать**, *v. a.* rozbierać, rozebrać, gatunkować, rozgatunkować; **-ся**, *v. p.* być rozbieranym, rozebranym, gatunkowanym, rozgatunkowanym.

Разсóха, **-и**, *f.* rozsocha, rozsocha (u sochy do oraniа).

Разсóхнуться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсыхáться**.

Разсóшистый, **-ая**, **-ое**, *adj.* rozsochaty, rozsochowaty.

Разспѣ́ситься, *v. r. perf.* rozpysznieć.

Разспрóченіе, **Разспрóчиваніе**, **-я**, *n.* podzielenie, dzielenie na terminy.

Разспрóчивать, **Разспрóчить**, *v. a.* dzielić, podzielić na terminy; **-ся**, *v. p.* być dzielonym, podzielonym na terminy.

Разстанáніе, **-я**, *n.* rozstawanie się, rozłączanie się.

Разставáться, **Разстáться**, *v. r.* съ кѣмъ, съ чѣмъ, rozstawać się, rozstać się, rozłączać się, rozłączyć się z kim, z czém.

Разставúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разстанáть**, **-ся**.

Разстáвка, **-и**, *f.*, **Разставлéніе**, **Разстáвливаніе**, **-я**, *n.* rozstawienie, rozstawianie.

Разставлúвать, **-ся**, v. **Разставлять**, **-ся**.

Разставлять, **Разстáвить**, *v. a.* 1. rozstawiać, rozstawić; 2. rozpuszczać, rozpuścić (*np.* suknię ciasną); **-ся**, *v. p.* 1. być rozstawianym, rozstawionym; 2. być rozpuszczanym, rozpuszczonym (o sukni ciasnéj). [stawianie.

Разстанáвливаніе, **-я**, *n.* roz**Разстанáвливать**, **Разстановúть**, *v. a.* rozstawiać, rozstawić; **-ся**, *v. p.* być rozstawianym, rozstawionym.

Разстáни, **-ей**, *f. pl. pop.* czas i miejsce rozstawania się; rozstanie się; на разстáняхъ, na rozstaniu.

Разстáніе, **-я**, *n.* rozstanie się.

Разстановúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Разстанáвливать**, **-ся**.

Разстановка, **-и**, *f.* 1. rozstawianie, rozstawienie; разстановка словъ, *Gramm.* słowoszyk; 2. przedział; 3. (*o czytaniu:*) zatrzymanie się, przestanek; читáть съ разстановкою, czytać przerywanym sposobem, nie ciągle.

Разстановлéніе, **-я**, *n.* rozstawienie. [**Разстанáться**.

Разстáться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разстегáй**, **-я**, *m.* 1. rodzaj sarafanu (u wieśniaczek); 2. rodzaj pasztecików.

Разстегáніе, **-я**, *n.* rozpinanie, odpinanie. [вать, **-ся**.

Разстегáть, **-ся**, v. **Разстёгивать**, **-ся**.

Разстёгиваніе, **-я**, *n.* rozpinanie, odpinanie.

Разстёгивать, **Разстегнýть**, *v. a.* rozpinać, rozpiąć, odpinać, odpiąć; **-ся**, *a*) *v. r.* rozpinać się, rozpiąć się, odpinać się, odpiąć się; *β*) *v. p.* być rozpinanym, rozpiętym, *etc.* [nie, rozpościeranie.

Разстилáніе, **-я**, *n.* rozściela**Разстилáть**, **Разостлáть**, *v. a.* rozścielać, rozesłać, rozpościerać, rozpostrzeć; **-ся**, *a*) *v. r.* rozpościerać się, rozpostrzeć się; *poniżać się, ozołgać się przed kim; *β*) *v. p.* być rozścielanym, rozścielonym, rozpościeranym, rozpostartym.

Разстúлка, **-и**, *f.* rozścielanie, rozesłanie, rozpościeranie, rozpostarcie. [stękać się.

Разстонáться, *v. r. perf.* roz**Разстоáніе**, **-я**, *n.* oddalenie, odległość. [się, długo stać.

Разстоáться, *v. r. perf.* rozstać

Разстрúга, **-и**, *f.* ksiądz z kapłaństwa złożony, z habitu wyzuty.

Разтригáть, **Разстрúчь**, *v. a.* składać, złożyć z kapłaństwa, z habitu wyzuwać, wyzuć; **-ся**, *v. p.* być z kapłaństwa złożonym.

Разстрижéніе, **-я**, *n.* złożenie z kapłaństwa, wyzucie z habitu.

Разстроéніе, **-я**, *n.* rozstrojenie (instrumentu muzycznego); *pomieszanie, nieporządek.

Разстрóй, **-я**, *m.* rozstrój, dysharmonia.

Разстрóиваніе, **-я**, *n.* rozstrajanie; *cfr.* **Разстроéніе**.

Разстрóивать, **Разстроúть**, *v. a.* rozstrajać, rozstroić (instrument muzyczny); *mieszać, pomieszać, przywodzić, przywieść do nieładu, do nieporządku; **-ся**, *a*) *v. r.* [*o instrumentach muzycznych*] rozstrajać się, rozstroić się; * mieszać się, pomieszać się, w nieład pójść; niszczyć się, zniszczyć się; *β*) *v. p.* być rozstrajanym, rozstrojonym, *etc.*

Разстрóйка, **-и**, *f.*, v. **Разстроéніе**.

Разстрóйство, **-а**, *n.* zamie-

szanie, nieporządek, nieład; zniszczenie; upadek.

Разстро́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разстра́ивать, -ся.**

Разстре́ливание, -я, *n.* rozstrzeliwanie.

Разстре́ливать, Разстре́лять, *v. a.* rozstrzeliwać, rozstrzelać, porozstrzelać; poprzestrzelać; **-ся**, *v. p.* być rozstrzeliwanym, rozstrzelanym, porozstrzelanym, poprzestrzelanym.

Разстре́ля́ние, -я, *n.* rozstrzelanie; *cfr.* **Разстре́ливание.**

Разстре́ля́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разстре́ливать, -ся.** [wanie się.

Разступа́ние, -я, *n.* rozstępo-

Разступа́ться, Разступи́ться, *v. r.* rozstępować się, rozstąpić się; ustępować, ustąpić.

Разсудительно, *adv.* rozsądnie, roztropnie, rozważnie.

Разсудительность, -и, *f.* rozsądność, roztropność, rozważność.

Разсудительный, -ая, -ое, *adj.* rozsądny, roztropny, rozważny.

Разсуди́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсужда́ть & Разсужда́ть.**

Разсуди́ться, *v. r. perf.* zechcieć. [ный.

Разсу́дливый, v. **Разсудительный.**

Разсудо́къ, -дка, *m.* rozsądek.

Разсужда́ть, Разсуди́ть, *v. a.* 1. *pop.*, v. **Разсужда́ть**; 2. sądzić, rozsądzać, rozsądzić; **-ся**, *v. p.* być sądzonym, rozsądzanym, rozsądzonym.

Разсужда́ть, Разсуди́ть, *v. a.* o czém, rozsądzać, rozsądzić, rozważać, rozważyć, rozmyślać, rozmyślić; **-ся**, *v. p.* być rozsądzanym, rozsądzonym, rozważanym, rozważonym, rozmyślanym, rozmyślonym.

Разсужде́ние, -я, *n.* rozsądzanie, rozmyślanie, rozważanie, rozwaga, zastanowienie się; wykład, wyjaśnienie czego; въ разсужде́ніи ceró, ze względu na to, względem tego, co się tego tyczy.

Разсужи́вание, -я, *n.* rozsądzanie, rozważanie, rozmyślanie.

Разсужи́вать, -ся, v. **Разсужда́ть, -ся.**

Разсупо́нивать, Разсупо́нить, *v. a.* (лóшадь), chomont rozwiązywać, rozwiązać; **-ся**, *v. r.* chomont zrzucić.

Разсучи́ние, Разсу́чивание, -я, *n.* rozkręcenie, rozkręcanie.

Разсу́чивать, Разсучи́ть, *v. a.* 1. rozkręcać, rozkręcić; 2. rozwałkowywać, rozwałkować; **-ся**, *α*) *v. r.* rozkręcać się, rozkręcić się; *β*) *v. p.* 1. być rozkręcanym, rozkręconym; 2. być rozwałkowywanym, rozwałkowanym. [nie.

Разсу́чка, -и, *f.*, v. **Разсучи́ние.**

Разсчёсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсчи́тывать, -ся.**

Разсчётисто, Разсчётистый, v. **Разсчётливо, Разсчётливый.**

Разсчётливо, *adv.* z wyrachowaniem; oszczędnie.

Разсчётливость, -и, *f.* obrachowanie, wyrachowanie; oszczędność.

Разсчётливый, -ая, -ое, *adj.* obrachowany, wyrachowany; oszczędny.

Разсчётный, -ая, -ое, *adj.* rachunkowy, obrachunkowy.

Разсчётъ, -а, *m.* obrachunek; rachuba; oszczędność; жить съ разсчётомъ, żyć oszczędnie.

Разсчита́ние, -я, *n.* obrachowanie.

Разсчита́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсчи́тывать, -ся.**

Разсчи́тывание, -я, *n.* obrachowywanie.

Разсчи́тывать, Разсчита́ть, Разсчёсть, *v. a.* obrachowywać, obrachować; **-ся**, *α*) *v. r.* obrachowywać się, obrachować się; *β*) *v. p.* być obrachowywanym, obrachowanym.

Разсыла́ние, -я, *n.* rozsyłanie.

Разсыла́ть, Разосла́ть, *v. a.* rozsyłać, rozesłać; **-ся**, *v. p.* być rozsyłanym, rozesłanym.

Разсы́лка, -и, *f.* rozsyłanie, rozesłanie.

Разсы́лочный, -ая, -ое, *adj.* do rozsyłania przeznaczony.

Разсы́льный, -ая, -ое, *adj.* do posyłania używany; **разсы́льный, -аго**, *s. m.* woźny w sądach.

Разсы́льщикъ, -а, *m.* woźny w sądach.

Разсыпа́ние, Разсы́пание, -я, *n.* rozsypywanie, rozsypanie.

Разсыпа́ть, Разсы́пать, *v. a.* rozsypywać, rozsypać, porozsypywać; *rozpraszać, rozprószyć, rozpędzać, rozpędzić; **-ся**, *v. r.* rozsypywać się, rozsypać się; rozkruszać się, rozkruszyć się, pokruszyć się; *rozpraszać się, rozprószyć się.

Разсы́пка, -и, *f.* rozsypanie.

Разсы́пной, (-ны́й), -ая, -óе, *adj.* rozsypujący się, rozpraszający się; **разсы́пная, -óй**, *s. f.* rozpierzchnienie się.

Разсы́пчивость, -и, *f.* kruchość, łomność, miałkość.

Разсы́пчивый, -ая, -ое, *adj.* kruchy, łomny, miałki. [się.

Разсыха́ние, -я, *n.* rozsychanie

Разсыха́ться, Разсо́хнуться, *v. r.* rozsychać się, rozeschnąć się.

Разсѣ́валень, -льня, *m.* machina do zasiewu. [nie.

Разсѣ́вание, -я, *n.* rozsiewa-

Разсѣ́ватель, -я, *m.* rozsiewacz nowin, plotkarz.

Разсѣ́вать, Разсѣ́ять, *v. a.* 1. rozsiewać, rozsiać, porozsiewać; 2. *rozpraszać, rozprószyć, rozpędzać, rozpędzić; 3. *rozsiewać rozsiać nowiny, pogłoski; **-ся**, *α*) *v. r.* rozpraszać się, rozprószyć się; *β*) *v. p.* być rozsiewanym, rozsianym; być rozpraszanym, rozprószonym, rozpędzanym, rozpędzonym. [sianie.

Разсѣ́въ, -а, *m.* rozsiew, roz-

Разсѣда́ние, -я, *n.* rozsadzenie się, rozpęknięcie.

Разсѣда́ться, Разсѣ́сться, *v. r.* rozsiadać się, rozsieść się, rozsadzić się, rozpękać się, rozpęknąć się, rozpuknąć się, rozstąpić się, rozstać się, rozpadać się, rozpaść się.

Разсѣ́дина, -ы, *f.* 1. v. **Разсѣ́лина**; 2. v. **Мокре́цъ** (колѣ́нный). [nie.

Разсѣдла́ние, -я, *n.* rozsiodła-

Разсѣдла́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсѣ́длывать, -ся.**

Разсѣ́дланіе, -я, *n.* rozsiodływanie.

Разсѣ́дланный, -ая, -ое, *adj.* rozsiodłany, rozsiodłany.

Разсѣ́длывать, Разсѣ́длать, *v. a.* rozsiodływać, rozsiodłać; **-ся**, *α*) *v. r.* rozsiodływać się, rozsiodłać się; *β*) *v. p.* być rozsiodływanym, rozsiodłanym.

Разсѣ́кание, -я, *n.* rozsiekanie, przecinanie, rozcinanie, rozłupywanie; v. **Разсѣче́ніе.**

Разсѣка́тель, -я, *m.* rozsiekacz, anatom, anatomik.

Разсѣка́ть, Разсѣ́чь, *v. a.* rozsiekać, rozsiec, rozcinać, rozciąć, przecinać, przeciąć; *Chir.* rozsiekać, rozsiec, rozczłonkować, anatomizować; **-ся**, *v. p.* być rozsiekanym, rozsiecznym, rozcinanym, rozciętym, przecinanym, przeciętym. [rozpadlina, rysa.

Разсѣ́лина, -ы, *f.* rozsiadlina,

Разсѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* rozsiadły, rozpękły, rozpadnięty.

Разсѣ́ль, *Eccl. sl.*, v. **Разсѣ́лина.**

Разсѣ́сться, *v. r. perf.* 1. rozsieść się; 2. v. *sub*: **Разсѣда́ться.**

Разсѣче́ніе, -я, *n.* rozsieczenie, rozsiekanie, rozcięcie, przecięcie; *Chir.* rozsieczenie, rozsiekanie, rozczłonkowanie.

Разсѣ́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсѣка́ть, -ся.**

Разсѣя́ние, -я, *n.* 1. rozsianie; 2. rozprószenie, rozpędzenie; 3. rozerwanie, roztargnienie; 4. *Phys.* odwrócenie promieni światła, aberracya. [nie, roztargnienie.

Разсѣя́нность, -и, *f.* rozerwa-

Разсѣя́нный, -ая, -ое, 1. *part. p.* rozsiany; rozprószony, rozpędzony; 2. *adj.* rozerwany, roztargniony. [сѣ́вать.

Разсѣ́ять, *v. perf.*, v. *sub*: **Разсѣ́ивать, -ся.**

Разсѣ́яться, *perf.* 1. *v. r.* rozerwać się, pobawić się; 2. v. *sub*: **Разсѣ́ваться.**

Разубира́ние, -я, *n.* ustrajanie, przystrajanie, ubieranie.

Разубира́ть, Разубра́ть, *v. a.* ubierać, ubrać, stroić, ustroić, przystrajać, przystroić; **-ся**, *v. r.* ubierać się, ubrać się, stroić się, ustroić się, przystrajać się, przystroić się. [przystrojenie.

Разубра́ние, -я, *n.* ustrojenie,

Разубра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разубира́ть, -ся.**

Разува́ние, -я, *n.* rozzuwanie.

Разувáть, Разýть, *v. a.* rozuwać, rozzuć; **-ся**, *v. r.* rozzuwać się, rozzuć się.

Разувѣ́ніе, -я, *n.* nabranie innego przekonania.

Разувѣ́рить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разувѣ́рять, -ся.**

Разувѣ́рять, Разувѣ́рить, *v. a.* – кого въ чёмъ, przekonywać, przekonać inaczéj kogo w czém; **-ся**, *a*) *v. r.* nabierać, nabrać innego przekonania; *β*) *v. p.* być przekonywanym, przekonanym inaczéj. [*sub*: **Разукрáшать, -ся.**

Разукрáсить, -ся, *v. perf.*, v. **Разукрáшать, Разукрáсить**, *v. a.* przyozdabiać, przyozdobić; **-ся**, *a*) *v. r.* przyozdabiać się, przyozdobić się; *β*) *v. p.* być przyozdabianym, przyozdobionym.

Разукрáшеніе, -я, *n.* przyozdobienie. [*sl.*, v. **Разýмный.**

Разýмный, Разýмливый, *Eccl.*

Разýмникъ, -а, *m.* rozumny, mądry człowiek.

Разýмница, -ы, *f.* rozumna, mądra kobieta. [drze.

Разýмно, *adv.* rozumnie, mą-

Разýмный, -ая, -ое, *adj.* rozumny, mądry.

Разумъ, -а, *m.* 1. rozum, rozumienie; 2. znaczenie, sens.

Разумѣ́вати, *v. a. Eccl. sl.* rozumieć, pojąć; **-ся**, *v. p.* być rozumianym.

Разумѣ́ніе, -я, *n.* rozumienie; по моемý разумѣ́нію, podług mego rozumienia.

Разумѣ́ть, *v. a.* rozumieć, pojmować; §. всякій Еремѣ́й по себѣ́ разумѣ́й, przed swym domem pierwéj umieć; **-ся**, *v. p.* być rozumianym.

Разýтле, -я, *n.* rozzucie.

Разýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разувáть, -ся.**

Разутюженіе, Разутю́живаніе, -я, *n.* rozprasowanie, rozprasowywanie, rozgładzenie, gładzenie żelazkiem.

Разутю́живать, Разутю́жить, *v. a.* rozprasowywać, rozprasować, gładzić, rozgładzić żelazkiem.

Разученіе, Разучи́ваніе, -я, *n.* 1. oduczenie się, zapomnienie; 2. wyuczenie się, nauczenie się czego.

Разýчивать, Разучи́ть, *v. a.* wyuczać, wyuczyć, nauczać, nauczyć; **-ся**, *v. r.* oduczyć się, zapomnieć, odwyknąć.

Разх...., v. **Расх....**

Разц...., v. **Расц....**

Разч...., v. **Расч....**

Разш...., v. **Расш....**

Разщ...., v. **Расщ....**

Разъ, -а, *m.* (*gen. pl.* разъ), raz; кроѓ, *raz, cios, uderzenie; разъ, два, три, raz (jeden), dwa, trzy; дать кому разъ, zadać komu raz, dać kułaka, golnąć, palnąć, uderzyć kogo; тóлько разъ, тóлько одинъ разъ, tylko raz, tylko jeden raz; въ пéрвый разъ, pierwszy raz; съ разу, za razem, pázомъ, razem, od razu; онъ пázомъ выплатилъ, on zapłacił wszystko na raz; я какъ разъ попалъ, zaraz trafiłem.

Разъ, *adv.* raz, niegdyś.

Разъѣ́дистый, -ая, -ое, *adj.* upajający, rozpajający.

Разъѣ́дный, -ая, -ое, *adj.* rozjemny, rozbierany, rozkładany, do rozbierania, do rozkładania. [upajający, rozpajający.

Разъѣ́дчивый, -ая, -ое, *adj.*

Разъѣ́зщикъ, -а, *m.* rozjemca, pogodziciel.

Разъѣ́зщица, -ы, *f.* rozjemczyna, pogodzicielka.

Разъѣ́мъ, -а, *m.* rozejm, rozejęcie, rozłączenie, rozerwanie.

Разъѣ́даніе, -я, *n.* rozjadanie, przeżeranie.

Разъѣ́дать, Разъѣ́сть, *v. a.* rozjadać, rozjeść, przeżerać, przeżreć, wygryzać, wygryźć; **-ся**, *a*) *v. p.* być rozjadanym, rozjedzonym, przeżeranym, przeżartym, wygryzanym, wygryzionym; *β*) *v. r.* rozjadać się, rozjeść się; * toczyć się. [**Разъѣ́зживать.**

Разъѣ́здить, *v. perf.*, v. *sub*: **Разъѣ́здиться**, *perf.* 1. *v. r.* rozjeździć się, rozmiłować się w jeżdżeniu; 2. v. *sub*: **Разъѣ́зживаться.**

Разъѣ́здъ, -а, *m.* 1. rozjazd, rozjeżdżanie się, rozjechanie się; 2. objażdżka, patrol konny.

Разъѣ́зжаніе, -я, *n.* rozjeżdżanie.

Разъѣ́зжать, *v. n.* rozjeżdżać.

Разъѣ́зжаться, Разъѣ́хаться, *v. r.* 1. rozjeżdżać się, rozjechać się; 2. mijać się, omijać się, ominąć się z powozem, jadąc ominąć kogo, przejeżdżać, przejechać mimo. [*a.* rozjeżdżać, rozjeździć.

Разъѣ́зживать, Разъѣ́здить, *v.*

Разъѣ́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разъѣ́дать, -ся.**

Разъѣ́хаться, *v. perf.*, v. *sub*: **Разъѣ́зжаться.** [rozjuszenie.

Разъярѐніе, -я, *n.* rozjątrzenie,

Разъярѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разъярять, -ся.**

Разъярѝть, Разъяри́ть, *v. a.* rozjątrzać, rozjątrzyć, rozjuszać, rozjuszyć, doprowadzać, doprowadzić kogo do wściekłości; **-ся**, *v. r.* rozjątrzać się, rozjątrzyć się, rozjuszać się, rozjuszyć się, srodze gniewać się.

Разъясни́вать, Разъясни́ть, *v. n. impers.* wypogadzać się, wypogodzić się; на нéбѣ разъясни́вается, niebo wypogadza się, wyciera się.

Разъясни́ваться, Разъясни́ться, v. **Разъя́сниваться.**

Разъясни́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разъя́снивать.**

Разъя́тіе, -я, *n.* rozjęcie, rozebranie, rozłożenie, rozdzielenie, rozczłonkowanie; разъя́тіе трýпа, v. **Трупоразъя́тіе.**

Разъя́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разъ́имать.**

Разыгрáніе, -я, *n.* rozegranie się; wykonanie jakiéj muzyki; rozegranie въ лотерéю, ciągnienie loteryi. [**Разы́грывать.**

Разыгрáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Разыгрáться**, *perf.* 1. *v. r.* rozigrać się, zapędzić się w grze, nieoprzestać grać; 2. v. *sub*: **Разы́грывать, -ся.**

Разы́грываніе, -я, *n.* rozgrywanie; granie w jaką grę; ciągnienie loteryi; *cfr.* **Разыгрáніе**; день разы́грыванія лотерéи, dzień ciągnienia loteryi.

Разы́грывать, Разыгрáть, *v. a.* rozgrywać, rozegrać; grać w jaką grę; wykonywać, wykonać jaką muzykę; – въ лотерéю, grać w loteryą; – лотерéю, ciągnąć loteryę; **-ся**, *a*) *v. r.* rozgrywać się, rozegrać się, kwitować się graniem; rozigrać się; румя́нецъ разыгрáлся у нея́ на лицѣ́, *rumieniec wystąpił na jéj twarzy; мóре разыгрáлось, morze rozigrało się; *β*) *v. p.* być rozgrywanym, rozegranym.

Разыска́ть, Разъ́ять, -ся, v. **Разыска́ть, -ся.**

Разыска́ніе, -я, *n.* wyśledzenie; wybadanie, dojście; rozbieranie, roztrząsanie (jakiéj rzeczy), dyskusya. [wyśledzający.

Разыска́тель, -я, *m.* badacz, **Разыска́тельница, -ы**, *f.* badaczka. [**Разы́скивать, -ся.**

Разыска́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Разы́скиваніе, -я**, *n.* śledzenie, wyszukiwanie.

Разы́скивать, Разыска́ть, *v. a.* śledzić, wyśledzać, wyśledzić, dochodzić, dojść; wyszukiwać, wyszukać; badać, wybadywać, wybadać; **-ся**, *v. p.* być śledzonym, wyśledzanym, wyśledzonym, *etc.*

Разы́щикъ, -а, *m.* badacz, wyśledzający.

Разы́щица, -ы, *f.* badaczka.

Разѣ́вать, Разѣ́внуть, *v. a.* rozdziewiać, rozdziewić, rozziewiać, rozziewić (gębę); стоять разѣ́внувъ ротъ, stać rozziewiwszy gębę; смотрѣ́ть на что разѣ́внувъ ротъ, przypatrywać się czemu rozdziewiwszy gębę; gębę otworzywszy czemu się przypatrywać; lelków patrzeć; онъ рта разѣ́внуть не смѣ́етъ, (on) jęknąć, gęby otworzyć nie śmieje; онъ рта не разѣ́внетъ, on gęby nie otworzy; **-ся**, *v. r.* otwierać się, otworzyć się.

Рай, -я, *m.* 1. raj, ogród rozkoszy; raj, niebo; онъ живётъ здѣ́сь, какъ въ раю́, емý здѣ́сь прóсто рай, on tu żyje jak w raju; §. радъ бы въ рай, да грѣ́хи не пускаю́тъ, radby [или radaby dusza] do raju, ale grzéchy nie puszczają; 2. (*Bot.*), v. **Рай-дéрево.** [нецъ (многолѣ́тній).

Páйграсъ Англíйскій, v. **Шме-**

Рáйграсъ Французскій, v. **Овёсъ** (луговóй). [(душúстый).
Рай-дерево, Райна, v. **Тополь**
Рáйна, –ы, *f.* reja, drzewo w przek masztu wiszące, które żagiel nosi, (drąg żaglowy), masztowy drąg poprzeczny.
Рáйскій, –ая, –ое, *adj.* rajski; рáйскія зёрна, rajskie ziarna; v. **Кардамóнъ**; рáйская фúга, рáйская смóква, v. **Банáнъ**; рáйская смоковнúца, v. **Банáнъ**; рáйское дéрево, rajskie drzewo; sokora; *it.* v. **Тóполь** (душúстая); рáйская птúца, *H. n.* (*paradisea apoda*), rajski ptak.
Рáка, –и, *f.* trumna kości świętych.
Рака, –и, *f.* 1. samotok, samotrześć, wyskok; 2. *s. indecl. Eccl. sl.* głupiec, kiep.
Ракéта, –ы, *f.* rakieta, raca; *cfr.* **Шутúха** (2). [кéта.
Ракéтка, –и, *f. dim.*, v. **Ра-**
Ракéтный, –ая, –ое, *adj.* rakietowy, racowy. [кéта.
Ракéточка, –и, *f. dim.*, v. **Ра-**
Ракéточникъ, –а, *m.* robiący racę, rakiety, rakietnik.
Ракéточный, v. **Ракéтный.**
Ракúта, Ракúтина, –ы, *f.*, **Ракúтникъ**, –а, *m. Bot.* (*cytisus laburnum*), wielkokwiat (drzewo); **ракúтникъ трилúстный**, (*cytisus*), szczodrzeniec.
Ракúтовый, –ая, –ое, *adj.* wielkokwiatowy; **ракúтовый кустъ**, v. **Ракúта.**
Раковúдный, –ая, –ое, *adj.* rakowaty, na raka pochodzący.
Рáковина, –ы, *f.* 1. muszla, małżowina, koncha; **жемчýжная рáковина**, perłowa macica; 2. rogowina, róg miękki (pod kopytem końskim); 3. *Archit.*, v. **Лóжка** (4). [szelka.
Рáковинка, –и, *f. dim.* mu-
Рáковинный, –ая, –ое, *adj.* muszlowy.
Рáковистый, –ая, –ое, *adj.* muszlowaty, małżowaty.
Рáковый, –ая, –ое, *adj.* rakowy, raczy.
Ракýшка, –и, *f. H. n.* (*mytulus edulis*), małż jadalny.
Ракъ, –а, *m.* 1. *H. n.* (*cancer*), rak; морскóй ракъ (*astacus marinus*), rak morski; 2. *Med.* kancer, rak (choroba); 3. *Astron.* rak (na niebie).
Ралó, –а, *n.* 1. *Eccl. sl.* radło; 2. *Anat.*, v. **Ралообрáзная кость.**
Ралообрáзный, –ая, –ое, *adj.* radłowaty, na radło pochodzący; ралообрáзная кость, *Anat.* (*vomer*), radło, przegroda kościana nosa podobna radłu pługowemu.
Рáма, –ы, *f.* rama.
Рáменный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* ramienny, ramieniowy; budulcowy, budowalny.
Рáмка, –и, *f. dim.* ramka.
Рáмо, –а, *n.*, *Eccl. sl.* ramię.
Рáмочка, –и, *f. dim.* rameczka.
Рáмочникъ, –а, *m.* ramkarz.
Рáмочный, –ая, –ое, *adj.* ram-
Рáмша, v. **Рáвца.** [kowy.
Рáна, –ы, *f.* rana. [gowy.
Рáнговый, –ая, –ое, *adj.* ran-
Рангъ, –а, *m.* ranga, stopień.
Рáненіе, –я, *n.* ranienie.
Рáненько, *adv.* dosyć wcześnie.
Рáненько, *adv.* raniuchno, raniutko, raniuteńko. [boła.
Рáнецъ, –нца, *m.* tornister, to-
Рáнёшенько, *adv.* raniuchno, raniuteńko.
Ранжирováніе, –я, *n.* urządzanie, porządkowanie.
Ранжирovátь, *v. a.* urządzać, porządkować. [uporządkowanie.
Ранжúръ, –а, *m.* urządzenie,
Рáнить, *v. a.* ranić.
Рáнка, –и, *f. dim.* ranka, mała rana.
Рáнній, –яя, –ее, *adj.* ranny, poranikowy; wczesny, rychły.
Рáнный, –ая, –ое, *adj.* ranny, na rany; рáнный плáстырь, ranny plastr.
Рáно, *adv.* rano, wcześnie.
Рановáто, *adv.* dosyć rano.
Ранорéменный, –ая, –ое, *adj.* przedwcześnie.
Рáночка, –и, *f. dim.* raneczka, malutka rana.
Рантъ, –а, *m.* listewka brzeżna.
Ранýнкулъ, –а, *m. Bot.* (*ranunculus*), jaskier.
Рáнцовый, –ая, –ое, *adj.* tornistrowy, tobołowy.
Рáньше, Рáнѣе, *compar. adv.* raniéj, wcześniéj.
Рапúра, –ы, *f.* rapir, szpada do fechtowania.
Рапúрщикъ, –а, *m.* rapirnik; nauczyciel fechtowania na rapiry.
Рапúрный, –ая, –ое, *adj.* rapirowy. [бáрскій).
Рапóнтикъ, v. **Ревéнь** (Си-
Рапортовáніе, –я, *n.* raportowanie, donoszenie.
Рапортовáть, *v. n.* raportować, donosić; **–ся**, *v. p.* być raportowanym, donoszonym.
Рапóртъ, –а, *m.* raport, doniesienie.
Рапýнкулъ, –а, **Рапýнцель**, –я, *m. Bot.* (*campanula rapunculus*), rozponka, rosponka, roszponka (ziele).
Рáса, –ы, *f.* rasa, ród, rodzaj.
Раскáиваться, Раскáяться, *v. r.* въ чёмъ, żałować czego, (za grzéchy), kruszyć się, czuć żal, skruchę. [(do czerwoności).
Раскалéніе, –я, *n.* rozpalenie
Раскалённый, –ая, –ое, *part. p.* rozpalony; раскалённый дóкрасна, rozpalony do czerwoności. [nie (do czerwoności).
Раскáливаніе, –я, *n.* rozpala-
Раскáливать, Раскалúть, *v. a.* rozpalać, rozpalić (do czerwoności); **–ся**, *a) v. p.* być rozpalanym, rozpalonym; *β) v. r.* rozpalać się, rozpalić się.
Раскáлываніе, –я, *n.* rozłupywanie, rozszczepywanie.
Раскáлывать, Расколóть, *v. a.* rozłupywać, rozłupać, rozszczepywać, rozszczepać; **–ся**, *a) v. r.* rozłupywać się, rozłupać się, rozszczepywać się, rozszczepać się; *β) v. p.* być rozłupywanym, rozłupanym, rozszczepywanym, rozszczepanym. [rozpaplać się.
Раскалáкаться, *v. r. perf. pop.*
Раскáпываніе, –я, *n.* rozkopywanie.
Раскáпывать, Раскопáть, *v. a.* 1. rozkopywać, rozkopać; 2. *Eccl. sl.* burzyć, niszczyć, zniszczyć, wywracać, wywrócić; **–ся**, *v. p.* być rozkopywanym, rozkopanym.
Раскáрмливаніе, –я, *n.* karmienie, rozkarmianie, tuczenie.
Раскáрмливать, Раскормúть, *v. a.* karmić, rozkarmiać, rozkarmić, tuczyć, roztuczyć; **–ся**, *v. p.* być karmionym, rozkarmionym, *etc.*
Раскарáка, –и, *s. c.* chodzący, (-ca) rozkraczając się.
Раскарáчивать, Раскарáчить, *v. a.* rozkraczać, rozkraczyć (nogi); **–ся**, *v. r.* rozkraczać się, rozkraczyć się. [cie.
Раскатáніе, –я, *n.* rozwinię-
Раскатáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскáтывать (I).**
Раскатáться, *perf.* 1. *v. r.* rozwijać, rozwinąć; 2. v. *sub*: **Раскáтывать, –ся (I).**
Раскáтистый, –ая, –ое, *adj.* spadzisty, pochodzisty.
Раскатúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскáтывать, –ся (II).**
Раскáтъ, –а, *m.* spadzistość, pochodzistość; раскаты грóма, grzmoty piorunowe. [nie.
Раскáтываніе, –я, *n.* rozwija-
I. Раскáтывать, Раскатáть, *v. a.* rozwijać, rozwinąć (*np.* sztukę płótna); **–ся**, *v. p.* być rozwijanym, rozwiniętym.
II. Раскáтывать, Раскатúть, *v. a.* roztaczać, roztoczyć, porozstaczać, tu i owdzie potaczać; **–ся**, *v. r.* roztaczać się, roztoczyć się. [rozkołysanie.
Раскачáніе, –я, *n.* rozbujanie,
Раскачáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскáчивать, –ся.**
Раскáчиваніе, –я, *n.* rozbujanie, rozkołysywanie.
Раскáчивать, Раскачáть, *v. a.* rozkołysywać, rozkołysać, rozbujać; **–ся**, *a) v. r.* rozbujać się, rozkołysać się; *β) v. p.* być rozbujanym, rozkołysanym.
Раскáшлятся, *v. r. perf.* rozkaszlać się. [żal, skrucha.
Раскáяніе, –я, *n.* żałowanie,
Раскáяться, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскáиваться.**
Расквáсить, *v. a. perf. pop.* – (себѣ носъ), rozkrwawić, rozbić (sobie nos). [ся.
Расквитáться, v. **Поквитáть-**
Раскéпъ, v. **Расщéпъ.**
Раскидáніе, –я, *n.* rozrzucenie.

Раскидáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскúдывать, -ся (I).**

Раскидно́й, (-и́й), -ая, -óе, *adj.* odrzucony, odkładany, składany.

Раскúдываніе, -я, *n.* rozrzucanie; rozwalanie; rozbijanie, rozwijanie (namiotu).

I. Раскúдывать, Раскидáть, *v. a.* rozrzucać, rozrzucić, rozwalać, rozwalić; **-ся**, *a) v. r.* rozwalać się, rozwalić się, kłaść się, położyć się gdzie rozciągając, wyciągając się niezgrabnie; *β) v. p.* być rozrzucanym, rozrzuconym, rozwalanym, rozwalonym.

II. Раскúдывать, Раскúнуть, *v. a.* rozbijać, rozbić, rozwijać, rozwinąć (namiot); **-ся**, *a) v. r.* rozwijać się, rozwinąć się, puszczać; *β) v. p.* być rozbijanym, rozbitym, rozwijanym, rozwiniętym.

Раскúнуть, -ся, *v. perf. semel.*, v. *sub*: **Раскúдывать, -ся (II).**

Раскисáть, Раскúснуть, *v. n.* 1. rozkisać, rozkisnąć, skwaśnieć; (*o ciaście*:) rosnąć, narastać, narosnąć; 2. °(od gorąca) słabnąć, osłabnąć. [słabły (od gorąca).

Раскúслый, -ая, -ое, *adj.* o-

Раскúснуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскисáть.**

Раскладка, -и, *f.* 1. rozkładanie, rozłożenie, rozpościeranie, rozpostarcie; 2. obrachowanie; 3. rozdzielenie, rozkład, podział.

Раскладно́й, (-и́й), -áя, -óе, *adj.* odrzucony, odkładny, składany; **раскладно́й столъ**, stół składany.

Раскла́дываніе, -я, *n.* rozkładanie, rozpościeranie.

I. Раскла́дывать, Разложúть, *v. a.* 1. rozdzielać, rozdzielić, podzielić (podatki); – цѣну на товáры, oznaczać, oznaczyć, pooznaczać, ponaznaczać cenę na towary; 2. otwierać, otworzyć (książkę); 3. wróżyć (z kart); **-ся**, *v. p.* być oznaczanym, oznaczonym, pooznaczanym, ponaznaczanym; być rozdzielanym, rozdzielonym, podzielonym, *etc.*

II. Раскла́дывать, Раскла́сть, *v. a.* rozkładać, rozłożyć (towary); **-ся**, *a) v. r.* (съ чѣмъ), rozkładać się, rozłożyć się; *β) v. p.* być rozkładanym, rozłożonym.

Раскла́ниваться, Раскла́няться, *v. r.* (съ кѣмъ) 1. żegnać się, pożegnać się (z kim); 2. rozbratać się, rozbracić się (z kim), wypowiedzieć przyjaźń, rozróżnić się (z kim).

Раскла́сть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскла́дывать, -ся (II).**

Раскле́ваніе, -я, *n.* rozdziobanie.

Раскле́вать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскле́бывать, -ся.**

Раскле́бываніе, -я, *n.* rozdziobywanie.

Раскле́бывать, Раскле́вать, *v. a.* rozdziobywać, rozdziobać; **-ся**, *v. p.* być rozdziobywanym, rozdziobanym.

Раскле́еніе, Раскле́иваніе, -я, *n.* rozklejenie, rozklejanie.

Раскле́ивать, Раскле́ить, *v. a.* rozklejać, rozkleić; **-ся**, *a) v. r.* rozklejać się, rozkleić się; *β) v. p.* być rozklejanym, rozklejonym.

Раскле́паніе, -я, *n.* roznitowywanie, odbicie nitów, odnitowanie. [*sub*: **Раскле́пывать, -ся.**

Раскле́пать, -ся, *v. perf.*, v.

Раскле́пываніе, -я, *n.* roznitowywanie, odnitowywanie, odbijanie nitów.

Раскле́пывать, Раскле́пать, *v. a.* roznitowywać, roznitować, odnitowywać, odnitować, odbijać, odbić nity.

Раскли́неніе, Раскли́ниваніе, -я, *n.* rozklinowanie, rozklinanie, wydobywanie, wydobycie klina.

Раскли́нивать, Раскли́нить, *v. a.* rozklinowywać, rozklinić, klin wydobywać, wydobyć.

Раскли́нить, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскли́нивать.**

Расковáніе, -я, *n.* rozkucie.

Расковáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расковы́вать, -ся.**

Расковы́рканіе, -я, *n.* rozrzucenie, rozwalenie.

Расковы́ркать, *v. a. perf.* rozrzucić, rozwalić; **-ся**, *v. p.* być rozrzuconym, rozwalonym.

Расковы́ка, -и, *f.*, **Расковы́ваніе, -я**, *n.* rozkucie, rozkowanie, rozkowywanie; *cfr.* **Расковáніе.**

Расковы́вать, Расковáть, *v. a.* rozkowywać, rozkować; (*o koniach*:) odejmować, odjąć podkowy; oswobodzać, oswobodzić z kajdan; **-ся**, *a) v. r.* (*o koniach bodkutych*:) gubić, zgubić podkowy; *β) v. p.* być rozkowywanym, rozkowanym, rozkutym.

Расковы́риваніе, -я, *n.* rozdłubywanie.

Расковы́ривать, Расковы́рать, *v. a.* rozdłubywać, rozdłubać; **-ся**, *v. p.* być rozdłubywanym, rozdłubanym. [banie.

Расковы́раніе, -я, *n.* rozdłu-

Расковы́рять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расковы́ривать, -ся.**

Расковы́раться, *v. r. perf.* kozerować, kozerami dokazywać.

Раскокать, *v. a. perf. pop.* rozbić, roztłuc (jaja).

Раскола́чиваніе, -я, *n.* roztłukanie, rozbijanie, rozklepywanie.

Раскола́чивать, Раскоколо́тить, *v. a.* roztłukiwać, roztłukać, roztłuc, rozbijać, rozbić; rozklepywać, rozklepać, biciem rozpłaszczać, rozpłaszczyć; (*u szewców*:) rozbijać, rozbić [bóty na prawidłach]; **-ся**, *v. p.* być roztłukiwanym, roztłuczonym, rozbijanym, rozbitym, *etc.*

Раскола́бать, *v. a.* rozkolebać, rozkołysać, rozbujać, rozmachać; **-ся**, *v. r.* rozkolebać się, rozkołysać się, rozbujać się; раскола́лось мо́ре, morze rozbujało się.

†**Расколе́ніе, -я**, *n.*, v. **Расколъ.**

Раско́лка, -и, *f.* rozłupywanie, rozłupanie, rozszczepywanie, rozszczepanie.

Раскололо́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскола́чивать, -ся.**

Раскололо́тіе, -я, *n.* rozszczepanie, rozłupanie.

Раскололо́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раска́лывать, -ся.**

Раскололо́ченіе, -я, *n.* rozbicie, roztłuczenie; *cfr.* **Раскола́чиваніе.** [banie, rozdrapanie.

Расколупáніе, -я, *n.* rozdłu-

Расколупáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расколу́пывать, -ся.**

Расколу́пываніе, -я, *n.* rozdłubywanie, rozdrapywanie; *cfr.* **Расколупáніе.**

Расколу́пывать, Расколупáть, *v. a.* rozdrapywać, rozdrapać, rozdłubywać, rozdłubać; **-ся**, *v. p.* być rozdłubywanym, rozdłubanym, rozdrapywanym, rozdrapanym.

Расколъ, -а, *m.* 1. rysa, rozszczepienie, rozpadlina; 2. odszczepieństwo, schyzma.

Расколыхáніе, -я, *n.* rozkołysanie, rozbujanie.

Расколыхáть, *v. a. perf.* rozkołysać, rozbujać; **-ся**, *v. r.* rozkołysać się, rozbujać się.

Раскóльникъ, -а, *m.* odszczepieniec, heretyk, kacerz.

Раскóльница, -ы, *f.* odszczepiennica, heretyczka, kacerka.

Раскóльничать, *v. n.* odszczepieńcem być.

Раскóльническій, -ая, -ое, *adj.* odszczepieński, heretycki, kacerski. [кóльничать.

Раскóльничествовать, v. Рас-

Раскóльничій, v. **Раскóльническій.** [łupny, pękający.

Раскóльчивый, -ая, -ое, *adj.*

Раскóльщикъ, Раскóльщица, v. **Раскóльникъ, Раскóльница.**

Раскопонáчить, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскопонáчивать.**

Раскопонáченіе, Раскопонáчиваніе, -я, *n.* odjęcie, odejmowanie kłaków konopnych.

Раскопонáчивать, Раскопонáтить, *v. a.* odejmować, odjąć kłaki konopne.

Раскопáніе, -я, *n.* rozkopanie.

Раскопáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскáпывать, -ся.** [nie.

Раскóпка, -и, *f.* rozkopywa-

Раскорнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Раскáрливать, -ся.**

Раскóрка, -и, *f.*, **Раскорнúніе, -я**, *n.*, v. **Раскóрнь, -а**, *m.* wykarmienie, utuczenie.

Раскоробúть, *v. a. perf.* spa-

чуть себя; отъ жáры дóски раскоробúло, od gorąca deska spaczyła się. [nie się.

Раскоробление, -я, *n.* spaczenie.

Раскóсый, -ая, -ое, *adj.* rozoki, zezooki, zezowaty, zezem patrzący. [danie, rozkradzenie.

Раскрáдывание, -я, *n.* rozkra-

Раскрáдывать, Раскрáсть, *v. a.* rozkradać, rozkraść; -ся, *v. p.* być rozkradanym, rozkradzonym. [крáдываніе.

Раскрáжа, -и, *f.*, *cfr.* Раскрáсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Раскрáшивать, -ся.

Раскраска, -и, *f.* malowanie różnemi farbami.

Раскраснéть, *v. n. perf.*, -ся, *v. r.* zaczerwienieć. [zaczerwieniały.

Раскрасневáлый, -ая, -ое, *adj.*

Раскрáсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Раскрáдывать, -ся.

Раскрáшеніе, Раскрáшиваніе, -я, *n.*, *cfr.* Раскрáска.

Раскрáшиватель, -я, *m.* kolorujący.

Раскрáшивать, Раскрáсить, *v. a.* malować, pomalować różnemi farbami; -ся, *v. p.* być (po)malowanym różnemi farbami.

Раскритикóвать, *v. a. perf.* krytykować, krytyzować.

Раскричáться, *v. r. perf.* rozkrzyczeć się.

Раскрошéніе, Раскрóшиваніе, -я, *n.* rozkruszenie, rozkruszanie.

Раскрóшивать, Раскрошúть, *v. a.* rozkruszać, rozkruszyć; -ся, *a*) *v. r.* rozkruszać się, rozkruszyć się, pokruszyć się; *β*) *v. p.* być rozkruszanym, rozkruszonym.

Раскрóшка, -и, *f.* rozkruszenie, rozkruszanie.

Раскрутúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Раскрýчивать, -ся.

Раскрýтка, -и, *f.*, **Раскручéніе, Раскрýчиваніе**, -я, *n.* rozkręcenie, rozkręcanie, rozwięzywanie, rozwiązanie.

Раскрýчивать, Раскрутúть, *v. a.* rozkręcać, rozkręcić, rozwiązywać, rozwiązać; -ся, *a*) *v. r.* rozkręcać się, rozkręcić się, rozwiązywać się, rozwiązać się; *β*) *v. p.* być rozkręcanym, rozkręconym, rozwięzywanym, rozwiązanym.

Раскручúниться, *v. r. perf.* zmartwić się, sfrasować się, zgryźć się, strapić się.

Раскрывáніе, -я, *n.* rozwieranie, otwieranie.

Раскрывáть, Раскрыть, *v. a.* 1. otwierać, otworzyć, roztwierać, roztworzyć; odkrywać, odkryć; 2. *fig.*, v. Обнарýживать; -ся, *a*) *v. r.* otwierać się, otworzyć się, roztwierać się, roztworzyć się; *β*) *v. p.* być otwieranym, otworzonym.

Раскрытіе, -я, *n.* otworzenie, roztworzenie; *cfr.* Раскрывáніе. [Раскрывáть, -ся.

Раскрыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Раскрывать, -ся.

Раскрышка, -и, *f.* otwieranie, otworzenie.

Раскудáхтаться, *v. r. perf.* (*o kurach*:) rozgdakać się. [wanie.

Раскупáніе, -я, *n.* rozkupywanie.

Раскупáть, Раскупúть, *v. a.* rozkupować, rozkupywać, rozkupić; -ся, *v. p.* być rozkupowanym, rozkupionym.

Раскýпка, -и, *f.*, **Раскуплéніе**, -я, *n.* rozkupowanie, rozkupienie.

Раскýпореніе, Раскýпориваніе, -я, *n.* odkorkowanie, odkorkowywanie; odkrycie, odkrywanie (*np.* pudła z herbatą).

Разкýпоривать, Раскýпорить, *v. a.* odkorkowywać, odkorkować; odpakowywać, odpakować, odkrywać, odkryć (*np.* pudło z herbatą); -ся, *v. p.* być odkorkowywanym, odkorkowanym, *etc.* [wanie.

Раскýпорка, -и, *f.* odkorko-

Раскурéніе, Раскýриваніе, -я, *n.* rozpalenie, zapalenie, rozpalanie, zapalanie (*np.* fajki).

Раскýривать, Раскурúть, *v. a.* rozpalać, rozpalić, zapalać, zapalić (*np.* fajkę); -ся, *v. p.* być za-, roz-palanym, -palonym.

Раскýрка, -и, *f.*, v. Раскурéніе. [nie.

Раскусáніе, -я, *n.* rozgryzie-

Раскусáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Раскýсывать, -ся.

Раскусúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Раскýсывать, -ся.

Раскýсываніе, -я, *n.* rozgryzanie.

Раскýсывать, Раскусáть, Раскусúть, *v. a.* rozgryzać, rozgryźć; -ся, *v. p.* być rozgryzanym, rozgryzionym. [odkrycie.

Раскýтаніе, -я, *n.* odsłonienie,

Раскýтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Раскýтывать, -ся.

Раскýтываніе, -я, *n.* odsłanianie się, odkrywanie się.

Раскýтывать, Раскýтать, *v. a.* odsłaniać, odsłonić, odkrywać, odkryć; -ся, *a*) *v. r.* odsłaniać się, odsłonić się, odkrywać się, odkryć się; *β*) *v. p.* być odsłanianym, odsłonionym, odkrywanym, odkrytym.

Раскушéніе, -я, *n.* rozgryzienie. [nie.

Распадáніе, -я, *n.* rozpada-

Распадáться, Распáсться, *v. r.* rozpadać się, rozpaść się, rozwalać się, rozwalić się. [cie.

Распадéніе, -я, *n.* rozpadnie-

Распажéніе, Распáживаніе, -я, *n.* rozprzestrzenienie, rozprzestrzenianie.

Распáживать, Распажúть, *v. a.* rozprzestrzeniać, rozprzestrzenić. [wywanie; odlutowywanie.

Распáиваніе, -я, *n.* rozkito-

Распáивать, Распаять, *v. a.* rozkitowywać, rozkitować; odlutowywać, odlutować; -ся, *v. r.* rozkitowywać się, rozkitować się.

Распáйка, -и, *f.* rozkitowanie; odlutowanie.

Распалéніе, -я, *n.* rozpalenie.

Распáлзываніе, -я, *n.* rozpełzanie, rozłażenie.

Распáлзываться, Расползáться, *v. r.* rozpełzać się, rozpełznąć się, rozłazić się, rozleźć się; (*o sukniach*:) rozłazić się, rozleźć się, drzeć się.

Распáливаніе, -я, *n.* rozpalanie; *cfr.* Распалéніе.

Распáливать, Распалúть, *v. a.* wystrzelać, powystrzelać; -ся, *v. p.* być powystrzelanym.

Распалúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Распáливать, -ся & Распалúть, -ся.

Распалять, Распалúть, *v. a.* rozpalać, rozpalić, rozgrzewać, rozgrzać do czerwoności; - (na np. гнѣвомъ), *rozpalać, rozpalić, rozjątrzać, rozjątrzyć, zapalać, zapalić (*np.* gniewem); -ся, *a*) *v. p.* być rozpalanym, rozpalonym, rozgrzewanym, rozgrzanym; *β*) *v. r.* *rozjątrzać się, rozjątrzyć się, rozpalać się, rozpalić się.

Распáреніе, Распáриваніе, -я, *n.* rozparzenie, rozparzanie.

Распáривать, Распарúть, *v. a.* rozparzać, rozparzyć; -ся, *v. p.* być rozparzanym, rozparzonym.

Распáрываніе, -я, *n.* rozparanie, prócie.

Распáрывать, Распорóть, *v. a.* próć, rozparać, rozpróć; -ся, *a*) *v. r.* próć się, rozparać się, rozpróć się; *β*) *v. p.* być prótym, rozparanym, rozprótym.

Распахáніе, -я, *n.* 1. rozoranie; 2. rozwianie, rozdęcie.

Распахáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Распáхивать, -ся (I).

Распáхиваніе, -я, *n.* 1. rozorywanie; 2. rozwiewanie, rozdymanie; *cfr.* Распахáніе.

I. Распáхивать, Распахáть, *v. a.* rozorywać, rozorać; -ся, *v. p.* być rozorywanym, rozoranym.

II. Распáхивать, Распахнýть, *v. a.* rozwiewać, rozwiać, rozdymać, rozdąć (*np.* poły u sukni); (*o wietrze*:) roztwierać, roztworzyć (*np.* drzwi); -ся, *a*) *v. r.* roz-, od-wijać się, roz-, od-winąć się; roztwierać się, roztworzyć się; *β*) *v. p.* być rozwiewanym, rozwianym, rozdymanym, rozdętym, *etc.*

Распáчкать, *v. a. perf.* powalać, pobrudzić, popaskudzić.

Распáшка, -и, *f.* 1. rozoranie, rozorywanie; 2. otwór u niewodu; *it.* на распáшку, rozpięto; онъ всегдá хóдитъ въ сертукѣ на распáшку, on zawsze chodzi w rozpiętym surducie.

Распáшникъ, -а, *m.* narzędzie do rozorywania i do bronowania.

Распашнóй, (-нáй), -áя, -óе, *adj.* (*o sukniach*:) rozpięty.

Распáяніе, -я, *n.* rozkitowanie; odlutowanie.

Распаять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распаивать**, –ся.

Распекание, –я, *n.* odświeżanie (chleba); *łajanie, dawanie bury.

Распекать, Распечь, *v. a.* odświeżać, odświeżyć (chléb stary); *łajać, wylać, dawać, dać burę; –ся, *v. p.* być odświeżanym, odświeżonym.

Распеленание, –я, *n.* rozpowijanie, rozwijanie z pieluch.

Распеленать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распелёнывать**, –ся.

Распелёнывание, v. **Распеленание.**

Распелёнывать, Распеленать, *v. a.* rozpowijać, rozpowić, rozwijać, rozwinąć z pieluch; –ся, *v. p.* być rozpowijanym, rozpowitym, rozwijanym, rozwiniętym z pieluch.

Распереть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распирать**, –ся.

Распёрстица, –ы, *f.* spary pomiędzy palcami.

Распёрстый, –ая, –ое, *adj.* mający krzywe palce.

Распестрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распещрять**, –ся.

Распечатание, –я, *n.* rozpieczętowanie.

Распечатать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распечатывать**, –ся.

Распечатывание, –я, *n.* rozpieczętowywanie.

Распечатывать, Распечатать, *v. a.* rozpieczętowywać, rozpieczętować, odpieczętować; –ся, *v. p.* być roz–, od-pieczętowywam, roz–, od-pieczętowanym.

Распечёние, v. **Распекание.**

Распечь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распекать**, –ся. [nie.

Распещрение, –я, *n.* upstrzenie.

Распещрять, Распестрить, *v. a.* pstrzyć, upstrzyć; –ся, *α*) *v. r.* pstrzyć się, upstrzyć się; *β*) *v. p.* być pstrzonym, upstrzonym.

Распивание, –я, *n.* wypijanie.

Распивать, Распить, *v. a.* wypijać, wypić; pić, popijać zwolna; –ся, *α*) *v. r.* rozpijać się, rozpić się; *β*) *v. p.* być wypijanym, wypitym.

Распивочный, –ая, –ое, *adj.* tyczący się przedaży trunków, propinacyjny; **распивочная продажа**, propinacya, szynk, przedaż trunków; **право на распивочную продажу**, prawo propinacyjne.

Распиление, Распиливание, –я, *n.* rozpiłowanie, rozpiłowywanie.

Распилить, Распилить, *v. a.* rozpiłowywać, rozpiłować; –ся, *v. p.* być rozpiłowywanym, rozpiłowanym.

Распилка, Распиловка, –и, *f.* rozpiłowanie. [nie.

Распинание, –я, *n.* krzyżowanie.

Распинать, Распять & Распнуть, *v. a.* rozpinać, rozpiąć na krzyżu, krzyżować, ukrzyżować; –ся, *α*) *v. r.* *ręczyć za kogo или za kim; *β*) *v. p.* być krzyżowanym, ukrzyżowanym.

Распирание, –я, *n.* rozpieranie.

Распирать, Распереть, *v. a.* rozpierać, rozeprzeć; *it.* v. **Отпирать**; –ся, *v. p.* być rozpieranym, rozpartym.

Распирка, –и, *f.* 1. v. **Распирание**; 2. v. **Распорка.**

Расписание, –я, *n.* rozpisanie.

Расписать, *v. perf.*, v. *sub*: **Расписывать.**

Расписаться, 1. *v. r. perf.* rozpisać się; 2. *v. p.*, v. *sub*: **Расписывать.**

Расписка, –и, *f.* 1. v. **Расписывание**; 2. podpisanie się, kwit; dać расписку въ полученіи чего–либо, dać kwit na odebranie czego. [kwitowy.

Расписочный, –ая, –ое, *adj.*

Расписывание, –я, *n.* 1. rozpisywanie; 2. malowanie.

Расписывать, Расписать, *v. a.* 1. rozpisywać, rozpisać; – домы на постой, – квартиры для постоя, rozpisywać, rozpisać kwatery na postój; 2. malować, pomalować; –ся, *α*) *v. r.* въ чёмъ, въ полученіи чего, podpisywać się, podpisać się w odebraniu czego, kwitować, podkwitować z czego; *β*) *v. p.* być malowanym, pomalowanym. [picie.

Распитие, –я, *n.* wypicie, roz–

Распить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распивать**, –ся. [cie.

Распихание, –я, *n.* rozepchnięcie.

Распихать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распихивать**, –ся. [chanie.

Распихивание, –я, *n.* rozpychanie.

Распихивать, Распихать, Распихнуть, *v. a.* rozpychać, rozepchnąć; –ся, *v. p.* być rozpychanym, rozepchniętym.

Расплавить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплавливать**, –ся.

Расплавка, –и, *f.*, **Расплавление**, –я, *n.* rozpławienie, roztopienie.

Расплавливание, –я, *n.* rozpławianie, roztapianie.

Расплавливать, Расплавить, *v. a.* rozpławiać, rozpławić, roztapiać, roztopić; –ся, *α*) *v. r.* rozpławiać się, rozpławić się, roztapiać się, roztopić się; *β*) *v. p.* być rozpławianym, rozpławionym, roztapianym, roztopionym.

Расплавлять, –ся, v. **Расплавливать**, –ся.

Расплавной, -(-ый), –ая, –ое, *adj.* do rozpławiania, do roztapiania służący; **расплавная печь**, piec szmelcowy, dymarka.

Расплакаться, *v. r. perf.* rozpłakać się. [tanie, rozcięcie.

Распластание, –я, *n.* rozpłaszczanie.

Распластать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распластывать**, –ся.

Распластка, –и, *f.*, **Распластывание**, –я, *n.*, v. **Распластание.**

Распластывать, Распластать, *v. a.* rozpłatać, rocinać, rozciąć (wzdłuż); –ся, *v. p.* być rozpłatanym, rozcinanym, rozciętym.

Расплата, –ы, *f.* rozpłata, wypłata, wypłacenie, likwidacya.

Расплатить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплачивать**, –ся.

Расплачение, Расплачивание, –я, *n.* rozpłacenie, rozpłacanie, wypłacenie, wypłacanie.

Расплачивать, Расплатить, *v. a.* 1. rozpłacać, rozpłacić, wypłacać, wypłacić; –ся, *v. r.* rozpłacać się, rozpłacić się, wypłacać się, wypłacić się; 2. *fig.*, v. **Отдёлываться.** [płaszczanie.

Расплащивание, –я, *n.* roz–

Расплащивать, Расплощить, *v. a.* rozpłaszczać, rozpłaszczyć; –ся, *v. p.* być rozpłaszczanym, rozpłaszczonym. [skanie.

Расплескание, –я, *n.* rozpluskiwanie.

Расплескать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплёскивать**, –ся.

Расплёскивание, –я, *n.* rozpluskiwanie.

Расплёскивать, Расплескать, *v. a.* rozpluskiwać, rozpluskać; –ся, *α*) *v. r.* rozpluskiwać się, rozpluskać się; *β*) *v. p.* być rozpluskiwanym, rozpluskanym.

Расплести & Расплесть, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплетать**, –ся.

Расплетание, –я, *n.* rozplatanie.

Расплетать, Расплести & Расплесть, *v. a.* rozplatać, rozpleść; –ся, *α*) *v. r.* rozplatać się, rozpleść się; *β*) *v. p.* być rozplatanym, rozplecionym. [nie.

Расплетение, –я, *n.* rozplecenie.

Расплодить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплождать**, –ся.

Расплодъ, –а, *m.* rozpłód, rozpłodek, rozmnożenie.

Расплождать, Расплодить, *v. a.* rozpładzać, rozpłodzić, rozrodzić, rozmnażać, rozmnożyć; –ся, *α*) *v. r.* rozpładzać się, rozpłodzić się, rozmnażać się, rozmnożyć się; *β*) *v. p.* być rozpładzanym, rozpłodzonym, rozmnażanym, rozmnożonym.

Расположение, –я, *n.* rozpłodzenie, rozmnożenie.

Расплохъ, –а, *m.* raz, cios niespodziany; напасть на кого–либо въ расплохъ, napaść na kogo znienacka. [szczenie.

Расплощение, –я, *n.* rozpłaszczanie.

Расплощить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплащивать**, –ся.

Расплываться, Расплыться, *v. r.* 1. rozpływać się, rozpłynąć się, w różne strony płynąć, popłynąć; 2. rozpływać się, rozpłynąć się (jak *np.* atrament).

Расплывчивость, –и, *f.* płynność. [płynny, ciekły.

Расплывчивый, –ая, –ое, *adj.*

Расплыться, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплываться.**

Расплюснуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Расплющивать, –ся.**

Расплющéніе, Расплющиваніе, –я, *n.* rozpłaszczenie, rozpłaszczanie.

Расплющивать, Расплющить, Расплюснуть, *v. a.* rozpłaszczać, rozpłaszczyć; **–ся**, *a) v. r.* rozpłaszczać się, rozpłaszczyć się; *β) v. p.* być rozpłaszczanym, rozpłaszczonym. [tańcować się.

Расплясáться, *v. r. perf.* roz-

Распнýть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распинáть, –ся.**

Распознавáніе, –я, *n.* rozpoznawanie, rozeznawanie.

Распознавáть, Распознáть, *v. a.* rozpoznawać, rozpoznać, rozeznawać, rozeznać; **–ся**, *v. p.* być rozpoznawanym, rozpoznanym, *etc.*

Распознáніе, –я, *n.* rozpoznanie, rozeznanie; *cfr.* **Распознавáніе.**

Распознáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распознавáть, –ся.**

Располагáніе, –я, *n.* rozkładanie, rozporządzanie, urządzanie.

Располагáть, Расположúть, *v. a.* rozkładać, rozłożyć, rozporządzać, rozporządzić, urządzać, urządzić, szykować, uszykować; rozpołożyć wójsko po derewnjám, rozlokować wojsko po wsiach; čelowékъ predpolagáetъ, a Bogъ raspolagáetъ, §. człowiek zamierza, a Bóg rządzi; chłop strzela, a Bóg kule nosi; **–ся**, *a) v. r.* przedsiębrać, przedsięwziąć, postanowić sobie, ułożyć sobie co; urządzać się, urządzić się, uszykować się, rozlokować się; rozpołożítься lágeremъ, rozłożyć się obozem, rozwinąć obóz, założyć obóz, rozbić obóz, stanąć obozem; rozpołożítься съ towarami, rozłożyć się z towarami, rozłożyć swój towar; *β) v. p.* być rozkładanym, rozłożonym, rozporządzanym, rozporządzonym, *etc.*

Расползáніе, –я, *n.* rozpełzanie, rozlezienie.

Расползáться, v. **Распáлзываться.** [**Распáлзываться.**

Расползти́сь, *v. perf.*, v. *sub*: **Расположéніе, –я**, *n.* rozkład, rozłożenie, rozporządzenie, urządzenie; *chęć, skłonność, usposobienie do czego; – wójskъ po kvartirámъ, rozlokowanie wojska, inkwaterunek wojska; – slovъ, ułożenie słów (w mowie), konstrukcya; v. składnia; быть въ хорóшемъ расположéніи дýха, być przy dobréj myśli, być w dobrym humorze, być wesołym.

Расположéнный, –ая, –ое, *part. p.* 1. rozłożony, rozporządzony, urządzony, *etc.*, v. *verb.* **Располагáть**; 2. skłonny do czego; человéкъ расположéнный къ добрý, dobrochętny człowiek.

Расположúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Располагáть, –ся.**

Располóска, –и, *f.*, **Распололосованіе, –я**, *n.* rozdzieranie, rozdzarcie na cienkie i wązkie paski.

Распололосовáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распололосовывать, –ся.**

Распололосовываніе, –я, *n.* rozdzieranie na cienkie i wązkie paski; *cfr.* **Распололóска.**

Распололосовывать, Распололосовáть, *v. a.* rozdzierać, rozedrzeć na cienkie i wązkie paski; **–ся**, *v. p.* być rozdzieranym, rozdartym na cienkie i wązkie paski.

Распóна, –ы, *m.* pop złożony z godności.

Распóрка, –и, *f.* rozporka, drewno, drewienko do rozpierania, do podpierania; rygiel poprzeczny.

Распороть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распарывать, –ся.**

Распóрочка, –и, *f. dim.*, v. **Распóрка.**

Распóръ, –а, *m.* 1. v. **Распирáніе**; 2. v. **Распóрка.**

Распорядúтель, –я, *m.* rządzca, rządca, urządziciel, porządkujący co, zawiadowca.

Распорядúтельница, –ы, *f.* urządziciełka, porządkująca co, zawiadująca czém.

Распорядúтельность, –я, *f.* ustanowienie, urządzenie, rozporządzenie, rozrządność, dyspozycya.

Распорядúтельный, –ая, –ое, *adj.* urządzający, rozporządzający, rozrządzający, lubiący porządek, umiejący co urządzić.

Распорядúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распоряжáть, –ся.**

Распорядóкъ, –дка, *m.* porządek, urządzenie.

Распоряжáть, Распорядúть, *v. a.* rozporządzać, rozporządzić, rozrządzać, rozrządzić, organizować, uorganizować; **–ся**, *v. r.* rozporządzać się, rozporządzić się, urządzać się, urządzić się.

Распоряжéніе, –я, *n.* rozporządzenie, rozrządzenie, urządzenie, uorganizowanie.

Распотéлый, –ая, –ое, *adj.* rozpotniały.

Распотéть, *v. n. perf.* rozpotnieć. [nie.

Распóсаніе, –я, *n.* rozpasanie.

Распóсать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распóсывать, –ся.**

Распóска, –и, *f.* rozpasanie, rozpięcie. [rozpasany, rozpięty.

Распóсный, –ая, –ое, *adj.* **Распóсываніе, –я**, *n.* rozpasywanie, rozpinanie.

Распóсывать, Распóсать, *v. a.* rozpasywać, rozpasać, rozpinać, rozpiąć; **–ся**, *v. r.* rozpasywać się, rozpasać się.

Распрáва, –ы, *f.* sąd, sądowa izba; indagacya, inkwizycya.

Распрáвить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распрáвлять, –ся.**

Распрáвленіе, Распрáвливаніе, –я, *n.* rozprostowanie, rozprostowywanie.

Распрáвливать, –ся, v. **Распрáвлять, –ся.**

Распрáвлять, Распрáвить, *v. a.* rozprostowywać, rozprostować; rozmarszczać, rozmarszczyć; **–ся**, *a) v. r.* rozprawiać się, rozprawić się z kim, układać się, ułożyć się z kim; *β) v. p.* być rozprostowywanym, rozprostowanym.

Распрáшиваніе, –я, *n.* dopytywanie się, wypytywanie się, wywiadywanie się.

Распрáшивать, Распросúть, *v. a.* o чёмъ, dopytywać się, dopytać się, wypytywać się, wypytać się, wywiadywać się; **–ся**, *v. p.* być wypytywanym, wypytanym.

Распредѣлéніе, –я, *n.* rozdzielenie, naznaczenie, wyznaczenie, rozrządzenie; – по кла́ссамъ, по разрядамъ, rozdział na klasy, ułożenie podług klas, klasyfikacya.

Распредѣля́ть, Распредѣли́ть, *v. a.* rozdzielać, rozdzielić, naznaczać, naznaczyć, przeznaczać, przeznaczyć, wyznaczać, wyznaczyć, rozrządzać, rozrządzić; – по кла́ссамъ, по разря́дамъ, dzielić, po–, roz-dzielić na klasy; klasyfikować; **–ся**, *v. p.* być rozdzielanym, rozdzielonym, naznaczanym, naznaczonym, *etc.*

Распродава́ніе, –я, *n.* rozprzedawanie.

Распродава́ть, Распрода́ть, *v. a.* rozprzedawać, rozprzedać, odbyt mieć; **–ся**, *v. p.* być rozprzedawanym, rozprzedanym.

Распрода́жа, –и, *f.* rozprzedanie.

Распрода́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распрода́вать, –ся.**

Распроси́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распра́шивать, –ся.**

Распростёртіе, –я, *n.* rozpostarcie, rozciągnienie.

Распростёрть, *v. perf.*, v. *sub*: **Распростира́ть.**

Распростира́ніе, –я, *n.* rozpościeranie, rozciąganie.

Распростира́ть, Распростёрть, *v. a.* rozpościerać, rozpostrzeć, rozciągać, rozciągnąć; **–ся**, *a) v. r.* rozpościerać się, rozpostrzeć się, rozciągać się, rozciągnąć się; *β) v. p.* być rozpościeranym, rozpostartym, rozciąganym, rozciągniętym, rozciągnionym. [ща́ться.

Распростúться, v. **Распро-**

Распространéніе, –я, *n.* rozprzestrzenienie, rozszerzenie, rozkrzewienie.

Распространи́тель, –я, *m.* rozprzestrzeniciel, rozszerzyciel, rozkrzewiciel.

Распространи́тельница, –ы, *f.* rozprzestrzenicielka, rozszerzycielka, rozkrzewicielka.

Распространя́ть, Распространи́ть, *v. a.* rozprzestrzeniać, rozprzestrzenić, rozszerzać, rozsze-

рзyć, rozkrzewiać, rozkrzewić; *rozszerzać, rozszerzyć, pomnażać, pomnożyć, rozmnażać, rozmnożyć, rozkrzewiać, rozkrzewić; распространя́ть вѣ́ру, rozkrzewiać wiarę; -ся, *a*) *v. r.* rozszerzać się, rozszerzyć się; *β*) *v. p.* (*propr.* & *) być rozprzestrzenianym, rozprzestrzenionym, rozszerzanym, rozszerzonym, rozkrzewianym, rozkrzewionym, pomnażanym, pomnożonym.

Распро́съ, -а, *m.* 1. v. **Распра́шиваніе**; 2. *Jur.*, v. **Допро́съ**.

Распрощáніе, -я, *n.* żegnanie się, pożegnanie się z kim.

Распрощáться, *v. r. perf.* съ кѣмъ, żegnać się, pożegnać się z kim; *it.* v. *sub*: **Тянýться**, **Потянýться**.

Распры́гаться, *v. r. perf.* rozskakać się, rozskoczyć się, skakaniem rozejść się. [skanie.

Распры́скание, -я, *n.* rozpry-

Распры́скать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распры́скивать**, -ся.

Распрыскиваніе, -я, *n.* rozpryskiwanie.

Распры́скивать, **Распры́скать**, *v. a.* rozpryskiwać, rozpryskać; -ся, *v. p.* być rozpryskiwanym, rozpryskanym.

Распря, -и, *f.* spór, sprzeczka, swar, zwada, kłótnia. [ganie.

Распряга́ніе, -я, *n.* rozprzę-

Распряга́ть, **Распря́чь**, *v. a.* rozprzęgać, rozprządz; -ся, *a*) *v. r.* rozprzęgać się, rozprządz się; *β*) *v. p.* być rozprzęganym, rozprzężonym.

Распряжéніе, -я, *n.*, **Распря́жка**, -и, *f.* rozprzężenie, rozprzęganie.

Распряни́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распря́ливать**, -ся.

Распряженіе, **Распря́ливаніе**, -я, *n.* rozprostowanie, wyprostowanie. [пря́лять, -ся.

Распря́ливать, -ся, v. **Рас-**

Распря́лять, **Распрянúть**, *v. a.* rozprostowywać, rozprostować, wyprostowywać, wyprostować; -ся, *v. p.* być rozprostowywanym, rozprostowanym, wyprostowanym.

Распрясться, *v. r. perf.* rozprząść się, rozmiłować się w przędzeniu.

Распря́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распряга́ть**, -ся.

Распугáніе, -я, *n.* rozpłoszenie, rozpędzenie straszeniem.

Распугáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распу́гивать**, -ся.

Распу́гиваніе, -я, *n.* rozpłaszanie, rozpędzanie straszeniem.

Распу́гивать, **Распугáть**, **Распугнýть**, *v. a.* rozpłaszać, rozpłoszyć, straszeniem rozpędzać, rozpędzić; -ся, *v. p.* być rozpłaszanym, rozpłoszonym.

Распугнýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Распу́гивать**, -ся.

Распýдреніе, **Распýдриваніе**, -я, *n.* rozpudrowanie, rozpudrowywanie.

Распýдривать, **Распýдрить**, *v. a.* rozpudrowywać, rozpudrować; *ostro napominać, napomnieć, gromić; -ся, *a*) *v. r.* bardzo pudrować się, upudrować się; *β*) *v. p.* być pudrowanym, upudrowanym. [szenie.

Распужáніе, -я, *n.* rozpłoszenie.

Распужáть, v. **Распугáть**.

Распуживать, v. **Распу́гивать**.

Распýкиваніе, -я, *n.* (*o pączkach, o kwiatach*:) pukanie, rozpukiwanie się, rozwijanie się.

Распýкиваться, *v. r.* (*o pączkach, o kwiatach*:) pukać się, rozpukiwać się, rozpukać się, rozwijać się, rozwinąć się.

Распýколка, -и, *f.* pączek rozpukły, rozwinięty.

Распускáніе, -я, *n.* rozpuszczanie, wypuszczanie, wypuszczenie, uwalnianie; rozpuszczenie; rozczyn; (roz)puszczenie [wojska] na urlop; rozwijanie, rozpościeranie.

Распускáть, **Распустúть**, *v. a.* rozpuszczać, rozpuścić, wypuszczać, wypuścić, uwalniać, uwolnić, dawać, dać się rozejść, rozpuszczać, rozpuścić na urlop (wojsko); rozwijać, rozwinąć, rozpościerać, rozpostrzeć (chorągiew', żagle); rozpuszczać, rozpuścić, próć, rozparać, rozprócić (*np.* pończochę); rozwiązywać, rozwiązać (*np.* zgromadzenie jakie); распускáть гóрло, распускáть глóтку, *drzeć gardło; krzyczeć co gardła staje; — слухъ, слýхи, *roznosić, roznieść (co między ludzi), rozsiewać, rozsiać pogłoski, rozgłaszać, rozgłosić; -ся, *a*) *v. r.* (*o pączkach*:) rozwijać się, rozwinąć się; rozpuszczać się, rozpuścić się, roztwierać się, roztworzyć się; *β*) *v. p.* być rozpuszczanym, rozpuszczonym, wypuszczanym, wypuszczonym.

Распýстка, -и, *f.* czas ciekania się.

Распýстный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.*, v. **Развóдный**.

Распýтаніе, -я, *n.* rozplątanie.

Распýтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распу́тывать**, -ся.

Распýтица, -ы, *f.* droga zła, zepsuta; pora, w której są drogi zepsute.

Распýтіе, -я, *n.* rozstaj, rozstajna, rozstanna droga.

Распýтный, -ая, -ое, *adj.* rozpustny; v. **Развра́тный** (*).

Распýтство, -а, *n.* rozpusta; вдава́ться въ распýтство, v. **Распýтствовать**.

Распýтствовать, *v. n.* oddawać się rozpuście, wdawać się, wdać się w rozpustę.

Распýтываніе, -я, *n.* rozplątywanie, odplątywanie, rozwikłanie.

Распýтывать, **Распýтать**, *v. a.* rozplątywać, rozplątać, odplątywać, odplątać, rozwikłać; -ся, *a*) *v. r.* rozplątywać się, rozplątać się, rozpętać się, z pęt wyzwolić się; *β*) *v. p.* być rozplątywanym, rozplątanym, rozwikłanym.

Распýтье, -я, *n.*, v. **Распу́тица**. [rozpuchnięcie.

Распухáніе, -я, *n.* puchnienie,

Распухáть, **Распýхнуть**, *v. n.* puchnąć, rozpuchnąć.

Распýхлый, -ая, -ое, *adj.* rozpuchły. [**Распухáть**.

Распýхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Распýчивать**, **Распýчить**, *v. a.* rozpęczyć, nadąć; -ся, *v. r.* rozpęcznieć. [кáть, -ся.

Распущáть, -ся, v. **Распус-**

Распущéніе, -я, *n.* rozpuszczenie, wypuszczenie, uwolnienie; *cfr.* **Распускáніе**. [gaszone.

Распущéнка, -и, *f.* wapno

Распылáться, *v. r. perf.* rozpłomienić się, rozpalić się mocno.

Распытáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Распы́тывать**. [dywanie.

Распытываніе, -я, *n.* wyba-

Распы́тывать, **Распытáть**, *v. a.* wybadywać, wybadać.

Распыхáться, *v. r. perf.* rozsierdzić się, rozjątrzyć się.

Распѣ́ваніе, -я, *n.* śpiewanie.

Распѣ́вать, *v. a.* wolno, przewlekle śpiewać.

Распѣ́въ, -а, *m.* śpiew przewlekły; читать на распѣ́въ, czytać głosem śpiewającym.

Распѣ́ть, *v. a. perf.* wyśpiewać przewlekle. [śpiewać się.

Распѣ́ться, *v. r. perf.* roz-

Распя́леніе, **Распя́ливаніе**, -я, *n.* rozciąganie, rozciągnięcie, rozpinanie, rozpięcie.

Распя́ливать, **Распя́лить**, *v. a.* rozciągać, rozciągnąć, rozpinać, rozpiąć; -ся, *a*) *v. r.* rozciągać się, rozciągnąć się; *β*) *v. p.* być rozciąganym, rozciągniętym, rozpinanym, rozpiętym.

Распя́лъ, -а, *m.* rozciągadło.

Распя́тіе, -я, *n.* 1. ukrzyżowanie, rozpięcie; распя́тіе Іисýса Христá, ukrzyżowanie Jezusa Chrystusa; 2. krzyż, krucyfix.

Распя́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Распина́ть**, -ся.

Растáгъ, -а, *m. Milit.* dzień odpoczynku, wczasu, dniówka wojskowa w marszu.

Растáиваніе, -я, *n.* roztajanie, topienie się.

Растáивать, **Растáять**, *v. a.* tajać, roztajać, roztopić się, rozpuszczać się, rozpuścić się.

Растакелáженіе, **Растакелáживаніе**, -я, *n.* rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Растакелáживать, **Растакелáжить**, *v. a.* rozstrajać, rozstroić okręt, liny zdejmować, zdjąć [или zbierać, zebrać].

Растáлкиваніе, -я, *n.* roztrącanie, rozbijanie, rozpychanie.

Растáлкивать, **Растолкáть**, **Растолкнýть**, *v. a.* rozbijać, roz-

бić, roztrącać, roztrącić, rozpychać, rozepchnąć; **–ся**, *v. p.* być roztrącanym, roztrąconym, rozpychanym, rozepchniętym.

Раста́пливание, **–я**, *n.* 1. rozpalanie (w piecu); 2. roztapianie (*np.* kruszcu, wosku).

Раста́пливать, **Растопи́ть**, *v. a.* 1. rozpalać, rozpalić (w piecu); 2. roztapiać, roztopić (*np.* kruszec, wosk); **–ся**, *a*) *v. r.* 1. rozpalać się, rozpalić się (w piecu); 2. roztapiać się, roztopić się; *β*) *v. p.* 1. być rozpalanym, rozpalonym; 2. być roztapianym, roztopionym. [deptywanie.

Раста́птывание, **–я**, *n.* roz-

Раста́птывать, **Растопта́ть**, *v. a.* rozdeptywać, rozdeptać, podeptać, tratować, roztratować; rozdeptywać, rozdeptać, wydeptywać, wydeptać [*np.* trzewiki, skorznie]; **–ся**, *v. p.* 1. być rozdeptywanym, rozdeptanym, podeptanym, roztratowanym; 2. być rozdeptywanym, rozdeptanym, wydeptanym.

Раста́скание, **–я**, *n.* rozciąganie. [*sub*: **Раста́скивать**, **–ся**.

Раста́скать, **–ся**, *v. perf.*, v. **Раста́скивание**, **–я**, *n.* rozciąganie, rozwlekanie.

Раста́скивать, **Растаска́ть** & **Растащи́ть**, *v. a.* rozciągać, rozciągnąć, rozwlekać, rozwlóczyć, porozwlekać, roznosić, roznieść; **–ся**, *v. p.* być rozwlekanym, rozwlóczonym, rozwleczonym, roznoszonym, roznieśionym, porozwlekanym, porozroszonym.

Растащённие, **–я**, *n.* porozwlóczenie, porozroszenie.

Растащи́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Раста́скивать**, **–ся**.

Раста́ивать, **Раста́ять**, *v. n.* 1. tajać, roztajać, roztapiać się, roztopić się; 2. * stać się bezprzytomnym. [roztopienie się.

Раста́яние, **–я**, *n.* roztajanie,

Раста́ять, *v. perf.*, v. *sub*: **Раста́ивать**.

Растворе́ние, **–я**, *n.* 1. roztworzenie, otworzenie (*np.* okna); 2. roztworzenie, rozczynienie, rozpuszczenie; *it.* rozwidzenie, rozmącenie; rastworénie wózduха, stan, własność powietrza.

Раствори́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растворя́ть**, **–ся**.

Раство́рный, **Раство́рчатый**, **–ая**, **–ое**, *adj.* mogący roztwierać się (otwierać się), mogący być roztwierianym, otwieranym.

Раство́ръ, **–а**, *m.* roztwór, rozczyn, mieszanina; solnój rastvór, zoła solna, surowica solna; ximíčeskíj rastvór, rozczyn, roztwór chemiczny.

Растворя́ние, **–я**, *n.* roztwarzanie, otwarzanie (*np.* okna).

Растворя́ть, **Раствори́ть**, *v. a.* 1. roztwierać, roztworzyć, otwierać, otworzyć (*np.* okna, drzwi); 2. mieszać, pomieszać (co z czém), roztwarzać, roztworzyć, rozczyniać, rozczynić, rozpuszczać, rozpuścić; – izvest, rozrabiać, rozrobić wapno; rastvorjájuščee srédstvo, *Chem.* środek roztwarzający, rozpuszczający; **–ся**, *a*) *v. r.* otwierać się, otworzyć się; *β*) *v. p.* być roztwarzanym, roztworzonym, rozpuszczanym, rozpuszczonym.

Растека́ться, **Расте́чься**, *v. r.* rozciekać się, rozciec się, rozlewać się, rozlać się, rozpływać się, rozpłynąć się. [ślina.

Расте́ние, **–я**, *n.* rośnienie; ro-

Расте́ньице, **–а**, *n. dim.* roślinka.

Растереба́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растеребли́вать**, **–ся**.

Растереблёние, **Растеребли́вание**, **–я**, *n.* rozskubanie, rozskubywanie, roztarganie, roztargiwanie.

Растеребли́вать, **Растереба́ть**, *v. a.* rozskubywać, rozskubać, roztargiwać, roztargać; **–ся**, *v. p.* być rozskubywanym, rozskubanym, roztargiwanym, roztarganym.

Растере́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растира́ть**, **–ся**.

Растерза́ние, **–я**, *n.* rozszarpanie, rozerwanie.

Растерза́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растёрзывать**, **–ся**.

Растёрзывание, **–я**, *n.* rozszarpywanie, rozrywanie; *cfr.* **Растерза́ние**.

Растёрзывать, **Растерза́ть**, *v. a.* rozszarpywać, rozszarpać, rozrywać, rozerwać; **–ся**, *v. p.* być rozszarpywanym, rozszarpanym, rozrywanym, rozerwanym.

Растира́ть, **Растере́ть**, *v. a.* gubić, zgubić, pogubić, tracić, stracić, potracić; **–ся**, *a*) *v. r.* ginąć, zginąć, zaginąć; *β*) *v. p.* być gubionym, zgubionym, pogubionym.

Растёртие, **–я**, *n.* roztarcie.

Растра́ние, **–я**, *n.* zgubienie, pogubienie, stracenie, potracenie.

Растра́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Растира́ть**.

Растра́ться, *perf.* 1. *v. r.*, v. **Потра́ться**; 2. v. *sub*: **Растра́ивать**, **–ся**.

Растра́ха, **–и**, *s. c.* gubiący, utracający (*m.*), gubiąca, utracająca (*f.*) często co.

Растёсание, **–я**, *n.* rozsiekanie, rozcięcie.

Растесать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растёсывать**, **–ся**.

Растёсывать, **Растесать**, *v. a.* rozsiekiwać, rozsiekać, rozcinać, rozciąć, rozpłatać; **–ся**, *v. p.* być rozsiekiwanym, rozsiekanym, rozcinanym, rozciętym.

Растечёние, **–я**, *n.* 1. rozpłynienie się, rozlanie, rozciek; 2. napuchnienie, nabrzmienie.

Растечь, *v. n. perf.* napuchnąć, nabrzmieć. [**Растека́ться**.

Расте́чься, *v. perf.*, v. *sub*:

Расти́, *v. n.* 1. rość, rosnąć; 2. * (*o długach*:) przyrastać, powiększać się. [**ли́стник**.

Растира́льник, v. **Тысяче-**

Растира́ние, **–я**, *n.* roxcieranie.

Растира́ть, **Растере́ть**, *v. a.* rozcierać, rozetrzeć; **–ся**, *v. p.* być rozcieranym, roztartym.

Расти́рка, **–и**, *f.* rozcieranie, roztarcie.

Растискивать, **Растиснуть**, *v. a.* rozgniatać, rozgnieść; **–ся**, *v. p.* być rozgniatanym, rozgniecionym.

Расти́тельность, **–и**, *f.* roślinność, wegetacya rośliny.

Расти́тельный, **–ая**, **–ое**, *adj.* roślinny; rastítelnaja ščёlочь, rastítelnoe osnovánie sólи, alkaloid. [magać rośnieniu.

Расти́ть, *v. a.* hodować, po-

Растли́тель, **–я**, *m.* gwałciciel (panieństwa), skaziciel.

Растли́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растлева́ть**, **–ся**.

Растлева́ние, **–я**, *n.* psucie, każenie, gwałcenie, pozbawianie panieństwa prez gwałt.

Растлева́ть, **Растли́ть**, *v. a.* psuć, zepsuć, kazić, skazić, gwałcić, zgwałcić, pozbawiać, pozbawić panieństwa przez gwałt; **–ся**, *v. p.* być psutym, zepsutym, skażonym, gwałconym, zgwałconym, pozbawionym panieństwa przez gwałt.

Растлённие, **–я**, *n.* zepsucie, skażenie, zgwałcenie, pozbawienie panieństwa przez gwałt.

Растлѣ́ть, *v. n. perf. Eccl. sl.* zepsuć się, skazić się.

Растлѣва́ть, **Растлѣ́ть**, *v. a. Eccl. sl.* rozcinać, rozciąć, rozrąbywać, rozrąbać, rozłupywać, rozłupać; **–ся**, *v. p.* być rozcinanym, rozciętym, rozrąbanym, rozłupywanym, rozłupanym.

Растлѣ́ние, **–я**, *n. Eccl. sl.* rozcięcie, rozrąbanie, rozłupanie.

Растокъ, **–а**, *m.* odnoga (rzéki).

Растолка́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Расто́лкивать**.

Растолка́ться, *perf.* 1. *v. r.* nieoprzestać pchać; 2. v. *sub*: **Расто́лкиваться**, **–ся**.

Растолкну́ть, **–ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Расто́лкивать**, **–ся**.

Растолкова́ние, **–я**, *n.* wyłożenie, wytłómaczenie, wyjaśnienie.

Растолкова́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Растолко́вывать**.

Растолкова́ться, *perf.* 1. *v. r.* nieoprzestać rezonować, rozumować; 2. v. *sub*: **Растолко́вываться**, **–ся**.

Растолко́вывание, **–я**, *n.* wykładanie, tłómaczenie, wyjaśnienie; *cfr.* **Растолкова́ние**.

Растолко́вывать, **Растолкова́ть**, *v. a.* wykładać, wyłożyć, tłómaczyć, wytłómaczyć, wyjaśniać, wyjaśnić; **–ся**, *v. p.* być wykładanym, wyłożonym, tłóma-

czonym, wytłómaczonym, wyjaśnianym, wyjaśnionym.

Растолóчь, *v. a. perf.* roztłuc, utłuc (*np.* co w moździerzu).

Растолстéлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* roztyły. [stać się otyłym.

Растолстéть, *v. n. perf.* roztyć, **Растолчéние**, **-я**, *n.* utłuczenie.

Растопить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растáпливать, **-ся**.

Растóпка, **-и**, *f.* 1. zapalenie, rozpalenie w piecu; 2. drzazga do podpalania; podnieta, podżoga, żagiew'.

Растопле́ние, **-я**, *n.* 1. rozpalenie w piecu; 2. roztopienie.

Растопля́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растáпливать, **-ся**.

Растоптáние, **-я**, *n.* rozdeptanie, roztratowanie.

Растоптáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растáптывать, **-ся**.

Растопы́рение, **Растопы́ривание**, **-я**, *n.* rozczepierzenie, rozczepierzanie, rozpostarcie, rozpościeranie.

Растопы́ривать, **Растопы́рить**, *v. a.* roz(sz)czepierzać, roz(sz)czepierzyć, rozpościerać, rozpostrzeć; **-ся**, *v. r.* rozczepierzać się, rozczepierzyć się; *wtýchu растопы́рился, kogut rozczepierzył skrzydła.

Растопы́рка, **-и**, *s. c. dim.*, v. **Растопы́ря**.

Растопы́ря, **-и**, *s. c.* roczepierzający, -ca nogi. [nie.

Расторгáние, **-я**, *n.* roztargania.

Расторгáть, **Растóргнуть**, *v. a.* roztargać, roztargnąć, rozszarpywać, rozszarpać, rozrywać, rozerwać, rozdzierać, rozedrzeć, zrywać, rerwać; – **бракъ**, rozwodzić, rozwieść małżeństwo; **-ся**, *a*) *v. r.* roztargać się, rozszarpać się, rozrywać się, rozerwać się, rozdzierać się, rozedrzeć się; *β*) *v. p.* być roztarganym, rozszarpanym, rozrywanym, rozerwanym, rozdzieranym, rozdartym.

Растóргнутіе, **-я**, *n.* roztargnięcie, rozszarpanie, rozerwanie, rozdarcie, zerwanie.

Растóргнуть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Расторгáть, **-ся**.

Расторговáться, *v. perf.*, v. *sub*: Расторговывáться.

Расторговывáться, **Расторговáться**, *v. r.* 1. rozszerzać, rozszerzyć swój handel; 2. zbogacać się, zbogacić się handlem.

Расторже́ние, **-я**, *n.* roztargania, rozszarpanie, rozerwanie, rozdarcie; – **брáка**, rozwiedzenie, rozłączenie małżeństwa, rozwód małżeński, rozwód małżeństwa. [handlu.

Расторжка, **-и**, *f.* rozszerzenie

Растормоши́ть, *v. a. perf.* 1. rozszarpać, roztargać; 2. *rozruchać, rozerwać kogo, przerwać komu sen, przeszkodzić spać.

Расторóпность, **-и**, *f.* szybkość, zwinność, obrotność.

Расторóпный, **-ая**, **-ое**, *adj.* szybki, prędki, zwinny, obrotny.

Растосковáться, *v. r. perf.* rozsmucić się.

Расточáть, **Расточи́ть**, *v. a.* 1. trwonić, roztrwonić, marnować, rozmarnować, marnotrawić; 2. *Eccl. sl.* rozpraszać, rozprószyć, rozpędzać, rozpędzić; **-ся**, *v. p.* być trwonionym, roztrwonionym, marnowanym, rozmarnowanym.

Расточéние, **-я**, *n.* 1. rozprószenie, roztrwonienie, rozmarnowanie; 2. rozprószenie, rozpędzenie. [trawca.

Расточи́тель, **-я**, *m.* marno-

Расточи́тельница, **-ы**, *f.* marnotrawczyna. [notrawstwo.

Расточи́тельность, **-и**, *f.* mar-

Расточи́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* marnotrawny, rozrzutny.

Разточи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Расточáть, **-ся**.

Рáстра, **-ы**, *f.* rastrum, pióro z blachy mosiężnéj, do ciągnienia rys do nót muzycznych, po pięć linij razem.

Растрáва, **-ы**, *f.* rozdrażnienie, rozjątrzenie rany.

Растравúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растравлúвать, **-ся**.

Растравлéние, **Растравлúвание**, **-я**, *n.* rozjątrzenie, rozdrażnienie, rozdrażnianie rany.

Растрáвливать, **Растравúть**, *v. a.* rozjątrzać, rozjątrzyć, rozdrażniać, rozdrażnić ranę; *it.* drażnić, rozdrażniać, rozdrażnić (*np.* psa); **-ся**, *v. p.* być rozdrażnianym, rozdrażnionym.

Растравлять, **-ся**, v. Растравлúвать, **-ся**.

Растрáчивать, **Растратúть**, *v. a.* trwonić, roz-, prze-trwonić, marnotrawić, przemarnotrawić (pieniądze); **-ся**, *v. p.* być trwonionym, roz-, prze-trwonionym, marnotrawionym, przemarnotrawionym.

Растревóжение, **Растревóживание**, **-я**, *n.* zatrwożenie, zatrważanie.

Растревóживать, **Растревóжить**, *v. a.* zatrważać, zatrwożyć; **-ся**, *a*) *v. r.* zatrważać się, zatrwożyć się; *β*) *v. p.* być zatrważanym, zatrwożonym.

Растрéние, **-я**, *n.* rygowanie papieru, linijowanie papieru do pisania nót (po pięć linij razem, do czego służy rastrum; *cfr.* Рáстра).

Растрёпа, **-ы**, *s. c.* rozczochraniec, rozczochrana, mający, -ca włosy rozczochrane.

Растрепáние, **-я**, *n.*, v. Растрёпка.

Растрепáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растрёпливать, **-ся**.

Растрёпка, **-и**, *f.*, **Растрёпливание**, **-я**, *n.* rozczochranie.

Растрёпливать, **Растрепáть**, *v. a.* rozczochrywać, rozczochrać; **-ся**, *v. p.* być rozczochranym.

Растрёпывание, **-я**, *n.*, *cfr.* Растрёпка.

Растрёпывать, **-ся**, v. Растрёпливать, **-ся**.

Растрéскаться, *perf.* 1. *v. r.* nieoprzestać zrzeć; 2. v. *sub*: Растрéскиваться.

Растрéскиваться, **Растрéскаться**, **Растрéскнуться**, *v. r.* rozpadać się, rozpękać się, roztrzaskać się.

Растрúть, *v. a.* rygować papier, linijować papier do pisania not (po pięć linij razem, do czego służy rastrum; *cfr.* Рáстра).

Растрóганіе, **-я**, *n.* (*propr.* & *) rozjątrzenie, rozdrażnienie; poruszenie; wzruszenie; rozczulenie.

Растрóгать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растрóгивать, **-ся**.

Растрóгиваніе, *cfr.* Растрóганіе.

Растрóгивать, **Растрóгать**, *v. a.* 1. rozdrażniać, rozdrażnić, rozjątrzać, rozjątrzyć (ranę); 2. rozrzucać, rozrzucić, poprzewracać; 3. *poruszać, poruszyć, wzruszać, wzruszyć, rozczulać, rozczulić; **-ся**, *a*) *v. r.* wzruszać się, wzruszyć się, rozczulać się, rozczulić się; *β*) *v. p.* 1. być rozdrażnianym, rozdrażnionym, rozjątrzanym, rozjątrzonym; 2. być rozrzucanym, rozrzuconym, poprzewracanym.

Растрýбъ, **-а**, *m.* dziura odgłosowa (w trąbie, w waltorni).

Растрýбы, **-овъ**, *m. pl.* nacholewki z podwójnéj skóry zrobione u bótów dla ochronienia kolan jeźdźca.

Раструсúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растрýшивать, **-ся**.

Растрýска, **-и**, *f.*, **Растрýшение**, **Растрýшиваніе**, **-я**, *n.* trzęsianka, rozprószenie, rozprószanie, rozsypywanie, rozsypanie.

Растрýшивать, **Раструсúть**, *v. a.* rozprószać, rozprószyć, rozsypywać, rozsypać; **-ся**, *v. p.* być rozprószanym, rozprószonym, rozsypywanym, rozsypanym. [sanie.

Растрясáніе, **-я**, *n.* roztrząs-

Растрясáть, **Растрясти́** & **Растря́сть**, *v. a.* roztrząsać, roztrząść; rozprószać, rozprószyć; strząść (w drodze); *roztrwaniać, roztrwonić (pieniądze); **-ся**, *a*) *v. r.* roztrząsać się, roztrząść się, rozprószać się, rozprószyć się; *β*) *v. p.* być roztrząsanym, rozprószonym.

Растрясéніе, **-я**, *n.*, **Растря́ска**, **-ы**, *f.* roztrząśnienie, roztrząsanie, rozprószenie, rozprószanie.

Растрясти́ & **Растря́сть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растрясáть, **-ся**.

Растря́сываніе, v. Растрясéніе. [trząsać, **-ся**.

Растря́сывать, **-ся**, v. Растрясáть, **-ся**.

Растушевáніе, **-я**, *n.* wytuszowanie.

Растушевáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Растушёвывать, **-ся**.

Растушёвка, **-и**, *f.*, Расту-

шёвываніе, **–я**, *n.*, v. **Растушева́ніе.**

Растушёвывать, Растушева́ть, *v. a.* tuszowanie, wytuszowanie; **–ся**, *v. p.* być tuszowanym, wytuszowanym.

Растъ, **–а**, *m.* dojrzałość, dojrzałość, dojrzałość.

Растыка́ніе, Растыка́ние, **–я**, *n.* powtykiwanie, powtykanie.

Растыка́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растыка́ивать**, **–ся.**

Растыка́ивание, v. **Растыка́ніе.**

Растыка́ивать, Растыка́ть, *v. a.* powtykiwać, powtykać; * porozsyłać; **–ся**, *v. p.* być powtykiwanym, powtykanym.

Растѣ́шиться, *v. r. perf.* rozweselić się, rozpuścić się na wesołość.

Растя́каться, *v. r. perf.* rozszczekać się. [ganie.

Растя́гиваніе, **–я**, *n.* rozciąganie.

Растя́гивательный, **–ая**, **–ое**, *adj.* rozciągły, do rozciągania służący; rozległy.

Растя́гивать, Растяну́ть, *v. a.* rozciągać, rozciągnąć; rozszerzać, rozszerzyć; **–ся**, *α*) *v. r.* rozciągać się, rozciągnąć się; *β*) *v. p.* być rozciąganym, rozciągniętym; być rozszerzanym, rozszerzonym.

Растя́жѐніе, **–я**, *n.* rozciągnienie, rozciągnięcie, rozciąg.

Растя́жка, **–и**, *f.* rozciągnienie, rozciągnięcie; въ растя́жку, wzdłuż, podłuż.

Растяну́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Растя́гивать**, **–ся.**

Расха́живаніе, **–я**, *n.* przechodzenie się, spacerowanie.

Расха́живать, *v. n.* przechadzać się, spacerować; **–ся**, *v. r.* przechodzić się, rozchodzić się, rozruchać się. [lanie.

Расхва́ливаніе, **–я**, *n.* wychwa-

Расхва́ливать, Расхвали́ть, *v. a.* wychwalać, wychwalić; **–ся**, *α*) *v. r.* wychwalać się, wychwalić się; *β*) *v. p.* być wychwalanym, wychwalonym.

Расхвали́ться, *perf.* 1. *v. r.* nieoprzestać się chwalić; 2. v. *sub*: **Расхва́ливать**, **–ся.**

Расхва́стать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расхва́стывать**, **–ся.**

Расхва́стывать, Расхва́стать, *v. a.* chwastając się opowiadać, rozgłaszać, rozgłosić; **–ся**, *v. r.* chełpić się, chwalić się, pochwalić się, nieoprzestać chwalić się.

Расхвата́ніе, **–я**, *n.* rozchwytanie. [*sub*: **Расхва́тывать**, **–ся.**

Расхвата́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. **Расхва́тывать**, **–ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Расхва́тывать**, **–ся.**

Расхва́тъ, **–а**, *m.* rozchwyt, rozchwycenie, rozkup, odbyt na towary; на расхва́тъ, rozchwycony sposobem.

Расхва́тываніе, **–я**, *n.* rozchwytywanie, rozbieranie.

Расхва́тывать, Расхвата́ть, Расхвати́ть, *v. a.* rozchwytywać, rozchwycić, rozbierać, rozebrać; rozkupować, rozkupić, rozprzedawać, rozprzedać prędko; **–ся**, *v. p.* być rozchwytywanym, rozchwytanym, rozchwyconym, rozbieranym, rozebranym, *etc.* [chorować się.

Расхвора́ться, *v. r. perf.* roz-

Расхити́тель, **–я**, *m.* rozchwytacz, grabieżnik, rabuś.

Расхи́тить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расхища́ть**, **–ся.**

Расхища́ть, Расхи́тить, *v. a.* rozchwytać, rozchwycić, porywać, porwać, rabować, zrabować, rozkradać, rozkraść; **–ся**, *v. p.* być rozchwytanym, rozchwyconym, porywanym, porwanym, *etc.*

Расхище́ніе, **–я**, *n.* rozchwycenie, porwanie, zrabowanie, rozkradzenie. [**Расхлёбывать.**

Расхлеба́ть, *v. perf.*, v. *sub*:

Расхлеба́ться, *v. r. perf.* bezprzestannie jeść co rzadkiego.

Расхлёбываніе, **–я**, *n.* zajadanie czego rzadkiego.

Расхлёбывать, Расхлебать, *v. a.* zajadać, jeść, zjeść co rzadkiego.

Расхлестáніе, **–я**, *n.* wychlastanie, rozstrzępienie chlastaniem.

Расхлестáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Расхлёстывать.**

Расхлестáться, *v. r. perf.* bezprzestannie chlastać.

Расхлёстываніе, *cfr.* **Расхлестáніе.**

Расхлёстывать, Расхлестáть, *v. a.* chlastaniem rozstrzępiać, rozstrzępić, wychlastać.

Расхлипáться, *v. r. perf.* rozbeczeć się, rozpłakać się.

Расхлопáться, *v. r. perf.* nieoprzestać chlastać, trzaskać; wychlastać, wytrzaskać.

Расхны́каться, *v. r. perf.* rozszlochać się, rozpłakać się.

I. Расходи́ться, Разойти́сь, *v. r.* 1. rozchodzić się, rozejść się (o gościach, o ludu); разойти́сь по ми́ру, rozejść się po (w) lesie; 2. – съ кѣ́мъ, *α*) mijać się, minąć się, rozminąć się z kim; *β*) rozłączać się, rozłączyć się z kim, rozejść się z kim, odchodzić, odejść od kogo, rozstawać się, rozstać się z kim; 3. rozchodzić się, rozłączać się, odstawać, odstać; 4. (o maśle, o soli, o cukrze, *etc.*) rozpuszczać się, rozpuścić się, roztapiać się, roztopić się.

II. Расходи́ться, *v. r. perf.* 1. rozchodzić się, często chodzić; *rozgniewać się; 2. v. *sub*: **Расха́живать**, **–ся.**

Расхо́дка, **–и**, *f.* przestrzeń dla działania machiny; 2. gżenie, czas gżenia się bydła, bekowisko, gżenie się; быть въ расхо́дкѣ, v. *sub*: **Бѣ́гать** (бѣ́гаться, 2.).

Расхо́дникъ, **–а**, *m. Bot.* 1. (*buphthalmum*), wołowe oko, (ziele), św. Jana kwiat; 2. v. **Стародýбка**; **расхóдникъ óберный**, v. **Полýшникъ.**

Расхóдный, **–ая**, **–ое**, *adj.* rozchodowy, od rozchodu; **расхóдная книга**, księga rozchodowa, księga wydatków; **расхóдныя дéньги**, pieniądze na zwyczajne wydatki.

Расхóдовать, *v. a.* wydawać, wydatkować, expensować; **–ся**, *v. p.* być wydawanym, expensowanym.

Расхóдчикъ, **–а**, *m.* płatnik, trudniący się rozchodami (*np.* sądowemi).

Расхóдъ, **–а**, *m.* rozchód, wydatek, odbyt; posyłka, rozsyłka; rejestr rozchodu; всѣ лю́ди въ расхóдѣ, wszyscy ludzie są na posyłkach; на э́тотъ това́ръ бóльшой расхóдъ, na ten towar wielki jest odbyt; дéньги на расхóдъ, pieniądze na wydatek; записать въ расхóдъ, zapisać do rozchodu.

Расхожде́ніе, **–я**, *n.* rozchodzenie się w różnych kierunkach; różność zdań.

Расхóжій, **–ая**, **–ее**, *adj.* pospolity; rozchodowy; *it.* v. **Расхóдный.** [dzanie.

Расхоли́живаніе, **–я**, *n.* ostu-

Расхоли́живать, Расхолоди́ть, *v. a.* studzić, ostudzać, ostudzić, chłodzić, ochładzać, ochłodzić; **–ся**, *v. p.* być studzonym, ostudzonym, chłodzonym, ochłodzonym.

Расхолóдка, **–и**, *f.*, **Расхоложе́ніе**, **–я**, *n.* studzenie, chłodzenie, ostudzenie, ochłodzenie.

Расхомýтать, *v. a. perf.* хомáдъ, zdjąć chomonto z konia.

Расхохота́ться, *v. r. perf.* rozchychotać się. [brać odwagi.

Расхрабри́ться, *v. r. perf.* na-

Расхуле́ніе, **–я**, *n.* zganienie.

Расхули́вать, Расхули́ть, *v. a.* ganić, zganić; **–ся**, *v. p.* być ganionym, zganionym. [nienie.

Расху́лка, **–и**, *f.* ganienie, zga-

Расцарапáніе, **–я**, *n.* rozdrapanie, podrapanie.

Расцарáпать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расцарáпывать**, **–ся.**

Расцарáпывать, Расцарáпать, *v. a.* rozdrapywać, rozdrapać, podrapać; **–ся**, *α*) *v. r.* podrapać się; *β*) *v. p.* być rozdrapywanym, rozdrapanym, podrapanym. [kwitły.

Расцвѣ́лый, **–ая**, **–ое**, *adj.* roz-

Расцвѣ́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Расцвѣта́ть.** [nie.

Расцвѣта́ніе, **–я**, *n.* kwitnie-

Расцвѣта́ть, Расцвѣ́сть, *v. a.* rozkwitać, rozkwitnąć. [tnienie.

Расцвѣтáніе, **–я**, *n.* rozkwi-

Расцвѣта́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расцвѣча́ть**, **–ся.** [nie.

Расцвѣ́ть, **–а**, *m.* rozkwitnie-

Расцыга́нивать, Расцыга́нить, *v. a.* obmawiać, obmówić, ogadać, obgadać kogo.

Расцѣлова́ніе, *–я, n.* serdeczne całowanie, nacałowanie się kogo.

Расцѣлова́ть, *v. a. perf.* nacałować się kogo, serdecznie całować.

Расцѣнѣ́ніе, Расцѣ́нивание, *–я, n.* otaksowanie, oznaczenie wartości czego; *ganienie.

Расцѣ́нивать, Расцѣ́нить, *v. a.* taksować, otaksować, wartość czego oznaczać, oznaczyć; *ganić, zganić; **–ся**, *v. p.* być (o)taksowanym; *być ganionym, zganionym.

Расцѣ́нка, *–и, f.* (o)taksowanie, oznaczenie wartości czego.

Расчва́ниться, *v. r. perf.* pochwalić się, pochełpić się.

Расчёрпаніе, *–я, n.* wyczerpanie. [*sub*: **Расчёрпывать, –ся.**

Расчёрпать, **–ся**, *v. perf.*, v. **Расчёрпывать**, *–я, n.* wyczerpywanie.

Расчёрпывать, Расчёрпать, *v. a.* wyczerpywać, wyczerpać; **–ся**, *v. p.* być wyczerpanym.

Расчертѝть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расчёрчивать, –ся.**

Расчерчёніе, Расчёрчиваніе, *–я, n.* polinijowanie, linijowanie.

Расчёрчивать, Расчертѝть, *v. a.* linijować, polinijować; **–ся**, *v. p.* być linijowanym, polinijowanym. [sanie; 2. rozdrapanie.

Расчесаніе, *–я, n.* 1. rozczesywanie; 2. rozdrapywanie.

Расчёсывать, Расчеса́ть, *v. a.* 1. rozczesywać, rozczesać; 2. rozdrapywać, rozdrapać; **–ся**, *a) v. r.* rozczesywać się, rozczesać się; rozdrapywać się, rozdrapać się; *β) v. p.* być rozczesywanym, rozczesanym; być rozdrapywanym, rozdrapanym.

Расчетверѝть, v. **Четверить.**

Расчетвертова́ть, v. **Четвертовать.** [chełpić się.

Расчеше́ниться, *v. r. perf.* po-

Расчѝниться, *v. r. perf.* stać się hojnym, szczodrobliwym.

Расчисле́ніе, Расчѝсленіе, *–я, n.* rozrachowanie, rozrachowywanie, rozliczenie, rozliczanie, wyrachowanie, wyrachowywanie, obrachunek.

Расчѝсливать, Расчѝслить, *v. a.* rozrachowywać, rozrachować, rozliczać, rozliczyć, wyrachowywać, wyrachować; **–ся**, *v. p.* być rozrachowywanym, rozrachowanym, rozliczanym, rozliczonym, wyrachowywanym, wyrachowanym.

Расчисля́ть, **–ся**, v. **Расчѝсливать**, **–ся.**

Расчѝстить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расчищать**, **–ся.**

Расчѝстка, *–и, f.* 1. oczyszczenie; 2. wykarczowanie.

Расчитáться, *v. r. perf.* rozczytać się, nabrać zamiłowania do czytania. [kichać się.

Расчихáться, *v. r. perf.* roz-

Расчищáть, Расчѝстить, *v. a.* rozczyszczać, rozczyścić, oczyszczać, oczyścić, przeczyszczać, przeczyścić; **–ся**, *v. p.* być rozczyszczanym, rozczyszczonym.

Расчищéніе, *–я, n.*, v. **Расчѝстка.**

Расчýхать, *v. a. perf. pop.* skosztować; *miarkować co, domyślić się, poznać, rozpoznać, dójść.

Расшалúться, *v. r. perf.* rozswawolić się.

Расшатáніе, *–я, n.* rozruchanie.

Расшатáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расшатывать, –ся.** [wanie.

Расшáтываніе, *–я, n.* rozruchi-

Расшáтывать, Расшатáть, *v. a.* rozruchiwać, rozruchać; **–ся**, *a) v. r.* rozruchać się; *β) v. p.* być rozruchiwanym, rozruchanym.

Расшнартóвить, *v. a. perf.* odwiązać.

Расшúбáніе, *–я, n.* rozbijanie.

Расшúбáть, Расшúбить, *v. a.* rozbijać, rozbić, roztłuc; **–ся**, *a) v. r.* rozbijać się, robić się; *β) v. p.* być rozbijanym, rozbitym, roztłuczonym.

Расшúбéніе, *–я, n.* rozbicie.

Расшúбúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расшúбать, –ся.**

Расшúбка, *–и, f.* rozbijanie, rozbicie, roztłuczenie.

Расшúбъ, *–а, m.* 1. v. **Расшúбка**; 2. miejsce rozbite, roztłuczone. [pokładem i masztem.

Расшúва, *–ы, f.* statek wodny z

Расшúваніе, *–я, n.* 1. rozparanie; 2. wyszywanie.

Расшúвать, Расшúть, *v. a.* 1. rozparać, rozpróć; 2. wyszywać, wyszyć; **–ся**, *a) v. r.* 1. rozparać się, rozpróć się; 2. szyć bezprzestannie; *β) v. p.* 1. być rozparanym, rozprótym; 2. być wyszywanym, wyszytym.

Расшúвъ, *–а, m.* 1. miejsce rozpróte; 2. v. **Расшúва.** [nie.

Расширéніе, *–я, n.* rozszerzenie.

Расширúтель, *–я, m.* rozszerzyciel, rozszerzacz.

Расширúтельность, *–и, f.* rozszerzalność, rozciągłość.

Расширúтельный, **–ая**, **–ое**, *adj.* rozszerzalny.

Расширúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расширáть, –ся.**

Расширя́емость, *–и, f.* rozszerzalność.

Расширя́ть, Расшúрить, *v. a.* rozszerzać, rozszerzyć; rozciągać, rozciągnąć; **–ся**, *a) v. r.* rozszerzać się, rozszerzyć się; rozciągać się, rozciągnąć się; *β) v. p.* być rozszerzanym, rozszerzonym, rozciąganym, rozciągniętym.

Расшúтіе, *–я, n.* rozprócie.

Расшúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расшúвать, –ся.**

Расшифрова́ть, *v. a.* wydecyfrowanie, rozwikłanie, rozwiązanie.

Расшифрова́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расшифро́вывать, –ся.**

Расшифро́вываніе, *–я, n.* wydecyfrowywać, wydecyfrować, rozwikłać, rozwiązywać, rozwiązać; **–ся**, *v. p.* być wydecyfrowywanym, wydecyfrowanym, *etc.*

Расшумѣ́ться, *v. r. perf.* rozkrzyczeć się, rozhałasować się.

Расщели́ваться, Расщели́ться, *v. r.* rozpękać się, rozpęknąć się, rozpadać się, rozpaść się.

Расще́лина, *–ы, f.* rozpadlina, ryza. [**Расще́ливаться.**

Расще́литься, *v. perf.*, v. *sub*: **Расще́льникъ**, *–а, m. Bot.* (*acrostichum*), paprotnik.

Расщели́ться, v. **Расще́литься.** [panie.

Расщепáніе, *–я, n.* rozszcze-

Расщепáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расще́пывать, –ся.**

Расщепѝть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расще́пывать, –ся.**

Расщепле́ніе, v. **Расщепáніе.**

Расщепля́ть, **–ся**, v. **Расще́пывать, –ся.**

Расщепъ, *–а, m.* rozszczep, rozszczepanie u pióra, cięcie pióra. [szczepywanie.

Расще́пываніе, *–я, n.* roz-

Расще́пывать, Расщепáть, *v. a.* rozszczepywać, rozszczepać; **–ся**, *a) v. r.* rozszczepywać się, rozszczepać się; *β) v. p.* być rozszczepywanym, rozszczepanym.

Расщечúть, *v. a. perf.* zemknąć, carnąć, porwać co kryjomo. [nie.

Расщипáніе, *–я, n.* rozskuba-

Расщипáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Расщи́пывать, –ся.**

Расщи́пываніе, *–я, n.* rozskubywanie.

Расщи́пывать, Расщипáть, *v. a.* rozskubywać, rozskubać; **–ся**, *v. p.* być rozskubywanym, rozskubanym.

Ра́тай, *–я, m. Eccl. sl.* 1. wojak, żołnierz; 2. rataj, kmieć, rolnik.

Ратифика́ція, *–и, f. Dipl.* ratyfikacya, zatwierdzenie, uchwała.

Ратифицúваніе, *–я, n. Dipl.* ratyfikowanie, zatwierdzanie.

Ратифицúвать, *v. a. Dipl.* ratyfikować, zatwierdzać, zatwierdzić.

Ра́тничій, **–ая**, **–ое**, *adj.* właściwy rajcom, radnym.

Ра́тманъ, *–а, m.* rajca, radny.

Ра́тникъ, *–а, m.* wojak, żołnierz; милиціонный ра́тникъ, żołnierz z zaciągu obrony krajowéj.

Ра́тничій, -ья, -ье, *adj.* do wojaka, żołnierza należący.
Ра́тный, -ая, -ое, *adj.* wojskowy; ра́тное по́ле, pole bitwy, bojewisko, pobojewisko.
Ратобо́рецъ, -рца, *m.* wałecznik, wojownik; *it.* v. Ра́тникъ.
Ратобо́рный, -ая, -ое, *adj.* wojowniczy; wojskowy.
Ратобо́рственный, -ая, -ое, *adj.* wojowniczy.
Ратобо́рство, -а, *n.* bój, bitwa, walka, wojna.
Ратобо́рствовать, *v. a.* walczyć, wojować, wojnę prowadzić.
Ра́тованіе, -я, *n.* wojowanie, walczenie. [czyć.
Ра́товать, *v. n.* wojować, walRа́товище, -а, *n.* oszczepisko, drzewce u piki.
Ратолю́бный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bitny, waleczny, natarczywy, chciwy bitwy.
Ра́туша, -и, *f.* ratusz, dom radny. [tuszowy.
Ра́тушный, -ая, -ое, *adj.* ra**Рать**, -и, *f.* 1. wojsko; 2. bój, walka, wojna; §. не хвались, ѣдучи на рать, а хвались, ѣдучи съ ра́ти, nie chwal się, jadąc na wojnę, lecz chwal się, jadąc z wojny; *cfr.* nie mów hup, aż przeskoczysz. [finat.
Рафина́дъ, -а, *m.* rafinada, ra**Рафини́рованіе**, -я, *n. Chem.* rafinowanie, oczyszczanie.
Рафини́ровать, *v. a. Chem.* rafinować, oczyszczać, oczyścić; -ся, *v. p.* być rafinowanym, oczyszczanym, oczyszczonym.
Раціоналі́стъ, -а, *m.* racyonalista.
Раціона́льный, -ая, -ое, *adj.* racyonalny, umysłowy, uzasadniony. [cyjny, porcyjny.
Раціо́нный, -ая, -ое, *adj.* ra**Раціо́нъ**, -а, *m.* racya, porcya.
Ра́чекъ, -чка, *m. dim.* raczek.
Ра́ченіе, -я, *n.* staranność, gorliwość, pilność, okrzętność, skrzętność, oprzętność.
Ра́читель, -я, *m.* mający staranność o czém, starający się o co.
Ра́чительность, -и, *f.* staranność, pieczołowitość, gorliwość, pilność.
Ра́чительный, -ая, -ое, *adj.* staranny, pieczołowity, gorliwy, pilny.
Ра́чить, *v. n.* o чёмъ, starać się, pilnie koło czego chodzić.
Ра́чица, -ы, *f. dim. Eccl. sl.* skrzyneczka, pudełko.
Ра́шкетъ, -а, *m. Typogr.* ramka w deklu w prasie drukarskiéj. [sowania.
Ра́шкуль, -я, *m.* węglik do ry**Ра́шперъ**, -а, *m.* roszt, ruszt, kratka kuchenna żelazna.
Ра́шпиль, -я, *m.* raszpla, skrobaczka.
Ра́шпиля, -и, *f. H. n.* (*squalus squatina*), anioł morski, ryba.
Ра́штра v. **Ра́стра.**
Ращёніе, -я, *n.* wyrastanie, hodowanie.
Рва́ніе, -я, *n.* darcie, rwanie.
Рвану́ть, *v. a. semelf.* rozedrzeć, rozerwać, zerwać.
Рвань, -и, *f.* cybant, wyrwant.
Рвать, *v. a.* 1. drzeć, rozdzierać, rwać, rozrywać; рвать у кого что изъ рукъ, wyrywać komu co z rąk; рвать за волосы, drzeć, rwać za włosy; рвать зу́бы, rwać, wyrywać zęby; 2. zwracać, żygać, womitować; его рвётъ жёлчью, (on) womituje żołcią; 3. rwać, ból sprawiać; -ся, *v. r.* rwać się, rozrywać się, zrywać się; starać się, usiłować się; dręczyć się, trapić się.
Рвёніе, -я, *n.* 1. gorliwość, skrzętność; 2. *Eccl. sl.* swarliwość, kłótliwość. [womitowanie.
Рво́та, -ы, *f.* womit, wymiot, **Рво́тина**, -ы, *f.* womit, wymiot, plwociny, plwocina.
Рво́тный, -ая, -ое, *adj.* wymiotowy, wymiotny; рво́тный порошо́къ, proszek na womity; рво́тное, -аго, *s. n.* lekarstwo na womity albo na wymioty.
Рдесть, -и, *m.*, v. **Жа́лга.**
Рдѣлый, -ая, -ое, *adj.* zrzały, dojrzały, czerwony.
Рдѣніе, -я, *n.* czerwienienie.
Рдѣть, *v. n.*, -ся, *v. r.* czerwienieć.
Реакці́я, -и, *f.* skutek wsteczny, reakcya. [ный).
Реа́льтаръ, v. **Мышья́къ** (ара**Ребёнокъ**, -нка, *m.* dziecię; grudnoй ребёнокъ, niemowlątko.
Ребёночекъ, -чка, *m.* dzieciątko. [browy.
Ребёрный, -ая, -ое, *adj.* że**Ребри́стый**, -ая, -ое, *adj.* żebrowaty, duże żebra mający.
Ребри́ться, *v. r.* skrzywiać się na bok, podejmować boki, nadymać się.
Ребро́, -á, *n.* 1. żebro; 2. brzég (na pieniądzach, na talerzach); kant. [browy; kantowy.
Ребро́вый, -ая, -ое, *adj.* że**Ребру́шка**, v. **Лёсенка** (2).
Ребя́та, -ъ, *m. pl.* dzieci.
Ребя́тишки, -шекъ, *s. c. pl.* dzieci.
Ребя́чески, *adv.* dziecinnie, po dziecinnemu. [dziecinny.
Ребя́ческій, -ая, -ое, *adj.*
Ребя́чество, -а, *n.* dzieciństwo. [postępować.
Ребя́читься, *v. r.* dziecinnie
Ребя́чій, v. **Ребя́ческій.**
Ревённый, -ая, -ое, *adj.* rabarbarowy.
Ревентухъ, v. **Равендукъ.**
Ревёнь, -я, *m. Bot.* (*rheum rhabarbarum*), rabarbar; ревёнь Сиби́рскій, черенко́вый, (*rheum rhaponticum*), rapontyka.
Реверберный, **Реверби́рный**, v. **Отража́тельный.** [ка (2).
Реверсъ, -а, *m.*, v. **Подпи́сь.**
Ревиде́нтъ, -а, *m.* obducent.
Ревизі́йскій, -ая, -ое, *adj.* do spisu ludności podany.
Ревизі́онный, -ая, -ое, *adj.* rewizyjny.
Ревизі́я, -и, *f.* rewizya, przegląd, przejrzenie; spis ludności.
Ревизова́ніе, -я, *n.* rewidowanie, rewizowanie, przejrzenie.
Ревизова́ть, *v. a.* rewidować, rewizować, przeglądać, przejrzeć, sprawdzać; -ся, *v. p.* być rewidowanym, rewizowanym, *etc.*
Ревизо́вка, v. **Ревиза́.**
Ревизо́ръ, -а, *m.* rewizor.
Ревизо́рскій, v. **Ревизі́йскій.**
Ревматизмъ, -а, *m. Med.* reumatyzm. [reumatyczny.
Ревмати́ческій, -ая, -ое, *adj.*
Ревни́вецъ, -вца, *m.* zazdrośnik, zawistnik.
Ревни́вица, -ы, *f.* zazdrośna, zazdrośnica, zawistna.
Ревни́вость, -и, *f.* zazdrość, zawiść. [zdrośny, zawistny.
Ревни́вый, -ая, -ое, *adj.* za**Ревнитель**, -я, *m.* gorliwiec; obrońca, obroniciel.
Ревни́тельница, -ы, *f.* kobieta gorliwa; obronicielka. [gorliwy.
Ревни́тельный, -ая, -ое, *adj.*
Ревнова́ніе, -я, *n.* 1. naśladowanie, ubieganie się; 2. zazdrość, żarliwość, zawiść.
Ревнова́тель, **Ревнова́тельница**, v. **Ревни́тель**, **Ревни́тельница.**
Ревнова́ть, *v. a.* 1. – кого, zazdrościć, być zazdrośnym, zawistnym; 2. *Eccl. sl.* – чего, starać się o co usilnie; 3. *v. n.* – чему, naśladować co; ревну́йте на́шему приме́ру (Ломоно́сову), naśladujcie nasz przykład; 4. *Eccl. sl.* – по комъ, kochać kogo bardzo.
Ре́вностно, *adv.* gorliwie.
Ре́вностный, -ая, -ое, *adj.* gorliwy.
Ре́вность, -и, *f.* gorliwość; żarliwość; zazdrość, zawiść.
Революці́онный, -ая, -ое, *adj.* rewolucyjny.
Революція, -и, *f.* rewolucya.
Ревýнъ, -а, *m.* (*o dzieciach:*) krzykacz, wrzasliwiec.
Ревýнья, -и, *f.* krzykaczka.
Ревъ, -а, *m.* ryk; львúный ревъ, ryk lwi; ревъ волнъ морскúхъ, ryk, huk bałwanów morskich.
Ревѣть, *v. n.* ryczeć; wrzeszczeć; *szumieć; huczeć; мóре ревѣтъ, morze ryczy, huczy.
Регáліи, -ій, *f. pl.* regalia, prawa i prerogatywy samym królom właściwe.
Ре́гель, -я, *f.* podpora.
Регéнтскій, -ая, -ое, *adj.* do regenta należący.
Регéнтство, -а, *n.* regencya.
Регéнтъ, -а, *m.* regent, regient, rejent.
Ре́гентъ, -а, *m.* dyrektor muzyki, śpiewu, kantor. [tor.
Регистра́торъ, -а, *m.* registra-

Регистратýра, –ы, *f.* registratura, kancelarya sądowa.

Регламéнтъ, –а, *m.* reglamin, przepis.

Регліссъ, –а, *m.*, v. **Кóжа** (бáбья). [ność.

Регулáрность, –и, *f.* regularność.

Регулáрный, –ая, –ое, *adj.* regularny.

Регулáторъ, –а, *m. Mech.* regulator. [redaktorski.

Редакторскій, –ая, –ое, *adj.* redaktorski.

Редакторъ, –а, *m.* redaktor, wydawca. [dagowanie.

Редáкція, –и, *f.* redakcya; redagowanie.

Редýтъ, –а, *m.* reduta, okop.

Рéестръ, –а, *m.* rejestr, spis.

Рéечка, –и, *f. dim.* listewka.

Режáкъ, –á, *m.* sieć na jesiotry.

Режиссёръ, –а, *m. Theat.* rządca, zawiadowca teatralny.

Резéда, –ы, *f. Bot.* (*reseda*), rezeda; резéда жёлтая, резéда крáшльная, v. **Цéрна.**

Резéдовый, –ая, –ое, *adj.* rezedowy. [zerwowy, odwodowy.

Резéрвный, –ая, –ое, *adj.* rezerwowy, odwodowy.

Резéрвъ, –а, *m.* rezerwa, odwód, wojsko odwodowe.

Резидéнтъ, –а, *m.* rezydent.

Резиденція, –и, *f.* rezydencya.

Резúна, –ы, *f.* (*Resina elastica*; *gummi elasticum*), gumalastyka, kauczug.

Резúнка, v. **Резúна.**

Резúнковый, v. **Резúнный.**

Резинластúкъ, –а, *m.*, v. **Резúна.** [mowy, gumalastykowy.

Резúнный, –ая, –ое, *adj.* gu-

Резонáнсъ, –а, *m.* rezonancya, odgłos.

Результáтъ, –а, *m.* rezultat, treść, skutek, wypadek.

Рей, –я, *m.* reja, drąg żaglowy.

Рейдъ, –а, *m.* miejsce do stawania na kotwicy.

Рéйка, –и, *f.* listwa.

Рейнвéйнъ, *m.* & **Рéйнское винó**, *n.* wino Reńskie.

Рейсфéдеръ, –а, *m.* rejsfeder, pióro rysownicze. [żołnierz.

Рейтáръ, –а, *m.* rajtar, jezdny

Рейтýзы, –ъ, *m. pl.* rajtuzy, szarawary, spodnie do jazdy.

Реквизиціóнный, –ая, –ое, *adj.* rekwizycyjny.

Рекизиція, –и, *f.* rekwizycya, urzędowe nazad żądanie, wymaganie. [rendarz.

†**Рекетмéйстеръ**, –а, *m.* refe-

†**Рéкло**, –а, *n.* nazwisko, przezwisko.

Рекогносцúрованіе, –я, *n. Milit.* rekognoskowanie, dochodzenie, śledzenie (położenia jakiego).

Рекогносцúровать, *v. a. Milit.* rekognoskować, dochodzić, śledzić (*np.* położenie jakie).

Рекогносцúровка, –и, *f. Milit.* rekognoskowanie.

Рекомендáтель, –я, *m.* poleciel, zalecający, rekomendujący.

Рекомендáтельный, –ая, –ое, *adj.* rekomendacyjny, polecający, zalecający, zaufanie wzbudzający; рекомендáтельное письмó, list rekomendacyjny.

Рекомендáція, –и, *f.* rekomendacya, polecenie, zalecenie.

Рекомендованіе, –я, *n.* rekomendowanie, zalecanie, polecanie.

Рекомендовáть, *v. a.* rekomendować, polecać, zalecać; –ся, *α) v. r.* rekomendować się, polecać się; *β) v. p.* być rekomendowanym, polecanym, zalecanym.

Рекрýтскій, –ая, –ое, *adj.* rekrucki; рекрýтскій набóръ, zaciąg do wojska, rekrutowanie.

Рекрýтчина, –ы, *f.* czas zaciągu do wojska, czas rekrutowa-

Рéкрутъ, –а, *m.* rekrut. [nia.

Рéкторскій, –ая, –ое, *adj.* rektorski. [stopień rektora.

Рéкторство, –а, *n.* rektorstwo,

Рéкторъ, –а, *m.* rektor.

Рéли, –éй, *f. pl.* 1. v. **Качéли**; 2. v. **Перúла.**

Религіóзность, –и, *f.* religijność, pobożność.

Религіóзный, –ая, –ое, *adj.* religijny, pobożny. [nie, wiara.

Религія, –и, *f.* religia, wyzna-

†**Рéль**, (*Gen.* рля, *Instr.* рéлью, *pl. Nom.* рли), *f.* łąka zalana.

Рельéфный, –ая, –ое, *adj.* wypukły, wyniosły, wzniosły; рельéфная рабóта, wypukła robota.

Рельéфъ, –а, *m.* wypukłorzeźba, wypukła robota.

Реляція, –и, *f.* relacya, doniesienie.

Ремезúный & Рéмезовый, –ая, –ое, *adj. H. n.* remiszowy, remizowy.

Рéмезъ, –а, *m. H. n.* (*parus pendulinus*), remisz, remiz, sikorka Wołyńska; хвостáтый рéмезъ, v. **Долгохвóстикъ.** [mienny.

Ремéнный, –ая, –ое, *adj.* rze-

Ремéнь, –мня, *m.* rzemień.

Ремéньщикъ, –а, *m.* rzemiennik, rymarz.

Ремéсленникъ, –а, *m.* rzemieślnik. [ślniczka.

Ремéсленница, –ы, *f.* rzemie-

Ремéсленничать, *v. n.* rzemieślniczyć, trudnić się rzemiosłem.

Ремéсленническій, –ая, –ое, *adj.* rzemieślniczy, rzemieślnikowy.

Ремéсленничество, –а, *n.* rzemieślnictwo, trudnienie się rzemiosłem.

Ремéсленничій, –ья, –ье, *adj.* rzemieślniczy, rzemieślnikowy.

Ремéсленность, –и, *f.* rzemieślniczenie. [rzemieślniczy.

Ремéсленный, –ая, –ое, *adj.*

Ремéсло, –а, *n.* rzemiosło.

†**Ремéственникъ**, **Ремéстникъ**, v. **Ремéсленникъ.**

†**Ремéство**, v. **Ремéсло.**

Ремéшекъ, –шка, *m. dim.* rzemyk, rzemyczek.

Ремизить, *v. a.* wpędzić kogo w płatkę; –ся, *v. r.* wpaść w płatkę.

Рéмизъ, –а, *m.* remiz, płatka.

Ренвенцéтникъ, –а, *m. Bot.* (*loranthus*), rzemiennik.

Ремóнтъ, –а, *m.* remonta, zakup; odnowa koni dla jazdy.

Ренóнсъ, –а, *m.* renons w kartach, zrzucenie niewłaściwe.

Ренсковóй, –áя, –óе, *adj.* winny; ренсковóй úксусъ, ocet winny; ренсковóй пóгребъ, sklep winny; winna piwnica.

Рéнское, –аго, *s. n.* 1. wino Reńskie; 2. *pop.* wino.

Рень, v. **Рéть.**

Репéбкъ, –пейка, *m.* 1. *dim.* kołeczko u ostrogi; 2. v. **Репéй** (1. 2).

Репéй, –ья, *m.* 1. wstążka od kapelusza lub od warkocza; 2. *Archit.* ozdoby zrobione w kształt liści, kwiatów lub owoców; 3. szyszka nasienna łopianu; *it.* v. **Лапýхъ.**

Репéйниковый, –ая, –ое, *adj.* łopianowy; репéйниковый кóрень, korzeń łopianowy.

Репéйникъ, –а, *m.* 1. *Bot.* (*agrimonia*), rzep', rzepik; 2. v. **Лапýхъ.**

Репéйнúшникъ, v. **Лапýхъ.**

Репéйный, –ая, –ое, *adj.* łopianowy.

Репертуáръ, –а, *m.* repertorium, zapas sztuk drammatycznych w jakim teatrze. [tytor.

Репетúторъ, –а, *m.* (kor)repe-

Репетúція, –и, *f.* repetycya, powtórzenie, powtarzanie; próba; (*w zegarku:*) repetycya, bicie godzin; часóвъ съ репетúціею, zegarek z repetycyami.

Репетúчный, –ая, –ое, *adj.* repetycyjny, powtarzający.

Репúна, –ы, *f.*, v. **Чúнаръ.**

Рéпіе, –я, *n. Eccl. sl.*, v. **Репéйникъ.** [nочникъ.

Рéпникъ, **Рéпникъ**, v. **Печёнополóвъ**, –а, *m. H. n.* (*motacilla rubecula*), pliszka czerwonogardł. [port...

Репортовать, **Репóртъ**, v. **Рапьúстый**, –ая, –ое, *adj.* mający szyszki nasienne łopianu.

Репáшки, –óвъ, *m. pl.*, **Репúшникъ**, –а, *m.*, v. **Печёночникъ.**

Рескрúптъ, –а, *m.* reskrypt.

Ресни́ца, –ы, *f.*, **Ресничка**, –и, *f. dim.* rzęsa, rzęsy oczu.

Ресни́чный, –ая, –ое, *adj.* rzęsny, od rzęsy ocznéj; ресни́чный нервъ, nerw oczny.

Респýблика, –и, *f.* rzeczpospolita. [publikanin.

Республиканецъ, –нца, *m.* re-

Республиканка, –и, *f.* republikanka.

Республиканскій, –ая, –ое, *adj.* republikański, republikantski.

Рессóра, –ы, *f.* res(s)ory, sprężyny. [(s)orowy, sprężynny.

Рессóрный, –ая, –ое, *adj.* res-

Ресторáторъ, –а, *m.* 1. re-

staurator, poprawiacz, odnowiciel; 2. traktyer, oberżysta.

Реставрація, -и, *f.* odnowienie, poprawienie, restaurowanie, restauracya, odnowa, poprawa; traktyernia, oberża.

Ретивость, -и, *f.* gorliwość, zapalczywość, zapał, porywczość, popędliwość, żwawość.

Ретивый, -ая, -ое, *adj.* gorliwy, zapalczywy, porywczy, popędliwy, żwawy.

Ретирада, -ы, *f. Milit.* retyrada, rejtyrada, odwrót, odwód, odstęp.

Ретирадный, -ая, -ое, *adj.* retyradny, rejteradny, od retyrady, odwrotowy, odstępowy.

Ретироваться, *v. r. Milit.* retyrować, rejterować, cofać się, odstępować. [wać, starać się.

Ретиться, *v. r. Eccl. sl.* usiło-

Реторта, -ы, *f. Chem.* retorta, bania zakrzywiona, [naczynie chemiczne do przepędzania spirytusów]. [wał, okop.

Ретраншемéнтъ, -а, *m. Fortf.*

Реть, -и, *f. Eccl. sl.* spór, swar, zwada, kłótnia.

Рефлéкторъ, -а, *m. Opt.* reflektor. [жéніе (лучéй).

Рефлéкція, -и, *f.*, v. Отра-

Реформація, -и, *f.* reformacya, odnowienie z poprawą, poprawa.

Рефракторъ, -а, *m. Astr. & Opt.* refraktor.

Рефракція, -и, *f.* rafrakcya, odbijanie promieni; v. Преломлéніе (лучéй). [krytyk.

Рецензéнтъ, -а, *m.* recenzent,

Рецензированіе, -я, *n.* krytykowanie, rozpatrywanie jakiego dzieła.

Рецензировать, *v. a.* krytykować, rozpatrywać jakie dzieło; **-ся**, *v. p.* być krytykowanym.

Рецéнзія, -и, *f.* recenzya, krytyka, krytykowanie, sąd o jakiém dziele.

Рецептýра, -ы, *f. Pharm.* część medycyny traktująca o pisaniu recept. [tyczący się recept.

Рецептýрный, -ая, -ое, *adj.*

Рецéптъ, -а, *m.* recepta, przepis lekarstwa, przepis lekarski.

Рециніéнтъ, -а, *m. Chem.* recypiens, recypient, odbieralnik, naczynie odbierające płyny z drugich. [raz, słowo.

Речéніе, -я, *n.* wyrażenie, wy-

†Речéнникъ, -а, *m.* słownik.

Речистый, -ая, -ое, *adj.* wymowny; wyraźny, dobitny.

Речитатúвъ, -а, *m. Mus.* recytatywo.

† Речникъ, -а, *m.* słownik.

Решетина, Решетить, Решётка, Решёто, *etc.*, v. Рѣш....

Рещи, *v. a. perf. Eccl. sl.* mówić, powiadać; **-ся**, *v. p.* być rzeczonym, powiedzianym.

Рея, -и, *f. Mar.* reja, drąg masztowy, żaglowy.

Ржа, -и, *f.* 1. rdza (na metalach); 2. rdza, śnieć, zaraza na zbożе. [bagnisko, trzęsawisko.

†Ржáвецъ, -вца, *m.* bagno,

Ржáвина, -ы, *f.* 1. rdza (na metalach); 2. v. Ржáвецъ.

Ржáвистый, -ая, -ое, *adj.* rdzawy, rdzysty.

Ржáвить, *v. a.* rdzą pokrywać.

Ржáвость, -и, *f.* rdza, zardzewiałość.

Ржáвчина, -ы, *f.* rdza.

Ржáный, -ая, -ое, *adj.* zardzewiały.

Ржáвѣть, *v. n.* rdzawieć, rdzewieć, rdzą się pokrywać.

Ржáніе, -я, *n.* rżanie.

Ржáнка, -и, *f. H. n.* (*charadrius hiaticula*), lądowiec (ptak).

Ржаной, (-ён), -áя, -óе, *adj.* żytny; **ржаной хлѣб**, chleb żytny.

Ржать, *v. n.* rżać, rżeć.

†Ржúще, -а, *n.* rżysko.

Рига, -и, *f.* suszarnia, susznia.

Ридерсы, -овъ, *m. pl. Mar.* sztuka drzewa łącząca dolne części statku z górnemi.

Ри́за, -ы, *f.* 1. ornat, ubiór kapłański kościelny; 2. *Eccl. sl.* ubiór, odzież, szata, suknia; 3. v. Окла́дъ (3). [(ubiór kościelny).

Ри́зицы, -ъ, *f. pl.* dalmatyka,

Ризки, -зокъ, *f. pl.* chrzesnak, koszulka chrzesna.

Ри́зница, -ы, *f.* zakrystya.

Ри́зничарь, -я, *m. Eccl.* zakrystyan. [towy.

Ри́зный, -ая, -ое, *adj.* orna-

Ризохрани́лище, -а, *n.*, v. Ри́зница.

Ризохрани́тель, -я, *m. Eccl.* szatny, przełożony nad odzieżą, zakrystyan.

Ри́зы, -ъ, *f. pl.*, v. Риза.

Рикошéтный, -ая, -ое, *adj.* (*o kuli uderzającéj i znowu odskakującéj*:) odbitkowy, odskakujący; рикошéтный вúстрѣлъ, v. Рикошéтъ (*Artill.*).

Рикошéтъ, -а, *m.* kaczka, karaś, odskok kamyka płaskiego od powierzchni wody; *Artill.* odskok, odbitka, odbit kuli armatniéj; стрѣлять рикошéтами, strzelać na odbitki.

Рúнуть, **-ся**, *v. semelf.*, v. *sub*: **Рѣять**, **-ся**. [вать.

Рискнýть, *v. semelf.*, v. Рискова-

Рискова́ть, **Рискну́ть**, *v. n.* чѣмъ, odważać się, odważyć się na co, ryzykować, stawić na los szczęścia.

Рисковóй, (-óвъ), -áя, -óе, *adj.* ryzykowny, hazardowny.

Рискъ, -а, *m.* los, ryzyko, hazard; §. рискъ благорóдное дѣло, kto nie hazarduje, ten nie ma; kto hazarduje ten ma; kto dobrze pocznie, połowę ma wygranéj. [rysunkowy.

Рисова́льный, -ая, -ое, *adj.*

Рисова́льщикъ, -а, *m.* rysownik.

Рисова́льщица, -ы, *f.* rysująca.

Рисова́ніе, -я, *n.* rysowanie.

Рисова́ть, *v. a.* rysować; **-ся**, *a) v. r.* przybierać kształtną postawę, odbijać się; *b) v. p.* być rysowanym.

Рисо́вка, -и, *f.* rysowanie.

Ри́совый, -ая, -ое, *adj.* ryżowy

Риста́лище, -а, *n.* gonitwa, zawód, miejsce zawodnicze, miejsce, plac wyścigów. [ścigi.

Ристáніе, -я, *n.* gonitwa, wy-

Ристáтель, -я, *m.* gońca, biegający w zawodzie na koniach.

Ристáтельный, -ая, -ое, *adj.* gonitewny, wyścigowy.

Ристáть, *v. n.* pędzić, biedz prędko. [odrys.

Рисýнокъ, -нка, *m.* rysunek,

Рисýночекъ, -чка, *m. dim.* rysuneczek.

Рисъ, -а, *m.* (*oryza*), ryż.

Ритúна, -ы, *f. Eccl. sl.* miro, żywica wonna.

Ритóрика, -и, *f.* retoryka.

Риторúческій, -ая, -ое, *adj.* retoryczki, retorski.

Риторія, v. Ритóрика.

Ритóрскій, -ая, -ое, *adj.* retorski.

Ритóрствовать, *v. n.* być retorem, oratorem, mówcą.

Риторъ, -а, *m.* retor, orator, mówca. [gie.

Рúфить, *v. a. Mar.* zniżać ła-

Рифъ, -а, *m.* rafa, skała w morzu, skała pod wodą.

Рúфма, -ы, *f.* rym.

Рифмáчъ, -а, *m.* rymiec, rymopis, pisorym, rymokleta.

Рифмúческій, -ая, -ое, *adj.* rytmiczny.

Рифмованіе, -я, *n.* rymowanie.

Рифмовáть, *v. n.* rymować, kleić wiersze.

Рифмоплётъ, Рифмотвóрецъ, Рифмоткáчъ, v. Рифмáчъ.

Рифмъ, -а, *m. Mus., Poes.* rytm.

Робёнокъ, Робёночка, v. Ребен....

Робкій, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy, tworzliwy, tchórzliwy, nieśmiały, lękliwy.

Робкость, Робость, -и, *f.* bojaźliwość, tworzliwość, tchórzliwość, nieśmiałość, lękliwość.

Робѣніе, -я, *n.* lękanie się, bojaźń, tchórzenie. [lękać się.

Робѣть, *v. n.* tchórzyć, bać się,

Рóбя, *gen.* робя́ти, *pl.* робя́та, (*pop.*), v. Ребёнокъ.

Ровдога, Ровдуга, v. Ирха.

Ровéнникъ, -а, *m. Eccl. sl.* studnia.

Ровéсникъ, -а, *m.* rówiennik.

Ровéсница, -ы, *f.* rówiennica.

Ровéсничество, -а, *n.* równiennictwo, równość wieku.

Ровéсный, -ая, -ое, *adj.* równego wieku.

Ровникъ, -а, *m. dim.* rówek.

Ровúстый, -ая, -ое, *adj.* rowisty, pełny rowów.

Ро́вище, -а, *n. Eccl. sl.* рóв wielki.
Ровнина, v. **Равнина.**
Ровнинá, -ú, *f.* płótno grube.
Рóвно, *adv.* równo.
Рóвность, -и, *f.* równość.
Рóвный, -ая, -ое, *adj.* równy, gładki. [wiennica.
Рóвня, -и, *s. c.* rówiennik, ró-
Рóвъ, -а, *m.* rów; *Eccl. sl.* dół.
Рогáстикъ, -а, *m. Bot.* (*hypecoum*), kręciszek.
Рогáстый, -ая, -ое, *adj.* rogasty, wielkorogi.
† **Рогáтенникъ**, -а, *m.* uzbrojony włócznią. [(сучковáтый).
Рогáтикъ, v. **Булавáстикъ.**
† **Рогáтина**, -ы, *f.* rohatyna, włócznia; (†), oszczep, gatunek strzelby. [tynka, mała włócznia.
Рогáтинка, -и, *f. dim.* roha-
Рогáтка, -и, *f.* 1. rogatka, *pl.* rogatki; 2. kuna z kolcami; 3. *Bot., H. n.*, v. **Колю́шка, Труборо́гъ.** [nad rogatkami.
Рогáточникъ, -а, *m.* dozórca
Рогáтый, -ая, -ое, *adj.* rogaty, rogi mający; рогáтый грáбль, v. **Булавáстикъ** (сучковáty).
Рогáтить, *v. n.* rogacieć, rogów dostawać.
Рогáчъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*lucanus cervus*), jelonek, (owad); 2. *prov.*, v. **Ухватъ.**
Рогóвникъ, -á, *m.* 1. grzebień rogowy; 2. *Bot.* (*cerastium*), rogownica, rogowe ziele.
Рогóвой, (-ó́й), -áя, -óе, *adj.* rogowy; рогóвóй грéбень, grzebień rogowy; рогóвая мýзыка, muzyka rogowa, muzyka na ro-
Рогóжа, -и, *f.* rogoża. [gach.
Рогóжка, -и, *f. dim.* rogóżka.
Рогóжникъ, -а, *m.* rogożnik, co robi lub przedaje rogoże.
Рогóжный, -ая, -ое, *adj.* rogożowy.
† **Рогóзина**, -ы, *f.* rogoża.
Рогóзъ, -а, *m. Bot.* (*typha*), pałki, ożypałka; rogoż, sitowie.
Роголúстникъ, Роголúстъ, -а, *m. Bot.* (*ceratophyllum*), rogatek.
Рогоно́сецъ, -сца, *m. fig.* rogi noszący, rogonoszy, noszoróg.
Рогоно́съ, -а, *m. H. n.* (*balistes*), rogacz, ryba; v. **Спинорóгъ.** [(*ceratocarpus*), rogożnica.
Рогоплóдникъ, -а, *m. Bot.*
Рогохвóстъ, -а, *m. H. n.* (*procerus*), osa leśna.
Рогýлина, -ы, *f.*, **Рогýлинка, Рогýлька**, -и, *f. dim.* 1. krzywulec, drzewo krzywe; 2. krzywizna, krzywość. [лúнъ (водянóй).
Рогýльки, -лекъ, *f. pl.*, v. **Чи-**
Рогýльникъ плову́чій, v. **Чилúнъ** (водянóй).
Рогýля, v. **Рогýлина (1).**
Рогъ, -а, *m.* róg; порохóвóй рогъ, róg do prochu, prochownicz-ka; олéній рогъ, róg jeleni; олéньи рогá, rogi jelenie; рогъ изобúлія, róg obfitości; §. сорнýть въ барáній рогъ, do myszéj jamy kogo wpędzić; nastraszyć kogo; стерéть, сломúть рогъ, сбить кому́-либо рогá, *zetrzeć rogi; zbić, stracić komu rogi, poniżyć czyją dumę.
Родéнька, -и, *f.* pokrewieństwo drogie; drodzy krewni.
Родúльный домъ, v. **Родúльня.**
Родúльница, -ы, *f.* położnica.
Родúльня, -и, *f.* położnia, dom gdzie położnice połóg odbywają, instytut położniczy.
† **Родúнецъ**, -нца, *m.* 1. konwulsye podczas przerzynania się zębów u dzieci; 2. krewny, pokrewny.
Родúничекъ, v. **Родúнецъ (1).**
Родúный, -ая, -ое, *adj.* rodzinny, ojczysty; родúный крáй, родúная стрáна, kraj rodzinny; родúное пятнó, blizna, znamię od urodzenia.
Рóдина, -ы, *f.* ojczyzna, miejsce urodzenia czyjego; тоскá по рóднéй, tęsknota do domu, domarad.
Родникá, -и, *f. dim.* 1. bliznenka; 2. v. **Рóдина.**
Родúны, -ъ, *f. pl.* połóg, leżenie po zrodzeniu.
Родúтель, -я, *m.* rodzic, rodziciel, ojciec; **родúтели**, *pl.* rodzice; ojciec i matka.
Родúтельница, -ы, *f.* rodzicielka, matka.
Родúтельный, *Eccl. sl.*, v. **Родúтельскій**; родúтельный падéжъ, *Gramm.* (*genitivus*), dopełniacz, drugi przypadek.
Родúтельскій, -ая, -ое, *adj.* rodzicielski; *it.* v. **Субóта** (родúтельская). [**Рождáть**, -ся.
Родúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:
† **Родúчъ**, -а, *m.* krewniak, krewny, pokrewny.
Родникóвый, -ая, -ое, *adj.* zdrojowy, źrzódlany; родникóвая водá, woda zdrojowa.
Родникъ, -á, *m.* zdrój, źrzódło.
Родúчекъ, -чкá, *m. dim.* zdroik, źrzódełko.
Родно́й, (-ó́й), -áя, -óе, *adj.* spokrewniony; krewny, pokrewny; родны́е, *pl.* rodzony (*np.* brat, siostra); родно́й язы́къ, język ojczysty. [spory, duży.
Рóдный, -ая, -ое, *adj.* rosły,
Родны́й, v. **Родно́й.**
Родня́, -и́, *f.* 1. *comm.* krewny, krewna; онъ, онá мнѣ родня́, on, ona jest mi krewny, krewną; 2. *collect.* pokrewieństwo, rodzina, krewni, powinowaci; у негó бóльшая родня́, on ma wielką rodzinę.
Родови́тый, -ая, -ое, *adj.* znamienitego rodu, znakomity.
Родовóй, (-ó́й), -áя, -óе, *adj.* rodowy, familijny, do rodu, do familii należący.
Родовспомогáтельный, -ая, -ое, *adj.* akuszerski, położniczy; родовспомогáтельное завéдéніе, dom położniczy, instytut położniczy; родовспомогáтельное искýс(о)тво, sztuka położnicza.
Родовúй, v. **Родовóй.**
Родонаслéдственный, -ая, -ое, *adj.* dziedziczny; родонаслéдственное умѣ́ніе, dziedzina.
Родонача́льникъ, -а, *m.* rodonaczelnik, założyciel rodu, plemiennik; stwórca, stworyciel.
Родослóвецъ, -вца, v. **Родослóвная** *sub*: **Родослóвный.** [genealogia.
Родослóвіе, -я, *n.* rodopismo,
Родослóвная, -ой, *s. f.*, v. *sub*: **Родослóвный.**
Родослóвный, -ая, -ое, *adj.* genealogiczny; родослóвная, -ой, *s. f.* & **Родослóвная кни́га**, tablíca, księga genealogiczna, rodowód; родослóвные лю́ди, ludzie znakomitego rodu, szlachta.
Родослóвъ, -а, *m.* genealog, rodopis, rodowód. [różowa.
Родостáна, -ы, *f. Eccl. sl.* woda
Родственникъ, -а, *m.* krewny, powinowaty. [powinowata.
Рóдственница, -ы, *f.* krewna,
Рóдственный, -ая, -ое, *adj.* krewny, powinowaty, do krewnego, powinowatego należący.
Родство́, -á, *n.* pokrewieństwo; духóвное родство́, kumowstwo; быть съ кѣ́мъ-либо въ родствѣ́, być z kim pokrewieństwie.
Родъ, -а, *m.* ród, rodzeństwo, plemię, pokolenie; *Eccl. sl.* pokrewieństwo, rodzina, krewni; *H. n.* & * rodzaj; gatunek; postać; *Rhet.* ogólnik; *Gramm.* (*genus*), rodzaj; родъ мýжескій, женскій и срéдній, rodzaj męzki, żeński i nijaki; онъ происходитъ отъ знáтнаго рóда, on pochodzi z znakomitego rodu; сколько ему́ лѣ́тъ-роду лѣ́тъ? jak on stary? мýжескаго рóда, rodzaju męzkiego; óбщаго рóда, (*generis communis*), obojga rodu; родъ жи́зни, rodzaj życia; *it.* v. **Урожáй.**
Роды, -óвъ, *m. pl.* połóg, zleżenie. [różeniec.
Родóнка, -и, *f. Bot.* (*rhodiola*),
Роёвникъ, -а, *m.* 1. v. **Роёвка**; 2. *Bot.*, v. **Рѣ́шеточникъ.**
Роёвка, Роёвня, -и, *f.* kosz z brzozowéj skóry (kory) na zbieranie rojów, kosz rojowy.
Рóжа, -и, *f.* 1. twarz, plapa; v. **Хáря**; *it.* v. **Заѣ́хать** (въ рóжу); 2. *Med.* róża, (choroba); 3. *Bot.*, v. **Проскурня́къ** (рóзовой); дúкая, лѣ́сная рóжа, v. **Проскурня́къ** (лѣ́сной); мартúнкина рóжа, v. **Губáрка.**
Рожáть, -ся, v. **Рождáть**, -ся.
Рожде́ніе, -я, *n.* 1. urodzenie; 2. rodzenie, powicie; 3. *Eccl. sl.* ród, rodzaj.
Рождéственный, -ая, -ое, *adj.* do Bożego Narodzenia należący, godowy.
Рождéственскій, -ая, -ое, *adj.* do Bożego Narodzenia należący.
Рождество́, -á, *n.* narodzenie;

Рождествó Христóво, Narodzenie Chrystusa, Boże Narodzenie.

Рóждіе, -я, *n. Eccl. sl.* rózgi; gałązki, latorośl.

Рожёкъ, -жка́, *m.* 1. *dim.* różek, smoczek z rogu zrobiony dla karmienia dzieci; стеклянный рожёкъ, smoczek ze szkła; слуховóй рожёкъ, trąba słuchowa, uszna; 2. instrument muzyczny dęty postaci rogu; 3. *H. n.* осязáтельный рожёкъ, (*tentacula*), różek (nitkowy), macek, macka, narzędzie macania; 4. *Bot.* слáдкій рожёкъ, v. Стручéчникъ (слáдкій) & Рожéчникъ (2).

Рожéнецъ, -нца, *m. Bot.* (*acanthus*), akant, barszcz; *it.* v. Ржанéдъ.

Рожéница, -ы, *f.* położnica.

Рожéнъ, -жна́, *m.* kół, pal zaostrzony; oścień. [ственскій.

Рождéственскій, v. Рождé-

Рожéцъ, -жцá, *m. Eccl. sl.* strączek, łupina grochowa.

Рожéчекъ, -чка, *m. dim.* różek.

Рожéчникъ, -а, *m.* 1. grający na rogu; 2. *Bot.* (*ceratonia siliqua*), świętego Jana szarańcza, chleb świętojański.

Рожéчный, -ая, -ое, *adj.* od krwi bańkami puszczającéj.

Рожки, -óвъ, *m. pl.* 1. *Chir.* bańki; 2. *Bot.* ржáные, чёрные рожки, (*secale cornutum*), sporysz; кóзьи, козéльи рожки, v. Двузýбецъ (трилистный); овéчьи рожки, v. Горохъ (овéчій); 3. *H. n.* осязáтельные рожки, (różki owadowe), macki; v. Рожёкъ (3).

Рожкóвый, v. **Рожéчный**; рожкóвое дéрево, v. Рожéчникъ (2).

†**Рожнецъ**, -а, *m.* hak drewniany do wydobywania siana ze stogu. [жёкъ, Рожёчекъ.

Рожóкъ, **Рожóчекъ**, v. Ро-

Рожцы, -жцъ, *f. pl.* strączce, łupiny grochowe.

Рожь, *Gen.* ржи, *f. Bot.* (*secale cereale*), żyto; дúкая рожь, v. Колосникъ; Египетская рожь, v. Ячмéнь (небéсный).

Рóза, -ы, *f. Bot.* (*rosa*), róża; рóза полная, столúственная, центифóльная, v. Центифóль; дúкая рóза, v. Шипóвникъ; лавровая рóза, v. Олеáндръ; Дамáсская, Ерихóнская рóза, v. Воскресúха; Сибúрская подснéжная рóза, v. Кашкара.

Рóзанъ, -а, *m.* róża, krzak różowy; дúкій рóзанъ, v. Шипóвникъ; каменный рóзанъ, v. Лáдонникъ.

Рóзаленъ, -льня, *m. fam.* łazęga, łazęka, który nieprędko chodzi. [nek juchtu.

Рóзаль, -и, *f.* pośledni gatu-

Рóзальни, -ей, *f. pl.* sanie chłopskie obiązaste, szerokie.

Рóзга, -и, & **Розгá**, -и́, *f.* rózga; latorośl; *Bot.* золотáя рóзга, v. Золотéнь. [dzień mięsny.

Рóзговѣнье, -я, *n.* pierwszy

Розгромъ, v. **Разгромъ**.

Рóздыхъ, -а, *m.* odpoczynek, spoczynek. [rozmarynowy.

Розмарúнный, -ая, -ое, *adj.*

Розмарúнъ, -а, *m. Bot.* (*rosmarinus*), rozmaryn; розмарúнъ дúкій, болóтный, v. Клопóвникъ.

Рóзмахъ, v. **Размáхъ**. [м...

Розмéна, **Розмéнный**, v. **Раз-**

Рóзненіе, **Рознить**, **Рóзница**, **Рóзничный**, v. **Разн...**

Рóзно, *adv.* oddzielnie, osobno.

Рóзный, -ая, -ое, *adj.* różny, rozmaity, niejednakowy, niejednostajny.

†**Рознь**, -и, *f.* oddzielność, osobność. [rzeo różowy.

Розовикъ, -á, *m. Miner.* kwa-

Рóзовый, -ая, -ое, *adj.* różowy, do róży należący. [żana.

Розановка, -и, *f.* wódka ró-

†**Розрáдъ**, v. **Разрáдъ**.

Рóзсыпь, -и, *f.* wszystko co jest sypnym; bryzgi od bałwanów wodnych; въ рóзсыпь, w nieładzie, w nieporządku.

Розыгрышный, -ая, -ое, *adj.* niewygrywający i nieprzegrywający.

Розыгрышъ, -а, *m.* rozegrana, rozegranie się o co, skwitowanie się z przegranéj.

Розыскной, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* inkwizycyjny, badalny, śledczy; розыскнóй судъ & **розыскнáя**, -óй, *s. f.* sąd inkwizycyjny, izba badalna.

Рóзыскъ, -а, *m.* inkwizycya, śledztwo, tortura; badanie.

Рознь, v. **Рознь**; §. день дню рознь *etc.*, v. *sub*: День.

Рой, -я, *m.* rój.

Рóйный, -ая, -ое, *adj.* rojowy, do roju należący; rojny, rój składający; рóйныя пчёлы, pszczoły rojne. [pełen rojów.

Рóистый, -ая, -ое, *adj.* roisty,

Роúться, *v. r.* roić się.

Рокéтъ, -а, *m. Bot.* (*hypnum*), mech gałązkowy.

Рокированіе, -я, *n.* (*w grze w szachy*:) zasłonienie króla słoniem.

Рокировать, *v. n.* (*w grze w szachy*:) zasłonić króla słoniem.

Роковóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* losem przeznaczony; роковáя смерть, fatalna śmierć.

†**Рокотáть**, *v. n.* rozlegać się; zabrzmieć czém.

†**Рóкошъ**, -а, *m.* rokosz, bunt.

Рокъ, -а, *m.* los, przeznaczenie, wyrok; такъ рокъ судúлъ (*abo* устрóилъ), przeznaczenie tak zrządziło. [matu).

Роль, -и, *f.* rola, (część dra-

†**Рóльникъ**, -а, *m.* rolnik.

†**Рóльня**, -я, *f.* rola.

Ролля, v. **Роль**.

†**Романéя**, -и, *f.* gatunek likworu. [pisarz romansów.

Романúстъ, -а, *m.* romanista,

Романúческій, -ая, -ое, *adj.* właściwy romansom lub bohatyrom romansów.

Романсъ, -а, *m.* romans; śpiewka. [malowny; romantyczny.

Романтúческій, -ая, -ое, *adj.*

Романъ, -а, *m.* romans.

Ромáшка, -и, *f. Bot.* (*matricaria chamomilla*), maruna rumiankowa; ромáшка лжúвая, v. Дéвникъ; ромáшка собáчья, v. Пупавка (вонючая). [rumiankowy.

Ромáшковый, -ая, -ое, *adj.*

Ромбоúдъ, -а, *m. Geom.* sześcian ukośny. [ukośny.

Ромбъ, -а, *m. Geom.* kwadrat

Ромъ, -а, *m.* rum, arak.

Рондó, *s. n. indecl. Mus.* rondo, rodzaj muzyki (i poezyi).

Рóнжа, v. **Сóя**.

Ронúніе, -я, *n.* upuszczanie czego na ziemię; tracenie, gubienie pierza.

Ронúть, *v. a.* upuszczać co, wypuszczać co z rąk na ziemię; (*o ptakach*:) tracić, gubić pióra.

†**Рóпа**, -ы, *f.*, v. **Сýкровища**.

Попá, v. **Папá**.

† **Попáта**, -ы́, *f.* kościoł.

†**Попáть**, -и, *f.* świątynia pogańska, bałwochwalnia.

Попотлúвость, -и, *f.* markotliwość, mrukliwość.

Попотлúвый, -ая, -ое, *adj.* markotliwy, mrukliwy, szemrający. [markot.

Попотúнкъ, -á, *m.* szemracz,

Попотный, -ая, -ое, *adj.* markotny, szemrzący.

Попотня, -и, *f.* (*prov.*) drewniany dzwon.

Попотъ, -а, *m.*, **Поптáніе**, -я, *n.* szemranie, mruczenie.

Поптáтель, -я, *m.*, **Поптáтельница**, -ы, *f.* markot, szemracz, markotnica, kobieta markotna, szemrząca. [narzekać na co.

Поптáть, *v. n.* na что, szemrać,

Роса, -ы́, *f.* rosa.

Росúстый, -ая, -ое, *adj.* rosisty, pełen rosy.

Росúть, *v. a.* rosić, rosą zmoczyć; росúть, (*impers.*) rosa pada.

Рóскаани, -ей, *f. pl.* banialuki.

Роскóшество, -а, *n.* zbytek, przesada w czém, hulanie.

Роскóшествовать, *v. n.* zbytkować, przesadzać w czém.

Роскóшникъ, -а, *m.*, **Роскóшница**, -ы, *f.* rozkoszniś, zbytkownik; zbytkownica. [ствовать.

Роскóшничать, v. **Роскóше-**

Роскóшность, -и, *f.* rozkosz, zbytek. [zbytkowny, zbyteczny.

Роскóшный, -ая, -ое, *adj.*

Рóскошь, -и, *f.* zbytek, zbytkowość, przesada w czém.

Рóслый, -ая, -ое, *adj.* rosły, wysoki. [rosiczka.

Росúнка, -и, *f. Bot.* (*drosera*),

Росúца, -ы, *f. Bot.* (*alchimilla vulgaris*), przywrotnik, gwiazdosz.

Росной лáдонь, v. **Лáдонь**.

Рóсный, -ая, -ое, *adj.* rosny, od rosy. [*Eccl. sl.* rosodajny.

Росодáтельный, -ая, -ое, *adj.*

Росóлъ, v. **Разсолъ**.

Росоно́сный, **Росоточи́вый**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* rosonośny.
Роспи́ска, v. **Распи́ска**.
Ро́спись, **-и**, *f.* spis, rejestr, katalog; inwentarz.
†**Роспо́на**, **Роспо́нъ**, **-а**, *m.* v. **Распо́на**.
Ро́спуски, **-овъ**, *m. pl.* rozpustki, gatunek nizkich sań.
†**Роспу́скъ**, **-а**, *m.* rozpuszczenie, wypuszczenie.
†**Роспу́стъ**, **-а**, *m.* rozwód.
Ро́спухоль, **-и**, *f.* wielka nabrzmiałość.
Россома́ха, **-и**, *f. H. n.* (*mustela gulo*), rosomak.
Россома́чій, **Россома́шій**, **-ья**, **-ье**, *adj.* rosomaszy, od rosomaka.
Ро́стеръ, **-а**, *m.*, v. **Пѣ́шѣтка** (2).
Рости́, **Расти́ть**, v. **Расти**, **Растить**.
Расти́ть, *v. a.* rościć, pielęgnować, robić żeby co rosło, kiełkować, wyrastać; **-ся**, *v. r.* rościć się; (*o kurach*:) gdakać, krzekoszeć. [chwiarski.
Ростко́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* li-
Ростовщи́къ, **-а**, *m.* lichwiarz.
Ростовщи́ца, **-ы**, *f.* lichwiarka. [lichwiarski.
Ростовщи́чій, **-ья**, **-ье**, *adj.*
Ростово́й, (**-о́й**), **-ая**, **-о́е**, *adj.* lichwowy, od lichwy.
Ро́стокъ, **-тка**, *m.* kiełek u ziarna. [pęstro.
Росторо́нша, **-и**, *f.*, v. **Остро-**
Ростро́гъ, v. **Дубро́вникъ** (skoroszpélny). [cent; lichwa.
Ро́стъ, **-а**, *m.* 1. wzrost; 2. pro-
Ростя́нка, **-и**, *f.* mech dębowy.
Ро́схмель, **Ро́схмѣль**, **-я**, *f.* nieco pijany. [rosiczka.
Росянка, **-и**, *f. Bot.* (*drosera*),
Ро́та, **-ы**, *f.* kompanja, oddział żołnierzy. [nie; przysięga.
Рота, **-ы́**, *f. Eccl. sl.* przysięga-
Рота́нъ, **-а**, *m. Bot.* (*calamus*), trzcina piórowa.
Ро́тикъ, **-а**, *m. dim.* usteczka.
Рота́тель, **-я**, *m. Eccl. sl.* lubiący kląć się.
Рота́тися, *v. r. Eccl. sl.* przysięgać się, przeklinać się, zaklinać się. [wielkie, pysk.
Ротище, **-а**, *m. augm.* usta
Ро́тистрскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* rotmistrzowski.
Ро́тистрство, **-а**, *n.* rotmistrzowstwo, godność rotmistrza.
Ро́тистрша, **-и**, *f.* żona rotmistrza.
Ротистръ, **-а**, *m.* rotmistrz.
†**Ро́тникъ**, **-а**, *m.*, v. **Рота́тель**.
†**Ро́тный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* kompanijny. [ustny.
Ро́товый, **-ая**, **-ое**, *adj.* gębny,
Ротозѣ́й, **-я**, *m.* gap, gamuła.
Ротозѣ́йка, **-и**, *f.* gamuła.
Ротозѣ́йничать, *v. n.* gapić się, gawronić, rozdziewiać gębę.
Ротозѣ́йство, **-а**, *n.* gapiowatość. [чать.
Ротозѣ́ить, v. **Ротозѣ́йни-**
Ротозѣ́я, **-и**, *s. f.* & *s. c.*, v. **Ротозѣ́й**, **Ротозѣ́йка**. [steczka.
Ро́токъ, **-тка**, *m. dim.* gębka, u-
Рототни́къ, v. **Подмаре́нникъ**.
Ротъ, **-а**, *m.* gęba, usta; **въ ротъ** ничего́ не идётъ, nic do gęby nie idzie; *ü.* v. **Зажа́ть**, **Разѣ́нуть** (**ротъ**).
Ро́хля, **-и**, *s. c.* leniek, leniuch, gnuśnik, próżniak; leniwa, gnuśna.
†**Роче́ніе**, **-я**, *n.* przysięganie się, zaklinanie się.
Ро́штейнъ, **-а**, *m.* rubryka.
Роща, **-и**, *f.* gaj, zarośle.
Ращене́ніе, **-я**, *n.* wypuszczanie kiełka, wyrastanie.
Ращёный, **-ая**, **-ое**, *adj.* mający kiełek wypuszczony.
†**Ращёнъ**, v. **Сковоро́дникъ**.
†**Рта**, v. **Лѣ́жа**.
Ртѣ́ченіе, **-я**, *n.* upor.
Ртѣ́читься, *v. r.* upierać się.
Ртѣ́чливый, **-ая**, **-ое**, *adj.* uparty. [gęba.
Ртище, **-а**, *m. augm.* wielka
Ртово́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* gębny.
Ртýтить, *v. a.* żywém srebrem powlekać, pobielać.
Ртýтный, **-ая**, **-ое**, *adj.* z żywego srebra, z merkuryuszu; merkuryalny.
Ртуть, **-и**, *f.* żywe srebro; merkuryusz; rtęć; ucłaщённая ртуть, v. **Кало́мѣль**.
Ртученіе, **-я**, *n.* pokrywanie, powlekanie żywém srebrem.
Руба́ка, **-и**, *m.* rębacz, zawadyak. [hebel ciesielski.
Руба́нокъ, **-нка**, *m. dim.* mały
Руба́нъ, **-а**, *m.* hebel ciesielski.
Руба́ха, **-и**, *f.* koszula.
Руба́чъ, v. **Руба́ка**.
Рубашёнка, **-и**, *f.* koszulisko.
Руба́шечка, **-и**, *f. dim.* koszulka.
Руба́шечный, **-ая**, **-ое**, *adj.* koszulowy. [szulisko.
Руба́шища, **-и**, *f. augm.* ko-
Руба́шка, **-и**, *f. dim.* koszula, koszulka; (*fig.*) v. **Оста́ться** (**въ** руба́шкѣ); **Пусто́й** (**въ** одно́й руба́шкѣ); §. **своя́** руба́шка ближе́ къ тѣлу, własna koszula bliższa ciału. [ukraińczyk.
†**Рубе́жникъ**, **-а**, *m.* granicznik,
Рубе́жный, **-ая**, **-ое**, *adj.* graniczny, ukrainny.
Рубе́жъ, **-а**, *m.* granica.
Рубе́цъ, **-бца́**, *m.* karb; obrąbek; blizna, szram, kresa; (*reticulum*), czep, drugi żołądek u zwierząt przeżuwających. [binowy.
Рубинный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ru-
Рубиновый, **-ая**, **-ое**, *adj.* rubinowy.
Рубинъ, **-а**, *m. Miner.* rubin.
Рубить, *v. a.* rąbać, ciąć; siekać; *Milit.* rąbać, ciąć (mieczem, pałaszem); дождь рубитъ, deszcz leje, pada.
Рубище, **-а**, *n.* łachmany.
Рубка, **-и**, *f.* rąb, zrąb, rąbanie.
Рублёвникъ, **-а**, *m.* rubel srebrny.
Рублёвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* rublowy; wartości rubla.
Рубле́ніе, **-я**, *n.* rąbanie, siekanie.
†**Рубленникъ**, **-а**, *m.* cieśla.
Рубликъ, **-а**, *m. dim.* rubelek.
Рубль, **-я**, *m.* rubel (moneta); §. v. *sub*: **Ша́пка**.
Ру́брика, **-и**, *f.*, v. **Ва́пъ**.
Рубцева́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pełen blizn, szwów.
Рубцы́, **-о́въ**, *m. pl.* flaki.
Рубча́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* łłobkowany, karbowany.
Ру́бчикъ, **-а**, *m. dim.* mała blizna; v. **Ру́бецъ**.
†**Рубъ**, **-а**, *m.*, v. **Ру́бище**.
†**Руга**, **-и**, *f.* 1. odzież płócienna; 2. obrok; płaca duchowna od parafian w pieniądzach *lub* zbożu dawana.
Руга́ніе, **-я**, *n.* łajanie; łżenie, szkalowanie.
Руга́тель, **-я**, *m.* szyderca, urągacz; szkaliciel, szkalownik, łżyciel.
Руга́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* szyderski, urągliwy, szydliwy; zelżywy, obelżywy.
Руга́тельство, **-а**, *n.* szyderstwo, urągliwość; zelżywość, obelżywość; łajanie.
Руга́ть, *v. a.* łajać, szkalować, łżyć; **-ся**, *v. r.* szydzić z kogo, urągać się; łżyć się; łajać się.
Руда́, **-ы́**, *f.* 1. ruda, kruszec; **желѣ́зная руда́**, ruda żelazna; **свинцо́вая руда́**, ruda ołowianna; 2. krew'. [się.
Руденѣ́ть, *v. n.* mineralizować
Рудникъ, **-а**, *m.* kopalnia.
Рудничный, **-ая**, **-ое**, *adj.* od kopalni. [rudny, od rudy.
Рудно́й, (**-ы́й**), **-ая**, **-о́е**, *adj.*
Рудожёлтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* rudożółty. [kopalny.
Рудоко́пный, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Рудоко́пня, **-и**, *f.* kopalnia.
Рудоко́пщикъ, **Рудоко́пъ**, **-а**, *m.* górnik.
Рудоко́пь, v. **Рудоко́пня**.
Рудоно́тка, **-и**, *f.* puścikrewka.
Рудоно́тный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do krwi puszczania służący; rydonótne rożki, bańki.
Рудоно́тъ, v. **Кровопуска́тель**.
Рудо-но́сный, **-ая**, **-ое**, *adj.* rudziasty, kruszczysty; **рудоно́сныя го́ры**, rudne góry; **-сло́віе**, **-я**, *n.* metallurgia, nauka o metallach, o rudach, o górnictwie; **-сло́вный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* metallurgiczny; **-сло́въ**, **-а**, *m.* metallurg, umiejętny koło metalów i ich dobywania; **-творе́ніе**, **-я**, *n.* mineralizacya; **-творить**, *v. a.* mineralizować.
Рудяни́ть, *v. a.* krwią broczyć.
Рудяный, **-ая**, **-ое**, *adj.* krwawy, krwawny, skrwawiony.
Ружёйникъ, **-а**, *m.* rusznikarz, puszkarz, płatnerz.
Ружёйный, **-ая**, **-ое**, *adj.* rusznicziy, fiintowy, karabinowy, od broni, do broni należący; **ружёйный замо́къ**, zamek od broni;

ружéйный мáстеръ, rusznikarz, puszkarz, płatnerz; ружéйный вы́стрѣлъ, wystrzał z fuzyi, z flinty, wystrzał flintowy, karabinowy; ружéйная, -ой, *s. f.* kowalnia płatnerska, puszkarnia.

Ружéйня, -и, *f.* puszkarnia, kowalnia płatnerska, warsztat puszkarski.

Ружьё, -á, *n.* broń, karabin, fuzya, flinta; стоя́ть въ ружьё, подъ ружьёмъ, stać pod bronią; положи́ть ружьё, złożyć broń; къ ружью! *Milit.* do broni!

Ружьецо́, -á, *n. dim.* karabinek, fuzyjka, flintka.

Ружьишко, -á, *n.* karabinisko.

Ружьище, -а, *n. augm.* karabinisko, karabin wielki, fuzya wielka, flinta wielka.

Рукá, -й, *f.* 1. ręka; изъ рукъ въ ру́ки, z rąk w ręce; z ręki w rękę; взять кого́-либо подъ-руки, wziąć kogo pod rękę, (pod pachę); прогу́ливаться съ кѣмъ, взя́вшись по́дъ-руки, spacerować z kim, wziąwszy się pod ręce, (pod pachy); э́то ему́ съ рукá, to mu (jest) po ręce, na rękę; э́то ему́ и на руки *abo* ему́ пришло́ э́то по рукѝ, to mu właśnie bardzo po ręce, na rękę, dogodnie; on z tego kontent; держа́ть кого́-либо въ рукáхъ, trzymać kogo krótko; surowo z kim postępować; гляде́ть изъ чьихъ рукъ, zależeć od kogo; сказа́ть что подъ рукóю, *powiedzieć co pod ręką, skrycie, tajemnie; быть подъ рукóю (*we grze kart:*) być przed ręką; *it.* быть пéредъ рукóю, за рукóю, въ рукѣ, być za ręką, pierwszą rękę mieć; онъ дéрзокъ на руки, on bij zabij, bijak, rębacz; онъ не чи́стъ на руки, on ma długie ręce, on lubi kraść; онъ всѣ дѣлаетъ на скóру (лёгкую) рýку, on wszystko robi od ręki, lekko, jako tako, leda jako, byle zbyć; съ лёгкой рукѝ, w samą porę, w szczęśliwą godzinę; э́то прóсто изъ рукъ вонъ, to niepojętnie, tego nawet wyobrazić sobie nie można; изъ пéрвыхъ рукъ, z pierwszéj ręki; товáръ пéрвой рукѝ, towar z pierwszéj ręki, pierwszego gatunku; по пра́вую рýку, po (na) prawéj ręce; na prawéj stronie; na prawéj; по лѣ́вую рýку, po (na) lewéj ręce, na lewéj stronie, na lewéj; *it.* v. Наложи́ть, Подать (рýку); Нагрѣ́ть, Опуска́ть, Поднима́ть, Марáть, Умыва́ть (рýки); Набúть (себѣ́ рýки); Прибира́ть (къ рукáмъ); Удáрить (по рукáмъ); Переда́ть (на́ руки); Идти́, Сходи́ть, Сдать, Сбыть (съ рукъ); Загреба́ть (чужи́ми рукáми); — 2. ręka, pociąg ręki w pismie, wzór pisma; э́то не его́ рукá, to pismo nie jego ręki; то on nie pisał; §. рукá рýку мóетъ, ręka rękę myje; jeden potrzebuje drugiego. [kawek.

Рукáвецъ, -вца, *m. dim.* rę-

Рукáвица, -ы, *f.* rękawica z jednym tylko palcem; *it.* v. *sub*: Еди́ный (§.).

Рукавичка, -и, *f. dim.* rękawiczka z jednym tylko palcem.

Рукавúчникъ, -а, *m.* rękawiczník. [kawiczny, rękawiczkowy.

Рукавúчный, -ая, -ое, *adj.* rę-

Рукавúще, -а, *m. augm.* rękawiczysko.

Рукáвный, -ая, -ое, *adj.* rękawowy, od rękawa.

Рукавóкъ, -вка́, **Рукавóчекъ**, -чка, *m. dim.* rękawek, rękaweczek.

†**Рукавочка**, v. **Рукавичка.**

Рукáвъ, -á, *m.* 1. rękaw; жить спустя́ рукавá, postępować sobie niedbale; *it.* v. Жить; 2. kiszka skórzana u sikawek ogniowych; 3. мéльничный рукавъ, pytel młyński; 4. matnia, sam wór u niewodu; v. Матня́; 5. łacha, odnoga rzéki; 6. (*u zwierząt odżuwających:*) pierwszy żołądek, żwacz, żwadło (*rumen*); 7. *Anat.* máточный рукавъ, pokrowiec macicznу, pochwa macicy, (kanał błonisty).

Рукáстый, -ая, -ое, *adj.* 1. duże *lub* długie ręce mający; 2. lubiący cudze przywłaszczać; chciwy, łakomy.

Руко-бúтье, -бúтье, -я, *n.* 1. uderzenie ręką, danie ręki (na znak wiary), umowa, zobowiązanie się uroczyste przez podanie sobie rąk; 2. zaręczyny; **-блýдіе**, -я, *n.* samogwałt, samołoztwo, onanizm; **-блýдникъ**, -а, *m.* samołożnik, onanista; **-блýдный**, -ая, -ое, *adj.* samogwałtny, samołożny; **-блýдство**, v. Рукоблýдіе; **-блýдствовать**, *v. n.* sam z sobą psotę pełnić; **-вóдецъ**, -дца, v. Руководи́тель; **-водúтель**, -я, *m.* przewodnik; **-водúтельница**, -ы, *f.* przewodniczka; **-водúтельный**, -ая, -ое, *adj.* przewodniczy; **-водúтельство**, -а, *n.* przewodnictwo, dozór; **-водúтельствовать**, -ся, v. Руководи́тельствовать, -ся; **-водúть**, -ся, v. Руководи́ствовать, -ся; **-вóдственный**, -ая, -ое, *adj.* przewodniczy; **-вóдство**, -а, *n.* przewodnictwo, dozór; nauczenie, nauka; rys jakiéj nauki, zasady; руководство къ геоме́тріи, zasady geometryi; **-вóдствовать**, *v. a.* prowadzić, przewodniczyć, być przewodnikiem (komu w czém); **-ся**, *v. p.* być prowadzonym; †**-воложе́ніе**, v. Рукоположе́ніе; **-гада́ніе**, **-гада́тель**, v. Хиромáнтія, Хиромáнтикъ; **-дѣ́йствіе**, **-дѣ́йство**, -а, *n. Eccl. sl.*, v. Хирургія; **-дѣ́лье**, -я, *n.* robota ręczna; **-дѣ́льникъ**, -а, *m.* rękodzielnik, trudniący się robotą ręczną; **-дѣ́льница**, -ы, *f.* rękodzielniczka, trudniąca się robotą ręczną; **-дѣ́льничать**, *v. n.* trudnić się robotą ręczną; **-дѣ́льность**, -и, *f.* pracowitość, umiejętność różnych robot ręcznych; **-дѣ́льный**, -ая, -ое, *adj.* pracowity, umiejący roboty ręczne; **-дѣ́лыня**, -и, *f.* rękodzielnia, miejsce gdzie ręczne roboty odbywają; **-дѣ́льство**, **-дѣ́льствовать**, v. Рукодѣ́лье, Рукодѣ́льничать; **-мéсленникъ**, **-мéсленница**, **-мéсленничать**, **-мéсленный**, v. Ремéсленникъ, Ремéсленница, *etc.*; **-мéсло**, -á, *n.* rzemiosło; v. Ремéсло́; **-мóйникъ**, -а, *m.* myjnica, miednica, naczynie do rąk umywania; **-мóйничекъ**, -чка, *m. dim.* myjniczek, miedniczka; **-носи́ть**, *v. a. Eccl. sl.* nosić na rękach; **-пáшный**, -ая, -ое, *adj.* pięściowy; рукопашный бой *abo* рукопашная, -ой, *s. f.* bój pięściowy, bicie się pięściami.

Рýкопашь, -и, *f.* bój pięściowy, bicie się pięściami.

Руко-писáніе, -я, *n. Eccl. sl.* podpis, rękopismo, cyrograf; **-писный**, -ая, -ое, *adj.* rękopisowy, rękopismowy. [nuskrypt.

Рýкопись, -и, *f.* rękopis, ma-

Руко-плéсканіе, -я, *n.* oklask, poklask; **-плескáтель**, -я, *m.* klaskacz, ten co oklaski daje; **-плескáтельный**, -ая, -ое, *adj.* oklazkowy, poklaskowy; рукоплескательныя одобре́нія, oklaski, poklaski; **-плескáть**, *v. n.* rękami klaskać, przyklaskiwać, w ręce bić, oklaski dawać, okrywać oklaskami kogo; **-подáтельство**, -а, *n. Eccl. sl.* jałmużna; **-полáганіе**, v. Рукоположе́ніе; **-полагáть**, **-положи́ть**, *v. a.* кого́-либо, wkładać, włożyć ręce na kogo; рукополагáть кого́ во свящéнника, во свящéнники, wyświęcać, wyświęcić kogo na kapłana; **-ся**, *v. p.* być wyświęcanym, wyświęconym; **-положе́ніе**, -я, *n.* во свящéнники, rąk wkładanie duchowne, chirotonia, wyświęcenie, poświęcenie na kapłana; **-положи́ть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Рукополагáть, -ся; **-помоще́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.* wspomożenie; **-прикла́дство**, -а, *n.* stwierdzenie, poświadczenie podpisem; **-прикла́дствованіе**, -я, *n.* stwierdzanie, poświadczanie podpisem; **-прикла́дствовать**, *v. a.* stwierdzać, poświadczać podpisem; **-прикла́дчикъ**, -а, *m.* świadek podpisany; **-прикла́дчица**, -ы, *f.* świadek kobieta podpisana; **-прикла́дываніе**, -я, *n.* stwierdzenie, poświadczenie podpisem; **-простёртіе**, -я, *n. Eccl. sl.* rozpostarcie rąk; **-пу́ты**, -ъ, *f. pl. Eccl. sl.* pęta na ręce; **-свѣ́чникъ**, -а, *m.*, v. Лучи́на, (*chara vulgaris*); **-сѣ́ченіе**, -я, *n. Eccl. sl.*, v. Рýкопашь; **Руко-творéніе**, -я,

n. Eccl. sl. 1. rzecz ręką zrobiona; 2. bałwan, posąg pogański; **Рукотворе́нный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* ręką zrobiony; рукотворе́нная, -ыхъ, *pl. subst.* bałwany, posągi pogańskie; **-цвѣтъ**, v. Левкóй (золотоцвѣтный); **-я́тіе**, -я, *n. Eccl. sl.* 1. imanie, chwytanie ręką; 2. snop, snopek; **-я́тка**, -и, *f.* rękojeść, rączka u czego; **-я́ть**, -и, *f. Eccl. sl.* 1. snop, snopek; 2. v. **Рукоя́тка**.

Рулевóй, (-ы́й), -ая, -óе, *adj.* stérowy, rudlowy; рулевóй, -аго, *s. m.* stérnik.

Рула́да, -ы, *f. Mus.* kurant.

Руль, -я́, *m.* rudel, stér.

Ру́льный, -ая, -ое, *adj.* w rolkę, w trąbkę zwinięty; ру́льный таба́къ, tytuń w rolkach.

Ру́ля, -и, *f.* rola, rolka, zwitek tytuniu. [kropek bussoli.

Румбъ, -а, *m. Mar.* jedna z 32

Ру́мпель, -я, *m. Mar.* drąg stéru.

Румъ, -а, *m.* rum, wyskok z soku trzciny cukrowéj, destylowany. [*gare*), żmijowiec Włoski.

Румя́на, -ы, *f. Bot.* (*echium vul-*

Румя́неніе, -я, *n.* rumienienie, różowanie.

Румя́нецъ, -нца, *m.* rumieniec, rumianość twarzy; лёгкій румя́нецъ, rumieniec przesuwający się po twarzy.

Румя́нить, *v. a.* rumienić, rumianym czynić, czerwienić, różować; **-ся**, *v. r.* różować się.

Румя́нка, v. Румя́на.

Румя́ность, -и, *f.* rumianość, czerwoność twarzy.

Румя́нство, -а, *n. Eccl. sl.* rumiana, świeża cera twarzy.

Румя́нце, -а, *n.* okrążek cyckowy, kołko cyckowe.

Румя́ны, -ъ, *f. pl.* róż; ба́бьи румяны, v. Румя́на.

Румя́ный, -ая, -ое, *adj.* rumiany, czerwony; румя́ная щёки, policzki rumiane; румя́ная трава́, v. Румя́на.

Румя́нѣть, *v. n.* rumienieć, rumienić się, rumianym się stać.

Рундýкъ, -а, *m.*, **Рундучёкъ**, -чка́, *m. dim.* miejscie wzniosłe; wyniesienie ze stopniami. [tról.

Рундъ, -а, *m. Milit.* ront, pa-

Рунистый, -ая, -ое, *adj.* kosmaty, obrosły; gęsty.

Ру́нный, -ая, -ое, *adj.* runowy, wełniany; stadami pływający (o rybach); ру́нный ходъ ры́бы, stadny ciąg ryb.

Руно́, -а́, *n.* 1. runo, skóra z wełną; wełna owcza; золотóе руно́, złote runo; о́рденъ золотáго руна́, order złotego runa; 2. ciąg, stado, pasmo ryb jednego rodzaju, jakiemi są (*np.* śledzie); ры́ба ходи́ть рунáми, ryby ciągną stadami; 3. - ropóxy, wiązka grochu z łodygami.

Руноно́сный, -ая, -ое, *adj.* runonośny, noszący runo, owczą wełnę.

Ру́ны, -ъ, *f. pl.* pismo Runiczne, pismo dawnych narodów.

Ру́нышко овéчье, v. Вѣ́треница.

Рупа́съ, -а, *m.* narzędzie do przebijania skał, kamieni.

Ру́поръ, -а, *m.* trąba głosowa.

Русáкъ, -а, *m.* siwy zając.

Русáлка, -и, *f.* nimfa, Najada, Dryada, Rusałka.

Русáльная недѣ́ля, *f.* tydzień przed Zielonemi świątkami.

Русáчій, -ья, -ье, *adj.* od siwego zająca.

Ру́сло, -а, *n.* łoże, koryto; ру́сло рѣки́, koryto, łoże rzéki.

Русобородый, -ая, -ое, *adj.* mający rudą brodę, rudobrody.

Русова́тый, -ая, -ое, *adj.* rusowaty, nieco rudy. [rudy.

Ру́сый, -ая, -ое, *adj.* rusy,

Русѣ́ть, *v. n.* 1. stawać się rudym, rusowacieć; 2. ruśnieć, rusinem zostawać.

Ру́та, -ы, *f. Bot.* (*ruta*), ruta; луговая ру́та, (*thalictrum flavum*), rutka żółta, stulisz, wrzodowiec; стѣнная, ка́менная ру́та, (*asplenium ruta muraria*), ruta skalna, zanokcica; луговáя ру́та, v. Дыма́нка (аптéчная); лѣсна́я, Сиби́йская ру́та, v. Сплóтникъ.

Ру́тный, -ая, -ое, *adj.* ruciany, od ruty ziela.

Ру́хлость, -и, *f.* kruchość.

Ру́хлый, -ая, -ое, *adj.* kruchy.

Рихлѣ́ть, *v. n.* kruszeć.

Ру́хлядной, -аго, *s. m.* mający dozór nad sprzętami, ruchomościami klasztornemi.

Ру́хлядный, -аго, *s. f.* do towaru futrzanego należący.

Ру́хлядь, -и, *f.* 1. ruchomości, sprzęty; 2. мя́гкая ру́хлядь, futra, towar futrzany.

Рухляко́вый, -ая, -ое, *adj.* margielowy.

Рухля́къ, -а, *m. Miner.* margiel.

Ру́хнуть, *v. n.*, **Ру́хнуться**, *v. r. perf.* runąć się, obalić się, oberwać się; потолóкъ ру́хнулся, sufit, pułap oberwał się.

†**Ручáй**, v. Ручёй.

Ручáніе, -я, *n.* rękojmia.

Ручáтель, -я, *m.* ręczyciel, poręczyciel.

Ручáтельница, -ы, *f.* ręczycielka, poręczycielka. [ręczący.

Ручáтельный, -ая, -ое, *adj.*

Ручáтельство, -а, *n.* rękojmia, zaręczenie, kaucya.

Ручáться, *v. r.* ręczyć, zaręczyć, dać rękojmię, zaręczenie.

†**Ручевина**, -ы, *f.* bagno, miejsce bagniste. [**Ручéйный**.

Ручевóй, (-ы́й), -ая, -óе, v. Ручéйный.

Ручеёкъ, -чейка́, **Ручеёчекъ**, -чка, *m. dim.* strumyk, rzéczka.

Ручéй, -чья, *m.* strumień.

Ручéйникъ, -а, *m. Bot.* (*fontinalis*), mech rzéczny. [mieniowy.

Ручéйный, -ая, -ое, *adj.* stru-

Ручи́ща, -и, *f. augm.* ręczysko, wielka ręka.

Ру́чка, -и, *f.* 1. *dim.* rączka; 2. rączka, ucho u naczynia jakiego.

Ручникъ, -а, *m.* ręcznik.

†**Ру́чница**, -ы, *f.* rusznica, rusznica, gatunek ręcznéj strzelby, muszkiet, pułhak.

Ручно́й, (-ы́й), -ая, -óе, *adj.* 1. ręczny, do ręki należący; ручна́я ба́ба, szlaga, tłuk brukarski; *it.* ручно́й заклáдъ (движимости), zastaw ręczny; 2. oswojony, ugłaskany.

†**Ру́чня**, -и, *f.* garść. [skany.

†**Ручь**, -и, *f.* zastaw ręczny.

†**Ручьевина**, v. Ручевина.

Ручьи́стый, -ая, -ое, *adj.* strumieniasty. [strumieniami.

Ручьи́ться, *v. r.* lać się, płynąć

Ру́шать, *v. a. pop.* krajać, rznąć.

Ру́шеніе, -я, *n.* zburzenie, rozwalenie. [niszczyciel.

Ру́шитель, -я, *m.* burzyciel,

Ру́шительница, -ы, *f.* burzycielka, niszczycielka.

Ру́шить, *v. a.* rozwalać, niszczyć; burzyć, niepokoić, trwożyć, narusząć spokojność; **-ся**, *a*) *v. p.* być rozwalanym, burzonym; *β*) *v. r.* rozwalać się, obalać się, niszczyć się, burzyć się; *przerywać się, zrywać się; *między ними ру́шилась дру́жба, między niemi zerwała się przyjaźń.

Рцы, (dawniejsze nazwisko głoski Rossyjskiéj:) **Р**.

Ры́ба, -ы, *f.* ryba; мёлкая ры́ба, v. Мелюзга́; летýчая ры́ба *H. n.* (*exocetus evolans*), latawiec, ryba; лу́нная ры́ба, v. Зя́тникъ (лу́нный); бѣ́шеная ры́ба, v. Желѣ́зница; §. ни ры́ба, ни мя́со, ni ryba, ni mięso; ni pachnie, ni śmierdzi; ni to, ni owo.

Рыбáкъ, -а́, *m.* rybak; §. рыбакъ рыбакá ви́дитъ издалекá, *albo* рыбакъ рыбакá далéко въ плéсѣ ви́дитъ, jaki kto sam jest, z takim rad przestawa, swój do swego lgnie, równy równemu rad.

Рыбáрскій, -ая, -ое, *adj.* rybacki, do rybaka należący.

Рыбáрство, v. Рыболóвство.

Рыбáрь, -я, *m. Eccl. sl.* rybak.

Рыбáцкій, -ая, -ое, *adj.*, **Рыбáчій**, -ья, -ье, *adj.* rybacki, rybitwi.

Рыбáчка, -и, *f.* rybaczka.

Рыбéнный, -ая, -ое, *adj.* rybi; ры́бенныя кости, rybie ości.

Ры́бина, -ы, *f.* 1. ryba; 2. orczyk; ры́бины, *pl.* orczyki.

Ры́бистый, -ая, -ое, *adj.* ry-bny, wiele ryb mający.

Ры́бица, -ы, *f. dim.* rybka.

Ры́вища, -и, *f. augm.* rybisko, wielka ryba.

Ры́бій, -ья, -ье, *adj.* rybi; ры́бій клей, rybi kléj; ры́бья трава́, ры́бья смерть, v. Рыболóвъ-трава́.

Ры́бка, -и, *f. dim.* rybka, rybeczka; золотáя ры́бка, v. Чебáкъ (золотóй).

Ры́бникъ, -а, *m.* rybiarz, co rybami handluje.

Ры́бный, -ая, -ое, *adj.* 1. rybny; ры́бный рядъ, rybne jatki; ры́бный столъ, ры́бное кушанье & ры́бное, -аго, *s. n.* rybne jedzenie; 2. rybny, wiele ryb mający.

Рыбо-ло́вный, -ая, -ое, *adj.* rybołowny, rybacki; рыболо́вная сѣть, sieć na ryby; **-ло́вство**, -а, *n.* rybołowstwo; **-ло́въ**, -а, *m.* 1. rybołow, rybak; 2. *H. n.* v. Чайка; **-ловъ-трава́**, *Bot.* (*piscidia*), smorzewka; **-описа́ніе**, -я, *n.*, v. Ихтіоло́гія; **-промы́шленникъ**, -а, *m.* handlujący rybami, rybak; **-промы́шленность**, -и, *f.* handel rybami, rybactwo; **-ѣ́дъ**, -а, *m.* rybojad, żywiący się rybami; **-ядѣ́ніе**, -я, *n.* jedzenie ryb.

Рыга́ніе, -я, *n.* czkanie, odbijanie żołądka.

Рыга́ть, *v. n.* czkać, odbijać się, mieć głośne odbijanie żołądka; **-ся**, *v. r. impers.* odbija się po jedzeniu.

Рыгну́ть, *v. n.*, **-ся**, *v. r. semelf.* czknąć, mieć głośne od bijanie żołądka.

Рыго́та, -ы, *f.* czkawka, odbijanie się żołądka.

Рыда́ніе, -я, *n.* szlochanie, płakanie, szlochy, płacz, lament.

Рыда́тельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* płaczliwy, żałosny, lamentujący. [płakać, lamentować.

Рыда́ть, *v. n.* szlochać, rzewnie

Рыда́нъ, -а, *m.* rydwan, gatunek powozu starożytnego.

Рыжа́къ, -а́, *m.* 1. włosy lisowate mający; 2. zwierzę z lisowatemi włosami; koń lisowaty, bułany.

Рыжебо́родый, -ая, -ое, *adj.* czerwonobrody, rudobrody, lisowaty. [lisowatość.

Рыжева́тость, -и, *f.* rudawość,

Рыжева́тый, -ая, -ое, *adj.* rudawy, lisowaty. [sów).

Ры́жесть, -и, *f.* rudość (włosów).

Рыжёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* zupełnie rudy, lisowaty.

Рыжечалый, -ая, -ое, *adj.* (o *koniach*:) rydzawy, jasnocisawy; рыжечалая ло́шадь, rydzawy, jasnocisawy koń.

Ры́жикъ, -а, *m.* (*agaricus deliciosus*), rydz (bedłka).

Ры́жикъ-трава́, v. Рѣзуха.

Ры́жичекъ, -чка, *m. dim.* rydzek.

Ры́жій, -ая, -ее, *adj.* rudy, rusy, lisowaty; ры́жая ло́шадь, koń lisowaty, bułany.

Рыжо́къ, -жка́, *m.* czknienie, odbicie się głośne.

Рыжѣ́ть, *v. n.* stawać się rudym, lisowatym, lisieć.

Рызь, -и, *f.*, **Рызе́цъ**, -зца́, *m.*, *it. pl.* ры́зи, рызцы́, v. Ве́рша.

Рыка́ніе, -я, *n.* ryczenie.

Рыка́ть, *v. n.* ryczeć.

Рылѣ́йный, -ая, -ое, *adj.* kobzowy. [na kobzie.

Рылѣ́йникъ, -а, *m.* grający

Рылѣ́йница, -ы, *f.* grająca na kobzie. [rydlik, łopatka.

Рылецъ, -льца, *m. Eccl. sl.*

Ры́ло, -а, *n.* ryj, morda, pysk.

Ры́льникъ, v. Львиноустъ.

Рыльце, -а, *n.* 1. *dim.* ryjek, mordka, pyszczek; 2. dziobek, nosek (u naczynia); 3. *Bot.* льви́ное ры́льце, v. Одува́нчикъ.

Рылѣ, -ѣ́й, *f. pl.* lira; игра́ть на рылѣхъ, grać na lirze.

Рыла́стый, -ая, -ое, *adj.* ryjkowaty, pyskaty.

Рынъ, -а, *m.* kółko żelazne do przywiązywania lin; якорный рынъ, kółko do przewleczenia kierszt aka.

Ры́нда, 1. *s. f.* uderzenie w dzwon okrętowy na obiad; 2. *s. m.* giermek. [targowisko.

Ры́нокъ, -нка, *m.* rynek, targ,

Ры́ночный, -ая, -ое, *adj.* rynkowy, targowy, targowiskowy.

Ры́нуться, *v. r.* runąć, zwalić się, rzucić się, buchnąć.

Рысакъ, -а́, *m.* kłusak.

Рысачёкъ, -чка́, *m. dim.* kłusak mały. [młody ryś.

Рысёнокъ, -нка, *m.* ryśiątko,

Рысистый, -ая, -ое, *adj.* dobrze kłusujący.

Рысій, -ья, -ье, *adj.* rysi; *fig.* ры́сье зрѣ́ніе, bystry wzrok; *it.* ры́сій бѣгъ, kłus.

Ры́сканіе, -я, *n.* 1. włóczenie się, wałęsanie się; 2. kłusowanie.

Ры́скать, *v. n.* 1. włóczyć się, wałęsać się; 2. kłusować, kłusać.

Рыскну́нъ, -а, *m.* włóczęga; *it.* v. Непосе́дъ. [cząca się.

Рыскну́нья, -и, *f.* kobieta wió-

Рыскучій, -ья, -ье, *adj.* (o *psach myśliwych*:) prędko biegający. [dki bieg.

Рыскъ, -а, *m.* (*w myśliw.*:) prę-

Рысца́, -и́, *f. dim.* kłusik.

Рысь, -и, *f.* 1. kłus; 2. *H. n.* (*lynx*), ryś, (zwierzę).

Рытвина, -ы, *f.* wyrwa, bróżda od deszczowéj wody.

Ры́тіе, -я, *n.* rycie, kopanie.

Рыть, *v. a.* ryć, kopać; przewracać, przetrząsać; **-ся**, *a) v. r.* grzebać (jak *np.* kura); *β) v. p.* być rytym, kopanym, kopać się.

Рыхлить, *v. a.* pulchnym robić.

Рыхлова́тый, -ая, -ое, *adj.* nieco pulchny.

Рыхлость, -и, *f.* pulchność.

Рыхлый, -ая, -ое, *adj.* pulchny.

Рыхлѣ́ть, *v. n.* pulchnieć.

Рыцарски, *adv.* po rycersku.

Рыцарскій, -ая, -ое, *adj.* rycerski.

Ры́царство, -а, *n.* rycerstwo.

Ры́царь, -я, *m.* rycerz.

Рычагъ, -а́, *m.* drąg do dźwigania, dźwignia, lewar.

Рычажёкъ, -жка, *m. dim.* drążek do dźwigania, lewarek.

Рычажный, -ая, -ое, *adj.* lewarowy; *cfr.* Рычагъ. [Рыкать.

Рыча́ніе, Рыча́ть, v. Рыканіе,

Рьяность, -и, *f.* popędliwość, zapalczywość.

Рьяный, -ая, -ое *adj.* popędliwy, zapalczywy, [cy.

Рѣденькій, -ая, -ое, *adj.* dosyć rzadki, niegęsty. [wka.

Рѣдечка, -и, *f. dim.* rzodkie-

Рѣдечный, -ая, -ое, *adj.* rzodkiwowy, rzodkiwiany; рѣдечный сокъ, sok rzodkowiany. [gęstość.

Рѣдиана, -и́, *f.* rzadkość, nie-

Рѣдить, *v. a.* rzedzić, rzadzić, rozrzedzać, rzadkim czynić.

Рѣдкій, -ая, -ое, *adj.* rzadki, niegęsty; rzadki, nieczęsty, niepospolity.

Рѣдко, *adv.* rzadko, niegęsto; rzadko, nieczęsto; рѣдко, да мя́тко, §. nie często, ale dobrze.

Рѣдковато́й, -ая, -ое, *adj.* rzadkawy, nieco rzadki.

Рѣдковолосый, -ая, -ое, *adj.* rzadkowłosy, mający rzadkie, niegęste włosy.

Рѣдкость, -и, *f.* rzadkość, niegęstość; rzadkość, nieczęstość, niepospolitość; rzecz rzadka.

Рѣдня́на, -ы, *f.* rzadkie płótno.

Рѣдня́ный, -ая, -ое, *adj.* z rzadkiego płótna zrobiony.

Рѣдь, v. **Рѣдня́на**.

Рѣдька, -и, *f. Bot.* (*raphanus*), rzodkiew.

Рѣдьконникъ, -а, *m.*, **Рѣдько́вня**, -и, *f.* liść rzodkwiany, nać od rzodkwi. [rzodkiew.

Рѣдьчища, -и, *f. augm.* wielka

Рѣдѣніе, -я, *n.* rzednienie.

Рѣдѣть, *v. n.* rzadzieć, rzedzieć, rzednieć, rzadkim się stawać.

Рѣдя́га, -и, *f.* wór od siana.

Рѣжа, -и, *f.* sieć z szerokiemi okami. [*cfr.* **Рѣдкій**.

Рѣже, *adv. compar.* rzadziéj;

Рѣжи, -е́й, *f. pl.* rodzaj tratew pod mosty wielkie.

Рѣжикъ, -а, *m.*, v. **Рѣу́ха**.

Рѣжуха, -и, *f.*, v. **Крессъ** (сѣ́ялный).

Рѣзака, -и, *m.* 1. rznąć, siec lubiący; 2. zawadyjak, bijak, rębacz.

Рѣзакъ, -а́, *m.* 1. rzezak, strugacz, olśnik; 2. krój (u pługa).

Рѣзанецъ, -нца, *m.*, v. **Лукъ** (рѣзанецъ).

Рѣзальщикъ, -а, *m.* 1. krajczy; 2. patroszyciel, co ryby patroszy. [janie.

Рѣзаніе, -я, *n.* rznięcie, kra-

Рѣсань, -и, *f.* pieniążek dawny najmniejszy Rossyjski.

Рѣзатель, v. **Рѣзальщикъ**.

Рѣзать, *v. a.* 1. rznąć, krajać; 2. rzezać, zarzynać, zabijać; 3. рѣзать на ка́мнѣ, на мѣди, rznąć, wyrzynać na kamieniu, na miedzi; у меня рѣжетъ въ животѣ, mam rznięcie w brzuchu; — *fig.* онъ пра́вду рѣжетъ, śmiało mówi

gada) bez ogródki; nie obwija słów w bawełnę (w papierki); –ся, *a*) *v. r.* bić się, zabijać się, zarzynać się; (*o zębach:*) v. Пропѣ́ливаться; *β*) *v. p.* być krajanym, rzniętym, wyrzynanym, *etc.*

Рѣзвиться, *v. r.* swawolować.

Рѣзвость, –и, *f.* swawola, żywość, rzeźwość.

Рѣзвýнъ, –а, *m.* swawolnik, żywy, rzeźwy. [żywa, rzeźwa.

Рѣзвýнья, –и, *f.* swawolnica,

Рѣзвýха, **Рѣзвýшка**, v. Рѣзвýнья.

Рѣзвый, –ая, –ое, *adj.* swawolny, żywy, rzeźwy; рѣзвая лóшадь, koń raczy, prędki, szybki.

Рѣзвя́къ, v. Рѣзвýнъ.

†**Рѣзень**, –зня, *m.* odkrajany kawałek czego.

Рѣзе́нъ, –зна́, *m.* rylec; dłóto szyncerskie; kółeczko do rznięcia pasztetów; (*u zwierząt niektórych:*) przednie zęby gryzące; *it.* v. Рѣза́къ. [siekacz.

Рѣзка, –и, *f.* 1. rznięcie; 2.

Рѣзкій, –ая, –ое, *adj.* (*o wiatrze, o głosie:*) zimny, ostry, przerażający, przenikliwy; (*w malarstwie:*) рѣзкія тѣни, cienie przerywane; рѣзкія слова́, słowa uszczypliwe.

Рѣзкость, –и, *f.* ostrość.

Рѣзни́ца, –ы, *f.* rzeźnica, rzeźarnia, szlachtuz.

Рѣзно́й, (–но́й), –а́я, –о́е, *adj.* rzeźbowy, rzeźbiarski; рѣзна́я рабóта, robota rzeźbiarska.

Рѣзна́, –ы́, *f.* rzeź.

†**Рѣзовникъ**, **Рѣзовщецъ**, v. Лихоимецъ. [Лихоимство.

†**Рѣзовнúніе**, **Рѣзовúство**, v.

Рѣзчикъ, v. Рѣщикъ.

†**Рѣзъ**, –а, *m.* 1. v. Лúхва; 2. v. Рѣзь (1). [на (1).

Рѣзы, –óвъ, *m. pl.*, v. Новúны.

Рѣзь, –и, *f.* rznięcie, ból wewnętrzny; y negó рѣзь въ живóтѣ, (on) ma rznięcie w brzuchu; рѣзь въ кишкáхъ, v. Колúка.

Рѣзьбá, –ы́, *f.* rznięcie, wyrzynanie, rzeźba; rzecz wyrznięta,

Рѣка, –ы́, *f.* rzéka. [wyryta.

†**Рѣнь**, –и, *f.*, v. О'тмель.

Рѣпа, –ы, *f. Bot.* (*brassica rapa*), rzepa.

Рѣпица, –ы, *f.* 1. rząp', ogon bydlęcy bez sierci; 2. (*u ptaków:*) bąbel na kuperku.

Рѣпище, –и, *f. augm.* wielka rzepa. [pole rzepne.

†**Рѣпище**, –а, *n.* rzep(n)isko,

Рѣпка, –и, *f.* 1. *dim.* rzepka, mała rzepa; 2. v. Ежъ (морскóй).

Рѣпникъ, –а, *m.* 1. rosada rzepna; 2. rzepisko, pole rzepne; 3. polewka, zupa z rzepy i kaszy.

Рѣпный, –ая, –ое, *adj.* rzepny.

Рѣпня́, –ы́, *f.*, v. Рѣпникъ (3).

Рѣпóвникъ, –а, *m.*, v. Суренúца (2).

Рѣпчатый, –ая, –ое, *adj.* rzepiasty, do rzepy podobny.

Рѣснúца, **Рѣснúчный**, v. Рѣснúца, *etc.* [ność; przyzwoitość.

Рѣснотá, –ы́, *f. Eccl. sl.* rzetelność.

Рѣхнýться, v. Ряхнýться.

Рѣченька, –и, *f. dim.* rzéczka.

Рѣчúвистый, **Рѣчúстый**, –ая, –ое, *adj.* wymowny.

Рѣчка, –и, *f. dim.* rzéczka.

Рѣчнóй, (–ны́й), –áя, –óе, *adj.* rzéczny; рѣчна́я водá, woda rzéczna; рѣчна́я мóва, mowa. [czna.

Рѣшáть, **Рѣшúть**, *v. a. perf.* 1. wyrokować, zawyrokować, wydać wyrok; 2. rozwiązać (zagadnienie); 3. *Eccl. sl.* oswobodzić, uwolnić; –ся, *a*) *v. r.* postanowić sobie co, zdecydować się; *β*) *v. p.* być (za)wyrokowanym; być rozwiązanym.

Рѣшéніе, –я, *n.* wyrok, decyzya; rozwiązanie. [łata dachowa.

Рѣшéтина, **Рѣшетúна**, –ы, *f.*

Рѣшетúть, *v. a.* łacić, łatami pokrywać; рѣшетúть кровлю, dach łatami pokryć; рѣшетúть стѣны, przybijać łaty lub trzcinę pod tynk.

Рѣшетúще, –а, *n. augm.* rzeszocisko. [roszt.

Рѣшётка, –и, *f.* krata, kratka;

Рѣшётникъ, –а, *m.* rzeszotarz, przetacznik.

Рѣшётный, –ая, –ое, *adj.* rzeszotny, przetakowy; sitny; рѣшётная мукá, mąka sitna, pytlowana. [tak, sito, pytel.

Рѣшето, –á, *n.* rzeszoto, przeРѣшетообрáзный, –ая, –ое, *adj.* do rzeszota, do sita podobny.

Рѣшёточка, –и, *f. dim.* krateczka.

Рѣшёточный, –ая, –ое, *adj.* kratowy, kratkowy, rosztowy.

Рѣшетцó, –а, *n. dim.* rzeszotko, przetaczek, sitko, siteczko.

Рѣшётчатый, –ая, –ое, *adj.* kraciany, na kształt kratek; kratkowy, w kratki.

Рѣшúмость, –и, *f.* odwaga, stałe przedsięwzięcie; rozwiązanie (zadania). [rozstrzygacz.

Рѣшúтель, –я, *m.* rozprawca,

Рѣшúтельно, *adv.* stanowczo, pewno, niezawodnie.

Рѣшúтельность, –и, *f.* stanowczość, pewność.

Рѣшúтельный, –ая, –ое, *adj.* odważny, zdecydowany, postanowiony, stanowczy, pewny.

Рѣшúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub:* Рѣшáть, –ся. [townik.

Рѣщúкъ, –а, *m.* rzeźbiarz, ry-

Рѣзнie, –я, *n.* bystre płynienie (wody); wianie gwałtowne (wiatru); pchanie, popychanie.

Рѣяти, **Рѣнути**, *v. a. Eccl. sl.* pchać, popychać, popchnąć.

Рѣять, **Рѣнуть**, *v. n.* 1. (*o wodzie:*) bystro płynąć; 2. (*o wiatrze:*) wiać silnie, gwałtownie; –ся, *v. r.* rwać się, szarpać się, rzucać się, rzucić się na kogo lub na co. [(miesiąc).

Рюень, –я, *m. Eccl. sl.* wrzesień

Рюжи, –ъ, *f. pl.* (*na białem morzu:*) rybna sieć, niewod.

Рюнить, *v. n. pop.* płakać.

Рюнúца, –и, *f. augm.* kieliszysko.

Рюнка, –и, *f.* kieliszek.

Рюночка, –и, *f. dim.* kieliszeczek. [liszkowy.

Рюночный, –ая, –ое, *adj.* kie-

Рябенькій, –ая, –ое, *adj.* nieco dziobaty, ospowaty.

Рябéцъ, –бцá, *m. H. n.* (*trutta*), pstrąg, (ryba).

Рябúкъ, –а, *m.* 1. statek wodny śpiczasty; 2. płócienny kitel, parciak.

Рябúна, –ы, *f.* 1. jarzębina, jarzębowa jagoda; *Bot.* (*sordus aucuparia*), jarząb, (drzewo); 2. v. Рябúнка (1).

Рябúнка, –и, *f.* 1. blizna, dziobek po ospie; 2. *Bot.* (*achillea*), v. Тысячехúстникъ; рябúнка дúкая, v. Пúжма.

Рябúнникъ, –а, *m.* 1. jarzębina, drzewo jarzębowe; 2. *H. n.*, v. Дроздъ (желтоносый).

Рябúновка, –и, *f.* wódka jarzębinowa.

Рябúновый, –ая, –ое, *adj.* jarzębowy, jarzębinowy.

Рябúть, *v. impers.* ćmić się; рябúть въ глазáхъ, ćmi się w oczach.

Рябка, v. Куропáтка.

Рябовáтость, –и, *f.* mała dziobatość. [nieco dziobaty.

Рябовáтый, –ая, –ое, *adj.*

Рябóй, –áя, –óе, *adj.* dziobaty, ospowaty; *it.* pstry.

Рябость, –и, *f.* dziobatość.

Рябчиковый, –ая, –ое, *adj.* jarząbkowy.

Рябчикъ, –а, *m.* 1. *H. n.* (*tetrao bonasia*), jarząbek, (ptak); полевóй рябчикъ, (*perdrix*), kuropatwa; 2. *Bot.* (*fritillaria*), korona. [чикъ (1).

Рябъ, –а, *m. Eccl. sl.*, v. Рябúна.

Рябый, v. Рябóй.

Рябь, –и, *f.* 1. (†), v. Рябчикъ (*H. n.*); 2. v. Вьюнокъ (2. *Bot.*); 3. małe pieniące bałwany.

Рябѣть, *v. n.* 1. stawać się dziobatym; 2. (*o wodzie:*) rzucać małe pieniące bałwany.

Рявца, –ы, *f. H. n.* (*cottus scorpio*), ropuchoryb, (ryba morska). [2. (†), testament.

†**Рядá**, –ы, *f.* 1. v. Договóръ;

Рядúть, *v. a.* 1. godzić, najmować; *it.* v. Подряжáть, Нанимáть; 2. stroić, ubierać; 3. (†), przyrządzać, przygotowywać; 4. (†), przysposabiać; –ся, *a*) *v. r.* umawiać się, godzić się, ugodę robić; *it.* v. Договáриваться (3); 2. stroić się, ubierać się; 3. (†), przygotowywać się, przysposabiać się; *β*) *v. p.* być godzonym, najmowanym. [porządku.

Рядно, *adv. Eccl. sl.* podług

Рядный, –ая, –ое, *adj.* umówiony, ugodzony, zgodzony;

ря́дная, -ой, *abo* ря́дная запись, (†), spis rzeczy posagowych.

†**Рядовичъ**, -á, *m.* (†), 1. prosty człowiek; 2. rozjemca, rozeznawca, rozprawca, pośrednik; 3. Сидѣлецъ.

Рядово́й, -áго, *s. m.* żołnierz prosty. [dem.

Рядко́, **Ря́дкомъ**, *adv.* rzę-

Ря́дчикъ, -а, *m.* ten co umawia, godzi, godziciel.

Рядъ, -а, *m.* 1. rząd, szereg; 2. jatki; 3. (†), urządzenie, rozporządzenie, ustanowienie; 4. (†), umowa, ugoda, kontrakt.

Ря́женіе, -я, *n.* 1. najmowanie, godzenie; 2. ubieranie, strojenie.

Ря́женый, -ая, -ое, *part. p.* 1. najęty, ugodzony, umówiony; 2. ubrany, ustrojony; сы́женый и ря́женый, kawaler losem na męża przeznaczony.

Ря́пуха, **Ря́пушка**, -и, *f. H. n.* (*salmo maraenula*), mrzana, (ryba).

Ря́са, -ы, *f.* 1. szata, suknia księża; 2. *Bot.*, v. Черева́ца (болотная). [księża.

Ря́сенка, -и, *f. dim.* sukienka

Ря́ска, v. **Ря́сенка** & **Ря́са** (2).

Ря́сна, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. frędzla u sukni kobiecéj; 2. v. Ресни́ца.

Ря́ха, -и, *f.* lubiąca stroje.

Ряхну́ться, *v. r. perf.* zwaryować, oszaleć.

С.

Савда́къ, **Саадъ**, v. **Сайда́къ**.

Сабанъ, -а, *m.* pług o dwóch kołach.

Са́белька, -и, *f. dim.* szabelka.

Са́бельникъ, -а, *m. Bot.* (*iris*), kosaciec. [bełny, od szalbi.

Са́бельный, -ая, -ое, *adj.* sza-

Сабина, -ы, *f.*, **Сабинникъ** обыкновенный, v. **Можжевельникъ** (Казацкій).

Са́блища, -и, *f. augm.* szablisko.

Са́бля, -и, *f.* 1. szabla; 2. *H. n.*, v. Чехо́ня; 3. (*Bot.*), v. Ме́чникъ (3).

Сабля́нка, v. **Мечъ-рыба**.

Сабу́рный, **Сабу́ровый**, -ая, -ое, *adj.* aloesowy.

Сабу́ръ, -а, *m. Bot.* (*aloe*), aloes.

Савакуно́къ, -а, *m.*, v. **Ракоѣдка**.

Са́ванъ, -а, *m.* koszula śmiertelna, czecheł, giezło.

Савао́ъ, -а, *m.* zastępy; Господь Савао́ъ, Господа́ Богъ Савао́ъ, Pan Zastępów, Bóg Zastępów. [**дорожникъ**.

Савасціа́на, -ы, *f.*, v. **Присадка**, -и, *f. H. n.* (*anas hiemalis*), kaczka zimówka.

Саврасско, -а, *m.* koń maści jasnogniadéj w żółtą wpadającéj.

Саврасый, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach*:) maści jasnogniadéj w żółtą wpadającéj; саврасая ло́шадь, v. Саврасско.

Сага, -и, *f.* 1. tradycya; v. Сказа́ніе; 2. v. Са́го.

Са́го, *s. indecl.* sago.

Са́говый, -ая, -ое, *adj.* z sago, od sago; саговое дерево, са́говая пальма, v. Са́го.

Саговое дерево, v. **Са́го**.

Саданёй, -я, *m.*, v. **Тѣмбра**.

Са́дикъ, -а, *m. dim.* sadek, sadeczek, ogródek, ogródeczek.

Садитель, -я, *m.* sadziciel.

Сади́ть, *v. a.* sadzić; **-ся**, *v. r.* siadać, siąść, usiąść, sieść; сади́ться за работу, sieść do roboty; зая́ц сади́тся на заднія но́ги, zając siada na śledne nogi; 2. osiadać; 3. (*o tkaniach*:) kurczyć się, zbiegać się, zbiegnąć się, zstępować się, zsiadać się, stawać się waższym; v. Сѣда́ться.

Сади́ще, -а, *n. augm.* sadzisko, ogrodzisko.

Са́дка, -и, *f.* 1. sadzenie roślin; 2. zstąpienie się, zbiegnicnie się (*np.* sukna); 3. *Chem.* osad, opadnienie.

Са́дкій, -ая, -ое, *adj.* (*o suknie, etc.*:) kurczący się, zbiegający się, zstępujący się.

Садо́вый, -ая, -ое, *adj.* sadzowy, sadzawiczny; садо́вая ры́ба, ryba sadzowa, sadzawiczna, z sadu. [ścierać skórę.

Са́дить, *v. a.* sednić, osednіać,

Садно́, -а, *n.* sadno, sedno, odsednienie, starcie skóry, odparzelina, v. Ocisk.

Садо́віе, -я, *n. coll. Eccl. sl.* ogrodowiny, warzywo, jarzyna.

Садо́вникъ, -а, *m.* sadownik, ogrodnik.

Садо́вница, -ы, *f.* 1. żona sadownika, ogrodnika; 2. ogrodnica.

Садо́вничать, *v. n.* sadownictwem, ogrodnictwem się trudnić.

Садо́вническій, -ая, -ое, *adj.* sadowniczy, ogrodniczy; садо́вническій ножъ, nóż ogrodowniczy. [**дво́ническій**.

Садо́вничій, -ья, -ье, v. **Садо́вный**, v. **Садо́вый**.

Садо́вня, -и, *f. prov.* rośliniarnia, trebauz, ciepłodom, wygrzewnia.

Садово́децъ, -дца, *m.* zajmujący się ogrodnictwem.

Садоводственный, -ая, -ое, *adj.* sadowniczy, ogrodowniczy; садово́дственное искусство, sztuka ogrodnicza; ogrodnictwo.

Садоводство, -а, *n.* ogrodnictwo. [ogrodnik.

Садово́дъ, -а, *m.* sadownik,

Садо́вый, -ая, -ое, *adj.* sadowy, ogrodowy.

Са́докъ, -дка, *m.* 1. sadzawka, sadz rybny; 2. sadz na ptastwo, ptaszyniec, ptaszarnia.

Садо́чекъ, -чка, *m. dim.*, v. **Са́докъ**.

Садъ, -а, *m.* 1. sad, ogród; 2. (†), v. Сады́къ (1. 2).

Са́ечка, -и, *f. dim.* gatunek bułeczki.

Са́ечникъ, -а, *m.* bułecznik, co bułki piecze.

Са́ечница, -ы, *f.* bułecznica, co bułki piecze.

Са́ечный, -ая, -ое, *adj.* bułkowy, bułeczny; са́ечная мука, mąka na bułki.

Са́жа, -и, *f.* sadza; Голла́ндская са́жа, sadza holenderska; са́жа са́жею; *fig.* czarny jak sadze. [(1. 2).

Са́жалка, -и, *f.*, v. **Садо́къ**

Са́жалка, -и, *f.* sadzawica, sadz ruchomy na ryby.

Са́жальный, -ая, -ое, *adj.* służący do wsadzenia w piec chlebów.

Са́жальщикъ, -а, *m.* wsadzacz.

Са́жальщица, -ы, *f.* wsadzaczka.

Са́жаніе, -я, *n.* wsadzanie rośliny; wsadzanie chleba w piec; wsadzanie ryb do stawu.

Сажа́ть, *v. a.* 1. sadzać, posadzić (kogo); сажа́ть хлѣбъ въ печь, wsadzać chléb do pieca; – дерéвья, sadzić drzewiny; – куръ на яица, sadzić kury na jaja.

Саждéніе, -я, *n.* sadzenie, zasadzanie. [sadzona.

Саженёнецъ, -нца́, *m.* cebula

Сажéніе, v. **Са́жаніе**.

Саженный, -ая, -ое, *adj.* sążniowy.

Са́женный, -ая, -ое, *adj.* wsadzony. [(miara).

Са́жень, **Сажéнь**, -и, *f.* sążeń,

Сазáница, -ы, *f.* mięso karpie.

Сазáній, -ья, -ье, *adj.* karpiowy.

Сазáнъ, -а, *m. H. n.* (*varietas cyprini carpionis*), odmiana karpia, ryba podobna do karpia.

Сáйга, -и, *f. H. n.* (*antilope*), jasnosiwiec, gatunek kozy dzikiéj.

Сáйгакъ, -а, *m. Bot.* (*doronicum*), kozi korzeń.

Сáйгачій, -ья, -ье, *adj.* należący do girafy; сайгачій кóрень, v. Сáйгакъ.

†**Сáйдакъ**, -а, *m.* sajdak, kołczan na łuk i strzały.

Сáйка, -и, *f.* bułka.

Сáккосъ, -а, *m.* zwierzchnia szata arcybiskupa.

Саксýрки, -рокъ, *f. pl. prov.* skóry owcze, baranki z długą wełną czarną, siwą.

Сакъ, -а, *f.* worek siatkowy do wyjmowania ryb z sadzu.

Салáзки, -зокъ, *f. pl.* sanki małe. [saneczki małe.

Салáзочки, -чекъ, *f. pl. dim.*

Салáкуша, **Салáкушка**, -и, *f. H. n.* (*cluppea sprattus*), śledź mały; serdel. [serdelowy.

Салáкушный, -ая, -ое, *adj.*

Саламáндра, -ы, *f. H. n.* (*lacerta salamandra*), salamandra.

Салáта, -ы, *f.* lemieszka.

Салáтникъ, -а, *m.* salaterka, naczynie do sałaty.

Салáтница, -ы, *f.* salaterka.

Салáтный, -ая, -ое, *adj.* sałaciany, sałatowy.

Салáть, -а, *m. Bot.* (*lactuca sativa*), sałata ogrodowa. [jem.

Сáленіе, -я, *n.* pocieranie łojem.

Сáленый, -ая, -ое, *adj.* łojony, łojem pocierany, smarowany.

Сáлить, *v. a.* łoić, łojem pocierać, smarować; **-ся**, *α*) *v. r.* walać się łojem; *β*) *v. p.* być łojonym.

Сáло, -а, *n.* łój, sadło.

Саломóнова печáть, v. **Кунéна.**

Салóпница, -ы, *f.* żebraczka chodząca po domach za jałmużną. [łopowy.

Салóпный, -ая, -ое, *adj.* sa-

Салóпъ, -а, *m.* salopa.

Салотóпный, -ая, -ое, *adj.* łojotopny; салотóпный котёлъ, kocieł do topienia łoju.

Салотóпня, -и, *f.* łojotopnia.

Салотóпъ, -а, *m.* łojotopca, co łój topi.

Салфéтка, -и, *f.* serweta.

Салфéточка, -и, *f. dim.* serwetka. [kant serwet.

Салфéточникъ, -а, *m.* fabry-

Салфéточный, -ая, -ое, *adj.* serwetny, serwetowy.

Сáльникъ, -а, *m.* 1. *Anat.* (*omentum*), siatka, błonka kiszki pokrywająca; 2. potrawa z wątroby i płuc posiekanych; 3. *Bot.*, v. **Жирнолúстка.**

Сáльница, -ы, *f.*, v. **Свербигузъ.** [łojowy.

Сáльничный, -ая, -ое, *adj.*

Сáльный, -ая, -ое, *adj.* łojowy, sadłowy; сáльная свѣча, świeca łojowa; сáльная перепóнка, v. **Сáльникъ** (*Anat.*); сáльная трава, v. **Жирнолúстка**; сáльный кóрень, v. **Свербигýзъ.**

Салютáція, -и, *f.*, v. **Салютъ, Салютовáніе.** [towanie.

Салютовáніе, -я, *n. Milit.* salu-

Салютовáть, *v. a. Milit.* salutować.

Салютъ, -а, *m. Milit.* salutacya, wystrzały z dział na powitanie lub na uczczenie.

Самбýковый, v. **Бузúнный.**

Самбýкъ, -а, *m.*, v. **Бузúна** (чёрная).

Самглавъ лýнный, v. **Лунáрыба.** [другъ).

Самдрýгъ, v. *sub*: **Самъ** (самъ-

Самéецъ, -мцá, *m.* samiec.

Сáмка, -и, *f.* samka, samica.

†Самобóрецъ, -рца, v. **Поединщикъ.** [nek.

†Самобóрство, -а, *n.* pojedy-

Само-бóрствовать, *v. a.* pojedynkować; **-брáтъ**, -а, *m. Eccl. sl.* brat rodzony; **-бытность**, -и, *f.* samobytność; **-бытный**, -ая, -ое, *adj.* samobytny; **-бытствовать**, *v. n.* być samobytnym; **-вáрецъ**, -рца, *m. dim.* samowarek; **-вáрчикъ**, v. **Самовáрецъ**; **-вáръ**, -а, *m.* samowar; **-видецъ**, -дца, *m.* świadek (na)-oczny, oczywisty; **-видица**, -ы, *f.* kobieta świadek oczny; **-вúдный**, -ая, -ое, *adj.* sam widzący; **-властвованіе**, -я, *n.* samowładanie; **-властвовать**, *v. n.* samowładać; **-властецъ**, -тца, **-властúтель**, -я, *m.* samowładzca; **-властительница**, -ы, *f.* samowładczyni; **-властительство**, v. **Самовластвованіе**; **-властіе**, -я, *n.* samowładność; **-властный**, -ая, -ое, *adj.* samowładny; **-вóліе**, -я, *n.* samowolność; **-вóльникъ**, -а, *m.* swawolnik, samowolny; **-вóльница**, -ы, *f.* samowolna, swawolnica; **-вóльничать**, *v. a.* działać, postępować samowolnie, podług swojéj woli; **-вóльничество**, -а, *n.* samowolność, swawolstwo; **-вóльно**, *adv.* samowolnie, swawolnie; zuchwale; **-вóльный**, -ая, -ое, *adj.* samowolny, swawolny; zuchwały; **-вóльство**, -а, *n.* 1. samowolność; 2. v. **Самовóліе**; **-вóльствовать**, v. **Самовóльничать**; **-вóльщина**, -ы, *f. pop.* zbiór ludzi rozpustnych; **-глáсная бýква**, v. *sub*: **Глáсный** (глáсная б.); **-двúгъ**, -а, *m.* samoruch, samobrot; **-двúжный**, -ая, -ое, *adj.* samodzielny; **-держáвецъ**, -вца, v. **Самодержецъ**; **-держáніе**, -я, *n.* samowładztwo; **-держáвный**, -ая, -ое, *adj.* samowładny; **-модержáвный государь**, v. **Самодéржецъ**; **-дéржецъ**, -жца, *m.* samowładca; **-дéржица**, -ы, *f.* samowładczyni; **-довóльный**, -ая, -ое, *adj.* przestający na swojém; **-довóльство**, -а, *n.* dowolność, dostatek; **-дѣйственный**, -ая, -ое, *adj.* samodzielny, działający sam z siebie; **-дѣйствіе**, -я, *n.* samodzielność; **-дѣльщина**, -ы, *f.* samodziałka; **-законіе**, -я, *n. Eccl. sl.* samowładztwo; **-законный**, -ая, -ое, *adj.* samowładny; **-званецъ**, -нца, *m.* samozwaniec; **-званство**, -а, *n.* samozwaństwo; **-истина**, v. **Акціóма**; **-личность**, -и, *f.* osobistość; **-личный**, -ая, -ое, *adj.* osobisty; **-лóвная снасть**, v. **Самолóвъ** (1); **-лóвъ**, -а, *m.* samołówka, łapka; **-любъ**, -а, **-любецъ**, -бца, *m.* samolub, siebielubiec, egoista; **-любúвый**, -ая, -ое, *adj.* samolubny; **-любіе**, -я, *n.* samolubstwo, miłość własna; **-мúтельный**, -ая, -ое, *adj.* zarozumiały, uprzedzony o sobie; **-мѣніе**, -я, *n.* zdanie o sobie uprzedzone; **-надѣянность**, -и, *f.* zarozumiałość; **-надѣянный**, -ая, -ое, *adj.* zarozumiały; **-нрáвіе**, -я, *n.* charakter właściwy; **-нрáвный**, -ая, -ое, *adj.* mający charakter o sobie właściwy; **-отверженіе**, -я, *n.* zaprzanie się; **-отреченіе**, -я, *n.* zrzeczenie się czego; **-пáлъ**, -а, *m.* samopał, gatunek dawnéj strzelby; **-произволéніе**, -я, *n.* dobra wola, własna chęć; **-произвольность**, -и, *f.* dobrowolność, samowolność; **-произвóльный**, -ая, -ое, *adj.* dobrowolny, samowolny; **-прáлка**, -и, *f.* kołowrotek; **-рóдка**, -и, *f.* samorodek, płód rodzimy; **-рóдность**, -и, *f.* samorodność; **-рóдный**, -ая, -ое, *adj.* samorodny; **-рóдокъ**, -дна, *m.*, v. **Саморóдка**; **-ручно**, *adv. Eccl. sl.* własnoręcznie; **-сáдка**, -и, *f.* sól na jeziorach sama się krystalizująca, samosadka; **-сáдочный**, -ая, -ое, *adj.* samosadny; самосáдочная сóль, v. **Самосáдка**; **-сохранéніе**, -я, *n.* ocalenie; **-стóятельность**, -и, *f.* udzielność istoty; samobytność; niezawisłość; niezależność; niepodległość; **-стóятельный**, -ая, -ое, *adj.* niezawisły; niezależny; niepodległy; samobytny; udzielny co do istoty; † samoistny; **†-стрѣлъ**, -а, *m.* samostrzał, łuk z cynglem, kusza.

Самость, -и, *f.* (= себялюбіе), samolubstwo, samolubność, siebielubność, kochanie siebie samego.

Само-судность, **-судный**, v. **Само-управство**, **-управный**; **-сýдъ**, -а, *m.* samowolne przyswojenie, przywłaszczenie sobie prawa jakiego; *it.* v. **Самоуправство**; **-сѣвка**, -и, *f.* 1. żyto samo przez się wyrastające; 2. machina do siania zboża; **-убíйственный**, -ая, -ое, *adj.* samobójczy; **-убíйство**, -а, *n.* samobójstwo; **-убíйца**, -ы, *s. c.* samobójca (*s. m.*), samobójczyni (*s. f.*); **-увѣренность**, -и, *f.* zarozumiałość, ufność w sobie; **-увѣренный**, -ая, -ое, *adj.* ufający w siebie samego; **-угóдіе**, -я, *n.* dogodzenie swoim chuciom; **-угóдливый**, -ая, -ое, *adj.* dogadzający swoim chuciom, żądzom; **-угóдникъ**, -а, *m.* człowiek dogadzający swoim chuciom, żądzom; **-угóдный**, -ая, -ое, *adj.* dogadzający sam sobie; **-угóдствовать**, *v. n.* dogadzać swoim chuciom, żądzom; dogadzać sam sobie; **-управно**, *adv.* samorządnie, samowolnie; **-управный**, -ая, -ое, *adj.* samorządny, samowolny; **-управство**, -а, *n.* własna pomoc; samorządność; **-управствовать**, *v. n.* samowolnie postępować; **-учéніе**, -я, *n.* samouctwo, nauczenie się czego bez obcéj pomocy; **-учúтель**, -я, *m.* samouk, co sam siebie uczy; **-учка**, -и, *s. c.* samouk, samouczny (*s. m.*), samouczna (*s. f.*); **-хвалка**, -и, *f.* samochwałka, samochlubska; **-хвалъ**, -а, *m.* samochwał, samochwalca, samochwaleo, samochlub, samochlubca, samochlubiec, samochlubski; **Само-хвáльство**,

–а, *n.* samochwalstwo, samochlubstwo; **Само-хвальствовать**, *v. n.* chwalić siebie samego, chełpić się; **–цвѣтный**, **–ая**, **–ое**, *adj.* (*o kamieniach:*) naturalnego koloru, niefarbowany; **–чертъ**, *v.* Пантографъ; † **–чиніе**, *v.* Самоуправство, Самозако́ніе; † **–чинникъ**, **–а**, *m.* samorządny, samowolny, sam swój, sobie pan; **–чинный**, *v.* Самоуправный, Самово́льный; **–чинствовать**, *v. n.* sam swoim być, sobie panem być; *v.* Самоуправствовать, Самово́льствовать.

Самшитовой, **–ая**, **–ое**, *adj.* bukszpanowy; самшитовое дѣрево, *v.* Самшитъ. [bukszpan.

Самшитъ, **–а**, *m. Bot.* (*buxus*), **Самъ**, **–ъ́**, **–о́**, *pron.* sam, jeden tylko; она́ сама́ не знаетъ, что дѣлаетъ, ona sama nie wie co czyni; само́ собо́ю разумѣется, samo przez się rozumie się; онъ сего́дня самъ не сей, on dziś sam swój nie jest; самъ-другъ, samowtór, sam z jednym jeszcze; самъ-мѣстъ, samoszóst, sam z pięcią drugiemi, *etc.*

Са́мый, **–ая**, **–ое**, *pron.* sam, istotny; тотъ са́мый, ten sam; та самая, ta sama; въ самую средину, w sam środek; э́то са́мая и́стина, to sama prawda; вотъ са́мыя его́ слова, oto są istotne jego słowa; попасть въ са́мое се́рдце, trafić w samo serce; са́мый лу́чшій, (*superl.*) najlepszy; самый учёный, najuczeńszy.

Сангвиникъ, **–а**, *m.* człowiek krwisty. [krwisty, krwawy.

Сангвинический, **–ая**, **–ое**, *adj.*

Сандаленье, **–я**, *n.* farbowanie sandałowém drzewem, sandałowemi drzazgami.

Сандалить, *v. a.* far ować sandałowém drzewem, sa dałowemi drzazgami. [lekka.

Сандалецъ, **–льца**, *m.* nawa

Сандалiе, **–я**, *n. Eccl. sl.* sandały, (rodzaj obuwia składającego się z saméj podeszwy).

Сандалъ, **–а**, *m.* 1. *Bot.* (*lignum sandalum*), sandał, drzewo sandałowe; 2. farba z drzewa sandałowego.

Сандальный, **–ая**, **–ое**, *adj.* sandałowy, od sandału, z sandału zbrobiony; сандальная краска, farba z drzewa sandałowego.

Сандовъ, **–а**, *m. prov.* rodzaj bosaka. [oknem.

Сандрикъ, **–а**, *m.* gzems nad

† **Сани**, **–е́й**, *f. pl.* sanie, sanki; ѣзда, катанье въ саняхъ, jazda, przejażdka saniami, sanna; §. не въ свои́ сани не садись, do czegoć nie, temu daj pokój; nie wtrącaj się w cudze rzeczy.

Санникель, **–я**, *m.*, *v.* Лечуха (1).

Санки, **–нокъ**, *f. pl. dim.* sanki.

Санникъ, **–а**, *m.* 1. rzemieślnik, który sanie, sanki robi; 2. koń zaprzężony do sanek.

† **Санничій**, **–аго**, *m.* u dawnych Carów urzędnik nad zimowemi pojazdami.

Са́нный, **–ая**, **–ое**, *adj.* saniowy, sankowy, sanny; са́нный путь, droga sanna.

Сановитость, **–и**, *f.* kształtność, okazałość, wspaniałość.

Сановитый, **–ая**, **–ое**, *adj.* kształtny, okazały, wspaniały; znakomity, znamienity, dostojny.

Сановникъ, **–а**, *m.* urzędnik znakomity, dostojnik; magnat.

Сановный, **–ая**, **–ое**, *adj.* znaczny urząd lub dostojeństwo mający. [lub.

† **Самолюбецъ**, **–бца**, *m.* samo-

Са́ночки, **–чекъ**, *f. dim.* saneczki; *it. v. sub*: Кататься (§).

Са́ночный, **–ая**, **–ое**, *adj.* sankowy.

Санъ, **–а**, *m.* 1. dostojeństwo, godność; 2. *v.* Оса́нка.

Са́па, **–ы**, *f.* 1. *Fortf.* podkop, koszokop; 2. *H. n.* (*abramis ballerus*), bleja, (ryba).

Сапажу, *s. indecl.*, **v. Обезья́на** (долгохвостая).

Сапёрный, **–ая**, **–ое**, *adj.* saperski, od saperów. [hawerz.

Сапёръ, **–а**, *m. Milit.* sapér,

Сапировать, *v. n.* podkopywać, przekopywać.

Сапиро́вка, **–и**, *f.* podkopywanie, przekopywanie.

Сапо́гъ, **–а**, *m.* bót, [skorznia, *cfr.* chodak]; сапоги́, *pl.* bóty, [skorznie, *cfr.* chodaki]; §. *v. sub*: Промѣнивать & Обиѣть.

Сапожёкъ, **–жка**, *m. dim.* bócik, [skórzenka, *cfr.* chodaczek]; сапожки́, *pl.* bóciki, [skórzenki, *cfr.* chodaczki]; сапожки́, *pl.*, же́нскіе сапожки́, bóciki damskie, półbóciki; Марьины сапожки́, *v.* Башмачёкъ (Марьинъ).

Сапожи́ще, **–а**, *m. augm.* bócisko, [skorznisko, chodaczysko].

Сапожки́, **–овъ**, *m. pl.*, *v. sub*: **Сапожёкъ.**

Сапожникъ, **–а**, *m.* szewc.

Сапожница, **–ы**, *f.* szewcowa, (szewczka?).

Сапожничанье, **–я**, *n.* szewstwo, szewskie rzemiosło.

Сапожничать, *v. n.* szewstwo robić, trudnić się szewstwem, [szewczyć, szewcować?].

Сапожнический, **–ая**, **–ое**, *adj.* szewczy, szewski.

Сапожничество, **–а**, *n.* szewstwo, rzemiosło szewskie.

Сапожничиха, **–и**, *f.* szewcowa, żona szewca.

Сапожничій, **–ья**, **–ье**, *v.* Сапожнический.

Сапожный, **–ая**, **–ое**, *adj.* bótowy, należący do bóta; сапо́жный крючёкъ, rożókъ, owcug, narzędzie do wciągania bótów; сапожный рядъ, kramy szewskie; сапо́жный мастеръ, szewc (majster). [–ая, –ое, *adj.* szafirowy.

Сапфи́рный, **Сапфи́ровый**, **Сапфиръ**, **–а**, *m. Miner.* szafir.

Сапъ, **–а**, *m.* 1. nosacizna, żołzy; 2. *v.* Сапа (1).

Сапу́нъ, **Сапу́нья**, **v. Сопу́нъ**, **Сопу́нья.** [pka.

Сарае́цъ, **–райца**, *m. dim.* szo-

Сара́й, **–я**, *m.* szopa; сарай для дровъ, дровяны́й, szopa składowa na drzewo, drwalnia; капётный сара́й, wozownia; пожа́рный сара́й, szopa, wozownia na sikawki, sprycownia; сѣнно́й сара́й, szopa ku zachowaniu siana, [*na Litwie* =] odryna.

Сара́йный, **–ая**, **–ое**, *adj.* szopny, od szopy. [pka, mała szopa.

Сара́йчикъ, **–а**, *m. dim.* szo-

Сара́йще, **–а**, *m. augm.* szopisko, szopsko.

Сарана́, **–ы**, *f. Bot.* (*lilium*), lilia; красная сарана, Турецкая сарана, (*lilium martagon*), lilia zawojek.

Саранча́, **–и́**, *f. H. n.* (*gryllus locusta*), szarańcza; большая, перелётная, (*gr. migratorius*), szarańcza przelotna, wędrowna; тучa саранчи́, chmura szarańczy.

Саранчеѣдецъ, **–дца**, *m.* szarańczojedz.

Сарафанница, **–ы**, *f.* wieśniaczka, włościanka sarafan nosząca.

Сарафа́нный, **–ая**, **–ое**, *adj.* sarafanowy, od sarafana.

Сарафа́нъ, **–а**, *m.*, **Сарафа́счикъ**, **–а**, *m. dim.* sarafan, szlafrok, długa suknia kobieca.

Сарачи́нское пшено́, *n. Bot.* (*onyza sativa*), ryż.

Сарбака́нъ, **–а**, *m.* trąba stentorejska, tuba akustyczna.

Сардина, **–ы**, **Сардинка**, **–и́**, *f.*, **Сарди́нъ**, **–а**, *m. H. n.* (*clupea sardina*), sardyna, sardynka.

Сарди́й, **–я**, *m. Miner.* sardyk, karniol, (kamień drogi).

Сардо́никсъ, **–а**, *m. Miner.* sardonik, sardonich, (kamień drogi cielistéj maści).

Сардони́ческій, **–ая**, **–ое**, *adj.*, *v.* Злобонасме́шливый.

Сардъ, *v.* **Сарди́й.**

Саребара́ковый, **–ая**, **–ое**, *adj.* z potażu Astrachańskiego.

Саребара́къ, **–а**, *m.* potaż Astrachański.

Сарга́, **–и**, *f.* szarsza, saja, rasa, rasza, (gatunek materyi).

Сарже́вый, **–ая**, **–ое**, *adj.* szarszowy, rasowy, raszowy. [słowo.

Сарка́змъ, **–а**, *m.* uszczypliwe

Саркокóлла, **–ы**, *f.* łysy sok, gatunek żywicy; *cfr.* Bieluga; *v.* Бѣлымо́къ.

Сарони́къ, **Сарони́ца**, *v.* Сраниникъ, Сраница.

Сарсапарилъ, **–и**, *f. Bot.* (*smilax sarsaparilla*), sarsaparylla, kolcowoj lekarski.

Сарсапарильный, **–ая**, **–ое**, *adj.* z sarsaparylli, kolcowojowy.

Сарынь, **–и**, *f. prov.* chałastra,

holota, czereda, zgraja; v. Сво́лочь. [*buteo*), rarog.

Сары́чъ, -а, *m. H. n.* (*falco*

Сассапари́ль, Сассапари́льный, v. **Сарсапари́ль, Сарсапари́льный.** [sassafrasowy.

Сассафра́совый, -ая, -ое, *adj.*

Сассафра́съ, -а, *m. Bot.* (*sassafras officinalis*), sassafras, (drzewo). [duch, djabeł, szart, bies.

Сатана́, -и́, *m.* szatan, zły

Сатани́нскій, -ая, -ое, *adj.* szatański, djabelski.

Сатани́нщина, -ы, *f.* szatańst-wo, djabelstwo, djablizna.

Сатани́ть, *v. n.* szatańsko, djabelsko postępować.

Сати́ра, -ы, *f.* satyra.

Сати́рикъ, -а, *m.* satyryk, satyropis. [satyryczny.

Сатири́ческій, -ая, -ое, *adj.*

Сати́ръ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*argus*), satyr; 2. *Bot.* satyr mużeckiй, v. **Ятры́шникъ**; 3. *Mythol.* Satyr.

Сатра́пъ, -а, *m.* satrapa, wielkorządzca prowincyi u Persów.

Сатурнъ, v. **Чаберъ.**

Сатка, v. **Сабка.**

Сафи́ръ, v. **Сапфи́ръ.**

Сафло́ръ, -а, *m.* 1. kobaltokrusz palony; 2. *Bot.*, v. **Желтя́нка.**

Сафра́, -и́, *f.*, v. **Сафло́ръ (1).**

Сафья́нный, -ая, -ое, *adj.* safianowy, szafianowy; сафьянный башмакъ, trzewik safianowy.

Сафья́новый, v. **Сафья́нный.**

Сафья́нъ, -а, *m.* safian, szafian.

Сахарецъ, -рца, *m. dim.* cukierek.

Са́харить, *v. a.* cukrować, cukrem posypywać. [харный).

Сахарникъ, v. **Тростникъ** (са-

Са́харникъ-ко́рень, *m. Bot.* (*sium sisarum*), cukrowy korzonek. [cukierniczka.

Са́харница, -ы, *f.* cukiernica,

Са́харный, -ая, -ое, *adj.* cukrowy.

Сахароваре́ніе, -я, *n.* cukrowarstwo, czyszczenie cukru, rafinowanie.

Сахароварительный, -ая, -ое, *adj.* do rafinowania służący.

Сахарова́рный, -ая, -ое, *adj.* do cukrowarstwa należący, cukrowarny; сахарова́рный заво́дъ, v. **Сахарова́рня.**

Сахарова́рня, -и, *f.* cukiernia, rafinerya. [kru.

Сахаровáръ, -а, *m.* rafiner cu-

Са́харъ, -а, *m.* cukier; головá сáхару, głowa cukru; свинцóвый сáхаръ, octan ołowiu.

Сбавить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сбавля́ть, -ся.**

Сба́вка, -и, *f.* zmniejszenie, umniejszenie, zniżenie; сба́вка съ цѣны́, zniżenie ceny.

Сбавле́ніе, -я, *n.* zmniejszenie, zniżenie.

Сбавля́ть, Сба́вить, *v. a.* zmniejszać, zmniejszyć, umniejszać, umniejszyć, zniżać, zniżyć; сбавля́ть съ цѣны́, zniżać, zniżyć cenę; **-ся**, *v. p.* być zmniejszanym, zmniejszonym, zniżanym, zniżonym.

Сба́вочный, -ая, -ое, *adj.* umniejszony, zniżony (o cenie); сба́вочные проце́нты, rabat, potrącenie, spust z ceny. [ничать.

Сбездѣ́льничать, v. **Снюнѣ́-**

Сберега́ніе, -я, *n.* zachowywanie, chronienie, ochranianie.

Сберега́тель, -я, *m.* zachowywacz, chroniciel.

Сберега́тельный, -ая, -ое, *adj.* zachowywający, chroniący, oszczędzający, oszczędny; сберега́тельная ка́сса, kassa oszczędności.

Сберега́ть, Сбере́чь, *v. a.* zachowywać, zachować, chronić, ochraniać, ochronić, oszczędzać, oszczędzić; §. сбере́чь копе́йку на чёрный день, schować grosz [lub pieniądze] na nieszczęśliwy dzień, na zły czas, na złą godzinę, na wielki przypadek, na przyszłe opatrzenie, na zapas; **-ся**, *v. p.* być zachowywanym, zachowanym, ochranianym, ochranionym.

Сбереже́ніе, -я, *n.* zachowanie, ochronienie, oszczędzenie.

Сберечь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сберега́ть, -ся.**

Сбива́льный, -ая, -ое, *adj.* do zbijania używany.

Сбива́ніе, -я, *n.* 1. zbijanie, strącanie; 2. zniżanie (ceny); 3. zbijanie (desek); 4. przewracanie; zwalanie z nóg.

Сбива́ть, Сбить, *v. a.* zbijać, zbić, strącać, strącić, zrzucać, zrzucić; spędzać, spędzić; wypędzać, wypędzić, wyganiać, wygnać; *сбивать, сбить кого-либо, *odradzać, odradzić komu co, odwracać, odwrócić kogo od czego; сбить кого & сбить кого съ то́лку, *zbałamucić, zmieszać, skonfudować kogo, połamać, pomieszać, pomylić komu szyki, wybić kogo z jednochody, pomieszać komu koncepty, inszą zagrać; сбить кого съ пути́, *zbijać, zbić kogo z drogi, zawikłać, pomieszać kogo; *it.* v. **Сворачать** (*); сбивать, сбить съ ногъ, zwalać, zwalić z nóg, przewracać, przewrócić; болѣзнь сбила его съ ногъ, choroba go bardzo zniszczyła; сбить пу́шку съ лафе́та, zrzucić działo (armatę) z lawety, zdemontować działo; сбить, сбивать непріятеля съ по́ля, spędzić nieprzyjaciela z stanowiska; otrzymać nad nieprzyjacielem górę; сбить кому́ рога, *przytrzeć или utrzeć komu rógów [или rogi]; ukrócić czyją dumę; сбивать цѣну, zniżać cenę; сбивать съ бочки о́бручи, zbijać z beczki obręcze; **-ся**, *a*) *v. r.* – съ доро́ги, błądzić, zbłądzić, gubić, zgubić drogę; zbłądzić z drogi; *it.* wikłać się, powikłać się, plątać się, poplątać się, mieszać się, pomieszać się, zmieszać się; сбиться съ пути́, *zboczyć z drogi przyzwoitéj, zachować się nieprzyzwoicie; *β*) *v. p.* być zbijanym, zbitym, strącanym, strąconym, *etc.*

Сби́вка, -и, *f.*, v. **Сбива́ніе.**

Сби́вчивость, -и, *f.* zawiłość, zawikłanie. [zawiły, zawikłany.

Сби́вчивый, -ая, -ое, *adj.*

Сби́ра́ніе, -я, *n.* zbieranie.

Сбира́тель, -я, *m.* zbieracz, zbiorca, poborca. [ozka.

Сбира́тельница, -ы, *f.* zbiera-

Сбира́ть, Собра́ть, *v. a.* zbierać, zebrać; v. **Собира́ть**; сбирáть на столъ, nakrywać (*v. perf.* nakryć) do stołu; – со стола, zbierać, zebrać ze stołu; сбирáть по́ мiру, żebrać, prosić chleba, prosić jałmużny, chodzić po prośbie, puścić się na żebrany chleb, na żebranie; *it.* v. **Собира́ться**; **-ся**, *a*) *v. p.* być zbieranym, zebranym; *β*) *v. r.* zbierać się, zebrać się, zgromadzać się, zgromadzić się, schodzić się, zejść się.

Сби́тень, Зби́тень, -тня, *m.* napój z wody wrzącéj, zaprawionéj miodem, pieprzem i korzeniami.

Сби́тенщикъ, Зби́тенщикъ, -а, *m.* warzący i przedający napój **Сби́тень** (*gu. v.*).

Сби́тіе, -я, *n.* zbicie, strącenie, zrzucenie, zwalenie, spędzenie.

Сбитый, -ая, -ое, *part. p.*, zbity, strącony, zrzucony, zwalony, spędzony. [**Сбивать, -ся.**

Сбить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*:

Сближать, Сблизить, *v. a.* zbliżać, zbliżyć, przybliżać, przybliżyć; **-ся**, *a*) *v. r.* zbliżać się, zbliżyć się, przybliżać się, przybliżyć się; *β*) *v. p.* być zbliżanym, zbliżonym, przybliżanym, przybliżonym.

Сближе́ніе, -я, *n.* zbliżenie, przybliżenie. [**Сближать, -ся.**

Сблизить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: †**Сбой**, -я, *m.* fortel; chytrość; podstęp; wykręt; szykana.

Сбо́йка, -и, *f.* zbijanie, zbicie (*np.* desek), łączenie, złączenie.

Сбо́ина, -ы, *f.*, v. **Вы́жимки.**

Сбо́ристый, -ая, -ое, *adj.* łonisty, fałdzisty, fałdowany.

Сбо́рище, -а, *n.* zgromadzenie; gromada, zgraja, tłum; сбóрище *abo* мѣ́сто сбóрища, miejsce zgromadzenia, schadzka.

Сбо́рка, -и, *f.* 1. zbieranie, zebranie; 2. fałdy.

Сбо́рникъ, -а, *m.* 1. rodzaj stroju na głowie u kobiet; 2. wyciąg, wypis, *pl.* wypisy.

Сбо́рный, -ая, -ое, *adj.* zborowy, do zboru należący; nazbierany, zebrany; сбóрное мѣ́сто, miejsce zgromadzenia, schadzka; сбóрныя де́ньги, pieniądze zebrane, składka; сбóрный колоко́лъ, dzwonek, woreczek kościelny;

сборная изба *abo* сборная, -ой, *a. f.* izba zgromadzenia; Сборное Воскресенье, pierwsza niedziela wielkiego postu; сборная уха, polewka z różnych ryb sporządzona.

Сборщикъ, -а, *m.* poborca.

Сборщица, -и, *f.* poborczyna

Сборъ, -а, *m.* 1. (†), zebranie, zgromadzenie, towarzystwo; 2. zbór, zgromadzenie, gromada, gmin; 3. zbieranie, zbiór, zebranie czego; 4. exakcya, pobieranie podatków; подушный сборъ, pobieranie pogłównego; pogłówne; денежный сборъ, сборъ подаяній, zbieranie składek, zbierka, kolekta, składka; сборъ для бѣдныхъ, kolekta dla biednich; 5. *Milit.* zbiór, zebranie się, zgromadzenie się, zejście się; бить сборъ, bębnić na zbiór, na apel.

Сборы, -овъ, *m. pl.* 1. przygotowania, przysposobienia do czego, wybieranie się (w drogie); §. гдѣ сборы, тамъ и воры, okazya czyni złodzieja; 2. fałdy (u sukni).

Сбрасываніе, -я, *n.* zrzucanie.

I. Сбрасывать, Сбросить, *v. a.* zrzucać, zrzucić; zwalać, zwalić; сбросить съ горы́ камень, zrzucić z góry kamień; сбросить съ себя платье, zrzucić z siebie odzież; **-ся,** *a) v. r.* rzucać się, rzucić się zkąd, z czego na dół; szybko zeskoczyć; *β) v. p.* być zrzucanym, zrzuconym.

II. Сбрасывать, Сбросать, *v. a.* zrzucać, zrzucić (co do kupy); **-ся,** *v. p.* być zrzucanym, zrzuconym (do kupy).

Сбрестися, *v. perf.*, v. *sub*: Сбродиться.

Сбриваніе, -я, *n.* zgalanie.

Сбривать, Сбрить, *v. a.* zgalać, zgolić; **-ся,** *v. p.* być zgalanym, zgolonym.

Сбритіе, -я, *n.* zgolenie.

Сбрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сбривать, -ся.

Сбродиться, Сбрестися, *v. r.* zawlec się, zaledwie dojść, zajść, zaleźć dokąd. [Сбродъ.

† Сброди́ни, -ей, *m. pl.*, v. Сбродъ, **-а,** *m.* tałałajstwo, zgraja, hałastra, hołota, czereda.

Сбросаніе, -я, *n.* zrzucenie, zwalenie.

Сбросать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сбрасывать, -ся (II).

Сброси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сбрасывать, -ся (I).

Сбро́шеніе, -я, *n.* zrzucenie, zwalenie.

Сбу́хты-барахты, *adv. pop.* na uhad, na oślep. [ubywanie.

Сбываніе, -я, *n.* zbywanie,

Сбывать, Сбыть, 1. *v. a.* zbywać, zbyć, pozbywać się, pozbyć się; odbywać, odbyć; 2. *v. n.* (*o wodzie:*) ubywać, ubyć, umniejszać się, zmniejszyć się; 3. (*o księżycu:*) ubywać, ubyć, umniejszać się, umniejszyć się, zmniejszać się, zmniejszyć się; прибы́лая вода́ начинаетъ сбывать, woda przybrana (przybyła) zaczyna ubywać; **-ся,** *a) v. r.* spełniać się, spełnić się, sprawdzać się, sprawdzić się (jak przepowiedzenie, sen), ziścić się, zdarzyć się; *β) v. p.* być zbywanym, zbytym.

Сбылой, (-ы́й), -ая, -ое, *adj.* (*o wodzie:*) ubyły, zmiejszony.

Сбытіе, -я, *n.* 1. zbycie, pozbycie się; 2. (*o wodzie:*) ubycie, zmniejszenie się; 3. spełnienie się, sprawdzenie się.

Сбы́точный, -ая, -ое, *adj.* mogący zdarzyć się, spełnić się, sprawdzić się.

Сбы́тный, -ая, -ое, *adj.* odbytny. [daż.

Сбыть, -я, *m.* odbyt, sprzedaż.

Сбыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сбывать, -ся.

Сбѣга́ніе, -я, *n.* 1. zbiegnięcie (z wierzchu na dół); 2. ubycie, ustąpienie (wody).

Сбѣга́ть, Сбѣжа́ть, *v. n.* 1. zbiegać, zbiedz, schodzić, zejść prędko na dół; 2. uciekać, uciec, zbiegać, zbiedz; 3. (стекать, умаляться, *o wodzie:*) ściekać, ściec, upadać, upaść, ubywać, ubyć, umniejszać się, umniejszyć się, ustępować, ustąpić; прибы́лая вода́ съ береговъ сбѣжа́ла, przybyła (przybrana) woda z brzegów ustąpiła; 4. (линять, терять цвѣтъ, *o kolorze:*) płowieć, spłowieć, pełznieć, pełznąć, spełznąć; **-ся,** *v. r.* zbiegać się, zbiedz się, zgromadzać się, zgromadzić się.

Сбѣгать, *v. n. perf.* pobiedz, pójść dokąd prędko.

Сбѣгъ, -а, *m.* 1. ścieczenie, ubycie (wody); 2. stok, otwór boczny w statku wodnym dla ścieku wody. [gły, dezertowany.

Сбѣжа́лый, -ая, -ое, *adj.* zbie-

Сбѣжа́ніе, *cfr.* Сбѣганіе.

Сбѣжать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сбѣгать, -ся.

† Свада, -ы, *f.* zwada, kłótnia.

Свадебный, -ая, -ое, *adj.* weselny, od wesela.

Свадебка, -и, *f. dim.* małe wesele. [-ся.

† Свадить, -ся, v. Ссорить,

Свадьба, -ы, *f.* wesele, gody weselne.

Свалебйтный, v. Свайнобойный. [ка.

Свалечка, -и, *f. dim.*, v. Свайнобойный. **-ая, -ое,** *adj.* swarliwy, kłótliwy.

Сваливать, v. Сволить (I).

Свалка, -и, *f.* 1. zwalenie, obalenie, wywrócenie; 2. ścisk, tłok, natłok, ciżba, nacisk, tłum: 3. utarczka ręczna, bijatyka, załebki; 4. v. Абордажъ.

Свальный, -ая, -ое, *adj.* w ścisku, w tłumie wydarzony, tłumny; свальная драка, utarczka ręczna, bijatyka, załebki.

Свальщикъ, -а, *m.* ten który zwala, drążnik, tragarz.

Свалять, *v. a. perf.* 1. *fig.* zrobić co jako tako, byle zbyć; 2. v. *sub*: Сваливать (II).

Свара, -ы, *f. Eccl. sl.* swar, spór, zwada, kłótnia.

Сварѣніе, Свариваніе, -я, *n.* zeszwejsowanie.

Сваривать, Сварить, *v. a.* szwejsować, zeszwejsować; **-ся,** *v. p.* być szwejsowanym, zeszwejsowanym.

Сварить, *v. a. perf.* 1. warzyć, zwarzyć, gotować, ugotować; 2. v. *sub*: Сваривать.

Свáрка, -и, *f.* 1. zeszwejsowanie; 2. rzecz zeszwejsowana.

Сварливость, Свáрливость, -и, *f.* swarliwość, kłótliwość.

Сварливый, Свáрливый, -ая, -ое, *adj.* swarliwy, kłótliwy.

Сварной, (-ы́й), -ая, -ое, Свáрный, -ая, -ое, *adj.* zeszwejsowany.

Свáрочный, -ая, -ое, *adj.* z zeszwejsowanych kawałków złożony. [ślósarz.

† Свáрщикъ, -а, *m.* kowal,

† Сваръ, -а, *m.*, v. Свáрка.

Сварáтися, *Eccl. sl.*, v. Ссориться.

Свáтаніе, -я, *n.* swatanie.

Свáтать, *v. a.* swatać, dziewosłębić, kojarzyć małżeństwo; за него свáтали богатую невѣсту,

jego swatali z bogatą panną; –ся, *v. r.* swatać się.

Сватовство, –á, *n.* 1. swactwo, swatanie; 2. v. **Свойство**.

Сватъ, –а, *m.* 1. swat, dziewosłąb; 2. powinowaty; ojciec zięcia *lub* synowy.

Сватьюшка, –и, *f.*, v. **Сватья**.

Сватья, –и, *f.* matka zięcia *lub* synowy; powinowata.

Сваха, –и, *f.* swacha, swata, która swata, dziewosiębica.

Сахлять, *v. a. perf. pop.*, v. **Вахлять**.

Свая, –и, *f.* pal; бить, вбивать сваи, bić, wbijać pale.

Сведéние, –я, *n.* 1. sprowadzenie, złączenie, połączenie; 2. ściągnienie, skurczenie (członków), kontrakcya; 3. porównanie, sprawdzenie, kombinacya.

Сведённый, –ая, –ое, *adj.* sprowadzony; сведённыя дѣти, dzieci przyrodnie; сведённыя брáтья и сёстры, bracia i siostry przyrodnie.

Свезéние, –я, *n.* zwiezienie, odwiezienie.

Свезти & **Свезть**, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сводить**, –ся (I).

Свёкла, –ы, *f. Bot.* (*beta vulgaris*), ćwikła, burak. [burak.

Свекловица, –ы, *f.* cukrowy

Свекловичный, –ая, –ое, *adj.* burakowy, z buraków dobywany; свекловичный сáхаръ, cukier z buraków. [rakowy.

Свекóльникъ, –а, *m.* liść bu-

Свекóльный, –ая, –ое, *adj.* burakowy. [zimno przyprawiona.

Свекóльня, –и, *f.* ćwikła na

Свéкоръ, –кра, *m.* świekier, ojciec męża. [tka męża.

Свекровь, –и, *f.* świekra, ma-

Свёкры, v. **Свекровь**.

Свербёжникъ, –а, *m. Bot.* (*pseralea*), krostawka. [гóвая).

Свербёжница, v. **Скабióза** (лу-

Свербёжъ, –а, *m.* świerzbienie; *Med.* (*myrmeckiasis*), świerzb, świerzbiączka, świerzba. [левáя).

Свербигýзка, v. **Горчица** (по-

Свербигýзъ, –а, *m. Bot.* (*symphytum officinale*), żywokost lekarski или pospolity.

Свербúчка, –и, *f. Bot.* (*bunias*), rukiewnik.

Свербло, *Eccl. sl.*, v. **Сверло**.

Свербóта, –ы, *f.* świerzbienie, świerzba, świerzbiączka.

Свербъ, –а, *m. Eccl. sl.* świerzb, świerzbienie.

Свербѣть, *v. impers.* świerzbić, swędzić; *impers.* świerzbi mię co.

Сверганíе, –я, *n.* zrzucanie, strącanie, spychanie.

Сверга́ть, **Свéргнуть**, *v. a.* zrzucać, zrzucić, strącać, strącić, spychać, zepchnąć; свéргнуть ѓго, zrzucić jarzmo; свéргнуть съ престóла, zrzucić, zepchnąć z tronu; –ся, *a*) *v. r.* spadać, spaść; *β*) *v. p.* być zrzucanym, zrzuconym, strącanym, strąconym, spychanym, zepchniętym.

Свергнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сверга́ть**, –ся. [v. **Сверло**.

Свердéлъ, **Свéрдло**, **Свердлъ**, **Свéрженецъ**, –ница, *m.* zrzucony, zepchnięty.

Сверженíе, –я, *n.* zrzucenie, strącenie, zepchnięcie; сверженíе съ престóла, zrzucenie, zepchnięcie z tronu.

Сверканíе, –я, *n.* błyskanie, iskrzenie się, lśnienie się, miganie.

Сверка́ть, **Сверкнýть**, *v. n.* błyskać, błysnąć, iskrzyć się, zaiskrzyć się, lśnić się, migać, mignąć.

Сверлéние, –я, *n.* świdrowanie, wiercenie; сверлéние чéрепа, v. **Трепанáція**.

Сверли́ло, v. **Сверло́**.

Сверли́льникъ, v. **Укропъ** (морскóй).

Сверли́льный, –ая, –ое, *adj.* do świdrowania służący; сверли́льная машúна, świdrownia; сверли́льная трава, v. **Укро́пъ** (морскóй).

Сверли́льщикъ, –а, *m.* 1. świdrownik, wierciciel; 2. *H. n.*, v. **Древото́чецъ**.

Сверли́на, –ы, *f.* dziura, dziurka wyświdrowana; wywiercina (u armaty).

Сверли́ть, *v. a.* świdrować, wiercić; сверли́ть чéрепъ, v. **Трепани́ровать**; –ся, *v. p.* być świdrowanym, wierconym.

Сверло́, –á, *n.* świder; чéрепное сверло́, v. **Трепанъ**.

Сверлýшка, **Сверля́нка**, –и, *f.* (*terebratula*), wierczak.

Свернýть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свёртывать**, –ся.

Сверстáние, –я, *n.* porównanie, zrównanie, wyrównanie.

Сверста́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свéрстывать**, –ся.

Свéрстка, –и, *f.* porównanie, porównywanie, zrównanie, wyrównanie. [równieśnik.

Свéрстникъ, –а, *m.* równiennik,

Свéрстница, –ы, *f.* równienница, równieśnica, równienniczka.

Свéрстничество, –а, *n.* równiennictwo, równość wieku, stanu, *etc.*

Сверстный, –ая, –ое, *adj.* równienniczy, jednego wieku, stanu, *etc.*

Свéрстываніе, –я, *n.* zrównywanie, porównywanie, wyrównywanie.

Свéрстывать, **Сверста́ть**, *v. a.* porównywać, porównać, zrównywać, zrównać, wyrównywać, wyrównać, równać, urównać; –ся, *a*) *v. r.* съ кѣмъ, чѣмъ, równać się z kim, wyrównywać, wyrównać komu w czém, zrównać się z kim w czém; *β*) *v. p.* być porównywanym, porównanym, wyrównywanym, wyrównanym, zrównywanym, zrównanym.

Свёртокъ, –тка, *m.* trąbka (z papieru), zwój, zwitek; табáкъ въ свёрткахъ, tytuń kręcony.

Свёрточекъ, –чка, *m.* zwojek, zwitek, trąbka (z papieru).

Свёртываніе, –я, *n.* zwijanie.

Свёртывать, **Свернýть**, **Свернýть**, *v. a.* 1. zwijać, zwinąć, skręcać, skręcić (*np.* w trąbkę); 2. zdejmować, zdjąć (z osi koło); 3. skręcać, skręcić, częstém kręceniem zepsuć (*np.* klucz); 4. свернýть въ лѣсъ, zwrócić, zboczyć do lasu; свернýть рóлову, свернýть шéю, kark skręcić, złamać или stracić; –ся, *v. r.* zwijać się, zwinąć się, skręcać się, skręcić się; (*o mléku:*) zsiadać się; молокó свернýлось, mléko zsiadło się; (*o kluczu:*) skręcić się; spadać, spaść, zsunąć się; свернýться съ качéльной доски, spaść z deski; *it.* wymykać się, wymknąć się; онъ у негó не свернётся, on mu się nie wymknie.

Свертѣть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свёртывать**, –ся.

Сверхкомплéктный, –ая, –ое, *adj.* nadkompletny, nadliczbowy.

Свéрху, *adv.* 1. na wierzchu, po wierzchu; 2. z wierzchu.

Сверхштáтный, –ая, –ое, *adj.* nadetatowy.

Сверхъ, *praep.* (*c. Gen.*) oprócz, nad, nadto; сверхъ того, oprócz tego, nad to, obok tego, mimo tego; сверхъ чáянія, nad spodziewanie się.

Сверх-естéственно, *adv.* nadnaturalnie, nadzwyczajnie; –естéственность, –и, *f.* nadnaturalność, nadzwyczajność; –естéственный, –ая, –ое, *adj.* nadnaturalny, nadzwyczajny; –обыкновéнный, –ая, –ое, *adj.* nadzwyczajny, niepospolity.

Сверчáніе, –я, *n.* ćwierkanie, cierkanie. [кać.

Сверчáть, *v. n.* ćwierkać, cierкать.

Сверчóкъ, –чкá, *m. H. n.* (*grillus domesticus*), świercz, świerszcz, świrk, świerk, (owad); сверчóкъ земляно́й, (*grillus talpa*), świercz ziemny; §. знай сверчкъ свой шесто́къ, jeśliś szewc, patrz swego kopyta; nie podejmuj się szaszku łegawego pola; do czegoć nie, temu daj pokój; nie wtrącaj się w cudze rzeczy.

Свершáть, **Свершúть**, *v. a.* dokonywać, dokonać, dokończać, dokończyć; –ся, *a*) *v. r.* dokonywać się, dokonać się, kończyć się, dokończać się, dokończyć się; spełniać się, spełnić się; *β*) *v. p.* być dokonywanym, dokonanym, dokończanym, dokończonym.

Свершекъ, –шка, *m.* (рость, процентъ, *qu. v.*), procent, dochód.

Свершéніе, –я, *n.* dokonanie, wykonanie, dokończenie, ukończenie.

Свершённый, –ая, –ое, *part. p.* dokonany, dokończony, ukończony.

Свершúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свершáть, -ся.**

Свершцъ, -я, *m.*, v. **Свершóкъ.**

Свершéнство, Свершéный, *Eccl. sl.*, v. **Свир...** [*sub*: **Сводúть.**

Свести́ & Свесть, *v. perf.*, v. **†Свесть, -ну, *f.*,** v. **Своя́чина.**

Свечерáти, *v. n. Eccl. sl.* wieczerzować (z kim).

Свивáльникъ, -а, *m.* powijak.

Свива́ніе, -я, *n.* zwijanie, skręcanie; powijanie.

Свивáть, Свить, *v. a.* zwijać, zwinąć, skręcać, skręcić; powijać, powić; **-ся,** *a*) *v. r.* zwijać się, zwinąć się, skręcać się, skręcić się; *β*) *v. p.* być zwijanym, zwiniętym, skręcanym, skręconym, powijanym, powitym.

Свúвка, -и, *f.* zwijanie, zwinięcie, zwicie, skręcanie, skręcenie. [nięta, skręcona.

Свúвокъ, -вка, *m.* rzecz zwi-

Свида́ніе, -я, *n.* spotkanie się z kim, widzenie się; tajne swidánie, schadzka sekretna, umówione miejsce i czas do widzenia się, zrok, *rendez-vous*; mésto swidánia, miejsce zejścia się, m. schadzki, m. zgromadzenia się; do swidánia! do widzenia się!

Свидúна, -ы, *f. Bot.* (*cornus sanguinea*) świdwa, świdwina, v. Дéренъ (красный).

Свидúнный, -ая, -ое, *adj. Bot.* świdwowy, od świdwy.

Свидывáться, Свидéться, *v. r.* съ кѣмъ, widywać się, widzieć się z kim, spotykać się, spotkać się z kim, zobaczyć się; kogda свúжусь съ нимъ, gdy się z nim zobaczę, spotkam.

Свидѣ́ніе, -я, *n. Eccl. sl.* nauka, objawienie.

Свидѣ́тель, -я, *m.* świadek; swidétel při krещéniи, kum, kmotr, ojciec chrzestny.

Свидѣ́тельница, -ы, *f.* świadczycielka, świadcząca za kim; swidételьnica při krещéniи, matka chrzestna.

Свидѣ́тельскій, -ая, -ое, *adj.* od świadka; swidételьskija pokazánia, zeznanie świadka [ili świadków, *pl.*], świadectwo świadków.

Свидѣ́тельство, -а, *n.* świadectwo, zaświadczenie; swidételьstwo o bѣ́dности, (o nedostátočnom sostoánии, *testimonium paupertatis*), świadectwo ubóstwa.

Свидѣ́тельствованіе, -я, *n.* 1. świadczenie, zaświadczanie; 2. oglądanie, przeglądanie, przejrzenie, rewizya; swidételьstwovanie kássy, przegląd, rewizya kassy.

Свидѣ́тельствовать, *v. a.* świadczyć, za świadka stawać; zaswiadczać, dowodzić komu czego; potwierdzać; przeglądać, rewidować (*np.* kassę), odbywać rewizyę (kassy); oświadczać, okazywać; swidételьstvovat komú počtéнie, oświadczać komu swój szacunek; **-ся,** *a*) *v. r.* świadczyć się kim; *β*) *v. p.* być zaświadczanym, *etc.*

Свидѣ́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Свúдываться.**

†Свúла, -ы, *f.* jedwab'.

Свилеватость, -и, *f.* słojowatość (w drzewie).

Свилеватый, -ая, -ое, *adj.* (*o drzewie:*) słojowaty, żyłowaty.

Свúль, -и, *f.* słój, żyła (w drzewie).

Свинáрный, -ая, -ое, *adj.* świnnikowy, do świnnika należący. [ni chlew.

Свинáрня, -и, *f.* świnnik, świ-

Свинáрь, -я, *m.* świniak, świniarz, świniopas, świnopas, świniarek. [ołów'.

Свинéцъ, -нцá, *m.* (*plumbum*),

Свинúна, -ы, *f.* świnina, wieprzowina.

Свинúй, -ѝ, *f. Eccl. sl.* świnia.

Свúнка, -и, *f.* 1. *dim.* świnka; morska swinka, *H. n.* (*mus porcellus*), świnka morska; 2. v. **Чýрка**; 3. *Technol.* gęś, gąska (w hutach); bryła ołowiu; 4. *Bot.* v. **Демья́нка.**

Свинковый, v. **Слúтковый.**

Свúнникъ, -а, *m. Bot.* (*hypochaeris*), świnie ziele.

Свинобóй, -я, *m.* świniobój, rzeźnik od świni.

Свинóй, -я, -óе, *adj.* świni; swiná golová, świnia głowa; swiná vaúmina, *Med.* szkrofuły; *it. Bot.* swinóй xlѣ́bъ, v. **Дрúяква**; swinóй xвостъ, swinóй конръ, v. **Желтолѣ́нъ.**

Свинопáсъ, -а, *m.* świniopas, świniarz, świniak, świniarek.

Свúнски, *adv.* po świńsku.

Свúнскій, -ая, -ое, *adj.* świński, niechlujny.

Свúнство, -а, *n.* świństwo, niechlujstwo, niecochędóstwo.

Свинтúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свúчивать, -ся.**

Свинýха, -и, *f.* 1. *Med.* szkrofuły; 2. *Bot.* (*agaricus violaceus*), świniarka, bedłka chrząszcz; *cfr.* gołąbek, hołubek (bedłka).

Свинцовáтый, -ая, -ое, *adj.* ołowisty.

Свинцóвина, -ы, *f. Bot.* (*molíbdaena*), ołownica, ziele św. Antoniego.

Свинцóвка, -и, *f. Bot.* (*plumbago europaea*), oman kędzierzawy.

Свинцóвый, -ая, -ое, *adj.* ołowny, ołowiany; swinцóvaя púля, ołowianka, kula ołowiana; swinцóvый cáxaръ, *Chem.* cukier ołowiany; octan ołowiu; swinцóvaя rúda, kruszec ołowiany, ruda ołowna, ołowiana; swinцóvый кóрень, v. **Свинцóвка.**

Свинчáкъ, -а, *m.* ołowiec, kostkokruszec, kruszec ołowiany, galena, ołów' siarkowany, siarczyk ołowiu.

Свинчáтка, -и, *f.* 1. kość do grania ołowiem wylana [v. **Баб-ка, 2.**]; 2. ołów', [znak ołowiany na towarach], plomba.

Свинчéніе, Свинчиваніе, -я, *n.* zaszrubowanie, szrubowanie.

Свúнчивать, Свинтúть, *v. a.* szrubować, zaszrubować; **-ся,** *v. p.* być szrubowanym, zaszrubowanym.

Свúный, v. **Свúнóй.**

Свúньище, -а, *n. augm.* świńsko, świnisko.

Свúньй, -ѝ, *f. H. n.* (*sus*), świnia; дúкая свúньй, v. **Кабáнъ**; морскáя свúньй, v. **Дéльфúнъ**; Индéйская кривозýбая свúньй, v. **Бабúрýсса**; §. отъ лося досúта, отъ свúньй поросúта *abo* отъ свúньй не родятся бобрѐнки, а всѐ поросѐнки, sowa nie wylęgnie sokoła. [świński.

Свúнячій, -ья, -ье, *adj.* świni,

Свúрѣль, -я, Свúрѣлъ.

Свирúстѣль, -я, *m. H. n.* (*bombycilla garrula*), jemiołucha pospolita, (ptak). [gawka.

Свúрѣль, -и, *f.* piszczałka, le-

Свúрѣльникъ, -а, *m.* grający na piszczałce *lub* robiący piszczałki. [na piszczałce.

Свúрѣльница, -ы, *f.* grająca

Свúрѣльный, -ая, -ое, *adj.* piszczałkowy. [ństwo.

Свúрѣніе, *Eccl. sl.*, v. **Свúрѣнство.**

Свúрѣнствовать, *Eccl. sl.*, v. **Свúрѣнствовать.**

Свúрѣноватый, -ая, -ое, *adj.* nieco srogi, okrutny, dziki.

Свúрѣнообрáзный, -ая, -ое, *adj.* postaci srogiéj, okrutnéj, dzikiéj. [okrutność, dzikość.

Свúрѣпость, -и, *f.* srogość,

Свúрѣпствованіе, -я, *n.* wściekanie się, szalenie.

Свúрѣпствовать, *v. n.* srożyć się, wściekać się, szaleć; burzyć się; (*o chorobach:*) panować.

Свúрѣный, -ая, -ое, *adj.* srogi, surowy, okrutny, dziki.

Свúрѣпѣніе, -я, *n.* srogie, okrutne postępowanie.

Свúрѣпѣть, *v. n.* srożeć, okrutnieć, stawać się srogim, okrutnym, dzikim.

Свúрѣцъ, -рцá, *Eccl. sl.*, v. **Свúрѣльникъ (1).** [piszczałce,

Свúраніе, -я, *n.* granie na **Свúрáти & Свúрáть,** *v. n. Eccl. sl.* grać na piszczałce.

Свúслый, -ая, -ое, *adj.* zwieszony. [gwizdnąć, zagwizdać.

Свúснуть, *v. n. perf.* świsnąć,

Свúстáніе, -я, *n.* świstanie, gwizdanie.

Свúстáть, *v. n.* świstać, gwizdać; (*o ptakach:*) śpiewać; (*o kuli, etc.*) świszczeć, szumieć; §. ѣ́ду не свищу́, *etc.*, v. *sub*: **Ѣ́хать.**

Свúстнуть, *v. n. semelf.* świstnąć, gwizdnąć.

Свúстокъ, -тка, *m.* świstek, piszczałeczka kruszczowa; прúмáнный свúстóкъ, wab', wabik.

Свистóчекъ, -чка, *m. dim.*, v. **Свистóкъ**. [piszczałeczka.
Свистýлечка, -и, *f. dim.* wabik, **Свистýлька**, -и, *f.* piszczałeczka. [лякъ.
Свистунóкъ, -нкá, v. **Сýс-**
Свистýнъ, -а, *m.* świstacz, świstak, gwizdała. [gwizdająca.
Свистýнья, -и, *f.* świstająca.
Свистъ, -а, *m.* świst, świstanie, gwizdanie; (*o ptakach:*) śpiewanie.
Свистѣлка, v. **Свистýлька**.
Свистѣніе, -а, *n.* świstanie, gwizdanie. [zdać.
Свистѣть, *v. n.* świstać, gwi-
Свита, -ы, *f.* 1. świta, orszak; 2. *Eccl. sl.* prosta suknia wierzchnia.
Свитіе, -я, *n.* zwinięcie, zwicie, skręcenie.
Свитокъ, -тка, *m.* 1. trąbka, rola, zwitek papieru, fascykuł, konwolut; 2. *Archit.* głąb, łodyga; 3. *H. n.* (*voluta*), gatunek muszli śrubowatéj.
Свитскій, -ая, -ое, *adj.* do świty, orszaku należący, orszakowy. [**Свивáть**, -ся.
Свить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:
Свихивать, **Свихнýть**, *v. a.* wywichnąć, wywinąć; свихнýть себѣ нóгу, wywichnąć sobie nogę; свихнýть себѣ мéю, kark sobie skręcić, złamać; -ся, *a*) *v. r.* wywichnąć się, zwichnąć się; *zniszczeć, podupaść; *β*) *v. p.* być wywichniętym.
Свихнýтіе, -я, *n.* wywichnięcie, zwichnięcie.
Свихнýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свихивать**, -ся.
Свихъ, -а, *m.* wywich, wywichnięcie, zwichnięcie, wykręcenie (ozłonka); miejsce wywichnięte, wykręcone.
Свищеватый, -ая, -ое, *adj.* (*o orzechach:*) dziurkowaty.
Свищъ, -а, *m.*, **Свищикъ**, -а, *m. dim.* 1. dub', dup', dziura w drzewie gałęziowa; dziurka w czerwiwym orzechu; 2. fistuła, wrzód jamisty, wydupniały; 3. *H. n.* (*anas penelope*), kaczka gwiżdżąca.
Свобóда, -ы, *f.* swoboda, wolność; свобóда вѣроисповѣданія, v. **Вѣроисповѣданіе**; свобóда печатанія, wolność druku; дать кому-либо свобóду въ чёмъ, dać komu wolność w czém.
†**Свобóда**, v. **Слобóда**.
Свободитель, -я, *m.* oswobodziciel. [swobodzicielka.
Свободительница, -ы, *f.* o-
Свободить, v. **Освобождать**.
Свободникъ, -а, *m. Eccl. sl.* człowiek wolny, nie zależący od nikogo.
Свободно, *adv.* swobodnie, wolno; bez przymusu; łatwo.
Свободномыслящій, -ая, -ее, *adj.* wolnomyślny.
Свободность, -и, *f.* swobodność, wolność, czas wolny.
Свобóдный, -ая, -ое, *adj.* swobodny, wolny, mający czas wolny, niezatrudniony; nieprzymuszony; łatwy; свобóдное произношéніе, łatwe wymawianie.
Свобождать, -ся, v. **Освобождать**, -ся. [ніе.
Свобождéніе, v. **Освобождéніе**.
Сводецъ, -дца, **Сводникъ**, -а, *m. dim.* małe sklepienie, mała sklepistość.
I. Сводúть, **Свести** & **Свесть**, *v. a.* 1. na dół kogo sprowadzać, sprowadzić; 2. сводúть кого-либо кудá, prowadzić kogo dokąd; - кого-либо съ кѣмъ, sprowadzać, sprowadzić kogo z kim; *jednać, pojednać, godzić, pogodzić kogo z kim; *it.* v. *sub*: **Ставка**; - съ кѣмъ знакóмство, дружбу, zabierać z kim znajomość, przyjaźń; *it.* porównać (co z czém); - сводъ, zamykać, zamknąć sklepienie; - кого-либо съ умá, pozbawiać, pozbawić kogo rozumu; -ся, *v. p.* być na dół sprowadzanym, sprowadzonym, *etc.*; свести кого-либо въ гробъ, v. **Вогнáть** (въ гробъ).
II. Сводúть, *v. a. perf.* zaprowadzić kogo dokąd.
Сводка, -и, *f.* 1. sprowadzanie, sprowadzenie na dół; 2. *Typogr.* składanie, złożenie prasy, ciśni.
Сводникъ, -а, *m.* rajfur, rufian, kupler, stręczyciel.
Сводница, -ы, *f.* rajfurka, rufianka, kuplerka.
Сводничанье, -я, *n.* rajfurowanie, rajenie, stręczenie dziewcząt. [stręczyć, raić dziewczęta.
Сводничать, *v. n.* rajfurować,
Сводническій, -ая, -ое, *adj.* rajfurski.
Сводничество, -а, *n.* rajfurstwo, rajenie, stręczenie dziewcząt.
Сводничій, -ья, -ье, *adj.* rajfurski.
Сводный, -ая, -ое, *adj.* składany, złożony; sklepiony, sklepisty; сводный листъ, *Typogr.* ostatnia (trzecia) korrekta, rewizya.
Сводня, -и, *f.*, v. **Сводница**.
Сводчатый, -ая, -ое, *adj.* sklepisty. [kupiecki, mekler.
Сводчикъ, -а, *m.* stręczyciel
Сводъ, -а, *m.* 1. *Archit.* sklepienie; 2. zebranie; сводъ законóвъ, zbiór praw, kodex; 3. plotki; сводúть своды, siać plotki.
Свое-вóліе, -вóльникъ, -вóльница, -вóльничать, *etc.*, v. **Самов...**; -врéменно, *adv.* w samą porę; -зéмецъ, -мца, *m.* 1. ziomek, rodak; 2. (†), v. **Зéмецъ**; -корúстіе, -я, *n.* chciwość, łakomstwo; -корúстный, -ая, -ое, *adj.* chciwy, łakomy; -корúствовать, *v. n.* być chciwym, łakomym; -нрáвіе, -я, *n.* upor, zaciętość, krnąbrność, kaprys, samowolność; -нрáвный, -ая, -ое, *adj.* uparty, uporczywy, uporny, zacięty, krnąbrny, kapryśny; -обрáзность, -и, *f.* oryginalność, własnorodność, samorodność; -обрáзный, -ая, -ое, *adj.* samorodny, własnorodny, oryginalny, niekunsztowny; -обычіе, -обычный, v. **Своенрáвіе**, **Своенрáвный**; -родный, -ая, -ое, *adj.* swojski, tutejszy; -ручно, *adj.* własnoręcznie; -ручный, -ая, -ое, *adj.* własnoręczny.
I. Своúть, **Свести** & **Свесть**, *v. a.* zwozić, zwieźć, sprowadzać, sprowadzić (co dokąd); wywozić, wywieźć (co zkąd); -ся, *v. p.* być zwożonym, zwiezionym, *etc.*
II. Своúть, *v. a. perf.* zawieźć (kogo *lub* co dokąd).
Свóзка, -и, *f.* zwiezienie, odwiezienie.
Свозъ, -а, *m.* 1. wywoz, wywiezienie, wywożenie; 2. przywoz.
Свой, -ó, -ó, *pron.* swój, swoja, swoje; я взялъ свою книгу, wziąłem swoję książkę; ты взялъ свою книгу, tyś wziął swoję książkę; онъ взялъ свою книгу, on wziął swoję książkę; онá надѣла свóй плáщъ, ona włożyła swój kapelusz; онъ самъ не свой, on sam nie swój; всякъ по своéму, każdy po swojemu; §. свой своего úщетъ, swój swego szuka.
†**Свойникъ**, **Свойнъ**, **Свойственникъ**, -а, *m.* towarzyż, kolega wojskowy; v. **Сослýживецъ**.
Свойски, v. **Посвойски**.
Свойственникъ, -а, *m.* swój, swojak, krewny. [krewna.
Свойственница, -ы, *f.* swoja,
Свóйственно, *adv.* właściwie, przyzwoicie. [ściwość.
Свойственность, -и, *f.* właściwość
Свóйственный, -ая, -ое, *adj.* właściwy, przyzwoity.
Свóйство, -а, *n.* przymiot, własność, właściwość, natura, przyrodzoność. [powinowactwo.
Свóйство, -á, *n.* krewieństwo,
Сволáкиваніе, -я, *n.* zwłóczenie, ściąganie na dół *lub* do kupy.
Сволакивать, **Сволочь**, *v. a.* zwłóczyć, zewlec, ściągać, ściągnąć na dół *lub* do kupy; -ся, *v. p.* być na dół *lub* do kupy zwłóczonym, zewleczonym, ściąganym, ściągniętym. [łota, gołota.
Сволочь, -и, *f.* halastra, ho-
Свóра, -ы, *f.* sfora & swora; swora psów.
Сворить, *v. a.* zwierać.
Сворный, -ая, -ое, *adj.* sforny & sworny. [zmknąć, zemknąć.
Своровáть, *v. a.* ukraść, skraść.
†**Свойкина**, v. **Свойчина**.
Свóякъ, -á, *m.* szwagier.
Свояси, **своúхи**, *m. pl. Eccl. sl.* własność, właściwa; *it.* ojczyzna. [szwagrowa.
Свóячина, **Свойчинища**, -ы, *f.*
Свыкáться, **Свыкнуться**, *v. r.* (съ кѣмъ, съ чѣмъ), przywykać,

przywyknąć, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się. [góry.

Свысока, *adv.* z wysoka, z

Свычáй, -я, *m. Eccl. sl.*, **Свычка**, -и, *f.* przywyknienie, przyzwyczajenie się.

Свычный, -ая, -ое, *adj.* (съ кѣмъ, съ чѣмъ), przywykły, przyzwyczajony.

Свыше, *adv.* z wysoka, z góry, z wysokości, z niebios.

Свѣданіе, -я, *n.* dowiedzenie się, wiadomość.

Свѣдать, *v. a. perf.* о чёмъ, dowiedzieć się, powziąć, otrzymać wiadomości. [domy, świadomy.

Свѣдомый, -ая, -ое, *adj.* wia-

Свѣдущій, -ая, -ее, *adj.* (въ чёмъ), świadomy, biegły (w czém), posiadający, znający dobrze jaką naukę.

Свѣдѣніе, -я, *m.* wiadomość; pierwonaчáльныя свѣдніа, początkowe wiadomości.

Свѣдѣтель, -я, *m. Eccl. sl.* wiedzący, świadomy. [dать.

Свѣдѣть, *v. n. Eccl. sl.*, v. **Вѣ-**

Свѣженáніе, -я, *n.* zdzieranie skóry ze zwierza.

Свѣженáтый, -ая, -ое, *adj.* chłodowaty, nieco świeży.

Свѣженáть, *v. a.* zdzierać skórę ze zwierza. [świeżo zemłóty.

Свѣжемолотый, -ая, -ое, *adj.*

Свѣженькій, -ая, -ое, *adj.* dosyć świeży, świeżuteńki.

Свѣженросóльный, -ая, -ое, *adj.* świeżo nasolony.

Свѣжесть, -и, *f.* świeżość.

Свѣжехонькій, -ая, -ое, *adj.* świeżuteńki, świeżuteneczki.

Свѣжина, -ы, *f.* świeże mięso.

Свѣжить, *v. a.* oświeżać.

Свѣжій, -ая, -ее, *adj.* świeży; zdrowy; свѣжій воздухъ, świeże powietrze; свѣжія войскá, świeże, nowe wojska; сохранять, содержáть что въ свѣжей памяти, zachowywać co w świeżéj pamięci.

Свѣжѣть, *v. n.* stawać się świeżym.

Свѣиваніе, -я, *n.* zwiewanie.

Свѣивать, Свѣять, *v. a.* zwiewać, zwiać; -ся, *v. p.* być zwiewanym, zwianym.

Свѣреніе, -я, *n.* porównanie, sprawdzenie, zregulowanie.

Свѣрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свѣрять**, -ся.

Свѣрка, -и, *f.* porównanie, sprawdzenie, zregulowanie.

Свѣрильщикъ, -а, *m.* ten co sprawdza, reguluje.

Свѣрянie, v. **Свѣреніе.**

Свѣрять, Свѣрить, *v. a.* porównywać, porównać, sprawdzać, sprawdzić, regulować, zregulować; -ся, *v. p.* być porównywanym, porównanym, sprawdzanym, sprawdzonym, *etc.*

Свѣсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свѣшивать**, -ся.

Свѣска, -и, *f.* zważanie.

†**Свѣсть**, -и, *f.*, v. **Своячина.**

Свѣсъ, -а, *m.* pułap. [nie.

Свѣтáніе, -я, *n.* świtanie, dnie-

Свѣтáть, *v. n. impers.* świtać, dnieć; свѣтаетъ, świta, rozdniewa się, dnieje.

Свѣтёлка, Свѣтёлочка, -и, *f. dim.* izdebka, izdebeczka z jedném dużém oknem.

Свѣтéцъ, -тцá, *m.* trójróg żelazny do wtykania zapalonego łuczywa. [ku! moje serce!

Свѣтикъ, -а, *m.* mój kochan-

Свѣтúленный, -ая, -ое, *adj.* knotowy.

Свѣтúленъ, -льна, *m. Eccl.* wierz czytany na jutrzni po skończonych kanonach.

Свѣтúло, -а, *n.* światło, gwiazda; свѣтúла небéсныя, światła niebieskie.

Свѣтúльникъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* świecznik ze świecą, lampa paląca się; 2. *Bot.* v. **Очáнка.**

Свѣтúльничное, -аго, *s. n.* nieszpór, nabożeństwo wieczorne.

Свѣтúльный, -ая, -ое, *adj.* lampowy, lichtarzowy.

Свѣтúльня, -и, *f.* 1. knot lampowy; 2. nitka siarkowa, siarka do zapalania. [światełko.

Свѣтúльце, -а, *n.* lampka,

Свѣтúть, *v. n.* 1. świecić, blask wydawać; сóлнце свѣтúть, słońce świeci; мѣсяцъ свѣтúть, księżyc świeci; 2. свѣтúть комý-либо, świecić, poświecić komu; -ся, *v. r.* świecić się. [widny, jasny.

Свѣтленькій, -ая, -ое, *adj.*

Свѣтлёхонько, *adv.* widniuchno, bardzo jasno.

Свѣтликъ, -а, *m.*, v. **Очанка.**

Свѣтлить, *v. a.* oświecać; polerować. [kiém szerokiém oknem.

Свѣтлица, -ы, *f.* izba z wiel-

Свѣтлúчка, v. **Свѣтёлка.**

Свѣтло, *adv.* widno, jasno.

Свѣтло, *adv. Eccl. sl.* świetnie; przepysznie.

Свѣтло-бурый, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach:*) jasnokasztanowaty; -вáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco jasny, widny; -гнѣдóй, (-úй), -áя, -óе, *adj.* (*o koniach:*) jasnogniady; -жёлтый, -ая, -ое, *adj.* jasnożółty; -зелёный, -ая, -ое, *adj.* jasnozielony; -каштáновый, -ая, -ое, *adj.* jasnokasztanowaty; -лиловый, -ая, -ое, *adj.* jasnolilowy.

Свѣтломѣръ, v. **Фотометръ.**

Свѣтло-русый, -ая, -ое, *adj.* josnorusy, lisowaty, jasnowłosy; -сúній, -яя, -ее, *adj.* jasnomodry, błękitny.

Свѣтлость, -и, *f.* 1. jasność, światłość; 2. (*tytuł książęcy:*) Jaśnie Oświecony; (*dawny tytuł:*) Wasza Jasność.

Свѣтло-цвѣтный, -ая, -ое, *adj.* jasnobarwy, farby jasnéj; -сѣрый, -ая, -ое, *adj.* jasnosiwy, jasnoszary; свѣтлосѣрая хóмадь, jasnosiwy koń; -тѣнь, -и, *f. Malarstw.* światło i cień.

Свѣтлый, -ая, -ое, *adj.* jasny, świecący, blask wydający, światły, świetny; jasny, widny, pogodny, czysty; свѣтлое стекло, szkło jasne, czyste; свѣтлая водá, woda czysta; свѣтлая ночь, noc widna; свѣтлое нéбо, niebo czyste, jasne, wypogodzone; свѣтлые крáски, jasne farby; свѣтлый гóлосъ, głos czysty; Свѣтлое (Христóво) Воскресéніе, wielkanoc, niedziela wielkanocna; Свѣтлая недѣля, Свѣтлая седмúца, tydzień wielkanocny.

Свѣтлѣйшій, -ая, -ее, *superl.* jaśniejszy, świetlejszy; (*jako tytuł:*) Jáśnie Oświecony.

Свѣтлѣть, *v. n.* wyjaśniać się, wypogadzać się; -ся, *v. r.* świecić się, błyszczeć, błyskać.

Свѣтлячóкъ, -а, *m. H. n.* (*lampyris*), świetlik (owad).

Свѣто-вúдный, -ая, -ое, *adj.* jasny, świetny, błyszczący; -водúтель, -я, *m.* wodzący do światła; -водúти, -водúтвовати, *v. a. Eccl. sl.* oświecać; -дáвець, -вца, -дáтель, -я, *m. Eccl. sl.* światłodawca; dający światło; -дáтельный, -ая, -ое, *adj.* dający światło, oświecający; -дѣтельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* światłorodny; -зáрность, -и, *f.* świetność, jasność, blask; -зáрный, -ая, -ое, *adj.* świetny, świecący, błyszczący, jasny; -зрáчность, -и, *f.* jaskrawość; -зрáчный, -ая, -ое, *adj.* jaskrawy; -изнéнéніе, -я, *n.* przemiana, odmiana światła; *it.* v. **Фазъ**; -начáльникъ, -а, *m. Eccl. sl.* początek światła; -нóсецъ, -сца, *m. Eccl. sl.* jutrzenka, (gwiazda); -нóсица звѣздá, *f. Eccl. sl.* jutrzenka; -нóска, -и, *f. H. n.* (*fulgora*), nocoświec, (owad); -нóсный, -ая, -ое, *adj.* światłonośny; -нóсть, -а, *m.*, v. **Свѣтонóска**; -отражéніе, -отражáтельный, v. **Лучеотр...**; -подáтель, -я, *m. Eccl. sl.* światłodawca, dający światło; -представлéніе, -я, *n.* koncepcja; -прiéмный, -ая, -ое, *adj.* światło biorący, odbierający, pożyczający; -родный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* światłorodny, rodzący światło; -твóрець, -рца, *m. Eccl. sl.* światłodawca, dający światło; -тѣнь, -и, *f. Mal.* światło i cień.

Свѣточъ, -а, *m.* latarnica; pochodnia.

Свѣтоявлéніе, -я, *n. Eccl. sl.* siedlisko, miejsce oświecone światłem; oświecenie.

Свѣтоявлéнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* oświecony, światłem oznaczony.

Свѣтски, *adv.* po światowemu.

Свѣтскій, -ая, -ое, *adj.* świecki; światowy; свѣтская власть, władza świecka; свѣтскій человѣкъ, człowiek z wielkiego świata, światownik.

Свѣ́тскость, –и, *f.* światowość, doświadczoność.

Свѣ́тъ, –а, *m.* 1. światło, blask; **свѣтъ вѣ́ры**, **и́стины**, **евáнгелія**, światłość [oświata] wiary, prawdy, ewanielii; **свѣтъ свѣтовъ**, (*w bibl.*:) światłość światłości; syn Boży; **свѣтъ и тѣнь**, v. **Свѣ́то-тѣ́нь**; **дневно́й свѣтъ**, światło dzienne; jaw'; świt; *it.* v. **Взирáть (на свѣтъ Бóжій)**; **бóльшаго свѣта не видáть, на дворе бардзо ciemno; встать до свѣта, wstać przed świtem; встать чуть свѣтъ, wstać ze świtem; онъ вы́ѣхалъ чуть свѣтъ, (on) wyjechał przed świtem; онъ чуть свѣтъ уже на ногáхъ, on już ze świtem na nogach; вы́ѣхать пéредъ свѣтомъ, wyjechać przed świtem; держáть что къ свѣту, trzymać co ku światłu; 2. świat; путеше́ствіе вокру́гъ свѣта, podróż około świata; на семъ свѣтѣ, na tym świecie; на томъ свѣтѣ, na tamtym świecie; еró уже давнó нѣтъ на свѣтѣ *abo* онъ уже давнó нѣтъ на томъ свѣтѣ, on już dawno na tamtym świecie; on już dawno nie żyje; on już dawno umarł; ни за что на свѣтѣ, za nic na świecie; 3. świat, ludzie; жить въ бóльшóмъ свѣтѣ, żyć na wielkim świecie, żyć pomiędzy znakomitemi ludźmi; умѣть жить въ свѣтѣ, umieć żyć w świecie; издáть книгу въ свѣтъ, wydać książkę na widok publiczny; увидѣть свѣтъ, urodzić się; оставить свѣтъ, opuścić świat, umrzeć; *it.* v. Отпрáвить (на тотъ свѣтъ), Удали́ться (отъ свѣта), Угоди́ть (на весь свѣтъ); свѣтъ мой! moje życie! moje serce! §. примѣты въ свѣтѣ часто лгутъ *etc.*, v. *sub*: Примѣта; ученье свѣтъ *etc.*, v. *sub*: Ученье.**

†**Свѣтычъ**, –а, *m.* latarnia.

Свѣтѣніе, –я, *n. Eccl. sl.* świecenie, oświecanie, oświecenie, oświetlenie. [ka ognista.

Свѣтя́щее ядро́, *n. Artill.* pit-

Свѣча́, –и́, *f.* świeca; **са́льная свѣча́**, świeca łojowa; **восковая свѣча́**, woskowa świeca; **пали́тельная свѣча́**, *Artill.* świeczka; v. **Стопи́нъ**.

Свѣчка, –и, *f.* 1. świeczka; 2. v. **Сосýлька** (**слабúтельная**).

Свѣчникъ, –а, *m.* robiący *lub* przedający świece.

†**Свѣчникъ**, –а, *m.* świecarz, przyświecający.

Свѣчно́й, **–áя**, **–óе**, *adj.* świecowy, świeczkowy; **свѣчно́е дéрево**, v. **Мирика** (**восконóсная**).

Свѣчны́й, v. **Свѣчно́й**.

Свѣ́шеніе, **Свѣ́шиваніе**, –я, *n.* 1. zwieszenie, zwieszanie; 2. zważenie, przeważenie.

Свѣ́шивать, **Свѣсúть**, *v. a.* 1. zwieszać, zwiesić; 2. ważyć, zważyć, przeważać, przeważyć; –**ся**, *α*) *v. r.* zwieszać się, zwiesić się; *β*) *v. p.* 1. być zwieszanym, zwieszonym; 2. być ważonym, zważonym, przeważanym, przeważonym.

Свѣща, *Eccl. sl.*, v. **Свѣчá**.

Свѣще́ніе, –я, *n. Eccl. sl.* świecenie, oświecenie, światło.

Свѣщено́сецъ, –сца, *m. Eccl. sl.* świeconośca.

Свѣщено́сица, –ы, *f. Eccl. sl.* świeconośna, nosząca świecę w kościele.

Свѣщено́сный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* świeconośny, noszący świecę, trzymający świecę w ręce.

Свѣчникъ, –а, *m.* świecznik, lichtarz.

Свѣщны́й, *Eccl. sl.*, v. **Свѣчно́й**.

Свѣ́яніе, –я, *n.* zwianie.

Свѣ́ять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Свѣ́ивать**, **–ся**.

Свя́за, –ы, *f.* 1. przeszkoda, przekazy, zawada; 2. klątwa kościelna; interdykt, exkommunika.

Свя́зáніе, –я, *n.* związanie.

Связáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Свя́зывать**. [zień.

Свя́зень, –зня, *m. Eccl. sl.* więzień.

Свя́зка, –и, *f.* wiązka, związka, związek, pęk; **связка ключéй**, pęk kluczy; **связка табакý**, trąbka tytuniu; *Gramm.* (*copula*), spójnia, łącznik.

Свя́зность, –и, *f.* zwięzłość, ścisłość, dobitność.

Свя́зный, –ая, –ое, *adj.* zwięzły, węzłowaty, ścisły, dobitny.

Связнóй, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* do wzmocnienia, do związania.

Свя́зочка, –и, *f. dim.*, v. **Свя́зка**. [robić, dziać.

Свя́тй, *v. a. perf.* pończochy

Свя́зываніе, –я, *n.* zwięzywanie, wiązanie; spajanie, zmacnianie.

Свя́зывать, **Связáть**, *v. a.* wiązać, zwięzywać, związać; **связáть кого-лúбо чéмъ**, związać kogo czém; *obowiązać kogo do czego; *zatrudniać, zatrudnić, zajmować, zająć; *it.* wiązać, powiązać, spajać, spoić; –**ся**, *α*) *v. r.* – съ кéмъ, wdawać się, wdać się z kim w co; *β*) *v. p.* być związywanym, związanym.

Связь, –и, *f.* 1. związanie, złączanie, złączenie; związość, ścisłość; związek; **та́йная связь**, tajemny związek; **имѣть связь**, **быть въ связи съ кéмъ**, mieć z kim związek, być w związku z kim; 2. *Archit.* ankra, klamra, szpąga.

Свáсло, –а, *n.* powrosło.

Свя́тецъ, –тца, *m. Eccl. sl.* 1. święty, sprawiedliwy; 2. (**святоша**, **ханжа**, **лицемéръ**), świętoszek, liziobrazek, obłudnik. [ołtarz.

Святи́лище, –а, *n.* świątynia, **Святи́лищный**, –ая, –ое, *adj.* do świątyni należący, ołtarzowy.

Святи́тель, –я, *m.* arcybiskup, arcykapłan, najwyższy kapłan.

Святи́тельскій, –ая, –ое, *adj.* arcybiskupi, arcykapłański.

Святи́тельство, –а, *n.* arcybiskupstwo, arcykapłaństwo.

Святи́тельствовать, *v. n.* być arcybiskupem, arcykapłanem.

Свяatи́ть, *v. a.* święcić, za święte czcić; –**ся**, *v. p.* być święconym; święcić się; **да святи́тся и́мя твоé**, święć się imię Twoje.

Свя́тки, –токъ, *m. pl.* czas zaczynający się od Bożego Narodzenia i trwający do trzech Króси́ятo, *adv.* święcie. [lów.

Свя́той, (–тóй), –áя, –óе, *adj.* święty; **святы́й отéцъ**, ojciec święty; przewielebny ojciec; **Свя́тый Духъ**, Duch Święty; **Свя́тая Недѣ́ля**, tydzień wielkonocny; **святáя водá**, woda święcona; **святáя святы́хъ**, (*sanctum sanctorum*), święte świętych; świątnica świątobliwości; **пра́здникъ всѣ́хъ святы́хъ**, święto Wszystkich Świętych.

Святоку́пный, v. **Синоди́ческій**. [monia.

Святоку́пство, –а, *n.*, v. **Свя-**

Святолѣ́пный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* przystojny, przyzwoity świętym.

Святопома́занный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* pomazany, namaszczony.

Свя́тость, –и, *f.* 1. świętość; świętobliwość; czystość; 2. (†), świątynia, rzeczy święte.

Свято-та́тецъ, –тца, *m.* świętokradzca, świętokradca; **–та́тица**, –ы, *f.* świętokradczyna; **–та́тскій**, **–та́тственный**, –ая, –ое, *adj.* świętokrądzki, świętokradczyn; **–та́тство**, –а, *n.* świętokradztwo, świętołupstwo; **–та́тствовать**, *v. n.* popełni(ać) świętokradztwo; **–та́ть**, –и, *s. c.*, v. **Свято́та́тецъ**, **Свято́та́тица**; **–хýльникъ**, –а, *m.* świętoszyderca; **–хýльничать**, *v. n.* szydzić, naśmiewać się z świętych rzeczy; **–хýльничество**, –а, *n.* szydzenie, naśmiewanie się z świętych rzeczy.

Свя́точный, –ая, –ое, *adj.* w czasie świąt Bożego Narodzenia zdarzony.

†**Святóша**, –и, *s. c.* 1. osoba świętobliwa; 2. świętoszek, liziobrazek, obłudnik.

Святóшество, –а, *n.* świętoszeństwo, udana świętobliwość, obłuda.

Свя́тцы, –евъ, *m. pl.* 1. świątnik, ciziojanus, cyzyojanus, cyzyanus, kalendarz o świętych, †światcy; 2. **святцы въ рáмѣ**, dwanaście obrazów Świętych.

Святы́й, v. **Свято́й**.

Святы́ня, –и, *f.* 1. świątynia; 2. świętość, rzeczy święte.

Святѣ́йшество, –а, *n.* Najświętszość, [tytuł dawany synodowi (*t. j.* zgromadzeniu) najwyższego duchowieństwa]; Świątobliwość, [tytuł Papieża].

Святѣ́йшій, -ая, -ее, *superl.* Najświętszy.

Свя-ще́ніе, -я, *n.* święcenie, poświęcenie; **-ще́нникъ**, -а, *m.* ksiądz, kapłan; **-ще́нническій**, -ая, -ое, *adj.* księży, kapłański; **-ще́нничество**, -а, *n.* kapłaństwo; **-щенноgrабитель**, **-щенноgrабительство**, *Eccl. sl.*, v. Святотатецъ, Святотатство; **-щеннодѣ́йствіе**, -я, *n.* odprawianie nabożeństwa; sobór; **-щеннодѣ́йствовать**; **-щеннодѣ́йство**, **-щенствованіе**, v. Священнодѣ́йствіе; **-щеннодѣ́йствовать**, *v. n.* odprawować, odprawiać nabożeństwo, mszę; **-щеннонокъ**, v. Іеромонахъ; **-щенно-іерей**, v. Священникъ; **-щеннокра́деніе**, **-щеннокра́децъ**, v. Святотатство, Святотатъ; **-щенноучени́къ**, -а, *m.* święty męczennik; **-щеннонача́лие**, -я, *n.*, v. Іерархія; **-щеннонача́льникъ**, v. Іера́рхъ; **-щенноноса́ніе**, -я, *n.* pomazanie, namaszczenie; **-щенноповѣ́дникъ**, -а, *m.* kaznodzieja; **-щенносложе́ніе**, -я, *n.* odprawianie nabożeństwa, służby Bożej; **-щенносложи́тель**, -я, *m.* kapłan; **-щенносложи́тельскій**, -ая, -ое, *adj.* kapłański; **-щенносложи́тельство**, v. Священносложе́ніе; **-щеннострада́лецъ**, -льца, v. Священному́ченикъ; **-ще́нный**, -ая, -ое, *adj.* święcony, poświęcony; święty; †**-щенна́ѣйшество**, v. Высокопреосвяще́нство; **-ще́нство**, -а, *n.* kapłaństwo; †**-ще́нствовать**, *v. n.* 1. być kapłanem; 2. (†), v. Священнодѣ́йствовать.

Сгада́ть, -а, *m. pop.* mniemanie, domniemanie; по моему́ сга́ду, podług mego zdania.

Сганапи́ть, *v. a. perf.* zrobić co jako tako, byle zbyć.

Сганивать, v. Сгонять.

Сгара́емость, -и, *f.* spaliwość, spallstość, palność.

Сгара́емый, -ая, -ое, *adj.* spalny, spalisty, palny.

Сгора́ніе, -я, *n.* zgorzenie, palenie się. [palić się.

Сгора́ть, **Сгоре́ть**, *v. n.* zgorzeć,

Сгиба́ніе, -я, *n.* zginanie.

Сгиба́ть, **Согну́ть**, *v. a.* zginać, zgiąć; nakrzywiać, nakrzywić, kurczyć, skurczyć; **-ся**, *a*) *v. r.* zginać się, zgiąć się, kurczyć się, skurczyć się, garbić się, zgarbić się; *β*) *v. p.* być zginanym, zgiętym, nakrzywianym, nakrzywionym.

Сги́бень, -бня, *m.* rogalik, (gatunek ciasta w postaci rogala).

Сги́бистый, -ая, -ое, *adj.* fałdzisty.

Сги́бка, -и, *f.*, v. Сгибаніе.

Сги́бной, -ая, -óе, *adj.* zginany, składany. [zniszczyć się.

Сги́бнуть, *v. n. perf.* zginąć,

Сги́бный, v. Сги́бной.

Сги́бъ, -а, *m.* 1. fałd, fałda; 2. zgięcie; staw, przegub (w ciele).

Сги́нуть, *v. n. perf.* zginąć.

Сгла́дить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Сглаживать, -ся.

Сглажде́ніе, **Сглажи́ваніе**, -я, *n.* zgładzenie, zgładzanie, wygładzenie, wygładzanie.

Сглажи́вать, **Сгла́дить**, *v. a.* zgładzać, zgładzić, wygładzać, wygładzić, robić, zrobić gładkim; **-ся**, *v. p.* być zgładzanym, zgładzonym, wygładzanym, wygładzonym.

Сглаза́ніе, -я, *n. pop.* uroczenie, [nabawienie choroby lub nieszczęścia złém spojrzeniem].

Сглода́ніе, -я, *n.* ogłodanie, ogryzienie. [ogryźć.

Сгло́дать, *v. a. perf.* ogłodać,

Сглону́ть, *v. a. perf.* pochłonąć, połknąć.

Сглупа, *adv.* przez głupstwo.

Сглупова́ть, *v. n. perf.* głupstwo zrobić, popełnić, głową podrwić.

Сгнаи́ваніе, -я, *n.* zgnonie.

Сгнаи́вать, **Сгно́ить**, *v. a.* zgnajać, zgnoić; **-ся**, *v. p.* być gnojonym, zgnojonym.

Сгнести́ & Сгнесть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Сгнетать, -ся.

Сгнета́ніе, -я, *n.* ściskanie; *cfr.* Сгнете́ніе.

Сгнета́ть, **Сгнести́ & Сгнесть**, *v. a.* ściskać, ścisnąć; **-ся**, *v. p.* być ściskanym, ściśnionym.

Сгнете́ніе, -я, *n.* ściśnienie.

Сгнива́ніе, -я, *n.* gnicie.

Сгнива́ть, **Сгнить**, *v. n.* gnić, zgnić.

Сгное́ніе, -я, *n.* zgnojenie.

Сгно́ить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Сгнаивать, -ся.

Сгова́риваніе, -я, *n.* namawianie; umawianie, zgadzanie; zaręczanie.

Сгова́ривать, **Сговори́ть**, *v. a.* 1. namawiać, namówić (kogo do czego); с**ъ** ни́мъ не сговори́шь, ty go (do niczego) nie namówisz; 2. zrękować, zaręczać, zaręczyć (*np.* komu córkę swoję); 3. (†), odwoływać, odwołać co; **-ся**, *v. r.* – съ кѣ́мъ (o чѣ́мъ), zmawiać się, zmówić się, umawiać się, umówić się, zgadzać się, zgodzić się z kim na co.

Сговори́вчивый, -ая, -ое, *part. p.* zaręczony, naręczony.

Сгово́рка, -и, *f.* umowa, ugoda.

Сгово́рный, -ая, -ое, *adj.* 1. zaręczynny, tyczący się zaręczyn; 2. v. Сгово́рчивый.

Сгово́рчивый, -ая, -ое, *adj.* łatwy do namówienia, łatwo zgadzający się.

Сгово́ръ, -а, *m.* 1. zaręczyny; 2. kontrakt małżeński; intercyza; 3. v. Сгово́рка.

Сгоди́ться, v. Пригоди́ться.

Сго́дье, v. Угодье.

Сголо́вье, v. Изголо́вье.

Сго́нка, -и, *f.* 1. spędzenie, zgromadzenie; 2. spławienie.

Сго́нный, -ая, -ое, *adj.* spędzony, zgromadzony.

Сгонъ, -а, *m.*, v. Сго́нка (1); сгономъ выкосили лугъ, wszyscy gromadnie (razem) skosili siano.

Сгоня́ть, **Согна́ть**, *v. a.* 1. spędzać, spędzić, zgromadzać, zgromadzić; zganiać, zegnać; 2. кого́-либо (со двора), wyganiać, wygnać, wypędzać, wypędzić kogo; согна́ть съ глазъ, odpędzić z oczu; – пя́тна, веснýшки съ лица́, spędzać, spędzić plamy, piegi z twarzy; – ль́съ, spławiać, spławić drzewo; **-ся**, *v. p.* być spędzanym, spędzonym, zgromadzanym, zgromadzonym, *etc.*

Сгора́ніе, **Сгора́ть**, v. Сгара́ніе, Сгара́ть.

Сгорбить, *v. a. perf.* nakrzywić, skurczyć, nagiąć; **-ся**, *v. r.* zgarbić się; онъ сгорбился отъ стáрости, zgarbił się od starości.

Сгорбленіе, -я, *n.* nakrzywienie, nagięcie; zgarbienie się.

Сгорѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* zgorzały, spalony.

Сгоре́ніе, -я, *n.* zgorzenie, spalenie się. [pàть.

Сгоре́ть, *v. perf.*, v. *sub*: Сгорáчá, *adv.* w zapale, w zapędzie, z popędliwości.

Сграбить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Сграбливать, -ся.

Сграбленіе, **Сграбливаніе**, -я, *n.* zgrabienie, zgarnienie grablami.

Сграбливать, **Сграбить**, *v. a.* zgrabiać, zgrabić; **-ся**, *v. p.* być zgrabianym, zgrabionym.

Сгребальщикъ, -а, *m.* zgrabiciel, grabiarz. [cielka.

Сгребáльщица, -ы, *f.* zgrabi-

Сгребáніе, -я, *n.* zgrzebywanie, zgarnianie, zmiatanie.

Сгребáть, **Сгрести́ & Сгресть**, *v. a.* zgrzebywać, zgrzebać, zgarniać, zgarnąć, zmiatać, zmieść; **-ся**, *v. p.* być zgrzebywanym, zgrzebanym, zgarnianym, *etc.*

Сгребéніе, -я, *n.*, **Сгрéбка**, -и, *f.* zgrabienie, zgarnienie, zmiecenie.

Сгрéбки, -бокъ, *m. pl.* zgrabki, zgrabione niełomki, złomki.

Сгрéзить, *v. n. perf.* marzyć przez sen; **-ся**, *v. impers.* śnić się, przez sen się pokazywać; мнѣ сгрéзилось, śniło mi się.

Сгрести́ & Сгресть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: Сгребать, -ся.

Сгромождáть, **Сгромоздúть**, *v. a.* zgromadzać, zgromadzić, wystosować, wspiętrzyć; **-ся**, *v. p.* być zgromadzanym, zgromadzonym, *etc.*

Сгромождéніе, -я, *n.* zgroma-

дзение, wystosowanie, wspiętrzenie. [*sub*: **Сромождáть, –ся.**

Сгромоздúть, –ся, *v. perf.*, v. **Сгрубúть & Сгрубíянить,** *v. n. perf.* кому, zgrubieć, być grubijanem.

Сгружáніе, –я, *n.* wyładowanie (okrętu, z okrętu), wypróżnienie (okrętu, z okrętu); **–ся,** *v. p.* być wyładowywanym, wyładowanym.

Сгружáть, Сгрузúть, *v. a.* wyładowywać, wyładować (okręt, z okrętu), wypróżniać, wypróżnić (okręt); **–ся,** *v. p.* być wyładowywanym, wyładowanym.

Сгруженіе, –я, *n.*, v. **Сгрýзка.**

Сгрузúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сгружáть, –ся.**

Сгрýзка, –и, *f.* wyładowanie (okrętu, z okrętu), wypróżnienie (okrętu). [zasmucić się.

Сгрусну́ться, *v. impers. perf.*

Сгрызáть, Сгрызть, *v. a.* zgryzać, zgryźć, pogryźć, zjadać, zjeść; **–ся,** *v. p.* być zgryzanym, zgryzionym. [pogryzienie, zjedzenie.

Сгрызéніе, –я, *n.* zgryzienie,

Сгрызть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сгрызáть, –ся.**

Сгубúть, *v. a. perf.* zgubić, zniszczyć (kogo).

Сгустúтель, –я, *m. Phys.* zgęszczacz, kondensator.

Сгустúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сгущáть, –ся.**

Сгустѣ́лость, –и, *f.* zgęstniałość, zgęstość, zgęszczenie.

Сгустѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* zgęstniały, zgęsły. [zgęstnienie.

Сгустѣ́ніе, –я, *n.* zgęszczenie,

Сгустѣть, *v. n. perf.* zgęstnieć.

Сгущáемость, –и, *f.* zgęszczanie się.

Сгущáніе, *cfr.* **Сгущéніе.**

Сгущáть, Сгустúть, *v. a.* zgęszczać, zgęścić; **–ся,** *a) v. r.* zgęszczać się, zgęścić się; *β) v. p.* być zgęszczanym, zgęszczonym.

Сгущéніе, –я, *n.* zgęszczenie, zgęstnienie. [nie.

Сдóбриваніе, –я, *n.* polepszanie

Сдóбривать, Сдóбрить, *v. a.* polepszać, polepszyć; **–ся,** *v. p.* być polepszanym, polepszonym.

Сдаваніе, –я, *n.* zdawanie, oddawanie.

Сдавáть, Сдать, *v. a.* oddawać, oddać, zdawać, zdać; rozdawać, rozdać; odstępować, odstąpić, ustępować, ustąpić; **–ся,** *a) v. r.* poddawać się, poddać się; przychylać się, przychylić się (do czyjéj prośby); odbijać, odbić od lądu. [Сдавливать, –ся.

Сдáвить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдавлéніе, Сдáвливаніе, –я,** *n.* zgniecenie, zgniatanie, stłoczenie, stłaczanie.

Сдáвливать, Сдáвить, *v. a.* zgniatać, zgnieść, stłaczać, stłoczyć; **–ся,** *v. p.* być zgniatanym, zgniecionym, stłaczanym, stłoczonym.

Сдáвщикъ, Сдáвщица, v. **Сдáтчикъ, Сдáтчица.**

Сдáніе, –я, *n.* zdanie, oddanie (ozego).

Сдáточный, –ая, –ое, *adj.* zdawczy, odstępny, odstąpiony, ustąpiony. [dawca, ustępca.

Сдáтчикъ, –а, *m.* zdawca, od-

Сдáтчица, –ы, *f.* zdawczyna.

Сдать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдавáть, –ся.**

Сдáча, –и, *f.* 1. poddanie (*np.* miasta); v. **Сдавáніе**; 2. reszta, pieniądze do zdania.

Сдваиваніе, –я, *n.* podwajanie, zdwajanie, skręcanie we dwoje; powtarzanie.

Сдваивать, Сдвоúть, *v. a.* podwajać, podwoić, zdwajać, zdwoić, skręcać, skręcić we dwoje; powtarzać, powtórzyć; **–ся,** *v. p.* być podwajanym, podwojonym, zdwajanym, zdwojonym, skręcanym, skręconym we dwoje.

Сдвиганіе, –я, *n.* 1. odsuwanie, odpychanie; 2. zsuwanie, przysuwanie.

Сдвигáть, Сдвинуть, *v. a.* 1. odsuwać, odsunąć, odpychać, odepchnąć; 2. zsuwać, zsunąć, przysuwać, przysunąć; zmykać, zemknąć, ściskać, ścisnąć; **–ся,** *a) v. r.* posuwać się, posunąć się, przysuwać się, przysunąć się; zmykać się, zemknąć się, ściskać się, ścisnąć się; *β) v. p.* być zsuwanym, zsuniętym, przysuwanym, *etc.*

Сдвигáніе, Сдвигáть, –ся, v. **Сдвиганіе, Сдвигáть, –ся.**

Сдвижка, –и, *f.*, v. **Сдвиганіе.**

Сдвижно́й, (–нóй), –ая, –óе, *adj.* zsuwany; сдвижной столъ, stół zsuwany. [**Сдвигáть, –ся.**

Сдвинуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдвоéніе, –я,** *n.*, **Сдвóйка, –и,** *f.*, v. **Сдвáиваніе.**

Сдвоúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдвáивать, –ся.**

Сдéргиваніе, –я, *n.* zdzieranie, ściąganie, zrywanie, zdejmowanie.

Сдéргивать, Сдéрнуть, *v. a.* zdzierać, zedrzeć, ściągać, ściągnąć, zrywać, zerwać, zdejmować, zdjąć; сдéрнуть сапогй съ ногъ, boty z nóg ściągnąć, wyzuć; **–ся,** *a) v. r.* zrywać się, zerwać się, porwać się, ściągać się, ściągnąć się, zsuwać się, zsunąć się; *β) v. p.* być zdzieranym, zdartym, ściąganym, ściągniętym, zrywanym, zerwanym, *etc.*

Сдержáніе, –я, *n.* utrzymanie; zatrzymanie, wstrzymanie.

Сдержáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдéрживать –ся.**

Сдéрживаніе, –я, *n.* utrzymywanie; zatrzymywanie, wstrzymywanie; *cfr.* **Сдержáніе.**

Сдéрживать, Сдержáть, *v. a.* utrzymywać, utrzymać; zatrzymywać, zatrzymać, wstrzymywać, wstrzymać; сдержать слово, dotrzymać słowa; **–ся,** *v. p.* być utrzymywanym, utrzymanym, *etc.*

Сдёрнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдéргивать, –ся.**

Сдираніе, –я, *n.* zdzieranie, oddzieranie, obdzieranie.

Сдирáть, Содрáть, *v. a.* zdzierać, zedrzeć, obdzierać, obedrzeć, oddzierać, ободрать; *zedrzeć kogo; содрать съ кого́ долгъ, odebrać dług od kogo; **–ся,** *v. p.* być zdzieranym, zdartym, obdzieranym, obdartym, *etc.*

Сдирка, –и, *f.* zdarcie, obdarcie. [wa w jedzeniu.

Сдóба, –ы, *f.* okrasa, przyprа-

Сдóбина, –ы, *f.* ciasto maślne.

Сдóбинка, –и, *f. dim.* ciasteczko maślne. [**Сдоблáть.**

Сдóбить, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдоблáть, Сдóбить,** *v. a.* krasić, okrasić, przyprawiać, przyprawić jadło dla lepszego smaku.

Сдóбный, –ая, –ое, *adj.* zaprawiony mlékiem, masłem i jajkami. [**Сдóбриваніе.**

Сдóбреніе, Сдóбриваніе, v. **Сдóбривать, Сдóбрить, –ся,** v. **Сдóбр...**

Сдобровáть, *v. impers.* (*c.* не), nie сдобровáть, źle, nie dobrze się mieć; не сдобровать тебѣ, to cię nie minie; nie będzie ci dobrze; nie ujdzie ci bezkarnie.

Сдóрь, –а, *n. Anat.* (*omentum*), siatka w pustości brzuchowéj, pokrywająca kiszki, błonka siatkowa wnętrzności obejmująca; v. **Сáльникъ** (1. *Anat.*).

Сдохловáтый, –ая, –ое, *adj.* nieco stęchły.

Сдóхлость, –и, *f.* stęchłość.

Сдóхлый, –ая, –ое, *adj.* stęchły.

Сдóхнуть, v. **Издóхнуть.**

Сдохнуть, *v. n. perf.* wytchnąć, odetchnąć sobie; v. **Вздохнýть.**

Сдóхнуться, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдыхáться.**

Сдробúть, *v. a. Typogr.* błędnie połączyć lub rozłączyć wyrazy.

Сдроблéніе, –я, *n. Typogr.* błędne połączenie lub rozłączenie wyrazów.

Сдружáть, Сдружúть, *v. a.* przyjaźnić, poprzyjaźnić (kogo z kim); **–ся,** *v. r.* съ кѣмъ, przyjaźnić się, poprzyjaźnić się z kim.

Сдувáніе, –я, *n.* zdmuchiwanie.

Сдувáть, Сдýнуть, Сдуть, *v. a.* 1. zdmuchiwać, zdmuchnąć; 2. *fig.* сдуть съ кого́ много дéнегъ, orznąć kogo, oszukać; **–ся,** *v. p.* być zdmuchiwanym, zdmuchniętym. [v. *sub*: **Сдувáть, –ся.**

Сдýнуть, –ся, *v. perf. semelf.*, **Сдýру,** *adv.* z głupstwa.

Сдуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сдувáть, –ся.**

Сдыхáться, Сдóхнуться, *v. r.* stęchnąć, zatęchnąć.

Сдѣланіе, –я, *n.* zrobienie.

Сдѣлать, *v. a. perf.* zrobić; сдѣлать честь, oddać (komu) cześć; **–ся,** *v. r.* zrobić się; ułożyć się (o co, *np.* z kredytorami o dług).

Сдѣлка, –и, *f.* zgoda, ugoda, umowa, pogodzenie się.

Сдѣлочный, -ая, -ое, *adj.* zgodny, umowny, z umową.

Се, *adv. Eccl. sl.* oto! се Агнецъ Божій, oto Baranek Boży; се мати моя! oto matka moja!

Себя́, *pron.* siebie; знать самого себя, znać samego siebie.

Себя́-любецъ, -бца, *m.* siebielubiec, samolub, egoista; **-любивый**, -ая, -ое, *adj.* samolubny, lubiący samego siebie; **-любица**, -ы, *f.* samolubka, samolubna, egoistka; **-любіе**, -я, *n.* samolubność, samolubstwo, egoizm; **-любъ**, v. Себялюбецъ.

Севрюга, -и, *f. H. n.* (*acipenser stellatus*), jesiotr gwiazdowy.

Севрюжина, -ы, *f.* mięso jesiotra gwiazdowego.

Севрюжій, -ья, -ье, *adj.* jesiotrowy; (*cfr.* Севрюга).

Сегмéнтъ, -а, *m. Mathem.* odcinek koła. [dzisiejszy.

Сегóдняшній, -яя, -ее, *adj.* **Сегóдня**, *adv.* dziś, dzisiaj.

Сего́ ра́ди, *adv.* dla tego.

Седмери́цею, *adv.* siedmkroć, siedm razy.

Седмери́чный, -ая, -ое, *adj.* siedmioraki, siedmiokrotny.

Семи́жды, *adv. Eccl. sl.* siedmkroć, siedm razy.

Семизвѣ́здіе, -я, *n.* [*Plejades*], Baby (gwiazdy).

Седми́на, -ы, *f. Eccl. sl.* siedm lat, *albo* siedm dni.

Седми́ца, -ы, *f. Eccl. sl.* siedmnica, tydzień; страстна́я седми́ца, wielki tydzień, tydzień męki Pańskiéj.

Седмо́й -а́я, -о́е, *adj. num.* siódmy; седмо́й часъ, siódma godzina; въ седмо́мъ часу́, między szóstą i siódmą (*sc.* godziną); четверть седмаго, kwadrans na siódmą (*sc.* godzinę); сего́дня седмо́е число́, dziś mamy siódmego (miesiąca); седмаго Іюля, siódmego Lipca; въ-седьмы́хъ (въ-7-хъ), po siódme.

Седмойна́десять, **Седмонаа́десять**, **Седмонаде́сять**, *num.* siedmnasty, -a, -e.

Седмохо́лміе, -я, *n.* miejsce z siedm górami.

Седмохо́лмный, -ая, -ое, *adj.* siedmiogórny.

Седмый, **Седмыйна́десять**, v. **Седмой**, **Седмойна́десять**.

Седмь, -и, *num. Eccl. sl.* siedm.

Сей, **сія́**, **сіе́**, (*gen.* сего́, сея́, сего́), *pron.* ten, ta, to; для сего́, по сему́, сего ради, dla tego; къ сему́, do tego, jeszcze.

Сѣймовый, -ая, -ое, *adj.* sejmowy.

Сеймъ, -а, *m.* sejm. [sieczna.

Секáнсъ, -а, *m. Trigon.* linia

Секвестра́ція, -я, *f. Jur.* sekwestracya, sekwestr, zajęcie na skarb.

Секвестрова́ніе, -я, *n.* sekwestrowanie, zasekwestrowanie.

Секвестрова́ть, *v. a.* sekwestrować, zasekwestrować, na sekwestr podać, zająć na skarb.

Секвéстръ, -а, *m. Jur.* sekwestr, sekwestracya, zajęcie na skarb; взять что въ секвéстръ, v. Секвестровáть.

Секретáрскій, -ая, -ое, *adj.* sekretarski.

Секретáрство, -а, *n.* sekretarstwo, godność i urząd sekretarza.

Секретáрь, -я́, *m.* sekretarz.

Секрéтецъ, -тца, *m. dim.* mały sekret, sekrecik.

Секрéтничанье, -я, *n.* robienie tajemnicy z czego.

Секрéтничать, *v. n.* robić tajemnicę z czego. [jemnie.

Секрéтно, *adv.* sekretnie, ta-

Секрéтный, -ая, -ое, *adj.* sekretny, tajemny, tajny.

Секрéтъ, -а, *m.* sekret, tajemnica.

Сéкста, -ы, *f. Mus.* sexta.

Секстáнтъ, -а, *m. Astron.* sextant, szósta część koła.

Секстéтъ, -а, *m. Mus.* sextet.

Сéкта, -ы, *f.* sekta.

Сектáторъ, -а, *m.* sektarz, naśladowca czyjéj nauki, zwolennik sekty.

Сéкторъ, -а, *m. Mathem.* – кру́га, (*sector*), sektor, wycinek koła, klin; – ма́па, wycinek kuli.

Секýнда, -ы, *f.* sekunda.

Секундáнтъ, -а, *m.* sekundant, pomocnik pojedynku. [miar.

Секундомѣ́ръ, -а, *m.* sekundo-

Селáва, -ы, *f. H. n.* (*cyprinus alburnus*), sielawa, sulwica; kleń, klenieс, (ryba); v. Уклéя.

Селедéцъ, -дца́, *m.*, v. **Желѣзница**.

Селёдка, -и, *f. dim.* śledzik.

Селёдникъ, -а, *m.*, v. **Марь** (воню́чая).

Селёдочка, -и, *f. dim.* śledzik.

Селёдочный, -ая, -ое, *adj.* śledziowy; селёдочный бочено́къ, beczka od (do) śledzi, śledziówka, solanka; селёдочная трава́, v. **Марь** (воню́чая). [czorowy.

Селезéній, -ья, -ье, *adj.* ka-

Селезёнка, -и, *f.* śledziona.

Селезёночка, -и, *f. dim.* mała śledziona.

Селезённикъ, **Селезёночникъ**, -а, *m. Bot.* (*asplenium*), śledziennica; селезённикъ полоса́тый, v. Папоро́тникъ (полоса́тый).

Селезёночница, -ы, *f. Med.* zapalenie śledziony.

Селезёночный, -ая, -ое, *adj.* śledzionowy.

Селезень, -зня, *m.* kaczor.

Селезня́ха, -и, *f. H. n.* (*anas boschas*), kaczka pospolita.

Селенúтъ, -а, *m.*, v. **Буянна** (да́кая). [*nites*), selenit, kamień.

Селенúтъ, -а, *m. Miner.* (*sele-*

Селéніе, -я, *n.* mieszkanie, pomieszkanie; osiedlenie; osioło, osada, wieś. [takowy.

† Селíйный, -ая, -ое, *adj.* taki,

† Селитва, -ы, *f.* mieszkanie, pomieszkanie, siedziba, siedlisko.

Селитра, -ы, *f.* (*nitrum*), saletra.

Селитренница, -ы, *f. Bot.* (*nitraria*), saletrownik.

Селитренникъ, -а, *m.* robotnik przy fabryce saletry.

Селитренница, -ы, *f.* saletralnia, fabryka saletry.

Селитреный, -ая, -ое, *adj.* saletrzany. [nie saletry.

Селитроваре́ніе, -я, *n.* robie-

Селитроварный, -ая, -ое, *adj.* do robienia saletry należący.

Селитрова́рня, -и, *f.* saletralnia. [saletrę.

Селитроваръ, -а, *m.* robiący

Селитрова́тый, -ая, -ое, *adj.* saletrowaty. [bić.

Селитрова́ть, *v. a.* saletrę ro-

Селитрорóдъ, **Селитротво́ръ**, -а, *m. Chem.* saletrorod, saletroczyn; v. Азóтъ.

Селитрянка, -и, *f. Bot.* (*nitraria*), saletrownik. [ца.

Селитрянница, v. **Селитренница**.

Селитряный, v. **Селитреный**.

Селúть, *v. a.* osadzać, zaludniać; -ся, *v. r.* osiadać, zamieszkać.

Селúтьба, -ы, *f.* 1. osadzenie, zaludnienie; 2. v. Селéніе.

Селúться, *v. r.*, v. *sub*: **Селúть**.

Селúшко, -а, *n.* wieś mizerna.

† Селúще, -а, *n.* 1. pastwisko, pastewnik; 2. niwa, pole.

Сéло, -а́, *n.* 1. sioło, wieś z kościołem; *Eccl. sl.* pole, niwa.

Сельдерéй, -я, *m. Bot.* (*apium graveolens*), seler, selera; żabi ocpich. [selerowy.

Сельдерéйный, -ая, -ое, *adj.*

Сельдéцъ, -дца́, *m.*, v. **Желѣзница**. [*harengus*), śledź.

Сельдь, -и, *f. H. n.* (*clupea*

Сельдь-алоза́, v. **Желѣзница**.

Сельдя́никъ, -а, *m.* śledziarz, handlujący śledziami *lub* łowiący śledzie.

Сельдяно́й, (-ня́й), -а́я, -о́е, *adj.* śledziowy; сельдяно́й ловъ, сельдяна́я ловля, połów śledzi.

Сéльникъ, -а, *m.* włościanin, wieśniak.

Сéльный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* polny, na polu rosnący.

Сéльскій, -ая, -ое, *adj.* sielski, wiejski.

Сельско-хозя́йственный, -ая, -ое, *adj.* (wiejsko-)gospodarski.

Сельцо́, -а, *n. dim.* wioska.

Сéлькость, -и, *f.* wiejskość.

Сельча́нинъ, v. **Селя́нинъ**.

Селя́на, v. **Уклéя**.

Селя́нинъ, -а, *m.* wieśniak.

Селя́нка, -и, *f.* 1. wieśniaczka; 2. v. Солянка (2).

Сёмга, -и, *f. H. n.* (*salmo salar*), łosoś, ryba.

Семёйка, -и, *f. dim.* familijka.

Семёйный, -ая, -ое, *adj.* familijny; liczną rodzinę mający.

Семéйственный, -ая, -ое, *adj.* familijny, rodzinny.

Семе́йство, -а, *n.* familija, rodzina, plemię; rodzaj.

Семери́къ, -а, *m.* miara z siedmiu czetwerykow. [kulacya.

Семери́ть, *v. a.* mówić z gesty.

Семери́чно, *adv.* siedmiorako.

Семери́чный, -ая, -ое, *adj.* siedmioraki, z siedmiu złożony.

Семёрка, -и, *f.* siodemka (w kartach).

Семерня́, -и́, *f.* siedmioro (*gen.* siedmiorga), siedm sztuk czego.

Семеро, -ы́хъ, *num.* siedmioro (*gen.* siedmiorga), siedm sztuk czego. [łososie.

Семжи́на, -ы, *f.* łososina, mięso

Семи-аршинный, -ая, -ое, *adj.* siedmioarszynowy; **-ба́шенный**, -ая, -ое, *adj.* o siedmiu wieżach; **-вершко́вый**, -ая, -ое, *adj.* siedmiowerszkowy; [*cfr.* Вершо́къ]; **-гла́вый**, -ая, -ое, *adj.* siedmiokupułowy, o siedmiu kupułach (kościoł); **-гра́дская земля́**, *f. Geogr.* Siedmiogrodzka ziemia, Siedmiogród, Siedmigród; **-да́лъ**, -а, *m.* mąka przenna najprzedniejsza; **-да́льный**, -ая, -ое, *adj.* z mąki pszennéj najprzedniejszéj; **-десяти́тлѣтіе**, -я, *n.* siedmdziesiątlecie, siedmdziesiątletni przeciąg czasu; **-десяти́тлѣтній**, -яя, -ее, *adj.* siedmdziesiątletni; **-десятитыся́чный**, -ая, -ое, *num. ord.* siedmdziesiąttysięczny; **-деся́тый**, -ая, -ое, *num. ord.* siedmdziesiąty; **-дне́вный**, -ая, -ое, *adj.* siedmiodniowy, siedmiodzienny, tygodniowy; **-дюйно́вый**, -ая, -ое, *adj.* siedmiocalowy; **-звѣ́здіе**, -я, *n. Astron.* (*Plejades*), Baby, [gwiazdy].

Семи́къ, -а́, *m.* semik, siódmy czwartek (czwartek siódmego tygodnia) po Wielkiéj Nocy, [majowa uroczystość obchodzona przez pospólstwo].

Семили́стникъ, v. **Кна́фликъ**.

Семилоръ, v. **Принцметалл**.

Семи-лѣ́тіе, -я, *n.* siedmioleciе, siedmioletni przeciąg czasu; **-лѣ́тній**, -яя, -ее, *adj.* siedmioletni; **-мѣсячный**, -ая, -ое, *adj.* siedmiomiesięczny, siedmmiesięczny; **семимѣсячное дитя́**, siedmiomiesięczne dziecię.

Семи-нари́стъ, -а, *m.* seminarysta, seminarzysta; **-на́рія**, -и, *f.* seminarynm; **-на́рскій**, -ая, -ое, *adj.* seminarski; **-недѣ́льный**, -ая, -ое, *adj.* siedmiotygodniowy, siedmtygodniowy; **семинедѣ́льный младе́нецъ**, siedmiotygodniowe dziecię; **-октя́вный**, -ая, -ое, *adj. Mus.* siedmiooktawny, siedmoktawny; **-па́лый**, -ая, -ое, *adj.* siedmpalcowy, siedmiopalcowy; **-по́льный**, -ая, -ое, *adj. Oecon.* siedmiopolny, siedmiopolowy; **-пудо́вый**, -ая, -ое, *adj.* siedmiopudowy; **-саже́нный**, -ая, -ое, *adj.* siedmiosążniowy; **-со́тый**, -ая, -ое, *num. ord.* siedmsetny; **Семи-стру́нный**, -ая, -ое, *adj.* siedmiostruny, o siedmiu strunach; **-тыся́чный**, -ая, -ое, *num. ord.* siedmtysięczny; **-тычи́нникъ**, -а, *m. Bot.* (*trientalis*), siódmaczek, (rodzaj rośliny); **-уго́льникъ**, -а, *m. Geom. septangulum, heptagon*, siedmiokąt, figura o siedmiu kątach; **-фунто́вый**, -ая, -ое, *adj.* siedmiofuntowy, siedmfuntowy; **-фу́товый**, -ая, -ое, *adj.* siedmiostopny; **-этажный**, **-я́русный**, -ая, -ое, *adj.* siedmiopiętry, siedmiopiętrowy, o siedmiu piętrach.

Семіоло́гія, -и, *f.* semejologia; v. **Семіо́тика**.

Семіо́тика, -и, *f.* semejotyka, nauka o znakach chorób.

Семіотическій, -ая, -ое, *adj.* semejotyczny.

Семна́дцатый, -ая, -ое, *num. ord.* siedmnasty. [ście.

Семна́дцать, -и, *num.* siedmnaście.

Сему́жина, -ы, *f.* łososina, mięso łososie. [od łososia.

Сему́жій, -ья, -ье, *adj.* łososi,

Семь, -и, *num.* siedm.

Се́мьдесять, -и, *num.* siedmdziesiąt.

Семья́, -и́, *f.* familia, plemię.

Семьянинъ, -а, *m.* ojciec rodziny. [mający liczną rodzinę.

Семья́нистый, -ая, -ое, *adj.*

Сенаторскій, -ая, -ое, *adj.* senatorski; senátorskoe dostoinstwo, dostojeństwo senatorskie, senatorstwo; сенáторская, -ой, *s. f.* izba senatorska, senat.

Сенáторство, -а, *m.* senatorstwo.

Сенáторъ, -а, *m.* senator.

Сенáтскій, -ая, -ое, *adj.* senacki.

Сенáтъ, -а, *m.* senat.

Сентенція, -и, *f.* 1. *Jur.* sentencya, wyrok zwierzchności; 2. sentencya, powieść poważna do obyczajów życia służąca.

Сентя́брскій, -ая, -ое, *adj.* wrześniowy.

Сентя́брь, -я́, *m.* wrzesień, (dziewiąty miesiąc w roku).

Сентя́врій, -я, *m. Eccl. sl.* wrzesień, (dziewiąty miesiąc w roku).

Септе́тъ, -а, *m. Mus.* septet.

Септима, -ы, *f. Mus.* septyma.

Серабарйнникъ, v. **Шиповникъ**.

Серафи́нскій, -ая, -ое, *adj.* serafiсki, seraficzny.

Серафи́нъ, -а, *m.* seraf, serafin, (anioł przedniéj rangi).

Сервѣзецъ, -зца, *m.* mały serwis. [wisowy.

Сервизный, -ая, -ое, *adj.* ser-

Сервизъ, -а, *m.* serwis; фарфóровый сервизъ, serwis porcelanowy. [szko.

Сердéчко, -а, *n. dim.* serduszko.

Сердéчникъ, -а, *m.* 1. sworzeń (*gen.* sworznia); 2. *Artill.* wzór, forma działa; 3. *Bot.*, v. **Львинохвостъ** (сердéчный); **сердéчникъ полевóй**, v. **Крессъ** (луговой). [szczérze.

Сердéчно, *adv.* serdecznie,

Сердéчный, -ая, -ое, *adj.* sercowy, serdeczny, od serca pochodzący; сердéчный другъ, przyjaciel od serca, serdeczny; сердéчная преграда, *Anat.* przegroda serca; сердéчная трава, v. **Львинохвостъ** (сердéчный); сердéчный корень, v. **Горéцъ** (алтéчный).

Сердитка, -и, *s. c. pop.* osoba sierdzista, gniewliwa, zapalczywa.

Сердитый, -ая, -ое, *adj.* sierdzisty, gniewliwy, zapalczywy.

Серди́ть, *v. a.* gniewać; **-ся**, *v. r.* (na kogó, na co) gniewać się, sierdzić się (na kogo, na co).

Сердоболи́е, -я, *n.* litość, ubolewanie. [ubolewający, litościwy.

Сердобо́льный, -ая, -ое, *adj.*

Сердоли́ковый, **Сердоли́чный**, -ая, -ое, *adj.* karneolowy, karniolowy, krwawnikowy.

Сердоли́къ, -а, *m. Miner.* karneol, karniol, krwawnik (kamień).

Се́рдце, -а, *n.* serce; *serce, środek, wnętrzność; *it.* gniéw, złość; *Bot.*, v. **Сердцевúна**; по́ сердцу, podług życzenia, pomyślnie; э́то мнѣ и на се́рдце не всходи́ло, to mi ani na myśl nie przyszło; jam o tém wcale nie myślał; у негó до́брое се́рдце, on ma dobre serce; у негó ка́менное се́рдце, on ma kamienne serce; on nieczuły; отъ всегó се́рдца, z całego serca; z duszy i serca; jak najchętniéj; мнѣ тя́жело на се́рдце, ciśnie mnie na piersiach; имѣть се́рдце на кого́-либо, gniewać się na kogo; сказа́ть что въ се́рдце, въ сердца́хъ, съ сердцо́въ, powiedzieć co z gniewu, w gniewie, ze złości, w złości; *it.* v. **Скрѣпи́ть** (се́рдце), **Принима́ть** (къ се́рдцу).

Сердце-ви́дный, -ая, -ое, *adj.* serduszkowaty; **-ви́децъ**, -дца, *m.* sercowiedzca, znający serca (myśli) ludzkie; **-ви́дъ**, -ви́ка, -а, *m.* (*cardium*), gatunek muszli; **-ви́на**, -ы, *f. Bot.* drzeń, mlécz w drzewie; **-вѣ́децъ**, -дца, *m.* sercowiedzca, znający serca (myśli) ludzkie; **-вѣ́дѣніе**, -я, *n.* sercowiedzenie, znanie serca.

Сердчáть, v. **Сердиться**.

Серебарáкъ, -а, *m.* solanka, sól ługowa Astrachańska.

Серебарйнникъ, **Серебарйнъ**, v. **Шиповникъ**.

Серебреникъ, -а, *m.* 1. srebrnik, rzemieślnik od srebra; 2. *Bot.*, v. **Серебрянка**.

Серебреническій, -ая, -ое, **Серебреничій**, -ая, -ее, *adj.* do srebrnika należący, srebrnikowy. [posrebrzanie.

Серебрéніе, -я, *n.* srebrzenie,

Серебрёный, -ая, -ое, *part. p.* srebrzony, posrebrzany.

Серéбреный, -ая, -ое, *adj.* srebrny.

Серебрильщикъ, -а, *m.* posrebrzyciel, ten co posrebrza.

Серебристый, -ая, -ое, *adj.* srebrzysty.

Серебрить, *v. a.* srebrzyć, posrebrzać; -ся, *v. p.* być srebrzonym, posrebrzanym.

Серебро́, -á, *n.* 1. srebro; живóе серебро́, żywe srebro; 2. rzeczy, naczynia srebrne; 3. moneta srebrna. [rzebrzysty.

Серебронóсный, -ая, -ое, *adj.*

Серебря́нка, -и, *f. Bot.* (*potentilla argentea*), srebrnik, ziele.

Серебря́ный, v. Серéбреный.

†**Середá**, -ú, *f.* środa, szroda.

Середи́на, -и, *f.* środek, śrzodek.

Середи́нка, -и, *f. dim.* środeczek, śrzodeczek. [dkowa sztuka.

Серéдка, -и, *f.* środek; środkowa

Середнúй, -яя, -ее, *adj.* średni, śrzedni, środkowy, śrzodkowy.

Середнóй, (-нúй), -ая, -óе, *adj.* środowy, szrodowy.

Середнúчь, -а, *m. pop.* człowiek średniego wieku.

†**Середокрéстье**, -я, *n.* środa (szroda) w czartym tygodniu wielkiego postu. [czek, śrzodeczek.

Серéдочка, -и, *f. dim.* środe-

Серéжечка, -и, *f. dim.* kolczyczek.

Серéжка, -и, *f.* 1. *dim.* kolczyk; 2. bagniątko, baranek, kotek, (pączek kosmaty).

Серéжки, -жекъ, *f. pl. Anat.* nimfy, dwie marszczki między wargami wielkiemi i otworem pochwy macicznéj. [czykowy.

Серéжный, -ая, -ое, *adj.* kol-

Серéжчатый, -ая, -ое, *adj.* w kształcie kolczyka, kolczykowaty. [nocna muzyka.

Серенáда, -и, *f.* serenata, po-

Серéнь, -а, *m.* szron na drzewach. [sierżancki.

Сержáнтскій, -ая, -ое, *adj.*

Сержáнтъ, -а, *m. Milit.* sierżant. [rozgniewanie (kogo).

Серженіе, -я, *n.* gniewanie,

Серіóзно, *adv.* serio, do prawdy, bez żartu, żart na stronę, w samój rzeczy, rzeczywiście, istotnie.

Серіóзный, -ая, -ое, *adj.* prawdziwy, powiedziany *lub* zrobiony na prawdę, niezmyślony, nieudany; poważny, surowy.

Сермя́га, -и, *f.* siermięga, sukno grube; v. giermak.

Сермя́жный, -ая, -ое, *adj.* siermiężny, z sukna grubego.

Сéрна, -ы, *f. H. n.* (*antilope rupicarpa*), antylopa górna; koza dzika; giemża. [dzikiéj.

Сéрнина, -ы, *f.* mięso kozy

Серпентúнный, -ая, -ое, *adj.* serpentynowy. [(kamień).

Серпентúнъ, -а, *m.* serpentyn,

Сéрпень, -пня, *m.* sierpień (miesiąc).

Сéрпикъ, -а, *m. dim.* sierpik.

Сéрпникъ, -а, *m. Bot.* (*crithmum*), koper; сéрпникъ примóрскій, v. Укропъ (morskój).

Сéрпница, -ы, *f. Bot.* (*sium falcaria*), sierpnica. [ный.

Серповúдный, v. Серпообрáз-

Серповúникъ, -а, *m.*, v. Сéрпница. [powy.

Серпóвый, -ая, -ое, *adj.* sier-

Серпообрáзный, -ая, -ое, *adj.* sierpowaty, na sierp pochodzący.

Серпýха, -и́, *f. Bot.* (*serratula*), sierpik, (ziele). [sierpikowy.

Серпýшный, -ая, -ое, *adj. Bot.*

Серпъ, -á, *m.* sierp.

Серпúнка, -и, *f.* sierpianka, (tkanka cienka).

Серпúночный, -ая, -ое, *adj.* z sierpianki zrobiony.

Сертепáртія, -и, *f.* bilet asseskuracyjny, umowa o najęcie okrętu.

Сертýкъ, -á, *m.* surdut.

Сертучóкъ, -чкá, *m. dim.* surducik. [cisko.

Сертучúшко, -а, *m.* surdu-

Сертучúще, -а, *m. augm.* surducisko. [dutowy.

Сертýчный, -ая, -ое, *adj.* sur-

Серчáть, *v. n. pop.*, v. Сердúться. [sznica.

Серьгá, -и́, *f.* kolczyk, zau-

Сестрá, -и́, *f.* siostra; двоюродная сестрá, siostra cioteczna; три сестрú грáдія, v. Троесéстріе. [siostrzenica.

Сестренúца, -ы, *f. Eccl. sl.*

Сестрéничъ, -а, Сестрúнецъ, -нца, *m. Eccl. sl.* siostrzeniec.

Сéстриться, *v. r.* siostrzyć się, nazwać siostrą.

Сестрица, -ы, *f.* siostrzyczka.

Сестрúчищъ, v. Сестрéничъ.

Сестрúчка, -и, *f. dim.* siostrzyczka.

Сестрúчна, v. Сестрéница.

Сéстричъ, v. Сестрéничъ.

Сестроубíйство, -а, *n.* siostrobójstwo. [strobojca.

Сестроубíйца, -ы, *s. c.* sio-

Сечь, -и, *f. Eccl. sl.*, v. Мочá.

Сжáлиться, *v. r. perf.* – надъ кѣмъ, zlitować się nad kim.

Сжáтіе, -я, *n.* 1. zżęcie; 2. ściśnięcie, ściśnienie; сжáтіе крáйней плóти, v. Необлýпа.

Сжáтый, -ая, -ое, *part. p.* 1. zżęty; 2. ściśnięty. [Сжúнать, -ся.

Сжать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сжéваніе, -я, *n.* zżucie.

Сжевáть, *v. a. perf.* zżuć; -ся, *v. p.* być zżutym.

Сжéніе, -я, *n.* spalenie.

Сжечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сжúгать, -ся. [się (kogo).

Сживáніе, -я, *n.* pozbywanie

Сживáть, Сжúть, *v. a.* zbywać się, pozbywać się, pozbyć się (kogo). [lenie.

Сжигáніе, -я, *n.* palenie, spa-

Сжúгать, Сжечь, *v. a.* palić, spalić; -ся, *v. r.* palić się, spalić się. [czekać na siebie.

Сжидáться, *v. r.* oczekiwać,

Сжúманіе, -я, *n.* zżymanie, ściskanie.

Сжúмательный, -ая, -ое, *adj.* ściskający, zżymający.

Сжúмать, Сжать, *v. a.* zżymać, zżąć, ściskać, ściskać; -ся, *a*) *v. r.* zżymać się, ściskać się, ścisnąć się; *β*) *v. p.* być zżymanym, zżętym, ściskanym, ściśniętym.

Сжúманіе, -я, *n.* zżynanie.

Сжúнать, Сжать, *v. a.* zżynać, zżąć, żąc ścinać, ściąć; -ся, *v. p.* być zżynanym, zżętym.

Сжúнъ, -а, *m.* zżęcie.

Сжирáть, Сожрáть, *v. a.* pożerać, pożreć, zeżreć. [się (kogo).

Сжúтіе, -я, *n.* zbycie, pozbycie

Сжúть, *v. perf.*, v. *sub*: Сжúсáди, *adv.* z tyłu. [вать.

Сзывáніе, -я, *n.* zwoływanie.

Сзывáтель, -я, *m.* zwoływacz.

Сзывáть, Созвáть, *v. a.* zwoływać, zwołać; -ся, *v. p.* być zwoływanym, zwołanym.

Сибúрка, -и, *f.* 1. surdut długi; 2. *pop.* więzienie; 3. v. Мѣдянка (2). [рова соль.

Сибúрская соль, v. Глáубе-

Сивéнькій, -ая, -ое, *adj.* nieco siwy, siwawy.

Сивéхонькій, Сивéшенькій, -ая, -ое, -некъ, -нька, -нько, *adj.* siwiuteńki. [maść konia.

Сивúзна, -и́, *f.* siwość; siwa

Сúвка-воро́нка, v. Сивоворóнка.

Сивоворóнка, -и, *f. H. n.* (*coracias garrula*), kraska, ptak.

Сивогрáкъ, -а, *m.*, v. Сивоворóнка. [brudnosiwy.

Сивожелтáный, -ая, -ое, *adj.*

Сивопúгій, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach:*) сивопúгая лóшадь, koń jabłkowaty, bułany, maściowaty.

Сúвость, -и, *f.* siwość, szarość.

Сúвуха, -и, *f.* gorzałka.

Сúвучъ, -á, *m. H. n.* (*phoca jubata*), lew morski.

Сúвýшка, v. Сúвýха.

Сúвýшный, -ая, -ое, *adj.* gorzałczany. [szary.

Сúвый, -ая, -ое, *adj.* siwy,

Сúвѣть, *v. n.* stawać się siwym, szarym. [garo.

Сигáра, -ы, Сигáрка, -и, *f.* cy-

Сигáрный, -ая, -ое, *adj.* cygarowy; сигáрная фáбрика, fabryka cygar. [cygaro.

Сигáрочка, -и, *f. dim.* małe

Сигáрочный, v. Сигáрный.

Сигелúтикъ, -а, *m. Eccl. sl.* naczelnik, zwierzchnik.

Сигелúтъ, -а, *m. Eccl. sl.* zwierzchność świecka.

Сигнáлъ, -а, *m.* sygnał, znak.

Сигнáльный, -ая, -ое, *adj.* sygnałowy.

Сигнатýра, -ы, *f.* sygnatura.

Сигнатýрка, -и, *f. dim.* sygnaturka. [sygnaturny.

Сигнатýрный, -ая, -ое, *adj.*

Сигóвина, -ы, *f.* mięso szumbungi, łososiopstrąga. [bungowy.

Сигóвый, -ая, -ое, *adj.* szum-

Сигъ, -а, *n. H. n.* (*salmo lavaretus*), szumbunga, łososiopstrąg.

Сѝдка, –и, *f. Chem.* destylacya, przepędzenie wódki.
Сидръ, –а, *m.* jabłecznik.
Сѝдьмя, *adv.* siedząc; сѝдьмя сидѣть за дѣломъ, pilnie pracować nad czém.
Сидѣйка, –и, *f.* wózek mały.
Сидѣлецъ, –льца, *m.* czeladnik kupiecki. [chorych.
Сидѣлка, –и, *f.* dozorczyna
Сидѣлый, –ая, –ое, *adj.* (*o ptakach*:) siedziały, dawno w klatce będący. [chorych.
Сидѣльникъ, –а, *m.* dozórca
Сидѣльница, v. Сидѣлка.
Сидѣльщикъ, v. Сидѣлецъ.
Сидѣніе, –я, *n.* siedzenie.
Сидѣть, *v. n.* siedzieć; сидѣть въ тюрьмѣ, siedzieć we więzieniu; сидѣть дóма, siedzieć w domu; сидѣть подъ арéстомъ, siedzieć w areszcie; сидѣть на яйцахъ, siedzieć na jajach.
Сидячій, –ая, –ее, *adj.* siedzący; вести сидячую жизнь, ciągle siedzieć w domu.
Сижёкъ, –жка́, *m. dim.* łososik, mały łosoś; v. Сигъ.
Сѝживать, *v. n.* siedzieć.
Сиѣхонькій, –ая, –ое, *adj.* błękitniuchny.
Сизова́тый, –ая, –ое, *adj.* błękitnawy, niebieskawy, modrawy.
Сизость, –и, *f.* błękitnawość.
Сѝзый, –ая, –ое, *adj.* błękitnawy. [kitnawym.
Сизѣть, *v. n.* stawać się błę-
Сизя́къ, v. Го́лубь (сѝзый).
Сикáница, –ы, *f. Eccl. sl.*, v. Смерчъ. [morderca tajemny.
Сикарь, –я, *m. Eccl. sl.* zbójca,
Сикéръ, –а, *m. Eccl. sl.* (олъ, оловѣна), wszelki napój upajający, oprócz wina.
Сикомóръ, –а, *m.*, v. Смоковница (Егѝпетская).
Сѝла, –ы, *f.* siła, moc, władza; сѝла закóна, moc prawa; сѝлою, siłą, mocą, gwałtem; всѣми сѝлами, z całéj siły, ze wszystkich sił; небéсныя сѝлы, v. *sub*: Сѝлы; въ сѝлу, по сѝлѣ, подъ сѝлу, podług sił; ile sił staje; онъ ещѣ въ сѝлѣ, въ сѝлахъ, on jeszcze krzepki, mocny, zdrów; *it.* v. Взять (сѝлу), Собра́ться (съ сѝлами), Вы́биться (изъ сѝлъ).
Силáчка, –и, *f.* kobieta silna.
Силáчъ, –á, *m.* człowiek silny.
Силиться, *v. r.* usiłować się.
Силковый, –ая, –ое, *adj.* sidłowy.
Силлогѝзмъ, –а, *m.* syllogizm.
Сѝло, –á, *n. Eccl. sl.* sidło.
Силóкъ, –лкá, *m.* sidło, potrzask. [*cratium*), lilia morska.
Силоцвѣтъ, –а, *m. Bot.* (*pan-*
Сѝлы, –ъ, *f. pl.* cuda; небéсныя сѝлы, mocy niebieskie, potęga nieb.
Сильникъ, –а, *m. Eccl. sl.* człowiek silny; olbrzym; rycerz.
Сѝльный, –ая, –ое, *adj.* mocny, silny; potężny; *wiele znaczący; gwałtowny; biegły; сѝльный дождь, deszcz silny; сѝльное государство, państwo potężne; сѝльныя доказательства, mocne, przekonywające dowody; онъ силенъ въ математикѣ, on mocny, biegły w matematyce; — *Bot.* сѝльный цвѣтъ, v. Слѣпокýрникъ (острый).
Символи́ческій, –ая, –ое, *adj.* symboliczny.
Симво́лъ, –а, *m.* symbolum, znak; – вѣры, symbolum apostolskie; hasło wiary.
Симпло́ръ, v. Принцепта́лъ.
Симметри́ческій, –ая, –ое, *adj.* symetryczny.
Симметрі́я, –и, *f.* symetrya.
Симони́ческій, –ая, –ое, *adj.* symoniczny. [tokupstwo.
Симо́нія, –и, *f.* symonia, świę-
Симпати́ческій, –ая, –ое, *adj.* sympatyczny. [czucie.
Симпати́я, –и, *f.* sympatya, spół-
Симфони́стъ, –а, *m.* kompozytor muzyki. [nija.
Симфо́нія, –и, *f. Mus.* symfo-
Синагóга, –и, *f.* synagoga.
Синаксáрій, –я, *m.* rys żywotów świętych.
Сѝндикъ, –а, *m.* syndyk.
Синѣ, *adv.* niebiesko.
Синева́, –ы́, *f.* siność.
Синева́тость, –и, *f.* siniawość.
Синева́тый, –ая, –ое, *adj.* siniawy.
Синевóронка, v. Синоворóнка.
Синеголо́вникъ, –а, *m. Bot.* (*eryngium*), mikołajek; wietrznik; синеголóвникъ обыкновéнный, v. Черногóдовникъ (2. *poterium*).
Синѣленый, –ая, –ое, *adj.* 1. sznelowy, ze szneli zrobiony; 2. v. Сирéневый.
Синѣль, –и, *f.* 1. sznela, kosmata tkanina jedwabna; 2. *Bot.* v. Сирéнь.
Синѣніе, –я, *n.* farbowanie sino, modro, błękitno.
Синѣнькій, –ая, –ое, *adj.* siniuchny, modrzuchny, błękitniuchny. [ciemnobłękitny.
Синѣсть, –и, *f.* siność, kolor
Синета́, –ы́, *f.* 1. przędza modra; 2. v. Сѝнесть.
Синехвóстка, –и, *f. H. n.* (*motacilla cyanurus*), piegza z niebieskim ogonkiem.
Синѣхонекъ, –нька, –нько, *adj.* siniuchny, siniuteńki.
Синѣцъ, –нца, *m. Eccl. sl.* djabeł, czart, bies.
Синешѣйка, –и, *f. H. n.* (*motacilla svecica*), sinogardł.
Синѣшенекъ, v. Синѣхонекъ.
Синѣйникъ, –а, *m.* 1. farbarz błękitno farbujący; 2. *Bot.* v. Ва́йда. [(1).
Синильщикъ, v. Синильникъ
Сини́ть, *v. a.* farbować kolorem błękitnym; –ся, *v. p.* być farbowanym na kolor błękitny.
Синица, –ы, *f. H. n.* (*parus minor*), sikora mniejsza; синица болóтная, (*parus palustris*), sikora błotna; синица–кузнéчикъ, (*parus major*), sikora większa; синица–лазóревка, синица–ремéзъ, v. Лазóревка, Ремéзъ; §. лýчше синица въ рукѣ, нéжели журавль на нéбѣ, lepiéj mało, aniżeli nic.
Синичій, –ья, –ье, *adj.* do sikory należący.
Синичка, –и, *f. dim.* sikorka.
Синій, –яя, –ее, *adj.* modry.
Синклѝтикъ, **Синклѝтъ**, v. Сигкл...
Синóвникъ, v. Бѣля́къ (*Bot.*).
Синода́льный, –ая, –ое, *adj.* synodalny.
Синодѝкъ, v. Помя́никъ.
Синодѝческій, –ая, –ое, *adj. Astron.* synodyczny; v. Мѣсяцъ (синодѝческій). [nodalny.
Синóдскій, –ая, –ое, *adj.* sy-
Синóдъ, –а, *m.* synod, zbiór, zjazd biskupów.
Синонимѝческій, **Синони́мный**, –ая, –ое, *adj.* synonimiczny, blizkoznaczny.
Синонимі́я, –и, *f.* synonimija, blizkoznaczność wyrazów.
Синони́мъ, –а, *m.* synonima, wyraz blizkoznaczny.
Синопсисъ, –а, *m.* skrócenie, krótki zbiór. [synoptyczny.
Синопти́ческій, –ая, –ое, *adj.*
Сѝнтаксисъ, –а, *m. Gramm.* syntaxis, składnia.
Синтакси́ческій, –ая, –ое, *adj. Gramm.* do składni należący.
Синтена́, –ы́, *f.* (*cyprinus farenus*), farena, (ryba).
Синусъ, –а, *m. Geom.* sinus.
Синь, –и, *f.* farba ciemnobłękitna; *it.* v. Сѝнька (1); Берлѝнская, Прýсская синь, błękit Berliński, Pruski.
Сѝнька, –и, *f.* 1. krochmalik niebieski; 2. *H. n.* v. Синѝца.
Синѣть, *v. n.* sinieć; –ся, *v. r.* zdawać się sinym.
Синю́ха, –и, *f.* 1. *Med.* sinica, (choroba); 2. *Bot.* синю́ха голубáя, = Булдырья́нь Грéческій, brunatka sina, (*polemonium coeruleum*), koziołek, rodzaj rośliny; *it.* v. Василёкъ (*centaurea cyanus*) & Свинýха (*agaricus violaceus*). [lilija Kaspijska.
Сини́къ, –а, *m. Bot.* (*cyanella*),
Сѝпло, *adv.* chrapliwie.
Сѝплость, –я, *n.* chrapliwość.
Сѝплый, –ая, –ое, *adj.* chrapliwy, ochrzypiały.
Сипль, –я, *m.*, v. Ма́йка (1).
Сѝпнуть, *v. n.* ochrapieć.
Сиповáтость, –и, *f.* chrapliwość. [chrapliwy, ochrzypiały.
Сиповáтый, –ая, –ое, *adj.* nieco
Сипóвка, –и, *f.* szałamaja, piszczałka. [szałamaji.
Сипóвщикъ, –а, *m.* grający na
Сипотá, –ы́, *f.* chrypka, chrapliwość, chrzypliwość.
† **Сипóша**, v. Сипóвка.

Сипу́ха се́рая, Канадская, *f. H. n.* (*strix s. ulula nebulosa*), gatunek sowy. [pliwy, chrzypliwy.
Сипу́чій, -ая, -ее, *adj.* chrapliwy.
Синъ, -а, *m. H. n.* (*vultur percnopterus*), sęp ścierwem żyjący.
Сипѣть, *v. n.* chrapieć, chrypieć, mówić głosem chrypliwym.
Сире́на, -ы, *f.* solna panew'.
Сире́невый, -ая, -ое, *adj.* bzowy.
Сире́нь, -и, *f. Bot.* (*syringa vulgaris*), lilak; bez Turecki; bez Włoski.
Сиринъ, -а, *m. Eccl. sl.* sowa.
Си́ріусъ, -а, *m. Astron.* (*sirius*), kanikuła. [pek.
Сиропе́цъ, -пца, *m. dim.* syrop.
Сиропита́ніе, -я, *n.* opieka nad sierotami. [sierot.
Сиропита́тель, -я, *m.* opiekun
Сиропита́тельница, -ы, *f.* opiekunka sierot. [dom sierot.
Сиропита́тельный домъ, *m.*
Сиро́пный, -ая, -ое, *adj.* syropowy.
Сиро́пъ, -а, *m.* syrop.
Сирота́, -ы́, *f.* sierota.
Сиротина, -ы, *s. c.* sierotka.
Сиротинка, Сиро́тка, Сиро́точка, -и, *s. c. dim.* sierotka.
Сиро́тскій, -ая, -ое, *adj.* sierotczy, sierotny.
Сиротство, -а́, *n.* sieroctwo; stan sieroty; ostatsia въ сиротствѣ, osierocieć.
Сиро́тствованіе, -я, *n.* stan sieroty. [rotą.
Сиро́тствовать, *v. n.* być sie-
Сиротѣть, *v. n.* sierocieć, stać się sierotą. [cony.
Си́рый, -ая, -ое, *adj.* osiero-
Си́рѣчє, *adv. Eccl. sl.* to jest.
Систе́ма, -ы, *f.* systema, układ.
Системати́къ, -а, *m.* systematyk. [systematyczny.
Системати́ческій, -ая, -ое, *adj.*
Ситецъ, -тца, *m.* cyc, bagazya, perkalik.
Ситечко, -а, *n. dim.* siteczko.
Ситниковый, -ая, -ое, *adj.* sitowi, do sitowia należący.
Ситникъ, -а, *m.* 1. chléb pytlowy; 2. *Bot.* (*scirpus*), sit, sitowie.
Ситничекъ, -чка, *m. dim.* chlebek pytlowy.
Ситный, -ая, -ое, *adj.* 1. pytlowy, pytlowny, przesiewany; ситная мука́, mąka pytlowa, pytlowana; ситный хлѣбъ, v. Ситникъ (1); 2. v. Ситниковый; ситный цвѣтъ, v. Суса́къ (водяно́й).
Сито, -а, *n.* sito.
Ситовецъ, v. Костенецъ.
Ситовіе, -я, *n. Eccl. sl.* sitowie.
Ситовникъ, v. Ситникъ (2. *Bot.*).
Ситовый, Ситовый, -ая, -ое, *adj.* sitowi, z sitowia. [wy.
Ситочный, -ая, -ое, *adj.* sito-
Ситуаціо́нный, -ая, -ое, *adj.* sytuacyjny. [łożenie.
Ситуа́ція, -я, *f.* sytuacya, po-
Ситце, -а, *n. dim.* siteczko.
Ситцевый, -ая, -ое, *adj.* cycowy, bagazyowy, perkalikowy; ситцевое платье, suknia cycowa, bagazyowa, perkalikowa.
Ситяный, -ая, -ое, *adj.* sitowy, sitny.
Сифилити́ческій, -ая, -ое, *adj.* syfilityczny; v. Венери́ческій.
Сифо́нъ, -а, *m.* 1. hewar, lewar winny; 2. v. Смерчъ.
†**Сій,** v. Сей.
Сіяніе, -я, *n.* 1. świecenie, blask, światło; со́лнечное сіяніе, świecenie słońca; се́верное сіяніе, zorza północna; 2. *nimbus*, miesiączek, promienie, światło około głów świętych na obrazach.
Сіятельный, -ая, -ое, *adj.* (*tytuł:*) Jaśnie Oświecony.
Сіятельство, -а, *n.* (*tytuł:*) Ваше Сіятельство, Jaśnie Oświeconość.
Сіять, *v. n.* błyszczeć, świecić (się), jaśnieć; со́лнце сіяетъ, słońce świeci.
Скабіо́за, -ы, *f. Bot.* (*scabiosa*), skabioza, świerzbnica; скабіо́за луговая, (*scabiosa arvensis*), dryjakiew' polna; скабіо́за подку́пенная, v. Чертогры́зъ.
Сказа́ніе, -я, *n.* 1. opowiadanie; powiedzenie; 2. powieść; *it.* v. Повѣствованіе; 3. *Eccl. sl.* objaśnienie, oświecenie, wytłumaczenie.
Сказанякъ, -а, *m. Bot.* (*pteris aquilina*), orlica ziele, [rodza] kryptolciowy do paproci należący]; v. Папоро́тникъ (же́нскій).
Сказа́тель, -я, *m. Eccl. sl.* wykładacz, tłumacz.
Сказа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Ска́зывать, -ся.
Ска́зка, -и, *f.* bajka, powieść; ско́ро ска́зка ска́зывается *etc.*, v. *sub*: Ско́ро.
Ска́зочникъ, -а, *m.* bajarz, który bajki opowiada.
Ска́зочница, -ы, *f.* bajarka, która bajki opowiada.
Ска́зочный, -ая, -ое, *adj.* bajeczny, do bajki, powieści należący. [nie, opowiadanie.
Ска́зываніе, -я, *n.* powiada-
Ска́зыватель, -я, *m.* opowiadacz; ска́зыватель про́повѣдей, kaznodzieja.
Ска́зывать, Сказа́ть, *v. a.* powiadać, powiedzieć, opowiadać, opowiedzieć, wyrażać, wyrazić; mieć mowę, kazanie; – пра́вду, powiedzieć prawdę; -ся, *v. r.* mianować się, nazywać się; §. ско́ро ска́зка ска́зывается, *etc.*, v. *sub*: Ско́ро.
Скаканіе, -я, *n.* skakanie.
Скака́ть, *v. n.* skakać; скака́ть на конѣ, w czwał (czwałem) jechać, galopować.
Скакливый, -ая, -ое, *adj.* skokliwy, skoczny, lubiący skakać, galopować. [podskoczyć.
Скакну́ть, *v. n. semelf.* skoknąć,
Скаковой, -а́я, -о́е, *adj.* wyścigowy, do konnych wyścigów należący.
Скакунокъ, -нка, **Скакунчикъ,** -а, *m. dim.* mały skoczek; *it.* v. Скакунъ (2).
Скакунъ, -а́, *m.* 1. skoczek z rzemiosła, kordyzant; (*o koniach:*) biegun; (*o gołębiach:*) gołąb' wabiący inne do siebie; 2. *H. n.* (*cicindela*), piasecznik, muszka.
Скакунья, -и, *f.* skoczka.
Скала, -ы, *f. Mus.* skala; *it.* działka, podziałka; = v. Гамма.
Скала́, -ы́, *f.* 1. skała, opoka; 2. brzozowa kora (skóra) z drzewa odarta.
†**Скала́на,** v. Скала́ (1).
†**Скалны,** -ъ, *f. pl.* waga, szalki.
Скалистый, -ая, -ое, *adj.* skalisty, opoczysty.
Скали́ть, *v. a.* szczerzyć, wyszczerzać; скали́ть зу́бы, wyszczerzać zęby; śmiać się; скали́ть зу́бы на кого́-либо, wyszczerzać zęby na kogo; скали́ть зу́бы надъ ке́мъ-либо, wyszczerzać się, szydzić, drwić z kogo; -ся, *v. r.* śmiać się; szczerzyć zęby.
Скалка, -и, *f.* wałek, wałeczek.
Скалозу́бить, *v. n.*, v. Скали́ть (зу́бы).
Скалозу́бка, -и, *f.* szyderka.
Скалозу́бство, -а, *n.* szyderstwo. [oszczerca.
Скалозу́бъ, -а, *m.* szyderca,
Скалочка, -и, *f. dim.* wałeczek.
†**Скалчи́на,** -ы, *f.* kuchnia.
Скалываніе, -я, *n.* 1. spinanie (czego z czém); 2. zrąbywanie, zgładzanie rąbaniem.
Скалывать, Сколо́ть, *v. a.* 1. spinać, spiąć (co z czém); 2. zrąbywać, zrąbać, zgładzać, zgładzić rąbaniem.
Скальпе́ль, -я, *m. Chir.* (*scalpellum*), kozik, bistur, bistor.
Скаме́ечка, -и, *f. dim.* stołeczek pod nogi, ławka.
Скаме́ечный, -ая, -ое, *adj.* od stołeczka, ławkowy.
Скаме́йка, -и, *f. dim.* ławeczka, stołeczek pod nogi.
Скамникъ, -а, *m. Bot.* (*onoclea*), wołowy język farbierski.
Скамья́, -и́, *f.* ławka do siedzenia, stołek.
Скандова́ніе, -я, *n.* skandowanie, rozmierzanie wierszy.
Скандова́ть, *v. n.* skandować, rozmierzać wiersze.
Скандо́вка, -и, *f.* skandowanie, rozmierzanie wierszy.
Скане, -я, *n.* kręcenie nici.
Скансія, v. Скандо́вка.
Скань, -и, *f.* nić kręcona, nici kręcone. [Скипид...
Скипида́рный, Скипида́ръ, v.
Скапливаніе, -я, *n.* zbieranie, zgromadzanie.
Скапливать, Скопи́ть, *v. a.* zbierać, zebrać, zgromadzać, zgromadzić; -ся, *a*) *v. r.* zbierać się, zebrać się, zgromadzać się, zgro-

madzić się; *β*) *v. p.* być zbieranym, zebranym, zgromadzanym, zgromadzonym. [nie.

Скáпываніе, -я, *n.* skopywanie.

Скáпывать, Скопáть, *v. a.* skopywać, skopać, kopaniem zrzucać, zrzucić; **-ся**, *v. p.* być skopywanym, skopanym.

†**Скарбій**, -я, *m.* podskarbi.

†**Скарбóница**, -ы, *f.* (skarbnica), komora, skład na sprzęty, sklep do składania towarów.

Скарбъ, -а, *m.* sprzęt domowy.

Скáредникъ, -а, *m.* szkaradnik, człowiek szkaradny, szpetny, brzydki.

Скáредность, -и, *f.* szkaradność, szpetność, brzydkość.

Скаредный, -ая, -ое, *adj.* szkaradny, szpetny, brzydki.

Скáредъ, -а, *m.* szkaradnik, człowiek szkaradny, szpetny, brzydki. [łatyna, szarłat, szkarłat.

Скарлатúна, -и, *f. Med.* szkarlatyna.

Скáрливаніе, -я, *n.* spasanie, wypasanie.

Скáрливать, Скормúть, *v. a.* spasać, spaść, wypasać, wypaść, paszeniem wypotrzebować; **-ся**, *v. p.* być spasanym, spaszonym, wypasanym, wypaszonym.

Скатáніе, -я, *n.* zwinięcie, skręcenie. [**Скáтывать, -ся** (II).

Скатáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Скатерéтка, Скáтертка**, -и, *f. dim.* obrusek.

†**Скáтертникъ**, -а, *m.* obrusznik, co obrusy robi, tka; 2. (†) dworzanin, do którego bielizna stołowa należała, nakrywacz.

Скáтертный, -ая, -ое, *adj.* obrusowy.

Скáтерть, -и, *f.* obrus.

Скатистый, -ая, -ое, *adj.* spadzisty, stoczysty, pochyły.

Скатúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Скáтывать**, **-ся** (I) & **Скáчивать**, **-ся**.

Скать, -а, *m.* 1. stoczenie; *кривая наискорѣйшаго ската*, *Mathem.*, v. **Цикло́ида**; 2. spadzistość, stoczystość, pochyłość; stok, spadek; 3. kołoskład, skład koła (u woza); 4. *H. n.* (*raja*), raja, roch; **скать игли́стый**, (*raja clavata*), roch gwoździarz; **скать электри́ческій**, (*raja torpedo*), drętwik. [staczanie.

Скáтываніе, -я, *n.* zwijanie; I. **Скáтывать, Скатáть**, *v. a.* staczać, stoczyć, zwalać, zwalić; **-ся**, *a*) *v. r.* staczać się, stoczyć się, zwalać się, zwalić się; *β*) *v. p.* być staczanym, stoczonym, zwalanym, zwalonym.

II. **Скáтывать, Скатáть**, *v. a.* zwijać, zwinąć; **-ся**, *a*) *v. p.* być zwijanym, zwiniętym; *β*) *v. r.* zwijać się, zwinąć się.

Скачóкъ, **-чкá**, *m.* skok, skoczek, podskok.

Скáчиваніе, -я, *n.* staczanie.

Скáчивать, Скатúть, *v. a.* staczać, stoczyć, zwalać, zwalić; **-ся**, *a*) *v. r.* staczać się, stoczyć się z góry; *β*) *v. p.* być staczanym, stoczonym.

Скáчка, -и, *f.* 1. skakanie, tańcowanie; 2. gonitwa; wyścigi konne; **кóнская скачь**, wyścigi końskie. [czek, podskok.

Скачóкъ, **-чкá**, *m.* skok, skoczek.

Скачь, -и, *f.* galop; **ѣхать въ скачь**, c(z)walować, galopować; **пустúть лóшадь въ скачь**, puścić konia w galop.

Скáшиваніе, -я, *n.* 1. koszenie; 2. ścinanie, zrzynanie w ukos.

Скáшивать, Скосúть, *v. a.* 1. kosić, skosić; **- трáву**, kosić, skosić trawę; 2. ścinać, ściąć, zrzynać w ukos.

Скважúна, -ы, *f.* szczelina, szpara; zamочная скважúна, dziura do klucza (w zamku); скважúны, *pl. Phys.* pory; otwory potowe. [linka, szparka.

Скважúнка, -и, *f. dim.* szczeлина.

Скважúстость, -и, *f.* dziurkowatość, gębczastość.

Скважúстый, -ая, -ое, *adj.* dziurkowaty, gębczasty.

Скважúность, -и, *f.* dziurkowatość, gębczastość.

Скважúный, -ая, -ое, *adj.* dziurkowaty, gębczasty. [жина.

Скважúня, Скважúй, v. **Скважúна**, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. skwar, upał; 2. plugastwo.

Скважúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Скважúвать**, **-ся**.

Скважéніе, Скважúваніе, -я, *n.* ukwaszenie, ukwaszanie.

Скважúвать, Скважúть, *v. a.* kwasić, ukwaszać, ukwasić, kwaśnym robić, zrobić; **-ся**, *v. p.* być kwaszonym, ukwaszanym, ukwaszonym.

Скверна, -ы, *f. Eccl. sl.* zmaza, plugastwo, niechlujstwo.

Скверна́вецъ, -вца, *m.* niechluj; v. **Мерзя́вецъ**.

Скверна́вица, Скверна́вка, v. **Мерзя́вица**.

Скверна́вный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* plugawy, nieczysty.

Скверне́ніе, -я, *n.* plugawienie.

Скверни́тель, -я, *m.* plugawiec.

Скверни́ть, *v. a.* plugawić, splugawić; **-ся**, *a*) *v. r.* plugawić się, splugawić się; *β*) *v. p.* być plugawionym, splugawionym.

Скверни́ца, -ы, *f. Eccl. sl.* kobieta plugawa. [zecnie, brzydko.

Скверно, *adv.* plugawie, be-

Скверно-дѣ́й, -я, *m. Eccl. sl.* rozpustnik, wszeteczник, rozwiązły człowiek; **-дѣ́йца**, -ы, *f. Eccl. sl.* rozpustnica, wszeteczница, rozwiązła kobieta; **-дѣ́йство**, -а, *n.* niedbalstwo, rozpusta, swawola; **-дѣ́йствовать**, *v. n.* wykroczyć, wyboczyć, oddalić się od celu, odstąpić od rzeczy; przebierać, przebrać miarę; **-сло́вецъ**, -вца, *m.* sprośnomówca, sprośnik, bluźnierca; **-сло́вить**, *v. n.* sprośnie, plugawie mówić, bluźnić; **-сло́вie**, -я, *n.* sprośnomowność, mowy bezecne, sprośne; **-сло́вка**, -и, *f.* bluźnierka, sprośnica, nierządnica, wszeteczница; **-сло́вный**, -ая, -ое, *adj.* sprośny, bezecny, sprośnomowny; **-сло́въ**, v. **Сквернослóвецъ**.

Скверно́сть, -и, *f.* plugawość, bezeczność, wszeteczność, niechlujstwo.

Скве́рный, -ая, -ое, *adj.* brzydki, plugawy, nieczysty, bezecny, sprośny, wszeteczny.

Сквитáться, v. **Поквитáться**.

Сквозúстый, -ая, -ое, *adj.* dziurawy; przeźroczysty.

Сквозúть, *v. n.* przewiewać na wskroś, na wylot.

Сквозя́ликъ, -а, *m.*, v. **Володýшка** (*Bot.*).

Сквозя́никъ, -а, *m.* owoc przeźroczysty, przejrzysty.

Сквозно́й, (-нóй), -ая, -óе, *adj.* na wylot, wylotowy; **сквозно́й вѣ́тръ**, cug, wiatr przejmujący.

Сквозь, *praep.* wskroś, przez, na wskroś, na wylot.

Скворцóнъ, -рцá, *m. H. n.* (*sturnus vulgaris*), szpak, (ptak).

Скворка, -и, *f.* szpak samiczka.

Скворýшко, -а, *s. c.* szpaczek.

Скворцóвый, -ая, -ое, *adj.* 1. szpakowy; 2. * szpakowaty, srokaty, pstrokaty jak szpak.

Скёрда, v. **Скрипýха**.

Скелётный, -ая, -ое, *adj.* kościotrupowy.

Скелётъ, -а, *m.* kościotrup.

Скепáть, v. **Щепáть**.

Скéптикъ, -а, *m.* wątpiciel, niedowiarek.

Скидáніе, -я, *n.* zrzucanie.

I. **Скидáть, Скúнуть**, *v. a.* 1. zrzucać, zrzucić, zwalać, zwalić; 2. zdejmować, zdjąć, ściągać, ściągnąć. [*sub*: **Скидывать**, **-ся**.

II. **Скидáть**, **-ся**, *v. perf.*, v. **Скúдка**, -и, *f.*, **Скидывáніе**, -я, *n.* zrzucanie, zrzucenie, zwalanie, zwalenie; zdejmowanie, zdjęcie.

Скидывать, Скидáть, Скúнуть, *v. a.* zdejmować, zdjąć; zrzucać, zrzucić; zwalać, zwalić; **-ся**, *a*) *v. r.* zdejmować się, zdjąć się; zrzucać się, zrzucić się; zwalać się, zwalić się; *β*) *v. p.* być zdejmowanym, zdjętym, zrzucanym, zrzuconym, zwalanym, zwalonym. [tko, lewek.

Скúменъ, -а, *m. Eccl. sl.* lwiątko.

Скúнія, -и, *f. Eccl. sl.*, namiot, szałas, kuczka; **скúнія завѣ́та**, przybytek Pański, kuczka.

Скинопúгія, -и, *f.* stawienie kuczek, kuczki, święto namiotów.

Скинотвóрецъ, -рца, *m. Eccl. sl.* namiotnik, szałasnik, ten co namioty, szałasy, kuczki robi.

Скинутіе, -я, *n.* zdjęcie; ściągnienie; zrzucenie; zwalenie.

Скúнуть, **-ся**, 1. *v. perf.*, v. *sub*: **Скúдывать**, **-ся**; 2. *v. semelf.*, v. *sub*: **Скидáть**, **-ся** (I).

Скипетро-держáвіе, -я, *n.* берловладство, панованіе, владаніе берлем, самовладство; **-держáвный**, -ая, -ое, *adj.* берловладны, берлем владający, панujący, самовладны; **-дéржецъ**, -жца, *m.* берловладца, który берлем владніе, самовладца, monarcha; **-нóсецъ**, -сца, *m.* берлоносцу, monarcha panujący, berłowładny; *it.* v. **Скипетродéржецъ**; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* noszący berło, panujący, berłowładny; *it.* v. **Скипетродержáвный**.

Скúпетръ, -а, *m.* berło.

Скúпетръ цáрскій, v. **Вербúшникъ** (бѣлый).

Скипидáрникъ, v. **Подлѣсникъ**. [terpentynowy.

Скипидáрный, -ая, -ое, *adj.*

Скипидáръ, -а, *m.* terpentyna, olejek terpentynowy.

Скúптръ, v. **Скúпетръ**.

Скúрда, -ы, *f.*, **Скирдъ**, -а, *m.* bróg, stérta, (styrta), stóg [siana, zboża].

Скúрдный, -ая, -ое, *adj.* brogowy, stértowy, stogowy.

Скисáніе, -я, *n.* kwaśnienie.

Скисáть, Скúснуть, *v. n.* kwaśnieć, skwaśnieć; **-ся**, *v. r.*, v. **Скисáть**. [skwaśniały.

Скúслый, -ая, -ое, *adj. part.*

Скитáлецъ, -льца, *m.* hultaj, tułacz, poniewierca. [tułaczka.

Скитáлица, -ы, *f.* hultajka,

Скитáніе, -я, *n.* tułanie się.

Скитáться, *v. r.* tułać się.

Скúтникъ, -а, *m.* pustelnik.

Скúтница, -ы, *f.* pustelnica.

Скитническій, -ая, -ое, **Скитничій**, -ая, -ее, *adj.* pustelniczy. [cykacerz.

Скитоначáльникъ, -а, *m.* ar-

Скúтскій, -ая, -ое, *adj.* pustelniczy. [szkanie.

Скитъ, -а, *m.* pustelnicze miejsce.

Скúтяникъ, -а, *m.* pustelnik.

Скицевáть & Скицовáть, *v. a.* szkicować.

Скúцъ, v. **Эскúзъ**.

Складéніе, -я, *n. Eccl. sl.* (kuча), kupa, gromada, stos.

Складéнь, -дня, *m.* naszyjnik, kanak.

Складка, -и, *f.* 1. składanie, złożenie; мѣсто складки, miejsce składowe; 2. fałda, zmarszczka; 3. składka pieniężna, składanie się na co; 4. v. **Складчина**.

Складни, -éй, *m. pl.* deszczułki składalne z obrazkami.

Складно, *adv.* składnie, zwięźle, gładko; zgodnie, harmonijnie; §. что не складно, то и не ладно, co nie składnie, to i nie ładnie.

Складной, -áя, -óе, *adj.* składany, składalny, składzisty; **складнóй нóжикъ**, nożъ, nóż składany; **складнóй стóлъ**, stół składany; **складнóй наугóльникъ**, v. **Малка**, (1); **складнáя грамота** (†), wypowiedzenie wojny, wypowiedzenie pokoju.

Складность, -и, *f.* składność, gładkość, harmonia.

Складный, -ая, -ое, *adj.* 1. składny, gładki, zgodny, harmonijny; 2. v. **Статный**.

Складный, v. **Складной**.

Складочка, -и, *f. dim.* fałda, fałdeczka.

Складочный, -ая, -ое, *adj.* 1. składkowy; складочныя дéньги, v. **Складчина**; 2. składowy; складочный амбáръ, магазúнъ, magazyn składowy, szpichlerz; складочное мѣсто, miejsce składowe.

Складчатый, -ая, -ое, *adj.* fałdzisty, z wielu fałdami.

Складчикъ, -а, *m.* składacz, składający się na co, do składki należący.

Складчина, Складчúна, -ы, *f.* składka, składanka pieniężna, składanie się (na co), składanie pieniędzy (na co).

Складчица, -ы, *f.* składaczka, składająca się na co, do składki należąca.

Складъ, -а, *m.* 1. (*propr.* & *) skład; składność; harmonia; тутъ нѣтъ ни склáду, ни лáду, ту nie masz ani składu, ani ładu; **складъ тѣла**, skład ciała, budowla ciała; *Gramm.* sylaba; читать по складáмъ, sylabizować, litery składać, zgłoskować, zbierać zgłoski; чтéніе по складáмъ, sylabizowanie, składanie liter, zgłoskowanie; 2. skład, złożenie na kupę.

Складываніе, -я, *n.* składanie.

I. Складывать, Сложúть, *v. a.* składać, złożyć; zaginać, zagiąć; складывать письмо, składać list; складывать плáтье, składać suknię; *Arithm.* dodawać, dodać; *Gramm.* sylabizować, litery składać, zgłoskować, zbierać zgłoski; *fig.* складывать свою вúну на кого-либо, składać swoję winę na kogo; **-ся**, *v. p.* być składanym, złożonym.

II. Складывать, Сложúть & Скласть, *v. a.* składać, złożyć na kupę; складывать сѣно въ спúрды, układać siano w brogi, w stogi, w stérty; складывать дрóва, układać, stawiać drzewo w stósy; – товáры въ амбáръ, składać, złożyć towary w szpichlerzu, w magazynie; – сидѣть склáвши рýки, siedzieć założywszy ręce, nic nie robić; **-ся**, *a*) *v. r.* składać się, złożyć się; *składać się, złożyć się [na co *np.* pieniężnie]; *β*) *v. p.* być składanym, złożonym, układanym, ułożonym.

Скласть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Складывать, -ся (II).**

Склевáніе, -я, *n.* (*o ptakach*:) podziobanie, pożobanie.

Склевáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Склёвывать, -ся.**

Склёвывать, Склевáть, *v. a.* (*o ptakach*:) podziobać, pożobać' pojeść; **-ся**, *v. p.* być podziobanym, pożobanym.

Склеéніе, Склéиваніе, -я, *n.* sklejenie, sklejanie.

Склéивать, Склéить, *v. a.* sklejać, skleić; **-ся**, *v. p.* być sklejanym, sklejonym; sklejać się, skleić się.

Склéйка, -и, *f.* 1. sklejanie, sklejenie; 2. miejsce sklejone.

Склепáніе, -я, *n.* znitowanie.

Склепáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Склёпывать, -ся.**

Склёпка, -и, *f.* 1. nitowanie, znitowanie; 2. miejsce znitowane.

Склепнóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* nitowany, znitowany.

Склёпный, -ая, -ое, *adj.* grobowcowy, mogilny.

Склёпъ, -а, *m.* 1. grobowiec, mogiła; 2. v. **Склёпка** (2).

Склёпываніе, -я, *n.* nitowanie.

Склёпывать, Склепáть, *v. a.* nitować, znitować; **-ся**, *v. p.* być nitowanym, znitowanym.

Склизкій, Склúзкость, v. **Скользкій, Скользкость**.

Склúзнуть, Склизь, v. **Слúзнуть, Слизь**.

Скликáніе, Скликáнье, -я, *n.* zwoływanie, zwołanie.

Скликáть, Скликáть, Склúкнуть, *v. a.* zwoływać, zwołać; **-ся**, *v. p.* być zwoływanym, zwołanym. [**Скликáть, -ся.**

Скликáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Скликúваніе, Скликúвать, v. **Скликáніе, Скликáть.**

Склúкнуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Скликáть, -ся.**

Склúчка, -и, *f.* zwołanie, zwoływanie.

Склоненіе, -я, *n.* 1. skłonienie, namówienie (kogo do czego); 2. pochyłość, spadzistość; *Astron.* zboczenie; **уголъ склоненія**, (*angle d'incidence*), kąt padłości; *Astron.* (*inclinationis*), kąt pochyłości; *Gramm.* –, deklinacya, forma przypadkowania; *it.* **склоненіе магнúтной стрѣлки**, zboczenie igły magnesowéj.

Склонúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Склонять, -ся.** [chęć.

Склóнность, -и, *f.* skłonność,

Склóнный, -ая, -ое, *adj.* skłonny (do czego), chętny.

Склонъ, -а, *m.*, v. **Склоненіе.**

Склоняемость, -и, *f. Gramm.* odmienność przez przypadki, przypadkowanie, spadkowanie, deklinacya.

Склоняемый, -ая, -ое, *adj. Gramm.* przypadkowny, dający się przypadkować, przez przypadki odmieniać.

Склонять, Склонúть, *v. a.* skłaniać, skłonić; nakłaniać, nakłonić do czego; *Gramm.* przypadkować, odmieniać przez przypadki; **-ся**, *a*) *v. r.* nakłaniać się, nakłonić sie, skłaniać się, skłonić się; *β*) *v. p.* być nakłanianym, na-

кłонionym, skłanianym, skłonionym; *Gramm.* być przypadkowanym, przypadkować się.

Склóченіе, Склочи́ваніе, v. **Взъерóшеніе.**

Склóчивать, Склочи́ть, -ся, v. **Взъерóшивать.**

Склю́чать, Сключи́ть, *v. a.* (*u cieśli:*) wiązać, związać, spajać, spoić, łączyć, złączyć; **-ся**, *v. p.* być (z)wiązanym, spajanym, spojonym. [związanie, spojenie.

Склю́чина, -ы, *f.* wiązarek, **Склю́чить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Склю́чать, -ся.**

Скля́нка, -и, *f.* szklanka, flaszka. [neczka, flaszeczka.

Скля́ночка, -и, *f. dim.* szkla-

Скля́ночный, -ая, -ое, *adj.* szklankowy, flaszkowy.

Скнипа, -ы, *f. Eccl. sl.* wesz; **скнипы**, *pl.* wszy.

Скоба́, -ы́, *f.* 1. ankra, klamra; 2. podkówka (u obuwia).

Скобель, -и, *f.* strug, ośnik.

Скобельный, -ая, -ое, *adj.* strugowy, ośnikowy.

Скоби́ть, *v. a.* zamykać (wyraz) w nawiasie; **-ся**, *v. p.* być zamykanym w nawiasie.

Скóбка, -и, *f.* 1. *dim.* klamerka; 2. *Gramm.* nawias; **постáвить слóво въ скóбкахъ**, zamknąć wyraz w nawiasie. [stręganie.

Скобле́ніе, -я, *n.* skrobanie,

Скобли́льный ножъ, *m.* skrobniczek; *it.* v. **Скóбель.**

Скобли́ть, *v. a.* skrobać, strugać, heblować; **-ся**, *v. p.* być struganym, skrobanym.

Скóбочка, -и, *f. dim.* klamerka.

Скóбочный, -ая, -ое, *adj.* klamrowy, ankrowy.

Скóбчатый, -ая, -ое, *adj.* kłamerkowaty.

Скова́ніе, -я, *n.* skucie; okucie. [**Скова́ть**, -ся.

Скова́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скове́рканіе, Скове́ркать, Скове́ркивать**, v. **Исковерк....**

Скóвка, -и, *f.* 1. v. **Скова́ніе**; 2. miejsce kuciem spojone.

Сковорóда, -ы́, *f.* patelnia, panew'.

Сковороде́нь, -дня, *m.* (*w cieśle.*) kształt jaskółczego ogona.

Сковороди́ть, *v. a.* (*w ciesielst.*) wykrawać co w kształcie jaskółczego ogona; **-ся**, *v. p.* być wykrawanym w kształcie jaskółczego ogona.

Сковороди́шка, -и, *f.* patelnisko, brzydka patelnia, panewka.

Сковороди́ща, -и, *f. augm.* wielka patelnia, wielka panew'.

Сковоро́дка, -и, *f. dim.* mała patelnia, panewka.

Сковородникъ, -а, *m.* trzonek do obracania i podnoszenia patelni.

Сковоро́дный, -ая, -ое, *adj.* do patelni należący; od patelni.

Сковоро́дня, -и, *f.*, v. **Сковородень.**

Сковоро́дочка, -и, *f. dim.* malutka patelnia, panewka.

Сковрада́, -ы́, *f. Eccl. sl.* patelnia, panew'.

Сковра́дный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* 1. v. **Сковоро́дный**; 2. brzydki, szpetny, grzészny.

Сковра́нецъ, -нца, *m. Eccl. sl.* skowronek.

Скова́ніе, v. **Скова́ніе.**

Скова́ть, -ся, *v. a.* skowywać, skuć, okuć razem, kuciem spajać, spoić, łączyć, złączyć; **-ся**, *v. p.* być skowywanym, skutym. [wanie.

Сковы́риваніе, -я, *n.* zdłubywanie, **Сковы́ривать, Сковыря́ть, Сковырну́ть**, *v. a.* zdłubywać, zdłubać, zdrapywać, zdrapać; **-ся**, *v. p.* być zdłubywanym, zdłubanym, zdrapywanym, zdrapanym.

Сковырну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Сковы́ривать, -ся.**

Скокну́ть, *v. n. semelf.* podskoczyć.

Скóкомъ, *adv.* skokiem; скóкомъ ідти́, czwałem.

Скоктáніе, -я, *n. Eccl. sl.* łechtanie.

Скокта́ти, *v. a. Eccl. sl.* łechtać.

Скокъ, -а, *m.* skok, skoczenie.

Скола́чиваніе, -я, *n.* zbijanie (z czego); zbijanie razem, do kupy.

Скола́чивать, Сколоти́ть, *v. a.* zbijać, zbić (co z czego); zbijać, zbić (co z sobą); **-ся**, *v. p.* być zbijanym, zbitym.

Сколка, -и, *f.* zbijanie do kupy; *cfr.* **Скáлываніе.**

Сколокъ, -лка, *m.* wzorek wykłoty z czego.

Сколотень, -тня, *m.* suknia z starych kawałków zrobiona.

Сколоти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скола́чивать, -ся.**

Сколо́тье, *cfr.* **Скáлываніе.**

Сколо́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скáлывать, -ся.**

Сколо́чекъ, -чка, *m. dim.* wzoreczek wykłoty z czego.

Сколочéніе, -я, *n.* zbicie (z czego); zbijanie razem, do kupy; *cfr.* **Скола́чиваніе.**

Сколупа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сколу́пывать, -ся.**

Сколупну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Сколу́пывать, -ся.**

Сколу́пываніе, -я, *n.* zdłubywanie, zdrapywanie.

Сколу́пывать, Сколупа́ть, Сколупну́ть, *v. a.* zdłubywać, zdłubać, zdrapywać, zdrapać; **-ся**, *v. p.* być zdłubywanym, zdłubanym, zdrapywanym, zdrapanym.

Сколь, *adv.* ile. [panym.

Скользи́ть, *v. n.* ślizgać się.

Скóльзкій, -ая, -ое, *adj.* śliski; *niebezpieczny, niepewny.

Скóльзкость, -и, *f.* ślizkość.

Скользну́ть, *v. n. semelf.* pośliznąć się. [jak wielki.

Скóлькій, -ая, -ое, *adj.* ili,

Скóлько, *adv.* ile, jak wiele.

Скомлéніе, -я, *n.* skomlenie, skowytanie.

Скомлéть, *v. n. Eccl. sl.* skomleć, skowytać, szczekać, mruczeć. [Гаеръ, Арлекинъ.

Скоморóхъ, -а, *m.*, v. **Шутъ,**

Скоморóшескій, -ая, -ое, *adj.* figlarski, błazeński, żartowny.

Скоморóшество, -а, *n.* figlarstwo, błazeństwo.

Скоморóшествовать & Скоморóшить, *v. n.* figlować, błaznować.

Скоморóшный, -ая, -ое, *adj.* figlarny, figlarski, błaznowaty.

Скомрáхъ, Скомрáшескій, *Eccl. sl.*, v. **Скомор....**

Скончáвать, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Окáнчивать, -ся.** [koniec.

Скончáніе, -я, *n.* skończenie,

Скончáть, *v. a. perf.* skończyć.

Скопá, -и́, *f. H. n.* (*falco haliaetus*), orzeł morski.

Скопáніе, -я, *n.* skopanie.

Скопáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скáпывать, -ся.**

Скопéцъ, -нцá, *m.* rzezaniec, trzebieniec. [trzebienie.

Скопéчество, -а, *n.* rzezanie,

Скопидóмка, -и, *f.* kobieta oszczędna.

Скопидóмство, -а, *n.* oszczędność. [oszczędny.

Скопидóмъ, -а, *m.* człowiek

Скопи́ный, -ая, -ое, *adj.* do orła morskiego należący.

I. Скопи́ть, *v. a.* rzezać, trzebić, kastrować; **-ся**, *α*) *v. p.* być rzezanym, trzebionym; *β*) *v. r.* rzezać się, trzebić się.

II. Скопи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скопля́ть, -ся.**

Скопи́ще, -а, *n.* gromada, zgraja. [panie.

Скопка, -и, *f.* skopywanie, sko-

Скопле́ніе, -я, *n.* 1. nagromadzenie, zebranie, uzbieranie; 2. rzezanie, trzebienie.

Скопля́ть, -ся, v. **Скáпливать, -ся.** [zańcowy.

Скопчíй, -ая, -ее, *adj.* rzeSкопъ, -а, *m.*, v. **Скопи́ще.**

Скорá, -ы́, *f.* futra, kożuchy.

Скорбило, Скорбúльный, v. **Крахмáлъ, Крахмáльный.**

Скорбúть, Скорблéніе, v. **Крахмáлить, Крахмáленіе.**

Скóрблость, -и, *f.* zmarszczenie, skurczoność.

Скóрблый, -ая, -ое, *adj.* (*o skórze:*) zmarszczony, skurczony.

Скóрбно, *adv.* boleśnie, smutno, smutnie.

Скóрбнуть, *v. n.* (*o skórze:*) marszczyć się, skurczyć się.

Скóрбный, -ая, -ое, *adj.* smutny, zasmucony; cierpiący, chory.

†**Скóрбость, -и**, *f.* zmartwienie, smutek, zgryzota, utrapienie, boleść, choroba.

Скорбýтный, -ая, -ое, *adj.* szkorbutowy, gnilcowy; **скорбýтная болéзнь**, v. **Скорбýтъ.**

Скорбу́тъ, -а, *m. Med.* szkorbut, gnilec, dzięgno.

Скорбь, -и, *f.* zmartwienie, smutek, zgryzota, utrapienie, boleść, choroba.

Скорбѣ́ніе, -я, *n.* smucenie się, cierpienie, boleść.

Скорбѣ́ть, *v. n.* smutnieć, smucić się, boleć, w utrapieniu być.

Скорбя́щій, -ая, -ее, *part. a.* cierpiący, trapiący się, bolejący, bolesny.

Скорѣ́хонько, Скорёшенько, *adv.* skoruchno, bardzo skoro.

Скорлупа́, -ы́, *f.* skorupa; łupina, łuszczyna (orzechowa); jajowa skorlupa, skorupa jajowa.

Скорлу́пка, -и, *f. dim.* skorupka; łupinka, łuszczynka.

Скорлу́пный, -ая, -ое, *adj.* skorupny; łupinowy.

Скорми́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скармливать**, -ся. [nie.

Скормле́ніе, -я, *n.* wykarmienie.

Скорня́къ, -а́, *m.* białoskórnik; kuśnierz. [stwo.

Скорня́чество, -а, *n.* kuśnierz-

Скорня́чить, *v. n.* trudnić się kuśnierstwem. [śnierski.

Скорня́чій, -ья, -ье, *adj.* ku-

Скоро́, *adv.* skoro, prędko; wnet, nie długo, w krótce; łacno.

Скоробить, -ся, *v. perf.*, v. **Коробить**.

Скороговóрка, -и, *f.* 1. skore, prędkie mówienie; 2. *s. c.* skoro, prędko mówiący, -ca.

Скорода́, -ы́, *f. prov.* brona.

Скородить, *v. a. prov.* bronować. [dojrzałość, wczesność.

Скороспѣ́лость, -и, *f.* prędka

Скороспѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* prędko dojrzały, wczesny.

Скоро́нить, *v. a.* koго-либо, dawać komu jeść z mięsem w postny dzień; -ся, *v. r.* łamać post, jeść z mięsem w postny dzień.

Скоро́нникъ, -а, *m.*, **Скоро́нница**, -ы, *f.* łamający, łamająca post, jedzący, jedząca z mięsem w postny dzień.

Скоро́нничать, *v. n.* łamać post, jeść z mięsem w postny dzień.

Скоро́нный, -ая, -ое, *adj.* mięsny, mięśny, niepostny; **скоро́мный день**, mięśny dzień.

Скоро́нь, -и, *f. pop.* potrawa w poście zakazana.

Скоро-ногій, -ая, -ое, *adj.* prędkonogi, szybkonogi; **-ножка**, -и, *f. H. n.* (*scolopendra*), wielonoga, (owad); **-писа́ніе**, -я, *n.* skoropisanie, skoropismo; искусство скорописа́нія, v. **Стенографія**; **-пи́сецъ**, -сца, *m.* skoropis, prędko piszący; **-пи́сный**, -ая, -ое, *adj.* skoro, prędko pisany, stenograficzny.

Скоропись, -и, *f.* skoropismo, pisanie za pomocą skróceń; v. **Стенографія**.

Скоро-постижный, -ая, -ое, *adj.* nagły, raptowny; **скоропостижная смерть**, kończina, nagła śmierć; **-преходя́щій**, -ая, -ее, *adj.* skoro, prędko przechodzący, mijający; **-расту́щій**, -ая, -ее, *adj.* skoro, prędko rosnący; **-спѣ́лка**, -и, *f.* 1. owoc wczesnie dojrzały; 2. *Bot.*, v. **Бу́квица** (бѣлая); **-спѣ́лость**, **-спѣ́лый**, v. **Скороразлость**, **Скоропостижный**.

Скоро́сть, -и, *f.* skorość, prędkość, szybkość, chyżość.

Скоро́сый, -ая, -ое, *adj. prov.* popędliwy, porywczy. [тить.

Скоротáть, *v. perf.*, v. **Сокращать**.

Скоро-тéча, -и, **-тéчець**, -чца, *m. Eccl. sl.* goniec; **-тéчность**, -и, *f.* prędkopłynność; **-тéчный**, -ая, -ое, *adj.* prędkopłynny, prędko przechodzący; **-хва́тъ**, -а, *m. pop.* skory, prędki, zręczny; **-хóдецъ**, -дца, *m. Eccl. sl.* szybkobieg, laufer; **-хóдскій**, -ая, -ое, *adj.* do szybkobiega należący; **-хóдъ**, -а, *m.* szybkobieg, laufer, biegun.

Скорпіóнъ, -а, *m. H. n. Astron.* niedźwiadek, skorpion. [піóнъ.

Скорпія, -и, *f. Eccl. sl.*, v. **Скорпіóнъ**.

Скорчéніе, Скорчиваніе, -я, *n.* skurczenie, skurczanie.

Скорчивать, Скорчить, *v. a.* skurczać, skurczyć; -ся, *α) v. r.* skurczyć się, skurczać się, skurczyć się; *β) v. p.* być skurczanym, skorczonym.

Скорьé, -я, *n. coll.* skóry niewyprawione.

Скорѣе, *compar. adv.* prędzéj; скорѣе всегó, najprędzéj; чѣмъ скорѣе, тѣмъ лучше, czém prędzéj, tém lepiéj.

Скóса, *adv.* krzywo; глядѣть скóса, zezem patrzeć.

Скосить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скашивать**, -ся.

Скóска, -и, *f.* skoszenie.

Скосъ, -а, *m.* 1. skoszenie; 2. spadzistość, pochyłość.

Скотина, -ы, *f.* bydlę; bydło; *bydlę, człowiek bezrozumny, głupi.

Скотинка, -и, *f. dim.* bydlątko.

†**Скотинный**, v. **Скотный**.

Скотій, *Eccl. sl.*, v. **Скотскій**.

Скотникъ, -а, *m.* skotopas, pastuch, pasterz.

†**Скотница**, -ы, *f.* skotopaska, ta co bydło pasie.

Скотный, -ая, -ое, *adj.* bydlęcy, bydlny; скотный дворъ, miejsce gdzie bydło przedają, targ bydlęcy.

Ското-водецъ, -дца, *m.* hodujący bydło; **-водство**, -а, *n.* chów, hodowla bydła; **-водъ**, -а, *m.*, v. **Скотоводецъ**; **-врачéбный**, -ая, -ое, *adj.* weterynarski; скотоврачебное искýство, weterynarya; **-врачéбство**, -а, **-врачеваніе**, -я, *n.* weterynarya, konowalstwo; **-врачъ**, -а, *m.* weterynarz, lekarz bydła; **-лечéбный**, v. **Скотоврачебный**; **-лечéніе**, v. **Скотоврачебство**; **-пасъ**, -а, *m.* skotopas, pastuch, pasterz; **-питáтель**, *Eccl. sl.*, v. **Скотоводецъ**; **-питáтельный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* pasisty, pożywny dla bydła; **-подóбный**, -ая, -ое, *adj.* do bydlęcia podobny, po bydlemu żyjący; **-пригóнный дворъ**, *m.* targ bydlęcy, miejsce gdzie bydło przedają.

Скóтски, (по-скóтски), *adv.* bydlęco, po bydlęcemu.

Скóтскій, -ая, -ое, *adj.* bydlęcy. [bestyalstwo.

Скóтство, -а, *n.* bydlęcość,

Скотъ, -а, *m.* bydlę, skot.

Скочéкъ, -чка, *m. dim.* skoczek, podskok.

Скочить, *v. n. semelf.* skoczyć.

Скошéніе, -я, *n.* skoszenie.

Скраде́ніе, -я, *n.*, **Скра́дка**, -и, *f.* skradzenie.

Скра́дываніе, -я, *n.* skradanie.

Скра́дывать, Скрасть, *v. a.* kraść, skradać, skraść, ukraść; -ся, *v. p.* być kradzonym, skradanym, skradzonym. [nie.

Скра́ниваніе, я, *n.* przykraiwa-

Скра́нивать, Скроить, *v. a.* przykraiwać, przykrajać; -ся, *v. p.* być przykraiwanym, przykrajanym.

Скра́нія, -и, *f. Eccl. sl.* skronie. [**Скрашивать**, -ся.

Скраси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скрасть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скрадывать**, -ся.

Скраше́ніе, Скра́шиваніе, -я, *n.* przyozdobienie, upiększenie, przyozdabianie, upiększanie.

Скра́шивать, Скра́сить, *v. a.* przyozdabiać, przyozdobić, upiększać, upiększyć; -ся, *v. p.* być przyozdabianym, przyozdobionym, upiększanym, upiększonym.

Скребёлка, -и, *f.* strugadło, skrobaczka; skrobek, rzezak.

Скребéніе, -я, *n.* skrobanie, struganie.

†**Скребéнье**, -я, *n.* skrobanie.

Скребло́, -а, *n.* skrobaczka, skrobadło.

Скребни́ца, -ы, *f.* grzebło, zgrzebło, cudzidło, drapaczka, szropa.

Скребо́къ, -бка, *m.* skrobak.

Скрежета́ніе, -я, *n.* zgrzytanie. [bami).

Скрежета́ть, *v. n.* zgrzytać (zę-

Скре́жетъ, -а, *m.*, v. **Скрежетáніе**.

Скре́пка, v. **Скрипýха**. [тáніе.

Скрестить, *v. perf.*, v. *sub*: **Скрещáть**. [bać.

Скрести, *v. a.* skrobać, skrzy-

Скрещáть, Скрестить, *v. a.* składać, złożyć co na krzyż.

Скривить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скривлять**, -ся.

Скривлéніе, Скривливаніе, -я, *n.* skrzywienie, skrzywianie, krzywienie. [лять, -ся.

Скривливать, -ся, v. **Скри-**

Скривля́ть, Скриви́ть, *v. a.* krzywić, skrzywiać, skrzywić; **–ся**, *a) v. r.* krzywić się, skrzywiać się, skrzywić się; *β) v. p.* być krzywionym, skrzywianym, skrzywionym.

Скрижа́ль, –и, *f.* 1. tablica; скрижа́ли завѣ́та, – zapowiedzi, tablice przymierza; dziesięć przykazań; 2. napierśnik (biskupi), pektorał.

Скри́нка, Скри́ночка, –и, *f. dim.* skrzynia, skrzynka, skrzyneczka, kuferek. [fer.

†**Скринъ**, –а, *m.* skrzynia, ku-

Скрипа́чъ, –а, *m.* skrzypek, grający na skrzypcach.

Скрипи́ца, –ы, *f.* 1. v. **Скри́пка**; 2. *Bot.* (*agaricus extinctorius*), bedłka jadowita.

Скрипицеобра́зный, –ая, –ое, *adj. Bot.* na kształt skrzypców, skrzypcowaty.

Скрипи́чный, –ая, –ое, *adj.* skrypiczny, skrzypcowy; скрипи́чная ко́былка, podstawek u skrzypców. [(ило́мная).

Скрипо́й, –я, *m.*, v. Та́волга

Скри́пка, –и, *f.* skrzypce.

Скри́повый, *Bot.*, v. **Скрипицеобра́зный**. [pnąć.

Скрипну́ть, *v. n. semelf.* skrzy-

Скрипня́, **Скрипотня́**, –и, *f.* skrzyp, skrzypienie. [peczki.

Скри́почка, –и, *f. dim.* skrzy-

Скри́почный, v. **Скрипи́чный**.

Скрипу́нчикъ, v. **Скрипу́нъ** (1).

Скрипу́нъ, –а, *m.* 1. *Bot.*, v. **Молодило́** (зайчье) & **Трескалка**; 2. *H. n.*, v. **Усачъ** (2).

Скрипу́ха, –и, *f. Bot.* (*crepis*), gatunek jastrzębca, (ziele).

Скрипу́честь, –и, *f.* skrzypliwość.

Скрипу́чій, –ая, –ее, *adj. part.* skrzypliwy, skrzypiący.

Скрипу́чка, –и, *f.* skrzypiska.

Скрипъ, –а, *m.* skrzyp, skrzypnienie, skrzypienie.

Скрипѣ́ніе, –я, *n.* skrzypienie.

Скрипѣ́ть, *v. n.* skrzypieć.

Скро́вникъ, –а, *m. Eccl. sl.* krewniak, krewny, powinowaty.

Скро́вный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* tajemny, skryty. [wanie.

Скровъ, –а, *m. Eccl. sl.* scho-

Скро́е́ніе, –я, *n.* skrajanie, przykrojenie (*np.* sukni).

†**Скрозь**, v. **Сквозь**.

Скро́йка, –и, *f.* przykrojenie, krój. [**Скра́ивать, –ся**.

Скро́ить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скра́ивать, –ся**.

Скро́мникъ, –а, *m.* skromny człowiek. [kobieta.

Скро́мница, –ы, *f.* skromna

Скро́мничанье, –я, *n.* skromne postępowanie.

Скро́мничать, *v. n.* żyć skromnie, być skromnym.

Скро́мность, –и, *f.* skromność, umiarkowaność.

Скро́мный, –ая, –ое, *adj.* skromny, umiarkowany; skromny; niewinny.

Скропа́ніе, –я, *n.* połatanie, partaczenie, partanie, partactwo.

Скропа́нный, –ая, –ое, *part. p.* połatany, spartany.

Скропа́ть, *v. a. perf.* połatać, spartać, spartaczyć.

Скропки, –я, *m. pl.* łatanina, partanina, partalina.

Скро́пникъ, –а, *m.* partacka, złatana suknia.

Скругле́ніе, Скругля́ніе, –я, *n.* zaokrąglenie, zaokrąglanie.

Скругля́ть, **–ся**, v. *sub*: **Скругли́ть, –ся**.

Скругли́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скругля́ть, –ся**.

Скругля́ть, Скругли́ть, *v. a.* zaokrąglać, zaokrąglić; **–ся**, *v. p.* być zaokrąglanym, zaokrąglonym.

Скрупу́лъ, –а, *m.* 1. szkrupuł, skrupuł, (ważka); 2. *Astron.* skrupuł, szkrupuł, (bardzo mała część minuty). [chróstu.

Скрути́нъ, –тня, *m.* wiązka

Скрути́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скручи́вать, –ся**.

Скруче́ніе, Скру́чиваніе, –я, *n.* skręcenie, skręcanie, skrępowanie, krępowanie, związanie.

Скру́чивать, Скрути́ть, *v. a.* (*o niciach, powrozach*:) skręcać, skręcić, krępować, skrępować; zwięzywać, związać; **–ся**, *a) v. r.* skręcać się, skręcić się; *β) v. p.* być skręcanym, skręconym.

Скрыва́ніе, –я, *n.* ukrywanie.

Скрыва́тельство, –а, *n.* ukrywanie, przechowywanie, tajenie.

Скрыва́ть, Скрыть, *v. a.* ukrywać, ukryć, skryć, przechowywać, przechować, taić, zataić; **–ся**, *a) v. r.* ukrywać się, ukryć się, skryć się, chować się, schować się, taić się, zataić się; *β) v. p.* być ukrywanym, ukrytym, przechowywanym, przechowanym, tatonym, zatajonym. [fer.

†**Скрыня**, –и, *f.* skrzynia, ku-

Скрыпа́чъ, Скрыпка, Скрыпу́нъ, Скрыпѣ́ть, *etc.*, v. **Скрипа́чъ**, ...

Скры́тіе, –я, *n.* ukrycie, skrycie, schowanie; *cfr.* **Скрыва́ніе**.

Скры́тникъ, –а, *m.* skryty, tajemny, nieotwarty, nieszczery człowiek.

Скры́тница, –ы, *f.* skryta, tajemna, nieotwarta kobieta.

Скры́тничанье, –я, *n.* ukrywanie się, tajenie się z czém.

Скры́тничать, *v. n.* ukrywać się, taić się z czém.

Скры́тно, *adv.* skrycie, pokryjomo, tajemnie.

Скры́тность, –и, *f.* skrytość, tajemność, nieotwartość.

Скры́тный, –ая, –ое, *adj.* skryty, tajemny, nieotwarty, nieszczery. [stęp.

Скрыть, –а, *m.* zasadzka, za-

Скрыть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скрыва́ть, –ся**.

Скрѣ́па, –ы, *f.* przymocowanie, umocowanie; *Jur.* stwierdzenie podpisem, potwierdzenie, udowodnienie, zaświadczenie, lekta, świadectwo odczytania.

Скрѣпи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Скрѣпля́ть, –ся**.

Скрѣпле́ніе, –я, *n.* umocowanie, przymocowanie; stwierdzenie podpisem, poświadczenie, lekta.

Скрѣпля́ть, Скрѣпи́ть, *v. a.* przymocowywać, przymocować, umocować; *Jur.* stwierdzać, potwierdzać podpisem, widymować, świadczyć; **–ся**, *a) v. r.* odważyć się, ośmielić się; *β) v. p.* być przymocowywanym, przymocowanym, umocowanym, stwierdzanym, stwierdzonym przez podpis.

Скрю́ченіе, Скрю́чиваніе, –я, *n.* zakrzywienie, zakrzywianie.

Скрю́чивать, Скрю́чить, *v. a.* zakrzywiać, zakrzywić; skrzywiać, skrzywić; *uciskać, trapić, gnębić, prześladować; (*o *chorobach*:) osłabiać, osłabić (kogo); **–ся**, *a) v. r.* zakrzywiać się, zakrzywić się, skrzywiać się, skrzywić się, garbić się, zgarbić się; *β) v. p.* być zakrzywianym, zakrzywionym, skrzywianym, skrzywionym; *być uciskanym, gnębionym, prześladowanym.

Скря́бка, –и, *f.*, **Скря́бокъ**, –бка́, *m.* skrobaczka, skrobak.

Скря́га, –и, *s. c.* skąpiec, chciwiec, sknéra, żminda, żmindak, kutwa, żmigrosz, mrzygłód, liczykrupa, smażywiecheć, wędzigrosz, szperka (*s. m.*); skąpica, kobieta skąpa, żminda (*s. f.*).

Скря́жничать, *v. n.* skąpić, sknérą być, żmindzić, kutwić.

Скря́жничество, –а, *n.* sknérstwo, skąpstwo, żmindactwo.

Скýда, Скудать, *pop.*, v. **Скýдость, Скудѣ́ть**.

Скудáться, *v. r. pop.* (чѣмъ, въ чѣмъ), cierpieć niedostatek, potrzebować; онъ скудáется дéньгами, (on) potrzebuje pieniędzy; (on) nie ma pieniędzy.

Скудéлъ, –а, *m. Eccl. sl.* dachówka; dach z dachówek.

Скудéль, –и, *f. Eccl. sl.* 1. glina (garncarska, zduńska); 2. naczynie gliniane.

Скудéльникъ, –а, *m. Eccl. sl.* 1. garncarz, zdun; 2. v. **Скудéль** (2).

†**Скудéльница**, –ы, *f.* 1. grobowisko, cmentarz; 2. grób.

Скудéльничій, –ья, –ье, *adj. Eccl. sl.* zduński, garncarski; скудéльничій сосýдъ, naczynie zduńskie.

Скудéльный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* 1. gliniany; 2. *kruchy, łomki, słaby.

Скуденькій, –ая, –ое, *adj.* ubożutki; nieco ubogi.

Скýдность, v. **Скýдость**.

Скýдный, –ая, –ое, *adj.* biedny, nędzny, mizerny, chudy.

Скудо-боро́дый, **-бра́дый**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* chudobrody, małą brodę mający; **-гла́сие**, **-я**, *n. Eccl. sl.* głos słaby; **-гла́сный**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* słabego głosu, słaby głos mający.

Скудо́стный, v. **Скудный.**

Скудость, **-и**, *f.* ubóstwo, bieda, nędza; **жить въ скудости**, żyć biednie, w biedzie, nędznie.

Скудота́, *Eccl. sl.*, v. **Скудость.**

Скудоу́міе, **-я**, *n.* słabość rozumu; v. **Слабоу́міе.**

Скудоу́мный, v. **Слабоу́мный.**

Скудство, **-а**, *n. Eccl. sl.*, v. **Скудость.**

Скудствовати, *v. n. Eccl. sl.* żyć biednie, nędznie, w biedzie.

Скудѣ́ть, *v. n.* ubożeć, stawać się ubogim, nędznym, biednym.

Ску́ка, **-и**, *f.* nuda, *pl.* nudy.

Скула́, **-ы́**, *f.* 1. kość policzkowa; 2. *fig. pop.* skąpiec, skněra, żminda; v. **Скря́га.**

Скула́стый, **-ая**, **-ое**, *adj.* mający duże kości policzkowe.

Скули́ть, *v. n.* skąpić, być skněrą.

Скуловатый, **-ая**, **-ое**, *adj.* mający nieco duże kości policzkowe.

Скуловóй, **(-ы́й)**, **-áя**, **-óе**, *adj.* do kości policzkowéj należący, policzkowy. [**Скуловóй.**

Скульнóй, **(-ы́й)**, **-áя**, **-óе**, v. **Скульпто́рскій**, **-ая**, **-ое**, *adj.* snycerski. [stwo.

Скульпто́рство, **-а**, *n.* snycer-

Скульпто́ръ, **-а**, *m.* snycerz.

Скульпту́ра, **-ы**, *f.* snycerstwo, sztuka snycerska.

Скульпту́рный, **-ая**, **-ое**, *adj.* snycerski; **скульпту́рное иску́сство**, v. **Скульпту́ра**; **скульпту́рная рабо́та**, robota snycerska.

Ску́мбра, **-ы**, *f.*, v. **Тунецъ.**

Скупа́ніе, **-я**, *n.* skupowanie.

Скупа́ть, **Скупи́ть**, *v. a.* 1. skupować, skupić, nakupić; 2. (†), wykupować, wykupić; **-ся**, *v. p.* być skupowanym, skupionym, nakupionym. [**пе́нъ.**

Скупердя́й, **-я**, *m. pop.*, v. **Скупе́рдяйка**, **-и**, *f. pop.* skąpica, żminda, kobieta skąpa, skněrliwa.

Скупе́цъ, **-пца**, *m.* skąpiec, skąpca, skąpigrosz, skněra, żminda, kutwa; v. **Скря́га.**

Скупи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub:* **Скупа́ть**, **-ся.**

Скупи́ться, *v. r.* skąpić, skněrą być, skněrzyć, żmindzić.

Ску́пка, **-и**, *f.* skupienie, nakupienie, zakup, zakupka.

Скупно́й, **(-ы́й)**, **-áя**, **-óе**, *adj.* skupiony, poskupowany, naskupowany.

Скупова́тость, **-и**, *f.* małe skąpstwo. [nieco skąpy.

Скупова́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Скупо́й, **-áя**, **-óе**, *adj.* skąpy, skněrowaty; §. **скупо́й бога́чъ бѣдне́е ни́щаго**, skąpy bogacz biedniejszy od żebraka.

Скупость, **-и**, *f.* skąpość, skąpstwo, skněrstwo.

Скупщи́къ, **-а**, *m.* skupnik, skupień, skupownik.

Скупщина, **-ы**, *f.* rzeczy skupione, poskupowane.

Скупщица, **-ы**, *f.* skupnica, skupownica. [skupienie, zakup.

Скупъ, **-а**, *m.* skupowanie,

Скупы́й, v. **Скупо́й.** [**Скря́га.**

Скупя́га, *s. c.*, v. **Скупе́цъ**,

Скуса́ніе, **-я**, *n.* odgryzienie.

Скусить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub:* **Скусывать**, **-ся.**

Скусыва́ніе, **-я**, *n.* odgryzanie.

Скусывать, **Скусить**, *v. a.* odgryzać, odgryźć; **-ся**, *v. p.* być odgryzanym, odgryzionym.

Ску́таніе, **Ску́тать**, **Ску́тываніе**, **Ску́тывать**, v. **Заку́т...**

Скуфе́йка, **-и**, *f. dim.* jarmułka, mycka.

Скуфе́йникъ, **-а**, *m.* jarmułkarz, noszący jarmułkę, mycką.

Скуфе́йный, **-ая**, **-ое**, *adj.* jarmułkowy, od jarmułki, od mycki.

Скуфья, **-и**, *f.* jarmułka, mycka.

Скучáніе, **-я**, *n.* przykrzenie sobie, tęsknienie, nudzenie się.

Скучать, *v. n.* przykrzyć sobie, tęsknić się, nudzić się.

Скучиваніе, **-я**, *n.* zgromadzanie, zbieranie.

Скучивать, **Скучить**, *v. a.* zgromadzać, zgromadzić, zbierać, zebrać; **-ся**, *α) v. r.* zgromadzać się, zgromadzić się, zbierać się, zebrać się; *β) v. p.* być zgromadzanym, zgromadzonym.

Ску́чить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub:* **Ску́чивать**, **-ся.**

Ску́читься, *v. r.* sprzykrzyć się, znudzić się. [nudota.

Ску́чливость, **-и**, *f.* tęsknota,

Ску́чливый, **-ая**, **-ое**, *adj.* nudny, nudliwy, tęskliwy, przykry.

Ску́ченько, *adv.* nieco nudny, nieco nudliwy, nieco przykry.

Ску́чно, *adv.* nudno, tęskno.

Ску́чноватo, *adv.* nieco nudno, tęskno.

Ску́чный, **-ая**, **-ое**, *adj.* tęskny, nudny, nudzący; przykry; *it.* smutny, smętny.

Ску́ша́ніе, **-я**, *n.* zjedzenie.

Ску́шать, *v. a. perf.* zjeść.

Скъ́менъ, v. **Скиме́нъ.**

Слабе́ньки́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabowaty, nieco słaby.

Слабе́хоньки́й, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabiuteńki, słabiutki.

Слабѝна, **-ы**, *f.* słabizna, słaba, nienaciągnięta strona.

Слаби́тельный, **-ая**, **-ое**, *adj. Med.* laksujący, zwalniający, purgujący; **слаби́тельный порошо́къ**, proszek na laksę; **слаби́тельное**, **-аго**, *s. n.* laksacya, lekarstwo na laksę, purgujące; **Вѣ́нское слабительное** *albo* **Вѣ́нское питьё слабительное** *albo* **настóйка сѣ́нная слабительная**, infuzya senesowa, napój senesowy, infuzya Wiedeńska, napój Wiedeński.

Слаби́ть, *v. a. Med.* brać lekarstwo na laksę, na przeczyszczenie; **его́ слабитъ**, on ma biegunkę.

Слабкій, **-ая**, **-ое**, *adj.* słaby, wątły, nietęgi, wolny, rozwolniony, flakowaty, słabo naciągnięty.

Слáбкость, **-я**, *f.* słabość, wątłość, nietęgość, wolność, flakowatość. [tleć, osłabnąć.

Слабну́ть, *v. n.* zwolnieć, zwą-

Слáбо, *adv.* słabo, wątło, nietęgo, wolno, flakowato.

Слабо-нáто, *adv.* słabowato, nieco słabo; **-на́тый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabowaty, nieco słaby; **-голóсый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabego głosu; **-гру́дый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabych piersi, mający słabe piersi; **-ду́шіе**, **-я**, *n.* słabe serce, słabość umysłu, trwożliwość; **-ду́шный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabego serca, trwożliwy; **-зря́чій**, **-ая**, **-ее**, *adj.* słabego wzroku; **-мы́сленный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabego rozumu, nierozsądny; **-мы́сліе**, **-я**, *n.* słabość rozumu; **-па́мятность**, **-и**, *f.* słabość pamięci; **-па́мятный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabéj pamięci; **-си́ліе**, **-я**, *n.* niedostatek siły; **-си́льный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* słaby.

Слáбость, **-и**, *f.* słabość, niemoc, brak siły; słabość umá, słabość rozumu.

Слабоу́міе, **-я**, *n.* słabość rozumu, umysłu, głupawość.

Слабоу́мный, **-ая**, **-ое**, *adj.* słabego rozumu, umysłu, głupawy.

Слáбый, **-ая**, **-ое**, *adj.* słaby, niesilny, niemocny; [*o napojach:*] słaby, nietęgi; v. **Слáбкій.**

Слабѣ́ніе, **-я**, *n.* słabienie.

Слабѣ́ть, *v. n.* słabieć, tracić siłę (moc); *tracić odwagę, męztwo.

Слáва, **-ы**, *f.* 1. sława; **искáть**, **желáть слáвы**, pragnąć sławy; **быть въ слáвѣ**, być sławnym; **быть въ худóй слáвѣ**, być w złéj sławie, mieć złą sławę, być znanym ze złéj strony, być osławionym; 2. świetność, okazałość; blask; 3. *Eccl. sl.* sława; chwała; **слáва Тебѣ́ Господи**, sława Tobie Panie; **слáва Бóгу!** chwała Bogu! Bogu dzięki! §. **изъ слáвы мýбы не сотрёшь, нúчно бúчно, а в мíешку пúсто**; fantazya pańska, a chudy pachołek.

Славильщи́къ, **-а**, *m.* wysławiający Chrystusa w święto Bożego Narodzenia po domach chodząc z pieśniami.

Слáвить, *v. a.* sławić, wysławiać, głosić, rozgłaszać; **слáвить Христá**, śpiewać w Boże Narodzenie na cześć Chrystusową chodząc z krzyżem po domach parafjanów; v. **Ходи́ть** (**со крестóмъ**); **-ся**, *α) v. r.* chwalić się, ohełpić się; *β) v. p.* być chwalonym, być sławnym, słynąć.

Слáвій, –я, *m. Eccl. sl.* słowik.
Слáвка, –и, *f. H. n.* (*sylvia*), piegża. [wysławianie.
Слáвленіе, –я, *n.* sławienie,
Слáвлять, **Словúть**, *v. a.* zbierać, zebrać co z wierzchu, z płynu (*np.* śmietanę z mléka); zszumować, odszumować; **–ся**, *v. p.* być zbieranym, zebranym, *etc.*
Слáвница пышная, v. **Веленéпка.**
Слáвно, *adv.* chwalebnie.
Слáвный, –ая, –ое, *adj.* sławny; chwalebny; świetny, znakomity, znamienity.
Славо-любецъ, –бца, *m.* sławolubiec, chciwy sławy, ambitny; **–любúвый**, –ая, –ое, *adj.* sławolubny, chciwy sławy, ambitny; **–любіе**, –я, *n.* sławolubstwo, chciwość sławy, ambicya; **–любúвый**, v. **Славолюбúвый**; **–слóвить**, *v. a. Eccl. sl.* wysławiać; pieśń pochwalną śpiewać; **–слóвіе**, –я, *n.* sławienie, wysławianie, pieśń pochwalna, opiewanie; **–слóвленіе**, –я, *n.* wysławianie; **–хотѣ́ніе**, –я, *n. Eccl. sl.* chciwość sławy. [słowak.
Славя́нинъ, –а, *m.* słowianin,
Славя́нскій, –ая, –ое, *adj.* słowiański, sławiański.
Славя́нство, –а, *n.* słowiańszczyzna; v. **Славя́нщина.**
Славя́нщина, –ы, *f.* słowianizm, słowiańszczyzna.
Слагáніе, –я, *n.* składanie.
Слагáтель, –я, *m.* składacz, autor dzieła jakiego.
Слагáть, **Сложúть**, *v. a.* 1. zdejmować, zdjąć (z czego); 2. składać, złożyć (co z czém); 3. *Arithm.* dodawać, dodać; 4. składać, złożyć, robić (*np.* wiersze); 5. сложúть съ себя́ должность, złożyć urząd, uwolnić się od obowiązków; 6. сложúть на кого́-либо вúну, zwalić, złożyć na kogo winę; **–ся**, *a*) *v. r.* składać się, złożyć się; *Gramm.* rządzić; *β*) *v. p.* być zdejmowanym, zdjętym; być składanym, złożonym, *etc.* [słodziuchny; nieco słodki.
Слáденькій, –ая, –ое, *adj.*
Слáдёхонькій, **Слáдёшенькій**, –ая, –ое, *adj.* słodziuchny, słodziutki, słodziuteńki.
Сладúнка, –и, *f. Bot.* (*glycine*), bób słodki.
Сладúность, **Сладúвый**, v. **Сладковáтость**, **Сладковáтый.**
Сладúть, *v. a.* osładzać; **–ся**, *v. p.* być osładzanym.
Сладúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Слáживать**, **–ся.**
Слáдкій, –ая, –ое, *adj.* słodki; *przyjemny, miły; слáдкая трава, v. **Борщъ** (*Bot.*); слáдкій духъ Арáбскій, v. **Верблю́дникъ**; *it.* v. **Корéнь** (слáдкій), **Трость** (слáдкая).
Слáдко, *adv.* słodko; *przyjemnie.
Сладко-вато, *adv.* słodkawo, nieco słodko; **–ва́тость**, –и, *f.* słodkawość; **–ва́тый**, –ая, –ое, *adj.* słodkawy, nieco słodki; **–глаго́ливый**, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* słodkomowny; **–гла́сіе**, –я, *n. Eccl. sl.* głos wdzięczny, przyjemny, miłodźwięk, melodya; **–гла́сный**, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* mający głos przyjemny, miły, wdzięczny; **–го́рькій**, –ая, –ое, *adj.* słodkogorzkawy; **–го́рько**, *s. indecl.*, v. **Послѣ́нъ** (сладкогóрькій); **–звýчіе**, –я, *n.* miłodźwięk; **–звýчный**, –ая, –ое, *adj.* miłodźwięczny; **–кúслый**, v. **Кúсло-слáдкій**; **–кóрень**, –рня, **–кóрникъ**, –а, *m.*, v. **Лакри́чникъ**; **–пѣ́вецъ**, –вца, *m.* ten co śpiewa miło, przyjemnie, miłośpiewny; **–пѣ́ніе**, –я, *n.* pieśń wdzięczna, melodyjność; **–рѣ́чіе**, **–рѣ́чивый**, *Eccl. sl.*, v. **Красноро́ѣчіе**, **Красноро́ѣчивый**; **–сóльная земля**, v. **Глици́на**; **–струнный**, –ая, –ое, *adj.* (*o instrumentach muzycznych:*) dźwięcznie brzmiący.
Слáдкость, v. **Слáдость.**
Слáдко-ухáніе, **–ухáнный**, v. **Благоух....**
Слáдостный, –ая, –ое, *adj.* miły, przyjemny, wdzięczny.
Сладострáстіе, –я, *n.* lubieżność, rozkosz.
Сладострáстный, –ая, –ое, *adj.* lubieżny, rozkoszny.
Слáдость, –и, *f.* słodkość, słodycz; *rozkosz; слáдость áнгельская, *Bot.*, v. **Папоро́тникъ** (солодкóвый).
Слáженіе, **Слáживаніе**, –я, *n.* uporządkowanie, przyprowadzanie czego do końca; pojednanie; umówienie się (z kim), zgodzenie się (z kim na co).
Слáживать, **Слáдить**, *v. a.* porządkować, uporządkować, do końca przyprowadzać, przyprowadzić; umawiać się, umówić się (z kim), zgadzać się, zgodzić się (z kim na co).
Слáзить, *v. n. perf.* zejść.
Слáма, **Слáменный**, *Eccl. sl.*, v. **Солóма**, **Солóменный.**
Слáмливаніе, **Слáмливать**, v. **Слáмываніе**, **Слáмывать.**
Слáмываніе, –я, *n.* łamanie; złamywanie; przełamywanie.
Слáмывать, **Сломáть**, **Сломúть**, *v. a.* łamać, odłamywać, odłamać, złamywać, złamać; *Milit.* przełamywać, przełamać; сломúть шéю, złomać kark; **–ся**, *v. p.* być łamanym, odłamywanym, odłamanym, złamywanym, złamanym; być przełamywanym, przełamanym. [złódź; mróz.
Слáна, –ы, *f. Eccl. sl.* szron;
Слáнецъ, –нцá, *m. Miner.* łupek.
Слáность, *Eccl. sl.*, v. **Солёность.** [łupkowaty.
Слáнцовáтый, –ая, –ое, *adj.*
Слáнцовый, –ая, –ое, *adj.* łupkowy. [słony.
Слáный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.*
Слáстена, –ы, *s. c.*, v. **Лáкомка.**
Слáсти, –ей, *f. pl.* słodycze, cukierki, konfitury.
Слáстный, –ая, –ое, *adj.* rozkoszny, lubieżny.
Слáсто-любецъ, –бца, *m.* łakotniś; *rozkosznik, lubieżnik; **–любúвый**, –ая, –ое, *adj.* rozkoszny, lubieżny; **–любіе**, –я, *n.* rozkosz, lubieżność; **–любúвый**, –ая, –ое, *adj.* rozkoszny, lubieżny; **–любствовать**, *v. n.* rozkoszować, żyć rozkosznie, lubieżnie.
Сласть, –и, *f.* słodycz, słodkość; *rozkosz; *it.* v. **Слáсти.**
Слать, v. **Посылáть.**
Слáться, *v. r.* na kogó, odwoływać się na kogo; **–ся**, *v. p.* być posyłanym, wysyłanym (dokąd).
Слáще, *compar. adv.* słodziéj.
Слегá, –и́, *f.* długa belka pomiernéj grubości.
Слегáть, **Слечь**, *v. n.* kłaść się, położyć się w łóżko z powodu choroby.
Слегáться, **Слежáться**, **Слéчься**, *v. r.* zleżeć się, leżeniem zepsuć się.
Слегкá, *adv.* z lekka; lekko; niemocno; *w części; *it.* v. **Кáяться** (слегка). [**Слегáться.**
Слежáться, *v. perf.*, v. *sub*: **Слéживаться**, v. **Слегáться.**
Слеза́, –и́, *f.* łza; *it.* v. **Проли́вать** (слёзы), **Заливáться** (слезáми), **Доводúть** (до слёз); — слеза́ Болóнская (*Phys.*); слеза́ Ио́вля, v. **Слёзникъ**; Кокýшкины слезы, v. **Ятры́шникъ.** [(безстéбельный).
Слеза́-трава́, v. **Пухóвникъ.**
Слезáнка, **Слезúночка**, –и, *f. dim.* łezka. [ronić, płakać.
Слезúть & Слезúть, *v. n.* łzy слёзка, –и, *f. dim.* łezka; kokýшкины слезки, v. **Ятры́шникъ.**
Слезли́вость, –и, *f.* płaczliwość.
Слезли́вый, –ая, –ое, *adj.* płaczliwy, łacny do płakania.
Слезúнъ, –а, *m.* 1. (*u dawnych Rzymian:*) naczynie do ronienia łez, do schowania łez, łzownica; 2. *Bot.* (*coix lacrima*), łza Jobowa.
Слёзно, *adv.* ze łzami.
Слёзный, –ая, –ое, *adj.* łzowy; opłakany.
Слезо-теченіе, –я, *n. Med.* (*epiphora*), ronienie łez; **–точéніе**, –я, *n.* ronienie łez, płakanie; **–точúвый**, –ая, –ое, *adj.* łzy roniący; łzawy; слезоточúвые глазá, oczy łzawe; **–точúвый**, v. **Слёзный**; **–хранúлище**, –а, *n.*, v. **Слезникъ** (1).
Слёзы кокýшкины, v. **Ятры́шникъ.** [**Мáчта.**
Слéмя, –мени, *n. Eccl. sl.*, v.
Слесáрить & Слесáрничать, *v. n.* trudnić się ślósarstwem.
Слесáрная, –ой, *s. f.* ślósarnia, warsztat ślósarski.
Слесáрный, v. **Слéсарскій.**
Слесáрня, –и, *f.*, v. **Слесáрная.**

Слéсарскій, -ая, -ое, *adj.* ślósarski; слéсарскія орýдія, narzędzia ślósarskie.

Слéсарство, -а, *n.* ślósarstwo.

Слéсарь, -я, *m.* ślósarz.

Слéсарша, -и, *f.* żona ślósarza.

Слетáніе, -я, *n.* zlatanie; zlatywanie się.

I. Слетáть, Слетéть, *v. n.* zlatywać, zlecieć; zlatać, spadać, spaść; слетéть съ дéрева, съ крóвли, spaść z drzewa, z dachu; слетéть съ лóшади, zlecieć, spaść z konia; **-ся**, *v. r.* zlatywać się, zlecieć się.

II. Слетáть, *v. n. perf.* polecieć, pobiegnąć szybko pieszo *lub* konno. [dy, podlotek.

Слётокъ, -тка, *m.* ptaszek młó-

Слётъ, -а, *m.* 1. zlecenie się, zlot, przylecenie; 2. wzlot, wzlecenie.

Слетѣніе, *cfr.* **Слетáніе.**

Слетѣть, -ся, *perf.*, v. **Слетáть, -ся (I).** [Слегáть, -ся.

Слечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Слúва**, -ы, *f.* śliwa, śliwka (owoc); *Bot.* (*prunus domestica*), śliwa, śliwka zwyczajna, drzewo śliwowe, śliwkowe; kamienna, Sибúрская слúва, (*prunus sibirica*), śliwa górna; бѣлая слúва, v. **Абрикóсъ**; чёрная, дúкая, колючая слúва, v. **Тернъ** (*prunus spinosa*); слúва Американская какóсовая, v. **Златожёлть.**

Слúваніе, -я, *n.* zlewanie.

Слúвать, Слить, *v. a.* zlewać, zlać; lać w jedno miejsce; mieszać jedno z drugim; topić rozmaite rzeczy razem; lać (dzwony, armaty); **-ся**, *α) v. r.* zlewać się, zlać się, zbiegać się, schodzić się, zejść się, łączyć się, złączyć się; *β) v. p.* być zlewanym, zlanym, *etc.* [wo.

Слúвина, -ы, *f.* śliwowe drze-

Слúвка, -и, *f.* 1. v. **Слúваніе**; 2. *dim.* śliwka.

Слúвки, -вокъ, *f. pl.* śmietana, śmietanka.

Слúвникъ Индѣйскій, v. **Тамарúндъ (Индѣйскій).**

Слúвной, (-нóй), -ая, -óе, *adj.* 1. *Med.* zlewny, gęsty, śliwiący się; слúвная óспа, ospa śliwiąca się, gęsta; 2. z różnych naczyń zlany, pozlewany. [śliwowy.

Слúвный, -ая, -ое, *adj.* śliwny,

Слúвнякъ, -á, *m.* sad śliwny, śliwnik. [czka.

Слúвочка, -и, *f. dim.* śliwe-

Слúвочки, -чекъ, *f. pl.* śmietaneczka; v. **Слúвки.**

Слúвочникъ, -а, *m.* naczynie do śmietanki, mlécznik.

Слúвочный, -ая, -ое, *adj.* śmietankowy. [wino.

Слúвянка, -и, *f.* śliwczane

Слúвяный, v. **Слúвный.**

Слизáніе, -я, *n.* zlizanie.

Слизáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Слúзывать**, -ся. [ślimak.

Слúзень, -зня, *m. H. n.* (*limax*),

Слизистый, -ая, -ое, *adj.* szlamowaty, klejowaty.

Слúзкій, -ая, -ое, *adj.* ślizki.

Слизковáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco ślizki.

Слúзкость, -и, *f.* ślizkość.

Слúзникъ морскóй, v. **Глúстникъ (морскóй).** [zkim.

Слúзнуть, *v. n.* stać się śli-

Слизнýть, *v. a. perf. semelf.* 1. zliznąć; 2. *porwać, capnąć co tajnie, ukraść.

Слúзнякъ, -á, *m. Bot.*, v. **Проскурнúкъ** (różowy).

Слизóсть, v. **Слúзкость.**

Слизунъ, -á, *m. Bot.* (*allium senescens*), czosnek Syberyjski.

Слúзъ великій, v. **Проскурнúкъ** (аптéчный).

Слúзываніе, -я, *n.* zlizywanie.

Слúзывать, Слизáть, Слизнýть, *v. a.* zlizywać, zlizać, zliznąć; **-ся**, *v. p.* być zlizywanym, zlizanym.

Слизь, -и, *f.* oślizłość.

Слúзѣть, *v. n.* stawać się ślizkim. [radować się kim.

Слúковать, *v. n. Eccl. sl.* cieszyć,

Слúковать, *v. a. perf.* (*w kartach*:) wyrzucić kozerę.

Слúковствовать, v. **Слúковать** (*v. n. Eccl. sl.*).

Слúна, -ы, *f.* ślina. [nisty.

Слúнистый, -ая, -ое, *adj.* śli-

Слúнить, *v. a.* ślinić, walać ślinami; **-ся**, *α*) *v. r.* ślinić się, walać się ślinami; *β) v. p.* być ślinionym.

Слúнный, -ая, -ое, *adj.* ślinny, śliniany; слúнныя желёзы, *Anat.* gruczołek ślinny.

Слúноватый, -ая, -ое, *adj.* śliniasty, do śliny podobny.

Слúногóнъ, -а, *m. Bot.* (*anthemis pyrethrum*), ślinne ziele, zębne ziele, zębownik, bertram.

Слúнотечéніе, -я, *n.* płynienie śliny, ślinienie się.

Слúнтай, -áя, *m.* śliniak, co się ślini, plwacz. [plwaczka.

Слúнтайка, -и, *f.* ślinjąca się,

Слúнтяный, -ая, -ое, *adj.* ślinjący się.

Слúнѣть, *v. n.* ślinić się.

Слúняй, Слúнтяйка, v. **Слúнтай, Слúнтяйка.**

Слúнять, *v. n. perf.* zlinieć, wylinieć, sierć uronić; (*o kolorach*:) spłowieć, wypłowieć.

Слúпаніе, -я, *n.* zlepianie.

Слúпать, Слúпнуть, *v. n.* zlepiać, zlepić; **-ся**, *v. r.* zlepiać się, zlepić się.

Слúтіе, -я, *n.* zlanie; stopienie.

Слúтковый, -ая, -ое, *adj.* litowy, w sztabach, drążkowy; слúтковое серебрó, srebro litowe, w sztabach, drążkowe, lity goleń srebra. [czony, zlany.

Слúтный, -ая, -ое, *adj.* złą-

Слúтокъ, -тка, *m.* sztabka, drążek, lity goleń (*np.* złota); слúтокъ серебрá, серéбреный слúтокъ, lity goleń srebra, sztabka srebra.

Слúточный, v. **Слúтковый.**

Слить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Слúвать, -ся.**

Слúчать, Слúчить, *v. a.* porównywać, porównać (co z czém), kolacyonować; **-ся**, *v. p.* być porównywanym, porównanym.

Слúченіе, -я, *n.* porównywanie, porównanie (czego z czém), kolacyonowanie.

Слúчительный, -ая, -ое, *adj.* porównywający (czego z czém); do porównywania (czego z czém) służący. [**Слúчать, -ся.**

Слúчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Слúчіе**, -я, *n. Eccl. sl.* dźwięczność, miłodźwięk, harmonija.

Слúчный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dźwięczny, miłodźwięczny, harmonijny, zgodny.

Слúшкомъ, *adv.* nazbyt, więcéj niż należy, za nadto.

Слúяніе, -я, *n.* zlanie, stopienie; ulanie, odlanie (czego); *it.* v. **Слúваніе.** [**Литéйщикъ.**

Слúятель, -я, *m. Eccl. sl.*, v.

Слúяти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Слить, -ся.** [jednéj ulicy, przedmieście.

Слобóда, -ы́, *f.* wieś wielka o

Слобóда, -ы, *f. pop.*, v. **Свобóда.**

Слободскій, -ая, -ое, *adj.* od wielkiéj wsi, przedmieściowy, osiadły na wielkiéj wsi, na przedmieściu.

†Слободчáнинъ, Слобожáнинъ, -а, *m.* mieszkaniec słobody, wsi wielkiéj.

Слобожáнка, -и, *f.* mieszkanka słobody, wsi wielkiéj.

Словáрикъ, -а, *m. dim.* słowniczek, dykcyonarzyk, mały dykcyonarz. [słownika należący.

Словáрный, -ая, -ое, *adj.* do

Словáрь, -я, *m.* słownik, dykcyonarz.

Словéсникъ, -а, *m.* literat.

Словéсность, -и, *f.* literatura, nauki wyzwolone.

Словéсный, -ая, -ое, *adj.* słowny, ustny, mowny; *Eccl. sl.* wymowny; словéсный судъ, словéсное судопроизвóдство, *Jur.* sąd słowny, w którym sprawy załatwiają się ustnie; словéсное живóтное, człowiek; словéсныя нáуки, nauki wyzwolone.

Словéчко, -а, *n. dim.* słówczko, słówko.

Слонúть, *v. a. perf.* złapać.

Слóвно, *conj.* właśnie jak, zupełnie jak.

Слóво, -а, *n.* 1. nazwisko dawniejsze głoski: **С** (w sławiańskim alfabecie); 2. słowo, wyraz; чéстное слóво, słowo honoru; крáсное слóво, v. **Словцó** (śpráchowe); лагéрное слóво, *Milit.*, v. **Парóль**; Слóво Бóжіе, słowo Boże; pismo święte; слóво въ слóво, słowo w słowo; dosło-

wnie; отъ слова до слóва, od słowa do słowa; на словáхъ, ustnie; слóвомъ & однúмъ слóвомъ, jedném słowem; krótko; bez ogródki; никтó ни слова, nikt ni słowa; wszyscy milczali; сдержáть слóво, (do)trzymać dane słowo; похвáльное слóво, panegiryk; надгрóбное слóво, kazanie pogrzebne; не о томъ слóво, nie o tém mowa; слóво и дѣло! słowo i dzieło (uczynek), [wyrażenie tyczące się spraw w zbrodniach i znaczące oskarżenie kogo według dwóch pierwszych punktów]; §. кто слóвомъ скоръ, тотъ дѣломъ рѣдко споръ, kto wiele obiecuje, mało daje; §. мнóго словъ, а мало дѣлъ, więcéj huku, niż puku; zawsze kto pieje, nie wiele dokaże; krowa, co wiele ryczy, mało mléka daje; bęben w lesie coś wielkiego, choć jak cebrzyk wielkość jego; z wielkiej chmury mały deszcz; nie tak straszny djabeł; §. отъ утúхшихъ словъ языкъ не отсохнетъ, od grzecznych słów język nie uschnie; §. ласковое слóво и ласковый видъ, *etc.*, v. *sub*: Лáсковый.

Слово-истязáтель, **-я**, *m.* wypytywacz; **-истязáтельный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* wypytujący; **-лúтецъ**, **-тца**, *m.* giser, odlewacz czcionek drukarskich; **-лúтіе**, **-я**, *n.* odlewanie czcionek drukarskich; **-лúтный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* tyczący się odlewania czcionek drukarskich; **словолúтная**, **-ой**, *s. f.* gisernia (czcionek drukarskich); **-лúтня**, **-и**, *f.* gisernia (czcionek drukarskich); **-лúтство**, **-а**, *n.* sztuka odlewania czcionek drukarskich; **-лúтчикъ**, **-а**, *m.* giser, odlewacz czcionek drukarskich; **-охóтливость**, **-и**, *f.* rozmowność, gadatliwość; gadulstwo, gadanina; **-охóтливый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* rozmowny, gadatliwy; **-охóтность**, **-охóтный**, v. **Словоохóтливость**, **Словоохóтливый**; **-писецъ**, **-сца**, *m. Eccl. sl.* pisarz, autor, literat; **-произведéніе**, **-я**, *n. Gramm.* źródłosłów, słoworód, etymologia; **-производный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* źródłosłowny, etymologiczny; **-прéніе**, **-я**, *n.* dysputa, rozprawa; **-расположéніе**, **-я**, *n.*, v. **Порядокъ** (слов.); **-сочинéніе**, **-я**, *n. Gramm.* składnia; **-толкователь**, **-я**, *m.* słownik tłómaczący wyrazy; **-ударéніе**, **-я**, *n.* wymówienie zgłosek *lub* wyrazów z przyciskiem *lub* akcentem.

Словýтый, **-ая**, **-ое**, **Словýщій**, **-ая**, **-ее**, *adj.* sławny, znamienity, sławetny.

Словцó, **-á**, *n. dim.* słówko, słóweczko; крáсное словцó, piękne słówka, pochlebstwo.

Слогоударéніе, **-я**, *n.* prozodya, iloczas.

Слогъ, **-а**, *m.* 1. zgłoska, syl(l)aba; 2. styl, (sposób pisania). [warstw, słojowatość.

Слоевáтость, **-и**, *f.* złożenie z

Слоевáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* z warstw złożony, fladrowaty.

Слоéніе, **-я**, *n.* warstwowanie.

Слоéный, **-ая**, **-ое**, *adj.* liściasty, (o cieście).

Сложéніе, **-я**, *n.* złożenie, podziękowanie (*np.* urzędu); ułożenie; konstytucya, skład ciała; konstrukcya; отъ сложéнія мíра, od stworzenia świata.

Сложúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Складывать (I. & II) & Слагáть.**

Слóжность, **-и**, *f.* skład, złączenie.

Слóжный, **-ая**, **-ое**, *adj.* złożony, składany, wieloskładny; глагóлъ слóжный, (*verbum compositum*), słowo złożone; слóжный кóлосъ, *Bot.* kłos złożony, skupiony; слóжные цвѣтú, *Bot.* kwiaty skupione.

Слой, **-я**, *m.* słój, warsta, warstwa, pokład; list, plastr ciasta.

Слоистость, **-и**, *f.* słoistość, słojowatość.

Слóйстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* z warstw złożony, słoisty, warstwowy.

Слóить, *v. a.* ciasto liściastym robić; **-ся**, *v. r.* układać się w plastry.

Сломáніе, **-я**, *n.*, v. **Слóмка.**

Сломáть & Сломúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Слáмывать, -ся.**

Слóмка, **-и**, *f.*, **Слóмленіе**, **-я**, *n.* złamanie, zrzucenie, zwalenie.

Слонъ, **-а**, *m.* 1. v. **Слóмка**; 2. miejsce, gdzie co złamano, zwalono.

Слонúть, v. **Заслонúть.**

Слонúха, **-и**, *f.* słonica, samica słonia. [jeździec, rządca.

Слоновщúкъ, **-á**, *m.* słoniowy

Слоновый, **-ая**, **-ое**, *adj.* słoniowy; слонóвый хóботъ, trąba słoniowa; слонóвая кость, kość słoniowa. [**Слоновщúкъ.**

Слоночáльникъ, *Eccl. sl.*, v. **Слонъ**, **-а**, *m. H. n.* (*elephas*), słoń. [wałęsać się, bąki zbijać.

Слоня́ться, *v. r.* tułać się,

Слопéцъ, **-пца**, *m.* słopiec, łapka na zwierzęta.

Слотá, **-ú**, *f. prov.*, v. **Слáкоть.**

Слугá, **-и**, *m.* sługa, służący; Вашъ покóрный слугá, (Wielmożnego Pana) uniżony sługa; §. по бáрину и слугú, jaki pan, taki sługa; jaki pan, taki kram.

Служáнка, **-и**, *m.* gorliwy sługa.

Служáнка, **-и**, *f.* sługa, służąca. [żący, w służbie zostający.

Служáщій, **-ая**, **-ее**, *adj.* słu-

Служба, **-ы**, *f.* służba; грáжданская, воéнная служба, służba cywilna, wojenna; обязанности по слýжбѣ, powinności służbowe; obowiązek pełnienia pewnych posług; товáрищъ по слýжбѣ, v. **Сослýживецъ**; 2. służba Boża; msza; 3. *pop.*, v. **Служúвой**; *it.* §. v. *sub*: **Дрýжба.**

Слýжбы, (*gen.* слýжебъ & служóбъ), *f. pl.* budynek dla służących.

Служéбникъ, **-а**, *m.* 1. mszał; 2. *Eccl. sl.* służący, sługa.

Служéбница, **-ы**, *f. Eccl. sl.* służebnica, służąca.

Служéбный, **-ая**, **-ое**, *adj.* służbowy, od służby; *cfr.* służebny.

Служéніе, **-я**, *n.* służenie, służba; служéніе утрени, odprawianie mszy, nabożeństwa.

Служúвой, **Служúвый**, **-аго**, *s. m.* żołnierz.

Служúлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* służały, w służbie będący; wysłużały.

Служúтель, **-я**, *m.* służący, sługa; służebnik, (urzędnik).

Служúтельница, **-ы**, *f.* sługa, służąca. [służebniczy, służalczy.

Служúтельскій, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Служúтельствовать, *Eccl. sl.*, v. **Служúть.**

Служúть, 1. *v. n.* y кого-либо, służyć (u kogo), zostawać w służbie; §. у кого служý, того и хвалю, kto czyj chléb je, tego piosnkę śpiewa; 2. *v. a.* –, служúть утреню, odprawiać służbę Bożą, nabożeństwo; §. глухóму служúть обѣдню, głuchemu piosnkę śpiewać; **-ся**, *v. p.* (*o nabożeństwie*:) być odprawianym.

Слýжка, **-и**, *m.* sługa klasztorny.

†**Слýжній**, **-яя**, **-ее**, *adj.* służny, służebny, do sługi należący.

Слукáвить & Слукáвствовать, *v. n. perf.* chytrze - postąpić (z kim). [zdzieranie skóry.

Слупáніе, **-я**, *n.* złupywanie,

Слупáть, **Слупúть**, *v. a.* złupywać, złupać, zdzierać, zedrzeć (skórę); **-ся**, *a) v. r.* łupić się, złupać się, schodzić, zejść (*np.* skóra); *β) v. p.* być złupywanym, złupanym, zdzieranym, zdartym.

Слуплéніе, **Слýпленіе**, v. **Слупáніе.** [v. **Слупáть, -ся.**

Слýпливать & Слупля́ть, **-ся**, **Слуховóй**, (**-úй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* słuchowy, słuchalny; бараб**á**нъ слуховóй, bębenek słuchowy; слуховóй рожóкъ, trąba słuchowa; слуховóе окнó, okienko w dachu, którędy wpada światło.

Слухъ, **-а**, *m.* 1. słuch; въ слухъ, w głos, na głos, głośno (tak co w przytomności wielu osób wszyscy słyszą); 2. wieść, pogłoska; идýть, нóсится слухъ, ходя́тъ слýхи, powiadają, gadają, gruchnie, słychać, wieść jest, pogłoska.

Слýчай, **-я**, *m.* okazya, pora, sposobność; okoliczność; zdarzenie; przypadek; при слýчаѣ, przy sposobności, przy okazyi; несчáстный слýчай, przypadek nieszczęśliwy; неожúданный, нечáянный слýчай, wypadek niespodziany.

Случа́йно, *adv.* przypadkowo, przypadkiem, niespodzianie.

Случа́йность, **-и**, *f.* przypadkowość.

Случа́йный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. przypadkowy; 2. mający (u dworu) szczególne zaufanie; **случа́йный человѣкъ**, faworyt, ulubieniec.

Случа́ть, **Случи́ть**, *v. a.* złączać, złączyć; spuścić, obstanowić (klacz z ogierem); *fl.* v. **Принужда́ть** (2); **случа́ть собо́ю**, (*w myśliwstwie*:) psy zwoływać, zwoływać; **-ся**, *v. p.* być złączanym, złączonym, *etc.*; (*o psach*:) być zwoływanym, zwołanym.

Случа́ться, **Случи́ться**, *v. impers.* zdarzać się, zdarzyć się, wydarzać się, wydarzyć się, trafić się, przytrafić się.

Случе́ніе, **-я**, *n.* stanowienie (klaczy), złączenie. [**Случа́ть**, **-ся**.

Случи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Слу́чка**, **-и**, *f.* stanowienie (klaczy), złączenie; **время слу́чки**, czas stanowienia (klaczy).

Слу́чный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do złączenia, do stanowienia służący; **слу́чный жеребе́цъ**, ogier, stadnik.

Слу́шаніе, **-я**, *n.* słuchanie.

Слу́шатель, **-я**, *m.* słuchacz.

Слушательница, **-ы**, *f.* słuchaczka.

Слу́шать, *v. a.* słuchać, uważać; **слу́шать чьи-либо сове́ты**, słuchać czyich rad; **слу́шать обѣ́дню**, mszy słuchać; §. **есть что слу́шать, да нѣчего ку́шать**, więcéj huku, niż puku; huczno buczno, a w pięty zimno; **-ся**, *v. r.* słuchać (kogo), być posłusznym.

Слыть, *v. n.* słynąć, sławnym być.

Слы́ханный, **-ая**, **-ое**, *part. p.* słychany; **слы́ханное ли э́то де́ло?** czy słychana to rzecz?

Слыха́ть, *v. n.* słychać; **ничего́ не слыха́ть объ э́томъ**, o tém nic nie słychać.

Слы́шаніе, **-я**, *n.* słyszenie.

Слы́шатель, **-я**, *m. Eccl. sl.* słuchacz.

Слы́шательный, **-ая**, **-ое**, *adj. Anat.* słuchalny, słuchowy; **слы́шательный нервъ**, nerw słuchowy.

Слы́шать, *v. a.* słyszeć; **-ся**, *a) v. p.* być słyszanym; *β) v. impers.* zdawać się; **мнѣ слы́шится, здаje mi się.**

Слы́шкій, v. **Чу́ткій**.

Слы́шно, *adv.* słychać; **слы́шно, что бу́детъ война́**, słychać, że wojna będzie. [szany.

Слышный, **-ая**, **-ое**, *adj.* słyСлѣва, *adv.* z lewéj strony.

Слѣ́дить, *v. a.* 1. ślady robić (*np.* nogami na podłodze); 2. śladu, tropu szukać.

Слѣ́дничать, v. **Слѣ́дить** (2).

Слѣ́дованіе, **-я**, *n.* 1. **- за кѣ́мъ**, postępowanie, iście za kim; następowanie; 2. **- чего́**, naśladowanie; 3. **- чего́**, śledzenie, śledztwo, indagacya; 4. marsz, ruszenie, pochód.

Слѣ́дователь, **-я**, *m.* śledziciel.

Слѣ́довательно, *adv.* więc, przeto, zatém, a więc, a zatém.

Слѣ́довать, 1. *v. n.* **- за кѣ́мъ**, **за чѣ́мъ**, postępować za kim, za czém, iść za kim, za czém; następować; **за тѣ́мъ слѣ́дуетъ**, po tém następuje; 2. *v. n.* **- чему́**, naśladować co; **слѣ́дуя свои́мъ пра́вилами**, podług swoich prawideł; 3. *v. n.* **-** (что), śledzić, badać; 4. *v. impers.* **слѣ́дуетъ**, wypływa, wypada, pokazuje się; przystoi, należy, potrzeba; **тепе́рь ему́ слѣ́дуетъ чита́ть, теперь ему́ слѣ́дуетъ** czytać; **ему́ слѣ́дуетъ получи́ть** ещё сто рублёй, jemu należy jeszcze sto rubli. [dowatel.

Слѣдопроизводи́тель, v. **Слѣ́дователь**.

Слѣ́дственно, v. **Слѣ́довательно**. [śledzczy, indagacyjny.

Слѣ́дственный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Слѣ́дствіе, **-я**, *n.* 1. skutek, wypadek, następstwo; 2. wnioskowanie, wniosek; 3. śledztwo, śledzenie, indagacya.

Слѣдъ, **-а́**, *s. m.* 1. ślad, trop; **слѣ́ды войны́**, ślady wojny; **по горя́чимъ слѣ́дамъ**, *Jur.* [*en flagrant délit*, (*sur le fait*); *in flagranti*)], za gorąca, na gorącym uczynku, na świeżym uczynku; **слѣдъ просты́лъ**, ślad zaginął.

Слѣже́ніе, **-я**, *n.* śledzenie, robienie śladu, szukanie śladu.

Слѣзаніе, **-я**, *n.* złażenie.

Слѣза́ть, **Слѣзть**, *v. n.* **съ** (*gen.*), złazić, zleźć; zlezть **съ** ло́шади, zleźć z konia. [Brenno.

Слѣ́пня, **-мени**, *n. Eccl. sl.*, v. **Слѣпе́нь**, **-пня́**, *m. H. n.* (*tabanus*), bąk, ślep, (owad).

Слѣпе́цъ, **-пца́**, *m.* 1. ślep', ślepak, ślepek, ślepiec, ślepień, ślepaczek, ślepy człowiek; 2. *H. n.* (*mus s. spalax typhlus*), ślepiec, (gatunek myszy).

I. Слѣпи́ть, *v. a.* oślepiś (kogo).

II. Слѣпи́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Слѣпля́ть**, **-ся**.

Слѣпле́ніе, **Слѣпливаніе**, **-я**, *n.* zlepienie, zlepianie. [**-ся**.

Слѣпливать, **-ся**, v. **Слѣпля́ть**, **Слѣпля́ть**, **Слѣпи́ть**, *v. a.* zlepiać, zlepić; **-ся**, *v. p.* być zlepianym, zlepionym. [tracić.

Слѣпнуть, *v. n.* ślepnąć, wzrok

Слѣпо, *adv.* ślepo; bezrozumnie, bezmyśli; (*o piśmie*:) niewyraźnie.

Слѣпо́й, **-а́я**, **-о́е**, *adj.* ślepy, niewidomy, ciemny; *ślepy, nierozsądny; **слѣпо́е сча́стье**, ślepe szczęście; §. **въ царствѣ слѣпы́хъ** (między ślepymi) i krwiój царь, między ślepymi jednooki królem.

Слѣпокры́никъ, **-а**, *m. Bot.* (*ranunculus*), jaskier, żabnik.

Слѣпокуро́къ, **-а**, *m.*, v. **Дре́нъ** (кра́сный), **Ве́тренница** (3), **Зна́ядочница**.

Слѣпо́къ, **-пка**, *m.* rzecz uleпiona z czego, wycisk wyobrażenia jakiego, zlepek. [py.

†**Слѣпоокій**, **-ая**, **-ое**, *adj.* ślе-

Слѣпорожде́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ślepy od urodzenia.

Слѣпота́, **-ы́**, *f.* ślepota, niewidomość; *zaślepienie; **куря́ная, куря́чья, куря́чья слѣпота́**, *Med.* (*hemeralopia*), kurza ślepota, ślepota pozmierzchna; *Bot.* v. **Чистоте́лъ** (большой), **Крапи́на** (волше́бная). [widomość.

Слѣпотствованіе, **-я**, *n.* nie-

Слѣпотствовать, *v. n.* (*propr.* & *) cierpieć ślepotę, być ślepym; *nie widzieć tego co jest oczy-

Слѣпы́й, v. **Слѣпо́й**. [wiste.

Слѣпы́шенокъ, **-нка**, *m.* młody ślepiec, (gatunek myszy; v. **Слѣпы́шъ**, **Слѣпе́цъ**, 2).

Слѣпы́шъ, v. **Слѣпе́цъ** (2).

Слюби́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Слюбля́ться**.

Слюбли́ваться, v. **Слюбля́ться**.

Слюбля́ться, **Слюби́ться**, *v. r.* kochać się, pokochać się, poczuwać, poczuć wzajemną miłość.

Слюда́, **-ы**, *f.* (*vitrum ruthenicum*), śluda, mika, błyszczak szkło Moskiewskie.

Слюди́стый, **-ая**, **-ое**, *adj.* podobny do miki, szkła Moskiewskiego. [dziany, błyszczakowy.

Слюдя́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ślu-

Слюня́ный, **Слюзъ**, v. **Шлюзный**, **Шлюзъ**. [**Слива́ть**.

Слю́нка, **Слю́нить**, v. **Слина́**, **Слю́нка**, **-и**, *f. dim.* ślinka.

Слю́нный, **Слюного́нный**, **Слюногонъ** *etc.*, v. **Слин...** [błocisty.

Сля́котный, **-ая**, **-ое**, *adj.* słotny, **Сля́коть**, **-и**, *f.* słota, błoto.

Сма́заніе, **-я**, *n.* nasmarowanie, posmarowanie; v. **Сма́зываніе**.

Сма́зать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сма́зывать**, **-ся**.

Сма́зка, **-ы**, *f.* smarowanie; nasmarowanie; v. **Сма́зываніе**.

Сма́зливенькій, **-ая**, **-ое**, *adj.* **Сма́зливость**, **-и**, *f.* śliczność, ładność, wymuskaność.

Сма́зливый, **-ая**, **-ое**, *adj.* śliczny, ładny, wymuskany.

Сма́зной, (**-а́й**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* smarowany. [nie.

Сма́зываніе, **-я**, *n.* smarowa-

Сма́зывать, **Сма́зать**, *v. a.* smarować, na-, po-smarować; **-ся**, *v. p.* być smarowanym.

Сма́зь, **-и**, *f.* smarowidło.

Сма́лчиваніе, **-я**, *n.* zmilczenie.

Сма́лчивать, **Смолча́ть**, *v. n.* zmilczeć, umilczeć.

Сма́льта, v. **Шма́льта**.

Смане́ніе, **Сма́ниваніе**, **-я**, *n.* zmamienie, mamienie, złudzenie, łudzenie, uwiedzenie.

Сма́нивать, **Сманя́ть**, *v. a.* mamić, zmamić, łudzić, złudzić, uwodzić, uwieść; **-ся**, *v. p.* być mamionym, zmamionym, łudzonym, złudzonym, uwiedzionym.

Сма́нка, **-и**, *f.*, v. **Смане́ніе**.

Сма́нщикъ, –а, *m.* zwodziciel.
Сма́нщица, –ы, *f.* zwodzicielka.
Смарагдовый, –ая, –ое, *adj.* smaragdowy. [ragd.
Смара́гдъ, –а, *m. Miner.* sma-
Смара́ніе, –я, *n.* zmazanie.
Смара́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смарывать**, –ся. [nie.
Смара́ываніе, –я, *n.* zmazywa-
Смара́ывать, **Смара́ть**, *v. a.* zmazywać, zmazać; –ся, *v. p.* być zmazywanym, zmazanym.
Смастери́ть, *v. a. perf.* osłabić, **Смо́тывальщикъ**, –а, *m.* odmotujący, odwijający.
Смо́тывальщица, –ы, *f.* odmotująca, odwijająca. [odwijanie.
Смо́тываніе, –я, *n.* odmotanie,
Смо́тывать, **Смота́ть**, *v. a.* odwijać, odmotać; –ся, *v. p.* być odwijanym, odmotanym.
Смахиваніе, –я, *n.* strząsanie.
Смахивать, **Смахну́ть**, *v. a.* strząsać, strząsnąć; –ся, *v. p.* być strząsanym, strząśniętym.
Смо́чиваніе, –я, *n.* zmaczanie, zwilżenie.
Смачивать, **Смочи́ть**, *v. a.* zmaczać, zmoczyć, zwilżać, zwilżyć; –ся, *v. p.* być zmaczanym, zmoczonym, zwilżanym, zwilżonym.
Смежéніе, –я, *n.* (*o oczach*:) zamykanie.
Смежáть, **Смежи́ть**, *v. a.* (*o oczach*:) zamykać, zamknąć, zmrużać, zmrużyć; –ся, *v. r.* zamykać się, zamknąć się, zmrużać się, zmrużyć się.
Смежéніе, –я, *n.* (*o oczach*:) zamknienie, zmrużenie.
Смежи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смежáть**, –ся.
Смéжникъ, –а, *m.* sąsiad.
Смéжно, *adv.* podle, obok.
Смéжность, –и, *f.* pogranicze, przyległość, styczka.
Смéжный, –ая, –ое, *adj.* съ чѣмъ, pograniczny, przyległy, styczny.
Смеканіе, –я, *n.* rozważanie.
Смекáть, **Смекну́ть**, *v. a.* rozważać, rozważyć, domyślać się, domyślić się.
† **Смердъ**, –а, *m.* człowiek prosty, chłop, włościanin.
Смердѣніе, –я, *n.* śmierdzenie.
Смердѣть, *v. n.* śmierdzić.
Смердя́чка, –и, *f. Bot.* (*cotula foetida*), rumieniec śmierdzący, psi rumień; piel. [zmarzanie.
Смерзáніе, –я, *n.* marznienie,
Смерзáть, **Смёрзнуть**, *v. n.* marznąć, zmarznąć. [zły.
Смёрзлый, –ая, –ое, *adj.* zmar-
Смёрзнутіе, –я, *n.* zmarznięcie.
Смёрзнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смерзáть**, –ся. [się.
Смеркáніе, –я, *n.* zmierzchanie
Смеркáться, *v. impers.* zmierzchać się.
Смертéльно, *adv.* śmiertelnie.
Смертéльность, –и, *f.* śmiertelność.
Смертéльный, –ая, –ое, *adj.* śmiertelny.
Смéртно, v. **Смертéльно**.
Смéртность, –и, *f.* śmiertelność.
Смéртный, –ая, –ое, *adj.* śmiertelny; смéртный грѣхъ, grzéch śmiertelny.
† **Смертоно́сіе**, –я, *n.* zabójstwo.
Смертоно́сность, –и, *f.* śmiertelność.
Смертоно́сный, –ая, –ое, *adj.* śmiercionośny, zabójczy, śmiertelny. [**Смертоно́сный**.
Смертото́чный, *Eccl. sl.*, v. **Смертоубíственный**, **Смертоубíйство**, v. **Смертоубíйства**....
Смертоубíйственный, –ая, –ое, *adj.* morderczy, zabójczy.
Смертоубíйство, –а, *n.* zabójstwo, morderstwo. [morderca.
Смертоубíйца, –ы, *m.* zabójca,
Смертоѣ́дъ, –а, *m.*, v. **Чемерица**.
Смерть, –и, *f.* śmierć; §. отъ смéрти нѣтъ лекáрства *abo* смерть дорóгу сы́щетъ *abo* двухъ (*abo* семь) смертéй не бывать, а одно́й не минова́ть, na śmierć nie masz lekarstwa.
Смéрчіе, –я, *n.*, *Eccl. sl.*, v. **Можжевéльникъ**. [morska.
Смерчъ, **Смерщъ**, –а, *m.* trąba
Смести, **Сместь**, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сметáть**, –ся.
Сметáна, –ы, *f.* śmietana.
Сметáніе, –я, *n.* zmiatanie.
Сметáнникъ, –а, *m.* garnuszek do śmietanki. [tanowy.
Сметáнный, –ая, –ое, *adj.* śmie-
I. Сметáть, **Сместú** & **Сместь**, *v. a.* zmiatać, zmieść; –ся, *v. p.* być zmiatanym, zmiecionym.
II. Сметáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сметывать**, –ся.
Смéтеніе, –я, *n.* zmiecenie.
† **Смéтище**, –а, *n.* śmieciewisko.
Смéтіе, –я, *n. Eccl. sl.* śmiecie, śmieci.
Смётка, –и, *f.* (*w myśliw.*:) podskok zwierza w bok dla zagubienia śladu.
Смётки, –овъ, *m. pl.* co zmiecionego, jak *np.* resztki żyta, mąki.
Смётываніе, v. **Сметáніе**.
I. Смётывать, **Сметáть**, 1. zmiatać, zmieść; – снѣгъ съ крóвли, zmiatać, zmieść śnieg z dachu; – въ кýчу, zmiatać na kupę; 2. (*u krawca*:) fastrzygować, sfastrzygować; –ся, *v. p.* 1. być zmiatanym, zmiecionym; 2. być fastrzygowanym, sfastrzygowanym. [**Сместь**, v. **Сметáть**.
II. Смётывать, **Сместú** & **Смигиваніе**, **Смигиваться**, **Смигну́ться**, v. **Перем...**
Смиловáться, v. **Сжáлиться**, **Умилосéрдиться**.
Смилосéрдоваться, v. **Умилостивиться**.
Сминáніе, –я, *n.* deptanie.
Сминáть, **Снять**, *v. a.* 1. deptać, udeptać (*np.* glinę); 2. deptać, zdeptać, podeptać, stratować (*np.* trawę); miąć, pomiąć, pognieść (*np.* suknię); 3. *fig. pop.*, v. **Сбивáть** (въ рѣ́чахъ); –ся, *a*) *v. r.* (*o szatach*:) pomiąć się, pognieść się; *fig. pop.*, v. **Сбивáться** (въ рѣ́чахъ); *β*) *v. p.* być deptanym, zdeptanym, podeptanym, stratowanym; być pogniecionym.
† **Смирéна**, *pop.*, v. **Смирéница**.
Смирéніе, –я, *n.* upokorzenie, uśmierzenie; poniżenie, uniżoność; pokora.
Смирéнникъ, –а, *m.* człowiek pobożny, pokorny, spokojny, łagodny.
Смирéнница, –ы, *f.* kobieta pobożna, pokorna, spokojna, łagodna.
Смирéнно, **Смиренномýдренно**, *adv.* pokornie, z pokorą.
Смиренно-мýдренный, –ая, –ое, *adj.* pokorny, spokojny, skromny; –мýдріе, –мýдрствованіе, –я, *n.* pokorność, pokora, skromność; –мýдрствовать, *v. n.* być pokornym, spokojnym, skromnym; –мýдрый, –ая, –ое, *adj.* pokorny, spokojny, skromny.
Смирéнность, –и, *f.* łagodność, skromność, pokorność.
Смирéнный, –ая, –ое, *adj.* łagodny, skromny, pokorny.
Смирéнство, –а, *n.*, v. **Смирéнность**. [ciel.
Смири́тель, –я, *m.* poskromi-
Смири́тельница, –ы, *f.* poskromicielka.
Смири́тельный, –ая, –ое, *adj.* poskramiający, poprawny; смири́тельный домъ, dom poprawy.
Смири́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смиря́ть**, –ся.
Смирна, –ы, *f.* 1. v. **Смо́рна**; 2. v. **Кровочи́стъ** (poprzemił).
Смиренькій, –ая, –ое, *adj.* pobożny, pokorny, spokojny, skromny.
Смирёхонькій, **Смирёшенькій**, –ая, –ое, *adj.* bardzo pokorny, spokojniuchny, cichuchny, skromniuchny.
Смирно, *adv.* spokojnie, cicho.
Смирность, –и, *f.* łagodność, spokojność, cichość, skromność.
† **Смирный**, –ая, –ое, *adj.* spokojny, cichy, skromny, łagodny.
Смиря́ть, *v. n.* uspokajać się, (uspokoić się), stawać się (stać się) spokojnym.
Смиря́ть, **Смири́ть**, *v. a.* uspokajać, uspokoić; uśmierzać, uśmierzyć, upokarzać, upokorzyć; poskramiać, poskromić; смири́ти на о́ный свѣ́тъ, v. **Отпра́вить** (на тотъ свѣ́тъ); –ся, *a*) *v. r.* upokarzać się, upokorzyć się, uniżać się, uniżyć się; *β*) *v. p.* być uspokajanym, uspokojonym; być upokarzanym, upokorzonym, *etc.*
Смогáть, **Смочь**, *v. n.* zmagać, zmódz, poradzić komu.
Смóква, –и, *f.* 1. figa, (owoc); 2. v. **Смокóвница**.

Смоквичіе, -я, *n. Eccl. sl.* miejce, gdzie figi rosną. [kły.
Смо́клый, -ая, -ое, *adj.* zmo-
Смо́кнуть, *v. n. perf.* zmoknąć.
Смоко́вница, -ы, *f. Bot.* (*ficus carica*), figa, drzewo figowe; смоко́вница Египе́тская, (*ficus sycomorus*), figa morwowa, morwowe drzewo, figomorwa; смоко́вница Мексика́нская, (*cactus opuntia*), figa Indyjska. [-ая, -ое, *adj.* figowy.
Смоко́вничный, **Смоко́вный**, **Смокъ**, -а, *m. Eccl. sl.* smok.
Смола́, -ы́, *f.* żywica, smoła; крупнозерни́стая смола́, v. Ика́рьяка; бѣ́лая, жи́дкая, еловая смола́, v. Живи́ца; го́рная, жидо́вская смола́, v. Асфа́льтъ; го́рная упру́гая смола́, v. Элатери́нъ; живи́тельная смола́, v. Бѣльмо́къ.
†**Смо́лва**, -ы, *f.* umowa, ugoda.
†**Смо́лвити**, *v. a. perf.* namówić, skłonić. [Сговори́ть, -ся.
Смо́лвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смо́лвка**, -и, *f.* umowa.
Смо́лвленіе, **Смо́лвливаніе**, -я, *n.* umówienie się, umawianie się.
Смо́лвливать, -ся, v. Сговаривать, -ся.
Смоле́бникъ, -а, *m. Eccl. sl.* spółmódlca, modliciel spólny.
Смоле́ватый, -ая, -ое, *adj.* żywicowaty, nieco smolny.
Смоле́вка, v. Дрема (смолистая) & **Смоли́нка**. [smolany; smolony.
Смолевой, (-ы́й), -ая, -о́е, *adj.*
Смоле́ніе, -я, *n.* smolenie, osmalanie, napuszczanie smołą.
Смоли́льщикъ, -а, *m.* smolnik, smolarz.
Смоли́стость, -и, *f.* smolistość.
Смоли́стый, -ая, -ое, *adj.* smolisty. [никъ.
Смолитвенникъ, v. **СмолёбСмоли́ть**, *v. a.* smolić, osmalać, namazywać smołą; -ся, *v. p.* być smolonym, osmalanym, namazywanym smołą.
Смо́лка, -и, *f.* 1. v. Смоле́ніе; 2. *dim.* smółka; еловая смо́лка, v. Живи́ца; 3. *Bot.* смо́лка-трава, v. Подмаре́нникъ (острый); смо́лка паху́чая, v. Я́сменникъ (паху́чій).
Смолка́ть, **Смо́лкнуть**, *v. n.* (za)milczeć, zamilknąć, umilknąć.
Смо́лкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Смолкнуть**. [-и, *f.* smolarnia.
Смоловарня, **Смолокурня**, **Смо́лоду**, *adv.* z młodu, od młodości. [smolarz, smolnik.
Смолопромы́шленникъ, -а, *m.*
Смолопромы́шленность, -и, *f.* 1. topienie smoły; 2. handel z smołą. [v. Смоловарня.
Смолопромы́шленный заво́дъ, **Смоло́тить**, *v. a. perf.* zmłócić; -ся, *v. p.* być zmłóconym. [nie.
Смоло́тіе, -я, *n.* zmełcie, zmielе-
Смоло́ть, *v. a. perf.* zemleć; -ся, *v. p.* być zmielonym; zemleć się.
Смолочёніе, -я, *n.* zmłócenie.
Смолчаніе, -я, *n.* zmilczenie.
Смолча́ть, *v perf.*, v. *sub*: **Смо́лчивать**.
Смоль, -и, *f.* smoła; у него́ во́лосы чёрны, какъ смоль, ma czarne włosy, jak smoła. [щійся).
Смо́льникъ, v. Кирказо́нъ (вью-
Смо́льный, v. Смоляно́й.
Смо́льня, -и, *f.* smolnia, smolarnia, huta smolana, miejsce gdzie smołę topią.
Смольчу́га, **Смольчю́га**, -и, *f.*, **Смольчу́гъ**, **Смольчю́гъ**, -а, *m. Bot.*, v. Дрема (смолистая).
Смоля́нка, -и, *f. Bot.* (*silene*), lepnica; смоля́нка хлопу́шка, v. Пузы́рникъ (гладкій).
Смоляно́й, (-ны́й), -а́я, -о́е, *adj.* smolny, żywiczny.
Смоля́ръ, v. **Смолильщикъ**.
Сморкáніе, -я, *n.* smarkanie.
Сморкáть, **Сморкну́ть**, *v. a.* smarkać, wysmarkać nos; -ся, *v. r.* smarkać się, wysmarkać się.
Сморкуно́къ, -а, *m.* smarkacz.
Сморкуно́нька, -и, *f.* smarkaczka.
Смородина, -ы, *f.*, **Смороди́нка**, -и, *f. dim. Bot.* (*ribes*), porzéczka; чёрная смороди́на, *Bot.* (*ribes nigra*), porzéczka czarna, smrodynia. [porzéczkowy.
Смороди́нникъ, -а, *m.* krzak
Смороди́нный, -ая, -ое, *adj.* porzéczkowy. [porzéczkowy.
Смородиновка, -и, *f.* likwor
Смородъ, -а, *m.* smród.
Смо́рчковый, -ая, -ое, *adj.* smardzowy.
Смо́рчокъ, -чка́, *m. Bot.* (*morchella esculenta*), smardz, gromotnik; смо́рчокъ сне́дный, v. Строчо́къ.
Смо́рщеніе, **Смо́рщиваніе**, -я, *n.* zmarszczenie, zmarszczanie.
Смо́рщивать, **Смо́рщить**, *v. a.* zmarszczać, zmarszczyć; -ся, *α*) *v. r.* zmarszczać się, zmarszczyć się; zmarszczyć czoło; *β*) *v. p.* być zmarszczanym, zmarszczonym.
Смо́рщить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смо́рщивать**, -ся.
Смота́ніе, -я, *n.* zmotanie, zwinięcie, odwinięcie.
Смота́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смо́тывать**, -ся.
Смо́тка, -и, *f.*, v. **Смота́ніе**.
Смо́трины, -ъ, *f. pl.* oględziny.
Смотри́тель, -я, *m.* dozórca, inspektor. [zórczyni.
Смотри́тельница, -ы, *f.* dozórczyni.
Смотри́тельскій, -ая, -ое, *adj.* dozórczy, inspektorski.
Смотръ, -а, *m.* oględ, ogląd, okaz, przegląd, popis; смотръ войскамъ, okazka wojska, lustra, popis wojskowy. [dozór.
Смотрѣніе, -я, *n.* patrzenie,
Смотрѣть, *v. n.* patrzeć; смотрѣть войска́, odbywać przegląd wojska, przeglądać wojsko, okazkę mieć; смотрѣть неви́стку, być na oględzinach; смотрѣть на не́бо, patrzeć na niebo; смотрѣть на вре́мя и обстоя́тельства, mieć wzgląd na czas i na okoliczności; смотря́ на обстоя́тельства (по обстоя́тельствамъ), jak okoliczności wymagają; не смотря́ на то, pomimo tego; не смотря́ ни на кого́, bez braku osób; что ты на него́ смо́тришь? coż ty mu się tak przyglądasz? онъ ни на кого́ не смо́тритъ, jego nic nie obchodzi; смотрѣ́ть (за кѣ́мъ, за чѣ́мъ), dozorować, pilnować, doglądać (kogo, co); смотрѣть за ребёнкомъ, pilnować dziecka, dziecięcia; стро́го смотрѣть за кѣ́мъ, srodze strzedz (pilnować) kogo; смотрѣть сквозь пальцы, przez palce patrzyć, przez szpary, przeglądać, przejrzeć; поблажać; -ся, *v. r.* oglądać się, patrzyć na się; смотрѣ́ться въ зе́ркало, przeglądać się w zwierciadle.
Смоче́ніе, -я, *n.* zmoczenie, zwilżenie. [Смо́чивать, -ся.
Смочить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смо́чка**, -и, *f.* zmaczanie, zmoczenie. [гать.
Смочь, *v. perf.*, v. *sub*: Смо-
Смошéнничать, *v. n. perf.* oszukać, okpić, oszalbierzyć.
Смра́дить, *v. a.* smrodzić, smród robić. [dny, smrodliwy.
Смра́дный, -ая, -ое, *adj.* smro-
Смрадъ, -а, *m.* smród.
Смугловáтость, -и, *f.* smagliwość, śniadawość, czarniawość.
Смугловáтый, -ая, -ое, *adj.* smagławy, śniadawy, czarniawy.
Смуглолúцый, -ая, -ое, *adj.* śniadawéj twarzy; смуглолúцый, смуглолúцая, (*s. m. & f.*) śniadawy, brunet (*m.*), śniadawa, brunetka (*f.*). [śniadość, brunatność.
Смýглость, -и, *f.* smagłość, **Смýглый**, -ая, -ое, *adj.* smagły, śniady, brunatny, brunet.
Смýглѣть, *v. n.* stać się śniadym.
Смýглякъ, -á, *m.* brunet, śniadawy. [śniadawa.
Смýглянка, -и, *f.* brunetka,
Смудрúть, *v. a. perf.* sztucznie wyrobić, sklecić; wymajstrować, wykoncypować.
Смурый, -ая, -ое, *adj.* popielaty, ciemnoszary, bury.
Смýта, -ы, *f.* bunt, rozruch, rokosz. [podburzyciel.
Смутúтель, -я, *m.* buntownik,
Смутúтельница, -ы, *f.* buntownica, podburzycielka.
Смутúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смущáть**, -ся.
Смýтки, -токъ, **Смýтни**, -ей, *f. pl.* plotki, bajki, bzdurstwa, bałamuctwa, plotkarstwo, gadaniny, obmowiska.
Смýтникъ, **Смýтница**, v. Смутúтель, Смутúтельница.
Смýтничанье, -я, *n.* naruszenie pokoju, buntowanie, podżeganie. [podbudzać, kłócić.
Смýтничать, *v. n.* buntować,
Смýтничество, -а, *n.* poróżnienie, kłótnia, zwada; plotkarstwo; v. Смýтки, Смýтни.
Смýтность, -и, *f.* zamęt, niepo-

рядéк, niespokojność, pomieszanie; *it.* v. **Смущéніе.**

Смýтный, -ая, -ое, *adj.* burzliwy, niespokojny, zmieszany, pomieszany. [**Смýтничать.**

Смутьáнить, *v. n. pop.*, v. **Смутьáнка, Смутьáнъ, v. Смутúтельница, Смутúтель.**

Смучáть, Смутúть, *v. a.* 1. mącić, zmącić (wodę, wino, *etc.*); 2. poduszczać, poduszczyć, podburzać, podburzyć; **-ся**, *v. p.* 1. być mąconym, zmąconym; 2. być poduszczanym, poduszczonym, podburzanym, podburzonym. [**-ся.**

Смýчить, -ся, v. **Измýчить, Смущáть, Смутúть**, *v. a.* mącić, zmącić (wodę); wzruszać, wzruszyć, poruszać, poruszyć; *trwożyć, niespokoić, zamieszanie czynić; **-ся**, *a) v. r.* mącić się, zmącić się, mieszać się, trwożyć się, być niespokojonym; *β) v. p.* być mąconym, zmąconym, *etc.*

Смущéніе, -я, *n.* pomieszanie, niespokojność, bunt, powstanie.

Смывáніе, -я, *n.* zmywanie, (zmycie), spłókanie.

Смывáть, Смыть, *v. a.* zmywać, zmyć, spłókiwać, spłókać; **-ся**, *v. p.* być zmywanym, zmytym, spłókiwanym, spłókanym.

Смывка, -и, *f.*, v. **Смываніе.**

Смыкáніе, -я, *n.* 1. zmykanie (oczu); 2. zamknięcie (szeregów piechoty). [czkiem po strunach.

Смыкáніе, -я, *n.* ciągnienie smy-

I. Смыкáть, Сомкнýть, *v. a.* zamykać, zamknąć (oczy); ścisnąć, zemknąć (szeregi piechoty); **-ся**, *a) v. r.* zamykać się, zamknąć się, zawrzeć się; zemknąć się.

II. Смыкать, Смúкнуть, *v. n.* ciągnąć smyczkiem tam i sam po strunach.

Смысленникъ, *Eccl. sl.*, v. **Сообщéственникъ, Соучáстникъ.**

Смысленный, -ая, -ое, *adj.* roztropny, dowcipny, doświadczony, biegły.

I. Смыслить, *v. a.* rozumieć, znajomość mieć czego, znać, wiedzieć. [**Смышлять.**

II. Смыслить, *v. perf.*, v. *sub*: **Смыслъ, -а**, *m.* sens, rozumienie, znaczenie, myśl; rozum, dowcip.

Смытіе, *cfr.* **Смываніе.**

Смыть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смывáть, -ся.**

Смычóкъ, -чкá, *m.* 1. smyczek; 2. smycz, para chartów.

Смычóчный, -ая, -ое, *adj.* smyczkowy.

Смычка, -и, *f.* 1. v. **Смыкáніе**; 2. (*w ciesielstwie:*) zamek, miejsce, gdzie dwie belki wiążą się; 3. smycz, rzemień, na którym charty na polowanie prowadzą; *it.* v. **Спáйка** (*Anat.*).

Смычковый, v. **Смычóчный.**

†Смычникъ v. **Скрипáчъ.**

Смычóкъ, -чкá, *n.*, v. **Смычина.**

Смышлéніе, -я, *n.* 1. znajomość, poznanie; 2. rozum, pojęcie. [**неръ.**

†Смышленникъ, v. **Инже-**

Смышлéность, -и, *f.* roztropność, rozumność, sprytność, zdolność, zdatność, biegłość w czém.

Смышлёный, -ая, -ое, *adj.* roztropny, rozumny, sprytny, zdatny, zdolny, biegły w czém.

Смышлять, Смыслить, *v. a.* zmyślać, zmyślić; zamierzać, zamierzyć. [waga, nieustraszoność.

Смѣлость, -и, *f.* śmiałość, od-

Смѣлый, -ая, -ое, *adj.* śmiały, odważny, mężny, nieustraszony; §. **смѣлымъ Богъ владѣетъ**, v. *sub*: **Владѣть.**

Смѣльство, -а, *n.*, v. **Смѣлость**; *it.* v. *sub*: **Вой (2).**

Смѣлчáкъ, -á, *m.* śmiałek, człowiek śmiały, odważny.

Смѣна, -ы, *f.* odmiana, odmienienie, zmiana straży, oddział żołnierzy przeznaczony na zmienienie innego; **смѣна идѣтъ на карáулъ**, zmiana idzie na straż.

Смѣненіе, -я, *n.* zmienienie, zluzowanie. [**-ся.**

Смѣнивать, -ся, v. **Смѣнять, Смѣнить, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Смѣнять, -ся.**

Смѣнный, -ая, -ое, *adj.* zmienny, przemienialny.

Смѣнъ, v. **Обмѣнъ.**

Смѣнять, Смѣнить, *v. a.* zmieniać, zmienić, odmieniać, odmienić (kogo); *Milit.* zmieniać, zmienić, luzować; **-ся**, *v. r.* zmieniać się, luzować się (*np.* warty).

Смѣняться, 1. *v. n. perf.* чѣмъ, 2. *v. r. & p.*, v. *sub*: **Смѣнять.**

Смѣреніе, Смѣреваніе, -я, *n.* zmierzenie, zmierzanie, mierzenie.

Смѣривать, Смѣрить & Смѣрять, *v. a.* mierzyć, zmierzyć; **-ся**, *a) v. r.* zmierzać się, zmierzyć się; *β) v. p.* być zmierzanym, zmierzonym. [**Смѣривать, -ся.**

Смѣрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смѣреніе, -я**, *n.* (z)mierzenie.

Смѣрять, -ся, v. *sub*: **Смѣривать, -ся.**

Смѣстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смѣщáть, -ся.** [maitość.

Смѣсь, -и, *f.* mieszanina, roz-

Смѣта, -ы, *f.* wyrachowanie kosztów, anszlag. [**чáть.**

Смѣтить, *v. perf.*, v. *sub*: **Смѣтливость, -и**, *f.* roztropność, domyślności.

Смѣтливый, -ая, -ое, *adj.* roztropny, domyślny.

Смѣтный, -ая, -ое, *adj.* kosztorysowy, anszlagowy.

Смѣтчивый, v. **Смѣтливый, Расчётливый.**

Смѣтчикъ, -а, *m.* kalkulator.

Смѣть, *v. n.* śmieć.

Смѣхотвóрецъ, -рца, *m.* śmieszek, żartowniś, żartownik.

Смѣхотвóрица, -ы, *f.* śmieszka, żartownisia, żartownica, żartowniczka.

Смѣхотвóрный, -ая, -ое, *adj.* śmieszny, żartowny. [tobliwosc.

Смѣхотвóрство, -а, *n.* żart, żar-

Смѣхотвóрствовать, v. **Смѣшить.** [твóрица.

Смѣхотвóрщица, v. **Смѣхо-**

Смѣхотворъ, v. **Смѣхотворецъ.** [nie się.

Смѣхъ, -а, *m.* śmiech, śmia-

Смѣчéніе, -я, *n.* kalkulacya.

Смѣчáть, Смѣтить, *v. a.* kalkulować, rachować.

Смѣшáніе, -я, *n.* zmieszanie, kalkulacya. [**Смѣшивать, -ся.**

Смѣшáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Смѣшéніе, -я**, *n.* zmieszanie.

Смѣшивáніе, -я, *n.* mieszanie.

Смѣшивать, Смѣшáть, *v. a.* mieszać, zmieszać; **-ся**, *a) v. r.* mieszać się, zmieszać się; *β) v. p.* być mieszanym, zmieszanym.

Смѣшить, *v. a.* koго-либо, śmieszyć, rozśmieszać, do śmiechu pobudzać kogo.

Смѣшливость, -и, *f.* śmieszność. [śmieszny.

Смѣшливый, -ая, -ое, *adj.*

Смѣшникъ, -á, *m.* śmieszek.

Смѣшница, -ы, *f.* śmieszka.

Смѣшной, (-óй), -áя, -óе, *adj.* śmieszny. [śmiech.

Смѣяніе, -я, *n.* śmianie się,

Смѣяться, *v. r.* śmiać się; грóмко смѣяться, śmiać się głośno.

Снягнуть, *v. n.*, v. **Переснягнуть.**

Снягчáть, Снягчúть, *v. a.* zmiękczać, zmiękczyć; * folgować, łagodzić; **-ся**, *a) v. r.* miękczeć, stawać się miękkim; *β) v. p.* być zmiękczanym, zmiękczonym.

Снягченіе, -я, *n.* zmiękczenie.

Снягчительный, -ая, -ое, *adj.* zmiękczający, folgujący.

Снягчить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Снягчáть, -ся.**

Снясти, -ся, *v. perf. Eccl. sl.*, v. **Смутúть, Возмутúть, -ся.**

Снятáть, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Смущáть, Возмущáть, -ся.**

Снятéніе, -я, *n.* zatrwożenie, przerażenie, wzburzenie, niespokojność. [gniecenie.

Снятіе, -я, *n.* zgniecenie, po-

Снятка, -и, *f.* śmiatko w jajku; сварúть яицó въ снáтку, jaje (jajko) miętko (miękko) ugotować, zwarzyć. [**Синнáть, -ся.**

Снять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Снúрна, -ы, *f.* mirra, żywica w Arabii. [**Снабжáть, -ся.**

Снабдúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Снабдѣніе, -я, *n.* opatrywanie, staranność.

Снабдѣватель, -я, *m.* opatrzyciel. [trzycielka.

Снабдѣвательница, -ы, *f.* opa-

Снабдѣвáть, -ся, 1. v. **Снабжáть, -ся**; 2. *Eccl. sl.*, v. **Сохранáть, Сберегáть.**

Снабдѣніе, v. **Снабжéніе.**

Снабжáть, Снабдúть, *v. a.* opatrywać, opatrzyć, dostarczać, dostarczyć; **-ся**, *v. p.* być opa-

trywanym, opatrzonym, dostarczanym, dostarczonym.

Снабже́ніе, -я, *n.* opatrzenie, dostarczenie, zaopatrzenie.

Снадо́біе, Снадо́бье, -я, *n.* przyprawa potraw, korzenie; *it.* zaprawa lekarska.

Снарави́ливать, -ся, v. **Снорави́ливать**, -ся.

Снаровить, -ся, v. **Сноровить**, -ся. [wierzchu.

Снару́жи, *adv.* zewnątrz, po-

Снаряди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Снаряжа́ть**, -ся.

Снара́дный, -ая, -ое, *adj.* do sprzętu, uzbrojenia wojennego należący.

Снара́дъ, -а, *m.* przyrządzenie, przygotowanie, przysposobienie; *Milit.* uzbrojenie, narzędzia, sprzęt wojenny; ocáдный снарáдъ, narzędzia oblężnicze; воéнный снарáдъ, uzbrojenie wojenne; охóтничій снарáдъ, sprzęt myśliwski.

Снаряжа́ніе, -я, *n.* przyrządzanie, opatrywanie (w co), zaopatrywanie, przygotowywanie; przysposabianie, uzbrajanie.

Снаряжа́ть, Снарядить, *v. a.* przyrządzać, przyrządzić, opatrywać, opatrzyć, przygotowywać, przygotować, przysposabiać, przysposobić; -ся, *α*) *v. r.* przygotowywać się, przygotować się, opatrywać się, opatrzyć się; *β*) *v. p.* być opatrywanym, opatrzonym, uzbrajanym, uzbrojonym, *etc.*

Снаряже́ніе, -я, *n.* opatrzenie (w co), uzbrojenie.

Снаслѣ́дникъ, Снаслѣ́дница, v. **Сонасл....**

Снаслѣ́дованіе, Снаслѣ́довать, v. **Сонасл....**

Снастить, Сна́стка, v. **Оснащивать, Оснáстка (1).**

Снасть, -и, *f.* sprzęty, narzędzia; бóльшая рыболóвная снасть, v. **Нéводъ (закидно́й)**; корабéльная снасть, sprzęty okrętowe.

Снача́ла, *adv.* z początku, od początku. [przynoszenie.

Сна́шиваніе, -я, *n.* znoszenie,

Сна́шивать, Сносить, *v. a.* znaszać, znieść, przynosić, przynieść (zkąd na jedno miejsce).

Снащéніе, -я, *n.*, v. **Оснáстка (1).** [porównanie.

Снесе́ніе, -я, *n.* zniesienie;

Снести́, -ся & **Снесть**, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сносить (1).**

Снигирь, -я́, *m. H. n.* (*loxia pirrhula*), gil, popek, (ptak).

Снизáніе, -я, *n.* znizanie, zdjęcie z nitki (pereł).

Снизать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Снизывать**, -ся.

Снизойти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Снисходить.** [od spodu.

Сни́зу, *adv.* zdołu, ze spodu,

Снизше́ствіе, v. **Снисше́ствіе.**

Снизываніе, -я, *n.* zdejmowanie z nitki (pereł).

Снизывать, Снизать, *v. a.* znizać, zdejmować, zdjąć z nitki (perły); -ся, *v. p.* być zdejmowanym, zdjętym z nitki.

Сни́маніе, -я, *n.* zdejmowanie.

Сни́мать, Снять, *v. a.* zdejmować, zdjąć; ujmować, ująć, umniejszać, umniejszyć; - сли́вки съ молока, dzejmować śmietankę z mléka; - хлѣ́бъ съ по́ля, zbierać, zebrać zbożę z pola; - мѣ́рку съ кого́-либо, съ чего́-либо, brać, wziąć miarę na kogo, na co; - портре́ты, robić portrety; снять портре́тъ съ кого́-либо, zrobić czyj portret; снять со свѣчá, świecę objaśnić; снять у кого́-либо бѣльмó съ глáзу, zdjąć komu bielmo z oka; снять съ кого́-либо чины́, złożyć, zrzucić kogo z urzędu, zdegradować; - съ кого́-либо допро́съ, v. **Допра́шивать**; - подра́дъ, postáwkę, przejmować, przejąć dostawę na siebie; снять карау́лъ, ściągnąć wartę; снять полкъ, otrzymać półk; -ся, *α*) *v. r.* съ я́коря, podnosić, podnieść kotwicę; *β*) *v. p.* być zdejmowanym, zdjętym, zbieranym, zebranym, *etc.* [Съёмка.

Сни́мка, -и, *f.*, v. **Сниманіе, Сни́мки**, -мокъ, *f. pl.* śmietana, śmietanka. [obrazu jakiego).

Сни́мокъ, -мка, *m.* kopija (z

Сни́скиваніе, -я, *n.* otrzymanie, nabycie, zjednanie, zyskanie, zysk, korzyść. [Сни́скивать, -ся.

Сни́скать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сни́скиваніе**, -я, *n.* pozyskiwanie, zjednywanie.

Сни́скивать, Сни́скать, *v. a.* zjednywać, zjednać, pozyskiwać, zyskać, nabywać, nabyć; -ся, *v. p.* być pozyskiwanym, zyskanym, nabywanym, nabytym.

Сни́сходительно, *adv.* grzecznie, łagodnie, ulegając, względnie.

Сни́сходительность, -и, *f.* wzgląd, względność, uległość, powolność, pobłażanie, łaskawość.

Сни́сходительный, -ая, -ое, *adj.* względny, uległy, powolny, pobłażający, łaskawy.

Сни́сходить, Сни́зойти, *v. n.* schodzić, zejść (na dół); *ulegać, uledz, pobłażać; - на чью-либо про́сьбу, przychilać się, przychilić się do czyjéj prośby.

Сни́схожде́ніе, -я, *n.* zejście na dół; *uleganie, pobłażanie, łaskawość; - на про́сьбу, przychilenie się do czyjéj prośby.

Сни́тка, v. **Снить.**

Сни́тный, -ая, -ое, *adj.* gierszowy, podagrycznikowy.

Снить, -и, *f. Bot.* (*aegopodium podagraria*), giersz, gier, gir, girz, podagrycznik, kozia stopka.

Сни́ться, *v. r. impers.* śnić się; мнѣ сни́лось, mnie śniło się.

Снобро́дка, -и, *f.* lunatyczka, nocobłędna, ponocna.

Снобро́дство, -а, *n.* lunatyctwo, choroba lunatyczna, nocobłąd; v. **Лунати́змъ.**

Снобро́дъ, -а, *m.* sennowłok, miesięcznik, księżycznik, lunatyk, nocobłędny, ponocny; v. **Луна́тикъ.** [powtórnie.

Сно́ва, *adv.* znowu, na nowo,

Сновáльный, -ая, -ое, *adj.* do nakładania osnowy służący.

Сновáльщикъ, -а, *m.* ten co daje wątki tkać. [daje wątki tkać.

Сновáльщица, -ы, *f.* ta co

Сновáніе, -я, *n.* snucie.

Сновáть, *v. a.* (*u tkaczów*:) snuć, osnować, osnowę zakładać, stawiać.

Сновúдецъ, -дца, *m.* ten co sny widzi. [nie przez sen.

Сновидéніе, -я, *n.* sen, marze-

Сно́пикъ, -а, *m. dim.* snopek.

Снопи́**ще**, -а, *m. augm.* wielki snop, snopisko.

Сноповúдный, -ая, -ое, *adj.* do snopa podobny. [powy.

Сноповый, -ая, -ое, *adj.* sno-

†**Сноповье**, -я, *n. coll.* snopy.

Сно́покъ, -пка́, *m. dim.* snopek.

Сноподобра́зный, -ая, -ое, *adj.* do snopa podobny. [peczek.

Сно́почекъ, -чка, *m. dim.* sno-

Сно́пъ, -а, *m.* snop.

Сноравли́ваніе, -я, *n.* przystosowywanie, przypasowywanie.

Сноравли́вать, Сноровить, 1. *v. a.* przystosowywać, przystosować, przypasowywać, przypasować; 2. *v. n.* stosować się, zastosować się do kogo, do czego; wymiarkować; *it. fig.* v. **Побла́жать**; — -ся, *v. r.*, v. **Приноравливаться.**

Сноро́вка, -и, *f.* przystosowywanie, przystosowanie, przypasowywanie, przypasowywanie; zdatność, zręczność, sposobność, biegłość; *pobłażanie.

Сноровле́ніе, -я, *n.*, v. **Сноро́вка.** [ливать, -ся.

Сноровля́ть, -ся, v. **Сноравли́вать**, -ся.

Носи́ть, Снести́ & Снесть, *v. a.* znosić, znieść, przenosić, przenieść; unosić, unieść, dźwigać, dźwignąć; uprzątać, uprzątnąć; zabierać, zabrać, kraść, skraść, porywać, porwać; (*w grze kart*:) odrzucać, odrzucić, składać, złożyć, odkładać, odłożyć; снести письмó на по́чту, zanieść list na pocztę; -ся, *α*) *v. r.* znosić się, znieść się; *β*) *v. p.* być znoszonym, zniesionym, *etc.*

II. Сноси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сна́шивать**, -ся.

Сно́ска, -и, *f.* znoszenie, zniesienie. [wość.

Сно́сливость, -и, *f.* cierpli-

Сно́слиный, -ая, -ое, *adj.* cierpliwy.

Сно́сно, *adv.* znośnie, do zniesienia, do wytrzymywania.

Сно́сный, -ая, -ое, *adj.* uniesiony, porwany, skradzony; zrzucony; znośny, do zniesienia, do ścierpienia, ścierpiany.

Сносъ, -а, *n.* znoszenie, zniesienie, uniesienie, porwanie; *it.* rzecz uniesiona.

Снотво́рный, -ая, -ое, *adj.* sennorodny, usypiający, sprawiający sen, ospały.

Снотолкова́ніе, -я, *n.* tłómaczenie snów. [macz snów.

Снотолкова́тель, -я, *m.* tłómacz

Снотолкова́тельница, -ы, *f.* tłómaczka snów.

Снотолкова́тельный, -ая, -ое, *adj.* do tłómaczenia snów służący.

†**Сноха́**, -и́, *f.* synowa.

Сноше́ніе, -я, *n.* znoszenie, wytrzymanie, ścierpienie; stosunki, związki, porozumienie się z kim; dyplomatyczeskija snoszenija, stosunki dyplomatyczne; tajnyja snoszenija, zmowy tajemne; torgówyja snoszenija, handlowe związki, obroty.

†**Снуя́нникъ**, -а, *m.* jeździec.

Снуя́ній, -яя, -ее, *adj. Eccl. sl.* konny, jeżdżący.

Сну́лый, -ая, -ое, *adj.* (*o rybach*:) śnięty, zdechły, nieżywy.

Снурова́ніе, -я, *n.* sznurowanie.

Снурова́ть, *v. a.* sznurować; -ся, *a*) *v. r.* sznurować się; *β*) *v. p.* być sznurowanym.

Снурóвка, -и, *f.* 1. sznurowanie; 2. sznurówka, gorset, stanik.

Снуровóй, (-ы́й), -ая, -óе, *adj.* sznurowy.

Снурóкъ, -рка́, *m. dim.* sznurek. [reczek.

Снурóчекъ, -чка, *m. dim.* sznu-

Снуръ, -а, *m.* sznur.

Снутри́, *adv.* zewnątrz.

Снуть, *v. n.* usypiać; (*o rybach*:) usnąć, zdechnąć.

Сныть, v. **Снить.**

Снѣгирь, v. **Снигирь.**

Снѣгови́дный, -ая, -ое, *adj.* jak śnieg biały, śnieżny.

Снѣговóй, (-ы́й), -ая, -óе, *adj.* śniegowy, śnieżny.

Снѣгъ, -а, *m.* śnieg; снѣгъ идётъ, śnieg pada; весь день мѣлъ снѣгъ, śnieg padał cały dzień; снѣга́, -о́въ, *pl.* pola śniegowe; какъ снѣгъ на́ голову, (§.), nagle, niespodzianie.

Снѣда́ніе, -я, *n.* jedzenie.

Снѣда́ть, **Снѣсти**, *v. a. Eccl. sl.* jeść, zjeść, pożywać, spożyć; • niszczyć, zniszczyć, pożerać, pożrzeć, zeżrzeć; -ся, *a*) *v. r.* gryźć się, dręczyć się; снѣда́ться тоскóю, гóрестію, печа́лью, dręczyć się tęsknotą, zgryzotą, smutkiem; снѣда́ться зави́стью, nienawistью, schnąć od zawiści; *β*) *v. p.* być jedzonym, zjedzonym, pożywanym, spożytym.

Снѣде́ніе, -я, *n.* zjedzenie, spożycie. [jadło, pokarm.

Снѣдно, -а, *n. Eccl. sl.* jedzenie,

Снѣдный, -ая, -ое, *adj.* śniedny, jadalny, do jedzenia.

Снѣдо́къ, -дка́, v. **Кервель** (дикій). [*sl.* kucharz.

Снѣдотво́рецъ, -рца, *m. Eccl. sl.*

Снѣдь, -и, *f. Eccl. sl.* jadło, jedzenie, pokarm.

Снѣжёкъ, -жка́, *m.* 1. *dim.* śnieżek, mały śnieg; 2. pigułka ze śniegu, p. **Снѣжна**; *pl.* **снѣжки́**, śnieżki, kulki ze śniegu ugniecione, pigułki śnieżne; игра́ть въ снѣжки́, grać, igrać w śnieżki; игра́ въ снѣжки́, gra, igra w śnieżki.

Снѣжи́на, -ы, *f.*, **Снѣжи́нка**, -и, *f. dim.* płatek śniegowy.

Снѣжи́стый, -ая, -ое, *adj.* śnieżysty, śnieżny, pełen śniegu.

Снѣжи́ть, *v. a.* śnieżyć, śniegiem bielić, śniegiem powlekać, pokrywać, zawalać; — *v. impers.* снѣжи́тъ, śnieg pada.

Снѣжо́къ, -о́въ, *m. pl.* 1. śnieżki, kulki ze śniegu ugniecione, pigułki śnieżne; 2. *Bot.*, v. **Калина.** [śniegu.

Снѣжно, *adv.* śnieżno, pełno

Снѣжный, -ая, -ое, *adj.* śnieżny, śnieżysty; снѣжная гора́, góra śnieżna, śnieżnica; снѣжныя го́ры, śnieżnice, góry śnieżne; снѣжная доро́га, droga zasnieżona; снѣжное де́рево, v. **Снѣжня́нка.** [*nanthus*), trójkwiat.

Снѣжня́нка, -и, *f. Bot.* (*chio-*

Снѣжо́къ, -жка́, v. **Снѣжёкъ.**

Снятіе, -я, *n.* zdjęcie; zebranie; снятіе хлѣба съ по́ля, zebranie zboża z pola; снятіе со свѣчи́, objaśnienie świecy; снятіе мо́ста, rozebranie, zdjęcie mostu; снятіе портре́та, robieniu portretu; снятіе подря́да, przyjęcie na się dostawy; снятіе карау́ла, ściągnienie wachy; снятіе кры́ши съ дома, odkrycie dachu z domu.

Снятко́вый, -ая, -ое, *adj.* stynkowy.

Снятокъ, -тка́, *m. H. n.* (*salmo eperlanus*), stynka, (rybka).

Снято́чный, -ая, -ое, *adj.* stynkowy, ze stynek sporządzony.

Снять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Снима́ть**, -ся.

Со, *praep.*, v. **Съ.**

Соба́ка, -и, *f. H. n.* (*canis*), sobaka, pies; го́нчая соба́ка, pies gończy; ogar; борза́я соба́ка, chart; ло́вчая соба́ка, pies pastuszy, kundel; лега́вая соба́ка, pies legawy, legawiec, wyżeł; А'нгліи́ская соба́ка, brytan, pies Brytański; Болонская соба́ка, bolończyk, piesek mały; меделя́нская соба́ка, brytan; морска́я соба́ка, v. **Акку́ла**; — они́ живу́тъ какъ соба́ка съ ко́шкою, §. oni żyją jak pies z kotem; §. чужія собаки грызу́тся, свои́ не приста́вай *abo* е́сли чужія соба́ки грызу́тся, свои́ не суйся, nie mieszaj się w cudze rzeczy; §. не всѣ соба́ки куса́ютъ, кото́рыя ла́ютъ *abo* не бо́йся соба́ки брехли́вой, бо́йся молчали́вой, pies co chce ukąsić, nie szczeka.

Соба́чёнка, -и, *f.* pies mizerny.

Соба́чёночка, -и, *f.* pieseczek.

Соба́чина, -ы, *f.* psie mięso.

Соба́читься, *v. r. pop.* łajać się.

Соба́чища, -и, *f. augm.* psisko.

Соба́чій, -ья, -ье, *adj.* psi, pieski, od psa, do psa należący; собачій лай, szczek psi, szczekanie psie; собачій зубъ, psi ząb; *Bot.*, v. **Зубоска́нъ**; собачій языкъ, v. **Соба́чникъ**; собачій хвостъ, v. **Гребе́нникъ** (1); собачья голова́, v. **Завале́цъ**; собачьи пожи́тки, v. **Крессъ** (дикій вонючій); собачьи я́годы, v. **Крушина**; собачья смерть, v. **Кутра́.**

Соба́чка, -и, *f.* 1. *dim.* piesek; 2. *Milit.* (*u zamka strzelbnego*:) piesek, haczyk do wstrzymania kurka na pierwszym spuście.

Соба́чки, -чекъ, *f. pl.*, v. **Двузу́бецъ** (trójsteczki).

Соба́чникъ, -а, *m. Bot.* (*cynoglossum*), psi język. [bawka).

Соба́чница, v. **Петру́шка** (co-

Собесѣ́дникъ, -а, *m.* towarzysz. [szka.

Собесѣ́дница, -ы, *f.* towarzy-

Собесѣ́дованіе, -я, *n.* rozprawianie, rozmawianie z kim.

Собесѣ́дователь, **Собесѣ́дователница**, v. **Собесѣ́дникъ**, **Собесѣ́дница.**

Собесѣ́довать, *v. n.* rozprawiać, rozmawiać z kim.

†**Со́бина**, -ы, *f.* majątek zebrany z oszczędności.

Собира́ніе, -я, *n.* zbieranie.

Собира́тель, -я, *m.* zbieracz, zbierca. [raczka.

Собира́тельница, -ы, *f.* zbie-

Собира́тельное имя, *n. Gramm.* (*collectivum*), imię zbiorowe.

Собира́ть, **Собра́ть**, *v. a.* zbierać, zebrać, zgromadzać, zgromadzić; nabywać, nabyć; собира́ть хлѣбъ съ по́ля, zbierać zboże z pola; собира́ть кого́-либо въ доро́гу, wyprawiać kogo w drogę; *it.* sprzątać, sprzątnąć; v. **Собира́ть** (со стола́, на столъ); -ся, *a*) *v. r.* zbierać się, zebrać się, zgromadzać się, zgromadzić się; *β*) *v. p.* być zbieranym, zebranym, zgromadzanym, zgromadzonym.

Собить, *v. a. pop.* zbierać, oszczędzać, odkładać na bok.

Соблаговоле́ніе, -я, *n.* zezwolenie. [zwolić; raczyć.

Соблаговоли́ть, *v. n. perf.* ze-

Соблазне́ніе, -я, *n.* gorszenie, zgorszenie. [ciel.

Соблазни́тель, -я, *m.* gorszy-

Соблазни́тельница, -ы, *f.* gorszycielka.

Соблазни́тельность, -и, *f.* zgorszenie, skłonność do zgorszenia.

Соблазни́тельный, -ая, -ое, *adj.* zgorszliwy, gorszący.

Соблази́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Соблазня́ть**, -ся.

Соблазнъ, -а, *m.* zgorszenie, zły przykład, pokusa; приводить въ соблазнъ, v. **Соблазня́ть.**

Соблазня́ть, **Соблази́ть**, *v. a.* gorszyć, zgorszyć, namawiać, na-

мо́вить do czego złego; -ся, *α*) *v. r.* gorszyć się, zgorszyć się; ***β*) *v. p.*** być (z)gorszonym.

Соблюда́тель, -я, *m.* chowacz, zachowywacz.

Соблюда́ть, Соблюсти́ & Соблю́сть, *v. a.* przestrzegać, przestrzedz, wypełniać, wypełnić; zachowywać, zachować; **-ся, *α*) *v. r.*** zachowywać się, zachować się, utrzymywać się, utrzymać się; ***β*) *v. p.*** być wypełnianym, wypełnionym, *etc.*

Соблюде́ніе, -я, *n.* 1. zachowanie, schowanie; 2. przestrzeganie, dopełnienie, zachowanie; 3. *Eccl. sl.* więzienie; wacha.

Соблюсти́ & Соблю́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Соблюда́ть, -ся.**

Соболёкъ, -лька, *m. dim.* mały sobol.

Соболи, -ёй, *m. pl.* naszyjnik, palatynka z soboli. [bolowy.

Соболи́ный, -ая, -ое, *adj.* so-

Соболі́й, -ья, -ье, *adj.* soboli; собо́лья мѣ́ха, futro sobole.

Соболь, -я, *m.* 1. *H. n.* (*mustela zibelina*), sobol; 2. ско́ра sobola.

Соболѣ́знованіе, -я, *n.* współbolewanie, współczucie, litość, politowanie, użalenie, ubolewanie; изъявле́ніе соболѣ́знованія, okazanie pożałowania; изъявля́ть соболѣ́знованіе, okazać, oświadczać, dawać poznać komu swoje pożałowanie.

Соболѣ́зновательный, -ая, -ое, *adj.* oświadczający pożałowanie; соболѣ́зновательное письмо́, list z oświadczeniem żalu.

Соболѣ́зновать, *v. n.* litować się nad kim, litość mieć nad kim, żałować kogo, oświadczać komu swoje pożałowanie.

Собо́рище, -а, *n. Eccl. sl.* zgromadzenie, zbiór; szkoła.

Собо́рникъ, -а, *m.* księga kościelna zawierająca w sobie nauki moralne ojców śś. kościoła wschodniego. [razem.

Собо́рно, *adv. Eccl. sl.* spólnie,

Собо́рный, -ая, -ое, *adj. Eccl.* zborowy, od zboru; собо́рная це́рковь, kościoł katedralny.

Собо́рнѣ, *adv. Eccl. sl.* w zebraniu, w wielkiéj liczbie duchownych.

Собо́рованіе, -я, *n.* ostateczne pomazanie, namaszczenie.

Собо́ровать, *v. a.* kogó-lubo, dawać komu ostateczne pomazanie; **-ся, *v. p.*** być namaszczanym olejem świętym.

Собо́рскій, v. Собо́рный.

Собо́рствовать, *v. n. Eccl. sl.* walczyć przeciw komu, zbijać kogo.

Собо́ръ, -а, *m.* 1. sobór, zbiór, concylium; 2. kościoł katedralny.

Собра́ніе, -я, *n.* zbiór, kollekcya; zebranie, zgromadzenie; о́бщее собра́ніе сена́та, ogólne zebranie senatu.

Собра́ньице, -а, *n. dim.* małe zebranie, zgromadzenie. [kuzyn.

Собрата́ничъ, -а, *m. Eccl. sl.*

Собра́тель, -я, *m.* zbieracz.

Собра́тія, -и, *n. coll.* spółbracia, bractwo.

Собра́тство, -а, *n.* bractwo, towarzystwo. [warzysz.

Собра́ть, -а, *m.* spółbrat, to-

Собра́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Собира́ть, -ся.**

Собственно, *adv.* właściwie.

Собственноручно, *adv.* własnoręcznie. [*adj.* własnoręczny.

Собственноручный, -ая, -ое,

Собственность, -и, *f.* własność, właściwość.

Со́бственный, -ая, -ое, *adj.* właściwy; własny; со́бственный домъ, własny dom; собственное и́мя, *Gramm.* (*nomen proprium*), imię własne.

Собство, *Eccl. sl.*, v. **Свойство.**

Собутыльникъ, -а, *m.* spółpijanica.

Событіе, -я, *n.* zdarzenie, wypadek; собы́тія ми́ра сего́, zdarzenia światowe, wypadki.

Сова́, -ы́, *f. H. n.* (*strix*), sowa, ночна́я сова́, (*strix aluco*), sowa nocna; сова́ пя́стая, v. Фи́линъ; сова́ бѣ́лая, сѣ́верная, v. Бѣ́лянка.

Совáніе, -я, *n.* wsuwanie, wkładanie, pchanie.

Совáть, Сýнуть, *v. a.* pchać, pchnąć, posuwać, posunąć, wsuwać, wsunąć, wpychać, wepchnąć, wkładać, włożyć, sturchać, sturchnąć; **-ся, *v. r.*** pchać się, popychać się, sturchać się, sturchnąć się; *mieszać się, wdawać się, wdać się w co, wtrącać się, wtrącić się.

Совершáть, Совершúть, *v. a.* dokonywać, dokonać; wykonywać, wykonać; wypełniać, wypełnić; udoskonalać, udoskonalić; **-ся, *α*) *v. r.*** iścić się, ziścić się, spełniać się, spełnić się, doskonalić się, wydoskonalić się; ***β*) *v. p.*** być dokonywanym, dokonanym, dokończanym, dokończonym.

Совершéніе, -я, *n.* dokonanie, wykonanie, wypełnienie; spełnienie, ziszczenie.

Совершéнно, *adv.* zupełnie, całkowicie, ze wszystkiem, doskonale, dokładnie.

Совершеннолѣ́тіе, -я, *n.* pełnoletność. [*adj.* pełnoletni.

Совершеннолѣ́тній, -яя, -ее,

Совершéнный, -ая, -ое, *adj.* doskonały; zupełny; całkowity; dokonany; совершéнный видъ, *Gramm.* forma dokonana.

Совершéнство, -а, *n.* dokonanie, wykonanie; zupełność; doskonałość. [skonalenie.

Совершéнствованіе, -я, *n.* do-

Совершéнствовать, *v. a.* doskonalić; **-ся, *α*) *v. r.*** doskonalić się; ***β*) *v. p.*** być doskonalonym.

Совершúтель, -я, *m.* dokonywacz. [nywająca.

Совершúтельница, -ы, *f.* doko-

Совершúтельный, -ая, -ое, *adj.* mogący być dokonanym, wykonalny.

Совершúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Совершáть, -ся.**

Совиноголóвка, -и, *f. H. n.* (*phalaena noctua piniperda*), sówka, gatunek motyla.

Совúный, -ая, -ое, *adj.* sowi; совúное гнѣ́здо, sowie gniazdo.

Совúна стрѣла́, *f. Bot.*(*sagittaria sagittifolia*), sowia strzała, ziele.

Совúца, v. **Совиноголóвка.**

Сóвка, -и, *m. dim.* sówka, mała sowa.

Сóвкій, -ая, -ое, *adj.* wtrącający się, mieszający się w co, wścibski, ciekawy.

Сóвкость, -и, *f.* wścibska ciekawość. [вла́дѣть.

Совладáть, *v. n. perf.*, v. **Со-**

Совладúчество, Совладúчествовать, *Eccl. sl.*, v. **Содáрство-ваніе, Содáрствовать.**

Совлачáть, Совлачúть, *v. a.* *Eccl. sl.* rozbierać, rozebrać, zwlekać, zwlec (suknię); **-ся, *α*) *v. r.*** rozbierać się, rozebrać się; ***β*) *v. p.*** być rozbieranym, rozebranym.

Совлекáть, Совлéчь & Совлещú, *v. a. Eccl. sl.* zwlekać, zwlec (*np.* płaszcz) z kogo; **-ся, *α*) *v. r.*** rozbierać się, rozebrać się, zdejmować, zdjąć z siebie odzież; ***β*) *v. p.*** być rozbieranym, rozebranym, wyzutym z czego.

Совлечéніе, -я, *n. Eccl. sl.* rozebranie się, zdjęcie odzieży, wyzucie.

Совлéчь & Совлещú, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Совлекáть, -ся.**

Совмѣстúтельный, -ая, -ое, *adj.* mogący się zmieścić, zgodny.

Совмѣстúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Совмѣщáть, -ся.**

Совмѣстúтель, -а, *m.* spólmiłośnik, konkurent, współubiegający się o co.

Совмѣстúца, -ы, *f.* spólmiłośnica, konkurentka, współubiegająca się o co.

Совмѣстúчаніе, -я, *n.* współubieganie się o co, konkurencya.

Совмѣстúчать, *v. n.* współubiegać się o co, konkurować.

Совмѣстúческій, -ая, -ое, *adj.* współubiegający się.

Совмѣстúчество, -а, *n.* współubieganie się o co, konkurencya, spólmiłośnictwo.

Совмѣстúчій, v. Совмѣстúческій. [nie.

Совмѣ́стно, *adv.* zgodnie, spól-

Совмѣ́стность, -и, *f.* zgoda, zgodność, spólność.

Совмѣ́стный, -ая, -ое, *adj.* mogący się złączyć, zjednoczyć, zgodny.

Совмѣща́ть, Совмѣсти́ть, *v. a.* jednoczyć, zjednoczyć, łączyć, połączyć; **-ся, *α*) *v. r.*** zgadzać się,

zgodzić się (z kim, z czém); *β*) *v. p.* być (z)jednoczonym, (po)łączonym.

Совмѣщéніе, -*я*, *n.* zjednoczenie, połączenie; zgodność, stósowność. [dziryt.

†**Сóвня**, -*и*, *f.* krótki pocisk,

Совоздыхáть, **Совоздохнýть**, *v. n. Eccl. sl.* spólnie z kim wzdychać, tęsknić, smucić się.

Совоставáти, **Совоста́ти**, *v. n. Eccl. sl.* wstawać, wstać razem z kim.

Совóйственникъ, -*а*, *m.* spółwojownik, spółżołnierz. [ciel.

Совокупи́тель, -*я*, *m.* łączyciel.

Совокупи́тельный, -*ая*, -*ое*, *adj.* łączący.

Совокупи́ть, -*ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Совокупля́ть**, -*ся*.

Совокупле́ніе, -*я*, *n.* złączenie, połączenie; kombinacya.

Совокупля́ть, **Совокупи́ть**, *v. a.* łączyć, złączać, złączyć, połączyć, kombinować; -*ся*, *α*) *v. r.* łączyć się, złączać się, złączyć się, połączyć się; *β*) *v. p.* być łączonym, złączanym, złączonym, połączonym. [nie, razem.

Совокýпно, *adv.* łącznie, spól-

Совокýпность, -*и*, *f.* łączność, spólność, spółeczność, spółeczeństwo.

Совокýпный, -*ая*, -*ое*, *adj.* łączny, spólny, spółeczny.

Сóвокъ, -*вка*, *m.* 1. łopatka, szufla, szufelka; 2. szturchnienie; дать кому́ сóвокъ, dać komu szturchańca.

Совоспита́ніе, -*я*, *n.* współwychowanie. [wychowaniec.

Совоспитáнникъ, -*а*, *m.* spółwychowanka.

Совоспитáнница, -*ы*, *f.* spółwychowanka.

Совпада́ніе, -*я*, *n.* łączenie się, spólne wpadanie.

Совпада́ть, **Совпа́сть**, *v. n.* łączyć się, złączyć się, spólnie wpadać, wpaść; być równym i podobnym.

Совпаде́ніе, -*я*, *n.* złączenie się, spólne wpadnienie.

Совпа́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Совпада́ть**. [nienawistnik.

Совражде́бникъ, -*а*, *m.* spółnienawistnica. [nienawidzenie.

Совражде́бница, -*ы*, *f.* spółnienawistnica.

Совражда́ніе, -*я*, *n.* spółnienawidzenie.

Совражда́ть, *v. n.* (против кого), spólnienawidzieć.

Соврати́тель, -*я*, *m.* zwodziciel, uwiedziciel.

Соврати́тельница, -*ы*, *f.* zwodzicielka, uwiedzicielka.

Соврати́тельный, -*ая*, -*ое*, *adj.* zwodniczy, zdradliwy.

Соврати́ть, -*ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Совраща́ть**, -*ся*.

Совра́тъ, -*а*, *m. Eccl. sl.* bunt, powstanie. [mać.

Совра́ть, *v. n. perf.* zełgać, skła-

Совраща́ть, **Соврати́ть**, *v. a.* zwracać, zwrócić; *uwodzić, uwieść; psuć, zepsuć (kogo); -ся, *v. r.* błądzić, zbłądzić, zabłąkać się; *odwracać się, odwrócić się od dobrego, zbaczać, zboczyć z dobréj drogi.

Совращéніе, -*я*, *n.* zwrócenie, odwrócenie; *uwiedzenie.

Современникъ, -*а*, *m.* spółczesnik.

Современница, -*ы*, *f.* spółczesnica. [czesność.

Современность, -*и*, *f.* spółczesный, -*ая*, -*ое*, *adj.* spółczesny.

Совскорúленникъ, -*а*, *m.* spółwychowaniec, mleczny brat.

Совскорúленница, -*ы*, *f.* spółwychowanka, mleczna siostra.

Совсѣмъ, *adv.* zewszystkiem, zupełnie.

Совѣстить, *v. a.* кого, sumienie wzruszyć; -*ся*, *v. r.* wstydzić się.

Совѣстливо, *adv.* sumiennie.

Совѣстли́вый, -*ая*, -*ое*, *adj.* sumienny.

Сóвѣстно, *adv.* 1. sumiennie; 2. мнѣ сóвѣстно, mam na sumieniu; wstydzę się.

Совѣстность, -*и*, *f.* sumienność. [mienny.

Сóвѣстный, -*ая*, -*ое*, *adj.* su-

Сóвѣсть, -*и*, *f.* sumienie; по сóвѣсти, podług sumienia; могу сказáть по чúстой сóвѣсти, mogę to z dobrém sumieniem powiedzieć; сóвѣсть терзáетъ, угрызáетъ, v. Терзáть, Угрызáть; брать на сóвѣсть, brać na sumienie. [zgodny.

†**Совѣтли́вый**, -*ая*, -*ое*, *adj.*

Совѣтникъ, -*а*, *m.* doradzca, rad(z)ca; (*tytuł*:) Rad(z)ca.

Совѣтница, -*ы*, *f.* radczyni, doradzicielka.

Совѣтническій, -*ая*, -*ое*, **Совѣтничій**, -*ья*, -*ье*, *adj.* radziecki, od radcy. [kojnie.

Совѣтно, *adv.* zgodnie, spo-

Совѣтный, -*ая*, -*ое*, *adj. Eccl. sl.* 1. rozumny, roztropny; 2. radny, od rady; 3. zgodny, spokojny.

Совѣтовальщикъ, -*а*, *m.* radziciel, doradzca, doradnik.

Совѣтовальщица, -*ы*, *f.* radzicielka, doradczyni.

Совѣтованіе, -*я*, *n.* radzenie; radzenie się; narada.

Совѣтователь, **Совѣтовательница**, v. **Совѣтовальщикъ**, **Совѣтовальщица**.

Совѣтовательный, -*ая*, -*ое*, *adj.* radzący, radny.

Совѣтовать, *v. a.* radzić, doradzać, radę dawać; совѣтовать съ кѣмъ, v. Совѣтоваться; -*ся*, *v. r.* radzić się z kim; naradzać się.

Совѣтода́тель, -*я*, *m.* radziciel, doradzca.

Совѣтода́тельница, -*ы*, *f.* radzicielka, doradczyni.

Совѣтчикъ, -*а*, *m.* radziciel, doradzca.

Совѣтчица, -*ы*, *f.* radzicielka, doradczyni.

Совѣтъ, -*а*, *m.* rada, porada; rada, narada; zgoda, zgodność.

Совѣщава́ти, **Совѣща́ти**, -*ся*, *Eccl. sl.*, v. **Совѣтовать**, -*ся*; *it.* v. **Сговáриваться**, **Договáриваться**.

Совѣща́ніе, -*я*, *n.* narada, ugoda, umowa, zgoda.

Совѣща́тель, -*я*, *m.* doradzca.

Совѣща́тельница, -*ы*, *f.* doradczyni.

Совѣща́тельный, -*ая*, -*ое*, *adj.* naradczy; radzący, radę udzielający. [*sub*: **Совѣща́ти**, -*ся*.

Совѣща́ти, -*ся*, *v. perf.*, v. **Совѣща́ться**, *v. r.* съ кѣмъ, zgadzać się na co, umawiać się.

Согóбленіе, -*я*, *n.* zgięcie, zgarbienie. [zgarbiony.

Согóбленный, -*ая*, -*ое*, *adj.*

Согласи́тель, -*я*, *m.* pojednawca. [dnawczyni.

Согласи́тельница, -*ы*, *f.* pojed-

Согласи́тельный, -*ая*, -*ое*, *adj.* pojednawczy.

Согласи́ть, -*ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Соглаша́ть**, -*ся*.

Согла́сіе, -*я*, *n.* 1. *Mus.* harmonija, dźwięk; согла́сіе звýковъ, zgodność dźwięku, konsonancya; 2. zgoda, zgodność; жить въ согла́сіи, żyć w zgodzie, żyć w jedności; §. согла́сіе въ любóви приводи́ть, a spory противникóвъ нахóдитъ, pokój żywi, wojna niszczy; 3. zezwolenie, wola, zgoda; безъ моегó согла́сія, bez mojego zezwolenia.

Согла́сно, *adv.* zgodnie, harmonijnie; *zgodnie, spokojnie, jednomyślnie, bezsprzecznie; жить согласно, żyć zgodnie.

Согла́сность, -*и*, *f.* zgodność dźwięku, harmonija, zgłośność.

Согла́сный, -*ая*, -*ое*, *adj.* 1. harmonijny, dźwięczny; согла́сное пѣніе, śpiew harmonijny; 2. *zgodny, odpowiedni, składny; 3. *zezwalający, przychylny, zgadzający się; 4. *Gramm.* согла́сная бýква, spółgłoska.

Согласова́ніе, -*я*, *n.* zgadzanie się, zgodność.

Согласова́ть, *v. a.* grać harmonicznie; zgadzać się z czém; -*ся*, *v. r.* съ чѣмъ, zgadzać się z czém.

Соглаша́ть, **Согласи́ть**, *v. a.* 1. (*o narzędziach muzycznych*:) stroić, nastrajać, nastroić, do jednego dźwięku przyprowadzać, przyprowadzić; 2. porównywać, porównać (*np.* prawa pisarzów); 3. – кого-либо на что, namawiać, namówić, nakłaniać, nakłonić kogo do czego; -*ся*, *v. r.* nakłaniać się, nakłonić się, przystawać, przystać, zezwalać, zezwolić; umawiać się, umówić się, ugadzać się, ugodzić się, układać się, ułożyć się.

Соглашéніе, -*я*, *n.* zgadzanie się, zgoda; (*o narzędziach muzy-*

eznych:) strojenie, nastrajanie, nastrojenie.

Соглядáніе, -*я*, *n. Eccl. sl.* 1. szpiegowanie; 2. zliczenie, policzenie.

Соглядáти, *v. a. Eccl. sl.* 1. szpiegować, wywiadywać się; 2. liczyć, obliczać, obliczyć, zliczyć, policzyć; -**ся**, *v. p.* być liczonym, obliczanym, obliczonym, zliczanym, zliczonym, policzonym.

Соглядникъ, Соглядáтай, Соглядáтель, *Eccl. sl.*, v. **Лазýтчикъ.** [(1. 2).

Согнáніе, -*я*, *n.*, v. **Сгóнка**

Согнáть, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сгонáть,** -**ся.**

Согнúваніе, -*я*, *n.* gnicie.

Согнúвать, Согнúть, *v. a.* gnić, **Согнúтіе,** -*я*, *n.* zgnicie. [zgnić.

Согнúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Согнúвать.**

Согнýтіе, -*я*, *n.* zgięcie. [wać.

Согнýть, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сгибáть,** -**ся.**

Согнéтéніе, -*я*, *n. Eccl. sl.* zgniecenie, ścisnienie, ścisk, ciżba, tłok. [Сограждáти, -ся.

Согради́ти, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сограждáнинъ,** -*а*, *m.* spółobywatel. [watelka.

Сограждáнка, -*и*, *f.* spółoby-

Сограждáти, Согради́ти, *v. a. Eccl. sl.* budować, zbudować, stawiać budynki; -**ся**, *v. p.* być budowanym, zbudowanym.

Сооруженіе, -*я*, *n. Eccl. sl.* 1. budowanie, zbudowanie; 2. budowla, budowa, budynek. [ный.

Согранúчный, v. **Погранúч-**

Согрубáть, *v. n. perf.* komý, obejść się z kim po grubijańsku.

Согрублéніе, -*я*, *n.* grubijańskie obejście się.

Согрѣвáніе, -*я*, *n.* ogrzewanie.

Согрѣвáтельный, -*ая*, -*ое*, *adj.* ogrzewający.

Согрѣвáть, Согрѣ́ть, *v. a.* ogrzewać, ogrzać; zagrzewać, zagrzać; rozgrzewać, rozgrzać; согрѣ́ть себѣ́ мѣсто, мѣстéчко, *zagrzać miejsce, ustalić się, osiąść; -**ся**, *a) v. r.* ogrzewać się, ogrzać się; zagrzewać się, zagrzać się; rozgrzewać się, rozgrzać się; *β) v. p.* być ogrzewanym, ogrzanym, zagrzewanym, zagrzanym, *etc.* [grzanie; rozgrzanie.

Согрѣ́тіе, -*я*, *n.* ogrzanie; za-

Согрѣ́ть, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Согрѣвáть,** -**ся.**

Согрѣшáть, Согрѣши́ть, *v. n.* grzeszyć, zgrzeszyć; błądzić, zbłądzić; mylić się, pomylić się.

Согрѣшéніе, -*я*, *n.* zgrzeszenie; grzéch. [**Согрѣшáть.**

Согрѣшúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Сóда,** -*ы*, *f.* soda, sól alkaliczna (otrzymywana z roślin); węglan sodowy.

Содвúгать, Содвúнуть, -**ся,** v. **Сдвúгать, Сдвúнуть,** -**ся.**

Содержáніе, -*я*, *n.* utrzymanie, opatrzenie; użycie kosztów dla zachowania czego; trzymanie (kogo, czego w czém); treść rzeczy w książce, rejestr, spis; *Mathem.* stosunek, proporcya.

Содержáтель, -*я*, *m.* utrzymywacz, utrzymujący co, gospodarz. [mująca co, gospodyni.

Содержáтельница, -*ы*, *f.* utrzy-

Содержáть, *v. a.* trzymać, mieć, zawierać, mieścić; utrzymywać; trzymać, najmować; содержáть въ тáйнѣ, utrzymywać, mieć (co) w tajemnicy; -**ся**, *v. p.* być trzymanym, strzeżonym; być utrzymywanym, opatrywanym; znajdować się, mieścić się, zawierać się.

Содóвый, -*ая*, -*ое*, *adj.* sodowy, z sody. [sować.

Содóмить, *v. n.* krzyczeć, hała-

Содóмскій грѣхъ, v. **Мужеложство.**

Содóмъ, -*а*, *m.* hałas, krzyk.

Содрáніе, -*я*, *n.* zdarcie, odarcie. [**Сдрáть,** -**ся.**

Содрáть, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Содрогáніе,** -*я*, *n.* wzdrygnienie, zadrżenie.

Содрогáться, Содрогнýться, *v. r.* wzdrygać się, wzdrygnąć się, drżeć, zadrżeć. [*Eccl. sl.* przyjaciel.

Содрýгъ, Содружéбникъ, -*а*, *m.*

Содружéбница, -*ы*, *f. Eccl. sl.* przyjaciółka. [zaprzyjaźnienie się.

Содружéніе, -*я*, *n. Eccl. sl.*

Содружество, -*а*, *n. Eccl. sl.* przyjacielstwo, przyjaźń.

Содружи́ти, -**ся,** *Eccl. sl.*, v. **Сдружúть, Сдружáть,** -**ся.**

† **Содружúничество,** v. **Содружество.**

Содружный, -*ая*, -*ое*, *adj.* przyjacielski. [**нодýшный.**

Содýшный, *Eccl. sl.*, v. **Еди-**

Содѣ́вати, Содѣ́яти, *v. a. Eccl. sl.* działać, zdziałać, czynić, uczynić; -**ся**, *v. r.* dziać się.

Содѣ́йственникъ, -*а*, *m.*, **Содѣ́йственница,** -*ы*, *f.* spółdziałacz, uczestnik, spółsprawca; spółdziałaczka, uczestnica, spółsprawczyni. [spółdziałający, uczestny.

Содѣ́йственный, -*ая*, -*ое*, *adj.*

Содѣ́йствитель, -*а*, *m. Eccl. sl.* spółdziałacz, uczestnik, pomocnik.

Содѣ́йствіе, -*я*, **Содѣ́йство,** -*а*, *n.* uczestnictwo, udział, pomoc.

Содѣ́йствованіе, -*я*, *n.* spółdziałanie, pomaganie.

Содѣ́йствователь, -*я*, *m.*, **Содѣ́йствовательница,** -*ы*, *f.* spółdziałacz, pomocnik; spółdziałaczka, pomocnica.

Содѣ́йствовать, *v. n.* въ чёмъ, spółdziałać, być spólnikiem, uczestnikiem, mieć uczestnictwo, uczestniczyć.

Содѣланіе, -*я*, *n. Eccl. sl.* zrobienie, popełnienie, uskutecznienie. [**Содѣлывать,** -**ся.**

Содѣлать, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Содѣлованіе,** *Eccl. sl.*, v. **Содѣланіе.**

Содѣлываніе, v. **Содѣланіе.**

Содѣлывать, Содѣлать, *v. a. Eccl. sl.* działać, zrobić, czynić, popełniać, popełnić; uskutecznić; -**ся**, *v. p.* być robionym, zrobionym, uskutecznionym.

Содѣтель, -*я*, *m.* 1. działacz, sprawca, twórca; 2. twórca, tworzyciel.

Содѣтельникъ, -*а*, *m. Eccl. sl.* spółdziałacz, sprawca, twórca.

Содѣтельница, -*ы*, *f. Eccl. sl.* spółdziałaczka, sprawczyni, twórczyni. [działający.

Содѣтельный, -*ая*, -*ое*, *adj.*

Содѣтельствовать, *v. a. Eccl. sl.* tworzyć; -**ся**, *v. p.* być tworzonym.

Содѣяніе, v. **Содѣланіе.**

Содѣяти, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Содѣвáти,** -**ся.**

Соединéніе, -*я*, *n.* zjednoczenie, połączenie, złączenie, kombinacya. [łącznie.

Соединéнно, *adv.* zjednoczenie,

Соединúтель, -*я*, *m.* zjednoczyciel, złączyciel.

Соединúтельница, -*ы*, *f.* zjednoczycielka, złączycielka.

Соединúтельный, -*ая*, -*ое*, *adj.* łączny, łączący. [**Соединúть,** -**ся.**

Соединúть, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Соединять, Соединúть,** *v. a.* łączyć, złączać, złączyć, połączyć, jednoczyć, zjednoczyć; -**ся**, *a) v. r.* jednoczyć się, zjednoczyć się, łączyć się, złączać się, złączyć się, połączyć się; *β) v. p.* być łączonym, złączonym, połączonym, *etc.*

Соестéственный, -*ая*, -*ое*, *adj. Eccl. sl.* spółprzyrodny, jednéj natury z kim będący.

Сожалѣніе, -*я*, *n.* politowanie, litość; безъ сожалѣнія, bez litości.

Сожалѣть, *v. n.* (o комъ, о чёмъ), litować się, ubolewać (nad kim, nad czém), żałować (kogo, czego).

Сожéчь, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сожигáть,** -**ся.**

Сожженіе, -*я*, *n.* spalenie.

Сожиганіе, -*я*, *n.* palenie.

Сожигатель, -*я*, *m.*, **Сожигательница,** -*ы*, *f.* paliciel, spaliciel; palicielka, spalicielka.

Сожигáть, Сожéчь, *v. a.* palić, spalić; -**ся**, *a) v. r.* palić się, spalić się; *β) v. p.* być palonym, spalonym.

Сожитель, -*я*, *m.* 1. małżonek; 2. *Eccl. sl.* spółmieszkaniec.

Сожúтельница, -*ы*, *f.* 1. małżonka; 2. *Eccl. sl.* spółmieszkanka.

Сожúтельство, -*а*, *n.* spółmieszkanie.

Сожúтельствовать, *v. n.* spółmieszkać, żyć spólnie.

Сожúтіе, -*я*, *n.* spółmieszkanie; 2. małżeństwo. [dzenie.

Сожранíе, -*я*, *n.* złarcie, zje-

Сожрáть, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сжирáть,** -**ся.**

Созваніе, -*я*, *n.* zwołanie.

Созвáть, -**ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сзывáть,** -**ся.**

Созвýчіе, -*я*, *n.* jednobrzmienność, przyjemny zbieg brzmień, głosów.

Созву́чный, -ая, -ое, *adj.* jednobrzmienny; harmonijny.

Созвѣ́здіе, -я, *n.* gwiazdozbiór, konstelacya.

Создава́ть, Созда́ть, *v. a.* budować, zbudować, stworzyć, wystawić; **-ся**, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, wystawionym, stworzonym; v. **Созида́ть, Созда́ть, -ся.**

Созда́ніе, -я, *n.* 1. stworzenie; созда́ніе свѣта, stworzenie świata; 2. stworzenie, twór, kreatura.

Создатель, -я, *m.* 1. stwórca, stworzyciel; 2. twórca, założyciel (*np.* miasta).

Создательница, -ы, *f.* twórczyni, założycielka czego.

Создать, -ся, *perf.*, v. **Создава́ть, -ся & Созида́ть, -ся.**

Созе́мецъ, Созе́мка, v. **Единозе́мецъ, Единозе́мка.**

Созерца́ніе, -я, *n.* badanie (*np.* natury); способность созерца́нія, zdolność [władza] nabywania poznań bezpośrednio przez zmysły *lub* czucie wewnętrzne.

Созерца́тель, -я, *m.* badacz.

Созерца́тельница, -ы, *f.* badaczka. [badawczy.

Созерца́тельный, -ая, -ое, *adj.*

Созерца́ть, *v. a.* 1. badać; 2. przenikać.

Созида́ніе, -я, *n.* 1. zbudowanie, wystawienie; 2. v. **Назида́ніе.**

Созида́тель, -я, *m.* twórca, założyciel. [czyni, założycielka.

Созида́тельница, -ы, *f.* twór-

Созида́ть, Создать, *v. a.* 1. budować, zbudować, wystawiać, wystawić; 2. stwarzać, stworzyć; **-ся**, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, wystawianym, wystawionym; być stwarzanym, stworzonym.

Сознава́ніе, -я, *n.* uznawanie.

Сознава́ть, Сознать, *v. a.* (что), uznawać, uznać; **-ся**, *v. r.* przyznawać się, przyznać się, wyznać

Сознаніе, -я, *n.* uznanie. [się.

Созрѣва́ніе, -я, *n.* dojrzewanie.

Созрѣва́ть, Созрѣ́ть, *v. n.* dojrzewać, dojrzeć, stawać, stać się dojrzałym. [rzały.

Созрѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* dojrzałe, -я, *n.* dojrzanie.

Созрѣ́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Созрѣва́ть.**

Созыва́ніе, Созыва́тель, Созыва́ть, v. **Сзыв....** [szenie.

Созынъ, -а, *m.* zwołanie, spro-

Сознволе́ніе, -я, *n.* zezwolenie.

Сознволи́тельный, -ая, -ое, *adj.* zezwalający. [**Сознволя́ть.**

Сознволи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Сознволя́ть, Сознволи́ть**, *v. n.* zezwalać, zezwolić; raczyć.

Сознгна́нникъ, -а, *m.* spółwygnaniec.

Сознмѣ́рность, -и, *f. Mathem.* spółmierność, pomierność.

Сознмѣ́рный, -ая, -ое, *adj. Mathem.* spółmierny, pomierny.

Сойка, -и, *f. H. n.* (*corvus glandarius*), sójka, (ptak).

Сойна, -ы, *f.* barka z pokładem i masztem.

Сонменя́тый, -ая, -ое, *adj.* jednoimienny, spólnego imienia.

Сонмённикъ, -а, *m.* spółimiennik. [ność.

Сонмённость, -и, *f.* spółimien-

Сонмённый, -ая, -ое, *adj.* jednoimienny, spólnego imienia.

†**Соймъ**, -а, *m.* zejście się, zebranie się, zgromadzenie się; v. **Сеймъ.**

Соискáніе, -я, *m.* ubieganie się z kim o co, konkurrencya.

Соискатель, -я, *m.* spółubiegający się, spółzawodnik.

Соискательница, -ы, *f.* spółubiegająca się, spółzawodnica.

Соискательный, -ая, -ое, *adj.* spółubiegający się.

Соискательство, -а, *n.* чего, ubieganie się o co z kim, konkurrencya. [się o co.

Соискáть, *v. a.* чего, ubiegać

Сойти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сходи́ть, -ся (I).**

Сойтіе, -я, *n.* społeczne zejście (się); spółkowanie; sprawa cielesna; małżeński uczynek; cielesność.

Сокальница, Сокальца, -ы, *f. Eccl. sl.* kuchnia. [kucharz.

Сокáльчій, -аго, *s. m. Eccl. sl.*

Соковóй, -(ни), -áя, -óе, *adj.* sokowy, od soku. [sokolik.

Соколёнокъ, -нка, *m.* sokolę,

Соколе́цъ, -льца, *m.* (*u konowałów:*) pewna żyła, z której koniom krew puszczają.

Соко́ликъ, -а, *m. dim.* sokolik.

Соколи́ный, -ая, -ое, *adj.* sokoli, do sokoła należący; соколи́ная охо́та, polowanie z sokołami. [kola.

Соколи́ха, -и, *f.* samica so-

†**Соко́личъ**, -а, *m.* młody sokół. [lisko.

Соколи́ще, -а, *m. augm.* sokoło-

Соколи́й, -ья, -ье, *adj.* sokoli; соколи́й полёт, lot sokoli; *Bot.* соколи́й полёт, соколи́й перелёт, v. **Стародýбка** (krestówa); соко́лья трава, v. **Ястребúнка**; соко́лья соль, sól kamienna; у него́ соко́льи глаза, (on) ma oczy, jak sokoł. [sokolnica, falkoneta.

†**Соко́лка**, -и, *f.* półsokoła,

Соко́лня, -и, *f.* sokolarnia.

Соколо́къ, -лка, v. **Соколе́цъ.**

Соко́лъ, -á, *m.* 1. *H. n.* (*falco gentilis*), sokoł; соко́лъ хохлáтый, (*falco cristatus*), sokoł czubaty; соко́лъ балабáнъ, v. **Балабанъ**; бѣлый Исландскій соко́лъ, v. **Крéчетъ**; §. голъ, как соко́лъ, v. *sub*: **Го́лый** (§); воро́нѣ соколо́мъ не быть, v. *sub*: **Воро́на** (§); *it.* **мётилъ въ сокола́**, *etc.*, v. *sub*: **Мётить** (§).

Соко́льникъ, -а, *m.* 1. sokolnik; 2. *Bot.* v. **Ястребúнка.**

Соко́льница крестова́я, v. **Стародýбка** (крестóвая).

Сокольничій, -ья, -ье, *adj.* sokolniczy, od sokolników; **соко́льничій**, -аго, *s. m.* sokolnik; łowczy wilki.

Соко́льный, -ая, -ое, *adj.* sokoli; соко́льный дворъ, v. **Соко́лня**; соко́льная трава́, v. **Ястребúнка**; соко́льная трава́ ме́ньшая, v. **Конопля́** (Индѣйская); **соко́льная**, *s. f.*, v. **Соко́лня.**

Сократитель, -я, *m.* skróciciel.

Сократительно, *adv.* skrócenie.

Сократительный, -ая, -ое, *adj.* skrócony. [**Сокращáть, -ся.**

Сократить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сокращáть, v. Сократитель.**

Сокращáть, Сократить, *v. a.* skracać, skrócić; **-ся**, *α*) *v. r.* skracać się, skrócić się; *β*) *v. p.* być skracanym, skróconym.

Сокращéніе, -я, *n.* skrócenie; abrewiacya; krótki zbiór, treść; znak сокращéнія, znak skrócenia.

Сокращéнно, *adv.* krótko, skróconym sposobem, przez skrócenie.

Сокращéнность, -и, *f.* skrócenie, abrewiacya.

Сокращённый, -ая, -ое, *part. p.* skrócony; krótki; v. *verb.* **Сокращáть**; *it.* v. **Учéбникъ** (сокращённый), **Судопроизвóдство** (сокращённое).

Сокровéнно, *adv. Eccl. sl.* skrycie, tajemnie.

Сокровéнность, -и, *f.* skrytość, tajemność, sekret.

Сокровéнный, -ая, -ое, *adj.* skryty, tajemny; ukryty, zachowany; głęboki.

Сокрóвище, -а, *n.* (*propr. & **) skarb, ukryte drogie rzeczy, bogactwo.

Сокровиществовать, *v. a. Eccl. sl.* skarbić, skarby zbierać.

Сокровищехранúтель, -я, *m. Eccl. sl.* podskarbi.

Сокрóвищница, -ы, *f.* skarbiec. [skarbowy, od skarbu.

Сокрóвищный, -ая, -ое, *adj.*

Сокрýтина, -ы, *f.* miejsce skręcone, splątane (w niciach).

Сокрушáть, Сокрушúть, *v. a.* 1. kruszyć, pokruszyć, tłuc, potłuc, gruchotać, pogruchotać; 2. *uśmierzać, uśmierzyć, poskramiać, poskromić; 3. *zasmucać, zasmucić, martwić, zasmucić; бóто сокрушáетъ меня́, serce mi się od tego rozpuka; **-ся**, *α*) *v. r.* tłuc się, stłuc się, potłuc się, rozbić się; *zasmucać się, zasmucić się, martwić się, zmartwić się; *β*) *v. p.* być kruszonym, pokruszonym, skruszonym, tłuczonym, potłuczonym, stłuczonym, (po)gruchotanym, *etc.*

Сокруше́ніе, -я, *n.* 1. skruszenie, tłuczenie, pogruchotanie, rozbicie; 2. -(сéрдца), skruszenie (serca), strapienie, zmartwienie, frasunek, troska.

Сокрушённый, -ая, -ое, *part. p.* skruszony, stłuczony, zgruchotany; v. **Сокрушáть**; сокрушённое сéрдце, serce skruszone.

Сокрушíть, -ся, *v. perf.*, v. **Сокрушáть**, -ся.

Сокрушúха, -и, *f.*, v. **Пухови́нкъ** (безстебе́льный).

Сокрыва́ніе, **Сокрыва́ть**, **Сокры́ть**, *etc.*, v. **Скрыв...**

Соксу́нъ, v. **Широконо́съ**.

Сокъ, -а, *m.* sok; питáтельный сокъ, pokarmnik, chyl, (chil), miazga pokarmowa, mlécz.

†**Солга́тель**, -я, *m.* łgarz, kłamacz, kłamca.

Солга́ть, *v. n. perf.* zełgać, skłamać. [syn żołnierza.

Солда́тенокъ, -нка, *m.* młody żołnierz.

Солда́тикъ, -а, *m. dim.* młody żołnierz. [mocny żołnierz.

Солда́тина, -ы, *m. augm.* wielki,

Солда́тка, -и, *f.* żołnierka.

Солда́тскій, -ая, -ое, *adj.* żołnierski; po солдáтски, *adv.* po żołniersku.

Солда́тство, -а, *n.* żołnierstwo, żołnierski stan, żołdowanie.

Солда́тчина, -ы, *f. pop.* rekrutowanie, zaciąg do wojska.

Солда́тъ, -а, *m.* żołnierz.

Солева́рня, -и, *f.* solowarnia, solowarny gmach, solna huta.

Солева́ръ, -а, *m.* solowar, który sól warzy. [(2).

Солевозе́цъ, -зца, v. **Чумакъ**

Солевозный, -ая, -ое, *adj.* do wożenia soli służący.

Солевóзъ, **Солевозщикъ**, v. **Чумакъ** (2).

Солéніе, -я, *n.* solenie.

Солёнокúслый, -ая, -ое, *adj.* kwasosolny. [ność, *cfr.* solowatość.

Солёность, -и, *f.* nasól, solo-

Солёный, -ая, -ое, 1. *adj.* solny; селёная морскáя водá, solna woda morska; 2. *part. p.* solony; солёное мáсо, mięso solone.

Солепромы́шленникъ, -а, *m.* solnik, solą kupczący, prasol.

Солецúзмъ, -а, *m.* solecyzm, wykroczenie przeciwko prawidłom mowy.

Солúло, -а, *n. Eccl. sl.* misa, miska; *it.* solnica, solniczka.

Солúльщикъ, -а, *m.* nasalacz, który nasala, soli, osoliciel.

Солúтéръ, -а, *m.* 1. soliter, (brylant); 2. soliter, (robak); v. **Глистá** (тесьмочная).

Солúть, *v. a.* solić, nasalać; -ся, *v. p.* być solonym, nasalanym. [лончáкъ.

Солúще, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Со-**

Со́лка, -и, *f.* solenie, nasalanie, nasolenie. [solony.

Со́лкій, -ая, -ое, *adj.* bardzo

Со́лкость, -и, *f.* soloność.

†**Со́лнечникъ**, -а, *m.* 1. (†), v. **Зóнтикъ**; 2. *Bot.*, v. **Подсóлнечникъ** (1).

Со́лнечный, -ая, -ое, *adj.* słoneczny, słońcowy; со́лнечные часы́, zegar słoneczny; со́лнечный кáмень, v. **Жирасóль**; со́лнечный оборóтникъ, v **Геліотро́пъ** (*Bot.*); со́лнечный кóрень, v. **Зарази́ха**; со́лнечная росá, v. **Росянúкъ**. [**Поворóть** (солнца).

Солновороть, -а, *m. pop.*, v. **Со́лность**, v. **Солёность**.

Со́лнце, -а, *n.* słońce; восхóдъ со́лнца, wschód słońca; со́лнце прáвды, *Eccl. sl.* Chrystus; со́лнце свéтитъ, słońce świeci.

Солнцевóротъ, v. **Геліотро́пъ** (*Bot.*).

Со́лнцева невéста, **Со́лнцевъ оборóтъ**, v. **Геліотро́пъ** (*Bot.*).

Со́лнцева сестрá, **Со́лнцевъ цвéтъ**, v. **Цикóрникъ** (2).

Со́лнцестоя́ніе, -я, *n. Astron.* (*solstitium*), stanie słońca; nawrót słońca.

Со́лнцецéнтренный, *Astron.*, v. **Геліоцéнтрическій**. [lony.

Со́лный, -ая, -ое, *adj.* solny; so-

Со́лнышко, -а, *n.* 1. słonko; 2. *H. n.* v. **Коро́вка** (Бóжія).

Со́ло, *s. indecl. Mus.* solo; jednośpiew. [*etc.*, v. **Солев...**

Соловарéніе, **Соловáрный**, **Соловéй**, -вья, *m. H. n.* (*motacilla luscinia*), słowik; пѣніе соловья́, śpiewanie słowika; *it.* §. v. *sub*: **Бáсня**.

Соло́вка, -и, *f.* 1. samka słowika; 2. *Bot.* соло́вка мáхая, v. **Папоро́тникъ** (соло́дковый).

Соловушéкъ, -шка, *m.*, **Соловушко**, -а, *m. dim.* słowiczek.

Соло́вый, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach*:) bułany, masłowaty.

Соловьúный, -ая, -ое, *adj.* słowiczy, od słowika.

Соловѣ́ть, *v. n.* (*o koniach*:) stawać się bułanym, masłowatym.

Солодúльникъ, -а, *m.* kadź do robienia słodu. [**дúльникъ**.

Солодúльный чанъ, v. **Соло-**

Солоди́ть, *v. a.* 1. słodzić, osładzać, słodkim czynić; 2. słód robić.

Соло́дка, -и, *f.*, v. **Лакри́чникъ**; солóдка мáлая, чёрная, v. **Папоро́тникъ** (соло́дковый).

Солодковатый, -ая, -ое, *adj.* słodkowaty, słodkawy.

Соло́дковый, -ая, -ое, *adj. np.* соло́дковый кóрень, v. **Лакри́чникъ**; *it.* v. **Папоро́тникъ** (соло́дковый).

Солодóвенный завóдъ, *m.* fabryka słodu. [wnik, mielcarz.

Солодóвникъ, -а, *m.* słodo-

Солодóвня, -и, *f.* słodownia, mielcuch, miejsce robienia słodu.

Солодовщикъ, -а, *m.* słodownik, mielcarz.

Солодомóльная мéльница, *f.* młyn robienia słodu.

Соло́дъ, -а, *m.* słód.

Солодѣ́ть, *v. n.* dostać smaku przykrosłodkiego, drojkiego.

Соложéніе, -я, *n.* robienie słodu; słodzenie.

Соло́ма, -ы, *f.* słoma.

Соломáта, v. **Салама́та**.

Соломéнникъ, -а, *m.* siennik.

Соло́менный, -ая, -ое, *adj.* słomiany, ze słomy; соло́менная плáпка, kapelusz słomiany; соло́менный цвѣтъ, *a*) słomiasty kolor; *β*) *Bot.* v. **Сухоцвѣтъ**.

Соло́мина, -ы, *f.*, **Соло́минка**, -и, *f. dim.* słoma, słomka, zdiebło słomiane.

Соло́мистый, -ая, -ое, *adj.* słomiasty, pełen słomy.

Соло́мка, -и, *f. dim.* słomka; соло́мка лёняя, v. **Подмарéнникъ** (бѣлый).

Соломоглúняный, -ая, -ое, *adj.* z gliny ze słomą zmieszanéj.

Соломóнова печáть, *Bot.*, v. **Купéна**. [sieczki.

Соломорѣ́зка, -и, *f.* lada do

Соломорѣ́заный станóкъ, v. **Соломорѣ́зка**. [морѣ́зка.

Соломорѣ́зъ, -а, *m.*, v. **Соло-**

Соло́нчатый, -ая, -ое, *adj.* słonawy, nieco słony. [nieco słony.

Солонéнькій, -ая, -ое, *adj.*

Солонúна, -ы, *f.* mięso solone, pekiełfejsz.

Солонúнный, -ая, -ое, *adj.* pekiełfejszowy, od mięsa solonego.

Солонúца, -ы, *f.*, **Солонúчка**, -и, *f. dim.* solnica, solniczka.

Соло́нка, -и, *f.* solnica, *dim.* solniczka.

Со́лоно, *adv.* solono.

Солоноватый, -ая, -ое, *adj.* słonawy, nieco słony. [szka.

Соло́ночка, -и, *f. dim.* solni-

Со́лоный, -ая, -ое, *adj.* słony.

Солончакóвый, -ая, -ое, *adj.* od miejsca, gdzie sól na wierzch wychodzi.

Солончáкъ, -а, *m.* miejsce, gdzie sól na wierzch wychodzi.

Солончáтый, -ая, -ое, *adj.* obfity w miejsca sól mające. [nym.

Солонéть, *v. n.* stawać się słoSoль, -и, *f.* 1. sól; 2. *Bot.* бáбья соль, v. **Укропъ** (морскóй); 3. *dowcip. [ство.

†**Сольбá**, -ы, *f.*, v. **Посóльство**.

†**Сольбное**, -аго, *s. n.* utrzymanie posłom dawane.

Сольникъ, **Соляникъ**, -а, *m.* (*salicornia*), soliróg; сóльникъ цѣлéбный, обыкновéнный, v. **Я'зевенникъ**.

Соля́нка, -и, *f.* 1. potrawa zrobiona z kapusty kwaśnéj, ryb, mięsa, szynki, octem i pieprzem zaprawiona; 2. *Bot.* (*salsola*), solanka; sodnik. [кúслый.

Соляноки́слый, v. **Солёно-**

Соляно́й, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* solny; solony; соляная кислотá, (*acidum muriaticum*), kwas solny; соляно́е óзеро, jezioro solne; соляна́я варница, v. **Солева́рня**; соляна́я трава́, v. **Соля́нка** (2).

Сомкну́тіе, -я, *n.* zamknięcie, zmrużenie (oczu).

Сомкну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub* **Смыкáть**, -ся (I). [Снобро́дство.

Сомнамбули́змъ, v. **Лунати́змъ**,

Сомнамбули́стка, -и, *f.*, v. **Лунати́къ** (жéнщина-л.), **Снобро́дка**. [Снобро́дъ.

Сомнамбули́стъ, v. **Лунáтикъ**,

Сомни́тельность, -и, *f.* wątpliwość, niepewność.
Сомни́тельный, -ая, -ое, *adj.* wątpliwy, niepewny; krytyczny.
Сомни́тельство, v. **Сомнѣ́ніе.**
Сомно́житель, v. **Коэфиціе́нтъ.**
Сомнѣ́ваться, *v. r.* въ чёмъ, wątpić, niepewnym być.
Сомнѣ́ніе, -я, *n.* wątpienie, wątpliwość, niepewność; безъ сомнѣ́нія, bez wątpienia.
Сомо́вина, -ы, *f.* sumowina, mięso sumowe. [wy.
Сомо́вій, -ья, -ье, *adj.* sumo-
Сомра́къ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Сумра́къ.** [czennik.
Сомученникъ, -а, *m.* spółmę-
Сомъ, -а, *m. H. n.* (*silurus*), sum, (ryba). [**Сонаслѣ́довати.**
Сонаслѣ́дити, *v. perf.*, v. *sub*: **Сонаслѣ́дникъ**, -а, *m.* spółdziedzic. [dziedziczka.
Сонаслѣ́дница, -ы, *f.* spół-
Сонаслѣ́довати, **Сонаслѣ́дити**, *v. n. Eccl. sl.* (въ чёмъ), spółdziedziczyć. [dziedziczenie.
Сонаслѣ́дованіе, -я, *n.* spół-
Соната, -ы, *f. Mus.* sonata, rodzaj muzyki.
Сонѣ́тъ, -а, *m. Poes.* sonet.
Сонце, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Сонъ, Сновидѣ́ніе.** [śpioch, ospalec.
Сонливе́цъ, -вца, *m.* senliwiec,
Сонли́вость, -и, *f.* senliwość, ospałość, ospalstwo.
Сонли́вый, -ая, -ое, *adj.* senliwy, ospały, śpiący. [**Сонови́ще.**
Сонми́ца, -ы, *f., Eccl. sl.*, v.
Сонми́ще, -а, *n. Eccl. sl.* 1. zgromadzenie, zebranie, zbór, schadzka; 2. miejsce zgromadzeń, obrad; 3. bóżnica, świątynia.
Сонникъ, -а, *m.* zgromadzenie, zebranie, zbór, schadzka; сонмъ а́нгеловъ, chór aniołów.
Со́нникъ, -а, *m.* sennik, książka sny wykładająca.
Соннобро́дка, -и, *f.* ponocnica, lunatyczka; v. **Луна́тикъ-же́нщина.**
Соннобро́дъ, -а, *m.* sennowłok, ponocnik, miesięcznik, księżycznik, lunatyk; v. **Луна́тикъ.**
Со́нный, -ая, -ое, *adj.* 1. senny, senliwy, śpiący; 2. *ospały; 3. (*o rybach*:) martwy, nieżywy; со́нное вида́ніе, sen, marzenie senne; со́нная гре́за, marzenie we śnie; со́нное зе́лие, opium; sok makowy; makowiec; со́нныя капли, krople z opium sporządzone, opiata; со́нная болѣ́знь, v. **Спя́чка;** 4. *Bot.* со́нное зе́лие, v. **Мандраго́ръ;** со́нная о́дурь, v. **Белладо́нна.**
Сономе́тръ, v. **Звукомѣ́ръ.**
Сонъ, *gen.* сна, *m.* sen, spanie; sen, to co się śpi; ви́дѣть во снѣ, widzieć we śnie; моли́тва на сонъ гряду́щій, modlitwa przed spaniem; непробу́дный сонъ, sen zapomniały; spanie twarde; śmierć; спать ве́чнымъ, непробу́днымъ сномъ, spoczywać w grobie; усну́ть непробу́днымъ сномъ, umrzeć; §. гро́звенъ сонъ, да ми́лостивъ Богъ, gdy trwoga, to do Boga. [(пространная).
Сонъ-трава́, v. **Вѣ́тренница**
Соня, -и, 1. *s. c.* śpioch (*s. m.*), śpioszka (*s. f.*); 2. *s. f. H. n.* (*myoxis glis*), popielica; nocnik Pruski.
Сообита́ніе, -я, *n.* spółmieszkanie.
Сообита́тель, -я, **Сообита́тельникъ**, -а, *m.* spółmieszkaniec.
Сообита́тельница, -ы, *f.* spółmieszkanka.
Сообита́ть, *v. n.* spółmieszkać.
Сообража́ть, Сообрази́ть, *v. a.* stósować, prostować, kierować; rozważać, rozważyć, roztrząsać, roztrząsnąć, porównywać, porównać; **-ся**, *v. r.* (съ кѣ́мъ), stósować się (do kogo, do czego); сообража́ться съ обстоя́тельствами, stósować się do (= według, podług) okoliczności, iść za odmianą szczęścia, według okoliczności; być nietrwałym, obojętnym, odmienić się podług okoliczności.
Соображе́ніе, -я, *n.* stósowanie; roztrząsanie, rozważanie, porównywanie.
Сообрази́тельность, -и, *f.* władza pojmowania.
Сообрази́тельный, -ая, -ое, *adj.* stósowny, stósujący się, porównalny; mający władzę pojmowania. [*sub*: **Сообража́ть, -ся.**
Сообрази́ть, -ся, *v. perf.*, v. **Сообра́зно**, *adv.* stósownie, zgodnie, według, podług.
Сообра́зность, -и, *f.* stósowność, odpowiedność.
Сообра́зный, -ая, -ое, *adj.* stósowny, zgodny, odpowiedny.
Сообразова́ть, -ся, v. **Сообража́ть, -ся.** [razem.
Сообща́, *adv.* spólnie, pospołu,
Сообща́ть, Сообщи́ть, *v. a.* łączyć, złączyć, jednoczyć, zjednoczyć; udzielać, udzielić, komunikować, zakomunikować; **-ся**, *a*) *v. r.* łączyć się, złączyć się, mieć związek z kim, przestawać z kim, mieć z kim stosunek; *β*) *v. p.* być udzielanym, udzielonym, (za)komunikowanym.
Сообще́ніе, -я, *n.* społeczność; złączenie, kommunikacya; komunikowanie, udzielenie; obcowanie, przestawanie (z kim), stosunek; имѣ́ть сообще́ніе съ кѣ́мъ-либо, mieć stosunki z kim.
Сообще́ство, -а, *n.* społeczność, towarzystwo; принять кого-либо въ сообще́ство, przyjąć kogo do towarzystwa (swojego).
Сообщи́тельность, -и, *f.* udzielność.
Сообщи́тельный, -ая, -ое, *adj.* udzielny, udzielający; kommunikacyjny; сообщи́тельные сосу́ды, *Anat.* naczynia kommunikacyjne.
Сообщи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сообща́ть, -ся.**
Сообщникъ, -а, *m.* spółuczestnik, spólnik. [ca, spólniczka.
Сообщница, -ы, *f.* spółuczestni-
Сообщничество, -а, *n.* spólnictwo, uczestnictwo.
Сообщничный, -ая, -ое, *adj.* zwyczajny, w używaniu będący.
Сооруди́тель, -я, *m.* ten który co wybudował, wystawił; założyciel. [życielka.
Сооруди́тельница, -ы, *f.* założ-
Сооружа́ть, Соорудить, *v. perf.*, v. *sub*: **Сооружа́ть, -ся.**
Сооружа́ть, Соорудить, *v. a.* budować, zbudować, wybudować, wystawiać, wystawić, postawić; dźwigać, dźwignąć; **-ся**, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, wybudowanym, wystawianym, wystawionym.
Соотвѣ́тственно, *adv.* (чемý) odpowiednio, stósownie, analogicznie, zgodnie.
Соотвѣ́тственность, -и, *f.* odpowiedność, stósowność, analogia.
Соотвѣ́тственный, -ая, -ое, *adj.* odpowiadający, odpowiedny, stósowny, analogiczny, zgodny.
Соотвѣ́тствіе, -я, *n.*, v. **Соотвѣ́тственность.**
Соотвѣ́тствованіе, -я, *n.* odpowiadanie (czemu), stósowanie się (do czego), zgodność.
Соотвѣ́тствовать, *v. n.* odpowiadać (czemu), stósować się (do czego); не соотвѣ́тствовать, nie odpowiadać (czemu).
Соотѣ́чественникъ, -а, *m.* spółziomek, spółziemianin, rodak.
Соотѣ́чественница, -ы, *f.* rodaczka, spółziomka.
Соотѣ́чественный, -ая, -ое, *adj.* krajowy, rodacki, spółziomczy. [ziomczy, rodacki.
Сопа́тчичій, -ья, -ье, *adj.* spół-
Сопа́тчичъ, -а, *m.* spółziomek, rodak.
Сопе́лка, Сопе́ль, -и, *f.* 1. fleik, flet, piszczałka, fujarka, multanka; 2. *Anat.* piszczel, piszczałka nożna, goleniowa, rura goleniowa.
Сопе́рникъ, -а, *m.* przeciwnik, spółzalotnik, rywal; *il.* v. **Соискатель.**
Сопе́рница, -ы, *f.* przeciwnica, spółzalotnica, rywalka.
Сопе́рничать, *v. n.* być przeciwnikiem, spółzalotnikiem, rywalem, rywalizować, ubiegać się z kim o co.
Сопе́рничество, -а, *n.* przeciwieństwo, rywalstwo, spółubieganie się; *il.* v. **Соискательство.** [**пе́рничать.**
Сопе́рничествовать, v. **Со-**
†Сопе́цъ, -пца, *m.* 1. *Eccl. sl.* piszczek, co na piszczałce gra; 2. rudel, stér.
Сопи́ршествованіе, -я, *n.* bankietowanie (z kim).
Сопи́ршествовать, *v. n.* bankietować (z kim), znajdować się na uczcie (z kim).

Сóпка, –и, *f.* góra ognista, ogniomiotna, wulkan.

Сопленéнникъ, –а, *m.* spółplemiennik. [miennica.

Сопленéнница, –ы, *f.* spółple-

Сопленéнническій, –ая, –ое, **Сопленéнничій**, –ья, –ье, *adj.* spółplemienniczy.

Сопленéнность, –и, *f.* spółplemienność. [spółplemienny.

Сопленéнный, –ая, –ое, *adj.*

Сопластáть, *v. n.* razem z drugimi oklask dawać, dać. [–ся.

Сопластú, –ся, v. Сплесть, **Сопле́тніе**, –я, *n.* 1. splatanie; v. Сплета́ніе; 2. zmyślanie, zmyślenie, skłamanie.

Сопле́татель, –я, *m. fig.* oszczerca; сопле́татель лжей, ten który zmyśla, kłamca, łgarz.

Сопле́тать, –ся, **Сопле́тенье**, v. Сплет...

Сóпли, –éй, *f. pl.* sople, smarki; baba w nosie. [smarkaty.

Сóпливецъ, –вца, *m.* smarkacz, **Сóпливица**, –ы, *f.* smarkaczka, smarkata. [smarkać.

Сóпливить, *v. a.* (за–, по–)

Сóпливость, –и, *f.* sopliwość.

Сóпливый, –ая, –ое, *adj.* sopliwy, smarkaty.

Сóпливѣть, *v. n.* stać się sopliwym, smarkatym, zasmarkać się.

Сóпло, –а, *n.* dysza, rura żelazna (wprawiona w miechu kowalskim). [пéль.

Сопль, –я, *m. Eccl. sl.*, v. Со-

Сóплюха, **Сóплюшка**, –и, *f. dim.* smarkaczka, smarkata.

Сóпля, –и́, *f.*, v. Сóпли.

Сóплякъ, –á, *m.* smarkacz, smarkaty.

Сопнýть, 1. *v. n. semelf.* sapnąć, chrapnąć, zachrapieć; 2. *v. a. perf.*, v. *sub*: Спина́ть.

Сподчинéніе, –я, *n.* przydanie, przydzielenie do pomocy.

Сподчинúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сподчиня́ть, –ся.

Сподчиня́ть, **Сподчинять**, *v. a.* przydawać, przydać, przydzielać, przydzielić do pomocy.

Сопорýка, –и, *s.c.* spółrękojmia.

Сопостáтный, **Сопостáть**, v. Суп.... [ка.

Сóпочка, –и, *f. dim.*, *cfr.* Сóп-

Сопрáвленіе, –я, *n.* spółpanowanie. [nujący.

Соправúтель, –я, *m.* spółpa-

Соправúтельство, –а, *n.* spółpanowanie.

Сопредéлие, –я, *n.*, **Сопредéльность**, –и, *f.* pogranicze, graniczność, ościenność.

Сопредéльный, –ая, –ое, *adj.* pograniczny, ościenny. [przysiężny.

Соприсяжникъ, –а, *m.* spół-

Сопричастúтися, *v. r. perf.*, *Eccl. sl.* – weró, być spółuczestnikiem, mieć udział w czém.

Сопричáстіе, –я, *n.* spółuczestnictwo.

Сопричáстникъ, –а, *m.* spółuczestnik; *it.* v. Соучáстникъ.

Сопричáстность, –и, *f.* spółuczestnictwo, udział (w czém).

Сопричáстный, –ая, –ое, *adj.* – чемý, spółuczestniczy, mający udział. [чúслить, –ся.

Сопричéсть, –ся, v. Сопри-

Сопричúсленіе, –я, *n.* przyrachowanie, zaliczenie.

Сопричúслить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сопричúслять, –ся.

Сопричúслять, **Сопричúслить**, *v. a.* przyrachowywać, przyrachować, zaliczać, zaliczyć, przyłączać, przyłączyć; –ся, *a*) *v. r.* przyrachowywać się, przyrachować się, przy–, za-liczać się, przy–, za-liczyć się.

Сопричúтать, –ся, v. Сопричúслять, –ся. [nie, zaliczenie.

Сопричтéніе, –я, *n.* przyliczе-

Сопроводúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сопровождáть, –ся.

Сопровождáтель, –я, *m.* odprowadzający, towarzysz, kompan.

Сопровождáтельница, –ы, *f.* odprowadzająca, towarzyszka.

Сопровождáть, **Сопроводúть**, *v. a.* przeprowadzać, przeprowadzić kogo, towarzyszyć komu, exportować kogo; –ся, *v. p.* być odprowadzanym, odprowadzonym, exportowanym; v. Конвоева́ться.

Сопровождéніе, –я, *n.* odprowadzenie; orszak, świta; *it.* v. Конвоева́ніе & Конво́й.

Сопротивúтельный, –ая, –ое, *adj.* opierający się komu, przeciwny. [ля́ться.

Сопротúвиться, v. Сопротив-

Сопротивлéніе, –я, *n.* opieranie się, oporność, opór; *Mechan.*, v. Отпóръ; okazywati sopotivléнie, v. Сопротивля́ться.

Сопротивля́ться, *v. r.* opierać się, sprzeciwiać się (komu, czemu).

Сопротúвникъ, –а, *m.* przeciwnik. [wnica.

†**Сопротúвница**, –ы, *f.* przeci-

Сопротиволежáщій, v. Противоположный.

Сопротúвъ, v. Насупротúвъ.

Сопрýгъ, **Сопрýга**, *Eccl. sl.*, v. Супрýгъ, Супрýга.

Сопрýжество, *Eccl. sl.*, v. Супрýжество.

Сопрýжникъ, **Сопрýжница**, *Eccl. sl.*, v. Супрýгъ, Супрýга.

Сопрѣ́ваніе, –я, *n.* przanie.

Сопрѣ́вать, **Сопрѣть**, *v. n.* przać, zeprzać, zepsuć się przez zbyteczne ciepło.

Сопрѣ́лый, –ая, –ое, *adj.* zeprzały, odleżały, zepsuty przez zbyteczne ciepło.

Сопрѣ́ніе, *cfr.* Сопрѣ́ваніе.

Сопрѣть, *v. perf.*, v. *sub*: Сопрѣ́вать.

Сопряга́ніе, –я, *n.* łączenie.

Сопряга́тельный, –ая, –ое, *adj.* łączący, spajający.

Сопряга́ти, **Сопрящи**, *v. a. Eccl. sl.* łączyć, połączyć, spajać, spoić, skojarzyć.

Сопряжéніе, –я, *n.* sprzężenie, połączenie, skojarzenie.

Сопрящій, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сопряга́ть, –ся.

Сопýнъ, –а, *m.* chrap, chrapala, ten co chrapa. [chrapaczka.

Сопýнья, –и, *f.* chrapałka, **Сопýнникъ**, –а, *m.* towarzysz, towarzyszący komu w drodze.

Сопýтница, –ы, *f.* towarzyszka, towarzysząca komu w drodze.

Сопýтствованіе, –я, *n.* towarzyszenie komu w drodze, podróżowanie z kim.

Сопýтствовать, *v. n.* комý, towarzyszyć komu w drodze, podróżować z kim. [хивать.

Сопхнýть, *v. perf.*, v. *sub*: Спи-

Сопýха, *Eccl. sl.*, v. Сáжа.

Сопѣ́лка, **Сопѣ́ль**, v. Сопе́лка.

Сопѣ́ть, *v. n.* chrapać.

Сорáдованіе, –я, *n.* spółradowanie się, spólna radość.

Сорáдоваться, *v. r.* (чемý), spółradować się, spółcieszyć się.

Соразмéривать, –ся, v. Сораземéрять, –ся.

Сораземéрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сораземéрять, –ся.

Сораземéрно, *adv.* (чемý), w miarę, równo; stósownie.

Сораземéрность, –и, *f.* równość, równa miara, pomierność, symetrya, stósowność, stosunek.

Сораземéрный, –ая, –ое, *adj.* równy, równéj miary, pomierny, symetryczny, stósowny.

Сораземéрять, **Сораземéрить**, *v. a.* miarkować, stósować, zastósować; сораземéрять расхóды съ дохóдами, miarkować wydatki z dochodami.

Сорáтникъ, –а, *m.* spółtoważysz, spółbojownik, spółwojennik, towarzysz broni.

Сорáтованіе, –я, *n.* spółwalczenie, spółwojowanie, spółwalka.

Сорáтовать, *v. n.* spółwalczyć, spółwojować.

Сорванéцъ, –нцá, *m.* urwaniec, urwiś, szubienicznik, swawolnik.

Сорвáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: Срывáть, –ся.

Сорви-голова, v. Сорванéцъ.

Сордéлый, –ая, –ое, *adj.* (*o wrzodach*:) dojrzały. [dojrzenie.

Сордéніе, –я, *n.* (*o wrzodach*:)

Сордéть, *v. n.* (*o wrzodach*:) dojrzeć, stać się dojrzałym.

Соревновáніе, –я, *n.* spółubieganie się, spółzawodnictwo.

Соревновáтель, –я, *m.* spółubiegacz, spółzawódzca, spółzawodnik.

Соревновáтельница, –ы, *f.* spółubiegaczka, spółzawodnica.

Соревновáть, *v. n.* (комý), spółubiegać się (z kim o co).

Сорéніе, –я, *n.* zaśmiecanie.

Сорúнка, **Сорúночка**, –и, *f. dim.* pyłek, pyłeczek.

Сорúть, *v. n.* 1. śmiecić, zaśmiecać; * – дéньги, rozrzucać pieniądze, marnować pieniądze.

Со́рма, –ы, *f.* mielizna, miejsce w rzéce, gdzie ryby można brać ośćiami. [śmiecony, zabrudzony.
Со́рный, –ая, –ое, *adj.* za-
Соровóй, (–óй), –áя, –óе, *adj.* tyczący się śmieci, gnoju; соровáя пти́цы, *H. n.* (*stercoraria*), śmieciuchy, gnojnice, (ptaki); соровóй курга́нчикъ, rodzaj muszli.
Сорога́, v. **Барвена́**. [rodak.
Сороди́чъ, –а, *m.* spółziomek,
Сорóка, –и, *f.* 1. *H. n.* (*corvus pica*), sroka, (ptak); морска́я сорóка, v. **Крино́къ**; Татáрская сорóка, v. **Сорокопу́тъ**; 2. strój na głowę u włościanek.
Сорокадне́вный, –ая, –ое, *adj.* czterdziestodniowy. [stolecie.
Сорокалѣ́тіе, –я, *n.* czterdzie-
Сорокалѣ́тній, –яя, –ее, *adj.* czterdziestoletni.
Сороковúны, –ъ, *m. pl.*, v. **Сорокоу́стъ, Сорочúны**.
Сороковóй, (–óй), –áя, –óе, *adj.* czterdziesty.
Сороконóжка, –и, *f. H. n.* (*julus scolopendra*), stonóg, (owad).
Сорокопу́жка, –и, *f.*, **Сорокопу́тъ**, –а, *m. H. n.* (*lanius*), szaropstrokaty dzięcioł; serkosz, serkoszek; сорокопу́тъ ры́жій, v. **Жула́нъ**. [коу́стъ.
Сорокоу́стіе, –я, *n.*, v. **Соро-**
Сорокоу́стный, –ая, –ое, *adj.* do czterdziestodniowego nabożeństwa należący.
Сорокоу́стъ, –а, *m.*, **Сорокоу́стье**, –я, *n.* czterdziestodniowe nabożeństwo za umarłego.
Сóрокъ, –á, *num.* czterdzieści; dwa сорóка, ośmdziesiąt.
Сороми́ть, *pop.*, v. **Срами́ть**.
Сороми́скій, *pop.*, v. **Срáмный**.
Сороми́на, –ы, *f. pop.* sprośność.
Сорóмъ, *pop.*, v. **Срамъ, Стыдъ**.
Сорочúны, –ъ, *f. pl.* nabożeństwo odprawiane w czterdziesty dzień po zgonie czyim.
Сороч'ій, –ья, –ье, *adj.* sroczy; сорóчьи я́годы, v. **Послѣ́нъ** (сладкорóрькій); *it.* v. **Щавéль** (сорóчій).
Сорóчка, –и, *f.* 1. koszula, koszulka; 2. chorągiewka na statkach wodnych; 3. *Anat.* (*amnion*), czepek; *fig.* онъ въ сорóчкѣ родúлся, on w czepku się urodził.
Сортировáльный, –ая, –ое, *adj.* do wybierania, do brakowania służący.
Сортирова́ніе, –я, *n.* wybieranie, brakowanie, gatunkowanie, dobór.
Сортирова́ть, *v. a.* wybierać, brakować, gatunkować, dobierać; –ся, *v. p.* być wybieranym, dobieranym, gatunkowanym.
Сортиро́вка, –и, *f.* wybieranie, dobieranie, gatunkowanie.
Сортиро́вщикъ, –а, *m.* wybierający, dobierający.
Сортовóй, (–óй), –áя, –óе, *adj.* gatunkowy; сортовóе желѣ́зо, żelazo w sztabach.
Сортýтить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сортýчивать**, –ся. [ртýчка (2).
Сортýтокъ, –тка, *m.*, v. **Со-**
Сортýченіе, Сортýчиваніе, –я, *n.* amalgowanie; zertęcienie; oczyszczenie, wydzielenie (złota i srebra) za pomocą [merkuryuszu =] żywego srebra.
Сортýчивать, Сортýтить, *v. a.* amalgamować; (ze)rtęcić; łączyć metale z żywém srebrem; za pomocą żywego srebra oczyszczać, oczyścić (złoto, srebro); **–ся**, *v. p.* być amalgowanym, *etc.*
Сортýчка, –и, *f.* 1. v. **Сортýченіе**; 2. (= амальгама), amalgama; połączka jakiegoś kruszcu z rtęcią; rtęcizna; połączenie jednego *lub* kilku metalów z żywém srebrem.
Сортъ, –а, *m.* gatunek.
Сорубéжный, –ая, –ое, *adj.* pograniczny, ościenny.
Сорýженіе, v. **Сооружéніе**.
Соръ, –а, *m.* śmieci; *fig.* вынóсить соръ изъ избы́, plotki robić za domem.
†**Сорьѣ**, –я, *n.*, v. **Соръ**.
Сосáніе, –я, *n.* ssanie.
Сосáть, *v. a.* ssać; **–ся**, *v. p.* być ssanym.
Сосвáтаніе, –я, *n.* zeswatanie.
Сосвáтать, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сосвáтывать**, **–ся**.
Сосвáтываніе, –я, *n.* swatanie, zeswatywanie.
Сосвáтывать, Сосвáтать, *v. a.* swatać, zeswatywać, zeswatać, wyswatać; v. **Высвáтывать**.
Сосвидѣ́тель, –я, *m.* spółświadek. [bieta spółświadek.
Сосвидѣ́тельница, –ы, *f.* ko-
†**Сосѣ́льникъ**, –а, *m.* sąsiad.
Сосéнка, –и, *f.* 1. *dim.* sosnka, mała sosna; 2. *Bot.*, v. **Спáржа & Мухоморъ**. [Сосóкъ.
Сосéцъ, –сца, *m. Eccl. sl.*, v.
Сосúска, –и, *f.* kiełbaska; копчéная сосúска, kiełbasa wędzona. [ska.
Сосúсочка, –и, *f. dim.* kiełba-
Сóска, –и, *f.* sysulka, smoczek.
Соскáбливаніе, –я, *n.* zeskrobywanie, heblowanie.
Соскáбливать, Соскоблúть, *v. a.* zeskrobywać, zeskrobać, strugać, zestrugać, heblować, zheblować; –ся, *v. p.* być zeskrobywanym, zeskrobanym, struganym, zestruganym, heblowanym, zheblowanym. [wanie.
Соскáкиваніе, –я, *n.* zeskaki-
Соскáкивать, Соскочúть, Соскокнýть, *v. n.* 1. zeskakiwać, zeskoczyć, zlecieć (*np.* obręcz z beczki, i t. p.); 2. zeskakiwać, zeskoczyć (*np.* z drabiny). [zgiwanie.
Соскáльзываніе, –я, *n.* ześli-
Соскáльзывать, Соскользнýть, *v. n.* ześlizgiwać, ześliznąć.
Соскобле́ніе, –я, *n.* zeskrobanie, zestruganie, zheblowanie.
Соскоблúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Соскáблинать**, **–ся**.
Сосковáтый, –ая, –ое, *adj.* cyckowaty.
Сосковúй, –ая, –ое, *adj.* cyckowy. [Соскáкивать.
Соскокнýть, *v. perf.*, v. *sub*:
Соскользнýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Соскáльзывать**. [Соскáкивать.
Соскочúть, *v. perf.*, v. *sub*:
Соскребáніе, –я, *n.* 1. zeskrobywanie; 2. zgrzebywanie.
Соскребáть, Соскрéсть, *v. a.* 1. zeskrobywać, zeskrobać; 2. zgrzebywać, zgrzebać.
Соскребéніе, –я, *n.* 1. zeskrobanie; 2. zgrzebanie.
Соскрéсть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Соскребáть**, **–ся**.
Соскýчиваться, Соскýчиться, *v. r.* nudzić się, znudzić się.
Сослагáтельное наклоне́ніе, *n. Gramm.* (*modus conjunctivus*), tryb łączący.
Сосла́ніе, –я, *n.* wygnanie.
Сосла́ть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссылáть**, **–ся**. [wa, rozmawianie.
Словосо́четаніе, –я, *n. Eccl. sl.* rozmo-
Сосло́віе, –я, *n.* stan, społeczeństwo, towarzystwo, zgromadzenie; сосло́віе дворя́нства, noblesa, szlachectwo.
Сосло́вный, –ая, –ое, *adj.* 1. do stanu, do społeczeństwa, do towarzystwa należący; 2. synonimiczny.
Сословъ, v. **Синони́мъ**.
Сослужáщій, –аго, *s. m.*, v. **Сослужúвецъ**.
Сослужéбникъ, Сослужéбница, *Eccl. sl.*, v. **Сослужúтель, Сослужúтельница**.
Сослужúвецъ, –вца, *m.* towarzysz w służbie, kolega.
Сослужúтель, –я, *m.*, **Сослужúтельница**, –ы, *f.* spółsługa, spółsłużyciel (*s. m.*), spółsługa, spółsłużycielka (*s. f.*).
Сослужúти, *v. n. Eccl. sl.* spólnie z kim służyć.
Сослужúть, *v. a. perf.* komý-
Сослýживецъ, –вца, *m.* spółsługa, spółsłużyciel (*s. m.*), spółsługa, spółsłużycielka (*s. f.*).
Сослýжити, *v. n. Eccl. sl.* spólnie z kim służyć.
Сослужúть, *v. a. perf.* komý-
Сóсна, –ы & **Сосна́**, –ы́, *f. Bot.* (*pinus sylvestris*), sosna, (drzewo).
Сóснина, –ы, *f.* sośnina, drzewo sosnowe. [gruba sosna.
Сóснинa, –и, *f. augm.* wielka,
Сóсновка, –и, *f. H. n.* (*coccothraustes*), grubodziób.
Сóсновый, –ая, –ое, *adj.* sosnowy; сóсновая доскá, deska sosnowa. [się, przespać się nieco.
Сóснуть, *v. n. perf.* zdrzymać
Сóснѣдникъ, –а, *m. Eccl. sl.* spółstołownik; v. bursak (2).
Сóсняк, –а, *m.* sośnina, drzewo sosnowe, las sosnowy.
Сóсняч'екъ, –чка, *m. dim.* & mélkiй сóснячекъ, gaik sosnowy.
Сосóкъ, –ска, *m.* cycek; brodawka piersiowa. [czek.
Сосóчекъ, –чка, *m. dim.* cyce-
Сóсочка, –и, *f. dim.* sysulka.
Сосредото́ченіе, –я, *n.* skoncentrowanie, sprowadzenie do jednego punktu, skupienie w jedno.

Сосредото́чиваніе, -я, *n.* koncentrowanie, centralizowanie, sprowadzanie do jednego punktu, skupianie w jedno.

Сосредото́чивать, Сосредото́чить, *v. a.* koncentrować, skoncentrować, centralizować, sprowadzać, sprowadzić do jednego punktu, skupiać, skupić w jedno; **-ся**, *v. p.* być (s)koncentrowanym, *etc.*

Составитель, -я, *m.* twórca (pisma, księgi), pisarz, autor.

Составительница, -ы, *f.* autorka.

Составить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Составлять, -ся** & **Составливать, -ся.**

Составле́ніе, -я, *n.* składanie, złożenie, zrobienie; zaprawianie, zaprawienie, robienie (lekarstwa); układanie, ułożenie, pisanie (księgi, dzieła). [**ставле́ніе.**

Составливаніе, -я, *n.*, v. **Составля́ть, Составить**, *v. a.* składać, złożyć, układać, ułożyć, stanowić, tworzyć, czynić, robić, zrobić; zaprawiać, zaprawić, robić (lekarstwo); układać, ułożyć, pisać, napisać (księgę, dzieło); **богатство не составля́етъ благополу́чія**, bogactwo nie stanowi szczęścia; **-ся**, *v. p.* być składanym, złożonym, układanym, ułożonym; składać się, tworzyć się, *etc.*

Составно́й, (-но́й), -ая, -óе, *adj.* składany, składny, składalny, złożony, spojony; *podłożony, podsunięty, fałszywy; **составно́й** столъ, stół składany; **составна́я** духовная, testament sfałszowany.

Состáвъ, -а, *m.* 1. budowa (ciała), staw w ciele; 2. skład (jakiéj rzeczy); 3. zaprawa, mieszanina, kompozycya; лекáрственный **состáвъ**, mixtura; *it.* v. **Сустáвъ.** [**Стáрить, -ся.**

Состáрить, -ся, *v. a. perf.*, v. **Состарѣ́ваться, Состарѣ́ться**, *v. r.* starzeć się, zestarzeć się, dościgać, doścignąć późnéj starości. [wanie, zestębnowanie.

Состеганіе, -я, *n.* występnowanie.

Состега́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Состёгивать, -ся (I).**

I. Состёгивать, Состега́ть, *v. a.* stębnować, występnować, zestębnować; **-ся**, *v. p.* być stębnowanym, wy-, ze-stębnowanym.

II. Состёгивать, Состегну́ть, *v. a.* zapinać, zapiąć, zabaczać, zahaczyć; **-ся**, *v. p.* być zapinanym, zapiętym.

Состегну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Состёгивать, -ся (II).** [гáніе.

Состёжка, -и, *f.*, *cfr.* **Состе-**

Состо́льникъ, -а, *m. Eccl. sl.* spółstołownik; *cfr.* bursak.

Состоя́ніе, -я, *n.* 1. stan; położenie; находи́ться въ хорошемъ состоя́ніи, mieć piękny majątek, być w dobrém położeniu, w dobrym stanie; 2. stan, sposobność, możność; быть въ состоя́ніи, być w stanie, być przy możności; я не бы́лъ въ состоя́ніи, nie byłem w stanie; nie mogłem tego uczynić; 3. majątek; онъ человѣ́къ съ состоя́ніемъ, on człowiek majętny.

Состоя́ньице, -а, *n. dim.* mały majątek. [тность.

Состоя́тельность, -и, *f.* dostа-

Состоя́тельный, -ая, -ое, *adj.* w stanie będący (zapłacić).

Состоя́ть, *v. n.* 1. (въ чёмъ), znajdować się, być; 2. состоя́ть изъ чего́, въ чёмъ, składać się z czego, być złożonym z czego; zakładać się; zasadzać się na czém, zależeć na czém; состоя́ть на слу́жбѣ, być w służbie, służyć; **-ся**, *v. c.* *a*) *Eccl. sl.* (существовать, имѣть бытіе), istnieć, mieć bytność; *β*) być ogłoszonym, wydanym, wyjść; указъ сей состоя́лся въ прóшломъ гóдѣ, ukaz ten wyszedł w przeszłym roku; *γ*) spełnić się. [nie, heblowanie.

Состра́ганіе, -я, *n.* strugа-

Состра́гивать, Сострога́ть, *v. a.* strugać, zestrugać, heblować, zheblować; **-ся**, *v. p.* być strugaanym, zestruganym, heblowanym, zheblowanym. [męczennik.

Сострадáлецъ, -льца, *m.* spół-

Сострадáлица, Сострадáльница, -ы, *f.* spółmęczennica, spólmęczenniczka.

Сострада́ніе, -я, *n.* spółcierpienie, ubolewanie.

Сострадательность, -и, *f.* ubolewanie. [*adj.* ubolewający.

Сострада́тельный, -ая, -ое, **Сострада́тельствовать**, *Eccl. sl.*, v. **Сострада́ть.** [ubolewać.

Сострада́ть, *v. n.* spółcierpieć, **Состра́сте**, -я, *n.* spółczucie, politowanie, sympatya.

Состриганіе, -я, *n.* strzyganie, zestrzyganie, obcinanie.

Состри́гать, Состри́чь, *v. a.* strzygać, zestrzygać, zestrzydz, strzygąc zdjąć, obciąć; **-ся**, *v. p.* być strzyganym, zestrzyganym, zestrzyżonym. [żenie, obcięcie.

Состриже́ніе, -я, *n.* zestrzy-

Состри́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Состри́гать, -ся.** [zheblowanie.

Состроганіе, -я, *n.* zestruganie,

Сострога́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Состра́гивать, -ся.**

Состроганіе, -я, *n.* zestrugiwanie, heblowanie.

Состро́гивать, -ся, v. **Состра́гивать, -ся.**

Состроéніе, -я, *n.* zbudowanie, wybudowanie, wystawienie.

Состро́ить, **Состро́ить**, *v. a.* budować, zbudować, wybudować, wystawiać, wystawić; **-ся**, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, wybudowanym, stawianym, wystawionym. [nie.

Сострyже́ніе, -я, *n.* zestruga-

Сострyживать, -ся, v. **Состра́гивать, -ся.** [гать, -ся.

Сострyжить, -ся, v. **Состро-**

Сострyжка, -и, *f.* zestrugiwanie, zestruganie. [nie.

Сострянáніе, -я, *n.* ugotowa-

Сострянáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Состря́пывать, -ся.** [нaніе.

Состря́пываніе, *cfr.* **Состря́-**

Состря́пывать, Состря́пать, *v. a.* gotować, ugotować, zgotować jedzenie; **-ся**, *v. p.* być (z)gotowanym.

Сотвя́зáніе, -я, *n.* sprzeczanie się, sprzeczka, spór, (*pl.* spory).

Сотвя́затель, -я, *m.* sprzecznik, spór z kim wiodący, dysputownik.

Сотвя́зательный, -ая, -ое, *adj.* sprzeczny, sporny.

Сотвя́заться, *v. r.* sprzeczać się, spierać się (z kim o co); spór wieść; dysputować.

Сосýдецъ, -дца, **Сосýдникъ**, -а, *m. dim.* naczyńko, naczynie małe.

Сосýдистый, -ая, -ое, *adj. Bot.*, *Med.* naczyńkowy, naczyńkowaty, naczynisty, z wielu naczyń złożony; **сосýдистая глазна́я** obołóчка, błona naczynista oka.

Сосýдище, -а, *n. augm.* wielkie naczynie. [czyniowy.

Сосýдный, -ая, -ое, *adj.* na-

Сосудосло́віе, -я, *n.*, v. **Анги́ологія.** [гіотóмія.

Сосудосѣ́чéніе, -я, *n.*, v. **Ан-**

Сосудохранúльница, -ы, *f. Eccl. sl.* schowalnia, schowanie na statki, naczynia, sprzęty; zakrystya.

Сосудохранúтель, -я, *m. Eccl. sl.* mający pod swoim dozorem naczynia; *cfr.* zakrystyan.

Сосудохранúтельница, v. **Сосудохранúльница.**

Сосýдъ, -а, *m.* naczynie; *Eccl.* kielich; церковные сосýды, naczynia kościelne; *Anat.* krwonośne, krwonośne сосýды, naczynia krwionośne, n. krwawe.

Сосýлечка, -и, *f. dim.* czopeczek; sopelek; v. **Сосýлька.**

Сосýлька, -и, *f.* 1. czopek, czopeczek; – ледяна́я, sopel z lodu, świeczka lodowa, okisć; сосýлька слабительная, *Med.* supozytoryum, czopek lekarski; сосýлька медовая, gatunek ciasta podługowatego z chleba razowego i miodu; 2. *Bot.*, v. **Дрéмликъ.**

Сосунóкъ, -нка, **Сосунчикъ**, -а, *m. dim.*, v. **Малóчникъ (2).**

Сосýнъ, -á, *m.* sysun, sysak; *it.* v. **Молóчникъ (2).**

Сосцевúдный, -ая, -ое, *adj.* cyckowy, cyckowaty.

Сосцепúтаніе, -я, *n.* ssanie.

Сосцепúтающій, v. **Млекопúтающія.**

Сосчúтаніе, -я, *n.* zrachowanie, rachunek; obrachowanie, obrachunek.

Сосчитáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сосчúтывать, -ся.**

Сосчúтываніе, -я, *n.* rachowanie, zrachowywanie, liczenie.

Сосчúтывать, Сосчитáть, *v. a.*

рachować, zrachowywać, zrachować, liczyć, zliczyć, obrachować; -ся, *a) v. r.* [съ кѣмъ], porachować się, rozliczyć się; *β) v. p.* być rachowanym, zrachowanym, *etc.*

Сосѣда, -ы, *f. Eccl. sl.* sąsiadka.

Сосѣданіе, -я, *n. Eccl. sl.* spólne zasiadanie z kim.

Сосѣда́тель, -я, *m.* zasiadacz, siedzący z kim spólnie.

Сосѣдательница, -ы, *f.* zasiadaczka, siedząca z kim spólnie.

† Сосѣдиться, *v. r.* mieszkać w sąsiedztwie.

Сосѣдка, -и, *f.* sąsiadka.

Сосѣдній, -яя, -ее, *adj.* sąsiedni. [siedzki, sąsiedni.

Сосѣдскій, -ая, -ое, *adj.* sąsiedzki, ościenny, pograniczny.

Сосѣдственный, -ая, -ое, *adj.* sąsiedzki, ościenny, pograniczny.

Сосѣдство, -а, *n.* sąsiedztwo.

Сосѣдствовати, *v. n. Eccl. sl.* sąsiadować, być sąsiadem, w sąsiedztwie czyjém mieszkać.

Сосѣдушка, -и, *f.* sąsiadka.

Сосѣдушко, -а, *m.* sąsiad.

Сосѣдъ, -а, *m.* sąsiad; §. много сосѣдовъ, да мало обѣдовъ, wiele sąsiadów, lecz mało obiadów.

Сотвореніе, -я, *n.* stworzenie; (отъ) съ сотворе́нія мі́ра, od stworzenia świata.

Сотвори́ть, *v. a. perf.* stworzyć, zrobić, uczynić, zdziałać; wydać, przynieść owoc; -ся, *v. p.* być stworzonym, zrobionym, uczynionym.

Сотенка, -и, *f. dim.* sto.

Сотенникъ, -а, *m.*, v. Нижнянка.

Сотенный, -ая, -ое, *adj.* setny, sto w sobie zawierający; сотенный голова, v. Сотникъ.

Сотканіе, -я, *n.* utkanie.

Соткать, *v. a. perf.* utkać, tkaniem zrobić.

Сотконо́ніе, v. Столкновéніе.

Соткнýтіе, -я, *n.* zetknięcie, złączenie końcami.

Соткнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Стыкать, -ся. [никъ-кадило.

Сотло́вка, -и, *f.*, v. Дубро́нникъ, -а, *m.* setnik, kapitan, rotmistrz.

Сотня, -и, *f.* sto.

Сотня́га, -и, *f.* sto.

Сотня́жка, -и, *f. dim.*, v. Сотня́га. [towarzystwo.

Сотова́рищество, -а, *n.* spół-

Сотова́риществовать, *v. n.* spółtowarzyszyć. [warzysz.

Сотова́рищъ, -а, *m.* spółto-

Сото́вый, -ая, -ое, *adj.* od plastru miodu; сотовый ме́дъ, miód w plastrach.

Сотрапе́зникъ, -а, *m.* spółstołownik, współstołownik.

Сотрапе́зничать, *v. n. Eccl. sl.* jeść z kim spólnie.

Сотре́ніе, -я, *n.* starcie.

Сотре́ть, *v. a. perf. Eccl. sl.* zetrzeć, zniszczyć.

Сотру́дникъ, -а, *m.*, Сотру́дница, -ы, *f.* spółpracownik, spółpracownica.

Сотру́дничество, -а, *n.* spółpracowanie. [spółpracowniczy.

Сотру́дничій, -ья, -ье, *adj.*

Сотрясáть, Сотрясти́, Сотрясну́ть, *v. a. Eccl. sl.* wstrząsać, wstrząść, wstrząsnąć; -ся, *a) v. r.* wstrząsać się, wstrząsnąć się; *β) v. p.* być wstrząsanym, wstrząśniętym. [nie.

Сотрясе́ніе, -я, *n.* wstrząśnie-

Сотрясну́ти, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Сотрясти́, -ся.

Сотрясти́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сотрясáть, -ся.

Сотскій, -аго, *s. m.* dozórca nad stem chłopów.

Сотъ, -а, *m.*, *pl.* со́ты, -о́въ, plastr miodu, kawał miodu, niby szyba wyrznięta z ula.

Сотый, -ая, -ое, *adj.* setny.

Соўзъ, *Eccl. sl.*, v. Союзъ.

Соумыслить, *v. perf.*, v. *sub*: Соумышля́ть. [uknowanie.

Соумышле́ніе, -я, *n.* spólne

Соумышленникъ, -а, *m.* spólnik złych zamiarów.

Соумышля́ть, Соумыслить, *v. n.* spólnie z kim knować, myślić o złych zamiarach.

Соуслажда́тися, *v. r. Eccl. sl.* czuć radość, zadowolenie.

Соусникъ, -а, *m.* sosyerka, salserka, naczynie sosowe. [wy.

Соусный, -ая, -ое, *adj.* sosо-

Соусъ, -а, *m.* sos, podlewa.

Соучáствованіе, -я, *n.* uczestnictwo.

Соучáствователь, -я, *m.*, Соучáствовательница, -ы, *f.* uczestnik, uczestniczka.

Соучáствовать, *v. n.* (въ чёмъ), uczestniczyć, mieć uczestnictwo, udział (w czém).

Соучáстіе, -я, *n.* udział; spółczucie. [uczestnik.

Соучáстникъ, -а, *m.* (въ чёмъ),

Соучáстница, -ы, *f.* uczestnica.

Соучáстный, -ая, -ое, *adj.* (въ чёмъ), uczestniczy.

Соученикъ, -á, *m.* spółuczeń.

Соученица, -ы, *f.* spółuczenica.

Софа, -ы́, *f.* sofa, kanapa.

Софизмъ, -а, *m.* sofizm, sofi-

Соха́, -и́, *f.* socha. [styka.

Сохатой, Сохатый, -аго, *s. m.* 1. v. Лось; 2. (*w Syberyi*:) ren, renifer dwuroczny.

Сóхнуть, *v. n.* 1. schnąć, suchym stawać się; 2. (*o drzewach i roślinach*:) więdnieć, schnąć, usychać; 3. schnąć na ciele, chudnieć.

Сохране́ніе, -я, *n.* zachowanie. [wacz, zachowywaciel.

Сохранитель, -я, *m.* zachowy-

Сохранительница, -ы, *f.* zachowywacielka.

Сохранительный, -ая, -ое, *adj.* zachowawczy. [Сохрани́ть, -ся.

Сохрани́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сохраня́ть, -ся.

Сохрáнникъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. Храни́тель, Блюсти́тель.

Сохрáнно, *adv.* cało, w całości, nienaruszenie.

Сохрáнность, -и, *f.* zachowanie; całość, nienaruszoność; возвратить что въ сохранности, oddać co w całości.

Сохрáнный, -ая, -ое, *adj.* cały, nienaruszony, bez uszczerbku będący; сохранный банкъ, сохранная казна, сохранная ка́сса по вкла́дамъ, lombard.

Сохраня́ть, Сохрани́ть, *v. a.* chować, schować, zachowywać, zachować; -ся, *v. p.* być chowanym, schowanym, zachowywanym, zachowanym.

Соцáрственникъ, -а, *m.* spółkrólujący, spółpanujący.

Соцáрственница, -ы, *f.* spółkrólująca, spółpanująca.

Соцáрствованіе, -я, *n.* spółkrólowanie, spółpanowanie.

Соцáрствовать, *v. n.* spółkrólować, spółpanować. [вица.

Сочевица, *Eccl. sl.*, v. Чечевица.

Сочевичникъ, -а, *m. Bot.* (*orobus*), soczewica, soczewka; wołowik.

Сочевичный, -ая, -ое, *adj.* soczewiczny, soczewiczkowy.

Сочéвникъ, v. Сочéльникъ.

Сочéльникъ, -а, *m.* wilja Bożego Narodzenia i Trzech Królów.

Сочéніе, я, *n.* soczenie, wytaczanie soku z drzewa.

Сочéнь, -чня́, *m.* placek posmarowany sokiem z siemienia.

Сочéсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сосчи́тывать, -ся.

Сочетавáть, Сочетáть, *v. a.* łączyć, złączyć, połączyć, kojarzyć, skojarzyć; сочетáть бракомъ, połączyć węzłem małżeńskim; -ся, *v. r.* (z)łączyć się, (s)kojarzyć się; сочетáться бракомъ, wziąć ślub małżeński, ożenić się.

Сочетáніе, -я, *n.* złączenie, połączenie, skojarzenie; сочетáніе бракомъ, połączenie węzłem małżeńskim. [Сочетавáть, -ся.

Сочетáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Сочи́во, -а, *n. Eccl. sl.* potrawa z soczewicą.

Сочине́ніе, -я, *n.* ułożenie, zrobienie (*np.* wierszów); rozprawa, dzieło ułożone, pismo, pisemko. [sarz.

Сочини́тель, -я, *m.* autor, pi-

Сочини́тельница, -ы, *f.* autorka. [Сочиня́ть, -ся.

Сочини́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Сочиня́ть, Сочини́ть, *v. a.* składać, złożyć, układać, ułożyć, robić, zrobić, pisać, napisać (wiersze, dzieło jakie); -ся, *v. p.* być składanym, układanym, *etc.*

Сочисле́ніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. Пе́репись (наро́дная).

Сочисли́тель, -я, *m. Eccl. sl.* podskarbi, popisnik, obliczyciel ludności.

† Сочи́ть, *v. a.* 1. sok wytaczać, wypuszczać z drzewa; 2. łowić,

ohwytać, łapać; **-ся**, *v. r.* soczyć się, sok puszczać, sączyć się, ciec.
Сочлéнъ, **-а**, *m.* spółczłonek.
Сóчность, **-и**, *f.* soczystość.
Сóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* soczysty.
Сочтéніе, **-я**, *n.* zliczenie.
Сочýвственно, *adv.* sympatycznie. [spółczucie.
Сочýвствіе, **-я**, *n.* sympatya,
Сошéствіе, **-я**, *n.* zejście, zstąpienie; сошéствіе Святаго Дýха, zstąpienie Ducha św.
Сóшка, **-и**, *f.* podpórka, widełki pod sztuciec.
Сошúкъ, **-á**, *m.* lemiesz; v. крój, socha. [wy, od sochy.
Сóшный, **-ая**, **-ое**, *adj.* sochoщипáніе, **-я**, *n.* oskubanie.
Сощипáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сощипывать**, **-ся**.
Сощипнýть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Сощипывать**, **-ся**.
Сощипываніе, v. **Сощипáніе**.
Сощипывать, **Сощипáть**, **Сощипнýть**, *v. a.* oskubywać, oskubać; **-ся**, *v. p.* być oskubywanym, oskubanym. [sprzymierzeniec, aliant.
Союзникъ, **-а**, *m.* sojusznik,
Союзница, **-ы**, *f.* aliantka.
Союзническій, **-ая**, **-ое**, *adj.* sprzymierzeński, sprzymierzony.
Союзный, **-ая**, **-ое**, *adj.* sojuszowy, sprzymierzony.
Союзъ, **-а**, *m.* złączenie, związanie, spojenie; związek, przyjaźń, zgoda; sojusz, alians, sprzymierzenie, przymierze; *Gramm.* (*conjunctio*), spójnik.
Сóя, **-и**, *f.*, **Союшка**, **-и**, *f. dim. H. n.* (*garrulus*), sójka żołędziowka.
Спаданіе, **-я**, *n.* spadanie; wypadanie; upadanie; spadnienie.
Спадáть, **Спасть**, *v. a.* spadać, spaść; (*o włosach:*) wypadać, wypaść, wyłazić, wyleźć; спадáть съ лица, съ тѣла, spadać z twarzy, z ciała; спадáть съ гóлоса, tracić
Спадéніе, v. **Спадáніе**. [głos.
Спáзма, **-ы**, *f.*, *pl.* спáзмы, spazm, kurcz, drgawka, *pl.* drgawki, drygotka, miotaczka; v. Сýдорога.
Спазмодúческій, **-ая**, **-ое**, *adj.* spazmatyczny, spazmowy; v. Сýдорожный.
Спай, **-я**, *m.*, v. **Спáйка (2. 3)**.
Спáиваніе, **-я**, *n.* lutowanie.
I. Спáивать, **Спáять**, *v. a.* lutować, zlutować, spajać, spoić; **-ся**, *v. p.* być lutowanym, zlutowanym, spajanym.
II. Спáивать, **Спои́ть**, *v. a.* poić, spoić, upoić kogo.
Спáйка, **-и**, *f.* spojenie, spajanie, (z)lutowanie; miejsce spojenia, zlutowania.
Спáкостить, *v. a. perf.* spaskudzić, zepsuć. [nie, zepsucie.
Спáкощеніе, **-я**, *n.* spaskudzeспалéніе, **-я**, *n.* spalenie. [mała.
Спалéнка, **-и**, *f. dim.* sypialnia
Спалённый, **-ая**, **-ое**, *part. p.* spalony. [sypialny.
Спáленный, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Спáлзываніе, **-я**, *n.* spełzanie.
Спáлзывать, **Сползти**, *v. n.* czołgać się, czołganiem zejść z czego.
Спалúть, *v. a. perf.* spalić.
Спáлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* spadły.
†**Спáльникъ**, **-а**, *m.* urzędnik nadworny czuwający dzień i noc przed sypialnym pokojem Cara.
Спáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do spania służący, należący; sypialny; спáльный колпáкъ, szlafmyca.
Спáльня, **-и**, *f.* sypialnia, pokój sypialny. [spanie.
Спáніе, **-я**, **Сраньё**, **-я**, *n.*
Спáржа, **-и**, *f. Bot.* (*asparagus*), szparag. [szparagowy.
Спáрженый, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Спáриваніе, **-я**, *n.* sparowanie, dobranie do pary.
Спáривать, **Спáрить**, *v. a.* parować, sparować, dobierać, dobrać do pary.
Спáръ, **-а**, *m. H. n.* (*sparus*), dorada, (ryba); спáръ зубáстый, (*sparus dentex*), wirozął; v. kozolub; спáръ золотóй, v. Златобрóвъ. [prócie.
Спáрываніе, **-я**, *n.* sparanie,
Спáрывать, **Спорóть**, *v. a.* prócć, sparać, sprócć; **-ся**, *v. p.* być prótym, sparanym, sprótym.
Спасáніе, **-я**, *n.* ratowanie.
Спасáть, **Спастú**, *v. a.* ratować, wybawiać, wybawić, zbawić, wyzwalać, wyzwolić, osawobadzać, oswobodzić; **-ся**, *a*) *v. r.* ratować się, zbawiać się, zbawić się; *β*) *v. p.* być wybawianym, wybawionym, zbawionym.
Спасéніе, (**спасéньe**), **-я**, *n.* wybawienie, zbawienie.
Спасúбо, *interj.* dziękuję; Bogu dzięki! niech ci Bóg błogosławi! [wicielowy.
Спасúтелевъ, **-а**, **-о**, *adj.* zba-
Спасúтель, **-я**, *m.* wybawca, zbawca; (*o Jezusie Chrystusie:*) Zbawiciel. [wicielka.
Спасúтельница, **-ы**, *f.* wybа-
Спасúтельность, **-и**, *f.* zbawienność. [zbawienny.
Спасúтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Спáсовъ, **-а**, **-о**, *adj.* od Zbawiciela. [wicielowy.
Спáсскій, **-ая**, **-ое**, *adj.* zba-
Спастú, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спасáть**, **-ся**.
Спастъ, *v. perf.*, v. *sub*: **Спадáть**. [*stusie:*) Zbawiciel.
Спасъ, **-а**, *m.* (*o Jezusie Chry-*
Спать, *v. n.* spać; **-ся**, *v. impers.* spać się, (śpi się, spało się); §. каковó постéлешь, такowó и спúтся, jak sobie kto pościele, tak się i wy-
Спахáніе, **-я**, *n.* zoranie. [śpi.
Спахáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спáхивать**, **-ся (I)**.
Спáхиваніе, **-я**, *n.* 1. zorywanie; 2. zdmuchanie.
I. Спáхивать, **Спахáть**, *v. a.* zorywać, zorać; **-ся**, *v. p.* być zorywanym, zoranym.
II. Спáхивать, **Спахнýть**, *v. a.* zdmuchywać, zdmuchać, zdmuchnąć; **-ся**, *v. p.* być zdmuchanym, zdmuchniętym.
Спахнýть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спáхивать**, **-ся (II)**. [ranie.
Спáшка, **-и**, *f.* zorywanie, zo-
Спаяніе, **-я**, *n.* zlutowanie, spojenie. [**Спáивать**, **-ся**.
Спáять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спекáться**, **Спéчься**, *v. r.* krzepnąć, skrzepnąć, zakrzepnąć, ściąć się. [lant, oddany przemysłowi.
Спекулáторъ, **-а**, *m.* spekuСпекуля́ція, **-и**, *f.* spekulacya, rachuby i widoki.
Спектáкль, **-я**, *m.* widowisko teatralne, spektakl.
Спеленáніе, **-я**, *n.* spowicie.
Спеленáть, *v. a.* spowić, w pieluchy powić. [kolec u sprzączki.
Спенёкъ, **-нька**, *m.* trzepień,
Спенелéніе, **Спенелúть**, **Спенелять**, v. Испеп...
Спервá, *adv.* z początku, z przód, pierwéj.
Спéреди, **Спереди**, *adv.* z przodu. [**Спирáть**, **-ся**.
Сперéть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спермацéть**, **-а**, *m.* spermaceta.
Спёртый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zepchnięty, zsunięty, ściśnięty, ściśniony; спёртый вóздухъ, ściśnione powietrze.
Спесúвецъ, **-вца**, *m.* człowiek dumny, wyniosły, pyszny.
Спесúвиться, *v. r.* pysznić się, nadymać się, wynosić się.
Спесúвица, **Спесúвка**, **-и**, *f.* kobieta dumna, wyniosła, pyszna.
Спесúвость, **-и**, *f.* pyszność, dumność, nadętość.
Спесúвый, **-ая**, **-ое**, *adj.* pyszny, dumny, nadęty.
Спесúвѣть, *v. n.* stawać się, stać się pysznym, dumnym, nadętym. [duma.
Спесцá, **-ú**, *f. dim.* mała pycha,
Спесь, **-и**, *f.* duma, pycha, nadętość, wyniosłość; спесь бóярская, бáрская, *Bot.*, v. Горицвѣтъ. [(*Phys.*).
Специфúческій, v. **Удéльный**,
Специáльно, *adv.* wyłącznie, w szczególności.
Специáльность, **-и**, *f.* wyłączny przedmiot, szczególny przypadek.
Специáльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* szczególny, szczególowy, osobliwy, właściwy, odrębny.
Спéція, **-ій**, *f. pl. Pharm.* różne gatunki ziół; zioła kilkorakie, zmięszane ze sobą; ziółka.
Спечéніе, **-я**, *n.* spieczenie.
Спечь, *v. a. perf.* spiec.
Спúваніе, **-я**, *n.* spijanie.
Спúвать, **Спить**, *v. a.* spijać, spić; **-ся**, *v. r.* spijać się, spić się; онъ совсѣмъ спúлся, онъ спúлся съ кругу, (on) spił się zupełnie, spił się jak bela.
Спиканáрдъ Индéйскій, v. Лавéнда (кокосóвая).
Спúливаніе, **Спúливаніе**, **-я**, *n.* spiłowanie, spiłowywanie.
Спúливать, **Спúлить**, *v. a.*

спиловывáть, спиловáть, пилá *lub* пилникíем здejмовáть, здjáть; **-ся**, *v. p.* быть спиловывáнным, спиловáнным, быть пилá *lub* пилникíем здejмовáнным, здjётым.

Спи́лка, **-и**, *f.* спиловáние.

Спи́на, **-ы́**, *f.* grzbiet, grzbiecik, plecy; (*u sukni*:) plecy, tyłek, stan; у негó спи́на чéмется, *grzbiet go świerzbi, załawia, goni na guz, na złe.

Спинáть, *Eccl. sl.* & **Спи́нать**, **Спя́ть**, *Eccl. sl.* & **Спи́нуть**, *v. a.* obalać, obalić, powalić, rzucić o ziemię.

Спи́нка, **-и**, *f.* 1. *dim.* tyłek, grzbiecik, plecki; 2. (*u sukni*:) plecy, tyłek, stan, stanik; 3. poręcz (*u krzesła*); 4. grzbiet z ryb wykrojony dla suszenia *lub* wędzenia. [towy.

Спи́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* grzbiе-

Спинорóгъ, **-а**, *m. H. n.* (*balistes*), iglica, rogacz.

Спира, **-ы**, *f. Eccl. sl.* (отрядъ воиновъ, *w biblii*:) oddział wojska.

Спира́льный, **-ая**, **-ое**, *adj.* kręty, szrubowaty, ślimakowaty.

Спира́ніе, **-я**, *n.* spychanie, odpieranie.

Спира́ть, **Спере́ть**, *v. a.* spychać, zepchnąć, zsuwać, zsunąć, odpierać, oderpzeć, ściskać, ścisnąć; **-ся**, *α*) *v. r.* spierać się, zeprzeć się, ściskać się, ścisnąć się; здѣсь вóздухъ спёрся, ciasno, duszno tu jest; powietrze jest tu ścisnione; *β*) *v. p.* być spychanym, zepchniętym, zsuwanym, zsuniętym, odpieranym, odpartym, ściskanym, ściśniętym.

Спирéй, **-я**, *m.*, v. **Таволга.**

Спиртова́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* spirytusowy, wyskokowy.

Спиртова́ть, *v. a.* spirytusem (wyskokiem) napajać; **-ся**, *v. p.* być napajanym spirytusem (wyskokiem).

Спиртовы́й, **Спиртовый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* spirytusowy, wyskokowy.

Спиртомéръ, v. **Алкоголомéтръ.**

Спиртъ, **-а**, *m.* spirytus, wyskok; винный спиртъ, wyskok winny.

Списáніе, **-я**, *n.* 1. spisanie, skopijowanie; 2. odpis, kopia.

Списáтель, **-я**, *m.* spisujący; przepisujący, przepisywacz, kopista. [**Списывать**, **-ся.**

Списáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спи́сокъ**, **-а**, *m.* spis, spisek, lista, rejestr; odpis, kopia, przepis oryginału.

Спи́сываніе, **-я**, *n.* przepisywanie, przekopijowanie, skopijowanie; odmalowywanie.

Спи́сыватель, **-я**, *m.* przepisujący, przepisywacz, kopista; **-ница**, **-ы**, *f.* przepisująca, przepisywaczka, kopistka.

Спи́сывать, **Спи́сать**, *v. a.* 1. odpisywać, odpisać, przepisywać, przepisać, kopijować, skopijować, przekopijować; **-ся**, *v. p.* być przepisywanym, przepisanym; być odmalowywanym, odmalowanym.

Спить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спивáть**, **-ся.**

Спихáніе, **-я**, *n.* spychanie.

Спихáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Спи́хивать**, **-ся.**

Спи́хиваніе, **-я**, *n.* spychanie.

Спи́хивать, **Спихáть**, **Спихну́ть** & **Сопхну́ть**, *v. a.* spychać, zepchnąć; zsuwać, zsunąć; *it.* v. *sub*: **Тягота́ть**; **-ся**, *v. p.* być spychanym, zepchniętym, zsuwanym, zsuniętym.

Спи́ца, **-ы**, *f.* szczyt, wierzchołek; drót pończoszny; послѣдняя спица въ колесницѣ, §. ostatni człowiek w jakiém towarzystwie, w swoim zawodzie. [**Спи́чка.**

Спи́чечка, **-и**, *f. dim.*, v. **Спи́чечникъ**, **-а**, *m.* jeleń letni, roczny, roczniak; 2. zapałka, zapałeczka. [tyczący się zapałki.

Спи́чечный, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Спи́чка, **-и**, *f.* 1. drót pończoszny; 2. сѣрняя, сѣрная спичка, siarniczek, zapałka; 3. **спи́чки**, **-чекъ**, *pl.* wyrostki u rogów jelenia; — онъ изсóхъ, какъ спи́чка, *chudy jak szczepa, jak gont, jak śledź, przewlekłby go przez deskę, skóra a kości. [niczki robi.

Спи́чникъ, **-а**, *m.* ten co siar-

Спи́щикъ, **-а**, *m.* spisywacz, przepisywacz, kopista.

Сплáвить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сплáвливать**, **-ся.**

Сплáвка, **-и**, *f.* 1. topienie, stopienie; 2. spławianie, spławienie, spław (czego).

Сплáвленіе, **Сплáвливаніе**, **-я**, *n.*, v. **Сплáвка.**

Сплáвливать, **Сплáвить**, *v. a.* 1. topić, stopić; 2. spławiać, spławić (drzewo); **-ся**, *α*) *v. r.* topić się, stopić się; *β*) *v. p.* być topionym, stopionym; 2. być spławianym, spławionym. [вать, **-ся.**

Сплавлáть, **-ся**, v. **Сплáвливать.**

Сплавно́й, (**-ны́й**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* 1. spławiony, wodą spuszczony; do spławiania służący.

Спла́вокъ, **-вка**, *m.* kawał stopionych kruszców.

Сплáвочный, v. **Сплавно́й.**

Сплавщикъ, **-а**, *m.* 1. który stapia; 2. który spławia, spławca, flis. [wianie (czego).

Сплавъ, **-а**, *m.* spław, spła-

Спланхнóлогія, **-и**, *f.* nauka o wnętrznościach.

Сплечéнникъ, *Eccl. sl.*, v. **Сполехéнникъ.** [wanie.

Сплёскиваніе, **-я**, *n.* opłókiwanie.

Сплёскивать, **Сплескну́ть**, *v. a.* opłókiwać, opłókać, spłókiwać, spłókać, zmywać, zmyć; **-ся**, *α*) *v. r.* opłókiwać się, opłókać się; *β*) *v. p.* być opłókiwanym, opłókanym, spłókiwanym, spłókanym, zmywanym, zmytym. [kanie.

Сплёскъ, **-а**, *m.* opłókanie, spłó-

Сплёснивание, **-я**, *n.* platanie.

Сплёснивать, **Сплёснить**, *v. a.* splatać, spleść; **-ся**, *v. p.* być splatanym, splecionym.

Сплеснýть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сплёскивать**, **-ся.**

Сплестй & **Сплесть**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сплетáть**, **-ся.**

Сплетáніе, **я**, *n.* splatanie; *сплетáніе лжи, kłamanie, zmyślanie.

Сплетáть, **Сплесть**, *v. a.* splatać, spleść; сплетать (ложь), *kłamać, zmyślać; **-ся**, *α*) *v. r.* splatać się, spleść się; *β*) *v. p.* być splatanym, splecionym.

Сплетéніе, **-я**, *n.* splecenie; *skłamanie, zmyślenie.

Сплётки, **-токъ**, *f. pl.*, v. **Сплётни.** [mowy.

Сплётни, **-ей**, *f. pl.* plotki, ob-

Сплётникъ, **-а**, *m.* plotkarz.

Сплётница, **-ы**, *f.* plotkarka.

Сплётничанье, **-я**, *n.* robienie plotek. [bić.

Сплётничать, *v. n.* plotki ro-

Сплётникъ, **Сплётчица**, v. **Сплётникъ**, **Сплётница.**

Сплёнь, **-я**, *m. Bot.* (*agaricus cantharellus*), gąska; pieprznik (bedłka). [ник**ъ.**

Сплóйникъ, v. **Пластúночник.**

Сплотúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сплáчивать**, **-ся.**

Сплóтка, **-и**, *f.* (*u cieśli*:) związanie, złączenie, zbicie.

Сплóтникъ, **Сплóтчикъ**, **-а**, *m.* ten co tratwy *lub* drzewo do spławu wiąże.

Сплóха, *adv.* nieuważnie, nierozsądnie, nagle, znienacka.

Сплохова́ть, *v. n.* postępować nierozsądnie.

Сплочéніе, **Сплочúваніе**, **-я**, *n.* spojenie, spajanie, złączenie, złączanie, zbijanie, zbicie.

Сплочúвать, **-ся**, v. **Спла́чивать**, **-ся.**

Сплошно́й, (**-ны́й**), **-а́я**, **-о́е**, *adj.* szczelny, dychtowny; сплошная (& слизная) оспа, v. *sub*: **Слизно́й**; сплошна́я недѣля, tydzień zapustny.

Сплошь, *adv.* szczelnie, dychtownie; siągle; bez wyjątku, bez różnicy; hurtem.

Сплутова́ть, *v. n. perf.* oszukać, odrwić; niegodziwie, po hultajsku postąpić. [wykipienie.

Сплывáніе, **-я**, *n.* spływanie;

Сплывáть, **Сплыть**, *v. n.* spływać, spłynąć, wypływać, wypłynąć; wykipiać, wykipieć.

Сплёвникъ, **-а**, *m.*, **Сплёвница**, **-ы**, *f. Eccl. sl.* spółbraniec, spółjeniec (*s. m.*), spółbranka (*s. f.*). [v. *sub*: **Сплющивать**, **-ся.**

Сплюснуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, **Сплющéніе**, **Сплющúваніе**, **-я**, *n.* spłaszczenie, spłaszczanie.

Сплющивать, **Сплющúть**, *v. a.* spłaszczać, spłaszczyć; **-ся**, *v. p.* być spłaszczanym, spłaszczonym.

Сплясáть, *v. n. perf.* potańcować, wytańcować.

Сплясáться, *v. perf.*, v. *sub*: **Сплáсываться.**
Сплáсываться, Сплясáться, *v. r.* рóвно тáнцуя тáнцовать, сгадзáть сéбя з кім w тáнцу.
Сподорáть, Сподорóть, *v. n.* спóлвалчыць, спóлвоюваць.
Сподорéніе, *-я*, *n.* спóлвалчэнне, спóлвоюванне.
Сподорúтель, v. **Соратникъ.**
Сподорúтельный, v. **Сподóрный.**
Сподóрникъ, *-а*, *m.* спóлвоювонік; sprzymierzenia pomocnik; *it.* v. **Спосúшникъ.**
Сподóрный, *-ая*, *-ое*, *adj.* спóлвалчáцы; sprzymierzony.
Сподорóть, *v. perf.*, v. *sub*: **Сподорáть.** [ный.
Сподóрственный, v. **СподóрСподóрство**, *-а*, *n.* посúлек, pomoc. [walczenie.
Сподóрствованіе, *-я*, *n.* спóлвалчэнне, спóлвоюванне.
Сподóрствовати, *Eccl. sl.*, v. **Сподорáть.** [ный.
Спограничный, v. **Погранúчный.**
Спогребáтися, Спогребстúся, *α*) *v. r.* *mocno żałować umarłego; *β*) *v. p.* być razem z kim pogrzebanym.
Споднáлъ, *adv.* bez wyjątku; bez różnicy; w ogólności; w każdym przypadku; zawsze.
Сподвúжникъ, *-а*, *m.* спóлнік, спóлвечнік, товáрыш.
Сподвúжница, *-ы*, *f.* спóлнica, спóлвечница, товáрышка.
Сподвúзати, Споднúгнути, *v. a. Eccl. sl.* pobudzać, pobudzić, zachęcać, zachęcić ku społeczniectwu. [nie.
Сподоблéніе, *-я*, *n.* zaszczycenie.
Сподобля́ть, Сподóбить, *v. a.* zaszczycać, zaszczycić (kogo czém); **-ся**, *v. p. & r.* być zaszczycanym, zaszczyconym; stać się godnym czego. [łatwo.
Сподрýчно, *adv.* pod ręką; **Сподрýчность**, *-и*, *f.* łatwość; dogodność. [(*np.* ludzi); spód.
Сподъ, *-а*, *m. Eccl sl.* gromada
Сподымáть, Сподня́ть, *-ся*, v. **Поднимáть, Поднáть, -ся.**
Спожúнки, v. **Госпожúнки.**
Спозарáнку, Спозарáнковъ, *adv.* z samego rana.
Спознавáть, Спознáть, *v. a.* poznawać, poznać, wyrozumieć (kogo); poznawać się, poznać się, zrobić z kim znajomość.
Спой, *-я*, *m.*, **Спóйка**, *-и*, *f.*, **Спáйка.** [вать (II).
Спóить, *v. perf.*, v. *sub*: **Спáивать.**
Спокóйно, *adv.* spokojnie.
Спокóйность, *-и*, *f.* spokojność.
Спокóйный, *-ая*, *-ое*, *adj.* spokojny, cichy, powolny; spokojny, nieburzliwy.
Спокóйствіе, *-я*, **Спокóйство**, *-а*, *n.* spokojność, cichość.
Спокóить, *-ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Покóить, -ся.** [bieda.
Споля́горя, *adv.* zmniejszona
Споля́скиваніе, *-я*, *n.* płókanie.
Споля́скивать, Сполоскáть, Сполоснýть, *v. a.* płókać, wypłókać, spłókać; **-ся**, *v. r.* być płókanym, wypłókanym.
Сползáніе, *-я*, *n.* spełznienie.
Сползáть, Сползти, *v. n.* spełznąć. [zać, **Спáлзывать.**
Сползти, *v. perf.*, v. *sub*: **Сползáть.**
Сполна, *adv.* spełna, zupełnie, w całości, w zupełności; zapłatить долгъ сполна, zapłacić dług w zupełności. [nie.
Сполосканіе, v. **Споля́скиваніе.**
Сполоскáть, *-ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Споля́скивать, -ся.**
Сполоснýть, *-ся*, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Споля́скивать, -ся.**
Сполóхи, *-овъ*, *m. pl.* (у Бѣломорцевъ: сѣверное сiяніе, и *żeglarzy Białomorskich czyli Archanielskich majtków*:) zorza północna.
Сполóхъ, Сполохъ, *-а*, *m.* trwoga, niespokojność; бить сполохъ, na trwogę uderzyć, dzwonić.
Сполóшить & Сполошúть, *v. a.* trwożyć, zetrwożyć.
Сполóшный, *-ая*, *-ое*, *adj.* trwożny, niespokojny.
†**Спóлу**, *adv.* dostatecznie, dostatnie, podostatnie, obficie.
Спóле, *-я*, *n.* miedza, granica pól, pola graniczące.
Спомогáтель, Спомогáтельница, *Eccl. sl.*, v. **Помóщникъ, Помóщница.**
Спомогáти, *v. n. Eccl. sl.* pomagać, pomódz, wspierać, wesprzeć.
Спомóщникъ, *Eccl. sl.*, v. **Споборникъ, Помóщникъ.**
Спомянýтися, *Eccl. sl.*, v. **Опóмнитися.** [przeszkoda.
Спóна, *-ы*, *f. Eccl. sl.* zawada,
Спóнка, v. **Шúбнка.**
Спóрить, *v. n.* (о чёмъ), gomonić, sprzeczać się (o co), spierać się. [wadzić się, swarzyć się.
Спóриться, *v. r.* kłócić się,
Спóриться, *v. impers.* niewieść się, nieprzysparzać się; работа не спóрится, robota nie sporo mu idzie. [**Спóрый.**
Спóркій, *-ая*, *-ое*, *adj.*, v. **Спóрливость**, *-и*, *f.* spórność, sporliwość, swarliwość, kłótliwość.
Спóрливый, *-ая*, *-ое*, *adj.* sporczywy, sprzeczny, zwadliwy, kłótliwy. [kłótnik.
Спóрникъ, *-а*, *m.* sprzecznik,
Спóрный, *-ая*, *-ое*, *adj.* sprzeczny, sporny, zwadliwy, kłótliwy.
Спóро, *adv.* zyskownie, korzystnie.
Спородúть, *pop.*, v. **Родúть.**
Спóровъ, -рка, *m.* powłoka spróchniałego drzewa.
Спорóтіе, *-я*, *n.* sprócie. [ta.
Спороть, *-ся*, *v. perf.*, v. *sub*: **Спáрывать, -ся.**
Спорýчáться, Спорýчúться, *v. r.* (по комъ), spółręczyć za kogo. [spółręczenie.
Спорýчéніе, *-я*, *n.* (по комъ), **Спорýчникъ**, *-а*, *m.*, **Спорýчница**, *-ы*, *f. Eccl. sl.* spółręczyciel, spółręczycielka.
Спорýчный, v. **Сподрýчный.**
Спорхнýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Спáрхивать.**
Спóрщикъ, *-а*, *m.*, **Спóршица**, *-ы*, *f.* sprzecznik, kłótnik (*s. m.*), sprzecznica, kłótnica (*s. f.*).
Споръ, *-а*, *m.* spór, kłótnia, sprzeczka, zwada; учёный споръ, dysputa, dysputacya, rozprawa uczona; §. гдѣ споры [*abo* сбóры], тамъ и вóры, okazya czyni złodzieja.
Спóрый, *-ая*, *-ое*, *adj.* spory.
Спорынья, *-и́*, *f. pop.* sporość.
Спóрышъ, *-а*, *m.*, v. **Горéцъ** (птичій); спорышъ водяно́й, v. **Бутерлáкъ.**
Способность, *-и*, *f.* sposobność, zdolność, zdatność, pochopność.
Способный, *-ая*, *-ое*, *adj.* 1. sposobny, zdolny, zdatny, pochopny; 2. dogodny, wygodny.
†**Способство**, *-а*, *n.* pomoc.
Способствованіе, *-я*, *n.* dopomaganie.
Способствовать, *v. n.* (чемý), popierać, wspierać, pomagać, pomódz, dopomagać, dopomódz.
Способъ, *-а*, *m.* sposób, środek; kształt; tryb, metoda.
Споспѣшествованіе, *-я*, *n.* popieranie, pomaganie.
Споспѣшествователь, *-я*, *m.*, **Споспѣшествовательница**, *-ы*, *f.* popieracz, dopomagacz (*s. m.*), popieraczka, dopomagaczka (*s. f.*).
Споспѣшествовать, *v. n.* (чемý), popierać, pomagać, dopomagać.
Споспѣшникъ, Споспѣшница, v. **Споспѣшествователь, Споспѣшествовательница.**
Споспѣшничество, v. **Споспѣшествованіе.**
Споткнýться, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Спотыкáться.** [ся.
Спотыканіе, *-я*, *n.* potykanie
Спотыкáться, Спотыкнýться & Споткнýться, *v. r.* potykać się, potknąć się, opnąć się, idąc zawadzić o co nogą; §. конь о четырёхъ ногáхъ, и тотъ спотыкáется, кой на cztery nogi, a przecię potyka się (potknie się).
Спотыкли́вый, *-ая*, *-ое*, *adj.* potkliwy, potykający się.
Спотѣ́лый, *-ая*, *-ое*, *adj.* spotniały.
Спотѣ́ть, *v. n. perf.* spotnieć.
Спохвáтиться, *v. perf.*, v. *sub*: **Спохвáтываться.**
Спохвáтываться, Спохватúться, *v. r.* (чего́), przypominać sobie, przypomnieć sobie, spostrzegać się, spostrzedz się.
Спрáва, *-ы*, *f.* 1. podpis, stwierdzenie kancelarzysty, pisarza kancelaryi; 2. v. **Укрѣплéніе** (3).
Спрáва, *adv.* z prawéj strony.
Справедли́во, *adv.* sprawiedliwie, należycie, słusznie.
Справедли́вость, *-и*, *f.* sprawiedliwość, prawdziwość, słuszność, prawda.

Справедли́вый, -ая, -ое, *adj.* sprawiedliwy, prawdziwy, słuszny, należyty.

Спра́вить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Справля́ть**, -ся & **Справли́вать**, -ся.

Спра́вка, -и, *f.* 1. *Jur.* dowiedzenie się, rozpoznanie, zasięgnięcie wiadomości z akt; 2. poprawa błędów drukarskich; дѣлать спра́вку о чёмъ, v. **Справля́ться & Наводи́ть** (спра́вку).

Справле́ние, -я, *n.* 1. sprostowanie; 2. dowiedzenie się.

Спра́вливание, v. **Укрѣпле́ние** (3). [**Укрѣпля́ть**, (3).

†**Спра́вливать**, **Спра́вить**, v. **Справля́ться**, v. **Справля́ть-ся**.

Справля́ть, **Спра́вить**, *v. a.* что 1. prostować, sprostować, wyprostowywać, wyprostować (co skrzywionego); 2. zatwierdzać, zatwierdzić, stwierdzać, stwierdzić (podpisem); *it.* v. **Скрѣпля́ть**(2).

Справля́ться, **Спра́виться**, *v. r.* 1. o чёмъ, sprawiać się, sprawić się, dowiadywać się, dowiedzieć się (u kogo o jakiéj rzeczy; справля́ться съ кни́гою, sprawdzać z księgą; 2. przekonywać się, przekonać się, upewniać się, upewnić się, dowiadywać się, dowiedzieć się (u kogo o jakiéj rzeczy).

Спра́вочный, -ая, -ое, *adj.* poprawny, poprawiony; спра́вочное мѣсто, спра́вочная конто́ра, bióro informacyjne; спра́вочныя цѣны, ceny targowe; спра́вочный листъ, *Typogr.* poprawny arkusz drukującéj się książki.

Спра́вщикъ, -а, *m. Typogr.* poprawiacz błędów drukarskich, korrektor. [**Пра́здновать**.

Спра́здновать, *v. a. perf.*, v. **Спра́шивание**, -я, *n.* pytanie.

Спра́шивать, **Спроси́ть**, *v. a.* 1. pytać, spytać, zapytywać, zapytać kogo o co; 2. wymagać, żądać; съ него́ мно́го спра́шиваютъ, od niego wiele wymagają; -ся, *a*) *v. r.* radzić się, rady zasięgać; prosić o pozwolenie; *β*) *v. p.* być pytanym, zapytywanym, zapytanym.

Спріобща́ти, **Спріобщи́ти**, *v. a. Eccl. sl.* kogó-lubo czemú, uczestnikiem czynić kogo w czém; -ся, *v. p.* uczestniczyć, być uczestnikiem w czém.

Спріобща́ть, v. **Спріобща́ти**.

Спріобщи́ти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спріобща́ти**, -ся.

Спрова́дить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спрова́живать**, -ся.

Спрова́живание, -я, *n.* wysyłanie ukrytym sposobem.

Спрова́живать, **Спрова́дить**, *v. a.* wysyłać, wysłać ukrytym sposobem; -ся, *v. p.* być wysyłanym, wysłanym ukrytym sposobem. [na prędce co zrobić.

Спроворить, *v. a. perf.* prędko,

Спровѣ́дание, v. **Освѣдомле́ние**.

Спровѣ́дать, v. **Освѣдо́миться**.

Спровѣ́дываніе, v. **Освѣдомле́ніе**. [ля́ться.

Спровѣ́дывать, v. **Освѣдомля́ться**.

Спроси́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спра́шивать**, -ся.

†**Спроска**, -и, *f.*, v. **Допро́съ**.

Спрослави́ти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спрославля́ти**, -ся.

Спрославле́ние, -я, *n.* spółwielbienie.

Спрославля́ти, **Спрослави́ти**, *v. a. Eccl. sl.* spółwielbić, spółuwielbiać; -ся, *v. p.* spółwielbiać się. [sta, po prostu.

Спро́ста, **Спро́ста**, *adv.* z pro-

Спро́съ, -а, *m.* 1. pytanie, zapytanie; pozwolenie; безъ спро́са, bez pytania, bez pozwolenia; по спро́су и отвѣ́ту, (§.) jakie pytanie, taka odpowiedź; 2. zamówienie (*np.* towarów zkąd).

Спроше́ніе, -я, *n.* spytanie.

Спру́да, v. **Шпе́йза**. [wanie.

Спрыгиваніе, -я, *n.* zeskaki-

Спрыгивать, **Спры́гнуть**, *v. n.* zeskakiwać, zeskoczyć.

Спры́гнуть, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Спрыгивать**. [ванie.

Спрыжка, -и, *f.*, v. **Спры́гиваніе**.

Спрыскать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спрыскивать**, -ся. [skiwanie.

Спрыскиваніе, -я, *n.* spry-

Спрыскивать, **Спрыскать**, **Спры́снуть**, *v. a.* 1. spryskiwać, spryskać, skrapiać, skropić; 2. *fig.* v. **Вспры́скивать**; -ся, *a*) *v. r.* spryskiwać się, spryskać się, skrapiać się, skropić się; *β*) *v. p.* być spryskiwanym, spryskanym, skrapianym, skropionym.

Спрыснутіе, -я, *n.* spryskanie, skropienie.

Спры́снуть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Спрыскивать**, -ся.

Спряга́ніе, -я, *n.* 1. *Gramm.* konjugowanie, czasowanie słowa; 2. *Eccl. sl.* v. **Сопряга́ніе**.

Спряга́ть, *v. a.* 1. *Gramm.* konjugować, czasować słowo; 2. *Eccl. sl.* v. **Сопряга́ть**; -ся, *a*) *v. r.* v. **Сопряга́ться**; *β*) *v. p.* być konjugowanym, czasowanym.

Спряже́ніе, -я, *n.* 1. *Gramm.* konjugowanie, czasowanie; konjugacya, forma czasowania; 2. *Eccl. sl.* v. **Сопряже́ніе**.

Спря́нить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спра́вливать**, -ся. [nie.

Спрямле́ніе, -я, *n.* sprostowa-

Спрямля́ть, **Спрями́ть**, *v. a.* prostować, sprostować, wyprostować; -ся, *v. p.* być prostowanym, sprostowanym, wyprostowanym.

Спря́тание, -я, *n.* schowanie.

Спря́тать, *v. a. perf.* schować; спря́тать въ карма́нъ, schować do kieszeni; -ся, *a*) *v. r.* schować się; *β*) *v. p.* być schowanym.

Спрящи, -ся, v. **Сопрящи**, -ся. [zestraszenie.

Спуга́ніе, -я, *n.* spłoszenie,

Спугать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спу́гивать**, -ся. [straszenie.

Спу́гиваніе, -я, *n.* płoszenie.

Спу́гивать, **Спуга́ть**, **Спугну́ть**, *v. a.* płoszyć, opłoszyć, straszyć, zestraszyć; -ся, *v. p.* być płoszonym, spłoszonym, straszonym, zestraszonym. [straszenie.

Спугъ, -а, *m.* spłoszenie, ze-

Спудъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. miara zbożowa, korzec; 2. miejsce ukryte, utajone; лежа́ть подъ спу́домъ, leżeć w ukryciu, w utajeniu. [do spuszczania służący.

Спускальный, -ая, -ое, *adj.*

Спуска́ніе, -я, *n.* spuszczanie, wypuszczanie; спуска́ніе воды́, spuszczanie wody; *cf.* *verb.* **Спуска́ть**.

Спустить, **Спустить**, *v. a.* 1. spuszczać, spuścić; wypuszczać, wypuścić; 2. spuszczać, spuścić, opuszczać, opuścić; 3. odwiązywać, odwiązać; спустить соба́ку съ цѣпи, odwiązać, spuścić psa z łańcucha; спустить кого́-либо со двора́, wypuścić kogo z domu; 4. *odpuszczać, odpuścić, przebaczać, przebaczyć komu co; 5. rozpuszczać, rozpuścić, topić (*np.* wosk z olejem); 6. ściągać, ściągnąć (*np.* piwo, wino); 7. (*o ptakach*:) parzyć, sparzyć; 8. spuszczać, spuścić (*np.* oka, oczka u pończochy); -ся, *a*) *v. r.* spuszczać się, spuścić się; спуска́ться съ горы́, spuszczać się z góry; *β*) *v. p.* być spuszczanym, spuszczonym, *etc.*

Спусково́й, (-о́й,) -а́я, -о́е, *adj.* spustny; спусковая соба́чка, cięgiel, spust u strzelby.

Спускъ, -а, *m.* 1. spuszczanie, spuszczenie; 2. spust; 3. *Archit.* v. **Вы́ступъ**; 4. *odpuszczenie, przebaczenie; 5. (*o ptakach*:) sparzenie. [**Спуска́ть**, -ся.

Спустить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спу́стникъ**, -а, *m.* 1. kadź; 2. *Chir.* v. **Като́теръ**.

Спу́тание, -я, *n.* splątanie, poplątanie. [**Спу́тывать**, -ся.

Спу́тать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спутествѣ́нникъ**, -а, *m.*, **Спутествѣ́нница**, -ы, *f. Eccl. sl.* towarzysz, towarzyszka podróży, spółpodróżnik. [wędrowanie.

Спутествѣ́нованіе, -я, *n.* spół-

Спутествѣ́нователь, **Спутествѣ́нница**, v. **Спутественникъ**, **Спутественница**.

Спутествовать, *v. n.* spółwędrować.

Спу́тникъ, -а, *m.* 1. spółwędrowiec, spółpodróżnik; 2. *Astron.* obocznik, planeta mniejszy koło większego będący i z nim się razem obracający.

Спу́тница, -ы, *f.* 1. spółwędrownica; 2. *Astron.* v. **Спу́тникъ** (2).

Спу́тничество, -а, *n.* spółwędrowanie, towarzyszenie w podróży.

Спу́тываніе, -я, *n.* plątanie.
Спу́тывать, Спу́тать, *v. a.* plątać, splątać; -ся, *a) v. r.* plątać się, splątać się; *mieszać się, (s)konfundować się; *β) v. p.* być plątanym, splątanym. [-ся.
Спущáть, -ся, v. **Спускáть, Спущéніе**, v. **Спускáніе.**
Спу́щикъ, v. **Лоцманъ.**
Спы́на, *adv.* po pijanemu.
†**Спѣвáка**, -и, *m.* śpiewak kościelny.
Спѣваніе, -я, *n.* śpiewanie.
Спѣвáться, Спѣться, *v. r.* śpiewać. [waczka.
Спѣвающая, -ей, *s. f.* śpie-
Спѣлость, -и, *f.* dojrzałość.
Спѣлый, -ая, -ое, *adj.* dojrzały.
Спѣть, *v. n.* dojrzawać.
Спѣть, *v. a. perf.* prześpiewać.
Спѣться, *v. perf.*, v. *sub*: **Спѣваться.**
Спѣхъ, -а, *m.* pośpiech; дѣлать что-нибудь къ спѣху, robić co z pośpiechem. [szanie.
Спѣшиваніе, -я, *n. Milit.* zpie-
Спѣшивать, Спѣшить, *v. a. Milit.* zpieszać, zpieszyć, kazać zejść z konia; -ся, *v. r.* zpieszać się, zpieszyć się, schodzić, zejść, złazić, zleźć z konia.
Спѣшить, *v. n.* spieszyć się.
Спѣшить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Спѣшивать, -ся.**
Спѣшно, *adv.* spiesznie, prędko.
Спѣшность, -и, *f.* spieszność, prędkość. [szny, prędki.
Спѣшный, -ая, -ое, *adj.* spie-
Спѣяніе, -я, *n.* dojrzewanie.
Спя́тн, *v. perf.*, v. *sub*: **Спиня́тн.** [**Спя́чивать, -ся.**
Спя́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:
Спя́ченіе, -я, *n.* cofanie.
Спя́чивать, Спя́тить, *v. a.* cofać, cofnąć; съ ума спя́тить, v. **Ря́хнуться; -ся**, *v. r. fig.* cofać się, cofnąć się, słowa niedotrzymać.
Спя́чій, -ая, -ее, *adj.* śpiący.
Спя́чка, -и, *f. Med.* śpiączka, letarg.
Сработáніе, -я, *n.* zrobienie.
Сработáть, *v. a. perf.* zrobić, skończyć robotę.
Сравнéніе, -я, *n.* 1. zrównanie, urównanie, ugładzenie; 2. porównanie.
Срáвниваніе, -я, *n.* 1. równanie, gładzenie; 2. porównywanie.
Сравнúватель, -я, *m.* porównywacz.
I. Срáвнивать, Сравнúть, *v. a.* porównywać, porównać; zrównywać, zrównać; -ся, *a) v. r.* zrównywać się, zrównać się, porównywać się, porównać się; *β) v. p.* być porównywanym, porównanym.
II. Срáвнивать, Сравнять & Сровнять, *v. a.* równać, zrównać, urównać, gładzić, ugładzić; -ся, *v. p.* być równanym, zrównanym, urównanym, (u)gładzonym.
Сравнúтельно, *adv.* porównawczo, porównując.
Сравнúтельный, -ая, -ое, *adj.* porównawczy; сравнúтельная стéпень, *Gramm.* (*comparativus*), stopień wyższy; сравнúтельный вѣсъ, *Phys.* waga specyficzna.
Сравнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Срáвнивать, -ся (I).**
Сравнять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Срáвнивать, -ся (II).**
Срáдованіе, Срадованіся, v. **Сорад...**
Сражáть, Сразúть, *v. a.* 1. zwalać, zwalić, strącać, strącić, bić, zbić, pobić; 2. *przerażać, przerazić, zatrważać, zatrwożyć; ѣта вѣсть сразúла его, ta wieść go przeraziła; -ся, *v. r.* bić się, tłuc się, potykać się, pasować się, walczyć; - со страстями, walczyć z namiętnościami.
Сраженіе, -я, *n.* bitwa, walka, batalia, potyczka; pasowanie się; морскóе сраженіе, bitwa na morzu; *it.* v. **Мѣсто (сраженія).**
Сразúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сражáть, -ся.**
Сранúть, *v. a.* (кого), sromić, hańbić; -ся, *a) v. r.* hańbić się; *β) v. p.* być hańbionym.
Сраміáти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Сранúть, -ся.** [plugawiec.
Сранникъ, -á, *m.* sromotnik,
Сранница, -ы, *f.* sromotnica, plugawica.
Сранопроходная промѣжность, v. *sub*: **Промѣжность.**
Срáмность, -и, *f.* sromotność, plugawość, brzydkość.
Срáмный, -ая, -ое, *adj.* sromotny, plugawy, brzydki; срáмныя гóды, v. **Серёжки** (*Anat.*).
Срамословéцъ, Срамословúть, Срамословіе, v. **Сквернослóвецъ, Сквернослóвить, Сквернослóвіе.**
Срамотá, -ú, *f.* sromota, plugawość, hańba.
Срáнваніе, -я, *n.* ronienie, zrzucanie, gubienie, tracenie.
Сранивать, Сронúть, *v. a.* ronić, zronić, zrzucać, zrzucić, gubić, zgubić, pogubić, strącać, strącić; -ся, *v. p.* być ronionym, *etc.*
Срастáться, Сростúся, *v. r.* zrastać się, zrość się, zrosnąć się.
Срастéніе, -я, *n.* zrośnienie.
Срачúнское пшено, v. **Сарачúнское пшено.**
Срачúца, -ы, *f. Eccl. sl.* koszula.
Сращúваніе, -я, *n.* skręcanie, zwijanie.
Сращúвать, Сростúть, *v. a.* skręcać, skręcić, zwijać, zwinąć; -ся, *a) v. r.* skręcać się, skręcić się; *β) v. p.* być skręcanym, skręconym. [srebrny grosz.
Срéбреникъ, -а, *m.* srebrnik,
Срéбреный, Срéбристый, Срéбро, v. **Серéбр...**
Сребро-вúдность, -а, *n.* srebrzystość, kolor srebrny; -вúдный, -ая, -ое, *adj.* srebrzysty, srebrnego koloru; -дѣлъ, -я, -дѣля, -и, -ковáчъ, -куанецъ, -á, *m. Eccl. sl.* złotnik; -любецъ, -бца, *m.* chciwy na pieniądze; skąpiec, skнéra; -любúвый, -ая, -ое, *adj.* skąpy na pieniądze; skąpy; -любúца, -ы, *f.* kobieta chciwa pieniędzy, skąpa; -любіе, -я, *n.* chciwość pieniędzy; -любный, *Eccl. sl.*, v. **Сребролюбúвый.**
Срéбряный, *Eccl. sl.*, v. **Серéбреный.** [**ревновáтель.**
Сревнúтель, *Eccl. sl.*, v. **Со-**
Средá, -ú, *f.* 1. środa, szroda; 2. *Eccl. sl.* środek.
Средй, *adv.* wśród, wpośród.
Средигрáдіе, -я, *n. Eccl. sl.* śród miasta.
Средиземный, -ая, -ое, *adj.* śródziemny; средиземное мóре, morze śródziemne.
Средина, -ы, *f.* środek, pośrodek. [średni, środkowy.
Средúнный, -ая, -ое, *adj.*
Срéдній, -яя, -ее, *adj.* średni, pośredni, środkowy; срéдній рóдъ, *Gramm.* rodzaj nijaki. [ный.
Средобѣжный, v. **Центробѣж-**
Средовúчъ, Средовѣкъ, -а, *m. Eccl. sl.* człowiek średniego wieku, średnich lat.
†**Средовѣчный**, -ая, -ое, *adj.* średniego wieku. [środek miasta.
Средоградіе, -я, *n. Eccl. sl.*
Средогрудіе, -я, *n. Anat.* błona międzypłucna.
Средоднéвіе, -я, *n. Eccl. sl.* środek dnia, południe.
Средонóщіе, -я, *n. Eccl. sl.* środek nocy, północ.
Средопятдесáтница, -ы, *f.*, v. **Преполовéніе (2).**
Средостóлбіе, Средостóліе, -я, *n. Archit.* słup, pień kolumny bez podstawy i kapitelu.
Средостремúтельный, v. **Центростремúтельный.**
Средостéніе, -я, *n. Eccl. sl.* ściana środkowa, spólna; средостéніе грýди, v. **Средогрýдіе.** [punkt średni.
Средотóчіе, -я, *n.* środek, **Средотóчность**, -и, *f.* centralność. [centralny, środkowy.
Средотóчный, -ая, -ое, *adj.*
Срéдственность, -и, *f.* mierność. [mierny, środkowy.
Срéдственный, -ая, -ое, *adj.*
Срéдство, -а, *n.* środek (do czego), sposób. [Средй.
Средъ & Средá, *Eccl. sl.*, v.
Сриновéніе, -я, *n.* strącenie, zrzucenie.
Сринуть, *v. a. perf.* strącić, zrzucić; -ся, *v. p.* być strąconym, zrzuconym.
Срисовáніе, -я, *n.* odrysowanie, przerysowanie.
Срисовать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Срисóвывать, -ся.**
Срисóвываніе, -я, *n.* przerysowywanie.
Срисóвывать, Срисовáть, *v. a.* od-, prze-rysowywać, -rysować; -ся, *v. p.* być od-, prze-rysowywanym, -rysowanym.

Сровня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сра́внивать, -ся (II).**

†**Сро́дичій, -ья, -ье**, *adj.* do krewnego należący.

†**Сро́дичъ, -а**, *m.*, v. **Сро́дникъ.** [krewny.

Сро́дникъ, -а, *m.* krewny, po-

Сроди́ть, -ся, v. **Породи́ть, -ся.** [krewna.

Сро́дница, -ы, *f.* krewna, po-

Сро́дничій, -ья, -ье, *adj.* krewny, od krewnego.

Сро́дность, -и, *f.* przyrodzoność. [rodzony, naturalny.

Сро́дный, -ая, -ое, *adj.* przy-

Сро́дственникъ, Сро́дственница, v. **Сро́дникъ, Сро́дница.**

Сро́дственный, -ая, -ое, *adj.* krewny, pokrewny. [chetność.

Сро́дствіе, -я, *n. Eccl. sl.* szla-

Сро́дство, -а & **Сродство, -а**, *n.* 1. pokrewieństwo; krewni; 2. *Chem.* styczność, powinowactwo.

Сро́дствовать, -ую, n. Eccl. sl. (кожу), być spokrewnionym.

Сродя́сь, *adv. pop.* przez całe życie; сродясь не видя́лъ э́того, jak żyję nie widziałem tego (или coś takiego).

Срокъ, -а, *m.* termin, czas oznaczony, przeciąg czasu; годово́й срокъ, termin roczny; дай то́лько срокъ, poczekaj tylko!

Сроне́ніе, -я, *n.* zrzucenie, zgubienie, stracenie.

Сронѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сра́нивать, -ся.**

†**Сро́слый, -ая, -ое**, *adj.* wzrosły, dorosły; wyrosły.

Сро́слѣнь, -я, *m.* drzewo zrosłe. [ста́ться.

Сростѝся, *v. perf.*, v. **Сра-**

Сростѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сраща́ть, -ся.**

Сро́стокъ, -тка, *m.* zrostek, zrosłego co. [cone.

Сростъ, -а, *m.* miejsce skrę-

†**Сро́чить**, *v. a.* termin wyznaczać.

Сро́чный, -ая, -ое, *adj.* terminowy; сро́чная, -ой, *s. f.* wezwanie, pozew, pozwanie przez sąd.

Срощать, -ся, v. **Сра́щивать, -ся.** [skręcenie.

Срощеніе, -я, *n.* zwinięcie,

Срубле́ніе, -я, *n.* rąbywanie, ścinanie.

Срубѝть, Сруби́ть, *v. a.* rąbywać, rąbać, ścinać, ściąć; (*u cieśli*:) zrąb robić, zrobić [na mieszkanie]; **-ся**, *v. p.* być rąbywanym, rąbanym, ścinanym, ściętym. [**Срубѝть, -ся.**

Срубѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сру́бка, -и**, *f.*, v. **Сру́бленіе.**

Сру́бъ, -а, *m.* zrąb; kolędzienny sruby, ocembrowanie w studni.

Сру́чно, *adv.* zręcznie, dogodnie. [dogodność.

Сру́чность, -и, *f.* zręczność,

Сру́чный, -ая, -ое, *adj.* zręczny, dogodny.

Срыва́ніе, -я, *n.* 1. zrywanie (*np.* owoców); 2. skopywanie (*np.* wału).

I. Срыва́ть, Сорва́ть, *v. a.* zrywać, zerwać, obrywać, oberwać; **-ся**, *v. r.* urywać się, urwać się, zerwać się.

II. Срыва́ть, Срыть, *v. a.* skopywać, skopać, znosić, znieść; **-ся**, *v. p.* być skopywanym, skopanym, *etc.* [& **Сры́тіе.**

Срывка, -и, *f.*, v. **Срыва́ніе**

Сорвъ, -а, *m.* 1. v. **Срыва́ніе**; 2. *fig.* obrywka, podarek; v. **Взя́тка** (2); взять сорву сто рублей, dostać obrywki sto rubli.

Сры́тіе, -я, *n.* skopanie, znies-ienie, zburzenie.

Сры́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Срыва́ть, -ся (II).**

Сря́заніе, -я, *n.* zerznięcie.

Сря́зать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сря́зывать, -ся.**

Сря́зывать, -ся, *v. a.* zrzynać, zerznąć; *fig.* сря́зать съ ногъ, ściąć, skonfundować kogo; **-ся**, *v. p.* być zrzynanym, zerzniętym.

Сря́тати, Сря́стй, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Встря́чать, Встря́тить, -ся.**

Сря́теніе, -я, *n. Eccl. sl.* spotkanie, zajście komu; **Сря́теніе Го́сподне**, święto Oczyszczenia Najświętszéj Panny, święto Panny Maryi Gromicznéj.

Сря́тенскій, -ая, -ое, *adj.* od święta P. Maryi Gromicznéj, Oczyszczenia Najśw. Panny.

†**Сря́чка, -и**, *f.* pojedynek.

Сряди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сряжа́ть, -ся.**

Сря́ду, *adv.* z kolei, z porządku, jeden po drugim.

Сря́ды, -овъ, *m. pl.* przygotowania, przysposobienia, przyrządzenia.

Сряжа́ть, Сряди́ть, -ся, v. **Снаряжа́ть, Снаряди́ть, -ся.**

Сря́ща, -и, *f.*, **Сря́щъ, -а**, *m. Eccl. sl.* 1. morowe powietrze; 2. wróżba, wróżenie.

Ссади́на, -ы, *f.*, v. **Садно́.**

Ссади́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссажа́ть, -ся.**

Сса́дка, -и, *f.* zsadzenie, zstąpienie się (*np.* sukna); osad; *it.* v. **Садно́.**

Ссаживать, Ссадѝть, *v. a.* zsadzać, zsadzić (*kogo* zkąd); **-ся**, *a) v. r.* zstępować się, zstąpić się; *b) v. p.* być zsadzanym, zsadzonym. [liny zaczepionéj.

Ссаривание, -я, *n.* odkładanie

Ссаривать, *v. a.* odkładać, odłożyć linę zaczepioną.

Ссасываніе, -я, *n.* zesysanie.

Ссасывать, Ссосáть, *v. a.* zesysać, ssać; **-ся**, *v. p.* być zesysanym. [chwytanie.

Ссáчиваніе, -я, *n.* łapanie,

Ссáчивать, Ссочѝть, *v. a.* łapać, złapać, chwytać, schwycić; **-ся**, *v. p.* być łapanym, chwytanym, złapanym, schwyconym.

Ссѝха, *Bot.*, v. **Водяни́ца.**

Сслáниваніе, -я, *n.* stósowanie.

Сслáнивать, Сслонѝть, *v. a.* stósować, zestósować; **-ся**, *v. p.* być stósowanym, zestósowanym.

Сслоне́ніе, -я, *n.* zestósowanie.

Сслонѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сслáнивать, -ся.** [strącanie.

Ссо́ваніе, -я, *n.* spychanie,

Ссова́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссо́вывать, -ся.**

Ссо́вывать, Ссова́ть, Ссу́нуть, *v. a.* spychać, zepchnąć, strącać, strącić; **-ся**, *v. p.* być spychanym, zepchniętym, strącanym, strąconym.

Ссо́ра, -ы, *f.* spór, kłótnia, zwada. [wadzenie się.

Ссо́реніе, -я, *n.* kłócenie się,

Ссо́рить, -ся, *v. a.* kłócić (kogo z kim); **-ся**, *v. r.* kłócić się, wadzić się. [zwadliwość.

Ссо́рливость, -и, *f.* kłótliwość,

Ссо́рливый, -ая, -ое, *adj.* kłótliwy, zwadliwy.

Ссо́рный, -ая, -ое, *adj.* sporny; ссо́рныя дѣла́, sporne sprawy.

Ссо́рщикъ, -а, *m.*, **Ссо́рщица, -ы**, *f.* zwadca, kłótnik, kłótnica.

Ссосáніе, -я, *n.* zessanie.

Ссосáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссасывать, -ся.** [**Ссыха́ться.**

Ссохнуться, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссочéніе, -я**, *n.* złapanie, schwycenie. [**Ссáчивать, -ся.**

Ссочѝть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссу́да, -ы**, *f.* pożyczka, zapomoga. [жать.

Ссудѝть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссу-**

Ссу́дный, -ая, -ое, *adj.* pożyczalny, zapomagalny.

Ссу́дчикъ, -а, *m.* pożyczający.

Ссужа́ть, Ссудѝть, *v. a.* (кого чѣмъ), pożyczać, pożyczyć (komu czego), zapomagać, zapomódz.

Ссуже́ніе, -я, *n.* pożyczenie, zapomożenie.

Ссу́нутіе, -я, *n.* zepchnięcie, zrzucenie, strącenie.

Ссу́нуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ссо́вывать, -ся.** [тулиться.

Ссутýлиться, *v. perf.*, v. **Су-**

Ссуче́ніе, Ссу́чиваніе, -я, *n.* skręcenie, zwinienie, skręcanie, zwijanie.

Ссу́чивать, Ссучѝть, *v. a.* skręcać, skręcić, zwijać, zwinąć; **-ся**, *v. p.* być skręcanym, skręconym, *etc.* [cenie (*np.* nici).

Ссу́чка, -и, *f.* skręcanie, skrę-

Сыла́ніе, -я, *n.* posłanie, wysłanie; odsyłanie, odprawianie; wygnanie.

Сыла́ть, Сосла́ть, *v. a.* posyłać, posłać, wysyłać, wysłać; od-

сылáть, **отсылáть**, отправля́ть, **отпрáвить**; выгоня́ть, **выгнáть**; **-ся**, *v. p.* быть посы́лаемым, посла́нным; быть отправля́емым, отправленным, *etc.*

Ссы́лка, **-и**, *f.* посла́ние, высла́ние; вы́гнание; отво́лание ся (do czego, do kogo).

Ссы́лочникъ, **-а**, *m.*, **Ссы́лочница**, **-ы**, *f.* вы́гнанец, сосла́нец (*s. m.*), вы́гнана, сосла́на.

Ссы́лочный, **-ая**, **-ое**, *adj.* вы́гнанный, сосла́нный.

Ссыпáніе, **Ссы́паніе**, **-я**, *n.* зсыпа́ние, зсы́пание.

Ссыпáть, **Ссы́пать**, *v. a.* зсыпа́ть, зсы́пать; **-ся**, *v. p.* быть зсыпа́ным, зсы́панным. [нie.

Ссы́пка, **-и**, *f.* зсы́пка, зсыпа́ние.

Ссыхáніе, **-я**, *n.* зсыха́ние ся.

Ссыхáться, **Ссóхнуться**, *v. r.* зсыха́ть ся, зсе́хнąć ся.

Сѣдáніе, **-я**, *n.* зсиада́ние.

Сѣдáть, **Сѣсть**, *v. r.* зсиада́ć, зсiąść; **-ся**, *v. r.* зсиада́ć ся w stąpieniu; ściągać się, ściągnąć

Сѣкáніе, **-я**, *n.* ścinanie. [się.

Сѣкáть, **Сѣчь**, *v. a.* ścinać, ściąć, obcinać, obciąć; **-ся**, *v. p.* być ścinanym, ściętym. [cąbr.

Сѣкъ, **-а**, *m.* polędwica; v.

Сѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* skurczony; (*o krwi i mléku:*) zsiadły.

Сѣ́сться, *v. perf.*, v. *sub*: **Сѣдáться**. [cie.

Сѣчéніе, **-я**, *n.* ścięcie, obcię-

Сѣчь, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сѣкáть**, **-ся**. [do-, wy-starczyć.

Стáвать, **Стать**, *v. n.* starczyć, **Ставéнекъ**, **-нькá**, *m. dim.* okiennica mała.

Стáвень, **-вня**, *m.* 1. okiennica; 2. v. **Стáвецъ**.

Стáвецъ, **-а**, *m.* misa drewniana. [żek.

Стáвило, **-а**, *n. Eccl. sl.* podnóżek.

Стáвильный, v. **Стáвленый**.

Стáвить, *v. a.* stawiać, postawić; dostawiać, dostawić, dostarczać, dostarczyć; – на счётъ, na rachunek kłaść, zapisywać, zapisać; *it.* uważać, poczytywać; – комý-либо рожкй, бáнки, stawiać komu bańki; – солдáтъ въ строй, во фронтъ, ustawiać, ustawić żołnierzy w szereg; – во священники, wyświęcać, wyświęcić na księdza; **-ся**, *v. p.* być stawianym, postawionym, *etc.*

Стáвка, **-и**, *f.* stawianie; *Milit.* namiot; (*w grze:*) stawka; *Jur.* очнáя стáвка, naoczne stawienie.

Стáвленникъ, **-а**, *m.* na księdza *lub* na dyakona wyświęcony.

Стáвленіе, **-я**, *n.* stawianie.

Стáвленый, **-ая**, **-ое**, *part. p.* stawiony, postawiony; wyświęcony; стáвленая грáмота, świadectwo kapłana nowowyświęconego.

Ставропигіáльный монастырь, *m.*, **Ставропигія**, **-и**, *f.* monaster, klasztor pod dozorem najświętszego Synodu zostający.

Стáдиться, *v. r.* w stada się zgromadzać.

Стáдія, **-и**, *f.* (*stadium*), staje, [pewna miara długości], gony.

Стáдникъ, **-а**, *m.* stadnik, dozórca stada, stadny, stadowy parobek. [dny, stadowy.

† Стáдный, **-ая**, **-ое**, *adj.* sta-

Стáдо, **-а**, *n.* stado, trzoda.

Стáивать, **Стáять**, *v. n.* tająć, stająć.

Стáйный, **-ая**, **-ое**, *adj.* od stada *czyli* cugu ptaków; стáйныя пти́цы, ptaki wędrownicze, odlatujące. [zgromadzać.

Стáиться, *v. r.* w stada się

Стакáнище, **-а**, *m. augm.* szklanisko. [чикъ.

Стакáнецъ, **-нца**, v. **Стакáнчикъ**.

Стакáнчикъ, **-а**, *m. dim.* szklaneczka, kubeczek. [bek.

Стакáнъ, **-а**, *m.* szklanka, ku-

Стакáниваться, **Стаккнуться**, *v. r.* (съ кѣмъ), zgadzać się, zgodzić się (z kim na co).

Стáкти, *s. indecl. Eccl. sl.* żywica pachnąca, mirra.

Сталактúтъ, **-а**, *m.* stalaktyt, sopel w grotach.

Сталúстый, **-ая**, **-ое**, *adj.* stalisty. [strącanie.

Стáлкиваніе, **-я**, *n.* spychanie,

Стáлкивать, **Столкáть**, **Столкнýть**, *v. a.* spychać, zepchnąć, strącać, strącić; **-ся**, *v. r.* spotykać się, spotkać się z kim, trafiać się, trafić się z kim.

Сталь, **-и**, *f.* stal; сырáя сталь, v. **Укáдъ**. [sania ognia.

Стáлька, **-и**, *f.* stalka do krze-

Стальнúкъ полевóй, *m. Bot.* (*ononis arvensis*), wiłżyna.

Стальнóй, (**-нй**), **-ая**, **-ое**, *adj.* stalowy. [nina wełniana.

Стамéдъ, **-а**, *m.* kamlot, tka-

Стамéска, **Стамéска**, **-и**, *f.* dłóto, dłótko. [wiadra podobne.

Стáмна, **-ы**, *f.* naczynie do

Станúна, **-ы**, *f. Artill.* ściana łożowa. [gęsi dzikich).

Станúца, **-ы**, *f.* stado (wilków,

Станúще, **-а**, *n. Eccl. sl.* namiot.

Становúть, *v. a.* stawlać.

Становúться, *v. r.* stawać, stanąć; – на колѣни, klękać; становиться во фронтъ, въ строй, v. **Строúться** (2).

Становúще, **-а**, *n.* obozowisko.

Становлéніе, **-я**, *n.* stawianie.

Становóй, **-áя**, **-óе**, *adj.* obozowy; stanowy.

† Становщúкъ, **-á**, *m.* obożny, kwatermistrz, obierający miejsce na obóz.

Становый, v. **Становóй**.

Становье, v. **Становúще**.

Станóкъ, **-нкá**, *m.* staluga, podnoże; warsztat; карéтный станóкъ, spód powozowy; живопúсный станóкъ, staluga malarska; мортúрный станóкъ, kloc moździerzowy; пúльный станóкъ, kozły, kobylice do piłowania drzewa; токáрный станóкъ, warsztat tokarski; точúльный станóкъ, szlifowálny станóкъ, toczydło szlifierskie; столáрный станóкъ, warsztat stolarski; ткáцкій, ткáльный станóкъ, warsztat tkaczy, krosna; чулóчный станóкъ, warsztat pończoszniczy; пýшечный станóкъ, łoże armatne.

† Станóкъ, **-нка**, *m.*, v. **Остáтокъ**, **Наслѣ́дство**.

Станорасположéніе, **-я**, *n.* urządzenie, rozporządzenie, rozłożenie obozu; nauka o станорасположéнiи, v. **Кастраментáція**.

Станóчекъ, **-чка**, *m. dim.* warsztacik; v. **Станóкъ**; токáрный станóчекъ, warsztacik tokarski.

Станóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* warsztatowy; stalugowy; (*cfr.* **Станóкъ**).

Стансъ, **-а**, *m. Poes.* stanca, wiersz, zwrotka, strofa.

Станціóнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* do urzędu pocztowego należący.

Станція, **-и**, *f.* stacya pocztowa.

Станъ, **-а**, *m.* 1. stan człowieka, wzrost, postać, postawa, talia; stan ciała; 2. stan (u koszuli); 3. warsztat; печáтный, книгопечáтный, типографúческій станъ, prasa drukarska; пýшечный станъ, łoże armatne; *it.* v. **Станóкъ**; воздýшный станъ, wentylator, wiatropęd; 4. obóz; 5. stanowisko, zajazd.

Стáпель, **-я**, *m.* fabryka okrętów, statków wodnych. [nie.

Стáпливаніе, **-я**, *n.* roztapia-

Стáпливать, **Стопúть**, *v. a.* roztapiać, roztopić co w kupie; **-ся**, *v. p.* być roztapianym, roztopionym w kupie. [nie.

Стáптываніе, **-я**, *n.* zdeptywa-

Стáптывать, **Стоптáть**, *v. a.* zdeptywać, zdeptać, stratować; deptać, wydeptać (*np.* bóty, trzewiki); **-ся**, *v. p.* być zdeptywanym, zdeptanym.

Стараґýчка, **-и**, *f. Bot.* (*salacia*), pomorzyca.

Старáніе, **-я**, *n.* staranie, staranność, usiłowanie.

Старáтельно, *adv.* starannie.

Старáтельность, **-и**, *f.* staranność, gorliwość.

Старáтельный, **-ая**, **-ое**, *adj.* staranny, pilny, gorliwy.

Старáтельство, **-а**, *n.* staranność, pilność, gorliwość.

Старáться, *v. r.* starać się.

Старбóрдъ, **-а**, *m. Mar.* prawy bok okrętu, idąc od tyłu okrętowego.

Стáренькій, **-ая**, **-ое**, *adj.* dosyć stary. [bardzo stary.

Старéхонькій, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Старéцъ, **-рца**, *m.* 1. starzec; 2. mnich; 3. starszy, przełożony.

Старéшенькій, **-ая**, **-ое**, *adj.* bardzo stary.

Старикáшка, **-и**, *m. pop.* starzec. [starcowski, od staroa.

Стариковскій, **-ая**, **-ое**, *adj.*

Стариковщúна, **-ы**, *f.* staroświeczyzna; pewna sekta kacerska.

Старикъ, -а, *m.* 1. starzec; 2. *H. n.*, v. Буревѣстникъ.

Старина, -й, *f.* 1. staroświeczyzna, staroświeckość, starożytność; въ старину, (za) dawnych czasów, dawniéj, niegdyś; 2. starzec; 3. *Bot.*, v. Крестовникъ; старина Якова, v. Крестовникъ (двуперистый).

Старинный, -ая, -ое, *adj.* stary, dawny, starodawny, staroświecki; по старинному, po dawnemu, po staremu, po staroświecku.

Старинушка, -а, *m.* staruszek.

Старица, -ы, *f.* 1. bardzo stara kobieta, staruszka; 2. mniszka.

Старичёкъ, -чка, *m.* staruszek.

Старичишко, -а, *m.* staruch.

Старичище, -а, *m. augm.* staruch, starzec.

Старо-бытность, -и, *f.* starożytność, stare czasy; **-бытный**, -ая, -ое, *adj.* starożytny, dawny; **-ватость**, -и, *f.* staruszkowatość; **-ватый**, -ая, -ое, *adj.* staruszkowaty, nieco stary; **-вина**, -ы, *f.*, v. Заваленъ; **-вѣрка**, -и, *f.* starowierna; **-вѣрческій**, -ая, -ое, *adj.* starowierny, sektarski; **-вѣръ**, -а, *m.* starowierca, starowierny; **-давность**, -и, *f.* starodawność; **-давный**, -ая, -ое, *adj.* starodawny; **-дубка**, -и, *f. Bot.* (*adonis vernalis*), adonis wiosnowy; gorzykwiat; **-дубка крестовая**, (*gentiana cruciata*), porzyczka krzyżowa; **-жилецъ**, -льца, v. Старожилъ; **-жилка**, -и, *f.* dawna, odwieczna mieszkanka, która długo mieszka; **-жилъ**, -а, *m.* dawny mieszkaniec, który długo mieszka, odwieczny mieszkaniec; **-жилый**, -ая, -ое, *adj.* długo, odwiecznie mieszkający; **-законный**, -ая, -ое, *adj.* starozakonny, starego przymierza; v. Ветхозаконный; **-лѣтній**, v. Стародавный; **-обрядецъ**, **-обрядка**, v. Старовѣръ, Старовѣрка; **-обрядческій**, -ая, -ое, *adj.* starowierny, sektarski; **-печатный**, -ая, -ое, *adj.* dawno drukowany; **-поместный**, -ая, -ое, *adj.* zdawna posiadłość gruntowną mający; **-сёлье**, -я, *n.* dawne mieszkanie, siedlisko.

Старовѣръ, -ы, *m.* starosta; сёльскій старовѣръ, starosta we wsi, sołtys; церковный старовѣръ, podskarbi kościelny; dozórca nad posługą szpitalną; барабанный старовѣръ, v. Тамбурмажоръ; *it.* v. Богадѣленный, Губной (старовѣръ).

Старовѣрство, -а, *n.* starostwo.

Старовѣриха, -и, *f.* 1. żona starosty, sołtysa; 2. dozórczyni nad posługą szpitalną.

Старостный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* stary, podeszły w leciech (w lata), sędziwy.

Старость, -и, *f.* 1. starość, podeszłość; głuboka старость, głęboka (późna) starość; сѣдой отъ старости, siwy od starości; 2. stan wątły, stan upadkiem grożący.

Старуха, -и, *f.* starucha, stara baba. [ka.

Старушёнка, -и, *f.* starowin-

Старушечій, -ья, -ье, *adj.* do staruszki należący.

Старушка, -и, *f.* staruszka.

Старческій, -ая, -ое, *adj.* starcowski, do starca należący.

†**Старчество**, -а, *n.* starzyzna.

Старчій, -ая, -ее, *adj. Eccl. sl.* starcowy, starcowski; stary; лице старче, v. *sub*: Лицѣ.

Старше, *adv. compar.* starzéj; онъ старше всѣхъ, on najstarszy od wszystkich.

Старшина, -ы́, *m.* starszy, wyższy, przełożony, zwierzchnik.

Старшинство, -а́, *n.* starszeństwo.

Старшинствовать, *v. n.* mieć starszeństwo, być zwierzchnikiem.

Старшій, -ая, -ее, *adj.* starszy, najstarszy, najdawniejszy; (*s. m.* =) zwierzchnik.

Старый, -ая, -ое, *adj.* 1. stary, podeszły w latach, dawny; по старому, po staremu; §. старъ, do głuch, stary a głupi; 2. upadkiem grożący, chyląc się do upadku, stary. [rzeczy.

Старьё, -я́, *n.* starzyzna, stare

Старѣйшина, v. Старшина.

Старѣйшинство, -а, *n.* urząd wyższy, władza pierwsza.

Старѣйшинствовать, *Eccl. sl.*, v. Старшинствовать.

Старѣть, *v. n.* starzeć, zestarzeć; grozić upadkiem.

Стаскание, -я, *n.* powlekanie, powleczenie; zwlekanie, zwleczenie. [**Стаскивать**, -ся (I).

Стаскать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стаскивание**, -я, *n.* zwlekanie, ściąganie.

I. Стаскивать, Стаскать, *v. a.* zwłóczyć, pozwłóczyć, poznosić; **-ся**, *v. p.* być zwłóczonym, pozwłóczonym.

II. Стаскивать, Стащить, *v. a.* zwlekać, zwlec, ściągać, ściągnąć; **-ся**, *v. p.* być zwlekanym, zwleczonym, ściąganym, ściągniętym.

†**Статейный**, -ая, -ое, *adj.* na artykuły podzielony.

Статика, -и, *f.* statyka, nauka o miarkowaniu ciężarów, o machinach.

Статный, *pop.*, v. **Стáточный**.

Статистика, -и, *f.* statystyka, nauka polityczna, trudniąca się aktualnym stanem państwa *lub* kraju.

Статистикъ, -а, *m.* statystyk; v. Statysta. [statystyczny.

Статистическій, -ая, -ое, *adj.*

Статистый, v. **Стáтный**.

Статистическій, -ая, -ое, *adj.* statyczny.

Стáтность, -и, *f.* piękność, kształtność, okazałość postawy.

Стáтный, -ая, -ое, *adj.* piękny, kształtny, okazały, dobrze zbudowany. [mająteк.

†**Стáтокъ**, -тка, *m.* dostatek,

Стáточность, -и, *f.* możność.

†**Стáточный**, -ая, -ое, *adj.* zamożny; możny; podobny.

Стáтскій, -ая, -ое, *adj.* cywilny, niewojskowy; статская служба, służba cywilna; стáтскій совѣтникъ, radzca stanu.

Статсъ-дама, -и, *f.* dama honorowa.

Статуй, -я, *m. pop.* kloc, bałwan, pień, olszowy Marcin, gamuła.

Статуйка, -и, *f. dim.* posążek, mały posąg, mała statua.

Статуйный, -ая, -ое, *adj.* posągowy, od posągu. [posążnik.

Статуйщикъ, -а, *m.* rzeźbiarz,

Статутъ, -а, *m.* statut, ustawa.

Статуя & Статуя, -и, *f.* statua, posąg.

Стать, -и, *f.* uroda, postać, kształt; подъ стать, (*o koniach*:) jednéj wielkości, jednéj maści, do pary; къ стати, v. Кстати.

Стать, *v. n. perf.* 1. (*c. Infinit.*) *a*) zacząć; всѣ стáли кричать, что ..., wszyscy zaczęli krzyczeć, iż (że) ...; *β*) być; я не стáну писать ему, nie będę mu pisał; 2. stanąć; стать на колѣни, uklęknąć; стать на якорь, stanąć na kotwicy; 3. ustać; работа стала, robota ustała; стать въ пень, въ тупикъ, *stanąć jak wryty; nieumieć nic powiedzieć; это дóрого станетъ, to będzie drogo; во что-бы ни стáло, niech kosztuje co chce; *it.* v. *sub*: Станáть.

Стáться, *v. impers.* stać się, dziać się, wydarzyć się, przytrafić się; можетъ статься, może być.

Статья, -и, *f.* artykuł, punkt, paragraf, oddział, część; rzęd, klassa, stan.

Стафиды, -ъ, *f. pl. Eccl. sl.* jagody suszone z winogrona.

Стачáние, -я, *n.* zszywanie stębnując. [**Стачивать**, -ся (I).

Стачáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стачивание**, -я, *n.* zszywanie.

I. Стáчивать, Стачáть, *v. a.* zszywać, zszyć stębnując; **-ся**, *v. p.* być zszywanym, zszytym.

II. Стáчивать, Сточить, *v. a.* zeszlifowywać, zeszlifować; **-ся**, *v. p.* być zeszlifowywanym, zeszlifowanym.

Стáчка, -и, *f.* 1. zestębnowanie; 2. zgoda; zmowa.

Стащéние, -я, *n.* zwleczenie, ściągnienie.

Стащить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стáскивать**, -ся (II).

Стая, -и, *f.* cug *czyli* stado ptaków. [wать.

Стаять, *v. perf.*, v. *sub*: **Стáи-**

Стволистый, -ая, -ое, *adj.* pełen łodyg.

Стволо́выя растѣ́нія, *n. pl.* rośliny łodyżne, na łodygach.

Стволъ, –а, *m.* 1. pień; łodyga (rośliny); 2. luf, rura (broni *np.* pistoletowa, karabinowa).

Ство́льный, –ая, –ое, *adj.* lufowy, rurowy; ство́льный мастеръ, rusznikarz, puszkarz lufy robiący. [Створя́ть, –ся.

Створя́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Створны́й**, v. **Створча́тый**.

Створожи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Створа́живать, –ся**. [ни.

Створцы, –евъ, *m. pl.*, v. **Склад-**

Створча́тый, –ая, –ое, *adj.* (*o drzwiach*:) podwójny, dwuskrzydlasty.

Створъ, –а, *m.*, ство́ры, *pl.* podwój, *pl.* podwoje (u drzwi).

Створя́ть, Створи́ть, *v. a.* zamykać, zamknąć podwoje, drzwi dwuskrzydłe; **–ся**, *v. p.* być zamykanym, zamkniętym.

Стебелёкъ, –лька, Стебелёчекъ, –чка, *m. dim.* łodyżka.

Стебелено́сный, –ая, –ое, *adj. Bot.* łodyżkonośny.

Сте́бель, –бля, *m.* 1. łodyga, pieniek rośliny; 2. trzonek (u) łyżki.

Стебельковатый, –ая, –ое, *adj. Bot.* łodygowaty, ogonkowaty.

Сте́бельникъ, v. **Петру́шечникъ**. [łodyżny.

Сте́бельный, –ая, –ое, *adj.*

Стебли́стый, –ая, –ое, *adj.* łodygowaty, ogonkowaty.

Стебло́, –а, *n. Eccl. sl.*, v. **Сте́бель**. [бель.

Стега́льный, –ая, –ое, *adj.* do cerowania, do stębnowania służący; стега́льная и́голка, igiełka do cerowania, do stębnowania.

Стега́льщикъ, –а, *m.* haftarz, który wyszywa drogie materye.

Стега́льщица, –ы, *f.* szwaczka, co wyszywa drogie materye, haftarka.

Стега́ніе, Стега́нье, –я, *n.* 1. cięcie biczem; 2. pikowanie, stębnowanie, cerowanie.

Стега́ть, *v. a.* 1. ciąć, chlastać, chlasnąć biczem; 2. pikować, stębnować, cerować; **–ся**, *α*) *v. r.* biczować się; *β*) *v. p.* być pikowanym, stębnowanym, cerowanym.

Стегно́, –а, *n. Eccl. sl.* biodro.

Стегну́ть, *v. a. semelf.* chlasnąć biczem. [cerowanie; 2. szew.

Сте́жка, –и, *f.* 1. pikowanie,

Сте́жникъ, –а, *m.* szewczyk szyjący cholewy.

Стежа́, –и́, *f.* ścieżka.

Сте́ка, –и, *f.* dłóto, drożydło szycerskie.

Стека́ніе, –я, *n.* ściekanie.

Стека́ть, Стечь, *v. n.* ściekać, ściec; **–ся**, *v. r.* (*o rzékach*:) zbiegać się, zbiegnąć się, schodzić się, zejść się; *zbiegać się, zbiegnąć się, zgromadzić się.

Стекло́, –á, *n.* szkło; зажига́тельное стекло́, szkło palące, szkiełko zapalające.

Стекло́ваніе, –я, *n. Chem.* szklenie, obracanie w szkło.

Стекловáтикъ, v. **Стекловúкъ**.

Стекловáтый, –ая, –ое, *adj.* do szkła podobny.

Стекловáть, *v. a. Chem.* szklić, w szkło obracać.

Стекловúдный, –ая, –ое, *adj.* do szkła podobny. [lit.

Стекловúкъ, –а, *m.* lawa, hya-

Стеклодѣ́лie, –я, *n.* robienie szkła, huta szklanna.

Стеклодѣ́льный, –ая, –ое, *adj.* do robienia szkła należący.

Стеклописе́цъ, –а, *m.* malarz, malujący na szkle.

Стеклоплавúльный, –ая, –ое, *adj.* do topienia szkła służący.

Стеклоплавúльщикъ, –а, *m.* topiciel szkła.

Стеклорѣ́заный, –ая, –ое, *adj.* do rznięcia szkła służący; стеклорѣ́зный алма́зъ, dyament szklarski.

Стеклу́емость, –и, *f. Chem.* sposobność zamienienia się w szkło.

Стеклу́емый, –ая, –ое, *adj. Chem.* mający się zamienić na szkło. [kły.

Сте́клый, –ая, –ое, *adj.* ście-

Сте́клышко, –а, *n. dim.* szkiełko.

Сте́клядь, –и, *f. Artill.* szpagat.

Стекля́нить, v. **Стекловáть**.

Стекля́ный, –ая, –ое, *adj.* szklanny.

Стекля́нѣ́ніе, Стекля́нѣть, v. **Стекловáніе, Стекловáть**.

Стекля́русъ, –а, *m.* wielkie (szklanne) dętki, paciorki.

Стекóльный, –ая, –ое, *adj.* szklanny; стекóльная рабóта, szklanna robota; стекóльныхъ дѣлъ мáстеръ, szklarz.

Стекóльце, –а, *n. dim.* szkiełko, kawałek szkła.

Стекóльщикъ, –а, *m.* szklarz, ten co szkło robi, wprawia lub przedaje. [szklarski.

Стекóльщичій, –ья, –ье, *adj.*

Стелáжи, –е́й, *f. pl.* rusztowanie.

Стéлька, –и, *f.*, **Стéлечка**, –и, *f. dim.* branzola, branzólka, nadpodeszwie, podeszwa w obuwiu wewnętrzna. [wa.

Стéльная корóна, *f.* cielna kro-

Стéльность, –и, *f.* cielność (?) [krów].

Стелю́га, –и, *f.* deska, która przy rusztunkach na kozły się kładzie.

Стемь, –а, *m.* przód okrętu.

Стенáніе, –я, *n.* stękanie.

Стенáть, *v. n.* stękać, jęczeć.

Стéнга, v. **Стéньга**.

Стенографúческій, –ая, –ое, *adj.* stenograficzny.

Стенографíя, –и, *f.* stenografia, skoropis, skoropism.

Стенографъ, –а, *m.* stenograf, skoropiszec.

Стéньга, –и, *f. Mar.* bocianie gniazdo, pokład z desek na około masztu. [statecznym.

Степени́ться, *v. r.* stawać się

Степéнникъ, –а, *m.* statecznik, stały, ustalony.

Степéнница, –ы, *f.* kobieta stała, stateczna.

Степéннича́ть, *v. n.* być statecznym, statkować.

Степéнность, –и, *f.* stateczność, stałość, poważność.

Степéнный, –ая, –ое, *adj.* stateczny, stały, ustalony; степéнная кни́га, rodowód, księga genealogiczna monarchów Rossyjskich od Ruryka do Cara Jana Wasilewicza. [ность.

Степéнство, –а, *n.*, v. **Степéн-**

Степéнь, –и, *f.* 1. stopień, szczebel; 2. stopień (pokrewieństwa); 3. stopień, klassa, ranga, rzęd; 4. *Gramm.* положи́тельная степéнь, stopień równy; сравни́тельная степéнь, stopień wyższy; превосхóдная степéнь, stopień najwyższy.

Степно́й, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* stepowy; степно́й звѣро́бій, v. **Мóльникъ**; степна́я берёзка, v. **Та́волга** (zazúbrenna); степна́я лисúца, v. **Карага́нъ**; степна́я ку́рица, v. **Вульдуру́къ**; *it.* v. **Бара́нъ** (степно́й).

Степу́шка, –и, *f.*, v. **Бекáсъ** (болóтный).

Степь, –и, *f.* step, przestrzeń wielka pola pustego.

Стéрва, –ы, *f.* ścierwo.

Стервенúться, *v. r.* & **Стервенéть**, *v. n.* wściekać się, szaleć od gniewu. [martwe, padło.

Стéрво, –а, *n.* ścierw, zwierzę

Стервоя́дный, –ая, –ое, *adj.* ścierwożerny, żywiący się ścierwem; кóрпунъ стервоя́дный, v. **Синъ**; *it.* v. **Мýха** (стервоя́дная).

Стерняни́къ, v. **Медвѣ́дь** (большóй, бýрый).

Стерня́тина, –ы, *f.* ścierw, mięso zwierza martwego.

Стереже́ніе, –я, *n.* strzeżenie, pilnowanie.

Стереометри́ческій, –ая, –ое, *adj.* stereometryczny. [trya.

Стереоме́трія, –и, *f.* stereome-

Стереоти́пный, –ая, –ое, *adj.* stereotypowy; стереоти́пное и́зданіе, wydanie stereotypowe.

Стеретъ, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стирáть, –ся** (I).

Стерéчь, *v. a.* strzedz, pilnować, mieć oko na kogo; **–ся**, *α*) *v. r.* strzedz się, chronić się, wystrzegać się; *β*) *v. p.* być strzeżonym, pilnowanym.

Стéржень, –жня, *m.* 1. rdzeń, drdzeń, mlécz w drzewie, serce drzewa; 2. drdzeń we wrzodzie; 3. prąd, pęd wody; корневóй стéржень, v. **Корневúкъ**.

Стéржневый кóрень, v. **Корневúкъ**. [mięso.

Стерля́дина, –ы, *f.* czeczuże

Стерля́дка, -и, *f. dim.* mała czeczuga (ryba).

Стéрлядь, -и, *f. H. n.* (*acipenser ruthenus*), czeczuga (ryba).

Стерля́жина, -ы, *f.* czeczuże mięso. [czuży, od czeczugi.

Стерля́жій, -ья, -ье, *adj.* cze-

Стерпѣ́ть, *v. a. perf.* ścierpieć, znieść, wytrzymać; §. стéрпится, слю́бится, kto ścierpi, nie żałuje; cierpliwość panią rzeczy; cierpliwość wszystko wytrwa.

Стерхъ, -а, *m. H. n.* (*z Niemiec.* „Storch"), bocian; v. Вусель, Лекле́къ.

Стесáніе, -я, *n.* ściosanie.

Стесáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Стёсывать, -ся.

Стёсываніе, -я, *n.* ściosywanie; v. Стесáніе.

Стёсывать, **Стесáть**, *v. a.* ściosywać, ściosać, ociosywać, ociosać, ciosaniem obrabiać, obrobić; -ся, *v. p.* być ściosywanym, ściosanym.

Стетоско́пъ, -а, *m. Med.* stetoskop, słuchawka, trąba słuchowa, uszna.

Стехіометри́ческій, -ая, -ое, *adj. Chem.* stechiometryczny.

Стехіоме́трія, -и, *f. Chem.* stechiometrya, nauka o stosunkach chimicznych.

Стечéніе, -я, *n.* 1. ściek, spływ, ścieczenie; 2. zbieg, spływ, zejście się (dwóch rzék); 3. zbiegnienie się, zejście się, zgromadzenie się, nawał; стеченіе обстоятельствъ, zbieg, zejście się okoliczności; konjunktury; стеченіе дѣлъ, zwalenie się interesów.

Стéчка, -и, *f.* 1. wściekliznа, choroba psia; 2. male dióto, drożdżo szpycerskie.

Стечь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Стекáть, -ся.

Стибле́тъ, **Стилéтъ**, v. Шт...

Стúбрить, *v. n. perf. pop.* skraść.

Стúлка, -и, *f.* słanie, rozpościeranie.

Стиль, -я, *m.* styl, sposób pisania *lub* wyrażania myśli słowami; писать стилемъ краткимъ, плавнымъ, pisać stylem zwięzłym, płynnym, gładkim; *it.* v. Шти́хъ.

Стильщи́къ, -а, *m.* (половъ), ten co ścieli, rozpościera; ten co tafluje posadzkę, podłogę; сти́льщикъ мостовóй, brukarz.

Стипéндія, -и, *f.* stypendyum.

Стипендіáтъ, -а, *m.* stypendysta, bursak.

Стирáкса, -ы, *f.* storax, styrak; жи́дкая стирáкса, v. А́мбра (жи́дкая).

Стирáлка, -и, *f.* ścierka, szmat do ścierania, obcierania czego.

Стирáльный, -ая, -ое, *adj.* pralny, do prania służący.

Стирáніе, -я, *n.* 1. rozcieranie (czego z czém); 2. ścieranie z czego; 3. pranie.

I. Стирáть, **Стерéть**, *v. a.* 1. rozcierać, rozetrzeć; równać, gładzić, zgładzić; 2. ścierać, zetrzeć; 3. trzeć, rozcierać (*np.* farby); -ся, *v. p.* być rozcieranym, roztartym; być ścieranym, startym.

II. Стирáть, *v. a.* prać; -ся, *v. p.* być pranym.

Стúрка, -и, *f.* pranie.

Стúрное, -аго, *s. m.* miejsce prania.

Стисканіе, -я, *n.* ściśnięcie.

Стúскать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Стúскивать, -ся.

Стúскиваніе, -я, *n.* ściskanie.

Стúскивать, **Стúскать**, **Стúснуть**, *v. a.* ściskać, ścisnąć; -ся, *v. p.* być ściskanym, ściśniętym.

Стúснутіе, -я, *n.* ścisnięcie, ściśnienie.

Стúснуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Стúскивать, -ся.

Стихáрь, -я, *m.* komża, komeszka, alba. [pochwalna.

Стихúра, -ы, *f. Eccl.* pieśń

Стихирáрь, -я, *m.* książka zawierająca w sobie pieśnie pochwalne.

Стихíйный, -ая, -ое, *adj.* żywiołowy, elementarny.

Стихíя, -и, *f.* żywioł, element.

Стихóвна, -ы, *f.* zbiór śpiewów, które na nieszporach (z psalmów) śpiewane bywają.

Стихокропáтель, v. Стихоплётъ. [слóніе.

Стихолóгія, -и, *f.*, v. Стихо-

Стихоплётъ, -а, **Стихослагáтель**, -я, *m.* wierszopis, wierszotworca, wierszoklета.

Стихослóвіе, -ы, *n.* śpiewanie, czytanie psalmów wierszami.

Стихосложéніе, -я, *n.* rymowanie, składanie rymów, wierszy.

Стихотворéніе, -я, *n.* rymowanie, składanie wierszy; rym, wiersze, poema.

Стихотвóрецъ, -рца, *m.* rymotwórca, wierszopis, poeta.

Стихотвóрица, -ы, *f.* rymownica, wierszopiska, wierszotwórka, poetka.

Стихотвóрный, -ая, -ое, *adj.* poetyczny; стихотвóрное сочиненіе, v. Стихотворéніе; стихотвóрная наука, poezya, poetyka, sztuka rymotwórcza.

Стихотвóрство, -а, *n.* rymotwórstwo, wierszopistwo, poezya.

Стихотвóрческій, -ая, -ое, *adj.* wierszopiski, rymotwórczy, poetycki. [& Стихоплётъ.

Стихотвóрецъ, v. Стихотвóрецъ

Стихъ, -а, *m.* wiersz, rym.

Стиха́ніе, *Eccl. sl.*, v. Стеченіе. [ка́ться.

Стиха́тися, *Eccl. sl.*, v. Сте-

Стишóкъ, -шка́, *m. dim.* wierszyk. [ska.

Стишóнки, -овъ, *m. pl.* wierszy-

Стекло, *Eccl. sl.*, v. Стекло.

Стеклáница, -ы, *f.* szklanka.

Стеклáничный, *Eccl. sl.*, v. Стеклáнный. [Скл....

Стеклáнка, **Стеклáночка**, v.

Стеклáный, *Eccl. sl.*, v. Стеклáный.

Стланéцъ, -нцá, v. Сланéцъ.

Стлáніе, -я, *n.*, v. Стилка.

Стлать, *v. a.* 1. słać, rozściełać, rozpościerać, rozpostrzeć; 2. стлать постéлю, słać łóżko; §. какъ стéлешь, такъ и спúтся, jak sobie pościelisz, tak i wyśpisz się; -ся, *a*) *v. r.* (*o roślinach:*) piąć się, wić się; *β*) *v. p.* być słanym, rozścielanym, pokrytym.

Сто, -а, *num.* sto.

†**Стоглáвъ**, -а, *m.* księga zawierająca w sobie sto rozdziałów, [ułożona na soborze w Moskwie roku 1551].

Стоглáвый, -ая, -ое, *adj.* stogłowy. [*m. Eccl. sl.* ulica.

Стогна, -ы, *f.*, *it.* Стогнъ, -а,

Стоговый, -ая, -ое, *adj.* stogowy.

Стоголóвникъ, v. Волчéцъ (*Bot.*). [siana).

Стогъ, -а, *m.* stóg, bróg (*np.*

Стóечка, -и, *f. dim.* podporka.

Стожёкъ, -жка́, *m. dim.* stożek, mały stóg, bróg.

Стожúще, -а, *m. augm.* wielki stóg, bróg.

Стойбúще, -а, *n.* (*w Syberyi:*) koczowisko, obóz ludu koczującego.

Стóйка, -и, *f.* stojenie, stanie; podstawek, podpora; baryłka; v. stojka; *it.* v. Засéдка.

Стóйкій, -ая, -ое, *adj.* stały, stanowczy, stateczny.

Стойкóвые кáблуки, *m. pl.* napiętki, korki u trzewików damskich.

Стойкомъ, *adv.* stojąc, w stojączki. [czność.

Стóйкость, -и, *f.* stałość, state-

Стóикъ, -а, *m.* stoik.

Стóйло, -а, *n.* miejsce dla koni w stajni; obora.

Стóимость, -и, *f.* cena, koszt; стóимость вéкселя, waluta.

Стóить, v. Стóйкомъ.

Стóимость, v. Стóимость.

Стóить, *v. n.* kosztować; wartać, wart być.

Стоканъ, v. Стаканъ.

Стóкные сéти, *f. pl.* sieci do łowienia jesiotrów.

Стократно, *adv.* stokrotnie, stokroć, sto razy. [stokrotny.

Стократный, -ая, -ое, *adj.*

Стократъ, *adv.*, v. Стократно.

Стокъ, -а, *m.* stok, ściek, odbieg wody, spadek, odpływ.

Столáрить, **Столáрничать**, **Столáрь**, v. Столáр....

Столбенéть, *v. n.* słupieć, kamienieć.

Столбéцъ, -бца, *m.* 1. *Typogr.* kolumna w książce; 2. (†), v. Свúтокъ.

Столбúкъ, -а, *m. dim.* słupek.

Столбúще, -а, *m. augm.* słupisko.

Столбня́къ, -а, *m.* 1. słup parkanowy; 2. letarg, zachwat; 3.

*słup, pień, olszowy Marcin, giupiec.

Столбово́й, (-о́й), -а́я, -о́е, *adj.* słupowy, od słupa, od kolumny; *it.* v. **Доро́га** (столбова́я); столбова́й дворя́нинъ, szlachcic starożytny. [мень, v. **Базалтъ**.

Столбча́тъ, **Столбча́тый** ка-

Столбъ, -а, *m.* słup, kolumna.

Столе́цъ, -льца́, *m. Eccl. sl.* stołek.

Столе́чникъ, **Столе́шникъ**, -а, *m. pop.* obrus. [mały stół.

Столикъ, -а, *m. dim.* stolik,

Столи́ственникъ, -а, *m.*, v. **Центифо́ль**.

Столи́ственница, -ы, *f.*, v. **Булдырья́нъ** (Грéческій).

Столи́ца, -ы, *f.* stolica, miasto stołeczne.

Столи́чный, -ая, -ое, *adj.* stołeczny; столи́чный го́родъ, v. **Столи́ца**.

Столи́шко, -а, *n.* brzydki stół.

Столи́ще, -а, *m. augm.* stoliśko, wielki stół.

Столкать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сталкивать**, -ся.

Столникъ, **Столничать**, v. **Стольникъ**, **Стольничать**.

Столо́вый, -ая, -ое, *adj.* stołowy; столо́вый прибо́ръ, sprzęt stołowy; столо́выя де́ньги, pieniądze stołowe (na jadło dawane); **столо́вая**, -ой, *s. f.* jadalnia, pokój jadalny.

Столонача́льникъ, -а, *m.* szef bióra, naczelnik bióra.

Столонача́льническій, -ая, -ое, **Столонача́льничій**, -ья, -ье, *adj.* do naczelnika bióra należący. [-ся.

Столо́чь, -ся, v. **Истолочь**,

Столпе́цъ, -пца, v. **Столбе́цъ**.

Столпи́ть, *v. a. perf.* skupić, w kupę zebrać, zgromadzić; -ся, *v. r.* skupić się, zebrać się w kupę, zgromadzić się. [zgromadzenie.

Столпле́ніе, -я, *n.* skupienie,

Столпникъ, -а, *m.* słupnik, na słupie mieszkający (*np.* św. Szymon), stylita. [ной.

Столповой, (-о́й), v. **Столбо-**

Столописа́ніе, -я, *n.* słupopismo, napis słupowy, lapidarny napis. [zamek.

Столпостѣна, -и́, *f.* wieża,

Столпотворе́ніе, -я, *n.*, **Вавило́нское** -, budowanie wieży Babilońskiéj.

Столпъ, -а́, *m.* słup; **Вавило́нскій столпъ**, wieża Babilońska.

Столъ, -а, *m.* stół; обѣ́денный столъ, obiad; встать изъ-за стола, wstać od stołu, od obiadu; *it.* v. **Сади́ться**, **Сѣсть** (за столъ), **Сиде́ть** (за столо́мъ); по́слѣ стола́, po obiedzie; име́ть откры́тый столъ, mieć stół otwarty.

Столь, *adv.* tyle; tak.

Столько, *adv.* tyle; **столько-же**, także; równie.

Стольникъ, -а, *m.* stolnik.

Стольничій, -ья, -ье, *adj.* stolniczy.

† **Стольный**, v. **Столи́чный**.

Стольчакъ, -а́, *m.* stolec, siedzenie w stolcu.

Столѣтіе, -я, *n.* stolecie, wiek sto lat. [рика́нскій).

Столѣтникъ, v. **Сабуръ** (Аме-

Столѣтній, -яя, -ее, *adj.* stoletni.

Столя́риха, -и, *f.* stolarka.

Столя́ричать, *v. n.* trudnić się stolarstwem.

Столя́рный, -ая, -ое, *adj.* stolarski; столя́рная рабо́та, robota stolarska; столя́рныхъ дѣлъ мастеръ, stolarz; **столя́рная**, -ой, *s. f.* stolarnia, warsztat stolarski.

Столя́рня, -и, *f.* stolarnia, robotnia stolarska, warsztat stolarski.

Столя́рскій, v. **Столя́рный**.

Столя́ръ, -а́, *m.* stolarz.

Стонахъ, -а, *m. Eccl. sl.* żołądek.

Стона́ніе, -я, *n.* stękanie.

Стона́ть, *v. n.* stękać.

Стоно́гъ, -а, *m. H. n.* (*oniscus asellus*), stonóg, (owad).

Стоно́жникъ, -а, *m. Bot.* (*asplenium*), śledzionka; v. paprotnik. [nie.

Стонъ, -а, *m.* stęk, jęk, stękа-

Стопа́, -и́, *f.* 1. noga; припада́ть къ чьимъ стопа́мъ, padać do czyich nóg; *it.* идти по чьимъ стопа́мъ, iść za czyim śladem; 2. stopa (u nogi); 3. *Poes.* miara wiersza; 4. stopa, (dawna miara); 5. puhar; 6. ryza papieru.

Стопа́рь, v. **Стопо́ръ**.

Стопи́нъ, -а, *m. Artill.* fiejtuch do zapalania stopina.

Стопи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стапливать**, -ся.

Стопка, -и, *f.* 1. *dim.* mały puhar; 2. żerdka, drążek; 3. kręgielek (soli, farby).

Стопле́ніе, -я, *n.* stopienie.

Стопный, -ая, -ое, *adj.* od stopy, stopowy.

Стопня́къ, -а́, *m. Bot.* (*cissus*), winobluszcz. [miary wiersza.

Стопосложе́ніе, -я, *n.* skład

Стоптанье, -я, *n.* zdeptanie, stratowanie.

Стоптать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стáптывать**, -ся.

Стора, -ы, *f.* firanka.

Сторгова́ніе, -я, *n.* stargowanie.

Сторгова́ть, *v. a. perf.* stargować; -ся, *v. r.* stargować się, zgodzić się, ugodzić się.

Сторица, -ы, *f. Eccl. sl.* sto; сторицею, sto razy, stokrotnie.

Сторичный, v. **Стократный**.

† **Сторожа**, -а, *f.* straż.

Сторожевой, (-о́й), -а́я, -о́е, *adj.* strażowy; сторожево́й полкъ, v. **Аванга́рдъ**.

Сторожить, *v. n.* pilnować.

Сторожиха, -и, *f.* stróżka.

Сторожка, -и, *f.* strażnia, izba dla straży, szylerhauz.

Сторожкій, -ая, -ое, *adj.* czujny, ostróżny.

† **Сторожня**, v. **Сторожка**.

Сторожокъ, -жка́, *m.* 1. strzałka, skazówka u wagi; 2. zapadka, podstawek.

Сторожъ, -а, *m.* stróż.

Сторона́, -ы́, *f.* strona, bok jakiéj rzeczy; okolica, kraina; strona, partya; лѣ́вая сторона́, lewa strona; пра́вая сторона́, prawa strona; пра́вая сторона́ корабля, v. **Стáрбордъ**; лѣ́вая сторона́ корабля, v. **Ба́кбордъ**; лицева́я сторона́, prawa strona (materyi); тя́жущаяся сторона́, *Jur.* skarżąca się strona; быть въ сторонѣ́, nie mieć udziału w czém; отда́ть что на́ сторону, wydać co na stronę, na bok; быть на чьей сторонѣ́, być na czyjéj stronie, trzymać czyją stronę; по сю сто́рону, po téj stronie; по ту сто́рону, po tamtéj stronie; по пра́вую сто́рону, po prawéj stronie; по лѣ́вую сто́рону, po lewéj stronie; съ одно́й стороны́, z jednéj strony; съ друго́й стороны́, z drugiéj strony.

† **Сторо́нникъ**, -а, *m.* cudzoziemiec.

Сторони́ться, *v. r.* na bok zejść, zjechać, ustąpić.

Сторо́нка, -и, *f. dim.* strona.

Сторо́нній, -яя, -ее, *adj.* cudzy, obcy; ѳто дѣ́ло сторо́ннее, to jest rzecz obca.

Сторо́нушка, -и, *f.* strona.

Стосилъ, -а, *m. Bot.* (*panax*), stosił. [комъ), stęsknić się.

Стосковáться, *v. r. perf.* (по

Стоцвѣ́сть, -а, *m.*, v. **Рома́шка** (Рúмская).

Сточе́ніе, -я, *n.* stoczenie, zeszlifowanie. [(woskowy).

Сточе́къ, -чка, *m.* stoczek

Сточи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стáчивать**, -ся (II).

Сто́чный, -ая, -ое, *adj.* od stoku; сто́чный жо́лобъ, pomyjnik, pomyjak; сто́чная труба́, ściek, rynna. [stojęzyczny.

Стоязы́чный, -ая, -ое, *adj.*

Стоя́лецъ, -льца, v. **Постоя́лецъ**, **Жи́лецъ**.

Стоя́лый, -ая, -ое, *adj.* 1. (*o koniu*:) który długo w stajni stał; 2. *Eccl.* nabożeństwo nocne odprawiane w czwartek i (w) sobotę piątego tygodnia wielkiego postu.

Стоя́льщикъ, v. **Постоя́лецъ**.

Стоя́ніе, -я, *n.* 1. stanie; стоя́ніе со́лнца, v. **Солнцестоя́ніе**.

Стоя́нка, -и, *f.* stanie; стоянка въ доро́гѣ, stanie w drodze.

Стоя́ть, *v. n.* stawać, stać; дѣ́ло стои́тъ, sprawa stoi; рабо́та стои́тъ, robota stoi, robota jest wstrzymana; стои́тъ за́суха, мора́зъ, trwa susza, mróz; стоять лагеремъ, ста́номъ, stać obozem;

стоя́ть на карау́лѣ, на часо́хъ, стать на страхъ, на warcie; стоять на я́корѣ, стать на kotwicy; стоять на квартирѣ у кого-либо, стать на kwaterze u kogo; стоять на молитвѣ, modlić się; стоять на колѣнахъ, klęczeć; стоять за кого-либо, стать за kogo, bronić kogo; стой! stój!

Стоя́чій, -ая, -ее, *adj.* stojący; стоячая вода́, woda stojąca; стоячій воротни́къ, kołnierz stojący; стоячій хлѣбъ, zboże jeszcze na polu stojące; стоячія сѣти, sieci rozstawione.

Стра́нить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стра́нливать**, -ся.

Стра́нка, -и, *f.* 1. v. **Стра́нле́ніе**; 2. (†), v. **Стычка** (3. 4).

Стра́нле́ніе, Стра́нливаніе, -я, *n.* spasienie, spasanie.

Стра́нливать, Стра́нить, *v. a.* 1. spasać, spaść, wypasać, wypaść; 2. szczuć, szczwać; *podszczuwać, podbudzać, podbudzić; -ся, *v. p.* być spasanym, spasionym. [zndj, trud; żniwa.

† **Стра́да**, -ы́, *f.* ciężka praca,

Страда́лецъ, -льца, *m.* męczennik; *obrońca. [męczeński.

Страда́льческій, -ая, -ое, *adj.*

Страда́льчество, -а, *n.* męczeństwo.

Страда́льчествовать, *v. n. Eccl. sl.* być męczennikiem.

Страда́ніе, -я, *n.* męka, umęczenie; cierpienie; nedѣля страда́нія Христова, wielki tydzień.

Страда́тель, *Eccl. sl.*, v. **Страда́лецъ**. [pienie.

Страда́тельность, -и, *f.* cier-

Страда́тельный, -ая, -ое, *adj.* cierpiący; страда́тельный глаго́лъ, *Gramm.* (*verbum passivum*), słowo bierne. [czeństwo.

Страда́тельство, -а, *n.* męczeństwo.

Страда́ть, *v. n.* cierpieć, doznawać bólu; страда́ть зубами, cierpieć na zęby; страда́ть голово́ю, cierpieć na głowę.

† **Стра́дный**, -ая, -ое, *adj.* страдная пора, żniwo, czas żniw.

Стра́дьба, -ы, *f. Eccl. sl.* ciężka praca, trud.

Стра́жа, -и, *f.* straż, strzeżenie; straż; стоять на стра́жѣ, stać na straży, na warcie.

Стра́жбище, -а, *n. Eccl. sl.* strażnia, miejsce do strzeżenia.

Стра́жебный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* do straży należący.

Стра́жникъ, v. **Сторожо́къ**.

Стра́жильница, -ы, *f. Eccl. sl.* więzienie.

Стра́жище, -а, *n. Eccl. sl.* forteca.

Стра́жникъ, *Eccl. sl.*, v. **Стра́жъ**.

Стра́жница, -ы, *f. Eccl. sl.* strażnica.

Стра́жъ, -а, *m.* stróż.

Стра́ивать, Стро́ить, *v. a.* potrajać, potroić, trzy razy co zrobić.

Стра́нить, Стра́нникъ, Стра́нъ, v. **Стран....**

Страна́, -ы́, *f.* strona (prawa, lewa); okolica, kraina; страны свѣта, strony świata. [książce).

Страни́ца, -ы, *f.* stronica (w

Страни́чка, -и, *f. dim.*, v. **Страни́ца**. [podróżnik.

Стра́нникъ, -а, *m.* wędrownik,

Стра́нница, -ы, *f.* wędrownica.

Стра́нничанье, -я, *n.* wędrowanie, podróżowanie. [stwować.

Стра́нничать, *v. n.*, v. **Стра́нствовать**.

Стра́нническій, -ая, -ое, *adj.* wędrowniczy. [wnictwo.

Стра́нничество, -а, *n.* wędro-

Стра́нно, *adv.* dziwnie, dziwacznie.

Стра́нно-любе́цъ, -бца, *m.* gościnny, który rad gościom; **-любѣ́вный**, -ая, -ое, *adj.* gościnny, rad gościom; **-любѣ́ца**, -ы, *f.* gościnna, rada gościom; **-любіе**, -я, *n.* gościnność; **-любно́й**, *Eccl. sl.*, v. **Страннолюбѣ́вный**; **-любствовать**, *v. n. Eccl. sl.* być gościnnym; **-пріе́мникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* gościnny, gospodarz; **-пріе́мница**, -ы, *f.* 1. gościnna, gospodyni; 2. v. **Гости́ница** (2); **-пріи́мецъ, -пріи́мникъ**, v. **Странноприи́мникъ**; **-пріи́мный домъ**, *m.* dom gościnny; **-пріи́мство**, -а, *n.* gościnność; **-пріи́мствовать**, *v. n. Eccl. sl.* być gościnnym, gościć chętnie przyjmować; **-прія́тель-ще**, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Странноприи́мный домъ**; **-прія́тіе**, *Eccl. sl.*, v. **Странноприи́мство**; **-прія́тствовати**, v. **Странноприи́мствовати**.

Стра́нность, -и, *f.* dziwaczność, dziwactwo, dziwność.

Стра́нный, -ая, -ое, *adj.* dziwny, dziwaczny.

Стра́нствіе, Стра́нство, *Eccl. sl.*, v. **Стра́нствованіе**.

Стра́нствованіе, -я, *n.* podróżowanie, wędrowanie, wędrówka.

Стра́нствователь, -я, *m.* podróżnik, wędrownik.

Стра́нствовать, *v. n.* wędrować, podróżować.

Стра́стишка, -и, *f.* namiętność, miłostki, umizgi, zaloty.

Стра́стникъ, -а, *m. Eccl. sl.* lubieżnik, wszetecznik.

Стра́стница, -ы, *f. Eccl. sl.* lubieżnica, wszetecznica.

Стра́стно, *adv.* namiętnie, z namiętnością.

Стра́стной, (-а́й), -а́я, -о́е, *adj.* cierpiący; * nieszczęsny; страстна́я недѣля, wielki tydzień; страстна́я пя́тница, wielki piątek; — страстно́й цвѣтъ, *Bot.*, v. **Страстоцвѣ́тъ**.

Стра́стный, -ая, -ое, *adj.* namiętny. [lubieżność.

Страстолю́біе, -я, *f. Eccl. sl.*

Страстолю́бный, -ая, -ое, *adj.* lubieżny.

Страстоцвѣ́тъ, -а, *m. Bot.* (*passiflora*), męczennica (roś.).

Страсть, -и, *f.* 1. namiętność, passya; 2. cierpienie, męka; 3. strach, bojaźń.

Стратегическій, -ая, -ое, *adj.* strategiczny.

Стратегія, -и, *f.* strategia, nauka wojenna, teorya sztuki wojennéj. [wódzca.

Стратигъ, -а, *m.* wódz, do-

Стратилатъ, -а, *m. Eccl. sl.* wódz, naczelnik.

Стра́усъ, v. **Стро́усъ**.

Страхованіе, -я, *n.* 1. zabezpieczanie, zabezpieczenie, ubezpieczenie, assekurowanie; 2. *Eccl. sl.* strach, bojaźń.

Страхова́тель, -я, *m.* zabezpieczający co u kogo.

Страхова́тость, -и, *f.* lękliwość, bojaźliwość.

Страхова́тый, -ая, -ое, *adj.* lękliwy, bojaźliwy.

Страхова́ть, -ся, v. **Застрахова́ть**, -ся.

Страховой, -а́я, -о́е, *adj.* assekuracyjny, zabezpieczalny; страхово́е общество, towarzystwo assekuracyjne, kompania assekuracyjna; страхово́е отъ огня́ о́бщество, towarzystwo ogniowe; страхово́е письмо́, bilet assekuracyjny. [czyciel, assekurator.

Страховщи́къ, -а́, *m.* zabezpie-

Страховы́й, v. **Страховой**.

Страхъ, -а, *m.* 1. strach, bojaźń; страхъ сме́рти, strach (strachy) śmierci; truchlenie; страхъ Бо́жій, страхъ Госпо́день, bojaźń Boża; bogobojność; страхъ меня́ беретъ, страхъ на меня́ находитъ, strach mnie bierze, trwoga mnie przejmuje, w wielkiéj obawie jestem; со стра́хомъ ожида́ю..., ze strachem, z obawą oczekuję...; не бо́ялся ни еди́наго стра́ха, *Eccl. sl.* nie boić się niczego; 2. odpowiedzialność; взять что на свой страхъ, wziąć co na swoję odpowiedzialność, na ryzyko; отда́ть на чей-либо страхъ, v. **Застрахова́ть**; 3. *adverb.* strasznie, bardzo, niezmiernie; тамъ бы́ло страшно мно́го наро́ду, tam było strasznie dużo ludu; она́ страхъ лю́битъ бѣ́то, on to strasznie (bardzo) lubi; она́ страхъ лю́битъ танцова́ть, ona strasznie lubi tańczyć.

Страши́лище, Страши́ло, -а, *n.* strachowisko, straszydło.

Страши́ть, *v. a.* straszyć; -ся, *v. r.* lękać się, bać się.

Страшли́вость, -и, *f.* lękliwość, bojaźliwość.

Страшли́вый, -ая, -ое, *adj.* lękliwy, bojaźliwy. [szliwie.

Страшно, *adv.* strasznie, straszliwie.

Стра́шный, -ая, -ое, *adj.* straszny, straszliwy. [grożenie.

Стращаніе, -я, *n.* straszenie,

Стращать, *v. a.* straszyć, grozić.

Стращаніе, Стращиваніе, Стращивать, v. **Сту́чиваніе, Сту́чивать**.

† **Стрѣжень**, v. **Стержень** (3).

Стрека́ло, -а, *n.* bodziec, kolec.

Стрека́ніе, -я, *n.* skłócie.
Стрека́ть, **Стрекну́ть**, *v. a.* kłóć, ukłóć, bość, ubość; -ся, *α*) *v. r.* bość się, kłóć się, ukłóć się; *β*) *v. p.* być kłótym, ukłótym.
Стрекну́ть, *v. n. semelf.* 1. v. *sub:* Стрека́ть; 2. *pop.* pobiedz co sił starczy; dać drapaka.
Стрекоза́, -ы́, *f. H. n.* (*libellula*), ważka, (owad). [Стрекота́ть.
Стрекону́ть, *v. semelf.*, v. *sub:* Стрекота́ть, **Стрекону́ть**, *v. n.* (*o sroce:*) skrzekotać, skrzeczeć; *klektać, wrzeszczeć, bełkotać.
Стректа́ть, v. Стрекота́ть.
Стрекуно́къ, -а, *m. Bot.* (*limosella*), mulnica. [bąk, (owad).
Стрекъ, -а, *m. H. n.* (*oestrus*), **Стремгла́вный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* na głowę strącony.
Стремгла́въ, *adv.* głową na dół (*np.* upaść). [(u spodni).
Стремёнка, -и, *f.* strzemionko
Стремина, v. **Стремнина**.
Стремительно, *adv.* bystro, z impetem, gwałtownie.
Стремительность, -и, *f.* bystrość, pęd, impet, gwałtowność.
Стремительный, -ая, -ое, *adj.* bystry, gwałtowny, natarczywy.
Стремить, *v. a.* pędzić, unosić; *wznosić, wzbijać; стремить къ погибели, *dążyć do zguby, lecieć oślep na zgubę; стремить вверхъ, usiłować się wznieść.
Стремле́ніе, -я, *n.* bystrość, pęd, nurt, impet, gwałtowność.
Стремнина, -ы, *f.* przykrość, spadzistość, przepaścistość.
Стремнинный, *Eccl. sl.*, v. **Утёсистый**.
Стре́мя, -ени, *n.* 1. strzemię; 2. wir, pęd, nurt (w rzéce); 3. *Anat.* (*stapes*), strzemię, strzemionko (w uchu). [powrozów pleciona.
Стремя́нка, -и, *f.* drabinka z
Стремя́нникъ, -а, *m.* strzemiennik, który strzemiona robi.
Стремя́нной, -аго, *s. m.* 1. masztalerz; 2. strzelec przyboczny.
Стремя́нный, -ая, -ое, *adj.* strzemienny, strzemieniowy; стремя́нный ремёнь, rzemień od strzemienia, puślisko; стремя́нная ко́сточка, v. Стре́мя (3. *Anat.*).
Стреножи́вать, **Стреножи́ть**, *v. a.* łóżadь, pętać, spętać koniowi trzy nogi.
Стрепе́тъ, -а, *m. H. n.* (*otis tetrax*), drop', (ptak). [zjedzenie.
Стре́скапіе, -я, *n.* zżarcie,
Стре́скать, -ся, *v. perf.*, v. *sub:* **Стре́скивать**, -ся.
Стре́скивать, **Стре́скать**, *v. a.* zjadać, zjeść żarłocznie, zżerać, zeżreć; -ся, *v. p.* być zżeranym, zżartym.
Стречо́къ, -чка́, *m.* ucieczenie, odbieżenie; дать стречка, uciec, pobiegnąć szybko, pędem, dać drapaka; *it.* v. Улизну́ть (2). [przowa.
Стрига, -и, *f.* szczecina wie-
Стрига́льныя но́жницы, *f. pl.* nożyce do postrzygania sukien.
Стрига́лыня, -и, *f.* miejsce postrzygania sukien, postrzygalnia. [co strzyże włosy.
Стрига́чъ, -а, *m.* strzygacz,
Стригунёцъ, -нца́, *m. dim.*, v. **Стригунъ**.
Стригу́нъ, -а́, *m.* ogierek roczny z przystrzyżoną grzywą.
Стригу́ша, -и, *f.* gruba wełna owcza. [же́ніе.
Стригъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Стри-**
Стриже́ніе, -я, *n.* strzyżenie (włosów).
Стри́жка, -и, *f.* 1. strzyżenie; strzyżyny; стри́жка суко́на, postrzyganie sukna; стри́жка ове́цъ, strzyżyny, strzyżenie owiec; 2. dziecię ostrzyżone.
Стрижъ, -а, *m. H. n.* (*hirundo riparia*), grzebiełucha, brzegówka, gatunek mniejszéj jaskółki.
Стричь, *v. a.* strzydz; -ся, *α*) *v. r.* strzydz się; *β*) *v. p.* być strzyżonym.
Строга́ло, -а, *n.*, v. **Рубанъ**; zubnóe strogáło, v. **Зубри́ло**.
Строга́льный, -ая, -ое, *adj.* do strugania, heblowania służący.
Строга́ніе, -я, *n.* strugaпie, heblowanie.
Строга́ть, *v. a.* strugać, heblować; -ся, *v. p.* być struganym, heblowanym.
Строгій, -ая, -ое, *adj.* srogi, surowy, ostry, ścisły.
Строгость, -и, *f.* srogość, surowość, ostrość, ścisłość.
Строгохо́нькій, -ая, -ое, **Строгохо́некъ**, -нька, -нько, *adj.* bardzo srogi, surowy, ostry.
Строево́й, (-во́й), -а́я, -о́е, *adj.* 1. budowlany, do budowania służący; строево́й лѣсъ, budulec, drzewo budowalne, drzewo na budowlę zdatne; 2. szykowy, frontowy, szeregowy; строевы́е солда́ты, żołnierze frontowe.
Строе́ніе, -я, *n.* 1. strojenie (instrumentu muzycznego); 2. budowanie; 3. budowla, budynek, budowa.
Строжа́йшій, -ая, -ее, *adj. superl.* najsroższy, najsurowszy.
Стро́же, *ad. comp.* sroże, surowiéj; стро́же всего́, najsrożéj, najsurowiéj.
Строй, -я, *m.* 1. strojenie (instrumentu muzycznego); 2. *Milit.* linia, front, szereg, szyk bojowy; становиться въ строй, v. Стро́иться (2); пройти сквозь строй, biegać przez rózgi przed szeregiem wojska; *it.* v. Пробѣга́ть, Прогна́ть (сквозь строй).
Стро́йка, -и, *f.* budowanie.
Стро́йльный, v. **Строевой**.
Стро́йно, *adv.* porządnie, składnie, szykownie, ładnie, harmonicznie, zgodnie.
Стро́йность, -и, *f.* porządność, składność, ładność; zgodność, harmonia.
Стро́йный, -ая, -ое, *adj.* porządny, składny, kształtny, ładny; strojny, nastrojony; harmonijny, harmoniczny, zgodny.
Строи́тель, -я, *m.* budownik, budowca; *it.* starszy, przełożony klasztoru. [wnica.
Строи́тельница, -ы, *f.* budo-
Строи́тельный, -ая, -ое, *adj.* budowny, budowniczy; строи́тельные снаря́ды, narzędzia budownicze. [вать.
Строи́ть, *v. perf.*, v. *sub:* **Стро-**
Стро́ить, *v. a.* 1. budować; 2. *Milit.* składać, formować; 3. *Mus.* stroić (*np.* skrzypce); 4. *fig.* стро́ить проказы, dokazywać, stroić figle; стро́ить воздýшные за́мки, napowietrzne zamki budować; -ся, *v. p.* być budowanym; (*o instrumentach muzycznych:*) być strojonym.
†**Строка**, -и́, *f.* rządek, linia, wiersz; *fig.* прика́зная строка, matacz, podstępnik. [krokwa.
Стропи́лина, -ы, *f.* krokiew',
Стропи́лить, *v. a.* krokwie stawiać. [krokwa.
Стропи́ло, -а, *n.* krokiew',
Стропи́льный, -ая, -ое, *adj.* krokiewny, od krokwi.
Стропи́ть, v. **Стропи́лить**.
Стропо́та, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. krzywizna, krętość; 2. chropowatość, nierówność; 3. kłamstwo, przewrotność; 4. v. Стропти́вость.
Стропо́ткій, **Стропо́тливый**, -ая, -ое, *adj.* 1. krzywy, kręty; 2. chropowaty, nierówny; 3. kłamliwy, przewrotny; 4. v. Стропти́вый. [**Стропо́та**, **Стропо́ткій**.
Стропо́тность, **Стропо́тный**, v.
Стропти́вость, -и, *f.* niepo-słuszność, hardość, krnąbrność.
Стропти́вый, -ая, -ое, *adj.* niepośłuszny, hardy, krnąbrny.
Стропъ, -а, *m.*, v. **Стропи́ло**.
Стростить, -ся, v. **Сенчи́ть**, -ся. [*thiola*), ptasia głowa.
Стро́усникъ, -а, *m. Bot.* (*stru-*
Стро́усный, -ая, -ое, *adj.* strusi.
Стро́усъ, -а, *m. H. n.* (*struthio*), **Строфа́**, -ы́, *f.* strofa. [struś.
Строче́ніе, -я, *n.* stębnowanie, sztembnowanie, pikowanie.
Строчи́льный, -ая, -ое, *adj.* do stębnowania (sztembnowania) służący.
Строчи́ть, *v. a.* stębnować, sztembnować, pikować, cerować; -ся, *v. p.* być stębnowanym, pikowanym.
Стро́чка, -и, *f.* stębnowanie, stębnówka, sztembnówka.
Стро́чный, -ая, -ое, *adj.* rządkowy, wierszowy; стро́чный ячме́нь, plaskur, gatunek jęczmienia.
Строчо́къ, -чка́, *m. Bot.* (*helvella mitra*), gatunek smardza.
Строще́ніе, -я, *n.* skręcenie.
Стругальный, **Струганіе**, v. **Строг...** [górny.
Струганецъ, -нца, *m.* kryształ
Струга́ть, -ся, v. **Строга́ть**, -ся. [źnik na strugach.
Струговщи́къ, -а, *m.* przewo-

Струговой, (-ой), -ая, -ое, *adj.* strugowy, heblowy.

Стругъ, -а, *m.* 1. struch, strug, gatunek wielkich bark; 2. hebel; двурýчный стругъ, rubanek, hebel osobny do obrobienia z grubszego, hebel ciesielski. [hebel.

Стружёкъ, -жка́, *m. dim.* mały

Струже́ніе, -я, *n.* struganie, heblowanie. [mały hebel.

Стружёчекъ, -чка, *m. dim.*

†**Струя́на**, -ы, *f.* wiór, heblowina. [bławać.

Струя́ть, *v. a.* strugać, he-

Струя́ка, -и, *f.* 1. struganie, heblowanie; 2. wiory, heblowiny, strużyny. [nurt, prąd.

Струя́ка, -и, *f. dim.* strumień,

Струи́стый, -ая, -ое, *adj.* pełen nurtów, pełen prądów.

Струя́ть, *v. a.* lać, wylewać; **-ся**, *v. r.* ciec, płynąć.

Струя́чатый, -ая, -ое, *adj.* (*o tkaninach*:) wodnowzorzysty.

Струкъ, -а, *m.* strąk, strączek.

Струна́, -ы́, *f.* struna; кишéчная струна, Римская струна, struna barania; проволочная струнá, struna metalowa, z drótu.

Струнка, -и, *f. dim.* strunka.

Струнный, -ая, -ое, *adj.* strunowy.

Струно́чка, v. **Струнка.**

Струнча́тый, -ая, -ое, *adj.* strunami naciągnięty.

Струпова́тый, -ая, -ое, *adj.* strupowaty, parchowaty.

Струпъ, -а, *m.* strup.

Струпѣть, *v. n.* strupieć, strupów dostawać. [stchórzeć.

Струсить, *v. n.* zlęknąć się,

Струсъ, v. **Стру́съ.**

Струхну́ть, *pop.*, v. **Струсить.**

Стручёкъ, -чка́, **Стручёчекъ**, -чка, *m. dim.* strączek; идтá въ стручкú, v. **Стручи́ться.**

Стручёчникъ, -а, *m. Bot.* (*cicer*), ciecíorka; стручёчникъ сладкій, strącze słodkie, chléb św. Jana, ziele. [czki dostawać.

Стручи́ться, *v. r.* stręki, strą-

Стручкова́тый, -ая, -ое, *adj.* strąkowaty. [kowy.

Стру́ковый, -ая, -ое, *adj.* strą-

Струпе́ніе, -я, *n.* zlęknienie się, stchórzenie, tworzliwość.

Струя́, -и́, *f.* 1. strumień, nurt, prąd; 2. струя́, *pl.* (*na tkaniach*:) wodnowzorzystość; 3. бобрóвая струя́, (*castoreum*), strój bobrowy; кабаргúная, кабардúнская струя́, v. **Мýскусъ.**

Струя́нъ, **Струэ́ъ**, -а, *m.* (*w biblii*:) strumień. [żona.

Струя́ша, -и, *f.* wełna strzy-

†**Стрый**, -я, *m.* stryj.

†**Стрыйко**, -а, *n.* stryjek.

†**Стрына**, **Стрыня**, -и, *f.* stryjenka.

Стрѣла́, -ы́, *f.* 1. strzała; пустúть стрѣлу́, puścić strałę; 2. pień, z którego wyrastają gałęzie; 3. (*u kwiatów*:) łodyga; 4. (*u cebuli*:) szczypiór; 5. strzałka (w kopycie końskim); 6. *Archit.* belka do podnoszenia domu drewnianego przy naprawie; 7. (*Bot.*) стрѣла́ *abo* стрѣла́-трава́, v. **Трилúстникъ** (водяной) & **Стрѣлолúстникъ**; *it.* v. **Стрѣлка** (3. 4). [strzelecki.

Стрѣлéцкій, -ая, -ое, *adj.*

Стрѣлéцъ, -льцá, *m.* strzelec; łucznik; *Astron.* strzelec (na niebie).

Стрѣлка, -и, *f.* 1. *dim.* strzałka; 2. (*u zegara*:) skazówka, indeks; 3. (*u wagi*:) języczek; 4. (*w kompasie*:) igła, strzałka; магнúтная стрѣлка, igła, strzałka magnesowa; 5. klinik u pończochy; strzałka wytkana na pończochach; 6. (*u koszuli*:) przyramek, ramiączko; 7. (*u kwiatów*:) łodyga; лýковичная стрѣлка, szczypior u cebuli; 8. *Archit.* сводъ со стрѣлкáми, sklepienie ostro zakończone.

Стрѣлко́вый, -ая, -ое, *adj.* strzelcowy. [cznik.

Стрѣлове́рецъ, -жца, *m.* łu-

Стрѣловúдный, -ая, -ое, *adj.* strzałowaty.

Стрѣлокъ, -лкá, *m.* strzelec; strzelec celny, biegły.

Стрѣлолúстникъ, -а, *m. Bot.* (*sagittaria*), strzałka.

Стрѣлоно́тый, -ая, -ое, *adj.* strzały rzucający.

Стрѣлоно́ть, -а, *m.* (*u starożytnych*:) machina do rzucania pocisków.

Стрѣлообра́зный, -ая, -ое, *adj.* strzałowaty, na kształt strzały.

Стрѣлочка, -и, *f. dim.* strzałka.

Стрѣльба́, -ы́, *f.* 1. strzelanie; 2. стрѣльба́ въ ушáхъ, strzykanie w uszach. [strzelby.

Стрѣльбище, -а, *n.* donośność

†**Стрѣльна**, v. **Стрѣльница.**

Стрѣльница, -ы, *f.* 1. strzelnica; 2. (*Bot.*), v. **Стрѣлолúстникъ.** [nąć.

Стрѣльну́ть, *v. n. semelf.* strzel-

Стрѣльный, -ая, -ое, *adj.* 1. strzałowy, do strzały należący; 2. strzelny, do strzelania służący; стрѣльное ядрó, *Artill.* kula prętowa.

Стрѣльчатый, -ая, -ое, *adj.* strzałkowaty, na kształt strzały; стрѣльчатый сводъ, sklepienie ostro zakończone.

Стрѣля́ніе, -я, *n.* strzelanie; стрѣля́ніе въ цѣль, strzelanie do celu.

Стрѣля́ный, -ая, -ое, *adj.* zastrzelony (*np.* o zwierzynie).

Стрѣля́ть, 1. *v. n.* strzelać; стрѣлять по непріятелю, strzelać do nieprzyjaciela; 2. *v. a.* (**за**)strzelać, ubijać (ptaki, zwierzynę); 3. *v. impers.* стрѣля́етъ въ ушáхъ, strzyka w uszach; **-ся**, *a) v. r.* strzelać się, pojedynkować się na strzelbę, na kulę; *β) v. p.* być strzelanym; ubijanym.

Стрѣчный, v. **Встрѣчный.**

Стра́даніе, -я, *n.* gotowanie jedzenia.

Стра́пать, *v. a.* gotować jadło; **-ся**, *v. p.* być gotowanym.

Страпна́, -ы́, *f.*, v. **Стра́паніе.**

Страпу́ха, -и, *f.* kucharka.

Страпу́чая, -ей, *s. f.* kuchnia.

Страпческій, -ая, -ое, *adj.* adwokacki, patroński.

Стра́пчество, -а, *n.* adwokactwo, patroństwo; заниматься стрáпчествомъ, v. **Адвокáтствовать, Ходúть** (по чьúмъ-либо дѣлáмъ).

Стра́пчій, -аго, *s. f.* adwokat; patron; urzędnik nadworny; стрáпчій казéнныхъ, уголóвныхъ дѣлъ, urzędnik do spraw cywilnych, do spraw sądowych; уѣздный стрáпчій, urzędnik powiatowy, przestrzegający zachowania praw, *etc.*; стрáпчій съ ключёмъ, urzędnik nadworny, mający godność wyższą od stolnika; стрáпчій съ платьемъ, szatny nadworny.

Страса́ніе, -я, *n.* strząsanie.

Страса́ть, **Страсти́ть**, *v. a.* strząsać, strząsnąć; **-ся**, *v. p.* być strząsanym, strząśniętym.

Страсе́ніе, -я, *n.* strząśnienie.

Страсти́ть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Страса́ть, -ся.**

Страхи́вать, **Страхну́ть**, *v. a.* strzęsywać, strząsnąć, otrząsnąć; **-ся**, *a) v. r.* otrząsywać się, otrząsnąć się; *β) v. p.* być strząsanym, otrząsanym. [studnia.

Студенецъ, -нца, *m. Eccl. sl.*

Студенúстый, -ая, -ое, *adj.* galaretowy.

Студенúчный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* studzienny, od studni.

Студено, *adv. Eccl. sl.* zimno.

Студéность, -и, *f.* zimność.

Студéнтскій, -ая, -ое, *adj.* studencki.

Студéнтъ, -а, *m.* student.

Студенцóвый, v. **Студенúчный.**

Студенческій, v. **Студéнтскій.**

†**Студёный**, -ая, -ое, *adj.* zimny; студёное мóре, morze lodowate; студёное, -аго, *s. n.* jedzenie na zimno, galareta.

†**Студень**, -я, *m.* 1. jedzenie na zimno, galareta; 2. (†), zimno, zimność, mróz; 3. (†), grudzień (miesiąc). [bnąć.

Студенúть, *v. n.* stygnąć, zię-

Студúть, *v. a.* studzić, ziębić; **-ся**, *a) v. r.* oziębiać się; chłodnąć; stygnąć; *β) v. p.* być studzonym, ziębionym. [dóмника).

Студúя, v. **Мастерскáя** (ху-

Студный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bezczelny, niegodziwy.

Студовúдный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* brzydki, odrażający, przykry.

Студодѣйствовати, *Eccl. sl.*, v. **Распутствовать, Непотрéбствовать.**

Студодѣ́яніе, *Eccl. sl.*, v. **Распу́тство, Непотре́бство.**

Студолю́біе, –я, *n.* wszeteczność, wszeteczeństwo.

Студослове́цъ, Студослове́ніе, v. **Скверносл...** [hańba.

Студъ, –а, *m. Eccl. sl.* wstyd, **Студь**, –и, *f. Eccl. sl.* zimno.

Стýжа, –и, *f.* 1. zimno, mróz; 2. (лихорадка), ogłaszka, gorączka.

Стужа́ніе, *Eccl. sl.*, v. **Притѣсне́ніе, Наси́ліе.**

Стужа́тель, *Eccl. sl.*, v. **Притѣсни́тель, Наси́льникъ.**

Стужа́ти, Стужи́ти, *v. n. Eccl. sl.* 1. ciemiężyć, uciskać, dręczyć, prześladować; 2. strachać się, lękać się, tchórzeć.

Стуже́ніе, –я, *n.* 1. studzenie, oziębianie; 2. *Eccl. sl.* uciśnienie, ucisk, udręczenie.

Стужи́ти, *v. n.* 1. *Eccl. sl.* przykrzyć się, smucić się, troszczyć się, trapić się; 2. *v. perf.*, v. *sub*: **Стужа́ти.**

Стýкальце, –а, *n.* młotek na drzwiach do kołatania czyli stukania we drzwi, stukadło.

Стýканіе, –я, *n.* stukanie.

Стукать, *v. n.* stukać, kołatać; –ся, *v. r.* въ дверь, stukać, kołatać we drzwi.

Стýкнуть, *v. n. semelf.* stuknąć, zakołatać, uderzyć; –ся, *v. r.* obo что, uderzyć się o co.

Стукотня́, –и́, *f.* stukanie, kołatanie długie we drzwi.

Стукъ, –а, *m.* stuk, turkot.

Стýликъ, –а, *m. dim.* krzesełko.

Стýлишко, –а, *n.* krześlisko.

Стýлище, –а, *m. augm.* krześlisko.

Стулъ, –а, *m.* 1. krzesło, stołek; 2. pień, kloc z łańcuchem (na więźniów); 3. pień rzeźniczy.

Стýльникъ, –а, *m.* krzesłarz, stołkarz. [słowy, stołkowy.

Стýльный, –ая, –ое, *adj.* krzesełko, stołeczek.

Стýльчикъ, –а, *m. dim.* krzesełko, stołeczek.

Стýпа, –ы, *f.* moździerz drewniany; *cfr.* stępa; baba, stąpor; *kobieta niezgrabna, pień.

Ступа́, –и́, *f.* powolny chód (konia). [ptak.

Ступа́льная мѣ́льница, *f.* de-

Ступа́ніе, –я, *n.* stąpanie.

Ступа́ть, Ступи́ть, *v. n.* stąpać, stąpić; chodzić; ребёнокъ начина́етъ ступа́ть, dziecię zaczyna chodzić; ступа́й скоре́е! biegaj, idź prędko! ступа́й! ruszaj! [pniowy, schodowy.

Ступе́нный, –ая, –ое, *adj.* sto-

Ступе́нь, –и, *f.* stopień schodowy. [stopień schodowy.

Ступе́нька, –и, *f. dim.* wązki

Ступи́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ступа́ть.**

†**Ступица**, –ы, *f.* 1. piasta u koła; 2. † (западня, ловушка, *qu. v.*), łapka. [stowy.

Ступи́чный, –ая, –ое, *adj.* pia-

Ступка, –и, *f.* 1. *dim.* moździerzyk; 2. tabliczka (*np.* farby, *etc.*).

Ступня́, –и́, *f.* stopa u nogi.

Ступочка, –и, *f. dim.* moździerzyczek. [(koński).

Ступь, –и, *f.* chód, stępia, krok

Стучáніе, –я, *n.* stukanie, kołatanie.

Стучáть, *v. n.* stukać, kołatać, pukać; стучáть въ дверь, stukać, kołatać, pukać we drzwi; –ся, *v. r.* stukać, kołatać, pukać; стучáться въ дверь, stukać, pukać, kołatać we drzwi.

Стыдúть, *v. a.* – кого́, wstydzić, zawstydzać, zawstydzić kogo; –ся, *v. r.* wstydzić się, zawstydzać się; bać się kogo; стыдúсь! wstydź się! [(2. *Bot.*).

Стыдли́вица, v. **Недотро́га**

Стыдли́вость, –и, *f.* wstydliwość; bojaźliwość.

Стыдли́вый, –ая, –ое, *adj.* wstydliwy; bojaźliwy.

Сты́дно, *adv.* wstydnie, haniebnie, wstyd, wstyd jest; сты́дно тебѣ́! wstydź się! не сты́дно ли? czy to nie wstyd? не сты́дно ли тебѣ́? nie wstydzisz się (ty)?

Стыдный, –ая, –ое, *adj.* wstydny, haniebny.

Стыдъ, –а, *m.* wstyd, hańba; вводи́ть въ стыдъ, wstydzić, zawstydzać kogo; *it.* v. **Горѣ́ть, Красне́ть, Покрасне́ть** (отъ стыда́).

Стыдѣ́ніе, –я, *n.*, v. **Стыдли́вость.** [zawstydzanie.

Стыже́ніе, –я, *n.* wstydzenie,

Стыка́ніе, –я, *n.* stykanie, łączenie końcami.

Стыкать, Соткну́ть, *v. a.* stykać, zetknąć, łączyć, złączyć końcami; –ся, *a*) *v. r.* stykać się, zetknąć się; trącać się, trącić się; sturchać się, sturchnąć się; łączyć się, złączyć się końcami; (*o drogach, i t. p.*) krzyżować się; *β*) *v. p.* być łączonym, złączonym, *etc.*

Стыкъ, –а, *m. Archit.* zetknięcie, złączenie, połączenie końców dwóch belek. [oziębły.

Сты́лый, –ая, –ое, *adj.* ostygły,

Стылу, *adv.* (& съ ты́лу), v. **Тылъ.** [bnąć.

Стынуть, *v. n.* stygnąć, zię-

†**Стырь**, –я, *m.* stér, styr, rudel, drygawka.

Стыть, *v. n.* stygnąć, ziębnąć.

Сты́чка, –и, *f.* 1. stykanie, zetknięcie, zetkanie; łączenie, złączenie, połączenie końców dwóch belek; 2. krzyżowanie się (*np. dróg, i t. p.*); 3. *spór, zwada, kłótnia; 4. *potyczka, utarczka, bitwa.

Сты́чный, –ая, –ое, *adj.* 1. zetknięty, złożony, złączony, niecałkowity; 2. *stykający się, graniczący, ościenny.

Сть! Сть! *interj.* cicho! milcz!

Стѣна́, –и́, *f.* ściana, przegroda; каменная стѣна́, mur; идти́ на непріятеля стѣно́ю, *iść na nieprzyjaciela łącznie; лѣзть на стѣну, *szalenie postępować; v. *sub*: Лѣзть (на́ стѣну).

Стѣнка, –и, *f. dim.* ścianka, murek.

Стѣнница, –ы, *f. Bot.* (*parietaria officinalis*), pomurne ziele, pościenne ziele, śklenicznik, pomurnik, dzień i noc.

Стѣнно́й, (–ни́й), –ая, –óе, *adj.* murowy, z muru; ścienny; стѣнно́е часы́, zegar ścienny; стѣнна́я трава́, v. **Стѣнни́ца**; стѣнна́я малина, v. **Насѣ́дникъ** (одноколо́сный); *it.* v. **Ры́та** (стѣнна́я), **Кузне́чикъ** (стѣнно́й).

Стѣнобитная машина, v. **Стѣнолóмъ.** [ściany.

†**Стѣнобо́й**, –я, *m.* rozbijanie

Стѣнолáзъ, –а, *m. H. n.* (*tichodroma muraris*), kowalik murowy.

Стѣнолóмъ, –а, *m.* murołom, taran. [ścienny.

Стѣнописецъ, –сца, *m.* malarz

Стѣнописный, –ая, –ое, *adj.* do malowania ściennego należący; стѣнописная живопись, malowanie ścienne. [ścienne.

Стѣнопись, –и, *f.* malowanie

Стѣночка, v. **Стѣнка.**

Стѣнь, –и, *f. Eccl. sl.* cień.

Стѣсне́ніе, –я, *n.* ściśnienie.

Стѣсни́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Стѣсня́ть**, –ся.

Стѣсня́ть, Стѣсни́ть, *v. a.* ściskać, ścisnąć; *uciskać, ucisnąć, uciemiężać, uciemiężyć; –ся, *a*) *v. r.* ściskać się, ścisnąć; *trapić się; *β*) *v. p.* być ściskanym, ściśnionym.

Стяга́ніе, –я, *n.* ściąganie; *porywanie (czego zkąd).

Стя́гивать, Стяну́ть, *v. a.* ściągać, ściągnąć; *ściągać, ściągnąć, porywać, porwać, ukraść; –ся, *a*) *v. r.* ściągać się, ściągnąć się; ściskać się, ścisnąć się sznurowaniem; *β*) *v. p.* być ściąganym, ściągniętym.

†**Стяговникъ**, –а, *m.* chorąży.

†**Стяговый**, –ая, –ое, *adj.* 1. chorągiewny; 2. tułubowy, od tułubia.

Стягъ, –а, *m.* 1. drąg, dźwignia; 2. krępulec; 3. tułów, tułub, tołub' (bydła zabitego); 4. (†), chorągiew'; *ста́вить стягъ abo ста́ги*, ustawiać wojsko w szyku bojowym; 5. (†), miecz, szpada.

Стяжáніе, –я, *n.* 1. nabywanie, nabycie; 2. majątek, dobro, majętność.

Стяжа́тель, –я, *m.* 1. nabywacz, nabywca; 2. właściciel, posiadacz.

Стяжа́тельница, –ы, *f.* 1. nabywaczka; 2. właścicielka, posiadaczka.

Стяжа́тельный, –ая, –ое, *adj.* interesowny, interesowany, chciwy. [wać.

Стяжа́ти, *v. a. Eccl. sl.* naby-

Стя́жка, –и, *f.* ściąganie.

Стязáніе, Стязáтися, v. **Состязáніе, Состязáться.**

Стянýтіе, -я, *n.* ściągnięcie, ściągnienie.

Стянýть, *v. a. perf.* ściągnąć; *porwać, ukraść; *it.* v. Стя́гивать. [Стя́гивать, -ся.

Стянýться, *v. perf.*, v. *sub*: **Суббóта**, -ы, *f.* sobota, (ostatni dzień w tygodniu); [*u żydów*:] szabas, sabat; нощу́ся два краты въ суббо́ту, поszczę dwa razy w tygodniu; Ла́заревa Суббóта, sobota w szóstym tygodniu wielkiego postu; Великая Суббóта, wielka sobota; родúтельская суббóта, sobota, w którą odprawia się nabożeństwo za zmarłych.

Суббóтники, -овъ, *m. pl.* sobotnicy, sekta poszczących w sobotę. [botni, sobotny.

Суббóтній, -яя, -ее, *adj.* so-

Суббóтство, -а, *n. Eccl. sl.* sobotowanie, odpoczynek.

Суббóтствовать, *v. n.* sobotować, sobotę święcić, odpoczywać.

Сублимáть, -а, *m. Chem.* sublimat.

Сублимáція, -и, *f.*, **Сублимúрованіе**, -я, *n.* sublimacya, sublimowanie, pędzenie suche.

Сублимúровать, v. **Сублимовáть.**

Сублимовáніе, -я, *n.* sublimowanie, sublimacya, pędzenie suche.

Сублимовáть, *v. a. Chem.* sublimować; -ся, *v. p.* być sublimowanym.

Суббй, -я, *m. prov.* kupa śniegu, śnieżnica, góra śnieżna; *cfr.* zasep, zaspa. [posiłki pieniężne.

Субсúдіи, -ій, *f. pl.* subsydia,

Субóйка, -и, *f. Infusor.* (*vorticella*), krętowiec, (robak).

Сугáкъ, -а, *m.*, v. **Сáйга.**

Суглúнистый, -ая, -ое, *adj.* gliniany, zmieszany z gliną i piaskiem.

Суглúнокъ, -нка, *m.* glina z piaskiem i ziemią ogrodową zmieszana. [pędzić.

†**Сугнáть**, *v. a.* dogonić, do-

†**Сугóнка**, -и, *f.*, **Сугонъ**, -а, *m.*, **Сугóнь**, -и, *f.* dogonienie, dopędzenie. [-ся.

Сугóрбиться, v. **Сгóрбливать-**

Сугрóбикъ, -а, *m. dim.* kupka śniegu, górka śnieżna.

Сугрóбистый, -ая, -ее, *adj.* śnieżny, pełen śniegu.

Сугрóбище, -а, *n. augm.* wielka kupa śniegu, śnieżnica.

Сугрóбъ, -а, *m.* kupa śniegu, śnieżnica, góra śnieżna.

Сугýбить, *v. a.* podwajać; pomnażać, powiększać; -ся, *v. r.* podwajać się; pomnażać się, powiększać się.

Сугýбица, -ы, *f.* liczba podwójna; сугýбицею, podwójnie.

Сугýбный, **Сугýбый**, -ая, -ое, *adj.* podwójny. [dacze.

Судановúна, -ы, *f.* mięso san-

Судакóвый, -ая, -ое, *adj.* sandaczy, sędaczy.

Судáкъ, -á, *m. H. n.* (*perca lucioperca, Linn.*), sandacz, sendacz, sędacz, (ryba).

Судáрикъ, -а, *m. pop.* paniczek; нéтъ судáрикъ мой! nie mój Panie! nie mój kochany Panie.

Судáрка, -и, *f.* Pani moja, kochana Pani.

Судáрушка, -и, *f. pop.* Pani moja, kochana Pani.

Судáрыня, -и, *f.* Pani moja, Jejmość Pani.

Сýдарь, -я, *m.* Mości Panie.

Сýдарь, -я, *m. Eccl. sl.* chustka do otarcia potu; tuwalnia, tuwalia, towalia.

Судáрьчикъ, -а, *m.* mój Panie, kochany Panie.

Судачёкъ, -чкá, *m. dim.* sandaczek, mały sandacz.

Судачúна, -ы, *f.* sandacze (sędacze) mięso.

Судáчить, *v. n. pop.* – о комъ, ganić kogo, obmawiać kogo.

Судачúще, -а, *m. augm.* wielki sandacz (sędacz), sandaczysko.

Судáчій, -ья, -ье, *adj.* sandaczy, sędaczy.

Судéбникъ, -а, *m.* kodex, księga praw Iwana Wasilewicza. [wy.

Судéбный, -ая, -ое, *adj.* sądo-

†**Судéбня**, -и, *f.* izba sądowa.

Судéйскій, -ая, -ое, *adj.* sędziowski, sędziecki; sądowy; судéйская, -ой, *s. f.* izba sądowa.

Судéйма, -и, *f. pop.* sędzina, żona sędziego. [dowe.

Судилúще, -а, *n.* miejsce są-

Судúтель, -я, *m. Eccl. sl.* sędzia.

Судúть, *v. a.* 1. – о чёмъ, sądzić o czém; 2. – кого-либо, sądzić kogo; 3. mniemać, myśleć, rozumieć, wnioskować, wnosić; 4. naznaczyć, przeznaczyć; -ся, *a*) *v. r.* – съ кёмъ, processować, prawować się z kim; *β*) *v. p.* być sądzonym.

Судúще, -а, *n. Eccl. sl.* miejsce sądowe; sąd.

Судiá, v. **Судья.**

Судки, *pl.*, v. **Судóкъ.**

Сýдно, -а, *n.* 1. (*pl.* судá, *gen.* судóвъ), statek wodny, okręt; 2. (*pl.* сýдна, *gen.* сýденъ), stolec nocny; *it.* naczynie, statek.

Сýдный, -ая, -ое, *adj.* sądowy; prawny; сýдное дѣло, sprawa sądowa, interes prawny; сýдная, -ой, *s. f.* izba sądowa.

Судовóй, -ая, -ое, *adj.* statkowy, okrętowy; судовóй грузъ, ładunek okrętowy.

Судовщúкъ, -á, *m.* szyper.

Судовый, v. **Судовóй.**

Судоговорéніе, -я, *n. Jur.* jawienie się zapozwanego w sądzie dla odpowiadania na zarzuty sobie poczynione. [okrętu, szyper.

Судодержáтель, -я, *m.* pan

Судокъ, -дкá, *m.* misa z uchami; сýдки, -óвъ, *pl.* sprzęt do oliwy, octu i pieprzu.

Судомóй, -я, *m.* pomywacz, kuchcik. [wiecheć.

Судомóйка, -и, *f.* ścierka,

Судоплáваніе, -я, *n.* żegluga.

Судоплáватель, -я, *m.* żeglarz.

Судопроизвóдство, -а, *n.* postępowanie prawne; sądownictwo, proceder, procedura sądowa; уголóвное судопроизводство, proces kryminalny; судопроизводство конкýрсное *abo* по конкýрсу кредитóровъ, proces konkursowy.

Судорабóтникъ, -а, *m.* & **Судорабóчій**, -аго, *s. m.* najemnik, robotnik przy statkach wodnych.

Сýдорога, -и, *f.* kurcz, konwulsya.

Судорóжиться, *v. r. pop.* kurczyć się; *skąpić, kutwić.

Сýдорожный, -ая, -ое, *adj.* kurczący; konwulsyjny.

Судостроéніе, -я, *n.* budowanie statków wodnych, okrętów, budowa okrętów.

Судостроúтельный, -ая, -ое, *adj.* do budowy okrętów należący.

Судоходéцъ, -дца, *m.* żeglarz.

Судоходный, -ая, -ое, *adj.* spławny, żeglowny; spławniczy.

Судоходство, -а, *n.* żegluga, żeglowanie, nawigacya.

Судочúна, -ы, *f.* sędzacze (sandacze) mięso.

Судъ, -а, *m.* sąd; sądy; miejsce sądzenia; уѣздный судъ, sąd powiatowy; воéнный судъ, sąd wojenny; стрáшный судъ, sąd ostateczny, sądny dzień.

Судьбá, -ы, *f.* los, przeznaczenie; судьбú, *gen.* судéбъ, *pl.* – Бóжіи, sądy Boskie.

Судьбúна, v. **Судьбá.**

Судья, -и, *s. c.* sędzia; sędzina.

Суевѣрить, v. **Суевѣрничать.**

Суевѣріе, -я, *n.* zabobon, bałwochwalstwo.

Суевѣрка, -и, *f.* zabobonnica.

Суевѣрничать, *v. n.* być zabobonnym. [ność.

Суевѣрность, -и, *f.* zabobo-

Суевѣрный, -ая, -ое, *adj.* zabobonny, bałwochwalny.

Суевѣрствіе, -я, **Суевѣрство**, -а, *n.* zabobon, zabobonność.

Суевѣрствовать, v. **Суевѣрничать.**

Суевѣръ, -а, *m.* zabobonnik.

Суемýдренникъ, v. **Лжемýдрствователь.**

Суемýдренный, **Суемýдрецъ**, v. **Лжемýдрый, Лжемýдрецъ.**

Суемýдріе, -я, *n.* mędrkostwo, fałszywa mądrość, mędrkowanie.

Суемýдрствовать, v. **Лжемýдрствовать.**

Суемы́сліе, -я, *n.* urojenie.

Суесла́віе, -я, *n.* próżność, chełpliwość; *it.* v. **Тщесла́віе.**

Суесла́вный, -ая, -ое, *adj.* próżny, chełpliwy; *it.* v. **Тщесла́вный.**

Суесло́вецъ, -вца, *m.* próżnomówca, papla, gawęda, gaduła.

Суесло́віе, -я, *n.* gadulstwo, paplanie, próżnomowność.

Суесловникъ, -а, *m.*, v. **Суесло́вецъ**.

Суесло́вный, -ая, -ое, *adj.* próżnomowny, gadatliwy; próżny, nadaremny.

Суета́, -и́, *f.* 1. próżność, marność, znikomość; 2. **pop.* kłopot. frasunek, troska; 3. *s. c.* osoba frasobliwa.

Суетíться, *v. r.* kłopotać się, frasować się, troszczyć się.

Суетли́вость, -и, *f.* troskliwość, pilność, okrzętność, skrzętność; staranność; kłopotliwość, kłopot.

Суетли́вый, -ая, -ое, *adj.* troskliwy, pilny, okrzętny skrzętny; staranny; kłopotliwy, kłopotny.

Суетность, -и, *f.* próżność, czczość, daremność.

Суéтный, -ая, -ое, *adj.* próżny, czczy, daremny; *it.* v. **Суетли́вый**.

Суждéніе, -я, *n.* sądzenie; rozbiór; krytyka. [**дéніе**.

Сужéніе, -я, *n. pop.*, v. **Суженіе**, v. **Съ́женіе**.

Суженый, -ая, -ое, *part. p.* zwężony.

Су́женый, -ая, -ое, *adj.* przeznaczony; cуженая невѣста, przeznaczona oblubienica; §. cу́женаго и на конѣ не объѣдешь *abo* су́женаго ряженаго конёмъ не объѣдешь, co komu przeznaczono, to go nie minie.

Су́живаніе, Су́живать, Су́зить, -ся, v. **Съуж...**.

Су́ка, -и, *f.* suka.

Сукале́нъ, v. **Ло́нникъ**.

Сукно́, -а́, *n.* sukno.

Сукновáлъ, -а, *m.* folusznik.

Сукновáльня, -и, *f.* folusz.

Сукнодѣ́ланіе, Сукнодѣ́лье, -я, *n.* wyrabianie sukna.

Сукнодѣ́льная машúна, *f.* machina do wyrabiania sukna.

Сукнáный, *Eccl. sl.*, v. **Суконный**.

Суковáтый, -ая, -ое, *adj.* sękowaty, sękaty, gałęzisty. [(1).

Суковúца, *pop.*, v. **Берёзовица**

Суколе́нь, -я, v. **Ло́нникъ**.

Сукóнка, -и, *f.* płat sukienny.

†**Сукóнникъ**, -а, *m.* sukiennik.

Сукóнный, -ая, -ое, *adj.* sukienny; сукóнный сертýкъ, suknia sukienna; сукóнный мастеръ, sukiennik. [sukienny.

Сукóночка, -и, *f. dim.* płatek

Сукóнушка, -и, *f.* (*w Syberyi:*) v. **Лёгочница**.

Сукóнщикъ, -а, *m.* sukiennik.

Сукóтная, -ой, **Сукóчая**, -ей, *adj. f.* (*o kotkach:*) kotna.

Су́кровица, -ы, *f.* otok, ropa, materya.

Су́кровичный, -ая, -ое, *adj.* ropowy, pełen ropy.

Сукъ, -а, *m.* sęk; gałęź.

Сулéечка, Сулéйка, -и, *f. dim.* flakonik, flaszeczka płaska.

Сулéйникъ, -а, *m. Bot.* (*annona*), flaszowe drzewo.

Сулéма, -ы, *f.* przesolan merkuryuszu, sublimat gryzący, żywe srebro gryzące. [obietnica.

Сулéніе, -я, *n.* obiecowanie,

Сулéй, -я́, *f.* flakonik, flaszeczka płaska.

Сулúть, *v. a.* przyrzekać, obiecować, obiecać; §. не сулú журавля въ нéбѣ, лýчше дай синúцу въ рýки, lepiéj wróbel w ręce, niż żóraw' na dachu. [puinał.

Сýлица, -ы, *f. Eccl. sl.* oszczep,

Сулóй, -я, *m.* rozczyn, mąka rozczyniona (mlékiem lub wodą).

Султáнскій, -ая, -ое, *adj.* sułtański. [na cesarza Tureckiego.

Султáнша, -и, *f.* sułtanka, żo-

Султáнъ, -а, *m.* sułtan, cesarz Turecki.

Сýма, -ы́, *f.* torba; *fig.* nepeлётная (& перемётная) сумá, v. *sub*: **Перемётный**; ходúть съ сумóю, chodzić z torbą (po świecie); żebrać; дошлó до того, что онъ пошёлъ съ сумóю, to go do tego przyprowadziło, żeby z torbą или o proszonym chlebie chodził; to go do ostatniéj nędzy przywiodło; to go zrujnowało; пустúть кого-либо съ сумóю, przywieść kogo do ostatniéj nędzy; przyprowadzić kogo do tego, żeby z torbą или o proszonym chlebie chodził; zrujnować kogo; §. лжецóва сумá всегдá пуста, łgarstwo ma krótkie nogi [niedaleko zajdzie].

Сумасбро́дничать, *v. n.* bredzić głupstwa, nie do rzeczy gadać, bajać, pleść; waryować.

Сумасбро́дный, -ая, -ое, *adj.* mający pomieszanie, obłąkany, waryacki.

Сумасбро́дство, -а, *n.* pomieszanie zmysłów, obłąkanie, waryacya. [waryat.

Сумасбро́дъ, -а, *m.* szaleniec,

Сумасшéдшій, -ая, -ее, *adj.* mający pomieszanie zmysłów, szalony; домъ сумасшéдшихъ, dom obłąkanych, waryatów.

Сумасшéствіе, -я, *n.* pomieszanie zmysłów, obłąkanie, szaleństwo.

Сумато́ха, v. **Сумото́ха**.

Сумáхъ, v. **Желтúнецъ**.

Сумбу́рный, v. **Вздо́рный, Сварли́вый**.

Сумбу́рщикъ, -а, *m.*, **Сумбу́рщица**, -ы, *f.* kłótnik, zwadca (*s. m.*), kłótnica (*s. f.*).

Сумбу́ръ, v. **Вздо́ръ**.

†**Сумéжіе**, -я, *n.* granica.

Сумéречный, -ая, -ое, *adj.* zmrokowy; *it.* v. **Ба́бочка** (сумеречная).

Сумéрки, -рекъ, *f. pl.* świt, świtanie; вечéрніе сумéрки, zmierzch, mrok, zorza wieczorna.

Сумётъ, -а, *m.* śnieżnica, górka śnieżna, zasep, zaspa.

Сумúща, -и, *f. augm.* torbisko, wielka torba.

Сýмка, -и, *f. dim.* (torba), torebka; патронная сýмка, ładownica; охóтничья сýмка, torba łowcza, łowiecka; пастýшья сýмка, *Bot.*, v. **Я́рýтка (пастýшья)**.

Сýмма, -ы, *f.* summa, zbiór.

Сумни́тельность, **Сумни́тельный**, v. **Сомн...**

Сумни́чать, v. **Съумни́чать**.

Сумнѣ́ваться, **Сумнѣ́ніе**, v. **Сомн...** [*sukni:*) buchasty.

Сумонáтый, -ая, -ое, *adj.* (*o*

Сýморокъ, -рка, v. **Сýмракъ**.

Сумотóха, -и, *f.* nieporządek, nieład. [ный.

Сумотóшливый, v. **Хлопотли́-**

Сýмочка, -и, *f. dim.* torebka; *Anat.* слёзная сýмочка, torebka łzawa; сокопитáтельная сýмочка, сýмочка питáтельнаго сóка, (*receptaculum chyli*), stek mléczowy, ściek mléczny. [bowy, torebny.

Сýмочный, -ая, -ое, *adj.* tor-

Сýмракъ, -а, *m.* zmrok, zmierzch; ciemność.

Сýмрачность, -и, *f.* zmrok, zmierzch; ciemność.

Сýмрачный, -ая, -ое, *adj.* zmierzchliwy, pochmurny; ciemny. [меречная).

Сумрéчница, v. **Ба́бочка** (сý-

Сýмчатый, -ая, -ое, *adj.* torebkowaty; сýмчатыя живóтныя, *H. n.* (*marsupialia*), zwierzęta workowate, torebkowate.

Сумя́ть, v. **Съумя́ть**.

Сумя́тица, v. **Сумото́ха**.

Суна, -ы, *f. Eccl. sl.* wieża.

Сундýкъ, -á, *m.* skrzynia, kufer. [скрzynka, kuferek.

Сундучóкъ, -чкá, *m. dim.*

Сундýчишко, -а, *n.* skrzynisko, kufrzysko.

Сундýчище, -а, *m. augm.* skrzynisko, kufrzysko.

Сундýчникъ, -а, *m.* kufernik, robiący kufry, skrzynie.

Сундýчный, -ая, -ое, *adj.* skrzyniowy, kufrowy.

Сунúца, v. **Земляни́ка**.

Сунуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Совáть, -ся**.

Супéрникъ, v. **Сопéрникъ**.

Суперъ-интендéнтъ, -а, *m.* superintendent.

Сýпесокъ, -ска, *m.*, **Сýпесь**, -и, *f.* ziemia piaszczysta.

Сýпецъ, -пца, *m. dim.* zupa, polewka, rosół.

Сýпить, v. **Хмýрить**.

Сýпиться, v. **Хмýриться (1. 3)**.

Супóвой, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* zupowy, rosołowy, od zupy, od rosołu; супóвая лóжка, łyżka wazowa. [szcze chomątowe.

Супóнить, *v. a.* związywać kie-

Супóнь & Супóнь, -и, *f.* chomątowy rzemień. [*niach:*) prośna.

Супоросая, -ой, *adj. f.* (*o świ-*

Супорось, -и, *f.* świnia prośna.

†**Супóръ**, -а, *m.*, v. **Сопротивлéніе**.

Супоста́тный, Супоста́тскій, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nieprzyjacielski, przeciwniczy.

Супоста́тствовати, *v. n. Eccl. sl.* postępować po nieprzyjacielsku. [ciel, przeciwnik.

Супоста́ть, -а, *m.* nieprzyja-

Супроти́вие, Eccl. sl., v. Сопротивле́ніе.

Супроти́вь, *praep.* przeciw, naprzeciw, naprzeciwko.

Супру́га, -и, *f.* małżonka.

Супру́гъ, -а, *m.* 1. małżonek; 2. *Eccl. sl.* para; супру́гъ волóвъ, para wołów. [małżeński.

Супру́жескій, -ая, -ое, *adj.*

Супру́жественный, -ая, -ое, *adj.* małżeński, do małżeństwa należący; супру́жественный сою́зъ, związek małżeński, węzeł małżeński.

Супру́жество, -а, *n.* małżeństwo. [natym.

Супру́жествовать, *v. n.* być żo-

Супру́жникъ, Супру́жница, *Eccl. sl.*, v. Супру́гъ, Супру́га.

Супру́жній, -яя, -ее, *adj.* małżeński, do małżonka należący.

Супрѣ́, -и́, *f. Eccl. sl.* pienia, sprawa, proces.

Супъ, -а, *m.* 1. zupa; 2. (*w bibliі:*) sęp. [laku.

Супру́чникъ, -а, *m.* fabrykant

Супру́чница, -ы, *f.* skrzyneczka do laku. [kowy.

Супру́чный, -ая, -ое, *adj.* la-

Супру́чъ, -а́, *m.* lak.

Суриковый, -ая, -ое, *adj.* minijowy.

Су́рикъ, -а, *m.* minija.

Суро́вый, -ая, -ое, *adj.* bobakowy; świszczowy.

Сурна́, Сурми́ло, Сурми́ть, *etc.*, v. Сурьм...

Суро́во, *adv.* surowo; *surowo, ostro, niełagodnie.

Суро́вость, -и, *f.* surowość, niełagodność. [bławatne.

Суро́вскій радъ, *m.* sklepy

Суро́вство, -а, *n.*, v. Суро́вость.

Суро́вый, -ая, -ое, *adj.* 1. surowy; 2. surowy, srogi, ostry, niełagodny.

Суро́вѣть, *v. n.* stawać się surowym, ostrym, niełagodnym.

Суро́дный, *Eccl. sl.*, v. **Единоплеме́нный.**

Суро́жанинъ, -а, *m.* kupiec bławatnych materyj.

Суро́къ, -рка́, *m. H. n.* (*mus marmotta*), bobak, świszcz, (zwierzę).

Суройдный, *Eccl. sl.*, v. **Плотоя́дный & Хи́щный (2).**

Суррога́тъ, -а, *m. Med.* zastępno, surogat.

Сурьма́, -и́, *f.* antymon, szpisglas. [czernienia brwi, włosów.

Сурьмало, -а, *n.* czernidło do

Сурьми́ть, *v. a.* czernić (*np.* brwi, włosy).

Сурьмле́ніе, -я, *n.* czernienie (*np.* włosów, i t. p.).

Сурьянóй, (-ья́), -а́я, -óе, *adj.* antymonowy, szpisglasowy.

Сурѣ́пица, -ы, *f.* сурѣ́пица аптéчная, *Bot.* (*erysimum officinalis*), gorczycznik; сурѣ́пица чесночная, v. Чесно́вица; сурѣ́пица полева́я, (*erysimum vulgaris s. barbarea*), gorczycznik rzeżucha zimowa.

Сусакъ водяно́й, зо́нтичный, нѣ́нчиковатый, пучковатый, *m. Bot.* (*butomus umbellatus*), baldaszkowaty sitowiec, łączeń.

Сусаль, -я, *f.* złoto płatkowe, listkowe.

Суса́льный, -ая, -ое, *adj.* od złota płatkowego, listkowego; суса́льное зо́лото, v. Суса́ль.

Сусликовый, -ая, -ое, *adj.* susłowy, od susła.

Сусликъ, -а, *m. H. n.* (*spermophilus*), suseł, (zwierzątko).

Су́слить, *v. a.* 1. pić powoli, popijać; 2. walać śliną, ślinić.

Су́сло, -а, *n.* brzeczka.

Су́слянникъ, -а, *m.* piernik miodowy.

Суста́вный, -ая, -ое, *adj.* stawowy, od stawu (w ciele).

Суста́вчикъ, -а, *m. dim.* stawek, mały staw (w ciele).

Суста́въ, -а, *m.* staw (w ciele).

Сусѣ́дъ, v. Сосѣ́дъ.

Сусѣ́къ, v. **Закро́мъ.**

Сутки, -токъ, *f. pl.* przeciąg czasu 24 godzin.

Сутло́вка, -и, *f.*, v. **Дубро́вникъ-кади́ло.**

Су́точный, -ая, -ое, *adj.* od przeciągu czasu 24 godzin.

Сутуга́, -и, *f.* drót żelazny do ściągania garnków glinianych.

Сутужка, -и, *f. dim.*, v. Сутуга́. [miara, kaliber.

Сутужникъ, -а, *m.* (*u rzemieśl.*)

Сутужный, -ая, -ое, *adj.* dróciany, drótowy.

Сутулина, -ы, *f.*, **Сутулинка, -и,** *f. dim.* krzywizna, garb, zgarbienie, pochyłość grzbietu.

Сутулистый, -ая, -ое, *adj.* zgarbiony, pochyły.

Сутули́ться, *v. r.* garbić się.

Сутуловатость, -и, *f.* pochyłość, nieznaczna garbatość.

Сутуловатый, -ая, -ое, *adj.* pochyły, nieco garbaty, krzywy.

Сутулость, -и, *f.* pochyłość, garbatość. [chyły, garbaty.

Сутулый, -ая, -ое, *adj.* po-

Сутя́га, -и, *s. c.* pieniacz (*s. m.*), pieniaczka (*s. f.*).

Сутя́женье, -я, *n.* pienianie.

Сутя́жить, -я, *n.* pieniać, prawować się.

Сутя́жливость, -и, *f.* pieniactwo. [pieniacki.

Сутя́жливый, -ая, -ое, *adj.*

Сутя́жничать, v. **Сутя́жить.**

Сутя́жничество, -а, *n.* pieniactwo. [flerowy.

Суфлёрный, -ая, -ое, *adj.* su-

Суфлёръ, -а, *m. Theat.* sufler, podpowiadacz (teatralny).

Суффраганъ, -а, *m.* sufragan.

Сухарикъ, -а, *m. dim.* sucharek. [sucharek.

Сухарище, -а, *m. augm.* wielki

Сухарносушильный, -ая, -ое, *adj.* do suszenia sucharów służący.

Сухарный, -ая, -ое, *adj.* sucharowy, sucharkowy; сухарная ка́мера, v. Бро́тка́мера. [rek.

Сухарь, -я, *m.* sucha**r**, sucha-

Сухи́й, v. Сухо́й.

Сухме́нь, -и, *f.*, v. **Засу́ха.**

Су́хо, *adv.* sucho, niemokro; вы́тереть су́хо-на-су́хо, wytrzeć co zupełnie sucho.

Суховáтый, -ая, -ое, *adj.* suchawy. [**голо́вникъ.**

Суховёртка, -и, *f.*, v. **Черно-**

Суходо́лiе, -я, *n. Eccl. sl.*, **Суходо́лъ, -а,** *m.* parów, wądół suchy.

Сухожи́льный, -ая, -ое, *adj. Anat.* suchożylny; ścięgaczowy; сухожи́льная оболочка, błona ścięgaczowa; сухожи́льный покро́въ голово́й, (*epicranium*), czaszkoskur, oczasna, przyczaszna, ogłowie, nagłówek; сухожи́льное растяже́ніе, [*abo* растяже́ніе сухи́хъ жи́лъ], ściągnienie suchych żył.

Сухо́й, -а́я, -óе, *adj.* (*propr.* & *) suchy; chudy, suchorlawy; oziębły, niemiły, ponury; суха́я доска́, sucha deska; сухи́мъ путе́мъ, lądem; сухо́й насмо́рк, katar zastarzały, sapka; сухо́й слóгъ, styl suchy; сухо́й пріёмъ, oziębłe przyjęcie; сухо́й отвѣ́тъ, oziębła, krótka odpowiedź; сухо́й предме́тъ, suchy przedmiot (mowy); суха́я жи́ла, *Anat.* sucha żyła, cięciwa nadpiętna; *cfr.* ściągacz, ściągacz; сухо́й цвѣ́тъ, (*Bot.*), v. Сухоцвѣ́тъ; сухо́й водоле́въ, v. Подлѣ́сникъ; §. вы́мелъ сухъ изъ воды́, wyszedł (z tego, ztąd) na sucho, poszedł na sucho; *cfr.* z siném okiem ujść; §. суха́я ло́жка ротъ деретъ, boli gardło, śpiewać darmo, [niemiło służyć bez nadgrody]; *it.* v. *sub:* Ло́жка.

Сухо-ла́пль, -я, *m. Eccl. sl.*, v. Ча́йка; **-лю́бъ, -а,** *m. Bot.* (*hemimeris*), połownik; **-нáтка, -и,** *f. fam. pop.* раскатáться въ сухомя́тку съ кѣ́мъ-либо, pójść z kwitkiem, być wyporajonym; **-ногíй, -ая, -ое,** *adj.* suche (chude) nogi mający; **-носъ, -а,** *m. H. n.* (*anser cygnoides*, Китайскій гусь), gęś Chińska, łabędziogęś; v. Гусь (Китайскій).

Сухонькій, -ая, -ое, *adj.* nieco suchy, chudy, dość suchy, chudy. [**Поджа́рый.**

Сухопáрый, -ая, -ое, *adj.* **Сухопутный, -ая, -ое,** *adj.* lądowy; сухопу́тное во́йско, wojsko lądowe.

Сухопу́тье, -я, *n.* droga lądem. [*ba*), głodek.

Сухорёбрица, -ы, *f. Bot.* (*dra-*

Сухорёбрый, -ая, -ое, *adj.* bardzo suchy, chudy.

Сухорось, -и, *f.* noc, w której rosa nie padła.

Сухору́кій, -ая, -ое, *adj.* mający suchą rękę, niewładnący jedną ręką. [Необи́дка.

Сухостёльникъ, -а, *m.*, v. Сухость, -и, Сухота́, -ы́, *f.* suchość; susza.

Сухо́тка, -и, *f.* suchoty.

Сухо́тный, -ая, -ое, *adj.* suchotny, suchotowy; сухо́тный ко́рень, v. Образе́нь.

Сухощётъ, -а, *m. Bot.* (*xeranthemum*), kwiatotrwał.

Сухощавость, -и, *f.* suchorlawość. [suchorławy, chudy.

Сухощавый, -ая, -ое, *adj.* Сухоя́дникъ, -а, *m. Bot.* (*struthiola*), ptasia głowa.

Сухоя́дѣніе, -я, *n.* jedzenie suchych potraw albo niegotowanych, suszenie, post pierwszych chrześcijan. [v. Сукъ.

Сучёкъ, -чка, *m. dim.* sączek; **Сученіе**, -я, *n.* 1. kręcenie (*np.* nici); 2. wałkowanie (ciasta).

Сучёцъ, -чца, *m. Eccl sl. dim.* sączek, mały sęk; *it.* v. *sub*: Елéйный.

Сучёчекъ, -чка, *m. dim.* sączek.

Сучи́льный, -ая, -ое, *adj.* skręcalny, do skręcania służący.

Сучи́льщикъ, -а, *m.*, **Сучи́льщица**, -ы, *f.* zwijający, zwijająca, skręcający, skręcająca.

Сучи́ть, *v. a.* 1. (*o niciach, i t. p.*:) skręcać, zwijać; 2. (*o ciaście*:) wałkować; -ся, *v. p.* być skręcanym; być wałkowanym.

Сучій, -ья, -ье, *adj.* suczy, od suki.

Сучка, -и, *f.* 1. *dim.* suczka, mała suka; 2. (сученіе), skręcanie (nici, i t. p.).

Сýша, -и, *f.* 1. ziemia sucha; 2. susza. [szona ryba.

Сушёница, -ы, *f. Eccl. sl.* su-

Сýше, *compar. adv.* suszéj; сýме всего́, najsuszéj.

Сушёвой воскъ, *m.* drugi gatunek żółtego wosku.

Сушёница, -ы, *f. Bot.* (*gnaphalium*), kocanki, szarota.

Сушёніе, -я, *n.* suszenie.

Суши́ло, -а, *n.*, **Суши́льня**, -и, *f.* suszarnia, suszalnia, wędzarnia.

Суши́ть, *v. a.* suszyć, wysuszać; -ся, *a*) *v. r.* suszyć się, osuszać się; *β*) *v. p.* być suszonym, wysuszanym. [suszanie.

Сýшка, -и, *f.* suszenie, wy-

Сушня́къ, **Сушня́къ**, v. Подсто́й.

Сушь, -и, *f.* susz, suche drzewo; susza, suchość; posusza; stały ląd.

Существенность, -и, *f.* istotność, rzeczywistość.

Существенный, -ая, -ое, *adj.* istotny, rzeczywisty.

Существительное имя, *n. Gramm.* (*nomen substantivum*), imię rzeczowne, rzeczownik.

Существо́, -а, *n.* istota, jestestwo, podstawa; istność, istotność. [nie, bycie.

Существованіе, -я, *n.* istnie-

Существовать, *v. n.* istnieć, być, bytność mieć. [logia.

Существословіе, -я, *n.* onto-

Сущій, -ая, -ее, *parte.* istniejący, znajdujący się; rzeczywisty, istotny, istliwy, istny, szczéry, prawdziwy; сущая правда, szczéra prawda; сущій плутъ, сущій бездѣльникъ, prawdziwy łajdak, p. hultaj, p. szelma.

Сущность, -и, *f.* bytność, byt, bycie, istnienie. [ryby.

†**Сущь**, -и, *f.* małe suszone

Сыгная, -ой, *adj. f.* kotna (owca).

Сфальши́вить, *v. n. perf.* sfałszować; *Mus.* fałszywie śpiewać; *fig.* obłudę stroić, udawać.

Сфе́ра, -ы, *f.* sfera.

Сферическій, -ая, -ое, *adj.* sferyczny. [(сýмеречная).

Сфинксъ, -а, *m.*, v. Ба́бочка

Сфугова́ніе, -я, *n.* zafugowanie, uprawienie *np.* belki w fugę.

Сфугова́ть, *v. a. perf.* zafugować, wprawić *np.* belkę w fugę; -ся, *v. p.* być zafugowanym, wprawionym w fugę.

Сфу́кнуть, *v. a. perf.* chuchnąć. zdmuchnąć bierki w warcabach.

Схáживаніе, -я, *n.* schodzenie. [gdzie.

Схáживать, *v. a.* schodzić; iść

Схáпать, *v. a. perf*, chapnąć, capnąć. [chapnąć, capnąć.

Схапнуть, *v. a. perf. semelf.*

Схвáстать, *v. n. perf.* nałgać, nakłamać, skłamać, zełgać.

Схвастну́ть, *v. n. perf. semelf.* nałgać, nakłamać.

Схвати́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Схва́тывать, -ся.

Схва́тцы, -овъ, *m. pl.* obcęgi.

Схвати́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Схва́тывать, -ся.

Схва́тка, -и, *f.* 1. złączenie dwóch belek; 2. v. Сты́чка (4).

Схва́тываніе, -я, *n.* chwytanie, schwytywanie, łapanie.

Схва́тывать, **Схвата́ть**, **Схвати́ть**, *v. a.* chwytać, schwytywać, schwycić, łapać, złapać; (*o chorobach*:) napadać, napaść; **онá**бъ меня́ схва́тываетъ, dreszcz mnie przechodzi; -ся, *a*) *v. r.* brać się, wziąć się, chwytać się, schwycić się wzajem; porywać się, porwać się (do czego); *wadzić się, powadzić się, kłócić się, pokłócić się, poróżnić się; *β*) *v. p.* być chwytanym, schwyconym, łapanym, złapanym. [złapanie.

Схвáченіе, -я, *n.* schwycenie,

Схи́на, -ы, *f.* 1. postać anielska, obraz anielski; 2. kaptur mnichów najsurowszego zakonu.

Схи́нить, *v. a.* кого-либо, oblec kogo na mnicha najsurowszego zakonu, zostać mnichem ostréj reguły.

Схи́нникъ, -а, *m.* zakonnik, mnich najsurowszego zakonu; asceta.

Схи́нница, -ы, *f.* zakonnica, mniszka najsurowszego zakonu.

Схи́нническій, -ая, -ое, *adj.* zakonny, zakonniczy, ascetyczny; *cfr.* Схи́нникъ.

Схи́ничество, -а, *n.* zakon najsurowszéj reguły.

Схимонахи́на, **Схимонахъ**, v. Схи́нница, Схи́нникъ.

Схимонашéскій, **Схимонашество**, v. Схи́нническій, Схи́ничество.

Схлебáніе, -я, *n.* schlipanie.

Схлебáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Схлёбывать, -ся.

Схлебну́ть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Схлёбывать, -ся.

Схлёбываніе, -я, *n.* chlipanie.

Схлёбывать, **Схлебáть**, **Схлебну́ть**, *v. a.* chlipać, schlipywać, chlipnąć, schlipnąć; -ся, *v. p.* być schlipywanym, schlipanym.

Сходи́ще, -а, *n.* schadzka.

Сходень, -дня, *m.*, v. Сходня.

I. Сходи́ть, **Сойти́**, *v. n.* schodzić, zejść, zstępować, zstąpić; odchodzić, odejść, pójść, opuszczać, opuścić; (*o wodzie*:) ściekać, ściec, spływać, spłynąć, ubywać, ubyć; schodzić, zejść, znikać, zniknąć; rozchodzić się, rozejść się; сойти́ съ лёстницы, zejść ze schodów; сойти́ съ корабля́, wyjść z okrętu; сойти́ съ своего́ мѣста, opuścić swoje miejsce; сынь сошлá, krosty zeszły, znikły; крáска сошлá, farba zeszła; часы́ сошли́, żegar wyszedł, stanął; такъ э́то тебѣ́ не сойдётъ, tak ci to nie ujdzie; *fig.* сойти́ съ умá, odejść od rozumu, oszaleć; съ умá ты сошёлъ (что-ли)? czyś (ty) oszalał? сойти́ въ моги́лу, zejść w grób; umrzeć; сходи́ть съ рукъ, dobrze wypadać, wypaść, powodzić się; wywikłać się, wybrnąć z czego; *it.* v. *sub*: Воро́шко; товáръ сходи́ть съ рукъ, towar ma dobry odchód, pokup; у него́ товáръ не сходи́тъ съ рукъ, jego towar nie ma pokupu (wcale); y него́ рабóта съ рукъ не сходи́тъ, robota mu wcale nie idzie; y нея́ ребёнокъ съ рукъ не сходи́тъ, ona wciąż dziecię na ręku nosi, piastuje.

II. Сходи́ть, *v. n. perf.* iść, pójść (dokąd); сходи́ за лéкарствомъ, idź po lekarstwo; сходи́ за дóкторомъ, idź po doktora; мнѣ нáдобно сходи́ть въ одно́ мѣсто, muszę gdzieś (w jedno miejsce) iść; ты мóжешь сходи́ть вмѣсто меня́, ty możesz za mnie iść; мнѣ и безъ того́ нáдобно сходи́ть тудá, muszę i bez tego tam iść.

Сходи́ться, **Сойти́ся**, *v. r.* 1.

Сходка, -и, *f.* schadzka, zejście się, zbieg, tłok, tłum.

Сходни, -ей, *pl. f.*, v. **Сходня**.

Сходникъ, -а, *m. Eccl. sl.* szpieg, śpieg.

Сходный, -ая, -ое, *adj.* zgodny, stósowny, podobny, odpowiadający, analogiczny; niedrogi, dosyć tani, przyzwoity, słuszny, przystępny (jak *np.* cena jakiéj rzeczy); na schadzkę przeznaczony; схóдное мѣсто, miejsce schadzki. [okrętowe).

Сходня, -и, *f.* schodki (jak *np.*

Сходственно, *adv.* stósownie, analogicznie.

Сходственность, -и, *f.* stósowność, podobność, podobieństwo.

Сходственный, -ая, -ое, *adj.* stósowny, podobny, odpowiadający, zgodny, analogiczny.

Сходствіе, -я, **Сходство**, -а, *n.* stósowność, podobieństwo, podobność, równość, analogia.

Сходствовать, *v. n.* odpowiadać, zgadzać się, być podobnym.

Сходъ, -а, *m.* 1. zejście; схóдъ съ корабля, wyjście z okrętu; 2. v. **Схóдка**, **Схóдбище**.

Схожде́ніе, -я, *n.* schodzenie, zstępowanie.

Схóжесть, -и, *f. pop.* podobność, podobieństwo. [bny.

Схóжій, -ая, -ее, *adj.* podo-

Схороне́ніе, -я, *n.* 1. schowanie, pochowanie; 2. pochowanie, pogrzebanie.

Схорони́ть, *v. a.* 1. schować, pochować; 2. pochować, pogrzebać; **-ся**, *v. p.* być schowanym, pochowanym; być pochowanym, pogrzebanym.

Сцáка, v. **Сцúха**.

Сцáки, -ъ, *f. pl.* szczyny, uryna.

Сцáніе, -я, *n.* szczanie.

Сцарáпаніе, -я, *n.* zdrapanie.

Сцарáпать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сцарáпывать**, **-ся**.

Сцарáпнуть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Сцарáпывать**, **-ся**.

Сцарáпываніе, -я, *n.* zdrapywanie.

Сцарáпывать, **Сцарáпать**, **Сцарáпнуть**, *v. a.* zdrapywać, zdrapać, zdrapnąć; **-ся**, *v. p.* być zdrapywanym, zdrapanym, zdrapniętym.

Сцáрственникъ, -а, *m.* współpanujący. [puszczać.

Сцать, *v. n.* szczać, urynę wy-

Сцéна, -ы, *f.* scena; въ пéрвый разъ явúться на сцéнѣ (& вы́йти на сцéну), pierwszy raz występować (wystąpić) na scenie, zaczynać zawód aktorski; вы́ходъ въ пéрвый разъ на сцéну, pierwsze wystąpienie aktora na scenie, rozpoczęcie zawodu aktorskiego.

Сценúческій, -ая, -ое, *adj.* sceniczny; *it.* v. **Обстано́вка** (сценúческая). [fia; całokształt.

Сценографія, -и, *f.* scenografia.

Сценографúческій, -ая, -ое, *adj.* scenograficzny.

Сцiáтика, -и, *f.* scyatyka, dna, ból biedrzny (w biodrach).

Сцыха, -и, *s. c* szczak, szczoch, szczocha. [**Сцѣ́живать**, **-ся**.

Сцѣ́дить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сцѣ́живáніе**, **Сцѣ́живаніе**, -я, *n.* odlanie, odlewanie, odtoczenie, odtaczanie; ściąganie (na butelki).

Сцѣ́живать, **Сцѣ́дить**, *v. a.* odlewać, odlać, odtaczać, odtoczyć; – въ бутúлки, ściągać, ściągnąć (wino *lub* piwo) na butelki; **-ся**, *v. p.* być ściąganym, ściągniętym na butelki.

Сцѣпúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Сцѣпля́ть**, **-ся**.

Сцѣпка, -и, *f.* spojenie, łączenie, złączenie, potyczka; – двухъ корабле́й, v. **Абордáжъ**.

Сцѣпле́ніе, -я, *n.* spojenie, złączenie, spój; skrępowanie; *Phys.* spojność, spojenie; сúла сцѣпле́нія, (*vis cohaerentiae*), siła spojenia.

Сцѣпля́ть, **Сцѣпúть**, *v. a.* spajać, spoić, łączyć, złączać, złączyć, krępować, skrępować; **-ся**, *a) v. r.* съ кѣ́мъ, za iby się brać, wziąć z kim, schwycić się z kim; – съ непрія́тельскимъ корабле́мъ & – на абордáжъ, v. *sub*: **Абордáжъ**; *β) v. p.* być spajanym, spojonym, (z)łączonym, (s)krępowanym. [spojony.

Сцѣпно́й, (-нáя,) -ая, -óе, *adj.* **Сцѣпъ**, -а, *m.* spój, zwora.

Счáленіе, **Счáливаніе**, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych z sobą.

Счáливать **Счáлить**, *v. a.* łączyć, złączyć dwa statki wodne z sobą razem ściągając je linami.

Счáлка, -и, *f.* 1. v. **Счáленіе**; 2. lina do łączenia dwóch statków wodnych z sobą.

Счáстіе, **Счáстье**, -я, *n.* szczęście; на счáстіе, na szczęście; дай Богъ счáстья! daj Boże szczęście! szczęść Boże! §. счáстье лóмко, какъ стекло́, szczęście jak szkło nietrwałe; §. дурака́мъ везде́ счáстье, głupi mają zawsze szczęście. [śliwiec, człowiek szczęśliwy.

Счастли́вецъ, -вца, *m.* szczę-

Счастли́вить, *v. a.* uszczęśliwiać kogo; **-ся**, *v. impers.* szczęścić się.

Счастли́вица, -ы, *f.* 1. szczęśliwa; 2. *Bot.*, v. **Сча́дúмка**.

Счáстливо, *adv.* szczęśliwie.

Счáстливость, -и, *f.* szczęsność, pomyślność.

Счастли́вый, **Счáстливый**, -ая, -ое, *adj.* szczęśliwy, szczęsny.

Счáстье, v. **Счáстіе**.

Счéрпаніе, -я, *n.* zebranie z wierzchu, zszumowanie.

Счéрпать, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Счéрпывать**, **-ся**.

Счерпну́ть, **-ся**, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: **Счéрпывать**, **-ся**.

Счéрпываніе, -я, *n.* zbieranie (*np.* piany) z wierzchu, szumowanie.

Счéрпывать, **Счéрпать**, **Счерпну́ть**, *v. a.* zbierać, zebrać (*np.* pianę) z wierzchu, szumować, zszumować; **-ся**, *v. p.* być zbieranym, zebranym z wierzchu, zszumowanym.

Счертúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Счéрчивать**, **-ся**.

Счерчéніе, **Счéрчиваніе**, -я, *n.* odrysowywanie, odrysowanie, zrysowanie, zrysowywanie.

Счéрчивать, **Счертúть**, *v. a.* odrysowywać, odrysować, zrysowywać, zrysować.

Счесáніе, -я, *n.* szczesanie.

Счесáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Счёсывать**, **-ся**.

Счёска, -и, *f.* szczesywanie, szczesanie. [**Считáть**, **-ся**.

Счесть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Счёсываніе**, -я, *n.* szczesywanie.

Счёсывать, **Счесáть**, *v. a.* szczesywać, szczesać; **-ся**, *v. p.* być szczesywanym, szczesanym. [nie.

Счетáніе, *Eccl. sl.*, v. **Сочетáніе**.

Счетáти, **-ся**, *Eccl. sl.*, v. *sub*: **Сочетáть**, **-ся**.

Счётный, -ая, -ое, *adj.* obrachunkowy, obrachowany, obliczony, zrachowany; **счётная**, -ой, *s. f.* izba obrachunkowa.

Счетоводе́цъ, -дца, *m.* utrzymujący książki rachunkowe, buchhalter.

Счетоводство, -а, *n.* rachunkowość, utrzymywanie książek rachunkowych; buchhalterya.

Счётчикъ, -а, *m.* liczyciel pieniędzy.

Счётъ, -а, *m.* rachunek, obrachunek, obliczenie; *it.* v. **Выплáчивать** (по счёту); **Брать**, **Записывать**, **Отпускáть**, **Стáвить** (на счётъ); **Повéрять**, **Покóнчить**, **Сводúть** (счёты); жить на чéй-либо счётъ, żyć na czyj rachunek, na czyj koszt; находúться подъ счётомъ, być kontrolowanym; онъ у него на хорóшемъ счету́, (on) ma u niego dobry kredyt.

Счёты, -овъ, *m. pl.* liczydeska, liczebnica, liczmannica, tablica do rachowania.

Числéніе, -я, *n.* zliczenie, zrachowanie; *Arith.* liczenie; десятúчное числéніе, dziesiętny rachunek.

Числúтель, -я, *m.* obliczyciel ludności, popisnik.

Числúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Числя́ть**, -ся.

Числя́ть, **Числúть**, *v. a.* liczyć, zliczyć, rachować, obrachować, zrachować; -ся, *v. p.* być liczonym, zliczonym, rachowanym, obrachowanym, zrachowanym. [**Счищáть**, -ся.

Счúстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Счúтáніе**, -я, *n.* liczenie, rachowanie.

Считáть, **Счесть**, *v. a.* liczyć, zliczyć, rachować, obrachować; sprawdzać, sprawdzić; kontrolować; -ся, *a*) *v. r.* (съ кѣмъ) 1. spierać się, kłócić się, wadzić się (z kim); 2. v. Разсчúтываться; *β*) *v. p.* być liczonym, zliczonym, rachowanym, obrachowanym.

Счищáть, **Счúстить**, *v. a.* oczyszczać, oczyścić, zczyszczać, zczyścić; -ся, *v. p.* być oczyszczanym, oczyszczonym, *etc.*

Счищéніе, -я, *n.* oczyszczenie, zczyszczenie. [burczenie.

Счунáніе, -я, *n. pop.* łajanie, **Счунáть**, *pop.*, v. **Журúть**.

Счéствіе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. zejście się; 2. v. Снисхождéніе (2).

Сшибáніе, -я, *n.* strącenie; сшибáніе съ ногъ, obalenie, powalenie kogo na ziemię.

Сшибáть, **Сшибúть**, *v. a.* strącać, strącić; - съ ногъ, obalać, obalić, powalić kogo na ziemię; -ся, *v. r.* съ кѣмъ, bić się, tłuc się; сшибúться съ дорóги, zboczyć, wyboczyć z drogi; -ся, *v. p.* być strącanym, strącony; być obalanym, obalonym, powalonym.

Сшибéніе, v. **Сшибáніе**.

Сшибúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сшибáть**, -ся.

Сшúбка, -и, *f.* 1. v. **Сшибáніе**; 2. v. **Сты́чка** (3. 4).

Сшивáльщикъ, -а, *m.*, **Сшивáльщица**, -ы, *f.* zszywacz, zszywaczka.

Сшúваніе, -я, *n.* zszywanie.

Сшúвать, **Сшить**, *v. a.* 1. zszywać, zszyć; 2. szyć, uszyć (*np.* suknię); сшúвать клеветú, *robić plotki, obmawiać; -ся, *v. p.* być zszywanym, zszytym; być szytym, uszytym.

Сшúвка, -и, *f.* 1. zszywanie, zszycie; 2. miejsce zszyte, szew.

Сшúвно́й, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* zszywany.

Сшúтіе, -я, *n.* zszycie.

Сшить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Сшúвать**, -ся.

Съ, (со), *praep.* (*c. Gen.*) z, ze; od; слéзать съ кры́ши, zlazić z dachu; снимать со стола, zdejmować ze stołu; срывáть я́блоки съ дéрева, zrywać jabłka z drzewa; дéньги съ него (zamiast отъ него) ещё не получéны, pieniędzy od niego jeszcze nie odebrałem; брать за входъ по два рублá съ человѣка, brać za wejście po dwa ruble od człowieka; брать примѣръ съ кого-либо, brać przykład z kogo; съ сáмой Трóицы, od samych Zielonych Świątek; съ тѣхъ поръ, od tego czasu; съ молоды́хъ лѣтъ, od dzieciństwa; съ рáдости, od radości; съ гóря, od (z) kłopotu; съ глýпости, z głupstwa; съ головú до ногъ, od głowy do nóg (do stóp); со дня нá день, ode dnia do dnia; начáть споръ ни съ того ни съ сего, zacząć spór bez żadnéj przyczyny; я пробýду у негó съ недѣлю, pobawie u niego z tydzień; онъ прошёлъ сегóдня верстъ съ двáдцать, (on) przeszedł dziś około dwadzieścia wiorst; онъ рóстомъ съ меня́, on tak wielki (duży) jak ja; бóгато бýдетъ съ тебя́ (zamiast для тебя), to wystarci dla ciebie; (*c. Instr.* =) смѣшúвать пéрецъ съ имбирём; онъ ѣздилъ тудá со мнóю, on tam zemną jechał.

Съёженіе, **Съёживаніе**, -я, *n.* skurczenie, kurczenie.

Съёживать, **Съёжить**, *v. a.* kurczyć, skurczać, skurczyć; -ся, *a*) *v. r.* kurczyć się, skurczać się, skurczyć się; *β*) *v. p.* być skurczanym, skurczonym.

Съёмка, -и, *f.* 1. zdejmowanie planu; 2. przyjęcie na się (liwerunku); 3. (*w grze kart*:) zdjęcie, zebranie.

Съёмный, -ая, -ое, *adj.* 1. zdjęty, zebrany (o mléku); съёмное молокó, śmietanka; 2. do zbierania służący; съёмные щипцы́, v. Съёмцы; — съёмный бой, (†), bój zapaśniczy.

Съёмокъ, -мка, v. **Снúмокъ**.

Съёмцы, -овъ, *m.* szczypce, nożyczki do świec.

Съёщикъ, -а, *m.* 1. ten co plan zdejmuje; 2. najemca, najmujący co u kogo.

†**Съемъ**, -а, *m.* 1. podjęcie się, wzięcie na siebie dostawy; 2. kopia, odpis.

Съиграніе, -я, *n.* zagranie, odegranie. [pograć.

I. Съигрáть, *v. a. perf.* odegrać,

II. Съигрáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Съúгрывать**, -ся.

Съúгрывать, **Съиграть**, *v. a.* grać, zagrać (aryę, *etc.*); pograć (w karty, *etc.*); odgrywać, odegrać przegraną w karty.

Съизмáла, *adv.* od dzieciństwa.

Съизнóва, *adv.*, v. **Снóва**.

Съúспода, **Съúсподи**, *adv.* od dołu, z dołu.

Съúщикъ, v. **Сы́щикъ**.

Съóбща, *adv.* ogólnie.

Съорáть, v. **Спахáть**.

Съýженіе, **Съýживаніе**, -я, *n.* zwężenie, zwężanie.

Съýживать, **Съýзить**, *v. a.* zwężać, zwęzić, ścieśniać, ścieśnić; -ся, *a*) *v. r.* zwężać się, zwęzić się; *β*) *v. p.* być zwężanym, zwężonym.

Съýзить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Съýживать**, -ся. [zrobić.

Съумéть, *v. n. perf.* umieć co

Съѣдáніе, -я, *n.* zjadanie.

Съѣдáть, **Съѣсть**, *v. a.* 1. zjadać, zjeść; 2. v. Погубúть; -ся, *v. p.* być zjadanym, zjedzonym.

Съѣдéніе, -я, *n.* zjedzenie.

Съѣдóбный, v. **Съѣдóбный**.

Съѣдóбность, -и, *f.* jadalność.

Съѣдóбный, -ая, -ое, *adj.* jadalny.

Съѣдýга, -и, *s. c. pop.*, v. **Обúдчикъ**, **Обúдчица** & **Сутя́га**.

Съѣдýнъ, -а, *m. pop.*, v. Сутя́га. [gdzie.

Съѣздить, *v. n. perf.* pojechać

Съѣздъ, -а, *m.* 1. v. Съѣзжáніе; 2. odjazd, odjechanie; 3. zjazd, zgromadzenie.

Съѣзжáніе, -я, *n.* 1. zjeżdżanie; 2. zjazd, zgromadzanie; 3. съѣзжáніе съ квартúры, wyprowadzanie się z mieszkania.

Съѣзжáть, **Съѣхать**, *v. n.* 1. zjeżdżać, zjechać; 2. съѣзжáть съ квартúры, wyprowadzać się z mieszkania; -ся, *v. r.* zjeżdżać się, zjechać się, zgromadzać się, zgromadzić się; jadąc spotykać się, spotkać się.

Съѣзжíй, -ая, -ее, *adj.* do zjeżdżania służący; съѣзжая, -ой, *s. f. abo* съѣзжíй домъ, съѣзжая изба́, dom policyi poprawczéj.

Съѣстно́й, (-ны́й), -ая, -óе, *adj.* jadalny, do jedzenia zdatny; съѣстны́е припáсы, zapasy żywności.

Съѣсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Съѣдáть**, -ся. [**Съѣзжáть**, -ся.

Съѣхать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Съворотка**, -и, *f.* serwatka.

Съвороточный, -ая, -ое, *adj.* serwatkowy; съвороточная трава́, *Bot.* (*galium*), przytulia.

Сыгрýчъ, -а, *m.* (*abomasum*), ślaz, trawieniec, żołądek właściwy.

Сызнова, *adv.* z nowa, na nowo.

Сый, *Eccl. sl. part.* 1. będący, zostający; 2. (*o Bogu*:) przedwieczny.

Сыканье, -я, *n.* sykanie.

Сыкать, **Сыкнуть**, *v. a.* 1. sykać, syknąć; 2. v. Сучúть.

Сынишко, -а, *m.* syn. [wiec.

†**Сыновéцъ**, -вца́, *m.* synowiec, †**Сыновúна**, -ы, *f.* synowica.

Сыновúній, -яя, -ее, *adj.* synowski.

Сыновствó, -á, *n.* synowstwo.

Сынóкъ, -нкá, *m. dim.* synek.

Сыноположáти, **Сыноположéніе**, *Eccl. sl.*, v. Усыновлять, Усыновлéніе.

Сыно́чекъ, -чка, *m.* synecz̆ek, synalek.
+**Сыно́чи**, *adv.* téj nocy.
Сынъ, -а, *m.* 1. (*pl.* сыновья́, -вей), syn; 2. (*pl.* сыны́, -о́въ), syny (ojczyzny). [сы́нникъ.
Сынъ-безъ-отца́, *Bot.*, v. О-
Сы́нанье, -я, *n.* sypanie.
Сы́пать, *v. a.* sypać; сы́пать де́ньги, сы́пать де́ньгами, sypać pieniędzmi, trwonić pieniądze; -ся, *a*) *v. r.* sypać się; *β*) *v. p.* być sypanym.
Сы́пка, -и, *f.* sypanie.
Сыну́чій, -ая, -ее, *adj.* sypki.
Сыпь, -и, *f.* osypka, wyrzuty, krosty.
Сырѣ́йщикъ, -а, *m.* dozórca, mający staranie o jadle psów myśliwskich.
Сыре́цъ, -рца́, *m.* 1. jedwab' surowy; 2. miód niewarzony.
Сы́рникъ, -а, *m.* pączek nadziewany twarogiem.
Сы́рный, -ая, -ое, *adj.* sérny, sérowy; сы́рная недѣля, ostatni tydzień zapustny.
Сы́рня, -и, *f.* sérnica, miejsce gdzie sér robią, suszą.
Сы́ро, *adv.* wilgotno.
Сырова́тость, -и, *f.* wilgotność.
Сырова́тый, -ая, -ое, *adj.* wilgotny; nieco surowy, zakalisty (o chlebie).
Сырой, -а́я, -о́е, *adj.* wilgotny; surowy, niewarzony; сыра́я сталь, v. Укла́дъ.
Сырокъ, -рка́, *m. H. n.* (*salmo vymba*), lipień Szwedzki (ryba).
Сыромоло́тный, -ая, -ое, *adj.* niesuszony w piecu przed młóceniem.
Сыромоло́ть, -и, *f.* mąka ze zboża niesuszonego w piecu.
Сыромя́тникъ, -а, *m.* białoskórnik. [*adj.* białoskórniczy.
Сыромя́тническій, -ая, -ое, **Сыромя́тничество**, -а, *n.* białoskórnictwo.
Сыромя́тный, -ая, -ое, *adj.* surowcowy; сыромя́тное ремесло́, białoskórnictwo. [nictwo.
Сыромя́тня, -и, *f.* białoskór-
Сыропе́цъ, v. Сиропецъ.
Сыропись, -и, *f.*, v. Альфре́ско. [пу́стъ.
Сыропу́стіе, -я, *n.*, v. Сыро-
Сыропу́стная недѣля, *f.* tydzień zapustny.
Сыропу́стъ, -а, *m.* ostatni dzień zapustny, karnawałowy.
Сыропъ, v. Сиропъ.
Сырость, -и, *f.* wilgoć, wilgotność, mokrość.
Сыроѣга, -и, *f.* bedłka gorzka; v. Груздь. [Гру́здикъ.
Сыроѣжка, -и, *f. dim.*, v.
+**Сыроя́децъ**, -дца, *m.* surowe mięso jadający.
Сыроя́стная недѣля, v. Сыропу́стная недѣля.
Сырть, -и, *f.*, v. Сырокъ.
Сырцовый, -ая, -ое, *adj.* z edwabiu surowego.
Сыръ, -а, *m.* sér; *it.* v. *sub*: Сырый, v. Сырой. [Ката́ться.
Сырь, v. Сырость. [wa.
Сырьё, -я, *n. coll.* skóra surowa.
Сырѣ́ніе, -я, *n.* wilgotnienie.
Сырѣ́ть, *v. n.* wilgotnieć.
Сыска́нье, -я, *n.* znalezienie, wynalezienie.
Сыска́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Сы́скивать, -ся. [znalezienie.
Сы́скиванье, -я, *n.* szukanie,
Сы́скивать, **Сыска́ть**, *v. a.* szukać, wyszukiwać, wyszukać, wynajdywać, wynaleźć, znajdywać, znaleźć; śledzić, badać, dochodzić; -ся, *a*) *v. r.* – mé́wzy cobо́ю, godzić się pomiędzy sobą; *β*) *v. p.* być znajdowanym, znalezionym, być szukanym, *etc.*
Сыскъ, -а, *m.* 1. pozew; 2. (†), indagacya.
Сыта́, -ы́, *f.* woda miodem nasycona. [сыть syty.
Сытенькій, -ая, -ое, *adj.* do-
Сытёхонькій, -ая, -ое, **Сытёхонекъ**, -нька, -нько, *adj.* syciuchny, syciuteńki.
Сыти́ть, *v. a.* wodę miodem nasycać, miód w wodzie rozpuszczać.
Сы́тный, -ая, -ое, *adj.* sytny, posilny; *korzystny, zyskowny; сы́тный дворъ, magazyn żywności; сы́тный рынокъ, rynek gdzie żywność przedają.
Сыто, *adv.* do syta, dosyć.
Сытость, -и, *f.* sytość, nasycenie.
Сы́тый, -ая, -ое, *adj.* syty, nasycony; spasły, tłusty; §. сы́тое бре́хо къ ученью глухо *abo* сы́тому ученье и на умъ не идётъ, głodny brzuch uszu nie ma; §. сы́тый голо́дного не разумѣетъ & не понима́етъ, v. *sub*: Голодный.
Сытѣть, *v. n.* tuczniec.
Сыче́ніе, -я, *n.* sycenie, osłodzenie miodem.
Сычу́гъ, -а, *m.* 1. ślaz, czwarty żołądek; 2. kiszka gruba wieprzowa nadziewana.
Сычужёкъ, -жка́, *m.* 1. podpuszczka, kwas od którego się mléko zsiada; 2. kiszka mała.
Сычъ, -а, *m. H. n.* (*strix passerina*), sówka, (ptak).
Сыщикъ, -а, *m.* śledziciel, złodziejów, zbiegów, oprawca, łapacz.
Сѣнальня, -и, *f.* pytlownia, dom do pytlowania mąki.
Сѣверкій, -ая, -ое, *adj.* zimny.
Сѣверница, -ы, *f. Bot.* (*samolus*), borownica, żyleniec.
Сѣверный, -ая, -ое, *adj.* północny; сѣверный вѣтеръ, wiatr północny; сѣверные народы, północne narody.
Сѣверо-востокъ, -а, *m.* strona północnowschodnia.
Сѣверо-восто́чный, -ая, -ое, *adj.* północnowschodni.
Сѣверо-западный, -ая, -ое, *adj.* północnozachodni.
Сѣверо-западъ, -а, *m.* od północy na zachód, strona północnozachodnia.
Сѣверскій, v. Сѣверный.
Сѣверъ, -а, *m.* północ.
Сѣвѣцъ, -вца́, *m.* siewacz, który sieje. [sianina.
Сѣвъ, -а, *m.* siew, siejba, czas
Сѣдаленъ, -а, *m.* siedalen, sidalen, pieśń kościelna w ciągu której siedzą. [sło, stolec.
Сѣда́лище, -а, *n. Eccl. sl.* krze-
Сѣда́лищный, -ая, -ое, *adj. Anat.* kulszowy; сѣда́лищная кость, kość kulszowa.
Сѣда́ло, v. Сѣда́лище.
Сѣда́ніе, *Eccl. sl.*, v. Сиде́ніе.
Сѣде́лка, -и, *f.* siodełko, poduszeczka u szorów końskich.
+**Сѣдѣ́льникъ**, -а, *m.* 1. siodlarz; 2. koniuch, masztalerz.
Сѣдѣ́льничій, -ья, -ье, *adj.* siodlarski; сѣдѣ́льничье мастерство́, rzemiosło siodlarskie, siodlarstwo; сѣдѣ́льныхъ дѣлъ ма́стеръ, siodlarz.
Сѣдѣ́льный, -ая, -ое, *adj.* siodłowy. [małe siodło.
Сѣдѣ́льце, -а, *n. dim.* siodełko,
Сѣдина, -ы́, *f.* siwizna, szedziwość.
Сѣдина, -ы, *f.* łam, łom (w kruszczach). [ватый.
Сѣдинавый, *Eccl. sl.*, v. Сѣдо-
Сѣди́нка, -и, *f. dim.* włosy siwe, szedziwe.
Сѣдинка, -и, *f. dim.* mały łam, łom (w kruszczach).
Сѣдла́ніе, -я, *n.* siodłanie.
Сѣдла́ть, *v. a.* siodłać; -ся, *v. p.* być siodłanym.
Сѣдлистый, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach*:) siodłaty, niby siodło na sobie mający.
Сѣдлишко, -а, *n.* siodlisko.
Сѣдли́ще, -а, *n. augm.* siodlisko.
Сѣдло́, -а́, *n.* siodło; вьючное сѣдло́, siodło tłomokowe, kulbaki, juki; безъ сѣдла́, безъ сѣдла́, oklep, bez siodła, bez kulbaki; *it.* §. v. *sub*: Коро́ва (§.).
Сѣдловатый, -ая, -ое, *adj.* nieco wgięty, na kształt siodła.
Сѣдлообразный, -ая, -ое, *adj.* mający kształt siodła.
Сѣдоборо́дый, -ая, -ое, *adj.* siwobrody.
Сѣдова́тость, -и, *f.* siwawość.
Сѣдова́тый, -ая, -ое, *adj.* siwawy.
Сѣдови́на, v. Сѣдина.
Сѣдовла́сый, **Сѣдоволо́сый**, -ая, -ое, *adj.* siwowłosy.
Сѣдоголо́вый, -ая, -ое, *adj.* siwogłowy; *it.* v. Дрозда́ (сѣдоголо́вый). [siwogrzywy.
Сѣдогри́вый, -ая, -ое, *adj.*
Сѣдо́й, -ая, -о́е, *adj.* siwy, szedziwy; сѣдые во́лосы, siwe włosy. [passażer.
Сѣдо́къ, -а́, *m.* przechodzeń,
Сѣдость, -и, *f.* siwość, siwizna, szedziwość.

Сѣдый, v. **Сѣдой**.

†**Сѣдѣлецъ**, -льца, *m.* 1. assessor, zasiadca; 2. świadek.

Сѣдѣніе, -я, *n.* 1. siwienie; 2. *Eccl. sl.*, v. **Сѣдалище**.

Сѣдѣти, *v. n. Eccl. sl.* siedzieć.

Сѣдѣть, *v. n.* siwieć.

Сѣжь, -и, *f.* sieć.

Сѣкира, -ы, *f. Eccl. sl.* siekiera.

Сѣкирный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* siekierowy. [*cans*), sieczna.

Сѣкущая, -ей, *s. f. Geom.* (se-

Сѣменѣніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. obsianie, obsiewanie, zasiewanie, zasianie; 2. spółkowanie, cielesne obcowanie.

Сѣменетечѣніе, Сѣменистечѣніе, -я, *n. Med.* (*gonorrhoea*), nasieniotok, plemiotok, ciekączka; ночнóе сѣменетечѣніе, (*pollutio nocturna*), pomazanie nocne, pollucya. [siemienisty.

Сѣменúстый, -ая, -ое, *adj.*

Сѣменить, *v. a.* obsiewać, zasiewać; -ся, *v. r. Bot.* wydaném z siebie nasieniem krzewić się; w siemię przejść, obrócić się w nasienie.

Сѣменникъ, -а, *m.* 1. wysadki (*jak np.* marchew', burak, *etc.*); огурéцъ-сѣменникъ, ogórek nasiennik; 2. *Bot.*, v. **Зернонúкъ**.

Сѣменница, -ы, *f. Bot.* (*thalamus*), dno, łoże.

Сѣменнóй, (-ńй), -áя, -óе, *adj.* nasieniowy; сѣменны́е [*abo* сѣменоно́сные] сосýды, naczynia nasieniowe, nasienne.

Сѣменовмѣстúлище, -а, *n. Bot.* torebka nasienna; nasiennik; *cfr.* Dyniak. [**менница**.

Сѣменолóжіе, -я, *n.*, v. **Сѣ-**

Сѣменоно́сный, v. **Сѣменной**.

Сѣмечко, -а, *n. dim.* nasienko, siemiączko.

Сѣмя, -мени, *n.* 1. siemię, nasienie; сѣмена, -ъ, *pl.* siew; огурéчныя сѣмена, nasiona ogórczane; кáменное, воробúнное сѣмя, v. **Воробéйникъ**; канцелярское сѣмя, koszenila; 2. źródło, początek (czego); *it.* v. **Сѣять** (сѣмена раздóра); 3. *Eccl. sl.* potomki; §. отъ худáго сѣмени не жди добраго плéмени, sowa nie wylęgnie sokoła; *it.* po сѣмени и плодъ (& и жатва), jak kto sieje, tak żniwuje.

Сѣмявмѣстúлище, v. **Сѣменовмѣстúлище**. [**чéніе**.

Сѣмяистечéніе, v. **Сѣменетечéніе**.

Сѣмянúкъ, v. **Сѣменникъ**.

Сѣни, -ей, *f. pl.* 1. sień; 2. (†), pałac. [nisty.

Сѣнúстый, -ая, -ое, *adj.* cie-

Сѣничка, -чекъ, *f. dim.* sionka.

Сѣнникъ, -á, *m.* 1. siennica, stodoła na siano; 2. przedający siano; 3. miech na siano; 4. (†), łożnica, sypialnia nowożeńców.

Сѣнница, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. kuczka, szałasz; прáздникъ сѣнницъ, święto kuczek; 2. v. **Сѣнникъ** (1).

Сѣнной, (-ńй), -áя, -óе, *adj.* sienny, od siana; сѣнно́й зáпахъ, zapach od siana; сѣнно́й сарáй, szopa ku zachowaniu siana, (*na Litwie*:) odryna; сѣнна́я, -ой, *s. f.* & сѣнная площадь, targ na siano.

Сѣнный, -ая, -ое, *adj.* sienny, od sieni; сѣнная дверь, drzwi sienne; сѣнная бóярыня, dama stanu, honorów, dama dworska, dworzanka; сѣнная дéвушка, (†), pokojowa, pokojówka, panna.

Сѣнный, v. **Сѣнной**.

Сѣно, -а, *n.* siano; сѣно Грéческое, Грéцкое, *Bot.* (*trigonella foenum graecum*), fengrek, krzyżyki, krzyżyczki, Boża trawka.

Сѣнова́лъ, -а, *m.* szopa na siano, siennica.

†**Сѣножáтва, Сѣножáть**, -и, *f.* sianożęć, łąka do koszenia (siana).

Сѣнокóсецъ, -сца, *m.* kosiarz.

Сѣнокóсный, -ая, -ое, *adj.* sianożętny.

Сѣнокóсъ, -а, *m.* 1. sianożeć, łąka do koszenia (siana); 2. sianożęcie, czas (pora) koszenia siana; 3. *H. n.* (*phalangium*), pająkorak, (rodzaj owadu).

Сѣнокошéніе, -я, *n.* koszenie siana.

Сѣнопотчéніе, -я, *n.* stawianie kuczek; прáздникъ сѣнопотчéнія, święto kuczek, kuczki.

Сѣноставецъ, -вца, *m. H. n.*, v. **Евráшка**.

Сѣнцо, -á, *n. dim.* sianko.

Сѣнцы, -овъ, *f. pl. dim.* sionki.

Сѣнь, -и, *f. Eccl. sl.* 1. cień; сѣнь смéртная, cień śmierci; 2. szałasz, buda, budka, kucza, kuczka; 3. nadprestolna sień, baldachin nad ołtarzem; 4. * obrona, ochrona.

Сѣра, -ы, *f.* siarka; żywica; сѣра въ ушáхъ, szmalec uszny, gnój uszny.

Сѣреніе, -я, *n.* siarkowanie.

Сѣренка, -и, *f.* zapałka, siarniczek. [rość.

Сѣризнá, -ы́, *f.* szarota, sza-

Сѣристый, -ая, -ое, *adj.* siarczysty, siarczany.

Сѣрить, *v. a.* siarkować, siarczyć; -ся, *v. p.* być siarkowanym.

Сѣрка, -и, *f.* młody pies morski.

Сѣркó, -á, *m.* koń szarosiwy.

Сѣрмя́га, -и, *f.* 1. siermięga, proste chłopskie suknisko; 2. siermięga, gruba chłopska suknia, gunia, sukmana. [siermiężny.

Сѣрмя́жный, -ая, -ое, *adj.*

Сѣрнúстый, -ая, -ое, *adj.* siarczysty, siarczany.

Сѣрница, -ы, *f.* siarnica, naczynie do topienia siarki.

Сѣрноватый, -ая, -ое, *adj. Chem.* siarczany, siarczysty.

Сѣрножёлтый, -ая, -ое, *adj.* siarkowaty.

Сѣрнокúслый, -ая, -ое, *adj. Chem.* siarczanokwaśny; сѣрнокúслая соль, kwasosiarcz, siarcian.

Сѣрный, -ая, -ое, *adj.* siarkowy, siarczany; сѣрный зáпахъ, siarkowy zapach; сѣрная кислотá, kwas siarczany. [rawy, siwawy.

Сѣровáтый, -ая, -ое, *adj.* sza-

Сѣроглáзый, -ая, -ое, *adj.* szarooki, mający szare, siwe oczy.

Сѣроголóвый, -ая, -ое, *adj.* siwogłowy.

Сѣрогрúвый, -ая, -ое, *adj.* szarogrzywy, mający szarą grzywę.

Сѣрожёлтый, -ая, -ое, *adj.* szarożółty.

Сѣрокопытка, -и, *f. H. n.* (*lanius excubitor*), serkosz.

Сѣрокóрникъ, -а, *m. Bot.* (*eitharexilum*), gigawa.

Сѣрóкъ, -рка, *m.*, v. **Сѣрка**.

Сѣропúгій, -ая, -ое, *adj.* siwonakrapiany; сѣропúгая лошадь, siwonakrapiany koń.

Сѣросиневáтый, -ая, -ое, *adj.* szaromodry. [rota.

Сѣрость, -и, *f.* szarość, sza-

Сѣрый, -ая, -ое, *adj.* szary, siwy.

Сѣрь, -и, *f.* szarota, szarość.

Сѣрѣть, *v. n.* siwieć.

Сѣрѣнка, -и, *f.* 1. siarnica, naczynie do topienia siarki; 2. siarnik, siarczysta nitka, nić w siarce maczana.

Сѣсть, *v. n. perf.* siąść, usiąść; (*o słońцu*:) zajść; (*o suknie*:) zstąpić się, zbiegnąć się. [teczka.

Сѣтка, -и, *f. dim.* siatka, sia-

Сѣткообрáзный, v. **Сѣтчатообрáзный**. [siatkowy.

Сѣтный, -ая, -ое, *adj.* siatny,

Сѣтованіе, -я, *n.* lamentowanie, żałowanie, ubolewanie.

Сѣтовать, *v. n.* 1. - о чёмъ, lamentować, żałować, ubolewać nad czém; 2. сѣтовать на что, utyskiwać, żalić się, uskarzać się na co.

Сѣточка, -и, *f. dim.* siateczka.

Сѣточникъ, -а, *m.* siatnik, co siatki robi. [co siatki robi.

Сѣточница, -ы, *f.* siatnica, ta

Сѣточный, -ая, -ое, *adj.* siatkowy, siatny.

Сѣтчатокрылый, -ая, -ое, *adj.* przezroczystoskrydły; сѣтчатокрúлыя насѣкóмыя, *H. n.* (*neuroptera*), owady przezroczystoskrzydłe.

Сѣтчатообрáзный, -ая, -ое, *adj.* siatkowaty, siatczysty, siatczany, na kształt siatki.

Сѣтчáтый, -ая, -ое, *adj.* siatczysty, siatczany, siatkowaty.

Сѣть, -и, *f.* sieć; рыболовная сѣть, sieć na ryby; намётная, наволóчная сѣть, sieć pokrywna, sieć na ptaki, sieć lotowa; * sieci, sidła; разставлять кому сѣти, * stawiać sieci, sidła, dóiki kopać; попасть въ сѣти, * wpaść w (zastawione) sidła, sieci.

Сѣча, -и, *f.* siekanie, rąbanie; sieczka, rąbanina, rzeź; las wycięty; *it.* v. **Прóсѣка**.

Сѣчéніе, -я, *n.* siekanie, rąba-

nie, smaganie, cięcie; сѣчéніе кóнуса, коническое сѣчéніе, *Geom.* cięcie (= przecięcie) ostrokręgowe; (*cfr.* odcinek); сѣчéніе матки, Кéсарское сѣчéніе, *Chir.* (*sectio Caesarea, hysterotomia, embryotomia*), cięcie (płatanie) Cesarskie, rznięcie Cezara, rozpłatanie macicy; rozkawalcowanie płodu; wyporek, (operacya); сѣчéніе мочевáго пузыря, [*cystotomia, lithotomia, paracent(h)esis, punctio*], rozcięcie męcherza, rznięcie pęcherza, wycięcie kamienia, punkcya; анатомическое сѣчéніе, rznięcie anatomiczne, rozczłonkowanie, sekcya; сѣчéніе жúлы, puszczenie krwi. [siąc).

†**Сѣчень**, *-я*, *m.* styczeń (mie-

Сѣчéцъ, *-нцá*, *m. Eccl. sl.* wojownik, wojak. [berdysz.

Сѣчúво, *-а*, *n. Eccl. sl.* siekiera,

Сѣчка, *-и*, *f.* siekacz, siekaczka, narzędzie do siekania, (†) tasak, tesak.

Сѣчь, *v. a.* 1. siec, siekać, rąbać (*np.* mięso, kapustę); 2. siec, bić, smagać, ćwiczyć (batem, rózgami); *-ся*, *v. r.* siekać się, rąbać się (*np.* pałaszami); *it.* (*o włosach*:) dzielić się, rozdzielać się, siec się; вóлосы сѣкýтся, włosy się sieką; (*o materyach*:) łamać się.

Сѣялка, *-и*, **Сѣяльница**, *-ы*, *f.* siewnik, machina do siania zboża.

Сѣяльный, *-ая*, *-ое*, *adj.* siewny, do siania służący.

Сѣяльня, *-и*, *f.* machina do siania.

Сѣянецъ, *-нца*, *m.* cebula, czosnek z nasienia wyrosły.

Сѣяніе, *-я*, *n.* sianie, zasiewanie. [sienia wyrosłe.

Сѣянка, *-и*, *f.* drzewko z na-

Сѣятва, *-ы*, *f. Eccl. sl.* sianie; siejba; czas (pora) siania.

Сѣятель, *-а*, *m.* siewacz, siewca, który sieje.

Сѣятельница, *-ы*, *f.* siewaczka.

Сѣятельный, *-ая*, *-ое*, *adj.* siewny, do siania służący.

Сѣять, *v. a.* siać, zasiewać; przesiewać, pytlować; сѣять вражду́, сѣять сѣмена раздóра, *rzucić nasiona niezgody; *-ся*, *v. p.* być sianym, zasiewanym.

Сюдá, *adv.* tu, tutaj.

Сюду и сюду, *adv. Eccl. sl.* z każdéj strony, z obu stron.

Сюртýкъ, v. **Сертýкъ**.

Сюрьма, v. **Сурьма**.

Сягáть, Сягнýть, *v. a.* sięgać, sięgnąć, dosięgać, dosięgnąć; э́то ружье далéко сягáетъ, ta broń daleko sięga, niesie, bierze.

†**Сáжень**, v. **Сажень**. [цо.

Сяжóкъ, *-жка*, *m.*, v. **Щýпаль-**

Сякнýть, *v. n.* siąknąć, o-, wy-siąkać.

Сякъ, *adv.* sak; такъ и сякъ, tak i sak; jako tako; dosyć dobrze. [клúть, **Синóдъ**.

Сутклúть, **Сунóдъ**, v. **Сиг-**

T.

Табакéрка, *-и*, *f.* tabakiera, tabakierka. [kiereczka.

Табакéрочка, *-и*, *f. dim.* taba-

Табакéрочный, *-ая*, *-ое*, *adj.* tabakierkowy.

Табáкъ, *-á*, *m.* tabaka; *Bot.* (*nicotiana*), tytuń, tabaka.

Табалá, *-ы*, *f. pop.* (*używa się tylko*:) бить табалý, bąki zbijać, gwiazdy na niebie liczyć, próżnować.

Табáненье, *-я*, *n.* robienie wiosłami z boku przeciw biegowi statku.

Табáнить, *v. n.* robić wiosłami z boku przeciw biegowi statku.

Табарáнъ, v. **Тушкáнчикъ**.

Табачóкъ, *-чкá*, *m. dim.* tabaczka, tytuń. [tytunisko.

Табачúшко, *-а*, *m.* tabaczysko,

Табáчникъ, *-а*, *m.* 1. tabacznik, handlujący tabaką; 2. tabaczarz, ten co lubi tabakę zażywać, ten co lubi tytuń palić.

Табáчница, *-ы*, *f.* tabacznica.

Табáчный, *-ая*, *-ое*, *adj.* tabaczny, tabakowy; tytuniowy.

Табáчня, *-и*, *f.* izba gdzie tytuń palą.

Табашникъ, Табашница, Табáшня, v. **Табачн...**

Табель, *-и*, *f.* tabela, lista, spis, poczet; табель о рáнгахъ, lista rang, stopni.

Табельный, *-ая*, *-ое*, *adj.* tabelowy, tabelarny; табельный день, dzień galowy, święto dworskie.

Таблúца, *-ы*, *f.* tablica, tabela; родослóвная таблúца, v. *sub*: **Родослóвный**; таблúца умноженія, (Пиѳагóрова таблúца), tablica mnożenia, tablica Pitagores(ow)a; логарúѳмическія таблúцы, таблúцы логарúѳмовъ, tablice logarytmów; астрономúческія таблúцы, tablice astronomiczne; въ таблúцахъ, w tablicach, w tabelach.

Таблúчка, *-и*, *f. dim.* tabliczka.

Таблúчный, *-ая*, *-ое*, *adj.* tabelowy, tabelarny.

Табóриться, *v. r.* taborować, obozować, stać obozem, taborem.

Табóръ, *-а*, *m.* tabor; obóz.

Табýнный, *-ая*, *-ое*, *adj.* stadny, stadowy, tabunowy.

Табýнщикъ, *-а*, *m.* tabunnik, stadnik, dozórca stada, stadny, stadowy parobek.

Табýнъ, *-а*, *m.* tabun, stado koni; табунáми, tabunami, stadami. [horecik.

Табурéтецъ, *-тца*, *m. dim.* ta-

Табурéтный, *-ая*, *-ое*, *adj.* taboretowy.

Табурéтъ, *-и*, *m.* taboret.

Таванéнье, v. **Табáненье**.

Таванúть, v. **Табáнить**.

Тавлéи, *-ей*, *f. pl.* tokadylla, (pewna gra w kości).

Тавлúнка, *-и*, *f.* tabakiera, tabakierka z kóry brzozowéj.

Тавлúночка, *-и*, *f. dim.* tabakiereczka (z kóry brzozowéj).

Таволга, *-и*, *f. Bot.* (*spiraea*), parzydło; tawuła; таволга нѣмéцкая, дýбняковая, (*spiraea ulmaria*), ilmiczka, ilmowna, kozia broda; таволга нитковúдная, нитковúстая, (*spiraea filipendula*), orzeszki ziele; v. **Трясýлька**; таволга горнáя, v. **Козлорóдъ**.

Таволжáный, v. **Таволóжный**.

Таволóжникъ, *-а*, *m.* krzak parzydłowy. [parzydłowy.

Таволóжный, *-ая*, *-ое*, *adj.*

Таврúть, *v. a.* piętnować, wypalać piętno, znak na bydle.

Тавро́, *-á*, *n.* piętno, znak wypalony na bydle. [дянóй).

Тавýнъ, v. **Трилúстникъ** (во-

Таганéцъ, *-нцá*, **Таганúкъ**, v. **Тагáничикъ**.

Тагáнный, *-ая*, *-ое*, *adj.* denarkowy, trójnogowy.

Тагáнчикъ, *-а*, *m. dim.* denarek, dynarek, trójnóżek.

Таганъ, *-а*, *m.* 1. trójnóg (żelazny), denar, dynar, dryfus; 2. v. **Крáгштейнъ**.

Тагáсъ, *-а*, *m. prov.* sieć, niewód (do łowienia ryb w zimie).

†**Таемъ**, v. **Тайкóмъ**.

Таéніе, *-я*, *n.* tajenie, ukrywanie. [potém.

Таѣде, Таѣе, *adv. Eccl. sl.*

Таѣніе, *-я*, *n.* łajanie, burczenie.

Таѣть, *v. a. pop.* – kogó, burczeć, łajać kogo.

Таѣникъ, *-а*, *m. dim.* miedniczka.

Таѣище, *-а*, *m. augm.* miednisko.

Таѣовый, *-ая*, *-ое*, *adj.* miedniczowy, od miednicy; таѣовая мѣдь, mosiądz.

Таѣомѣръ, *-а*, *m. Accouch.* miednicomiar, pelwymetr.

Таѣъ, *-а*, *m.* 1. miednica, myjnica, doniczka do umywania rąk, *etc.*; 2. *Anat.* (*pelvis, pelis, pyelos, lecane*), miednica. [skrycie.

Тай, *adv. Eccl. sl.* tajemnie,

Таúбникъ, *-а*, *m.*, **Таúбница**, *-ы*, *f. Eccl. sl.* wiedzący, wiedząca o czyjéj tajemnicy.

Таúга, *-и*, *f.* 1. v. **Чернь**; 2. (*w Syberyi* = дремучúй лѣсъ), las gęsty, posępny.

Таúкомъ, *adv.* potajemnie.

Таúмень, *-я*, *m. H. n.* (*trutta salmonata, salmo taimen*), tajmen (ryba).

†**Таúничищный**, *-ая*, *-ое*, *adj.* nałożniczy, bękarci, z nieprawego łoża.

†**Таúничищъ**, *-а*, *m.* bękart, dziecię z nieprawego łoża.

Таúна, *-ы*, *f.* 1. tajemnica, sekret, skrytość; 2. *Eccl.* sakrament; таúна крещéнія, sakrament chrztu; таúна причащéнія, sakrament komunii świętéj; Свя-тáя Таúны, sakramenta; *it.* v.

Совершáть (Святы́я Та́йны), **Причащáться** (Свято́мъ Та́инамъ).

Та́йна-трава́, v. **Кутра́**.

Та́йникъ, -а, *m.* 1. tajnik, potajemnik, miejsce tajemne, skryte; 2. gatunek sieci na łowienie ptastwa, lotowa sieć.

Та́йничанье, -я, *n.* zachowywanie tajemnicy, sekretu; tajenie.

Та́йничать, *v. n.* taić, zachowywać tajemnicę, sekret.

Та́йно, *adv.* tajnie, tajemnie, skrycie.

Тайнобра́чіе, -я, *n. Bot.* (*cryptogamia*), klassa roślin skrytopłciowych.

Тайнобра́чный, -ая, -ое, *adj. Bot.* (*cryptogameus*), skrytopłciowy; tajnobrańcha rastenia, rośliny skrytopłciowe.

Тайновѣдецъ, -дца, *m. Eccl. sl.* (*o Bogu*:) wiedzący skrytości serc ludzkich.

Тайнописа́ніе, -я, *n.*, **Та́йнопись**, -и, *f.* pisanie cyframi, cyfrowanie; *cfr.* stenografia.

Та́йность, -и, *f.* tajność, tajemność, tajemnica.

Та́инственникъ, -а, *m. Eccl. sl.* ten, któremu otkryte tajemnice.

Та́инственно & Та́инственно, *adv.* tajemnie, skrycie.

Та́инственность, -и, *f.* tajemność, skrytość, mystycyzm.

Та́инственный, -ая, -ое, *adj.* tajemny, skryty, mystyczny.

Та́инство, -а, *n.* 1. tajemnica, sekret; 2. *Eccl.*, v. **Та́йна** (2); та́инство покая́нія, spowiedź; отправля́ть та́инство покая́нія, spowiedzi słuchać; та́инство свята́го прича́щенія, najświętszy sakrament, komunia, wieczerza Pańska; та́инство свята́го креще́нія, sakrament chrztu; *it.* v. **Совершáть** (та́инство...), **Приступáть** (къ та́инству...).

Та́инствонача́льникъ, -а, *m.* -а, *m. Eccl. sl.* Chrystus.

Та́йный, -ая, -ое, *adj.* tajny, tajemny, potajemny, sekretny, skryty, mystyczny; **Та́йный Сове́тникъ**, Radca tajny; **та́йная вéчеря**, v. **Вéчеря**; **та́йная**, -ой, *s. f.* sąd tajemny, tajny; *Eccl. sl.* tajemnica.

Тайть, *v. a.* taić, ukrywać; **-ся**, *v. r.* taić się, kryć się, ukrywać się. [potakiwacz.

Та́кало, Та́кальщикъ, -а, *m.* **Та́кальщица**, -ы, *f.* potakiwaczka.

Та́каньe, -я, *n.* potakiwanie.

Та́кать, *v. n.* potakiwać, na wszystko „*tak*“ odpowiadać.

Такела́жить, *v. a.* opatrzyć okręt we wszystkie porządki, rozwinąć żagle.

Такела́жмейстеръ, -а, *m. Mar.* powrozomistrz, opatrujący okręt we wszystkie porządki.

Такела́жный, -ая, -ое, *adj.* należący do porządków okrętowych; **такела́жная**, -ой, *s. f.* skład, w którym się znajdują powrozy i wszystkie porządki okrętowe.

Такела́жъ, -а, *m. Mar.* zbiór wszystkich porządków okrętowych.

Та́кже, *adv.* także, też. [wych.

Та́ки, *conj.* jednak; wszelako; **Такі́й**, v. **Такóй**. [przecie.

Та́кнуть, *v. n. semelf.* potaknąć, na wszystko „*tak*“ odpowiedzieć.

Та́ко, *adv. Eccl. sl.* tako, tak.

Такóвскій, -ая, -ое, *adj.* jaki taki, ujdzie.

Такóвъ, -а, -ó, *adj.* takowy, taki; §. **каковъ попъ, такóй и** приходъ, jaki pleban, taka parafia (fara); [*cfr.* chuda fara, sam pleban dzwoni].

Таковы́й, v. **Такóй**. [*sl.* także.

†Та́кожде, Та́коже, *adv. Eccl.*

Такóй, -áя, -óе, *adj.* taki; **такóй-же**, także; taki sam.

Та́кса, -ы, *f.* 1. taksa, taxa, ocenienie; 2. jamnik, jamniozek (rodzaj psów).

Таксáторъ, -а, *m.* taksator, taxator, taxarz, (o)ceniciel.

Таксаціо́нный, -ая, -ое, *adj.* taksacyjny.

Таксáція, -и, *f.* taksacya.

Таксированіе, -я, *n.* taksowanie, taxowanie, szacowanie, ocenianie.

Таксировáть, *v. a.* taksować, taxować, szacować, oceniać, cenić.

Таксованіе, Таксовáть, v. **Таксиров...** [zyce).

Та́кта, -ы, *f. Mus.* takt (w muzyce).

Та́ктика, -и, *f.* taktyka.

Та́ктикъ, -а, *m.* taktyk.

Тактúровать, *v. n. Mus.* takty dawać. [taktyczny.

Тактúческій, -ая, -ое, *adj.*

Та́ктный, -ая, -ое, *adj. Mus.* taktowy.

Та́ктъ, -а, *m. Mus.* takt (w muzyce); **въ та́ктъ**, po tákcie, w takt, wedle taktu.

Такъ, *adv.* tak; niech tak będzie; §. **теперь такъ, а послѣ какъ?** teraz tak, a potém jak?

Талáй, -я, *m. H. n.* (*lepus talai*), talaj, gatunek zająca.

Талáнтливый, -ая, -ое, *adj.* utalentowany.

Талáнтъ, -а, *m.* talent, dar, przymiot przyrodzony, zdatność, zdolność.

Талáнъ, -а, *m. pop.* szczęście; §. głupiemu bolbánu ni въ чёмъ не будетъ талану, kto z przyrodzenia głupi, i w Paryżu sobie rozumu nie kupi; poślesz-li do Paryża osiełka głupiego, jeśli tu był osłem, tam nie będzie koń z niego; osieł Dardański.

Та́леръ, -а, *m.* talar.

Та́ли, -е́й, *f. pl.* lina z dwoma blokami do podnoszenia ciężaru i do naciągania żaglów.

Талисмáнъ, -а, *m.* talizman, amulet. [wzrostu.

Та́лія, -и, *f.* kibić, talia, stan

Талмудúстъ, -а, *m.* talmudysta. [mudyczny.

Талмýдный, -ая, -ое, *adj.* tal-

Талмудъ, -а, *m.* talmud.

Талъ, -а, *m. Bot.* (*salix caprea*), rokita. [rozpuszczony, stajały.

Та́лый, -ая, -ое, *adj.* rozmarzły, rozwilżony; **Таль**, -и, *f.* 1. odmięcz, odwilż; rzeczy rozmarzłe; 2. *poręka, rękojmia; 3. (†), v. **Зало́жникъ**.

Та́лька, -и, *f.* talka, motek przędzy. [rokitowy.

Тальниковый, -ая, -ое, *adj.*

Та́льникъ, -á, *m. Bot.* (*salix arenaria*), rokita (wierzba), rokitnik; **тальни́къ** крушиновúдный, v. **Терно́вникъ** (песочный).

†Та́льщикъ, v. **Зало́жникъ**.

Та́лья, v. **Та́лія**.

Тамари́ксъ, Тамари́скъ, -а, *m. Bot.* (*tamarix*), tamaryszek; owoc tamaryszkowy. [tamaryndowy.

Тамариндовый, -ая, -ое, *adj.*

Тамари́ндъ, -а, *m. Bot.* (*tamarindus*), tamarynda; daktyl Indyjski. [cło, myto.

†Тамга́, -и́, *f.* 1. stępmel; 2.

†Тамжи́ть, *v. a.* stęplować.

Тамóженникъ, -а, *m.* celnik, pobórca cła.

Тамóженный, -ая, -ое, *adj.* cłowy, z cła; celny; **тамóженное**, -аго, *s. n.* cło, myto.

†Тамóжникъ, -а, *m.* celnik, pobórca cła.

Тамóжный, v. **Тамóженный**.

Тамóжня, -и, *f.* cłownia, mytnia, mytnica, celnica, komora celna. [tejszy, tameczny.

Тамóшній, -яя, -ее, *adj.* tam-

Тамъ, *adv.* tam; **тамъ же**, tamże.

Тангенсъ, -а, *m. Geom.* styczna linia.

Танецъ, -нца, *m.* taniec.

Танцмейстерскій, -ая, -ое, *adj.* tancmistrzowski. [mistrz.

Танцмейстеръ, -а, *m.* tanc-

Танцовáльный, -ая, -ое, *adj.* tańcowy, taneczny. [nie.

Танцованіе, -я, *n.* tańcowa-

Танцовáть, *v. a.* tańcować.

Танцовщикъ, -а, *m.*, **Танцовщица**, -ы, *f.* tancerz, tanecznik (*s. m.*), tancerka, tanecznica, (*s. f.*).

Танцóрка, -и, *f.* tancerka.

Танцóръ, -а, *m.* tancerz. [pir.

Тапи́ръ, -а, *m. H. n.* (*tapirus*), ta-

†Тапта́, -и́, *f.*, v. **Зоря́** (*Milit.*).

Тара, -ы, *f.* tara, (plótno, beczki, skrzynie, *etc.*, pakunku niezależnie od wagi samego towaru).

Тарáбанить, *v. n. pop.* bredzić, bzdurzyć, pleść trzy po trzy, gadać w sposób niezrozumiały.

Тарáбарскій, -ая, -ое, *adj.* nieczytelny, niewyraźny, zawiły, zwięzły, powiązany; **тарáбарскій** почéркъ, тарáбарская грамота, v. **Тарабáрщина**.

Тарáбарщина, -ы, *f.* gryzmolenie, bazgranina. [karaczanek.

Тарака́шекъ, -шка, *m. dim.*

Тарака́нъ, -а, *m. H. n.* (*blatta*

orientalis), karaczan, (owad), kakerlak.

Тарáнушка, –и, *f. Bot.* (*ribes diacantha*), porzeczka Syberyjska.

Тарáнный, –ая, –ое, *adj.* taranowy. [łom.

Тарáнъ, –а, *m.* taran, muro-

Тарáнь, –и, *f.*, v. **Густерá**.

Тарáтаечка, –и, *f. dim.* taradajeczka.

Тарáтайка, –и, *f.* taradajka, teradajka, prosta nikczemna kolaska.

Тарáтора, –ы, *c.* gaduła, papla.

Тарáторенье, –я, *n.* paplanie.

Тарáторить, *v. n.* paplać, pleść, trzepać, błazgonić.

Тарáторка, –и, *f.* papla, gaduła, klekot. [nie oczu.

Тарáщенье, –я, *n.* wytrzeszczanie.

Тарáщить, *v. a.* wytrzeszczać

Тарéлка, –и, *f.* talerz. [oczy.

Тарéлочка, –и, *f. dim.* talerzyk.

Тарéлочникъ, –а, *m.* kosz do talerzy. [talerzowy.

Тарéлочный, –ая, –ое, *adj.*

Тарéль, –и, *f.* 1. *Artill.* dno u armaty; 2. (†), talerz. [ryfowy.

Тарúфный, –ая, –ое, *adj.* ta-

Тарúфъ, –а, *m.* taryfa.

Тарлатáновый, –ая, –ое, *adj.* organtynowy.

Тарлатáнъ, –а, *m.* organtyna.

Тарпáнъ, –а, *m.* koń dziki.

Тáртаръ, –а, *m.* tartar, piekło.

†**Тархáнная грáмота**, *f.* list czyniący niepodległym sądowi.

†**Тархáнство**, –а, *n.* uwolnienie od podatków.

†**Тархáнщикъ**, –а, *m.* uwolniony od podatków.

Тáска, –и, *f.* wywłóczenie, wyciąganie; задáть комý-либо тáску, wytargać kogo za włosy.

Таскáнье, –я, *n.* włóczenie, ciągnienie.

Таскáть, *v. a.* wlec, ciągnąć, włóczyć, wywłóczyć, wyciągać; таскáть зá волосы, włóczyć, targać za włosy; **–ся**, *v. p.* być wleczonym, ciągnionym.

Тасконя, –и, *f.* włóczęga, włóczenie się. [kartowanie.

Тасовáнье, –я, *n.* tasowanie,

Тасовáть, *v. a.* tasować, kartować, mieszać karty.

Тасóвка, –и, *f.* tasowanie, kartowanie. [сйстый).

Татáринъ, v. **Водянóй** (волосатый).

Татáрникъ, –а, *m. Bot.* (*carduus*), oset; татáрникъ колючій, (*onopordum acanthium*), oset podworzowy; popłoch.

Татáрскій орёлъ, v. **Карагýшъ**. [нáнка.

Татáрское мы́ло, v. **Мыльнянка**.

†**Татаýръ**, –а, *m.* 1. rzemień uwiązany u serca dzwonu; 2. pas zakonniczy.

†**Татéбный**, **Татекрáственный**, –ая, –ое, *adj.* kradziony.

†**Татúный**, **Татúскій**, –ая, –ое, *adj.* złodziejski.

Тáтственный, v. **Татéбный**.

Тáтство, –а, *n. Eccl. sl.* złodziejstwo.

Тать, –я, *m. Eccl. sl.* złodziej.

Татьбá, –ы, *f. Eccl. sl.* kradzież.

Татьбúна, –ы, *f. Eccl. sl.* rzeczy skradzione.

Тафельдéкеръ, –а, *m.* tafeldeker, podstoli u króla.

Тафтá, –и, *f.*, **Тафтúца**, **Тафтúчка**, –и, *f. dim.* tafta, kitajka.

Тафтýй, –я, *m.* taftaj, taftuj, pokrowiec na łuk do strzał.

Тафтяный, –ая, –ое, *adj.* taftowy. [hometanów).

†**Тафьá**, –и́, *f.* mycka (u Ma-

Тахигрáфія, –и, *f.* tachigrafia, stenografia. [stenograf.

Тахигрáфъ, –а, *m.* tachigraf,

Тахúна, v. **Мýха** (великáнъ).

Тахтýй, –я, *m.* taftaj, taftuj, pokrowiec na łuk do strzał.

Тачáнье, –я, *n.*, v. **Тáчка (1)**.

Тачáть, *v. a.* stębnować, szyć szwem.

Тáчка, –и, *f.* 1. stębnowanie, stębnówka; szew w perełki; 2. taczki do wożenia ziemi, piasku,

Тáшка, –и, *f.* kieszeń. [*etc.*

Тащéнье, –я, *n.* wleczenie, ciągnienie.

Тащúть, *v. a.* wlec, ciągnąć; **–ся**, *v. p.* być ciągnionym, wle-

†**Тáя**, v. **Тáра**. [czonym.

Тáянье, –я, *n.* tajenie, odwilż.

Тáясунъ, –а, *m.*, v. **Свинья** (мýсусная). [topić, roztapiać.

Тáять, *v. n.* tajeć, topnieć; *v. a.*

Тварогъ, **Тварóжиться** *etc.*, v. **Творóг**....

Тварь, –и, *f.* stworzenie, twór.

Твéрденькій, –ая, –ое, **Твердéнекъ**, –нька, –нько, *adj.* dosyć mocny, twardy.

Твердóхонекъ, –нька, –нько, *adj.* twardziutki, mocniuchny.

†**Твердúло**, –а, *n.* forteca.

Твердúть, *v. a.* uczyć się na pamięć; *powtarzać często toż samo. [zwizko głoski: T.

Твёрдо, –а, *n.* dawniejsze na-

Твёрдо, *adv.* trwało, mocno; *stale, ciągle.

Твердокопы́тный, –ая, –ое, *adj.* mający nierozdzielne kopyta.

Твёрдость, –и, *f.* twardość; moc, mocność, tęgość; *stałość, nieporuszoność.

Твердочáшникъ, –а, *m.*, **Твердочáшница**, –ы, *f. Bot.* (*androsace*), andruszek.

Твёрдый, –ая, –ое, *adj.* twardy, stały, mocny; твёрдый кáмень, twardy kamień.

Твердúня, –и, *f.* twierdza, warownia, forteca.

Твердь, –и, *f. Eccl. sl.* utwierdzenie; firmament; twierdza.

Твердя́ть, –и, *f. Eccl. sl.* twierdza, forteca.

Твердя́ть, *v. n.* twardzieć.

Твéрезый, *pop.*, v. **Трéзвый**.

Твержá, *Eccl. sl.*, v. **Твердúня**.

Твéрже, *compar. adv.* twardziéj.

Твержéніе, –я, *n.* uczenie się na pamięć; powtarzanie.

Твой, **Твоя́**, **Твоё**, *pron.* twój, twoja, twoje.

Творéніе, –я, *n.* tworzenie, czynienie, działanie. [stworzyciel.

Творéцъ, –рцá, *m.* stwórca.

Творúло, –а, *n.* dół na wapno.

Творúтель, –я, *m.* tworzyciel, twórca. [*Gramm.* przypadek szósty.

Творúтельный падéжъ, *m.*

Творúть, *v. a. Eccl. sl.* stwarzać, stworzyć, sprawiać, czynić, robić, budować; * wykonywać, popełniać; **–ся**, *v. p.* być stwarzanym, stworzonym, *etc.*

Творогъ, –а, *m.* twaróg.

Творóжистый, –ая, –ое, *adj.* twarogowaty. [wacieć.

Творóжиться, *v. r.* gruzołoTворческій, –ая, –ое, *adj.* stwórczy, stworzycielski.

Театрáльный, –ая, –ое, *adj.* teatralny; театрáльное представлéніе, widowisko teatralne.

Теáтръ, –а, *m.* teatr, widomia.

Тёзка, –и, *s. c. pop.* imiennik (*s. m.*), imiennica (*s. f.*).

Тезоименúтство, –а, *n.* imieniny Monarsze.

Тезоименúтый, **Тезоимéнный**, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* jednego imienia z kim będący.

†**Тезь**, –я, *m.*, v. **Тёзка**.

†**Тёка**, –и, *f.* pugilares, pulares, portfel. [*Eccl. sl.* ciesielski.

Тектóнскій, –ая, –ое, *adj.*

Тектóнъ, –а, *m. Eccl. sl.* cieśla.

Текýчесть, –и, *f.* płynność.

Текýчій, –ая, –ее, *adj.* ciekący, płynny, płynący, bieżący.

Телéга, v. **Телёга**.

Телеграфúческій, –ая, –ое, *adj.* telegraficzny.

Телегрáфъ, –а, *m.* telegraf.

Телёнокъ, –нка, *m.* cielę.

Телёночекъ, –чка, *m. dim.* cielątko. [ste, nadęte, baohor.

Телепень, –пня, *m.* dziecię tłu-

Телескопúческій, –ая, –ое, *adj.* teleskopny.

Телескóпъ, –а, *m.* teleskop.

Телёцъ, –льцá, *m.* 1. *Eccl. sl.* cielec, cielak; 2. *Astron.* byk, (znak niebieski). [cielić się.

Телúться, *v. r.* (*o krowach*:)

Телúца, –ы, *f.* jałowica.

Тёлка, –и, *f. dim.*, v. **Телúца**.

Тёлочка, **Тёлушка**, –и, *f. dim.*, v. **Телúца**.

Телячій, v. **Теля́чій**.

Телёга, –и, *f.* telega, wóz chłopski. [manka.

Телёжка, –и, *f. dim.* wóz, fur-

Телёжникъ, –а, *m.* rzemieślnik od teleg, ten co wozy robi.

Телёжный, –ая, –ое, *adj.* telegowy, wozowy; телёжная подóпра, подпóрка, łuśnia. [łątko.

Теля́, –я́тя, *v. n.* cielę, cie-

Теля́тина, –ы, *f.* cielęcina.

Теля́тко, –а, *n. prov. dim.* cielątko. [lęcy.

Теля́чій, –ья, –ье, *adj.* cie-

Тéма, -ы, *f.* tema, przedmiot, materya.

Темля́къ, -á, *m.*, **Темлячёкъ**, -чкá, *m. dim.* temblak, temlak, kutas u szpady.

Темля́чный, -ая, -ое, *adj.* temblakowy. [nieco ciemny.

Тёменькій, -ая, -ое, *adj.*

Тёмность, -и, *f.* ciemność.

Тёменёхонькій, -ая, -ое, **Тёменёхонекъ**, -нька, -нько, *adj.* ciemniuchny, ciemniuteńki.

†**Тёминкъ**, -а, *m.*, v. **Подкидышъ**. [ciemnica.

Темни́ца, -ы, *f.* więzienie,

Темни́чникъ, -а, *f. Eccl. sl.* więzień.

Темни́чный, -ая, -ое, *adj.* więzienny, od więzienia.

Темно, **Тёмно**, *adv.* ciemno, niejasno, niewidno; * niejasno, niezrozumiale, niewyraźnie.

Тёмно-багро́вый, -ая, -ое, *adj.* ciemnoczerwony; **-бу́рый**, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach:*) ciemnogniady, ciemnokasztanowaty; **-жёлтый**, -ая, -ое, *adj.* ciemnożółty; **-зелёный**, -ая, -ое, *adj.* ciemnozielony; **-кра́сный**, -ая, -ое, *adj.* ciemnoczerwony; **-ру́сый**, -ая, -ое, *adj.* ciemnorusy; **-си́ній**, -яя, -ее, *adj.* ciemnobiękitny.

Тёмность, -и, *f.* ciemność.

Тёмносе́рый, -ая, -ое, *adj.* ciemnoszary, ciemnosiwy.

Темнота́, -ы́, *f.* ciemno, ciemność, ciemnota; * niejasność, niezrozumiałość.

Тёмноцве́тный, -ая, -ое, *adj.* ciemnobarwny.

Тёмный, -ая, -ое, *adj.* ciemny, niewidny, niejasny; ciemnego koloru; * ciemny, niejasny, niezrozumiały; *it.* v. **Водя́**, **Душа́** (тёмная).

Темне́ть, *v. n.* ciemnieć; ciemnić się; темне́ется, ciemni się, wydaje się ciemno.

Тёмнять, -и, *f.* ciemność.

Температе́нтъ, -а, *m.* temperament. [tura.

Температу́ра, -ы, *f.* temperatura.

Те́мпо, *indecl. Mus.* tempo.

Тёмя, -мени, *n.* ciemię.

Темя́нный, -ая, -ое, *adj.* ciemieniowy; темя́нная кость, *Anat.* kość ciemieniowa.

Тёмячко, -а, *n. dim.* ciemiączko; носить кого́ на тёмячкѣ, *nosić kogo na ręku.

Тена́ль, -и, *f. Fortf.* szanc.

Тенальо́нъ, -а, *m. Fortf.* robota fortyfikacyjna z kątem wchodzącym. [myśliwskiemi.

Тенетить, *v. a.* łowić sieciami

Тенётный, -ая, -ое, *adj.* sieciowy.

Тенето́, -á, *n.*, **тене́та**, -ъ, *pl.* sieci myśliwskie.

Тенетцо, -á, *n. dim.*, v. **Тенето́**. [sieci.

Тенётчикъ, -а, *m.* zastawiający

Тенаўй, -я, *m.* massa koloru czerwonego, żółtego *lub* czarnego z piżmowym zapachem.

Тенори́стъ, -а, *m.* tenorysta.

Теодоли́тъ, -а, *m. Astron.* teodolit. [dzenie, podanie.

Теоре́на, -ы, *f. Mathem.* twierdzenie,

Теоре́тикъ, -а, *m.* teoretyk.

Теоретическій, -ая, -ое, *adj.* teoryczny.

Тео́рія, -и, *f.* teorya.

Тепе́решній, -яя, -ее, *adj.* teraźniejszy, niniejszy.

Тепе́рь, *adv.* teraz.

Тёпленькій, -ая, -ое, **Тёпле́некъ**, -нька, -нько, *adj.* dosyć ciepły.

Тепле́хонекъ, **Тепле́ненекъ**, -нька, -нько, *adj.* ciepluchny, ciepluteńki.

Тёплить, *v. a.* zaświecić, zapalić świecę woskową *lub* lampę przed obrazem; **-ся**, *v. r.* palić się. [trephauz.

Тепли́ца, -ы, *f.* roślinniarnia,

Тепли́цы, -я, *f. pl.* cieplice, wody, kąpiele ciepłe.

Тепли́чка, -и, *f. dim.* mała roślinniarnia, mały trephauz.

Тепли́чный, -ая, -ое, *adj.* do roślinniarni należący.

Тепло́, -á, *n.* gorąco, ciepło.

Тепло́, *adv.* ciepło, niezimno.

Тепловáтость, -и, *f.* ciepławość. [ciepławy, letni, wolny.

Тепловáтый, -ая, -ое, *adj.*

†**Тепловáя**, -óй, *s. f.* & **Дымово́е**, v. *sub:* **Дымово́й**.

Тепломёрный, -ая, -ое, *adj.* ciepłomierny.

Тепломёръ, -а, *m.* ciepłomiar, ciepłomierz, termometr; *it.* v. **Термоме́тръ**. [cieplik.

Теплонóдъ, **Теплотво́ръ**, -а, *m.*

Теплота́, -ы́, *f.* ciepło, ciepłość; *it.* v. **Теплоно́дъ**.

Теплотво́рный, -ая, -ое, *adj.* (*o powietrzu:*) łagodny, przyjemny, ciepły i zdrowy.

Теплу́га, -и, *f. dim. pop.*, **Теплу́жка**, -и, *f. dim. pop.* izba, w której przyrządzają i gotują jedzenie; kuchnia.

Тёплый, -ая, -ое, *adj.* ciepły; * gorliwy, gorący; тёплая вода, ciepła woda; тёплыя во́ды, v. **Тепли́цы**; тёплая моли́тва, gorąca modlitwa.

Теплынь, -и, *f. pop.* pał, zbytnie gorąco.

Теплёть, *v. n.* ciepleć, ciepłym się stawać. [tyka.

Терапе́втика, -и, *f.* terapeu-

Терапевти́ческій, -ая, -ое, *adj.* terapeutyczny.

Терапія, v. **Терапе́втика**.

Теребúнтъ, v. **Фистáшникъ** (терпентйнный).

Теребúть, *v. a.* targać, rwać, skubać; **-ся**, *v. p.* być targanym, rwanym.

Теребленіе, -я, *n.* targanie, rwanie.

Теребратули́тъ, -а, *m.*, v. **Сверлу́шка**. [(терпентйнный).

Теревúнтъ, v. **Фистáшникъ**

Тередóреніе, -я, *n. Typogr.* drukowanie, tłoczenie.

Тередóрить, *v. a.* drukować, tłoczyć. [tłocznik.

Тередóрщикъ, -а, *m.* drukarz.

Терéмецъ, -мца, *m. dim.*, v. **Тéремъ**. [**Терéмецъ**.

Теремóкъ, -мкá, *m. dim.*, v.

Тéремъ, -а, *m.* izba pod dachem; zabudowanie na dachu.

Терéть, *v. a.* trzeć, rozcierać; skrobać; nacierać, smarować; wycierać, wytrzeć, ocierać, otrzeć; терéть мáзью, smarować maścią; **-ся**, *a) v. r.* trzeć się, nacierać się; wycierać się; *β) v. p.* być tartym, rozcieranym; терéться óколо кого́-либо, * kręcić się koło kogo.

Терáніе, -я, *n.* szarpanie, targanie, rwanie, rozdzieranie; * dręczenie, męczenie.

Терáтель, -я, *m.* dręczyciel.

Терáтельница, -ы, *f.* dręczycielka.

Терáть, *v. a.* szarpać, targać, rwać, rozdzierać; * dręczyć, męczyć; сóвѣсть его́ терáетъ, sumienie go dręczy; **-ся**, *a) v. r.* męczyć się, dręczyć się; *β) v. p.* być szarpanym, targanym, rwanym, rozdzieranym; * być dręczonym, męczonym.

Теріáкъ, -а, *m. Med.* teryak.

Теріáчный, -ая, -ое, *adj.* teryakowy.

Тёрка, -и, *f.* tarka; zacierka.

Терминологическій, -ая, -ое, *adj.* terminologiczny.

Терминоло́гія, -и, *f.* terminologia, nauka o wyrazach technicznych. [czny).

Те́рминъ, -а, *m.* wyraz (techni-

Термúтъ, v. **Мураней** (бѣлый).

Термометри́ческій, -ая, -ое, *adj.* termometryczny, ciepłomierzowy. [ciepłomierz.

Термоме́тръ, -а, *m.* termometr,

Термоско́нъ, -а, *m.* termoskop.

Терпúстый, -ая, -ое, *adj.* ciernisty, pełen ciernia.

Тёрніе, -я, *n. Eccl. sl.* ciernie, cierń, tarń.

Терновúще, -а, *n.* cierniewisko, miejsce ciernie zarosłe.

Терновúка, -и, *f.* wódka tarnkowa.

Терновúникъ, -а, *m.* ciernie, krzak cierniowy; терновúникъ дúкій, v. **Остролúстникъ**.

Терновúый, -ая, -ое, *adj.* cierniowy.

Тернъ, -а, *m. Bot.* (*prunus spinosa*), śliwa tarń; кúслый тернъ, v. **Барбарúсъ**; мышúчій тернъ, v. **Ирлúца**.

Тёрочка, -и, *f. dim.* tarka.

Терпентúнный, -ая, -ое, *adj.* terpentynowy; терпентúнное дé-

рево, v. Фистáшникъ (терпентúнный).

Терпентúнъ, -а, *m.* terpentyna.

Терпúмость, -и, *f.* znośność, znośliwość, tolerancya; терпúмость разныхъ вѣръ, v. Вѣротерпúмость.

Терпúмый, -ая, -ое, *adj.* znośny, znośliwy, tolerowany.

Тéрпкій, -ая, -ое, *adj.* cierpki, kwaskowaty.

Тéрпкость, -и, *f.* cierpkość, kwaskowatość. [twieć.

Терпнуть, *v. n.* drętwieć, mar-

Терпýгъ, -á, *m.* raszpla, pilnik.

Терпýжекъ, -жкá, *m. dim.* mała raszpla, pilniczek.

Терпýжный, -ая, -ое, *adj.* raszplowy. [wość.

Терпѣливость, -и, *f.* cierpli-

Терпѣливый, -ая, -ое, *adj.* cierpliwy. [cierpliwość.

Терпѣніе, Терпѣнье, -я, *n.*

Терпѣть, *v. a.* 1. cierpieć; терпѣть нýжду, cierpieć biedę, żyć w niedostatku; терпѣть гóлодъ, głód cierpieć; терпѣть гóлодъ и хóлодъ, cierpieć głód i chłód, być w największéj biedzie; терпѣть до концá, wytrzymać do końca; я не терплю этого, ja tego nie cierpię; 2. *Eccl. sl.* терпѣть кому, pobłażać komu; 3. znosić cierpliwie, wytrzymywać, wytrzymać; 4. czekać.

Террáса, -ы, *f.*, **Террáсъ**, -а, *m.* taras.

Терцéтъ, -а, *m. Mus.* tercet.

Тéрція, -и, *f. Mus. Typogr. Mathem.* tercya.

Тéрщикъ, -а, *m.* rozcieracz farb. [cenie.

Терзáніе, -я, *n.* gubienie, tra-

Терзáть, *v. a.* gubić, tracić, zgubić, stracić; niekorzystać; терзáть дéньги, tracić, trwonić pieniądze; терзáть пéрья, gubić, ronić pierze; **-ся**, *a) v. r.* ginąć, zginąć, zaginąć, zawieruszyć się; *β) v. p.* być gubionym, traconym, zgubionym, straconym.

Тесáкъ, -á, *m.* tasak, pałasz krótki piechotny.

Тесáніе, -я, *n.* ciosanie.

Тесáрь, -я, *m.* kamieniarz, ociosujący kamienie.

Тесáть, *v. a.* ciosać, ciesać; **-ся**, *v. p.* być ciosanym.

Тесачёкъ, -чкá, *m. dim.* mały tasak; v. Тесáкъ. [sakowy.

Тесáчный, -ая, -ое, *adj.* ta-

Тесéльникъ, Тесéльство, v. Плóтникъ, Плóтничество.

Тесёнка, -и, *f. dim.* tasiemka.

Тесёмочка, -и, *f. dim.* tasiemeczka. [tasiemkowy.

Тесёмочный, -ая, -ое, *adj.*

Тесёмчатый, -ая, -ое, *adj.* do tasiemki podobny, tasiemkowaty. [sanie; 2. *pop.*, v. Тёска.

Тёска, -и, *f.* 1. ciosanie, ocio-

Тесло, -á, *n.* cieślica, oksza, topor ciesielski.

Теслонóсъ, v. †Колúникъ (бéлый).

†**Тесникъ**, -á, *m.*, v. Тесла.

Тесни́ца, -ы, *f.* tarcica, deska cienka a wązka. [ka.

Тесни́чка, -и, *f. dim.* deszczułTесóвый, -ая, -ое, *adj.* 1. na deski cienkie zdatny; 2. z desek cienkich zrobiony.

Тесть, -а, *m.*, Тéстюшко, -а, *m. dim.* teść, świekier, ojciec żony.

Тесъ, -а, *m.* deski, tarcice wyheblowane.

Тесьмá, -ы́, *f.* tasiemka.

Тесьмя́нный, -ая, -ое, *adj.* tasiemkowy.

Тетеревúнный, -ая, -ое, **Тетерéвій**, -ья, -ье, *adj.* cietrzewi.

Тéтеревъ, -а, *m. H. n.* (*tetrao tetrix*), cietrzew; глухóй тéтеревъ, v. Глухáрь. [wi.

Тетéрій, -ья, -ье, *adj.* cietrze-

Тетéрька, Тетéря, -и, *f.* cietrzew, samka cietrzewia.

Тетúва, -ы́, *f.* cięciwa, struna na łuku wyprężona; słupiec schodowy.

Тётка, -и, *f.* ciotka, cocia, ciotunia; §. Варвáра мнѣ тётка, a прáвда сестра, prawda u mnie przedewszystkiem.

Тётинька, -и, *f.* ciotka, ciocia, cioteczka, ciotulka.

Тетрáдишка, -и, *f.* brzydki kajet, sposzyt.

Тетрáдища, -и, *f. augm.* wielki, gruby kajet, sposzyt.

Тетрáдка, Тетрáдочка, -и, *f. dim.* kajecik, sposzycik.

Тетрадь, -и, *f.* kajet, sposzyt; въ тетрадяхъ, w sposzytach, bez oprawy.

Тётушка, -и, *f.* ciotka, ciocia, ciotunia, ciotulka.

Тетъ-де-понъ, -а, *m. Milit.* szaniec przedmostowy; v. Укрѣплéніе (мостовóе).

Тéхника, -и, *f.* technika.

Технúческій, -ая, -ое, *adj.* technicznу; техническое слóво, техническое выражéніе, технúческій тéрминъ, (*terminus technicus*), wyraz techniczny.

Технологúческій, -ая, -ое, *adj.* technologiczny.

Технологія, -и, *f.* technologia.

Технолóгъ, -а, *m.* technolog.

Тéча, -и, *f.* 1. cieczenie; ciek; dziura w statku, którą się woda wsącza; 2. ciekanie się psów, wilków; czas przechodzenia niektórych zwierząt gromadnie z jednéj okolicy do drugiéj.

Течéніе, -я, *n.* bieg, pęd, płynienie (wody); ciąg, przeciąg; bieg (sprawy jakiéj); течéніе врéмени, течéніе крóви, v. Сúменетечéніе, Кровотечéніе; течéніе мѣсячныхъ крóвей, v. *sub*: Мѣсячный; течéніе гнóя изъ глазъ, cieczenie z oczu, płynienie oczu. [niec, kurjer.

Течéцъ, -чцá, *m. Eccl. sl.* go-

Тéчка, v. Тéча.

Течь, -и, *f.*, v. Тéчка.

Течь, *v. n.* ciec; płynąć; bieżyć, biedz, pędzić, iść; biegnąć, upływać; у него крóвь течётъ изъ носу, krew mu z nosa cieczе; дѣлá текýтъ своймъ порядкомъ, sprawy idą swoim porządkiem; текýщій годъ, rok bieżący.

Тёша, Тёшка, -и, *f.* część ryby od oskrzelów do płusku.

Тёща, -и, *f.* teścia, świekra, matka żony.

Тещій, *Eccl. sl.*, v. Течь (*v. n.*).

Тúбрить, *v. a.* zręcznie kraść.

Тúвунъ, *Eccl. sl.*, v. Тúунъ.

Тúгель, -гля, *m.* tygiel, naczynie do topienia.

Тúгельный, -ая, -ое, *adj.* tyglowy. [tygr, tygrys.

Тигрёнокъ, -нка, *m.* młody

Тúгрикъ, -а, *m. dim.* mały tygr, mały tygrys. [tygrysa.

Тúгрица, -ы, *f.* samica tygrza,

Тúгровый, -ая, -ое, *adj.* tygrysowy, tygrysi.

Тúгръ, -а, *m. H. n.* (*felis tigris*), tygr, tygrys. [(ячмéнный).

Тúзана, -ы, *f.*, v. Взваръ

Тúканіе, -я, *n.* ciurk, dziobanie (dzięcioła).

Тúкать, *v. n.* ciurkać, dziobać (o dzięciołach).

Тúковый, -ая, -ое, *adj.* cwelichowy, drelichowy.

Тúкъ, -а, *m.* 1. cwelich, drelich; 2. v. Тúканіе.

Тимiáнный, -ая, -ое, *adj.* tymiankowy, cząbrowy.

Тимiáнъ, -а, *m. Bot.* (*thymus vulgaris*), tymianek, cząber; v. macierzaduszka ogrodna; тимiáнъ остролúстый, базилúковúдный, v. Базилúкъ (дúкій); тимiáнъ ползýчій, v. Чáйбуръ.

Тимперúанъ, -а, *m.* cieśla.

Тúповый, Тúмонъ, v. Тúнный, Тúнъ.

Тúповéева Трава & Тúповéевка, -и, *f.*, **Тúповéй**, -я, *m.*, v. Ржáнецъ.

Тимпáнница, -ы, *f.* bijąca w bęben, w kocieł, w tamburyn.

Тúпанный, -ая, -ое, *adj.* bębnowy, kotłowy, tamburynowy.

Тимпáнъ, -а, *m.* kocieł, bęben, tamburyn; *Anat.*, v. Барабáнъ (слуховóй).

Тúньянный, Тúньянъ, v. Тúпанъ.... [bagno, ił.

† **Тúнѣніе**, -я, *n. Eccl. sl.* muł,

† **Тúнѣнный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* mulisty, bagnisty.

Тúна, -ы, *f.* muł, kał; тúна воню́чая, v. Лучúца.

Тúневѣть, *v. n.* muleć.

Тúнистый, -ая, -ое, *adj.* mulisty, błotnisty, bagnisty.

Тúнктýра, -ы, *f.* nastój, tynktura, wymoczyny.

Тúнный, -ая, -ое, *adj.* szlamowy, kalny, iłowy.

Тиновáтость, -и, *f.* mulistość, iłowatość, szlamowatość.

Тиновáтый, -ая, -ое, *adj.* mulisty, iłowaty, szlamowaty.

Типикъ, -а, *m.* rytuał, księga obrzędów, oficyusz.

Тúпнуть, *v. a. perf. pop.* szczypnąć (kogo).

Типографúческій, -ая, -ое, *adj.* typograficzny, drukarski.

Типографія, -и, *f.* typografia, drukarnia, tłocznia.

Типографскій, -ая, -ое, *adj.* drukarski, tłoczniczy.

Типографщикъ, -а, *m.* typograf, drukarz, tłocznik.

Типографщичій, -ья, -ье, *adj.* drukarski, tłoczniczy.

Типографъ, v. **Типографщикъ**.

Типýнъ, -а, *m.* pypeć u kur; **типýнъ тебѣ на языкѣ**, *vulg.* bodajbyś oniemiał. [peć dostawać.

Типунúть, *v. n.* pypcieć, py-

Типъ, -а, *m.* typus.

Тиранúть, *v. a.* tyranić, tyranizować; **-ся**, *v. p.* być tyranizowanym.

Тирáнка, -и, *f.* tyranka.

Тирáнскій, -ая, -ое, *adj.* tyrański. [tyranija.

Тирáнство, -а, *n.* tyraństwo,

Тирáнствованіе, -я, *n.* tyranizowanie, tyranizacya. [zować.

Тирáнствовать, *v. a.* tyranizować.

Тирáнъ, -а, *m.* tyran.

Тúсканіе, -я, *n.* ciśnienie; wciskanie, wtłaczanie.

Тúскать, *v. a.* cisnąć; wciskać, wtłaczać; tłoczyć, wyciskać, wybijać.

Тúскій, -óвъ, *m. pl.* szrubsztak; winográdne tiskí, prasa winogron; *fig.* być въ тискáхъ = попáсться въ тúскій, *być między młotem i kowadłem, wpaść między młot i kowadło, wpaść w łapkę, być w kłopotach; v. sub*: Попадáться. [wydrukować.

Тúснуть, *v. a. semelf*, cisnąć; **Тúсконъ**, *adv.* тúскомъ набúто, nabito, szczelnie.

Тúсненіе, -я, *n.* ciśnienie; drukowanie; edycya, wydanie księgi; bicie monety.

Тúснить, *v. a.* cisnąć, wyciskać, wytłaczać. [wydrukować.

Тúснуть, *v. a. semelf.* cisnąć; **Тúсовый**, -ая, -ое, *adj.* cisowy; **тúсовое дéрево**, v. **Тисъ**.

Тисóчки, -овъ, *m. pl. dim.* szrubsztak.

Тисъ, -а, *m. Bot.* (*taxus*), drzewo cis. [tytanowy.

Титáновый, -ая, -ое, *adj.* **Титáнъ**, -а, *m. Miner.* tytan, metal żółto czerwonawy.

Тúтечка, -и, *f. dim.* cycek.

Тúтечный, -ая, -ое, *adj.* cyckowy.

Тúтла, -ы, *f.* tytel, znak sławiańskiéj ortografíi; znak skrócenia.

Тúтло, -а, *n.* 1. *Eccl. sl.* napis; 2. tytuł godności; 3. v. **Тúтла**.

Титулованіе, -я, *n.* tytułowanie.

Титуловáть, *v. a.* tytułować.

Тúтулъ, -а, *m.* tytuł.

Титýльный, -ая, -ое, *adj.* tytułowy.

Титулярный, -ая, -ое, *adj.* tytularny; **титулярный совѣтникъ**, radca tytularny, honorowy.

Тúтька, -и, *f.* cycek.

Тифусъ, -а, *m. Med.* (*typhus*), dur, durzyca, tyfus.

Тúхій, -ая, -ое, *adj.* cichy, spokojny, łagodny; **тúхій голосъ**, głos cichy. [kająć się.

Тúхнуть, *v. n.* ucichać, uspo-

Тúхо, *adv.* cicho, spokojnie, łagodnie, skromnie.

Тихомóлкомъ, **Тихомóлкою**, *adv.* cichaczem, z cicha.

Тихонрáвіе, -я, *n.* charakter łagodny, spokojny.

Тихонрáвный, -ая, -ое, *adj.* cichego, spokojnego charakteru.

Тúхонькій, -ая, -ое, *adj.* cichutki, cichuteńki.

Тúхонько, *adv.* cichutko, cichuteńko; powoli, zwolna.

Тúхость, -и, *f.* cichość, spokojność.

Тихоходъ, -а, *m. H. n.* (*bradypus*), leniwiec, (zwierzę).

Тихохóнько, *adv.* cichuteńko.

Тúше, *adv. compar.* ciszéj; §. **тúше ѣдешь, дáле бýдешь**, v. *sub*: **Ѣхáть**.

Тишинá, -и́, *f.* cichość, spokojność; uspokojenie.

Тишкóмъ, *adv.* cicho, po cichu, z cicha, cichaczem.

Тишь, -и, *f.* cichość, spokojność; §. v. *sub*: **Гладь**. [wuński.

†**Тúйскій**, -ая, -ое, *adj.* ci-

†**Тúйнъ**, -а, *m.* ciwun, urzędnik powiatowy, sędzia powiatowy; **тúйнъ сóлъскій**, ciwun wiejski.

Ткáльный, -ая, -ое, *adj.* tkalny, do tkania służący.

Ткáльня, -и, *f.* tkalnia, miejsce do tkania.

Тканúна, -ы, *f.* tkanina, tkanka. [tna).

Тканіе, -я, *n.* tkanie (*np.* płó-

Ткань, -и, *f.* tkanina, tkanka.

Ткáньё, -á, *m. Com.* pika, (gatunek tkaniny bawełnianéj).

Ткáньёвый, -ая, -ое, *adj.* pikowy, z tkaniny bawełnianéj.

Ткáтель, -я, *m.*, **Ткáтельница**, -ы, *f.* tkacz, tkaczka.

Ткать, *v. n.* tkać; **-ся**, *v. p.* być tkanym. [cki.

Ткáцкій, -ая, -ое, *adj.* tka-

Ткáческій, -ая, -ое, *adj.* tkacki, tkaczy.

Ткáчество, -а, *n.* tkactwo.

Ткáчиха, -и, *f.* tkaczka.

Ткачъ, -а, *m.* tkacz.

Ткáнна, -ы, *f.*, **Ткенъ**, -а, *m. Bot.* (*lycium*), koziróg; wiciokrzew; kozłowe ciernie; licznik.

Ткнуть, *v. a. semelf.* tknąć.

Тлúтельный, -ая, -ое, *adj.* skazitelny, zepsucie sprawujący.

Тлúть, *v. a. Eccl. sl.* niszczyć, psuć; *gorszyć.

Тлѣніе, -я, *n.* skażenie, uszkodzenie, zepsucie, zbótwienie.

Тлѣнность, -и, *f.* skazitelność, zbótwialość, nicość.

Тлѣнный, -ая, -ое, *adj.* skazitelny, uszkodzony, zbótwiały, zepsuty, nietrwały.

Тлѣнъ, -а, *m.* zgnilizna, zbutwiałość. [bótwieć, tleć.

Тлѣть, *v. n.* gnić, psuć się,

Тля, -и, *f.* 1. zgnilizna, rdza, zbutwiałość; 2. *H. n.* (*aphis*), mszyca, możyca, (owad).

Тма, -ы, *f.* ciemnota, ciemność; † *Eccl. sl.* & * = 10,000; *it.* mnóstwo, tłum. [nowy.

Тмúнный, -ая, -ое, *adj.* kmi-

Тмúнъ, -а, *m. Bot.* (*carum carvi*), kminek.

Тмúть, *v. a.* ćmić, zaciemiać; **-ся**, *v. r.* ćmić się, stawać się ciemnym.

†**Тмочáльникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* naczelnik nad 10,000 chłopa.

Тмообрáзный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* rozmaity, niezliczony.

Тмочúсленный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* niezliczony.

Тмýщій, -ая, -ее, *adj.* nieprzeliczony.

То, *conj.* tak; to; tedy, wtedy, wtenczas; бѣгать то сюда, то тудá, biegać tam i sam; то-то *abo* то-то и есть *abo* въ томъ-то и дѣло, dla tego też to! dla tego też właśnie! [kieszeń; torba.

Тоболецъ, -льца, *m. Eccl. sl.*

†**Товáренко**, **Товáришко**, -а, *n.* zły, niedobry towar.

Товáрищескій, -ая, -ое, *adj.* koleżeński, (kolegialny), towarzyski.

Товáрищество, -а, *n.* towarzystwo, spółka. [kollega.

Товáрищъ, -а, *m.* towarzysz,

Товáрный, -ая, -ое, *adj.* towarowy.

Товáръ, -а, *m.* towar.

†**Тóваръ**, v. **Таборъ**.

Тогдá, 1. *adv.* tedy, wtedy, wtenczas; тогдá же, w tym samym czasie; 2. *conj.* to.

Тогдáшній, -яя, -ее, *adj.* ówczesny, ówczasowy.

Тоготунъ, **Тогустýнъ**, -а, *m. Bot.* (*lonicera caucasa*), wiciokrzew Kaukazki.

Тожденнéнный, -ая, -ое, *adj.* jednakowego imienia, nazwiska.

Тождесловіе, -я, *n.* powtarzanie téjże saméj myśli innemi słowy.

Тождесловный, -ая, -ое, *adj.* toż samo wyrażający innemi słowy, tautologiczny.

Тождесловъ, v. **Синонúмъ**.

Тóждественный, -ая, -ое, *adj.* jednoznaczny. [jednoznaczność.

Тóждество, **Тóжество**, -а, *n.* **Той**, *Eccl. sl.*, v. **Тотъ**, **Отный**.

Тóйжде, **Тóйже**, **Та же**, **Тóже**, *pron. Eccl. sl.* ten sam, ta sama, to samo; тóже, toż samo, też.

Токáрничать, *v. n.* toczyć, wyrabiać tokarską robotę.

Токáрный, -ая, -ое, *adj.* tokarski, do tokarstwa należący; **токáрная**, -ой, *s. f.*, v. **Токáрня**. [tokarska.

Токáрня, -и, *f.* tokarnia, izba

Токáрство, -а, *n.* tokarstwo.

Токáрь, -я, *m.* tokarz.

Токáрь, -я, **Токáчъ**, -а, *m.* tłuczek do rozbijania, tłuczek moździerzowy.

Тóкмо, *adv.* tylko.

Токованíе, -я, *n.* (*o cietrzewiach*:) tokowanie.

Токовáть, *v. n.* (*o cietrzewiach*:) tokować; perkać się; parzyć się.

Токографíя, -и, *f.* tokografia.

Токологíя, -и, *f.* tokologia.

Токсикографúческій, -ая,-ое, *adj.* toxykograficzny. [grafia.

Токсикографíя, -и, *f.* toxykografia.

Токсикологúческій, -ая, -ое, *adj.* toxykologiczny. [logia.

Токсикологíя, -и, *f.* toxykologia.

Токъ, -а, *m.* 1. strumień, potok; tok, bieg, cieczenie, płynienie; **токъ слёзъ**, *potok łez; проливать тóки слезъ, v. **Заливáться (слезáми)**; 2. klepisko w stodole; 3. (*o cietrzewiach*:) czas parzenia się.

Толúкій, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* taki, tak wielki.

Толúко, *adv. Eccl. sl.* tyle, tak wiele. [tyle razy.

Толикократно, *adv. Eccl. sl.*

Толúкожды, *adv. Eccl. sl.* tyle

Толúть, v. **Утолять**. [razy.

Толкáніе, -я, *n.* szturkanie, szturchanie.

Толкáть, *v. a.* szturkać, szturchać, (szturknąć); trącać, (trącić); kołatać, pukać (we drzwi); -**ся**, *v. r.* szturkać się; *tłuc się, włóczyć się.

Толкáчъ, -á, *m.* 1. tłuk, tłuczek, stępor; 2. (*u sztukatorów*:) ten co opala i tłucze alabaster.

Толкнýть, *v. a. semelf.* szturknąć, trącić; zaszturkać, zakołatać, zapukać; -**ся**, *v. r.* - obo что, szturknąć się, potrącić się o co.

Толкованíе, -я, *n.* tłómaczenie, tłumaczenie, objaśnienie, wykład, explikacya, demonstracya; tolkowanie na что-либо, komentarz; - на пéрвыя шесть главъ книги Бытія, v. **Шестидневъ**; библія съ толкованіями и примѣчаніями, biblia z przypiskami, z komentarzami.

Толкователь, -я, *m.* tłómacz, tłumacz, wykładacz; толкователь Св. Писáнія, wykładacz pisma św.; homileta.

Толковáтельный, -ая, -ое, *adj.* tłómaczący, tłumaczący, objaśniający, wykładający.

Толковать, *v. a.* tłómaczyć, tłumaczyć, objaśniać, wykładać; толковать древнихъ писáтелей, objaśniać dawnych pisarzów; толковать что въ худóю сторону, tłómaczyć co na złą stronę; онъ всё своё толкýетъ, on zawsze jednę piosnkę śpiewa; zawsze jedno prawi; (*cfr.* chłop swoje, czart swoje); -**ся**, *v. p.* być tłómaczonym, objaśnianym, wykładanym.

Толковúтость, -и, *f.* roztropność, bystrość, przenikliwość.

Толковúтый, -ая, -ое, *adj.* roztropny, bystry, przenikliwy, dowcipny, rozumny.

Толкóвникъ, -а, *m. Eccl. sl.* tłómacz, tłumacz, wykładacz.

Толковый, -ая, -ое, *adj.* 1. wykładowy, wykładany, tłómaczony, tłumaczony; 2. *pop. fig.*, v. **Толковúтый**.

Толкотня, -й, *f.* tłok, tłum.

Толкýнчикъ, -а, *m.* 1. **H. n.** (*empis*), wujek, (owad); 2. v. **Бекасъ-рýба**. [deciarski.

Толкýчій рúнокъ, *m.* targ tandetny.

Толкýша, -и, *f.* (*na ucztach Kamczatskich*:) potrawa z rozmaitych korzeni i jagód z kawiarem.

Толкýшка, -и, *f.* tłuczek moździerzowy.

Толкъ, -а, *m.* 1. nauka; 2. sekta; 3. sens, rozsądek; **безъ толку**, bez sensu, bez ładu; **толкомъ**, rozumnie, do rzeczy; 4. zdanie, rozsądek; *it.* **Сбúться (съ тóлку)**; **добúться тóлку**, dowiedzieć się dokładnie; 5. objaśnienie, wykład; §. онъ стóлько тóлку въ томъ знáетъ, скóлько свинья въ апельсúнахъ, zna się na rzeczach, by świnia na pieprzu, или jak koza na pieprzu, или jak wielk na gwiazdach.

Толмáченье, -я, *n.* tłómaczenie, tłumaczenie.

Толмáчество, -а, *n.* tłómaczenie, tłumaczenie.

Толмáчить, *v. a.* tłómaczyć, tłumaczyć, wykładać.

Толмáчъ, -á, *m.* 1. tłómacz, tłumacz; 2. **H. n.**, v. **Пятиязыца**.

Толóка, -и, *f.* potłuczenie, podeptanie zboża.

Толокнó, -á, *n.* owies utłuczony i wysuszony.

Толокнúнка, -и, *f.* 1. ryba solona zepsuta; 2. **Bot.** **толокнúнка медвѣжья**, стéлющаяся, (*arbutus uva ursi*), niedźwiedzie grono; mącznica; **толокнúнка заузóренная, земляни́чная**, (*arbutus unedo*), jeżówka Włoska, przeskotnica.

Толокнúный, -ая, -ое, *adj.* 1. z owsa tłuczonego i wysuszonego; 2. **толокнúная рúба**, v. **Толокнúнка (I)**. [(I).

Толокóнный, v. **Толокнúный**

Толочéніе, -я, *n.*, v. **Толóка**.

Толочúть, *v. a.* tłuc, deptać, tratować zboże.

Толочь, *v. a.* tłuc, roztłukać; -**ся**, *a*) *v. r.* tłuc się, walęsać się, włóczyć się; *β*) *v. p.* być tłuczonym, roztłukanym. [rzesza.

Толпá, -й, *f.* tłum, gromada,

Толпúться, *v. r.* tłumić się, zbierać się, gromadzić się.

Толстéнекъ, -нька, -нько, *adj.* nieco gruby.

Толстéхонекъ, -нька, -нько, *adj.* bardzo gruby, grubiuchny.

Толсто-брюхúй, -ая, -ое, *adj.* brzuchaty, grubobrzuchy, tłustobrzuchy, otyły; -**вáтый**, -ая, -ое, *adj.* grubowaty, nieco gruby; -**гýбый**, -ая, -ое, *adj.* grubowargi; -**клювъ**, -а, *m.*, v. **Токстонóска**; -**кóжій**, -ая, -ее, *adj.* mający grubą skórę; толстокóжія животныя, **H. n.** (*pachydermata*), zwierzęta gruboskórne (*jak np.* nosorożec, słoń); -**листникъ**, -а, *m.* **Bot.** (*crassula*), tłustosz; -**нóгій**, -ая, -ое, *adj.* grubonogi, tłustonogi; -**нóска**, -и, *f.* **H. n.** (*coccothraustes*), grubodziób, ptak ziarnojad; -**пузый**, -ая, -ое, *adj.* grubobrzuchy, tłustobrzuchy, brzuchaty, otyły; -**стéнный**, -ая, -ое, *adj.* mający grubę ściany. [2. **Geom.** bryłowatość.

Толстотá, -ú, *f.* 1. grubość;

Толстощёкій, -ая, -ое, *adj.* pucołowaty. [otyła kobieta.

Толстýха, -и, *f.* gruba, tłusta,

Толстýшка, v. **Толстýха**.

Толстый, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) gruby; nie cienki; otyły; толстая стѣна, gruby mur; тóлстое сукнó, grube sukno; тóлстый гóлосъ, głos gruby, (basowy).

Толстѣть, *v. n.* grubieć.

Толстякъ, -á, *m.* otylec, otyły, człowiek gruby, brzuchaty, tłustoch.

Толчá, -и, *f.* tłucza, drobne kawałki chleba suszone i tłuczone. [tłuczenia służący.

Толчéйный, -ая, -ое, *adj.* do

Толчéніе, -я, *n.* tłuczenie.

Толчёный, -ая, -ое, *part. p.* tłuczony.

Толчéя, -и́, *f.* tłucznia, stępornia, młyn stęporowy.

Толчёкъ, -чка, *m.* szturchnienie, szturchaniec.

Толщá, -и, *f.* bryłowatość, miąższość, bryła (ziemi).

Толщé, *adv. compar.* grubiéj.

Толщúна, -и́, *f.* grubość.

Толь, *adv.* tylko, tylko co, co

Тóлько, *adv.* tylko. [tylko.

Тóмбуй, -я, *m.* znak pływający, gdzie kotwicę rzucono или zapuszczono.

Тóмикъ, -а, *m. dim.* tomik.

Томúтель, -я, *m.* męczyciel, dręczyciel.

Томúтельный, -ая, -ое, *adj.* męczarski, męczęnny, dręczący, trudzący, trapiący, mordujący.

Томúть, *v. a.* męczyć, dręczyć, trudzić, mordować; -**ся**, *a*) *v. r.*

мęczyć się, mordować się, trapić się; *β) v. p.* być męczonym, dręczonym, mordowanym.

Томи́ще, -а, *n. augm.* tom wielki (dzieła jakiego).

Томлѣ́ніе, -я, *n.* męczenie, dręczenie, trudzenie.

Томля́нка, -и, *f.* gatunek stali.

То́мность, -и, *f.* słabość, zwątlałość, mdłość.

То́мный, -ая, -ое, *adj.* słaby, wątły, mdły. [tombakowy.

Томпа́ковый, -ая, -ое, *adj.*

Томпа́къ, -а, *m.* tombak.

Томъ, -а, *m.* tom (dzieła jakiego).

Томѣ́ть, *v. n.* słabieć, mdleć, z sił spadać. [co cienki.

То́ненькій, -ая, -ое, *adj.* nie-

Тонѣхонекъ, **Тонѣшенекъ**, -нька, -нько, *adj.* cieniuchny, cieniutki, cieniuteńki. [kość.

Тонина́, -и́, *f.* cienizna, cien-

Тонина́, -и́, *f.* cienkość.

Тони́ть, *v. a.* cieńczyć.

Тони́ческій, -ая, -ое, *adj.* dodający jędrności, sprężystości; będący główną podstawą tonu; dodający wyprężenie fibrom ciała.

То́нкій, -ая, -ое, *adj.* cienki; то́нкое сукно́, cienkie sukno; то́нкій слухъ, delikatny słuch; то́нкій сонъ, lekki sen; то́нкій го́лосъ, głos cienki; то́нкій челове́къ, człowiek subtelny.

То́нко, *adv.* cienko; *subtelnie.

Тонковáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco cienki. [*subtelność.

То́нкость, -и, *f.* cienkość; **Тонкошёйка**, v. **Тонкошёя**.

Тонкошёрстный, -ая, -ое, *adj.* mający cienką wełnę.

Тонкошёя, -и, *s. c.* osoba mająca cienką szyję.

То́нна, -ы, *f.* beczka obejmująca 62 pudów wagi; v. kłoda.

Тону́ть, *v. n.* tonąć; §. тону́ть топо́ръ сулі́ть, *etc.*, v. *sub*: То-по́ръ. [szczupłość.

Тончáйшость, -и, *f.* cienkość,

Тончáйшій, -ая, -ое, *adj.* cienki, szczupły, wysmukły.

Тончи́ть, *v. n.* cieńczeć, cieńszeć, cienieć. [materya, tkanka.

Тончи́ца, -ы, *f. Eccl. sl.* cienka

Тонъ, -а, *m.* ton (w muzyce); ton, (pewne podniesienie głosu); ton, (sposób wyrażenia się); ton, sposób życia, prowadzenia się; (*w malarstwie*:) koloryt.

То́нька, -и, *f. dim.*, v. **То́ня**.

То́ньше, *adv. compar.* cieniéj, subtelniéj. [czeć.

Тонѣ́ть, *v. n.* cienieć, cień-

То́ня, -и, *f.* toń, tonia, (połów i miejsce gdzie sieci zarzucają).

Топа́зій, -я, *m. Eccl. sl.*, v. **Топа́зъ**. [topazowy.

Топа́зовый, -ая, -ое, *adj.*

Топа́зъ, -а, *m. Miner.* topaz.

Топа́ніе, -я, *n.* tupanie.

То́пать, *v. n.* tupać.

Топи́ть, *v. a.* 1. topić, zatapiać (*np.* statek); 2. palić, podpalać (w piecu); 3. topić roztapiać; **-ся**, *a) v. r.* topić się, rzucać się w wodę dla utonienia; *β) v. p.* być palonym, palić się w piecu; być topionym, roztapianym.

То́пка, -и, *f.* 1. palenie (w piecu); 2. topienie, roztapianie.

То́пкій, -ая, -ое, *adj.* grzązki, grzęski, grzązki, bagnisty, lgnący. [grząskość, grzązkość.

То́пкость, -и, *f.* bagnistość,

Топлѐніе, -я, *n.* 1. palenie (w piecu); 2. topienie, roztapianie.

То́пливо, -а, *n.* drzewo na opał. [kły, przemokły.

То́плый, -ая, -ое, *adj.* namo-

Топлю́шка, -и, *f.* pokój ciągle opalany, ogrzewany.

Топля́къ, -я́, *m.*, топля́вый, -о́въ, *pl.* drzewo przemokłe w spławianiu.

То́пнуть, 1. *v. n.*, v. **Тону́ть**; 2. *v. n. semelf.* tupnąć.

Топня́къ, -я́, *m.*, v. **Лучи́ца**.

Топографи́ческій, -ая, -ое, *adj.* topograficzny.

Топогра́фія, -и, *f.* topografia, zdejmowanie planów, rysownictwo miernicze.

Топо́графъ, -а, *m.* topograf, rysownik miernicy.

То́полевый, -ая, -ое, *adj.* topolowy. [pola.

То́поликъ, -а, *m. dim.* mała to-

То́полище, -а, *m. augm.* wielka topola.

То́поль, -я, *m. Bot.* (*populus*), topola, (drzewo); то́поль души́стый, (*populus balsamifera*), sokora. [gaj topolowy.

То́польникъ, -а, *m.* topolina, †**Топо́рецъ**, -рца, **Топо́рикъ**, -а, *m. dim.* siekierka; puszczadło konowalskie. [zgrabny.

Топорѝшко, -а, *n.* topor nie-

Топори́ще, -а, *n.* 1. toporzysko; *it.* §. v. *sub*: Топо́ръ; 2. *augm.* wielki topor. [(2. *H. n.*).

Топо́рка, -и, *f.*, v. **Тупи́къ**

Топо́рникъ, -а, *m.* 1. pokrowiec toporowy, siekiery; 2. *Bot.* (*securidaria*), siekierzyca.

Топо́рный, -ая, -ое, *adj.* toporowy, siekierowy; топо́рная рабо́та, robota gruba, niegładka.

Топорокъ, -рка́, *m. dim.* 1. toporeczek; 2. puszczadełko, narzędzie do krwi puszczania, szyper; 3. v. **Тупи́къ** (2. *H. n.*).

Топо́ръ, -а, *m.* siekiera, topor; §. бро́сить за топоро́мъ и топори́ще, ze złém razem i dobre odrzucić; wszystko bez braku złe dobre odrzucić.

Топотня́, -и́, *f.* mocne tupanie.

То́потъ, -а, *m.* tupanie, tępanie, tętet.

Топта́ніе, -я, *n.* deptanie.

Топта́ть, *v. a.* deptać; miąć, gnieść; drzeć, psuć; топта́ть полъ, zadeptywać podłogę; топта́ть гли́ну, deptać glinę; *fig.* топта́ть у кого́-либо поро́ги & вереде́нную, kręcić się, tłuc się po przedpokojach; **-ся**, *v. p.* być deptanym, gniecionym, *etc.*

Топу́чій, -ая, -ее, *adj.* topielisty, grząski. [rzanie.

Топы́ренье, -я, *n.* rozczepie-

Топы́рить, *v. a.* rozczepierzać, rozpościerać (*np.* skrzydła, ręce); **-ся**, *v. r.* ścisło leżeć (o sukni); v. osowieć. [ная).

Топы́рка, v. **Таволга** (**илѐм-**

Топь, -и, *f.* topielisko, topiel, bagno, trzęsawisko.

Торба, -ы, *f.* kobiałka, torba obroczna. [w pompie.

То́рбало, -а, *n.* tłok, stępel

То́рбасы, -овъ, *m.* (*w Kamczatce*:) pantalony; spodnia suknia u Kozaków i Kamczadalów.

Торга́ть, **Торгну́ть**, *v. a. Eccl. sl.* targać, targnąć, rwać.

Торго́вецъ, -вца, *m.* kramarz.

Торгну́ть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Торга́ть**. [handlowanie.

Торго́ваніе, -я, *n.* targowanie,

Торгова́ть, *v. a.* handlować, targować; **-ся**, *v. r.* targować się.

Торго́вецъ, -вца, *m.* kupiec.

†**Торго́вище**, -а, *n.* targ, targowisko.

Торго́вка, -и, *f.* przekupka.

Торго́вля, -и, *f.* handel, przemysł kupiecki.

Торго́вый, -ая, -ое, *adj.* targowy, handlowy, przemysłowy.

Торгъ, -а, *m.* targ; handel, przemysł kupiecki; targ, targowisko, rynek.

Торе́ль, v. **Таре́ль**.

Торе́ніе, -я, *n.* zwyczajenie, przyzwyczajanie; *zwłóczenie kogo.

Торе́цъ, -рца, *m.* koniec belki.

Торже́ственно, *adv.* uroczyście, solennie; publicznie.

Торже́ственность, -и, *f.* uroczystość.

Торже́ственный, -ая, -ое, *adj.* uroczysty, solenny; tryumfalny; publiczny.

Торже́ство, -а, *n.* uroczystość; tryumf, zwycięztwo.

Торжествованіе, -я, *n.* uroczystość, obchód uroczysty.

Торжествова́ть, *v. n.* uroczyście obchodzić, święcić; tryumfować.

Торжище, -а, *n.* targowisko, rynek. [targowy.

Торжищный, -ая, -ое, *adj.*

Торжникъ, -а́, *m. Eccl. sl.* kupiec.

Торѝть, *v. a.* zwyczaić, przyzwyczajać do czego; *zwłóczyć kogo w czém; zatrzymywać; czekać na co; *pop.* (drogę) torować; **-ся**, *v. p.* postać, stojąc czekać.

Торѝца, -ы, *f. Bot.* (*spergula*), szparag; торѝца полева́я, (*spergula arvensis*), sporek rolowy; торѝца го́рная, (*alyssum montanum*), kamienne ziele; smagliczka; pyleniec.

Тормази́ть, *v. a.* hamować.

Тормазъ, -а, *m.* hamulec.
Торможéніе, -я, *n.* szarpanie, targanie. [кать; *niespokoić.
Тормошúть, *v. a.* szarpać, tar-
Тóрный, -ая, -ое, *adj.* równy, gładki, utorowany.
Торовáтость, -и, *f.* hojność, szczodrość. [ny, szczodry.
Торовáтый, -ая, -ое, *adj.* hoj-
Торокá, -и́, *f.* troki w tyle siodła.
Торопúть, *v. a.* naglić kogo, przyspieszać; -ся, *v. r.* spieszyć się, kwapić się.
Тóропкій, -ая, -ое, *adj.* kwapliwy, skwapliwy, śpieszny; trwożliwy.
Тóропкость, -и, *f.* kwapliwość, skwapliwość, pośpiech; lękliwość.
Тороплéніе, -я, *n.* naglenie, przyśpieszanie. [pośpiesznie.
Торопли́во, *adv.* skwapliwie,
Торопли́вость, -и, *f.* skwapliwość, pośpiech; lękliwość.
Торопли́вый, -ая, -ое, *adj.* skwapliwy, pośpieszny; lękliwy.
Тóропость, v. **Тóропкость**.
Тóропыга, -и, *s. c. pop.* osoba prędka, zręczna.
Тóропь, -и, *f.* skwapliwość, pośpiech. [lękanie się.
Торопы́ніе, -я, *n.* trwożenie się,
Торопы́ть, *v. n.* trwożyć się, lękać się.
Тóросъ, -а, *m.* góra lodowa.
Торотóрить, **Торотóрка**, *etc.*, v. **Таратор...**
Торочéніе, -я, *n.* taśmowanie.
Торочúть, *v. a.* taśmować; -ся, *v. p.* być taśmowanym. [taśmą.
Торóчка, -и, *f.* obszywanie
Торпáнъ, v. **Тарпáнъ**.
Торсъ, -а, *m.* tułup.
Тортъ, -а, *m.* torta.
Торфъ, -а, *m.* torf.
Торфяно́й, -я́я, -óе, **Торфя́ный**, -ая, -ое, *adj.* torfowy.
Торцевáть, *v. a.* obrabiać, ścinać sześciokątnie (*np.* drzewo, kamień).
Торцево́й, (-я́й), -я́я, -óе, *adj.* układany z sześciokątnych kloców.
Торчáніе, -я, *n.* sterczenie.
Торчáть, *v. n.* sterczyć, wystawać.
Торчúло, -а, *m. pop.* żerdź.
Торчóкъ, -чка́, *m.* rzecz stercząca. [кóвъ, **Стóйня**.
Торчкóвъ, **Торчня́**, v. **Стой-**
Торы́ть, *v. n.* къ чему, nawykać, nawyknąć, przyzwyczaić się.
Тоскá, -и́, *f.* tęsknota, tęskność. [tęskność.
Тоскли́вость, -и, *f.* tęskliwość,
Тоскли́вый, -ая, -ое, *adj.* tęskliwy, tęskny.
Тосковáніе, -я, *n.* tęsknienie.
Тосковáть, *v. n.* tęsknić.
Тостъ, -а, *m.* toast, zdrowie które się wznosi. [raz; wnet.
Тóтчасъ, *adv.* natychmiast; za-
Тотъ, та, то, *pron.* ten, ta, to; тотъ же, тотъ сáмый, ten sam; то же, то само; *dito*; тотъ, кто..., ten, który...; кто придётъ прéжде, тотъ получитъ óто, кто najprzód przyjdzie, ten dostanie to; съ тѣмъ вмѣстѣ, z tém razem; съ тѣмъ & съ тѣмъ услóвіемъ, чтóбы..., z tym warunkiem или под тым warunkiem, aby (żeby)...; при томъ, przy tém, przy tym; къ тому, do tego, na to; за тѣмъ, nadto, prócz tego, pomimo to; предъ тѣмъ, przedtém; потомý что, albowiem, ponieważ, gdyż, bo; тѣмъ же, przetoż; тѣмъ бóльше, tém więcéj; tém bardziéj; тѣмъ мéньше, tém (tym) mniéj; теперь не до того, teraz ani myśleć o tém; дошлó до того, что ..., doszło (przyszło) do tego, że...; и того въ кáссѣ, a zatém (a więc) zapas или ilość pieniędzy w kassie jest: —.
† **Тохтýй**, -я, *m.* sajdak, kołczan na łuk z cieńciwą i strzały.
† **Тóчево**, -а, *n.* płótno.
Точéніе, -я, *n.* ostrzenie; toczenie tokarskie; wytaczanie jakiéj rzeczy. [kropeczka.
Тóчечка, -и, *f. dim.* punkcik,
Тóчило, v. **Тóчево**.
Тóчило, -а, *n.* toczydło, oseł-ka do ostrzenia; *it.* prassa do wytłaczania wina.
Тóчильница, -ы, *f.* kamień do ostrzenia, toczenia.
Тóчильный, -ая, -ое, *adj.* ostrzylny, szlufierski; tokarski.
Тóчильня, -и, *f.* ostrzylnia, szlufiernia; toczarnia.
Тóчильщикъ, -а, *m.* ostrzyciel, szlufierz.
Тóчить, *v. a.* toczyć, wytaczać co tokarską robotą; ostrzyć, szlifować; toczyć, wytaczać, wytoczyć, wylać, wypuścić; punktować, kropkować, wykropkować; точúть слёзы, łzy toczyć, ronić; точúть лáсы, głupstwa, niedorzeczności prawić; точúть бáлы, v. **Балáсничать**; -ся, *v. p.* być toczonym, wytaczanym; być ostrzonym, ostrzyć się; *it.* być toczonym od robaków.
Тóчить, *v. a.* kropkować.
Тóчію, *adv. Eccl. sl.* tylko.
Тóчка, -и, *f.* 1. v. **Точéніе**; 2. kropka, punkt, peryod; тóчка съ запятóю, *Gramm.* średnik.
Точкá, -и́, *f.* kupa (gromada) soli.
Тóчковый, -ая, -ое, *adj.* kładzony na długość; тóчковая клáдка кирпичéй, kładzenie cegieł na długość.
Тóчнёхонько, **Тóчнёшенько**, *adv.* najdokładniéj, akuratnie.
Тóчно, *adv.* istotnie, prawdziwie, w saméj rzeczy, pewno; dokładnie, należycie, akuratnie.
Тóчность, -и, *f.* istotność, prawdziwość, pewność; dokładność; akuratność.
Тóчный, -ая, -ое, *adj.* takuteńki, podobniuteńki; istotny, prawdziwy; dokładny; wyraźny; вотъ тóчныя егó словá, oto są własne jego słowa.
Тóчокъ, -чка́, *m.* cegła położona podłuż na szerokości muru.
Точь, -и, *f.* v. **Тóчево**.
Точь въ Точь, *adv.* zupełnie, kubek w kubek, rumel w rumel (podobny).
Тошни́ть, *v. a. impers.* mdlić, nudzić, mdłości sprawiać; -ся, *v. impers.* cknić się, cklić się, czuć mdłości, nudność; мнѣ тошни́тся, nudno mi, mdło mi.
Тошнотá, -и́, *f.* mdłość, nudność, ckliwość. [nudny, ckliwy.
Тóшный, -ая, -ое, *adj.* mdły,
Тощáть, *v. n.* słabieć, słabnąć; *chudnąć.
Тóщій, -ая, -ее, *adj.* czczy, próżny; *Eccl. sl.* próżny, nadaremny; pusty, nic w sobie nie mający.
Трава́, -ы́, *f.* trawa, (ziele); волóвья трава́, v. **Стáльникъ**; вóлчья трава́, v. **Сýсникъ**; кóшечья трава́, v. **Дубрóвникъ** (кóшечій); вшúвая трава́, v. **Вшúвица**; стѣнна́я трава, v. **Стѣнни́ца**; дóнная трава́, v. **Тáволга** (дóнниковая); чихóтная трава́, v. **Тысячелúстникъ** (чихóтный); Татáрская трава́, v. **Сáбельникъ** (Татáрскій).
† **Трáвень**, -вня, *m.* (*miesiąc*:) kwiecień. [rastać.
Травенéть, *v. n.* trawą za-
Травóнка, -и, *f.* traweczka, ziółeczko.
Травúстый, -ая, -ое, *adj.* trawisty, obfity w trawę.
Травúть, *v. a.* 1. dawać wyjeść trawę; травúть лугъ, spasać łąkę; 2. szczwać, szczuć (zająca); 3. травúть вéрёвку, puszczać linę, zwalniać linę; 4. trawić, wytrawiać (*np.* serwaserem); -ся, *v. p.* być spasanym; być szczwanym.
Трáвка, -и, *f.* 1. v. **Травлéніе**; 2. *dim.* trawka, ziółko.
Травлéніе, -я, *n.* 1. spasanie (łąki); 2. szczwanie, szczucie (zająca); 3. trawienie, wytrawianie (serwaserem).
Трáвля, -и, *f.* szczwanie, polowanie z psami, heca.
Травни́къ, -á, *m.* 1. zielnik; zbiór roślin; herbarz; księga z opisem roślin; 2. zielnikarz, zbieracz, znawca roślin; zieleniarz, przekupień zielenin; 3. trawnik, łąka, miejsce obfitujące w trawę; 4. *H. n.* (*sylvia curruca*), piegża, (ptak). [trawisty, obfity w trawę.
Травни́стый, -ая, -ое, *adj.*
Травни́чекъ, -чка́, *m. dim.* wódka z ziół.
Травно́й, (-я́й), -я́я, -óе, *adj.* trawny, trawowy, trawiany.
Трановѣдецъ, -дца, *m.* zielnikarz, znawca roślin, botanik; v. **Ботáникъ**.

Травовѣдственный, -ая, -ое, *adj.* botaniczny, zielniczy.
Травовѣдство, v. **Травовѣдѣніе.**
Травовѣдъ, v. **Травовѣдецъ.**
Травовѣдѣніе, -я, *n.* botanika, zielnictwo; v. **Ботаника.**
Травосѣяніе, -я, *n.* sianie trawy. [czka, ziółeczko.
Трáвочка, -и, *f. dim.* trawe-
Трáвчатый, -ая, -ое, *adj.* kwiecisty. [ślin.
Травя́нка, -и, *f.* farba z ro-
Травя́ной, (-я́й), -áя, -óе, *adj.* trawowy, trawiany, trawiasty.
Трагедія, -и, *f.* tragedya.
Трагикомéдія, -и, *f.* tragikomedya.
Трагикомúческій, -ая, -ое, *adj.* tragikomiczny, półśmieszny.
Трагикъ, -а, *m.* tragik.
Траги́ческій, -ая, -ое, *adj.* tragiczny; *smutny.
Трактáтный, -ая, -ое, *adj.* traktatowy. [pokoju).
Трактáтъ, -а, *m.* traktat (*np.*
Трактúрный, -ая, -ое, *adj.* traktyerny, traktyerowy.
Трактúрщикъ, -а, *m.*, **Трактúрщица**, -ы, *f.* traktyernik, traktyerka. [traktyerski.
Трактúрщичій, -ья, -ье, *adj.*
Трактúръ, -а, *m.* traktyer.
Трактовáть, *v. n.* o чёмъ, l. traktować; rozprawiać (o czém).
Трактовóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* traktowy, od bitéj, wielkiéj drogi. [wielka droga.
Трактъ, -а, *m.* trakt, bita,
Трамбовáніе, -я, *n.* ubijanie klepaczem dla równania.
Трамбовáть, *v. a.* ubijać klepaczem dla równania.
Трамбóвка, -и, *f.* 1. ubijanie klepaczem dla równania; 2. klepacz, baba.
Транзúтный, -ая, -ое, *adj.* tranzytowy, przechodni.
Транзúть, -а, *m.* tranzyt, handel przechodowy.
Транспортúрный, -ая, -ое, *adj.* transportatorowy.
Транспортúръ, -а, *m.* transportator, (narzędzie geometryczne).
Транспóртный, -ая, -ое, *adj.* przewozowy; **транспóртное сýдно**, statek do przewożenia (towarów).
Транспóртъ, -а, *m.* transport, przewóz, przewożenie; wozy, bryki przewozowe.
Трансфéртъ, -а, *m.* przeniesienie, transfuzya prawa swego na drugiego. [okopowy.
Траншéйный, -ая, -ое, *adj.*
Траншéя, -и, *f. Fortf.* okop, zakop.
Трапéза, Трапеза, -и, *f. Eccl. sl. (z Greck. τράπεζα)*, trapeza, stół; jedzenie, w Greckich zakonach: refektarz. [klasztorach.
Трапéзникъ, -а, *m.* szafarz w
Трапéзный, -ая, -ое, *adj.* stołowy, od trapezy.
Трапéзница, v. Трапéза.
Трапéзованіе, -а, *n.* jedzenie, pożywanie. [wać.
Трапезовáть, *v. n.* jeść, pożywać.
Трапéція, -и, *f. Geom.* trapeza, czworokąt o dwóch bokach nierównych a równoległych.
Трапъ, -а, *m.* & **Трапы**, -овъ, *pl. Mar.* schody okrętowe.
Трасированіе, -я, *n.* wydanie wexlu. [wexel.
Трасировать, *v. a.* wydać
Трасировка, -и, *f.* wydanie wexlu. [jący wexel.
Трасировщикъ, -а, *m.* wyda-
Тратá, -ы, *f.* strata, utrata, wydatek niepotrzebny; trata dénegъ, strata pieniędzy.
Тратить, *v. a.* tracić, wydawać, marnować, expensować; **-ся**, *a) v. r.*, v. **Тратить**; *β) v. p.* być traconym, wydawanym; tracić się.
Трáурный, -ая, -ое, *adj.* żałobny, od żałoby.
Трáуръ, -а, *m.* żałoba; глубóкій трáуръ, głęboka, gruba żałoba; носúть трáуръ, nosić żałobę (po kim).
Трафúть, *v. a.* trafić; **-ся**, *v. r. pop.* trafić się.
Трáченіе, -я, *n.* tracenie, wydawanie, marnowanie, expensowanie. [ta).
Траэкторія, v. **Линія** (połó-
Трéба, -ы, *f.* 1. *Eccl. sl.* ofiara; 2. *Eccl.* wykonanie jakiego obrządku religijnego (*np.* chrztu, *etc.*).
†**Трéбище**, -а, *n. Eccl. sl.* 1. (ядольское трéбище), bałwochwalnia; 2. ołtarz, ofiarnik, stół ofiarniczy.
Треблажéнный, -ая, -ое, *adj. Eccl.* najszczęśliwszy.
Трéбникъ, -а, *m.* 1. rytuał, księga obrzędów kościelnych, oficyusz; 2. v. **Трéбище.**
Трéбованіе, -я, *n.* wymaganie, żądanie; potrzebowanie; трéбованіе въ сýдъ, cytacya; *Jur.* wezwanie, rekwizyoya; *it.* v. **Послáть** (трéбованіе о чёмъ); **Отказáться** (отъ своúхъ трéбованій).
Трéбователь, -я, *m.* wymagacz, ten co wymaga, żąda.
Трéбовать, *v. a.* wymagać, żądać, domagać się o co; mieć potrzebę; żądać, prosić; трéбовать кого-либо въ сýдъ, cytować, pozywać, zapozywać kogo do sądu; **-ся**, *v. p.* być potrzebnym; być wymaganym.
Требýха, -и́, **Требýшина**, -ы, *f.* trzewa, wnętrzności (brzuszne). [trzewowy, trzewny.
Требýшинный, -ая, -ое, *adj.*
Трéвога, -и, *f.* 1. trwoga, zatrwożenie, bojaźń z pomieszaniem, strach; 2. trwoga, alarm; пустáя трéвога, obłudna trwoga, fałszywy alarm; бить, ударúть трéвогу, bić, uderzyć na trwogę; бить, ударúть трéвогу на пожáръ, bić trwogę do ognia, na gwałt ogniowy bić.
Тревóженіе, -я, *n.* trwożenie.
Тревóжить, *v. a.* trwożyć, trwogi nabawiać, nastraszać (kogo); **-ся**, *v. r.* trwożyć się, lękać się, strachać się.
Тревóжливый, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, trwożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.
Тревóжный, -ая, -ое, *adj.*
Треволнéніе, -я, *n. Eccl. sl.* nawalnica, nawałność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, trwoga, bojaźń z zamieszaniem; треволнéнія жúзни, życie niespokojne, nieszczęśliwe.
Трегла́вый, -ая, -ое, *adj.* trójgłowy; trzy kupuły mający.
Трегрáнный, -ая, -ое, *adj.* trójgraniasty, trzygraniasty, trzykańciasty. [*sl.* potrójny.
Трегýбый, -ая, -ое, *adj. Eccl.*
Трегýбо, *adv. Eccl. sl.* potrójnie.
Трегýбость, -и, *f.* zajęcza warga.
Трегýбый, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl. sl.* potrójny; 2. zającą wargę mający, t. j. z rozciętą wargą na świat się urodzony.
Трежéнецъ, Трежéнство, v. **Троеж...**
Трезвéникъ, -а, *m. Eccl. sl.* trzeźwy, wstrzemięźliwy człowiek; *it.* v. **Воздéржникъ.**
Трезвéніе, -я, *n. Eccl. sl.* wstrzemięźliwość.
Трезвенный, *Eccl. sl.*, v. **Трéзвый, Воздéржный.**
Трезвúтися, *v. r. Eccl. sl.* stać się trzeźwym, być wstrzemięźliwym.
Трéзво, *adv.* trzeźwo.
Трезвонéніе, -я, *n.* trzykrotne dzwonienie we wszystkie dzwony jednego kościoła.
Трезвонúть, *v. n.* trzykrotnie dzwonić we wszystkie dzwony jednego kościoła. [nący.
Трезвонщикъ, -а, *m.* dzwo-
Трезвонъ, -а, *m.* 1. v. **Трезвонéніе**; 2. (*na okrętach:*) bicie w dzwon ogniowy.
Трéзвость, -и, *f.* trzeźwość.
Трезвýлье, -я, *n. Mus.* tryton, potrójny dźwięk.
Трéзвый, -ая, -ое, *adj.* trzeźwy, nie pijany; **wstrzemięźliwy**; §. что у трéзваго на умѣ, то у пьянаго на языкѣ, co na sercu u trzeźwego, to na języku u pijanego; kiedy się wino wzburzy, wszystko na wierzch wynurzy; pijany a dziecię prawdę powie.
Трезýбецъ, -бца, *m.* trójząb, berło trójzębne. [trójzębny.
Трезýбый, -ая, -ое, *adj.*
Трезýбъ, -а, *m.* trójząb.
Трекля́тый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bezbożny, bardzo niegodziwy.
Трекровникъ, -а, *m. Eccl. sl.* trzecie piętro. [ptażny.
Трекровный, *Eccl. sl.*, v. **Трехъ-**

Трéлистый, -ая, -ое, *adj.* trelowy. [trelami śpiewać.
Трéлить, *v. n. Mus.* trelować, **Трель**, -и, *f. Mus.* trel.
Трéльный, -ая, -ое, *adj.* trelowy. [trzęzelka, uzda.
Трéнзель, -я, *m.* tręzla, *dim.*
Трéнie, -я, *n.* tarcie.
Тренóга, -и, *f. Artill.* trójnóg, trzynóg. [nóg.
Тренóгъ, -а, *m.* trójnóg, trzy-
Тренóжный, -ая, -ое, *adj.* trójnożny.
Трепáлка, -и, *f.*, **Трепáло**, -а, *n.* klepaczka, trzepadło do lnu.
Трепáльный, -ая, -ое, *adj.* do klepania, do trzepania służący.
Трепáльщикъ, -а, *m.*, **Трепáльщица**, -ы, *f.* odzierający, odzierająca łyczko z konopi.
Трепанáція, -и, *f. Chir.* trepanowanie, trepanacya, wiercenie kości, wywiercanie, przewiertywanie głowy.
Трепанúрованіе, -я, *n. Chir.* trepanowanie, przewiertywanie głowy.
Трепанúровать, *v. a. Chir.* (кого-либо), trepanować, głowę przewiertywać.
Трепанúровка, v. **Трепанáція**.
Трепáніе, -я, *n.* trzepanie, klepanie (konopi, lnu).
Трепáнъ, -а, *m.* (*Chir.*) trepan, świder cyruliczy, świder kostny, narzędzie chirurgiczne do wiercenia kości czaszkowéj.
Трепáть, *v. a.* trzepać, klepać (konopie, len); трепáть кого по плечý, klepać kogo po ramieniu; -ся, *v. p.* być trzepanym, klepanym. [trypla.
Трепелъ, -а, *m. Miner.* trypela,
Трепельный, -ая, -ое, *adj.* trypelowy, tryplowy.
Трепетáніе, -я, *n.* drżenie, drganie, trzęsienie; трепетáніе сéрдца, drżenie serca.
Трепетáть, *v. n.* drżeć, drgać, trząść się; drżeć ze strachu, bać się, lękać się. [drżący.
Трéпетный, -ая, -ое, *adj.*
Трéпетъ, -а, *m.* drżenie, strach, bojaźń; трéпетъ сéрдца, drżenie serca. [paczka do lnu.
Треплó, -á, *n.* trzepadło, kle-
Трескá, -ú, *f.* sztokfisz, (ryba).
Трéсканіе, -я, *n. pop.* żarcie.
Трéскать, *v. a. pop.* żreć; -ся, *v. p.* być żartym.
Трéскаться, *v. r.* pękać, trzaskać, padać się. [sztokfiszowy.
Трескóвый, -ая, -ое, *adj.*
Трескотнú, -ú, *f.* trzask, trzaskanie, trzeszczenie.
Трескýчій, -ая, -ее, *adj.* trzaskący, trzaskliwy, trzaskający; трескýчій морóзъ, mróz trzaskący.
Трескýчникъ, -а, *m. Bot.* (*catananche coerulea*), trzeszczki, szeleścik. [skanie, trzeszczenie.
Трескъ, -а, *m.* trzask, trza-
Трéсна, -ы, *f. Eccl. sl.* 1. łańcuszek; 2. plecionka (z srebra *lub* złota). [Трескъ.
Тресновéніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v.
Тресновúца, -ы, *f. Eccl. sl.* łańcuszek.
I. Трéснуть, *v. a.* trzasnąć, pęknąć, uderzyć kogo; трéснуть кого по головé, uderzyć kogo w głowę.
II. Трéснуть, *v. n. perf.* trzasnąć, pęknąć; трéснуть съ досáды, *pękać ze złości.
Третéйскій, -ая, -ое, *adj.* polubowy, rozjemczy; вúбранный третéйскій (*s. m.*) *abo* третéйскій судья, sędzia polubowy.
Третúна, -ы, *f. Eccl. sl.* trzecia część czego, trzecizna.
Третúны, -ъ, *f. pl.* modlitwy trzeciego dnia po śmierci zmarłego odprawiane.
Третúцею, **Третúчно**, *adv. Eccl. sl.* trzeci raz, po raz trzeci.
Третúчный, -ая, -ое, *adj.* trzykrotny, po raz trzeci.
Трéтіе, *adv. Eccl. sl.*, v. **Трéтицею**.
Трéтій, -ья, -ье, *num.* trzeci; трéтій часъ, trzecia godzina; въ трéтьихъ, po trzecie.
Третúй, (-áй), -áя, -óе, *adj.* tercyalny, w cztery miesiące wykonywany; третúе жáлованье, żołd tercyalny.
Треть, -и, *f.* trzecia część czego; треть гóда, trzecia część roku, tercyał; по третúмъ, co tercyał, tercyalnie (*np.* żołd wypłacać, odbierać).
Третьебрáчный, -ая, -ое, *adj.* po raz trzeci żonaty.
Третьегóдній, -яя, -ее, *adj.* przedroczny. [raj, onegdaj.
Третьегóдня, *adv.* przedwczo-
Треугóльникъ, -а, *m.* trójkąt.
Треугóльный, -ая, -ое, *adj.* trójkątny.
Треýхъ, -а, *m.* 1. czapka chłopska z klapami; 2. v. **Олеýха**.
Трефóвка, -и, *f.* jedna karta z żołędnych.
Трефóвый, -ая, -ое, *adj.* (*w kartach:*) żołędny; трéфовый корóль, król żołędny; трéфовый тузъ, tuz żołędny. [никъ.
Трефóль, -и, *f.*, v. **Трилúстъ**.
Трéфы, -ъ, *f. pl.* (*w kartach:*) żołędź.
Трёхбороздный, **Трёхборóздчатый**, -ая, -ое, *adj. Bot.* trójbróżdzisty.
Трёхбунчýжный пашá, *m.* trójbuńczuczny basza, basza z trzema buńczukami (= z trzema ogonami końskiemi *etc.*), basza trzytulny.
Трехзвéнный, -ая, -ое, *adj.* trójogniwowy (o łańcuchach).
Трехзýбчатый, -ая, -ое, *adj.* trójzębny, trójkończaty.
Трехлúстый, -ая, -ое, *adj.* trzylistny, trójlistny.
Трехлúстовой, (-óй), -ая, -óе, *adj.* trzy-arkuszowy.
Трехлóкотный, -ая, -ое, *adj.* trzyłokciowy.
Трехлéтіе, -ы, *n.* trzylecie, przeciąg czasu trzech lat.
Трехлéтній, -яя, -ее, *adj.* trzyletni.
Трёхмáчтовый, -ая, -ое, *adj.* trzymasztowy, trzechmasztowy, o trzech masztach.
Трёхмéстный, -ая, -ое, *adj.* trzy siedzenia mający; potrójny; трёхмéстная карета, na trzy osoby pojazd, kareta potrójna.
Трёхмéсячный, -ая, -ое, *adj.* trzymiesięczny.
Трехнедéльный, -ая, -ое, *adj.* trzytygodniowy, trzechtygodniowy. [palczasty.
Трёхпáлый, -ая, -ое, *adj.* trzy-
Трёхпокóсный, -ая, -ое, *adj.* (*o łąkach:*) trzypokosowy, dający się kosić trzy razy do roku.
Трёхпóльный, -ая, -ое, *adj.* trzech-, trzy-polny, trójpolny, trójpolowy, z trzech pól; трёхпóльное сéльское хозяйство, trzechpolowe gospodarstwo.
Трёхпудовой, (-óй), -áя, -óе, *adj.* trzypudowy. [gęstéj smoły.
Трёхрубéжка, -и, *f.* gatunek
Трёхствóльный, -ая, -ое, *adj.* trój-, trzy-lufowy, trzy lufy mający. [trzystopny, trzymiarowy.
Трёхстóпный, -ая, -ое, *adj.*
Трёхсторóнный, -ая, -ое, *adj.* o trzech stronach; trójboczny.
Трёхструнный, -ая, -ое, *adj.* trzechstrunny.
Трёхфунтовый, -ая, -ое, *adj.* trzechfuntowy. [trójkolorowy.
Трёхцвéтный, -ая, -ое, *adj.*
Трёхчлéненый, -ая, -ое, *adj.* z trzech członków złożony; z trzech części się składający.
Трёхъэтáжный, -ая, -ое, *adj.* trzypiętrowy, o trzech piętrach (dom). [trzyjęzyczny.
Трёхъязы́чный, -ая, -ое, *adj.*
Трещáніе, -я, *n.* trzaskanie, trzeszczenie.
Трещáть, *v. n.* trzaskać, trzeszczeć; trzaskać, pękać.
Трещóтка, -и, *f.* 1. grzechotka, gruchotka; 2. *Artill.* skrobak, skrobaczka; 3. *papla, plotka, gaduła, glegotka.
Трещúна, -ы, *f.*, **Трещúнка**, -и, *f. dim.* rysa, szpara, rozpadlina, znak od pęknięcia.
Три, *num.* trzy.
Тривóстренникъ, -а, *m.*, **Тривóстрица**, -ы, *f. Bot.* (*triglochium*), błonica. [glif.
Триглúфъ, -а, *m. Archit.* try-
Тригонометрúческій, -ая, -ое, *adj.* trygonometryczny, trójkątmierski.
Тригонометрія, -и, *f.* trygonometrya, trójkątmierstwo.
Трúдевять, *adv.* trzy razy dziewięć = dwadzieścia siedm; за трúдевять земéль въ трúдесятомъ

государствѣ, (w bajkach:) na koniec (na końcu) świata.

Триднéвно, *adv.* trzydniowo, trzy dni. [trzydniowy, trójdniowy.

Триднéвный, -ая, -ое, *adj.*

Трúдцáтый, -ая, -ое, *num. ord.* trzydziesty. [dzieści.

Трúдцать, -и, *num. card.* trzy-

Трúжды, *adv.* trzy razy, trzykroć. [Троекон...

Трижéнецъ, Трижéнство, v.

†**Трúзна**, -ы, *f.* 1. obchód pamiątki pogrzebowéj z igrzysk zapaśniczych złożony; 2. igrzyska zapaśnicze na szpady, kułaki *lub* zapasy; turnieje.

†**Трúзнище**, -а, *n.* 1. obchód igrzysk pogrzebowych; 2. miejsce zapasów.

Трúглавный, -ая, -ое, *adj.* trójpaszczęki, trzypaszczęki (Cerber).

Трúкирíй, -я, *m. Eccl.* świecznik (lichtarz) o trzech ramionach, używany przez biskupa Greckiego obrządku podczas nabożeństwa.

Трúкрáтно, Трúкрáты, *adv.* trzykrotnie, trzykroć, trzy razy.

Трилепéстный, -ая, -ое, *adj. Bot.* trzylistny, trójlistny.

Трилúстникъ, -а, *m. Bot.* (*trifolium*), koniczyna; трилúстникъ чúстый, v. Вѣ́треница (трилúстная). [trzy-, trój-listny.

Трилúстный, -ая, -ое, *adj.*

Тринадесáтый, Тринáдесять, *Eccl. sl.*, v. **Тринáдцатый, Тринáдцать**. [*ord.* trzynasty.

Тринáдцатый, -ая, -ое, *num.*

Тринáдцать, -и, *num. card.* trzynaście.

Трисвѣ́щие, -я, *n.*, **Трисвѣ́щникъ**, -а, *m.* świecznik (lichtarz) o trzech ramionach z trzema świecami.

Трисвя́тый, -áя, -óе, *adj.* (*o Bogu:*) trzykroć święty.

Трúста, трехсóтъ, *num. card.* trzysta. [wojska; wojewoda.

Тристáтъ, -а, *m. Eccl. sl.* wódz

Трифолíй, v. **Трилúстникъ** (водянóй).

Трихапóнъ, -а, *m.* (*w biblii:*) jedwabna osłona, pokrywa.

Трихáпъ, -а, *m.* jedwabna tkanka.

Трúчастный, -ая, -ое, *adj.* trzechczęściowy, z trzech części złożony, na trzy części podzielony.

Трúединый, -ая, -ое, *adj.* jeden we trzech osobach.

Трио, *s. n. indecl. Mus.* trio (tryo), śpiew na trzy głosy.

Трúобóдный, -ая, -ое, *adj.* o trzech ostrzach.

Трúодíонъ, -а, *m.*, v. **Трúодь**.

Трúодь, -и, *f. Eccl.* księga z pieśniami kościelnemi; трúодь цвѣ́тная, rytuał wielkanocny do zielonych świątek; трúодь пóстная, rytuał wielkopostny.

Трúумвúръ, Трiумвúратъ, v. **Троеначáльникъ, Троеначáлие**.

Трiумфáльный, -ая, -ое, *adj.* triumfalny; трiумфáльныя воротá, brama tryumfalna.

Трiумфъ, -а, *m.* tryumf.

Троакáръ, -а, *m. Chir.* bodziec.

Трóганіе, -я, *n.* dotykanie, dotknięcie, ruszenie.

Трóгательный, -ая, -ое, *adj.* tkliwy, dotkliwy, wzruszający, czuły.

Трóгать, Трóнуть, *v. a.* tykać, tknąć się (czego), dotykać, dotknąć, ruszać, ruszyć, trącić; * wzruszać, wzrussyć, poruszać, poruszyć, rozczulić, litość wzbudzić; не трóгай (не тронь) его, nie rusz go, daj mu pokój; что его чрезвычáйно трóнуло, to go bardzo tknęło; **-ся**, *v. r.* ruszać się, ruszyć się; * być dotkniętym, wzruszonym; *it.* (*o mięsie, o rybach:*) nadgnić, być nadgniłym, zepsuć się.

Трóе, троúхъ, *num.* troje.

Троебрáчіе, -я, *n.*, **Троебрáчность**, -и, *f.* trójżeństwo, trzecie małżeństwo.

Троебрáчный, -ая, -ое, *adj.* 1. trójżenny, trzeci raz ożeniony; 2. z trzeciego małżeństwa.

Троевлáстіе, -я, *n.* tryumwirat.

Троевлáстникъ, -а, *m.* tryumwir. [raz ożeniony.

Троежéнецъ, -нца, *m.* trzeci

Троежéнство, -а, *n.* trójżeństwo, trzecie małżeństwo.

Троезýбецъ, -бца, **Троезýбъ**, -а, *m.* trójząb, trzyząb.

Троекрáтно, *adv.* trzykrotnie, potrzykroć. [trzykrotny.

Троекрáтный, -ая, -ое, *adj.*

Троéніе, -я, *n.* 1. dzielenie na trzy części; 2. trzecie przeoranie roli; 3. trojenie się w oczach.

Троечка, -и, *f.*, v. **Трóйка**.

Трóи, -úхъ, *num.* trzy.

Трóйка, -и, *f.* 1. trójka (*np.* koni); 2. trójka, *dim.* trójeczka (w kartach).

Трóйни, -éй, *s. c. pl.* trojacy, trzej razem urodzeni, trzy bliźnkowie.

Трóйникъ, -á, *m.* 1. nić trójdrótowa; 2. deska trzycalowa, trzycalówka; 3. belka trzysążniowéj długości; 4. świece, których trzy na funt idzie.

Трóйничникъ, -а, *m.* trojak, trójnik, trójny bliźniak.

Трóйной, (-óй), -áя, -óе, *adj.* potrójny, z trzech składający się; тройнáя гармóнія, *Mus.* potrójny dźwięk, tryton; тройнóе прáвило, *Arithm.* reguła trzech. [ność.

Трóйственность, -и, *f.* potrój-

Трóйственный, -ая, -ое, *adj.* potrójny.

Трóить, *v. a.* 1. trolić, na troje dzielić; 2. trójdrótowo robić, skręcać; 3. rolę trzeci raz przeorywać; 4. троúть въ глазáхъ, троúтся въ глазáхъ, troi się w oczach, potrójnie się wydaje; **-ся**, *v. impers.*, v. **Трóить** (4); **-ся**, *v. p.* być na troje dzielonym; być trójdrótowo robionym, *etc.*

Трóица, -ы, *f.* Святáя Трóица, święta Trójca; §. Богъ трóицу любúть, co dobrego trzeba trzy razy kosztować; do trzeciego razu sztuka.

Трóицкій, -ая, -ое, *adj.* do kościoła św. Trójcy należący; Трóицкая Лáвра, klasztor św. Trójcy.

Трóицынъ день, *m.* pierwszy dzień zielonych świątek.

Трóицынъ цвѣ́тъ, v. **Фiáлка** (трёхцвѣ́тная).

Трóйчáтка, -и, *f.* trzy rzeczy razem zrosłe, trójka.

Трóичевъ, -чна, *m. Eccl.* pieśń na cześć św. Trójcy.

Трóнный, -ая, -ое, *adj.* tronowy; трóнная, -óй, *s. f.* sala tronowa. [*sub:* Трóгать, **-ся**.

Трóнуть, -ся, *v. semelf.*, v.

Тронъ, -а, *m.* tron. [żyna.

Тропá, -и, *f.* ścieżka, dro-

Тропáрь, -я, *m.* hymn o dziełach Boskich *lub* czynach Świętych w krótkości.

Трóпикъ, -а, *m. Geogr. Astron.* tropik, zwrotnik.

Трóпина, -ы, Трóпинка, -и, *f. dim.*, v. **Тропá**.

Трóпическій, -ая, -ое, *adj.* tropikowy, zwrotnikowy, przenośny. [kowy.

Тросакъ, -а, *m.* ocel u pod-

Трóста, *pop.*, v. **Трóстина**.

Трóстильный, -ая, -ое, *adj.* do skręcania jedwabiu surowego używany.

Трóстина, -ы, *f.* trzcina.

Трóстинка, -и, *f. dim.* trzcinka.

Трóстить, *v. a.* skręcać (dwie *lub* więcéj) nici.

†**Трóстіе**, -я, *n. coll.* trzcina.

Трóстка, v. **Трóсточка**.

Трóстниковый, -ая, -ое, *adj.* trzcinowy, trzciny.

Трóстникъ, -á, *m.* trzcina, trzcinka; trzcinisko, miejsce gdzie trzcina rośnie. [czka.

Трóсточка, -и, *f. dim.* lase-

Трость, -и, *f.* trzcina; laska trzcinowa.

Трóстинка, -и, *f.* 1. piszczałka z trzciny; 2. (*parus biarmicus*), sikora wąsatka, (ptak).

Трóстяной, (-óй), -áя, -óе, **Трóстный**, -ая, -ое, *adj.* trzciniany, trzcinny.

Тротуáрный, -ая, -ое, *adj.* trotuarowy, chodnikowy.

Тротуáръ, -а, *m.* trotuar, chodnik.

Трóтъ, -а, *m.* trucht, kłus.

Трофéй, -я, *m.* trofea, znaki zwycięzkie; * zwycięztwo.

Трохéй, -я, *m. Poes.* trochej [miara składająca się z długiéj i krótkiéj zgłoski]; v. **Хорéй**.

Трохéйческій, -ая, -ое, *adj. Poes.* trocheiczny.

Трохилúтъ, v. **Курáнчикъ** (окаменéлый).

Трощéніе, -я, *n.* skręcenie (*np.* nici, powrozów, *etc.*).

Трóюродный, -ая, -ое, *adj.* wujeczny, od wuja pochodzący.

Троя́кій, -ая, -ое, *adj.* tro-

Троя́ко, *adv.* trojako. [jaki.

Трубá, -ы́, *f.* trąba, (narzędzie muzyczne); komin na dach wywiedziony; rura; водосто́чная, сто́чная, спусковáя трубá, rynna; залúвная, пожáрная трубá, sikawka ogniowa; переговóрная, говорнáя трубá, trąba stentorska, tuba do gadania; слуховáя трубá, różek słuchowy; подзóрная, зрúтельная трубá, perspektywa, perspektywka, dalekowidz, przeźiernik; *Anat.* Евстафіéва трубá слуховая, trąbka Eustachiego.

Трубáстый гóлубь, *m. H. n.* pawiówka, gołąb' z szerokim pawim ogonem.

†**Трубáчéй**, -я, *m.*, v. **Трубáчъ**.

Трубáчъ, -а, *m.* trębacz.

Трубúть, *v. n.* trąbić; всѣ трубáтъ объ э́томъ, *pop.* *wszyscy o tém głośno gadają, mówią.

Трýбка, -и, *f.* 1. rurka; зрúтельная, подзóрная трýбка, perspektywka, dalekowidz; зажигáтельная трýбка, zapalnik; выдувáльная трýбка, rura do przedmuchiwania; dmuchawka; 2. куритéльная трýбка, lulka, fajka do palenia tytuniu; курúть трýбку, palić, kurzyć fajkę tytuniu; 3. трáбка, zwitek, wałek; трýбка холстá, wałek płótna; трýбка изъ бумáги, trąbka z papieru.

Трублéніе, -я, *n.* trąbienie.

Трýбникъ, -а, *m.* 1. parobek od sikawek; 2. trębacz.

Трýбный, -ая, -ое, *adj.* trąbny; rurowy; sikawkowy; kominowy; трýбный звукъ, dźwięk trąby; трýбный мáстеръ, rzemieślnik co sikawki ogniowe robi; трýбная, -óй, *s. f.* szopa na sikawki ogniowe.

Трубочúстный, -ая, -ое, *adj.* kominiarski. [niarz.

Трубочúстъ, -а, *m.* komi-

Трýбочка, -и, *f. dim.* rureczka; fajeczka.

Трýбочникъ, -а, *m.* 1. rurmistrz, rurnik, co rury robi; 2. fajczarz, co fajki robi.

Трýбочный, -ая, -ое, *adj.* 1. fajkowy; 2. rurkowy; 3. trąbowy.

Трубчáтка, -и, *f.* 1. *H. n.* (*fistularia*), gatunek ryby; 2. (*tubularia*), rurkowiec, (robak).

Трубчáтый, **Трýбчатый**, -ая, -ое, *adj.* ruroczaty, rurkowaty.

Трудúть, *v. a.* kogó, dawać komu jaką pracę, zatrudniać kogo robotą; *trudzić kogo (czém), fatygować; -ся, *v. r.* trudnić się, zatrudniać się, zajmować się jaką pracą. [*adj.* nieco trudny.

Трудéнекъ, -нька, -нько,

Трýдникъ, **Трýдница**, *Eccl. sl.*, v. **Трýженикъ**, **Труженица**.

Трýдно, *adv.* trudno.

Трудновáто, *adv.* nieco trudno. [wielka trudność.

Трудновáтость, -и, *f.* nie

Трудновáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco trudny. [niełacność.

Трýдность, -и, *f.* trudność,

Трýдный, -ая, -ое, *adj.* trudny, niełacny; ciężki, utrudzający. [v. **Больнóй**.

Трудолáтый, -ая, -ое, *adj.*

Трудовóй, (-ó́й), -ая, -óе, *adj.* pracą nabyty, dorobkowy; §. трудовóе безпорóчно, хоть и мáло, тóлько порóчно, poczciwy nabytek trwa najdłużéj; poczciwością najdaléj zajdziesz.

Трудолю́бецъ, -бца, *m.* człowiek pracowity. [cie.

Трудолю́бно, *adv.* pracowi-

Трудолю́бный, -ая, -ое, *adj.* pracowity. [tość.

Трудолю́біе, -я, *n.* pracowi-

Трудъ, -á, *m.* 1. trud, praca; съ трудóмъ, z trudem, z trudnością; §. послѣ трудóвъ слáдокъ покóй, po dopełnionéj pracy spoczynek jest przyjemny [или miły]; 2. *Eccl. sl.* choroba; вóдный трудъ, puchlina wodna.

†**Труждáтися**, **Труждáтися**, *Eccl. sl.*, v. **Трудúться**.

Трýнило, -а, *m.* drwinkarz, żartownię.

Трунúть, *v. n.* надъ кѣмъ, drwić z kogo, szydzić, żartować.

Трýпный, -ая, -ое, *adj.* trupi.

Труповскрытіе, -я, *n.*, v. **Вскрытіе** (трýпа).

Трупоразъ́ѣнный, -ая, -ое, *adj.* anatomiczny, rozsieczny.

Трупоразъ́ѣтель, -я, *m.* anatomnik, rozsiekacz, rozbieracz.

Трупоразъ́ѣтельный, -ая, -ое, *adj.* anatomiczny, rozsieczny.

Трупоразъ́ѣтіе, -я, *n.* anatomia. [ność, spróchniałość.

Трупорóховатость, -и, *f.* zgni-

Трупорóховатый, -ая, -ое, *adj.* zgniły, spróchniały, zbótniały; (*o łodzie*:) dziurkowaty.

Трупорóшина, -ы, *f.* dziupla, dziubło, dziura wygniła w drzewie.

Трýппа, -ы, *f.* trupa, towarzystwo, (aktorów, komedyantów).

Трупъ, -а, *m.* trup, ciało martwe.

Трусéй, v. **Трусúха**.

Трýсить, *v. n.* tchórzeć, bać się, serce tracić; truchleć.

Трусúть, *v. a.* trząść, sypać; -ся, *v. p.* być trzęsionym, sypanym.

Трусúха, -и, *f.* trusia, kobieta lękliwa, tchórzowata.

Трусишко, -а, *m.*, v. **Трусъ**.

Трýска, -и, *f.* natrzęsywanie, sypanie, nasypanie.

Трусли́вость, -и, *f.* tchórzliwość, lękliwość.

Трусли́вый, -ая, -ое, *adj.* tchórzliwy, tchórzowaty, lękliwy, bojaźliwy.

Трусова́тый, -ая, -ое, *adj.* nieco tchórzliwy, bojaźliwy.

Трýсость, v. **Трусли́вость**.

Трусъ, -а, *m.* 1. tchórz, bojaźliwiec; 2. *Eccl. sl.* trzęsienie ziemi.

Трутéнь, -тня, *m.* 1. truteń, trąd, (owad); 2. *fig.* leń, leniuch, leniwiec, gnuśnik.

Трутúть, *v. a.* ściskać, uciskać, cisnąć, gnieść.

Трутúнкъ, -а, *m.* hubka, żagiew'; próchno.

Трутúница, -ы, *f.* pudełko blaszane *lub* żelazne na próchno, ogniwo. [próchno.

Трутъ, -а, *m.* hubka, żagiew', **Трухá**, -и́, *f.* paproch z siana w żłobach pozostały.

Трухлевáтость, v. **Трýхлость**.

Трухлевáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco zgniły, spróchniały.

Трýхлость, -и, *f.* zgniłość, spróchniałość, zbótniałość.

Трýхлый, -ая, -ое, *adj.* zgniły, spróchniały, zbótniały.

Трýхнуть, *v. n.* gnić, bótwieć, próchnieć. [gniecienie.

Трученіе, -я, *n.* uciskanie,

Трушéніе, -я, *n.* tchórzenie, lękanie się.

Трущóба, -ы, *f.* głębokość.

Трынь-трава́, *f. indecl.* bagatela.

Трюмó, -á, *n.* wielkie zwierciadło stojące. [tu.

Трюмъ, -а, *m.* spód, dno okrę-

Трюфель, -я, *m. Bot.* (*tuber*), trufla, (rodzaj grzyba).

Трюфельный, -ая, -ое, *adj.* truflowy.

Тряпи́ца, -ы, *f.* gałgan, ścierka, szmat. [ściereczka.

Тряпи́чка, -и, *f. dim.* gałganek,

Тряпи́чникъ, -а, *m.* handlujący gałganami.

Тряпи́чный, -ая, -ое, *adj.* gałganowy, ścierkowy.

Тря́пка, -и, *f.* gałgan, ścierka.

Тря́почка, -и, *f. dim.* gałganek, ścieręczka.

Тряпьё, -я́, *n. coll.* gałgany.

†**Трясáвица**, -ы, *f.* febra trzęsionka, zimnica; *it.* v. **Трясýчка** (1).

†**Трясáвичный**, **Трясáвшный**, v. **Лихорáдочный**.

Трясéніе, -я, *n.* trzęsienie.

Трясúна, -ы, *f.* trzęsawica, trzęsawisko, bagno.

Трясúнный, -ая, -ое, *adj.* z trzęsawicy, trzęsawiczny, z bagniska.

Тря́ска, -и, *f.* trzęsienie.

Тря́скій, -ая, -ое, *adj.* trzęski, trzęsący; тря́скій экипáжъ, kareta trzęska; тря́ская дорóга, trzęska droga.

Тря́скость, -и, *f.* trzęskość.

Трясогýзка, -и, *f. H. n.* (*motacilla*), trzęsiogonek, pliszka, (ptak).

Трясти́, **Тряхнýть**, *v. a.* trząść-strząsać; *fig.* трясти́ дéньги, trwo,

нить пieнiядзе; тряхну́ть карма́номъ, трзяснąć workiem; трясти́ голово́ю, трząść, kiwać głową; -ся, *a*) *v. r.* trząść się; drżyć, bać się; *β*) *v. p.* być trząsanym.

Трясу́лька, -и, *f.* 1. gatunek stroju kobiecego na głowę; 2. (*Bot.*), v. **Та́волга** (nитковидная).

Трясу́чка, -и, *f.* 1. trzęsienie, drżenie członków, (gatunek choroby); 2. (*Bot.*), v. **Дра́хва** (малоро́слая); 3. *Bot.* (*briza media*), drżączka. [су́чка (1).

Трясу́чная боле́знь, v. **Трясца**.

Трясца, v. **Трясавица** & **Трясу́чка** (1).

Тряхну́ть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Трясти́**, -ся. [tam.

Ту, *adv. Eccl. sl.* (= тутъ, тамъ),

Туале́тный, -ая, -ое, *adj.* tualetowy.

Туале́тъ, -а, *m.* tualeta.

Туберо́за, -ы, *f. Bot.* (*polianthes tuberosa*), tuberoza.

Туберо́зный, -ая, -ое, *adj.* tuberozowy, od tuberozy.

† **Тугá**, -и́, *f. Eccl. sl.* tęsknota, tęskność.

Ту́гій, v. **Тугóй**. [co tęgi.

Тугова́тый, -ая, -ое, *adj.* nie-

Тугóй, -áя, -óе, *adj.* tęgi, wypręż*ony; nabity, szczelny; *skąpy; tugóй человѣкъ, skąpy człowiek, skąpiec, sknéra.

Тугоплáвкій, v. **Трудноплáвкій**. [wność.

Ту́гость, -и, *f.* tęgość, szty-

Туда́, *adv.* tam; tudá że, tamże; tudá i sюdá, tam i sam, tam i tu; tudá i nazádъ, tam i nazad. [чёкъ, **Бура́къ** (1).

Ту́зокъ, -зка, **Ту́съ**, v. **Бура**.

Тужéбница, v. **Плáкальщица** (2). [żal, smutek.

Тужéніе, -я, *n.* ubolewanie,

Тужи́ть, *v. n.* ubolewać, smucić się, tęsknieć.

Тусéмецъ, -мца, *m.* tubylec, turodak, turodowiec, krajowiec.

Тусéмный, -ая, -ое, *adj.* turodny, krajowy.

Тузи́ть, *v. a. pop.* tuzować, buchać, bić kogo kułakami.

Тулу́къ, -а, *m.* 1. lak, rosół słony do solenia ryb surowych; 2. (†), ozdoba pasa.

Тузъ, -а, *m.* (*w kartach*:) tuz; червóнный тузъ, czerwienny tuz; дать кому́-либо тузá, *dać komu kułaka.

Тукáнъ, v. **Перцеéдъ**.

Тукъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* tuk, tłustość; 2. gnój, nawóz.

Тулéечка, **Тулéйка**, -и, *f. dim.*, v. **Тульй**.

Тулéйный, -ая, -ое, *adj.* od wierzchu kapelusza lub czapki.

Ту́лить, *v. a.* giąć, naginać, wyginać; -ся, *v. r.* giąć się, naginać się; *Eccl. sl.* cofać się, ustępować na bok.

Ту́лка, v. **Втýлка**.

Ту́ловище, -а, *n.* tułow, kadłub.

Ту́ловишный, -ая, -ое, *adj.* tułobowy, kadłubowy.

Ту́лукъ, -а, *m.* worek (wór, miech z skóry wyprawnéj na irchę = irchowy, jerszany) irszany [dla zachowania nafty].

Тулумбáсъ, -а, *m.* 1. (†), tułumbas, (instrument muzyczny); 2. *pop.* szturchaniec, kułak.

Ту́лупецъ, -пца, *m. dim.* tułubek, kożuszek.

Ту́лупище, -а, *n. augm.* wielki

Ту́лупный, -ая, -ое, *adj.* tułubowy, kożuchowy.

Ту́лупчикъ, -а, *m. dim.* tułubek, kożuszek.

Ту́лупъ, -а, *m.* tułub, kożuch.

Тулъ, -а, *m. Eccl. sl.* kołczan, tuł, sajdak.

Ту́льникъ, -а, *m.* rzemieślnik robiący kołczany, tuły, sajdaki.

Тульпáнъ, -а, *m. Bot.* (*tulipa*), tulipan.

Тульй, -й, *f.* denko, głowa, wierzch kapelusza lub czapki.

Тума́, -и́, *f.* (*o zwierzętach*:) mieszaniec.

Тумáкъ, -á, *m.* 1. ozorki wyzowe przyprawne; 2. *H. n.*, v. **Тýнецъ**; 3. *pop.* cios, raz, kułak, szturchaniec; дать кому́-либо тумака́, dać komu raz, dać komu kułaka, szturchańca, golnąć kogo.

Тумáнить, *v. a.* mgłą pokrywać; -ся, *v. r.* 1. mglić się, chmurzyć się, zachmurzać się; na dworzé tumáнится, (na dworzu) mgli się, mgła wstaje или pada; 2. *fig.* smucić się, zasmucać się.

Тумáнно, *adv.* mglisto; *posępnie, niewesoło. [mnogość mgły.

Тумáнность, -и, *f.* mglistość,

Тумáнный, -ая, -ое, *adj.* mglisty; *posępny, niewesoły.

Тумáнъ, -а, *m.* mgła.

Ту́мба, -ы, *f.*, **Ту́мбочка**, -и, *f. dim. Archit.* podsłupiec, podstawa, piedestał; *it.* słupek mały.

† **Тумпáзъ**, -а, *m.* topaz.

Тумпáковый, **Тумпáкъ**, v. **Томп....**

Тумéстный, -ая, -ое, *adj.* epidemiczny. [Шелúнъ.

Ту́нгстенъ, **Ту́нгштейнъ**, v.

Ту́ндра, -ы, *f.* trzęsawisko, bagno, okolica bez lasu i mchem zarosła.

Ту́ндровый, -ая, -ое, *adj.* trzęsawiczny, trzęsawisty.

Тундряни́ть, -á, *m. Bot.* (*splachnum*), podsadnik.

Ту́ндряный, -ая, -ое, *adj.* trzęsawiczny, trzęsawisty.

Ту́не, *adv. Eccl. sl.*, v. **Дáромъ**, **Напрáсно**. [ство.

Тунежúтельство, v. **Тунеядство**.

Тýнецъ, -нца, *m. H. n.* (*scomber thynnus*), tuńczyk, (ryba).

Тунея́децъ, -дца, *m.* darmojad, darmozjad, pasorzyt, próżniak.

Тунея́дный, v. **Чужея́дный**.

Тунея́дство, -а, *f.* darmojedztwo, pasorzyctwo, próżniactwo.

Тунеядъ, v. **Древомóръ**.

Тунчикъ, v. **Сардúнъ**.

Тупáкъ, -а, *m.* dłótko do strugania końskich kopyt.

Тупéнекъ, -нька, -нько, *adj.* tępowaty, nieco tępy.

Тупéхонекъ, -нька, -нько, *adj.* zupełnie tępy.

Тупúкъ, -а, *m.* 1. tępy nóż, topór; *it.* v. **Привéсть**, **Придти**, **Стать** (въ тупúкъ); 2. *H. n.* (*alca arctica*), papugonur północny, (ptak).

Тупúть, *v. a.* tępić, tępym czynić; -ся, *v. r.* tępieć, tępić się; tępym się stawać.

Тупúца, -ы, *f.* 1. tępa siekiera, tępy topór, nóż; 2. *fig.* tępiec, tępa głowa, niepojętny.

Туплéніе, -я, *n.* tępienie.

Тупова́тость, -и, *f.* tępowatość; *niepojętność.

Тупова́тый, -ая, -ое, *adj.* tępowaty, nieco tępy; *niepojętny.

Тупоголóвец, -а, *m. H. n.* (*coryphaena*), dorada, (ryba).

Тупоголóвый, -ая, -ое, *adj.* tępogłowy, głupowaty.

Тупóй, -ая, -óе, *adj.* tępy, nieostry; *niepojętny; **тупóй** úголъ, kąt rozwarty; **тупóй** конéцъ, tępy, nieostry koniec; **тупóй** носъ, tępy nos; **тупы́е** глаза, słabe oczy; **тупáя** голова, *tępa, twarda głowa.

Тупоконéчный, -ая, -ое, *adj.* tępokończaty, gomoły.

Тупоно́сый, -ая, -ое, *adj.* mający koniec tępy, nieostry; (*o obuwiu*:) tępy, niešpieczasty.

Тупорéчіе, v. **Косноя́зычіе**.

Тупость, -и, *f.* tępość, nieostrość; *niepojętność.

Тупоуго́льный, -ая, -ое, *adj.* tępokątny, rozwartokątny.

Тупоýміе, -я, *n.* tępość rozumu, niepojętność.

Тупоýмный, -ая, -ое, *adj.* tępy, niepojętny.

Тупы́й, v. **Тупóй**.

Тупѣніе, -я, *n.* tępienie.

Тупѣть, *v. n.* tępieć, stawać się tępym.

Турба́нъ, -а, *m.* turban, zawój.

Турéцкая пшени́ца, v. *sub*: **Пшени́ца**.

Турéцкіе бобы́, v. *sub*: **Бобъ**.

Туристъ, -а, *m.* turysta, podróżujący. [naglać, nalegać.

Турúть, *v. a. pop.* naglić, przy-

Тýрій, -ья, -ье, *adj.* turzy, do tura należący.

Турмали́новый, -ая, -ое, *adj.* turmalinowy, z turmalinu.

Турмали́нъ, -а, *m. Miner.* turmalin, (gatunek kamienia).

Турникéтъ, -а, *m. Chir.* zaciskadło, żyłościsk.

Турнúръ, -а, *m.* turnieje, gonitwa. [Турпáнъ.

Турпáнчикъ, -а, *m. dim.*, v.

Турпáнъ, -а, *m. H. n.* (*anas nigra*), kaczka czarna.

Турсýкъ, -а, *m.* 1. kosz z kory brzozowéj; 2. miech, worek skórzany.

Турýсы, *s. f. pl. pop.* brednie, głupstwa, niedorzeczności.

Турухтáнъ, -а, *m. H. n.* (*tringa pugnax*), ptak bitny, (gatunek

Турфъ, -а, *m.* torf. [czajek).

Турфяни́къ, -а, *m.* 1. ziemia torfowa; 2. *Bot.* (*sphagnum*), mech torfowy, torfowiec.

Турфяни́стый, -ая, -ое, *adj.* torfisty. [fowy.

Тýрфяный, -ая, -ое, *adj.* tor-

Туръ, -а, *m.* 1. (†), tur, wół dziki; 2. *H. n.*, v. **Баранъ** (дикій). [paki.

Турáнка, -и, *f.* siéć na szczu-

Тусклова́тость, -и, *f.* pociemniałość, spłowiałość.

Тусклова́тый, -ая, -ое, *adj.* nieco pociemniały, przytarty, bez połysku, zaśniedziały.

Тýсклость, -и, *f.* przygasłość, pociemniałość, poczerniałość.

Тýсклый, -ая, -ое, *adj.* ciemny, nieprzezroczysty; zamglony; spłowiały; ściemniały, bez połysku; **тýслые глаза**, oczy zamglone; **тýслое стекло́**, szkło ciemne.

Тýснуть, *v. n.* (*o oczach:*) ciemnieć, słabieć; (*o szkle, etc.*) pełznąć, płowieć, brudnieć.

Тускъ, -а, *m.* ściemnienie, zaciemnienie, zblakowanie.

Тýтовый, -ая, -ое, *adj.* morwowy; **тýтовое дéрево**, v. **Тутъ**, -а, *m.* (*Bot.*). [tutejszy, swojski.

Тýтошній, -ая, -ее, *adj. pop.*

Тýтти, *s. n. indecl. Mus. tutti*, za całą orkiestrą.

Тутъ, *adv.* tam; tu.

Тутъ, -а, *m. Bot.* (*morus*), morwa, drzewo morwowe.

Тýфель, -я, *m.* pantofel.

Тýфелька, -и, *f. dim.* pantofelek, mały pantofel.

Тýфельный, -ая, -ое, *adj.* pantoflowy.

Туфля́шка, -и, *f.* pantoflisko.

Тýфля, -и, *f.* pantofel.

Туфова́тый, -ая, -ое, *adj.* natury tufu. [wy.

Тýфовый, -ая, -ое, *adj.* tufo-

Туфъ, -а, *m.* tuf.

Тýхлость, -и, *f.* stęchlizna.

Тýхлый, -ая, -ое, *adj.* stęchły, zaśmiardły.

Тухля́тина, -ы, *f.* stęchlizna.

Тухнуть, *v. n.* 1. tęchnąć, cuchnąć, zaśmiardać się; 2. gasnąć, (*v. perf.* zgasnąć).

Тухоль, v. **Тухлость**.

Тýцiя, -и, *f.* urewiec, dymna łużel w kominach hutnych pieców.

Тýча, -и, *f.* tucza, chmura; *fig.* chmara, mnóstwo; **тýча сарáнчи**, chmara szarańczy.

Тучевóй, (-чéй,) -ая, -óе, *adj.* nawalny, burzliwy.

Тýчка, -и, *f. dim.* chmurka.

Тучни́ть, *v. a.* tuczyć, tłustym robić. [ność, żyzność.

Тýчность, -и, *f.* tuczność, buj-

Тýчный, -ая, -ое, *adj.* tuczny, tłusty; bujny, żyzny.

Тучнѣ́ніе, -я, *n.* tucznienie, tłuszczenie. [ścieć.

Тучнѣ́ть, *v. n.* tucznieć, tłu-

Тучня́къ, -я, *m. Miner.* słonioniec, gatunek kamienia.

Тýша, -и, *f.* wieprz bity wypatroszony.

Тушева́льный, -ая, -ое, *adj.* do tuszowania służący.

Тушева́ніе, -я, *n.* tuszowanie.

Тушева́ть, *v. a.* tuszować, tuszem robić.

Тушёвка, -и, *f.* tuszowanie, cieniowanie tuszem. [szowy.

Тушевóй, -ая, -ое, *adj.* tu-

Тýшка, -и, *f. dim.*, v. **Тýша**.

Тушёніе, -я, *n.* gaszenie.

Тушúло, -а, *n.* skrzynka do gaszenia węglów.

Тушúть, *v. a.* gasić, tłumić.

Тушканчи́къ, -а, *m. H. n.* (*mus jaculus*), skoczek; v. **Бабýкъ**, **Заяцъ** (земляной).

Тушъ, -а, *m.* uderzenie w trąby (i kotły) na wiwat. [ski atrament.

Тушь, -и, *f.* tusz, tusza, Chiń-

Тýсячь, *prov.*, v. **Бурáкъ** (1).

Тфу, *interj.* pfe!

Тщáніе, -я, *n.* pilność, staranność. [rannie, troskliwie.

Тщáтельно, *adv.* pilnie, sta-

Тщáтельность, -и, *f.* staranność, troskliwość.

Тщáтельный, -ая, -ое, *adj.* staranny, troskliwy, pilny.

Тщáтися, *Eccl. sl.*, v. **Тщúться**.

Тщеглáсіе, -я, *n. Eccl. sl.* próżnomówność.

Тщедýшіе, -я, *n.* słabowite, słabe zdrowie, chorowitość.

Тщедýшность, -и, *f.* słabowitość. [słabowity, chorowity.

Тщедýшный, -ая, -ое, *adj.*

Тщеслáвіе, -я, *n.* próżna chwała, chełpa, chełpliwość, chluba, duma.

Тщеслáвный, -ая, -ое, *adj.* chełpliwy, chlubliwy, chciwy próżnéj chwały, dumny.

Тщеслóвіе, -я, *n. Eccl. sl.* próżnomówność, gadulstwo.

Тщетá, -и, *f.* próżność, marność. [próżność.

Тщéтность, -и, *f.* daremność,

Тщéтный, -ая, -ое, *adj.* daremny, próżny, bezskuteczny.

Тщивый, v. **Тщáтельный**.

Тщúться, *v. r.* usiłować, starać się.

Ты, **тебя́**, *pron.* ty; **говори́ть кому́ ты**, być **съ кѣмъ на ты**, v. **Тыкáться**.

Тыканіе, -я, *n.* 1. wtykanie, zatykanie; 2. tykanie, mówienie: *ty*.

I. Тыкáть, **Ткнуть**, *v. a.* 1. wtykać, wetknąć, zatykać, zatknąć, tknąć; 2. kłóć, ukłóć (*np.* igłą, szpilką); -ся, *v. p.* być wtykanym, wetkniętym.

II. Тыкáть, **Тыкнуть**, *v. n.* – кого́, tykać komu, mówić komu: *ty*; -ся, *v. r.* tykać się z kim, być z kim ty a ty.

Ты́ква, -ы, *f. Bot.* (*cucurbita*), bania, dynia, tykwa; **ты́ква горькая**, ослиная, v. **Огурéцъ** (ослиный)

Ты́квенникъ, -а, *m.* 1. potrawa z dyni; 2. *Bot.* (*cucurbita lagenaria*), tykwa.

Ты́квенный, -ая, -ое, *adj.* z bani (z dyni) zrobiony; tykwiany, tykwowy; dyniowy.

Ты́кнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Тыкать** (II). [nia, dynia.

Ты́ковка, -и, *f. dim.* mała ba-

Ты́ковникъ, **Ты́ковный**, v. **Ты́квенникъ**, **Ты́квенный**.

Тылъ, -а, *m.* tył, zad; **съ ты́лу**, z tyłu; *it.* v. **Обращáть** (тылъ), **Заходи́ть**, **Удáрить** (съ тылу, въ тылъ).

Ты́льный, -ая, -ое, *adj.* tylny.

Ты́новый, -ая, -ое, *adj.* płotowy.

Тынъ, -а, *m.* płot. [towy.

Тырлы́чъ, (*Bot.*), v. **Рогозъ**.

Тырсúкъ, v. **Бурáкъ** (1).

Тысячны́й, **Тысячно́й**, -аго, *s. m.* 1. tysiącznik, mający dowództwo nad tysiącem ludzi; 2. naczelny wódz wojska, generał.

Тысячá, -и, *f. num.* tysiąc.

Тысячелúстникъ, **Тысячели́стъ**, -а, *m. Bot.* (*achillea millefolium*), tysiącznik, krwawnik (ziele).

Тысяченóгъ, -а, *m. H. n.* (*millepeda*), tysiącnóg; stonóg; wątornik. [siące liczący.

Тысячникъ, -а, *m.* bogacz ty-

Тысячный, -ая, -ое, *adj.* tysiączny; z tysiąca złożony; **тысячное число́**, liczba tysięczna.

Тысяща, *Eccl. sl.*, v. **Тысячá**.

Тысяченача́лие, -я, *n. Eccl. sl.* tysiącznictwo.

Тысяченача́льникъ, -а, *m.* tysiącznik, dowodzący tysiącem ludzi.

Ты́сящникъ, -а, *m. Eccl. sl.* tysiącznik, mający dowództwo nad tysiącem ludzi. [сячный.

Ты́сящный, *Eccl. sl.*, v. **Ты-**

Тычёкъ, -чка́, v. **Тычóкъ**.

Тычúна, -ы, *f.* tyka, tyoz, tyk, żerdź.

Тычúнка, -и, *f.* 1. *dim.* tyoz, tyka, żerdź; 2. *Bot.* (*stamen*), nitka pyłkowa, pręcik pyłkowy.

Тычúнникъ, -а, *m.* 1. tyka, pal, kół, żerdź; 2. płot z kołów.

Ты́чка, -и, *f. Bot.* (*stamen*), nitka pyłkowa, pręcik pyłkowy.

Тычóкъ, -чка́, *m.* 1. ostry koniec (*np.* kamienia), ostry kant, bok śpiczasty (u cegły); **класть на тычкъ**, *abo* **класть тычкóмъ**, kłaść ukośnie; 2. sturkaniec; **онъ емý далъ тычка́**, dał mu sturkańca, sturknął go. [ki, tyoze.

Тычьё, -я, *n. coll.* cienkie ty-

Тьма, **Тьминъ**, v. **Тма**, **Тминъ**.
Тѣлѣсность, **-и**, *f.* cielesność.
Тѣлѣсный, **-ая**, **-ое**, *adj.* cielesny; cielisty.
Тѣлистый, v. **Тѣльный**.
Тѣльникъ, v. **Тѣльникъ**.
Тѣло, **-а**, *n.* ciało; мёртвое тѣло, martwe ciało; небёсныя тѣла, ciała niebieskie; тѣло Христо́во, ciało Chrystusa; пра́здникъ тѣла Христо́ва, święto Bożego Ciała; погребе́ніе тѣла, pogrzebanie ciała; сложе́ніе тѣла, v. **Тѣлосложе́ніе**; спада́ть съ тѣла, spadać z ciała.
Тѣлогрѣ́я, **-и**, *f.*, **Тѣлогрѣ́ечка**, **Тѣлогрѣ́йка**, **-и**, *f. dim.* suknia kobieca bez rękawów.
Тѣлодвиже́ніе, **-я**, *n.* 1. ruch ciała, mocya, agitacya; 2. giest, giestykulacya.
Тѣлосложе́ніе, **Тѣлострое́ніе**, **-я**, *n.* ciałoskład, budowa ciała, konstytucya, stan ciała.
Тѣлохрани́тель, **-я**, *m.* ciałostrożca, drabant.
†**Тѣльникъ**, **-а**, *m.* krzyż przy chrzcie otrzymany i na gołych piersiach noszony.
Тѣльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* tłusty; spasły; тѣльный крестъ, v. **Тѣльникъ**; тѣ́льное, **-аго**, *s. n.* potrawa z ryb bez ości.
Тѣльцо, **-а**, *n. dim.* ciałko.
Тѣльцо́, **-а́**, *n.* koniec jajka.
Тѣнистый, **-ая**, **-ое**, *adj.* cieniasty. [dawać.
Тѣни́ть, *v. a.* cieniować, cienie
Тѣнни́къ, **-а́**, *m.* 1. ciennik; miejsce cieniste; pocień; 2. ciennik, zasłona od świecy.
Тѣнь, **-и**, *f.* 1. cień (*gen.* **-ia**, *m.*), cień (*gen.* **-i**, *f.*), cienie (*gen.* **-ia**, *n.*); 2. *w malarstwie*: cień, cienie, cieniowanie; 3. (призракъ, привидѣніе), przywidzenie, cień, mara, mamidło, fałszywa postać, straszydło; 4. *Myth. Poet.* (душа умершихъ), cień, dusza umarła; Хара́нъ перевози́лъ тѣни умёршихъ [че́резъ Стиксъ], Charon cienie (= dusze) blade (= cienie umarłych) przewoził . .; царство тѣней, królestwo cieniów; ночна́я тѣнь, (*Bot.*), v. **Лаконо́сса**.
Тѣсне́ніе, **-я**, *n.* ciśnienie, ściskanie, gniecienie, uciskanie; тѣсне́ніе въ груди́, ciśnienie w piersiach. [nieco ciasny.
Тѣсненькій, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Тѣснёхонекъ, **-нька**, **-нько**, *adj.* bardzo ciasny.
Тѣсни́на, **-ы**, *f.* cieśnina, cieśń, ciasne miejsce.
Тѣсни́ть, *v. a.* cisnąć, ściskać, gnieść; *cisnąć, uciskać, uciemiężać, prześladować (kogo); **-ся**, *v. r.* cisnąć się, przedzierać się.
Тѣсно, *adv.* ciasno; здѣсь тѣсно, tu ciasno; въ церкви бы́ло тѣсно, w kościele był tłok.
Тѣсновато, *adv.* nieco ciasno.
Тѣсновато́сть, **-и**, *f.* niewielka ciasność, przyciasność.
Тѣснова́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieco ciasny, przyciasny.
Тѣсность, **-и**, *f.* ciasność, ciasnota, wązkość.
Тѣснота́, **-ы́**, *f.* 1. ciasnota, ścisk, tłok; 2. *Eccl. sl.* & (†), uciemiężenie, ucisk, dręczenie, prześladowanie.
Тѣсный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ciasny, wązki; *ścisły, blizki; тѣсная кварти́ра, ciasne pomieszkanie; тѣсная дру́жба, wązka ulica; тѣсное пла́тье, suknia ciasna; тѣсная дружба, ścisła przyjaźń; тѣсная связь, ścisłe przymierze; тѣсное знако́мство, blizka znajomość; тѣсныя обстоя́тельства, przykre, powikłane okoliczności; przykre położenie.
Тѣсто, **-а**, *n.* ciasto, mąka rozczyniona. [ciastowaty.
Тѣстова́тый, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Тѣстцо́, **-а́**, *n. dim.* ciastko, ciasteczko, mąka rozczyniona.
Тѣстяный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ciastowy. [bawienie, zabawianie.
Тѣшенье, **-я**, *n.* rozweselanie,
Тѣши́ть, *v. a.* – кого-либо, cieszyć, rozweselać, bawić, zabawiać kogo; **-ся**, *v. r.* cieszyć się, bawić się, rozweselać się; тѣ́шиться на чей-либо счётъ *abo* тѣ́шиться надъ кѣ́мъ, bawić się czyim kosztem (na czyj koszt), żartować sobie z kogo; *it.* v. **Издева́ться** (надъ кѣ́мъ).
Тюка́нье, **-я**, *n.* pukanie, stukanie.
Тюка́ть, **Тюкну́ть**, *v. a.* pukać, puknąć, stukać, stuknąć. [pęk.
Тюкъ, **-а**, *m.* pak, paka, bela,
Тюле́вый, **-ая**, **-ое**, *adj.* tiulowy, z tiulu zrobiony.
Тюле́невый, **-ая**, **-ое**, *adj.* ze skóry psa morskiego zrobiony.
Тюле́нина, **-ы**, *f.* mięso psa morskiego.
Тюле́ній, **-ья**, **-ье**, *adj.* od psa morskiego; тюле́ній жиръ, tłustość psa morskiego.
Тюле́нь, **-я**, *m. H. n.* (*phoca*), pies morski; тюле́нь гри́вистый, v. **Сива́чъ**; 2. *fig.* nieruchawiec, lejba, munia, nahuła, gamoń, pień, olszowy Marcin.
Тюль, **-я**, *m.* tiul, tkanka siatkowa. [tulipanowy.
Тюльпа́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.*
Тюльпа́нчикъ, **-а**, *m. dim.* mały tulipan.
Тюльпа́нъ, **-а**, *m. Bot.* (*tulipa*), tulipan; морско́й тюльпа́нъ, v. **Жёлудь** (морская).
Тюнь, **-я**, *m.* bela nankinu.
Тюрба́нъ, **-а**, *m.* turban, zawój.
Тюре́нникъ, **-а**, *m.* więzień.
Тюре́нный, **-ая**, **-ое**, *adj.* więzienny, od więzienia.
Тюре́нщикъ, **-а**, *m.* dozórca więzienny, dozórca więzienia.
Тюрьма́, **-ы́**, *f.* więzienie.
Тюрю́къ, **-а**, *m.* mieszek, który złoczyńcy podczas kary śmierci na głowę nadziewano.
Тюря, **-и**, *f.* okruszyny chlebne rozmoczone w kwasie lub w wodzie z solą; квасна́я тюря, kaltészon z piwa, birambrot.
Тютю́нъ, **-а**, *m.* tytuń.
Тюфя́къ, **-я́**, *m.* materac.
Тюфячёкъ, **-чка́**, *m. dim.* materacik. [terac.
Тюфячи́шко, **-а**, *m.* brzydki ma-
Тя́каванье, **-я**, *n.* szczekanie.
Тя́кать, **Тя́кнуть**, *v. n.* szczekać, szczeknąć, zaszczekać.
Тя́га, **-и**, *f.* 1. ciągnienie; cug; 2. v. **Кале́вка**; 3. v. **Тя́гло**; — *fig.* дать тягу, dać drapaka, uciec, pierzchnąć, drapnąć, prysnąć. [się, processowanie się.
Тя́ганье, **-я**, *n.* prawowanie
Тя́гаться, *v. r.* prawować się, processować się (z kim).
Тяглецъ, **-а́**, *m.* czynszownik.
Тя́глистый, **-ая**, **-ое**, *adj.* ciągławy, ciągły, rozciągliwy, rozszerzalny.
Тя́гло, **-а́**, *n.* 1. część gruntu, (którą chłop uprawia); 2. czynsz.
Тя́гловый, **-ая**, **-ое**, *adj.* bydłem pańszczyznę odrabiający, pociężny, ciągły, czynsz płacący.
Тя́глый, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. v. **Тя́гловый**; 2. ciągowy, do ciągu przeznaczony; тя́глый скотъ, bydło ciągowe, do ciągu.
Тя́гостный, **-ая**, **-ое**, *adj.* ciężki, uciążliwy, przykry.
Тя́гость, **-и**, *f.* ciężkość; ciężar; быть кому́ въ тя́гость, być komu ciężarem; чу́вствовать въ себѣ́ тя́гость, czuć w sobie ciężkość. [kość.
Тягота́, **-ы́**, *f. Eccl. sl.* ciężkość.
Тяготи́ть, *v. a.* ciężyć, obciążać; **-ся**, *v. p.* być obciążanym.
Тяготѣ́ніе, **-я**, *n. Phys.* ciężenie.
Тяготѣ́ть, *v. n.* ciężeć; *Phys.* ciągnąć do siebie albo co (jak *np.* magnes żelazo, bursztyn słomkę); со́лнце тяготѣ́етъ на всѣ плане́ты, słońce wszystkie planety ku sobie ciągnie.
Тягощёніе, **-я**, *n.* obciążanie.
Тягу́нъ, **-а**, *m. Bot.* (*holcus*, Linn.) kłosówka; trawa miodowa.
Тягу́честь, **-и**, *f.* ciągławość, ciągłość, ciągliwość.
Тягу́чій, **-ая**, **-ее**, *adj.* (*o metalach*:) ciągławy, ciągły, ciągliwy, giętki, dający się ciągnąć.
Тягучка, **-и**, *f. Bot.* (*dircea*), rzemiennica.
†**Тяжа**, v **Тя́жба**.
Тяжа́ніе, **-я**, *n. Eccl. sl.* robota, praca, stworzenie. [botnik.
Тяжа́тель, **-я**, *m. Eccl. sl.* ro-
Тяжа́ти, *v. n. Eccl. sl.* pracować, trudnić się czém.
Тя́жба, **-ы**, *f.* proces, sprawa.
Тя́жебникъ, **-а**, *m.*, **Тя́жебница**, **-ы**, *f.* processujący się, processująca się, mający, -a sprawę w sądzie.

Тя́жебный, -ая, -ое, *adj.* processowy, do processu należący.

Тяжеленёнекъ, -нька, -нько, *adj.* nieco ciężki.

Тяжелёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* bardzo ciężki.

Тяжели́на, -ы, *f.* ciężar, ładunek ciężki.

Тяжело́, *adv.* ciężko, nielekko, ładownie; *ciężko, trudno, niełatwo.

Тяжелова́тый, -ая, -ое, *adj.* nieco ciężki, przyciężki; *przytrudny. [wiele ważący.

Тяжеловѣ́сный, -ая, -ое, *adj.*

Тяжеловѣ́съ, -а, *m. Miner.* (Сибирскій топазъ), Syberyjski topaz. [ciężko naładowany.

Тяжелогру́зный, -ая, -ое, *adj.*

Тяжелозёмъ, -а, *m.* baryta, (gatunek ziemi). [żkość.

Тяжёлесть, -и, *f.* ciężar; ciężkość; ciężar, brzemię; trudność.

Тяжёлый, -ая, -ое, *adj.* ciężki, ciężący; ciężki, ładowny, nielekki; ciężki, przykry; *trudny, niełatwy; тяжёлая пи́ща, ciężka potrawa; тяжёлое дыха́ніе, ciężki oddech; тяжёлый слогъ, styl ciężki; тяжёлая рабо́та, тяжёлый трудъ, ciężka robota, ciężka praca; тяжёлое наказа́ніе, ciężka kara; тяжёлая вина́, wielkie przewinienie; тяжёлый гре́хъ, ciężki grzech; тяжёлый человѣ́къ, człowiek ciężki, otyły; тяжёлая же́нщина, kobieta ciężarna, brzemienna; тяжёлый духъ, sánax, zapach nieprzyjemny, nieznośny, mocny; тяжёлъ на но́гу, *ciężki na nogi, powolny, nieobrotny, niezręczny, niezgrabny, lejbowaty; тяжёлая земля, v. Тяжелозёмъ; тяжёлый ка́мень, v. Ше́лихъ; тяжёлый мусоръ, (*w górnic.*), v. Му́сора; *it.* v. Оруди́е (тяжёлое).

Тяжелѣ́ть, *v. n.* ciężeć, ciężkim się stawać. [*Eccl. sl.* ciężki.

Тя́жестный, -ая, -ое, *adj.*

Тя́жесть, -и, *f.* ciężkość; ciężar; brzemię; trudność.

Тя́жкій, -ая, -ое, *adj.* ciężki; v. Тяжёлый.

Тяжкосе́рдіе, -я, *n. Eccl. sl.* twardość serca, zakamienialość, nieczułość.

Тяжкосе́рдый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* twardego serca, zakamieniały, nieczuły.

Тя́жъ, -а, *m.* rzemień, *lub* powróz wychodzący od końca osi ku wierzchniemu końcu hołobli.

Тянýтле, -я, *n.* ciągnienie, rozciąganie, wyciąganie.

Тяну́ть, *v. a.* 1. ciągnąć, wlec; 2. wyciągać (*np.* płótno); naciągać (*np.* skórę, strunę); 3. *zwlóczyć, zwlekać, ociągać, przeciągać, odwlóczyć; тяну́ть де́ло, ciągnąć, zwlóczyć sprawę; 4. ciągnąć (*np.* głos dłużéj); 5. ważyć (*np.* pięć pudów); 6. *v. impers.* тя́нетъ съ души́, меня́ сильно тя́нетъ, mam silne nudności, silną ckliwość; тя́нетъ ко сну, senmnie morzy, spać mi się chce; -ся, *v. r.* ciągnąć się, rozciągać się; ciągnąć się w dłuż, przeciągać się, odwlóczyć się; ciągnąć się aż do ..., rozciągać się, sięgać aż do ...; ciągnąć jeden za drugim, wolno jechać; тяну́ться за кѣ́мъ, naśladować kogo; тяну́ться за бога́тствомъ, dobijać się bogactwa, usiłować się o bogactwo, galić na bogactwo.

Тя́нніе, -я, *n. pop.* 1. ciupanie, ciupnienie; 2. *kradzenie, capanie, chapanie kryjome.

Тя́пать, **Тя́пнуть**, *v. a. pop.* 1. ciupać, ciupnąć, słabo ciąć, rąbać; 2. *kraść, kraść, capać, capnąć, chapać, chapnąć kryjomo.

Тяп-да-ляп, §. jako tako; тяп-да-ляп, да и кля́тва, łap cap i koniec.

Тя́тива, -и, *f.* 1. *Eccl. sl.* powróz; 2. v. Тетива́.

Тя́тинька, -и, *m.* tatuś, tatko, tatulko, papa. [ko, tatunio.

Тя́тя, -и, *m.* tata, papa, tatul-

У.

У, *praep.* (*c. Gen.*) u; przy; y воротъ, przy wrotach; у са́маго крыльца́, tuż przy schodach; твоя́ кни́га у меня́, twoja książka jest u mnie; (ja) mam twoją książkę; у меня́ нѣ́тъ де́негъ, nie mam żadnych pieniędzy.

Убавить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Убавля́ть**, -ся.

Уба́вка, -и, *f.* ubywanie, ubycie, ubytek, umniejszenie, ujęcie.

Убавле́ніе, -я, *n.* umniejszenie, ujęcie.

Убавля́ть, **Убавить**, *v. a.* ubawiać, ubawić, ujmować, ująć, umniejszać, umniejszyć, zmniejszać, zmniejszyć; -ся, *a*) *v. r.* ubywać, ubyć; zmniejszać się, zmniejszyć się; *β*) *v. p.* być ubawianym, ubawionym, ujmowanym, ujętym, zmniejszanym, zmniejszonym.

Уба́точный, -ая, -ое, *adj.* odciążny, ujemny, ubytkowy.

Убавля́ніе, -я, *n. pop.* namawianie.

Убавля́ть, **Убави́ть**, *v. a. pop.* namawiać, namówić (kogo do czego); -ся, *v. p.* być namawianym, namówionym.

Убаю́каніе, -я, *n.* uśpienie dziecka śpiewaniem: „ба́ю, ба́й, *abo* ба́ю, ба́юшки, ба́ю," (*qu. v.*).

Убаю́кать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Убаю́кивать**, -ся.

Убаю́киваніе, v. **Убаю́каніе**.

Убаю́кивать, **Убаю́кать**, *v. a.* usypiać, uśpić dziecko śpiewaniem: „ба́ю, ба́й, *abo* ба́ю, ба́юшки, ба́ю," (*qu. v.*); -ся, *v. p.* śpiewaniem: „ба́ю, ба́й, *etc.*" być usypianym, uśpionym.

Убавле́ніе, -я, *n. pop.* umówienie. [**Убавля́ть**, -ся.

Уба́ять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уберега́ть**, **Убере́чь**, *v. a.* zachowywać, zachować, ochraniać, ochronić; utrzymywać, utrzymać w całości; убере́чь конёвку, v. Сбере́чь (конёвку); -ся, *v. r.* chronić się, uchronić się, strzedz się, ustrzedz się.

Убереже́ніе, v. **Сбереже́ніе**.

Убере́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Убере́гать**, -ся.

Убива́лка, -и, *f.* ubijak, klepadło, tłuk do ubijania ziemi.

Убива́ніе, -я, *n.* 1. ubijanie, równanie (ziemi) 2. zabijanie.

Убива́ть, **Уби́ть**, *v. a.* 1. ubijać, ubić, równać (ziemię); 2. ubijać, ubić, zabijać, zabić; **убива́ть** вре́мя, czas tracić, trwonić; **убива́ть**, **уби́ть себя́**, martwić się, sfrasować się, strapić się, zgryźć się, niszczyć się smutkiem; онъ **уби́тъ** въ сраже́ніи, on padł na polu bitwy; §. сло́во не стрѣ́ла, а убиваетъ, słowo nie strzała, a jednak razi, zabija; -ся, *a*) *v. r.* zabijać się, zabić się; *β*) *v. p.* 1. być ubijanym, ubitym, równanym, urównanym; 2. być zabijanym, zabitym, ubitym.

Уби́вка, -и, *f.* ubijanie, ubicie, równanie, urównanie (ziemi).

Уби́ственный, **Уби́йство**, v. **Уби́йств...**.

Убира́льщикъ, **Убира́льщица**, v. **Убира́тель**, **Убира́тельница**.

Убира́ніе, -я, *n.* 1. zbieranie, zebranie, uprzątanie, uprzątnienie, sprzątanie; убира́ніе хлѣ́ба, zbieranie zboża z pola; 2. strojenie, zdobienie, ubieranie.

Убира́тель, -я, *m.* 1. sprzątacz, uprzątacz; 2. ubieracz, stroiciel, zdobiciel.

Убира́тельница, -ы, *f.* 1. sprzątaczka, która sprząta, oprząta; 2. ubieraczka, stroicielka, zdobicielka.

Убира́ть, **Убра́ть**, *v. a.* zbierać, zebrać, uprzątać, uprzątnąć, sprzątać, sprzątnąć, uporządkować; убра́ть кни́ги со стола́, sprzątnąć książki ze stołu; убра́ть хлѣ́бъ съ по́ля, zebrać zboże z pola; убира́ть во́лосы на голово́й, ubierać (trefić) włosy na głowie; -, *fig. pop.* łakomie, chciwie jeść; -ся, *a*) *v. r.* ubierać się, ubrać się, stroić się, ustroić się; - на ба́лъ, ubierać się, ubrać się na bal; - съ че́мъ, zbierać, sprzątać; zabierać się, wynosić się, odchodzić, odejść, wynieść się zkąd; - съ хлѣ́бомъ, zbierać, zebrać zboże z pola; убра́ться на тотъ свѣ́тъ, wybrać się na tamten świat, umrzeć; убира́йся! wieś się ztąd! prowadź się ztąd! precz! won! fora! *β*) *v. p.* być zbieranym, zebranym (*np.* z pola); być uprzątanym, uprzątniętnym, sprzątanym, sprzątniętym, *etc.*

Уби́рка, –и, *f.* zbieranie, zebranie, uprzątanie, sprzątanie; **уби́рка хлѣба съ по́ля**, zbieranie, zebranie zboża z pola.

Уби́тіе, –я, *n.* 1. ubicie, urównanie (ziemi); 2. ubicie, zabicie.

Уби́йственный, –ая, –ое, *adj.* zabójczy.

Уби́йство, –а, *n.* zabójstwo.

Уби́йца, –ы, *s. c.* zabójca, zabójczyni.

Улажа́ніе, –я, *n.* uwielbianie; błaganie. [błagacz.

Улажа́тель, –я, *m.* wielbiciel;

Улажа́тельница, –ы, *f.* wielbicielka; błagaczka. [błagalny.

Улажа́тельный, –ая, –ое, *adj.*

Улажа́ть, Улажи́ть, *v. a.* 1. nazywać, nazwać kogo błogosławionym, wielbić, uwielbiać, uwielbić, wysławiać, wysławić; 2. uszczęśliwiać, uszczęśliwić kogo; 3. *pop.* błagać, ubłagać, prosić, uprosić kogo.

Улаже́ніе, –я, *n.* nazwanie błogosławionym; uszczęśliwienie; uwielbienie; ubłaganie, uproszenie.

Улажи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улажа́ть, –ся.** [*cfr.* mieszaniec.

Улю́докъ, –дка, *m.* bękart;

Улюсти́, *v. a. perf.*, v. **Сберёчь, Сохрани́ть.**

Улюсти́ся, *v. r. & p. (perf.)*, v. **Сберёчься, Сохрани́ться, Остерёчься.**

У́бо, *conj. Eccl. sl.* więc, zatém, dla tego, przeto.

Убо́гій, –ая, –ое, *adj.* 1. ubogi, [biedny, nędzny; 2. niedołężny, ułomny; 3. upośledzony na umyśle, bezwładny na umyśle, słabego rozumu, głupawy; 4. (*w górn.*) mało w sobie kruszcu zawierający; **убо́гая рудá, руда** surowa; **домъ призрѣнія убо́гихъ**, dom ubogich.

Убо́гонькій, –ая, –ое, *adj.* bardzo ubogi, biedny, ubożutki.

†**Убо́гъ**, *gen.* **убо́йца**, v. **Уби́йца.** [dza, bieda.

Убо́жество, –а, *n.* ubóstwo, nę-

Убо́жествовать, *v. n.* w ubóstwie żyć, cierpieć biedę, nędzę.

Убо́жити, *v. a. Eccl. sl.* ubożyć kogo, ubogim kogo czynić.

Убо́жница, –ы, *f. Eccl. sl.* dom ubogich, śpital dla ubogich.

Убо́жѣть, *v. n. Eccl. sl.* ubożeć, zubożeć (*v. perf.*), ubogim się stać, podupadać, podupaść na majątku.

Убо́й, –я, *m.* rzeź, bicie bydła; *ubicie, zabicie.

Убо́йка, –и, *f.* ubijanie, ubicie, równanie, urównanie (ziemi).

Убо́йникъ, *Eccl. sl.*, v. **Уби́йца.**

Убо́ина, –ы, *f.* (mięso ubitéj skotiny), mięso zabitego bydła.

Убо́йный, –ая, –ое, *adj.* na rzeź, na zabicie przeznaczony; **убо́йный скотъ**, bydło na rzeź przeznaczone.

Убо́йчивый, –ая, –ое, *adj.* celny; **–во**, *adv.* celnie.

Убо́рецъ, –рца, *m. dim.* stroik.

Убо́ристость, –и, *f.* ścisłość, gęstość, zwięzłość (pisma i druku).

Убо́ристый, –ая, –ое, *adj.* ścisły, gęsty, zwięzły (o piśmie i druku).

Убо́рка, –и, *f.* uprzątanie, uprzątnienie, sprzątanie, sprzątnienie, zbieranie, zebranie; **убо́рка хлѣба**, zbieranie, zbiór zboża, żniwo; **убо́рка волосъ**, fryzura, ubranie włosów.

Убо́рная, –ой, *s. f.* ubieralnia, pokój tualetowy, do ubierania się.

Убо́рный, –ая, –ое, *adj.* strojny, ozdobny.

Убо́рчивость, Убо́рчивый, v. **Убо́ристость, Убо́ристый.**

Убо́рщикъ, Убо́рщица, v. **Убира́тель, Убира́тельница.**

Убо́ръ, –а, *m.* ubiór, strój; **головно́й убо́ръ**, strój głowy.

Убра́ніе, –я, *n.*, v. **Убо́рка.**

Убра́нство, –а, *n.* ubranie, ubiór, ustrojenie, strój.

Убра́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Убира́ть, –ся.**

Убрести́, *v. n. perf.* pokryjomu ujść, wymknąć, zemknąć.

Убру́сецъ, –сца, *m. dim.*, v. **Убру́съ.**

†**Убру́съ**, –а, *m.* chusta, tuwalnia, tuwalia & towalia (ręcznik), rodzaj ozdoby pod koroną na obrazach świętych.

Убудúтися, *v. r. perf. Eccl. sl.* obudzić się, ocknąć się.

Убуже́ніе, *Eccl. sl.*, v. **Разбуже́ніе.**

Убываніе, –я, *n.* ubywanie.

Убыва́ть, Убы́ть, *v. n.* ubywać, ubyć; zmniejszać się, zmniejszyć się; (*o wodzie:*) opadać, opaść; dni **убываю́ть**, ubywa dnia.

Убывка, –и, *f.*, v. **Убываніе.**

Убылóй, (–и́й), –ая, –óе, *adj.* ubyły; opadły; **убы́лое мѣсто**, miejsce wakujące, posada wakująca.

У́быль, –и, *f.* ubytek, umniejszenie; opadanie (o wodzie); **въ старости силы и́дутъ на у́быль**, w starości siły upadają, słabieją.

Убыстре́ніе, –я, *n.* przyśpieszenie. [*sub*: **Убыстри́ть, –ся.**

Убыстри́ть, –ся, *v. perf.*, v. **Убыстра́ть, Убыстри́ть**, *v. a. Eccl. sl.* przyśpieszać, przyśpieszyć; przysporzyć.

Убы́токъ, –тка, *m.* ubytek, uszczerbek, strata, szkoda.

Убы́точить, *v. a.* (kogó–lubo), szkodę zrządzać (komu); **–ся**, *v. r.* szkodę ponosić (*v. perf.* ponieść), szkodować.

Убы́точность, –и, *f.* ubytek, uszczerbek, strata.

Убы́точный, –ая, –ое, *adj.* uszczerbczy, ujmujący, uszczerbek czyniący, uwłaszczający.

Убы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Убыва́ть.**

Убѣга́ніе, –я, *n.* uciekanie; unikanie, stronienie.

Убѣга́ть, Убѣжа́ть, *v. n.* 1. uciekać, uciec; **убѣга́ть за границу**, za granicę iść, zbiegać, dezerterować; 2. **убѣга́ть** (czeró), unikać, stronić się; **убѣга́ть** сообще́ства съ порóчными, unikać towarzystwa występnych.

Убѣга́ться, *v. r. perf.* od biegania znużyć się, zmęczyć się, zmordować się.

Убѣди́тель, –я, *m.* przeświadczyciel, przekonawca.

Убѣди́тельно, *adv.* z przekonaniem, dobitnie; usilnie; **убѣди́тельно проси́ть** kogó–lubo o cóś, usilnie prosić kogo o co.

Убѣди́тельность, –и, *f.* przekonanie.

Убѣди́тельный, –ая, –ое, *adj.* 1. przekonywający; dobitny; 2. usilny. [**Убѣжда́ть, –ся.**

Убѣди́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Убѣжда́ніе**, –я, *n.* ucieczka, uciekanie, odbieżenie, zbieżenie, unikanie, stronienie. [**ра́ть.**

Убѣжа́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Убѣжда́ть, Убѣди́ть**, *v. a.* przekonywać, przekonać; nakaniać, nakłonić kogo do czego; **–ся**, *a) v. r.* – **въ чёмъ**, przekonywać się, przekonać się; nakłaniać się, nakłonić się do czego; *β) v. p.* być przekonywanym, przekonanym.

Убѣжде́ніе, –я, *n.* przekonanie; nakłonienie do czego.

Убѣжи́ще, –а, *n.* przytułek, schrónienie.

Убѣле́ніе, Убѣливаніе, –я, *n.* ubielenie, ubielanie.

Убѣливать, –ся, v. **Убѣли́ть, –ся.** [**Убѣля́ть, –ся.**

Убѣли́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Убѣля́ть, Убѣли́ть**, *v. a.* bielić, ubielić; **–ся**, *a) v. r.* ubielać się, ubielić się; bieleć, wybieleć, stać się białym; *β) v. p.* być bielonym, ubielanym, ubielonym.

Уважа́ть, Уважи́ть, *v. a.* uważać, uważyć, poważać, szanować, mieć wzgląd; **не уважа́я лица́**, bez względu na osobę; **–ся**, *v. p.* być uważanym, poważanym, szanowanym.

Уваже́ніе, –я, *n.* uważenie, poważenie, uszanowanie, szacunek, wzgląd; **имѣть уваже́ніе къ кому́–либо**, poważać, szanować kogo; **глубо́кое уваже́ніе**, głębokie uszanowanie; **въ уваже́ніе того́**, przez wzgląd na to, mając wzgląd na to; **принима́ть въ уваже́ніе**, mieć wzgląd na co; pod rozwagę co wziąć. [nanie.

Уважи́тельность, –и, *f.* przeko-

Уважи́тельный, –ая, –ое, *adj.* zasługujący na uwagę, mający znaczenie; przekonywający.

Уважи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уважа́ть, –ся.**

У́валень, –льня, *m.* leń, leniuch, leżuch; *it.* v. **Лежебо́къ.**

I. Ува́ливать, Ува́лять, *v. a.* folować, ufolować, (u)wałkować (*np.* sukno); (u)wałkować, (u)gnieść (*np.* ciasto); **–ся**, *v. p.*

быть (u)folowanym, (u)wałkowanym; być (u)wałkowanym, (u)gniecionym.

II. Уваливать, Увалить, *v. a.* nakłóniać, nakłonić na bok (na stronę); krzywo (nieprosto) układać, ułożyć co; **-ся**, *v. r.* nakłónić się na bok (na stronę), krzywić się, skrzywić się.

Увалистый, -ая, -ое, *adj.* 1. v. **Ухабистый**; 2. v. **Увальчивый**.

I. Ували́ть, *v. n. perf. pop.* (уйти, удалиться), pójść precz, odejść, oddalić się.

II. Ували́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уваливать, -ся (II)**.

Увалъ, -а, *m.* 1. schyłek, pochyłość, schodzistość, spadzistość, stoczystość; ciesać na **увалъ**, ociosać, ociosać na ukos; 2. odejście, oddalenie się; толпа хлынула на **увалъ**, gromada (narodu) rozeszła się.

Увальчивый, -ая, -ое, *adj.* ciężki, gnuśny, leniwy.

Уваля́ніе, -я, *n.* 1. ufolowanie, uwałkowanie (*np.* sukna); 2. uwałkowanie, ugniecienie (*np.* ciasta). [**Уваливать, -ся (I)**.

Ували́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уваре́ніе, Уварива́ніе**, -я, *n.* uwarzenie, ugotowanie.

Уварива́ть, Уварить, *v. a.* warzyć, uwarzyć, gotować, ugotować; **-ся**, *a*) *v. r.* (u)warzyć się, (u)gotować się; *β*) *v. p.* być (u)warzonym, (u)gotowanym.

Уварить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уварива́ть, -ся**.

Ува́рка, -и, *f.* uwarzenie, ugotowanie; wygotowanie.

Уваръ, -а, *m.* wygotowanie; wygotowanego co.

Уведе́ніе, -я, *n.* uprowadzenie.

Увезе́ніе, -я, *n.* uwiezienie.

Увезти́ *abo* **Увезть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Увози́ть, -ся**.

Увеличе́ніе, Увели́чиваніе, -я, *n.* powiększenie, powiększanie.

Увеличительный, v. **Увели́чительный**.

Увели́чивать, Увели́чить, *v. a.* powiększać, powiększyć; **-ся**, *a*) *v. r.* powiększać się, powiększyć się; *β*) *v. p.* być powiększanym, powiększonym. [szyciel.

Увели́читель, -я, *m.* powiększyciel.

Увели́чительный, -ая, -ое, *adj.* powiększający, powiększalny; **увеличительное стекло**, szkło powiększające; **увеличительное имя**, *Gramm.* (*augmentativum*), imię zgrubiałe. [**Увеличивать, -ся**.

Увели́чить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увернуть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Увёртывать, -ся**.

Увёрта́ніе, -я, *n.* zrównanie.

Увёрста́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увёрстывать, -ся**.

Увёрстка, -и, *f.* zrównywanie, zrównanie. [wanie.

Увёрстываніе, -я, *n.* zrównywanie.

Увёрстывать, Увёрста́ть, *v. a.* zrównywać, zrównać; **-ся**, *a*) *v. r.* zrównywać się, zrównać się; *β*) *v. p.* być zrównywanym, zrównanym.

Увёртка, -и, *f.* 1. obwinięcie czego; zwinięcie; 2. *chérchel, wykręt, wybieg, podstęp, obłuda.

Увёртливый, -ая, -ое, *adj.* wykrętny, wykrętarski.

Увёртывать, Увернуть, *v. a.* obwijać, obwić, obwinąć, zawijać, zawinąć.

I. Увёртываться, Увернуться, v. **Укутываться**.

II. Увёртываться, Увернуться, *v. r.* 1. (отъ чего), unikać, uniknąć, wymykać się, wymknąć się, uchylać się, uchylić się; 2. wymawiać się, mieć wymówki, czynić wykręty, wybiegi.

Увернуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увёртывать, -ся**.

Увертю́ра, -ы, *f. Mus.* uwertura, wstęp do opery.

Увёрчиваніе, Увёрчивать, v. **Увертыва...**.

Увеселе́ніе, -я, *n.* zabawa, uciecha, radość, wesołość, rozweselenie. [żartowniś.

Увеселя́тель, -я, *m.* wesołek,

Увеселя́тельный, -ая, -ое, *adj.* rozweselający, wesoły; rozkoszny, zabawny, krotochwilny; **увеселительные огни**, ognie pocieszne, fajerwerki.

Увеселя́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увесели́ть, -ся**.

Увеселя́ть, Увеселя́ть, *v. a.* rozweselać, rozweselić, bawić, ubawić kogo; **-ся**, *v. r.* rozweselać się, rozweselić się, bawić się, ubawić się. [v. *sub*: **Уводи́ть, -ся**.

Увести́ *abo* **Увесть, -ся**, *v. perf.*, **Увива́ніе**, -я, *n.* obwijanie, obwiązanie, okręcanie.

Увива́ть, Увить, *v. a.* obwijać, obwić, obwinąć, obwiązywać, obwiązać, okręcać, okręcić; **-ся**, *a*) *v. r.* obwijać się, obwinąć się, okręcać się, okręcić się; **- около кого**, uwijać się, kręcić się około kogo, przymilać się; **дѣти увива́ются около ма́тери**, dzieci przymilają się matce; *β*) *v. p.* być obwijanym, obwiniętym, obwiązywanym, obwiązanym, okręcanym, okręconym.

Увя́нка, -и, *f.* obwinięcie, zawinięcie. [uprzejmość.

Увя́нчивость, -и, *f.* zwinność,

Увя́нчивый, -ая, -ое, *adj.* uprzejmy, przymilający się.

Увидѣть, -ся, v. **Уви́дѣть, -ся**.

Уви́дѣть, *v. a. perf.* zobaczyć, dostrzedz, spostrzedz, ujrzeć; **уви́дѣть издалека**, ujrzeć zdaleka; **уви́дѣть свѣтъ**, urodzić się; **со вре́менемъ уви́димъ**, czas to okaże; **-ся**, *v. r.* **съ кѣмъ**, zobaczyć się z kim.

Увинти́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увинчивать, -ся**.

Увинченіе, Увинчиваніе, -я, *n.* zaśrubowanie, zaśrubowywanie.

Увинчивать, Увинти́ть, *v. a.* zaśrubowywać, zaśrubować; **-ся**, *v. p.* być zaśrubowywanym, zaśrubowanym.

Увитіе, -я, *n.* obwinięcie, uwinięcie, okręcenie.

Увить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увивать, -ся**.

Увлажа́ть, Увлажи́ть, *v. a.* zwilżać, zwilżyć, zwilgocić; **-ся**, *v. p.* być zwilżanym, zwilżonym, zwilgoconym.

Увлаже́ніе, Увлажи́ваніе, -я, *n.* zwilżenie, zwilżanie, zwilgocenie. [**жать, -ся**.

Увлажи́вать, -ся, v. **Увлажи́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Увлажа́ть, -ся**.

Увлажня́ть, Увлажни́ть, -ся, v. **Увлажа́ть, Увлажи́ть, -ся**.

Увлека́ніе, -я, *n.* uwlekanie, unoszenie, porywanie.

Увлека́тельный, -ая, -ое, *adj.* ujmujący, zajmujący, pociągający, powabny.

Увлека́ть, Увле́чь, *v. a.* uwlekać, uwlec, unosić, unieść, porywać, porwać; uprowadzać, uprowadzić; *ujmować, ująć, zajmować, zająć, pociągać kogo; **-ся**, *a*) *v. r.* – чѣмъ, unosić się, unieść się czém; **увлечься искуше́ніемъ**, uledz pokuszeniu; *β*) *v. p.* być uwlekanym, uwleczonym, unoszonym, uniesionym, porywanym, porwanym; być uprowadzanym, urpowadzonym.

Увлече́ніе, -я, *n.* uwleczenie, porwanie; uprowadzenie.

Увле́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увлека́ть, -ся**.

Уводи́ть, Увести́ *abo* **Увесть**, *v. a.* uprowadzać, uprowadzić, zabierać, zabrać (dokąd); **-ся**, *v. p.* być uprowadzanym, uprowadzonym.

Уво́дка, -и, *f.*, v. **Уво́дъ**.

Уво́дчикъ, -а, *m.* uprowadziciel.

†**Уво́дъ**, -а, *m.* uprowadzenie.

Увози́ть, Увезти́ & Увезть, *v. a.* uwozić, uwieźć; **-ся**, *v. p.* być uwożonym, uwiezionym.

Увозчикъ, -а, *m.* uwoziciel.

Увозъ, -а, *m.* uwózka, uwiezienie. [nie; v. **Увлека́ніе**.

Увола́киваніе, -я, *n.* uwleka-

Увола́кивать, Уволочь, *v. a.* uwlekać, uwlec, *etc.*, v. **Увлека́ть, -ся, Увле́чь, -ся**.

Уволить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увольнять, -ся**.

Уволочь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увола́кивать, -ся**.

Увольне́ніе, -я, *n.* uwolnienie; pozwolenie; urlop; **увольне́ніе отъ слу́жбы**, uwolnienie od (ze) służby, dymis(s)ya.

Увольни́тельный, -ая, -ое, *adj.* uwalniający; **увольни́тельное свиде́тельство**, świadectwo uwolnienia.

Увольня́ть, Уво́лить, *v. a.* uwalniać, uwolnić; urlopować (kogo); **уволить отъ до́лжности**,

uwolnić (odprawić) kogo ze służby; dać dymis(s)yę; **–ся**, *v. p.* być uwalnianym, uwolnionym; być urlopowanym; być dymis(s)yonowanym.

Уврачева́ніе, v. **Вылеченіе.**

Уврачева́ти, Уврачи́ти, –ся, *Eccl. sl.*, v. **Вылѣчивать, Вылѣчить, –ся.**

Увы́, *interj.* ach! biada! nie-

Увѣда́ніе, –я, *n.* dowiedzenie się.

Увѣда́ть, *v. a. perf.* dowiedzieć się, powziąć wiadomość; да не увѣдаетъ шуйца твоя, что творитъ десная, [gdy czynisz jałmużnę], niechaj nie wie lewica twoja, co prawica twoja czyni.

Увѣдомительный, –ая, –ое, *adj.* uwiadomiający; **увѣдомительное письмо́**, list uwiadomiający, list z doniesieniem.

Увѣдомить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увѣдомля́ть, –ся.**

Увѣдомле́ніе, –я, *n.* uwiedomienie, oznajmienie, doniesienie, zawiadomienie.

Увѣдомля́ть, Увѣдомить, *v. a.* (кого–либо о чѣмъ), uwiadomiać, uwiadomić, oznajmiać, oznajmić, donosić, donieść, zawiadamiać, zawiadomić; **–ся**, *v. p.* być uwiadomionym, zawiadomionym, *etc.*, dowiedzieć się, powziąć wiadomość.

Увѣдѣніе, –я, *n. Eccl. sl.*, dowiedzenie się; znajomość; poznanie.

Увѣдѣти, *Eccl. sl.*, v. **Увѣдать.**

Увѣковѣченіе, Увѣковѣчиваніе, –я, *n.* uwiecznienie, uwiekopomnienie, unieśmiertelnienie.

Увѣковѣченный, –ая, –ое, *part. p.* uwiecznony, uwiekopomniony, unieśmiertelniony.

Увѣковѣчивать, Увѣковѣчить, *v. a.* uwiecznić, uwiekopomnić, unieśmiertelnić, unieśmiertelniać; **–ся**, *a*) *v. r.* unieśmiertelnić się; *β*) *v. p.* być uwiecznionym, unieśmiertelnionym.

Увѣнчава́ніе, –я, *n.* uwieńczanie, koronowanie.

Увѣнчава́ть, Увѣнча́ть, *v. a.* uwieńczać, uwieńczyć; koronować, ukoronować; увѣнча́ть ла́врами, uwieńczyć laurami; **–ся**, *a*) *v. r.* 1. uwieńczać się, uwieńczyć się; 2. koronować się, ukoronować się; *β*) *v. p.* 1. być uwieńczanym, uwieńczonym; 2. być koronowanym, ukoronowanym.

Увѣнча́ніе, –я, *n.* uwieńczenie; ukoronowanie.

Увѣнча́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увѣнчава́ть, –ся.** [zapewnienie.

Увѣре́ніе, –я, *n.* upewnienie,

Увѣренность, –и, *f.* (въ чемъ), przekonanie.

Увѣренный, –ая, –ое, *part. p.* przekonany, upewniony, zapewniony; увѣренъ ли ты въ томъ? czyż też o tém przekonany?

Увѣри́тельный, –ая, –ое, *adj.* zapewniający. [**Увѣря́ть, –ся.**

Увѣрить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увѣря́ть, Увѣрить**, *v. a.* (кого–либо въ чѣмъ), upewniać, upewnić, zapewniać, zapewnić; торжественно увѣрять въ чѣмъ, upewniać kogo o co pod przysięgą; **–ся**, *v. r.* (въ чѣмъ), upewniać się, upewnić się, przekonywać się, przekonać się. [żny, ciężki.

Увѣсистый, –ая, –ое, *adj.* wa-

Увѣсить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увѣшивать, –ся.** [minający.

Увѣтный, –ая, –ое, *adj.* upo-

Увѣтъ, –а, *m. Eccl. sl.*, v. **Увѣщаваніе.**

Увѣчить, *v. a.* kaleczyć, kaleką czynić; **–ся**, *v. r.* kaleczyć się.

Увѣчникъ, –а, *m.* kaleka.

Увѣчный, –ая, –ое, *adj.* skaleczony.

Увѣчье, –я, *n.* kalectwo.

Увѣщаніе, Увѣщать, Увѣщивать, v. **Обвѣщ..., Провѣщ....**

Увѣщава́ніе, –я, *n.* upominanie, przestrzeganie. [тельный.

Увѣщава́тельный, v. **Увѣща-**

Увѣщава́ть, Увѣща́ть, *v. a.* upominać, napominać, przestrzegać; **–ся**, *v. p.* być upominanym, napominanym.

Увѣща́ніе, –я, *n.* upominanie, napominanie, przestroga.

Увѣща́тель, –я, *m.* upominacz, napominacz, przestrzegacz.

Увѣща́тельный, –ая, –ое, *adj.* napominalny, upominający, przestrzegający. [**Увѣщава́ть, –ся.**

Увѣща́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увѣда́ніе, –я**, *n.* więdnienie, schnienie.

Увя́дать, Увя́нуть, *v. n.* (*propr.* & *), więdnąć, zwiędnąć, schnąć.

Увяде́ніе, –я, *n. Eccl. sl.* zwiędnienie.

Увя́заніе, –я, *n.* 1. uwiązanie, owinięcie, zapakowanie; 2. uwięzienie, ugrzęznięcie, ulgnięcie.

I. Увя́зать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Увя́зывать, –ся.**

II. Увя́зать, Увя́знуть, *v. a.* 1. więznąć, uwięznąć, grzęznąć, ugrzęznąć, ugrzążć, lgnąć, ulgnąć; 2. *Eccl. sl.* wpadać, wpaść (w co, *np.* w nieszczęście).

Увя́зеніе, –я, *n. Eccl. sl.* (увѣнчаніе), uwieńczanie; koronowanie.

Увя́зить, *v. a. perf.* 1. uwięzić; wbić; увязить ногу въ грязь, uwięzić nogę w błocie; увязить топоръ въ бревно́, wbić topor (siekierę) w belkę; 2. *fig. pop.* wydać wiele pieniędzy na co; **–ся**, *v. r.* uwięznąć, ulgnąć.

Увя́зка, –и, *f.* związanie, zwinięcie, zapakowanie, ambalaża.

Увя́знуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Увя́зать.**

Увя́зочный, –ая, –ое, *adj.* do związania, owinięcia, zapakowania służący.

Увязти́, *v. a. perf. Eccl. sl.* uwieńczyć; ukoronować; **–ся**, *v. p.* być uwieńczonym; być ukoronowanym.

Увя́зчивость, Увя́зчивый, v. **Привя́зчивость, Привя́зчивый.**

Увя́зывать, –ся, *v.* uwiązywanie, owijanie, pakowanie.

Увя́зывать, Увя́зать, *v. a.* uwiązywać, uwiązać, owijać, owinąć, pakować, zapakować; **–ся**, *a*) *v. r. fig.* 1. – за кѣмъ, przywiązać się, przyczepiać się, przyczepić się do kogo; 2. – за что, przywiązać się, przyczepić się do czego; *β*) *v. p.* być uwiązywanym, uwiązanym, pakowanym, zapakowanym.

Уя́лый, –ая, –ое, *adj.* zwiędły.

Уя́нуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Увя́дать.** [wój.

Уя́сло, –а, *n.* dyadema, za-

Угада́ніе, –я, *n.* zgadnienie.

Угада́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Угада́ть.** [mysł.

Угада́ніе, –я, *n.* zgadywanie, do-

Угада́тель, –а, *m.* zgadywacz.

Угада́тельница, –ы, *f.* zgadywaczka.

Угада́ть, –а, *m.* zgadnienie, domysł; на угадъ, na domysł, na traf, na los szczęścia. [nie.

Угада́ніе, –я, *n.* zgadywa-

Угада́ть, Угада́ть, *v. a.* 1. zgadywać, zgadnąć, domyślać się, domyślić się; 2. na domysł, na traf robić, zrobić, trafić, utrafić; **–ся**, *v. p.* być zgadywanym, zgadniętym; być trafionym, utrafionym. [jest.

Угро́но, *adv.* swądliwie, swąd

Угро́ный, –ая, –ое, *adj.* swądliwy, pełen swądu.

Угръ, –а, *m.* 1. swąd (od gorąca); 2. v. **Окалина**; 3. *pop.* zawadyak.

Угаса́ніе, –я, *n.* gaśnięcie.

Угаса́ть, Угасну́ть, *v. n.* gasnąć, zgasnąć; *niknąć, zbliżać się do śmierci, umrzeć; (*o namiętnościach*:) ustać, uspokoić się, przytłumić się. [Угаша́ть, –ся.

Угаси́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Угасну́ть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Угаса́ть.**

Угаша́ть, Угаси́ть, *v. a.* gasić, ugasić, zgasić; **–ся**, *v. p.* być gaszonym, ugaszonym, zgaszonym.

Угаше́ніе, Угаши́ваніе, –я, *n.* ugaszenie, zgaszenie, gaszenie.

Угаши́вать, –ся, v. **Угаша́ть, –ся.** [nie.

Угащиваніе, –я, *n.* częstowa-

Угащивать, –ся, v. **Угощать, –ся.** [ginanie, zginanie.

Угибаніе, –я, *n.* zaginanie, u-

Угиба́ть, Угну́ть, *v. a.* zaginać, zagiąć, uginać, ugiąć, zginać, zgiąć; **–ся**, *v. p.* być zaginanym, zagiętym, uginanym, ugiętym, *etc.*

Угибка, –и, *f.*, v. **Угибаніе.**

Угладить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Угла́живать, –ся.**

Угла́живаніе, Угла́живаніе, –я, *n.* wygładzenie, wygładzanie, wyrównanie, wyrównywanie.

Угла́живать, Угла́дить, *v. a.*

wygładzać, wygładzić, wyrównywać, wyrównać; –ся, *v. p.* być wygładzanym, wygładzonym, *etc.*

Углеви́дный, –ая, –ое, *adj.* podobny do węgla.

Углеводоро́дный газъ, *m. Chem.* gaz wodorodny węglisty.

Углежже́ніе, –я, *n.* palenie węgli. [węglowy.

Углекислота́, –ы́, *f. Chem.* kwas

Углеки́слый, –ая, –ое, *adj. Chem.* węglanowy; **углеки́слыя со́ли**, węglany (*pl.*), sole z kwasu węglowego i z zasady solnéj złożone.

Углеобра́зный, –ая, –ое, *adj.* podobny do węgla.

Углеки́сленный газъ, v. **Углеро́дный газъ.**

Углеро́дный, –ая, –ое, *adj. Chem.* węglorodny.

Углеро́дъ, –а, *m. Chem.* węgloród, węglik.

Углетво́ръ, v. **Углеро́дъ.**

Угле, –я, *n. coll. Eccl. sl.* węgle.

Угловáтый, –ая, –ое, *adj.* węgielny, kątowy, w kąty.

Угловóй, (–лóв), –áя, –óе, *adj.* węgielny, narożny.

Угломе́ръ, –а, *m.* kątomiar; v. **Гоніоме́тръ.**

Углуби́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Углубля́ть**, –ся.

Углубле́ніе, –я, *n.* wklęsłość, zagłębienie się; głębia.

Углубля́ть, **Углуби́ть**, *v. a.* zagłębiać, zagłębić, pogłębiać, pogłębić, głębszym robić, zrobić; * zagłębiać, zagłębić, zatapiać, zatopić, pogrążać, pogrążyć; –ся, *a) v. r.* zagłębiać się, zagłębić się; * zagłębiać się, zagłębić się, zatapiać się, zatopić się; **углубля́ться въ чтéніи книгъ**, zagłębić się w czytaniu książek; *β) v. p.* być zagłębianym, zagłębionym, *etc.*

Уголь, –я, *m.* węgiel.

Угляде́ть, *v. n. perf.* (за кѣмъ), dostrzedz, dojrzeć, dopilnować (kogo). [pędzenie.

Угнáніе, –я, *n.* wygnanie, wy-

Угна́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Угоня́ть**, –ся. [**Угнетáть**, –ся.

Угнéсть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Угнетáніе**, –я, *n.* ugniatanie, ciśnienie, uciskanie; * uciemiężanie, prześladowanie, dręczenie.

Угнетáтель, –я, *m.* uciemiężyciel, dręczyciel, prześladowca.

Угнетáть, **Угнéсть**, *v. a.* ugniatać, ugnieść, przygniatać, przygnieść, cisnąć, przycisnąć, uciskać; * prześladować, dręczyć, uciemiężać, prześladować; **стáрость его́ угнетáетъ**, starość go ciśnie; –ся, *v. p.* być ugniatanym, ugniecionym, *etc.*

Угнетéніе, –я, *n.* ugniecienie, przygniecienie, przyciśnienie; * ucisk, uciemiężenie, prześladowanie; **жить въ угнетéніи**, żyć w ucisku. [**Угнíть**, –ся.

Угнíть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Угнѣждáти**, **Угнѣздúти**, *v. a. Eccl. sl.* kogó, zagnieżdżać, zagnieździć, sadowić, usadowić; –ся, *v. r.* zagnieżdżać się, zagnieździć się; osiadać, osieść, zamieszkiwać, zamieszkać.

Угнѣждéніе, –я, *n. Eccl. sl.* osadowienie.

Угнѣздúти, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Угнѣждáти**, –ся.

Угобжáти, **Угобзúти**, *v. a. Eccl. sl.* obfitować. [wanie.

Угобзéніе, –я, *n. Eccl. sl.* obfito-

Угобзúти, *v. perf.*, v. *sub*: **Угобжáти.** [wianie.

Уговáриваніе, –я, *n.* namawianie, namówienie.

Уговáривать, **Уговори́ть**, *v. a.* namawiać, namówić (kogo do czego); –ся, *a) v. r.* umawiać się, umówić się; *β) v. p.* być namawianym, namówionym.

Уговóреніе, –я, *n.* namówienie.

Уговори́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уговáривать**, –ся.

Уговóрный, –ая, –ое, *adj.* umowny, zmowny, umówiony.

Уговóрщикъ, –а, *m.* namawiacz.

Уговóръ, –а, *m.* 1. umowa, ugoda; по уговóру, umówionym sposobem, w umówionym sposobie, podług umowy; дать кому́-либо что съ уговóромъ..., dać komu co pod tym warunkiem, żeby...; 2. v. **Уговáриваніе.**

Угóда, –ы, *f.* dogodzenie, dogodność; §. нáшему уроду всѐ не въ угóду, v. *sub*: **Урóдъ.**

Угоди́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Угождáть.** [**угожде́ніе & Угóдье.**

Угóдіе, –я, *n. Eccl. sl.*, v. **У-**

Угодли́вость, –и, *f.* dogodność, dogodliwość, uczynność.

Угóдливый, –ая, –ое, *adj.* dogodny, dogodliwy, uczynny.

Угóдникъ, –а, *m.* dogodziciel, dogadzacz, usłużnik; **угóдникъ Бóжій**, święty, wybrany Pański.

Угóдница, –ы, *f.* dogodnica, usłużnica; **угóдница Бóжія**, święta, wybrana Pańska.

Угодничáть, *v. n.* dogadzać, być usłużym, uczynnym, łasić się.

Угóдно, *adv.* dogodnie, podoba się; какъ Вамъ угóдно, jak się WPanu podoba; такъ Бóгу угóдно, tak się Bogu podoba; §. что Бóгу угóдно, то всѣмъ пригóдно, co Bóg czyni, to wszystko dobrze.

Угóдность, –и, *f.* dogodność, dogodzenie, przysługa, zadośćuczynienie.

Угóдный, –ая, –ое, *adj.* 1. (†), dogodny, zdatny, przydatny, sposobny; 2. *Eccl. sl.* przyjemny, miły, ujmujący, podobający się.

Угóдье, –я, *n.* plac, miejsce do czego sposobne; **угóдья**, *pl.* pożytki, dogody, dogodności, zysk z pola, ziemi, sadów, ogrodów, lasów, stada, *etc.* [ciel.

Угождáтель, –я, *m.* dogodzi-

Угождáть, **Угоди́ть**, *v. a.* dogadzać, dogodzić, zadosyćuczynić; podobać się, przypodobać się; *it.* угодить, *v. perf.* * trafić.

Угожде́ніе, –я, *n.* dogodzenie: przypodobanie się.

Угóлекъ, –лька́, **Угóлечекъ**, –чка, *m. dim.* węgielek.

Угóловный, –ая, –ое, *adj.* kryminalny, główny; **угóловный судъ**, sąd kryminalny; **угóловное дѣло**, sprawa kryminalna.

Угóловщина, –ы, *f. pop.* zbrodnia kryminalna, występek kryminalny. [–чка, *m. dim.* kącik.

Угóлокъ, –лка́, **Угóлочекъ**, –чка, *m. dim.* kącik.

У'голъ, *gen.* угла́, *m.* 1. kąt; прямóй у'голъ, kąt prosty; поставить въ уголъ, postawić w kąt; имѣть свой у'голъ, mieć swój kąt, swój domek; 2. róg (domu, stołu, *etc.*); домъ стоитъ на угла́ у'лицы, dom stoi na rogu ulicy.

У'голь, *gen.* угля, *m.* węgiel; древéсный у'голь, węgiel drewiany; кáменный у'голь, węgiel kamienny; у'голь у'гломъ, * czarny jak węgiel.

У'голье, –я, *n. coll.* węgle.

У'гольникъ, –а, *m.* 1. miejsce na węgle; 2. v. **У'гольщикъ.**

Угольникъ, –а, *m.* węgielnica.

У'гольный, –ая, –ое, *adj.* węglowy, od węgla.

Угóльный, –ая, –ое, *adj.* kątowy, od kąta; narożny; угóльный домъ, dom narożny.

У'гольня, –и, *f.* miejsce, gdzie drwa na węgle palą.

У'гольщикъ, –а, *m.* węglarz.

Угомонéніе, –я, *n.* uspokojenie.

Угомони́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Угомоня́ть**, –ся.

Угомóнливый, **Угомóнный**, –ая, –ое, *adj.* cichy, spokojny.

Угомóнъ, –а, *m.* cichość, spokojność.

Угомоня́ть, *v. a. pop.* 1. uspokajać, uspokoić; 2. usypiać, uśpić; 3. *fig.* zamordować kogo; –ся, *a) v. r.* 1. uspokajać się, uspokoić się, ucichnąć; 2. usypiać, usnąć; *β) v. p.* być uspokajanym, uspokojonym.

Угóнка, –ы, *f.* 1. wyganianie, wygnanie, wypędzenie; угóнка скотá въ пóле, wygnanie bydła w pole; 2. (*w myśl.*:) dopędzenie, dognanie, doścignienie; 3. trafienie.

Угóнъ, –а, *m.*, v. **Угóнка.**

Угоня́ть, **Угна́ть**, 1. *v. a.* –, wyganiać, wygnać, wypędzać, wypędzić; угнать стáдо въ пóле, wygnać trzodę w pole; –, (†), doganiać, dognać; *it.* trafić; 2. *v. n.* umykać, umknąć, uchodzić, ujść; –ся, *a) v. r.* – za кѣмъ, naśladować kogo; *β) v. p.* być wyganianym, wygnanym, wypędzanym, *etc.*

Угора́живать, **Угора́дить**, –ся, v. **Обгора́ж....**

Угора́здить, *v. a. perf. pop.*, v. **Ухитри́ть**, **Умудри́ть**; –ся, *v. r. perf.*, v. **Ухитри́ться**, **Умудри́ться.**

Угорáние, -я, *n.* zagorzenie od węgla.

Угорáть, Угорéть, *v. n.* 1. zagorzeć od węgla; 2. ugorywać, ubywać w topieniu.

Угорёкъ, -рька, **Угорёчекъ**, -чка, *m. dim.* węgorzyk, mały węgorz. [дить, -ся.

Угородúть, -ся, v. **Огородúть**.

Угóрокъ, -рка, *m.* pagórek.

Угорь, *gen.* угря, *m.* 1. węgry, rodzaj krost na twarzy; 2. *H. n.* (*muraena anguilla*), węgorz, (ryba); **угорь электрúческій**, (*gymnotus electricus*), drętwik elektryczny, (ryba).

Угорéлый, -ая, -ое, *adj.* zagorzały; §. бѣгаетъ, мéчется, какъ угорéлая кóшка, v. *sub*: Метáться.

Угорéніе, v. **Угорáние**.

Угорéть, *v. perf.*, v. *sub*: Угорáть. [Угощáть, -ся.

Угостúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Угощáть.

Уготáвливаніе, -я, *n.* przygotowywanie, przysposabianie, przyrządzanie.

Уготовáніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. przygotowanie, przysposobienie, przyrządzenie; 2. sprzęty, zapasy, *etc.*

Уготóвати, -ся, *Eccl. sl.*, **Уготóвить**, -ся, v. **Приготóвить**, -ся. [wanie, przyrządzenie.

Уготовлéніе, -я, *n.* przygotowanie.

Уготовля́ть, -ся, *Eccl. sl.*, **Уготовля́ть**, -ся, v. **Приготовля́ть**, -ся.

Угощáтель, -я, *m.*, **Угощáтельница**, -ы, *f.* częstujący, częstująca kogo.

Угощáть, Угостúть, *v. a.* częstować, uczęstować kogo, gościć, ugościć; -ся, *v. p.* być częstowanym, uczęstowanym, ugoszczonym. [częstowanie, ugoszczenie.

Угощáніе, Угощéніе, -я, *n.* u-

Угребáніе, -я, *n.* upływanie robiąc wiosłem.

Угребáть, Угрéсть, *v. n.* upływać, upłynąć robiąc wiosłem.

Угревáтый, -ая, -ое, *adj.* węgrowaty, pełen węgrów, krost.

Угревáтѣть, *v. n.* węgrowacieć, stać się węgrowatym.

Угрёвина, -ы, *f.* węgorzyna, mięso węgorzne.

Угрёвый, -ая, -ое, *adj.* węgorzowy, węgorzny; **угрёвая кóжа**, skóra węgorzowa lub węgorza.

Угрéсть, *v. perf.*, v. *sub*: Угребáть.

Угрúкъ, -а, *m. dim.* węgorzyk; **ýксусный угрúкъ**, (*vibrio aceti*), octówki.

Угрожáть, Угрозúть, *v. a.* grozić, zagrażać, zagrozić, straszyć, zastraszyć; **угрожáть падéніемъ**, zagrażać upadkiem; **это здáніе угрожáетъ падéніемъ**, ten budynek grozi (или) zagraża upadkiem; **несчáстіе его угрожáетъ**, nieszczęście go grozi; **не угрожáй емý этúмъ**, ty go tém nie zastraszysz.

Угрожéніе, -я, *n.* grożenie, zagrożenie, pogrożenie.

Угрóза, -ы, *f.* groźba, pogróżka; **дѣлать комý угрóзы**, grozić, zagrażać komu.

Угрозúтельно, *adv.* groźnie, groźno, groźliwie, z groźbą.

Угрозúтельный, -ая, -ое, *adj.* groźny, groźliwy; **угрозúтельное письмó**, groźny list. [жать.

Угрозúть, *v. perf.*, v. *sub*: Угрожáть, v. **Угрозúтельно**.

Угрóзливо, v. **Угрозúтельно**.

Угрóзливый, Угрóзный, -ая, -ое, *adj.* groźliwy, groźny; **угрóзливое письмó**, list groźny.

Угрызáніе, -я, *n.* ugryzanie, gryzienie, ukąsanie.

Угрызáть, Угрúзть, *v. a.* gryźć, ugryzać, ugryźć, kąsać, ukąsić; ujadać; *fig.* **сóвѣсть угрызáетъ** егó, sumienie go gryzie.

Угрызéніе, -я, *n.* ugryzienie, ukąszenie; *fig.* **угрызéніе сóвѣсти**, zgryzota sumienia.

Угрúзть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Угрызáть, -ся.

Угрь, v. **Угорь**.

Угрѣвáніе, **Угрѣвáть**, **Угрѣ́ть**, v. **Согрѣв....**

Угрю́мо, *adv.* ponuro, posępnie.

Угрю́мость, -и, *f.* ponurość, posępność.

Угрю́мый, -ая, -ое, *adj.* ponury, posępny, pochmurny.

Угрю́мѣть, *v. n.* stawać się ponurym, posępnym. [грязь....

Угрязáть, Угрязнýть, v. **По†Угрь**, -я, *m.* (югъ), południe, okolica świata przeciwległa północy.

У'да, -ы, *f.* węda, (wędka, *dim.*); **ловúть ры́бу у́дою**, łowić ryby na wędę, wędzić ryby, wędą ryby łowić.

Удóбриваніе, -я, *n.* ugnojanie, uprawianie roli gnojem.

Удóбривать, Удóбрить, *v. a.* gnoić, ugnojać, ugnoić, uprawiać, uprawić rolę gnojem; -ся, *v. p.* być gnojonym, ugnajanym, ugnojonym, uprawianym, uprawionym gnojem.

Удáва, -ы, *f.* pętla, zadzierg, kluczka [do powieszenia (się)].

Удавáться, Удáться, *v. r.* 1. udawać się, udać się, zdarzać się, zdarzyć się; wypadać, wypaść, trafiać się, trafić się; **рабóта не удалáсь**, robota nie udała się; **ничтó не удаётся**, nic się nieudaje, w niczem się niewiedzie; 2. - **въ кого-либо**, wdawać się, wdać się w kogo, stawać się, stać się komu podobnym; **сынъ удáся въ отцá**, syn wdał się w ojca, syn jest ojcu podobnym, syn jest istnym obrazem (swego) ojca. [Удавливать, -ся.

Удавúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Удáвка, -и, *f.* 1. uduszenie; 2. v. **Удáва**.

Удавленина, -ы, *f.* mięso z bydlęcia uduszonego.

Удавлéніе, -я, *n.* uduszenie, powieszenie.

Удавленникъ, -а, *m.* ten który się udusił, powiesił.

Удавленница, -ы, *f.* ta, która się udusiła, powiesiła. [wieszanie.

Удавливаніе, -я, *n.* duszenie, **Удáвливать, Удáвить**, *v. a.* dusić, udusić, zadusić, wieszać, powiesić; -ся, *v. r.* dusić się, udusić się, zadusić się, wieszać się, powiesić się. [-ся.

Удавля́ть, -ся, v. **Удáвливать, Удáвный**, -ая, -ое, *adj.* do duszenia, powieszania służący.

Удáвщикъ, -а, *m.* ten, który kogo udusił, powiesił.

Удáвщица, -ы, *f.* ta, która kogo udusiła, powiesiła.

Удáвъ, -а, *m.*, - обыкновéнный, *H. n.* (*boa constrictor*), wąż olbrzym dusiciel; [*cfr.* krowosys]; **удáвъ водянóй**, v. **Пóлозъ**.

Удалéніе, -я, *n.* oddalenie, usunięcie (kogo od czego); **удалéніе отъ дóлжности**, oddalenie z (od) urzędu, od obowiązków, dymissya; **жить въ удалéніи отъ родны́хъ**, żyć w oddaleniu od krewnych; **жить въ удалéніи отъ общества**, отъ свѣта, żyć (или pędzić życie) w oddaleniu od świata; żyć skromnie.

Удалённость, -и, *f.* oddalenie.

Удалéцъ, -льца, *m.* junak, zuch, śmiałek; waleczny, odważny.

Удали́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: Удаля́ть, -ся.

Удалóй, (-лы́й), -ая, -óе, *adj.* śmiały, odważny, rzeźwy, żwawy, zwinny, żywy; mężny, waleczny; **удалóй úзъ удалы́хъ**, **удалáя головá**, v. **Удалéцъ**; pustýться na **удалу́ю**, v. **Пускáться**; mały, da **удáлъ**, (§), przebiegły, obrotny, szczwany chłopczyk.

У'даль, -и, *f.*, **Удальство**, -а, *n.* śmiałość, odwaga, męztwo.

Удаля́ть, Удали́ть, *v. a.* oddalać, oddalić; **удали́ть отъ дóлжности**, oddalić kogo od urzędu; **удали́ть кого-либо отъ наслѣдства**, wyłączyć kogo od sukcesyi; -ся, *a) v. r.* oddalać się, oddalić się; wstrzymywać się, wstrzymać się od czego; - отъ кого-либо, unikać, uniknąć, usuwać się, usunąć się, ustępować, ustąpić; *β) v. p.* być oddalanym, oddalonym.

Удáреніе, -я, *n.* 1. uderzenie; 2. *Gramm.* z przyciskiem lub z akcentem wymówienie zgłosek lub wyrazów; akcent, przygłos, przygłoska, ton głosu; akcent, znamię nad głoską.

Удáрецъ, -а, **Удáрикъ**, -а, *m. dim.* lekki cios, raz, lekkie uderzenie. [**Удари́ть**, -ся.

Удари́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Удáрный**, -ая, -ое, *adj.* od uderzenia, od ciosu.

Удáръ, -а, *m.* 1. uderzenie, cios, raz; удáръ кнутóмъ, raz puginałem zadany, sztych puginału; удáръ мечéмъ, uderzenie mieczem; громовóй удáръ, uderzenie piorunu; онъ убитъ громовы́мъ удáромъ, (on) od piorunu zabitym został; 2. *Med.* apopleksya, uderzenie krwi; емý приключи́лся удáръ *abo* съ нимъ случи́лся удáръ, paraliż go ruszył.

Удари́ть, Удáрить, *v. a.* uderzać, uderzyć; udarłszy въ колоко́лъ, uderzyć w dzwon; удари́ть по рукáмъ, zgodzić się, przystać na co uderzeniem ręki w rękę; удáрить на непрія́теля, uderzyć na nieprzyjaciela; громъ удáрилъ въ ба́шню, piorun uderzył w wieżę; **-ся**, *v. r.* - обо что, uderzać się, uderzyć się, trącić się o co; удáриться объ закла́дъ, założyć się, pojść o zakład.

Удáться, *v. perf.*, v. *sub*: **Удава́ться.**

Удáча, -и, *f.* udanie się, pomyślność, powodzenie, los szczęścia, traf; на удáчу, na los, na los szczęścia, na traf; пустúться на удáчу, v. *sub*: **Пуска́ть, -ся**; емý во всёмъ удáча, jemu się wszystko dobrze udaje.

Удáчливый, Удáчный, -ая, -ое, *adj.* udający się dobrze, powodzący się, pomyślny, szczęśliwy, trafny.

Удáиваніе, -я, *n.* podwajanie.

Удáивать, -ся, v. **Удои́вать, -ся.**

Удвое́ніе, -я, *n.* podwojenie.

Удвои́вать, Удвои́ть, *v. a.* podwajać, podwoić; **-ся**, *v. p.* być podwajanym, podwojonym.

Удвои́ть, -ся, v. **Удои́вать, -ся.**

Удержа́ніе, -я, *n.* wstrzymanie, przytrzymanie, zatrzymanie.

Удержа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Удéрживать, -ся.**

Удéрживаніе, v. **Удержа́ніе.**

Удéрживать, Удержа́ть, *v. a.* wstrzymywać, wstrzymać, przytrzymywać, przytrzymać, zatrzymywać; zatrzymać; powściągać, powściągnąć; niedopuszczać, niedopuścić; **-ся**, *v. r.* - за что, trzymać się, zatrzymać się za co; *wstrzymywać się, wstrzymać się, powściągać się, powściągnąć się; удержа́ться отъ смѣха, отъ слёзъ, wstrzymać się od śmiechu, od łez; удержаться на своёмъ мѣ́стѣ, dotrzymać swego placu.

Удéржка, -и, *f.* wstrzymanie, zatrzymanie; dotrzymanie, utrzymanie. [*sub*: **Удешевля́ть, -ся.**

Удешеви́ть, -ся, *v. perf.*, v. **Удешевле́ніе**, -я, *n.* zniżenie, poniżenie ceny.

Удешевля́ть, Удешеви́ть, *v. a.* zniżać, zniżyć, poniżać, poniżyć cenę; czynić, uczynić tańszym; **-ся**, *v. p.* być zniżanym, zniżonym, poniżanym, poniżonym (o cenach).

Удивúтельно, *adv.* dziwnie, przedziwnie, do zadziwienia, cudnie, przecudnie; bardzo.

Удивúтельный, -ая, -ое, *adj.* dziwny, zadziwiający, przedziwny, cudny, przecudny; **удивúтельная**, -ой, *s. f. Gramm.* wykrzyknik. [**Удивля́ть, -ся.**

Удивúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Удивле́ніе**, -я, *n.* zadziwienie, podziwienie; dziw, podziw; знакъ удивле́нія, *Gramm.* wykrzyknik.

Удивля́ть, Удивúть, *v. a.* zadziwiać, zadziwić; **-ся**, *v. r.* (чемý), zadziwiać się, zadziwić się, zadumiewać się, zdumieć.

У́дилище, -а, *n.* wędzisko, pręt wędkowy.

У́дило, -а, *n.* wędzidło.

У́дильный, -ая, -ое, *adj.* wędzidłowy, do wędzidła należący.

У́дильщикъ, -а, *m.* wędkarz, co ryby wędą łowi.

У́дить, *v. a.* - ры́бу, wędzić ryby, ryby wędą łowić.

У́дица, *Eccl. sl.*, v. **У́да.**

У́дища, -и, *f. augm.* wędzisko, wielka węda.

У́дка, -и, *f. dim.* wędka.

Удлине́ніе, -я, *n.* przedłużenie.

Удлини́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Удлиня́ть, -ся.**

Удлиня́ть, Удлини́ть, *v. a.* przedłużać, przedłużyć, dłuższym czynić, uczynić; **-ся**, *v. p.* być przedłużanym, przedłużonym.

Удóбь, -я, *n.* dogodność.

Удóбно, *adv.* dogodnie; do ręki.

Удóбность, -и, *f.* dogodność.

Удóбный, -ая, -ое, *adj.* dogodny; łatwy, nietrudny; snadny; удóбное дѣло, rzecz łatwa.

Удобо-варúмость, -и, *f.* strawność, snadność strawienia; **-варúмый**, -ая, -ое, *adj.* strawny, łacny ku strawieniu, snadny do strawienia; **-возгора́ющій**, -ая, -ее, *adj.* zapalny; **-движúмость, -движúность**, -и, *f.* ruchawość, ruchomość; ruchliwość; **-движúмый, -ая, -ое**, *adj.* ruchawy, ruchomy; ruchliwy; **-исполнúмость, -и**, *f.* możność wykonania; **-исполнúмый**, -ая, -ое, *adj.* snadny do wykonania, podobny; **-лóмный**, -ая, -ое, *adj.* łomny, łatwy do przełamania; **-носúмый, -нóсный**, -ая, -ое, *adj.* łatwy do noszenia, lekki; **-обраща́тельный**, -ая, -ое, *adj.* łacnoobrotny, poruszający się; *(рѣчистый), wymowny; **-понúмость**, -и, *f.* podobność ku pojęciu; **-понúтный**, -ая, -ое, *adj.* pojętny, łatwy do pojęcia, łacnopojętny; **-преклóнный**, -ая, -ое, *adj.* giętki, gibki; pochylisty; łatwo skłaniający się do czego; **-сгора́емость**, -и, *f.* łacnospalność; **-сгора́емый**, -ая, -ое, *adj.* łacnospalny; łacnozapalny; **-сгуща́емость**, -и, *f.* łacność zgęszczenia; **-сгуща́емый**, -ая, -ое, *adj.* łacny do zgęszczenia; **-сжима́емость**, -и, *f.* możność ciśnienia; **-сжима́емый**, -ая, -ое, *adj.* mogący być ciśnionym; łatwy do ciśnienia.

Удобре́ніе, -я, *n.* ugnojenie, uprawianie roli gnojem.

Удобри́ваніе, Удобря́ть, v. **Удóбрив....** [gnojny.

Удобри́тельный, -ая, -ое, *adj.* **Удобри́ть, -ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Удóбривать, -ся.**

Удобря́ть, -ся, v. **Удóбривать, -ся.** [dogodność.

Удóбство, -а, **Удóбье**, -я, *n.* **Удóбнѣе**, *adv. compar. Eccl. sl.* dogodniéj, łatwiéj.

Удовúще, v. **У́дилище.**

Удовлетворе́ніе, -я, *n.* zadość uczynienie, zadosyć uczynienie, satysfakcya. [dosyć czyniący komu.

Удовлетворúтель, -я, *m.* za-

Удовлетворúтельность, -и, *f.* zadość uczynienie; zaspokojenie.

Удовлетворúтельный, -ая, -ое, *adj.* czyniący zadosyć, zaspokajający.

Удовлетворúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Удовлетворя́ть, -ся.**

Удовлетворя́ть, Удовлетворúть, *v. a.* zadosyć (komu) czynić, uczynić, zaspokajać, zaspokoić (kogo); **удовлетворя́ющій**, -ая, -ее, *part. a.* zadosyć czyniący, zaspokajający; **-ся**, *a) v. r.* kontentować się, być kontentym; *β) v. p.* być zadowolonym, ukontentowanym.

Удовóльствіе, -я, *n.* 1. ukontentowanie, pociecha, rozkosz, przyjemność; 2. zadowolenie, ukontentowanie, zadosyćuczynienie, satysfakcya; v. **Удовлетворе́ніе.**

Удовóльствованіе, -я, *n.* zaspokojenie, zadowolenie, ukontentowanie, zadosyćuczynienie.

Удовóльствовать, *v. a.* 1. zadosyć uczynić, ukontentować, zaspokoić, dogodzić, zadowolić; 2. zadość uczynić (komu w potrzebie), opatrzyć (kogo czém potrzebném); *it.* v. **Продовóльствовать; -ся**, *a) v. r.* kontentować się, przestawać (na czém); *β) v. p.* być zaspokojonym, zadowolonym, ukontentowanym.

Удóдъ, -а, *m. H. n.* (*upupa epops*), dudek, (ptak).

Удóй, -я, *m.* mléko z jednego doju, ile na raz udojono, udój, wydój.

Удóйливый, -ая, -ое, *adj.* (*o krowach*:) udójliwa korówa, krowa dobrze dojna, krowa całkowa.

Удóлье, -я, *n.*, **Удóлъ**, -а, *m.*, **Удóль**, -и, *f. Eccl. sl.*, v. **Долúна.**

Удóльный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dolinny, w dolinie rosnący, w dolinie znajdujący się.

Удостовѣ́реніе, -я, *n.* 1. upewnienie, zapewnienie; 2. zaświadczenie; въ удостовѣ́реніе чего..., dla większéj wiary....

Удостовѣри́тель, –я, *m.* upewniciel, zapewniciel.

Удостовѣри́тельница, –ы, *f.* upewnicielka, zapewnicielka.

Удостовѣри́тельность, –и, *f.* upewnienie, zapewnienie, stwierdzenie, potwierdzenie.

Удостовѣри́тельный, –ая, –ое, *adj.* upewniający, zapewniający, utwierdzający.

Удостовѣри́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Удостовѣря́ть**, –ся.

Удостовѣря́ть, Удостовѣри́ть, *v. a.* (о чёмъ), upewniać, upewnić, zapewniać, zapewnić, potwierdzić, stwierdzić, utwierdzić; –ся, *v. p.* (въ чёмъ), upewniać się, upewnić się, zapewniać się, zapewnić się, przekonywać się, przekonać się.

Удостое́ніе, Удостои́ваніе, –я, *n.* uczczenie, zaszczycanie.

Удостои́вать, Удостои́ть, *v. a.* (чего), czcić, uczcić, zaszczycać, zaszczycić, poczytać (kogo w czém) za godnego; –ся, *v. p.* być zaszczycanym, zaszczyconym.

Удосу́живаться, Удосу́житься, *v. r.* ułatwiać się, ułatwić się od zatrudnienia, uwalniać się, uwolnić się od zatrudnienia, od interesów.

У́дочка, –и, *f. dim.* wędka.

У́дочный, –ая, –ое, *adj.* wędkowy. [drapaka, uciec.

Удра́ть, *v. n. perf. pop.* dać

Удружи́ть, *v. n. perf.* przysłużyć się (komu w czém), przyjaźń komu okazać.

Удручи́ть, *v. a.* dręczyć, uciskać, uciemiężać; –ся, *v. p.* być dręczonym, uciskanym, ciemiężonym, uciemiężanym.

Удруче́ніе, –я, *n.* udręczenie, uciemiężenie, ucisk.

Удручи́ть, *v. a. perf.* udręczyć, uciemiężyć; –ся, *v. p.* być udręczonym, uciśnionym, uciemiężonym.

Удуша́ть, Удуше́ніе, Удуши́ть, v. **Задуш**.... [czność.

Удушли́вость, –и, *f.* dychawi-

Удушли́вый, –ая, –ое, *adj.* dychawiczny; zaduszający; удушливый во́здухъ, powietrze ciężkie, zaduszające.

Удуше́, –я, *n.* dychawica, dychawiczność, ciężki oddech; v. **Одышка**; ночно́е удуше́, duszenie nocne, mara, mora, zmora.

Удъ, –а, *m.* członek; дѣторо́дный удъ, *Anat.* (*membrum virile, m. genitale, penis*), członek męzki, plemienny, płodny, wstydliwy, tajemny, korzeń męzki, prącie.

Удѣли́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Удѣля́ть**, –ся.

Удѣле́нія, –и, *f.* urządzenie, rozrządzenie, rozrząd.

Удѣло́къ, –лка, *m.* udział, część w nieruchomym majątku.

Удѣлъ, –а, *m.* 1. (†), udział młodszym książętom, wyznaczenie i nadanie dóbr или funduszu dla młodszych książąt; (same) dobra или dochody wyznaczone na przystojne opatrzenie młodszych książąt, apanaż; 2. *los, przeznaczenie, udział, dola.

Удѣлыва́ніе, –я, *n.* urządzanie.

Удѣлывать, Удѣлать, *v. a.* urządzać, urządzić; –ся, *v. p.* być urządzanym, urządzonym.

Удѣльный, –ая, –ое, *adj.* 1. udzielny, mający prowincyę sobie wydzieloną; удѣльный князь, książe udzielny; 2. dogodny, nadobny, ozdobny, piękny; *Phys.* gatunkowy (*np.* ciężkość).

Удѣли́ть, Удѣли́ть, *v. a.* udzielać, udzielić, wydzielać, wydzielić, dawać, dać część z czego; –ся, *v. p.* być udzielanym, udzielonym. [osobność; ustronie.

Единёніе, –я, *n.* samotność;

Единённикъ, –а, *m.* samotnik.

Единённица, –ы, *f.* 1. samotnica; 2. *Bot.* (*monotropa*), korzeniówka, (rodzaj rośliny).

Единённо, *adv.* samotnie.

Единённость, –и, *f.* samotność. [samotny, odosobniony.

Единённый, –ая, –ое, *adj.*

Единѣть, Единѣть, *v. a.* odosobniać, odosobnić, oddalać, oddalić, odłączać, odłączyć; –ся, *a*) *v. r.* odosobniać się, odosobnić się, oddalać się, oddalić się, udawać się, udać się na samotne życie; osobno, samotnie żyć; *β*) *v. p.* być oddalanym, oddalonym, odłączonym, odosobnionym.

Ужи́стый, –ая, –ое, *adj.* obszerny.

Ужи́ный, –ая, –ое, *adj.* 1. ujemny, do ujmowania służący; 2. do ukrócenia swawoli dzieci służący.

Ужъ, *gen.* ужа́ & ужа́, *m.* 1. ujęcie, umniejszenie; 2. ukrócenie (swawoli dzieci).

У'ецъ, *gen.* у́ѣда, *m. Eccl. sl.* siostrzeniec. [uklócie żądłem.

Ужа́леніе, –я, *n.* ukąszenie,

Ужа́лить, *v. a perf.* (*o pszczołach*:) żądłem uklóć, ukąsić.

Ужа́лъ, –а, *m.* ukąszenie, uklócie żądłem.

Ужа́реніе, Ужа́риваніе, –я, *n.* upieczenie, pieczenie.

Ужа́ривать, Ужа́рить, *v. a.* piec, upiec; –ся, *v. p.* być pieczonym, upieczonym, piec się, upiec się.

Ужаса́ніе, –я, *n.* straszenie, trwożenie, nabawianie strachu.

Ужаса́ть, (*Eccl. sl.* **Ужаса́ти**), **Ужасну́ть**, *v. a.* straszyć, zastraszyć, przestraszyć, strachu nabawiać, nabawić, trwożyć, zatrwożyć; –ся, *v. r.* bać się, lękać się, zlęknąć się, przestraszyć się, trwożyć się, zatrwożyć się.

Ужа́сно, *adv.* 1. strasznie, straszliwie, okropnie; 2. *strasznie, bardzo wiele, kaducznie wiele; ужа́сно мно́го бы́ло наро́да, do biesa tam ludu było, bardzo wiele było narodu. [**Ужаса́ть**, –ся.

Ужасну́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ужа́сный**, –ая, –ое, *adj.* straszny, straszliwy, okropny.

Ужа́стный, Ужа́стливый, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* lękliwy, bojaźliwy.

У'жасть, –и, *f.* 1. v. **У'жасъ**; 2. *adv.* bardzo, nadzwyczajnie; ужасть жа́рко сего́дня, dziś jest bardzo gorąco.

У'жасъ, –а, *m.* 1. strach; 2. *adv.* bardzo, okropnie; ужасъ бо́льно, bardzo (okropnie) boli.

Ужа́тіе, –я, *n.* 1. utłoczenie, ugniecienie; 2. użęcie, zżęcie sierpem. [**Ужима́ть & Ужима́ть**, –ся.

Ужа́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **У'же**, –а, *n. Eccl. sl.* 1. lina, powróz; 2. pas; 3. * tłum, rzesza (ludzi).

У'же, *adv. compar.* wężéj.

Уже́, *adv.* już; не уже́ ли онъ э́то сдѣлалъ? czy on już to uczynił? [v. **Ужов**...

Ужёнка, Ужённикъ, Ужёный, **У'женіе**, –я, *n.* wędzenie ryb, łowienie ryb wędą, wędką.

Ужёнокъ, v. **Ужо́нокъ**.

Ужива́ться, Ужи́ться, *v. r.* 1. – у кого, długo u kogo mieszkać, długo u kogo służyć или zostawać w służbie; 2. – съ кѣмъ, żyć z kim zgodnie; съ нимъ не ужи́вёшься, trudno z nim żyć.

Ужи́вчивость, –и, *f.* łatwość zgodzenia się z kim.

Ужи́вчивый, –ая, –ое, *adj.* łatwo godzący się z innym.

У'жика, –и, *s. c. Eccl. sl.* krewniak, krewny, krewna, powinowaty, powinowata.

У'жикъ, –а, *m.* 1. *Eccl. sl.* krewniak, krewny, powinowaty; 2. *Bot.*, v. **Подоро́жникъ** (ма́лый).

Ужима́ніе, –я, *n.* utłaczanie, ugniatanie, uciskanie.

Ужима́ть, Ужа́ть, *v. a.* uciskać, ugniatać, ugnieść, utłaczać, utłoczyć; –ся, *a*) *v. p.* być uciskanym, ugniatanym, ugniecionym, utłaczanym, utłoczonym; *β*) **ужима́ться**, *v. r.* grymasy robić; *cfr.* **Ужи́мка**.

Ужи́мистый, –ая, –ое, *adj.* grymaśny, grymasy robiący, przesadny.

Ужи́мка, Ужи́мка, –мокъ, *pl.* grymas, *pl.* grymasy, dziwaczne twarzy krzywienie, dziwaczne miny, dziwactwo w postępowaniu, w urojeniu, przesady.

У'жина, –ы, *f.* (*w myśl.*) udział, część przypadająca.

Ужина́ть, *v. a.* zżynać sierpem.

У'жинать, *v. n.* wieczerzać, wieczerzę *czyli* kolacyję jeść.

У'жинный, –ая, –ое, *adj.* wieczerny, od wieczerzy. [lacya.

У'жинъ, –а, *m.* wieczerza, ko-

Ужи́нъ, –а, *m.* zbiór przy żęciu jakiegokolwiek zboża, użątek; żniwo.

Ужи́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Ужива́ться**. [Бахрома.

†**У́жица**, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **У́жичество**, -а, *n. Eccl. sl.* pokrewieństwo, powinowactwo.

У́жичествование, -я, *n. Eccl. sl.* spokrewnianie się.

У́жичествовать, *v. n. Eccl. sl.* spokrewniać się.

У́жище, -а, *m. augm. Eccl. sl.* powrozisko, powróz gruby, lina.

Ужи́ще, -а, *m. augm.*, v. **Ужъ** (*H. n.*).

†**У́жный**, v. **Ю́жный**.

Ужо́, *adv.* potem, później.

Ужо́нка, -и, *f.* (*cypraea caput serpentis*), porcelanowa muszla.

Ужо́вникъ, -а, *m. Bot.* (*ophioglossum*), nasięźrzał, wężowy język; *it.* v. **Горе́цъ** (aptéczny).

У́жъ, -а́, *m. H. n.* (*coluber*), wąż.

Ужъ, *adv.* już; онъ ужъ ушёлъ, on już poszedł, on już precz.

У́за, -ы, *f.* 1. *H. n.* (*propolis*), przedmieście, pierzga, ulicznik, materya do smoły i wosku podobna, którą pszczoły ul wewnątrz oblepiają, skarzyk; 2. *Eccl. sl.* ꙋ́за, *f.*, ꙋ́зы, *gen.* ꙋзъ, *pl.* (*propr* & *) węzeł, *pl.* węzły, więzy, pęta, okowy, kajdany; ꙋзы родства, dружбы, węzły, więzy pokrewieństwa, przyjaźni; наложи́ть ꙋзы на престу́пника, okuć zbrodniarza w kajdany.

Уза́, -ы́, *f.*, v. **У́за** (1).

Узаконе́ніе, -я, *n.* 1. ustanowienie, postanowienie; 2. ustawa; prawo. [*sub*: **Узако́нять**, -ся.

Узако́нить, -ся, *v. perf.*, v. **Узаконополага́ть**, **Узаконоположи́ть**, v. **Узако́нять**, **Узако́нить**.

Узако́нять, **Узако́нить**, *v. a.* ustanawiać, ustanowić, postanawiać, postanowić; uprawiać, uprawić, czynić, uczynić prawym; -ся, *v. p.* być ustanawianym, ustanowionym, uprawianym, uprawionym. [źródło rzéki.

†**У́гловь**, -и, *f.* początek,

Уда́, -ы́, *f.* uzda; *wędzidło.

У́зданный, -ая, -ое, *adj.* (o *koniach*:) ouzdany, mający uzdę na głowie.

†**Узденица**, -ы, *f.*, v. **Узда́**.

Узде́чка, -и, *f. dim.* uzdeczka; tręzla.

У́здочка, v. **Узде́чка**.

Узелóкъ, -зка́, *m. dim.* 1. węzełek; 2. zawiniątko; 3. *Bot.*, v. **За́вязь**.

У́зелъ, *gen.* узла́, *m.* 1. węzeł; Го́рдіевъ ꙋзелъ, węzeł Gordyjski, Gordyusowy; 2. wiązka, zawiniątko, tłomoczek.

У́зенькій, -ая, -ое, *adj.* ważiutki; ꙋзенькая ле́нточка, wstążeczka ważiutka.

Уэ́конькій, -ая, -ое, *adj.* ważiuteńki, bardzo wązki.

У́зникъ, v. **Заво́йникъ**.

Уза́йище, -а, *n.*, **Уза́йлина**, -ы, *f. Eccl. sl.* więzienie.

Уза́на, -ы, *f. Eccl. sl.* ciaśnina, miejsce ciasne.

У́зить, *v. a.* zwężać, wązkim robić; -ся, *v. r.* zwężać się, robić się wązkim. [ciasny.

У́зкій, -ая, -ое, *adj.* wązki; **Узкова́тый**, -ая, -ое, *adj.* nieco wązki; przyciasny.

Узкогóрлый, -ая, -ое, *adj.* o wązkiéj szyi, ciasnoszyi.

Узколи́стный, -ая, -ое, *adj. Bot.* wązkoliści.

Узколо́бый, -ая, -ое, *adj.* wązkie czoło mający.

У́зкость, -и, *f.* wązkość.

Узлáтикъ, -а, *m. Bot.* (*iresine*), strusie pióro. [złowaty.

Узлúстый, -ая, -ое, *adj.* węzłowaty.

Узлище, -а, *n. augm.* węzlisko.

Узлова́тость, -и, *f.* węzłowatość.

Узлова́тый, -ая, -ое, *adj.* węzłowaty. [rozpoznawanie.

Узнава́ніе, -я, *n.* poznawanie,

Узнава́ть, **Узна́ть**, *v. a.* 1. poznawać, poznać; uznawać, uznać; я не узна́лъ его, nie poznałem go, jam go nie poznał; я узна́лъ его по похо́дкѣ, poznałem go po chodzie; 2. – (o чёмъ), dochodzić, dojść, dociekać, docieć; dowiadywać się, dowiedzieć się (o czém); -ся, *v. p.* być poznawanym, poznanym, *etc.*

Узна́ніе, -я, *n.* poznanie; uznanie; docieczenie, dowiedzenie się. [Узнава́ть, -ся.

Узна́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **У́зникъ**, -а, *m.* więzień.

У́зница, -ы, *f.* 1. ta co jest we więzieniu; 2. więzienie. [stość.

Узори́стость, -и, *f.* wzorzy-

Узори́стый, -ая, -ое, *adj.* wzorzysty, kwiatem upstrzony, pstry.

Узо́рный, -ая, -ое, *adj.* wzorzysty, wzorny, wzorowy.

†**Узоро́чіе**, **Узоро́чье**, -я, *n. coll.* kosztowność, ozdoba.

Узоро́чный, -ая, -ое, *adj.* kosztowny, ozdobny; wzorzysty.

Узо́рщикъ, -а, *m.* rysownik wzorów. [wzorów.

Узо́рщица, -ы, *f.* rysownica

Узоръ, -а, *m.* wzór, rysunek; съ узо́рами, z wzorami, wzorzysty. [ozyna, powód.

Узро́къ, -а, *m. Eccl. sl.* przy-

Узрѣ́лый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* dojrzały, dozrzały.

Узрѣ́ніе, -я, *n.* 1. obaczenie; 2. dojrzenie, dozrzenie.

Узрѣ́ть, *v. a. perf.* obaczyć.

†**У́й**, *gen.* ꙋя, *m.* (materinъ братъ), wuj, wyjaszek, matczyn brat.

Уйти́, *v. perf.*, v. *sub*: **Уходи́ть**.

Указа́ніе, -я, *n.* wskazanie, oznaczanie.

Указа́тель, -я, *m.* 1. wskazywacz, przewodnik; 2. skazownik (zegara słonecznego); 3. zakładka, znak w książce.

Указа́тельный, -ая, -ое, *adj.* skazujący; указа́тельная стрѣ́лка, skazówka (na zegarze); указа́тельный пе́рстъ, palecz, wtóry palec u ręki, palec skazujący, rożen; указа́тельное мѣстоимѣ́ніе, *Gramm.* (*pronom. demonstrativum*), zaimek skazujący.

Указа́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ука́зывать**, -ся.

Ука́зка, -и, *f.* skazówka dziecinna (przy czytaniu).

Ука́зный, -ая, -ое, *adj.* ukazny, ukazowy, od ukazu; nakazany, postanowiony, ustanowiony; указна́я цѣна́, cena ustanowiona.

Ука́зчикъ, -а, *m.* doradca, namawiający; ты мнѣ не ука́зчикъ, ty mnie nie nie masz do rozkazywania; §. ука́зчикъ Ерёма указывай до́ма, przed swym domem piérwéj umieć! [namawiająca.

Ука́зчица, -ы, *f.* doradczyni,

Ука́зъ, -а, *m.* ukaz, nakaz, rozkaz, ustawa.

Ука́зываніе, -я, *n.* ukazywanie, pokazywanie, wskazywanie.

Ука́зыватель, v. **Ука́затель** (1).

Ука́зывать, **Ука́зать**, *v. a.* ukazywać, ukazać, pokazywać, pokazać, wskazywać, wskazać; nauczać, nauczyć; rozkazywać, rozkazać, nakazywać, nakazać, stanowić; указа́ть кому́ двёри *drzwi komu pokazać, wypchnąć z domu; §. ука́зчикъ Ерёма указывай до́ма, v. *sub*: **Ука́зчикъ**; -ся, *v. p.* być pokazywanym, pokazanym, wskazywanym, wskazanym, *etc.*

Укалы́ваніе, -я, *n.* 1. kłócie; 2. upinanie (*np.* wstążek).

Укáлывать, **Уколо́ть**, *v. a.* 1. kłócć, ukłóć; ukłóć palec; 2. upinać, upiąć (*np.* wstążki); -ся, *a*) *v. r.* kłócć się, ukłóć się; *β*) *v. p.* być upinanym, upiętym.

Укатáніе, -я, *n.* utorowanie.

Укатáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ука́тывать**, -ся (I).

Ука́тать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ука́тывать**, -ся (II).

Ука́тываніе, -я, *n.* torowanie, ubijanie (drogi); wyrównywanie.

I. Ука́тывать, **Ука́тать**, *v. a.* torować, utorować, ubijać, ubić (drogę); -ся, *v. p.* być torowanym, utorowanym, ubijanym, ubitym.

II. Ука́тывать, **Ука́тить**, *v. a.* 1. toczyć, odtoczyć; 2. *v. perf.* ujechać; ука́тилъ молоде́цъ! *już on daleko, Bóg wie gdzie!

Укачáніе, -я, *n.* ukołysanie (dziecka). [**Ука́чивать**, -ся.

Укачáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укаче́ніе**, **Ука́чиваніе**, -я, *n.* ukołysanie, kołysanie (dziecka).

Ука́чивать, **Укача́ть**, *v. a.* kołysać, ukołysać (dziecię), kołysaniem uśpić; -ся, *v. p.* być (u)kołysanym.

Ука́шиваніе, -я, *n.* 1. wykoszenie, skoszenie, pokoszenie; 2. na ukos (или ukośnie) zakrojenie, przycięcie.

Ука́шивать, **Уко́сить**, *v. a.* 1.

powoli kosić, wykosić, skosić, pokosić; 2. na ukos (или ukośnie) zakrawać, zakroić, przyciąć, przyciąć; –ся, v. p. 1. być wykoszonym, skoszonym, pokoszonym; 2. być na ukos (ukośnie) zakrojonym, przyciętym.

Укáщикъ, Укащица, v. **Укáзчикъ, Укáзчица.**

Укáсить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укáшивать, –ся.**

Укáшеніе, Укáшиваніе, –я, *n.* ukwaszenie, zakwaszenie, zakwaszanie.

Укáшивать, Укáсить, *v. a.* kwasić, zakwaszać, zakwasić, ukwaszać, ukwasić; –ся, *v. p.* być kwaszonym, zakwaszanym, zakwaszonym, ukwaszanym, ukwaszonym.

Укипáніе, –я, *n.* 1. zagotowanie się, wygotowanie się; 2. wykipienie.

Укипáть, Укипѣть, *v. n.* 1. zagotowywać się, zagotować się, wygotowywać się, wygotować się; 2. kipieć, wykipieć.

Укипъ, –а, *m.* wygotowane (przy gotowaniu).

Укипѣлый, –ая, –ое, *adj.* wygotowany, zagotowany.

Укипѣніе, –я, *n.* wygotowanie, zagotowanie.

Укипѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Укипáть.** [śnienie.

Укисáніе, –я, *n.* kiśnienie, kwaśnienie, ukwaśnienie.

Укисáть, Укúснуть, *v. n.* kisnąć, ukisnąć, kwaśnieć, ukwaśnieć. [**Укисáть.**

Укúснуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Укладúстый**, –ая, –ое, *adj.* pakowny, ładowny, mogący w sobie wiele mieścić; *it.* łatwy do zmieszczenia.

Укладка, –и, *f.* układanie, umieszczanie; porządkowanie; wykładanie; przyozdabianie.

† **Укладникъ**, v. **Укладчикъ.**

Укладчикъ, –а, *m.* 1. układacz, ładownik; 2. ten co hartuje, twardzi żelazo. [ładownica.

Укладчица, –ы, *f.* układaczka,

Укладъ, –а, *m.* żelazo hartowane, twardzone.

Укладываніе, –я, *n.* układanie, umieszczanie; porządkowanie; wykładanie (drew w stósy); wykładanie; przyozdabianie.

Укладывать, Укласть & Уложúть, *v. a.* układać, ułożyć, składać, złożyć; umieszczać, umieścić, pakować, upakować; porządkować, uporządkować; wykładać, wyłożyć, wysłać; układać, ukłaść, położyć spać, usypiać, usypić (dzieci).

I. Укладываться, Укласться & Уложúться, *v. r.* układać, ułożyć, składać, złożyć; umieszczać, umieścić, pakować, upakować; wykładać, wyłożyć; kłaść się, ułożyć się, położyć się; –ся, *v. p.* być składanym, złożonym, *etc.*; **укладываться съ товáрами**, pakować się z towarami.

II. Укладываться, Улéчься, *v. r.* kłaść się, położyć się.

Уклáсть, *v. perf.*, v. *sub*: **Укладывать.** [**Укладываться (I).**

Уклáсться, *v. perf.*, v. *sub*: **Уклеéніе, Уклéиваніе**, –я, *n.* wyklejenie, wyklejanie; oklejenie, oklejanie.

Уклéивать, Уклéить, *v. a.* wyklejać, wykleić; oklejać, okleić; zaklejać, zakleić; sklejać, skleić; –ся, *v. p.* być wyklejanym, wyklejonym, *etc.*

Уклéйка, –и, *f.* 1. v. **Уклеéніе**; 2. *H. n.*, v. **Уклéя.**

Уклéить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уклéивать**, –ся.

Уклéйница, –ы, *f.* sieć do łowienia ukleji.

Уклéя, –и, *f. H. n.* (*cyprinus alburnus*), ukleja, uklejka (ryba).

Уклонéніе, –я, *n.* uchylenie, zwrócenie w stronę, zboczenie.

Уклóнистый, –ая, –ое, *adj.* zboczysty, pochyły; uległy, powolny.

Уклонúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уклонúть**, –ся. [knienie.

Уклóнка, –и, *f.* uległość; uni-

Уклóнливо, *adv.* uległością; chętnie; giętko.

Уклóнность, –и, *f.* uległość; powolność; giętkość.

Уклóнливый, –ая, –ое, *adj.* uległy; powolny; giętki.

Уклóнчиво, Уклóнчивость, v. **Уклóнливо, Уклóнливость.**

Уклóнчивый, –ая, –ое, *adj.* uległy; powolny; grzeczny.

Уклонъ, –а, *m.* spadzistość, pochyłość.

Уклонять, Уклонúть, *v. a.* uchylać, uchylić, oddalać, oddalić, odwracać, odwrócić; –ся, *v. r.* uchylać się, uchylić się; unikać, uniknąć; przemijać przeminąć.

Уклюнуть, *v. a. perf.* udziobać.

Уключúна, –ы, *f.* słupek na krawędzi statku wodnego, którym się wiosło porusza.

Укóкать, *v. a. perf. pop.* – кого-либо, zabić (kogo).

Укокóшить, *v. a. perf.*, v. **Укóкать.** [zbijanie.

Уколáчиваніе, –я, *n.* ubijanie; **Уколáчивать, Уколотúть**, *v. a.* ubijać, ubić; zbijać, zbić; –ся, *v. p.* być zbijanym, zbitym; być ubijanym, ubitym.

Уколотúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уколáчивать**, –ся.

Уколóть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укáлывать**, –ся. [2. ubicie.

Уколóченіе, –я, *n.* 1. zbicie;

Уколъ, –а, *m.* 1. zakłócie, ukłócie; 2. v. **Забóйка.**

Укомплектованіе, –я, *n.* skompletowanie, uzupełnienie, dopełnienie.

Укомплектовáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укомплектовывать**, –ся.

Укомплектовываніе, –я, *n.* uzupełnianie, dopełnianie.

Укомплектовывать, Укомплектовáть, *v. a.* uzupełniać, uzupełnić, skompletować, dopełniać, dopełnić; –ся, *v. p.* być uzupełnianym, uzupełnionym, *etc.*

Уконопáтить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уконопáчивать**, –ся.

Уконопáтка, –и, *f.*, **Уконопáченіе, Уконопáчиваніе**, –я, *n.* zatykanie, zatkanie pakułami.

Уконопáчивать, Уконопáтить, *v. a.* zatykać, zatkać pakułami; –ся, *v. p.* być zatykanym, zatkniętym.

Укóра, –ы, *f.* wyrzut, nagana.

Укорáчиваніе, –я, *n.* ukracanie, skracanie.

Укорáчивать, Укоротúть, *v. a.* ukracać, ukrócić, skracać, skrócić; –ся, *v. p.* być ukracanym, ukróconym, *etc.*

Укорененіе, –я, *n.* wkorzenienie. [**Укоренúть**, –ся.

Укоренúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укорéніе**, –я, *n.* wkorzenienie, umocnienie, zatwardziałość.

Укоренять, Укоренúть, *v. a.* wkorzeniać, wkorzenić, umocniać, umocnić; –ся, *a) v. p.* być wkorzenianym, wkorzenionym; *β) v. r.* wkorzeniać się, wkorzenić się.

Укорúзна, –ы, *f.* wyrzut, nagana; obelga, hańba.

Укорúзненный, –ая, –ое, *adj.* naganny; obelżywy, zelżywy; haniebny. [v. **Укоритель.**

Укорúзникъ, –а, *m. Eccl. sl.*,

Укоритель, –я, *m.*, **Укорúтельница**, –ы, *f.* ganiciel, ganicielka. [ный, **Укорный.**

Укорúтельный, v. **Укорúзненный.**

Укорúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укорáть**, –ся. [ganny.

Укорный, –ая, –ое, *adj.* na-

Укоротúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укорáчивать**, –ся.

Укорóченіе, –я, *n.* ukrócenie, skrócenie. [obelga, hańba.

Укоръ, –а, *m.* wyrzut, nagana;

Укорять, Укорúть, *v. a.* – кóго чѣмъ, – за что, – въ чѣмъ, naganiać, naganić, wyrzucać, wyrzucić co komu, wyrzuty komu czynić, robić, zrobić.

Укоснúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укáшивать**, –ся.

Укоснúтельность, –и, *f.* opieszałość, powolność.

Укоснúтельный, –ая, –ое, *adj.* opieszały, powolny.

Укоснúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Укоснять.**

Укоснѣвáть, Укоснѣть, *v. n.* marudzić, ociągać się, opóźniać się, spóźniać się, spóźnić się, opóźnić się.

Укоснѣніе, –я, *n.* marudzenie, ociąganie się, opóźnianie się.

Укоснѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Укоснѣвать.**

Укоснять, Укоснúть, *v. a.* zwlekać, zwlec, opóźniać się, o-

пóзнить сѣ, спóзниать сѣ, спóзнить сѣ.

Укóсъ, -а, *m.* pokos, ilość trawy skoszona. [jemnie.

Украдкою, *adv.* ukradkiem, ta-

†**Украдомъ**, *adv.*, v. **Украдкою**. [kraina, pogranicze.

Украина, **Украйна**, -ы, *f.* u-

†**Украинный**, -ая, -ое, *adj.* pograniczny.

Украситель, -я, *m.*, **Украсительница**, -ы, *f.* ozdobiciel, ozdobicielka. [**Украшáть**, -ся.

Украсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Украсть**, *v. a. perf.* ukraść.

Украшáть, **Украсить**, *v. a.* zdobić, ozdabiać, ozdobić, ustrajać, ustroić, upięknić, upięknić; -ся, *a*) *v. r.* zdobić się, ozdobić się, ustrajać się, ustroić się; *β*) *v. p.* być zdobionym, ozdobionym, *etc.* [ozdoba, ustrojenie, strój.

Украшéніе, -я, *n.* ozdobienie,

Укрóй, -я, *m. Eccl. sl.* zawiązka, uwiązka.

Укрóмность, -и, *f.* wygodność, dobre urządzenie.

Укрóмный, -ая, -ое, *adj.* wygodny, dobrze urządzony.

†**Укрóпникъ**, -а, *m.*, 1. v. **Укрóпъ** (водяной); 2. v. **Укрóпъ** (2).

†**Укрóпница**, -ы, *f.*, v. **Укрóпъ** (2). [prowy.

Укрóпный, -ая, -ое, *adj.* ko-

Укрóпъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*anethum graveolens*), koper pospolity; **укрóпъ вóлоскій**, (*anethum foeniculum*), koper Włoski; 2. *Eccl. sl. a*) kocioł do wody gorącej; *β*) woda gorąca; *it.* gorąco, upał.

Укротúтель, -я, *m.* upokorzyciel, uśmierzyciel.

Укротúтельница, -ы, *f.* upokorzycielka, uśmierzycielka.

Укротúтельный, -ая, -ое, *adj.* powściągający.

Укротúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укрощáть**, -ся.

Укротúха, -и, *f. Bot.* (*damasonium*), pojemka.

Укрощáть, **Укротúть**, *v. a.* ukrócać, ukrócić; poskramiać, poskromić, powściągać, powściągnąć, wstrzymywać, wstrzymać; uśmierzać, uśmierzyć; -ся, *v. r.* ukrócać się, ukrócić się, uskramiać się, uskromić się, uśmierzać się, uśmierzyć się.

Укрощéніе, -а, *n.* ukrócenie, uskromienie, uśmierzenie, uspokojenie. [**Укрýчивать**, -ся.

Укрутúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укрухъ**, -а, *m. Eccl. sl.* okruch, kromka (chleba). [krycie.

Укрывáніе, -я, *n.* ukrywanie,

Укрывáтель, -я, *m.* przechowywacz (zbiegów *lub* towarów).

Укрывáтельница, -ы, *f.* przechowywaczka (zbiegów *lub* towarów).

Укрывáтельство, -а, *n.* ukrywanie, przechowywanie (podejrzanych, kontrabandy).

Укрывáть, **Укры́ть**, *v. a.* przykrywać, przykryć, pokrywać, pokryć, okrywać, okryć; *ukrywać, ukryć, przechowywać; -ся, *a*) *v. r.* okrywać się, okryć się; *ukrywać się, ukryć się, skrywać się, skryć się, schować się; **укры́ться отъ дождя**, schronić się od deszczu; *β*) *v. p.* być przykrywanym, przykrytym, *etc.*

Укры́тіе, v. **Укрываніе**.

Укры́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укрывáть**, -ся.

Укрѣпа, -ы, *f.* umocnienie; rzecz służąca do umocnienia czego.

Укрѣпúтельный, -ая, -ое, *adj.* wzmacniający; **укрѣпúтельныя лекáрства**, lekarstwa wzmacniające, pokrzepiające.

Укрѣпúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укрѣплáть**, -ся.

Укрѣплéніе, -я, *n.* umocnienie, utwierdzenie, obwarowanie, ufortyfikowanie, fortyfikacya, warownia; **укрѣплéніе желýдка**, wzmocnienie żołądka; **мостовóе укрѣплéніе**, (*tête de pont*), *Milit.* szaniec przedmostowy.

Укрѣплáть, **Укрѣпúть**, *v. a.* umacniać, umocnić, umocować, utwierdzać, utwierdzić; obwarowywać, obwarować, fortyfikować, ufortyfikować; opatrywać, opatrzyć; -ся, *a*) *v. r.* wzmacniać się, wzmocnić się, pokrzepiać się, pokrzepić się; przemódz, przezwyciężyć kogo; *β*) *v. p.* być umacnianym, umocnionym, wzmacnianym, wzmocnionym, utwierdzanym, utwierdzonym.

У'ксусникъ, -а, *m.* 1. octownik, occiarz; 2. v. **У'ксусница**. [szka od octu.

У'ксусница, -ы, *f.* ocetnica, fla-

У'ксусный, -ая, -ое, *adj.* octowy, occiany.

У'ксусъ, -а, *m.* ocet.

Укупорéніе, **Укупориваніе**, -я, *n.* utkanie, utykanie, zakorkowanie; zapakowanie.

Укупоривать, **Укупорить**, *v. a.* utykać, utkać; korkować, zakorkować; pakować, zapakować; -ся, *v. p.* być utykanym, utkanym, (za)korkowanym, (za)pakowanym.

Укýпорка, -и, *f.* utkanie, zakorkowanie, zapakowanie.

Укýпорщикъ, -а, *m.*, **Укýпорщица**, -ы, *f.* utykający, -ca; korkujący, -ca.

Укусúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укýсывать**, -ся. [ugryzanie.

Укýсываніе, -я, *n.* kąsanie,

Укýсывать, **Укусúть**, *v. a.* kąsać, ukąsić, ugryzać, ugryźć.

Укýтаніе, -я, *n.* otulenie.

Укýтать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Укýтывать**, -ся.

Укýтка, -и, *f.*, **Укýтываніе**, -я, *n.*, v. **Укýтаніе**.

Укýтывать, **Укýтать**, *v. a.* otulać, otulić, owijać, owinąć; -ся, *a*) *v. r.* otulać się, otulić się; obwijać się, obwinąć się; *β*) *v. p.* być otulanym, otulonym, obwijanym, obwiniętym.

Укушéніе, -я, *n.* ukąszenie.

Улавливаніе, -я, *n.* łowienie, chwytanie, łapanie.

Улáвливать, **Уловúть**, *v. a.* łowić, ułowić, łapać, złapać, chwytać, schwycić, imać, ująć; -ся, *v. p.* być łowionym, ułowionym, *etc.* [**Улáживать**, -ся.

Улáдить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улáженіе**, **Улáживаніе**, -я, *n.* przystósowanie, przystósowywanie.

Улáживать, **Улáдить**, *v. a.* przystósowywać, przystósować; -ся, *v. p.* być przystósowywanym.

Улáмываніе, -я, *n.* ułamywanie, odłamywanie.

Улáмывать, **Уломáть** & **Уломúть**, *v. a.* ułamywać, ułamać, odłamywać, odłamać; -ся, *v. p.* być ułamywanym, ułamanym.

Улáнскій, -ая, -ое, *adj.* ułańska.

Улáнъ, -а, *m.* ułan. [ski.

Уласкáніе, -я, *n.* ubłaganie.

Уласкáть, *v. a. perf.* ubłagać, ułagodzić. [щивать.

Улáстить, *v. perf.*, v. *sub*: **Улáщиваніе**, v. **Уласкáніе**.

Улáщивать, **Улáстить**, v. **Уласкáть**.

Улегáться, **Улéчься**, *v. r.* 1. (*o wiatrze*:) cichnąć, uciichnąć, ustawać, ustać; 2. (*perf.* **улéгся**), v. *sub*: **Укладывáться** (II).

Улегчáть, **Улегчéніе**, **Улегчúть**, v. **Облегч....**

У'лей, *gen.* **у'лья**, *m.* ul.

У'лейный, -ая, -ое, *adj.* ulowy. [**Улепётывать**.

Улепетнýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Улепётывать**, **Улепетнýть**, *v. a. pop.* biedz drobnym krokiem; zmykać, zmyknąć, uciekać, uciec.

Улетáніе, -я, *n.* ulatanie.

Улетáть, **Улетéть**, *v. n.* ulatać, ulecieć, odlecieć.

Улетýченіе, **Улетýчиваніе**, -я, *n. Chem.* ulotnienie, ulatnianie.

Улетýчивать, **Улетýчить**, *v. a. Chem.* ulatniać, ulotnić, w parę obracać, obrócić.

Улéть, -а, *m.*, **Улетéніе**, -я, *n.* ulot, ulecenie. [тать.

Улетéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Улетáть**, *v. perf.*, v. *sub*: **Улегáться** (II) & **Улегáться**.

Улúваніе, -я, *n.* ulewanie, polewanie.

Улúвать, **Улúть**, *v. a.* ulewać, ulać, polewać, polać; -ся, *v. p.* być ulewanym, ulanym.

Улúвка, -и, *f.* ulanie, polanie, ulewek. [ывать.

Улизнýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Улúзывать**, **Улизнýть**, *v. a.* umykać, umknąć, zmykać, zmyknąć, drapnąć, uciekać, uciec.

Улúка, –и, *f.* dowód, przekonanie, *indicium*; *it.* v. Полúчное.
Улúта, v. **Улúтка**.
Улúтие, –я, *n.*, v. **Улúнка**.
Улúтка, –и, *f.* ślimak. [(*Bot.*).
Улúтковикъ, v. **Щурупникъ**
Улúтковый, –ая, –ое, *adj.* ślimakowy, ślimaczy.
Улúткообразный, –ая, –ое, *adj.* ślimakowy, mający kształt ślimaka. [czek.
Улúточка, –и, *f. dim.* ślima-
Улúточный, –ая, –ое, *adj.* ślimaczkowy. [**Улúнять**, –ся.
Улúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **У́лица**, –ы, *f.* ulica; §. бýдетъ я на нáшей ýлицѣ прáздникъ, i na nas kolej przyjdzie.
Уличáть, **Уличúть**, *v. a.* (кого–либо въ чёмъ), przekonywać, przekonać; –ся, *v. p.* być przekonywanym, przekonanym.
Уличéніе, –я, *n.* przekonanie.
Уличúтель, –я, *m.* przekonawca. [przekonywający.
Уличúтельный, –ая, –ое, *adj.*
Уличúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уличáть**, –ся.
Улúчка, –и, *f.*, v. **Улúченіе**.
У́личка, –и, *f. dim.* uliczka.
У́личный, –ая, –ое, *adj.* uliczny, ulicowy.
†**У́лка**, –и, *f.* ulica.
Уловúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улавлúвать**, –ся.
Улóвка, –и, *f.* udatność, zręczność, chytrość, cherchel, sztuki, wybiegi.
Уловлéніе, –я, *n.* złapanie, schwycenie, ułowienie. [–ся.
Улови́ть, –ся, v. **Улавлúвать**,
Улóвчивость, –и, *f.*, v. **Увёртливость**.
Улóвчивый, –ая, –ое, *adj.* zręczny, przebiegły, chytry; *it.* v. **Увёртливый**.
Улóвъ, –а, *m.* połów (ryb).
Уложéніе, –я, *n.* ustawa, urządzenie, postanowienie, księga praw, kodex. [wić, postanowić.
I. Уложúть, *v. a. perf.* ustano-
II. Уложúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Укладывать**.
Уложúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Укладываться (I)**.
Уломáть & Уломúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улáмывать**, –ся.
Улóмокъ, –мка, v. **Отлóмокъ**.
У́лочка, –и, *f. dim.* uliczka.
Улощáть, **Улощúть**, *v. a.* gładzić, ugładzić, gładkim czynić, polerować, upolerować; –ся, *v. p.* być gładzonym, ugładzonym, *etc.*
Улощéніе, –я, *n.* ugładzenie, upolerowanie. [**Улощáть**, –ся.
Улощúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улýсникъ**, –а, *m.* hołdownik Chana Tatarskiego. [wiskowy.
Улýсный, –ая, –ое, *adj.* koczo-
Улýсъ, –а, *m.* koczowisko, obozowisko.
Улучáть, **Улучúть**, *v. a.* osięgać, osięgnąć, otrzymać; zastawać, zastać (kogo w domu); utrafiać, utrafić; –ся, *v. p.* być osięganym, osiągnionym, *etc.*
Улученіе, –я, *n.* osiągnienie, otrzymanie; utrafienie.
Улучúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улучáть**, –ся.
Улучшáть, **Улучшúть**, *v. a.* ulepszać, ulepszyć; –ся, *v. p.* być ulepszanym, ulepszonym.
Улучшéніе, –я, *n.* ulepszenie.
Улучшúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улучшáть**, –ся. [się.
Улыбáніе, –я, *n.* uśmiechanie
Улыбáться, **Улыбнýться**, *v. r.* uśmiechać się, uśmiechnąć się.
Улы́бка, –и, *f.* uśmiech, uśmiechnienie. [*sub*: **Улыбáться**.
Улыбнýться, *v. perf. semelf.*, v. **Улы́бочка**, –и, *f. dim.* uśmiech.
Улы́бчивый, –ая, –ое, *adj.* uśmiechliwy, uśmiechający się.
Улыскáніе, **Улыскáтися**, *Eccl. sl.*, v. **Улыбáніе**, **Улыбáться**.
Ульи́ка, v. **Фíалка** (ночная).
Ульнýть, *v. n. perf.* drapnąć.
Улúпить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Улúплять**, –ся.
Улúпленіе, –я, *n.* ulepienie.
Улúплять, **Улúпить**, *v. a.* ulepiać, ulepić, zlepiać, zlepić; –ся, *v. p.* być ulepianym, ulepionym, zlepianym, zlepionym.
Улёсокъ, –ска, v. **Пролёсокъ**.
Умáзаніе, –я, *n.* zamazanie, zasmarowanie, zalepienie.
Умáзать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умáзывать**, –ся. [nie.
Умáзываніе, –я, *n.* zamazywa-
Умáзывать, **Умáзать**, *v. a.* zamazywać, zamazać; –ся, *v. p.* być zamazywanym, zamazanym.
Умалéніе, –я, *n.* umniejszenie, zmniejszenie. [–ся.
Умáливать, –ся, v. **Умолáть**,
Умалúтельный, v. **Уменьшúтельный**. [**Умалáть**, –ся.
Умáлить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умалúвать**, –ся.
Умалúшённый, –ая, –ое, *adj.* obłąkany, pozbawiony zmysłów; waryat. [nie.
Умалчúваніе, –я, *n.* zamilcze-
Умалчúвать, **Умолчáть**, *v. a.* zamilczać, zamilczyć, umilknąć; –ся, *v. p.* być zamilczonym.
Умáлывать, **Умолóть**, *v. a.* mleć, umleć, zemleć; –ся, *v. p.* być umełtym.
Умалáть, **Умáлить**, *v. a.* umniejszać, umniejszyć, zmniejszać, zmniejszyć; –ся, *a*) *v. p.* być umniejszanym, umniejszonym; *β*) *v. r.* umniejszać się, umniejszyć się, zmniejszać się, zmniejszyć się.
Умáненіе, **Умáниваніе**, –я, *n.* odmówienie, odmawianie, namówienie, namawianie.
Умáнивать, **Умáнить**, *v. a.* odmawiać, odmówić, namawiać, namówić; –ся, *v. p.* być namawianym, namówionym, *etc.*
Умáнить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умáнивать**, –ся. [mówienie.
Умáнка, –и, *f.* namówienie, od-
Умáнъ, v. **Девесúлъ** (большой).
Умасленіе, **Умасливаніе**, –я, *n.* (na)smarowanie olejem, tłustością.
Умáсливать, **Умáслить**, *v. a.* mazać, pomazać, (po)smarować olejem, tłustością.
Умáслить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умасливать**, –ся.
Умастúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умащáть**, –ся.
Умáтываніе, –я, *n.* obwijanie.
Умáтывать, **Умотáть**, *v. a.* obwijać, obwinąć; –ся, *v. p.* być obwijanym, obwiniętym.
Умáчиваніе, –я, *n.* maczanie.
Умáчивать, **Умочúть**, *v. a.* maczać, umoczyć; –ся, *v. p.* być maczanym, umoczonym.
Умащáть, **Умастúть**, *v. a. Eccl. sl.* namaszczać, namaścić; –ся, *v. p.* być namaszczanym, namaszczonym.
Умащéніе, –я, *n.* namaszczenie.
Умащéніе, –я, *n.* brukowanie.
Умащúвать, **Умостúть**, *v. a.* brukować, wybrukować; –ся, *v. p.* być brukowanym, wybrukowanym.
У́мбра, –ы, *f. Mal.* umbra (gatunek glinki). [browy.
У́мбровый, –ая, –ое, *adj.* um-
Умедлéніе, **Умéдливаніе**, –я, *n.* opóźnienie, opieszałość, omieszkanie, zwłoka.
Умéдливать, **Умéдлить**, *v. a.* opóźniać, opóźnić, zwlekać; –ся, *v. r.* opóźniać się, opóźnić się.
Умéдлить, –ся, v. **Умéдливать**, –ся.
Уменьшáть, **Уменьшúть**, *v. a.* umniejszać, umniejszyć; –ся, *a*) *v. r.* zmniejszać się, zmniejszyć się, ubywać, ubyć; *β*) *v. p.* być zmniejszanym, zmniejszonym.
Уменьшéніе, –я, *n.* zmniejszenie.
Уменьшúтельный, –ая, –ое, *adj.* zmniejszający; *Gramm.* zdrobniały; уменьшúтельное слóво, *Gramm.* wyraz zdrobniały.
Уменьшúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уменьшáть**, –ся. [рáть.
Умерéть, *v. perf.*, v. *sub*: **Умертвúтель**, –я, *m.* morderca, zabójca.
Умертвúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умерщвлять**, –ся.
Умёртвіе, –я, *n. Eccl. sl.* umarcie, śmierć, zejście, zgon.
Умёртвій, –ая, –ее, *part. p.* zmarły, umarły.
Умерщвлéніе, –я, *n.* zamordowanie, zabicie; – плóти, umartwienie ciała.
Умерщвлять, **Умертвúть**, *v. a.* zabijać, zabić, zamordować, zamęczać, zamęczyć; umartwiać, umartwić; –ся, *v. p.* być zabijanym, zabitym, zamordowanym.
Умéсть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уметáть**, –ся.
Уметáніе, –я, *n.* zamiatanie.
I. Уметáть, **Умéсть**, *v. a.* zamiatać, zamieść, wymiatać, wymieść; –ся, *v. p.* być zamiatanym, zamiecionym.

II. Уметáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уме́тывать, –ся.**

Уметéніе, –я, *n.* zamiecenie.

Уме́тъ, –а, *m. Eccl. sl.* 1. gnój, plugastwo, śmieci; 2. chata zimowa; chata, schronienie (dla podróżnych).

Уме́тываніе, –я, *n.* 1. usypywanie, usypanie, posypywanie, posypanie; 2. zrzucanie, zrzucenie (*np.* siana do kupy).

Уме́тывать, Уметáть, *v. a.* daleko zarzucać, zarzucić; usypywać, usypać; posypywać, posypać; **–ся**, *v. p.* być usypywanym, usypanym, posypywanym, posypanym, *etc.*

Умиле́ніе, –я, *n.* rozczulenie, wzruszenie, pobudzenie do litości; skrucha, żal, żałowanie; litość, politowanie. [żalem.

Умиле́нно, *adv.* ze skruchą, z

Умиле́нный, –ая, –ое, *part. p.* wzruszony, do litości poruszony; litościwy.

Умилительный, –ая, –ое, *adj.* pobudzający do żalu, żałosny.

Умили́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умиля́ть, –ся.**

Умилосе́рдить, *v. a. perf.* nakłonić kogo do litości; **–ся**, *v. r.* (надъ кѣмъ, о комъ), zlitować się, zmiłować się.

Умилостивительный, –ая, –ое, *adj.* ubłagalny.

Умилостивить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умилостивля́ть, –ся.**

Умилостивле́ніе, –я, *n.* ubłaganie.

Умилостивля́ть, Умилости́вить, *v. a.* błagać, ubłagać; **–ся**, *a) v. r.* litować się, zlitować się, ulitować się, zmiłować się; *β) v. p.* być błaganym, ubłaganym.

Умильно, *adv.* miło, przyjemnie, czule, tkliwie.

Умильность, –и, *f.* wdzięczność, wdzięk, przyjemność, słodycz, tkliwość.

Умильный, –ая, –ое, *adj.* miły, wdzięczny, przyjemny, słodki, tkliwy.

Умиля́ть, Умили́ть, *v. a.* wzruszać, wzruszyć (kogo do litości, do żalu), rozczulać, rozczulić; **–ся**, *a) v. r.* wzruszać się, wzruszyć się, poruszać się, poruszyć się do litości, rozczulać się, rozczulić się; *β) v. p.* być wzruszanym, wzruszonym, *etc.*

Умина́ніе, –я, *n.* ugniatanie.

Умина́ть, Умя́ть, *v. a.* ugniatać, ugnieść; udeptywać, udeptać (*np.* glinę); **–ся**, *v. p.* być ugniatanym, ugniecionym, udeptywanym, udeptanym.

Умя́нка, –и, *f.* ugniatanie, ugniecenie, udeptanie.

Умира́ніе, –я, *n.* umieranie.

Умира́ть, Умере́ть, *v. a.* umierać, umrzeć; **умере́ть наси́льственною сме́ртію**, umrzeć gwałtowną śmiercią; życie (sam) sobie odebrać; **умира́ть съ го́лоду**, umrzeć z głodu; **онъ умира́етъ съ го́лоду, on umiera z głodu; умира́ть со смѣху**, **pękać od śmiechu; **умере́ть отъ пья́нства**, umrzeć od pijaństwa; **умере́ть мі́ру**, umrzeć dla świata; **умере́ть грѣ́ху**, (*w bibl.*:) umrzeć grzechowi, *i. e.* powściągnąć swoje namiętności; **умира́ющимъ го́лосомъ**, umierającym głosem; **онъ умира́етъ за него́**, on gotów dla niego na śmierć; хоть умрётъ, а на своёмъ поста́нетъ, §. on nie ulega (nie ustępuje); jeśli się nie da w dobry sposób, to się użyje przemocy; *it.* §. **скупы́е умира́ютъ, а дѣ́тки сундукі́ отпира́ютъ, скупе umierają, a dziatki skrzynki otwierają.

Умире́ніе, –я, *n.* uspokojenie.

Умири́тель, –я, *m.* uspokojciel, pokojodawca. [kojcielka.

Умири́тельница, –ы, *f.* uspo-

Умири́тельный, –ая, –ое, *adj.* uspokajający. [**Умира́ть, –ся.**

Умири́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умира́ть, Умири́ть**, *v. a.* uspokajać, uspokoić, spokojnym czynić, uczynić; **–ся**, *a) v. r.* uspokajać się, uspokoić się; *β) v. p.* być uspokajanym, uspokojonym.

У́миненькій, –ая, –ое, *adj.* mądry. [wiek rozumny.

У́мникъ, –а, *m.* mędrzec, człowiek rozumny.

У́мница, –ы, *m.* kobieta rozumna. [nie, rozumowanie.

У́мничанье, –я, *n.* mędrkowa-

У́мничать, *v. n.* mędrkować, rozumować przesadnie.

Умно, *adv.* rozumnie, rozsądnie.

У́мно, *adv. Eccl. sl.* umysłowo, przez rozumowanie.

Умножа́ть, Умно́жить, *v. a.* pomnażać, pomnożyć, powiększać, powiększyć; *Arithm.* mnożyć, rozmnożyć; **–ся**, *a) v. r.* pomnażać się, pomnożyć się, powiększać się, powiększyć się; *β) v. p.* być powiększanym, powiększonym, rozmnażanym, rozmnożonym.

Умноже́ніе, –я, *n.* pomnożenie, powiększenie; *Arithm.* mnożenie, multyplikacya; **табли́ца умноже́нія**, tablica mnożenia.

Умно́житель, –я, *m.* pomnożyciel; *Arithm.* mnożnik.

Умно́жительный, –ая, –ое, *adj.* powiększający.

Умно́жить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умножа́ть, –ся.**

У́мный, –ая, –ое, *adj.* mądry, rozumny, umiejętny, dowcipny.

Умове́ніе, –я, *n.* umycie.

Умовре́діе, –я, *n. Eccl. sl.* waryacya, szaleństwo.

Умовре́дный, –ая, –ое, *adj.* od rozumu odeszły, szalony.

Умодѣ́льникъ, –а, *m. Eccl. sl.* kunsztmistrz, artysta.

Умозаключе́ніе, –я, *n.* wniosek, syl(l)ogizm.

Умозри́тельный, –ая, –ое, *adj.* umysłowy, teoryczny. [manie.

Умозрѣ́ніе, –я, *f.* teorya, du-

Умока́ть, Умо́кнуть, *v. n.* wymaczać się, wymoknąć, namoknąć.

Умо́клый, –ая, –ое, *adj.* wymoknięty, namoknięty. [**ка́ть.**

Умо́кнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Умока́ть, –ся.**

Умола́чиваніе, –я, *n.* wymłacanie.

Умола́чивать, Умолоти́ть, *v. a.* wymłacać, wymłócić; **–ся**, *v. p.* być wymłacanym, wymłóconym.

Умоле́ніе, –я, *n.* ubłaganie, uproszenie.

Умоли́вый, –ая, –ое, *adj.* błagalny, ubłagalny, dający się ubłagać.

Умоли́тельный, –ая, –ое, *adj.* ubłagający, upraszający.

Умоли́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умоля́ть, –ся.**

Умолка́ніе, –я, *n.* umilkanie.

Умолка́ть, Умо́лкнуть, *v. n.* umilkać, umilknąć, zamilkać, zamilknąć. [milkły.

Умо́лклый, –ая, –ое, *adj.* u-

Умолкнове́ніе, –я, *n.* umilknienie, zamilknienie. [**молка́ть.**

Умо́лкнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Умолка́ть, –ся.**

У́молкъ, –а, *m.* umilknienie; ustanek; **безъ у́молку**, bez ustanku.

Умолоти́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умола́чивать, –ся.**

Умолотный, –ая, –ое, *adj.* umłotny, omłotny, pomłotny, namłotny, wymłotny, spory, pienny. [łót.

Умолоть, –а, *m.* omłót, nam-

Умоло́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умалывать, –ся.** [omłócenie.

Умолотье, –я, *n.* wymłócenie,

Умолча́ніе, –я, *n.* zamilczenie.

Умолча́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Умалчивать.**

Умо́лъ, –а, *m.* umełcie; mlewo.

Умоля́ть, Умоли́ть, *v. a.* błagać, ubłagać, wymodlić, uprzasać, uprosić; **–ся**, *v. p.* być błaganym, ubłaganym, uproszonym.

Умонаверта́ніе, –я, *n.* abrys, (pierwszy) rys (czego), nakreślenie.

Умо́ра, –ы, *f.* umor, rozpuk.

Умори́тельно, *adv.* śmiertelnie; umorzliwie; **nader śmiesznie, do rozpuku.

Умори́тельный, –ая, –ое, *adj.* śmiertelny; umorzalny; **nader śmieszny, śmieszny do rozpuku.

Умори́ть, *v. a. perf.* (кого–либо), umorzyć, życia pozbawić; **умори́ть кого́-либо го́лодомъ**, umorzyć kogo głodem; **умори́ть кого́ со смѣху**, dać powód do nadzwyczajnego śmiechu.

Умо́рушка, *pop.*, v. **Умо́ра.**

Умо́ръ, –а, *m.* umorzenie, śmierci nabawienie; śmierć; **быть до умо́ру**, bić do upadłego, do śmierci; — **смѣ́яться до умо́ру**, pękać ze śmiechu.

Умослові́е, –я, *n.* (**зо́гика**), logika, loika.

Умости́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умащивать, –ся.**

Умóстка, -и, *f.* wybrukowanie.
Умотáніе, -я, *n.* okręcenie.
Умотáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умáтывать**, -ся.
Умочúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умóчивать**, -ся.
Умóчка, -и, *f.* 1. umoczenie, rozmoczenie, namoczenie; 2. (*o suknie*:) ustępowanie, zestępowanie. [nie.
Умощéніе, -я, *n.* wybrukowa-
Умрётвя, *Eccl. sl.*, v. *sub*: **Умерéть**.
Умственный, -ая, -ое, *adj.* umysłowy, rozumowy. [wanie.
Умствованіе, -я, *n.* rozumo-
Умствователь, -я, *m.* rozumujący, rozważacz.
Умствовать, *v. n.* rozumować.
Умудрéніе, -я, *n.* mądry pomysł. [**Умудрáть**, -ся.
Умудрúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умудрáть**, **Умудрúть**, *v. a.* zmądrzać, zmądrzyć, mądrym kogo uczynić, nauczać, nauczyć, oświecać, oświecić; -ся, *v. r.* stawać się rozumnym, stać się rozumnym, oświecać się, oświecić się; *wymędrkować, wykoncypować, uroić sobie co w głowie.
Умýченіе, **Умýчиваніе**, **Умýчивать**, v. **Замýч....**
Умчáть, *v. a. perf.* prędko unieść, zabrać, porwać; -ся, *v. r.* ujechać, polecieć, drapnąć.
Умъ, -á, *m.* rozum; umysł; dowcip; быть въ умѣ, mieć zdrowy rozum, być zdrowym na umyśle; въ умѣ ли ты? czy masz rozum? co всѣмъ изъ ума вонъ, zapomniałem zupełnie; что у него на умѣ? o czém myśli on? у него тóлько тáнцы на умѣ, on tylko o tańcach myśli; што у него съ умá не идётъ, on tego zapomnieć nie może; *it.* v. **Взáться**, **Хвати́ться** (за умъ), **Сводúть**, **Сходúть**, **Снятúть** (съ умá), **Приложúть** (умá), **Жить** (своúмъ умóмъ), **Озарáть** (умá); умъ за рáзумъ заходúть, §. to przechodzi wszelkie pojęcie; §. умъ хорóшъ, а два лýчше, jednego rada dobra, a dwóch jeszcze lepsza; §. мнóго на умѣ, да мáло на гумнѣ, kto wiele mówi, mało (u)czyni; pies co bardzo szczeka, nie bardzo kąsa; łacno gadać, nie łacno dokazać; kto zawsze pieje, nie wiele dokaże; krowa, co wiele ryczy, mało mléka daje; §. скóлько голóвъ, стóлько умóвъ, ile głów, tyle rozumów; co głowa, to rozum; ile głów, tyle zdań; ile osób, tyle odmian; §. что у трéзваго на умѣ, *etc.*, v. *sub*: **Трéзвый**; *it.* v. *sub*: **Глумъ**.
Умъ-да-рáзумъ, v. **Курослѣпъ**.
Умывáльникъ, -а, *m.*, **Умывáльница**, -ы, *f. Eccl. sl.* myjnica, miednica, umywalnica.
Умывáльный, -ая, -ое, *adj.* umywalny, do umycia.
Умывáніе, -я, *n.* umywanie.
Умывáнье, -я, *n.* wódka do twarzy.
Умывáть, **Умúть**, *v. a.* umywać, umyć; -ся, *a*) *v. r.* umywać się, umyć się; *β*) *v. p.* być umywanym, umytym. [nie.
Умыкáніе, -я, *n.*, v. **Мыкáніе**.
Умыкáніе, -я, *n.* porywanie, (porwanie), zabranie.
Умыкáть, *v. a. perf. pop.*, v. **Мыкáть**. [(porwać), zabrać.
Умыкáть, *v. a. pop.* porywać,
У'мыселъ, -сла, *m.* umysł, (co umyślono), zamysł, zamiar, cel, przedsięwzięcie; безъ ýмыслу, bez umysłu; нieумýслнie; съ ýмыслу, z umysłu; умýслнie; naumýślnie. [**Умышлáть**, -ся.
Умы́слить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **У'мыслъ**, v. **У'мыселъ**.
Умы́тіе, -я, *n.* umycie.
Умы́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умывáть**, -ся.
Умышлéніе, -я, *n.* zamiar, zamysł (niegodziwy); *it.* v. **У'мыселъ**.
Умы́шленникъ, -а, *m.* powód, powódzca, sprawca, zbrodniarz z umysłu.
Умы́шленническій, -ая, -ое, *adj.* do powódzcy, sprawcy, zbrodniarza z umysłu należący, *lub* powódzcy, sprawcy właściwy.
Умы́шленно, *adv.* umyślnie, z zamiarem. [umyślny, rozmyślny.
Умы́шленный, -ая, -ое, *adj.*
Умышлáть, **Умы́слить**, *v. a.* przedsiębrać, przedsięwziąć (w umyśle), knować, zamyślać, zamyślić co złego; **умышлáть на чью-либо жизнь**, godzić na czyje życie; -ся, *v. p.* być knowanym, *etc.*
Умѣется, **Умѣлось**, *v. impers. pop.* umie się, umiało się; **какъ умѣется, такъ и дѣлаю**, jak mogę, tak zrobię; **какъ умѣлось, такъ и сдѣлалъ**, jak mogłem, tak zrobiłem. [nie, rozumienie.
Умѣніе, **Умѣнье**, -я, *n.* umie-
Умѣреніе, -я, *n.* umiarkowanie, wstrzemięźliwość; mierność.
Умѣренно, *adv.* miernie, umiarkowanie, z umiarkowaniem.
Умѣренность, -и, *f.* umiarkowanie, wstrzemięźliwość; mierność.
Умѣренный, -ая, -ое, *adj.* umiarkowany, wstrzemięźliwy; mierny, pomierny.
Умѣриваніе, -я, *n.* ukrzywdzenie przy mierzeniu.
Умѣривать, **Умѣрить** & **Умѣрять**, *v. a.* ukrzywdzać, ukrzywdzić przy mierzeniu, mierząc nadciągnąć, nadciągnąć większą ilość; -ся, *v. p.* być za mało mierzonym, ukrzywdzonym przy mierzeniu.
Умѣрить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умѣривать**, -ся & **Умѣрять**, -ся.
Умѣръ, -а, *m.* za mało mierzona rzecz. [przy mierzeniu.
Умѣрянье, -я, *n.* ukrzywdzenie
Умѣрять, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умѣривать**, -ся.
Умѣрять, **Умѣрить**, *v. a.* miarkować, powściągać, powściągnąć, hamować (*np.* swoje namiętności), ograniczać, ograniczyć; -ся, *v. p.* być powściąganym, powściągniętym, *etc.*
Умѣсить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умѣшивать**, -ся (I).
Умѣска, -и, *f.* ugniatanie, ugniecenie (*np.* ciasta).
Умѣстительный, -ая, -ое, *adj.* obszerny. [**Умѣщать**, -ся.
Умѣстить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: †**Умѣтель**, -я, *m.* rozsądny, roztropny.
Умѣтельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* rozsądny, roztropny, doświadczony, wprawny. [godzić.
Умѣтить, *v. a. perf.* trafić, u-
Умѣть, *v. a.* umieć. [mieszanie.
Умѣшáніе, -я, *n.* mieszanie, u-
Умѣшáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умѣшивать**, -ся.
Умѣшéніе, **Умѣшиваніе**, -я, *n.* ugniatanie, ugniecenie (*np.* ciasta).
I. Умѣшивать, **Умѣсить**, *v. a.* ugniatać, ugnieść (*np.* ciasto); -ся, *v. p.* być ugniatanym, ugniecionym.
II. Умѣшивать, **Умѣшáть**, *v. a.* mieszać, umieszać; -ся, *v. p.* być mieszanym, umieszanym.
Умѣшкáніе, **Умѣшкать**, **Умѣшкивать**, v. **Замѣшк...**
Умѣщáть, **Умѣстить**, *v. a.* umieszczać, umieścić, zmieszczać, zmieścić; -ся, *a*) *v. r.* umieszczać się, umieścić się, zmieszczać się, zmieścić się; *β*) *v. p.* być umieszczanym, umieszczonym, zmieszczanym, zmieszczonym.
Умѣщéніе, -я, *n.* umieszczenie, zmieszczenie.
Умягчáть, **Умягчúть**, *v. a.* zmiękczać, zmiękczyć, miękkim robić, zrobić; *łagodzić, ułagodzić, czułym zrobić; -ся, *a*) *v. r.* miękczeć, zmiękczeć, stawać się, stać się miękkim; łagodzić się, ułagodzić się; *β*) *v. p.* być zmiękczonym, ułagodzonym.
Умягчéніе, -я, *n.* zmiękczenie; ułagodnienie.
Умягчúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умягчáть**, -ся. [deptanie.
Умя́тіе, -я, *n.* ugniecenie, u-
Умя́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Умина́ть**, -ся.
Унавóженіе, **Унавóживаніе**, -я, *n.* ugnojenie, ugnajanie (pola).
Унавóживать, **Унавóзить**, *v. a.* ugnajać, ugnoić (pole); -ся, *v. p.* być ugnajanym, ugnojonym.
Унавóзить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Унавóживать**, -ся.
Унаслѣдить, *v. a. perf. Eccl. sl.* (utwierdzić w dziedzictwie; *it.* v. **Уполобúть**, **Обезопасить**.

Уневѣстити, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уневѣщáти, Уневѣстити, -ся.**

Уневѣщáти, Уневѣстити, *v. a. Eccl. sl.* заślубiać, заślубić (pannę), swatać kogo (z panną), dawać, dać córkę za żonę; **уневѣстить себя Христу́** *abo* **уневѣщати дýшу свою́ Іисýсу Христý**, poślubiać, poślubić się Chrystusowi; **-ся**, *a) v. r.*, v. **Уневѣщати (себя́** *etc.*); *β) v. p.* stawać się, stać się narzeczoną. [zaręczyny.

Уневѣщéніе, -я, *n. Eccl. sl.* **Унесéніе**, -я, *n.* uniesienie; porwanie. [**Уносúть**, **-ся.**

Унéсть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Унóшéніе**, -я, *n.* utkwienie (czego w czém).

Унзáти, Унзнýти, *v. n. Eccl. sl.* utykać, utkwić, utknąć.

Унóéніе, v. **Унóшéніе.** [**зáти.**

Унзнýти, *v. perf.*, v. *sub*: **Универсáльный**, -ая, -ое, *adj.* uniwersalny, powszechny, ogólny.

Университéтскій, -ая, -ое, *adj.* uniwersytecki, do uniwersytetu należący. [sytet.

Университéтъ, -а, *m.* uniwer-

Унижáть, Унизúть, *v. a.* (*propr.* & *) zniżać, zniżyć; poniżać, poniżyć; uniżać, uniżyć; upokorzać, upokorzyć; *it.* umniejszać, umniejszyć, zniżać, zniżyć; **-ся**, *a) v. r.* poniżać się, poniżyć się, uniżać się, uniżyć się; *β) v. p.* być zniżanym, zniżonym, poniżanym, poniżonym, *etc.*

Унижéніе, -я, *n.* zniżenie, poniżenie; uniżoność.

Унижéнно, *adv.* uniżenie, pokornie. [pokorność.

Унижéнность, -и, *f.* uniżoność,

Унижéнный, -ая, -ое, *adj.* uniżony, pokorny.

Унизáніе, -я, *n.* unizanie, nawleczenie (*np.* perłami).

Унизáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Унизывать**, **-ся.**

Унизúтельно, *adv.* w sposób poniżający, podle.

Унизúтельность, -и, *f.* znieważenie, spotkanie.

Унизúтельный, -ая, -ое, *adj.* poniżający, znieważający, hańbiący. [**Унижáть**, **-ся.**

Унизить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Унизывáніе**, -я, *n.* unizywanie, nawlekanie (*np.* pereł).

Унизывать, Унизáть, *v. a.* unizywać, unizać, nawlekać, nawlec (perły, korale), ozdabiać, ozdobić (perłami, koralami); **-ся**, *v. p.* być unizanym, unizonym, *etc.*

Унимáльщикъ, -а, *m.* powściągający swawolę dzieci; rozjemca.

Унимáніе, -я, *n.* ujmowanie, hamowanie.

Унимáтельный, -ая, -ое, *adj.* ujmujący, hamujący, powściągający.

Унимáть, Унять, *v. a.* ujmować, ująć, hamować, uśmierzać, uśmierzyć, powściągać, powściągnąć; ujmować, ująć, umniejszać, umniejszyć; **-ся**, *a) v. r.* uśmierzać się, uśmierzyć się, przestawać, przestać; *β) v. p.* być ujmowanym, hamowanym, uśmierzanym, uśmierzonym.

Уносúть, -а, *m. Mus.*, v. **Однозвýчіе.**

Унúть, v. **Унiáть.**

Уничижáть, Уничижúть, *v. a.* poniżać, poniżyć, znieważać, znieważyć, upośledzać, upośledzić, wzgardzać, wzgardzić; **-ся**, *a) v. r.* uniżać się, uniżyć się, poniżać się, poniżyć się, zniżyć się, upokorzyć się; *β) v. p.* być wzgardzanym, wzgardzonym, znieważanym, znieważonym.

Уничижéніе, -я, *n.* poniżenie, upośledzenie, pogarda.

Уничижéнно, *adv.* uniżenie, pokornie.

Уничижéнность, -и, *f.* uniżenie, poniżenie, pogarda.

Уничижúтельно, *adv.* z uniżeniem, z poniżeniem.

Уничижúтельность, -и, *f.* uniżenie, poniżenie, pogarda, wzgarda.

Уничижúтельный, -ая, -ое, *adj.* poniżający, pogardliwy.

Уничúжить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Уничижáть**, **-ся.**

Уничтожáть, Уничтóжить, *v. a.* niweczyć, zniweczyć, w niwecz obracać, obrócić, niszczyć, zniszczyć; nikczemnić, znikczemnić; znosić, znieść; **-ся**, *a) v. r.* w niwecz się obracać, obrócić, zniszczeć; *β) v. p.* być niweczonym, zniweczonym, (z)niszczonym.

Уничтожéніе, -я, *n.* zniweczenie, zniszczenie, zniesienie, znikczemnienie. [ciel, zburzyciel.

Уничтóжитель, -я, *m.* zniszczy-

Уничтóжительница, -ы, *f.* zniszczycielka, zburzycielka.

Уничтóжительный, -ая, -ое, *adj.* niszczący, niweczący, znoszący; kasacyjny.

Уничтóжить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Уничтожáть**, **-ся.**

Унія, -и, *f. Eccl.* złączenie w jedno, zjednoczenie, unia (wiary).

Уніáтка, -и, *f. Eccl.* unitka.

Уніáтскій, -ая, -ое, *adj. Eccl.* uniacki, unicki.

Уніáть, -а, *m. Eccl.* unita, który do unii wiary przystąpił.

Уноравливаніе, -я, *n.* upatrywanie (dogodnéj pory do czego).

Уноравливать, Уноровúть, *v. a.* upatrywać (dogodną porę do czego); dogadzać, dogodzić, ulegać, uledz komu; stosować się do czyjéj woli. [**рáвливаться.**

Уноравливаться, v. **Приноравливаться**, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Уноравливать**, **-ся.**

Уноровúть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Уноровка**, -и, *f.*, **Уноровлéніе**, -я, *n.* upatrywanie, upatrzenie (dogodnéj pory do czego); uleganie (komu), stosowanie się (do czyjéj woli). [**вать**, **-ся.**

Уноровлять, **-ся**, v. **Уноравливать**, **-ся.**

Уноси́ть, Унéсть, *v. a.* unosić, unieść, zabierać, zabrać co z sobą; porywać, porwać co, skradać, skraść; **-ся**, *v. p.* być unoszonym, uniesionym, *etc.*

Уно́сный, -ая, -ое, *adj.* uniesiony, zemknięty, skradziony.

†**У́ность**, v. **Ю́ность.**

Уно́счный, v. **Уно́сливый.**

Уно́съ, -а, *m.* unoszenie, uniesienie; *kradzież.

†**У́ноша**, v. **Ю́ноша.**

Уношéніе, -я, *n.* unoszenie.

Унтеръ-офицéрскій, -ая, -ое, *adj.* podoficerski. [ficer.

Унтеръ-офицéръ, -а, *m.* podo-

†**Унýкъ**, v. **Внукъ.**

Унцевóй, (-нéй), -áя, -óе, *adj.* uncyjny. [uncya.

Унція, -и, *f.*, **Унцъ**, -а, *m.*

Унтíй, *Eccl. sl.*, v. **Лучшíй.**

Унывáть, Унúть, *v. n.* melankolizować, rozpaczać, do rozpaczy dójść, tracić, stracić nadzieję, zwątpiewać, zwątpić.

Унúвно, *adv.* smutnie, żałośnie.

Унúвность, -и, *f.* rzewność, żałosność, smutek.

Унúвный, -ая, -ое, *adj.* rzewny, smutny, żałosny.

Унúло, *adv.* smutnie, melancholicznie, melankolicznie.

Унúлость, -и, *f.* smutek, stracenie nadziei; osowiałość; melancholia, melankolia, melankoliczność.

Унúлый, -ая, -ое, *adj.* smutny; osowiały; melancholiczny, melankoliczny. [nieufność.

Унúніе, -я, *n.* zwątpienie,

Унырúваніе, -я, *n.* nurzenie.

Унырúвать, Унырнýть, *v. n.* nurzyć się, ponurzyć się; * uniknąć (nieszczęścia). [**вать.**

Унúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Унúтіе**, -я, *n.* ujęcie, uśmierzenie, powściągnienie.

Унять, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Унимáть**, **-ся.**

Упадáніе, -я, *n.* upadanie.

Упадáть, Упáсть, *v. n.* upadać, upaść; (*o drzewach, palach, etc.*) obalać się, obalić się; rozwalać się, rozwalić się; (*o handlu, etc.*) do upadku przychodzić, przyjść; (*o wodzie:*) opadać, opaść; ubywać, ubyć; **ртуть въ барометрѣ упáла**, merkuryusz opadł w barometrze.

Упадéніе, -я, *n.* upadnienie, upadnięcie. [zniszczenie.

Упáдокъ, -дка, *m.* upadek,

Упáдъ, -а, *m.* padnięcie, upadnięcie; **смѣяться до упáду**, śmiać się do upadłego.

Упáиваніе, -я, *n.* napajanie.

Упáивать, Упóить, *v. a.* upajać, upoić, napajać, napoić; **-ся**, *v. p.* być upajanym, upojonym, napajanym, napojonym.

Упаковáніе, -я, *n.* upakowanie.

Упаковáть, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Упаковывать**, **-ся.**

Упако́вка, -и, *f.*, **Упако́выва-**

nie, -я, *n.* pakowanie, upakowanie.

Упако́вывать, Упакова́ть, *v. a.* pakować, upakować; -ся, *v. p.* być pakowanym, upakowanym.

Упа́лывание, -я, *n.* odpełzanie.

Упа́лывать, v. **Уполза́ть.**

Упало́й, (-лй́й), -а́я, -о́е, **Упа́лый,** -ая, -ое, *adj.* upadły, spadły; próżny, wakujący: упало́е ме́сто, odumarszczyzna, odumorek; упа́лый звѣрь въ лѣсу́, (*w myśliwstwie:*) zwierz ukryty, skryty w lesie.

Упа́мятование, -я, *n.* spamiętanie, zachowanie w pamięci.

Упа́мятовать, *v. perf.*, v. *sub*: **Упамятывать.** [nie.

Упа́мятываніе, v. **Упа́мятованіе.**

Упа́мятывать, Упамятовать, *v. a.* pamiętać, spamiętać, zachowywać, zachować w pamięci.

Упа́реніе, Упариваніе, -я, *n.* uprażenie, uprażanie.

Упа́ривать, Упа́рить, *v. a.* uprażać, uprażyć; -ся, *v. p.* być uprażanym, uprażonym.

Упаса́ть, Упасти́, *v. a.* strzedz, dostrzedz, pilnować, dopilnować; Бо́же упаси́, broń Boże! -ся, *v. p.* być strzeżonym, (do)pilnowanym.

Упасти́, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упаса́ть,** -ся. [дать.

Упа́сть, *v. perf.*, v. *sub*: **Упадать.**

Упаха́ніе, -я, *n.* przeoranie.

Упаха́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упа́хивать,** -ся. [nie.

Упа́хиваніе, -я, *n.* przeorywanie.

Упа́хивать, Упаха́ть, *v. a.* przeorywać, przeorać; -ся, *v. p.* być przeorywanym, przeoranym.

Упа́шка, -и, *f.* przeorywanie, przeoranie.

Упека́ніе, -я, *n.* upiekanie.

Упека́ть, Упе́чь, *v. a.* piec, upiekać, upiec; -ся, *v. p.* upiekać się, być upiekanym, upieczonym.

Упеле́ваніе, -я, *n.* spowicie.

Упеле́вать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упелёнывать,** -ся.

Упеле́нываніе, -я, *n.* spowijanie, owijanie w pieluchy.

Упелёнывать, Упеленать, *v. a.* powijać, powić w pieluchy; -ся, *v. p.* być powijanym, powitym w pieluchy.

Упереди́ть, v. **Предвари́ть.**

Упере́живаніе, -я, *n.* wzięcie przed czasem, uprzedzenie.

Упере́живать, v. **Предвара́ть.**

Упере́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упирать,** -ся.

Упечёніе, -я, *n.* upieczenie.

Упе́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упекать,** -ся. [pijanie.

Упива́ніе, -я, *n.* upijanie, od-

Упива́ть, Упи́ть, *v. a.* upijać, upić, odpijać, odpić; -ся, *v. p.* być upijanym, upitym, odpijanym, odpitym.

Упи́леніе, Упи́ливаніе, -я, *n.* upiłowanie, piłowanie.

Упи́ливать, Упили́ть, *v. a.* piłować, upiłować; -ся, *v. p.* być piłowanym, upiłowanym.

Упи́лка, -и, *f.* (u)piłowanie.

Упи́нать, Упну́ть, -ся, v. **Упира́ть, Упере́ть,** -ся.

Упира́ніе, -я, *n.* opieranie.

Упира́ть, Упере́ть, *v. a.* opierać, oprzeć; упере́ть глаза́, wlepić oczy (w co); упере́ть глаза́ въ зе́млю, v. **Потупля́ть** (глаза́); упере́ть что-либо кому́ въ глаза́, *wytknąć komu co w oczy; -ся, *a*) *v. r.* 1. opierać się, oprzeć się; 2. *upierać się, niezezwalać, niezezwolić; *β*) *v. p.* być opieranym, opartym.

†**Упи́рь,** v. **Упы́рь.**

Упи́саніе, -я, *n.* wpisanie.

Упи́сать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упи́сывать,** -ся.

Упи́систо, *adv.* ściśle, gęsto.

Упи́систый, -ая, -ое, *adj.* (*o piśmie:*) ścisły, gęsty.

Упи́ска, -и, *f.*, **Упи́сываніе,** -я, *n.* wpisywanie, wpisanie.

Упи́сывать, Упи́сать, *v. a.* wpisywać, wpisać; upisywać stranicu въ страницу, mieścić stronicę w stronicę; -ся, *v. p.* być wpisywanym, wpisanym.

Упита́ніе, Упи́тать, v. **Откорми́леніе, Откорми́ть.**

Упита́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Упитываться.**

Упитываніе, Упитывать, v. **Откарми́ливаніе, Откарми́ливать.**

Упитываться, Упита́ться, *v. r.* nasycać się, nasycić się; -ся, *v. p.* być nasycanym, nasyconym.

Упи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упивать,** -ся.

Упихáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упихивать,** -ся. [utykanie.

Упихиваніе, -я, *n.* upychanie,

Упи́хивать, Упихáть, Упихну́ть, *v. a.* upychać, upchać, upchnąć, utykać, utkać, utknąć; -ся, *v. p.* być upychanym, upchanym, utykanym, utkanym.

Упи́чкать, *v. a. perf. fam.* opaść.

Упла́та, -ы, *f.* upłata, wypłata, zapłacenie, spłacenie.

Упла́тить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упла́чивать,** -ся.

Упла́тный, -ая, -ое, *adj.* upłatny, na upłatę przeznaczony, odpłatny.

Упла́чиваніе, -я, *n.*, v. **Упла́та.**

Упла́чивать, Упла́тить, *v. a.* spłacać, spłacić, zapłacać, zapłacić, wypłacać, wypłacić; -ся, *v. p.* być spłacanym, spłaconym, zapłaconym, wypłacanym, wypłaconym. [*v. sub*: **Упле́тать,** -ся.

Уплести́ & Упле́сть, *v. perf.*, **Уплета́ть, Уплести́ & Упле́сть,** 1. *v. a.* uplatać, upleść, splatać, spleść; 2. *v. a. fig. pop.* zajadać, jeść z chciwością; 3. *v. n. pop.* *uciekać, uciec, zmykać, zmyknąć, drapnąć; -ся, *a*) *v. r. pop.* wymykać się, wymknąć się; ухлестну́ться тихомо́лкомъ, ukradkiem pójść precz, wykraść się; *β*) *v. p.* być uplatanym, uplecionym, splatanym, splecionym.

Уплете́ніе, -я, *n.* uplatanie, splatanie. [odpływanie.

Уплыва́ніе, -я, *n.* upływanie,

Уплыва́ть, Уплы́ть, *v. a.* upływać, upłynąć, odpływać, odpłynąć; *upływać, upłynąć, uciec, ulecieć, minąć.

Уплы́тіе, -я, *n.* upłynienie, odpłynienie. [вать.

Уплы́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Уплы́вать.**

Упну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упинать,** -ся.

Упова́ніе, -я, *n.* nadzieja, oczekiwanie; zaufanie, ufność.

Упова́тельно, *adv.* z nadzieją, jest nadzieja, spodziewać się, niezawodnie, pewno.

Упова́ть, *v. n.* ufać, mieć ufność, nadzieję, pokładać nadzieję; spodziewać się, mniemać.

Уподоби́тельно, *adv.* porównawczo. [porównawczy.

Уподоби́тельный, -ая, -ое, *adj.*

Уподо́бить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уподобля́ть,** -ся

Уподобле́ніе, -я, *n.* porównanie, przyrównanie.

Уподобля́ть, Уподо́бить, *v. a.* porównywać, porównać, przyrównywać, przyrównać; -ся, *a*) *v. r.* stawać się, stać się podobnym, być podobnym (do kogo); *β*) *v. p.* być porównywanym, porównanym, przyrównywanym, przyrównanym.

Упо́дчиваніе, -я, *n.* uczęstowanie, utraktowanie, uraczenie.

Упо́дчивать, *v. a. perf.* uczęstować, utraktować, uraczyć; -ся, *v. p.* być uczęstowanym, *etc.*

Упое́вать, -ся, v. **Упаивать,** -ся. [chwycenie.

Упое́ніе, -я, *n.* upojenie; *zachwycony.

Упое́нный, -ая, -ое, *part. p.* upojony, napojony; *zachwycony.

Упои́тельный, -ая, -ое, *adj.* upajający. [**Упаивать,** -ся.

Упои́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **У́поки,** -овъ, *m. pl.*, v. **Во́ты.**

Упокое́вать, Упоко́ить, *v. a.* – кого-либо, odpoczynek dawać, dać, ułożyć kogo do spoczynku, ukajać, ukoić; упокой Го́споди ду́шу его́ вѣчному odpoczynek racz mu dać Panie! -ся, *a*) *v. r.* odpoczywać, odpocząć, uspokoić się; *używać, użyć pokoju, spokojności; *β*) *v. p.* być uspokojonym; być pokrzepionym.

Упоко́еніе, -я, *n.* (*propr. & **) odpoczynek, spoczynek; pokrzepienie; моли́ться о упоко́еніи ду́шъ усо́пшаго, modlić się o odpoczynek duszy zmarłego.

Упоко́й, -я, *m.*, v. **Упоко́еніе;** моли́ться за упоко́й ду́шъ усо́пшаго, modlić się za odpoczynek duszy zmarłego.

Упоко́йный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* spokojny, cichy.

Упокойтельный, -ая, -ое, *adj.* uspokajający.

Упокóить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упокóивать, -ся.** [одпёлзание.

Уполáзание, -я, *n.* upełzanie, **Уполáзать, Уполáть,** *v. n.* upełzać, upełznąć, odpełzać, odpełznąć.

Уполномóчение, -я, *n.* upełnomocnienie, pełnomocnictwo, plenipotencya, autoryzacya, upoważnienie.

Уполномóчиваніе, -я, *n.* udzielanie pełnomocnictwa, (или plenipotencyi), autoryzowanie, upoważnianie.

Уполномóчивать, Уполномóчить, *v. a.* кого-либо, upełnomocniać, upełnomocnić, dawać, dać komu pełnomocnictwo или plenipotencyę, upoważniać, upoważnić, autoryzować; **уполномóченный,** *part.* upełnomocniony, plenipotent, pełnomocnik, powiernik; **-ся,** *v. p.* być upełnomocnianym, upełnomocnionym, *etc.*

Уполовúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Уполовлять.** [łowy, przepołowienie.

Уполовлéніе, -я, *n.* ujęcie po-

Уполовля́ть, Уполовúть, *v. a.* przepołowiać, przepołowić, rozdzielać, rozdzielić na połowę; **-ся,** *v. p.* być przepołowianym, przepołowionym.

Уполóвникъ, -а, *m.* szumownica, warząchew'.

Упóлъ, -а, *m.* szumowiny.

Упóльзовать, *v. n. perf.* 1. upożytecznić, przynieść pożytek; 2. v. **Вúдечить.**

Упоминáніе, -я, *n.* upominanie, wspominanie.

Упоминáть, Упомянýть, *v. a.* upominać, przypominać, przypomnić, wzmiankować, wspominać, wspomnąć; **-ся,** *v. p.* być wspominanym, wspomnionym.

Упоминка, -и, *f.* wspomnienie.

Упóмнить, *v. a. perf.* przypomnieć, wspomnieć.

Упомянýть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упоминáть, -ся.**

Упóрка, -и, *f.* oporka, rzecz do wstrzymania; opora.

Упóрливый, v. **Упóрный.**

Упóрникъ, *Eccl. sl.*, v. **Упрáмецъ.**

Упóрность, -и, *f.*, v. **Упóрство.**

Упóрный, -ая, -ое, *adj.* uporny, uporczywy, uparty; zacięty.

Упóрство, -а, *n.* uporność, uporczywość, upór, upartość; zaciętość; *Mech.*, v. **Кóсность** (2).

Упорствованіе, -я, *n.* opieranie się.

Упóрствовать, *v. n.* opierać się, być uporczywym, upartym.

Упорхáть, Упорхнýть, *v. n.* ulecieć.

Упóръ, -а, *m.* oparcie; opór; *upór; *it.* v. **Контрфóрсы.**

Употребúтельный, -ая, -ое, *adj.* używalny, w użyciu (w zwyczaju) będący.

Употребúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Употреблáть, -ся.**

Употребле́ніе, -я, *n.* użycie, używanie, zwyczaj.

Употреблáть, Употребúть, *v. a.* używać, użyć; **-ся,** *v. p.* używać się, użyć się; być używanym, użytym.

Употчúваніе, Употчúвать, v. **Уподи...** [spocić się.

Употéть, *v. n. perf.* spotnieć, **Упоя́ть,** v. **Упáивать.**

†**Упрáва, -ы,** *f.* zadosyć uczynienie; urząd. [zarządca domu.

Управúтель, -я, *m.* zawiadowca; **Управúтельскій, -ая, -ое,** *adj.* zawiadowczy.

Управúтельство, -а, *n.* zawiadowstwo, zarządztwo.

Управúтельша, -и, *f.* zarządczyni, żona zarządcy.

Управúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Управля́ть, -ся.**

Управле́ніе, -я, *n.* rząd, zarząd, administracya.

Управля́ть, Управúть, *v. a.* rządzić, zarządzać, zarządzić, władać, zawiadywać; powodować, kierować kim; **-ся,** *v. p.* być rządzonym, zarządzanym.

Управля́ющій, -ая, -ее, *part. & s. m.* zarządzający; rządca.

Упражне́ніе, -я, *n.* ćwiczenie, zatrudnienie.

Упражня́ть, *v. a.* zatrudniać, ćwiczyć, zajmować kogo ćwiczeniem, pracą; **-ся,** *v. r.* zatrudniać się, zajmować się, ćwiczyć się.

Упразднéніе, -я, *n.* wypróżnienie; zniesienie, usunięcie.

Упразднúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упраздня́ть, -ся.**

Упраздня́ть, Упразднúть, *v. a.* wypróżniać, wypróżnić; wakującym czynić, uczynić; znosić, znieść; **-ся,** *α) v. r.* wypróżniać się, wypróżnić się; wakować; *β) v. p.* być wypróżnianym, wypróżnionym, *etc.*

Упрáшиваніе, -я, *n.* upraszanie, proszenie, prośba.

Упрáшивать, Упросúть, *v. a.* upraszać, uprosić; **-ся,** *α) v. r.* wypraszać się, wyprosić się; *β) v. p.* być upraszanym, uproszonym.

Упредúтельность, -и, *f.* uprzejmość.

Упредúтельный, -ая, -ое, *adj.* uprzedzający, poprzedniczy.

Упредúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упреждáть, -ся.**

Упреждáть, Упредúть, *v. a.* uprzedzać, uprzedzić. [nie.

Упрежде́ніе, -я, *n.* uprzedze-

Упрека́ніе, -я, *n.* wyrzucanie (czego komu), czynienie wyrzutów. [czyniący wyrzuty.

Упрека́тельный, -ая, -ое, *adj.*

Упрека́ть, Упрекнýть, *v. a.* czynić, zrobić (komu) wyrzuty.

Упрёкъ, -а, *m.* wyrzut, wymowa w oczy; **дѣлать упрёки,** v. **Упрека́ть.**

Упрёчный, -ая, -ое, *adj.* zelżywy. [**Упрáшивать, -ся.**

Упросúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Упрóченіе, Упрóчиваніе, -я, *n.* zabezpieczenie, zabezpieczanie, ustalenie, ustalanie.

Упрóчивать, Упрóчить, *v. a.* zabezpieczać, zabezpieczyć, ustalać, ustalić; **-ся,** *v. p.* być zabezpieczanym, zabezpieczonym.

Упрощéніе, -я, *n.* uproszenie.

Упрýгій, -ая, -ое, *adj.* sprężysty, elastyczny, tęgi.

Упрýгость, -и, *f.* sprężystość, elastyczność, tęgość.

Упрудúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упрýживать, -ся.**

Упрýживаніе, -я, *n.* tamowanie, groblenie.

Упрýживать, Упрудúть, *v. a.* tamować, zatamować, groblić, ogroblić; **-ся,** *v. p.* być tamowanym, zatamowanym.

Упрыгивать, Упрыгнýть, *v. n.* uskakiwać, uskoczyć, odskakiwać, odskoczyć. [pokropienie.

Упрыскáніе, -я, *n.* opryskanie,

Упрыскáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упрыскивать, -ся.**

Упрыскиваніе, -я, *n.* opryskiwanie, pokrapianie.

Упрыскивать, Упрыскать, *v. a.* opryskiwać, opryskać, pokrapiać, pokropić; **-ся,** *α) v. r.* pokrapiać się, pokropić się; *β) v. p.* być opryskiwanym, opryskanym, pokrapianym, pokropionym.

Упрыснуть, *v. n. perf. pop.* prysnąć, drapnąć, dać drapaka, zemknąć.

Упрѣва́ніе, -я, *n.* 1. (u)gotowanie się; 2. (ze)przanie, (s)potnienie.

Упрѣвать, Упрѣть, *v. n.* 1. gotować się, ugotować się; 2. przać, zeprzać, potnieć, spotnieć.

Упрѣлый, -ая, -ое, *adj.* 1. ugotowany; 2. zeprzały, spotniały.

Упрѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Упрѣвать.** [-ся.

Упрягáть, -ся, v. **Запрягáть,**

Упряжка, -и, *f.* 1. pojazd zaprzężony; 2. v. **Упряжь**; 3. droga, którą jednemi końmi ujechać można bez przeprzęgu.

Упряжнóй, (-ýй), -áя, -óе, *adj.* zaprzęgowy, do zaprzęgu służący, do zaprzęgu należący.

Упряжь, -и, *f.* zaprząg, sprzężaj, uprząż, uprząg.

Упрямецъ, -мца, *m.* upornik, człowiek uparty.

Упрямиться, *v. r.* upierać się, grymasić; (*o koniach*:) v. **Рзáчиться.**

Упрямица, -ы, *f.* upornica, kobieta uparta. [wość, upór.

Упрямство, -а, *n.* uporczy-

Упрямствовать, v. **Упрямиться.**

Упрямый, -ая, -ое, *adj.* uporczywy, uporny, uparty, krnąbrny, ociężny; §. na uprzmago dubina, bru na bru, fu na fu.

Упрятáніе, -я, *n.* schowanie, sprzątanie.

Упрятáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упрятывать, -ся.**

Упря́тываніе, -я, *n.* schowanie, sprzątywanie.

Упря́тывать, Упря́тать, *v. a.* chować, schować, sprzątywać, sprzątać, uprzątać, ukrywać, ukryć; *fig.* вóра упря́тали въ тюрьмý, złodzieja wsadzili do więzienia, (do kozy); -ся, *v. p.* być chowanym, schowanym, sprzątanym, ukrywanym, ukrytym.

Упря́чь, -ся, v. **Запря́чь**, -ся.

Упускáніе, -я, *n.* wypuszczanie; opuszczanie; zaniedbywanie.

Упускáть, Упустúть, *v. a.* 1. wypuszczać, wypuścić; 2. opuszczać, opuścić (sposobną porę, okazyę), nie korzystać (z czego); **упустúть изъ вúду**, z baczności wypuścić, niepamiętać, niemyśleć więcéj o ozém, zapomnieć; 3. zaniedbywać, zaniedbać; §. **упустя́ нóру, въ лíсу по малúнѣ не хóдятъ**, wszystkie czasy mają swój czas, prócz czasu na świecie nic nie masz; -ся, *v. p.* być wypuszczanym, wypuszczonym; być opuszczanym, opuszczonym; być zaniedbywanym, zaniedbanym.

Упýскъ, -а, *m.*, v. **Упущéніе**.

Упустúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упускáть**, -ся. [skrępowanie.

Упýтаніе, -я, *n.* zaplątanie,

Упутать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Упутывать**, -ся.

Упýтываніе, -я, *n.* zaplątywanie, krępowanie.

Упутывать, Упýтать, *v. a.* zaplątywać, zaplątać, krępować, skrępować; -ся, *α*) *v. r.* zaplątywać się, zaplątać się; *β*) *v. p.* być zaplątywanym, zaplątanym, (s)krępowanym. [-ся.

Упущáть, -ся, v. **Упускáть**, **Упущéніе**, -я, *n.* puszczenie, wypuszczenie; opuszczenie (sposobnéj pory, okazyi); zaniedbanie.

Упы́рь, -я, *m.* 1. *H. n.*, v. **Вампúръ**; 2. (†), v. **Упáнецъ**.

Упѣнивать, Упѣнить, *v. a.* upieniać, upienić; -ся, *v. p.* być upienianym, upienionym.

Упá, *interj.* ura! (okrzyk radości).

Уравнéніе, -я, *n.* urównanie, zrównanie; porównanie.

Уравниваніе, -я, *n.* urównywanie, zrównywanie.

I. Уравнивать, Уровнять, *v. a.* urównywać, urównać, ugładzać, ugładzić, ubijać równo; -ся, *v. p.* być urównywanym, urównanym.

II. Уравнивать, Уравня́ть & Уравнúть, *v. a.* zrównywać, zrównać; porównywać, porównać; -ся, *v. p.* być porównywanym, porównanym. [wacz, równacz.

Уравни́тель, -я, *m.* urównywa-

Уравни́тельность, -и, *f.* porównalność; równość, jednakość.

Уравни́тельный, -ая, -ое, *adj.* porównalny, równy, jednaki; **уравни́тельные вѣсы**, *Numis.*, v. **Юстúръ**; **уравни́тельная стéпень**, *Gramm.* stopień wyższy.

Уравнúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уравнивать**, -ся (II).

Уравня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уравнивать**, -ся (II).

Урага́нъ, -а, *m.* orkan, wicher gwałtowny, burza.

Уража́ть, Уразúть, *v. a. Eccl. sl.* porażać, porazić, pokonywać, pokonać, bić, pobić; -ся, *v. p.* być porażanym, porażonym, *etc.*

Уражéніе, *Eccl. sl.*, v. **Пораженіе**.

Уразина, -ы, *f. pop.* pałka.

Уразúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уража́ть**, -ся.

Уразумѣ́ніе, Уразумѣ́ть, *v. a.* rozumieć, zrozumieć, pojmować, pojąć; -ся, *v. p.* być rozumianym, zrozumianym.

Уразумѣ́ніе, -я, *n.* zrozumienie, pojęcie.

Уразумѣ́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уразумѣ́вать**, -ся.

Ура́зъ, -а, *m.* raz, zranienie, skaleczenie, rana.

Ура́нiй, v. **Ура́нъ** (2).

Ура́нъ, -а, *m. Astron.* Uran, (planeta).

Урванéцъ, -нца, *m. pop.*, v. **Сорванéцъ, Негодáй**.

Урвáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Урывáть**, -ся.

Урúльникъ, -а, *m.* urynał.

Урúльничекъ, -чка, *m. dim.* urynalik.

Урúна, -ы, *f.* uryna, mocz.

Урúнный, -ая, -ое, *adj.* urynowy, moczowy.

У'рна, -ы, *f.* urna.

У'ровень, -вня, *m.* równowaga (narzędzie).

Уровня́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уравнивать**, -ся (I).

Уродецъ, -дца, *m. dim.* potworek, mały potwór.

Уро́дивый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* głupi. [potwór.

Уро́дина, -ы, *s. c.* poczwara,

Уродúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Урожáть**, -ся.

Уро́дливость, -и, *f.* poczwarność, szkaradność, potworność.

Уро́дливый, -ая, -ое, *adj.* poczwarny, szkaradny, potworny.

Уродованіе, -я, *n.* kaleczenie, szpecenie. [radzić (kogo).

Уродовать, *v. a.* szpecić, szka-

Уро́дство, -а, *n.*, v. **Юро́дство**.

†**Уро́дствовать**, v. **Юро́дствовать**. [twora, potwór.

Уро́дъ, -а, *m.* poczwara, po-

Урожáй, -я, *m.* urodzaj, obfitość. [rodzajny, obfity, żyzny.

Урожáйный, -ая, -ое, *adj.* u-

Урожáть, Уродúть, *v. a.* rodzić, urodzić, wydawać, wydać; -ся, *v. r. & p.* wrodzić się; być podobnym do kogo; zrodzić się; **уроди́лось мно́го хлѣ́ба**, zboże obficie zrodziło się. [urodzony.

Урожéнецъ, -нца, *m.* rodak, rodowiec, rodem zkąd.

Урожéнка, -я, *f.* rodaczka, rodem zkąd.

Уро́къ, -а, *m.* 1. lekcya; **заданный уро́къ**, lekcya zadana; wyznaczona robota, ćwiczenie; **дава́ть уро́ки**, dawać lekcye; **отда́ть рабóту на уро́къ**, oddać robotę wyznaczoną; 2. (†), dochód stały; 3. podatek, danina, dań, czynsz; 4. **уро́ки**, -овъ, *pl.* urok, uroczenie, urzeczenie, oczarowanie kogo ozienieniem, wzrokiem, złém okiem.

Уронéніе, -я, *n.* upuszczenie, zgubienie; (*cfr.* uronienie).

Уронúть, *v. a. perf.* upuścić co, zgubić; [*cfr.* uronić]; **zniżyć, poniżyć, zhańbić.

Уро́нъ, -а, *m.* utrata, strata, zguba, uszkodzenie.

Уро́слый, -ая, -ое, *adj.* urosły.

Уростáть, Урости́, *v. n.* rosnąć, urosnąć, urość, wyrastać, wyrość; урости́ изъ дѣ́тскихъ лѣтъ, wyjść z lat dziecinnych.

Уро́ченіе, -я, *n.* uroczenie, urzeczenie, oczarowanie kogo ozienieniem, wzrokiem.

Уро́чить, *v. a.* uroczyć, urzec, oczarować kogo ozienieniem, wzrokiem.

Уро́чище, -а, *n.* uroczyszcze, uroczysko, powiat, kraina.

Уро́чливый, -ая, -ое, *adj.* uroczny.

Уро́чный, -ая, -ое, *adj.* przeznaczony, naznaczony, wyznaczony. [odrębywanie.

Урубáніе, -я, *n.* urębywanie,

Урубáть, Урубúть, *v. a.* urąbywać, urąbać, ucinać, uciąć, odrąbywać, odrąbać; -ся, *v. p.* być urąbywanym, urąbanym, *etc.*

Уру́бка, -и, *f.* urąbanie, odrąbanie.

Уру́ть, -а, *m. Bot.* (*myriophyllum*), piórnik, ogon pióro, (ziele).

Урчáніе, -я, *n.* 1. warczenie, kruczenie, klukanie (w brzuchu); 2. brzmienie, mruczenie (strumyka).

Урчáть, *v. a.* 1. warczyć, kruczyć, klukać (w brzuchu); **въ живóтѣ урчáть**, w brzuchu warczy, kruczy, kluka; 2. (*o strumyku:*) brzmić, mruczyć; **ручéй урчúтъ по кáмешкамъ**, strumyk mruczy po kamyczkach.

Урываніе, -я, *n.* 1. urywanie, wyrywanie; 2. rycie.

I. Урывáть, Урвáть, *v. a.* urywać, urwać, wyrywać, wyrwać; -ся, *α*) *v. r.* urwać się gdzie *abo* dokąd, wyrwawszy się udać gdzie; *β*) *v. p.* być urywanym, urwanym, wyrywanym, wyrwanym.

II. Урывáть, Урыть, *v. a.* ryć, uryć; -ся, *v. p.* być rytym, urytym.

Урывка, -и, *f.* urywka, urywek, chwila wolna; **урывкóю**, urywkiem, mimo idąc, dorywkiem, dorywczo, dopadem, urywczo; **урывкáми**, urywkami.

Урывокъ, -вка, *m.* kawał oderwany (od czego).
Урывочный, -ая, -ое, *adj.* urywczy, urywkowy.
†**Урывъ**, -а, *m.* przerwa, przerwanie, przestanek, wstrzymanie.
Урыльникъ, v. **Урильникъ**.
Урыть, *v. a. perf.*, 1. v. *sub*: **Урывать (II)**; 2. *v. n. perf.* **pop.*, v. **Убѣжать**.
Урыхле́ніе, Урыхли́ть, Урыхля́ть, -ся, v. **Вырыхл...**.
Урѣзаніе, -я, *n.* urznięcie, ucięcie. [**Урѣзывать**, -ся.
Урѣзать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Урѣзывать**, -я, *n.* urzynanie, ucinanie.
Урѣзывать, Урѣзать, *v. a.* urzynać, urznąć, ucinać, uciąć; -ся, *v. p.* być urzynanym, urzniętym, ucinanym, uciętym.
Урю́къ, -а, *m. Bot.* (*prunus armeniaca*), śliwka biała.
Урядить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уряжать**, -ся.
Урядливость, -и, *f.* porządność.
Урядливый, -ая, -ое, *adj.* porządny, zachowujący porządek.
Урядникъ, -а, *m.* 1. urządziciel; porządkujący (co); 2. podoficer kozacki.
Урядничій, -ья, -ье, *adj.* do urządziciela należący.
†**Уря́дно**, *adv.* porządnie, w porządku. [rządny.
†**Уря́дный**, -ая, -ое, *adj.* po-
†**Уря́дъ**, -а, *m.* porządek, uporządkowanie, urząd, urządzenie; za уряд, z urzędem tytuł mający, prerogatywa przywiązana do urzędu, z której korzystać może piastujący tenże urząd.
Уряжать, Урядить, *v. a.* urządzać, urządzić, porządkować, uporządkować; -ся, *a*) *v. r.* urządzać się, urządzić się, uporządkować się; *β*) *v. p.* być urządzanym, urządzonym, uporządkowanym.
Уряже́ніе, v. **Распоряже́ніе**.
Уряждати, *Eccl. sl.*, v. **Уря-**
†**Усада**, v. **Усадьба**. [жать.
Усадебка, -и, *f. dim.* folwarczek, osadka, mała osada, kolonia.
Усадебный, -ая, -ое, *adj.* osadny, do osady należący, osadniczy; *it.* v. **Осѣдлость** (усадебная).
Усадить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усаживать**, -ся. [(2).
Усадище, -а, *n.*, v. **Усадьба**
Усадка, -и, *f.* zasadzenie, wysadzenie (*np.* drzewami).
Усадьба, -ы, *f.* osada, kolonia, folwark.
Усадьбенный, v. **Усадебный**.
Усадьбище, v. **Усадьба**.
Усаже́ніе, Усажи́ваніе, -я, *n.* wysadzenie, wysadzanie.
Усаживать, Усадить, *v. a.* wysadzać, wysadzić, zasadzać, zasadzić (*np.* drzewami); sadzać, posadzić kogo, osadzić, osiedlić kogo; -ся, *a*) *v. r.* usiadać, usieść; sadowić się, usadowić się, siadając zmieścić się; *β*) *v. p.* być wysadzanym, wysadzonym (*np.* drzewami), *etc.*
Усале́ніе, Усали́ваніе, -я, *n.* ułojenie, łojenie, posmarowanie, smarowanie łojem.
Усаливать, Усалить, *v. a.* łoić, ułoić, smarować, posmarować łojem; -ся, *v. p.* być łojonym, ułojonym, (po)smarowanym łojem. [saty.
Усастый, -ая, -ое, *adj.* wąsaty.
Усасываніе, -я, *n.* wysysanie.
Усасывать, Усосать, *v. a.* ssać, usysać, wysysać, wyssać, ssaniem ujmować, ująć; -ся, *v. p.* być usysanym, ussanym, wysysanym, wyssanym.
Усатый, -ая, -ое, *adj.* wąsaty.
Усѣчь, -а, *m.* 1. wąsacz, wąsal; 2. *H. n.* (*cerambix*), kozka (owad). [v. **Усѣчня**....
Усѣкáніе, Усѣкáть, -ся, **Усѣкнýть**, *v. n. perf.* (*w myśliw.*) świszczeniem psu zwierzę ukazać, wskazać.
Усѣче́ніе, Усѣ́каніе, -я, *n.* przywłaszczenie, przywłaszczanie, przyswojenie, przyswajanie.
Усѣка́ть, Усѣкну́ть, *v. a.* przyswajać, przyswoić, przywłaszczać, przywłaścić sobie co; -ся, *v. p.* być przyswajanym, przyswojonym, *etc.* [-ся.
Усѣкнýть, -ся, v. **Усѣкáть**,
Усѣ́ница, -и, *f.* chrząszcz.
Усѣ́нокъ, -нка, *m.* (*u mularzów:*) spojenie wierzchołkowe kamieni *lub* cegieł.
Усѣ́рдіе, -я, *n.* usilność, gorliwość, żarliwość. [wie.
Усѣ́рдно, *adv.* usilnie, gorli-
Усѣ́рдность, -и, *f.*, v. **Усѣ́рдіе**. [ny, gorliwy, żarliwy.
Усѣ́рдный, -ая, -ое, *adj.* usil-
†**Усѣ́рдство**, v. **Усѣ́рдіе**.
Усѣ́рдствованіе, -я, *n.* usiłowanie, gorliwość.
Усѣ́рдствовать, *v. n.* – кому, чему, być gorliwym. [sznica.
Усѣ́рязь, -я, *f. Eccl. sl.* zau-
Усидчивость, -и, *f.* wytrwałość, dotrwałość, wytrzymałość.
Усидчивый, -ая, -ое, *adj.* wytrwały, wytrzymały.
Усидѣть, *v. perf.*, v. *sub*: **Усиживать**. [do-, prze-trwanie.
Усиживаніе, -я, *n.* wytrwanie,
Усиживать, Усидѣть, *v. n.* usiedzieć, siedząc wytrwać; przetrwać, wytrzymać.
Усикъ, -а, *m. dim.* wąsik; *pl.* усики, macki, różki na głowie (u owadów); *Bot.* wąsy.
Усиле́ніе, Усиливаніе, -я, *n.* wzmocnienie, wzmacnianie, wzmożenie.
Усиливать, Усилить, *v. a.* wzmacniać, wzmocnić, wzmagać, wzmódz; -ся, *v. r.* wzmacniać się, wzmocnić się; powiększać się, powiększyć się; wzmagać się, wzmódz się.
Усилie, -я, *n.* usilność, usiłowanie. [silny.
Усилокъ, -лка, *m.* człowiek
Усильность, -и, *f.* usilność.
Усильный, -ая, -ое, *adj.* u-
Усильство, v. **Усилie**. [silny.
Усильствовати, *v. n. Eccl. sl.* używać siły, przemocy, gwałtu.
Ускака́ніе, -я, *n.* uskoczenie.
Ускакáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Ускáкивать**.
Ускáкиваніе, v. **Ускаканіе**.
Ускáкивать, Ускакáть, *v. n.* uskakiwać, uskoczyć, skacząc oddalić się, odjechać konno.
Ускальзываніе, -я, *n.* umykanie, wymykanie się, zmykanie.
Ускальзывать, v. **Ускользáть**.
Усклáбиться, *Eccl. sl.*, v. **Улыбнýться**.
Усклáбле́ніе, Усклабля́тися, *Eccl. sl.*, v. **Улыбáніе, Улыбáться**. [**Ускáкивать**.
Ускокнýть, *v. perf.*, v. *sub*:
Ускользáніе, -я, *n.* umknienie, wymyknienie się, zmykanie.
Ускользáть, Ускользнýть, *v. n.* umykać, umknąć, wymykać się, wymknąć się, zmykać, zemknąć, drapnąć.
Ускоре́ніе, -я, *n.* przyśpieszenie; uprzedzenie, wyprzedzenie.
Ускори́тель, -я, *m.* przyśpieszyciel, przyśpieszający, dopomagacz.
Ускори́тельный, -ая, -ое, *adj.* przyśpieszający, przyśpieszny; **ускори́тельная си́ла**, *Phys.* (*vis acceleratrix*), siła przyśpieszająca.
Ускори́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ускоря́ть**, -ся.
Ускоря́ть, Ускори́ть, *v. a.* przyśpieszać, przyśpieszyć; uprzedzać, uprzedzić; -ся, *v. p.* być przyśpieszanym, przyśpieszonym.
Ускочи́ть, *v. n. perf.* umknąć, zemknąć, drapnąć, dać drapaka.
Услада, -ы, *f.*, v. **Услажде́ніе**.
Усладитель, -я, *m.* pokrzepiciel, orzeźwiający.
Усладительность, -и, *f.* posilenie, pokrzepienie, orzeźwienie, przyjemność, rozkosz.
Усладительный, -ая, -ое, *adj.* posilający, pokrzepiający, przyjemny, rozkoszny.
Усладить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Услаждáть**, -ся.
Услаждáть, Усладить, *v. a.* posilać, posilić, pokrzepiać, pokrzepić, orzeźwiać, orzeźwić, uprzyjemniać, uprzyjemnić, rozkosz sprawiać, sprawić; -ся, *v. r.* cieszyć się, mieć przyjemność, rozkosz.
Услажде́ніе, -я *n.* 1. pociecha, uweselenie, rozkosz; 2. v. **Подслащéніе** (*Chem.*).
Услáніе, -я, *n.* wysłanie (kogo dokąd), posłanie.
Усластúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Услащáть**, -ся.
Услать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усылáть**, -ся.

Услащéніе, Услащиваніе, –я, *n.* oslodzenie, osładzanie; *it.* v. **Подслащéніе** (*Chem.*).

Услащивать, Усластúть, *v. a.* osładzać, osłodzić; **–ся**, *v. p.* być osładzanym, osłodzonym.

Условúться, *v. perf.*, v. *sub*: **Условливаться.**

Условіе, –я, *n.* umowa, ugoda, warunek, kondycya, kondycyja; **дѣлать условіе**, v. **Условливаться**; **по условію**, umówionym sposobem, w umówionym sposobie; **съ условіемъ** (*abo* **съ тѣмъ**), **чтóбы**..., z tym warunkiem, pod tym warunkiem, z tém zastrzeżeniem, że...

Условленный, –ая, –ое, *adj.* warunkowy, pod warunkiem, pod kondycyą, zastrzeżony, wymówiony.

Условливаться, Условиться, *v. r.* umawiać się, umówić się, zgadzać się, zgodzić się na co.

Условно, *adv.* zmownie, warunkowo, z warunkiem.

Условность, –и, *f.* warunkowość, zmowność.

Условный, –ая, –ое, *adj.* zmowny, umowny, warunkowy, konwencyjny; **условное предложéніе**, *Gramm.* zdanie warunkowe.

Услýга, –и, *f.* 1. usługa, przysługa; **предлагать, –ложить кому свой услýги**, usługi swojo ofiarować komu; 2. *collect.* służba, słudzy. [przysługa.

Услуженіе, –я, *n.* usłużenie,

Услýживальщикъ, –а, *m.* służbista, gotowy na usługi, skory do usług.

Услýживаніе, –я, *n.* przysługiwanie się, posługa, usłużność.

Услýживать, Услужúть, *v. n.* – **кому**, przysługiwać się, przysłużyć się, przysługę czynić, uczynić.

Услýжливо, *adv.* usłużnie.

Услýжливость, –и, *f.* usłużność.

Услýжливый, –ая, –ое, *adj.* usłużny, gotowy, skory na usługi.

Услýжникъ, –а, *m.* sługa; usłużnik.

Услýжница, –ы, *f.* sługa.

Услýжничать, *v. n.* służyć, usługiwać.

Услýжничій, –ья, –ье, *adj.* usłużniczy. [dowiedzieć się.

Услыхáть, *v. a. perf.* usłyszeć,

Услышаніе, –я, *n.* usłyszenie.

Услышать, *v. a.* usłyszeć; **–ся**, *v. p.* być usłyszanym.

Усмá, –ы́, *f. Eccl. sl.* garbowana skóra.

Усмáрскій, Усмáрство, v. **Кожéвническій, Кожéвничество.**

Усмáрь, –я, *m. Eccl. sl.* garbarz.

Усматриваніе, –я, *n.* dojrzanie, postrzeganie.

Усматривать, Усмотрѣть, *v. a.* uglądać, postrzegać, spostrzedz; postrzegać, postrzedz, poznawać, poznać; ustrzegać, ustrzedz, pilnować, upilnować; **–ся**, *v. p.* być uważanym, postrzeżonym.

Усмѣнный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* skórzany. [uskromienie.

Усмиреніе, –я, *n.* uśmierzenie, **Усмиренный**, –ая, –ое, *part. p.* uśmierzony, uskromiony, okrócony. [ciel, uskromiciel.

Усмиритель, –я, *m.* uśmierzyciel, **Усмирительный**, –ая, –ое, *adj.* uśmierzający, poskramiający.

Усмирять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усмирять, –ся.**

Усмирять, Усмирять, *v. a.* uśmierzać, uśmierzyć, uskramiać, uskromić, hamować, pohamować; **–ся**, *a) v. r.* uśmierzać się, uśmierzyć się, uskramiać się, uskromić się; *β) v. p.* być uśmierzanym, uśmierzonym, poskramianym, poskromionym.

Усмотрѣніе, –я, *n.* ujrzenie, postrzeżenie, zobaczenie; **по усмотрѣнію**, podług zdania.

Усмотрѣть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усматривать, –ся.**

Усмѣхáться, Усмѣхнýться, *v. r.* uśmiechać się, uśmiechnąć się.

Усмѣшка, –и, *f.* uśmiech, uśmiechnienie.

†**Усміе**, –я, *n.* biało garbowana skóra. [pàть.

Успýть, *v. perf.*, v. *sub*: **Успѣвать.**

†**Успѣница**, –ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Междоусобіе.**

†**Успѣничный, Успѣбный**, v. **Междоусобный.**

Успѣвать, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Успѣвать, –ся.**

Усовершáть, Усовершúть, *v. a.* udoskonalać, udoskonalić, uzupełniać, uzupełnić; **–ся**, *a) v. r.* udoskonalać się, udoskonalić się; *β) v. p.* być udoskonalanym, udoskonalonym, uzupełnianym, uzupełnionym.

Усовершéніе, Усовершéнствованіе, –я, *n.* udoskonalenie, udoskonalanie, uzupełnienie, uzupełnianie.

Усовершéнствователь, –я, *m.* doskonaliciel, uzupełniciel.

Усовершéнствовательница, –ы, *f.* doskonalicielka, uzupełnicielka.

Усовершéнствовать, *v. a. perf.* udoskonalić, uzupełnić; **–ся**, *a) v. r.* udoskonalić się; *β) v. p.* być udoskonalonym, uzupełnionym.

Усовершитель, –я, *m.* doskonaliciel, uzupełniciel.

Усовершительница, –ы, *f.* doskonalicielka, uzupełnicielka.

Усовершúть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Усовершать, –ся.**

Усóвъ, –а, *m. pop.* wścibski, natręt, natrętnik, natręcik, wścibiający nos tam, gdzie nie trzeba, natrętny ciekawiec. [upychanie.

Усовываніе, –я, *n.* utykanie,

Усóвывать, Усовáть, Усýнуть, *v. a.* utykać, utkać, wetknąć, upychać, upchać, wpychać, wepchnąć, usunąć; **–ся**, *v. p.* być utykanym, utkanym, wetkniętym, upychanym, upchanym, wpychanym, wepchniętym, usuniętym.

Усовѣтовати, *v. a. perf. Eccl. sl.* uradzić, postanowić.

Усовѣщиваніе, –я, *n.* upominanie, napominanie.

Усовѣщивать, Усовѣстить, *v. a.* – **кого**, upominać, upomnieć, napominać, napomnieć kogo.

Усóлить, *v. a. perf.* usolić; **–ся**, *v. p.* być usolonym, usolić

Усóлъ, –а, *m.* usolenie. [się,

Усолѣлый, –ая, –ое, *adj.* usolony. [lonym.

Усолѣть, *v. n. perf.* być usoUсомнúться, *v. r. perf.* stać się wątpliwym, niepewnym.

Усопшій, –ая, –ее, *adj.* umarły, zmarły.

Усосáніе, –я, *n.* ussanie.

Усосáть, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Усáсывать, –ся.**

Усóхлый, –ая, –ое, *adj.* wyschły; uschły, zeschły. [сыхать.

Усóхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Усыханіе**, –я, *n. Eccl. sl.* zgon, śmierć; **Успéніе Божія Мáтери** *abo* **Успéніе Пресвятáя Богорóдицы**, Wniebowzięcie Najświętszéj Maryi Panny.

Успéнская церковь, *f.* kościoł Wniebowzięcia Najświęszéj Maryi Panny; **успéнскій соборъ**, kościoł katedralny Wniebowzięcia Najśw. M. P. [nie; spoczynek.

Успокоеніе, –я, *n.* uspokojeУспокóиваніе, –я, *n.* uspokojanie, uspokajanie.

Успокóивать, Успокóить, *v. a.* uspokoiwać, uspokajać, uspokajać, uspokoić; **–ся**, *a) v. r.* uspokajać się, uspokoić się; *β) v. p.* być uspokajanym, uspokojonym.

Успокоительный, –ая, –ое, *adj.* uspokajający.

Успокóить, **–ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Успокóивать, –ся.**

Успособúть, Успособлáть, **–ся**, v. **Приспособ...**

Успѣваніе, –я, *n.* postępowanie, robienie postępku w czém, zdołanie, potrafienie.

Успѣвать, Успѣть, *v. a.* 1. postępować, postąpić, postępek (или postępki robić, czynić, uczynić w czém; 2. zdołać, potrafić, być w stanie zrobienia czego; 3. – **за кѣмъ**, nadążać, nadążyć, zdążyć za kim.

Успѣхъ, –а, *m.* postęp, postępek, *pl.* postępy, postępki; powodzenie, pomyślność; **дѣлать большіе успѣхи въ чёмъ**, czynić wielkie postępki w uczeniu; **безъ успѣха**, bez skutku; bezskutecznie; **желаю Вамъ успѣха**, życzę Wao Panu szczęścia, pomyślności; **дай Богъ тебѣ успѣха въ томъ**, szczęść ci Boże w tém.

Успѣшно, *adv.* skutecznie, pomyślnie, z dobrym skutkiem.

Успѣшность, –и, *f.* powodzenie, pomyślność, zdarzenie; udanie się; powiedzenie się.

Успѣшный, -ая, -ое, *adj.* pomyślny, powodzący się, skuteczny, dobre postępy czyniący.

Усрами́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Срамля́ть**, -ся. [nie.

Усрамле́ніе, -я, *n.* zawstydzenie.

Усрамля́ть, **Усрами́ть**, *v. a.* zawstydzać, zawstydzić; -ся, *a*) *v. r.* zawstydzać się, zawstydzić się; *β*) *v. p.* być zawstydzanym, zawstydzonym.

Усредоточе́ніе, **Усредото́чивать**, v. Сосредот...

Уста́, *gen.* устъ, *n. pl. Eccl. sl.* usta, gęba; wargi; zagrzadzać, otwerzáть usta, zamykać (*v. perf.* zamknąć), otwierać (*v. perf.* otworzyć) usta; §. отъ избы́тка сéрдца устá глаго́лятъ, chętnie o tém gadami, co miłujem z chuci; co w sercu, to i na języku; —льви́ныя уста, *Bot.*, v. Льви́ноу́стъ.

Устава́ніе, -я, *n.* sfatygowanie się, zmordowanie się, zmęczenie się, znużenie się.

Устава́ть, **Уста́ть**, *v. n.* zfatygować się; zmordować się; znużyć się. [*sub*: **Уставля́ть**, -ся.

Уста́вить, -ся, *v. perf.*, v. **Уста́вка**, -и, *f.* 1. ustawianie, ustawienie; 2. (*u introligatora*:) stólik, na którym się zszywają ksi¸żki.

Уста́вленіе, **Уста́вливаніе**, -я, *n.* 1. ustawienie, ustawianie; 2. *ustanowienie, ustawa, ustanawianie. [ля́ть, -ся.

Уста́вливать, -ся, v. **Устав-**

Уставля́ть, **Уста́вить**, *v. a.* 1. ustawiać, ustawić; въ э́той комнатѣ не уста́вишь всей мéбели, w tym pokoju nie można wszystkich mebli ustawić; 2. ustawiać, ustawić, stanowić, postanowić, ustanawiać, ustanowić, uchwalić, ustawę czynić uczynić; уставить глазá на что, ustawicznie na co patrzeć, wlepić, wrazić w co oczy, wytrzészczyć oczy na co; -ся, *a*) *v. r.* ustawiać się, ustawić się; *β*) *v. p.* być ustawianym, ustawionym.

Уста́вный, -ая, -ое, *adj.* 1. bity (charakter pisma); 2. (†), porządny; do ustawy jakiéj należący; przepisowy. [**Законода́тель.**

Уставоположи́никъ, *Eccl. sl.*, v. **Уста́вщикъ**, -а, *m.* kantor, starszy śpiewak kościelny.

Уста́въ, -а, *m.* ustawa, ustanowienie, urządzenie, przepis; bity (charakter pisma).

Уста́иваніе, -я, *n.* opieranie się, wytrwanie, wytrzymanie.

Уста́ивать, **Устоя́ть**, *v. n.* opierać się, oprzeć się, wytrzymywać, wytrzymać (komu); *dotrzymywać, dotrzymać (*np.* słowa, obietnicy); *Eccl. sl.* górę brać, wziąć. [żenie, zmordowanie.

Уста́ваться, **Устоя́ться**, *v. r.* ustawać się, ustać się (*np.* o piwie).

Уста́лость, -и, *f.* ustałość, znużenie, zmordowanie.

Усталы́й, (усталой), -ая, -ое, *adj.* ustały, znużony, zmordowany.

У́сталь, -и, *f.* ustałość, zmordowanie, znużenie. [wianie.

Устана́вливаніе, -я, *n.* ustanowienie, ustawienie.

Устана́вливать, **Установи́ть**, *v. a.* ustawiać, ustawić, ustanawiać, ustanowić, postanawiać, postanowić, urządzać, urządzić; -ся, *a*) *v. r.* ustawiać się, ustawić się, zmieszczać się, zmieścić się; *β*) *v. p.* być ustanawianym, ustanowionym, *etc.* [wanie.

Устано́вка, -и, *f.* ustawienie, **Установле́ніе**, -я, *n.* ustawienie, postawienie; *ustanowienie, postanowienie, ustawa.

Установля́ть, **Установи́ть**, *v. a.* ustawiać, ustawić; porozstawić; *ustanawiać, ustanowić, postanowić, uchwalić, urządzić; -ся, *v. p.* być ustawianym, ustawionym; być ustanawianym, ustanowionym.

Устарѣ́лость, -и, *f.* zestarzałość. [starzały; przestarzały.

Устарѣ́лый, -ая, -ое, *adj.* ze-

Устарѣ́ть, *v. n. perf.* zestarzeć.

Устáть, *v. perf.*, v. *sub*: **Устава́ть**. [*octopelata*), sylinica.

Усти-камéнь, *m. Bot.* (*dryas*

Усти-поле, *n. Bot.* (*ceratocarpus arenarius*), piaskowiec.

Устереráніе, -я, *n.* pilnowanie, upatrywanie.

Устерегáть, **Устерéчь**, *v. a.* pilnować, dopilnować, upatrywać, postrzegać, spostrzedz; -ся, *a*) *v. r.* ostrzegać się, ostrzedz się; *β*) *v. p.* być pilnowanym.

Устереженіе, -я, *n.* spostrzeżenie. [**Устерегáть**, -ся.

Устерéчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Устиля́ніе**, -я, *n.* pokrywanie, wysadzanie, wykładanie.

Устиля́ть, **Устла́ть**, *v. a.* pokrywać, pokryć, wykładać, wyłożyć, wyścielać, wyścielić, wysadzać, wysadzić; -ся, *a*) *v. r.* * - néредъ кѣмъ, czołgać się przed kim; *β*) *v. p.* być wyłożonym (dylami), być wydylowanym.

Устилка, -и, *f.* 1. pokrywanie, wykładanie, wyłożenie, wyścielanie, wysadzanie, wysadzenie; 2. v. **Подсти́лка** (2).

У́стіе, v. **У́стье.**

Устла́ніе, -я, *n.* wyłożenie, wysłanie. [**Устиля́ть**, -ся.

Устла́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **У́стный**, -ая, -ое, *adj.* ustny.

Устнѣ́, *gen.* устéнъ, *n. pl. Eccl. sl.*, v. **Уста́**. [śmietance.

Устóй, -я, *m.* kożuszek na

Устóйка, -и, *f.* (устóйка въ слóвѣ), dotrzymanie słowa, (obietnicy). [czność, stałość.

Устóйчивость, -и, *f.* ustawi-

Устóйчивый, -ая, -ое, *adj.* ustawiczny, stały, stanowczy. [**вать.**

Устоя́ть, *v. perf.*, v. *sub*: **Устава́ть.**

Устоя́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Уста́иваться.** [**вать**, -ся.

Устраивать, -ся, v. **Устро́-**

Устраéніе, -я, *n.* ustronienie, oddalenie. [**Устраня́ть**, -ся.

Устрани́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Устраня́ть**, **Устрани́ть**, *v. a.* stronić, ustronić, oddalać, oddalić; odciągać, odciągnąć, odrywać, oderwać; -ся, *a*) *v. r.* oddalać się, oddalić się, uniknąć; *β*) *v. p.* być oddalanym, oddalonym, *etc.*

Устраша́ть, **Устраши́ть**, *v. a.* ustraszać, ustraszyć; -ся, *v. r.* bać się, lękać się, przestraszyć się. [zastraszenie.

Устраше́ніе, -я, *n.* ustraszenie,

Устраши́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Устраша́ть**, -ся.

Устреми́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Устремля́ть**, -ся.

Устремле́ніе, -я, *n.* obracanie, kierowanie, nastawienie, poruszenie.

Устремля́ть, **Устреми́ть**, *v. a.* obracać, obrócić, kierować, nakierować, poruszać, poruszyć, puszczać, puścić, nastawiać, nastawić; устремлять взóры къ небесáмъ (*abo* на нéбо), wlepić wzrok na niebiosa (na niebo).

Устриганіе, -я, *n.* ustrzyganie.

Устригáть, **Устри́чь**, *v. a.* ustrzygać, ustrzydz; -ся, *v. p.* być ustrzyganym, ustrzyżonym.

Устриже́ніе, -я, *n.* ustrzyżenie.

У́стрица, -ы, *f. H. n.* (*ostrea edulis*), ostrzyga.

Устрицеядецъ, -дца, **Устрицеядъ**, v. **Крино́къ.**

У́стричный, -ая, -ое, *adj.* ostrzygowy. [**Устригáть**, -ся.

Устри́чь, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Устро́ивать**, **Устро́ить**, *v. a.* urządzać, urządzić, porządkować, uporządkować, ustalać, ustalić; -ся, *v. p.* być urządzanym, urządzonym, *etc.*

Устро́еніе, -я, *n.* urządzenie, rozporządzenie, uporządkowanie.

Устро́иваніе, -я, *n.* urządzanie, rozporządzanie.

Устро́ивать, **Устро́ить**, *v. a.* urządzać, urządzić, porządkować, uporządkowywać; -ся, *a*) *v. r.* urządzać się, urządzić się; *β*) *v. p.* być urządzanym, urządzonym.

Устро́йство, -а, *n.* porządek, ład.

Устро́ить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Устро́ивать**, -ся & **Устро́ивать**, -ся. [**Устро́ивать**, -ся.

Устроя́ть, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Устужа́ть**, **Устуди́ть**, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Охлажда́ть**, **Охлади́ть**, -ся. [*sl.*, v. **Охлажде́ніе.**

Устуже́ніе, **Устуживаніе**, *Eccl.*

Уступа́ніе, -я, *n.* ustępowanie.

Уступа́ть, **Уступи́ть**, *v. a.* (*propr.* & *) ustępować, ustąpić, odstępować, odstąpić (komu czego); spuszczać, spuścić (cenę); -ся, *v. p.* być ustępowanym, ustąpionym.

Устýпка, –и, *f.* ustąpienie; spuszczenie, zniżenie (ceny).

Уступлéніе, –я, *n.* ustąpienie, odstąpienie, spuszczenie, zniżenie (ceny).

Устýпокъ, –пка, *m. dim.*, v. **Устýпъ**.

Устýпочный, –ая, –ое, *adj.* spuszczony, zniżony, ustąpiony (o cenie). [sprzecznie.

Устýпчиво, *adv.* ulegle, nie-

Уступчивость, –и, *f.* uległość, uleganie, ustąpienie.

Устýпчивый, –ая, –ое, *adj.* ulegający, ustępujący komu.

Устýпъ, –а, *m.* ustęp, ustępek (w murowaniu).

Устыдáніе, –я, *n.* ostyganie.

Устыдáть, Устыдúть, *v. n.* ostygać, ostygnąć. [**Устыжáть**, –ся.

Устыдúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Устыжáть, Устыдúть**, *v. a.* zawstydzać, zawstydzić; –ся, *α*) *v. r.* zawstydzać się, zawstydzić się; *β*) *v. p.* być zawstydzanym, zawstydzonym. [nie.

Устыжéніе, –я, *n.* zawstydze-

Устылый, –ая, –ое, *adj.* ostygły. [**нáть**.

Устúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Устыдúть**.

Устье, –я, *n.* ujście (rzéki), otwór, wylot (armaty); **устье пéчи, печнóе устье**, czeluść u pieca. [podwojony.

Усугубúтельный, –ая, –ое, *adj.*

Усугубúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усугублáть**, –ся. [nie.

Усугублéніе, –я, *n.* podwoje-

Усугублáть, Усугубúть, *v. a.* podwajać, podwoić; powiększać, powiększyć; –ся, *v. p.* być podwajanym, podwojonym; być powiększanym, powiększonym.

Усумни́ться, *v. perf.*, v. *sub*: **Усумня́ться**.

Усумня́ться, Усумни́ться, *v. r.* wątpić, powątpiewać, zwątpić.

Усýнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усóвывать**, –ся.

Усушáть, Усушúть, *v. a.* ususzać, ususzyć, wysuszać, wysuszyć, zasuszać, zasuszyć; –ся, *v. p.* być ususzanym, ususzonym, *etc.*

Усушéніе, –я, *n.* ususzenie, wysuszenie, zasuszenie.

Усушúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усушáть**, –ся.

Усýшка, –и, *f.*, v. **Усушéніе**.

Усчитáніе, *cfr.* **Усчитывáніе**.

Усчитáть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усчúтывать**, –ся.

Усчитывáніе, –я, *n.* obrachowywanie, oszukiwanie w rachubie.

Усчúтывать, Усчитáть, *v. a.* obrachowywać, obrachować, rachując oszukiwać, oszukać; –ся, *v. p.* być obrachowywanym, obrachowanym, *etc.*

Усъ, –а, *m.* (*propr. & H. n.*) wąs, *pl.* wąsy; *Bot.* wąsy; v. Macki; *it.* v. **У'сикъ**; §. онъ себѣ и въ усъ не дуетъ, (on) dba tyle o to, jak pies o piątą nogę.

Усыла́ніе, –я, *n.* wysyłanie, posyłanie.

Усылáть, Услáть, *v. a.* wysyłać, wysłać, posyłać, posłać; –ся, *v. p.* być wysyłanym, wysłanym, posyłanym, posłanym.

Усы́лка, –и, *f.* wysyłanie, wysłanie, posyłanie, posłanie.

Усыновлéніе, Усынúть, *Eccl. sl.*, v. **Усыновлéніе, Усыновúть**.

Усыновúтель, –я, *m.* usynowiciel. [*sub*: **Усыновля́ть**, –ся.

Усыновúть, –ся, *v. perf.*, v. **Усыновлéніе**, –я, *n.* adoptowanie, przybranie za swoje dziecko, adopcya, przysposobienie prawne dziecięcia cudzego za swoje.

Усыновля́ть, Усыновúть, *v. a.* adoptować, zaadoptować, przybierać, przybrać za swoje dziecko; –ся, *v. p.* być adoptowanym, zaadoptowanym. [**ля́ть**.

Усыня́ть, *Eccl. sl.*, v. **Усыновля́ть, Усыпа́льница**, –ы, **Усыпа́льня**, –и, *f.* grób, mogiła; *cfr.* okopisko.

Усыпа́ніе, Усы́паніе, –я, *n.* usypywanie, usypanie, wysypanie; *it.* usypanie, zasypianie.

I. Усыпáть, Усы́пать, *v. a.* zasypywać, zasypać, usypywać, usypać, wysypywać, wysypać; –ся, *v. p.* być usypywanym, usypanym, zasypywanym, zasypanym, *etc.*

II. Усыпáть, Усну́ть, *v. n.* zasypiać, zaspać, zasnąć, usnąć; (*o rybie*:) zdechnąć.

Усыпи́тельный, –ая, –ое, *adj.* usypiający, sen sprawujący; **усыпи́тельное лекáрство**, lekarstwo na sen; opiata; opium.

Усы́пить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усыпля́ть**, –ся. [sypanie.

Усы́пка, –и, *f.* usypywanie, u-

Усы́пленіе, –я, *n.* uśpienie.

Усыпля́ть, Усы́пить, *v. a.* usypiać, uśpić; –ся, *v. p.* być usypianym, uśpionym.

Усы́рить, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усыря́ть**, –ся. [tnieć.

Усырéть, *v. n. perf.* zwilgo-

Усыря́ть, Усырúть, *v. a.* wilgocić, zwilgocić, odwilżać, odwilżyć; –ся, *v. p.* być (z)wilgoconym. [wysychanie.

Усыха́ніе, –я, *n.* usychanie, **Усыха́ть, Усóхнуть**, *v. n.* usychać, uschnąć, zeschnąć, wysychać, wyschnąć.

Усы́шка, –и, *f.* uschnięcie, zeschnięcie, wyschnięcie.

Усѣва́ніе, –я, *n.* zasiewanie.

Усѣва́ть, Усѣ́ять, *v. a.* zasiewać, zasiać; –ся, *v. p.* być zasiewanym, zasianym.

Усѣ́въ, –а, *m.* zasiew, wysiew.

Усѣка́льницы, –ъ, *f. pl. Eccl. sl.* szczypce, nożyczki do świec.

Усѣка́ніе, –я [illegible] ucinanie, ścinanie.

Усѣка́ть [illegible], **Усѣ́чь**, *v. a.* ucinać, ścinać, ściąć; –ся, *v. p.* być ucinanym, ściętym.

Усѣ́кновéніе, –я, *n. Eccl. sl.* ucięcie, ścięcie; **усѣкновéніе главы́ Св. Іоáнна Крести́теля**, ścięcie św. Jana Chrzciciela.

Усѣкну́ти, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усѣка́ти**, –ся. [żywać się.

Усѣ́сться, *v. perf.*, v. *sub*: **Усѣ́дываться**.

Усѣчéніе, –я, *n.* ucięcie; skrócenie wyrazu.

Усѣчённый, –ая, –ое, *part. p.* ucięty; **усѣчённый кóнусъ**, *Mathem.* bróg, brożek, kręgiel ucięty; **усѣчённое прилагáтельное**, *Gramm.* przymiotnik skrócony.

Усѣ́чь, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усѣка́ть**, –ся. [**Усѣка́ти**, –ся.

Усѣщи, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Усѣ́яніе**, –я, *n.* zasianie; obsypanie. [**Усѣва́ть**, –ся.

Усѣ́ять, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утаева́ть, Утаи́ть**, *v. a.* taić, utaić; skrywać, skryć, chować, schować; §. шила въ мѣшкѣ не утаи́шь, v. *sub*: **Ши́ло**; –ся, *α*) *v. r.* taić się, utaić się, kryć się, skryć się, ukryć się; *β*) *v. p.* być utajanym, utajonym, ukrywanym, ukrytym.

Утаéніе, Утáиваніе, –я, *n.* utajenie, utajanie, ukrycie, ukrywanie; *it.* v. **Утáйка**. [–ся.

Утáиватъ, –ся, v. **Утаева́ть, Утáйка**, –и, *f.* utajenie, ukrycie, przechowywanie, przechów, skryte schowanie.

Утаи́ть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утаева́ть**, –ся.

Утáйщикъ, –а, *m.* utaiciel, przechowywacz; §. утáйщикъ тóтъ же воръ, рóвнie przechowywacza, jak i złodzieja karzą; kto rzeczy kradzione przechowywa, tak jak złodziej karany bywa.

Утáйщица, –ы, *f.* utaicielka, przechowywaczka.

Утапли́ваніе, –я, *n.* (*o мéлку*:) zagrzewanie, ugrzewanie.

Утапли́вать, Утопи́ть, *v. a.* (*o мéлку*:) zagrzewać, zagrzać, ugrzewać, ugrzać; –ся, *α*) *v. r.* zagrzewać się, zagrzać się; *β*) *v. p.* być zagrzewanym, zagrzanym.

Утáптываніе, –я, *n.* udeptywanie.

Утáптывать, Утопта́ть, *v. a.* udeptywać, udeptać; –ся, *v. p.* być udeptywanym, udeptanym.

Утáскиваніе, –я, *n.* uwlekanie, porywanie.

Утáскивать, Утащúть, *v. a.* uwlekać, uwłóczyć, uwlec, porywać, porwać; * unosić, unieść, skradać, skraść; –ся, *v. p.* być uwlekanym, uwleczonym, *etc.*

Утащéніе, –я, *n.* uwleczenie, porwanie. [**Утáскивать**, –ся.

Утащúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **У'тварь**, –и, *f.* 1. sprzęt, *pl.*

сряжты; домашняя утварь, сряжт домовы; 2. ozdoba, pięknidło.

Утвара́ти, Утвори́ти, -ся, *Eccl. sl.*, v. **Украша́ть.**

Утверди́тель, -я, *m.* potwierdziciel. [pewnością.

Утверди́тельно, *adv.* pewno, z

Утверди́тельность, -и, *f.* pewność, niezawodność, niewątpliwość.

Утверди́тельный, -ая, -ое, *adj.* pewny, niezawodny, niewątpliwy, twierdzący, stwierdzający; утвердительное предложение, zdanie twierdzące; утвердительная грамота, v. **Ратификація.** [*sub*: **Утверждать, -ся.**

Утверди́ть, -ся, *v. perf.*, v. **Утверждать, Утвердить,** *v. a.* utwierdzać, utwierdzić, potwierdzać, potwierdzić; umocniać, umocnić, wzmacniać, wzmocnić, ustalać, ustalić; **-ся,** *v. p.* być utwierdzanym, utwierdzonym, *etc.*

Утвержде́ние, -я, *n.* utwierdzenie, umocnienie, ustalenie; stałość, stateczność; ratyfikacya.

Утвержéніе, *Eccl. sl.*, v. **Утвержде́ние.** [ме́ніе.

Утворе́ніе, *Eccl. sl.*, v. **Украшеніе.**

Утвори́ти, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утвара́ти, -ся.**

Утека́ніе, -я, *n.* uciekanie, wyciekanie, upływanie.

Утека́ть, Утéчь, *v. n.* uciekać, uciec, wyciekać, wyciec, upływać, upłynąć; *uciekać, uciec, zmykać, zmyknąć, zbiegnąć.

†**Утеклéць, -а,** *m. Eccl. sl.* zbieg.

Утёкъ, -а, *m.* ucieczka; пытаться на утёкъ, wziąć się do ucieczki (ucieczką się ratować); drapnąć, dać drapaka.

Утёнокъ, -нка, *m.*, **Утёночекъ, -чка,** *m. dim.* kaczątko, kaczeczka.

Утёнышъ, -а, *m.* kaczę.

Утерéть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утирать, -ся.**

Утéрпчивость, -и, *f.* cierpliwość, wytrwałość.

Утéрпчивый, -ая, -ое, *adj.* cierpliwy, wytrwały.

Утерпѣть, *v. n. perf.* wycierpieć, wytrzymać. [starcie.

Утéртіе, -я, *n.* utarcie, obtarcie,

Утёсистость, -и, *f.* urwistość, skalistość.

Утёсистый, -ая, -ое, *adj.* skalisty, opoczysty, urwisty.

Утёсникъ, -а, *m. Bot.* (*ulex*), sitowie skaliste, górne.

Утёсъ, -а, *m.* skała spadzista; urwisko; urwistość góry.

Утеченіе, -я, *n.* ucieknienie.

Утёчка, -и, *f.* wyciek; *it.* v. **Вытечка;** *ucieczka, zbiegstwo.

Утéчь, *v. perf.*, v. *sub*: **Утекáть.**

†**Утйнъ, -а,** *m.* (почечуй, геморроидальные припадки, боль въ крестѣ или въ хребтѣ), krzyża bolenie, hemoroidy.

Утиный, -ая, -ое, *adj.* kaczy; утиное перó, kacze pióro; утиное гнѣздó, *pop.*, v. **Плеяды.**

Утира́льникъ, -а, *m.* ręcznik.

Утира́льничекъ, -чка, *m. dim.* ręczniczek.

Утира́льный, -ая, -ое, *adj.* ucieralny, do ucierania służący.

Утира́ніе, -я, *n.* ucieranie.

Утира́ть, Утере́ть, *v. a.* ucierać, utrzeć, ocierać, otrzeć, wycierać, wytrzeć; **-ся,** *v. r.* ucierać się, utrzeć się, ocierać się, otrzeć się.

Утирка, -и, *f.* ucieranie, utarcie, ocieranie, otarcie; *pop.* płat, ścierka; *it.* ręcznik.

Утисканіе, -я, *n.* ucieskanie, wciskanie, upychanie.

Утискать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утискивать, -ся.** [каніе.

Утискиваніе, -я, *n.*, v. **Утисканіе.**

Утискивать, Утискать, Утиснуть, *v. a.* uciskiwać, uciskać, wciskać, upychać, upchać, utykać, utkać; **-ся,** *v. p.* być uciskiwanym, uciskanym, upychanym, upchanym, *etc.*

Утиснуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утискивать, -ся.**

Утиханіе, -я, *n.* ucichanie.

Утихáть, Утйхнуть, *v. n.* ucichać, uciąć, uciąć; uciszać się, uciszyć się, uspokajać się, uspokoić się, ustawać, ustać.

Утихновéніе, -я, *n. Eccl. sl.* ucichnienie; uciszenie się, uspokojenie się, ustanie. [тихáть.

Утйхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **У-**†**Утица, -ы,** *f.* kaczka.

†**Утичища, -я,** *f. augm.* kaczysko, wielka kaczka.

Утишáть, Утишить, *v. a.* uciszać, uciszyć, uśmierzać, uśmierzyć, uspokajać, uspokoić; **-ся,** *a) v. r.* uciszać się, uciszyć się, uspokajać się, uspokoić się; *β) v. p.* być uciszanym, uciszonym, uspokajanym, uspokojonym.

Утишéніе, -я, *n.* uciszenie, uspokojenie.

Утишúтель, -я, *m.* uciszyciel, uspokoiciel, uśmierzyciel.

Утишúтельный, -ая, -ое, *adj.* uciszający, uspokajający.

Утишить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утишáть, -ся.**

Утка, -и, *f. H. n.* (*anas*), kaczka; **ýтка** хохлáтая, v. **Чéрнеть;** **ýтка** крáсная, v. **Карагáтка;** **ýтка** пахýчая, v. **Шúпýнъ.**

Уткáніе, -я, *n.* utkanie.

Уткáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утыкáть, -ся (III).**

Уткнýтіе, -я, *n.* wetchnięcie, wetknięcie, utkwienie, wbicie.

Уткнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утыкáть, -ся (II).**

Утконо́съ, -а, *m. H. n.* (*ornithorhynchus*), kaczodziób.

Уткородка, -и, *f.*, **Уткородъ, -а,** *m.*, v. **Утинка.**

Утлизна, -ы, *f. Eccl. sl.* spara, szpara, skała, ana, tysa.

Утлый, -ая, -ое, *adj.* uszkodzony, dziurawy; **ýтлая бóчка,** beczka dziurawa.

Утóкъ, -тка, *m.* (*u tkacza:*) wątek, poróbka.

Утолáчиваніе, -я, *n.* utłaczanie, ugniatanie, deptanie, udeptywanie.

Утолáчивать, Утолочи́ть, *v. a.* utłaczać, utłoczyć, ugniatać, ugnieść, pognieść, deptać, podeptać; **-ся,** *v. p.* być utłaczanym, utłoczonym, ugniatanym, ugniecionym, *etc.*

Утолéніе, -я, *n.* ukojenie, uspokojenie, zaspokojenie, uśmierzenie. [uśmierzyciel.

Утолúтель, -я, *m.* koiciel,

Утолúтельный, -ая, -ое, *adj.* uśmierzający, uspokajający; łagodzący. [**Утоля́ть, -ся.**

Утоли́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утолочéніе, -я,** *n.* utłoczenie; upchanie.

Утолочи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утолáчивать, -ся.**

Утóлочь, *v. a. perf.* utłuc; **-ся,** *v. p.* być utłuczonym.

Утолстúть, *v. perf.*, v. *sub*: **Утолщáть.**

Утолстéть, *v. n. perf.* utyć.

Утолщáть, Утолстúть, *v. a.* czynić, uczynić, utyłym, tłustym.

Утоля́ть, Утоли́ть, *v. a.* uspokajać, uspokoić, zapokoić, uśmierzać, uśmierzyć, koić, ukoić, uskramiać, uskromić, powściągać, powściągnąć, hamować; утолять жажду, gasić pragnienie; **-ся,** *a) v. r.* uspokajać się, uspokoić się, uśmierzać się, uśmierzyć się; *β) v. p.* być uspokajanym, uspokojonym, uśmierzanym, uśmierzonym. [nie.

Утомúтельность, -и, *f.* znużenie.

Утомúтельный, -ая, -ое, *adj.* nużący, fatygujący, męczący.

Утомúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утомля́ть, -ся.**

Утомлéніе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, sfatygowanie, zmordowanie.

Утомля́ть, Утомúть, *v. a.* nużyć, znużyć, męczyć, zmęczyć, fatygować, sfatygować; **-ся,** *a) v. r.* (z)nużyć się, (z)męczyć się, (z)mordować się, (s)fatygować się; *β) v. p.* być (z)nużonym, (z)męczonym, (s)fatygowanym, (z)mordowanym.

Утонéніе, -я, *n.* ścienienie, zwężenie; (*np.* kolumny u góry).

Утонúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утоня́ть, -ся.**

Утонýть, *v. n. perf.* utonąć.

Утончáть, Утончúть, *v. a.* ścieńczać, ścieńczyć; **-ся,** *v. p.* być ścieńczanym, ścieńczonym.

Утончéніе, -я, *n.* ścieńczenie; *zaostrzenie (*np.* smaku).

Утончённость, -и, *f.* subtelność, zaotrzenie (*np.* smaku).

Утончúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Утончáть, -ся.**

Утоня́ть, Утонúть, *v. a.* ście-

ніать ścienic; -ся, v. p. być ścienionym.

Утопáніе, -я, n. tonienie.

Утопáть, v. n. tonąć, topić się; *pogrążać się (w występkach).

Утопи́ть, -ся, v. perf., v. sub: Утоплáть, -ся.

Утоплéніе, -я, n. utopienie.

Утопленникъ, -а, m. topielec.

Утопленица, -ы, f. topielnica.

Утóплый, -ая, -ое, adj. utopiony, zatopiony, utonięty.

Утоплáть, Утопи́ть, v. a. utapiać, utopić; -ся, α) v. r. topić się, utopić się; β) v. p. być (u)topionym.

Утоптáніе, -я, n. udeptanie.

Утоптáть, -ся, v. perf., v. sub: Утáптывать, -ся.

Уторгова́ніе, -я, n. utargowanie, stargowanie.

Уторгова́ть, -ся, v. perf., v. sub: Утóргóвывать, -ся.

Утóргóвываніе, v. Утóргова́ніе.

Утóргóвывать, Утóргова́ть, v. a. targować, utargować, stargować; -ся, v. p. być targowanym, utargowanym, stargowanym.

Утóреніе & Утóреніе, -я, n. (u bednarza:) wątorzenie, robienie, wyrzynanie wątorów.

Утóржка, -и, f. utargowanie; to co utargowano.

Утóрить, v. a. (u bednarza:) wątorzyć, wątory wyrzynać, robić; -ся, v. p. być wątorzonym.

Утóрить, v. a. perf. utorować, wdeptać.

Утóръ, -а, m., утóры, pl. (u bednarza:) wątor, pl. wątory; дѣлать утóры, v. Утóрить.

Уточка, -и, f. dim. kaczę.

Утрамбова́ніе, -я, n. ubijanie, ubicie (ziemi dla zrównania).

Утрамбова́ть, -ся, v. perf., v. sub: Утрамбóвывать, -ся.

Утрамбóвка, -и, f., Утрамбóваніе, -я, n., v. Утрамбова́ніе.

Утрамбóвывать, Утрамбова́ть, v. a. ubijać, ubić (ziemię dla zrównania); -ся, v. p. być ubijanym, ubitym.

Утрáта, -ы, f. utrata, strata.

Утрáтить, -ся, v. perf., v. sub: Утрáчивать, -ся.

Утрáченіе, Утрáчиваніе, -я, n. utracenie, stracenie, utracanie, tracenie.

Утрáчивать, Утрáтить, v. a. utracać, utracić, tracić, stracić, zatracać, zatracić; -ся, α) v. r. ginąć, zginąć, zaginąć, zarzucić się, przepadać, przepaść; β) v. p. być gubionym, zgubionym, zarzuconym, utraconym.

Утрезви́тися, v. perf., v. sub: Утрезвля́тися.

Утрезвля́тися, Утрезви́тися, v. r. Eccl. sl. trzeźwieć, roztrzeźwieć, trzeźwić się po pijaństwie.

Утреневáти, v. n. Eccl. sl. 1. czuwać rano, rano wstawać; 2. odprawiać modlitwę poranną.

Утренúца, -ы, f. Eccl. sl. 1. rano, poranek, świt; 2. v. Заутреня.

Утренній, -яя, -ее, adj. ranny.

Утренникъ, -а, m. poranek zimny pod czas wiosny.

Утренній, -яя, -ее, adj. porankowy, rany; утренній сонъ, sen porankowy; утренняя звѣзда́, gwiazda porankowa, jutrzenka; утренняя, -нія, s. f. Eccl. sl., v. Заутреня.

Утреня, v. Заутреня.

Утрie, -я, n. Eccl. sl. jutro.

Утро, -а, n. rano, świt; ranek, porannk; §. утро мудренѣе вечера, kto rano wstaje, temu Pan Bóg dáje; nie dospać trzeba, kto chce dostać chleba.

Утроба, -ы, f. Eccl. sl. wnętrze, wnętrzności, brzuch, kałdun, trzewa, wątroba; *miłosierdzie, politowanie; утроба матерня, żywot macierzyński, łono.

Утробистый, -ая, -ое, adj. brzuchaty, kałduniasty.

Утробный, -ая, -ое, adj. do żywota macierzyńskiego należący; ѣт. v. Зарóдышъ (утробный); утробная басня, v. Чревовѣщаніе.

Утроболхвованіе, -я, n. wróżba z wnętrzności, z wątroby.

Утроболхвовáти, v. n. Eccl. sl. wróżyć z wnętrzności, z wątroby.

Утробоядецъ, -дца, m. trzewojad, karmiący się wnętrznościami. [potrojenie.

Утроéніе, Утроúваніе, -я, n.

Утроúвать, Утроúть, v. a. potrajać, potroić, pomnożyć trzy razy; -ся, v. p. być potrajanym, potrojonym. [z rana.

Утромъ, adv. rankiem, rano, Утрось, adv. pop. dziś rano.

Утроя́ть, -ся, v. Утроúвать, -ся. [Утруждáть, -ся.

Утрудúть, -ся, v. perf., v. sub: Утруждáть, Утрудúть, v. a. utrudzać, utrudzić, nużyć, znużyć, męczyć, zmęczyć, (z)mordować; -ся, v. r. utrudzać się, utrudzić się, (z)nużyć się, (z)męczyć się, (z)mordować się; β) v. p. być utrudzanym, utrudzonym, etc.

Утружденіе, -я, n. utrudzenie, znużenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утухáніе, -я, n. gaśnienie.

Утухáть, Утýхнуть, v. Потухáть, Погасáть.

Утýхлый, -ая, -ое, adj. zgasły, zagasły. [тухáть.

Утýхнуть, v. perf., v. sub: Утýченіе, -я, n. 1. utuczenie; 2. ugnojenie roli.

Утучнúтельный, -ая, -ое, adj. tuczący; gnojący rolę.

Утучнúть, -ся, v. pcrf., v. sub: Утучня́ть, -ся. [ły, tłowity.

Утучнѣлый, -ая, -ое, adj. oty-

Утучня́ть, v. n. utyć, stać się utuczonym.

Утучня́ть, Утучнúть, v. a. tuczyć, utuczyć; gnoić, ugnoić rolę; -ся, v. p. być (u)tuczonym; być (u)gnojonym.

Утушáть, Утушúть, v. a. ugaszać, ugasić; *tłumić, stłumić (np. gniew); -ся, v. p. być gaszonym, ugaszonym.

Утушéніе, -я, n. ugaszenie; uśmierzenie. [Утушáть, -ся.

Утушúть, -ся, v. perf., v. sub: Утыкáніе, Утыкáніе, v. Уткáніе.

I. **Утыкáть, Утúкать**, v. a. utykać, utkać, poutykać; zatykać, zatkać; -ся, v. p. być utykanym, utkanym, etc.

II. **Утыкáть, Уткнýть**, v. a. utykać, wetknąć, wetchnąć; уткнýть глаза́, *wlepić oczy (w co); уткнýть кого́-либо нóсомъ, *wskazać, pokazać komu; -ся, α) v. r. natknąć się (na co); β) v. p. być utykanym, wetkniętym.

III. **Утыкáть, Уткáть**, v. a. utykać, utkać, tkaniem (z)robić; -ся, v. p. być utkanym, tkaniem (z)robionym. [Утыкáть, -ся (I).

Утыкать, -ся, v. perf., v. sub: Утылый, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. otyły. [miężenie.

Утѣснéніе, -я, n. ucisk, ucie-

Утѣснúтель, -я, m. uciemiężyciel, gnębiciel. [miężenie.

Утѣснúтельность, -и, f. ucie-

Утѣснúтельный, -ая, -ое, adj. uciemiężający. [Утѣснúть, -ся.

Утѣснúть, -ся, v. perf., v. sub: Утѣснять, Утѣснúть, v. a. ścieśniać, ścieśnić; *uciemiężać, uciemiężyć; -ся, α) v. r. wciskać się, wcisnąć się; β) v. p. (propr. & *) być ciśnionym, uciemiężonym.

Утѣха, -и, f. uciecha, radość, ukontentowanie, rozkosz, zabawa; pociecha.

Утѣшáть, Утѣшúть, v. a. pocieszać, pocieszyć; -ся, α) v. r. 1. pocieszać się, pocieszyć się; 2. cieszyć się, ucieszać się, ucieszyć się, radować się; β) v. p. być pocieszanym, pocieszonym.

Утѣшéніе, -я, n. pocieszenie, pociecha; ukontentowanie, radość, rozkosz. [ciel.

Утѣшúтель, -я, m. pocieszy-

Утѣшúтельница, -ы, f. pocieszycielka.

Утѣшúтельно, adv. pocieszniе; z pociechą, z radością.

Утѣшúтельный, -ая, -ое, adj. pocieszający; pocieszny.

Утѣшúть, -ся, v. perf., v. sub: Утѣшáть, -ся.

Утѣшно, Утѣшный, v. Утѣшúтельно, Утѣшúтельный.

Утюгóвый, v. Утюжный.

Утюгъ, -а, m., Утюжёкъ, -жка́, m. dim. żelazo, żelazko krawieckie do prasowania. [żelazkiem.

Утюженіе, -я, n. prasowanie

Утюжить, v. a. prasować że-

lazkiem; -ся, *v. p.* być prasowanym żelazkiem.

Утю́жище, -а, *m. augm.* wielkie żelazo krawieckie do prasowania.

Утю́жный, -ая, -ое, *adj.* do żelazka należący. [ozę, kacząтko.

Утя, *gen.* **утяти**, *n. Eccl. sl.* ka-

Утя́гиваніе, -я, *n.* ciągnienie, ściąganie.

Утя́гивать, **Утяну́ть**, *v. v.* za sobóю, ciągnąć, pociągnąć za sobą; ściągać, ściągnąć, zwięzywać, związać; *utargować, odtargować; -ся, *v. p.* być ściągnionym, pociągnionym; być ściąganym, ściągniętym, związanym.

Утя́жка, -и, *f.*, **Утя́нутіе**, -я, *n.*, v. **Утя́гиваніе**. [**Утя́гивать**.

Утя́нуть, *v. a. perf.*, v. *sub*: **Утя́чій**, -ья, -ье, *adj.* kaczy.

Ухá, -и, *f.* zupa, rosół z ryb; ухá стерляжья, rosół czeczuży.

Ухáбецъ, -бца, *m. dim.* wybój, wądół.

Ухáбина, -ы, *f.*, v. **Ухáбъ**.

Ухáбина, -и, *f.*, v. **Ухáбецъ**.

Ухáбистый, -ая, -ое, *adj.* (o *drodze*:) wyboisty, pełen wybojów, wądolisty.

Ухáбъ, -а, *m.* wybój, dół od jeżdżenia wybity, wądół. [wanie.

Ухáживаніе, -я, *n.* nadskaki-

Ухáживать, *v. n.* nadskakiwać.

Ухáніе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Обоня́ніе**.

У́харь, -я, *m. pop.*, v. **Хва́тъ**, **Молоде́цъ**. [**лодѣ́цкій**.

У́харскій, v. **Хва́тскій**, **Мо-**

Ухáти, *Eccl. sl.*, 1. *v. a.* wąchać, powąchać, powonić, poczuć węchem; 2. *v. n.* pachnąć, wonić.

Ухвáтецъ, -тца, **Ухвáтникъ**, *m. dim.*, v. **Ухвáтъ**.

Ухвáтить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ухвáтывать**, -ся. [**Ухвáтъ**.

Ухвáтище, -а, *m. augm.*, v. **Ухвáтка**, -и, *f.* 1. maniera, zwyczaj, obyczaj; 2. fortel, wybieg, cherchel; zręczność (w czém).

Ухвáтливый, -ая, -ое, *adj.* zwinny, żwawy, prędki, skory, szybki; zręczny.

Ухвáтъ, -а, *m.* 1. kleszcze żelazne do wstawiania i wyjmowania czego z pieca; 2. słup na tyle łodzi, za który zakładają cumę dla wstrzymania statku.

Ухвáтываніе, -я, *n.* chwytanie, porywanie.

Ухвáтывать, **Ухватúть**, *v. a.* chwytać, uchwycić, porywać, porwać, (z)łapać; -ся, *a*) *v. r.* brać się, wziąć się za co, ująć się czego. [porwanie, złapanie.

Ухвáченіе, -я, *n.* uchwycenie,

Ухитри́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ухитря́ть**, -ся.

Ухитря́ть, **Ухитри́ть**, *v. a.* starać się pilnie; wynajdować; usilnie szukać; -ся, *v. r.* roić sobie co; używać, użyć podejścia, podstępu. [podstęp.

Ухищре́ніе, -я, *n.* chytrość, podstępnie. [podstęp, podejście.

Ухищре́нность, -и, *f.* chytrość,

Ухищре́нный, -ая, -ое, *adj.* chytry, podstępny. [-ся.

Ухищря́ть, -ся, v. **Ухитря́ть**,

Ухлáдить, **Ухлáждать**, -ся, **Ухлажде́ніе**, v. **Охл...**

Ухлебну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ухлёбывать**, -ся.

Ухлёбывать, **Ухлебну́ть**, *v. a.* chlipać, uchlipnąć; -ся, *v. p.* być chlipanym, uchlipniętym.

Ухмыля́ться, **Ухмы́льнуться**, v. **Улыба́ться**.

У́хо, -а, *n.* (*pl.* у́ши, *gen.* ушéй), 1. ucho, (*pl.* uszy); сказать комý-лúбо что на ухо, powiedzieć komu co do ucha; онъ тупъ (*abo* крѣпкъ) на ухо, on niedosłyszy, jest nieco głuchy; у него хорóшее ýхо, on ma dobry słuch; держи́ ýхо востро́ (остро́), trzymaj uszy prosto; §. wierz! lecz patrz komu! §. у него́ э́то въ одно́ ýхо входи́тъ, а въ другóе вы́ходитъ, on jednémuchem słucha, a drugiém wypuszcza; у́ши болятъ, у́ши деру́тъ, у́ши вя́нутъ, v. *sub*: **Боля́ть**, **Драть**, **Вя́нуть**; *it.* v. **Дуть** (въ у́ши), **Пропускать** (мимо ушéй), **Прожужжать**, **Пробрю́зжать**, **Навострить** (у́ши); онъ и ýхомъ не ведетъ, §. on dba o to jak pies o piątą nogę; онъ по́ уши въ долга́хъ, o po uszy ma długu; 2. у́ши, uszy (u armaty), delfiny; uszy (u czapki, u bótów, u kotła, u cebra); 3. *Bot.* ýхо Iу́дино, v. **Грибъ** (бузи́нный); медвѣ́жье ýхо, v. **Верби́нникъ** (бѣлый).

Ухове́ртка, -и, *f.* 1. dłubaczka, narzędzie do czyszczenia gnoju z uszu; 2. *H. n.*, v. **Клещáкъ**.

Ухове́рточка, -и, *f. dim.*, v. **Ухове́ртка** (1).

I. Уходи́ть, **Уйти́**, *v. n.* uchodzić, ujść, umykać, umknąć; odchodzić, odejść, pójść; wyprzedzać, wyprzedzić, wyścigać, prześcigać, prześcignąć; (*o czasie*:) uchodzić, upływać, upłynąć, ubiegać, przemijać, przeminąć; гости уходя́тъ, goście odchodzą do domu; онъ уже́ ушёлъ, on już precz; часы́ уходя́тъ, zegar (zegarek) idzie zaprędko; лу́чшее врéмя ушло́, najlepszy czas upłynął; до колѣ́ врéмя не ушло́, tak długo, dopóki jeszcze czas.

II. Уходи́ть, *v. a. perf. pop.* 1. wyczerpać, wyczerpnąć; wyniszczyć; zniszczyć; 2. (s)trwonić, (z)marnotrawić, (z)marnować [pieniądze, *etc.*]; 3. zabijać, zabić, zamordować.

Уходи́ться, *v. c. perf.* ucichnąć, ustać (o wietrze, burzy); wyrobić się (o piwie).

Уходка, -и, *f.*, v. **Уходъ**.

Уходъ, -а, *m.* odejście, pójście, oddalenie się, odjazd.

†**Ухожáй**, -я, *m.*, v. **Ухóжье**.

Ухожде́ніе, -я, *n.* uchodzenie; odchodzenie; *cfr. verb.* **Уходи́ть**.

†**Ухóжье**, -я, *n.* ulownica, pszczelnik; (*w myśliw.*) łapki, sidła na sobole. [**лодѣ́цкій**.

У́хорскій, v. **Хва́тскій**, **Мо-**

Ухочúстка, **Ухото́чка**, v. **Уховёртка**, **Ухове́рточка**.

Ухъ, *interj.* ach!

Уцѣди́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уцѣ́живать**, -ся. [ucedzenie.

Уцѣ́живаніе, **Уцѣ́иваніе**, -я, *n.*

Уцѣ́живать, **Уцѣди́ть**, *v. a.* cedzić, ucedzić; -ся, *v. p.* być cedzonym, ucedzonym.

Уцѣ́ливаніе, -я, *n.* godzenie do celu.

Уцѣ́ливать, **Уцѣ́лить**, *v. a.* godzić, ugodzić w cel, trafić do celu, trafić w sam środek.

Уцѣ́лѣть, *v. n. perf.* ocaleć, w całości się utrzymać; уцѣ́лѣть отъ пожáра, ocaleć od pożaru.

Уцѣпи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уцѣпля́ть**, -ся.

Уцѣпка, -и, *f.*, **Уцѣпле́ніе**, -я, *n.* uczepienie się, przyczepienie się.

Уцѣпля́ть, **Уцѣпи́ть**, *v. a.* (za co), uczepiać, uczepić, przyczepiać, przyczepić; -ся, *a*) *v. r.* (za co), uczepiać się, uczepić się, przyczepiać się, przyczepić się; -ся за кого́, -ся за слóво, v. **Привя́зываться** (къ...); *β*) *v. p.* być uczepianym, uczepionym, przyczepianym, przyczepionym.

†**Учáнъ**, -а, *m.* uczan, nawa, statek wodny. [ctwo, udział.

Участвованіе, -я, *n.* uczestni-

Участвователь, -я, *m.* uczestnik, udział w czém mający.

Участвовательница, -ы, *f.* uczestnica, uczestniczka, mająca udział w czém.

Участвовать, *v. n.* въ чемъ, uczestniczyć, uczestnikiem być, udział mieć w czém, być spólnikiem.

Участи́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Учащáть**, -ся. [udział.

Участіе, -я, *n.* uczestnictwo,

Участникъ, -а, *m.* uczestnik, spólnik; быть участникомъ въ чёмъ, v. **Участвовать**.

Участница, -ы, *f.* uczestnica, uczestniczka, spólnica.

Участный, -ая, -ое, *adj.* uczestny, uczestniczy, spólny.

Участокъ, -тка, *m.* część, cząstka, uczą̨stek, kawałek; участокъ земли́, część, kawał ziemi.

Участочекъ, -чка, *m. dim.* cząstka, cząsteczka, kawałek; участочекъ земли́, kawałek ziemi.

У́часть, -и, *f.* udział, los, przeznaczenie; отъ э́того зави́сить моя́ у́часть, od tego zawisy mój los; такова́ уже́ моя́ у́часть, takie już jest moje przeznaczenie.

Учащательный, -ая, -ое, *adj.* częstotliwy, często powtórzony; глаго́лъ учащательный, *Gramm.*

(*verbum frequentativum*), słowo częstotliwe, [powtarzalne].

Учащáть, Участúть, *v. a.* często robić, wykonywać, wykonać; **-ся,** *v. p.* być często robionym, wykonywanym, wykonanym.

Учащéніе, -я, *n.* częste robienie, wykonywanie, wykonanie (czego).

Учéбникъ, -а, *m.* książka dla początkujących; сокращéнный учéбникъ, krótko zebrana książka naukowa, szkolna.

Учéбный, -ая, -ое, *adj.* naukowy, scyentyficzny; учéбная книга, książka naukowa, szkolna, elementarna, kompendyum; учéбный курсъ, kurs naukowy; учéбный плацъ, *Milit.* plac exerceerunku.

Ученикъ, -а, *m.* uczeń; лéкарскій ученикъ, lekarski uczeń, dysscypuł; ученики Христа, zwolennicy или uczniowie Chrystusa.

Ученица, -ы, *f.* uczennica.

Ученическій, -ая, -ое, *adj.* uczniowski.

Учéніе, -я, *n.* 1. uczenie się; врéмя учéнія, czas uczenia się; 2. uczenie, nauczanie; *it.* nauka; курсъ учéнія, kurs naukowy, kurs nauki; по окончáніи кýрса учéнія въ университéтѣ, po ukończeniu kursu nauki w uniwersytecie.

Учёность, -и, *f.* uczoność.

Учёный, -ая, -ое, *adj.* uczony.

Учéнье, -я, *n.* uczenie się; nauka; *it. Milit.* exercerowanie; §. сытое брúхо къ учéнью глýхо, brzuch tłusty ma łeb pusty.

Учерпнуть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Учёрпывать, -ся.** [wanie.

Учёрпываніе, -я, *n.* uczerpywanie.

Учёрпывать, Учерпнýть, *v. a.* uczerpywać, uczerpać, uczerpnąć; **-ся,** *v. p.* być uczerpywanym, uczerpanym.

Учесáніе, -я, *n.* uczesanie.

Учесáть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Учёсывать, -ся.** [zura.

Учёска, -и, *f.* uczesanie, fryzowanie, fryzura.

Учестúть, *v. a. perf.* uczęstować, ugościć kogo; §. учестили Сáву, емý ни въ честь, ни въ славу, ни nie wskórawszy, poszedł z kwitkiem, musiał odstąpić ze spuszczonym nosem.

Учёсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Учúтывать, -ся.**

Учёсъ, -а, *m.* czesanie *lub* wytrzep(yw)anie [lnu]. [nie.

Учёсываніе, -я, *n.* uczesywa-

Учёсывать, Учесáть, *v. a.* 1. uczesywać, uczesać, fryzować, ufryzować; 2. *fig. pop.* umknąć, uciec, w nogi, drapnąć, dać drapaka, wziąć nogi na pomoc, wyjść się nogami *abo* piętami, wziąć nogi za pas; **-ся,** *v. p.* być uczesywanym, uczesanym, fryzowanym, ufryzowanym.

Учетвéреніе, -я, *n.* uczworkowanie, uczworakowanie, ukwadratowanie; v. **Квартовáніе.**

Учетверúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Учетверя́ть, -ся.**

Учетверя́ть, Учетверúть, *v. a.* kwadrować, kwadratować, ukwadratować, kwadruplikować, czworkować, czworakować; **-ся,** *v. p.* być kwadrowanym, ukwadrowanym, *etc.*

Учётный, -ая, -ое, *adj.* obrachunkowy, odciężny.

Учётъ, -а, *m.* 1. obrachunek, rachunek szczegółowy; 2. odciągnienie, odtrącenie; *it.* v. **Дисконтъ.**

Учúлище, -а, *n.* szkoła.

Учúлищный, -ая, -ое, *adj.* szkolny.

Учиненіе, -я, *n.* uczynienie, zdziałanie; popełnienie; учиненіе присяги, złożenie przysięgi.

Учинúть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Учинáть, -ся.**

Учинáть, Учинúть, *v. a.* czynić, uczynić, działać, zdziałać, robić, zrobić; popełniać, popełnić; – присягу, v. **Присягáть;** – прелюбодѣйство, v. **Прелюбодѣйствовать;** – сдѣлку, v. **Сдѣлаться (4);** czynić się, uczynić się, działać się, zdziałać się, robić się, zrobić się, stać się.

Учúтель, -я, *m.* uczyciel, nauczyciel; домашній учúтель, nauczyciel domowy; учúтель мýзыки, nauczyciel muzyki. [cielka.

Учúтельница, -ы, *f.* nauczy-

Учúтельскій, -ая, -ое, *adj.* nauczycielski.

Учúтельство, -а, *n.* 1. nauczycielstwo; 2. *Eccl. sl.* uczenie, nauczanie, nauka.

Учúтельствовать, *v. a. Eccl. sl.* uczyć, nauczać.

Учúть, *v. a.* 1. что, uczyć się czego; 2. учúть кого-либо чему, uczyć, nauczać kogo czego; учúть рѣчь, uczyć się mowy; §. учú женý безъ дѣтéй, а дѣтéй безъ людéй, uczy żonę bez dzieci, a dzieci bez ludzi; **-ся,** *v. r.* uczyć się, ćwiczyć się (w czém); учúться языкамъ, uczyć się języków; §. вѣкъ живи, вѣкъ учúсь, jak długo żyjesz, tak długo trzeba ci się uczyć, jak żyć.

Учредúтель, -я, *m.* 1. fundator, założyciel, zakładacz; 2. urządziciel, postanowiciel.

Учредúтельница, -ы, *f.* 1. fundatorka, założycielka; 2. urządziciela. [*sub*: **Учреждáть, -ся.**

Учредúть, -ся, *v. perf.*, v.

Учреждáть, Учредúть, *v. a.* 1. fundować, ufundować, zakładać, założyć; 2. zakładać, założyć, zaprowadzać, zaprowadzić (*np.* fabryki, sady, ogrody, nowe lasy, osady); 3. urządzać, urządzić, rozrządzać, rozrządzić; organizować, uorganizować; postanawiać, postanowić (*np.* święto); 4. *Eccl. sl.* częstować, uczęstować, ugościć kogo; **-ся,** *v. p.* być fundowanym, ufundowanym, zakładanym, założonym; być urządzanym, urządzonym, rozrządzanym, rozrządzonym; być postanawianym, postanowionym, *etc.*

Учреждéніе, -я, *n.* 1. założenie, fundacya; 2. urządzenie, rozrządzenie, ustanowienie, ustawa; postanowienie; 3. *Eccl. sl.* uczęstowanie, ugoszczenie.

Учреждúтель, -я, *m. Eccl. sl.* gościnny, gospodarz, gościciel, gości u siebie podejmujący, przyjmujący.

Учтивенькій, -ая, -ое, *adj.* bardzo grzeczny, uprzejmy.

Учтивецъ, -вца, *m.* grzeczny człowiek.

Учтúвиться, *v. r.* grzecznie się sprawować, postępować, grzecznie się obchodzić.

Учтúвица, -ы, *f.* grzeczna kobieta. [zwoicie.

Учтúво, *adv.* grzecznie, przy-

Учтúвость, -и, *f.* grzeczność, przyzwoitość, uprzejmość.

Учтúвство, -а, *n.*, v. **Учтúвость.**

Учтúвый, -ая, -ое, *adj.* grzeczny, obyczajny, przyzwoity, uprzejmy, godziwy.

Учýгъ, -а, *m.* (*u rybaków*:) jaz na rzéce do łowienia ryb używany. [wy; (v. **Учýгъ**).

Учýжный, -ая, -ое, *adj.* jazo-

Учýжщикъ, -а, *m.* rybak łowiący na rzéce ryby jazem.

Ушáстый, -ая, -ое, *adj.* uszaty, uchaty.

Ушáтецъ, -тца, Ушáтникъ, -а, *m. dim.* cebrzyk, kadka, węborek.

Ушáтка, -и, *f.* 1. kura z piórami koło uszu; 2. *H. n.* (gatunek sowy:) v. **Филúнъ.**

Ушáтный, -ая, -ое, *adj.* cebrowy, węborkowy. [węborek.

Ушáть, -а, *m.* ceber, kadka,

Ушмырнýть, *v. a. perf.* szmergnąć, daleko rzucić, cisnąć.

Ушéвъ, *gen.* ушва, *m. Eccl. sl.* nakrycie głowy *czyli* czapka.

Ушéствіе, -я, *n.* ujście, uchód, uchodzenie, ustąpienie, umknienie, ubieg, ucieczka, zbiegnienie, uciekinienie.

Ушúбаніе, -я, *n.* 1. urażanie, uderzanie, kaleczenie; 2. zabijanie.

Ушúбать, Ушúбить, *v. a.* 1. urażać, urazić, uderzać, uderzyć, kaleczyć, skaleczyć; 2. zabijać, zabić; **-ся,** *v. r.* urażać się, urazić się, uderzać się, uderzyć się, kaleczyć, skaleczyć się; онъ больно ушúбся, on mocno się potłukł; §. чѣмъ ушúбся, тѣмъ хромáется, jeden klin drugi wybija.

Ушúбеніе, v. **Ушúбаніе.**

Ушúбить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ушúбать, -ся.**

Ушúбъ, -а, *m.* uraz, urażenie, uderzenie, skaleczenie; stłuczenie się; miejsce skaleczone; ушúбъ съ рáною, skaleczenie, zranienie; rana.

Ушива́ніе, -я, *n.* 1. uszywanie, zszywanie; 2. zwężanie, ścieśnianie.

Ушива́ть, Ушить, *v. a.* 1. uszywać, uszyć, zszywać, zszyć; 2. zszyjąc zwężać, zwęzyć, ścieśniać, ścieśnić; -ся, *v. p.* być uszywanym, uszytym, zszywanym, zszytym, *etc.*

Ушивка, -и, *f.*, v. **Ушиваніе.**

Ушивочный, -ая, -ое, *adj.* do zszywania służący.

Ушире́ніе, -я, *n.* rozszerzenie.

Ушири́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ушира́ть**, -ся.

Ушира́ть, Ушири́ть, *v. a.* rozszerzać, rozszerzyć, szerszym czynić, uczynić; -ся, *v. p.* być rozszerzanym, rozszerzonym.

Ушитіе, -я, *n.* 1. uszycie, zszycie; 2. zwężenie, ścieśnienie.

Ушить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ушивать**, -ся. [lewka z ryb.

Ушица, -ы, *f.* rosół, zupa, po-

Ушканчикъ, -а, *m. dim. prov.* zajączek, mały zając.

Ушканъ, -а, *m. prov.* zając.

Ушко́, -а, *n.* 1. *dim.* uszko; 2. игли́ное ушко́, ucho, uszko iglane; 3. ucho, uszko, (*pl.* ucha, uszka u bóta); 4. ucho, uszko (u bomby, u dzbana, konwi, garca, *etc.*); 5. *Anat.* uszy serca, (dwie części myszkowate w gruncie serca); 6. *Bot.* мы́шьи ушки, (*myosotis*), mysze uszko, ziele; медвѣжье ушко, v. **Аврикула**; вя́зчье ушко́, v. **Володушка**; Іудино ушко, v. **Грибъ** (бузинный); ушки ползу́чія, v. **Ястребинка** (волосатая).

Ушковатикъ, -а, *m. Conch.* (*auricula*), ucho, uszko Midasa.

†**Ушку́й**, -я, *m.* uszkuj, nawa, statek wodny. [dezerter.

Ушлецъ, -á, *m.* zbieg, zbiegły,

†**Ушникъ**, v. **Наушникъ.**

Ушникъ, -á, *m. Eccl. sl.* zausznica, kolczyk.

†**Ушница, Ушничаніе, Ушничать**, v. **Наушн...**

Ушно́й, (-ны́й), -áя, -óе, *adj.* do zupy, polewki rybiéj należący; ушно́е, -аго, *s. n.* rosół, zupa, polewka z ryb.

У́шный, -ая, -ое, *adj.* uszny, do ucha należący; у́шная желѣза́, gruczoł uszny. [szpilkami.

Ушпиливаніе, -я, *n.* upinanie

Ушпиливать, Ушпилить, *v. a.* upinać, upiąć, poupinać szpilkami; -ся, *v. p.* być upinanym, poupinanym szpilkami.

Ушпо́ваніе, -я, *n.* pocerowanie.

Ушпо́вать, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ушпо́ывать**, -ся. [nie.

Ушпо́ываніе, -я, *n.* cerowa-

Ушпо́ывать, Ушпо́вать, *v. a.* cerować, pocerować; -ся, *v. p.* być cerowanym, pocerowanym.

Ущедре́ніе, -я, *n.* szczodrość.

Ущедри́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ущедря́ть**, -ся.

Ущедря́ть, Ущедри́ть, *v. a.* ułaskawiać, ułaskawić, być szczodrym; -ся, *v. r.* stawać się, stać się szczodrym, hojnym.

Ущелі́е, -я, *n.* rozpadlina opoczna, szczelina w skale, jaskinia; ciaśnina, przesmyk.

Ущёльникъ, -а, *m.* mieszkaniec jaskiń. [**Ущеля́ть**, -ся.

Ущемля́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ущемле́ніе, Ущемля́ніе**, -я, *n.* przyskrzynienie, uszczknienie, przyskrzynianie. [ля́ть, -ся.

Ущёмливать, -ся, v. **Ущемля́ть.**

Ущемля́ть, Ущемля́ть, *v. a.* przyskrzyniać, przyskrzynić, przyskrzyć, przyskrzynąć, uskrzynąć, uszczknąć; -ся, *v. p.* być przyskrzynianym, przyskrzynionym, uskrzynianym, uszczkniony.

Ущерба́ть, Ущёрбнуть, *v., n.* (*o księżycu:*) ubywać, ubyć.

Ущербле́ніе, -я, *n.* ubywanie (księżyca); uszczerbienie, uszczerbek.

Ущерба́ть, *v. a.* uszczerbiać, uszczerbić, uszczerbek komu czynić, uczynić, uszkodzić, krzywdzić kogo; -ся, *v. r.* (*o księżycu:*) ubywać, ubyć.

Ущёрбный, -ая, -ое, *adj.* ubywający. [**Ущерба́ть.**

Ущёрбнуть, *v. perf.*, v. *sub*:

Ущербъ, -а, *m.* 1. uszczerbek, ubytek, ujma, strata, szkoda; 2. zmniejszanie się; ущербъ луны́, ubywanie księżyca; луна на ущербѣ, ubywa księżyca.

Ущечи́ть, *v. a. perf.* przez chytrość co otrzymać, dostać, zmachlować.

Ущипну́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Ущипывать**, -ся.

Ущипъ, -а, *m.* uszczypnienie, uszczypek, uskubek.

Ущипывание, -я, *n.* szczypanie, uszczypywanie; uskubywanie.

Ущипывать, Ущипну́ть, *v. a.* szczypać, uszczypywać, uszczypać, uszczypnąć; uskubywać, uskubać, uskubnąć; -ся, *v. p.* być szczypanym, uszczypywanym, uszczypanym, uszczypniętym; być uskubywanym, uskubanym, uskubniętym.

Уѣданіе, -я, *n.* ujadanie.

Уѣдать, Уѣсть, *v. a.* (ѣдом у-бавлять количество чего-нибудь), jedząc zmniejszać, zmniejszyć ilość czego; ujadać, ujeść; kąsić, ukąsić, ugryźć (*o żmijach, wężach*); — *fig.* уѣсть до конца́, dowadzić komu, dokonać kogo, dobić kogo, wyniszczyć kogo zupełnie; -ся, *v. p.* być ujadanym, ujedzonym. [**Уѣзживать**, -ся.

Уѣздить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Уѣздный, -ая, -ое, *adj.* powiatowy; уѣздный го́родъ, miasto powiatowe; уѣздный судъ, sąd powiatowy.

Уѣздъ, -а, *m.* powiat.

Уѣзжаніе, -я, *n.* odjeżdżanie.

Уѣзжать, Уѣхать, *v. n.* odjeżdżać, odjechać, pojechać; онъ уѣхалъ за границу, pojechał za granicę.

Уѣзженный, -ая, -ое, *adj.* (*o drodze:*) utorowany, ujeżdżony.

Уѣзживать, Уѣздить, *v. a.* 1. (*o końcach:*) ujeżdżać, ujeździć, objeżdżać konia; 2. (*o drodze:*) ujeżdżać, ujeździć, torować, utorować; -ся, *v. p.* być ujeżdżanym, ujeżdżonym; być torowanym, utorowanym.

Уѣсть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уѣдать**, -ся. [dnie.

Уютно, *adv.* dogodnie, wygo-

Уютность, -и, *f.* dogodność, wygodność.

Уютный, -ая, -ое, *adj.* dogodny, wygodny, dobrze urządzony.

Уютъ, -а, *m.* miejsce wygodne, spokojne; ustronie, schowanie.

Уязвить, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уязвля́ть**, -ся.

Уязвле́ніе, -я, *n.* zranienie, skaleczenie; ukąszenie, ugryzienie.

Уязвля́ть, Уязви́ть, *v. a.* 1. kąsić, ukąsić, ugryźć; ranić, zranić, skaleczyć; 2. *gryźć kogo, martwić, zasmucać, zasmucić, obrażać, obrazić kogo; -ся, *v. p.* być kąszonym, ukąszonym, gryzionym, ugryzionym; być ranionym, zranionym, skaleczonym, *etc.*

Уясне́ніе, -я, *n.* objaśnienie, oświecenie, wyjaśnienie.

Уясни́ть, -ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Уяснять**, -ся.

Уяснять, Уясни́ть, *v. a.* objaśniać, objaśnić, wyjaśniać, wyjaśnić, oświecać, oświecić; -ся, *v. p.* być objaśnianym, objaśnionym, wyjaśnianym, wyjaśnionym, oświecanym, oświeconym.

†**Уя́ти**, *v. a. perf.* ujmować, ująć, umniejszyć.

†**Уя́тіе**, -я, *n.* ujęcie, umniejszenie.

Ф.

Фа́бра, -ы, *f.* szwarc, pomada do farbowania wąsów, czernidło.

Фа́бреніе, -я, *n.* szwarcowanie, czernienie (wąsów).

Фа́брика, -и, *f.* fabryka, rękodzielnia; суко́нная фа́брика, fabryka sukienna.

Фабрика́нтскій, -ая, -ое, *adj.* fabrykantski, fabrykancki.

Фабрика́нтша, -и, *f.* 1. fabrykantka; 2. żona fabrykanta.

Фабрика́нтъ, -а, *m.* fabrykant.

Фа́брить, *v. a.* czernić, szwarcować wąsy; -ся, *a*) *v. r.* czernić się, czwarcować się; *β*) *v. p.* (*o wąsach:*) być czernionym, szwarcowanym. [fabryczny.

Фабри́чникъ, -а, *m.* robotnik

Фабри́чный, -ая, -ое, *adj.* fabryczny; *it.* фабри́чный, -аго, *s. m.* robotnik fabryczny.

Фабри́шникъ, Фабри́шный, v. **Фабричникъ, Фабричный.**

Фаворитки, –токъ, *f. pl.* (*zóconcy*, *m. pl.*), faworyty, faworytki, pejsy, pejsiki.

Фаготикъ, –а, *m. dim.* fagocik.

Фаготистъ, –а, *m.* fagocista, grający na fagocie. [gotowy.

Фаготный, –ая, –ое, *adj.* fa-

Фаготъ, –а, *n.* fagot.

Фазанина, –ы, *n.* mięso bażantowe.

Фазаній, –ья, –ье, *adj.* bażantowy; фазаній дворъ, *v.* Фазанникъ.

Фазанникъ, –а, *n.* bażantarnia.

Фазанчикъ, –а, *m. dim.* bażancik.

Фазанъ, –а, *m. H. n.* (*phasianus*), bażant, (ptak); фазанъ Маджарскій, *v.* Бажантъ.

Фазъ, –а, *m. Astron.* faza, przemiana, odmiana (*np.* księżyca, planet); *cfr.* lunacya.

Факелъ, –а, *m.* pochodnia, fakiel. [pochodniowy.

Факельный, –ая, –ое, *adj.*

Факельщикъ, –а, *m.* pochodnik, pochodniowy sługa, od pochodni, noszący pochodnię.

Фактическій, –ая, –ое, *adj.* faktyczny. [torski.

Факторскій, –ая, –ое, *adj.* fak-

Факторство, –а, *n.* faktorstwo.

Факторствовать, *v. n.* faktorować, faktorstwem się bawić.

Факторъ, –а, *m.* faktor.

Фактура, –ы, *f.* faktura, spis *lub* rachunek przesłanych towarów. [fakturny.

Фактурный, –ая, –ое, *adj.*

Фактъ, –а, *m.* faktum.

Факультетскій, –ая, –ое, *adj.* do fakultetu, do wydziału należący.

Факультетъ, –а, *m.* fakultet, wydział; философскій факультетъ, wydział filozoficzny; богословскій факультетъ, wydział teologiczny; юридическій факультетъ, wydział jurydyczny, prawniczy, prawny.

Фалалей, –я, *m. pop.* łajdak, nic dobrego.

Фаланга, –и, *f.* (*z Greck. φάλαγξ, u starożytnych:*) falanga, szyk bojowy.

Фалбала, –ы, *f.* falbana.

Фалболистый, –ая, –ое, *adj.* z wielu falbanami.

Фалболка, **Фалболочка**, –и, *f. dim.* falbanka.

Фалборъ, **Фалбористый**, **Фалборочка**, *v.* **Фалбала**, **Фалболистый**, *etc.*

Фалда, –ы, *f.* fałd, fałda.

Фалдистый, –ая, –ое, *adj.* fałdzisty, pełen fałdów.

Фалдочка, –и, *f. dim.* fałdka, fałdeczka.

Фалеръ, –а, *m.* bladokrusz.

Фалрепы, –повъ, *m. pl. Mar.* dwa powrozy wiszące z okrętu i służące do wejścia na okręt.

Фалшвееръ, *v.* **Фальшфееръ**.

Фалъ, –а, *m. Mar.* sznury do podnoszenia żagli, flagi i t. p.

Фальконетный, –ая, –ое, *adj.* falkonetowy, sokołkowy.

Фалконетъ, –а, *m. Artill.* falkonet, sokołek, rodzaj małego działa. [стула (1).

Фальстъ, –а, *m. Mus.*, *v.* Фи-

Фальцбейнъ, –а, *m.* falc, fals, felc, gładyczka; *v.* **Гладилка**.

Фальцгобель, –я, *m.* hebel do robienia żłobków, fug. [rówek.

Фальцъ, –а, *m.* żłobek, fuga,

Фальшивить, *v. n.* fałszować.

Фальшивость, –и, *f.* fałszywość, fałsz.

Фальшивый, –ая, –ое, *adj.* (*propr.* & *) fałszywy.

Фальшфейеръ, –а, *m. Mar.* błękitnawy ogień do nocnych znaków używany.

Фальшъ, –а, *m.* fałsz. [dek.

Фаля, –и, *f. pop.* głupiec, du-

Фамилія, –и, *f.* 1. familia; rodzina; 2. nazwisko familijne.

Фамильный, –ая, –ое, *adj.* familijny; фамильный гербъ, herb familijny; фамильный склепъ, grób familijny lub dziedziczny.

Фамильярность, –и, *f.* poufałość, zażyłość.

Фамильярный, –ая, –ое, *adj.* familiarny, poufały, zażyły.

Фанатизмъ, –а, *m.* fanatyzm, żarliwość nieprawna. [gorzelec.

Фанатикъ, –а, *m.* fanatyk, za-

Фанатическій, –ая, –ое, *adj.* fanatyczny, zagorzały.

Фантазировать, *v. n.* fantastykować, fantastycznie myślić.

Фантазія, –и, *f.* 1. *Mus.* fantazya; 2. fantazya, urojenie; §. у каждаго барона своя фантазія, *v. sub:* **Баронъ** (§).

Фантасмагорическій, –ая, –ое, *adj.* fantazmagoryczny.

Фантасмагорія, –и, *f.* fantazmagorya, pokazywanie cieniów, widmów, mar.

Фантастическій, –ая, –ое, *adj.* fantastyczny, urojony, dziwaczny.

Фантъ, –а, *m.* fant, zastaw; играть въ фанты, w fanty grać, o fanty grać; игра въ фанты, gra w fanty.

Фантомъ, –а, *m. Chir.* fantom, aparat (machina) do połogu.

Фарватеръ, –а, *m. Mar.* miejsce do przepływu okrętów.

Фарена, *H. n.*, *v.* **Синтена**.

Фаринготомъ, *v.* **Горлосѣкъ**.

Фармакологія, –и, *f. Med.* (*вещественное врачебное*), farmakologia, materya medyczna, znajomość istot z których się robią lekarstwa; *materia medica*.

Фармацевтика, –и, *f. Med.* farmaceutyka, sztuka robienia (или preparowania) lekarstw.

Фармацевтическій, –ая, –ое, *adj.* farmaceutyczny.

Фармацевтъ, –а, *m.* farmaceuta, aptekarz, robiący lekarstwa.

Фармація, *v.* **Фармацевтика**.

Фаросъ, *v.* **Маякъ**.

Фарсъ, –а, *m.* zabawne, śmieszne teatralne przedstawienie, gminna komedya, gminne śmieszności, kunsztownie i śmiesznie powiedziane rzeczy, facecye; figiel, krotochwilna sztuczka, zabawka.

Фартукъ, –а, *m.* fartuch.

Фартучекъ, –чка, *m. dim.* fartuszek.

Фартучишко, –а, *m. augm.* fartuszysko. [fartuchowy.

Фартучный, –ая, –ое, *adj.*

Фарфоровый, –ая, –ое, *adj.* porcel(l)anowy.

Фарфоръ, –а, *m.* porcel(l)ana.

Фархахта, –ы, *f.* (*w gárn.*) szyb schodkowy, szacht schodkowy. [cyatowy.

Фасадный, –ая, –ое, *adj.* fa-

Фасадъ, –а, *m.* facyta, domu przednia ściana, czoło.

Фаска, *Eccl. sl.*, *v.* **Пасха**.

Фасоль, –и, *f.*, *v.* **Бобъ** (Typéцкій).

Фасонистый, –ая, –ое, *adj.* dobrego kształtu; (*cfr.* фасонъ).

Фасонъ, –а, *m.* kształt, forma, nadanie formy; *it.* krój (sukni).

Фата, –ы, *f.* chusta wielka jedwabna białogłowska na głowę, kwef & kwew; *cfr.* welon białogłowski.

Фатализмъ, –а, *m.* fatalizm, przypisywanie wszystkiego przeznaczeniu. [*adj.* fatalistyczny.

Фаталистическій, –ая, –ое,

Фаталистъ, –а, *m.* fatalista, wierzący w przeznaczenie.

Фатально, *adv.* fatalnie, z nieszczęściem.

Фатальность, –и, *f.* fatalność, los przykry nieuchronny, przeznaczenie, zrządzenie losu.

Фатальный, –ая, –ое, *adj.* fatalny, nieszczęsny, nieuchronny, nieszczęścia *lub* przykrości nabawiający.

Фата-моргана, *v.* **Марево**.

Фатюй, –я, *m. pop.* głupiec, głuptasek, dudek, munia, nabuła, gawron, gamoń, lejba.

Фацетъ, –а, *m.*, *v.* **Гравь**.

Фашина, –ы, *f. Fortf.* faszyna.

Фашинникъ, –а, *m.* faszyny, wiązki chróstowe. [szynowy.

Фашинный, –ая, –ое, *adj.* fa-

Фаэтонъ, –а, *m.* 1. faeton, gatunek nowomodnych wysokich kolasek; 2. фаэтонъ парящій, *H. n.* (*phaeton*), faeton, ptak żyjący pod zwrotnikami.

Фаянсовый, –ая, –ое, *adj.* fajansowy.

Фаянсъ, –а, *m.* fajans.

Февраль, –я, *m.* luty, (drugi miesiąc w roku).

Февральскій, –ая, –ое, *adj.* lutowy. [раль.

Февруарій, *Eccl. sl.*, *v.* Фев-

Федералистъ, –а, *m.* federalizm. [lista, związkowiec.

Федералистъ, –а, *m.* federa-

Федеративный, **Федераціонный**, –ая, –ое, *adj.* federacyjny, związkowy.

Федера́ція, –и, *f.* federacya, związek, sprzymierzenie.

Фе́йерве́ркерскій, –ая, –ое, *adj.* fejerwerkierski.

Фе́йерве́ркеръ, –а, *m.* fejerwerker, fajerwerker.

Фе́йерверкъ, –а, *m.* fejerwerk, fajerwerk, ognie pocieszne, krotochwilne.

Фе́йерве́рочный, –ая, –ое, *adj.* fejerwerkowy, fajerwerkowy, do ogniów pocieszuych, krotochwilnych należący.

Фело́нь, –и, **Фело́нъ**, –а, *m.*, **Фело́нь**, –и, *f.* ornat, zwierzchnia szata kapłańska podczas nabożeństwa, kapa; *cfr.* komża.

Фельдмаршалъ, –а, *m.* feldmarszałek.

Фельдмаршальскій, –ая, –ое, *adj.* feldmarszałkowski.

Фельдмаршальство, –а, *n.* feldmarszałkostwo.

Фельдфе́бель, –я, *m. Milit.* feldwebel, starszy podoficer.

Фельдфе́бельскій, –ая, –ое, *adj.* feldwebelski.

Фельдцейгме́йстеръ, –а, *m.* feldcejgmistrz, naczelny dowódzca artylleryi.

Фе́льдшерскій, –ая, –ое, *adj.* felczerski, cyrulicki. [rylik.

Фе́льдшеръ, –а, *m.* felczer, cy-

Фельдшпа́тъ, –а, *m. Miner.* szpat polny.

Фельдъе́герскій, –ая, –ое, *adj.* kurjerski & kuryerski.

Фельдъе́герь, –я, *m.* kurjer & kuryer, goniec gabinetowy.

Фенигре́къ, –а, *m.*, v. **Сѣно** (Грѣческое).

Фе́никсъ, –а, *m.* (*phoenix*), feniks, ptak bajeczny.

Фердершахта, –ы, *f.* (*w górn.*) szyb dobytkowy, szyb schodkowy.

Фердерштольна, –ы, *f.* (*w górn.*) stolnia (stoła, sztoła) dobytkowa.

Фе́резь, v. **Фе́рязь**.

Ферзь, –и, *f.* (*w szachach*:) królowa, dama. [rżawa.

Фе́рма, –ы, *f.* folwark, dzie-

Ферме́нтъ, –а, *m.* (zakwaska), ferment, kwas.

Фернамбу́ковый, –ая, –ое, *adj.* fernambukowy; brezyliowy; fernambúkowое дéрево, v. **Фернамбу́къ**.

Фернамбу́къ, –а, *m.* 1. fernambuk, brezyliowe drzewo, drzewo farbierskie; 2. *Bot.* (*caesalpina*), brezylia, drzewo Amerykańskie.

Фе́ртикъ, –а, *m. fig. pop.* elegant, elegancik, strojnić.

Фертъ, –а, *m.* dawne nazwisko głoski Rossyjskiéj wyrażającéj się w postaci **Ф**.

Фе́ршелъ, v. **Фельдшеръ**.

†**Фе́рязь**, –и, *f.*, **Фе́рязи**, –ей, *pl.* (†), odświetna suknia chłopek Rossyjskich.

Фестóнъ, –а, *m.* feston, binda malowana *lub* rzezana (owocu, kwiecia pełna); ukrašáть festonami, ozdabiać, upiękniać festonami.

Фетишизмъ, –а, *m.* fetyszyzm, cześć oddawana zwierzętom, drzewom, kamieniom i bałwanom.

Фети́шъ, –а, *m.* fetysz, bałwan; przedmiot czci u murzynów.

Фехтме́йстеръ, –а, *m.* fechtmistrz. [fechtarski.

Фехтова́льный, –ая, –ое, *adj.*

Фехтова́льщикъ, –а, *m.* fechtarz.

Фехтова́ніе, –я, *n.* fechtowanie; учи́тель фехтова́нія, (na)uczyciel fechtowania, fechtmistrz.

Фехтова́ть, *v. n.* fechtować.

Фибра, –ы, *f. Anat.* (*fibra*), włókno, żyłka.

Фиброзный, –ая, –ое, *adj. Anat.* włóknisty, włókienkowaty, żyłkowaty.

Фи́га, –и, *f.* 1. (смоква), figa; 2. *Bot.*, v. **Смоко́вница**; Адáмова фи́га, v. **Смоко́вница** (Египетская).

Фи́гля, –и, *f.* figiel, kugla, kuglarstwo; дѣлать фи́гли, мúгли, v. **Фи́гляри́ть**.

Фигля́рить, *v. n.* figlować, błaznować, kuglarzyć, kuglarstwa stroić; *oszukiwać, okpiwać.

Фигля́рка, –и, *f.* figlarka, kuglarka. [figlarski, kuglarski.

Фигля́рскій, –ая, –ое, *adj.*

Фигля́рство, –а, *n.* figlarstwo, kuglarstwo.

Фигля́рствовать, *v. n.* kuglarstwa stroić, kuglarstwem się trudnić. [glarz.

Фигля́ръ, –а, *m.* figlarz, ku-

Фиговка лютиковидная, v. **Чистотѣлъ** (меньшóй).

Фиговый, –ая, –ое, *adj.* figowy, od fig.

Фигу́ра, –ы, *f.* (*propr.* & *) figura, obraz czego, postać, rycina; figura, postawa; *Rhetor.* figura (krasomowska), sposób mówienia o rzeczach niewłaściwego; *Geom.* przestrzeń powierzchniami *lub* linijami agraniczona; треугóльная фигýра, figura trójkątna; начертáть фигýру кругá, конýса, nakreślić figurę koła, brożka; (*w kartach*:) figura [jako to: tuz, król, dama, walet]; восковáя фигýра, figura woskowa, z wosku.

Фигура́льно, *adv.* figurycznie, figuralnie, niewłaściwie, przenośnie, allegorycznie.

Фигура́льный, –ая, –ое, *adj.* figuralny, figuryczny, pod figurą ukryty, niewłaściwy, przenośny, allegoryczny.

Фигура́нтка, –и, *f. Theat.* figurantka, aktorka na teatrze nie mówiąca, tylko osobą swoją reprezentacyi dopomagająca.

Фигура́нтъ, –а, *m. Theat.* figurant, aktor na teatrze nie mówiący, tylko osobą swoją reprezentacyi dopomagający.

Фигу́ристый, –ая, –ое, *adj.* figurzysty, zawierający w sobie wiele figur (*np.* styl), wzorzysty.

Фигу́рить, *v. n. pop.* chytrzyć, chytrze postępować, podstępuie postępować.

Фигу́рка, –и, *f. dim.* figurka.

Фигу́рный, –ая, –ое, *adj.* z figurami, mający wiele figur.

Фигу́рчатый, –ая, –ое, *adj.* figurami ozdobiony.

Фи́жмы, –мъ, *f. pl.* rogówka, suknia białogłowska rogiem wielorybim podstawiona.

Фи́зика, –и, *f.* fizyka.

Физика́тъ, –а, *m.* kollegium medyczne, rada lekarska jakiego miasta

Фи́зико-математическій, –ая, –ое, *adj.* fizyko-matematyczny.

Фи́зикъ, –а, *m.* fizyk.

Физи́чески, *adv.* fizycznie.

Физи́ческій, –ая, –ое, *adj.* fizyczny.

Физіогноми́ческій, –ая, –ое, *adj.* fizyonomiczny, fizognomiczny.

Физіогно́мія, –и, *f.* fizyonomia, fizognomija, fizyognomia; twarzy kształt *abo* wyraz, skład; nauka poznawania charakterów i skłonności z rysów twarzy.

Физіогно́мъ, –а, *m.* fizonom, fizognom, fizyognom, fizyonomista, fizyognomista, umiejący sądzić z fizyognomii, z twarzy przyrodzenie i skłonności poznawający. [fia.

Физіографія, –и, *f.* fizyogra-

Физіологи́ческій, –ая, –ое, *adj.* fizyologiczny.

Физіологія, –и, *f.* fizyologia.

Физіоло́гъ, –а, *m.* fizyolog.

Филантропи́ческій, –ая, –ое, *adj.* filantropiczny, człowiekolubny. [człowiekolubność.

Филантро́пія, –и, *f.* filantropia,

Филантро́пъ, –а, *m.* filantrop, człowiekolubiec.

Филе́, *s. n. indecl.* (вязаная сѣтка), file, robota siatkowa; siatka.

Филе́й, –я, *m.* (мягкая часть говядины отъ задней ноги), polędwica, sztuka mięsa *lub* pieczenia z lędźwi, krzyżówka [z wołu], cąbr, cząbr.

Филе́йный, –ая, –ое, *adj.* 1. z file zrobiony, siatkowy; 2. polędwicowy, krzyżowy; филéйная часть говя́дины, v. **Филéй**.

Филéнка, –и, *f.* (*u stolarzów*:) część deski, z czterech stron szerokim i wznioślejszym brzegiem otoczonéj.

Филéнчатый, –ая, –ое, *adj.* (*u stolarzów*:) taflowany; филéнчатая рабóта, robota taflowa; филéнчатая дверь, drzwi z desek w ramach.

Филúнъ, –а, *m. H. n.* (*strix bubo*), puhacz, sowa łężna; филúнъ малорóсный, v. **Канúкъ**.

Филúповки, –вокъ, *f. pl.*, v. **Рождéственскій** (постъ).

Филограннный, **Филограновый**, –ая, –ое, *adj.* filgranowy.

филогра́нное украше́ніе, филогра́нная рабо́та, v. Филогра́нъ.

Филогра́нъ, -а, *m.* filgran, drócikowa ozdoba, robota z złota *lub* srebra. [filologiczny.

Филологи́ческій, -ая, -ое, *adj.*

Филоло́гія, -и, *f.* filologia, nauka trudniąca się szczególniéj językami i literaturą.

Филоло́гъ, -а, *m.* filolog, uczony, najwięcéj językami i literaturą się bawiący.

Философи́ческій, -ая, -ое, *adj.* filozoficzny.

Философія, -я, *f.* filozofia.

Философскій, -ая, -ое, *adj.* filozofski, filozoficzny; философскій ка́мень, kamień filozoficzny.

Философствовать, *v. n.* filozofować, po filozofsku rozbierać.

Философъ, -а, *m.* filozof, miłomędrzec.

Финья́нъ, v. Тиніа́нъ.

Финалъ, -а, *m. Mus.* finał, dokończenie pieśni.

Финансовый, -ая, -ое, *adj.* finansowy, skarbowy.

Финансы, -овъ, *m. pl.* finanse, dochody, intraty, skarb; министръ финансовъ, minister skarbowy.

Финиковый, -ая, -ое, *adj.* daktylowy; финиковая па́льма, фи́никовое де́рево, v. Фи́никъ (2. *Bot.*).

Финикъ, -а, *m.* 1. daktyl, owoc; 2. *Bot.* (*phoenix dactylifera*), daktylowe drzewo.

Финифть, v. Эмаль.

Финифтщикъ, -а, *m.* robiący emallę, szmelcowaną robotę.

Финифтяный, v. Эмалевый.

Финтить, *v. n. pop.* wymykać się, uchylać się, kręcić, wykręcać, wykręty robić, postępować nieprawnie. [Увёртки (2).

Финты, -овъ, *m. pl.* finty; v. Фи́рма, -ы, *f.* firma; dom handlowy; nazwisko domu handlowego.

Фискали́ть, *v. a.* podstrzegać, podglądać, podchodzić kogo, mieć kogo na oku, szpiegować.

Фискалъ, -а, *m.* 1. fiskał, urzędnik skarbu publicznego, skarbowy; 2. podstrzegacz, podglądacz, szpieg.

Фискальство, -а, *n.* podstrzeganie, podglądanie, podchodzenie, uważanie, szpiegowanie, szpiegowstwo.

Фиста́шка, -и, *f.*, **Фиста́шки**, -мекъ, *pl.* orzechy z kłokotki *czyli* z kłokociny Włoskiéj; maślinna fistaszka, *Bot.* (*pistacia lentiscus*), lentyszek, mastykowe drzewo.

Фиста́шковый, -ая, -ое, *adj.* kłokotkowy, kłokocinowy; фиста́шковое де́рево, v. Фиста́шникъ; фиста́шковый орѣхъ, v. Фиста́шка.

Фиста́шникъ, -а, *m. Bot.* (*pistacia vera*), kłokotka prawdziwa, kłokocina prawdziwa; фиста́шникъ терпенти́нный, (*pistacia terebinthus*), terebint, drzewo wydające terpentynę.

Фи́стула, -ы, *f.* 1. *Mus.* fistuła, falset, (głos); пѣть фи́стулою, śpiewać falsetem, przez fistułę, fistułować; поющій фи́стулою, falsetem, przez fistułę śpiewający; 2. *Med.* fistuła, rana *czyli* wrzód jamisty, którego otwór jest ciasny, a głąb szeroki. [fistułowy.

Фи́стульный, -ая, -ое, *adj.*

Фитиль, -я, *m.* lont, cyndlont.

Фитильный, -ая, -ое, *adj.* lontowy.

Фитолёкка, v. Лаконо́ска.

Фи́ша, -и, *f.*, **Фи́шечка**, -и, *f. dim.* (*w kartach*:) marka w grach za liczman służąca.

Фи́шка, -и, *f. dim.*, v. Фи́ша.

Фіа́ла, -ы, *f.*, v. Фіа́лъ.

Фіа́лка, -и, *f. Bot.* (*viola*), fiołek; фіа́лка трёхцвѣтная, (*viola tricolor*), potrójny fiołek; brat z siostrą; фіа́лка ночна́я, (*hesperis*), fiołek nocny; фіа́лка жёлтая, (*cheiranthus cheiri*, *Linn.*), fiołek żółty; v. Левко́й (золотоцвѣтный); фіа́лка водяна́я, v. Сусаѣ́къ (водяно́й, зо́нтичный).

Фіа́лковый, -ая, -ое, *adj.* fiołkowy, fiałkowy; фіа́лковый за́пахъ, fiołkowy zapach; фіа́лковый ко́рень, fiołkowy korzeń; v. Косаtіеc.

Фіа́лочка, -и, *f. dim.* fiołeczek.

Фіа́лъ, -а, *m. Eccl. sl.* czara, czasza; fiala.

Фіолёта, v. Фіа́лка.

Фіолётовый, -ая, -ое, *adj.* fioletowy. [rzadka, flagowa.

Флагдукъ, -а, *m. Mar.* tkanina

Флагманскій, -ая, -ое, *adj. Mar.* do oficera morskiego (mającego prawo wywieszania okrętowéj bandery na znak swojéj władzy) należący.

Флагманъ, -а, *m.* oficer morski, mający prawo wywieszania okrętowéj bandery (flagi) na znak swojéj władzy, admirał.

Флагштокъ, -а, *m.* kij do okrętowéj bandery (flagi).

Флагъ, -а, *m.* flaga, okrętowa bandera, proporczyk płocienny na maszcie. [wy, banderowy.

Флажный, -ая, -ое, *adj.* flagowy.

Флажолётный, -ая, -ое, *adj. Mus.* flageolet(t)owy. [geolet.

Флажолётъ, -а, *m. Mus.* fla-

Флакончикъ, -а, *m. dim.* flakonik, flaszeczka. [skie sukno.

Флёское полотно, *n.* Flam-

Флангово́й, -ая, -ое, *adj. Milit.* bokowy, skrzydłowy.

Флангъ, -а, *m. Milit.* bok, skrzydło; *it.* v. Прикрывать (флангъ), Уда́рить (на флангъ).

Фланелевый, -ая, -ое, *adj.* flanelowy, z flaneli.

Флане́ль, -и, *f.* flanela, materya wełniana.

Фланкёръ, -а, *m. Milit.* flankier, żołnierz wysyłany podczas wojny dla wykrycia nieprzyjaciela.

Фланкированіе, -я, *n. Milit.* flankierowanie, flankowanie, nacieranie z boku.

Флегма, -ы, *f. Med.* flegma; *fig.* flegma, obojętność, zimna krew'.

Флегматикъ, -а, *m.* flegmatyk.

Флегматическій, -ая, -ое, *adj.* flegmatyczny.

Флейта, -ы, *f.* flet, fletrawers, fletnia; игра́ть на фле́йтѣ, grać na flecie, na fletrawersie.

Флейтистъ, -а, *m.* fletnista, grający na flecie, na fletni, na fletrawersie. [towy.

Флейтный, -ая, -ое, *adj.* fle-

Флейточка, -и, *f. dim.* flecik, fletniczek. [Флейта.

Флейтравёрсъ, -а, *m.*, v.

Флейщикъ, -а, *m.* fajfer, piszczek. [powy, gazowy.

Флёровый, -ая, -ое, *adj.* kre-

Флёръ, -а, *m.* krepa, gaza, (materya).

Флёцовый, -ая, -ое, *adj.* warstwiany; флёцовыя го́ры, флёцовая поро́да, górzystość warstwiana, z wielorakich warstw w różnych kierunkach ułożona.

Флецъ, -а, *m. Miner.* warstwa, pokład.

Флигель, -я, *m.* 1. skrzydło domu, oficyna; 2. pantalon, pantalcon, gatunek fortepianu.

Флигель-адъютантъ, -а, *m. Milit.* fligiel-adjutant, adjutant skrzydłowy.

Флигельманъ, -а, *m. Milit.* figielman, naczelny szeregowy.

Флогистическій, -ая, -ое, *adj. Chem.* flogistyczny, pałki, paluy. [gistyk, materya palka.

Флогистонъ, -а, *m. Chem.* flo-

Флора, -ы, *f.* opisanie roślin (jakiéj okolicy).

Флорентійскій лакъ, *m.* Florentyński lak.

Флорёнтовый, -ая, -ое, *adj.* z wązkiéj jedwabnéj wstążeczki zrobiony.

Флорёнтъ, -а, *m.* półjedwabna *lub* jedwabna wązka wstążeczka. [mała flota.

Флотилія, -и, *f.* flot(t)yla,

Флотоводецъ, -дца, *m.* admirał.

Флотскій, -ая, -ое, *adj.* flotny, do floty należący; флотскій офице́ръ, oficer okrętowy.

Флотъ, -а, *m.* flota.

Флюга́рка, -и, *f.* kaptur nad kominem, kaptur dymowy.

Флюгеръ, -а, *m.* wietrznik, chorągiewka (banderka) *etc.* na wierzchu wieży, domu *etc.* za wiatrem się obracająca, chorągiewka *etc.* pokazująca kierunek wiatru, wiatroskaz.

Флюгёрій, -я, & **Флюгоръ**, -а, *m.*, v. Фторъ.

Флюсный, -ая, -ое, *adj.* fluksowy, fluksyjny, flusowy.

Флюсованіе, -я, *n. Metall.* topienie z dodaniem flusu.

Флюсовать, *v. a. Metall.* topić z dodaniem flusu.

Флюсовый, v. **Плавиковый**.

Флюсъ, -а, *m.* 1. *Med.* fluks, flus (w członkach); fluksya; reumatyzm; 2. *Metall.* flus.

Фляга, -и, *f.* flacha, flasza.

Фляжка, -и, *f. dim.* flaszka.

Фокусникъ, -а, *m.* kuglarz, kunsztmitrz, szarlatan; **Фокусница**, -ы, *f.* kuglarka, kuglarstwem się bawiąca.

Фокусничать, *v. n.* kuglować, kuglarstwa stroić, kuglarstwem się bawić.

Фокусный, -ая, -ое, *adj. Opt.* ogniskowy; фокусное разстояніе, *Phys.* (*distantia focalis*), odległość ogniskowa, odległość ogniska od szkiełka.

Фокусъ, -а, *m.* 1. *Opt.* (*focus*), ognisko, źrzódpał; фокусъ линзы, *Opt.* (*focus lentis*), ognisko soczewki (szkła) w przeziernikach, *czyli* miejsce gdzie się promienie światła, od szkła sklepistego odbite, zbierają i obraz objekta malują; разстояніе фокуса, *Phys.* (*distantia focalis*), odległość ogniskowa, odległość ogniska od szkiełka; 2. kuglarstwo, sztuka, fortel.

Фокъ, -а, *m. Mar.* żagiel wciągany na przednim maszcie.

Фокъ-ванты, -ъ, *f. pl. Mar.* wanty (obceje) u przedniego masztu. [giel przedniego masztu.

Фокъ-зейль, -я, *m. Mar.* żа-

Фокъ-мачта, -ы, *f. Mar.* maszt przedni. [точецъ.

Фолада, -ы, *f.*, v. **Каменоточецъ**.

Фоліантовый, -ая, -ое, *adj.* foliantowy, foliałowy, *in folio*.

Фоліантъ, -а, *m.* foliant, foliał, książka *in folio*; *cfr.* Gradał.

Фольверкъ, Фольверокъ, -рка, *m.* folwark, przysiołek.

Фольга, -и, *f.* folga, folia, blaszka pod kamień drogi przeźroczysty, zapał.

Фонарикъ, -а, *m. dim.* latarka, latarnka, laterniczka.

Фонарищко, -а, *m.* licha, brzydka latarnia. [tarnisko.

Фонарище, -а, *m. augm.* la-

Фонарникъ, v. **Фонарщикъ**.

Фонарный, -ая, -ое, *adj.* latarniany, latarniowy; фонарный столбъ, słup od latarni.

Фонарщикъ, -а, *m.* 1. latarnik, latarniarz, co latarnie robi; 2. latarnik, latarnie czyszczący; 3. latarnik, latarnię noszący, z latarnią przyświecający.

Фонарь, -я, *m.* latarnia; волшебный, магическій фонарь, (*laterna magica*), latarnia czarnoksięzka.

Фонометръ, v. **Звукомѣръ**.

Фонтанель, -и, *f. Med.* fontanela, upust, apertura.

Фонтанельный, -ая, -ое, *adj.* fontanelowy, upustowy; фонтанельный пластырь, plastr fontanelowy. [fontana.

Фонтанище, -а, *m. augm.* wielka

Фонтанный, -ая, -ое, *adj.* do fontany, wodoskoku, wodorzutu należący. [tanka.

Фонтанчикъ, -а, *m. dim.* fon-

Фонтанщикъ, -а, *m.* 1. studniarz, co buduje studnie, pompy, fontany, wodoskoki, wodorzuty; 2. dozórca fontan, wodosków, wodorzutów, wodocisków.

Фонтанъ, -а, *m.* fontana, wodoskok, wodorzut, wodocisk, wodotrysk.

Форейторъ, v. **Форейторъ**.

Форель, -и, *f. H. n.* (*salmo faria*), forel, ryba.

Форма, -ы, *f.* forma, model, muszter, wzór. [pełnie.

Формально, *adv.* formalnie, zu-

Формальность, -и, *f.* formalność, forma, ceremonia.

Формальный, -ая, -ое, *adj.* formalny, foremny, podług formy zrobiony, odpowiadający formom, formalnościom, regułom, przepisom; zupełny, ze wszystkiem należyty.

Формать, -а, *m.* format (jakiéj książki), kształt i wielkość książki; формать въ четвёртку, format ćwierćarkuszowy; формать въ осьмушку, format półćwiartkowy; формать въ двѣнадцатую долю листа, format w dwunastce, *in duodecimo*. [macya.

Формація, -и, *f. Geogn.* for-

Форменно, *adv.* podług (przepisanéj) formy.

Форменный, -ая, -ое, *adj.* podług przepisanéj formy; форменное платье, ubiór podług przepisanéj formy, uniform, mundur, liberya. [**Муравьиный**.

Формиловая кислота, v. *sub*:

Формированіе, -я, *n.* formowanie.

Формировать, *v. a.* formować, tworzyć, kształtować, kształcić; **-ся**, *a) v. r.* formować się; *β) v. p.* być formowanym.

Формованіе, -я, *n.* formowanie, modelowanie.

Формовать, *v. a.* formować, modelować; **-ся**, *v. p.* być formowanym, modelowanym.

Формовка, -и, *f.* formowanie, modelowanie.

Формовщикъ, -а, *m.* formiarz, formierz, formarz, robiący rozmaite formy, wzory, modelownik. [muła.

Формула, -ы, *f. Mathem.* for-

Формулярный списокъ, v. **Формуляръ**.

Формуляръ, -а, *m.* formularz.

Форпостный, -ая, -ое, *adj.* do forpocztu należący.

Форпостъ, -а, *m. Milit.* forpoczt, podsłuch. [forysiowy.

Форрейторскій, -ая, -ое, *adj.*

Форсированный, -ая, -ое, *pvrt. p.* forsowany; форсированный маршъ, *Milit.* marsz forsowny, przyśpieszony, pochód śpieszny.

Форте, *adv. Mus.* (*forte*), głośno.

Фортификація, -и, *f.* fortyfikacya, kunszt stawienia i zmocnienia twierdz, budownictwo wojenne.

Фортка, -и, *f.* lufcik, okienko dla wpuszczania świeżego powietrza, szyba w oknie do otwierania. [pianista.

Фортопіанистъ, -а, *m.* forte-

Фортопіанный, -ая, -ое, *adj.* fortepianowy; фортопіанный мастеръ, fabrykant fortepian(ów).

Фортопіаны, -áнъ, *m. pl.* fortepian, fortepiany, klawikord; играть на фортопіанахъ, grać na klawikordzie.

Форточка, -и, *f. dim.* okieneczko; v. **Фортка**.

Фортуна, -и, *f.* fortuna, fortunka (gra).

Форштатскій, -ая, -ое, *adj.* przedmiejski; форштатскій житель, przedmieścianin, na przedmieściu mieszkający.

Форштатъ, -а, *m.* przedmieście.

Форъ-штéвень, -а, *m. Mar.* sztuka drzewa na przodzie okrętu; *cfr.* sztaba. [zacya.

Фосфорнаціа, -и, *f.* fosfory-

Фосфоризовать, *v. n.* fosforować, świecić (świecić się) w ciemności, w nocy (jak *np.* robaki w nocy błyskające).

Фосфористый, -ая, -ое, *adj.* fosforyczny, zawierający w sobie fosfor.

Фосфорическій, -ая, -ое, *adj.* fosforyczny, zamykający fosfor; издавáть фосфорическій свѣтъ, v. **Фосфоризовать**.

Фосфорновáтый, -ая, -ое, *adj.* fosforowaty; v. **Фосфористый**.

Фосфорный, -ая, -ое, *adj.* fosforowy.

Фосфоръ, -а, *m. Chem.* fosfor, istota z siebie światło oddająca.

Фотографическій, -ая, -ое, *adj.* fotograficzny.

Фотографія, -и, *f.* fotografia.

Фотометрическій, -ая, -ое, *adj.* fotometryczny.

Фотометрія, -и, *f.* fotometrya, sztuka mierzenia światła.

Фотометръ, -а, *m.* fotometr, światłomierz.

Фофанъ, -а, *m. pop.* człowiek durny, prostoduszny głuptasek, półgłówek, wietrznik, fanfaron.

Фраза, -ы, *f.* fraza, frazesa, sposób mówienia.

Фразеологія, -и, *f.* frazeologia, budowa zdań; zbiór frazesów.

Фракъ, -а, *m.* frak.

Фрамуга, -и, *f.* framuga, frambuga; ramy, okna w mur wprawione.

Франковать, *v. a.* frankować

(listy), zapłacić porto od listu, paczki. [franco, frankowany.
Франко́вый, -ая, -ое, *adj.* **Франко́вый**, -ая, -ое, *adj.* frank jeden wynoszący.
Франкъ, -а, *m.* frank, (moneta Francuzka, wynosząca 24 kopiejek).
Фра́нтикъ, -а, *m. dim.* fircyk, wiercipięta; v. Франтъ.
Франти́ть, *v. n.* fircykiem być, udawać eleganta. [strojnisia.
Франти́ха, -и, *f.* elegantka,
Франтовски, *adv.* elegancko, po elegancku. [*adj.* elegancki.
Франтовско́й, (-ко́й), -ая, -ое, **Франтовство́**, -а́, *n.* elegancya, wykwintność.
Франтъ, -а, *m.* fircyk, wiercipięta, elegant, wykwintek.
Фрахтъ, -а, *m. Com.* fracht, frocht, zapłata za przewiezienie towaru na okręcie.
Фра́чикъ, -а, *m. dim.* fraczek.
Фрачи́шко, -а, *m.* fraczysko.
Фра́чникъ, -а, *m. pop.* chodzący we fraku.
Фра́чный, -ая, -ое, *adj.* frakowy; фра́чный покро́й, krój frakowy.
Фрега́тный, Фрега́товый, -ая, -ое, *adj.* fregatowy, od fregaty, należący do fregaty.
Фрега́тъ, -а, *m.* fregata, okręcik wojenny.
Фре́йлина, -ы, *f.* frejlejna, dama honorowa u dworu monarszego. [jowy, z baji.
Фри́зовый, -ая, -ое, *adj.* ba-
Фризъ, -а, *m.* 1. *Com.* baja z większemi włosami; 2. *Archit.* fryz, śrzednia część belkowania; 3. *Artill.* obręcz, obrączka, opaska, réfa, ryfa, kraniec.
Фришгёрдъ, v. **Горнъ** (возстановительный). [żelaza).
Фришева́ніе, -я, *n.* fryszowanie
Фришева́ть, *v. a.* fryszować (żelazo).
Фронто́вой, (-ко́й), -ая, -ое, *adj.* frontowy, przodowy, szykowy. [*Archit.* frontonowy.
Фронто́нный, -ая, -ое, *adj.*
Фронто́нъ, -а, *m. Archit.* fronton, front domu.
Фронтъ, -а, *m. Milit.* front, przód, czoło wojska, szyk wojska; во фронтъ! do broni!
Фруктово́й, (-ко́й), -ая, -ое, **Фруктовый**, -ая, -ое, *adj.* fruktowy, owocowy, wydający owoce; фруктово́й садъ, sad owocowy; фруктовыя дерёвья, drzewa owocowe, wydające owoce.
Фруктъ, -а, *m.* frukt owoc; фру́кты, *pl.* frukta, owoce.
Фруктовый, Фруктъ, v. **Фронтовой, Фронтъ**.
Фтори́стый, -ая, -ое, *adj. Chem.* fiuowaty, fius w sobie zamykający.
Фторъ, -а, *m. Chem.* fius.
Фу, *interj.* fuj! fa! fe! fi! pfe!
Фу́га, -и, *f. Mus.* fuga w mu-
Фугадъ, v. **Фугасъ**. [zyce.
Фуганокъ, -нка, *m.* hebel do robienia fugów, rówków, hebel do fugowania.
Фугасъ, -а, *m. Fortf.* fugas, *pl.* fugassy, piec, piecyk podkopowy, komora *czyli* podsada prochowa, (rodzaj miny). [(desek).
Фугованіе, -я, *n.* fugowanie
Фугова́ть, *v. a.* fugować (deski, deszczki); -ся, *v. p.* być fugowanym.
Фугова́нка, -и, *f.* fugowanie, sfugowanie (desek).
Фузе́йка, v. **Фузе́я**.
†**Фузе́йникъ**, -а, *m. Milit.* fizylier, fiintownik, (żołnierz broń palną noszący).
Фузелёръ, -а, *m. Milit.* fizylier, fiintownik, (żołnierz broń palną noszący). [fuzyjka), flinta.
Фузе́я, -и, *f. Milit.* fuzya, (*dim.*
Фу́ка, -и, *f.* (*grając w warcaby:*) bierka wzięta, zdmuchnięta, chuch.
Фу́каніе, -я, *n.* (*w warcaby grając:*) zdmuchnienie, schuchnienie bierki *czyli* kamienia.
Фу́кать, Фу́кнуть, *v. a.* (*grając w warcaby:*) dmuchnąć, zdmuchnąć, chuchnąć, schuchnąć bierkę *czyli* kamień.
Фундаментально, *adv.* fundamentalnie, gruntownie.
Фундаментальность, -и, *f.* fundamentalność, gruntowność.
Фундаментальный, -ая, -ое, *adj.* fundamentalny, gruntowny, główny.
Фундаме́нтище, -а, *m. augm.* mocny, wysoki fundament.
Фундаме́нтъ & Фундаментъ, -а, *m.* fundament, grunt; v. Основа́ніе. [fundusz, fundacya, fundowanie, kapitał przeznaczony na jaki zakład, *etc.*
Фундушъ, -а, *m.* fundusz, fun-
Фу́нкція, -и, *f.* 1. *Mathem.* funkcya; 2. v. **Отправле́ніе** (жизненное).
Фу́нтикъ, -а, *m. dim.* funcik.
Фунтови́къ, -а, *m.* ciężar, gwicht funtowy. [funtowy.
Фунтово́й, (-ко́й), -ая, -ое, *adj.*
Фунтъ, -а, *m.* funt.
Фура, -ы, *f.* fura, bryka furmańska; вое́нная фура, wóz bagażowy.
Фура́жечка, -и, *f. dim.* furażerka, lekka czapeczka.
Фура́жечный, -ая, -ое, *adj.* furażerkowy, czapeczkowy.
Фуражи́рованіе, -я, *n. Milit.* furażowanie.
Фуражи́ровать, *v. n. Milit.* furażować, furaż zbierać, picować.
Фуражи́ровка, -и, *f. Milit.* furażowanie. [żyer, picownik.
Фуражи́ръ, -а, *m. Milit.* fura-
Фура́жка, -и, *f.* furażerka, lekka czapka. [furażowy.
Фура́жный, -ая, -ое, *adj.*
Фура́жъ, -а, *m. Milit.* furaż, pastwa dla koni osobliwie wojskowych, (siano, słoma, owies, *etc.*).
Фурго́нъ, -а, *m.* furgon, wóz furmański pokryty.
Фу́рія, -и, *f.* furya, jędza, jędzona baba.
Фурлёйтъ, -а, *m. Milit.* furman, woźnica od furgonów.
Фурманскій, -ая, -ое, *adj.* furmański. [żnica.
Фу́рманъ, -а, *m.* furman, wo-
Фурьёрскій, -ая, -ое, *adj. Milit.* furyerski.
Фурьёръ, -а, *m. Milit.* furyer.
Фурсикъ, -а, *m.* żmudzin, żmudzinek, żmujdzinek, koń małego wzrostu (jakich najwięcéj we Żmudzi); jednochodnik drobny. [ki futerał.
Футля́рище, -а, *m. augm.* wiel-
Футля́рный, -ая, -ое, *adj.* futerałowy, do futerału należący.
Футля́рчикъ, -а, *m. dim.* futeralik, puzderko na co.
Футля́ръ, -а, *m.* futerał, puzdro na co, pochew, pochwa.
Фу́товый, -ая, -ое, *adj.* stopowy; фу́товая мѣ́ра, miara stopowa.
Футъ, -а, *m.* stopa, (miara długości, składająca się z 12 cali); - квадра́тный, kwadratowy, stopa kwadratowa, sześcienna.
Фуфа́ечка, -и, *f. dim.* kaftanik, kaftaniczek. [kaftanikowy.
Фуфа́ечный, -ая, -ое, *adj.*
Фуфа́йка, -и, *f.* kaftan, kaftanik.
Фуфлы́га, -и, *m. pop.* włóczęga, tułacz, biegun, powsinoga, wszędybył, poniewierca, hultaj.
Фуфлыжничать, *v. n. pop.* włóczyć się, wałęsać się.
Фу́хтелить, *v. a.* fukłować, bić płazem (płazą), płazować.
Фу́хтель, -я, *m. Milit.* 1. klinga szpady; 2. fukiel, płaz, uderzenie płazem. [fuklowy.
Фу́хтельный, -ая, -ое, *adj.*
Фы́рканіе, Фы́ркань, -я, *n.* parskanie (koni).
Фы́ркать, Фы́ркнуть, *v. n.* (*o koniach:*) parskać, parsknąć.
Фы́ркунъ, -а, *m.*, **Фы́ркунья**, -и, *f.* parskający, parskająca.

X.

Ха, ха, ха! *interj.* cha, cha, cha! [zysk, mała korzyść.
Хабарецъ, -рца *m. pop.* mały
Хабари́ть, *v. n. impers. pop.* zysk, korzyść przynosić, szczęścić się, zdarzać się dobrze, powodzić się; ему́ всёгда хабари́тъ, jemu się zawsze szczęści, zdarza się, powodzi się.
Хаба́рный, -ая, -ое, *adj. pop.* zyskowny, korzystny.
Хаба́рщикъ, -а, *m. pop.* chci wy korzyści, zysku.

Хабаръ, –а, *m. pop.* zysk, korzyść. [dzić).

Хаживать, *v. n.* chadzać, (cho-

Хазить, *v. n. pop.* ubierać się podług mody.

Хазникъ, v. **Вездечникъ**.

Хазовый, –ая, –ое, *adj.* koniec u sukna i tkaniny wynoszący; **хазовый конецъ**, v. **Хазъ**.

Хазъ, –а, *m.* koniec u sukna i tkaniny jakiéj.

Хайлить, *v. n. pop.* mówić głośno, krzyczeć, wrzeszczeć, hałasować.

Хайло, –á, *n. pop.* 1. uście (pieca Russkiego); 2. *fig.* gardło, gardziel; растворить хайло, *drzeć gardziel, ryczeć, wrzeszczeć, krzyczeć; 3. *krzykacz, krzykała, krzykajło, człowiek krzykliwy.

Халатецъ, –тца, **Халатикъ**, –а, *m. dim.* szlafroczek.

Халатишко, –а, *m.* brzydki, zły szlafrok. [roczysko.

Халатище, –а, *m. augm.* szlaf-

Халатный, –ая, –ое, *adj.* szlafrokowy.

Халатъ, –а, *m.* szlafrok.

Халванъ, v. **Галбанъ**.

Халда, –ы, *f. pop.* kobieta zuchwała, bezczelna.

Халкедонъ, **Халкидонъ**, v. **Халцедонъ**. [ogrodzenie.

Халуга, –и, *f. Eccl. sl.* grodza,

Халуй, –я, *m. pop.* grubianin, człowiek zuchwały, bezczelny.

Халуйка, –и, *f. pop.* grubianka, kobieta zuchwała, bezczelna.

Халцедонъ, –а, *m. Miner.* chalcedon, kamień ciemnawy i mglisty. [(2).

Хама, –ы, *f.*, v. **Чашница**

Хамелеонъ, –а, *m. H. n.* (*lacerta chameleon*), chameleon, (gatunek jaszczurki).

†**Хамовникъ**, –а, *m.* tkacz.

†**Хамовный**, –ая, –ое, *adj.* tkaczy, tkacki; **хамовное дѣло**, tkackie rzemiesło, tkactwo.

Хандра, –и́, *f.* chypochondrya, melancholia; на него нашла хандра, *on ma muchy w nosie. [chondrykiem, dziwaczyć.

Хандрить, *v. n.* być chypo-

Ханжа, –и, *s. c.* świętoszek, świętoszka, nabożniś, nabożnisia.

Ханжество, –á, *n.* nabożnictwo, bożkowanie.

Ханжить, *v. n.* świętoszkiem być, bożkować się.

Хаосъ, –а, *m.* (*propr.* & *) chaos, zamęt, odmęt, gmatwa, mieszanina.

Хаотическій, –ая, –ое, *adj.* chaosowy, zamętny.

Хапанье, –я, *n.* chapanie, capanie, porywanie.

Хапать, **Хапнуть**, *v. a.* chapać, chapnąć, capać, capnąć, porywać, porwać.

Хапкій, –ая, –ое, *adj.* skłonny do chapania, capania, porywania.

Хапнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Хапать**.

Хапуга, –и, *s. c.* grabieżca, grabieżnik, grabieżnica.

Хапунъ, –а, *m.*, **Хапунья**, –и, *f.* grabieżnik, grabieżnica.

Харадріонъ, –а, *m. Eccl. sl.* (*charadrion*), sójka.

Характеризованіе, –я, *n.* charakteryzowanie, wyrażanie charakteru czyjego.

Характеризовать, *v. a.* charakteryzować, wyrażać charakter czyj. [rakterystyka.

Характеристика, –и, *f.* cha-

Характеристическій, –ая, –ое, *adj.* charakterystyczny.

Характерный, –ая, –ое, *adj.* charakterny; do charakteru należący; charakterystyczny, oryginalny.

Характеръ, –а, *m.* charakter; спокойный характеръ, charakter spokojny.

Харалугъ, –а, *m.* stal.

Харалужный, –ая, –ое, *adj.* stalowy; nastalony.

Харатейный, –ая, –ое, *adj.* na pargaminie pisany.

†**Харатья**, v. **Хартія**.

Харица, **Харичка**, –и, *f. dim.* twarzyczka.

Харишка, –и, *f.* brzydka twarz, larwa. [sko, larwisko.

Харища, –и, *f. augm.* twarzy-

Харіусъ, –а, *m. H. n.* (*salmo thumallus*), lipień, (ryba).

Харканіе, –я, *n.* charkanie, charchanie, chrachanie, krząkanie; харканіе кровью, plucie krwią.

Харкать, **Харкнуть**, *v. n.* charkać, charknąć, charchać, charchnąć, chrachać, chrachnąć, krząkać, krząknąć.

Харкота, –ы, *f.* charkoty, chrachoty, chrachanie, flegma.

Харкотина, –ы, *f.* charkoty, chrachoty, flegma.

Харкунъ, –а, *m.* charkacz, charkała, chrachała, chrząkacz, krząkacz.

Харкунья, –и, *f.* charkaczka, chrząkaczka, krząkaczka.

Хартія, –и, *f.* 1. pargamin; papier; 2. dyplom, przywiléj (na pargaminie pisany).

† **Хартофилаксъ**, **Хартофилакъ**, –а, *m.* bibliotekarz, dozórca ksiąg, przełożony nad biblioteką, archiwaryusz, archiwista.

Харчевенный, –ая, –ое, *adj.* garkuchenny, traktyerny.

Харчевникъ, –а, *m.* garkuchnik, garkuchmistrz, traktyer.

Харчевница, –ы, *f.* garkuchmistrzyni, traktyerka.

Харчевничанье, –я, *n.* trzymanie garkuchni, traktyerni.

Харчевничать, *v. n.* garkuchmistrzem, traktyerem być; garkuchnię, traktyernię trzymać.

Харчевническій, v. **Харчевничій**. [вничанье.

Харчевничество, v. **Харчевничій**, –ья, –ье, *adj.* garkuchnicki, traktyerski.

Харчевой, (–óй), –áя, –óе, *adj.* do zapasów żywności należący; харчевые припасы, zapasy żywności; харчевыя деньги, pieniądze stołowe, na stół, strawne.

Харчистый, –ая, –ое, *adj.* bogaty w różnych potrawach.

Харчить, *v. a.* wydawać na żywność, na stół; –ся, *v. r.* na żywność, na stół wydać, wyexpensować.

Харчъ, –а, *m. coll.* żywność; жить у кого–либо на харчáхъ, stołować się u kogo.

Харька, –и, *f. dim.* twarzyczka.

Харя, –и, *f.* twarz brzydka, szkaradna; maska, larwa.

Хасинъ, *Bot.*, v. **Одувáнчикъ**.

Хата, –ы, *f.* chata, chałupa.

Хаточка, –и, *f. dim.* chatka.

Хахалча, –й, *f. H. n.* (*gasterosteus*), ciernik, (ryba). [ła.

Хвала, –й, *f.* chwała, pochwa-

Хвалебникъ, **Хвалебница**, v. **Хвалитель**, **Хвалительница**.

Хвалебный, –ая, –ое, *adj.* chwalny, pochwalny; хвалебная пѣснь, pieśń pochwalna.

Хваленіе, –я, *n.* chwalenie, sławienie. [chwaliciel.

Хвалитель, –я, *m.* chwalca,

Хвалительница, –ы, *f.* chwalicielka.

Хвалить, *v. a.* chwalić, wychwalać; §. всякій своё хвалитъ, *abo* всякій кулúхъ своё болóто хвалитъ, *abo* всякая лисúца свой хвостъ хвалитъ, każda liszka swój ogon chwali; każdy żyd swój towar chwali; każdy swoje chwali; –ся, *a*) *v. r.* chwalić się, chlubić się, chełpić się; §. не хвалúсь, прéжде Бóгу помолúсь, nie mów hup, aż przeskoczysz; *it. v. sub*: Рать; §. не хвалúсь побúдой до сражéнія, nie chwal dnia przed wieczorem; *β*) *v. p.* być chwalonym, wysławianym.

Хвальба, –ы́, *f.* chwalba, chluba, chełpliwość, chełpienie się.

Хвальный, –ая, –ое, *adj. Eccl. sl.* pochwalny, chwały godny.

Хвастанье, –я, *n.* chełpienie się, samochwalstwo.

Хвастать, *v. n.* chwalić się, chełpić się, junaczyć; –ся, *v. r.* wychwalać się, chełpić się.

Хвастливо, *adv.* chełpliwie.

Хвастливость, –я, *f.* chełpliwość. [chełpliwy, chlubliwy.

Хвастливый, –ая, –ое, *adj.*

Хвастовня, –и, *f. pop.*, v. **Хвастовство**. [chlubliwie.

Хвастовски, *adv.* chełpliwie,

Хвастовскій, (–óй), –ая, –óе, *adj.* chełpliwy, samochwalczy.

Хвастовство, –а, *n.* chełpliwość, samochwalstwo. [wiec.

Хвастунишко, –а, *m.* chełpli-

Хвастýнъ, –а, *m.* chełpliwiec, chełpiciel, samochwał.

Хвастýнья, –и, *f.* chełpicielka, samochwałka. [dotykanie się.

Хватáніе, –я, *n.* chwytanie,

Хватáть, Хватúть, *v. a.* chwytać, chwycić, schwycić, imać, brać, wziąć, łapać, złapać; (*o broni:*) хватать до..., sięgać, dosięgać do...; это ружьё хватаетъ далéко, ta broń sięga daleko; дéнегъ не хватаетъ на это, pieniędzy nie wystarcza na to; хватáть кого-либо чѣмъ, *pop.* *palnąć, grzmotnąć, uderzyć kogo czém; –ся, *v. r.* chwytać się, chwycić się (за что, za co); sięgać, sięgnąć (po co); chwytać się, chwycić się czego, brać się, wziąć się do czego, przedsiębrać, przedsięwziąć; хватáться за волосы, chwycić się za włosy; хватáться за шпары, chwytać się za szpadę; хватáться за умъ, skoczyć do głowy po rozum; кто за всё хватается, тотъ ничего не сдѣлаетъ, *kto wiele rzeczy na raz zaczyna mało kończy; чего дѣлать не умѣешь, за то не хватайся, *do czegoś nie, temu daj pokój; *nie wtrącaj się w cudze rzeczy.

Хватúвъ, –а, *m. dim.* żwawy chłopak. [**Хватáть, –ся.**

Хватúть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*:

Хватúха, –и, *f. pop.* zwinna kobieta.

Хвáтка, –и, *f.* 1. chwycenie, wzięcie gwałtowne, porwanie; 2. (*o łowarach:*) odbyt prędki, wyprzedanie czego prędkie; 3. (*o ptakach drapieżnych:*) dziób.

Хвáтомъ, *adv.* szybko; od razu.

Хвáтскій, –ая, –ое, *adj.* zwinny, żwawy, prędki, szybki; odważny, wytworny, wykwintny.

Хватъ, –а, *m.* śmiałek, człowiek odważny i prędki.

Хвой, –я, *m.*, v. **Хвоя.**

Хвóйникъ, –а, *m.* chojnik, las choinny.

Хвóйный, –ая, –ое, *adj.* choinny, choinowy; хвóйный лѣсъ, las choinny, drzewa choinne.

Хворáніе, –я, *n.* chorowanie.

Хворáть, *v. n.* chorować, cherlać, być chorowitym, kwękać.

Хворостúна, –ы, *f.*, **Хворостúнка**, –и, *f. dim.* chróścina, chróścinka sucha, chrośniak, chrośniaczek.

Хворостúнникъ, v. **Хворостникъ.** [chróstowy.

Хворостúнный, –ая, –ое, *adj.*

Хворостúночка, –и, *f. dim. secund.* chróścinka, chrośniaczek.

Хворостникъ, –а, *m.* chróst suchy, susz drzewny.

Хворостный, –ая, –ое, *adj.* chróstowy.

Хворость, –а, *m.* chróst, gałęzie suche, opadłe.

Хворость, –и, *f.* chorowitość, cherlanie, kwękanie.

Хворостяной, (–нóй), v. **Хворостный.** [wity, cherlający.

Хворый, –ая, –ое, *adj.* chorowity.

Хворь, –и, *f. pop.* chorowitość, choroba. [bicie batem, smaganie.

Хвощéніе, –я, *n.* chwostanie,

Хвощáтый, –ая, –ое, *adj.* chwościsty, ogoniasty; хвощáтая звѣзда, (†), v. **Комéта**; хвощáтый ремéзъ, v. **Долгохвóстикъ.**

Хвостáть, Хвостнýть, *v. a.* chwostać, chwostnąć, siec biczem, chłostać, chłostnąć, biczować, smagać; –ся, *v. r.* chwostać się, chłostać się, biczować się.

Хвостéцъ, –стца, *m.* 1. cienki koniec bicza; 2. *Anat.* rząp', kuper, kość kuprowa, ogonek.

Хвóстикъ, –а, *m.* 1. *dim.* chwostek, ogonek (u zwierząt); 2. *fig. pop.* mały dodatek, przydatek; съ хвóстикомъ, z przydatkiem.

Хвостúстый, v. **Хвостáтый.**

Хвостúще, –а, *m. augm.* chwościsko, ogonisko. [**хвóстикъ.**

Хвостóвка, –и, *f.*, v. **Долго-Хвостóвый**, –ая, –ое, *adj.* chwostowy, ogonowy; хвостóвый волосъ, włos chwostowy, ogonowy; хвостóвая трава, v. **Желтолѣнь.**

Хвостцóвый, v. **Вихрецóвый.**

Хвостъ, –а, *m.* chwost, ogon; plusk, rybi ogon; хвостъ у кометы, ogon u komety; — (*Bot.*) пѣтýшій хвостъ, v. **Грéбень** (пѣт.); конскій хвостъ, v. **Конехвóстъ**; львúный хвостъ, v. **Львинохвóстъ**; кóмечій хвостъ, v. **Красотá** (тысячная); свиной хвостъ, v. **Желтолѣнъ**; — *fig.* вертѣть хвостóмъ, v. **Вилять** (2), *it. fig.* **Хитрúть.**

Хвощéніе, –я, *n.* tarcie, gładzenie [*np.* stołów, krzeseł] skrzyp(i)em, szacht(yn)owanie.

Хвощевáть, *v. a.* szacht(yn)ować, trzeć, gładzić, ogładzać (*np.* stoły, krzesła) chwoszczką или skrzyp(i)em, dawać gładzenie skrzyp(i)em; –ся, *v. p.* być szacht(yn)owanym, tartym, gładzonym, ogładzanym skrzyp(i)em или chwoszczką.

Хвощёвина, –ы, *f.*, v. **Хвощъ.**

Хвощёвка, –и, *f.*, v. **Хвощевáніе.**

Хвощёный, –ая, –ое, *adj.* skrzypowy, przęstkowy, chwoszczkowy.

Хвощéніе, –я, *n.*, v. **Хвощевáніе.** [–ся.

Хвощúть, –ся, v. **Хвощевáть.**

Хвощъ, –а, *m. Bot.* (*equisetum*), chwoszczka, skrzyp, przęstka, str(z)ępka, str(z)ępeczka, kotcze ogonki, koński ogon.

Хвоя, –и, *f.* 1. śpilka żywicznego drzewa, śpilka (sosnowa, jodłowa, modrzewowa, jałowcowa, *etc.*); szyszka (?); 2. gałęzie jodłowe, sosnowe.

Хвоянъ, –а, *m.* gatunek grzyba.

Хвростіе, –я, *n.*, **Хврость**, –а, *m. Eccl. sl.*, v. **Хворость.**

Хелúшникъ, v. **Стальникъ** (игласт.).

Херувúнскій, –ая, –ое, *adj.* cherubinowy, cherubiczny.

Херувúнчикъ, –а, *m. dim.* cherubik, mały cherub.

Херувúмъ, –а, *m.* (*Hebr.* כְּרוּב, высшій ангельскій чинъ), Cherub.

Хúжа, –и, *f. Eccl. sl.* chata.

Хúжина, –ы, *f.* chata, chałupa; §. своя хúжина лýчше чужúхъ палатъ, własne ognisko równa się złotu; własny kącik choć mały lepszy niż cudzy ogień; lepsze oko swoje niźli cudze dwoje.

Хúжинка, –и, *f. dim.* chatka, chałupka. [łupny, od chaty.

Хúжинный, –ая, –ое, *adj.* cha-

Хúжица, –ы, *f. Eccl. sl. dim.* chatka, chałupka.

Хúжникъ, –а, *m.* chałupnik, chatnik, mieszkający w chałupie, w chacie. [chatnica.

Хúжница, –ы, *f.* chałupnica,

Хúканіе, –я, *n.* chychotanie.

Хúкать, *v. n.* chychotać.

Хúкнуть, *v. n. semelf.* zachychotać. [bowity, chorowity.

Хúленькій, –ая, –ое, *adj.* słaby.

Хиловáтый, –ая, –ое, *adj.* nieco słaby, wątły. [słabość, wątłość.

Хúлость, –и, *f.* słabowitość,

Хúлый, –ая, –ое, *adj.* słabowity, słaby, wątły.

Хилѣть, *v. n.* cherlać, cherleć, kwękać, słabieć, chudnąć.

Хилякъ, –а, *m. pop.* słabowity, chorowity, schorzały człowiek, cherlak, charłak, chorlak.

Химéра, –ы, *f.* 1. *Myth.* Chimera, Chymera, dziwotwór bajeczny trójskładny, złożony z lwa, z kozy i smoka; 2. *chimera, urojenie, kaprys, dziwactwo, humor; химéры строúть въ головѣ, *zamki na lodzie stawiać, budować, zamki Hiszpańskie budować.

Химерúческій, **Химéрный**, –ая, –ое, *adj.* chimeryczny, dziwaczny, kaprysowy, urojony.

Хúмикъ, –а, *m.* chimik, chimista. [chimiczny.

Химúческій, –ая, –ое, *adj.*

Хúмія, –и, *f.* chimia.

Хúна, –ы, *f. Med.* china (jako lekarstwo). [chiny, z chiny.

Хúнный, –ая, –ое, *adj.* od

Хирáгра, –ы, *f. Med.* (*Greck.* χειράγρα, homota w ręcznych cystawach), chiragra, dna ręczna, łamanie w ręku.

Хирáгрикъ, –а, *m.* chiragryk, cierpiący chiragrę.

Хирогрúль, –я, *m. Eccl. sl.* królik, (zwierzątko).

Хиромáнтикъ, –а, *m.* chiromancista, chironomancista, rękowieszcz, wróżek z ręki.

Хиромантúческій, –ая, –ое, *adj.* chiromantyczny.

Хиромáнтія, –и, *f.* (*Greck.* χειρομαντεία, rękogadanie, gadanie

по чертамъ руки, ладони), chiromancya, wróżenie z rąk.

Хиротонисáніе, Хиротонисáть, v. Рукоположéніе, Рукополагáть.

Хиротóнія, -и, *f.*, v. Рукоположéніе. [chirurgiczny.

Хирургúческій, -ая, -ое, *adj.*

Хирургія, -и, *f.* chirurgia.

Хирýргъ, -а, *m.* chirurg.

Хирпѣніе, -я, *n.* chudnienie, nędznienie.

Хирпѣть, *v. n.* 1. chudnąć, nędznieć; 2. (*o roślinach*:) v. Чаверпѣть. [spodnia szata, suknia.

Хитóнъ, -а, *m. Eccl. sl.* męzka

Хитóнъ, -а, *m.* (*chiton*), chiton, gatunek muszli.

Хитренькій, v. Хитрый.

Хитрéцки, *adv.* chytrym sposobem.

Хитрéцкій, -ая, -ое, *adj.* chytrzcom, chytrkom właściwy.

Хитрéцъ, -а, *m.* chytrzec, chytrek, przebieglec.

Хитрúть, *v. n.* chytrzyć, chytrze postępować, chytrze obchodzić się.

Хúтро, *adv.* chytro, chytrze, niegodziwie, chytrym sposobem.

Хитрó, *adv.* chytrze, sztucznie, kunsztownie.

Хитровáтый, -ая, -ое, *adj.* chytrowaty, przychytrszy.

Хитрослóвіе -я, *n. Eccl. sl.* wymowa, krasomówstwo.

Хитрословéсный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wymowny, rozmowny, krasomowny.

Хитросплетéніе, -я, *n. Eccl. sl.* chytre ułożenie, zmyślenie.

Хитростный, v. Хитрый.

Хúтрость, -и, *f.* chytrość, podstęp, przebiegłość, fortel, sztuka; воéнная хúтрость, fortele wojenne.

Хитротвóрный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* chytrze, sztucznie ułożony, zmyślony. [**Ухитрáться.**

Хитрствовати, *v. n. Eccl. sl.*, v. **Хúтрый, -ая, -ое,** *adj.* 1. chytry, podstępny, przebiegły; 2. sztuczny, kunsztowny.

Хихúканіе, -я, *n.* chychotanie.

Хихúкать, v. Хпкать.

Хищéніе, v. Похищéніе.

Хúщникъ, -а, *m.* złodziej, łupieżca, łupieżnik, rabownik, rabuś. [łupieżnica.

Хúщница, -а, *m.* złodziejka,

Хищничáніе, -я, *n.* kradzenie, grabienie, łupieżenie, rabowanie.

Хищничáть, *v. n.* kraść, grabić, łupieżyć, rabować.

Хúщническій, -ая, -ое, *adj.* złodziejski, łupieżski, rabusiowski, drapieżny.

Хúщничество, -а, *n.* złodziejstwo, kradzież, grabież, łupieżstwo, łupieztwo & łupiestwo, rabusiostwo, rabunek.

Хищничій, v. Хúщническій.

Хúщность, -и, *f.* łupieżność, drapieżność.

Хúщный, -ая, -ое, *adj.* łupieżny, rozbójniczy; (*o zwierzętach*:) drapieżny; хúщная пти́ца, ptak drapieżny.

Хладúтельный, Хладúть, v. Холодúльный, Холодúть.

Хладнокрóвіе, -я, *n.* zimna krew', oziębłość, powolność.

Хладнокрóвно, *adv.* z zimną krwią, ozięble.

Хладнокрóвность, -и, *f.* zimna krew', oziębłość, powolność.

Хладнокрóвный, -ая, -ое, *adj.* zimnéj krwi, oziębły, powolny.

Хлáдность, Хлáдный, v. Холодú...

Хладоно́сный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* chłód przynoszący, chłodzący, chłodonośny; хладоно́сный вѣтръ, wiatr chłodzący.

Хладъ, Хладѣніе, Хладѣть, v. Хóлодъ, Холодѣніе, Холодѣть. [opończa.

Хламúда, -ы, *f. Eccl. sl.* płaszcz,

Хламовщúкъ, -á, *m.* handlujący staremi rzeczami, tandeciarz.

Хламостúть, *v. n.* namiotać bez ładu, nagromadzać, narzucać na kupę bez porządku.

Хлáмъ, -а, *m.* stare rzeczy, graty, gruchoty, gruz, rum.

Хлапъ, -а, *m.* (*w kartach*:) niżnik, walet.

Хлебáльный, -ая, -ое, *adj.* do jedzenia łyżką czego rzadkiego służący.

Хлебáніе, -я, *n.* chlipanie.

Хлебáть, Хлебнýть, *v. a.* chlipać, chlipnąć; хлебáть хлóжкою, jeść łyżką co rzadkiego.

Хлебóкъ, -бка, *m.* łyk.

Хлеснýть, -ся, *v. perf. semelf.*, v. *sub*: Хлестáть, -ся.

Хлестáніе, -я, *n.* chlustanie, uderzenie.

Хлестáть, Хлеснýть & Хлестнýть, 1. *v. a.* chlustać, chlusnąć, machając uderzać, uderzyć, śmigać, śmignąć (biczem), ocinać, ociąć; 2. *v. n.* (*o wodzie, etc.*) chlustać, chlusnąć, pryskać, prysnąć; **-ся,** *v. r.* chłostać się, smagać się, śmigać się.

Хлúпаніе, -я, *n.* chlipanie, łkanie, szlochanie. [szlochać.

Хлúпать, *v. n.* chlipać, łkać,

Хлúпкій, -ая, -ое, *adj.* (*o naczyniach i o zdrowiu*:) słaby, wątły. [wątłość.

Хлúпкость, -и, *f.* słabość,

Хлопальщúкъ, -а, *m.*, **Хлóпальщица, -ы,** *f.* oklaskiwacz, oklaskiwaczka. [panecz (1).

Хлóпанецъ, -нца, *m.*, v. Хлопáніе, -я, *n.* klaskanie; trzaskanie; rzucanie, trzaskanie (drzwiami).

Хлопáть, Хлопнýть, *v. n.* klaskać, klasnąć (w dłonie, w ręce); trzaskać, trzasnąć (biczem); хлóпать дверúми, rzucać, ciskać, trzaskać drzwiami.

Хлóпецъ, -пца, *n.* chłopiec drewniany, pachołek (do bótów).

Хлопнýть, *v. semelf.*, v. *sub*: Хлóпать.

Хлóповъ, -пка, *m.* kosm, kosmek, kłaczek (wełny, lnu od przędzenia); снѣгъ летúтъ хлóпками, śnieg pada wielkiemi kosmami (kosmkami).

Хлопотáніе, -я, *n.* kłopotanie.

Хлопотáть, *v. n.* starać się, kłopotać się.

Хлопотли́во, *adv.* kłopotliwie.

Хлопотли́вость, -и, *f.* okrzętność, kłopotliwość.

Хлопотли́вый, -ая, -ое, *adj.* staranny, starowny, okrzętny, skrzętny; kłopotliwy.

Хлопотнúкъ, Хлопотнúца, v. Хлопотýнъ, Хлопотýнья.

Хлопотно, Хлопотность, Хлопотный, v. Хлопотли́во, Хлопотли́вость, Хлопотли́вый.

Хлопотнú, -ú, *f.* stukanie, trzaskanie (drzwiami).

Хлопотýнъ, -а, *m.* kłopocący się, frasobliwy. [kłopocąca się.

Хлопотýнья, -и, *f.* kobieta

Хлопóты, -пóтъ, *f. pl.* kłopoty, troski; надѣлать кому́ хлопотъ, narobić komu kłopotu; съ нúмъ мнóго хлопотъ, mam z nim wiele biedy, kłopotu; за всѣ его́ хлóпоты, za wszystkie jego kłopoty, starania; *it.* v. Надѣлать (хлопотъ); Водúть (въ хлóпоты); Выводúть (изъ хлопотъ); §. хлопотъ пóлонъ ротъ, mam bardzo wiele do czynienia; §. хлопотъ пóлонъ ротъ, a перекусúть нéчего, więcéj huku, niż puku; większy huk, niż puk; kto zawsze pieje, nie wiele dokaże; z wielkiéj chmury mały deszcz; *cfr.* huczno, buczno, a w pięty zimno.

Хлопýша, -и, *f.*, v. Ботъ (1).

Хлопýшка, -и, *f.* pukawka, trzaskawka; klepaczka na muchy.

Хлопчáтникъ, -а, *m. Bot.* (*gossypium herbaceum*; *bombax*), puchowiec biały *lub* p. zielny, drzewko wydające bawełnę.

Хлопчатобумáжная фáбрика, *f.* fabryka bawełny.

Хлопчáтый, -ая, -ое, *adj.* z bawełnianych kłaków, bawełniany; хлопчáтая бумага, bawełna.

Хлопъ, *interj.* pac! chlust!

Хлопье, -я, *n. coll.* kłaki, kosmy, kosmki.

Хлудъ, -а, *m.*, хлýды, *pl.* sądy, szundy do noszenia wody, wodonosze.

Хлупь, -и, *f.* obojczyk, kość piersiowa, kość kluczowa.

Хлынуть, *v. n. perf.* lunąć, lunąć się, linąć się, lać się hojnie; дождь хлынýлъ изъ тýчи, deszcz lunął strumieniami; *fig.* народъ хлынýлъ на плóщадь, naród rzucił się na plac.

Хлынца, *pop.*, v. Рысцá.

Хлыснýть, v. Хлестнýть.

Хлыстáніе, Хлыстáть, v. Хлест...

Хлы́стикъ, -а, *m. dim.* chlustka, pręcik, zacinaczka, smagaczka.

Хлы́стъ, -а, *m.* chlusta, pręt, zacinaczka, smagaczka, rózga; *it.* bicz, batog.

† **Хлѣ́барь**, v. **Хлѣ́бникъ**.

Хлѣ́бенная, **Хлѣ́бенное**, v. **Хлѣ́бная**, **Хлѣ́бное** *sub.* **Хлѣ́бный**.

Хлѣ́бенный, -ая, -ое, *adj.* chlebny, chlebowy; *it.* v. **Хлѣ́бный**.

Хлѣ́бецъ, -бца, *m. dim.* chlebik, mały chléb. [Узя.

Хлѣ́бина, -ы, *f.* pierzga; v.

Хлѣ́бище, -а, *m. augm.* wielki chléb.

Хлѣ́бная, v. **Хлѣ́бня**.

Хлѣ́бненькій, v. **Хлѣ́бный (3)**.

Хлѣ́бникъ, -а, *m.* 1. piekarz; 2. ten co chléb przedaje.

Хлѣ́бница, -ы, *f.* 1. piekarka; 2. ta co chléb przedaje; 3. *Bot.*, v. **Калу́жница**.

Хлѣ́бническій, -ая, -ое, **Хлѣ́бничій**, -ья, -ье, *adj.* piekarski.

Хлѣ́бный, -ая, -ое, *adj.* 1. chlebny, chlebowy; chlebny, zbożowy; **хлѣ́бный ры́нокъ**, rynek chlebny, zbożowy; **хлѣ́бная** korsи́нка, kosz chlebowy (do noszenia chleba); **хлѣ́бное** вино, gorzałka, wódka; **хлѣ́бный** камень, v. **Арто́литъ**; **хлѣ́бная**, -ой, *s. f.*, v. **Хлѣ́бня**; **хлѣ́бное**, -аго, *s. n.* ciasta, pasztety; 2. obfity w zboże, urodzajny w zboże, zbożorodny; **хлѣ́бная** страна, kraina, okolica obfita, uredzajna w zboże; 3. korzystny.

Хлѣ́бня, -и, *f.* piekarnia.

Хлѣ́бо-да́ръ, -а, *n.* szafarz klasztorny; **-люлѣ́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.* chlebołamanie, łamanie chleba; **-пашенный**, -ая, -ое, *adj.* rolniczy; **-пашество**, -а, *n.* rolnictwo; **-пашествовать**, *v. n.* rolnictwem się trudnić; **-пашецъ**, -шца, *m.* rolnik; **-пашный**, -ая, -ое, *adj.* rolniczy; хлѣбопашное ору́діе, sprzęt rolniczy, narzędzie rolnicze, oralne; **-пе́карня**, -и, *f.* piekarnia; **-пе́карство**, -а, *n.* piekarstwo, pieczenie chleba; **-пе́карь**, -я, -пе́къ, -а, *m.* chlebopiek, piekarz od chleba; **-печёніе**, -я, *n.* pieczenie chleba; **-печецъ**, -чца, *m.* chlebopiek, piekarz od chleba; **-плóдъ**, -а, *m. Bot.* (*artocarpus*), chlebowe drzewo; **-продáвецъ**, -вца, *m.* chleboprzedawca, przekupień chlebowy, przedający chléb; **-продáвица**, -ы, *f.* chleboprzedawczyni, przedająca chléb; **-продáніе**, -я, *n.* przedanie chleba: **-рóдіе**, -я, *n.* żniwo zboża; **-рóдный**, -ая, -ое, *adj.* chleborodny, zbożorodny, chléb *czyli* zboże rodzący; **хлѣборóдный** годъ, chleborodny rok, chlebordne lato; **хлѣборóдная** земля, ziemia chleborodna; **-сóлка**, -и, *f.* kobieta gościnna, rada gościom; **-сóлъ**, -а, *m.* człowiek gościnny, rad gościom; **-сóльный**, -ая, -ое, *adj.* gościnny; **-сóльскій**, -ая, -ое, *adj.* człowiekowi gościnnemu właściwy; **-сóльство**, -а, *n.* gościnność; **-ѣ́дъ**, -а, *m.* chlebojad, chlebojedzca; darmojad, pasorzyt; **хлѣбоѣ́здовъ** полна́ изба́, a работни́ковъ ма́ло, (§), chlebojadów pełna izba, a robotników mało.

Хлѣ́бца, v. **Хлѣ́бина**.

Хлѣ́бъ, -а, *m.* 1. *plur.* **хлѣ́бы**, -овъ), chléb; bochen, bochenek chleba; **хлѣбы** благослове́нія, chleby poświęcone; онъ ѣстъ одинъ **хлѣбъ**, on je sam chléb, on je chléb suchy; у него́ куска́ **хлѣба** нѣтъ, (on) nie ma ani kąska chleba, nie ma co do gęby włożyć; 2. chléb, żywność, wyżywienie, utrzymanie; отнять у кого́ **хлѣбъ**, odjąć, odebrać komu chléb, pozbawić kogo kawałka chleba; быть у кого на **хлѣбахъ**, stołować się u kogo; содержа́ть кого́ на **хлѣбахъ**, stołować kogo, trzymać kogo na stole; доста́вить кому́ **хлѣбъ** [*abo* кусо́къ **хлѣба**], podać komu sposób wyżywienia się; посади́ть кого́ на **хлѣбъ** и на́ воду, skazać kogo na karę o chlebie i o wodzie; 3. –, (*plur.* **хлѣ́ба**, -бовъ), zboże; ярово́й **хлѣбъ**, zboże jare; 4. (*Bot.*), свиной **хлѣбъ**, v. **Дрёмка**; ди́кій **хлѣбъ**, v. **Стручёчникъ** (сладкій); — §. чей **хлѣбъ** ѣмъ, того́ и пѣсеньку пою, czyj chléb jem, tego piosnkę śpiewam; na czyim wózku siedzisz, tego piosnkę śpiewaj; **хлѣбъ** ѣшь, a пра́вду рѣжь, v. **Хлѣбъ-соль** (ѣшь).

Хлѣбъ-соль, *gen.* **хлѣба-со́ли**, *f.* chléb z solą, chléb i sól; §. **хлѣбъ-соль** ѣшь, а пра́вду рѣжь, czyń dobrze i nie bój się nikogo.

Хлѣ́вина, -ы, *f. Eccl. sl.* chata, chałupsko. [wik.

Хлѣво́къ, -вка́, *m. dim.* chlé-

Хлѣвъ, -а, *m.* chlew; свиной **хлѣвъ**, świni chlew; овечій **хлѣвъ**, owczarnia. [bezdenność.

Хлядь, -и, *f.* otwarcie, otwór,

Хлѣвоводство, -а, *n.* chodzenie koło chmielu, trudnienie się rozkrzewianiem (rozsadzaniem) chmielu.

Хлѣвово́дъ, -а, *m.* chodzący koło chmielu, trudniący się rozkrzewianiem(rozsadzaniem)chmielu. [zbieracz chmielu.

Хлѣвщи́къ, -а́, *m.* chmielarz,

Хлѣвно́й, (-но́й,) -а́я, -о́е, *adj.* chmielowy, chmielny.

Хлѣ́бъ, -лька́, *m. dim.* podchmiel, pochmiel, podchmielenie sobie, podpicie sobie; онъ подъ хмелько́мъ, podchmielił sobie, podpił sobie.

Хмелина, -ы, *f.*, **Хмелинка**, -и, *f. dim.*, **Хмелиночка**, -и, *f. dim. secund.* 1. pączek chmielu, kwiat chmielu, szyszka chmielowa; 2. chmielina, chmielinka, wąsy, gałązki chmielne.

Хмелинушка, -и, *f. dim.* 1. v. **Хмелúна**; 2. podchmiel, podchmielenie sobie, podpicie sobie.

Хмелúть, *v. a.* czynić (kogo) pijanym, (opoić, upoić kogo, *v. perf.*).

Хмель, -и, *f.* 1. *Bot.* (*humulus lupulus*), chmiel, (ziele); 2. szyszki chmielowe; 3. chmiel; podchmiel; pijaństwo, upicie, bycie pijanym, stan w którym się pijany znajduje.

Хмельнёхонькій, -ая, -ое, **Хмельнёхонекъ**, -нька, -нько, *adj.* pijany, upity.

Хмéльникъ, -а, *m.* chmielnik, chmielisko, ogród chmielowy, miejsce gdzie chmiel rośnie.

Хмельно́й, (-но́й), -а́я, -о́е, *adj.* 1. podchmolony, podpiły, podpity, pijany; 2. upijający; **хмельно́е**, -аго, *s. n.* trunek upijający, mocny.

Хмелѣ́ть, *v. n.* podchmielać, upijać się, stawać się podpiłym, pijanym. [marszczenie czoła.

Хмуре́ніе, -я, *n.* sępienie,

Хмурúть, *v. a.* sępić, zasępiać, marszczyć czoło; **-ся**, *v. r.* 1. chmurzyć się, sępić się, zasępiać się, marszczyć się; 2. (*o ptakach:*) najeżać się, wzjeżać pióra; не́бо начина́етъ хму́риться, niebo zaczyna się chmurzyć, niebo zachmurza się.

Хмýрный, -ая, -ое, *adj.* chmurny, pochmurny; ponury, posępny.

Хныка́ніе, -я, *n.* szlochanie.

Хныкать, *v. n.* szlochać.

Хоботе́цъ, -тца, **Хобото́къ**, -тка, *m. dim.*, v. **Хо́боть**.

Хоботоно́сецъ, -сца, *m. H. n.* 1. (*viverra nasica*), łasica czerwona; 2. v. **Му́ха** (хоботоно́сная).

Хоботоно́сный, -ая, -ое, *adj. H. n.* trąbonośny.

Хо́боть, -а, *m.* 1. trąba (u słonia); 2. ryjek, pyszczek (u owadów); 3. *Artill.* хоботъ станины, ogon łoża armatnego, sam koniec ścian łożowych.

Хоботова́я подду́шка, *f. Artill.* ogonowa szpona. [(koński).

Ходá, -ы́, *f.* chód, stęp, krok

Ходáтай, -я, *m.* orędownik, orędownik, pośrednik, opiekun, obrońca, przyczyńca, przyczyniający się za kim; ходáтай по дѣла́мъ, plenipotent.

Ходáтайница, -ы, *f.* orędownica, orędowniczka, przyczyniająca się za kim, opiekująca się kim.

Ходáтайственный, -ая, -ое, *adj.* orędowny, zastępczy, przyczynny.

Ходáтайство, -а, *n.* orędownictwo, wstawienie się, przyczynienie się za kim.

Ходáтайствованіе, -я, *n.* ore-

dowanie, przyczynianie się za kim.

Ходáтайствовать, *v. n.* (о комъ, о чёмъ), orędować, przyczyniać się (za kim, za czém), wstawiać się, prosić (za kim).

Ходáтаица, -ы, *f.*, v. **Ходатайница.**

Ходёбщикъ, -а, *m. pop.*, v. **Разнощикъ** (товáровъ).

Ходень, -дня, *m.* przedmiot, będący (zostający) w nieustannym ruchu; хóднемъ ходúть, ciągle chodzić, ruszać się.

Ходецъ, -дцá, v. **Ходокъ.**

Ходúть, *v. n.* 1. chodzić; ходúть пó саду, chodzić po sadzie; онъ опрятно хóдитъ, on czysto (chędogo) nosi się; рыбá ходúть стадáми, ryby płyną (ciągną) stadami; 2. ходúть за кéмъ, за чéмъ, chodzić za kim, za czém, pilnować, dozorować; 3. ходúть по дéламъ (*abo* по чьимъ-либо дéламъ, по порученíямъ) въ судáхъ, interesa (prawne) w sądzie popierać, stawać w sądzie za kogo; ходúть пó міру (ходúть съ сумóю, chodzić za chlebem, żebrać; 4. ходúть въ чёмъ, chodzić w czém, nosić się, ubierać się; онъ всегдá ходúтъ во фрáкѣ, on zawsze chodzi we fraku; 5. (*w grze kart:*) zadawać [kartę], zagrewać, wygrewać, zaczynać grać; ходúть кóзыремъ, ходúть съ козырéй, zadawać kozerę; кому́ ходúть? kto zadaje? 6. (*w grze szachów i warcab:*) posuwać, jechać; ходúть дóведью, jechać damą; 7. (*o pieniądzach:*) chodzić, krążyć, cyrkulować, być w biegu, w obiegu, mieć kurs.

Хóдкій, -ая, -ое, *adj.* chodu lekkiego, lekkochodny, łatwo ruszny; (*o kołach:*) lekko obracający się; (*o karetach:*) lekko idący; хóдкое сýдно, statek lekko płynący.

Ходовóй, (-óй), -áя, -óе, *adj.* 1. przechodny, przechodzący; ходовáя рыбá, ryby przechodne; 2. przechodny, przechodowy, do przechodzenia, do chodzenia przeznaczony; ходовáя дорóга, droga do przechodzenia; ścieżka.

Ходóкъ, -á, *m.* 1. chodak, ten co może chodzić bez znużenia; 2. posłaniec pieszy, woźny; 3. *frant, przebiegliec, szczwany.

Ходýлечка, Ходýлька, -и, *f. dim.*, v. **Ходуля** (2).

Ходýля, -и, *f.* 1. *pl.* ходýли, drążki, soszki (na których chodzą), szczudła; 2. chodulka, lekki, niewysoki stołek na koleczkach, w który dzieci wstawiają, aby się uczyły chodzić; ходúть на ходýляхъ, chodzić na szczudłach.

Ходýнъ, -á, *m.* 1. biegacz, wyższy kamień w młynie; 2. v. **Ходень.**

Ходъ, -а, *m.* 1. chód, bieg, postęp, iście, tok; ходъ рыбы, pora przechodu ryb stadami z jednego miejsca na drugie; торжéственный ходъ, processya; ходъ со крестáми, крéстный ходъ, processya z krzyżem, z obrazami świętemi, processya kościelna; ходъ дѣла, bieg, tok sprawy; быть въ ходý, być w chodzie, być używanym; 2. (*w grze kart:*) zadanie [karty]; 3. ganek okryty; wchód; 4. koła wozowe (przednie *lub* tylne); 5. (*w mechanice:*) ruch, obrót; ходъ часóвъ вéренъ, zegarek dobrze idzie; 6. droga.

Ходьбá, -и́, *f.* chodzenie; v. **Хожденíе.**

Ходячій, -ая, -ее, *adj.* chodzący; bieżący, bieg, kurs mający (o monecie), kursujący, kurentny.

Хожáлый, -аго, *s. m.* posłaniec pieszy, woźny.

Хожáлыя дéньги, *f. pl.* pieniądze (или grosz) na zapas, na przyszłe opatrzenie, na wielki przypadek.

Хожáтый, -аго, *s. m.* 1. doglądacz, posługacz chorych; 2. v. **Хожáлый.**

Хожденíе, -я, *n.* chodzenie, chód, iście; odwiedzanie, uczęszczanie; staranie, baczność, pilnowanie, dozór; хожденíе за больны́ми, v. **Ухáживаніе** (за б.); хожденíе за дѣтьмú, pilnowanie dzieci, dozór nad dziećmi. [pani domu.

Хозáйка, -и, *f.* gospodyni;

Хозáйничанье, -я, *n.* gospodarowanie, gospodarzenie.

Хозáйничать, *v. n.* gospodarować, gospodarzyć. [spodarz.

Хозáинушко, -а, *m. pop.* gospodarz.

Хозяúнъ, -а, *m.* (*pl.* хозяевá, -въ), gospodarz; pan domu; §. какóвъ хозяúнъ, таковы́ и гóсти, jaki gospodarz (pan domu), takie i goście; §. хозяúнъ въ домý, какъ Адáмъ въ рáю, pan w domu, jak Adam w raju; własne ognisko równa się złotu; *cfr. sub:* **Хáжина** (§). [spodarski.

Хозáйскій, -ая, -ое, *adj.* go-

Хозáйственно, *adv.* gospodarnie, ekonomicznie.

Хозáйственность, -и, *f.* gospodarność, gospodarka; ekonomia, oszczędność.

Хозáйственный, -ая, -ое, *adj.* gospodarczy, do gospodarstwa należący, ekonomiczny.

Хозáйство, -а, *n.* gospodarstwo, gospodarowanie, ekonomia.

Хозáйствованіе, -я, *n.* gospodarowanie, gospodarzenie.

Хозáйствовать, v. **Хозáйничать.**

Хозяúшка, -и, *f.* gospodyni.

Хóленіе, -я, *n.* 1. pieszczenie (dzieci); 2. uprzątanie, chędożenie. [(choroba).

Холéра, -ы, *f.* cholera, kolera.

Холéрикъ, -а, *m.* 1. choleryk, koleryk, człowiek kolerę chorobę cierpiący; 2. koleryk, złośnik, jadowity, gniewliwy, sierdzisty, osa. [rina, koleryna.

Холерúна, -ы, *f. Med.* cholerycyny, koleryczny.

Холерúческій, -ая, -ое, *adj.* choleryczny, koleryczny.

Холéрный, -ая, -ое, *adj.* cholerny, od cholery, od kolery.

Хóлить, *v. a.* 1. pieścić (kogo, dzieci); 2. chędożyć, czyścić, oczyszczać, czystym *lub* chędogim czynić, czysto, chędożnie urządzać; chędożyć, stroić; **-ся**, *v. r.* chędożyć się, stroić się.

Холзáнъ, v. **Карагýшъ.**

Хóлка, -и, *f.* chochoł koński, chochoł na głowie końskiéj.

Хóликъ, -а, *m. dim.* pagórek, wzgórze.

Холúстый, -ая, -ое, *adj.* pagórkowaty, wzgórzysty, pełen pagórków. [wznosić się w górę.

Холúться, *v. r.* wzdymać się,

Хóличекъ, -чка, *m. dim.* pagóreczek.

Холмовáтый, -ая, -ое, *adj.* pagórkowaty, wzgórzowaty, kopcowaty. [na kształt pagórków.

Холмообрáзный, -ая, -ое, *adj.*

Хóлмъ, -а, *m.* pagórek, wzgórek, wzgórze.

Холо-дéцъ, -дцá, *m.* 1. chołodec, chołodziec, potrawa zimna podobna do boćwiny (botwiny); 2. szparag; **-дúльникъ**, -а, *m.* naczynie gliniane do chłodzenia; **-дúльница**, -ы, *f.*, v. **Холодúльникъ**; **-дúльный**, **-ительный**, -ая, -ое, *adj.* chłodzący; холодúльный котёлъ, v. **Холодúльникъ**; (*Bot.*) холодúтельная мáта, v. **Мáта** (пéречная); **-дúть**, *v. a.* chłodzić, studzić, ziębić; **-ся**, *a*) *v. r.* chłodzić się, ochładzać się; *β*) *v. p.* być chłodzonym, studzonym.

Холóдненькій, -ая, -ое, *adj.* chłodnowaty.

Холо-днéнько, *adv.* chłodnowato; **-днёхонькій**, -ая, -ое, **-днёхонекъ, -днёхонька, -днёхонько**, *adv.* chłodziutki, chłodziuteńki, zimniuśieńki, zimniuteńki; **-днёхонько**, *adv.* chłodziutko, chłodziuteńko, zimniuteńko; **-днúкъ**, -á, *m.* piwnica chłodna.

Холóдно, *adv.* chłodno, zimno; * ozięble, obojętnie.

Холо-дновáто, *adv.* chłodnowato, chłodnawo, nieco zimno; * ozięble, obojętnie; **-днова́тость**, -и, *f.* chłodnawość; * oziębłość, obojętność; **-днова́тый**, -ая, -ое, *adj.* chłodowity, chłodnawy, nieco chłodny.

Холóдный, -ая, -ое, *adj.* chłodny, zimny; * oziębły, obojętny; **холóдное**, -аго, *s. n.* zimna potrawa; холóдное оружіе, *Milit.* broń biała, goła.

Холодóкъ, -дкá, *m. dim.* chłodek, zimno niewielkie.

Хóлодъ, -а, *m.* chłód, zimno.

Холодѣть, *v. n.* chłodnąć, ziębnąć.
Холоженіе, -я, *n.* chłodzenie, studzenie, ziębienie. [pski.
† **Холо́пій**, -ья, -ье, *adj.* chło-
† **Холо́пка**, -и, *f.* chłopka, poddanka.
Холо́пскій, v. **Холо́пій**.
Холо́пство, -а, *n.* chłopstwo, poddaństwo.
Холо́пствовать, *v. n.* 1. być chłopem, poddanym; 2. v. **Раболѣпствовать**.
† **Холо́пъ**, -а, *m.* chłop, poddany; v. **Хлапъ**; холо́пъ кабальный, chłop kabalny, zakupnik; докладно́й, обѣ́льный, по́лный холопъ, chłop poddany.
Холостёжь, -и, *f. coll.* bezżenni, kawalerowie.
† **Холостёцъ**, -стца́, v. **Холостя́къ**. [biciel, wałaszyciel.
Холостильщикъ, -а, *m.* trze-
Холости́ть, *v. a.* 1. trzebić, wałaszyć; 2. (*o roślinach:*) obrywać kwiat zbyteczny [*np.* z melonów, z arbuzów, *etc.*]; **-ся**, *v. p.* być trzebionym, wałaszonym.
Холостой, (-о́й), -ая, -о́е, *adj.* bezżenny, kawaler; холостя́я жизнь, życie bezżenne; холостóе состоя́ніе, bezżeństwo; **холосто́й**, -аго, *s. m. abo* **холосто́й челове́къ**, v. **Холостя́къ**; холостя́я ры́ба, ryba nielkrząca się; холосто́й зарядъ, nabój ślepy.
Холостьба́, -и́, *f.* bezżeństwo; bezżenni, kawalerowie.
Холостя́къ, -а́, *m.* bezżeniec, bezżennik, kawaler.
Холощёніе, -я, *n.* trzebienie, wałaszenie.
Холощёный, -ая, -ое, *part. p.* trzebiony, wałaszony, pokładny; холощёный жеребе́цъ, wałach; холощёный пѣту́хъ, kapłun.
Холстина, -ы, *f.* płótno.
Холстинка, -и, *f. dim.* płócienko. [płócienny, z płótna.
Холстинный, -ая, -ое, *adj.*
Холстопёръ, -а, *m.* który płótno mierzy.
Холсть, -а, *m.* płótno.
Холстяно́й, (-о́й), v. **Холстинный**.
Холщёвникъ, -а, *m.* płócienniк, który płótna przedaje.
Холщёвый, v. **Холстинный**.
Хо́льность, -и, *f.* ochędostwo, chędogość, czystość.
Хо́льный, -ая, -ое, *adj.* chędogi, czysty. [dogość, czystość.
Хо́ля, -и, *f.* ochędostwo, chę-
Хомута́ть, *v. a.* – ло́шадь, wkładać chomąto na konia.
Хому́тикъ, -а, *m. dim.* małe chomąto.
Хому́тина, -ы, *f.* poduszka chomątna. [chomąto.
Хому́тишко, -а, *m.* brzydkie
Хому́тище, -а, *m. augm.* chomącisko, wielkie chomąto.
Хому́тный, **Хому́товый**, -ая, -ое, *adj.* chomątny, chomątowy.
Хому́токъ, -тка́, *m. dim.* małe chomąto.
Хому́тъ, -а, *m.* chomąto, chomąt; *ciężar, brzemię; застѣ́жочный хому́тъ, kurki u tortury; надѣ́ть на кого́-либо хому́тъ, *obrzemienić, obarczyć, obciążyć kogo czém.
Хомя́къ, -я́, *m.* 1. *H. n.* (*cricetus frumentarius*), chomik, mysz wielka ziemna; 2. *ciemięga, gnuśnik, nieruchawiec, kloc, olszowy Marcin.
Хонёръ, -пра́, v. **Конёръ** (1).
Хора́лъ, -а, *m.* chorał, koral, śpiewanie kościelne choralne; кни́га съ хора́лами, księga muzyki choralnéj, śpiewów choralnych.
Хора́льный, -ая, -ое, *adj.* choralny, koralny; хора́льное пѣ́ніе, śpiewanie choralne.
Хо́рда, -ы, *f. Mathem.* cięciwa.
Хорёвый, -ая, -ое, *adj.* chomikowy, chomiczy. [wiersza.
Хорёй, -я, *m.* choreus, miara
Хорейческій, -ая, -ое, *adj.* składający się z choreów.
Хорёкъ, -рька́, *m. H. n.* (*mustela putorius*), tchórz.
Хори́стка, -и, *f.* chórzystka, śpiewaczka chórowa.
Хори́стъ, -а, *m.* chórzysta, choralista, śpiewak chórowy.
Хо́рный, -ая, -ое, *adj.* chórowy, od chóru.
† **Хоро́ба**, -ы, *f.* choroba.
Хороводецъ, -дца, **Хоровóдикъ**, -а, *m. dim.*, v. **Хоровóдъ**.
Хороводный, -ая, -ое, *adj.* rejowy; хоровóдная пля́ска, rej w tańcu, przodkowanie w tańcu.
Хоровóдъ, -а, *m.* wiedzienie chóru t. j. tańca, przodkowanie w tańcu, rej w tańcu.
Хоровóй, (-о́й), -а́я, -о́е, *adj.* chórowy, chórny.
Хорографи́ческій, -ая, -ое, *adj.* chorograficzny.
Хорографія, -и, *f.* chorografia, krainopistwo, opisanie kraju.
Хорографъ, -а, *m.* chorograf.
Хоромина, -ы, *f.*, **Хоро́минка**, -и, *f. dim.* dom, domostwo, pomieszkanie.
Хоро́мищи, -щъ, *f. augm.* ogromny budynek.
Хоро́мный, -ая, -ое, *adj.* budynkowy, na budynki używany; хоро́мный лѣсъ, drzewo do budowy, budulec. [wniany dom.
Хоро́мы, -ъ, *f. pl.* wielki dre-
Хоронёніе, -я, *n.* 1. chowanie, schowanie; 2. v. **Погребе́ніе**.
Хорони́ть, *v. a.* 1. chować, pochować, (po)grzebać (ciało zmarłego); 2. chować, schować; **-ся**, α) *v. r.* (s)chować się, (s)kryć się; β) *v. p.* być chowanym, pochowanym, pogrzebanym.
Хорохо́риться, *v. r. pop.* junaczyć; gębą dokazywać.
Хорохо́ришко, -а, *m. pop.* junak, fanfaron, śmiałek, gębacz.
Хороше́нькій, -ая, -ое, *adj.* dosyć piękny, ładny, dosyć dobry. [brze.
Хороше́нько, *adv.* dosyć do-
Хоро́шество, -а, *n.* piękność.
Хороше́хонько, *adv.* bardzo dobrze.
Хоро́шій, -ая, -ее, *adj.* dobry; хоро́шій челове́къ, dobry, uczciwy, zacny człowiek; хорошая погода, piękna pogoda; она́ о́чень хороша́ собо́ю, ona bardzo ładna.
Хорошо́, *adv.* dobrze; wybornie; pięknie, ładnie.
Хоро́шество, -а, *n.* piękność.
Хорошѣ́ть, *v. n.* dobrzeć, stać się dobrym; pięknieć, ładnieć.
† **Хо́ртица**, -ы, *f.* charcica.
† **Хо́ртъ**, -а, *m.* chart.
Хоругвь, -и, *f.* chorągiew' (kościelna). [chorągiew'.
† **Хоружо́вникъ**, -а, *m.* noszący
† **Хору́говь**, v. **Хоругвь**.
Хоружій, -аго, *s. m.* chorąży.
Хоръ, -а, *m.* chór, pewna liczba śpiewaków.
Хоры, -о́въ, *m. pl.* chór (w kościele). [**Моль** (1).
Хорь, -я́, *m.*, v. **Хорёкъ** & **Хорько́вый**, -ая, -ое, *adj.* tchórzowy.
† **Хорю́говь**, v. **Хоругвь**.
† **Хоть**, -и, *f.*, v. **Сожи́тельница**, **Жена́**.
Хоть, *conj.*, v. *sub:* **Хотя́**.
Хотѣ́ніе, -я, *n.* chcenie, życzenie, chęć, ochota.
Хотѣ́ть, *v. n.* chcieć, żądać pragnąć, mieć ochotę; я э́того не хотѣ́лъ, jam tego nie chciał; я совсѣ́мъ не хотѣ́лъ оби́дѣть его́, jam go wcale nie chciał obrazić; всякъ вóленъ (& мóжетъ) ду́мать, что хóчетъ, (§), myśli cła nie płacą; **-ся**, *v. r. impers.* мнѣ́ хóчется, chce mi się, mam chęć, ochotę; мнѣ́ хóчется спать, ѣсть, v. *sub:* **Спать**, **Ѣсть**; §. не такъ живи́, какъ хóчется, а такъ, какъ Богъ велѣ́лъ, każdy powinien się mierzyć swoją piędzią; tak krawiec kraje, jak mu materyi staje; §. и хóчется и колѣ́тся, chodzi jak kot około gorącéj kaszy; chciałby, ale się boi, ale niemoże.
Хотя́ (*abo* **хоть**), *conj.* chociaż, choć, aczkolwiek, przynajmniéj.
Хохлáтить, *v. a.* chocholić.
Хохлáтка, -и, *f.*, **Хохлáточка**, -и, *f. dim.* kura czubata.
Хохлáтый, -ая, -ое, *adj.* czubaty, chocholaty; *it.* v. **Го́лубь**, **Дрозды́**, **Жа́вороно́къ**, **Со́колъ** (**хохлáтый**), **Гагара** (**хохлáтая**). [wać.
Хохлáтѣть, *v. n.* czub dosta-
Хохлáчъ, -а, *m.* 1. rozczochrańiec, rozczochrany; *H. n.*, v. **Го́лубь**, **Жа́вороно́къ** (**хохлáтый**).
Хо́хликъ, -а, *m. dim.* czubek.

Хохли́ться, *v. r.* (*o ptakach*:) sowieć, sępieć.

Хóхлики, v. **Соболькú**.

Хохлúще, -а, *m. augm.* czubisko.

Хохлýша, -и, *f.* kura szubata, z czubem na głowie; kaczka czubata. [тая) & **Хохлýша**.

Хохлýшка, v. **Гагáра** (хохла-

Хохлянúца, **Хохлянка**, v. **Княженúка**.

Хохолóкъ, -лкá, *m.* 1. *dim.* czubek; 2. v. **Летýчка (1)**.

Хохолóчекъ, -чка, *m. dim.* czubeczek. [choł.

Хохóлъ, -хлá, *m.* czub; cho-

Хохо-тáніе, -тáньe, -я, *n.* chychotanie się, chéchotanie się, śmianie się głośno, do rozpuku; -тáть, *v. n.* chychotać się, chéchotać się, śmiać się głośno, do rozpuku; -тúн, v. **Дрáхна** (małoroślas); -тлúвость, -и, *f.* śmieśliwość; -тлúвый, -ая, -oe, *adj.* śmieśliwy, łatwy do śmiechu; -тня, -и, *f.* chychotanie, chéchotanie, głośny śmiech; -тýнъ, -á, *m.* 1. chéchot, śmieszek, rozśmieszający drugich; śmiejący się głośno, do rozpuku; 2. *H. n.* (*risoria*), gołąb' sinogarlica; -тýнья, -и, -тýшка, -и, *f.* śmieszka, śmiejąca się głośno, do rozpuku.

Хохотъ, -а, *m.* chychot, chéchot, śmiech głośny, do rozpuku.

†**Храбóрствiе**, **Храборство**, *n. Eccl. sl.*, v. **Хрáбрость**, **Мужество**, **Доблесть**.

†**Храборствовáти**, *v. n.* okazywać swoją waleczność.

Храбрéцки, *adv.* dzielnie, mężnie, walecznie.

Храбрéцъ, -а, *m.* bohatér, bohatyr, rycerz, walecznik, zuch; храбрéцъ на словáхъ, junak, fanfaron, śmiałek, gębacz.

Храбри́ться, *v. r.* okazywać swoją waleczność; храбри́ться на словáхъ, junaczyć, gębą dokazywać, udawać zucha.

Хрáбро, *adv.* mężnie, walecznie, dzielnie.

Храброва́ть, *v. a.* okazywać swoją waleczność; junaczyć, junaka, zucha udawać.

Хрáбрость, -и, *f.* męztwo, waleczność, dzielność.

†**Хрáбрство**, -а, *n.* męztwo, mężność, waleczność.

Хрáбрствованiе, -я, *n.* okazywanie swojej waleczności.

†**Хрáбрствовать**, *v. n.* okazywać swoją waleczność.

†**Хрáборъ**, -а, *m.* chrobry, mężny, waleczny, bohatér.

Хрáбрый, -ая, -oe, *adj.* chrobry, mężny, waleczny, dzielny.

Храбрѣ́ть, *v. n.* stawać się mężnym, walecznym, dzielnym.

Хрáмникъ, -а, *m. dim.* mała świątynia, kościołek. [мина.

Хрáмина, *Eccl. sl.*, v. **Хоро-**

Хрáмовой, (-мóй), -áя, -óe, *adj.* kościelny; храмовой прáздникъ, uroczystośc kościelna, świętego, pod którego imieniem kościół zbudowany.

Храмозда́нiе, -я, *n.* postawienie, zbudowanie kościoła.

Храмозда́тель, -я, *m.* budujący kościół.

Храмозда́тельная грáмота, *f.* pismo biskupa zezwalające na postawienie kościoła.

Хранъ, -а, *m.* dom Boży; kościoł; хранъ ѝдольскiй, языческiй, świątynia pogańska.

Храненiе, -я, *n.* chowanie, schowanie, zachowanie.

Хранúлище, -а, *n.* schowanie, schowalnia, skład, magazyn; хранúлище водъ, v. **Водохранúлище**, **Водоёмъ**.

Хранúло, -а, *n. Eccl. sl.* wędzidło; zamek.

Хранúтель, -я, *m.* chroniciel, stróż, zachowywacz, zachowca; ангелъ хранúтель, anioł stróż.

Хранúтельница, -ы, *f.* chronicielka, zachowywaczka.

Хранúтельный, -ая, -oe, *adj.* zachowywający; chroniący.

Хранúть, *v. a.* chronić, chować, zachowywać; pilnować, strzedz; -ся, *a*) *v. r.* chronić się, strzedz się, wystrzegać się; *β*) *v. p.* być chronionym, zachowywanym.

Хранёжъ, -а, *m.* chrapanie.

Хрáпнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Хрáпѣть**. [nie.

Храпóкъ, -пкá, *m.* chrapnie-

Храпýнъ, -á, *m.* chrap, chrapała, ten co chrapa. [chrapaczka.

Храпýнья, -и, *f.* chrapałka,

Храпъ, -а, *m.* 1. śrzodkowa część grzbietu nosowego; 2. chrapot, chrapanie.

Храпѣнiе, -я, *n.* chrapanie.

Храпѣть, **Хрáпнуть**, *v. n.* chrapać, chrapnąć; (*o koniach*:) parskać, parsknąć.

Хребéтный, -ая, -oe, *adj.* grzbietowy, pacierzowy; хребéтный позвонóкъ, pacierz grzbietowy.

Хребéть, -а, *m.* 1. grzbiet, kość pacierzowa; ból w grzbiecie, w kości pacierzowej; добúть что хребтóмъ, *nabyć co pracą, trudami ciężkiemi; 2. grzbiet, pasmo gór.

Хребтóвый, v. **Хребéтный**.

Хрепетáнiе, -я, *n. Eccl. sl.* chrobotanie, chrobot.

Хризолúтъ, -а, *m. Miner.* chryzolit, gatunek klejnotu.

Хрúпло, *adv.* chrzypliwie.

Хрúплúвость, -и, *f.* chrzypliwość, chrapliwość, ochrapiałość.

Хрúплúвый, -ая, -oe, *adj.* chrzypliwy, chrapliwy, ochrapiały.

Хрúпло, *adv.* chrypliwo.

Хрúплость, -и, *f.* chrypliwość. [pliwy.

Хрúплый, -ая, -oe, *adj.* chry-

Хрúпнуть, *v. n.* chrzypnąć, chrypkę dostawać.

Хрипова́тость, **Хрипова́тый**, v. **Хрúплúвость**, **Хрúплúвый**.

Хрипотá, -ы́, *f.* chrypka, ochrzypienie.

Хрипýнъ, -а, *m.* chrapek, ochrapiały, chrapliwy.

Хрипýнья, -и, *f.* ochrapiała, chrapliwa.

Хрúпѣнiе, -я, *n.* chrypienie.

Хрипѣть, *v. n.* chrypieć, chrzypieć, chrypkę mieć.

Хрисоберúллъ, **Хрисоко́ллa**, **Хрисолúтъ**, v. **Хриз...**

Христарáдничать, *v. n.* prosić jałmużny, chleba żebrać; *udawać biednego. [стiáнка.

Христiáнина, *Eccl. sl.*, v. **Хри-**

Христiáнинъ, -а, *m.* chrześcianin. [ka.

Христiáнка, -и, *f.* chrześcian-

†**Христiаногубецъ**, -бца, *m.* prześladowca, prześladownik chrześcian, nieprzyjaciel chrześcian. [sko, po chrześciańsku.

Христiáнски, *adv.* chrześciań-

Христiáнскiй, -ая, -oe, *adj.* chrześciański.

Христiáнство, -а, *n.* chrześciaństwo; wiara *lub* religia chrześciańska.

Христiáнствовать, *v. n.* wyznawać wiarę chrześciańską.

Христоборецъ, -рца, *m.* chrystoborca, aryanin, socynianin, odszczepieniec, kacerz, nieuznający bytności Chrystusa.

Христовщина, -ы, *f.* osobna sekta raskolników.

Христóва игла́, **игóлка**, v. **Держидéрево**.

Христóвы слёзки, *pl.* łzy Chrystusowe, (gatunek wina słodkiego), *Lacrimae Christi*.

Христо-любецъ, -бца, *m.* chrystolubnik, Chrystusa lubiący; -любúвый, -ая, -oe, *adj.* Chrystusa lubiący, miłujący; -мáтiя, -и, *f.* chrestomatya, selekta, wyjątki z dzieł dla nauki, wybory, wypisy; -ненавúстникъ, -а, *m.* chrystonienawidnik, nienawidzący Chrystusa; -подражáтель, -я, *m.* naśladownik Chrystusa; -проповѣ́дникъ, -а, *m.* opowiadacz nauki Chrystusowéj; -слáвъ, v. **Слáвильщикъ**.

Христосова́нiе, -я, *n.* winszowanie, pozdrowienie wielkanocne z pocałowaniem się, mówiąc: Христосъ воскресе! Chrystus zmartwychwstał! a drugi odpowiada: воистину воскресе! w istocie zmartwychwstał!

Христосова́ться, *v. r.* całować się na wielkanoc winszując sobie wzajemnie, v. **Христóсованiе**.

Христосъ, -а, *m.* Chrystus.

Христоубíйство, -а, *n. Eccl. sl.* (u)krzyżowanie Chrystusa.

Христофóрова трава́, v. **Воронéцъ**.

Хрíя, -и, *f. Rhetor.* chrya, krótka rozprawa или mowa szkolna.

Хромáніе, -я, *n.* chromanie, kulawienie, kulenie.

Хроматизмъ, -а, *m. Opt.* chromatyzm.

Хроматическій, -ая, -ое, *adj. Opt. & Mus.* chromatyczny.

Хромáть, *v. n.* chromać, kuleć. kulawo chodzić, chromym być.

Хромéцъ, -мцá, *m.* człowiek chromy, kulawy.

Хромистый, -ая, -ое, *adj. Chem.* chromisty, mający w sobie chrom. [*Chem.* chromowy.

Хромовый, -ая, -ое, *adj.*

Хромóй, -áя, -óе, *adj.* chromy, kulawy.

Хромоногій, -ая, -ое, *adj.* chromonogi, kulawy.

Хромоногость, -и, *f.* chromanie, kulawienie.

Хромоножка, -и, *s. c.* chromy, kulawy, chroma, kulawa.

Хромота, -ы́, *f.* chromota, kulawość.

Хромъ, -а, *m. Chem.* chrom.

Хромóй, v. **Хромóй**.

Хромѣть, *v. n.* chromieć, kulawieć, kuleć.

Хрóника, -и, *f.* chronika, kronika, latopismo.

Хроническій, -ая, -ое, *adj.* chroniczny.

Хроно-графúческій, -ая, -ое, *adj.* chronograficzny; **-графія**, -и, *f.* chronografia, czasopistwo; **-рáфъ**, -а, *m.* 1. v. **Лѣтопúсецъ**; 2. v. **Лѣтопúсь**, **Врéменникъ**; **-логúческій**, -ая, -ое, *adj.* chronologiczny; **-логія**, -и, *f.* chronologia, (nauka o czasie), czasopistwo; **-лóгъ**, -а, *m.* chronolog, czasopis, czasolicznik; **-мéтръ**, -а, *m.* chronometr, narzędzie służące do dokładnego mierzenia czasu.

Хрýпкій, -ая, -ое, *adj.* kruchy, złomny, łomki.

Хрупковáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco kruchy, łomki.

Хрýпкость, -и, *f.* kruchość, złomność, łomkość.

Хрýпнуть, *v. n. semelf.* trzasnąć, pęknąć, złamać się.

Хрýснуть, *v. n. semelf.* rozpuknąć się, rozpęknąć się.

Хрусталь, -я, *m.* kryształ.

Хрустáльный, -ая, -ое, *adj.* kryształowy.

Хрýстнуть, v. **Хрýснуть**.

Хрустѣніе, -я, *n.* chrupanie, chrząstanie, chrzęstanie.

Хрустѣть, *v. n.* chrupać, chrząstać, chrzęstać.

Хрущáкъ, v. **Хрущъ** (мучнóй).

Хрущъ мучнóй, *m. H. n.* (*tenebrio molitor*), mącznik, (owad).

Хрычóвка, -и, *f. pop.* babstel, babsztyl, babus, stare babsko.

Хрычъ, -а, *s. m. pop.* stary dziad, grzyb, zgrzybialec.

Хрѣновый, -ая, -ое, *adj.* chrzanowy.

Хрѣнъ, -а, *m. Bot.* (*cochlearia armoracia*), chrzan; *fig.* стáрый хрѣнъ, starzec, grzyb, zgrzybialec.

Хрюкáло, -а, *n.* ryj świni.

Хрюканье, -я, *n.* chrząchanie, krząkanie (świni).

Хрюкать, **Хрюкнуть**, *v. n.* (*o świniach*:) chrząchać, krząkać.

Хрюкнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Хрюкать**.

Хрýстнуть & Хрýстнуть, *v. semelf.*, v. *sub*: **Хрустѣть**.

Хрустѣть, **Хрýстнуть & Хрýснуть**, *v. n.* chrzęstać, chrzęstnąć, chrzęsnąć.

Хрящáнъ, -а, *m. Bot.* (*chondrilla dioscoridis*), dzika, żółta cykorya. [stkowatość.

Хрящевáтость, -и, *f.* chrząstkowatość.

Хрящевáтый, -ая, -ое, *adj.* chrząstkowaty.

Хрящевúна, -ы, *f.* chrząstkowata część ciała.

Хрящевóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* chrząstkowy. [дролóгія.

Хрящеслóвіе, -я, *n.*, v. **Хондрящúкъ**, -а, *m. dim.* chrząsteczka.

Хрящъ, -á, *m.* 1. chrząstka; хрящ въ носý, chrząstka w nosie; 2. zwir, drząstwo, piasek gruby; 3. paré, part, płótno grube rzadkie, płótno workowe.

Хýденькій, -ая, -ое, *adj.* dosyć ziły, lichy; dosyć chudy.

Хýдо, -а, *n.* złe, licho; онъ никомý хýда не дѣлаетъ, on nikomu nic złego nie robi; нѣтъ хýда безъ добрá, (§), nic złego bez dobrego; gdzie nieszczęście tam i szczęście.

Хýдо, *adv.* źle, licho.

Хýдоба, -ы́, *f.* 1. chudość; 2. nieprzyzwoitość, nieprzystojność; liche, złe położenie, niedobry byt. [co zły, lichy.

Худовáтый, -ая, -ое, *adj.* nie-

Худогласіе, -я, *n.* słabość głosu, słaby głos.

Худóжественный, -ая, -ое, *adj.* sztuczny, kunsztowny.

Худóжество, -а, *n.* sztuka, kunszt; изящныя худóжества, sztuki piękne; акадéмія худóжествъ, akademia kunsztów, (sztuk pięknych). [чать.

Худóжествовать, v. **Худóжни-**

Худóжникъ, -а, *m.* kunsztmistrz, artysta.

Худóжница, -ы, *f.* kunsztmistrzyni, artystka.

Худóжничать, *v. n.* zajmować się kunsztami.

Худóжничество, -а, *n.* zajmowanie się kunsztami.

Худóжничій, -ья, -ье, *adj.* kunsztmistrzowski.

Худóжный, -ая, -ое, *adj.* kunsztowny, misterny.

Худóй, -áя, -óе, *adj.* zły, lichy; mizerny, nędzny; chudy.

Худо-крóвіе, -я, *n.* zepsuta krew; **-крóвный**, -ая, -ое, *adj.* mający krew zepsutą; **-рóдный**, -ая, -ое, *adj.* nizkiego (podłego) urodzenia, nieszlachecki, chudorodny; **-рóдство**, -а, *n.* gminne urodzenie, nieszlachectwo; **-сóчіе**, -я, *n.* złe (zepsute) soki [w ciele]; **-сóчность**, -я, *f. Med.* zepsutość soków, złe soki; kacheksya; chéra, charłactwo, schorzałość; **-сóчный**, -ая, -ое, *adj. Med.* złe soki mający, kachektyczny.

Худóсть, -и, *f.* chudość.

Худо-щáвость, -и, *f.* suchorlawość, chuderlawość, chudość; **-щáвый**, -ая, -ое, *adj.* suchorlawy, chudorlawy, chudy, suchy; **-щавѣть**, *v. n.* chudnieć, z ciała spadać, chudym się stawać.

Худый, v. **Худóй**.

Худѣніе, -я, *n.* chudnienie, spadanie z ciała.

Худѣть, *v. n.* chudnieć, chudnąć, z ciała spadać, chudym się stawać.

Хýже, *compar. adv.* 1. gorzéj; тѣмъ хýже, tém gorzéj; хýже всегó, najgorzéj; 2. chudziéj.

Хула, -ы́, *f.* nagana, przygana.

Хулéніе, -я, *n.* ganienie.

Хулúтель, -я, *m.* ganiciel.

Хулúтельница, -ы, *f.* ganicielka. [ganiący.

Хулúтельный, -ая, -ое, *adj.*

Хулúть, *v. a.* ganić, naganiać; **-ся**, *v. p.* być ganionym.

Хульникъ, **Хульница**, v. **Хулúтель**, **Хулительница**. [niący.

Хульный, -ая, -ое, *adj.* ga-

Хурма, v. **Курмá** (3. *Bot.*).

Хуторъ, -а, *m.* folwark.

Хѣрить, *v. a.* wymazywać, wykreślać, przekreślać na krzyż.

Хѣръ, -а, *m.* chier, dawne nazwisko głoski Rossyjskiéj wyrażającéj się w postaci: **Х**, a mającéj brzmienie Polskiego: **Ch**.

Ц.

Цáпаніе, -я, *n.* capanie, porywanie.

Цáпать, **Цáпнуть**, *v. a.* capać, capnąć, porywać, porwać; цáпнуть пó уху, *dać po uchu, dać w policzek.

Цапленóкъ, -нка, *m.* czaplę.

Цáпли, -ъ, -о, *adj.* czapli; цáплино гнѣздó, czaple gniazdo.

Цáпля, -и, *f. H. n.* (*ardea*), czapla, ptak; сѣрая цáпля, (*ardea cinerea*), czapla siwa; бѣлая, хохлатая цáпля, (*ardea egretta s. alba*), mała biała czapla; нéстрая цапля, (*ardea nycticoraz*), kruk nocny. [**Цáпать**.

Цáпнуть, *v. semelf.*, v. *sub*:

Цáпфа, -ы, *f.*, **Цапфъ**, -а, *m.* 1. czop, szpunt; 2. v. **Вертлúгъ** (1).

Царáпаніе, -я, *n.* drapanie.

Царáпать, Царáпнуть, *v. a.* drapać, drapnąć; –ся, *α) v. r.* drapać się, drapnąć się; *β) v. p.* być drapanym, drapniętym.

Царáпина, –ы, *f.*, **Царáпинка, –и**, *f. dim.* zadrapnienie, drapnięcie, kresa. [pacz, drapaczka.

Царáпка, –и, *s. c. pop.* drapacz.

Царáпница, –ы, *f.*, v. **Подмарéнникъ** (мероховатый).

Царáпнуть, –ся, *v. perf.*, v. *sub*: **Царáпать, –ся.**

Царéвичъ, –а, *m.* carewicz, królewicz. [równa, królewna.

Царéвна, –ы, *f.* carewna, ca-

Царедвóрецъ, –рца, *m.* dworzanin królewski.

Царедворческій, –ая, –ое, *adj.* dworzański.

Цареубíйство, –а, *n.* carobójstwo, królobójstwo.

Цареубíйца, –ы, *s. c.* carobójca, królobójca (*s. m.*), carobójczyna królobójczyna (*s. f.*).

Царенвѣтъ, –а, v. **Вѣнéчникъ** (2. *Bot.*). [być, królować.

Царíть, *v. n.* carem, królem

Царица, –ы, *f.* carowa, królowa. [(идéмая).

Царица лугóвъ, v. **Таволга**

Царскій, –ая, –ое, *adj.* carski, królewski; царскія двéри, царскія врата́, wielkie drzwi ołtarza; *it.* v. **Вóдка** (царская), **Часы́** (царскіе), **Чертóгъ, Чинъ** (царскій); царская слива, śliwka jabłkowata; царская свѣча́, царскій скипетръ, *Bot.*, v. **Верби́шникъ** (бѣлый); царскій вѣнéцъ, v. **Вѣнéчникъ** (2. *Bot.*); царская метлика, v. **Вáрварка** (2. *Bot.*); царскій кóрень, v. **Потогóнъ**; царское óко, v. **Росúнникъ**; царское копьé, v. **Златоголóвка**; царскія кýдри, v. **Лилія** (чадмовидная).

Царственный, –ая, –ое, *adj.* carski, królewski; stołeczny; царственный градъ, miasto stołeczne, stolica.

Цáрствіе, –я, *n.* Carstwo; królestwo, państwo, panowanie; царствіе небéсное, królestwo niebieskie.

Цáрство, –а, *n.* Carstwo; królestwo, państwo, panowanie; царство живóтныхъ, królestwo zwierząt; царство растéній, królestwo roślin; царство ископáемыхъ, królestwo ciał kopalnych; царство небéсное, królestwo niebieskie; дай емý Богъ цáрство небéсное, wieczny odpoczynek racz mu dać Panie! *it.* v. **Переселúться** (въ цáрство небéсное).

Цáрствованіе, –я, *n.* królowanie, panowanie; въ цáрствованіе Петрá Пéрваго, za panowania Piotra Pierwszego.

Цáрствовать, *v. n.* królować, panować; цáрствующій, *part. a.* panujący; цáрствующій градъ, miasto stołeczne, stolica, rezydencya królewska; Царь цáрствующихъ, król królujących, król królów.

Царь, –я, *m.* Car, król, monarcha; царь царéй, царь цáрствующихъ, król królów, król królujących, panujących; царь небесé и земли́, Król nieba i ziemi, Król, Pan świata całego; царь небéсный, Ojciec niebieski, Wszechmogący.

Царь-колоколъ, –а, *m.* król dzwonów, największy dzwon w Moskwie.

Царь-коршунъ, –а, *m. H. n.* (*vultur papa*), król sępów.

Царь-трава́, *Bot.*, v. **Лютикъ** (жéлтый). [lowe.

Цвиль, –я, *m.* nasienie chmie-

Цвѣлый, –ая, –ое, *adj. pop.* pleśniowy, spleśniały.

Цвѣль, –и, *f. pop.*, v. **Плѣсень.**

Цвѣсти, *v. n.* kwitnąć, wypuszczać z siebie kwiat.

Цвѣтéніе, –я, *n.* kwitnienie; врéмя цвѣтéнія, czas kwitnienia, rozkwitu. [(miesiąc).

†**Цвѣтень, –тня**, *m.* kwiecień

Цвѣтéцъ, –тцá, *m. Eccl. sl.* 1. kwiat; 2. gatunek zająca.

Цвѣтникъ, –а, *m. dim.* kwiatek.

Цвѣтистость, –и, *f.* kwiecistość. [cisty; farbisty.

Цвѣтистый, –ая, –ое, *adj.* kwie-

Цвѣтить, *v. a.* jasny kolor dawać, jasnobarwić, koloryzować, farbować; –ся, *α) v. r.* zaczynać kwitnąć; *β) v. p.* być jasno barwionym.

Цвѣтникъ, –á, *m.* kwiatnik; grzęda, grzędka (dla) kwiatów, lecha kwiatami zasadzona, kwatera kwiatów; donica, doniczka z kwiatami.

Цвѣтной, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* barwisty, kolorowy.

Цвѣтный, –ая, –ое, *adj.* kwiatowy; цвѣтная лýковица, cebulka kwiatowa; цвѣтная капýста, kalafior; цвѣтная трава́, v. **Лавéнда** (колосистая); цвѣтная недѣля, tydzień przed kwietną niedzielą. [dujący kwiaty.

Цвѣтоводецъ, –дца, *m.* cho-

Цвѣтоводство, –а, *n.* hodowanie kwiatów.

Цвѣтóкъ, –тка, *m.* kwiatek.

Цвѣтолистникъ колúчій, v. **Иглица** (*Bot.*).

Цвѣтоносный, –ая, –ое, *adj.* kwiaty wydający, rodzący; (*Bot.*), z kwiatu wyrastający; цвѣтоносная недѣля, tydzień przed kwietnią niedzielą; kwietnia niedziela.

Цвѣтопаденіе, v. **Отцвѣтáніе.**

Цвѣторóсть, –и, *f.*, v. **Тростникъ** (цвѣтýщій). [teczek.

Цвѣточекъ, –чка, *m. dim.* kwia-

Цвѣточникъ, –а, *m.* 1. hodujący kwiaty; ogrodnik od kwiatów; handlujący kwiatami; 2. (*Bot.*), v. **Лютикъ** (голубой).

Цвѣточница, –ы, *f.* hodująca kwiaty.

Цвѣточный, –ая, –ое, *adj.* kwiatowy; цвѣточный чай, herbata z kwiatów, kwiatówka.

Цвѣтýха, v. **Капýста** (цвѣтная).

Цвѣтъ, –а, *m.* 1. (*propr. & °*), [*pl.* цвѣты́, –товъ), kwiat, *pl.* kwiaty, *coll.* kwiecie, (jakiejkolwiek rośliny pączki rozkwitłe); лúповый цвѣтъ, kwiat lipowy; мушкáтный цвѣтъ, kwiat muszkatowy; 2. kwiat, *pl.* kwiaty, kwiatki, (pięknie kwitnące wonne na łodygach roślinki); сажáть, поливáть цвѣты́, sadzić, polewać kwiaty; 3. цвѣтъ, [*pl.* цвѣта́, –товъ], kolor, barwa; цвѣтъ лицá, cera, farba, krasa, barwa twarzy; цвѣтъ сукнá, kolor, barwa sukna; рáдужные цвѣта́, farby, barwy tęczowe; изображéніе рáдужныхъ цвѣтóвъ, v. **Спектръ.**

Цвѣчéніе, –я, *n.* kolorowanie, farbowanie, barwienie.

Цедулка, –и, *f. dim.* cedułka.

Цезура, –ы, *f. Poes.* cezura, średniówka & śrzedniówka w wierszu.

Цейхгáузъ, –а, *m. Milit.* cejkhauz, cejghauz, cekauz, zbrojownia, arsenał. [kitowanie.

Цементáція, –и, *f.* cementacya,

Цементный, –ая, –ое, *adj.* cementowy, cymentowy, z kitu; цементныя воды, *Chem.* wody koperwasowe miedzi.

Цементованіе, –я, *n.* cementowanie, kitowanie.

Цементовáть, *v. a.* cementować, kitować.

Цементовый, v. **Цементный.**

Цементщикъ, –а, *m.* spajający cementem, cymentem, kitem.

Цемéнтъ, –а, *m.* cement, cyment, kit.

Цензúрованіе, –я, *n.* cenzurowanie, dawanie cenzury na co, krytykowanie.

Цензúровать, *v. a.* cenzurować, dawać cenzurę na co.

Цензúровка, –и, *f.* cenzurowanie, cenzura, krytykowanie.

Цéнзорскій, –ая, –ое, *adj.* cenzorski, od cenzora. [zora.

Цéнзорство, –а, *n.* urząd cen-

Цéнзоръ, –а, *m.* cenzor.

Цензýра, –ы, *f.* cenzura.

Цензýрный, –ая, –ое, *adj.* cenzurowy; цензýрный комитéтъ, komitet cenzury.

Ценúна, –ы, *f.* fajans.

Ценúнный, –ая, –ое, *adj.* fajansowy. [Цена...

Цéнсоръ, Цéнсорство, v.

Центáвръ, –а, *m.* centaur; v. **Полузвѣрь.**

Центифóль, –и, *f. Bot.* (*rosa centifolia*), centyfolia, róża pełna.

Центифóльная роза, v. **Центифóль.** [cętnar & cetnar.

Центнеръ, –а, *m.* centnar,

Центрáльный, –ая, –ое, *adj.* centralny, śr(z)odkowy.

Центробѣжный, –ая, –ое, *adj.* odśrodni, odśrodkowy, odśródpę-

dny; центробѣ́жная сѝла, siła odśrodkowa или odśródpędna.

Центровлекýщій, **Центропривлекательный**, v. **Центростремительный.**

Центростремительный, -ая, -ое, *adj.* dośrodkowy; centrostremitelna сѝла, siła dośrodkowa. [dek, pośr(z)odek.

Центръ, -а, *m.* centrum, śr(z)odek.

Цера́ть, v. **Спускъ** (6).

Цѣрва, -ы, *f.* пѣ́рва жѣ́лтая, краси́льная, кудря́вая, (*reseda luteola*), rezeda żółta, żółtofarbownik.

Церемо́ниться, *v. r.* ceremonie, ceregiele robić; **-мо́ніалъ**, -а, *m.* ceremoniał; **-мо́ніально**, *adv.* ceremonialnie; **-мо́ніальный**, *adj.* ceremonialny; **-мо́ніймейстеръ**, -а, *m.* mistrz ceremonij, obrzędów; **-мо́нія**, -и, *f.* ceremonia, obrzęd; **-мо́ничать**, *v. n.*, v. **Церемо́ниться**; **-мо́нный**, -ая, -ое, *adj.* ceremonijny.

Церковникъ, -а, *m.* 1. zakrystyan; 2. syn zakrystyana.

Церковническій, -ая, -ое, **Церковничій**, -ья, -ье, *adj.* zakrystyański. [zakrystyan.

Церковнослужитель, -я, *m.* **Церковнослужительскій**, -ая, -ое, *adj.* zakrystyański.

Церковный, -ая, -ое, *adj.* cerkiewny, kościelny.

Церковь, -кви, *f.* cerkiew', kościoł; соборна́я пѣ́рковь, v. **Соборъ** (2). [żona cesarza.

†**Цесаре́вна**, -ы, *f.* cesarzowa,

Цесаре́вичъ, -а, *m.* cesarzewicz, syn cesarski, następca tronu cesarskiego. [córka cesarska.

Цесаре́вна, -ы, *f.* cesarzówna,

Цеса́рка, -и, *f. H. n.* (*numida*), kura perłowa.

Цѣсарскій, **Цѣсаръ**, v. **Кес...**

Цеховóй, (-ы́й), -ая, -óе, *adj.* cechowy, od cechu; do cechu wpisany; цеховóй старши́на, starszy cechowy; цеховóй мѣ́стеръ, majster cechowy. [ślniczy).

Цехъ, -а, *m.* cech (rzemie-

Цибисъ, -а, *m. H. n.*, v. **Пигалица.**

Цикорéйный, v. **Цикóрный.**

Цикорій, -я, *m. Bot.* (*cichorium*), cykorya, endywia; дѝкій цикóрій, v. **Цикóрникъ** (2. *Bot.*).

Цикóрникъ, -а, *m.* 1. przedający cykoryę; 2. *Bot.* (*cichorium intybus*), cykorya dzika.

Цикóрный, -ая, -ое, *adj.* cykoryowy; цикóрная трава́, v. **Цикóрникъ** (2). [cylinder.

Цилиндрикъ, -а, *m. dim.* mały

Цилиндри́ческій, -ая, -ое, *adj.* cylindrowy. [walec.

Цилиндръ, -а, *m.* cylinder,

Цинковый, -ая, -ое, *adj.* cynkowy.

Цинкъ, -а, *m.* cynk.

Цирéна, -ы, *f.*, **Цирéнъ**, -а, *m.* solna panew', panew' do warzenia soli; v. **Цренъ.**

Циркулъ, -а, *m.* cyrkiel.

Циркульный, -ая, -ое, *adj.* cyrklowy.

Циркуля́рный, -ая, -ое, *adj.* cyrkularny; циркуля́рное предписа́ніе, v. **Циркуля́ръ.**

Циркуля́ръ, -а, *m.* cyrkularz, okolnik, list okolny.

Циркумваллаціо́нная ли́нія, *f.* linia cyrkumwallacyjna, linia okołokopów.

Циркумваллаці́я, -и, *f. Fortif.* okołokopy, cyrkumwallacye.

Циркъ, -а, *m.* cyrk.

Цисте́рна, -ы, *f.*, v. **Водоёмъ.**

Цитаде́ль, -и, *f.* cytadel(l)a.

Цитаде́льный, -ая, -ое, *adj.* cytadel(l)owy. [muzyczny).

Цитра, -ы, *f.* cytra, (instrument

Цитро́нъ, **Цитро́нный**, v. **Лимо́нъ**, **Лимо́ный.** [trzany.

Цитря́ный, -ая, -ое, *adj.* cy-

Циферблáтъ, -а, *m.* cyferblat.

Цифра, -ы, *f.* cyfra.

Цифрованіе, -я, *n.* cyfrowanie.

Цифрова́ть, *v. a.* cyfrować, cyframi oznaczać.

Цицеро, *indecl. Typogr.* cycero, nazwisko pewnych czcionek.

Цóколь, -я, *m. Archit.* cukuł, podstawa słupowa. [kułowy.

Цóкольный, -ая, -ое, *adj.* cu-

†**Цренъ**, -а, *m.* patelnia; solna panew'; v. **Цирéна.**

Цуговóй, (-ы́й), -áя, -óе, *adj.* cugowy; цуговáя лóшадь, koń cugowy. [szyb wietrzny.

Цугшáхта, -ы, *f.* (*w górnict:*)

Цугъ, -а, *m.* cug, zaprząg koni.

Цукáть, -а, *m.* cykada, cykata, cukata, cytrynat, skórki cytrynowe, cukrem zaprawne.

Цы, *indecl.* nazwisko głoski Rossyjskiéj: **Ц**, mającéj brzmienie Polskiego: **C.**

Цы́ба, -ы, *f. pop.* koza.

Цы́бикъ, -а, *m.* paka (herbaty).

Цыга́нить, *v. a.* kpić, drwić z kogo.

Цыга́нка, -и, *f.* cyganka; *cyganka, szalbierka, mataczka, oszustka.

Цыга́нство, -а, *n.* cygaństwo; szalbierstwo, matactwo; szyderstwo, drwiny.

Цыга́нъ, -а, *m.* cygan; *cygan, szalbierz, matacz, oszust, krętarz, złodziéj, łotr.

Цымба́листъ, -а, *m.* cymbalista, grający na cymbałach.

Цымба́лы, -ъ, *f. pl. Mus.* cymbał, *pl.* cymbały. [**Скорбу́тъ.**

Цынга́, -и́, *f.* szkorbut; *it.* v.

Цынго́тный, v. **Скорбу́тный**; цынго́тная трава́, v. **Ло́жечникъ** (анте́чный).

Цынго́тѣть, *v. n.* szkorbucieć, dostać szkorbutu. [dwójna.

Цыно́вка, -и, *f.* rogoża po-

Цыно́вочникъ, -а, *m.* rogoźnik, co rogoże plecie.

Цыно́вочный, -ая, -ое, *adj.* rogożowy.

Цы́пки, -покъ, *f. pl.* 1. *pop.* starcie u nóg, przetarte miejsce nóg; 2. palce (u nóg); ходѝть на цы́пкахъ, chodzić na palcach.

Цыплёнокъ, -нка, *m.* (*pl.* **цыпля́та**, -ъ), **Цыплёночекъ**, -чка, *m. dim. secund.* kurczątko, kurczę, *pl.* kurczątka, kurczęta.

Цыпля́, -пля́ти, *Eccl. sl.*, v. **Цыплёнокъ.** [cina.

Цыпля́тина, -ы, *f.* kurczę-

Цыпля́тникъ, -а, *m. pop.*, v. **Ястребъ-куря́тникъ.** [częcy.

Цыплячій, -ья, -ье, *adj.* kur-

Цы́почки, -чекъ, v. **Цы́пки.**

Цы́пушка, -и, *f.*, v. **Цыплёнокъ.**

Цыре́на, -ы, *f.*, v. **Цренъ.**

Цырю́льникъ, -а, *m.* cyrulik.

Цырю́льническій, -ая, -ое, **Цырю́льничій**, -ья, -ье, *adj.* cyrulski, cyruliczy.

Цырю́льня, -и, *f.* cyrulnia, barwiernia, golarnia.

Цытва́рное сѣ́мя, *n.* cytwarowe nasienie. [cytwar.

Цытва́рь, -и, *f. Bot.* (*zedoaria*),

Цыфирный, -ая, -ое, *adj.* cyfrowy.

Цыфи́рь, -и, *f.* cyfra.

Цы́фра, -ы, *f.* cyfra.

Цыцъ, *interj.* pst! leżeć! leż!

Цѣвка, -и, *f.* cewka. [jarka.

Цѣвни́ца, -ы, *f.* piszczałka, fu-

Цѣвочка, -и, *f. dim.* ceweczka. [**Ирга.**

Цѣвочникъ, -а, *m. Bot.*, v.

Цѣвочный, -ая, -ое, *adj.* cewkowy. [twiczny.

Цѣпь, -и́, *n. Mar.* pręt ko-

Цѣдилка, -и, *f.*, **Цѣди́ло**, -а, *n.* cedzidełko, cedzidło.

Цѣди́льный, -ая, -ое, *adj.* do cedzenia służący.

Цѣди́ть, *v. a.* cedzić, toczyć, wytaczać z beczki.

Цѣже́ніе, -я, *n.* cedzenie, toczenie, wytaczanie z beczki.

Цѣлéбникъ, -а, *m. Eccl. sl.* lekarz.

Цѣлéбница, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Лечéбница & Лекáрка.**

Цѣлéбный, -ая, -ое, *adj.* leczący, gojący, uzdrawiający; цѣлéбная трава́, v. **Лечу́ха** (1).

Цѣлéніе, -я, *n.* leczenie, gojenie, kurowanie.

Цѣлибу́ха, -и, *f. Bot.* (*strychnos nux vomica*), kulczyba, wronie oko.

Цѣлина́, v. **Новина́** (1).

Цѣликóмъ, *adv.* w całku; ѣ́хать цѣликóмъ, jechać niebitą drogą.

Цѣлина́, v. **Новина́** (1).

Цѣлитель, -я, *m.* lékarz.

Цѣлительный, -ая, -ое, *adj.* leczący, gojący, uzdrawiający; цѣлительныя во́ды, wody uzdrawiające, mineralne; цѣлительная трава́, v. **Лечу́ха** (1).

Цѣлить, *Eccl. sl.*, **Цѣлить**, *v. a.* leczyć, goić, kurować, uzdrawiać; **-ся**, *v. p.* być leczonym, kurowanym.

Цѣлить, *v. n.* 1. – въ кого́, во

что), celować [z broni]; §. цѣлилъ въ воробу, а попалъ въ коробу, celował do wrony, a trafił w krowę; bąka ustrzelił; poszkapił się; uchybił; 2. *fig.* цѣлить на кого, на что, zmierzać, celować, zapatrywać się, godzić na kogo, na co; **-ся**, *v. r.*, v. Цѣлить (1).

Цѣлкій, v. **Мѣткій.**

Цѣлкóвикъ, **-а**, *m.* & **Цѣлкóвый**, **-аго**, *s. m.* rubel srebrny.

Цѣлкóмъ, *adv.* całkiem, całkowicie.

† **Цѣловáльная зáпись**, *f.* rota, formuła przysięgi.

Цѣловáльникъ, **-а**, *m.* 1. przedawca gorzałki; szynkarz; 2. przysiężny.

Цѣловáльническій, **-ая**, **-ое**, **Цѣловáльничій**, **-ья**, **-ье**, *adj.* szynkarski.

Цѣловáльщикъ, **-а**, *m.* całownik, ciągle całujący.

Цѣловáльщица, **-ы**, *f.* całownica, ciągle całująca.

Цѣлованіе, **-я**, *n.* 1. całowanie; крéстное цѣлованіе, przysięga; 2. *Eccl. sl.* powitanie, pozdrowienie.

Цѣловáтель, **-я**, *m.* całownik.

Цѣловáтельница, **-ы**, *f.* całownica.

Цѣловáть, *v. a.* 1. całować; цѣловáть крестъ, całować krzyż; przysięgać; 2. *Eccl.* witać, pozdrawiać.

Цѣломýдренникъ, (*Bot.*), v. **Á'гнецъ** (непорóчный).

Цѣломýдренность, **-и**, *f.* czystość, nieskażoność, niewinność.

Цѣломýдренный, **-ая**, **-ое**, *adj.* czysty, nieskażony, niewinny.

Цѣломýдріе, **-я**, *n.* czystość, nieskażoność, niewinność.

Цѣломýдрствовати, *v. n. Eccl. sl.* zachowywać czystość.

Цѣломýдрый, **-ая**, **-ое**, *adj.* czysty, nieskażony, niewinny.

Цѣлостный, **-ая**, **-ое**, *adj.* cały.

Цѣлость, **-и**, *f.* 1. całość, zupełność; w całości; 2. leczenie, kuracya.

Цѣлóуміе, **-я**, *n. Eccl. sl.* zdrowy rozum; pojęcie, rozumienie.

Цѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* cały, całkowity, zupełny; *it.* czysty, niewinny.

Цѣль, **-и**, *f.* 1. cel; стрѣлáніе въ цѣль, strzelanie do celu; стрѣлáть въ цѣль, strzelać do celu; 2. v. **Зрáчка**; * cel, meta, zamiar, zamysł, koniec.

Цѣльбá, **-и́**, *f. Eccl. sl.* leczenie, kurowanie, kuracya; lék, *pl.* léki.

Цѣльбоно́сный, **-ая**, **-ое**, *adj.* uzdrawiany. [копытный.

Цѣльнокопы́тный, v. **Одно-**

Цѣльность, 1. v. **Цѣлость**; 2. całność, trafność.

Цѣльный, **-ая**, **-ое**, *adj.* 1. całkowity, cały, zupełny; цѣльное колесó, koło z pnia wyciętę; цѣльная дýдка, piszczałka z jednéj sztuki; 2. czysty, niesfałszowany; цѣльное винó, wino czyste; цѣльное молокó, mléko niezbierane; 3. celny, trefny, pewny, niechybny. [szacunek.

Цѣнá, **-и́**, *f.* cena, wartość, **Цѣнéніе**, **-я**, *n.* cenienie.

Цѣнúтель, **-я**, *m.* ceniciel.

Цѣнúть, *v. a.* cenić, szacować, taksować; **-ся**, *v. p.* być ceniony, szacowanym, taksowanym.

Цѣнка, **-и**, *f.* 1. *dim.* mała wartość; 2. *fig.* zniewaga, zelżenie, obelga; дать комý-либо цѣнку; * znieważyć, zelżyć kogo.

Цѣнность, **-и**, *f.* cenność, drogość.

Цѣнный, **-ая**, **-ое**, *adj.* cenny, drogi, popłatny. [taksator.

Цѣнощикъ, **-á**, *m.* ceniciel,

Цѣпенѣлость, **-и**, *f.* zdrętwiałość, odrętwiałość.

Цѣпенѣлый, **-ая**, **-ое**, *adj.* zdrętwiały, odrętwiały.

Цѣпенѣніе, **-я**, *n.* drętwienie.

Цѣпенѣть, *v. n.* drętwieć, czucie tracić od zimna.

Цѣпикъ, **-а**, *m. dim.*, v. **Цѣпъ.**

Цѣпúться, v. **Цѣпля́ться.**

Цѣпúще, **-а**, *m. augm.* cepisko.

† **Цѣпка**, v. **Придéржка, Задéржка.**

Цѣпкій, **-ая**, **-ое**, *adj.* chwytny, chwatki, dobrze się chwytający; swarliwy, zawadyjacki.

Цѣпля́ніе, **-я**, *n.* zaczepianie, zahaczanie.

Цѣпкость, **-и**, *f.* chwatkość, chwytkość; * zawadyjactwo, kłótliwość.

Цѣпля́ть, *v. a.* 1. zaczepiać, zahaczać; 2. *fig.*, v. **Придира́ться**; **-ся**, *v. r.* 1. za co, czepiać się, zaczepiać się, chwytać się; 2. *fig.* цѣпля́ться за что, v. **Придира́ться.**

Цѣпникъ, **-á**, *m.* cepak, cepisko, dzierżak cepowy.

Цѣпнóй, (**-нóй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* łańcuchowy; цѣпнóй мостъ, most na łańcuchach wiszący. [cepowy.

Цѣповóй, (**-вóй**), **-áя**, **-óе**, *adj.*

Цѣпочка, **-и**, *f. dim.* łańcuszek. [cużkowy.

Цѣпóчный, **-ая**, **-ое**, *adj.* łań-

Цѣпъ, **-а**, *m.* 1. cepy (do młócenia); 2. *Artill.* cepy do nabijania.

Цѣпь, **-и**, *f.* łańcuch; звéнья (у) цѣпи, ogniwa u łancucha.

† **Цѣрь**, **-я**, *m.* zapałka; lont.

Ч.

Чабéрный, **-ая**, **-ое**, *adj.* cząbrowy.

Чабéръ, **-а**, *m. Bot.* (*satureia hortensis*), cząber; пáхотный чабéръ, v. **Дивáла** (многолѣтняя).

Чаверѣть, *v. n.* więdnąć, wybujać i osłabnąć. [kląskanie.

Чáванье, **-я**, *n.* mlaskanie,

Чáвкать, **Чáвкнуть**, *v. n.* mlaskać, kląskać.

Чáверѣть, v. **Чаверѣть.**

Чагбáнъ, v. **Устели-камень.**

Чагбóй, **-я**, *m. H. n.* (*amer pulchricollis*), gęś brunatnoszyja.

Чагúрскій чай, *m.* herbata z suszonych liści łomikamienia; *Bot.*, v. **Баданъ.**

Чагрáва, **-ы**, *f. H. n.* (*sterna caspia*), wielkodziób, (gatunek rybitwy). [nopopielaty.

Чагрáный, **-ая**, **-ое**, *adj.* czar-

Чадúть, *v. a.* swędzić, naswędzić, swędu narobić.

Чадновáтый, **-ая**, **-ое**, *adj.* nieco swądliwy.

Чáдный, **-ая**, **-ое**, *adj.* swądliwy, pełen swędu.

Чáдо, **-а**, *n. Eccl. sl.* 1. dziecię, dzieciątko; 2. spowiadający się, konfitent.

Чадо-любецъ, **-бца**, *m. Eccl. sl.* dzieciolub, lubiący dzieci; **-любивый**, **-ая**, **-ое**, *adj.* dzieciolubny, lubiący, kochający dzieci; **-любúца**, **-ы**, *f. Eccl. sl.* matka miłująca, kochająca dzieci; **-любіе**, **-я**, *n.* miłość ku dzieciom; **-любный**, **-ая**, **-ое**, *adj.* dzieciolubny, lubiący, kochający dzieci; **-ненавúстникъ**, **-а**, *m. Eccl. sl.* nienawidzący dzieci; **-ненавúстница**, **-ы**, *f.* nienawidząca dzieci; **-ненавúстный**, **-ая**, **-ое**, *adj. Eccl. sl.* nienawidzący dzieci; **-нóсіе**, v. **Чревоношéніе**; **-питáтельство**, **-а**, *n. Eccl. sl.* wychowanie dzieci; **-рóдіе**, **-я**, *n. Eccl. sl.* rodzenie dzieci, dziatek; **-творúти**, *v. a. Eccl. sl.* dzieci płodzić, rodzić; **-убíйство**, **-а**, *n. Eccl. sl.* dzieciobójstwo; **-убíйца**, *s. c. Eccl. sl.* dzieciobójca (*s. m.*), dzieciobójczyni.

Чáдце, **-а**, *n. Eccl. sl. dim.* dzieciątko.

Чадъ, **-а**, *m.* swąd; żużlowy чадъ, swąd węglowy; угорѣть отъ чáду, zagorzeć od swędu.

Чáёкъ, *gen.* **чáйка**, *m. dim.* herbatka.

Чáемость, **-и**, *f.* spodziewanie, oczekiwanie, nadzieja.

Чáёчекъ, **-чка**, v. **Чáёкъ.**

Чай, **-я**, *m.* herbata; грýдной чай, herbata na piersi służąca; луговóй, болóтный чай, v. **Полýшечникъ**; Ивановъ чай, Капóрскій чай, v. **Кипрéй**; *it.* v. **Куримскій, Чагúрскій** (чай).

Чай, *adv.* pewne.

Чáйка, **-и**, *f. H. n.* (*larus*), mewa, sikora, (ptak); чáйка морскáя, чернокрúлая, (*larus marinus*), mewa morska. [рóкъ.

Чáйка-разбóйникъ, v. **Ново-**

Чáйкинъ, **-а**, **-о**, *adj.* mewowy.

Чáйникъ, **-а**, *m.* imbryk do herbaty, herbatnik; lubiący herbatę.

Чáйница, **-ы**, *f.* puszka na herbatę, herbatniczka; lubiąca herbatę.

Чáйничать, *v. n. pop.* пить чай, пить много чаю; тянуть чай, пить чай долго; пить чай с блюдечка; пить чай с сахаром вприкуску; пить чай с сахаром внакладку; пить чай с сахаром внакрошку; пить чай с сахаром вприглядку; пить чай с сахаром вприсыпку; пить чай с сахаром вприхлебку; пить чай с сахаром вприхрустку; пить чай с сахаром впришепетку; пить чай с сахаром вприщепетку; пить чай с сахаром вприщепку; пить чай с сахаром вприщепочку; пить чай с сахаром вприщепочку; пить чай с сахаром вприщепоч

Чáять, *v. n.* (чего), spodziewać się, oczekiwać.

Чванéцъ, -нца, *m. Eccl. sl.* 1. *dim.* flaszeczka; 2. v. **Чванъ (2)**.

Чваниться, *v. r.* pysznić się, chełpić się. [szna.

Чвáнка, -и, *f. pop.* kobieta py-

Чванли́вость, -и, *f.* chełpliwość, samochwalność.

Чванли́вый, **Чва́нный**, -ая, -ое, *adj.* pyszny, chełpliwy, samochwalny.

Чва́нство, -а, *n.* pycha, chlubstwo, chełpliwość, samochwalstwo; §. чва́нства на сто рубле́й, а живото́мъ на три полу́шки, huczno, buczno, a w pięty zimno.

Чванъ, -а, *m.* 1. *Eccl. sl.* flasza, flaszka; 2. *pop.* człowiek chełpliwy, pyszny.

Чвáртка, -и, *f.* (*w śpiewie kościelnym*:) czwarta część taktu.

Чебáкъ, -á, *m. H. n.* (*cyprinus barbus*), barwena.

Чебе́рный, **Чебе́ръ**, v. **Чабе́рный**, **Чабе́ръ**.

Чеботари́ть, v. **Башмачничать**. [szewski.

Чеботáрня, -и, *f.* warsztat

Чеботáрь, -я́, *m.* szew od safianu.

Чеботóкъ, -тка́, **Чеботóчекъ**, -чка, *m. dim.* bóciki krótkie.

Чéботъ, -а, *m.* ciżmy, bóty krótkie, bóty safianowe.

Чебрéцъ, v. **Чабе́ръ**.

Чегеранъ, -а, *m. Bot.* (*hedysarum*), wyka wonna.

Чеглóкъ, v. **Жаворонникъ**.

Чегрáна, v. **Качáрка**.

Чей, -чья, -чье, *pron.* czyj, czyja, czyje?

Чека́, -я́, *f.* gwóźdź; osebáя чека, lon, pręcik do zatykania koi u wozu. [*m.*, v. **Шакалъ**.

Чекáлка, -и, *f.*, **Чекáлъ**, -а, **Чеканéніе**, -я, *n.* wybijanie, wyciskanie (na kruszcu).

Чеканить, *v. a.* bić, wybijać (monetę); wybijać, wyciskać za pomocą stępla jakie wyobrażenie na czém; **-ся**, *v. p.* być bitym, wybijanym, wyciskanym.

Чеканка, -и, *f.*, 1. v. **Чеканéніе**; 2. (*Bot.*), v. **Соколи́нка**.

Чеканный, -ая, -ое, *adj.* do wybijania służący; wybijany, wybity; чека́нное долото́, v. **Чека́нъ**.

Чеканщикъ, -а, *m.* wybijacz, wyciskacz, wybijający jakie wyobrażenie na metalach.

Чека́нъ, -а, *m.* czekan; stępel mincarski.

Чекма́рь, -я, *m.* tłuk, tłuczek.

Чекме́нь, -я, *m.* czekman, kontusz Tatarskim krojem.

Чекýша, **Чекýшка**, -и, *f. H. n.* (*lagomys pusillus*), zając gwiżdżący.

Челибýха, v. **Цѣлибýха**; **челибýха Игна́тія**, v. **Бобъ (Китáйскій)**.

Челигъ, -а, *m.* białozor młody.

Челнóкъ, -á, *m.* 1. *dim.* czółenko wodne; 2. tkalny, tkáckiй челнóкъ, czółenko tkackie.

Челночéкъ, -чка́, *dim.*, v. **Челнóкъ**. [robiący.

Челночникъ, -а, *m.* czółenka

Челно́чный, -ая, -ое, *adj.* czółenkowy, do czółenka należący.

Чёлнъ, -а, *m.* 1. czółno, łódka; 2. v. **Челнокъ (2)**.

Чело́, -á, *n. Eccl. sl.* czoło; бить челомъ, bić czołem, padać do nóg; *it.* v. **Склони́ть (чело́)**, **Сразúться**, **Удáрить (челóмъ)**.

Челобúтная, -ой, *s. f.* prośba, suplika.

Челобúтный, -ая, -ое, *adj.* prosicielski, suplikantski.

Челобúтчикъ, **Челобúтчица**, v. **Проси́тель**, **Проси́тельница**.

Челобúтье, -я, *n.* 1. podanie prośby; prośba, suplika; 2. v. **Челобúтная**; 3. *pop.* pokłon, uniżoność.

Человéко-губúтельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* człowiekogubny; **-любецъ**, -бца, *m.* człowiekolubiec, lubiący, miłujący człowieka; **-любúво**, *adv.* człowiekolubnie, ludzko, łagodnie; **-любúвый**, -ая, -ое, *adj.* człowiekolubny, człowieka lubiący, miłujący, ludzki, łagodny; **-любúе**, -я, *n.* człowiekolubność; **-любно**, **-любный**, *Eccl. sl.*, v. **Человѣколюбúво**, **Человѣколюбúвый**; **-любствовати**, *v. n. Eccl. sl.* okazywać ludzkość, miłość bliźniego; **-ненавúдѣніе**, -я, *n.* człowiekonienawiść, mizantropia, nienawiść ludzi; **-ненавúстникъ**, -а, *m.* człowiekonienawistnik, mizantrop, nienawistnik ludzi; **-ненавúстница**, -ы, *f.* mizantropka, nienawistnica ludzi; **-ненавúстный**, -ая, -ое, *adj.* mizantropski; **-убúйца**, -ы, *s. c.* człowiekobójca, człowiekobójczyni; **-угóдіе**, -я, *n.* łaszenie się, nadskakiwanie; **-угóдникъ**, -а, *m.* łaszący się, nadskakujący komu, starający się dogodzić komu w czém; **-угóдный**, -ая, -ое, *adj.* starający się dogodzić komu w czém; **-угожде́ніе**, v. **Человѣкоугóдіе**; **-áдецъ**, -дца, *m. Eccl. sl.* człowiekożerca, ludożerca, samojedz.

Человѣкъ, -а, *m.* (*pl.*, v. **Лю́ди**; *Eccl. sl.* **человѣ́ки**) 1. człowiek, człek; до́брый человѣкъ, dobry człowiek; что э́то за человѣкъ? co to za człowiek? któż to? человѣкъ Бо́жій, (*bibl.*) człowiek Boży; prorok; человѣкъ безза́конія, v. **Анти́христъ**; 2. człek, służący; нанять себѣ человѣка, nająć sobie służącego.

Человѣчекъ, -чка, *m. dim.* człowieczek, człeczek.

Человѣчески, *adv.* jako człowiek, ludzko po ludzku.

Человѣческій, -ая, -ое, *adj.* człowieczy, ludzki.

Человѣчество, -а, *n.* człowieczeństwo, stan człowieczy, ludzkie *czyli* człowiecze przyrodzenie; ludzkość duszy.

Человѣчишко, -а, *m.* człeczyna, człowieczyna.

Человѣчій, -ья, -ье, *adj.* człowieczy. [тонóска.

Человонóсъ свѣтя́щій, v. **Свѣ-**

Чéлюстный, -ая, -ое, *adj.* szczękowy, od paszczęki.

Чéлюсть, -и, *f.* szczęka.

Челядúнецъ, -нца, *m.* służący, parobek.

Челядúнка, -и, *f.* sługa, służąca, dziewka. [**Челядúнецъ**.

†Челядúнъ, **Челя́дникъ**, v.

Чéлядный, -ая, -ое, *adj.* czeladny, do czeladzi należący.

†Чéлядня, -и, *f.* czeladnica, izba czeladna, izba dla czeladzi, izba dla służących.

Чéлядь, -и, *f.* czeladź.

Чемеá, -ú, **Чемеúна**, -ы, *f. pop.* pieniądze zebrane.

Чемеúнникъ, -а, *m. pop.* skąpiec, skąpi grosz, skner, kutwa.

Чемери́ца, -ы, *f.*, **Чемери́чникъ**, -а, *m. Bot.* (*veratrum s. helleborus*), ciemierzyca.

Чемери́чный, -ая, -ое, *adj.* ciemierzycowy.

Чéмерь, -а, *m.* 1. grzbiet, pacierze; cząbr, cząbr; 2. niemoc końska.

Чемода́нецъ, -нца, **Чемода́нчикъ**, -а, *m. dim.* mantelzaczek, tłomoczek. [tłomok.

Чемода́нъ, -а, *m.* mantelzak,

Чепарýха, -и, *f. pop.* wielki kieliszek (do gorzałki).

Чепéцъ, -пцá, *m.* czepek.

Чепéчина, -и, *f.* czepkarka, czepki robiąca.

Чепéчный, -ая, -ое, *adj.* czepkowy. [ка.

Чепóчка, *Eccl. sl.*, v. **Цѣпóчка**.

Чепчúкъ, -а, *m. dim.* czepczyk.

Чепухá, -и, *f.* niedorzeczność, głupstwo, brednie; нести́, молóть чепуху́, paplać, bajać, bredzić, pleść nie wiedzieć co.

Чепучúнникъ, -а, *m.*, v. **Сапсапари́лъ**.

Чепь, *Eccl. sl.*, v. **Цѣпь**.

Чéрва, -ы, *f.* komorka pszczoły (woskiem pokryta).

Чéрвень, -и, *f. Eccl. sl.* 1. przędza szkarłatna; 2. (†), czerwiec, (miesiąc). [(2. *H. n.*).

Червéцъ, -á, *m.*, v. **Кошени́ль**.

Червéчникъ, v. **Печёночникъ**.

Чéрви, -éй, *f. pl.* (*w kartach*:) czerwień.

Червúвый, -ая, -ое, *adj.* robaczywy, pełen robaków.

Червúвѣть, *a. n.* robaczywieć, robaczeć. [**Багрецъ**.

Червленéцъ, -нцá, *m. Eccl. sl.*, **Червленúца**, -ы, *f. Eccl. sl.* 1.

purpura, szkarłat; 2. płaszcz purpurowy.

Червленичный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* purpurowy, szkarłatny.

Червлёный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* purpurny, purpurowy, szkarłatny.

Чёрлень, -и, *f.* purpura, szkarłat, kolor szkarłatny.

Червленёть, *v. n.* szkarłacieć, stawać się szkarłatnym, purpurowanym.

Червогóнникъ, Червогóнъ, v. **Бобокáперсъ**. [czerwony złoty.

Червонецъ, -нца, *m.* dukat, **Червóнка**, -и, *f.* (*w kartach*:) karty maści czerwiennéj.

Червóнной, -аго, *s. m.* dukat, czerwony złoty.

Червóнный, -ая, -ое, *adj.* 1. purpurowy, szkarłatny; 2. (*w kartach*:) czerwienny; червонный туз, tuz czerwienny; 3. dukatowy; червóнное зóлото, złoto dukatowe.

Черво-óбразный, -ая, -ое, *adj.* mający kształt robaka; **-тóчина**, -и, *f.*, **-тóчинка**, -и, *f. dim.* czerwotocz, robaczywość; **-тóчный**, -ая, -ое, *adj.* robaczywy, robakami stoczony.

Червячáтый, v. **Червлёный**.

Чéрвь, -я, *m.* 1. robak; **чéрва**, -ей, *pl.* robaki; 2. dawne nazwisko głoski Rossyjskiéj: Ч, a mającéj brzmienie Polskiego: Cz.

Червякóвый, -ая, -ое, *adj.* robakowy.

Червякъ, -á, *m.* robak.

Червянúца красúльная, v. **Воловúкъ** (**крáсный**).

Червячóкъ, -чка, *m. dim.* robaczek; **Ивáновъ червячóкъ**, v. **Свѣтлякъ**.

Чердáкъ, -а, *m.* góra, poddasze. [poddaszny.

Чердáчный, -ая, -ое, *adj.*

Чердымникъ, v. **Чубýмникъ** (душистый). [wnętrze, kiszki.

Чéрева, -рéвъ, *n. pl.* trzewa,

Чéревикъ, -а, *m.* trzewik kobiecy z wysokim napiętkiem.

Чéревина, -и, *f.* brzuch; v. **Брюшúна**.

Чéревистый, v. **Чревáстый**.

Чéревичекъ, -чка, *m. dim.* trzewiczek kobiecy z wysokim napiętkiem. [(3).

Чéревичникъ, v. **Башмачéкъ**

Чéревичный, -ая, -ое, *adj.* trzewikowy; (*cf.* Черевикъ).

Чéревій, v. **Брюшный**.

Чéрево, *pop.*, v. **Чрéво**.

Чередá, -ú, *f.* 1. kolej, porządek; теперь твоя чередá, teraz na ciebie kolej; 2. (*Bot.*), v. **Двузýбецъ** (**трёхраздѣльный**).

Чередúть, *v. a.* urządzać, porządkować.

Чередникъ, v. **Собáчникъ**.

Чередной, (-úй), v. **Очередной**.

Чередовáться, *v. r.* zachowywać koléj przy odbywaniu jakiéj powinności.

Чередовóй, (-úй), -áя, -óе, *adj.* kolejny, koléją (z kolei) idący.

Черéдъ, -а, *m.*, v. **Чередá** (1).

Чересчéрдѣльникъ, -а, *m.* rzemień przez siodełko hołoblowe przechodzący i do hołobli przymocniony. [za bardzo.

Чересчýръ, *adv.* nad miarę;

Чéресъ, -а, *m.* trzos.

Чéресъ, v. **Чресъ**.

Черемúца, -ы, *f. Bot.* (*allium ursinum*), czosnek dziki niedźwiedzi.

Черемúчникъ, -а, *m.*, v. **Черемúца**; **черемúчникъ вшемóрный**, v. **Сабадúлла**.

Черёмуха, -ы, *f. Bot.* (*prunus padus*), śliwa czeremcha.

Черёмуховый, -ая, -ое, *adj.* czeremchowy.

Черёмушка, -и, *f.* 1. *dim.*, v. **Черёмуха**; 2. v. **Черемúца**.

Черёмушникъ, -а, *m.* las czeremchowy.

Черёшка, -и, *f.* 1. v. **Черёмуха**; 2. v. **Черноголóвникъ** (1).

Черёшковый, -ая, -ое, *adj.* czeremchowy.

Черешня, v. **Черемúца**.

Черенéцъ, -нца, v. **Черенóкъ** (4). [trzonkowy.

Черенковый, -ая, -ое, *adj.*

Черенóкъ, -нкá, *m.* 1. *dim.* trzonek; 2. latorośl; 3. osad saletry lutrowanéj; 4. *Conch.* (*solen*), błyszczak, świetlik, muszla morska.

Чéренъ, -а, *m.* 1. trzonek, rączka, rękojeść; okladka (u noża); 2. v. **Цренъ**.

Черéнье, -я, *n. coll.* trzonki.

Черепáха, -и, *f. H. n.* (*testudo*), żółw'. [żółwiowy, żołwi.

Черепáховый, -ая, -ое, *adj.*

Черепáшица, -ы, *f.* żółwina, mięso żółwie.

Черепáшій, -ья, -ье, *adj.* żółwi, żółwiowy; черепашій черепъ, skorupa żółwiowa. [*lone*), żółwik.

Черепáшникъ, -а, *m. Bot.* (*che-*

Черепéнникъ, v. **Грѣчневникъ**.

Черепúна, -ы, *f.* skorupa.

Черепúца, -ы, *f.* dachówka.

Черепúчникъ, -а, *m.* dachówkarz, co dachówki pali.

Черепúчница, -ы, *f. H. n.* (*lepisma*), cukiernik, (rodzaj owadu).

Черепúчный, -ая, -ое, *adj.* dachówkowy; черепичный завóдъ, cegielnia.

Черепнóй, (-úй), -áя, -óе, **Чéрепный**, -ая, -ое, *adj.* czaszkowy, od czaszki głowy; **черепнóй бурáвъ**, v. **Трепáнъ**.

Череповóй, (-úй), -áя, -óе, *adj.* czaszkowy, od czaszki głowy, (główńéj); **череповая оболóчка**, (*pericranium*), czaszkoskur, skóreczka na głowie, oczaszna, przyczasznia, ogłowie, nagłówek.

Черепокóжныя жúвотныя, *n. pl.* zwierzęta skorupiaste.

Черепóкъ, -нкá, *m.* skorupka; czaszka głowy.

Черепосверлéніе, -я, *n.*, v. **Трепанáція**. [rupeczka.

Черепочéкъ, -чка, *m. dim.* sko-

Чéрепъ, -а, *m. Anat.* czaszka głowy, czasza główna, czałbatka; 2. skorupa (*np.* żółwia, ślimacza); 3. żłódź, skorupa lodowa (pod śniegiem).

Черéпье, -я, *n. coll.* skorupy.

Черешкóвый, v. **Черенкóвый**.

Черéшневый, -ая, -ое, *adj.* czereśniowy, trześniowy.

Черéшня, -и, *f. Bot.* (*cerasus avium*), czereśnia, trześnia (wiśnia; drzewo i owoc).

Черешóкъ, -шкá, *m.* trzonek.

Черкáнье, -я, *n.* bazgranie, gryzmolenie, pisanie prędkie i niewyraźne.

Черкáть, *v. a.* bazgrać, gryzmolić, pisać prędko i niewyraźnie; wykreślać, przekreślać.

Черкнýть, *v. a. semclf.* nabazgrać, nagryzmolić; wy-, przekreślić.

Чéрлень, -и, *f.*, v. **Мумія**.

Чернéшъ, -а, *m. Bot.* (*tordylium*), jeleni ogon.

Чéрный, -ая, -ое, *adj.* brunatnoczerwony; czerwony; чéрное мóре, czerwone morze.

Чернáвка, -и, *f. pop.* 1. kobieta czarnowłosa i czarnobrwa; 2. krowa czarna; 3. *H. n.*, v. **Турпáнъ**. [**нáвка** (1. 2).

Чернáвушка, -и, *f.*, v. **Чер-**

Черневóй, (-úй), -áя, -óе, *adj.* czarno emaliowany; черневáя рабóта, v. **Чéрнедь**.

Чéрнедь, -и, *f.* robota srebrna z czarno emaliowanemi figurami.

Чéрнель, -и, *f.* gatunek okry czerwonéj.

Черненúе, -я, *n.* czernienie.

Чéрненькій, -ая, -ое, *adj.* czarnawy, nieco czarny.

Чéрность, -и, *f. H. n.* (*anas fuligula*), czarnoczub, (kaczka).

Чернёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* czarniuchny, czarniuśieńki, czarniuteńki.

Чернéцъ, -á, *m.* czerniec, mnich. [ctwo, mnichostwo.

Чернéчество, -а, *n.* czernie-

Чернúка, -и, *f.* czernica, jagoda borowa.

Чернúла, -ъ, *n. pl.* atrament, inkaust; типографскія чернúла, czcionidło drukarskie.

Чернúльница, -ы, *f.* kałamarz.

Чернильноорѣховая кислотá, *f. Chem.* kwas galasowy.

Чернúльный, -ая, -ое, *adj.* atramentowy; чернúльный орѣшекъ, galas, dębianka, dębnik.

Чернúть, *v. a.* 1. czernić, czarno farbować; 2. czernić, smolić, brudzić, walać; 3. *czernić, oczerniać, osławiać; **-ся**, *v. p.* być czernionym, *etc.*

Черница, -ы, *f.* 1. czernica,

zakonnica obrządku Greckiego; 2. v. **Черни́ка.**

Черни́чіе, -я, *n. Eccl. sl.* (*ficus sycomorus*), figowe drzewo Egipskie. [czka, jagodka borowa.

Черни́чка, -и, *f. dim.* czernica.

Черни́чникъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*vaccinium myrtillis*), krzak czernic *czyli* czarnych jagod; 2. likwor z czernic *czyli* z czarnych jagod. [czerniczny, z czernic.

Черни́чный, -ая, -ое, *adj.*

Черно-багро́вый, -ая, -ое, *adj.* brunatnoczerwony; **-боро́дый,** -ая, -ое, *adj.* czarnobrody, brody czarnéj; **-бро́вка,** -и, *f.* kobieta czarnobrewa, brwi czarnych; **-бу́рый,** -ая, -ое, *adj.* ciemnokasztanowaty; **-бѣ́лъ,** -и, *f.*, **-бѣ́льникъ,** -а, *m. Bot.* (*artemisia vulgaris*), bylica, bielica; **-бы́лый,** -ая, -ое, *adj.* byliczany, bieliczany; **-бѣ́лъ,** -а, *m. Bot.* (*melaleuca*), czarnobil; **-вербо́лазъ Турéцкій,** v. **Кудря́вецъ; -вѣ́лъ,** -а, *m. Typogr.* walec czernidłem drukarskim nasmarowany; **-вѣ́нецкій,** -ая, -ое, *adj.* czarnawy, nieco czarny; **-вѣ́тость,** -и, *f.* czarnawość, **-вѣ́тый,** -ая, -ое, *adj.* czarnawy, czarniawy, nieco czarny; **-воло́сникъ,** v. **Ломоно́съ** (borodáwczatый); **-воло́сый,** -ая, -ое, *adj.* czarnowłosy, włosów czarnych; **-глáзый,** -ая, -ое, *adj.* czarnooki, oczu czarnych; **-голóвка,** -и, *f. Bot.* (*poterium*), biedrzeniec; **-головникъ,** -а, *m.* 1. *Bot.* (*prunella vulgaris*), głowienki; 2. v. **Черноголóвка; -голóвый,** -ая, -ое, *adj.* czarnogłowy; czarnogłowa łóшадь, czarnogłowy koń; **-грúвъ,** -а, *m.*, v. **Кашкáра; -грúвый,** -ая, -ое, *adj.* czarnogrzywy, z grzywą czarną; **-ёльникъ,** -а, *m. Bot.* (*pinus pinaster*), jedlina czarna, Włoska, dzika; **-жёлчіе,** -я, *n.* czarna żółć, melankolia, hypokondrya, kolera; **-жёлчный,** -ая, -ое, *adj.* czarnożółciowy, czarnéj żółci, żółć czarną mający, melankoliczny, hypokondryczny; **-зёмистый,** -зёмный, -ая, -ое, *adj.* z czarnéj, ogrodowéj ziemi się składający; **-зёмъ,** -а, *m.* czarnoziem, ziemia czarna, ziemia ogrodowa; **-зýбка,** -и, *f.* kobieta czarne zęby mająca; **-зýбый,** -ая, -ое, *adj.* czarnozęby, czarne zęby mający; **-клёнъ,** -а, *m. Bot.* (*acer campestre*), klon pospolity; **-книжество,** v. **Черноки́жіе; -книжецъ,** -жца, *m.* czarnoksiężnik, czarodziej; **-книжіе,** -я, *n.* czarnoksięztwo, czarodziejstwo, sztuka czarnoksięzka; **-книжникъ,** v. **Черноки́жецъ; -книжничать,** *v. n.* bawić się czarnoksięztwem; **-книжный,** -ая, -ое, *adj.* czarnoksięzki; **-ко́рень,** -рня, *m. Bot.* (*cynoglossum*), języczki psie; **-кудря́вникъ,** -а, *m. Bot.* (*ballota nigra*), szanta czarna; bezząb mierzwica; **-лѣ́сье,** -я, *n. coll.* czarnolas; **-мáзый,** -ая, -ое, *adj. pop.* brunatną twarz mający; **-но́сый,** -ая, -ое, *adj.* czarnonosy, czarny nos mający; **-облáчный,** -ая, -ое, *adj.* czarnemi obłokami pokryty; **-о́кій,** -ая, -ое, *adj.* czarnooki, oczu czarnych; **-рабо́тецъ,** -тца, *m.*, v. **Черноработúй** (2); **-рабо́чій,** -ая, -ее, *adj.* 1. wyrobnikowy; 2. **чернорабо́чій,** -аго, *s. m.* czarnorobotnik, prosty robotnik, wyrobnik; **-ря́вецъ,** -зца, *m.* czerniec, zakonnik, mnich; **-ря́вица,** -ы, *f.* czernica, zakonnica; **-ря́ничество,** -а, *n.* zakonnictwo; mnichowstwo; **-слúвный,** -ая, -ое, *adj.* śliwowy, śliwkowy; **-слúвъ,** -а, *m.* śliwa, śliwka zwyczajna.

Чёрность, -и, **Чернота,** -ы́, *f.* czarność. [ліственая).

Чернотáлъ, v. **Ивá** (лавровo-

Черну́ха, -и, *f.* 1. wyka, gatunek dzikiego grochu; 2. (*agaricus necator*), gatunek bedłki; *cfr.* czartopłoch.

Черну́шка, -и, *f. Bot.* (*nigella sativa*), czarnucha, czarnuszka.

Чёрный, -ая, -ое, *adj.* czarny; чёрная краска, czarna farba; чёрное бѣлье, brudy, bielizna brudna; чёрная работа, ciężka robota; чёрная душа, czarna, złośliwa dusza; ходить въ чёрномъ, nosić się (ubierać się) czarno; *it.* v. **Дворъ, День, Боръ, Лѣсъ, Полъ, Попъ, Соборъ** (чёрный); **Дань, Изба, Книга, Нéмочь, Палáта, Слобóда** (чёрная), **Мáсло** (чёрное), **Люди** (чёрные).

Чернь, -и, *f.* 1. czerń, gmin, chłopstwo, pospólstwo, lud prosty, czarni chrześcianie; 2. rodzaj emalii czarnéj; 3. czarność; 4. *H. n.* (*mergus albellus*), nurokaczka; v. **Нырóкъ.**

Чернѣть, *v. n.* czernieć, czarnym się stawać; **-ся,** *v. r.* czernić się; **чернѣется,** czerni się co, widać coś czarnego. [неть.

Чёрнядь, v. **Чёрнодь, Чёр-**

Черпáкъ, -а, *m.* 1. szufla do wylewania wody ze statków; 2. czerpak, czerp, czerpaczka, czerpadło, naczynie do czerpania wody, wiadro, skopek, szkopek.

Черпáло, -а, *n.* czerpadło, czerpaczka, czerpak.

Черпáльный, -ая, -ое, *adj.* do czerpania służący.

Черпáльцо, -а, *n. dim.* czerpadełko; v. **Черпáло, Черпáкъ.**

Черпáніе, -я, *n.* czerpanie.

Черпáть, Черпнýть, *v. a.* 1. czerpać, czerpnąć (wodę); 2. *fig.*, v. **Заимствовать** (1); **-ся,** *v. p.* być czerpanym.

Черствова́тый, -ая, -ое, *adj.* czerstwowaty, nieco czerstwy.

Чéрствость, -и, *f.* czerstwość (chleba).

Чёрствый, -ая, -ое, *adj.* 1. czerstwy (chléb); 2. *zimny, nieczuły. [czerstwieć.

Черствѣть, *v. n.* (*o chlebie:*)

Чéртa, -и́, *f.* 1. kreska; linia, linija; pogranična czertá, linia graniczna; granica; 2. rys; **чертú лицá,** rysy twarzy.

Чертёжникъ, -а, *m.* rysownik.

Чертёжный, -ая, -ое, *adj.* rysunkowy; **чертёжная,** -ой, *s. f.* rysownia, rysowalnia, izba *lub* sala rysunkowa.

Чертёжъ, -а, *m.* abrys, rysunek, rys, zarys, plan.

Чертенёнокъ, -нка, **Чертёнокъ,** -нка, *m.* djabełek.

Чертíльный, -ая, -ое, *adj.* do kreślenia służący.

Чертúть, *v. a.* kreślić, rysować; чертить планъ, plan rysować, plan w myśli ułożony na papierze odznaczyć; **-ся,** *v. p.* być rysowanym.

Чертóвка, -и, *f. fig.* djablica, baba zła jak djabeł.

Чертóвскій, -ая, -ое, *adj.* djabelski, czartowski; *trudny.

Чертовщúна, -ы, *f.* czartostwo, djabelstwo; v. **Дьяволъщина.**

Чертовъ, -а, -о, *adj.* czartowy, djabłowy; чёртова борода, v. **Козлобородникъ** (*tragopogon pratensis*); чёртово дермó, v. **Воннчка;** чёртово яблоко, v. **Огурéцъ** (гóрькій); чёртовъ орíхъ, v. **Чилíмъ;** чёртовъ пáлецъ, v. **Белемнúтъ.**

Чертогрызъ, -а, *m. Bot.* (*scabiosa succisa*), żebro czartowe.

Чертóгъ, -а, *m.* domu w ększa część; gmach, pokój, łożnica; -, чертóги, *pl.* pałac, zamek; cárскій чертóгъ, zamek królewski.

Чертóжникъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. (żenihъ), oblubieniec, narzeczony, pan młody; 2. pokojowiec, kamerdyner.

Чертóжный, -ая, -ое, *adj.* pałacowy; gmachowy, pokojowy; чертóжное мѣсто, v. **Чертóгъ** (цáрскій). [miara rysunkowa.

Чертóкъ, -тká, *m.* (*u cieśli:*)

Чертополóхъ, -а, *m. Bot.* (*carduus*), osęt; **чертополóхъ васильковый,** v. **Василёкъ; чертополóхъ синій,** v. **Синеголóвникъ** (полевóй); **чертополóхъ благословéнный,** v. **Волчéцъ** (кудрáвый). [osetowy, ostowy.

Чертополóшный, -ая, -ое, *adj.*

Чёрточка, -и, *f. dim.* kreseczka, linijka.

Чёртъ, -а, *m.* 1. (*pl.* **чéрти,** -ей), czart, czort, djabeł, szatan, bies, zły duch; **чёртъ тебя побери!** tebá чёрти взялú! niech cię djabli wezmą! żeby cię djabli porwali; *it.* v. *sub:* **Отнýть** (§); 2. *H. n.* drętwik; v. **Скатъ** (электрúческій).

Черченіе, -я, *n.* rysowanie.

Чесáлка, -и, *f.* 1. grępla; 2. *Bot.* (*dipsacus*), szczeć polna, szczotka, panieńskie wiadro, drapacz. [grępla.

Чесáлочка, -и, *f. dim.* mała

Чесáлочникъ, -а, *m.* gręplownik, gręplarz.

Чесáльный, -ая, -ое, *adj.* do gręplowania używany; **чесáльная мáшина**, v. **Чесáльщикъ** (2).

Чесáльщикъ, -а, *m.* 1. gręplarz, gręplownik; **чесáльщикъ мéрстя**, v. **Шерсточёсъ**; 2. machina do gręplowania.

Чесáльщица, -и, *f.* gręplownica. [plowanie.

Чесáніе, -я, *n.* czesanie, grę-

Чесáть, *v. a.* 1. czesać (włosy); 2. drapać, skrobać (paznogciami); 3. gręplować (wełnę); 4. **чесáть лёнъ**, czecać len; 5. *Eccl. sl.* **чесáти плодú**, zbierać płody (owoce); **-ся**, *v. r.* 1. czesać się; drapać się; czesać się grzebieniem; 2. świerzbieć; у него рýки чéшутся, ręce go świerzbią.

Чёска, -и, *f.*, v. **Чесáніе.**

Чесмúна, -ы, *f.*, v. **Пáдубъ.**

Чеснóвица, -ы, *f. Bot.* (*erysimum alliaria*), czosnaczek, ziele.

Чеснокóвка, -и, *f.* główka czosnkowa.

Чеснокóвый, v. **Чеснóчный.**

Чеснóкъ, -á, *m. Bot.* (*allium sativum*), czosnek pospolity, ogrodowy; **чеснóкъ вонúчій, кóнскій**, (*teucrium scordium*), czosnak; ozanka czosnkowa; czosnkowe ziele; **чеснóкъ Испáнскій**, v. **Порéй**; **чеснóкъ дúкій, крóвельный**, v. **Молодúло** (**крóвельное**); **чеснóкъ дúкій, лёсной**, v. **Чеснóвица**; — **бить свáи чеснокóмъ**, bić, wbijać czosnki, zaciosane pale, palisady dychtownie (szczelnie, jeden przy drugim).

Чеснóчница, -ы, *f.* 1. czosnkowy moździerz; 2. *Bot.*, v. **Чеснóвица.**

Чеснóчный, -ая, -ое, *adj.* czosnkowy; **чеснóчный зáпахъ**, czosnkowy zapach; **чеснóчная трáва**, v. **Чеснóвица.**

Чесóтка, -и, *f.* świerzb, świerzbiączka, świerzbienie, swędzenie.

Чесóтка, -и, *f.* świerzba, świerzbiączka, (choroba).

Чесóтный, Чесóточный, -ая, -ое, *adj.* mający świerzbę, świerzbiączkę; świerzbą, świerzbiączką zarażony. [szanowanie.

Чéствованіе, -я, *n.* czczenie,

Чéствовать, *v. a.* (кого́, что) czcić, szanować; **-ся**, *v. p.* być czczonym, szanowanym.

Чести, *v. a. Eccl. sl.* czytać.

Честúвый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nabożny, pobożny; bogobojny.

Честúть, *v. a.* (кого́), czcić, szanować (kogo); * źle się z kim obchodzić, źle kogo traktować.

Чéстно, *adv.* poczciwie, uczciwie, zacnie.

Честнолéпотство, -а, *n. Eccl. sl.* przystojne, uczciwe piększenie.

Чéстность, -и, *f.* poczciwość, uczciwość, zacność; §. **лýчше бёдность да чéстность, чёмъ прúбыль да стыдъ**, choć ubogi, byle chędogi: lepiéj swoje łatać, niż cudze chwatać.

Чéстный, -ая, -ое, *adj.* 1. poczciwy, uczciwy, zacny; **чéстное слóво, слóво honoru**; 2. *Eccl. sl.* drogi, kosztowny; 3. *Eccl. sl.* czcigodny; v. **Почётный**; **чéстное дрéво**, v. *sub*: **Дрéво & Происхождéніе.**

Често-любецъ, -бца, *m.* czcilubny, sławolubnik, łapicześć, chciwy cześci, ambicyant, człowiek ambitny, wywyższenia pragnący; **-любúво**, *adv.* sławolubnie, ambitnie, wyniośle; **-любúвый**, -ая, -ое, *adj.* czcilubny, cześć или honor lubiący, za sławą się ubiegający, czci chciwie pragnący, sławolubny, ambitny; **-любúца**, -и, *f.* czcilubna, sławolubnica, czci chciwie pragnąca, sławolubna, kobieta ambitna; **-любúе**, -я, *n.* duma, pycha, żądza или chciwość czci, ambicya, ambit, ambitność, czcilubość, sławolubność, sławolubstwo, górnochciwość; **-любно**, v. **Честолюбúво**; **-любный**, v. **Честолюбúвый.**

Честь, *v. a.* czcić, szanować.

Честь, -и, *f.* cześć, honor, uszanowanie, czczenie, poważanie, szacunek, zaszczyt; godność, dostojność, stopień, urząd; poczciwość, uczciwość; **пóле чéсти, слáвы, плацо uczciwy**; **въ честь комý-либо, на сзуjа cześć**; **сдáлать, воздáть кому-либо честь, оддáть кому cześć**; *it.* v. **Отдáть** (честь); **увёряю Васъ моéю чéстію, по чéсти увёряю, uczciwością moją ja zapewniam, ręczę Wam za to, даję Wam za to słowo honoru**; §. **онъ человёкъ безъ чéсти** *abo* **въ нёмъ нéтъ чéсти** ни на грошъ, on nie ma punktu honoru, psu oczy przedał; **емý всё не въ честь, у niczém mu dogodzić nie można**; §. **чéсти перемёняютъ нрáвы**, dostojności zmieniają obyczaje; honory odmieniają (w ludziach) humory; §. **что и честь, коли нéчего чéсть** *abo* **и честь не въ честь, какъ нéчего (съ неё) чéсть**, nic po tytule, gdy pusto w szkatule; jeść najpiękniejszy tytuł bez intraty nie da; *cfr.* buczno, buczno, a w pięty zimno.

Четá, -ú, *f.* para (czego), dwie sztuki; **благословéнная четá**, błogosławiona para; **онъ тебé не четá**, * on nie równy tobie.

Четáться, *v. r. pop.* — **съ кёмъ, równać się komu; какъ тебé съ нимъ четáться!** czyż tobie równać się z nim!

Четвергъ, -а, *m.* czwartek.

Четверёньки, -нькъ, *f. pl.* obie ręce i nogi; **ходúть на четверёнькахъ**, na baluku или na bałyku chodzić, [*w Prus. zachod. vulg.* na czterakach chodzić], raczkiem leźć. [czetwerykowy.

Четвериковый, -ая, -ое, *adj.*

Четвéрикъ, -а, *m.* czetweryk, ósma część czwerta, (miara zbożowa).

Четверúть, *v. a.* dzielić, łamać na cztery części, ćwiertować. [cztery.

Четверúца, -ы, *f. Eccl. sl.*

Четверúцею, *adv. Eccl. sl.* w czwórnasób, cztery razy, cztero krotnie.

Четвёрка, -и, *f.* 1. (*w kartach*) czwórka; 2. czwórka koni; **ёздить четвёркою**, jeździć czwórką, w cztery konie.

Четверни, -ей, *f. pl.* bliźnięta czterzy, czworacy.

Четвернóй, (-úй), -áя, -óе, *adj.* poczwórny; *it.* v. **Асинéктъ** (четвернóй).

Четверня́, v. **Четвёрка (2).**

Четверо, -рúхъ, *num.* czworo.

Четверо-брáчіе, -я, *n. Eccl. sl.* czworożeństwo, małżeństwo po czwarty raz powtórzone; **-брáчный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* czworoślubny, po czwarty raz zaślubiony, po czwarty raz się żeniący; **-влáствовати**, *v. n. Eccl. sl.* rządzić czwartą częścią kraju, tetrarchą być; **-влáстіе**, -я, *n.* tetrarchia; **-влáстникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* czworowładzca, samoczwart władający, panujący z równą władzą z trzema jeszcze, czwartéj części państwa pan, tetrarcha; **-голóсный**, -ая, -ое, *adj.* czworogłosy, na cztery głosy; **-гýбо**, *adv.* poczwórnie; **-гýбый**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* poczwórny, czworaki; **-днéвный**, -ая, -ое, *adj.* czterodzienny, czterodzienny; **-евáнгеліе**, -я, *n.* żywot Chrystusa przez czterech ewanielistów opisany; **-жёнецъ**, -нца, *m. Eccl. sl.* czworożeniec, po czwarty raz się żeniący, z czwartą żoną zaślubiony; **-конéчный**, -ая, -ое, *adj.* czworokończaty, o czterech końcach; **-мéстный**, -ая, -ое, *adj.* (*o pojazdach*:) o czterech miejscach, na cztery osoby [*np.* kareta]; **-нóгій**, -ая, -ое, *adj.* czworonożny, czworonogi; **четверонóгія живóтныя**, zwierzęta czworonożne; **-пёвецъ**, -а, *m. Eccl. sl.* czworośpiew, kanon z czterema pieśniami, czworogłosie; **-стóлпный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* czworosłupowy, na czterech słupach spoczywający; **-угóльникъ**, -а, *m.* czworokąt, czterokąt; **-угóльный**, -ая, -ое, *adj.* czworokątny, czworokątowy, o czterech kątach; **-чáстный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* czworodzielny; **Четверо-якій**, -ая, -ое,

adj. czworaki; **Четверо-я́ко,** *adv.* czworako.

Четвертако́вый, -ая, -ое, *adj.* ćwierć rubla (= 25 kopiejek) kosztujący. [bla (= 25 kopiejek).

Четверта́къ, -а, *m.* ćwierć ru-

Четверта́ть, *pop.*, v. **Четверто́вать.** [v. **Четверта́къ.**

Четвертачо́къ, -чка, *m. dim.*,

Четвертина, -ы, *f.* 1. czwarta część (czego); 2. (†), v. **Четверта́къ.** [**Четвертина.**

Четвертинка, -и, *f. dim.*, v.

Четвёртка, -и, *f.* 1. ćwierć, ćwiartka, czwarta część czego; 2. ćwiartka (papieru); четвёртка листа́, ćwiartka, ćwierć arkusza; книга въ четвёртку, książka *in quarto*, książka w ćwierć arkusza; 3. ćwierć funta; четвёртка са́хару, ćwierć funta cukru.

Четвертно́й, (-нй́), -ая, -óе, *adj.* ćwierciowy, czwartą część składający.

Четвертова́ніе, -я, *n.* ćwiertowanie, płatanie na ćwierci.

Четвертова́ть, *v. a.* ćwiertować, na cztery ćwierci rozcinać, rozszarpywać (*np.* złoczyńcę).

Четвертовла́ствовати, *v. n. Eccl. sl.* rządzić czwartą częścią kraju, tetrarchą być.

Четвертовла́стіе, Четвертовла́стникъ, *Eccl. sl.*, v. **Четверовл...** [tek.

Четвёртокъ, -тка, *m.* czwar-

Четвертонача́льникъ, *Eccl. sl.*, v. **Четверовла́стникъ.**

Четвёрточка, -и, *f. dim.* ćwiarteczka.

Четвёртый, -ая, -ое, *adj. num. ord.* czwarty; четвёртый часъ, czwarta (*sc.* godzina); въ четвёртомъ часу́, między trzecią i czwartą (*sc.* godziną); четвёртаго числа́, czwartego (miesiąca); четвёртаго Ма́я, czwartego Maja; сегодня четвёртое (число́), dziś mamy czwartego (miesiąca); въ четвёртыхъ (*abo* въ—4—ыхъ), po czwarte.

Четверть, -и, *f.* 1. ćwierć, czwarta część czego; че́тверть часа́, ćwierć godziny, kwadrans; че́тверть го́да, ćwierć roku, kwartał; по четвертя́мъ (го́да), ćwierćrocznie, kwartalnie; че́тверть листа́, ćwierć arkusza; че́тверть пе́рваго, второ́аго, kwadrans na pierwszą, na drugą (*sc.* godzinę); че́тверть лу́ны, kwadra księżyca; пе́рвая че́тверть (лу́ны), pierwsza kwadra (księżyca); после́дняя че́тверть (лу́ны), ostatnia kwadra (księżyca); 2. (†), cyrkuł, powiat, obwód; 3. czetwert, (miara zbożowa); 4. (*u cieśli:*) wybiráть, wынима́ть че́тверть, fugować, wyfugowywać.

Че́тверы, -рыхъ, *num.* czworo.

Четвиннёй, Четьй минёи, v. **Четьй минёи.**

Че́тка, -и, *f.* cetno, równa *czyli* do pary liczba.

Че́тки, -токъ, *f. pl.* koronka, paciorki. [wyraźny.

Че́ткій, -ая, -ое, *adj.* czytelny,

Че́тко, *adv.* czytelnie, wyraźnie.

Че́ткость, -и, *f.* czytelność, wyraźność. [parami.

Че́тно, *adv.* cetno, do pary;

Че́тный, -ая, -ое, *adj.* (*o liczbach:*) parzysty, do pary, równy.

Че́точки, -чекъ, *f. pl. dim.* koronka, paciorki.

Чёть, -а, *m.* cetno, równa *czyli* do pary liczba; чёть или не́четь? (*gra:*) cetno czy licho? czy do pary, czy nie do pary?

Четы́ре, -рёхъ, *num. card.* cztery.

Четыре-батаре́йный, -ая, -ое, *adj.* (*o okrętach:*) o czterech bateryach; **-гра́нникъ,** -а, *m. Miner., Stereom.* czworogran, tetraedr; **-десятидне́вный,** -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* czterdziestodniowy; **-деся́тница,** -ы, *f. Eccl. sl.* czterdziestnica, czterdziesiątnica, czterdziestówka, post wielki 40 dni trwający; **-деся́тый,** -ая, -ое, *num. ord. Eccl. sl.* czterdziesty.

Четыредесять, -и, *num. card. Eccl. sl.* czterdzieści.

Четырежды, *adv.* cztery razy, czterykroć.

Четыре-зу́бецъ, -бца, -зу́бъ, -а, *m. H. n.* (*tetrodon*), czworozą́b; **-колёсный,** -ая, -ое, *adj.* czterokołowy, czworokoły, o czterech kołach; **-надеся́тый, -на́десять,** *Eccl. sl.*, v. **Четы́рнадцатый, Четы́рнадцать; -уго́льникъ,** -а, *m. Geom.* czworokąt; **-уго́льный,** -ая, -ое, *adj.* czworokątny, czworokątowy.

Четырёх-кла́ссный, -ая, -ое, *adj.* z czterech klas złożony; na cztery klassy podzielony; **-лётній,** -яя, -ее, *adj.* czteroletni, czworoletni; **-ме́стный,** -ая, -ое, *adj.* o czterech miejscach; **четырёхме́стная каре́та,** na cztery osoby pojazd или kareta; **-ме́сячный,** -ая, -ое, *adj.* czteromiesięczny, czworomiesięczny; **-рубе́жка,** v. **Икра́нка; -сло́жный,** -ая, -ое, *adj.* czterosylabny, czworosylabny, z czterech sylab *czyli* zgłosek złożony; **-сто́линый,** -ая, -ое, *adj.* czterosłupowy; **-ча́стный,** -ая, -ое, *adj.* czworoczęstny; **-чле́нный,** -ая, -ое, *adj.* czterocząłkowy.

Четырнадцатый, -ая, -ое, *num. ord.* czternasty.

Четырнадцать, -и, *num. card.* czternaście.

Четьй Мине́и, Четья́ Мине́я, legienda męczenników świętych; martyrologium.

Чехоло́къ, -лка́, *m. dim.* pokrowczyk, mały pokrowiec; futeralik.

Чехо́лъ, -хла́, *m.* pokrowiec, pokrycie, powłoka; futerał.

Чехо́льный, -ая, -ое, *adj.* pokrowcowy.

Чехо́ня, -и, *f. H. n.* (*cyprinus cultratus*), mieczyk, miecznik, (ryba morska).

Чечеви́ца, -ы, *f. Bot.* (*ervum lens*), soczewica, soczka, szoczka, gatunek gęśiéj wyki; чечеви́ца овёчья, v. **Мошни́къ.**

Чечевицеобра́зный, -ая, -ое, *adj.* soczewicowaty, na kształt soczewicy. [wiczka.

Чечеви́чка, -и, *f. dim.* soczе-

Чечеви́чный, -ая, -ое, *adj.* soczewiczny, soczany, szoczany, soczewiczkowy; чечеви́чный ка́мень, soczewiczkowy kamień.

Чечёненье, -я, *n.* przesadzanie w czém, udawanie, pysznienie się, krygowanie się.

Чечени́ться, *v. r.* przesadzać w czém, udawać, pysznić się, krygować się.

Чо́чень, -чня, *m.* dół wypleciony witkami i wodą napełniony.

Чечёна, -и, *f.* kokietka, przesadna, przesadzająca kobieta.

Чечётка, -и, *f.* czeczotka samka.

Чечётъ, -а, *m. H. n.* (*fringilla linaria*), czeczotka, (ptak).

Чечу́га, -и, *f. H. n.* (*accipenser ruthenus*, ры́ба стерля́дь), czeczuga, (ryba). [бу́ха.

Чечиборъ, -а, *m.*, v. **Цѣличе́чина,** -ы, *f.*, v. **Почечу́йникъ, Лютикъ.**

Чешуекры́лыя насѣко́мыя, *n. pl.* owady łuskoskrzydłe.

Чешуеобра́зный, -ая, -ое, *adj.* łuskinowaty, łuskowaty, na kształt łusek. [*dim.* łuszczka.

Чешу́ечка, Чешу́йка, -и, *f.*

Чешуйникъ, -а, *m. Bot.* (*lathraea*), łuskiewnik.

Чешу́йный, -ая, -ое, *adj.* łuskowy, do łusek należący; чешу́йная часть висо́чной ко́сти, *Anat.* (*pars squamosa ossis temporum*), kawałek [część] łuskinowaty kości skroniowéj.

Чешу́пстый, -ая, -ое, *adj.* łuskowaty, pełen łusk, wielkich łusk.

Чешуйчатый, -ая, -ое, *adj.* łuskawy, łuskaty, pokryty łuską, mający łuskę na sobie; чешуйчатый ко́рень, v. **Чешуйникъ.**

Чешуя́, -и́, *f.* łuska; ры́бья чешуя́, łuska rybia.

Чещёніе, -я, *n.* czczenie, uszanowanie; oznaka uszanowania.

Чибесъ, Чибисъ, -а, *m.*, v. **Пигалица.** [**Щедрый.**

Чинность, Чинный, v. **Щедрость,**

Чигирь, -я, *m.* sikawka ogrodowa.

Чигирскій чай, v. **Баданъ.**

Чижённикъ, v. **Ракитникъ.**

Чижиковый, -ая, -ое, *adj.* czyżykowy, czyżowy.

Чижикъ, Чи́жичекъ, -чка, *m. dim.* (czyż), czyżyk, czyżyczek.

Чижо́вка, -и, *f.* czyżyca, samica (samka) czyża или czyżyka.

Чижо́вый, -ая, -ое, *adj.* czyżowy, czyżykowy; чижо́вое гнѣзд́о, gniazdo czyżowe, czyżykowe; сукно чижо́ваго цвѣта, sukno koloru czyżowego, czyżykowego.

Чижъ, -а́, *m. H. n.* (*fringilla spinus*), czyż, czyżyk, (ptak).

Чикча́ры, -ъ, *f. pl.* długie i wązkie spodnie huzarskie i ułańskie.

Чилибу́ха, v. **Цѣлибу́ха**. [skie.

Чилига, -и, *f.*, v. **Горохо́вникъ** (2. *Bot.*).

Чили́канье, -я, *n.* świergotanie, świerkotanie, ćwierk, ćwierkotanie (ptaków).

Чили́кать, **Чили́кнуть**, *v. n.* (*o ptakach:*) świergotać, świerkotać, świerkać, ćwierkać, ćwierczeć, ćwierknąć.

Чили́шникъ, -а, *m. Bot.* (*tribulus*), buzdyganek; kotewki; чили́шникъ земно́й, (*tribulus terrestris*), kotewki lądowe, kotwiczki pospolite *czyli* ziemne, krzyż Maltański *abo* kawalerski; чили́шникъ водно́й, (*trapa natans*), kotewki wodne, orzech wodny.

Чилишникъ, **Чимы́шникъ**, -а, *m. Bot.* koszyszczko; v. **Горохо́вникъ** (2. *Bot.*).

Чина, -ы, *f.*, v. **Горохо́вникъ**.

Чина́ровый, -ая, -ое, *adj.* jaworowy, klonowy; v. **Чина́ръ**.

Чина́ръ, -а, *m. Bot.* (*platanus orientalis*), jawor wschodni, klon jaworowy. [sztylet wielki.

†**Чингали́ще**, -а, *n.* nóż wielki;

Чине́ніе, -я, *n.* 1. czynienie, działanie, robienie; 2. naprawianie, reperowanie; 3. nabijanie (bomby); 4. temperowanie (pióra).

Чини́ть, *v. a.* 1. czynić, działać, robić; 2. naprawiać, reperować (suknie, dom, *etc.*); 3. nabijać (bomby); nadziewać (kiszki); 4. temperować (pióro, *pl.* pióra); -**ся**, *a*) *v. r.* ceremonije robić, komplimenta stroić, komplimentować, okazywać zbyteczną grzeczność; *β*) *v. p.* być czynionym, działanym, robionym, czynić się, robić się; być naprawianym, reperowanym, naprawiać się.

Чи́нка, -и, *f.*, v. **Чине́ніе**.

Чи́нно, *adv.* przyzwoicie, należycie, porządnie, ładnie.

Чи́нность, -и, *f.* przyzwoitość, należytość, porządność, manierność.

Чи́нный, -ая, -ое, *adj.* przyzwoity, należyty, porządny, manierny; ładny, nadobny.

Чино́вникъ, -а, *m.* urzędnik.

Чино́вникъ, -а́, *m.* agienda, rytuał, zbiór modlitw i obrządków kościelnych, trebnik. [dnika.

Чино́вница, -ы, *f.* żona urzę-

Чино́вничій, -ья, -ье, *adj.* urzędniczy.

Чино́вный, -ая, -ое, *adj.* dostojność *czyli* dostojeństwo, rangę mający.

Чино-нача́ліе, -я, *n. Eccl. sl.* naczelnictwo; -**нача́льникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* główny urzędnik, naczelnik; archanioł; -**нача́льство**, -а, *n.* główny urząd, naczelnictwo; -**нача́льствовать**, *v. n. Eccl. sl.* być głównym urzędnikiem, naczelnikiem; -**положе́ніе**, -я, *n. Eccl.* ustawa kościelna, podług której pewny obrządek się odbywa, ceremonjał; -**почита́ніе**, -я, *n.* hołd rangze oddawany; -**произво́дство**, -а, *n.* wywyższenie do znaczniejszéj dostojności, promocya do wyższéj rangi, awans; -**расположе́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Чинополožéніе**.

Чинъ, -а, *m.* 1. dostojeństwo, dostojność, godność, urząd, stopień, ranga; generalskiй чинъ, stopień generalski; duchowne чины, duchowieństwo, duchownicy, ludzie duchownego stanu; rocyдарственные, Imперскie чины, stany królestwa, państwa; §. чинъ чина почитай *abo* чинъ чина почитай, a mеньшой садись на край, komu cześć, temu i chwała; oddajmy cześć komu należy; 2. obrzęd, obrządek, ceremonjał; чинъ церко́вный, obrządek kościelny; чинъ исповѣданія, kanon pokutny; чинъ чіномъ, въ стройномъ чинѣ, porządnie, należycie; *it.* v. **Стро́йный**.

Чи́рей, -рья, *m.* wrzód.

Чирёнокъ, -нка, *m. dim.* cyraneczka. [канье, **Чи́ркать**.

Чириканье, **Чирикать**, v. **Чи́ркать**.

Чи́ркать, **Чи́ркнуть**, *v. n.* cierkać, ćwierkać, ćwierknąć, ćwierczeć, świerkać, świerknąć.

Чирля́канье, **Чирля́кать**, v. **Чиля́канье**, **Чиля́кать**.

Чиро́къ, -рка, *m.* 1. *H. n.* (*anas querquedula*), cyranka, (gatunek dzikiej kaczki); 2. kijeczek (w pewnéj grze dziecinnéj używany).

Чи́ручъ, -а, *m.* 1. kosz z łozy do łowienia małych rybek; 2. v. **Сакъ**. [wrzodek.

Чи́рышекъ, -шка, *m. dim.*

Чирьева́тый, -ая, -ое, *adj.* wrzodowaty, wrzodzisty, pełen wrzodów. [meracya.

Числе́ніе, -я, *n.* liczenie, nu-

Чи́сленіе, -я, *n.* liczenie, rachowanie.

Чи́сленный, **Чи́сленый**, -ая, -ое, *part. p.* liczony, zliczony.

Числи́тель, -я, *m. Arithm.* licznik, (liczba wyższa ułomku).

Числи́тельный, -ая, -ое, *adj.* liczebny, liczbowy, arytmetyczny; числи́тельное и́мя, *Gramm.* imię liczebne; имена числи́тельныя поря́дочныя, поря́дковыя, liczebniki porządkowe; имена числи́тельныя количественныя, liczebniki główne *czyli* pierwotne.

Чи́слить, *v. a.* liczyć, rachować; числить кого-либо больны́мъ, liczyć kogo za chorego; -**ся**, *v. p.* być liczonym, rachowanym, poczytywanym, liczyć się.

Число́, -á, *n.* 1. liczba; cyfra; poczet; ilość, mnóstwo; зо́маное число́, liczba łamana; ułomek; кру́глое число́, liczba okrągła; число́ це́лое, liczba całkowita; число́ золо́тое, liczba złota; 2. data; книга чисѣ, (*numeri*), księgi pocztów *abo* liczby = czwarte księgi Mojżeszowe; котора́го числа́? któréj daty? pátaro числа, piątego (miesiąca); сего́дня пя́тое число́, dziś mamy (piszemy) piątego [miesiąca]; ѣ́дне число́ (*w listach:*) data wcześniejsza od prawdziwéj; napisać (obosiначить) письмо́ ѣ́дним число́мъ, napisać, położyć w liście datę wcześniejszą od prawdziwéj; 3. *Gramm.* liczba; единственное число́, liczba pojedyncza; множественное число́, liczba mnoga.

Числосло́вецъ, -вца, v. **Ариѳме́тикъ**. [**ме́тика**.

Числосло́віе, -я, *n.*, v. **Ариѳ-**

Числосло́вный, -ая, -ое, *adj.* arytmetyczny, liczebny.

Числосло́въ, v. **Ариѳме́тикъ**.

Чистагану́, -а, *m. pop.* gotówka, gotowizna, gotowe pieniądze. [dosyć czysty.

Чистенькій, -ая, -ое, *adj.*

Чистёхонекъ, -нька, -нько, *adj.* czyściuchny, czyściutki, czyściusieńki, czyściuteńki.

Чисте́цъ, -тцá, v. **Гравила́тъ**.

Чи́стикъ, -а, *m. H. n.* (*colymbus grillus*), goląb' morski.

Чисти́лище, -а, *n.* czyściec.

Чистильщикъ, v. **Огуре́цъ**

Чи́стильщикъ, -а, *m.* czyściciel, chędożyciel, który czyści, chędoży co; чи́стильщикъ отхо́жихъ мѣ́стъ, v. **Нуждарь**.

Чисти́тельный, -ая, -ое, *adj.* czyszczący; чистительный порошо́къ, proszek purgujący, lekarstwo purgujące, purgans, proszek na laksacye, na laksowanie.

Чи́стить, *v. a.* czyścić, chędożyć; czyścić, zamiatać (ulice); czyścić, chędożyć (szaty); czyścić, chędożyć (metale); чи́стить щѣ́ткою, czyścić szczotką, szczotkować; чи́стить ры́бу, wyprawiać ryby; слабительное чи́стить желу́докъ, rozwalniające lekarstwo czyści żołądek; -**ся**, *a*) *v. r.* czyścić się, oczyszczać się; *β*) *v. p.* być czyszczonym, chędożonym, oczyszczanym, przeczyszczanym.

Чи́стка, -и, *f.*, v. **Чище́ніе**.

Чи́сто, *adv.* czysto; на-чисто, na czysto; чисто-на-чисто, zupełnie czysto; czyściuchno; онъ бѣ́гаетъ чи́сто сумасше́дшій, biega jak szalony, jak waryat.

Чисто-кро́вный, -ая, -ое, *adj.* (z) krwi czystéj, szlachetnéj; -**писа́ніе**, -я, *n.* piękne pisanie, kaligrafia; **Чисто-пи́сецъ**, -сца,

т. пíкнie пишущий, kaligraf; **Чисто-плóтка**, -и, *f.* kobieta czysta, chędoga, porządna; **-плóтность**, -и, *f.* czystość, ochędożność, ochędóztwo & ochędóstwo; **-плóтный**, -ая, -ое, *adj.* czysty, chędogi, ochędożny, porządny; **-плóть**, -а, *m.* człowiek czysty, chędogi, ochędożny, porządny; **-пóлье**, -я, *n.* pole czyste, otkryte; przestrzeń; **-рѣчie**, -я, *n.* czysta, wyraźna wymowa; czyste, wyraźne, jasne wymawianie; wyraźność, wyrazistość; **-сердéчie**, -я, *n.*, **-сердéчность**, -и, *f.* serdeczność, szczérość, otwartość; **-сердéчно**, *adv.* serdecznie, szczérze, otwarcie; **-сердéчный**, -ая, -ое, *adj.* serdeczny, szczéry, otwarty.

Чистотá, -ы́, *f.* 1. czystota, czystość, chędogość, ochędożność, ochędóztwo & ochędóstwo; 2. *nieskażoność, czystość (duszy, obyczajów); czystość, wyrazistość (głosu); 3. *przyzwoitość, czystość (stylu). [**плóтка**.

Чистóтка, *pop.*, v. **Чисто-**

Чистóтный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* 1. czysty, nieskazitelny; 2. v. **Чистоплóтный**.

Чистóтствовать, *v. n. Eccl. sl.* (*propr.* & *) zachowywać czystość.

Чистотѣлъ, -а, *m. Bot.* 1. **чистотѣлъ большóй**, великороślный, (*chelidonium majus*), jaskółcze ziele większe; **чистотѣлъ меньшóй**, (*chelidonium minus*; *ficaria ranunculoides*), jaskółcze ziele mniejsze; 2. (*rumex acutus*), szczaw' kobyli; v. **Щавéль** (конский).

Чистоýстъ, -а, *m. Bot.* (*osmunda*), strusie pióro; zgaśiewka, (ziele); **чистоýстъ мѣсячный** (*osmunda lunaria*; *botrychium lunaria*), podejrzon, podejrzał, podeźrzon, (ziele, gutunek długosza).

Чúстый, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) czysty; czysty, jasny, wyraźny (o mowie, o głosie); czysty, szczéry, nieskażony; czysty, gładki, piękny; gotowy (o pieniądzach); **чúстая совѣсть**, czyste sumnienie; **чúстая бумáга**, czysty, biały papier; **изъ чúстаго золотá**, z czystego złota; **купúть на чúстыя дéньги**, kupić co za gotowe pieniądze; **вúйти въ чúстую отстáвку**, v. **Отстáвка**; **онъ чúстъ остáлся**, *a*) on się usprawiedliwił; *β*) on stał się biednym, stracił wszystko; **чúстый дурáкъ**, cały zabity głupiec, kiep.

Чúсть, -и, *f.*, v. **Новúна** (1).

Чистáкъ, -á, *m.* 1. *Bot.* (*fumaria*), kokorycz, kokoryzyk, ziele; **чистáкъ большóй**, **меньшóй**, v. **Чистотѣлъ** (**большóй**, **меньшóй**); 2. człowiek piękny, przystojny. [**кна**.

Чистáнка, -и, *f.* dziewica pięk.

Читáльщикъ, -а, *m.* czytający psalmy (przy trumnie umarłego).

Читáніе, -я, *n.* czytanie.

Читáтель, -я, *m.* czytelnik.

Читáтельница, -ы, *f.* czytelnica. [być czytanym.

Читáть, *v. n.* czytać; **-ся**, *v. p.*

Чихáнецъ, -нца, v. **Дѣ́вникъ**.

Чихáніе, -я, *n.* kichanie; §. **на всѣ́кое чихáніе не напздравствуешься**, dogodzić wszystkim trudno; nie można wszystkim dogodzić; jeszcze się ten nie urodził, któryby wszystkim dogodził.

Чихáтельный, -ая, -ое, *adj.* wzbudzający kichanie; **чихáтельный порошóкъ**, proszek na kichanie.

Чихáть, **Чихнýть**, *v. n.* kichać, kichnąć; **-ся**, *v. r. impers.* otż ётого табаку́ мнóго чихáется, ta tabaka wzbudza wielkie kichanie.

Чихúрникъ, -а, *m. pop.*, v. **Пьянúца**. [**ствовать**.

Чихúрничать, *pop.*, v. **Пьянчихúрь**, -я, *m.* młode, jeszcze niewytrawione wino. [**Чихáть**.

Чихнýть, *v. n. semelf.*, v. *sub*: **Чихóта**, -ы, *f.* częste kichanie. [ciemierzyca.

Чихóтка, -и, *f. Bot.* (*veratrum*), **Чихóтная трава**, v. **Тысячелúстникъ** (чихóтный).

Чихрúца, -ы, *f. Bot.* (*usnea*), włóknowaty mech (P), v. **Я́тель**.

Чúща, v. **Новúна** (1).

Чúще, *adv. compar.* czyściéj; чúще всегó, najczyściéj.

Чищéніе, -я, *n.* czyszczenie, chędożenie; wyprawianie (ryb), *etc.*, *cfr. verb.* **Чúстить**; **чищéніе щёткою**, czyszczenie szczotką, szczotkowanie. [(1).

Чищóба, **Чищóбь**, v. **Новúна**

Чíй, **чíя**, **чíе**, *pron. Eccl. sl.* czyj, czyja, czyje?

Чкать, **Чкнуть**, *v. a.* obo vto, sturchać, sturknąć, żgać, żgnąć, trącać, trącić, uderzyć o co; **-ся**, *v. r.* sturkać się, sturknąć się; trącać się, trącić się; uderzać się, uderzyć się.

Членóвный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* członkowy.

Членовредúтель, -я, *m.* ten który kaleczy sobie jaki członek.

Членовредúтельство, -а, **Членовреждéніе**, -я, *n.* umyślne skaleczenie sobie jakigo członka.

Членóкъ, **-нка**, *m. dim. Eccl. sl.*, v. **Суставъ**.

Членосоединéніе, **Членосоставлéніе**, -я, *n.* członkowanie, członkowatość, spojenie (członków) kości; v. **Суставъ & Спáйка** (костéй); **плечнóе членосоединéніе**, staw pachowy.

Членосоставнóй, (**-нóй**), **-áя**, **-óе**, *adj.* członkowaty, z członków składany, członki, przeguby mający.

Членъ, -а, *m.* 1. członek (ciała zwierzęcego); **дѣторóдный членъ**, członek płodny, plemienny, męzki, wstydliwy, tajemny; v. **Удъ** (**дѣторóдный**); 2. członek (w mowie), część; *Mathem.* członek, wyraz (stosunku ary.); **членъ симвóла вѣры**, członek wiary, artykuł wiary; 3. członek (familii, towarzystwa, *etc.*).

Чмóканье, -я, *n.* mlaskanie, czmokanie, ciokanie, smokanie; *pop.* całowanie.

Чмóкать, **Чмóкнуть**, *v. n.* mlaskać, mlasnąć, czmokać, czmoknąć, ciokać, cioknąć, smokać, smoknąć; *pop.* całować; **чмóкнуть кóго-либо**, pocałować kogo, dać komu buzi, buziaka; **-ся**, *v. r. pop.* całować się, pocałować się.

Чóботъ, v. **Чéботъ**.

Чобóръ, v. **Чáберъ**.

Чóканье, -я, *n.* trącanie (dwóch kieliszków, szlanek przy piciu czego).

Чóкать, **Чóкнуть**, *v. a.* (pijąc) trącać, trącić kieliszkami или w kieliszki; **-ся**, *v. r.* trącać się, potrącić się kieliszkami wzajemnie.

Чокъ, -а, *m.* (рúмками), dźwięk od uderzenia kieliszków.

Чóлка, v. **Хóлка**.

Чолнъ, v. **Чёлнъ**.

Чóнга, -и, *f. H. n.* (*colymbus auritus*), nurek czubaty.

Чонзóлъ, -а, *m. Bot.* (*staphylea*), kłokoczka, klekoczka, kłokocina.

Чóпорность, -и, *f.* wymuszoność, wymuskaność, przesada, afektacya.

Чóпорный, -ая, -ое, *adj.* wymuszony, wymuskany, przesadny, przesadzony.

Чортъ, **Чóтки**, v. **Чёртъ**, **Чётки**.

Чпагъ, -а, *m. Eccl. sl.* kieszeń.

Чревáстый, -ая, -ое, *adj.* brzuchaty.

Чревáтая, -ой, *f.* (*o kobietach*) brzemienna, ciężarna, w ciąży będąca.

Чревáтость, -и, *f.* brzemienność, brzemienia noszenie, zajście płodem, ciężarność, ciąża.

Чревáтѣть, *v. n.* brzuchacieć; stać się brzemienną, zostać brzemienną, zajść płodem, poczynać, począć (o niewiastach).

†**Чревесы́**, -съ, *n. pl.* trzewy, wnętrza, wnętrzności.

Чрéвница, -ы, *f. Eccl. sl.* choroba brzuszna.

Чрéвный, -ая, -ое, **Чрéвный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* brzuchowy, brzuszny.

Чрéво, -а, *n. Eccl. sl.* brzuch; чрéво мáтернее, żywot macierzyński; во чрéвѣ приимáти, зачáти, począć w żywocie, zajść płodem, zostać brzemienną.

Чрево-бáсникъ, *Eccl. sl.*, v. **Чревовѣщáтель**; **-бóлие**, **-болѣ́ние**, -я, *n. Eccl. sl.* ból brzucha, bolenie brzucha или w brzuchu, brzuchobolenie; **-болѣ́ти**, *v. n. Eccl. sl.* (*o niewiastach*:) cierpieć bolenie żywota w ciąży *lub* przy porodzie; **-бѣ́сие**, **-бѣ́шеніе**, v. **Чревонеистовство**; **Чревоволшéбникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* brzuchowieszcz, brzuchowieszczek,

wieszcz, wieszczek, wieszczbiarz z wnętrzności zwierząt (bydląt), wieszczący z trzew, wróżek trzewowy; **Чрево-волшéбство**, -а, *n. Eccl. sl.* wieszczba [**или** wieszczenie, wróżenie] z wierzęcych (bydlęcych) trzew **или** wnętrzności; **-вѣщáніе**, -я, *n.* 1. brzuchomówstwo, mówienie brzuchem; 2. v. **Чревоволшéбство**; **-вѣщáтель**, -я, *m.* 1. brzuchomówca, brzuchogadacz, mówiący, gadający brzuchem; 2. v. **Чревоволшéбникъ**; **-вѣщáтельный**, -ая, -ое, *adj.* 1. brzuchomówski; 2. wieszczący [wróżący] z zwierzęcych [bydlęcych] trzew **или** wnętrzności; **-нейстовство**, -а, *n. Eccl. sl.* brzuchopastwo, obżarstwo, żarłoctwo; **-нейстовствовати**, *v. n. Eccl. sl.* obżerać się, objadać się; **-нейстовый**, -ая, -ое, *adj.* żarłoczny, obżarty; **-ненасытный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* nienasycony, obżarty, żarłoczny; **-носити**, *v. n. Eccl. sl.* (*o niewiastach:*) brzemienną, ciężarną być, w ciąży być, począć [w żywocie macierzyńskim]; **-нóсная**, -ой, *s. f.* niewiasta brzemienna, ciężarna, w ciąży; **-нощéніе**, -я, *n. Eccl. sl.* brzemienia noszenie, brzemienność, zajście płodem, ciężarność, ciąża; **-объядéніе**, -я, *n. Eccl. sl.* brzuchopastwo, obżarstwo, żarłoctwo; **-объядникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* brzuchopas, żarłok, obżerca, obżartuch; **-объястливый**, **-объястный**, -ая, -ое, *adj.* żarłoczny, obżarty; **-угóдіе**, -я, *n. Eccl. sl.* brzuchodogadzanie, służba **или** dogadzanie brzuchowi, (łakomstwo, obżarstwo); **-угóдникъ**, -а, *m.* dogadzający brzuchowi, pasibrzuch; **-угóдница**, -ы, *f.* dogadzająca brzuchowi, łakotnisia.

Чреда́, -ы́, *f.*, v. **Черед**а́, О'чередъ; всѣ въ чредý свою *abo* всѣ своéю чредóю, wszystko do swego czasu, wszystko ma swój czas.

Чредúть, *v. a.* 1. stanowić kolej, porządek (w czém); 2. *Eccl. sl.*, v. **Угощáть**.

Чрежде́ніе, **Чреже́ніе**, -я, *n.*, *Eccl. sl.*, v. **Угощéніе**.

Чрезвычáйно, *adv.* nadzwyczajnie, bardzo; **чрезвычáйно похóжій**, bardzo, uderzająco podobny; **чрезвычáйно красúвый**, bardzo piękny, nadzwyczajnie piękny, ładny, śliczny.

Чрезвычáйность, -и, *f.* nadzwyczajność; онъ скупъ до чрезвычáйности, on bardzo [nadzwyczajnie] skąpy.

Чрезвычáйный, -ая, -ое, *adj.* nadzwyczajny, niezwyczajny, nadzwykły, niezwykły, nad tryb pospolity, extraordynaryjny.

Чрезмѣ́рно, *adv.* niezmiernie, zbytecznie, nader, bardzo.

Чрезмѣ́рность, -и, *f.* niezmierność, zbyteczność.

Чрезмѣ́рный, -ая, -ое, *adj.* niezmierny, wielki, zbyteczny, nadzwyczajny.

Чрезплéчный, -ая, -ое, *adj.* przez plecy wiszący; **чрезплéчный ремéнь**, rzemień pleczny.

Чрезполóсность, **Чрезполóсный**, v. **Черезпол...**

Чрезсѣдéльникъ, v. **Черезсѣдéльникъ**. [nadzwyczajnie.

Чрезчýръ, *adv.* zbyt, zanadto, **Чрезъ**, *praep.* 1. (*c. Acc.*) przez; перепли́ть чрезъ рѣ́ку, przepłynąć przez rzékę; 2. za; чрезъ три дня, za trzy dni, po upłynieniu trzech dni; 3. przez, z przyczyny, z powodu, ze względu; чрезъ негó я чуть не попáлъ въ бѣ́ду, przez niego ledwo com nie wpadł w biedę.

Чрезъестéственный, -ая, -ое, *adj.* nadprzyrodzony, nadnaturalny. [**Чренъ**.

Чренъ, -а, *m.*, v. **Цирéнъ** & **Черепúна**, *Eccl. sl.*, v. **Черепúна**. [muszle, małżowiny.

Чрéпіе, -я, *n. coll. Eccl. sl.* **Чрепокóжный**, **Чрепъ**, v. **Черепокóжный**, **Черепъ**....

Чресла́ & **Чре́сла**, -слъ, *m. pl. Eccl. sl.* lędźwie; biodra; изъ чресль твоúхъ исшéлъ, od ciebie zrodzony. [pas.

Чре́сленникъ, -а, *m. Eccl. sl.* **Чресúна**, v. **Черéшня**.

Чтéніе, -я, *n.* czytanie.

Чтецъ, -а, *m.* czytelnik; miłośnik czytania.

Чтúлище, -а, *n. Eccl. sl.* świątynia; bałwochwalnia, bożyszcze, bóżnica.

Чтúтель, -я, *m.* czciciel.

Чтúтельница, -ы, *f.* czcicielka.

Чтить, *v. a.* czcić, szanować, szacować, poważać; **-ся**, *v. p.* być czczonym, szanowanym, poważanym.

I. Что́, *gen.* чегó, *pron.* 1. co; все, что онъ говорúтъ..., wszystko, co on mówi...; *it.* что-нибудь, что́-ни-есть, что́-либо, co, coś, cokolwiek, co bądź, cokolwiekbądź, niech będzie co chce; éсли недостаётъ чегó-нибудь, jeźli czego niewystarcza, jeźli czego braknie; онъ что-то недовóленъ э́тимъ, on, zdaje się, z tego niekontent; 2. (*interrog.*) co? co, ile? что э́то за человѣ́къ? co to za człowiek? что онъ сказáлъ? co on powiedział? za co onъ благодарúтъ? za co on dzię-

II. Что, *conj.* że. [kuje?

Что́бы, **Чтобъ**, *conj.* aby, żeby; — **что́же**, **что́жъ**, czemu, dla czego.

Чу, *interj.* słuchaj! uważaj! cyż stучáтъ, słuchaj! słukają; cyż говорúтъ, słuchaj! mówią **или** gadają.

Чубарáхнуться, *v. r. perf. pop.* upaść; spaść; **чубарáхнуться** съ лѣстницы, spaść ze schodów.

Чубарáхъ, *interj.* buch! bec! идýчи по мосточкáмъ, онъ поскользнýлся — и чубарáхъ въ бóду, idąc po mosteczku, pośliznął się — i buch w wodę.

Чубáрый, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach* lub *psach*, *etc.*) tarantowaty, tarantowy, czarno biało nakrapianéj maści, cętkowany czarno biało; **чубáрая лóшадь**, koń tarantowaty; tarant.

Чубýкъ, -а, *m.* cybuch.

Чубурáхнуться, v. **Чубарáхнуться**.

Чубурáхъ, v. **Чубарáхъ**.

Чубучёкъ, -чка, *m. dim.* cybuszek. [buchowy.

Чубýчный, -ая, -ое, *adj.* cy

Чубýшникъ, -а, *m. Bot.* (*philadelphus*), cybusznik.

Чувственно, *adv.* zmysłowo, za pomocą zmysłów; cieleśnie.

Чýвственность, -и, *f.* zmysłowość; cielesność, lubieżność.

Чýвственный, -ая, -ое, *adj.* zmysłowy, zmysłami pojmowany; cielesny, lubieżny.

Чувствúлище, -а, **Чýвствило**, -а, *n. Anat.* (*organum sentiendi*), organ, narzędzie zmysłów; чувствúлище зрѣ́нія, organ widzenia.

Чувствúтельно, *adv.* czule, tkliwie, dotkliwie.

Чувствúтельность, -и, *f.* czułość, tkliwość, dotkliwość.

Чувствúтельный, -ая, -ое, *adj.* czuły; tkliwy, dotkliwy; czuciem przejęty; wdzięczny; mocny, tęgi.

Чувствіе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Чýвство**.

Чýвство, -а, *n.* zmysł; poczucie; czucie, uczucie; чувствъ считáется пять: zmysłów liczemy pięć: чýвство слýха, zmysł słuchu; чýвство вкýса, чýвство зрѣ́нія, zmysł widzenia; zmysł smaku; чýвство обоня́нія, zmysł powonienia; чýвство осязáнія, zmysł dotykania; неприя́тное чýвство, nieprzyjemne uczucie; человѣ́къ безъ всѣ́хъ чувствъ, człowiek nieczuły, bezlitośny; придти въ чýвство, v. **Опамятывáться**; *it.* v. **Лишúться** (чувствъ).

Чýвствованіе, -я, *n.* czucie, uczuwanie; uczucie.

Чýвствовать, *v. a.* czuć, uczuwać; *miarkować, poznawać.

†**Чýга**, -и, *f.* odzież.

Чугýникъ, **Чугýнникъ**, v. **Чугýнъ (2)**.

Чугýнный, -ая, -ое, *adj.* z żelaza litego, lanego; чугýнный завóдъ, fabryka litego żelaza.

Чугунóкъ, -нкá, *m. dim.*, v. **Чугýнъ (2)**.

Чугунолитéйный, **Чугуноплавúленный**, -ая, -ое, *adj.* do lania żelaza surowego służący; -ный завóдъ, fabryka litego żelaza.

Чугýнъ, -á, *m.* 1. żelazo lite,

lane; 2. garniec miedziany, żeleźnik, piecak.

Чудакъ, -а, *m.* cudak, dziwak, oryginał, oryginalik, oryginalny, osobliwy człowiek, osobnik; v. Чудодѣй.

Чудеса, *pl.*, v. **Чудо.**

Чудѣсить, *v. n.* cudaczyć, dziwaczyć, dziwactwa stroić; figle wyrządzać; *it.* v. Прокáзить.

Чудѣсникъ, v. **Чудакъ**, **Проказникъ.**

Чудѣсница, -ы, *f.* cudaczka, dziwaczka, figlarka.

Чудѣсничать, v. **Чудѣсить.**

Чудѣсно, *adv.* cudownie, dziwnie, zadziwiającym sposobem.

Чудѣсность, -и, *f.* cudowność, dziwność.

Чудѣсный, -ая, -ое, *adj.* cudowny, dziwny, zadziwiający.

Чудесоточ́ный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* cudotworny.

Чудѝмый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* podziwiany, podziwienie wzbudzający.

Чудѝтися, *v. r. Eccl. sl.* dziwić się, dziwować się.

Чу́диться, *v. r. impers.* чу́дится мнѣ, zdaje mi się, zdawa mi się.

Чу́дище, *pop.*, v. **Чудовище.**

Чу́дно, *adv.* cudnie, dziwnie, do podziwienia, do zadziwienia; dziwacznie, cudacznie.

Чу́дный, -ая, -ое, *adj.* cudny, dziwny, zadziwiający; cudaczny, dziwaczny.

Чу́до, -а, *n.* (*pl.* чудеса́, -дѣ́съ), cud, †cudo, *pl.* cuda; dziw; rzecz jaka dziwna, niezwyczajna, osobliwość, rzadkość; dziwotwór, dziwoląg, potwór.

Чудовище, -а, *n.* cudotwór, potwora, potwór, dziwotwór.

Чудовищный, -ая, -ое, *adj.* potworny.

Чудо-дѣ́й, -я, *m. pop.* (чудакъ), cudak, dziwak, oryginał, oryginalik, oryginalny, osobliwy człowiek, osobnik, osobca, osobność lubiący; **-дѣ́йный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* cudaczny, dziwaczny; **-дѣ́йственникъ**, -а, *m. Eccl. sl.* cudotwórca, sprawca cudów; **-дѣ́йственный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* cudotwórczy, cudotworny, cuda sprawiający; **-дѣ́йствіе**, -я, **-дѣ́йство**, -а, *n. Eccl. sl.* cudotworność, cudotworstwo; **-дѣ́йствовати**, *v. n. Eccl. sl.* cudotworzyć, sprawiać cuda, cuda czynić; **-дѣлатель**, **-дѣ́тель**, -я, *n. Eccl. sl.* cudotwórca, sprawca cudów; **-дѣ́тельница**, -ы, *f.* cudotwórczyna, sprawująca cuda; **-дѣ́тельный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* cudotwórczy, cudotworny, cuda sprawujący; **-дѣ́ніе**, -я, *n. Eccl. sl.* czynienie cudów; **-дѣ́яти**, *v. n. Eccl. sl.* cuda czynić; **-носецъ**, **-но́сный**, v. **Чудотво́рецъ**, **Чудотво́рный**; **-творе́ніе**, v. **Чудодѣ́яніе**; **-твóрецъ**, -рца, *m. Eccl. sl.* cudotwórca, sprawca cudów; **-твори́ти**, *v. n. Eccl. sl.* cudotworzyć, sprawiać cuda, cuda czynić; **-твóрица**, -ы, *f. Eccl. sl.* cudotwórczyna, sprawująca cuda; **-твóрный**, -ая, -ое, *adj.* cudotworny, cuda czyniący, cudowny; **чудотвóрный лѣкъ**, **чудотвóрный óбразъ**, obraz cudowny; **чудотвóрный цвѣтъ**, v. **Чудоцвѣтъ**; **-точи́щій**, **-то́чный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* cudotworny, cudowny; **-цвѣтъ**, -а, *m. Bot.* (*mirabilis*), dziwaczek, (rodzaj roślin Indyjskich).

Чужáкъ, -á, *m. pop.* cudzoziemiec, przychodzień.

Чужбина, -ы, *f.* 1. cudze, cudza rzecz, cudzy majątek; 2. obcy kraj.

Чуждáться, *v. r.* unikać, stronić (czeró, czego). [obcy.

Чу́ждый, -ая, -ое, *adj.* cydzy,

Чуженáринкъ, v. **Запинкъ.**

Чуженéрный, *Eccl. sl.*, v. **Иноверный.**

Чужезéмецъ, -мца, *m.* cudzoziemiec. [mka.

Чужезéмка, -и, *f.* cudzoziemka, **Чужезéмный**, -ая, -ое, *adj.* cudzoziemski, obcy, zagraniczny.

Чуженúнъ, -а, *m. prov.*, v. **Чужóй, Пришлéцъ.**

Чужеплеменникъ, **Чужеплемéнный**, v. **Иноплем....**

Чужестрáнецъ, **Чужестрáненка**, **Чужестрáнный**, v. **Иностр....**

Чужеядный, -ая, -ое, *adj.* jedzący cudzą rzecz; pasorzytny; **чужеядное растéніе**, roślina pasorzytna.

Чужóй, (-óй), -áя, -óе, *adj.* cudzy, obcy, niewłasny.

Чужь-чуженúнъ, *prov.*, v. **Чуженúнъ.**

Чуланéцъ, -нца, **Чуланчикъ**, -а, *m.* komóreczka, komnatka.

Чулáнъ, -а, *m.* komora, komórka, komnata na schowanie różnych rzeczy.

Чулóкъ, -лка́, *m.* pończocha.

Чулóчекъ, -чка, *m. dim.* pończoszka.

Чулóчникъ, -а, *m.* pończosznik. [ca.

Чулóчница, -ы, *f.* pończoszni-

Чулóчный, -ая, -ое, *adj.* pończoszny, pończochowy.

Чулчúще, -а, *m. augm.* pończoszysko. [powietrze.

Чумá, -ы́, *f.* zaraza, morowe

Чумáзка, -и, *s. c. pop.* morus, osoba ubrudzona, brudna, niechluj, flejtuch, flądra.

Чумáзый, -ая, -ое, *adj. pop.* morusowaty, brudny, flejtuchowaty, niechlujny.

Чумаковáть, *v. n. prov.* jeździć z rybami i solą. [bczy.

Чумаковъ, -а, -о, *adj.* paro-

Чумáкъ, -а, *m.* 1. parobek w karczmie służący; 2. *prov.* przewoźnik ryb i soli.

Чумúть, *v. a.* zapowietrzyć.

Чумúчка, -и, *f.* 1. warząchew', szumowniczka; 2. *s. c.*, v. **Замарáха.** [(1).

Чумúчъ, -а, *m.*, v. **Чумúчка**

Чумный, -ая, -ое, *adj.* zapowietrzony; powietrzny, morowy; чумный кóрень, v. **Подбѣлъ** (чумный). [pania wody.

Чумъ, -а, *m.* naczynie do czer-

Чуница, -ы, *f.* (*u łowców soboli*:) oddział ludzi wysłany do szukania soboli.

†**Чупрúна**, -ы, *f.* gatunek dawnéj zbroi, pancerza.

Чупрýнъ, -а, *m. pop.* czupryna, czub, włosy na przodzie głowy.

Чурá, -ы́, *f.* drzązstwo, drzastwo, dziarstwo, gruby a kamienisty piasek; v. Хрящъ.

Чурбáнъ, -а, *m.*, **Чурбáнчикъ**, -а, *m. dim.* 1. pień, pniak, pieniek, kloc; 2. *pień, kloc, niezgrabny, nieruchawy, bałwan, lejba, olszowy Marcin.

Чурúлко, -а, *n.*, **Чурúчка**, -и, *f.*, v. **Козодóй.**

Чýрка, -и, *f.*, **Чýрочка**, -и, *f. dim.* pniaczek, pieniek, klocek, klocuszek.

Чуръ, -а, *m.* 1. (†), granica; 2. *interj.* wara! чуръ молчáть, wara! milczeć! чуръ никомý нескáзывай, wara! nie powiadaj nikomu; чрезъ чуръ, zbyt, zanadto, nadzwyczajnie.

Чýткій, -ая, -ое, *adj.* (*o psach*:) dobrego, ostrego węchu; czujny, lekkiego snu; чýткій сонъ, lekki sen. [węch; czujność.

Чýткость, -и, *f.* dobry, ostry

Чуть, *adv.* ledwo co, zaledwie; чуть не..., ledwie nie..., ledwo co nie..., niemal..., o mało..., bez mała nie..., nie wiele brakło..., o włos...; чуть (чýть было, чуть-чуть) не упáлъ, bezmała co nie upadł; чуть дóметъ, ledwo co tchnie, ledwo co żyje.

Чутьё, -я́, *n.* słuch, węch; (*o psach*:) czuch, cuch, węch, wiatr, wonia.

Чухá, -и́, *f. pop.* głupstwo, niedorzeczność, brednia.

Чýхать, *v. n. pop.* kosztować, smakiem doświadczać.

Чýчело, -а, *n.*, **Чýчелко**, -а, *n. dim.* 1. wypchane zwierzę, zwierzątko; wypchany ptak, ptaszek; дѣлать чýчело изъ птицъ, wypychać ptaki; 2. straszydło na ptaki; 3. *straszydło, bobo, człowiek brzydki, szkaradny.

Чýчельникъ, -а, *m.* wypychacz ptaków, zwierząt zoologiczny.

Чýшка, -и, *f.* 1. świnka, młoda świnia; 2. пистолéтная чýшка, olstro, futerał na pistolety.

Чýшки, -шекъ, *f. pl.* olstra; v. Чýшка (2).

Чушь, *pop.*, v. **Чухá.**

Чýяние, –я, *n.* wietrzenie, czucie (psów).

Чýять, *v. a.* czuć, wąchać; czuć, uczuć, poznać; czuć, słyszeć. [**Чихáние, Чихáть.**

Чхáние, Чхать, Чхнуть, v.

Ш.

Шабáшить, *v. n.* przestawać robić; świątkować.

Шабáшка, –и, *f. pop.* 1. kawał drzewa, co cieśla do ukończenia roboty z sobą do domu bierze; 2. v. **Шабáшъ (2).**

Шабáшный, –ая, –ое, *adj.* spoczynkowy; wolny od roboty; шабáшное врéмя, czas spoczynku, czas odpoczynienia po robocie; шабáшный кóлоколъ, dzwon dający znak robotnikom, iżby przestali robić; шабáшный день, dzień wolny od roboty.

Шабáшъ, –а, *m.* 1. szabas, sabaa, sabat, sobota żydowska; 2. (*u rzemieślników*:) spoczynek, odpocznienie po robocie.

Шабúна, v. **Кашкáра.**

Шаблóнъ, –а, *m. Archit.* 1. model; 2. v. **Кружáло (1).**

Шабрóвка, –и, *f.* (*u mularza*:) szabrowanie, szabrami szpary w murze zaćwiekowane.

Шáвка, –и, *f.* kóndel, kundel; *cfr.* muc, szpic (pies).

Шáвкать, *v. n.* mruczeć sobie pod nosem (*np.* jak starzy ludzie), szeplenić, szeplunić.

Шáвлій, v. **Шалфéй.**

Шáвочка, –и, *f. dim.* kóndyś, kundyś.

Шагáла, –ы, **Шигáло**, –а, *s. c.* kroczak, idący wielkiemi krokami.

Шагáніе, –я, *n.* kroczenie, stąpanie wielkiemi krokami.

Шагáть, *v. n.* kroczyć, iść или stąpać wielkiemi krokami.

Шагáстый, –ая, –ое, *adj.* kroczysty, dużemi (wielkiemi) krokami idący, szeroko stąpający.

Шагла, –ы́, *f.* pysk (u niektórych ryb). [wielkim krokiem.

Шагнýть, *v. n. semelf.* stąpić

Шагообрáзный, –ая, –ое, *adj.* krokami wymierzony.

Шагрúновый, –ая, –ое, *adj.* capowy, szagrynowy.

Шагрúнъ, –á, *m.* szagryn, capa, skóra wielbłądowa, ośla, *etc.*

Шагъ, –а, *m.* (*propr.* & *) krok; шагъ за шагъ, krok w krok; wolno; тúхимъ шáгомъ, *Milit.* wolnym krokiem; скóрымъ шáгомъ, *Milit.* krokiem przyspieszonym; мѣрять шáгами, mierzyć krokami; ни на шагъ, ani na krok. [скій).

Шадóвникъ, v. **Чистоýсъ** (цáр-

Шáдра, –ы, *f.* śrzodek w zębie morskiego konia.

Шáечка, –и, *f. dim.* gatunek naczynka wodnego, koneweczka, skopek, szkopek. [czek.

Шажóкъ, –жкá, *m. dim.* kro-

Шáйка, –и, *f.* 1. zgraja, banda; máйка разбóйниковъ, banda rozbójników, łotrów; máйка воровъ, banda złodziejów; 2. gatunek naczynia wodnego, konewka, skopek, szkopek, skopiec.

Шакáлъ, –а, *m. H. n.* (*canis aureus*), szakal.

Шаканье, –я, *n.* kwakanie (kaczora). [kwakać.

Шáкать, *v. n.* (*o kaczorach*:)

Шалаáнникъ, v. **Дóнникъ** (Камчáтскій).

Шалапáй, –я, *m. pop.* włóczęga, leniuch, leniwiec, nicwart.

Шалáшикъ, –а, *m. dim.* szałasik, chatka, budka, kuczka polna pasterska, namiocik.

Шалáшный, –ая, –ое, *adj.* szałaszowy.

Шалáшъ, –á, *m.* szałasz, szałasz, chata, buda, budka, kucza polna pasterska, namiot.

Шалéреніе, –я, *n. pop.* 1. próżnowanie, trwonienie czasu; 2. paplanie, bredzenie.

Шалéрить, *v. n. pop.* 1. próżnować, czas trwonić; 2. paplać, pleść, gawędzić, bredzić.

Шалéрничанье, Шалéрничать, v. **Шалéреніе, Шалéрить.**

Шалéръ, –а, *m. pop.* 1. próżniak, leniuch; 2. gawęda, gaduła, plotka, plotkarz.

† **Шалýнъ**, –а, *m.* kieszeń, torbka, woreczek.

Шалúть, *v. n.* szaleć, rozpuszczać się, niehamownie pustować, swawolić, głupstwa robić.

Шалúвость, –и, *f.* swawolność, rozpustność.

Шалúвый, –ая, –ое, *adj.* swawolny, rozpustny.

Шалнéръ, –а, *m.* zawiaski, nit, czop, walec, na którym się obraca jaka pokrywka (jak *np.* u tabakiery).

Шаловливость, Шаловливый, v. **Шалúвость, Шалúвый.**

Шаловствó, –á, *n.*, v. **Шалость.**

Шалóвникъ, –а, *m. prov.* południowo-zachodni wiatr.

Шалóнъ, –а, *m.* (szalon), gatunek materyi wełnianéj.

Шáлость, –и, *f.* swawolność, swawola, rozpustność.

Шалýнъ, –á, *m.*, **Шалунúшко**, –а, *m. dim.* swawolnik, psotnik.

Шалýнья, –и, *f.* swawolnica, psotnica.

Шалфéй, –я, *m. Bot.* (*salvia officinalis*), szałwia; шалфéй полевóй, v. **Бековúна**; *it.* odwar, herbata z szałwii. [szałwiowy.

Шалфéйный, –ая, –ое, *adj.*

Шаль, –и, *f.* 1. szaleństwo, głupstwo; v. **Дурь**; 2. szal, (chustka).

Шальнóй, (–нóй), –áя, –óе, *adj.* szalony, głupi; шальнáя собáка, pies szalony. [warjować.

Шалéть, *v. n.* szaleć, głupieć,

Шаманúть, *v. n.* (*w Syberyi*:) czary robić; uwodzić kuglarstwem, mamidłami.

Шаманка, –и, *f.* (*w Syberyi*:) szamanka, szarownica.

Шаманство, –а, *n.* (*w Syberyi*:) szaman, czarownik, kuglarz.

Шамáя, –и, *f.* gatunek tłustych śledzi.

Шампиньóнъ, –а, *m. Bot.* (*agaricus campestris*), bedłka pieczarka, szampinion. [**Сампи...**

Шампúтовый, Шампúть, v.

Шампúть, *v. n.* 1. (*o kółkach*:) zawadzać się; 2. v. **Шáвкать.**

Шангá, –и, *f. prov.* ciasto, pieczenie z pszenicznéj *lub* pytlowanéj mąki.

Шандáлъ, –а, *m.* lichtarz, świecznik. [lichtarzowy.

Шандáльный, –ая, –ое, *adj.*

† **Шандáнъ**, –а, *m.* lichtarz.

Шандра, –ы, *f. Bot.* (*marrubium vulgare*), szanta, ziele; мáндра бѣлая, (*marrubium album*), szanta biała; мандра чёрная, воночая, (*marrubium nigrum*), szanta czarna.

Шáнецъ, –нца, *m. Fortf.* szaniec, okop; v. **Волконóгъ & Карпáнка**, v. **Живúка.** [bieniec.

Шанцекóпъ, –а, *m.* szańcokopnik.

Шанцовáть, *v. n. Fortf.* szańcować, szańcami umocniać, okopywać; –ся, *v. p.* być szańcowanym, okopywanym.

Шанцокóпный, –ая, –ое, *adj.* do szańcowania, okopywania służący. [cokopnik.

Шанцекóпщикъ, –а, *m.* szań-

Шанцъ-клéтка, –и, *f.*, **Шанцъклéтни**, –ей, *f. pl.* opona okrągła, v. **Шангá.** [towa.

Шáпка, –и, *f.* 1. czapka; бобрóвая шáпка, czapka bobrowa; архіерéйская шапка, mitra; §. шáпка въ рубль, a ци безъ крупъ, huczno, huczno, a w pięty zimno; coś po tytule, kiedy nic w szkatule; 2. *pl.* шáпки, –покъ, *Bot.* (*tagetes erecta*), nakuła, studenckie ziele; szarańcza zwyczajna. [**Шáпка (2).**

Шáпки, –покъ, *f. pl.*, v. *sub*:

Шáпочка, –и, *f. dim.* czapeczka.

Шáпочникъ, –а, *m.* czapnik, czapecznik, co czapki robi.

Шáпочный, –ая, –ое, *adj.* czapeczny, czapkowy; шáпочный окóлышъ, czapkowy baranek; *it.* v. **Знакóмство, Разбóръ.**

Шапшá, –и́, *f.* otręby pszeniczne.

Шарабáнъ, –а, *m.* szaraban, powóz odkryty z ławkami.

Шаравáры, –ъ, *m. pl.* szarawary, spodnie szerokie i długie.

Шарáда, –ы, *f.* szarada, rodzaj zagadki.

Шарáхнуться, *v. r. perf.* paść, upaść. [kanie.
Шáренье, -я, *n.* szperanie, szu-
Шáрикъ, -а, *m. dim.* kulka, mała kula. [(*np.* w kieszeniach).
Шáрить, *v. a.* szperać, szukać
Шарúще, -а, *m. augm.* kulisko, wielka kula.
Шáрканье, -я, *n.* szarkanie, szurganie, szurgotanie (nogami).
Шáркать, **Шáркнуть**, *v. n.* szurkać, szurknąć, szurgać, szurgnąć, szurgotać (nogami).
Шаркотня́, -и́, *f.* szurkanie, szurganie, szurgotanie (nogami).
Шарлатáнить, *v. n.* ciarlatanić; oszukiwać, odrwiwać, mamić. [ciarlatański; kuglarski.
Шарлатáнскій, -ая, -ое, *adj.*
Шарлатáнство, -а, *n.* ciarlataństwo, ciarletanerya, czarletanerya; kuglarstwo; oszukaństwo.
Шарлатáнъ, -а, *m.* ciarlatan, czarlatan, cierletan, czarletan, który bez nauki lekarskiéj wtrąca się w praktykę jéj *etc.*; kuglarz, oszukaniec.
Шарлáховый, -ая, -ое, *adj.* szarłatny, szkarłatny, szarłatowy, szkarłatowy. [łat.
Шáрлахъ, -а, *m.* szarłat, szkar-
Шарлóтъ, -а, *m. Bot.* (*allium ascalonicum*), szalotka, (gatunek cebulek cudzoziemskich).
Шарнáнка, -и, *f.* pozytyw, pozytywek.
Шарнáръ, v. **Шалнéръ**.
Шаровúдно, *adv.* kulisto.
Шаровúдность, -и, *f.* kulistość, kształt kuli. [pówka.
Шаровúдъ, -а, *m.*, v. **Шаровúдный**, -ая, -ое, *adj.* kulisty, kształt kuli mający.
Шарóвка, -и, *f. Bot.* (*globularia*), kuleczka, kulnik.
Шарóвница, -ы, *f. Bot.* (*sphaeria*), gatunek grzyba.
Шаролýковка, -и, *f. Bot.* (*bulbocodium*), zimowit.
Шарообрáзно, **Шарообрáзность**, **Шарообрáзный**, v. **Шаровúдно**, **Шаровúдность**, **Шаровúдный**.
Шарфъ, -а, *m.* szarfa.
Шаръ, -а, *m.* 1. kula; земно́й шаръ, kula ziemska; паровóй шаръ, v. **Паропускáтель**; воздýшный шаръ, v. **Аэростáтъ**; 2. *Eccl. sl.* farba.
Шáстанье, -я, *n.* szastanie, szurgotanie (nogami).
Шáстать, *v. n.* szastać, szurgotać (nogami).
Шатáнье, -я, *n.* chwianie, ruszanie, kolebanie.
Шатáть, **Шатнýть**, *v. a.* chwiać, zachwiać, kolebać, ruszać, poruszyć, poruszać tam i sam; -ся, *v. r.* taczać się, wahać się; (*o zębach:*) ruszać się; * włóczyć się, wałęsać się.
Шатéрникъ, -а, *m.* namiotnik, ten co namioty robi.
Шатéрный, -ая, -ое, *adj.* namiotowy.
Шатёръ, -тка́, *m.* 1. namiot; 2. sieć cietrzewia, na cietrzewie; 3. kaptur kominowy.
Шáткій, -ая, -ое, *adj.* 1. chwiejący się, chybocący się, chybki; 2. * lekkomyślny, niestały, niestateczny; 3. * burzliwy, buntowniczy, niespokojny; mátkое врéмя, czas burzliwy.
Шáтко, *adv.* chybko; ни мáлко, ни шáтко, v. *sub*: **Мáлко**.
Шáткость, -и, *f.* chybkość, kołysliwość, wahajność; * niestałość, niestateczność. [**Шатáть**.
Шатнýть, *v. semelf.*, v. *sub*: †**Шáткость**, -и, *f.* zaburzenie, zamieszanie, rozruch, niespokojność.
Шатрóвый, v. **Шатёрный**.
Шатунъ, -á, *m.* 1. pompa do wylewania wody z kopalni; 2. * włóczęga, brukowiec.
Шатýнья, -и, *f. pop.* włóczęga, łazęga.
Шáферъ, v. **Дружка (1)**.
Шафúрникъ, **Шафúрница**, **Шафúрничать**, *pop.*, v. **Сплéтникъ**, **Сплéтница**, **Сплéтничать**.
Шáфка, v. **Шáнка**.
Шафрáнный, **Шафрáновый**, -ая, -ое, *adj.* szafranowy.
Шафрáнъ, -а, *m. Bot.* (*crocus*), szafran; дúкій шафрáнъ, v. **Желтянúца** (2. *Bot.*); дúкій, луговóй шафрáнъ, v. **Осéнникъ**.
Шáхматный, -ая, -ое, *adj.* 1. szachowy; шáхматная игрá, gra w szachy; 2. szachownicy, na kształt szachownicy, szachowany.
Шáхматъ, -а, *m.* czworograniek, kwadracik na szachownicy lub warcabnicy; *ił.* kostka, pole w kostki na tkaninach wyszyte; **шáхматы**, -овъ, *pl.* szachy; игрáть въ шáхматы, grać w szachy; игрá въ шáхматы, gra w szachy.
Шáхта, -ы, *f.* (*w górn.*) szacht, szyb; вылазная, спусковáя, рудоподъёмная шáхта, szyb schodkowy. [*górn.*) szachtowy, szybowy.
Шáхтный, -ая, -ое, *adj.* (*w*
Шахъ, -а, *m.* 1. Szach, (król Perski); 2. szach, (gra); дать махъ королю, dać szach królowi.
Шáшень, -шня, *m. H. n.* (*teredo navalis*), świdryk okrętowy, okrętowiec, (robak).
Шáшечка, -и, *f. dim.* warcab, bierka. [ca.
Шáшечница, -ы, *f.* warcabni-
Шáшечная игрá, *f.* gra w warcaby.
Шáшка, -и, *f.* 1. warcab, bierka; 2. szabla Czerkieska; 3. v. **Тóрецъ** (2).
Шáшковая снасть, *f.* sieć do łowienia czeczug.
Шáшни, -ей, *f. pl.* kunszafty, konszafty, tajemne z kim porozumienie i układy, intrygi.
Шáшничать, *v. n.* konszaftować, w poufale porozumienie zachodzić, konszafty robić, intrygować.
Швабра, -ы, *f.* miotła okrętowa. [okrętową.
Швáбрить, *v. a.* myć miotłą
†**Швáль**, -я, *m.* krawiec, haftciarz, wyszywacz.
Швáльный, -ая, -ое, *adj.* szwalny, do szycia służący.
Швáльня, -и, *f.* szwalnia, izba do szycia, warsztat krawiecki.
Швартóвить, *v. a. Mar.* przywięzywać statek liną, cumować.
Швартóвъ, -а, *m.* lina do przywiązania statku.
Швартъ, -а, *m.* kotwica zapaśna, w potrzebie. [tarka.
Швéйка, -и, *f.* szwaczka, haf-
Швéйный, -ая, -ое, *adj.* do szycia służący; haftarski; швéйный мáлкъ, jedwab' do szycia, haftarski.
Швейцáрскій, -ая, -ое, *adj.* szwajcarski, portyerski; **швейцáрская**, -ой, *s. f.* szwajcarnia, odźwiernia, komorka odźwiernego. [portyer, wrotny.
Швейцáръ, -а, *m.* szwajcar,
Швéніе, -я, *n. Eccl. sl.* 1. szycie, wyszywanie, haftowanie; 2. robota wyszywana, haftowana.
Швéрцы, -довъ, *m. pl.* płaskie sztuki drzewa, po których ciężary staczają. [wiecki, haftarski.
Швецкій, -ая, -ое, *adj.* kra-
Швецъ, -á, *m.* krawiec, wyszywacz, haftarz. [ka.
Швея́, -и́, *f.* szwaczka, haftar-
Швóрень, v. **Шкворень**.
Швырнýть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Швырáть**. [cenie.
Швырóкъ, -рка́, *m.* rzut, rzu-
Швырянье, -я, *n.* rzucanie.
Швырáть, **Швырнýть**, *v. a.* rzucać, rzucić; -ся, *v. r.* rzucać, rzucić do siebie (*np.* kamykami).
Шевелéніе, -я, *n.* chwierutanie, chwianie, ruchanie, poruszanie, przewracanie, przetrząsanie (*np.* siana).
Шевелúть, **Шевельнýть**, *v. a.* chwierutać, chwiać, zachwiać, ruchać, ruszać, poruszać, poruszyć, przetrzęsywać, przetrząsać; - сéно, poruszać, przetrząsać siano; -ся, *a*) *v. r.* ruszać się, ruszyć się, poruszać się, poruszyć się; *β*) *v. p.* być ruszanym, poruszanym, poruszonym, *etc.*
Шеверёнька, -и, *f. prov.* kosz, w którym kury noszą do przedania. [Севрюга, Севрюжина.
† **Шеврúга**, **Шевpижина**, v.
Шевронъ, -а, *m.*, v. **Нашúвка** (2. *Milit.*).
Шéгня, (*Bot.*), v. **Пло́нія**.
Шéйка, -и, *f. dim.* szyjka, mała czyja.
Шéйный, -ая, -ое, *adj.* szyjny, szyjowy, od szyi; шéйный плáтóкъ, chustka na szyję.
Шéища, -и, *f. augm.* szyisko.
Шеколáдникъ, -а, *m.* 1. czo-

koladnica; dzbanuszek od czokolady; 2. *Bot.* (*theobroma cacao*), drzewo kakaowe.

Шеколáдный, -ая, -ое, *adj.* czokoladowy; **шеколáдная дощéчка, табличка** czokolady; **шеколáдное дéрево**, v. **Шеколадникъ**; **шеколадный бобъ**, v. **Какао**.

Шеколáдъ, -а, *m.* czokolada.

Шелгýнъ, -á, *m.* kieszeń, torba majtkowska, flisowska.

Шелевáть, Шелéвка, *prov.*, v. **Обшивáть** (3), **Обшúвка** (2).

Шéлевъ металлъ, v. **Вольфрáмъ**.

Шéлегъ, -а, *m.* liczman.

Шелестúть, *v. n.* szeleścić.

Шéлестъ, -а, *m.* szelest.

Шелко-вúна, -ы, *f.* nić, nitka jedwabna; **-вúнка**, -и, *f. dim.* nitka, niteczka jedwabna; **-вúца**, -ы, *f.*, **бéлая, -вúчникъ**, -а, *m. Bot.* (*morus alba*), białomorwa, drzewo białomorwowe; **шелковúца чёрная**, v. **Тутъ**; **-вúчный**, -ая, -ое, *adj.* białomorwowy; **шелковúчный червь**, jedwabnik, (robaczek); **шелковúчное дéрево**, v. **Шелковúца**; **-вóдецъ, -дца, -вóдъ**, -а, *m.* hodownik jedwabników.

Шёлковый, -ая, -ое, *adj.* jedwabny; biawatny; **шёлковая матéрія**, materya jedwabna; jedwabnica; **шёлковый червь**, jedwabnik, (robaczek); **шёлковая бáбочка**, v. **Шелкопрядъ** (2. *H. n.*); **шёлковая трава**, v. **Пчёльникъ** (Сирíйскій); **шёлковое лы́ко**, v. **Лыко**.

Шелко-дéлie, -я, *n.* robienie jedwabiu; **-завóдчикъ**, -а, *m.* fabrykant jedwabiu; rzemieślnik koło jedwabiu chodzący; **-красúльный**, -ая, -ое, *adj.* do farbowania jedwabiu służący; **-мотáльный**, -ая, -ое, *adj.* do zwijania (nawijania) jedwabiu służący; **шелкомотáльная машúна**, v. **Шелкомотáльница**; **-мотáльница**, -ы, *f.* machina do zwijania (nawijania) jedwabiu; **-мотáльщикъ**, -а, *m.* motacz, zwijacz jedwabiu; **-мотáніе**, -я, *n.* motanie, zwijanie jedwabiu; **-прядéніе**, -я, *n.* przędzenie jedwabiu; **-прядúльный**, -ая, -ое, *adj.* do przędzenia jedwabiu służący; **шелкопрядúльная фáбрика**, fabryka przędzenia jedwabiu, fabryka jedwabna, jedwabiarnia; **-прядúльня**, -и, *f.* przędzalnia jedwabiu; **-прядúльщикъ**, -а, *m.* prządek, prządca jedwabiu; **-прядъ**, -а, *m. H. n.* (*phalaena lombyx*), jedwabnik, motyl; **-тростúльникъ**, -а, *m.* ten co jedwab' surowy skręca; **-тростúльный, -тростúтельный**, -ая, -ое, *adj.* używany do skręcania jedwabiu surowego.

Шёлкъ, -а, *m.* jedwab'; **сырцóвый шёлкъ**, jedwab' surowy; **сучёный, тронёный шёлкъ**, jedwab' skręcany; §. **онъ въ долгý, какъ шелкý**, utopiony w długach aż po uszy или długów ma, jak włosów na głowie; на **брюхѣ шёлкъ**, *etc.*, v. *sub*: **Брю́хо** (§).

† **Шелóкъ**, v. **Шлемъ**.

Шелóникъ, Шелóнъ, v. **Шалóникъ**.

Шелохнýть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*: **Шелыхáть, -ся**.

Шéлуди, -ей, *m. pl.* parch, parchy, węgry, ognipióro.

Шелудúвить, *v. a.* parszywić.

Шелудúвый, -ая, -ое, *adj.* parszywy; **одна́ шелудúвая овца́ всё стáдо пóртитъ**, (§), jedna owca parszywa wszystko [= całe] stado zarazi.

Шелудúвѣть, *v. n.* parszywieć.

Шелудúвецъ, -á, *m.* parszywiec.

Шелýга, -и, *f.* gatunek czarnéj herbaty.

Шелýха, -и, *f.* łuska, łupina; **орéховая шелухá**, łupina orzechowa; **рыбья шелухá**, łuska rybia.

Шелушéніе, -я, *n.* łuszczenie, obłupianie.

Шелушúть, *v. a.* łuszczyć, obłuszczać, obłupiać, z łuski или z łupiny obierać; **-ся**, *v. p.* być łuszczonym, obłuszczanym, obłupianym. [łuskowy, łupinowy.

Шелýшный, -ая, -ое, *adj.*

Шельга, -и, *f. Eccl. sl.* drążek kruszczowy, pręt metalowy.

Шелыхáть, Шелохнýть, *v. a.* chwiać, zachwiać, ruszać, poruszyć; **-ся**, *v. r.* szeleścić, zaszeleścić.

Шéльма, -ы, *f.* szelma, oszust.

Шельмóнскій, -ая, -ое, *adj.* szelmowski; **шельмóнскій постýпокъ**, postępowanie szelmowskie.

Шельмóнство, -а, *n.* szelmowstwo, postępowanie szelmowskie. [wierzba czerwona.

Шéлюга, -и, *f. Bot.* (*salix rubra*),

Шенáя, v. **Шанáя**.

Шенизéтка, -и, *f.* półkoszulek.

Шепелюнъ, -а, *m.* szepluń, ten co szepluni.

Шепелюнья, -и, *f.* szeplunka, która szepluni.

Шепелявый, -ая, -ое, *adj.* szepietliwy, szeplujący; (*s. m.*), v. **Шепелюнъ**.

Шепелявéніе, -я, *n.* szeplunienie, szeplenienie. [szeplenić.

Шепелявѣть, *v. n.* szeplunić,

Шепетáніе, Шепетáть, v. **Шепелявіе, Шепелявть**.

Шепетýнъ, Шепетýнья, v. **Шепелюнъ, Шепелюнья**.

Шепнýть, *v. n. semelf.* szepnąć, cicho do ucha co powiedzieć.

Шепотникъ, -á, *m. Eccl. sl.* szeptarz, szeptuch, który szepce.

Шепотнúца, -ы, *f. Eccl. sl.* szeptarka, kobieta szepcąca.

Шепотня, -и, *f.*, **Шёпотъ**, -а, *m.* szeptanie, szept, *pl.* szepty; **шёпотомъ**, szeptem, szepcąc.

Шептáлo, -ы, *f.*, v. **Шёрсникъ**.

Шептáніе, -я, *n.* 1. szeptanie; 2. *Eccl. sl.*, v. **Наýшничанье**.

Шептáть, *v. n.* szeptać, (*v. semelf.* szepnąć), cicho do ucha powiadać, poszeptywać drugiemu; **шептáть комý-либо нá ухо**, szeptać komu do ucha; **-ся**, *v. r.* szeptać sobie wzajemnie.

Шептýнъ, -á, *m.* 1. szeptuch, szeptarz, który szepce; 2. v. **Наýшница**.

Шептýнья, -и, *f.* 1. szeptarka, kobieta szepcąca; 2. v. **Наýшница**.

Шёрберъ, -а, *m.* szmelcbygiel.

Шербéтъ, -а, *m.* sorbet, napój z cukru, cytryny i ambry.

Шербóтъ, Шхербóтъ, -а, *m.* gatunek statku do pływania między szkopułami.

Шерéнга, -я, *f.* szereg, rzęd.

Шерéнговый, Шерéножный, -ая, -ое, *adj.* (*Milit.*) szeregowy, od szeregu.

Шерешúть, Шереспёръ, Шерешпёръ, Шёрехъ, -а, *m. H. n.* (*cyprinus iesis*), jaź, jazica, (ryba).

Шёрловый, -ая, -ое, *adj.* szerlowy.

Шерлъ, -а, *m. Miner.* szerl, kamień krzemienny; **волокни́стый шерлъ**, szerl włóknisty.

Шероховáтость, -и, *f.* chropowatość, chropawość, szorstkość, niegładkość.

Шероховáтый, -ая, -ое, *adj.* chropowaty, chropawy, szorstki, niegładki.

Шёрохъ, -а, *m.* chropawość, szorstkość, niegładkość.

Шерошéніе, -я, *n.* stroszenie, jeżenie, kudłanie.

Шерóшина, -ы, *f.* miejsce chropawe, szorstkie, niegładkie.

Шерóшить, *v. a.* stroszyć, jeżyć, najeżać, kudlić. [женникъ.

Шерóшница, -ы, *f.*, v. **Я'ссершúстый**, -ая, -ое, *adj.* wełnisty, pełen wełny.

Шёрстка, -и, *f* wełna.

Шерсто-бúтный, -ая, -ое, *adj.* do zbijania wełny służący; pilśniany; **-бúтье**, -я, *n.* zbijanie wełny; **-бóй**, -я, *m.* zbijający wełnę, wełniarz, wybijacz wełny; pilśniarz; **-бóйня**, -и, *f.* miejsce, izba do zbijania wełny; pilśniarnia; **-нóсный**, -ая, -ое, *adj.* wełnę na sobie noszący, wełnonośny; **-прядúльный**, -ая, -ое, *adj.* do przędzenia wełny służący; **шерстопрядúльная фáбрика**, fabryka wełniana, przędzalnia wełny; **-прядúльня**, -и, *f.* przędzalnia wełny; **-трепáльный**, -ая, -ое, *adj.* do trzepania wełny służący; **Шерсто-чесáльный**, -ая, -ое, *adj.* do gręplowania, do czesania wełny służący; **шерсточесáльная мáшина**, machina do gręplowania, do czesania wełny; **шерсточесáльный грéбень**, grępla grempla & grępel, szczotka dróciana

до czesania wełny; **Шерсто-чёсъ**, -а, *m.* grępiarz, grępiownik, który grępią wełnę czesze.

Шёрсточка, -и, *f.* wełna.

Шерсть, -и, *f.* 1. wełna; wczаная шерсть, grępiowana, ozesana wełna; strиżeная шерсть, strzyżona wełna; шерсть овечья, owcza wełna; стричь съ овецъ шерсть, strzyc z owiec wełnę, sierć; 2. sierć, włos; maść; лошадиная шерсть, sierć końska; подобрáть лошадь подъ шерсть, dobrać konia do maści; это емý по шéрсти, *to mu się podoba; *it.* v. Гладить (по шéрсти, противъ шéрсти). [*adj.* wełniany.

†Шерстяной, (-ńй), -áя, -óе, **†Шертовáть**, v. **Присягáть**.

†Шертопривóдная зáпись, *f.* rota przysięgi (zwłaszcza mahometańskiéj). [hometańska).

†Шерть, -и, *f.* przysięga (ma-

Шерхéбель, -я, *m.* (*u stolarza, cieśli:*) hebel osobny do obrobienia z grubszego.

Шершáвость, -и, *f.* kosmatość, włochatość, kudłatość.

Шершáвый, -ая, -óе, *adj.* kosmaty, włochaty, kudłaty.

Шершáвѣть, *v. n.* kosmacieć, stawać się kosmatym, kudłatym.

Шéршень, -шня, *m.* 1. *H. n.* (*oestrus*), gies, giez, gzik; sierszeń, szerszeń; 2. *człowiek z rozczochraną głową.

Шершневый, -áя, -óе, *adj.* giesowy, gzikowy, sierszeniowy.

Шéры, v. **Шхéры**.

Шéственникъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Путешéственникъ**.

Шéствіе, -я, *n.* chodzenie, przybycie, wejście, wjazd; торжéственное шéствіе, uroczyste postępowanie orszaku.

Шéствовать, *v. n.* iść, postępować, wjazd odprawiać; шéствовать съ торжествóмъ въ гóродъ, przybywać do miasta uroczyście z orszakiem.

Шестерíкъ, -á, *m.* 1. sześciodrótowy postronek; 2. sześciocalowy gwóźdź; 3. belka sześć wierszków w przecięciu mająca; 4. świeca z sześciu na funt.

Шестерíть, *v. a.* na sześć części dzielić. [w sześcioro.

Шестерíцею, *adv.* sześć razy;

Шестёрка, -и, *f.* 1. cug, zaprząg z sześciu koni; 2. szóstka w kartach.

Шестернóй, (-ńй), -áя, -óе, *adj.* z sześciu składający się.

Шестернй, -ń, *f.* 1. *Mech.* tryb, trybik; koło obracające inne koła; bęben (w młynie); 2. v. **Шестёрка (1)**.

Шéстеро, -рúхъ, *num.* sześcioro, sześć. [do grania.

Шéстеръ, -а, *m.* sześć kości

Шести-глáсный, -ая, -óе, *adj.* sześciogłosy, na sześć głosów; **-годовóй**, (-ńй), -áя, -óе, *adj.* sześcioroczny, sześć lat mający;

Шести-грáнникъ, -а, *m. Geom.* sześciogran; **-десáтый**, -ая, -óе, *num. ord.* sześćdziesiąty; **-днéвный**, -ая, -óе, *adj.* sześciodniowy, sześciodzienny; **-женство**, -а, *n. Bot.* klassa sześciopręcikowych roślin; **-крúлый**, -ая, -óе, *adj.* sześcioroskrzydlasty, sześcioroskrzydły. [żerdka.

Шéстикъ, -а, *m. dim.* drążek,

Шести-лéтній, -яя, -ее, *adj.* sześcioletni; **-мéсячный**, -ая, -ое, *adj.* sześciomiesięczny, sześciomiesięczny; **-нóгій**, -ая, -ое, *adj.* sześcionogi; **-сóтый**, -ая, -ое, *num. ord.* sześćsetny; **-стóпный**, -ая, -ое, *adj.* (*o wierszu:*) sześciomiarowy; шестистóпный стихъ, wiersz sześciomiarowy; hexametr; **-сторóнникъ**, -а, *m.* sześciościan; **-сторóнній**, -яя, -ее, *adj.* sześciościenny; **-угóльникъ**, -а, *m.* sześciokąt; **-угóльный**, -ая, -ое, *adj.* sześciokątny.

Шестнáдцатый, -ая, -ое, *num. ord.* szesnasty.

Шестнáдцать, -и, *num. card.* szesnaście, (*gen.* szesnastu).

†Шéстникъ, -а, *m.*, 1. v. **Пѣшехóдъ**; 2. v. **Недѣльщикъ**.

Шестовóй, -áго, *s. m.* flis na statkach wodnych.

Шестодлáнный, -ая, -ое, *adj.* sześciodłoniowy.

Шестодневъ, -а, *m.* (шестидневъ), księga kościelna, zawierająca w sobie wykład świętego Bazylego o sześciu dniach, w których Pan Bóg świat stworzył.

Шестóй, -áя, -óе, *num. ord.* szósty; шестóй чáсъ, szósta godzina; сегóдня шестóе числó, dziś mamy szóstego (*sc.* miesiąca); шестáго Апрѣля, szóstego Kwietnia; въ-шестúхъ, po szóste.

Шестóкъ, -тká, *m.* przypiecek, miejsce przy murowane do pieca, ognisko pieca; §. знай сверчóкъ, свой шестóкъ, kiedyś szewc, patrz swego kopyta. [psalmów.

Шестопсáлміе, -я, *n.* sześć

Шестóчекъ, -чка, *m. dim.* małe ognisko piecowe.

Шесточный, -ая, -ое, *adj.* do ogniska piecowego należący.

Шестъ, -а, *m.* żerdź, pręt, drąg.

Шестый, v. **Шестóй**.

Шестынáдесять, *Eccl. sl.*, v. **Шестнáдцатый**.

Шесть, *num. card.* sześć.

Шестьнáдесять, *Eccl. sl.*, v. **Шестнáдцать**. [krotnie.

Шестью, *adv.* sześć razy; sześć-

Шéфскій, -ая, -ое, *adj.* szefowy, do szefa należąca.

Шефъ, -а, *m.* szef, naczelnik (półku); szef (bióra).

Шéя, -и, *f.* szyja; сбыть съ шеи, zbyć kogo z karku, pozbyć się kogo; сломáть шéю, złamać kark; ударить кого-либо по шéѣ, dać komu po karku.

Шѣбало, -а, *n.* wahadło mennicze do wybijania stępla.

Шúбкій, -ая, -ое, *adj.* czybki, skory, prędki.

Шúбкость, -и, *f.* szybkość, skorość, prędkość. [prędzéj.

Шúбче, *adv. compar.* skorzéj,

Шúворотокъ, -тка, *dim.*, **Шúворотъ**, -а, *m. pop.* kołnierz; взять кого-либо за шúворотокъ, *wziąć kogo za kołnierz.

†Шúзый, v. **Сúзый**.

Шúкáнить, *v. n.* szykanować, złośliwie nagabywać.

Шúканье, -я, *n.* sykanie, płoszenie ptaków sykaniem.

Шúканство, -а, *n.* szykana, wykręt, matactwo, cherchel.

Шúканъ, -а, *m.* szykaner, lubiący się sprzeczać, kłótliwy.

Шúкать, *v. n.* sykać, płoszyć sykaniem. [spłoszyć sykaniem.

Шúкнуть, *v. n. semelf.* syknąć,

Шúкша, v. **Водянúца**.

Шúло, -а, *n.* szydło; §. шúла въ мѣшкѣ не утаишь, nie zatai się szydło w worze; zaraz się szydło z woru kole; wyjawi się to, wyjdzie na wierzch jak oliwa.

Шилоклювка Европéйская, v. **Кривоносúкъ**.

Шилохвóстъ, -а, *m. H. n.* (*anas acuta*), różeniec, (gatunek kaczki).

Шúльникъ, -а, *m.* 1. szalbierz, matacz, cygan, oszust; 2. (*Bot.*), v. **Попýтникъ** (водянóй).

Шúльничанье, -я, *n.* szalbierstwo, matactwo, oszustwo.

Шúльничать, *v. n.* szalbierzyć, oszustwem się trudnić. [dłowy.

Шúльный, -ая, -ое, *adj.* szy-

Шúльце, -а, *n. dim.* szydełko.

Шúлянка, -и, *f. Bot.* (*sabularia*), szydło.

Шúна, -ы, *f.* szyna, obręcz żelazna koła wozowego.

Шúнéльный, -ая, -ое, *adj.* płaszczowy.

Шúнéль, -и, *f.* płaszcz.

Шúнéльный, -ая, -ое, *adj.* płaszczowy. [utrzymywać szynk.

Шúнкáрить, *v. n.* szynkować,

Шúнкáрка, -и, *f.* szynkarka.

Шúнкáрскій, -ая, -ое, *adj.* szynkarski. [stwo, szynk.

Шúнкáрство, -а, *n.* szynkar-

Шúнкарь, -я, *m.* szynkarz.

Шúнковáльный, -ая, -ое, *adj.* do szatkowania kapusty służący.

Шúнкованіе, -я, *n.* szatkowanie (kapusty).

Шúнковать, *v. a.* szatkować (kapustę); шúнкованная капýста, szatkowana kapusta; **-ся**, *v. p.* być szatkowanym. [(kapusty).

Шúнковка, -и, *f.* szatkowanie

Шúнный, -ая, -ое, *adj.* szynowy, od szyny; шúнная дорóга, droga, kolej żelazna.

Шúнóкъ, -нкá, *m.* szynk, szynkownia. [neczek.

Шúночекъ, -чка, *m. dim.* szy-

Шúночный, -ая, -ое, *adj.* szynkowny, od szynku.

Шипе́цъ, -пцá, *m. Eccl. sl.* róża dzika. [шúна (krácsna).
Шипúжникъ, -а, *m.*, v. Крушúникъ, -а, *m. dim.*, v. Шипъ.
Шиповáтый, -ая, -ое, *adj.* cierniasty.
Шиповúдный, -ая, -ое, *adj.* na kształt ciernia.
Шиповúникъ, -а, *m. Bot.* (*rosa canina*), róża dzika, krzak róży dzikiéj, głóg. [niowy.
Шиповый, -ая, -ое, *adj.* cier-
Шипóкъ, -пка, *m. dim.*, v. Шипъ. [(*Bot.*).
Шипоно́ска, v. Колю́шка
Шипоно́съ, -а, *m.* (*echinorhynchus*), robak z ryjkiem kiszkowy, trzewny.
Шипýнiй, -ья, -ье, *adj.* do kaczki piżmowéj należący.
Шипýпка, -и, *f.* kaczka piżmowa (samka).
Шипýхъ, -а, *m. H. n.* (*anas moschata*), kaczka piżmowa.
Шипýчесть, -и, *f.* musowanie (wina szampańskiego); burzenie.
Шипýчiй, -ая, -ее, *adj.* musujący (o winie); шипýчiй порошóкъ, proszek burzący.
Шипъ, -á, *m.* 1. gatunek jesiotra *lub* wyza; 2. ość; ciern, ciernie; 3. ocel, bródka na podkowach; 4. sopel (w zamku); 5. (*u stolarza, cieśli*:) czop, klinik; §. нéтъ рóзы безъ шипóвъ, nie ma róży bez kolców.
Шипéнie, -я, *n.* syczenie, ksykanie, bzykanie. [bzykać.
Шипéть, *v. n.* syczeć, ksykać,
Шúре, *adv. compar.* szerzéj.
Ширéнie, -я, *n.* szerzenie, rozszerzanie.
Ширинá, -ú, *f.* szerokość; szerzyna, szerzyzna. [szyję.
Ширинка, -и, *f.* chusteczka na
Ширúть, *v. a.* szerzyć, rozszerzać, szerokim czynić; -ся, *v. r.* szerzyć się, rozszerzać się.
Шúрма, -ы, *f.*, *pl.* шúрмы, **Шúрмочки**, -чек, *f. pl. dim.* parawan.
Шúрмы, *pl.*, v. Шúрма.
Широ́кiй, -ая, -ое, *adj.* szeroki, obszerny; широ́кое плáтье, suknia szeroka, obszerna.
Широко-вáтый, -ая, -ое, *adj.* nieco szeroki, szerokawy; -гóрлый, -ая, -ое, *adj.* gardła szerokiego; -грýдый, -ая, -ое, *adj.* szerokopiersi, piersi szerokich; -крылый, -ая, -ое, *adj.* szeroko-skrzydły; -лáпый, -ая, -ое, *adj.* mający szerokie łapy; -листвéнный, -лúстый, -ая, -ое, *adj.* szerokolistny; -лúцый, -ая, -ое, *adj.* szerokotwarzy, twarzy szerokiéj; -нóсъ, -а, *m. H. n.* (*anas clypeata*), v. Плутонóсъ; -нóсый, -ая, -ое, *adj.* szerokonosy, nosa szerokiego; -плéчiй, -ая, -ее, *adj.* szerokopleczy, pleców szerokich; -рóтый, -ая, -ое, *adj.* szerokousty, ust szerokich.
Широтá, -ú, *f.* szerokość.
Ширь, -и, *f.* szerzyzna.
Ширяй, -я, *m. pop.* człowiek barczysty, pleczysty, pleców szerokich.
Ширáться, *s. r.* (*o orłach, o ręce*:) krążyć na około swojéj zdobyczy.
Шúтикъ, -а, *m.* (*w Kamczatce*:) mały, płaski statek wodny.
Шить, *v. a.* szyć; шить плáтья, szyć suknie; -ся, *v. p.* być szytym. [szywanie.
Шитьё, -я, *n.* 1. szycie; 2. wy-
Шифервéйсъ, -а, *m.* szyferweja. [łupkowy.
Шúферный, -ая, -ое, *adj.*
Шúферъ, -а, *m.* łupek.
Шúфра, -ы, *f.*, v. Шúфры (*pl.*).
Шúфрантъ, -а, *m.* klucz do rozwiązania tajemnego pisma.
Шифровáть, *v. a.* cyfrować, cyframi pisać. [mo cyframi.
Шифръ, -а, *m.* tajemne pi-
Шúфры, -овъ, *m. pl.* pismo cyframi; писать шúфрами, v. Шифровáть.
Шúхта, -ы, *f.* szychta, warsta.
Шихтéйстеръ, -а, *m.* doglądający robót kopalnych.
Шишáкъ, -а, *m.* 1. szyszak, hełm, przyłbica; 2. v. Шлемóвникъ. [mik.
Шишачёкъ, -чкá, *m. dim.* hełmi-
Шúшечка, -и, *f. dim.* guzik, mały guz.
Шишúпора, -ы, *s. c. pop.* 1. oszust, złodziej; 2. śpieg.
Шишúпорить, *v. n. pop.* żyć ze złodziejstwa.
Шишúпорство, *s. n. pop.* oszustwo, złodziejstwo. [szyszka.
Шúшка, -и, *f.* guz; szypel;
Шишкáнъ, -а, *m.*, v. Крутоберéжникъ.
Шúшкать, *v. n. pop.* nudzić, marudzić; -ся, *v. r.*, v. Шúмкать.
Шишковáтый, -ая, -ое, *adj.* guzowaty; szyplowaty; węzłowaty.
Шишкóвникъ, v. Шúшникъ.
Шишконóсный, -ая, -ое, *adj.* (*o drzewach*:) wydający szyszki.
Шúшлять, *pop.*, v. Шúмкать.
Шишúла, -ы, *f. pop.* guzisko, wielki guz.
Шúшникъ, -а, *m.*, v. Нýгочникъ (2. *Bot.*); мúшникъ камтáтновый, (*bunium bulbocastanum*), orzech, kasztan ziemny.
Шiя, *Eccl. sl.*, v. Шéя.
Шкáлинъ, -а, *m.* lampa illuminacyjna.
Шкáло, -а, *n.*, v. Масштáбъ.
Шкáпцы, -овъ, *m. pl.* pałac tylny.
Шкáпецъ, -пца, **Шкáпикъ**, -а, *m. dim.* szafka, szafeczka.
Шкапúшко, -а, *m.* brzydka szafa. [szafa.
Шкапúще, -а, *m. augm.* wielka
Шкáпный, -ая, -ое, *adj.* od szafy. [szafeczka.
Шкáпчикъ, -а, *m. dim.* szafka,
Шкапъ, -а, *m.* szafa.
Шкатýла, -ы, *f.* szkatuła.
Шкатýлка, **Шкатýлочка**, -и, *f. dim.* szkatułka, szkatuleczka.
Шкатýлочный, -ая, -ое, *adj.* szkatułkowy. [v. Шкáпецъ.
Шкафецъ, -фцá, **Шкафикъ**, **Шкафный**, v. Шкáпикъ.
Шкафýтъ, -а, *m. Mar.* burt okrętu zwierzchni, zwierzchnie bramowanie okrętu.
Шкáфчикъ, **Шкафъ**, v. Шкáпчикъ, Шкáпъ.
Шквáлъ, -а, *m.* wicher, wiatr gwałtowny, wiejący z brzegów morskich górzystych.
Шквáра, **Шквáрина**, -ы, *f.* skwarka, żużel. [никъ (1).
Шквóрень, -рня, v. Сердéчникъ (1).
Шкéры, v. Шхéры.
Шкiперскiй, -ая, -ое, *adj.* szyperski, do szypra należący.
Шкiперъ, -а, *m.* szyper.
Школа, -ы, *f.* szkoła.
Шкóленie, -я, *n.* kształcenie, ćwiczenie.
Шкóлить, *v. a. fig.* kształcić, ćwiczyć kogo; -ся, *v. p.* być kształconym, ćwiczonym.
Шкóльникъ, -а, *m.* szkolnik, uczeń, żak, student.
Шкóльническiй, -ая, -ое, *adj.* do szkolnika, do studenta należący, studentcki. [larstwo.
Шкóльничество, -а, *n.* szkó-
Шкóльный, -ая, -ое, *adj.* szkolny, od szkoły.
Шкýра, -ы, *f.* 1. skóra zwierzęca z wełną *lub* szerścią; содрáть шкýру кому-либо, *zedrzeć z kogo skórę; 2. *stara, brzydka baba.
Шкýрка, -и, *f. dim.* skórka.
Шлагбáумъ, -а, *m.* rogatki miejskie.
Шлакováнie, -я, *n.* zbieranie piany z topionego metalu.
Шлакováть, *v. a.* zbierać pianę z topionego metalu.
Шлакъ, -а, *m.* żużel.
Шланда, v. Тáволга (**шлéмая**).
Шлáфорокъ, v. Шлáфрокъ.
Шлáфорочный, -ая, -ое, *adj.* szlafrokowy.
Шлáфрокъ, -а, *m.* szlafrok.
Шлейфъ, -а, *m.* ogon u kobiecéj sukni. [*tellaria*), tarczyca.
Шлемóвникъ, -а, *m. Bot.* (*scu-*
Шлéмовый, -ая, -ое, *adj.* hełmowy, szyszakowy.
Шлемъ, -а, *m.* 1. hełm; 2. hełm, alembik; 2. (*w grze w wista*:) szlem.
Шлéнда, -ы, *f. pop.* włóczęga.
Шлéндать, *v. n. pop.* włóczyć się, wałęsać się. [klaskanie.
Шлёпанie, -я, *n.* klapanie,
Шлёпать, **Шлёпнуть**, *v. n. pop.* klapać, klaskać, klapnąć, klasnąć.
Шлея, -и, *f.* szleja.
Шлифовáльный, -ая, -ое, *adj.* do szlifowania należący.
Шлифовáльня, -и, *f.* szlifiernia, polerownia.

Шлифовáльщикъ, -а, *m.* szlifierz, polerownik.
Шлифовáніе, -я, *n.* szlifowanie, polerowanie.
Шлифовáть, *v. a.* szlifować, polerować; -ся, *v. p.* być szlifowanym, polerowanym.
Шлифóвка, -и, *f.* szlifowanie; polerówka.
Шлифтикъ, **Шлúхтикъ**, -а, *m.* wielki hebel stolarski.
Шлюзникъ, -а, *m.* dozórca szluz. [-ое, *adj.* szluzowy.
Шлюзный, **Шлюзовый**, -ая, **Шлюзъ**, -а, *m. Hydr.* szluza.
Шлюпка, -и, *f.* szalupa.
Шлюпочка, -и, *f. dim.* szalupka. [jednomasztowy.
Шлюпъ, -а, *m.* szlupa, statek
Шлюха, -и, *f.* flądra, flejtuch, kobieta niedbała.
Шля́нда, **Шля́ндать**, v. **Шлéнда**, **Шлéндать**.
Шля́па, -ы, *f.* kapelusz; ходúть въ шля́пѣ, chodzić w kapeluszu; дѣло въ шля́пѣ, *fam.* sprawa ukończona. [pelusz.
Шля́пенка, -и, *f.* brzydki ka-
Шля́пка, -и, *f.* 1. *dim.* kapelusik; 2. główka (u gwoździa); główka (u grzyba).
Шля́пникъ, -а, *m.* 1. kapeluszník; 2. futerał na kapelusz.
Шля́пный, -ая, -ое, *adj.* kapeluszowy. [lusik.
Шля́почка, -и, *f. dim.* kapeluszníczek, -а, *m.* kapeluszníczny, v. **Шля́пный**.
Шляхéтный, **Шляхéтскій**, -ая, -ое, *adj.* szlachecki. [ctwo.
Шляхéтство, -а, *n.* szlache-
Шля́хта, -ы, *f.* 1. szlachta; 2. (*u cieśli:*) topor ciesielski, cieślica.
Шля́хтить, *v. a.* równać co toporem ciesielskim.
Шля́хтичъ, -а, *m.* szlachcic.
Шляховáть, v. **Шля́хтить**.
Шляхтовúще, -а, *n.* rękojeść toporu ciesielskiego.
Шлúхтъ, -а, *m.* cieślica, topor ciesielski.
Шмелéвый, **Шмелúный**, -ая, -ое, *adj.* trzmielowy.
Шмель, -я, *m. H. n.* (*apis terrestris*), trzmiel, (owad).
Шмя́кать, **Шмя́кнуть**, *v. a. pop.* rzucać, rzucić, ciskać, cisnąć, klapać, klapnąć co na ziemię. [mię.
Шмякъ, *interj.* klaps!
Шнáва, v. **Шнúва**.
Шнúперъ, -а, *m.* lancet do puszczania krwi.
Шнúркель, -я, *m. Archit.* figiel.
Шнурованіе, **Шнурóвать**, **Шнуровка**, **Шнурóкъ**, v. **Снур...**
Шнúва, -ы, *f.* niewielki statek wodny o dwóch masztach.
Шовъ, *gen.* шва, *m.* 1. szew; 2. (*u stolarza:*) fuga, sklejenie, miejsce sklejone; 3. (*u mularza:*) kładka wapna do spojenia cegieł; *Anat.* szew; чешýйчатый шовъ, (*satura squamosa*), szew łuskinowy; вѣнéчный шовъ, (*satura coronalis*), koronalne spojenie; заднепроходный шовъ, v. **Промéжность** (заднепроходная).
Шоколáдникъ, **Шоколáдный**, **Шоколáдъ**, v. **Шекол...**
Шóполъ, -а, *m.* stępel do strzelby. [z gór Altajskich.
Шóпольникъ, -а, *m.* tawała
Шóпотъ, v. **Шёпотъ**.
Шорлъ, v. **Шерлъ**.
Шóрникъ, -а, *m.* rymarz.
Шóрный, -ая, -ое, *adj.* szorowy, od szorów. [**Шорошúть**.
Шорóхнуть, *v. perf.*, v. *sub*: **Шорóхъ**, -а, *m.* szelest, szmer.
Шорошúть, **Шорóхнуть**, *v. a.* szeleścić, zaszeleścić, robić szmer.
Шóры, -ъ, *f. pl.* szory.
Шоссе, *s. n. indecl.* szosse, droga bita. [szosowy.
Шоссéйный, -ая, -ое, *adj.*
Шоссúровать, *v. a.* szosse robić, nasypywać drogę.
Шпáга, -и, *f.* szpada.
Шпáга-рыбá, v. **Мечъ-рыбá**.
Шпажéнка, -и, *f.* brzydka szpada. [dzisko, wielka szpada.
Шпажúще, -и, *f. augm.* szpa-
Шпáжка, -и, *f.* 1. *dim.* szpadka; 2. v. **Мéчникъ** (3. *Bot.*).
Шпáжная трава, v. **Мéчникъ** (3. *Bot.*).
†**Шпáжникъ**, -а, *m.* 1. szpadnik, miecznik, szpadą uzbrojony; 2. *Bot.* (*gladiolus*), mieczyk; korzeń liliowy; łaniczka; v. **Мéчникъ** (3. *Bot.*).
Шпáжный, -ая, -ое, *adj.* szpadny, szpadowy.
Шпалéрникъ, -а, *m.* szpaler.
Шпалéрный, -ая, -ое, *adj.* szpalerowy; шпалéрныя дерéвья, szpaler; do obicia służący; шпалéрная фáбрика, fabryka obić.
Шпалéры, -ъ, *f. pl.* obicia.
Шпáндырь, -я, *m.* (*u szewców:*) pociągiel.
Шпáнка, -и, *f.* Hiszpańska wiśnia; шпáнка нарывная, v. **Мýха (Шпáнская)**.
Шпáнская мýха, v. **Мýха (Шпáнская)**. [łowania.
Шпáнская пилá, *f.* piła do pi-
Шпáтовый, -ая, -ое, *adj.* szpatowy.
Шпатъ, -а, *m. Miner.* szpat.
Шпенёкъ, v. **Спенёкъ**.
Шпигáть, -а, *m.* rynsztok na okręcie. [**Шпиков...**
Шпигованіе, **Шпиговáть**, v.
Шпиковáльный, -ая, -ое, *adj.* do szpikowania służący; шпиковáльная иглá, szpikulec, szpiglica. [nie.
Шпиковáніе, -я, *n.* szpikowa-
Шпиковáть, *v. a.* szpikować.
Шпиковка, -и, *f.* szpikowanie.
Шпилевый, -ая, -ое, *adj.* windowy. [leczka podwójna.
Шпилечка, -и, *f. dim.* szpil-
Шпúлить, *v. a.* przypinać szpilkami. [koniec; winda okrętowa.
Шпиль, -я, *m.* śpica, śpiczasty
Шпúлька, -и, *f.* szpilka od włosów. [szpinakowy.
Шпинáтный, -ая, -ое, *adj.*
Шпинáть, -а, *m. Bot.* (*spinacia*), szpinak ogrodowy. [krzywiony.
Шпирóвъ, -а, *m.* róg statku za-
Шпицъ, -а, *m.* słup śpiczasty.
Шпиэгуéръ, -а, *m.*, v. **Цинкъ**.
Шпиóнить, *v. a.* śpiegować.
Шпиóнка, -и, *f.* kobieta śpiegująca, śpiegowniczka.
Шпиóнскій, -ая, -ое, *adj.* śpiegowniczy. [śpiegowanie.
Шпиóнство, -а, *n.* śpiegostwo,
Шпиóнъ, -а, *m.* śpieg.
Шпонтъ, -а, *m.* szpunt do beczki, czop; rówek w grubości tarcicy.
Шпонъ, -а, *m. Typogr.* blaszki między wierszami w druku.
Шпора, -ы, *f.* ostroga.
Шпорéніе, -я, *n.* spinanie konia ostrogami.
Шпорúть, v. **Пришпорúвать**.
Шпóрный, -ая, -ое, *adj.* ostrogowy.
Шприцéваніе, -я, *n.* szprzycowanie, wtryskiwanie, nastrzykiwanie.
Шприцéвать, *v. a.* szprzycować, wstrzykiwać, nastrzykiwać.
Шприцóвка, -и, *f.*, v. **Шприцéваніе**.
Шприцъ, -а, *m.* sikawka, strzyga; клúстирный шприцъ, sikawka do enemy. [ля.
Шпýлька, -и, *f. dim.*, v. **Шпýля**.
Шпýля, -и, *f.* szpula, szpulka, cewka w kołowrotku.
Шпунтовúкъ, -а, **Шпунтýбель**, -я, *m.* hebel do robienia rówków.
Шпунтъ, v. **Шпонтъ**. [derca.
Шпынь, -я, *m.* szyderz, szy-
Шпынúство, -а, *n.* szyderstwo, drwiny. [wyszydzanie, drwienie.
Шпынáніе, -я, *n.* szydzenie,
Шпынáть, *v. n.* szydzić, wyszydzać, drwić z kogo.
Шрамъ, -а, *m.*, **Шрáмикъ**, -а, *m. dim.* szram, blizna od cięcia, kresa, dęga. [вать.
Шрафúровать, v. **Штрихо-**
Шрúфтъ, -а, *m. Typogr.* pismo drukarskie, druk; шрúфты, *pl.* czcionki, litery drukarskie.
Шрубгóбель, v. **Стругъ** (двурýчный). [sztabowy.
Штáбскій, -ая, -ое, *adj. Milit.*
Штабсъ-капитáнъ, -а, *m.* sztabs-kapitan.
Штабъ, -а, *m. Milit.* sztab; глáвный штабъ, sztab główny.
Штабъ-лéкарь, -я, *m.* lekarz sztabowy.
Штабъ-офицéръ, -а, *m.* sztaboficer. [sztabs-rotmistrz.
Штабъ-ротмúстръ, -а, *m.*
Штагъ, -а, *m. Mar.* lina gruba u wierzchu masztu, sztak.
Штаксель, -я, *m. Mar.* żagiel sztakowy.
Шталмéйстерскій, -ая, -ое, *adj.* do koniuszego należący.

Шталмéйстеръ, –а, *m.* konjuszy dworu. [sztandarowy.
Штандáртный, –ая, –ое, *adj.*
Штандáртъ, –а, *m.* sztandar, proporzec jazdy.
Штандáртъ-юнкеръ, –а, *m.* podchorąży.
Штáнишки, –шекъ, *m. pl.* liche majtki, spodnie.
Штаны, –óвъ, *m. pl.* spodnie.
Штáтивъ, **Штатúфъ**, –а, *m.* stan. [towy.
Штáтный, –ая, –ое, *adj.* etatowy.
Штатъ, –а, *m.* etat.
Штафúрка, –и, *f.* przyszycie.
Штафúровать, *v. a.* przyszywać odwracając jedną stronę na drugą. [z przodu okrętu.
Штéвень, –я, *m.* sztuka drzewa
Штемпелевáніе, –я, *n.* stęplowanie. [пелить, –ся.
Штемпелевáть, –ся, v. **Штéмпелить**, *v. a.* stęplować, wyciskać znak stępla.
Штéмпель, –я, *m.* stępel, narzędzie do stęplowania.
Штéмпелька, –и, *f. Typogr.* rukarskie narzędzie przymocowane do kaszty i utrzymujące papier, z którego zecer składa.
Штемпельмéйстеръ, –а, *m.* stęplownik. [stęplowy.
Штéмпельный, –ая, –ое, *adj.*
Штиблéтный, –ая, –ое, *adj.* kamaszowy.
Штиблéты, –ъ, *f. pl.* kamasze.
Штилéтъ, –а, *m.* sztylet, puinał.
Штиль, –я, *m.* cisza na morzu.
Штилéть, *v. n.* uspokajać się, stawać się cichym.
Штúфтикъ, –а, *m. dim.* sztyfcik, ćwieczek bez główki.
Штúфтъ, –а, *m.* sztyft, nit.
Штокъ-рóза, –ы, *f.*, v. **Проскурнúкъ** (рóзовый).
Штóльна, –ы, *f.* (*w górnictwie:*) okno; biegnia, bieżnia.
Штóпальный, –ая, –ое, *adj.* cyrowny, do cyrowania służący; штóпальная игла́, igła do cyrowania. [(pończoch).
Штóпаніе, –я, *n.* cyrowanie
Штóпать, *v. a.* cyrować (pończochy); –ся, *v. p.* być cyrowanym.
Штóпоръ, –а, *m.* grajcar, grajcarek, korkociąg, wyrwicz, wyrywacz, wyrwiczopek, trybuszon.
Штóра, –ы, *f.* ruleta; *cfr.* markiza.
Штормóвать, *v. n. Mar.* podczas burzy znajdować się na morzu. [walnica.
Штормъ, –а, *m.* burza, na-
Шторный, –ая, –ое, *adj.* ruletowy. [szeczka.
Штóфникъ, –а, *m. dim.* fla-
Штóфный, –ая, –ое, *adj.* 1. flaszny, flaszowy; 2. adamaszkowy.
Штофъ, –а, *m.* 1. flasza; sztof, (miara cieczy); 2. tkanina jedwabna, bławat, adamaszek.
Штрáфный, –ая, –ое, *adj.* strofowy.
Штрафóваніе, –я, *n.* ukaranie pieniężne.
Штрафовáть, *v. a.* strofować, karać pieniężnie, strofem; –ся, *v. p.* być strofowanym, karanym pieniężnie.
Штрафъ, –а, *m.* strof, kara pieniężna, ukaranie pieniężne.
Штрúнка, –и, *f.* strzemionko (u spodni).
Штриховáть, *v. a.* (*w rytow.:*) kratkować. [kratkowanie.
Штриховка, –и, *f.* (*w rytow.:*)
Штрúхъ, –а, *m.* strych.
Штука, –и, *f.* 1. sztuka; штýка дéрева, sztuka drzewa; 2. *sztuka, sztuczka, figiel, psikus; áro eró штýка, to są jego sztuczki; *it.* v. **Съигрáть** (съ кéмъ-либо штýку); **Выкáдывать** (штýки).
Штукáрить, *v. n.* kręcić, wykręcać, wykręty robić.
Штукáрка, –и, *f.* figlarka, kobieta chytra, wykrętna, kuglarka.
Штукáрь, –я, *m.* figlarz, wykrętacz, człowiek wykrętny, chytry, kuglarz.
Штукатýра, –ы, *f.* tynkowanie muru, wyprawa ścienna.
Штукатýреніе, –я, *n.* otynkowanie muru, wyprawienie ścienne.
Штукатýрить, *v. a.* tynkować, wyprawiać ściany.
Штукатýрка, –и, *f.*, v. **Штукатýра** & **Штукатýреніе**.
Штукатýрный, –ая, –ое, *adj.* sztukatorski; штукатýрная работа, sztukatorska robota, sztukatura.
Штукатýрщикъ, **Штукатýръ**, –а, *m.* sztukator, tynkarz, pokrywający mury tynkiem. [nie.
Штукованіе, –я, *n.* sztukowa-
Штуковáть, *v. a.* sztukować; –ся, *v. p.* być sztukowanym.
Штýрманскій, –ая, –ое, *adj.* do stérnika należący.
Штýрманъ, –а, *m.* stérnik, styrnik, styrman; v. **Кóрмщикъ**.
Штурмовáть, *v. a.* szturmować. [*adj.* szturmowy.
Штурмовóй, (–мóй), –áя, –óе,
Штурмъ, –а, *m.* 1. szturm, szturmowanie, attak; v. **Прúступъ** (3); 2. burza, nawalnica.
Штýцерный, –ая, –ое, *adj.* sztućcowy, sztućczykowy.
Штýцеръ, –а, *m.* sztuciec, (*gen.* sztućca), sztućczyk, gatunek strzelby. [v. **Штýка**.
Штýчка, –и, *f. dim.* sztuczka;
Штýчный, –ая, –ое, *adj.* ze sztuczek, z kawałków złożony lub składany; штýчный полъ, v. **Паркéтъ**. [bagnetowy.
Штыковóй, –ая, –ое, *adj.*
Штыкъ, –á, *m.* bagnet.
Штычёкъ, –чкá, *m. dim.* ba-
Шýба, –ы, *f.* futro. [gnecik.
Шубéечка, **Шубéйка**, –и, *f. dim.* szubka, futerko krótkie.
Шубéнка, **Шубúшка**, –и, *f.* liche futro.
Шубúща, –и, *f. augm.* futrzysko.
Шýбка, –и, *f. dim.* futerko.
Шубникъ, –а, *m.* kuśnierz.
Шýбный, –ая, –ое, *adj.* futrzany, od futra, od szuby; шýбный клéй, kléj tęgi kuśnierski.
Шýбочка, –и, *f. dim.* futerko, szubka.
Шугá, –и́, *f. prov.* pierwszy lód na rzékach (w jesieni).
Шугáецъ, –гáйца, *m. dim.* gorsecik, stanik bez rękawów.
Шугáй, –я, *m.* stanik, sznurówka, gorset.
Шугáйный, –ая, –ое, *adj.* stanikowy, gorsetowy.
Шугáйчикъ, v. **Шугáецъ**.
†**Шýйство**, –а, *n. Eccl. sl.* fałsz, fałszywość, obłuda, kłamstwo.
Шýйца, –ы, *f. Eccl. sl.* lewica, lewa ręka. [lewy.
Шýйный, –ая, –ее, *adj. Eccl. sl.*
Шýлеръ, –а, *m.* (**обмáнщикъ** въ игрѣ), szuler, grą, osobliwie hazardowną bawiący się, kostera.
Шульга, –и́, *s. c.* robiący lewą ręką, mańkut.
Шулáта, –ъ, *n. pl. Anat.* jądra w mosznach męzkich, (moszna, moszenka, moszenki).
Шулáтникъ, –а, *m. H. n.* (*falco milvus*), kania, ptak.
Шулáтный, –ая, –ое, *adj.* jądrowy; шулáтная мошéнка, worek moszny, moszenki, worek jądrowy. [wa, gatunek muszli.
Шумигóлова, –ы, *f.* szumigło-
Шумúло, –а, *m.* krzykajło, krzykała, krzykacz. [pazłotka.
Шумúха, –и, *f.* szych, lama,
Шумливо, *adv.* krzykliwie, szumnie, z hałasem.
Шумливость, –и, *f.* krzykliwość, szumność.
Шумливый, –ая, –ое, *adj.* krzykliwy, hałasowny, szumny.
Шýмный, –ая, –ое, *adj.* szumny, hucżny, hukliwy; *podpiły, podchmielony.
Шумóвка, –и, *f.* łyżka od szumowania, warzecha, zufan.
Шумóкъ, –мка, *m. dim.* 1. szumik, hałasik, krzyk; 2. *podchmiel; онъ подъ шумкóмъ, on podchmielony, ma w czubku, ma szumik, podpił sobie.
Шумъ, –а, *m.* szum, hałas, wrzask, krzyk, huk; szmer, szelest (*np.* liści); szum (wody, morza); шумъ въ ушáхъ, szum w uszach; §. мнóго шýму, да мáло тóлку, więcéj huku, niż puku.
Шумѣть, *v. n.* szumieć, hałasować; szeleścić; szumieć (o wodzie); у негó шумúтъ въ головѣ, *ma szumik, podpił sobie, ma w czubku.
Шýринъ, –а, *m.* (*pl.* шýрья, –ьевъ), szwagier, brat żony.
Шýрій, –ья, –ье, *adj.* szwagrowy.
Шутúть, *v. n.* żartować; szydzić, drwić, wyśmiewać; шутúть

надъ кѣмъ, v. Подшучивать, Подтрунивать (надъ кѣмъ); шутя, żartując, żartem; не шутя, bez żartu, bez żartów, żart na stronę, na serio.

Шутиха, –и, *f.* 1. żartownica, błazuica; 2. raca z szmermelami.

Шутка, –и, *f.* żart, żarcik; въ шутку, żartem; безъ шутокъ, кромѣ шутокъ, шутки въ сторону, bez żartu, bez żartów, żart na stronę, na serio; дѣло пошло не на шутку, teraz nie żarty.

Шутливо, *adv.* żartobliwie, żartownie. [wość, żartowność.

Шутливость, –и, *f.* żartobli-

Шутливый, –ая, –ое, *adj.* żartobliwy, żartowliwy.

Шутникъ, –á, *m.* żartownik, żartowniś. [żartownisia.

Шутница, –ы, *f.* żartownica,

Шутóвникъ, v. **Вьюнóкъ**.

Шутовски, *adv.* po błazeńsku.

Шутовскій, (–óй), –ая, –óе, *adj.* błazeński.

Шутовство, –á, *n.* błazeństwo.

Шуточка, –и, *f. dim.* żarcik.

Шуточный, –ая, –ое, *adj.* żartobliwy, żartowny.

Шутъ, –á, *m.* żartowniś, błazen, trefniś.

Шуфла, –и, *f. Artill.* szufla do nasypywania prochu w działo.

Шумера, –ы, *f.* 1. *coll., pop.* rzeczy nikczemne, liche; 2. *s. c.* *gmin, pospólstwo, ludzie (lud) nizkiego stanu. [szepty.

Шушуканье, –я, *n.* szeptanie,

Шушукать, *v. n.* szeptać, cicho do ucha powiadać.

Шушунчикъ, Шушунъ, *prov.*, v. **Шугайчикъ, Шугай**.

Шхерботъ, –а, *m.* gatunek batu o czterech wiosłach.

Шхéры, –ъ, *f. pl.* małe ukryte wyspy.

Щ.

Щавéлевый, –ая, –ое, *adj.* szczawiowy.

Щавель, –á, *m. Bot.* (*rumex acetosa*), szczaw' kwaśny; щавéль водяно́й, (*rumex aquaticus*), szczaw' wodny; щавéль конéвій, кóнскій, дикій, (*rumex acutus*), szczaw' koński; *cfr.* kubilińców; щавéль крáсный, (*rumex sanguineus*), szczaw' krwawy; щавéль мéлкій, сорóчій, (*rumex acetosella*), szczawik; щавéль зáячій, (*oxalis acetosa*), szczaw' zajęczy, szczawik trójlistny, kapusta zajęcza.

Щавéльный, –ая, –ое, *adj.* szczawiowy. [ochroniciel.

Щадитель, –я, *m.* oszczędziciel,

Щадительница, –ы, *f.* oszczędzicielka, ochronicielka.

Щадительный, –ая, –ое, *adj.* oszczędzający, przebaczający, litościwy.

Щадить, *v. a.* (кого–либо), szczędzić, oszczędzać, ochronić, ochraniać (kogo); dać pardon (komu); не щадить крóви своéй за отéчество, nie szczędzić krwi swojéj za ojczyznę nia za kraj.

Щадúвость, –и, *f.* litość, politowanie, miłosierdzie.

Щадúвый, –ая, –ое, *adj.* litościwy.

Щадра, v. **Шадра**.

Щажéніе, –я, *n.* oszczędzanie.

Щáвый, –ая, –ое, *adj.* kapuśniakowy. [pompa, wytworność.

†**Щáпленіе**, –я, *n.* przepych,

†**Щáпливый**, v. **Нарáдный** (2).

Щебенúть, *v. a.* zasypywać, zawalać, zapełniać gruzem; –ся, *v. p.* być zasypywanym, zawalanym, zapełnianym gruzem.

Щебёнка, –и, *f.* zasyp(yw)anie, zawalanie, zapełnianie gruzem.

Щебéнь, –бня, *m.* gruz, rum.

Щебетáть, *v. n.* (*o ptakach:*) szczebiotać, świergotać, świerkotać, świerkać.

Щебетливость, –и, *f. fig.* szczebiotliwość, świergotliwość.

Щебетлúвый, –ая, –ое, *adj. fig.* szczebiotliwy, świergotliwy.

Щебетóкъ, –тка, *m.* gruz, rum.

Щебрéцъ, *Bot.*, v. **Чайóръ**.

Щевронóкъ, –нка, *m. H. n.* (*sylvia curruca*), piegża; muzyca, ptaszek.

Щéгла, –ы, *f.* maszt.

Щеглёнокъ, –нка, *m. dim.* szczygiełek, szczyglik.

Щегловúна, –ы, *f.* szczyglica, samica szczygieł. [szczygłowy.

Щегля́чій, –ья, –ье, *adj.*

Щеголевáто, *adv.* elegancko, po elegancku. [gancya.

Щеголевáтость, –и, *f.* ele-

Щеголевáтый, –ая, –ое, *adj.* elegancki. [strojnisia.

Щеголúха, –и, *f.* elegantka,

Щеголúный, –ая, –ое, *adj.* elegantujący się.

Щеголъ, –гла, *m. H. n.* (*fringilla carduelis*), szczygieł, ptak.

Щёголь, –я, *m.* elegant, strojniś.

Щегольски, *adv.* po elegancku, strojnie, przepysznie, wytwornie.

Щегольскій, (–óй), –ая, –óе, *adj.* elegancki, strojny, przepyszny, wytworny.

Щегольство, –á, *n.* elegancya, strojność. [wanie się.

Щегольнúе, –я, *n.* elegantо-

Щеголя́ть, *v. n.* elegantować się, stroić się pięknie; щеголя́ть чѣмъ–либо, pysznić się, paradować.

Щедренецъ, –нца, **Щедрéцъ**, –á, *m. Bot.* (*cytisus*), szczodrzeniec. [od ospy.

Щедрúна, –ы, *f.* dziob, dołek

Щедрúнка, –и, *f. dim.* dziobek, dołek od ospy.

Щедрúноватый, –ая, –ое, *adj.* dziobaty, ospowaty.

Щедрúть, *v. a. Eccl. sl.* obdarzać. [bátый.

Щедроватый, v. **Щедрино-**

Щедродáтель, –я, *m.*, **Щедродáтельница**, –ы, *f. Eccl. sl.* szczodrobliwy człowiek, szczodrobliwa kobieta.

Щедродáтельствовати, *v. n. Eccl. sl.* być szczodrobliwym.

Щедролю́бивый, –ая, –ое, *adj.* szczodrobliwy. [bliwość.

Щедролю́біе, –я, *n.* szczodro-

Щéдрость, –и, *f.* szczodrość, szczodrobliwość, hojność.

Щедрóта, –ы, *f.* szczodrota, szczodrość, hojność.

Щéдрый, –ая, –ое, *adj.* szczodry, hojny. [Тщед...

Щедýшіе, Щедýшный, v.

Щека, –á, *f.* policzek; — бить кого–либо по щекамъ, policzkować kogo; ударить кого–либо въ щéку, uderzyć kogo w policzek; *pop.* dać komu w pysk, w plapę.

Щекáстый, –ая, –ое, *adj.* pełnych policzek, pucołowaty.

Щеколда, –ы, *f.* klamka; запереть дверь щеколдóю, zamknąć drzwi na klamkę.

Щекотáніе, –я, *n.* 1. łechtanie, łaskotanie; 2. (*o sroce:*) szczekotanie, brzechtanie.

Щекотáть, 1. *v. a.* łechtać, łaskotać; 2. *v. n.* (*o srokach:*) szczekotać, skrzekotać, brzechotać.

Щекóтка, –и, *f.* łechtanie.

Щекотли́вость, –и, *f.* łechciwość, łaskotliwość.

Щекотли́вый, –ая, –ое, *adj.* łechciwy, łaskotliwy; *dotkliwy, obraźliwy, drażliwy.

Щекóтно, *adv.* мнѣ щекóтно, łechce mnie.

Щекóтный, –ая, –ое, *adj.* łechcący, łaskotliwy.

Щелевáтый, –ая, –ое, *adj.* szczelisty, pełen szczelin, szpar, rysów, rysowaty.

Щелúстый, –ая, –ое, *adj.* szczelisty, pełen szczelin.

Щёлка, –и, *f. dim.* szczelinka, szparka.

Щёлканіе, –я, *n.* smoktanie, klaskanie językiem.

Щелкáніе, –я, *n.* tłuczenie, gryzienie (orzechów).

Щёлкать, Щёлкнуть, 1. *v. n.* smoktać, klaskać, klasnąć językiem; trzaskać, prztykać palcami; 2. *v. a.* bić; щёлкнуть кого–либо по носу, dać komu szczutkę.

Щелкáть, Щелкнуть, *v. a.* tłuc, stłuc, gryźć orzechy.

Щёлкнуть, *v. semelf.*, v. *sub:* **Щёлкать**. [**Щелкáть**.

Щелкнýть, *v. semelf.*, v. *sub:* **Щелкотня́**, –и́, *f.*, v. **Щелканіе**.

Щелкýнъ, –á, *m.* 1. *H. n.* (*elater*), sprężyk, (chrząszczyk); 2. *Bot.* (*cynoglossum*), psi język; *cfr.* czerwieniec fałszywy.

Щелкýха, –и, *f.*, v. **Щелкýнъ** (2).

Щёлокъ, -а, *m.* ług.

Щелочéніе, -я, *n.* ługowanie, ługowanie.

Щелочи́ть, *v. a.* ługować, ługować; -ся, *v. p.* być ługowanym, ługowanym. [ka, szparka.

Щёлочка, -и, *f. dim.* szczelina.

Щёлочность, -и, *f. Chem.* ługowatość, ługowność.

Щёлочный, -ая, -ое, *adj. Chem.* alkaliczny, ługowy, ługowy; щёлочная соль, sól ługowa, alkali.

Щёлочь, -и, *f. Chem.* alkali, sól ługowa; растительная щёлочь, ług z popiołu roślinnego; alkaloid; v. Алкалоидъ; превращать въ щёлочь, na sól ługową zamieniać, alkalizować; превращéніе въ щёлочь, zamienianie na sól ługową, alkalizacya.

Щелчо́къ, -чка, *m.* szczutek, pstryk; *нагана; емý дáли щелчка́, *fig.* dostał po nosie; dostał burę.

Щель, -и, *f.* szpara, szczelina.

Щелявый, v. Щелистый.

Щеля́ть, *v. a.* robić szpary; -ся, *v. r.* rysować się, dostawać rysy, pękać się.

Щемúть, *v. a.* ściskać, cisnąć, ściągać; — *fig.* щемúть сéрдце, serce mi się ściska; ciężko mi się robi na sercu.

Щемлéніе, -я, *n.* ciśnienie, ściskanie; щемлéніе въ желýдкѣ, ciśnienie w żołądku.

Щемло́, -á, *n.* ciśnia, prassa.

Щенёнокъ, -нка, *m. dim.* szczenię, szczeniątko. [нокъ.

Щенéцъ, -нца, *Eccl. sl.*, v. Щенúться, *v. r.* szczenić się, szczenięta wydawać.

Щенúца, -ы, *f. Eccl. sl.* suka.

Щéнная, -óй, *adj.* (*o sukach, liszkach, wilczycach, niedźwiedzicach, lwicach*:) szczenna.

Щенóкъ, -нка, *m.* (*pl.* щенки́, -óвъ & щенáта, -ъ), szczenię, (*pl.* szczenięta).

Щенóчекъ, -чка, *m. dim.* szczeniątko. [нокъ.

Щенú, -нятъ, *Eccl. sl.*, v. Щенúться.

Щенúчій, -ья, -ье, *adj.* szczenięcy.

Щепá, -и́, *f.* wiór, trzaska, drewienko, kawałek drzewa cienko odłupanego.

Щепáніе, -я, *n.* szczepanie, łupanie, rąbanie.

Щепáнь, -и, *f.* wiór odłupany, odłupek drewna, trzaska.

Щепáть, *v. a.* szczepać, łupać, rozłupywać; -ся, *v. p.* być łupanym, szczepanym.

Щепенóй, (-нóй), -áя, -óе, *adj.* z wiorów, z trzask złożony; щепенóй рядъ, targ, rynek na różne statki drewniane. [marz.

Щепетúльникъ, -а, *m.* kra-

Щепетúльный, -ая, -ое, *adj.* kramarski, drobiazgowy; щепетúльный товáръ, towar kramarski, drobiazgowy; *małocenny.

Щепетúнникъ, -а, *m.* kramarz.

Щепéткій, -ая, -ое, *adj.* ciasny, obcisły, wązki.

Щепетли́вый, **Щепéтный**, -ая, -ое, *adj.* 1. noszący *lub* lubiący (ciasne) obcisłe trzewiki *lub* suknie; 2. v. Щеголя́вый.

Щепéть, -и, *f.*, v. **Наря́дность**, **Щегольство**.

Щéпка, -и, *f. dim.* szczepka, wiór, trzaseczka; *fig.* худóй какъ щéпка, wyschły jak szczepa; chudy jak gont; utopanowiący i za щéпку хватáется, *tonący i brzytwy chwyta się; tonący i miecza i cienia się chwyci, gołego się miecza chwyta; nieszczęśliwy odważa się na wszystko.

Щеплúвый, v. Щепетли́вый.

Щеплéніе, **Щеплáть**, -ся, v. Щепáніе, Щепáть, -ся.

Щепнóй, (-нóй), v. Щепенóй.

Щепóтка, **Щепóточка**, -и, *f. dim.* szczypta, szczypteczka (tabaki). [baki).

Щепоть, -и, *f.* szczypta (ta-

Щéпочка, -и, *f. dim.* szczepeczka, trzaseczka.

Щербá, -и́, *f.* woda, w której ryby gotowano; polewka rybna.

Щербáтый, -ая, -ое, *adj.* dziobaty; szczerbaty; szczelisty.

Щербúна, -ы, *f.* szczelina, rysa, kresa; szczerb, szczerba, szczerbina; blizna; dziób, dołek od ospy (na twarzy).

Щербúнка, -и, *f. dim.* szczelinka; dziobek, dołeczek od ospy (na twarzy).

Щербúновáтый, -ая, -ое, *adj.* dziobaty; ospowaty; szczerbaty; szczelisty.

Щербóтъ, v. Шхербóтъ.

Щетúна, -ы, *f.* szczecina.

Щетúнистый, -ая, -ое, *adj.* szczecisty, szczeciasty, pełen szczecin, szczeciną okryty, obrosły; szczecinowaty, jak szczecina.

Щетúниться, *v. r.* jeżyć się, najeżać się. [ka.

Щетúнка, -и, *f. dim.* szczecin-

Щетúнникъ, -а, *m. Bot.* (*arctotis*), niedźwiedzie uszko.

Щетúнница, -ы, *f. Bot.* (*nardus*), narda, nardus, narduszek; v. bliźniczki.

Щетúнный, -ая, -ое, *adj.* szczecinny, szczecinowy; щетúнная кисть, kiść z szczeciny; щетúнная трáвá, v. Щетúнница.

Щетиновáтый, -ая, -ое, *adj.* szczecinowaty, jak szczecina.

Щетинообрáзный, -ая, -ое, *adj.* szczecinowaty, jak szczecina, na kształt szczeciny.

Щётка, -и, *f.* 1. szczotka; 2. (*w górnitw.*) skorupka kryształowa [na powierzchni]; 3. *Bot.*, v. Подмарéнникъ (шерохóватый). [czka.

Щёточка, -и, *f. dim.* szczote-

Щёточникъ, -а, *m.* szczotkarz, rzemieślnik od szczotek.

Щёточный, -ая, -ое, *adj.* szczotkowy.

Щеть, -и, *f.* 1. szczeć, szczecina; 2. szczotka; 3. v. Щётка (2).

Щечéніе, -я, *n.* chwytanie, zmykanie, porywanie. [szust.

Щечило, -а, *m.* złodziej; o-

Щечúть, *v. a.* zmykać, kraść tajemnie; -ся, *v. r.* щечúться óколо кого́, wyłudzać komu co.

Щёчка, -и, *f. dim.* policzek.

Щёчный, -ая, -ое, *adj.* policzkowy.

Щи, *gen.* щей, *f. pl.* kapustniak, zupa kapuściana z mięsem lub rybami.

Щибле́ты, v. Штиблеты.

Щикальщикъ, -а, *m.*, **Щикáльница**, -ы, *f.* gasiświeczka; ucieracz, ucieraczka świecy.

Щикáніе, -я, *n.* ucieranie świecy.

Щикáтель, -я, *m.*, **Щикáтельница**, -ы, *f.* ucieracz, ucieraczka świecy.

Щикáть, **Щикнýть**, *v. a.* ucierać, objaśniać, objaśnić świecę.

Щиколотка, -и, *f.*, **Щиколотокъ**, -тка, *m. Anat.* (*condylus*), kłykieć; garbek łokietkowy (u ręki); kostka (u nogi).

Щипáка, -и, *s. c.* szczypak, szczypacz, szczypaczka, osoba która szczypie.

Щипáніе, -я, *n.* szczypanie; skubanie, rwanie, obrywanie.

Щипáть, **Щипнýть**, *v. a.* szczypać, szczypnąć, uszczypnąć, uszczyknąć; skubać, skubnąć; rwać, obrywać, oberwać, urwać; (*o pieprzu*:) szczypać, gryźć, piec [w język]; targać, rozskubywać (wełnę); szczypać (dziobem); -ся, *a*) *v. r.* szczypać się; szczypać dziobem; *β*) *v. p.* być szczypanym, szczypniętym; być skubanym; być rwanym, *etc.*

Щипéцъ, -пцá, *m.* 1. szczyt, ściana boczna w trójkąt wyprowadzona pod dach; 2. (*w myśliw.*) pysk (charcl).

Щипка, -и, *f.*, v. Щипáніе.

Щипнýть, -ся, *v. semelf.*, v. *sub*: Щипáть, -ся.

Щипóкъ, -пкá, *m.* uszczypek, uszczypnienie.

Щипýнъ, -á, *m.*, **Щипýнья**, -и, *f.*, v. Щипáка.

Щипцóвый, -ая, -ое, *adj.* szczypcowy.

Щипцы́, -óвъ, *m. pl.* szczypce (do ucierania świec); cęgi, kleszcze; kleszczyki [dim żelazko] do przypiekania włosów.

Щи́пчики, -овъ, *m. dim.* szczypczyki, obcążki, kleszczyki.

Щипъ, v. Шипъ.

Щитецъ, -тца, *m. dim.* puklerz, tarcza.

Щити́ться, *v. r.* zaszczycać się.

Щи́тникъ, -а, *m.* 1. (†), giermek noszący za kim tarczę; tarczownik, puklerznik; 2. *Bot.* (*clypeola*), tarczyk; v. Кругощи́тникъ.

Щитóвка шлемóвая, v. **Щитóкъ** (3. *Bot.*).

Щитовóй, (-ó́й), -áя, -óе, *adj.* tarczowy, tarczenny.

Щитóкъ, -тка́, *m.* 1. *dim.* puklerzyk, mała tarcza; 2. ciennik, zasłona od świecy; 3. *Bot.* (*scutellaria galericulata*), tarczyca; **щитóкъ лýковичный**, v. **Лизýнка**; *it.* (*umbella*), baldaszek; okołek.

Щитолúстка, v. **Водощúтка.**

Щитоно́сецъ, -сца, *m.* tarczownik, tarczonosz, giermek noszący za kim tarczę.

Щитоно́ска, -и, *f. H. n.* (*cassida*), tarczyk, (chrząszczowy owad).

Щитообрáзный, -ая, -ое, *adj.* tarczowaty, na kształt tarczy.

Щитъ, -а, *m.* 1. tarcza, puklerz, pawęża; **гербóвый щитъ**, tarcza herbowa; 2. tarcza w ogniach krotochwilnych; 3. *obrona, zasłona. [śniak.

Щúцы, *gen.* **щецъ**, *f. pl.* kapu-

Щóгла, -ы, *f.* maszt. [кать.

Щóлкать, Щóлкнуть, v. **Щёлкать, Щёлкнуть.**

Щóлокъ, v. **Щёлокъ.**

Щýдо, -а, *n. Eccl. sl.*, v. **Чудóвище & Урóдъ.**

Щýка, -и, *f. H. n.* (*esox lucius*), szczupak, (ryba).

Щунáніе, -я, *n.* łajanie, burczenie, buzowanie.

Щунáть, *v. a. pop.* łajać, burczeć, buzować. [owadów).

Щýпальцо, -а, *n.* macka (u

Щýпаніе, -я, *n.* macanie.

Щýпать, *v. a.* macać, dotykać co rękami; **щýпать пульсъ**, macać puls.

Щýпикъ, -а, *m. dim.* szczukadełko, mała zonda; v. **Щупъ.**

Щупъ, -а, *m. Chir.* szczukadło, zonda, sonda, zgłębnik, śledník.

Щýра, -ы, *s. c. pop.* mrużek.

Щýреніе, -я, *n.* mrużenie, mruganie oczyma.

Щýрить, *v. a.* mrużyć, zmrużać, przymrużać; **-ся**, *v. r.* zmrużać oczy.

Щурúнецъ, -нца, **Щурýпикъ**, -а, *m. dim.* śrubka.

Щурýпить, *v. a.* śrubować.

Щурýпный, -ая, -ое, *adj.* śrubny, śrubowy. [śrubna.

Щурýпъ, -а, *m.* śruba; macica

Щуръ, -а, *m. H. n.* (*loxia enucleator*), łuszczak, grubołusk, (ptak). [mięso szczupacze.

Щýчина, -ы, *f.* szczupaczyzna,

Щучíй, -ья, -ье, *adj.* szczupaczy, szczupakowy.

Щýчка, -и, *f. dim.* szczupaczek, mały szczupak.

Ъ.

Ъда, -ы́, *f.* jadło, potrawa; jedzenie. [люсть.

Ъдáло, -а, *n. pop.*, v. **Чéлюсть.**

Ъдальцы, -овъ, *m. pl.* szczęki (u owadów).

Ъдéніе, -я, *n.* jedzenie.

Ъ́дкій, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) gryzący, ostry, cierpki, żrzący, przeżerający; uszczypliwy.

Ъдкосóчникъ, -а, *m. Bot.* (*semecarpus*), słonia wesz.

Ъ́дкость, -и, *f.* ostrość, cierpkość; *uszczypliwość.

Ъдокъ, -á, *m.* zajadacz, wiele jedzący; stołownik, stołujący się.

Ъдунъ, -а, *m.* żarłok, obżartuch.

Ъдунья, -и, *f.* żarłocznica, żarłoczka, kobieta żarłoczna.

Ъдучесть, -и, *f.* własność rzeczy gryzącéj, wyżerającéj.

Ъдучíй, -ая, -ее, *adj.* gryzący, wyżerający; **ъдучíй кáмень**, v. **Кáмень** (ádскій).

Ъзда, -ы́, *f.* jazda, podróż; jechanie; jeżdżenie; verhowa ъздá, jeżdżenie konno; jazda konna.

†**Ъздецъ**, -дцá, *m.*, v. **Всáдникъ.**

†**Ъ́здило**, -а, *n.* wóz, pojazd.

Ъ́здить, *v. n.* jeździć; podróżować; **ъздить верхóмъ**, jeździć wierzchem, konno; często ъздить къ комý-либо, jeździć często do kogo, odwiedzać kogo często, przyjeżdżać do kogo często.

Ъздовóй, (-ó́й), -áя, -óе, *adj.* jazdowy, jezdny; **ъздовóй**, -аго, *s. m.* posłaniec konny.

Ъздокъ, -á, *m.* podróżnik, człowiek podróżny; jeździec.

Ъзжáлый, -ая, -ое, *adj.* bywały; do jazdy, do jeżdżenia używany.

Ъ́зженіе, -я, *n.* jeżdżenie.

Ъ́зженый, -ая, -ое, *adj.* jeżdżony, jeżdżeniem używany.

†**Ъзъ**, -а, *m.*, v. **Забóйка.**

Ъ́ствa, -ы, *f.*, **Ъ́ство**, -а, *n.* jadło, jedzenie.

Ъсть, *v. a.* jeść, jadać; gryźć, kąsać; ciąć, pożerać; żreć, pożerać; §. чей хлѣбъ ѣмъ, того и пѣсеньку пою *abo* чей хлѣбъ ѣшь, того и обычай тѣшь, v. *sub*: **Хлѣбъ-соль ѣшь**, *etc.*, v. **Хлѣбъ-соль.**

Ъ́ханіе, -я, *n.* jechanie (wozem); płynienie (czołnem).

Ъ́хать, *v. n.* jechać (konno, wozem); płynąć czołnem; **ъхать верхóмъ на лóшади**, jechać konno; §. тѣше ѣдешь, дáлѣ (дáлѣе) бýдешь, im wolniéj, tém daléj zajedziesz.

Э.

Э́ва, *interj. pop.* oto patrz!

Эвдіáметръ, Эвдіометръ, -а, *m. Phys.* eudiometr.

Эвéкція, -и, *f. Astron.* ewekcya.

Эвнýхъ, v. **Евнýхъ.**

Эволю́ція, -и, *f. Milit.* ewolucya, obroty wojskowe.

Эгúра, -ы, *f.* hegria, epoka od której Mahometanie lata liczyć zaczynają.

Эгоúзмъ, -а, *m.* egoizm, samolubstwo. [egoistyczny.

Эгоистúческій, -ая, -ое, *adj.*

Эгоúстъ, -а, *m.* egoista, samolub.

Э́дакій, Э́дакъ, v. **Э́такій, Э́такъ.** [ski, rajski.

Эдéнскій, -ая, -ое, *adj.* edeń-

Эдéнъ, -а, *m.* raj, eden.

Эй, *interj.* hej! hejże!

Экваторіáльный, -ая, -ое, *adj.* ekwatoryalny.

Экватóръ, -а, *m. Geogr., Astron.* ekwator, równik.

Экзаменáторъ, -а, *m.* examinator, czyniący uczniom zapytania. [nowanie, badanie.

Экзаменовáніе, -я, *n.* examinowanie, badanie; **-ся**, *v. p.* być examinowanym, badanym.

Экзаменовáть, *v. a.* examinować, badać; **-ся**, *v. p.* być examinowanym, badanym.

Экзáменъ, -а, *m.* examin.

Экзáметръ, -а, *m.* hexametr.

Экзáрхія, -и, *f.* exarchat, rząd exarchy.

Экзáрхъ, -а, *m.* exarcha.

Экзегéтика, -и, *f.* sztuka wykładania или tłumaczenia.

Экзегéтъ, -а, *m.* wykładacz, tłumacz biblii.

Экзекýторскій, -ая, -ое, *adj.* exekutorski. [kutora.

Экзекýторша, -и, *f.* żona exe-

Экзекýторъ, -а, *m.* exekutor.

Экземпля́ръ, -а, *m.* exemplarz.

Экзерцированіе, -я, *n. Milit.* exercyrowanie. [exercyrować.

Экзерцировáть, *v. n. Milit.*

Экзерцúръ-гáузъ, -а, *m.* wielki gmach do exercyrowania żołnierzy. [czenie wojenne, nauka.

Экзерцúція, -и, *f. Milit.* ćwi-

Экипáжикъ, -а, *m.*, **Экипажецъ**, -жца, *m. dim.* ekwipaż.

Экипáжный, -ая, -ое, *adj.* ekwipażowy, pojazdowy.

Экипáжъ, -а, *m.* ekwipaż.

Э́кій, v. **Э́кой.**

Эклúптика, -и, *f. Astron.* ekliptyka. [*Astron.* ekliptyczny.

Эклúптическій, -ая, -ое, *adj.*

Эклóга, -и, *f.* ekloga.

Э́кой, -ая, -ое, *pron.* jaki, jaka, jakie.

Экономúть, *v. n.* oszczędzać.

Экономúческій, -ая, -ое, *adj.* ekonomiczny, gospodarski, gospodarczy. [gospodarstwo.

Экономія, -и, *f.* ekonomika,

Экономика, -и, *f.* gospodyni.

Экономный, -ая, -ое, *adj.* ekonomiczny, gospodarczy.

Экономскій, -ая, -ое, *adj.* gospodarski.

Экономша, -и, *f.* żona ekonoma. [spodarz.

Экономъ, -а, *m.* ekonom; go-

Экспедúторскій, -ая, -ое, *adj.* expedytorski.

Экспедúторъ, -а, *m.* expedytor; przesyłający towary.

Экспедиціо́нный, -ая, -ое, *adj.* expedycyjny.
Экспедиція, -и, *f.* expedycya, wyprawa, wysłanie, posłanie, wyprawienie.
Экспериментальный, -ая, -ое, *adj.* eksperymentalny, doświadczalny; экспериментальная фи́зика, fizyka eksperymentalna.
Эксперимéнтъ, -а, *m.* eksperyment, doświadczenie (badawcze).
Экспонéнтъ, -а, *m.* wykładnik.
Э'кстренный, -ая, -ое, *adj.* nadzwyczajny; extraordynaryjny; экстренные расхо́ды, wydatki nadzwyczajne.
Эксцентри́ческій, -ая, -ое, *adj.* excentryczny, różnośrzodkowy.
Эктенія, v. **Ектенія**.
Э́къ, *interj.* hej! hajże!
Эла́стика, -и, *f.*, v. **Каучу́къ**.
Эласти́ческій, -ая, -ое, *adj.* elastyczny, sprężysty.
Эласти́чество, -а, *n.*, **Эластичность**, -и, *f.* elastyczność, sprężystość.
Элегическій, -ая, -ое, *adj.* elegijny, do elegii należący.
Эле́гія, -и, *f.* elegia.
Электриза́ція, -и, *f.*, **Электризованіе**, -я, *n.* elektryzacya, elektryzowanie.
Электризовáть, *v. a.* elektryzować; -ся, *v. p.* być elektryzowanym.
Электри́ческій, -ая, -ое, *adj.* elektryczny; электри́ческая си́ла, siła elektryczna; электри́ческая ма́шина, machina elektryczna.
Электри́чество, -а, *n.* elektryczność. [metr.
Электромéтръ, -а, *m.* elektro-
Элементарный, -ая, -ое, *adj.* elementarny; początkowy; элемента́рное учи́лище, szkoła elementarna. [ment.
Элемéнтъ, -а, *m. Phys.* ele-
Эликси́ръ, -а, *m.* elixir, extrakt najprzedniejszy.
Эллипсисъ, -а, *m.* 1. *Geom.* elipsa, linia krzywa; 2. *Rhetor.* elipsa, wyrzutnia, wyrzucenie litery, wyrazu.
Э́ллипсъ, v. **Эллипсисъ**.
Эллиптическій, -ая, -ое, *adj.* eliptyczny.
Эмалевый, -ая, -ое, *adj.* emaliowy. [wanie.
Эмалированіе, -я, *n.* emalio-
Эмалировáть, *v. a.* emaliować.
Эма́ль, -и, *f.* emalia, szmelc, robota szmelcowana; наводи́ть эма́ль, v. **Эмалировáть**.
Эма́льный, -ая, -ое, v. **Эмалевый**.
Эмба́рго, v. **Амба́рго**.
Эмблéма, -ы, *f.* emblemat, symbol, godło.
Эмблематическій, -ая, -ое, *adj.* emblematyczny, godłowy.
Эмигра́нтъ, -а, *m.* emigrant, wychodzień, wyszły z kraju.
Эндемическій, -ая, -ое, *adj.* endemiczny, właściwy pewnemu krajowi.
Энтомологическій, -ая, -ое, *adj.* entomologiczny.
Энтомоло́гія, -и, *f.* entomologia, nauka o owadach.
Энтомо́логъ, -а, *m.* entomolog, trudniący się nauką o owadach.
Энтузіа́змъ, -а, *m.* entuzyazm.
Энтузіа́стъ, -а, *m.* entuzyasta, gorliwiec.
Энциклопедическій, -ая, -ое, *adj.* encyklopedyczny.
Энциклопе́дія, -и, *f.* encyklopedya, nauka walna, ogół wszystkich nauk.
Эпа́кта, -ы, *f.* epakta, liczba wyrażająca wiek księżyca w końcu roku starego.
Эпиграмма, -ы, *f.* epigramma, napis; чини́тель эпигра́ммъ, autor epigrammatów, napisów.
Эпиграмматистъ, -а, *m.* autor epigrammatów, napisów.
Эпиграмматическій, Эпигра́нный, -ая, -ое, *adj.* epigrammatyczny, napisowy.
Эпигра́фъ, -а, *m.* epigraf, dewiza, godło, motto, napis.
Эпидемическій, -ая, -ое, *adj.* epidemiczny, do choroby panującéj należący.
Эпидемія, -и, *f.* epidemia, choroba powszechnie panująca.
Эпизодическій, -ая, -ое, *adj.* epizodowy, ustępowy.
Эпизо́дъ, -а, *m.* epizod, ustęp w poemacie.
Эпизоо́тія, -и, *f.* pomucha, choroba stadna, księgosusza.
Эпилепсическій, -ая, -ое, *adj. Med.* epileptyczny; cierpiący wielką chorobę.
Эпиле́псія, -и, *f. Med.* epilepsya, wielka choroba, padaczka, choroba św. Walentego, kaduk.
Эпита́лама, -ы, *f.* epitalamium, wiersz na zaślubiny. [grobku.
Эпита́фія, -и, *f.* napis na na-
Эпите́тъ, -а, *m.* epitet, przymiotnik, przydomek dodany komu dla uczczenia, wyśmiania, *etc.*
Эпитимія, Эпитрахи́ль, v. **Епит...**
Эпи́ческій, -ая, -ое, *adj.* epiczny; эпи́ческая поэ́ма, v. **Эпопе́я**. [(2).
Эпопе́а, -и, *f.*, v. **Нарáнникъ**
Эпопе́я, -и, *f.* epopeja, poemat epiczny, poemat bohatérski.
Эпоха, -и, *f.* epoka, przeciąg czasu, zdarzenie ważne w dziejach.
Э'ра, -ы, *f.* era, czas od którego narody liczą lata swoje.
Эрмитáжъ, -а, *m.* ermitaż.
Эскáдра, -ы, *f.* eskadra.
Эскадро́нный, -ая, -ое, *adj.* szwadronowy. [dron.
Эскадро́нъ, -а, *m. Milit.* szwa-
Эспарсе́тъ, Эспарсе́тъ, Эспарцéтъ, -а, *m. Bot. (onobrychis sativa)*, v. **Осля́нка**. [cya.
Эссе́нція, -и, *f. Chem.* essen-
Эстáмпъ, -а, *m.* rycina.
Эстандáртъ, v. **Штандáртъ**.
Эстафе́та, -ы, *f.* sztafetta.
Эстéтика, -и, *f.* estetyka.
Эстéтикъ, -а, *m.* estetyk.
Эстетическій, -ая, -ое, *adj.* estetyczny.
Этáжъ, -а, *m.* piętro.
Этáжный, -ая, -ое, *adj.* piętrowy. [co za; taki, podobny.
Э'такій, -ая, -ое, *pron.* jaki,
Э'такъ, *adv.* tak sobie.
Этáпный, -ая, -ое, *adj.* etapowy, poprawowy. [pas, wypoczynek.
Этáпъ, -а, *m. Milit.* etap, po-
Э'тика, -и, *f.*, v. **И'етика**.
Этикéтный, -ая, -ое, *adj.* etykietalny, etykietny.
Этикéтъ, -а, *m.* etykieta, wzajemne okazywanie sobie grzeczności.
Этимологическій, -ая, -ое, *adj.* etymologiczny, źródłosłowny.
Этимоло́гія, -и, *f. Gramm.* etymologia, źródłosłów.
Этнографическій, -ая, -ое, *adj.* entnograficzny.
Этнографія, -и, *f.* etnografia, opisanie szczegółowe narodów.
Этнографъ, -а, *m.* etnograf.
Э'тотъ, э'та, э'то, *pron.* ten, ta, to.
Э'хо, -а, *n.* echo, odgłos.
Э'хъ, *interj.* ej! ach! och!
Эшалóтъ, v. **Шарлóтъ**.
Эшафóтъ, -а, *m.* rusztowanie dla tracenia winowajców.
Эфи́рный, -ая, -ое, *adj.* lotny; ulatniający się, lekki.
Эфи́ръ, -а, *m.* eter powietrzny i sprężysty, rozlany u przestrzeni otaczającej ziemię.

Ю.

Юбилéй, -я, *m.* jubileusz.
Юбилéйный, -ая, -ое, *adj.* jubileuszowy.
Юбиля́ръ, -а, *m.* jubilat.
Ю'бка, -и, *f.* spodnica.
Ю'бочка, -и, *f. dim.* spodniczka. [dniczny.
Ю'бочный, -ая, -ое, *adj.* spo-
Ю'бчёнка, -и, *f.* spodniczysko.
Ювели́рный, Ювели́рскій, -ая, -ое, *adj.* jubilerski.
Ювели́ръ, -а, *m.* jubiler.
Юговосто́къ, -а, *m.* południowschód. [południo-wschodni.
Юговосто́чный, -ая, -ое, *adj.*
Югозáпадный, -ая, -ое, *adj.* południo-zachodni. [zachód.
Югозáпадъ, -а, *m.* południo-
Югъ, -а, *m.* południe, okolica świata przeciwległa północy.
Юдо́ль, Юдо́ль, -и, *f. Eccl. sl.* dolina, padół; юдо́ль плаче́вное, юдо́ль пла́ча, padół płaczu. [linny, padołowy.
Юдо́льный, -ая, -ое, *adj.* do-
Ю́жа, -и, *f.*, v. **Пáлочникъ (2)**.
Ю́жина, Ю́жникъ, Ю́жничество, v. **Уж...**
Ю́жный, -ая, -ое, *adj.* po-

łudniowy; ю́жный вѣ́теръ, wiatr południowy. [*basis*), solanka.
Южо́вникъ, -а, *m. Bot.* (*ana-*
Ю'жскій, *Eccl. sl.*, v. **Ю'жный.**
Ю'за, -ы, *f. Eccl. sl.* więzy, pęta, okowy; ю́за нелѣ́нная, powijak. [zienie.
Юзи́лище, -а, *n. Eccl. sl.* więzienie.
Юзи́лищникъ, -а, *m. Eccl. sl.* dozórca więzienia *lub* więzień.
Ю'зникъ, -а, *m. Eccl. sl.* więzień.
Юла́, -ы́, *f.* 1. kostka do grania; furtawka, wartałka, cyga, bąk; 2. *człowiek prędki, żywy; 3. *H. n.*, v. **Ольша́нка.**
Юли́ть, *v. n.* okazywać komu usłużność, przychylność.
Юмористическій, -ая, -ое, *adj.* humorystyczny.
Юмори́стъ, -а, *m.* humorysta.
Ю'моръ, -а, *m.* humor.
Ю'нга, -и, *m. Mar.* młody majtek.
Юне́цъ, -нца́, *m. Eccl. sl.* ciołak, jelonek, jeleń młody.
Ю'ница, -ы, *f. Eccl. sl.*, v. **Телица.**
Ю'нкерскій, -ая, -ое, *adj.* do junkra należący. [podoficer.
Ю'нкеръ, -а, *m. Milit.* junkier,
†Ю'ностный, -ая, -ое, *adj.* młody. [dy wiek.
Ю'ность, -и, *f.* młodość, młodo-
Ю'нота, -ы, *m. Eccl. sl.*, v. **О'трокъ.** [Отроковица.
Юно́тка, -и, *f. Eccl. sl.*, v.
Юно́тство, -а, *n. Eccl. sl.* młodość, młode lata.
Ю'ношa, -и, *f.* młodzieniec.
Ю'ношескій, -ая, -ое, *adj.* młodzieńczy; юношескій во́зрастъ, wiek młodzieńczy.
Ю'ношество, -а, *n.* 1. młodość, wiek młodociany; 2. *collect.* młodzież, młodź.
Ю'ношествовать, *v. n.* być w młodym wieku, postępować sobie po młodemu. [małoletni.
Ю'ный, -ая, -ое, *adj.* młody;
Юне́ть, *v. n.* młodnieć.
Ю'па, **Ю'пка**, v. **Ю'бка.**
Юра́, -ы́, *f.* stado śledzi.
Юридическій, -ая, -ое, *adj.* jurydyczny.
Юрисконсу́льтъ, -а, *m.* jurysconsult, tłumacz, wykładacz praw.
Юриспруде́нція, -и, *f.* prawnictwo, nauka prawa, prawoznawstwo, jurysprudencya.
Юри́стъ, -а, *m.* jurysta, prawnik.
Юри́ть, *pop.* śpieszyć się.
Ю'ркaніе, -я, *n.* zanurzanie nagle w wodzie. [w wodzie.
Ю'ркать, *v. n.* zanurzać nagle
Ю'ркнуть, *v. n. semelf.* zanurzyć się nagle w wodzie.
Юро́дивость, -и, *f.* głupość, nierozum.
Юро́дивый, -ая, -ое, *adj.* głupi, nierozumny. [głupim.
Юро́дитися, *v. r.* okazywać się
Юродослóвіе, -я, *n. Eccl. sl.* głupstwa, niedorzeczności, brednie. [nierozum.
Юро́дство, -а, *n.* głupstwo,
Юро́дствовать, v. **Юро́дитися.**
Ю'родъ, -а, *m. Eccl. sl.* głupiec, durań, błazen.
Юро́дѣть, *v. n.* głupieć, stawać się głupim.
Юро́къ, v. **Вьюро́къ.**
Ю'рта, -ы, *f.* namiot tatarski.
Ю'ртовище, -а, *n.* miejsce, na którém koczują narody w namiotach.
†Юртъ, -а, *m.*, v. **Улу́съ.**
Юръ, -а, *m.* wzgórze wystawione na nawałności i wichry.
Юстиція, -и, *f.* justycya, sprawiedliwość.
Юсъ, -а, *m.* nazwisko 37 litery słowiańsko-cerkiewnego abecadła.
Ютъ, -а, *m.* kajuta, izdebka dla oficerów w tyle okrętu.
Юфть, -и, *f.* (Юхть), jucht, skóra juchtowa. [chciany.
Ю'фтяный, -ая, -ое, *adj.* ju-
Юха, -и, *f. Eccl. sl.* jucha, polewka, zupa.
Ю'хетный, **Юхть**, **Ю'хтяный**, v. **Ю'фтяный**, **Юфть.**
Ю'чный, v. **Вьючный.**

Я.

Я, *gen.* меня́, *pron.* ja.
Я'беда, -ы, *f.* 1. obmowa, potwarz; 2. wykręt, wybieg, obrót, sztuka, fortel.
Я'бедникъ, -а, *m.* 1. obmówca, potwarca; 2. krętacz.
Я'бедница, -ы, *f.* potwarczyna, potwarnica.
Я'бедничанье, -я, *n.* 1. potwarzanie, obmawianie; 2. naciąganie prawa.
Я'бедничать, *v. n.* 1. na kogóbądź, potwarzać, oczerniać kogo; 2. nakręcać, naciągać prawo.
Я'бедническій, -ая, -ое, *adj.* potwarczy.
Я'бедничество, -а, *n.* potwarz, obmowa; szykana, matactwo, cherchel, wykręty, podstępy.
Я'блоко, -а, *n.* 1. jabłko; дикое, лѣсно́е я́блоко, dzikie, leśne jabłko; земляно́е я́блоко, kartofla; любо́вное я́блоко, *Bot.* (*solanum lycopersicum*), psianka jabłko miłosne; райское я́блоко, (*citrus decumanum*), jabłko rajskie; яйчное я́блоко, v. **Демья́нка**; чёртово я́блоко, v. **Огурéцъ** (дикій); бальза́мное я́блоко, v. **Дерябка**; — 2. *Anat.* ада́мово я́блоко, v. **Кадыкъ**; глазно́е я́блоко, źrenica w oku; 3. gałka na kościele; сѣрая ло́шадь въ я́блокахъ, koń siwojabłkowity. [wielka.
Я'блонища, -и, *f. augm.* jabłoń
Я'блонка, -и, *f. dim.* jabłonka, drzewo jabłonkowe.
Я'блонный, -ая, -ое, *adj.* jabłonny, jabłonowy; jabłonkowy, z jabłoni zrobiony.
Я'блоновка, -и, *f.* jabłecznik.
Я'блонь, -и, *f. Bot.* (*pyrus malus*), jabłoń, drzewo jabłonkowe.
Я'блочище, -а, *n. augm.* wielkie jabłko.
Я'блочки Сибирскія, *n. pl. Bot.* (*pyrus baccata*), jabłoń Syberyjska.
Я'блочко, -а, *n. dim.* jabłuszko.
Я'блочникъ, -а, *m.*, **Я'блочница**, -ы, *f.* jabłkarz, jabłkami handlujący; jabłkarka, jabłkami handlująca. [błeczny, jabłkowy.
Я'блочный, -ая, -ое, *adj.* ja-
Явить, **-ся**, *v. perf.*, v. *sub*: **Являть**, **-ся.**
Я'вка, -и, *f.* doniesienie, oznajmienie, objawienie, ogłoszenie, podanie, deklaracya; явка въ судъ, stawienie się w sądzie.
Явле́ніе, -я, *n.* objawienie, zjawienie, zjawisko, pokazanie się; jawisko, scena (w komedyi, w tragedyi).
Я'вленный, **Явле́ный**, -ая, -ое, *part. p.* odkryty, jawny, wiadomy; v. **Являть**; явле́нная ико́на, obraz objawiony, cudowny.
Являть, **Явить**, *v. a.* okazywać, okazać, pokazywać, pokazać, dawać, dać poznać, oznajmiać, oznajmić; **-ся**, *v. r.* objawiać się, objawić się, pokazywać się, pokazać się, dawać, dać się widzieć. [widocznie, oczywiście.
Я'вно, *adv.* jawnie, otwarcie,
Я'вность, -и, *f.* jasność, widoczność, oczywistość.
Я'вный, -ая, -ое, *adj.* jawny, otwarty; jasny, widoczny, oczywisty, wyraźny; я́вная ложь, wyraźne kłamstwo; я́вный врагъ, jawny nieprzyjaciel. [rowa.
Я'ворина, -ы, *f.* gałąź jawo-
Я'вороный, -ая, -ое, *adj.* ja-
Я'воръ, v. **Чинаръ.** [worowy.
Я'вочный, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie obwieszczenie, uwiadomienie o czém; я́вочная, -ой, *s. f.* doniesienie, obwieszczenie, rozkaz otwarty; list gończy.
Я'вственность, -и, *f.* jasność, wyraźność. [jasny, wyraźny.
Я'вственный, -ая, -ое, *adj.*
Я'вствовать, *v. n. impers.* być jawnym, okazywać się, pokazywać się; wypływać; изъ сего́ я́вствуетъ, z tego pokazuje się, wypływa.
Явъ, явь, я́вѣ, *adv. Eccl. sl.* въ явь, jawnie, publicznie; на яву́, na jawi, na jawie, w istocie, w saméj rzeczy.
Ягá бáба, *f. pop.* jędzona baba, jędza, zła baba, djablica.
Я'гель, -я, *m. Bot.* (*cladonia lichen*), porost Japoński.
Ягнёнокъ, -нка, *m.* (*pl.* я́гня́та, -тъ), jagnię. [gniątko.
Ягнёночекъ, -чка, *m. dim.* ja-
Ягниться, *v. r.* jagnić się, rodzić jagnię, kocić się.
Ягня́, -нята, -я, *n.* jagnię.

Ягня́тникъ, -а, *m. H. n.* (*gypactus*), sęp alpejski. [cy.
Ягнячій, -ья, -ье, *adj.* jagnięcy.
Я'года, -ы, *f.* jagoda; mo-
жевело́вая я́года, jagoda jałowco-
wa; ледяна́я я́года, v. Ледо-
ни́тка; медвѣ́жья я́года, v. То-
локня́нка (медвѣ́жья); ры́бныя
я́годы, v. Се́мя (ры́бное); рыбо-
ло́вныя я́годы, v. Куклена́нецъ;
волчьи я́годы, v. Пе́ренъ (да́кій,
волчій); воро́ньи я́годы, v. Дѣ-
ренъ (красный); гадю́чія я́годы,
v. Послѣ́нъ (сладкогорькій);
§. одного́ по́ля я́годы, na jedno
koryto wszyscy.
Я'годица, -ы, *f. Eccl. sl.* ga-
łązka *lub* owoc winogronowy.
Я'годникъ, -а, *m.* sok jago-
dowy gęsty.
Я'годичина, (*Bot.*), v. **Смоков-
ница** (Егѵпетская).
Я'годичье, -я, *n. Eccl. sl.* figa
leśna, (owoc).
Я'годка, -и, *f. dim.* jagódka;
во́лчьи я́годки, v. Пе́ренъ (да́кій,
волчій). [wy gęsty.
Я'годникъ, -а, *m.* sok jagodo-
Я'годница, -ы, *f.* handlująca
jagodami. [godny.
Я'годный, -ая, -ое, *adj.* ja-
Я'годоно́сный, -ая, -ое, *adj.*
jagodorodny, wydający jagody.
Ягодообра́зная пу́хлина, *f.*
Med. jagódka, gróniak; v. **Стафи-**
Ягта́шъ, v. **Яхта́шъ**. [ло́ма.
Ядá, v. **Ѣдá**. [żywanie.
†**Ядѣ́ніе**, -я, *n.* jedzenie, po-
Я'дерный, -ая, -ое, *adj.* ją-
drowy, od jądra; od kuli armatnéj.
Ядови́тость, -и, *f.* jadowitość.
Ядови́тый, -ая, -ое, *adj.* ja-
dowity; *zjadliwy, złośliwy.
Ядо́мый, -ая, -ое, *adj.* jadal-
ny, do jedzenia służący.
Ядоносный, -ая, -ое, *adj.*
jadonośny, jadowity.
Ядослóвie, -я, *n.* nauka o tru-
cizn ach; v. **Токсикологія**.
Ядотворѣ́ніе, -я, *n.* przypra-
wianie trucizny.
Ядотво́рецъ, -рца, *m.* trucі-
ciel, otruwacz, przyprawiacz или
zaprawiacz trucizny.
Ядрёность, -и, *f. pop.* soczy-
stość; jędrność, krzepkość.
Ядрёный, -ая, -ое, *adj. pop.*
soczysty; jędrny, krzepki. [pić się.
Ядренѣ́ть, *v. n.* jędrnieć, krze-
Я'дрило, -а, *n. Eccl. sl.* maszt.
Ядри́стый, -ая, -ое, *adj.* ją-
drzysty.
Ядри́шникъ, v. **Ятри́шникъ**.
Ядро́, -á, *n.* 1. kula armatna;
каѣ́ное ядро́, kula rozpalona;
2. jądro; орѣ́ховое ядро́, jądro
orzeszne, orzechowe; 3. *Anat.*
moszna; 4. *treść, istota czego-
kolwiek; Ядро́ Россійской Исто́-
ріи, treść historyi Rossyjskiéj.
Я'дрышко, -а, *n. dim.* jąderko.
Ядрѣ́ть, v. **Ядренѣ́ть**.
Я'дца, -ы, *s. c. Eccl. sl.* ob-
żartuch, żarłok, żarłocznica.

Ядъ, -а, *m.* jad, trucizna; зо́ло-
чій ядъ (*Bot.*), v. **Лю́тикъ** (żół-
ty).
Ядь, -и, *Eccl. sl.*, v. **Ядѣ́ніе**.
Ядѣ́ніе, . . *n. Eccl. sl.* je-
dzenie.
Яженика, **Яженичникъ**, v.
Куманика, **Куманичникъ**.
Я'зва, -ы, *f.* 1. rana; 2. moro-
wa zaraza, morowe powietrze, za-
raza; 3. *zepsucie, szkodliwość,
niebezpieczeństwo, zło.
Я'звенникъ, -а, *m. Bot.* (*an-
thyllis vulneraria*), solnik, wełnica.
Я'звенный, **Я'звеный**, -ая,
-ое, *adj.* raniony.
†**Язвѣ́цъ**, -á, *m.*, v. **Я'звикъ**.
Я'звикъ, -а, *m. H. n.* (*meles
taxus*), jaźwiec.
Я'звина, -ы, *f.* 1. rana; 2.
szczerba; 3. *Eccl. sl.* jama.
Я'звинка, -и, *f. dim.*, *cfr.*
Я'звина.
Язви́тель, -я, *m.* szyderca u-
szczypliwy. [uszczypliwa.
Язви́тельница, -ы, *f.* szyderka
Язви́тельность, -и, *f.* jadowi-
tość; *zjadliwość, uszczypliwość.
Язви́тельный, -ая, -ое, *adj.*
jadowity; *zjadliwy, uszczypli-
wy; язви́тельныя слова́, рѣчи,
wyrazy uszczypliwe.
Язвить, *v. a.* ranić; *osławiać,
oczerniać, potwarzać, lżyć, hańbić.
Язвлѣ́ніе, -я, *n.* ranienie.
Я'зикъ, -а, *m. dim.*, *cfr.* **Языкъ**,
-я, (*m.*).
Язъ, -а, *m.*, v. **Заборка**.
Языковре́діе, -я, *n. Eccl. sl.*
potwarz.
Языковѣ́дѣніе, **Языкознáніе**,
-я, *n.* językoznawstwo, lingwi-
styka.
Языкообра́зный, -ая, -ое, *adj.*
językowaty, na kształt języka.
Языкъ, -á, *m.* 1. język; ozór;
пти́чій языкъ, język u ptaków;
Artill. bawoli ozór; — *fig.* держи
языкъ за зуба́ми, miej język za
zębami, (pierwéj się w palec ukąś,
niżli co masz rzec, t. j. milcz);
у него́ языкъ до́лгъ, on ma ję-
zyk długi, gadatliwy; у него́
языкъ че́шется, on milczeć nie
umie; у него́ что на душѣ́, то и
на языкѣ́, u niego co (w ии) na
sercu, to i na języku; у не́я
язы́къ какъ бри́тва, ona ma zły
język; §. на языкѣ́ мёдъ, a подъ
языко́мъ лёдъ, na języku miód,
a pod językiem [или na sercu]
lód; (miód z wierzchu, ale pio-
łun pod nim dyszy); ciepło i zi-
mno z jednéj gęby, i dmucha i
chucha; [*it.* v. *sub*: Лёдъ (§)];
§. языкъ и до Кіева доведётъ,
język wszędzie doprowadzi, za
językiem wszędzie trafisz, na koń-
cu języka droga = dopytasz się,
nie zaboli język od dobrego sło-
wa, łaskawe słowo znajdzie ła-
skawe ucho; 2. język, mowa,
dyalekt; Ру́сскій, Лати́нскій
языкъ, język Rossyjski, Łaciński;
3. *(плѣнникъ, *etc.*), jeniec, bra-
niec, pojmaniec, imaniec, nie-
wolnik, zabrany w niewolę; 4.
(народъ, племя, *qu. v.*), język,
naród, lud; 5. *Eccl. sl.* (иноплe-
менникъ, иноѣ́рецъ, идолопо-
клонникъ, язычникъ, *qu. v.*), cu-
dzoziemiec, inowierca, bałwo-
chwalca, poganin; 6. serce u
dzwona; 7. † (оговорщикъ), do-
nosiciel, oskarżyciel; 8. *Bot.* языкъ
волови́й, бычáчій, = v. **Воло-**
ви́къ; языкъ пёсій, собачій, v.
Черноко́рень; языкъ зме́ин-
ый, v. **Ужо́вникъ** (*ophioglos-
sum*).
Языче́къ, -чка́, *m. dim.* języ-
czek, mały język; *Anat.* wieczko,
nakrywka, pastka; *it.* v. **Над-**
горта́нникъ; *fig.* жить языч-
комъ, potajemnie i szepcąc sławę
drugiego szarpać, podszczuwać;
it. v. **Сплётничать**.
Язычески, *adv.* po pogańsku.
Языческій, -ая, -ое, *adj.* po-
gański. [bałwochwalstwo.
Язычество, -а, *n.* pogaństwo,
Язычище, а, *n. augm.* języ-
czysko.
Язычникъ, -а, *m.* 1. poganin,
bałwochwalca; 2. *potwarca, ob-
mówca; 3. języki posiadający,
mówiący wielu językami; *it.* v.
Лингвистъ. [2. potwarnica.
Язычница, -ы, *f.* 1. poganka;
Язычничать, v. **Наушничать**,
Сплётничать.
Язычный, -ая, -ое, *adj.* 1.
językowy, językowy; 2. *świego-
tliwy, gadatliwy.
Язышникъ, -а, *m.*, v. **Сер-**
пу́ха (krasiłna).
Язь, -я, *n. H. n.* (*cyprinus ru-
tilus*), rumienica, (ryba).
Язь, -и, *f. Eccl. sl.* rana.
†**Яйно́**, -á, *n.* czepek, czepiec
(niektórych nowonarodzonych).
Яйцé, v. **Яйцо́**.
Яицевидный, **Яицеобра́зный**,
-ая, -ое, *adj.* jajowaty, na kształt
jaja; яицевидныя пёнки, яице-
ви́дное я́блоко, v. **Демья́нка**.
Яйцо́, -á, *n.* jaje, *dim.* jajko;
голуби́ное яйцо́, gołębie jaje;
жирово́е яйцо́, bezpłodne яйцо́,
тухлое яйцо́, *Anat.* — *Bot.* на-
зо́мное яйцо́, v. **Пога́нка** (3);
волчье яйцо́, v. **Дождевникъ**
(бычáчій); — сидѣ́ть на яицахъ,
siedzieć na jajach; §. яйцо́ ку́-
рицу у́читъ, mędrsze jaja niż
kury. [jaje.
Яйчи́ще, -а, *n. augm.* wielkie
Яйчко, -а, *n. dim.* jajko;
я́йчки, -чекъ, *pl.* (*Bot.*), v.
Ятри́шникъ.
Яичникъ, -а, *m.* 1. jajecznik,
przekupień jajeczny; 2. lubiący
jaja; 3. *Anat.* (*ovarium*), jajnik,
złe: jajecznik.
Яичница, -ы, *f.* jajecznica.

Яи́чный, -ая, -ое, *adj.* jajeczny, jajkowy; яи́чный желто́къ, żółtko; яи́чный бѣло́къ, białek, białko (z jaja); яи́чное я́блоко, dérево, v. Демья́нка.

Яи́й, *Eccl. sl.*, v. **Како́й**.

Я́ко, *adv. Eccl. sl.* jako; *conj.* albowiem.

Яковы́й, *Eccl. sl.*, v. **Како́й**.

Я́коже, *adv. Eccl. sl.* jako, tak jak. [kotwica; kotwiczka.

Я́корикъ, -а, *m. dim.* mała

Я́корище, -а, *m. augm.* duża kotwica.

Я́корный, -ая, -ое, *adj.* kotwiczny; я́корныя де́ньги, kotwicowe, zapłata za pobyt w przystani; я́корный поплавко́къ, v. Бу́й (1); я́корная, -о́й, *s. f.* kuźnia kotwiczna.

Я́корь, -я, *m.* kotwica.

Яла́пный, -ая, -ое, *adj.* jalapowy. [*jalappa*), jalapa.

Яла́ппа, -ы, *f. Bot.* (*mirabilis*

Я́ликъ, -а, *m. dim.*, v. *sub*: **Ялъ**. [вельникъ.

Я́ловецъ, -вца, v. **Можже-**

Я́ловица, Я́ловка, -ы, *f.* jałowica, jałówka, jałoszka, krówka.

Я́ловый, -ая, -ое, *adj.* (o *krowach*:) jałowiczy, krowi.

Я́ловѣть, *v. n.* (o *krowach*:) jałowieć, przestać cielić się.

Ялъ, -а, *m.* statek o dwóch lub czterech wioslach.

Я́ма, -ы, *f.* jama, dół, loch; глазна́я я́ма, dółki oczne; глаза́ въ я́мѣ, oczy wpadłe; *fig.* рыть кому́-либо я́му, pod kim dółki kopać; §. кто намъ я́му вырыва́лъ, самъ ея не миновáлъ, kto pod kim dółki kopie, (ten) sam w nie wpada (wpadnie).

Ямбѝческій, -ая, -ое, *adj. Poes.* jambiczny.

Ямбъ, -а, *m. Poes.* jamb, miara w wierszopistwie dwuzgłoskowa.

Я́мина, -ы, *f.* dółek.

Я́минка, -и, *f. dim.* dółeczek.

Я́мистый, -ая, -ое, *adj.* dolisty, jamisty. [dół.

Я́мища, -и, *f. augm.* jama,

Я́мка, Я́мочка, -и, *f. dim.* jamka, dółeczek.

Янско́й, (-и́й), -а́я, -о́е, *adj.* pocztylioński, pocztarski; янска́я, -о́й, *s. f.* ulica, na której woźnicy mieszkają.

Яичу́га, Яичу́жный, v. **Селитра, Селитряный**.

Яищи́къ, -а́, *m.* pocztylion, furman, woźnica pocztarski; utrzymywacz poczty.

Яищицкій, -ая, -ое, **Яищичій**, -ья, -ье, *adj.* pocztylioński, furmański.

Ямъ, -а, *m.* stacya pocztowa, stójka, wieś w której mieszkają jamszczyki. [czniowy.

Янва́рскій, -ая, -ое, *adj.* styczniowy.

Янва́рь, -я, *m.* styczeń, (mie-

Яндова́, v. **Ендова́**. [siąc).

Янтарикъ, -а, *m. dim.* ziarno bursztynowe.

Янтарный, -ая, -ое, *adj.* bursztynowy. [bursztyn.

Янта́рь, -я, *m.* (*succinum*),

Ярёный, -ая, -ое, *adj.* jarzmowy, roboczy.

Ярёмъ, *gen.* ярма́, *m.* jarzmo.

Ярѣцъ, *gen.* ярца́, *m.* bobr jednoroczny.

†**Ярúга**, v. **Дерю́га**.

Ярúнъ, -а, *m. Eccl. sl.*, v. **Вре́тище**. [lub sierć biała.

Ярúна, -ы, *f. Eccl. sl.* wełna

Ярúть, *v. a.* gniewać, do złości doprowadzać. [żyto jare.

Я́рица, -ы, *f.* jaryca, jarka,

Я́рка, -и, *f.* jarka, owieczka jarliczka. [żywy.

Я́ркій, -ая, -ое, *adj.* jasny;

Я́ркость, -и, *f.* jasność, czy-

Ярлы́къ, v. **Ерлы́къ**. [stość.

Я́рмарка, Я́рмарочный, v. **Я́рмонка, Я́рмоночный**.

Ярно́, -а́, *n.*, v. **Ярѣ́ть**.

Ярмо́листъ, Ярмо́листникъ, v. **Бобовáперсъ**.

Я́рмонка, -и, *f.* jarmark.

Я́рмоночный, -ая, -ое, *adj.* jarmarkowy.

Я́ро, *adv.* gniewliwie, z gniewem, z zapalczywością, z wściekłością.

Яровáть, *v. n.* (o *zwierzętach*:) ciekać się, grzać się.

Яровóй, (-о́й), -ая, -о́е, *adj.* (o *zbożu*:) jary, jarynny; *it.* sposób bagóru, bosak do brania ryb w gięble.

Я́ростивый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* gniewliwy, zapalczywy, porywczy.

Я́ростный, -ая, -ое, *adj.* popędliwy, zapalczywy, gniewny.

Я́рость, -и, *f.* gniéw, wściekłość, zajadłość.

Я́рочка, -и, *f. dim.*, v. **Я́рка**.

†**Ярта́улъ**, -а, *m.* armata do dawania sygnałów.

†**Ярта́ульный**, -ая, -ое, *adj.* ярта́ульная пу́шка, armata do dawania sygnałów.

Ярýга, -и, *f.*, v. **Овра́гъ**.

Я́русъ, -а, *m.* 1. piętro; domъ o двухъ я́русахъ, dom o dwóch piętrach. [tobołki; tasznik.

Ярýтка, -и, *f. Bot.* (*thlaspi*),

Ярь, -я, *m.* spadzistość, stoczystość; jar, przepaść.

Ярыга, Ярыжникъ, Ярыжница, v. **Ерыга, Ерыжн....**

Я́рый, -ая, -ое, *adj.* gniewliwy, porywczy, zapalczywy.

Ярь, -и, *f.* jarzyna, zboże jare.

Ясакъ, -а́, *m.* znak, sygnał; v. jassyr.

Ясаýлъ, v. **Есаýлъ**.

Ясáчный, -ая, -ое, *adj.* daniczy, hołdowniczy.

Я́сельный, -ая, -ое, *adj.* jasłowy, żłobowy.

Я́сеневый, -ая, -ое, *adj.* jesionowy.

Я́сенецъ, -нца, **Я́сенница**, -ы, *f. Bot.* (*dictamnus*), jesieniec, jesionka, dyptan.

Я́сенникъ, -а, *m.* las jesionowy.

Я́сенный, v. **Я́сеневый**.

Я́сень, -я, *m. Bot.* (*fraxinus excelsior*), jesion.

Я́сли, -е́й, *m. pl.* jasła.

Ясменникъ, -а, *m. Bot.* (*asperula*), marzanka górna.

Ясмúнный, -ая, -ое, *adj.* jaśminowy.

Ясмúнъ, -а, *m. Bot.* (*jasminum*), jaśmin; ясмúнъ дúкій, ясмúнъ Нѣмéцкій, v. Чубýшникъ (душистый); ясмúнъ Индéйскій, v. Трубоцвѣ́тъ.

Яснéконькій, -ая, -ое, *adj.* zupełnie jasny. [pogoda.

Ясни́на, -ы, *f. Eccl. sl.* piękna

Я́сниться, *v. r. impers.* wyjaśniać się.

Я́сно, *adv.* jasno, pogodno.

Ясновúдѣніе, -я, *n.* przezorność, przenikliwość.

Ясновúдящій, -ая, -ее, *adj.* jasno widzący.

Ясноглагóливый, Ясноречúвый, -ая, -ое, *adj.* jasno, wyraźnie mówiący.

Я́сность, -и, *f.* jasność.

Ясно́тка, v. **Крапúва** (глухáя, волшéбная).

Я́сный, -ая, -ое, *adj.* jasny, świetny; piękny, pogodny; wyraźny, zrozumiały.

Ясни́ть, *v. n.* wyjaśniać się, wypogadzać się.

Я́списовый, Я́списъ, v. **Я́шмовый, Я́шма**.

Я́ства, -ы, *f.* jadło, potrawa.

Я́сти, *v. a. Eccl. sl.* jeść.

Я́стіе, -я, *n. Eccl. sl.*, v. **Я́ства**.

Ястребёнокъ, -нка, *m.* jastrząbek. [*cium*), jastrzębiec.

Ястребúнка, -и, *f. Bot.* (*hieracium*),

Ястребúнный, -ая, -ое, *adj.* jastrzębi.

Ястребúще, -а, *m. augm.* jastrzębisko, wielki jastrząb.

Я́стребка, -и, *f. Bot.* (*hypochaeris*), prosinka, wieprzyniec; świnie ziele.

†**Я́стребникъ**, -а, *m.* sokolnik.

Ястребóкъ, -бка́, **Ястребóчекъ**, -чка, *m. dim.* jastrząbek.

Я́стребъ, -а, *m. H. n.* (*accipiter*), jastrząb, (ptak drapieżny); пчели́ный я́стребъ, v. Кобéдъ.

Ятро́, -а́, *n. Eccl. sl.* nérka.

Ятровúца, -ы, **Ятровь**, -и, *f. Eccl. sl.* jątrew', jątrewka, bratowa; *cfr.* szwagrowa.

Ятрышникъ, -а, *m. Bot.* (*orchis*), storczyk.

Ять, -я, *m.* nazwisko głoski Rossyjskiéj: **Ѣ**. [binowy.

Я́хонтовый, -ая, -ое, *adj.* rubinowy.

Я́хонтъ, -а, *m. Miner.* rubin.

Я́хта, -ы, *f.* jacht, lekki statek wodny. [wska.

Яхтáшъ, -а, *m.* torba myśliwska.

Ячéечка, Ячéйка, -и, *f. dim.*, v. **Ячея́**.

Ячéйный, -ая, -ое, *adj.* od komorek w plastrach miodowych.

Ячéистый, -ая, -ое, *adj.* komórkowaty.
Ячеá, -и́, *f.* komorka w plastrach miodowych.
Ячмéнный, -ая, -ое, *adj.* jęczmienny; **ячмéнный кáмень**, v. Ценхри́тъ. [jęczmień.
Ячмéнь, -я, *m. Bot.* (*hordeum*),
Ячневый, **Ячный**, v. **Ячмéнный**.
Я'шма, -ы, *f. Miner.* jaspis.
Я'шмовый, -ая, -ое, *adj.* jaspisowy. [jaszczurka.
Я'щерица, -ы, *f. H. n.* (*lacerta*),
Ящеровúдный, -ая, -ое, *adj.* na kształt jaszczurki. [jaszczur.
Я'щеръ, -а, *m. H. n.* (*manis*),
Я'щикъ, -а, *m.* skrzynia, kufer, szuflada; jaszczyk, wóz nabojowy.
Я'щичекъ, -чка, *m. dim.* skrzyneczka, szuflada; *cfr.* **Я'щикъ**.
Я'щичный, -ая, -ое, *adj.* skrzyniowy, szuflady.

Я'щуръ, -а, *m. H. n.* (*mus avellanarius*), mysz laskowa.

Ѳ.

Ѳеáтръ, v. **Театръ**.
Ѳеократúческій, -ая, -ое, *adj.* teokratyczny.
Ѳеокрáтія, -и, *f.* teokracya, rząd sprawowany w imieniu Boga *lub* Bóstwa, rząd kapłanów.
Ѳеологíя, **Ѳеолóгъ**, v. **Богословíе**, **Богослóвъ**.
Ѳимiáмникъ, **Ѳимiáмный**, **Ѳимiáмъ**, v. **Ѳум....**
Ѳимiáнъ, **Ѳимiáнъ**, v. **Тимiáнъ**.
Ѳúта, -ú, *f.* 1. nazwisko głoski: Ѳ; 2. (*H. n.*), v. **Авдóтька**.
Ѳоминó воскресéнье, *n.* pierwsza niedziela po wielkiéj nocy.
Ѳуми́амникъ, -а, *m.* kadzidlniczka. [dzidłowy.
Ѳуми́амный, -ая, -ое, *adj.* ka-
Ѳуми́амъ, -а, *m.* kadzidło, wonność, woń.

V.

Ѵакúновый, **Ѵакúнсовый**, -ая, -ое, *adj. Miner.* hyacyntowy.
Ѵакúнъ, -а, *m. Miner.* hyacynt, kamień drogi. [ski: V.
Ѵ'жица, -ы, *f.* nazwisko głoѴпакóй, -я, *m.* pleśń podczas jutrzni w święta uroczyste.
Ѵпархъ, v. **Областеначáльникъ**.
Ѵпáтъ, -а, *m.* rządca miasta.
Ѵподúаконство, -а, *n.* subdyakonat. [kon.
Ѵподúаконъ, -а, *m.* subdya-
Ѵпостáсный, -ая, -ое, *adj.* samoistny, człowieczeński.
Ѵпостáсъ, -а, *m. Eccl.* samoistność, osoba.
Ѵссóпъ, v. **Иссóпъ**.

СПИСОКЪ

нѣкоторыхъ

Собственныхъ именъ

лицъ, народовъ, земель, городовъ, рѣкъ, горъ и проч.

A.

Аарóновъ, *adj.* Aaronowy.
Аарóнъ, **Аронъ**, *m.* (**братъ Моисея**, **первосвященникъ**), Aron, (brat Mojżeszów, wielki kapłan).
Абиссúнецъ, -нца, *m.* Abisyńczyk, mieszkaniec Abissynii.
Абиссúнія, *f.* Abissynia, (kraj w Afryce).
Абиссúнка, *f.* Abissynka.
Абиссúнскій, *adj.* Abbissyński.
Авгýста, *f.* Augusta.
Августúна, *f.* Augustyna.
Áвгустинъ, *m.* Augustyn.
Áвгустъ, *m.* August.
Áвелъ, *m.* Abel.
Авессалóмъ, *m.* Absalon.
Авиньóнскій, *adj.* Awenioński.
Авиньóнъ, *m.* Awenion, (miasto Francuzkie).
Авраáмъ, **Авраáмій**, *m.* Abraham; *dim.* Abrahamek.
Аврéлій, *m.* Aureliusz.
Аврóра, *f.* Aurora.
Австрáлія, *f.* Australia.
Австрíецъ, -íйца, *f. m.* Austryak.
Австрíйка, *f.* Austryaczka.
Австрíйскій, *adj.* Austryacki.
Áвстрія, *f.* Austrya. [tka.
Агáта, **Агаéя**, *f.* Agata, Agaта.
Агаéоклъ, *m.* Agotokles.
Агаóнъ, *m.* Agaton.
Агнéса, *f.* Agnes, Agneszka, Agnieszka, Jagnieszka, Jachna.
Агрефéна, *f.* Agrypina.
Адáмовъ, *adj.* Adamowy.
Адáмъ, *m.* Adam. [mek.
Адáша, *m. dim.* Adaś, Ada-
Аделáида, *f.* Adelajda.
Адóльфъ, *m.* Adolf.
Адріанóполь, *m.* Adryanopol.
Адріати́ческое мóре, *n.* Morze Adryatyckie.
Азіáтецъ, -тца, *m.* Azyat, Azyata, Azyatczyk, Azyjczyk, Azyatyk, Azyanin.
Азіáтка, **Азіáтка**, *f.* Azyatka.
Азіáтскій, **Азíйскій**, *adj.* Azyacki, Azyatski, Azyjski, Azyański. [rze.
Аóвское мóре, *n.* zgnile Mo-
Аквитáнія, *f.* (**Гвéнна**), Akwitania, (prowincya państwa Francuzkiego).
Аксúнья, **Аксúнья**, *f.* Aksynia.
Акулúна, *f.* Akulina, Akwilina.
Албáнецъ, -нца, *m.* Albanin.
Албáнія, *f.* Albania, Albanija.
Албáнка, *f.* Albanianka.

Spis

niektórych

imion własnych

osób, narodów, krajów, miast, rzék, gór i t. d.

Алекса́ндра, *f.* Aleksandra, Alexandra. [dryjski.
Александри́йскій, *adj.* Alexan-
Александрія, *f.* Aleksandrya, Alexandrya, (miasto Egipskie).
Алексáндръ, *m.* Aleksander, Alexander.
Алексѣ́й, *m.* Alexy.
Алёна, v. **Еле́на**.
Алеутскіе острова́, *m. pl.* Aleutskie wyspy.
Алёша, v. **Алексѣ́й**.
Алжи́рецъ, -рца, *m.* Algierczyk, Algiertańczyk.
Алжи́рка, *f.* Algierka.
Алжи́рскій, *adj.* Algierski, Algiertański.
Алжи́ръ, *m.* Algier, (królestwo barbaryjskie w Afryce).
Алкиніа́ды, *m.* Alcybyades.
Алои́сій, *m.* Aloyzy.
Алтайскія го́ры, *f. pl.* Altajskie góry.
А́льбертъ, А́льбрехтъ, *m.* Albert, Olbracht; Wojciech.
Альзація, *f.* Alsacya, Alzacya.
Альпійскій, *adj.* Alpejski; **Альпійскій жи́тель**, Alpejczyk.
Альпійскія го́ры, *f. pl.* (= **А́льпы**, *pl.*), góry Alpejskie, Alpy.
Амазо́нская ре́ка, *f.* rzéka Amazońska. [Amalka.
Ама́лія, *f.* Amalia, Amelia,
Амадéй, *m.* Amadeusz.
Амвро́сій, *m.* Ambroży.
Аме́рика, *f.* Ameryka.
Америка́нецъ, -нца, *m.* Amerykanin, Amerykańczyk.
Америка́нка, *f.* Amerykanka.
Америка́нскій, *adj.* Amerykański.
Аму́ръ, **Аму́ръ**, *m.* (сынъ Венеры, богъ любви), Amor, Amorek.
Анастáсій, *m.* Anastazy.
Анастáсія, *f.* Anastazya.
Ангéлика, *f.* Angiela, Anielka, Angieleczka, Anielusia. [Anglik.
Англича́нинъ, *m.* Angielczyk,
А́нглійскій, *adj.* Angielski, Anglijski.
А́нглія, *f.* Anglia. [Afrykt).
Ангóла, *f.* Angola, (królestwo
Ангóльскій, *adj.* Angolski.
Андалу́зія, *f.* Andaluzya, Andaluzyja. [ka.
Андалузіа́нка, *f.* Andaluzyan-
Андалузіе́цъ, *m.* Andaluzyanin, Andaluzczyk.
Андрéй, *m.*, **Андрю́ша**, *m. dim.* Andrzej, Jędrzej.
Анна, *f.* Anna, Hanka.
А́нинька, А́нушка, *f. dim.* Anusia, Hanusia, Ańcia, Ańdzia, Aneczka, Hanuśka, Anusieńka.
Антíльскіе острова́, *m. pl.* Antylskie wyspy.
Антіóхія, *f.* Antyochia.
Антóній, Антóнъ, *m.*, **Антóша**, *m. dim.* Antoni, Antek, Antoś, Antosiek.
Антвéрпенъ, *m.* Antwerpija.
Анýсія, v. **А́нинька**.
Анюта, *f. dim.* Anetka, Anusia, Ańdzia, Aneczka, Hanuśka, Anusieńka. [nińskie góry.
Апенни́нскія го́ры, *f. pl.* Apen-
Аполло́нія, *f.* Apollonia, Apolonka, Połonka, Polusia.
Аполло́нъ, *m.* Apollo, Apollon.
Ара́бскій, v. **Аравійскій**.
Аравитя́нинъ, *m.* Arab, Arabczyk, Arablanin, Arabin.
Аравíтянка, *f.* Arabka.
Аравíйскій, *adj.* Arabski.
Арáвія, *f.* Arabia.
Аристофáнъ, *m.* Arystofan.
Аркáдій, *m.* Arkadyusz.
Арме́нія, *f.* Armenia.
Армянúнъ, *m.* Armeńczyk, (Ormian, Ormiańczyk), z Armenii rodem.
Армя́нка, *m.* Armianka, (Ormianka), z Armenii rodem.
Армя́нскій, *adj.* Armiański (Ormiański, Armeński).
Аррагóнецъ, *m.* Ar(r)agończyk.
Аррагóнія, *f.* Ar(r)agonia.
Аррагóнка, *f.* Ar(r)agonka.
Аррагóнскій, *adj.* Ar(r)agoński.
Артемúда, *f.* Artemida.
Артемíй, *m.* Artemiusz.
Архáнгельскъ, *m.* Archangielsk.
Архипела́гъ, *m.* Archipelag.
Ассирíйскій, *adj.* Assyryjski.
Ассúрія, *f.* Assyrya.
Ассирія́нинъ, *m.* Assyryjczyk.
Астафíй, v. **Евстафíй**.
Астрахáнь, *m.* Astrachań.
Астýрія, *f.* Asturya.
Атлантúческій океáнъ, *m.* Ocean Atlantycki.
Атла́съ, *m.*, **Атла́скія го́ры**, *f. pl.* Atlas, (góra w Afryce).
А́фрика, *f.* Afryka.
Африка́нецъ, -нца, *m.* Afrykanin, Afrykańczyk, Afer, Afryk, Afrykant.
Áфриканка, *f.* Afrykanka.
Африка́нскій, *adj.* Afrykański.
А́хенъ, *m.* (городъ), Akwisgran, (miasto Niemieckie).
Ахúллъ, Ахúллесъ, *m.* Achilles.
Аѳанáсій, *m.* Atanazy. [zya.
Аѳанáсія, Аѳанáсья, *f.* Atanazya.
Аѳíнскій, *adj.* Ateński.
Аѳíны, *pl.* Atyna, Setyna, Ateny, (nazwisko miasta i państwa Grecyi).
Аѳинянúнъ, *m.* Ateńczyk, (Atenianin, Atenieńczyk).
Аѳíнянка, *f.* Atenka.
Аѳíнянскій, *adj.* Ateński.

Б.

Бавáрецъ, -рца, *m.* Bawarczyk.
Бавáрка, *f.* Bawarka.
Бавáрія, *f.* Bawarya.
Бавáрскій, *adj.* Bawarski.
Байкáлъ, *m.*, **Байка́льское óзеро**, *n.* Bajkalskie jezioro.
Бáзель, (городъ), Bazylea.
Бáзельскій, *adj.* Bazylejski.
Бáктрія, *f.* Baktrya.
Балкáнскія го́ры, Балка́ны, *f. pl.* Bałkańskie góry.
Балтíйское мóре, *n.* Bałtyckie Morze. [byński step.
Барабúнская степь, *f.* Bara-
Батáвія, *f.* Batawia.
Башки́рецъ, -рца, **Башки́ръ**, *m.* Baszkier, Baskier.
Беатри́ксъ, *f.* Bożena.
Бель-Алліáнсъ, Belle-Alliance.
Бельгíецъ, -íйца, *m.* Belgijski, z Belgii rodem.
Бельгíйскій, *adj.* Belgijski.
Бéльгія, *f.* Belgia.
Бенгáлія, *f.* Bengal.
Бенгáльскій, *adj.* Bengalski.
Берлúнецъ, *m.* (Берлúнскій жúтель или урожéнецъ), Berlińczyk.
Берлúнка, *f.* (Берлúнская жúтельница или урожéнка), Berlinka.
Берлúнскій, *adj.* Berliński.
Берлúнъ, *m.* Berlin.
Бессарáбія, *f.* Bessarabia.
Бессарáбскій, *adj.* Bessarabski.
Бискáйскій, *adj.* Biskajski.
Богдáнъ, *m.* (Θеодóръ), Bohdan, Bogdan, Bożydar.
Богемецъ, -нца, *m.* Czech.
Богемія, *f.* Czechy, (ziemia Czeska).
Богéмскій, *adj.* Czeski.
Бóденское óзеро, *n.* Bodeńskie jezioro.
Болеслáвъ, *m.* Bolesław.
Болóнскій, *adj.* Bononski.
Болóнь, Болóнья, *f.* Bononia, (miasto Włoskie). [cza.
Бонифáцій, *m.* Bonifacy, Boń-
Борисфéнъ, *m.* Dniepr.
Боснíйскій, *adj.* Bośniański.
Босніа, *f.* Bośnia.
Босня́къ, *m.* Bośniak.
Брабáнтецъ, -тца, *m.* Brabańczyk z Brabancyi rodem.
Брабáнція, *f.* Brabancya.
Бразúлія, *f.* Brazylia.
Бразúльскій, *adj.* Brazylski, Brazylijski, Brazyliański.
Бразúльянецъ, -нца, *m.* Brazylijczyk. [Brandeburczyk.
Бранденбýргецъ, -гца, *m.*
Бранденбýргскій, *adj.* Brandeburski.
Бреслáвль, Wrocław.
Брюссéль, v. **Брю́ссель**.
Британецъ, -нца, *m.* Brytań-
Британія, *f.* Brytania. [czyk.
Британскій, *adj.* Brytański.
Бромбéргъ, *m.* Bydgoszcz.
Брю́ссель, Bruxella.
Булгáрія, *f.* Bulgarya.
Булгáрскій, *adj.* Bulgarski.
Булгáръ, *m.* Bulgarczyk, Bulga-
Булгáрка, *f.* Bulgarka. [rzyn.
Бургýндецъ, -дца, *m.* Burgundczyk.
Бургýндія, *f.* Burgundya.
Бургýндскій, *adj.* Burgundzki.
Бѣлая го́ра, *f.* Biała góra.
Бѣлое мóре, *n.* Białe Morze.
Бѣлостóкъ, *m.* Białostok, Białystok.

В.

Вавило́нія, *f.* Babilonia.
Вавило́нецъ, *m.* Babilończyk.
Вавило́нскій, *adj.* Babiloński.
Вавило́нъ, *m.* Babilon.
Вавило́нянинъ, *m.* Babilończyk.
Вахха́нтка, *f.* Bachantka.
Вахха́нтъ, *m.* Bachant.
Вахъ, *m.* Bach, Bachus.
Валахія, *f.* Wołochy.
Валахъ, **Волохъ**, *m.* Wołoch.
Валашскій, *adj.* Wołoski.
Валдайскія го́ры, *f. pl.* Waldajskie góry.
Вандалъ, *m.* Wandal.
Вандальскій, *adj.* Wandalski.
Ванька, Ванюха, *m.* Jaś, Jasio, Jasiunio, Jasiek.
Ванюшка, Ваня, *m.* Jasiek, Jasio, Jasieńko, Jasinek, Jasiątko, Jasiczek, Jasineczek.
Варвара, *f.*, **Варва́рушка, Варя, Варенька, Варинька**, *f. dim.* Barbara, Barbarka, Basia, Baśka, Basieńka, Basiula, Basiunia.
Варвари́йское госуда́рство, *n.* Barbarzyńskie państwo.
Варва́рія, *f.* Barbarya.
Варинька, *f. dim.* Barbarka, Baśka, Basieńka, Basiula, Basiunia.
Варна́ва, *m.* Barnabasz. [nia.
Варша́ва, *f.* Warszawa.
Варша́вскій, *adj.* Warszawski.
Вареоломе́й, *m.*, **Вареоломе́ушка**, *m. dim.* Bartłomiej; *dim.* Bartek, Bartosz.
Василій, *m.* Bazyli.
Васинька, Васька, Вася, v. **Василій**.
Вашингто́нъ, *m.* Waszyngton.
Везувій, *m.* Wezuwiusz, (góra ognista). [Brytania.
Великобрита́нія, *f.* Wielka
Венге́рецъ, **-рца**, *m.* Węgier, Węgrzyn. [grzynka.
Венге́рка, *f.* Węgierka, Wę-
Венге́рскій, *adj.* Węgierski.
Ве́нгрія, *f.* Węgry. [nedyś.
Венедиктъ, *m.* Benedykt, Be-
Вене́ра, *f.* Wenera, Wenus, (bogini miłości). [nusowy.
Вене́ринъ, *adj.* Weneryny, We-
Венеціа́нецъ, **-нца**, *m.* Wenecyanin.
Венеціа́нка, *f.* Wenecyanka.
Венеціа́нскій, *adj.* Wenecyański, Wenecki.
Венеція, *f.* Wenecya.
Веніами́нъ, *m.* Benjamin.
Версаль, *m.* Wersal.
Вестфале́цъ, **-лька**, *m.* Westfalec, z Westfalii rodem.
Вестфа́лія, *f.* Westfalia.
Вестфа́льскій, *adj.* Westfalski.
Византі́йскій, *adj.* Bizantyjski.
Византія, *f.* Byzancya.
Виленскій, *adj.* Wileński.
Вильгельмъ, *m.* Wilhelm.
Вильгельмина, *f.* Wilhelmina.
Вильна, *f.* Wilna.
Винке́нтій, *m.* Wincenty.
Віо́тія, *f.* Beocya.
Виргилій, *m.* Wirgiliusz.
Виртембе́ргецъ, **-гца**, *m.* Wyrtembergczyk. [bergski.
Виртембе́ргскій, *adj.* Wyrtem-
Висла, *f.* Wisła.
Вифинія, *f.* Bytynia.
Вифлеемъ, *m.* Betleem.
Віотія, *f.* Beocya.
Волга, *f.* (рѣка), Wołga (rzéka).
Володи́мирка, Володя, *m.* Wołoch, v. **Валахъ**. [demar.
Волынь, *f.* Wołyń.
Волы́нскій, *adj.* Wołyński.
Восто́чная И́ндія, *f.* Indya Wschodnia (или Indye Wschodnie, *pl.*).
Вѣна, *f.* Wiedeń.
Вѣнскій, *adj.* Wiedeński.
Вя́тскій, *adj.* Wjatski.

Г.

Гавріи́лъ, *m.* Gabryiel.
Га́га, *f.* Haga (miasto).
Галиле́я, *f.* Galilea.
Галиле́йскій, *adj.* Galilejski.
Галилеянинъ, *m.* Galilejczyk.
Галиція, *f.* Galicya.
Галиційскій, *adj.* Galicyjski, Galicyański.
Галлія, *f.* Gallia.
Га́мбургскій, *adj.* Hamburgski.
Га́мбургъ, *m.* Hamburg.
Ганноверанецъ, **-нца**, *m.* Hanoweranin.
Ганноверанка, *f.* Hanoweranka.
Ганно́верскій, *adj.* Hanowerski.
Ганно́веръ, *m.* Hanower, Hanowerya. [czyk.
Гасконецъ, **-нца**, *m.* Gaskoń-
Гаско́нія, *f.* Gaskonia.
Гаско́нка, *f.* Gaskońka.
Гаско́нскій, *adj.* Gaskoński.
Гвіа́на, *f.* Gwiana.
Гданскъ, *m.* Gdańsk.
Гданскій, *adj.* Gdański.
Гельвеція, *f.* Helewecya.
Генове́фа, *f.* Genowefa.
Генріе́та, *f.* Henryjeta. [ryk.
Ге́йнрихъ, Ге́нрихъ, *m.* Hen-
Гелико́нъ, *m.* (го́ра), Helikon (góra). [ozyk.
Генуэ́зецъ, **-зца**, *m.* Genueńczyk.
Генуэ́зка, *f.* Genua, (miasto).
Генуэ́зка, *f.* Genuenka.
Генуэ́зскій, *adj.* Genueński.
Георгій, *m.* Jerzy.
Геркуланъ, *m.* Herkulanum.
Герма́нецъ, **-нца**, *m.* Niemiec.
Герма́нія, *f.* Germania, Niemcy.
Германскій, *adj.* Germański, Niemiecki. [Hassyi.
Гессенскій, *adj.* Haski, od
Гессенъ, *m.* Hassya.
Гёттингенъ, *m.* Getinga.
Гималайскія го́ры, *f. pl.* Hymalajskie góry.
Гиспа́нецъ, Гиспа́нка, Гиспа́нія, Гиспа́нскій, v. **Испан...**
Гнѣзно, *n.* Gniezno.
Голго́ѳа, *f.* Golgata.
Голла́ндецъ, **-дца**, **Голла́нецъ**, **-нца**, *m.* Hollender.
Голла́ндія, *f.* Hollandya.
Голла́ндка, *f.* Hollenderka.
Голла́ндскій, *adj.* Hollenderski. [z Holsztynu rodem.
Голштинецъ, **-нца**, *m.* ozłowiek
Голшти́нія, *f.* Holsztyn.
Голшти́нскій, *adj.* Holsztyński.
Гора́цій, *m.* Horacy. [tycki.
Гото́ческій, *adj.* Gotski, Go-
Готтенто́тка, *f.* Hotentotka.
Готтенто́тскій, *adj.* Hotentotski.
Готтенто́тъ, *m.* Hotentot.
Готъ, Готеъ, *m.* Got.
Го́тскій, *adj.* Gotski.
Грахъ, *m.* Grakch.
Грекъ, *m.* Grek, Greczyn.
Гренла́ндецъ, **-дца**, *m.* Grenlandczyk.
Грепла́ндія, *f.* Grenlandya.
Гренла́ндка, *f.* Grenlandka.
Гренла́ндскій, *adj.* Grenlandski.
Гре́ція, *f.* Grecya. [ski.
Гречанка, *f.* Greczanka, Greczynka, Greczka, Grekinia.
Гре́ческій, *adj.* Grecki.
Григо́рій, *m.*, **Гри́ша, Гри́шка**, *m. dim.* Grzegorz; *dim.* Grześ.
Грузинецъ, **-нца**, *m.* Gruzyńczyk.
Грузинскій, *adj.* Gruzyński.
Грузія, *f.* Gruzya.
Грунія, *f.* Agryppina.

Д.

Дагеста́нъ, *m.* Dagestań.
Да́кія, *f.* Dacya.
Дакъ, *m.* Dak, Daczyn.
Далма́тецъ, **-тца**, *m.* Dalmat, Dalmatczyk.
Далма́тка, *f.* Dalmatka.
Далматскій, *adj.* Dalmacki, Dalmatycki.
Далма́ція, *f.* Dalmacya.
Дама́скъ, *m.* Damaszek.
Даніло, Даніи́лъ, *m.* Daniel.
Да́нія, *f.* Danija, Dania.
Дарій, *m.* Daryusz. [Да́ма.
Дарья, *f.* Dorota, Dosia; v.
Датскій, *adj.* Duński, od Danii.
Датча́нинъ, *m.* Duńczyk, z Danii rodowity. [rodowita.
Датча́нка, *f.* Duńka, z Danii
Да́ша, Да́шенька, *f. dim.* Dosia, Dośka, Dorotka, Doroteczka, Dorośka, Dosieńeczka, Dosieńka; v. **Да́рья**.
Двина, *f.* Dźwina, (rzéka).
Девкали́онъ, *m.* Deukalion.
Де́льфы, *pl.* Delfy.
Демосфе́нъ, *m.* Demostenes.
Демья́нъ, *m.* Damian, Daszko.
Денисъ, *m.* Dziwisz, Dyonizyusz. [Derpy.
Дерптъ, *m.* Derpt, Derpsko,
Дерптскій, *adj.* Derpski.
Дидона, *f.* Dydona.
Димитрій, *m.* Dymitr.
Діоми́дъ, *m.* Dyomed. [wisz
Діони́сій, *m.* Dyonizyusz, Dzi-

Дмитрій, *m.* Dymitr.
Дніпровскій, *adj.* od Dniepru, (rzéki).
Дніпръ, *m.* Dniepr, (rzéka).
Дністръ, *m.* Dniestr, Dniester, (rzéka).
Донецъ, *m.* Doniec, Duniec.
Донской, *adj.* Doński, (od Donu rzéki).
Донъ, *m.* Don, (rzéka).
Дунай, *n.* Dunaj, (rzéka).
Дунайскій, *adj.* Dunajski, od Dunaju rzéki.

Е.

Е'ва, *f.* Ewa, Jewa; *dim.* **Ewka**, Jewka, Ewulka.
Евгéній, *m.* Eugeniusz, Eużen.
Евгенія, *f.* Eugenia, Eużenia.
Евклидъ, *m.* Euklid(es).
Евмéній, *m.* Eumen(es).
Евпраксія, *f.* Eupraxya.
Еврей, *m.* Hebrajczyk.
Еврейскій, *adj.* Hebrajski.
Европа, *f.* Europa. [pejczyk.
Европеецъ, **-ейца**, *m.* Euro-
Европéйка, *f.* Europejka, Europianka.
Европейскій, *adj.* Europejski.
Евстáфій, *m.* Eustach, Eustachiusz; *dim.* Eustaś.
Евфрасія, *f.* Eufrazya.
Евфратъ, *m.* Eufrat.
Евфросинія, *f.* Eufrozyna.
Егéйское мóре, *n.* Morze Greckie, Egiejskie.
Египетскій, *adj.* Egiptski.
Египетъ, *m.* Egipt.
Египтянинъ, *m.* Egipcyanin, Egipczyk.
Египтянка, *f.* Egipcyanka.
Егóръ, *m.* Jerzy.
Езекіи́лъ, *m.* Ezechiel.
Екатерина, *f.* Katarzyna; *dim.* Katarzynka; v. **Ка́тя, Ка́тенька, Ка́тюшка.**
Еле́на, *f.* Helena.
Елисавéта, *f.* Elżbieta.
Елла́да, *f.* Grecya.
Елли́нскій, *adj.* Grecki.
Елли́нъ, *m.* Grek, Greczyn.
Емелья́нъ, Емéліанъ, *m.* Emi-
Ерáсмъ, *m.* Erasm. [lian.
Еремéй, *m.* Jeremiasz.
Ефре́мъ, *m.* Efraim.
Еѳіо́пія, *f.* Etiopia.
Еѳіопка, *f.* Etiopka.
Еѳіо́пскій, *adj.* Etiopski.

Ж.

Женéва, *f.* Genewa.
Женéвецъ, -вца, *m.* Genewczyk.
Женéвка, *f.* Genewka.
Женéвскій, *adj.* Genewski.
Женéвское óзеро, *n.* Genewskie Jezioro.
Жидóвка, *f.* Żydówka.
Жидóвскій, *adj.* Żydowski.
Жидъ, *m.* Żyd.

З.

Заальпійскій, *adj.* Zaalpejski.
Забайка́льскій, *adj.* Zabajkalski. [ski.
Забалка́нскій, *adj.* Zabajkal-
Заднѣпро́вскій, *adj.* Zadnieprski, za Dnieprem bądący.
Задунайскій, *adj.* Zadunajski, za Dunajem będący.
Зайро, *n.* Zairo. [ski.
Закавка́зскій, *adj.* Zakaukaz-
Захéй, *m.* Zacheusz.
Запорóжецъ, **-жца**, *m.* Zaporożec, Zaporożaniu, Kozak Zaporozki. [ryasz.
Захáрій, -ръ, -рка, *m.* Zacha-
Зевéсъ, Зевсъ, *m.* (у Грéковъ), Jowisz.

И.

Иберія, *f.* Iberya.
Ибéрнія, *f.* Irlandya.
Ибéрскій, *adj.* Irlandski.
Иванъ, *m.* Iwan, Jan.
И'викъ, *m.* Ibykus. [Ignaś.
Игнáтій, *m.* Ignacy; *dim.*
Изида, *f.* Izys.
Израи́ль, *m.* Izrael.
Иларіо́нъ, *m.* Hilary.
Илодóръ, *m.* Heliodor.
Илія́, Илья́, *m.* Eliasz.
Иллирі́ецъ, -ійца, *m.* Illiryjczyk.
Иллирійскій, *adj.* Illiryjski.
Иллирія, *f.* Illirya.
Ингерманла́ндія, И'нгрія, *f.* Ingrya.
Индéецъ, -ейца, Индіáнецъ, -нца, *m.* Indyan, Indyanin, Indyjczyk.
Индéйскій, Индійскій, *adj.* Indyjski, Indyański.
И'ндія, *f.* Indya.
Индіáнка, *f.* Indyanka.
Иннокéнтій, *m.* Innocenty.
Ипполи́тъ, *m.* Hippolit.
Ираклій, *m.* Heraklius.
Ираклія, *f.* Hereklea.
Ирида, *f.* Irena.
Ирина, Ири́нушка, *f.* Iryna.
Ирла́ндецъ, -дца, *m.* Irlandczyk.
Ирла́ндія, *f.* Irlandya. [ozyk.
Ирла́ндскій, *adj.* Irlandski.
Иродóтъ, *m.* Herodot.
И'родъ, *m.* Herod.
Исаі́й, Исаі́я, *m.* Izajasz.
Исла́ндецъ, -дца, *m.* Islandczyk.
Исла́ндія, *f.* Islandya. [ozyk.
Исла́ндскій, *adj.* Islandzki.
Испа́нецъ, -нца, *m.* Hiszpan.
Испа́нія, *f.* Hiszpania.
Испа́нка, *f.* Hiszpanka.
Испáнскій, *adj.* Hiszpański.
Исполи́нскія го́ры, *f. pl.* Olbrzymie góry.
И'стрія, *f.* Istrya.
Ита́лія, *f.* Włochy (*m. pl.*).
Италья́нецъ, Италья́нецъ, -нца, *m.* Włoch.
Италья́нка, *f.* Włoszka.
Италья́нскій, Италья́нскій, *adj.* Włoski.

І.

Іаки́нѳъ, *m.* Hyacynt, Jacynt, Jacek.
Іáковъ, *m.* Jakób, Jakub.
Іезекіи́лъ, *m.* Ezechiel.
Іереми́я, *m.* Jeremiasz.
Іеронимъ, *m.* Hieronym, Hieronim. [Jeruzalem.
Іерусали́мъ, *m.* Ierozolima,
Іерусалимскій, *adj.* Jerozolimski, Solimski.
Іисýсъ, *m.* Jezus.
Іисýсъ Навинъ, *m.* Jozua.
Іоакимъ, *m.* Joakim, Joachim.
Іоанна, *f.* Joanna.
Іоáннъ, *m.* Jan.
Іовъ, *m.* Job.
Іосифи́на, *f.* Józefina, Józefa, Józefka, Jusia, Juzia.
Іóна, *m.* Jonasz.
Іóсифъ, *m.* Józef, Juś.
Іосі́я, *m.* Jozyasz.
Іýда, *m.* Judasz.
Іудéй, *m.* Żyd.
Іýдиѳъ, *f.* Juta.

К.

Кавка́зскій, *adj.* Kaukazki.
Кавка́зъ, *m.* Kaukaz.
Кадмъ, *m.* Kadm.
Калабрійскій, *adj.* Kalabryjski.
Калáбрія, *f.* Kalabrya.
Каледóнія, *f.* Kaledonija.
Калифóрнія, *f.* Kalifornija.
Калмы́къ, *m.* Kałmuk.
Калмы́цкій, *adj.* Kałmucki.
Камбúзъ, *m.* Kambyzes.
Камчадáлъ, *m.* Kamczadal.
Кáндія, *f.* Kandya, (wyspa).
Кандíйскій, *adj.* Kandyjski, od Kandyi. [naryskie Wyspy.
Канáрскіе острова́, *m. pl.* Ka-
Карúнтія, *f.* Karyntya.
Карúнтскій, *adj.* Karyntski.
Каролúна, *f.* Karolina.
Каролúнскіе острова́, *m. pl.* Karolińskie Wyspy.
Карпáтскія го́ры, *f. pl.* Karpackie góry; Tatry.
Карѳагéнецъ, **-нца**, *m.* Kartagińczyk, Kartagineńczyk.
Карѳагéнскій, *adj.* Kartagiński, Kartagineński.
Карѳагéнъ, *m.* Kartagina.
Каспíйское мóре, *n.* Morze Kaspijskie или Chwaleńskie.
Кастúлія, *f.* Kastylia.
Кастилья́нецъ, **-нца**, *m.* Kastylianin. [*adj.* Kastyliański.
Кастилья́нскій, Кастúльскій,
Катерúна, *f.* Katarzyna.
Кáтинька, Като́ша, Кáтя, *f. dim.* Katarzynka, Kachna, Kasia, Kaśka, Kasiula, Kasiunia, Kasińka, Kasieczka, Kasineczka, Kasiuchna, Kasinuchna.

Катóнъ, *m.* Kato.
Катюша, Кáтя, *f. dim.*, v. **Кáтинька.**
Кéсарь, *m.* Cezar.
Кимвры, *m. pl.* Kimbry.
Кипръ, *m.* Cypr.
Киргизскій, *adj.* Kirgizki.
Кириллъ, *m.* Cyryll.
Киръ, *m.* Cyrus.
Китáецъ, –тáйца, *m.* Chińczyk, Chineńczyk.
Китáй, *f.* China, *pl.* Chiny.
Китáйскій, *adj.* Chiński.
Кіевлянинъ, *m.* Kijowianin.
Кіевлянка, *f.* Kijowianka.
Кіевскій, *adj.* Kijowski, z Kijowa.
Кіевъ, *m.* Kijów. [Kijowa.
Клáвдій, *m.* Klaudjusz.
Клáвдія, *f.* Klaudja.
Климентъ, *m.* Klemens.
Клитъ, *m.* Klitusz.
Кодръ, *m.* Kodrus.
Козьма, v. **Кузьма.**
Кóлинька, *m.* Mikołajek.
Колýмбъ, *m.* Kolumb.
Кóля, *m.* Mikołajek.
Кондрáтій, *m.* Konrad.
Константинóполь, –я, *m.* (городъ), Konstantynopol, Carogrod, Stambuł.
Константинопóльскій, *adj.* Konstantynopolski, Konstantynopolitański.
Константское óзеро, *n.* Konstancyjskie Jezioro, Bodeńskie Jezioro. [(miasto).
Констáнцъ, *m.* Konstancya,
Конфýцій, *m.* Konfucyusz.
Копéрникъ, *m.* Kopernik.
Корéя, *f.* Korza.
Коринескій, *adj.* Koryntski.
Коринеъ, *m.* Korynt.
Коринеянинъ, *m.* Koryntczyk.
Корсика, *f.* Korsyka.
Корсиканецъ, –нца, *m.* Korsykanin. [ski.
Корсиканскій, *adj.* Korsykańskі.
Косма, *m.* Kosma.
Костенька, *m. dim.* Kostuś.
Костинька, Кóстя, *f. dim.* Kostusia, Kostunia, Kostka.
Краковъ, *m.* Kraków.
Краковскій, *adj.* Krakowski.
Критскій, *adj.* Kreteński.
Критъ, *m.* Kreta, (wyspa).
Кроатка, *f.* Kroatka.
Кроатскій, *adj.* Kroacki.
Кроатъ, *m.* Kroat.
Кроатія, *f.* Kroacya.
Крымецъ, *m.* Krymiec.
Крымскій, *adj.* Krymski.
Крымъ, *m.* Krym.
Ксантиппа, *f.* Xantyppa.
Ксавéрій, *m.* Xawery.
Ксенократъ, *m.* Xenokrates.
Ксенофанъ, *m.* Xenofanes.
Ксенофóнтъ, *m.* Xenofon.
Ксерксъ, *m.* Xerxes.
Кузьма, *m.* Kosma. [landczyk.
Курлáндецъ, –дца, *m.* Kur-
Курлáндія, *f.* Kurlandya.
Курлáндка, *f.* Kurlandka.
Курлáндскій, *adj.* Kurlandcki.

Л.

Лаврéнтій, *m.* Laurencyusz.
Лаврéнтія, *f.* Laurencya.
Лáзарь, –*я*, *m.* Łazarz.
Лакедемóнецъ, –нца, *m.* Lacedemończyk, Lakończyk.
Лакедемóнскій, *adj.* Lacedemoński, Lakoński.
Лакедемóнъ, *m.*, **Лакедемóнія**, *f.* Lacedemonia. [czyk.
Лаплáндецъ, –дца, *m.* Lapoń-
Лаплáндія, *f.* Laponia.
Лаплáндскій, *adj.* Lapoński.
Ларивóнъ, Ларióнъ, Лáрія, *m.* Hilary. [wita z Łotwy.
Латышка, *f.* Łotewka, rodo-
Латышскій, *adj.* Łotewski.
Латышъ, *m.* Łotwin, Łotysz.
Лéвктра, *f.* Leuktra.
Левъ, *m.* Leo. [Morze.
Ледовúтое мóре, *n.* Lodowate
Лéйпцигскій, *adj.* Lipski.
Лéйпцигъ, *m.* Lipsk.
Леонúдъ, *m.* Leonidasz. [ra.
Леонóра, *f.* Leonora, Eleono-
Лебъ, *m.* Leo.
Лепúдъ, *m.* Lepid.
Липáва, *f.* Libawa, Lipawa.
Ливáнскія гóры, *f. pl.* Libańskie góry.
Ливій, *m.* Liwiusz.
Ливóнія, *f.* Liwonia, Inflanty.
Ливóнскій, *adj.* Inflantski.
Ливóрно, *n.* Liworno.
Лиза, Лизавéта, *f.* Elżbieta.
Лизинька, *f. dim.* Elżbietka, Elżunia, Elżusia, Elżusieńka, Elżusieczka.
Лúкія, *f.* Licya.
Литва, *f.* Litwa.
Литвúнинъ, –а, Литóвецъ, –вца, *m.* Litwin.
Литвúнка, Литóвка, *f.* Litwinka, Litewka.
Литóвскій, *adj.* Litewski.
Лифлáндецъ, –дца, *m.* Inflanczyk, Inflantczyk.
Лифлáндія, *f.* Inflanty.
Лифлáндка, *f.* Inflantka.
Лифлáндскій, *adj.* Inflantski, Inflancki.
Ломбáрдія, *f.* Lombardya.
Ломбáрдскій, *adj.* Lombardski.
Лóндонскій, *adj.* Londyński.
Лóндонъ, *m.* Londyn.
Ловáрь, –*я*, *m.* Łapończyk.
Лотарингецъ, –нца, *m.* Lotaryńczyk.
Лотарингія, *f.* Lotaryngia.
Лýдвигъ, v. **Людóвикъ.**
Лузáція, *f.* Luzacya.
Лузитáнія, *f.* Luzytania.
Луиза, *f.* Ludowika, Ludwisia, Lusia, Ludwisieńka, Ludka, *pop.* **Лукá**, *m.* Łukasz. [Liza.
Лукиáнъ, Лукьянъ, *m.* Lucyan.
Лукýллъ, *m.* Lukul.
Лунныя гóры, *f. pl.* Góry księżycowe (w państwie Abissyńskiém).
Львовъ, *m.* Lwów.
Любекскій, Любскій, *adj.* Lubski, z Lubeki.
Любекъ, *m.* Lubeka, †Lubek, (miasto wolne).
Людовúка, *f.* Ludowika, Ludwisia, Lusia, Ludwisieńka, Ludka.
Людóвикъ, *m.* Ludwig, *dim.* Ludwiś, Ludzik, Ludko.

М.

Мавританинъ, *m.* Maurytanin, Maurytańczyk. [ski.
Мавританскій, *adj.* Maurytańskі.
Мавританія, *f.* Maurytania.
Маврúцій, *m.* Maurycy.
Мавръ, *m.* Maurytanin, Maurytańczyk. [gda.
Магдалúна, *f.* Magdalena, Ma-
Магометанинъ, *m.* Mahometan, Mahometanin, †Mahometczyk.
Магометанка, *f.* Mahometanka.
Магометанскій, *adj.* Mahometański, †Mahometski.
Мазовéцкій, v. **Мазóвскій.**
Мазóвія, *f.* Mazowsze, Mazury.
Мазóвскій, *adj.* Mazowiecki.
Майнъ, *m.* (рѣка), Men, (rzéka).
Майландъ, v. **Миланъ.**
Макáръ, *m.* Makaryusz.
Македóнецъ, –нца, *m.* Macedończyk.
Македóнія, *f.* Macedonia.
Македóнскій, *adj.* Macedoński.
Македонянинъ, *m.* Macedończyk.
Макіавéль, –я, *m.* Makiawel.
Маккавéй, *m.* Makkabeusz.
Максимилúанъ, *m.* Maxymilian, Maksymilian.
Маланья, *f.* Melanja.
Малороссíйскій, *adj.* Maloruski, Małorossyjski.
Малороссія, *f.* Mała Rus, Mała Rossya. [*m.* Małorossyanin.
Малороссіянинъ, Малороссъ,
Мал(ь)та, *f.* Malta.
Мальтíйскій, *adj.* Maltański, †Maltski.
Мамелюкъ, *m.* Memeluk.
Мантинéя, *f.* Mantynea.
Марафóнъ, *m.* Maraton.
Маргарúта, *f.* Małgorzata, Małgosia.
Марíя, *f.* Marya; Maryanna.
Маркъ, *m.* Marek.
Марóккскій, *adj.* Marokańskі.
Мáрья, *f.* Marya.
Мáрфа, *f.* Marta.
Матвéй, Матеéй, *m.* Mateusz.
Мáша, Машенька, *f. dim.* Maryjka, Maruchna, (Marusia, Marysia), Marynka, Marenka.
Мéксико, Мéхико, *n.* Meksyk, Mexyk.
Мексикáнецъ, Мехикáнецъ, –нца, *m.* Meksykańczyk, Mexykańczyk.
Мексикáнскій, Мехикáнскій, *adj.* Meksykańskі, Mexykańskі.
Мельпомéна, *f.* Melpomena.
Меркýрій, *m.* Merkury.

Мёртвое мо́ре, *n.* Morze martwe (w Palestynie).
Мефо́дій, *m.* Metodyusz.
Милане́цъ, **-нца**, *m.* Medyolańczyk.
Миланскій, *adj.* Medyolański.
Миланъ, *m.* Milan, Medyolan.
Мильті́адъ, *m.* Miltyades.
Митава, *f.* Mitawa.
Митавскій, *adj.* Mitawski.
Митинька, Митя, *dim.*, v. **Дмитрій**.
Митрида́тъ, *m.* Mitrydates.
Михаи́ла, Михаи́лъ, *m.* Michał; v. **Ми́ша**.
Михе́й, *m.* Micheasz, (prorok).
Миша, Мишенька, *m. dim.* Michałek, Michaś; v. **Михаи́лъ**.
Моисе́й, *m.* Mojżesz.
Молдава́нецъ, v. **Молдава́нинъ**.
Молдавія, *f.* Moldawia; Multany. [Multański.
Молдавскій, *adj.* Moldawski; Multańczyk, Multanin, Multan.
Молдаванинъ, *m.* Moldawczyk; Multańczyk, Multanin, Multan.
Молу́кскіе острова́, *m. pl.* Moluckie wyspy.
Монго́лія, *f.* Mongolia.
Монго́льскій, *adj.* Mongolski.
Морава, *f.* Morawa, (rzéka).
Мора́вецъ, **-вца**, *m.* Morawczyk.
Мора́вія, *f.* Morawia, Morawy.
Моравскій, *adj.* Morawski.
Морéя, *f.* Morea.
Москва́, *f.* Moskwa.
Москвитя́нинъ, *m.* Moskwicin, Moskal. [Moskalka.
Москвитянка, *f.* Moskiewka,
Московскій, *adj.* Moskiewski.
Мусульма́нинъ, *m.* Muzułman.
Муцій, *m.* Mucyusz.
Мю́нхенъ, *m.* Monachium, (miasto).

Н.

Набонассаръ, *m.* Nabonassar.
На́вплія, *f.* Nauplia.
Назаре́нецъ, **-ре́янка**, **Назаря́нинъ**, *m.* Nazarejczyk.
Настасья, v. **Анастасія**.
На́стенька, На́стя, *f. dim.*, v. **Анастасія**.
Ната́лія, Ната́лья, *f.* Natalia.
Ната́ша, Ната́шенька, *f. dim.*, v. **Ната́лія**. [politanin.
Неаполита́нецъ, **-нца**, *m.* Neapolitanka, *f.* Neapolitańska. [tański.
Неаполита́нскій, *adj.* Neapolitański.
Неа́поль, **-я**, *m.* (городъ), Neapol.
Негръ, *m.* Murzyn. [pol.
Немезида, *f.* Nemezys.
Неро́нъ, *m.* Nero.
Нигри́ція, *f.* Nigrycya.
Нидерла́ндецъ, **-дка**, *m.* Niderlańdczyk. [landski.
Нидерла́ндскій, *adj.* Niderlandy.
Нидерла́нды, *pl.* Niderlandy.
Ни́кея, *f.* Nicea.
Никита, *m.* Nikita.
Ники́форъ, *m.* Nikifor, Nicefor.
Николай, *m.* Mikołaj.
Ногайскій, *adj.* Nohajski.
Ногаецъ, -га́йца, *m.* Nohaj, Nohajca, Nohajski Tatar.
Ной, *m.* Noa.
Норве́гія, *f.* Norwegia.
Норве́жецъ, -жка, *m.* Norwegczyk.
Норве́жскій, *adj.* Norwegski.
Норма́ндія, *f.* Normandya.
Норма́ндскій, *adj.* Normański.
Нубійскій, *adj.* Nubijski, z Nubii.
Нубія, *f.* Nubija. [Nubii.
Нуми́дія, *f.* Numidya.
Нью-іо́ркъ, *m.* Neujork.
Нѣмань, Нѣменъ, *m.* Niemen, (rzéka).
Нѣмецкій, *adj.* Niemiecki.
Нѣмецъ, **-мца**, *m.* Niemiec, Niemczyk.
Нюрнбергъ, *m.* Norymberga.

О.

Обадья, *m.* Abdyasz, (prorok starozakonny).
Овидій, *m.* Owidyusz.
Океа́нія, *f.* Oceania.
Октавіа́нъ, *m.* Oktawian.
Октавій, *m.* Oktawiusz.
Олимпійскія игры, *f. pl.* Olimpijskie igrzyska.
Олимпъ, *m.* Olimp, góra Tesalska, (siedlisko bogów).
Омиръ, *m.* Homer. [jezioro).
Онежское о́зеро, *n.* Onega,
Орáнія, *f.* Oranja.
Орáнскій, *adj.* Orański.
Орка́дскіе острова́, *m. pl.* Orkadzkie wyspy.
Орлеа́нскій, *adj.* Aureliański.
Орлеа́нъ, *m.* Aurelian, (miasto Francuzkie).
О'сипъ, v. **Іосифъ**.
Остъ-И́ндія, *f.* Indya Wschodnia или Indye Wschodnie.
Остъ-Фри́зія, *f.* Fryzya Wschodnia. [Otomańska.
Отома́нская по́рта, *f.* Brama
Отто́нъ, *m.* Otton.

П.

Павза́ній, *m.* Pauzaniasz.
Па́велъ, **-вла**, *m.* Paweł.
Па́влинька, Павлу́ша, *m. dim.* Pawełek, Pawlusé; v. **Па́велъ**.
Пелагéя, *f.* Pelagia.
Палла́да, *f.* Pallas.
Панкра́тій, *m.* Pankracy.
Паннóнія, *f.* Pannonia.
Парагва́й, *m.* Paraguaj.
Парижа́нинъ, *m.* Paryżanin.
Парижа́нка, *f.* Paryżanka.
Парижскій, *adj.* Paryzki, Paryzyski.
Парижъ, *m.* Paryż.
Пáрѳія, *f.* Partya.
Парѳя́нинъ, *m.* Part.
Парѳя́нка, *f.* Partka.
Парѳя́нскій, *adj.* Partyjski.
Патро́клъ, *m.* Patrokles.
Пега́съ, *m.* Pegaz, (koń skrzydlasty poetów).
Пе́йпусъ, *m.* (Чу́дское о́зеро). Czudzkie Jezioro.
Пекúнъ, *m.* Peking.
Пелагéя, *f.* Pelagia.
Пенело́па, *f.* Penelopa.
Пенсильва́нія, *f.* Pensylwania.
Перúклъ, *m.* Perykles.
Персúдскій, *adj.* Perski, Adziamski.
Пéрсій, *m.* Persyusz.
Пéрсія, *f.* Persya.
Персія́нинъ, *m.* Persyanin.
Перý, *indecl.* Peru.
Перуа́нецъ, **-нца**, *m.* Peruanin, Peruwianin. [бу́ргъ.
Петербу́ргъ, v. **Санктпетербу́ргъ**.
Петръ, *m.* Piotr.
Петру́ша, Пéтя, *m. dim.* (a Петръ), Piechnil, Pleś.
Писáрро, *n.* Pizarro.
Пиндъ, *m.* Pind.
Пилáтъ, *m.* Piłat.
Пиренéйскія го́ры, *f. pl.* Pirenejskie или Pireneńskie góry.
Пирръ, *m.* Pirusz.
Пиѳагóръ, *m.* Pitagoras.
Пій, *m.* Piusz.
Платóнъ, *m.* Platon.
Плúній, *m.* Pliniusz.
Плутóнъ, *m.* Pluton. [nin.
Подоля́нинъ, **-а**, *m.* Podola-
Подóлія, *f.* Podole.
Подóльскій, *adj.* Podolski.
Познáньскій, *adj.* Poznański.
Познáнь, **-и**, *f.* Poznań.
Полúбій, *m.* Polibiusz.
Поликра́тъ, *m.* Polikrates.
По́лька, *f.* Polka.
Полинéзія, *f.* Polinezya.
По́льскій, *adj.* Polski.
По́льша, *f.* Polska.
Поля́къ, *m.* Polak.
Померáнецъ, **-нца**, *m.* Pomorzanin.
Померáнія, *f.* Pomerania, Pomorstwo.
Померáнка, *f.* Pomorzanka.
Померáнскій, *adj.* Pomorski.
Помпéй, *m.* Pompejusz.
Помпéя, *f.* Pompeja.
Помпúлій, *m.* Pompiliusz.
Португа́лецъ, **-лька**, *m.* Portugalczyk.
Португа́лія, *f.* Portugalia.
Португа́лька, *f.* Portugalka.
Португа́льскій, *adj.* Portugalski. [ski.
Прáга, *f.* Praga.
Прáзскій, *adj.* Prazki, Praski.
Прíамъ, *m.* Priamus.
Прокóпій, *m.* Prokopiusz.
Протагóръ, *m.* Protagoras.
Прус(с)áкъ, *m.* Prusak.
Прус(с)áчка, *f.* Prusaczka.
Пруссія, *f.* Prusy.
Прýсскій, *adj.* Pruski.
Прутъ, *m.* Prut, (rzéka).
Псковитя́нинъ, *m.* Pskowianin, obywatel Pskowski.
Псковъ, *m.* Psków, (miasto w Moskwie).
Псковскій, *adj.* Pskowski.
Птоломе́й, *m.* Ptolomeusz.
Пуни́ческій, *adj.* Puński.

Р.

Радивóнъ, Радіóнъ, *m.* Herachiel. **Рахи́ль**, *f.* Rachel. [rodjon.
Ревéкка, *f.* Rebekka.
Рéвель, *m.* Rewal.
Регу́лъ, *m.* Reguluss.
Рéйскій, *adj.* Reński.
Рейнъ, *m.* Ren, (rzéka). [Alpy.
Ретійскія А́льпы, *f.* Retyjskie
Римля́нинъ, *m.* Rzymianin.
Римля́нка, *f.* Rzymianka.
Ри́мскій, *adj.* Rzymski.
Римъ, *m.* Rzym
Ричáрдъ, *m.* Ryszard.
Романъ, *m* Romau. [ski.
Родóсскій, *adj.* Rodzki, Rody-
Родóсъ, *m.* Rodus.
Розáлія, *f.* Rozalia.
Ромýлъ, *m.* Romulusz.
Рóна, *f.* Rodan, (rzéka).
Россíйскій, *adj.* Ros(s)yjski.
Россíя, *f.* Rossya.
Россія́нинъ, *m.* Rossyanin, Rusin. [sinka.
Россія́нка, *f.* Rossyanka, Ru-
Рýсскій, 1. *adj.* Ruski, Ros(s)yjki; 2. **-аго**, *s. m.* Rossyanin, Rusin; **Рýсская, -ой**, *s. f.* Rossyanka, Rusinka.
Русь, -и, *f.* Ruś, Rossya.
Рyбь, -и, *f.* Rut.

С.

Сáва, *f.* Sawa, (rzéka).
Савóйскій, *adj.* Sabaudzki, Sabaudski.
Савóія, *f.* Sabaudya.
Сакоáрдка, Савоя́рка, *f.* Sabaudka. [baudczyk.
Савоя́рдъ, Савоя́ръ, *m.* Sa-
Саксóнецъ, -нца, *m.* Sas, Saksończyk, Saxończyk.
Саксóнія, *f.* Saksonia, Saxonia, Sasya. [ski, Saxoński.
Саксóнскій, *adj.* Saski, Saksoń-
Саллю́стій, *m.* Sallust. [nin.
Самарія́нинъ, *m.* Samarita-
Самарія́нка, *f.* Samarytanka.
Самоѣ́дъ, *m.* Samojedz.
Самсóнъ, *m.* Samson.
Самуи́лъ, *m.* Samuel.
Санктпетербýргъ, *m.* St.-Petersburg. [Petersburski.
Санктпетербýргскій, *adj.* St.-
Сарацúнскій, *adj.* Saraceński.
Сарацúнка, *f.* Saracenka.
Сарацúнъ, *m.* Saraceńczyk.
Сардúнецъ, -нца, *m.* Sardyńczyk.
Сардúнія, *f.* Sardynia. [ozyk.
Сардúнскій, *adj.* Sardyński.
Сарма́тія, *f.* Sarmacya.
Саýлъ, *m.* Saul.
Сахáра, *f.* Sahara. [xander.
Сáша, *m. dim.* Aleksander, Ale-
Сáшенька, *f.* & *m.* Aleksandra, Alexandra; *it.* v. **Сáша**.
Севастія́нъ, *m.* Sebastyan.
Семёнъ, *m.* Szymon.
Семиградская óбласть, *f.* Siedmiogrodzka zlemia, Siedmiogród. [grodzki.
Семигрáдскій, *adj.* Siedmio-
Семигрáдецъ, -дца, *m.* Siedmiogrodzanin, Siedmiogrodczyk.
Семирáмида, *f.* Semiramis.
Серафúма, *m.* Serafin. [rabia.
Сéрбія, *f.* Serbia, Serwia, So-
Сéрбскій, *adj.* Serbski.
Сербъ, *m.* Serb, Syrb, Sorab.
Сéргій, *m.* Serginsz.
Серёжа, *dim.*, v. **Сéргій**.
Сибúлла, *f.* Sybylla. [beryjski.
Сибúрскій, *adj.* Sybirski, Sy-
Сибúрь, **-и**, *f.* Syberya.
Сибúрякъ, *m.* Syberyjczyk.
Сикстъ, *m.* Syxt.
Силéзецъ, -зца, *m.* Szlązak.
Силéзія, *f.* Szląsk, Śląsk.
Силéзка, *f.* Szlązaczka.
Силéзскій, *adj.* Szląski.
Сиракýзы, *pl. f.* Syrakuzy.
Сирíйскій, *adj.* Syryjski.
Сúрія, *f.* Syrya.
Сирія́нинъ, *m.* Syryjczyk.
Сиѳъ, *m.* Set.
Сицилíйскій, *adj.* Sycyliański.
Сицúлія, *f.* Sycylia.
Скандинáвія, *f.* Skandynawia.
Скандинáвскій, *adj.* Skandy-
Скúѳія, *f.* Scyty. [nawski.
Скúѳскій, *adj.* Scytski.
Скúѳъ, *m.* Scyt.
Славóнія, *f.* Slawonia.
Славяни́нъ, *m.* Sławianin.
Славя́нка, *f.* Sławianka, Słowianka. [Słowiański.
Славя́нскій, *adj.* Sławiański,
Сократъ, *m.* Sokrates.
Соломóнъ, *m.* Salomon.
Сóнюшка, Сóня, *f. dim.* Zosia, Zośka. [we (Sosnorodne?) góry.
Сосновы́я гóры, *f. pl.* Sosno-
Софúя, Сóфья, *f.* Zofia; v. **Сóнюшка, Сóня**.
Софóклъ, *m.* Sofokles.
Спартáнецъ, -нца, *m.* Spartan, Spartańczyk, Sparcyata.
Спáрта, *f.* Sparta, (miasto).
Спартáнка, *f.* Spartanka.
Спартáнскій, *adj.* Spartański.
Средизéмное мóре, *n.* Śrzódziemne Morze. [pan.
Стéпка, *m. dim.* Stefan, Szcze-
Степанúда, *f.* Stefania, Stefcia.
Степáнъ, Стёпка, *m.* Stefan, Szczepan.
Стефанúда, *f.* Stefania, Stefcia.
Стокгóльмъ, *m.* Sztokholm, (miasto).
Сусáнна, *f.* Zuzanna.

Т.

Таврúда, *f.* Taurya.
Таврúческій, *adj.* Taurycki.
Тавръ, *m.* Taur.
Татáринъ, *m.* Tatar, Tatarzyn.
Татáрія, *f.* Tatarya, Tatary.
Татáрскій, *adj.* Tatarski.
Таци́й, *m.* Tacyusz.
Тезéй, *m.* Tezeusz.
Темешвáръ, *m.* Temeswar.
Тéмза, *f.* Tamiza.
Терéзія, *f.* Tereza.
Терпсихóра, *f.* Terpsychora.
Тиверíй, *m.* Tyberiusz.
Тúгръ, *m.* Tygr.
Тильзúтъ, *m.* Tylża, (miasto).
Тимоѳéй, Тимóша, Тимóшка, *m.* Tymoteusz.
Титъ, *m.* Tytusz.
Тúхое мóре, *n.* Ciche morze.
Товúя, *m.* Tobiasz.
Торнъ, Торýнъ, *m.* Toruń.
Трая́нъ, *m.* Trajan.
Тревúръ, *m.* Trewir, (miasto).
Турéцкій, *adj.* Turecki.
Тýрокъ, -рка, *m.* Turek, Tur-
Тýрція, *f.* Turcya. [czyn.
Турчáнка, *f.* Turczynka.
Тюрингíя, *f.* Turyngia.
Тюрингскій лѣсъ, *m.* Turyngski las.

У.

Украúна, *f.* Ukraina.
Украúнецъ, *m.* Ukrainiec.
Украúнскій, *adj.* Ukraiński.
Улúссъ, *m.* Ulis.
Ульрúка, *f.* Ulryka.
Ульрúхъ, *m.* Ulryk.
Урáльскія гóры, *f. pl.* Uralskie góry.
Урбáнъ, *m.* Urban.
Урсýла, *f.* Ursula, Urszula.

Ф.

Фáбій, *m.* Fabiusz.
Фабрúцій, *m.* Fabrycyusz.
Фáунъ, *m.* Faun.
Фарáонъ, *m.* Faraon. [ca).
Фаэтóнъ, *m.* Faeton, (syn słoń-
Фебъ, *m.* Feb. [Błażej, Błażek.
Фéликсъ, *m.* Felix, Szczęsny,
Филиппúнскіе óстрова, *m. pl.* Filipińskie wyspy.
Филúппъ, *m.* Filip.
Филистимля́нинъ, *m.* Filistyn.
Филомéла, *f.* Filomela.
Филóнъ, *m.* Filon.
Фúлька, *m. pop.* Filip.
Финикíйскій, *adj.* Fenycyjski.
Финúкія, *f.* Fenycya.
Финикія́нинъ, *m.* Fenycyanin.
Финля́ндія, *f.* Finlandya.
Финля́ндскій, *adj.* Finlandski.
Финля́нецъ, -нца, *m.* Finlandczyk. [mandczyk.
Фламáндецъ, -ндца, *m.* Fla-
Фламáндскій, *adj.* Flamandzki, Flamski.
Фла́ндрія, *f.* Flandrya.
Флоретúнецъ, -нца, *m.* Florenczyk.
Флоретúнка, *f.* Florentynka.
Флоретúнскій, *adj.* Florentyński.
Флорéнція, *f.* Florencya.
Фортýна, *f.* Fortuna, (bogini dobrego mienia, bogini szczęścia).
Франкóнецъ, -нца, *m.* Frankończyk.

Франко́нія, *f.* Frankonia.
Франко́нка, *f.* Frankońka.
Франко́нскій, Франкскій, *adj.* Frankoński.
Франциска, *f.* Franciszka.
Францискъ, *m.* Franciszek.
Франція, *f.* Francya.
Французскій, *adj.* Francuzki.
Французъ, *m.* Francuz.
Фригія, *f.* Frygia.
Фридерика, *f.* Fryderyka.
Фридерикъ, Фридрихъ, *m.* Fryderyk.

Х.

Халде́й, *m.* Chaldejczyk.
Халде́йскій, *adj.* Chaldejski.
Халде́я, *f.* Chaldea.
Ханаа́нъ, *m.* Kanaan.
Харибда, *f.* Charybdys.
Христина, *f.* Chrystyna, Krystyna.
Хрисосто́мъ, *m.* Chryzostom.
Христофо́ръ, *m.* Krysztof.

Ц.

Царегра́дъ, Царьгра́дъ, *m.* Carogrod, Carogród, Konstantynopol, Stambuł.
Царегра́дскій, Царьгра́дскій, *adj.* Carogrodzki, Konstantynopolitański, Stambulski.
Цейла́нъ, *m.* Cejlon.
Цецилія, *f.* Cecylia.
Цицеро́нъ, *m.* Cyceron.
Цыга́нскій, *adj.* Cygański.
Цыга́нъ, *m.* Cygan.
Цюрихъ, *m.* Tygur, (miasto).

Ч.

Ча́нстоховскій, *adj.* Częstochowski.
Ча́нстоховъ, *m.* Częstochowa.
Черке́скій, *adj.* Czerkieski, Czerkaski.
Черке́съ, *m.* Czerkies, Czerkas.
Чёрное мо́ре, *n.* Czerwone morze.
Чёрное мо́ре, *n.* Czarne morze.
Черномо́рецъ, -рца, *m.* Czarnomorzec, (nad morzem czarném mieszkający).
Черномо́рскій, *adj.* Czarnomorski, od czarnego morza.
Че́хъ, *m.* Czech.
Че́шка, *f.* Czeszka.
Че́шскій, *adj.* Czeski.
Чу́дское о́зеро, *n.* Czudzkie Jezioro. [półwysep.
Чукотскій носъ, *m.* Czukotski

Ш.

Шампа́нь, -и, *f.* Szampań.
Шарло́тта, *f.* Szarlotta.
Шваби́я, *f.* Szwabia.
Шва́бка, *f.* Szwabka.
Шва́бскій, *adj.* Szwabski.
Шва́бъ, *m.* Szwab, Szwabczyk.
Шве́дка, *f.* Szwedka.
Шве́дскій, *adj.* Szwedzki.
Шведъ, *m.* Szwed.
Швейца́рецъ, -рца, *m.* Szwajcar. [Szwajcary.
Швейца́рія, *f.* Szwajcarya &
Швейца́рка, *f.* Szwajcarka.
Швейца́рскій, *adj.* Szwajcarski.
Шве́ція, *f.* Szwecya. [ski.
Ше́льда, *f.* Szelda. [Szkot.
Шотла́ндецъ, -дца, *m.* Szot,
Шотла́ндія, *f.* Szkocya.
Шотла́ндка, *f.* Szotka, Szkotka.
Шотла́ндскій, *adj.* Szkocki, Szkotski.
Шти́рецъ, *m.* Styryjczyk.
Шти́рія, *f.* Styrya.
Шти́рійскій, *adj.* Styryjski.

Э.

Эвклидъ, *m.* Euklid(es).
Эвме́нъ, *m.* Eumen(es).
Э́бро, *n.* Ebro, (rzéka w Hiszpanii).
Эврипидъ, *m.* Eurypid(es).
Эвринъ, *m.* Euryp. [chiusz.
Эвстахъ, *m.* Eustach, Eusta-
Эвтерпа, *f.* Euterpa.
Эге́й, *m.* Egej(usz).
Эге́йское мо́ре, *n.* Egejskie (или Greckie) morze.
Эгидій, *m.* Idzi.
Э́геръ, *m.* Egier & Egra, (miasto w Czechach).
Э́герскій, *adj.* Egierski.
Э́дмундъ, *m.* Edmund.
Эдуардъ, *m.* Edward, *dim.* Edwardek.
Элеоно́ра, *f.* Eleonora.
Э́льба, *f.* Elba, Elb, (rzéka).
Эмилья́нъ, Эмиля́нъ, *m.* Emi-
Эми́лія, *f.* Emilia. [lian.
Эне́й, *m.* Eneasz.
Э́олъ, *m.* Eol.
Эпи́ръ, *m.* Epir.
Эратосе́нъ, *m.* Eratosten.
Эскула́пъ, *m.* Eskulap.
Эстля́ндія, *f.* Estonia.
Эстля́ндка, *f.* Estonka. [czyk.
Эстля́ндецъ, -ндца, *m.* Estoń-
Эстля́ндскій, *adj.* Estoński.
Этóлія, *f.* Etolia.
Этру́рецъ, -рца, *m.* Etrurczyk.
Этру́рія, *f.* Etrurya.
Этру́рскій, *adj.* Etrurski.
Эѳіо́пія, *f.* Etyopia.
Эѳіо́нка, *f.* Etyopka.
Эѳіо́нскій, *adj.* Etyopski.
Эѳіопъ, *m.* Etyopczyk.

Ю.

Ю́лій, *m.* Juliusz.
Ю́лія, *f.*, **Ю́линька**, *f. dim.* Julia, Julusia, Julcia.
Юпи́теръ, *m.* (у Ри́млянъ), Jowisz; v. Зевсъ.
Юно́на, *f.* Juno, (bogini).
Ю́рій, *m.* (Геóргій, Егóръ), Jerzy.
Юстиніа́нъ, *m.* Justynian.
Юстѝна, *f.* Justyna.
Ю́дасъ, *m.* Judasz.
Юдéя, *f.* (Іудéя), Judea.
Ю́тянъ, *m.* Juta.

Я.

Ядви́га, *f.* Jadwiga.
Я́ковъ, *m.* Jakób, Jakub.
Япо́нецъ, -нца, *m.* Japończyk.
Япо́нія, *f.* Japonia.
Япо́нка, *f.* Japońka.
Япо́нскій, *adj.* Japoński.
Я́ша, Я́шенька, *m.* Jakubek, Kubuś, Kubuś; v. Я́ковъ.

Θ.

Ѳаво́ръ, *m.* Tabor.
Ѳадде́й, *m.* Tadeusz.
Ѳале́съ, *m.* Tales.
Ѳезе́й, *m.* Tezejusz.
Ѳе́кла, *f.* Tekla.
Ѳемисто́клъ, *m.* Temistokles.
Ѳеодо́ръ, *m.* Teodor. [zyusz.
Ѳеодо́сій, *m.* Teodozy, Teodo-
Ѳеодо́сія, *f.* Teodozya.
Ѳеодо́тъ, *m.* Deodat, Bożydar.
Ѳеокри́тъ, *m.* Teokryt.
Ѳеофа́нъ, *m.* Teofan.
Ѳеофи́лъ, *m.* Teofil.
Ѳеофра́стъ, *m.* Teofrast.
Ѳессали́я, *f.* Tessalia.
Ѳессалони́ка, *f.* Tessalonika.
Ѳессалони́кянинъ, *m.* Tessaloń-czyk.
Ѳе́вы, -въ, *f. pl.* Teby, (miasto).
Ѳовія, *m.* Tobiasz.
Ѳома́, *m.* Tomasz.
Ѳразивýлъ, *m.* Trazybul.
Ѳра́кія, *f.* Tracya.
Ѳракійскій, *adj.* Tracyjski.
Ѳукидѝтъ, *m.* Tucydydes.

Objaśnienie skróceń.

Изъясненіе сокращеній.

	значитъ:	
a.	znaczy:	*activum*, vide *v. a. & part. a.*
Acc.	„ „	*Accusativus*, biernik, przypadek czwarty, винительный падежъ.
adj.	„ „	*adjectivum*, przymiotnik, имя прилагательное.
adv.	„ „	*adverbium*, przysłówek, нарѣчіе.
alleg.	„ „	allegorycznie, przenośnie, аллегорически, иносказательно.
Anat.	„ „	wyraz anatomiczny, реченіе анатомическое.
Arch. & Archit.	„ „	wyraz architektoniczny, реченіе архитектурное.
Astron.	„ „	wyraz astronomiczny, реченіе астрономическое.
augm.	„ „	*augmentativum*, wyraz zgrubiały, имя увеличительное.
Bot.	„ „	wyraz botaniczny, реченіе ботаническое.
c.	„ „	*cum*, z, ze, со, съ; *np.* на пр. *c. Gen.*, *c. Acc.*, *etc.*;— *s. c.* = *substantivum commune*, rzeczownik wspólny obu rodzajom, имя существительное общаго рода.
cfr.	„ „	*confer*, porównaj, сравнивай.
Chem.	„ „	wyraz chemiczny, реченіе химическое.
Chir.	„ „	wyraz chirurgiczny, реченіе хирургическое.
coll. & collect.	„ „	*collectivum*, imię zbiorowe, имя собирательное.
com.	„ „	*commune*, wspólny obu rodzajom, общаго рода.
Com.	„ „	wyraz handlowy, kupiecki, реченіе коммерческое.
compar.	„ „	*comparativus*, stopień wyższy, сравнительная степень.
conj.	„ „	*conjunctio*, spójnik, союзъ.
Dat.	„ „	*Dativus*, celownik, przypadek trzeci, дательный падежъ.
dim.	„ „	*diminutivum*, wyraz zdrobniały, имя уменьшительное.
Eccl.	„ „	*Ecclesiastice*, wyraz cerkiewny, реченіе церковное.
f.	„ „	*femininum*, *feminini generis*, rodzaj żeński, rodzaju żeńskiego, женскій родъ, женскаго рода.
fam.	„ „	wyraz familiarny, poufały, реченіе фамильярное, употребл. между знакомыми.
fig.	„ „	figurycznie, przenośnie, w obrazach, иносказательно, въ переносномъ смыслѣ, значеніи.
Fortf.	„ „	wyraz fortyfikacyjny, реченіе фортификаціонное.
frequ.	„ „	*(verbum) frequentativum*, słowo częstotliwe, учащательный глаголъ.
Fut.	„ „	*Futurum*, czas przyszły, будущее время.
Gen. & gen.	„ „	*Genitivus*, dopełniacz, przypadek drugi, родительный падежъ.
Geogr.	„ „	wyraz geograficzny, реченіе географическое.
Gramm.	„ „	wyraz grammatyczny, реченіе грамматическое.
H. n.	„ „	*Historia naturalis*, historya naturalna, естественная исторія.
Imper.	„ „	*Imperativus*, tryb rozkazujący, повелительное наклоненіе.
impers.	„ „	*impersonale*, nieosobiście, безлично.
impf.	„ „	*imperfectum*, czas przeszły niedokonany, время прошедшее несовершенное; — *v. impf.* = *verbum imperfect(iv)um*, słowo niedokonane, глаголъ вида несовершеннаго.
indecl.	„ „	*indeclinabilis*, nieodmienny, [имя] несклоняемое.
Instr.	„ „	*Instrumentalis*, narzędnik, przypadek szósty, творительный падежъ.
interj.	„ „	*interjectio*, wykrzyknik, междометіе.
it.	„ „	*item*, też, także, также.
Jur.	„ „	wyraz jurydyczny, реченіе юридическое.
Loc. & Local.	„ „	*Localis*, miejscownik, przypadek siódmy, предложный падежъ.
m.	„ „	*masculinum*, *masculini generis*, męzki, rodzaju męzkiego, мужескій родъ, мужескаго рода.
Mar.	„ „	wyraz morski, реченіе морское.

	значитъ:	
Math. & Mathem.	znaczy:	wyraz matematyczny, реченіе математическое.
Mech.	„	„ — mechaniczny, реченіе механическое.
Med.	„	„ — medyczny, реченіе медицинское.
Milit.	„	„ — wojskowy, wojenny, реченіе военное.
Miner.	„	„ — mineralogiczny, реченіе минералогическое.
Myth.	„	„ — mitologiczny, реченіе миѳологическое.
n.	„	„ *neutrum, generis neutrius*, rodzaj nijaki, rodzaju nijakiego, средній родъ, средняго рода.
num.	„	„ *numerale*, liczbownik, имя числительное.
p.	„	„ *passivum*, vide *v. p. & part. p.*; — *p. s.* = *persona singularis*, osoba liczby pojedynczéj, лицо единственнаго числа.
part.	„	„ *participium*, imiesłów, причастіе; — *part. a.* = *participium activum*, imiesłów czynny, причастіе дѣйствительное; — *part. p.* = *participium passivum*, imiesłów bierny, причастіе страдательное.
Perf. & perf.	„	„ *Perfectum*, czas przeszły dokonany, время прошедшее совершенное; — *v. perf.* = *verbum perfect(iv)um*, vide *v. perf.*
pl.	„	„ *pluralis*, liczba mnoga, множественное число.
pop.	„	„ *populare (vocabulum)*, *populo usitatum*, wyraz gminny, реченіе простонародное.
praep.	„	„ *praepositio*, przyimek, предлогъ.
Praet.	„	„ *Praeteritum*, czas przeszły, прошедшее время.
pron.	„	„ *pronomen*, zaimek, мѣстоименіе.
propr.	„	„ *proprie, sensu propio*, właściwie, w właściwém znaczeniu, собственно, въ собственномъ значеніи; — (*propr. & **) = Właściwie i przenośnie [*abo* figuryczniе], въ собственномъ смыслѣ и въ иносказательномъ; vide *.
s.	„	„ *substantivum*, rzeczownik, имя существительное.
sing.	„	„ *singularis*, liczba pojedyncza, единственное число.
sl.	„	„ wyraz sławiański, реченіе славянское.
superl.	„	„ *superlativus*, stopień najwyższy, превосходная степень.
T.	„	„ *Terminus technicus*, wyraz techniczny, реченіе техническое.
v. & v.	„	„ *vide*! obacz! смотри!
v. a.	„	„ *verbum activum*, słowo czynne, глаголъ дѣйствительный.
v. frequ.	„	„ *verbum frequentativum*, słowo częstotliwe, глаголъ вида многократнаго.
v. impers.	„	„ *verbum impersonale*, słowo nieosobiste, глаголъ безличный.
v. impf.	„	„ *verbum imperfect(iv)um*, słowo niedokonane, глаголъ вида несовершеннаго.
v. n.	„	„ *verbum neutrum*, słowo nijakie, глаголъ средній.
v. p. (*& v. pass.*)	„	„ *verbum passivum*, słowo bierne, глаголъ страдательный.
v. perf.	„	„ *verbum perfect(iv)um*, słowo dokonane, глаголъ вида совершеннаго.
v. r.	„	„ *verbum reflexivum, reciprocum*, słowo zaimkowe, zwrotne, глаголъ возвратный, взаимный.
v. semelf.	„	„ *verbum semelfactivum*, słowo jednotliwe, глаголъ вида однократнаго.
Voc.	„	„ *Vocativus*, wołacz, przypadek piąty, звательный падежъ.
vu., vul., vulg.	„	„ *vulgare (vocabulum)*, wyraz używany pospolicie w ustach gminu, w mowie potocznéj, *etc.*, реченіе простонародное, обыкновенно въ ежедневномъ обхожденіи.
†	„	„ wyraz starożytny, przestarzały, mniéj dziś używany, реченіе старинное, устарѣлое слово.
*	„	„ figuryczniе, przenośnie, allegorycznie, w obrazach, иносказательно, въ переносномъ смыслѣ, значеніи; — vide *propr.*
**	„	„ (*oznacza:*) że słowo to tylko poetom uchodzi, реченіе стихотворческое, употребл. въ поэтическомъ языкѣ.
§	„	„ adagia, przysłowia, szczególne sposoby mówienia, idyotyzmy, i t. p., пословицы, фразы, идіотизмы или свойства языка, и т. п.

Cena złotona zł 1/2-105.-

WYŻSZA SZKOŁA
PEDAGOGICZNA W KIELCACH
BIBLIOTEKA
197872
St - dn

Biblioteka WSP Kielce
0238569